Mateusza 1 zawiera opis genealogii i narodzin Jezusa Chrystusa. Rozdział ten rozpoczyna się od prześledzenia rodu od Abrahama do Dawida, od Dawida do wygnania babilońskiego i od wygnania do Jezusa. Opisuje także szczegółowo, jak Maria, choć dziewica, zaszła w ciążę z Ducha Świętego i urodziła Jezusa.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się genealogią obejmującą 42 pokolenia od Abrahama, przez króla Dawida, aż do Jezusa Chrystusa. Każdy segment jest podzielony na czternaście pokoleń: od Abrahama do Dawida; od Dawida aż do wygnania w Babilonie; i od tego momentu aż do narodzin Chrystusa (Ew. Mateusza 1:1-17). Ten rodowód ustanawia Jezusa jako prawowitego dziedzica zarówno w linii Abrahama, jak i Dawida.

Akapit drugi: Następna część (Mt 1,18-25) mówi o cudownym poczęciu Marii. Mimo że jest zaręczona z Józefem, za sprawą Ducha Świętego zachodzi w ciążę. Józef początkowo rozważa po cichu rozwód, ale w jego śnie pojawia się anioł, który wyjaśnia, że dziecko Marii zostało poczęte z Ducha Świętego i zbawi ludzi od ich grzechów.

Akapit trzeci: W tej ostatniej części Józef jest posłuszny Bożemu przykazaniu przekazanemu przez anielską wizję i bierze Marię za swoją żonę, nie dopełniając ich małżeństwa aż do porodu. Zgodnie z poleceniem anioła nadają swojemu synowi imię „Jezus". Jego imię oznacza „zbawi swój lud od jego grzechów", wypełniając proroctwa Starego Testamentu dotyczące przyjścia Zbawiciela.

Mateusza 1:1 Księga pokolenia Jezusa Chrystusa, syna Dawida, syna Abrahama.

Werset ten przedstawia genealogię Jezusa Chrystusa, syna Dawida i Abrahama.

1. Pokoleniowy rodowód Jezusa Chrystusa: co to oznacza dla nas dzisiaj

2. Podążanie śladami Abrahama i Dawida: nasze duchowe dziedzictwo

1. Rzymian 4:1-12 – Wiara Abrahama i obietnica Boża

2. Psalm 89:3-4 – Przymierze pomiędzy Bogiem a Dawidem

Mateusza 1:2 Abraham spłodził Izaaka; i Izaak spłodził Jakuba; a Jakub spłodził Judasza i jego braci;

Pochodzenie Abrahama jest śledzone od Izaaka do Jakuba, a następnie do Judasza i jego

braci.

1: Wierność Boga w dotrzymywaniu Jego obietnic od Abrahama do Jakuba i później.

2: Doskonały plan Boga i moment, w którym decyduje się on na przekazywanie swoich obietnic.

1: Rodzaju 12:1-3; Boża obietnica dana Abrahamowi, że uczyni z niego wielki naród.

2: Rodzaju 28:10-16; Potwierdzenie przez Boga swoich obietnic danych Jakubowi.

Mateusza 1:3 Judasz spłodził Faresa i Zarę z Thamar; a Phares spłodził Esroma; a Esrom spłodził Arama;

Ten fragment wyjaśnia genealogię Jezusa Chrystusa poprzez linię jego przodka Judasza.

1. Wierność Jezusa Chrystusa w wypełnianiu Bożych obietnic

2. Znaczenie naszego pochodzenia

1. Rzymian 15:8 - Teraz mówię, że Jezus Chrystus był sługą obrzezania dla prawdy Bożej, aby potwierdzić obietnice dane ojcom.

2. Izajasz 11:1-3 - I wyrośnie różdżka z pnia Jessego, i wyrośnie odrośl z jego korzeni, i spocznie na nim duch Pański, duch mądrości i zrozumienia duch rady i mocy, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej.

Mateusza 1:4 Aram spłodził Aminadaba; Aminadab spłodził Naassona; a Naasson spłodził Salmona;

Ten fragment wspomina genealogię Jezusa od kilku pokoleń przed jego narodzinami.

1: Podążanie drogą Jezusa – uczenie się na przykładzie naszych przodków.

2: Docenianie naszych korzeni – uznanie znaczenia historii naszej rodziny.

1: Łk 3,23-38 – genealogia Jezusa.

2: Powtórzonego Prawa 7:7-8 – Boża obietnica dana potomkom Abrahama.

Mateusza 1:5 Salmon spłodził Booza z Rachab; a Booz spłodził Obeda z Rut; a Obed spłodził Jessego;

Salmon był ojcem Booza, który był ojcem Obeda, który był ojcem Jessego.

1. Bóg może wyprowadzić dobro z każdej sytuacji

2. Wierność Boga widać w naszym dziedzictwie

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Lamentacje 3:22-23 – Dzięki wielkiej miłości Pana nie jesteśmy zniszczeni, bo Jego miłosierdzie nigdy nie ustaje. Są nowe każdego ranka; wielka jest twoja wierność.

Mateusza 1:6 I Jesse spłodził króla Dawida; A król Dawid spłodził Salomona z tej, która była żoną Uriasza;

Ten fragment opowiada o genealogii króla Dawida, syna Jessego, urodzonego przez żonę Uriasza.

1. Ręka Boga jest obecna w każdym szczególe naszego życia – dobrym i złym – i On używa tego wszystkiego dla swojej chwały.

2. Wszyscy jesteśmy częścią większej historii, którą opowiada Bóg, a nasze życie jest powiązane z życiem przeszłych i przyszłych pokoleń.

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2. Psalm 78:67-68 - Odrzucił też przybytek Józefa i nie wybrał pokolenia Efraima, lecz wybrał pokolenie Judy, górę Syjon, którą umiłował.

Mateusza 1:7 I Salomon spłodził Roboama; a Roboam spłodził Abię; a Abia spłodziła Asę;

W tym fragmencie omówiono rodowód króla Salomona.

1. Boży plan odkupienia przez Jezusa Chrystusa został ustanowiony w rodowodzie króla Salomona.

2. Pochodzenie króla Salomona możemy postrzegać jako przypomnienie Bożej wierności i Jego obietnic.

1. Rzymian 8:28-29 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, a którzy zostali powołani według jego postanowienia. Tych też Bóg przeznaczył na wzór obrazu swego Syna, aby był pierworodnym między wielu braćmi.”

2. Hebrajczyków 11:7-8 – „Przez wiarę Noe, ostrzeżony o rzeczach jeszcze niewidzialnych, w świętej bojaźni zbudował arkę, aby ocalić swoją rodzinę. Przez wiarę swoją potępił świat i stał się dziedzicem sprawiedliwości, która przychodzi przez wiarę .”

Mateusza 1:8 Asa spłodził Jozafata; a Jozafat spłodził Jorama; a Joram spłodził Ozjasza;

Fragment ten szczegółowo opisuje rodowód Jezusa od Asy do Ozjasza.

1. Wierność Boga objawia się w Jego wierności w dotrzymywaniu obietnic i wypełnianiu proroctw z pokolenia na pokolenie.

2. Nasze rodziny są odbiciem wierności Boga w naszym życiu.

1. Izajasz 55:11 - Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona to, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się sprawa, do której je posłałem.

2. Psalm 103:17-18 - Ale miłosierdzie Pańskie od wieków na wieki nad tymi, którzy się go boją, a sprawiedliwość jego nad wnukami; Tym, którzy strzegą jego przymierza, i tym, którzy pamiętają o jego przykazaniach, aby je wypełniali.

Mateusza 1:9 I Ozjasz spłodził Joatama; a Joatam spłodził Achaza; Achaz spłodził Ezechiasza;

Ten fragment to genealogia Jezusa, ukazująca jego pochodzenie od Ozjasza do Ezechiasza.

1. Wierność Boga w wypełnianiu swoich obietnic przez pokolenia

2. Znaczenie pochodzenia Jezusa dla Jego misji

1. Hebrajczyków 11:11-12 – „Przez wiarę także sama Sara otrzymała siłę do poczęcia nasienia i urodziła dziecko, gdy była już podeszłym wiekiem, ponieważ uznała za wiernego tego, który obiecał. Dlatego też z jednego wyszła i go jak martwego, tak licznego jak gwiazdy na niebie i niezliczonego piasku nad brzegiem morza”.

2. Łk 3:23-38 – „A sam Jezus zaczął mieć około trzydziestu lat, będąc (jak przypuszczano) synem Józefa, który był synem Helego, który był synem Matatata, który był syn Lewiego, który był synem Melchiego, który był synem Janny, który był synem Józefa, który był synem Mattatiasza, który był synem Amosa, który był synem Nauma, który był synem Esli, który był synem Nagge, który był syn Maata, który był syn Mattathias, który był syn Semei, który był syn Józefa, który był syn Judy, który był synem Joanna, która była synem Resy, który był synem Zorobabela, który był synem Salathiela, który był synem Neriego, który był synem Melchiego, który był synem Addiego, który był synem Cosama który był synem Elmodama, który był synem Era, który był synem Jose, który był synem Eliezera, który był synem Jorima, który był synem Matatata, który był synem Lewiego, Który był synem Symeona, który był synem Judy, który był synem Józefa, który był synem Jonana, który był synem Eliakima”

Mateusza 1:10 I Ezechiasz spłodził Manassesa; a Manasses spłodził Amona; a Amon spłodził Jozjasza;

W tym fragmencie szczegółowo opisano genealogię Jezusa, począwszy od króla Dawida, a kończąc na Jozjaszu.

1. Błogosławieństwo przez pokolenia: Świętowanie rodu Jezusa

2. Co to znaczy być potomkiem króla Dawida

1. Psalm 89:3 – „Zawarłem przymierze z moim wybranym, przysiągłem Dawidowi, mojemu słudze”.

2. Łk 3,23-38 – Genealogia Jezusa zapisana przez Łukasza.

Mateusza 1:11 Jozjasz spłodził Jechoniasza i jego braci mniej więcej w czasie, gdy zostali uprowadzeni do Babilonu:

Ten fragment opisuje genealogię Jezusa, począwszy od Jozjasza, a skończywszy na Jechoniaszu, którzy zostali uprowadzeni do Babilonu.

1. Nasza wiara jest zakorzeniona w głębokim i trwałym rodowodzie wybranego ludu Bożego.

2. Bez względu na trudy życia, plan Pana dotyczący naszego zbawienia jest wieczny i niezmienny.

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego zostali powołani”.

Mateusza 1:12 A gdy zostali wprowadzeni do Babilonu, Jechoniasz spłodził Salathiela; a Salathiel spłodził Zorobabela;

Potomkowie Jechoniasza zostali przeniesieni do Babilonu, a poprzez Zorobabel ustanowiła się linia królewska.

1. Plan Boży zawsze zwycięża – jak Boża suwerenność objawia się w linii Jechoniasza

2. Miłosierdzie i wierność Boga – Jak łaska Boża trwa pomimo konsekwencji grzechu

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że z miłującymi Boga wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Izajasz 46:10-11 – Ogłaszając koniec od początku i od czasów starożytnych, co jeszcze nie zostało zrobione, mówiąc: „Moja rada się ostoi i wykonam cały mój zamiar”.

Mateusza 1:13 Zorobabel spłodził Abiuda; a Abiud spłodził Eliakima; a Eliakim spłodził Azora;

Podsumowanie fragmentu: Zorobabel był ojcem Abiuda, który był ojcem Eliakima, który

był ojcem Azora.

1. Znaczenie posiadania rodu i historii rodziny

2. Moc błogosławieństw pokoleniowych

1. Łk 3,23-38 – Genealogia Jezusa

2. Exodus 20:6 – Przykazanie czci ojca i matki

Mateusza 1:14 A Azor spłodził Sadoka; a Sadok spłodził Achima; Achim spłodził Eliuda;

Ten fragment opisuje genealogię Jezusa, począwszy od jego przodka Azora.

1: Opatrzność Boża widoczna jest w rodowodzie Jezusa.

2: Możemy prześledzić Boże dzieło na przestrzeni dziejów.

1: Rzymian 8:28-29 - A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2: Izajasz 55:8-9 – Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

Mateusza 1:15 Eliud spłodził Eleazara; a Eleazar spłodził Mattana; i Mattan spłodził Jakuba;

Ten fragment wyjaśnia genealogię Jezusa poprzez jego przodka Eliuda.

1: Wierność Boga w zachowaniu rodu Jezusa

2: Znaczenie bycia częścią wybranego przez Boga rodu

1: Rodzaju 12:1-3, Boża obietnica dana Abrahamowi

2: Łk 3,23-38, genealogia Jezusa w Ewangelii Łukasza

Mateusza 1:16 A Jakub spłodził Józefa, męża Marii, z której narodził się Jezus, zwany Chrystusem.

Ten werset z Ewangelii Mateusza 1:16 ukazuje, że Józef był mężem Marii i że z nich narodził się Jezus Chrystus.

1. Potężny rodowód Jezusa: studium mocy Bożego spełnienia

2. Siła sprawiedliwego małżeństwa: wierna jedność Józefa i Marii

1. Łk 3,23-38 – Genealogia Jezusa

2. Efezjan 5,31-32 – Tajemnica małżeństwa w Chrystusie

Mateusza 1:17 Tak więc wszystkich pokoleń od Abrahama aż do Dawida jest czternaście pokoleń; a od Dawida aż do uprowadzenia do Babilonu jest czternaście pokoleń; a od uprowadzenia do Babilonu do Chrystusa jest czternaście pokoleń.

Werset ten stwierdza, że rodowód Jezusa Chrystusa można prześledzić aż do Abrahama, poprzez 14 pokoleń każdy.

1. Wszyscy jesteśmy częścią rodziny Bożej i mamy wspólne pochodzenie poprzez Jezusa Chrystusa.

2. Wszyscy mamy wyjątkowe miejsce w Bożym planie i wszystkich łączy nasze wspólne dziedzictwo.

1. Mateusza 22:32 – „Ja jestem Bogiem Abrahama i Bogiem Izaaka, i Bogiem Jakuba? Bóg nie jest Bogiem umarłych, ale żywych”.

2. Rzymian 4:11-12 – „Otrzymał znak obrzezania, pieczęć sprawiedliwości wiary, którą miał jeszcze jako nieobrzezany, aby być ojcem wszystkich wierzących, choć nieobrzezanych, aby im także można by przypisać sprawiedliwość”.

Mateusza 1:18 A narodziny Jezusa Chrystusa przebiegały w ten sposób: Gdy jako jego matka Maria została poślubiona Józefowi, zanim się zeszli, została znaleziona z dzieckiem Ducha Świętego.

W tym fragmencie opisano cudowne poczęcie Jezusa Chrystusa z Ducha Świętego.

1. Boży plan dotyczący narodzin Jezusa: cudowna historia

2. Moc Ducha Świętego: opowieść o Bożej interwencji

1. Izajasz 7:14 – „Dlatego sam Pan da wam znak: Oto panna pocznie i porodzi syna, i nazwie go imieniem Immanuel.”

2. Łk 1:34-35 – „Wtedy Maria rzekła do anioła: Jak się to stanie, skoro nie znam męża? A anioł odpowiadając, rzekł do niej: Duch Święty zstąpi na ciebie i moc Najwyższy cię osłoni; dlatego też to, co święte, co się z ciebie narodzi, będzie nazwane Synem Bożym.”

Mateusza 1:19 Wtedy Józef, jej mąż, będąc człowiekiem sprawiedliwym i nie chcąc dawać jej przykładu publicznego, postanowił ją potajemnie wyrzucić.

Poczucie sprawiedliwości Józefa i chęć ochrony Marii przed publiczną pogardą skłoniły go do planowania prywatnego rozwodu z nią.

1: Bóg nagradza tych, którzy postępują sprawiedliwie, nawet jeśli ich działania są trudne.

2: Miłość i miłosierdzie muszą być zrównoważone sprawiedliwością.

1: Przysłów 21:15 – Gdy sprawiedliwość się stanie, sprawiedliwym przynosi radość, a złoczyńcom grozę.

2: Rzymian 12:17-21 – Nie oddawajcie nikomu złem za zło, ale zawsze starajcie się czynić dobro dla siebie nawzajem i dla wszystkich.

Mateusza 1:20 A gdy o tym myślał, oto anioł Pański ukazał mu się we śnie i powiedział: Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Marii, żony twojej, bo to, co poczęte w niej jest Duch Święty.

Anioł Pański zapewnił Józefa we śnie, aby nie bał się wziąć Marii za żonę, mimo że jej

ciąża była cudem zesłanym przez Ducha Świętego.

1. Nie bój się: Boże zapewnienia w trudnych sytuacjach

2. Zaopatrzenie Boże: Cuda Ducha Świętego

1. Izajasz 41:10 – Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą.

2. Łk 1:34-35 - I rzekła Maryja do anioła: «Jak się to stanie, skoro jestem dziewicą?» I odpowiedział jej anioł: „Duch Święty zstąpi na ciebie i moc Najwyższego osłoni cię, dlatego też to, co się narodzi, będzie nazwane Świętym – Synem Bożym.

Mateusza 1:21 I urodzi syna, i nadasz mu imię Jezus, bo on zbawi swój lud od jego grzechów.

Jezus narodził się, aby zbawić ludzkość od grzechów.

1. Boży plan zbawienia: Jezus Chrystus

2. Znaczenie wiary w Jezusa

1. Rzymian 10:9-10 – „Jeśli więc ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem wierzysz i osiągasz usprawiedliwienie, ustami wyznajesz i zostajesz zbawiony.”

2. Efezjan 2:8-9 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest z was, lecz jest darem Bożym – nie z uczynków, aby się nikt nie mógł chlubić”.

Mateusza 1:22 A to wszystko się stało, aby się spełniło, co zostało powiedziane o Panu przez proroka, mówiącego:

Ten fragment opisuje wydarzenie, w którym wypełniło się proroctwo Pana wypowiedziane przez proroka.

1. Moc spełnionego proroctwa: pamiętanie o wierności Boga

2. Życie wiarą: zaufanie Bożym obietnicom

1. Izajasz 46:9-11 – Pamiętajcie o dawnych rzeczach: bo ja jestem Bogiem i nie ma innego; Jestem Bogiem i nie ma nikogo takiego jak ja.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

Mateusza 1:23 Oto Dziewica pocznie i porodzi syna, i nadadzą mu imię Emmanuel, co się wykłada: Bóg z nami.

Spełniła się Boża obietnica dotycząca Emmanuela, Boga z nami.

1. Emmanuel: Boża miłość i zaopatrzenie dla nas

2. Znaczenie Bożego Narodzenia: Emmanuel, Bóg z nami

1. Izajasz 7:14 - Dlatego sam Pan da wam znak. Oto Panna pocznie i porodzi syna, i nazwie go imieniem Immanuel.

2. Jana 1:14 - A Słowo ciałem się stało i zamieszkało między nami, i oglądaliśmy chwałę jego, chwałę, jaką ma Jednorodzony od Ojca, pełne łaski i prawdy.

Mateusza 1:24 Potem Józef wskrzeszony ze snu, uczynił tak, jak mu nakazał anioł Pański, i wziął do siebie swoją żonę:

Józef posłuchał Bożych wskazówek i wziął Marię za swoją żonę.

1. Posłuszeństwo woli Bożej: lekcja Józefa

2. Kiedy Bóg wzywa, musimy odpowiedzieć

1. Efezjan 5:22-33 – Żony bądźcie uległe swoim mężom jak Panu

2. Jozuego 24:15 – Wybierz dzisiaj, komu będziesz służyć

Mateusza 1:25 I nie poznał jej, dopóki nie porodziła swego pierworodnego syna, i nazwał imię jego Jezus.

Józef i Maria mieli syna, któremu Józef nadał imię Jezus.

1. Boży plan odkupienia: jak narodziny Jezusa wypełniły proroctwa

2. Znaczenie posłuszeństwa: jak Józef postępował zgodnie z wolą Bożą

1. Izajasz 7:14: Dlatego sam Pan da wam znak; Oto panna pocznie i porodzi syna, i nazwie go imieniem Immanuel.

2. Łk 2:7: I porodziła swego pierworodnego syna, owinęła go w pieluszki i położyła w żłobie; bo nie było dla nich miejsca w gospodzie.

Mateusza 2 szczegółowo opisuje wydarzenia po narodzinach Jezusa, w tym wizytę Trzech Króli, spisek króla Heroda mający na celu zabicie Jezusa oraz ucieczkę świętej rodziny do Egiptu i późniejszy powrót po śmierci Heroda.

1. akapit: Rozdział rozpoczyna się wizytą Mędrców (mędrców ze Wschodu), którzy podążali za gwiazdą, aby znaleźć i oddać pokłon Jezusowi, którego nazywają „królem Żydów”. To dochodzenie zaniepokoiło króla Heroda i całą Jerozolimę. Podstępnie prosi ich, aby poinformowali go, gdzie przebywa Jezus, pod pretekstem, że także chce oddać mu cześć (Mt 2,1-8).

Akapit 2: Prowadzeni przez gwiazdę Mędrcy odnajdują Jezusa z Marią i ofiarowują swoje dary. Jednakże otrzymawszy we śnie ostrzeżenie, aby nie wracać do Heroda, inną drogą udają się do swojego kraju. Kiedy Herod zdaje sobie sprawę, że został przez nich przechytrzony, zarządza masakrę wszystkich dzieci płci męskiej do drugiego roku życia w Betlejem, próbując zabić Jezusa (Mateusz 2:9-18).

Akapit trzeci: W Ewangelii Mateusza 2:19-23 anioł ostrzega Józefa we śnie o śmiercionośnych zamiarach Heroda, które skłoniły go do ucieczki z Marią i Dzieciątkiem Jezus do Egiptu. Pozostają tam aż do śmierci Heroda, kiedy we śnie Józefa ponownie pojawia się anioł, który mówi mu, że teraz może bezpiecznie wrócić. Bojąc się Archeli

Mateusza 2:1 A gdy Jezus narodził się w Betlejem w Judei za dni króla Heroda, oto mędrcy ze wschodu słońca przybyli do Jerozolimy,

Mędrcy ze Wschodu odwiedzili Jezusa po jego narodzinach w Betlejem w Judei za dni króla Heroda.

1: Możemy uczyć się od mędrców, jak szukać Boga i oddawać Mu cześć naszymi darami.

2: Powinniśmy chcieć podążać za Bogiem i iść tam, gdzie nas prowadzi.

1: Izajasz 60:1-2 „Wstań, świeć, bo przyszło twoje światło i chwała Pańska wzejdzie nad tobą. Oto ciemność okrywa ziemię i gęsta ciemność panuje nad narodami, ale Pan wschodzi nad tobą i Jego chwała ukazuje się nad tobą.”

2: Mateusza 16:24-25 „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: «Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i naśladuje mnie. Kto bowiem chce zachować swoje życie, straci je lecz kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je.”

Mateusza 2:2 Mówiąc: Gdzie jest ten, który się narodził, król żydowski? bo widzieliśmy jego gwiazdę na wschodzie i przyszliśmy oddać mu pokłon.

Mędrcy pytali, gdzie narodził się król żydowski, skoro widzieli jego gwiazdę na wschodzie.

1. Potęga wiary: jak mędrcy podążali za gwiazdą

2. Obietnica nadziei: odnajdywanie Chrystusa w nieoczekiwanych miejscach

1. Izajasz 9:6-7 Bo dziecię narodziło się nam i syn został nam dany; a władza spocznie na jego ramieniu, a imię jego będzie nazwane Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2. Łk 1,26-38 W szóstym miesiącu anioł Gabriel został posłany od Boga do miasta galilejskiego, zwanego Nazaret, do Dziewicy zaręczonej z mężem imieniem Józef, z domu Dawida. A Dziewicy było na imię Maryja.

Mateusza 2:3 Gdy Herod, król, usłyszał te rzeczy, zatrwożył się, a z nim cała Jerozolima.

Herod i mieszkańcy Jerozolimy byli zaniepokojeni, gdy usłyszeli wiadomość o przyjściu Mesjasza.

1. Nie przejmujcie się przyjściem Mesjasza – Mateusza 2:3

2. Bądź wierny w trudnych czasach – Mateusz 2:3

1. Izajasz 7:14 - Dlatego sam Pan da wam znak: Panna pocznie i porodzi syna, i nazwie go Immanuel.

2. Izajasz 9:6-7 - Dziecię nam się bowiem narodziło, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramionach. I będą go zwać Cudownym Doradcą, Bogiem Mocnym, Ojcem Wiecznym, Księciem Pokoju. Wielkość jego rządu i pokoju nie będzie końca. Będzie królował na tronie Dawida i nad swoim królestwem, utwierdzając je i utrzymując w sprawiedliwości i prawości odtąd i na wieki. Dokona tego gorliwość Pana Wszechmogącego.

Mateusza 2:4 A gdy zebrał wszystkich arcykapłanów i uczonych ludu, zapytał ich, gdzie ma się narodzić Chrystus.

Herod zebrał arcykapłanów i uczonych w Piśmie, aby zapytać ich, gdzie ma się narodzić Mesjasz.

1. Boży plan dla Mesjasza: jak wypełnienie proroctw doprowadziło do narodzin Chrystusa

2. Strach Heroda przed Jezusem: walka o przyjęcie planu Bożego

1. Izajasz 7:14: „Dlatego sam Pan da wam znak. Oto Panna pocznie i porodzi syna, i nazwie go imieniem Immanuel.”

2. Micheasz 5:2: „Ale ty, Betlejem Efrata, które jesteś za małe, aby należeć do rodów Judy, z ciebie wyjdzie mi ten, który będzie władcą w Izraelu, którego pochodzenie jest od dawnych czasów od czasów starożytnych.”

Mateusza 2:5 I rzekli mu: W Betlejem Judzkim, bo tak napisał Prorok:

Mieszkańcy Wschodu zapytali Heroda, gdzie znaleźć nowonarodzonego Króla, a on odesłał ich do Betlejem, jak było napisane w Piśmie.

1. Musimy zawsze szukać wskazówek i wskazówek w naszym życiu w Słowie Bożym.

2. Przede wszystkim powinniśmy starać się służyć Bogu, nawet jeśli oznacza to poświęcenie naszych własnych ambicji.

1. Izajasz 7:14 Dlatego sam Pan da wam znak; Oto panna pocznie i porodzi syna, i nazwie go imieniem Immanuel.

2. Mateusza 22:37-40 Jezus mu odpowiedział: «Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem.» To jest pierwsze i największe przykazanie. A drugie jest podobne: «Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego». Na tych dwóch przykazaniach zawisło całe Prawo i Prorocy."

Mateusza 2:6 A ty, Betlejem, w ziemi judzkiej, nie jesteś najmniejszy z książąt judzkich, bo z ciebie wyjdzie namiestnik, który będzie rządził moim ludem, Izraelem.

Proroctwo głosiło, że narodziny Jezusa Chrystusa będą miały miejsce w Betlejem, najmniejszym spośród książąt judzkich. Przepowiedziano mu, że będzie władcą, który przewodzi ludowi Izraela.

1: Jezus jest władcą wszystkiego, nawet jeśli czujemy się nieistotni.

2: W Jezusie możemy odnaleźć naszą wartość, nawet jeśli czujemy się najmniejsi.

1: Jana 1:1-5 Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo. On był na początku u Boga. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, co powstało. W Nim było życie, a życie było światłością ludzi.

2: Izajasz 9:6-7 Albowiem Dziecię narodziło się nam, Syn został nam dany; a rząd będzie na Jego ramieniu. I nazwą imię Jego Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju. Pomnażanie się Jego władzy i pokoju nie będzie końca na tronie Dawida i w Jego królestwie, aby je uporządkować i utwierdzić sądem i sprawiedliwością odtąd aż do końca. Dokona tego gorliwość Pana Zastępów.

Mateusza 2:7 Wtedy Herod, wezwawszy potajemnie mędrców, pilnie ich wypytywał, o której godzinie ukazała się gwiazda.

Herod poprosił mędrców o informacje na temat gwiazdy, która się ukazała.

1: Nie bój się prosić o pomoc i radę.

2: Stojąc przed trudnymi decyzjami, szukaj mądrej rady.

1: Przysłów 11:14 „Gdzie nie ma przewodnictwa, naród upadnie, lecz w obfitości doradców jest bezpieczeństwo”.

2: Jakuba 1:5 „Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana”.

Mateusza 2:8 I wysłał ich do Betlejem, i rzekł: Idźcie i pilnie szukajcie małego dziecka; a kiedy go znajdziecie, przynieście mi wiadomość, abym i ja przyszedł i oddał mu pokłon.

Ten fragment opisuje, jak król Herod poinstruował mędrców, aby odszukali nowo narodzonego Jezusa w Betlejem, aby Herod mógł złożyć hołd dziecku.

1. Boży plan na przyjście Mesjasza został zorganizowany zarówno przez mędrców, jak i przez króla Heroda.

2. Posłuszeństwo mędrców rozkazom króla Heroda było ostatecznie częścią Bożego planu zbawienia ludzkości.

1. Izajasz 7:14 - Dlatego sam Pan da wam znak: Dziewica pocznie i porodzi syna, i nazwie go Immanuel.

2. Łk 2:1-7 – W owych dniach Cezar August wydał dekret nakazujący przeprowadzenie spisu ludności całego świata rzymskiego. Był to pierwszy spis ludności przeprowadzony za czasów, gdy Kwiryniusz był namiestnikiem Syrii. I każdy udał się do swojego miasta, aby się zarejestrować. Udał się więc i Józef z miasta Nazaret w Galilei do Judei, do Betlejem, miasta Dawida, gdyż należał do domu i rodu Dawida. Udał się tam, aby zarejestrować się u Marii, która była mu poślubiona i spodziewała się dziecka. Gdy tam byli, nadszedł czas, aby porodziło się dzieciątko i urodziła swego pierworodnego, syna. Owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich wolnego pokoju gościnnego.

Mateusza 2:9 Wysłuchawszy króla, odeszli; i oto gwiazda, którą widzieli na wschodzie, szła przed nimi, aż przyszła i zatrzymała się nad miejscem, gdzie było Dzieciątko.

Magowie podążali za gwiazdą, aby odnaleźć nowo narodzonego Chrystusa.

1: Podążanie za Chrystusem jest drogą wiary.

2: Bóg nas poprowadzi, jeśli Mu zaufamy.

1: Izajasz 30:21 - Czy zwrócisz się w prawo, czy w lewo, twoje uszy usłyszą głos za tobą mówiący: To jest droga; chodzić po nim.”

2: Przysłów 3:5-6 – Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Poddajcie się mu na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki.

Mateusza 2:10 Gdy ujrzeli gwiazdę, uradowali się radością niezmiernie wielką.

Mędrcy uradowali się wielką radością, gdy ujrzeli gwiazdę betlejemską.

1: Powinniśmy z radością celebrować wszelkie znaki nadziei i odkupienia, jakie zsyła nam Bóg.

2: Nawet jeśli droga przed nami jest niejasna, powinniśmy ufać Bogu i radować się.

1: Izajasz 35:10 - I powrócą odkupieni przez Pana, i przyjdą na Syjon ze śpiewem; radość wieczna będzie na ich głowach; dostąpią wesela i radości, a smutek i wzdychanie ustąpią.

2: Psalm 16:11 - Dajesz mi poznać drogę życia; w Twojej obecności jest pełnia radości; po twojej prawicy rozkosze na wieki.

Mateusza 2:11 A gdy weszli do domu, zobaczyli Dzieciątko z Marią, matką jego, upadli i oddali mu pokłon, a otworzywszy swoje skarby, ofiarowali mu dary; złoto, kadzidło i mirra.

Mędrcy ujrzeli młodego Jezusa i oddali mu pokłon, dając mu dary ze złota, kadzidła i mirry.

1. Oddawaj cześć Jezusowi: okazywanie oddania i uznawanie Jego boskości

2. Moc dawania: hojność i wdzięczność

1. Filipian 2:9-11 - Dlatego Bóg wywyższył go na najwyższe miejsce i dał mu imię, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na

ziemi, i pod ziemią, i wszelki język uzna, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

2. Mateusza 10:8 - Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie demony. Darmo otrzymaliście; swobodnie dawaj.

Mateusza 2:12 A otrzymawszy we śnie ostrzeżenie od Boga, aby nie wracali do Heroda, inną drogą udali się do swojej krainy.

Bóg ostrzegł Józefa i Marię, aby unikali Heroda, a oni posłuchali.

1. Bóg zawsze się o nas troszczy i powinniśmy ufać Jego przewodnictwu.

2. Posłuszeństwo woli Bożej przybliża nas do Niego i pomaga nam lepiej dostosować się do Jego planu dla naszego życia.

1. Powtórzonego Prawa 6:24 – „I nakazał nam Pan przestrzegać wszystkich tych praw, bać się Pana, Boga naszego, zawsze dla naszego dobra, aby nas zachował przy życiu, jak to jest dzisiaj".

2. Psalm 25:4-5 – „Pokaż mi drogi Twoje, Panie; naucz mnie Twoich ścieżek. Prowadź mnie w prawdzie Twojej i nauczaj, bo Ty jesteś Bogiem mojego zbawienia; na Ciebie czekam cały dzień."

Mateusza 2:13 A kiedy odeszli, oto anioł Pański ukazuje się we śnie Józefowi i mówi: Wstań, weź dzieciątko i jego matkę i uciekaj do Egiptu i pozostań tam, aż cię przyprowadzę słowo: bo Herod będzie szukał dziecka, aby je zgubić.

Józef otrzymał we śnie polecenie zabrania Jezusa i Marii do Egiptu, aby uniknąć planu Heroda zabicia Jezusa.

1. Historia Józefa i Jezusa: opowieść o wiernym posłuszeństwie

2. Siła snów: Boże przesłanie poprzez naszą podświadomość

1. Exodus 14:13-14 - I rzekł Mojżesz do ludu: Nie bójcie się, stójcie i oglądajcie zbawienie Pana, które wam dzisiaj objawi; dla Egipcjan, których dzisiaj widzieliście, nie ujrzycie ich więcej na wieki. Pan będzie walczył za was, a wy zachowacie pokój.

2. Mateusza 1:20-21 - Ale gdy o tym myślał, oto anioł Pański ukazał mu się we śnie i powiedział: Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Marii, żony twojej. bo to, co się w niej poczęło, jest z Ducha Świętego.

Mateusza 2:14 Wstałszy, wziął w nocy Dzieciątko i Jego Matkę i udał się do Egiptu:

Józef i Maria uciekli do Egiptu, aby chronić małego Jezusa przed królem Herodem.

1. Ochrona Jezusa: Jak Boża wierność i przewodnictwo mogą zapewnić nam bezpieczeństwo.

2. Józef: wzór posłuszeństwa i ufności woli Bożej.

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Mateusza 1:23 – „Oto Panna pocznie i porodzi syna, i nadadzą mu imię Immanuel” (co oznacza Bóg z nami).

Mateusza 2:15 I był tam aż do śmierci Heroda, aby się spełniło, co zostało powiedziane o Panu przez proroka, mówiącego: Z Egiptu wezwałem syna mojego.

Ewangelia Mateusza podaje, że Jezus, gdy był dzieckiem, został zabrany do Egiptu, aby uniknąć gniewu króla Heroda. W ten sposób wypełniło się proroctwo Pana, wypowiedziane przez proroka, że Syn Pański zostanie powołany z Egiptu.

1) „Moc proroctwa: jak Słowo Boże wypełnia Jego obietnice”

2) „Powołanie Boga: jak odpowiadamy na Jego powołanie w naszym życiu”

1) Izajasz 11:1 – „Wyrośnie pęd z pnia Jessego i wyrośnie odrośl z jego korzeni”.

2) Psalm 78:1-7 – „Nakłońcie, ludu mój, naukę moją, nakłońcie uszy na słowa moich ust! Otworzę usta w przypowieści, będę wypowiadał ciemne słowa z dawnych czasów, rzeczy które słyszeliśmy i poznaliśmy, które nam powiedzieli nasi ojcowie. Nie będziemy ich ukrywać przed ich synami, ale będziemy opowiadać przyszłemu pokoleniu o chwalebnych czynach Pana, o jego potędze i cudach, których dokonał.

Mateusza 2:16 Wtedy Herod, widząc, że wyśmiewano go przez mędrców, rozgniewał się bardzo, wyprawił się i pozabijał wszystkie dzieci, które były w Betlejem i na wszystkich jego wybrzeżach, od drugiego roku życia wzwyż według czasu, o który pilnie pytał mędrców.

Herod w przypływie wściekłości nakazał wymordować wszystkie dzieci w Betlejem i jego okolicach do drugiego roku życia.

1. Suwerenność Boga: studium gniewu Heroda w Ewangelii Mateusza 2

2. Konsekwencje zazdrości: studium grzechu Heroda w Ewangelii Mateusza 2

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2. Hioba 5:19 - Wybawi cię z sześciu ucisków: tak, w siedmiu nie dotknie cię zło.

Mateusza 2:17 I spełniło się to, co zostało powiedziane przez proroka Jeremiego, mówiącego:

Ten fragment opisuje, jak wypełniło się proroctwo proroka Jeremiasza, gdy Herod zabił dzieci w Betlejem.

1. Moc spełnionych proroctw: jak Słowo Boże jest prawdą

2. Tragedia grzechu Heroda: konsekwencje odwrócenia się od Boga

1. Jeremiasz 31:15 – Tak mówi Pan; W Rama słychać było głos, lament i gorzki płacz; Rachela płacząca nad swoimi dziećmi nie chciała się pocieszyć po swoich dzieciach, bo ich nie było.

2. Mateusza 2:18 - W Ramie słychać było głos, lament i płacz, i żałobę wielką. Rachela opłakiwała swoje dzieci i nie dawała się pocieszyć, bo ich nie ma.

Mateusza 2:18 W Ramie słychać było głos, lament i płacz, i żałobę wielką. Rachela opłakiwała swoje dzieci i nie dawała się pocieszyć, bo ich nie ma.

W Ewangelii Mateusza 2:18 w Ramie słychać głos lamentujący i płaczący z powodu dzieci Racheli, które umarły i nie można ich pocieszyć.

1. Nauka pocieszania innych w chwilach smutku

2. Znajdowanie siły i pocieszenia w Słowie Pana

1. Jana 14:18 – „Nie pozostawię was sierotami; przyjdę do was”.

2. Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadna moc, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie jest w stanie nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

Mateusza 2:19 A gdy Herod umarł, oto anioł Pański ukazał się we śnie Józefowi w Egipcie,

Anioł Pański poinstruował Józefa we śnie, aby zabrał Marię i Jezusa z powrotem do Izraela.

1. Bóg jest suwerenny i troszczy się o swój lud, nawet w trudnych okolicznościach.

2. Bóg ma plan i cel dla naszego życia, nawet jeśli sytuacja wydaje się niepewna.

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Izajasz 55:8-11 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż twoje myśli.”

Mateusza 2:20 Mówiąc: Wstańcie, weźcie dziecię i jego matkę i idźcie do ziemi izraelskiej, bo pomarli ci, którzy czyhali na życie małego dziecka.

Mędrcom nakazano powrócić do Izraela, aby chronić Jezusa i jego matkę przed rozkazami króla Heroda.

1. Bóg zawsze będzie chronił tych, którzy są Mu wierni.

2. Możemy ufać Bogu, że będzie wierny nawet w obliczu niebezpieczeństwa.

1. Psalm 91:11-12 – Albowiem rozkaże swoim aniołom odnośnie ciebie, aby cię strzegli na wszystkich twoich drogach; podniosą cię na rękach, abyś nie uderzył nogą o kamień.

2. Hebrajczyków 13:6 – Dlatego mówimy z ufnością: „Pan jest moim pomocnikiem; Nie będę się bał. Co mogą mi zrobić zwykli śmiertelnicy?”

Mateusza 2:21 I wstał, wziął dziecię i jego matkę i przybył do ziemi izraelskiej.

Józef i Maryja zabierają małego Jezusa do ziemi Izraela.

1. Znaczenie posłuszeństwa woli Bożej.

2. Podążanie za Bożym planem nawet wtedy, gdy jest to trudne.

1. Efezjan 5:15-17 – „Uważajcie więc, jak postępujecie, nie jako niemądrzy, ale jako mądrzy, wykorzystując czas jak najlepiej, bo dni są złe. Dlatego nie bądźcie niemądrzy, ale rozumiejcie, jaka jest wola jest Pan.”

2. Marka 1:15 – „Czas się wypełnił i przybliżyło się królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w ewangelię”.

Mateusza 2:22 Ale gdy usłyszał, że Archelaus rzeczywiście króluje w Judei w pokoju swego ojca Heroda, bał się tam iść, mimo to otrzymawszy we śnie ostrzeżenie od Boga, udał się w strony Galilei.

Józef został ostrzeżony we śnie, aby unikać Archelausa, więc zamiast tego on i jego rodzina przenieśli się do Galilei.

1. Mądrość posłuszeństwa Bożym wskazówkom

2. Siła snów

1. Dzieje Apostolskie 16:6-10 – Paweł i Sylas słuchają przewodnictwa Ducha Świętego w Macedonii

2. Rodzaju 20:3-7 – Bóg ostrzega Abimelecha we śnie, aby nie zabierał Sary

Mateusza 2:23 I przyszedł, i zamieszkał w mieście, zwanym Nazaret, aby się spełniło, co powiedzieli prorocy: Nazarejczykiem będzie nazwany.

Jezus przeniósł się do Nazaretu, aby wypełnić proroctwo proroków.

1. Plany Boga wobec nas mogą nie być takie, jakich oczekujemy, ale zawsze są doskonałe.

2. Nasza wiara umacnia się, gdy jesteśmy świadkami mocy wypełniających się proroctw Bożych.

1. Jeremiasz 29:11 – „Bo znam plany, jakie mam wobec ciebie”, oświadcza Pan, „plany, które mają ci pomóc, a nie zaszkodzić, plany, które dają ci nadzieję i przyszłość”.

2. Izajasz 55:11 - Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust; Nie wróci do mnie bezowocnie, ale wykona, co mi się podoba, i pomyślnie spełni sprawę, z którą ją posłałem.

Mateusz 3 przedstawia charakter i służbę Jana Chrzciciela, jego przesłanie o pokucie i chrzest Jezusa Chrystusa. Rozdział ten przedstawia Jana jako poprzednika Jezusa, przygotowującego ludzi na Jego przyjście poprzez głoszenie pokuty i chrzczenie ich w rzece Jordan.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od pojawienia się Jana Chrzciciela na pustyni Judei i głoszenia orędzia o pokucie, ponieważ „przybliżyło się królestwo niebieskie”. Utożsamia się go z tym, o którym mówił prorok Izajasz: „Głos wołającego na pustyni: «Przygotujcie drogę Panu»”. Prowadzi ascetyczny tryb życia, nosi ubrania z sierści wielbłądziej, je szarańczę i dziki miód (Mt 3,1-6).

Akapit drugi: W tej części (Mt 3,7-12) Jan napomina faryzeuszy i saduceuszy przychodzących na jego chrzest. Kwestionuje ich domniemanie prawości oparte na pochodzeniu przodków od Abrahama, zamiast tego kładzie nacisk na prawdziwą pokutę, która przynosi dobre owoce. Przepowiada także, że przyjdzie potężniejszy od niego, który będzie chrzcił Duchem Świętym i ogniem.

Akapit trzeci: Ostatnia część (Mt 3,13-17) przedstawia Jezusa przybywającego z Galilei do Jordanii, aby przyjąć chrzest od Jana. Jan, początkowo niechętny, ponieważ uważa Jezusa za wyższego od siebie, zgadza się z naleganiami Jezusa. Gdy tylko Jezus zostaje ochrzczony, niebiosa otwierają się, objawiając Ducha Bożego zstępującego na Niego jak

gołębica, podczas gdy głos z nieba ogłasza Go jako umiłowanego Syna Bożego.

Mateusza 3:1 W owych dniach przyszedł Jan Chrzciciel i głosił na pustyni judzkiej,

Jan Chrzciciel głosił o pokucie na pustyni judzkiej.

1. Moc pokuty

2. Przemień swoje życie poprzez pokutę

1. Izajasz 40:3-5 - Przygotujcie drogę Panu, wyprostujcie na pustyni drogę dla naszego Boga.

2. Łk 13:3 – Jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie.

Mateusza 3:2 I mówiąc: Pokutujcie, bo bliskie jest królestwo niebieskie.

Ten fragment mówi o potrzebie pokuty, aby wejść do Królestwa Niebieskiego.

1. Pilna potrzeba pokuty: co musimy zrobić, aby wejść do Królestwa Niebieskiego.

2. Łaska pokuty: Boże współczucie i miłość do nas.

1. Łk 13:3 – „Mówię wam: nie! Ale jeśli się nie nawrócicie, wy wszyscy zginiecie”.

2. Dzieje Apostolskie 17:30-31 – „W przeszłości Bóg przymykał oczy na taką niewiedzę, teraz jednak wszędzie wzywa wszystkich ludzi do pokuty. Wyznaczył bowiem dzień, w którym będzie sądził świat sprawiedliwie przez człowieka, którego wyznaczył. On dał tego dowód wszystkim, wskrzeszając go z martwych”.

Mateusza 3:3 Bo to jest ten, o którym mówił prorok Izajasz, mówiąc: Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego.

Ten fragment jest zapowiedzią przyjścia Jezusa przez Jana Chrzciciela. 1. Refleksja nad znaczeniem przygotowania naszych serc na przyjście Pana; 2. Znaczenie głoszenia Jezusa przez Jana Chrzciciela. 1. Izajasz 40:3-5; 2. Łk 3,4-6.

Mateusza 3:4 I ten sam Jan miał szatę z sierści wielbłądziej i pas skórzany na biodrach; a jego pokarmem była szarańcza i miód leśny.

Jan Chrzciciel prowadził bardzo proste życie, nosił ubrania z sierści wielbłądziej, jadł szarańczę i dziki miód.

1. Aby postępować zgodnie z wolą Bożą, musimy chcieć prowadzić życie pokorne i nieskomplikowane.

2. Powinniśmy zadowalać się tym, co zapewnia nam Bóg.

1. Mateusza 5:3 „Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie”.

2. Filipian 4:12-13 „Umiem i uniżać się, i umiem obfitować; wszędzie i we wszystkim jestem pouczony, abym był syty i głodny, i obfitował, i cierpiał niedostatek. Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.”

Mateusza 3:5 Wtedy wyszła do niego Jerozolima i cała Judea i cała okolica wokół Jordanu,

Ten fragment mówi o mieszkańcach Jerozolimy, Judei i okolic rzeki Jordan, którzy udali się do Jana Chrzciciela, aby usłyszeć jego przesłanie i przyjąć chrzest.

1: Bóg wzywa swój lud do pokuty, aby otrzymać dary swego zbawienia.

2: Musimy chcieć podążać za Bożym wezwaniem i poddać się Jego woli.

1: Izajasz 55:6-7 „Szukajcie Pana, póki można go znaleźć; wzywajcie go, póki jest blisko; niech bezbożny porzuci swoją drogę, a nieprawy swoje myśli; niech się nawróci do Pana, aby się nad nim zlitował, i do naszego Boga, gdyż hojnie przebaczy”.

2: Jeremiasz 29:13 „Będziecie mnie szukać i znajdziecie mnie, jeśli będziecie mnie szukać całym swoim sercem”.

Mateusza 3:6 I przyjmowali od niego chrzest w Jordanie, wyznając swoje grzechy.

Ludzie przyjmowali chrzest w Jordanie od Jana Chrzciciela i wyznawali swoje grzechy.

1. Moc spowiedzi: jak wyznanie grzechów może prowadzić do odnowienia wiary

2. Znaczenie chrztu: jak chrzest może prowadzić do bliższej relacji z Bogiem

1. 1 Jana 1:9 - Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.

2. Dzieje Apostolskie 2:38 - Piotr odpowiedział: „Nawróćcie się i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych. A Ty otrzymasz dar Ducha Świętego.

Mateusza 3:7 A gdy zobaczył wielu faryzeuszy i saduceuszy przychodzących na jego chrzest, rzekł do nich: Pokolenie żmijowe, kto wam powiedział, abyście uciekali przed nadchodzącym gniewem?

Jan Chrzciciel ostrzegał faryzeuszy i saduceuszy przed nadchodzącym gniewem Bożym.

1. Pokolenie żmij: przygotowanie na gniew Boży

2. Posłuchaj ostrzeżenia: uciekaj przed nadchodzącym gniewem

1. Ezechiela 3:17-21

2. Łk 21,34-36

Mateusza 3:8 Przynieście zatem owoce godne pokuty:

Ten fragment jest wezwaniem Jana Chrzciciela, aby przynosić owoce godne pokuty.

1. Owoce pokuty: badanie wymagań prawdziwej wiary

2. Prowadzenie życia godnego pokuty: wezwanie do działania

1. Łk 3,8-14 – wezwanie Jana Chrzciciela do pokuty i chrztu

2. Efezjan 5:9-10 – Życie w miłości i świetle godnym pokuty

Mateusza 3:9 I nie myślcie sobie mówić w sobie: Abrahama mamy za ojca, bo powiadam wam, że Bóg może z tych kamieni wzbudzić dzieci Abrahamowi.

Moc Boga jest nieograniczona i nikt nie może się pochwalić swoim pochodzeniem.

1: Nie wolno nam zapominać o Bożej wszechmocy i wszechwiedzy

2: Nasi przodkowie nie mogą dać nam żadnych specjalnych przywilejów

Rzymian 4:16 A zatem wynika to z wiary, aby stało się to z łaski; do końca obietnica mogła być pewna dla całego nasienia; nie tylko do tego, co wynika z Prawa, ale także do tego, co wynika z wiary Abrahama; który jest ojcem nas wszystkich.

Rzymian 9:7 Ani też wszyscy są dziećmi, ponieważ są potomstwem Abrahama, lecz: W Izaaku będzie nazwane twoje potomstwo.

Mateusza 3:10 A teraz i siekiera do korzenia drzew jest przyłożona; dlatego każde drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycięte i w ogień wrzucone.

Siekiera jest teraz przyłożona do korzenia drzew, a te, które nie wydają dobrego owocu, zostaną wycięte i wrzucone w ogień.

1. Znaczenie wydawania dobrych owoców w naszym życiu

2. Konsekwencje braku dobrych owoców

1. Galacjan 5:22-23 - Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa.

2. Jakuba 2:17 - Tak i wiara sama w sobie, jeśli nie ma uczynków, jest martwa.

Mateusza 3:11 Ja was chrzczę wodą ku nawróceniu, ale Ten, który po mnie idzie, jest mocniejszy ode mnie i którego butów nie jestem godzien nosić: on będzie was chrzcić Duchem Świętym i ogniem .

Jan Chrzciciel przygotowuje drogę Jezusowi, chrzcząc wodą ku pokucie. Jezus będzie chrzcił Duchem Świętym i ogniem.

1. Chrzest Jezusa: symbol miłości Bożej

2. Moc Ducha Świętego: ogień dla duszy

1. Dzieje Apostolskie 2:4 - I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić innymi językami, tak jak im Duch poddawał.

2. 1 Koryntian 12:13 - Albowiem w jednym Duchu wszyscy jesteśmy ochrzczeni w jedno ciało, czy jesteśmy Żydami, czy poganami, czy jesteśmy niewolni, czy wolni; i wszyscy zostaliśmy napojeni jednym Duchem.

Mateusza 3:12 Który ma w ręku wachlarz, i dokładnie oczyści swoje podłoże, i zbierze swoją pszenicę do spichlerza; lecz on spali plewy ogniem nieugaszonym.

Jan Chrzciciel ostrzega przed sądem Bożym, pszenicą zebraną do spichlerza, a plewy spalonym ogniem nieugaszonym.

1. Potrzeba pokuty: ostrzeżenie Jana Chrzciciela

2. Moc sądu Bożego: zaproszenie do świętości

1. Izajasza 5:24 - Dlatego jak ogień pożera ściernisko, a płomień plewy trawi, tak korzeń ich stanie się zgnilizną, a kwiat ich wzniesie się jak proch, gdyż odrzucili Prawo Pana Boga zastępów i wzgardził słowem Świętego Izraelskiego.

2. Hebrajczyków 10:26-27 – Jeśli bowiem po otrzymaniu poznania prawdy dobrowolnie grzeszymy, nie pozostaje już żadna ofiara za grzechy, tylko pewne straszliwe oczekiwanie sądu i ogniste oburzenie, które pożre przeciwników .

Mateusza 3:13 Potem przychodzi Jezus z Galilei nad Jordan do Jana, aby przyjąć od niego chrzest.

Jezus przychodzi do Jana, aby przyjąć chrzest.

1: Jezus pokazuje nam, jak ważne jest uniżenie się i pozwolenie Bogu na działanie w naszym życiu.

2: Idąc śladami Jezusa, powinniśmy starać się być posłuszni woli Bożej.

1: Filipian 2:5-8 - Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za coś do uchwycenia, lecz ogołocił się przez przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi. A znaleziony w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

2: Jakuba 4:10 - Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy.

Mateusza 3:14 Ale Jan zabronił mu, mówiąc: Potrzebuję chrztu od ciebie, a ty przychodzisz do mnie?

Jan Chrzciciel odmówił ochrzczenia Jezusa, prosząc zamiast tego, aby został przez niego ochrzczony.

1. Pokora Jana Chrzciciela: lekcja samoświadomości

2. Moc Jezusa: lekcja władzy

1. Filipian 2:3-8

2. Łk 9,46-48

Mateusza 3:15 A Jezus odpowiadając, rzekł mu: Pozwól, aby tak było teraz, bo tak godzi się nam wypełnić wszelką sprawiedliwość. Potem go cierpiał.

Jezus pozwolił Janowi Chrzcicielowi ochrzcić się, wypełniając wszelką sprawiedliwość.

1. Znaczenie wypełniania wszelkiej prawości

2. Moc poświęcenia

1. Filipian 2:8 - A w przejawie uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

2. Hebrajczyków 12:2 – Skupiamy wzrok na Jezusie, pionierze i doskonalicielu wiary. Dla wystawionej Mu radości wycierpiał krzyż, gardząc jego hańbą, i zasiadł po prawicy tronu Bożego.

Mateusza 3:16 A Jezus zaraz po chrzcie wyszedł z wody, i oto otworzyły się przed nim niebiosa i ujrzał Ducha Bożego zstępującego jak gołębicę i świecącego na niego.

Jezus został ochrzczony i niebiosa się przed nim otworzyły. Ujrzał Ducha Bożego zstępującego jak gołębicę i przychodzącego na niego.

1. Moc chrztu: przykład Jezusa

2. Duch Święty: nasz Pocieszyciel i Przewodnik

1. Izajasz 11:2-3 – „I spocznie na nim duch Pański, duch mądrości i zrozumienia, duch rady i mocy, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej;

2. Jana 1:32-34 – „I Jan dał świadectwo, mówiąc: Widziałem Ducha zstępującego z nieba jak gołębicę i spoczął na nim. I nie znałem go, lecz ten, który mnie posłał, abym chrzcił wodą. to samo mi powiedział: Na kogo ujrzysz Ducha zstępującego i pozostającego na nim, ten jest tym, który chrzci Duchem Świętym”.

Mateusza 3:17 I oto głos z nieba mówiący: To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie.

Bóg przemówił z nieba, wyrażając uznanie dla Jezusa, Swojego umiłowanego Syna.

1. Moc Bożej afirmacji — jak Boże słowa aprobaty mogą nas zachęcić i wzmocnić.

2. Umiłowany Syn – spojrzenie na wyjątkową relację Jezusa z Bogiem i jej konsekwencje dla naszego życia.

1. Izajasz 42:1 – „Oto mój sługa, którego podtrzymuję; moi wybrańcy, w których ma upodobanie moja dusza; Włożyłem w niego ducha mojego i wyda sąd na pogan”.

2. 2 Koryntian 1:20 – „Albowiem wszystkie obietnice Boże w nim są tak i w nim amen, ku chwale Bożej przez nas”.

Mateusza 4 opisuje kuszenie Jezusa na pustyni, Jego służbę w Galilei i powołanie Jego pierwszych uczniów. Podkreśla, jak Jezus pokonał pokusy szatana, zaczął głosić o Królestwie Niebieskim i gromadził naśladowców.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od wyprowadzenia Jezusa przez Ducha na pustynię, aby był kuszony przez szatana. Po czterdziestu dniach i nocach postu zostaje trzykrotnie kuszony przez szatana – do zamiany kamieni w chleb, do skoku ze szczytu świątyni, sprawdzając Bożą ochronę, i do oddania czci szatanowi w zamian za wszystkie królestwa świata. W każdym przypadku Jezus odrzuca te pokusy, powołując się na Pismo Święte (Ew. Mateusza 4:1-11).

Akapit 2: Po aresztowaniu Jana Jezus opuszcza Nazaret i udaje się do Kafarnaum w Galilei, gdzie rozpoczyna swoją publiczną działalność. Powtarzając przesłanie Jana z Ewangelii Mateusza 3:2, głosi on: „Nawracajcie się, bo przybliżyło się królestwo niebieskie” (Ew. Mateusza 4:12-17).

3. Akapit: W tej ostatniej części (Mt 4,18-25) widzimy, jak Jezus powołuje swoich pierwszych uczniów – rybaków Szymona Piotra i jego brata Andrzeja oraz dwóch innych braci Jakuba, syna Zebedeusza i jego brata Jana. Natychmiast porzucają sieci i podążają za Nim. Wspólnie podróżując po Galilei, nauczają w synagogach, głoszą o królestwie Bożym i uzdrawiają różne choroby wśród ludzi.

Mateusza 4:1 Wtedy Jezus został zaprowadzony przez Ducha na pustynię, aby był kuszony przez diabła.

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię, aby był kuszony przez diabła.

1. Bóg zna nasze zmagania i jest zawsze obecny, aby pomóc nam je przetrwać.

2. Jezus stawił czoła pokusie i ostatecznie ją pokonał, przypominając nam o naszej własnej sile i odporności.

1. Hebrajczyków 4:15 – „Nie mamy bowiem arcykapłana, który by nie mógł wczuć się w nasze słabości, ale mamy doświadczonego we wszystkim, podobnie jak my, a jednak nie zgrzeszył”.

2. 1 Koryntian 10:13 – „Żadna pokusa nie dosięgła was, z wyjątkiem tej, która jest wspólna dla ludzi. A Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad to, co możecie znieść. Ale gdy będziecie kuszeni, On też da wam wyjście, abyś mógł to znieść.”

Mateusza 4:2 A gdy pościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, poczuł potem głód.

Po czterdziestu dniach i czterdziestu nocach Jezus poczuł głód.

1: Musimy zachować czujność w naszej praktyce duchowej, nawet gdy sytuacja staje się trudna.

2: Moc modlitwy i postu może przybliżyć nas do Boga.

1: Jakuba 5:16 „Dlatego wyznawajcie sobie nawzajem grzechy i módlcie się jeden za drugiego, abyście odzyskali zdrowie. Modlitwa sprawiedliwego ma moc i skuteczność.”

2:1 Koryntian 9:24-27 „Czy nie wiecie, że podczas wyścigu wszyscy biegacze biegną, a tylko jeden otrzymuje nagrodę? Biegajcie więc, aby ją osiągnąć. Każdy sportowiec we wszystkim panuje nad sobą. Tak się dzieje ono otrzymać wieniec przemijający, my zaś niezniszczalni. Dlatego nie biegam bez celu, nie walczę jak bijący w powietrze. Ale ćwiczę swoje ciało i kontroluję je, abym głosząc innym, sam nie został zdyskwalifikowany .”

Mateusza 4:3 A gdy przyszedł do niego kusiciel, rzekł: Jeśli jesteś Synem Bożym, rozkaż, aby te kamienie stały się chlebem.

Diabeł kusi Jezusa, prosząc go, aby zamienił kamienie w chleb, jeśli jest Synem Bożym.

1. Niebezpieczeństwo pokusy: jak zakończyć walkę.

2. Siła wiary: przezwyciężanie pokus z Bożą pomocą.

1. Jakuba 1:12-15 – Błogosławiony mąż, który wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, otrzyma koronę życia, którą Bóg obiecał tym, którzy go miłują.

2. 1 Koryntian 10:13 – Nie spotkała was żadna pokusa, która nie jest wspólna dla człowieka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad wasze siły, ale wraz z pokusą wskaże wam także drogę wyjścia, abyście mogli ją przetrwać.

Mateusza 4:4 A on odpowiadając, rzekł: Napisano: Nie samym chlebem człowiek będzie żył, ale każdym słowem, które wychodzi z ust Bożych.

Nie samym chlebem człowiek może przetrwać, ale każdym słowem wypowiadanym przez Boga.

1) Moc Słowa Bożego: Zrozumienie, w jaki sposób otrzymujemy życie dzięki Bożym obietnicom

2) Trwanie w Chrystusie: jak polegać na Chrystusie w każdej potrzebie

1) Izajasz 40:8 – Trawa więdnie, kwiat więdnie, ale słowo naszego Boga trwa na wieki.

2) Psalm 119:89 – Na wieki, Panie, Twoje słowo jest mocno utwierdzone w niebiosach.

Mateusza 4:5 Wtedy diabeł zabiera go do miasta świętego i ustawia na szczycie świątyni,

Diabeł kusi Jezusa w świętym mieście i ustawia go na szczycie świątyni.

1. Bóg jest zawsze z nami, nawet jeśli wydaje się, że jesteśmy sami.

2. Kiedy jesteśmy kuszeni, aby zrobić coś złego, Bóg da nam siłę, aby się oprzeć.

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Jakuba 1:12-15 – „Błogosławiony ten, kto wytrwa w próbie, gdyż po przejściu próby otrzyma koronę życia, którą obiecał Pan tym, którzy go miłują. Nikt nie powinien być kuszony powiedz: „Bóg mnie kusi”. Albowiem Bóg nie może być kuszony przez zło ani nikogo nie kusi, lecz każdy człowiek podlega pokusie, gdy zostaje uwiedziony i uwiedziony przez swoje złe pożądliwości, a następnie poczęte pragnienie rodzi grzech, a grzech, gdy dojrzeje, rodzi śmierć”.

Mateusza 4:6 I rzekł do niego: Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół, bo napisano: Aniołom swoim rozkaże o tobie i na rękach będą cię nosić, abyś nigdy nie uderz nogą w kamień.

Szatan kusi Jezusa, aby udowodnił, że jest Synem Bożym, rzucając się w dół, ale Jezus odpowiada, cytując Pismo Święte, które stwierdza, że Bóg go ochroni.

1. Siła wiary: wytrwanie w obliczu pokusy

2. Moc Pisma Świętego: Słowo Boże, które nas prowadzi

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać”.

2. Psalm 119:105 – „Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce”.

Mateusza 4:7 Odpowiedział mu Jezus: Napisano jeszcze raz: Nie będziesz kusił Pana, Boga swego.

W tym fragmencie podkreślono polecenie Jezusa, aby nie kusić Boga.

1. „Moc Słowa Bożego: zaufanie Bogu i przestrzeganie Jego przykazań”

2. „Nie wystawiajcie Pana na próbę: prowadźcie życie wiarą i posłuszeństwem”

1. Jakuba 1:13-14 – „Niech nikt, gdy jest kuszony, nie mówi: «Jestem kuszony przez Boga», gdyż Bóg nie może być kuszony do zła i On sam nikogo nie kusi. Każdy jednak podlega pokusie, gdy jest odciągany przez własne pragnienia i kuszony.”

2. Powtórzonego Prawa 6:16 – „Nie wystawiaj Pana, Boga swego, na próbę, jak to uczyniłeś w Massa”.

Mateusza 4:8 Znowu zabiera go diabeł na górę bardzo wysoką i ukazuje mu wszystkie królestwa świata oraz ich chwałę;

Diabeł wziął Jezusa na wysoką górę i pokazał Mu wszystkie królestwa świata oraz ich chwałę.

1. Kuszenie Jezusa Chrystusa na górze

2. Ujawniona moc wroga

1. Łk 4,5-13

2. Efezjan 6:10-12

Mateusza 4:9 I rzekł mu: Dam ci to wszystko, jeśli upadniesz i oddasz mi pokłon.

Szatan kusi Jezusa, oferując Mu całe bogactwo świata, jeśli tylko oddadzą mu cześć.

1. Siła pokusy: jak się oprzeć i pokonać

2. Koszt wierności: jak pozostać oddanym Bogu

1. 1 Koryntian 10:13 – „Nie spotkała was żadna pokusa, która nie jest wspólna dla człowieka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad wasze siły, ale wraz z pokusą wskaże wam także drogę wyjścia, abyście mogli ją przetrwać”.

2. Jakuba 1:13-15 – „Niech nikt, gdy jest kuszony, nie mówi: «Jestem kuszony przez Boga», gdyż Bóg nie może być kuszony do zła i sam nikogo nie kusi. Ale każdy człowiek ulega pokusie, gdy jest kuszony i kuszony przez własne pragnienia. Wtedy pożądanie, gdy pocznie, rodzi grzech, a grzech, gdy dojrzeje, rodzi śmierć”.

Mateusza 4:10 Wtedy rzekł do niego Jezus: Idź precz, szatanie, bo napisano: Panu, Bogu swemu, będziesz kłaniał się i tylko jemu będziesz służył.

Jezus karci szatana, nakazując mu odejście i cytując Pismo, że wierzący powinni czcić i służyć samemu Bogu.

1. „Koszt służenia Bogu: wytrwanie w obliczu pokusy”

2. „Moc słowa: siła Pisma Świętego w walce ze złem”

1. Efezjan 6:11-13 – „Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła. Nie walczymy bowiem z ciałem i krwią, ale z zwierzchnościami, z władzami, z władcy ciemności tego świata, przeciwko duchowej niegodziwości na wyżynach. Weźcie więc na siebie całą zbroję Bożą, abyście w zły dzień zdołali stawić czoła i po dokonaniu wszystkiego ostać się”.

2. Jakuba 4:7-8 – „Poddajcie się więc Bogu. Sprzeciwiajcie się diabłu, a ucieknie od was. Zbliżcie się do Boga, a on zbliży się do was. Oczyśćcie ręce, grzesznicy, i oczyśćcie swoje sercach, wy rozdwojeni.”

Mateusza 4:11 Wtedy diabeł go opuścił, a oto aniołowie przyszli i służyli mu.

Gdy Jezus pościł na pustyni przez czterdzieści dni, diabeł kusił go trzykrotnie. Jezus jednak stawiał opór i diabeł go opuścił. Wtedy ukazali się mu aniołowie, którzy mu usługiwali.

1. Moc łaski Bożej w przeciwstawianiu się pokusom

2. Jak zachować silną wiarę w czasach prób

1. Hebrajczyków 4:14-16 - Mając więc wielkiego arcykapłana, który przeszedł przez niebiosa , Jezusa, Syna Bożego, trwajmy mocno w wierze, którą wyznajemy. Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który nie mógłby współczuć naszym słabościom, lecz takiego, który był kuszony we wszystkim, podobnie jak my, a jednak nie zgrzeszył.

2. Jakuba 1:12-15 - Błogosławiony ten, kto wytrwa w próbie, gdyż po przejściu próby otrzyma koronę życia, którą Pan obiecał tym, którzy go miłują. Niech nikt, gdy jest kuszony, nie mówi: „Przez Boga jestem kuszony”, gdyż Bóg nie może być kuszony przez zło i nikogo nie kusi; lecz każdy człowiek ulega pokusie, gdy zostaje porwany i uwiedziony przez swoje własne złe pragnienia. Następnie, gdy pożądanie pocznie, rodzi grzech; a grzech, gdy dojrzeje, rodzi śmierć.

Mateusza 4:12 Gdy Jezus usłyszał, że Jan został wtrącony do więzienia, odszedł do Galilei;

Jezus udał się do Galilei, gdy usłyszał, że Jan został wtrącony do więzienia.

1. Współczucie Jezusa – jak Jezus współczuł Janowi i działał, aby okazać swoją miłość.

2. Trudne czasy — jak zachować nadzieję i wierność w trudnych czasach.

1. Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły, wzbiją się na skrzydłach jak orły, będą biec, a nie będą zmęczeni, i będą chodzić, a nie ustaną”.

2. Mateusza 11:28 – „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja was pokrzepię”.

Mateusza 4:13 A opuściwszy Nazaret, przyszedł i zamieszkał w Kafarnaum, które jest nad brzegiem morza, na granicy Zabulon i Neftalim:

Jezus przenosi się do Kafarnaum, aby głosić i nauczać.

1. Naśladujmy przykład Jezusa i wyjdźmy ze swojej strefy komfortu, aby szerzyć ewangelię.

2. Jezus przeniósł się do Kafarnaum, aby głosić i nauczać. Wykorzystajmy te chwile na poszukiwanie Słowa Bożego.

1. Mateusza 28:19-20 Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem, i Oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Amen.

2. Marka 16:15 I rzekł do nich: Idźcie na cały świat i głoście ewangelię wszelkiemu stworzeniu.

Mateusza 4:14 Aby się wypełniło słowo proroka Izajasza, mówiącego:

Fragment ten opowiada o tym, jak Jezus wypełnił proroctwo Izajasza.

1. Doskonały plan Boży: jak Jezus został przepowiedziany w Piśmie Świętym

2. Podążanie za wolą Bożą: jak Jezus wypełnił proroctwa

1. Izajasz 7:14: „Dlatego sam Pan da wam znak. Oto dziewica pocznie i porodzi syna, i nazwie go imieniem Immanuel.”

2. Mateusza 3:15: „Lecz Jezus mu odpowiedział: «Niech teraz się stanie, bo tak godzi się

nam wypełnić wszystko, co sprawiedliwe». Potem wyraził zgodę."

Mateusza 4:15 Ziemia Zabulon i ziemia Neftalim, przy drodze morskiej, za Jordanem, Galilea pogan;

Ten fragment opisuje Galileę jako krainę Zabulona i Neftalima, położoną nad morzem i za rzeką Jordan, i była domem dla pogan.

1. Zaopatrzenie Boże: odnajdywanie nadziei w trudnych czasach

2. Moc przebaczenia: jak pokonać przeciwności losu

1. Rzymian 15:4 – „Albowiem wszystko, co w dawnych czasach napisano, napisano dla naszego pouczenia, abyśmy przez wytrwałość i przez zachętę z Pism mieli nadzieję".

2. Izajasz 43:1-2 – „Nie bój się, bo cię odkupiłem; wezwałem cię po imieniu, jesteś mój. Gdy przejdziesz przez wody, będę z tobą, a przez rzeki będą nie przytłoczy cię; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali".

Mateusza 4:16 Lud, który siedział w ciemności, ujrzał wielkie światło; i tym, którzy siedzieli w okolicy i cieniu śmierci, wszeszło światło.

W tym fragmencie objawia się Boża obietnica wniesienia światła w ciemność.

1. Bóg daje nam Światło Nadziei w Ciemności

2. Przyjmowanie światła Chrystusa w czasach rozpaczy

1. Izajasz 9:2: „Lud chodzący w ciemności ujrzał światło wielkie, a mieszkańcom krainy głębokiej ciemności wszeszło światło".

2. Jana 8:12: „Kiedy Jezus ponownie przemówił do ludu, rzekł: «Ja jestem światłością świata. Kto idzie za mną, nigdy nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światło życia»".

Mateusza 4:17 Odtąd zaczął Jezus kazać i mówić: Nawracajcie się, bo przybliżyło się królestwo niebieskie.

Jezus zaczął głosić dobrą nowinę, że Królestwo Niebieskie jest blisko.

1: Nawracajcie się i wierzcie w Królestwo Niebieskie

2: Szukaj Królestwa Niebieskiego i znajdź nowe życie

1: Łk 13,3: „Jeśli się nie nawrócicie, wszyscy zginiecie”.

2: Jana 3:16-17: „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

Mateusza 4:18 A Jezus, przechadzając się nad Morzem Galilejskim, ujrzał dwóch braci, Szymona, zwanego Piotrem, i Andrzeja, brata jego, zarzucających sieć w morze, bo byli rybakami.

Jezus spotyka Piotra i Andrzeja, dwóch braci rybaków.

1. Dotrzeć do rybaków ludzi: wezwanie do ewangelizacji

2. Moc przyjaźni: Jezus i jego uczniowie

1. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I oto , Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków”.

2. Kaznodziei 4:9-12 – „Lepiej jest dwóm niż jednemu, gdyż za swój trud mają dobrą nagrodę. Bo jeśli upadną, jeden podniesie swego bliźniego. Biada jednak temu, kto jest sam, gdy upadnie i nie ma innego, kto by go podniósł! Powtórzę: jeśli dwoje leży razem, jest im ciepło, ale jak jeden może się ogrzać sam? I chociaż człowiek może zwyciężyć samotnego, dwóch mu się przeciwstawi – sznur potrójny nie jest szybko zerwany”.

Mateusza 4:19 I rzekł do nich: Pójdźcie za mną, a uczynię was rybakami ludzi.

Jezus wzywa swoich uczniów, aby poszli za Nim i stali się rybakami ludzi.

1. Naśladowanie Jezusa: wezwanie do dzielenia się Ewangelią

2. Wykorzystywanie naszych talentów do poszerzania Królestwa Bożego

1. Efezjan 4:11-12 - I dał apostołów, proroków, ewangelistów, pasterzy i nauczycieli, aby przygotowali świętych do dzieła posługiwania, do budowania Ciała Chrystusowego.

2. Przysłów 11:30 - Owocem sprawiedliwych jest drzewo życia, a kto zdobywa dusze, jest mądry.

Mateusza 4:20 I natychmiast zostawili sieci i poszli za nim.

Dwóch rybaków, usłyszawszy wołanie Jezusa, natychmiast porzuciło sieci i poszło za Nim.

1. Naśladowanie Jezusa wymaga natychmiastowego zaangażowania.

2. Jezus jest godzien naszego całkowitego oddania.

1. Marka 8:34-38 – „Jeśli ktoś chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i naśladuje mnie.

2. Jakuba 1:22 – „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.”

Mateusza 4:21 A idąc dalej, ujrzał dwóch pozostałych braci, Jakuba, syna Zebedeusza, i jego brata Jana, w okręcie z Zebedeuszem, ich ojcem, naprawiających sieci; i zadzwonił do nich.

Jezus zobaczył dwóch braci, Jakuba i Jana, z ojcem naprawiających sieci i wezwał ich, aby poszli za Nim.

1. Powołanie do bycia uczniem – zrozumienie wagi posłuszeństwa Bożemu powołaniu.

2. Podążanie za Jezusem - odkrycie zmieniającego życie wpływu naśladowania Jezusa.

1. Łk 9,23-24 – „I rzekł do wszystkich: «Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech codziennie bierze krzyż swój i naśladuje mnie. Kto bowiem chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu, ocali je”.

2. Mateusza 16:24 - „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: «Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, weźmie krzyż swój i idzie za mną».

Mateusza 4:22 I natychmiast opuścili statek oraz swego ojca i poszli za nim.

W tym fragmencie Jezus powołuje dwóch braci, Szymona i Andrzeja, aby poszli za Nim.

1. Naśladowanie Jezusa: wezwanie, aby zostawić wszystko za sobą

2. Zbliżanie się do Chrystusa: posłuszeństwo Jego Słowu

1. Jana 12:26 – „Kto mi służy, niech idzie za mną, a gdzie ja jestem, tam będzie i mój sługa. Mój Ojciec uczci tego, który mi służy”.

2. Łk 9:23 - Potem rzekł do wszystkich: «Kto chce być moim uczniem, niech się zaprze samego siebie, niech codziennie bierze swój krzyż i naśladuje mnie».

Mateusza 4:23 I Jezus obchodził całą Galileę, nauczając w ich synagogach i głosząc ewangelię o królestwie oraz uzdrawiając wszelką chorobę i wszelką niemoc wśród ludu.

Jezus obchodził całą okolicę Galilei, nauczając w synagogach, głosząc Ewangelię i uzdrawiając chorych i chorych.

1. Jezus: Wielki Uzdrowiciel

2. Żyć Ewangelią Królestwa

1. Psalm 103:3 – On przebacza wszystkie twoje grzechy i leczy wszystkie twoje choroby

2. Dzieje Apostolskie 10:38 - Jak Bóg namaścił Jezusa z Nazaretu Duchem Świętym i mocą, który chodził, czyniąc dobrze i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła.

Mateusza 4:24 I sława o nim rozeszła się po całej Syrii, i przynoszono do niego wszystkich chorych, których wzięto z różnymi chorobami i udrękami, i opętanych przez diabły, i szaleńców, i paraliżów; i uzdrowił ich.

Sława Jezusa rozeszła się po całej Syrii i wielu cierpiących z powodu chorób i udręk było do Niego przyprowadzanych po uzdrowienie.

1. Miłosierdzie Boże w uzdrawianiu: odkrywanie posługi uzdrawiania Jezusa

2. Okazywanie współczucia: posługa Jezusa wobec chorych

1. Izajasz 53:4 - Zaprawdę, on dźwigał nasze boleści i dźwigał nasze boleści, a jednak uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego.

2. Mateusza 9:35 - I Jezus obchodził wszystkie miasta i wsie, nauczając w ich synagogach i głosząc ewangelię o królestwie, uzdrawiając wszelką chorobę i wszelką niemoc wśród ludu.

Mateusza 4:25 I szły za nim wielkie rzesze ludzi z Galilei i z Dekapolu, i z Jerozolimy, i z Judei, i zza Jordanu.

Za Jezusem szły wielkie rzesze ludzi z różnych regionów tego regionu.

1: Podążanie za Jezusem przynosi prawdziwą radość.

2: Podążanie za Jezusem wymaga od nas wyjścia ze wszystkich dziedzin naszego życia.

1: Marka 8:34-35 „A gdy przywołał do siebie lud wraz ze swoimi uczniami, rzekł do nich: Ktokolwiek pójdzie za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i idzie za mną. kto chce zachować swoje życie, straci je; a kto straci swoje życie z powodu mnie i ewangelii, ten je ocali”.

2: Dzieje Apostolskie 2:41-42 „Potem ochrzczono tych, którzy chętnie przyjęli jego słowo i tego samego dnia zostało do nich przyłączonych około trzech tysięcy dusz. I trwali w nauce apostolskiej, we wspólnocie i w łamaniu chleba i w modlitwach.”

Mateusza 5 rozpoczyna Kazanie na Górze, które jest jedną z najważniejszych nauk Jezusa. W tym rozdziale przedstawiono Błogosławieństwa, omówiono wypełnianie Prawa i przedstawiono nowe interpretacje tradycyjnych nauk o morderstwie, cudzołóstwie, rozwodach, przysięgach, odwecie i miłości do wrogów.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od przekazania przez Jezusa Błogosławieństw – serii błogosławieństw tym, którzy uosabiają pewne cnoty, takie jak łagodność i miłosierdzie. Stwierdzenia te kładą nacisk na wartości duchowe ponad wartości doczesne. W tej części (Mateusza 5:1-12) Jezus także zachęca swoich naśladowców, aby radowali się z prześladowań, ponieważ ich nagroda będzie wielka w niebie.

Akapit drugi: Idąc dalej (Mt 5,13-32), Jezus naucza o byciu „solą ziemi" i „światłem świata", podkreślając, że jego naśladowcy powinni pozytywnie wpływać na innych i nie powinni ukrywać swojej wiary, ale pozwalać świeci tak, aby wszyscy mogli to zobaczyć. Następnie omawia, że nie przyszedł znieść, ale wypełnić Prawo i Proroków. Reinterpretuje prawa dotyczące morderstwa (gniew), cudzołóstwa (pożądliwe zamiary), rozwodu (bezprawność z wyjątkiem niemoralności seksualnej), zapewniając głębsze zrozumienie wykraczające poza dosłowne przestrzeganie.

Akapit trzeci: W Ewangelii Mateusza 5:33-48 Jezus kontynuuje, odradzając składanie fałszywych przysięg; zamiast tego zachęcaj do uczciwości bez przeklinania czegokolwiek. Następnie instruuje, aby nadstawić drugi policzek, gdy zostanie uderzony, i kochać swoich wrogów, zamiast szukać zemsty za oko. To promuje przebaczenie zamiast odwetu, podczas gdy kochanie swoich wrogów jest wyzwaniem, aby rozszerzyć miłość poza kręgi osobiste, odzwierciedlając bezwarunkową miłość Boga.

Mateusza 5:1 I ujrzawszy tłumy, wszedł na górę, a gdy usiadł, przystąpili do niego uczniowie jego:

Jezus uczy swoich uczniów Błogosławieństw na szczycie góry.

1. „Siła perspektywy: znajdowanie radości w przeciwnościach losu"

2. „Życie z nastawieniem na Królestwo: błogosławieństwa Boże"

1. Rzymian 12:2 – „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe".

2. Psalm 34:8 – „Och, skosztujcie i zobaczcie, że Pan jest dobry! Błogosławiony człowiek, który się do Niego ucieka!"

Mateusza 5:2 A on otworzył usta i nauczał ich, mówiąc:

Jezus głosił swoją naukę na górze wielkiemu tłumowi.

1: Moc słowa Jezusa i jego wpływ na zmianę w naszym życiu.

2: Znaczenie życia wiarą i zaufania Panu.

1: Jakuba 1:22 – „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie”.

2: Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

Mateusza 5:3 Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Werset ten głosi, że ci, którzy są pokorni i uznają swoją zależność od Boga, zostaną nagrodzeni życiem wiecznym w niebie.

1. „Błogosławieństwo pokory”

2. „Nagroda za ubóstwo duchowe”

1. Przysłów 22:4 – „Nagrodą za pokorę i bojaźń Pańską jest bogactwo i cześć, i życie”.

2. Jakuba 4:6 – „Ale On daje więcej łask. Dlatego mówi: „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”.

Mateusza 5:4 Błogosławieni, którzy płaczą, albowiem oni będą pocieszeni.

Jezus oświadczył, że ci, którzy płaczą, będą pocieszeni przez Boga.

1. „Boże pocieszenie dla tych, którzy opłakują”, koncentrując się na tym, jak Bóg zapewnia pocieszenie tym, którzy płaczą.

2. „Wartość żałoby” – podkreślanie, dlaczego żałoba może być korzystna.

1. Psalm 34:18: „Pan jest blisko tych, którzy mają złamane serce, i wybawia

zdruzgotanych na duchu”.

2. Izajasz 61:2: „Aby obwieszczać rok łaski Pana i dzień pomsty naszego Boga, aby pocieszyć wszystkich płaczących”.

Mateusza 5:5 Błogosławieni cisi, albowiem oni posiądą ziemię.

Ten fragment mówi o błogosławieństwach łagodności i o tym, jak łagodni zostaną nagrodzeni odziedziczeniem ziemi.

1. „Moc łagodności” – badanie duchowej mocy łagodności i tego, dlaczego jest ona tak ważna dla Boga.

2. „Dziedziczenie Ziemi” – Zgłębianie koncepcji dziedziczenia Ziemi i sposobów jej osiągnięcia.

1. Jakuba 3:13-18 – Badanie mocy łagodności i mądrości nad gniewem i pychą.

2. Psalm 37:11 – Omawianie obietnicy Pana danej tym, którzy Mu ufają i polegają na Jego przewodnictwie.

Mateusza 5:6 Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni.

Jezus naucza, że ci, którzy szukają prawości, zostaną nagrodzeni za swoje wysiłki.

1. „Owoce prawości”

2. „Błogosławieństwa poszukiwania prawości”

1. Galacjan 5:22-23: „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, łagodność, dobroć, wiara, łagodność, wstrzemięźliwość. Dla takich nie ma prawa”.

2. Rzymian 8:28: „A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani”.

Mateusza 5:7 Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy byli miłosierni wobec innych, ponieważ w zamian otrzymamy miłosierdzie.

1. Moc miłosierdzia: jak okazywanie życzliwości innym przynosi błogosławieństwo

2. Nagroda miłosierdzia: jak współczucie przybliża nas do Boga

1. Łk 6:36 – „Bądźcie miłosierni, jak miłosierny jest Ojciec wasz.”

2. Przysłów 11:17 – „Człowiek życzliwy odnosi korzyść, lecz okrutny ściąga na siebie kłopoty”.

Mateusza 5:8 Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.

Werset ten podkreśla znaczenie posiadania czystego serca, aby móc doświadczyć bliskiej relacji z Bogiem.

1. Moc czystego serca: jak żyć w świętości i doświadczać obecności Boga

2. Piękno czystości: życie z niepodzielnym sercem, które szuka Boga

1. 1 Jana 3:2-3 – „Umiłowani, teraz jesteśmy dziećmi Bożymi i jeszcze się nie objawiło, czym będziemy, ale wiemy, że gdy się objawi, będziemy do niego podobni, bo ujrzymy go takim, jakim jest (...) A każdy, kto w nim pokłada nadzieję, oczyszcza się, tak jak on jest czysty”.

2. Psalm 24:3-4 – „Kto wstąpi na górę Pana? I kto stanie w Jego świętym miejscu? Ten, kto ma czyste ręce i czyste serce, kto nie podnosi swej duszy do tego, co fałszywe i nie przysięga podstępnie.”

Mateusza 5:9 Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani dziećmi Bożymi.

Jezus naucza, że wprowadzający pokój będą błogosławieni i będą nazwani dziećmi Bożymi.

1. „Błogosławieństwo czynienia pokoju: stawanie się dziećmi Bożymi”

2. „Droga przywracania pokoju: podążanie śladami Jezusa”

1. Rzymian 12:18 – „Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, ze wszystkimi żyjcie w pokoju”.

2. Izajasz 11:6-9 – „Wilk będzie mieszkał z barankiem, lampart będzie leżeć z kozą, cielę, lew i roczniak razem, a małe dziecko będzie je prowadzić... Nie będą nie szkodzą ani nie niszczą na całej mojej świętej górze, bo ziemia będzie napełniona znajomością Pana, jak wody wypełniają morze”.

Mateusza 5:10 Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Werset ten zachęca tych, którzy są prześladowani za to, co słuszne, do pozostania wiernymi, gdyż Bóg ostatecznie nagrodzi ich wejściem do królestwa niebieskiego.

1. Bądź mocny — zachęta do pozostania wiernym w obliczu prześladowań

2. Zbierz to, co zasiałeś — duchowe nagrody wynikające z czynienia tego, co właściwe

1. Rzymian 8:18 – „Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która się w nas objawi”.

2. 1 Piotra 4:12-13 – „Umiłowani, nie uważajcie za dziwne tej ognistej próby, która was doświadcza, jak gdyby przydarzyło wam się coś dziwnego; radujcie się jednak, ponieważ jesteście uczestnikami cierpień Chrystusowych, abyście: gdy się objawi jego chwała, i wy będziecie się radować niezmiernie”.

Mateusza 5:11 Błogosławieni jesteście, gdy ludzie będą wam urągać i prześladować was, i gdy z mojego powodu będą kłamliwie mówić na was wszystko złe.

Chrześcijanie są błogosławieni, gdy są prześladowani i okłamywani z powodu wiary w Jezusa Chrystusa.

1. Błogosławieństwo w prześladowaniu: przyjęcie cierpienia ze względu na Chrystusa

2. Niezmiennie: trwałe odrzucenie ze względu na Ewangelię

1. Jana 15:18-21 – „Jeśli świat was nienawidzi, pamiętajcie, że mnie pierwszy znienawidził. Gdybyście byli ze świata, miłowałby was jak swoje. A przecież nie należycie do świata, ale Ja was wybrałem ze świata. Dlatego świat was nienawidzi. Pamiętajcie, co wam mówiłem: „Sługa nie jest większy od pana”. Jeśli mnie prześladowali, i was będą prześladować. Jeśli byli posłuszni mojej nauce, i waszej będą posłuszni. To wszystko wam zrobią przeze mnie, bo nie znają Tego, który mnie posłał.

2. Hebrajczyków 12:1-2 – „Skoro więc otacza nas tak wielki obłok świadków, odrzućmy wszystko, co przeszkadza, i grzech, który tak łatwo oplata. I biegnijmy wytrwale w wyznaczonym wyścigu nas, wpatrując się w Jezusa, pioniera i dokończyciela wiary. Dla przygotowanej mu radości zniósł krzyż, gardząc jego hańbą, i zasiadł po prawicy tronu Bożego.

Mateusza 5:12 Radujcie się i weselcie, bo wielka jest wasza nagroda w niebie, bo tak prześladowali prorocy, którzy byli przed wami.

Ten fragment zachęca wierzących, aby byli radośni i wdzięczni za Boże obietnice nagrody w niebie, ponieważ byli prześladowani w taki sam sposób, jak przed nimi prorocy.

1. Radujcie się obietnicą nieba – refleksja nad Ew. Mateusza 5:12

2. Nagroda Boża w niebie dla prześladowanych – objaśnienie Ewangelii według Mateusza 5:12

1. Jakuba 1:2-4 - Potraktujcie to jako czystą radość, bracia i siostry, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, ponieważ wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało.

2. 2 Koryntian 4:17-18 – Gdyż nasze lekkie i chwilowe kłopoty zapewniają nam wieczną chwałę, która znacznie przewyższa je wszystkie. Dlatego nie skupiamy oczu na tym, co widać, ale na tym, czego nie widać, ponieważ to, co widać, jest tymczasowe, a to, czego nie widać, jest wieczne.

Mateusza 5:13 Wy jesteście solą ziemi; jeśli jednak sól zwietrzeje, czymże ją posolić? odtąd na nic się nie przyda, jak tylko na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi.

Sól ziemi: Znaczenie bycia pozytywnym przykładem na świecie.

1: Bycie solą ziemi – wykorzystanie naszych darów i talentów, aby wywrzeć pozytywny wpływ na świat.

2: Utracony smak – Zrozumienie, jak nasze zachowanie może wpłynąć na naszą zdolność do pozytywnego wpływu.

1: Kolosan 4:6 – Niech wasza rozmowa będzie zawsze pełna wdzięku, przyprawiona solą, abyście umieli każdemu odpowiedzieć.

2:1 Piotra 3:15 - Ale czcijcie w sercach Chrystusa jako Pana. Bądźcie zawsze gotowi udzielić odpowiedzi każdemu, kto prosi Was o podanie powodu nadziei, którą pielęgnujecie. Ale rób to z łagodnością i szacunkiem.

Mateusza 5:14 Wy jesteście światłością świata. Nie da się ukryć miasta położonego na górze.

Jezus wzywa wierzących, aby byli światłem dla świata, jak miasto na górze.

1. Nasze Światło: Świeci dla Chrystusa w świecie

2. Bądź światłem: wezwanie do naśladowców Jezusa

1. Filipian 2:15 – „Abyście byli nienagannymi i nienagannymi synami Bożymi, bez nagany, pośród narodu złego i przewrotnego, wśród którego świecicie jak światła na świecie”.

2. Mateusza 5:16 – „Niech wasze światło świeci przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie”.

Mateusza 5:15 Nie zapala się też świecy i nie stawia jej pod korcem, lecz na świeczniku; i daje światło wszystkim, którzy są w domu.

Ten fragment podkreśla wagę dzielenia się swoją wiarą z innymi.

1. Światło wiary: dlaczego ważne jest dzielenie się swoją wiarą z innymi

2. Przekazywanie pochodni: jak dzielić się swoją wiarą z innymi

1. Rzymian 10:14-15 – „Jak więc będą wzywać tego, w którego nie uwierzyli? A jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? A jak mają słuchać, skoro nikt nie głosi? A jak mają głosić, jeśli nie są posłani? Jak napisano: „Jak piękne są stopy głosicieli dobrej nowiny!”

2. Filipian 2:14-16 – „Czyńcie wszystko bez szemrania i powątpiewania, abyście byli nienagannymi i niewinnymi dziećmi Bożymi bez skazy pośród pokolenia złego i przewrotnego, wśród którego świecicie jak światła na świecie trzymając się mocno słowa życia, abym w dzień Chrystusa mógł być dumny, że nie na próżno biegłem i nie na próżno się trudziłem”.

Mateusza 5:16 Niech wasze światło świeci przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

Werset ten zachęca wierzących do prowadzenia życia widzialnego i wielbiącego Boga.

1. Wezwanie, aby świeciło nasze światło: wyzwanie, aby prowadzić życie widoczne dla Boga

2. Moc dobrych uczynków: prowadzenie życia, które przynosi chwałę Bogu

1. Efezjan 2:10 - Jego dziełem bowiem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował, abyśmy w nich chodzili.

2. Izajasz 43:7 - Każdy, kto nosi moje imię, a którego stworzyłem dla mojej chwały; Uformowałem go, tak, stworzyłem go.

Mateusza 5:17 Nie mniemajcie, że przyszedłem rozwiązać Prawo albo Proroków; nie przyszedłem rozwiązać, ale wypełnić.

Jezus przyszedł, aby wypełnić Prawo i Proroków, a nie ich zniszczyć.

1: Jezus przyszedł, aby wypełnić Boży plan zbawienia.

2: Jezus przyszedł, aby wypełnić Prawo i proroków, które zostały nam dane.

1: Izajasz 42:21 - Pan ma upodobanie ze względu na swoją sprawiedliwość; on wywyższy prawo i uczyni je uczciwym.

2: Galacjan 3:19 – Czemu więc służy prawo? Zostało ono dodane z powodu przestępstw, aż do przyjścia potomstwa, któremu dano obietnicę.

Mateusza 5:18 Bo zaprawdę powiadam wam: Dopóki niebo i ziemia nie przeminą, ani jedna jota, ani jedna kreska nie zmieni się z Prawa, aż się wszystko spełni.

Ten fragment wyjaśnia, że Jezus obiecuje, że prawa Starego Testamentu będą obowiązywać, dopóki się nie wypełnią.

1. Niezmienny charakter prawa Bożego

2. Trzymaj się mocno Słowa Bożego w zmieniającym się świecie

1. Rzymian 3:31: „Czy więc przez wiarę unieważniamy prawo? Nie daj Boże: my ustanawiamy prawo”.

2. Jakuba 1:22-25: „A wy bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który patrzy jego naturalne oblicze w zwierciadle: Bo patrzy na siebie, odchodzi i od razu zapomina, jakim był człowiekiem. Kto jednak wpatruje się w doskonałe prawo wolności i w nim trwa, ten nie jest zapominającym słuchaczem, ale wykonawcą dzieła, ten człowiek będzie błogosławiony w swym uczynku”.

Mateusza 5:19 Ktokolwiek więc złamie jedno z tych najmniejszych przykazań i będzie tak ludzi uczył, ten będzie najmniejszym w królestwie niebieskim; ale ktokolwiek by je czynił i nauczał, ten będzie nazwany wielkim w królestwie niebieskim niebo.

Jezus zachęca swoich naśladowców, aby przestrzegali wszystkich przykazań Bożych i uczyli tego innych, gdyż ci, którzy to czynią, będą nazwani wielkimi w królestwie niebieskim.

1. Wielkość posłuszeństwa: jak posłuszeństwo przykazaniom Boga może prowadzić do wiecznych nagród

2. Nauczanie przykazań Bożych: jak możemy szerzyć Słowo Boże i otrzymać Jego błogosławieństwa

1. Powtórzonego Prawa 11:18-19 – „Złożysz te moje słowa w swoim sercu i w swojej duszy i przywiążesz je jako znak do swojej ręki i będą jak przepaska między twoimi oczami. Będziesz ich uczył swoje dzieci, mówiąc o nich, przebywając w domu, idąc drogą, kładąc się i wstając”.

2. Jakuba 1:22-25 – „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który w lustrze obserwuje swoje naturalne oblicze; bo przygląda się sobie, odchodzi i natychmiast zapomina, jakim był człowiekiem. Kto jednak wpatruje się w doskonałe prawo wolności i trwa w nim, i nie jest słuchaczem, który zapomina, ale wykonawcą dzieła, ten będzie błogosławiony w tym, co czyni”.

Mateusza 5:20 Bo powiadam wam: Jeśli wasza sprawiedliwość nie będzie większa niż sprawiedliwość uczonych w Piśmie i faryzeuszy, w żadnym wypadku nie wejdziecie do królestwa niebieskiego.

Jezus mówi tłumowi, że aby wejść do Królestwa Niebieskiego, musi mieć sprawiedliwość większą niż uczeni w Piśmie i faryzeusze.

1. Konieczność przekraczania sprawiedliwości

2. Życie, aby zadowolić Boga, a nie człowieka

1. Rzymian 10:3-4 - Nie znając bowiem sprawiedliwości Bożej, a chcąc utwierdzać własną sprawiedliwość, nie poddali się sprawiedliwości Bożej.

2. Jakuba 4:4-5 – Cudzołożnicy! Czy nie wiecie, że przyjaźń ze światem jest wrogością wobec Boga? Dlatego kto chce być przyjacielem świata, staje się wrogiem Boga.

Mateusza 5:21 Słyszeliście, że powiedziano przez nich w dawnych czasach: Nie będziesz zabijał; a kto by zabijał, groził mu sąd:

W tym fragmencie jest napisane, że zabijanie jest zabronione, a ci, którzy to robią, zostaną osądzeni.

1. Poważne konsekwencje odebrania życia

2. Wartość każdego życia ludzkiego

1. Rzymian 6:23 – Zapłatą za grzech jest śmierć; lecz darem Bożym jest życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

2. Jakuba 4:17 - Kto więc umie dobrze czynić, a nie czyni, ten jest grzechem.

Mateusza 5:22 Ale powiadam wam: Każdy, kto bez przyczyny gniewa się na swego brata, naraża się na niebezpieczeństwo sądu, a ktokolwiek powie swemu bratu: Raca, naraża się na niebezpieczeństwo rady; ale każdy, kto powie Głupcze, grozi Ci ogień piekielny.

Jezus ostrzega, że każdy, kto bez powodu złości się na brata, zostanie osądzony, natomiast ten, kto nazywa brata obelgą, podlega jeszcze większej karze.

1. „Mierzenie naszych słów: jak reagować na konflikt”

2. „Moc słów: nasze wzajemne obowiązki”

1. Przysłów 12:18 - Jest taki, którego nierozważne słowa są jak pchnięcia mieczem, ale język mądrych przynosi uzdrowienie.

2. Jakuba 3:9-10 - Błogosławimy nim naszego Pana i Ojca, a nim przeklinamy ludzi stworzonych na podobieństwo Boże. Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Moi bracia, takie rzeczy nie powinny tak wyglądać.

Mateusza 5:23 Jeśli więc przyniesiesz swój dar na ołtarz i tam przypomnisz sobie, że twój brat ma coś przeciwko tobie;

Chrystus wzywa nas do pojednania z braćmi przed oddaniem czci Bogu.

1: „Kochaj bliźniego swego – wezwanie do pojednania”

2: „Ołtarz Pojednania”

1: Rzymian 12:18: „Jeśli to możliwe i o ile to od was zależy, ze wszystkimi żyjcie w pokoju”.

2: Jakuba 4:7: „Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was”.

Mateusza 5:24 Zostaw tam swój dar przed ołtarzem i idź; najpierw pojednaj się ze swoim bratem, a potem przyjdź i ofiaruj swój dar.

Pojednanie z braćmi powinno nastąpić przed ofiarowaniem prezentów Bogu.

1. Priorytet pojednania: jak odnowić relacje przed oddaniem czci Bogu

2. Moc pojednania: zjednoczenie się w Bożej miłości, aby ponownie połączyć się we wspólnocie

1. Efezjan 4:2-3 „Bądźcie całkowicie pokorni i łagodni, bądźcie cierpliwi, znosząc jedni drugich w miłości. Dokładajcie wszelkich starań, aby przez więź pokoju zachować jedność Ducha.”

2. Jakuba 3:17-18 „Ale mądrość z góry jest przede wszystkim czysta. Jest także miłująca pokój, zawsze łagodna i chętna do ustępstw wobec innych. Jest pełna miłosierdzia i dobrych uczynków. Nie okazuje faworyzuje i zawsze jest szczery.”

Mateusza 5:25 Pogódź się szybko ze swoim przeciwnikiem, dopóki jesteś z nim w drodze; aby w każdej chwili przeciwnik nie wydał cię sędziemu, a sędzia urzędnikowi i nie zostałbyś wtrącony do więzienia.

Zanim udasz się do sądu, szybko dogadaj się ze swoim przeciwnikiem.

1. „Odpuść i pozwól Bogu: rozwiązywanie konfliktów w pokojowy sposób”

2. „Siła kompromisu: rozwiązywanie konfliktów wiarą i miłością”

1. Jakuba 4:7 – „Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was”.

2. Filipian 4:6-7 – „Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc a umysły wasze w Chrystusie Jezusie.”

Mateusza 5:26 Zaprawdę powiadam ci: Nie wyjdziesz stamtąd, dopóki nie zapłacisz najmniejszego grosza.

Ten fragment mówi o znaczeniu całkowitej spłaty długów.

1: Bycie dobrym zarządcą naszych zasobów – Bóg oczekuje od nas, że mądrze będziemy dysponować naszymi pieniędzmi i w pełni spłacić nasze długi.

2: Znaczenie bycia odpowiedzialnym – Musimy odpowiedzialnie zarządzać naszymi finansami i dbać o spłatę naszych długów.

1: Przysłów 22:7 - Bogaty panuje nad biednymi, a pożyczający jest sługą pożyczającego.

2: Łk 16:11 - Jeśli więc nie byliście wierni w niesprawiedliwej mamonie, kto powierzy wam prawdziwe bogactwa?

Mateusza 5:27 Słyszeliście, że powiedziano przez nich od dawna: Nie cudzołóż.

Ten fragment podkreśla wagę przestrzegania Dziesięciu Przykazań, w szczególności przykazania „Nie cudzołóż”.

1. Siła zaangażowania — jak dotrzymywanie obietnic utrzymuje nas na właściwej ścieżce

2. Wartość posłuszeństwa — dlaczego przestrzeganie przykazań Boga przybliża nas do Niego

1. Hebrajczyków 13:4 - Małżeństwo jest we wszystkich uczciwe, a łoże nieskalane. Rozpustników i cudzołożników osądzi Bóg.

2. Przysłów 6:20-23 - Synu mój, przestrzegaj przykazań ojca swego i nie opuszczaj prawa matki swojej. Przywiąż je ustawicznie do serca swego i zawiąż je u szyi. Kiedy pójdziesz, poprowadzi cię; gdy zaśniesz, będzie cię strzegł; a gdy się obudzisz, będzie z tobą rozmawiać. Bo przykazanie jest lampą; a prawo jest lekkie; a nagany i pouczenia są drogą życia.

Mateusza 5:28 A Ja wam powiadam: Każdy, kto patrzy na kobietę i pożąda jej, już dopuścił się z nią cudzołóstwa w swoim sercu.

Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, dopuścił się cudzołóstwa w swoim sercu.

1. „Siła twoich myśli: wpływ pożądliwych pragnień”

2. „Wezwanie do czystości: osiągnięcie świętości umysłu i serca”

1. 1 Tesaloniczan 4:3-5 – „Albowiem wolą Bożą jest wasze uświęcenie, abyście się powstrzymywali od rozpusty, aby każdy z was wiedział, jak posiadać swoje naczynie w uświęceniu i czci, a nie w pożądliwość pożądliwości, jak poganie, którzy nie znają Boga”.

2. Rzymian 12:2 – „I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnawianie umysłu swego, abyście mogli poznać, jaka jest wola Boża dobra, przyjemna i doskonała”.

Mateusza 5:29 A jeśli cię prawe oko twoje gorszy, wyłup je i odrzuć od siebie, bo pożyteczne jest dla ciebie, aby zginął jeden z twoich członków, a nie żeby całe twoje ciało miało być wrzucone do piekła.

Ten fragment Biblii zachęca nas, abyśmy byli gotowi poświęcić każdą część siebie, która może sprowadzić nas na manowce od woli Bożej.

1. Podejmowanie radykalnych działań dla Boga: dokonywanie trudnych poświęceń, aby podążać za Bożym planem

2. Znaczenie interwencji, gdy nadchodzi pokusa

1. Przysłów 4:23 – „Przede wszystkim strzeż swojego serca, bo wszystko, co robisz, z niego wypływa”.

2. Mateusza 6:24 – „Nikt nie może dwom panom służyć. Albo jednego będziecie nienawidzić, a drugiego miłować, albo będziecie wierni jednemu, a drugim pogardzicie”.

Mateusza 5:30 A jeśli cię prawica twoja gorszy, odetnij ją i odrzuć od siebie, bo pożyteczne jest dla ciebie, aby zginął jeden z twoich członków, a nie żeby całe twoje ciało miało być wrzucone do piekła .

Jezus uczy, że lepiej jest usunąć ze swojego życia coś, co jest przyczyną grzechu, niż narażać całe ciało na wrzucenie do piekła.

1. „Czyny mówią głośniej niż słowa: życie według Ewangelii w życiu codziennym”

2. „Święte życie: stawanie się bardziej podobnym do Chrystusa”

1. Rzymian 6:12-14 - Nie pozwólcie więc grzechowi królować w waszym śmiertelnym ciele, abyście byli posłuszni jego złym pożądliwościom. Nie oddawajcie żadnej części siebie grzechowi jako narzędzie niegodziwości, ale raczej ofiarujcie siebie Bogu jako ci, którzy zostali sprowadzeni ze śmierci do życia; i ofiaruj mu całą siebie jako narzędzie sprawiedliwości.

2. 1 Koryntian 6:18-19 – Uciekajcie od niemoralności seksualnej. Wszystkie inne grzechy, które człowiek popełnia, są poza ciałem, ale kto grzeszy seksualnie, grzeszy przeciwko własnemu ciału. Czy nie wiecie, że ciała wasze są świątynią Ducha Świętego, który jest w was, a którego otrzymaliście od Boga? Nie jesteś swój.

Mateusza 5:31 Powiedziano: Ktokolwiek oddala swoją żonę, niech jej da list rozwodowy.

We fragmencie jest napisane, że każdy, kto rozwodzi się ze swoim współmałżonkiem, musi przedstawić mu zaświadczenie o rozwodzie.

1. Małżeństwo jest świętym przymierzem i należy je zawierać z ostrożnością i zaangażowaniem.

2. Rozwód powinien być ostatecznością, a gdy do niego dojdzie, współmałżonka należy traktować z troską i szacunkiem.

1. Malachiasz 2:16 – „‚Bo nienawidzę rozwodów’ – mówi Pan, Bóg Izraela – i tego, który okrywa swoje szaty nieprawością – mówi Pan Zastępów. ‚Uważajcie więc na swego ducha, abyście nie postępowali zdradliwie’”.

2. Rzymian 7:2-3 – „Kobieta zamężna jest bowiem związana prawem z mężem, dopóki on żyje; lecz jeśli umrze jej mąż, jest zwolniona spod prawa dotyczącego męża. Tak więc, jeśli za życia swego męża złączy się z innym mężczyzną, będzie zwana cudzołożnicą; jeśli jednak umrze jej mąż, wolna jest od prawa, tak że nie jest cudzołożnicą, będąc złączoną z innym mężczyzną”.

Mateusza 5:32 A Ja wam powiadam: Każdy, kto opuszcza swoją żonę, oszczędzając na cudzołóstwie, naraża ją na cudzołóstwo, a każdy, kto poślubia rozwiedzioną, popełnia cudzołóstwo.

Jezus mówi, że jeśli mężczyzna rozwodzi się z żoną, chyba że z powodu rozpusty, powoduje to, że ona popełnia cudzołóstwo. Ponadto, jeśli kobieta wyjdzie ponownie za mąż, mężczyzna, który ją poślubia, popełnia cudzołóstwo.

1. Małżeństwo: świętość miłości

2. Rozwód: Boża perspektywa

1. Efezjan 5:22-33 - Żony, bądźcie uległe swoim mężom, jak Panu.

2. Malachiasz 2:14-16 - Bo Pan, Bóg Izraela, mówi, że nienawidzi rozwodów.

Mateusza 5:33 Słyszeliście też, że od dawna mówiono przez nich: Nie będziesz się wyrzekał, ale dotrzymasz Panu swojej przysięgi:

Ten fragment mówi o dotrzymywaniu przysięgi i unikaniu łamania obietnic.

1. Znaczenie dotrzymywania słowa

2. Siła uczciwości

1. Jakuba 5:12 – „A przede wszystkim, bracia moi, nie przysięgajcie ani na niebo, ani na ziemię, ani na nic innego. Niech twoje „tak” będzie tak, a twoje „nie” nie, w przeciwnym razie zostaniesz potępiony.

2. Przysłów 12:22 – „Pan nienawidzi kłamliwych warg, ale ma upodobanie w ludziach godnych zaufania”.

Mateusza 5:34 A Ja wam powiadam: Wcale nie przysięgajcie; ani przez niebo; bo to jest tron Boga:

Ten fragment ostrzega przed przeklinaniem i ostrzega, że nawet przysięganie na niebo jest złe, ponieważ jest ono tronem Boga.

1. Znaczenie zachowywania świętości naszych słów

2. Cnota oddawania czci Bogu ponad wszystko

1. Jakuba 5:12 – „Przede wszystkim, bracia moi, nie przysięgajcie ani na niebo, ani na

ziemię, ani na nic innego. Niech twoje „tak” będzie tak, a twoje „nie” nie, w przeciwnym razie zostaniesz potępiony.

2. Psalm 24:3-4 – „Kto wstąpi na górę Pana? Kto może stanąć w Jego świętym miejscu? Kto ma czyste ręce i czyste serce, kto nie ufa bożkowi i nie przysięga na fałszywego boga”.

Mateusza 5:35 Ani na ziemię; bo to jest jego podnóżek, ani przez Jerozolimę; bo jest to miasto wielkiego króla.

Bóg jest wielkim Królem nad całym stworzeniem, a Jerozolima jest Jego miastem.

1. Bóg jest Królem królów i Panem panów

2. Zawsze powinniśmy czcić i szanować Boże miasto Jeruzalem

1. Izajasz 66:1 – „Tak mówi Pan: Niebo jest moim tronem, a ziemia podnóżkiem moich stóp. Jaki jest dom, który mi zbudujecie i jakie jest miejsce mego odpoczynku?”

2. Psalm 48:2 – „Piękna pod względem wysokości, radość całej ziemi, jest góra Syjon, po stronach północnych, miasto wielkiego króla”.

Mateusza 5:36 Nie będziesz przysięgał na głowę swoją, bo nie możesz uczynić ani jednego włosa białym lub czarnym.

Jezus uczy swoich uczniów, aby nie przeklinali na głowę, ponieważ nie mają wpływu na kolor swoich włosów.

1. „Bezsilność przeklinania na głowę”

2. „Znaczenie posłuszeństwa naukom Jezusa”

1. Jakuba 5:12 – „Ale przede wszystkim, bracia moi, nie przysięgajcie ani na niebo, ani na ziemię, ani na nic innego. Niech wasze „tak” będzie tak, a wasze „nie” nie, bo inaczej będziecie skazany."

2. Jozuego 9:18-20 – „Ale lud izraelski nie zaatakował ich, ponieważ przełożeni zgromadzenia złożyli im przysięgę na Pana, Boga Izraela. Potem całe zgromadzenie

skarżyło się na przywódców. Ale odpowiedzieli im wszyscy przywódcy: «Złożyliśmy im przysięgę na Pana, Boga Izraela, i teraz nie możemy ich dotknąć. Oto, co z nimi zrobimy: pozwolimy im żyć, aby nie spadł na nas gniew Boży za złamanie przysięgi, którą im złożyliśmy.'"

Mateusza 5:37 Ale niech wasza komunikacja będzie: Tak, tak; Nie, nie, bo wszystko, co jest ponad to, pochodzi od zła.

W mowie powinniśmy być bezpośredni i uczciwi oraz unikać przesady i upiększeń.

1. Mów prawdę w miłości – Efezjan 4:15

2. Bądź zadowolony z tego, co masz – Hebrajczyków 13:5

1. Jakuba 3:1-12 – Oswajanie języka

2. Przysłów 10:19 – Prawdomówne usta trwają wiecznie

Mateusza 5:38 Słyszeliście, że powiedziano: Oko za oko i ząb za ząb.

Jezus uczy nadstawiać drugi policzek zamiast brać odwet.

1. Jezus wzywa nas do wyższego poziomu życia: miłości i przebaczenia.

2. Odwet nie wchodzi w grę; musimy wybrać pokorę i pokój.

1. Rzymian 12:17-21 – „Nie oddawajcie nikomu złem za zło. Strzeżcie się, aby czynić to, co słuszne w oczach wszystkich. Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, ze wszystkimi żyjcie w pokoju. Nie mścijcie się, moi drodzy, ale zostawcie miejsce na gniew Boży, bo napisano: „Moja jest pomsta, ja odpłacę" – mówi Pan. Wręcz przeciwnie:

„Jeśli twój wróg jest głodny, nakarm go; jeśli jest spragniony, daj mu coś do picia. Czyniąc to, zrzucisz na jego głowę rozżarzone węgle". Nie dajcie się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężajcie.

2. Kolosan 3:12-14 - Jako naród Boży wybrany, święty i umiłowany, przyodziejcie się we współczucie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość. Znoście jedni drugich i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli ktoś z was ma do kogoś żal. Przebaczajcie, tak jak

Pan przebaczył wam. A na wszystkie te cnoty nakładana jest miłość, która łączy je wszystkie w doskonałą jedność.

Mateusza 5:39 Ale powiadam wam: Nie stawiajcie oporu złu; lecz kto cię uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi.

Jezus zachęca swoich naśladowców, aby nie przeciwstawiali się złu, ale raczej nadstawiali drugi policzek.

1. „Bądź większym człowiekiem: jak nadstawianie drugiego policzka jest modelem rozwiązywania konfliktów”

2. „Siła pokory: korzyści z nadstawiania drugiego policzka”

1. Rzymian 12:17-21 – „Nikomu złem za zło nie oddawajcie, ale starajcie się czynić to, co jest godne w oczach wszystkich. Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, żyjcie w pokoju ze wszystkimi. Umiłowani, nigdy mścijcie się, ale zostawcie to gniewowi Bożemu, gdyż napisano: «Pomsta do mnie należy, Ja odpłacę, mówi Pan». Wręcz przeciwnie: „Jeśli twój wróg jest głodny, nakarm go; jeśli jest spragniony, daj mu coś do picia, bo w ten sposób zrzucisz na jego głowę rozżarzone węgle”. Nie dajcie się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężajcie.

2. Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z was dba nie tylko o swoje własne interesy, ale także o interesy innych”.

Mateusza 5:40 A jeśli ktoś będzie się z tobą skarżył na mocy prawa i zabierze ci płaszcz, niech i twój płaszcz weźmie.

Werset ten zachęca nas, abyśmy byli hojni i przebaczali w kontaktach z bliźnimi.

1. Siła hojności – odkrywanie znaczenia bycia hojnym w naszych relacjach z otaczającymi nas ludźmi.

2. Serce przebaczenia – Odkrycie, jak okazywać łaskę i miłosierdzie tym, którzy nas skrzywdzili.

1. Łk 6,27–36 – Przypowieść o dobrym Samarytaninie.

2. Rzymian 12:19-21 – Zło dobrem zwyciężać.

Mateusza 5:41 A kto cię będzie zmuszał do przejścia jednej mili, idź z nim po dwie.

Werset ten zachęca nas, abyśmy wyszli poza to, o co nas proszono i zrobili więcej, niż się od nas oczekuje.

1: Wykraczanie poza oczekiwania – Mateusz 5:41

2: Współczucie, a nie podporządkowanie się – Mateusz 5:41

1: Filipian 2:3-4: „Nie czyńcie nic z samolubnej ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z was dba nie tylko o swój własny interes, ale także o dobro innych”.

2: Galacjan 6:2: „Jedni drugich brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe”.

Mateusza 5:42 Daj temu, kto cię prosi, a od tego, kto chce od ciebie pożyczyć, nie odwracaj się.

Jezus zachęca nas, abyśmy byli hojni i gotowi pożyczać potrzebującym.

1. Hojne serce: radość dawania

2. Wyciągnięcie pomocnej dłoni: miłość do dzielenia się

1. 1 Jana 3:17-18 „Jeśli jednak ktoś posiada dobra tego świata, a widzi brata swego w potrzebie, a zamyka przed nim serce swoje, jakże może w nim mieszkać miłość Boża? Dziatki, nie kochajmy słowem ani mową ale czynem i prawdą.”

2. Przysłów 11:24-25 „Daje się dobrowolnie, a jednak staje się coraz bogatszy; inny wstrzymuje to, co powinien dać, i cierpi jedynie niedostatek. Kto błogosławi, zostanie wzbogacony, a kto podlewa, sam będzie napojony”.

Mateusza 5:43 Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego i nienawidził swego nieprzyjaciela.

Ten fragment uczy nas, abyśmy kochali naszych bliźnich i naszych wrogów.

1. Potęga miłości: jak kochać bliźnich i wrogów

2. Przebaczanie wrogom: jak kochać w trudnych sytuacjach

1. Rzymian 12:20-21 – „Jeśli więc wróg twój łaknie, nakarm go; jeśli jest spragniony, daj mu pić, bo czyniąc to, zgarniesz na jego głowę węgle ogniste. Nie daj się zwyciężyć złu, ale zwyciężaj zło z dobrem.”

2. Łk 6:27-28 – „Ale powiadam wam, którzy słuchacie: Miłujcie swoich wrogów, dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą. Błogosławcie tym, którzy was przeklinają, i módlcie się za tych, którzy znieważają was”.

Mateusza 5:44 Ale powiadam wam: Kochajcie swoich wrogów, błogosławcie tych, którzy was przeklinają, dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą, i módlcie się za tych, którzy złorzeczą wam i prześladują was;

Kochajcie swoich wrogów i czyńcie dobrze tym, którzy was nienawidzą.

1. Miłość do wszystkich – Galacjan 5:14; Rzymian 13:10

2. Kochać nieprzyjaciół – Filipian 2:3-4; Łukasza 6:27-36

1. Rzymian 12:14-21

2. 1 Jana 4:7-21

Mateusza 5:45 Abyście byli synami Ojca waszego, który jest w niebie, bo On sprawia, że słońce jego wschodzi nad złymi i dobrymi, i deszcz pada na sprawiedliwych i niesprawiedliwych.

Bóg jest miłosierny i kochający każdego, niezależnie od tego, czy jest to dobry czy zły człowiek.

1. Bezwarunkowa miłość Boga: przypowieść o słońcu i deszczu

2. Łaska i miłosierdzie Boże: nikt nie jest poza jego zasięgiem

1. Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.”

2. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

Mateusza 5:46 Bo jeśli miłujecie tych, którzy was miłują, jaką macie nagrodę? czy nawet celnicy nie są tacy sami?

Werset ten uczy nas, że powinniśmy kochać nie tylko ludzi, którzy nas kochają, ale także tych, którzy nas nie kochają.

1: Możemy okazywać miłość Boga innym, kochając tych, którzy mogą nie kochać nas w zamian.

2: Powinniśmy okazywać naszą miłość tym, którzy nie okazują nam miłości, tak jak to zrobił Jezus.

1: Łk 6:31-32 – „Czyńcie innym tak, jak chcielibyście, żeby oni wam czynili. Jeśli kochacie tych, którzy was miłują, jaką macie zasługę? Nawet «grzesznicy» kochają tych, którzy ich miłują”.

2:1 Jana 4:20-21 – „Jeśli ktoś mówi: „Miłuję Boga”, a brata swego nienawidzi, jest kłamcą. Kto bowiem nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widział.”

Mateusza 5:47 A jeśli pozdrawiacie tylko swoich braci, cóż czynicie więcej niż inni? Czyż nie robią tego nawet celnicy?

Ten fragment mówi o znaczeniu okazywania miłości i życzliwości wszystkim ludziom, nawet tym, którzy są postrzegani jako osoby z zewnątrz.

1. Kochaj bliźniego: znaczenie okazywania wszystkim życzliwości.

2. Nie oceniaj książki po okładce: Traktuj innych z szacunkiem, bez względu na to, kim są.

1. Galacjan 5:13-14 – „Albowiem, bracia, powołani zostaliście do wolności; nie wykorzystujcie wolności tylko dla okazji cielesnej, ale w miłości służcie jedni drugim. Całe Prawo bowiem wypełnia się jednym słowem, nawet w tym: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego.”

2. Rzymian 12:9-10 – „Miłość niech będzie bez udawania. Brzydźcie się złem, trzymajcie się tego, co dobre. Kierujcie się do siebie życzliwością i miłością braterską, w honorze preferując siebie nawzajem.”

Mateusza 5:48 Bądźcie zatem doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz, który jest w niebie.

Jezus zachęca chrześcijan, aby dążyli do doskonałości, tak jak Bóg jest doskonały.

1. Doskonałość przez wiarę: jak żyć w świętości

2. Moc doskonałości: wypełnianie woli Bożej w naszym życiu

1. Filipian 4:13 - Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.

2. Hebrajczyków 12:14 - Dążcie do pokoju ze wszystkimi ludźmi i świętości, bez której nikt nie ujrzy Pana.

6. rozdział Ewangelii Mateusza jest częścią Kazania na Górze i obejmuje trzy szerokie tematy: akty sprawiedliwości, w tym dawanie potrzebującym, modlitwę (w tym Modlitwę Pańską) i post; przestroga przed gromadzeniem skarbów ziemskich; i przestroga, żeby się nie martwić.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od tego, że Jezus poinstruował Swoich naśladowców, jak postępować sprawiedliwie. Przestrzega przed praktykowaniem pobożności w miejscach publicznych dla podziwu innych. Niezależnie od tego, czy jest to dawanie potrzebującym, modlitwa czy post, należy to czynić prywatnie, gdyż Bóg widzi, co dzieje się w tajemnicy i odpowiednio nagradza. W tej części czytamy, jak Jezus nauczał swoich uczniów, jak powinni się modlić – co jest znane jako „Modlitwa Pańska” (Ew. Mateusza 6:1-18).

Akapit 2: Następnie Jezus mówi o dobrach materialnych (Mateusz 6:19-24). Przestrzega przed gromadzeniem skarbów na ziemi, gdzie można je zniszczyć lub ukraść. Zamiast tego zachęca swoich naśladowców, aby gromadzili w niebie wieczne skarby. Uczy także, że nikt nie może służyć dwóm panom – Bogu i pieniądzom.

3. Akapit: W ostatniej części (Mateusza 6:25-34) Jezus odradza martwienie się o rzeczy niezbędne do życia, takie jak żywność i ubranie, ponieważ Bóg zna wszystkie potrzeby i zapewnia je tak samo, jak ptakom powietrznym i konwaliom polnym. Zamiast martwić się sprawami doczesnymi, należy szukać najpierw królestwa Bożego i Jego sprawiedliwości, mając obietnicę, że wszystko inne również będzie dane.

Mateusza 6:1 Strzeżcie się, abyście nie dawali jałmużny przed ludźmi, aby was widziano, gdyż w przeciwnym razie nie mielibyście nagrody u Ojca waszego, który jest w niebie.

Nie bądź ostentacyjny w swoich dobrych uczynkach, bo tylko Bóg cię wynagrodzi.

1. Ukryta hojność: wykorzystywanie nagrody Bożej jako motywacji

2. Błogosławieństwo posłuszeństwa: czynienie dobra bez szukania pochwały

1. 1 Tymoteusza 6:17-19 – „Nauczaj ich, aby czynili dobro, byli bogaci w dobre uczynki, byli hojni i gotowi do dzielenia się, gromadząc dla siebie dobry fundament na przyszły czas, aby mogli się uchwycić na życie wieczne.”

2. Przysłów 11:25 – „Kto przynosi błogosławieństwo, wzbogaci się, a kto podlewa, sam zostanie napojony”.

Mateusza 6:2 Dlatego też, gdy oddajesz jałmużnę, nie trąbij przed sobą, jak obłudnicy w synagogach i na ulicach, aby zyskać chwałę u ludzi. Zaprawdę powiadam wam: Mają swoją nagrodę.

Jezus ostrzega przed spełnianiem dobrych uczynków w celu zdobycia uznania ludzkiego, jak to czynią obłudnicy w synagogach i na ulicach.

1. Czynić dobre uczynki z właściwych powodów

2. Niebezpieczeństwo pychy z naszych dobrych uczynków

1. Przysłów 28:25-26 Kto ma pyszne serce, wszczyna kłótnię, ale kto pokłada ufność w Panu, utyje. Kto ufa własnemu sercu, jest głupi, ale kto postępuje mądrze, ten będzie wybawiony.

2. Filipian 2:3-4 Nie czyńcie niczego przez kłótnie i próżność; lecz w pokorze ducha niech każdy innych uważa za lepszych od siebie. Nie patrz każdy na swoje sprawy, ale każdy też na sprawy innych.

Mateusza 6:3 Ale gdy dajesz jałmużnę, niech nie wie twoja lewa ręka, co czyni twoja prawica.

Werset ten zachęca wierzących do dawania jałmużny bez szukania w zamian uznania lub nagrody.

1. „Życie oparte na bezinteresownym dawaniu”

2. „Potęga hojności w tajemnicy”

1. Przysłów 11:25 - Człowiek hojny zostanie wzbogacony, a kto daje wodę, otrzyma wodę.

2. Łk 6:38 – Dawajcie, a będzie wam dane. Miarka dobra, naciśnięta, utrząśnięta i opływająca, będzie wsypana na wasze kolana. Bo taką miarą, jakiej używasz, taką i tobie odmierzą.

Mateusza 6:4 Aby twoja jałmużna była w ukryciu, a twój Ojciec, który sam widzi w ukryciu, odda ci jawnie.

Powinniśmy dawać innym w tajemnicy, wiedząc, że Bóg nas nagrodzi otwarcie.

1. Siła tajnego dawania: jak dawanie na osobności może prowadzić do obfitych nagród

2. Błogosławieństwo hojności: dawanie innym tak, jak Bóg daje nam

1. 1 Koryntian 9:7-8 – „Kto wyrusza na wojnę na własną rękę? Kto zakłada winnicę, a nie je z jej owoców? Albo kto pasie trzodę, a nie je mleka trzody ?”

2. Mateusza 19:21 - „Rzekł mu Jezus: Jeśli chcesz być doskonały, idź, sprzedaj, co masz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie. Przyjdź i naśladuj mnie”.

Mateusza 6:5 A gdy będziecie się modlić, nie bądźcie jak obłudnicy; oni bowiem lubią się modlić, stojąc w synagogach i na rogach ulic, aby ludzie ich widzieli. Zaprawdę powiadam wam: Mają swoją nagrodę.

Jezus przestrzega, aby nie modlić się po to, by inni go widzieli, jak to czynią obłudnicy, gdyż nagroda już została otrzymana.

1. Duma i pokora w modlitwie

2. Szukanie aprobaty Pana, a nie człowieka

1. Jakuba 4:6 – „Ale on daje więcej łaski. Dlatego mówi: Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”.

2. Izajasz 29:13 – „Dlatego Pan powiedział: Ponieważ lud ten zbliża się do mnie swoimi ustami i wargami czci mnie, ale oddalił się ode mnie swoim sercem, a ich bojaźń wobec mnie jest nauczana przez przykazanie ludzkie.”

Mateusza 6:6 Ty zaś, gdy się modlisz, wejdź do komory swojej, a zamknąwszy drzwi za sobą, módl się do Ojca swego, który jest w ukryciu; a twój Ojciec, który widzi w ukryciu, odda ci jawnie.

Jezus nakazuje nam modlić się do Boga w tajemnicy, a Bóg otwarcie nam to wynagrodzi.

1. Bóg widzi wszystko, co robimy i wynagrodzi nas za prywatne akty wiary.

2. Modlitwa potajemna pozwala nam być uczciwymi i szczerymi wobec Boga.

1. 1 Tesaloniczan 5:16-18 – Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie, w każdym położeniu dziękujcie; Taka jest bowiem wola Boża w Chrystusie Jezusie wobec was.

2. Psalm 34:17-19 – Gdy sprawiedliwi wołają o pomoc, Pan ich wysłuchuje i wybawia ze wszystkich ucisków. Pan jest blisko tych, którzy mają złamane serce i wybawia przygnębionych na duchu. Wiele nieszczęść spotyka sprawiedliwego, ale Pan wybawia go ze wszystkich.

Mateusza 6:7 Ale modląc się, nie powtarzajcie na próżno, jak to czynią poganie, bo mniemają, że ze względu na swoje długie mówienie zostaną wysłuchani.

Modlitwa powinna być szczera i nie pełna pustych powtórzeń.

1: Bóg pragnie od nas szczerych modlitw, a nie pustych słów.

2: Powinniśmy pamiętać, że Bóg wysłuchuje naszych modlitw nie ze względu na liczbę słów, które wypowiadamy, ale ze względu na szczerość naszych serc.

1: Jakuba 5:16; Modlitwa sprawiedliwego człowieka jest potężna i skuteczna.

2:1 Jana 5:14; Oto ufność, jaką mamy w zbliżaniu się do Boga: że jeśli o cokolwiek prosimy zgodnie z Jego wolą, On nas wysłuchuje.

Mateusza 6:8 Nie bądźcie więc do nich podobni, bo Ojciec wasz wie, czego wam potrzeba, zanim go poprosicie.

Bóg zna nasze potrzeby, zanim jeszcze o nie poprosimy, więc nie powinniśmy się martwić.

1: Bóg zapewnia to, czego potrzebujemy

2: Zaufaj Bożemu wyczuciu czasu

1: Filipian 4:6-7 – Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu.

2: Izajasz 40:29-31 – Zmęczonym daje siłę, a słabym zwiększa siłę. Nawet młodzi ludzie stają się zmęczeni i znużeni, a młodzi mężczyźni potykają się i upadają; lecz ci, którzy pokładają nadzieję w Panu, odzyskują siły. Będą szybować na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie znużą się, będą chodzić i nie zmdleją.

Mateusza 6:9 Wy zatem módlcie się w ten sposób: Ojcze nasz, który jesteś w niebie, święć się imię twoje.

Jezus uczy nas, jak modlić się do Boga, naszego Ojca w Niebie.

1. Modlitwa z wiarą: nauka komunikowania się z Bogiem

2. Święć się imię Twoje: moc świętej modlitwy

1. Rzymian 8:26 – „Podobnie i Duch pomaga naszym słabościom, bo nie wiemy, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach” .

2. Jakuba 5:16 – „Wyznawajcie jedni drugim swoje winy i módlcie się jedni za drugich, abyście zostali uzdrowieni. Skuteczna, żarliwa modlitwa sprawiedliwego człowieka może wiele zdziałać”.

Mateusza 6:10 Przyjdź królestwo Twoje. Bądź wola Twoja na ziemi, tak jak i w niebie.

Jezus poleca nam modlić się, aby Królestwo Boże przyszło na ziemię i aby Jego wola działała na ziemi, podobnie jak w niebie.

1. „Modlitwa o przyjście Królestwa Bożego: dzieje się Jego wola na ziemi”

2. „Poddanie się woli Bożej: tak jak w niebie”

1. Łk 11:2 – „I rzekł do nich: «Kiedy się modlicie, mówcie: «Ojcze, święć się imię twoje. Przyjdź królestwo twoje».

2. Hebrajczyków 13:21 – „Wyposażcie się we wszystko, co dobre, abyście pełnili jego wolę, sprawując w nas to, co miłe w jego oczach, przez Jezusa Chrystusa, któremu niech będzie chwała na wieki wieków. Amen."

Mateusza 6:11 Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy ufali Bogu, że zaspokoi nasze potrzeby każdego dnia.

1) Zaufanie Bożemu zaopatrzeniu – odkrywanie, w jaki sposób Bóg jest naszym wiernym zaopatrzeniem i jak możemy w Niego wierzyć w każdych okolicznościach.

2) Najpierw szukaj Boga – zrozumienie, w jaki sposób nadanie priorytetu woli Bożej i królestwu w naszym życiu prowadzi do pokoju i zadowolenia.

1) Filipian 4:6-7 – nie zamartwiajcie się, ale w każdej sytuacji poprzez modlitwę i prośbę, z dziękczynieniem, przedstawcie swoje prośby Bogu.

2) Mateusza 6:33 – Szukajcie najpierw królestwa Bożego i Jego sprawiedliwości, a to

wszystko będzie wam dodane.

Mateusza 6:12 I odpuść nam nasze długi, jako i my przebaczamy naszym dłużnikom.

Ten fragment przypomina nam o znaczeniu przebaczenia; abyśmy przebaczali innym w taki sam sposób, w jaki otrzymaliśmy przebaczenie od Boga.

1: Przebaczenie – konieczność życia

2: Moc przebaczenia – otwieranie drzwi łaski

1: Efezjan 4:31-32 - Niech odejdzie od was wszelka gorycz, gniew, złość, wrzask i oszczerstwa wraz z wszelką złośliwością. Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy, serdeczni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak przebaczył wam Bóg w Chrystusie.

2: Kolosan 3:13 – Znosząc jedni drugich i przebaczając sobie nawzajem, jeśli ktoś ma skargę na drugiego; jak Pan ci przebaczył, tak i ty musisz przebaczyć.

Mateusza 6:13 I nie wódź nas na pokusę, ale nas zbaw od złego, bo Twoje jest królestwo i moc, i chwała na wieki. Amen.

Fragment ten sugeruje, że Bóg może nas wyprowadzić z pokusy i wybawić od zła.

1: Uznanie Bożej mocy, która może nas ocalić od pokusy

2: Królestwo Boże i chwała: wezwanie do działania

1:1 Koryntian 10:13 – „Nie spotkała was żadna pokusa, która nie jest spotykana u ludzi. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad wasze siły, ale wraz z pokusą wskaże wam także drogę wyjścia, abyście mogli ją przetrwać”.

2: Jakuba 1:12-15 – „Błogosławiony mąż, który wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, otrzyma koronę życia, którą obiecał Bóg tym, którzy go miłują. Niech nikt, gdy jest kuszony, nie mówi: „Przez Boga jestem kuszony”, gdyż Bóg nie może być kuszony do zła i sam nikogo nie kusi. Ale każdy człowiek ulega pokusie, gdy jest kuszony i kuszony przez własne pragnienia. Wtedy pożądanie, gdy pocznie, rodzi grzech, a grzech, gdy dojrzeje, rodzi śmierć”.

Mateusza 6:14 Bo jeśli przebaczycie ludziom ich przewinienia, przebaczy wam i Ojciec wasz niebieski:

Fragment Jezus zachęca nas, abyśmy przebaczali innym dla własnego dobra, tak jak przebaczy nam także nasz Ojciec niebieski.

1. Moc przebaczenia: jak przebaczenie może zmienić nasze życie

2. Obietnica przebaczenia: korzyści z przebaczania innym

1. Efezjan 4:32 – „Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył w Chrystusie”.

2. Kolosan 3:13 – „Znoście jedni drugich i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli ktoś z was ma do kogoś żal. Przebaczajcie, jak Pan wam przebaczył”.

Mateusza 6:15 Jeśli jednak nie przebaczycie ludziom ich przewinień, i Ojciec wasz nie przebaczy waszych przewinień.

Przebaczenie jest niezbędne, abyśmy mogli otrzymać przebaczenie od Boga.

1: Przebaczenie Boga zależy od naszego przebaczenia innym

2: Moc przebaczenia: odblokowanie błogosławieństw niebios

1: Efezjan 4:32 – „Bądźcie jedni dla drugich dobrzy, serdeczni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak przebaczył wam Bóg w Chrystusie.”

2: Kolosan 3:13 – „znosząc jedni drugich i jeśli ktoś ma skargę na drugiego, przebaczajcie sobie nawzajem; jak Pan wam przebaczył, tak i wy powinniście przebaczać”.

Mateusza 6:16 A gdy pościcie, nie miejcie smutnego oblicza jak obłudnicy, bo zniekształcają twarze swoje, aby ludziom wydawać się poszczącymi. Zaprawdę powiadam wam: Mają swoją nagrodę.

Jezus przestrzega przed obłudnym postem, podkreślając, że ci, którzy czynią to na pokaz, otrzymają nagrodę od ludzi, a nie od Boga.

1. „Post na pokaz: niebezpieczeństwa hipokryzji”

2. „Sedno postu: szukanie nagrody Bożej”

1. Izajasz 58:6-7 – „Czy to nie jest post, który wybrałem? aby rozwiązać więzy niegodziwości, rozwiązać wielkie brzemiona, wypuścić uciśnionych na wolność i połamać wszelkie jarzmo? Czy to nie jest post, który wybrałem? nie dawać chleba głodnym, a biednych wyrzuconych przyprowadzać do domu swego? Gdy ujrzysz nagiego, okryjesz go i nie chowasz się przed własnym ciałem?”

2. Jakuba 1:27 – „Pobożnością czystą i nieskalaną przed Bogiem i Ojcem jest to, aby odwiedzać sieroty i wdowy w ich niedoli i zachowywać siebie niesplamionym przez świat”.

Mateusza 6:17 Ale ty, gdy będziesz najszybszy, namaść swoją głowę i umyj twarz;

Ten fragment mówi nam, że kiedy pościmy, powinniśmy namaścić głowę i umyć twarz.

1. Moc postu – A o duchowej mocy postu i o tym, jak może nam pomóc zbliżyć się do Boga.

2. Znaczenie namaszczenia – A o znaczeniu namaszczenia głowy i mycia twarzy podczas postu.

1. Izajasz 58:6-7 – „Czy to nie jest post, który wybrałem? aby rozwiązać więzy niegodziwości, rozwiązać wielkie brzemiona, wypuścić uciśnionych na wolność i połamać wszelkie jarzmo? Czy to nie jest post, który wybrałem? nie dawać chleba głodnym, a biednych wyrzuconych przyprowadzać do domu swego? Gdy ujrzysz nagiego, okryj go i nie kryj się przed własnym ciałem?”.

2. Mateusz 5:6 – „Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni”.

Mateusza 6:18 Aby nie ludziom ukazał się post, lecz Ojcu twojemu, który jest w ukryciu, a Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda ci jawnie.

Jezus naucza, że post należy pościć w tajemnicy i że Bóg nagrodzi tych, którzy to czynią.

1. „Nagrody za sekretny post”

2. „Moc prywatnej modlitwy”

1. Mateusza 6:18

2. Jakuba 5:16b – „Modlitwa sprawiedliwego ma wielką moc, gdyż jest skuteczna”.

Mateusza 6:19 Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną.

Fragment ten ostrzega przed gromadzeniem dóbr materialnych, które mogą zostać zniszczone lub skradzione.

1: Prawdziwy skarb: gromadź swoje bogactwa w niebie

2: Strzeż swojego serca: nie ufaj bogactwu

1: Jakuba 4:13-17 – Przyjdźcie teraz, wy, którzy mówicie: „Dziś lub jutro wejdziemy do takiego a takiego miasta i spędzimy tam rok, handlując i zyskując” –

2: Kolosan 3:1-3 - Jeśli więc z Chrystusem powstaliście z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus zasiada po prawicy Boga. Skupiajcie się na tym, co w górze, a nie na tym, co na ziemi.

Mateusza 6:20 Gromadźcie sobie jednak skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się ani nie kradną:

Jezus zachęca nas, abyśmy gromadzili skarby w niebie, a nie na ziemi, ponieważ nie ulegną zepsuciu ani kradzieży.

1: „Błogosławieństwa wiecznych skarbów”

2: „Wartość inwestowania w niebo”

1: Marka 10:21-22 – Jezus powiedział, że musimy być gotowi porzucić dobra ziemskie,

aby zyskać skarby w niebie.

2: Kolosan 3:1-2 – Musimy skupić nasze serca i umysły na sprawach Nieba, a nie Ziemi.

Mateusza 6:21 Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.

Werset ten zachęca nas, abyśmy skupili nasze serca i skarby na Bogu i Jego Królestwie, a nie na ziemskich dobrach.

1: „Życie z wieczną perspektywą”

2: „Szukając najpierw Królestwa”

1: Kolosan 3:1-2 – „Jeśli więc z Chrystusem powstaliście z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus zasiada po prawicy Boga. Koncentrujcie się na tym, co w górze, a nie na tym, co które są na ziemi.”

2: Hebrajczyków 13:5 – „Trzymajcie życie wolne od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co macie, bo On powiedział: „Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę”.

Mateusza 6:22 Światłością ciała jest oko; jeśli więc twoje oko będzie pojedyncze, całe twoje ciało będzie pełne światła.

Oko służy jako metafora skupienia, a posiadanie jednego oka oznacza, że skupiamy się na Bogu, co przyniesie pełnię światła.

1: Szukaj Bożego światła poprzez skupienie się na jednym celu.

2: Postaw Boga na pierwszym miejscu, a twoje życie będzie pełne światła.

1: Przysłów 4:18-19 „A ścieżka sprawiedliwych jest jak światło jutrzenki, które świeci coraz jaśniej aż do pełnego dnia. Droga niegodziwych jest jak głęboka ciemność; nie wiedzą, o co się potykają”.

2: Psalm 119:105 „Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce”.

Mateusza 6:23 Ale jeśli twoje oko jest złe, całe twoje ciało będzie w ciemności. Jeśli więc światło, które jest w tobie, jest ciemnością, jakże wielka jest ta ciemność!

Jezus ostrzega przed niebezpieczeństwami, jakie niesie ze sobą pogrążenie się w ciemności w naszych sercach, gdyż zaciemni to całą naszą istotę.

1. Moc światła: jak chronić nasze serca przed ciemnością

2. Niebezpieczeństwo ciemności: unikanie pokus złego oka

1. Efezjan 5:8-10 – „Byliście kiedyś ciemnością, ale teraz jesteście światłością w Panu. Żyjcie jak dzieci światłości, bo światło rodzi wszelką dobroć, sprawiedliwość i prawdę. Starajcie się poznać to, co podoba się Panu .”

2. Jana 12:35-36 – „Wtedy Jezus im powiedział: «Jeszcze chwilkę będziecie mieli światło. Chodźcie, dopóki macie światłość, zanim was ciemność ogarnie. Kto chodzi w ciemności, nie wie dokąd oni idą. Zaufajcie światłu, póki je macie, abyście stali się dziećmi światłości”.

Mateusza 6:24 Nikt nie może dwom panom służyć, bo albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował; bo inaczej będzie trzymał się jednego, a drugim pogardzi. Nie możecie służyć Bogu i mamonie.

Jezus uczy nas, że nie można służyć dwóm panom, ponieważ ostatecznie skończy się to miłością do jednego i nienawiścią do drugiego.

1. Podążanie ścieżką Boga, a nie świata

2. Wybór pomiędzy miłością do Boga a służbą pieniądzom

1. Jakuba 4:4 Cudzołożnicy i cudzołożnice, czyż nie wiecie, że przyjaźń świata jest wrogiem Boga? ktokolwiek więc chce być przyjacielem świata, jest wrogiem Boga.

2. Hebrajczyków 13:5-6 Niech wasza rozmowa będzie pozbawiona pożądliwości; i poprzestawajcie na tym, co macie; bo powiedział: Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę. Abyśmy mogli śmiało mówić: Pan jest moim pomocnikiem i nie będę się lękał, co mi uczyni człowiek.

Mateusza 6:25 Dlatego powiadam wam: Nie troszczcie się o swoje życie, co będziecie

jeść i co będziecie pić; ani jeszcze o wasze ciało, w co się ubierzecie. Czyż życie nie jest czymś więcej niż pokarmem, a ciało niż szatą?

Jezus uczy nas, abyśmy nie martwili się o swoje życie i potrzeby fizyczne, ponieważ nasze życie jest ważniejsze niż jedzenie i ubranie.

1. Zadowolenie w Chrystusie: znalezienie pokoju w Panu i zaufanie w Jego zaopatrzenie

2. Nie martw się: przezwyciężanie lęku i uczenie się polegania na Panu

1. Filipian 4:11-13 - Nie żebym mówił o niedostatku, gdyż nauczyłem się zadowalać tym, w jakimkolwiek jestem stanie.

2. Izajasz 26:3 - Zachowasz w doskonałym pokoju tego, którego umysł jest skupiony na tobie, ponieważ ufa tobie.

Mateusza 6:26 Oto ptactwo powietrzne, bo nie sieją, nie żną i nie gromadzą do spichlerzy; a jednak wasz Ojciec niebieski ich żywi. Czyż nie jesteście o wiele lepsi od nich?

Jezus przypomina nam, że Bóg opiekuje się nawet ptakami powietrznymi, więc nie mamy się czym martwić.

1. „Zaopatrzenie Boże: nauka zaufania Bożej opiece”

2. „Pocieszanie kochającą opieką Boga”

1. Mateusza 10:29-31 – „Czyż nie sprzedaje się dwóch wróbli za grosz? Jednak żaden z nich nie spadnie na ziemię poza opieką waszego Ojca. I nawet wszystkie włosy na waszej głowie są policzone. Więc nie bój się; jesteście warci więcej niż wiele wróbli”.

2. Psalm 121:2 – „Pomoc moja pochodzi od Pana, Stwórcy nieba i ziemi”.

Mateusza 6:27 Kto z was przez rozmyślanie może dodać jeden łokieć do swego wzrostu?

Ten fragment przypomina nam, że martwienie się nie zmieni naszej sytuacji życiowej.

1: Martwienie się jest niepotrzebne – Filipian 4:6-7

2: Zaufaj Bogu – Przysłów 3:5-6

1: Jakuba 1:2-4

2:1 Piotra 5:7

Mateusza 6:28 A dlaczego myślicie o odzieniu? Przyjrzyjcie się liliom polnym, jak rosną; nie trudzą się i nie przędą:

1: Bóg zaopatruje nas i jest naszym zaopatrzeniem, więc zaufaj Mu.

2: Bóg zatroszczy się o nasze potrzeby, więc nie musimy się martwić.

1: Filipian 4:19 - A mój Bóg zaspokoi każdą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale w Chrystusie Jezusie.

2: Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskają siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; będą chodzić i nie ustaną.

Mateusza 6:29 A jednak powiadam wam: Nawet Salomon w całej swojej chwale nie był przyodziany jak jedna z nich.

Jezus wskazuje na piękno natury, sugerując, że nawet Salomon w całej swojej chwale nie był tak dobrze ubrany jak jedno z tych stworzeń Bożych.

1. „Majestat natury: odbicie chwały Bożej”

2. „Pokora człowieka: lekcja Salomona”

1. Psalm 19:1 – „Niebiosa głoszą chwałę Boga, niebiosa głoszą dzieło rąk jego”.

2. Kaznodziei 2:7-8 – „Zdobyłem śpiewaków i śpiewaczki, a także harem – rozkosze serca mężczyzny. Stałem się o wiele większy niż ktokolwiek przede mną w Jerozolimie. W tym wszystkim moja mądrość pozostała przy mnie .”

Mateusza 6:30 Jeśli więc Bóg tak przyodziewa trawę polną, która dziś jest, a jutro do pieca będzie wrzucona, czyż nie tym bardziej was, małej wiary?

Bóg troszczy się o nas i zaspokaja wszystkie nasze potrzeby.

1: Bóg jest wszechopiekujący i troskliwy

2: Miejcie wiarę w zaopatrzenie Pana

1: Jeremiasz 29:11-13 „Bo znam plany, które mam wobec ciebie”, wyrocznia Pana, „plany, aby ci się powodziło, a nie wyrządzały ci krzywdę, plany, aby dać ci nadzieję i przyszłość. Wtedy wezwiesz mnie i przyjdźcie i módlcie się do mnie, a ja was wysłucham. Będziecie mnie szukać i znajdziecie mnie, jeśli będziecie mnie szukać całym swoim sercem.

2: Filipian 4:19 „A mój Bóg zaspokoi wszystkie wasze potrzeby według bogactwa swojej chwały w Chrystusie Jezusie”.

Mateusza 6:31 Nie zastanawiajcie się więc i nie mówcie: Co będziemy jeść? lub: Co będziemy pić? lub: W co będziemy odziani?

Ten fragment zachęca, aby nie martwić się o to, co będziemy jeść, pić lub nosić.

1: Nie powinniśmy martwić się o nasze potrzeby, ponieważ Bóg zatroszczy się o to.

2: Możemy ufać Panu, że zatroszczy się o nasze potrzeby.

1: Filipian 4:19 – „A mój Bóg zaspokoi wszystkie wasze potrzeby według bogactwa swojej chwały w Chrystusie Jezusie”.

2: Mateusza 6:25-26 – „Dlatego powiadam wam, nie martwcie się o swoje życie, co będziecie jeść i pić, ani o swoje ciało, w co się będziecie ubierać. Czyż życie nie jest ważniejsze od pożywienia i ciała? ważniejsze niż ubranie?”

Mateusza 6:32 (Bo tego wszystkiego poganie szukają :) bo Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie.

Bóg zna nasze potrzeby i chce, abyśmy zaufali Mu, że zatroszczy się o nas, zamiast szukać światowych rzeczy.

1. „Satysfakcja: zaufanie w Boże zaopatrzenie”

2. „Serce zadowolenia: stawianie Boga na pierwszym miejscu”

1. Filipian 4:12-13 – „Wiem, co to znaczy być w potrzebie i wiem, co to znaczy mieć dostatek. Poznałem sekret bycia zadowolonym w każdej sytuacji, niezależnie od tego, czy jestem najedzony, czy głodny, czy żyjesz w dostatku, czy w niedostatku.”

2. 1 Jana 2:15-17 – „Nie miłujcie świata ani niczego na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości do Ojca. Za wszystko na świecie – pożądliwość ciała, pożądliwość pożądliwość oczu i pycha życia nie pochodzą od Ojca, ale od świata. Świat i jego pożądliwości przemijają, ale kto pełni wolę Bożą, żyje na wieki.

Mateusza 6:33 Szukajcie jednak najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego; i to wszystko będzie wam dodane.

Szukajcie najpierw Boga, a On zaspokoi wszystkie nasze potrzeby.

1. Szukajcie Boga, a On zaopatrzy – Mateusza 6:33

2. Polegaj na Bogu w kwestii zaopatrzenia – Mateusza 6:33

1. Filipian 4:19 - A mój Bóg zaspokoi każdą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale w Chrystusie Jezusie.

2. Psalm 37:25 - Byłem młody, a teraz się zestarzałem, ale nie widziałem sprawiedliwego opuszczonego ani jego dzieci żebrzących o chleb.

Mateusza 6:34 Nie troszczcie się więc o jutro, bo jutro pomyślicie o tym, co samo w sobie. Wystarczy aż do dnia jego zła.

Nie martw się o jutro; skoncentruj się na dniu dzisiejszym i jego wyzwaniach.

1: Żyj chwilą – Zaufaj Bogu i każdego dnia rób krok po kroku.

2: Nie martw się, bądź szczęśliwy – Zaufaj Panu i zostaw jutrzejsze zmartwienia na jutro.

1: Filipian 4:6-7 – Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

2:1 Piotra 5:7 - Przerzućcie na niego całą swoją troskę, bo on się o was troszczy.

Mateusza 7 kończy Kazanie na Górze, gdzie Jezus omawia sąd, prosi Boga o pomoc, drogę do nieba i znaczenie stosowania Jego słów w praktyce.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od tego, jak Jezus poinstruował swoich naśladowców, aby nie osądzali innych z hipokryzją. Posługuje się metaforą widzenia źdźbła w czyimś oku, ignorując belkę we własnym. Zamiast surowo osądzać innych, należy najpierw przyjrzeć się sobie (Mt 7,1-5). Przestrzega także przed oddawaniem rzeczy świętych tym, którzy nie potrafią ich docenić (Mt 7,6).

Akapit 2: Następnie Jezus zachęca swoich naśladowców, aby prosili Boga o to, czego potrzebują, obiecując, że ich prośby zostaną wysłuchane. Wprowadza Złotą Zasadę – traktuj innych tak, jak chciałbyś, żeby oni traktowali ciebie – co podsumowuje Prawo i Proroków (Mateusza 7:7-12). Następnie opisuje dwie ścieżki: wąską bramę prowadzącą do życia, którą niewielu znajduje, i szeroką bramę prowadzącą do zagłady, którą podąża wielu (Mt 7,13-14).

Akapit trzeci: W tej ostatniej części (Mateusza 7:15-29) Jezus ostrzega przed fałszywymi prorokami, którzy wydają się nieszkodliwi, ale wewnętrznie są szkodliwi. Po owocach i czynach można ich rozpoznać. Następnie podkreśla, że nie każdy, kto nazywa Go Panem, wejdzie do nieba, lecz tylko ci, którzy pełnią wolę Bożą. Rozdział kończy się przypowieścią porównującą mądrych i głupich budowniczych; ci, którzy słuchają Jego nauk i wprowadzają je w życie, są jak mądrzy budowniczowie, których dom stoi stabilnie podczas burzy, podczas gdy ci, którzy tego nie robią, są jak głupi budowniczowie, których dom wali się, gdy nadchodzi burza.

Mateusza 7:1 Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni.

Ten fragment jest przypomnieniem, aby nie osądzać innych, ponieważ ostatecznym sędzią będzie Bóg.

1. Moc łaski: jak kochać bez osądzania

2. Serce przebaczenia: odpuszczenie osądu

1. Jakuba 4:12 - Jeden jest prawodawca i sędzia, Ten, który może zbawić i zniszczyć.

2. Rzymian 14:10-13 – A więc dlaczego osądzasz swojego brata i dlaczego na niego patrzysz z pogardą? Wszyscy bowiem staniemy przed Bożym tronem sędziowskim.

Mateusza 7:2 Bo jakim sądem sądzicie, takim i was osądzą; i jaką miarą mierzycie, taką i wam odmierzą.

Oceniając innych, będziesz osądzany w ten sam sposób.

1: „Pomyśl dwa razy, zanim ocenisz”

2: „Traktuj innych tak, jak sam chciałbyś być traktowany”

1: Łk 6:37 – „Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni; odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone.”

2: Jakuba 4:11-12 – „Nie mówcie jeden drugiemu źle, bracia. Kto mówi źle o swoim bracie, a sądzi swego brata, źle mówi o prawie i sądzi prawo; ale jeśli sądzisz prawo, nie jesteś wykonawcą prawa, ale sędzią. Jeden jest prawodawca, który może zbawić i zniszczyć. Kim jesteś, że drugiego sądzisz?”

Mateusza 7:3 Dlaczego widzisz źdźbło w oku swego brata, a belki we własnym oku nie dostrzegasz?

Zanim osądzisz innych, bądź świadomy swoich błędów.

1: Bądź pokorny i spójrz w głąb siebie, zanim osądzisz innych.

2: Odrzuć pychę i poszukaj pomocy Boga w zrozumieniu, dlaczego osądzamy.

1: Jakuba 4:11-12 „Nie mówcie wzajemnie źle, bracia. Kto obmawia brata lub osądza brata jego, mówi zło przeciwko prawu i osądza prawo. Jeśli zaś sądzicie prawo, jesteście nie wykonawca prawa, ale sędzia.

2: Galacjan 6:1-2 „Bracia, jeśli ktoś zostanie przyłapany na jakimkolwiek przestępstwie, wy, którzy jesteście duchowi, powinniście go odnowić w duchu łagodności. Uważajcie na siebie, abyście i wy nie byli kuszeni. Noście jedni drugich brzemiona i tak wypełnić prawo Chrystusowe."

Mateusza 7:4 Albo jak powiesz swemu bratu: Pozwól, że wyciągnę źdźbło z twojego oka; i oto belka jest w twoim oku?

Chrystus ostrzega przed osądzaniem innych, gdy mamy większy problem.

1: Musimy skupić się na własnych błędach i grzechach, zanim wytykamy błędy innym.

2: Powinniśmy uznać, że wszyscy jesteśmy grzesznikami i zachować pokorę w swoich osądach.

1: Rzymian 3:10-12 – „Jak napisano: Nie ma sprawiedliwego, ani jednego. Nie ma rozumnego, nie ma, kto szuka Boga. Wszyscy zboczyli z drogi, są razem stają się nieużyteczne; nie ma nikogo, kto czyniłby dobrze, ani jednego".

2: Jakuba 4:11-12 – „Nie mówcie między sobą źle, bracia. Kto mówi źle o swoim bracie i sądzi brata swego, mówi źle o Prawie i sądzi Prawo. Jeśli jednak sądzisz Prawo, nie jesteś wykonawcą prawa, ale sędzią. Jeden jest prawodawca, który może zbawić i zniszczyć. Kim jesteś ty, który sądzisz innego?

Mateusza 7:5 Obłudniku, wyrzuć najpierw belkę z oka swego; a wtedy przejrzysz na oczy i wyrzucisz źdźbło z oka swego brata.

Nie powinniśmy osądzać innych, dopóki najpierw nie osądzimy siebie.

1. Przezwyciężanie pychy i osądzanie innych: studium Mateusza 7:5

2. Widzenie wyraźnie: bycie pokornym i kochaniem naszych braci i sióstr

1. Jakuba 4:11-12 – „Nie mówcie źle jeden drugiemu, bracia. Kto występuje przeciwko bratu lub osądza brata swego, mówi zło przeciwko prawu i osądza prawo. Jeśli jednak sądzisz Prawo, nie jesteś wykonawcą prawa, lecz sędzią.

2. Rzymian 12:3 - „Albowiem dzięki danej mi łasce mówię każdemu między wami, aby nie myślał o sobie wyżej, niż powinien myśleć, ale niech myśli trzeźwo, każdy według miary wiary, jaką Bóg przydzielił.”

Mateusza 7:6 Nie dawajcie psom tego, co święte, ani nie rzucajcie pereł swoich przed świnie, aby ich nie zdeptały nogami, a potem nie obróciły się i was nie rozszarpały.

Nie oddawaj swoich świętych rzeczy tym, którzy ich nie cenią, ani nie pokazuj ich tym, którzy ich nie docenią, ponieważ może to doprowadzić do wyrządzenia ci krzywdy.

1. Nie marnuj swoich błogosławieństw na tych, którzy ich nie docenią.

2. Bądź mądry, z kim dzielisz się swoimi duchowymi darami.

1. Przysłów 25:12 – „Jak kolczyk ze złota i ozdoba ze szczerego złota, tak mądra nagana dla posłusznego ucha”.

2. Kaznodziei 9:10 – „Cokolwiek twoja ręka ma do zrobienia, czyń to swoją mocą, bo nie ma pracy ani pomysłu, ani wiedzy, ani mądrości w grobie, dokąd idziesz.”

Mateusza 7:7 Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; pukajcie, a otworzą wam:

Jezus zachęca nas, abyśmy prosili, szukali i pukali, abyśmy otrzymali to, czego potrzebujemy.

1. Zapukaj do drzwi nieba: jak otrzymać błogosławieństwa Boże

2. Proszenie, szukanie i pukanie: osiąganie sukcesu poprzez wiarę

1. Jakuba 4:2-3 (Nie macie, bo nie prosicie.)

2. Filipian 4:6-7 (Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu).

Mateusza 7:8 Bo każdy, kto prosi, otrzymuje; a kto szuka, znajduje; a pukającemu będzie otworzone.

Bóg daje nam to, o co prosimy, jeśli o to zabiegamy.

1: Musimy być modlącymi i wytrwałymi w naszych prośbach kierowanych do Boga, a On odpowie nam zgodnie ze swoją wolą.

2: Wiara polega na zaufaniu Bogu, że da nam to, czego potrzebujemy, nawet jeśli nie jest to to, czego chcemy.

1: Jakuba 4:2-3 – Nie masz, bo nie prosisz. Prosicie i nie otrzymujecie, bo źle prosicie, aby wydać to na swoje pasje.

2: Filipian 4:6-7 - Nie zamartwiajcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

Mateusza 7:9 Albo który z was jest człowiek, którego syn poprosi o chleb, czy da mu kamień?

Jezus zadaje retoryczne pytanie o gotowość ojca do dania synowi tego, czego potrzebuje.

1. Siła miłości ojcowskiej – jak wielka jest miłość ojca, który zawsze zaspokoi potrzeby syna.

2. Przypowieść o chlebie i kamieniu – wykorzystanie przypowieści Jezusa do zilustrowania wagi zaspokajania potrzeb tych, których kochamy.

1. 1 Jana 3:1 – „Patrzcie, jaką miłość obdarzył nas Ojciec, abyśmy zostali nazwani dziećmi Bożymi; i tak jesteśmy.”

2. Rzymian 8:35 – „Któż nas oddzieli od miłości Chrystusowej? Czy ucisk, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz?”

Mateusza 7:10 Albo jeśli poprosi o rybę, czy da mu węża?

Fragment ten jest pytaniem retorycznym, pytającym, czy dobry rodzic dałby dziecku coś szkodliwego, gdyby ono prosiło o coś dobrego.

1. Znaczenie bycia kochającym i współczującym rodzicem.

2. Nauczyć się ufać Bożej dobroci i zaopatrzeniu.

1. Galacjan 6:7-10 - Nie dajcie się zwieść: z Boga nie można się naśmiewać, bo co kto posieje, to i żąć będzie.

2. Łk 4:4 - A Jezus mu odpowiedział: «Napisane jest: Nie samym chlebem człowiek żyje.»".

Mateusza 7:11 Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec wasz, który jest w niebie, da dobre rzeczy tym, którzy go proszą?

Bóg pragnie dać nam dobre dary, które znacznie przewyższają wszystko, o co moglibyśmy prosić.

1. Obfitość Bożej miłości i łaski

2. Dobroć Bożego zaopatrzenia

1. Rzymian 8:32: „On, który własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał wraz z nim darować nam wszystkiego?"

2. Efezjan 3:20: „A temu, który według mocy działającej w nas może o wiele więcej uczynić niż to wszystko, o co prosimy lub o czym myślimy…"

Mateusza 7:12 Dlatego wszystko, co byście chcieli, aby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie, bo takie jest Prawo i Prorocy.

Werset ten zachęca nas, abyśmy traktowali innych tak, jak sami chcielibyśmy być traktowani, ponieważ takie jest prawo i prorocy.

1. Praktykowanie złotej zasady: prawa miłości

2. Życie w zgodzie z prawem wzajemności: czynienie innym tego, co sami byśmy zrobili sobie

1. Łk 6,31: „Czyńcie innym tak, jak chcielibyście, żeby oni wam czynili”.

2. Galacjan 5:14: „Całe prawo streszcza się w jednym przykazaniu: ‚Kochaj bliźniego swego jak siebie samego’”.

Mateusza 7:13 Wejdźcie przez ciasną bramę, bo szeroka jest brama i przestronna droga, która wiedzie na zatracenie, i wielu jest tych, którzy przez nią wchodzą.

Wąska ścieżka prowadzi do życia, szeroka ścieżka prowadzi do zagłady.

1. Wąska droga do zbawienia

2. Konsekwencje szerokich ścieżek

1. Przysłów 14:12 - Jest droga, która wydaje się człowiekowi słuszna, ale jej końcem jest droga do śmierci.

2. Psalm 16:11 - Dajesz mi poznać drogę życia; w Twojej obecności jest pełnia radości; po twojej prawicy rozkosze na wieki.

Mateusza 7:14 Bo ciasna jest brama i wąska droga, która prowadzi do życia, a niewielu ją znajduje.

Droga do życia jest trudna i niewielu ją znajdzie.

1. Wąska ścieżka – analiza Mateusza 7:14

2. Niewielu to znajdzie – wyzwania chrześcijańskiego postępowania

1. Mateusza 19:23-24 - Jezus rzekł do swoich uczniów: "Zaprawdę powiadam wam, bogatemu trudno wejść do królestwa niebieskiego. Jeszcze raz powiadam wam, łatwiej wielbłądowi przejść ucho igielne, niż bogatemu wejść do królestwa Bożego”.

2. Jana 14:6 – Jezus powiedział: „Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze mnie”.

Mateusza 7:15 Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w owczej skórze, ale wewnątrz są drapieżnymi wilkami.

Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą w przebraniu.

1: Zawsze uważaj na tych, którzy przychodzą w przebraniu i kwestionują ich motywy.

2: Strzeżcie się tych, którzy przychodzą w owczej skórze, ale są wilkami w przebraniu.

1:1 Jana 4:1 – „Umiłowani, nie każdemu duchowi wierzcie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na świat”.

2: Przysłów 14:15 – „Prosty wierzy we wszystko, ale roztropny rozważa swoje kroki”.

Mateusza 7:16 Poznacie ich po owocach. Czy ludzie zbierają winogrona z cierni lub figi z ostu?

Jezus zachęca nas, abyśmy osądzali ludzi po ich czynach, a nie po słowach.

1. „Życie owocami Ducha”

2. „Sprawiedliwość i droga Pańska”

1. Galacjan 5:22-23 – „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i wstrzemięźliwość”.

2. Jakuba 1:22-25 – „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który w sposób naturalny obserwuje swoje naturalne oblicze zwierciadłem, bo przygląda się sobie, odchodzi i natychmiast zapomina, jakim był człowiekiem. Kto jednak wpatruje się w doskonałe prawo wolności i trwa w nim, i nie jest zapominającym słuchaczem, ale wykonawcą dzieła, ten będzie błogosławiony w tym, co czyni”.

Mateusza 7:17 Tak też każde dobre drzewo wydaje dobre owoce; lecz zepsute drzewo wydaje złe owoce.

Dobre drzewo wydaje dobre owoce, a złe drzewo wydaje złe owoce.

1. Owoc życia: jak wygląda Twoje życie?

2. Nasze wybory mają trwały wpływ: studium Mateusza 7:17

1. Galacjan 5:22-23: „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość. Przeciwko tym nie ma prawa”.

2. Jakuba 3:17-18: „Lecz mądrość z góry jest najpierw czysta, potem pokojowa, łagodna, otwarta na rozum, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, bezstronna i szczera. A żniwo sprawiedliwości sieją w pokoju ci, którzy którzy czynią pokój.”

Mateusza 7:18 Nie może dobre drzewo wydawać złych owoców ani złe drzewo wydawać dobrych owoców.

We fragmencie podkreślono, że dobro i zło wzajemnie się wykluczają i nie można ich łączyć.

1. Moc wyboru: zrozumienie konsekwencji naszych działań

2. Przynoszenie owoców: uznanie, że to, co robimy, ma znaczenie

1. Galacjan 5:22-23 – „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; przeciw takim rzeczom nie ma prawa”.

2. Jakuba 3:17-18 – „Ale mądrość, która jest z góry, jest najpierw czysta, potem pokojowa, łagodna i łatwa do zrozumienia, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, nie stronnicza i nie obłudna”.

Mateusza 7:19 Każde drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycięte i w ogień wrzucone.

Ludzie, którzy nie czynią dobrych uczynków, zostaną potępieni i wrzuceni w ogień.

1. Wydawanie owoców: znaczenie czynienia dobrych uczynków w naszym życiu.

2. Ogień potępienia: konsekwencje niepodążania właściwą ścieżką.

1. Galacjan 5:22-23 - Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa.

2. Jakuba 2:17 - Tak i wiara sama w sobie, jeśli nie ma uczynków, jest martwa.

Mateusza 7:20 Dlatego poznacie ich po owocach.

Werset ten stwierdza, że działania danej osoby mogą zostać wykorzystane do zidentyfikowania jej i określenia jej charakteru.

1. „Owoc ducha: jak nasze czyny ujawniają nasz charakter”

2. „Poznawanie ludzi po ich owocach: badanie siebie”

1. Galacjan 5:22-23 – „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; przeciw takim rzeczom nie ma prawa”.

2. Jakuba 3:17 – „Ale mądrość z góry jest najpierw czysta, potem pokojowa, łagodna, otwarta na rozum, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, bezstronna i szczera”.

Mateusza 7:21 Nie każdy, kto do mnie mówi: Panie, Panie, wejdzie do królestwa niebieskiego; lecz ten, kto pełni wolę mojego Ojca, który jest w niebie.

Jezus ostrzega, że powiedzenie „Panie, Panie” nie gwarantuje wejścia do nieba, ale raczej pełnienie woli Bożej.

1. „Zaufaj woli Bożej, a nie swoim słowom”

2. „Skoncentruj się na posłuszeństwie, a nie tylko na pustych słowach”

1. Jakuba 2:14-17 – „Co za pożytek, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, ale nie ma uczynków? Czy wiara może go zbawić? Jeśli brat lub siostra są nadzy i pozbawieni

codziennego pożywienia, a jeden z was mówi do nich: «Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i nasyćcie», a nie dajesz im tego, co potrzebne dla ciała, jaki jest pożytek? Podobnie i sama wiara, jeśli nie ma uczynków, nie żyje.

2. Rzymian 2:13 - Bo nie ci, którzy słuchają Prawa, są sprawiedliwi w oczach Boga, lecz ci, którzy Prawo wykonują, będą usprawiedliwieni.

Mateusza 7:22 Wielu mi powie w owym dniu: Panie, Panie, czyż nie prorokowaliśmy w imieniu twoim? i w imię twoje wyganiałeś diabły? i w imię twoje uczyniło wiele cudów?

W dniu sądu wielu ogłosi, że dokonali wielu wielkich dzieł w imieniu Pana, takich jak prorokowanie, wypędzanie demonów i dokonywanie wielkich dzieł.

1. Konieczność świętości: A o znaczeniu prowadzenia świętego życia i konsekwencjach niezastosowania się do niego w dniu sądu.

2. Moc wiary: A o potędze wiary i uczynkach, do których może ona upoważnić, dokonać w imię Pana.

1. Mateusza 5:20 – „Albowiem powiadam wam: Jeśli wasza sprawiedliwość nie będzie większa niż sprawiedliwość uczonych w Piśmie i faryzeuszy, w żadnym wypadku nie wejdziecie do królestwa niebieskiego”.

2. Jakuba 2:14-17 – „Co za pożytek, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, a nie ma uczynków? Czy wiara może go zbawić? Jeśli brat lub siostra będą nadzy i pozbawieni codziennego pożywienia, I powie im ktoś z was: Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i napełnijcie, chociaż nie dawajcie im tego, co jest potrzebne ciału, cóż to za pożytek? Tak samo wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa, być samemu."

Mateusza 7:23 A wtedy wyznam im: Nigdy was nie znałem; odejdźcie ode mnie wy, którzy czynicie nieprawość.

Jezus ostrzega tych, którzy dopuszczają się niegodziwości, że odrzuci ich w dniu sądu.

1. Przyjmij Boże miłosierdzie, zanim będzie za późno

2. Wybierz sprawiedliwość zamiast niegodziwości

1. Psalm 97:10: „Wy, którzy miłujecie Pana, miejcie w nienawiści zło”.

2. Jakuba 4:17: „Dlatego ten, kto umie czynić dobro, a nie czyni, jest grzechem”.

Mateusza 7:24 Dlatego każdego, kto słucha tych moich słów i je wykonuje, przyrównam go do męża mądrego, który zbudował swój dom na skale:

Ten fragment pokazuje nam, jak ważne jest przestrzeganie nauk i przykazań Jezusa, aby zbudować mocny duchowy fundament w naszym życiu.

1. „Budowanie życia na skale: ustanawianie fundamentu wiary”

2. „Zważanie na słowa Jezusa: klucz do duchowego wzrostu”

1. 1 Koryntian 3:10-15 – Pawłowa analogia budowania na fundamencie

2. Psalm 40:1-3 – Pieśń pochwalna Dawida za to, że Bóg go wysłuchał i odpowiedział

Mateusza 7:25 I spadł deszcz, i wezbrały powodzie, i zerwały się wichry, i uderzyły w ten dom; i nie upadł, bo był założony na skale.

Werset ten mówi o domu zbudowanym na skale, na który nie narażony był deszcz, powodzie i wiatry.

1. Siła solidnego fundamentu: budowanie życia na skale Jezusa Chrystusa

2. Burze odporne na warunki atmosferyczne: jak zachować niezłomność w trudnych czasach

1. Izajasz 28:16 – „Dlatego tak mówi Pan Bóg: Oto kładę na Syjonie kamień, kamień wypróbowany, kosztowny kamień węgielny pod fundament, mocno osadzony. Kto w niego wierzy, nie zachwieje się. "

2. Psalm 25:5 – „Prowadź mnie w prawdzie swojej i nauczaj mnie, bo Ty jesteś Bogiem mojego zbawienia, na Ciebie czekam cały dzień.”

Mateusza 7:26 I każdy, kto słucha tych moich słów, a nie czyni ich, będzie przyrównany do człowieka głupiego, który zbudował swój dom na piasku:

Jezus uczy, że ci, którzy nie słuchają Jego słów, będą jak głupi człowiek, który buduje swój dom na piasku.

1. „Podstawa naszego życia: budowanie na skale”

2. „Niebezpieczeństwo ignorowania Słowa Bożego”

1. Przysłów 10:25 – „Kiedy przeminie wicher, nie ma już bezbożnego, lecz sprawiedliwy ma fundament wieczny”.

2. Psalm 11:3 – „Jeśli fundamenty zostaną zburzone, co może zrobić sprawiedliwy?”

Mateusza 7:27 I spadł deszcz, wezbrały powodzie, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom; i upadło. I wielki był jego upadek.

Dom zbudowany na mocnym fundamencie, którym jest Jezus Chrystus, przetrwa burze życia.

1: Budowa domu na solidnym fundamencie

2: Trwanie silnym w burzach życia

1: Psalm 18:2 - Pan jest moją skałą, moją twierdzą i moim wybawicielem; Bóg mój jest moją skałą, w której się chronię, moją tarczą i rogiem mojego zbawienia, moją twierdzą.

2: Efezjan 2:20 - Zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus.

Mateusza 7:28 I stało się, gdy Jezus dokończył tych mów, lud zdumiewał się nad jego nauką:

Ludzie byli zdumieni nauką Jezusa.

1. Jezus: nasz Nauczyciel i Przewodnik

2. Moc słów Jezusa

1. Efezjan 4:20-21 - Ale nie tak nauczyliście się Chrystusa! - zakładając, że o nim słyszeliście i w nim zostaliście pouczeni, bo prawda jest w Jezusie.

2. Kolosan 3:16-17 - Niech orędzie Chrystusowe zamieszka wśród was obficie, nauczając i napominając się wzajemnie z całą mądrością poprzez psalmy, hymny i pieśni natchnione Duchem, śpiewając Bogu z wdzięcznością w sercach waszych.

Mateusza 7:29 Uczył ich bowiem jak ten, który ma władzę, a nie jak uczeni w Piśmie.

Ten fragment opisuje sposób, w jaki Jezus nauczał w porównaniu z uczonymi w Piśmie, z autorytetem, zamiast po prostu recytować to, czego nauczano wcześniej.

1. Potęga władzy – jak Jezus przyszedł z nowym przesłaniem i zakwestionował status quo nauczania religijnego.

2. Wartość posłuszeństwa — jak podążanie za słowami Jezusa z autorytetem może prowadzić do sensownego życia.

1. 1 Koryntian 12:28 - I Bóg ustanowił w Kościele pierwszych apostołów, po drugie proroków, po trzecie nauczycieli...

2. Izajasz 50:4-5 - Pan Bóg dał mi język ludzi, którzy są pouczeni, abym umiał słowem wspierać spracowanego. Rano się budzi; budzi moje ucho, abym słuchał jako ci, którzy są nauczani.

Mateusza 8 przedstawia kilka cudów dokonanych przez Jezusa, ukazujących Jego władzę nad chorobami, naturą i sferą duchową. Zwraca także uwagę na koszt bycia uczniem.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od uzdrowienia przez Jezusa człowieka chorego na trąd, który zbliża się do Niego z wiarą (Ew. Mateusza 8:1-4). Następnie poprzez swoje słowo uzdrawia na odległość sługę rzymskiego setnika. To wydarzenie prowadzi do tego, że Jezus wychwala wielką wiarę setnika (Mt 8,5-13). Następnie uzdrawia teściową Piotra i wiele innych osób opętanych lub chorych (Mt 8,14-17).

Akapit drugi: W Ewangelii Mateusza 8:18-22 Jezus wchodzi w interakcję z potencjalnymi uczniami. Kiedy pewien człowiek mówi, że pójdzie za Nim, dokądkolwiek się uda, Jezus ostrzega przed trudnościami, jakie wiążą się z byciem uczniem – nawet jeśli nie ma miejsca, gdzie mógłby głowę oprzeć. Innemu, kto prosi o czas na pochowanie ojca, zanim

pójdzie za Nim, Jezus odpowiada, że powinien pozwolić umarłym grzebać swoich umarłych; jego obowiązkiem jest naśladowanie i głoszenie królestwa Bożego.

Akapit trzeci: Ostatnia część (Mt 8,23-34) przedstawia jeszcze dwa cuda, w których Jezus ukazuje swoją władzę nad naturą i demonami. Po pierwsze, uspokaja burzę na morzu, karcąc wiatr i fale, demonstrując swoją władzę nad żywiołami (Mt 8,23-27). Następnie na terytorium Gadareńczyków wypędza demony z dwóch mężczyzn na stado świń, które pędzą po stromym zboczu do wody i giną. To przeraża mieszkańców miasta, przez co proszą Go, aby opuścił ich region.

Mateusza 8:1 Gdy zszedł z góry, szły za nim wielkie tłumy.

Jezus zszedł z góry, a za nim szło wielkie mnóstwo ludzi.

1. Jezus pragnie, aby tłumy go naśladowały i otaczały opieką.

2. Jezus jest przykładem pokornego przywództwa.

1. Jana 13:13-17 – Jezus umywa nogi uczniom jako przykład pokornego przywództwa.

2. Mateusza 19:27-30 – Prośba bogatego młodego władcy, aby pójść za Jezusem i co to oznacza dla bycia uczniem.

Mateusza 8:2 A oto trędowaty przyszedł i oddał mu pokłon, mówiąc: Panie, jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić.

Trędowaty przyszedł do Jezusa i poprosił o uzdrowienie, mówiąc, że jeśli Jezus zechce, może go oczyścić.

1. Moc wiary: Jezus jest gotowy odpowiedzieć na modlitwy wiary i oczyścić nas ze wszystkich naszych grzechów.

2. Współczucie Jezusa: Jezus okazał miłosierdzie i współczucie trędowatemu, uzdrawiając go i przywracając mu właściwą relację z Bogiem.

1. Rzymian 8:38-39 - Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie,

ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadna moc, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie w stanie aby nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Marka 10:45-46 - Albowiem nawet Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, ale aby służyć i oddać życie swoje na okup za wielu.

Mateusza 8:3 A Jezus wyciągnął rękę i dotknął go, mówiąc: Chcę; bądź czysty. I natychmiast jego trąd został oczyszczony.

W tym fragmencie znajduje się opowieść o uzdrowieniu przez Jezusa trędowatego.

1: Jezus ma moc uzdrowić i przebaczyć nam nasze grzechy.

2: Uzdrowienie trędowatego przez Jezusa przypomina nam o Jego mocy odnowienia, odnowienia i przekształcenia nas.

1: Izajasz 53:4-5 - Zaprawdę, On dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze boleści; a jednak uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on został zraniony za nasze przestępstwa; został zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

2: Jakuba 5:15 - A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie. A jeśli dopuścił się grzechów, zostaną mu odpuszczone.

Mateusza 8:4 I rzekł mu Jezus: Uważaj, żebyś nikomu nie mówił; ale idź, pokaż się kapłanowi i złóż dar, który przepisał Mojżesz, na świadectwo dla nich.

Jezus poleca uzdrowionemu trędowatemu zachować uzdrowienie w tajemnicy, udać się do kapłana i złożyć ofiarę zgodnie z przykazaniem Mojżesza.

1. Moc posłuszeństwa: Jak przestrzeganie poleceń Jezusa może doprowadzić do cudownego uzdrowienia.

2. Błogosławieństwo posłuszeństwa: Jak przestrzeganie przykazań Boga może sprowadzić niesamowite błogosławieństwa.

1. Księga Kapłańska 14:2-32 – Instrukcje dla kapłanów dotyczące oczyszczenia trędowatego.

2. Marka 1:45 – Nakaz trędowatego, aby nikomu nie mówił o swoim uzdrowieniu.

Mateusza 8:5 A gdy Jezus wszedł do Kafarnaum, przyszedł do niego setnik i prosił go:

Setnik przychodzi do Jezusa i prosi Go o pomoc.

1. Moc wiary: jak wiara w Jezusa może pomóc nam pokonać wyzwania życiowe

2. Siła wytrwałości: jak pokonać wątpliwości i zachować wiarę

1. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie”.

2. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

Mateusza 8:6 I mówiąc: Panie, sługa mój leży w domu sparaliżowany i bardzo się męczy.

Jezus uzdrawia paralityka.

1. Boża moc uzdrawiająca nasze ciała i dusze.

2. Znaczenie wiary i zaufania Panu.

1. Marka 2:1-12 - Jezus uzdrawia paralityka.

2. Izajasz 53:5 - Ale został zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy; Spadła na Niego kara za nasz pokój, a Jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

Mateusza 8:7 I rzekł mu Jezus: Przyjdę i uzdrowię go.

Jezus oferuje uzdrowienie potrzebującego człowieka.

1. Boże miłosierdzie uzdrawiające – Jak Jezus jest zawsze gotowy, aby przynieść nam

uzdrowienie fizyczne i duchowe.

2. Moc wiary – jak wiara w Boga może przynieść nam niezwykłe błogosławieństwa.

1. Izajasz 53:5 – „Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni”.

2. Jakuba 5:14-16 – „Czy ktoś wśród was choruje? Niech zwołają starszych kościoła, aby się za nich pomodlili i namaścili ich olejem w imieniu Pana. A modlitwa zanoszona z wiarą uzdrowi chorego; Pan ich podniesie. Jeśli zgrzeszyli, zostanie im przebaczone. Wyznawajcie więc sobie nawzajem grzechy i módlcie się jeden za drugiego, abyście odzyskali zdrowie. Modlitwa sprawiedliwego ma moc i skuteczność”.

Mateusza 8:8 Odpowiedział setnik i rzekł: Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój, ale powiedz tylko słowo, a mój sługa odzyska zdrowie.

Setnik zdał sobie sprawę, że Jezus ma moc uzdrowienia swego sługi, nawet bez fizycznej obecności. Pokornie przyznał się do swojej niegodności i wyraził wiarę w zdolność Jezusa do uzdrawiania.

1. Pokora i wiara: nauka polegania na Jezusie

2. Uznanie swojej niegodności i wielkości Boga

1. Mateusza 8:5-13

2. Izajasz 40:28-31

Mateusza 8:9 Bo jestem człowiekiem podległym władzy i mam pod sobą żołnierzy. Mówię temu człowiekowi: Idź, a on idzie; a drugiemu: Przyjdź, a przyjdzie; i mojemu słudze: Zrób to, a on to uczyni.

Werset ten mówi o władzy Jezusa i o tym, jak nakazuje innym, aby wykonywali Jego wolę.

1. Autorytet Boga: przykład posłuszeństwa Jezusa

2. Nasze posłuszeństwo woli Bożej

1. Rzymian 6:16 - Czy nie wiecie, że jeśli oddajecie się komukolwiek jako niewolnicy posłuszni, jesteście niewolnikami tego, któremu jesteście posłuszni, albo grzechu, który prowadzi do śmierci, albo posłuszeństwa, które prowadzi do sprawiedliwości?

2. Filipian 2:8 - A okazawszy się w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Mateusza 8:10 Gdy Jezus to usłyszał, zdziwił się i rzekł do tych, którzy szli za nim: Zaprawdę powiadam wam, nie znalazłem tak wielkiej wiary, ani w Izraelu.

Jezus dziwi się wielkiej wierze rzymskiego setnika.

1. Spojrzenie na wielką wiarę oczami Boga

2. Życie wiarą w naszym codziennym życiu

1. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

2. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe.

Mateusza 8:11 I powiadam wam: Wielu przyjdzie ze wschodu i zachodu i zasiądą z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem w królestwie niebieskim.

Wielu zostanie powitanych w niebie ze wszystkich stron.

1. Niekończące się powitanie nieba: miłość i miłosierdzie Boga dla wszystkich

2. Przyjmowanie różnorodności: celebrowanie jedności nieba

1. Efezjan 2:13-18 - Ale teraz w Chrystusie Jezusie wy, którzy niegdyś byliście daleko, zostaliście bliscy przez krew Chrystusa.

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Mateusza 8:12 Ale synowie królestwa zostaną wyrzuceni w ciemność zewnętrzną: tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.

Werset ten mówi o konsekwencjach odrzucenia królestwa Bożego: wyrzuceniu w ciemność zewnętrzną z płaczem i zgrzytaniem zębów.

1. Cena odrzucenia: konsekwencje odrzucenia Królestwa Bożego

2. Ciemność grzechu: zrozumienie powagi odrzucenia Królestwa Bożego

1. Łk 13,25-28 – Przypowieść o zagubionej owcy

2. 2 Tesaloniczan 1:6-10 – Ujawnienie gniewu Bożego

Mateusza 8:13 I rzekł Jezus do setnika: Idź; i jak uwierzyłeś, tak ci się stanie. I w tej samej godzinie jego sługa został uzdrowiony.

Jezus przez wiarę uzdrawia sługę setnika.

1. Moc wiary i jej działanie uzdrawiające

2. Jezus okazuje swoje współczucie poprzez uzdrowienie

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

2. Jakuba 5:15 – „A modlitwa zanoszona z wiarą uzdrowi chorego i Pan go podźwignie. Jeśli zgrzeszyli, będzie im odpuszczone.”

Mateusza 8:14 A gdy Jezus wszedł do domu Piotra, ujrzał matkę swojej żony leżącą i mającą gorączkę.

Jezus odwiedził dom Piotra i zobaczył jego teściową leżącą w gorączce.

1. Zaufanie Bogu w czasach choroby – Uczenie się polegania na Bogu w obliczu trudnych

okoliczności.

2. Współczucie Jezusa – Czerpanie zachęty z chęci Jezusa do uzdrawiania i służenia.

1. List do Hebrajczyków 13:5-6 – „Bądźcie wolni od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co macie, bo On powiedział: „Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę”.

2. Jakuba 5:14-15 – „Czy ktoś między wami choruje? Niech zwołają starszych kościoła, aby się za nim modlili i namaścili go oliwą w imieniu Pana. A modlitwa zanoszona z wiarą spowoduje chorobę zdrowi, Pan ich podniesie. Jeśli zgrzeszyli, będzie im odpuszczone”.

Mateusza 8:15 I dotknął się jej ręki, i opuściła ją gorączka, i wstała, i usługiwała im.

Ten fragment wyjaśnia, jak Jezus uzdrowił kobietę i uwolnił ją od gorączki.

1: Możemy zaufać Jezusowi, że uzdrowi nas w potrzebie.

2: Kiedy Jezus nas uzdrawia, daje nam siłę, abyśmy służyli innym.

1: Izajasz 53:5 – „Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, starty za nasze winy; spadła na niego kara naszego pokoju, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

2: Jakuba 5:14-15 - Czy jest ktoś między wami chory? Niech przywoła starszych kościoła i niech się modlą nad nim, namaszczając go oliwą w imię Pana. A modlitwa wiary będzie ratuj chorego, a Pan go podźwignie, a jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone”.

Mateusza 8:16 Gdy nastał wieczór, przyprowadzono do niego wielu opętanych, a on swoim słowem wyganiał duchy i uzdrawiał wszystkich chorych.

Ten fragment opisuje Jezusa, który swoim słowem uzdrawiał wielu chorych i wypędzał złe duchy.

1. Bóg ma moc uzdrawiania i ochrony przed złem.

2. Dzięki mocy Jezusa możemy otrzymać uzdrowienie i pełnię zdrowia.

1. Psalm 103:2-3 „Błogosław, duszo moja, Pana i nie zapominaj o wszystkich dobrodziejstwach jego, który odpuszcza wszystkie twoje winy, który leczy wszystkie twoje choroby”;

2. Izajasz 41:10 „Nie bój się, bo Ja jestem z tobą: nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem: wzmocnię cię, tak, pomogę ci, tak, podeprę cię prawicą moja sprawiedliwość.”

Mateusza 8:17 Aby się wypełniło, co zostało powiedziane przez proroka Izajasza, mówiącego: Sam wziął na siebie nasze słabości i nosił nasze choroby.

Jezus uzdrawiał chorych, aby wypełnić proroctwo Izajasza.

1. Jezus uzdrawia: refleksja nad Mateuszem 8:17

2. Moc wypełniania proroctw: studium Mateusza 8:17

1. Izajasz 53:4-5 – „Zaprawdę, On dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze boleści; a jednak uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on został zraniony za nasze przestępstwa; został zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

2. Łk 4,18-19 – „Duch Pański nade mną, gdyż namaścił mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim. Posłał mnie, abym ogłosił jeńcom wyzwolenie, a niewidomym przejrzenie, abym uciśnionych wypuścił na wolność i abym ogłosił rok łaski od Pana”.

Mateusza 8:18 A gdy Jezus ujrzał wokół siebie wielkie tłumy, dał rozkaz, aby przejść na drugą stronę.

Jezus ujrzał wielki tłum i kazał im przejść na drugą stronę.

1. Jezus daje przykład, jak okazywać współczucie i troskę wielkim tłumom.

2. Możemy nauczyć się cofać o krok i oceniać sytuację przed podjęciem decyzji.

1. Mateusza 9:35-38 – Jezus odpowiedział współczuciem wielkim tłumom.

2. Księga Wyjścia 14:15 – Mojżesz dał przykład, jak odpowiadać wielkim tłumom z wiarą i zaufaniem Bogu.

Mateusza 8:19 I przyszedł pewien uczony w Piśmie i rzekł do niego: Mistrzu, pójdę za tobą, dokądkolwiek pójdziesz.

Uczony w Piśmie wyraził pragnienie pójścia za Jezusem, dokądkolwiek się uda.

1: Podążanie za Jezusem wymaga zaangażowania i chęci pójścia tam, gdzie On prowadzi.

2: Musimy być gotowi opuścić naszą strefę komfortu i podążać za Jezusem, gdziekolwiek nas zabierze.

1: Łk 9:23 - I rzekł do wszystkich: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech codziennie bierze krzyż swój i naśladuje mnie.

2: Jana 10:27 - Owce moje głosu mojego słuchają i ja je znam, a one idą za mną.

Mateusza 8:20 I rzekł mu Jezus: Lisy mają nory i ptaki powietrzne gniazda; ale Syn Człowieczy nie ma gdzie głowy oprzeć.

Jezus mówi człowiekowi, że nie ma miejsca do życia jak inne stworzenia, gdyż jest Synem Człowieczym.

1. Ofiara Jezusa: bezdomność Syna Człowieczego

2. Koszt bycia uczniem: przykład pokory Jezusa

1. Filipian 2:5-7 - Niech takie będzie w was usposobienie, jakie było w Chrystusie Jezusie: który będąc w postaci Bożej, nie uważał za zbójstwo być równym Bogu, lecz pozbawił się sławy i przyjął postać sługi i stał się podobny do ludzi.

2. Hebrajczyków 4:14-15 - Mając więc wielkiego arcykapłana, który przeszedł do nieba, Jezusa, Syna Bożego, trzymajmy się mocno naszego wyznania. Nie mamy bowiem arcykapłana, którego nie można by dotknąć uczuciem naszych słabości; lecz był kuszony we wszystkim tak jak my, z tą różnicą, że był bez grzechu.

Mateusza 8:21 I rzekł do niego inny z jego uczniów: Panie, pozwól mi najpierw pójść i pogrzebać mojego ojca.

Uczeń poprosił Jezusa, aby pozwolił mu pójść i pogrzebać ojca, zanim pójdzie za Nim.

1. „Życie chwilą: nasz czas z Jezusem nadszedł teraz”,

2. „Powołanie Boga: podążanie za Nim pomimo innych obowiązków”.

1. Łk 9,59-60: „Innemu powiedział: «Pójdź za mną». On jednak rzekł: «Panie, pozwól mi najpierw pójść i pogrzebać mojego ojca». A Jezus mu odpowiedział: Zostaw umarłym grzebanie ich umarłych, a ty idź i głoś królestwo Boże.

2. Kaznodziei 11:4: „Kto obserwuje wiatr, nie będzie sadził; kto patrzy na chmury, nie będzie żął”.

Mateusza 8:22 Ale Jezus mu odpowiedział: Pójdź za mną; i niech umarli grzebią swoich umarłych.

Ten fragment zachęca nas do naśladowania Jezusa ponad wszystkie inne zobowiązania.

1: Wziąć swój krzyż i naśladować Jezusa.

2: Porzucenie naszych planów i podążanie za planami Boga.

1: Łk 9,23-24 – „I rzekł do wszystkich: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech codziennie bierze krzyż swój i naśladuje mnie.

2: Mateusza 16:24-25 – „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i naśladuje mnie”.

Mateusza 8:23 A gdy wszedł na statek, poszli za nim jego uczniowie.

Jezus i jego uczniowie wsiedli do łodzi i zaczęli odpływać.

1. Jezus jest naszym źródłem siły i zachęty

2. Podążanie za Jezusem: podróż wiary

1. Hebrajczyków 13:5 – Uwolnij swoje życie od miłości do pieniędzy i zadowalaj się tym, co masz, bo On powiedział: „Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę”.

2. Jana 10:27 - Owce moje głosu mojego słuchają i ja je znam, a one idą za mną.

Mateusza 8:24 A oto wzburzyła się wielka burza na morzu, tak że statek zakryły fale, lecz on spał.

Uczniowie przestraszyli się wielkiej burzy na morzu, lecz Jezus spał.

1. Pokój Jezusa w trudnych czasach

2. Poleganie na Bogu w trudnych sytuacjach

1. Psalm 31:24 - Nabierzcie odwagi, a on wzmocni wasze serca, wszyscy, którzy pokładacie nadzieję w Panu.

2. Izajasz 26:3 - Zachowasz w doskonałym pokoju tego, którego umysł jest skupiony na tobie, ponieważ ufa tobie.

Mateusza 8:25 I podeszli do niego uczniowie jego, i obudzili go, mówiąc: Panie, ratuj nas, giniemy.

Uczniowie Jezusa zlękli się i prosili Go, aby wybawił ich od niebezpieczeństwa.

1. Siła wiary w niespokojnych czasach

2. Zwrócenie się do Jezusa w potrzebie

1. Psalm 91:2 – „Powiem o Panu: On jest moją ucieczką i moją twierdzą: mój Bóg, w Nim pokładam ufność.”

2. Rzymian 10:13 – „Bo każdy, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, będzie zbawiony”.

Mateusza 8:26 I rzekł do nich: Czemu się boicie, małej wiary? Potem wstał i zgromił wiatry i morze; i nastała wielka cisza.

Jezus zapytał swoich uczniów, dlaczego się boją, a następnie swoją władzą uspokoił morze i wiatr.

1. Siła wiary: jak Bóg nagradza tych, którzy wierzą

2. Stawianie czoła lękom: jak Jezus pomaga nam przezwyciężyć lęk

1. Izajasz 43:2 – Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zasypią was.

2. Filipian 4:6-7 - Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

Mateusza 8:27 Ale ludzie dziwili się, mówiąc: Cóż to za człowiek, że nawet wiatry i morze są mu posłuszne!

Ten fragment opisuje scenę zdumienia, gdy mężczyźni są świadkami mocy Jezusa nad wiatrem i morzem.

1. Podziw i zadziwienie: ponowne odkrycie mocy Jezusa

2. Pan Nieba i Ziemi: Cudowna Moc Jezusa

1. Hioba 9:5-10

2. Izajasz 55:8-9

Mateusza 8:28 A gdy przybył na drugą stronę, do krainy Gergezeńczyków, wybiegło mu naprzeciw dwóch opętanych, wychodzących z grobowców, bardzo dzikich, tak że nikt nie mógł tędy przechodzić.

Jezus spotkał dwóch mężczyzn opętanych przez demony, gdy podróżował do kraju Gergezeńczyków. Mężczyźni byli tak zaciekli, że nikt nie mógł ich minąć.

1. Przyjęcie Jezusa jako naszego Zbawiciela: żaden demon nie może stanąć na drodze

2. Przezwyciężyć strach i wątpliwości poprzez wiarę

1. Jakuba 4:7-8 – „Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was. Zbliżcie się do Boga, a on zbliży się do was”.

2. Mateusza 16:24 – „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: «Kto chce być moim uczniem, niech się zaprze samego siebie, weźmie swój krzyż i naśladuje mnie».

Mateusza 8:29 A oto wołali, mówiąc: Cóż mamy wspólnego z tobą, Jezusie, Synu Boży? Czy przyszedłeś tu, aby dręczyć nas przed czasem?

Grupa demonów wołała do Jezusa, pytając, dlaczego był tam, aby ich dręczyć, zanim upłynął ich czas.

1. Moc Jezusa: jak On zwycięża wszystko

2. Jezus Chrystus: jedyna nadzieja dla zgubionych

1. Rzymian 8:37-39 – Nie, we wszystkim tym jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował. Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadne moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie w stanie nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Rzymian 10:13 – Bo „każdy, kto wzywa imienia Pańskiego, będzie zbawiony”.

Mateusza 8:30 A była od nich daleka droga wielka trzoda świń pasących się.

Oddalając się od grupy ludzi, Jezus napotkał stado świń.

1. Moc Jezusa: demonstracja władzy

2. Konsekwencje posługi Jezusa na życie innych

1. Marka 5:1-17 - Jezus wypędził legion demonów z człowieka na stado świń.

2. Łk 8:26-33 - Jezus wygnał legion demonów z człowieka i pozwolił im wejść w stado świń.

Mateusza 8:31 Dlatego diabły błagały go, mówiąc: Jeśli nas wyrzucisz, pozwól nam wejść w stado świń.

Demony poprosiły Jezusa, aby pozwolił im wejść do stada świń, jeśli je wyrzuci.

1: Bóg ma ostateczną kontrolę nad siłami demonicznymi i nakazuje im, aby były Mu posłuszne.

2: Musimy wystrzegać się sił demonicznych i polegać na Bogu w kwestii ochrony przed nimi.

1: Jakuba 4:7 – „Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was”.

2: Efezjan 6:11-13 – „Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła. Nie walczymy bowiem z ciałem i krwią, ale z władcami, z władzami, z kosmicznymi mocami panującymi nad obecną ciemnością, z duchowymi siłami zła w okręgach niebieskich”.

Mateusza 8:32 I rzekł do nich: Idźcie. A gdy wyszli, weszli w stado świń; a oto cała trzoda świń zbiegła gwałtownie po stromym zboczu do morza i zginęła w wodach.

Jezus kazał grupie dwojga ludzi odejść, a kiedy to zrobili, stado świń zbiegło ze stromego wzgórza do morza, gdzie wszystkie zginęły.

1. Moc słów Jezusa: jak posłuszeństwo może prowadzić do cudów

2. Unikanie pokus: konsekwencje podążania za naszymi pragnieniami

1. Jakuba 4:7 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

2. 1 Piotra 5:8 – Bądźcie trzeźwi, bądźcie czujni; ponieważ wasz przeciwnik diabeł jak lew ryczący krąży, szukając, kogo by pożreć.

Mateusza 8:33 A ci, którzy ich trzymali, uciekli i poszli do miasta, i opowiadali o wszystkim oraz o tym, co przydarzyło się opętanym przez diabły.

Osoby odpowiedzialne za opętanych uciekły i rozpowszechniły wiadomość o tym, co wydarzyło się w mieście.

1. Moc Boga w pokonywaniu problemów

2. Siła wspólnoty w trudnych czasach

1. Psalm 46:1 – „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, zawsze obecną pomocą w kłopotach”.

2. Dzieje Apostolskie 16:25-26 – „Około północy Paweł i Sylas modlili się i śpiewali pieśni Bogu, a pozostali więźniowie ich słuchali. Nagle nastąpiło potężne trzęsienie ziemi, a więzienie zatrzęsło się w posadach. Wszystkie drzwi natychmiast się otworzyły i ze wszystkich więźniów opadły łańcuchy!”

Mateusza 8:34 A oto całe miasto wyszło na spotkanie Jezusa, a gdy go zobaczyli, prosili go, aby odszedł z ich granic.

Całe miasto ludu wyszło na spotkanie Jezusa, ale poprosiło Go, aby opuścił ich wybrzeża.

1: Jezus jest przykładem pokory i chęci pełnienia woli Bożej, nawet jeśli oznacza to brak akceptacji w danym miejscu.

2: Możemy uczyć się od Jezusa, jak skupiać się na wykonywaniu woli Bożej, bez względu na cenę.

1: Filipian 2:5-8 - „Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi. A okazując się w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

2: Jakuba 4:10 – „Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy”.

Mateusz w 9. rozdziale nadal opisuje cuda Jezusa, ukazując Jego władzę odpuszczania grzechów, uzdrawiania chorych i wskrzeszania umarłych. Omawia także Jego misję powoływania grzeszników i potrzebę pracowników na Boże żniwo.

1. akapit: Rozdział zaczyna się od uzdrowienia przez Jezusa sparaliżowanego mężczyzny po ogłoszeniu, że jego grzechy zostały odpuszczone, co ilustruje Jego władzę zarówno nad dolegliwościami fizycznymi, jak i nad przebaczeniem duchowym (Mt 9:1-8). Następnie wzywa Mateusza, celnika, aby poszedł za Nim. Prowadzi to do posiłku z innymi celnikami i grzesznikami, podczas którego Jezus wyjaśnia, że przyszedł nie dla sprawiedliwych, ale dla grzeszników (Ew. Mateusza 9:9-13).

2. Akapit: Następnie są trzy kolejne cuda dokonane przez Jezusa: uzdrowienie kobiety, która od dwunastu lat krwawiła, poprzez samo dotknięcie się w wierze jego płaszcza (Mt 9,20-22), wskrzeszenie córki Jaira ze śmierci (Mt 9,23 -26) i przywrócenie wzroku dwóm niewidomym, którzy uznają Go za Syna Dawida, potwierdzając swoją wiarę w Niego jako Mesjasza (Mt 9:27-31). Wypędza także demona z niemego, umożliwiając mu ponowne przemówienie, co zdumiewa tłumy, ale wywołuje oskarżenie ze strony faryzeuszy, że posługuje się mocą księcia demonów (Mt 9,32-34).

Akapit trzeci: W tej ostatniej części (Mateusza 9:35-38) Jezus kontynuuje nauczanie i uzdrawianie w miastach i wioskach. Widząc tłumy udręczone i bezbronne jak owce bez pasterza, On okazuje im współczucie. Na koniec mówi swoim uczniom, że chociaż żniwo jest obfite, robotników jest mało; powinni zatem modlić się do Pana żniwa, czyli samego Boga, aby wysłał robotników na swoje pole.

Mateusza 9:1 I wsiadł do statku, przepłynął i przybył do swego miasta.

Jezus udał się łodzią do swego rodzinnego miasta.

1: Jezus ufa planowi Bożemu i podejmuje ryzyko, aby go realizować.

2: Jezus jest przykładem tego, jak możemy pozostać związani z naszymi korzeniami, starając się rozwijać królestwo Boże.

1: Izajasz 43:2 - „Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą, a przez rzeki nie zaleją cię; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali .”

2: Jana 4:35 – „Czy nie mówicie: «Jeszcze cztery miesiące, a potem nadejdą żniwa? Spójrzcie, powiadam wam, podnieście oczy i zobaczcie, że pola są białe do żniwa».

Mateusza 9:2 A oto przyprowadzono do niego człowieka paraliżowanego, leżącego na łóżku; a Jezus, widząc ich wiarę, powiedział do paralityka: Synu, bądź dobrej myśli; twoje grzechy będą ci odpuszczone.

Do Jezusa przyprowadzono sparaliżowanego mężczyznę, a Jezus, widząc wiarę ludzi, którzy go przyprowadzili, powiedział mu, że jego grzechy zostały odpuszczone.

1. Moc wiary w Jezusa Chrystusa

2. Dar przebaczenia przez Jezusa

1. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

2. Efezjan 1:7 - W nim mamy odkupienie przez jego krew, odpuszczenie grzechów, według bogactwa jego łaski.

Mateusza 9:3 A oto niektórzy z uczonych w Piśmie mówili w sobie: Ten człowiek bluźni.

Z tego fragmentu wynika, że niektórzy uczeni w Piśmie oskarżali Jezusa o bluźnierstwo.

1: Jezus został niesłusznie oskarżony o bluźnierstwo, lecz pozostał niezachwiany w swoich naukach.

2: Prawda Boża zawsze będzie kwestionowana, ale nasza wiara nie zachwieje się w obliczu przeciwności losu.

1: Izajasz 53:7 – „Był uciskany i uciskany, a nie otworzył ust swoich; jak baranek prowadzony na rzeź i jak owca, która milczy przed tymi, którzy ją strzygą, tak nie otworzył ust swoich”.

2: Galacjan 6:9 – „I nie ustawajmy w czynieniu dobra, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli się nie poddamy”.

Mateusza 9:4 A Jezus, znając ich myśli, rzekł: Czemu sądzicie, że jest wam źle w sercach waszych?

Jezus znał myśli ludzi i pytał ich, dlaczego myślą źle w swoich sercach.

1. Zrozumienie mocy myśli: jak nasze myśli wpływają na nasze życie

2. Moc prawego serca: błogosławieństwo wyboru właściwego myślenia

1. Przysłów 23:7 – „Bo jak myśli w swoim sercu, takim jest”

2. Rzymian 8:6-8 – „Albowiem myślenie cielesne to śmierć, ale myślenie duchowe to życie i pokój. Ponieważ umysł cielesny jest wrogi Bogu, gdyż nie podlega prawu Bożemu ani w rzeczywistości może być."

Mateusza 9:5 Czyż bowiem łatwiej jest powiedzieć: Odpuszczone są ci grzechy twoje; lub powiedzieć: Wstań i chodź?

Jezus miał wątpliwości, czy łatwiej jest odpuszczać grzechy, czy leczyć dolegliwości fizyczne.

1. Niezrównane miłosierdzie Boże – jak Jezus ukazuje Bożą zdolność do przebaczania

2. Moc Jezusa — jak moc Jezusa może przemienić życie tych, którzy wierzą

1. Izajasz 43:25 – „Ja, ja, jestem tym, który ze względu na siebie wymazuje wasze przestępstwa i nie będę pamiętał waszych grzechów”.

2. Psalm 103:12 – „Jak daleko jest wschód od zachodu, tak daleko odsunął od nas nasze przestępstwa”.

Mateusza 9:6 Ale żebyście wiedzieli, że Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów (wtedy mówi do chorych na paraliż: Wstań, weź łoże swoje i idź do domu swego).

Jezus ukazuje swoją władzę odpuszczania grzechów, uzdrawiając paralityka.

1. Moc Jezusa odpuszczania grzechów

2. Jezus uzdrawia: cud wiary

1. Jana 8:36 – „Jeśli więc Syn was wyswobodzi, prawdziwie wolni będziecie”.

2. Izajasz 53:5 – „Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy. Spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a przez jego rany jesteśmy uzdrowieni”.

Mateusza 9:7 I wstał, i poszedł do swego domu.

Jezus okazał współczucie i miłosierdzie, przebaczając grzechy sparaliżowanemu człowiekowi.

1: Jezus jest zawsze gotowy okazywać miłosierdzie i współczucie potrzebującym.

2: Powinniśmy starać się naśladować przykład Jezusa i okazywać innym miłosierdzie i współczucie.

1: Kolosan 3:12-14 - Jako naród Boży wybrany, święty i umiłowany, przyobleczcie się we współczucie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość.

2: Jakuba 2:13 – Bo sąd bez miłosierdzia jest dla tego, kto nie okazał miłosierdzia. Miłosierdzie zwycięża nad sądem.

Mateusza 9:8 A gdy to ujrzały tłumy, zdumiewały się i chwaliły Boga, który dał ludziom taką moc.

Tłumy zdumiewały się mocą Jezusa i wielbiły Boga za to, że dał taką moc człowiekowi.

1: Możemy wierzyć, że Bóg dał nam moc dokonywania wielkich rzeczy.

2: Zawsze powinniśmy chwalić Boga, gdyż On jest źródłem wszelkiej mocy.

1: Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie”.

2: Psalm 62:11 – „Bóg przemówił raz, dwa razy to słyszałem: ta władza należy do Boga”.

Mateusza 9:9 A gdy Jezus odchodził stamtąd, ujrzał człowieka imieniem Mateusz, siedzącego przy kasie celnej, i rzekł do niego: Pójdź za mną. I wstał, i poszedł za nim.

W tym fragmencie znajduje się opowieść o tym, jak Jezus powołał Mateusza, aby poszedł za nim.

1. Powołanie Jezusa – Znaczenie chęci przyjęcia i posłuszeństwa wezwaniu Jezusa.

2. Naśladowanie Jezusa – Znaczenie naśladowania Jezusa i podążania drogą, którą On nam wyznaczył.

1. Łk 5,27-28 - Jezus, widząc ich wiarę, rzekł do paralityka: «Synu, odpuszczone są twoje grzechy». 28 Wtedy niektórzy z uczonych w Piśmie kwestionowali władzę, z jaką przemawiał Jezus.

2. Jana 15:16 - Nie wyście mnie wybrali, ale ja was wybrałem i przeznaczyłem was, abyście szli i przynosili owoc, owoc trwały, i aby o cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, Ojciec wam da.

Mateusza 9:10 I stało się, gdy Jezus siedział w domu przy posiłku, oto wielu celników i grzeszników przyszło i usiadło z nim i jego uczniami.

Jezus jadł obiad w domu ze swoimi uczniami, gdy przyłączyło się do Niego wielu celników i grzeszników.

1. Bezwarunkowa miłość i akceptacja Jezusa

2. Moc przebaczenia

1. Łk 19:10 „Albowiem Syn Człowieczy przyszedł szukać i zbawić zagubionych”.

2. Rzymian 5:8 „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

Mateusza 9:11 A widząc to faryzeusze, rzekli do jego uczniów: Dlaczego wasz Mistrz je z celnikami i grzesznikami?

Faryzeusze krytykowali Jezusa za spożywanie posiłków z celnikami i grzesznikami.

1. Wszyscy jesteśmy grzesznikami, a Jezus pokazał nam drogę do odkupienia swoim przykładem miłości i akceptacji.

2. Bóg kocha wszystkich i naszym zadaniem jest podążać za Jego przykładem oraz okazywać wszystkim miłość i akceptację.

1. Łk 6:37: „Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni. Nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni. Odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone”.

2. 1 Jana 4:7-8: „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, gdyż Bóg jest Miłość".

Mateusza 9:12 A gdy Jezus to usłyszał, rzekł do nich: Nie zdrowi potrzebują lekarza, ale ci, którzy się źle mają.

Jezus naucza, że osoby chore duchowo i fizycznie potrzebują lekarza, aby mogły zostać uzdrowione.

1. Chorzy potrzebują lekarza: zgłębianie nauczania Jezusa na temat uzdrawiania

2. Wyjście z choroby: jak Jezus może przywrócić pełnię zdrowia

1. Izajasz 53:5 - Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy: kara naszego pokoju spadła na niego; a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

2. Jakuba 5:14 – Czy jest wśród was ktoś chory? niech wezwie starszych kościoła; i niech się modlą nad nim, namaszczając go oliwą w imię Pańskie.

Mateusza 9:13 Ale idźcie i dowiedzcie się, co to znaczy: zlituję się, a nie ofiarę, bo nie przyszedłem wezwać sprawiedliwych, ale grzeszników do nawrócenia.

Miłosierdzie jest cenniejsze niż ofiara. Bóg wzywa grzeszników do pokuty, a nie sprawiedliwych.

1: Miłosierdzie ma znaczenie: docieranie do nieprawych

2: Moc pokuty

1: Łk 5:32 – Jezus powiedział: „Nie przyszedłem wzywać sprawiedliwych, ale grzeszników do nawrócenia”.

2: Izajasz 1:10-17 – Bo choć wasze grzechy są jak szkarłat, jak śnieg wybieleją; choćby były czerwone jak karmazyn, będą jak wełna.

Mateusza 9:14 Wtedy podeszli do niego uczniowie Jana i zapytali: Dlaczego my i faryzeusze często pościmy, a twoi uczniowie nie poszczą?

Uczniowie Jana pytają, dlaczego uczniowie Jezusa nie poszczą często tak jak faryzeusze.

1. Moc zmartwychwstania: jak zmartwychwstanie Jezusa zmienia post

2. Zachęcanie do postu: wezwanie do ponownego rozpalenia dyscypliny postu

1. Mateusza 9:14

2. Rzymian 8:11 – „Ale jeśli Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, zamieszka w was, Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, ożywi także wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.”

Mateusza 9:15 I rzekł do nich Jezus: Czy dzieci komnaty ślubnej mogą płakać, dopóki pan młody jest z nimi? lecz przyjdą dni, gdy zabiorą im pana młodego, i wtedy będą pościć.

Jezus mówi swoim uczniom, że nie muszą pościć, dopóki On jest z nimi, ale nadejdzie dzień, kiedy zostanie zabrany i wtedy będą pościć.

1. Radosne życie w obecności Jezusa Chrystusa

2. Przygotowanie na przyjście Oblubieńca

1. Rzymian 12:12 – Radość w nadziei; pacjent w ucisku; ciągłe trwanie w modlitwie;

2. Łk 5:34-35 - I rzekł do nich Jezus: Czy możecie nakłonić synów komnaty małżeńskiej do postu, dopóki pan młody jest z nimi? Ale przyjdą dni, kiedy oblubieniec zostanie im zabrany, i wtedy w owych dniach będą pościć.

Mateusza 9:16 Nikt nie dokłada kawałka nowego materiału do starej szaty, bo to, co jest włożone, aby ją wypełnić, usuwa szatę i rozdarcie się pogłębia.

Ten fragment podkreśla ideę, że próba załatania zużytego ubrania nowym kawałkiem materiału tylko pogorszy rozdarcie.

1. Nie powinniśmy próbować naprawiać zerwanych relacji za pomocą rzeczy materialnych; to tylko pogorszy sytuację.

2. Nie powinniśmy próbować naprawiać naszych grzechów własnymi rozwiązaniami; Tylko Bóg może odnowić nasze złamanie.

1. Izajasz 1:18 – „Chodźcie teraz i rozmyślajmy razem, mówi Pan: Choć wasze grzechy będą jak szkarłat, wybieleją jak śnieg, choć będą czerwone jak karmazyn, staną się jak wełna”.

2. 2 Koryntian 5:17 – „Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem. Stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe”.

Mateusza 9:17 I nie wlewa się młodego wina do starych bukłaków, bo inaczej butelki się rozbijają i wino wyczerpie się, a butelki niszczą; lecz wlewają nowe wino do nowych bukłaków i jedno i drugie zostaje zachowane.

Ten fragment przypomina nam, że nie powinniśmy próbować dopasowywać czegoś nowego do czegoś starego, bo stare nie będzie w stanie pomieścić nowego.

1: Musimy zawsze starać się być otwarci na możliwości przyszłości.

2: Nie powinniśmy bać się próbować czegoś nowego, nawet jeśli jest to nieznane.

1: Efezjan 4:22-24 – „Abyście odłożyli w związku z poprzednią rozmową starego człowieka, który jest zepsuty na skutek zwodniczych pożądliwości, i odnowili się duchem waszego umysłu, i przyoblekliście się w nowego człowieka, które na wzór Boga jest stworzone w sprawiedliwości i prawdziwej świętości.”

2: Izajasz 43:18-19 – „Nie pamiętacie tego, co poprzednie, ani nie zważacie na to, co dawne. Oto uczynię rzecz nową; teraz wyrośnie; czyż nie będziecie tego wiedzieć? Uczynię nawet droga na pustyni i rzeki na pustyni”.

Mateusza 9:18 A gdy im to mówił, oto przyszedł pewien władca i oddał mu pokłon, mówiąc: Moja córka już umarła, ale przyjdź i połóż na nią rękę, a ożyje.

Do Jezusa przyszedł pewien władca i poprosił go, aby przyszedł i położył rękę na jego niedawno zmarłej córce, aby mogła żyć.

1. Moc wiary: jak Jezus może zmienić Twoje życie

2. Miłość ojcowska: nigdy nie trać nadziei

1. Marka 5:21-43 – Uzdrowienie przez Jezusa kobiety z krwotokiem

2. 1 Jana 5:14-15 – Ufność w modlitwie do Boga o uzdrowienie

Mateusza 9:19 A Jezus wstał i poszedł za nim, podobnie jak jego uczniowie.

Jezus daje przykład naśladowania Boga, pokornie współpracując z celnikiem.

1. Naśladowanie Boga: przykład pokory

2. Miłość do innych: serce jak Jezus

1. Filipian 2:5-8 - „Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz się ogołocił. przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi. A okazując się w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

2. Łk 19:1-10 – „Wszedł do Jerycha i przechodził. A był tam człowiek, imieniem Zacheusz. Był on głównym celnikiem i był bogaty. I chciał zobaczyć, kim jest Jezus, ale ze względu na tłumu, nie mógł, bo był małego wzrostu. Pobiegł więc naprzód i wspiął się na sykomorę, żeby go zobaczyć, bo miał tędy przechodzić. A gdy Jezus przyszedł na to miejsce, podniósł wzrok i rzekł do niego: Zacheuszu, zejdź szybko, bo dzisiaj muszę zatrzymać się w twoim domu. Pospieszył więc, zstąpił i przyjął go z radością”.

Mateusza 9:20 A oto kobieta, która od dwunastu lat cierpiała na krwotok, podeszła z tyłu i dotknęła się rąbka jego szaty:

Ten fragment opisuje wiarę kobiety w to, że Jezus może ją uzdrowić.

1: Moc wiary – Historia kobiety cierpiącej na krwotok ilustruje moc wiary, która może przenosić góry.

2: Uzdrowienie Jezusa – współczucie i uzdrawiająca moc Jezusa ilustruje historia kobiety cierpiącej na krwotok.

1: Marka 5:25-34 – Jezus uzdrowił kobietę z krwotokiem, demonstrując swoją moc i pokazując, że wiara może przenosić góry.

2: Hebrajczyków 11:1 – A wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

Mateusza 9:21 Mówiła bowiem w sobie: Jeśli tylko dotknę jego szaty, będę zdrowy.

Fragment ten opowiada o kobiecie cierpiącej na skazę krwotoczną, która została uzdrowiona po dotknięciu szaty Jezusa.

1. Siła wiary – Zaufanie Panu pomimo wszelkich przeciwności losu

2. Uzdrawiający dotyk Jezusa – jak Jezus może przynieść uzdrowienie w naszym życiu

1. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

2. Jakuba 5:14-15 – Czy jest wśród was ktoś chory? Niech wezwie starszych kościoła; i niech się nad nim modlą, namaszczając go oliwą w imię Pańskie. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie; a jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone.

Mateusza 9:22 Ale Jezus zawrócił go i ujrzawszy ją, powiedział: Córko, pociesz się; twoja wiara cię uzdrowiła. I od tej godziny kobieta została uzdrowiona.

Ten fragment opowiada historię uzdrowienia przez Jezusa kobiety z jej cierpienia, gdy ta okazała wiarę w Niego.

1. Moc wiary: jak Jezus może przemienić Twoje życie

2. Czerpanie pocieszenia z Chrystusa: znajdowanie nadziei w trudnych czasach

1. Hebrajczyków 11:6 – „Ale bez wiary nie można się mu podobać; kto bowiem przystępuje do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go pilnie szukają”.

2. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego”.

Mateusza 9:23 A gdy Jezus wszedł do domu przełożonego i zobaczył minstreli oraz lud czyniący hałas,

Jezus uspokoił hałaśliwe zgromadzenie w domu władcy.

1: Jezus pokazał nam moc swojej władzy i to, jak możemy nadal przebywać w Jego obecności.

2: Nawet pośród chaosu możemy znaleźć pokój w Jezusie.

1: Łk 1:79 - On oświeci siedzących w ciemnościach i cieniu śmierci, aby skierować nasze stopy na drogę pokoju.

2: Jana 14:27 - Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam; nie jak świat daje, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka.

Mateusza 9:24 I rzekł do nich: Ustąpcie miejsca, bo służąca nie umarła, ale śpi. I wyśmiali go aż do pogardy.

Ludzie śmiali się z Jezusa, gdy mówił, że dziewczynka nie umarła, tylko śpi.

1. Wiara ponad strachem – potrzeba zaufania Bogu nawet w czasach niepewności i strachu.

2. Nadzieja w Jezusie – moc Jezusa, która przywraca życie zmarłym.

1. Izajasz 41:10 – Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą.

2. Jana 11:25-26 – Jezus jej odpowiedział: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki. Czy w to wierzysz?”

Mateusza 9:25 A gdy lud wyszedł, wszedł i ujął ją za rękę, a służąca wstała.

W tym fragmencie Jezus uzdrawia sparaliżowaną kobietę.

1: Współczucie Jezusa ukazuje nam moc dobroci i miłości.

2: Przykład uzdrowienia Jezusa pokazuje nam, jak ważne jest pomaganie potrzebującym.

1: Marka 5:34-35 – Jezus rzekł do kobiety: „Córko, twoja wiara cię uzdrowiła. Idź w pokoju i uwolnij się od cierpienia.”

2: Łk 7,13-15 – Gdy Pan ją ujrzał, przepełniło się współczucie w jego sercu. Powiedział jej: „Nie płacz”. Potem zrobił krok do przodu i dotknął trumny, a nosiciele zatrzymali się. Powiedział: „Młodzieńcze, mówię ci, wstań!”

Mateusza 9:26 I sława o tym rozeszła się po całej tej ziemi.

Sława o uzdrowieniu Jezusa rozeszła się po całym kraju.

1. Moc Bożej miłości: jak Jezus przemienił naród

2. Cud wiary: czego możemy się nauczyć z uzdrowienia Jezusa

1. Mateusza 4:23-25 - Jezus obchodził całą Galileę, nauczając w ich synagogach, głosząc dobrą nowinę o królestwie i uzdrawiając wszelką chorobę i niemoc wśród ludu.

2. Marka 5:19-20 - Jezus mu nie pozwolił, ale powiedział: Idź do domu, do swoich, i opowiadaj im, jak wiele Pan dla ciebie uczynił i jak się nad tobą zmiłował. Zatem człowiek ten odszedł i zaczął opowiadać w Dekapolu, jak wiele Jezus dla niego uczynił.

Mateusza 9:27 A gdy Jezus odszedł stamtąd, szło za nim dwóch niewidomych, wołając i mówiąc: Synu Dawida, zmiłuj się nad nami.

Fragment ten opowiada o dwóch niewidomych, którzy podążają za Jezusem i wołają do Niego, aby zlitował się nad nimi.

1. Moc wiary: jak ślepota może doprowadzić do wzroku

2. Szukanie pomocy u właściwego źródła: zaufanie Panu

1. Łk 18,35-43 – Przypowieść o ślepym żebraku

2. Mateusza 21,14-15 – Dziecięce wołanie o miłosierdzie

Mateusza 9:28 A gdy wszedł do domu, podeszli do niego niewidomi i rzekł do nich Jezus: Wierzycie, że mogę to zrobić? Powiedzieli mu: Tak, Panie.

Jezus spotkał dwóch niewidomych i zapytał ich, czy wierzą, że może ich uzdrowić. Mężczyźni odpowiedzieli, że Mu wierzą.

1. Zaufaj Panu i uwierz, że On może wszystko

2. Jezus potrafi czynić cuda

1. Hebrajczyków 11:6 – „Ale bez wiary nie można się mu podobać; kto bowiem przystępuje do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go pilnie szukają”.

2. Jana 14:12-14 – „Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto we mnie wierzy, ten także będzie dokonywał dzieł, których Ja dokonuję, i większe od tych będzie czynił, bo idę do Ojca mego I o cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, to uczynię, aby Ojciec był uwielbiony w Synu. Jeśli o cokolwiek poprosicie w imieniu moim, spełnię to.

Mateusza 9:29 Potem dotknął ich oczu i powiedział: Według wiary waszej niech wam się stanie.

Ten fragment ukazuje Jezusa uzdrawiającego dwóch niewidomych i podkreślający wagę wiary.

1. „Moc wiary: spojrzenie poza nasze bezpośrednie okoliczności”

2. „Piękno wiary: cuda dzięki wierze”

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

2. Jakuba 1:2-4 – „Poczytujcie to sobie za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie pełny efekt, abyście byli doskonałe i kompletne, nie posiadające żadnych braków.”

Mateusza 9:30 I otworzyły się im oczy; a Jezus przykazał im surowo, mówiąc: Uważajcie, aby nikt o tym nie wiedział.

Jezus uzdrawia dwóch niewidomych i nakazuje im zachować to w tajemnicy.

1. Uzdrawiająca moc Jezusa

2. Znaczenie przestrzegania przykazań Jezusa

1. Marka 5:43 – „I przykazał im surowo, aby nikt o tym nie wiedział, i rozkazał, aby dano jej coś do jedzenia”.

2. Izajasz 35:5-6 – „Wtedy otworzą się oczy ślepych i uszy głuchych się otworzą. Wtedy chromy podskoczy jak jeleń, a język niemych będzie śpiewał. na pustyni wytrysną wody i potoki na pustyni”.

Mateusza 9:31 Ale oni, gdy odeszli, rozgłosili jego sławę po całej krainie.

Ten fragment mówi o tym, jak sława Jezusa rozprzestrzeniła się po opuszczeniu tego regionu przez jego naśladowców.

1: Musimy być świadkami Chrystusa i dzielić się Jego przesłaniem z otaczającymi nas ludźmi.

2: Moc posługi Jezusa nie ogranicza się do ludzi, którzy byli jej świadkami na własne oczy.

1: Dzieje Apostolskie 1:8 – „Ale otrzymacie moc po zstąpieniu na was Ducha Świętego i będziecie mi świadkami zarówno w Jerozolimie, jak i w całej Judei, i w Samarii, i aż do krańca Ziemia."

2: Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem : i oto jestem z wami przez wszystkie dni aż do skończenia świata. Amen."

Mateusza 9:32 A gdy wychodzili, oto przyprowadzili do niego niemego człowieka opętanego.

Grupa ludzi przyprowadziła do Jezusa człowieka, który nie mógł mówić i był opętany przez demona.

1. Boża moc przezwyciężająca zło: studium Mateusza 9:32

2. Siła wiary: jak Jezus uzdrowił opętanego (Ew. Mateusza 9:32)

1. Łk 11:14: „I wyrzucił diabła, a on był niemy. I stało się, gdy diabeł wyszedł, niemy przemówił, a lud się dziwił".

2. Marka 9:25: „Gdy Jezus zobaczył, że lud się zbiegł, zgromił złego ducha, mówiąc mu: Duchu niemy i głuchy, rozkazuję ci, wyjdź z niego i nie wchodź więcej w niego. "

Mateusza 9:33 A gdy wyrzucono diabła, niemy przemówili, a tłumy zdumiewały się, mówiąc: Nigdy tak nie widziano w Izraelu.

Tłumy były zdumione mocą Jezusa, która wygnała demona, dzięki czemu osoba wcześniej niema mogła mówić.

1. Moc Jezusa uzdrawiająca i odnawiająca złamanych jest niezrównana.

2. Zaufanie Jezusowi otwiera drzwi do niezliczonych możliwości.

1. Łk 4,18-19 – „Duch Pański nade mną, gdyż namaścił mnie, abym głosił ewangelię ubogim; posłał mnie, abym uzdrawiał tych, którzy mają złamane serce, abym głosił

jeńcom wybawienie, a niewidomym przejrzenie, abym zdruzgotanych wypuścił na wolność, 19 abym głosił rok łaski Pana”.

2. Dzieje Apostolskie 10:38 – „Jak Bóg namaścił Jezusa z Nazaretu Duchem Świętym i mocą, który chodził, czyniąc dobrze i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła; bo Bóg był z nim”.

Mateusza 9:34 Ale faryzeusze mówili: On wypędza diabły przez księcia diabłów.

Faryzeusze oskarżali Jezusa o wypędzanie demonów mocą diabła.

1: Nie powinniśmy pochopnie osądzać innych i zamiast tego ufać woli Bożej.

2: Nasza wiara w Boga nie powinna być zachwiana przez kłamstwa i złośliwe słowa.

1: Jeremiasz 29:11 – „Bo znam plany, jakie mam wobec ciebie”, oświadcza Pan, „plany, które mają ci pomóc, a nie zaszkodzić, plany, które dają ci nadzieję i przyszłość”.

2:1 Piotra 5:7 – „Przerzućcie na niego całą swoją troskę, gdyż on się o was troszczy”.

Mateusza 9:35 I Jezus obchodził wszystkie miasta i wsie, nauczając w ich synagogach i głosząc ewangelię o królestwie oraz uzdrawiając wszelką chorobę i każdą niemoc wśród ludu.

Jezus obchodził wszystkie miasta i wsie, nauczając w synagogach, głosząc ewangelię o królestwie i uzdrawiając wszelkie choroby i niemoce ludu.

1. Moc ewangelii: jak Jezus posługiwał się ewangelią, aby uzdrawiać chorych

2. Służba Uzdrawiania: zaproszenie do naśladowania przykładu Jezusa

1. 1 Piotra 2:24 – „On sam w swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy umarli dla grzechu, a żyli dla sprawiedliwości. Jego ranami zostaliście uzdrowieni”.

2. Jakuba 5:14-15 – „Czy ktoś między wami choruje? Niech przywoła starszych kościoła i niech się modlą nad nim, namaszczając go oliwą w imieniu Pana. A modlitwa wiary będzie zbaw chorego, a Pan go podźwignie. A jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone”.

Mateusza 9:36 Ale gdy ujrzał tłumy, zlitował się nad nimi, bo zemdlali i rozproszyli się, jak owce nie mające pasterza.

Jezus okazywał współczucie tłumom zagubionym i pozbawionym pasterza.

1. Jezus i zagubiona owca: jak współczucie prowadzi do zbawienia

2. Bez pasterza: znajdowanie pocieszenia i siły w Jezusie

1. Izajasz 40:11 - Jak pasterz będzie pasł swoją trzodę. Ramięm swoim zbierze jagnięta i na swoim łonie będzie je nosił, a młode będą prowadzić łagodnie.

2. 1 Piotra 5:4 - A gdy się objawi naczelny pasterz, otrzymacie koronę chwały, która nie więdnie.

Mateusza 9:37 Wtedy rzekł do swoich uczniów: Żniwo wprawdzie jest wielkie, ale robotników mało;

Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało.

1. Obfitość Bożej miłości: dlaczego musimy wznieść się w górę, aby czerpać z Jego błogosławieństw

2. Pilna potrzeba ewangelii: dlaczego musimy działać już teraz, aby dzielić się dobrą nowiną

1. Jana 4:35-38 – polecenie Jezusa skierowane do uczniów, aby poszli i głosili światu dobrą nowinę o królestwie.

2. Psalm 126:5-6 – Radość ludu Pańskiego, gdy dzieli się z innymi Jego prawdą.

Mateusza 9:38 Proście więc Pana żniwa, aby wyprawił robotników na swoje żniwo.

Jezus wzywa swoich uczniów, aby modlili się do Pana żniwa, aby wysłał robotników do pomocy przy żniwach.

1. Moc modlitwy: szukanie Bożego zaopatrzenia dla Jego dzieła

2. Wypełnienie wielkiego Bożego posłannictwa: odpowiedź na wezwanie Jezusa do służby

1. Jakuba 1:5-8 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje szczodrze i nie wypomina; i będzie mu to dane.

2. Izajasz 6:8 - Słyszałem też głos Pana mówiący: Kogo poślę i kto nam pójdzie? Wtedy powiedziałem: Oto jestem; Wyślij mi.

Mateusza 10 szczegółowo opisuje powołanie dwunastu apostołów, ich instrukcje dotyczące misji i koszt podążania za Jezusem.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od tego, że Jezus dał swoim dwunastu uczniom władzę wypędzania duchów nieczystych i leczenia wszelkich chorób i dolegliwości (Ew. Mateusza 10:1-4). Uczniowie ci zostali następnie nazwani apostołami.

2. akapit: W Ewangelii Mateusza 10:5-15 Jezus poucza ich o ich misji – mają udać się jedynie do zagubionych owiec Izraela i głosić, że bliskie jest królestwo niebieskie. Otrzymują także moc uzdrawiania chorych, wskrzeszania umarłych, oczyszczania trędowatych i wypędzania demonów. Nie powinni zabierać na podróż pieniędzy ani dodatkowej odzieży, lecz polegać na lokalnej gościnności w zakresie pożywienia. Jeśli jakieś miasto ich nie przyjmie i nie wysłucha ich przesłania, powinni przed wyjazdem strzepnąć pył ze swoich stóp.

Akapit trzeci: Ostatnia część (Mateusz 10:16-42) ostrzega przed nadchodzącymi prześladowaniami, ale zachęca ich, aby się nie bali, ponieważ Bóg będzie z nimi. Powinni być przygotowani, że rodziny zostaną z Jego powodu podzielone; kto kocha rodzinę bardziej od Niego, nie jest Go godzien; kto straci życie z Jego powodu, znajdzie je. Ci, którzy witają Jego naśladowców, również Go witają i otrzymają odpowiednią nagrodę.

Mateusza 10:1 A przywoławszy do siebie dwunastu swoich uczniów, dał im moc przeciw duchom nieczystym, aby je wypędzali i leczyli wszelkie choroby i wszelkie niemocy.

Jezus dał swoim 12 uczniom moc wypędzania duchów nieczystych i uzdrawiania wszelkiego rodzaju chorób i niemocy.

1. Moc uzdrawiania: jak Jezus umacnia nas, abyśmy realizowali Jego misję

2. Uwolnienie się z łańcuchów choroby: jak Jezus wyzwala nas z niewoli choroby

1. Dzieje Apostolskie 3:6-7 - Wtedy Piotr rzekł: Nie mam srebra ani złota, ale co mam, to ci daję. W imię Jezusa Chrystusa z Nazaretu idźcie". Ująwszy go za prawą rękę, pomógł mu wstać i natychmiast nogi i kostki tego mężczyzny wzmocniły się.

2. Izajasz 53:5 - Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

Mateusza 10:2 Oto imiona dwunastu apostołów; Pierwszy Szymon, zwany Piotrem, i Andrzej, brat jego; Jakub, syn Zebedeusza, i Jan, brat jego;

Jezus wyznaczył dwunastu apostołów, aby głosili ewangelię.

1: Znaczenie naśladowania przykładu Jezusa i wyznaczania innych do szerzenia słowa Bożego.

2: Znaczenie bycia uczniem i dziedzictwo, jakie możemy po sobie pozostawić.

1: Dzieje Apostolskie 1:8 – Ale otrzymacie moc, gdy zstąpi na was Duch Święty; i będziecie moimi świadkami zarówno w Jerozolimie, jak i w całej Judei, i Samarii, i aż do najodleglejszego miejsca na ziemi.

2: Marka 16:15 - Powiedział do nich: Idźcie na cały świat i głoście ewangelię wszelkiemu stworzeniu.

Mateusza 10:3 Filipa i Bartłomieja; Tomasz i celnik Mateusz; Jakub, syn Alfeusza, i Lebeusz, imieniem Tadeusz;

Jezus powołuje Dwunastu Apostołów.

1. Zaufanie Bożemu planowi: Jezus powołuje Dwunastu Apostołów

2. Podążanie za powołaniem: Dwunastu Apostołów Jezusa

1. Jana 15:16 – „Nie wyście mnie wybrali, ale ja was wybrałem i przeznaczyłem was, abyście szli i przynosili owoc – owoc, który będzie trwały”.

2. 1 Koryntian 12:12-13 – „Jak ciało, chociaż jedno, ma wiele części, ale wszystkie jego części tworzą jedno ciało, tak też jest z Chrystusem. Albowiem wszyscy zostaliśmy ochrzczeni w jednym Duchu, aby stanowić jedno ciało – czy to Żydzi, czy poganie, niewolnicy czy wolni – i wszyscy zostaliśmy napojeni jednym Duchem”.

Mateusza 10:4 Szymon Kananejczyk i Judasz Iskariota, który też go wydał.

Ten fragment wspomina Szymona Kananejczyka i Judasza Iskariotę, którzy zdradzili Jezusa.

1. Niebezpieczeństwo zdrady: uczenie się na przykładzie Judasza

2. Przebaczenie Jezusa: od Szymona Kananejczyka do Judasza Iskarioty

1. Mateusza 18:21-22 – Pytanie Piotra do Jezusa na temat przebaczenia

2. Łk 22:47-48 – Jezus gani Judasza za zdradę

Mateusza 10:5 Tych dwunastu posłał Jezus i rozkazał im, mówiąc: Nie wchodźcie na drogę pogan i do żadnego miasta Samarytan nie wchodźcie.

Jezus wysłał dwunastu apostołów z poleceniem, aby nie chodzić do pogan i Samarytan.

1. Powołanie Jezusa do służby: Idźcie naprzód z ufnością

2. Zrozumienie misji Apostołów

1. Dzieje Apostolskie 1:8 - Ale otrzymacie moc, gdy Duch Święty zstąpi na was; i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi.

2. Mateusza 28:19 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Mateusza 10:6 Idźcie raczej do owiec, które zaginęły z domu Izraela.

Jezus poleca swoim uczniom, aby udali się do ludu Izraela w celu szerzenia Jego nauk.

1. Moc posługi Jezusa: sprowadzanie zagubionej owcy do domu

2. Przyjęcie wezwania Jezusa, aby dotrzeć do zagubionych

1. Izajasz 53:6 – „Wszyscy jak owce zbłądziliśmy, każdy z nas zboczył na swoją drogę, a Pan dotknął go karą za winę nas wszystkich”.

2. Ezechiela 34:11-12 – „Bo tak mówi Pan Bóg: Oto ja będę przeszukiwał moje owce i szukał ich. Jak pasterz szuka swojej trzody w dniu, w którym jest wśród swoich owce rozproszone; tak też będę szukał moich owiec i wybawię je ze wszystkich miejsc, gdzie zostały rozproszone w dzień pochmurny i ciemny”.

Mateusza 10:7 A idąc głoście, mówiąc: Bliskie jest królestwo niebieskie.

Jezus każe swoim uczniom iść i głosić, głosząc, że Królestwo Niebieskie jest blisko.

1. „Królestwo Niebieskie jest bliskie: dlaczego musimy je głosić wszędzie”

2. „Bliskość Królestwa Niebieskiego: jego wpływ na nasze życie”

1. Łk 10:9 – „Uzdrawiajcie chorych, którzy tam są, i mówcie im: Przybliżyło się do was królestwo Boże”.

2. Izajasz 52:7 – „Jakże piękne są na górach stopy Tego, który zwiastuje dobrą nowinę, który ogłasza pokój, który przynosi dobrą nowinę, który ogłasza zbawienie, który mówi do Syjonu: Twój Bóg króluje!”

Mateusza 10:8 Chorych uzdrawiajcie, trędowatych oczyszczajcie, umarłych wskrzeszajcie, demony wyganiajcie: darmo otrzymaliście, darmo dawajcie.

Darmo dawajcie to, co otrzymaliście od Boga.

1: Dar dawania – korzystanie z darów, które dał nam Bóg, aby służyć innym

2: Dawaj swobodnie – jak zastosować dawanie w praktyce, korzystając z tego, co dał nam Bóg

1:2 Koryntian 9:7 - Niech każdy z was da to, co postanowił w swoim sercu dać, nie niechętnie lub pod przymusem, gdyż Bóg miłuje ochotnego dawcę.

2: Jakuba 1:17 – Każdy dobry dar i każdy doskonały dar pochodzi z góry i zstępuje od Ojca świateł, u którego nie ma zmiany ani cienia zmiany.

Mateusza 10:9 Nie wkładajcie do swoich sakiewek złota ani srebra, ani miedzi,

Ten fragment uczy, aby nie nosić pieniędzy podczas głoszenia.

1. Moc dawania: zrozumienie celu dawania

2. Nauka życia bez: korzyści z porzucenia dóbr materialnych

1. 2 Koryntian 9:7 - Każdy według swego postanowienia w swoim sercu, niech więc daje; nie z niechęcią lub z konieczności, gdyż ochotnego dawcę miłuje Bóg.

2. Mateusza 6:19-20 - Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną; ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą, i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną.

Mateusza 10:10 Ani środków na podróż, ani dwóch płaszczy, ani butów, ani lasek, bo godzien jest robotnik swego mięsa.

Pracownik zasługuje na wynagrodzenie, które otrzymuje.

1: Bóg ceni dzieło naszych rąk i my też powinniśmy.

2: Wykonywanie pracy z entuzjazmem i doskonałością przynosi cześć Bogu i jest nagradzane.

1: Kolosan 3:23-24: „Cokolwiek czynicie, pracujcie nad tym całym sercem, jak pracując dla Pana, a nie dla panów ludzkich, wiedząc, że otrzymacie dziedzictwo od Pana w nagrodę. To Panu Chrystusowi służysz.”

2: Efezjan 4:28: „Kto kradł, niech już nie kradnie, ale musi pracować, własnymi rękami czyniąc coś pożytecznego, aby mieć z czego dzielić się z potrzebującymi”.

Mateusza 10:11 A do któregokolwiek miasta lub miasteczka wejdziecie, zapytajcie, kto w nim jest godzien; i pozostańcie tam, aż stamtąd wyjdziecie.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy szukali i przebywali z ludźmi, którzy są godni naszego towarzystwa.

1. Godne życie: szukanie i przebywanie z właściwymi ludźmi

2. Wartość towarzystwa: łączenie się z ludźmi, którzy nas podnoszą na duchu

1. Przysłów 13:20 – „Kto chodzi z mądrymi, staje się mądry, lecz towarzysz głupich doznaje krzywdy”.

2. 1 Tesaloniczan 5:11 – „Dlatego zachęcajcie się nawzajem i budujcie jedni drugich, tak jak to czynicie”.

Mateusza 10:12 A wchodząc do domu, pozdrówcie go.

Werset ten zachęca nas, abyśmy serdecznie pozdrawiali ludzi w ich domach.

1. Moc witania innych z miłością i szacunkiem

2. Serce gościnności: witaj innych w swoim domu

1. Rzymian 12:10 – Okazujcie sobie nawzajem życzliwą miłość braterską; na cześć, preferując siebie nawzajem.

2. Przysłów 3:27 - Nie odmawiaj dobra tym, którym się ono należy, gdy jest to w mocy twojej ręki.

Mateusza 10:13 A jeśli dom będzie godzien, niech spłynie na niego pokój wasz, a jeśli nie będzie godzien, niech wróci do was pokój wasz.

Ten fragment zachęca nas do szerzenia pokoju wśród tych, którzy są na niego godni, i odbierania go tym, którzy nie są.

1: Uważajmy, komu dajemy nasz pokój i nie marnujmy go na tych, którzy na niego nie zasługują.

2: Powinniśmy starać się nieść pokój innym, ale także rozeznawać, kto na niego zasługuje.

1: Rzymian 12:18 - Jeśli to możliwe, na tyle, na ile od was zależy, ze wszystkimi ludźmi żyjcie w pokoju.

2: Jakuba 3:17-18 - Ale mądrość, która jest z góry, jest najpierw czysta, potem pokojowa, łagodna i łatwa do uproszenia, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, bez stronniczości i bez obłudy.

Mateusza 10:14 A kto by was nie przyjął i nie słuchał waszych słów, wychodząc z tego domu lub miasta, strząśnijcie proch z nóg swoich.

Jezus poleca swoim uczniom, aby otrząsnęli się z kurzu ze swoich stóp, jeśli nie są mile widziani w jakimś domu lub mieście.

1. Siła odrzucenia: jak wyjść z niepożądanych sytuacji

2. Pocieszenie Jezusa: Zaufanie Mu w obliczu odrzucenia

1. Rzymian 12:19-21 – „Nie mścijcie się, moi drodzy, ale zostawcie miejsce gniewowi Bożemu, gdyż napisano: „Moja jest pomsta, ja odpłacę” – mówi Pan. Wręcz przeciwnie. : "Jeśli twój wróg jest głodny, nakarm go, jeśli jest spragniony, daj mu pić. Czyniąc to, zrzucisz na jego głowę rozżarzone węgle."

2. Przysłów 17:13 – „Jeśli człowiek odpłaca złem za dobro, zło nigdy nie opuści jego domu”.

Mateusza 10:15 Zaprawdę powiadam wam: Łatwiej będzie w dzień sądu ziemi Sodomy i Gomory niż temu miastu.

Jezus ostrzega przed konsekwencjami odrzucenia Jego przesłania, stwierdzając, że kara dla tych, którzy go nie przyjmą, będzie większa niż kara Sodomy i Gomory.

1. Niebezpieczeństwo odrzucenia Słowa Bożego

2. Ostrzeżenie Jezusa dotyczące nieposłuszeństwa

1. Ezechiela 16:48-50

2. Łk 17,26-30

Mateusza 10:16 Oto posyłam was jak owce pomiędzy wilki; bądźcie więc roztropni jak węże i nieskazitelni jak gołębie.

Chrystus nakazał uczniom, aby w obliczu niebezpieczeństwa zachowywali się mądrze i nieszkodliwie.

1. „Mądre życie w niebezpiecznym świecie”

2. „Równowaga mądrości i nieszkodliwości”

1. Przysłów 4:5-7: „Nabywaj mądrości, nabywaj zrozumienia, nie zapominaj o tym i nie uchylaj się od słów moich ust. Nie opuszczaj jej, a ona cię zachowa; kochaj ją, a ona cię strzeże. Mądrość jest rzeczą najważniejszą; zdobywaj więc mądrość, a za wszystko, co zyskasz, nabywaj zrozumienia”.

2. Jakuba 1:5: „Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje chętnie i nie wypomina, a będzie mu dana”.

Mateusza 10:17 Strzeżcie się jednak ludzi, bo będą was wydawać sądom i będą was biczować w swoich synagogach;

Strzeżcie się niebezpieczeństw, jakie niosą ze sobą prześladowania ze strony mężczyzn.

1. Zaufaj Panu, gdyż On nigdy nie opuszcza swoich.

2. Pan będzie nas wspierał w czasie prześladowań.

1. Psalm 27:10 – „Choćby mój ojciec i matka mnie opuścili, Pan mnie przyjmie”.

2. Izajasz 41:10 – „Nie bójcie się więc, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej”.

Mateusza 10:18 I ze względu na mnie będziecie stawiani przed namiestnikami i królami na świadectwo przeciwko nim i poganom.

Jezus mówi swoim uczniom, że zostaną postawieni przed namiestnikami i królami, aby złożyć świadectwo przeciwko nim i poganom.

1. Moc świadectwa: nasza rola w szerzeniu ewangelii

2. Pokonywanie strachu i trwanie w wierze

1. Dzieje Apostolskie 4:29-31 – „A teraz, Panie, spójrz na ich groźby i spraw, aby Twoje sługi nadal z całą odwagą głosiły Twoje Słowo, a Ty wyciągasz rękę, aby uzdrawiać oraz działy się znaki i cuda imię Twego świętego sługi, Jezusa.” A gdy się modlili, zatrząsło się miejsce, na którym byli zebrani, i wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i nadal odważnie głosili słowo Boże.

2. 1 Piotra 3:14-15 - Ale nawet jeśli będziecie cierpieć dla sprawiedliwości, będziecie błogosławieni. Nie bójcie się ich i nie trwóżcie, ale czcijcie w sercach Chrystusa Pana jako świętego, zawsze gotowi do obrony przed każdym, kto prosi was o uzasadnienie nadziei, która jest w was; rób to jednak z łagodnością i szacunkiem.

Mateusza 10:19 A gdy was wydadzą, nie zastanawiajcie się, jak i co będziecie mówić, bo w tejże godzinie będzie wam dane, co będziecie mówić.

Ten fragment zachęca ludzi, aby zaufali Bogu, że da im słowa do wypowiedzenia, gdy będą w potrzebie.

1. „Zaufaj Panu: Jego obietnice są prawdą”

2. „Ufaj Panu i polegaj na Jego sile”

1. Psalm 56:3-4 „Kiedy się boję, zaufam Tobie. W Bogu będę wysławiał Jego słowo, w Bogu pokładam ufność; Nie będę się bał, co ciało może mi zrobić”.

2. Izajasz 41:10 „Nie bój się; bo Ja jestem z tobą. Nie lękaj się; bo jestem twoim Bogiem. Wzmocnię cię; tak, pomogę ci; tak, podeprę cię prawicą mojej sprawiedliwości”.

Mateusza 10:20 Bo nie wy mówicie, ale Duch Ojca waszego, który mówi w was.

Duch Boży przemawia przez nas, a nie poprzez nasze własne słowa.

1. Moc Ducha Świętego w naszym życiu

2. Być żywym świadkiem Bożej miłości

1. Jana 14:26 – „Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem”.

2. Dzieje Apostolskie 1:8 – „Ale otrzymacie moc, gdy Duch Święty zstąpi na was; i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi”.

Mateusza 10:21 I brat wyda brata na śmierć, a ojciec dziecko, i powstaną dzieci przeciw rodzicom swoim i zadają im śmierć.

Przejście Bracia i ojcowie mogą wydawać siebie nawzajem lub swoje dzieci na śmierć, a dzieci mogą powstać przeciwko rodzicom i spowodować ich śmierć.

1. Znaczenie miłości rodzinnej w niespokojnych czasach

2. Wyzwanie przebaczenia w obliczu zdrady

1. Rzymian 12:17-21 – Nie oddawajcie nikomu złem za zło, ale myślcie o tym, co szlachetne w oczach wszystkich. Jeśli to możliwe, o ile to od ciebie zależy, żyj w pokoju ze wszystkimi. Umiłowani, nigdy się nie mścijcie, ale zostawcie to gniewowi Bożemu; bo napisano: Do mnie należy pomsta, ja odpłacę – mówi Pan. Nie, „jeśli twoi wrogowie są głodni, nakarm ich; jeśli są spragnieni, dajcie im coś do picia; bo to czyniąc, zgromadzisz

na ich głowach rozżarzone węgle”. Nie dajcie się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężajcie.

2. 1 Piotra 4:8 – Przede wszystkim zachowujcie stałą miłość jedni drugich, bo miłość zakrywa mnóstwo grzechów.

Mateusza 10:22 I będziecie w nienawiści u wszystkich ludzi ze względu na moje imię; ale kto wytrwa do końca, będzie zbawiony.

Ten fragment przypomina nam, że nasza wiara w Jezusa będzie wymagać od nas gotowości do znoszenia prześladowań, ale możemy pocieszyć się wiedzą, że ci, którzy pozostaną wierni do końca, zostaną zbawieni.

1. Pozostań wierny w prześladowaniach: moc wytrwania w Chrystusie

2. Radość z obietnicy zbawienia dla wiernych

1. Dzieje Apostolskie 5:41 – „I odeszli od Rady, ciesząc się, że zostali uznani za godnych znoszenia hańby dla jego imienia”.

2. Jakuba 1:2-4 – „Bracia moi, za radość uznajcie to, gdy wpadacie w rozmaite pokusy. Wiedząc to, że wypróbowywanie wiary waszej rodzi cierpliwość. Cierpliwość zaś niech będzie doskonałym dziełem, abyście byli doskonali i cały, niczego nie pragnąc.”

Mateusza 10:23 Ale gdy będą was prześladować w tym mieście, uciekajcie do innego, bo zaprawdę powiadam wam: Nie przejdziecie przez miasta izraelskie, aż przyjdzie Syn Człowieczy.

Jezus mówi swoim uczniom, że będą prześladowani w miastach Izraela, ale powinni uciekać do innego miasta, ponieważ On nie przyjdzie, dopóki nie pójdą do wszystkich miast.

1. Znajdowanie siły w prześladowaniach: jak Jezus wzywa nas, abyśmy wytrwali

2. Obietnica powrotu Chrystusa: nadzieja, jaką żywimy w trudnych czasach

1. Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły, wzbiją się na skrzydłach jak orły, będą biec, a nie będą zmęczeni, i będą chodzić, a nie ustaną”.

2. Rzymian 8:18 – „Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która się w nas objawi”.

Mateusza 10:24 Uczeń nie przewyższa swego pana ani sługa ponad swego pana.

Jezus przypomina swoim uczniom, że nie są ani lepsi, ani lepsi od Niego.

1. Jezus jest Mistrzem, a my Jego uczniami

2. Lojalność sługi wobec swego Pana

1. Jana 13:15 – „Dałem wam przykład, abyście postępowali tak, jak ja wam uczyniłem”.

2. Filipian 2:5-8 - „Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za coś do uchwycenia, lecz stał się niczym przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi. A okazując się w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Mateusza 10:25 Wystarczy uczniowi, aby był jak jego pan, a sługa jak jego pan. Jeśli pana domu będą nazywać Belzebubem, o ileż bardziej będą ich nazywać z jego domu?

Uczeń powinien starać się być podobny do swojego mistrza, nawet jeśli może spotkać się z większą krytyką i oszczerstwami niż jego mistrz.

1. Bądź mocny w obliczu krytyki – Mateusz 10:25

2. Prowadź życie godne swego powołania – Filipian 1:27

1. Filipian 1:27 – „Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie dla ludzi”.

2. Rzymian 8:18 - „Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić”.

Mateusza 10:26 Nie bójcie się ich zatem, bo nie ma nic zakrytego, co nie byłoby ujawnione; i ukrył, to nie będzie wiadome.

Bóg nie chce, abyśmy bali się jakiejkolwiek sytuacji, bo nic przed Nim nie jest ukryte, a On wie wszystko.

1. Bóg wie wszystko: zaufaj Mu

2. Odwaga w obliczu strachu

1. Jana 3:20-21 „Bo każdy, kto czyni zło, nienawidzi światła i nie przychodzi do światła, aby jego uczynki nie zostały ujawnione. Kto jednak postępuje zgodnie z prawdą, wychodzi na światło, aby było jasne, że dzieła jego dokonały się w Bogu”.

2. Filipian 4:6-7 „Nie zamartwiajcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie”.

Mateusza 10:27 To, co wam mówię w ciemności, wy mówicie w świetle, i co na ucho słyszycie, głosicie na dachach.

Jezus zachęca swoich uczniów, aby nieśli innym Jego przesłanie miłości i nadziei.

1: „Dzielenie się Bożą miłością i nadzieją”

2: „Głoszenie Ewangelii światu”

1: Rzymian 10:14-15 – „Jakże więc będą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? I jak uwierzą w Tego, o którym nie słyszeli? I jak usłyszą bez kaznodziei? I jak usłyszą? głoszą, chyba że zostaną posłani? Jak napisano: Jak piękne są stopy tych, którzy głoszą ewangelię pokoju i przynoszą radosną wieść o dobrych rzeczach!

2: Marka 16:15 – „I rzekł do nich: Idźcie na cały świat i głoście ewangelię wszelkiemu stworzeniu”.

Mateusza 10:28 I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą, ale bójcie się raczej tego, który może i duszę i ciało zniszczyć w piekle.

Jezus mówi nam, abyśmy nie bali się ludzi, którzy mogą zabić tylko ciało, ale bali się Boga, który może zatracić ciało i duszę w piekle.

1. Nie bój się: pocieszenie w trudnych czasach

2. Niezgłębiona moc Boga

1. Izajasz 8:12-13 „Nie nazywajcie spiskiem wszystkiego, co ten lud nazywa spiskiem, i nie bójcie się tego, czego oni się boją, ani się nie lękajcie. Ale Pana Zastępów, Jego czcicie jako świętego. Niech będzie waszym bójcie się i niech on będzie waszym strachem.

2. Rzymian 8:38-39 „Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

Mateusza 10:29 Czyż nie sprzedaje się dwóch wróbli za grosz? i żaden z nich nie upadnie na ziemię bez waszego Ojca.

Bóg czuwa nad wszystkimi stworzeniami, nawet tymi najmniejszymi.

1: Możemy wierzyć, że Bóg zawsze będzie się o nas troszczył.

2: Miłość i troska Boga o nas jest tak wielka, że On wie nawet, kiedy spada wróbel.

1: Izajasz 40:12-17 - Który zmierzył wody w zagłębieniu swojej ręki i odmierzył niebo pięścią, i zmierzył proch ziemi miarą, i zważył góry na wadze i pagórki w równowadze?

2: Psalm 147:9 - Daje pokarm zwierzęciu i krukom, które wołają.

Mateusza 10:30 Ale wszystkie włosy na waszej głowie są policzone.

Jezus zachęca swoich słuchaczy, aby się nie lękali, gdyż Bóg zna i troszczy się o nawet najdrobniejsze szczegóły ich życia.

1. Boża troska o nas – W jaki sposób dogłębna wiedza Boga o naszym życiu ukazuje Jego głęboką miłość do nas.

2. Nie bój się – Dlaczego powinniśmy ufać Bogu i nie bać się w żadnej sytuacji.

1. Psalm 139:1-6 – Panie, zbadałeś mnie i poznałeś!

2. Mateusza 6:25-34 - Dlatego mówię wam, nie martwcie się o swoje życie.

Mateusza 10:31 Nie bójcie się więc, jesteście ważniejsi niż wiele wróbli.

Jezus zachęca swoich naśladowców, aby się nie bali, bo są cenniejsi niż wiele wróbli.

1. „Wartość każdego życia”

2. „Zapewnienie Bożej ochrony”

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Psalm 91:9-10 – „Jeśli Najwyższego uczynisz swoim mieszkaniem – Pana, który jest moją ucieczką – wtedy nie spotka cię żadna krzywda i żadne nieszczęście nie zbliży się do twojego namiotu”.

Mateusza 10:32 Ktokolwiek więc przyzna się do mnie przed ludźmi, tego i ja wyznam przed moim Ojcem, który jest w niebie.

Jezus zachęca tych, którzy wyznają Go przed ludźmi, aby mieli pewność, że odwdzięczy się im, wyznając je przed swoim Ojcem w niebie.

1. Odwaga zabierania głosu: moc wyznawania Jezusa przed ludźmi

2. Obietnica spowiedzi: odnajdywanie siły w słowach Jezusa

1. Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz: «Jezus jest Panem» i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg wskrzesił go z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem swoim wierzycie i jesteście usprawiedliwieni, i ustami swoimi wyznajecie i zostajecie zbawieni”.

2. 1 Jana 4:15 – „Kto wyznaje, że Jezus jest Synem Bożym, w nim trwa Bóg, a on w Bogu”.

Mateusza 10:33 Ale kto się mnie wyprze przed ludźmi, tego i ja się wyprę przed moim Ojcem, który jest w niebie.

Jezus ostrzega, że ci, którzy się Go wypierają przed ludźmi, zostaną również zaparci przed Ojcem w Niebie.

1. Znaczenie wiary: dlaczego nie powinniśmy wypierać się Jezusa

2. Konsekwencje zaparcia się Jezusa: co się stanie, gdy zdecydujemy się nie wierzyć

1. Rzymian 10:9-10 „Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Sercem bowiem wierzy się ku usprawiedliwieniu; i ustami wyznaje się ku zbawieniu.”

2. 1 Jana 4:15 „Ktokolwiek wyzna, że Jezus jest Synem Bożym, w nim mieszka Bóg, a on w Bogu”.

Mateusza 10:34 Nie myślcie, że przyszedłem zesłać pokój na ziemię; nie przyszedłem zesłać pokoju, ale miecz.

Jezus Chrystus przyszedł, aby przynieść na świat podział, a nie pokój.

1. Miecz Prawdy: wezwanie Jezusa do oddzielenia się od świata

2. Konieczność wzięcia miecza wiary

1. Efezjan 6:10-17 – Zbroja Boża

2. Jakuba 4:4 – Przyjaźń ze światem to wrogość wobec Boga

Mateusza 10:35 Przyszedłem bowiem poróżnić człowieka z jego ojcem, córkę z jej matką, a synową z teściową.

Przesłanie Jezusa dzieli rodziny: Przesłanie Ewangelii Jezusa powoduje podział w rodzinach, gdy członkowie mają różne przekonania i wartości.

1: Nie pozwólcie, aby wasza wiara podzieliła waszą rodzinę, zamiast tego użyjcie jej jako narzędzia, które zbliży was do siebie.

2: Nawet w czasach podziałów pamiętajcie, że przesłanie Jezusa było przesłaniem pokoju i pojednania.

1: Efezjan 4:1-3: „Przeto ja, więzień Pana, namawiam was, abyście żyli w sposób godny otrzymanego powołania, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości dokładając wszelkich starań, aby zachować jedność Ducha w węźle pokoju.”

2: Rzymian 12:18: „Jeśli to możliwe i o ile to od was zależy, ze wszystkimi żyjcie w pokoju”.

Mateusza 10:36 A wrogami człowieka będą jego domownicy.

Ten fragment mówi o tym, że wrogowie danej osoby mogą pochodzić z jej własnej rodziny.

1. Moc przebaczenia: przezwyciężanie niezgody rodzinnej

2. Zaskakujący wróg: naucz się kochać swoją rodzinę

1. Mateusza 5:44 - Ale powiadam wam, miłujcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują.

2. Rzymian 12:20 – „Jeśli twój wróg jest głodny, nakarm go; jeśli jest spragniony, daj mu coś do picia. Czyniąc to, zrzucisz na jego głowę rozżarzone węgle”.

Mateusza 10:37 Kto miłuje ojca lub matkę bardziej niż mnie, nie jest mnie godzien; i kto miłuje syna lub córkę bardziej niż mnie, nie jest mnie godzien.

Jezus wzywa do absolutnej lojalności wobec Niego przed rodziną.

1: Musimy stawiać naszą miłość do Boga ponad miłość do naszej rodziny.

2: Musimy stawiać Boga na pierwszym miejscu w naszym życiu, nawet przed naszą najbliższą rodziną.

1: Mateusza 22:37-40 - Rzekł mu Jezus: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem.

2: Rzymian 8:35-39 – Któż nas oddzieli od miłości Chrystusowej? Czy ucisk, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz?

Mateusza 10:38 A kto nie bierze krzyża swego, a idzie za mną, nie jest mnie godzien.

Jezus uczy, że aby być Go godnym, trzeba chcieć wziąć swój krzyż i naśladować Go.

1. Krzyż Jezusa: wezwanie do naśladowania Go

2. Branie krzyża: droga do godności Chrystusa

1. Łk 9:23 – „I rzekł do wszystkich: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech codziennie bierze krzyż swój i naśladuje mnie”.

2. Galacjan 6:14 – „Ale nie daj Boże, abym się chlubił, chyba że z krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez którego świat jest dla mnie ukrzyżowany, a ja dla świata”.

Mateusza 10:39 Kto znajdzie swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je.

Kto oddaje swoje życie dla Chrystusa, zyska prawdziwe życie.

1. Prawdziwe życie można znaleźć poprzez oddanie naszego życia Jezusowi

2. Życie ma wyższy cel niż nasze własne pragnienia

1. Jana 12:25 - Kto miłuje swoje życie, straci je, a kto nienawidzi swojego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne.

2. Filipian 1:21 - Dla mnie bowiem żyć to Chrystus, a umrzeć to zysk.

Mateusza 10:40 Kto was przyjmuje, mnie przyjmuje, a kto mnie przyjmuje, przyjmuje tego, który mnie posłał.

Przyjęcie Jezusa oznacza przyjęcie Ojca, który Go posłał.

1. Jezus: Osoba posłana przez Ojca

2. Przyjęcie Jezusa: błogosławieństwo od Ojca

1. Jana 14:9 – Jezus powiedział: „Każdy, kto mnie widział, widział Ojca”.

2. Izajasz 9:6 - Dziecię nam się bowiem narodziło, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramionach. I będą go zwać Cudownym Doradcą, Bogiem Mocnym, Ojcem Wiecznym, Księciem Pokoju.

Mateusza 10:41 Kto przyjmuje proroka w imieniu proroka, otrzyma zapłatę proroka; a kto przyjmuje sprawiedliwego w imię sprawiedliwego, otrzyma zapłatę sprawiedliwego.

Jezus zachęca nas, abyśmy szanowali tych, którzy wykonują Boże dzieło, nagradzając ich takim samym szacunkiem, jaki oddawalibyśmy Bogu.

1. „Błogosławieństwo oddawania czci sługom Bożym”

2. „Nagroda za prawość”

1. Hebrajczyków 6:10 – Bóg nie jest niesprawiedliwy; nie zapomni waszej pracy i miłości, jaką mu okazaliście, gdy pomagaliście jego ludowi i nadal im pomagacie.

2. Przysłów 19:17 - Kto jest dobry dla ubogich, pożycza Panu, a On im wynagrodzi za to, co uczynili.

Mateusza 10:42 A kto by napoił jednego z tych najmniejszych kubek zimnej wody tylko w imieniu ucznia, zaprawdę powiadam wam, nie utraci swojej nagrody.

Werset ten zachęca nas do pomagania potrzebującym, bez względu na to, jak małe jest zadanie i jak skromna jest nagroda.

1. „Nagroda za życzliwość: podanie kubka zimnej wody w imieniu ucznia”

2. „Siła małych czynów: jak kubek zimnej wody może mieć duże znaczenie”

1. Łk 6:38 – „Dawajcie, a będzie wam dane. Dobra miara, naciśnięta, utrząśnięta i opływająca, zostanie wlana na wasze kolana. Miarą bowiem, której użyjecie, będzie odmierzone Ty."

2. 2 Koryntian 9:6-7 – „Pamiętajcie o tym: Kto skąpo sieje, skąpo też żąć będzie, a kto sieje obficie, też żąć będzie obficie. Każdy z was powinien dawać to, co postanowił w swoim sercu dać, nie niechętnie i pod presją przymusem, gdyż Bóg miłuje ochotnego dawcę”.

Mateusza 11 opisuje odpowiedź Jezusa na wątpliwości Jana Chrzciciela, Jego krytykę wobec zatwardziałych miast i Jego zaproszenie, aby znaleźć w Nim odpoczynek.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od Jana Chrzciciela, przebywającego obecnie w więzieniu, wysyłającego swoich uczniów do Jezusa, aby potwierdzili, czy rzeczywiście jest On Mesjaszem (Ew. Mateusza 11:1-6). Jezus odpowiada, wskazując cuda, których dokonał, jako dowód Jego mesjańskiej tożsamości. Po odejściu uczniów Jana Jezus wychwala Jana jako proroka i więcej niż proroka - tego, który przygotowuje Mu drogę. Jednak mówi też, że najmniejszy w królestwie niebieskim jest większy od Jana (Mt 11,7-15).

Akapit 2: Następnie Jezus krytykuje miasta, w których dokonała się większość Jego cudów, ale one nie pokutowały – Chorazyn, Betsaida i Kafarnaum (Mt 11,20-24). Niekorzystnie porównuje ich z Tyrem, Sydonem i Sodomą, które pokutowałyby, gdyby zobaczyły takie cuda. To uwydatnia ich zatwardziałość serca, mimo że są świadkami znaków Królestwa Bożego.

3. Akapit: W tej ostatniej części (Mt 11,25-30) Jezus modli się, dziękując Bogu za objawienie prawd o sobie i królestwie nie mądrym i wykształconym, ale małym dzieciom, czyli tym, którzy są pokorni przed Bogiem. Następnie zaprasza wszystkich, którzy są zmęczeni i obciążeni, aby przyszli do Niego po odpoczynek. Jego jarzmo jest bowiem łatwe i lekkie, co wskazuje, że podążanie za Nim przynosi ulgę od ciężarów nałożonych przez legalizm religijny.

Mateusza 11:1 I stało się, gdy Jezus zakończył wydawanie poleceń dwunastu swoim uczniom, odszedł stamtąd, aby nauczać i głosić w ich miastach.

Przejście Jezus zakończył nauczanie swoich dwunastu uczniów, a następnie poszedł nauczać i głosić w innych miastach.

1. „Obowiązek ucznia za dzielenie się przesłaniem Jezusa”

2. „Moc głoszenia Ewangelii”

1. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I oto , jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków.”

2. Dzieje Apostolskie 1:8 – „Ale otrzymacie moc Ducha Świętego, gdy zstąpi na was, i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i Samarii, i aż po krańce ziemi”.

Mateusza 11:2 Gdy zaś Jan usłyszał w więzieniu o dziełach Chrystusa, wysłał dwóch ze swoich uczniów,

Jan Chrzciciel dowiaduje się od swoich uczniów o dziełach Jezusa i wysyła dwóch z nich, aby zapytali Jezusa, czy jest Mesjaszem.

1. Moc świadczenia — jak Jan Chrzciciel, nawet będąc uwięziony, nadal chciał dzielić się dobrą nowiną o dziełach Jezusa

2. Znaczenie wierności – niezachwiane oddanie Jana prawdzie, nawet w obliczu przeciwności losu

1. Hebrajczyków 11:1-2 - Wiara zaś jest ufnością w to, czego się spodziewamy i pewnością tego, czego nie widzimy. Za to właśnie chwalono starożytnych.

2. Rzymian 10:14-15 – Jak zatem mogą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? A jak mogą uwierzyć w Tego, o którym nie słyszeli? I jak mogą słuchać, jeśli ktoś im nie głosi? A jak ktoś może głosić, jeśli nie jest posłany?

Mateusza 11:3 I rzekł do niego: Czy ty jesteś tym, który ma przyjść, czy też innego mamy oczekiwać?

Mieszkańcy Jerozolimy zapytali Jana Chrzciciela, czy Jezus jest oczekiwanym Mesjaszem, czy też powinni szukać kogoś innego.

1. W Panu możemy znaleźć pewność, nawet jeśli nasze pytania pozostają bez odpowiedzi.

2. Możemy ufać Panu, nawet jeśli nasze oczekiwania nie są spełnione.

1. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy pokładają nadzieję w Panu, odnowią swoje siły. Będą szybować na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie znużą się, będą chodzić i nie zmdleją.

2. Psalm 37:3-4 – Zaufaj Panu i czyń dobrze; mieszkajcie na ziemi i korzystajcie z bezpiecznych pastwisk. Rozkoszuj się Panem, a On spełni pragnienia twojego serca.

Mateusza 11:4 Odpowiedział Jezus i rzekł do nich: Idźcie i jeszcze raz oznajmijcie Janowi to, co słyszycie i na co patrzycie:

Jezus każe ludziom wrócić do Jana i opowiedzieć mu o cudownych rzeczach, które widzieli i słyszeli.

1: Wróćmy i opowiedzmy innym o cudownych rzeczach, które widzieliśmy i słyszeliśmy w imieniu Jezusa.

2: Nigdy nie wolno nam zapominać o dzieleniu się dobrą nowiną o Chrystusie i Jego miłości do nas.

1: Filipian 1:27 – „Tylko sposób waszego życia niech będzie godny ewangelii Chrystusowej, abym, czy przyjdę i zobaczę was, czy też będę nieobecny, słyszał o was, że stoicie niezachwianie w jednym duchu, z jednym umysłami walcząc ramię w ramię o wiarę w ewangelię".

2: Dzieje Apostolskie 1:8 – „Ale otrzymacie moc Ducha Świętego, gdy zstąpi na was, i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i Samarii, i aż po krańce ziemi".

Mateusza 11:5 Niewidomi wzrok odzyskują, chromi chodzą, trędowaci doznają oczyszczenia, głusi słyszą, umarli zmartwychwstają, ubogim głosi się ewangelię.

Cuda Jezusa ukazują Jego moc i troskę o wszystkich ludzi, niezależnie od ich sytuacji.

1: Jezus troszczy się o nas wszystkich i chce nas uzdrowić, jeśli zwrócimy się do Niego.

2: Jezus ma moc wyprowadzić nas z ciemności do swojego cudownego światła.

Jana 8:12 - „Wtedy Jezus znowu do nich przemówił, mówiąc: «Ja jestem światłością świata. Kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światło życia».

Izajasz 61:1 - „Duch Pana Boga nade mną, gdyż Pan mnie namaścił, abym głosił dobrą nowinę ubogim; Posłał mnie, abym uzdrowił tych, którzy mają złamane serce, abym ogłosił jeńcom wyzwolenie, a związanym otwarcie więzienia”.

Mateusza 11:6 I błogosławiony jest każdy, kto się we mnie nie zgorszy.

Jezus zachęca tych, którzy za Nim podążają, aby nie obrażali się na Niego.

1. „Błogosławieństwa zaufania Jezusowi”

2. „Siła niezachwianej wiary”

1. Psalm 37:5 – Powierz swoją drogę Panu, zaufaj Mu, a On będzie działał.

2. Filipian 4:6-7 - Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

Mateusza 11:7 A gdy odchodzili, Jezus zaczął mówić do tłumów w sprawie Jana: Co wyszliście oglądać na pustynię? Trzcina kołysana wiatrem?

Jan Chrzciciel był niezwykłą osobą i Jezus zapytał ludzi, dlaczego wyszli na pustynię, aby się z nim spotkać.

1: Jan Chrzciciel był człowiekiem wielkiej wiary i odwagi, dlatego Jezus zapytał lud, dlaczego wyszli na pustynię, aby go szukać.

2: Jezus chciał wiedzieć, co motywowało ludzi do szukania Jana Chrzciciela na pustyni. Wszyscy powinniśmy starać się naśladować wiarę i odwagę Jana.

1: Łk 7:28 - Bo powiadam wam: Wśród narodzonych z niewiast nie ma większego proroka

od Jana Chrzciciela.

2: Izajasz 40:3-5 - Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, wyprostujcie na pustyni gościniec dla naszego Boga. Każda dolina będzie wywyższona, a każda góra i pagórek obniżone, a krzywizna stanie się prosta, a wyboiste miejsca proste. I objawi się chwała Pańska, i ujrzy to wszelkie ciało razem, bo usta Pańskie to powiedziały.

Mateusza 11:8 Ale po co wyszliście oglądać? Człowiek ubrany w miękkie szaty? oto ci, którzy noszą miękkie szaty, są w domach królewskich.

Werset ten podkreśla wagę patrzenia poza wygląd zewnętrzny i dobra materialne, gdy oceniamy wartość drugiej osoby.

1. „Stroje króla: lekcja patrzenia poza powierzchnię”

2. „Bogactwa królestwa: Boży sposób oceny wartości”

1. Łk 7:25 – Ale co wyszliście oglądać? Prorok? Tak, powiadam wam, i to więcej niż prorokiem.

2. Jakuba 2:1-7 - Bracia moi, nie miejcie wiary w Pana naszego Jezusa Chrystusa, Pana chwały, ze względu na osoby.

Mateusza 11:9 Ale po co wyszliście oglądać? Prorok? tak, powiadam wam, i to więcej niż proroka.

Ten fragment Ewangelii Mateusza mówi o wielkości Jezusa, ponieważ jest on kimś więcej niż tylko prorokiem.

1. Jezus jest naszym największym darem: uznanie Jezusa za kogoś więcej niż tylko proroka

2. Znaczenie Jezusa: Zrozumienie Jego roli w naszym życiu

1. Izajasz 9:6-7 - Dziecię się nam bowiem narodziło, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu, i nazwą imię jego: Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny , Książę Pokoju.

2. Jana 1:14-18 - A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas (i oglądaliśmy chwałę jego, chwałę, jaką ma Jednorodzony od Ojca), pełne łaski i prawdy.

Mateusza 11:10 Bo to jest ten, o którym napisano: Oto posyłam przed tobą mojego posłańca, który przygotuje ci drogę przed tobą.

Ten fragment dotyczy Jana Chrzciciela, który został wysłany, aby przygotować drogę dla Jezusa.

1. Jak Jan Chrzciciel przygotował drogę dla Jezusa

2. Znaczenie Jana Chrzciciela w Biblii

1. Izajasz 40:3-5 – Głos wołającego: „Przygotujcie na pustyni drogę dla Pana; wyprostujcie na pustyni drogę dla naszego Boga.

4 Każda dolina zostanie podniesiona, każda góra i pagórek obniżone; nierówna ziemia stanie się równa, miejsca nierówne staną się równiną.

2. Malachiasz 3:1 – „Wyślę mojego posłańca, który przygotuje przede mną drogę. Wtedy nagle Pan, którego szukasz, przyjdzie do swojej świątyni; przyjdzie posłaniec przymierza, którego pragniecie” – mówi Pan Zastępów.

Mateusza 11:11 Zaprawdę powiadam wam: Wśród narodzonych z niewiast nie powstał większy od Jana Chrzciciela, chociaż najmniejszy w królestwie niebieskim jest większy od niego.

Werset ten mówi nam, że Jezus bardzo wychwalał Jana Chrzciciela za jego zaangażowanie w głoszenie Bożego przesłania, ale nawet najpokorniejsza osoba w Królestwie Niebieskim jest większa od niego.

1. Wielkość Jana Chrzciciela: jak możemy naśladować jego przykład

2. Pokora Królestwa Niebieskiego: jak możemy pokornie podążać za jego naukami

1. Mateusza 5:3-12 - Błogosławieni ubodzy duchem, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

2. Izajasz 40:3-5 – Przygotujcie drogę Panu; wyprostujcie na pustyni drogę dla naszego Boga.

Mateusza 11:12 A od dni Jana Chrzciciela aż dotąd królestwo niebieskie doznaje przemocy i brutalni zdobywają je siłą.

Królestwa niebieskiego zawzięcie poszukują ci, którzy zdobywają je siłą.

1. Siła wiary: zdobycie nieba siłą

2. Siła wiary: zdobycie Królestwa Niebieskiego

1. Łk 16:16 - Prawo i prorocy byli aż do Jana. Od tego czasu głosi się królestwo Boże i każdy się do niego napiera.

2. Rzymian 10:17 - A zatem wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego.

Mateusza 11:13 Bo wszyscy prorocy i Prawo prorokowali aż do Jana.

We fragmencie tym stwierdza się, że wszyscy prorocy i Prawo prorokowali aż do Jana.

1. Wypełnienie proroctw — zbadanie, w jaki sposób przybycie Jana Chrzciciela oznaczało wypełnienie się proroctw biblijnych.

2. Postęp proroctwa – odkrywanie, w jaki sposób Bóg stopniowo objawiał swoją wolę poprzez proroków Starego Testamentu.

1. Izajasz 40:3 – „Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, wyprostujcie na pustyni drogę dla naszego Boga”.

2. Malachiasza 3:1 – „Oto poślę mojego posłańca, a on przygotuje przede mną drogę, a Pan, którego szukacie, nagle przyjdzie do swojej świątyni, posłaniec przymierza, którego lubicie w: oto przyjdzie, mówi Pan Zastępów.”

Mateusza 11:14 A jeśli to przyjmiecie, to jest Eliasz, który miał przyjść.

Prorok Jezus Eliasz jako Ten, który ma przed Nim przyjść.

1. Przyjście Eliasza: poznanie czasu i celu Boga

2. Znaczenie Eliasza w Biblii: studium wierności Bożej

1. Malachiasz 4:5-6 – „Patrzcie, poślę wam proroka Eliasza, zanim nadejdzie ten wielki i straszny dzień Pański. On zwróci serca ojców ku ich dzieciom, a serca synów ku ich ojcowie, bo inaczej przyjdę i uderzę w ziemię całkowitą zagładą”.

2. Jana 1:19-21 – „A takie było świadectwo Jana, gdy przywódcy żydowscy w Jerozolimie wysyłali kapłanów i lewitów, aby zapytać go, kim jest. Nie omieszkał się przyznać, ale wyznał swobodnie: «Nie jestem Mesjaszem». ' Zapytali go: "Kim więc jesteś? Czy jesteś Eliaszem?" Powiedział: „Nie jestem”.

Mateusza 11:15 Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha.

Ten fragment podkreśla wagę słuchania słów Jezusa.

1. Musimy zwracać uwagę na słowa Jezusa i rozumieć ich moc i znaczenie w naszym życiu.

2. Jezus pragnie, abyśmy otworzyli nasze serca i umysły na Jego nauki, abyśmy mogli doświadczyć Jego miłości i łaski.

1. Łk 8:18 – „Uważajcie więc, jak słuchacie; bo kto ma, temu będzie dane, a kto nie ma, zostanie mu zabrane nawet to, co zdaje się mieć”.

2. Jakuba 1:19 – „Dlatego, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu”.

Mateusza 11:16 Ale do kogo mam przyrównać to pokolenie? Podobnie jest z dziećmi, które siedzą na rynkach i wołają do swoich braci:

Ten fragment porównuje obecne pokolenie do dzieci na rynku, które nawołują się nawzajem.

1. Zrozumienie naszego pokolenia

2. Poszukiwanie mądrości na rynku

1. Przysłów 1:20-33 – Mądrość woła na ulicach

2. Kaznodziei 12:1-7 – Niebezpieczeństwo życia bez mądrości

Mateusza 11:17 I mówiąc: Graliśmy wam, a nie tańczyliście; opłakiwaliśmy was, a wy nie lamentowaliście.

Ludzie nie zareagowali na słowa Jezusa, mimo że próbował do nich dotrzeć.

1. Moc słów Jezusa: jak powinniśmy reagować

2. Znaczenie słuchania Bożych wskazówek

1. Izajasz 55:3 – „Nakłońcie ucha i przyjdźcie do mnie. Słuchajcie, a ożyje wasza dusza, a Ja zawrę z wami wieczne przymierze, na mocy pewnego miłosierdzia Dawida”.

2. Jakuba 1:19 – „Dlatego, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu”.

Mateusza 11:18 Jan bowiem nie przyszedł ani jeść, ani pić, i mówią: Ma diabła.

Jan Chrzciciel wiódł życie pełne poświęceń i wyrzeczeń, a mimo to ludzie postanowili go krytykować i fałszywie oskarżać o opętanie przez demona.

1. Życie pełne poświęcenia i wyrzeczeń często skutkuje krytyką i fałszywymi oskarżeniami.

2. Jezus ostrzega nas, że świat nie zawsze uzna świętość naszych czynów.

1. Mateusza 7:16-20: „Poznacie ich po ich owocach. Czy zbiera się winogrona z ciernia lub figi z ostu?”

2. 1 Piotra 4:12-14: „Umiłowani, nie dziwcie się tej próbie ogniowej, która ma was

doświadczyć, jak gdyby przydarzyło wam się coś dziwnego”.

Mateusza 11:19 Przyszedł Syn Człowieczy, jadł i pił, a mówili: Oto człowiek żarłok i pijak, przyjaciel celników i grzeszników. Ale mądrość jest uzasadniona w przypadku jej dzieci.

Jezusa oskarżano o żarłoczność i pijaństwo, ponieważ jadł i pił z grzesznikami i celnikami. Jednak prawdziwość Jego mądrości udowodnili ci, którzy za Nim poszli.

1. Moc mądrości Jezusa: badanie wpływu nauk Jezusa na nasze życie

2. Piękno pokory: jak pokora Jezusa może nas zainspirować

1. Jana 5:39-40 – „Badacie Pisma, bo sądzicie, że w nich macie życie wieczne; i to one dają o mnie świadectwo, a jednak przyjść do mnie nie chcecie, aby mieć życie”.

2. Jakuba 3:17 – „Ale mądrość z góry jest najpierw czysta, potem pokojowa, łagodna, otwarta na rozum, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, bezstronna i szczera”.

Mateusza 11:20 Potem zaczął strofować miasta, w których dokonała się większość jego potężnych dzieł, za to, że nie okazywały skruchy:

Jezus surowo zganił miasta, które widziały jego cuda, ale nie wyraziły skruchy.

1: Jezus wzywa nas do pokuty, bez względu na naszą przeszłość.

2: Jezus okazuje nam łaskę, nawet jeśli wcześniej nie wierzyliśmy.

1: Łk 15:7 – „Powiadam wam, że tak samo w niebie większa będzie radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia”.

2: Ezechiela 33:11 - „Powiedz im: Na moje życie, wyrocznia Wszechwładnego Pana, nie podoba mi się śmierć bezbożnych, ale raczej to, żeby zawrócili ze swoich dróg i żyli”.

Mateusza 11:21 Biada tobie, Chorazynie! biada tobie, Betsaido! bo gdyby w Tyrze i Sydonie działy się cuda, które się w was dokonały, już dawno by pokutowali w worze i popiele.

Jezus wyraża swoje niezadowolenie z Chorazynu i Betsaidy, pomimo dokonanych w nich potężnych dzieł, gdyż gdyby te same dzieła działy się w Tyrze i Sydonie, pokutowaliby w głębokim smutku.

1. Moc pokuty i przebaczenia

2. Znaczenie prawego życia

1. Dzieje Apostolskie 2:38 - I rzekł do nich Piotr: Pokutujcie i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów, a otrzymacie dar Ducha Świętego.

2. 1 Piotra 1:17 - A jeśli będziecie wzywać Ojca, który bez względu na osobę sądzi według uczynków każdego człowieka, spędzajcie czas swego pobytu tutaj w strachu.

Mateusza 11:22 Ale powiadam wam: Łatwiej będzie Tyrowi i Sydonowi w dzień sądu niż wam.

Lud Izraela będzie podlegał wyższemu standardowi sądu niż lud Tyru i Sydonu.

1: Nadchodzi dzień sądu — bądźcie na niego gotowi!

2: Zaufaj Panu już teraz i zdobądź nagrodę

1: Objawienie 20:11-15 – Sąd przed Wielkim Białym Tronem

2: Izajasz 3:10-11 – Sąd Boży nad niegodziwymi

Mateusza 11:23 A ty, Kafarnaum, które jesteś wywyższone aż do nieba, strącone będziesz do piekła, bo gdyby w Sodomie działy się cuda, które się w tobie działy, trwałoby aż do dnia dzisiejszego.

Ten fragment mówi o ostrzeżeniu dla Kafarnaum, że jeśli nie okaże skruchy, zostanie strącone do piekła, tak jak Sodoma i Gomora.

1:

Bóg ostrzega nas, że jeśli nie odpokutujemy, grozi nam Jego gniew, tak jak Kafarnaum, Sodoma i Gomora.

2:

Bóg jest cierpliwy i miłosierny, ale musimy zwrócić uwagę na Jego ostrzeżenia i odwrócić się od naszych grzechów, bo inaczej poniesiemy konsekwencje.

1: Rzymian 2:4-10 – Sąd Boży i miłosierdzie nad tymi, którzy czynili dobro i zło.

2: Łk 13,3-5 – Ostrzeżenie Jezusa, aby pokutować lub stanąć przed sądem.

Mateusza 11:24 Ale powiadam wam: Łatwiej będzie w dzień sądu ziemi Sodomskiej niż tobie.

Sąd będzie surowszy dla tych, którzy odrzucają Jezusa, niż dla tych, którzy tego nie czynią.

1: Odrzucenie Jezusa powoduje najsurowszy wyrok.

2: Przyjęcie Jezusa przynosi miłosierdzie i łaskę.

1: Łk 6:37 – „Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni; odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone”.

2: Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Sercem bowiem wierzy się ku usprawiedliwieniu i ustami wyznaje się ku zbawieniu.”

Mateusza 11:25 W owym czasie Jezus odpowiedział i rzekł: Dziękuję ci, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztropnymi, a objawiłeś je prostaczkom.

Jezus dziękuje Bogu za objawienie swojej prawdy pokornym i prostym.

1: Bóg objawia swoją prawdę pokornym

2: Serce Jezusa wdzięczne za objawienie prawdy przez Boga

1: Jakuba 4:6 – „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”.

2:1 Piotra 5:5 – „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”.

Mateusza 11:26 Tak też było, Ojcze, bo tak wydawało się dobre w Twoich oczach.

Werset ten mówi o ostatecznej suwerenności Boga, o tym, że Jego wola jest zawsze wykonywana i zawsze jest najlepsza.

1: Bóg ma kontrolę – powinniśmy ufać, że wola Boża jest zawsze doskonała, bez względu na to, jak trudna może się to wydawać.

2: Wola Boga jest zawsze najlepsza – Musimy zaakceptować fakt, że wola Boga jest zawsze najlepsza i starać się robić to, czego On pragnie.

1: Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2: Przysłów 3:5-6 – Zaufaj Panu całym swoim sercem; i nie opieraj się na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie kierował twoimi ścieżkami.

Mateusza 11:27 Wszystko zostało mi przekazane przez mojego Ojca i nikt nie zna Syna, tylko Ojciec; nikt nie zna Ojca, tylko Syn i ten, komu Syn go objawi.

Syn jest jedynym, który może objawić Ojca ludzkości, a Ojciec przekazał wszystko Synowi.

1. Poznanie Ojca: Przywilej objawiania Pana innym

2. Wyjątkowość Chrystusa: zrozumienie związku pomiędzy Ojcem i Synem

1. Jana 14:9-11, Jezus mu rzekł: „Tak długo jestem z wami, a jeszcze mnie nie poznałeś, Filipie? Kto Mnie widział, widział Ojca; jak więc możesz mówić: „Pokaż nam Ojca”? Czy nie

wierzycie, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Słowa, które do was mówię, nie wypowiadam od siebie; ale Ojciec, który mieszka we Mnie, dokonuje dzieł.

11 Wierzcie Mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie, albo wierzcie Mi ze względu na same uczynki.

2. Hebrajczyków 1:1-3 Bóg, który w przeszłości i na różne sposoby przemawiał do ojców przez proroków, w ostatnich dniach przemówił do nas przez swego Syna, którego ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy , przez którego także stworzył światy; który będąc odblaskiem Jego chwały i wyraźnym obrazem Jego osoby, i podtrzymując wszystko słowem swojej mocy, gdy sam oczyścił nasze grzechy, zasiadł po prawicy Majestatu na wysokościach.

Mateusza 11:28 Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja was pokrzepię.

Jezus zaprasza tych, którzy są obciążeni i zmęczeni, aby przyszli do Niego po odpoczynek.

1. Przyjdź do Jezusa po odpoczynek – Mateusz 11:28

2. Znalezienie odpoczynku w Chrystusie – Mateusza 11:28

1. Izajasz 40:29-31 – Zmęczonym daje siłę, a słabym zwiększa siłę.

2. Psalm 62:5-7 - Tylko On jest moją skałą i moim zbawieniem; on jest moją fortecą, nigdy się nie zachwieję.

Mateusza 11:29 Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie; bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy uczyli się od Jezusa, który jest cichy i pokorny, aby znaleźć odpoczynek dla naszych dusz.

1. Uczyć się pokory: wziąć na siebie jarzmo Jezusa

2. Odpoczywanie w Jego pokoju: uczenie się od Jezusa

1. Filipian 2:5-8 - Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie macie w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za coś do uchwycenia, lecz stał się niczym, przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi.

2. Psalm 37:7 – Zatrzymaj się przed Panem i cierpliwie na Niego czekaj; nie martw się o tego, któremu się powodzi na swojej drodze, o człowieka, który dopuszcza się złych zamysłów.

Mateusza 11:30 Bo jarzmo moje jest słodkie, a brzemię moje lekkie.

Ten fragment dotyczy obietnicy Jezusa dotyczącej lżejszego brzemienia dla tych, którzy za Nim podążają.

1: Jezus jest odpowiedzią – Jego jarzmo jest słodkie, a brzemię lekkie.

2: Droga sprawiedliwości – Jezus oferuje nam drogę życia nieobciążoną trudnościami.

1: Psalm 55:22 – Zrzuć swój ciężar na Pana, a On cię podtrzyma.

2:1 Piotra 5:7 – Zrzućcie na Niego wszystkie wasze troski, gdyż On się o was troszczy.

Mateusza 12 przedstawia konflikty między Jezusem a faryzeuszami w związku z przestrzeganiem sabatu, utożsamianiem się przez Niego z kimś większym od świątyni i Jonasza oraz Jego nauczaniem na temat prawdziwego pokrewieństwa.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od faryzeuszy oskarżających uczniów Jezusa o łamanie prawa sabatu poprzez zrywanie zboża w celu spożycia (Mateusz 12:1-8). Jezus ich broni, stwierdzając, że ludzka potrzeba ma pierwszeństwo przed prawem rytualnym. Ogłasza się jako „Pan szabatu”, potwierdzając swoją władzę nad tradycjami religijnymi. Kolejna kontrowersja dotycząca szabatu pojawia się, gdy uzdrawia w synagodze człowieka ze skurczoną ręką (Ew. Mateusza 12:9-14). Pomimo sprzeciwu faryzeuszy Jezus twierdzi, że w szabat wolno czynić dobro.

Akapit drugi: Po dokonaniu kolejnych uzdrowień, w tym przywróceniu wzroku i mowy opętanemu przez demona, Jezus spotyka się z oskarżeniami ze strony faryzeuszy, że używa mocy Belzebuba (Szatana) do swoich cudów (Mateusz 12:22-37). Odrzucając to twierdzenie, wskazuje, że królestwo podzielone wewnętrznie nie może się ostać; dlatego nielogiczne jest sugerowanie, że Szatan upoważniłby Go do wypędzania demonów. Przestrzega także przed bluźnierstwem przeciw Duchowi Świętemu, które nie będzie przebaczone – przypisywaniem dzieła Bożego szatanowi. Poproszony o podpis przez

niektórych uczonych w Piśmie i faryzeuszy, przywołuje trzy dni Jonasza w brzuchu ryby, które zapowiadały jego własną śmierć i zmartwychwstanie – „znak Jonasza”.

Akapit trzeci: W tej ostatniej części (Mt 12,38-50) Jezus opisuje pokolenie poszukujące znaków jako złe i cudzołożne, co wskazuje na ich niewierność wobec Boga pomimo dowodów już dostarczonych poprzez Jego służbę. Następnie, gdy dowiaduje się, że jego matka i bracia czekają na zewnątrz, chcąc z Nim porozmawiać, na nowo definiuje rodzinę nie w oparciu o pokrewieństwo biologiczne, ale w oparciu o spełnianie woli Bożej.

Mateusza 12:1 W tym czasie Jezus szedł w dzień szabatu przez zboże; a uczniowie jego byli głodni, i zaczęli zrywać kłosy i jeść.

Jezus i jego uczniowie zbierają kukurydzę w dzień szabatu.

1: Prawa Boże nie mają być ograniczające; zamiast tego należy je postrzegać jako sposób na przybliżenie nas do Niego.

2: Jezus pokazał, że miłość i miłosierdzie są ważniejsze niż przestrzeganie prawa.

1: Exodus 20:8-11 – Pamiętaj o dniu szabatu, aby go święcić.

2: Mateusza 23:23 – Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! gdyż dajecie dziesięcinę z mięty, anyżu i kminku, a opuściliście ważniejsze sprawy zakonu, sąd, miłosierdzie i wiarę: to powinniście byli czynić, a drugiego nie zaniedbywać.

Mateusza 12:2 Ale widząc to faryzeusze, rzekli do niego: Oto uczniowie twoi czynią to, czego nie godzi się czynić w dzień szabatu.

Faryzeusze widzieli, jak uczniowie Jezusa łamali prawo w szabat.

1. Szabat jest dla nas czasem odpoczynku w Panu i nie zamartwiania się sprawami ziemskimi.

2. Szabat to dzień, w którym należy pamiętać o przymierzu Boga z nami i o wszystkim, co dla nas uczynił.

1. Exodus 20:8-11 – Pamiętaj o dniu szabatu i świętuj go.

2. Izajasz 58:13-14 – Jeśli nazwiesz szabat rozkoszą, Pan spełni pragnienie twojego serca.

Mateusza 12:3 Ale on im odpowiedział: Czy nie czytaliście, co uczynił Dawid, gdy był głodny, i ci, którzy z nim byli;

Ten fragment dotyczy nauczania Jezusa na temat znaczenia Dnia Pańskiego oraz tego, jak Dawid i jego naśladowcy go szanowali.

1. Moc posłuszeństwa: jak nauki Jezusa pomagają nam szanować Dzień Pański

2. Życie uczciwe: naśladowanie przykładu życia pobożnego Jezusa

1. Exodus 20:8-11 – Pamiętaj o dniu szabatu, aby go święcić.

2. Rzymian 12:1-2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, przyjemne i doskonałe.

Mateusza 12:4 Jak wszedł do domu Bożego i jadł chleby pokładne, których nie wolno było jeść ani jemu, ani tym, którzy z nim byli, tylko samym kapłanom?

Jezus wszedł do Domu Bożego i jadł chleby pokładne, co było dozwolone tylko kapłanom.

1. Gotowość Jezusa do łamania zasad, aby okazać swoje posłuszeństwo Bogu

2. Dlaczego przykład posłuszeństwa Jezusa jest dla nas dzisiaj ważny

1. Jana 14:15 – „Jeśli mnie miłujecie, przestrzegajcie moich przykazań”.

2. Rzymian 13:8-10 – „Niech żaden dług nie pozostaje nieuregulowany, z wyjątkiem ciągłego długu wzajemnej miłości, bo kto miłuje innych, wypełnił prawo”.

Mateusza 12:5 Albo nie czytaliście w Prawie, że w dni szabatu kapłani w świątyni profanują szabat i są bez winy?

Fragment ten mówi o tym, jak kapłani w świątyni profanują szabat, a mimo to nadal są uważani za nienagannych.

1. Prawo Boże jest większe niż prawo ludzkie

2. Znajomość różnicy między dobrem a złem

1. Rzymian 7:12-14 - Dlatego Prawo jest święte i przykazanie jest święte, sprawiedliwe i dobre.

2. Exodus 20:8-11 – Pamiętaj o dniu szabatu, aby go święcić.

Mateusza 12:6 Ale powiadam wam: Że na tym miejscu jest ktoś większy niż świątynia.

Jezus naucza, że jest większy niż świątynia i że w tym miejscu jest coś większego niż świątynia.

1. Jezus jest większy niż jakakolwiek świątynia – odkrywanie znaczenia nauk Jezusa zawartych w Ew. Mateusza 12:6

2. Przyjęcie obecności czegoś większego – celebrowanie tajemnicy boskości Jezusa

1. Jana 10:30 – „Ja i mój Ojciec jedno jesteśmy”.

2. Kolosan 2:9 – „Bo w nim mieszka cieleśnie cała pełnia boskości”.

Mateusza 12:7 Ale gdybyście wiedzieli, co to znaczy, zmiłowania byłbym, a nie ofiary, nie potępialibyście niewinnych.

Miłosierdzie jest ważniejsze niż przestrzeganie zasad i przepisów religijnych.

1: Miłość i miłosierdzie Boga zawsze zwyciężają

2: Przyjęcie Bożej łaski i miłosierdzia

1: Jakuba 2:13 – Bo sąd bez miłosierdzia jest dla tego, kto nie okazał miłosierdzia. Miłosierdzie zwycięża nad sądem.

2: Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Mateusza 12:8 Albowiem Syn Człowieczy jest Panem nawet dnia sabatu.

Ten fragment stwierdza, że Jezus jest Panem szabatu.

1. „Co to znaczy być Panem szabatu?”

2. „Znaczenie czci Jezusa jako Pana szabatu”

1. Wj 20,8-11 - Przykazanie Boże dotyczące święcenia szabatu.

2. Kolosan 2:16-17 – Znaczenie przestrzegania przykazań Bożych dotyczących sabatu.

Mateusza 12:9 A gdy stamtąd wyszedł, wszedł do ich synagogi:

Jezus uczęszczał do synagogi i nauczał ludzi.

1. Jezus pokazał nam znaczenie wspólnoty i wspólnoty, uczęszczając do synagogi.

2. Jezus okazał pokorę i łaskę, nauczając w synagodze.

1. Hebrajczyków 10:24-25 – Zastanówmy się, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem.

2. Dzieje Apostolskie 20:7 - Pierwszego dnia po szabacie, kiedy zebraliśmy się na łamanie chleba, Paweł rozmawiał z nimi, zamierzając wyruszyć następnego dnia, i przedłużył mowę do północy.

Mateusza 12:10 A oto człowiek, który miał uschłą rękę. I pytali go, mówiąc: Czy wolno w szabat uzdrawiać? aby go oskarżyli.

Jezus uzdrawia w szabat człowieka z uschłą ręką w odpowiedzi na pytanie zadane przez faryzeuszy.

1. Miłosierdzie Boże unieważnia prawa człowieka

2. Uzdrawiająca moc wiary

1. Izajasz 43:25 – „Ja, ja, jestem tym, który przez wzgląd na siebie wymazuje wasze przestępstwa i nie pamięta już więcej waszych grzechów”.

2. Jakuba 5:15 – „A modlitwa zanoszona z wiarą uzdrowi chorego; Pan ich podniesie. Jeśli zgrzeszyli, zostanie im przebaczone”.

Mateusza 12:11 I rzekł do nich: Który znajdzie się wśród was człowiek, który będzie miał jedną owcę, a jeśli w dzień szabatu wpadnie do dołu, czyż nie uchwyci się jej i nie wyciągnie?

Jezus zadał retoryczne pytanie na temat człowieka z jedną owcą wpadającą do dołu w dzień szabatu i co by zrobił.

1. Moc współczucia – jak okazywanie miłosierdzia i życzliwości może przekroczyć nawet najświętsze prawa

2. Poświęcenie czasu na opiekę – zrozumienie, kiedy i jak zrobić sobie przerwę od codzienności

1. Mateusza 12:7 – „Ale gdybyście wiedzieli, co to znaczy: «Miłosierdzia chcę, a nie ofiary», nie potępialibyście niewinnych”.

2. Łk 6:35-36 – „Ale miłujcie swoich wrogów, czyńcie dobrze i pożyczajcie, nie oczekując niczego w zamian; a wasza nagroda będzie wielka i będziecie synami Najwyższego. Bo On jest łaskawy dla niewdzięcznych i złych.”

Mateusza 12:12 O ile więc człowiek jest lepszy od owcy? Dlatego wolno w szabat dobrze czynić.

Fragment ten podkreśla znaczenie czynienia dobra w dni sabatu, które jest postrzegane

jako ważniejsze niż owca.

1. „Moc czynienia dobra w szabat”

2. „Wyższe powołanie do czynienia dobra w szabat”

1. Izajasz 58:13-14 – „Jeśli będziecie powstrzymywali swoje nogi od łamania sabatu i robienia tego, co wam się podoba w moim świętym dniu, jeśli nazwiecie szabat rozkoszą, a dzień święty Pana czcigodnym i jeśli będziecie go czcić nie chodząc swoją drogą i nie robiąc, co chcesz, i nie wypowiadając próżnych słów, wtedy znajdziesz radość w Panu”.

2. Jakuba 1:27 – „Religią, którą Bóg, nasz Ojciec, uważa za czystą i bez skazy, jest ta: opiekować się sierotami i wdowami w ich niedoli i chronić się przed skalaniem przez świat”.

Mateusza 12:13 Wtedy rzekł do człowieka: Wyciągnij rękę. I rozciągnął go; i został przywrócony w całości, jak drugi.

Jezus uzdrowił rękę mężczyzny, nakazując mu ją wyciągnąć.

1. Moc Jezusa, aby uzdrowić i odnowić nas fizycznie i duchowo.

2. Znaczenie posłuszeństwa przykazaniom Jezusa.

1. Izajasz 53:5 – „Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na Niego i dzięki Jego ranom jesteśmy uzdrowieni”.

2. Psalm 103:3 – „On przebacza wszystkie twoje grzechy i leczy wszystkie twoje choroby”.

Mateusza 12:14 Wtedy faryzeusze wyszli i zwołali przeciwko niemu naradę, w jaki sposób mogliby go zniszczyć.

Faryzeusze spiskowali, by zniszczyć Jezusa.

1: Musimy zawsze pamiętać, aby przebaczyć tym, którzy nas skrzywdzili, nawet jeśli wydaje się, że chcą naszego zniszczenia.

2: Musimy zachować wiarę w Boga i ufać Mu, że ochroni nas przed tymi, którzy chcą nam wyrządzić krzywdę.

1: Rzymian 12:19-21 – Nie mścijcie się, drodzy przyjaciele, ale zostawcie miejsce gniewowi Bożemu, gdyż napisano: „Moja jest pomsta, ja odpłacę” – mówi Pan. Wręcz przeciwnie: „Jeśli twój wróg jest głodny, nakarm go, jeśli jest spragniony, daj mu coś do picia. Czyniąc to, zrzucisz na jego głowę rozżarzone węgle”.

2: Psalm 27:1 - Pan jest moim światłem i moim zbawieniem. Kogo mam się bać? Pan jest twierdzą mojego życia – kogo mam się bać?

Mateusza 12:15 A gdy Jezus się o tym dowiedział, oddalił się stamtąd, a szły za nim wielkie tłumy, a on wszystkich uzdrawiał;

Jezus uzdrowił wielkie tłumy, które za nim szły.

1: Jezus jest uzdrowicielem wszystkiego

2: Uzdrowienie przez Jezusa

1: Izajasz 53:5 – „Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, starty za nasze winy; spadła na niego kara naszego pokoju, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

2: Jakuba 5:14–15 – „Czy ktoś między wami choruje? Niech przywoła starszych kościoła i niech się modlą nad nim, namaszczając go oliwą w imię Pana. A modlitwa wiary będzie ratuj chorego, a Pan go podźwignie, a jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone”.

Mateusza 12:16 I nakazał im, aby go nie ujawniali:

Fragment Jezus poprosił swoich uczniów, aby zachowali jego tożsamość w tajemnicy.

1. Siła milczenia: nauka dyskrecji w wierze

2. Trzymanie Jezusa w cieniu: konieczność zachowania tajemnicy w naszym chodzeniu z Bogiem

1. Mateusza 6:5-6: „A gdy się modlicie, nie bądźcie jak obłudnicy, oni bowiem lubią się modlić, stojąc w synagogach i na rogach ulic, aby inni ich widzieli. Zaprawdę powiadam wam, otrzymali całą swoją nagrodę. Ale kiedy się modlicie, wejdź do swojego pokoju, zamknij drzwi i módl się do Ojca swego, który jest niewidzialny.

2. Kolosan 4:5-6: „Bądźcie mądrzy w postępowaniu wobec obcych; wykorzystujcie każdą okazję. Niech wasza rozmowa będzie zawsze pełna wdzięku, przyprawiona solą, abyście umieli każdemu odpowiedzieć. "

Mateusza 12:17 Aby się wypełniło słowo proroka Izajasza, mówiącego:

Jezus spełnił proroctwo wypowiedziane przez Izajasza.

1: Jezus jest wypełnieniem proroctw – jak wyprowadza życie ze śmierci.

2: Moc misji Jezusa w wypełnieniu proroctwa Izajasza.

1: Izajasz 53:4-5 - Zaprawdę, on dźwigał nasze boleści i dźwigał nasze boleści, a jednak uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy. Spadła na niego kara naszego pokoju; a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

2: Jana 1:45 - Filip znalazł Natanaela i rzekł do niego: Znaleźliśmy tego, o którym pisał Mojżesz w Prawie i prorocy, Jezus z Nazaretu, syn Józefa.

Mateusza 12:18 Oto mój sługa, którego wybrałem; umiłowany mój, w którym upodobała sobie dusza moja: położę na nim ducha mojego, a on oznajmi poganom sąd.

Ten fragment mówi o wybranym słudze Bożym i jego misji zaprowadzenia sprawiedliwości wśród pogan.

1. Moc Bożej miłości: zrozumienie Jezusa jako wybranego Sługi Pańskiego

2. Misja sprawiedliwości: realizacja planu Bożego wobec pogan

1. Izajasz 42:1-4 – Sługa Pański

2. Dzieje Apostolskie 10:34-35 – Głoszenie poganom

Mateusza 12:19 Nie będzie się zmagał ani płakał; i nikt nie usłyszy jego głosu na ulicach.

W tym fragmencie mowa jest o łagodności Jezusa, podkreślając, że nie kłócił się i nie robił scen publicznie.

1. Piękno łagodności: czego możemy się nauczyć od Jezusa

2. Siła samokontroli: uczenie się na przykładzie Jezusa

1. Przysłów 15:1 – „Odpowiedź łagodna uśmierza gniew, lecz słowo ostre wznieca gniew”.

2. 1 Piotra 3:4 – „Powinno to raczej dotyczyć twojego wnętrza, niewiędnącego piękna łagodnego i cichego ducha, co ma wielką wartość w oczach Boga”.

Mateusza 12:20 Trzciny zgniecionej nie dołamie ani lnu dymiącego nie dogasi, dopóki nie wyda sądu ku zwycięstwu.

Bóg nie złamie słabych, ale da siłę, aż stanie się zadość sprawiedliwości.

1: Bóg da siłę słabym, aby przetrwali trudy życia.

2: Bóg zapewni sprawiedliwość uciśnionym.

1: Izajasz 40:29 Daje moc słabym; a tym, którzy nie mają mocy, dodaje siły.

2: Psalm 9:9 I Pan będzie ucieczką uciśnionych, ucieczką w czasach niedoli.

Mateusza 12:21 I w jego imię będą ufać poganie.

Ten fragment podkreśla wagę zaufania imieniu Jezusa jako pogan.

1: Kiedy pokładamy ufność w Jezusie, możemy mieć wiarę, że On nas zatroszczy.

2: Kiedy polegamy na Jezusie, możemy się na Nim oprzeć w potrzebie.

1: Izajasz 12:2 – „Oto Bóg jest moim zbawieniem; Zaufam i nie będę się lękał; bo Pan Bóg jest moją siłą i moją pieśnią i stał się moim zbawieniem”.

2: Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

Mateusza 12:22 Wtedy przyprowadzono do niego opętanego, ślepego i niemego, i uzdrowił go, tak że ślepy i niemy mówili i widzieli.

Jezus uzdrawia człowieka opętanego, przywracając mu wzrok i mowę.

1. Uzdrawiająca moc Jezusa

2. Jezus demonstruje boski autorytet

1. Mateusza 8:16 – Gdy nastał wieczór, przyprowadzono do niego wielu opętanych, a on słowem wypędzał duchy i uzdrawiał wszystkich chorych.

2. Marka 16:17-18 – A te znaki będą towarzyszyć tym, którzy uwierzą: W moim imieniu będą wyganiać demony; będą mówić nowymi językami; będą chwytać węże swoimi rękami; a gdy wypiją śmiertelną truciznę, wcale im to nie zaszkodzi; na chorych będą kłaść ręce i ci wyzdrowieją.

Mateusza 12:23 I cały lud był zdumiony i mówił: Czy to nie jest syn Dawida?

Ludzie w czasach Jezusa byli zdumieni, gdy zobaczyli, że jest on synem Dawida.

1. Plan Boży: podążanie za proroctwem Syna Dawida

2. Wierzcie w obietnicę: radujcie się Synem Dawida

1. Izajasz 11:1 – „I wyrośnie różdżka z pnia Jessego, a odrośl wyrośnie z jego korzeni”

2. Micheasza 5:2 – „Ale ty, Betlejem Efrata, choć jesteś mały wśród tysięcy Judy, jednak z

ciebie wyjdzie do mnie ten, który ma być władcą w Izraelu”

Mateusza 12:24 Ale gdy faryzeusze to usłyszeli, rzekli: Ten nie wygania diabłów, tylko przez Belzebuba, księcia diabłów.

Faryzeusze oskarżali Jezusa o wypędzanie diabłów mocą Belzebuba, księcia diabłów.

1. Moc Jezusa: jak Jezus pokonuje zło

2. Faryzeusze i ich oskarżenia: zrozumienie niewiary

1. Efezjan 6:12 - Nie walczymy bowiem z ciałem i krwią, ale z księstwami, z mocami, z władcami ciemności tego wieku, z duchowymi zastępami niegodziwości w okręgach niebieskich.

2. Kolosan 2:15 - Rozbroiwszy zwierzchności i moce, uczynił z nich publiczny spektakl, odnosząc w nim triumf nad nimi.

Mateusza 12:25 A Jezus, znając ich myśli, rzekł do nich: Każde królestwo podzielone samo w sobie pustoszeje; i nie ostoi się żadne miasto ani dom wewnętrznie skłócony:

Podzielone królestwo lub dom nie ostoi się.

1. Siła jedności: jak wzmocnić swoje relacje

2. Przezwyciężanie podziałów: jak zjednoczyć podzielone królestwo

1. Efezjan 4:1-3 - „Dlatego ja, więzień Pana, namawiam was, abyście postępowali w sposób godny powołania, do którego zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem zakochani, pragnący zachować jedność Ducha w węźle pokoju”.

2. Psalm 133:1 – „Oto jak dobrze i miło, gdy bracia mieszkają w jedności!”

Mateusza 12:26 A jeśli szatan wygania szatana, jest on podzielony sam w sobie; jak więc ostoi się jego królestwo?

Jezus pyta, jak Szatan może wyrzucić Szatana, jeśli są oni skłóceni między sobą, gdyż oznaczałoby to, że Jego królestwo nie byłoby w stanie się ostać.

1. Jak poznać, że jesteś testowany przez szatana

2. Siła jedności w walce ze złem

1. Efezjan 6:10-18 – Bądźcie mocni w Panu i mocy Jego mocy.

2. Jakuba 4:7 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

Mateusza 12:27 A jeśli ja przez Belzebuba wypędzam diabły, to przez kogo wasze dzieci je wyrzucają? dlatego oni będą waszymi sędziami.

Jezus broni swojej władzy wypędzania demonów, kwestionując władzę dzieci faryzeuszy, aby czyniły to samo.

1: Jezus jest Najwyższy – Nasz Pan Jezus jest jedynym, który ma władzę nad siłami zła.

2: Ostateczny Sędzia – Możemy zaufać Jezusowi, że dokona ostatecznego sądu, ponieważ On jest ostatecznym sędzią.

1: Kolosan 1:17 - On jest przed wszystkim i wszystko w Nim ma istnienie.

2: Jana 5:22 - Albowiem Ojciec nikogo nie sądzi, lecz cały sąd oddał Synowi.

Mateusza 12:28 Jeśli jednak duchem Bożym wyganiam diabły, wówczas przyjdzie do was królestwo Boże.

Jezus twierdzi, że pochodzi z Królestwa Bożego i ma moc wypędzania demonów i złych duchów mocą Ducha Bożego.

1. Moc Boża: jak Jezus demonstruje swój boski autorytet.

2. Zrozumienie Królestwa Bożego: co naprawdę mówi nam Jezus.

1. Łk 11:20 - Ale jeśli palcem Bożym wyganiam diabły, bez wątpienia przyszło do was królestwo Boże.

2. Izajasz 9:6-7 - Dziecię nam się narodziło, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu, i nazwą imię jego: Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Ojciec wieczny , Książę Pokoju. Rozrostowi jego rządu i pokojowi nie będzie końca.

Mateusza 12:29 Albo jak można wejść do domu mocarza i zagrabić jego majątek, jeśli najpierw mocarza nie zwiąże? a wtedy zrujnuje swój dom.

Ten fragment mówi o związaniu Szatana, aby Jezus mógł przynieść zbawienie.

1. Moc Jezusa: związanie mocarza i zrujnowanie jego domu

2. Wpływ zbawienia: uwolnienie szatana i przywrócenie Królestwa Bożego

1. Kolosan 2:14-15 – „Wymazawszy pismo wymagań, które było przeciwko nam i które było nam przeciwne. Usunął je, przybijając je do krzyża”.

2. Rzymian 8:1-2 – „Teraz więc nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie. Albowiem zakon Ducha życia w Chrystusie Jezusie uwolnił was od zakonu grzechu i śmierci”.

Mateusza 12:30 Kto nie jest ze mną, jest przeciwko mnie; a kto nie zbiera ze mną, rozprasza.

Kto nie sprzymierzył się z Bogiem, jest przeciwko Niemu i jego wysiłki zostaną rozproszone.

1: Musimy być z Bogiem, jeśli chcemy odnieść sukces w naszych wysiłkach.

2: Aby naprawdę być zjednoczonym z Bogiem, musimy się z Nim gromadzić i nie rozpraszać naszych wysiłków.

1: Kaznodziei 4:9-12 – Lepsze są dwie osoby niż jedna, ponieważ współpracując można osiągnąć więcej.

2: Przysłów 27:17 – Żelazo ostrzy żelazo, więc jeden człowiek ostrzy drugiego.

Mateusza 12:31 Dlatego powiadam wam: Wszelki grzech i bluźnierstwo będą ludziom odpuszczone, ale bluźnierstwo przeciw Duchowi Świętemu nie będzie ludziom odpuszczone.

Grzech i bluźnierstwo można wybaczyć, ale bluźnierstwo przeciwko Duchowi Świętemu nie.

1: Bóg jest miłosierny i przebaczający, ale nie możemy wystawiać Jego cierpliwości na próbę.

2: Bóg jest nadal łaskawy i kochający, nawet gdy popełniamy błędy, ale nie możemy uważać Jego łaski za coś oczywistego.

1: Efezjan 2:4-5 - Ale Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości, jaką nas umiłował , nawet gdy umarliśmy przez upadki, ożywił nas wraz z Chrystusem; łaską zbawieni jesteście —

2:1 Jana 1:9 - Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.

Mateusza 12:32 I kto powie słowo przeciwko Synowi Człowieczemu, będzie mu odpuszczone, ale kto powie przeciwko Duchowi Świętemu, nie będzie mu odpuszczone ani w tym świecie, ani w przyszłym.

Jezus naucza, że każdemu, kto będzie mówił przeciwko Synowi Człowieczemu, zostanie przebaczone, ale nie temu, kto będzie mówił przeciwko Duchowi Świętemu.

1. Moc przebaczenia w Jezusie

2. Świętość Ducha Świętego

1. Rzymian 8:26-27 – Podobnie Duch pomaga nam w naszej słabości. Nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w westchnieniach, których nie da się wyrazić słowami.

2. 1 Jana 1:9 - Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.

Mateusza 12:33 Albo uczyńcie dobrym drzewo i jego owoc; albo spraw, aby drzewo było zepsute i jego owoc był zepsuty, bo po owocu poznaje się drzewo.

Drzewo poznaje się po owocach; dobre drzewa wydają dobre owoce, a zepsute drzewa wydają zepsute owoce.

1. Siła naszych działań: jak nasze wybory determinują nasze dziedzictwo

2. Co puszczamy w świat: konsekwencje naszych słów i czynów

1. Galacjan 6:7-8 - Nie dajcie się zwieść: Bóg nie daje się naśmiewać, bo co kto posieje, to i żąć będzie. 8 Kto bowiem sieje dla własnego ciała, z ciała będzie żnił zepsucie, a kto sieje dla Ducha, z Ducha będzie zbierał życie wieczne.

2. Jakuba 3:17-18 - Ale mądrość z góry jest najpierw czysta, potem pokojowa, łagodna, otwarta na rozum, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, bezstronna i szczera. 18 A żniwo sprawiedliwości sieją w pokoju ci, którzy czynią pokój.

Mateusza 12:34 Pokolenie żmijowe, jak możecie, będąc źli, mówić dobre rzeczy? bo z obfitości serca mówią usta.

Usta mówią według obfitości serca, więc źli nie mogą mówić dobrych rzeczy.

1. Sedno sprawy: jak obfitość serca wpływa na naszą mowę

2. Uważaj na to, co mówisz: jak nasze słowa ujawniają nasz charakter

1. Jakuba 3:1-12 – Moc języka

2. Mateusza 15:18-20 – Co kala człowieka

Mateusza 12:35 Dobry człowiek z dobrego skarbca serca wydobywa rzeczy dobre, a zły człowiek ze złego skarbca wydobywa rzeczy złe.

Dobry człowiek wydobywa ze swego serca dobre rzeczy, a zły człowiek wydobywa ze swego serca złe rzeczy.

1. Siła naszych myśli: tym, o czym myślimy, stajemy się

2. Pielęgnowanie serca świętości i czystości

1. Filipian 4:8-9 – „W końcu, bracia, wszystko, co prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co godne pochwały, jeśli jest jakaś doskonałość, jeśli jest coś godnego chwalcie, myślcie o tym. Czego się nauczyliście, co otrzymaliście, co usłyszeliście i co zobaczyliście we mnie, praktykujcie to, a Bóg pokoju będzie z wami.

2. Hebrajczyków 10:22 – „Przybliżmy się ze szczerym sercem, z całkowitą pewnością wiary, z sercami oczyszczonymi ze złego sumienia i obmytymi ciałami czystą wodą”.

Mateusza 12:36 Ale powiadam wam: Z każdego bezużytecznego słowa, które ludzie wypowiedzą, zdadzą sprawę w dzień sądu.

Każde bezużyteczne słowo, które zostanie wypowiedziane, zostanie osądzone w dniu sądu.

1: Uważaj na swoje słowa – Mateusz 12:36

2: Uważaj na to, co mówisz – Mateusz 12:36

1: Jakuba 3:1-12 – Oswajanie języka

2: Przysłów 18:21 – Władza życia i śmierci jest w języku.

Mateusza 12:37 Bo na podstawie twoich słów będziesz usprawiedliwiony i na podstawie twoich słów będziesz potępiony.

Werset ten uczy, że nasze słowa zadecydują o naszym usprawiedliwieniu lub potępieniu.

1: Siła naszych słów – powinniśmy mądrze używać naszych słów, ponieważ mogą one mieć potężny i trwały wpływ na nas samych i innych.

2: Konsekwencje naszych słów – nasze słowa mogą powodować pozytywne lub negatywne konsekwencje, w zależności od tego, jak zostaną użyte.

1: Jakuba 3:5-8 – Nasze słowa mają moc błogosławienia lub przeklinania i powinniśmy starać się używać ich w sposób budujący i zachęcający.

2: Przysłów 12:18 – Właściwe słowa we właściwym czasie mogą przynieść uzdrowienie i pokój.

Mateusza 12:38 Wtedy odpowiedzieli niektórzy z uczonych w Piśmie i faryzeuszy, mówiąc: Nauczycielu, zobaczymy znak od ciebie.

Uczeni w Piśmie i faryzeusze prosili Jezusa o znak potwierdzający Jego władzę.

1) Siła prośby: jak zadawanie pytań może prowadzić do odpowiedzi

2) Poszukiwanie znaków: Czego faryzeusze mogą nas nauczyć o wierze

1) Mateusza 16:1-4

2) Jana 4:48-51

Mateusza 12:39 A on odpowiadając, rzekł do nich: Pokolenie złe i cudzołożne szuka znaku; i nie będzie mu dany żaden znak, jak tylko znak proroka Jonasza:

Jezus mówi ludziom, że będzie im dany znak, znak proroka Jonasza.

1. Znak Jonasza: czego Biblia uczy nas o interwencji Boga w naszym życiu

2. Poszukiwanie znaków: rozpoznawanie cudów Boga w życiu codziennym

1. Łk 11:29-30 – Gdy tłumy się zwiększały, zaczął mówić: „To pokolenie jest pokoleniem złym. Szuka znaku, ale żaden znak nie będzie mu dany, z wyjątkiem znaku Jonasza.

2. Psalm 78:12-14 - Rozdzielił morze i pozwolił im przejść przez nie, i sprawił, że wody stanęły jak kupa. W dzień prowadził ich w obłoku, a całą noc w świetle ognistym. Rozłupał skały na pustyni i dał im pić obficie jak z głębin.

Mateusza 12:40 Bo jak Jonasz był trzy dni i trzy noce w brzuchu wieloryba; tak Syn

Człowieczy będzie trzy dni i trzy noce w sercu ziemi.

Czas Jonasa w brzuchu wieloryba jest symbolem śmierci i zmartwychwstania Jezusa.

1: Jezus umarł i zmartwychwstał, aby zbawić nas od naszych grzechów.

2: Jezus jest zmartwychwstaniem i życiem; wiara w Niego daje życie wieczne.

1: Jana 11:25 Jezus jej odpowiedział: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie.

2: Rzymian 5:8 Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Mateusza 12:41 Mieszkańcy Niniwy staną na sądzie z tym pokoleniem i potępią je, ponieważ dzięki nawoływaniu Jonasza okazali skruchę; a oto tu jest ktoś większy niż Jonasz.

Mieszkańcy Niniwy pokazują, że pokuta może prowadzić do zbawienia, nawet jeśli ludzie są daleko od Boga.

1. Pokuta prowadzi do zbawienia, niezależnie od tego, na którym etapie życia się znajdujesz.

2. Łaska Boża jest większa, niż ktokolwiek z nas może sobie wyobrazić.

1. Jonasz 3:1-10 – Mieszkańcy Niniwy uwierzyli w Boże przesłanie i pokutowali.

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Mateusza 12:42 Królowa z południa stanie na sądzie z tym pokoleniem i potępi je, bo przybyła z krańców ziemi, aby słuchać mądrości Salomona; a oto tu jest ktoś większy niż Salomon.

Ten fragment mówi o sile większej niż Salomon, który przyjdzie i będzie sądził to pokolenie.

1: Musimy szukać mądrości Bożej, tak jak królowa Południa szukała mądrości Salomona.

2: Nie możemy lekceważyć mocy Boga, ponieważ jest On większy niż jakikolwiek światowy przywódca.

1: Jakuba 1:5 – „Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje szczodrze i nie wypomina, a będzie mu dana.”

2: Przysłów 2:1-5 – „Synu mój, jeśli przyjmiesz moje słowa i zakryjesz przed sobą moje przykazania, nakłonisz ucha do mądrości i przyłożysz serce do zrozumienia; zaiste, jeśli będziesz wołał o wiedzę i podnieś głos swój, by wyrozumieć; jeśli będziesz jej szukać jak srebra i szukać jej jak ukrytych skarbów, wtedy zrozumiesz bojaźń Pańską i znajdziesz wiedzę o Bogu.

Mateusza 12:43 Gdy duch nieczysty wyjdzie z człowieka, chodzi po suchych miejscach, szukając odpoczynku, ale nie znajduje.

Duch nieczysty szuka odpoczynku w suchych miejscach, ale go nie znajduje.

1. Walka o znalezienie odpoczynku w zmęczonym świecie

2. Znajdowanie pocieszenia w chwilach zniechęcenia

1. Izajasz 40:30-31 – Nawet młodzi będą omdlewać i znużeni, a młodzieńcy upadną wyczerpani; ale ci, którzy czekają na Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; będą chodzić i nie ustaną.

2. Psalm 127:2 - Daremnie wstawacie wcześnie i późno kładziecie się na odpoczynek, jedząc chleb niespokojnej pracy; bo daje sen umiłowanemu swemu.

Mateusza 12:44 Potem mówi: Wrócę do mojego domu, skąd wyszedłem; a gdy przyszedł, zastał je puste, wymiecione i przystrojone.

Jezus mówi o człowieku, który wraca do domu i zastaje go pustym i czystym.

1. „Moc czystości: lekcje z przypowieści Jezusa”

2. „Znalezienie zadowolenia w pustym domu”

1. Izajasz 40:11 – Będzie pasł swoją trzodę jak pasterz; zbierze baranki w swoje ramiona; będzie je nosił na swoim łonie, a młode będzie prowadził delikatnie.

2. Przysłów 24:3-4 – Mądrością buduje się dom i rozumem go umacnia; dzięki wiedzy pokoje są wypełnione wszelkimi cennymi i przyjemnymi bogactwami.

Mateusza 12:45 Potem idzie i bierze ze sobą siedem innych duchów, bardziej niegodziwych od siebie, i wchodzą i tam mieszkają, a ostateczny stan tego człowieka jest gorszy niż pierwszy. Tak będzie i z tym niegodziwym pokoleniem.

Jezus ostrzega ludzi, że grzech doprowadzi do gorszego stanu niż wcześniej i że to samo będzie dotyczyć obecnego niegodziwego pokolenia.

1. Niebezpieczeństwo grzechu: ostrzeżenie Jezusa

2. Koszt niegodziwości: uczenie się od Jezusa

1. Jakuba 1:14-15 – Jednak każdy człowiek ulega pokusie, gdy zostaje zwabiony i znęcony przez własne pragnienie. Wtedy pożądanie, gdy pocznie, rodzi grzech, a grzech, gdy dojrzeje, rodzi śmierć.

2. Przysłów 14:12 - Jest droga, która wydaje się człowiekowi słuszna, ale jej końcem jest droga do śmierci.

Mateusza 12:46 Gdy on jeszcze mówił do ludu, oto jego matka i jego bracia stali na zewnątrz, chcąc z nim rozmawiać.

Rodzina Jezusa próbowała z nim rozmawiać, gdy nauczał lud.

1. Znaczenie skupienia się na wykonywanym zadaniu, nawet gdy rodzina próbuje nas odciągnąć.

2. Przykład Jezusa, jak przedkładać potrzeby innych nad własną rodzinę.

1. Filipian 2:3-4 – Nie czyń niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenij innych ponad siebie.

2. Marka 3:31-35 – Przyszła do Jezusa matka i bracia, a on odpowiedział: „Kto pełni wolę Bożą, ten jest moim bratem, siostrą i matką”.

Mateusza 12:47 Wtedy ktoś mu powiedział: Oto twoja matka i twoi bracia stoją na zewnątrz i chcą z tobą rozmawiać.

Do Jezusa podeszła matka i rodzeństwo, którzy chcieli z Nim porozmawiać.

1. Znaczenie rodziny i potrzeba priorytetowego traktowania relacji z najbliższymi.

2. Przykład Jezusa, który znajdował czas na rozmowy z rodziną, nawet w trakcie swojej służby.

1. Marka 3:31-35 – Rodzina Jezusa próbowała go powstrzymać.

2. Mateusza 10:37 – Nauczanie Jezusa o znaczeniu kochania rodziny.

Mateusza 12:48 A on odpowiadając, rzekł do tego, który mu powiedział: Kto jest moją matką? i kim są moi bracia?

Jezus kwestionuje sens rodziny i kwestionuje tradycyjną definicję.

1. Rodzina to coś więcej niż tylko krew: odkrywanie znaczenia rodziny poza związkami biologicznymi

2. Wezwanie do miłości: wyzwanie Jezusa, by rozpoznać nasze wspólne człowieczeństwo

1. Mateusza 22:34-40 – Przypowieść Jezusa o dobrym Samarytaninie

2. Marka 12:28-31 – Przykazanie Jezusa, aby kochać Boga i bliźniego

Mateusza 12:49 I wyciągnął rękę ku swoim uczniom i rzekł: Oto moja matka i moi bracia!

Jezus ogłosił, że jego uczniowie są jego rodziną.

1: Rodzina, którą wybierzemy, może być tak samo ważna jak rodzina, w której się urodziliśmy.

2: Przestrzeganie przykazań Boga może nas do Niego zbliżyć i uczynić członkami tej samej rodziny.

1: Jana 15:13 – „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

2: Galacjan 6:10 – „W miarę możliwości czyńmy dobrze wszystkim ludziom, a zwłaszcza domownikom wiary”.

Mateusza 12:50 Bo kto pełni wolę mojego Ojca, który jest w niebie, ten jest moim bratem, siostrą i matką.

Ten fragment uczy nas, jak ważne jest wypełnianie woli Bożej.

1: Wszyscy jesteśmy zjednoczeni w Chrystusie, gdy jesteśmy posłuszni woli Bożej.

2: Podążanie za wolą Bożą prowadzi nas do społeczności z Nim i między sobą.

1: Jana 15:14 – „Jesteście moimi przyjaciółmi, jeśli czynicie to, co wam przykazuję”.

2: Dzieje Apostolskie 10:34-35 – „Wtedy Piotr otworzył usta i rzekł: „Zaprawdę rozumiem, że Bóg nie jest stronniczy, lecz w każdym narodzie miły Mu jest ten, kto się go boi i postępuje sprawiedliwie”.

Mateusza 13 to zbiór przypowieści, których Jezus używa do opisania królestwa niebieskiego, ilustrując jego wartość, wzrost i ostateczne spełnienie.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się przypowieścią o siewcy (Mateusza 13:1-9), w której ziarno zasiane na różnych rodzajach gleby reprezentuje różne reakcje na Słowo Boże. Kiedy Jego uczniowie pytają Go, jak używa przypowieści, Jezus wyjaśnia, że używa ich, aby objawiać prawdy tym, którzy są otwarci, i ukrywać je przed tymi, którzy nie są (Mateusza 13:10-17). Następnie interpretuje przypowieść o siewcy dla swoich uczniów (Ew. Mateusza 13:18-23).

2. akapit: Jezus przytacza więcej przypowieści o królestwie - Przypowieść o chwastach wśród pszenicy wyjaśniająca współistnienie dobra i zła aż do czasów ostatecznych, kiedy Bóg je oddzieli (Mt 13:24-30), Przypowieść o ziarnku gorczycy i drożdżach podkreślająca, jak królestwo zaczyna się od małego, ale znacznie rośnie (Mateusz 13:31-33). Po opowiedzeniu tych przypowieści Jezus na osobności wyjaśnia swoim uczniom znaczenie przypowieści o chwastach (Mt 13,36-43).

3. akapit: W tej ostatniej części Jezus opowiada jeszcze trzy krótkie przypowieści – Ukryty skarb, Handlarz pereł i Sieć rybacka – wszystkie podkreślające ogromną wartość królestwa i to, że wymaga ono całkowitego zaangażowania od tych, którzy go szukają (Mateusz 13:44-50). Kiedy kończy te nauki w swoim rodzinnym mieście Nazaret, ludzie są zdumieni, ale także obrażają się, ponieważ znają jego rodzinę. Dlatego pomimo jego mądrości i cudownych czynów nie wierzą w niego, co prowadzi Jezusa do uwagi, że prorok pozbawiony jest czci tylko w swoim rodzinnym mieście i wśród swoich bliskich.

Mateusza 13:1 Tego samego dnia Jezus wyszedł z domu i usiadł nad brzegiem morza.

Jezus poszedł nad morze, aby nauczać.

1: Jezus udał się nad morze, aby nas nauczyć, że zawsze jest gotowy dzielić się z nami swoją mądrością i wiedzą.

2: Jezus udał się nad morze, aby pokazać nam, że jest gotowy zrobić wszystko, co w jego mocy, aby szerzyć Dobrą Nowinę.

1: Marka 4:1-2 - I znowu zaczął nauczać nad morzem, i zebrało się u niego mnóstwo wielkie, tak że wszedł na statek i usiadł na morzu; a całe mnóstwo było nad morzem na lądzie.

2: Jana 21:25 - Jest też wiele innych rzeczy, których dokonał Jezus, a które, gdyby je spisano wszyscy, sądzę, że i świat nie pomieściłby ksiąg, które należy napisać. Amen.

Mateusza 13:2 I zebrały się u niego wielkie tłumy, tak że wszedł do łodzi i usiadł; a cały lud stanął na brzegu.

Tłumy zgromadziły się wokół Jezusa, więc On wsiadł na statek i stamtąd rozmawiał z nimi.

1. Jezus był gotowy dołożyć wszelkich starań, aby dotrzeć do ludzi.

2. Zawsze powinniśmy być otwarci na kontakt z innymi.

1. Jana 4:7-8 – „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, bo miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością”.

2. Marka 12:29-31 – „Jezus odpowiedział: «Najważniejsze jest: «Słuchaj, Izraelu: Pan, Bóg nasz, Pan jest jeden. I będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą. Drugie jest to: «Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego». Nie ma innego przykazania większego od tych.'”

Mateusza 13:3 I mówił im wiele w przypowieściach, mówiąc: Oto siewca wyszedł siać;

Jezus udziela lekcji na temat znaczenia szerzenia ewangelii poprzez przypowieść o siewcy.

1: „Przypowieść o siewcy: moc słowa Bożego”

2: „Przypowieść o siewcy: Zbieramy to, co siejemy”

1: Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

2: Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem.”

Mateusza 13:4 A gdy siał, niektóre nasiona padły na drogę, a ptaki przyleciały i wydziobały je.

Przypowieść o siewcy wyjaśnia, w jaki sposób Słowo Boże rozprzestrzenia się.

1. „Siewanie z wiarą: zbieranie żniwa błogosławieństw”

2. „Ptactwo i siewca: Zrozumienie potęgi wroga”

1. Marka 4:14-20

2. Psalm 126:5-6

Mateusza 13:5 Niektórzy upadli na miejsca skaliste, gdzie nie mieli zbyt wiele ziemi, i natychmiast wzeszli, bo nie mieli głębokości ziemi.

Przypowieść o siewcy uczy nas, że ziarno, aby mogło rosnąć, musi mieć głębokie korzenie.

1. Im głębszy korzeń, tym większe żniwo

2. Kultywowanie serca wiary

1. Kolosan 2:7 - Wkorzenieni i zbudowani na nim, i utwierdzeni w wierze, jak was nauczono, obfitując w niej z dziękczynieniem.

2. Psalm 1:3 - Będzie jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód, które wydaje swój owoc w swoim czasie; jego liść również nie więdnie; i cokolwiek uczyni, pomyślnie się powiedzie.

Mateusza 13:6 A gdy wzeszło słońce, zostały poparzone; a ponieważ nie miały korzenia, uschły.

Przypowieść o siewcy pokazuje różnicę między tymi, którzy mają korzenie, a tymi, którzy nie mają.

1. Wartość posiadania solidnego fundamentu w wierze

2. Niebezpieczeństwo posiadania wiary na poziomie powierzchniowym

1. Kolosan 2:7 – „Wkorzenieni i zbudowani na nim, i utwierdzeni w wierze, jak was nauczono, obfitujący w dziękczynienie”.

2. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

Mateusza 13:7 A niektórzy padli między ciernie; i wyrosły ciernie, i zagłuszyły je.

Przypowieść o siewcy uczy, że wiara niektórych ludzi zostaje zdławiona przez pokusy świata.

1: Prawdziwa wiara jest zakorzeniona w Słowie Bożym i chroniona przed pokusami świata.

2: Aby mieć silną wiarę, musimy inwestować w słuchanie i zrozumienie słowa Bożego.

1: Kolosan 3:2 – Skupiajcie się na tym, co w górze, a nie na tym, co na ziemi.

2: Hebrajczyków 12:1 - Skoro więc jesteśmy otoczeni tak wielkim obłokiem świadków, odłóżmy także wszelki ciężar i grzech, który tak bardzo nas przylgnął, i biegnijmy wytrwale w wyznaczonym nam wyścigu.

Mateusza 13:8 Inni zaś padli na dobrą ziemię i przynieśli owoc, niektórzy stokrotny, inni sześćdziesięciokrotny, a niektórzy trzydziestokrotny.

Dobra gleba przynosi wspaniałe żniwa.

1: Dobre żniwa zależą od dobrej gleby

2: Dobra gleba zapewnia obfitość

1:2 Koryntian 9:6-8 - „Ale to mówię: Kto skąpo sieje, ten i skąpo sieje, a kto sieje obficie, i obficie żąć będzie. Niech więc każdy daje, jak chce w swoim sercu, nie z niechęcią lub z konieczności, gdyż Bóg miłuje radosnego dawcę. I Bóg może zlać na was całą obfitość łask, abyście mając zawsze pod dostatkiem wszystkiego, mieli obfitość do każdego dobrego dzieła.

2: Jana 4:35-38 – „Czy nie mówicie: «Pozostają jeszcze cztery miesiące, a potem nadejdą żniwa»? Oto powiadam wam, podnieście oczy i przyjrzyjcie się polom, bo już zbielały na żniwo. A kto żnie, otrzymuje zapłatę i zbiera owoc na życie wieczne, aby zarówno ten, który sieje, jak i ten, który zbiera, razem się radowali. W tym bowiem prawdziwe jest powiedzenie: Jeden sieje, a drugi zbiera. Posłałem was, abyście żnili to, nad czym się nie trudziliście; inni pracowali, a wy weszliście w ich prace”.

Mateusza 13:9 Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha.

Ten fragment jest przypomnieniem, aby słuchać słowa Bożego z otwartym sercem i umysłem.

1. „Słuchajmy słowa Bożego”

2. „Otwórz swoje serce i umysł, aby usłyszeć Słowo Boże”

1. Izajasz 50:4-5 – „Pan Bóg dał mi język tych, którzy są pouczeni, abym wiedział, jak słowem wspierać spracowanego. Rano się budzi; budzi moje ucho, abym słuchał jako ci, którzy są nauczani”.

2. Jakuba 1:19-21 – „Wiedzcie to, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu; bo gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej. Dlatego odrzućcie wszelki brud i szalejącą niegodziwość i przyjmijcie z łagodnością wszczepione słowo, które jest w stanie ocalić wasze dusze”.

Mateusza 13:10 I przyszli uczniowie, i rzekli do niego: Dlaczego mówisz do nich w przypowieściach?

Uczniowie pytali Jezusa, dlaczego przemawia do ludzi w przypowieściach.

1: Bóg przemawia do nas w sposób, który zachęca nas do poszukiwania głębszego zrozumienia.

2: Bóg przemawia do nas w przypowieściach, które pomagają nam zbliżyć się do Niego i zrozumieć prawdy duchowe.

1: Psalm 78:2 - Otworzę usta w przypowieści: wypowiem dawne ciemne słowa:

2: Łk 8:9-10 - I pytali go uczniowie jego, mówiąc: Cóż to może być za przypowieść? I rzekł: Wam dano poznać tajemnice królestwa Bożego, innym natomiast w przypowieściach; aby patrząc nie widzieli i słysząc nie rozumieli.

Mateusza 13:11 Odpowiedział im i rzekł: Wam dano znać tajemnice królestwa niebieskiego, im zaś nie dano.

Jezus wyjaśnia swoim uczniom tajemnicę Królestwa Niebieskiego.

1. Zrozumienie tajemnic Królestwa Niebieskiego

2. Poszukiwanie Mądrości Bożej w celu odblokowania tajemnic Królestwa Niebieskiego

1. Jakuba 1:5 „Jeśli komuś z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana.”

2. Psalm 25:14 „Tajemnica Pana jest u tych, którzy się go boją, i On objawi im swoje przymierze”.

Mateusza 13:12 Bo kto ma, temu będzie dodane i będzie miał więcej w obfitości; a kto nie ma, i to, co ma, zostanie mu zabrane.

Ci, którzy mają, otrzymają więcej, a ci, którzy nie mają, zostaną pozbawieni tego, co mają.

1. Obfitość Boga dla Jego ludu: zrozumienie błogosławieństw dobrobytu

2. Błogosławieństwo zadowolenia: znajdowanie spokoju pośród przeciwności losu

1. Jakuba 1:2-4 - Potraktujcie to jako czystą radość, bracia i siostry, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, ponieważ wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało.

2. Psalm 37:25 – Byłem młody, a teraz jestem już stary, a nigdy nie widziałem sprawiedliwych opuszczonych ani ich dzieci żebrzących o chleb.

Mateusza 13:13 Dlatego mówię do nich w przypowieściach, bo oni nie widzą; i słysząc, nie słyszą i nie rozumieją.

Jezus uczy ludzi o królestwie niebieskim poprzez przypowieści, ponieważ oni nie są w stanie go pojąć.

1. Zrozumienie Królestwa Niebieskiego: odkrywanie przypowieści Jezusa

2. Rozeznanie: wierne słuchanie i widzenie tego, co pokazuje nam Bóg

1. Przysłów 4:7 – Mądrość jest rzeczą najważniejszą; nabywajcie więc mądrości, a za wszystko, co zdobywacie, nabywajcie rozumu.

2. Jana 8:31-32 - Wtedy Jezus rzekł do Żydów, którzy w niego uwierzyli: Jeśli wytrwacie w nauce mojej, będziecie prawdziwie moimi uczniami; I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.

Mateusza 13:14 I wypełniło się na nich proroctwo Izajasza, które mówi: Słuchać będziecie, a nie zrozumiecie; i patrząc, zobaczycie, a nie ujrzycie:

Proroctwo Izajasza spełniło się w ludziach, którzy nie rozumieją tego, co słyszą i nie postrzegają tego, co widzą.

1. „Widzieć i słyszeć, ale nie rozumieć: wypełnienie proroctwa Izajasza”

2. „Wybór nierozumienia: przezwyciężenie wypełnienia proroctwa Izajasza”

1. Izajasz 6:9-10 – „I rzekł: Idź i powiedz temu ludowi: Rzeczywiście słuchacie, ale nie rozumiecie, i rzeczywiście widzicie, ale nie dostrzegacie. Utuczcie serce tego ludu i utuczcie ich uszy ociężałymi i zamknęli oczy, aby oczami nie widzieli i uszami nie słyszeli, i sercem nie rozumieli, i nie nawrócili się, i nie zostali uzdrowieni.”

2. Rzymian 11:8-10 – „Zgodnie z tym, jak napisano, dał im Bóg ducha snu, oczy, których nie widzą i uszy, których nie słyszą, aż do dnia dzisiejszego. I Dawid mówi: Niech ich niech stół stanie się sidłem i pułapką, i zgorszeniem, i zapłatą dla nich. Niech zaćmią się ich oczy, aby nie widzieli, i zawsze pochylają swój grzbiet.

Mateusza 13:15 Bo serce tego ludu otępiało, uszy ich otępiały, a oczy ich przymknęły; aby w żadnym momencie nie widzieli oczami i nie słyszeli uszami, i sercem nie zrozumieli, i nie nawrócili się, a ja ich nie uzdrowię.

Ten fragment mówi o tym, jak ludzie mogą być duchowo ślepi i głusi na Słowo Boże.

1: Nie zamykaj oczu na Słowo Boże

2: Słuchanie i oglądanie Słowa Bożego z otwartym sercem

1: Izajasz 6:9-10 – Idźcie i powiedzcie temu ludowi: Słuchajcie, ale nie rozumiejcie; i rzeczywiście widzicie, ale nie postrzegacie. Utucz serce tego ludu, zagłusz jego uszy i zamknij jego oczy; aby oczami nie widzieli i uszami nie słyszeli, i sercem nie rozumieli, i nie nawrócili się, i nie zostali uzdrowieni.

2: Jana 12:37-40 - A choć tyle cudów uczynił przed nimi, a oni w niego nie uwierzyli, aby się spełniło słowo proroka Izajasza, które wypowiedział: Panie, któż uwierzył naszej opowieści? i komu zostało objawione ramię Pańskie? Dlatego nie mogli uwierzyć, bo znowu Izajasz powiedział: Zaślepił ich oczy i zatwardził ich serce; aby nie widzieli oczami i nie rozumieli sercem, i nie nawrócili się, a żebym ich uzdrowił.

Mateusza 13:16 Ale błogosławione są wasze oczy, że widzą i wasze uszy, że słyszą.

Jezus błogosławi tych, którzy mogą zobaczyć i usłyszeć Jego nauki.

1. Dar wzroku i słuchu: widzenie i słuchanie przesłania Bożego.

2. Radujcie się błogosławieństwami oglądania i słuchania Słowa Bożego.

1. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa.

2. Psalm 119:18 - Otwórz moje oczy, abym mógł oglądać cuda z Twojego prawa.

Mateusza 13:17 Bo zaprawdę powiadam wam: Wielu proroków i sprawiedliwych chciało zobaczyć to, co wy widzicie, a nie zobaczyli; i słyszeć to, co wy słyszycie, a nie słyszeliście.

Prorocy i prawi ludzie z przeszłości pragnęli doświadczyć błogosławieństw, jakie otrzymało obecne pokolenie.

1: Bądźmy wdzięczni za otrzymane przywileje i korzystajmy z nich, aby chwalić Boga.

2: Powinniśmy starać się żyć w prawości, abyśmy doświadczyli tych samych błogosławieństw, co prorocy i prawi ludzie w przeszłości.

1: Efezjan 5:20 – „Dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego Jezusa Chrystusa”.

2: Psalm 112:1 – „Chwalcie Pana. Błogosławiony mąż, który się boi Pana i ma wielką upodobanie w Jego przykazaniach.”

Mateusza 13:18 Słuchajcie więc przypowieści o siewcy.

Przypowieść o siewcy jest lekcją o tym, jak ważne jest zrozumienie słowa Bożego.

1: Siewca i ziarno: czego przypowieść o siewcy uczy nas o Słowie Bożym

2: Moc przypowieści: jak przypowieści mogą pomóc nam zrozumieć Słowo Boże

1: Izajasz 55:10-11 – „Jak bowiem deszcz i śnieg spadają z nieba i tam nie wracają, lecz nawadniają ziemię, sprawiając, że rodzi i kiełkuje, dając ziarno siewcy i chleb jedzącemu, tak będzie moje słowo, które wychodzi z moich ust; nie wróci do mnie puste, ale wykona to, co zamierzyłem, i pomyślnie dokona tego, z czym je posłałem.

2:2 Tymoteusza 3:16-17 – „Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania i wychowywania w sprawiedliwości, aby człowiek Boży był kompetentny, przygotowany do wszelkiego dobrego dzieła. ”

Mateusza 13:19 Do każdego, kto słucha słowa o królestwie, a nie rozumie go, wtedy przychodzi Zły i porywa to, co zostało zasiane w jego sercu. To jest ten, który otrzymał nasienie przy drodze.

Przejście Kiedy ktoś słyszy słowo o Królestwie, ale go nie rozumie, przychodzi Zły i zabiera ziarno zasiane w jego sercu.

1. Nie pozwólmy, aby niegodziwy ukradł nasze serca

2. Zrozumienie Słowa o Królestwie jest niezbędne dla duchowego wzrostu

1. Łk 8,11-15 – Przypowieść o siewcy

2. Efezjan 6:11-12 – Załóżcie całą zbroję Bożą

Mateusza 13:20 Ale ten, który przyjął nasienie na miejsca skaliste, ten jest tym, który słucha słowa i z radością je przyjmuje;

Osoba, która słucha słowa Bożego i z radością je przyjmuje, to ten, który zasadził swoje ziarno w kamienistej ziemi.

1. Radość z przyjmowania Słowa Bożego

2. Zasianie ziarna ewangelii na kamienistej ziemi

1. Psalm 119:162 - Raduję się z Twojego słowa jak ten, kto znajduje wielki łup.

2. Rzymian 10:17 - A zatem wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego.

Mateusza 13:21 Jednak nie ma w sobie korzenia, ale do czasu trwa; bo gdy przychodzi ucisk lub prześladowanie z powodu słowa, z czasem się obraża.

Brak wykorzenienia prowadzi do zmienności w obliczu trudności.

1: Wytrwajcie w wierze pomimo prześladowań

2: Konieczność posiadania solidnego fundamentu w Chrystusie

1: Rzymian 5:3-5 „Nie tylko to, ale i chlubimy się cierpieniami naszymi, wiedząc, że cierpienie rodzi wytrwałość, wytrwałość – charakter, a charakter – nadzieję. A nadzieja nas nie zawstydza, ponieważ miłość Boga rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.”

2: Jakuba 1:2-4 „Uważajcie, bracia moi, za czystą radość, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i kompletne, nie pozbawione niczego.”

Mateusza 13:22 Ten także, który otrzymał potomstwo między cierniem, jest tym, który słucha słowa; a troska o ten świat i ułuda bogactwa zagłuszają słowo, tak że staje się bezowocny.

Troska o świat i ułuda bogactwa mogą zadusić słowo Boże i uczynić je bezowocnym.

1: Aby być naprawdę owocnymi, musimy skupić się na Bogu, a nie na doczesnych dobrach.

2: Miłość do pieniędzy może być przeszkodą w słuchaniu słowa Bożego.

1: Łk 12:15 - „I rzekł do nich: Uważajcie i strzeżcie się chciwości, bo życie człowieka nie zależy od obfitości tego, co posiada.”

2:1 Tymoteusza 6:10 – „Albowiem umiłowanie pieniędzy jest korzeniem wszelkiego zła, przez co niektórzy w swojej chciwości odeszli od wiary i przeniknęli się wieloma smutkami”.

Mateusza 13:23 Ale tym, który przyjął ziarno na dobrą ziemię, jest ten, kto słucha słowa i rozumie je; która też wydaje owoc i rodzi, niektórzy stokrotny, inni sześćdziesięciokrotny, inni trzydziestokrotny.

Przypowieść o siewcy pokazuje, że ci, którzy słuchają słowa Bożego i rozumieją je, przyniosą obfity owoc.

1. Wydawanie owoców: moc posłuszeństwa

2. Wzrastanie w wierze: nagrody za słuchanie i zrozumienie Słowa Bożego

1. Galacjan 5:22-23 - Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa.

2. Psalm 19:7-8 - Prawo Pańskie jest doskonałe i ożywia duszę; świadectwo Pana jest pewne i czyni mądrym prostego; przykazania Pana są słuszne, radują serce; przykazanie Pana jest czyste i oświeca oczy.

Mateusza 13:24 Inną przypowieść przedstawił im, mówiąc: Podobne jest królestwo niebieskie do człowieka, który posiał dobre nasienie na swojej roli:

Jezus opowiedział przypowieść o człowieku, który zasiał na swojej roli dobre ziarno, aby zilustrować Królestwo Niebieskie.

1. Boże żniwo: dobre nasienie Jego Królestwa

2. Przypowieść o siewcy: Jak zasiać dobre ziarno w Królestwie Niebieskim

1. Galacjan 6:7-8 – „Nie dajcie się zwieść: Bóg nie daje się naśmiewać, bo cokolwiek sieje,

to i żąć będzie. Kto bowiem sieje dla własnego ciała, z ciała będzie żąć skażenie, ale ten kto sieje dla Ducha, z Ducha będzie zbierał życie wieczne.”

2. Mateusza 7:15-20 – „Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w owczej skórze, ale wewnątrz są drapieżnymi wilkami. Poznacie ich po ich owocach. Czy z cierni zbiera się winogrona, a figi z ostu? zdrowe drzewo wydaje dobre owoce, ale chore drzewo wydaje złe owoce. Zdrowe drzewo nie może wydawać złych owoców ani chore drzewo rodzić dobrych owoców. Każde drzewo, które nie wydaje dobrych owoców, jest wycinane i wrzucane w ogień. Tak oto wy. rozpoznają ich po owocach.”

Mateusza 13:25 Ale gdy ludzie spali, przyszedł jego wróg, zasiał kąkolu między pszenicę i odszedł.

Wróg ludu Bożego posiał kąkolu wśród pszenicy, gdy ludzie spali.

1. Niebezpieczeństwo samozadowolenia w życiu duchowym

2. Zachowaj czujność w świecie pokus

1. Efezjan 6:10-18 (Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła)

2. 1 Piotra 5:8 (Bądźcie trzeźwi, czuwajcie. Wasz przeciwnik diabeł krąży jak lew ryczący, szukając kogo pożreć).

Mateusza 13:26 A gdy wyrosło ostrze i wydało owoc, wtedy pojawił się także kąkol.

Przypowieść o pszenicy i kąkolu ukazuje, że nawet pośród dobra może pojawić się zło.

1. Przypowieść o pszenicy i kąkolu: rozpoznawanie dobra i zła w życiu

2. Wartość cierpliwości: nauka z przypowieści o pszenicy i kąkolu

1. Rzymian 12:2 – „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

2. Jakuba 1:2-4 – „Poczytujcie to sobie za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z

różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie pełny efekt, abyście byli doskonałe i kompletne, nie posiadające żadnych braków.”

Mateusza 13:27 Przyszli więc słudzy gospodarza i zapytali go: Panie, czyż nie posiałeś dobrego nasienia na swojej roli? skąd więc kąkol?

Słudzy wypytywali gospodarza o obecność chwastów na polu obsianym dobrym ziarnem.

1. Bóg posługuje się naszą niedoskonałością, aby urzeczywistnić swoją doskonałą wolę.

2. Możemy ufać Bogu nawet wtedy, gdy nie rozumiemy tego, co On robi.

1. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani”.

2. Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje drogi myśli niż twoje myśli.”

Mateusza 13:28 I rzekł do nich: Dokonał tego wróg. Słudzy rzekli do niego: Czy chcesz, żebyśmy poszli i zebrali ich?

Gospodarz domu zauważa, że na jego polu pszenicy posiano chwasty. Jego słudzy pytają, czy powinni pójść i usunąć chwasty, ale pan odpowiada im, że zrobił to wróg.

1. Wróg naszej duszy stara się zasiać w naszym życiu chwasty zwątpienia i strachu.

2. Nigdy nie możemy tak naprawdę ignorować dzieła wroga, lecz zamiast tego musimy zachować czujność i skupiać się na Bożym planie dla naszego życia.

1. Efezjan 6:10-13 – Bądźcie wreszcie mocni w Panu i mocy Jego mocy. Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli przeciwstawić się zakusom diabła.

2. Jakuba 4:7 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

Mateusza 13:29 Ale on odpowiedział: Nie; abyście nie zbierając kąkolu, nie wykorzenili razem z nim i pszenicy.

Przypowieść o pszenicy i kąkolu uczy nas, że musimy zachować ostrożność podczas oddzielania dobra od zła, ponieważ możemy przy tym nieumyślnie wyrządzić krzywdę.

1. „Rozeznanie Pana: oddzielenie dobra od zła”

2. „Przypowieść o pszenicy i kąkolu: lekcja rozeznania”

1. Jakuba 1:5 – „Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana”.

2. Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Wyznawaj Go na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki”.

Mateusza 13:30 Niech oboje rosną razem aż do żniwa, a w czasie żniwa powiem żniwiarzom: Zbierzcie najpierw kąkol i zwiążcie go w pęczki na spalenie; pszenicę natomiast zbierzcie do mojej spichlerii.

Jezus opowiada przypowieść o pszenicy i kąkolu, w której pszenica i kąkol mogą rosnąć razem aż do żniwa. W czasie żniw żniwiarze zostaną poinstruowani, aby zebrać kąkol w pęczki, spalić je i przechowywać pszenicę w stodole.

1. Przypowieść o pszenicy i kąkolu: przygotowanie do żniwa

2. Pielęgnowanie wierności: studium Mateusza 13:30

1. Galacjan 6:7-9 - Nie dajcie się zwieść: z Boga nie można się naśmiewać, bo co kto posieje, to i żąć będzie.

2. Jakuba 3:18 - A żniwo sprawiedliwości sieją w pokoju ci, którzy wprowadzają pokój.

Mateusza 13:31 Inną przypowieść przedstawił im, mówiąc: Królestwo niebieskie podobne jest do ziarnka gorczycy, które ktoś wziął i posiał na swojej roli.

Królestwo Niebieskie porównane jest do maleńkiego ziarenka gorczycy.

1. Ziarno gorczycy: symbol wiary

2. Siła małego aktu posłuszeństwa

1. Łk 17:6 – „I rzekł Pan: Gdybyście mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, moglibyście powiedzieć temu drzewu sykaminowemu: Wyrwijcie się z korzeniem i przesadźcie się w morzu; i powinno być ci posłuszne.”

2. Marka 4:31 – „Podobne jest do ziarnka gorczycy, którego gdy zostanie zasiane w ziemię, jest mniej niż wszystkich nasion na ziemi:”

Mateusza 13:32 Które wprawdzie jest najmniejsze ze wszystkich nasion, ale gdy wyrośnie, jest największe wśród ziół i staje się drzewem, tak że ptaki powietrzne przylatują i nocują na jego gałęziach.

Ten fragment ilustruje wielkość pozornie małego początku.

1. „Siła małych początków”

2. „Wykorzystanie potencjału w najmniejszych rzeczach”

1. 1 Koryntian 1:27-29 – „Ale Bóg wybrał to, co głupie na świecie, aby zawstydzić mądrych; Bóg wybrał to, co słabe na świecie, aby zawstydzić silnych; 28 Bóg wybrał to, co niskie i wzgardzone na świecie, nawet to, czego nie ma, aby obrócić wniwecz to, co jest, 29 aby nikt nie chlubił się przed Bogiem”.

2. Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskają siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; będą chodzić i nie ustaną”.

Mateusza 13:33 Opowiedział im inną przypowieść; Podobne jest królestwo niebieskie do kwasu, który pewna kobieta wzięła i włożyła w trzy miary mąki, aż się wszystko zakwasiło.

Podobne jest Królestwo Niebieskie do zaczynu, który kobieta ukryła w trzech miarach mąki, aż się całkowicie zakwasiło.

1. „Moc odrobiny wiary”

2. „Cudowne dzieło Królestwa Bożego”

1. Mateusza 16:17: „Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jonasza, bo nie ciało i krew objawiły ci to, ale mój Ojciec, który jest w niebie”.

2. Galacjan 5:9: „Odrobina drożdży wystarczy na całe ciasto”.

Mateusza 13:34 To wszystko mówił Jezus do tłumów w przypowieściach; i bez przypowieści nie mówił do nich:

Jezus nauczał tłumy poprzez przypowieści.

1: Jezus był mistrzem w nauczaniu i posługiwał się przypowieściami, aby przekazać swoje przesłanie.

2: Przypowieści są skutecznym sposobem przekazywania głębokich prawd duchowych.

1: Przysłów 1:5-7 - Człowiek mądry wysłucha i pomnoży wiedzę, a człowiek rozumny uzyska mądrą radę.

2: Przysłów 9:9 - Daj pouczenie mądremu, a będzie jeszcze mądrzejszy, naucz sprawiedliwego, a będzie się uczył.

Mateusza 13:35 Aby się wypełniło, co zostało powiedziane przez proroka mówiącego: Otworzę usta w przypowieściach; Wypowiem to, co było tajemnicą od założenia świata.

Bóg objawia swoje tajemnice tym, którzy słuchają.

1: Słuchanie Głosu Boga.

2: Moc przypowieści.

1: Izajasz 28:9-10: „Kogo będzie uczył wiedzy? A kogo On da do zrozumienia doktryny? Te, które są odstawione od mleka i odciągane od piersi. Albowiem przykazanie musi być za przykazaniem, przykazanie za przykazaniem; linia po linii, linia po linii; trochę tu i trochę tam.”

2: Psalm 25:14: „Tajemnica Pana jest u tych, którzy się Go boją; i oznajmi im swoje

przymierze”.

Mateusza 13:36 Wtedy Jezus odprawił tłumy i wszedł do domu, a uczniowie jego podeszli do niego, mówiąc: Opowiedz nam przypowieść o kąkolu polnym.

Jezus odprawił tłumy i wszedł do domu. Uczniowie poprosili go, aby wyjaśnił przypowieść o kąkolu na polu.

1. Pielęgnowanie wierności na polu życia

2. Praktykowanie cierpliwości i wytrwałości w dziedzinie wiary

1. Galacjan 6:9 - I nie ustawajmy się w czynieniu dobrze, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli nie zachwiejemy się.

2. Jakuba 5:7 – Bądźcie więc cierpliwi, bracia, aż do przyjścia Pana. Oto rolnik wyczekuje drogocennego owocu ziemi i ma dla niego długą cierpliwość, aż otrzyma wczesny i późny deszcz.

Mateusza 13:37 Odpowiedział im i rzekł: Tym, który sieje dobre nasienie, jest Syn Człowieczy;

Syn Człowieczy jest tym, który sieje dobre nasienie.

1. Syn Człowieczy: nasz Zbawiciel i Siewca Dobrego Nasienia

2. Znaczenie Syna Człowieczego i Jego dobrego nasienia

1. Łk 8:11 – „A przypowieść jest taka: Nasieniem jest słowo Boże”.

2. Jana 15:5 – „Ja jestem winorośl ą, wy jesteście latoroślami. Kto trwa we mnie, a ja w nim, wydaje obfity owoc, bo beze mnie nic nie możecie uczynić.”

Mateusza 13:38 Polem jest świat; dobrym nasieniem są dzieci królestwa; ale kąkol to synowie niegodziwca;

Werset ten mówi o świecie jako o polu, na którym znajdują się zarówno dobre, jak i złe nasiona, reprezentujące dzieci Boga i dzieci Złego.

1: Musimy być czujni w naszej chodzeniu z Bogiem, gdyż świat jest pełen dobrych i złych wpływów.

2: Musimy zasiać w swoim życiu dobre nasiona, ponieważ żniwo, które zbieramy, jest produktem nasion, które zasadzamy.

1: Galacjan 6:7-8 – „Nie dajcie się zwieść: Bóg nie daje się naśmiewać, bo cokolwiek sieje, to i żąć będzie. Kto bowiem sieje dla własnego ciała, z ciała będzie żął skażenie, ale kto kto sieje dla Ducha, z Ducha będzie zbierał życie wieczne."

2: Efezjan 6:11 – „Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła".

Mateusza 13:39 Wrogiem, który ich zasiał, jest diabeł; żniwo to koniec świata; a żniwiarzami są aniołowie.

Diabeł sieje kłamstwo i fałsz na świecie, ale Bóg na końcu czasów przyniesie prawdę i sprawiedliwość przez swoich aniołów.

1. Nasza walka z kłamstwami i oszustwami zostanie ostatecznie nagrodzona przez Boga.

2. Możemy ufać, że aniołowie Boży w końcu przyniosą sprawiedliwość.

1. Jana 8:44 – „Do ojca waszego należycie, do diabła, i chcecie spełniać pożądliwości waszego ojca. On był od początku zabójcą, nie trzymającym się prawdy, bo prawdy w nim nie ma. Kiedy kłamie, mówi swoim ojczystym językiem, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa."

2. Objawienie 20:10 – „A diabeł, który ich zwodził, został wrzucony do jeziora płonącej siarki, gdzie wrzucono bestię i fałszywego proroka. Będą dręczeni dniem i nocą na wieki wieków".

Mateusza 13:40 Dlatego zbiera się kąkol i spala w ogniu; tak będzie przy końcu tego świata.

Przypowieść o kąkolu uczy nas, że na końcu świata nastąpi rozdział.

1. Przypowieść o kąkolu: Zrozumienie Sądu Ostatecznego

2. Jak przypowieść o kąkolu może pomóc nam prowadzić prawe życie

1. Mateusza 25:31-46 – Przypowieść o owcach i kozach

2. 2 Koryntian 5:10 – Wszyscy musimy stawić się przed tronem sędziowskim Chrystusa

Mateusza 13:41 Syn Człowieczy pośle swoich aniołów i zbiorą z jego królestwa wszystko, co obraża i czyni nieprawość;

Syn Człowieczy wyśle swoich aniołów, aby usunęli z Jego Królestwa wszystkich, którzy powodują zgorszenie lub czynią zło.

1: Musimy starać się zawsze żyć w prawości i pokorze, aby pozostać w Królestwie Bożym.

2: Musimy zawsze zachować czujność i starać się usunąć wszelką niegodziwość z naszego życia i naszych społeczności.

1:1 Koryntian 6:9-10 – „Czy nie wiecie, że niesprawiedliwi nie odziedziczą królestwa Bożego? Nie dajcie się zwieść: ani rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołożnicy, ani mężczyźni homoseksualni, ani złodzieje, ani chciwi, ani pijacy, ani oszczercy, ani oszuści nie odziedziczą królestwa Bożego”.

2: Galacjan 5:19-21 - „Teraz jawne są uczynki ciała: nierząd, nieczystość, rozwiązłość, bałwochwalstwo, czary, wrogość, spory, zazdrość, napady gniewu, rywalizacja, waśnie, podziały, zazdrość, pijaństwo, orgie i tym podobne. Ostrzegam was, tak jak ostrzegałem już wcześniej, że ci, którzy czynią takie rzeczy, nie odziedziczą królestwa Bożego”.

Mateusza 13:42 I wrzucą ich w piec rozpalony, tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.

Jezus uczy, że ci, którzy nie przynoszą owocu w swoim życiu, zostaną wrzuceni do pieca ognistego, gdzie będzie wiele smutku i udręki.

1. Wydawanie owoców: konieczność czynienia dobra

2. Konsekwencje braku owoców

1. Galacjan 5:22-23 - Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i wstrzemięźliwość.

2. Mateusza 7:21-23 - Nie każdy, kto do mnie mówi: Panie, Panie, wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz tylko ten, kto pełni wolę mojego Ojca, który jest w niebie.

Mateusza 13:43 Wtedy sprawiedliwi zajaśnieją jak słońce w królestwie swego Ojca. Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha.

Sprawiedliwi zajaśnieją chwałą Boga w Jego królestwie.

1: Słuchaj nauk Pana i bądź gotowy doświadczyć Jego chwały w Królestwie.

2: Radujcie się z bycia sprawiedliwymi, abyście mogli być częścią Królestwa Bożego.

1: Filipian 3:20-21 - Ale nasza ojczyzna jest w niebie i stamtąd Zbawiciela oczekujemy, Pana Jezusa Chrystusa, który przemieni pokorne ciało nasze na podobne do swego uwielbionego ciała, mocą, która mu pozwala podporządkować sobie wszystko.

2:1 Koryntian 15:51-53 – Oto! Zdradzę ci tajemnicę. Nie wszyscy zaśniemy, ale wszyscy przemienimy się w jednej chwili, w mgnieniu oka, na dźwięk ostatniej trąby. Bo zabrzmi trąba i umarli powstaną niezniszczalni, a my zostaniemy przemienieni. Bo to zniszczalne ciało musi przyoblec się w niezniszczalność, a to śmiertelne ciało musi przyoblec się w nieśmiertelność.

Mateusza 13:44 Znowu podobne jest królestwo niebieskie do skarbu ukrytego w polu; które, gdy ktoś znajdzie, ukrywa, i z radością odchodzi, sprzedaje wszystko, co ma, i kupuje tę rolę.

Jezus opowiada przypowieść o człowieku, który znalazł ukryty skarb na polu i z radości sprzedał wszystko, co miał, aby kupić pole.

1. Radość ze znalezienia Królestwa Niebieskiego

2. Koszt odnalezienia Królestwa Niebieskiego

1. Psalm 37:4 - Rozkoszuj się Panem, a On spełni pragnienia twojego serca.

2. Kolosan 3:12-14 - Przyobleczcie się zatem jako wybrani Boży, święci i umiłowani, we współczujące serca, w dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość, znosząc jedni drugich, a jeśli jeden ma skargę na drugiego, przebaczając sobie nawzajem Inny; jak Pan ci przebaczył, tak i ty musisz przebaczyć. A nade wszystko przyoblekają się w miłość, która spaja wszystko w doskonałej harmonii.

Mateusza 13:45 Znowu podobne jest królestwo niebieskie do kupca szukającego pięknych pereł:

Królestwo niebieskie jest jak kupiec poszukujący cennych pereł.

1. Wartość Królestwa Niebieskiego

2. W poszukiwaniu dobrych pereł

1. Mateusza 6:33 – „Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane”.

2. Przysłów 8:10-11 – „Wybierz moją naukę zamiast srebra, wiedzę zamiast wybornego złota, bo mądrość jest cenniejsza niż rubiny i nic, czego pragniesz, nie może się z nią równać”.

Mateusza 13:46 Który gdy znalazł jedną drogocenną perłę, poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił ją.

Ten fragment z Mateusza 13:46 mówi o człowieku, który znalazł perłę o wielkiej wartości i był gotowy oddać wszystko, co miał, aby ją posiadać.

1. „Wartość duszy” – Odkrywanie wartości ludzkiego życia i tego, jak powinniśmy być gotowi porzucić wszystko, co mamy, aby dotrzeć do innych z ewangelią.

2. „Ofiara miłości” – Koncentrując się na tym, jak Jezus oddał wszystko, co miał, aby nas zbawić i jak powinniśmy być gotowi poświęcić się w imię miłości.

1. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Filipian 2:5-8 - Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz ogołocił się przez przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi. A znaleziony w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Mateusza 13:47 Znowu podobne jest królestwo niebieskie do sieci zarzuconej w morze i zebranej wszelkiego rodzaju:

Królestwo niebieskie podobne jest do sieci, która łapie wszelkiego rodzaju ryby.

1. Integracja Królestwa Bożego – Królestwo Boże przyjmuje wszystkich ludzi.

2. Mądrość Królestwa Bożego – Królestwo Boże jest mądre i zawsze ma plan.

1. Łk 15,3-7 – Przypowieść o zagubionej owcy i zagubionej monecie.

2. Izajasz 11:6-9 – Wilk będzie mieszkał z barankiem, a lew będzie jadł słomę jak wół.

Mateusza 13:48 Które gdy się napełniło, wyciągnęli na brzeg, usiedli i dobre zebrali do naczyń, a złe wyrzucili.

Przypowieść o sieci uczy nas, że w czasach ostatecznych Bóg oddzieli dobro od zła.

1: Musimy być gotowi na dzień sądu, kiedy Bóg oddzieli sprawiedliwych od niegodziwych.

2: Sąd Boży jest sprawiedliwy i sprawiedliwy, dlatego powinniśmy starać się żyć dobrze i być godnymi Jego miłosierdzia.

1: Mateusza 25:31-46 – przypowieść Jezusa o owcach i kozłach.

2: 2 Koryntian 5:10 – Wszyscy musimy stawić się przed tronem sędziowskim Chrystusa.

Mateusza 13:49 Tak będzie przy końcu świata: wyjdą aniołowie i wyłączą złych spośród sprawiedliwych,

Przy końcu świata aniołowie oddzielą sprawiedliwych od niegodziwych.

1: Musimy starać się być sprawiedliwi i postępować zgodnie z wolą Boga, gdyż na końcu świata On oddzieli sprawiedliwych od niegodziwych.

2: Na koniec sprawiedliwi zostaną nagrodzeni za swoją wierność, a bezbożni zostaną ukarani za swoje nieposłuszeństwo.

1: Mateusza 25:31-46 – Przypowieść Jezusa o owcach i kozach.

2: Rzymian 2:6-10 – Boży sąd nad sprawiedliwością.

Mateusza 13:50 I wrzucą ich w piec rozpalony, tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.

Jezus mówi o losie niegodziwych, w którym zostaną wrzuceni do pieca ognistego, gdzie doświadczą płaczu i zgrzytania zębów.

1. Rzeczywistość piekła: rozpoznanie konsekwencji grzechu

2. Pilna potrzeba pokuty: czas jest najważniejszy

1. Objawienie 14:10-11 – Bezbożni będą męczeni ogniem i siarką w obecności świętych aniołów i w obecności Baranka.

2. Judy 1:7 – Podobnie Sodoma i Gomora oraz okoliczne miasta, które również oddawały się niemoralności seksualnej i realizowały nienaturalne pragnienia, służą jako przykład, ponosząc karę wiecznego ognia.

Mateusza 13:51 Rzekł im Jezus: Czy zrozumieliście to wszystko? Mówią mu: Tak, Panie.

Jezus zapytał uczniów, czy rozumieją przypowieści, na co odpowiedzieli twierdząco.

1: Chodź w zrozumieniu przez wiarę

2: Dąż do głębszego zrozumienia poprzez Jezusa

1: Przysłów 4:5–7 – Zdobądź mądrość, nabierz zrozumienia: nie zapominaj o tym; ani nie uchylajcie się od słów moich ust. Nie opuszczaj jej, a ona cię zachowa; kochaj ją, a ona cię zachowa. Mądrość jest rzeczą najważniejszą; nabywajcie więc mądrości, a za wszystko, co zdobywacie, nabywajcie rozumu.

2: Kolosan 1:9–10 – Dlatego i my od dnia, w którym to usłyszeliśmy, nie przestajemy się za was modlić i pragnąć, abyście zostali napełnieni znajomością Jego woli we wszelkiej mądrości i duchowym zrozumieniu ; Abyście postępowali godnie Pana ku wszystkiemu upodobaniu, będąc płodni we wszelkim dobrym dziele i wzrastając w poznaniu Boga.

Mateusza 13:52 Wtedy rzekł do nich: Dlatego każdy uczony w Piśmie, który jest pouczony o królestwie niebieskim, podobny jest do człowieka gospodarza, który wydobywa ze swego skarbca rzeczy nowe i stare.

Jezus porównuje uczonych w Piśmie, którzy są pouczeni o królestwie niebieskim, do gospodarza, który wydobywa ze swego skarbca rzeczy nowe i stare.

1. Królestwo Niebieskie i Pisarz: Przypowieść o gospodarzu.

2. Nowe i stare skarby: ponowne odkrycie tego, co ważne w Królestwie Niebieskim.

1. Kolosan 3:1-2: „Jeśli więc z Chrystusem powstaliście z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus zasiada po prawicy Boga. Skupiajcie się na tym, co w górze, a nie na tym, co na ziemi”.

2. Łk 12:33: „Sprzedajcie swój majątek i rozdajcie potrzebującym. Zaopatrzcie się w worki na pieniądze, które się nie starzeją, w skarb w niebie, który nie zawodzi, gdzie żaden złodziej się nie zbliża i żadna mól nie niszczy”.

Mateusza 13:53 I stało się, że gdy Jezus dokończył te przypowieści, odszedł stamtąd.

Przed odejściem Jezus nauczał tłumy szeregu przypowieści.

1. Przypowieści Jezusa uczą nas cennych lekcji na temat królestwa Bożego i naszego życia.

2. Jezus posłużył się przypowieściami, aby zilustrować moc wiary i posłuszeństwa.

1. Mateusza 7:24-27 - Dlatego każdego, kto słucha tych moich słów i wykonuje je, przyrównam do męża mądrego, który zbudował swój dom na skale:

2. Łk 18:15-17 - I przynoszono mu także niemowlęta, aby się ich dotknął. Ale widząc to uczniowie jego, karcili ich.

Mateusza 13:54 A gdy przybył do swojej ojczyzny, nauczał ich w ich synagodze, tak że byli zdumieni i mówili: Skąd u tego człowieka ta mądrość i te cuda?

Jezus zadziwiał ludzi swoją mądrością i potężnymi dziełami.

1: Jezus jest ucieleśnieniem mądrości i mocy.

2: Jezus jest źródłem nadziei i siły.

1: Przysłów 2:6-7 „Gdyż Pan daje mądrość, z Jego ust pochodzi wiedza i zrozumienie. Gromadzi zdrową mądrość dla uczciwych, jest tarczą dla tych, którzy postępują nieskazitelnie”.

2: Dzieje Apostolskie 10:38 „Jak Bóg namaścił Jezusa z Nazaretu Duchem Świętym i mocą. Przechodził, czyniąc dobrze i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła, bo Bóg był z nim”.

Mateusza 13:55 Czyż nie jest to syn cieśli? czy jego matka nie nazywa się Maria? i jego bracia: Jakuba i Josesa, Szymona i Judasza?

Ten fragment dotyczy identyfikacji członków rodziny Jezusa.

1. Jezus był synem cieśli, ale był też kimś znacznie więcej.

2. Bóg działa poprzez zwykłych ludzi, aby dokonać niezwykłych rzeczy.

1. Filipian 2:7-8 – „ale pozbawił się sławy i przybrał postać sługi, i stał się podobny do ludzi. A okazując się człowiekiem, uniżył się i stali się posłuszni aż do śmierci i to śmierci krzyżowej.”

2. Mateusza 12:46-47 – „A gdy on jeszcze mówił do ludu, oto jego matka i jego bracia stali na zewnątrz, chcąc z nim rozmawiać. Wtedy ktoś mu powiedział: Oto twoja matka i

twoi bracia stoją na zewnątrz, pragnąc z tobą rozmawiać.”

Mateusza 13:56 A jego siostry, czyż nie są wszystkie z nami? Skąd więc ten człowiek ma to wszystko?

Ten fragment dotyczy rodziny Jezusa kwestionującej jego zdolność do dokonywania cudownych dzieł.

1. Jezus potrafił czynić cuda, ponieważ został posłany przez Boga.

2. Jezus był dla Jego naśladowców przykładem wiary i zaufania Bogu.

1. Izajasz 9:6 - Dziecię nam się narodziło, syn został nam dany; a władza spocznie na jego ramieniu, a imię jego będzie nazwane Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, aby świat został przez Niego zbawiony.

Mateusza 13:57 I zgorszyli się na niego. Ale Jezus im odpowiedział: Nie jest prorok pozbawiony czci, chyba że w swojej ojczyźnie i w swoim domu.

Jezus nauczał, że prorocy nie są akceptowani we własnych miastach.

1. Nierozpoznany prorok: wiedzieć, kiedy przebić się przez opozycję

2. Znajomość swojej wartości: odrzucanie niekorzystnego postrzegania innych

1. Jeremiasz 1:5-7 – „Zanim ukształtowałem cię w łonie matki, znałem cię i zanim przyszedłeś na świat, poświęciłem cię; Wyznaczyłem cię prorokiem dla narodów”.

2. Mateusza 5:13-14 – „Wy jesteście solą ziemi. Jeśli jednak sól utraci swój smak, jak można przywrócić jej słoność? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie pod nogami ludzi”.

Mateusza 13:58 I niewiele cudów tam uczynił z powodu ich niewiary.

Jezus nie dokonał wielu cudów w określonym miejscu, ponieważ ludzie w Niego nie wierzyli.

1. Wierzyć to widzieć: jak wiara zmienia nasze życie

2. Niewiara: co się dzieje, gdy nie wierzymy

1. Hebrajczyków 11:6 – „A bez wiary nie można się mu podobać, bo kto chce zbliżyć się do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go szukają.”

2. Jakuba 1:6-8 – „Ale niech prosi z wiarą i bez wątpliwości, bo kto wątpi, jest jak fala morska niesiona i miotana przez wiatr. Nie wolno mu sądzić, że otrzyma wszystko od Pana; jest to człowiek o rozdwojonej mentalności, niestały we wszystkich swoich drogach”.

Mateusza 14 to czternasty rozdział Ewangelii Mateusza, który zawiera istotne wydarzenia, takie jak śmierć Jana Chrzciciela, nakarmienie przez Jezusa pięciu tysięcy i Jezus chodzący po wodzie.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się opisem reakcji Heroda na służbę Jezusa i jego błędnym przekonaniem, że Jezus był Janem Chrzcicielem wskrzeszonym z martwych (Ew. Mateusza 14:1-12). Herod uwięził Jana z powodu potępienia nielegalnego małżeństwa Heroda. Jednak podczas obchodów urodzin Herod pochopnie obiecał spełnić każdą prośbę swojej pasierbicy. Za namową matki poprosiła o głowę Jana na talerzu. Herod niechętnie spełnił jej prośbę i kazał stracić Jana.

2. akapit: Następnie narracja przenosi się do Jezusa, który nakarmił duży tłum zaledwie pięcioma bochenkami chleba i dwiema rybami (Mateusza 14:13-21). Kiedy Jezus dowiedział się o śmierci Jana, oddalił się na miejsce odludne. Jednakże tłumy szły za Nim pieszo. Widząc ich potrzebę jedzenia, Jezus zlitował się nad nimi i w cudowny sposób rozmnożył bochenki i ryby, aby nakarmić około pięciu tysięcy mężczyzn oraz kobiet i dzieci. Gdy już wszyscy się nasycili, zebrano dwanaście koszów pełnych resztek.

Akapit 3: Rozdział kończy się niezwykłym wydarzeniem, w którym Jezus chodzi po wodzie (Mateusz 14:22-36). Kiedy podczas burzliwej nocy Jego uczniowie płynęli łodzią przez Morze Galilejskie, zobaczyli coś, co uważali za ducha zbliżającego się do nich. Ale tak naprawdę to Jezus zapewnił ich, aby się nie bali. Piotr również poprosił o pozwolenie na chodzenie po wodzie, ale w wyniku wątpliwości zaczął tonąć. Jezus go uratował i uciszył burzę, gdy dotarli do celu w Genezaret. Po przybyciu na miejsce wiele osób rozpoznało w Nim „Syna Bożego” i przyprowadzało swoich chorych w celu uzdrowienia.

W podsumowaniu,

Rozdział czternasty Ewangelii Mateusza opowiada o śmierci Jana Chrzciciela z rąk Heroda, po której nastąpiło cudowne nakarmienie przez Jezusa pięciu tysięcy kilkoma bochenkami chleba i rybami.

Obejmuje także niezwykłe wydarzenie, w którym Jezus chodził po wodzie i ratował Piotra podczas burzliwej nocy na Morzu Galilejskim.

W tym rozdziale podkreślono współczucie Jezusa dla tłumów, Jego boską moc czynienia cudów i Jego władzę nad naturą. Demonstruje Jego gotowość do zaspokojenia potrzeb fizycznych i dodaje otuchy w chwilach strachu. Rozdział ten ukazuje zarówno człowieczeństwo Jezusa, jak i Jego boskie atrybuty, gdy ludzie rozpoznają Go jako „Syna Bożego" i szukają u Niego uzdrowienia.

Mateusza 14:1 W tym czasie tetrarcha Herod usłyszał o sławie Jezusa,

Herod słyszy o sławie Jezusa.

1. Sława Boga sięga daleko i wpływa na wszystkich ludzi, niezależnie od ich przekonań i pochodzenia.

2. Sława Jezusa może być światłem dla tych, którzy są w ciemności, pozwalając im dostrzec swój własny potencjał.

1. Mateusza 5:14-16 – „Wy jesteście światłością świata. Nie da się ukryć miasta zbudowanego na górze. Nie zapala się też lampy i nie stawia jej pod miską. Zamiast tego postawili go na stojaku i oświetlał wszystkich w domu. Podobnie niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie".

2. Łk 4,18-19 – „Duch Pański nade mną, gdyż namaścił mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim. Posłał mnie, abym głosił więźniom wolność, a niewidomym odzyskanie wzroku, abym uciśnionych wypuścił na wolność i abym ogłosił rok łaski od Pana".

Mateusza 14:2 I rzekł do swoich sług: To jest Jan Chrzciciel; powstał z martwych; dlatego też dokonują się w nim potężne dzieła.

Jan Chrzciciel zostaje objawiony jako zmartwychwstały, a jego obecność objawia się w potężnych dziełach.

1. Siła nadziei: Zmartwychwstanie Jana Chrzciciela

2. Życie pełne cudów: odkrywanie dziedzictwa Jana Chrzciciela

1. Rzymian 4:17 - Jak napisano: „Uczyniłem cię ojcem wielu narodów” – przed obliczem Boga, w którego uwierzył, który ożywia umarłych i powołuje do istnienia to, czego nie ma istnieć.

2. Marka 16:19 - Wtedy Pan Jezus po rozmowie z nimi został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga.

Mateusza 14:3 Bo Herod pojmał Jana, związał go i wtrącił do więzienia przez wzgląd na Herodiadę, żonę swego brata Filipa.

Jan Chrzciciel został aresztowany i uwięziony za sprzeciwianie się nielegalnemu małżeństwu Heroda.

1. Znaczenie obrony tego, co słuszne, nawet jeśli jest to trudne.

2. Bóg może wykorzystać nasze posłuszeństwo do wypełnienia swojej woli, nawet jeśli wiąże się to z trudnymi konsekwencjami.

1. Dzieje Apostolskie 5:29 – „Lecz Piotr i apostołowie odpowiedzieli: «Trzeba słuchać bardziej Boga niż ludzi»”.

2. Mateusza 10:28 – „I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który może i duszę, i ciało zatracić w piekle”.

Mateusza 14:4 Bo Jan mu odpowiedział: Nie wolno ci jej mieć.

Jan Chrzciciel ostrzegł Heroda Antypasa, że nie jest zgodne z prawem posiadanie żony jego brata, Herodiady, jako własnej.

1: Nie możemy ulegać pokusie łamania praw Bożych, nawet jeśli jest to wygodne.

2: Musimy pamiętać, że nasze działania mają konsekwencje, które mogą mieć wpływ na innych.

1: Efezjan 5:3 – „Ale między wami nie może być nawet śladu niemoralności ani jakiejkolwiek nieczystości, ani chciwości, ponieważ są one niestosowne dla świętego ludu

Bożego”.

2: Jakuba 4:17 – „Kto więc wie, co należy zrobić, a nie czyni tego, jest to grzech”.

Mateusza 14:5 A gdy chciał go zabić, bał się tłumu, bo uważali go za proroka.

Herod chciał zabić Jana Chrzciciela, ale bał się tego, ponieważ ludzie uważali go za proroka.

1. Boża ochrona także w obliczu niebezpieczeństwa

2. Siła opinii publicznej

1. Psalm 23:4 - Choćbym szedł ciemną doliną, zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną; Twoja laska i Twoja laska, one mnie pocieszają.

2. Przysłów 29:25 - Strach przed człowiekiem okaże się sidłem, ale kto ufa Panu, będzie bezpieczny.

Mateusza 14:6 A gdy obchodzino urodziny Heroda, tańczyła przed nimi córka Herodiady i podobała się Herodowi.

W urodziny Heroda jego córka tańczyła i podobała mu się.

1. Niebezpieczeństwo poddania się pokusie

2. Moc sprawiania przyjemności innym

1. Kolosan 3:17 - I cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

2. Jakuba 4:7 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

Mateusza 14:7 Po czym obiecał pod przysięgą, że da jej wszystko, o co poprosi.

Ten fragment wyjaśnia, jak Herod pod przysięgą obiecał dać Salome wszystko, o co prosi.

1. Moc ślubów – jak przysięga może nas zobowiązać do zrobienia czegoś i znaczenie dotrzymywania obietnic.

2. Niebezpieczeństwo pochlebstwa – konsekwencje ulegania pokusie i tego, jak może ona prowadzić do impulsywnych decyzji.

1. Kaznodziei 5:5 – „Lepiej nie ślubować, niż ślubować i nie dotrzymać”.

2. Psalm 15:4 – „Kto przysięga na swoją szkodę, a się nie zmienia”.

Mateusza 14:8 A ona, otrzymawszy wcześniej pouczenie od swojej matki, powiedziała: Daj mi tu głowę Jana Chrzciciela w ładowarce.

W tym fragmencie opisano prośbę córki Herodiady skierowaną do Heroda o głowę Jana Chrzciciela.

1. Nawet w obliczu trudnego zadania lub prośby wciąż musimy dążyć do prawości i mądrości.

2. Musimy być świadomi naszych decyzji i tego, jak nasze działania mogą mieć trwały wpływ na ludzi wokół nas.

1. Jakuba 1:5-8 – „Jeśli komuś z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana. Niech jednak prosi z wiarą i bez wątpienia, bo kto wątpi, jest jak fala morska niesiona i miotana przez wiatr. Nie może bowiem sądzić taki człowiek, że otrzyma coś od Pana; to człowiek o rozdwojonych poglądach, niestabilny we wszystkich swoich sprawach”.

2. Przysłów 3:5-7 - „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje twoje ścieżki. Nie bądź mądry we własnych oczach; bójcie się Pana i odwracajcie się od zła”.

Mateusza 14:9 I zasmucił się król, wszakże ze względu na przysięgę i tych, którzy z nim zasiadali do posiłku, kazał jej to dać.

Król dotrzymał przysięgi, choć sprawiała mu to przykrość.

1: Dotrzymywanie słowa nawet wtedy, gdy jest to trudne.

2: Dotrzymuj obietnic, nawet jeśli jest to trudne.

1: Psalm 15:4: „Kto przysięga na swoją szkodę, a się nie zmienia”.

2: Jakuba 5:12: „A przede wszystkim, bracia moi, nie przysięgajcie ani na niebo, ani na ziemię, ani na nic innego. Niech wasze „tak” będzie tak, a wasze „nie” nie, bo inaczej będziecie skazany."

Mateusza 14:10 I posłał, i ściął Jana w więzieniu.

Męczeństwo Jana Chrzciciela: Jan Chrzciciel został ścięty na rozkaz króla Heroda.

1. Plan Boga jest większy niż nasz i czasami musimy zaakceptować i znosić dla Niego cierpienie.

2. Nasze życie jest przemijające, a nasza prawdziwa nagroda znajduje się w niebie.

1. Rzymian 8:18: „Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić”.

2. 2 Koryntian 4:17-18: „Albowiem to lekkie, chwilowe cierpienie przygotowuje dla nas wieczną, nieporównywalną chwałę, ponieważ nie patrzymy na to, co widzialne, ale na to, co niewidzialne. to, co widzialne, jest przemijające, lecz to, czego niewidzialne, jest wieczne.”

Mateusza 14:11 I przyniesiono głowę jego w ładowarce, i dano dziewce, a ona przyniosła ją swojej matce.

Jan Chrzciciel został ścięty, a jego głowa została wysłana córce Heroda, która następnie zaniosła ją swojej matce.

1. Siła wytrwałości w obliczu przeciwności losu

2. Znaczenie lojalności wobec rodziny

1. Psalm 118:6 – „Pan jest po mojej stronie, nie będę się lękał. Cóż może mi zrobić człowiek?”

2. Przysłów 17:17 – „Przyjaciel kocha w każdym czasie i rodzi się brat w nieszczęściu”.

Mateusza 14:12 I przyszli jego uczniowie, zabrali ciało i pochowali je, poszli i powiedzieli Jezusowi.

Uczniowie Jezusa zabrali jego ciało i pochowali je po jego śmierci, po czym powiedzieli o tym Jezusowi.

1. Potęga miłości: jak uczniowie Jezusa okazali swoje oddanie nawet po jego śmierci

2. Opieka nad zmarłymi: przykład uczniów Jezusa

1. Rzymian 12:15 – „Weselcie się z tymi, którzy się weselą, smućcie się z tymi, którzy płaczą”.

2. 1 Koryntian 13:13 – „A teraz pozostają te trzy: wiara, nadzieja i miłość. Ale z nich największa jest miłość”.

Mateusza 14:13 Gdy Jezus o tym usłyszał, odpłynął stamtąd statkiem na miejsce pustynne, osobno, a lud usłyszawszy o tym, pieszo szedł za nim z miast.

Jezus otrzymał wiadomość o sytuacji i postanowił udać się łodzią w odległe miejsce. Ludzie o tym usłyszeli i z miast poszli za Nim pieszo.

1. „Zaufaj Jezusowi: gdy życie staje się trudne”

2. „Opatrzność Boża: naśladowanie Jezusa w wierze”

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. 1 Piotra 5:7 – Przerzućcie na niego całą swoją troskę, bo on się o was troszczy.

Mateusza 14:14 A Jezus wyszedł, ujrzał wielki tłum, zlitował się nad nimi i uzdrawiał ich chorych.

Jezus okazywał współczucie chorym i uzdrawiał ich.

1: Jezus wzywa nas, abyśmy okazywali współczucie i miłość wszystkim, nawet tym, którzy cierpią.

2: Jezus pokazuje nam, jak żyć z bezwarunkową miłością i troską.

1: Łk 10,25-37 – Przypowieść o dobrym Samarytaninie.

2:1 Jana 3:16-18 – Boża miłość do nas i Jego wezwanie, abyśmy się wzajemnie miłowali.

Mateusza 14:15 A gdy zapadł wieczór, podeszli do niego uczniowie jego i rzekli: To jest miejsce pustynne i czas już minął; odeślij tłum, aby poszli do wiosek i kupili sobie żywność.

Uczniowie Jezusa poprosili go, aby odesłał tłumy na zakup żywności, gdyż był wieczór, a oni znajdowali się na miejscu pustynnym.

1. Bóg zaspokoi wszystkie nasze potrzeby, jeśli Mu zaufamy.

2. Powinniśmy troszczyć się o naszych braci i siostry w potrzebie.

1. Filipian 4:19 - A mój Bóg zaspokoi każdą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale w Chrystusie Jezusie.

2. Jakuba 2:15-17 – Jeśli brat lub siostra są ubogo ubrani i brakuje im codziennego pożywienia, a ktoś z was powie do nich: „Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i najedciejcie”, nie dając im rzeczy potrzebnych do ciało, co w tym dobrego?

Mateusza 14:16 Ale Jezus im odpowiedział: Nie muszą odchodzić; dajcie im jeść.

Jezus okazał ludziom współczucie, polecając swoim uczniom, aby ich karmili.

1: Jezus uczy nas współczucia i hojności wobec potrzebujących.

2: Jezus pokazuje nam, że wystarczy, aby się rozdać, jeśli dzielimy się tym, co mamy.

1: Mateusza 25:35-40 – Bo byłem głodny, a daliście mi jeść; Byłem spragniony, a daliście Mi pić; Byłem obcym, a zaprosiliście mnie do środka.

2: 1 Jana 3:17-18 - Jeśli ktoś posiada dobra materialne i widzi brata lub siostrę w potrzebie, ale nie ma dla nich litości, jak może w nim być miłość Boża? Drogie dzieci, nie kochajmy słowami i mową, ale czynami i prawdą.

Mateusza 14:17 I rzekli mu: Mamy tu tylko pięć chlebów i dwie ryby.

Jezus karmi 5000 pięcioma bochenkami chleba i dwiema rybami.

1: Jezus jest w stanie zaspokoić każdą naszą potrzebę – niezależnie od tego, jak małe są nasze zasoby.

2: Cuda Jezusa ukazują nam Jego moc i władzę, dzięki której możemy się o nas troszczyć.

1: Filipian 4:19 - A mój Bóg zaspokoi każdą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale w Chrystusie Jezusie.

2: Izajasz 40:28-31 – Czy nie wiecie? Nie słyszałeś? Pan jest Bogiem wiecznym, Stwórcą krańców ziemi. Nie mdleje i nie męczy się; jego zrozumienie jest niezbadane. Daje moc słabym, a temu, który nie ma siły, dodaje siły. Nawet młodzi ludzie będą mdleć i być zmęczeni, a młodzieńcy upadną wyczerpani; ale ci, którzy czekają na Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; będą chodzić i nie ustaną.

Mateusza 14:18 Powiedział: Przyprowadźcie ich tutaj do mnie.

Jezus poprosił uczniów, aby przyprowadzili do Niego ludzi, aby mógł ich nakarmić.

1: Jezus okazuje nam swoją miłość i troskę, zaspokajając nasze potrzeby.

2: Możemy zaufać Jezusowi, że zatroszczy się o nas, nawet gdy czujemy się przytłoczeni.

1: Filipian 4:19 - A mój Bóg zaspokoi każdą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale w Chrystusie Jezusie.

2: Mateusza 6:31-33 - Nie martwcie się więc i nie mówcie: Co będziemy jeść? lub „Co będziemy pić?” lub „W co się ubierzemy?” Bo tego wszystkiego poganie szukają i Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie. Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane.

Mateusza 14:19 I kazał tłumowi usiąść na trawie, wziął pięć chlebów i dwie ryby, spojrzał w niebo, pobłogosławił, połamał i dał chleby swoim uczniom i uczniom do tłumu.

Jezus pobłogosławił pięć chlebów i dwie ryby, połamał je i dał swoim uczniom, aby rozdawali tłumom.

1. Jezusowy przykład hojności i troski o innych.

2. Moc wiary i błogosławieństwa.

1. Filipian 4:19 - A mój Bóg zaspokoi wszystkie wasze potrzeby według bogactwa swojej chwały w Chrystusie Jezusie.

2. Łk 12:22-34 - Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: „Dlatego powiadam wam, nie martwcie się o swoje życie, co będziecie jeść; lub o swoim ciele, co będziesz nosić.

Mateusza 14:20 I jedli wszyscy, i nasycili się, i zebrali ułomki, które pozostały pełne dwanaście koszów.

Uczniowie byli w stanie nakarmić duży tłum niewielką ilością jedzenia.

1: Boże zaopatrzenie wystarcza na wszystkie nasze potrzeby.

2: Zaufaj Panu, który zapewni.

1: Filipian 4:19 „A mój Bóg zaspokoi wszystkie wasze potrzeby według bogactwa swojej chwały w Chrystusie Jezusie.”

2: Przysłów 3:5-6 „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie; poddaj się Mu na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki”.

Mateusza 14:21 A tych, którzy jedli, było około pięciu tysięcy mężczyzn oprócz kobiet i dzieci.

Ten fragment mówi o cudownym nakarmieniu pięciu tysięcy ludzi jedynie pięcioma bochenkami chleba i dwiema rybami.

1. Moc wiary: jak Jezus w cudowny sposób nakarmił pięć tysięcy ludzi pięcioma bochenkami chleba i dwiema rybami

2. Chleb życia: jak Jezus posługiwał się chlebem, aby symbolizować swoją miłość do ludzkości

1. Jana 6:1-14 – Jezus karmi pięć tysięcy

2. Łk 9,10-17 – Jezus karmi cztery tysiące

Mateusza 14:22 I natychmiast Jezus zmusił swoich uczniów, aby wsiedli do łodzi i wypłynęli przed nim na drugi brzeg, zanim odprawi tłumy.

Jezus polecił swoim uczniom, aby wsiedli na statek i popłynęli na drugą stronę, podczas gdy On odprawiał tłumy.

1: Powinniśmy być posłuszni poleceniom Jezusa, nawet jeśli nie rozumiemy dlaczego.

2: Powinniśmy być gotowi podążać za Jezusem, dokądkolwiek nas prowadzi.

1: Łk 5,4-5 – „A gdy skończył mówić, rzekł do Szymona: «Wypłyń na głębię i zarzućcie sieci na połów». Szymon odpowiedział: «Mistrzu, całą noc pracowaliśmy i nic nie złowiliśmy, ale na Twoje słowo zarzucę sieci».

2: Jana 21:22 - Odpowiedział mu Jezus: Jeśli moją wolą jest, aby pozostał, aż przyjdę, co ci do tego? Idź za mną!"

Mateusza 14:23 A gdy odprawił tłumy, wszedł na górę osobno, aby się modlić, a gdy nastał wieczór, był tam sam.

Jezus rozesłał tłumy i sam wyszedł na górę, aby wieczorem się modlić.

1. Nauka wyciszenia i znajdowania czasu na modlitwę.

2. Zbliżanie się do Boga poprzez spędzanie z Nim czasu.

1. Filipian 4:6-7 – „Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbach z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie”.

2. Psalm 63:1 – „O Boże, jesteś moim Bogiem; pilnie Cię szukam; dusza moja pragnie Ciebie; moje ciało mdleje dla ciebie, jak w suchej i umęczonej ziemi, gdzie nie ma wody.

Mateusza 14:24 Ale statek był teraz w środku morza, miotany przez fale, bo wiatr był przeciwny.

Uczniowie byli w łodzi na środku morza i byli miotani przez fale z powodu silnego wiatru.

1. Pokonywanie przeciwności losu – odnajdywanie siły w burzach życia

2. Wiara w obliczu strachu – nauka zaufania Bożemu planowi

1. Izajasz 43:2 – „Gdy przejdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zasypią was; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali”.

2. Psalm 46:1-3 – „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w kłopotach. Dlatego nie będziemy się bać, choćby ziemia się zapadła, choć góry przesunęłyby się do serca morza, choćby szumiały i pieniły się jego wody, choć góry drżały od jego wezbrania”.

Mateusza 14:25 A o czwartej straży nocnej Jezus poszedł do nich, idąc po morzu.

O czwartej straży nocnej Jezus pokazał swą moc, idąc do uczniów po morzu.

1. Moc i władza Jezusa nad przyrodą

2. Cudowne zaopatrzenie Jezusa

1. Marka 6:45-51 – Jezus kroczący po wodzie

2. Psalm 18:30 – Boża moc zbawiająca i chroniąca

Mateusza 14:26 A gdy uczniowie ujrzeli go idącego po morzu, zatrwożyli się, mówiąc: To jest duch; i krzyczeli ze strachu.

Uczniowie przestraszyli się, gdy zobaczyli Jezusa idącego po morzu.

1. Nie bój się: Zaufaj mocy Pana

2. Nie bój się dokonać skoku wiary

1. Izajasz 41:10 – „Nie bójcie się więc, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej”.

2. Psalm 46:1-3 – „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, nieustanną pomocą w trudnościach. Dlatego nie będziemy się bać, choćby ziemia się załamała, a góry wpadną do serca morza, choć jego wody ryk i piana, a góry drżą od ich wezbrania”.

Mateusza 14:27 Ale zaraz Jezus do nich przemówił, mówiąc: Bądźcie dobrej myśli; to ja; nie bój się.

Jezus zachęca swoich uczniów, aby mieli odwagę i nie bali się.

1. „Bóg jest z nami: przez wiarę przezwyciężać strach”

2. „Bądźcie dobrej myśli: polegajcie na obietnicy Jezusa”

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Hebrajczyków 13:5-6 – „Bądźcie wolni od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co macie, bo On powiedział: „Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę”. Dlatego możemy śmiało powiedzieć: „Pan jest moim wspomożycielem, nie będę się lękał; cóż może mi zrobić człowiek?”

Mateusza 14:28 A Piotr mu odpowiedział i rzekł: Panie, jeśli to Ty jesteś, każ mi przyjść do siebie po wodzie.

Piotr odpowiedział Jezusowi, gdy go wołał, pytając, czy to naprawdę mówił Jezus, a jeśli tak było, prosząc Jezusa, aby kazał mu przyjść do niego po wodzie.

1. Moc wiary – jak zaufanie Jezusowi, tak jak Piotr, może doprowadzić nas do miejsc, o których nigdy nie myśleliśmy, że są możliwe.

2. Podejmowanie ryzyka dla Jezusa — jak podejmowanie ryzyka, aby okazać naszą wierność Jezusowi, może zaowocować wspaniałymi nagrodami.

1. Efezjan 3:20 - Temu, który według mocy działającej w nas może uczynić nieporównanie więcej, niż wszystko, o co prosimy lub o czym myślimy.

2. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe.

Mateusza 14:29 I rzekł: Przyjdź. A gdy Piotr wyszedł z łodzi, szedł po wodzie, aby pójść do Jezusa.

Jezus poinstruował Piotra, aby przyszedł do Niego i Piotr uczynił to, chodząc po wodzie.

1. Boża moc i wiara: jak Piotr chodził po wodzie.

2. Podjęcie niemożliwego kroku wiary z Jezusem.

1. Hebrajczyków 11:6 – „A bez wiary nie można podobać się Bogu, gdyż każdy, kto do Niego przychodzi, musi wierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go pilnie szukają.”

2. Jana 14:6 – „Jezus odpowiedział: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze mnie.»

Mateusza 14:30 Ale gdy ujrzał gwałtowny wiatr, zląkł się; i zaczął tonąć, zawołał, mówiąc: Panie, ratuj mnie.

Piotr, widząc silny wiatr, zaczął tonąć w morzu i wołał do Pana, aby go uratował.

1. Pokonywanie strachu poprzez zaufanie Panu

2. Nigdy nie trać nadziei w trudnych czasach

1. Mateusza 8:25-26 - I podeszli do niego uczniowie jego, i obudzili go, mówiąc: Panie, ratuj nas, giniemy. I rzekł do nich: Czemu się boicie, małej wiary?

2. Psalm 34:17-19 - Sprawiedliwy woła, a Pan wysłuchuje i wybawia ich ze wszystkich ucisków. Pan jest blisko tych, którzy mają złamane serce; i zbawia skruszonego ducha. Wiele nieszczęść spotyka sprawiedliwego, ale ze wszystkich wybawia go Pan.

Mateusza 14:31 I natychmiast Jezus wyciągnął rękę, chwycił go i rzekł do niego: O małowierny, czemu zwątpiłeś?

Jezus uratował Piotra przed utonięciem w morzu i zganił go za małą wiarę.

1. Moc wiary: jak Jezus może pomóc w chwilach zwątpienia

2. Miłość Jezusa: On zawsze jest gotowy do pomocy

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Hebrajczyków 11:6 – „A bez wiary nie można się mu podobać, bo kto chce zbliżyć się do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go szukają”.

Mateusza 14:32 A gdy weszli na statek, wiatr ustał.

Jezus i jego uczniowie wsiadają na statek, a wiatr natychmiast ustaje.

1. Z przykładu wiary i zaufania Bogu możemy się uczyć na przykładzie Jezusa.

2. W Bogu możemy znaleźć pokój i pocieszenie nawet w niespokojnych czasach.

1. Psalm 56:3 „Kiedy się boję, ufam Tobie”.

2. Rzymian 8:28 „A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy są powołani według jego postanowienia.”

Mateusza 14:33 Potem przyszli ci, którzy byli na statku, i oddali mu pokłon, mówiąc: Zaprawdę jesteś Synem Bożym.

Ludzie w łodzi byli tak zdumieni mocą Jezusa, że oddali Mu pokłon, ogłaszając Go Synem Bożym.

1. Moc Jezusa: jak cudowne czyny Jezusa ukazują Jego boskość

2. Kult Jezusa: jak głosimy prawdę o synostwie Jezusa

1. Izajasz 9:6 - Dziecię nam się narodziło, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu, i nazwą imię jego: Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby świat potępił; lecz aby świat przez Niego został zbawiony.

Mateusza 14:34 A gdy przeprawili się, przyszli do ziemi Genezaret.

Jezus wraz z uczniami przeprawił się przez Morze Galilejskie i przybył do ziemi Genezaret.

1. Bóg zapewnia nam środki, abyśmy mogli dotrzeć do celu.

2. Nawet jeśli wydaje się to niemożliwe, Bóg może nas poprowadzić do upragnionego miejsca.

1. Izajasz 43:2 – „Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą, a przez rzeki nie zaleją cię; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali .”

2. Psalm 23:2 – „Kładzie mnie na zielonych pastwiskach. Prowadzi mnie nad spokojne wody”.

Mateusza 14:35 A gdy dowiedzieli się o nim mieszkańcy tego miejsca, posłali po całej okolicy i przyprowadzili do niego wszystkich chorych;

Jezus uzdrawiał chorych w okolicy.

1: Cuda uzdrowień Jezusa: jak Jego moc przekracza czas i przestrzeń

2: Niezaprzeczalne cuda: moc Jezusa uzdrawiająca

1: Izajasz 53:5: „Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, starty za nasze winy; spadła na niego kara naszego pokoju, a w jego ranach jesteśmy uzdrowieni”.

2: Psalm 103:3: „Który odpuszcza wszystkie twoje winy, który leczy wszystkie twoje choroby”.

Mateusza 14:36 I prosili go, żeby dotknęli tylko rąbka jego szaty, a wszyscy, którzy się dotknęli, zostali całkowicie zdrowi.

Tłum błagał Jezusa, aby pozwolił im dotknąć rąbka Jego szaty, a ci, którzy to zrobili, zostali uzdrowieni.

1. Siła wiary: nauka ze spotkania tłumu z Jezusem

2. Cudowne Dotknięcie Jezusa: doświadczenie wybawienia i uzdrowienia

1. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

2. Izajasz 53:5 - Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy: kara naszego pokoju spadła na niego; a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

Mateusza 15 przedstawia nauki Jezusa na temat prawdziwej czystości, Jego cudów uzdrawiania i nakarmienia czterech tysięcy.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od faryzeuszy i uczonych w Prawie, którzy oskarżają uczniów Jezusa o łamanie tradycji poprzez niemycie rąk przed jedzeniem (Mateusza 15:1-2). Jezus przeciwstawia się im, krytykując ich hipokryzję, gdy sami łamią przykazania Boże w imię tradycji. Naucza, że tym, co kala człowieka, nie jest to, co wchodzi do ust, ale to, co wychodzi z serca, co wskazuje, że nieczystość moralna jest poważniejsza niż nieczystość rytualna (Mateusz 15:10-20).

Akapit 2: Opuszczając Galileę i udając się w rejon Tyru i Sydonu, Jezus spotyka kobietę kananejską, która błaga o uzdrowienie swojej córki opętanej przez demony (Mt 15:21-28). Początkowo Jezus odpowiada, że został posłany tylko do zagubionych owiec Izraela. Jednak poruszony jej wiarą wyrażającą się w wytrwałym prośbie i uznaniu Go za Pana, spełnia jej prośbę.

Akapit 3: Wracając do Jeziora Galilejskiego, Jezus uzdrawia wielu ludzi, którzy są do Niego przyprowadzeni – chromych, niewidomych, niemych itp., Wprawiając tłum w zdumienie (Mt 15:29-31). Na koniec w tym rozdziale jest cud nakarmienia czterech tysięcy mężczyzn oprócz kobiet i dzieci siedmioma bochenkami chleba i kilkoma małymi rybami (Mt 15:32-39). Podobnie jak wcześniejsze nakarmienie pięciu tysięcy cudów, to również podkreśla Jego współczucie dla potrzebujących i Jego boską moc.

Mateusza 15:1 Wtedy przystąpili do Jezusa uczeni w Piśmie i faryzeusze, którzy byli z Jerozolimy, i mówili:

Z tego fragmentu wynika, że do Jezusa przyszli uczeni w Piśmie i faryzeusze z Jerozolimy.

1. Zawsze powinniśmy starać się naśladować Jezusa i jego nauki.

2. Bez względu na różnice między nami Jezus kocha nas wszystkich i przyjmuje nas wszystkich.

1. Jana 13:34-35 – „Nowe przykazanie daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem, abyście i wy się wzajemnie miłowali. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli miłowacie się wzajemnie.”

2. Rzymian 12:10 – „Dajcie sobie nawzajem życzliwą miłość braterską, okazując sobie szacunek, preferując jedni drugich”.

Mateusza 15:2 Dlaczego twoi uczniowie przestępują tradycję starszych? bo nie myją rąk, jedząc chleb.

W tym fragmencie mowa o tym, jak uczniowie Jezusa przekraczali tradycję starszych, nie myjąc rąk podczas jedzenia chleba.

1. Znaczenie przestrzegania tradycji i szanowania autorytetów.

2. Zrozumienie, dlaczego robimy to, co robimy, zamiast po prostu ślepo przestrzegać zasad.

1. Przysłów 3:5-6 „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj Go na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki.”

2. Kolosan 3:17 „I wszystko, cokolwiek działacie w słowie lub uczynku, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego”.

Mateusza 15:3 A on odpowiadając, rzekł do nich: Dlaczego i wy przez waszą tradycję przekraczacie przykazanie Boże?

Ten fragment mówi o znaczeniu przestrzegania przykazań Bożych, a nie ludzkich tradycji.

1. Znaczenie posłuszeństwa przykazaniom Bożym

2. Nie pozwól, aby tradycje przeszkadzały w czynieniu tego, co słuszne

1. Jana 14:15 – „Jeśli mnie miłujecie, będziecie przestrzegać moich przykazań.”

2. Powtórzonego Prawa 11:26-28 – „Oto kładę dzisiaj przed wami błogosławieństwo i przekleństwo: błogosławieństwo, jeśli będziecie przestrzegać przykazań Pana, Boga waszego, które wam dzisiaj nadaję; i przekleństwo, jeśli nie będziecie przestrzegać przykazań Pana, Boga waszego”.

Mateusza 15:4 Albowiem Bóg rozkazał, mówiąc: Czcij ojca swego i matkę swoją, a kto złorzeczy ojcu lub matce, niech śmiercią umrze.

Bóg nakazuje nam szanować naszych rodziców, a ci, którzy przeklinają swoich rodziców, zostaną ukarani.

1. Wezwanie do okazywania czci naszym rodzicom – Szacunek i posłuszeństwo rodzicom jest podstawą Bożego porządku.

2. Konsekwencje braku szacunku – Przeklinanie rodziców jest poważnym przestępstwem, które będzie miało poważne konsekwencje.

1. Efezjan 6:1-3 - Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom w Panu, bo to jest słuszne. „Szanuj swego ojca i matkę" – to pierwsze przykazanie z obietnicą – „aby dobrze ci się wiodło i abyś cieszył się długim życiem na ziemi".

2. Przysłów 23:22 - Słuchaj swojego ojca, który dał ci życie, i nie pogardzaj swoją matką, gdy się zestarzeje.

Mateusza 15:5 Ale wy mówicie: Każdy, kto powie swemu ojcu lub swojej matce: Jest to dar, w jakimkolwiek możecie zyskać dzięki mnie;

Jezus potępia praktykę ofiarowania Bogu prezentu zamiast okazywania szacunku rodzicom.

1. Czczenie rodziców jest przykazaniem Bożym i znakiem naszej wiary.

2. Powinniśmy starać się stawiać w życiu przykazania Boże ponad wszystko.

1. Efezjan 6:1-3 – „Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom w Panu, bo to słuszne. Czcijcie ojca swego i matkę – to jest pierwsze przykazanie z obietnicą – aby było wam dobrze i abyście ciesz się długim życiem na ziemi."

2. Exodus 20:12 – „Czcij ojca swego i matkę swoją, abyście długo żyli na ziemi, którą daje wam Pan, Bóg wasz".

Mateusza 15:6 I nie czcij swego ojca ani swojej matki, a będzie wolny. W ten sposób swoją tradycją sprawiliście, że przykazanie Boże stało się bezskuteczne.

Fragment ten stanowi ostrzeżenie przed lekceważeniem przykazań Bożych na rzecz tradycji stworzonych przez człowieka.

1: Musimy zawsze pamiętać, aby przede wszystkim szanować przykazania Pana.

2: Nie wolno nam zaniedbywać ani zastępować przykazań Bożych naszymi własnymi tradycjami.

1: Powtórzonego Prawa 10:12-13 – „A teraz, Izraelu, czego żąda od ciebie Pan, Bóg twój, jak tylko bać się Pana, Boga swego, chodzić wszystkimi jego drogami, miłować go, służyć Panu, Bogu twojemu całym swoim sercem i całą swą duszą oraz przestrzegać przykazań i ustaw Pańskich, które ja ci dzisiaj nakazuję dla twojego dobra?”

2: Rzymian 12:2 – „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

Mateusza 15:7 Obłudnicy, dobrze prorokował o was Izajasz, mówiąc:

Ten fragment z Ewangelii Mateusza 15:7 stwierdza, że Jezus oskarża faryzeuszy o hipokryzję i cytuje proroctwo Izajasza na ich temat.

1. „Obłuda w Kościele”

2. „Sąd Boży nad nieprawymi”

1. Izajasz 29:13 – „I rzekł Pan: «Ponieważ ten lud zbliża się swoimi ustami i czci mnie swoimi wargami, podczas gdy ich serce jest ode mnie daleko, a ich bojaźń przede mną jest przykazaniem, którego nauczają ludzie. »

2. Jakuba 2:10 – „Kto bowiem przestrzega całego Prawa, a przechyla się w jednym punkcie, ponosi odpowiedzialność za całość”.

Mateusza 15:8 Lud ten zbliża się do mnie swoimi ustami i czci mnie swoimi wargami; ale ich serce jest daleko ode mnie.

Ten fragment mówi o ludziach, którzy na zewnątrz okazują cześć Bogu, ale ich serca są daleko od Niego.

1: Musimy uważać, aby nie tylko bezczelnie składać Bogu deklaracje, ale także upewnić się, że nasze serca są Mu naprawdę oddane.

2: Łatwo jest dać się wciągnąć w zewnętrzne pozory religii, ale musimy upewnić się, że mamy serce pełne czci i miłości do Boga.

1: Jakuba 1:22 - Bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.

2: Łk 6:45 - Dobry człowiek z dobrego skarbca swego serca wydobywa to, co dobre; a zły człowiek ze złego skarbca swego serca wydobywa to, co złe.

Mateusza 15:9 Ale na próżno mi cześć oddają, ucząc nauk, które są przykazaniami ludzkimi.

Jezus oświadcza, że próżno oddawać cześć Bogu, jeśli ktoś naucza doktryn opartych na przykazaniach ludzkich, a nie na Słowie Bożym.

1. Musimy podążać za Słowem Bożym, a nie za własnymi pragnieniami

2. Czcijcie Boga w duchu i prawdzie

1. Jana 4:24 – „Bóg jest duchem, a ci, którzy mu cześć oddają, winni mu ją oddawać w duchu i prawdzie.”

2. Psalm 119:172 – „Mój język będzie mówił o twoim słowie, bo wszystkie twoje przykazania są sprawiedliwością”.

Mateusza 15:10 I przywołał tłum, i rzekł do nich: Słuchajcie i rozumiejcie:

Jezus uczy, jak ważne jest rozumienie słowa Bożego.

1: Musimy starać się zrozumieć słowo Boże, abyśmy mogli żyć zgodnie z Jego wolą.

2: Aby skorzystać z Jego miłości i łaski, konieczne jest słuchanie i zrozumienie nauk Jezusa.

1: Psalm 119:105 – „Twoje słowo jest lampą, która prowadzi moje stopy i światłem na mojej ścieżce”.

2:2 Tymoteusza 3:16-17 – „Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauczania nas, co jest prawdą, i do uświadamiania sobie, co jest złego w naszym życiu. Naprawia nas, gdy się mylimy, i uczy nas postępować co jest słuszne."

Mateusza 15:11 Nie to, co wchodzi do ust, kala człowieka; ale co z ust wychodzi, to kala człowieka.

Werset ten podkreśla, że to nie to, co spożywamy, czyni nas nieczystymi, ale to, co mówimy i jak się zachowujemy.

1: Nasze słowa mają moc. Musimy z nich korzystać ostrożnie i mądrze.

2: Nie możemy polegać na siłach zewnętrznych, aby uczynić nas świętymi; liczą się nasze wewnętrzne myśli i działania.

1: Jakuba 3:8-10 – Język jest małą częścią ciała, ale potrafi się bardzo przechwalać. Rozważcie, jak wielki las zostaje podpalony przez małą iskrę.

2: Efezjan 4:29 - Niech z ust waszych nie wychodzi żadna mowa szkodliwa, lecz tylko budująca, stosownie do okazji, aby przyniosła łaskę tym, którzy słuchają.

Mateusza 15:12 Wtedy przyszli jego uczniowie i rzekli do niego: Czy wiesz, że faryzeusze zgorszyli się, gdy usłyszeli to powiedzenie?

Faryzeusze bardzo się oburzyli, gdy Jezus wypowiedział pewne słowa.

1. Słowa Jezusa miały moc i wywołały oburzenie ludzi. Musimy zachować ostrożność w sposobie mówienia i działania, aby nie urazić innych.

2. Jezus przemawiał z autorytetem i przekonaniem, ucząc nas, abyśmy bronili tego, w co wierzymy, pomimo konsekwencji.

1. Kolosan 4:6 - Niech wasza mowa będzie zawsze uprzejma, przyprawiona solą, abyście wiedzieli, jak powinniście każdemu odpowiadać.

2. Jakuba 1:19-20 – Wiedzcie o tym, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu; bo gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej.

Mateusza 15:13 A on odpowiadając, rzekł: Każda roślina, której nie sadził mój Ojciec niebieski, zostanie wykorzeniona.

Jezus ostrzega, że wszystko, co nie zostało zasadzone przez Boga, w końcu zostanie wykorzenione.

1. „Trwała natura Bożego zasadzenia”

2. „Zakorzenieni w miłości Bożej”

1. Izajasz 61:3 - Wszystkim, którzy płaczą w Izraelu, da piękną koronę zamiast popiołu, radosne błogosławieństwo zamiast żałoby, uroczystą chwałę zamiast rozpaczy. W swej sprawiedliwości będą jak wielkie dęby, które Pan zasadził dla swojej chwały.

2. Psalm 92:13 – W starości nadal będą wydawać owoc, pozostaną świeże i zielone, głosząc: „Pan jest sprawiedliwy; on jest moją Skałą i nie ma w nim żadnej niegodziwości”.

Mateusza 15:14 Zostawcie ich w spokoju: będą ślepymi przywódcami ślepych. A jeśli ślepy prowadzi ślepego, obaj wpadną do dołu.

Ślepi przywódcy poprowadzą tych, którzy za nimi podążają, na niebezpieczeństwo.

1: Musimy uważać, za kim podążamy.

2: Bóg chce, abyśmy podejmowali mądre decyzje i zwracali się do Niego o przewodnictwo.

1: Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Wyznawaj Go na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki”.

2: Izajasz 30:21 – „Twoje uszy usłyszą za tobą słowo: «To jest ta droga, idźcie nią», ilekroć zwrócicie się w prawo lub w lewo”.

Mateusza 15:15 Wtedy Piotr odpowiedział i rzekł do niego: Opowiedz nam tę przypowieść.

Jezus naucza, jak ważne jest serce w uwielbieniu.

1: Bóg pragnie naszego serca

Bóg pragnie naszych serc przede wszystkim w uwielbieniu. Kiedy przychodzimy przed Niego, nasze serca powinny być najważniejszą ofiarą, jaką składamy.

2: Oddawanie czci Bogu naszym życiem

Bóg pragnie, abyśmy czcili Go swoim życiem. Powinniśmy starać się robić wszystko na Jego chwałę, a nie tylko to, co robimy w Kościele.

1: Mateusza 22:37 - Rzekł mu Jezus: «Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem.»

2: Przysłów 4:23 – Z całą pilnością strzeż swego serca, bo z niego wypływają sprawy życia.

Mateusza 15:16 I rzekł Jezus: Czy i wy jeszcze nie rozumiecie?

Jezus wyraża swoje niedowierzanie wobec braku zrozumienia ze strony otaczających go ludzi.

1: Nawet Jezus, najmądrzejszy z nas wszystkich, był czasami sfrustrowany brakiem zrozumienia jego nauk.

2: Musimy starać się zrozumieć nauki Jezusa, zanim będziemy mogli naprawdę za nim podążać.

1: Jakuba 1:5 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje szczodrze i nie wypomina; i będzie mu to dane.

2: Przysłów 2:6-9 - Bo Pan daje mądrość, z jego ust wychodzi wiedza i rozum. Odkłada zdrową mądrość dla sprawiedliwych, jest puklerzem dla tych, którzy postępują uczciwie. On strzeże ścieżek sądu i strzeże dróg swoich świętych. Wtedy zrozumiesz sprawiedliwość, sąd i słuszność; tak, każdą dobrą ścieżką.

Mateusza 15:17 Czy jeszcze nie rozumiecie, że wszystko, co wchodzi przez usta, wchodzi

do brzucha i jest wyrzucane do przeciągu?

Ten fragment z Ewangelii Mateusza 15:17 wyjaśnia, że wszystko, co wchodzi do ust, w końcu przez nie przechodzi i zostaje wydalone.

1: Musimy uważać na to, co wkładamy do naszych ciał, ponieważ w końcu zostanie to wydalone.

2: Powinniśmy zwracać uwagę na to, co jemy, ponieważ nasze ciała w końcu to odrzucą.

1: Przysłów 4:23 – „Z całą pilnością strzeż swego serca, bo z niego wypływają sprawy życia”.

2: Filipian 4:8 - „W końcu, bracia, cokolwiek jest prawdziwe, cokolwiek uczciwego, cokolwiek sprawiedliwego, cokolwiek czystego, cokolwiek miłego, o czymkolwiek ma się dobra opinia; jeśli jest jakakolwiek cnota, a jeśli zasłużycie na pochwałę, przemyślcie to.”

Mateusza 15:18 Ale to, co wychodzi z ust, wychodzi z serca; i kalają człowieka.

Ten fragment mówi o słowach, które wypowiadamy, płynących z naszego serca i o tym, jak mogą one zbezcześcić człowieka.

1. Moc słów: jak nasze słowa mogą nas zbezcześcić

2. Mów życiem: pozwalajmy, aby nasze słowa budowały, a nie burzyły

1. Przysłów 18:21 – Śmierć i życie są w mocy języka.

2. Jakuba 3:1-12 – Spojrzenie na moc języka i to, jak może on zwieść i wyrządzić wielkie szkody.

Mateusza 15:19 Z serca bowiem pochodzą złe myśli, morderstwa, cudzołóstwa, wszeteczeństwa, kradzieże, fałszywe świadectwa, bluźnierstwa:

Fragment ten mówi o złu, które ma swoje źródło w sercu człowieka.

1: Bóg wzywa nas, abyśmy odwrócili się od złych serc i zwrócili się do Niego o sprawiedliwość.

2: Powinniśmy starać się zachować czyste serca i wolne od złych myśli i czynów.

1: Przysłów 4:23 – Z całą pilnością strzeż swego serca; bo z niego pochodzą sprawy życia.

2: Jeremiasz 17:9 – Serce jest podstępne przede wszystkim i bardzo niegodziwe: któż może to wiedzieć?

Mateusza 15:20 To właśnie kala człowieka, ale jedzenie nieumytymi rękami nie kala człowieka.

W tym fragmencie mowa jest o tym, że działania zewnętrzne niekoniecznie definiują stan duchowy człowieka, podkreślając, że nie liczy się to, co wchodzi do ciała człowieka, ale raczej to, co z niego wychodzi.

1. „Sedno sprawy: najważniejsze jest to, co jest w środku”

2. „Czyste ręce lub czyste serce: prawdziwa miara czystości”

1. Jakuba 3:12 – „Czy drzewo figowe, bracia moi, może rodzić oliwki, a winorośl może rodzić figi? Ani słony staw nie może dać słodkiej wody”.

2. Przysłów 4:23 – „Przede wszystkim strzeż swego serca, bo ono jest źródłem życia”.

Mateusza 15:21 Potem Jezus wyszedł stamtąd i udał się w strony Tyru i Sydonu.

Jezus udał się do wybrzeży Tyru i Sydonu.

1. Gotowość Jezusa do zrobienia wszystkiego, co w jego mocy, aby dotrzeć do wszystkich ludzi.

2. Siła wiary i to, jak może nam ona pomóc w trudnych chwilach.

1. Jeremiasz 29:11 „Bo znam plany, które mam wobec was, wyrocznia Pana, plany

pomyślne, a nie złe, aby dać wam przyszłość i nadzieję”.

2. Hebrajczyków 11:1 „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

Mateusza 15:22 A oto kobieta kananejska, wychodząc z tych samych wybrzeży, wołała do niego, mówiąc: Zmiłuj się nade mną, Panie, synu Dawida; moja córka jest bardzo zła na diabła.

Kobieta Kanaan wołała do Jezusa o miłosierdzie dla swojej córki, która była ciężko znękana przez diabła.

1. Moc wiary: zaufanie w Bożą zdolność uzdrawiania

2. Pokonywanie przeciwności losu: poleganie na Jezusie w trudnych czasach

1. 1 Piotra 5:7 – „Przerzućcie na niego wszystkie wasze troski, bo on się o was troszczy”.

2. Jakuba 4:6 – „Ale łaski daje więcej. Dlatego jest powiedziane: „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”.

Mateusza 15:23 Ale on nie odpowiedział jej ani słowa. I przyszli jego uczniowie, i prosili go, mówiąc: Odpraw ją; bo ona woła za nami.

Jezus odmówił odpowiedzi na prośbę kobiety kananejskiej o uzdrowienie, ale jego uczniowie błagali go, aby ją odesłał.

1. „Siła wytrwałości: zaufanie Bogu w obliczu trudności”

2. „Moc wstawiennictwa: jak Jezus odpowiada na nasze modlitwy”

1. Jakuba 5:16 – „Dlatego wyznawajcie sobie nawzajem grzechy i módlcie się jedni za drugich, abyście odzyskali zdrowie. Modlitwa sprawiedliwego ma wielką moc, gdyż jest skuteczna.”

2. 1 Jana 5:14-15 – „A to jest ufność, jaką żywimy do niego, że jeśli o coś prosimy zgodnie z jego wolą, on nas wysłuchuje. A jeśli wiemy, że nas wysłuchuje, o cokolwiek prosimy, wiemy że mamy prośby, o które go prosiliśmy”.

Mateusza 15:24 A on odpowiadając, rzekł: Nie jestem posłany, tylko do owiec, które zaginęły z domu Izraela.

Misja Jezusa do zagubionych owiec Izraela.

1: Miłość i troska Jezusa o zagubione owce Izraela.

2: Znaczenie misji Jezusa wobec zagubionych owiec Izraela.

1: Izajasz 53:6 – „Wszyscy jak owce zbłądziliśmy, każdy z nas zboczył na swoją drogę, a Pan dotknął go karą za winę nas wszystkich”.

2: Psalm 23:1 – „Pan jest moim pasterzem, niczego mi nie braknie”.

Mateusza 15:25 Wtedy ona przyszła i oddała mu pokłon, mówiąc: Panie, pomóż mi.

Do Jezusa przychodzi kobieta i błaga o pomoc.

1. Uznanie Jezusa za Pana: studium Mateusza 15:25

2. Pokonywanie zmagań i znajdowanie siły w Jezusie Chrystusie

1. Mateusza 11:28-30 – Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja wam dam ukojenie.

2. Izajasz 55:6-7 – Szukajcie Pana, póki można go znaleźć; wzywajcie go, póki jest blisko.

Mateusza 15:26 A on odpowiadając, rzekł: Nie godzi się zabierać chleba dzieciom i rzucać go psom.

Jezus uczy nas, abyśmy stawiali na pierwszym miejscu potrzebujących, a nie siebie samych.

1: Zawsze powinniśmy być gotowi pomóc potrzebującym, a nie sami.

2: Jezus uczy nas stawiać potrzeby innych ponad własne.

1: Filipian 2:3-4 „Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie”.

2: Jakuba 2:15-17 „Przypuśćmy, że brat lub siostra są bez ubrania i codziennego pożywienia. Jeśli ktoś z was powie im: Idźcie w pokoju; zapewniać ciepło i dobre odżywianie”, ale nie zaspokaja ich potrzeb fizycznych. Co z tego?

Mateusza 15:27 I rzekła: Prawdę, Panie, a jednak psy jedzą okruchy, które spadają ze stołu ich panów.

Jezus objawia miłość Boga do wszystkich ludzi, nawet tych uważanych za obcych.

1: Miłość Boga do obcych – Łk 15,1-2

2: Miłosierdzie Boże dla wszystkich – Efezjan 2:4-7

1: Łk 15:1-2 „Wszyscy celnicy i grzesznicy zebrali się wokół, aby słuchać Jezusa. Ale faryzeusze i uczeni w Piśmie szemrali: «Ten człowiek przyjmuje grzeszników i jada z nimi».

2: Efezjan 2:4-7 „Ale Bóg, bogaty w miłosierdzie, przez swoją wielką miłość do nas, ożywił nas z Chrystusem, nawet gdy byliśmy martwi w przestępstwach; łaską jesteście zbawieni. I Bóg wskrzesił nas wraz z Chrystusem i wraz z nim posadził w krainach niebieskich w Chrystusie Jezusie, aby w przyszłych wiekach ukazał niezrównane bogactwo swojej łaski, wyrażonej w swej dobroci względem nas w Chrystusie Jezusie.”

Mateusza 15:28 Wtedy Jezus odpowiedział i rzekł jej: Niewiasto, wielka jest wiara twoja; niech ci się stanie, jak chcesz. I od tej chwili jej córka została uzdrowiona.

Ten fragment opisuje, jak Jezus wychwalał wielką wiarę kobiety i od tego samego momentu uzdrawiał jej córkę.

1. „Moc wiary”

2. „Błogosławieństwo wiary w Jezusa”

1. Hebrajczyków 11:6 – „A bez wiary nie można podobać się Bogu, gdyż każdy, kto do Niego przychodzi, musi wierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go pilnie szukają.”

2. Jakuba 5:15 – „A modlitwa zanoszona z wiarą uzdrowi chorego; Pan ich podniesie. Jeśli zgrzeszyli, zostanie im przebaczone”.

Mateusza 15:29 A Jezus odszedł stamtąd i zbliżył się do Morza Galilejskiego; i wszedł na górę, i tam usiadł.

Jezus opuszcza pewne miejsce i udaje się nad Morze Galilejskie, następnie wstępuje na górę i tam siedzi.

1. Wzór modlitwy Jezusa: jak jego przykład może nas dzisiaj prowadzić

2. Moc samotności: jak Chrystus połączył się z Bogiem w izolacji

1. Izajasz 55:8-9 „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2. Marka 1:35 „A rano, wstając na długo przed dniem, wyszedł i udał się na miejsce puste, i tam się modlił”.

Mateusza 15:30 I przystąpiły do niego wielkie tłumy, mając ze sobą chromych, ślepych, niemych, ułomnych i wielu innych, i rzucili ich do stóp Jezusa; i uzdrowił ich:

Jezus uzdrowił wielu ludzi cierpiących na dolegliwości fizyczne, w tym chromych, niewidomych, niemych i kalekich, gdy wokół Niego gromadziły się wielkie rzesze ludzi.

1. Jezus jest naszym uzdrowicielem – jak łaska Boża daje wszystkim nadzieję i uzdrowienie

2. Moc współczucia — jak Boża miłość leczy choroby fizyczne i duchowe

1. Izajasz 53:4-5 - Zaprawdę, on dźwigał nasze boleści i dźwigał nasze boleści, a jednak uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on był

zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy. Spadła na niego kara naszego pokoju; a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

2. Jakuba 5:14-15 – Czy jest wśród was ktoś chory? niech wezwie starszych kościoła; i niech się nad nim modlą, namaszczając go oliwą w imię Pańskie. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie; a jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone.

Mateusza 15:31 Tak bardzo, że zdumiewał się tłum, gdy ujrzał niemych, którzy mówią, ułomnych, zdrowych, chromych chodzących i niewidomych, którzy widzą, i chwalili Boga Izraelskiego.

Tłumy były zdumione, widząc cudowne uzdrowienia chorych i niedołężnych, wychwalając Boga za Jego dobroć.

1. Miłosierdzie i współczucie Boże: Celebrowanie cudów Jezusa

2. Siła wiary: jak przemienia nas miłość Boża

1. Izajasz 35:5-6 – „Wtedy otworzą się oczy ślepych i uszy głuchych się otworzą, wtedy chromy podskoczy jak jeleń, a język niemych będzie śpiewał z radości”.

2. Psalm 103:3-5 – „Który odpuszcza całą twoją winę, który leczy wszystkie twoje choroby, który wybawia twoje życie z otchłani, który cię wieńczy łaską i miłosierdziem”.

Mateusza 15:32 Wtedy Jezus przywołał do siebie swoich uczniów i rzekł: Lituję się nad tłumem, bo już trzy dni przebywają ze mną, a nie mają co jeść, i nie wypuszczę ich na czczo, żeby nie zemdlili droga.

Jezus okazał współczucie wielkiemu tłumowi, który szedł za Nim przez trzy dni i potrzebował jedzenia.

1. Współczucie w działaniu: Jezus i jego naśladowcy

2. Siła wiary: Jezus i rzesze

1. Jakuba 2:15-16 – „Jeśli brat lub siostra są ubogo ubrani i brakuje im codziennego pożywienia, a ktoś z was powie do nich: «Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i nasyćcie», nie dając im rzeczy potrzebnych do ciało, co z tego?

2. Rzymian 12:15 – „Weselcie się z tymi, którzy się weselą, płaczcie z tymi, którzy płaczą”.

Mateusza 15:33 I pytają go uczniowie jego: Skąd mamy mieć na pustyni tyle chleba, aby napełnić tak wielki tłum?

Uczniowie zapytali Jezusa, gdzie można znaleźć dość chleba, aby nakarmić duży tłum na pustyni.

1. Moc zaopatrzenia: zaufanie w Bożą obfitość

2. Pokonywanie wątpliwości: znajdowanie siły w Panu

1. Filipian 4:19 – „A mój Bóg zaspokoi wszystkie wasze potrzeby według bogactwa swojej chwały w Chrystusie Jezusie.”

2. Izajasz 41:10 – „Nie bójcie się, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci; Podtrzymam cię moją sprawiedliwą prawicą”.

Mateusza 15:34 I rzekł do nich Jezus: Ile macie chlebów? A oni odpowiedzieli: Siedem i kilka rybek.

Jezus zapytał uczniów, ile mają chlebów i ryb, a oni odpowiedzieli, że mają siedem chlebów i kilka ryb.

1. Jezus troszczy się o nasze potrzeby — branie tego, co mieli uczniowie, i pomnażanie tego, aby nakarmić tłumy, pokazuje, że Jezus jest gotowy zaspokoić nasze potrzeby.

2. Obfitość w niedoborze – Jezus pokazuje nam, że możemy znaleźć obfitość nawet w sytuacjach, w których wydaje się, że brakuje zasobów.

1. 2 Koryntian 9:8 - I Bóg może zlać na was całą obfitość łask; abyście mając zawsze wszystkiego pod dostatkiem, obfitowali we wszelkie dobre uczynki.

2. Filipian 4:19 - Ale mój Bóg zaspokoi całą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale przez Chrystusa Jezusa.

Mateusza 15:35 I kazał tłumowi usiąść na ziemi.

Jezus nakarmił tłumy kilkoma bochenkami chleba i kilkoma rybami.

1. Bóg zaspokaja nasze potrzeby pomimo naszych braków.

2. Jesteśmy błogosławieni, że możemy być błogosławieństwem dla innych.

1. Filipian 4:19 – „A mój Bóg zaspokoi każdą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale w Chrystusie Jezusie”.

2. Łk 6:38 – „Dawajcie, a będzie wam dane. Miarka dobra, naciśnięta, utrząśnięta i opływająca, będzie wsypana na wasze kolana. Bo taką miarą, jakiej używasz, taką i tobie odmierzą”.

Mateusza 15:36 Potem wziął siedem chlebów i ryby, podziękował, połamał i dał swoim uczniom, a uczniowie tłumowi.

Po tym, jak Jezus podziękował i połamał, uczniowie dali tłumowi siedem chlebów i ryb.

1. Jezus jest źródłem zaopatrzenia i błogosławieństwa.

2. Siła wdzięczności.

1. Filipian 4:6-7 „Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie”.

2. Efezjan 5:20 „dziękując zawsze i za wszystko Bogu Ojcu w imieniu Pana naszego Jezusa Chrystusa”.

Mateusza 15:37 I jedli wszyscy, i nasycili się, i zebrali resztki mięsa, które pozostały, pełne siedem koszy.

Ten fragment opisuje dużą liczbę ludzi, których Jezus i jego uczniowie nakarmili siedmioma bochenkami chleba i dwiema rybami. Gdy wszyscy najedli się i najedli, pozostało jeszcze siedem koszów ułomków.

1. Bóg może dokonać niewyobrażalnych rzeczy przy ograniczonych zasobach.

2. Obfitość Boga może nakarmić nas wszystkich.

1. Jana 6:12-13 – Gdy się napełnili, rzekł do swoich uczniów: Zbierzcie pozostałe ułamki, aby nic nie zginęło. Zebrali ich więc i napełnili dwanaście koszów ułamkami z pięciu chlebów jęczmiennych, które pozostały z wierzchu tym, którzy jedli.

2. Łk 9:16-17 – Potem wziął pięć chlebów i dwie ryby, spojrzał w niebo, pobłogosławił je, połamał i dawał uczniom, aby kładli przed tłumem. I jedli, i wszyscy się nasycili, a ułamków, które im pozostały, zostało zebranych dwanaście koszów.

Mateusza 15:38 A tych, którzy jedli, było cztery tysiące mężczyzn, oprócz kobiet i dzieci.

Ten fragment mówi o tym, jak Jezus nakarmił cztery tysiące ludzi, nie licząc kobiet i dzieci.

1. „Boża obfitość: cud nakarmienia rzesz”

2. „Moc Jezusa: nadprzyrodzone zaopatrzenie dla Jego ludu”

1. Izajasz 55:1 – „Przyjdźcie wszyscy, którzy jesteście spragnieni, przyjdźcie do wód, a wy, którzy nie macie pieniędzy, przyjdźcie, kupujcie i jedzcie! Przyjdźcie, kupujcie wino i mleko bez pieniędzy i bez ponoszenia kosztów.”

2. 2 Królów 4:42-44 - Od Baal Szalisza przyszedł człowiek, przynosząc mężowi Bożemu żywność z pierwocin: dwadzieścia bochenków jęczmienia i świeże kłosy w swoim worku. Elizeusz powiedział: „Daj ludziom i niech jedzą”. Ale jego sługa powiedział: „Jak mogę to przedstawić stu mężom?” Powtarzał: «Dajcie ludowi i niech jedzą, bo tak mówi Pan: Będą jeść i zostanie.» Postawił więc przed nimi, a oni jedli, i zostało im trochę, według słowa Pana.

Mateusza 15:39 Potem odprawił tłum, wsiadł na statek i przybył do wybrzeży Magdali.

Jezus rozesłał tłum i popłynął łodzią do miasta Magdala.

1. Moc przykładu Jezusa: Jezus pokazuje nam, jak być gotowymi do służenia innym w

pokorze i łasce.

2. Siła współczucia: Jezus okazuje swoją miłość bliźnim, dokładając wszelkich starań, aby im pomóc.

1. Filipian 2:3-4 „Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie i nie patrzcie na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro innych”.

2. Mateusza 11:28-29 „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja was pokrzepię. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych”.

Mateusza 16 przedstawia ostrzeżenia Jezusa dotyczące nauk faryzeuszy i saduceuszy, wyznanie Piotra o Jezusie jako Mesjaszu oraz przepowiednię Jezusa dotyczącą Jego śmierci i zmartwychwstania.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od faryzeuszy i saduceuszy, którzy wystawiają Jezusa na próbę, prosząc Go, aby pokazał im znak z nieba (Ew. Mateusza 16:1-4). Napomina ich za niezdolność do interpretowania znaków duchowych, mimo że są w stanie zinterpretować wzorce pogodowe. Mówi im, że nie będzie dany żaden znak poza „znakiem Jonasza”, odnoszącym się do Jego nadchodzącej śmierci i zmartwychwstania. Później ostrzega swoich uczniów przed zakwasem (nauką) faryzeuszy i saduceuszy, który oni rozumieją jako ostrzeżenie przed ich doktryną.

Akapit 2: Na pytanie, za kogo Go uważają uczniowie, uczniowie udzielają różnych odpowiedzi – Jan Chrzciciel, Eliasz czy któryś z proroków. Jednak zapytany, za kogo Go uważają, Piotr wyznaje, że Jezus jest „Chrystusem, Synem Boga żywego” (Mt 16,13-20). W odpowiedzi na to objawienie dane przez Ojca w niebie, a nie przez ciało i krew, Jezus ogłasza Piotra błogosławionym i na tej skale (wiarze Piotra lub jego wyznaniu) zbuduje Swój Kościół, którego bramy Hadesu nie przemogą.

3. akapit: Po tym kulminacyjnym momencie następuje pierwsza wyraźna zapowiedź Jego cierpienia – że musi udać się do Jerozolimy, gdzie będzie wiele cierpiał z rąk starszych, arcykapłanów, uczonych w Piśmie, zostanie zabity, ale trzeciego dnia zmartwychwstanie (Mateusz 16:21-28) . Kiedy Piotr próbuje Go odwieść od takiej ścieżki, Jezus surowo go karci za to, że skupia się na sprawach ludzkich, a nie boskich. Następnie nauczając o kosztowności, ale o godności naśladowania Go, stwierdza, że ktokolwiek chce uratować życie, straci je, ale traci je ze względu na nie, podkreślając perspektywę wieczną, a nie doczesną.

Mateusza 16:1 Przyszli także faryzeusze z saduceuszami i kusząco prosili go, aby dał im

znak z nieba.

Faryzeusze i saduceusze prosili Jezusa o znak z nieba.

1. Niebezpieczeństwo wystawiania Boga na próbę

2. Znaczenie wiary

1. Powtórzonego Prawa 6:16 – „Nie wystawiaj Pana, Boga swego, na próbę”

2. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

Mateusza 16:2 Odpowiedział im i rzekł: Gdy zapada wieczór, mówicie: Będzie piękna pogoda, bo niebo jest czerwone.

Jezus uczy tłumy, że potrafią przewidywać pogodę na podstawie wyglądu nieba.

1. Stworzenie Boga: wykorzystanie świata przyrody do zrozumienia Jego planu

2. Moc rozeznania: wiedza o tym, co mówi Bóg

1. Psalm 19:1-2 – „Niebiosa głoszą chwałę Boga, niebiosa głoszą dzieło rąk jego”.

2. 1 Koryntian 2:13-14 – „To właśnie mówimy, nie słowami, których uczy nas ludzka mądrość, ale słowami, których uczy nas Duch, wyjaśniając rzeczywistości duchowe słowami, których uczy Duch. Osoba bez Ducha nie akceptuje rzeczy, które pochodzą od Ducha Bożego, ale uważa je za głupstwo i nie może ich zrozumieć, ponieważ można je rozeznać jedynie przez Ducha”.

Mateusza 16:3 A rano będzie dzisiaj paskudna pogoda, bo niebo się czerwieni i pochmurno. O wy, obłudnicy, potraficie rozpoznać oblicze nieba; ale czy nie potraficie rozpoznać znaków czasu?

Jezus gani faryzeuszy i saduceuszy za brak duchowego rozeznania, zamiast rozpoznawać znaki czasu.

1. Rozeznanie w obliczu czasów próby

2. Potrzeba świadomości duchowej w czasach nowożytnych

1. Jeremiasz 6:16 – „Tak mówi Pan: «Stańcie przy drogach, patrzcie i pytajcie o starożytne ścieżki, gdzie jest dobra droga; idźcie po nim i znajdźcie ukojenie dla waszych dusz.'”

2. Izajasz 5:20 – „Biada tym, którzy zło nazywają dobrem, a dobro złem, którzy ciemność przedstawiają jako światło, a światło jako ciemność, którzy gorycz przedstawiają jako słodycz, a słodycz jako gorycz!”

Mateusza 16:4 Pokolenie niegodziwe i cudzołożne szuka znaku; i nie będzie mu dany żaden znak, tylko znak proroka Jonasza. I zostawił ich, i odszedł.

Pokolenie niegodziwe i cudzołożne szuka znaków, ale jedyny znak, jaki otrzymają, to znak proroka Jonasza.

1. Bóg zna serce i nie będzie wystawiany na próbę przez bezbożnych.

2. Znak proroka Jonasza ukazuje nam moc łaski Bożej.

1. Jonasz 1:17 - Teraz Pan przygotował wielką rybę, aby połknąć Jonasza. I Jonasz był we wnętrznościach ryby trzy dni i trzy noce.

2. Ezechiela 18:31 - Odrzućcie od siebie wszystkie przestępstwa, które popełniliście, a zdobądźcie nowe serce i nowego ducha.

Mateusza 16:5 A gdy jego uczniowie przeszli na drugą stronę, zapomnieli wziąć chleba.

Uczniowie Jezusa, przechodząc na drugą stronę, zapomnieli wziąć chleba.

1. Potrzeba przygotowania: lekcje od uczniów Jezusa

2. Siła wiary: pokonywanie wyzwań z Jezusem

1. Rzymian 12:12 – Radość w nadziei; pacjent w ucisku; ciągłe trwanie w modlitwie.

2. Filipian 4:6-7 – Nie uważajcie na nic; lecz we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli przez Chrystusa Jezusa.

Mateusza 16:6 Wtedy Jezus im rzekł: Uważajcie i strzeżcie się kwasu faryzeuszy i saduceuszy.

Jezus ostrzegł swoich uczniów, aby byli świadomi nauk faryzeuszy i saduceuszy.

1. Strzeż się fałszywych nauk

2. Ostrzeżenie Jezusa skierowane do uczniów

1. Efezjan 4:14 - Abyśmy odtąd nie byli już dziećmi, miotanymi tam i z powrotem i unoszonymi każdym powiewem nauki.

2. Dzieje Apostolskie 20:29-31 – Wiem bowiem, że po moim odejściu wejdą między was wilki groźne, nie oszczędzając trzody. Także spośród was samych powstaną ludzie mówiący rzeczy przewrotne, aby pociągnąć za sobą uczniów. Dlatego czuwajcie i pamiętajcie, że w ciągu trzech lat nie przestałem ostrzegać łzami każdej nocy i dnia.

Mateusza 16:7 I zastanawiali się między sobą, mówiąc: Dzieje się tak dlatego, że nie wzięliśmy chleba.

Mieli fałszywe założenia z powodu głodu.

1: Na naszą wiarę nie powinny wpływać nasze potrzeby fizyczne.

2: Szukanie Pana powinno odbywać się całym sercem i bez ukrytych motywów.

1: Filipian 4:13 „Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia”.

2: Przysłów 3:5-6 „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj Go na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki.”

Mateusza 16:8 A Jezus, widząc to, rzekł do nich: O wy małej wiary, dlaczego dyskutujecie

między sobą, że nie przynieśliście chleba?

Jezus zauważył, że uczniowie martwili się, że nie przyniosą chleba, i skarcił ich za brak wiary.

1. „Boże zaopatrzenie: skupienie się na wierze zamiast na strachu”

2. „Martwienie się: o co chodzi?”

1. Filipian 4:6-7 – „Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie”.

2. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

Mateusza 16:9 Jeszcze nie rozumiecie i nie pamiętacie pięciu chlebów na pięć tysięcy i ile koszów nabraliście?

Jezus przypomina uczniom o cudownym nakarmieniu 5000 osób pięcioma bochenkami chleba i dwiema rybami oraz o tym, ile koszów wzięto potem.

1. Siła odrobiny wiary: Jezus pokazuje nam, że odrobina wiary może przenosić góry.

2. Cuda Jezusa: Jak Jezus w cudowny sposób nakarmił 5000 osób jedynie pięcioma bochenkami chleba i dwiema rybami.

1. Marka 8:17-21 – Jezus karmi 4000 ludzi siedmioma bochenkami chleba i kilkoma małymi rybkami.

2. Łk 9,10-17 – Jezus karmi 5000 osób pięcioma bochenkami chleba i dwiema rybami.

Mateusza 16:10 Ani siedmiu chlebów na cztery tysiące, a ile koszów nabraliście?

Jezus uczył swoich uczniów, jak ważne jest pamiętanie o tym, czego Bóg dokonał w przeszłości.

1: Powinniśmy zawsze pamiętać o błogosławieństwach, jakie Bóg dał nam w przeszłości i o tym, jak działał w naszym życiu.

2: Nigdy nie powinniśmy zapominać, jak Bóg nas zaopatrzył i jak działał w naszym życiu.

1: Mateusza 6:31-33 - Nie zastanawiajcie się więc i nie mówcie: Co będziemy jeść? lub: Co będziemy pić? lub: W co będziemy odziani? ...Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego; i to wszystko będzie wam dodane.

2: Psalm 103:2 - Błogosław, duszo moja Pana, i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach.

Mateusza 16:11 Jak to się dzieje, że nie rozumiecie, że nie mówiłem wam o chlebie, abyście się strzegli zakwasu faryzeuszy i saduceuszy?

Ten fragment podkreśla ostrzeżenie Jezusa skierowane do jego uczniów, aby uważali na nauki faryzeuszy i saduceuszy.

1. Niebezpieczeństwo fałszywego nauczania

2. Mądrość w rozeznawaniu

1. Efezjan 4:14 - Abyśmy odtąd nie byli już dziećmi, miotanymi tam i z powrotem i unoszonymi każdym powiewem nauki przez oszustwo ludzkie i przebiegłą przebiegłość, którymi czyhają na zwiedzenie.

2. Dzieje Apostolskie 20:28-30 - Uważajcie więc na siebie i na całą trzodę, nad którą Duch Święty ustanowił was nadzorcami, abyście paśli Kościół Boży, który On nabył własną krwią. Bo wiem, że po moim odejściu wejdą między was wilki drapieżne, nie oszczędzając trzody. Także spośród was samych powstaną ludzie mówiący rzeczy przewrotne, aby pociągnąć za sobą uczniów.

Mateusza 16:12 Wtedy zrozumieli, że im nakazał nie wystrzegać się kwasu chlebowego, ale nauki faryzeuszy i saduceuszy.

Jezus ostrzegł uczniów, aby wystrzegali się nauk faryzeuszy i saduceuszy, a nie kwasu chlebowego.

1. Niebezpieczeństwo fałszywych doktryn

2. Konieczność rozeznania biblijnego

1. Przysłów 4:7 – „Mądrość jest rzeczą najważniejszą. Dlatego zdobywaj mądrość, a za wszystko, co zyskasz, nabywaj zrozumienia”.

2. Kolosan 2:8 – „Uważajcie, aby was ktoś nie zepsuł filozofią i próżnym oszustwem, według tradycji ludzkiej, według podstaw świata, a nie według Chrystusa”.

Mateusza 16:13 Gdy Jezus przyszedł do granic Cezarei Filipowej, pytał swoich uczniów, mówiąc: Za kogo ludzie uważają mnie, Syna Człowieczego?

Jezus zapytał swoich uczniów, za kogo go uważają ludzie.

1. „Za kogo uważasz Jezusa?”

2. „Znaczenie poznania Jezusa”

1. Jana 8:12 – Jezus powiedział: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za mną, nigdy nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światło życia”.

2. Kolosan 2:9-10 - Albowiem w Chrystusie cała pełnia Bóstwa żyje w postaci cielesnej, a w Chrystusie zostaliście doprowadzeni do pełni. On jest głową wszelkiej władzy i władzy.

Mateusza 16:14 I rzekli: Niektórzy mówią, że ty jesteś Jan Chrzciciel: niektórzy, Eliasz; i inni, Jeremiasz lub jeden z proroków.

Mieszkańcy Betsaidy i Cezarei Filipowej pytali Jezusa, czy jest prorokiem.

1. W czasach niepewności musimy zwrócić się do Jezusa o przewodnictwo i odpowiedzi.

2. Możemy uczyć się od mieszkańców Betsaidy i Cezarei Filipowej, abyśmy nigdy nie wahali się w wierze w Jezusa.

1. Izajasz 9:6 - Dziecię nam się narodziło, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu, i nazwą imię jego: Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2. Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie.

Mateusza 16:15 Mówi im: Ale wy za kogo mnie uważacie?

Jezus poprosił swoich uczniów, aby oświadczyli, kim jest.

1: „Oznaczajcie, kim jest Jezus”

2: „Pragnąc poznać naszego Pana”

1: Marka 8:29 - I rzekł do nich: Ale wy za kogo Mnie uważacie?

2: Łk 9:20 - I rzekł do nich: «A wy za kogo mnie uważacie?»

Mateusza 16:16 A odpowiadając Szymon Piotr, rzekł: Ty jesteś Chrystus, Syn Boga żywego.

Szymon Piotr oświadcza, że Jezus jest Chrystusem, Synem Boga żywego.

1. Jezus, Syn Boży – odkrywanie boskości Jezusa

2. Poznanie Boga – doświadczenie Boga żywego w naszym życiu

1. Izajasz 9:6 - Dziecię nam się narodziło, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu, i nazwą imię jego: Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2. Jana 1:1-5 – Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo. To samo było na początku u Boga. Wszystko przez niego zostało stworzone; a bez niego nic nie powstało, co powstało. W nim było życie; a życie było światłością ludzi. A światło świeci w ciemności; i ciemność tego nie ogarnęła.

Mateusza 16:17 A Jezus odpowiadając, rzekł mu: Błogosławiony jesteś, Szymonie Barjona, bo nie ciało i krew objawiły ci to, ale Ojciec mój, który jest w niebie.

Bóg objawia nam prawdę i błogosławi za jej przyjęcie.

1: Powinniśmy być otwarci na prawdę, którą objawia nam Bóg.

2: Powinniśmy być wdzięczni za Boże błogosławieństwa w naszym życiu.

1: Izajasz 6:8 – „Wtedy usłyszałem głos Pana mówiący: Kogo mam posłać? A kto po nas pójdzie?” I powiedziałem: „Oto jestem. Poślij mnie!”

2: Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie.

Mateusza 16:18 I i tobie powiadam: Ty jesteś Piotr, skała i na tej skale zbuduję mój Kościół; a bramy piekielne go nie przemogą.

Jezus mówi Piotrowi, że zbuduje na nim swój Kościół i że żadna siła piekielna nie będzie w stanie go pokonać.

1. Siła Kościoła – skupienie się na obietnicy Jezusa, że Kościół nigdy nie zostanie pokonany przez siły piekielne.

2. Fundament Kościoła – zgłębienie znaczenia Piotra i roli wiary w budowaniu Kościoła.

1. Izajasz 54:17 – Żadna broń utworzona przeciwko tobie nie będzie skuteczna; i każdy język, który podniesie się przeciwko tobie w sądzie, potępisz.

2. Efezjan 6:11-12 - Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła. Bo nie walczymy z ciałem i krwią, ale z księstwami, z władzami, z władcami ciemności tego świata, z duchową niegodziwością na wyżynach.

Mateusza 16:19 I tobie dam klucze królestwa niebieskiego, a cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a cokolwiek rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie .

W tym fragmencie omówiono władzę daną Jezusowi nad królestwem niebieskim.

1. Moc Jezusa: Zrozumienie władzy kluczy do Królestwa

2. Życie w posłuszeństwie: przyjmowanie tego, co Jezus wiąże lub rozwiązuje na ziemi

1. Kolosan 3:17 - I cokolwiek czynicie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

2. Mateusza 7:21 - Nie każdy, kto do mnie mówi: Panie, Panie, wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz tylko ten, kto pełni wolę mojego Ojca, który jest w niebie.

Mateusza 16:20 Potem przykazał swoim uczniom, aby nikomu nie mówili, że jest Jezusem Chrystusem.

W tym fragmencie omawiamy, jak Jezus poinstruował swoich uczniów, aby nie ujawniali swojej tożsamości jako Chrystusa.

1. Życie w tajemnicy: dlaczego Jezus zdecydował się pozostać nieznanym

2. Wezwanie do rozwagi: ciężar zachowywania tajemnic Pańskich

1. Mateusza 6:3-4 – „Ale gdy dajesz potrzebującym, niech nie wie lewica twoja, co czyni prawica twoja, aby dawanie twoje było w ukryciu. A twój Ojciec, który widzi w ukryciu, odpłaci Ty."

2. Przysłów 11:13 – „Kto obrzuca oszczerstwami, odkrywa tajemnice, ale kto jest godny zaufania w duchu, dochowuje tajemnic”.

Mateusza 16:21 Odtąd zaczął Jezus wskazywać swoim uczniom, że musi udać się do Jerozolimy i wiele cierpieć od starszych, arcykapłanów i uczonych w Piśmie, zostać zabity i trzeciego dnia zmartwychwstać.

Jezus zaczyna pokazywać swoim uczniom, że jego przeznaczeniem jest cierpieć i zostać zabity w Jerozolimie oraz że zmartwychwstanie trzy dni później.

1. Cierpienie i zmartwychwstanie Jezusa: zrozumienie ostatecznej ofiary

2. Siła wiary: jak Jezus wykazał się odwagą i wytrwałością

1. Rzymian 4:25 – „Został wydany za nasze przewinienia i wskrzeszony dla naszego usprawiedliwienia”.

2. 1 Koryntian 15:3-4 – „Przekazałem wam bowiem przede wszystkim to, co i ja przejąłem, że Chrystus umarł za nasze grzechy zgodnie z Pismem i że został pogrzebany, i że zmartwychwstał na dzień trzeci zgodnie z Pismem.”

Mateusza 16:22 Wtedy Piotr wziął go i zaczął go strofować, mówiąc: Daleko od ciebie, Panie, to nie będzie dla ciebie.

Piotr gani Jezusa, gdy przepowiada własną śmierć.

1. Moc bycia uczniem: jak naśladować Jezusa, nawet gdy boli

2. Koszt zaangażowania: życie pełne poświęcenia dla Pana

1. Łk 9:23-25 – „I rzekł do wszystkich: «Jeśli ktoś chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech codziennie bierze krzyż swój i naśladuje mnie. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu, ten je ocali. Bo cóż za korzyść odniesie człowiek, jeśli cały świat pozyska, a siebie straci lub straci?'”

2. Jana 12:23-26 – „A Jezus im odpowiedział: Nadeszła godzina, aby Syn Człowieczy został uwielbiony. Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, jeśli ziarno pszenicy wpadnie w ziemię i nie obumrze, pozostanie samo; lecz jeśli obumrze, przynosi obfity owoc. Kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swojego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. Jeśli ktoś mi służy, niech idzie za mną; a gdzie ja jestem, tam będzie i mój sługa. Jeśli ktoś Mi służy, Ojciec go uczci.'”

Mateusza 16:23 Ale on odwrócił się i rzekł do Piotra: Zejdź mi z oczu, szatanie, jesteś dla mnie zgorszeniem, bo nie smakujesz tego, co Boże, ale tego, co ludzkie.

Jezus skarcił Piotra za to, że nie rozumiał woli Bożej.

1: Musimy starać się zrozumieć wolę Boga, a nie wolę ludzi.

2: Musimy być gotowi przyjąć skarcenie, gdy nie żyjemy zgodnie z Bożymi standardami.

1: Kolosan 3:1-3 – „Jeśli więc zmartwychwstaniecie z Chrystusem, szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus siedzi po prawicy Boga. Kierujcie swą uwagę na to, co w górze, a nie na to, co na ziemi. Albowiem umarliście i życie wasze jest ukryte z Chrystusem w Bogu.”

2: Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym swoim sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie prostował twoje ścieżki”.

Mateusza 16:24 Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, weźmie krzyż swój i idzie za mną.

Jezus poleca swoim uczniom, aby zaparli się samych siebie, wzięli swój krzyż i naśladowali Go.

1. Moc poświęcenia: jak wyrzeczenie się siebie może przybliżyć cię do Boga

2. Krzyż w centrum uwagi: jak wzięcie krzyża może prowadzić do życia wiarą

1. Filipian 3:7-8 – „Ale to, co było dla mnie zyskiem, teraz uznaję za stratę ze względu na Chrystusa. Co więcej, wszystko uznaję za stratę ze względu na niezrównaną wartość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mojego, dla którego Straciłem wszystko. Uważam to za śmiecie, aby zyskać Chrystusa”

2. Marka 8:34-35 – „Wtedy przywołał do siebie tłum wraz ze swoimi uczniami i powiedział: «Kto chce być moim uczniem, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i naśladuje mnie. Kto bowiem chce ocalić swoje życie straci je, ale kto straci swoje życie z powodu mnie i ewangelii, ten je zachowa”.

Mateusza 16:25 Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je.

Kto zaufa Jezusowi, znajdzie prawdziwe życie.

1: Musimy być gotowi oddać swoje życie, aby zyskać prawdziwe życie w Jezusie.

2: Musimy zaufać Jezusowi i być gotowi poświęcić swoje życie, aby znaleźć prawdziwe życie.

1: Łk 9,23-24 – „I rzekł do wszystkich: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech codziennie bierze krzyż swój i naśladuje mnie. Bo kto zachowa swoje życie, straci je; a kto straci swoje życie z mego powodu, ten je ocali”.

2: Jana 12:24-25 – „Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Jeśli ziarno pszenicy nie wpadnie w ziemię i nie obumrze, zostaje samo, ale jeśli obumrze, przynosi plon obfity. Kto miłuje swoje życie, straci je; a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne”.

Mateusza 16:26 Bo cóż za korzyść odniesie człowiek, jeśli cały świat pozyska, a swoją duszę straci? albo co da człowiek w zamian za duszę swoją?

Ten fragment podkreśla wagę przedkładania spraw duchowych nad zyski doczesne.

1. Nasze dusze mają większą wartość niż jakikolwiek dobytek ziemski

2. Zdobądź świat, ale nie kosztem swojej duszy

1. Marka 8:36-37 – „Cóż za korzyść odniesie człowiek, jeśli pozyska cały świat, a straci swoją duszę? Albo co da człowiek w zamian za duszę swoją?”

2. Łk 12:15 – „I rzekł do nich: Uważajcie i strzeżcie się pożądliwości, bo życie człowieka nie zależy od obfitości tego, co posiada”.

Mateusza 16:27 Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie w chwale swego Ojca wraz ze swoimi aniołami; i wtedy odda każdemu według jego uczynków.

Syn Człowieczy przyjdzie w chwale wraz ze swoimi aniołami, aby sądzić każdego człowieka według jego uczynków.

1. Życie w prawości: Sąd Syna Człowieczego

2. Przygotowanie na przyjście Syna Człowieczego: oczekiwanie sprawiedliwego sądu

1. Kaznodziei 12:14 „Albowiem Bóg podda sąd każdy czyn, każdą tajemnicę, dobrą lub złą”.

2. Rzymian 2:6–8 „Odda każdemu według jego uczynków; tym, którzy przez cierpliwość w

dobrych uczynkach szukają chwały, czci i nieśmiertelności, życie wieczne da; lecz na tych, którzy szukają siebie i nie są posłuszni prawdzie, ale posłuszni nieprawości, spotka gniew i wściekłość".

Mateusza 16:28 Zaprawdę powiadam wam: Są tu niektórzy, którzy nie zaznają śmierci, dopóki nie ujrzą Syna Człowieczego przychodzącego w swoim królestwie.

Jezus przepowiedział, że niektórzy z Jego uczniów jeszcze przed śmiercią zobaczą Syna Człowieczego przychodzącego do Jego królestwa.

1: Jezus daje nam nadzieję w swojej obietnicy swego powrotu.

2: Bądź przygotowany na przyjście Pana.

1: Objawienie 22:12 – „Oto przyjdę wkrótce, a moja zapłata jest ze mną, aby oddać każdemu według jego uczynku".

2: Dzieje Apostolskie 1:11 – „Mężowie galilejscy, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? Ten sam Jezus, który został wzięty od was do nieba, przyjdzie w podobny sposób, jak widzieliście Go wstępującego do nieba.

Mateusza 17 opisuje Przemienienie Jezusa, uzdrowienie przez Niego chłopca opętanego oraz lekcję na temat wiary i podatków.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od Przemienienia Jezusa (Mateusza 17:1-13). Jezus zabiera Piotra, Jakuba i Jana na wysoką górę, gdzie zostaje przed nimi przemieniony – Jego oblicze jaśnieje jak słońce, a Jego szaty stają się białe jak światło. Mojżesz i Eliasz pojawiają się, rozmawiając z Nim. Piotr sugeruje, aby zbudować dla nich trzy schronienia, ale gdy on jeszcze mówi, otacza ich jasny obłok, a głos z obłoku mówi: „To jest mój Syn, którego kocham, w którym mam upodobanie. Słuchajcie go!" Kiedy uczniowie to słyszą, padają przerażeni na twarz, ale Jezus ich dotyka, mówiąc, żeby się nie bali. Kiedy schodzą z góry, instruuje ich, aby nikomu nie mówili o tym, co widzieli, aż do czasu, gdy On zmartwychwstanie.

Akapit drugi: Po zejściu spotykają tłum, w tym mężczyznę, który błaga o swojego syna chorego na epilepsję, który strasznie cierpi z powodu opętania przez demony (Mateusz 17:14-20). Uczniowie próbowali uzdrowić chłopca, ale nie udało im się to, więc Jezus gani ich za brak wiary. Uzdrawia chłopca natychmiast, demonstrując moc, która pochodzi z wiary, nawet jeśli jest tak mała jak ziarnko gorczycy.

Akapit 3: Prywatnie Jezus przepowiada swoją śmierć i zmartwychwstanie, ponownie

powodując u uczniów niepokój (Ew. Mateusza 17:22-23). Następnie w Kafarnaum, gdy celnicy pobierający dwudrachmowy podatek świątynny pytają Piotra, czy jego nauczyciel płaci podatek, Piotr odpowiada, że tak (Mt 17,24-27). Kiedy jednak wchodzi do domu, zanim o tym powie, Jezus sam porusza tę kwestię, wyjaśniając, że chociaż synowie są zwolnieni, to jednak nikogo nie obrażają, to On zapłaci. Aby pokryć tę zapłatę, mówi Piotrowi, aby poszedł na ryby do otwartego jeziora, pierwszą złowioną rybę weź znalezioną w pysku monetę, która wystarczy na pokrycie obu podatków, co pokazuje, że Jego nadprzyrodzona wiedza zapewnia poszanowanie zobowiązań cywilnych.

Mateusza 17:1 A po sześciu dniach Jezus bierze z sobą Piotra, Jakuba i Jana, brata jego, i wyprowadza ich na górę wysoką, na osobność,

Jezus zabrał trzech swoich uczniów na górę, aby otrzymać szczególne objawienie od Boga.

1. Moc Przemienienia: Jak Jezus objawił swoją prawdziwą naturę

2. Trzej uczniowie: jak Jezus powołał swoich naśladowców do specjalnej misji

1. 2 Piotra 1:16-18 - Gdy opowiadaliśmy wam o przyjściu Pana naszego Jezusa Chrystusa w mocy, nie kierowaliśmy się sprytnie wymyślonymi historiami, ale byliśmy naocznymi świadkami Jego majestatu.

2. Marka 9:2-8 - Po sześciu dniach Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i zaprowadził ich na górę wysoką, gdzie byli wszyscy sami. Tam został przed nimi przemieniony. Jego ubrania stały się olśniewająco białe, bielsze niż ktokolwiek na świecie był w stanie je wybielić.

Mateusza 17:2 I przemienił się przed nimi, a oblicze jego zajaśniało jak słońce, a szaty jego były białe jak światło.

Jezus przemienił się na oczach swoich uczniów, jego oblicze jaśniało jak słońce, a jego szata była biała jak światło.

1. Przemienienie Jezusa: wezwanie do świętości

2. Blask Jezusa: światłość świata

1. 2 Koryntian 3:18 – „A my wszyscy z odsłoniętym obliczem, oglądając chwałę Pana, przemieniamy się w ten sam obraz, z jednego stopnia chwały na inny. To bowiem pochodzi od Pana, który jest Duchem.”

2. Izajasz 6:1-3 – „W roku śmierci króla Uzzjasza widziałem Pana siedzącego na tronie wysokim i wyniosłym; a tren jego szaty napełnił świątynię. Nad nim stał serafin. Każdy miał po sześć skrzydeł: dwoma zakrywał swoją twarz, dwoma zakrywał swoje stopy, a dwoma latał. I jeden zawołał drugiego, i rzekł: „Święty, święty, święty jest Pan Zastępów; cała ziemia jest pełna Jego chwały!”

Mateusza 17:3 I oto ukazali się im Mojżesz i Eliasz, którzy z nim rozmawiali.

Ten fragment opisuje pojawienie się Mojżesza i Eliasza przed Jezusem oraz ich trzech rozmawiających razem.

1: Bóg honoruje tych, którzy Go czczą, błogosławiąc ich specjalnymi spotkaniami.

2: Możemy się wiele nauczyć z interakcji Jezusa z Mojżeszem i Eliaszem.

1: Hebrajczyków 11:6 - Bez wiary bowiem nie można się Mu podobać, kto bowiem przystępuje do Boga, musi wierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go pilnie szukają.

2: Jakuba 4:8 – Zbliżcie się do Boga, a On zbliży się do was. Oczyśćcie ręce grzesznicy; i oczyśćcie swoje serca, wy o rozdwojonych umysłach.

Mateusza 17:4 Wtedy Piotr odpowiedział i rzekł do Jezusa: Panie, dobrze, że tu jesteśmy; jeśli chcesz, zbudujemy tu trzy namioty; jeden dla ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza.

Piotr uznaje chwałę przebywania w obecności Jezusa, Mojżesza i Eliasza i chce stworzyć trwałą pamiątkę tej szczególnej chwili.

1. Znaczenie rozpoznania chwały Jezusa

2. Wartość tworzenia trwałych wspomnień

1. Jana 1:14 - A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas (i oglądaliśmy chwałę jego, chwałę, jaką ma Jednorodzony od Ojca), pełne łaski i prawdy.

2. Kaznodziei 3:11 - W swoim czasie wszystko uczynił pięknym, a w ich sercach położył świat, aby nikt nie mógł poznać dzieła, którego Bóg dokonuje od początku do końca.

Mateusza 17:5 A gdy on jeszcze mówił, oto obłok jasny zacienił ich i oto głos z obłoku, który mówił: To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie; słuchajcie go.

Ten fragment ukazuje Bożą aprobatę dla Jezusa i podkreśla wagę słuchania Jezusa.

1: Powinniśmy słuchać Jezusa i postępować zgodnie z jego naukami.

2: Powinniśmy być oddani Jezusowi i ufać Jego słowom.

1: Jana 14:15: „Jeśli mnie miłujecie, przestrzegajcie moich przykazań”.

2: Dzieje Apostolskie 4:12: „I nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, przez które moglibyśmy być zbawieni”.

Mateusza 17:6 A gdy uczniowie to usłyszeli, upadli na twarz i bardzo się przestraszyli.

Ten fragment opisuje reakcję uczniów na objawioną im boską tożsamość Jezusa.

1: Na boską tożsamość Jezusa powinniśmy reagować z pokorą, bojaźnią i szacunkiem.

2: Powinniśmy być gotowi porzucić naszą dumę i lęki, aby lepiej zrozumieć, kim jest Jezus.

1: Filipian 2:5-11 – Jezus uniżył się i poddał woli Bożej pomimo swojej boskiej tożsamości.

2: Izajasz 6:5 – Reakcja Izajasza pełna podziwu i czci, gdy ujrzał wizję Pana.

Mateusza 17:7 A Jezus podszedł, dotknął się ich i powiedział: Wstańcie i nie bójcie się.

W tym fragmencie Jezus pociesza swoich uczniów dodającym otuchy dotykiem i łagodnymi słowami.

1: „Miłość Boża: pocieszenie w czasach strachu”

2: „Moc Jezusa: przezwyciężanie strachu”

1: Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej”.

2:2 Tymoteusza 1:7 – „Albowiem Bóg nie dał nam ducha bojaźni, ale mocy, miłości i wstrzemięźliwości”.

Mateusza 17:8 A gdy podnieśli oczy, nie widzieli nikogo, tylko samego Jezusa.

Uczniowie, gdy spojrzeli w górę, zobaczyli tylko Jezusa.

1. Bóg jest zawsze z nami – bez względu na wszystko

2. Widzenie Jezusa we wszystkim, co robimy

1. Księga Rodzaju 28:15 – „Oto jestem z tobą i będę cię strzegł, gdziekolwiek pójdziesz”.

2. Kolosan 3:17 – „I wszystko, cokolwiek działacie w słowie lub uczynku, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego”.

Mateusza 17:9 A gdy schodzili z góry, Jezus przykazał im, mówiąc: Nikomu nie opowiadajcie o tym widzeniu, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie.

Jezus nakazał uczniom, aby nikomu nie mówili o widzeniu, które widzieli, aż do chwili, gdy On zmartwychwstanie.

1. Życie nadzieją zmartwychwstania

2. Przygotowanie do Dnia Pańskiego

1. Hioba 19:25-27 – Wiem bowiem, że mój Odkupiciel żyje i na końcu stanie na ziemi. A gdy moja skóra zostanie w ten sposób zniszczona, jeszcze w moim ciele zobaczę Boga,

którego zobaczę na własne oczy, i moje oczy będą patrzeć, a nie ktoś inny.

2. Rzymian 8:18-25 - Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić. Stworzenie bowiem z upragnieniem oczekuje objawienia się synów Bożych.

Mateusza 17:10 I pytali go uczniowie jego, mówiąc: Dlaczego więc uczeni w Piśmie mówią, że najpierw musi przyjść Eliasz?

Uczniowie Jezusa zapytali go, dlaczego uczeni w Piśmie nauczają, że najpierw musi przyjść Eliasz.

1. Czym nauki Jezusa różnią się od nauk uczonych w Piśmie

2. Znaczenie zadawania pytań w wierze

1. Malachiasz 4:5-6 – „Oto poślę wam proroka Eliasza przed nadejściem wielkiego i strasznego dnia Pańskiego”.

2. Jakuba 1:5-6 – „Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje chętnie i nie wypomina, a będzie mu dana”.

Mateusza 17:11 A Jezus odpowiadając, rzekł do nich: Rzeczywiście najpierw przyjdzie Eliasz i wszystko odnowi.

Jezus mówi uczniom, że najpierw musi przyjść Eliasz, aby wszystko odnowić.

1. Boży doskonały moment: przygotowanie drogi do odkupienia

2. Moc odnowienia: jak Bóg może przekształcić zepsucie

1. Malachiasz 4:5-6 – „Oto poślę do was proroka Eliasza przed nadejściem wielkiego i strasznego dnia Pańskiego, który zwróci serce ojców do synów, a serce dzieci swoim ojcom, abym nie przyszedł i nie uderzył ziemi przekleństwem”.

2. Izajasz 40:3-5 – „Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, wyprostujcie na pustyni drogę dla naszego Boga. Każda dolina się wywyższy, a każda góra i pagórek obniży się, a krzywizna stanie się prosta, a wyboiste równiną. I objawi się chwała Pańska,

i ujrzy to wszelkie ciało razem. usta Pańskie to powiedziały”.

Mateusza 17:12 Ale powiadam wam: Eliasz już przyszedł, a nie poznali go, ale uczynili z nim wszystko, co chcieli. Podobnie i Syn Człowieczy będzie przez nich cierpiał.

Jezus objawia, że Eliasz już przyszedł, a jednak lud go nie rozpoznał i traktował go, jak chciał. Jezus stwierdza również, że to samo stanie się z Synem Człowieczym.

1. Rozpoznawanie obecności Boga w nieoczekiwany sposób

2. Przygotowanie na cierpienie w naśladowaniu Boga

1. Izajasz 53:3 – Jest wzgardzony i odrzucony przez ludzi; mąż boleści i doświadczony w smutku. I jakby zakryliśmy przed nim nasze twarze; wzgardzony był i nie zważaliśmy na niego.

2. Mateusza 5:10-12 - Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy ludzie będą wam urągać i prześladować was, i gdy z mojego powodu będą kłamliwie mówić na was wszystko złe. Radujcie się i weselcie bardzo, bo wielka jest wasza nagroda w niebie, bo tak prześladowali prorocy, którzy byli przed wami.

Mateusza 17:13 Wtedy uczniowie zrozumieli, że mówił im o Janie Chrzcicielu.

Uczniowie zrozumieli, że Jezus, kiedy do nich mówił, miał na myśli Jana Chrzciciela.

1. Wszyscy mamy cel do wypełnienia w Bożym planie.

2. Znaczenie słuchania słów Jezusa.

1. Jana 1:6-8: „Był człowiek posłany od Boga, imieniem Jan. Człowiek ten przyszedł na świadectwo i świadczył o światłości, aby wszyscy przez niego uwierzyli. On nie był tą światłością, ale został wysłany, aby świadczyć o tym Świetle.”

2. Mateusza 4:17: „Odtąd Jezus zaczął nauczać i mówić: Upamiętajcie się, bo przybliżyło się królestwo niebieskie”.

Mateusza 17:14 A gdy przyszli do tłumu, przyszedł do niego pewien człowiek, klękając

przed nim i mówiąc:

Ten fragment opisuje mężczyznę przychodzącego do Jezusa, aby prosić o uzdrowienie dla swego syna.

1: Możemy zwrócić się do Jezusa w potrzebie, a On zapewni nam uzdrowienie, którego szukamy.

2: Nawet jeśli czujemy, że nie możemy zwrócić się do nikogo innego, Jezus jest zawsze gotowy, aby nas wysłuchać i być dla nas źródłem pocieszenia.

1: Psalm 34:18 - Pan jest blisko złamanych na duchu i wybawia zdruzgotanych na duchu.

2: Hebrajczyków 4:15-16 – Nie mamy bowiem arcykapłana, który nie mógłby wczuć się w nasze słabości, lecz takiego, który był kuszony we wszystkim, podobnie jak my – a jednak nie zgrzeszył. Przybliżmy się zatem z ufnością do tronu łaski Boga, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę, która pomoże nam w potrzebie.

Mateusza 17:15 Panie, zmiłuj się nad moim synem, bo jest obłąkany i bardzo rozdrażniony, bo często wpada w ogień i często do wody.

Jezus uzdrawia chłopca opętanego przez demona.

1: Miłosierdzie Boga jest tak wielkie, że może On przynieść uzdrowienie nawet w najbardziej tragicznych sytuacjach.

2: Zawsze powinniśmy zwracać się do Boga w potrzebie, ufając w Jego moc, która nas zbawi.

1: Psalm 107:19-20 - Wtedy w swym ucisku wołali do Pana, a On ich wybawił z utrapienia. Posłał swoje słowo i uzdrowił ich; uratował ich z grobu.

2: Jakuba 5:15-16 – A modlitwa zanoszona z wiarą uzdrowi chorego; Pan ich podniesie. Jeśli zgrzeszyli, zostanie im przebaczone. Wyznawajcie więc sobie nawzajem grzechy i módlcie się jeden za drugiego, abyście odzyskali zdrowie.

Mateusza 17:16 I przyprowadziłem go do twoich uczniów, ale nie mogli go uzdrowić.

Ten fragment opisuje niezdolność uczniów do uzdrowienia chłopca ze złego ducha.

1: Bez względu na to, jak bardzo się staramy, nie możemy tego zrobić sami. Musimy zwrócić się do Jezusa o pomoc.

2: Jesteśmy ograniczeni w naszej mocy i możliwościach, ale Bóg jest większy niż my wszyscy razem wzięci.

1: Jana 15:5 – „Ja jestem winoroślą, wy jesteście latoroślami. Jeśli pozostaniecie we mnie, a ja w was, przyniesiecie obfity owoc; beze mnie nic nie możecie uczynić.”

2: Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia”.

Mateusza 17:17 Wtedy Jezus odpowiedział i rzekł: Pokolenie niewierne i przewrotne, jak długo będę z wami? jak długo będę cię cierpieć? przyprowadź go tu do mnie.

Jezus zganił lud za brak wiary i cierpliwości.

1: Jezus wzywa nas, abyśmy pokładali w Nim wiarę i cierpliwość.

2: Jezus jest cierpliwy i gotowy nam przebaczyć, bez względu na to, jak często Go zawodzimy.

1: Hebrajczyków 11:1 – „A wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.”

2: Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

Mateusza 17:18 I Jezus zgromił diabła; i odszedł od niego, i od tej godziny dziecię zostało uzdrowione.

Diabeł został skarcony i dziecko natychmiast zostało uzdrowione.

1. Siła nagany: studium Mateusza 17:18

2. Uzdrowienie przez wiarę: spojrzenie na Mateusza 17:18

1. Jakuba 4:7 – „Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was”.

2. Izajasz 53:4-5 – „Zaprawdę, on dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze boleści, a mimo to uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy; On był karą, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

Mateusza 17:19 Wtedy uczniowie podeszli do Jezusa osobno i zapytali: Dlaczego nie mogliśmy go wyrzucić?

Jezus uczy swoich uczniów mocy wiary.

1: Zaufaj Panu, a On pokaże ci swoją siłę!

2: Miej wiarę nawet w najtrudniejszych chwilach.

1: Hebrajczyków 11:1 – Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

2: Mateusza 21:21-22 - A Jezus im odpowiedział: Zaprawdę powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę i nie zwątpicie, nie tylko uczynicie to, co się stało z drzewem figowym, ale nawet jeśli powiecie: tej górze: „Bądź podniesiony i wrzucony do morza”, stanie się.

Mateusza 17:20 I rzekł do nich Jezus: Z powodu waszej niewiary; bo zaprawdę powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: Przesuń się stąd na tamto miejsce; i usunie; i nic nie będzie dla ciebie niemożliwe.

Moc wiary jest podkreślana, gdy Jezus zachęca wierzących, aby mieli wiarę tak małą jak ziarnko gorczycy, które może przenosić góry.

1. „Moc wiary”

2. „Przenoszenie gór z wiarą”

1. Marka 11:22-24 - A Jezus odpowiadając, rzekł im: Miejcie wiarę w Boga. Bo zaprawdę

powiadam wam: Każdy, kto powie tej górze: Usuń się i wrzuć się do morza; i nie będzie wątpił w swoim sercu, ale uwierzy, że stanie się to, co mówi ; będzie miał wszystko, co powie.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

Mateusza 17:21 Jednak ten rodzaj nie wychodzi inaczej, jak tylko przez modlitwę i post.

Ten fragment wyjaśnia, że modlitwa i post są niezbędne, aby uzyskać duchową siłę i moc.

1: Musimy być oddani modlitwie i poście, aby doświadczyć mocy Bożej.

2: Post i modlitwa przybliżają nas do Boga i otwierają duchową moc.

1: Filipian 4:6-7 – Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

2: Jakuba 5:16 - Wyznawajcie więc sobie nawzajem grzechy i módlcie się jeden za drugiego, abyście odzyskali zdrowie. Modlitwa sprawiedliwego człowieka jest potężna i skuteczna.

Mateusza 17:22 A gdy mieszkali w Galilei, rzekł do nich Jezus: Syn Człowieczy będzie wydany w ręce ludzi:

Odpowiedź:

Syn Człowieczy zostanie wydany w ręce ludzi.

1. Wierność Boga w obliczu zdrady

2. Poznanie Bożego planu pośród prześladowań

1. Izajasz 53:7-12

2. Jana 13:21-30

Mateusza 17:23 I zabiją go, a trzeciego dnia zmartwychwstanie. I było im niezmiernie przykro.

Jezus mówi swoim uczniom, że zostanie zabity i trzeciego dnia zmartwychwstanie, a jego uczniowie są zasmuceni tą wiadomością.

1. „Siła wiary w obliczu przeciwności losu”

2. „Zaufanie Jezusowi nawet w najtrudniejszych czasach”

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

Mateusza 17:24 A gdy przybyli do Kafarnaum, ci, którzy otrzymali daninę, przyszli do Piotra i zapytali: Czyż wasz pan nie płaci daniny?

Celnicy podeszli do Piotra w Kafarnaum i zapytali, czy Jezus płaci mu podatki.

1. Moc posłuszeństwa: zrozumienie korzyści płynących z poddania się władzy

2. Dawanie Cezarowi: nasz obowiązek płacenia podatków

1. Rzymian 13:1-7 – Niech każdy będzie poddany władzom rządzącym. Nie ma bowiem żadnej władzy, jak tylko od Boga, a te, które istnieją, zostały ustanowione przez Boga.

2. Filipian 4:4-9 – Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtórzę: radujcie się. Niech wszyscy poznają Twój rozsądek.

Mateusza 17:25 On mówi: Tak. A gdy wszedł do domu, przeszkodził mu Jezus, mówiąc: Co myślisz, Szymonie? od kogo królowie ziemi pobierają zwyczaje lub daninę? własnych dzieci czy obcych?

Jezus zapytał Szymona, czy królowie ziemi pobierają podatki od swoich dzieci lub od obcych.

1. Miłość Boga do Jego dzieci: jak Jezus troszczy się o nas

2. Charakter podatków: kto ponosi ciężar?

1. Rzymian 8:15-17 - Nie otrzymaliście bowiem ducha niewoli, aby ponownie popaść w strach, ale otrzymaliście Ducha przybrania za synów, przez którego wołamy: „Abba! Ojciec!"

2. List do Hebrajczyków 13:5-6 – Uwolnij swoje życie od miłości do pieniędzy i zadowalaj się tym, co masz, bo On powiedział: „Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę”.

Mateusza 17:26 Odpowiedział mu Piotr: O obcych. Rzekł mu Jezus: Wtedy dzieci będą wolne.

Jezus naucza, że dzieci są zwolnione z płacenia podatku świątynnego.

1. Łaska i miłosierdzie Boże dla dzieci

2. Co to znaczy być „wolnym” w Chrystusie

1. Galacjan 3:26-27 – W Chrystusie nie ma Żyda ani Greka, niewolnika ani wolnego.

2. Rzymian 8:15-17 – Jesteśmy dziedzicami Boga i współdziedzicami Chrystusa, jeśli cierpimy z Nim.

Mateusza 17:27 Jednakże, abyśmy ich nie zgorszyli, idź nad morze, zarzuć haczyk i złowij pierwszą rybę, która wypłynie; a gdy otworzysz jego usta, znajdziesz kawałek pieniędzy. Weź i daj im za mnie i za siebie.

Jezus uczy szacunku wobec innych, nawet jeśli wymaga to poświęcenia.

1: Jezus wzywa nas, abyśmy stawiali innych ponad siebie.

2: Musimy zawsze starać się okazywać szacunek, bez względu na cenę.

1: Filipian 2:3-4 „Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie i nie patrzcie na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro innych”.

2:1 Piotra 4:8-9 „Nade wszystko miłujcie się wzajemnie głęboko, gdyż miłość zakrywa mnóstwo grzechów. Gościnni jedni drugich bez szemrania. Każdy z was powinien używać otrzymanego daru , aby służyć innym jako wierni szafarze łaski Bożej w jej różnych postaciach”.

Mateusza 18 omawia naturę prawdziwej wielkości w królestwie niebieskim, przypowieść o zagubionej owcy, wytyczne dotyczące dyscypliny kościelnej i przypowieść o niemiłosiernym słudze.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od pytania uczniów Jezusa, kto jest największy w królestwie niebieskim (Mateusz 18:1-5). W odpowiedzi Jezus umieszcza wśród nich małe dziecko i mówi, że jeśli się nie zmienią i nie staną jak dzieci – pokorni i ufni – nigdy nie wejdą do królestwa. Przestrzega także, aby nie dopuścić do upadku jednego z tych małych, którzy w Niego wierzą.

2. akapit: Następnie następuje przypowieść o zagubionej owcy, w której Jezus ilustruje Bożą miłość do każdego człowieka i Jego pragnienie, aby nikogo nie stracić (Ew. Mateusza 18:10-14). Następnie Jezus udziela wskazówek, jak postępować z grzechem we wspólnocie. Jeśli brat zgrzeszył przeciwko tobie, idź i pokaż mu swoją winę między dwoma, jeśli cię wysłucha, przekonałeś swojego brata, ale jeśli nie posłucha, zabierz ze sobą jednego lub dwóch innych, a jeśli nie usłucha, powiedz to kościołowi, jeśli nawet wtedy odmówi traktuj go jak poganina lub celnika, podkreślając wagę pojednania, przywrócenia odpowiedzialności w ciele Chrystusa (Mt 18,15-20).

Akapit 3: Piotr pyta, ile razy powinniśmy przebaczać komuś, kto zawinił przeciwko nam. Siedem razy? Jezus odpowiada nie siedem, ale siedemdziesiąt siedem razy, ilustrując tę kwestię przypowieścią o niemiłosiernym słudze (Mateusza 18:21-35). W tej historii król wybacza ogromny dług swojemu słudze, ale ten sam sługa odmawia wybaczenia niewielkiego długu, jaki ma wobec niego inny sługa, gdy król się o tym dowiaduje, przywołuje pierwszego sługę z powrotem wtrąca go do więzienia, dopóki nie będzie w stanie spłacić całego długu. Tak też uczyni mój Ojciec niebieski, jeśli każdy przebacza bratu z serca, okazując wagę przebaczenia życiu chrześcijańskiemu.

Mateusza 18:1 W tym samym czasie przystąpili uczniowie do Jezusa i pytali: Kto jest największy w królestwie niebieskim?

Uczniowie pytali Jezusa, kto jest największy w królestwie niebieskim.

1. Naszą wartość nie mierzy się rangą, ale wiarą w Jezusa.

2. Starajmy się być najmniejszymi w królestwie niebieskim.

1. Mateusza 20:26-27 – „Ale między wami tak nie będzie. Ktokolwiek będzie wśród was wielki, niech będzie waszym sługą, a kto między wami będzie naczelny, niech będzie waszym sługą”.

2. Mateusza 23:11-12 – „Ale największy z was będzie waszym sługą. A kto się będzie wywyższał, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony”.

Mateusza 18:2 A Jezus przywołał do siebie małe dziecko i postawił je pośrodku nich,

Jezus uczy pokory i dziecięcej wiary, dając przykład małemu dziecku.

1: Siła pokory – Pokorna postawa i uczenie się od dzieci może zbliżyć nas do Boga.

2: Znaczenie dziecięcej wiary – Aby mieć relację z Bogiem, musimy przyjąć prostą wiarę dziecka.

1: Mateusza 18:3 – „I rzekł: Zaprawdę powiadam wam: Jeśli się nie nawrócicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego”.

2: Jakuba 4:6-10 – „Ale on daje więcej łask. Dlatego mówi: Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje. Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was. Czerpcie blisko Boga, a On się do was zbliży. Oczyśćcie ręce, grzesznicy, i serca wasze, o rozdwojonej duszy. Utrapijcie się i smućcie się, i płaczcie. Niech wasz śmiech zamieni się w żałobę, a wasza radość w smutek Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy”.

Mateusza 18:3 I powiedziałem: Zaprawdę powiadam wam: Jeśli się nie nawrócicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego.

W tym fragmencie Jezus mówi swoim uczniom, że aby wejść do królestwa niebieskiego, trzeba się nawrócić i stać się jak dziecko.

1. Siła pokory: droga do nieba przez dziecięcą wiarę

2. Znaczenie nawrócenia: stawanie się dzieckiem Bożym

1. Jakuba 4:10 – „Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy”.

2. Efezjan 2:8-9 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest wasze dzieło, lecz dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił”.

Mateusza 18:4 Kto by się więc uniżył jak to małe dziecko, ten jest największy w królestwie niebieskim.

Werset ten zachęca do pokory i uczy, że jest to największa cnota, jaką można posiadać w królestwie niebieskim.

1.? □ on Cnota pokory: wzór życia w Królestwie?

2.? □ on Błogosławieństwo uniżenia się: studium Mateusza 18:4??

1. Filipian 2:3-8 - ? Nie ma nic z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro innych. We wzajemnych relacjach miejcie taki sam sposób myślenia, jak Chrystus Jezus: który będąc z natury Bogiem, nie uważał równości z Bogiem za coś, co można wykorzystać dla własnej korzyści; raczej nie uczynił siebie niczym, przyjmując samą naturę sługi, będąc stworzonym na podobieństwo ludzkie. A w przejawie uznany za człowieka, uniżył samego siebie, będąc posłusznym aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej!?

2. Jakuba 4:6 – ? ale daje nam więcej łask. Dlatego Pismo mówi: ? □ od sprzeciwia się pysznym, ale okazuje łaskę pokornym.? □ €?

Mateusza 18:5 A kto przyjmie jedno takie małe dziecko w imię moje, mnie przyjmuje.

Jezus naucza, że otrzymanie dziecka w Jego imieniu jest równoznaczne z przyjęciem Jego.

1. „Makijaż prawdziwego wierzącego: przyjęcie dzieci”

2. „Natura Królestwa: przyjęcie Jezusa przez dziecko”

1. Jakuba 1:27 – „Religią czystą i nieskalaną przed Bogiem Ojcem jest to: nawiedzać sieroty i wdowy w ich niedoli i zachowywać siebie nieskażonym przez świat”.

2. Łk 18:15-17 – „Teraz przynoszono do Niego nawet niemowlęta, aby się ich dotknął. A gdy uczniowie to zobaczyli, ganili ich. Ale Jezus przywołał ich do siebie, mówiąc: „ i dzieci przyjdą do mnie i nie utrudniajcie im, bo do takich należy królestwo Boże. Zaprawdę powiadam wam, kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, nie wejdzie do niego.

Mateusza 18:6 Kto zaś zgorszy jednego z tych małych, którzy we mnie wierzą, lepiej będzie dla niego, aby mu zawieszono u szyi kamień młyński i utopiono go w głębi morza.

Jezus ostrzega, że ci, którzy wyrządzają krzywdę jednemu z jego naśladowców, powinni zostać surowo ukarani.

1. Konsekwencje obrażania dzieci Bożych

2. Moc słów Jezusa

1. Psalm 34:18 ? Pan jest blisko tych, którzy mają złamane serce i wybawia zdruzgotanych na duchu. ??

2. Przysłów 14:31 ? Kto uciska biednych, okazuje pogardę swojemu Stwórcy, a kto jest dobry dla potrzebującego, czci Boga.

Mateusza 18:7 Biada światu z powodu przestępstw! musi się bowiem zdarzyć, że zgorszenia przyjdą; lecz biada temu człowiekowi, przez którego dochodzi do zgorszenia!

Wykroczeń nie da się uniknąć, lecz biada tym, którzy je powodują.

1. „Niebezpieczeństwo przestępstwa”

2. „Odpowiedzialność za obrażanie innych”

1. Łk 17,1-2 - Jezus poleca nam uważać i uważać na siebie, abyśmy nie stali się zgorszeniem dla innych.

2. Jakuba 3:2 – Musimy być ostrożni w naszych słowach i czynach, aby nie spowodować obrazy.

Mateusza 18:8 Jeśli więc cię gorszy ręka lub noga twoja, odetnij je i odrzuć od siebie; lepiej jest dla ciebie wejść do życia martwego lub kalekiego, niż mieć dwie ręce lub dwie nogi i być wrzuconym do życia wiecznego ogień.

Jezus nakazuje nam usunąć wszystko, co jest powodem grzechu, nawet jeśli oznacza to rezygnację z wygód fizycznych, ponieważ lepiej jest ponieść doczesną stratę niż wieczną karę.

1. „Koszt popełnienia grzechu”

2. „Korzyść z usunięcia pokus”

1. Jakuba 1:14-15 – „Ale każdy człowiek ulega pokusie, gdy go odciągają i kuszą jego własne złe pożądliwości. Potem pożądliwość, poczęta, rodzi grzech, a grzech, gdy dorośnie, rodzi śmierć.”

2. Rzymian 6:23 – „Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

Mateusza 18:9 A jeśli cię oko twoje gorszy, wyłup je i odrzuć od siebie; lepiej jest dla ciebie jednookim wejść do żywota, niż z dwojgiem oczu być wrzuconym do ognia piekielnego.

Jezus zachęca nas do podjęcia skrajnych kroków, aby trzymać się z daleka od grzechu, nawet jeśli oznacza to ślepotę, ponieważ konsekwencje grzechu są znacznie gorsze niż niepełnosprawność fizyczna.

1: Im większe poświęcenie, tym większa nagroda

2: Konsekwencje grzechu są poważne

1:1 Koryntian 6:18: „Uciekajcie od rozpusty. Każdy inny grzech, który ktoś popełnia, popełnia poza ciałem, lecz osoba dopuszczająca się rozpusty grzeszy przeciwko własnemu ciału”.

2: Rzymian 12:1-2: „Apeluję więc do was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście

składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i przyjemną Bogu, co jest waszym duchowym kultem. Nie dostosowujcie się do tym świecie, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe".

Mateusza 18:10 Baczcie, abyście nie pogardzili żadnym z tych najmniejszych; bo powiadam wam: W niebie ich aniołowie zawsze wpatrują się w oblicze mojego Ojca, który jest w niebie.

Bóg ostrzega nas, abyśmy uważali, aby nie źle traktować bezbronnych członków społeczeństwa, ponieważ są oni stale nadzorowani przez aniołów w niebie.

1. Siła współczucia: jak traktować bezbronnych z godnością.

2. Życie z miłością: Zrozumienie wartości najmłodszych.

1. Jakuba 1:27 – „Religią, którą Bóg, nasz Ojciec, uważa za czystą i bez skazy, jest ta: opiekować się sierotami i wdowami w ich niedoli i chronić się przed skalaniem przez świat".

2. Mateusza 25:40 – „Król odpowie: «Zaprawdę powiadam wam, cokolwiek uczyniliście jednemu z tych moich najmniejszych braci i sióstr moich, mnie uczyniliście.? □ € ?

Mateusza 18:11 Albowiem Syn Człowieczy przyszedł, aby zbawić to, co zginęło.

Jezus przyszedł, aby zbawić zgubionych.

1. Moc odkupienia – jak Jezus zbawia zgubionych

2. Wezwanie do działania – podjęcie misji dotarcia do zagubionych

1. Łukasza 19:10 - ? □ , czyli Syn Człowieczy przyszedł szukać i zbawić zagubionych.??

2. Rzymian 5:8 – ? Ale Bóg okazuje nam swą miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Mateusza 18:12 Jak myślicie? Jeśli ktoś ma sto owiec, a jedna z nich zabłądzi, czyż nie pozostawi dziewięćdziesięciu dziewięciu i nie pójdzie w góry i nie będzie szukał tej, która

zabłądziła?

Jezus opowiada przypowieść o pasterzu, który zostawia dziewięćdziesiąt dziewięć owiec w poszukiwaniu tej, która się zagubiła.

1. Miłość Boga do zagubionych – rozważanie przypowieści o zagubionej owcy

2. Radość z odnalezienia zagubionego – celebrowanie wierności pasterza

1. Łk 15,3-7 – Przypowieść o zagubionej owcy

2. Ezechiela 34:11-16 – Boża troska o swoje owce

Mateusza 18:13 A jeśli tak się stanie, że ją znajdzie, zaprawdę powiadam wam, bardziej się raduje z tej owcy niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu, które nie zbłądziły.

Jezus naucza, że gdy odnajdzie się jedną zagubioną owcę, radość jest większa niż w przypadku dziewięćdziesięciu dziewięciu, które nie zbłądziły.

1. Radość ze znalezienia zagubionej owcy

2. Moc jednego: wpływ działań jednej osoby

1. Łk 15,3-7, Przypowieść o zagubionej owcy

2. Łk 15,11-32, Przypowieść o synu marnotrawnym

Mateusza 18:14 Tak też nie jest wolą waszego Ojca, który jest w niebie, aby zginął jeden z tych najmniejszych.

Wolą Bożą jest, aby żadne dziecko nie zginęło.

1: Wszyscy powinniśmy starać się chronić młodych i niewinnych, aby wola Boża pełniła się na ziemi.

2: Wszyscy powinniśmy starać się miłować siebie nawzajem i być dla siebie dobrzy, tak jak Bóg kocha nas wszystkich.

1:1 Jana 4:7-8 Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, bo miłość jest z Boga; i każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga; bo Bóg jest miłością.

2: Mateusza 7:12 Dlatego wszystko, co byście chcieli, aby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie, bo takie jest Prawo i Prorocy.

Mateusza 18:15 A jeśli twój brat zgrzeszy przeciwko tobie, idź i powiedz mu o jego winie między tobą a nim samym: jeśli cię usłucha, pozyskałeś swojego brata.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy udali się na osobność do naszego brata, który nas skrzywdził, i spróbowali rozwiązać problem.

1. Siła pojednania: jak przywrócić relacje z innymi

2. Przebaczenie: kochanie naszych wrogów

1. Efezjan 4:32 – „Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył w Chrystusie”.

2. Łk 6:37 – „Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni. Nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni. Przebaczajcie, a będzie wam odpuszczone”.

Mateusza 18:16 A jeśli cię nie usłucha, weź ze sobą jeszcze jednego lub dwóch, aby na ustach dwóch lub trzech świadków mogło opierać się każde słowo.

Jezus poleca swoim naśladowcom, aby w przypadku konfrontacji z osobą, która zgrzeszyła, zabierali ze sobą jedną lub dwie osoby, aby mogła zostać ustalona prawda.

1. Siła wspólnoty: znajdowanie siły w jedności

2. Błogosławieństwo odpowiedzialności: wsparcie świadectwa

1. Galacjan 6:1-2 - Bracia, jeśli ktoś zostanie przyłapany na winie, wy, którzy jesteście duchowi, przywracajcie takiego w duchu łagodności; zważ na siebie, abyś i ty nie był kuszony.

2. Efezjan 4:32 - I bądźcie jedni dla drugich dobrzy, serdeczni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył przez wzgląd na Chrystusa.

Mateusza 18:17 A jeśli ich nie usłucha, powiedz to kościołowi; a jeśli nie usłucha kościoła, niech będzie dla ciebie jak poganin i celnik.

Ten fragment uczy, że jeśli ktoś nie słucha rad Kościoła, powinien być traktowany jak osoba z zewnątrz.

1. Znaczenie posłuszeństwa przykazaniom Boga

2. Moc Kościoła do przemieniania życia

1. Hebrajczyków 13:17 – Bądźcie posłuszni swoim przywódcom i poddawajcie się ich władzy. Czuwają nad wami jako ludzie, którzy muszą zdać sprawę. Bądźcie im posłuszni, aby ich praca była radością, a nie ciężarem, bo nie przyniesie wam to żadnej korzyści.

2. 1 Tymoteusza 3:15 – Jeśli się spóźnię, poznacie, jak powinni postępować ludzie w domu Bożym, który jest Kościołem Boga żywego, filarem i fundamentem prawdy.

Mateusza 18:18 Zaprawdę powiadam wam: Cokolwiek zwiążecie na ziemi, będzie związane w niebie, a cokolwiek rozwiążecie na ziemi, będzie rozwiązane w niebie.

Ten werset przypomina, że nasze słowa i czyny mają moc dokonywania zmian w sferze duchowej.

1. Moc naszych słów: jak możemy wywrzeć wpływ na sferę duchową

2. Autorytet i odpowiedzialność wierzących: zrozumienie tego, co możemy zrobić na ziemi i w niebie

1. Jakuba 3:2-5 – „Wszyscy bowiem na wiele sposobów potykamy się. A jeśli ktoś nie potyka się w tym, co mówi, jest człowiekiem doskonałym, zdolnym okiełznać całe swoje ciało. Jeśli wkładamy kawałki do ust, koni, aby były nam posłuszne, kierujemy także ich całymi ciałami.Spójrzcie też na statki: choć są tak duże i napędzane silnymi wiatrami, kierują nimi bardzo mały ster, gdziekolwiek wskaże wola pilota. Podobnie i język jest członkiem małym, a jednak chlubi się wielkimi rzeczami”.

2. Przysłów 18:21 – „Śmierć i życie są w mocy języka, a ci, którzy go miłują, będą spożywać jego owoce”.

Mateusza 18:19 Jeszcze raz powiadam wam: Jeśli dwóch z was na ziemi zgodzi się co do jakiejkolwiek rzeczy, o którą będą prosić, stanie się im to od mojego Ojca, który jest w niebie.

Ten fragment mówi o sile porozumienia i jedności pomiędzy wierzącymi.

1: Moc jedności – Mateusza 18:19

2: Siła porozumienia – Mateusz 18:19

1: Kaznodziei 4:9-12 – Lepiej jest dwóm niż jednemu; gdyż mają dobrą zapłatę za swoją pracę.

2: Filipian 2:2 - Wypełnijcie moją radość, abyście byli podobnie myślący, mając tę samą miłość, będąc zgodni i jednej myśli.

Mateusza 18:20 Bo gdzie dwóch lub trzech gromadzi się w imię moje, tam jestem pośród nich.

Jezus zachęca nas, abyśmy gromadzili się w Jego imię, bo gdziekolwiek dwóch lub trzech gromadzi się w Jego imię, On jest pośród nich.

1. Siła wspólnoty: jak Jezus nas jednoczy

2. Czerpanie siły z Jezusa: jak możemy na Nim polegać

1. Filipian 4:13: ? □ Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia. ??

2. 1 Jana 4:4: ? □ drogie dzieci, jesteście z Boga i zwyciężyliście ich, bo Ten, który jest w was, jest większy od tego, który jest na świecie. ??

Mateusza 18:21 Wtedy przyszedł do niego Piotr i zapytał: Panie, ile razy mam przebaczyć bratu mojemu przeciwko mnie? aż siedem razy?

Jezus uczy, że powinniśmy przebaczać bez ograniczeń.

1. Bezwarunkowe przebaczenie: przykład Bożej łaski

2. Moc łaski: Zrozumienie bezwarunkowego przebaczenia Chrystusa

1. Efezjan 4:32 – „Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył w Chrystusie”.

2. Kolosan 3:13 – „Znoście jedni drugich i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli ktoś z was ma do kogoś żal. Przebaczajcie, jak Pan wam przebaczył”.

Mateusza 18:22 Odpowiedział mu Jezus: Nie mówię ci: Aż do siedmiu razy, ale aż do siedemdziesięciu siedmiu razy.

Jezus opowiada przypowieść, w której radzi przebaczyć nie tylko siedem razy, ale siedemdziesiąt siedem razy.

1. Moc przebaczenia: odkrywanie głębi łaski Bożej.

2. Jak kochać bezwarunkowo: zrozumienie bezgranicznego miłosierdzia Jezusa.

1. Kolosan 3:13 – „Znoście jedni drugich i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli ktoś z was ma do kogoś żal. Przebaczajcie, jak Pan wam przebaczył”.

2. Efezjan 4:32 – „Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył w Chrystusie”.

Mateusza 18:23 Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do pewnego króla, który liczy się ze swoimi sługami.

Podana przypowieść ilustruje porównanie królestwa niebieskiego z królem, który chce prowadzić kronikę swoich sług.

1. Przypowieść o królu i jego sługach: Zrozumienie miłosierdzia Bożego

2. Przypowieść o królu i jego sługach: znaczenie pokory

1. Łk 16,1-13, Przypowieść o niesprawiedliwym zarządcy

2. Psalm 103:8-14, Niezawodna miłość i miłosierdzie Boga

Mateusza 18:24 A gdy zaczął się liczyć, przyprowadzono do niego człowieka, który był mu winien dziesięć tysięcy talentów.

Ten fragment opisuje człowieka, który jest winien komuś innemu dużą sumę pieniędzy.

1: Boże przebaczenie jest większe niż nasze długi.

2: Znaczenie zrozumienia, w jaki sposób Bóg nam przebacza.

1: Izajasz 43:25 – „Ja, ja, jestem tym, który przez wzgląd na siebie wymazuje wasze przestępstwa i nie pamięta już więcej waszych grzechów”.

2: Psalm 103:12 – „Jak daleko jest wschód od zachodu, tak daleko odsunął od nas nasze przestępstwa”.

Mateusza 18:25 Ponieważ jednak nie musiał płacić, jego pan nakazał sprzedać go wraz z żoną i dziećmi i całym dobytkiem oraz zapłacić zapłatę.

Człowiek nie spłaca długu swemu panu, więc pan każe go sprzedać wraz z rodziną i majątkiem.

1. Konsekwencje niespłacenia długu.

2. Znaczenie uczciwości i odpowiedzialności za finanse.

1. Przysłów 22:7? Bogaty panuje nad biednymi, a pożyczkobiorca jest sługą pożyczkodawcy.

2. Mateusza 6:19-21 ? Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną, ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól,

ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.??

Mateusza 18:26 Sługa tedy upadł, oddał mu pokłon, mówiąc: Panie, miej cierpliwość nade mną, a oddam ci wszystko.

Sługa pokornie błagał o cierpliwość i obiecał spłacić dług w całości.

1: Powinniśmy pokornie prosić o cierpliwość, gdy jesteśmy zadłużeni i brać odpowiedzialność za swoje czyny.

2: Nie powinniśmy popadać w pychę, lecz uniżać się i prosić o miłosierdzie w potrzebie.

1: Łukasza 18:13-14, ? Ale celnik stał z daleka. Nawet nie spojrzał w niebo, lecz bił się w pierś i mówił: ? □ od, zmiłuj się nade mną, grzesznikiem. Powiadam wam, że ten człowiek, a nie tamten, wrócił do domu usprawiedliwiony przed Bogiem.

2: Jakuba 4:6-7, ? ale daje nam więcej łask. Dlatego Pismo mówi: ? □ od sprzeciwia się pysznym, ale okazuje łaskę pokornym. Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.??

Mateusza 18:27 Wtedy zlitował się pan tego sługi, rozwiązał go i darował mu dług.

Pan okazał miłosierdzie i darował dług słudze.

1. Siła współczucia — jak współczucie może prowadzić do przebaczenia

2. Przebaczenie jest wyborem – decyzja o przebaczeniu pomimo okoliczności

1. Kolosan 3:13 - „znoście jedni drugich i jeśli ktoś ma skargę na drugiego, przebaczajcie sobie nawzajem; jak Pan wam przebaczył, tak i wy powinniście przebaczać”.

2. Mateusza 6:14-15 – „Bo jeśli przebaczycie innym ich przewinienia, wasz Ojciec niebieski i wam przebaczy, ale jeśli wy nie przebaczycie innym ich przewinień, i wasz Ojciec nie przebaczy wam waszych przewinień. ??

Mateusza 18:28 Ale ten sam sługa wyszedł i spotkał jednego ze swoich współsług, który był mu winien sto denarów, i włożył na niego ręce, chwycił go za gardło, mówiąc: Oddaj

mi, co jesteś winien.

Sługa był winien pieniądze innemu człowiekowi i próbował wymusić zapłatę, chwytając współsługę za gardło.

1. Moc przebaczenia

2. Cena chciwości

1. Łk 6:37 – „Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni. Nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni. Odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone.”

2. Ezechiela 18:20 – „Dusza, która grzeszy, ta umrze. Syn nie poniesie winy ojca ani ojciec nie poniesie winy syna. Sprawiedliwość sprawiedliwego będzie na nim, a spadnie na niego niegodziwość bezbożnego”.

Mateusza 18:29 A jego współsługa upadł mu do nóg i prosił go, mówiąc: Miej cierpliwość nade mną, a oddam ci wszystko.

Sługa poprosił o cierpliwość w spłacie długu.

1: Cierpliwość Boga jest dla nas błogosławieństwem i powinna być stosowana w naszym życiu.

2: Powinniśmy doceniać cierpliwość innych i nie wykorzystywać jej.

1: Efezjan 4:2 – ? w całej pokorze i cichości, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości. ??

2: Kolosan 3:13 – ? słuchanie siebie nawzajem i przebaczanie sobie nawzajem, jeśli ktoś ma pretensje do drugiego; jak Pan ci przebaczył, tak i ty musisz przebaczyć. ??

Mateusza 18:30 A on nie chciał, ale poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu.

Mężczyzna nie chciał spłacić swojego długu, więc wtrącono go do więzienia do czasu spłaty długu.

1. Konsekwencje niespłaconych długów: Mateusza 18:30

2. Duchowy koszt długu finansowego: Mateusza 18:30

1. Przysłów 22:7 - Bogaty panuje nad biednymi, a pożyczający jest sługą pożyczającego.

2. Rzymian 13:8 – Nikomu nie jesteśmy nic winni, jak tylko miłowanie się nawzajem.

Mateusza 18:31 A gdy jego współsłudzy zobaczyli, co się stało, bardzo się zasmucili, przyszli i opowiedzieli swemu panu o wszystkim, co się wydarzyło.

Słudzy pana bardzo się zasmucili, gdy zobaczyli surowość pana wobec dłużnika.

1. Znaczenie okazywania miłosierdzia i współczucia zamiast osądzania i gniewu.

2. Rozpoznawanie konsekwencji naszych działań i chęć wzięcia za nie odpowiedzialności.

1. Łukasza 6:36-37? e miłosierny, jak Ojciec wasz jest miłosierny. Nie osądzajcie, a nie będziecie sądzeni. Nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni. Przebaczaj, a zostanie ci przebaczone.??

2. Galacjan 6:7-8? Nie dajcie się zwieść: z Boga nie można drwić. Mężczyzna zbiera to, co sieje. Kto sieje, aby zadowolić swoje ciało, z ciała zbierze zagładę; kto sieje, aby podobać się Duchowi, z Ducha zbierze życie wieczne. ??

Mateusza 18:32 Potem jego pan, po tym jak go zawołał, rzekł do niego: Sługo niegodziwy, darowałem ci cały ten dług, bo mnie pragnąłeś.

Pan przebaczył słudze? dług z powodu jego prośby.

1: Bóg jest zawsze gotowy przebaczyć nasze grzechy, bez względu na to, jak wielki dług mamy wobec Niego.

2: Zawsze powinniśmy prosić Boga o przebaczenie, bez względu na to, jak wielkie są nasze grzechy.

1: Efezjan 1:7? W nim mamy odkupienie przez jego krew, odpuszczenie naszych win, według bogactwa jego łaski.

2: Psalm 103:12 ? Jak daleko jest wschód od zachodu, tak daleko oddala od nas nasze występki.

Mateusza 18:33 Czy i ty nie powinieneś był zlitować się nad swoim współsługą, tak jak ja zlitowałem się nad tobą?

Jezus uczy nas współczucia i przebaczania innym, tak jak Bóg przebaczył nam.

1. Miłosierdzie Boże: moc przebaczenia

2. Zrozumienie współczucia: studium nauczania Jezusa w Ewangelii według Mateusza 18:33

1. Efezjan 4:32 – „Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył w Chrystusie”.

2. Łk 6:36 – „Bądźcie miłosierni, jak miłosierny jest Ojciec wasz”.

Mateusza 18:34 I rozgniewał się jego pan, i wydał go dręczycielom, dopóki nie odda wszystkiego, co mu się należało.

Sługa ma dług u swego pana, ale nie jest w stanie go spłacić. W swoim gniewie Pan wydaje go dręczycielom, aż dług zostanie spłacony w całości.

1. Koszt nieposłuszeństwa: zrozumienie konsekwencji grzechu

2. Moc łaski: jak Boże miłosierdzie może przezwyciężyć nasz dług

1. Rzymian 6:23: „Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

2. Kolosan 2:13-14: „A was, którzy umarliście przez upadki i nieobrzezanie ciała, Bóg wraz z nim ożywił, odpuściwszy nam wszystkie nasze przewinienia, kasując ciążący na

nas zapis długów z jego wymogami prawnymi. Odłożył to, przybijając go do krzyża”.

Mateusza 18:35 Podobnie uczyni i wam mój Ojciec niebieski, jeśli z serca nie przebaczycie każdemu swemu bratu przewinień.

Werset ten mówi o znaczeniu przebaczania naszym braciom z serca za ich przewinienia.

1. Moc przebaczenia — jak nasza gotowość do przebaczenia może zbliżyć nas do Boga.

2. Miłosierdzie Boże – odkrywanie Bożej łaski i Jego chęci do przebaczenia nam.

1. Kolosan 3:13 – Znosząc jedni drugich i przebaczając sobie nawzajem, jeśli ktoś ma skargę na drugiego.

2. Efezjan 4:32 - Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy, serdeczni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak przebaczył wam Bóg w Chrystusie.

Mateusza 19 omawia nauki Jezusa na temat rozwodu, błogosławieństwa dzieci, spotkania bogatego młodzieńca z Jezusem oraz przemówienie na temat nagród w królestwie niebieskim.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od faryzeuszy, którzy wystawiają Jezusa na próbę pod kątem tego, czy wolno mężczyźnie rozwieść się z żoną z jakiejkolwiek przyczyny (Ew. Mateusza 19:1-9). Jezus odsyła ich z powrotem do porządku stworzenia, w którym Bóg stworzył ich jako mężczyznę i kobietę oraz ustanowił małżeństwo jako związek na całe życie. Twierdzi, że co Bóg złączył, tego żaden człowiek nie powinien rozdzielać. Przyznaje, że Mojżesz pozwolił na rozwód ze względu na ich zatwardziałe serca, ale wyjaśnia, że tak nie było od początku, a każdy, kto rozwodzi się z żoną z powodu niemoralności seksualnej i poślubia inną, popełnia cudzołóstwo.

2. akapit: Następnie ludzie przyprowadzają do Niego małe dzieci, aby otrzymać Jego błogosławieństwo. Kiedy uczniowie próbują ich zganić, Jezus nalega, aby pozwalać dzieciom przychodzić do Niego, mówiąc, że do takich należy królestwo niebieskie (Mt 19,13-15), podkreślając dziecięcą wiarę jako wzór bycia uczniem.

3. akapit: Potem następuje spotkanie z bogatym młodzieńcem, który pyta, co dobrego ma czynić, aby otrzymać życie wieczne (Mt 19,16-30). Po wstępnej dyskusji na temat przykazań, których młody człowiek twierdzi, że wszystkiego przestrzegał od młodości, Jezus mówi mu jednej rzeczy, której mu brakuje – sprzedaj majątek, daj biednym, miej skarb w niebie, pójdź za mną. Ale słysząc, jak ten człowiek odchodzi zasmucony, ponieważ miał wielkie bogactwo, co pokazuje, że bogactwo stwarza trudności w wejściu

do królestwa. Prowadzi to do nauczania, że łatwiej jest wielbłądowi przejść przez igłę w oku, niż bogacz wejść do królestwa, ale co jest niemożliwe dla człowieka, Bóg Piotr następnie pyta o nagrodę ci, którzy opuścili wszystko, idą za nim, co napawa pewnością, że otrzymają stokrotną dziedzictwo życia wiecznego, ale także przestrogą Uwaga pierwsza będzie ostatnią ostatnią, wskazując, że boskie standardy różnią się od światowych.

Mateusza 19:1 I stało się, gdy Jezus dokończył tych mów, odszedł z Galilei i przybył do granic Judei za Jordanem;

Jezus opuszcza Galileę i przybywa do Judei.

1: Jezus zamierzał przynieść nadzieję i pokój wszystkim ludziom i rozpoczął swoją podróż w Galilei.

2: Nasze życie powinno być podobne do Jezusa, który nieustannie podróżuje, aby nieść nadzieję i pokój otaczającym nas osobom.

1: Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem : a oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Amen."

2: Jana 14:27 – „Pokój zostawiam wam, mój pokój daję wam; nie jak świat daje, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka”.

Mateusza 19:2 A szły za nim wielkie tłumy; i tam ich uzdrowił.

Ten fragment opisuje Jezusa uzdrawiającego wiele osób, gdy szedł za Nim wielki tłum.

1. Jezus uzdrawia chorych i kocha wszystkich ludzi.

2. Przyjdź do Jezusa po duchowe i fizyczne uzdrowienie.

1. Izajasz 53:5 – „Ale On został zraniony za nasze przestępstwa, starty za nasze winy. Spadła na Niego kara za nasz pokój i w Jego ranach jesteśmy uzdrowieni”.

2. Jakuba 5:14-15 – „Czy ktoś między wami choruje? Niech przywoła starszych kościoła i niech się modlą nad nim, namaszczając go oliwą w imieniu Pana. A modlitwa wiary będzie ratujcie chorego, a Pan go podźwignie. A jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone”.

Mateusza 19:3 Przyszli też do niego faryzeusze, kusząc go i pytając: Czy wolno mężczyźnie opuścić żonę swoją z jakiejkolwiek przyczyny?

Faryzeusze wystawiali Jezusa na próbę, pytając Go, czy wolno mężczyźnie rozwieść się z żoną z jakiegokolwiek powodu.

1. Świętość małżeństwa: perspektywa biblijna

2. Rozwód: jak zaopiekować się zranioną osobą

1. 1 Koryntian 7:10-11 – „Zamężnym daję to polecenie (nie ja, ale Pan): żona nie powinna oddalać się od męża (a jeśli tak się stanie, powinna pozostać niezamężna lub pogodzić się z jej mąż), a mąż nie powinien rozwodzić się z żoną”.

2. Hebrajczyków 13:4 – „Niech małżeństwo będzie szanowane przez wszystkich i łoże małżeńskie niech będzie nieskalane, gdyż Bóg osądzi rozpustników i cudzołożników”.

Mateusza 19:4 A on odpowiadając, rzekł im: Czy nie czytaliście, że Ten, który ich stworzył na początku, stworzył ich jako mężczyznę i kobietę?

Jezus nauczał, że Bóg stworzył ludzi jako mężczyznę i kobietę.

1. Boży zamysł w stworzeniu: piękno różnorodności

2. Święta instytucja małżeństwa: podstawa rodziny

1. Księga Rodzaju 1:27 Stworzył więc Bóg ludzkość na swój obraz, na obraz Boży go stworzył; stworzył ich jako mężczyznę i kobietę.

2. Efezjan 5:31 „Dlatego mężczyzna opuści ojca i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem”.

Mateusza 19:5 I rzekł: Z tego powodu opuści człowiek ojca i matkę i złączy się z żoną

swoją, i będą oboje jednym ciałem?

Ten fragment opisuje znaczenie wzajemnej relacji mężczyzny i kobiety jako małżeństwa.

1. Zaangażowanie małżeńskie: przymierze miłości

2. Rozpalanie na nowo płomienia zaangażowania małżeńskiego

1. Rodzaju 2:24 - Dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę swoją, a złączy się z żoną swoją, i będą jednym ciałem.

2. Efezjan 5:22-33 - Żony, bądźcie uległe swoim mężom, jak Panu. Albowiem mąż jest głową żony, jak Chrystus jest głową Kościoła i on jest zbawicielem ciała. Jak więc Kościół poddany jest Chrystusowi, tak żony mężom swoim we wszystkim.

Mateusza 19:6 Dlatego nie są już dwojgiem, ale jednym ciałem. Co więc Bóg złączył, człowiek niech nie rozdziela.

Boży plan dla małżeństwa zakłada jedność, a nie separację.

1. „Miłość jednoczy: Boży plan dla małżeństwa”

2. „Siła jedności: błogosławieństwo Boże w małżeństwie”

1. Efezjan 5:21-33

2. Rodzaju 2:24

Mateusza 19:7 Mówią mu: Dlaczego więc Mojżesz nakazał dać list rozwodowy i oddalić ją?

Jezus odpowiada na pytanie faryzeuszy, dlaczego Mojżesz nakazał rozwód, przypominając, że było to spowodowane zatwardziałością ludzkich serc.

1. Miłość Jezusa przewyższa prawa ludzkie

2. Moc łaski Bożej w przezwyciężaniu ludzkiego zepsucia

1. Rzymian 3:23-24 – „Bo wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, dostępując usprawiedliwienia darmowo z łaski jego przez odkupienie w Chrystusie Jezusie”.

2. Jeremiasz 31:3 – „Pan ukazał mu się z daleka i powiedział: «Ukochałem cię miłością wieczną, dlatego przyciągnąłem cię miłosierdziem»”.

Mateusza 19:8 Mówi im: Mojżesz z powodu zatwardziałości serc waszych pozwolił wam oddalić żony, ale od początku tak nie było.

Jezus podkreśla wagę małżeństwa, wskazując, że w przeszłości nie zawsze było łatwo się rozwieść.

1. Małżeństwo jest darem Boga i należy je celebrować i pielęgnować.

2. Rozwód nie powinien być łatwą opcją i jeśli to możliwe, należy go unikać.

1. Efezjan 5:22-33 - Żony, bądźcie uległe swoim mężom, jak Panu. Mąż bowiem jest głową żony, jak i Chrystus jest Głową Kościoła, swego Ciała, i sam jest jego Zbawicielem.

2. 1 Koryntian 7:10-11 - Zamężnym daję to polecenie (nie ja, ale Pan): żona nie powinna odchodzić od męża (a jeśli tak się stanie, powinna pozostać niezamężna lub pojednać się z nią) mąż), a mąż nie powinien rozwodzić się z żoną.

Mateusza 19:9 I powiadam wam: Każdy, kto opuszcza swoją żonę, chyba że z powodu rozpusty, a poślubia inną, popełnia cudzołóstwo, a kto poślubia odrzuconą, popełnia cudzołóstwo.

W Ewangelii Mateusza 19:9 Jezus stwierdza, że każdy, kto rozwodzi się ze swoim współmałżonkiem, z wyjątkiem przypadków niemoralności seksualnej, i ponownie zawiera związek małżeński, popełnia cudzołóstwo.

1. Świętość małżeństwa: perspektywa biblijna

2. Rozwód i ponowne małżeństwo: Słowo Boże na ten temat

1. Efezjan 5:22-33 - Żony, bądźcie uległe swoim mężom, jak Panu. Mąż bowiem jest

głową żony, jak i Chrystus jest Głową Kościoła, swego Ciała, i sam jest jego Zbawicielem.

2. Hebrajczyków 13:4 – Niech małżeństwo będzie szanowane przez wszystkich, a łoże małżeńskie niech będzie nieskalane, gdyż Bóg osądzi rozpustników i cudzołożników.

Mateusza 19:10 Mówią mu uczniowie jego: Jeśli tak się stanie człowiekowi z żoną, nie warto się żenić.

Uczniowie Jezusa wyrażają swoją troskę o małżeństwo na przykładzie mężczyzny i jego żony.

1. Błogosławieństwa małżeństwa: docenianie daru związku wielbiącego Boga

2. Wyzwanie małżeństwa: stawianie czoła trudnościom w sposób oddający cześć Bogu

1. Efezjan 5:21-33 – Uległość i wzajemny szacunek w małżeństwie

2. 1 Koryntian 13:4-8 – Miłość i poświęcenie w małżeństwie

Mateusza 19:11 Ale on im odpowiedział: Nie wszyscy mogą przyjąć to powiedzenie, z wyjątkiem tych, którym jest ono dane.

Jezus nauczał, że nie każdy jest w stanie przyjąć jego nauki, ale są one przekazywane tylko wybranym.

1. Moc wyboru: odkrywanie możliwości przyjęcia nauk Jezusa

2. Dar Boży: odkrywanie daru przyjmowania nauk Jezusa

1. Jana 6:44-45 - Nikt nie może przyjść do mnie, jeśli Ojciec, który mnie posłał, go nie pociągnie, a Ja ich wskrzeszę w dniu ostatecznym.

2. Dzieje Apostolskie 16:14 – Pan otworzył jej serce, aby zwróciła uwagę na to, co powiedział Paweł.

Mateusza 19:12 Są bowiem bezżennicy, którzy tak narodzili się z łona matki, i są

bezżennicy, którzy stali się bezżennymi ludźmi, i są bezżennicy, którzy stali się bezżennikami ze względu na królestwo niebieskie. Kto jest w stanie to przyjąć, niech to otrzyma.

W tym fragmencie Jezus naucza o eunuchach i różnych sposobach, w jakie mogą się nimi stać. Zachęca tych, którzy są w stanie zrozumieć, do przyjęcia nauki.

1. Królestwo Niebieskie: czynienie ofiar, aby naśladować Jezusa

2. Włączająca miłość Jezusa: nikt nie zostaje pominięty

1. Łk 14,25-33 – Przypowieść o wielkiej wieczerzy

2. Galacjan 5:1-6 - Wolność w Chrystusie od prawa Mojżesza

Mateusza 19:13 Wtedy przynoszono mu dzieci, aby włożył na nie ręce i modlił się, a uczniowie ich strofowali.

Jezus przyjął dzieci z otwartymi ramionami i okazywał im miłość.

1: Jezus pokazał nam, jak ważne jest przyjmowanie dzieci i kochanie ich.

2: Jezus pokazał, że potrafi okazywać współczucie tym, którzy najbardziej go potrzebują.

1: Łk 18,15-17 – Jezus rzekł: „Pozwólcie dzieciom przychodzić do mnie i nie przeszkadzajcie im, bo do takich należy królestwo Boże”.

2: Mateusza 18:1-5 – Jezus powiedział: „Kto przyjmie jedno takie dziecko w imię moje, mnie przyjmuje, a kto mnie przyjmuje, nie mnie przyjmuje, ale tego, który mnie posłał”.

Mateusza 19:14 Ale Jezus rzekł: Dopuszczajcie dzieci i nie zabraniajcie im przychodzić do mnie, bo takich jest królestwo niebieskie.

Jezus zachęca nas, abyśmy przyjęli i włączyli dzieci w naszą drogę wiary, ponieważ są one częścią Królestwa Niebieskiego.

1. Obejmując dzieci Królestwa – jak stworzyć włączającą wspólnotę wiary

2. Mały, ale potężny – Zrozumienie mocy dzieci w Królestwie Niebieskim

1. Marka 10:14-16 - Nauczanie Jezusa o przyjmowaniu dzieci

2. Psalm 8:2 – Zadziwienie dzieci w oczach Boga

Mateusza 19:15 I włożył na nich ręce, i odszedł stamtąd.

Jezus pobłogosławił dzieci i odszedł.

1. Jezus pokazał nam, jak ważne jest błogosławienie dzieci.

2. Musimy naśladować przykład miłości i współczucia Jezusa dla wszystkich.

1. Marka 10:16 – „I brał ich w ramiona, błogosławił ich, kładąc na nich ręce”.

2. Łk 18:15-17 – „I przynoszono do niego także niemowlęta, aby się ich dotknął, ale widząc to jego uczniowie, karcili ich. Ale Jezus przywołał ich do siebie i rzekł: Pozwólcie dzieciom przychodzić do mnie i nie zabraniajcie im, bo takich jest królestwo Boże. Zaprawdę powiadam wam: Ktokolwiek nie przyjmie królestwa Bożego jak małe dziecko, nie wejdzie do niego”.

Mateusza 19:16 A oto ktoś przyszedł i zapytał go: Nauczycielu dobry, co dobrego mam czynić, aby otrzymać życie wieczne?

W tym fragmencie opisano człowieka pytającego Jezusa, co musi czynić, aby otrzymać życie wieczne.

1. Znaczenie poszukiwania życia wiecznego przez Jezusa Chrystusa.

2. Moc posłuszeństwa woli i przykazaniom Boga w celu uzyskania życia wiecznego.

1. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

2. Rzymian 6:23 – „Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

Mateusza 19:17 I rzekł do niego: Dlaczego nazywasz mnie dobrym? nie ma innego dobra, jak tylko jeden, to jest Bóg; ale jeśli chcesz osiągnąć życie, przestrzegaj przykazań.

Jezus uczy, że aby wejść do życia, należy przestrzegać przykazań. Twierdzi też, że tylko Bóg jest dobry.

1. Dobroć w oczach Boga – Zrozumienie naszej potrzeby posłuszeństwa przykazaniom Boga, aby otrzymać życie wieczne.

2. Źródło Dobroci - Uznanie, że tylko Bóg jest naprawdę dobry i nauczenie się żyć zgodnie z Jego wolą.

1. Rzymian 6:23 – Zapłatą za grzech jest śmierć; lecz darem Bożym jest życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

2. Psalm 119:172 - Mój język będzie mówił twoje słowo, bo wszystkie twoje przykazania są sprawiedliwością.

Mateusza 19:18 Mówi mu: Które? Jezus powiedział: Nie będziesz popełniał morderstwa, nie będziesz cudzołożył, nie będziesz kradł, nie będziesz fałszywie zeznawał,

W tym fragmencie opisano polecenie wydane przez Jezusa bogatemu młodemu władcy, aby przestrzegał przykazań.

1. Moc przykazań: jak przestrzeganie praw Bożych może zmienić nasze życie

2. Bogaty młody władca: studium posłuszeństwa

1. Księga Wyjścia 20:1-17 – Dziesięć Przykazań

2. Marka 12:28-34 – Największe przykazanie

Mateusza 19:19 Czcij ojca swego i matkę swoją i będziesz miłował bliźniego swego jak

siebie samego.

Ten fragment podkreśla wagę szanowania rodziców i kochania bliźniego jak siebie samego.

1. Moc kochania bliźnich: jak Chrystus uczy nas okazywać współczucie i życzliwość

2. Oddawanie czci naszym rodzicom: perspektywa biblijna

1. Efezjan 6:1-3 - Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom w Panu, bo to jest słuszne. „Szanuj swego ojca i matkę” – to jest pierwsze przykazanie z obietnicą – „aby ci się dobrze działo i abyś cieszył się długim życiem na ziemi”.

2. Księga Kapłańska 19:18 – „Nie szukaj zemsty i nie żyw urazy do nikogo ze swojego ludu, ale kochaj swego bliźniego jak siebie samego. Ja jestem Pan.

Mateusza 19:20 Odpowiedział mu młodzieniec: Tego wszystkiego przestrzegałem od młodości mojej. Czego mi jeszcze brakuje?

Ten fragment dotyczy młodego mężczyzny, który twierdzi, że od młodości przestrzegał przykazań i zastanawia się, co jeszcze powinien zrobić.

1. Potrzeba wyjścia poza prawo: odkrywanie głębi bycia uczniem

2. Życie w uczciwości: zaangażowanie w pełni oddanego naśladowcy

1. Łk 10,25-37 – Przypowieść o dobrym Samarytaninie

2. Jakuba 1:22-25 – Czyniciele Słowa, nie tylko słuchacze

Mateusza 19:21 Odpowiedział mu Jezus: Jeśli chcesz być doskonały, idź, sprzedaj, co masz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie, i przyjdź i pójdź za mną.

Jezus zachęca nas, abyśmy odłożyli na bok nasze dobra materialne i zaufali Mu.

1: Musimy pokładać wiarę w Jezusie, porzucając nasze ziemskie posiadłości.

2: Życie dla Jezusa oznacza inwestowanie naszego życia w Niego, a nie w rzeczy materialne.

1: Mateusza 6:19-21 „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną, ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamuj się i nie kradnij. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce."

2: Kolosan 3:1-2 „Jeśli więc z Chrystusem powstaliście z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus zasiada po prawicy Boga. Skupiajcie się na tym, co w górze, a nie na tym, co na ziemi".

Mateusza 19:22 Gdy jednak młodzieniec usłyszał te słowa, odszedł zasmucony, miał bowiem wielki majątek.

Ten fragment mówi o młodym człowieku, który usłyszawszy wypowiedź Jezusa, odszedł ze smutkiem ze względu na swój wielki majątek.

1. Bogaty młody człowiek: ile może nas kosztować majątek

2. Moc podróżowania do Boga: porzucenie tego, czego się trzymamy

1. Łk 12:15 (NIV): „Wtedy rzekł do nich: «Uważajcie! Strzeżcie się wszelkiego rodzaju chciwości; życie nie polega na obfitości dóbr.'"

2. Kaznodziei 5:10 (NIV): „Kto kocha pieniądze, nigdy nie ma ich dość; Kto kocha bogactwo, nigdy nie jest zadowolony ze swoich dochodów. To też jest bez sensu."

Mateusza 19:23 Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: Zaprawdę powiadam wam: Bogaty z trudem wejdzie do królestwa niebieskiego.

Bogaci mają trudności z wejściem do królestwa niebieskiego.

1: Za pieniądze nie można kupić zbawienia, miłość Boga jest bezcenna.

2: Chociaż pieniądze są potężną siłą na świecie, nie mogą kupić drogi do królestwa niebieskiego.

1: Marka 10:25 „Łatwiej wielbłądowi przejść przez ucho igielne, niż bogatemu wejść do królestwa Bożego”.

2: Jakuba 2:5-7 „Słuchajcie, drodzy bracia i siostry: Czy Bóg nie wybrał ubogich w oczach świata na bogatych w wierze i na dziedziców królestwa, które obiecał tym, którzy Go miłują?”

Mateusza 19:24 I znowu powiadam wam: Łatwiej wielbłądowi przejść przez ucho igielne, niż bogatemu wejść do królestwa Bożego.

Bogatemu trudno jest wejść do królestwa Bożego.

1: Bogactwo nie jest przeszkodą w wejściu do Królestwa Bożego.

2: Prawdziwe bogactwo można znaleźć w naśladowaniu Chrystusa.

1: Łk 16,13 Żaden sługa nie może dwom panom służyć, gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował; bo inaczej będzie trzymał się jednego, a drugim pogardzi. Nie możecie służyć Bogu i mamonie.

2: Mateusza 6:19-21 Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną; ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie psują, i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną: bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje.

Mateusza 19:25 Gdy to usłyszeli jego uczniowie, zdumiewali się bardzo i mówili: Któż więc może się zbawić?

Uczniowie byli zdumieni, gdy Jezus powiedział, że bogatemu trudno wejść do Królestwa Niebieskiego i zapytali, kto w takim razie może zostać zbawiony.

1. „Trudność bogactwa”

2. „Co jest potrzebne, aby zostać zbawionym?”

1. Łk 18:24-25 – „A Jezus widząc, że jest bardzo zasmucony, rzekł: Jakże trudno bogatym wejść do królestwa Bożego! Łatwiej bowiem wielbłądowi przejść przez ucho igielne niż

bogaty wejść do królestwa Bożego”.

2. Dzieje Apostolskie 4:12 – „I nie ma w żadnym innym zbawienia, bo nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, przez które moglibyśmy być zbawieni”.

Mateusza 19:26 Ale Jezus ich ujrzał i rzekł do nich: U ludzi to niemożliwe; ale u Boga wszystko jest możliwe.

Werset ten podkreśla, że u Boga wszystko jest możliwe, nawet jeśli ludziom wydaje się to niemożliwe.

1. Bóg jest większy od naszych wątpliwości i może nam pomóc w naszych zmaganiach.

2. Dla Boga nie ma nic zbyt trudnego i powinniśmy ufać Jego mocy.

1. Jeremiasz 32:17 – Ach, Panie Boże! Oto Ty stworzyłeś niebo i ziemię swoją wielką mocą i wyciągniętym ramieniem. Nie ma dla Ciebie nic zbyt trudnego.

2. Łk 1:37 - Bo u Boga nie ma nic niemożliwego.

Mateusza 19:27 Wtedy Piotr odpowiedział i rzekł mu: Oto my opuściliśmy wszystko i poszliśmy za tobą; co zatem będziemy mieli?

Piotr pyta Jezusa, jaką nagrodę otrzymają za pójście za Nim i pozostawienie wszystkiego za sobą.

1. Nagrody za wierną służbę

2. Koszt bycia uczniem

1. Hebrajczyków 11:24-26 – Przez wiarę Mojżesz, gdy dorósł, nie chciał być nazywany synem córki faraona; Woląc raczej cierpieć ucisk z ludem Bożym, niż przez jakiś czas cieszyć się przyjemnościami grzechu; Uważał hańbę Chrystusową za większe bogactwo niż skarby Egiptu, bo miał wzgląd na odpłatę.

2. Mateusza 19:29 - I każdy, kto dla mojego imienia opuści domy albo braci, albo siostry, albo ojca, albo matkę, albo żonę, albo dzieci, albo pola, otrzyma stokroć więcej i odziedziczy na wieki życie.

Mateusza 19:28 I rzekł do nich Jezus: Zaprawdę powiadam wam: Wy, którzy poszliście za mną w czasie odrodzenia, gdy Syn Człowieczy zasiądzie na tronie swojej chwały, i wy zasiądziecie na dwunastu tronach, sądząc dwanaście pokoleń Izraela.

Jezus obiecuje swoim uczniom, że za pójście za Nim otrzymają nagrodę, jaką jest możliwość sądzenia dwunastu pokoleń Izraela, gdy Syn Człowieczy zasiądzie na tronie chwały.

1. Jezus obiecuje nagrody dla wiernych uczniów

2. Odrodzenie: Tron Bożej chwały

1. 1 Koryntian 3:10-15 – Nagroda, którą wierzący otrzymają za wierną służbę

2. Psalm 45:6 – Tron Bożej chwały i majestatu

Mateusza 19:29 I każdy, kto dla mojego imienia porzucił domy albo braci, albo siostry, albo ojca, albo matkę, albo żonę, albo dzieci, albo pola, stokroć więcej otrzyma i odziedziczy życie wieczne.

Jezus zachęca swoich naśladowców, aby dla Jego imienia porzucili dobra materialne i rodzinę, obiecując, że w zamian otrzymają stokrotność i odziedziczą życie wieczne.

1. Moc poświęcenia: nauczenie się porzucania tego, co kochamy dla dobra Królestwa

2. Życie w obfitości: zbieranie nagród za wierność i posłuszeństwo

1. Jana 15:13 – „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

2. 1 Koryntian 13:3 – „I choć cały swój majątek wydaję na wyżywienie biednych, i chociaż ciało moje wydaję na spalenie, a nie mam miłości, to na nic mi to nie pomaga”.

Mateusza 19:30 Ale wielu pierwszych będzie ostatnimi; a ostatni będą pierwszymi.

Jezus uczy, że ci, którzy są pierwsi, mogą być ostatnimi, podczas gdy ci, którzy są ostatni,

mogą być pierwszymi.

1. „Odwrócenie sytuacji: jak Jezus ocenia nas inaczej”

2. „Szukanie najniższego miejsca: dlaczego pokora ma znaczenie”

1. Łk 14,7-11 - Jezus uczy przypowieści o uczcie weselnej

2. Filipian 2:3-8 – Nauczanie Pawła na temat pokory i bezinteresowności

Mateusza 20 przedstawia przypowieść o robotnikach w winnicy, trzecią przepowiednię Jezusa dotyczącą Jego śmierci i zmartwychwstania, prośbę o zaszczytne stanowiska w Jego królestwie oraz uzdrowienie dwóch niewidomych.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się przypowieścią o robotnikach w winnicy (Mt 20:1-16). W tej historii właściciel ziemski zatrudnia robotników o różnych porach dnia, ale ostatecznie płaci im wszystkim tę samą płacę – jednego denara. Zatrudnieni najpierw skarżą się na tę pozorną niesprawiedliwość, ale właściciel gruntu upiera się, że nie jest niesprawiedliwy, ponieważ zapłacił im tyle, ile uzgodnili. Przypowieść ilustruje, że łaska Boża nie działa na ludzkie wyobrażenia o sprawiedliwości i że „ostatni będą pierwszymi, a pierwsi ostatnimi”.

Akapit 2: Gdy idą do Jerozolimy, Jezus zabiera na bok dwunastu uczniów i przepowiada swoje zmartwychwstanie po raz trzeci (Mateusz 20:17-19). Mówi, że zostanie wydany arcykapłanom i nauczycielom prawa, którzy skażą Go na śmierć. Wydają Go poganom, szyderczą chłostę, ukrzyżują Go, ale trzeciego dnia zmartwychwstanie do życia.

3. Akapit: Potem przychodzą synowie matki Zebedeusza, Jakub Jan, prosząc Jezusa, aby umieścił jej synów po prawej stronie od Jego królestwa, ale Jezus mówi, że te miejsca są dla tych, przygotowanych przez Ojca (Mateusz 20:20-28). Prowadzi to do nauczania o wielkości w królestwie, które nie polega na panowaniu nad innymi, jak to robią władcy, jak to robią poganie, ale na służeniu tak, jak Syn Człowiek nie przyszedł, służył, służył, dał swoje życie okupowi wielu. Wreszcie rozdział kończy się uzdrowieniem dwóch niewidomych w pobliżu Jerycha, którzy wołają o miłosierdzie, rozpoznając w Nim Syna Dawida, okazując wytrwałość w wierze i odzyskując wzrok podążający za Nim (Mt 20:29-34).

Mateusza 20:1 Albowiem podobne jest królestwo niebieskie do człowieka gospodarza, który wyszedł wcześnie rano, aby nająć robotników do swojej winnicy.

Przypowieść o gospodarzu wynajmującym robotników do swojej winnicy ilustruje królestwo niebieskie.

1. Miłość i łaska Boża rozciągają się na wszystkich, niezależnie od ich uczynków i czasu wiary.

2. Wszyscy jesteśmy powołani do służenia Bogu wszelkimi darami i zdolnościami, jakie nam dał.

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił.

2. 1 Piotra 4:10 – Ponieważ każdy otrzymał dar, korzystajcie z niego, aby służyć sobie nawzajem, jako dobrzy szafarze różnorodnej łaski Bożej.

Mateusza 20:2 A gdy umówił się z robotnikami co do grosza dziennie, wysłał ich do swojej winnicy.

Właściciel ziemski najął robotników do pracy w swojej winnicy i zgodził się płacić im grosz dziennie.

1. Boża hojność – jak Bóg jest hojny i pokazuje nam, że wszyscy jesteśmy godni Jego łaski.

2. Znaczenie pracy – Zrozumienie wagi ciężkiej pracy i tego, jak może ona nas błogosławić.

1. Psalm 37:4 - Rozkoszuj się Panem, a On spełni pragnienia twojego serca.

2. Efezjan 2:10 - Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował, abyśmy w nich chodzili.

Mateusza 20:3 I wyszedł około trzeciej godziny i ujrzał innych, stojących bezczynnie na rynku,

Ten fragment opisuje czas, kiedy Jezus zauważył ludzi stojących bezczynnie na rynku o trzeciej godzinie.

1. Bóg pragnie, abyśmy dążyli do znaczącej pracy i produktywnego życia.

2. Powinniśmy mądrze wykorzystywać swój czas i nie czekać na ostatnią chwilę z tym, co ważne.

1. Przysłów 6:6-11

2. Efezjan 5:15-17

Mateusza 20:4 I rzekł do nich; Idźcie i wy do winnicy, a dam wam wszystko, co słuszne. I poszli swoją drogą.

Jezus zaprosił swoich naśladowców, aby przyłączyli się do niego w pracy w winnicy i obiecał, że sprawiedliwie ich wynagrodzi za wszystko, co zrobią.

1. Zaproszenie Jezusa: wspólna praca na rzecz Królestwa Bożego

2. Błogosławieństwa posłuszeństwa: nagroda za robienie tego, co słuszne

1. Kolosan 3:23-24 – Cokolwiek robisz, pracuj nad tym całym sercem, jakbyś pracował dla Pana, a nie dla ludzkich mistrzów.

2. Przysłów 16:3 - Powierz Panu wszystko, co robisz, a twoje plany się powiodą.

Mateusza 20:5 Znowu wyszedł około godziny szóstej i dziewiątej, i uczynił podobnie.

Fragment ten mówi o Jezusie, który odwiedził rynek jeszcze dwukrotnie o godzinie szóstej i dziewiątej i zrobił to samo, co za pierwszym razem.

1. Bóg jest dla nas zawsze dostępny, niezależnie od tego, ile razy Go wzywamy.

2. Jezus uczy nas stawiać innych ponad siebie i pokładać ufność w Bogu.

1. 1 Jana 1:9 - Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.

2. Mateusza 6:33 - Szukajcie najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a to wszystko będzie wam dodane.

Mateusza 20:6 A wyszedłszy około godziny jedenastej, zastał innych stojących bezczynnie i rzekł do nich: Dlaczego stoicie tu cały dzień bezczynnie?

Jezus zauważył, że niektórzy ludzie stali bezczynnie i zapytał ich, dlaczego nie pracują.

1: Zawsze powinniśmy szukać sposobów na produktywne i celowe wykorzystanie naszego czasu.

2: Nie powinniśmy być bezczynni, ale być pilni w naszych wysiłkach i mądrze wykorzystywać swój czas.

1: Kaznodziei 9:10 „Cokolwiek uczyni twoja ręka, rób to ze wszystkich sił”.

2: Kolosan 3:23-24 „Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie dla ludzi, wiedząc, że od Pana otrzymacie dziedzictwo w nagrodę. Służycie Panu Chrystusowi.”

Mateusza 20:7 Mówią mu: Ponieważ nikt nas nie najął. Mówi im: Idźcie i wy do winnicy; i cokolwiek będzie słuszne, otrzymacie.

Przypowieść o robotnikach w winnicy uczy, że każdy zostanie nagrodzony za swoją pracę, niezależnie od tego, kiedy się do niej przyłączy.

1. Boża hojność – nauka otrzymywania niezasłużonej łaski Bożej

2. Łaska Boża – jak czerpać korzyści z dobroci Bożej

1. Efezjan 2:8-9. Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

2. Filipian 4:19 Ale mój Bóg zaspokoi całą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale przez Chrystusa Jezusa.

Mateusza 20:8 A gdy nastał wieczór, rzekł pan winnicy do zarządcy swego: Zwołaj robotników i daj im zapłatę, począwszy od ostatnich aż do pierwszych.

Przejście Pan winnicy nakazał swemu zarządcy, aby gdy zapadł wieczór, zapłacił robotnikom od ostatniego do pierwszego.

1. Bóg troszczy się o najmniejszych z nas: A w Ewangelii według Mateusza 20:8

2. Znaczenie sprawiedliwości: A w Ewangelii według Mateusza 20:8

1. Efezjan 6:9 - A wy, panowie, czyńcie im to samo, powstrzymując się od groźby, wiedząc, że i wasz Mistrz jest w niebie; i nie ma u niego względu na osobę.

2. Galacjan 6:7 – Nie dajcie się zwieść; Z Boga się nie naśmiewa, bo cokolwiek człowiek posieje, to i żąć będzie.

Mateusza 20:9 A gdy przyszli najemnicy około godziny jedenastej, otrzymali każdy grosz.

Przypowieść o robotnikach w winnicy mówi o hojnej łasce i sprawiedliwości Bożej.

1. Boża sprawiedliwość i łaska: nie jest za późno na Boże błogosławieństwa

2. Boża hojność: otrzymanie więcej, niż na to zasługujemy

1. Efezjan 2:8-10 Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, 9 a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił. 10 Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował, abyśmy w nich chodzili.

2. Łk 6,36 Bądźcie miłosierni, jak miłosierny jest Ojciec wasz.

Mateusza 20:10 Ale gdy przyszli pierwsi, sądzili, że powinni byli otrzymać więcej; i oni również otrzymali po groszu od każdego.

Pracownicy winnicy otrzymywali tę samą płacę niezależnie od tego, kiedy zostali zatrudnieni.

1. Bóg jest hojny i sprawiedliwy we wszystkich swoich poczynaniach.

2. Nie powinniśmy porównywać się z innymi, ale zadowalać się tym, co jest nam dane.

1. Efezjan 4:2-3 – „Bądźcie całkowicie pokorni i łagodni, bądźcie cierpliwi, znosząc jedni drugich w miłości. Dokładajcie wszelkich starań, aby zachować jedność Ducha przez więź pokoju”.

2. Filipian 4:11-12 – „Nie mówię tego dlatego, że jestem w potrzebie, bo nauczyłem się zadowalać niezależnie od okoliczności. Wiem, co to znaczy być w potrzebie i wiem, co to znaczy mieć Nauczyłem się sekretu zadowolenia w każdej sytuacji, niezależnie od tego, czy jestem dobrze odżywiony, czy głodny, czy żyję w dostatku, czy w niedostatku.

Mateusza 20:11 A gdy to otrzymali, szemrali przeciwko dozorcy domu,

Przejście Robotnicy na polu otrzymali zapłatę, lecz szemrali przeciwko panu domu.

1. „Łaska Boża: ogromna hojność”

2. „Szanowanie władzy Pomazańca Bożego”

1. Efezjan 6:5-9 - Niewolnicy, bądźcie posłuszni swoim ziemskim panom z szacunkiem i bojaźnią oraz w szczerości serca, tak jak byście byli posłuszni Chrystusowi.

2. Jakuba 2:1-7 – Moi bracia i siostry, czy poprzez swoje akty faworyzowania naprawdę wierzycie w naszego chwalebnego Pana Jezusa Chrystusa?

Mateusza 20:12 Mówiąc: Ci ostatni jedną godzinę pracowali, a zrównałeś ich z nami, którzy znosiliśmy ciężar i upał dnia.

Robotnicy, którzy pracowali tylko godzinę, otrzymywali tę samą płacę, co ci, którzy pracowali cały dzień.

1. Bóg jest Bogiem sprawiedliwości. Bez względu na to, jak długo będziesz pracować, każdy zostanie nagrodzony za swoje wysiłki.

2. Bóg nagradza nas swoją łaską, nawet jeśli na to nie zasługujemy.

1. Kolosan 3:23-24 - Cokolwiek czynicie, pracujcie nad tym całym sercem, jak pracując dla Pana, a nie dla panów ludzkich, wiedząc bowiem, że otrzymacie dziedzictwo od Pana w nagrodę. To Panu Chrystusowi, któremu służysz.

2. Efezjan 6:7-8 - Służcie całym sercem, jak gdybyście służyli Panu, a nie ludziom, bo wiecie, że Pan wynagrodzi każdemu dobro, które uczyni, czy jest niewolnikiem, czy wolnym.

Mateusza 20:13 Ale on odpowiedział jednemu z nich i rzekł: Przyjacielu, nie wyrządzam ci krzywdy; czyż za grosz nie zgodziłeś się ze mną?

Ten fragment mówi o tym, jak Jezus udzielał lekcji na temat uczciwości i sprawiedliwości.

1. Siła sprawiedliwości: nauczanie Jezusa na temat sprawiedliwości

2. Przypowieść o robotnikach w winnicy: lekcja płacenia godziwego

1. Efezjan 4:25-32 – Przyoblec się w nowego siebie i żyć w prawości

2. Przysłów 16:11 – Sprawiedliwa waga i wagi należą do Pana

Mateusza 20:14 Weź, co twoje, i idź; temu ostatniemu dam, jak i tobie.

Jezus poucza swoich naśladowców, aby przyjmowali to, co otrzymali i nie byli zazdrośni o błogosławieństwa innych.

1. „Zadowalanie się w Panu: nauka zadowalania się tym, co mamy”

2. „Nie pożądaj: niebezpieczeństwo zazdrości”

1. Filipian 4:11-13 – „Nie żebym mówił o byciu w potrzebie, bo nauczyłem się zadowalać w każdej sytuacji. Umiem uniżać się i umiem obfitować. W każdej sytuacji i w każdych okolicznościach, poznałem sekret stawienia czoła dostatkowi i głodowi, obfitości i potrzebie.

2. Rzymian 12:15 – „Weselcie się z tymi, którzy się weselą, płaczcie z tymi, którzy płaczą”.

Mateusza 20:15 Czy nie wolno mi robić, co chcę, ze swoją własnością? Czy twoje oko jest złe, bo jestem dobry?

Jezus kwestionuje motywy swoich przeciwników, pytając, czy czują się urażeni, że jest hojny.

1. Hojność Jezusa — jak bezinteresowne akty dobroci Jezusa rzucały wyzwanie tym, którzy kwestionowali jego motywy.

2. Koszt współczucia – zbadanie znaczenia bezinteresownych czynów Jezusa i ich znaczenia dla nas dzisiaj.

1. Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro drugiego.”

2. Jana 13:12-17 – „Gdy skończył im myć nogi, ubrał się i wrócił na swoje miejsce. «Czy rozumiecie, co dla was uczyniłem?» – zapytał ich. „Nazywacie mnie „Nauczycielem” i „Panem” i słusznie, bo taki jestem. Teraz, gdy Ja, wasz Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, wy także powinniście myć sobie nawzajem stopy. Ja Dałem wam przykład, abyście postępowali tak, jak ja wam uczyniłem. Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, żaden sługa nie jest większy od swego pana, ani posłaniec nie jest większy od tego, który go posłał. Teraz, gdy już to wiecie, będą błogosławieni, jeśli to uczynicie”.

Mateusza 20:16 Tak ostatni będą pierwszymi, a pierwsi ostatnimi; bo wielu jest powołanych, ale mało wybranych.

Bożym planem jest wyprowadzenie najmniej prawdopodobnego na szczyt, a najbardziej prawdopodobnego na sam dół.

1. Wyzwania Boga: odwrócenie status quo

2. Moc niesłabnącej miłości Boga

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Jakuba 2:5 – „Słuchajcie, moi umiłowani bracia, czyż Bóg nie wybrał ubogich tego

świata na bogatych w wierze i na dziedziców królestwa, które obiecał tym, którzy Go miłują?”

Mateusza 20:17 A Jezus udając się do Jerozolimy, rozdzielił w drodze dwunastu uczniów i rzekł do nich:

W drodze do Jerozolimy Jezus udzielił dwunastu uczniom ważnych lekcji na temat pokory i służby.

1: Musimy być pokorni i służyć innym, tak jak Jezus służył dwunastu uczniom.

2: Jezus jest naszym przykładem. Powinniśmy naśladować Jego przykład pokory i służby.

1: Filipian 2:3-4 – Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenij innych ponad siebie.

2: Marka 10:42-45 - Jezus zwołał ich i rzekł: Wiecie, że ci, którzy uchodzą za władców narodów, uciskają ich, a ich wysocy urzędnicy sprawują nad nimi władzę. Nie tak jest z wami. Zamiast tego kto by między wami chciał stać się wielkim, niech będzie waszym sługą.

Mateusza 20:18 Oto idziemy do Jerozolimy; i Syn Człowieczy zostanie wydany arcykapłanom i uczonym w Piśmie, i skażą go na śmierć,

Fragment ten mówi o zdradzie Jezusa i skazaniu go na śmierć.

1: Musimy wierzyć i ufać, że Boży plan jest dla naszego dobra, nawet jeśli jest trudny do zrozumienia.

2: Bezinteresowna miłość Jezusa do nas jest przykładem tego, jak powinniśmy służyć sobie nawzajem.

1: Filipian 2:5-8 „Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za coś do uchwycenia, lecz stał się niczym, przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi. A okazawszy się w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej”.

2: Rzymian 8:28 „A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku

dobremu, z tymi, którzy są powołani według jego postanowienia.”

Mateusza 20:19 I wydadzą go poganom na szyderstwo, biczowanie i ukrzyżowanie, a trzeciego dnia zmartwychwstanie.

Ukrzyżowanie Jezusa miało na celu wyśmiewanie go, biczowanie i ukrzyżowanie, a mimo to zmartwychwstał trzeciego dnia.

1. Nadzieja zmartwychwstania: moc triumfu Jezusa

2. Znaczenie ofiary Jezusa: cena odkupienia

1. Izajasz 53:4-5 – Zaprawdę, On dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze smutki; a mimo to uważaliśmy Go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale On został zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy; kara za nasz pokój spadła na Niego i dzięki Jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

2. Jana 11:25 - Rzekł do niej Jezus: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie.

Mateusza 20:20 Wtedy przyszła do niego matka dzieci Zebedeusza ze swoimi synami, oddawszy mu pokłon i pragnąc czegoś od niego.

Matka dzieci Zebedeusza wraz ze swoimi synami podeszła do Jezusa i poprosiła Go o przysługę.

1. Jezus jest zawsze gotowy wysłuchać naszych próśb i odpowiedzieć na nie zgodnie ze swoją wolą.

2. Siła wiary i modlitwy w zbliżeniu się do Jezusa.

1. Mateusza 7:7-11 – „Proście, a będzie wam dane; Szukaj a znajdziesz; pukajcie, a będzie wam otworzone. Bo każdy, kto prosi, otrzymuje, a kto szuka, znajduje, a kołaczącemu będzie otworzone. Albo który jest wśród was człowiek, który, gdy syn poprosi o chleb, da mu kamień? Albo jeśli poprosi o rybę, czy da mu węża? Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec wasz, który jest w niebie, da dobre rzeczy tym, którzy Go proszą!

2. Jakuba 1:5-6 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje

wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana. Niech jednak prosi z wiarą i bez wątpienia, bo kto wątpi, jest jak fala morska niesiona i miotana przez wiatr.

Mateusza 20:21 I rzekł do niej: Czego chcesz? Mówi mu: Spraw, aby ci dwaj moi synowie zasiedli w Twoim królestwie, jeden po prawej stronie, a drugi po lewej stronie.

Matka Jakuba i Jana prosiła Jezusa, aby jej dwóm synom przyznano specjalne miejsce w Jego królestwie, aby zasiedli po Jego prawej i lewej ręce.

1. Siła wiary i wytrwałości – nauka od Matki Jakuba i Jana

2. Poświęcenie się dla bliskich – Matki Jakuba i Jana

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was, jest to dar Boży; nie z uczynków, aby się nikt nie chlubił.

2. 1 Piotra 5:6-7 - Ukorzcie się więc pod potężną ręką Boga, aby we właściwym czasie was wywyższył, przerzucając na Niego wszystkie wasze troski, bo On się o was troszczy.

Mateusza 20:22 Ale Jezus odpowiadając, rzekł: Nie wiecie, o co prosicie. Czy możecie pić kielich, z którego Ja będę pić, i przyjąć chrzest, którym Ja jestem ochrzczony? Mówią mu: Możemy.

Jezus sprawdza lojalność i chęć pójścia za Nim uczniów, pytając, czy mogą zaakceptować takie samo cierpienie, jakie On czeka.

1. Kielich cierpienia: nauka mówienia Bogu „tak”.

2. Chrzest z Jezusem: bycie uczniem Chrystusa

1. Filipian 3:10 – „Aby go poznać i poznać moc jego zmartwychwstania i udział w jego cierpieniach, upodabniając się do jego śmierci”

2. Rzymian 8:17 – „A jeśli dziećmi, to i dziedzicami; dziedzicami Bożymi, a współdziedzicami Chrystusa; jeśli razem z nim cierpimy, abyśmy także razem zostali uwielbieni”.

Mateusza 20:23 I rzekł do nich: Kielich mój rzeczywiście będziecie pić i będziecie

ochrzczeni chrztem, którym ja przyjmuję chrzest; ale siedzieć po mojej prawej i lewej stronie nie moja rzecz, ale będzie dane tym, dla których jest przygotowane przez mojego Ojca.

Jezus naucza o znaczeniu pokory i służby.

1. Siła pokory: nauka służenia Bogu i innym

2. Uznanie naszego miejsca w Bożym planie: nagrody za wierną służbę

1. Filipian 2:3-4: „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z was dba nie tylko o swój własny interes, ale także o interesy innych”.

2. Mateusza 6:24-25: „Nikt nie może dwom panom służyć, gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował, albo przy jednym będzie trzymał, a drugim pogardzi. Nie można służyć Bogu i pieniądzom.”

Mateusza 20:24 A gdy dziesięciu to usłyszało, ogarnęło ich oburzenie na tych dwóch braci.

Dziesięciu rozgniewało się na dwóch braci z powodu ich prośby.

1. Bóg pragnie pokory i zadowolenia, a nie zazdrości i dumy.

2. Stawiaj innych ponad siebie, a Bóg cię uhonoruje.

1. Filipian 2:3-4 – Nie czyń niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenij innych ponad siebie.

2. Przysłów 22:4 - Pokora i bojaźń Pańska przynoszą bogactwo, cześć i życie.

Mateusza 20:25 Ale Jezus przywołał ich do siebie i rzekł: Wiecie, że książęta pogan panują nad nimi, a wielcy sprawują nad nimi władzę.

Jezus nauczał swoich uczniów, że władcy pogan panują nad swoim ludem, a potężni sprawują nad nim władzę.

1. Potęga władzy: nauczanie Jezusa o panowaniu i wielkości

2. Zrozumienie sprawowania władzy nad innymi w świetle nauk Jezusa

1. Rzymian 13:1-2 – Niech każdy będzie poddany władzom rządzącym. Nie ma bowiem żadnej władzy, jak tylko od Boga, a te, które istnieją, zostały ustanowione przez Boga.

2. 1 Piotra 2:13-14 – Ze względu na Pana bądźcie poddani każdej ludzkiej instytucji, czy to cesarzowi jako najwyższemu, czy namiestnikom wysłanym przez niego, aby karać tych, którzy czynią zło i chwalić tych, którzy czynią dobro .

Mateusza 20:26 Ale między wami tak nie będzie; ale kto między wami będzie wielki, niech będzie waszym sługą;

Jezus podkreśla znaczenie pokory i służebności w Kościele.

1: Powołanie Jezusa do służby: uznanie wielkości poprzez służbę.

2: Stawianie innych ponad siebie: pokora w działaniu.

1: Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie i nie patrzcie na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro innych”.

2: 1 Piotra 5:5-6 – „Wszyscy przyobleczcie się w pokorę wobec siebie nawzajem, gdyż Bóg pysznym się sprzeciwia, ale pokornym okazuje łaskę”. Ukorzcie się zatem pod potężną ręką Boga, aby was wywyższył we właściwym czasie”.

Mateusza 20:27 A kto między wami będzie naczelny, niech będzie waszym sługą.

Jezus uczy, że sposobem na bycie wielkim jest bycie sługą.

1. Przewodzenie przez służbę: jak Jezus uczy nas przewodzić poprzez pokorę i służbę

2. Poddanie się władzy: moc naśladowania przykładu pokory Jezusa

1. Filipian 2:3-11

2. Marka 10:35-45

Mateusza 20:28 Podobnie jak Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, ale aby służyć i oddać swoje życie na okup za wielu.

Jezus przyszedł, aby służyć i oddać życie za wielu.

1: Jezus pokazał nam ostateczny przykład bezinteresowności i poświęcenia.

2: Naśladując przykład Jezusa, możemy nauczyć się kochać innych i służyć im.

1: Filipian 2:3-4 – Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro innych.

2: Galacjan 5:13 – Wy, bracia moi, powołani zostaliście do wolności. Ale nie wykorzystuj swojej wolności do pobłażania ciału; raczej służcie sobie nawzajem pokornie w miłości.

Mateusza 20:29 A gdy wychodzili z Jerycha, szedł za nim wielki tłum.

Mieszkańcy Jerycha poszli za Jezusem, gdy wychodził z ich miasta.

1: Podążaj za Jezusem – Wyjdź poza wygodę naszych własnych miast i znajdź odwagę, by realizować wyższy cel.

2: Służenie innym – Jezus pokazuje nam, jak stawiać innych ponad sobą, nawet jeśli jest to niewygodne.

1: Łk 9,23 – „Wtedy rzekł do wszystkich: «Kto chce być moim uczniem, niech się zaprze samego siebie, niech codziennie bierze swój krzyż i naśladuje mnie»”.

2: Jana 12:26 – „Kto mi służy, niech mnie naśladuje; a gdzie ja jestem, tam będzie i mój sługa. Mój Ojciec uhonoruje tego, który Mi służy”.

Mateusza 20:30 A oto dwóch niewidomych, siedzących przy drodze, usłyszawszy, że Jezus przechodził, zawołali, mówiąc: Zmiłuj się nad nami, Panie, synu Dawida.

Dwóch niewidomych siedzących na poboczu drogi usłyszało, że Jezus przechodził i wołało do Niego, prosząc o miłosierdzie.

1. „Krzyk niewidomych: nadzieja w Panu”

2. „Wezwanie wiary: dotarcie do Jezusa”

1. Psalm 146:8 – „Pan otwiera oczy niewidomych, Pan podnosi pochylonych”;

2. Marka 10:46-52 – „Potem przybyli do Jerycha. Gdy Jezus i jego uczniowie wraz z wielkim tłumem wychodzili z miasta, siedział niewidomy Bartymeusz (co znaczy „syn Tymeusza”) przy drodze żebrząc, a gdy usłyszał, że to Jezus z Nazaretu, zaczął wołać: «Jezusie, Synu Dawida, zlituj się nade mną!» Wielu go skarciło i nakazało milczeć, lecz on jeszcze głośniej wołał: „Synu Dawida, zlituj się nade mną!” Jezus zatrzymał się i powiedział: „Zawołajcie go”. Zawołali więc do niewidomego: „Rozchmurz się, wstań! On cię woła”. Zrzucił płaszcz, zerwał się i przyszedł do Jezusa.”

Mateusza 20:31 I rzesza ich skarciła, bo powinni milczeć, ale tym bardziej wołali, mówiąc: Zmiłuj się nad nami, Panie, synu Dawida.

Tłum zganił dwóch niewidomych mężczyzn, którzy wzywali Jezusa do miłosierdzia, lecz ci mężczyźni nadal wzywali pomocy.

1. Współczucie dla wyrzutka: analiza Mateusza 20:31

2. Pokonywanie przeszkód: wołanie o pomoc z Mateusza 20:31

1. Psalm 41:1 „Błogosławiony, który myśli o biednym: w czasie ucisku Pan go wybawi”.

2. Jakuba 2:13 „Albowiem ten, kto nie okazał miłosierdzia, otrzyma sąd bez miłosierdzia; a miłosierdzie raduje się z sądu”.

Mateusza 20:32 A Jezus zatrzymał się, zawołał ich i rzekł: Co chcecie, abym wam uczynił?

Jezus zapytał niewidomych mężczyzn, co może zrobić, aby im pomóc.

1. Jezus pokazuje nam, że zawsze powinniśmy być gotowi pomagać innym w potrzebie.

2. Nie wahajmy się nigdy prosić Boga o pomoc, gdy stawiamy czoła wyzwaniom.

1. Jakuba 1:27 – „Religią czystą i nieskalaną przed Bogiem Ojcem jest to: nawiedzać sieroty i wdowy w ich niedoli i zachowywać siebie nieskażonym przez świat”.

2. Filipian 4:6-7 – „Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc a umysły wasze w Chrystusie Jezusie.”

Mateusza 20:33 Mówią mu: Panie, aby otworzyły się oczy nasze.

Odpowiedział Jezus i rzekł: Ja jestem światłością świata. Kto pójdzie za mną, nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światło życia.

Jezus oświadcza, że jest światłością świata i że ci, którzy za Nim podążają, nie będą chodzić w ciemności, ale będą mieli światło życia.

1. Jezus jest Światłem, które oświetla drogę.

2. Podążanie za Jezusem daje nam życie i nadzieję.

1. 2 Koryntian 4:6 Albowiem Bóg, który powiedział: „Niech światło zaświeci z ciemności”, zajaśniał w naszych sercach, aby dać światło poznania chwały Bożej na obliczu Jezusa Chrystusa.

2. Jana 8:12 Jezus znów przemówił do nich, mówiąc: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światło życia”.

Mateusza 20:34 I Jezus zlitował się nad nimi i dotknął ich oczu, a natychmiast oczy ich odzyskały wzrok i poszli za nim.

Jezus zlitował się nad niewidomymi i uzdrowił ich.

1. Współczucie: siła miłości

2. Jezus: nasz Uzdrowiciel

1. Marka 5:34 – Jezus powiedział: „Córko, twoja wiara cię uzdrowiła. Idź w pokoju i uwolnij się od cierpienia”.

2. 1 Piotra 2:24 - On sam w swoim ciele poniósł nasze grzechy na krzyż, abyśmy umarli dla grzechów i żyli dla sprawiedliwości; Jego ranami zostaliście uzdrowieni.

Mateusza 21 opisuje triumfalny wjazd Jezusa do Jerozolimy, oczyszczenie świątyni, przekleństwo drzewa figowego i udział w debatach z przywódcami religijnymi.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od triumfalnego wjazdu Jezusa do Jerozolimy (Ew. Mateusza 21:1-11). Wysyła dwóch uczniów, aby przyprowadzili oślę i jej oślę. Jadąc na nich, wypełniając proroctwo, jest witany przez tłumy słające na drodze płaszcze i gałęzie, krzycząc: „Hosanna synowi Dawidowi!” „Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pana!” „Hosanna najwyższe niebo!” Wywołuje to zamieszanie w mieście, ludzie pytają, kim są uczniowie, odpowiadają, że to prorok Jezus z Nazaretu Galilejskiego.

Akapit drugi: Po przybyciu do Jerozolimy Jezus wchodzi na teren świątyni, wypędza kupujących, sprzedających tam, przewraca stoły, kantory, ławki, sprzedających gołębie (Mt 21:12-17). Oskarża ich, że zamieniają modlitwę domową w złodziei jaskini. Wtedy niewidomi chromi przychodzą do Niego do świątyni, On ich uzdrawia. Kiedy arcykapłani, nauczyciele prawa, widzą cuda, które czyni, dzieci krzyczą Hosanna, oburzają się, ale Jezus cytuje Psalm, mówiąc, czy nigdy nie czytaliście: „Z ust dzieci, niemowląt, Pan wołał swoją chwałę”? Następnie opuszcza miasto. Bethany spędza tam noc.

3. akapit: Rano, gdy wraca do miasta, widzi przy drodze drzewo figowe, ale nie znajduje na nim nic poza liśćmi, więc mówi do niego, aby już nigdy więcej nie rodził się żaden owoc od ciebie, gdy drzewo uschnie (Mt 21:18-22). Kiedy uczniowie dziwią się temu, Jezus mówi o modlitwie o mocy wiary, mówiąc, że jeśli mają wiarę, nie wątpią, że nie tylko mogą zrobić to, co zostało zrobione drzewo figowe, ale także mówi góra: „Idź, rzuć się do morza”, stanie się, cokolwiek poprosisz o modlitwę, wierząc, że otrzymasz . Następnie, gdy starsi kapłani kwestionują jego władzę, opowiada przypowieść o dwóch synach, robotnikach winnicy, ilustrujących ich obłudę, odmowę przyjęcia przesłania Jana Chrzciciela, pokuty, królestwa Bożego (Mt 21:23-46). Pomimo uznania, że przypowieści ich dotyczą, szukają sposobu, aby Go aresztować, ale boją się tłumów, ponieważ tłumy uważają Go za proroka.

Mateusza 21:1 A gdy zbliżyli się do Jerozolimy i przyszli do Betfage na Górę Oliwną, posłali Jezusa dwóch uczniów,

Jezus wysyła dwóch swoich uczniów do Betfage na Górze Oliwnej.

1. Znaczenie naśladowania przykładu Jezusa w rozsyłaniu uczniów.

2. Posłuszeństwo i ufność w wysyłaniu uczniów na wzór Jezusa.

1. Łk 10:1-12 – Wysłanie siedemdziesięciu uczniów.

2. Jana 20:21 – Zlecenie Jezusa uczniom szerzenia ewangelii.

Mateusza 21:2 Mówiąc do nich: Idźcie do wioski naprzeciwko was, a zaraz znajdziecie osła uwiązanego i oślę z nią; uwolnijcie je i przyprowadźcie do mnie.

Jezus poleca swoim uczniom, aby znaleźli i przyprowadzili mu oślę wraz ze źrebakiem.

1: Moc posłuszeństwa – Jezus dał polecenie swoim uczniom, a oni byli posłuszni. Powinniśmy starać się mieć takie samo posłuszeństwo Panu, jakie okazali tutaj uczniowie.

2: Jezus wiedział, czego potrzebował – Jezus wiedział dokładnie, czego chciał i czego potrzebował. Powinniśmy ufać, że On wie, co jest dla nas najlepsze, nawet jeśli nie jest to to, czego oczekujemy.

1: Jana 14:15 – „Jeśli mnie miłujecie, będziecie przestrzegać moich przykazań”.

2: Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Zwracajcie się do niego na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki”.

Mateusza 21:3 I jeśliby ktoś wam powiedział: „Co należy zrobić”, powiecie: Pan ich potrzebuje; i zaraz ich pośle.

Fragment ten opowiada o tym, jak Jezus wysłał dwóch swoich uczniów, aby odnaleźli oślę i jej źrebię, aby wypełnić proroctwo.

1. Zaufanie Bożemu planowi: uczenie się wiernego przestrzegania wskazówek Jezusa

2. Poświęcenie się Panu: odnajdywanie siły w woli Pana

1. Łk 22:42 „Ojcze, jeśli chcesz, zabierz ode mnie ten kielich; wszakże nie moja, lecz Twoja wola niech się stanie.”

2. Psalm 27:14 „Czekaj na Pana; bądźcie silni, odważni i czekajcie na Pana”.

Mateusza 21:4 To wszystko się stało, aby się spełniło, co zostało powiedziane przez proroka, mówiącego:

Jezus wypełnił proroctwo Zachariasza 9:9, wjeżdżając na ośle do Jerozolimy.

1: Jezus przyszedł, aby wypełnić proroctwa Starego Testamentu i przynieść światu zbawienie.

2: Poprzez pokorne wejście Jezusa na ośle możemy zobaczyć wypełnienie się proroctw i moc Bożą.

1: Zachariasz 9:9 - Raduj się wielce, córo Syjonu; krzycz, córko jerozolimska, oto król twój przychodzi do ciebie; jest sprawiedliwy i ma zbawienie; pokorny i jadący na ośle, i na oślęciu, źrebięciu oślicy.

2: Mateusza 11:29 - Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie; bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych.

Mateusza 21:5 Powiedzcie córce Syjonu: Oto król twój przychodzi do ciebie cichy i siedzący na ośle i źrebięciu oślicy.

Ten fragment opisuje Jezusa wjeżdżającego do Jerozolimy na oślęciu, co symbolizuje jego łagodność i pokorę.

1. Jak pokora Jezusa uczy nas pokory

2. Proroctwo o wjeździe Jezusa do Jerozolimy na oślęciu

1. Filipian 2:5-8 - „Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz się ogołocił. przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi.

A okazując się w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

2. Zachariasza 9:9 - Raduj się wielce, córo Syjonu! Wołaj głośno, córko jerozolimska! Oto król twój przychodzi do ciebie, sprawiedliwy i mający zbawienie, pokorny i dosiadający osła, na oślęciu , źrebię osła."

Mateusza 21:6 I poszli uczniowie, i uczynili tak, jak im nakazał Jezus,

7 I przyprowadzili osła i oślęcia, ubrali się w nie i posadzili go na nich.

Jezus nakazał swoim uczniom, aby przyprowadzili osła i oślęcia i posadzili go na nich.

1. Posłuszeństwo uczniów Chrystusa

2. Moc władzy Jezusa

1. Jana 14:15 – „Jeśli mnie miłujecie, będziecie przestrzegać moich przykazań."

2. Filipian 2:8 – „I okazawszy się w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej."

Mateusza 21:7 I przyprowadzili osła i oślęta, włożyli na nie swoje szaty i posadzili go na nich.

Jezus wjechał do Jerozolimy na ośle i oślęciu, a ludzie włożyli na nie swoje ubrania.

1. Siła pokory: Okazanie pokory przez Jezusa wjeżdżającego na osiołku do Jerozolimy.

2. Władza ludu: Gotowość ludu do odłożenia płaszczy na znak szacunku dla Jezusa.

1. Filipian 2:5-8 - Niech takie będzie w was usposobienie, jakie było w Chrystusie Jezusie: Który będąc w postaci Bożej, nie uważał za zbójstwo być równym Bogu, lecz pozbawił się sławy i przyjął postać sługi i stał się podobny do ludzi. A okazując się w modzie człowiekiem, uniżył samego siebie, i stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

2. Zachariasza 9:9 - Raduj się wielce, córo Syjonu; krzycz, córko jerozolimska, oto król twój przychodzi do ciebie; jest sprawiedliwy i ma zbawienie; pokorny i jadący na ośle, i na oślęciu, źrebięciu oślicy.

Mateusza 21:8 A bardzo wielki tłum słał na drodze swoje szaty; inni obcinali gałęzie z drzew i sypali je słomą na drodze.

Wielki tłum słał swoje szaty i obcinał gałęzie z drzew, aby stworzyć drogę dla Jezusa.

1. Jezus jest godzien naszej czci i oddania.

2. Z radością i entuzjazmem powinniśmy czcić Jezusa.

1. Izajasz 40:3-5 – Głos woła: „Przygotujcie na pustyni drogę dla Pana; wyprostujcie na pustyni drogę dla naszego Boga. Każda dolina zostanie podniesiona, a każda góra i pagórek obniżone; nierówna ziemia stanie się równa, a miejsca nierówne równiną. I objawi się chwała Pańska, i ujrzy ją wszelkie ciało, gdyż usta Pańskie to powiedziały”.

2. Jana 12:12-15 - Następnego dnia wielki tłum, który przybył na święto, usłyszał, że Jezus idzie do Jerozolimy. Wzięli więc gałązki palmowe i wyszli mu na spotkanie, wołając: „Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie, król Izraela!” A Jezus znalazł oślę i wsiadł na nią, jak napisano: Nie bój się, córo Syjonu! oto nadchodzi twój król, siedzący na oślęciu!”

Mateusza 21:9 A tłumy, które szły wcześniej i które szły za nimi, wołały, mówiąc: Hosanna synowi Dawida: Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie; Hosanna na wysokościach.

Tłumy wychwalały Jezusa jako Syna Dawida i błogosławiły Go za przyjście w imieniu Pańskim.

1. Moc uwielbienia: odkrywanie tłumów, które czciły Jezusa

2. Nadzieja Hosanna: zrozumienie roli Jezusa jako Syna Dawida

1. Psalm 118:26-27 „Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie. Z domu Pańskiego błogosławimy wam. Pan jest Bogiem i On zabłysnął nad nami swoim światłem.”

2. Izajasz 11:1-2 „Wyrośnie pęd z pnia Jessego, a z jego korzeni wypuści owoc. Spocznie

na nim Duch Pański – Duch mądrości i zrozumienia, Duch rady i moc, duch wiedzy i bojaźń Pańska”.

Mateusza 21:10 A gdy wszedł do Jerozolimy, poruszyło się całe miasto i pytało: Kto to jest?

Mieszkańcy Jerozolimy byli pełni zdumienia i lęku, gdy Jezus przybył do miasta.

1. Cud Jezusa: badanie wpływu obecności Jezusa.

2. Podziw i wiara: ponowne odkrycie wiary na przykładzie Jezusa.

1. Mateusza 2:2 – „Gwiazda, którą widzieli na wschodzie, wyprzedzała ich, aż zatrzymała się nad miejscem, gdzie było Dzieciątko.”

2. Psalm 96:9 – „Oddawajcie cześć Panu w blasku Jego świętości, drżyjcie przed Nim cała ziemio”.

Mateusza 21:11 A tłum mówił: To jest prorok Jezus z Nazaretu w Galilei.

Ten fragment opisuje uznanie przez lud Jezusa jako proroka z Nazaretu w Galilei.

1. Jezus jest źródłem nadziei i zbawienia dla wszystkich.

2. Jesteśmy wezwani do szukania przewodnictwa u Jezusa i Jego nauk.

1. Izajasz 9:6 – „Bo dziecię narodziło się nam, syn został nam dany i na jego barkach spocznie władza. I będą go zwać Cudownym Doradcą, Bogiem Mocnym, Ojcem Wiecznym, Księciem Pokoju. "

2. Jana 14:6 – „Jezus odpowiedział: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze mnie.»

Mateusza 21:12 A Jezus wszedł do świątyni Bożej i wyrzucił wszystkich, którzy sprzedawali i kupowali w świątyni, i powywracał stoły wekslarzy i ławki sprzedających gołębie,

Jezus oczyszcza świątynię z kantorów i sprzedawców.

1: Jezus uczy nas, że dom Boży powinien być miejscem modlitwy i uwielbienia, a nie rynkiem.

2: Powinniśmy wziąć przykład Jezusa, który sprzątał świątynię, jako przypomnienie, abyśmy zachowali czujność w swoim życiu i pozbyli się wszystkiego, co odrywa nas od Boga.

1: Jana 2:13-17 - Jezus wypędzał kupujących i sprzedających w świątyni, mówiąc, że dom Jego Ojca ma być domem modlitwy.

2: Izajasz 56:7 - Nawet tych, którzy przestrzegają szabatu i wybierają to, co mi się podoba, i trzymają się mojego przymierza, sprowadzę na moją świętą górę i sprawię im radość w moim domu modlitwy.

Mateusza 21:13 I rzekł do nich: Napisano: Dom mój będzie nazwany domem modlitwy; lecz wy uczyniliście z niego jaskinię złodziei.

Werset ten mówi o tym, jak ludzie zamienili dom modlitwy w jaskinię złodziei.

1. „Życie wiarą i modlitwą: serce domu Bożego”

2. „Przemiana domu modlitwy: od grzechu do zbawienia”

1. Izajasz 56:7: „Bo mój dom będzie nazwany domem modlitwy dla wszystkich ludzi”.

2. Jakuba 4:2-3: „Nie macie, bo nie prosicie. Prosicie, a nie otrzymujecie, bo źle prosicie, aby wydać to na swoje namiętności.

Mateusza 21:14 I przyszli do niego w świątyni niewidomi i chromi; i uzdrowił ich.

Jezus uzdrowił niewidomych i chromych, którzy przyszli do Niego w świątyni.

1. Uzdrawiający dotyk Jezusa: jak współczucie Jezusa przekracza wszelkie bariery

2. Cud miłości: uzdrowienie przez Jezusa niewidomych i chromych

1. Izajasz 35:5-7 - Wtedy otworzą się oczy ślepych i uszy głuchych się otworzą. Wtedy chromy podskoczy jak jeleń i język niemych będzie śpiewał, bo na pustyni wytrysną wody, a potoki na pustyni.

2. Psalm 146:7-8 - Wykonuje wyrok na uciśnionych, daje jeść głodnym. Pan rozwiązuje więźniów, otwiera oczy ślepych, Pan podnosi pochylonych.

Mateusza 21:15 A gdy arcykapłani i uczeni w Piśmie widzieli cuda, które czynił, i dzieci wołające w świątyni i mówiące: Hosanna synowi Dawida; byli bardzo niezadowoleni,

Jezus działał z autorytetem i otwartością, co bardzo nie podobało się arcykapłanom i uczonym w Piśmie.

1. Prawdziwą władzę można znaleźć w Jezusie, a nie w instytucjach stworzonych przez człowieka

2. Hosanna Jezusowi, Synowi Dawida

1. Mateusza 21:12-17

2. Psalm 118:25-29

Mateusza 21:16 I rzekł do niego: Słyszysz, co oni mówią? I rzekł im Jezus: Tak; Czy nigdy nie czytaliście: Z ust niemowląt i ssących stworzyłeś doskonałą chwałę?

Jezus słuchał, co mówiły dzieci, i odniósł się do wersetu z Pisma Świętego, w którym Bóg użył ust dzieci, aby udoskonalić Swoją chwałę.

1. Nasze dzieci, nasza przyszłość: jak Bóg daje nam nadzieję poprzez nasze najmłodsze pokolenie

2. Nowe pokolenie uwielbienia: odpuszczenie i pozwolenie Bogu na posługiwanie się naszymi dziećmi

1. Psalm 8:2 - Z ust niemowląt i ssących dałeś siłę ze względu na swoich wrogów, abyś uciszył wroga i mściciela.

2. Przysłów 22:6 - Wychowuj chłopca zgodnie z drogą, którą ma iść, a gdy się zestarzeje, nie zejdzie z niej.

Mateusza 21:17 I pozostawił ich, i wyszedł z miasta do Betanii; i tam zamieszkał.

Jezus opuścił Jerozolimę i udał się do Betanii, gdzie się zatrzymał.

1. Jezus zawsze przedkładał wolę Bożą nad swoją.

2. Nawet w obliczu trudności Jezus nigdy się nie poddawał.

1. Izajasz 53:7 Był uciskany i uciskany, a mimo to nie otworzył ust; prowadzony był jak baranek na rzeź i jak owca milczy przed tymi, którzy ją strzygą, tak nie otworzył ust swoich.

2. Jakuba 1:2-4 Poczytujcie sobie to za czystą radość, bracia i siostry, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało.

Mateusza 21:18 A gdy rano wrócił do miasta, poczuł głód.

Jezus wrócił rano do miasta i poczuł głód.

1. Jezus uczy nas, że nawet On, Syn Boży, doświadczył głodu i potrzeb fizycznych.

2. Powinniśmy ufać Bogu nawet wtedy, gdy odczuwamy fizyczny głód.

1. Psalm 34:10 – Tym, którzy szukają Pana, nie brakuje żadnego dobra.

2. Mateusza 6:25-34 - Nie martwcie się o swoje życie, o to, co będziecie jeść i pić, ani o swoje ciało, w co się będziecie ubierać.

Mateusza 21:19 A gdy ujrzał na drodze drzewo figowe, podszedł do niego, ale nie znalazł na nim niczego poza samymi liśćmi, i rzekł do niego: Niech odtąd nie rodzi się na tobie żaden owoc na wieki. I wkrótce drzewo figowe uschło.

Drzewo figowe zostało przeklęte przez Jezusa za brak owocu.

1. Przynoszenie owocu: przypowieść o drzewie figowym

2. Potęga słów: lekcja z drzewa figowego

1. Galacjan 5:22-23 - Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i wstrzemięźliwość. Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa.

2. Jakuba 3:17-18 – Ale mądrość, która pochodzi z nieba, jest przede wszystkim czysta; następnie miłujący pokój, rozważny, uległy, pełen miłosierdzia i dobrych owoców, bezstronny i szczery. Czyniący pokój, którzy sieją w pokoju, zbierają żniwo prawości.

Mateusza 21:20 A widząc to uczniowie, dziwili się, mówiąc: Jak szybko uschnie drzewo figowe!

Uczniowie byli zdumieni, widząc, że drzewo figowe tak nagle uschło.

1. Moc Boga jest większa niż wszystko, co możemy sobie wyobrazić.

2. Nawet jeśli coś wydaje się niemożliwe, Bóg może sprawić, że to się stanie.

1. Psalm 33:9 – Bo powiedział i stało się; rozkazał, a ono stanęło.

2. Exodus 14:21 - Wtedy Mojżesz wyciągnął rękę nad morze, a Pan zepchnął morze przez całą noc silnym wiatrem wschodnim i sprawił, że morze wyschło i rozdzieliły się wody.

Mateusza 21:21 Odpowiedział Jezus i rzekł im: Zaprawdę powiadam wam: Jeśli macie wiarę i nie wątpicie, nie tylko uczynicie to, co się dzieje z drzewem figowym, ale także jeśli powiecie tej górze: Unieś się i wrzuć do morza; zostanie to zrobione.

Jezus uczy, że wiara w Niego może przenosić góry.

1: Z wiarą nie ma nic niemożliwego.

2: Uwierz w Jezusa, a możesz wszystko.

1: Mateusza 17:20 - I rzekł im Jezus: Z powodu waszej niewiary; bo zaprawdę powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: Przesuń się stąd na tamto miejsce; i usunie; i nic nie będzie dla ciebie niemożliwe.

2: Filipian 4:13 – Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.

Mateusza 21:22 I wszystko, o co z wiarą prosić będziecie na modlitwie, otrzymacie.

Jezus naucza, że wszystko, o co prosimy w modlitwie z wiarą, zostanie dane.

1. Moc modlitwy: jak odblokować błogosławieństwa Boże poprzez wiarę

2. Wiara w otrzymywanie od Boga: jak się modlić i otrzymywać to, o co prosisz

1. Jakuba 1:6-7 - Niech jednak prosi z wiarą i bez wątpliwości, bo kto wątpi, jest jak fala morska niesiona i miotana przez wiatr.

2. Filipian 4:6-7 - Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu.

Mateusza 21:23 A gdy wszedł do świątyni, gdy nauczał, podeszli do niego arcykapłani i starsi ludu i zapytali: Jakim prawem to czynisz? a kto dał ci tę władzę?

Jezusa pytano o jego władzę nauczania w świątyni.

1. Władza w Kościele: Znaczenie posiadania aprobaty Pana.

2. Moc nauczania Jezusa: lekcja pokory i wiary.

1. Dzieje Apostolskie 4:7-12 — Odwaga Piotra i Jana w składaniu świadectwa o władzy Jezusa.

2. 1 Piotra 5:5 – Pozwolenie Bogu, aby był najwyższym autorytetem w naszym życiu.

Mateusza 21:24 A Jezus odpowiadając, rzekł im: I ja was zapytam o jedno, a jeśli mi powiecie, to i ja wam powiem, jakim prawem to czynię.

Jezus zadał ludziom pytanie i obiecał, że odpowie, jeśli odpowiedzą na jego pytanie.

1. Nauki Jezusa – władza i posłuszeństwo

2. Siła pytań — jak zadawanie pytań daje nam wgląd

1. Jana 7:17 – „Jeśli kto będzie pełnił wolę jego, ten pozna, czy nauka jest z Boga, czy też ja sam od siebie mówię”.

2. Izajasz 1:18 – „Chodźcie teraz i rozmyślajmy razem, mówi Pan: Choć wasze grzechy będą szkarłatne, wybieleją jak śnieg”.

Mateusza 21:25 Skąd był chrzest Jana? z nieba, czy z ludzi? I rozważali między sobą, mówiąc: Jeśli powiemy: Z nieba; powie nam: Dlaczego więc mu nie uwierzyliście?

Ludzie kwestionowali pochodzenie chrztu Jana Chrzciciela.

1. Wierzcie w posłańców Boga i ich służbę

2. Nie wątp w moc Boga

1. Marek 1:7 „I głosił, mówiąc: «Za mną przyjdzie silniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rzemienia u sandałów schylić się i rozwiązać.»”

2. Rzymian 10:17 „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

Mateusza 21:26 Ale jeśli powiemy: Z ludzi; boimy się ludzi; bo wszyscy uważają Jana za proroka.

Ten fragment opisuje dylemat arcykapłanów i starszych przy podejmowaniu decyzji, czy odpowiedzieć na pytanie Jezusa, czy Jan Chrzciciel został posłany od Boga.

1. W obliczu trudnych decyzji pamiętaj o zapoznaniu się z dowodami przed dokonaniem wyboru.

2. We wszystkich naszych decyzjach, bez względu na to, jak trudne mogą być, powinniśmy szukać Bożego przewodnictwa.

1. Jakuba 1:5 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim hojnie i nie szuka winy, a będzie wam dana.

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Poddajcie się Mu na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje wasze ścieżki.

Mateusza 21:27 A oni odpowiedzieli Jezusowi i rzekli: Nie możemy powiedzieć. I rzekł do nich: I ja wam nie powiem, jakim prawem to czynię.

Jezus zapytał przywódców religijnych, jakim prawem dokonuje swoich cudów, ale nie mogli mu odpowiedzieć.

1. Moc władzy – Omówienie przykładu poddania się władzy Bożej przez Jezusa.

2. Poszukiwanie odpowiedzi – jak znaleźć prawdę i zrozumienie, gdy możemy nie znać wszystkich odpowiedzi.

1. Izajasz 55:8-9 - Bo myśli moje nie są myślami waszymi, ani wasze drogi moimi drogami, mówi Pan.

9Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2. Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie.

Mateusza 21:28 Ale co o tym sądzicie? Pewien człowiek miał dwóch synów; i przyszedł do pierwszego, i rzekł: Synu, idź dziś do pracy w mojej winnicy.

Pewien człowiek prosi swoich dwóch synów, aby pracowali w jego winnicy.

1. Powołanie do pracy: zaproszenie ojca skierowane do dzieci

2. Moc posłuszeństwa: przestrzeganie instrukcji pomimo wyzwań

1. Mateusza 6:33 - Szukajcie najpierw jego królestwa i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane.

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Poddajcie się mu na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki.

Mateusza 21:29 A on odpowiadając, rzekł: Nie zrobię tego, ale potem pokutował i poszedł.

Jezus początkowo nie chciał być posłuszny, ale potem zmienił zdanie i usłuchał.

1. Moc pokuty – podkreślanie wagi zmiany zdania i czynienia tego, co słuszne.

2. Mądrość posłuszeństwa – uwydatnienie nagród wynikających z podążania za wolą Bożą.

1. Izajasz 55:6-7 – Szukajcie Pana, póki można go znaleźć; wzywajcie go, póki jest blisko. Niech bezbożny porzuci swoją drogę, a nieprawy swoje myśli; niech się nawróci do Pana, aby się nad nim zlitował, i do naszego Boga, gdyż hojnie przebaczy.

2. 2 Koryntian 7:10 - Boży smutek przynosi pokutę, która prowadzi do zbawienia i nie pozostawia żalu, ale światowy smutek przynosi śmierć.

Mateusza 21:30 I podszedł do drugiego, i powiedział to samo. A on odpowiadając, rzekł: Idę, panie, i nie poszedł.

Jezus poprosił dwóch mężczyzn, aby szli z Nim, ale tylko jeden z nich poszedł.

1. Znaczenie posłuszeństwa Bożemu powołaniu

2. Moc dotrzymywania naszych zobowiązań

1. Łk 9:23 – „I rzekł do wszystkich: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech codziennie bierze krzyż swój i naśladuje mnie”.

2. 1 Jana 2:3-6 – „A z tego wiemy, że go znamy, jeśli przykazania jego zachowujemy. Kto mówi: Znam go, a przykazań jego nie przestrzega, jest kłamcą i prawda nie jest w nim. Kto zaś zachowuje słowo jego, w nim zaprawdę miłość Boża jest doskonała. Po tym poznajemy, że w nim jesteśmy. Kto twierdzi, że w nim mieszka, powinien i sam postępować tak, jak on postępował.

Mateusza 21:31 Czy dwaj z nich wykonali wolę jego ojca? Mówią mu: Pierwszy. Odpowiedział im Jezus: Zaprawdę powiadam wam, że celnicy i nierządnice wchodzą przed wami do królestwa Bożego.

Jezus naucza, że ci, którzy pokutują i przyjmą łaskę Bożą, wejdą do królestwa Bożego przed przywódcami religijnymi.

1. Prawdziwa droga do Boga: pokuta, wiara i łaska

2. Moc miłosierdzia Bożego: dlaczego nawet grzesznicy są mile widziani w Królestwie

1. Rzymian 3:21-26 – Usprawiedliwienie przez wiarę w Chrystusa

2. Łk 15,11-32 – Przypowieść o synu marnotrawnym

Mateusza 21:32 Gdyż Jan przyszedł do was drogą sprawiedliwości, a nie uwierzyliście mu, ale celnicy i nierządnice uwierzyli mu, a wy, gdy to zobaczyliście, nie opamiętaliście się później, abyście mu uwierzyli.

Jan Chrzciciel głosił przesłanie sprawiedliwości, ale mieszkańcy Jerozolimy go odrzucili. Jednak celnicy i nierządnice przyjęli jego przesłanie i uwierzyli mu. Pomimo zobaczenia prawdy, mieszkańcy Jerozolimy nadal nie chcieli odpokutować i uwierzyć przesłaniu Jana.

1. Moc przebaczenia: jak bezwarunkowa miłość Boga może pomóc nam pokonać nasze zmagania

2. Znaczenie wiary: dlaczego wiara w Słowo Boże jest niezbędna

1. Rzymian 5:8 Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Marka 11:22-24 „Miejcie wiarę w Boga” – odpowiedział Jezus. „Zaprawdę powiadam wam, jeśli ktoś powie tej górze: Idź, rzuć się do morza, a nie wątpi w sercu, ale wierzy, że stanie się to, co mówi, stanie się dla niego. Dlatego powiadam wam: o cokolwiek poprosicie w modlitwie, wierzcie, że otrzymaliście, a stanie się wasze”.

Mateusza 21:33 Posłuchajcie innej przypowieści: Był pewien gospodarz, który zasadził winnicę, ogrodził ją żywopłotem, wykopał w niej tłocznię, zbudował wieżę, wydzierżawił ją rolnikom i odszedł w daleką krainę :

Gospodarz sadzi winnicę, otacza ją żywopłotem, kopie tłocznię, buduje wieżę i wynajmuje ją rolnikom przed wyjazdem w podróż.

1: Powinniśmy mądrze gospodarować naszym majątkiem i wykorzystywać go do przynoszenia chwały Bogu i pożytku dla innych.

2: Powierzając innym nasze zasoby, musimy być pewni, że pozostaniemy wierni Bogu i tym, którym służymy.

1: Jakuba 1:17 - Każdy dobry dar i każdy doskonały dar pochodzi z góry i zstępuje od Ojca światłości, u którego nie ma zmienności ani cienia zawrócenia.

2:1 Koryntian 4:2 - Od szafarzy wymaga się także, aby człowiek okazał się wiernym.

Mateusza 21:34 A gdy zbliżał się czas owocowania, posłał swoje sługi do rolników, aby otrzymali jego owoce.

Jezus posłał swoje sługi do rolników, aby odebrali owoce żniwa.

1. Znaczenie posłuszeństwa w służbie Bogu

2. Moc poświęcenia w pełnieniu woli Bożej

1. Łk 10:2 – „I rzekł do nich: «Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Dlatego módlcie się gorąco do Pana żniwa, aby wyprawił robotników na swoje żniwo»”.

2. Jakuba 1:22 – „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie”.

Mateusza 21:35 I wieśniacy wzięli jego sługi, jednego pobili, drugiego zabili, a drugiego ukamienowali.

Przypowieść o rolnikach z Ewangelii Mateusza 21:35 pokazuje nam, że ci, którzy odrzucają Słowo Boże, poniosą konsekwencje.

1. Kiedy odrzucamy Słowo Boże, poniesiemy konsekwencje

2. Przypowieść o rolnikach: ostrzeżenie dla tych, którzy odrzucają Słowo Boże

1. Galacjan 6:7-8 - Nie dajcie się zwieść: Bóg nie daje się naśmiewać, bo co kto posieje, to i żąć będzie. Kto bowiem sieje dla własnego ciała, z ciała będzie żnił zepsucie, a kto sieje dla Ducha, z Ducha będzie zbierał życie wieczne.

2. Rzymian 2:5-6 - Ale przez zatwardziałe i zatwardziałe serce gromadzisz sobie gniew na dzień gniewu, kiedy objawi się sprawiedliwy sąd Boży. Odda każdemu według jego uczynków.

Mateusza 21:36 Znowu posłał więcej innych sług niż poprzednio, i uczynili z nimi to samo.

Ten fragment opisuje, jak Jezus wysłał więcej sług po tym, jak pierwsza grupa sług została zignorowana.

1: Bóg jest wytrwały w swojej miłości do nas. Będzie nadal wyciągał do nas rękę, nawet jeśli Go zignorujemy.

2: Nigdy nie powinniśmy rezygnować z okazywania innym miłości i życzliwości, bez względu na to, ile razy jesteśmy odrzucani.

1: Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2: Łk 6,27-28 – „Ale powiadam wam, którzy mnie słuchacie: Kochajcie swoich wrogów, dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą, błogosławcie tym, którzy was przeklinają, módlcie się za tych, którzy was znieważają.

Mateusza 21:37 Ale na koniec posłał do nich swojego syna, mówiąc: Będą szanować

mojego syna.

Ten fragment mówi o tym, jak Bóg posłał swego syna do swego ludu, oczekując, że będą go czcić.

1: Powinniśmy okazywać cześć i szacunek Synowi Bożemu, Jezusowi Chrystusowi.

2: Musimy pamiętać, aby szanować i pielęgnować Boży dar Jezusa Chrystusa.

1: Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2: Rzymian 10:9 - Że jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

Mateusza 21:38 Ale rolnicy, widząc syna, mówili między sobą: To jest dziedzic; chodźcie, zabijmy go i przejmijmy jego dziedzictwo.

Rolnicy, widząc syna właściciela winnicy, spiskowali, aby go zabić, aby przejąć jego dziedzictwo.

1. Niebezpieczeństwa chciwości i konsekwencje grzechu

2. Siła miłości i nadzieja odkupienia

1. Przysłów 28:20: „Człowiek wierny będzie obfitował w błogosławieństwa, ale kto się spieszy do bogactwa, nie będzie niewinny”.

2. Rzymian 8:18: „Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która się w nas objawi”.

Mateusza 21:39 I złapali go, wyrzucili z winnicy i zabili.

Dzierżawcy winnicy zabili syna właściciela.

1. Znaczenie posłuszeństwa woli Bożej.

2. Konsekwencje nieposłuszeństwa woli Bożej.

1. Przysłów 1:7 – „Początkiem wiedzy jest bojaźń Pańska; głupcy gardzą mądrością i nauką”.

2. Jana 14:15 – „Jeśli mnie miłujecie, będziecie przestrzegać moich przykazań”.

Mateusza 21:40 Gdy więc przyjdzie pan winnicy, co uczyni z tymi rolnikami?

Fragment Jezus opowiada przypowieść o panu winnicy, którego dzierżawcy nie dają mu należnej mu części zbiorów, gdy przychodzi je zebrać.

1. Przypowieść o dzierżawcach: zrozumienie nauk Jezusa o posłuszeństwie i ofierze

2. Obowiązki dobrego szafarza: przestrzeganie Bożego planu dotyczącego tego, jak traktujemy innych

1. Rzymian 12:10 – Bądźcie oddani sobie nawzajem w miłości. Czcijcie się wzajemnie ponad siebie.

2. Kolosan 3:23 - Cokolwiek robisz, pracuj nad tym całym sercem, jakbyś pracował dla Pana, a nie dla ludzkich mistrzów.

Mateusza 21:41 Mówią mu: On zniszczy sromotnie tych niegodziwców, a swoją winnicę odda innym rolnikom, którzy oddają mu owoce w swoim czasie.

Jezus naucza przypowieści o niegodziwych dzierżawcach, podkreślając Boży sąd i miłosierdzie.

1. Sąd Boży jest sprawiedliwy – Mateusza 21:41

2. Miłosierdzie Boże jest pełne współczucia – Mateusza 21:41

1. Rzymian 12:19 – Nie mścijcie się, ale zostawcie miejsce gniewowi Bożemu, gdyż napisano: „Moja jest pomsta, Ja odpłacę” – mówi Pan.

2. Jakuba 4:12 - Jest tylko jeden Prawodawca i Sędzia, Ten, który może zbawiać i niszczyć. Ale ty – kim ty jesteś, żeby osądzać swego bliźniego?

Mateusza 21:42 Rzekł im Jezus: Czy nigdy nie czytaliście w Piśmie: Kamień, który odrzucili budowniczowie, stał się głowicą węgła; Pan to uczynił i jest cudem w naszych oczach?

Jezus zapytał lud, czy kiedykolwiek czytali w Piśmie o kamieniu odrzuconym przez budujących, a który stał się głównym kamieniem węgielnym. Oznajmił, że było to dziełem Pana i było zdumiewające dla wszystkich.

1. Cudowne zaopatrzenie Pana: oglądanie ręki Boga w nieoczekiwanych miejscach

2. Odrzuceni do wywyższenia: Zrozumienie Bożego odkupienia na najniższych stanowiskach

1. Izajasz 28:16 - Dlatego tak mówi Pan Bóg: Oto kładę na Syjonie kamień, kamień wypróbowany, kosztowny kamień węgielny, mocny fundament: kto wierzy, nie będzie się śpieszył.

2. Psalm 118:22 - Kamień, którego odrzucili budujący, stał się kamieniem węgielnym.

Mateusza 21:43 Dlatego mówię wam: Królestwo Boże zostanie wam zabrane, a dane narodowi, który wyda jego owoce.

Królestwo Boże zostanie odebrane ludowi i dane narodowi, który wydaje jego owoce.

1. Znaczenie wydawania owocu w Królestwie Bożym

2. Łaskawość i wierność Boga wobec wiernych

1. Galacjan 5:22-23 – „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i wstrzemięźliwość”.

2. Jakuba 2:17 – „Tak samo wiara sama w sobie, jeśli nie towarzyszy jej działanie, jest martwa”.

Mateusza 21:44 I każdy, kto upadnie na ten kamień, rozbije się, a na kogo on spadnie, zetrze go na proch.

Jezus ostrzega, że ci, którzy nie przyjmą jego nauk, zostaną zmiażdżeni, ale ci, którzy je przyjmą, zostaną zbawieni.

1: Przyjmij naukę Jezusa i bądź zbawiony.

2: Odrzuć naukę Jezusa i daj się złamać.

1: Izajasz 8:14-15 – „Będzie miejscem świętym; dla Izraela i Judy będzie kamieniem, który powoduje potknięcia ludzi i skałą, która powoduje ich upadek. A dla mieszkańców Jerozolimy będzie pułapka i sidło. Wielu z nich się potknie, upadną i zostaną rozbici, wpadną w sidła i zostaną schwytani.

2:1 Piotra 2:6-7 – „Bo tak stoi Pismo: «Oto kładę na Syjonie kamień, wybrany i kosztowny kamień węgielny, a kto mu ufa, nie zostanie zawstydzony». A dla was, którzy wierzycie, ten kamień jest cenny.”

Mateusza 21:45 A gdy arcykapłani i faryzeusze usłyszeli jego przypowieści, poznali, że o nich mówił.

Arcykapłani i faryzeusze uznali, że przypowieści Jezusa dotyczyły ich.

1. Niebezpieczeństwo ignorowania przesłania Bożego

2. Znaczenie słuchania Boga

1. Izajasz 1:18-19 – „Chodźcie, przemyślmy to razem – mówi Pan: choćby wasze grzechy były jak szkarłat, wybieleją jak śnieg; choćby były czerwone jak karmazyn, staną się jak wełna. 19 Jeśli będziecie ochoczy i posłuszni, będziecie spożywać dobra ziemi;

20 Jeśli jednak odmówicie i zbuntujecie się, miecz was pożre; bo usta Pańskie to powiedziały”.

2. Jana 10:27-30 – „Owce moje głosu mojego słuchają i ja je znam, a one idą za mną. 28 Daję im życie wieczne i nigdy nie zginą, i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki. 29 Mój Ojciec, który mi je dał, jest większy od wszystkich i nikt nie może ich wydrzeć z ręki Ojca. 30 Ja i Ojciec jedno jesteśmy”.

Mateusza 21:46 A gdy chcieli położyć na nim ręce, bali się tłumu, gdyż wzięli go za proroka.

Jezus nauczał w świątyni, kiedy niektórzy z arcykapłanów i starszych ludu chcieli go aresztować, lecz tłum był pod takim wrażeniem jego nauczania, że bali się go dotknąć.

1. Moc głoszenia: jak Jezus użył słowa Bożego, aby zmienić życie

2. Autorytet Jezusa: jak jego nauczanie stanowiło wyzwanie dla przywódców religijnych

1. Łk 4,31-32 – Jezus w synagodze w Nazarecie

2. Marka 11:27-33 – Władza Jezusa podważona w świątyni

Mateusza 22 to dwudziesty drugi rozdział Ewangelii Mateusza, który zawiera kilka przypowieści i nauk Jezusa. W tym rozdziale Jezus wdaje się w debaty z przywódcami religijnymi, odpowiada na pytania dotyczące płacenia podatków i przytacza przypowieść o uczcie weselnej.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się przypowieścią zwaną ucztą weselną lub przypowieścią o synu królewskim (Mt 22,1-14). Jezus porównuje królestwo niebieskie do króla, który przygotował ucztę weselną dla swego syna, ale okazało się, że zaproszeni nie przyszli. Następnie król zaprasza innych ludzi ze wszystkich środowisk, aby wypełnili jego salę bankietową. Jednak jeden z gości, który nie miał odpowiedniego stroju, zostaje wyrzucony w ciemność zewnętrzną. Przypowieść ta ilustruje Boże zaproszenie do zbawienia i podkreśla, że wielu początkowo wybranych może je odrzucić, podczas gdy inni je przyjmują.

Akapit 2: Przywódcy religijni próbują złapać Jezusa w pułapkę pytaniami o płacenie podatków (Mateusz 22:15-22). Pytają, czy wolno płacić podatki Cezarowi, czy nie. W odpowiedzi Jezus przenikliwie prosi o monetę i oświadcza, że wypada oddać Cezarowi to, co do niego należy, a Bogu oddać to, co do Niego należy. Jego odpowiedź pozwala uniknąć pułapki, podkreślając jednocześnie odpowiedzialność obywatelską i duchowe oddanie.

Akapit trzeci: Inna grupa przywódców religijnych – saduceusze – zwraca się do Jezusa z pytaniem dotyczącym małżeństwa w czasie zmartwychwstania (Ew. Mateusza 22:23-33). Przedstawiają hipotetyczny scenariusz, w którym siedmiu braci poślubia kolejno jedną kobietę ze względu na lewirackie zwyczaje małżeńskie. Saduceusze pytają, czyją żoną będzie w niebie. Jezus odpowiada, wyjaśniając, że małżeństwo nie istnieje w niebie, ale potwierdza rzeczywistość zmartwychwstania, odnosząc się do słów Boga wygłoszonych

przy płonącym krzaku, kiedy utożsamił się z sobą jako „Bóg Abrahama, Izaaka i Jakuba”. To spotkanie ukazuje władzę Jezusa w sprawach teologicznych i Jego zdolność do obalenia fałszywych przekonań.

W podsumowaniu,

Rozdział dwudziesty drugi Ewangelii Mateusza przedstawia przypowieść o uczcie weselnej, ilustrującą Boże zaproszenie do zbawienia oraz przyjęcie lub odrzucenie tego zaproszenia.

Jezus angażuje się w debaty z przywódcami religijnymi na temat płacenia podatków i odpowiada na pytania dotyczące małżeństwa w czasie zmartwychwstania.

W tym rozdziale podkreślono mądrość Jezusa, jego umiejętność radzenia sobie w trudnych sytuacjach i jego władzę w sprawach teologicznych. Podkreśla wagę przyjęcia Bożego zaproszenia do zbawienia i życia z właściwym zrozumieniem zarówno odpowiedzialności obywatelskiej, jak i pobożności duchowej.

Mateusza 22:1 A odpowiadając Jezus, znowu mówił do nich w przypowieściach i rzekł:

Przypowieść o uczcie weselnej: Jezus odpowiedział przywódcom religijnym przypowieścią o uczcie weselnej.

1: Poprzez tę przypowieść Jezus uczy nas, że wszyscy są zaproszeni do radości Królestwa Niebieskiego.

2: Jezus przypomina nam, że powinniśmy przyjąć zaproszenie na ucztę weselną Królestwa Niebieskiego i włączyć się w jej radość.

1: Objawienie 19:7-9 – Radujmy się i weselmy, i oddajmy mu chwałę! Nadeszło bowiem wesele Baranka i oblubienica jego się przygotowała.

2: Łk 14:15-24 - Wtedy pan powiedział swemu słudze: Wyjdź na drogi i wiejskie zaułki i zmuszaj ich, aby weszli, aby mój dom był pełen.

Mateusza 22:2 Królestwo niebieskie podobne jest do pewnego króla, który wydał wesele swemu synowi,

Przypowieść o uczcie weselnej pokazuje, że Bóg zaprasza wszystkich ludzi, aby przyjęli Jego zaproszenie do wejścia do Jego królestwa.

1. Zaproszenie Boga: przyjęcie Jego darmowego daru

2. Święto zaślubin w Królestwie: szansa dla wszystkich

1. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

2. Izajasz 55:1 – „Przyjdźcie wszyscy, którzy jesteście spragnieni, przyjdźcie do wód, a wy, którzy nie macie pieniędzy, przyjdźcie, kupujcie i jedzcie! Przyjdźcie, kupujcie wino i mleko bez pieniędzy i bez ponoszenia kosztów”.

Mateusza 22:3 I posłał swoje sługi, aby zwołali zaproszonych na wesele, ale nie chcieli przyjść.

Przypowieść o uczcie weselnej w Ewangelii Mateusza 22:3 opowiada o odrzuceniu przez wielu Bożego zaproszenia do zbawienia.

1. Boże zaproszenie do zbawienia: refleksja nad Ew. Mateusza 22:3

2. Bezwarunkowe zaproszenie Boga: przypowieść Jezusa o uczcie weselnej

1. Łk 14:23 - Wtedy pan rzekł do sługi: Wyjdź na drogi i opłotki i zmuszaj, aby weszli, aby mój dom był zapełniony.

2. Jana 6:37 - Wszystko, co mi daje Ojciec, przyjdzie do mnie; a tego, który do mnie przyjdzie, nie wyrzucę precz.

Mateusza 22:4 Znowu posłał inne sługi, mówiąc: Powiedzcie zaproszonym: Oto przygotowałem mój obiad: moje woły i moje tuczniki są zabite i wszystko jest gotowe: przyjdźcie na wesele.

Jezus wysyła sługi, aby zaprosili ludzi na ucztę, którą przygotował, a głównymi potrawami były woły i tuczniki.

1. Jezus zaprasza nas do ucztowania z Nim i świętowania błogosławieństw Jego obecności.

2. Przyjęcie zaproszenia Jezusa na ucztę życia prowadzi do radości i satysfakcji.

1. Mateusza 11:28-30 – Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja wam dam ukojenie. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych.

2. 1 Koryntian 5:7b-8 – Chrystus, nasz baranek paschalny, został złożony w ofierze. Obchodźmy więc święto nie starym zakwasem, zakwasem złości i zła, ale przaśnikami szczerości i prawdy.

Mateusza 22:5 Ale oni zlekceważyli to i poszli, jeden do swojej roli, drugi do swojego towaru:

Przypowieść ta mówi o ludziach, którzy zostali zaproszeni na ucztę, ale odrzucili zaproszenie.

1. Bóg zaprasza nas, abyśmy dołączyli do Niego na uczcie życia wiecznego, ale wielu ignoruje to zaproszenie.

2. Musimy przyjąć Boże zaproszenie na ucztę zbawienia i nie lekceważyć go.

1. Łk 14,16-24 – Przypowieść o wielkiej uczcie

2. Izajasz 55:1-7 – Zaproszenie dla spragnionych i głodnych

Mateusza 22:6 A reszta wzięła jego sługi, błagała ich złośliwie i zabijała ich.

Reszta gości z przypowieści o uczcie weselnej potraktowała złośliwie sługi królewskie i zabiła ich.

1. Boże powołanie do zbawienia jest wezwaniem miłości, ale nie możemy przyjmować Jego miłości za oczywistość.

2. Musimy okazywać naszą wdzięczność Bogu poprzez nasze posłuszeństwo i pełną miłości służbę.

1. Rzymian 6:13: „Nie oddawajcie żadnej części siebie grzechowi na narzędzie niegodziwości, lecz raczej ofiarujcie się Bogu jako ci, którzy zostali wprowadzeni ze śmierci do życia, i ofiarujcie Mu całą siebie jako narzędzie sprawiedliwości.”

2. Efezjan 5:2: „I żyjcie w miłości, bo Chrystus nas umiłował i samego siebie wydał za nas jako wonną ofiarę i ofiarę Bogu”.

Mateusza 22:7 Ale gdy król o tym usłyszał, rozgniewał się i wysłał swoje wojska, i wytracił tych morderców, i spalił ich miasto.

Król był rozgniewany morderstwem swoich sług i w odpowiedzi zniszczył morderców i ich miasto.

1. Sprawiedliwość Boża: reakcja króla na zamordowanie jego sług

2. Do mnie należy zemsta: sprawiedliwa kara Boża

1. Rzymian 12:19 – Nie mścijcie się, drodzy przyjaciele, ale zostawcie miejsce na gniew Boży, gdyż napisano: „Moją rzeczą jest pomścić; Odpłacę” – mówi Pan.

2. Psalm 94:1 - Zajaśnij, Panie, Boże mściwy. Powstań, Sędzio ziemi; odwdzięcz się dumnym na to, na co zasługują.

Mateusza 22:8 Wtedy rzekł do swoich sług: Wesele jest gotowe, ale zaproszeni nie byli godni.

Jezus mówi swoim sługom, że uczta weselna jest gotowa, choć zaproszeni goście nie byli godni.

1. Niegodność człowieka i hojność Boga

2. Zaproszenie Jezusa na ucztę weselną

1. Rzymian 3:10-12 – „Nie ma sprawiedliwego, ani jednego. Nie ma rozumnego, nie ma szukającego Boga. Wszyscy zboczyli z drogi, razem stali się nieużyteczni; tam nie ma nikogo, kto by dobrze czynił, nie, ani jednego”.

2. Łk 14:15-24 – Przypowieść o wielkiej uczcie – „A gdy usłyszał to jeden z siedzących z nim przy stole, rzekł do niego: Błogosławiony, który będzie jadł chleb w królestwie Bożym. Ale rzekł do niego: Pewien człowiek wyprawił wielką wieczerzę i zaprosił wielu, a w porze wieczerzy posłał swego sługę, aby powiedział zaproszonym: Przyjdźcie, bo wszystko już jest gotowe.

Mateusza 22:9 Idźcie więc na drogi i tylu, ilu znajdziecie, starajcie się o małżeństwo.

Jezus poleca swoim naśladowcom, aby zapraszali wszystkich na ucztę weselną.

1. „Zaproszenie na ucztę weselną: zaproszenie, które każdy powinien przyjąć”

2. „Boże zaproszenie skierowane do wszystkich: miłość włączająca”

1. Izajasz 55:1-7 – Przyjdźcie wszyscy, którzy jesteście spragnieni, przyjdźcie do wód; a wy, którzy nie macie pieniędzy, przyjdźcie, kupcie i jedzcie! Przyjdź, kup wino i mleko bez pieniędzy i bez kosztów.

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Mateusza 22:10 Wyszli więc owi słudzy na drogi i zgromadzili wszystkich, ilu ich znaleźli, zarówno złych, jak i dobrych, i wesele było wyposażone w gości.

Aby spełnić ucztę weselną, słudzy gromadzili zarówno dobrych, jak i złych ludzi.

1. Zaproszenie Boga: jak przyjmuje niegodnych

2. Moc posłuszeństwa: jak przynosi radość i spełnienie

1. Łk 14,15-24 – Przypowieść o wielkiej uczcie

2. Rzymian 5:8 – Miłość Boga do niegodnych

Mateusza 22:11 A gdy król wszedł, aby zobaczyć gości, ujrzał tam człowieka nie ubranego w szatę weselną:

Król zobaczył gościa, który nie miał na sobie szaty weselnej.

1. Siła prezentacji — sposób, w jaki zdecydujemy się zaprezentować siebie w danej sytuacji, może mieć poważne konsekwencje.

2. Noś odpowiednie ubrania — zawsze musimy starać się prezentować siebie w sposób pełen szacunku i odpowiedni.

1. Efezjan 6:11-13 - Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła.

2. Kolosan 3:12-14 - Przyobleczcie się więc jako wybrańcy Boży, święci i umiłowani, wnętrzności miłosierdzia, życzliwość, pokora umysłu, łagodność, cierpliwość.

Mateusza 22:12 I rzekł do niego: Przyjacielu, jak tu wszedłeś, nie mając szaty weselnej? I zabrakło mu słów.

Mężczyzna nie miał na sobie odpowiedniego stroju na wesele, a zapytany o to zaniemówił.

1. Znaczenie odpowiedniego ubierania się na specjalne okazje.

2. Konieczność dokładnego przemyślenia przed uczestnictwem w jakimkolwiek wydarzeniu.

1. 1 Piotra 3:3-4 – „Twoja uroda nie powinna wynikać z zewnętrznych ozdób, takich jak wymyślne fryzury czy noszenie złotej biżuterii lub pięknych ubrań. Powinno raczej pochodzić z twojego wnętrza, z niewiędnącego piękna ducha łagodnego i cichego, co ma wielką wartość w oczach Boga”.

2. Przysłów 31:22 – „Robi nakrycia na swoje łóżko, ubrana jest w bisior i purpurę”.

Mateusza 22:13 Wtedy rzekł król do sług: Związcie mu ręce i nogi, zabierzcie go i wrzućcie w ciemność zewnętrzną; będzie płacz i zgrzytanie zębów.

Król nakazuje swoim sługom ukarać kogoś, wyrzucając go w ciemność zewnętrzną z płaczem i zgrzytaniem zębów.

1: Nie powinniśmy uważać kar Pana za coś oczywistego, ponieważ są one o wiele poważniejsze, niż możemy sobie wyobrazić.

2: Nigdy nie powinniśmy być tak głupi, aby okazać nieposłuszeństwo Panu i narazić się na

Jego gniew.

1: Rzymian 6:23 – Zapłatą za grzech jest śmierć; lecz darem Bożym jest życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

2: Hebrajczyków 10:31 – Straszliwa jest wpaść w ręce Boga żywego.

Mateusza 22:14 Bo wielu jest powołanych, ale mało wybranych.

Wielu jest zaproszonych do Królestwa Bożego, ale niewielu decyduje się przyjąć zaproszenie.

1: Jesteśmy powołani przez Boga i ostatecznie decyzja o przyjęciu i podążaniu za Jego wezwaniem należy do nas.

2: Boże zaproszenie do przyłączenia się do Jego królestwa jest otwarte dla wszystkich, ale wybrani zostaną tylko ci, którzy zdecydują się je przyjąć.

1: Łk 14,15-24 – Przypowieść o wielkiej uczcie.

2: Jana 15:16 – Nie wyście mnie wybrali, ale ja was wybrałem.

Mateusza 22:15 Potem poszli faryzeusze i naradzali się, jak mogliby go wciągnąć w jego rozmowę.

Faryzeusze knuli spisek, by usidlić Jezusa jego własnymi słowami.

1: Mądrość Boża jest większa niż plany ludzkie.

2: Musimy zawsze uważać na nasze słowa i czyny.

1: Przysłów 16:9 - Ludzie w swoich sercach planują swoją drogę, ale Pan ustala ich kroki.

2: Kolosan 4:6 – Niech wasza rozmowa będzie zawsze pełna wdzięku, przyprawiona solą, abyście umieli każdemu odpowiedzieć.

Mateusza 22:16 I wysłali do niego swoich uczniów wraz z Herodianami, mówiąc: Mistrzu, wiemy, że jesteś prawdomówny i drogi Bożej nauczasz w prawdzie, a o nikogo się nie troszczysz, bo nie zważasz na osobę mężczyźni.

Herodianie wysłali swoich uczniów do Jezusa, uznając, że jest On prawdziwy i uczy drogi Bożej w prawdzie, bez faworyzowania.

1. Moc prawdy — jak Jezus nauczał bezstronnie

2. Niezawodna miłość Boga – uznanie Jezusa za Źródło Prawdy

1. Jakuba 2:1-13 – Przypowieść o bogaczu i Łazarzu

2. Rzymian 2:11-16 – Sąd Boży według prawdy

Mateusza 22:17 Powiedz nam więc: Co myślisz? Czy wolno oddawać hołd Cezarowi, czy nie?

Jezus nauczał, że wolno płacić podatki Cezarowi.

1: Jezus nauczył nas przestrzegać praw tego kraju.

2: Oddawanie hołdu Cezarowi jest wyrazem naszego posłuszeństwa Bogu.

1: Rzymian 13:1-7 – Niech każda dusza będzie poddana władzom wyższym.

2: Mateusza 5:43-48 – Kochajcie swoich wrogów i czyńcie dobrze tym, którzy was nienawidzą.

Mateusza 22:18 Ale Jezus, widząc ich niegodziwość, rzekł: Dlaczego mnie wystawiacie na próbę, obłudnicy?

Jezus był świadomy złośliwych zamiarów przesłuchujących go i potępiał ich obłudę.

1. Niebezpieczeństwo hipokryzji: jak je rozpoznać i uniknąć

2. Jezus: nasz przewodnik w czasach pokus

1. Mateusza 6:1-2 – „Strzeżcie się praktykowania swojej sprawiedliwości przed innymi ludźmi, aby was widzieli, bo wtedy nie będziecie mieli nagrody u waszego Ojca, który jest w niebie. Kiedy więc będziecie dawać potrzebującym, Nie trąbcie przed sobą, jak obłudnicy w synagogach i na ulicach, aby inni ich chwalili”.

2. Jakuba 1:12-13 – „Błogosławiony mąż, który wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, otrzyma koronę życia, obiecaną przez Boga tym, którzy go miłują. Niech nikt nie mówi, kiedy jest kuszony: „Bóg mnie kusi”, gdyż Bóg nie może być kuszony do zła i sam nikogo nie kusi”.

Mateusza 22:19 Pokażcie mi pieniądze z daniny. I przynieśli mu grosz.

Jezus poprosił faryzeuszy, aby pokazali mu grosz jako przykład daniny.

1. Siła jednego grosza: jak nasze najmniejsze działania mogą mieć duże znaczenie

2. Jezus Nauczyciel: Uczymy się tego, co powinniśmy wiedzieć od Mistrza.

1. Przysłów 22:7 – „Bogaty panuje nad biednymi, a pożyczający jest sługą pożyczającego”.

2. Łk 12:48 – „Komu bowiem wiele dano, od tego wiele się będzie wymagać, a komu wiele zlecono, od niego więcej będą żądać”.

Mateusza 22:20 I rzekł do nich: Czyj jest ten obraz i napis?

Jezus prosi faryzeuszy, aby ustalili, czyj wizerunek i napis znajdują się na monecie.

1. Komu służysz?

2. Stawianie Boga na pierwszym miejscu w życiu

1. Mateusza 6:24 „Nikt nie może dwom panom służyć, bo albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował, albo przy jednym będzie trzymał, a drugim pogardzi. Nie można służyć Bogu i pieniądzom.”

2. Mateusza 6:33 „Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane.”

Mateusza 22:21 Mówią mu: Cezara. Wtedy rzekł do nich: Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara; a Bogu to, co należy do Boga.

Jezus uczy, że mamy być posłuszni zarówno Bogu, jak i władzom.

1: Oddawanie Bogu tego, co należy do Boga: Mateusza 22:21

2: Żyjmy tak, aby chwalić Boga: Rzymian 12:1-2

1: Rzymian 13:1-7

2: Daniela 3:16-18

Mateusza 22:22 Gdy usłyszeli te słowa, zdziwili się, opuścili go i odeszli.

Przywódcy religijni byli zdumieni słowami Jezusa i odeszli bez odpowiedzi.

1. Moc Słowa Bożego – jak słowa Jezusa mogą przemienić życie

2. Siła pytań — jak zadawanie właściwych pytań może zapewnić jasność sytuacji

1. Dzieje Apostolskie 4:13 - A gdy ujrzeli śmiałość Piotra i Jana i spostrzegli, że są ludźmi niewykształconymi i niewyszkolonymi, zdumiewali się. I zrozumieli, że byli z Jezusem.

2. Łk 4:32 - I zdumiewali się Jego nauką, bo Jego słowo było z mocą.

Mateusza 22:23 Tego samego dnia przyszli do niego saduceusze, którzy twierdzą, że nie ma zmartwychwstania, i zapytali go:

Saduceusze podeszli do Jezusa i zapytali Go, czy istnieje zmartwychwstanie.

1. Zrozumienie zmartwychwstania — jak nauki Jezusa na temat zmartwychwstania mogą zmienić twoje życie

2. W obliczu niewierzących – jak wytrwać w wierze w zmartwychwstanie

1. Jana 11:25-26 – Jezus jej odpowiedział: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.

2. 1 Koryntian 15:12-19 – Skoro więc głosi się, że Chrystus powstał z martwych, jak mogą niektórzy z was mówić, że nie ma zmartwychwstania? Jeśli jednak nie ma zmartwychwstania, to nawet Chrystus nie zmartwychwstał. A jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie i daremna jest wasza wiara. Stwierdzono nawet, że fałszywie przedstawiamy Boga, ponieważ świadczyliśmy o Bogu, że wskrzesił Chrystusa, którego nie wskrzesił, jeśli prawdą jest, że umarli nie zmartwychwstają. Bo jeśli umarli nie zmartwychwstają, to i Chrystus nie zmartwychwstanie. A jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremna jest wasza wiara i nadal tkwicie w swoich grzechach. Wtedy i ci, którzy zasnęli w Chrystusie, zginęli. Jeśli w Chrystusie pokładamy nadzieję tylko w tym życiu, jesteśmy ze wszystkich ludzi najbardziej godni politowania.

Mateusza 22:24 I rzekł: Mistrzu, Mojżesz rzekł: Jeśli mężczyzna umrze, nie mając dzieci, jego brat poślubi jego żonę i wzbudzi potomstwo swemu bratu.

Do Jezusa zostaje zadane pytanie, czy w przypadku śmierci mężczyzny bezdzietnego obowiązuje prawo Mojżesza – aby jego brat poślubił jego żonę, aby wzbudzić potomstwo.

1. Znaczenie pozostawienia dziedzictwa

2. Miłość i więzi rodzinne w obliczu straty

1. Łk 14,26-27 – „Jeśli ktoś przychodzi do mnie, a nie ma w nienawiści swego ojca i matki, i żony, i dzieci, i braci, i sióstr, a nawet życia, nie może być moim uczniem. Kto nie nosi własnego krzyża, a idzie za mną, nie może być moim uczniem.”

2. Przysłów 13:22 – „Dobry człowiek pozostawia dziedzictwo dzieciom swoich dzieci, ale majątek grzesznika odkładany jest na rzecz sprawiedliwego”.

Mateusza 22:25 A było u nas siedmiu braci; a pierwszy, gdy poślubił żonę, zmarłą, a nie mając potomstwa, zostawił żonę swemu bratu:

Przypowieść Jezusa ilustruje, jak Prawo Mojżeszowe dopuszczało małżeństwo lewiratowe.

1. Miłość i posłuszeństwo: przestrzeganie praw Bożych w relacjach międzyludzkich

2. Moc miłości: Boże przymierze miłości poprzez małżeństwo lewirackie

1. Powtórzonego Prawa 25:5-6

2. Rut 1:4-5

Mateusza 22:26 Podobnie i drugi, i trzeci aż do siódmego.

Fragment ten wspomina od drugiego do siódmego.

1. Nasze życie powinno opierać się na zaangażowaniu w przestrzeganie przykazań Bożych od drugiego do siódmego.

2. Powinniśmy starać się być posłuszni Panu od drugiego do siódmego.

1. Powtórzonego Prawa 6:4-5 – „Słuchaj, Izraelu: Pan, nasz Bóg, Pan jest jeden. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą”.

2. Mateusza 22:37-40 – „I rzekł do niego: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. A drugie podobne: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.”

Mateusza 22:27 Na koniec umarła także kobieta.

Kobieta z tej historii zmarła jako ostatnia.

1: Nic nie jest trwałe w tym życiu, nawet samo życie.

2: Musimy żyć każdego dnia tak, jakby był naszym ostatnim.

1: Jakuba 4:13-14 – Chodźcie teraz wy, którzy mówicie: „Dziś lub jutro wejdziemy do takiego a takiego miasta i spędzimy tam rok, i będziemy handlować i osiągać zysk” – 14 ale nie wiecie, co będzie jutro przyniesie. Czym jest Twoje życie? Bo jesteście mgłą, która pojawia się na chwilę, a potem znika.

2: Kaznodziei 3:1-2 - Na wszystko jest pora i na każdą sprawę pod niebem czas: 2 Jest czas rodzenia i czas umierania.

Mateusza 22:28 Zatem przy zmartwychwstaniu czyją żoną będzie ona z siedmiu? bo wszyscy ją mieli.

Podczas zmartwychwstania saduceusze zadali Jezusowi pytanie dotyczące kobiety, która była żoną siedmiu różnych mężczyzn. Zapytali, czyją żoną będzie po zmartwychwstaniu.

1. Miłość Boża jest bezwarunkowa: co pytanie saduceuszy odkrywa na temat Jezusa?

2. Moc zmartwychwstania: ponowne wyobrażenie sobie życia po śmierci

1. Mateusza 22:37-40 – Jezus odpowiedział: „Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem”.

2. Rzymian 6:4 - Zostaliśmy więc razem z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy i my, jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, mogli żyć nowym życiem.

Mateusza 22:29 Odpowiedział Jezus i rzekł do nich: Błądzicie, nie znając Pisma ani mocy Bożej.

Jezus karci przywódców religijnych za nieznajomość pism świętych i mocy Bożej.

1. Moc Boża: zrozumienie Pisma Świętego

2. Znajomość Pisma Świętego: objawianie mocy Bożej

1. Izajasz 55:8-9 „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż twoje myśli.”

2. Rzymian 1:16-17 „Albowiem nie wstydzę się ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego, najpierw Żyda, potem także Greka. W niej bowiem jest sprawiedliwość Boża objawiona z wiary w wiarę, jak napisano: Sprawiedliwy z wiary żyć będzie.”

Mateusza 22:30 Albowiem przy zmartwychwstaniu nie będą się żenić ani za mąż wychodzić, ale będą jak aniołowie Boży w niebie.

Werset ten mówi o naturze zmartwychwstania i o tym, jak różni się ono od życia na ziemi.

1: Miłość jest wieczna – odkrywanie natury miłości poza grobem

2: Stać się jak aniołowie – przygotowanie do zmartwychwstania

1: 1 Koryntian 15:35-49 – Paweł omawia naturę zmartwychwstania

2: Łk 20,27-38 – Odpowiedź Jezusa skierowana do saduceuszy na temat życia pozagrobowego.

Mateusza 22:31 A co do zmartwychwstania, czy nie czytaliście tego, co wam powiedział Bóg, mówiąc:

Jezus naucza o zmartwychwstaniu w Ewangelii Mateusza 22.

1. Nadzieja zmartwychwstania: jak Jezus dotrzymuje obietnicy życia wiecznego

2. Jak zmartwychwstanie obiecuje nowe życie w Chrystusie

1. Efezjan 2:4-6 - Ale Bóg, bogaty w miłosierdzie, przez swą wielką miłość, jaką nas umiłował, nawet gdy byliśmy martwi w grzechach, ożywił nas razem z Chrystusem (łaską zbawieni jesteście;) I razem nas wskrzesił i razem posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie:

2. Rzymian 8:11 - Jeżeli jednak Duch tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, zamieszka w was, to Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, ożywi także wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.

Mateusza 22:32 Jestem Bogiem Abrahama, Bogiem Izaaka i Bogiem Jakuba? Bóg nie jest

Bogiem umarłych, ale żywych.

Jezus zapewnia, że Bóg jest Bogiem żywych, a nie umarłych.

1. Niezmienna wierność Boga

2. Bóg żywych, nie umarłych

1. Rzymian 4:16-17 – „Dlatego obietnica przychodzi przez wiarę, aby była z łaski i była zabezpieczona całemu potomstwu Abrahama – nie tylko tym, którzy są z Prawa, ale także tym, którzy mają władzę wiara Abrahama. On jest ojcem nas wszystkich.

2. Hebrajczyków 11:13-16 – Wszyscy ci ludzie, gdy umarli, nadal żyli wiarą. Nie otrzymali obiecanych rzeczy; widzieli ich tylko i witali z daleka, przyznając, że są obcymi i obcymi na ziemi. Ludzie, którzy mówią takie rzeczy, pokazują, że szukają własnego kraju. Gdyby myśleli o kraju, który opuścili, mieliby możliwość powrotu. Zamiast tego tęsknili za lepszym krajem – niebiańskim. Dlatego Bóg nie wstydzi się nazywać ich Bogiem, gdyż przygotował dla nich miasto.

Mateusza 22:33 A słysząc to tłumy, zdumiewały się nad jego nauką.

Tłumy były zdumione nauką Jezusa.

1. Zrozumienie doktryny Jezusa – jak słuchać i uczyć się

2. Wpływ nauk Jezusa — zdumiewający nawet tłumy

1. Mateusza 7:28-29 - I stało się, gdy Jezus dokończył tych mów, zdumiewał się lud nad jego nauką: uczył ich bowiem jak mający władzę, a nie jak uczeni w Piśmie.

2. Dzieje Apostolskie 2:42 - I trwali wytrwale w nauce apostolskiej i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach.

Mateusza 22:34 Gdy jednak faryzeusze usłyszeli, że kazał uciszyć saduceuszy, zebrali się.

Faryzeusze byli rozgniewani, gdy Jezus uciszył saduceuszy podczas debaty.

1. Potęga wiedzy: jak Jezus użył swojej władzy, aby uciszyć saduceuszy

2. Znaczenie trwania przy swoich przekonaniach: odpowiedź faryzeuszy na zwycięstwo Jezusa

1. Przysłów 15:2 – „Język mądrych zdobi wiedzę, lecz usta głupich tryskają głupotą”.

2. Jakuba 1:19 – „Wiedzcie to, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu”.

Mateusza 22:35 Wtedy jeden z nich, będący prawnikiem, zadał mu pytanie, kusząc go i mówiąc:

Jezus naucza o tym, jak ważna jest miłość do Boga i bliźniego.

1: Kochaj Boga i kochaj bliźniego – Mateusza 22:35-40

2: Wypełnienie największego przykazania - Mateusza 22:35-40

1: Powtórzonego Prawa 6:5 - Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą.

2: Księga Kapłańska 19:18 – Kochaj bliźniego swego jak siebie samego.

Mateusza 22:36 Mistrzu, które przykazanie w Prawie jest największe?

Jezus odpowiedział: Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem.

Jezus odpowiedział na pytanie dotyczące największego przykazania w Prawie, mówiąc, że jest nim miłowanie Pana, Boga swego, całym sercem, duszą i umysłem.

1. „Kochaj Pana: wezwanie do całkowitego oddania”

2. „Serce, dusza i umysł: wszystko dla Boga”

1. Powtórzonego Prawa 6:5 – „Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą”.

2. Marka 12:30 – „Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą”.

Mateusza 22:37 Rzekł mu Jezus: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem.

Jezus mówi nam, abyśmy kochali Boga całym sercem, duszą i umysłem.

1. „Kochać Boga całym sercem, duszą i umysłem”

2. „Przestrzeganie największego przykazania”

1. Powtórzonego Prawa 6:5 – „Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą”.

2. 1 Jana 4:7-8 – „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, ponieważ Bóg jest Miłość."

Mateusza 22:38 To jest pierwsze i największe przykazanie.

Pierwszym i największym przykazaniem jest kochać Boga całym sercem, duszą i umysłem.

1. Potęga miłości: naucz się kochać Boga całym sercem, duszą i umysłem

2. Największe przykazanie: kochać Boga ponad wszystko

1. Powtórzonego Prawa 6:5 – „Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą”.

2. Jana 14:15 – „Jeśli mnie miłujecie, przestrzegajcie moich przykazań.”

Mateusza 22:39 A drugie jest temu podobne: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.

Jezus uczy, że drugim największym przykazaniem jest miłować bliźniego jak siebie samego.

1. Kochaj bliźniego: przestrzegaj drugiego największego przykazania

2. Moc miłości: praktykowanie przykazań Jezusa

1. 1 Jana 4:7-12 – Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, bo miłość jest z Boga; i każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga.

2. Rzymian 12:9-10 – Miłość niech będzie bez udawania. Brzydźcie się tym, co złe; trzymaj się tego, co dobre.

Mateusza 22:40 Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.

Jezus naucza, że całe Prawo i Prorocy można streścić w dwóch przykazaniach.

1. „Sedno prawa: kochaj Boga i bliźniego”

2. „Życie w pełni Prawa: droga wiary”

1. Powtórzonego Prawa 6:5-6; Księga Kapłańska 19:18 – „Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, duszą i mocą, a bliźniego swego jak siebie samego”.

2. Rzymian 13:8-10 – „Nikomu nic nie jesteśmy winni, z wyjątkiem tego, żebyśmy się wzajemnie miłowali; kto bowiem miłuje drugiego, wypełnił Prawo”.

Mateusza 22:41 Gdy faryzeusze się zebrali, Jezus zapytał ich:

Jezus rzuca wyzwanie faryzeuszom, zadając pytanie dotyczące Mesjasza.

1: Możemy znaleźć mądrość w pytaniach Jezusa i znaleźć wyzwanie w poszukiwaniu odpowiedzi.

2: Pytanie Jezusa skierowane do faryzeuszy przypomina nam o znaczeniu zrozumienia Słowa Bożego.

1: Jakuba 1:5 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana.

2: Filipian 4:6-7 - Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu; a pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli przez Chrystusa Jezusa.

Mateusza 22:42 Mówiąc: Co sądzicie o Chrystusie? czyim on jest synem? Mówią mu: Syn Dawida.

Jezus rzucał wyzwanie przywódcom religijnym swoich czasów, aby odpowiedzieli na pytanie dotyczące tożsamości Mesjasza.

1. Tożsamość Mesjasza: kim jest Jezus Chrystus?

2. Wykorzystanie Pisma Świętego do identyfikacji Syna Dawida

1. Izajasz 9:6-7 – „Bo dziecię narodziło się nam, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu, i nazwą imię jego: Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Odwieczny Ojcze, Książę Pokoju.”

2. Rzymian 1:3-4 – „Jeśli chodzi o Jego Syna, Jezusa Chrystusa, Pana naszego, który według ciała powstał z potomstwa Dawida i który został uznany za Syna Bożego w mocy, według ducha świętości, przez zmartwychwstanie”.

Mateusza 22:43 Mówi im: Jak więc Dawid w duchu nazywa go Panem, mówiąc:

We fragmencie tym omawiamy, jak Jezus pyta faryzeuszy, jak Dawid w duchu nazywa go Panem.

1. Moc Jezusa – Jak Jezus jest Panem i jak możemy rozpoznać Jego moc.

2. Słowa Dawida – jak słowa Dawida są nadal aktualne i jak mogą nas nauczyć o Jezusie.

1. Filipian 2:5-11 – Omawianie pokory i wywyższenia Jezusa.

2. Psalm 110 – Dyskusja o panowaniu Jezusa.

Mateusza 22:44 PAN rzekł do mojego Pana: Usiądź po mojej prawicy, dopóki nie postawię twoich wrogów podnóżkiem twoich stóp?

Jezus cytuje Psalm 110 w Ewangelii Mateusza 22:44, odnosząc się do Bożej obietnicy, że da Jezusowi miejsce honorowe i władzę, dopóki Jego wrogowie nie zostaną pokonani.

1. Moc władzy Chrystusa

2. Suwerenność Boga: Jego obietnica panowania

1. Izajasz 9:6-7 – Dziecię nam się narodziło, syn został nam dany; a władza spocznie na jego ramieniu, a imię jego będzie nazwane Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju. Rozmnażanie się jego władzy i pokoju nie będzie końca na tronie Dawida i w jego królestwie, aby je utwierdzić i wspierać sprawiedliwością i sprawiedliwością odtąd i na wieki.

2. Psalm 110:1 - Pan mówi do mojego Pana: „Usiądź po mojej prawicy, aż położę twoich wrogów jako podnóżek”.

Mateusza 22:45 Jeśli więc Dawid nazwie go Panem, jakże będzie on jego synem?

Fragment ten kwestionuje relację między Jezusem a Dawidem, jeśli Jezus jest nazywany Panem.

1. Panowanie Jezusa: jak Jezus udowadnia, że jest Synem Dawida

2. Tajemnica Jezusa: badanie paradoksu Jego natury

1. Izajasz 7:14: „Dlatego sam Pan da wam znak. Oto Panna pocznie i porodzi syna, i nazwie go imieniem Immanuel.”

2. Objawienie 22:16: „Ja, Jezus, posłałem mojego anioła, aby wam o tym świadczył dla kościołów. Jestem korzeniem i potomkiem Dawida, jasną gwiazdą poranną”.

Mateusza 22:46 I nikt nie mógł mu odpowiedzieć ani słowa i od tego dnia nikt nie śmiał go już zadawać.

Jezusowi zadano pytanie, a On odpowiedział na nie w taki sposób, że nikt nie mógł mu później odpowiedzieć ani nawet zadać kolejnego pytania.

1. Moc słów Jezusa: jak jego odpowiedzi prowadzą do pytań bez odpowiedzi

2. Znaczenie słuchania Jezusa: jak Jego odpowiedzi wyznaczają standardy dla wszystkich

1. Przysłów 18:13 – „Kto daje odpowiedź, zanim wysłucha, jest to dla niego głupotą i wstydem”.

2. Jakuba 1:19 – „Tak więc, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu”.

Mateusza 23 zawiera krytykę Jezusa wobec uczonych w Piśmie i faryzeuszy, ostrzegającą przed obłudą oraz Jego lament nad Jerozolimą.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od rozmowy Jezusa z tłumami i uczniami na temat uczonych w Piśmie, faryzeuszy (Mateusz 23:1-12). Uznaje ich władzę, ale krytykuje ich hipokryzję i autopromocję. Wiążą ciężary ciężkie, nie do uniesienia, kładą je na ramiona ludzi, ale sami nie chcą kiwnąć palcem, żeby je poruszyć. Robią wszystko, żeby inni ich widzieli. W przeciwieństwie do tego zachęca swoich naśladowców, aby praktykowali pokorę, mówiąc: „Kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony”.

Akapit drugi: Następnie Jezus wypowiada siedem „biada” faryzeuszom uczonym w Piśmie (Mateusz 23:13-36). Potępia ich za blokowanie nieba królestwa, uniemożliwianie im wejścia ani nie pozwalanie innym wejść; za skupienie się na mniej istotnych kwestiach prawnych, zaniedbując sprawy ważniejsze, jak sprawiedliwość, miłosierdzie, wierność; za prezentowanie czystego wyglądu zewnętrznego, będąc jednocześnie pełną chciwości i pobłażania sobie wewnątrz; za budowanie grobowców prorokom, którzy twierdzą, że nie uczestniczyliby w zabijaniu proroków, co sugeruje, że są tak samo winni jak przodkowie, którzy zabijali proroków.

3. akapit: Na koniec Jezus lamentuje nad miastem Jerozolimą, które zabija proroków, kamieniami, ci, którzy je wysłali, wyrażając chęć gromadzenia dzieci, tak jak kokosz gromadzi swoje potomstwo pod skrzydłami, ale miasto niechętne uczestniczy w tej ochronie (Mateusz 23:37-39). Przepowiada spustoszenie. Świątynia mówi, że nie zobaczą Go więcej, dopóki nie powiedzą: „Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pana”. To

pokazuje głęboki smutek z powodu zbliżającego się sądu, ale jednocześnie nadzieję na przyszłe pojednanie, gdy uznają Go za Mesjasza.

Mateusza 23:1 Wtedy Jezus rzekł do tłumu i do swoich uczniów:

Jezus mówi do tłumów i uczniów o pokorze i znaczeniu posłuszeństwa Bogu.

1. Pokora posłuszeństwa: dlaczego musimy postępować zgodnie z wolą Boga

2. Znaczenie słuchania słów Jezusa

1. Filipian 2:5-8 - Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za coś do uchwycenia, lecz ogołocił się przez przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi.

2. 1 Jana 5:3 - Na tym polega miłość Boga, że przestrzegamy Jego przykazań. A jego przykazania nie są uciążliwe.

Mateusza 23:2 Mówiąc: Uczeni w Piśmie i faryzeusze zasiadają na tronie Mojżesza:

Jezus ostrzega przed obłudą przywódców religijnych swoich czasów.

1. Niebezpieczeństwo hipokryzji w Kościele

2. Siła pokory w duchowym przywództwie

1. Jakuba 4:6 – „Ale On daje więcej łaski. Dlatego jest powiedziane: „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje.”

2. Mateusza 5:3-5 – „Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni. Błogosławieni cisi, albowiem oni odziedziczą ziemię”.

Mateusza 23:3 Przeto wszystko, cokolwiek wam każą, przestrzegajcie, którzy przestrzegacie i czyńcie; ale wy nie postępujcie według ich uczynków; bo mówią, a nie

czynią.

1. Przestrzeganie prawa a naśladowanie przykładów wiary

2. Przestrzeganie przykazań Bożych pomimo złych przykładów

1. Jakuba 1:22-25 – Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który uważnie przygląda się w lustrze swemu naturalnemu obliczu. Bo patrzy na siebie, odchodzi i natychmiast zapomina, jaki był. Kto jednak wpatruje się w doskonałe Prawo, prawo wolności, i wytrwa, nie będąc słuchaczem, który zapomina, ale wykonawcą, który działa, ten będzie błogosławiony w swoim działaniu.

2. Filipian 3:17 - Bracia, naśladujcie mnie i patrzcie na tych, którzy postępują według wzoru, jaki macie w nas.

Mateusza 23:4 Wiążą bowiem ciężary ciężkie i nie do uniesienia i kładą je na ramiona ludzi; ale oni sami nie poruszą ich jednym palcem.

Przywódcy religijni w czasach Jezusa byli hipokrytami, nakładali na innych niemożliwe ciężary, a jednocześnie nie kiwnęli palcem, by im pomóc.

1. „Ciężar hipokryzji: uczenie się na słowach Jezusa”

2. „Nieznośny ciężar nieuczciwych oczekiwań”

1. Izajasz 58:6-7 – „Czy to nie jest post, który wybrałem? Rozwiązać więzy niegodziwości, rozwiązać wielkie brzemiona, wypuścić uciśnionych na wolność i połamać wszelkie jarzmo? Czy to jest nie dawać chleba głodnym, a biednych wyrzuconych przyprowadzać do domu swego? Gdy ujrzysz nagiego, okryjesz go i nie chowasz się przed własnym ciałem?”

2. Galacjan 6:2 – „Jedni drugich brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe”.

Mateusza 23:5 Ale wszystkie swoje dzieła czynią, aby ludzie je widzieli: poszerzają filakterie i powiększają brzegi swoich szat,

Fragment z Ewangelii Mateusza 23:5 stwierdza, że dzieła faryzeuszy miały na celu oglądanie i chwalenie ich przez innych, a nie chwałę Bożą.

1. „Czynienie dobrych uczynków z właściwych powodów”

2. „Skupiając się na chwale Boga, a nie na własnej”

1. Efezjan 2:10 - Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg przedtem przeznaczył, abyśmy w nich chodzili.

2. Kolosan 3:23 - I cokolwiek czynicie, z serca czyńcie jak dla Pana, a nie dla ludzi.

Mateusza 23:6 I miłujcie najwyższe pomieszczenia podczas świąt i pierwsze miejsca w synagogach,

Fragment ten opowiada o umiłowaniu najlepszych miejsc na uroczystościach czy w instytucjach religijnych.

1. Radość służenia innym

2. Pokora w czasie uroczystości

1. Filipian 2:3-4 – Nie czyń niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenij innych ponad siebie

2. Łk 14,7-14 – Jezus opowiedział przypowieść o pokorze, mówiąc: „Bo wszyscy, którzy się wywyższają, będą poniżeni, a ci, którzy się poniżają, będą wywyższeni”.

Mateusza 23:7 I pozdrowienia na targowiskach i bycie wzywanymi przez ludzi, Rabbi, Rabbi.

Ten fragment mówi o niebezpieczeństwie pragnienia uznania i podziwu ze strony innych ludzi.

1: Pycha poprzedza upadek – Przysłów 16:18

2: Bądź pokorny i służ innym – Filipian 2:3-4

1: Jakuba 4:10 - Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy.

2: Mateusza 6:1-4 – Nie bądźcie jak obłudnicy, którzy szukają uznania i podziwu u innych.

Mateusza 23:8 Ale nie nazywajcie się Rabbi, bo jeden jest Mistrz wasz, Chrystus; a wy wszyscy jesteście braćmi.

Jezus naucza, że wszyscy wierzący są równi i że nikomu nie należy nadawać tytułu wyższego od drugiego.

1. Wartość równości w Kościele

2. Moc służenia w pokorze

1. Galacjan 3:28 – „Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie”.

2. Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego przez rywalizację ani zarozumiałość, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z was dba nie tylko o swój własny interes, ale także o interes innych”.

Mateusza 23:9 I nikogo na ziemi nie nazywajcie ojcem waszym, bo jeden jest Ojciec wasz, który jest w niebie.

Jezus poucza swoich naśladowców, aby nie oddawali czci żadnemu człowiekowi na ziemi, gdyż jedynie Bóg jest ich Ojcem, który jest w niebie.

1. „Nasz ostateczny Ojciec: uznanie Boga za naszego Ojca Niebieskiego”

2. „Oddaj cześć Panu: nie stawiaj żadnego człowieka na piedestale”

1. Efezjan 3:14-15 „Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, od którego bierze nazwę wszelki ród na niebie i na ziemi”.

2. Izajasz 40:25 „Do kogo więc mnie porównacie, abym był taki jak on? mówi Święty.”

Mateusza 23:10 I nie nazywajcie się mistrzami, bo jeden jest wasz Mistrz, Chrystus.

Jezus przestrzega przed nazywaniem siebie mistrzem, gdyż tylko on jest prawdziwym mistrzem.

1. „Chrystus jest naszym Mistrzem: co to dla nas oznacza?”

2. „Niebezpieczeństwo pychy: stawianie się przed Chrystusem”

1. Przysłów 16:18 „Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem”.

2. Filipian 2:3 „Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie”.

Mateusza 23:11 Ale największy z was będzie waszym sługą.

Jezus uczy, że najwięksi z nas powinni być pokorni i służyć innym.

1. „Prawdziwa wielkość tkwi w służbie”

2. „Służenie innym: droga do spełnienia”

1. Filipian 2:5-8

2. Łk 22,24-27

Mateusza 23:12 A kto się będzie wywyższał, będzie poniżony; a kto się poniża, będzie wywyższony.

Uniż się, a będziesz wywyższony; wywyższaj się, a będziesz poniżony.

1. Bóg uhonoruje tych, którzy zdecydują się oddawać Mu cześć poprzez pokorę.

2. Pycha i arogancja prowadzą do zagłady, ale pokora prowadzi do chwały.

1. Jakuba 4:10 - Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy.

2. Przysłów 16:18 – Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem.

Mateusza 23:13 Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! zamykacie bowiem królestwo niebieskie przed ludźmi, bo sami nie wchodzicie i nie pozwalacie wchodzić tym, którzy wchodzą.

Jezus potępia obłudę uczonych w Piśmie i faryzeuszy, którzy sami nie chcą wejść do królestwa niebieskiego, a innym utrudniają wejście.

1. Niebezpieczeństwo hipokryzji: ostrzeżenie Jezusa

2. Praktykowanie tego, co głosimy: życie w zgodzie z naszą wiarą

1. Jakuba 1:22: „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie”.

2. 1 Jana 1:9: „Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości”.

Mateusza 23:14 Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! bo pożeracie domy wdów i pod pozorem długich modlitw; dlatego otrzymacie większe potępienie.

Jezus potępia uczonych w Piśmie i faryzeuszy za wykorzystywanie wdów i udawanie osób religijnych poprzez długie modlitwy.

1. Niebezpieczeństwo udawania osoby religijnej

2. Nie wykorzystuj potrzebujących

1. Jakuba 2:15-17 – „Jeśli brat lub siostra są ubogo ubrani i brakuje im codziennego pożywienia, a ktoś z was powie do nich: «Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i nasyćcie», nie dając im rzeczy potrzebnych do ciało , co z tego dobrego?”

2. 1 Jana 3:17-18 – „Jeśli jednak ktoś posiada dobra tego świata, a widzi brata swego w

potrzebie, a zamyka przed nim serce swoje, jakże może w nim mieszkać miłość Boża? Dziatki, nie kochajmy słowem ani mówić, ale czynem i prawdą”.

Mateusza 23:15 Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! bo obchodzicie morze i ląd, aby stworzyć jednego prozelitę, a kiedy go stworzycie, uczynicie go dzieckiem piekła dwakroć bardziej niż wy.

Uczeni w Piśmie i faryzeusze zostali potępieni za próbę nawrócenia i uczynienia ich jeszcze gorszymi od siebie.

1. Niebezpieczeństwo hipokryzji: ostrzeżenie Jezusa

2. Chodzenie szlakiem: życie w autentyczności

1. Jakuba 4:17 – „Kto więc wie, co należy zrobić, a nie czyni tego, jest to grzech”.

2. Efezjan 4:15 – „Raczej mówiąc prawdę w miłości, mamy wzrastać pod każdym względem w Tego, który jest Głową, w Chrystusa”.

Mateusza 23:16 Biada wam, ślepi przewodnicy, którzy mówią: Ktokolwiek przysięga na świątynię, to nic; ale kto by przysięgał na złoto świątyni, ten jest dłużnikiem!

Jezus skrytykował faryzeuszy za to, że pozwalali ludziom przysięgać na świątynię, a jednocześnie wymagali od nich przysięgania na złoto świątyni, co prowadziło do większego długu.

1. Niebezpieczeństwo wprowadzania ludzi w błąd: jak faryzeusze nie dopełnili swoich obowiązków

2. Moc słów: jak nasze słowa mają konsekwencje i wpływają na innych

1. Przysłów 11:9 - Obłudnik swoimi ustami niszczy swego bliźniego, lecz przez wiedzę sprawiedliwy zostanie wybawiony.

2. Przysłów 12:13 - Bezbożny wpada w sidła przez występek swoich warg, ale sprawiedliwy wyjdzie z ucisku.

Mateusza 23:17 Głupcy i ślepi. Czy bowiem większe jest złoto, czy świątynia, która

poświęca złoto?

We fragmencie tym podkreślono porównanie złota ze świątynią, która je uświęca, zadając pytanie, która z nich jest większa.

1. Znaczenie uświęcenia – podkreślenie, w jaki sposób złoto staje się cenniejsze dzięki przebywaniu w świątyni.

2. Prawdziwa wartość rzeczy – podkreślanie, że prawdziwą wartością nie jest złoto, lecz świątynia, która je uświęca.

1. 1 Piotra 1:7 – „aby wypróbowana prawdziwość waszej wiary – cenniejsza niż niszczące złoto doświadczane w ogniu – okazała się owocna w cześć i chwałę, i cześć przy objawieniu Jezusa Chrystusa”

2. 1 Koryntian 3:16-17 – „Czy nie wiecie, że świątynią Bożą jesteście i że Duch Boży mieszka w was? Jeśli ktoś niszczy świątynię Bożą, Bóg go zniszczy. Bo świątynia Boża jest święta i wy nią jesteście .”

Mateusza 23:18 A kto będzie przysięgał na ołtarz, to nic; lecz kto przysięga na dar, który jest na nim, jest winny.

Jezus uczy swoich naśladowców, że składanie przysięgi przy ołtarzu nie jest złe, lecz jeśli ktoś przysięga na dar, który jest na nim, jest winny.

1. Moc przysięgi: czego Jezus uczy nas na temat składania obietnic

2. Zrozumienie nauczania Jezusa na temat znaczenia ślubów

1. Jakuba 5:12 – „A przede wszystkim, bracia moi, nie przysięgajcie ani na niebo, ani na ziemię, ani na nic innego. Niech wasze „tak” będzie tak, a wasze „nie” nie, bo inaczej będziecie skazany.

2. Kaznodziei 5:4-5 – „Kiedy składasz Bogu ślub, nie zwlekaj z jego wypełnieniem. Nie ma upodobania w głupcach; spełnij swoją przysięgę. Lepiej nie składać ślubów, niż je złożyć i nie dotrzymać.

Mateusza 23:19 Głupcy i ślepi. Czy bowiem większy jest dar, czy ołtarz, który uświęca dar?

Jezus gani faryzeuszy za obłudę w płaceniu dziesięciny, zaniedbując jednocześnie sprawiedliwość i miłosierdzie.

1. „Waga naszych słów: Jezus i faryzeusze”

2. „Priorytet miłości: poświęcenie naszych darów Bogu”

1. Łk 6:37-38 – „Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni. Nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni. Odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone”.

2. Jakuba 2:14-17 – „Co pomoże, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, a nie ma uczynków? Czy wiara może go zbawić?”

Mateusza 23:20 Kto więc będzie przysięgał na ołtarz, przysięga na niego i na wszystko, co na nim jest.

Jezus uczy, że jeśli ktoś przysięga na ołtarz, przysięga także na wszystko, co na nim jest.

1. Moc naszych słów: zrozumienie znaczenia przysięg

2. Znaczenie świętości: dotrzymywanie obietnic

1. Jakuba 5:12 – „Ale przede wszystkim, bracia moi, nie przysięgajcie ani na niebo, ani na ziemię, ani na nic innego. Niech wasze „tak” będzie tak, a wasze „nie” nie, bo inaczej będziecie skazany."

2. Kaznodziei 5:2-4 – „Nie śpiesz się z wypowiadaniem ust, nie śpiesz się w sercu z wypowiadaniem czegokolwiek przed Bogiem. Bóg jest w niebie, a ty na ziemi, więc niech twoje słowa będą nieliczne. Sen przychodzi, gdy jest wiele trosk i wiele słów naznacza mowę głupca.

Mateusza 23:21 A kto będzie przysięgał na świątynię, przysięga na nią i na tego, który w niej mieszka.

Jezus naucza, że ci, którzy przysięgają na świątynię, w rzeczywistości przysięgają na Boga, który mieszka w świątyni.

1. Moc przysięgi: Zbadanie powagi przysięgi na świątynię i znaczenia Boga, który w niej mieszka.

2. Składanie przysięgi: przeanalizowanie naszej relacji ze świątynią i znaczenie oddawania czci Bogu naszymi słowami.

1. Jakuba 5:12-14 – „Ale przede wszystkim, bracia moi, nie przysięgajcie ani na niebo, ani na ziemię, ani żadną inną przysięgą, ale niech wasze „tak" będzie tak, a wasze „nie" niech będzie nie, tak abyście nie popadli w potępienie. Czy ktoś wśród was cierpi? Niech się modli. Czy jest ktoś wesoły? Niech śpiewa chwałę.

2. Izajasz 65:16 – „Ktokolwiek będzie wzywał błogosławieństwa na ziemi, będzie to czynił przez Boga wierności, a kto przysięga na ziemi, będzie przysięgał na Boga wierności".

Mateusza 23:22 A kto będzie przysięgał na niebo, przysięga na tron Boży i na Tego, który na nim zasiada.

Ten fragment podkreśla wagę przysięgania na Boga i Jego tron.

1: „Szanuj Pana w swoich przysięgach"

2: „Moc tronu Bożego"

1: Izajasz 66:1 - „Tak mówi Pan: Niebo jest moim tronem, a ziemia podnóżkiem moich nóg. Gdzie jest dom, który mi budujecie?"

2: Jeremiasz 17:12 – „Miejscem naszej świątyni jest od początku chwalebny, wysoki tron".

Mateusza 23:23 Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! gdyż dajecie dziesięcinę z mięty, anyżu i kminku, a opuściliście ważniejsze sprawy zakonu, sąd, miłosierdzie i wiarę: to powinniście byli czynić, a drugiego nie zaniedbywać.

Ten fragment Ewangelii według Mateusza 23:23 mówi o obłudzie uczonych w Piśmie i faryzeuszy, którzy skupiali się na mniejszych sprawach prawa, zaniedbując ważniejsze sprawy, takie jak osąd, miłosierdzie i wiara.

1. „Poszukiwanie sprawiedliwości i miłosierdzia: ważniejsze kwestie prawa"

2. „Żyć wiernie i sprawiedliwie: refleksja nad Mateuszem 23:23”

1. Micheasz 6:8 „On pokazał ci, człowiecze, co jest dobre. A czego Pan od ciebie wymaga? abyś postępował sprawiedliwie, miłował miłosierdzie i pokornie chodził ze swoim Bogiem”.

2. Galacjan 5:22-23 „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i wstrzemięźliwość. Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa”.

Mateusza 23:24 Wy, ślepi przewodnicy, którzy przecedzacie komara, a połykacie wielbłąda.

Ten werset mówi o hipokryzji wśród przywódców religijnych, którzy skupiają się na drobnych szczegółach, ale przeoczają większe kwestie.

1. Spojrzenie z szerszej perspektywy: obnażanie hipokryzji w naszym życiu

2. Od komarów do wielbłądów: niebezpieczeństwo wybiórczego posłuszeństwa

1. Izajasz 29:13-14 - Biada tym, którzy wydają wyroki niesprawiedliwe i piszą o straszliwości, którą przepisali; Aby odwrócić potrzebującego od sądu i odebrać prawo biednym mojego ludu, aby wdowy stały się ich łupem i aby okradały sierotę!

2. Jakuba 1:22-25 – Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który w zwierciadle widzi swoje naturalne oblicze: bo patrzy na siebie i odchodzi, i natychmiast zapomina, jakim był człowiekiem. Kto jednak wejrzy w doskonałe prawo wolności i w nim pozostanie, nie będąc słuchaczem, który zapomina, ale wykonawcą dzieła, ten człowiek będzie błogosławiony w swym uczynku.

Mateusza 23:25 Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! bo oczyszczacie kubek i misę z zewnątrz, ale wewnątrz są pełne zdzierstwa i rozpusty.

Uczeni w Piśmie i faryzeusze skupiali się na wyglądzie zewnętrznym, a nie na przemianie wewnętrznej.

1: Powinniśmy skupiać się na wewnętrznej przemianie, a nie na wyglądzie zewnętrznym.

2: Powinniśmy skupić się na przestrzeganiu Bożych wskazówek i życiu z czystym sercem.

1: Kolosan 3:12-17 - Przyobleczcie się zatem jako wybrani Boży, święci i umiłowani, współczujące serca, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość.

2: Jakuba 1:22-25 - Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.

Mateusza 23:26 Ślepy faryzeuszu, oczyść najpierw to, co jest w kubku i misie, aby i to, co jest na zewnątrz, było czyste.

Ten fragment mówi o tym, jak ważne jest zajmowanie się wnętrzem serca, zanim zaczniemy martwić się o wygląd zewnętrzny.

1. „Sedno sprawy: najpierw oczyść wnętrze”

2. „Pozory mogą mylić: potrzeba wewnętrznego oczyszczenia”

1. Psalm 51:10 – „Serce czyste stwórz we mnie, Boże, i odnów we mnie ducha prawego”.

2. Przysłów 4:23 – „Z całą pilnością strzeż swego serca, bo z niego wypływają sprawy życia”.

Mateusza 23:27 Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! bo podobni jesteście do grobów pobielanych, które z zewnątrz wydają się piękne, ale wewnątrz są pełne kości trupich i wszelkiej nieczystości.

Jezus potępia uczonych w Piśmie i faryzeuszy za to, że na zewnątrz wydawali się święci, podczas gdy ich serca były pełne grzechu i zepsucia.

1. Ostrzeżenie Jezusa przed hipokryzją

2. Niebezpieczeństwo fałszywego przebrania pobożności

1. Rzymian 3:23 – Wszyscy bowiem zgrzeszyli i brak im chwały Bożej.

2. Jakuba 4:17 - Kto więc umie dobrze czynić, a nie czyni, ten jest grzechem.

Mateusza 23:28 Tak i wy na zewnątrz wydajecie się ludziom sprawiedliwi, wewnątrz zaś jesteście pełni obłudy i nieprawości.

Ten fragment ostrzega przed sprawianiem wrażenia sprawiedliwego na zewnątrz, ukrywając swoją wewnętrzną obłudę i grzech.

1: Prawdziwa sprawiedliwość pochodzi z wnętrza, a nie z pozorów.

2: Musimy być ze sobą szczerzy i dążyć do prawdziwej prawości, a nie tylko jej pozorów.

1: Filipian 3:8-9 – „Doprawdy wszystko uznaję za stratę ze względu na niezrównaną wartość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mojego. Dla Niego poniosłem stratę wszystkiego i uznaję to za śmiecie, aby móc mogli zyskać Chrystusa”.

2:1 Jana 1:8-10 – „Jeśli mówimy, że nie mamy grzechu, to samych siebie oszukujemy i prawdy w nas nie ma. Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam nasze grzechy i oczyści nas od wszelkiej nieprawości. Jeśli mówimy, że nie zgrzeszyliśmy, czynimy go kłamcą i nie ma w nas Jego słowa.

Mateusza 23:29 Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! ponieważ budujecie grobowce proroków i zdobicie groby sprawiedliwych,

Uczeni w Piśmie i faryzeusze są obłudnikami, gdyż składają hołd tym, których prześladują.

1. Hipokryzja składania hołdu

2. Niebezpieczeństwa hipokryzji

1. Izajasz 29:13 – „Lud ten zbliża się do mnie swoimi ustami i czci mnie swoimi wargami, lecz ich serce jest ode mnie daleko”.

2. Jakuba 2:17 – „Tak samo wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa w samotności”.

Mateusza 23:30 I powiedzcie: Gdybyśmy żyli za dni naszych ojców, nie bylibyśmy ich uczestnikami we krwi proroków.

Ludzie w czasach Jezusa byli obłudni, twierdząc, że nie prześladowaliby proroków tak, jak to robili ich przodkowie, podczas gdy w rzeczywistości robili to samo.

1. Niebezpieczeństwo hipokryzji: rozpoznawanie i unikanie kłamstwa

2. Trwanie w wierności w czasach sprzeciwu: trwanie w wierze

1. Izajasz 29:13 – „I rzekł Pan: «Ponieważ ten lud zbliża się swoimi ustami i czci mnie swoimi wargami, choć ich serca są ode mnie daleko, a ich bojaźń przede mną jest przykazaniem, którego nauczają ludzie»

2. Jakuba 2:17 – „Tak i wiara sama w sobie, jeśli nie ma uczynków, jest martwa”

Mateusza 23:31 Dlatego bądźcie świadkami dla siebie, że jesteście dziećmi tych, którzy zabijali proroków.

Jezus ostrzega faryzeuszy, że są dziećmi tych, którzy zabili proroków.

1. Konsekwencje naszych działań

2. Niebezpieczeństwo duchowej pychy

1. Rzymian 6:23 - Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Jakuba 1:19-20 – Wiedzcie o tym, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu; bo gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości, której żąda Bóg.

Mateusza 23:32 Dopełnijcie więc miarę waszych ojców.

Jezus ostrzega faryzeuszy i uczonych w Piśmie przed niebezpieczeństwami wynikającymi z ich obłudy, przypominając im o grzechach ich przodków.

1. Znaczenie uczciwości i pokory w naszym chodzeniu z Bogiem

2. Konsekwencje nieposłuszeństwa przykazaniom Boga

1. Rzymian 6:23 - Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Przysłów 28:13 - Kto ukrywa swoje przestępstwa, nie zazna szczęścia, lecz kto je wyznaje i porzuca, dostąpi miłosierdzia.

Mateusza 23:33 Węże, pokolenie żmij, jak możecie uniknąć potępienia piekielnego?

Jezus potępia faryzeuszy za ich hipokryzję i ostrzega ich przed konsekwencjami ich złych uczynków.

1. Hipokryzja: grzech, którego nie można uniknąć

2. Koszt odrzucenia Bożej Prawdy

1. Rzymian 2:1-5 - Dlatego nie macie wymówki, człowiecze, każdy z was, kto sądzi. Bo wydając wyrok na drugiego, potępiasz siebie, ponieważ ty, sędzia, postępujesz dokładnie tak samo.

2. Jakuba 4:17 - Kto więc wie, co należy zrobić, a nie czyni tego, jest to grzech.

Mateusza 23:34 Dlatego oto posyłam wam proroków i mędrców, i uczonych w Piśmie; a niektórych z nich zabijecie i ukrzyżujecie; a niektórzy z nich będziecie biczować w waszych synagogach i prześladować ich od miasta do miasta.

Jezus ostrzega przed prześladowaniami sług Bożych.

1. Prześladowanie sług Bożych: niewzruszenie pomimo przeciwności losu

2. Nasze powołanie: kochać pomimo prześladowań

1. Hebrajczyków 11:35-40 – Wiara sług Bożych

2. Jana 15:17-19 – Miłość sług Bożych

Mateusza 23:35 Aby spadła na was wszelka krew sprawiedliwych przelana na ziemi, od krwi sprawiedliwego Abla aż do krwi Zachariasza, syna Barachiasza, którego zabiliście między świątynią a ołtarzem.

Ten fragment mówi o sądzie Bożym nad ludźmi za ich grzechy, zwłaszcza za przelanie niewinnej krwi.

1: Konsekwencje grzechu

2: Gniew Boży

1: Rodzaju 4:10 - I rzekł: Cóżeś uczynił? Głos krwi twego brata woła do mnie z ziemi.

2: Rzymian 12:19 - Najmilsi, nie mścijcie się, ale raczej dajcie miejsce gniewowi, bo napisano: Moja jest pomsta; Odpłacę – mówi Pan.

Mateusza 23:36 Zaprawdę powiadam wam: Wszystko to przyjdzie na to pokolenie.

Ten fragment mówi o sądzie, który spadnie na obecne pokolenie.

1. Musimy żyć w sposób, który szanuje i czci Boga, abyśmy nie ściągnęli na siebie sądu.

2. Nasze działania mają konsekwencje zarówno w tym życiu, jak i w życiu przyszłym.

1. Hebrajczyków 9:27 – „I jak postanowiono człowiekowi raz umrzeć, a potem sąd”.

2. Rzymian 2:5-6 – „Ale przez zatwardziałość i zatwardziałość serca swego gromadzisz sobie gniew na dzień gniewu, kiedy objawi się sprawiedliwy sąd Boży”.

Mateusza 23:37 Jerozolimo, Jerozolimo, która zabijasz proroków i kamienujesz tych, którzy do ciebie zostali posłani, ileż razy chciałem gromadzić twoje dzieci, jak kokosz gromadzi swoje kurczęta pod skrzydła, a nie chcieliście!

Jezus wyraża głęboki żal z powodu odmowy przyjęcia Go przez Jerozolimę, pomimo wielu

proroków wysyłanych do niej na przestrzeni dziejów.

1. Miłość Boga trwa: bezwarunkowa miłość Jezusa do Jerozolimy

2. Odrzucenie powołania: konsekwencje odrzucenia Bożej oferty zbawienia

1. Izajasz 53:3 – „Był wzgardzony i odrzucony przez ludzi, mąż boleści i doświadczony w smutku”

2. Jeremiasz 29:13 – „Będziecie mnie szukać i znajdziecie mnie, gdy będziecie mnie szukać całym swoim sercem”

Mateusza 23:38 Oto wasz dom zostanie wam pusty.

Jezus ostrzega faryzeuszy, że ich dom zostanie spustoszony z powodu odmowy pokuty.

1. Konsekwencje zatwardziałych serc – A w Ewangelii według Mateusza 23:38

2. Odrzucenie pokuty – A o niewierze faryzeuszy i wynikającym z niej spustoszeniu ich domu

1. Hebrajczyków 3:7-14 – Ostrzeżenie przed zatwardzeniem serc.

2. Izajasz 6:9-10 – Boże wezwanie do pokuty.

Mateusza 23:39 Bo powiadam wam: Nie będziecie mnie odtąd oglądać, aż powiecie: Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim.

Jezus oświadczył, że nie będzie go więcej widać, dopóki ludzie nie uznają jego władzy od Pana.

1. Moc uznania: jak uznać władzę Boga w naszym życiu

2. Wartość błogosławieństwa: doświadczanie radości radowania się w Panu

1. Izajasz 11:10 – „I w owym dniu wyrośnie korzeń Jessego, który będzie sztandarem ludu; poganie będą go szukać, a jego odpoczynek będzie chwalebny”.

2. Psalm 118:26 – „Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim. Błogosławiliśmy wam z domu Pańskiego”.

Mateusza 24 omawia zniszczenie świątyni, znaki czasów ostatecznych i znaczenie czujności w oczekiwaniu na powrót Jezusa.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od przepowiedni Jezusa dotyczącej zniszczenia świątyni (Ew. Mateusza 24:1-2). Kiedy uczniowie pytają o znak Jego nadchodzącego końca, ostrzega ich, aby nie dali się zwieść fałszywym Chrystusom ani nie przeszkadzali im pogłoski o wojnach, wojnach, ponieważ te rzeczy muszą się wydarzyć, ale koniec jest jeszcze przed nami. Mówi o powstaniu narodu przeciwko królestwu narodowemu przeciwko królestwu, głodowi, trzęsieniom ziemi w różnych miejscach, ale to dopiero początek bólów porodowych (Mt 24:3-8).

2. akapit: Następnie opisuje prześladowania, które wierzący spotkają się z fałszywymi prorokami, którzy zwiodą wielu, wzrost niegodziwości, miłość, większość oziębnie, ale ci, którzy wytrwają do końca, zostaną zbawieni. Królestwo Ewangelii będzie głoszone Świadectwo całego świata, wszystkie narody, wtedy nadejdzie koniec (Mateusz 24:9-14). Nawiązuje do „obrzydliwego spustoszenia”, o którym mówił prorok Daniel stojący w świętym miejscu, ostrzegając mieszkańców Judei, aby bezzwłocznie uciekli z gór, gdyż nastanie wielkie cierpienie, niezrównane od początku świata aż do teraz, którego już nigdy więcej nie będzie.

3. akapit: Jezus idzie dalej omawiać znaki natychmiast po dniach udręki słońce księżyc gwiazdy zaciemnione ciała niebieskie wstrząśnięte Syn Człowiek nadchodzące chmury niebo z wielką mocą wysyła aniołów z głośnym trąbą gromadzą wybranych z czterech stron świata z jednego końca nieba z drugiego (Mateusza 24:29-31)). Opowiada przypowieść o drzewie figowym, gdy jego gałązki wypuszczają delikatne liście, wiedz, że lato jest blisko, gdy widzisz to wszystko, wiedz, że jest blisko, tuż za drzwiami. Ale dokładnej godziny dnia nie zna nikt, nawet aniołowie z nieba, ani Syn, tylko Ojciec. Jak to było za dni Noego, tak będzie w czasie przyjścia Syna-Mana, ludzie jedzą, piją, żenią się, rozstają się w dniu, w którym Noe wszedł do arki, nic nie wiedzieli o powodzi, która ich porwała, że jak nadejdzie Syn-Człowiek, więc zawsze trzeba czuwać, bo nie wiadomo dalej w jakim dniu przyjdzie twój Pan (Mt 24,32-44).

Mateusza 24:1 I wyszedł Jezus, i oddalił się od świątyni, i przystąpili do niego uczniowie jego, aby mu pokazać zabudowania świątyni.

Jezus opuścił świątynię, a uczniowie pokazali mu zabudowania świątyni.

1. Boża obecność jest wszędzie: zrozumienie znaczenia opuszczenia przez Jezusa świątyni

2. Znaczenie szacunku i podziwu: docenianie budynków świątyni

1. Psalm 46:4-5 „Jest rzeka, której strumienie rozweselają miasto Boże, święte mieszkanie Najwyższego. Bóg jest pośród niej; nie będzie poruszona; Bóg jej pomoże, gdy nadejdzie poranek.

2. Izajasz 66:1 „Tak mówi Pan: „Niebo jest moim tronem, a ziemia moim podnóżkiem; jaki jest dom, który byście mi zbudowali i jakie jest miejsce mego odpoczynku?”

Mateusza 24:2 I rzekł do nich Jezus: Czy nie widzicie tego wszystkiego? Zaprawdę powiadam wam: Nie zostanie tu kamień na kamieniu, który by nie został zwalony.

Jezus przepowiada zniszczenie świątyni jerozolimskiej.

1: Musimy być przygotowani na nieoczekiwane, ponieważ Jezus ostrzegał nas, że możliwa jest zagłada.

2: Musimy ufać planowi Pana, nawet jeśli wydaje się on straszny i trudny.

1: Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2: Izajasz 41:10 - Nie bójcie się, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci; Podtrzymam cię moją sprawiedliwą prawicą.

Mateusza 24:3 A gdy siedział na Górze Oliwnej, podeszli do niego uczniowie na osobności i pytali: Powiedz nam, kiedy to się stanie? i jaki będzie znak Twojego przyjścia i końca świata?

Kiedy siedział na Górze Oliwnej, uczniowie zadawali Jezusowi pytania dotyczące znaków Jego powtórnego przyjścia i końca świata.

1. Moc wiary: jak przygotować się na Drugie Przyjście Jezusa

2. Znaczenie czuwania i czekania: Powrót Jezusa i koniec świata

1. Rzymian 13:11-12 „Ponadto znacie czas, że nadeszła godzina, abyście się przebudzili ze snu. Albowiem zbawienie jest teraz bliżej nas, niż wtedy, gdy po raz pierwszy uwierzyliśmy. Noc już dawno minęła; dzień jest już blisko. Odrzućmy więc uczynki ciemności i przyobleczmy się w zbroję światłości”.

2. Tytusa 2:11-14 „Ukazała się bowiem łaska Boża, niosąca zbawienie wszystkim ludziom, kształcąca nas do wyrzeczenia się bezbożności i światowych namiętności oraz do prowadzenia w obecnym wieku wstrzemięźliwego, uczciwego i pobożnego życia, czekając dla naszej błogosławionej nadziei, na przyjście chwały naszego wielkiego Boga i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa, który wydał samego siebie za nas, aby nas wykupić od wszelkiej bezprawia i oczyścić dla siebie lud gorliwy w dobrych uczynkach”.

Mateusza 24:4 A Jezus odpowiadając, rzekł do nich: Uważajcie, aby was nikt nie zwiódł.

Jezus ostrzega swoich uczniów, aby uważali na tych, którzy próbują ich zwieść.

1. „Niebezpieczeństwa oszustwa”

2. „Moc rozeznania”

1. Efezjan 5:15-17; „Baczcie więc bardzo uważajcie, jak żyjecie – nie jak niemądrzy, ale jak mądrzy, wykorzystując każdą okazję, bo dni są złe. Dlatego nie bądźcie głupi, ale zrozumcie, jaka jest wola Pana”.

2. Przysłów 14:15; „Prości wierzą we wszystko, ale roztropni zastanawiają się nad swoimi krokami”.

Mateusza 24:5 Wielu bowiem przyjdzie pod moim imieniem i będą mówić: Ja jestem Chrystusem; i zwiodą wielu.

Wielu fałszywych nauczycieli przyjdzie w imieniu Jezusa i wielu wprowadzi w błąd.

1. Fałszywi prorocy: niebezpieczeństwo zwiedzenia

2. Autorytet Chrystusa: unikanie fałszywych nauk

1. Dzieje Apostolskie 20:29-31 – Ostrzeżenie Pawła przed fałszywymi nauczycielami

2. 2 Piotra 2:1-3 – Fałszywi prorocy i ich kara

Mateusza 24:6 I będziecie słyszeć o wojnach i pogłoskach wojennych; uważajcie, abyście się nie trwożyli, bo to wszystko musi się stać, ale to jeszcze nie koniec.

W tym fragmencie mowa jest o tym, aby nie przejmować się wojnami ani pogłoskami o wojnach, które nadejdą, ponieważ koniec jeszcze nie nadszedł.

1. Nie martw się, bądź wierny – Skoncentruj się na zaufaniu Bogu, zamiast zamartwiać się sprawami doczesnymi.

2. Znoszenie kłopotów w dniach ostatecznych – Przygotuj się na czasy ostateczne, zachowując wiarę i nie poddając się strachowi.

1. Rzymian 8:18 „Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić”.

2. Izajasz 41:10 „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podtrzymam cię moją sprawiedliwą prawicą”.

Mateusza 24:7 Powstanie bowiem naród przeciwko narodowi i królestwo przeciwko królestwu, i będą miejscami głód i zaraza, i trzęsienia ziemi.

Ten fragment mówi o konfliktach między narodami, głodzie, zarazach i trzęsieniach ziemi w różnych miejscach.

1. Bóg nadal sprawuje kontrolę nawet w chwilach udręki.

2. Nie martwmy się tym, co dzieje się na świecie, ale zaufajmy Bogu.

1. Izajasz 41:10 – „Nie bójcie się więc, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej”.

2. Psalm 46:1-3 – „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, nieustanną pomocą w trudnościach. Dlatego nie będziemy się bać, choćby ziemia się załamała, a góry wpadną do serca morza, choć jego wody ryk i piana, a góry drżą od ich wezbrania”.

Mateusza 24:8 Wszystko to jest początkiem boleści.

Jezus ostrzega, że przed końcem świata nadejdzie wiele trudnych czasów.

1. „Cierpienia czasów ostatecznych: ostrzeżenie Jezusa dla nas”

2. „Moc słów Jezusa: przygotowanie na to, co ma nadejść”

1. Izajasz 61:1-2 – „Duch Wszechwładnego Pana spoczywa na mnie, gdyż Pan namaścił mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim. Posłał mnie, abym opatrzył tych, którzy mają złamane serce, abym ogłosił jeńcom wolność i wyzwolenie więźniów z ciemności”.

2. Rzymian 8:18-19 – „Uważam, że naszych obecnych cierpień nie można porównywać z chwałą, która się w nas objawi. Stworzenie bowiem z upragnieniem oczekuje objawienia się dzieci Bożych.”

Mateusza 24:9 Wtedy wydadzą was na udrękę i będą was zabijać, i będziecie w nienawiści u wszystkich narodów ze względu na moje imię.

Naśladowcy Jezusa będą prześladowani i zabijani ze względu na Jego imię.

1. Jezus wzywa nas do wierności także w obliczu prześladowań.

2. Warto bronić mocy imienia Jezusa.

1. Jana 15:18-20 – „Jeśli świat was nienawidzi, pamiętajcie, że mnie pierwszy znienawidził. Gdybyście należeli do świata, miłowałby was jak swoje. A przecież nie należycie do świata, ale ja was wybrałem ze świata. Dlatego świat was nienawidzi. Pamiętajcie, co wam powiedziałem: „Sługa nie jest większy od swego pana”. Jeśli mnie prześladowali, będą prześladować i was”.

2. 1 Piotra 4:12-13 – „Drodzy przyjaciele, nie dziwcie się ogniem, który was spotkał, aby was wypróbować, jak gdyby przydarzyło wam się coś dziwnego. Ale radujcie się, uczestnicząc w cierpieniach Chrystusa, abyście się radowali, gdy objawi się Jego chwała”.

Mateusza 24:10 I wtedy wielu się zgorszy, będą się wzajemnie zdradzać i nienawidzić.

Wielu poczuje się urażonych i zwróci się przeciwko sobie, co doprowadzi do nienawiści.

1. „Kochaj bliźniego: niebezpieczeństwo obrażania innych”

2. „Koszta zdrady: refleksje na temat Mateusza 24:10”

1. Jana 15:13 – „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

2. 1 Koryntian 13:4-7 – „Miłość jest cierpliwa i łaskawa, miłość nie zazdrości ani nie chełpi się, nie jest arogancka ani niegrzeczna. Nie upiera się przy swoim, nie jest drażliwa ani złośliwa, nie radujcie się z nieprawości, ale radujcie się prawdą. Miłość wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma.

Mateusza 24:11 Powstanie wielu fałszywych proroków i wielu zwiodą.

Wielu fałszywych proroków będzie szerzyć fałszywe nauki i sprowadzić wielu na manowce.

1. Strzeżcie się fałszywych proroków – Galacjan 1:6-9

2. Testuj wszystko – 1 Tesaloniczan 5:21-22

1. Jeremiasz 14:14; 23:25-32

2. 2 Piotra 2:1-3; Objawienie 19:20

Mateusza 24:12 A ponieważ wzmoże się nieprawość, miłość wielu oziębnie.

Obfitość grzechu powoduje, że miłość maleje.

1: Musimy walczyć z pokusą grzechu i zamiast tego pielęgnować miłość w naszym życiu.

2: Musimy zachować czujność w wierze i nie pozwolić, aby grzech nas zwyciężył.

1: Rzymian 12:9-10 – Miłość musi być szczera. Nienawidź zła; trzymać się tego, co dobre.

2:1 Jana 4:7-8 - Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga.

Mateusza 24:13 Ale kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony.

Werset ten podkreśla znaczenie wytrwałości, aby zostać zbawionym.

1: Być silnym w trudnych czasach – koncentrując się na znaczeniu wytrwałości w obliczu przeciwności losu

2: Trwała wiara świętych – uwydatnienie nagród za wierność

1: Hebrajczyków 10:35-36 – „Nie porzucajcie więc waszej ufności, gdyż ma ona wielką nagrodę. Potrzebna jest wam bowiem wytrwałość, abyście po wypełnieniu woli Bożej otrzymali obietnicę. "

2: Jakuba 1:12 – „Błogosławiony ten, kto wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, otrzyma koronę życia, obiecaną przez Boga tym, którzy go miłują”.

Mateusza 24:14 I będzie głoszona ta ewangelia o królestwie po całej ziemi na świadectwo wszystkim narodom; i wtedy nadejdzie koniec.

Ten fragment mówi o znaczeniu głoszenia słowa Bożego i o tym, jak będzie ono sygnalizować koniec czasów.

1. Moc głoszenia: jak Słowo Boże jednoczy nas i przygotowuje na wieczność

2. Wielki Nakaz Misyjny: Jak możemy dzielić się Bożym przesłaniem i przybliżać nadejście końca

1. Dzieje Apostolskie 1:8 - Ale otrzymacie moc, gdy Duch Święty zstąpi na was; i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi.

2. Izajasz 55:11 - Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona to, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się sprawa, do której je posłałem.

Mateusza 24:15 Gdy więc ujrzycie obrzydliwość spustoszenia, o której mówił prorok Daniel, stójcie w miejscu świętym (kto czyta, niech zrozumie :)

Jezus ostrzega swoich naśladowców, aby zachowali czujność i byli świadomi „obrzydliwości spustoszenia", o której mówił prorok Daniel.

1. Obrzydliwość spustoszenia: co to oznacza dla nas dzisiaj

2. Bądź gotowy: Ostrzeżenie Jezusa w 24. rozdziale Ewangelii Mateusza

1. Daniel 9:27 – „I zawrze przymierze z wieloma na jeden tydzień, a w środku tygodnia sprawi, że ustaną ofiary i ofiary, a dla szerzenia się obrzydliwości spustoszy je, aż do końca, a to, co postanowione, zostanie wylane na spustoszenie."

2. 2 Tesaloniczan 2:3 – „Niech was nikt w żaden sposób nie zwodzi, bo ten dzień nie nadejdzie, dopóki najpierw nie nadejdzie odstępstwo i nie objawi się człowiek grzechu, syn zatracenia";

Mateusza 24:16 Niech więc ci, którzy będą w Judei, uciekną w góry.

We fragmencie tym zaleca się mieszkańcom Judei, aby w obliczu niebezpieczeństwa uciekali w góry.

1. Musimy być gotowi do ucieczki, gdy niebezpieczeństwo jest blisko.

2. Aby zachować bezpieczeństwo, musimy zwracać uwagę na ostrzeżenia Boże.

1. Przysłów 22:3 - Roztropny człowiek przewiduje zło i ukrywa się; ale prości ludzie idą dalej i zostają ukarani.

2. Psalm 91:14-16 - Ponieważ umiłował mnie, dlatego go wybawię: wywyższę go, bo poznał imię moje. Będzie mnie wzywał, a ja mu odpowiem. Będę z nim w ucisku; Wybawię go i oddam mu cześć. Długim życiem nasycę go i ukażę mu moje zbawienie.

Mateusza 24:17 Kto jest na dachu, niech nie schodzi, aby coś zabrać ze swojego domu.

Jezus nakazał ludziom, aby uciekając z miasta, nie wracali do swoich domów.

1. Bóg wie, co jest dla nas najlepsze i zapewni nam ochronę niezbędną do zapewnienia nam bezpieczeństwa.

2. Nasza wiara w Boga zostanie nagrodzona, jeśli będziemy słuchać Jego wskazówek i postępować zgodnie z nimi.

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Mateusza 6:25-33 – „Dlatego powiadam wam, nie martwcie się o swoje życie, o to, co będziecie jeść i co będziecie pić, ani o swoje ciało, w co się ubierzecie. Czy życie nie jest czymś więcej niż jedzeniem , a ciało bardziej niż odzienie? Spójrzcie na ptaki powietrzne: nie sieją, nie żną, ani nie gromadzą do spichlerzy, a jednak wasz Ojciec niebieski je żywi. Czyż nie jesteście ważniejsi od nich?..."

Mateusza 24:18 Ani ten, który jest na polu, niech nie wraca, aby zabrać swoje szaty.

Werset ten ostrzega przed porzucaniem pracy w pośpiechu, szczególnie w obliczu bezpośredniego niebezpieczeństwa.

1. Uświadomienie sobie krótkotrwałości życia: refleksje na temat Mateusza 24:18.

2. Przygotowanie się na nieoczekiwane wyzwania: studium Mateusza 24:18.

1. Łk 14:28-30 – „Który z was, chcąc zbudować wieżę, nie usiądzie najpierw i nie obliczy kosztów, czy wystarczy mu na jej dokończenie? Inaczej, gdy założy fundament, a nie dokończyć, wszyscy, którzy to widzą, zaczynają z niego drwić, mówiąc: ‚Ten człowiek zaczął budować, ale nie mógł dokończyć’”.

2. Hebrajczyków 10:35-36 – „Nie porzucajcie więc ufności waszej, która ma wielką nagrodę. Potrzebna jest wam bowiem wytrwałość, abyście, pełniąc wolę Bożą, otrzymali to, co jest obiecane”.

Mateusza 24:19 I biada brzemiennym i karmiącym w owe dni!

W Ewangelii Mateusza 24:19 Jezus ostrzega przed trudnościami, jakie w czasach ostatecznych spotkają matki w ciąży i karmiące piersią.

1. „Najcięższe czasy: matki w ciąży i karmiące w czasach ostatecznych”

2. „Ostrzeżenia Jezusa: trwałe trudności dla matek”

1. Izajasz 40:11 – „Jak pasterz będzie pasł swoją trzodę, zbierze jagnięta w swoje ramiona, będzie je nosił na swoim łonie, a młode będzie prowadził delikatnie”.

2. 1 Tesaloniczan 5:3 – „Bo gdy będą mówić: Pokój i bezpieczeństwo, wtedy przyjdzie na nich nagła zagłada, jak ból na kobietę brzemienną, i nie umkną”.

Mateusza 24:20 Ale módlcie się, aby wasza ucieczka nie nastąpiła zimą ani w dzień szabatu:

Fragment ten ostrzega, aby nie uciekać w szabat ani zimą.

1: Nasza wiara wzywa nas do gotowości, ale także do pamiętania o naszych obowiązkach wobec Boga.

2: Rozczarowania życiowe nie powinny prowadzić nas do zapomnienia o przykazaniach Bożych.

1: Powtórzonego Prawa 5:12-15 – Przestrzegaj sabatu i przestrzegaj go.

2: Izajasz 40:31 – Ci, którzy czekają na Pana, odnowią swoje siły.

Mateusza 24:21 Wtedy będzie wielki ucisk, jakiego nie było od początku świata aż dotąd i nigdy nie będzie.

Wielki ucisk to okres intensywnego cierpienia, który nastąpi przed powrotem Jezusa.

1: Bóg sprawuje kontrolę i przeprowadzi nas przez wielki ucisk.

2: Musimy zaufać Bogu i pozostać Mu wierni podczas wielkiego ucisku.

1: Rzymian 8:31-39 – Nic nie może nas odłączyć od miłości Bożej.

2: Izajasz 41:10 – Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą.

Mateusza 24:22 I gdyby nie były skrócone owe dni, nie ocalałoby żadne ciało, lecz ze względu na wybranych dni owe będą skrócone.

Bóg skróci dni ucisku ze względu na wybranych.

1. Miłość Boga do wybranych: jak Boże miłosierdzie chroni swój lud w niespokojnych czasach

2. Obietnica Bożej ochrony: jak Boże zaopatrzenie wybawia nas z ucisku

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2. Izajasz 54:17 – Żadna broń utworzona przeciwko tobie nie będzie skuteczna; i każdy język, który podniesie się przeciwko tobie w sądzie, potępisz. Takie jest dziedzictwo sług Pańskich i ich sprawiedliwość ode mnie pochodzi, mówi Pan.

Mateusza 24:23 A jeśliby wam ktoś powiedział: Oto Chrystus albo tam; nie wierz w to.

Jezus radzi swoim uczniom, aby nie wierzyli nikomu, kto podaje się za mesjasza, nawet jeśli w określonym miejscu podaje się za niego.

1. „Uważajcie na fałszywych proroków”

2. „Niebezpieczeństwo wiary w fałszywe twierdzenia”

1. Jeremiasz 29:8-9 „Bo tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Niech was nie zwodzą wasi prorocy i wasi wróżbici, którzy są pośród was, ani nie słuchajcie waszych snów, które powodujecie się śniło. Bo prorokują wam fałszywie w imieniu moim: Ja ich nie posłałem, mówi Pan.

2. 2 Piotra 2:1-3 „Ale byli także fałszywi prorocy wśród ludu, tak jak będą wśród was fałszywi nauczyciele, którzy potajemnie wprowadzają przeklęte herezje, wypierając się Pana, który ich odkupił, i ściągając na siebie szybka zagłada. I wielu pójdzie ich zgubnymi drogami, z powodu których o drodze prawdy będzie się źle mówić. I przez chciwość fałszywymi słowami będą z was handlować, których wyrok już od dawna się nie ociąga, a

ich potępienie nie śpi.”

Mateusza 24:24 Powstaną bowiem fałszywi Chrystusowie i fałszywi prorocy i będą czynić wielkie znaki i cuda; do tego stopnia, że jeśli to możliwe, zwiodą samych wybranych.

Fałszywi nauczyciele i prorocy zwiodą nawet wybranych, jeśli będzie to możliwe.

1. Rozpoznawanie fałszywych nauczycieli i proroków

2. Nie dajcie się zwieść fałszywym naukom

1. Mateusza 7:15-20 – Strzeżcie się fałszywych proroków

2. 1 Jana 4:1-6 – Badajcie duchy, czy pochodzą od Boga

Mateusza 24:25 Oto już wam mówiłem.

Jezus ostrzega swoich uczniów, aby byli czujni i gotowi na nadejście królestwa Bożego.

1. Bądźcie czujni: Jezus nalega, abyśmy byli gotowi na przyjście Królestwa Bożego

2. Znaczenie usłuchania ostrzeżeń Jezusa

1. 1 Tesaloniczan 5:2-4 – Przecież dobrze wiecie, że dzień Pański nadejdzie jak złodziej w nocy.

2. 1 Koryntian 16:13 – Bądźcie czujni, trwajcie mocno w wierze, postępujcie jak mężczyźni, bądźcie silni.

Mateusza 24:26 Jeśli więc wam powiedzą: Oto jest na pustyni; nie wychodźcie; oto jest w tajemnych komnatach; nie wierz w to.

Werset ten ostrzega nas, abyśmy nie wierzyli fałszywym prorokom i zamiast tego ufali słowu Bożemu.

1. Nie wierz kłamstwom: ufaj Słowu Bożemu

2. Fałszywi prorocy: rozeznanie w dzisiejszym świecie

1. 2 Tymoteusza 3:16-17 „Całe Pismo przez Boga jest natchnione i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania i wychowywania w sprawiedliwości, aby człowiek Boży był doskonały, wyposażony do wszelkiego dobrego dzieła”.

2. Izajasz 8:20 „Do nauki i do świadectwa! Jeśli nie będą mówić zgodnie z tym słowem, to dlatego, że nie ma świtu”.

Mateusza 24:27 Bo jak błyskawica pojawia się od wschodu i świeci aż do zachodu; tak też będzie z przyjściem Syna Człowieczego.

Przyjście Syna Człowieczego będzie jak błyskawica, widoczne dla wszystkich.

1. Światło świata: A o przyjściu Syna Człowieczego

2. Jezus nadchodzi: A o nadziei i odkupieniu

1. Dzieje Apostolskie 1:11: „Ten Jezus, który wzięty jest od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak go widzieliście wstępującego do nieba”.

2. Izajasz 9:2: „Lud, który chodził w ciemności, ujrzał światło wielkie; tym, którzy mieszkają w krainie cienia śmierci, światło zabłysło”.

Mateusza 24:28 Bo gdziekolwiek będzie padlina, tam zbiorą się orły.

Werset ten odzwierciedla wypowiedź Jezusa, że śmierć i zniszczenie zwrócą uwagę na to wydarzenie.

1: Zgromadzenie Orłów symbolizuje śmierć i zniszczenie i powinno skłonić nas do refleksji nad kruchością życia.

2: Zgromadzenie Orłów przypomina o ostrzeżeniu Jezusa, że śmierć i zniszczenie przyjdą na tych, którzy nie są przygotowani.

1: Psalm 34:18 - Pan jest blisko skruszonych w sercu i wybawia zdruzgotanych na duchu.

2: Jakuba 4:14 – Nie wiesz, co przyniesie jutro. Czym jest Twoje życie? Bo jesteście mgłą, która pojawia się na chwilę, a potem znika.

Mateusza 24:29 Zaraz po ucisku owych dni słońce się zaćmi i księżyc nie da swego światła, gwiazdy będą spadać z nieba, a moce niebios zostaną wstrząśnięte.

Jezus przepowiada, że po czasie ucisku słońce się zaćmi i księżyc nie da swego blasku, gwiazdy będą spadać z nieba, a moce niebios zostaną wstrząśnięte.

1. Jak przygotować się na kłopoty w życiu – Mateusza 24:29

2. Poleganie na Bożej ochronie w trudnych czasach – Mateusza 24:29

1. Izajasz 13:10 - Albowiem gwiazdy niebieskie i ich konstelacje nie dadzą blasku swego; słońce zaćmi się w czasie swego wschodu, a księżyc nie sprawi, że zaświeci swe światło.

2. Hebrajczyków 12:26-27 - Którego głos wówczas wstrząsnął ziemią, ale teraz obiecał, mówiąc: Jeszcze raz wstrząsnę nie tylko ziemią, ale i niebem. A to słowo: Jeszcze raz oznacza usunięcie tego, co podlega wstrząśnięciu, jako tego, co zostało stworzone, aby pozostało to, czego nie można wstrząsnąć.

Mateusza 24:30 I wtedy ukaże się znak Syna Człowieczego na niebie, i wtedy będą lamentować wszystkie pokolenia ziemi, i ujrzą Syna Człowieczego przychodzącego na obłokach nieba z mocą i wielką chwałą.

Drugie przyjście Jezusa będzie chwalebnym wydarzeniem, w którym pojawi się znak Syna Człowieczego na niebie i przyjście Jezusa w obłokach.

1. Majestat Drugiego Przyjścia Jezusa

2. Przygotuj się na powrót króla

1. Objawienie 1:7 – Oto przychodzi z obłokami; i ujrzy go wszelkie oko, a także ci, którzy go przebili, i będą biadać nad nim wszystkie pokolenia ziemi.

2. Zachariasza 14:5 - I uciekniecie do doliny gór, bo dolina gór sięgnie aż do Azal. Tak,

uciekniecie, jak uciekaliście przed trzęsieniem ziemi za dni Uzjasza, króla Uzzjasza. Juda: i przyjdzie Pan, mój Bóg, a z tobą wszyscy święci.

Mateusza 24:31 I pośle swoich aniołów z potężnym dźwiękiem trąby, i zgromadzą jego wybranych z czterech stron świata, od jednego krańca nieba aż do drugiego.

Jezus pośle aniołów z potężnym dźwiękiem trąby, aby zgromadzili wybranych z czterech stron ziemi.

1: Zabrzmi trąba, ogłaszając powrót Jezusa i zgromadzenie Jego ludu.

2: Wszyscy ponownie zjednoczymy się z Jezusem, bez względu na to, jak daleko jesteśmy rozproszeni.

1:1 Tesaloniczan 4:16-17 - Albowiem sam Pan zstąpi z nieba na rozkaz, na głos archanioła i na dźwięk trąby Bożej. A zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi.

2: Objawienie 11:15 - Wtedy zatrąbił siódmy anioł, i w niebie odezwały się donośne głosy, mówiące: Królestwo świata stało się królestwem Pana naszego i Jego Pomazańca i będzie królować na wieki wieków .”

Mateusza 24:32 Nauczcie się teraz przypowieści o drzewie figowym; Kiedy jego gałązka jest jeszcze miękka i wypuszcza liście, poznajecie, że blisko jest lato.

Przypowieść o drzewie figowym: Zbliża się lato, gdy gałąź staje się miękka i pojawiają się liście.

1. Nadzieja na nowy sezon

2. Przygotowanie do zmiany

1. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

2. Galatów 6:9 - I nie ustawajmy się w czynieniu dobrze, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli nie zachwiejemy się.

Mateusza 24:33 Podobnie i wy, gdy ujrzycie to wszystko, wiedzcie, że blisko jest, aż do

drzwi.

Jezus każe nam rozpoznawać znaki Jego przyjścia i być na nie przygotowanym.

1. „Bądźcie gotowi: znaki przyjścia Pana”

2. „Blisko bliskość Pana: świadomość, że jest blisko”

1. Łk 21:28 – „A gdy to się zacznie dziać, nabierzcie ducha i podnieście głowy, ponieważ zbliża się wasze odkupienie”.

2. Mateusza 24:44 – „Dlatego i wy bądźcie gotowi, gdyż Syn Człowieczy przyjdzie o godzinie, której się nie spodziewacie”.

Mateusza 24:34 Zaprawdę powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, aż się to wszystko spełni.

Ten fragment stwierdza, że wszystkie przepowiedziane wydarzenia będą miały miejsce w obecnym pokoleniu.

1. Słowo Boże jest prawdą: możemy ufać Jego obietnicom

2. Życie w świetle przepowiedzianych wydarzeń: podjęcie działań już teraz

1. Izajasz 40:8: „Trawa więdnie, kwiat więdnie, ale słowo naszego Boga trwa na wieki”.

2. Efezjan 1:13-14: „W nim i wy, gdy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię waszego zbawienia, i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecanym Duchem Świętym, który jest gwarancją naszego dziedzictwa aż do posiądziemy go, ku chwale Jego chwały”.

Mateusza 24:35 Niebo i ziemia przeminą, ale moje słowa nie przeminą.

Werset ten głosi, że słowa Boga pozostaną niezachwiane, nawet jeśli wszystko inne zawiedzie.

1. Słowo Boże jest trwałe

2. Niezmienna natura Słowa Bożego

1. Izajasz 40:8 – „Trawa więdnie, kwiat więdnie, ale słowo naszego Boga trwa na wieki”.

2. 1 Piotra 1:25 – „Ale słowo Pana pozostaje na wieki. I to słowo jest dobrą nowiną, która wam została ogłoszona”.

Mateusza 24:36 Ale o tym dniu i godzinie nikt nie zna, ani aniołowie w niebie, tylko sam Ojciec mój.

Nikt nie wie, kiedy nadejdzie koniec świata, wie to tylko Bóg.

1. Znaczenie zaufania w Boży czas.

2. Jak przygotować się na nieznany dzień.

1. Jeremiasz 29:11 „Bo znam plany, jakie mam wobec ciebie”, oświadcza Pan, „plany, które mają ci pomóc, a nie zaszkodzić, plany, które dają ci nadzieję i przyszłość”.

2. Psalm 31:15 „Moje czasy są w Twoich rękach”.

Mateusza 24:37 Ale jakie było za dni Noego, takie będzie przyjście Syna Człowieczego.

Przyjście Syna Człowieczego będzie podobne do dni Noego.

1: W czasach Noego świat był pełen grzechu i niegodziwości, ale Bóg mimo to zapewnił drogę zbawienia i obietnicę nadziei poprzez Noego i jego rodzinę.

2: Musimy zawsze pamiętać o wierze i zaufaniu Bogu, nawet jeśli świat wokół nas wydaje się być pełen niegodziwości i grzechu.

1: Rodzaju 6:5-9 – Pan widział, jak wielka stała się niegodziwość rodzaju ludzkiego na ziemi i że wszelka skłonność zamysłów serca ludzkiego była przez cały czas tylko zła.

2: Rzymian 5:12-14 – Dlatego jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, i w ten sposób śmierć przyszła na wszystkich ludzi, ponieważ wszyscy zgrzeszyli –

Mateusza 24:38 Bo jak w dniach przed potopem jedli i pili, żenili się i za mąż wydawali aż do dnia, w którym Noe wszedł do arki,

W czasach poprzedzających potop ludzie żyli swoim codziennym życiem, nie zważając na zbliżający się sąd.

1: Nasze życie jest ulotne; zawsze musimy być przygotowani na sąd, ponieważ może on nadejść w każdej chwili.

2: Nie wolno nam uważać życia, które dał nam Bóg, za coś oczywistego, gdyż w jednej chwili można je nam odebrać.

1: Rodzaju 6:5-8 - Bóg widział, że wielka jest niegodziwość człowieka na ziemi i że wszelkie wyobrażenia myśli jego serca są ustawicznie złe.

2:1 Piotra 3:20 - Którzy byli czasem nieposłuszni, gdy niegdyś za dni Noego oczekiwała cierpliwość Boża, podczas gdy arka była w przygotowaniu, w której niewielu, to jest osiem dusz, zostało ocalonych przez wodę.

Mateusza 24:39 I nie spostrzegli się, aż przyszedł potop i zmiótł wszystkich; tak też będzie z przyjściem Syna Człowieczego.

Przyjście Syna Człowieczego będzie nagłe i nieoczekiwane jak potop.

1: Bądź przygotowany na przyjście Pana

2: Bądź gotowy na powrót Chrystusa

1: Łk 12,35-40 – Bądźcie przygotowani na przyjście Pana

2:1 Tesaloniczan 5:1-11 – Bądźcie czujni i gotowi na powrót Pana

Mateusza 24:40 Wtedy dwóch będzie na polu; jeden będzie wzięty, a drugi pozostawiony.

Dwie osoby zostaną rozdzielone na polu, jedna zostanie zabrana, a druga pozostawiona.

1. Sąd Boży jest bezstronny i nikt się przed nim nie uchyli.

2. Niezbędne jest przygotowanie się na sąd Boży.

1. 2 Koryntian 5:10 - Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusowym, aby każdy odebrał to, co uczynił w ciele, według tego, co uczynił, czy to dobrze, czy źle.

2. Rzymian 14:12 - Zatem każdy z nas za siebie zda sprawę Bogu.

Mateusza 24:41 Dwie kobiety będą mleć na młynie; jeden będzie wzięty, a drugi pozostawiony.

Dwie osoby będą robić to samo, ale jedna zostanie wzięta, a druga pozostawiona.

1. Znaczenie gotowości na przyjście Pana.

2. Każdy z nas musi przygotować się na przyjście Pana.

1. 1 Tesaloniczan 5:2-4 - Sami bowiem jesteście w pełni świadomi, że dzień Pański nadejdzie jak złodziej w nocy. Chociaż ludzie będą mówić: „Jest pokój i bezpieczeństwo”, wtedy spadnie na nich nagła zagłada, tak jak bóle porodowe dotykają kobietę w ciąży, i nie uciekną.

2. Łk 21:34-36 – „Ale strzeżcie się, aby wasze serca nie były ociężałe rozpustą, pijaństwem i troskami doczesnymi, aby ten dzień nie przyszedł na was nagle jak pułapka. Bo przyjdzie na wszystkich mieszkańców całej ziemi. Ale czuwajcie przez cały czas i módlcie się, abyście mieli siłę uciec od tego wszystkiego, co ma nastąpić, i stanąć przed Synem Człowieczym”.

Mateusza 24:42 Czuwajcie więc, bo nie wiecie, o której godzinie przyjdzie wasz Pan.

Jezus uczy, że powinniśmy stale czuwać i wyczekiwać Jego przyjścia, gdyż nie wiemy, kiedy On przyjdzie.

1. „Czuwajcie i czekajcie: bądźcie gotowi na przyjście Pana”

2. „Bądź czujny: nie przegap powrotu Jezusa”

1. Hebrajczyków 9:28 – „Tak więc Chrystus raz został ofiarowany, aby zgładzić grzechy wielu. Tym, którzy z utęsknieniem Go oczekują, ukaże się po raz drugi, bez grzechu, dla zbawienia”.

2. 1 Tesaloniczan 5:2-4 – „Sami bowiem doskonale wiecie, że dzień Pański przychodzi jak złodziej w nocy. Gdy bowiem mówią: „Pokój i bezpieczeństwo!” wtedy przyjdzie na nich nagła zagłada, jak bóle porodowe na kobietę brzemienną. I nie ujdą.

Mateusza 24:43 A to wiedzcie, że gdyby dozorca domu wiedział, o której godzinie złodziej przyjdzie, czuwałby i nie pozwoliłby na zniszczenie domu swego.

Dobry gospodarz byłby przygotowany, gdyby wiedział, kiedy nadejdzie złodziej.

1. Bądź przygotowany na nieoczekiwane – Mateusz 24:43

2. Nie daj się zaskoczyć – Mateusz 24:43

1. Przysłów 22:3 - Roztropny człowiek przewiduje zło i ukrywa się; ale prości ludzie idą dalej i zostają ukarani.

2. 1 Piotra 5:8 – Bądźcie trzeźwi, bądźcie czujni; ponieważ wasz przeciwnik diabeł jak lew ryczący krąży, szukając, kogo by pożreć.

Mateusza 24:44 Dlatego i wy bądźcie gotowi, bo o godzinie, o której myślicie, że nie przyjdzie Syn Człowieczy.

Syn Człowieczy przyjdzie o nieoczekiwanej godzinie, więc bądźcie przygotowani.

1. „Bądźcie gotowi: przygotowanie się na nieoczekiwany powrót Syna Człowieczego”

2. „Bądźcie gotowi: życie w oczekiwaniu na powrót Syna Człowieczego”

1. 1 Tesaloniczan 5:2-4 – „Sami bowiem wiecie, że dzień Pański nadejdzie jak złodziej w nocy. Gdy ludzie będą mówić: „Pokój i bezpieczeństwo”, wtedy nadejdzie nagła zagłada na nich, jak bóle porodowe na kobietę brzemienną, i nie uciekną. Ale wy, bracia, nie jesteście w ciemności, aby dzień ten miał was zaskoczyć jak złodziej.

2. Jakuba 5:7-8 – Bądźcie więc cierpliwi, bracia, aż do przyjścia Pana. Spójrz, jak rolnik cierpliwie czeka na cenny owoc ziemi, aż spadnie wczesny i późny deszcz. Ty też bądź cierpliwy. Utwierdzcie swoje serca, gdyż przyjście Pana jest bliskie.

Mateusza 24:45 Któż więc jest sługą wiernym i mądrym, którego pan jego ustanowił władcą nad swoim domem, aby dawał im pokarm we właściwym czasie?

Ten fragment podkreśla znaczenie bycia wiernym i mądrym sługą Pana.

1. „Powołanie, aby być wiernymi i mądrymi sługami”

2. „Wypełnianie naszych obowiązków jako sług Bożych”

1. Przysłów 2:6-9 - Bo Pan daje mądrość, z jego ust wychodzi wiedza i rozum. Odkłada zdrową mądrość dla sprawiedliwych, jest puklerzem dla tych, którzy postępują uczciwie. On strzeże ścieżek sądu i strzeże dróg swoich świętych. Wtedy zrozumiesz sprawiedliwość, sąd i słuszność; tak, każdą dobrą ścieżką.

2. Jakuba 1:5-8 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje szczodrze i nie wypomina; i będzie mu to dane. Ale niech prosi z wiarą, bez wahania. Bo kto się waha, podobny jest do fali morskiej, pędzonej przez wiatr i miotanej. Niech bowiem ten człowiek nie myśli, że otrzyma coś od Pana. Człowiek o rozdwojonym umyśle jest niestabilny pod każdym względem.

Mateusza 24:46 Błogosławiony sługa, którego pan jego, gdy przyjdzie, zastanie tak czyniącego.

Jezus zachęca swoich naśladowców, aby pozostali wierni i pilni w służbie, gdyż zostaną nagrodzeni, gdy Pan powróci.

1. Pozostań wierny aż do powrotu Pana

2. Czerpanie korzyści z sumiennej służby

1. Przysłów 13:4 - Dusza leniwego pragnie i nic nie otrzymuje, podczas gdy dusza pracowitych jest obficie zaopatrzona.

2. Kolosan 3:23-24 - Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie dla ludzi, wiedząc, że od Pana otrzymacie dziedzictwo w nagrodę. Służysz Panu Chrystusowi.

Mateusza 24:47 Zaprawdę powiadam wam: Uczyni go władcą nad całym swoim majątkiem.

Fragment ten mówi o wiernym słudze, który został władcą całego majątku swego pana.

1: Nasza wierność zostanie nagrodzona, gdy zostaniemy władcami wszystkich dóbr Bożych.

2: Musimy pozostać wierni Bogu i być posłuszni Jego woli, bo to doprowadzi nas do większych nagród.

1: Hebrajczyków 11:6 - A bez wiary nie można podobać się Bogu, gdyż każdy, kto do Niego przychodzi, musi wierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go pilnie szukają.

2: Kolosan 3:23 – Cokolwiek czynicie, pracujcie nad tym całym sercem, jak pracując dla Pana, a nie dla ludzkich mistrzów.

Mateusza 24:48 A jeśli ten zły sługa powie w swoim sercu: Mój pan opóźnia swoje przyjście;

Fragment ten ostrzega przed samozadowoleniem i brakiem wiary w oczekiwaniu na powrót Jezusa.

1: Bądźcie czujni i gotowi na przyjście Pana.

2: Miejcie wiarę, że Pan przyjdzie w swoim czasie.

1: Łk 12,35-40 – „Błogosławieni słudzy, których pan zastanie, gdy przyjdzie”.

2:1 Piotra 4:7 – „Koniec wszystkiego jest bliski. Bądźcie więc czujni i trzeźwi, abyście mogli się modlić”.

Mateusza 24:49 I zacznie bić swoich współsług, a także jeść i pić z pijanymi;

W tym fragmencie jest mowa o kimś, kto zaczął źle traktować swoich współsług i popadł w pijaństwo.

1: Nie bądźmy samolubni i nie znęcajmy się nad innymi, ale okazujmy wszystkim dobroć i miłość.

2: Nie wolno nam się upijać, gdyż jest to grzechem i nie podoba się Bogu.

1: Efezjan 4:31-32 – „Niech odejdzie od was wszelka gorycz i gniew, i gniew, i krzyki, i oszczerstwa, jak i wszelka złośliwość. Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy, miłosierni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak przebaczył wam Bóg w Chrystusie .”

2: Przysłów 20:1 – „Wino to szyderca, mocny napój awanturnik, a kto przez nie zwiedzie, nie jest mądry”.

Mateusza 24:50 Pan tego sługi przyjdzie w dniu, w którym go nie szuka, i o godzinie, której nie zna,

Pan przyjdzie, kiedy najmniej się tego spodziewamy.

1: Bądź zawsze gotowy na powrót Pana.

2: Nie popadajcie w samozadowolenie w wierze, bo nie wiecie, kiedy Pan przyjdzie.

1: Łk 12,35-40 – Jezus zachęca swoich naśladowców, aby byli gotowi i czujni na jego powrót.

2:1 Tesaloniczan 5:2-4 – Paweł nalega, aby Kościół był czujny i trzeźwy, a nie żył w ciemności.

Mateusza 24:51 I odetnie go, i wyznaczy mu dział z obłudnikami; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.

Jezus ostrzega przed konsekwencjami braku wierności, do których zalicza się oddzielenie

od Boga i dzielenie się działem z obłudnikami, którzy będą płakać i zgrzytać zębami.

1. Ostrzeżenie Jezusa: przygotowanie do Sądu Ostatecznego

2. Bądź wierny, bo inaczej poniesiesz konsekwencje: płacz i zgrzytanie zębami

1. Psalm 35:13 – Ale ja, gdy oni chorowali, nosiłem wory: ukorzyłem swoją duszę postem; i moja modlitwa wróciła do mojego łona.

2. Mateusza 25:41 – Wtedy powie i do tych po lewej stronie: Odejdźcie ode mnie przeklęci w ogień wieczny, zgotowany diabłu i jego aniołom.

Mateusza 25 zawiera przypowieści o dziesięciu pannach, talentach, i kończy się sądem narodów.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się przypowieścią o dziesięciu pannach (Mateusz 25:1-13). W tej przypowieści dziesięć panien bierze swoje lampy na spotkanie pana młodego. Pięć jest mądrych i przynosi dodatkową oliwę, a pięciu jest głupich i tego nie robi. Kiedy pan młody się spóźnia, wszystkie zasypiają. O północy rozlega się krzyk: „Oto pan młody!” Wyjdź mu na spotkanie! Wszystkie panny budzą się, przycinają swoje lampy, ale głupim skończyła się oliwa, poproś mądrych, aby podzielili się swoją, ale mądrzy odmawiają, mówią, że może nie wystarczyć dla nas obojga, idźcie i kupcie trochę dla siebie. Gdy szły po oliwę, przybył pan młody; ci, którzy byli gotowi, weszli z nim na ucztę weselną. Drzwi były zamknięte. Później przyszli także inni i powiedzieli: „Panie, Panie, otwórz nam drzwi!” Ale on odpowiedział: „Zaprawdę powiadam ci, że cię nie znam”. Dlatego Jezus ostrzega, bądźcie zawsze gotowi, bo nie znacie dnia ani godziny.

2. akapit: Po nim następuje przypowieść o talentach (Mt 25:14-30). Człowiek udający się w podróż powierza swoją własność swoim sługom według możliwości: jeden pięć talentów, drugi dwa kolejne, każdy według możliwości. Pierwsi dwaj inwestują więcej, ale trzeci zakopuje swój talent, ugruntowany strachem. Kiedy pan wraca, chwali pierwszych dwóch sług, ale karze trzeciego sługę brak inicjatywy brak inicjatywy wykorzystuje to, co mu dano, skutecznie mówiąc: „Każdy bowiem, kto ma, otrzyma więcej i będzie miał dostatek, kto nie ma nawet tego, co ma, zostanie zabrany od nich."

3. akapit: Na koniec Jezus opisuje Sąd Ostateczny Narodów (Mt 25:31-46), gdzie Syn Człowiek przychodzi w swojej chwale, zasiada na swoim chwalebnym tronie, narody zgromadzone przed Nim oddzielają ludzi od siebie, jak pasterz oddziela owce od kóz, kładąc owce po swojej prawej stronie, kozy na Jego lewa. Następnie zaprasza tych, których Jego prawica odziedziczyła królestwo przygotowane dla nich od założenia świata, ponieważ kiedy był głodny, spragniony, obcy, nagi, chory w więzieniu, dali mu jedzenie, napój, powitali go, ubrali, opiekowali się nim, odwiedzili go, podczas gdy ci, których lewica nie czyniła tych rzeczy, więc oni odejdź, kara wieczna, sprawiedliwe, życie wieczne, okazujące wagę, troska o nas jak najmniej, tak jakbyśmy troszczyli się o samego

Chrystusa.

Mateusza 25:1 Wtedy podobne będzie królestwo niebieskie do dziesięciu panien, które wzięły swoje lampy i wyszły na spotkanie pana młodego.

W Ewangelii Mateusza 25:1 Jezus porównuje królestwo niebieskie do dziesięciu panien, które wzięły swoje lampy na spotkanie pana młodego.

1. Znaczenie przygotowania: jak przypowieść o dziesięciu pannach zachęca nas, abyśmy byli gotowi na powrót Chrystusa

2. Mądrzy i głupi: badanie różnych wyników dziesięciu dziewic

1. 2 Piotra 3:14 – „Dlatego, umiłowani, skoro na to czekacie, dokładajcie wszelkich starań, abyście go zastali bez zmazy i skazy oraz w pokoju”.

2. Filipian 4:5 – „Niech wszyscy poznają wasz rozsądek. Pan jest blisko.”

Mateusza 25:2 A pięciu z nich było mądrych, a pięciu głupich.

Przypowieść o dziesięciu pannach uczy, że mądrze jest przygotowywać się na powrót Chrystusa.

1. Bądź gotowy: przygotowanie na powrót Chrystusa

2. Mądre życie: lekcje z przypowieści o dziesięciu pannach

1. Łk 12,35-48 – Przypowieść o wiernym słudze

2. Rzymian 13:11-14 – Załóż zbroję światła

Mateusza 25:3 Głupi wzięli swoje lampy i nie wzięli ze sobą oliwy.

Głupcy wzięli lampy, ale nie przynieśli oliwy, przygotowując się do podróży.

1: Musimy być przygotowani na stawienie czoła naszej życiowej podróży ze wszystkim, czego potrzebujemy do osiągnięcia sukcesu.

2: Musimy pamiętać o zasobach, których potrzebujemy, aby odnieść sukces, i mądrze z nich korzystać.

1: Przysłów 16:9: „Serce człowieka obmyśla swoją drogę, lecz Pan kieruje jego krokami”.

2: Efezjan 6:10-18: „W końcu bądźcie mocni w Panu i mocy jego mocy. Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła”.

Mateusza 25:4 Ale mądrzy wzięli oliwę do swoich naczyń wraz ze swoimi lampami.

Mądre panny z przypowieści o dziesięciu pannach wzięły do swoich naczyń dodatkową oliwę, aby pasowały do lamp.

1. Mądrość przygotowania się na nieoczekiwane wyzwania życiowe

2. Korzyści z bycia przygotowanym na niewiadome życia

1. Jakuba 4:13-15 – Chodźcie teraz wy, którzy mówicie: „Dziś lub jutro wejdziemy do takiego a takiego miasta i spędzimy tam rok, i będziemy handlować i osiągać zyski” – 14 ale nie wiecie, co będzie jutro przyniesie. Czym jest Twoje życie? Bo jesteście mgłą, która pojawia się na chwilę, a potem znika. 15 Zamiast tego powinniście powiedzieć: «Jeśli Pan zechce, przeżyjemy i zrobimy to czy tamto».

2. Przysłów 21:5 - Plany pracowitych z pewnością prowadzą do obfitości, ale każdy, kto się spieszy, prowadzi tylko do ubóstwa.

Mateusza 25:5 Gdy pan młody pozostał, wszystkie zdrzemnęły się i zasnęły.

Fragment ten ukazuje cierpliwość pana młodego w oczekiwaniu na przybycie gości.

1: Cierpliwość jest cnotą – Przysłów 16:32

2: Oczekiwanie na Pana przynosi błogosławieństwo – Izajasz 40:31

1: Łk 12,35-36 – Bądźcie gotowi na przyjście Pana

2: Rzymian 12:12 – Radujcie się nadzieją, bądźcie cierpliwi w ucisku

Mateusza 25:6 A o północy rozległ się krzyk: Oto oblubieniec nadchodzi; wyjdźcie mu na spotkanie.

O północy zostaje wezwane, aby wyjść na spotkanie pana młodego.

1. Oblubieniec: przygotowanie na swoje przyjście

2. Bycie gotowym na Jezusa: przygotowanie na spotkanie z Oblubieńcem

1. Izajasz 62:5 - Bo jak młodzieniec poślubia dziewicę, tak synowie wasi poślubią ciebie; i jak oblubieniec będzie się radował z oblubienicy, tak będzie się radował Bóg twój z ciebie.

2. Objawienie 19:7 - Weselmy się i radujmy, i oddajmy mu chwałę, bo nastało wesele Baranka i żona jego się przygotowała.

Mateusza 25:7 Wtedy wstały wszystkie te panny i przystroiły swoje lampy.

Fragment ten mówi o przypowieści o pannach mądrych i głupich, gdzie mądre panny były przygotowane i miały dość oliwy do swoich lamp, podczas gdy głupie panny nie.

1. Przygotowywać się na przyszłość poprzez bycie mądrym i inwestowanie w Słowo Boże.

2. Poświęcaj czas na pielęgnowanie naszej relacji z Bogiem i bądź pilny w wierze.

1. Przysłów 6:6-11 - Idź do mrówki, leniwie; rozważ jego sposoby i bądź mądry!

2. Jakuba 1:5 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim hojnie i nie szuka winy, a będzie wam dana.

Mateusza 25:8 A głupi rzekli do mądrych: Dajcie nam waszej oliwy; bo nasze lampy zgasły.

Mądre panny miały oliwę do swoich lamp, a głupie nie, dlatego poprosiły mądrych o trochę ich oliwy.

1: Chrystus wzywa nas, abyśmy byli przygotowani na Jego przyjście.

2: Musimy być pilni w wierze i być gotowi na nieoczekiwane.

1: Mateusza 24:44: „Dlatego i wy bądźcie gotowi, gdyż Syn Człowieczy przyjdzie o godzinie, której się nie spodziewacie”.

2: Przysłów 19:2: „Pożądanie bez wiedzy nie jest dobre, a kto się śpieszy nogami, gubi drogę”.

Mateusza 25:9 Ale mędrcy odpowiedzieli, mówiąc: Nie tak; aby nie starczyło dla nas i dla was. Idźcie raczej do sprzedających i kupcie sobie.

Mądrzy odradzają dzielenie się swoimi zasobami, zamiast tego sugerują, aby kupić więcej dla siebie.

1. Podejmując decyzje, ufaj mądrości Bożej.

2. Bądź świadomy konsekwencji dzielenia się zasobami.

1. Kaznodziei 11:2 – „Daj część siedmiu, a nawet ośmiu, bo nie wiecie, jakie nieszczęście może spaść na ziemię”.

2. Przysłów 11:24 – „Daje się swobodnie, a jednak staje się coraz bogatszy; inny wstrzymuje to, co powinien dać, i cierpi jedynie niedostatek”.

Mateusza 25:10 A gdy szły kupować, przyszedł pan młody; a te, które były gotowe, weszły z nim na wesele, i zamknięto drzwi.

Oblubieniec przyszedł, gdy pięć mądrych panien było poza domem i kupowało oliwę, i tylko te, które były gotowe, mogły wejść na wesele.

1. Bycie gotowym: przygotowanie na powrót Oblubieńca

2. Konieczność przygotowania na nieoczekiwane

1. Rzymian 13:11-14 - Przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa i nie troszczcie się o ciało, aby spełniać jego pożądliwości.

2. Kaznodziei 9:10 – Cokolwiek twoja ręka znajdzie do zrobienia, rób to ze wszystkich sił, bo w grobie, do którego idziesz, nie ma pracy ani urządzenia, ani wiedzy.

Mateusza 25:11 Potem przyszły i inne panny, mówiąc: Panie, Panie, otwórz nam.

Przypowieść o dziesięciu pannach uczy, że musimy być przygotowani i czujni na powrót Pana.

1. Bądź przygotowany i gotowy na powrót Pana

2. Czujność i czujność w obliczu niepewności

1. Mateusza 24:42-44

2. Łk 12,35-40

Mateusza 25:12 A on odpowiadając, rzekł: Zaprawdę powiadam wam, nie znam was.

Ten fragment z Mateusza 25:12 podkreśla wagę poznania Jezusa, aby otrzymać życie wieczne.

1. „Uznanie wartości poznania Jezusa”

2. „Konieczność poznania Zbawiciela”

1. Jana 17:3: „A to jest życie wieczne, aby poznali ciebie, jedynego prawdziwego Boga, i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś”.

2. 1 Jana 5:12: „Kto ma Syna, ma życie, a kto nie ma Syna Bożego, nie ma życia”.

Mateusza 25:13 Czuwajcie więc, bo nie znacie dnia ani godziny, w której Syn Człowieczy przyjdzie.

Bądźcie czujni i gotowi na przyjście Pana.

1: Uważajcie i przygotujcie się na przyjście Pana.

2: Bądź gotowy i przebudzony na powrót Jezusa.

1: Mateusza 24:36-44 – Nikt nie zna dokładnego dnia ani godziny powrotu Jezusa, dlatego musimy pozostać czujni i przygotowani.

2: Łk 12:35-40 – Musimy być gotowi i nosić naszą duchową zbroję, abyśmy mogli być gotowi, gdy Jezus powróci.

Mateusza 25:14 Albowiem Królestwo Niebios jest jak człowiek udający się do dalekiej krainy, który przywołał swoje sługi i przekazał im swoje dobra.

Przypowieść o talentach podkreśla wagę korzystania z darów Bożych w sposób odpowiedzialny i produktywny.

1: Musimy korzystać z darów, które dał nam Bóg, aby pomóc w budowaniu Jego Królestwa.

2: Musimy być wiernymi szafarzami darów, które dał nam Bóg, abyśmy byli błogosławieństwem dla innych.

1: Kolosan 3:23-24 - Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie dla ludzi, wiedząc, że od Pana otrzymacie dziedzictwo w nagrodę. Służysz Panu Chrystusowi.

2: 1 Koryntian 4:2 – Ponadto od szafarzy wymaga się, aby byli wierni.

Mateusza 25:15 Jednemu dał pięć talentów, innemu dwa, a innemu jeden; każdemu według jego zdolności; i od razu wyruszył w podróż.

Jezus daje talenty według indywidualnych możliwości każdego człowieka, a następnie

idzie swoją drogą.

1. Bóg powierza nam dary według naszych możliwości i wzywa nas, abyśmy korzystali z nich na Jego chwałę.

2. Przypowieść o talentach uczy nas, jak wykorzystywać nasze dary, aby czcić Boga i błogosławić innych.

1. Rzymian 12:6-8 – W zależności od otrzymanej łaski posiadamy różne dary i mamy je wykorzystywać dla wspólnego dobra.

2. 1 Piotra 4:10-11 – Każdy powinien używać otrzymanego daru, aby służyć innym, wiernie posługując się łaską Bożą w jej różnych postaciach.

Mateusza 25:16 Wtedy ten, który otrzymał pięć talentów, poszedł, handlował nimi i uczynił z nich kolejnych pięć talentów.

Ten fragment opowiada o człowieku, który otrzymał pięć talentów i był w stanie wykorzystać je do stworzenia kolejnych pięciu talentów.

1. Wykorzystaj w pełni to, co zostało ci dane

2. Inwestowanie w Królestwo Boże

1. Przysłów 13:11 - Bogactwo zdobyte w pośpiechu będzie się zmniejszać, ale kto gromadzi stopniowo, będzie je powiększał.

2. Mateusza 6:20-21 - Gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.

Mateusza 25:17 I podobnie ten, który otrzymał dwa, zyskał też drugie dwa.

Osoba, która otrzymała dwa talenty, mogła zyskać jeszcze dwa.

1. „Siła inwestycji” – jak inwestowanie w nasze talenty może prowadzić do zwielokrotnionych zysków.

2. „Boża hojność” – jak Bóg nagradza i zwiększa błogosławieństwa tych, którzy są wierni temu, co posiadają.

1. Przysłów 22:29 – „Czy widzisz człowieka zręcznego w swojej pracy? On stanie przed królami; nie będzie stał przed nieznanymi ludźmi”.

2. Efezjan 4:28 – „Złodziej niech już nie kradnie, ale raczej niech pracuje, wykonując własnymi rękami uczciwą pracę, aby miał z czego dzielić się z potrzebującym”.

Mateusza 25:18 Ale ten, który otrzymał jednego, poszedł, kopał ziemię i ukrył pieniądze swego pana.

Przypowieść opowiedziana przez Jezusa pokazuje, że człowiek, któremu coś zostało dane, powinien z tego korzystać mądrze i odpowiedzialnie.

1. Przypowieść o talentach: odpowiedzialne korzystanie z naszych darów

2. Inwestowanie w Królestwo Boże: czego uczy nas przypowieść o talentach

1. Przysłów 3:9-10 – Czcij Pana swoim bogactwem i pierwocinami wszystkich swoich plonów

2. Łk 16:10 – Kto jest wierny w najmniejszej rzeczy, ten i w dużej będzie wierny.

Mateusza 25:19 Po długim czasie przychodzi pan tych sług i rozliczy się z nimi.

Pan powierzył swoim sługom pieniądze i po długim czasie wraca, aby pociągnąć ich do odpowiedzialności za to, co z nimi zrobili.

1. Pan czuwa: Zarządzanie w przypowieści o talentach

2. Bądź przygotowany: przygotuj się na przyjście Pana

1. Mateusza 24:44-51 - Dlatego i wy bądźcie gotowi, bo o godzinie, o której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie.

2. Łk 12:35-38 - Niech będą przepasane biodra wasze i niech zapalą się wasze światła; A wy sami jesteście podobni do ludzi, którzy czekają na swego pana, gdy wróci z wesela.

Mateusza 25:20 I przyszedł ten, który otrzymał pięć talentów, i przyniósł kolejne pięć talentów, mówiąc: Panie, przekazałeś mi pięć talentów; oto zyskałem oprócz nich jeszcze pięć talentów.

Pewien człowiek otrzymał pięć talentów, a on przyniósł kolejne pięć, osiągając zysk ze swojej początkowej inwestycji.

1. Przypowieść o inwestycjach: nauka zarządzania Bożymi zasobami

2. Jak najlepiej wykorzystywać możliwości: zamieniać błogosławieństwa w pomnożone błogosławieństwa

1. Przysłów 13:11 – Bogactwo wynikające z planów szybkiego wzbogacenia się szybko znika; bogactwo wynikające z ciężkiej pracy rośnie z czasem.

2. 1 Koryntian 4:2 - Teraz wymagane jest, aby ci, którym powierzono zaufanie, okazali się wierni.

Mateusza 25:21 Rzekł mu pan jego: Dobrze, sługo dobry i wierny; w rzeczach małych byłeś wierny, nad wieloma cię postawię; wejdź do radości pana swego.

Ten fragment dotyczy Jezusa Chrystusa, który chwali wiernego sługę i nagradza go większymi obowiązkami.

1. Nagrody za wierność – jak lojalność wobec Boga prowadzi do większych błogosławieństw.

2. Radość służenia – szczęście płynące z wypełniania Woli Bożej.

1. 1 Koryntian 15:58 - Przeto, bracia moi umiłowani, bądźcie niezachwiani, niewzruszeni, zawsze obfitujący w dzieło Pańskie, wiedząc, że wasz trud nie jest daremny w Panu.

2. Psalm 37:3-5 – Zaufaj Panu i czyń dobrze; tak będziesz mieszkał w ziemi i zaprawdę będziesz nakarmiony. Rozkoszuj się także Panem; i spełni pragnienia twego serca.

Powierz swoją drogę Panu; zaufaj także Jemu; i on to doprowadzi.

Mateusza 25:22 Przyszedł także i ten, który otrzymał dwa talenty, i rzekł: Panie, przekazałeś mi dwa talenty; oto zyskałem oprócz nich dwa inne talenty.

Człowiek posiadający dwa talenty został nagrodzony za zdobycie dwóch kolejnych talentów.

1. Bóg nagradza ciężką pracę.

2. Inwestowanie w Królestwo przynosi zwrot.

1. Filipian 4:19 – „A mój Bóg zaspokoi każdą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale w Chrystusie Jezusie”.

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego zostali powołani”.

Mateusza 25:23 Rzekł mu pan jego: Dobrze, sługo dobry i wierny; byłeś wierny w niewielu rzeczach, nad wieloma cię postawię; wejdź do radości pana swego.

Ten fragment mówi o wiernym słudze, który zostaje nagrodzony za swoją ciężką pracę.

1. „Nagrody za wierną służbę”

2. „Radość z Bożego błogosławieństwa”

1. Kolosan 3:23-24 – „Cokolwiek czynicie, pracujcie nad tym całym sercem, jak pracując dla Pana, a nie dla panów ludzkich, wiedząc, że otrzymacie w nagrodę dziedzictwo od Pana. To jest Pan Chrystus, któremu służysz.”

2. Jakuba 1:12 – „Błogosławiony ten, kto wytrwa w próbie, gdyż po przejściu próby otrzyma koronę życia, którą Pan obiecał tym, którzy go miłują”.

Mateusza 25:24 Wtedy przyszedł ten, który otrzymał jeden talent, i rzekł: Panie, wiedziałem, że jesteś człowiekiem twardym, że żniesz, gdzie nie posiałeś, i zbierasz, gdzie nie posiałeś .

Człowiek z jednym talentem przychodzi do Pana i skarży się na charakter Pana, twierdząc, że zbiera tam, gdzie nie zasiał.

1. Charakter Boga – uznanie Bożej łaski i miłosierdzia

2. Siła utalentowanego życia – jak najlepiej wykorzystać to, co masz

1. Psalm 145:8-9 - Pan jest łaskawy i miłosierny, nieskory do gniewu i obfitujący w łaskę.

2. Jakuba 2:14-17 – Cóż z tego, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, ale nie ma uczynków? Czy ta wiara może go ocalić? Jeśli brat lub siostra są ubogo ubrani i brakuje im codziennego pożywienia, a ktoś z was powie im: „Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i najedcie", nie dając im tego, czego potrzebuje ciało, jaki z tego pożytek?

Mateusza 25:25 I zlękłem się, poszedłem i ukryłem twój talent w ziemi; oto tam masz, co jest twoje.

Człowiek się boi i zamiast wykorzystać swój talent, zakopuje go w ziemi.

1. „Niebezpieczeństwo strachu: przezwyciężanie strachu w celu wykorzystania talentów danych przez Boga"

2. „Wykorzystanie naszych darów do wielbienia Boga"

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą".

2. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia".

Mateusza 25:26 Odpowiedział jego pan i rzekł do niego: Sługo niegodziwy i gnuśny, wiesz, że żnę, gdzie nie siałem, i zbieram, gdzie nie siałem.

Pan karci swojego leniwego sługę za to, że nie wykonał swojej pracy, zauważając, że miał ku temu mnóstwo okazji.

1. Niebezpieczeństwo lenistwa w życiu chrześcijańskim

2. Obietnica błogosławieństw dzięki pilności

1. Przysłów 12:24 - Pracowite ręce będą rządzić, ale lenistwo kończy się pracą przymusową.

2. Mateusza 6:33 - Szukajcie najpierw jego królestwa i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane.

Mateusza 25:27 Powinieneś był więc oddać moje pieniądze kantorom, a wtedy, gdy przyjdę, otrzymałbym swoje z lichwą.

Ten fragment uczy, jak ważne jest planowanie z wyprzedzeniem i mądre inwestowanie.

1. Inwestowanie w Królestwo: korzyści z mądrego planowania

2. Inwestowanie pieniędzy: czego możemy się nauczyć z przypowieści o talentach

1. Przysłów 13:11 – Nieuczciwe pieniądze maleją, ale kto je gromadzi, stopniowo je zwiększa.

2. Filipian 4:19 - A mój Bóg zaspokoi wszystkie wasze potrzeby według bogactwa swojej chwały w Chrystusie Jezusie.

Mateusza 25:28 Weźcie więc od niego talent i dajcie temu, który ma dziesięć talentów.

Przypowieść o talentach uczy, że Bóg oczekuje od nas, że będziemy dobrze wykorzystywać dary i talenty, którymi nas obdarzył.

1: Bóg dał nam wszystkie dary i talenty i naszym obowiązkiem jest wykorzystywać je mądrze i najlepiej jak potrafimy.

2: Powinniśmy używać darów i talentów, które dał nam Bóg, aby Go czcić i służyć innym.

1: Efezjan 4:7-8 – Każdemu z nas została dana łaska, jaką Chrystus ją rozdzielił. Dlatego czytamy: „Wstępując na wysokość, prowadził jeńców w swoim orszaku i rozdawał ludziom dary”.

2:1 Piotra 4:10 - Każdy powinien używać otrzymanego daru, aby służyć innym, wiernie udzielając łaski Bożej w jej różnych postaciach.

Mateusza 25:29 Bo każdemu, kto ma, będzie dane i będzie miał obfitość, a temu, który nie ma, zostanie zabrane nawet to, co ma.

Tym, którzy mają, dostaną więcej, a tym, którzy nie mają nic, zostanie im odebrane nawet to.

1: Powinniśmy być wdzięczni za to, co mamy, ponieważ Bóg błogosławi nas czymś więcej za to, co już posiadamy .

2: Powinniśmy dzielić się tym, co mamy, z tymi, którzy mają mniej, aby Bóg mógł im odebrać to, co mają.

1: Jakuba 1:17 - Każdy dobry dar i każdy doskonały dar pochodzi z góry i zstępuje od Ojca światłości, u którego nie ma zmienności ani cienia zawrócenia.

2: Przysłów 19:17 - Kto się lituje nad biednym, pożycza Panu; a to, co dał, odda mu ponownie.

Mateusza 25:30 A nieużytecznego sługę wrzućcie do ciemności zewnętrznych; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.

Nieużyteczny sługa zostanie wyrzucony w ciemność zewnętrzną, gdzie będzie płacz i zgrzytanie zębów.

1. „Konsekwencje naszych działań: co zbierają nierentowni słudzy”

2. „Sąd Boży nad nieużytecznymi sługami”

1. Przysłów 6:1-5 - Synu mój, jeśli poręczasz za przyjaciela swego, jeśli uderzyłeś się w rękę z nieznajomym, zostałeś schwytany słowami swoich ust, schwytany zostałeś słowami swoich ust. Uczyń to teraz, synu mój, i wybaw się, gdy wpadniesz w ręce przyjaciela swego; idź, uniż się i przekonaj przyjaciela swego. Nie dawaj snu swoim oczom i drzemki twoim powiekom. Wyrwij się jak sarna z ręki myśliwego i jak ptak z ręki ptactwa.

2. Przysłów 21:13 - Kto zatyka uszy na krzyk biednego, ten i on będzie wołał, ale nie zostanie wysłuchany.

Mateusza 25:31 Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swojej chwale, a z nim wszyscy święci aniołowie, wtedy zasiądzie na tronie swojej chwały:

Jezus przyjdzie ponownie w chwale w towarzystwie świętych aniołów i zajmie miejsce na swoim tronie chwały.

1. Chwalebny powrót Chrystusa

2. Majestat Niebios: Przygotowanie na powrót Chrystusa

1. Objawienie 22:12 – „Oto przyjdę wkrótce, a moja nagroda jest ze mną, aby oddać każdemu według jego pracy”.

2. Psalm 96:13 – „Przed Panem, bo nadchodzi, bo przychodzi sądzić ziemię: będzie sądził świat sprawiedliwie, a narody swoją prawdą”.

Mateusza 25:32 I zgromadzą się przed nim wszystkie narody, i oddzieli je jedne od drugich, jak pasterz oddziela swoje owce od kozłów.

Ten fragment opisuje zgromadzenie wszystkich narodów przed Bogiem i rozdzielenie ich na owce i kozy.

1. Sąd Ostateczny: kto na końcu zostanie oddzielony?

2. Owce i kozy: co decyduje o naszym losie?

1. Izajasz 10:17 – „I światło Izraela stanie się ogniem, a Jego Święty płomieniem; i w ciągu jednego dnia spłonie i pożre jego ciernie i osty”.

2. Łk 17:24-25 – „Bo jak błyskawica rozświetla niebo z jednej strony na drugą, tak będzie i Syn Człowieczy w swoim dniu. Najpierw jednak musi wiele wycierpieć i zostać odrzuconym przez to pokolenie”.

Mateusza 25:33 I postawi owce po swojej prawej stronie, a kozy po lewej stronie.

W tym fragmencie jest napisane, że sprawiedliwi stoją po prawej stronie, a niesprawiedliwi po lewej stronie.

1. Wielki podział: Sprawiedliwi i niesprawiedliwi

2. Dzień sądu: oddzielenie owiec od kóz

1. Mateusza 7:21-23 – „Nie każdy, kto do mnie mówi: «Panie, Panie», wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz tylko ten, kto pełni wolę mojego Ojca, który jest w niebie. W tym dniu wielu powiedzą do mnie: Panie, Panie, czyż nie prorokowaliśmy w Twoim imieniu i w Twoim imieniu nie wypędzaliśmy demonów, i w Twoim imieniu nie dokonywaliśmy wielu cudów? Wtedy powiem im wyraźnie: "Nigdy was nie znałem. Preczcie ode mnie, wy złoczyńcy!"

2. Rzymian 2:6-8 – Bóg „odpłaci każdemu według jego uczynku. Tym, którzy wytrwale w czynieniu dobra szukają chwały, czci i nieśmiertelności, da życie wieczne. Ale na tych, którzy szukają siebie, odrzucają prawdę i podążają za złem, przyjdzie gniew i złość. Utrapienie i utrapienie spotka każdego człowieka, który czyni zło”.

Mateusza 25:34 Wtedy powie król do nich po swojej prawicy: Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, odziedziczcie królestwo przygotowane dla was od założenia świata:

Król przyjmie sprawiedliwych do królestwa przygotowanego od założenia świata.

1. Bóg zawsze miał dla nas plan zbawienia i życia wiecznego.

2. Prawe życie jest nagrodą większą niż jakiekolwiek ziemskie bogactwa i przyjemności.

1. Efezjan 2:8-9: Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

2. 1 Piotra 1:3-4: Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który według obfitego miłosierdzia swego zrodził nas na nowo do żywej nadziei przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa, do dziedzictwa niezniszczalnego i nieskażone, i które nie gaśnie, zachowane w niebie dla was.

Mateusza 25:35 Bo byłem głodny, a daliście mi jeść; byłem spragniony, a daliście mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście mnie:

W tym fragmencie podkreślono wagę troski o potrzebujących.

1: Wszyscy jesteśmy wezwani do praktykowania gościnności i bezinteresownej służby na rzecz naszych braci i sióstr w potrzebie.

2: Jezus wzywa nas, abyśmy pamiętali o potrzebach innych i hojnie dzielili się swoim czasem, zasobami i troską.

1: Jakuba 2:14-17 – Jaki z tego pożytek, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, ale nie ma uczynków? Czy ta wiara może go ocalić?

2: Marka 12:31 – „Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego”.

Mateusza 25:36 Nadzy, a przyodzialiście mnie: byłem chory, a odwiedziliście mnie: byłem w więzieniu, a przyszliście do mnie.

W tym fragmencie podkreślono wagę współczującej służby potrzebującym.

1. Nasze pełne współczucia wezwanie: wypełnianie posługi Jezusa

2. Służenie innym z miłością Chrystusa

1. Galacjan 5:13-14 – „Albowiem, bracia, powołani zostaliście do wolności; nie wykorzystujcie wolności tylko dla okazji cielesnej, ale w miłości służcie jedni drugim. Całe Prawo bowiem wypełnia się jednym słowem, nawet w tym: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego.”

2. Jakuba 1:27 – „Pobożnością czystą i nieskalaną przed Bogiem i Ojcem jest to, aby odwiedzać sieroty i wdowy w ich niedoli i zachowywać siebie niesplamionym przez świat”.

Mateusza 25:37 Wtedy odpowiedzą mu sprawiedliwi, mówiąc: Panie, kiedy widzieliśmy cię głodnym i nakarmiliśmy cię? albo spragniony, i dał ci pić?

Ten fragment mówi o sprawiedliwych, którzy odpowiedzieli na pytanie Boga, kiedy zaopiekowali się głodnymi i spragnionymi.

1: Musimy mieć serce, aby służyć tym, którzy mają mniej szczęścia i okazywać miłość Boga, troszcząc się o tych, którzy są głodni i spragnieni.

2: Musimy być gotowi odpowiedzieć na pytanie, dlaczego żyjemy wiarą w Chrystusa i pokazać to poprzez nasze działania.

1: Mateusza 22:37-40 - „Rzekł mu Jezus: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest pierwsze i największe przykazanie. I drugie jest podobne: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.

2: Jakuba 2:14-17 – „Co za pożytek, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, a nie ma uczynków? Czy wiara może go zbawić? Jeśli brat lub siostra będą nadzy i pozbawieni codziennego pożywienia, I powie im ktoś z was: Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i napełnijcie, chociaż nie dawajcie im tego, co jest potrzebne ciału, cóż to za pożytek? Tak samo wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa, być samemu."

Mateusza 25:38 Kiedy widzieliśmy cię przybyszem i przyjęliśmy cię? albo nagi i przyodziałeś się?

W tym fragmencie podkreślono wagę gościnności i troski o potrzebujących.

1: Jesteśmy powołani do bycia hojnymi i gościnnymi, jak opisano w Ewangelii Mateusza 25:38.

2: Mamy uważać obcych za współdzieci Boże i okazywać im życzliwość i współczucie, zgodnie z instrukcją zawartą w Ewangelii Mateusza 25:38.

1: Hebrajczyków 13:2 – „Nie zaniedbujcie gościnności wobec obcych, bo w ten sposób niektórzy nieświadomie gościli aniołów”.

2: Jakuba 2:15-16 – „Jeśli brat lub siostra są ubogo ubrani i brakuje im codziennego pożywienia, a ktoś z was powie do nich: «Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i nasyćcie», nie dając im rzeczy potrzebnych do ciało, co z tego dobrego?”

Mateusza 25:39 Albo kiedy widzieliśmy cię chorego lub w więzieniu i przyszliśmy do ciebie?

Ten fragment mówi o znaczeniu opieki nad chorymi i więźniami.

1. „Współczucie Jezusa: troska o chorych i więźniów”

2. „Moc miłości: okazywanie miłosierdzia słabym i cierpiącym”

1. Jakuba 2:14-17 – „Co z tego, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, ale nie ma uczynków? Czy taka wiara może go zbawić? Przypuśćmy, że brat lub siostra są bez ubrania i codziennego pożywienia. Jeśli ktoś z was powie im: „Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i nakarmcie”, ale nic nie zrobi, aby zaspokoić ich potrzeby fizyczne, cóż z tego? Podobnie wiara sama w sobie, jeśli nie towarzyszy jej działanie, nie żyje."

2. Izajasz 58:6-7 – „Czyż nie jest to rodzaj postu, który wybrałem: aby zerwać łańcuchy niesprawiedliwości i rozwiązać powrozy jarzma, wypuścić uciśnionych na wolność i połamać wszelkie jarzmo? Czy nie jest to dzielenie się pożywienie dla głodnego i zapewnienie schronienia biednemu wędrowcowi, gdy ujrzysz nagiego, przyodziej go i nie odwracaj się od własnego ciała i krwi?”

Mateusza 25:40 A król odpowie i powie im: Zaprawdę powiadam wam: Jeśliście to uczynili jednemu z tych najmniejszych moich braci, mnieście to uczynili.

Ten fragment podkreśla wagę pomagania najmniejszym z naszych braci, tak jak pomagamy samemu Chrystusowi.

1. „Życie pełne współczucia: służenie najmniejszym z naszych braci”

2. „Moc miłości: służenie jako wyraz wiary”

1. Jakuba 2:14-17

2. Łk 10,25-37

Mateusza 25:41 Wtedy powie i do tych po lewej stronie: Idźcie ode mnie przeklęci w ogień wieczny, zgotowany diabłu i jego aniołom:

Bezbożni zostaną wrzuceni do ognia wiecznego, przygotowanego dla diabła i jego aniołów.

1: Konsekwencją zła jest wieczne potępienie.

2: Nie dajcie się zwieść obietnicom zła, bo to prowadzi tylko do zagłady.

1: Objawienie 20:10-15 - A diabeł, który ich zwodził, został wrzucony do jeziora ognia i siarki, gdzie przebywa bestia i fałszywy prorok, i będzie dręczony dniem i nocą na wieki wieków.

2:2 Tesaloniczan 1:7-9 - A wy, udręczeni, odpocznijcie z nami, gdy Pan Jezus objawi się z nieba wraz ze swoimi potężnymi aniołami, w ogniu płomienistym wywrze pomstę na tych, którzy Boga nie znają i którzy nie są posłuszni ewangelia Pana naszego Jezusa Chrystusa: Który zostanie ukarany wieczną zagładą od oblicza Pana i od chwały Jego mocy.

Mateusza 25:42 Bo byłem głodny, a nie daliście mi jeść; byłem spragniony, a nie daliście mi pić.

Ten fragment mówi o niezapewnianiu pożywienia potrzebującym.

1. „Dawanie potrzebującym: wezwanie do współczucia”

2. „Pomoc tym, którzy nie mają: obowiązek wiernych”

1. Jakuba 2:15-16 „Jeśli brat lub siostra są ubogo ubrani i brakuje im codziennego pożywienia, a ktoś z was powie do nich: «Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i najedciejcie», nie dając im rzeczy potrzebnych do ciało, co z tego dobrego?”

2. 1 Jana 3:17-18 „Jeśli jednak ktoś posiada dobra tego świata, a widzi brata swego w potrzebie, a zamyka przed nim serce swoje, jakże może w nim mieszkać miłość Boża? Dziatki, nie kochajmy słowem ani mową ale czynem i prawdą.”

Mateusza 25:43 Byłem przybyszem, a nie przyjęliście mnie: nagi, a nie przyodzialiście mnie: chory i w więzieniu, i nie odwiedziliście mnie.

Werset ten zachęca nas, abyśmy byli gościnni i oferowali pomoc potrzebującym.

1: Jesteśmy wezwani do bycia gościnnymi wobec potrzebujących.

2: Musimy okazywać współczucie i miłosierdzie, pomagając cierpiącym i potrzebującym.

1: Jakuba 1:27 - Czystą i nieskalaną pobożnością przed Bogiem i Ojcem jest to: nieść pomoc sierotom i wdowom w ich niedoli i zachowywać siebie niesplamionym przez świat.

2: Izajasz 58:7 - Czy nie chodzi o to, aby dzielić się chlebem z głodnymi i przyprowadzać do domu ubogich, którzy są wypędzeni? gdy ujrzysz nagiego, zakryjesz go i nie będziesz się krył przed własnym ciałem?

Mateusza 25:44 Wtedy i oni mu odpowiedzą, mówiąc: Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym lub spragnionym, albo przybyszem, albo nagim, albo chorym, albo w więzieniu, a nie służyliśmy Tobie?

Ten fragment mówi o tym, jak powinniśmy traktować innych, nawet tych, którzy są w potrzebie, tak jakby byli samym Chrystusem.

1. Wezwanie do współczucia: nasz obowiązek kochać potrzebujących i służyć im

2. Złota zasada: traktuj innych tak, jak sam chciałbyś być traktowany

1. Galacjan 6:9-10 – „W czynieniu dobra nie ustawajmy, bo jeśli się nie poddamy, we właściwym czasie zbierzemy żniwo. Dlatego też, dopóki mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim ludziom zwłaszcza tym, którzy należą do rodziny wierzących”.

2. Jakuba 2:14-17 – „Co z tego, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, ale nie ma uczynków? Czy taka wiara może go zbawić? Przypuśćmy, że brat lub siostra są bez ubrania i codziennego pożywienia. Jeśli ktoś z was powie im: „Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i nakarmcie”, ale nic nie zrobi, aby zaspokoić ich potrzeby fizyczne, cóż z tego? Podobnie wiara sama w sobie, jeśli nie towarzyszy jej działanie, nie żyje."

Mateusza 25:45 Wtedy im odpowie, mówiąc: Zaprawdę powiadam wam: Jeśli nie uczyniliście tego jednemu z tych najmniejszych, tak i mnie nie uczyniliście.

Jezus uczy, że kiedy pomagamy potrzebującym, jest to to samo, co pomaganie Jemu.

1: Jezus wzywa nas, abyśmy służyli potrzebującym, abyśmy mogli służyć Jemu.

2: Nasza służba innym objawia naszą miłość do Jezusa.

1: Galacjan 6:9-10 - Nie ustawajmy się w czynieniu dobra, bo we właściwym czasie zbierzemy żniwo, jeśli się nie poddamy. Dlatego też, dopóki mamy możliwość, czyńmy

dobrze wszystkim ludziom, a zwłaszcza tym, którzy należą do rodziny wierzących.

2: Jakuba 2:14-17 – Cóż z tego, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że wierzy, ale nie ma uczynków? Czy taka wiara może ich ocalić? Załóżmy, że brat lub siostra nie mają ubrań ani codziennego jedzenia. Jeśli ktoś z was powie im: «Idźcie w pokoju; ogrzać się i dobrze nakarmić", ale nie wpływa to na ich potrzeby fizyczne. Co z tego? Podobnie wiara sama w sobie, jeśli nie towarzyszy jej działanie, jest martwa.

Mateusza 25:46 I ci pójdą na karę wieczną, a sprawiedliwi do życia wiecznego.

We fragmencie tym podkreślono, że niesprawiedliwych spotka wieczna kara, podczas gdy sprawiedliwi otrzymają życie wieczne.

1. Wybór wieczności: stawienie czoła konsekwencjom naszych działań

2. Obietnica życia wiecznego: zaproszenie do duchowej przemiany

1. Rzymian 6:23 - Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. 1 Koryntian 15:19-22 – Jeśli tylko w tym życiu pokładamy nadzieję w Chrystusie, jesteśmy ze wszystkich ludzi najbardziej nędzni. Ale teraz Chrystus powstał z martwych i stał się pierwiastkiem tych, którzy zasnęli. Ponieważ bowiem przez człowieka przyszła śmierć, przez człowieka przyszło i zmartwychwstanie. Bo jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni.

Mateusz 26 opisuje spisek przeciwko Jezusowi, Jego namaszczenie w Betanii, Ostatnią Wieczerzę, Jego modlitwę w Getsemane, Jego aresztowanie i późniejsze procesy przed arcykapłanem oraz zaparcie się Go przez Piotra.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od przepowiedni Jezusa, że za dwa dni podczas Paschy będzie miał swoją śmierć (Ew. Mateusza 26:1-5). Tymczasem arcykapłani i starsi knują spisek, aby Go aresztować. W Betanii kobieta namaszcza Jezusa drogimi perfumami, które Judasz Iskariota uważa za marnotrawstwo. To powoduje, że Judasz zgadza się wydać Jezusa za trzydzieści srebrników (Mateusz 26:6-16).

2. akapit: Podczas Ostatniej Wieczerzy Jezus dzieli się chlebem i winem ze swoimi uczniami jako symbolami Jego Ciała i Krwi, które za wielu będą wydane na odpuszczenie grzechów (Mateusz 26:17-29). Przepowiada również, że jeden z nich Go zdradzi, co prowadzi do tego, że każdy uczeń zadaje sobie pytanie, czy to ten jedyny. Po kolacji udają się na Górę Oliwną, gdzie Jezus przepowiada zaparcie się Piotra, zanim zapieje kogut.

Pomimo zdecydowanych sprzeciwów Piotra, który twierdził, że nigdy nie odstąpi ani nie wyrzeknie się Chrystusa, nawet jeśli zrobią to wszyscy inni.

3. akapit: W Getsemane, modląc się żarliwie w związku ze zbliżającą się śmiercią, prosi uczniów, aby nie spali, modlili się, ale po powrocie zastaje ich śpiących, ukazujących ludzką słabość kontrastującą z boską siłą (Mt 26:36-46). Wkrótce po przybyciu Judasza z tłumem uzbrojonych w miecze, wysłanych przez arcykapłanów, starsi zdradzają Jezusa pocałunkiem, co prowadzi do Jego aresztowania. Uczeń uderza sługę, arcykapłana, odcinając mu ucho, ale Jezus karci go, uzdrawia sługę, mówiąc, że ci, którzy mieczem żyją, giną od miecza, a następnie zostaje wyprowadzony. Arcykapłan Kajfasz, gdzie zebrali się nauczyciele, starsi w prawie, a Piotr podąża z daleka na dziedziniec. Arcykapłan siedzi na zewnątrz i pilnuje w tamtejszym postępowaniu zaprzecza znajomości Chrystusa trzykrotnie zapieje kogut, tak jak Chrystus przepowiedział wypełnienie się tego, co zostało powiedziane wcześniej w Ewangelii Mateusza 26:47-75.

Mateusza 26:1 I stało się, gdy Jezus dokończył wszystkich tych mów, rzekł do swoich uczniów:

Jezus zakończył nauczanie swoich uczniów i był gotowy stawić czoła próbom, które ich czekały.

1: Bez względu na to, jakie próby nas spotkają, musimy pozostać wierni i ufać Panu.

2: Musimy być gotowi naśladować Jezusa i brać w życiu swój krzyż.

1: Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2: Kolosan 3:23-24 - Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie dla ludzi, wiedząc, że od Pana otrzymacie dziedzictwo w nagrodę. Służysz Panu Chrystusowi.

Mateusza 26:2 Wiecie, że za dwa dni jest święto Paschy i Syn Człowieczy zostanie wydany na ukrzyżowanie.

Ten fragment dotyczy Paschy oraz zdrady i ukrzyżowania Jezusa.

1. Ofiara Jezusa: najwyższy dar

2. Niemożliwe wypełnienie planu Bożego

1. Izajasz 53:4-6 (Zaprawdę, on dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze boleści, a mimo to uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, był starty za nasze winy: spadła na niego kara naszego pokoju, a w jego ranach jesteśmy uzdrowieni. Wszyscy jak owce zbłądziliśmy, każdy na swoją drogę, a Pan dotknął go winą nas wszystkich.)

2. Hebrajczyków 9:14-15 (O ileż bardziej krew Chrystusa, który przez Ducha wiecznego ofiarował się Bogu bez skazy, oczyści wasze sumienia od martwych uczynków, aby służyć Bogu żywemu? I dlatego jest on pośrednikiem Nowego Testamentu, aby przez śmierć dla odkupienia występków popełnionych w pierwszym testamencie powołani otrzymali obietnicę dziedzictwa wiecznego).

Mateusza 26:3 Wtedy zgromadzili się arcykapłani, uczeni w Piśmie i starsi ludu w pałacu arcykapłana, zwanego Kajfaszem,

Arcykapłani, uczeni w Piśmie i starsi ludu zebrali się w pałacu arcykapłana Kajfasza.

1. Zwycięstwo Jezusa nad grzechem – w jaki sposób śmierć i zmartwychwstanie Jezusa dają nam moc do pokonania grzechu.

2. Siła jedności – jak wspólna praca może pomóc nam osiągnąć nasze cele.

1. Mateusza 18:20 – „Bo gdzie dwóch lub trzech gromadzi się w imię moje, tam jestem pośród nich”.

2. Rzymian 6:23 – „Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego”.

Mateusza 26:4 I naradzili się, aby podstępnie schwytać Jezusa i go zabić.

Arcykapłani i uczeni w Piśmie szukali sposobu, jak schwytać Jezusa i zabić go, nie powodując zamieszania.

1. Boża suwerenność w trudnościach – możemy ufać, że Bóg ma kontrolę nawet w trudnych okolicznościach.

2. Niebezpieczeństwo dumy – Musimy uważać, aby nie ulec pychie i nie spróbować wziąć

spraw w swoje ręce.

1. Izajasz 55:8-9 - Bo myśli moje nie są myślami waszymi, ani wasze drogi moimi drogami, mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2. Jakuba 4:13-17 – Chodźcie teraz wy, którzy mówicie:? Czy dzisiaj lub jutro pojedziemy do takiego a takiego miasta i spędzimy tam rok, handlując i osiągając zysk? €? Jeszcze nie wiesz, co przyniesie jutro. Czym jest Twoje życie? Bo jesteście mgłą, która pojawia się na chwilę, a potem znika. Zamiast tego powinieneś powiedzieć, ? Jeśli Pan zechce, będziemy żyć i robić to czy tamto. Jak to jest, przechwalacie się swoją arogancją. Wszelka taka przechwałka jest zła. Kto więc wie, co należy czynić, a nie czyni tego, jest to grzech.

Mateusza 26:5 Ale oni odpowiedzieli: Nie w święto, aby nie było wrzasku wśród ludu.

Ludzie sprzeciwiali się namaszczeniu Jezusa w Betanii, ponieważ było to święto.

1. Znaczenie przestrzegania wyznaczonych przez Boga czasów.

2. Praktykowanie Bożej mądrości pośród przeciwności.

1. Powtórzonego Prawa 16:16 – „Trzy razy w roku wszyscy twoi mężczyźni ukażą się przed Panem, Bogiem twoim, na miejscu, które On wybierze: w Święto Przaśników, w Święto Tygodni i w Święto Namiotów; i nie pojawią się przed Panem z pustymi rękami.”

2. Przysłów 15:2 – „Język mądrych posługuje się wiedzą prawidłowo, lecz usta głupich tryskają głupotą”.

Mateusza 26:6 A gdy Jezus był w Betanii, w domu Szymona trędowatego,

Jezus był w Betanii, w domu Szymona Trędowatego.

1. Moc bezwarunkowa: analiza wizyty Jezusa w domu trędowatego

2. Współczucie Chrystusa: miłość Jezusa do tych, których uważa się za niegodnych

1. Mateusza 9:12 - Ale Jezus to usłyszał, rzekł do nich: Nie zdrowi potrzebują lekarza, ale ci, którzy się źle mają.

2. Jana 8:7 - A gdy go w dalszym ciągu pytali, podniósł się i rzekł do nich: Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamień.

Mateusza 26:7 Przyszła do niego kobieta, mająca alabastrowe pudełko bardzo drogocennego maści, i wylała mu ją na głowę, gdy siedział przy posiłku.

W tym fragmencie jest mowa o kobiecie, która namaszcza Jezusa bardzo cennym olejkiem.

1: Jezus jest godzien namaszczenia – Łk 4,18-19

2: Okazywanie miłości i szacunku Jezusowi poprzez akty służby – Jan 12:1-8

1: Psalm 133:2 – Jak dobrze i przyjemnie, gdy lud Boży żyje razem w jedności!

2: Jana 13:34-35 - Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali: tak jak Ja was umiłowałem, tak i wy powinniście się wzajemnie miłować.

Mateusza 26:8 Ale widząc to jego uczniowie, oburzyli się i mówili: Na co to marnotrawstwo ?

Ten fragment ukazuje oburzenie uczniów, gdy zobaczyli, jak Jezus marnuje perfumy.

1: Nie powinniśmy marnotrawić, ale zamiast tego wykorzystywać nasze zasoby dla korzyści innych.

2: Powinniśmy mądrze gospodarować naszymi zasobami, szczególnie jeśli chodzi o służenie Panu.

1: Przysłów 21:20 - W domu mądrych jest cenny skarb i oliwa, lecz głupi je roztrwoni.

2:2 Koryntian 8:7 - Skoro więc we wszystkim obfitujecie w wiarę, mowę, wiedzę i wszelką pilność oraz miłość do nas, baczcie, abyście także i w tej łasce obfitowali.

Mateusza 26:9 Można było bowiem drogo sprzedać ten olejek i rozdać ubogim.

Ten fragment mówi o hojnym akcie Jezusa, który użył dużej ilości cennego olejku do namaszczenia swego ciała na pogrzeb.

1. Siła hojności: decyzja o hojnym dawaniu z miłości

2. Koszt współczucia: poświęcenie dla innych

1. 2 Koryntian 8:9 - Znacie bowiem łaskę Pana naszego Jezusa Chrystusa, że choć był bogaty, dla was stał się ubogim, abyście przez jego ubóstwo ubogaceni zostali.

2. Łk 6:38 – Dawajcie, a będzie wam dane; miarę dobrą, natłoczoną, utrzęsioną i opływającą, ludzie będą dawać w wasze zanadrze. Bo tą samą miarą, jaką mierzycie, i taką wam odmierzą.

Mateusza 26:10 Gdy Jezus to zrozumiał, rzekł do nich: Dlaczego przeszkadzacie tej kobiecie? bo uczyniła nade mną dobre dzieło.

Jezus okazał współczucie kobiecie, która namaściła Go drogim olejkiem.

1. Współczucie w działaniu: naśladowanie przykładu Jezusa

2. Akt bezinteresownego wielbienia: oddawanie czci Bogu naszymi zasobami

1. Filipian 2:3-4 - Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za lepszych od siebie.

2. Łk 10,25-37 – Przypowieść o dobrym Samarytaninie.

Mateusza 26:11 Ubogich bowiem zawsze macie u siebie; ale mnie nie zawsze.

Ten fragment Ewangelii Mateusza podkreśla, że Jezus nie zawsze będzie z nami, ale ubodzy zawsze będą obecni w naszym społeczeństwie.

1: Jezus uczy nas, abyśmy zawsze pamiętali i troszczyli się o ubogich.

2: Powinniśmy pamiętać, że Jezus nie zawsze będzie z nami i wykorzystywać Jego nauki, aby kierować naszym życiem.

1: Jakuba 1:27 - Religia czysta i nieskalana przed Bogiem Ojcem to jest: nawiedzanie sierot i wdów w ich niedoli i zachowywanie siebie nieskażonego przez świat.

2: Powtórzonego Prawa 15:7-8 – ? Jeśli u was zubożeje jeden z waszych braci, w którymkolwiek z waszych miast w waszej ziemi, które wam daje Pan, Bóg wasz, nie zatwardzicie swego serca i nie zamkniecie swojej ręki na swego biednego brata, ale otworzycie swoje rękę i pożycz mu tyle, ile potrzeba na jego potrzeby, cokolwiek by to było.

Mateusza 26:12 Wylawszy bowiem ten olejek na moje ciało, uczyniła to podczas mojego pogrzebu.

Kobieta okazała Jezusowi miłość i szacunek, namaszczając Jego ciało maścią w ramach przygotowań do pogrzebu.

1: Jezus cieszył się wielką miłością i szacunkiem ze strony otaczających go osób, nawet w obliczu śmierci.

2: Gest kobiety, która namaściła Jezusa olejkiem, był aktem wiary i czci.

1: Marka 14:8 Uczyniła, co mogła: przyszła wcześniej, aby namaścić moje ciało na pogrzeb.

2: Jana 12:3 Potem wzięła Maria funt maści szpikanardowej, bardzo kosztownej, namaściła nogi Jezusa i wytarła je swoimi włosami, a dom napełnił się wonią maści.

Mateusza 26:13 Zaprawdę powiadam wam: Gdziekolwiek na całym świecie będzie głoszona ta ewangelia, tam też będzie opowiadane to, co uczyniła ta kobieta, na jej pamiątkę.

Ten fragment podkreśla wagę pamiętania o aktach dobroci i służby świadczonych przez kobiety.

1: Powinniśmy szanować i pamiętać akty dobroci, które kobiety nam wyświadczyły, gdyż są one dla nich pamiątką.

2: Świętuj tych, którzy wykazali się dobrocią i służbą, bo zostaną zapamiętani na zawsze.

1: Przysłów 31:30-31 - ? zło jest zwodnicze, a piękność próżna, lecz kobieta, która boi się Pana, zasługuje na pochwałę. Daj jej z owocu jej rąk i niech jej dzieła wysławiają ją w bramach.

2: Mateusza 25:34-40 – ? kura powie król tym po swojej prawicy: Oto wy, którzy jesteście błogosławieni przez mojego Ojca, odziedziczcie królestwo przygotowane dla was od założenia świata. Bo byłem głodny, a daliście mi jeść, byłem spragniony, a daliście mi pić, byłem przybyszem, a przyjęliście mnie, byłem nagi, a przyodzialiście mnie, byłem chory, a odwiedziliście mnie, byłem w więzieniu, a was przyszedł do mnie. Wtedy odpowiedzą mu sprawiedliwi, mówiąc: ? Kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Cię, albo spragnionym i daliśmy Ci pić ? A kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię, albo nagim i przyodzialiśmy Cię? A kiedy widzieliśmy Cię chorego lub w więzieniu i odwiedziliśmy Cię? €?

Mateusza 26:14 Wtedy jeden z Dwunastu, zwany Judasz Iskariota, udał się do arcykapłanów,

Judasz wydaje Jezusa arcykapłanom.

1. Niebezpieczeństwo zdrady – w jaki sposób zdrada Jezusa przez Judasza służy nam jako ostrzeżenie przed potęgą grzechu i pokusy.

2. Moc przebaczenia – jak odpowiedź Jezusa na zdradę Judasza ukazuje uzdrawiającą moc łaski i przebaczenia.

1. Marka 14:10-11 – przepowiednia Jezusa, że jeden z jego uczniów Go zdradzi.

2. Rzymian 5:8 – Boży dowód swojej miłości do nas, gdy byliśmy jeszcze grzesznikami.

Mateusza 26:15 I rzekł do nich: Co mi dacie, a ja go wam wydam? I zawarli z nim przymierze za trzydzieści srebrników.

Arcykapłani i uczeni w Piśmie ofiarowali Judaszowi Iskariocie trzydzieści srebrników za zdradę Jezusa.

1. Wysoka cena zdrady: z czego warto zrezygnować na rzecz tego, w co wierzymy?

2. Niebezpieczeństwo pożądania: rozpoznanie pokusy chciwości.

1. Przysłów 15:16 - Lepsza jest odrobina w bojaźni Pańskiej, niż wielki skarb i kłopoty z nim.

2. Jakuba 4:2-3 - Pożądacie, a nie macie: zabijacie i pragniecie mieć, a nie możecie osiągnąć: walczycie i walczycie, a jednak nie macie, bo nie prosicie. Proście, a nie otrzymujecie, bo źle prosicie, abyście to wykorzystali na swoje pożądliwości.

Mateusza 26:16 I od tego czasu szukał okazji, aby go wydać.

Od chwili, gdy Judasz Iskariota podjął decyzję o zdradzie Jezusa, aktywnie szukał ku temu okazji.

1. Zdrada Jezusa: analiza działań Judasza.

2. Uczenie się od Judasza: analiza naszych własnych działań.

1. Łk 22:3-6 – Jezus wiedział o planie Judasza, aby Go zdradzić, a mimo to pozwolił, aby to się stało.

2. Jana 13:21-30 – Jezus okazuje swą miłość do Judasza nawet po tym, jak Judasz go zdradził.

Mateusza 26:17 A pierwszego dnia Święta Przaśników podeszli do Jezusa uczniowie i zapytali go: Gdzie chcesz, żebyśmy ci przygotowywali Paschę do spożycia?

Jezus poleca uczniom przygotować się do Paschy.

1. Wezwanie Jezusa do przygotowań do Paschy: co to oznacza dla nas dzisiaj?

2. Wspominanie Paschy: lekcje wiary i posłuszeństwa od Jezusa.

1. Księga Wyjścia 12:3-14 – Boże wskazówki dla Izraelitów dotyczące obchodzenia Paschy.

2. Łk 22,15-18 – Ustanowienie przez Jezusa Wieczerzy Pańskiej podczas Paschy.

Mateusza 26:18 I rzekł: Idź do miasta do takiego człowieka i powiedz mu: Mistrz mówi: Mój czas jest bliski; Będę obchodził Paschę w twoim domu z moimi uczniami.

Jezus polecił swoim uczniom, aby udali się do pewnego mężczyzny w mieście, aby przygotować wieczerzę paschalną.

1. Znaczenie przygotowań do Paschy

2. Wyczucie czasu Jezusa jest zawsze idealne

1. Łk 22,7-13 – Jezus poleca uczniom przygotować się do Paschy

2. Wj 12,1-14 - Boże wskazówki dotyczące święta Paschy

Mateusza 26:19 A uczniowie uczynili tak, jak im polecił Jezus; i przygotowali Paschę.

Uczniowie postępując zgodnie ze wskazówkami Jezusa, przygotowali wieczerzę paschalną.

1. Posłuszeństwo: moc przestrzegania przykazań Bożych

2. Przygotowanie: przygotowanie się na to, do czego powołał nas Bóg

1. Jana 14:15 – „Jeśli mnie miłujecie, będziecie przestrzegać moich przykazań”.

2. Psalm 119:60 – „Śpieszę i nie zwlekam, aby przestrzegać Twoich przykazań”.

Mateusza 26:20 A gdy nastał wieczór, usiadł z Dwunastoma.

Ten fragment opisuje Jezusa zbierającego się ze swoimi uczniami na wieczerzę paschalną.

1: Przykład Jezusa, który łamał chleb z uczniami, uczy nas, jak ważne jest gromadzenie się razem z bliskimi i przyjaciółmi.

2: Spotkanie Jezusa z uczniami przypomina nam, abyśmy byli wdzięczni za nasze relacje i pielęgnowali je.

1: Dzieje Apostolskie 2:42-46 – Wczesny kościół gromadził się we wspólnocie i łamał chleb.

2: Psalm 133:1 – „Oto jak dobrze i miło, gdy bracia mieszkają w jedności!”

Mateusza 26:21 A gdy jedli, powiedział: Zaprawdę powiadam wam, że jeden z was mnie zdradzi.

Uczniowie zostali ostrzeżeni przed jednym z nich, który zdradzi Jezusa.

1 – Wezwanie do pokuty: nauka na podstawie zdrady uczniów

2 – Wezwanie do wierności: bycie wiernym pomimo trudnych okoliczności

1 – Łukasza 22:21-22? Oto ręka tego, który mnie zdradza, jest ze mną na stole. I prawdziwie Syn Człowieczy odchodzi, jak zostało postanowione. Biada jednak temu człowiekowi, przez którego został wydany!??

2 – Jana 13:21-30? Kiedy Jezus to powiedział, zmartwił się na duchu, złożył świadectwo i rzekł: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, że jeden z was mnie zdradzi.

Mateusza 26:22 I bardzo się zasmucili, i każdy z nich zaczął do niego mówić: Panie, czy to ja?

Uczniowie przepełnieni smutkiem zapytali Jezusa, czy ma na myśli ich, gdy wspomniał, że jeden z nich Go zdradzi.

1. Siła autorefleksji: stawienie czoła własnym niepowodzeniom

2. Życie pełne współczucia: okazywanie miłosierdzia w naszych relacjach

1. Filipian 3:12-14 - Nie żebym już to osiągnął lub stał się doskonały, ale dążę do tego, aby uchwycić się tego, po co zostałem pochwycony przez Chrystusa Jezusa. Bracia, nie uważam, że już to osiągnąłem; ale jedno czynię: zapominając o tym, co za mną, i sięgając ku temu, co przede mną, dążę do celu, po nagrodę Bożego powołania w górę w

Chrystusie Jezusie.

2. Jakuba 5:16 - Wyznawajcie więc sobie nawzajem grzechy i módlcie się jeden za drugiego, abyście odzyskali zdrowie. Skuteczna modlitwa sprawiedliwego człowieka może wiele zdziałać.

Mateusza 26:23 A on odpowiadając, rzekł: Kto ze mną macza rękę w naczyniu, ten mnie wyda.

Jezus przepowiedział, że jeden z jego uczniów go zdradzi.

1. Zdrady i nadszarpnięte zaufanie: studium Mateusza 26:23

2. Konsekwencje zdrady: nauka na podstawie zdrady Jezusa z Ewangelii według Mateusza 26:23

1. Jana 13:21-26 – Jezus przepowiada swoją zdradę.

2. Psalm 41:9 – Zdrada przyjaciela.

Mateusza 26:24 Syn Człowieczy odchodzi, jak o nim napisano; lecz biada temu człowiekowi, przez którego Syn Człowieczy zostanie wydany! dobrze by było dla tego człowieka, gdyby się nie narodził.

Ten fragment ostrzega przed zdradzeniem Jezusa, gdyż byłoby lepiej, gdyby ten człowiek się nigdy nie narodził.

1. Koszt zdrady: jak uniknąć losu gorszego niż śmierć

2. Niebezpieczeństwa odwrócenia się od Jezusa

1. Łk 22:22 – „I zaprawdę Syn Człowieczy odchodzi, jak postanowiono. Biada jednak temu człowiekowi, przez którego zostanie wydany!”

2. Izajasz 53:3 – „Wzgardzony i odrzucony przez ludzi, mąż boleści i doświadczony w smutku. I jakby zakryliśmy przed nim nasze oblicze; wzgardzony był i nie zważaliśmy na niego”.

Mateusza 26:25 Wtedy Judasz, który go wydał, odpowiedział i rzekł: Nauczycielu, czy to ja? On mu odpowiedział: Tyś powiedział.

Judasz zapytał Jezusa, czy to on Go zdradzi. Jezus potwierdził, że to był on.

1. Życie w uczciwości: zrozumienie konsekwencji zdrady

2. Łaska Jezusa: współczucie pomimo zdrady

1. Psalm 55:12-14 ? albo nie będzie to wróg, który mi urąga; wtedy mógłbym to znieść. Nie jest to też przeciwnik, który wywyższa się przeciwko mnie; wtedy bym się przed nim ukrył. Ale to byłeś ty, mąż równy mi, mój przewodnik i mój znajomy. Posłuchaliśmy razem słodkiej rady i razem udaliśmy się do domu Bożego.

2. Rzymian 2:4 „Albo gardzisz bogactwem jego dobroci, wyrozumiałości i cierpliwości, nie wiedząc, że dobroć Boża skłania cię do pokuty?”

Mateusza 26:26 A gdy jedli, Jezus wziął chleb, pobłogosławił, połamał, dał uczniom i powiedział: Bierzcie, jedzcie; To jest moje ciało.

Ten fragment wyjaśnia, jak Jezus pobłogosławił chleb i dał go do jedzenia swoim uczniom, mówiąc, że jest to Jego Ciało.

1. Jezus jest chlebem życia: odkrywanie znaczenia Jezusa? − Ofiara

2. Spożywanie Chleba Życia: jak przyjąć Boga? Dar zbawienia

1. Jana 6:35 - ? Esus rzekł do nich: Jestem chlebem życia; kto do mnie przychodzi, nie będzie łaknął, a kto we mnie wierzy, nigdy pragnąć nie będzie. €?

2. Izajasz 55:1-3 - ? ome, wszyscy spragnieni, przyjdźcie do wód; a kto nie ma pieniędzy, niech przyjdzie, kupi i je! Przyjdź, kup wino i mleko bez pieniędzy i bez ceny. Dlaczego wydajecie swoje pieniądze na to, co nie jest chlebem, a swoją pracę na to, co nie nasyca? Słuchajcie mnie pilnie i jedzcie to, co dobre, i rozkoszujcie się bogatym jedzeniem.

Mateusza 26:27 A on wziął kielich, podziękował i dał im, mówiąc: Pijcie z niego wszyscy;

Jezus podzielił się kielichem zbawienia ze swoimi uczniami i nakazał im, aby go spożywali.

1. Kielich zbawienia: picie z Bożych obietnic

2. Odpowiedź na nasze pragnienie: doświadczenie miłości Jezusa poprzez kielich

1. Izajasz 55:1 - ? □ ome, wszyscy spragnieni, przyjdźcie do wód; a kto nie ma pieniędzy, niech przyjdzie, kupi i je! Przyjdź, kup wino i mleko bez pieniędzy i bez ceny. ??

2. Psalm 116:13 - ? □ podniesie kielich zbawienia i będzie wzywał imienia Pana.??

Mateusza 26:28 To jest bowiem moja krew Nowego Testamentu, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów.

Ten fragment mówi o ofierze Jezusa dla przebaczenia grzechów.

1: Jezus, Baranek Boży – Jego niesamowity dar łaski i miłosierdzia.

2: Jezus, Sługa Cierpiący – Jego ostateczny akt miłości i oddania.

1: Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2: Efezjan 1:7 - W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski Bożej.

Mateusza 26:29 Ale powiadam wam: Nie będę odtąd pić tego owocu winorośli aż do owego dnia, kiedy będę go pił nowy z wami w królestwie mego Ojca.

Fragment ten mówi o obietnicy Jezusa, że nie będzie pił owocu winorośli, dopóki nie wypije go na nowo w Królestwie swego Ojca.

1. Nadzieja nieba: obiecany powrót Jezusa

2. Znajdowanie siły w czasach trudności: słowa Jezusa pocieszającego

1. Objawienie 21:1-4 – Obietnica Nowego Nieba i Nowej Ziemi

2. Izajasz 25:6-9 – Pan otrze łzy ze wszystkich twarzy

Mateusza 26:30 A gdy odśpiewali hymn, wyszli na Górę Oliwną.

Po odśpiewaniu hymnu Jezus wraz z uczniami udał się na Górę Oliwną.

1. Znaczenie modlitwy i uwielbienia w naszym życiu

2. Zrozumienie znaczenia Góry Oliwnej w życiu Jezusa

1. Marka 14:26: „A po odśpiewaniu hymnu wyszli na Górę Oliwną”.

2. Łk 22:39: „Potem wyszedł i udał się według swego zwyczaju na Górę Oliwną, a poszli za Nim także uczniowie”.

Mateusza 26:31 Wtedy rzekł do nich Jezus: Wszyscy zgorszycie się z mojego powodu tej nocy, bo napisano: Uderzę pasterza, a owce trzody rozproszą się.

Jezus mówi swoim uczniom, że zgorszą się z Jego powodu i że jest napisane, że pasterz zostanie uderzony, a owce stada się rozproszą.

1. Rozproszenie owiec: refleksja nad Mateuszem 26:31

2. Zrozumienie uderzenia pasterza: A o wierze i wytrwałości

1. Zachariasz 13:7 - ? Zbudź się, mieczu, przeciwko mojemu pasterzowi i przeciw człowiekowi, który jest moim bliźnim, mówi Pan Zastępów: Uderz pasterza, a rozproszą się owce, a ja zwrócę rękę moją na najmłodszych.

2. Hebrajczyków 13:20 - ? czyżby Bóg pokoju, który przez krew wiecznego przymierza wyprowadził z martwych naszego Pana Jezusa, wielkiego pasterza owiec?

Mateusza 26:32 Ale gdy zmartwychwstanę, pójdę przed wami do Galilei.

Jezus mówi swoim uczniom, że zmartwychwstanie i pójdzie przed nimi do Galilei.

1. Siła nadziei i wiary: zmartwychwstanie Jezusa i nasza droga wiary

2. Obietnica Chrystusa Zmartwychwstałego: zrozumienie i zastosowanie nadziei zmartwychwstania

1. Rzymian 8:24-25 – W tej nadziei zostaliśmy zbawieni. Nadzieja, którą widać, nie jest nadzieją. Bo kto ma nadzieję na to, co widzi? Jeśli jednak pokładamy nadzieję w tym, czego nie widzimy, czekamy na to z cierpliwością.

2. 1 Koryntian 15:13-14 - Ale jeśli nie ma zmartwychwstania, to nawet Chrystus nie zmartwychwstał. A jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie i daremna jest wasza wiara.

Mateusza 26:33 Odpowiedział Piotr i rzekł mu: Choćby wszyscy zgorszyli się z twojego powodu, ja jednak nigdy się nie zgorszę.

Piotr wyraża swoją niezachwianą lojalność wobec Jezusa pomimo groźby opuszczenia przez wszystkich.

1. Trwanie w wierze: pozostawanie oddanym Jezusowi nawet w trudnych czasach

2. Lojalność wobec Jezusa: Piotr? Przykład niezachwianego zaangażowania

1. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zatem ufnością w to, czego się spodziewamy i pewnością w tym, czego nie widzimy.

2. Rzymian 12:9 – Miłość musi być szczera. Nienawidź zła; trzymać się tego, co dobre.

Mateusza 26:34 Odpowiedział mu Jezus: Zaprawdę powiadam ci, że tej nocy, zanim kogut zapieje, trzykroć się mnie wyprzesz.

Jezus ostrzega Piotra przed nieuchronnym zaparciem się Go, zanim kogut zapieje.

1: Nie spiesz się w swoich zobowiązaniach wobec Boga

2: Prawdziwa wiara nie wyraża się w słowach, ale w działaniu

1: Jakuba 2:17-18 – „Tak i wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa, będąc sama. Tak, ktoś może powiedzieć: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki. Okaż mi wiarę swoją bez uczynków, a ja ci pokażę wiarę na podstawie moich uczynków.”

2: Przysłów 14:23 – „W każdej pracy jest zysk, ale mówienie warg prowadzi tylko do nędzy”.

Mateusza 26:35 Rzekł mu Piotr: Choćbym miał umrzeć z tobą, nie zaprę się ciebie. Podobnie mówili wszyscy uczniowie.

Uczniowie zadeklarowali swoją niezachwianą wierność Jezusowi, nawet jeśli oznacza to śmierć.

1: Nie możemy bać się stanąć w obronie naszej wiary bez względu na cenę.

2: Pozostańmy oddani Jezusowi i Jego naukom.

1: Rzymian 8:31-39 – Jeśli Bóg jest za nami, któż może być przeciwko nam?

2: Filipian 1:21 - Bo dla mnie żyć to Chrystus, a umrzeć to zysk.

Mateusza 26:36 Wtedy Jezus przychodzi z nimi do miejsca zwanego Getsemane i mówi uczniom: Usiądźcie tutaj, a ja pójdę i będę się tam modlił.

Jezus zabrał swoich uczniów do miejsca zwanego Getsemane i poprosił ich, aby czekali na Niego, podczas gdy On będzie się modlił.

1. Moc modlitwy: uczenie się na przykładzie Jezusa

2. Siła Jego obecności: zaufanie Bogu w chwilach próby

1. Psalm 139:7-10 – Dokąd odejdę od Twojego Ducha? Albo dokąd ucieknę przed obliczem

twoim?

2. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; będą chodzić i nie ustaną.

Mateusza 26:37 I wziął z sobą Piotra oraz dwóch synów Zebedeusza i zaczął się smucić i bardzo przygnębiać.

Uczniowie Jezusa towarzyszyli mu, gdy stawał się smutny i ociężały.

1: Jezus pokazuje nam, że można w życiu odczuwać smutek i rozpacz i że nie powinniśmy się wstydzić szukać pocieszenia u przyjaciół i rodziny.

2: Jezus pokazuje nam, jak ważne jest posiadanie w życiu ludzi, którzy nas wspierają w trudnych chwilach.

1: Kaznodziei 4:9-10 – ? □ wo są lepsi niż jeden, bo mają dobrą nagrodę za swój trud. Bo jeśli upadną, jeden podniesie swego bliźniego. Ale biada samotnemu, gdy upadnie i nie ma innego, kto by go podniósł!??

2: Przysłów 17:17 – ? □ przyjaciel kocha przez cały czas, a brat rodzi się w przeciwnościach losu.??

Mateusza 26:38 Wtedy rzekł do nich: Dusza moja jest bardzo smutna aż do śmierci. Pozostańcie tu i czuwajcie ze mną.

Jezus wyraża swój głęboki smutek i prosi swoich uczniów, aby pozostali i czuwali z Nim.

1. Moc prawdziwej społeczności — jak prośba Jezusa, aby Jego uczniowie pozostali i czuwali z Nim, uczy nas o sile wspólnoty

2. Głębia miłości Jezusa — jego prośba, aby uczniowie pozostali i czuwali przy Nim, ukazuje wielkość Jego współczucia

1. Psalm 23:4 - Choćbym szedł doliną cienia śmierci, zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną; Twoja laska i Twoja laska, one mnie pocieszają.

2. Hebrajczyków 13:5 – Trzymajcie swoje życie wolne od miłości do pieniędzy i

poprzestawajcie na tym, co macie, bo on powiedział: Nigdy Cię nie opuszczę ani nie opuszczę.

Mateusza 26:39 I odszedł trochę dalej, upadł na twarz i modlił się, mówiąc: Ojcze mój, jeśli to możliwe, niech mnie ten kielich minie; wszakże nie jak ja chcę, ale jak ty.

Jezus modlił się do Boga, prosząc, aby został odjęty od Niego kielich cierpienia, ale aby wypełniła się Jego wola, a nie wola Jezusa.

1. Życie w poddaniu: zrozumienie woli Bożej

2. Życie ukrzyżowane: doświadczenie cierpienia Boga

1. Filipian 2:8-11 - Jezus uniżył samego siebie i stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

2. Izajasz 53:10-12 – Jednak wolą Pana było zmiażdżenie go i przysporzenie mu cierpień, i chociaż Pan złożył jego życie w ofierze za grzech, ujrzy swoje potomstwo i przedłuży swoje dni, a wola Pan będzie prosperował w jego ręku.

Mateusza 26:40 I przychodzi do uczniów, zastaje ich śpiących i mówi Piotrowi: Cóż, jednej godziny nie mogliście czuwać ze mną?

Uczniowie nie czuwali przy Jezusie, gdy był w potrzebie.

1. Musimy być czujni w wierze, gotowi nie czuwać przy Jezusie pomimo trudności.

2. Musimy być przy Jezusie nawet w najtrudniejszych chwilach, aby okazać Mu nasze oddanie i oddanie.

1. Efezjan 6:10-18 – Załóżcie pełną zbroję Bożą, abyście mogli przeciwstawić się planom diabła.

2. Rzymian 12:12 – Radujcie się nadzieją, bądźcie cierpliwi w uciskach, bądźcie nieustanni w modlitwie.

Mateusza 26:41 Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie. Duch wprawdzie jest ochoczy, ale ciało słabe.

Werset ten zachęca nas do czuwania i modlitwy, aby uniknąć pokus i utrzymać ducha ochoczego pomimo naszej słabej ludzkiej natury.

1. „Moc modlitwy: wzmacnianie się przed pokusą”

2. „Czuwajcie i módlcie się: dbajcie o siebie w obliczu pokus”

1. Jakuba 4:7 – „Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was”.

2. 1 Koryntian 10:13 - „Nie spotkała was żadna pokusa inna niż ludzka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad siły wasze, ale wraz z pokusą wskaże też drogę wyjścia, abyście mogli to znieść.”

Mateusza 26:42 Odszedł znowu po raz drugi i modlił się, mówiąc: Ojcze mój, jeśli nie może mnie ten kielich minąć, żebym go nie wypił, niech się stanie wola twoja.

Jezus modlił się do Boga i przyjął Jego wolę, nawet jeśli oznaczało to wypicie kielicha cierpienia.

1. „Kielich cierpienia: przyjęcie woli Bożej”

2. „Moc modlitwy: nauka poddania się planowi Bożemu”

1. Jakuba 4:13-15 – „Chodźcie teraz wy, którzy mówicie: ? □ dzisiaj lub jutro pójdziemy do takiego a takiego miasta, spędzimy tam rok, będziemy kupować, sprzedawać i osiągać zysk? nie wiesz, co będzie jutro. Bo czym jest twoje życie? To nawet para, która pojawia się na krótki czas, a potem znika. Zamiast tego powinieneś powiedzieć: „Jeśli Pan zechce, będziemy żyć i robić to czy tamto” .??

2. Rzymian 12:1-2 - Proszę was zatem, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, przyjemną Bogu, co jest waszą rozsądną służbą. I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście mogli przekonać się, jaka jest dobra, przyjemna i doskonała wola Boża.

Mateusza 26:43 I przyszedł, i znów zastał ich śpiących, bo oczy ich były ociężałe.

Jezus ponownie zastał swoich uczniów śpiących, pomimo zmęczenia.

1.? □ e Gotowy: Bądź czujny i czujny?

2.? □ e Wierni: Pamiętanie o Jezusie?Ofiarę?

1. Izajasz 40:31 - ? a ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

2. Hebrajczyków 11:1 - ? Czy wiara jest istotą rzeczy, na które mamy nadzieję, dowodem rzeczy niewidzialnych?

Mateusza 26:44 I pozostawił ich, odszedł znowu i modlił się po raz trzeci, powtarzając te same słowa.

Jezus modlił się trzykrotnie w Ogrodzie Getsemane, za każdym razem powtarzając te same słowa.

1. Moc modlitwy: przykład Jezusa w ogrodzie Getsemane

2. Pocieszenie wynikające z powtarzania modlitwy: przykład Jezusa w ogrodzie Getsemani

1. Filipian 4:6-7 - ? Nie zamartwiajcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

2. Jakuba 5:16 – ? □ Wyznawajcie więc sobie nawzajem grzechy i módlcie się jedni za drugich, abyście odzyskali zdrowie. Modlitwa sprawiedliwego człowieka ma wielką moc, gdyż działa.

Mateusza 26:45 Potem przychodzi do swoich uczniów i mówi im: Śpijcie już i odpocznijcie, oto bliska godzina i Syn Człowieczy zostanie wydany w ręce grzeszników.

Jezus idzie do swoich uczniów i mówi im, aby odpoczęli, gdyż godzina Jego zdrady jest bliska.

1. Znaczenie odpoczynku w czasach próby

2. Zrozumienie i przyjęcie planu Bożego

1. Psalm 4:8 – W pokoju będę się kładł i spał; bo tylko Ty, Panie, spraw, abym mieszkał bezpiecznie.

2. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

Mateusza 26:46 Wstańcie, chodźmy: oto blisko jest ten, który mnie wydaje.

Ten fragment mówi o nieuchronnej zdradzie Jezusa.

1. Siła Jezusa w obliczu zdrady

2. Moc przebaczenia w obliczu przeciwności losu

1. Izajasz 43:2 – „Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą, a przez rzeki nie zaleją cię; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali .”

2. Jana 14:27 – „Pokój zostawiam wam, mój pokój daję wam. Nie tak jak świat daje, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka”.

Mateusza 26:47 A gdy on jeszcze mówił, oto przyszedł Judasz, jeden z Dwunastu, a z nim wielka zgraja z mieczami i kijami od arcykapłanów i starszych ludu.

Judasz, jeden z dwunastu uczniów Jezusa, przybył z dużym tłumem złożonym z arcykapłanów i starszych ludu, uzbrojonego w miecze i kije.

1. Zdrada Judasza: niebezpieczeństwo kompromisu w sprawie wiary

2. Niezmiennie w trudnych czasach: wnioski z aresztowania Jezusa

1. 1 Koryntian 10:13 – „Żadna pokusa nie spotkała was poza tą, która jest wspólna dla ludzi. A Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad to, co możecie znieść. Ale gdy będziecie kuszeni, On też da wam wyjście, abyś mógł to znieść.”

2. Psalm 37:5-7 – „Powierz Panu swoją drogę, zaufaj Mu, a On to uczyni: On sprawi, że twoja sprawiedliwość zajaśnieje jak zorza poranna, a sprawiedliwość twojej sprawy jak słońce w południe. Zachowaj spokój przed Panie, czekaj na niego cierpliwie i nie martw się, gdy ludziom powodzi się na drodze i gdy realizują swoje niegodziwe zamysły.

Mateusza 26:48 A ten, który go wydał, dał im znak, mówiąc: Kogokolwiek pocałuję, ten jest; trzymajcie go mocno.

Jezus poucza swoich uczniów, aby rozpoznali zdrajcę po znaku.

1. Zdrada Jezusa: zrozumienie znaczenia wskazówek Jezusa. 2. Odkrycie mocy miłości Jezusa pomimo zdrady.

1. Jana 3:16 - Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. 2. Łk 22:48 – Jezus mu rzekł: ? □ udas, czy pocałunkiem zdradzasz Syna Człowieczego???

Mateusza 26:49 I zaraz przyszedł do Jezusa i rzekł: Witaj, mistrzu; i pocałował go.

Uczeń Jezusa, Judasz, przywitał Jezusa pocałunkiem.

1. Siła pocałunku: czego możemy się nauczyć od Judasza?

2. Zdrada w ogrodzie: zrozumienie działań Judasza.

1. Łukasza 22:47-48, ? A gdy on jeszcze mówił, oto mnóstwo ludzi, a także ten, którego zwano Judaszem, jeden z Dwunastu, szedł przed nimi i zbliżył się do Jezusa, aby go pocałować. Ale Jezus mu odpowiedział: Judaszu, pocałunkiem wydajesz Syna Człowieczego???

2. 2 Koryntian 11:14, ? i nie ma w tym nic dziwnego; albowiem sam szatan zostaje przemieniony w anioła światłości.

Mateusza 26:50 I rzekł mu Jezus: Przyjacielu, po co przyszedłeś? Potem przyszli, położyli ręce na Jezusa i wzięli go.

Jezus zostaje zdradzony i aresztowany.

1: Jezus jest wzorem miłości i przyjaźni nawet w obliczu zdrady.

2: Jezus jest przykładem tego, jak pozostać wiernym Bogu pomimo trudnych okoliczności.

1: Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

17 Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby świat potępił; lecz aby świat przez Niego został zbawiony.

2: Jakuba 1:2-4 - Bracia moi, uważajcie to za radość, gdy wpadacie w rozmaite pokusy;

3 Wiedząc o tym, że wypróbowywanie wiary waszej wywołuje cierpliwość.

4 Ale cierpliwość niech będzie dziełem doskonałym, abyście byli doskonali i zdrowi, nie pragnąc niczego.

Mateusza 26:51 A oto jeden z nich, który był z Jezusem, wyciągnął rękę, dobył miecza i uderzył sługę arcykapłana i odciął mu ucho.

Jezus zabronił uczniom używać przemocy, aby go chronić.

1: Nie możemy szybko uciekać się do przemocy, aby rozwiązać nasze problemy.

2: Naśladuj przykład Jezusa, nadstawiając drugi policzek w trudnych sytuacjach.

1: Rzymian 12:17-21 – Nikomu złem za zło nie odpłacajcie, ale starajcie się czynić to, co godne w oczach wszystkich. Jeśli to możliwe, o ile to od Ciebie zależy, żyj ze wszystkimi w pokoju.

2: Mateusza 5:38-42 – Słyszeliście, że powiedziano? Oko za oko i ząb za ząb. Ale Ja wam powiadam: Nie stawiajcie oporu złemu. A jeśli cię ktoś uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi.

Mateusza 26:52 Wtedy rzekł do niego Jezus: Włóż znowu swój miecz na jego miejsce, bo wszyscy, którzy za miecz chwytają, od miecza zginą.

Jezus mówi uczniowi, aby odłożył miecz, ostrzegając ich, że ci, którzy chwytają za miecz, zginą od niego.

1. Nasze działania mają konsekwencje – Przysłów 16:18

2. Nadstawianie drugiego policzka – Mateusza 5:38-39

1. Rzymian 12:19-21

2. Jakuba 4:1-3

Mateusza 26:53 Czy myślisz, że nie mogę teraz modlić się do mojego Ojca, a on wkrótce da mi więcej niż dwanaście legionów aniołów?

Ten fragment ilustruje moc Jezusa, który stwierdza, że może wezwać swego Ojca, aby wysłał mu więcej niż dwanaście legionów aniołów.

1. Moc modlitwy: uczenie się na przykładzie Jezusa

2. Miejcie wiarę w Wszechmogącego: polegajcie na Bożej mocy i sile

1. Łk 18,27 – Jezus odpowiada bogatemu władcy, który pytał, co ma czynić, aby odziedziczyć życie wieczne: ? □ niemożliwe jest u człowieka, możliwe jest u Boga.??

2. Efezjan 3:20 - ? □ dzięki temu, który może uczynić o wiele więcej niż wszystko, o co prosimy lub o czym myślimy, zgodnie z mocą działającą w nas.

Mateusza 26:54 Ale jak wtedy wypełnią się Pisma, że tak się stać musi?

Jezus odwołuje się do Pisma Świętego, aby wyjaśnić, że coś musi się wydarzyć, aby proroctwo się wypełniło.

1. Moc proroctwa: jak Słowo Boże wypełnia nasze życie

2. Życie zgodnie z Pismem: jak możemy urzeczywistnić proroctwa

1. Izajasz 46:10-11 – Od początku, od czasów starożytnych, oznajmiam koniec, co jeszcze ma nadejść. Mówię, ? Twój cel zostanie utrzymany i zrobię wszystko, co mi się podoba. ??

2. Galacjan 3:8 - Pismo Święte przewidziało, że Bóg usprawiedliwi pogan przez wiarę i z wyprzedzeniem ogłosiło ewangelię Abrahamowi: ? Wszystkie narody będą błogosławione przez ciebie.??

Mateusza 26:55 W tej samej godzinie Jezus rzekł do tłumów: Wyszliście jak na złodzieja z mieczami i kijami, aby mnie pojmać? Codziennie siedziałem z wami, ucząc w świątyni, a nie trzymaliście się mnie.

Jezus piętnuje hipokryzję tłumów, które aresztowały Go w taki sam sposób, w jaki zrobiłyby to złodziejowi, gdy codziennie otwarcie nauczał w świątyni.

1. Niebezpieczeństwo hipokryzji: jak Jezus potępił tłumy za ich niesprawiedliwe czyny

2. Sprawiedliwość Boża: jak Jezus słusznie potępiał tłumy za ich zło

1. Mateusza 23:27-28 – „Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy, bo podobni jesteście do grobów pobielanych, które wprawdzie na zewnątrz wyglądają pięknie, ale wewnątrz są pełne kości trupich i wszelkiej nieczystości. Mimo to i wy na zewnątrz wydajecie się ludziom sprawiedliwi, lecz wewnątrz jesteście pełni obłudy i nieprawości”.

2. Rzymian 2:1-3 – „Dlatego jesteś niewybaczalny, człowiecze, kimkolwiek jesteś, który sądzisz; bo jeśli sądzisz innego, sam siebie potępiasz; bo ty, który sądzisz, czynisz to samo. Ale jesteśmy pewni, że wyrok Boga jest zgodne z prawdą przeciwko tym, którzy takie rzeczy popełniają. I myślisz tak, człowiecze, który osądzasz tych, którzy takie rzeczy czynią, a sam to robisz, że unikniesz sądu Bożego?

Mateusza 26:56 Ale to wszystko się stało, aby wypełniły się Pisma proroków. Wtedy wszyscy uczniowie opuścili go i uciekli.

W tym fragmencie opisano, jak uczniowie opuścili Jezusa, aby wypełnić proroctwa Starego Testamentu.

1. „Niezmiennie w obliczu przeciwności losu: lekcje od uczniów i Jezusa”

2. „Wypełnienie planu Bożego: uczniowie, Jezus i Pisma Proroków”

1. Psalm 22:1-31 - Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?

2. Izajasz 53:5 - Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

Mateusza 26:57 A ci, którzy pochwycili Jezusa, zaprowadzili go do arcykapłana Kajfasza, gdzie zebrali się uczeni w Piśmie i starsi.

Jezus zostaje wzięty do niewoli i przyprowadzony do arcykapłana Kajfasza, któremu towarzyszą uczeni w Piśmie i starsi.

1. Znaczenie aresztowania Jezusa – co to znaczy zostać aresztowanym i postawionym przed sądem?

2. Znaczenie arcykapłana Kajfasza – jaki wpływ na historię Jezusa ma rola arcykapłana?

1. Jana 18:12-14 - Wtedy banda, dowódca i oficerowie żydowscy wzięli Jezusa, związali go i zaprowadzili najpierw do Annasza; był on bowiem teściem Kajfasza, który był w tym roku arcykapłanem.

2. Dzieje Apostolskie 4:5-7 - I stało się nazajutrz, że ich przełożeni i starsi, i uczeni w Piśmie, i arcykapłan Annasz, i Kajfasz, i Jan, i Aleksander, i wszyscy spośród krewni arcykapłana, zebrali się w Jerozolimie.

Mateusza 26:58 Ale Piotr poszedł za nim z daleka, aż do pałacu arcykapłana, wszedł i usiadł ze sługami, aby zobaczyć koniec.

Pomimo ryzyka Piotr poszedł za Jezusem do pałacu arcykapłana.

1. Możemy uczyć się od odwagi i wiary Piotra, aby podążać za Jezusem pomimo zagrożeń.

2. Nawet jeśli czujemy się oddaleni od Boga, wciąż możemy podjąć kroki, aby zbliżyć się do Niego.

1. Hebrajczyków 11:8-10 - Przez wiarę Abraham, gdy został wezwany, aby udać się na miejsce, które miał później otrzymać w dziedzictwo, usłuchał; i wyszedł, nie wiedząc, dokąd idzie.

2. Mateusza 14:29 - I rzekł: Przyjdź. A gdy Piotr wyszedł z łodzi, szedł po wodzie, aby pójść do Jezusa.

Mateusza 26:59 Arcykapłani, starsi i cała Rada szukali fałszywego świadectwa przeciwko Jezusowi, aby go zabić;

Arcykapłani i inne władze religijne zabiegały o fałszywe zeznania, aby skazać Jezusa na śmierć.

1. Niebezpieczeństwo fałszywych oskarżeń

2. Moc prawdy

1. Psalm 25:2-3 – „O mój Boże, Tobie ufam, niech się nie zawstydzę, niech nie weselą się nade mną moi wrogowie. Nikt, kto na Ciebie czeka, nie zostanie zawstydzony; wstydźcie się, którzy są bezmyślnie zdradzieccy.”

2. Przysłów 12:17 – „Kto mówi prawdę, daje uczciwe dowody, lecz fałszywy świadek wypowiada kłamstwo”.

Mateusza 26:60 Ale nie znaleźli; owszem, chociaż przyszło wielu fałszywych świadków, ale żadnego nie znaleźli. W końcu przyszło dwóch fałszywych świadków,

Arcykapłan i Sanhedryn mieli trudności ze znalezieniem świadków, którzy mogliby zeznawać przeciwko Jezusowi, i ostatecznie znaleźli dwóch fałszywych świadków.

1. Siła prawdy: nawet fałszywi świadkowie nie są w stanie obalić kłamstwa.

2. Znaczenie niezachwianej wiary, nawet w obliczu fałszywego świadectwa.

1. Psalm 119:160 – „Podsumowaniem Twoich słów jest prawda, a każdy z Twoich sprawiedliwych sądów trwa na wieki”.

2. Jana 8:44 – „Wy macie diabła za ojca i pożądliwości waszego ojca będziecie pełnić. On był zabójcą od początku i nie wytrwał w prawdzie, bo prawdy w nim nie ma. Kiedy mówi kłamstwo, od siebie mówi, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa”.

Mateusza 26:61 I rzekł: Ten powiedział: Mogę zburzyć świątynię Bożą i w trzy dni ją odbudować.

Arcykapłan oskarżył Jezusa o twierdzenie, że może zburzyć świątynię Bożą i odbudować ją w ciągu trzech dni.

1: Moc słów – jak słowa, które wypowiadamy, mają moc tworzenia i niszczenia.

2: Autorytet Jezusa – Boski autorytet Jezusa ukazany poprzez Jego słowa.

1: Jakuba 3:5-6 – „Tak i język jest członkiem małym, a jednak chlubi się wielkimi rzeczami. Jak wielki las płonie od tak małego ognia! A język jest ogniem, światem nieprawości (...) Język osadza się między naszymi członkami i plami całe ciało, podpalając całe życie i rozpalając piekło".

2: Przysłów 18:21 – „Śmierć i życie są w mocy języka, a ci, którzy go miłują, będą spożywać jego owoce".

Mateusza 26:62 I wstał najwyższy kapłan, i rzekł do niego: Nic nie odpowiadasz? cóż to za świadkowie przeciwko tobie?

Arcykapłan zadaje pytania Jezusowi, nie dając mu szansy na odpowiedź.

1: Nigdy nie powinniśmy pochopnie oceniać i zadawać pytań, nie dając ludziom szansy na odpowiedź.

2: Uważaj na słowa, które wypowiadamy, zwłaszcza gdy zwracamy się do kogoś, kto ma władzę.

1: Jakuba 1:19 – Wiedzcie o tym, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu.

2: Przysłów 18:13 - Jeśli ktoś daje odpowiedź, zanim usłyszy, jest to jego głupota i wstyd.

Mateusza 26:63 Ale Jezus milczał. A odpowiadając najwyższy kapłan, rzekł mu: Zaklinam cię na Boga żywego, abyś nam powiedział, czy jesteś Mesjaszem, Synem Bożym.

Arcykapłan zapytał Jezusa, czy jest Chrystusem, Synem Bożym, ale Jezus nie

odpowiedział.

1. W obliczu trudnych wyborów szukaj woli Bożej i ufaj Jego kierownictwu.

2. Nawet w najtrudniejszych okolicznościach możemy pozostać wierni planowi Bożemu wobec nas.

1. Jana 14:27 – „Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie jak świat daje, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka”.

2. Izajasz 26:3 – „Trzymasz w doskonałym pokoju tego, którego umysł jest skupiony na Tobie, ponieważ ufa Tobie”.

Mateusza 26:64 Odpowiedział mu Jezus: Ty powiedziałeś: wszakże powiadam wam: Odtąd ujrzycie Syna Człowieczego siedzącego po prawicy mocy i przychodzącego na obłokach niebieskich.

Jezus ogłasza swoją władzę i moc jako Syn Człowieczy.

1: Jezus jest Królem królów i Panem panów.

2: Jezus jest Mesjaszem, który powróci w obłokach.

1: Objawienie 19:11-16 – Jezus jest Królem królów i Panem panów.

2: Zachariasz 14:4-5 – Jezus przyjdzie z obłokami.

Mateusza 26:65 Wtedy najwyższy kapłan rozdarł swoje szaty, mówiąc: Mówił bluźnierstwo; po co nam jeszcze świadkowie? oto teraz słyszeliście jego bluźnierstwo.

Arcykapłan potępia Jezusa za bluźnierstwo.

1: Mów prawdę Bożą nawet wtedy, gdy jest to trudne.

2: Nie bój się bronić tego, w co wierzysz.

1: Jana 15:13 - Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

2:1 Koryntian 15:58 - Bądźcie więc, bracia moi umiłowani, niezłomni, niewzruszeni, zawsze obfitujący w dzieło Pańskie, wiedząc, że trud wasz w Panu nie jest daremny.

Mateusza 26:66 Co o tym sądzicie? Odpowiedzieli i rzekli: Winny jest śmierci.

Ten fragment opisuje werdykt oskarżycieli Jezusa, którzy uznali Go za winnego śmierci.

1. Cena bycia uczniem: ofiara Jezusa dla zbawienia ludzkości

2. Moc krzyża: zrozumienie śmierci i zmartwychwstania Jezusa

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Mateusza 26:67 Potem pluli mu w twarz i policzkowali go; a inni bili go dłońmi,

Jezus doświadczył upokorzenia i przemocy fizycznej.

1: Nie powinniśmy zapominać o cierpieniu Jezusa i o tym, jak chciał je dla nas przejść.

2: Powinniśmy starać się być pokorni i posłuszni Bogu nawet w chwilach próby.

1: Izajasz 50:6 „Oddałem swój grzbiet bijącym, a moje policzki wyrywającym włosy; nie zakrywałem swojej twarzy przed wstydem i pluciem”.

2: Hebrajczyków 12:2-3 „Patrząc na Jezusa, sprawcę i dokończyciela naszej wiary, który dla przygotowanej mu radości wycierpiał krzyż, nie bacząc na hańbę, i zasiadł po prawicy tronu Bożego .”

Mateusza 26:68 Mówiąc: Prorokuj nam, Chryste, kim jest ten, który cię uderzył?

W tym fragmencie omówiono drwiny z Jezusa przez Arcykapłana i jego sługę podczas jego procesu.

1: Przykład cierpliwości, pokory i przebaczenia Jezusa jest dla nas wzorem w trudnych czasach.

2: Możemy uczyć się z przykładu Jezusa dotyczącego odwagi i wiary w obliczu przeciwności losu.

1: Izajasz 53:7 - Był uciskany i uciskany, a nie otworzył ust swoich; prowadzony był jak baranek na rzeź i jak owca milczy przed tymi, którzy ją strzygą, tak nie otworzył ust swoich.

2:1 Piotra 2:21-23 - Na to powołani zostaliście, gdyż Chrystus cierpiał za was, zostawiając wam przykład, abyście wstępowali w jego ślady. ? Nie popełnił żadnego grzechu i w ustach jego nie znaleziono podstępu. Kiedy obrzucali go obelgami, nie zemścił się; gdy cierpiał, nie groził. Zamiast tego powierzył się temu, który sądzi sprawiedliwie.

Mateusza 26:69 A Piotr siedział na zewnątrz w pałacu, i przyszła do niego dzieweczka, mówiąc: I ty byłeś z Jezusem z Galilei.

Piotr zaparł się Jezusa trzy razy, a ten fragment mówi o trzecim zaparciu się.

1: Nasze działania mają konsekwencje i musimy uważać, aby prowadzić życie odzwierciedlające naszą wiarę.

2: Powinniśmy starać się zachować pokorę i nie wstydzić się głoszenia naszej wiary bez względu na naciski zewnętrzne.

1: 1 Jana 2:28 - A teraz, dzieci, trwajcie w nim; abyśmy gdy się objawi, mieli ufność i nie zostali zawstydzeni przed nim w czasie jego przyjścia.

2: Mateusza 10:33 - Ale kto by się mnie wyparł przed ludźmi, tego i ja się wyprę przed moim Ojcem, który jest w niebie.

Mateusza 26:70 Ale on zaparł się przed wszystkimi, mówiąc: Nie wiem, co mówisz.

W tym fragmencie jest mowa o trzykrotnym zaparciu się Jezusa przez Piotra.

1: W obliczu przeciwności losu musimy pozostać wierni naszej wierze i niewzruszenie trzymać się swoich przekonań.

2: Nigdy nie powinniśmy wstydzić się przyznać, że znamy Jezusa, nawet w obliczu presji lub niebezpieczeństwa.

1: Jana 16:33 – „To wam powiedziałem, abyście pokój we mnie mieli. Na świecie ucisk mieć będziecie. Ale bądźcie dobrej myśli; Ja zwyciężyłem świat.

2:1 Tymoteusza 6:12 - ? walcz w dobrym boju o wiarę. Uchwyć się życia wiecznego, do którego zostałeś powołany i o którym złożyłeś dobre wyznanie wobec wielu świadków.

Mateusza 26:71 A gdy wyszedł na przedsionek, ujrzała go inna służąca i powiedziała do tych, którzy tam byli: I ten był z Jezusem z Nazaretu.

Służąca rozpoznała w Piotrze tego, który był z Jezusem z Nazaretu.

1: Zawsze powinniśmy naśladować Jezusa, nawet jeśli ludzie nas z tego nie rozpoznają.

2: Możemy stanąć w obronie naszej wiary nawet w obliczu krytyki.

1: Mateusza 10:32-33? Dlatego kto się przyzna do mnie przed ludźmi, do tego i ja przyznam się przed moim Ojcem, który jest w niebie. Ale kto się mnie wyprze przed ludźmi, tego i Ja się wyprę przed moim Ojcem, który jest w niebie. ??

2: Filipian 1:27-28? Tylko niech wasze postępowanie będzie godne ewangelii Chrystusowej, abym, czy przyjdę i zobaczę was, czy też będę nieobecny, słyszał o waszych sprawach, abyście trwali w jednym duchu, jednomyślnie walcząc wspólnie o wiarę ewangelia.??

Mateusza 26:72 I znowu zaprzeczył pod przysięgą: Nie znam tego człowieka.

Piotr trzykrotnie wyparł się Jezusa, nawet po złożeniu przysięgi.

1. Niebezpieczeństwo zaparcia się Chrystusa – jak możemy uniknąć tego samego błędu, który popełnił Piotr.

2. Moc łaski Bożej – jak Jezus przebaczył Piotrowi pomimo jego zaprzeczeń.

1. Rzymian 10:9-10 - Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

2. 1 Jana 1:9 - Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.

Mateusza 26:73 A po chwili podeszli do niego stojący i rzekli do Piotra: Na pewno i ty jesteś jednym z nich; bo twoja mowa cię zdradza.

Piotr trzykrotnie wypiera się Jezusa, gdy zostaje zidentyfikowany jako jeden z jego uczniów.

1: Nie bądź jak Piotr – stój mocno w swojej wierze i przekonaniach.

2: Bądź odważny w obliczu przeciwności losu i nie bój się mówić głośno.

1: Jozuego 1:9 – „Czyż ci nie rozkazałem? Bądź silny i odważny. Nie bój się i nie lękaj się, bo Pan, Bóg twój, jest z tobą, gdziekolwiek się udasz”.

2: Hebrajczyków 10:35 – „Nie porzucajcie więc ufności waszej, która ma wielką nagrodę”.

Mateusza 26:74 Wtedy zaczął przeklinać i przysięgać, mówiąc: Nie znam tego człowieka. I od razu załoga kogutów.

Ten fragment opisuje trzykrotne zaparcie się Jezusa przez Piotra, zanim kogut zapiał.

1. Niebezpieczeństwo zaparcia się Chrystusa: analiza zaparcia się Piotra

2. Siła pojedynczej chwili: znaczenie wyczucia czasu w zaparciu się Piotra

1. Mateusza 26:31-35 – Jezus przepowiada zaparcie się Piotra

2. 1 Piotra 5:8 – Bądźcie czujni i trzeźwi, wasz wróg diabeł krąży wokół jak lew ryczący,

szukając kogo pożreć.

Mateusza 26:75 I wspomniał Piotr na słowo Jezusa, który mu powiedział: Zanim kogut zapieje, trzykroć się mnie wyprzesz. I wyszedł, i gorzko zapłakał.

Piotr trzykrotnie zaparł się Jezusa, pomimo ostrzeżeń, jakie mu dał Jezus.

1: Musimy uczyć się na błędach Piotra i pozostać niezachwiani w naszej wierze, nawet w trudnych sytuacjach.

2: Kiedy Jezus nas przed czymś ostrzega, ważne jest, aby potraktować to poważnie i zaufać Jego kierownictwu.

1: Łk 22:31-32 – „I rzekł Pan: ? □ imon, Szymonie! Rzeczywiście szatan prosił za wami, aby was przesiać jak pszenicę. Ale ja modliłem się za was, aby nie ustała wasza wiara a kiedy wrócicie do Mnie, wzmocnijcie swoich braci.

2: Jakuba 1:12 – „Błogosławiony mąż, który wytrwa w pokusie, bo gdy zostanie uznany, otrzyma koronę życia, którą obiecał Pan tym, którzy go miłują.”

Mateusza 27 to dwudziesty siódmy rozdział Ewangelii Mateusza, który koncentruje się na wydarzeniach poprzedzających ukrzyżowanie, śmierć i pogrzeb Jezusa włącznie.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od zdrady i procesu Jezusa (Mateusz 27:1-26). Judasz Iskariota, jeden z uczniów Jezusa, żałuje swojej zdrady i zwraca arcykapłanom trzydzieści srebrników. Przytłoczony poczuciem winy Judasz wiesza się. Tymczasem Jezus zostaje postawiony przed Piłatem, namiestnikiem rzymskim. Chociaż Piłat nie znajduje w Nim żadnej winy, ulega naciskom tłumu i zamiast Jezusa uwalnia Barabasza – notorycznego przestępcę. Piłat następnie nakazuje ubiczowanie Jezusa i wydanie go na ukrzyżowanie.

Akapit drugi: Żołnierze drwią i znęcają się nad Jezusem, zanim zaprowadzili Go na Golgotę na ukrzyżowanie (Mt 27:27-44). Ubierają Go w szkarłatną szatę i koronują cierniami, wyśmiewając Go jako króla żydowskiego. Jezus wraz z dwoma przestępcami zostaje przybity do krzyża pomiędzy nimi. Przechodnie przyłączają się do naśmiewania się z Niego, podczas gdy przywódcy religijni kwestionują Jego twierdzenia, że jest w stanie się zbawić. Ciemność zapada nad krainą od południa do trzeciej po południu.

3. akapit: Kiedy Jezus wydał swoje ostatnie tchnienie na krzyżu (Mateusz 27:45-66), następuje trzęsienie ziemi, otwierają się grobowce i niektórzy zmarli święci zostają wskrzeszeni. Setnik wyznaje, że rzeczywiście „to był Syn Boży”. Józef z Arymatei — uczeń

potajemnie naśladujący Jezusa — odważnie prosi Piłata o pozwolenie na przejęcie ciała Jezusa w celu pochówku. Józef owija je w czyste płótno i umieszcza w swoim nowym grobowcu wykutym w skale, podczas gdy Maria Magdalena i inna Maria obserwują.

W podsumowaniu,

Rozdział dwudziesty siódmy Ewangelii Mateusza przedstawia wyrzuty sumienia i samobójstwo Judasza, proces Jezusa przed Piłatem, Jego ukrzyżowanie wraz z przestępcami oraz ostateczną śmierć i pogrzeb.

Żołnierze drwią z Jezusa, znieważają Go i prowadzą na Golgotę na ukrzyżowanie. Ciemność spowija ziemię, podczas gdy przechodnie drwią z Niego, a przywódcy religijni kwestionują Jego twierdzenia.

Gdy Jezus umiera na krzyżu, następuje trzęsienie ziemi, otwierają się grobowce, a setnik wyznaje, że jest Synem Bożym. Józef z Arymatei odważnie prosi ciało Jezusa o pochowanie go we własnym grobie, podczas gdy Maria Magdalena i inna Maria to obserwują. W tym rozdziale przedstawiono ponure wydarzenia związane z ofiarą Jezusa dla zbawienia ludzkości.

Mateusza 27:1 Gdy nastał poranek, wszyscy arcykapłani i starsi ludu naradzali się przeciwko Jezusowi, aby go zabić:

Arcykapłani i starsi spiskowali przeciwko Jezusowi, aby go zabić.

1. Służenie Bogu, a nie ludziom – Dzieje Apostolskie 5:29

2. Nie pozwól światu wcisnąć Cię w swoją formę – Rzymian 12:2

1. Rzymian 3:23, „Bo wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej”

2. Rzymian 5:8: „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”

Mateusza 27:2 A gdy go związali, wyprowadzili go i wydali namiestnikowi Poncjuszowi Piłatowi.

Jezus został aresztowany i związany, a następnie wydany namiestnikowi Poncjuszowi Piłatowi.

1. Siła wiary w obliczu prześladowań

2. Cudowna Miłość Jezusa

1. Dzieje Apostolskie 4:19-20 - Ale odpowiadając Piotr i Jan, rzekli do nich: Sami osądźcie, czy słusznie jest w oczach Boga bardziej słuchać was niż Boga. Nie możemy bowiem nie mówić tego, co widzieliśmy i słyszeliśmy.

2. 1 Piotra 2:21-22 - Do tego bowiem powołani zostaliście, gdyż i Chrystus cierpiał za nas, zostawiając nam przykład, abyście wstępowali w jego ślady. Który grzechu nie popełnił i w ustach jego nie znaleziono podstępu.

Mateusza 27:3 Wtedy Judasz, który go wydał, widząc, że został skazany, okazał skruchę i ponownie przyniósł arcykapłanom i starszym trzydzieści srebrników,

Judasz okazał skruchę i zwrócił pieniądze, które otrzymał za zdradę Jezusa.

1: Musimy zawsze zdawać sobie sprawę z konsekwencji naszych czynów i zwracać się do Boga o przebaczenie.

2: Kiedy poniesiemy porażkę, musimy pokornie szukać skruchy i zadośćuczynić za nasze złe uczynki.

1: Jeremiasz 31:19 „Bo gdy się zawróciłem, pokutowałem; a gdy otrzymałem pouczenie, uderzyłem się w udo; Wstyd mi było, a zarazem upokorzyłem się, bo zniosłem hańbę swej młodości”.

2: Łk 17,3–4 „Uważajcie na siebie! Jeśli twój brat zgrzeszy, zgrom go, a jeśli okaże skruchę, przebacz mu, a jeśli siedem razy dziennie zgrzeszy przeciwko tobie i siedem razy zwróci się do ciebie, mówiąc: Żałuję, musisz mu przebaczyć.

Mateusza 27:4 Mówię: Zgrzeszyłem, że wydałem krew niewinną. A oni powiedzieli: Co nas to obchodzi? dopilnuj tego.

Piłat zapytał Żydów, co powinien zrobić z Jezusem, a oni odpowiedzieli, mówiąc Piłatowi, że to on jest odpowiedzialny za decyzję, co zrobić z Jezusem.

1. Znaczenie wzięcia odpowiedzialności za nasze działania

2. Potrzeba współczucia i przebaczenia

1. Jeremiasz 17:9-10 – „Serce jest podstępne przede wszystkim i bardzo niegodziwe. Któż może to poznać? Ja, Pan, badam serce, próbuję lejce, aby oddać każdemu według jego dróg i według owocu jego uczynków”

2. Jakuba 3:17-18 – „Lecz mądrość, która jest z góry, jest najpierw czysta, potem pokojowa, łagodna i łatwa do zrozumienia, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, nie stronnicza i nie obłudna. I owoc w pokoju sieje się sprawiedliwość tych, którzy zaprowadzają pokój”.

Mateusza 27:5 I rzucił srebrniki w świątyni, i odszedł, poszedł i powiesił się.

Judasz Iskariota, jeden z uczniów Jezusa, zdradził Go i ogarnął wyrzuty sumienia. Zwrócił pieniądze, które otrzymał za zdradę, a następnie powiesił się.

1. Niebezpieczeństwo zdrady – jak zdrada Judasza wpłynęła na życie Jezusa i jego własne.

2. Moc pokuty – jak akt pokuty i wyrzutów sumienia dokonany przez Judasza pokazał moc odwrócenia się od grzechu.

1. Psalm 51:17 – „Ofiarami Boga jest duch skruszony, sercem skruszonym i skruszonym, Boże, nie wzgardzisz”.

2. Łk 15,11-32 – Przypowieść o synu marnotrawnym – historia Jezusa o synu, który żałuje i wraca do ojca.

Mateusza 27:6 Arcykapłani zaś wzięli srebrniki i powiedzieli: Nie godzi się wrzucać ich do skarbony, gdyż jest to cena za krew.

Arcykapłani wzięli srebrniki będące zapłatą za krew, ale oświadczyli, że nie wolno wrzucać ich do skarbony.

1. Kiedy otrzymamy zapłatę za nasze złe uczynki, nie powinniśmy wykorzystywać jej dla własnych korzyści.

2. Musimy odpowiedzialnie obchodzić się z powierzonymi nam zasobami, nawet jeśli pochodzą one z wątpliwych źródeł.

1. Przysłów 16:8 – Lepsza jest odrobina sprawiedliwości, niż wielkie dochody bez prawa.

2. 1 Piotra 4:3-4 - Bo czas, który minął, wystarczy, aby robić to, czego chcą poganie, żyjąc w zmysłowości, namiętnościach, pijaństwie, orgiach, pijatykach i bezprawnym bałwochwalstwie. W związku z tym dziwią się, że nie przyłączacie się do nich w tej samej fali rozpusty, i oczerniają was.

Mateusza 27:7 I po naradzie kupili za nie pole garncarza, aby grzebać przybyszów.

Arcykapłani i starsi ludu naradzili się wspólnie i za pieniądze otrzymane za zdradę Jezusa kupili pole, na którym chowano obcych.

1. „Bezinteresowne życie: przykład arcykapłanów i starszych”

2. „Moc współczucia: Pole Garncarskie”

1. Jana 13:34-35 – „Nowe przykazanie daję wam, abyście się wzajemnie miłowali: tak jak Ja was umiłowałem, tak i wy macie się wzajemnie miłować. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami jeśli będziecie się wzajemnie miłować”.

2. Izajasz 58:6-7 – „Czyż nie jest to post, który wybieram: aby rozwiązać więzy niegodziwości, rozwiązać więzy jarzma, wypuścić uciśnionych na wolność i połamać wszelkie jarzmo? Czyż nie jest to dzielenie się chlebem z głodnymi i wprowadzanie do domu bezdomnych, biednych? ujrzysz nagiego, okryć go i nie ukrywać się przed własnym ciałem?”

Mateusza 27:8 Dlatego aż do dnia dzisiejszego nazwano to pole Polem Krwi.

Pole Akeldama zostało zakupione za pieniądze zdobyte w wyniku zdrady Jezusa przez Judasza Iskariotę i dlatego nazwano je polem krwi.

1. Zdrada Chrystusa: badanie konsekwencji grzechu

2. Koszt bycia uczniem: porzucić wszystko dla Jezusa

1. Dzieje Apostolskie 1:18-19, gdzie jest mowa o zakupie pola Akeldama

2. Łk 14,25-33, gdzie omówiono koszt bycia uczniem

Mateusza 27:9 I spełniło się to, co zostało powiedziane przez proroka Jeremiasza, mówiącego: I wzięli trzydzieści srebrników, zapłatę cenionego, którego cenili z synów Izraela;

Ten fragment mówi o tym, jak wypełniło się proroctwo proroka Jeremiasza, kiedy za Jezusa zapłacono trzydzieści srebrników.

1: Plan Boży zawsze się wypełnia.

2: Zaufanie woli i planowi Pana.

1: Izajasz 55:11 „Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się sprawa, do której je posłałem”.

2: Przysłów 16:3 „Powierz swoje dzieła Panu, a utwierdzą się twoje myśli”.

Mateusza 27:10 I dałem je za pole garncarza, jak mi Pan wyznaczył.

Piłat otrzymał od Pana polecenie, aby dał trzydzieści srebrników garncarzowi, który następnie za nie kupił pole, na którym mógł pochować obcych.

1. Dokonywanie zmian poprzez posłuszeństwo Bogu – jak posłuszeństwo Piłata wobec Pana wpłynęło na życie innych.

2. Siła małego prezentu — jak pozornie nieistotny prezent może mieć ogromne i trwałe skutki.

1. Dzieje Apostolskie 10:38 – Jak Bóg nie jest stronniczy w swojej miłości i trosce o wszystkich ludzi.

2. Przysłów 19:17 - Kto jest dobry dla ubogich, pożycza Panu, a On mu wynagrodzi za to, co uczynił.

Mateusza 27:11 I stanął Jezus przed namiestnikiem, a namiestnik zapytał go, mówiąc: Czy ty jesteś królem żydowskim? I rzekł mu Jezus: Ty mówisz.

Zapytany o to Jezus potwierdził swoją królewskość przed Piłatem.

1: Jezus jest Królem królów i Panem panów – Objawienie 19:16

2: Jezus nie jest z tego świata – Jan 18:36

1: Jezus jest Królem Chwały – Psalm 24:10

2: Piłat zapytał Jezusa, czy jest królem żydowskim – Marek 15:2

Mateusza 27:12 A gdy go oskarżano przed arcykapłanów i starszych, nic nie odpowiedział.

W tym fragmencie opisano, jak Jezus jest oskarżany przez arcykapłanów i starszych, a mimo to milczy i nie odpowiada.

1. Siła milczenia: analiza reakcji Jezusa wobec oskarżycieli

2. Nauka mówienia: kiedy używać głosu

1. Izajasz 53:7 – Był uciskany i uciskany, a mimo to nie otworzył ust swoich; prowadzony był jak baranek na rzeź i jak owca milczy przed tymi, którzy ją strzygą, tak nie otworzył ust swoich.

2. Jakuba 1:19 – Moi drodzy bracia i siostry, zwróćcie uwagę na to: Każdy powinien być prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu.

Mateusza 27:13 Wtedy rzekł do niego Piłat: Czy nie słyszysz, jak wiele świadczą przeciwko tobie?

Ludzie oskarżali Jezusa o wiele rzeczy, ale Piłat pytał, czy Jezus ich usłyszał.

1. Odpowiedź Jezusa na oskarżenia: Jak Jezus stawiał czoła oskarżeniom, zachowując się spokojnie i pokojowo.

2. Opieranie się pokusie reakcji: Nie odpowiadanie na fałszywe oskarżenia gniewem i

goryczą.

1. 1 Piotra 2:23 – Kiedy go złorzeczono, nie odwzajemniał się złorzeczeniem; gdy cierpiał, nie groził, ale powierzył się Temu, który sądzi sprawiedliwie.

2. Mateusza 5:43-44 – Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz nienawidził. Ale powiadam wam, kochajcie swoich wrogów, błogosławcie tym, którzy was przeklinają, dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą.

Mateusza 27:14 A on mu nie odpowiedział ani słowa; do tego stopnia, że namiestnik bardzo się dziwił.

Milczenie Jezusa przed Piłatem pokazuje jego oddanie woli Bożej.

1: Zaangażowanie Jezusa w wolę Bożą było tak silne, że nawet w obliczu śmierci zachowywał milczenie.

2: Posłuszeństwo Jezusa woli Bożej było tak silne, że bez wahania oddał własne życie.

1: Filipian 2:5-8 - Jezus uniżył się, przyjąwszy postać sługi i posłusznie oddał życie.

2: Izajasz 53:7 - Był uciskany i uciskany, a nie otworzył ust swoich; prowadzono go jak baranka na rzeź.

Mateusza 27:15 A podczas tego święta namiestnik miał zwyczaj wypuszczać ludowi więźnia, którego chcieli.

Na pewną ucztę Piłat zwyczajowo zwalniał więźnia wybranego przez lud.

1. Moc miłosierdzia: analiza przykładu Piłata z Ewangelii według Mateusza 27:15

2. Wybór współczucia zamiast zemsty: omówienie wyboru Piłata z Ewangelii według Mateusza 27:15

1. Exodus 34:7 – „zachowując miłosierdzie dla tysięcy, odpuszczając nieprawość, występek i grzech, a to w żadnym wypadku nie oczyści winnego”;

2. Rzymian 12:19-21 – „Umiłowani, nie mścijcie się, ale raczej dajcie miejsce gniewowi, bo napisano: Do mnie należy pomsta, Ja odpłacę – mówi Pan. Dlatego jeśli wróg wasz będzie głodny, karmcie go; jeśli pragnie, daj mu pić, bo czyniąc to, zgromadzisz węgle rozżarzone na jego głowie. Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj.

Mateusza 27:16 Mieli wtedy wybitnego więźnia, zwanego Barabaszem.

Ten fragment Ewangelii według Mateusza 27:16 wspomina Barabasza, godnego uwagi więźnia.

1. Znaczenie przebaczenia – jak Jezus przebaczył Barabaszowi

2. Moc miłosierdzia – jak Jezus okazał miłosierdzie Barabaszowi

1. Łk 23:13-25 – Piłat oferuje uwolnienie Jezusa lub Barabasza

2. Efezjan 2:4-9 – Miłosierdzie i łaska Boża przez Jezusa

Mateusza 27:17 Gdy więc się zebrali, rzekł do nich Piłat: Kogo wam wypuszczę? Barabasz, czy Jezus zwany Chrystusem?

Piłat zapytał tłum, czy powinien wypuścić Barabasza, czy Jezusa, zwanego Chrystusem.

1. Dar wolności: jak wyzwala nas łaska Boża

2. Moc wyboru: jak jesteśmy powołani do podejmowania mądrych decyzji

1. Rzymian 6:14-15 - Albowiem grzech nad wami panować nie będzie, bo nie jesteście pod zakonem, ale pod łaską.

2. Efezjan 4:17-19 - To dlatego mówię i świadczę w Panu, abyście odtąd nie postępowali tak, jak postępują inni poganie w próżności swego umysłu.

Mateusza 27:18 Wiedział bowiem, że z zazdrości go wybawili.

Jezus został zdradzony i wydany na ukrzyżowanie przez swój lud z zazdrości.

1. Siła zazdrości: jak może prowadzić do zagłady

2. Największy dar miłości: ofiara Jezusa za ludzkość

1. Przysłów 14:30 - Zdrowe serce jest życiem ciała; ale zazdrość zgnilizny kości.

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje swoją miłość do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Mateusza 27:19 A gdy zasiadał na krześle sędziowskim, posłała do niego jego żona, mówiąc: Nie miej nic wspólnego z tym sprawiedliwym, bo wiele wycierpiałam dzisiaj we śnie z jego powodu.

Ten fragment opisuje ostrzeżenie żony Piłata skierowane do męża w sprawie niewinności Jezusa.

1. Bóg używa nadprzyrodzonych środków, aby chronić niewinnych.

2. Siła wpływu małżonka.

1. Daniela 2:28-30 – Bóg objawia tajemnice tym, których wybrał.

2. Przysłów 31:11-12 – Należy zasięgać rad żony i ich słuchać.

Mateusza 27:20 Ale arcykapłani i starsi przekonali tłum, aby zapytali Barabasza i zniszczyli Jezusa.

Arcykapłani i starsi przekonali tłum, aby zamiast Jezusa poprosił o uwolnienie Barabasza, co doprowadziło do śmierci Jezusa.

1. Wola Boża jest większa niż ludzki wybór.

2. Podejmowanie właściwych decyzji w oparciu o wiarę, a nie perswazję.

1. Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi

drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż twoje myśli.”

2. Rzymian 12:2 – „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

Mateusza 27:21 W odpowiedzi namiestnik rzekł do nich: Czy z tych dwóch chcecie, abym wam wypuścił? Powiedzieli: Barabasz.

Tłum wybrał Barabasza zamiast Jezusa.

1. „Postępowanie właściwe a postępowanie popularne”

2. „Co to znaczy naśladować Jezusa?”

1. Izajasz 53:12 – „Dlatego dam mu dział z wielkimi i będzie dzielił łup z mocarzami, ponieważ wylał na śmierć swoją duszę”

2. Mateusza 16:24 – „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, weźmie krzyż swój i naśladuje mnie”.

Mateusza 27:22 Rzecze im Piłat: Cóż więc mam zrobić z Jezusem, zwanym Chrystusem? Wszyscy mu mówią: Niech będzie ukrzyżowany.

Lud domagał się ukrzyżowania Jezusa.

1: Jezus jest naszą ostateczną ofiarą.

2: Władza ludu i władza rządu.

1: Izajasz 53:5 - Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

2: Jana 19:11 - Odpowiedział Jezus: Nie mielibyście nade mną żadnej władzy, gdyby wam to nie było dane z góry. Dlatego ten, który mnie wam wydał, winien jest większego grzechu.

Mateusza 27:23 I rzekł namiestnik: Cóż złego uczynił? Oni jednak tym bardziej krzyczeli, mówiąc: Niech będzie ukrzyżowany.

Tłum domagał się ukrzyżowania Jezusa, mimo że Piłat zapytał go, dlaczego Jezus postąpił źle.

1. Siła tłumu: jak presja rówieśników może prowadzić do błędnych ocen

2. Ukrzyżowanie Jezusa: nasz największy przykład poświęcenia i przebaczenia

1. Mateusza 27:23 – „Niech będzie ukrzyżowany”

2. Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

Mateusza 27:24 Gdy Piłat zobaczył, że nic nie może zwyciężyć, lecz raczej powstał zgiełk, wziął wodę i umył ręce przed tłumem, mówiąc: Nie jestem winny krwi tego sprawiedliwego; uważajcie na to .

Piłat, nie mogąc zapanować nad tłumem, umył ręce na znak swojej niewinności w śmierci Jezusa.

1. Siła symbolizmu w Biblii

2. Konflikt prawości i nieprawości

1. Izajasz 1:15-18 – Gdy wyciągniecie ręce do modlitwy, zakryję przed wami moje oczy; nawet jeśli będziecie się modlić wiele, nie wysłucham. Twoje ręce są pełne krwi!

2. Psalm 51:1-2 - Zmiłuj się nade mną, Boże, według niesłabnącej miłości Twojej; według wielkiego miłosierdzia swego wymaż moje występki. Zmyj całą moją nieprawość i oczyść mnie z grzechu.

Mateusza 27:25 Wtedy odpowiedział cały lud i rzekł: Krew jego na nas i na dzieci nasze.

Werset ten mówi o gotowości ludzi do zaakceptowania konsekwencji śmierci Jezusa jako

własnych.

1. „Moc słów: posiadanie własnych słów i czynów”

2. „Krew Jezusa: Jego ofiara, nasze zbawienie”

1. Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

2. Łk 23:34 – „A Jezus rzekł: «Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią».

Mateusza 27:26 Wtedy wypuścił im Barabasza, a gdy ubiczował Jezusa, wydał go na ukrzyżowanie.

Piłat uwolnił Barabasza i biczował Jezusa, zanim wydał Go na ukrzyżowanie.

1. Koszt naszego odkupienia: ofiarna miłość i krzyż

2. Moc przebaczenia: największy dar Jezusa

1. Łk 23:34 - Wtedy rzekł Jezus: Ojcze, przebacz im; bo nie wiedzą, co czynią.

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje swoją miłość do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Mateusza 27:27 Wtedy żołnierze namiestnika zabrali Jezusa do sali wspólnej i zgromadzili przy nim całą bandę żołnierzy.

Żołnierze namiestnika zabrali Jezusa do sali wspólnej i zgromadzili dużą grupę żołnierzy.

1. Bóg ma dla nas plan i nawet w najciemniejszych chwilach wciąż jest z nami.

2. Musimy być gotowi stawić czoła konsekwencjom naszych czynów i zaakceptować wolę Bożą.

1. Izajasz 43:1-2 – „Ale teraz tak mówi Pan – Ten, który cię stworzył, Jakubie, i który cię ukształtował, Izraelu: „Nie bój się, bo cię odkupiłem; Wezwałem cię po imieniu; jesteś mój. Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą; a gdy będziecie przechodzić przez rzeki, nie zaleją was. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się; płomienie cię nie spalą”.

2. Izajasz 41:10 – „Nie bójcie się, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci; Podtrzymam cię moją sprawiedliwą prawicą”.

Mateusza 27:28 I rozebrali go, i włożyli na niego szatę szkarłatną.

Żołnierze rozebrali Jezusa i ubrali go w szkarłatną szatę.

1. Szkarłatna szata poniżenia: ofiara Jezusa dla naszego odkupienia

2. Szata pokory: lekcja pokory od Króla Królów

1. Izajasz 53:3: „Był wzgardzony i odrzucony przez ludzi, mąż boleści i doświadczony w smutku; i jak ten, przed którym ludzie zakrywają twarz, wzgardzony był i nie zważaliśmy na niego”.

2. Filipian 2:5-8: „Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi. A okazując się w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Mateusza 27:29 A gdy uplótli koronę cierniową, włożyli ją na głowę jego, a trzcinę w prawą rękę jego, i zgięli przed nim kolana, i naśmiewali się z niego, mówiąc: Witaj, królu żydowski!

Żołnierze włożyli Jezusowi koronę cierniową na głowę, włożyli trzcinę w Jego prawą rękę i naśmiewali się z Niego, mówiąc: „Witaj, Królu Żydowski!”

1. Siła szyderstwa: jak Jezus zwyciężył w upokorzeniu

2. Prawdziwy Król: jak Jezus został rozpoznany pomimo swoich cierpień

1. Izajasz 53:3-5 – Jest wzgardzony i odrzucony przez ludzi; mąż boleści i doświadczony w smutku. I jakby zakryliśmy przed nim nasze twarze; wzgardzony był i nie zważaliśmy na

niego.

2. Filipian 2:8-11 - A okazawszy się z mody człowiekiem, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Mateusza 27:30 I pluli na niego, wzięli trzcinę i bili go po głowie.

Żołnierze naśmiewali się i atakowali Jezusa.

1: Jezus był gotowy znosić upokorzenie i ból fizyczny, aby zapewnić nam zbawienie.

2: Powinniśmy chcieć naśladować przykład Jezusa i znosić cierpienia z łaską.

1:1 Piotra 2:20-21 „Jaka to zasługa, jeśli wytrwacie, gdy grzeszycie i jesteście za to bici? Jeżeli jednak czynicie dobro i cierpicie z tego powodu, wytrwacie, jest to rzecz łaskawa w oczach Boga. Na to bowiem powołani zostaliście, gdyż i Chrystus cierpiał za nas, zostawiając nam przykład, abyście wstępowali w jego ślady."

2: Izajasz 53:5-6 „Ale został przebity za nasze przestępstwa; został zdruzgotany za nasze winy; na Niego spadła kara, która przyniosła nam pokój, a dzięki Jego ranom jesteśmy uzdrowieni. Wszyscy jak owce zbłądziliśmy; zwróciliśmy się – każdy – na swoją drogę; i Pan zwalił na niego winę nas wszystkich".

Mateusza 27:31 A potem wyśmiali go, zdjęli z niego szatę, włożyli na niego jego własne szaty i odprowadzili go, aby go ukrzyżować.

Jezus był wyśmiewany, a następnie zabrany na ukrzyżowanie.

1: Bez względu na to, jak bardzo jesteśmy wyśmiewani i prześladowani, Jezus był najwyższym przykładem pokory i odwagi w obliczu przeciwności losu.

2: Powinniśmy czerpać pociechę z przykładu wytrwałości i wiary Jezusa w obliczu sprzeciwu.

1: Filipian 2:5-8 - Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie macie w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za coś do uchwycenia, lecz stał się niczym, przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi.

2:1 Piotra 2:21-23 - Na to bowiem powołani zostaliście, gdyż i Chrystus cierpiał za was, zostawiając wam przykład, abyście wstępowali w jego ślady. Grzechu nie popełnił i w ustach jego nie znaleziono podstępu. Kiedy go znieważano, nie odwzajemniał się obelgami; gdy cierpiał, nie groził, ale nadal powierzał się Temu, który sądzi sprawiedliwie.

Mateusza 27:32 A gdy wychodzili, spotkali człowieka z Cyreny, imieniem Szymon; tego zmusili do niesienia krzyża.

Dwóch rzymskich żołnierzy zmusza Szymona z Cyreny, aby pomógł im nieść krzyż Jezusa Chrystusa.

1. Jezus przezwyciężył cierpienie i smutek dzięki pomocy innych.

2. Nosić nawzajem swoje brzemiona to nieść krzyż Chrystusa.

1. Galacjan 6:2 – „Jedni drugich brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe”.

2. Mateusza 11:28-30 – „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja wam dam odpocznienie. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca i znajdziecie ukojenie dla dusz waszych, bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie”.

Mateusza 27:33 A gdy przyszli na miejsce zwane Golgotą, to jest miejscem czaszki,

Miejsce ukrzyżowania Jezusa nazwano Golgotą, co oznacza „miejsce czaszki”.

1. Czaszka Jezusa: symbol naszego odkupienia

2. Znaczenie Golgoty: miejsce ukrzyżowania

1. Łk 23:33-34 - Gdy przyszli na miejsce zwane Czaszką, ukrzyżowali tam jego i złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej stronie.

2. Jana 19:17-18 - Wzięli więc Jezusa i wyszedł niosąc krzyż swój, na miejsce zwane Miejscem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota. Tam ukrzyżowali Go, a z Nim dwóch innych ludzi, po jednym z każdej strony, a pomiędzy nimi Jezusa.

Mateusza 27:34 Dali mu do picia ocet zmieszany z żółcią, a gdy skosztował, nie chciał pić.

Żołnierze podawali Jezusowi mieszankę octu i żółci, lecz On nie chciał jej wypić.

1. Cierpienie Jezusa: jak reagować, gdy wszystko wydaje się beznadziejne

2. Niezawodna wiara i ufność Jezusa w Boży plan

1. Izajasz 53:7 - Uciskano go i uciskano, a nie otworzył ust swoich. Jako baranek na rzeź prowadzony jest i jak owca przed strzygającymi, jest niemy, więc nie otwiera ust swoich.

2. Mateusza 26:39 - I odszedł nieco dalej, upadł na twarz i modlił się, mówiąc: Ojcze mój, jeśli to możliwe, niech mnie ten kielich minie. Wszakże nie jako Ja chcę, ale jako Ty więdnąć.

Mateusza 27:35 I ukrzyżowali go, i rozdzielili jego szaty, rzucając losy, aby się spełniło, co zostało powiedziane przez proroka. Podzielili między siebie moje szaty i rzucili losy o moją szatę.

Jezus został ukrzyżowany, a jego szaty rozdzielono między lud, spełniając proroctwo, że jego szaty zostaną podzielone w drodze losowania.

1. Wierność Jezusa: wypełnienie proroctw

2. Siła naszych decyzji: znaczenie rzucania losów

1. Izajasz 53:12 „Dlatego dam mu dział z wielkimi, a on będzie dzielić łup z mocarzami, ponieważ wylał swą duszę na śmierć i został zaliczony do przestępców, i poniósł grzech wielu i wstawia się za przestępcami.”

2. Przysłów 16:33 „Los jest rzucany na kolana, lecz całe rozporządzanie nim należy do Pana”.

Mateusza 27:36 I siedząc, obserwowali go tam;

Żołnierze obserwowali Jezusa ukrzyżowanego.

1. Moc świadectwa: uczenie się od żołnierzy na krzyżu

2. Ofiara Jezusa: ostateczny wyraz miłości

1. Izajasz 53:5 – „Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy. Spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a przez jego rany jesteśmy uzdrowieni”.

2. Jana 15:13 – „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

Mateusza 27:37 I postawiono nad jego głową napisane oskarżenie: TO JEST JEZUS KRÓL ŻYDOWSKI.

Nad głową Jezusa na krzyżu umieszczono znak z napisem: „To jest Jezus, Król Żydowski”.

1. Królestwo Jezusa: co to oznacza dla nas

2. Znak królowania Jezusa: co to oznacza dla nas

1. Jana 3:17 – „Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, aby świat został przez Niego zbawiony”.

2. Rzymian 8:1-3 – „Teraz więc nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie. Albowiem zakon Ducha życia wyzwolił was w Chrystusie Jezusie od zakonu grzechu i śmierci. Bóg bowiem uczynił to, czego nie mogło dokonać prawo osłabione ciałem. Posyłając własnego Syna w postaci grzesznego ciała i za grzech, potępił grzech w ciele.

Mateusza 27:38 Wtedy byli razem z Nim ukrzyżowani dwaj łotrzykowie, jeden po prawej, a drugi po lewej stronie.

Jezus został ukrzyżowany z dwoma złoczyńcami, jednym po prawej, drugim po lewej stronie.

1. Znaczenie ukrzyżowania Jezusa: zrozumienie znaczenia Jego ostatnich godzin

2. Moc przebaczenia: przykład pokory i miłosierdzia Jezusa

1. Łk 23:43 - I rzekł mu Jezus: «Zaprawdę powiadam ci, dziś będziesz ze mną w raju».

2. Jana 8:1-11 – Ale Jezus poszedł na Górę Oliwną. Wczesnym rankiem ponownie przyszedł do świątyni. Przychodził do niego cały lud, a on usiadł i nauczał ich.

Mateusza 27:39 A ci, którzy przechodzili, złorzeczyli mu, kiwając głowami,

Ludzie przechodzący obok Jezusa naśmiewali się z niego i okazywali swoją dezaprobatę.

1. „Potęga słów: jak możemy budować lub niszczyć”

2. „Zrozumienie cierpienia Jezusa: bycie z Nim w godzinie potrzeby”

1. Hebrajczyków 13:12-13 – „Dlatego i Jezus, aby uświęcić lud własną krwią, cierpiał poza bramą. Wyjdźmy więc do niego poza obóz, znosząc jego hańbę”.

2. Przysłów 18:21 – „Śmierć i życie są w mocy języka, a ci, którzy go kochają, będą jeść jego owoc”.

Mateusza 27:40 I mówiąc: Ty, który burzysz świątynię, a w trzy dni ją budujesz, ratuj siebie. Jeśli jesteś Synem Bożym, zejdź z krzyża.

Tłum szydził z Jezusa, mówiąc mu, żeby się ratował, jeśli jest Synem Bożym.

1: Jak Jezus ukazuje nam moc wiary, nawet w obliczu przeciwności i wątpliwości.

2: Zrozumienie wagi zaufania Bogu, nawet jeśli wydaje się, że cały świat jest przeciwko nam.

1: Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

2: Mateusza 16:24-26 – „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: «Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, weźmie krzyż swój i naśladuje mnie. Bo kto chce

zachować swoje życie, straci je, a kto straci znajdzie je swoje życie z mego powodu. Cóż bowiem za korzyść odniesie człowiek, jeśli pozyska cały świat, a straci swoją duszę? Albo co da człowiek w zamian za swoją duszę?

Mateusza 27:41 Podobnie i arcykapłani, naśmiewając się z niego, wraz z uczonymi w Piśmie i starszymi, mówili:

Arcykapłani, uczeni w Piśmie i starsi naśmiewali się z Jezusa.

1: Niebezpieczeństwo kpiny

2: Siła pokory

1: Jakuba 4:10: „Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy”.

2: Efezjan 4:29: „Niech z ust waszych nie wychodzi żadna mowa szkodliwa, lecz tylko budująca, stosownie do okazji, aby przyniosła łaskę tym, którzy słuchają”.

Mateusza 27:42 Ratował innych; siebie nie może zbawić. Jeśli jest królem Izraela, niech teraz zejdzie z krzyża, a my mu uwierzymy.

Ludzie naśmiewali się z Jezusa za to, że podawał się za króla Izraela i prosili go, aby zszedł z krzyża, jeśli chce, żeby mu uwierzyli.

1. Pokora Jezusa: Jak Jezus uniżył się przez śmierć na krzyżu dla naszego zbawienia.

2. Siła wiary: Jak wiara w Jezusa może przynieść nam zbawienie pomimo naszych wątpliwości i lęków.

1. Filipian 2:7-8 – „Ale pozbawił się sławy i przybrał postać sługi, i stał się podobny do ludzi; a okazując się wzorem do naśladowania, uniżył się i stali się posłuszni aż do śmierci i to śmierci krzyżowej”.

2. Hebrajczyków 11:1 – „A wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać”.

Mateusza 27:43 Zaufał Bogu; niech go teraz wybawi, jeśli go chce, bo powiedział: Jestem Synem Bożym.

Arcykapłani i uczeni w Piśmie naśmiewają się z Jezusa, wzywając Boga, aby go wybawił, jeśli rzeczywiście jest Synem Bożym.

1. Boży plan zbawienia: jak cierpienie Jezusa daje nam nadzieję

2. Moc zaufania: uczenie się naśladowania Boga pomimo okoliczności

1. Izajasz 53:4-5 – „Zaprawdę, on dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze boleści, a mimo to uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy; On był karą, która przyniosła nam pokój, a w Jego ranach jesteśmy uzdrowieni”.

2. Hebrajczyków 12:2 - „patrząc na Jezusa, założyciela i dokończyciela naszej wiary, który dla przygotowanej mu radości wycierpiał krzyż, nie bacząc na hańbę, i zasiada po prawicy tronu Bożego. "

Mateusza 27:44 Także złoczyńcy, którzy byli wraz z nim ukrzyżowani, wrzucili go w jego zęby.

Złodzieje ukrzyżowani z Jezusem naśmiewali się z Niego.

1: Jezus znosił szyderstwa i nawet w najciemniejszej godzinie pozostał mocny w swojej wierze.

2: Możemy uczyć się od Jezusa, jak pozostać wiernymi w każdych okolicznościach, nawet gdy nas wyśmiewają.

1:1 Piotra 2:21-23 „Albowiem i do tego powołani zostaliście, gdyż i Chrystus cierpiał za nas, zostawiając nam przykład, abyście wstępowali w jego ślady: Który grzechu nie popełnił i w ustach jego nie znaleziono podstępu: Który , kiedy go znieważano, nie znieważano go więcej; kiedy cierpiał, nie groził; lecz oddał się temu, który sprawiedliwie sądzi”.

2: Hebrajczyków 12:2-3 „Patrząc na Jezusa, sprawcę i dokończyciela naszej wiary; który dla przygotowanej mu radości wycierpiał krzyż, gardząc hańbą, i zasiadł po prawicy tronu Bożego. Bo spójrzcie na tego, który zniósł przeciw sobie takie sprzeciw grzeszników, abyście się nie znużyli i nie zwątpili”.

Mateusza 27:45 Od godziny szóstej ciemność ogarnęła całą ziemię aż do godziny dziewiątej.

W południe ciemność ogarnęła całą ziemię na trzy godziny.

1: Ofiara Jezusa umożliwiła nam pojednanie z Bogiem.

2: Kiedy Jezus umarł na krzyżu, był to ponury i mroczny czas dla świata.

1: Izajasz 53:5 – „Ale został przebity za nasze przestępstwa; został zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni”.

2: Łk 23,44-46 – „Było już około godziny szóstej i ciemność ogarnęła całą ziemię aż do godziny dziewiątej, gdyż słońce przestało świecić. I zasłona świątyni rozdarła się na dwoje. Jezus zawołał donośnym głosem: «Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mojego». Kiedy to powiedział, wydał ostatnie tchnienie.

Mateusza 27:46 A około godziny dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem, mówiąc: Eli, Eli, lama sabachthani? to znaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?

Jezus w dziewiątej godzinie swego cierpienia na krzyżu wołał do Boga w udręce, pytając, dlaczego został opuszczony.

1. Agonia Jezusa: zrozumienie ofiary naszego Zbawiciela

2. Najwyższy akt miłości: odkrywanie opuszczenia Jezusa

1. Psalm 22:1-2 – „Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił? Dlaczego jesteś tak daleko od mojego zbawienia, tak daleko od mojego krzyku udręki? Boże mój, wołam za dnia, ale Ty nie odpowiadaj w nocy, ale nie znajduję wytchnienia.”

2. Izajasz 53:3-4 – „Był wzgardzony i odrzucony przez ludzkość, mąż cierpień i oswojony z bólem. Jak ktoś, przed kim zakrywa się twarz, wzgardzony był i nie szanowaliśmy go. Zaprawdę, był on wziął na siebie nasz ból i dźwigał nasze cierpienia.”

Mateusza 27:47 Niektórzy z tych, którzy tam stali, usłyszawszy to, rzekli: Ten człowiek woła Eliasza.

Ten fragment opisuje, jak niektórzy świadkowie ukrzyżowania Jezusa odpowiedzieli, mówiąc, że Jezus woła Eliasza.

1. Ukrzyżowanie Jezusa: szansa na zbawienie

2. Boży cel w śmierci Jezusa

1. Psalm 22:1-21 – Mesjańskie proroctwo o śmierci Jezusa na krzyżu

2. Izajasz 53:4-6 – Proroctwo o śmierci Jezusa i zbawieniu, które przyniesie

Mateusza 27:48 I zaraz jeden z nich pobiegł, wziął gąbkę, napełnił ją octem, położył na trzcinie i dał mu pić.

Jezusowi, gdy był na krzyżu, podano do picia ocet na trzcinie.

1. Moc ofiarnej miłości

2. Dowodzimy naszej wiary poprzez czyny

1. Jana 15:13 - Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

2. Filipian 2:7-8 - Ale pozbawił się sławy i przyjął postać sługi, i stał się podobny do ludzi: A okazując się człowiekiem, uniżył się i stał się posłuszni aż do śmierci i to śmierci krzyżowej.

Mateusza 27:49 Pozostali mówili: Niech się stanie, zobaczymy, czy Eliasz przyjdzie, aby go wybawić.

Tłum zgromadzony na ukrzyżowaniu Jezusa zastanawiał się, czy Eliasz przyjdzie, aby go uratować.

1: Nie powinniśmy kwestionować Bożego planu, ale raczej ufać Jego woli.

2: Powinniśmy patrzeć na przykład Jezusa i ufać Jego ofierze.

1: Rzymian 8:28 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia”.

2: Izajasz 41:10 – „Nie bójcie się więc, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej”.

Mateusza 27:50 Jezus zawołał znowu donośnym głosem i oddał ducha.

Jezus umarł po głośnym ogłoszeniu swojej śmierci.

1. Ofiara Jezusa: ostateczny akt miłości i posłuszeństwa

2. Ostatnie słowa Jezusa: mocne świadectwo wiary

1. Rzymian 5:8: Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Filipian 2:8: A okazawszy się w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Mateusza 27:51 I oto zasłona świątyni rozdarła się na dwoje od góry do dołu; i ziemia się zatrzęsła i skały pękły;

Zasłona świątyni rozdarła się na dwoje od góry do dołu, ziemia się zatrzęsła, a skały popękały.

1. Bóg rozchylił zasłonę: Dostrzeganie chwały Bożej w naszym życiu

2. Ziemia się zatrzęsła i skały pękły: doświadczenie Bożej mocy poprzez modlitwę

1. Izajasz 64:1 – „Och, gdybyś rozdarł niebiosa i zstąpił, aby góry zadrżały przed tobą!”

2. Psalm 18:6-7 – „W mojej niedoli wołałem do Pana i wołałem o pomoc do mojego Boga. Ze swojej świątyni usłyszał mój głos. Moje wołanie dotarło przed niego, do jego uszu.”

Mateusza 27:52 I otwarły się groby; i wiele ciał świętych, którzy zasnęli, powstało,

Ten fragment mówi o zmartwychwstaniu zmarłych po ukrzyżowaniu Jezusa.

1. Moc Jezusa w pokonaniu śmierci

2. Obietnica zmartwychwstania świętych

1. Izajasz 25:8 – W zwycięstwie połknie śmierć

2. Jana 11:25-26 – Jezus powiedział: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie.”

Mateusza 27:53 A po swoim zmartwychwstaniu wyszedł z grobów i wszedł do miasta świętego, i ukazał się wielu.

Po zmartwychwstaniu Jezus wyszedł z grobów i udał się do Jerozolimy, aby ukazać się wielu ludziom.

1. Moc zmartwychwstania: jak zmartwychwstanie Chrystusa przemienia nasze życie

2. Znaczenie ukazań Jezusa po zmartwychwstaniu

1. Rzymian 6:4-5 – My także możemy wejść w nowość życia.

2. Jana 21:1-14 – Jezus ukazuje się uczniom na plaży.

Mateusza 27:54 A gdy setnik i ci, którzy z nim byli, obserwując Jezusa, zobaczyli trzęsienie ziemi i to, co się wydarzyło, zlękli się bardzo, mówiąc: Prawdziwie to był Syn Boży.

Ten fragment opisuje reakcję setnika i osób mu towarzyszących, gdy obserwowali trzęsienie ziemi i inne wydarzenia towarzyszące śmierci Jezusa. Zrozumieli, że Jezus jest Synem Bożym.

1. Moc Jezusa: jak setnik rozpoznał Syna Bożego

2. Bycie świadkiem cudów Jezusa: wykorzystanie Jego mocy

1. Izajasz 9:6 - Dziecię nam się narodziło, syn został nam dany; a władza spocznie na jego ramieniu, a imię jego będzie nazwane Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2. Jana 20:30-31 - A Jezus uczynił wiele innych znaków wobec uczniów, które nie są zapisane w tej księdze; te zaś spisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Chrystusem, Synem Bożym, i abyście wierząc mieli życie w imię jego.

Mateusza 27:55 A było tam wiele kobiet, które patrzyły z daleka i szły za Jezusem z Galilei, służąc mu.

We fragmencie tym wspomniano, że wiele kobiet poszło za Jezusem z Galilei do Jerozolimy, aby mu służyć.

1: Jezus aż do samego końca otaczał go troską ze strony otaczających go ludzi.

2: We wsparciu naszych sióstr i braci w Chrystusie jest wielka moc, miłość i pocieszenie.

1: Marka 14:3-9 – Maryja namaszcza Jezusa drogocennym olejkiem, na znak swojej miłości do niego.

2: Przysłów 31:10-31 – Idealna kobieta, która wykorzystuje swoje dary i zdolności, aby służyć i służyć innym.

Mateusza 27:56 Wśród nich była Maria Magdalena i Maria, matka Jakuba i Josesa, oraz matka dzieci Zebedeusza.

Wśród osób, które były świadkami ukrzyżowania Jezusa, znajdowała się Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba i Josesa oraz matka dzieci Zebedeusza.

1. Wierny świadek: badanie odwagi Marii Magdaleny i Marii, matki Jakuba i Józefa

2. Solidarność: jak ukrzyżowanie Jezusa jednoczy naszą wiarę

1. Hebrajczyków 12:1-2 – „Skoro więc jesteśmy otoczeni tak wielkim obłokiem świadków, odłóżmy także wszelki ciężar i grzech, który tak mocno przylega, i biegnijmy wytrwale w wyznaczonym wyścigu przed nami."

2. Jana 11:25-26 - „Odpowiedział jej Jezus: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i wierzy we mnie, nie umrze na wieki. Czy w to wierzysz?”

Mateusza 27:57 Gdy nastał wieczór, przyszedł bogaty człowiek z Arymatei, imieniem Józef, który też był uczniem Jezusa:

Józef z Arymatei był oddanym uczniem Jezusa, który zapewnił mu godny pochówek.

1. Pobożność Józefa z Arymatei: wzór naśladowania Jezusa

2. Moc poświęcenia: jak Józef z Arymatei dowiódł swojej wiary

1. Jana 19:38-42 – Pogrzeb Jezusa przez Józefa z Arymatei

2. Marka 15:43-46 – Józef z Arymatei prosi Piłata o Ciało Jezusa

Mateusza 27:58 Udał się do Piłata i błagał o ciało Jezusa. Wtedy Piłat nakazał wydanie ciała.

Piłat spełnił prośbę Józefa z Arymatei o zabranie ciała Jezusa, po tym jak o to błagał.

1. Moc wiary i wytrwałości, jaką wykazał Józef z Arymatei w swojej prośbie o ciało Jezusa.

2. Znaczenie kierowania naszych próśb do Boga w modlitwie, jak pokazał Józef z Arymatei.

1. Jakuba 5:16 – „Modlitwa sprawiedliwego ma wielką moc, gdyż jest skuteczna”.

2. Mateusza 21:22 – „I o cokolwiek prosić będziecie w modlitwie, otrzymacie, jeśli będziecie mieli wiarę”.

Mateusza 27:59 A gdy Józef wziął ciało, owinął je w czyste prześcieradło,

Józef okazał swoją miłość do Jezusa, owijając ciało Jezusa w czyste płótno.

1: Miłość to działanie, a nie emocja. Możemy okazywać naszą miłość do Jezusa poprzez nasze czyny, tak jak zrobił to Józef.

2: Przykład pokory i służby Jezusowi, jaki dał Józef, może nam przypomnieć, abyśmy nigdy nie zapominali służyć naszemu Panu.

1: Jana 13:34-35: „Daję wam nowe przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali: tak jak Ja was umiłowałem, tak i wy powinniście się wzajemnie miłować. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłować".

2:1 Jana 4:19-21: „Kochamy, bo on pierwszy nas umiłował. Kto twierdzi, że kocha Boga, a nienawidzi brata lub siostry, jest kłamcą. Kto bowiem nie miłuje brata swego, którego widział, nie może miłować Boga, którego nie widział. I dał nam takie przykazanie: Kto miłuje Boga, powinien miłować także swego brata i siostrę".

Mateusza 27:60 I położył je w swoim nowym grobowcu, który był wykuty w skale, i zatoczył wielki kamień pod drzwi grobowca, i odszedł.

Józef z Arymatei poprosił Piłata o ciało Jezusa i złożył je w nowym grobowcu wykutym w skale, zapieczętowując grób wielkim kamieniem.

1. Śmierć i pogrzeb Jezusa: Jego życie nie zostało odebrane na próżno.

2. Znaczenie wiary i posłuszeństwa woli Bożej Józefa z Arymatei.

1. Izajasz 53:9 – „I uczynił swój grób wśród bezbożnych i bogatych w swojej śmierci…"

2. Łk 23:50-53 – „A oto mąż, imieniem Józef, doradca, a był to człowiek dobry i sprawiedliwy: (ten nie zgodził się na ich radę i czyn;) pochodził z Arymatei, miasta żydowskiego, i on też oczekiwał królestwa Bożego. Człowiek ten poszedł do Piłata i prosił o ciało Jezusa, a on je zdjął, owinął w prześcieradło i położył grób wykuty w kamieniu, w którym nigdy przedtem nie złożono człowieka".

Mateusza 27:61 A była tam Maria Magdalena i druga Maria, siedzące naprzeciwko grobu.

Ten fragment opisuje obecność Marii Magdaleny i drugiej Marii przy grobie Jezusa.

1. Radość ze zmartwychwstania — jak uczniowie Jezusa okazali odwagę i wiarę, będąc świadkami Jego pogrzebu i zmartwychwstania

2. Wierny smutek – jak Maria Magdalena i druga Maria okazały swoje oddanie Jezusowi w żałobie po jego śmierci

1. Jana 20:1-18 – Zmartwychwstanie Jezusa

2. Łk 24,1-12 – Historia ukazania się Jezusa Zmartwychwstałego uczniom

Mateusza 27:62 A następnego dnia, następującego po dniu Przygotowania, zebrali się arcykapłani i faryzeusze u Piłata,

Nazajutrz po Dniu Przygotowania przybyli do Piłata arcykapłani i faryzeusze.

1: Moc przygotowania – Mateusza 27:62

2: Wiedza o tym, kiedy działać – Mateusz 27:62

1: Łk 14:28-30 - Bo który z was, chcąc zbudować wieżę, nie usiądzie najpierw i nie obliczy kosztów, czy wystarczy mu na jej wykończenie?

2: Efezjan 5:15-17 - Baczcie więc, abyście postępowali rozważnie, nie jak głupi, ale jak mądrzy, wykupując czas, bo dni są złe.

Mateusza 27:63 Mówimy: Panie, pamiętamy, że ten zwodziciel powiedział jeszcze za życia: Po trzech dniach zmartwychwstanę.

Przywódcy żydowscy byli świadomi przepowiedni Jezusa o zmartwychwstaniu po trzech dniach.

1. Wierność Boga: refleksje na temat przepowiedni Jezusa o Jego zmartwychwstaniu

2. Moc Jezusa: badanie wpływu Jego słów

1. Daniel 6:20-23 - Refleksja nad wiernością Boga w wybawieniu Daniela z lwiej jamy

2. Psalm 16:10 – Kontemplacja triumfu Jezusa nad śmiercią i zmartwychwstaniem

Mateusza 27:64 Rozkaż więc, aby grób był strzeżony aż do trzeciego dnia, aby w nocy nie przyszli jego uczniowie, nie ukradli go i nie powiedzieli ludowi: Zmartwychwstał; więc ostatni błąd będzie gorszy niż pierwszy.

Arcykapłani i faryzeusze obawiali się, że uczniowie Jezusa wykradną jego ciało i powiedzą ludziom, że powstał z martwych, dlatego poprosili Piłata, aby zabezpieczył grób.

1. Strach i niewiara: jak arcykapłani i faryzeusze zareagowali na zmartwychwstanie Jezusa

2. Przygotowanie na nieoczekiwane: potrzeba wiary w trudnych czasach

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

2. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

Mateusza 27:65 Rzekł im Piłat: Macie straż. Idźcie, zabezpieczcie, jak możecie.

Piłat zachęca arcykapłanów i starszych, aby zabezpieczyli Jezusa według własnego uznania.

1. Siła naszej odpowiedzialności: jakie konsekwencje mają nasze wybory

2. Upewnianie się o naszej wierze: Zaufanie Bożemu planowi

1. Ezechiela 18:20 – Dusza, która grzeszy, ta umrze. Syn nie poniesie winy ojca, ani ojciec nie poniesie winy syna. Sprawiedliwość sprawiedliwego spadnie na niego, a niegodziwość bezbożnego na niego.

2. Mateusza 6:34 - Nie martwcie się więc o jutro, bo jutro samo się o siebie troszczy. Każdy dzień ma wystarczająco dużo własnych problemów.

Mateusza 27:66 Poszli więc i zabezpieczyli grób, zapieczętowując kamień i stawiając straż.

Strażnicy opieczętowali grób i stali nad nim.

1. Zmartwychwstanie Jezusa: ostateczne zwycięstwo nad śmiercią

2. Moc ofiary Chrystusa: jak Jego śmierć zwyciężyła grzech

1. Izajasz 53:10-11 – Jednak wolą Pana było zmiażdżenie go i przysporzenie mu cierpień, i choć Pan złożył jego życie w ofierze za grzech, ujrzy swoje potomstwo i przedłuży swoje dni, a wola Pan będzie prosperował w jego ręku.

2. Jana 10:17-18 – Powodem, dla którego mój Ojciec mnie kocha, jest to, że oddaję swoje życie – tylko po to, aby je odzyskać. Nikt mi go nie odbiera, ale Ja oddaję go z własnej woli. Mam władzę je złożyć i mam władzę je ponownie podjąć. To polecenie otrzymałem od mojego Ojca.

Mateusza 28 opisuje zmartwychwstanie Jezusa, Jego pojawienie się kobietom i uczniom oraz Wielkie Nakazu, który daje swoim naśladowcom.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od Marii Magdaleny i drugiej Marii, które udają się do grobowca, w którym pochowano Jezusa. Anioł Pański zstępuje z nieba, odsuwa kamień zakrywający grób, siada na nim i mówi, że Jezus zmartwychwstał, tak jak powiedział (Mt 28,1-7). Anioł poleca im, aby poszli szybko i oznajmili Swoim uczniom, że powstał z martwych i idzie przed nimi do Galilei, gdzie Go zobaczą. Wychodzą przepełnieni radością pomieszaną ze strachem.

Akapit 2: Kiedy byli w drodze, aby przekazać tę wiadomość, spotkał ich sam Jezus. Upadają przed Nim, trzymając się za nogi i oddając Mu cześć. Jezus mówi im, żeby się nie bali, ale idźcie i powiedzcie braciom, idźcie do Galilei, tam Go zobaczą (Mateusza 28:8-10). W międzyczasie, gdy strażnicy przy grobie meldują, co się stało, arcykapłani, starsi obmyślają plan, dają żołnierzom dużą sumę pieniędzy, przekupują ich, mówią: „Jego uczniowie przyszli w nocy, wykradli go, gdy spaliśmy”, obiecują chronić żołnierzy przed jakąkolwiek potencjalną karą za ich niepowodzenie. Ciało strażnika (Mateusz 28:11-15).

Akapit trzeci: Następnie jedenastu uczniów udaje się do Galilei, gdzie spotykają Jezusa na

górze. Niektórzy Go czcili, lecz inni wątpili. Podczas tak zwanego „Wielkiego Nakazu Nakazu” Jezus występuje i udziela końcowych instrukcji, mówiąc, że dana Mu została wszelka władza w niebie na ziemi, dlatego powinni iść i czynić uczniami wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca Syna Duchem Świętym, ucząc ich posłuszeństwa wszystkiemu nakazał obiecywać na zawsze (Mateusz 28:16-20). To stanowi kulminację. Ewangelia Mateusza podkreśla ciągłą misję Kościoła, szerzenie Ewangelii na całym świecie.

Mateusza 28:1 Pod koniec szabatu, gdy zaczynało świtać w pierwszym dniu tygodnia, Maria Magdalena i druga Maria przybyły, aby obejrzeć grób.

O świcie pierwszego dnia tygodnia obie Marie przyszły do grobu.

1: Nadzieja w zmartwychwstaniu: Nawet w najciemniejszych dniach Jezus przynosi nam nadzieję.

2: Wiara w śmierć: Pocieszajcie się, że nawet w śmierci nasz Pan, Jezus Chrystus, jest z nami.

1: Jana 11:25-26 - Rzekł do niej Jezus: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.

2:1 Koryntian 15:55-57 – „Gdzie, o śmierci, jest twoje zwycięstwo? Gdzie, o śmierci, jest twoje żądło?” Żądłem śmierci jest grzech, a mocą grzechu jest prawo. Ale dzięki niech będą Bogu, który daje nam zwycięstwo przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Mateusza 28:2 I oto nastąpiło wielkie trzęsienie ziemi, bo anioł Pański zstąpił z nieba, przyszedł, odsunął kamień od drzwi i usiadł na nim.

Anioł Pański zstąpił z nieba i spowodował trzęsienie ziemi, które odsunęło kamień od drzwi.

1. Moc Boża w działaniu

2. Anioł Pański wykonujący dzieło Boże

1. Dzieje Apostolskie 4:31 „I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i odważnie

głosili słowo Boże”.

2. Izajasz 30:30 „I sprawi Pan, że będzie słyszalny jego chwalebny głos i ukaże załamanie swego ramienia w zapaleniu swego gniewu i w płomieniu pożerającego ognia, w rozproszeniu i wichrze i grad.”

Mateusza 28:3 Oblicze jego było jak błyskawica, a szaty jego białe jak śnieg:

Anioł przy grobie Jezusa był olśniewająco jasny i ubrany na biało.

1: Zawsze powinniśmy starać się naśladować blask anioła przy grobie Jezusa.

2: Pomimo naszych niedoskonałości Bóg nadal może używać nas jako swoich narzędzi.

1: Izajasz 6:1-7 – Wizja Izajasza Pańskiego na jego tronie, w otoczeniu serafinów, którzy krzyczeli: „Święty, Święty, Święty”.

2: Mateusza 5:14-16 – Jezus jest na Górze, nauczając, że powinniśmy być „światłością świata”.

Mateusza 28:4 I ze strachu przed nim stróże zadrżeli i stali się jak umarli.

Strażnicy grobowca przestraszyli się, gdy ujrzeli zmartwychwstałego Jezusa, i stali się jak umarli.

1. Bojaźń Pańska jest początkiem mądrości.

2. Moc zmartwychwstania Jezusa powinna nas napełniać bojaźnią i czcią.

1. Przysłów 9:10 - Bojaźń Pańska jest początkiem mądrości, a wiedza Świętego jest wnikliwością.

2. Rzymian 1:4 - i został uznany za Syna Bożego w mocy według Ducha świętości przez swoje zmartwychwstanie, Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Mateusza 28:5 A odpowiadając anioł, rzekł do kobiet: Nie bójcie się, bo wiem, że szukacie

Jezusa ukrzyżowanego.

Anioł powiedział kobietom, żeby się nie bały, bo wiedział, że szukają Jezusa ukrzyżowanego.

1. Pocieszenie poznania Jezusa

2. Siła wiary w obliczu strachu

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Psalm 56:3-4 – „Gdy się boję, ufam Tobie. Bogu, którego słowu wysławiam, Bogu ufam. Nie będę się lękał. Cóż może mi uczynić ciało?”

Mateusza 28:6 Nie ma go tu, bo zmartwychwstał, jak powiedział. Chodźcie i zobaczcie miejsce, gdzie leżał Pan.

Jezus powstał z martwych, a Jego uczniowie są zaproszeni, aby poszli i obejrzeli miejsce, gdzie leżał.

1. Zmartwychwstanie Chrystusa: święto nadziei

2. Moc ofiary Jezusa: wezwanie do wiary

1. Rzymian 6:9-10 – „Wiemy bowiem, że Chrystus powstał z martwych i już nigdy nie umrze; śmierć nad nim już nie panuje. Przez śmierć, którą umarł, umarł dla grzechu raz na zawsze, ale życie, którym żyje, żyje dla Boga”.

2. 1 Koryntian 15:20-22 – „Ale rzeczywiście Chrystus zmartwychwstał jako pierwociny tych, którzy zasnęli. Bo jak przez człowieka przyszła śmierć, tak przez człowieka przyszło zmartwychwstanie. Bo jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni”.

Mateusza 28:7 I idźcie szybko i powiedzcie jego uczniom, że zmartwychwstał; a oto idzie przed wami do Galilei; tam go ujrzycie. Oto wam powiedziałem.

Jezus powstał z martwych i udaje się na oczach swoich uczniów do Galilei, gdzie Go

zobaczą.

1. Moc zmartwychwstania: świętowanie triumfalnego powrotu Jezusa

2. Nadzieja zmartwychwstałego Chrystusa: przyjęcie zmieniającej życie dobrej nowiny

1. Jana 11:25-26 – Jezus jej odpowiedział: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.

2. Rzymian 8:11 - Jeśli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, który wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.

Mateusza 28:8 I szybko odeszli od grobu ze strachem i wielką radością; i pobiegł , aby zanieść wiadomość swoim uczniom.

Kobiety zastały grób Jezusa pusty i opuściły je pełne radości i strachu.

1. Jak pusty grób Jezusa napełnia nas radością i nadzieją

2. Przezwyciężyć strach przez radość w Jezusie

1. Izajasz 9:6-7 – Dziecię nam się narodziło, syn został nam dany; a władza spocznie na jego ramieniu, a imię jego będzie nazwane Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju. Rozmnażanie się jego władzy i pokoju nie będzie końca na tronie Dawida i w jego królestwie, aby je utwierdzić i wspierać sprawiedliwością i sprawiedliwością odtąd i na wieki.

2. Jana 20:19-22 - Wieczorem tego dnia, pierwszego dnia tygodnia, gdy drzwi do pomieszczeń, w których przebywali uczniowie ze strachu przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął między nimi i rzekł do nich: Pokój być z tobą." To powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Wtedy uczniowie uradowali się, gdy ujrzeli Pana. Jezus znowu im powiedział: „Pokój wam. Jak Ojciec mnie posłał, tak i Ja was posyłam”. A to powiedziawszy, tchnął na nich i rzekł do nich: „Weźmijcie Ducha Świętego.

Mateusza 28:9 A gdy szli oznajmić to uczniom jego, oto Jezus wyszedł im naprzeciw, mówiąc: Witajcie! A oni przyszli, trzymali go za nogi i oddali mu pokłon.

Jezus spotkał dwóch swoich uczniów, którzy trzymali go za nogi i oddali mu pokłon.

1. Oddawanie czci Jezusowi: uznawanie Jego autorytetu i mocy

2. Moc obecności Jezusa: bycie w obecności Zbawiciela

1. Filipian 2:10-11 - aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią i aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

2. Hebrajczyków 12:2 - Patrząc na Jezusa, założyciela i dokończyciela naszej wiary, który dla przygotowanej mu radości wycierpiał krzyż, nie bacząc na hańbę, i zasiada po prawicy tronu Bożego.

Mateusza 28:10 Wtedy Jezus rzekł do nich: Nie bójcie się; idźcie i powiedzcie moim braciom, że idą do Galilei, i tam mnie zobaczą.

Jezus zachęca swoich uczniów, aby się nie bali i powiedzieli braciom, aby udali się do Galilei, gdzie Go zobaczą.

1. Odwagi: Jezus wzywa nas, abyśmy się nie bali

2. Wyciąganie ręki: Jezus posyła nas, abyśmy nieśli Ewangelię

1. Izajasz 41:10 – Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą.

2. 1 Jana 4:7-12 - Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, bo miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga.

Mateusza 28:11 A gdy oni byli w drodze, oto niektórzy ze straży przybyli do miasta i opowiedzieli arcykapłanom o wszystkim, co się wydarzyło.

Niektórzy ze straży donieśli naczelnym kapłanom o wydarzeniach, które miały miejsce przy grobie Jezusa.

1. Moc świadectwa: wierność Boga w używaniu zegarka, aby świadczyć o Jego mocy.

2. Wierność nagrodzona: wierność Boga w nagradzaniu tych, którzy są Mu wierni.

1. Psalm 37:3-4 „Zaufaj Panu i czyń dobrze. Mieszkaj na ziemi i bądź wierny. Rozkoszuj się Panem, a On spełni pragnienia twojego serca”.

2. Dzieje Apostolskie 1:8 „Ale otrzymacie moc Ducha Świętego, gdy zstąpi na was, i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i Samarii, i aż po krańce ziemi.”

Mateusza 28:12 A gdy zebrali się ze starszymi i po naradzie, dali żołnierzom duże pieniądze,

Starsi i żołnierze posłuchali rady, a starsi dali żołnierzom pieniądze.

1. Moc rady: uczenie się od starszych

2. Zarządzanie: wykorzystywanie zasobów na chwałę Bożą

1. Przysłów 11:14 – „Gdzie nie ma przewodnictwa, naród upadnie, lecz w obfitości doradców jest bezpieczeństwo”.

2. Dzieje Apostolskie 4:32-35 – „A pełna liczba wierzących była jednego serca i jednej duszy i nikt nie mówił, że cokolwiek z jego majątku jest jego własnością, lecz wszystko mieli wspólne. I z wielką mocą apostołowie dawali świadectwo o zmartwychwstaniu Pana Jezusa i wielka łaska spoczęła na nich wszystkich. Nie było wśród nich nikogo potrzebującego, gdyż wszyscy, którzy byli właścicielami gruntów lub domów, sprzedawali je i przynosili dochód tego, co sprzedano, i kładł to u stóp apostołów, i rozdzielano każdemu według potrzeby”.

Mateusza 28:13 Mówiąc: Powiedzcie, Jego uczniowie przyszli w nocy i ukradli go, gdy spaliśmy.

Ten fragment opisuje fałszywe oskarżenie arcykapłanów i starszych, że uczniowie Jezusa wykradli Jego ciało, gdy spali.

1. Moc Boża: zrozumienie cudu zmartwychwstania

2. Odważna wiara: niezmienne trwanie w obliczu sprzeciwu

1. Jana 11:25–26 – Jezus jej odpowiedział: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.

2. 1 Tesaloniczan 5:21 – Ale sprawdzajcie wszystko; trzymajcie się tego, co dobre.

Mateusza 28:14 A jeśli dotrze to do uszu namiestnika, przekonamy go i zabezpieczymy was.

Ten fragment opisuje, jak uczniowie byli gotowi użyć perswazji, aby chronić Jezusa przed władzami.

1: Musimy bronić tego, co słuszne, nawet jeśli oznacza to narażenie się na niebezpieczeństwo.

2: Musimy wierzyć, że Bóg da nam odwagę i siłę, abyśmy czynili to, co słuszne.

1: Przysłów 28:1 - Bezbożni uciekają, gdy nikt ich nie goni, ale sprawiedliwi są odważni jak lew.

2: Daniel 3:17-18 - Jeśli tak się stanie, nasz Bóg, któremu służymy, może nas wybawić z rozpalonego pieca ognistego i wyrwie nas z ręki twojej, królu. A jeśli nie, niech ci będzie wiadome, królu, że nie będziemy służyć twoim bogom i nie będziemy oddawać czci złotemu posągowi, który wzniosłeś.

Mateusza 28:15 Wzięli więc pieniądze i uczynili tak, jak ich nauczono; i to powiedzenie jest powszechnie opowiadane wśród Żydów aż do dnia dzisiejszego.

Żydzi przyjmowali pieniądze za rozpowszechnianie fałszywej historii o Jezusie i ta fałszywa historia jest powtarzana do dziś.

1: Powinniśmy uważać, aby szerzyć prawdę, a nie kłamstwa o Jezusie.

2: Powinniśmy uważać na historie, które słyszymy i dokładnie sprawdzać ich prawdziwość.

1: Kolosan 2:8 - Uważajcie, żeby was nikt nie zniewolił filozofią i pustym oszustwem,

według tradycji ludzkiej, według żywiołów świata, a nie według Chrystusa.

2:1 Jana 4:1 - Umiłowani, nie każdemu duchowi wierzcie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na świat.

Mateusza 28:16 Potem jedenastu uczniów odeszło do Galilei na górę, gdzie im wyznaczył Jezus.

Jedenastu uczniów poszło na górę w Galilei, gdzie Jezus kazał im się spotkać.

1. Naśladowanie Jezusa: wezwanie do bycia uczniem

2. Niezachwiana wiara: życie wezwaniem Jezusa

1. Mateusza 4:19-20 – „I rzekł do nich: «Pójdźcie za mną, a uczynię was rybakami ludzi». Natychmiast zostawili sieci i poszli za nim.

2. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

Mateusza 28:17 A ujrzawszy go, oddali mu pokłon, lecz niektórzy zwątpili.

Ten fragment mówi o reakcji uczniów Jezusa na widok Go żywego po zmartwychwstaniu – niektórzy oddawali Mu cześć, ale niektórzy wątpili.

1: Wszyscy jesteśmy powołani do wiary w moc i dobroć Boga oraz do okazywania naszej wiary w Niego poprzez uwielbienie.

2: Nawet w obliczu cudownych wydarzeń wiara może być krucha i chwiejna, ale łaska Boża jest obfita, a On jest wobec nas cierpliwy.

1: Rzymian 4:17-21 – Abraham uwierzył w Boga i poczytano mu to za sprawiedliwość.

2: Hebrajczyków 11:1-3 – Przez wiarę rozumiemy, że wszechświat został stworzony słowem Bożym, aby to, co widzialne, nie powstało z rzeczy widzialnych.

Mateusza 28:18 A Jezus podszedł i przemówił do nich, mówiąc: Dana mi jest wszelka władza na niebie i na ziemi.

W tym fragmencie jest napisane, że Jezusowi dana została wszelka władza na niebie i na ziemi.

1. Przypomina nam się o mocy i władzy Jezusa nad nami i światem.

2. Możemy zaufać mocy Jezusa i polegać na Nim we wszystkim.

1. Filipian 2:9-11 - Dlatego Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest ponad wszelkie imię.

2. Daniel 4:34-35 - Pod koniec dni ja, Nabuchodonozor, podniosłem oczy ku niebu, a rozum wrócił do mnie i błogosławiłem Najwyższego, chwaliłem i czciłem żyjącego na wieki za jego panowanie jest panowaniem wiecznym, a jego królestwo trwa z pokolenia na pokolenie.

Mateusza 28:19 Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego:

Bóg nakazuje nam iść i szerzyć Jego przesłanie po całym świecie.

1: Jezus dał nam wielką misję, abyśmy szli i dzielili się dobrą nowiną ewangelii ze wszystkimi narodami.

2: Musimy pamiętać, że wszyscy jesteśmy powołani, aby być uczniami Jezusa i być świadkami Jego miłości.

1: Dzieje Apostolskie 1:8 Ale otrzymacie moc po zstąpieniu na was Ducha Świętego i będziecie mi świadkami zarówno w Jerozolimie, jak i w całej Judei, i w Samarii, i aż aż do krańca ziemi .

2: Izajasz 6:8 I usłyszałem głos Pana mówiący: Kogo poślę i kto nam pójdzie? Wtedy powiedziałem: Oto jestem; Wyślij mi.

Mateusza 28:20 Nauczcie ich przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem, a oto jestem z wami przez wszystkie dni aż do skończenia świata. Amen.

Jezus nakazuje swoim uczniom przestrzegać wszystkich Jego nauk i obiecuje, że będzie z nimi aż do skończenia świata.

1. Moc obecności Jezusa – Odkrywanie obietnicy Jezusa, że będzie z nami zawsze.

2. Przestrzeganie przykazań Jezusa – Zrozumienie wagi przestrzegania nauk Jezusa.

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą".

2. Powtórzonego Prawa 31:6 – „Bądźcie silni i odważni. Nie bójcie się ich i nie lękajcie, gdyż z wami idzie Pan, Bóg wasz. On cię nie opuści ani nie opuści".

Marka 1 przedstawia posługę Jana Chrzciciela, chrzest i kuszenie Jezusa, początek publicznej działalności Jezusa oraz różne dokonywane przez Niego uzdrowienia.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się proroctwem Izajasza o posłańcu przygotowującym drogę dla Pana. Dopełnia się to w Janie Chrzcicielu, który głosi na pustyni, wzywając ludzi do pokuty i chrzcząc ich w rzece Jordan (Marek 1:1-8). Następnie Jezus z Nazaretu przychodzi do Jana, aby przyjąć chrzest. Gdy wychodzi z wody, otwierają się niebiosa i Duch zstępuje na Niego niczym gołębica, a głos z nieba oznajmia: „Ty jesteś moim Synem, którego kocham, w Tobie mam upodobanie" (Marek 1:9-11).

Akapit drugi: Zaraz po chrzcie Duch wyprowadza Jezusa na pustynię, gdzie przez czterdzieści dni jest kuszony przez szatana, ale pozostaje nieugięty (Mk 1,12-13). Po aresztowaniu Jana Jezus udaje się do Galilei, głosząc dobrą nowinę o królestwie Bożym, mówiąc: „Nadszedł czas" – powiedział. „Przybliżyło się Królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie dobrej nowinie!" (Marka 1:14-15). Przechadzając się nad Jeziorem Galilejskim, wzywa Szymona Piotra Andrzeja Jakuba, syna Zebedeusza, jego brata Jana, aby zostali uczniami, obiecując, że uczynią ich rybakami, mężczyznami, którzy zostawią sieci, natychmiast podążajcie za nim.

Akapit 3: Idą do Kafarnaum, gdzie w szabat Jezus naucza w synagodze, zadziwiając ludzi swoją władzą, odmienną od prawa nauczycieli (Marka 1:21-22). Tam wypędza ducha nieczystego, rozpoznając w Nim Świętego Boga, dalszych niesamowitych ludzi, co doprowadziło do tego, że sława szybko rozeszła się po całym regionie (Mk 1,23-28). Następnie w domu Szymona Piotra leczy teściową leżącą w łóżku, wkrótce zaczyna im służyć. Wieczorem, gdy zachodzi słońce, całe miasto zbiera się pod drzwiami, przynosi chorego, opętanego, uzdrowionego wielu różnych chorób, które wypędzają wiele demonów, nie pozwalając demonom mówić, ponieważ wiedziały, kim on jest. Następnego ranka, gdy jest jeszcze ciemno, udaje się do samotnego miejsca, módl się, Szymon, inni go znajdują, mówią, że wszyscy cię szukają, ale on odpowiada, pójdźmy gdzie indziej.

Pobliskie wioski mogą tam również głosić, że po co przybyli, więc podróżują po Galilei, głosząc synagogi wypędzające demony (Marek 1: 29-39). Wreszcie uzdrawia człowieka z trądu, który błagał go, uklęknął i powiedział: „Jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić”, wzruszony współczuciem Jezus wyciąga rękę i dotyka go, mówi: „Chcę być czysty” natychmiast trąd pozostawiony człowiek staje się czysty ostrzega go, aby nie mówił nikomu, ale idź, pokaż się kapłanowi, złóż ofiary, które Mojżesz nakazał jako świadectwo, jednak człowiek poszedł i rozgłosił wieść tak szeroko, że nie mógł już wejść do miasta, otwarcie przebywał poza odludnymi miejscami, a mimo to ludzie przychodzili do niego co kwartał.

Marka 1:1 Początek ewangelii Jezusa Chrystusa, Syna Bożego;

Fragment ten dotyczy początku Dobrej Nowiny o Jezusie Chrystusie, Synu Bożym.

1. Prawdziwe pochodzenie dobrej nowiny

2. Moc Ewangelii

1. Rzymian 1:1-4 - Paweł, sługa Chrystusa Jezusa, powołany na apostoła, oddzielony dla ewangelii Bożej,

2. Izajasz 9:6-7 – Dziecię nam się bowiem narodziło, syn został nam dany; a władza spocznie na jego ramieniu, a imię jego będzie nazwane Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

Marka 1:2 Jak napisano u proroków: Oto posyłam przed obliczem twoim posłańca mego, który przygotuje ci drogę przed tobą.

Posłaniec przygotowuje drogę dla Pana, zanim on przybędzie.

1: Przygotowanie drogi dla Pana: robienie miejsca na obecność Boga.

2: Głos proroczy: Słuchanie słów Pana.

1: Izajasz 40:3 – Głos wołającego: „Przygotujcie na pustyni drogę Panu; wyprostujcie na pustyni drogę dla naszego Boga.

2: Zachariasza 3:8 - Słuchaj teraz, arcykapłanie Jozue, ty i twoi towarzysze, którzy zasiadają przed tobą, bo oni są cudownym znakiem; bo oto wychowuję Sługę mojego Odrośl.

Marka 1:3 Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego.

Głos Jana Chrzciciela wzywa ludzi, aby przygotowali się na przyjście Jezusa i wyprostowali Jego ścieżki.

1. Wezwanie do przygotowania się na Jezusa: odpowiedź na przesłanie Jana Chrzciciela

2. Prostowanie ścieżek: refleksja na temat znaczenia przygotowania dla Pana

1. Izajasz 40:3-5 – Pocieszajcie, pocieszajcie mój lud, mówi wasz Bóg. Przemów czule do Jerozolimy i głoś jej, że zakończyła się jej ciężka służba, że jej grzech został odkupiony, że otrzymała z ręki Pana podwójnie za wszystkie swoje grzechy.

2. Łk 3,4-6 - Jak napisano w księdze słów proroka Izajasza: „Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie dla Niego ścieżki. Każda dolina będzie wypełniona, każda góra i pagórek obniżone. Drogi kręte staną się proste, a wyboiste gładkie. I wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże”.

Marka 1:4 Jan chrzcił na pustyni i głosił chrzest pokuty na odpuszczenie grzechów.

Jan Chrzciciel głosił potrzebę pokuty i odpuszczenia grzechów.

1. Moc pokuty: rozpoznanie naszej potrzeby przebaczenia

2. Znaczenie naszych działań: przyjęcie potrzeby pokuty

1. Ezechiela 18:21-32 – Sprawiedliwość poprzez pokutę

2. Łk 24:47 – Pokuta i przebaczenie grzechów w imieniu Jezusa

Marka 1:5 I szła do niego cała ziemia judzka oraz mieszkańcy Jerozolimy, i wszyscy przyjmowali od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając swoje grzechy.

Mieszkańcy Judei i Jerozolimy udali się, aby przyjąć chrzest od Jana Chrzciciela w rzece Jordan, wyznając swoje grzechy.

1: Moc spowiedzi – Wyznawanie grzechów jest ważnym krokiem na drodze wiary.

2: Moc chrztu – Chrzest jest zewnętrznym znakiem wewnętrznej zmiany i potężnym symbolem wiary.

1:1 Jana 1:9 - Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.

2: Rzymian 6:3-4 – Albo czy nie wiecie, że my wszyscy, którzy zostaliśmy ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy ochrzczeni w jego śmierć? Zostaliśmy więc razem z Nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy i my, jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, mogli żyć nowym życiem.

Marka 1:6 A Jan był odziany w sierść wielbłąda i w pas skórzany wokół bioder; i jadł szarańczę i dziki miód;

Jan Chrzciciel był człowiekiem pokornym i surowym, który okazywał życie ofiarne, nosząc proste ubranie i spożywając proste jedzenie.

1. Życie pełne poświęcenia i pokory

2. Przykład Jana Chrzciciela

1. Mateusza 3:4 - A sam Jan był odziany w sierść wielbłąda i przepasał biodra skórzanym pasem; a jego pożywieniem była szarańcza i miód leśny.

2. Micheasza 6:8 - Powiedział ci, człowiecze, co jest dobre; A czego żąda od ciebie Pan, jeśli nie tego, abyś czynił sprawiedliwość, miłował dobroć i pokornie chodził z twoim Bogiem?

Marka 1:7 I głosił, mówiąc: Za mną idzie mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien schylić się i rozwiązać rzemyka u jego butów.

Jezus oznajmił, że za Nim idzie ktoś potężniejszy od Niego, a On nie jest godzien nawet

rozwiązać rzemienia u sandała.

1. Siła pokory – Jezus uczy nas, że pokorne serca mogą przybliżyć nas do Boga.

2. Przyjście Pana - Jezus zapowiada przyjście potężniejszego od Niego.

1. Mateusza 3:1-2 - W owych dniach przyszedł Jan Chrzciciel i głosił kazanie na pustyni judzkiej, mówiąc: Upamiętajcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie.

2. Mateusza 4:17 - Odtąd zaczął Jezus kazać i mówić: Upamiętajcie się, bo przybliżyło się królestwo niebieskie.

Marka 1:8 Ja was wprawdzie ochrzciłem wodą, ale on was ochrzci Duchem Świętym.

W tym fragmencie jest mowa o Jezusie chrzczącym ludzi Duchem Świętym.

1: Jezus objawia się tym, którzy Go szukają i daje im dar Ducha Świętego.

2: Pokuta i wiara w Jezusa wprowadzają nas w relację z Bogiem i wzmacniają Ducha Świętego.

1: Dzieje Apostolskie 2:38 - I rzekł do nich Piotr: Upamiętajcie się i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów, a otrzymacie dar Ducha Świętego.

2: Rzymian 8:14-15 – Bo wszyscy, których Duch Boży prowadzi, są synami Bożymi. Bo nie otrzymaliście już ducha niewoli, aby się bać; ale otrzymaliście Ducha usynowienia, przez który wołamy: Abba, Ojcze.

Marka 1:9 I stało się w owych dniach, że Jezus przyszedł z Nazaretu w Galilei i przyjął chrzest od Jana w Jordanie.

Jezus został ochrzczony przez Jana w Jordanii.

1: Moc chrztu: Jak chrzest Jezusa jest dla nas przykładem

2: Znaczenie chrztu: jakie znaczenie ma chrzest dla naszej wiary

1: Mateusza 3:13-17 – Chrzest Jezusa przez Jana

2: Dzieje Apostolskie 2:38 – Otrzymanie daru Ducha Świętego przez chrzest

Marka 1:10 A zaraz po wyjściu z wody ujrzał otwarte niebo i Ducha jak gołębicę zstępującego na niego:

Jezus został ochrzczony w rzece Jordan, a gdy wyszedł z wody, ujrzał otwarte niebo i Ducha niczym gołębicę zstępującego na Niego.

1. Moc Jezusa i Jego Boska Natura

2. Znaczenie chrztu w naszym życiu

1. Mateusza 3:16-17 – Kiedy Jezus został ochrzczony, odezwał się głos z nieba: „To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie”.

2. Izajasz 42:1 - Oto Sługa mój, którego podtrzymuję; Mój Wybrany, w którym ma upodobanie Moja dusza. Położyłem na Nim Ducha Mojego; On przyniesie sprawiedliwość narodom.

Marka 1:11 I odezwał się głos z nieba mówiący: Ty jesteś moim Synem umiłowanym, w którym mam upodobanie.

Głos Boga z nieba oznajmił, że Jezus jest Jego umiłowanym Synem, w którym upodobał sobie Ojciec.

1: Miłość Ojca do Syna

2: Radość Ojca w Jego Synu

1: Łk 3:22 - I zstąpił na niego Duch Święty w postaci cielesnej jak gołębica, a z nieba odezwał się głos, który mówił: Ty jesteś moim Synem umiłowanym; w Tobie mam upodobanie.

2: Mateusza 3:17 - I oto głos z nieba mówiący: To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie.

Marka 1:12 I natychmiast Duch wypędza go na pustynię.

Ten fragment ukazuje Jezusa wypędzanego przez Ducha na pustynię na czas postu i modlitwy.

1. Życie w posłuszeństwie: Zrozumienie mocy Ducha w naszym życiu

2. Post i modlitwa: niezbędna część naszej wiary

1. Dzieje Apostolskie 1:2 – „aż do dnia, w którym został wzięty w górę, po tym jak przez Ducha Świętego dał przykazania apostołom, których wybrał”.

2. Łk 4:1-2 – „Wtedy Jezus napełniony Duchem Świętym, wrócił znad Jordanu i był prowadzony przez Ducha na pustynię, gdzie był kuszony przez diabła przez czterdzieści dni”.

Marka 1:13 I przebywał tam na pustyni czterdzieści dni, kuszony przez szatana; i był z dzikimi zwierzętami; i aniołowie mu służyli.

Ten fragment opisuje 40-dniowy pobyt Jezusa na pustyni, w obliczu pokus szatana i posługiwania mu przez aniołów.

1. Siła Jezusa: Jak Jezus stawił czoła pokusom na pustyni

2. Siła wiary: przezwyciężanie pokus z pomocą aniołów

1. Jakuba 1:12-15 - Błogosławiony, kto wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, otrzyma koronę życia, którą Bóg obiecał tym, którzy go miłują.

2. Efezjan 6:10-18 - Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli przeciwstawić się zakusom diabła.

Marka 1:14 A po wtrąceniu Jana do więzienia Jezus przybył do Galilei, głosząc ewangelię o królestwie Bożym,

Po uwięzieniu Jana Jezus zaczął głosić ewangelię Królestwa Bożego w Galilei.

1. Moc przebaczenia: Służba Jezusa po uwięzieniu Jana

2. Ewangelia Królestwa Bożego: Przesłanie Jezusa do Galilei

1. Łk 6:37-38: „Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni. Nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni. Przebaczajcie, a będzie wam odpuszczone”.

2. Mateusza 11:2-5: „A gdy Jan usłyszał w więzieniu o dziełach Chrystusa, posłał dwóch uczniów swoich i zapytał go: Czy ty jesteś tym, który ma przyjść, czy też innego oczekujemy? Jezus odpowiedział i rzekł do nich: Idźcie i znowu oznajmijcie Janowi to, co słyszycie i na co patrzycie: Niewidomi wzrok odzyskują, chromi chodzą, trędowaci doznają oczyszczenia, głusi słyszą, umarli zmartwychwstają, a ubodzy głoszono im ewangelię”.

Marka 1:15 I mówiąc: Czas się wypełnił i przybliżyło się królestwo Boże; nawracajcie się i wierzcie ewangelii.

Nadszedł czas, aby ludzie pokutowali i uwierzyli w dobrą nowinę o Królestwie Bożym.

1: Pokutujcie i żyjcie dla Królestwa Bożego

2: Wierzcie w Ewangelię życia wiecznego

1: Łk 17:20-21 – Jezus powiedział: „Królestwo Boże nie nadejdzie w rzeczach widzialnych i nie będą mówić: «Oto jest!» lub „Oto jest!” Bo rzeczywiście Królestwo Boże jest wśród was.”

2: Rzymian 10:9-10 – Że jeśli ustami swoimi wyznasz: „Jezus jest Panem” i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem wierzysz i jesteś usprawiedliwiony, ustami wyznajesz i zostajesz zbawiony.

Marka 1:16 A gdy przechodził nad Morzem Galilejskim, ujrzał Szymona i Andrzeja, brata jego, zarzucających sieć w morze, bo byli rybakami.

Szymon i Andrzej byli rybakami, którzy spacerowali nad Morzem Galilejskim.

1: Bóg powołuje nas, abyśmy byli rybakami ludzi, bez względu na zadanie.

2: Jezus ujrzał Szymona i Andrzeja i powołał ich na swoich uczniów.

1: Mateusza 4:19 – „Przyjdźcie i naśladujcie mnie” – powiedział Jezus – „a wyślę was, abyście łowili ludzi”.

2: Łk 5:10 - Jezus rzekł do Szymona: Nie bój się; odtąd będziesz łowił ludzi.

Marka 1:17 I rzekł do nich Jezus: Pójdźcie za mną, a sprawię, że staniecie się rybakami ludzi.

Jezus wzywa uczniów, aby poszli za Nim i stali się rybakami ludzi.

1: Podążanie za Jezusem: Droga do prawdziwego spełnienia

2: Stać się rybakiem ludzi: wezwanie do bycia uczniem

1: Jana 15:8 - Przez to zostanie uwielbiony Ojciec mój, że przyniesiecie obfity owoc i w ten sposób okażecie się moimi uczniami.

2: Mateusza 4:19 - I rzekł do nich: Pójdźcie za mną, a uczynię was rybakami ludzi.

Marka 1:18 I natychmiast porzucili sieci i poszli za nim.

Dwóch rybaków poszło za Jezusem zaraz po tym, jak do nich przemówił.

1. Podążanie za Jezusem bez względu na wszystko – jak Jezus wzywa nas, abyśmy rzucili wszystko i podążali za Nim

2. Bez wahania podążaj za Jezusem – dlaczego powinniśmy bezzwłocznie Mu zaufać i być Mu posłuszni

1. Mateusza 16:24-25 – „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: «Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i naśladuje mnie. Kto

bowiem chce zachować swoje życie, straci ją, lecz kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je”.

2. Jana 10:27 – „Owce moje głosu mojego słuchają i ja je znam, a one idą za mną”.

Marka 1:19 A gdy odszedł nieco dalej, ujrzał Jakuba, syna Zebedeusza, i Jana, jego brata, którzy także byli na statku i naprawiali sieci.

Jezus wzywa Jakuba i Jana, aby poszli za Nim i stali się rybakami ludzi.

1. Jezus wzywa nas, abyśmy opuścili naszą strefę komfortu i podążali za Nim.

2. Naszym celem w życiu jest stać się rybakami ludzi.

1. Mateusza 4:19 – „I rzekł do nich: Pójdźcie za mną, a uczynię was rybakami ludzi”.

2. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków”.

Marka 1:20 I zaraz ich zawołał, a oni zostawili swego ojca Zebedeusza na statku z najemnikami i poszli za nim.

Jezus woła, a uczniowie opuszczają ojca i idą za nim.

1) Podążanie za Jezusem czasami wymaga poświęceń – nawet pozostawienia rodziny.

2) Wezwanie Jezusa może być tak silne, że przeważa nad innymi naszymi obowiązkami i relacjami.

1) Mateusza 8:21-22 – „I rzekł do niego inny z jego uczniów: Panie, pozwól mi najpierw pójść i pogrzebać mojego ojca. Ale Jezus mu odpowiedział: Pójdź za mną; i niech umarli grzebią swoich umarłych”.

2) Łk 9,59-62 – „I rzekł do innego: Pójdź za mną. Ale on rzekł: Panie, pozwól mi najpierw pójść i pogrzebać mojego ojca. Rzekł mu Jezus: Niech umarli grzebią swoich umarłych, a ty idź i głoś królestwo Boże. I inny też powiedział: Panie, pójdę za tobą; ale pozwól mi najpierw pożegnać się z nimi, którzy są w moim domu. I rzekł mu Jezus: Żaden człowiek,

który przyłożył rękę do pługa , a oglądał się wstecz, nie nadaje się do królestwa Bożego.

Marka 1:21 I weszli do Kafarnaum; i zaraz w dzień szabatu wszedł do synagogi i nauczał.

Jezus wszedł do synagogi w Kafarnaum i nauczał w dzień szabatu.

1: Jezus pokazał nam, że wiara i życie duchowe powinny być priorytetem, nawet w napiętych harmonogramach.

2: Jezus dał przykład wierności, pokazując nam, że nawet prosty akt posłuszeństwa może mieć ogromny wpływ.

1: Hebrajczyków 10:22-25 – „Przybliżmy się ze szczerym sercem, z całkowitą pewnością wiary, opryskani w sercach od złego sumienia i obmyci ciała czystą wodą. Trzymajmy się mocno wyznania naszej wiary i nie wahajmy się; (bo wierny jest ten, który obiecał;) I zważajmy jedni na drugich, aby pobudzać się do miłości i dobrych uczynków: Nie opuszczając wspólnych zgromadzeń, jak to jest u niektórych; ale napominajcie się nawzajem, a tym bardziej, im bardziej widzicie, że dzień się zbliża”.

2: Jakuba 2:17-18 – „Tak samo wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa, będąc sama. Tak, ktoś może powiedzieć: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki; pokaż mi swoją wiarę bez swoich uczynków, a ja ci pokażę moją wiarę na podstawie moich uczynków.

Marka 1:22 I zdumiewali się jego nauką, uczył ich bowiem jak ten, który ma władzę, a nie jak uczeni w Piśmie.

Ludzie byli zdumieni naukami Jezusa, ponieważ mówił On z mocą, w przeciwieństwie do uczonych w Piśmie.

1. Jezus jest najwyższym autorytetem w zakresie prawdy i prawości.

2. Słowo Boże jest najwyższym autorytetem w sprawach życia.

1. Jana 17:17: „Uświęćcie ich w prawdzie; Twoje słowo jest prawdą.”

2. Psalm 119:105: „Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce”.

Marka 1:23 A był w ich synagodze człowiek opętany duchem nieczystym; i krzyknął,

Jezus poprzez swoje moce egzorcyzmów ukazuje swoją władzę nad złymi duchami.

1: Musimy uznać władzę Jezusa w zwyciężaniu zła.

2: Trwajmy w podziwie dla mocy Jezusa, która oczyszcza nasze serca.

1:2 Koryntian 10:4-5 - Albowiem oręż naszej wojny nie jest cielesny, lecz potężny przez Boga, ku burzeniu twierdz, powalaniu sporów i wszelkiej wyniosłości, która się wywyższa przeciwko poznaniu Boga.

2: Mateusza 16:23 - On jednak odwrócił się i rzekł do Piotra: Zejdź mi z oczu, szatanie! Jesteś dla mnie zgorszeniem; nie macie na myśli spraw Bożych, lecz jedynie sprawy ludzkie.”

Marka 1:24 Mówiąc: Zostaw nas; co my mamy z tobą wspólnego, Jezusie z Nazaretu? przyszedłeś nas zniszczyć? Wiem, kim jesteś, Święty Boży.

Fragment opisuje konfrontację Jezusa z duchem nieczystym w synagodze w Kafarnaum. Duch rozpoznaje Jezusa jako Świętego Bożego.

1: Jezus jest Świętym Bożym, godnym naszej czci i uległości.

2: Musimy uznać Jezusa za Świętego Bożego i przyjść do Niego z pokornym sercem.

1: Izajasz 41:10 – Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą.

2:1 Piotra 2:9 - Ale wy jesteście rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście głosili wspaniałości tego, który was powołał z ciemności do przedziwnego swego światła.

Marka 1:25 I Jezus zgromił go, mówiąc: Uspokój się i wyjdź z niego.

We fragmencie tym Jezus karci mężczyznę i nakazuje mu milczeć oraz opuścić ciało mężczyzny.

1. Jezus jest jedynym, który może przynieść wewnętrzny pokój i wolność.

2. On jest tym, który może przynieść uzdrowienie, odnowienie i wyzwolenie.

1. Izajasz 53:4-5 – „Zaprawdę, on dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze boleści, a mimo to uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy; On był karą, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

2. Mateusza 8:16 - Gdy nastał wieczór, przyprowadzono do niego wielu opętanych, a on słowem wypędzał duchy i uzdrawiał wszystkich chorych.

Marka 1:26 A gdy duch nieczysty rozdarł go i zawołał donośnym głosem, wyszedł z niego.

Pewien człowiek był opętany przez ducha nieczystego i po głośnym krzyku duch opuścił człowieka.

1. Jezus ma moc wypędzania duchów nieczystych.

2. Bóg zawsze będzie nas chronił i wyzwalał od złych duchów.

1. Efezjan 6:12 - Nie walczymy bowiem z ciałem i krwią, ale z księstwami, z mocami, z władcami ciemności tego wieku, z duchowymi zastępami niegodziwości w okręgach niebieskich.

2. Jakuba 4:7 – Dlatego poddajcie się Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

Marka 1:27 I wszyscy byli zdumieni, tak że pytali między sobą, mówiąc: Cóż to jest? co to za nowa doktryna? bo z władzą rozkazuje nawet duchom nieczystym, a one są mu posłuszne.

Ludzie byli zdumieni władzą, jaką Jezus miał nad duchami nieczystymi, które były Mu posłuszne.

1: Należy celebrować władzę Jezusa nad wszystkim.

2: Należy chwalić władzę Jezusa nad grzechem i śmiercią.

1: Kolosan 2:15 – „I rozbroiwszy zwierzchności i władze, uczynił z nich publiczny spektakl, odnosząc nad nimi triumf na krzyżu”.

2: Hebrajczyków 2:14-15 – „Ponieważ dzieci mają ciało i krew, więc i on miał udział w ich człowieczeństwie, aby przez swoją śmierć złamać moc tego, który ma władzę nad śmiercią, to jest diabła, i uwolnić tych, którzy przez całe życie byli trzymani w niewoli ze strachu przed śmiercią”.

Marka 1:28 I natychmiast rozeszła się o nim sława po całej krainie wokół Galilei.

Jezus dokonał w synagodze w Kafarnaum cudownego uzdrowienia człowieka opętanego przez ducha nieczystego, a wieść szybko rozeszła się po całej Galilei.

1. Zrozumienie cudownej mocy Jezusa

2. Wpływ cudownego uzdrowienia

1. Dzieje Apostolskie 3:16 – „A jego imię przez wiarę w jego imię wzmocniło tego człowieka, którego widzicie i znacie. Tak, wiara, która przez niego przychodzi, zapewniła mu doskonałe zdrowie przed wami wszystkimi .”

2. Mateusza 8:16 – „Gdy nastał wieczór, przyprowadzono do Niego wielu opętanych. A On słowem wyganiał duchy i uzdrawiał wszystkich chorych”.

Marka 1:29 A zaraz po wyjściu z synagogi weszli do domu Szymona i Andrzeja wraz z Jakubem i Janem.

Po wizycie w synagodze Jezus i jego uczniowie wchodzą do domu Szymona i Andrzeja.

1. Znaczenie wspólnoty z Jezusem i Jego uczniami.

2. Korzyści z chodzenia do synagogi.

1. Dzieje Apostolskie 2:42-47 - Apostołowie poświęcili się wspólnocie, łamaniu chleba i modlitwie.

2. Hebrajczyków 10:24-25 – Zastanówmy się, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju.

Marka 1:30 Ale matka żony Szymona miała gorączkę i zaraz mu o niej powiedziano.

Matka żony Szymona miała gorączkę i wkrótce dotarła do niego wieść.

1. Żadna choroba nie może nas odłączyć od miłości Bożej – Rzymian 8:38-39

2. Moc wiary w ucisku - Jakuba 1:2-4

1. Mateusza 8:14-15 – Jezus uzdrowił teściową Szymona

2. 1 Piotra 5:7 – Przerzućcie na Niego całą swoją troskę, ponieważ On się o was troszczy

Marka 1:31 I podszedł, ujął ją za rękę i podniósł; i natychmiast opuściła ją gorączka, i usługiwała im.

Jezus uzdrowił kobietę z gorączki, a ona w zamian służyła im.

1. Oddaj wszystko Bogu, a On o ciebie zadba.

2. Moc Jezusa uzdrawiająca i przemieniająca życie.

1. Mateusza 11:28-30 – „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam ukojenie. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie”.

2. Jakuba 5:14-15 – „Czy ktoś wśród was choruje? Niech przywoła starszych Kościoła i niech się modlą nad nim, namaszczając go oliwą w imię Pańskie. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie. A jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone”.

Marka 1:32 A nawet gdy słońce zaszło, przyprowadzano do niego wszystkich chorych i opętanych.

O zachodzie słońca lud przynosił do Jezusa chorych i opętanych.

1. Jezus troszczy się o wszystkich, którzy Go potrzebują

2. Uzdrowienie i wybawienie przez Jezusa

1. Izajasz 53:4-5 – „Zaprawdę, on dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze boleści, a mimo to uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy; On był karą, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

2. Mateusza 8:16 - Gdy nastał wieczór, przyprowadzono do niego wielu opętanych, a on słowem wypędzał duchy i uzdrawiał wszystkich chorych.

Marka 1:33 I całe miasto zgromadziło się u drzwi.

Kiedy Jezus przybył, wszyscy w mieście zebrali się u drzwi.

1. Moc obecności Jezusa: jak Jezus inspiruje nas, abyśmy się zjednoczyli

2. Siła wspólnoty: jak Jezus jednoczy nas we wspólnocie

1. Mateusza 8:16-17: „Tego wieczoru przyprowadzono do niego wielu opętanych przez złe duchy, a on słowem wyganiał duchy i uzdrawiał wszystkich chorych. Tak miało się spełnić słowo proroka Izajasza : „On wziął nasze choroby i nosił nasze choroby”.

2. Dzieje Apostolskie 2:44-45: „A wszyscy wierzący byli razem i wszystko mieli wspólne. I sprzedawali swój majątek i dobytek, a dochód rozdawali wszystkim według potrzeb”.

Marka 1:34 I uzdrowił wielu chorych na różne choroby, i wygnał wiele demonów; i nie pozwolił diabłom mówić, bo go znali.

Jezus uzdrowił wielu ludzi i wygnał wiele diabłów, ale nie pozwalał im mówić, ponieważ Go rozpoznali.

1. Jezus pokazał swoją moc i władzę nad chorobami i demonami.

2. Miłość Boga jest potężną siłą, która zwycięża zło.

1. Mateusza 12:22-30 – Jezus wypędza demona, a ludzie są zdumieni jego władzą.

2. Psalm 103:3 – „On odpuszcza wszystkie twoje grzechy i leczy wszystkie twoje choroby”.

Marka 1:35 A rano, wstając na długo przed dniem, wyszedł i udał się na miejsce samotne, i tam się modlił.

Jezus modlił się w samotności, zanim dzień się rozpoczął.

1: Szukanie schronienia u Pana w chwilach ucisku.

2: Znalezienie pokoju w modlitwie.

1: Psalm 91:1-2 – Kto mieszka pod osłoną Najwyższego, będzie przebywał w cieniu Wszechmogącego. Powiem Panu, moja ucieczka i moja twierdza, mój Bóg, któremu ufam.

2: Mateusza 6:6 - Ale kiedy się modlicie, wejdź do swojego pokoju, zamknij drzwi i módl się do Ojca swego, który jest w ukryciu. A twój Ojciec, który widzi w ukryciu, odda ci nagrodę.

Marka 1:36 A za nim poszli Szymon i ci, którzy z nim byli.

Jezus poszedł do domu Szymona, a ludzie, którzy z nim byli, poszli za nim.

1. Moc obecności Jezusa: jak podążanie za Jezusem może zmienić Twoje życie

2. Siła wspólnoty: jak wspólne podążanie za Jezusem może wzmocnić twoją wiarę

1. Mateusza 4:18-22 - Jezus powołuje pierwszych uczniów

2. 1 Koryntian 12:12-27 – Ciało Chrystusa i jego znaczenie

Marka 1:37 A gdy go znaleźli, powiedzieli mu: Wszyscy cię szukają.

Jezus był poszukiwany przez wszystkich ludzi.

1: Szukaj Jezusa, a znajdziesz pokój.

2: Jezus jest źródłem wszelkiej siły i nadziei.

1: Izajasz 41:10 – Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą.

2: Przysłów 3:5-6 – Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje twoje ścieżki.

Marka 1:38 I rzekł do nich: Chodźmy do sąsiednich miast, abym i tam mógł głosić, bo po to wyszedłem.

Jezus prosi swoich naśladowców, aby udali się do sąsiedniego miasta, aby mógł tam głosić.

1. Jezus pokazuje nam, jak głosić ewangelię

2. Moc przepowiadania Jezusa

1. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków”.

2. Dzieje Apostolskie 1:8 – „Ale otrzymacie moc Ducha Świętego, gdy zstąpi na was, i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i Samarii, i aż po krańce ziemi”.

Marka 1:39 I głosił w ich synagogach po całej Galilei i wypędzał diabły.

Jezus głosił po całej Galilei i wypędzał diabły.

1: Powinniśmy naśladować przykład Jezusa i głosić Jego słowo bez względu na nasze otoczenie.

2: Powinniśmy starać się szerzyć ewangelię i odrzucać zło w naszym życiu.

1: Mateusza 28:19-20: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I oto , Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków”.

2: Łk 4,18-19: „Duch Pański nade mną, gdyż namaścił mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim. Posłał mnie, abym ogłosił jeńcom wyzwolenie, a niewidomym przejrzenie, abym uciśnionych wypuścił na wolność i abym ogłosił rok łaski od Pana”.

Marka 1:40 I przyszedł do niego trędowaty, prosząc go, klękając przed nim i mówiąc mu: Jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić.

Trędowaty przyszedł do Jezusa prosząc o uzdrowienie.

1: Jezus jest zawsze gotowy pomagać tym, którzy przychodzą do Niego z wiarą i pokorą.

2: Jezus pragnie nas uzdrowić i odnowić, bez względu na nasz stan.

1: Mateusza 11:28 - Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja wam dam ukojenie.

2: Jakuba 4:6-7 – Ale daje więcej łaski. Dlatego mówi: „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”. Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

Marka 1:41 A Jezus wzruszony, wyciągnął rękę, dotknął go i rzekł do niego: Chcę; bądź czysty.

Jezus okazał miłosierdzie trędowatemu, uzdrawiając go.

1: Współczucie jest istotną częścią naśladowania Jezusa – Łk 6,36-38

2: Uzdrawiająca moc Jezusa jest przykładem Jego miłosierdzia – Łk 5,17-26

1: 1 Piotra 3:8 - Wreszcie wszyscy bądźcie jednakowo myślący, okazujcie współczucie, kochajcie się wzajemnie, bądźcie współczujący i pokorni.

2: Hebrajczyków 4:15-16 – Nie mamy bowiem arcykapłana, który nie mógłby wczuć się w nasze słabości, lecz takiego, który był kuszony we wszystkim, podobnie jak my – a jednak nie zgrzeszył. Przybliżmy się zatem z ufnością do tronu łaski Boga, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę, która pomoże nam w potrzebie.

Marka 1:42 A gdy tylko to powiedział, natychmiast trąd ustąpił z niego i został oczyszczony.

Trędowaty zwrócił się do Jezusa z prośbą o uzdrowienie, a Jezus wypowiedział słowo uzdrowienia, powodując natychmiastowe oczyszczenie trędowatego z trądu.

1. Jezus ma moc uzdrowienia nas z naszych dolegliwości fizycznych i duchowych.

2. Słowo Jezusa ma moc i może przemienić nasze życie.

1. Izajasz 53:5 – „Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni”.

2. Mateusza 8:2-3 – „Przyszedł do niego człowiek chory na trąd i błagał go na kolanach: «Jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić». Jezus był oburzony. Wyciągnął rękę i dotknął mężczyzny. „Jestem chętny” – powiedział. 'Być czystym!'"

Marka 1:43 I surowo mu przykazał i natychmiast go odesłał;

Jezus nakazał uzdrowionemu przez siebie człowiekowi, aby nikomu nie mówił o cudzie, którego dokonał.

1. Moc Jezusa: udowadnianie cudu

2. Znaczenie posłuszeństwa: przestrzeganie poleceń Jezusa

1. Mateusza 8:4 - „I rzekł do niego Jezus: Uważaj, nikomu nic nie mów, lecz idź, pokaż się kapłanowi i złóż dar, który przepisał Mojżesz, na dowód dla nich”.

2. Jana 14:15 – „Jeśli mnie miłujecie, będziecie przestrzegać moich przykazań.”

Marka 1:44 I rzekł do niego: Uważaj, nic nikomu nie mów, ale idź, pokaż się kapłanowi i złóż za swoje oczyszczenie to, co nakazał Mojżesz, na świadectwo dla nich.

Fragment ten mówi o tym, jak Jezus polecił mężczyźnie zachować swoje uzdrowienie w tajemnicy i udać się do kapłana, aby ofiarował rzeczy, które Mojżesz nakazał jako świadectwo.

1: Boże uzdrowienie i zaopatrzenie

2: Moc świadectwa

1: Exodus 12:3-5 „Mówcie do całego zgromadzenia Izraela, mówiąc: Dziesiątego dnia tego miesiąca każdy weźmie baranka według domu ich ojców, baranka na dom A jeśli w domu będzie za mało baranka, niech on i jego sąsiad w jego domu wezmą to według liczby dusz; każdy według swego spożycia odliczy wam baranka. Waszego baranka będzie bez wadę, samca pierwszego roku. Wyjmiecie go z owiec lub z kóz.

2: Jana 8:32 „I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli”.

Marek 1:45 On jednak wyszedł i zaczął dużo ogłaszać oraz rozgłaszać tę sprawę, tak że Jezus nie mógł już jawnie wejść do miasta, lecz przebywał na miejscach pustynnych, i przychodzili do niego ze wszystkich stron .

Sława Jezusa szybko się rozeszła i ludzie ze wszystkich stron przychodzili do Niego, lecz nie mógł już jawnie wejść do miasta.

1. Naśladowanie Chrystusa, nawet jeśli nie jest to popularne i wygodne.

2. Wiedza, kiedy się wycofać i pozwolić Bogu działać na swój własny sposób.

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Poddajcie się mu na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki.

Marek 2 kontynuuje opis służby Jezusa, w tym Jego cudów uzdrawiania i nauk, a także rosnącego sprzeciwu przywódców religijnych.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od uzdrowienia przez Jezusa sparaliżowanego mężczyzny w Kafarnaum. Kiedy czterech mężczyzn z powodu tłumu opuszcza paralityka przez dach, Jezus najpierw przebacza mu grzechy, przez co niektórzy obecni uczeni w prawie uważają, że bluźnieruje, ponieważ tylko Bóg może przebaczać grzechy. Aby zademonstrować swoją władzę na ziemi w zakresie odpuszczania grzechów, Jezus uzdrawia mężczyznę, który następnie podnosi swoje łoże i wychodzi na oczach wszystkich (Marek 2:1-12).

Akapit 2: Następnie Jezus powołuje Lewiego (Mateusza) poborcę podatkowego, aby poszedł za Nim, co natychmiast czyni. Później w domu Lewiego, podczas posiłku z wieloma celnikami i grzesznikami, faryzeusze pytają, dlaczego On jada z takimi ludźmi. Jezus odpowiada, że nie zdrowi potrzebują lekarza, ale chorzy nie przychodzą nazwani sprawiedliwymi, ale grzesznikami (Mk 2,13-17). Później uczniowie Jana, faryzeusze, poszczą, ludzie pytają, dlaczego uczniowie Jana, faryzeusze, poszczą, a Jego uczniowie nie. Wyjaśnia, używając metafor nowe wino, stare bukłaki, pan młody, goście weselni, sugerując, że Jego obecność zapoczątkowuje nową erę, czyniąc stare praktyki, takie jak post, chwilowo nieodpowiednimi (Marek 2:18-22).

Akapit trzeci: Rozdział kończy się dwiema kontrowersjami dotyczącymi szabatu. Najpierw, idąc w szabat polami zboża, Jego uczniowie zaczynają zrywać głowy i jeść zboże, co faryzeusze uważają za nielegalne w szabat. W odpowiedzi Jezus przytacza przykład Dawida jedzącego chleb konsekrowany, kiedy był głodny, argumentując, że „szabat został stworzony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu”, wskazując na elastyczność w stosunku do ścisłego legalizmu (Marka 2:23-28). Na drugim miejscu w synagodze znajduje się człowiek z uschniętą ręką, którego uzdrawia w szabat, mimo że faryzeusze szukający powodu oskarżają Go. To prowadzi do tego, że faryzeusze natychmiast wyruszają na spisek z Herodianami, w jaki sposób mogą Go zabić, pokazując rosnące napięcie między autorytetami religijnymi Jezusa.

Marka 2:1 Po kilku dniach znowu wszedł do Kafarnaum; i było głośno, że jest w domu.

Po pewnym czasie Jezus wszedł do Kafarnaum i rozeszło się, że jest w domu.

1. Moc obecności Jezusa: jak Jezus przynosi nadzieję i uzdrowienie

2. Paradoks Jezusa: jak może być wszędzie naraz

1. Psalm 107:20 – Posłał swoje słowo i uzdrowił ich; uratował ich z grobu.

2. Mateusza 18:20 – Bo gdzie dwóch lub trzech gromadzi się w imię moje, tam jestem wśród nich.

Marka 2:2 I natychmiast zebrało się tak wielu, że nie było miejsca, aby ich przyjąć, nawet przy drzwiach; i głosił im naukę.

Wiele osób zebrało się, aby słuchać Jezusa głoszącego Słowo.

1. Moc głoszenia — jak Jezus potrafił przyciągnąć tłumy i głosić słowo.

2. Robienie miejsca dla Boga – Jak możemy zrobić miejsce w naszym życiu na Słowo Boże.

1. Dzieje Apostolskie 2:42 - I trwali w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach.

2. Kolosan 3:16 - Niech słowo Chrystusowe mieszka w was obficie, ucząc i napominając jedni drugich we wszelkiej mądrości, śpiewając psalmy i hymny, i pieśni duchowe, z wdzięcznością w sercach waszych Bogu.

Marka 2:3 I przyszli do niego, przynosząc jednego chorego na paraliż, którego urodziło się czterech.

Czterej mężczyźni przyprowadzili do Jezusa sparaliżowanego mężczyznę, aby go uzdrowił.

1: Jezus ma moc, aby nas uzdrowić i odnowić.

2: Możemy przedstawić Jezusowi nasze największe wyzwania i zaufać Jego mocy, która nam pomoże.

1: Izajasz 40:31 „Lecz ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły, wzbiją się na skrzydłach jak orły, będą biec, a nie będą zmęczeni, i będą chodzić, a nie ustaną”.

2: Jakuba 5:16 „Wyznawajcie jedni drugim swoje winy i módlcie się jedni za drugich, abyście zostali uzdrowieni. Skuteczna, żarliwa modlitwa sprawiedliwego może wiele pomóc”.

Marka 2:4 A gdy nie mogli się do niego zbliżyć po prasę, odsłonili dach, na którym był, a rozwaląc go, spuścili łóżko, na którym leżeli paraliżowie.

Jezus uzdrowił sparaliżowanego mężczyznę, nawet gdy tłum blokował Mu dostęp do Niego.

1. Moc wiary: jak Jezus pokonuje przeszkody w uzdrowieniu

2. Współczucie Jezusa: spotykanie się z ludźmi tam, gdzie oni się znajdują

1. Mateusza 17:20 - I rzekł do nich Jezus: Z powodu waszej niewiary. Bo zaprawdę powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: Przesuń się stąd na tamto miejsce; i usunie; i nic nie będzie dla ciebie niemożliwe.

2. Łk 5:17-26 - I stało się pewnego dnia, gdy nauczał, że siedzieli faryzeusze i uczeni w Prawie, którzy przybyli ze wszystkich miast Galilei, Judei i Jerozolima: i była moc Pana, aby ich uzdrowić.

Marka 2:5 Jezus, widząc ich wiarę, powiedział do chorych na paraliż: Synu, odpuszczone są ci grzechy twoje.

Jezus, widząc wiarę otaczających go osób z paraliżem, powiedział, że jego grzechy zostały odpuszczone.

1. Siła wiary pozwalająca przezwyciężyć przeciwności losu

2. Łaska Boża przebaczająca nasze grzechy

1. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Marka 2:6 A byli tam niektórzy z uczonych w Piśmie, którzy siedzieli i rozważali w swoich sercach,

Jezus uzdrawia paralityka w obecności uczonych w Piśmie.

1. Moc Jezusa uzdrawiająca i odnawiająca.

2. Znaczenie wiary w sytuacjach trudnych.

1. Mateusza 9:1-8 - Jezus uzdrawia paralityka.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

Marka 2:7 Dlaczego ten człowiek w ten sposób wypowiada bluźnierstwa? któż może odpuszczać grzechy, jeśli nie tylko Bóg?

Jezus demonstruje swoją boską moc, przebaczając grzechy sparaliżowanemu człowiekowi.

1: Jezus jest Bogiem i tylko On ma moc przebaczenia naszych grzechów.

2: Powinniśmy rozpoznać Jezusa jako boską istotę i przyjąć Jego moc przebaczenia naszych grzechów.

1: Kolosan 2:13-14 – Bóg ożywił nas z Chrystusem, nawet gdy byliśmy martwi w przestępstwach – łaską zostaliście zbawieni.

2: Izajasz 43:25 - Ja, ja, jestem tym, który przez wzgląd na siebie wymazuje wasze przestępstwa i nie pamięta już więcej waszych grzechów.

Marka 2:8 A gdy Jezus natychmiast spostrzegł w swoim duchu, że tak rozważali w sobie, rzekł do nich: Dlaczego rozważacie te rzeczy w swoich sercach?

Z fragmentu Marka 2:8 wynika, że Jezus był świadomy myśli ludzi i kwestionował ich rozumowanie.

1. Jezus zna nasze myśli – Mateusz 12:25

2. Liczy się to, jak myślimy – Przysłów 23:7

1. Mateusza 12:25 – „A Jezus, poznawszy ich myśli, rzekł do nich: Każde królestwo wewnętrznie skłócone pustoszeje i żadne miasto ani dom wewnętrznie skłócony nie ostoi się”.

2. Przysłów 23:7 – „Bo jak myśli w swoim sercu, taki jest: Jedz i pij, mówi ci, ale jego serce nie jest z tobą”.

Marka 2:9 Czy łatwiej jest powiedzieć sparaliżowanemu: Odpuszczone są ci grzechy; albo powiedzieć: Wstań, weź łoże swoje i chodź?

Jezus rzuca tłumowi wyzwanie, aby zdecydował, co jest trudniejsze: przebaczenie grzechów czy uzdrowienie chorych.

1. Moc przebaczenia: jak cud przebaczenia dokonany przez Jezusa może odmienić nasze życie

2. Boskie cuda: zrozumienie znaczenia cudownych uzdrowień Jezusa

1. Łk 5,20-24 – Jezus uzdrawia sparaliżowanego i odpuszcza mu grzechy

2. Mateusza 21:21-22 - Jezus uzdrawia drzewo figowe i uczy o wierze i przebaczeniu

Marka 2:10 Ale żebyście wiedzieli, że Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów (mówi do paraliżów)

Jezus pokazał swoją władzę odpuszczania grzechów, uzdrawiając paraliż mężczyzny.

1: Jezus jest ostatecznym źródłem uzdrowienia i przebaczenia.

2: Uwierz w Jezusa i Jego moc przebaczania i uzdrawiania.

1: Izajasz 53:5 - Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

2: Jakuba 5:15 - A modlitwa zanoszona z wiarą uzdrowi chorego; Pan ich podniesie. Jeśli

zgrzeszyli, zostanie im przebaczone.

Marka 2:11 Mówię ci: Wstań, weź łoże swoje i idź do domu swego.

Jezus uzdrawia sparaliżowanego mężczyznę i każe mu wstać z łóżka i wrócić do domu.

1. „Cuda Boże: siła wiary”

2. „Zdolność do pójścia naprzód: branie na siebie ciężarów”

1. Izajasz 35:3-6 – Wzmacnianie słabych

2. Efezjan 3:20 – Boża moc działa w nas

Marka 2:12 I natychmiast wstał, wziął łoże i wyszedł przed wszystkimi; do tego stopnia, że wszyscy byli zdumieni i wielbili Boga, mówiąc: Nigdy nie widzieliśmy tego w ten sposób.

Jezus uzdrowił paralityka, ukazując swą moc i chwałę ludowi, który ze strachem wychwalał Boga.

1: Jezus jest zawsze z nami, gotowy nieść uzdrowienie i nadzieję.

2: Uwierz w moc Jezusa, która uzdrowi i przemieni nasze życie.

1: Jeremiasz 33:6? Tak , przyniosę im zdrowie i lekarstwo, uzdrowię ich i objawię im obfitość pokoju i prawdy.

2: Mateusza 8:17? Aby się spełniło, co zostało powiedziane przez proroka Izajasza, mówiącego: Sam wziął na siebie nasze słabości i nosił nasze choroby?

Marka 2:13 I znowu wyszedł nad morze; i zwracał się do niego cały lud, a on ich nauczał.

Jezus nauczał nad morzem, przyciągając tłumy.

1. Moc nauczania Jezusa: badanie stylu nauczania Mistrza

2. Pociągnięcie do Jezusa: moc słów Jezusa przyciągająca tłumy

1. Mateusza 5:1-2 – „I ujrzawszy tłumy, wszedł na górę, a gdy już usiadł, podeszli do niego uczniowie jego. A on otworzył usta i nauczał ich, mówiąc…”

2. Jan 6:60-63 – „Wielu więc z Jego uczniów, gdy to usłyszeli, mówiło: Twarda to mowa; któż może jej słuchać? Gdy Jezus wiedział w sobie, że Jego uczniowie szemrali na to, rzekł do nich: Czy to was obraża? Co i jeśli ujrzycie Syna Człowieczego wstępującego tam, gdzie był wcześniej? Duch ożywia, ciało na nic się nie przyda. Słowa, które do was mówię, są duchem i są życiem.”

Marek 2:14 A przechodząc obok, ujrzał Lewiego, syna Alfeusza, siedzącego przy kasie celnej, i rzekł do niego: Pójdź za mną. I wstał, i poszedł za nim.

Jezus powołał Lewiego, aby poszedł za nim, a on usłuchał.

1. Znaczenie posłuszeństwa wezwaniu Chrystusa.

2. Moc zaproszenia Jezusa.

1. Rzymian 12:1-2 - Dlatego namawiam was, bracia i siostry, w obliczu Boga? □ miłosierdzie, abyście złożyli swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu? Jego jest twoje prawdziwe i właściwe uwielbienie. Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu. Wtedy będziesz mógł przetestować i zatwierdzić, jakiego Boga? będzie ? □ to wola dobra, przyjemna i doskonała.

2. Mateusza 4:19 – Jezus im powiedział: ? □ ome, podążajcie za mną, a uczynię was rybakami ludzi.??

Marka 2:15 I stało się, że gdy Jezus siedział w swoim domu przy posiłku, wielu celników i grzeszników siedziało razem z Jezusem i jego uczniami, bo było ich wielu i szli za nim.

Jezus przyjął grzeszników do swojego domu, aby mieć społeczność.

1: Przykład Jezusa dotyczący przyjmowania i przyjmowania grzeszników.

2: Bezwarunkowa miłość Jezusa do wszystkich.

1: Łk 5:31-32 - Odpowiedział im Jezus: Nie zdrowi potrzebują lekarza, ale chorzy. Nie przyszedłem wzywać sprawiedliwych, ale grzeszników do nawrócenia.

2: Jana 8:1-11 – Jezus udał się na Górę Oliwną. Wczesnym rankiem ponownie przyszedł do świątyni. Przychodził do niego cały lud, a on usiadł i nauczał ich.

Marka 2:16 A gdy uczeni w Piśmie i faryzeusze widzieli go jedzącego z celnikami i grzesznikami, pytali jego uczniów: Jak to jest, że je i pije z celnikami i grzesznikami?

Jezus jada z grzesznikami, okazując tym samym Bożą miłość i akceptację ich.

1: Jezus przyjmuje grzeszników z otwartymi ramionami, przypominając nam, abyśmy kochali i akceptowali ludzi pomimo ich grzechów.

2: Jezus pokazuje nam, że łaska i miłosierdzie Boże są dostępne dla wszystkich, bez względu na ich przeszłość.

1: Łk 15:1-2 „Teraz zebrali się wszyscy celnicy i grzesznicy, aby słuchać Jezusa. Ale faryzeusze i uczeni w Piśmie szemrali: „ Jego człowiek przyjmuje grzeszników i jada z nimi”.

2: Rzymian 5:8? Ale Bóg okazuje nam swą miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Marka 2:17 Gdy Jezus to usłyszał, rzekł do nich: Nie potrzebują lekarza zdrowi, ale ci, którzy się źle mają. Nie przyszedłem wzywać do nawrócenia sprawiedliwych, ale grzeszników.

Jezus naucza, że przyszedł, aby wezwać grzeszników do pokuty, a nie sprawiedliwych.

1. Moc pokuty: nadzieja na odkupienie

2. Bezwarunkowa miłość Boga: wzywanie grzeszników do pokuty

1. Rzymian 3:23-25? albo wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, dostępując usprawiedliwienia za darmo z Jego łaski przez odkupienie w Chrystusie Jezusie, którego

Bóg ustanowił jako przebłaganie przez Jego krew przez wiarę dla okazania swojej sprawiedliwości, ponieważ w Swoją wyrozumiałością Bóg przebaczył wcześniej popełnione grzechy.

2. Łukasza 5:31-32? A odpowiadając Jezus, rzekł im: Zdrowi nie potrzebują lekarza; ale ci, którzy są chorzy. Nie przyszedłem wzywać do pokuty sprawiedliwych, ale grzeszników.

Marka 2:18 A uczniowie Jana i faryzeuszów zwykli pościć, a przychodzą i mówią do niego: Dlaczego uczniowie Jana i faryzeuszów poszczą, a twoi uczniowie nie poszczą?

Uczniowie Jana i faryzeusze pytali Jezusa, dlaczego jego uczniowie nie pościli, podczas gdy ich.

1. Znaczenie postu w naszym życiu duchowym.

2. Bycie uczniem: uczenie się od Jezusa i naśladowanie jego przykładu.

1. Mateusza 6:16-18 – Post jako część praktyki duchowej.

2. Jana 15:1-5 – Trwanie w Chrystusie i bycie uczniem.

Marka 2:19 I rzekł do nich Jezus: Czy dzieci komnaty małżeńskiej mogą pościć, dopóki pan młody jest z nimi? dopóki mają ze sobą pana młodego, nie mogą pościć.

Jezus uczy, że nie trzeba pościć, dopóki pan młody jest nadal obecny.

1. Post nie jest wymagany, gdy panuje radość

2. Życie chwilą: cieszenie się obecnością Oblubieńca

1. Jana 16:20-22 – Jezus opowiada o swojej radości przed śmiercią.

2. Izajasz 58:3-5 – Bóg bardziej pragnie miłosierdzia i radości niż postu.

Marka 2:20 Ale przyjdą dni, gdy oblubieniec zostanie im zabrany, i wtedy będą pościć.

Przyjdą dni, kiedy pan młody zostanie zabrany i wtedy nadejdzie czas postu.

1: Post w czasach smutku

2: Znajdowanie siły w smutnych czasach

1: Izajasz 58:6-9

2: Mateusza 6:16-18

Marka 2:21 Nikt też nie przyszywa kawałka nowego materiału na starą szatę, gdyż w przeciwnym razie nowa część, która ją wypełniała, odejmie starą i rozdarcie się pogłębi.

Werset ten mówi o głupocie prób załatania starej szaty nowym kawałkiem materiału, gdyż tylko pogorszy to rozdarcie.

1: Nie powinniśmy próbować łatać naszego starego sposobu życia nowymi nawykami, ponieważ to tylko pogorszy sprawę.

2: Musimy być gotowi porzucić nasze stare postępowanie i przyjąć nowe życie odnalezione w Jezusie Chrystusie.

1: Efezjan 4:22-24 – „Abyście odłożyli w związku z poprzednią rozmową starego człowieka, który jest zepsuty na skutek zwodniczych pożądliwości, i odnowili się duchem waszego umysłu, i przyoblekliście się w nowego człowieka, które na wzór Boga jest stworzone w sprawiedliwości i prawdziwej świętości."

2: Kolosan 3:5-10 – „Umartwiajcie tedy członki wasze, które są na ziemi, rozpustę, nieczystość, nadmierne uczucia, złą pożądliwość i chciwość, która jest bałwochwalstwem. Z powodu tego gniew Boży przychodzi na dzieci nieposłuszeństwa: W którym i wy przez pewien czas chodziliście, kiedy w nich mieszkaliście. Ale teraz i od siebie odrzuciliście to wszystko: gniew, gniew, złość, bluźnierstwo, obrzydliwą komunikację z waszych ust. Nie okłamujcie siebie nawzajem, widząc to zrzuciłyście starego człowieka z jego uczynkami, a przyoblekliście się w nowego człowieka, który odnawia się w poznaniu na obraz tego, który go stworzył:"

Marka 2:22 I nikt nie wlewa nowego wina do starych bukłaków, gdyż w przeciwnym razie nowe wino rozerwie bukłaki i wino się rozleje, a butelki zostaną zepsute; lecz nowe wino trzeba wlewać do nowych bukłaków.

Młodego wina nie należy rozlewać do starych butelek, gdyż spowoduje to pęknięcie butelek i rozlanie wina.

1. Zmiana jest konieczna – wyzwania odnowy

2. Robienie miejsca na wzrost – przygotowanie na nowe błogosławieństwa

1. Izajasz 43:18-19? Nie pamiętajcie o rzeczach dawnych i nie rozmyślajcie o rzeczach dawnych. Oto czynię rzecz nową; teraz to wyłania się, czy tego nie dostrzegacie? Utworzę drogę na pustyni i rzeki na pustyni.

2. 2 Koryntian 5:17 ? Dlatego jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem. Stare przeminęło; oto nadeszło nowe.??

Marka 2:23 I stało się, że w dzień sabatu szedł przez pola zbożowe; a uczniowie jego poczęli idąc, zrywać kłosy.

Przejście Jezus i jego uczniowie szli w szabat przez pola kukurydzy, a jego uczniowie zaczęli zrywać kłosy.

1. Znaczenie odpoczynku szabatowego

2. Posłuszeństwo Bogu w życiu codziennym

1. Exodus 20:8-11 -Pamiętaj o dniu szabatu, aby go święcić.

2. Powtórzonego Prawa 5:12-15 - Przestrzegaj dnia szabatu, aby go święcić, jak ci nakazał Pan, Bóg twój.

Marka 2:24 I rzekli do niego faryzeusze: Oto dlaczego w dzień sabatu czynią to, co nie jest dozwolone?

Faryzeusze pytają Jezusa, dlaczego jego uczniowie w dzień szabatu nie przestrzegają Prawa.

1. „Moc przebaczenia: uwolnienie się od legalizmu”

2. „Znaczenie szabatu: dzień odpoczynku i radości”

1. Łk 6,1-5 - Uczniowie Jezusa zrywają zboże w szabat i odpowiedź miłosierdzia Jezusa.

2. Kolosan 2:16-17 – ostrzeżenie Pawła przed legalizmem.

Marka 2:25 I rzekł do nich: Czy nigdy nie czytaliście, co uczynił Dawid, gdy znalazł się w potrzebie i był głodny, on i ci, którzy z nim byli?

Jezus zachęcał swoich uczniów, aby pamiętali o przykładzie Dawida i o tym, jak okazywał wiarę w trudnych czasach.

1. Wiara w Boga okazuje się w potrzebie.

2. Zaufaj Bogu, a On zatroszczy się o nasze potrzeby.

1. Psalm 37:25 – Byłem młody, a teraz jestem już stary, ale nigdy nie widziałem sprawiedliwych opuszczonych ani ich dzieci żebrzących o chleb.

2. Filipian 4:19 - A mój Bóg zaspokoi wszystkie wasze potrzeby według bogactwa swojej chwały w Chrystusie Jezusie.

Marka 2:26 Jak wszedł do domu Bożego za czasów arcykapłana Abiatara i jadł chleby pokładne, których nie wolno jeść poza kapłanami, i dawał także tym, którzy z nim byli?

Fragment ten opisuje, jak Jezus wszedł do świątyni za czasów arcykapłana Abiatara i zjadł chleby pokładne, które mieli jeść tylko kapłani, i dał trochę swoim wyznawcom.

1: Jezus dał nam przykład pokory, uniżając się nawet przed arcykapłanem.

2: Jezus okazał chęć służenia innym, ofiarowując chleb pokładny swoim naśladowcom.

1: Filipian 2:5-8 – ? miejcie między sobą takie postanowienie, jakie jest wasze w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz ogołocił siebie, przyjmując postać sługi, będąc urodzony na podobieństwo ludzi. A znaleziony w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie,

stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

2: Jana 13:12-17 ??? Gdy umył im nogi, włożył szaty wierzchnie i wrócił na swoje miejsce, rzekł do nich: Czy rozumiesz, co ci zrobiłem? Nazywacie mnie Nauczycielem i Panem i macie rację, bo nim jestem. Jeśli więc Ja, wasz Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, wy też powinniście sobie nawzajem umywać nogi. Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy czynili to samo, co Ja wam uczyniłem. Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, sługa nie jest większy od swego pana, a posłaniec nie jest większy od tego, który go posłał. Jeśli to wiecie, błogosławieni jesteście, jeśli to czynicie.

Marka 2:27 I rzekł do nich: Szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu.

Sabat został stworzony, aby być błogosławieństwem dla człowieka, a nie ciężarem.

1: Bóg uczynił szabat dniem odpoczynku i refleksji, a nie stresu i napięcia.

2: Bóg dał nam szabat, aby być błogosławieństwem, a nie ciężarem.

1: Rodzaju 2:2-3 – ? □ Siódmego dnia Bóg zakończył swoje dzieło stworzenia i odpoczął po całej swojej pracy. Następnie Bóg pobłogosławił dzień siódmy i uznał go za święty, ponieważ był to dzień, w którym odpoczął od swego dzieła stworzenia.

2: Wyjścia 20:8-11 – ? □ pamiętać, aby dzień szabatu był święty. Masz sześć dni w tygodniu na swoją zwykłą pracę, ale siódmy dzień jest szabatowym dniem odpoczynku poświęconym Panu, twojemu Bogu. W tym dniu nikt w twoim domu nie będzie mógł wykonywać żadnej pracy. Dotyczy to was, waszych synów i córek, waszej służby, waszego bydła i wszystkich cudzoziemców mieszkających wśród was. Albowiem w sześć dni Pan uczynił niebo, ziemię, morze i wszystko, co w nich jest; lecz siódmego dnia odpoczął. Dlatego Pan pobłogosławił dzień szabatu i uznał go za święty.

Marka 2:28 Dlatego Syn Człowieczy jest Panem także szabatu.

Syn Człowieczy jest Panem Sabatu.

1. Bóg panuje nad wszystkimi rzeczami

2. Mamy przestrzegać przykazań Boga

1. Psalm 46:10 ? Nadal jesteś i wiesz, że jestem Bogiem. ??

2. Mateusza 5:17-19? Nie myślcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków; Nie przyszedłem je znieść, ale wypełnić. Bo zaprawdę powiadam wam, dopóki niebo i ziemia nie przeminą, ani jedna jota, ani jedna kreska nie przeminie z Prawa, aż wszystko się spełni. Dlatego każdy, kto złagodzi jedno z najmniejszych z tych przykazań i będzie uczył innych, aby tak samo postępowali, będzie najmniejszy w królestwie niebieskim, ale kto je będzie wypełniał i nauczał, będzie nazwany wielkim w królestwie niebieskim.

Marek 3 kontynuuje opis służby Jezusa, w tym wyboru Jego dwunastu apostołów, dokonywania cudów i stawiania czoła oskarżeniom przywódców religijnych.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od uzdrowienia przez Jezusa mężczyzny ze skurczoną ręką w szabat w synagodze. Kiedy pyta faryzeuszy, czy wolno w szabat czynić dobro, czy zło, milczą. Po spojrzeniu na nich ze złością i głębokim zaniepokojeniu ich upartymi sercami, uzdrawia człowieka, co prowadzi faryzeuszy do wyjścia i rozpoczęcia spisku z Herodianami, w jaki sposób mogliby Go zabić (Marek 3:1-6). Następnie Jezus wraz z uczniami oddala się nad jezioro, a za nim idzie wielki tłum z Galilei. A gdy wielu uzdrawiał, tłoczyli się wokół niego wszyscy chorzy, aby się go dotknąć. A gdy duchy nieczyste go widziały, padały przed nim i wołały: „Ty jesteś Synem Bożym", lecz On dał im surowe przykazanie, aby inni się o Nim nie dowiedzieli (Mk 3,7-12).

2. akapit: Następnie Jezus udaje się w góry, wzywa tych, których chciał, przyszli do niego, wyznacza dwunastu apostołów, aby byli z nim, wysyła ich, głosi władzę i wypędza demony (Marek 3:13-19). Należą do nich Szymon, któremu nadaje imię Piotr Jakub Jan, któremu nadaje imię Boanerges, co oznacza synowie grzmotu Andrzej Filip Bartłomiej Mateusz Tomasz Jakub syn Alfeusz Tadeusz Szymon Zelota Judasz Iskariota, który Go zdradza.

3. Akapit: Po powrocie do domu tłum gromadzi się, uniemożliwiając im nawet zjedzenie posiłku, gdy jego rodzina o tym słyszy, idą za nim, mówiąc: „On postradał zmysły". Prawo nauczycieli mówi: „Jest opętany przez Belzebuba, a książę demony wypędza demony". W odpowiedzi Jezus mówi przypowieść dom podzielony wewnętrznie nie może znieść podobnie, jeśli szatan przeciwstawia się sobie podzielony nie może znieść jego końca, po czym mówi o bluźnierstwie przeciwko Duchowi Świętemu, które nigdy nie zostanie przebaczone, zaznaczając grzech wieczny, sugerując odrzucenie dzieła Ducha Świętego, ponieważ jest to równoznaczne z odrzuceniem łaski Bożej zapewnia w końcu zbawienie Jego bracia-matki przybywają, stoją na zewnątrz, wysyłają kogoś, kto zawoła Go, tłum siedzący wokół mówi: „Kim są moja matka, bracia?" wskazując uczniów mówi : „Oto moja matka, bracia, kto tego chce, Bóg, mój brat, siostra matka", wskazując, że duchowa więź między wierzącymi ma pierwszeństwo przed relacjami biologicznymi.

Marka 3:1 I wszedł ponownie do synagogi; a był tam człowiek, który miał uschłą rękę.

Jezus uzdrawia w synagodze człowieka z uschłą ręką.

1: Jezus troszczy się o nas nawet w najbardziej rozpaczliwych sytuacjach.

2: Cuda zdarzają się nadal dzisiaj.

1: Izajasz 41:13 – „Bo Ja, Pan, twój Bóg, ująłem twoją prawicę i powiedziałem ci: Nie bój się, pomogę ci”.

2: Hebrajczyków 4:15-16 – „Nie mamy bowiem Arcykapłana, który by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz byłby kuszony we wszystkim na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. Przystępujmy zatem odważnie do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej chwili.”

Marka 3:2 I obserwowali go, czy w dzień szabatu go uzdrowi; aby go oskarżyli.

Ten fragment mówi o tym, jak żydowscy przywódcy obserwowali Jezusa, aby zobaczyć, czy uzdrowi człowieka w dzień sabatu, aby mogli go oskarżyć.

1. Moc i autorytet Jezusa: jak Jezus pokonuje przeszkody

2. Miłość i współczucie Jezusa: troska o innych pomimo sprzeciwu

1. Mateusza 12:1-14 - Nauczanie Jezusa o szabacie

2. Łk 6,6-11 – Uzdrowienie Jezusa w szabat

Marka 3:3 I rzekł do człowieka, który miał uschłą rękę: Wstań.

Jezus nakazuje wstać człowiekowi z uschłą ręką.

1. Bóg nie jest tylko uzdrowicielem; Jest także pocieszycielem.

2. Stawanie w obronie tego, co słuszne, ma moc.

1. Izajasz 41:10 – Nie bój się; bo Ja jestem z tobą. Nie lękaj się; bo jestem twoim Bogiem. Wzmocnię cię; tak, pomogę ci; tak, podeprę cię prawicą mojej sprawiedliwości.

2. Psalm 46:1 – Bóg jest naszą ucieczką i siłą, bardzo aktualną pomocą w kłopotach.

Marka 3:4 I rzekł do nich: Czy wolno w dni sabatu dobrze czynić, czy też wolno czynić zło? uratować życie czy zabić? Ale zachowali spokój.

Jezus rzucił wyzwanie ówczesnym przywódcom religijnym, zadając pytanie dotyczące prawa i jego zastosowania do czynienia dobra w sabat.

1: Powinniśmy starać się czynić dobro w każdych okolicznościach, nawet w szabat.

2: Powinniśmy przestrzegać prawa Bożego, ale nie kosztem czynienia dobra.

1: Mateusza 12:12 „Dlatego powiadam wam, o cokolwiek w modlitwie poprosicie, wierzcie, że otrzymaliście, a stanie się wasze”.

2: Jakuba 2:14-17 „Co z tego, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, ale nie ma uczynków? Czy taka wiara może go zbawić? Przypuśćmy, że brat lub siostra są bez ubrania i codziennego pożywienia. Jeśli ktoś z was powie do nich: „ o, w pokoju, ogrzejcie się i dobrze nakarmcie”, ale nie robicie nic w związku z ich potrzebami fizycznymi, cóż z tego? Podobnie wiara sama w sobie, jeśli nie towarzyszy jej działanie , nie żyje."

Marka 3:5 A gdy rozejrzał się po nich ze złością i zasmucony zatwardziałością ich serc, rzekł do człowieka: Wyciągnij rękę. I wyciągnął ją, i ręka jego była zdrowa jak druga.

Jezus był zły i zasmucony zatwardziałością serc ludzi, ale mimo to uzdrowił rękę mężczyzny.

1. Współczucie i miłość Jezusa do tych, którzy Go odrzucili

2. Boża moc uzdrawiania pomimo naszych grzechów

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Daniel 4:35 - Wszyscy mieszkańcy ziemi są poczytani za nic, a on postępuje według

swojej woli wśród zastępów niebieskich i wśród mieszkańców ziemi; i nikt nie może powstrzymać jego ręki ani mu powiedzieć: „Co uczyniłeś?”

Marka 3:6 I faryzeusze wyszli i natychmiast naradzali się z Herodianami przeciwko niemu, w jaki sposób mogliby go zniszczyć.

Faryzeusze spiskowali z Herodianami, aby zniszczyć Jezusa.

1: Nie wolno nam nigdy zapominać, że Jezus spotkał się z nienawiścią i zdradą ze strony najbliższych.

2: Nasz Pan i Zbawiciel znosił prześladowania nawet ze strony tych, którzy powinni byli w Niego wierzyć.

1: Jana 15:18-19? Jeśli świat was nienawidzi, wiecie, że mnie wcześniej znienawidził was. Gdybyście byli ze świata, świat miłowałby to, co jest jego; ale ponieważ nie jesteście ze świata, ale Ja was wybrałem ze świata, dlatego świat was nienawidzi.

2: Przysłów 24:17-18? Nie raduj się, gdy upadnie twój wróg i nie raduj się serce twoje, gdy się potknie. Aby Pan tego nie zobaczył i nie spodobało mu się to, i nie odwróciłby od niego swego gniewu.

Marka 3:7 Ale Jezus oddalił się ze swoimi uczniami do morza, a szło za nim wielkie mnóstwo z Galilei i z Judei,

Jezus oddala się ze swoimi uczniami nad morze, a za nim podąża wielka rzesza z Galilei i Judei.

1. Moc obecności Jezusa: podążanie za Jezusem nawet wtedy, gdy się wycofuje

2. Niezłomna wiara: podążanie za Jezusem pomimo trudności

1. Mateusza 14:22-23 - Jezus natychmiast kazał uczniom wsiąść do łodzi i popłynąć przodem na drugi brzeg, podczas gdy On odprawił tłum. A gdy ich odprawił, sam poszedł na wzgórza, aby się modlić.

1. Jana 6:1-3 – Następnie Jezus przekroczył Morze Galilejskie (lub Tyberiadę). Szedł za Nim wielki tłum, bo widzieli znaki, jakich dokonywał na chorych. Wtedy Jezus wszedł na górę i usiadł tam ze swoimi uczniami.

Marka 3:8 I z Jerozolimy, i z Idumei, i zza Jordanu; a oni z Tyru i Sydonu, mnóstwo wielkie, gdy usłyszeli, jak wielkie rzeczy czynił, przyszli do niego.

Tłumy z Jerozolimy, Idumei, za Jordanem, Tyru i Sydonu usłyszały o wielkich dziełach Jezusa i przyszły do Niego.

1. Wielkie dzieła Jezusa przyciągają do Niego wszystkich ludzi

2. Cuda Jezusa jednoczą ludzi ze wszystkich środowisk

1. Jana 11:43-44 - A to powiedziawszy, zawołał donośnym głosem: Łazarzu, wyjdź na zewnątrz. I wyszedł umarły, mając ręce i nogi związane płótnami grobowymi, a twarz jego owinięto chustą. Jezus im rzekł: Rozwiążcie go i wypuśćcie.

2. Dzieje Apostolskie 2:41-42 - Wtedy ci, którzy chętnie przyjęli jego słowo, zostali ochrzczeni i tego samego dnia dołączyło do nich około trzech tysięcy dusz. I trwali wytrwale w nauce apostolskiej i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach.

Marka 3:9 I mówił do swoich uczniów, aby ze względu na tłum czekał na niego mały statek, aby go nie tłoczyli.

Jezus polecił swoim uczniom, aby wzięli małą łódkę, aby tłum go nie przytłoczył.

1. Znaczenie posłuszeństwa: przestrzeganie wskazówek Jezusa zawartych w Ewangelii Marka 3:9.

2. Siła tłumów: jak uniknąć przytłoczenia w Ewangelii Marka 3:9.

1. Mateusza 8:18-22 – Jezus ucisza burzę.

2. Łk 9,10-17 – Nakarmienie pięciu tysięcy.

Marka 3:10 Bo wielu uzdrowił; tak że napierali na niego, aby się go dotknął, tylu, ilu miało plagi.

Jezus uzdrowił wielu ludzi, a oni chcieli się Go dotknąć ze względu na cuda, których

dokonywał.

1. Moc cudów

2. Znaczenie dotyku

1. Dzieje Apostolskie 3:1-10 – Piotr i Jan uzdrowili chromego człowieka

2. Izajasz 53:4 – Wziął na siebie nasze słabości i nosił nasze choroby

Marka 3:11 A gdy duchy nieczyste go ujrzały, upadły przed nim i wołały, mówiąc: Ty jesteś Synem Bożym.

Jezus jest Synem Bożym i jest godny czci.

1. Jak nasza cześć dla Jezusa odzwierciedla naszą wiarę w Jego boskość

2. Wartość oddawania czci Bogu i czego uczy nas ona o Jezusie

1. Filipian 2:9-11 - Dlatego Bóg wywyższył go na najwyższe miejsce i dał mu imię, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią, i wszelki język uzna, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

2. Objawienie 5:12-13 – Donośnym głosem mówili: ? Czy gotowy jest Baranek zabity, aby otrzymać moc, bogactwo, mądrość, siłę, cześć, chwałę i chwałę!? Wtedy usłyszałem wszelkie stworzenie w niebie i na ziemi, i pod ziemią, i na morzu, i wszystko to jest w nich, mówiąc: ? □ Zasiadający na tronie i Barankowi cześć i cześć, i chwała, i moc na wieki wieków!??

Marka 3:12 I surowo im przykazał, aby go nie ujawniali.

Jezus polecił swoim dwunastu uczniom zachować swoją tożsamość w tajemnicy.

1. Moc tajemnicy: Znaczenie honorowania życzeń Jezusa Chrystusa i to, jak może nam to pomóc na naszej drodze wiary.

2. Siła intymności: Jak szczególna relacja Jezusa z uczniami ukazuje wagę osobistej relacji z Bogiem.

1. Łk 9:21 - Jezus surowo ich ostrzegł, aby nikomu o tym nie mówili.

2. Mateusza 6:6 - Ale kiedy się modlicie, wejdź do swojego pokoju, zamknij drzwi i módl się do Ojca swego, który jest w ukryciu.

Marka 3:13 I wstępuje na górę, i woła tego, kogo chce, i przyszli do niego.

Jezus wzywa swoich naśladowców, aby przyszli do Niego na górę.

1. Powołanie Jezusa: odpowiedź na zaproszenie Boga.

2. Poświęcanie czasu na bycie z Jezusem: znaczenie szukania Boga.

1. Łukasza 5:16 ??? □ ut Jezus często udawał się na odludne miejsca i modlił się.

2. Psalm 27:4 ??? □ O nic nie proszę Pana, o to tylko zabiegam: abym mógł mieszkać w domu Pana przez wszystkie dni mego życia, aby oglądać piękno Pana i szukać Go w Jego świątyni.

Marka 3:14 I ustanowił dwunastu, aby byli z nim i aby ich wysyłał, aby głosili;

We fragmencie jest mowa o tym, jak Jezus wyznaczył dwunastu uczniów, aby mu towarzyszyli i głosili ewangelię.

1. Moc wspólnoty chrześcijańskiej: jak jedność wzmacnia wiarę

2. Wezwanie do głoszenia: studium na temat Wielkiego Nakazu Misyjnego

1. Dzieje Apostolskie 1:8 - Ale otrzymacie moc, gdy Duch Święty zstąpi na was; i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi.

2. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, i ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam

przykazałem. I zaprawdę, jestem z wami zawsze, aż do końca wieku.

Marka 3:15 I mieć moc leczenia chorób i wypędzania demonów:

Jezus otrzymał moc uzdrawiania chorych i wypędzania demonów.

1. „Cudowna moc Jezusa: jak otrzymać uzdrowienie w swoim życiu”

2. „Autorytet Jezusa: przezwyciężanie demonicznego ucisku”

1. Izajasz 53:4-5 - Ale on został zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy: spadła na niego kara naszego pokoju; a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

2. Jakuba 5:14-15 – Czy jest wśród was ktoś chory? niech wezwie starszych kościoła; i niech się nad nim modlą, namaszczając go oliwą w imię Pańskie. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie; a jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone.

Marka 3:16 A Szymona nazwał Piotrem;

Jezus wyznaczył dwunastu uczniów i każdemu z nich nadał szczególny cel. Nadał im także nowe imiona, które miały oznaczać nowe życie, jakie będą prowadzić w Jego służbie.

1: Jezus wzywa nas do nowego życia w służbie i daje nam do tego siłę.

2: Jezus zapewnia nam wyjątkowy cel i tożsamość, kiedy za Nim podążamy.

1: Łk 6:13 - Jezus wybrał spośród nich dwunastu i nazwał ich apostołami.

2: Rzymian 8:29 - Tych też Bóg znał i przeznaczył na to, aby byli podobni do obrazu Jego Syna.

Marka 3:17 I Jakub, syn Zebedeusza, i Jan, brat Jakuba; i nazwał ich Boanerges, co znaczy Synowie Gromu.

Jezus nadał imiona Boanerges, co oznacza „synowie gromu”, Jakubowi i Janowi, synom

Zebedeusza.

1. Życie z grzmiącą wiarą

2. Odbicie wpływu posługi

1. Mateusza 4:18-22 – Jezus wzywa Jakuba i Jana, aby poszli za Nim

2. Łk 9,51-56 – Jezus mówi o budowaniu swego królestwa na fundamencie modlitwy i postu

Marka 3:18 Oraz Andrzeja, Filipa, Bartłomieja, Mateusza, Tomasza, Jakuba, syna Alfeusza, Tadeusza i Szymona Kananejczyka,

Jezus wyznaczył 12 uczniów, aby głosili Jego ewangelię.

1: Jezus wybrał zwykłych ludzi do czynienia niezwykłych rzeczy.

2: Moc miłości Jezusa jest nieporównywalna.

1: Łk 6,13-16 – Jezus wyznaczył 12 Apostołów i wybrał ich spośród zwykłych ludzi.

2: Jana 15:13 – Jezus daje swoim naśladowcom moc dokonywania niezwykłych rzeczy dzięki swojej niezrównanej miłości.

Marka 3:19 I Judasz Iskariota, który też go wydał: i weszli do domu.

Jezus wraz z uczniami udał się do domu Judasza Iskarioty, który go wydał.

1. Siła zdrady – jak unikać zdrady i ją pokonać

2. Odkupienie Judasza Iskarioty – Łaska i Przebaczenie Boże

1. Mateusza 26:14-16 – Wiedza Jezusa o zdradzie Judasza

2. Psalm 41:9 – Zdrada bliskiego przyjaciela

Marka 3:20 I znowu zbiera się mnóstwo ludzi, tak że nawet chleba nie mogą jeść.

Zgromadził się wielki tłum, aby słuchać nauczania Jezusa, i pozostali tam tak długo, że nie mieli czasu zjeść.

1. Znaczenie słuchania Jezusa: dlaczego musimy znaleźć czas na to, co najważniejsze

2. Jezus karmi nas swoim słowem: jak karmić nasze dusze Pismem

1. Hebrajczyków 4:12 Albowiem Słowo Boże jest żywe i skuteczne, ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, rozeznające myśli i zamiary serca.

2. Filipian 4:19 A mój Bóg zaspokoi każdą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale w Chrystusie Jezusie.

Marka 3:21 A gdy o tym usłyszeli jego przyjaciele, wyszli, aby go uchwycić, bo mówili: Jest nieprzytomny.

Przyjaciele Jezusa myśleli, że postradał zmysły.

1: Nie powinniśmy zbyt szybko oceniać innych, zamiast tego starać się zrozumieć ich działania.

2: Powinniśmy uważać, aby emocje nie skłoniły nas do podjęcia pochopnych decyzji.

1: Jakuba 4:11-12 – „Nie mówcie wzajemnie źle, bracia. Kto obmawia brata lub osądza brata jego, mówi zło przeciwko prawu i osądza prawo. Jeśli zaś sądzicie prawo, nie jesteście wykonawcami prawa, lecz sędziami.”

2: Mateusza 7:1-2 – „Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. Bo takim sądem, jaki ogłaszacie, zostaniecie osądzeni i taką miarą, jakiej użyjecie, odmierzą was”.

Marka 3:22 A uczeni w Piśmie, którzy przyszli z Jerozolimy, mówili: Ma Belzebuba i przez

księcia diabłów wypędza diabły.

Uczeni w Piśmie z Jerozolimy oskarżali Jezusa o posługiwanie się Belzebubem, księciem diabłów, do wypędzania diabłów.

1. Jezus nie jest od diabła, ale od Boga i cała jego moc pochodzi od Boga.

2. Nasze słowa i czyny powinny zawsze odzwierciedlać miłość Jezusa, a nie oskarżenia świata.

1. Mateusza 12:28-29 - ? Jeśli jednak duchem Bożym wyganiam diabły, wtedy przyjdzie do was królestwo Boże. Albo jak można wejść w silnego człowieka? dom i zagrabić jego dobytek, chyba że najpierw zwiąże mocarza? a potem zrujnuje swój dom.??

2. Jana 10:30 - ? i mój Ojciec jedno są.??

Marka 3:23 I przywołał ich do siebie, i mówił do nich w przypowieściach: Jak szatan może wyrzucić szatana?

Jezus zapytał swoich uczniów, w formie przypowieści, w jaki sposób Szatan może wyrzucić Szatana.

1. Moc Jezusa: jak rozkazuje szatanowi

2. Autorytet Boga: Szatan nie jest wszechmocny

1. Mateusza 12:25-29 – Moc Jezusa do wypędzania demonów

2. 1 Jana 3:8 – Ostateczna porażka szatana przez Jezusa

Marka 3:24 A jeśli królestwo zostanie podzielone samo w sobie, to królestwo nie może się ostać.

Jezus naucza, że królestwo podzielone samo w sobie nie może się ostać.

1. Jedność w Królestwie Bożym

2. Niebezpieczeństwo podziału

1. Efezjan 4:3 – „Dokładając wszelkich starań, aby zachować jedność Ducha przez więź pokoju”.

2. 1 Koryntian 1:10 – „Apeluję do was, bracia, w imieniu Pana naszego Jezusa Chrystusa, abyście wszyscy byli zgodni w tym, co mówicie i aby nie było między wami podziałów, ale abyście będziecie doskonale zjednoczeni w umyśle i myślach.”

Marka 3:25 A jeśli dom będzie podzielony sam w sobie, dom ten nie będzie mógł się ostać.

Werset ten wyjaśnia, że podzielony dom nie może się ostać, podkreślając znaczenie jedności.

1. „Zjednoczony dom: znaczenie jedności”,

2. „Niezmienni: jak zjednoczyć się, gdy są podzieleni”.

1. Psalm 133:1 – „Oto jak dobrze i jak miło, gdy bracia mieszkają razem w jedności!”

2. Efezjan 4:3 – „Starając się zachować jedność Ducha w węźle pokoju”.

Marka 3:26 A jeśli szatan powstanie przeciwko sobie i zostanie podzielony, nie może się ostać, ale ma swój kres.

Szatan nie może znieść, gdy jest podzielony przeciwko sobie.

1: Kiedy jesteśmy podzieleni, jesteśmy słabi. Możemy być silni, jeśli będziemy trzymać się razem.

2: Możemy pokonać moce zła, jeśli będziemy zjednoczeni w naszej wierze i oddaniu Bogu.

1: Efezjan 6:11-12 – ? Załóżcie całą zbroję Bożą, abyście mogli przeciwstawić się zakusom diabła. Bo nie walczymy z ciałem i krwią, ale z władcami, z władzami, z kosmicznymi

mocami nad obecną ciemnością, z duchowymi siłami zła w okręgach niebieskich.

2: Galacjan 5:22-23 – ? a owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa.??

Marka 3:27 Nikt nie może wejść do domu mocarza i zagrabić jego mienia, jeśli najpierw mocarza nie zwiąże; a wtedy zrujnuje swój dom.

Żaden człowiek nie może wejść do domu mocarza i ogłosić zwycięstwo, jeśli najpierw nie zwiąże mocarza.

1: Bóg dał nam moc związania silnego człowieka w naszym życiu i pokonania twierdz, które w przeciwnym razie powstrzymywałyby nas od zwycięstwa.

2: Musimy związać silnego mężczyznę w naszym życiu, zanim będziemy mogli odnieść zwycięstwo.

1: Mateusza 12:29 – „Albo jak można wejść do domu mocarza i zagrabić jego majątek, jeśli najpierw mocarza nie zwiąże? A wtedy on ograbi jego dom”.

2: Efezjan 6:10-11 – „W końcu bądźcie mocni w Panu i w Jego potężnej mocy. Przyobleczcie się w pełną zbroję Bożą, abyście mogli przeciwstawić się diabłu? intrygom ” .

Marka 3:28 Zaprawdę powiadam wam: Wszystkie grzechy będą odpuszczone synom ludzkim i bluźnierstwa, czymkolwiek będą bluźnić.

Ten fragment ukazuje, że wszystkie grzechy zostaną odpuszczone tym, którzy odpokutują.

1: Pokutuj i otrzymaj przebaczenie

2: Przyjmij Boże przebaczenie i żyj w świętości

1: Jakuba 5:15-16 – Modlitwa o spowiedź i uzdrowienie

2: Rzymian 8:1 – Żadnego potępienia w Chrystusie Jezusie

Marka 3:29 Kto zaś zbluźni przeciw Duchowi Świętemu, nie otrzyma nigdy przebaczenia, lecz grozi mu wieczne potępienie.

Jezus ostrzega, że bluźnierstwo przeciw Duchowi Świętemu nie zostanie wybaczone i doprowadzi do wiecznego potępienia.

1. Niebezpieczeństwo bluźnierstwa przeciwko Duchowi Świętemu

2. Zrozumienie powagi bluźnierstwa

1. Łukasza 12:10 ??? □ I każdemu, kto powie słowo przeciwko Synowi Człowieczemu, będzie przebaczone, lecz każdemu, kto powie przeciwko Duchowi Świętemu, nie będzie przebaczone ani w tym wieku, ani w wieku przyszłym.

2. Mateusza 12:31-32 ??? □ Dlatego powiadam wam, każdy grzech i bluźnierstwo będą ludziom odpuszczone, ale bluźnierstwo przeciwko Duchowi nie będzie odpuszczone. A kto powie słowo przeciwko Synowi Człowieczemu, będzie mu odpuszczone, lecz kto powie przeciwko Duchowi Świętemu, nie będzie mu odpuszczone ani w tym wieku, ani w przyszłym. ??

Marka 3:30 Bo mówili: Ma ducha nieczystego.

Jezusowi zarzucano, że ma ducha nieczystego.

1: Możemy uczyć się z przykładu Jezusa, jak z wdziękiem i cierpliwością reagować na fałszywe oskarżenia.

2: W tym fragmencie Bóg pokazuje nam, jak reagować w obliczu ludzi, którzy błędnie nas osądzili.

1: Mateusza 5:11-12? Mniej będzie wam, gdy inni wam urągają i prześladują was, i z mego powodu kłamliwie mówią na was wszelkie zło. Radujcie się i weselcie, bo wielka jest wasza nagroda w niebie, bo tak prześladowali proroków, którzy byli przed wami.

2: Rzymian 12:14-15 Błogosławcie tych, którzy was prześladują; błogosławcie ich i nie przeklinajcie. Radujcie się z tymi, którzy się cieszą, płaczcie z tymi, którzy płaczą.

Marka 3:31 Przyszli więc jego bracia i jego matka, a stojąc na zewnątrz, posłali do niego, wzywając go.

Członkowie rodziny Jezusa, jego matka i bracia, próbowali go wołać spoza domu.

1. Znaczenie rodziny i sposoby okazywania jej miłości.

2. Moc wiary i to, jak może nam ona pomóc w potrzebie.

1. Mateusza 12:46-50 – Odpowiedź Jezusa, gdy jego rodzina go wołała.

2. Efezjan 6:1-3 – Wskazówki dotyczące szanowania i posłuszeństwa rodzicom.

Marka 3:32 A tłum siedział wokół niego i mówił do niego: Oto twoja matka i twoi bracia nie szukają cię.

Matka Jezusa i bracia chcieli z nim rozmawiać, a wokół Niego zebrał się tłum ludzi.

1. Miłość rodziny Jezusa do Niego pomimo Jego misji i celu

2. Znaczenie relacji rodzinnych

1. Mateusza 12:46-50 – Miłość rodziny Jezusa do Niego pomimo Jego misji i celu

2. Efezjan 5:21-33 – Znaczenie relacji rodzinnych

Marka 3:33 A on im odpowiedział, mówiąc: Kto jest moją matką albo moimi braćmi?

Jezus kwestionuje autorytet swojej rodziny, pytając, kim jest Jego matka lub bracia.

1: Jezus pokazuje, że prawdziwą rodzinę można znaleźć w tych, którzy podążają za Bogiem.

2: Jezus pokazuje, jak ważne jest przedkładanie wiary nad więzy krwi.

1: Mateusza 12:48-50 – Jezus wyjaśnia, że każdy, kto pełni wolę Jego Ojca, jest prawdziwym członkiem rodziny.

2: Galacjan 6:10 – Dobre uczynki są ważniejsze niż więzy krwi.

Marka 3:34 I rozejrzał się po siedzących wokół niego, i rzekł: Oto moja matka i moi bracia!

Jezus oświadczył, że jego prawdziwą rodziną jest grupa ludzi, którzy podążają za nim i wierzą w jego nauki.

1. Wszyscy jesteśmy częścią Bożej Rodziny – Marek 3:34

2. Wiara w Jezusa nas jednoczy – Marek 3:34

1. Galacjan 3:26-29 – Wszyscy bowiem jesteście synami Bożymi przez wiarę w Jezusa Chrystusa.

2. Efezjan 2:19 - A zatem nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga.

Marka 3:35 Bo kto pełni wolę Bożą, ten jest moim bratem, moją siostrą i matką.

Werset ten podkreśla wagę podążania za wolą Bożą, aby być częścią rodziny Jezusa.

1. „Siła woli: rodzina i przynależność do Królestwa Jezusa”

2. „Koszt bycia uczniem: pełnienie woli Bożej i stawanie się rodziną”

1. Rzymian 12:1-2 – „Dlatego proszę was, bracia i siostry, ze względu na Boga? □ miłosierdzie, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu? □ to jest wasze prawdziwe i właściwe uwielbienia. Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie swego umysłu. Wtedy będziecie mogli przetestować i zatwierdzić, jaka jest wola Boga? □ jest wola dobra, przyjemna i doskonała.

2. 1 Jana 2:15-17 – „Nie miłujcie świata ani niczego na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie

ma w nim miłości do Ojca. Do wszystkiego na świecie? □ pożądliwość ciała , pożądliwość oczu i pycha życia? Nie pochodzą od Ojca, ale ze świata. Świat i jego pożądliwości przemijają, lecz kto pełni wolę Bożą, żyje na wieki.

Marka 4 przedstawia Jezusa nauczającego w przypowieściach, w tym w przypowieści o siewcy, przypowieści o lampie i przypowieści o ziarnku gorczycy. Zapisuje także cud, w którym Jezus ucisza burzę.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od nauczania przez Jezusa wielkiego tłumu nad jeziorem za pomocą przypowieści. W „Przypowieści o siewcy" opisuje rolnika, który sieje ziarno na różnej glebie, reprezentując różne reakcje na Słowo Boże (Marek 4:1-9). Kiedy jest sam na sam ze swoimi uczniami i otaczającymi Go osobami, wyjaśnia znaczenie przypowieści, mówiąc, że ziarno jest słowem Boga, a cztery rodzaje gleby reprezentują cztery reakcje na nie – ci na ścieżce, gdzie zasiewa się słowo, ale przychodzi szatan, usuwa zasiane w nich słowo, inni jak ziarno zasiani na miejscach skalistych, słyszcie słowo od razu, przyjmijcie je z radością, ale ponieważ nie mają korzenia, trwają tylko przez krótki czas, gdy nadchodzą kłopoty, prześladowania z powodu słowa, które szybko opadają, inni, jak ziarno zasiane między ciernie, słyszą słowa zmartwienia, życie, oszustwo, bogactwo, pragnienia, inne rzeczy przychodzą . zadławić się, czyniąc to bezowocnym, w końcu inni jak ziarno zasiane, dobra gleba, usłyszą słowo, przyjmą, wyprodukują plon pomnażający trzydzieści sześćdziesiąt, a nawet sto razy (Marek 4:10-20).

2. akapit: Następnie następuje „Przypowieść o lampie", która podkreśla, że nic ukrytego nie pozostanie, więc jeśli lampa nie zostanie wniesiona, ukryj ją pod miską lub łóżkiem, zamiast tego postaw na stojaku, aby to, co ukryte, zostało ujawnione, co ukryte oznacza wyjdź na jaw (Marek 4: 21-25). Następnie następuje „Przypowieść o ziarnku gorczycy", najmniejsze wszystkie zmielone nasiona, ale po posadzeniu wyrastają największe. Wszystkie rośliny ogrodowe o tak dużych gałęziach, ptaki mogą siadać i zacieniać gałęzie, co ilustruje, jak królestwo Boże zaczyna od małych i rośnie wykładniczo (Marek 4:26-34). Wszystkie te nauki podane są w formie przypowieści, zgodnie z ludzkim zrozumieniem, natomiast wyjaśnienia są przekazywane prywatnie Jego uczniom.

Akapit trzeci: Rozdział kończy się relacją, w której Jezus ucisza burzę. Kiedy płyną łodzią przez jezioro, pojawia się gwałtowna burza, powodując, że fale rozbijają się o łódź, niemal ją zalewając. Podczas gdy uczniowie wpadają w panikę, bojąc się o swoje życie, Jezus śpi na poduszce na rufie. Budzą Go i pytają, czy nie obchodzi Go, że utoną. Po zganieniu wiatru i powiedzeniu falom: „Cicho! Bądź cicho!" powodując, że wiatr ucichł, całkowicie spokojne morze mówi do nich: „Dlaczego tak się boicie? Nadal nie macie wiary?" pozostawiając przerażonych uczniów pytających się nawzajem, kim jest ten człowiek, nawet fale wiatru, są mu posłuszni, demonstrując swoją władzę nad żywiołami naturalnymi (Marek 4:35-41).

Marka 4:1 I znowu zaczął nauczać nad morzem, i zgromadził się u niego wielki tłum, tak że wszedł na statek i usiadł na morzu; a całe mnóstwo było nad morzem na lądzie.

Jezus nauczał nad brzegiem morza duży tłum, po czym wsiadł do łodzi, aby kontynuować nauczanie.

1. Nie pozwól, aby duże tłumy powstrzymywały cię od szerzenia Słowa Bożego.

2. Miej wiarę w Jezusa, który poprowadzi cię przez trudne chwile.

1. Izajasz 40:31: Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

2. Mateusza 11:28-30: Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja was pokrzepię. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie; bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie.

Marka 4:2 I uczył ich wielu rzeczy w przypowieściach i mówił im w swojej nauce:

Fragment ten mówi o Jezusie nauczającym swoich naśladowców poprzez przypowieści i doktryny.

1. Podążać za naukami Jezusa z otwartym sercem i umysłem

2. Moc przypowieści w naszym życiu

1. Mateusza 13:34-35 - To wszystko Jezus mówił do tłumu w przypowieściach; nie mówił im nic, nie posługując się przypowieścią. 35 Tak spełniło się to, co zostało powiedziane przez proroka: „Otworzę usta w przypowieściach, wypowiem rzeczy ukryte od założenia świata”.

2. Łk 8,9-10 – Uczniowie pytali go, co oznacza ta przypowieść. 10 I rzekł: «Wam dano poznanie tajemnic królestwa Bożego, ale do innych mówię w przypowieściach, aby patrząc, nie widzieli; choć słyszą, mogą nie zrozumieć.'”

Marka 4:3 Słuchajcie; Oto siewca wyszedł siać:

Przypowieść o siewcy uczy nas, jak ważne jest słuchanie słowa Bożego.

1. „Zasiew nasion wiary: przypowieść o siewcy”

2. „Dar słuchania: jak Słowo Boże zmienia nasze życie”

1. Psalm 19:7-11 – „Prawo Pańskie jest doskonałe, ożywia duszę, świadectwo Pana jest pewne, udziela mądrości prostakowi”;

2. Jakuba 1:22-25 – „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.”

Marka 4:4 I stało się, gdy siał, niektóre padły na pobocze drogi, a przyleciało ptactwo powietrzne i pożarło je.

Przypowieść o siewcy wyjaśnia, w jaki sposób Słowo Boże jest rozpowszechniane, a niektóre są zabierane, zanim zdąży się zakorzenić.

1. Nie pozwól, aby diabeł odebrał Słowo Boże – identyfikacja wroga naszej wiary

2. Siewanie nasion Królestwa — wytrwałe kultywowanie wiary

1. 1 Piotra 5:8 – „Bądźcie trzeźwi, czuwajcie, gdyż wasz przeciwnik diabeł jak lew ryczący krąży, szukając, kogo by pożreć”.

2. Kolosan 3:23 – „I cokolwiek czynicie, z serca czyńcie jak dla Pana, a nie dla ludzi”.

Marka 4:5 A niektórzy upadli na kamienistą ziemię, gdzie nie było zbyt wiele ziemi; i natychmiast wzeszło, bo nie miało głębokości ziemi.

Ziarno padło na kamienistą ziemię, na której nie było zbyt wiele ziemi, a mimo to wzeszło z powodu braku głębokości.

1. Bóg może dokonać niemożliwego, bez względu na to, jak trudna jest sytuacja.

2. Bóg może zabrać najmniejszego z nas i uczynić nas wielkimi.

1. Psalm 40:2 „Wydobył mnie także ze strasznej jamy, z błotnistej gliny, postawił moje

stopy na skale i utwierdził moje ścieżki”.

2. Rzymian 8:31 „Co w takim razie powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg będzie za nami, któż przeciwko nam?”

Marka 4:6 Ale gdy wzeszło słońce, przypaliło się; a ponieważ nie miało korzenia, uschło.

Ten fragment mówi o ziarnie, które zostało zasiane, ale nie miało korzenia, który utrzymałby je przy życiu, więc uschło.

1. Znaczenie posiadania mocnego fundamentu w wierze.

2. Moc słońca, która wypala i niszczy to, co nie ma korzeni.

1. Mateusza 13:5-6 – „Niektóre padły na miejsca skaliste, gdzie nie miały dużo gleby. Szybko wzeszły, bo gleba była płytka. Ale gdy wzeszło słońce, rośliny zostały przypalone i uschły bo nie miały korzenia.”

2. Psalm 1:1-3 – „Błogosławiony ten, kto nie idzie w ślady bezbożnych i nie przeszkadza grzesznikom, ani nie siedzi w towarzystwie szyderców, ale ma upodobanie w Prawie Pańskim, i który dniem i nocą rozmyśla nad swoim prawem. Człowiek ten jest jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód, które wydaje swój owoc w swoim czasie i którego liść nie więdnie – wszystko, co czyni, pomyślnie się udaje.

Marka 4:7 I niektóre padły między ciernie, a ciernie wyrosły i zagłuszyły je, i nie wydało owocu.

Przypowieść o siewcy podkreśla znaczenie miejsca, w którym zasiewa się ziarno, gdyż niektórzy wpadają między ciernie i nie przynoszą owocu.

1: Być płodnym chrześcijaninem – zasiać słowo Boże w żyznej glebie.

2: Wzrastanie w wierze – Pielęgnuj swoją wiarę poprzez siewanie we właściwych miejscach.

1: Łk 8,4-15 – Zrozumienie przypowieści o siewcy i jej znaczenie.

2: Kolosan 1:6 – Wzrastanie w poznaniu Boga.

Marka 4:8 A inne upadły na dobrą ziemię i wydały owoc, który wzeszedł i rósł; i urodziło niektórych trzydziestu, niektórych sześćdziesięciu, a niektórych stu.

Przypowieść o siewcy pokazuje, że różne nasiona dają różną ilość owoców.

1. „Boża obfitość: błogosławieństwo stukrotnych żniw”

2. „Zdolność do wytwarzania obfitych owoców”

1. Jana 15:5 – „Ja jestem winoroślą, wy jesteście latoroślami. Kto trwa we mnie, a ja w nim, ten przynosi obfity owoc, bo beze mnie nic nie możecie uczynić.”

2. Mateusza 13:23 – „A to, co zostało zasiane na dobrej ziemi, to ten, który słucha słowa i je rozumie. On rzeczywiście wydaje owoc i wydaje: w jednym przypadku stokrotny, w innym sześćdziesięciokrotny, a w innym trzydziestokrotny .”

Marka 4:9 I rzekł do nich: Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha.

Jezus zachęca tych, którzy mają uszy do słuchania, aby aktywnie słuchali jego nauk.

1. Moc słuchania: jak usłyszeć głos Boga

2. Rozwijanie serca słuchającego: nauka rozpoznawania woli Bożej

1. Jakuba 1:19 – „Bądźcie prędcy do słuchania, powolni do mówienia i nieskorzy do gniewu”.

2. Przysłów 18:13 – „Ten, kto daje odpowiedź, zanim usłyszy, jest głupstwem i hańbą dla niego”.

Marka 4:10 A gdy był sam, ci, którzy byli wokół niego z Dwunastoma, pytali go o przypowieść.

Jezus uczy uczniów o przypowieściach.

1. Mądrość Boża poprzez przypowieści: jak możemy zrozumieć nauki Jezusa

2. Przypowieści Jezusa: zdobywanie wglądu w Królestwo Boże

1. Mateusza 13:34-35 - To wszystko Jezus mówił do tłumu w przypowieściach; nie mówił im nic, nie posługując się przypowieścią. Tak spełniło się to, co zostało powiedziane przez proroka: „Otworzę usta w przypowieściach, wypowiem rzeczy ukryte od założenia świata”.

2. Łk 8,9-10 – Uczniowie pytali go, co oznacza ta przypowieść. Powiedział: „Wam dano poznanie tajemnic królestwa Bożego, lecz innym mówię w przypowieściach, aby patrząc, nie widzieli; choć słyszą, mogą nie zrozumieć.'”

Marka 4:11 I rzekł do nich: Wam dano poznać tajemnicę królestwa Bożego, a tym, którzy są na zewnątrz, wszystko to dzieje się w przypowieściach:

Jezus objawia tajemnicę Królestwa Bożego tym, których wybrał, ale tym, którzy są na zewnątrz, mówi w przypowieściach.

1. Tajemnica Królestwa Bożego: wezwanie do naśladowców Jezusa

2. Co to znaczy być częścią Królestwa Bożego

1. Mateusza 13:10-17 – Jezus wyjaśnia przypowieści

2. 2 Koryntian 4:3-4 – Paweł mówi o tajemnicach Bożych objawionych przez wiarę

Marka 4:12 Aby widząc, widzieli, a nie postrzegali; i słysząc, mogą słyszeć, a nie rozumieć; aby w każdej chwili nie nawrócili się i nie były im odpuszczone grzechy.

Jezus ostrzega ludzi, że mogą usłyszeć jego słowa, ale nie zrozumieć ich, nie nawrócić się i uzyskać przebaczenie grzechów.

1: Słowo Boże ma moc i zmienia życie

2: Nie wszyscy zostaną nawróceni

1: Rzymian 10:14-17 – Jak więc mają wzywać tego, w którego nie uwierzyli? i jak uwierzą w Tego, o którym nie słyszeli? i jak usłyszą bez kaznodziei?

2: Jakuba 1:22-25 - Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.

Marka 4:13 I rzekł do nich: Czy nie znacie tej przypowieści? i po czym poznacie wszystkie przypowieści?

Jezus zapytał swoich uczniów, czy rozumieją przypowieść i nakazał im, aby rozumieli wszystkie przypowieści.

1: Bóg zapewnia nam zdolność zrozumienia Jego nauk, jeśli otworzymy przed Nim nasze serca.

2: Musimy chcieć włożyć wysiłek w zrozumienie prawd duchowych, jeśli chcemy żyć w królestwie Bożym.

1: Kolosan 1:9-10 - Dlatego od dnia, w którym o was usłyszeliśmy, nie przestajemy się za was modlić i prosić Boga, aby napełnił was poznaniem swojej woli poprzez całą duchową mądrość i zrozumienie.

2: Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe.

Marka 4:14 Siewca sieje słowo.

W tym fragmencie omówiono znaczenie siewu słowa Bożego.

1. Słowo Boże: podstawa naszej wiary

2. Korzyści z siania Słowa Bożego

1. Izajasz 55:10-11 – „Jak bowiem deszcz i śnieg spadają z nieba i tam nie wracają, lecz nawadniają ziemię, sprawiając, że rodzi i kiełkuje, dając ziarno siewcy i chleb jedzącemu, tak będzie moje słowo, które wychodzi z moich ust; nie wróci do mnie puste, ale wykona to, co zamierzyłem, i pomyślnie wykona sprawę, z którą je posłałem.

2. Jakuba 1:21-22 – „Dlatego odrzućcie wszelki brud i szalejącą niegodziwość i przyjmijcie z łagodnością wszczepione słowo, które jest w stanie zbawić wasze dusze. Bądźcie jednak wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie”.

Marka 4:15 A to są te przy drodze, gdzie sieje się słowo; lecz gdy usłyszą, natychmiast przychodzi szatan i zabiera słowo zasiane w ich sercach.

Słowo Boże zasiewa się w sercach tych, którzy je słuchają, ale diabeł szybko przychodzi, aby je zabrać.

1. Moc Słowa Bożego: silna postawa wobec wroga

2. Odpieranie ataku diabła na nasze serca

1. Jakuba 4:7 – „Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was”.

2. Efezjan 6:10-11 – „W końcu bądźcie mocni w Panu i mocy jego mocy. Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła”.

Marka 4:16 Są to także ci, którzy zostali posiani na kamienistym podłożu; którzy usłyszawszy słowo, natychmiast przyjmują je z radością;

Przypowieść Jezusa opowiada o tych, którzy z radością przyjmują Słowo Boże.

1. „Przyjmuj z radością Słowo Boże”

2. „Radość ze słuchania i przyjmowania Słowa Bożego”

1. Łk 8:13 – „Ci na skale to ci, którzy z radością przyjmują słowo, gdy je słyszą, ale nie mają korzenia. Do czasu wierzą, ale w czasie próby odstępują.”

2. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

Marka 4:17 I nie mają w sobie korzenia, a tak trwają tylko do czasu. Potem, gdy przyjdzie ucisk lub prześladowanie ze względu na słowo, natychmiast się obrażają.

Ten fragment mówi o tym, jak ludzie, którzy nie mają mocnej wiary, mogą łatwo obrazić się i poddać w obliczu ucisku lub prześladowania za Słowo Boże.

1: Niezmiennie w obliczu przeciwności losu

2: Błogosławieństwo wytrwałości

1: Jakuba 1:12 - Błogosławiony mąż, który wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, otrzyma koronę życia, którą obiecał Bóg tym, którzy go miłują.

2: Mateusza 5:10-12 - Błogosławieni, którzy cierpią prześladowania dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy inni wam urągają i prześladują was, i gdy z mojego powodu kłamliwie mówią na was wszelkie zło. Radujcie się i weselcie, bo wielka jest wasza nagroda w niebie, bo tak prześladowali proroków, którzy byli przed wami.

Marka 4:18 A to są ci, którzy zostali posiani między ciernie; jak usłyszeć słowo,

Werset ten mówi o tych, którzy słuchają Słowa Bożego, ale nie pozwala się mu zakorzenić się w ich sercach z powodu rozproszeń świata.

1. Nie pozwól światu odciągnąć cię od Słowa Bożego

2. Nie pozwólcie, aby ciernie świata zdusiły Słowo Boże

1. 1 Jana 2:15-17 – Nie miłujcie świata, ale całym sercem kochajcie Pana, Boga swego.

2. Psalm 119:11 - Ukryłem Twoje słowo w swoim sercu, abym nie zgrzeszył przeciwko Tobie.

Marka 4:19 A troski tego świata, ułuda bogactwa i wkraczające pożądliwości innych rzeczy zagłuszają słowo, tak że staje się ono bezowocne.

Oszukańcze bogactwa i doczesne troski mogą zadusić Słowo Boże, czyniąc je bezowocnym.

1. Jak unikać zwodniczości bogactw i światowych trosk

2. Niebezpieczeństwo, że światowe pragnienia wyprzedzą Słowo Boże

1. Mateusza 6:33, „Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane”.

2. Kaznodziei 5:10: „Kto miłuje pieniądze, nie nasyci się pieniędzmi, a kto miłuje obfitość – dochodami; to też jest marność.”

Marka 4:20 A to są ci, którzy zostali posiani na dobrej ziemi; którzy słuchają słowa i przyjmują je, i wydają owoc, niektórzy trzydziestokrotny, niektórzy sześćdziesięciokrotny, a niektórzy stokrotny.

Ci, którzy słuchają i przyjmują Słowo Boże, przyniosą owoce w swoim życiu.

1: Przyjęcie Słowa Bożego przyniesie ci wspaniałe nagrody.

2: Słowo Boże przyniesie obfite owoce w twoim życiu.

1:1 Koryntian 3:6-9 – Ja sadziłem, Apollos podlewał; ale Bóg dał wzrost.

2: Jakuba 1:21 - Odrzućcie zatem wszelki brud i zbędność niegrzeczności, a przyjmijcie z łagodnością wszczepione słowo, które może zbawić wasze dusze.

Marka 4:21 I rzekł do nich: Czy przynosi się świecę, aby ją postawić pod korcem, czy pod łóżkiem? i nie stawiać na świeczniku?

Jezus pyta swoich słuchaczy, czy wypada ukryć świecę pod korcem lub łóżkiem, zamiast stawiać ją na świeczniku.

1. Oświecanie ciemności: znaczenie przypowieści Jezusa o świecy

2. Grzech zatajania prawdy Bożej

1. Mateusza 5:14-16 – „Wy jesteście światłością świata. Nie da się ukryć miasta

zbudowanego na górze. Nie zapala się też lampy i nie stawia jej pod miską. Zamiast tego postawili go na stojaku i oświetlał wszystkich w domu. Podobnie niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie".

2. Efezjan 5:8-13 – „Niegdyś bowiem byliście ciemnością, teraz zaś jesteście światłem w Panu. Żyjcie jak dzieci światłości (bo owocem światłości jest wszelka dobroć, sprawiedliwość i prawda) i odkrywajcie, co podoba się Panu. Nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi czynami ciemności, ale raczej je demaskujcie. Wstyd jest nawet wspominać, co nieposłuszni robią w tajemnicy. Ale wszystko odsłonięte przez światło staje się widzialne, a wszystko, co jest oświetlone, staje się światłem."

Marka 4:22 Nie ma bowiem nic ukrytego, co by nie zostało ujawnione; ani nic nie było utrzymywane w tajemnicy, jak tylko to, że miało to wyjść za granicę.

We fragmencie podkreślono, że nic nie jest ukryte i wszystko stanie się znane.

1. Siła przejrzystości

2. Życie otwarte

1. Łk 8:17 – „Bo nic nie jest ukryte, co by nie wyszło na jaw, ani nic tajnego, co by nie zostało poznane i nie wyszło na jaw".

2. Przysłów 28:13 – „Kto ukrywa swoje przestępstwa, nie zazna szczęścia, lecz kto je wyznaje i porzuca, znajdzie miłosierdzie".

Marka 4:23 Jeśli ktoś ma uszy do słuchania, niechaj słucha.

Ten werset jest wezwaniem dla tych, którzy słuchają, aby zwrócili uwagę na słowa Jezusa.

1. Słuchanie Jezusa: jak słuchać i przestrzegać Jego nauk

2. Moc słów Jezusa: zwracaj uwagę na to, co mówi

1. Przysłów 2:1-5 - Synu mój, jeśli przyjmiesz moje słowa i zachowasz u siebie moje przykazania, nastawiając ucho na mądrość i nachylając serce do zrozumienia; tak, jeśli zawołacie o roztropność i podniesiecie głos o zrozumienie, jeśli będziecie go szukać jak srebra i szukać go jak ukrytych skarbów, wtedy zrozumiecie bojaźń Pańską i znajdziecie

poznanie Boga.

2. Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków.

Marka 4:24 I rzekł do nich: Uważajcie, czego słuchacie; jaką miarą odmierzacie, taką wam odmierzą, a wam, którzy słuchacie, więcej będzie dane.

Bóg chce, żebyśmy byli dobrymi słuchaczami i nagrodzi nas za to.

1. „Słuchanie Słowa Bożego: nagroda i błogosławieństwo”

2. „Miara twojej wiary: miara, którą otrzymujesz”

1. Jakuba 1:19-21 – „Bracia moi umiłowani, niech każdy człowiek będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu, gdyż gniew człowieka nie powoduje sprawiedliwości Bożej. Dlatego odrzućcie wszelką nieczystość i zbyteczność niegrzeczności i przyjmijcie z pokorą wszczepione słowo, które może zbawić wasze dusze.”

2. Przysłów 1:5-7 – „Mądry człowiek słucha i pomnaża wiedzę, a człowiek rozumny dotrze do mądrych rad: aby zrozumieć przysłowie i jego wykład, słowa mądrych i ich ciemności wypowiedzi. Bojaźń Pańska jest początkiem wiedzy, lecz głupcy gardzą mądrością i nauką.

Marka 4:25 Bo kto ma, temu będzie dane, a kto nie ma, zabiorą mu i to, co ma.

Kto ma, otrzyma więcej, a tym, którzy nie mają nic, zostanie zabrane nawet to, co mają.

1: Powinniśmy być wdzięczni za to, co mamy i mądrze z tego korzystać, bo w każdej chwili może nam to zostać odebrane.

2: Powinniśmy używać naszych błogosławieństw, aby pomóc tym wokół nas, którzy mają mniej.

1: Jakuba 1:17 – Każdy dobry i doskonały dar pochodzi z góry, zstępuje od Ojca świateł niebieskich, który nie zmienia się jak ruchome cienie.

2: Kaznodziei 11:1 – Rzuć swój chleb na wody, bo po wielu dniach znów go odnajdziesz.

Marka 4:26 I rzekł: Takie jest królestwo Boże, jak gdyby człowiek wrzucił ziarno w ziemię;

Królestwo Boże jest jak człowiek siejący ziarno w ziemię.

1. Wierność Boga w dziele siewu

2. Radość z inwestowania w Królestwo Boże

1. 2 Koryntian 9:10-11 – „Teraz Ten, który dostarcza siewcy nasienia i chleba na pożywienie, zaopatruje i powiększa wasze zapasy nasienia oraz powiększa żniwo waszej prawości. Zostaniecie ubogaceni pod każdym względem, abyście mogli być hojni przy każdej okazji, a za naszym pośrednictwem wasza hojność zaowocuje dziękczynieniem Bogu”.

2. Izajasz 55:10-11 – „Jak deszcz i śnieg spadają z nieba i nie wracają do nich, zanim nie nawodnią ziemi i nie sprawią, że zakwitnie i zakwitnie, aby wydała ziarno dla siewcy i chleb dla siewcy zjadacz, takie jest moje słowo, które wychodzi z moich ust: Nie wróci do mnie puste, ale spełni moje pragnienie i osiągnie cel, z jakim je posłałem.

Marek 4:27 I powinien spać, i wstawać we dnie i w nocy, a nasienie wzejdzie i wyrośnie, nie wie jak.

Przypowieść o siewcy ilustruje wzrost słowa Bożego i to, że nie zawsze jest ono rozumiane.

1. Moc Słowa Bożego: badanie wzrostu Słowa Bożego

2. Odsłonięcie tajemnicy Słowa Bożego: analiza przypowieści o siewcy

1. Izajasz 55:11 - Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona to, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się sprawa, do której je posłałem.

2. Psalm 19:7-8 - Prawo Pańskie jest doskonałe i nawraca duszę. Świadectwo Pana jest pewne, czyni mądrym prostego. Prawa Pańskie są słuszne i radują serce; przykazanie

Pańskie jest czyste i oświeca oczy.

Marka 4:28 Bo ziemia sama z siebie wydaje owoc; najpierw ostrze, potem kłos, potem pełna kukurydza w kłosie.

Ziemia sama z siebie wydaje owoc; zaczynając od ostrza, potem kłosu, a na końcu pełnej kukurydzy.

1. Siła wzrostu: jak cierpliwość i wytrwałość dają spełnienie

2. Nagrody za wiarę: czerpanie korzyści z zaufania Bogu

1. Jakuba 5:7-8 – Bądźcie więc cierpliwi, bracia, aż do przyjścia Pana. Spójrz, jak rolnik cierpliwie czeka na cenny owoc ziemi, aż spadnie wczesny i późny deszcz. Ty też bądź cierpliwy. Utwierdzcie swoje serca, gdyż przyjście Pana jest bliskie.

2. Galacjan 6:7-9 - Nie dajcie się zwieść: Bóg nie daje się naśmiewać, bo co kto posieje, to i żąć będzie. Kto bowiem sieje dla własnego ciała, z ciała będzie żnił zepsucie, a kto sieje dla Ducha, z Ducha będzie zbierał życie wieczne. I nie ustawajmy w czynieniu dobra, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli się nie poddamy.

Marka 4:29 Ale gdy owoc się wyda, natychmiast zapuszcza sierp, bo nadeszło żniwo.

Żniwa już nadeszły i należy je natychmiast zebrać.

1: Nie czekaj, aby dzielić się ewangelią, teraz jest czas, aby przynosić owoce.

2: Bóg wzywa nas do aktywności w Jego misji, do zbierania żniwa dusz.

1: Mateusza 9:37-38 Wtedy rzekł do swoich uczniów: Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; Proście więc Pana żniwa, aby wyprawił robotników na swoje żniwo.

2: Jana 4:35-38 Czyż nie mówicie: Zostały jeszcze cztery miesiące, a potem nadejdą żniwa? oto powiadam wam: Podnieście oczy i spójrzcie na pola; bo są już białe i czekają na żniwo. A kto żnie, otrzymuje zapłatę i zbiera owoc ku życiu wiecznemu, aby i ten, który sieje, i ten, który zbiera, razem się radowali.

Marka 4:30 I rzekł: Do czego przyrównamy królestwo Boże? albo z jakim porównaniem to

porównamy?

Jezus stawia pytanie o Królestwo Boże, pytając, jak można je porównać do innych rzeczy.

1. Pytanie Jezusa: Czego możemy się dowiedzieć o Królestwie Bożym?

2. Zgłębianie tajemnicy Królestwa Bożego

1. Łk 17:20-21 – „Pewnego razu na pytanie faryzeuszy, kiedy nadejdzie królestwo Boże, Jezus odpowiedział: «Królestwo Boże nie nadejdzie dzięki waszej uważnej obserwacji i nikt nie powie: «Oto jest" lub „Oto jest", ponieważ królestwo Boże jest w was.

2. Jana 18:36 – „Jezus powiedział: «Moje królestwo nie jest z tego świata. Gdyby tak było, moi słudzy walczyliby, aby zapobiec mojemu aresztowaniu przez przywódców żydowskich. Ale teraz moje królestwo jest z innego miejsca.»"

Marka 4:31 Jest jak ziarnko gorczycy, którego gdy wsiewa się w ziemię, jest mniej niż wszystkich nasion na ziemi:

Jezus porównuje Królestwo Boże do ziarnka gorczycy, które jest najmniejsze ze wszystkich ziaren.

1. „Kiedy rośnie ziarno gorczycy: odkrywanie wiary"

2. „Moc ziarnka gorczycy: wyzwalanie królestwa Bożego"

1. Jeremiasz 17:7-8 – „Ale błogosławiony ten, kto ufa Panu i w Nim pokłada ufność. Będą jak drzewo zasadzone nad wodą, które nad potokiem zapuszcza korzenie. Nie boi się gdy nadchodzi upał, jego liście są zawsze zielone. W roku suszy nie martwi się i zawsze wydaje owoc.

2. Mateusza 17:20 – „On odpowiedział: «Ponieważ tak mało macie wiary. Zaprawdę powiadam wam, jeśli macie wiarę małą jak ziarnko gorczycy, możecie powiedzieć tej górze: „Przesuń się stąd tam", a ona się przesunie. Nie będzie dla Ciebie rzeczy niemożliwych."

Marka 4:32 Ale gdy zostanie zasiane, wyrośnie i stanie się większe niż wszystkie zioła, i wypuszcza wielkie gałęzie; aby ptactwo powietrzne mogło nocować w jego cieniu.

Przypowieść o ziarnku gorczycy ilustruje moc wiary i to, jak może ona urosnąć i stać się większa niż wszystko inne.

1. Moc wiary: jak może rosnąć i wywierać wpływ

2. Ziarno gorczycy: lekcja wiary i wytrwałości

1. Mateusza 13:31-32 „Położył przed nimi inną przypowieść, mówiąc: «Królestwo niebieskie podobne jest do ziarnka gorczycy, które ktoś wziął i posiał na swojej roli. Jest najmniejsze ze wszystkich nasion, ale gdy wyrośnie, jest większe niż wszystkie rośliny ogrodowe i staje się drzewem, tak że ptaki powietrzne przylatują i zakładają gniazda na jego gałęziach”.

2. Łk 17:6 „I rzekł Pan: «Gdybyście mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, moglibyście powiedzieć tej morwie: «Wyrwij się z korzeniem i przesadź się do morza», a ona byłaby ci posłuszna”.

Marka 4:33 I w wielu takich przypowieściach mówił do nich słowo, o ile mogli je słyszeć.

Jezus opowiedział swoim uczniom wiele przypowieści w sposób zrozumiały.

1. Siła opowieści w nauczaniu i uczeniu się

2. Zrozumienie mocy przypowieści Jezusa

1. Łk 8,4-15 – Przypowieść o siewcy

2. Mateusza 13:3-23 – Przypowieść o siewcy i nasionach

Marka 4:34 Ale bez przypowieści nie mówił do nich, a gdy byli sami, wyjaśniał wszystko swoim uczniom.

Jezus posługiwał się przypowieściami, aby wyjaśnić ludziom prawdy duchowe.

1: Przypowieści są potężnym narzędziem do wyjaśniania trudnych pojęć w sposób łatwiejszy do zrozumienia.

2: Uwierz w Jezusa i Jego nauki, a On wyjaśni ci duchowe prawdy.

1: Jana 14:26 – „Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w imieniu moim, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem”.

2: Łk 10:27 – „On odpowiedział: «Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją mocą i całym swoim umysłem»; oraz: „Kochaj bliźniego swego jak siebie samego”.

Marka 4:35 I tego samego dnia, gdy nastał wieczór, rzekł do nich: Przejdźmy na drugą stronę.

Jezus zaprasza swoich uczniów, aby przeszli na drugą stronę jeziora.

1: Wezwanie Jezusa, aby Go naśladować – Nawet jeśli nie wiemy, dokąd może nas zabrać, możemy ufać, że Jego droga jest najlepszą drogą.

2: Nie bój się – zaproszenie Jezusa do przeprawy przez jezioro przypomina, że On jest z nami i powinniśmy mieć wiarę, że On nas ochroni bez względu na niebezpieczeństwo.

1: Mateusza 8:18-27 – Jezus ucisza burzę na morzu, demonstrując swoją moc i władzę nawet nad żywiołami natury.

2: Jana 6:16-21 – Jezus chodzi po wodzie, pokazując swoim uczniom, że jest panem całego stworzenia.

Marka 4:36 A gdy odprawili tłum, zabrali go, gdy był na statku. Były też z nim inne małe statki.

Po przemówieniu do dużego tłumu Jezus i jego uczniowie przepłynęli łodziami jezioro.

1. Przykład Jezusa, jak znaleźć czas na odpoczynek w zabieganym życiu.

2. Znaczenie posiadania wspierającej społeczności.

1. Mateusza 11:28-30 – „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni

jesteście, a Ja wam dam odpocznienie. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca i znajdziecie ukojenie dla dusz waszych, bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie”.

2. Dzieje Apostolskie 2:42-47 – „I trwali w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach. I strach ogarnął każdą duszę, a przez apostołów działo się wiele cudów i znaków. A wszyscy wierzący byli razem i wszystko mieli wspólne. I sprzedawali swój majątek i dobytek, a dochód rozdawali wszystkim według potrzeb. I dzień po dniu, wspólnie uczęszczając do świątyni i łamiąc chleb w swoich domach, przyjmowali pożywienie z radosnym i hojnym sercem, wychwalając Boga i ciesząc się przychylnością całego ludu. A Pan dzień po dniu powiększał ich liczbę o tych, którzy byli zbawieni”.

Marka 4:37 I zerwała się wielka wichura, i fale uderzyły w statek, tak że był już pełny.

Rozpętała się wielka burza, która napełniła statek wodą i falami.

1. Znajdowanie siły w burzach życia

2. Zaufanie Bogu w trudnych czasach

1. Psalm 107:23-24 – „Ci, którzy wyruszają w morze na statkach, którzy załatwiają interesy na wodach wielkich; Ci widzą dzieła Pana i cuda jego w głębinach.”

2. Mateusza 8:23-27 – „A gdy wszedł na statek, poszli za nim jego uczniowie. I oto powstała wielka burza na morzu, tak że statek zakryły fale, lecz on spał. I podeszli do niego uczniowie jego, i obudzili go, mówiąc: Panie, ratuj nas, giniemy. I rzekł do nich: Czemu się boicie, małej wiary? Potem wstał i zgromił wiatry i morze; i nastała wielka cisza. Ale oni dziwili się i mówili: Cóż to za człowiek, że nawet wiatry i morze są mu posłuszne!

Marka 4:38 A on spał na rufie statku, na poduszce; budzą go i mówią do niego: Mistrzu, czy nie interesuje Cię, że giniemy?

Jezus ucisza burzę na morzu i wystawia wiarę swoich uczniów na próbę.

1. Jezus zawsze panuje nad burzą: ufając Mu w chwilach ucisku

2. Miej wiarę i odwagę w obliczu strachu

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Mateusza 6:25-34 – Nauczanie Jezusa o niemartwieniu się i niepokojeniu.

Marka 4:39 I wstał, zgromił wiatr i rzekł do morza: Uspokój się, pokój. I ucichł wiatr, i nastała wielka cisza.

Jezus miał moc uciszenia burzy.

1: Jezus jest naszym pokojem pośród burz życia.

2: Jezus może uciszyć wiatry chaosu i przynieść nam spokój i odpoczynek.

1: Izajasz 26:3 - Zachowasz w doskonałym pokoju tych, których umysł jest wytrwały, ponieważ ufają Tobie.

2: Psalm 46:10 – Uspokójcie się i wiedzcie, że jestem Bogiem; Będę wywyższony między narodami, będę wywyższony na ziemi.

Marka 4:40 I rzekł do nich: Dlaczego tak się boicie? jak to jest, że nie macie wiary?

Jezus zapytał swoich naśladowców, dlaczego tak się boją, pytając, dlaczego brakuje im wiary.

1. Zaufanie Bogu: przezwyciężanie strachu przez wiarę

2. Nie bój się: uczenie się okazywania wiary

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Filipian 4:6-7 – „Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serca i umysły w Chrystusie Jezusie.”

Marka 4:41 I zlękli się bardzo, i mówili jeden do drugiego: Cóż to za człowiek, że nawet wiatr i morze są mu posłuszne?

Uczniowie Jezusa zdumiewali się Jego mocą nad wiatrem i morzem i bali się Go.

1. Jezus: Nasz Pan i Mistrz

2. Moc i autorytet Jezusa

1. Mateusza 8:26-27 - Jezus zgromił wiatr i powiedział do fal: „Pokój! Bądź cicho!” Potem wiatr ucichł i zrobiło się zupełnie spokojnie.

2. Psalm 89:8 – Panie Boże Wszechmogący, któż jest taki jak Ty? Potężny jesteś, Panie, i otacza Cię wierność Twoja.

Marka 5 opisuje trzy znaczące cuda dokonane przez Jezusa: uzdrowienie mężczyzny opętanego przez demona, uzdrowienie kobiety cierpiącej na chroniczne krwawienie oraz wskrzeszenie córki Jaira.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od przybycia Jezusa i Jego uczniów do regionu Gerazeńczyków. Tutaj spotykają człowieka opętanego przez ducha nieczystego, żyjącego wśród grobowców, którego nie można było unieruchomić nawet łańcuchami. Kiedy Jezus nakazuje duchowi wyjść z człowieka, okazuje się, że jest to „Legion”, gdyż jest go wielu. Demony błagają Jezusa, aby zamiast wysyłać je poza teren, wysłał je do pobliskiego stada świń. Daje im pozwolenie i wchodzą w świnie, powodując, że około dwa tysiące świń ucieka po stromym zboczu do jeziora, które utonęło (Marek 5:1-13). Pasterze uciekają, opowiadają, co się wydarzyło w mieście, ludzie ze wsi przychodzą zobaczyć, co się stało, spotykają opętanego, siedzącego tam mężczyznę, ubranego przy zdrowych zmysłach, proszą Jezusa o opuszczenie ich regionu (Marka 5:14-20).

2. akapit: Po powrocie przez jezioro tłum gromadzi się wokół Niego, gdy Jair, przychodzi jeden z przywódców synagogi, pada do Jego stóp, żarliwie go błaga, mówiąc, że jego córeczka umiera, prosi Go, aby przyszedł, położył na nią ręce, aby została uzdrowiona na żywo (Marek 5:21- 24). Gdy szli, wielki tłum szedł za Nim, a wśród nich była kobieta cierpiąca na krwawienie. Dwanaście lat spędziła wszyscy pod opieką lekarzy, ale zamiast tego jej stan się poprawiał, było coraz gorzej. Słyszeli o Jezusie. Podszedł z tyłu, tłum dotknął jego płaszcza, bo pomyślała: „Jeśli tylko dotknę jego ubrania”. wyzdrowieję”. Natychmiast krwawienie ustanie, czuje ciało, które zostało uwolnione od cierpienia. Zdając sobie sprawę, że zabrakło mu mocy, odwraca się. Tłum pyta, kto dotknął ubrania. Uczniowie mówią, że widzą ludzi tłoczących się przeciwko tobie, ale pytają: „Kto mnie dotknął?”. Ale rozgląda się dookoła i widzi, że to zrobi, wtedy kobieta wie, co się stało, przychodzi, pada do stóp z drżeniem, strach mówi mu całą prawdę, mówi jej: „Córko, twoja wiara cię uzdrowiła, idź w pokoju i uwolnij się od cierpienia” (Marek 5:25-34).

3. akapit: Wciąż rozmawiając, niektórzy ludzie wychodzą z domu Jaira. Przełożony synagogi mówi: „Twoja córka nie żyje, po co jeszcze zawracać sobie głowę nauczycielem?” Ignorując to, co powiedzieli, Jezus mówi Jairowi, żeby się nie bał, tylko wierzył, nie pozwolił nikomu iść za sobą z wyjątkiem Petera Jamesa. John, brat James, kiedy przyszli do domu, widzi zamieszanie, ludzie płaczą, głośno płaczą, idzie, mówi, że dziecko nie umarło, ale śpi, śmiech wyśmiewa po wygaśnięciu wszystkich, odbiera dziecku ojciec matka uczniowie byli z nim idzie tam, gdzie dziecko trzymało ją za rękę, mówi jej „Talitha koum!” co oznacza: „Mała dziewczynko, mówię ci, wstań!” Od razu dziewczyna wstaje, spaceruje po okolicy. Miała dwanaście lat. To całkowicie ich zdziwiło. Wydała surowy rozkaz, aby nikomu o tym nie mówić, kazała coś zjeść (Mk 5,35-43). Cuda te dodatkowo ukazują władzę Chrystusa nad duchowymi sferami fizycznymi, w tym nad samą śmiercią.

Marka 5:1 I przeszli na drugą stronę morza, do krainy Gadareńczyków.

Lud przeprawił się przez morze do krainy Gadareńczyków.

1. Przejdźmy: podróż wiary

2. Pokonywanie przeszkód w dotarciu do celu

1. Hebrajczyków 11:1 „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

2. Filipian 3:13-14 „Bracia i siostry, nie sądzę, żebym jeszcze się tego uchwycił. Ale jedno czynię: zapominając o tym, co za mną, i dążąc do tego, co przede mną, dążę do celu, aby zdobyć nagrodę, do której powołał mnie Bóg do nieba w Chrystusie Jezusie”.

Marka 5:2 A gdy wyszedł ze statku, natychmiast wybiegł mu naprzeciw z grobowców człowiek opętany przez ducha nieczystego,

Gdy Jezus wychodził ze statku, spotkał go człowiek opętany przez ducha nieczystego.

1: Posłuszeństwo woli Bożej: historia Jezusa i opętanego człowieka

2: Pokusy: Jezus i duch nieczysty

1: Efezjan 4:27 – „i nie dawajcie diabłu punktu zaczepienia”

2: Mateusza 4:1-11 – „Duch wyprowadził Jezusa na pustynię, aby był kuszony przez diabła”

Marka 5:3 Który miał mieszkanie wśród grobowców; i nikt nie mógł go związać, nie, nie łańcuchami:

Ten fragment opisuje człowieka, który żył wśród grobowców i którego nie można było unieruchomić łańcuchami.

1. Moc Ducha: Dowiedz się, jak moc Ducha Świętego może pokonać wszystkie przeszkody.

2. Przezwyciężanie więzienia: lekcja, jak uwolnić się z niewoli grzechu.

1. Dzieje Apostolskie 10:38 – „Jak Bóg namaścił Jezusa z Nazaretu Duchem Świętym i mocą, który chodził, czyniąc dobrze i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła, bo Bóg był z nim”.

2. 2 Koryntian 5:17 – „Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem. Stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe”.

Marka 5:4 Ponieważ często był związany pętami i łańcuchami, a łańcuchy zrywane przez niego i pęta łamane, i nikt nie mógł go ujarzmić.

Demoniczny Gadareńczyk był nie do opanowania, nikt nie mógł go oswoić, ponieważ zerwał kajdany i łańcuchy.

1. Moc Jezusa do zerwania łańcuchów niewoli

2. Niekontrolowana natura grzechu

1. Rzymian 6:6-14 – Zostaliśmy wybawieni z niewoli grzechu mocą Jezusa

2. Jana 8:34-36 – Jezus powiedział, że każdy, kto popełnia grzech, jest niewolnikiem grzechu

Marka 5:5 I zawsze dniem i nocą przebywał w górach i w grobowcach, płacząc i kalecząc się kamieniami.

Fragment ten mówi o człowieku, który nieustannie przebywał w górach i grobowcach, płacząc i okaleczając się kamieniami.

1. Wewnętrzna bitwa: zrozumienie walki z samookaleczeniem

2. Pokonać ciemność: znaleźć nadzieję pośród bólu

1. Mateusza 11:28 – „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja was pokrzepię”.

2. Psalm 34:18 – „Pan jest blisko tych, którzy mają złamane serce i wybawia zdruzgotanych na duchu”.

Marka 5:6 Ale gdy z daleka ujrzał Jezusa, przybiegł i oddał mu pokłon,

Człowiek ten przestraszył się, gdy ujrzał Jezusa, lecz pobiegł do Niego i oddał Mu pokłon.

1: W obliczu strachu naszą pierwszą reakcją powinno być zaufanie Bogu i oddanie Mu czci.

2: Możemy okazać nasze oddanie Bogu, biegnąc do Niego, gdy jesteśmy przepełnieni strachem.

1: Izajasz 12:2 - „Zaprawdę, Bóg jest moim zbawieniem. Będę ufał i nie będę się lękał. Pan, sam Pan, jest moją siłą i moją obroną, On stał się moim zbawieniem”.

2: Psalm 27:1 – „Pan jest moim światłem i moim zbawieniem – kogo mam się bać? Pan jest twierdzą mojego życia. Kogo mam się bać?”

Marka 5:7 I zawołali donośnym głosem i mówili: Cóż mam wspólnego z tobą, Jezusie, Synu Boga Najwyższego? Zaklinam Cię na Boga, abyś mnie nie dręczył.

Człowiek opętany przez legion demonów woła do Jezusa, pytając, co ma z nim wspólnego

i błagając, aby Jezus go nie dręczył.

1. Potęga wiary: lekcje człowieka opętanego przez legion demonów

2. Kiedy nadszedł czas, aby zrezygnować z kontroli i poddać się Bogu

1. Łk 4:33-34 „A był w synagodze człowiek, który miał ducha diabła nieczystego, i zawołał donośnym głosem, mówiąc: Zostawmy nas w spokoju, co mamy z tobą wspólnego, Jezusie z Nazaretu? Czy przyszedłeś nas zniszczyć? Wiem, kim jesteś: Święty Boży.

2. Rzymian 10:13 „Bo każdy, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, będzie zbawiony".

Marka 5:8 Bo mu rzekł: Wyjdź z człowieka, duchu nieczysty.

W tym fragmencie Jezus nakazał duchowi nieczystemu wyjść z człowieka.

1. Moc Jezusa Chrystusa do rozkazywania złym duchom

2. Rola Ducha Świętego w przezwyciężaniu grzesznych pragnień

1. Efezjan 6:10-11 – „W końcu bądźcie mocni w Panu i Jego potężnej mocy. Załóżcie pełną zbroję Bożą, abyście mogli przeciwstawić się planom diabła".

2. Łk 4:36 – „Cały lud był zdumiony i mówił jeden do drugiego: Cóż to za słowa! Z władzą i mocą wydaje rozkazy duchom nieczystym, a one wychodzą!"

Marka 5:9 I zapytał go: Jak się nazywasz? A on odpowiedział, mówiąc: Nazywam się Legion, bo nas jest wielu.

Legion był człowiekiem pełnym wielu demonów, który rozmawiał z Jezusem.

1: Moc Jezusa jest silniejsza niż jakikolwiek demon i może nas wybawić z każdej ciemności.

2: Możemy znaleźć nadzieję w Jezusie, bez względu na to, jak rozpaczliwa może być nasza sytuacja.

1: Mateusza 4:23-24 - Jezus obchodził całą Galileę, nauczając w ich synagogach, głosząc dobrą nowinę o królestwie i uzdrawiając wszelką chorobę i niemoc wśród ludu.

2: Mateusza 8:16-17 – Tego wieczoru przyprowadzono do Jezusa wielu opętanych. Słowem wypędzał duchy i uzdrawiał wszystkich chorych. W ten sposób spełniło się słowo Pana przekazane przez proroka Izajasza, który powiedział: „On wziął na siebie nasze choroby i usunął nasze choroby”.

Marka 5:10 I prosił go bardzo, aby ich nie wypędzał z kraju.

Jezus okazał współczucie opętanemu, nie odsyłając duchów nieczystych.

1: Wszyscy możemy uczyć się od przykładu Jezusa okazującego współczucie i miłosierdzie nawet w trudnych i stanowiących wyzwanie sytuacjach.

2: Jezus zawsze miał serce pełne miłości i zrozumienia, pokazując nam, jak być podobni do Niego w naszym życiu.

1: Łk 6,36 – „Bądźcie miłosierni, jak miłosierny jest Ojciec wasz”.

2: Mateusza 7:12 – „Dlatego wszystko, co chcecie, żeby wam inni czynili, i wy im czyńcie, bo takie jest Prawo i Prorocy”.

Marka 5:11 A było tam blisko gór wielkie stado świń pasących się.

Fragment ten mówi o wielkim stadzie świń, które było w pobliżu gór.

1. Znaczenie utrzymywania granic i unikania pokus.

2. Naśladujmy Jezusa i ufajmy Jego kierownictwu.

1. Filipian 4:13 - Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym swoim sercem; i nie opieraj się na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie kierował twoimi ścieżkami.

Marka 5:12 I prosiły go wszystkie diabły, mówiąc: Poślij nas w świnie, abyśmy w nie weszli.

Jezus wypędził ducha nieczystego z człowieka i pozwolił duchowi wejść do stada świń.

1. Moc Jezusa do pokonania sił demonicznych

2. Większe dobro: przy podejmowaniu trudnych decyzji

1. Mateusza 8:28-34 - Jezus wypędza demony z dwóch mężczyzn

2. Łk 9,37-42 – Jezus wypędza demona z chłopca

Marka 5:13 I natychmiast Jezus pozwolił im odejść. I wyszły duchy nieczyste, i weszły w świnie, a trzoda zbiegła gwałtownie po stromym miejscu do morza (było ich około dwóch tysięcy) i udusiła się w morzu.

Jezus pozwolił duchom nieczystym wejść w świnie, które wpadły do morza, powodując ich śmierć.

1. Moc Jezusa: jak Jego słowa i czyny wpływają na otaczający nas świat

2. Moc wiary: wprowadzanie cudów w życie

1. Dzieje Apostolskie 8:5-8 – Filip głosi i cuda

2. Mateusza 8:28-34 – Jezus oswaja burzę i uzdrawia ludzi opętanych

Marka 5:14 A ci, którzy pasli świnie, uciekli i oznajmili to w mieście i na wsi. I wyszli zobaczyć, co się stało.

Jezus wypędza demona z człowieka, przez co pasterze uciekają i przekazują wieść o cudzie.

1: Jezus jest zdolny do cudownych cudów i nie należy lekceważyć jego mocy.

2: Powinniśmy być gotowi być świadkami cudów Jezusa i szerzyć wieść o Jego wielkości.

1: Psalm 107:20 Posłał swoje słowo, uzdrowił ich i wybawił od zagłady.

2: Łk 6,19 I cały tłum starał się go dotknąć, bo wychodziła z niego cnota i uzdrawiała wszystkich.

Marka 5:15 I przyszli do Jezusa, i zobaczyli opętanego przez diabła, który miał legion siedzącego, ubranego i przy zdrowych zmysłach, i przestraszyli się.

Ludzie byli zdumieni, widząc człowieka opętanego przez diabła, teraz siedzącego, ubranego i przy zdrowych zmysłach.

1. Moc Jezusa do przywracania i przemieniania życia

2. Bojaźń Boża jest początkiem mądrości

1. Łk 8,26-37, moc Jezusa przywracania i wypędzania demonów

2. Przysłów 9:10, Bojaźń Pańska jest początkiem mądrości

Marka 5:16 A ci, którzy to widzieli, opowiedzieli im, jak przydarzyło się opętanemu przez diabła, a także o świniach.

We fragmencie wyjaśniono, że ludzie, którzy widzieli historię uzdrowienia przez Jezusa człowieka opętanego, opowiadali innym, co się wydarzyło, łącznie z faktem, że dotknięte zostało także stado świń.

1. „Boża moc jest nie do zatrzymania”

2. „Miłosierdzie Boże jest wieczne”

1. Psalm 115:3 – „Nasz Bóg jest w niebiosach; czyni wszystko, co mu się podoba”.

2. Łk 6:36 – „Bądźcie miłosierni, jak miłosierny jest Ojciec wasz”.

Marka 5:17 I zaczęli go prosić, aby odszedł z ich granic.

Mieszkańcy Gerazeńczyków poprosili Jezusa, aby opuścił ich region.

1. Jezus pokornie przyjął życzenia Gerazeńczyków, pokazując, jak ważny jest szacunek i pokora.

2. Nawet w obliczu sprzeciwu Jezus w dalszym ciągu szerzył swoje przesłanie miłości i akceptacji.

1. Mateusza 10:14 - A kto by was nie przyjął i nie słuchał waszych słów, wychodząc z tego domu lub miasta, strząśnijcie proch z nóg swoich.

2. Mateusza 6:14–15 – Bo jeśli przebaczycie ludziom ich przewinienia, wasz Ojciec niebieski i wam przebaczy. Ale jeśli nie przebaczycie ludziom ich przewinień, i wasz Ojciec nie przebaczy waszych przewinień.

Marka 5:18 A gdy wszedł na statek, opętany przez diabła modlił się do niego, aby mógł być z nim.

Człowiek opętany przez diabła poprosił, aby został z Jezusem po jego uzdrowieniu.

1. Moc Jezusa do przemieniania życia

2. Rozpaczliwa potrzeba Jezusa

1. Psalm 34:4-5 „Szukałem Pana, a On mnie wysłuchał i wybawił mnie od wszystkich moich lęków. Ci, którzy na Niego patrzą, promieniują, a ich oblicze nigdy nie będzie zawstydzone”.

2. Dzieje Apostolskie 10:38 „Jak Bóg namaścił Jezusa z Nazaretu Duchem Świętym i mocą. Chodził, czyniąc dobrze i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła, bo Bóg był z nim”.

Marka 5:19 Ale Jezus mu nie cierpiał, ale mu rzekł: Idź do domu, do przyjaciół swoich i opowiadaj im, jak wielkie rzeczy Pan ci uczynił i zlitował się nad tobą.

Jezus powiedział pewnemu człowiekowi, aby poszedł i opowiedział swoim przyjaciołom, jak wielkich rzeczy Pan dla niego uczynił i okazał mu miłosierdzie.

1. Współczucie i miłość Boga – jak powinniśmy dzielić się dobrą nowiną

2. Moc świadectwa – głoszenie dzieła Pana w twoim życiu

1. Rzymian 10:14-15 – Jak więc mają wzywać tego, w którego nie uwierzyli? i jak uwierzą w Tego, o którym nie słyszeli? i jak usłyszą bez kaznodziei? A jakże mają głosić, jeśli nie zostaną posłani?

2. Dzieje Apostolskie 4:20 - Nie możemy bowiem nie mówić tego, co widzieliśmy i słyszeliśmy.

Marka 5:20 I odszedł, i zaczął ogłaszać w Dekapolu, jak wielkich rzeczy dokonał dla niego Jezus, i wszyscy się dziwili.

Jezus uzdrowił człowieka, a ten zaczął opowiadać ludziom o wielkich rzeczach, których Jezus dokonał.

1: Jezus jest w stanie uzdrowić wszystkie nasze cierpienia i powinniśmy opowiadać światu o Jego wielkości.

2: Powinniśmy być otwarci na moc Jezusa i to, co może zrobić dla naszego życia, i dzielić się tym z innymi.

1: Dzieje Apostolskie 4:13-14 – „A gdy ujrzeli śmiałość Piotra i Jana i zobaczyli, że są to ludzie nieuczeni i nieświadomi, zdumiewali się i poznali ich, że byli z Jezusem”.

2: Rzymian 1:16 – „Albowiem nie wstydzę się ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego, najpierw Żyda, potem Greka”.

Marka 5:21 A gdy Jezusa przeprawiono statkiem na drugą stronę, zebrało się przy nim mnóstwo ludu, a był już blisko morza.

Jezus otoczony jest wieloma ludźmi, gdy przechodzi przez morze.

1: Jezus jest zawsze otoczony tymi, którzy Go szukają.

2: Starajmy się być wśród wielu, którzy szukają Pana.

1: Mateusza 7:7-8 „Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; pukajcie, a będzie wam otworzone; bo każdy, kto prosi, otrzymuje, a kto szuka, znajduje; i temu, kto puka, temu otworzą”.

2: Łk 11:9-10 „I powiadam wam: Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; pukajcie, a będzie wam otworzone. Bo każdy, kto prosi, otrzymuje; a on kto szuka, znajduje, a pukającemu zostanie otworzone.”

Marka 5:22 I oto przychodzi jeden z przełożonych synagogi, imieniem Jair; a gdy go ujrzał, upadł mu do nóg,

Jair, przełożony synagogi, pokornie padł do stóp Jezusa.

1. Siła pokory: Jak przykład Jaira może nas zainspirować do szukania woli Bożej.

2. Wiara w działaniu: Naśladowanie przykładu zaufania Jezusowi Jaira.

1. Jakuba 4:10 – „Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy”.

2. Mateusza 8:10 – „Gdy Jezus to usłyszał, zdziwił się i rzekł do tych, którzy za nim szli: «Zaprawdę powiadam wam, nie znalazłem nikogo w Izraelu tak wielkiej wiary»”.

Marek 5:23 I błagał go bardzo, mówiąc: Córeczka moja leży na skraju śmierci. Przyjdź i połóż na nią ręce, aby wyzdrowiała; i ona będzie żyła.

Jezus uzdrawia małą dziewczynkę ze śmierci.

1. Jezus jest uzdrowicielem, który może nas wyprowadzić znad krawędzi śmierci.

2. Czego możemy się nauczyć z wiary ojca z Ewangelii Marka 5:23.

1. Izajasz 53:4-5 - Zaprawdę, on dźwigał nasze boleści i dźwigał nasze boleści, a jednak uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy. Spadła na niego kara

naszego pokoju; a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

2.Jakuba 5:15 - A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie; a jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone.

Marka 5:24 I Jezus poszedł z nim; a szło za nim mnóstwo ludu i tłoczyli się przy nim.

Ten fragment opisuje Jezusa idącego z mężczyzną, a za nim podąża wielki tłum ludzi.

1. Jezus pośród tłumów: moc Jego obecności

2. Wartość wspólnoty: Jezus i tłumy

1. Łk 8,42-48 – Jezus uzdrawia kobietę cierpiącą na krwotok

2. Mateusza 14:22-33 - Jezus chodzi po wodzie i ucisza burzę

Marka 5:25 A pewna kobieta, która od dwunastu lat cierpiała na krwotok,

Ten fragment opowiada historię kobiety, która od dwunastu lat krwawiła i została uzdrowiona, gdy dotknęła rąbka szaty Jezusa.

1: Moc wiary – Możemy zostać uzdrowieni, jeśli mamy wiarę i zaufanie Jezusowi.

2: Uzdrawiający dotyk Boga – Bóg może przynieść nam uzdrowienie, jeśli Go szukamy.

1: Jakuba 5:14-15 – Czy jest wśród was ktoś chory? niech wezwie starszych kościoła; i niech się nad nim modlą, namaszczając go oliwą w imię Pańskie. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie; a jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone.

2: Jeremiasz 17:14 - Uzdrów mnie, Panie, a będę uzdrowiony; wybaw mnie, a będę zbawiony, bo ty jesteś moją chwałą.

Marka 5:26 I wiele wycierpiała od wielu lekarzy, i wydała wszystko, co miała, i nie było żadnej poprawy, a wręcz przeciwnie, było coraz gorzej,

Kobieta wiele wycierpiała i wydała wszystko, co miała, a mimo to nie została uzdrowiona.

1: Nasze cierpienie i wysiłki nigdy nie są daremne. Bóg zawsze nas przez to przeprowadzi.

2: Nasza wiara zostanie poddana próbie, ale Bóg nigdy nas nie opuści.

1: Jakuba 1:2-4 „Poczytujcie to sobie za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie pełny efekt, abyście byli doskonali i zupełni, nie mający żadnych braków."

2: Rzymian 8:28 „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia."

Marka 5:27 Gdy usłyszała o Jezusie, podeszła z tyłu do prasy i dotknęła Jego szaty.

Kobieta z Marka 5:27 usłyszała o Jezusie, podeszła, aby przecisnąć się za nim i dotknąć jego szaty.

1. Siła wiary: Jak kobieta z Marka 5:27 pokazała swoją niezachwianą wiarę i zaufanie do Jezusa.

2. Pokonywanie przeszkód: Jak kobieta z Ewangelii Marka 5:27 przepchnęła się przez tłum, aby dotrzeć do Jezusa.

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać."

2. Łk 18:27 – „Ale on powiedział: «Co niemożliwe jest u ludzi, możliwe jest u Boga».

Marka 5:28 Mówiła bowiem: Jeśli dotknę tylko jego szat, będę zdrowa.

Ten fragment Marka 5:28 podkreśla moc wiary i możliwość uzdrowienia dzięki szatom Jezusa.

1. O mocy wiary, która może przenosić góry i uzdrawiać chorych.

2. A o mocy szat Chrystusa w leczeniu dolegliwości fizycznych i duchowych.

1. Mateusza 17:20 – „On odpowiedział: «Ponieważ tak mało macie wiary. Zaprawdę powiadam wam, jeśli macie wiarę małą jak ziarnko gorczycy, możecie powiedzieć tej górze: «Przesuń się stąd tam». i będzie się poruszać. Dla Ciebie nie będzie rzeczy niemożliwych.”

2. Jakuba 5:14-15 – „Czy ktoś między wami choruje? Niech zwołają starszych kościoła, aby się za nim modlili i namaścili go oliwą w imieniu Pana. A modlitwa zanoszona z wiarą spowoduje chorobę zdrowi, Pan ich podniesie. Jeśli zgrzeszyli, będzie im odpuszczone”.

Marka 5:29 I natychmiast wyschło źródło jej krwi; i poczuła w swoim ciele, że została uzdrowiona z tej plagi.

Kobieta cierpiąca na krwotok, gdy dotknęła Jezusa, natychmiast została uzdrowiona.

1. Moc Jezusa: Moc uzdrawiania

2. Cuda Jezusa: inspiracja dla wiary

1. Mateusza 9:20-22 – Kobieta cierpiąca na krwotok została uzdrowiona przez wiarę.

2. Hebrajczyków 13:8 – Jezus Chrystus jest ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki.

Marka 5:30 A Jezus natychmiast wiedząc w sobie, że cnota opuściła go, obrócił go w prasie i zapytał: Kto dotknął moich szat?

Jezus wiedział, że moc wyszła z Niego i zapytał, kto dotknął Jego szat.

1. Moc obecności Jezusa: odkrywanie, jak cnoty Jezusa mogą wpłynąć na nasze życie

2. Zaufanie Jezusowi: zrozumienie wiary i oddania tych, którzy szukają Jego uzdrowienia

1. Dzieje Apostolskie 3:16 - A imię jego przez wiarę w imię jego wzmocniło tego człowieka, którego widzicie i znacie; zaiste, wiara, która jest przez Niego, dała mu to doskonałe zdrowie przed wami wszystkimi.

2. 2 Koryntian 12:9 - I rzekł do mnie: Wystarczy ci mojej łaski, bo moja siła doskonali się w słabości. Najchętniej więc będę się chlubił ze swoich słabości, aby moc Chrystusa spoczęła na mnie.

Marka 5:31 I rzekli do niego uczniowie jego: Widzisz tłum, który cię tłoczy, i mówisz: Kto się mnie dotknął?

Swoją reakcją na dotyk Jezus pokazał, że jest świadomy nadprzyrodzonej mocy wiary.

1: Jezus nauczał, że wiara może być potężna i dalekosiężna, nawet jeśli jest niewidoczna.

2: Jezus pokazał, że potrafi dostroić się do tych, którzy z wiarą zwracają się do niego, niezależnie od wielkości tłumu.

1: Mateusza 17:20 - Bo zaprawdę powiadam wam, jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: «Przesuń się stąd tam», a przesunie się i nic nie będzie niemożliwe dla ciebie.

2: Hebrajczyków 11:1 – Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

Marka 5:32 I rozejrzał się wokoło, aby zobaczyć tę, która to uczyniła.

Fragment ten mówi o Jezusie, który rozglądał się w poszukiwaniu kobiety, która go dotknęła.

1. Miej wiarę, aby dotrzeć do Jezusa: studium Marka 5:32

2. Odwaga w obliczu wątpliwości: analiza Marka 5:32

1. Hebrajczyków 4:16 – „Przybliżmy się zatem z ufnością do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej chwili”.

2. Jakuba 4:8 – „Zbliżcie się do Boga, a on zbliży się do was. Oczyśćcie ręce, grzesznicy, i oczyśćcie swoje serca, o rozdwojonych umysłach”.

Marka 5:33 Ale kobieta bojaźliwa i drżąca, wiedząc, co się w niej stało, przyszła, upadła przed nim i powiedziała mu całą prawdę.

Kobieta bała się, ale przyszła do Jezusa i objawiła prawdę.

1. Nie bój się, bo Pan jest zawsze z tobą.

2. Nawet w trudnych i kłopotliwych sytuacjach zawsze ufaj Jezusowi.

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Jana 16:33 – „To wam powiedziałem, abyście pokój we mnie mieli. Na świecie będziecie mieli ucisk. Ale odważ się; Zwyciężyłem świat.”

Marka 5:34 I rzekł do niej: Córko, twoja wiara cię uzdrowiła; idź w pokoju i bądź cały od swojej plagi.

Werset ten mówi o uzdrowieniu przez Jezusa fizycznej dolegliwości kobiety poprzez jej wiarę.

1. Moc wiary: jak Bóg uzdrawia dzięki naszej wierze

2. Doświadczanie łaski Bożej poprzez naszą wiarę

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

2. Jakuba 5:15 – „A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie . A jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone.”

Marka 5:35 Gdy on jeszcze mówił, przyszli od przełożonego synagogi niektórzy i rzekli: Twoja córka umarła. Dlaczego jeszcze bardziej niepokoisz Mistrza?

Przyszedł posłaniec przełożonego synagogi i oznajmił Jezusowi, że zmarła córka człowieka, z którym rozmawiał.

1. Siła wiary: nie trać nadziei w trudnych czasach

2. Jak Jezus nauczył nas wytrwać w obliczu przeciwności losu

1. Rzymian 5:3-5: „Co więcej, radujemy się z cierpień, wiedząc, że cierpienie rodzi wytrwałość, a wytrwałość rodzi charakter, a charakter daje nadzieję, a nadzieja nas nie zawstydza, gdyż miłość Boża rozlany jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.”

2. Hebrajczyków 10:35-36: „Nie porzucajcie więc ufności waszej, która ma wielką nagrodę. Potrzebna jest wam bowiem wytrwałość, abyście, pełniąc wolę Bożą, otrzymali to, co jest obiecane”.

Marka 5:36 Gdy tylko Jezus usłyszał to słowo, rzekł do przełożonego synagogi: Nie bój się, tylko wierz.

Jezus słyszy prośbę przełożonego synagogi i mówi mu, aby się nie bał, ale wierzył.

1. „Życie w wierze: przezwyciężanie strachu poprzez wiarę”

2. „Miej odwagę w obliczu przeciwności: wiara w to, co skryte”

1. Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Wyznawaj Go na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki”.

2. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

Marka 5:37 I nie pozwolił nikomu iść za sobą, z wyjątkiem Piotra, Jakuba i Jana, brata Jakuba.

Ten fragment z Marka 5:37 mówi nam, że kiedy Jezus dokonywał cudu, pozwolono za nim pójść tylko trzem jego uczniom – Piotrowi, Jakubowi i Janowi.

1: Jezus nauczył nas zwracać uwagę na to, komu pozwalamy za sobą podążać i cenić jakość relacji, a nie ilość.

2: Jezus był gotowy dzielić się swoimi prywatnymi chwilami ze swoimi najbardziej

zaufanymi naśladowcami. Musimy zdać sobie sprawę, jak ważne jest utrzymywanie bliskich relacji i pielęgnowanie tych relacji.

1: Przysłów 13:20 (NIV) – Chodź z mądrymi i stań się mądry, bo towarzysz głupców doznaje krzywdy.

2: Przysłów 18:24 (NIV) – Człowiek mający wielu towarzyszy może popaść w ruinę, ale jest przyjaciel, który jest bliższy niż brat.

Marka 5:38 I przychodzi do domu przełożonego synagogi i widzi zgiełk oraz tych, którzy płakali i lamentowali bardzo.

Jezus poszedł do domu przełożonego synagogi i napotkał wielkie zamieszanie, a ludzie krzyczeli i lamentowali.

1. Moc Jezusa w czasach zamętu

2. Znajdowanie spokoju w niespokojnych czasach

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Jana 14:27 – „Pokój zostawiam wam, mój pokój daję wam. Nie tak jak świat daje, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka”.

Marka 5:39 A gdy wszedł, mówi do nich: Czemu to robicie i płaczecie? dzieweczka nie umarła, ale śpi.

Dziewczyna nie umarła, tylko spała.

1: Jezus przynosi nadzieję tym, którzy są w rozpaczy.

2: Jezus daje życie tym, którzy go potrzebują.

1: Mateusza 11:28-30 – Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja wam dam ukojenie.

2: Jana 11:25-26 - Rzekł do niej Jezus: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.

Marka 5:40 I wyśmiewali go, aż do pogardy. A gdy wypuścił ich wszystkich, bierze ojca i matkę dzieweczki oraz tych, którzy z nim byli, i wchodzi tam, gdzie leżała dzieweczka.

Wyśmiewano Jezusa, gdy mówił ludziom, że może uzdrowić chorą dziewczynkę, lecz on ich ugasił, a potem wszedł do pokoju, gdzie dziewczynka leżała z ojcem i matką.

1. Jezus ukazuje swoją moc w obliczu niewiary

2. Pokonywanie przeszkód poprzez wiarę

1. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

2. Jana 8:32 - I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.

Marka 5:41 I wziął dzieweczkę za rękę, i rzekł do niej: Talitha kumi; co znaczy: Dziewczę, mówię ci, wstań.

Fragment ten opowiada o Jezusie, który przywrócił do życia młodą dziewczynę, mówiąc: „Talitha kumi, co w tłumaczeniu oznacza: Damsel, mówię ci, wstań”.

1. Moc Jezusa w pokonaniu śmierci

2. Władza Jezusa w przywracaniu życia

1. Jana 11:25-26 Jezus jej odpowiedział: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy , choćby i umarł, żyć będzie; 26 a kto żyje wierząc we mnie, nie umrze na wieki.

2. Łk 7,14-15 Potem podszedł i dotknął trumny, a ci, którzy ją nieśli, zatrzymali się. I rzekł: «Młodzieńcze, mówię ci, wstań». 15 A umarły usiadł i zaczął mówić, a Jezus oddał go jego matce.

Marka 5:42 I zaraz dziewczyna wstała i poszła; bo miała lat dwanaście. I zdumieli się

wielkim zdumieniem.

Dziewczynka została uzdrowiona i natychmiast mogła chodzić, ku wielkiemu zdumieniu wszystkich, którzy byli świadkami.

1. Cuda Jezusa: uzdrowienie dziewczynki w wieku 12 lat

2. Moc Jezusa: jak możliwe jest nawet niemożliwe

1. Łk 7,13-15 - Jezus ją ujrzawszy, przywołał ją do przodu i powiedział do niej: „Niewiasto, jesteś uwolniona od swojej niepełnosprawności”. Wtedy położył na nią ręce, a ona natychmiast wyprostowała się i chwaliła Boga.

2. Mateusza 9:22 – Jezus odwrócił się i ją zobaczył. „Odwagi, córko” – powiedział – „twoja wiara cię uzdrowiła”. I od tej chwili kobieta została uzdrowiona.

Marka 5:43 I przykazał im surowo, aby nikt o tym nie wiedział; i rozkazał, aby dano jej coś do jedzenia.

Ten fragment opowiada historię uzdrowienia przez Jezusa kobiety cierpiącej na zaburzenia krwawienia i nakazania obecnym, aby nikomu o tym nie mówili.

1. Moc wiary: jak Jezus uzdrowił kobietę cierpiącą na zaburzenia krwawienia

2. Błogosławieństwo posłuszeństwa: przestrzeganie polecenia Jezusa, aby zachować Jego cuda w tajemnicy

1. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

2. Mateusza 7:24-25 – „Dlatego każdy, kto słucha tych moich słów i wprowadza je w życie, jest jak człowiek mądry, który zbudował swój dom na skale. Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom; jednak nie upadł, bo miał swój fundament na skale.

Marek 6 opisuje kilka kluczowych wydarzeń, w tym odrzucenie Jezusa w Jego rodzinnym mieście, wysłanie Dwunastu, ścięcie Jana Chrzciciela, nakarmienie pięciu tysięcy i chodzenie Jezusa po wodzie.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od nauczania Jezusa w synagodze w Jego rodzinnym mieście. Jednakże spotyka się ze sceptycyzmem i niedowierzaniem ze strony mieszkańców, którzy znają Go i Jego rodzinę. Obrażają się na Niego, bo nie potrafią pogodzić wiedzy o Jego skromnych początkach z Jego mądrością i cudownymi czynami (Mk 6,1-3). To prowadzi Jezusa do uwagi, że „prorok nie jest pozbawiony czci, chyba że jest w swoim mieście, wśród swoich krewnych, w swoim własnym domu" (Marek 6:4). Z powodu ich niewiary nie mógł tam dokonać żadnego cudu poza nałożeniem rąk na kilku chorych i ich uzdrowieniem (Mk 6,5-6).

Akapit drugi: Następnie Jezus rozsyła dwunastu uczniów, po dwóch, dając im władzę nad duchami nieczystymi. Poinstruowano ich, aby nie zabierali na podróż niczego poza personelem, chlebem, torbą, pasami z pieniędzmi, noszeniem sandałów i dodatkową koszulą. Powiedziano im także, aby znaleźli godnego gościa w domu, dopóki nie opuszczą miasta, i strząśną proch z nóg na świadectwo przeciwko tym, którzy ich nie przyjmują i nie słuchają (Marka 6:7-11). Uczniowie wychodzą, głoszą ludziom, pokutują, wypędzają wiele demonów, namaszczają wielu chorych olejem, uzdrawiają ich (Marek 6:12-13). Tymczasem Herod słyszy o Jezusie, myśli, że Jan Chrzciciel, którego ściął, został wskrzeszony martwy, wyjaśnia retrospekcję, jak Herodiada żywiła urazę do Jana, kazała go aresztować, chciała go zabić, ale nie mogła, ponieważ Herod bał się, że Jan go chronił, wiedząc, że prawy, święty człowiek lubił go słuchać, chociaż był bardzo zdziwiony, ale lubił go słuchać. Okazja pojawia się, gdy uczta urodzinowa Heroda składa przysięgę o cokolwiek córka Herodiady o to poprosi, nawet do połowy królestwa, o które prosi, taca Jana Chrzciciela, król niechętnie wysyła kata, przynosi głowę, półmisek Jana, daje dziewczynie, dziewczynie, daje matce, gdy uczniowie to usłyszą, przychodzą, biorą ciało, złożą je do grobu (Mk 6). : 14-29).

3. akapit: Kiedy apostołowie wracają, donoszą, że wszyscy już skończyli nauczanie, a następnie wycofują się opuszczone miejsce, odpoczywają, ale wielu rozpoznaje, że biegną pieszo ze wszystkich miast, idą tam przed nimi, gdy krainy widzą duży tłum, lituje się nad nimi, ponieważ byli jak owce bez pasterza, więc wielu zaczyna uczyć rzeczy, gdy dzień prawie się skończył, uczniowie sugerują odesłanie tłumu, kup sobie coś, zjedzą, ale zamiast tego mówią: daj coś, zjedzcie sami, biorąc pięć bochenków dwie ryby patrząc w niebo złożyły podziękowania połamane bochenki dały uczniom ustawione przed ludźmi również podzielili dwie ryby między wszystkich zjedli byli zadowoleni dwanaście pełnych koszów połamanych kawałków chleba, ryb, które pozostały, zjedli około pięciu tysięcy ludzi (Marek 6:30-44). Potem każe uczniom wsiąść do łodzi, idź dalej Betsaida, odprawiając tłum po wyjściu, modli się na zboczu góry wieczorem przybywa łódź na środku jeziora, on sam ląduje, widzi uczniów wysilających się, aby wiosłować pod wiatr na krótko przed świtem w kierunku spacerowego jeziora, zamierza przejść obok, zobaczyć przerażony, powiedzieć, że to duch krzyczy natychmiast, rozmowy, trwają. odwaga mówi: „Nie bój się", potem wsiada do łodzi, wiatr umiera całkowicie zdumiony, zrozumiał, co do bochenków, serca zatwardziały, później przeprawili się przez ląd, Genezaret, cumownicza łódź, ludzie rozpoznają, przynoszą chore maty, gdziekolwiek go usłyszą, błagają, dotykają nawet krawędzi płaszcza, wszyscy, którzy go dotkną, są uzdrowiony (Marek 6:45-56).

Marka 6:1 I wyszedł stamtąd, i przyszedł do swojej krainy; a jego uczniowie idą za nim.

Jezus opuścił swoje rodzinne miasto, a za nim podążali Jego uczniowie.

1. Moc naśladowania Jezusa.

2. Podejmowanie ryzyka naśladowania Chrystusa.

1. Mateusza 16:24-25 – „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: «Kto chce być moim uczniem, niech się zaprze samego siebie, weźmie swój krzyż i naśladuje mnie».

2. Jana 10:27-28 – „Moje owce słuchają mojego głosu; Znam ich, a oni podążają za mną. Daję im życie wieczne i nigdy nie zginą; nikt nie będzie w stanie wyrwać ich z mojej ręki”.

Marka 6:2 A gdy nadszedł dzień szabatu, zaczął nauczać w synagodze, a wielu, słysząc go, zdumiewało się, mówiąc: Skąd ten człowiek ma to wszystko? i cóż to za mądrość, która jest mu dana, że nawet tak potężne dzieła dokonują się przez jego ręce?

Ten fragment mówi o tym, jak Jezus nauczał w synagodze w szabat, a ludzie byli zdumieni jego naukami i potężnymi dziełami, których dokonał.

1. „Życie cudem” – odkrywanie, w jaki sposób nauki Jezusa wnoszą zdumienie i podziw w nasze życie.

2. „Moc wiary” – Zbadanie, w jaki sposób nauki i dzieła Jezusa ukazują moc wiary.

1. Mateusza 13:54-56 – Nauczanie Jezusa z mocą i zdumieniem tłumów.

2. Dzieje Apostolskie 2:22 – Wyjaśnienie, w jaki sposób potężne dzieła Jezusa były znakami mocy Bożej.

Marka 6:3 Czyż nie jest to cieśla, syn Marii, brat Jakuba i Josesa, Judy i Szymona? i czy jego siostry nie są tu z nami? I byli na niego oburzeni.

Ten fragment omawia niewiarę rodziny i sąsiadów Jezusa, gdy wraca on do swojego rodzinnego miasta, aby głosić.

1. Siła wiary: Naucz się wierzyć w Boży plan, nawet jeśli nie ma on sensu.

2. Pokonywanie przeciwności losu: Jezus pokonał wątpliwości swego ludu, aby dzielić się dobrą nowiną ewangelii.

1. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

2. Jana 15:18-19 – Jeśli świat was nienawidzi, pamiętajcie, że najpierw mnie znienawidził. Gdybyś należał do świata, kochałby cię jak swój własny. A zatem nie należycie do świata, ale Ja was wybrałem ze świata. Dlatego świat cię nienawidzi.

Marka 6:4 Ale Jezus im odpowiedział: Nie jest prorok pozbawiony czci, ale w swojej ojczyźnie, wśród swoich krewnych i w swoim domu.

Jezus naucza, że prorok nie może oczekiwać, że będzie szanowany we własnym domu.

1: Szanuj najbliższych, nawet jeśli nie rozumieją Twoich darów i talentów.

2: Szanuj tych, którzy otrzymali powołanie od Boga, nawet jeśli nie rozumiesz ich celu.

1: Mateusza 10:40-42 „Kto was przyjmuje, mnie przyjmuje, a kto mnie przyjmuje, przyjmuje tego, który mnie posłał. Kto przyjmuje proroka jak proroka, otrzyma nagrodę proroka, a kto przyjmie sprawiedliwego jak sprawiedliwego, otrzyma nagrodę sprawiedliwego.

2: Łk 14,7-11 Widząc, jak goście wybierają zaszczytne miejsca, opowiedział im następującą przypowieść: „Kiedy zostaniecie przez kogoś zaproszeni na ucztę weselną, nie zajmujcie miejsca honorowego, bo ktoś bardziej wyróżniający się, niż mogłeś zostać zaproszony. Jeśli tak, gospodarz, który zaprosił was oboje, przyjdzie i powie wam: „Ustąpcie tej osobie swoje miejsce”. Wtedy upokorzony będziesz musiał zająć najmniej ważne miejsce. Ale gdy cię zaproszą, zajmij najniższe miejsce, aby gdy przyjdzie twój gospodarz, powiedział ci: Przyjacielu, przenieś się na lepsze miejsce. Wtedy będziesz zaszczycony w obecności wszystkich pozostałych gości.

Marka 6:5 I nie mógł tam dokonać żadnego cudu, jak tylko na kilku chorych położył ręce i uzdrowił ich.

Jezusowi udało się dokonać jedynie kilku uzdrowień, kiedy odwiedził swoje rodzinne miasto.

1. Moc Boża jest poza naszym zrozumieniem – Marek 6:5

2. Znaczenie wiary w Jezusa – Marek 6:5

1. Mateusza 17:20 – „On odpowiedział: «Ponieważ tak mało macie wiary. Zaprawdę powiadam wam, jeśli macie wiarę małą jak ziarnko gorczycy, możecie powiedzieć tej górze: „Przesuń się stąd tam”, a ona się przesunie. Nie będzie dla Ciebie rzeczy niemożliwych.”

2. Jana 14:12 – „Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, kto we mnie wierzy, będzie dokonywał dzieł, których ja dokonuję, i dokona jeszcze większych rzeczy niż te, bo ja idę do Ojca”.

Marka 6:6 I dziwił się ich niedowiarstwu. I obchodził wioski, nauczając.

Jezus dziwił się brakowi wiary u ludzi i podróżował po wioskach, aby nauczać.

1. Uwierz w siłę wiary

2. Znaczenie szerzenia wiedzy

1. Hebrajczyków 11:1 „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”

2. Mateusza 28:19-20 „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem”.

Marka 6:7 I przywołał do siebie Dwunastu i zaczął ich rozsyłać po dwóch; i dał im władzę nad duchami nieczystymi;

Ten fragment opisuje Jezusa, który powołał Dwunastu Apostołów i rozesłał ich po dwóch, aby głosili i wypędzali duchy nieczyste.

1: Jezus posłał Dwunastu Apostołów, aby głosili ewangelię i wypędzali duchy nieczyste, pokazując nam, że jesteśmy powołani do szerzenia słowa Bożego i zwalczania zła duchowego.

2: Jezus upoważnił Dwunastu do wykonania wielkiego dzieła w Jego imieniu i powierzył im wielką misję. My także jesteśmy powołani przez Boga, aby Mu służyć i pracować nad szerzeniem Jego przesłania.

1: Łk 9:1-2 - Gdy Jezus zwołał Dwunastu, dał im moc i władzę wypędzania wszelkich demonów i leczenia chorób, i wysyłał ich, aby głosili królestwo Boże i uzdrawiali chorych.

2: Mateusza 28:18-20 - Wtedy Jezus podszedł do nich i rzekł: Dana mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Dlatego idźcie i czyńcie uczniami wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, i ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I zaprawdę, jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca świata".

Marka 6:8 I nakazał im, aby nic nie zabierali na drogę oprócz laski; bez skryptu, bez chleba, bez pieniędzy w portmonetce:

Jezus nakazał swoim uczniom, aby w podróż nie zabierali ze sobą niczego poza laską.

1. Siła prostoty: nauka podróżowania z lekkością

2. Zaufanie Bożemu zaopatrzeniu: rozpoczęcie życia wiarą

1. Mateusza 10:9-10 – „Nie bierzcie do swoich sakiewek złota ani srebra, ani miedzi, ani pieniędzy na podróż, ani dwóch płaszczy, ani butów, ani jeszcze lasek, bo godzien jest robotnik swego mięsa".

2. Mateusz 6:25-34 – „Dlatego powiadam wam: Nie troszczcie się o swoje życie, co będziecie jeść i co będziecie pić, ani o swoje ciało, w co się ubierzecie".

Marka 6:9 Ale obujcie się w sandały; i nie nakładaj dwóch warstw.

Jezus poleca swoim uczniom nosić sandały, a nie dwa płaszcze.

1. „Wezwanie do prostoty: przykład zadowolenia Jezusa"

2. „Zakładanie odpowiednich butów: skupienie się na sprawach niezbędnych"

1. Mateusza 6:25-34 – Nauczanie Jezusa o niemartwieniu się o dobra materialne i prostym życiu.

2. Łk 12,22-32 - przypowieść Jezusa o bogatym głupcu i przestroga przed pogonią za bogactwem.

Marka 6:10 I rzekł do nich: Gdziekolwiek wejdziecie do jakiegoś domu, tam pozostańcie, aż wyjdziecie z tego miejsca.

Apostołom polecono pozostać w tym samym miejscu, aż do ich wyjścia.

1. Moc posłuszeństwa: przestrzeganie wskazówek Jezusa, nawet jeśli nie mają one sensu

2. Droga wiary: ufanie Bogu w każdym okresie życia

1. Mateusza 7:24-27 – „Dlatego każdego, kto słucha tych moich słów i wykonuje je, przyrównam do męża mądrego, który zbudował swój dom na skale”:

2. 1 Piotra 5:7 – „Zrzućcie na niego całą swoją troskę, bo on się o was troszczy”.

Marka 6:11 A kto by was nie przyjął i nie wysłuchał, wychodząc stamtąd, strząśnijcie proch spod nóg swoich na świadectwo przeciwko nim. Zaprawdę powiadam wam: Łatwiej będzie Sodomie i Gomorze w dzień sądu niż temu miastu.

Jezus nakazuje swoim uczniom, aby w proteście przeciwko odrzuceniu ewangelii otrząsnęli się z kurzu z niereagujących miast.

1. „Świadectwo życia: nasza odpowiedź na odrzucenie”

2. „Wezwanie do odwagi: otrząsanie się z kurzu”

1. Dzieje Apostolskie 13:51-52: „I otrząsnęli na nich proch ze swoich nóg, i udali się do Ikonium. A uczniowie zostali napełnieni radością i Duchem Świętym”.

2. Mateusza 10:14-15: „A kto by was nie przyjął i nie słuchał waszych słów, wychodząc z tego domu lub miasta, strząśnijcie proch z nóg swoich. Zaprawdę powiadam wam: Będzie więcej znośne dla ziemi Sodomy i Gomory w dzień sądu niż dla tego miasta”.

Marka 6:12 I wyszli, i głosili, że ludzie powinni się nawrócić.

Jezus posłał uczniów, aby głosili, że ludzie powinni pokutować.

1. Pokutujcie teraz: wezwanie Jezusa

2. Moc pokuty: dlaczego jest to ważne

1. Dzieje Apostolskie 2:38 – „Nawróćcie się i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a otrzymacie dar Ducha Świętego”.

2. Łk 13:3 – „Nie, mówię wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie”.

Marka 6:13 I wyganiali wiele demonów, a wielu chorych namaszczali olejem i uzdrawiali ich.

Uczniowie Jezusa uzdrawiali wielu chorych i wypędzali demony, namaszczając je olejkiem.

1. Moc wiary w działaniu: Uczniowie Jezusa demonstrują moc wiary poprzez uzdrawianie chorych i wypędzanie demonów.

2. Uzdrawiająca moc Chrystusa: Namaszczanie chorych olejem przez uczniów w celu ich uzdrowienia jest symbolem uzdrawiającej mocy Chrystusa.

1. Jakuba 5:13-17 – Czy ktoś z was cierpi? Niech się modli. Czy ktoś jest wesoły? Niech śpiewa psalmy.

2. Mateusza 10:1 - A przywoławszy do siebie dwunastu swoich uczniów, dał im moc przeciw duchom nieczystym, aby je wypędzali i leczyli wszelkie choroby i wszelkie niemocy.

Marka 6:14 I usłyszał o nim król Herod; (bo rozgłosiło się imię jego:) i rzekł: Że Jan Chrzciciel zmartwychwstał i dlatego dzieją się w nim cuda.

Król Herod usłyszał o Jezusie i uwierzył, że Jan Chrzciciel zmartwychwstał i że cuda, których Jezus dokonywał, były dowodem.

1: Nawet jeśli czegoś nie rozumiemy, nadal można dostrzec Bożą moc.

2: Dla Boga nie ma nic niemożliwego – nawet zmartwychwstanie.

1: Rzymian 4:17 – Jak napisano: „Uczyniłem cię ojcem wielu narodów” – przed obliczem Boga, w którego uwierzył, który ożywia umarłych i powołuje do istnienia to, czego nie ma istnieć.

2: Łk 18:27 - Ale on rzekł: «Co niemożliwe jest u ludzi, możliwe jest u Boga».

Marka 6:15 Inni mówili: To Eliasz. A inni mówili: Że to prorok albo jako jeden z proroków.

Mówiono, że Jezus był prorokiem lub jednym z proroków.

1. Słowo Boże jest żywe: uczenie się rozpoznawania prawdziwych proroków

2. Moc głoszenia: jak żyć według proroctw Bożych

1. 2 Koryntian 13:5 – Badajcie siebie, czy trwacie w wierze. Sprawdź się. Albo czy nie zdajecie sobie sprawy z tego, że Jezus Chrystus jest w was? Chyba, że rzeczywiście nie sprostacie tej próbie!

2. Efezjan 4:11-13 - I dał apostołów, proroków, ewangelistów, pasterzy i nauczycieli, aby przygotowywali świętych do dzieła posługiwania, do budowania Ciała Chrystusowego, aż wszyscy dojdziemy do jedność wiary i poznania Syna Bożego, aż do dojrzałości ludzkiej, do miary wzrostu pełni Chrystusa.

Marka 6:16 A gdy Herod o tym usłyszał, powiedział: To Jan, któremu ściąłem głowę; zmartwychwstał.

Herod był zszokowany, gdy usłyszał, że Jan Chrzciciel, którego ściął, zmartwychwstał.

1. Moc zmartwychwstania

2. Przezwyciężanie grzechu poprzez przebaczenie

1. Efezjan 2:4-5 - Ale Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, przez wielką miłość, jaką nas umiłował, nawet wtedy, gdy byliśmy martwi w grzechach, ożywił nas razem z Chrystusem.

2. Rzymian 8:11 - Jeśli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, który wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka .

Marka 6:17 Sam bowiem Herod posłał i pojmał Jana, i związał go w więzieniu ze względu na Herodiadę, żonę swego brata Filipa, bo ją poślubił.

Herod kazał uwięzić Jana Chrzciciela za poślubienie Herodiady, żony jego brata Filipa.

1. Miłość do bliźniego: jak daleko możemy się posunąć?

2. Siła zazdrości i jej wpływ na zagładę

1. Mateusza 5:43-44 „Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz nienawidził”. Ale Ja wam powiadam: Kochajcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują.

2. Jakuba 4:5 A może sądzicie, że nie bez powodu Pismo mówi: „Zazdrośnie tęskni za duchem, którego w nas umieścił”?

Marka 6:18 Bo Jan mówił do Heroda: Nie godzi ci się mieć żony brata swego.

Jan ostrzegł Heroda, że nie wolno mu mieć żony swego brata.

1. Małżeństwo jest świętym przymierzem pomiędzy dwojgiem ludzi i należy je honorować i szanować.

2. Nasze działania mogą mieć konsekwencje i ważne jest, aby mieć świadomość, jak nasze wybory wpływają na ludzi wokół nas.

1. Efezjan 5:31-33 – „Dlatego opuści człowiek ojca i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem”.

2. Rzymian 12:18 – „Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, ze wszystkimi żyjcie w

pokoju”.

Marka 6:19 Dlatego Herodiada pokłóciła się z nim i chciała go zabić; ale nie mogła:

Herodiada żywiła silną niechęć do Jana Chrzciciela i chciała go zabić.

1. Bóg może nas ochronić przed wszelkim złem.

2. Nigdy nie możemy pozwolić, aby złość doprowadziła nas do przemocy.

1. Psalm 121:7-8 „Pan cię uchroni od wszelkiej krzywdy, będzie czuwał nad twoim życiem. Pan będzie czuwał nad twoim przyjściem i odejściem, teraz i na wieki”.

2. Jakuba 1:20 „bo gniew człowieka nie prowadzi do sprawiedliwości Bożej”.

Marka 6:20 Bo Herod bał się Jana, wiedząc, że jest człowiekiem sprawiedliwym i świętym, i przestrzegał go; a gdy go usłyszał, wiele czynił i chętnie go słuchał.

Herod szanował Jana jako człowieka sprawiedliwego i świętego i chętnie go słuchał.

1. Moc sprawiedliwości: przykład Jana

2. Nagrody za bycie sprawiedliwym i świętym

1. Przysłów 11:18 - Bezbożny zarabia zwodniczą zapłatę, ale kto sieje sprawiedliwość, zbiera nagrodę pewną.

2. 2 Koryntian 6:14 – Nie wprzęgajcie się w nierówne jarzmo z niewierzącymi. Bo jaki związek ma sprawiedliwość z bezprawiem? Albo jaka społeczność ma światło z ciemnością?

Marka 6:21 A gdy nadszedł odpowiedni dzień, że Herod w dniu swoich urodzin wyprawił kolację swoim dostojnikom, naczelnikom i głównym posiadłościom galilejskim;

Fragment opisuje obchody urodzin Heroda ucztą dla jego panów, wysokich dowódców i głównych posiadłości Galilei.

1. Naucz się celebrować błogosławieństwa życia

2. Życie z pokorą i wdzięcznością

1. Efezjan 5:20, „Dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego Jezusa Chrystusa”.

2. Łk 12:15: „I rzekł do nich: Uważajcie i strzeżcie się chciwości, bo życie człowieka nie zależy od obfitości tego, co posiada”.

Marka 6:22 A gdy weszła córka wspomnianej Herodiady, tańczyła i spodobała się Herodowi i tym, którzy z nim siedzieli, król rzekł do dzieweczki: Proś mnie, o co chcesz, a dam ci.

Córka Herodiady tańczyła i podobała się Herodowi i jego towarzyszom, więc król obiecał, że da jej wszystko, o co poprosi.

1. Niebezpieczeństwa zadowalania świata

2. Siła samokontroli w obliczu pokusy

1. Mateusza 4:8-10 - Kuszenie Jezusa przez diabła

2. Jakuba 4:7 – Poddaj się Bogu, przeciwstaw się diabłu

Marka 6:23 I przysiągł jej: O cokolwiek mnie poprosisz, dam ci połowę mojego królestwa.

Jezus zaoferował kobiecie połowę swojego królestwa, chcąc dać jej wszystko, o co poprosi.

1: Bóg jest gotowy dać nam wszystko, o co prosimy, o ile jest to zgodne z Jego wolą.

2: Jezus był gotowy dołożyć wszelkich starań, aby okazać innym swoje współczucie i miłosierdzie.

1: Filipian 4:6-7 „Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie”.

2: Jakuba 4:2-3 „Nie macie, bo nie prosicie Boga. Kiedy prosicie, nie otrzymujecie, ponieważ prosicie ze złych pobudek, aby to, co otrzymacie, wydać na swoje przyjemności”.

Marka 6:24 A ona wyszła i zapytała swoją matkę: O co mam prosić? A ona odpowiedziała: Głowa Jana Chrzciciela.

Córka Herodiady zapytała matkę, o co powinna prosić, a Herodiada kazała jej poprosić o głowę Jana Chrzciciela.

1. Konsekwencje grzechu: analiza prośby Herodiady o głowę Jana Chrzciciela

2. Życie poza grzechem: reagowanie na pokusy w świetle Słowa Bożego

1. Mateusza 4:1-11 - Kuszenie Jezusa na pustyni

2. Psalm 119:11 – „Twoje słowo ukryłem w moim sercu, abym nie zgrzeszył przeciwko Tobie”.

Marka 6:25 I natychmiast przyszła pospiesznie do króla i prosiła, mówiąc: Chcę, abyś mi wkrótce dał w ładowarce głowę Jana Chrzciciela.

Córka Herodiady poprosiła króla Heroda o głowę Jana Chrzciciela w ładowarce.

1. Niebezpieczeństwo zaprzestania wiary – Marek 6:25

2. Konsekwencje nieprawości – Marek 6:25

1. 1 Koryntian 10:12 - Niech więc ten, kto myśli, że stoi, uważa, aby nie upaść.

2. Jakuba 4:17 - Kto więc umie dobrze czynić, a nie czyni, jest to grzech.

Marka 6:26 I król bardzo zasmucił się; wszakże przez wzgląd na przysięgę swoją i przez wzgląd na tych, którzy z nim zasiadali, nie chciał jej odrzucić.

Królowi było bardzo przykro z powodu tej kobiety, ale był związany przysięgą i nie chciał jej odrzucić.

1. Wszyscy jesteśmy związani naszymi obietnicami i musimy starać się ich dotrzymywać, nawet jeśli są trudne.

2. Stojąc przed trudnymi decyzjami, musimy pamiętać, aby wziąć pod uwagę wszystkich, na których nasza decyzja będzie miała wpływ.

1. Kaznodziei 5:4-5 – Kiedy ślubujesz Bogu, nie zwlekaj z jego wypełnieniem; bo nie ma upodobania w głupcach; oddaj to, co ślubowałeś. Lepiej jest nie ślubować, niż ślubować i nie zapłacić.

2. Jakuba 5:12 - Ale przede wszystkim, bracia moi, nie przysięgajcie ani na niebo, ani na ziemię, ani żadną inną przysięgą; ale niech wasze tak będzie tak; i twoje nie, nie; abyście nie popadli w potępienie.

Marka 6:27 I natychmiast król posłał kata i kazał sprowadzić jego głowę, po czym poszedł i ściął mu głowę w więzieniu,

Król natychmiast kazał stracić Jana Chrzciciela.

1: Możemy uczyć się na przykładzie Jana Chrzciciela i odważnie bronić naszej wiary.

2: Nasze działania mają konsekwencje i ważne jest, aby wziąć za nie odpowiedzialność.

1: Mateusza 10:28 „I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą, ale bójcie się raczej tego, który może i duszę i ciało zniszczyć w piekle”.

2: Filipian 1:21-24 „Dla mnie bowiem żyć to Chrystus, a umrzeć to zysk. Ale jeśli żyję w ciele, to jest owoc mojej pracy; wszakże, co wybiorę, nie będę. Bo ja Jestem w trudnej sytuacji między dwojgiem ludzi, pragnąc odejść i być z Chrystusem, co jest o wiele lepsze, niemniej jednak trwanie w ciele jest wam bardziej potrzebne”.

Marka 6:28 I przyniosłszy głowę jego do ładowarki, dał ją dziewce, a dzieweczka dała ją swojej matce.

Jan Chrzciciel został ścięty, a jego głowę przedstawiono młodej kobiecie, która następnie oddała ją swojej matce.

1. Życie dla Pana: odwaga Jana Chrzciciela

2. Siła matczynej miłości: przykład z Marka 6:28

1. Hebrajczyków 11:35-38 – Przykłady osób, które żyły wiarą, w tym Jan Chrzciciel.

2. Przysłów 31:28-31 – Idealne cechy matki przedstawione przez kobietę w Ewangelii Marka 6:28.

Marka 6:29 A gdy o tym usłyszeli jego uczniowie, przyszli, wzięli jego zwłoki i złożyli je w grobie.

Uczniowie Jezusa zabrali jego zwłoki i złożyli je w grobie.

1. Ofiarna miłość uczniów Jezusa

2. Koszt bycia uczniem

1. Jana 15:13 – „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

2. Filipian 2:7-8 – „Ale pozbawił się sławy i przyjął postać sługi, i stał się podobny do ludzi. A okazując się człowiekiem, uniżył się i stali się posłuszni aż do śmierci i to śmierci krzyżowej.”

Marka 6:30 I zebrali się apostołowie u Jezusa, i opowiedzieli mu o wszystkim, co czynili i czego nauczali.

Apostołowie zdali Jezusowi relację ze swojej służby i nauk.

1. Siła wspólnoty: wspólna praca w służbie Bogu

2. Wierne uczniostwo: życie według Ewangelii

1. Dzieje Apostolskie 2:42-47 – Zaangażowanie wczesnego Kościoła na rzecz społeczności

2. Mateusza 28:16-20 – Idźcie i czyńcie uczniami wszystkie narody

Marka 6:31 I rzekł do nich: Pójdźcie wy sami osobno na miejsce pustynne i odpocznijcie trochę, bo wielu przychodziło i wychodziło, a nie mieli czasu na jedzenie.

Ze względu na przytłaczającą liczbę osób przychodzących i wychodzących zachęcano uczniów, aby zrobili sobie przerwę i odpoczęli w odosobnionym miejscu.

1. Znaczenie odpoczynku i refleksji: jak poświęcenie czasu dla siebie może pomóc ci lepiej służyć innym

2. Błogosławieństwo samotności: ponowne odkrycie wartości spokojnego czasu

1. Mateusza 11:28-30 – Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam ukojenie.

2. Psalm 46:10 – Uspokój się i wiedz, że jestem Bogiem.

Marka 6:32 I odpłynęli statkiem na miejsce pustynne, prywatnie.

Uczniowie odpłynęli prywatnym statkiem na miejsce pustynne.

1: W chwilach trudności Jezus wzywa nas, abyśmy świadomie szukali spokojnego miejsca, w którym mogliby się schronić i odnowić.

2: Jezus wzywa nas, abyśmy oderwali się od świata, aby być z Nim i znaleźć odpoczynek.

1: Psalm 46:10 „Uspokójcie się i wiedzcie, że Ja jestem Bogiem. Będę wywyższony między narodami, będę wywyższony na ziemi!”

2: Mateusza 11:28-30 „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja was pokrzepię. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo

jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie”.

Marka 6:33 A lud widział, jak odchodzili, i wielu go poznało, i przybiegli tam pieszo ze wszystkich miast, wyprzedzili ich i zebrali się do niego.

Lud rozpoznał Jezusa i pobiegł do Niego ze wszystkich pobliskich miast.

1: Jezus jest tak ważny, że ludzie uciekali się do Niego z odległych miast.

2: Jezus jest godzien całej naszej miłości i oddania.

1: Jana 15:13-14 - Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

2: Mateusza 22:37-39 – Jezus odpowiedział: „‚Masz miłować Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem’. To jest pierwsze i największe przykazanie. Drugie jest równie ważne: „Kochaj bliźniego swego jak siebie samego”.

Marka 6:34 A Jezus wychodząc, widział wielu ludzi i litował się nad nimi, bo byli jak owce nie mające pasterza, i zaczął ich uczyć wielu rzeczy.

Jezus wzruszył się, współczując ludziom, ponieważ nie mieli pasterza, i zaczął ich nauczać.

1. Miłość współczująca: Jezus troszczy się o zgubionych

2. Powołanie do pasterza: Boże zaproszenie do przewodzenia

1. Psalm 23:1-3 - Pan jest moim pasterzem; nie będę chciał. Pozwala mi leżeć na zielonych pastwiskach, prowadzi mnie nad wody spokojne. On odnawia moją duszę: prowadzi mnie ścieżkami sprawiedliwości przez wzgląd na swoje imię.

2. Łk 10:27 - A on odpowiadając, rzekł: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją mocą i całym swoim umysłem; a bliźniego swego jak siebie samego.

Marka 6:35 A gdy dzień już dobiegł końca, podeszli do niego jego uczniowie i powiedzieli:

To jest miejsce pustynne, a czas już minął.

Uczniowie zauważyli, że robiło się późno i znajdowali się na pustym miejscu.

1. Bóg jest zawsze z nami, nawet w najbardziej opuszczonych miejscach.

2. Nawet w obliczu trudności Bóg zaopatruje.

1. Mateusza 28:20 – „I zaprawdę jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”.

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia.”

Marka 6:36 Odpraw ich, aby poszli na okoliczne pola i do wiosek i kupili sobie chleba, bo nie mają co jeść.

Uczniowie poprosili Jezusa, aby rozpuścił tłumy, aby w okolicznych wioskach mogli kupić chleb.

1. Bóg zawsze zaopatruje tych, którzy Go szukają.

2. Jesteśmy powołani do troski o potrzebujących.

1. Mateusza 6:33 - Szukajcie jednak najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego; i to wszystko będzie wam dodane.

2. Galacjan 6:10 - Jeśli więc mamy okazję, czyńmy dobrze wszystkim ludziom, zwłaszcza tym, którzy są domownikami wiary.

Marka 6:37 Odpowiedział im i rzekł: Dajcie im jeść. I rzekli mu: Czy mamy pójść i kupić chleba za dwieście denarów i dać im jeść?

Jezus nakazuje swoim naśladowcom, aby dbali o głodnych, pomimo ich ograniczonych zasobów.

1. Wspaniały przykład Jezusa, który troszczył się o innych, pomimo naszych własnych ograniczeń.

2. Znaczenie bezinteresowności w naśladowaniu Jezusa.

1. Mateusza 25:40 – „A król im odpowie: «Zaprawdę powiadam wam, jak uczyniliście to jednemu z tych najmniejszych moich braci, tak mnie uczyniliście»”.

2. Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z was dba nie tylko o swoje własne interesy, ale także o interesy innych”.

Marka 6:38 I rzekł do nich: Ile macie chlebów? idź i zobacz. A gdy się dowiedzieli, mówią: Pięć i dwie ryby.

Jezus poprosił swoich uczniów, aby zaopatrzyli tłumy w to, co mają.

1. Dzięki wierze cuda są możliwe

2. Zaopatrzenie w naszą słabość

1. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia”.

2. Mateusza 17:20 – „Powiedział im: „Ze względu na małość waszej wiary; zaprawdę bowiem powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę wielkości ziarnka gorczycy, powiecie tej górze: „Przesuń się z tu i tam” i będzie się poruszać, i nic nie będzie dla ciebie niemożliwe.

Marka 6:39 I nakazał im, aby wszyscy usiedli grupami na zielonej trawie.

Jezus nakazał swoim uczniom, aby ułożyli ludzi w grupy i odpoczęli na zielonej trawie.

1: Przykazania Jezusa są zawsze dla naszego dobra.

2: Troska Jezusa o współczucie dla innych jest widoczna w tym, jak okazywał troskę o fizyczne potrzeby ludzi.

1: Mateusza 14:13-21 – Jezus karmi 5000 osób.

2: Mateusza 9:35-38 – Jezus lituje się nad tłumami.

Marka 6:40 I usiedli w rzędach, setkami i pięćdziesiątkami.

Jezus nakarmił pięć tysięcy ludzi pięcioma bochenkami chleba i dwiema rybami.

1: Jezus ukazuje nam moc wiary i cudów.

2: Jezus uczy nas o potędze hojności.

1: Jana 6:5-13 – Jezus w cudowny sposób nakarmił pięć tysięcy mężczyzn pięcioma bochenkami chleba i dwiema rybami.

2: Mateusza 14:13-21 – Jezus dokonał cudu, aby nakarmić pięć tysięcy.

Marka 6:41 A wziąwszy pięć chlebów i dwie ryby, spojrzał w niebo, pobłogosławił, połamał chleby i dawał uczniom swoim, aby przed nimi kładli; i dwie ryby rozdzielił między wszystkich.

Jezus nakarmił pięć tysięcy jedynie pięcioma bochenkami chleba i dwiema rybami.

1. Jezus pokazał moc zaufania Bogu.

2. Jezus pokazał nam wartość bezinteresownego dawania.

1. Mateusza 14:13-21 – Jezus karmi pięć tysięcy

2. Jana 6:1-14 – Jezus karmi pięć tysięcy (ponownie)

Marka 6:42 I wszyscy jedli i najedli się.

Po zjedzeniu pożywienia dostarczonego przez Jezusa tłum był pełen.

1. Jezus jest źródłem naszego zaopatrzenia i zaspokojenia.

2. Satysfakcję możemy znaleźć pokładając ufność w Jezusie.

1. Mateusza 14:13-21 – Jezus karmi pięć tysięcy.

2. Jana 6:35 – Jezus jest chlebem życia.

Marka 6:43 I zebrali dwanaście koszów pełnych ułomków i ryb.

Ten fragment opisuje cudowne wydarzenie, kiedy Jezus nakarmił pięć tysięcy ludzi jedynie pięcioma bochenkami chleba i dwiema rybami.

1: Bóg może zaspokoić każdą naszą potrzebę, jeśli Mu zaufamy.

2: Współczucie i miłość Jezusa do nas są większe, niż możemy sobie wyobrazić.

1: Mateusza 14:13-21 – Jezus używa pięciu bochenków chleba i dwóch ryb, aby nakarmić pięć tysięcy.

2: Filipian 4:19 – Bóg zaspokoi wszystkie nasze potrzeby według swego bogactwa w chwale.

Marka 6:44 A tych, którzy jedli chleby, było około pięciu tysięcy mężczyzn.

Z fragmentu wynika, że bochenkami chleba nakarmiono około pięciu tysięcy mężczyzn.

1: Boże zaopatrzenie jest dla nas więcej niż wystarczające.

2: Musimy pamiętać, aby być wdzięczni za wszystkie błogosławieństwa Boże.

1: Jana 6:11 - Następnie Jezus wziął chleby, podziękował i rozdał siedzącym tyle, ile chcieli.

2: Filipian 4:19 - A mój Bóg zaspokoi wszystkie wasze potrzeby według bogactwa swojej chwały w Chrystusie Jezusie.

Marka 6:45 I natychmiast zmusił swoich uczniów, aby wsiedli do statku i przedtem przeprawili się na drugą stronę do Betsaidy, zanim będzie odsyłał lud.

Jezus nakazał swoim uczniom odpłynąć statkiem do Betsaidy, podczas gdy On odprawiał lud.

1. Akt odesłania ludzi przez Jezusa przypomina nam, że powinniśmy być gotowi poświęcić swoje własne pragnienia dla dobra innych.

2. Gotowość Jezusa do odesłania ludu jest wyrazem Jego bezinteresownej miłości do otaczających go ludzi.

1. Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro drugiego.”

2. Mateusza 22:37-39 – „‚Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem.’ To jest pierwsze i największe przykazanie. A drugie jest podobne: «Kochaj bliźniego swego jak siebie samego»”.

Marka 6:46 A gdy ich odesłał, odszedł na górę, aby się modlić.

Jezus poświęcał czas swoim uczniom, aby modlić się do Boga.

1: Zawsze musimy znaleźć czas na modlitwę do Boga i szukanie Jego przewodnictwa.

2: Jezus jest przykładem tego, jak priorytetowo traktować modlitwę.

1: Mateusza 14:23 - A rozpuściwszy tłumy, wszedł sam osobno na górę, aby się modlić.

2:1 Tesaloniczan 5:17 – Módlcie się bez przerwy.

Marka 6:47 A gdy nastał wieczór, statek był na środku morza, a on sam na lądzie.

Jezus odesłał swoich uczniów statkiem i pozostał sam na lądzie.

1. Znaczenie zaufania Bożemu planowi, nawet jeśli wydaje się on przerażający.

2. Znajdowanie siły w chwilach samotności.

1. Psalm 23:4 – „Choćbym szedł ciemną doliną, zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną, Twoja laska i laska Twoja mnie pocieszają.”

2. Izajasz 41:10 – „Nie bójcie się więc, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej”.

Marka 6:48 I widział ich trudzących się wiosłowaniem; bo wiatr był im przeciwny, a około czwartej straży nocnej przyszedł do nich, idąc po morzu, i chciał ich minąć.

Jezus okazał miłosierdzie swoim uczniom, przychodząc do nich w potrzebie i dodając im odwagi i siły, aby wytrwali.

1. Bóg jest zawsze obecny w naszym życiu, nawet w chwilach kłopotów

2. Starajmy się żyć z takim samym współczuciem i miłością, jaką okazywał Jezus

1. Psalm 138:7 - Chociaż chodzę wśród ucisku, Ty strzeżesz mojego życia; wyciągasz swą rękę przeciwko gniewowi moich wrogów, a Twoja prawica mnie wybawia.

2. Mateusza 9:36 - Widząc tłumy, litował się nad nimi, bo byli znękani i bezsilni, jak owce nie mające pasterza.

Marka 6:49 A gdy ujrzeli go idącego po morzu, przypuszczali, że to był duch, i krzyczeli:

Uczniowie zobaczyli Jezusa idącego po morzu i pomyśleli, że jest duchem.

1: Jezus jest tak potężny, że może nawet chodzić po wodzie!

2: Jezus może czynić cuda i może czynić to samo w naszym życiu.

1: Mateusza 14:22-33 – Jezus kroczący po wodzie i uciszający burzę.

2: Jana 3:16 – Miłość Boga do nas okazała się przez posłanie Swego Syna, Jezusa.

Marka 6:50 Bo wszyscy go widzieli i byli zaniepokojeni. I zaraz z nimi rozmawiał, i rzekł do nich: Bądźcie dobrej myśli, to ja; nie bój się.

Uczniowie Jezusa byli przerażeni, gdy zobaczyli go idącego po wodzie, ale on ich pocieszył, mówiąc, żeby się nie bali.

1. Przezwyciężyć strach poprzez wiarę w Jezusa Chrystusa

2. Zapewnienie Jezusa w trudnych czasach

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Psalm 23:4 – „Choćbym nawet szedł doliną cienia śmierci, zła się nie ulęknę, bo ty jesteś ze mną; Twoja laska i Twoja laska, one mnie pocieszają”.

Marka 6:51 I wszedł do nich na statek; i wiatr ustał. I zdumiewali się nad sobą niezmiernie, i dziwili się.

Jezus uspokaja wzburzone morze, pozostawiając uczniów zdumionych i pełnych zachwytu.

1: Jezus panuje nad naturą i potrafi powstrzymać burze życia.

2: Kiedy wzywamy Jezusa, On odpowie nam swoją mocą.

1: Mateusza 8:23-27 – Jezus ucisza burzę na Morzu Galilejskim.

2: Psalm 107:29 – On ucisza burzę i ustają fale.

Marka 6:52 Nie zważali bowiem na cud chlebów, gdyż ich serce było zatwardziałe.

Ten fragment podkreśla, że ludzie nie rozpoznali cudu chlebów, ponieważ ich serca były zatwardziałe.

1. Moc Boża jest większa niż nasze zrozumienie – Mateusz 19:26

2. Poświęcenie czasu na rozpoznanie i docenienie Bożych błogosławieństw – Psalm 34:8

1. Efezjan 4:18 – „Mając zaćmiony umysł i oddaleni od życia Bożego przez niewiedzę, która jest w nich, z powodu ślepoty ich serca”.

2. 2 Koryntian 3:14 – „Ale ich umysły były zaślepione, bo aż do dnia dzisiejszego ta sama zasłona pozostaje nieodkryta podczas czytania starego testamentu; która zasłona zostaje usunięta w Chrystusie”.

Marka 6:53 A gdy przeprawili się, przybyli do ziemi Genezaret i przybili do brzegu.

Po przeprawie przez morze Jezus wraz z uczniami przybył do ziemi Genezaret i zatrzymał się na jej brzegu.

1. Podróż Jezusa do Genezaret: moc kierowania

2. Genezaret: miejsce odpoczynku Jezusa i Jego uczniów

1. Izajasz 30:21 – „Uszy wasze usłyszą za sobą słowo mówiące: «To jest ta droga, idźcie nią», ilekroć zwrócicie się w prawo lub kiedy zwrócicie się w lewo”.

2. Mateusza 11:28-30 – „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja was pokrzepię. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie”.

Marka 6:54 A gdy wyszli ze statku, od razu go poznali,

Uczniowie Jezusa natychmiast go rozpoznali, gdy zeszli ze statku.

1. Rozpoznawanie Jezusa w naszym codziennym życiu

2. Cudowna moc wiary

1. Jana 8:19 - I rzekli do niego: «Gdzie jest twój Ojciec?» Jezus odpowiedział: „Nie znacie ani mnie, ani mojego Ojca. Gdybyście mnie znali, znalibyście także mojego Ojca”.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

Marka 6:55 I przebiegł całą okolicę wokoło i zaczął nosić chorych na łóżkach, gdzie słyszeli, że jest.

Mieszkańcy tego regionu biegli do Jezusa i nosili chorych na łóżkach, aby otrzymać uzdrowienie.

1. Powinniśmy ufać Jezusowi i wierzyć, że On może nas uzdrowić z każdej dolegliwości.

2. Jezus zawsze pragnie nas uzdrowić i dać nam nadzieję.

1. Mateusza 8:14-17 – Jezus uzdrawia chorego w Kafarnaum.

2. Izajasz 53:5 – Został zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy; kara za nasz pokój spadła na Niego i dzięki Jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

Marka 6:56 I dokądkolwiek wchodził, do wiosek, miast lub wsi, kładli chorych na ulicach i prosili go, aby mogli się dotknąć, gdyby to było tylko rąbka jego szaty; a wszyscy, którzy się go dotknęli, byli zrobione w całości.

Mieszkańcy wiosek, miast i krajów, do których udał się Jezus, tak bardzo pragnęli uzdrowienia, że kładli chorych na ulicach i błagali Jezusa, aby pozwolił im dotknąć brzegu Jego szaty. Ktokolwiek się go dotknął, był uzdrowiony.

1. Moc wiary – Jak wiara ludzi była tak silna, że ich uzdrowiła.

2. Moc Jezusa - Cud uzdrowienia przez Jezusa tych, którzy go dotknęli.

1. Mateusz 14:36 – „I prosił go, żeby dotknęli tylko rąbka jego szaty, a wszyscy, którzy się dotknęli, byli całkowicie zdrowi.”

2. Dzieje Apostolskie 19:11-12 – „I Bóg czynił szczególne cuda przez ręce Pawła: tak że z jego ciała przynoszono do chorych chusty lub przepaski, i choroby od nich ustępowały, a złe duchy wychodziły z nich .”

Marek 7 opisuje kilka kluczowych wydarzeń, do których zalicza się spór z faryzeuszami na temat czystości rytualnej, naukę o tym, co naprawdę kala człowieka, oraz dwa znaczące cuda: uzdrowienie córki Syrofenicjanki i uzdrowienie głuchoniemego mężczyzny.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od faryzeuszy i niektórych nauczycieli prawa, którzy zauważyli, że niektórzy uczniowie jedzą jedzenie rękami nieczystymi, to znaczy nieumytymi. Pytają o to Jezusa, ponieważ trzymają się tradycji starszych, która nakazuje mycie rąk przed jedzeniem (Mk 7,1-5). Jezus w odpowiedzi krytykuje ich za hipokryzję polegającą na trzymaniu się ludzkich tradycji i lekceważeniu przykazań Bożych. Cytuje Izajasza, który powiedział: „Ci ludzie czczą mnie wargami, lecz sercem są daleko ode mnie. Na próżno mi cześć oddają, ich nauki to jedynie ludzkie zasady” (Marek 7:6-8). Podaje przykład, jak odrzucono przykazanie Mojżesza, czcij ojca, matkę, pozwól Korbanowi (dar oddany Bogu), unieważniając w ten sposób słowo Bóg ze względu na tradycję (Marek 7:9-13).

2. akapit: Następnie Jezus przywołuje tłum, uczy, że żadna osoba z zewnątrz nie może ich skalać, wchodząc do nich, raczej to, co wychodzi z osoby, plami ich wyjaśnianie złych myśli niemoralność seksualna kradzież morderstwo cudzołóstwo chciwość złośliwość oszustwo sprośność zazdrość oszczerstwo arogancja głupota całe to zło pochodzi wewnątrz czyni człowieka nieczystym (Marek 7:14-23). Później, kiedy wkracza do Tyru, pogańskiego regionu, syrofenicka kobieta błaga go, aby wypędził demona, jej córka najpierw mówi jej: „Niech najpierw nakarmią dzieci, bo to nie w porządku, zabierajcie dzieciom chleb, rzucajcie psami”, ona odpowiada: „Panie, nawet psy pod stołem jedzą okruszki dzieci”, po czym on mówi jej, ponieważ ta odpowiedź demon opuścił twoją córkę, kiedy poszła do domu, znalazła leżące dziecko w łóżku, demon zniknął, pokazując swoją władzę nad demonicznym królestwem wykraczającą poza granice etniczno-religijne (Marek 7:24-30).

3. Akapit: Przeprowadzka do regionu Dekapol spotyka głuchoniemego mężczyznę, ludzie błagają go, połóż rękę na człowieku, zabiera go na bok, prywatnie wkłada mu palce do uszu, pluje, dotyka języka, patrzy w niebo, wzdycha, mówi do niego „Effatha!” co oznacza: „Otwórz się!” Przy uszach tego człowieka język jest rozwiązany, zaczyna mówić wyraźnie, oskarżać, nie mówić nikomu więcej rozkazów, wydawać więcej, ogłaszać rozpowszechniane wieści, ludzie przytłoczeni zdumieniem mówią: „Wszystko dobrze zrobił, sprawia, że głuchy słyszy, niemy mówi” ponownie demonstrując swoją władzę nad dolegliwościami fizycznymi, współczucie dla tych. cierpienie bez względu na bariery społeczne (Marek 7:31-37).

Marka 7:1 Wtedy zebrali się do niego faryzeusze i niektórzy z uczonych w Piśmie, którzy przybyli z Jerozolimy.

Do Jezusa przybyli faryzeusze i uczeni w Piśmie z Jerozolimy.

1: Jezus przyjmuje wszystkich, którzy do Niego przychodzą, z otwartymi ramionami, bez względu na to, kim są.

2: Zawsze powinniśmy starać się naśladować Jezusa, bez względu na to, skąd pochodzimy.

1: Łk 15:2 - „A faryzeusze i uczeni w Piśmie szemrali, mówiąc: Ten człowiek przyjmuje grzeszników i jada z nimi”.

2: Jana 8:3-11 - „I przyprowadzili do niego uczeni w Piśmie i faryzeusze kobietę przyłapaną na cudzołóstwie, a postawiwszy ją pośrodku, rzekli do niego: Nauczycielu, tę kobietę przyłapano na cudzołóstwie, w samego czynu. Mojżesz w Prawie nakazał nam, aby takich kamienować. A ty co mówisz? To mówili, kusząc go, aby go oskarżyli. Ale Jezus nachylił się i pisał palcem po ziemi jakby ich nie słyszał. A gdy go pytali dalej, podniósł się i rzekł do nich: Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamień. Potem znowu nachylił się i napisał na ziemię. A ci, którzy to usłyszeli, przekonani własnym sumieniem, wychodzili jeden po drugim, począwszy od najstarszych aż do ostatnich, a pozostał sam Jezus i kobieta stojąca pośrodku.

Marka 7:2 A gdy zobaczyli, że niektórzy z jego uczniów jedzą chleb nieczystymi, to znaczy nieumytymi rękami, dostrzegli uchybienie.

Faryzeusze krytykowali uczniów Jezusa za jedzenie nieumytymi rękami.

1: Nie pozwól, aby krytyka zachwiała twoją wiarą w Jezusa.

2: Czystość to nie to samo, co świętość.

1: Mateusza 23:25-28 – Jezus gani faryzeuszy za skupianie się na czystości zewnętrznej zamiast na czystości duchowej.

2: Jakuba 4:11 – Nie wypowiadajcie się jeden na drugiego, umiłowani bracia.

Marka 7:3 Albowiem faryzeusze i wszyscy Żydzi, jeśli nie myją często rąk, nie jedzą, trzymając się tradycji starszych.

Faryzeusze i Żydzi kultywowali tradycję mycia rąk przed jedzeniem.

1: Jezus przypomina nam o znaczeniu tradycji w naszej wierze.

2: Możemy uczyć się na przykładzie faryzeuszy, jak trzymać się tradycji nawet w drobnych sprawach.

1: Łk 11:42 - ? biada wam, faryzeusze! bo dajecie dziesięcinę z mięty i ruty, i wszelkiego rodzaju ziół, a pomijacie sąd i miłość Bożą: to powinniście byli czynić, a drugiego nie zaniedbywać.

2: Mateusza 23:23 – ? □ wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! albowiem płacicie dziesięcinę z mięty, anyżu i kminku, a opuściliście ważniejsze sprawy zakonu, sąd, miłosierdzie i wiarę. To powinniście byli czynić, a drugiego nie zaniedbywać.

Marka 7:4 A kiedy przyjdą z rynku, jeśli się nie umyją, nie jedzą. I wiele innych rzeczy, które otrzymali do przechowywania, jak mycie kubków i garnków, naczyń miedzianych i stołów.

Jezus uczy swoich uczniów, że muszą się umyć przed spożyciem żywności kupionej na rynku i że ta sama zasada dotyczy mycia filiżanek, garnków, naczyń mosiężnych i stołów.

1. Jak żyć w czystości według Jezusa

2. Znaczenie czystości duchowej w życiu codziennym

1. Izajasz 1:16-17 – Umyjcie się; oczyśćcie się; usuńcie zło swoich uczynków sprzed moich oczu; przestań czynić zło.

17 Naucz się czynić dobro; szukajcie sprawiedliwości, eliminujcie ucisk; wymierzyć sprawiedliwość sierocie, błagać wdowę? przyczyną .

2. Tytusa 2:11-12 - Pojawiła się bowiem łaska Boża, niosąca zbawienie wszystkim ludziom, 12 ćwicząca nas, abyśmy wyrzekli się bezbożności i światowych namiętności, abyśmy w obecnym wieku prowadzili wstrzemięźliwe, uczciwe i pobożne życie.

Marka 7:5 Zapytali go więc faryzeusze i uczeni w Piśmie: Dlaczego twoi uczniowie nie postępują według tradycji starszych, ale jedzą chleb nieumytymi rękami?

Faryzeusze i uczeni w Piśmie pytali Jezusa, dlaczego jego uczniowie nie trzymają się tradycji, ale jedzą chleb nieumytymi rękami.

1: Nasza wiara w Boga jest silniejsza niż tradycje ludzkie

2: Podążanie drogami Boga zamiast dróg człowieka

1: Mateusza 15:8-9 - Lud ten zbliża się do mnie swoimi ustami i czci mnie swoimi wargami; ale ich serce jest daleko ode mnie. Ale na próżno mi cześć oddają, nauczając nauk, które są przykazaniami ludzkimi.

2: Kolosan 2:20-23 - Jeśli więc umarliście z Chrystusem od początków świata, dlaczego, jak gdybyście żyli w świecie, podlegacie nakazom (nie dotykajcie, nie kosztujcie, nie dotykajcie, których wszyscy mają zginąć wraz z używaniem;) według przykazań i nauk ludzkich? Które rzeczy rzeczywiście mają przejaw mądrości w uwielbieniu, pokorze i zaniedbywaniu ciała; nie w żadnej czci dla nasycenia ciała.

Marka 7:6 Odpowiedział im i rzekł: Dobrze Izajasz prorokował o was, obłudnikach, jak napisano: Lud ten czci mnie wargami, lecz sercem swym daleko jest ode mnie.

Jezus gani faryzeuszy za powierzchowne przestrzeganie zasad religii.

1: Nie możemy być winni powierzchownych praktyk religijnych, ale zamiast tego zabiegać o serce oddane Bogu.

2: Nie możemy być obłudnikami, którzy czczą Boga jedynie wargami, lecz oddają Mu cześć sercem.

1: Powtórzonego Prawa 11:16-17 - Uważajcie na siebie, aby serce wasze nie dało się zwieść i nie odeszło, a służyli bogom obcym i nie oddawali im czci; I wtedy zapłonął gniew Pana na was, i zamknął niebo, aby nie było deszczu i ziemia nie wydała swego owocu.

2: Jeremiasz 29:13 - I będziecie mnie szukać, i znajdziecie mnie, gdy będziecie mnie szukać całym swoim sercem.

Marka 7:7 Daremnie mi jednak cześć oddają, nauczając nauk, które są nakazami ludzkimi.

Werset ten stwierdza, że nie ma sensu oddawać czci Bogu, jeśli opiera się swoje praktyki uwielbienia na naukach ludzkich, a nie na Bogu.

1. Niebezpieczeństwo polegania na doktrynach stworzonych przez człowieka

2. Dlaczego powinniśmy polegać na doktrynach biblijnych

1. Kolosan 2:8 – „Baczcie, aby was nikt nie zniewolił filozofią i pustym oszustwem, według tradycji ludzkiej, według żywiołów świata, a nie według Chrystusa”.

2. Izajasz 29:13 – „I rzekł Pan: ? ponieważ ten lud zbliża się swoimi ustami i czci mnie swoimi wargami, choć ich serce jest ode mnie daleko, a ich bojaźń przede mną jest przykazaniem, którego nauczają ludzie. "

Marka 7:8 Bo uchylając przykazanie Boże, trzymacie się tradycji ludzkiej, jak mycie garnków i filiżanek, i wiele innych podobnych rzeczy czynicie.

Przejście Ludzie lekceważą przykazania Boże i zamiast tego trzymają się własnych tradycji.

1. Znaczenie przestrzegania przykazań Bożych, a nie własnych tradycji.

2. Konsekwencje lekceważenia przykazań Bożych.

1. Mateusza 15:3-9 – Jezus nauczał faryzeuszy i saduceuszy o znaczeniu szanowania przykazań Bożych, a nie własnych tradycji.

2. Kolosan 2:8 – Paweł ostrzegł Kolosan przed niebezpieczeństwem zwiedzenia przez tradycje od prostoty ewangelii.

Marka 7:9 I rzekł do nich: Całkowicie odrzucacie przykazanie Boże, aby zachować swoją tradycję.

Ludzie odrzucali przykazania Boże, aby zachować własne tradycje.

1. Moc Słowa Bożego: przyjęcie przykazań zamiast własnych tradycji

2. Odrzucenie tradycji świata i przyjęcie przykazań Bożych

1. Izajasz 8:20 – „Do Prawa i do świadectwa. Jeżeli nie mówią według tego słowa, to dlatego, że nie ma w nich światła”.

2. Kolosan 2:8 – „Uważajcie, aby was ktoś nie zepsuł filozofią i próżnym oszustwem, według tradycji ludzkiej, według podstaw świata, a nie według Chrystusa”.

Marka 7:10 Mówił bowiem Mojżesz: Czcij ojca swego i matkę swoją; i: Kto złorzeczy ojcu lub matce, niech umrze śmiercią.

Ten fragment z Marka 7:10 podkreśla wagę okazywania szacunku rodzicom.

1. Wartość szanowania rodziców

2. Wyjątkowość piątego przykazania

1. Efezjan 6:1-3

2. Wyjścia 20:12-17

Marka 7:11 Ale wy powiecie: Jeśli mężczyzna powie swojemu ojcu lub matce: To jest Korban, to znaczy dar, z czegokolwiek, co mógłbyś zyskać dzięki mnie; będzie wolny.

Jezus krytykuje praktykę faryzeuszy, polegającą na zaniedbywaniu obowiązków wobec rodziców, pod pretekstem ofiarowania Bogu daru jako wymówki do uchylania się od obowiązków.

1. Znaczenie okazywania szacunku naszym rodzicom poprzez nasze czyny.

2. Niebezpieczeństwa związane z używaniem pretekstów religijnych w celu uchylania się od obowiązków.

1. Powtórzonego Prawa 5:16 - Czcij swego ojca i swoją matkę, jak ci nakazał Pan, Bóg twój, aby przedłużyły się twoje dni i aby ci się dobrze powodziło w ziemi, którą ci daje Pan, Bóg twój .”

2. Efezjan 6:2-3 – „Czcij ojca swego i matkę swoją; to jest pierwsze przykazanie z obietnicą, aby ci było dobrze i abyś długo żył na ziemi”.

Marka 7:12 I nie pozwalajcie mu już czynić, co należy dla ojca i matki;

We fragmencie tym stwierdza się, że nie należy utrudniać ludziom pomagania rodzicom.

1: Powinniśmy szanować naszych rodziców, pomagając im w każdy możliwy sposób.

2: Nasza kultura nie powinna utrudniać ludziom pomagania rodzicom.

1: Efezjan 6:2-3? □ na twojego ojca i matkę; które jest pierwszym przykazaniem z obietnicą; Aby było ci dobrze i abyś długo żył na ziemi.

2: Wyjścia 20:12? na twego ojca i twoją matkę, aby długo trwały twoje dni na ziemi, którą ci daje Pan, Bóg twój.

Marka 7:13 Unieważniacie słowo Boże przez waszą tradycję, którą przekazaliście, a czynicie wiele podobnych rzeczy.

Werset ten przypomina, że tradycje nigdy nie powinny zastępować słowa Bożego.

1: Musimy wystrzegać się tradycji, które są nadrzędne w stosunku do słowa Bożego

2: Przedkładanie tradycji nad Pismo Święte prowadzi do braku wiary

1: Kolosan 2:8 - Strzeżcie się, aby was nikt nie zepsuł filozofią i próżnym oszustwem, według tradycji ludzkiej, według podstaw świata, a nie według Chrystusa.

2:2 Tymoteusza 3:16 - Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauki, do przekonywania, do poprawiania, do wychowywania w sprawiedliwości.

Marka 7:14 A gdy przywołał do siebie cały lud, rzekł do nich: Słuchajcie mnie wszyscy i zrozumiejcie:

Jezus uczył ludzi słuchać i rozumieć.

1: Słuchaj Jezusa i zrozum jego nauki

2: Szukaj zrozumienia i mądrości u Jezusa

1: Jakuba 1:5 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje szczodrze i nie wypomina; i będzie mu to dane.

2: Przysłów 2:3-6 - Tak, jeśli wołasz o wiedzę i podniesiesz głos, prosząc o zrozumienie; Jeśli będziesz jej szukać jak srebra i szukać jej jak ukrytych skarbów; Wtedy zrozumiesz bojaźń Pańską i poznasz Boga. Bo Pan daje mądrość, z Jego ust wychodzi wiedza i rozum.

Marka 7:15 Nie ma nic bez człowieka, co by wejście w niego mogło go skalać; lecz to, co z niego wychodzi, to kala człowieka.

Jezus wyjaśnia, że nie to, co wchodzi w człowieka, kala go, ale to, co z niego wychodzi.

1. Potęga słów: jak nasze słowa nas definiują

2. Nasze działania mówią głośniej niż słowa

1. Jakuba 3:6-10 – Moc języka i jego zdolność do czynienia dobra i zła

2. Mateusza 12:33-37 – Przypowieść Jezusa o dobrych i złych drzewach oraz o owocach, które wydają

Marka 7:16 Jeśli kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha.

Werset ten zachęca nas, abyśmy zwracali uwagę na słowa Boga i otwierali nasze serca na słuchanie tego, co On mówi.

1: Słuchaj głosu Boga – Marek 7:16

2: Otwórz swoje uszy, aby słuchać – Marek 7:16

1: Jakuba 1:19 – „Wiedzcie to, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu”.

2: Psalm 95:7-8 – „On jest naszym Bogiem, a my jesteśmy ludem jego pastwiska i owcami jego ręki. Dziś, jeśli głos jego usłyszycie, nie zatwardzajcie serc swoich…”

Marka 7:17 A gdy wszedł od ludu do domu, pytali go uczniowie jego w związku z przypowieścią.

Uczniowie Jezusa poprosili go, aby wyjaśnił ludziom przypowieść, której właśnie nauczał.

1. Moc zadawania pytań: Odkrywanie wagi poszukiwania odpowiedzi na nasze duchowe pytania.

2. Podjęcie kroku wiary: sprawdzenie odwagi potrzebnej do podjęcia skoku wiary i zadania trudnych pytań.

1. Filipian 4:6-7 - Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbach z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu.

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Poddajcie się mu na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki.

Marka 7:18 I rzekł do nich: Czy i wy tak jesteście nierozumni? Czy nie dostrzegacie, że cokolwiek z zewnątrz wchodzi do człowieka, nie może go skalać;

Jezus pyta swoich uczniów o ich zrozumienie tego, co jest duchowo czyste, ucząc, że kala człowieka nie to, co wchodzi do człowieka, ale to, co z niego wychodzi.

1. Nauki Jezusa o tym, co nas naprawdę zanieczyszcza

2. Sprawdzanie naszych serc pod kątem prawdziwej czystości

1. Mateusza 15:11 – „Nie to, co wchodzi do ust, kala człowieka, lecz to, co z ust wychodzi, to kala człowieka”.

2. Rzymian 14:14 – „Wiem i jestem przekonany przez Pana Jezusa, że nie ma nic samo w sobie nieczystego, lecz dla tego, kto uważa jakąkolwiek rzecz za nieczystą, dla niego jest

to nieczyste.”

Marka 7:19 Ponieważ nie wchodzi do jego serca, ale do brzucha i wychodzi do przeciągu, oczyszczając wszelkie mięso?

Jezus wyjaśnia, że pokarm, który wchodzi do ciała, nie kala człowieka, lecz wychodzi do przeciągu, oczyszczając wszelkie mięso.

1. Dlaczego Jezus nie przejmował się jedzeniem jako źródłem skalania

2. Oczyszczająca moc jedzenia: czego Jezus nauczył nas o jedzeniu

1. Mateusza 15:11 – „Nie to, co wchodzi do ust, kala człowieka, lecz to, co z ust wychodzi, kala człowieka”.

2. Rzymian 14:17 – „Albowiem królestwo Boże nie polega na jedzeniu i piciu, ale na sprawiedliwości, pokoju i radości w Duchu Świętym”.

Marka 7:20 I rzekł: To, co wychodzi z człowieka, kala człowieka.

To, co robimy i mówimy, pochodzi z naszych serc i jest tym, co nas kala.

1.? Czy kapelusz pochodzi z wnętrza nas kala?

2.? □ moc naszych słów i czynów?

1. Mateusza 15:11 - ? Nie to, co wchodzi do ust, kala człowieka, ale to, co z ust wychodzi; to kala człowieka.??

2. Jakuba 3:2-12 – ? albo wszyscy potkniemy się na wiele sposobów. Jeśli ktoś nie potyka się w tym, co mówi, jest człowiekiem doskonałym, zdolnym okiełznać także całe swoje ciało.

Marka 7:21 Bo z wnętrza, z serc ludzkich pochodzą złe myśli, cudzołóstwa, rozpusty, morderstwa,

Ten fragment podkreśla niegodziwość ludzkości, która ma swoje źródło w sercu.

1. Zło w naszych sercach: jak pokonać nasze pokusy

2. Potęga serca: zrozumienie głębi natury ludzkiej

1. Jakuba 1:14-15 – Jednak każdy człowiek ulega pokusie, gdy zostaje porwany przez własne złe pragnienia i uwiedziony. Następnie, gdy pożądanie pocznie, rodzi grzech; a grzech, gdy dojrzeje, rodzi śmierć.

2. Rzymian 3:10-18 – Jak jest napisane: ? nie ma tu ani jednego sprawiedliwego; nie ma nikogo, kto by to zrozumiał; nie ma nikogo, kto szuka Boga. Wszyscy się odwrócili, razem stali się bezwartościowi; nie ma nikogo, kto by czynił dobrze, ani jednego.

Marka 7:22 Kradzieże, chciwość, niegodziwość, podstęp, lubieżność, złe oko, bluźnierstwo, pycha, głupota:

W tym fragmencie wymieniono kilka grzechów potępianych przez Biblię, takich jak kradzież, chciwość, niegodziwość, oszustwo, lubieżność, złe oko, bluźnierstwo, pycha i głupota.

1. „Grzechy serca: rozpoznawanie grzechów, których nie widzimy”

2. „Potęga języka: dlaczego bluźnierstwo jest zabronione”

1. Przysłów 11:3 – „Prowadzi ich prawość, lecz przewrotność przestępców ich zniszczy”.

2. Jakuba 4:17 – „Dlatego ten, kto umie czynić dobro, a nie czyni, jest grzechem”.

Marka 7:23 Wszystko to złe pochodzi z wnętrza i kala człowieka.

Jezus uczy, że zło pochodzi z wnętrza człowieka i kala go.

1. „Sedno sprawy: dlaczego grzech zaczyna się w nas”

2. „Moc ewangelii: jak możemy pokonać grzech”

1. Jakuba 1:14-15 – „Ale każdy człowiek ulega pokusie, gdy zostaje uwiedziony i uwiedziony przez swoje złe pożądliwości. Potem, gdy pożądliwość pocznie, rodzi grzech, a grzech, gdy dorośnie rodzi śmierć.”

2. Rzymian 6:12-14 – „Nie pozwólcie więc, aby grzech królował w waszym śmiertelnym ciele, abyście byli posłuszni jego złym pożądliwościom. Nie oddawajcie żadnej części siebie grzechowi jako narzędzie niegodziwości, ale raczej ofiarujcie siebie Bogu jako tych, którzy zostali wskrzeszeni ze śmierci do życia, i ofiaruj mu całą siebie jako narzędzie sprawiedliwości. Grzech bowiem nie będzie już twoim władcą, ponieważ nie jesteś pod zakonem, ale pod łaską.

Marka 7:24 I stamtąd wstał, udał się w granice Tyru i Sydonu, i wszedł do domu, i nie chciał, żeby ktokolwiek o tym wiedział, ale nie mógł się ukryć.

Jezus udał się do Tyru i Sydonu w poszukiwaniu samotności i prywatności.

1: Jezus chciał i potrzebował czasu, aby pobyć sam i zastanowić się nad swoją misją.

2: Wszyscy potrzebujemy czasu, aby pobyć w samotności i głęboko przemyśleć swoje życie i cel.

1: Mateusza 6:6 – ? Kiedy się modlicie, wejdź do swojego pokoju, zamknij drzwi i módl się do Ojca swego, który jest w ukryciu. A twój Ojciec, który widzi w ukryciu, odda ci nagrodę. ??

2: Psalm 46:10 – ? Bądź nadal i wiedz, że jestem Bogiem. Będę wywyższony między narodami, będę wywyższony na ziemi!??

Marka 7:25 Usłyszała o nim pewna kobieta, której córka miała ducha nieczystego, przyszła i upadła mu do nóg:

Córka pewnej kobiety została opętana przez ducha nieczystego, usłyszała o Jezusie i przyszła do Niego po pomoc.

1. Moc wiary: jak cuda Jezusa mogą przemienić nasze życie

2. Pokonywanie zmagań: jak Jezus jest naszym źródłem siły

1. Mateusza 15:21-28 – Jezus uzdrawia córkę kobiety kananejskiej

2. Marka 5:24-34 – Jezus uzdrawia kobietę cierpiącą na upływ krwi

Marka 7:26 Kobieta ta była Greczynką, z pochodzenia Syrofenicjanką; i prosiła go, aby wyrzucił diabła z jej córki.

Kobieta ta, Greczynka z narodu syrofenickiego, prosiła Jezusa, aby wyrzucił diabła z jej córki.

1: Jezus okazuje swą miłość i miłosierdzie wszystkim narodom, nie tylko narodowi żydowskiemu.

2: Bóg działa przez nas i daje nam możliwość bycia Jego rękami i nogami.

1: Dzieje Apostolskie 10:34-35 – Bóg nie jest stronniczy i jest gotowy przyjąć ludzi z każdego narodu.

2: Jakuba 2:15-17 – Wiara bez uczynków jest martwa i powinniśmy okazywać naszą wiarę poprzez nasze czyny.

Marka 7:27 Ale Jezus jej odpowiedział: Niech najpierw nasycą się dzieci, bo nie godzi się brać chleba dzieciom i rzucać psom.

Jezus argumentuje, że najpierw należy zaspokoić potrzeby dzieci, a dopiero potem pomagać psom.

1: Musimy najpierw ustalić priorytety potrzeb naszej rodziny, zanim zaczniemy pomagać innym.

2: Nie powinniśmy być samolubni i zawsze pamiętać o pomaganiu potrzebującym.

1: Filipian 2:3-4? Nie ma nic z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro innych.

2: Galacjan 6:10? Dlatego, jeśli mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim ludziom, a zwłaszcza tym, którzy należą do rodziny wierzących. ??

Marka 7:28 A ona odpowiadając, rzekła mu: Tak, Panie, wszakże psy pod stołem jedzą okruchy dzieci.

W tym fragmencie opisano, jak pewna kobieta odpowiedziała na pytanie Jezusa, czy wierzy, że może uzdrowić jej córkę, potwierdzając swoją wiarę w Niego i podając analogię do psów zjadających okruchy dzieci.

1. Zaufanie Jezusowi przynosi odnowienie i nadzieję

2. Łaska Boża rozlewa się nawet na najmniejszego z nas

1. Mateusza 15:21-28 – Uzdrowienie przez Jezusa córki kobiety kananejskiej

2. Rzymian 5:6-8 – Obfita łaska Boża przez Jezusa Chrystusa

Marka 7:29 I rzekł do niej: Idź za to powiedzenie; diabeł wyszedł z córki twojej.

Jezus uzdrawia córkę kobiety, wypędzając z niej diabła.

1: Nigdy nie wolno nam lekceważyć mocy miłości i uzdrowienia Jezusa.

2: Nawet w najciemniejszych sytuacjach Jezus może przynieść wszystkim światło i nadzieję.

1: Psalm 34:18 „Pan jest blisko tych, którzy mają złamane serce, i wybawia zdruzgotanych na duchu”.

2: Izajasz 43:2 „Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą, a gdy przejdziesz przez rzeki, nie zaleją cię. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się; płomienie nie spali cię.”

Marka 7:30 A gdy przyszła do swego domu, zastała diabła wychodzącego, a jej córkę leżącą na łóżku.

Po powrocie do domu pewna kobieta odkryła, że jej córka została uzdrowiona z opętania przez demona.

1. Jezus ma moc uwolnić nas od grzechu i jego konsekwencji.

2. Moc Boża jest większa niż jakakolwiek siła zła.

1. Łk 8,26-35 - Jezus wypędza ducha nieczystego z kobiety.

2. Mateusza 18:10 - Jezus ostrzega swoich uczniów, aby uważali, aby nie spowodować potknięcia się najmłodszych.

Marka 7:31 I znowu wyruszywszy z granic Tyru i Sydonu, przybył do Morza Galilejskiego, przez środek wybrzeży Dekapolu.

Jezus opuścił wybrzeża Tyru i Sydonu i przybył do Morza Galilejskiego, przez środek wybrzeży Dekapolu.

1. Podróż Jezusa po całym kraju ilustruje Jego zaangażowanie w głoszenie wszystkim Dobrej Nowiny.

2. Służba Jezusa była świadectwem Jego chęci zachodzenia daleko i szeroko, aby dotrzeć do wszystkich ludzi.

1. Mateusza 4:23-25 - I Jezus obchodził całą Galileę, nauczając w ich synagogach i głosząc ewangelię o królestwie oraz uzdrawiając wszelką chorobę i wszelką niemoc wśród ludu.

2. Marka 16:15 - I rzekł do nich: Idźcie na cały świat i głoście ewangelię wszelkiemu stworzeniu.

Marka 7:32 I przyprowadzają do niego głuchego i mającego przeszkodę w mowie; i proszą go, aby położył na nim rękę.

Grupa ludzi przyprowadza do Jezusa głuchego mężczyznę z wadą wymowy, aby go uzdrowił.

1. Moc wiary – jak wiara tych, którzy przyprowadzili głuchego człowieka do Jezusa, umożliwiła cudowne uzdrowienie.

2. Wytrwałość w trudnych czasach – jak Bóg wykorzystuje nasze trudności, aby przybliżyć nas do siebie.

1. Jakuba 5:14-15 – Czy ktoś z was jest chory? Powinien wezwać starszych kościoła, aby się za niego pomodlili i namaścili go olejkiem w imieniu Pana. A modlitwa zanoszona z wiarą uzdrowi chorego; Pan go podniesie.

2. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

Marka 7:33 I wziął go na bok od tłumu, włożył palce swoje w jego uszy, a on pluł i dotknął jego języka;

Jezus uzdrowił głuchego człowieka, dotykając jego uszu i języka.

1: Jezus uczy nas współczucia i miłosierdzia wobec słabszych.

2: Jezus ukazuje nam moc wiary, a modlitwa może uzdrawiać chorych.

1: Jakuba 5:15 – „A modlitwa zanoszona z wiarą uzdrowi chorego i Pan go podźwignie. Jeśli zgrzeszyli, będzie im odpuszczone.”

2: Izajasz 53:5 – „Lecz został przebity za nasze przestępstwa, zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a w jego ranach jesteśmy uzdrowieni”.

Marka 7:34 A spojrzawszy w niebo, westchnął i rzekł do niego: Effatha, to znaczy: Otwórz się.

Uzdrowienie głuchoniemego: Jezus otworzył mu uszy i usta.

1. Uzdrawiające współczucie Boga: jak Jezus otworzył oczy głuchoniememu człowiekowi

2. Cuda i wiara: moc Jezusa pozwalająca pokonać wszelkie przeciwności losu

1. Izajasz 35:5-6 - Wtedy otworzą się oczy ślepych i uszy głuchych się otworzą; wtedy chromy podskoczy jak jeleń, a język niemych będzie śpiewał z radości.

2. Psalm 146:8 – Pan otwiera oczy niewidomych; Pan podnosi pochylonych; Pan kocha sprawiedliwych.

Marka 7:35 I natychmiast otworzyły się jego uszy, więzy jego języka się rozwiązały i mógł mówić prosto.

Jezus uzdrowił głuchego i niemego człowieka, pozwalając mu mówić wyraźnie.

1. Moc Boża może przynieść uzdrowienie i przemianę.

2. Jezus jest w stanie odnowić nasze złamanie.

1. Psalm 103:3 – On przebacza wszystkie twoje grzechy i leczy wszystkie twoje choroby.

2. Izajasz 35:5-6 - Wtedy otworzą się oczy ślepych i uszy głuchych się otworzą; wtedy chromy podskoczy jak jeleń, a język niemych będzie śpiewał z radości.

Marka 7:36 I nakazał im, aby nikomu nie mówili, ale im więcej im nakazywał, tym częściej to ogłaszali;

Jezus uzdrowił głuchego mężczyznę i polecił tym świadkom, aby nikomu nie mówili, ale mimo to rozgłosili tę wiadomość.

1. Moc Jezusa: jak jego cuda ukazują Jego boski autorytet

2. Moc świadectwa: jak nasze działania wpływają na innych

1. Łk 5:15-16 - Ale tym bardziej szła tam sława o nim, i gromadziły się wielkie rzesze, aby go słuchać i aby uzdrawiać go ze swoich słabości. I oddalił się na pustynię, i modlił się.

2. Dzieje Apostolskie 4:20 - Nie możemy bowiem nie mówić tego, co widzieliśmy i słyszeliśmy.

Marka 7:37 I zdumiewali się niezmiernie, mówiąc: Dobrze wszystko uczynił; sprawia, że i głusi słyszą, i niemi mówią.

Ludzie byli zdumieni cudami Jezusa, zwłaszcza uzdrawianiem osób głuchych i niemych.

1. Cudowna moc Boga: spojrzenie na cuda uzdrowienia dokonane przez Jezusa

2. Jezus: nasz Uzdrowiciel i Odkupiciel

1. Izajasz 35:5-6: Wtedy otworzą się oczy ślepych i uszy głuchych się otworzą. Wtedy chromy podskoczy jak jeleń i język niemych będzie śpiewał, bo na pustyni wytrysną wody, a potoki na pustyni.

2. Hebrajczyków 13:8: Jezus Chrystus jest ten sam wczoraj i dziś, i na wieki.

Marek 8 opisuje kilka kluczowych wydarzeń, w tym nakarmienie czterech tysięcy, spór z faryzeuszami szukającymi znaku, uzdrowienie niewidomego w Betsaidzie, wyznanie Chrystusa przez Piotra oraz przepowiednię Jezusa przez Jego śmierć i zmartwychwstanie.

Akapit 1: Rozdział zaczyna się od kolejnego dużego tłumu gromadzącego się wokół Jezusa, nie mającego nic do jedzenia. Wyraża troskę o nie i postanawia je nakarmić. Z siedmioma bochenkami chleba i kilkoma małymi rybami składa podziękowania, łamie chleb, daje uczniom, rozdaje ludziom, robi tę samą rybę, którą wszyscy jedli, potem nasyci się, siedem koszów połamanych kawałków, które pozostały ponad cztery tysiące ludzi, zjadło po odesłaniu, tłum wsiada do łodzi, płynie w rejon Dalmanutha (Marek 8:1-10). Tam przychodzą faryzeusze i zaczynają go kłócić, wystawiając go na próbę, prosząc o znak z nieba, ale on wzdycha głęboko, duch mówi: „Dlaczego to pokolenie prosi o znak? Zaprawdę powiadam wam, żaden znak nie będzie mu dany". Pozostawia ich, wraca na przeprawę łodzi po drugiej stronie (Marka 8:11-13).

2. akapit: Rozmawiając na łodzi z uczniami, zapomnieli zabrać ze sobą chleb, a wśród nich jest tylko jeden bochenek. Ostrzega ich: „Uważajcie! Strzeżcie się drożdżowych faryzeuszy Heroda". Dyskutują o tym między sobą, mówiąc: „To dlatego, że nie mamy chleba". Świadomy ich dyskusji Jezus pyta, dlaczego mowa o braku chleba zrozumieć, ale dostrzec, nie widzieć, mieć zatwardziałe serca, mieć oczy, nie widzieć uszu, nie słyszeć, nie pamiętać, kiedy połamałem pięć bochenków pięć tysięcy, ile koszy zebrało kawałki, kiedy połamało siedem bochenków, cztery tysiące, ile pozbierałem pełne koszy kawałki, ale nadal nie rozumiałem (Marek 8:14-21).

3. akapit: Kiedy przychodzą do Betsaidy, niektórzy ludzie przynoszą niewidomego człowieka, błagają Jezusa, dotknij go, bierze niewidomego za rękę, wyprowadza go poza wioskę, pluje mu na oczy, kładzie na nim ręce, pyta, czy coś widzi, podnosi wzrok, mówi, że ludzie wyglądają jak chodzące drzewa, kładzie ręce na jego oczy znów mu się otworzyły, wzrok przywrócony, wszystko wyraźnie odsyła do domu, mówiąc: „Nawet nie wchodź do wioski" (Marek 8:22-26). Następnie podróżuj po wioskach Cezarea Filipowa, pyta uczniów, o których ludzie mówią, że jestem, m.in. Jan Chrzciciel Eliasz, jeden z proroków pyta, kto tak mówi. Piotr odpowiada: „Ty jesteś Mesjasz". ostrzega, żeby nikomu

o tym nie mówić, zaczyna się, naucza, musi cierpieć, wiele rzeczy odrzucony, starsi, arcykapłani, nauczyciele, prawo musi zostać zabity po trzech dniach zmartwychwstania, mówi wyraźnie Piotr karci, odwraca się, patrzy na uczniów, karci Piotra, mówiąc: „Zejdź mi z oczu, szatanie! Nie masz na myśli zmartwień" Boga, a jedynie sprawy ludzkie" (Marka 8:27-33). Wzywa tłumy wraz ze swoimi uczniami uczy, kto chce uratować życie, straci je, kto straci życie dla Niego ewangelia, zbawi je, jaki pożytek dla kogoś zysk cały świat utraci duszę, co każdy może dać w zamian duszę, jeśli ktoś się Go zawstydzi słowa cudzołożne grzeszne pokolenie Syn Człowiek będzie zawstydzony, kiedy nadejdzie chwała Ojca, święci aniołowie zakończą prawdziwie mówiąc, że niektórzy stojący tutaj zakosztują śmierci, zanim ujrzą królestwo Boże, które nadejdzie z mocą (Marek 8:34-38).

Marka 8:1 W owych dniach lud był bardzo wielki i nie miał co jeść, Jezus przywołał do siebie uczniów i rzekł im:

Jezus karmi tłumy: Każdy ma dość.

1: Bóg zawsze zaopatruje. Nigdy nie jesteśmy w potrzebie.

2: Jezus jest żywicielem wszystkich potrzeb.

1: Filipian 4:19 - A mój Bóg zaspokoi wszystkie wasze potrzeby według bogactwa swojej chwały w Chrystusie Jezusie.

2: Mateusza 6:25-34 - Dlatego mówię wam, nie martwcie się o swoje życie, co będziecie jeść i pić; lub o swoim ciele, co będziesz nosić. Czyż życie nie jest czymś więcej niż pożywieniem, a ciało czymś więcej niż ubraniem?

Marka 8:2 Zlitowałem się nad tłumem, bo już od trzech dni są ze mną i nie mają co jeść.

Jezus okazuje współczucie tłumowi, który jest z Nim od trzech dni i nie ma co jeść.

1. Współczucie Jezusa: jak powinniśmy naśladować jego przykład

2. Moc wiary: uczenie się od tłumu

1. Mateusza 14:14 - A Jezus wyszedł i ujrzał mnóstwo wielkie, i zlitował się nad nimi, i uzdrawiał ich chorych.

2. Jana 6:5-7 - A gdy Jezus podniósł oczy swoje i ujrzał, że przychodzi do niego wielka zgraja, rzekł do Filipa: Skąd kupimy chleb, aby ci jedli? A to powiedział, aby go doświadczyć, bo sam wiedział, co uczyni.

Marka 8:3 A jeśli ich odeślę na czczo do swoich domów, w drodze zemdleją, bo przybyli z daleka ich różni.

Uczniowie Jezusa martwili się o ludzi, których nauczał, ponieważ przybyli z daleka i mdleli z głodu, jeśli zostali odesłani na czczo do swoich domów.

1. Jezus troszczy się o nasze dobro, nawet jeśli może być nam trudno spełnić Jego prośbę.

2. Jezus chce, abyśmy zwracali uwagę na potrzeby innych, nawet jeśli może to być dla nas trudne.

1. Mateusza 25:35-36 – „Bo byłem głodny, a daliście mi jeść, byłem spragniony, a daliście mi pić, byłem przybyszem, a zaprosiliście mnie”.

2. Jakuba 2:14-16 – „Co z tego, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, ale nie ma uczynków? Czy taka wiara może go zbawić? Przypuśćmy, że brat lub siostra są bez ubrania i codziennego pożywienia. Jeśli ktoś z was powie im: „ O , bądźcie w pokoju, trzymajcie się ciepło i dobrze się odżywiajcie”, ale nie zrobi nic, by zaspokoić ich potrzeby fizyczne, co z tego?

Marka 8:4 I odpowiedzieli mu uczniowie jego: Skąd ktoś może nasycić tych ludzi chlebem tutaj, na pustyni?

Uczniowie pytali Jezusa, jak kilkoma bochenkami chleba mogą nakarmić duży tłum na pustyni.

1. Siła wiary: Jezus pokazał nam, że nawet w najtrudniejszych sytuacjach wiara może uczynić niemożliwe możliwym.

2. Moc modlitwy: W obliczu przeważających przeciwności losu modlitwa może dać nam nadzieję i siłę.

1. Mateusza 17:20 – „Powiedział im: ? z powodu waszej małej wiary. Bo zaprawdę powiadam wam, jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: ? ponad stąd tam, i będzie się poruszać, i nic nie będzie dla Ciebie niemożliwe.??

2. Jakuba 5:16 – „Dlatego wyznawajcie sobie nawzajem grzechy i módlcie się jedni za drugich, abyście odzyskali zdrowie. Modlitwa sprawiedliwego ma wielką moc, gdyż jest skuteczna”.

Marka 8:5 I zapytał ich: Ile macie chlebów? A oni odpowiedzieli: Siedem.

Jezus zapytał swoich uczniów, ile mają bochenków chleba, a oni odpowiedzieli, że siedem.

1. Moc wiary: Jezus pokazuje, jak wiara może zamienić nawet małą ofiarę w błogosławieństwo dla wielu.

2. Zaopatrzenie Boże: Jezus pokazuje nam, jak Bóg może wziąć pozornie nieistotne zasoby i wykorzystać je do zaspokojenia potrzeb ludzi.

1. Mateusza 14:13-21 – Jezus pięcioma bochenkami chleba i dwiema rybami nakarmił pięć tysięcy ludzi.

2. Jana 6:1-14 - Jezus zamienia pięć chlebów i dwie ryby w cudowny posiłek dla pięciu tysięcy osób.

Marka 8:6 I kazał ludowi usiąść na ziemi, wziął siedem chlebów, podziękował, połamał i dawał swoim uczniom, aby przed nimi kładli; i postawili ich przed ludem.

Jezus podziękował i połamał przed swoimi uczniami siedem bochenków chleba, którzy następnie położyli je przed ludem.

1. Moc dziękczynienia

2. Znaczenie służenia innym

1. Mateusza 15:36 – „I wziął siedem chlebów i ryby, podziękował, połamał i dał swoim uczniom, a uczniowie tłumowi”.

2. Filipian 4:6 – „Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu.”

Marka 8:7 I mieli kilka małych ryb, pobłogosławił i kazał je też przed nimi położyć.

Jezus użył kilku małych ryb, aby nakarmić duży tłum.

1: Jezus wykorzystywał małe rzeczy w życiu do dokonywania wielkich dzieł.

2: Jezus nauczył nas zadowalać się tym, co mamy i ufać, że On to zapewni.

1: Filipian 4:11-13 „Nie żebym mówił o potrzebie, bo nauczyłem się zadowalać w każdej sytuacji. Umiem uniżać się i umiem obfitować. w każdych okolicznościach poznałem sekret stawienia czoła dostatkowi i głodowi, obfitości i potrzebie.

2: Mateusza 6:25-34? Dlatego powiadam wam, nie martwcie się o swoje życie, o to, co będziecie jeść i co będziecie pić, ani o swoje ciało, w co się będziecie ubierać. Czy życie nie jest czymś więcej niż pokarm, a ciało czymś więcej niż ubraniem? Spójrzcie na ptaki powietrzne: nie sieją, nie żną i nie gromadzą do spichlerzy, a jednak wasz Ojciec niebieski je żywi. Czyż nie jesteście bardziej wartościowi od nich? A który z was, będąc niespokojnym, może przedłużyć swoje życie o jedną godzinę? A dlaczego martwisz się o ubranie? Przyjrzyjcie się liliom polnym, jak rosną: nie pracują i nie przędą, a powiadam wam, że nawet Salomon w całej swej chwale nie był przyodziany jak jedna z nich. ...

Marka 8:8 I jedli, i nasycili się, i zebrali resztki mięsa, które pozostały, siedem koszy.

Uczniowie jedli chleb i ryby, które dał im Jezus, i nasycili się, a pozostało jeszcze siedem koszów jedzenia.

1. Bóg może nas obficie zaopatrzyć.

2. Siła wiary i modlitwy.

1. Mateusza 14:13-21 – Nakarmienie pięciu tysięcy

2. Łk 17,11-19 – Jezus oczyszcza dziesięciu trędowatych

Marka 8:9 A tych, którzy jedli, było około czterech tysięcy; i odprawił ich.

Ten fragment opisuje cud, jak Jezus nakarmił cztery tysiące ludzi kilkoma bochenkami chleba i rybami.

1. Moc cudów Jezusa: jak Bóg może zapewnić obfitość w potrzebie

2. Współczucie Jezusa: jak Bóg troszczy się o cały swój lud

1. Jana 6:1-14 – Jezus w cudowny sposób nakarmił pięć tysięcy

2. Mateusza 14:13-21 – Jezus idący po wodzie na spotkanie swoich uczniów

Marka 8:10 I zaraz wszedł ze swoimi uczniami na statek i przybył do stron Dalmanuty.

Jezus i jego uczniowie wsiedli na statek i udali się do Dalmanuty.

1. Moc posłuszeństwa: podróż Jezusa do Dalmanuty

2. Podążanie za Panem: podróż do Dalmanutha

1. Jana 14:15? Jeśli mnie kochacie, będziecie przestrzegać moich przykazań.??

2. Łukasza 9:23? I rzekł do wszystkich: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, bierze krzyż swój codziennie i idzie za mną.

Marka 8:11 I wyszli faryzeusze, i zaczęli się z nim rozprawiać, szukając u niego znaku z nieba, kusząc go.

Faryzeusze kusili Jezusa, prosząc o znak z nieba.

1. Kuszenie Jezusa: zaufanie Bogu, a nie znakom i cudom

2. Moc wiary: przezwyciężanie pokus dzięki Słowu Bożemu

1. Mateusza 4:1-11 – Jezus jest kuszony przez diabła.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy,

przekonaniem o tym, czego nie widać.

Marka 8:12 I westchnął głęboko w duchu, i rzekł: Dlaczego to pokolenie szuka znaku? Zaprawdę powiadam wam: Żaden znak nie będzie dany temu pokoleniu.

Jezus wyraża swoją frustrację z powodu braku wiary ludu i nie chce dać mu znaku.

1. Królestwo Boże buduje się na wierze, a nie na znakach

2. Bóg szuka wiernego ludu

1. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

2. Jana 20:29 – Jezus mu rzekł: ? Czy uwierzyłeś, ponieważ mnie zobaczyłeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli.

Marka 8:13 I pozostawił ich, i wszedłszy znowu na statek, odpłynął na drugą stronę.

Jezus odpłynął statkiem na drugą stronę morza.

1. Posłuszeństwo Jezusa: nauka przestrzegania przykazań Bożych

2. Moc Jezusa: Cud przeprawy przez morze

1. Jana 6:21 - Natychmiast łódź była przy kraju, do którego udali się.

2. Mateusza 14:22-33 - Jezus natychmiast kazał uczniom wsiąść do łodzi i wyprzedzić go na drugi brzeg, podczas gdy on odprawiał tłumy.

Marka 8:14 A uczniowie zapomnieli wziąć chleba i nie mieli z nimi na statku więcej niż jednego bochenka.

Uczniowie zapomnieli zabrać ze sobą chleba i mieli ze sobą tylko jeden bochenek.

1: Powinniśmy być przygotowani na każdą sytuację, tak jak uczniowie nie byli.

2: Powinniśmy pamiętać o posiadanych środkach, ponieważ uczniowie mieli tylko jeden bochenek.

1: Mateusza 6:25-34 – Jezus uczy nas, abyśmy nie martwili się o przyszłość i ufali Bogu.

2: Przysłów 21:20 – Cenny skarb i oliwa są w mądrym człowieku? mieszkanie, lecz głupi je pożera.

Marka 8:15 I przykazał im, mówiąc: Uważajcie, strzeżcie się kwasu faryzeuszy i kwasu Heroda.

Musimy być świadomi fałszywych nauk faryzeuszy i fałszywych nauk Heroda.

1. Niebezpieczeństwo fałszywych nauk

2. Przejrzeć oszustwa świata

1. Efezjan 5:6-7 – „Niech was nikt nie zwodzi pustymi słowami, bo z powodu tych rzeczy gniew Boży przychodzi na synów nieposłusznych. Nie bądźcie więc z nimi uczestnikami”.

2. Kolosan 2:8 – „Uważajcie, żeby was nikt nie wziął w niewolę filozofią i pustym oszustwem, według tradycji ludzkiej, według żywiołów świata, a nie według Chrystusa”.

Marka 8:16 I zastanawiali się między sobą, mówiąc: Dzieje się tak dlatego, że nie mamy chleba.

Uczniowie argumentowali, że powodem nauczania Jezusa był brak chleba.

1: Jezus przypomina nam, abyśmy patrzyli poza nasze potrzeby fizyczne i dostrzegali duchowe potrzeby otaczających nas osób.

2: Musimy pamiętać, że Jezus zawsze zapewnia nam duchowy pokarm.

1: Mateusza 6:25-34 – Jezus uczy nas, abyśmy nie martwili się o nasze potrzeby fizyczne,

ale szukali najpierw Królestwa Bożego.

2: Psalm 23 – Choćbyśmy szli doliną cienia śmierci, Bóg zapewni nam pocieszenie i wsparcie.

Marka 8:17 A gdy Jezus się o tym dowiedział, rzekł do nich: Dlaczego rozumujecie, że nie macie chleba? Jeszcze nie dostrzegacie i nie rozumiecie? czy wasze serce już stwardniało?

Jezus zapytał ludzi, dlaczego go wypytują o brak chleba, mimo że jeszcze tego nie zrozumieli i nie zrozumieli.

1. Zatwardzenie serca: zrozumienie planu Bożego

2. Patrzenie oczami wiary: wiara w Boże zaopatrzenie

1. Jeremiasz 17:7-8 – „Błogosławiony mąż, który ufa Panu i w nim pokłada ufność. Będzie jak drzewo zasadzone nad wodą, które nad potokiem zapuszcza korzenie. Nie boi się, gdy przychodzi upał, jego liście są zawsze zielone. Nie zmartwi się w roku suszy i zawsze wydaje owoce.

2. Hebrajczyków 3:14-15 – „Przyszliśmy mieć udział w Chrystusie, jeśli rzeczywiście aż do końca trzymamy się mocno naszego pierwotnego przekonania. Jak właśnie powiedziano: „Dziś, jeśli głos jego usłyszycie, nie zatwardzajcie swego sercach, jak to uczyniliście podczas buntu”.

Marka 8:18 Czy nie widzicie, że macie oczy? i mając uszy, nie słyszycie? i nie pamiętacie?

Jezus pyta, dlaczego jego uczniowie, którzy mają oczy do patrzenia i uszy do słuchania, nie rozumieją i nie pamiętają tego, czego ich nauczał.

1. Widzenie i wiara: zrozumienie Słowa Bożego

2. Słuchanie, by być posłusznym: pamiętanie, czego się nauczyliśmy

1. Psalm 19:7-9 - Prawo Pańskie jest doskonałe i ożywia duszę; świadectwo Pana jest pewne, czyni mądrym prostego; przykazania Pańskie są słuszne i radują serce; przykazanie Pana jest czyste i oświeca oczy;

2. Przysłów 1:7 - Bojaźń Pańska jest początkiem wiedzy; głupcy gardzą mądrością i nauką.

Marka 8:19 Gdy łamię pięć chlebów na pięć tysięcy, ile koszów pełnych ułomków zebraliście? Mówią mu: Dwanaście.

Jezus pokazał swoją wielką moc, dostarczając żywność głodnemu tłumowi.

1. Moc Boża: lekcja z cudownego nakarmienia Jezusa

2. Błogosławieństwo dzielenia się: przykład hojności Jezusa

1. Łk 9,13-17 – Jezus karmi pięć tysięcy

2. Jana 6:1-14 – Jezus karmi cztery tysiące

Marka 8:20 A gdy było siedmiu spośród czterech tysięcy, ile koszów pełnych ułomków zebraliście? A oni odpowiedzieli: Siedem.

Jezus zapytał uczniów, ile koszów zebrali po nakarmieniu czterech tysięcy ludzi siedmioma chlebami i kilkoma małymi rybkami. Uczniowie odpowiedzieli, że wzięli siedem koszów.

1. Boża obfitość: jak wiara w Boga może zapewnić więcej niż wystarczy.

2. Moc miłości: Jak Jezus dzielił się swoją miłością i zaspokajał potrzeby innych.

1. Jana 6:1-14 – Jezus nakarmił 5000 pięcioma bochenkami chleba i dwiema rybami.

2. Mateusza 14:13-21 – Jezus nakarmił 4000 ludzi siedmioma bochenkami chleba i kilkoma małymi rybkami.

Marka 8:21 I rzekł do nich: Jak to jest, że nie rozumiecie?

Jezus pyta swoich uczniów, dlaczego nie rozumieją.

1: Musimy rozumieć Słowo Boże, aby żyć życiem wypełnionym posłuszeństwem i wiarą.

2: Pan zawsze chce nas prowadzić w zrozumieniu Jego Słowa.

1: Izajasz 40:28-31 – Czy nie wiedziałeś? Czy nie słyszałeś, że Bóg wieczny, Pan, Stwórca krańców ziemi, nie mdleje i nie jest zmęczony? nie ma szukania jego zrozumienia.

2: Jana 16:12-15 – Mam wam jeszcze wiele do powiedzenia, ale teraz znieść nie możecie. Gdy jednak przyjdzie on, Duch Prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę, bo nie będzie mówił od siebie; lecz cokolwiek usłyszy, mówić będzie i oznajmi wam przyszłe rzeczy.

Marka 8:22 I przychodzi do Betsaidy; i przyprowadzili do niego niewidomego, i prosili, aby się go dotknął.

Niewidomego mężczyznę przyprowadzono do Jezusa w Betsaidzie i proszono o uzdrowienie.

1: Możemy zwrócić się do Jezusa o uzdrowienie, nawet w najciemniejszych chwilach.

2: Jezus ma moc uzdrowienia nawet z naszych najtrudniejszych dolegliwości.

1: Izajasz 41:10? □ nie słuchajcie, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą. ??

2: Jakuba 5:14-15? Czy ktoś wśród was jest chory? Niech przywoła starszych Kościoła i niech się modlą nad nim, namaszczając go oliwą w imię Pańskie. A modlitwa pełna wiary uratuje chorego i Pan go podźwignie.

Marka 8:23 I ujął niewidomego za rękę, i wyprowadził go za miasto; a gdy plunął na jego oczy i włożył na niego ręce, zapytał go, czy widzi.

Jezus wziął niewidomego za rękę i wyprowadził go za miasto. Następnie splunął mężczyźnie w oczy i położył na nim ręce, pytając, czy coś widzi.

1. Uzdrawiająca moc Jezusa: analiza cudów Jezusa w Ewangelii Marka 8

2. Jezus troszczy się o niewidomych: studium współczucia Jezusa dla marginalizowanych w Ewangelii Marka 8

1. Izajasz 35:5-6 - Wtedy otworzą się oczy ślepych i uszy głuchych się otworzą. Wtedy chromy podskoczy jak jeleń i język niemych będzie śpiewał, bo na pustyni wytrysną wody, a potoki na pustyni.

2. Mateusza 10:8 - Chorych uzdrawiajcie, trędowatych oczyszczajcie, umarłych wskrzeszajcie, demony wyganiajcie: darmo otrzymaliście, darmo dawajcie.

Marka 8:24 A on spojrzał w górę i powiedział: Widzę ludzi jak drzewa, które chodzą.

Uczniowie Jezusa są świadkami, jak podnosi wzrok i mówi, że widzi chodzących ludzi niczym drzewa.

1. Chodzenie w wierze: zrozumienie, co to znaczy naśladować Jezusa

2. Nie trać z oczu tego, co ważne: refleksje na temat patrzenia duchowymi oczami

1. Efezjan 5:15-17 – „Uważajcie więc, jak postępujecie, nie jako niemądrzy, ale jako mądrzy, wykorzystując czas jak najlepiej, bo dni są złe. Dlatego nie bądźcie niemądrzy, ale rozumiejcie, jaka jest wola jest Pan.”

2. Izajasz 6:9-10 – „I rzekł: ? □ o, i powiedz temu ludowi: ? □ € □ Słuchajcie, ale nie rozumiejcie; patrzcie, ale nie dostrzegajcie. serce tego ludu otępiałe, uszy ich ociężałe i oczy ich zaślepione, aby oczami nie widzieli i uszami nie słyszeli, i sercem nie rozumieli, i nie nawrócili się, i nie zostali uzdrowieni.

Marka 8:25 Potem znowu położył ręce na jego oczy i kazał mu spojrzeć w górę, i odzyskał siły i widział wszystkich wyraźnie.

Jezus uzdrowił człowieka ze ślepoty.

1. Jezus jest ostatecznym źródłem naszego uzdrowienia i odnowienia.

2. Możemy zaufać Bogu, że przyniesie nam jasność i zrozumienie.

1. Psalm 147:3 „On leczy złamanych na sercu i przewiązuje ich rany”.

2. Izajasz 61:1 „Duch Pana Boga nade mną, gdyż Pan namaścił mnie, abym zwiastował dobrą nowinę cichym, posłał mnie, abym opatrzył tych, którzy mają złamane serce, abym głosił wyzwolenie jeńcom, a otwarcie więzienia dla związanych.”

Marka 8:26 I odesłał go do swego domu, mówiąc: Nie idź do miasta i nie mów o tym nikomu w mieście.

Jezus odesłał człowieka do swego domu z poleceniem, aby nie wchodził do miasta i nie mówił nikomu o swoim uzdrowieniu.

1. Jezus wzywa nas, abyśmy dzielili się Jego miłością: moc świadczenia o Chrystusie

2. Jak żyć w posłuszeństwie Jezusowi

1. Mateusza 10:27 – „Cokolwiek wam powiem w ciemności, mówcie na świetle, a co usłyszycie na ucho, głoście na dachach”.

2. Jana 5:19-20 – „Wtedy Jezus odpowiedział i rzekł do nich: Zaprawdę, powiadam wam, Syn nie może nic sam od siebie czynić, jak tylko to, co widzi, że Ojciec czyni; bo cokolwiek czyni, Syn także postępuje podobnie. Ojciec bowiem miłuje Syna i ukazuje mu wszystko, co sam czyni, i pokaże mu dzieła większe od tych, abyście się dziwili.

Marka 8:27 I wyszedł Jezus ze swoimi uczniami do miast Cezarei Filipowej, a w drodze pytał swoich uczniów, mówiąc im: Za kogo mnie uważają ludzie?

Jezus zapytał swoich uczniów, za kogo go uważają ludzie.

1. Kim jest Jezus?

2. Zrozumienie natury Jezusa

1. Jana 8:58 – Jezus im rzekł: ? □ panuj, zaprawdę, powiadam ci, zanim był Abraham, ja jestem.??

2. Kolosan 1:15-17 – Jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego stworzenia. Albowiem przez Niego zostało stworzone wszystko na niebie i na ziemi, widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy państwa, czy władcy, czy władze? Wszystko

zostało stworzone przez Niego i dla Niego. On jest przed wszystkimi rzeczami i wszystko w Nim ma swoją całość.

Marka 8:28 A oni odpowiedzieli: Jan Chrzciciel; niektórzy zaś mówią: Eliasz; i inni, Jeden z proroków.

Ten fragment ukazuje, że ludzie nie byli pewni, o którym proroku Jezus mówił, pytając : „Za kogo mnie uważają ludzie?”. Niektórzy odpowiedzieli Janem Chrzcicielem, inni Eliaszem, a jeszcze inni jednym z proroków.

1. Siła percepcji: jak widzimy Jezusa

2. Za kogo mnie uważasz?

1. Jana 5:39 – Badajcie pisma święte; bo w nich sądzicie, że macie żywot wieczny, i oni są tymi, którzy dają o mnie świadectwo.

2. Mateusza 16:15-16 - Mówi im: Ale wy za kogo mnie uważacie? A odpowiadając Szymon Piotr, rzekł: Ty jesteś Chrystus, Syn Boga żywego.

Marka 8:29 I rzekł do nich: Ale wy za kogo mnie uważacie? A odpowiadając Piotr, rzekł mu: Ty jesteś Chrystusem.

Jezus zapytał swoich uczniów, za kogo go uważają, a Piotr odpowiedział, że Jezus jest Chrystusem.

1. Siła wiary: jak wiara Piotra ukształtowała chrześcijaństwo

2. Znaczenie poznania Jezusa: Zrozumienie, kim jest Jezus i co dla nas znaczy

1. Izajasz 9:6-7 - Dziecię się nam bowiem narodziło, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu, i nazwą imię jego: Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny , Książę Pokoju.

2. Jana 1:41-42 - Najpierw znalazł swego brata Szymona i mu powiedział: Znaleźliśmy Mesjasza, co się wykłada, Chrystusa.

Marka 8:30 I przykazał im, aby nikomu o nim nie mówili.

Ten fragment z Marka 8:30 mówi nam, że Jezus nakazał swoim naśladowcom, aby utrzymywali jego tożsamość w tajemnicy.

1: Dochowywanie tajemnic Bożych: siła dyskrecji

2: Odkrywanie tajemnic Boga: odwaga wiary

1: Przysłów 11:13 – Plotka zdradza zaufanie, ale człowiek godny zaufania dotrzymuje tajemnicy.

2: 1 Koryntian 4:2 - Teraz wymagane jest, aby ci, którym powierzono zaufanie, okazali się wierni.

Marka 8:31 I zaczął ich uczyć, że Syn Człowieczy musi wiele wycierpieć, że będzie odrzucony przez starszych, arcykapłanów i uczonych w Piśmie, że będzie zabity, a po trzech dniach zmartwychwstanie.

Nauczał ich, że Syn Człowieczy musi cierpieć i zostać odrzucony, zanim po trzech dniach zmartwychwstanie.

1: Cierpienie i odrzucenie Jezusa – jak pomaga nam to zrozumieć znaczenie łaski Bożej.

2: Triumf Jezusa – świętowanie zwycięstwa zmartwychwstania Jezusa.

1: Izajasz 53:5-6 – „Ale on został przebity za nasze przestępstwa, zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a w jego ranach jesteśmy uzdrowieni. Wszyscy jesteśmy jak owce zbłądził, każdy z nas zboczył na swoją drogę, a Pan dotknął go karą za winę nas wszystkich”.

2: Rzymian 14:8-9 – „Bo jeśli żyjemy, dla Pana żyjemy, a jeśli umieramy, dla Pana umieramy. Zatem czy żyjemy, czy umieramy, Panem jesteśmy?” . Albowiem po to Chrystus umarł i ożył na nowo, aby być Panem zarówno umarłych, jak i żywych.”

Marka 8:32 I mówił to otwarcie. I Piotr go wziął, i zaczął go strofować.

Jezus otwarcie oświadczył, że będzie cierpiał i umrze, za co Piotr go za to zganił.

1: Jezus chętnie przyjął cierpienie i śmierć dla naszego zbawienia

2: Musimy starać się przyjąć Boży plan, nawet jeśli stanowi on dla nas wyzwanie

1: Izajasz 53:4-6 – „Zaprawdę, on dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze boleści, a mimo to uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy; On był karą, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

2: Filipian 2:8 – „I okazawszy się w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej”.

Marka 8:33 Ale gdy się odwrócił i spojrzał na swoich uczniów, zganił Piotra, mówiąc: Zejdź mi z oczu, szatanie, bo nie smakujesz tego, co Boże, ale tego, co ludzkie.

Jezus zganił Piotra za to, że nie rozumiał dróg Bożych, lecz podążał drogami ludzkimi.

1. Znajomość różnicy pomiędzy drogami Boga i drogami człowieka

2. Moc nagany w podążaniu Bożymi drogami

1. Mateusza 7:13-14 - ? Wejdź przez wąską bramę. Bo szeroka jest brama i prosta droga, która prowadzi na zatracenie, a wielu jest tych, którzy przez nią wchodzą. Bo wąska jest brama i wąska droga, która prowadzi do życia, a niewielu jest tych, którzy ją znajdują.

2. Mateusza 6:24 - ? Można służyć dwóm panom, bo albo jednego będzie nienawidzić, a drugiego miłować, albo jednemu będzie wierny, a drugim pogardzi. Nie można służyć Bogu i pieniądzom.??

Marka 8:34 A gdy przywołał do siebie lud i swoich uczniów, rzekł do nich: Ktokolwiek pójdzie za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i idzie za mną.

Jezus zachęca nas, abyśmy zaparli się samych siebie i wzięli swój krzyż, aby Go naśladować.

1. Stawianie siebie przed Bogiem: czego musimy się wyrzec, aby naśladować Jezusa

2. Miłość radykalna: branie krzyża i naśladowanie Jezusa

1. Mateusza 16:24-26 – „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: «Kto chce być moim uczniem, niech się zaprze samego siebie, weźmie swój krzyż i naśladuje mnie».

2. Łk 9:23-25 – „Wtedy rzekł do wszystkich: ? Kto chce być moim uczniem, niech się zaprze samego siebie, bierze swój krzyż codziennie i naśladuje mnie”.

Marka 8:35 Bo kto chce zachować swoje życie, straci je; lecz kto straci swoje życie z powodu mnie i ewangelii, ten je ocali.

Jezus zachęca swoich naśladowców, aby byli gotowi poświęcić własne życie, aby je ocalić na dłuższą metę.

1. „Życie dla Jezusa: prawdziwa droga do życia wiecznego”

2. „Koszt naśladowania Chrystusa: ostateczna ofiara”

1. Rzymian 8:35-39 – „Któż nas oddzieli od miłości Chrystusowej? Czy ucisk, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz?”

2. Mateusza 10:39 – „Kto znajdzie swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je”.

Marka 8:36 Bo cóż za korzyść odniesie człowiek, jeśli pozyska cały świat, a straci swoją duszę?

Ten fragment jest ostrzeżeniem Jezusa, że światowy sukces nie jest warty ceny własnej duszy.

1. Koszt światowego sukcesu: analiza ostrzeżenia z Marka 8:36

2. Co jest najważniejsze: zrozumienie wartości swojej duszy w świetle Marka 8:36

1. Mateusza 16:26 – „Cóż bowiem odniesie korzyść człowiek, jeśli cały świat pozyska, a swoją duszę straci, albo co da człowiek w zamian za swoją duszę?”

2. Kaznodziei 1:2 – „Marność nad marnościami, mówi Kaznodzieja, marność nad

marnościami, wszystko marność”.

Marka 8:37 Albo co da człowiek w zamian za duszę swoją?

Fragment ten mówi o znaczeniu duszy i o tym, co można za nią zaoferować.

1. Wartość duszy: jak dbać o swój najcenniejszy majątek

2. Cena odkupienia: co musimy dać w zamian za nasze dusze?

1. Mateusza 16:26 – „Cóż za korzyść odniesie człowiek, jeśli cały świat pozyska, a swoją duszę straci?”

2. Przysłów 11:4 – „Bogactwo nie przynosi korzyści w dzień gniewu, lecz sprawiedliwość wybawia od śmierci”.

Marka 8:38 Ktokolwiek więc będzie się wstydził mnie i moich słów w tym cudzołożnym i grzesznym pokoleniu; Jego też zawstydzi się Syn Człowieczy, gdy przyjdzie w chwale swego Ojca ze świętymi aniołami.

Syn Człowieczy będzie się wstydził tych, którzy wstydzą się Jego i Jego słów w tym grzesznym pokoleniu.

1: Poznanie naszej tożsamości w Chrystusie i trwanie w niej niezachwianie.

2: Nie wstydzić się ewangelii, ale odważnie ją głosić.

1:1 Jana 4:17 – „W tym miłość stała się między nami doskonała, abyśmy mieli śmiałość w dzień sądu, bo jaki on jest, tacy i my jesteśmy na tym świecie”.

2: Efezjan 6:19-20 – „A aby mi dana była mowa, abym śmiało otworzył usta i oznajmił tajemnicę ewangelii, której jestem ambasadorem w więzach: aby w niej Mogę mówić odważnie, tak jak powinienem mówić”.

Marek 9 opisuje kilka kluczowych wydarzeń, w tym Przemienienie Jezusa, uzdrowienie chłopca opętanego przez ducha nieczystego, przepowiednię Jezusa na nowo swoją śmierć i zmartwychwstanie, nauczanie o tym, kto jest największy w Królestwie Bożym i przestrogę przed nakłanianiem innych do grzechu.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od tego, że Jezus zabiera Piotra, Jakuba i Jana na wysoką górę, gdzie są świadkami Jego przemienienia. Widzą, jak Jego szaty stają się olśniewająco białe, a Eliasz i Mojżesz rozmawiają z Nim. Piotr sugeruje zbudowanie dla każdego po trzy schronienia, ale kiedy to mówi, pojawia się chmura, która ich zakrywa, z chmury dobiega głos mówiący: „To jest mój Syn, którego kocham. Słuchajcie Go!” Nagle, gdy się rozejrzą, nie widzą już nikogo oprócz Jezusa (Mk 9,2-8). Kiedy schodzą z góry, nakazuje nikomu nie mówić o tym, co widział, dopóki Syn-Człowiek nie zmartwychwstanie (Marek 9:9-10).

2. akapit: Kiedy przyłączają się do innych uczniów, zastają ich kłócących się z nauczycielami prawo duży tłum wokół nich ludzie biegną go przywitać pyta, co wyjaśnia kłótnia o człowieku tłum przyniesiony syn opętany duch czyni go niemym, gdy go chwyta rzuca go na ziemię piana zgrzyta ustami zęby stają się sztywne zapytał uczniowie wyganiają ducha, ale nie mogą (Marek 9:14-18). Po zganieniu niewiernego pokolenia rozkazy przyprowadźcie chłopca, gdy duch zobaczy Jezusa, natychmiast wprawia chłopca w konwulsje, upada na ziemię, tarza się z pianą na ustach, pyta ojca, jak długo to trwa, ten ojciec odpowiada od dzieciństwa, błaga, czy może coś zrobić, zlituj się, pomóż nam, na co Jezus odpowiada: „Jeśli możesz? Dla wierzącego wszystko jest możliwe” – woła ojciec „Wierzę, pomóż mi pokonać moją niewiarę!” Widząc biegnącą scenę tłumu, karci nieczystego ducha, mówiąc: „Ty głuchoniemy duchu, rozkazuję ci wyjść, ten chłopiec, nigdy więcej do niego nie wchodź”. Duch wrzeszczy, gwałtownie konwulsje, wychodzi. Chłopiec wygląda jak zwłoki. Wielu twierdzi, że nie żyje, ale Jezus bierze go za rękę. Podnosi się. wstaje (Marek 9:19-27). Później prywatnie uczniowie pytają, dlaczego nie mogli go wypędzić, a on odpowiada, że wyjdzie tylko modlitwa (lub niektóre rękopisy zawierają post) (Mk 9,28-29).

3. akapit: Kontynuując podróż przez Galileę, próbuje zachować tajemnicę swoich ruchów, ucząc uczniów przepowiadających zmartwychwstanie przez śmierć trzeciego dnia, ale nie rozumieli, bojąc się, zapytać Go o to (Marek 9:30-32). Kiedy dociera do domu w Kafarnaum, pyta, o co się kłócili, o sposób wyznania, spieramy się, kto jest największy, siada, dzwoni Dwanaście, mówi, kto chce być pierwszy, musi być ostatnim sługą, a potem zajmuje między nimi miejsca wśród małych dzieci, biorąc dziecko za broń, mówi, kto wita jedno z tych małych dzieci, moje imię jest mile widziane ja, kto mnie wita, nie wita mnie, ale ten, który mnie posłał, dodając, ktoś czyni cud, moje imię nie może wkrótce powiedzieć o mnie nic złego, bo kto nie jest przeciwko nam, my również ostrzega, jeśli ktoś sprawi, że ten, w co wierzą ci mali, potknie się lepiej dla nich zawieszony duży kamień młyński wokół szyi rzucone morze kończy, mówiąc, że wszyscy będą posoleni. Sól ogniowa dobra, jeśli straci słoność. Jak można ponownie posolić. Posólcie się między sobą. Pokojujcie się nawzajem. Demonstrujcie znaczenie pokory. Służba królestwu. Bóg ostrzega surowość. Konsekwencje doprowadzenia innych do grzechu. Znaczenie. Zachowanie dobroci. Czystość reprezentowana przez sól we wspólnocie. wierzących (Marka 9:33-50).

Marka 9:1 I rzekł do nich: Zaprawdę powiadam wam, że są niektórzy z tych, którzy tu stoją, którzy nie zaznają śmierci, dopóki nie ujrzą królestwa Bożego przychodzącego w mocy.

Jezus z mocą przepowiada nadejście Królestwa Bożego.

1. Moc Królestwa Bożego

2. Doświadczanie Królestwa Bożego już teraz

Przechodzić-

1. Dzieje Apostolskie 1:6-8 – Oczekiwanie na obietnicę Ojca

2. Daniela 2:44-45 – Królestwo Boże nadejdzie i nigdy nie zostanie zniszczone

Marka 9:2 A po sześciu dniach Jezus bierze z sobą Piotra, Jakuba i Jana i wprowadza ich na górę wysoką, osobno, na osobność, i przemienił się przed nimi.

Jezus zabrał trzech swoich uczniów na górę i przemienił się na ich oczach.

1: Bóg dokona niezwykłych rzeczy, kiedy się nam objawi.

2: Szukaj Boga tam, gdzie możesz być z Nim sam na sam.

1: Mateusza 17:1-8 – Jezus zabiera Piotra, Jakuba i Jana na górę i zostaje przed nimi przemieniony.

2:2 Koryntian 3:18 – My, z odsłoniętymi twarzami, jesteśmy przemieniani w ten sam obraz, z jednego stopnia chwały na drugi.

Marka 9:3 I jego szata stała się błyszcząca, bardzo biała jak śnieg; aby żaden folusznik na ziemi nie mógł ich wybielić.

Wygląd Jezusa był jasny i biały, znacznie przewyższający wszystko na ziemi.

1. Przemienienie: Bóg objawia chwałę Jezusa

2. Widzenie poza zwyczajnością: przekraczanie przyziemności

1. 2 Koryntian 3:18 - A my wszyscy z odsłoniętym obliczem, oglądając chwałę Pana, przemieniamy się w ten sam obraz z jednego stopnia chwały na drugi.

2. Mateusza 17:1-8 - A po sześciu dniach Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana i zaprowadził ich osobno na górę wysoką. I przemienił się przed nimi, a oblicze jego zajaśniało jak słońce, a szaty jego stały się białe jak światło.

Marka 9:4 I ukazał się im Eliasz z Mojżeszem, i rozmawiali z Jezusem.

Mojżesz i Eliasz ukazali się Jezusowi i uczniom i rozmawiali z Nim.

1. Znaczenie rozmowy z Bogiem

2. Znaczenie przemawiania do nas przez proroków

1. Jana 15:7 (? □ jeśli trwać będziecie we mnie i słowa moje w was, proście, o co chcecie, a stanie się wam.??

2. Exodus 33:11 (? □ Pan rozmawiał z Mojżeszem twarzą w twarz, tak jak człowiek rozmawia z przyjacielem. ??

Marka 9:5 A odpowiadając Piotr, rzekł do Jezusa: Nauczycielu, dobrze, że tu jesteśmy; i zbudujemy trzy namioty; jeden dla ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza.

Piotr zdaje sobie sprawę z wagi chwili i wyraża chęć pozostania w tym wyjątkowym miejscu.

1: Poświęć trochę czasu, aby rozpoznać wyjątkowe chwile w życiu i wyrazić za nie wdzięczność.

2: Pielęgnuj chwile łaski i bądź za nie wdzięczny.

1: Psalm 118:24 ? □ Jego jest dzień, który Pan uczynił; radujmy się i weselmy w tym.??

2: Efezjan 5:20? □ Dziękuję zawsze i za wszystko Bogu Ojcu w imię Pana naszego Jezusa Chrystusa.??

Marka 9:6 Bo nie wie, co powiedzieć; bo bardzo się bali.

Ten fragment ukazuje strach uczniów, gdy byli z Jezusem na górze, i to, że nie wiedzieli, co powiedzieć.

1: Strach może paraliżować, ale Jezus jest zawsze z nami i przeprowadzi nas przez to.

2: Nawet jeśli nie wiemy, co powiedzieć i boimy się, Bóg jest nadal z nami i da nam siłę.

1: Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej”.

2: Psalm 56:3-4 – „Gdy się boję, ufam Tobie. Bogu, którego słowu wysławiam, Bogu ufam. Nie będę się lękał. Cóż może mi uczynić ciało?”

Marka 9:7 I powstał obłok, który ich zacienił, a z obłoku wyszedł głos mówiący: To jest mój Syn umiłowany, słuchajcie go.

Ten fragment mówi o przemienieniu Jezusa i głosie wydobywającym się z obłoku ogłaszającym Go umiłowanym Synem Bożym.

1. Przemienienie: znak boskości Jezusa

2. Głos z nieba: słuchajcie Go i bądźcie posłuszni

1. Mateusza 17:5-6 - ? Gdy on jeszcze mówił, oto obłok jasny zacienił ich i odezwał się głos z obłoku: □ to jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie; Słuchaj go.??

2. 2 Piotra 1:17 - ? □ lub kiedy otrzymał cześć i chwałę od Boga Ojca, taki głos zaniósł do Niego Majestatyczna Chwała: ? □ to jest Mój umiłowany Syn, w którym mam upodobanie. ??

Marka 9:8 I nagle, rozglądając się wokoło, nikogo już nie widzieli, tylko Jezusa tylko przy sobie.

Uczniowie Jezusa rozglądają się i stwierdzają, że obecny jest tylko Jezus.

1. Poleganie wyłącznie na Jezusie – Bóg jest jedynym, który może zaspokoić nasze potrzeby i zapewnić nam bezpieczeństwo.

2. Trwanie w Jezusie – Kiedy pozostajemy w obecności Jezusa, On będzie naszym Przewodnikiem i Opiekunem.

1. Psalm 91:1-2 Kto mieszka pod osłoną Najwyższego, będzie przebywał w cieniu Wszechmogącego.

2. Powtórzonego Prawa 31:6 Bądź silny i odważny. Nie bójcie się ich i nie lękajcie, gdyż z wami idzie Pan, Bóg wasz. On cię nie opuści ani nie opuści.

Marka 9:9 A gdy schodzili z góry, nakazał im, aby nikomu nie mówili o tym, co widzieli, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie.

Jezus poleca swoim uczniom, aby do czasu jego zmartwychwstania zachowali w tajemnicy jego cuda.

1. Moc wiary: Cuda Jezusa ukazują moc wiary i zaufania Bogu.

2. Znaczenie cierpliwości: Jezus naucza, jak ważne jest bycie cierpliwym i czekanie na Boży czas.

1. Mateusza 17:9 – A gdy schodzili z góry, Jezus im rozkazał: Nie daj nikomu tej wizji, dopóki Syn Człowieczy nie zmartwychwstanie.

2. Dzieje Apostolskie 1:3 – Po swoich cierpieniach ukazał się im i dał wiele przekonujących dowodów, że żyje. Ukazywał się im przez czterdzieści dni i mówił o królestwie Bożym.

Marka 9:10 I zachowywali to w sobie, zadając sobie nawzajem pytania, co znaczy zmartwychwstanie.

Uczniowie Jezusa nie byli pewni, co oznacza zmartwychwstanie.

1. Siła nadziei: odnajdywanie siły w wierze

2. Przezwyciężyć strach poprzez wiarę

1. Rzymian 10:9 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg wskrzesił go z martwych, zbawiony będziesz”.

2. Efezjan 2:4-5 - „Ale Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości, jaką nas umiłował, nawet gdy byliśmy martwi w grzechach, ożywił nas razem z Chrystusem”.

Marka 9:11 I pytali go, mówiąc: Dlaczego uczeni w Piśmie mówią, że najpierw musi przyjść Eliasz?

Jezus naucza o przyjściu Eliasza przed Mesjasza.

1. Jezus jako Mesjasz: znaczenie zrozumienia przyjścia Eliasza.

2. Znaczenie przyjścia Eliasza: przygotowanie na Jezusa jako Mesjasza.

1. Malachiasz 4:5-6 – „Oto poślę wam proroka Eliasza przed nadejściem wielkiego i strasznego dnia Pańskiego”.

2. Łk 1:17 – „I pójdzie przed nim w duchu i mocy Eliasza, aby zwrócić serca ojców ku synom, a nieposłusznych ku mądrości sprawiedliwych, aby przygotować lud przygotowany Pan."

Marka 9:12 A on odpowiadając, rzekł im: Eliasz rzeczywiście przyjdzie pierwszy i odnowi wszystko; i jak napisano o Synu Człowieczym, że musi wiele wycierpieć, a zostać porzuconym.

Jezus wyjaśnia, że Eliasz przyjdzie przed nim i wszystko odnowi, i że będzie musiał wiele wycierpieć, jak napisano o Synu Człowieczym.

1. „Cierpienie Syna Człowieczego”

2. „Przyjście Eliasza”

1. Izajasz 53:3-5 „Wzgardzony i odrzucony przez ludzi, mąż boleści i doświadczony w smutku. I jakby zakryliśmy przed nim nasze oblicze; wzgardzony był i nie zważaliśmy na niego. Zaprawdę, on nosił nasze boleści i dźwigał nasze boleści, a mimo to uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego, lecz on był zraniony za nasze przestępstwa, starty za nasze winy; kara naszego pokoju spadła na niego i Jego ranami jesteśmy uzdrowieni.”

2. Malachiasza 4:5-6 „Oto poślę do was proroka Eliasza przed nadejściem wielkiego i strasznego dnia Pańskiego, który zwróci serce ojców ku dzieciom i serce synów do swoich ojców, abym nie przyszedł i nie uderzył ziemi przekleństwem”.

Marka 9:13 Ale powiadam wam: Eliasz rzeczywiście przyszedł i uczynili z nim wszystko, co chcieli, jak o nim napisano.

Eliasz przyszedł i spełniły się otaczające go proroctwa.

1: Musimy pozostać wierni Słowu Bożemu, nawet jeśli wydaje się, że On nie dotrzymał swojej obietnicy.

2: Musimy ufać, że Słowo Boże wypełni się w Jego czasie, niezależnie od tego, co widzimy wokół nas.

1: Rzymian 4:17-21 – Boże obietnice spełniają się, gdy wierzymy, nawet jeśli nie ma to sensu.

2: Mateusza 24:35 – Niebo i ziemia mogą przeminąć, ale Słowo Boże nigdy nie przeminie.

Marka 9:14 A gdy przyszedł do swoich uczniów, ujrzał wokół nich mnóstwo ludu i uczonych w Piśmie, którzy z nimi pytali.

Jezus przybył i zastał swoich uczniów otoczonych przez wielki tłum ludzi, podczas gdy uczeni w Piśmie ich przesłuchiwali.

1. Jezus przybywa w obliczu kryzysu: jak odpowiedzieć z wiarą

2. Stawanie w obronie tego, w co wierzysz: przykład uczniów

1. Mateusza 16:24-25 – „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: «Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i naśladuje mnie. Kto

bowiem chce zachować swoje życie, straci je, ale kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je.'?

2. Jana 16:33 – „To wam powiedziałem, abyście pokój we mnie mieli. Na świecie ucisk mieć będziecie, ale bądźcie dobrej myśli, Ja zwyciężyłem świat. ??

Marka 9:15 I od razu cały lud, gdy go ujrzał, był bardzo zdumiony i biegnąc do niego, pozdrowił go.

Ludzie byli zdumieni, gdy ujrzeli Jezusa, i pobiegli, aby go powitać.

1. „Moc Jezusa nawet w obliczu niepewności”

2. „Jezus jest godzien naszej chwały”

1. Jana 4:25-26 - ? Powiedziała mu kobieta: wiedzcie , że przyjdzie Mesjasz (ten, którego zowią Chrystusem). Kiedy przyjdzie, wszystko nam powie. Jezus jej odpowiedział: ? kim on z tobą rozmawia? €?

2. Łk 8:48 - ? i on jej powiedział: W końcu twoja wiara cię uzdrowiła; idź w pokoju.? €?

Marka 9:16 I zapytał uczonych w Piśmie: O co się z nimi pytacie?

Uczeni w Piśmie zadali Jezusowi pytanie.

1: Musimy być zawsze gotowi zadawać pytania Jezusowi.

2: Musimy chcieć szukać mądrości u Jezusa.

1: Jakuba 1:5 –? Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana.

2: Psalm 27:8 – ? Twoje serce mówi o Tobie,? eek jego oblicze!?Twojego oblicza, Panie, szukam.??

Marka 9:17 I odpowiedział jeden z tłumu, mówiąc: Nauczycielu, przyprowadziłem do

ciebie mojego syna, który ma ducha niemego;

Ojciec przyprowadza do Jezusa syna, który ma ducha niemego, aby go uzdrowił.

1. Moc wiary: jak Jezus może uzdrowić nasze zmagania

2. Poleganie na Bogu: Zaufanie Panu w sprawie cudów

1. Mateusza 17:15-20 - Jezus?uzdrowienie chłopca przez demona

2. Łk 8:26-39 – Jezus – uspokojenie burzy i uzdrowienie człowieka opętanego

Marka 9:18 I gdziekolwiek go bierze, rozdziera go, i pieni się, zgrzyta zębami i usycha. Mówiłem uczniom twoim, żeby go wyrzucili; i nie mogli.

Uczniowie Jezusa nie byli w stanie wyrzucić demona z człowieka, dlatego Jezus zainterweniował i sam wyrzucił demona.

1. Możemy zaufać Jezusowi, gdy stawiamy czoła trudnościom przekraczającym nasze siły.

2. Musimy polegać na naszej wierze i mocy Jezusa, aby pokonać przeszkody.

1. Mateusza 17:18-20 - Jezus przyznaje, że uczniowie nie byli w stanie wyrzucić demona i wyjaśnia, że wynika to z ich braku wiary.

2. Hebrajczyków 4:15-16 – Jezus jest współczującym Arcykapłanem, który rozumie nasze słabości i wstawia się za nami.

Marka 9:19 Odpowiedział mu i rzekł: Pokolenie niewierne, jak długo będę z wami? jak długo będę cię cierpieć? przyprowadź go do mnie.

Jezus wyraża swoją frustrację w związku z niewiernym pokoleniem, któremu głosi, i każe im przyprowadzić do niego dziecko opętane przez ducha nieczystego.

1. Pokolenie niewiernych: skąd u nas brak wiary?

2. Moc Jezusa: dlaczego powinniśmy przynosić Mu nasze ciężary.

1. Mateusza 17,14-20 – Rozmowa Jezusa z uczniami na temat wiary.

2. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

Marka 9:20 I przyprowadzili go do niego, a gdy go ujrzał, od razu duch go skrzywił; i upadł na ziemię, i tarzał się, pieniąc się.

Przyprowadzono chłopca do Jezusa, a gdy go zobaczył, duch natychmiast go zaatakował, a on upadł na ziemię i zalał się pianą.

1. Moc Boga nad działalnością demoniczną

2. Cudowny charakter posługi Jezusa

1. Mateusza 8:16 - Gdy nastał wieczór, przyprowadzono do Jezusa wielu opętanych, a On słowem wypędził duchy.

2. Łk 4:35 - Jezus zgromił demona i wyszedł z człowieka, i od tej chwili został uzdrowiony.

Marka 9:21 I zapytał swego ojca: Ile czasu minęło, odkąd to do niego dotarło? I rzekł: O dziecku.

Ojciec zapytał Jezusa, od jak dawna jego syn cierpi na jakąś chorobę, na co ojciec odpowiedział, że od dzieciństwa.

1. Moc wiary: jak Jezus uzdrawia chorych

2. Błogosławieństwa cierpliwości: poleganie na Bogu w czasach trudności

1. Mateusza 17:20 - Bo zaprawdę powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: ? Przejdź stąd tam, a będzie się poruszać i nic nie będzie dla ciebie niemożliwe.

2. Jakuba 5:7-11 – Bądźcie więc cierpliwi, bracia, aż do przyjścia Pana. Spójrz, jak rolnik cierpliwie czeka na cenny owoc ziemi, aż spadnie wczesny i późny deszcz. Ty też bądź cierpliwy. Utwierdzcie swoje serca, gdyż przyjście Pana jest bliskie. Nie szemrajcie jeden na drugiego, bracia, abyście nie byli sądzeni; oto Sędzia stoi u drzwi. Jako przykład cierpienia i cierpliwości weźcie, bracia, proroków, którzy przemawiali w imieniu Pana. Oto uważamy za błogosławionych, którzy pozostali niezachwiani. Słyszeliście o wytrwałości Hioba i widzieliście zamysł Pana, jak Pan jest litościwy i miłosierny.

Marek 9:22 I nieraz wrzucał go w ogień i do wody, aby go zniszczyć; ale jeśli możesz, zlituj się nad nami i pomóż nam.

Ten fragment opowiada historię ojca, który prosi Jezusa o pomoc dla syna opętanego przez złego ducha.

1. Współczucie i moc Boga: nauka zaufania w siłę Pana

2. Pokonywanie przeciwności: odnajdywanie nadziei w trudnych czasach

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego zostali powołani”.

Marka 9:23 Odpowiedział mu Jezus: Jeśli potrafisz wierzyć, wierzącemu wszystko jest możliwe.

Moc wiary i wiary w Jezusa Chrystusa może zdziałać cuda.

1: Wiara w Jezusa jest kluczem do odblokowania wszystkich możliwości.

2: Uwierz w Jezusa, a będziesz w stanie osiągnąć wszystko.

1: Hebrajczyków 11:1 – „A wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.”

2: Jana 14:12-14 – „Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto we mnie wierzy, ten także będzie dokonywał dzieł, których Ja dokonuję, i większe od tych będzie czynił, bo idę do Ojca mego I o cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, to uczynię, aby Ojciec był

uwielbiony w Synu. Jeśli o cokolwiek poprosicie w imieniu moim, spełnię to.

Marka 9:24 I zaraz ojciec dziecka zawołał i ze łzami powiedział: Wierzę, Panie; pomóż mojej niewierze.

Ojciec dziecka w Ewangelii Marka 9:24 wyraża swoją wiarę i prosi o pomoc w swojej niewierze.

1. Zaufaj Bogu: wołanie Ojca o pomoc

2. Znajomość różnicy pomiędzy wiarą a niewiarą

1. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa.

2. Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków.

Marka 9:25 Jezus widząc, że lud się zbiega, rozkazał złemu duchowi, mówiąc mu: Duchu niemy i głuchy, rozkazuję ci, wyjdź z niego i nie wchodź więcej do niego.

Jezus, widząc tłum ludzi, zgromił złego ducha i nakazał mu opuścić człowieka i nigdy nie wracać.

1. Moc Chrystusa: jak Jezus pokonał moce ciemności

2. Autorytet Jezusa: zdobywanie przez Niego zwycięstwa

1. Jana 16:33 – „To wam powiedziałem, abyście pokój we mnie mieli. Na świecie ucisk mieć będziecie. Ale bądźcie dobrej myśli; Ja zwyciężyłem świat.

2. Kolosan 2:15 – „I rozbroiwszy zwierzchności i władze, uczynił z nich publiczny spektakl, odnosząc nad nimi triumf na krzyżu”.

Marka 9:26 I duch zawołał, i rozdzierał go, i wyszedł z niego, i był jak umarły; do tego stopnia, że wielu mówiło: On umarł.

Jezus wyrzucił złego ducha, sprawiając, że ofiara była jakby martwa. Wielu wierzyło, że nie żyje.

1. Moc Jezusa nad złem

2. Cuda uzdrowienia

1. Łk 8,26-39 - Jezus uzdrawia człowieka opętanego przez wiele demonów

2. Mateusza 17:14-20 - Jezus uzdrawia chłopca opętanego przez ducha nieczystego

Marka 9:27 Ale Jezus ujął go za rękę i podniósł; i powstał.

Jezus zademonstrował swoją moc i władzę nad śmiercią, wskrzeszając martwe dziecko.

1: Jezus ma moc i władzę, aby pokonać śmierć i przywrócić życie tym, którzy umarli.

2: Jezus może uzdrowić nawet najtrudniejsze okoliczności i przynieść nadzieję najbardziej beznadziejnym.

1: Jana 11:25-26 - Rzekł do niej Jezus: Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i wierzy we mnie, nie umrze na wieki.

2: Rzymian 6:9-10 – Wiemy, że Chrystus powstał z martwych i już nigdy więcej nie umrze; śmierć nad nim już nie panuje. Przez śmierć, którą umarł, umarł dla grzechu raz na zawsze, ale życie, którym żyje, żyje dla Boga.

Marka 9:28 A gdy wszedł do domu, pytali go uczniowie jego na osobności: Dlaczego nie mogliśmy go wyrzucić?

Uczniowie Jezusa pytają Jezusa, dlaczego nie mogli wyrzucić demona.

1. Siła wiary: jak z Jezusem przezwyciężać wyzwania

2. Nie trać nadziei: gdy masz do czynienia z pozornie niemożliwymi zadaniami

1. Mateusza 17:20 – Powiedział im: ? z powodu twojej małej wiary. Bo zaprawdę, powiadam wam, jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: ? Przejdź stąd tam, a będzie się poruszać i nic nie będzie dla ciebie niemożliwe.

2. Efezjan 6:10-18 – Bądźcie wreszcie mocni w Panu i mocy Jego mocy. Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli przeciwstawić się zakusom diabła.

Marka 9:29 I rzekł do nich: Ten rodzaj nie może wyjść inaczej, jak tylko przez modlitwę i post.

Werset ten podkreśla wagę modlitwy i postu w przezwyciężaniu trudnych duchowych bitew.

1. Moc modlitwy i postu: jak pokonać duchowe bitwy

2. Konieczność modlitwy i postu: klucz do zwycięstwa

1. Jakuba 5:16? Wyznawajcie więc sobie nawzajem grzechy i módlcie się za siebie nawzajem, abyście odzyskali zdrowie. Modlitwa sprawiedliwego jest potężna i skuteczna.

2. Mateusza 6:16-18? Kiedy pościcie, nie bądźcie ponurzy jak obłudnicy, bo zniekształcają twarz, aby pokazać innym, że poszczą. Zaprawdę powiadam wam, otrzymali w pełni swoją nagrodę. Ale kiedy pościcie, nałóżcie oliwę na głowę i umyjcie twarz, aby inni nie widzieli, że pościcie, lecz tylko wasz Ojciec, który jest niewidzialny; a twój Ojciec, który widzi, co dzieje się w ukryciu, odda ci nagrodę.

Marka 9:30 Wyruszyli stamtąd i przeszli przez Galileę; i nie chciał, aby jakikolwiek człowiek o tym wiedział.

Uczniowie opuścili miejsce, w którym byli i udali się przez Galileę, a Jezus nie chciał, aby ktokolwiek się o tym dowiedział.

1. Siła tajemnicy — znaczenie umiejętności dotrzymywania tajemnic, nawet jeśli może się to wydawać sprzeczne z intuicją.

2. Wartość prywatności — zrozumienie znaczenia przebywania z dala od oczu opinii publicznej.

1. Przysłów 11:13 – „Plotka zdradza zaufanie, lecz osoba godna zaufania dochowuje tajemnicy”.

2. Mateusza 6:1-4 - ? Bądź świadomy praktykowania swojej prawości wobec innych ludzi, aby być przez nich widzianymi, bo wtedy nie będziesz miał nagrody od swego Ojca, który jest w niebie. Tak więc, gdy dajecie potrzebującym, nie trąbcie przed sobą, jak obłudnicy w synagogach i na ulicach, aby inni ich chwalili. Zaprawdę powiadam wam, otrzymali swoją nagrodę. Ale gdy dajesz potrzebującym, niech nie wie twoja lewa ręka, co czyni twoja prawica, aby twoje dawanie pozostało w tajemnicy.

Marka 9:31 Nauczał bowiem swoich uczniów i mówił do nich: Syn Człowieczy zostanie wydany w ręce ludzi i oni go zabiją; a potem zostanie zabity, trzeciego dnia zmartwychwstanie.

Syn Człowieczy ma zostać wydany ludziom, zabity i zmartwychwstał trzeciego dnia.

1: Jezus jest naszym Zbawicielem i zmartwychwstanie.

2: Musimy wierzyć w Jezusa i Jego zmartwychwstanie.

1:1 Koryntian 15:3-4 - Przekazałem wam bowiem przede wszystkim to, co i ja przejąłem, że Chrystus umarł za nasze grzechy zgodnie z Pismem i że został pogrzebany, i że trzeciego dnia zmartwychwstał dzień zgodnie z Pismem.

2: Kolosan 2:12-13 – razem z nim pogrzebani w chrzcie, w którym także razem z nim zostaliście wzbudzeni przez wiarę w potężne działanie Boga, który go wskrzesił z martwych. A was, którzy umarliście przez upadki i nieobrzezanie ciała waszego, Bóg wraz z nim ożywił, przebaczając nam wszystkie nasze przewinienia.

Marka 9:32 Oni jednak nie zrozumieli tej wypowiedzi i bali się go zapytać.

Uczniowie bali się prosić Jezusa o wyjaśnienie jego słów.

1. Słowo Boże ma moc i jest zamierzone – nie bój się zadawać pytań

2. Nie bój się: Jezus objawia prawdę – miej odwagę szukać jasności

1. Jana 16:12-15 – Jezus mówi o Duchu Świętym prowadzącym nas w prawdzie

2. Przysłów 1:5-7 – Mądrość od Pana jest tym, czego powinniśmy szukać

Marka 9:33 I przyszedł do Kafarnaum, a będąc w domu, zapytał ich: O co pokłóciliście się między sobą w drodze?

Jezus przybył do Kafarnaum i zapytał swoich uczniów, o co się sprzeczali w drodze.

1. Moc słuchania: uczenie się od Jezusa z Ewangelii Marka 9:33

2. Bez refleksji: znaczenie zadawania pytań w Ewangelii Marka 9:33

1. Jakuba 1:19: „Wiedzcie to, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu”.

2. Łk 6:31: „I jak chcecie, żeby wam inni czynili, i wy im czyńcie”.

Marka 9:34 Ale oni milczeli, bo w drodze spierali się między sobą, kto powinien być największy.

Uczniowie Jezusa spierali się, kto z nich jest największy.

1: Jako chrześcijanie powinniśmy skupiać się na kochaniu siebie nawzajem i służeniu sobie nawzajem, a nie na byciu najlepszymi.

2: Jezus uczy nas okazywania pokory i służenia innym, a nie rywalizacji o wielkość.

1: Filipian 2:3-4: ? Nie ma nic z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro innych.

2: Mateusza 23:11-12: ? największy z was będzie waszym sługą. Bo ci, którzy się wywyższają, będą poniżeni, a ci, którzy się poniżają, będą wywyższeni.

Marka 9:35 Potem usiadł, przywołał Dwunastu i rzekł do nich: Jeśli ktoś chce być pierwszy, ten będzie ostatnim ze wszystkich i sługą wszystkich.

Ten fragment podkreśla, że jeśli ktoś pragnie być pierwszy, powinien służyć wszystkim i być ostatnim ze wszystkich.

1: Jezus wzywa nas do pokory i służenia innym, stawiając siebie na ostatnim miejscu.

2: Powinniśmy starać się być pokorni i służyć innym, tak jak nauczał nas Jezus w Ewangelii Marka 9:35.

1: Filipian 2:3-4 – Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z Was dba nie tylko o swój własny interes, ale także o dobro innych.

2: Jakuba 4:10 - Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy.

Marka 9:36 I wziąwszy dziecko, postawił je pośrodku nich, a wziął je na ręce i rzekł do nich:

Jezus pokazał swoim uczniom, jak ważne jest okazywanie dzieciom miłości i współczucia.

1.? □ on Moc współczucia: Jezus? □ Miłość do dzieci??

2.? □ on Świętość dzieciństwa: Jezus? □ Wezwanie do miłości i ochrony dzieci?

1. Mateusza 18:1-6

2. 1 Jana 4:7-21

Marka 9:37 Kto by przyjął jedno z takich dzieci w imię moje, mnie przyjmuje; a kto mnie przyjmie, nie mnie przyjmuje, lecz ten, który mnie posłał.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy byli otwarci i hojni wobec dzieci w imieniu Jezusa.

1. „Serce powitania: przyjmowanie dzieci w imieniu Jezusa”

2. „Radość hojności: powitanie z otwartymi ramionami”

1. Mateusza 18:5 ??? □ kto przyjmie jedno takie dziecko w moje imię, Mnie przyjmuje.??

2. 1 Jana 4:20-21 ??? Jeśli ktoś powie, ? kochasz Boga?? i nienawidzi swego brata, jest kłamcą; bo kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi. I to przykazanie mamy od Niego: Kto miłuje Boga, powinien miłować także swego brata.

Marka 9:38 I odpowiedział mu Jan, mówiąc: Mistrzu, widzieliśmy kogoś, kto w imię twoje wygania diabły, a nie idzie za nami, i zabroniliśmy mu, bo nie idzie za nami.

Jan broni swojej decyzji zabraniającej wypędzania demonów w imieniu Jezusa tylko dlatego, że dana osoba nie była jednym z uczniów Jezusa.

1. Moc naśladowania Jezusa: dlaczego jest to ważne

2. Wytrwałość w wierze: co to znaczy naśladować Jezusa

1. Mateusza 16:24 – „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, weźmie krzyż swój i naśladuje mnie”.

2. Dzieje Apostolskie 5:12-16 – „A przez ręce apostołów działo się wiele znaków i cudów wśród ludu (i wszyscy byli jednomyślnie w przedsionku Salomona. A z pozostałych nikt nie miał odwagi się do nich przyłączyć) : ale lud ich wywyższał. I coraz bardziej przyłączały się do Pana wierzące, mnóstwo mężczyzn i kobiet, do tego stopnia, że chorych wyprowadzano na ulice i kładziono na łóżkach i kanapach, aby przynajmniej cień Przechodzący Piotr mógł przyćmić niektórych z nich. A mnóstwo ludzi przybyło z okolicznych miast do Jerozolimy, przynosząc chorych i nękanych przez duchy nieczyste, i wszyscy zostali uzdrowieni.

Marka 9:39 Ale Jezus rzekł: Nie zabraniajcie mu, bo nie ma człowieka, który by dokonał cudu w moim imieniu, i który mógłby lekko mówić o mnie źle.

Jezus uczy nas przebaczać i akceptować każdego, kto czyni coś w Jego imieniu, bez względu na to, jak o Nim mówią.

1. Moc przebaczenia

2. Cud akceptacji

1. Mateusza 6:14-15 „Bo jeśli przebaczycie innym, gdy oni przeciw wam zawinili, i wam przebaczy Ojciec wasz niebieski. Jeśli jednak nie przebaczycie innym grzechów, Ojciec wasz nie przebaczy waszych grzechów”.

2. Kolosan 3:13 „Znoście jedni drugich i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli ktoś z was ma do kogoś skargę. Przebaczajcie, jak i Pan przebaczył wam”.

Marka 9:40 Bo kto nie jest przeciwko nam, ten jest z naszej strony.

Jezus zachęca swoich naśladowców, aby akceptowali każdego, kto nie jest przeciwko nim, ponieważ oni są po ich stronie.

1. „Po stronie Boga: przyjmowanie i przyjmowanie wszystkich”

2. „Siła jedności: współpraca z tymi, którzy nie są przeciwko nam”

1. Rzymian 12:18 – „Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, ze wszystkimi żyjcie w pokoju”.

2. Filipian 2:3 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie”.

Marka 9:41 Bo kto by wam podał kubek wody do picia w imię moje, ponieważ należycie do Chrystusa, zaprawdę powiadam wam, nie straci swojej nagrody.

Ten fragment podkreśla znaczenie okazywania gościnności i życzliwości tym, którzy należą do Chrystusa; każdy, kto tak uczyni, otrzyma nagrodę.

1. Nagroda za życzliwość: Jak gościnność jest nagradzana w Chrystusie

2. Moc szklanki wody: jak małe akty dobroci mogą mieć duży wpływ

1. Mateusza 10:42 – „I kto by napoił jednego z tych najmniejszych kubek zimnej wody tylko w imieniu ucznia, zaprawdę powiadam wam, nie utraci swojej nagrody.”

2. Hebrajczyków 13:2 – „Nie zapomnijcie gościć obcych, bo w ten sposób niektórzy

nieświadomie podejmowali aniołów”.

Marka 9:42 A kto by zgorszył jednego z tych małych, którzy we mnie wierzą, lepiej będzie dla niego, aby mu zawieszono kamień młyński u szyi i wrzucono go do morza.

Ten fragment mówi o znaczeniu ochrony dzieci i opieki nad nimi, ostrzegając, że ci, którzy je krzywdzą, zostaną surowo ukarani.

1. Moc ochrony: ochrona naszych dzieci

2. Ostrzeżenie: zważanie na słowa Jezusa

1. Przysłów 22:6 – Wprowadzajcie dzieci w drogę, którą powinny iść, a nawet gdy się zestarzeją, nie odwrócą się od niej.

2. Mateusza 18:6 - ? Czy ktoś powoduje jednego z tych maluchów? wąż, którzy we mnie wierzą? Jeśli się potkną, byłoby lepiej dla nich, gdyby zawieszono im u szyi duży kamień młyński i utopiono ich w głębinach morskich.

Marka 9:43 A jeśli twoja ręka cię gorszy, odetnij ją; lepiej jest dla ciebie kalekim wejść do życia, niż mając dwie ręce, a pójść do piekła, w ogień, który nigdy nie gaśnie.

Znaczenie unikania grzechu zostało podkreślone w Ew. Marka 9:43; lepiej kalekim wejść do życia, niż pójść do piekła.

1. Ostrzeżenie z Marka 9:43: Lepszym sposobem jest unikanie grzechu.

2. Okaleczeni, ale ocaleni: nauka z Marka 9:43.

1. Mateusza 5:29-30: ? Jeśli twoje prawe oko jest dla ciebie powodem grzechu, wyłup je i wyrzuć. Lepiej jest bowiem stracić jeden ze swoich członków, niż żeby całe twoje ciało miało być wrzucone do piekła. A jeśli twoja prawa ręka jest ci powodem do grzechu, odetnij ją i odrzuć. Lepiej jest bowiem stracić jeden ze swoich członków, niż żeby całe twoje ciało poszło do piekła.

2. Efezjan 5:3-7: ? Nie wolno wam nawet wspominać o niemoralności płciowej i wszelkiej nieczystości lub pożądliwości, jak to przystoi świętym . Niech nie będzie żadnej sprośności, głupstw i prostackich żartów, które są nie na miejscu, lecz niech będzie dziękczynienie. Możecie być pewni tego, że każdy, kto postępuje rozpustnie lub

nieczysto, albo pożądliwie (to jest bałwochwalca), nie ma dziedzictwa w królestwie Chrystusa i Boga. Niech was nikt nie zwodzi pustymi słowami, bo z powodu tych rzeczy gniew Boży przychodzi na synów nieposłusznych. Dlatego nie zostawaj z nimi partnerami. ??

Marka 9:44 Gdzie ich robak nie wymiera i ogień nie gaśnie.

Werset ten mówi o wiecznej karze czekającej tych, którzy odrzucą Boga i Jego Słowo.

1: Piekło jest realne: destrukcyjne konsekwencje nieposłuszeństwa

2: Wieczna nadzieja nieba: nagroda za posłuszeństwo

1: Mateusza 25:41: „Wtedy powie i tym po lewej stronie: «Idźcie ode mnie, przeklęci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom»”.

2: Objawienie 20:14-15: „Wtedy śmierć i Hades wrzucono do jeziora ognistego. To jest śmierć druga, jezioro ogniste. A jeśli ktoś? Nie znalazło się imię zapisane w księdze życia, on został wrzucony do jeziora ognistego.”

Marka 9:45 A jeśli cię gorszy noga twoja, odetnij ją; lepiej jest dla ciebie wejść jako martwy do życia, niż z dwiema nogami być wrzuconym do piekła, w ogień, który nie gaśnie.

Podkreślono znaczenie unikania grzesznych zachowań, ponieważ lepiej jest coś stracić w tym życiu, niż pójść do piekła.

1. Cena grzechu: Lepsza jest utrata czegoś w tym życiu niż pójście do piekła

2. Wybór między sprawiedliwością a grzechem: czy warto ryzykować?

1. Mateusza 5:29-30 – „Jeśli twoje prawe oko jest dla ciebie powodem grzechu, wyłup je i wyrzuć. Lepiej jest dla ciebie stracić jedną część ciała, niż całe ciało być wrzucone do piekła. A jeśli twoja prawa ręka jest ci powodem do grzechu, odetnij ją i odrzuć. Lepiej jest dla ciebie stracić jedną część ciała, niż całe ciało pójść do piekła.

2. Hebrajczyków 12:1-2 – „Skoro więc otacza nas tak wielki obłok świadków, odrzućmy wszystko, co przeszkadza, i grzech, który tak łatwo oplata. I biegnijmy wytrwale w wyznaczonym wyścigu nas, wpatrując się w Jezusa, pioniera i dokończyciela wiary. Dla

przygotowanej mu radości zniósł krzyż, gardząc jego hańbą, i zasiadł po prawicy tronu Bożego.

Marka 9:46 Gdzie ich robak nie wymiera i ogień nie gaśnie.

Ten fragment mówi o niekończących się mękach piekła.

1: Musimy uważać, aby uniknąć ognia piekielnego, prowadząc święte życie.

2: Musimy czerpać pociechę z obietnicy życia wiecznego w niebie.

1: Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2: Mateusza 25:41 - Wtedy powie tym po lewej stronie: Idźcie ode mnie przeklęci w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom.

Marka 9:47 A jeśli cię oko twoje gorszy, wyłup je; lepiej jest dla ciebie jednookim wejść do królestwa Bożego, niż z dwojgiem oczu być wrzuconym do ognia piekielnego.

Lepiej być pokornym i przyjąć wolę Bożą, niż być dumnym i ponosić konsekwencje.

1. Koszt dumy: dążenie do pokornego posłuszeństwa.

2. Przezwyciężyć pokusę poprzez zaufanie Bogu.

1. Przysłów 16:18-19 – „Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem. Lepiej być pokornego ducha z biednymi, niż dzielić łup z pysznymi”.

2. Filipian 2:5-8 - „Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz się ogołocił. przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi. A okazując się w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Marka 9:48 Gdzie ich robak nie wymiera i ogień nie gaśnie.

Werset ten mówi o niekończącej się karze tych, którzy odrzucili Boże miłosierdzie.

1: Niekończące się konsekwencje odrzucenia Bożego miłosierdzia

2: Odwieczny charakter sądu Bożego

1: Mateusza 25:46 – „I ci pójdą na karę wieczną, lecz sprawiedliwi do życia wiecznego”.

2: Daniel 12:2 – „I wielu z tych, którzy śpią w prochu ziemi, obudzi się, jedni do życia wiecznego, a inni na hańbę i wieczną pogardę”.

Marka 9:49 Bo każdy będzie posolony ogniem i każda ofiara będzie posolona solą.

Każde działanie dokonane dla Boga zostanie poddane próbie w ogniu i musi być wykonane szczerze.

1: Musimy być szczerzy w naszych działaniach i ofiarować je Bogu z otwartym i pokornym sercem.

2: Musimy być gotowi zaakceptować próby i próby ognia, które towarzyszą naszym działaniom dla Boga.

1: Jakuba 1:2-4 - Uznajcie to za czystą radość, bracia moi, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało.

2:1 Piotra 1:6-7 - Radujcie się z tego bardzo, choć teraz być może przez krótki czas będziecie musieli znosić smutek we wszelkiego rodzaju doświadczeniach. Przyszli tak, aby udowodnić autentyczność swojej wiary? □ ma większą wartość niż złoto, które ginie, choć oczyszczone w ogniu? □ mogą skutkować uwielbieniem, chwałą i czcią, gdy objawi się Jezus Chrystus.

Marka 9:50 Dobra jest sól; jeśli jednak sól utraci swoją sól, czym ją przyprawicie? Miejcie sól w sobie i zachowujcie pokój między sobą.

Sól jest metaforą relacji chrześcijanina z innymi i należy dążyć do pokoju ze wszystkimi.

1: Znaczenie soli w naszych relacjach i sposoby dążenia do pokoju ze wszystkimi.

2: Moc soli przyprawiającej nasze życie i jej konieczność dla silnych relacji.

1: Kolosan 4:6 - Niech wasza mowa będzie zawsze uprzejma, przyprawiona solą, abyście wiedzieli, jak powinniście każdemu odpowiedzieć.

2: Mateusza 5:13-16 – ? Jesteście solą ziemi, lecz jeśli sól utraci swój smak, jakże można przywrócić jej słoność? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie pod ludźmi? stopy . ? jesteście światłością świata. Nie da się ukryć miasta położonego na górze. Nie zapala się też lampy i nie stawia jej pod korcem, lecz na stojaku, aby świeciła wszystkim w domu. Podobnie niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili waszego Ojca, który jest w niebie.

Marek 10 opisuje kilka kluczowych wydarzeń, w tym nauki o rozwodzie, błogosławieństwo małych dzieci, spotkanie z bogatym młodzieńcem, przepowiadanie przez Jezusa po raz trzeci swojej śmierci i zmartwychwstania, prośbę Jakuba i Jana o zaszczytne stanowiska w Królestwie, uzdrowienie ślepy Bartymeusz.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od faryzeuszy, którzy wystawiają Jezusa na próbę, pytając, czy wolno mężczyźnie rozwieść się z żoną. W odpowiedzi pyta, co nakazał im Mojżesz. Odpowiadają, że Mojżesz pozwolił spisać świadectwo rozwodu i odesłać ją, ale On mówi, że było tak dlatego, że zatwardziałość serc sięga wstecz do porządku stworzenia, mówiąc: „Ale na początku stworzenia Bóg uczynił ich mężczyzną i kobietą” „Z tego powodu człowiek opuści ojca, matkę, aby zjednoczyć się ze swoimi żona dwie staną się jednym ciałem. Tak więc nie są już dwojgiem, lecz jednym ciałem. Co więc Bóg złączył, niech nikt nie rozdziela” (Marka 10:1-9). Kiedy uczniowie z domu pytają ponownie o to, mówiąc, że ktoś się rozwodzi, żona poślubia inną kobietę, popełnia cudzołóstwo przeciwko niej. Jeśli ona się rozwodzi, mąż poślubia innego mężczyznę, popełnia cudzołóstwo (Marek 10:10-12).

2. akapit: Ludzie przyprowadzali do Niego małe dzieci, aby je dotknął. Uczniowie ganili ich, widząc to. Jezus oburzony powiedział: „Pozwólcie dzieciom przychodzić, nie przeszkadzajcie im, bo takie jest królestwo Boże. Zaprawdę powiadam wam, nikt nie przyjmuje królestwa Bożego jak małe dziecko nigdy do niego nie wejdzie” bierze dzieci w ramiona, kładzie na nie ręce, błogosławi je (Mk 10,13-16). Wtedy przychodzi bogaty młodzieniec i pyta, co musi zrobić, aby odziedziczyć życie wieczne, po tym, jak potwierdził, że przestrzega przykazań od młodości. Jezus patrząc na niego kochał go i powiedział: „Jednego ci brakuje, idź sprzedaj wszystko, co masz, rozdaj biednym, będziesz miał skarb w niebie, a potem przyjdź i pójdź za mną”. na twarz tego człowieka zniknął smutek, miał on wielkie bogactwo. Następnie Jezus komentuje, jak trudno jest bogatemu wejść do królestwa Bogu łatwiej wielbłądowi przejść przez igłę w oku niż bogatemu wejść do królestwa Bóg uczniowie zdumieni pytają, kto może zostać zbawiony, odpowiada „U człowieka to niemożliwe, ale nie u Boga wszystko jest możliwe u Boga” – przypomina Piotr zostaw wszystko, podążaj za Nim, zapewnia, że nikt nie opuścił domu bracia siostry matka ojciec dzieci pola sake ewangelia nie otrzymaj sto razy więcej

obecnego wieku domy bracia siostry matki dzieci pola wzdłuż prześladowań życie wieczne wiek nadejdzie wielu, którzy są pierwsi, ostatni ostatni (Mk 10) :17-31).

3. Akapit: W drodze do Jerozolimy schodzi z Dwunastu na bok. Droga mówi, że wydarzy się trzeci raz. On, jak Syn Człowiek wydał przez arcykapłanów, nauczycieli, prawo potępił śmierć, wydał na pogan, kpiną z plwociny, chłosty, ukrzyżowania trzy dni później zmartwychwstania (Marek 10:32-34). Następnie przyszli synowie Jakuba Jana Zebedeusza, poprosili o pozwolenie, usiądź, po prawej, po lewej stronie, chwała, ale powiedział, że nie wie, o co proszą, może pić kubek, planowany napój, chrzest planowany, ochrzczony, afirmacja, może dać tym, którzy przygotowali, Ojciec odpocznie. Dziesięć usłyszało, oburzyło się, dwóch braci woła, usiądź, mówi ten, kto chce stać się wielkim wśród, musi być sługą, kto chce, być pierwszym niewolnikiem, tak jak Syn Człowiek nie przyszedł, służyć, służyć, dać życie okupu, wielu ślepych Bartymeuszów siedzących na poboczu słyszy przelotne krzyki: „Jezus, Synu Dawidzie, zmiłuj się nade mną!” Wielu go karci, mów mu cicho, ale jeszcze krzyczy te same słowa, zatrzymuje się, woła go, rzuca płaszcz na bok, podskakuje, przychodzi Jezus pyta, co chce dla niego zrobić, odpowiada: „Rabbi, chcę się zobaczyć”, mówi mu, idź, wiara zostaje uzdrowiona natychmiast otrzymuje wzrok, podąża drogą, demonstrując moc, przywróć fizycznie i duchowo ci, którzy uznają Jego potrzebę, przystępują do wiary (Marek 10:35-52).

Marka 10:1 I powstał stamtąd, i przyszedł do granic Judei po drugiej stronie Jordanu , a lud znowu się do niego zwracał; i jak to miał w zwyczaju, znowu ich nauczał.

Jezus wstał i wrócił do wybrzeży Judei za rzeką Jordan, a ludzie zebrali się wokół niego, aby słuchać jego nauk.

1. Moc nauczania Jezusa: jak Jezus używał swoich słów, aby wpłynąć na życie

2. Znaczenie gromadzenia się wokół Jezusa: jakie korzyści możemy odnieść z obecności Jezusa

1. Izajasz 55:11 – „Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona, co mi się podoba, i pomyślnie spełni tę rzecz, do której je wysłałem. ”

2. Mateusza 7:28-29 – „I stało się, gdy Jezus dokończył tych mów, zdumiewali się ludzie nad jego nauką; uczył ich bowiem jak ten, który ma władzę, a nie jak uczeni w Piśmie”.

Marka 10:2 I podeszli do niego faryzeusze i zapytali go: Czy wolno mężczyźnie opuścić żonę? kusząc go.

Faryzeusze pytali Jezusa, czy wolno mężczyźnie rozwieść się z żoną, wystawiając go na próbę.

1. Siła małżeństwa: spojrzenie na wyzwanie faryzeuszy rzucone Jezusowi

2. Znaczenie przestrzegania praw Bożych: analiza odpowiedzi Jezusa skierowanej do faryzeuszy

1. Malachiasz 2:14-16 – Ostrzeżenie Pana przed rozwodem i znaczeniem przymierza

2. Mateusza 19:3-9 – Wyjaśnienie Jezusa dotyczące trwałości małżeństwa i wyjątku dotyczącego rozwodu.

Marka 10:3 A on odpowiadając, rzekł do nich: Co wam nakazał Mojżesz?

Faryzeusze pytali Jezusa, co im nakazał Mojżesz.

1: Jezus testuje faryzeuszy, aby zobaczyć, jak dobrze rozumieją Prawo Boże.

2: Nawet w obliczu wyzwań nigdy nie zapominaj słowa Bożego.

1: Powtórzonego Prawa 6:5 - Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą.

2: Rzymian 13:10 – Miłość nie wyrządza krzywdy bliźniemu. Dlatego miłość jest wypełnieniem prawa.

Marka 10:4 I rzekli: Mojżesz pozwolił napisać list rozwodowy i oddalić ją.

Faryzeusze przyszli do Jezusa i zapytali Go o rozwód, a On odpowiedział, podając przykład Mojżesza, który pozwolił na list rozwodowy.

1. Boży plan dla małżeństwa – zrozumienie rozwodu w świetle Pisma Świętego

2. Kochać współmałżonka w trudnych chwilach – jak biblijnie podejść do rozwodu

1. Malachiasz 2:16 – „Albowiem Pan, Bóg Izraela, mówi, że nienawidzi rozwodów”.

2. Rzymian 7:2-3 – „Kobieta zamężna jest bowiem związana prawem z mężem, dopóki on żyje; lecz jeśli mąż jej umrze, jest wolna od prawa swego męża. Jeśli więc za życia swego męża złączy się z innym mężczyzną, będzie zwana cudzołożnicą; lecz jeśli umrze jej mąż, wolna jest od prawa, tak że nie jest cudzołożnicą, choćby była złączona z innym mężczyzną”.

Marka 10:5 A odpowiadając Jezus, rzekł im: Z powodu zatwardziałości serca waszego napisał wam to przykazanie.

Jezus wyjaśnia, że Prawo Mojżeszowe zostało spisane, aby uwzględnić zatwardziałość ludzkich serc.

1. Poznanie przyczyny istnienia prawa – badanie głębszych implikacji tego, dlaczego Bóg dał nam prawa.

2. Łaska Boża i odkupienie – Zrozumienie woli Pana, aby przebaczyć nasze przewinienia.

1. Rzymian 3:23-25 – Wszyscy bowiem zgrzeszyli i brak im chwały Bożej.

2. Hebrajczyków 10:16-18 - Oto przymierze, które zawrę z nimi: włożę moje prawa w ich serca i wypiszę je na ich umysłach.

Marka 10:6 Ale od początku stworzenia Bóg stworzył ich jako mężczyznę i kobietę.

Fragment ten podkreśla Boże stworzenie ludzkości jako mężczyzny i kobiety od początku czasu.

1. Piękno Bożego stworzenia: zrozumienie znaczenia ról męskich i żeńskich

2. Świętość małżeństwa: cześć planu Bożego wobec mężczyzny i kobiety

1. Rodzaju 1:27 - Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył; stworzył ich jako mężczyznę i kobietę.

2. Efezjan 5:31-32 – „Dlatego opuści człowiek ojca i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem.” Tajemnica ta jest głęboka i twierdzę, że odnosi się do

Chrystusa i Kościoła.

Marka 10:7 Z tego powodu mężczyzna opuści ojca i matkę i złączy się ze swoją żoną;

Mężowi nakazano opuścić ojca i matkę i złączyć się z żoną.

1. Powołanie do małżeństwa: opuszczenie rodziny i złączenie się z małżonkiem

2. Siła miłości: wybór partnera na całe życie

1. Efezjan 5:31 – „Dlatego opuści mężczyzna ojca i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem”.

2. Księga Rodzaju 2:24 – „Dlatego opuści mężczyzna ojca swego i matkę swoją i złączy się ze swoją żoną, i staną się jednym ciałem”.

Marka 10:8 I będą dwoje jednym ciałem; tak więc nie będą już dwojgiem, ale jednym ciałem.

Fragment ten podkreśla jedność i nierozłączność małżeństwa, stwierdzając, że przez małżeństwo dwoje staje się jednym ciałem.

1: Małżeństwo jest świętym związkiem dwojga osób, związkiem, który tworzy jedną, nierozerwalną całość.

2: Małżeństwo jest przymierzem pomiędzy dwojgiem ludzi, które łączy je w jedno i powinno być cenione jako święta więź.

1: Efezjan 5:31 – „Dlatego opuści człowiek ojca i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem”.

2: Rodzaju 2:24 – „Dlatego mężczyzna opuszcza ojca i matkę i łączy się z żoną swoją, i stają się jednym ciałem”.

Marka 10:9 Co więc Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela.

Boże przymierze małżeńskie jest świętym związkiem, którego nie należy łamać.

1. Małżeństwo jest przymierzem, a nie umową – studium Marka 10:9

2. Bóg szanuje swoje przymierza – znaczenie małżeństwa jako więzi

1. Malachiasz 2:14-16 – Przymierze Pana dotyczące wierności w małżeństwie

2. Efezjan 5:22-33 – Mężowie i żony przestrzegają przymierza małżeństwa

Marka 10:10 A w domu uczniowie pytali go ponownie o tę samą sprawę.

Jezus naucza o małżeństwie i rozwodzie.

1: Małżeństwo jest świętym przymierzem, które należy szanować i szanować.

2: Łaska Boża i przebaczenie są dostępne dla tych, którzy doświadczyli rozwodu.

1: Efezjan 5:22-33 – Żony bądźcie uległe swoim mężom jak Panu.

2: Rzymian 12:9-10 – Miłość musi być szczera. Nienawidź zła; trzymać się tego, co dobre.

Marka 10:11 I rzekł do nich: Każdy, kto opuszcza swoją żonę, a bierze inną, popełnia wobec niej cudzołóstwo.

Jezus naucza, że rozwód jest zły, a ci, którzy się rozwodzą i wstępują ponownie w związek małżeński, popełniają cudzołóstwo.

1. Miłość Boga do małżeństwa: zrozumienie konsekwencji rozwodu

2. Zachowanie wierności w małżeństwie: czego Jezus nauczał o rozwodzie

1. Malachiasza 2:16 - Mówi bowiem Pan, Bóg Izraela, że nienawidzi rozwodu, bo zakrywa szatę przemocą, mówi Pan Zastępów. Uważajcie więc na swego ducha, abyście nie postępowali zdradliwie.

2. 1 Koryntian 7:10-11 - Mężom zamężnym daję taki rozkaz (nie ja, ale Pan): Żonie nie wolno oddzielać się od męża. Jeżeli jednak tak się stanie, musi pozostać niezamężna, bo inaczej pojedna się z mężem. A mężowi nie wolno rozwodzić się z żoną.

Marka 10:12 A jeśli kobieta opuści męża i wyjdzie za innego, popełnia cudzołóstwo.

Ten fragment z Marka 10:12 wyjaśnia, że jeśli kobieta rozwodzi się ze swoim mężem i wychodzi za innego mężczyznę, popełnia cudzołóstwo.

1. Wierność małżeństwa: badanie niewybaczalnego grzechu cudzołóstwa

2. Wartość małżeństwa: ochrona świętości związku

1. Efezjan 5:21-33 – Poddajcie się sobie wzajemnie z szacunku dla Chrystusa.

2. Hebrajczyków 13:4 – Małżeństwo powinno być szanowane przez wszystkich, a łoże małżeńskie utrzymywane w czystości, gdyż Bóg osądzi cudzołożnika i wszystkich rozpustników.

Marka 10:13 I przynoszono do niego dzieci, aby się ich dotknął, a uczniowie jego strofowali tych, którzy je przyprowadzali.

Jezus przyjął dzieci i okazał im życzliwość pomimo dezaprobaty swoich uczniów.

1. Moc życzliwości: przykład Jezusa wobec dzieci

2. Naśladowanie przykładu Jezusa w przyjmowaniu dzieci

1. Mateusz 19:14 – „Lecz Jezus rzekł: «Pozwólcie dzieciom przychodzić do mnie i nie przeszkadzajcie im, bo do takich należy królestwo niebieskie»”.

2. Mateusza 18:5 – „A kto by przyjął jedno takie dziecko w imię moje, mnie przyjmuje”.

Marka 10:14 Ale Jezus, widząc to, bardzo się rozgniewał i rzekł do nich: Pozwólcie dzieciom przychodzić do mnie i nie zabraniajcie im, bo takich jest królestwo Boże.

Jezus okazywał niezadowolenie tym, którzy nie pozwalali dzieciom przychodzić do Niego, podkreślając, że królestwo Boże składa się z takich ludzi.

1. „Znaczenie pozwalania dzieciom przychodzić do Jezusa”

2. „Włączenie najmłodszych do Królestwa Bożego”

1. Łk 18,15-17 – Jezus witający dzieci

2. Mateusza 18:1-5 - Jezus nauczał o znaczeniu pokory w królestwie Bożym

Marka 10:15 Zaprawdę powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak małe dziecko, nie wejdzie do niego.

Werset ten podkreśla wagę pokory i wiary w Boga jak dziecko. 1. „Odnalezienie pokory w Królestwie Bożym” 2. „Siła wiary w Królestwie Bożym”; 1. Mateusz 18:3-4 – „I rzekł: Zaprawdę powiadam wam: Jeśli się nie nawrócicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego. 4 Ktokolwiek więc ukorzy się jak to małe dziecko, ten sam jest największy w królestwie niebieskim”. 2. Łk 18:16-17 – „Lecz Jezus przywołał ich do siebie i rzekł: Dopuszczajcie dzieci, aby przychodziły do mnie i nie zabraniajcie im, bo takich jest królestwo Boże. 17 Zaprawdę powiadam wam: Ktokolwiek zechce, nie przyjmą królestwa Bożego, jak małe dziecko nie wejdzie do niego”.

Marka 10:16 I brał je w ramiona, kładł na nie ręce i błogosławił je.

W tym fragmencie Jezus bierze dwójkę dzieci, kładzie na nich ręce i błogosławi je.

1. Moc błogosławieństwa Jezusa: jak dotyk Jezusa przemienia życie

2. Moc miłości Jezusa: docieranie do potrzebujących

1. Rodzaju 48:14-16 – Błogosławieństwo Jakuba dla jego wnuków

2. Jana 4:4-42 - Jezus uzdrawia Samarytankę przy studni

Marka 10:17 A gdy już wyszedł na drogę, przybiegł ktoś, upadł przed nim na kolana i

zapytał go: Nauczycielu dobry, co mam czynić, aby odziedziczyć życie wieczne?

Ten fragment opowiada historię człowieka, który zapytał Jezusa, co musi czynić, aby odziedziczyć życie wieczne.

1. Dar życia wiecznego: jak go otrzymać i pielęgnować

2. Co musimy czynić, aby odziedziczyć życie wieczne?

1. Jana 3:16 - Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Rzymian 6:23 - Zapłatą bowiem za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Marka 10:18 I rzekł mu Jezus: Dlaczego nazywasz mnie dobrym? nie ma żadnego dobra poza jednym, to jest Bogiem.

Jezus przypomina człowiekowi, że tylko Bóg jest dobry.

1: Wszyscy jesteśmy grzesznikami i tylko Bóg jest dobry.

2: Aby zostać zbawionym, musimy uznać, że tylko Bóg jest dobry i zwrócić się do Niego.

1: Rzymian 3:10-12 – Nie ma sprawiedliwego, nie, ani jednego.

2:1 Jana 1:8-10 - Jeśli mówimy, że nie mamy grzechu, to samych siebie oszukujemy i nie ma w nas prawdy.

Marka 10:19 Znasz przykazania, nie cudzołóż, nie zabijaj, nie kradnij, nie zeznawaj fałszywie, nie oszukuj, czcij ojca swego i matkę swoją.

Fragment ten podkreśla znaczenie przestrzegania Dziesięciu Przykazań, szczególnie tych dotyczących cudzołóstwa, morderstwa, kradzieży, składania fałszywego świadectwa, oszukiwania i szanowania rodziców.

1. „Prawe życie: jak przestrzegać dziesięciu przykazań”

2. „Boże prawo miłości: przestrzeganie dziesięciu przykazań”

1. Rzymian 13:8-10 – „Nikomu nic nie jesteście winni, jak tylko miłować się wzajemnie, bo kto miłuje drugiego, wypełnił Prawo. Bo przykazania: Nie cudzołóż, nie będziesz mordował, będziesz nie kradnij, nie pożądaj” i inne przykazania streszczają się w tym słowie: „Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego”. Miłość bliźniemu nie wyrządza zła, dlatego wypełnieniem prawa jest miłość.”

2. Mateusza 22:34-40 – „A gdy faryzeusze usłyszeli, że uciszył saduceuszy, zebrali się. I jeden z nich, uczony w Prawie, zadał mu pytanie, aby go wystawić na próbę. «Nauczycielu, to jest największe przykazanie w Prawie?” I rzekł do niego: "Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. I drugie jest podobne do niego: Będziesz miłował swego bliźniego jak na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.”

Marka 10:20 A on odpowiadając, rzekł mu: Mistrzu, tego wszystkiego przestrzegałem od mojej młodości.

Mężczyzna z Ewangelii Marka 10:20 wiernie przestrzegał przykazań Bożych od najmłodszych lat.

1. Siła wiernego życia

2. Wartość posłuszeństwa Bogu

1. Psalm 119:9-11 „Czym młodzieniec ma oczyścić swoją drogę? przestrzegając tego według słowa twego. Całym sercem szukałem Cię: Nie pozwól mi odstąpić od przykazań Twoich. Słowo Twoje ukryłem w sercu moim, abym nie zgrzeszył przeciwko Tobie.”

2. Mateusz 19:16-19 „A oto przyszedł ktoś i zapytał go: Nauczycielu dobry, co dobrego mam czynić, aby otrzymać życie wieczne? I rzekł do niego: Dlaczego nazywasz mnie dobrym? nie ma innego dobra, jak tylko jeden, to jest Bóg; ale jeśli chcesz osiągnąć życie, przestrzegaj przykazań. On mu rzekł: Które? Jezus powiedział: Nie będziesz popełniał morderstwa, nie będziesz cudzołożył, nie będziesz kradł, nie będziesz składał fałszywego świadectwa, czcisz ojca swego i matkę swoją oraz będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego.

Marka 10:21 Wtedy Jezus, widząc go, umiłował go i rzekł mu: Jednego ci brakuje; idź,

sprzedaj, co masz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie; i przyjdź, zgarnij krzyżuj i naśladuj mnie.

Jezus nas kocha i zachęca, abyśmy korzystali z naszego majątku, aby pomagać innym.

1. Miłość Boga do nas: siła pokory i poświęcenia

2. Naśladowanie Jezusa: branie krzyża i służenie innym

1. Mateusza 25:35-40 – Bo byłem głodny, a daliście mi jeść, byłem spragniony, a daliście mi pić, byłem przybyszem, a zaprosiliście mnie.

2. Filipian 2:3-4 – Nie rób nic z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro innych.

Marka 10:22 I zasmucił się tymi słowami, i odszedł zasmucony, miał bowiem wielkie posiadłości.

Bogaty młodzieniec bardzo się zasmucił, gdy Jezus kazał mu rozdać swój majątek.

1. Życie z otwartą dłonią: jak hojnie rozdawać majątek

2. Koszt bycia uczniem: cena naśladowania Jezusa

1. Przysłów 3:9-10 - Czcij Pana swoim dobytkiem i pierwociną całego swego plonu.

2. Łk 12:15 - Uważajcie i strzeżcie się pożądliwości, bo życie człowieka nie zależy od obfitości tego, co posiada.

Marka 10:23 A Jezus rozejrzał się wokoło i rzekł do swoich uczniów: Jak trudno bogatym wejść do królestwa Bożego!

Jezus ostrzega, że bogatym trudno będzie wejść do królestwa Bożego.

1. Bogactwo i Królestwo Boże: znalezienie właściwej równowagi

2. Dylemat bogacza: poszukiwanie życia wiecznego

1. Łk 12:15 – „I rzekł do nich: Uważajcie i strzeżcie się chciwości, bo życie człowieka nie zależy od obfitości tego, co posiada”.

2. 1 Tymoteusza 6:17 – „Nakaż bogatym na tym świecie, aby nie byli wyniośli i nie ufali niepewnym bogactwom, ale Bogu żywemu, który obficie daje nam wszystko do korzystania”.

Marka 10:24 A uczniowie zdumiewali się jego słowami. Ale Jezus znowu odpowiadając, rzekł im: Dzieci, jakże trudno jest tym, którzy ufają bogactwu, wejść do królestwa Bożego!

Jezus ostrzegał swoich uczniów przed trudnościami, jakie mają ci, którzy ufają bogactwom, wejść do Królestwa Bożego.

1. Niebezpieczeństwo bogactwa: zaufanie pieniądzom ponad Boga

2. Pokładanie ufności w Bogu: potrzeba wiary ponad bogactwo

1. Przysłów 11:28 – „Kto ufa swemu bogactwu, upadnie, lecz sprawiedliwy zakwitnie jak zielony liść”.

2. Mateusza 6:24 – „Nikt nie może dwom panom służyć, gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował, albo przy jednym będzie trzymał, a drugim pogardzi. Nie można służyć Bogu i pieniądzom.”

Marka 10:25 Łatwiej wielbłądowi przejść przez ucho igielne, niż bogatemu wejść do królestwa Bożego.

Osobom posiadającym bogactwo materialne trudno jest wejść do królestwa Bożego.

1: Musimy patrzeć poza bogactwo materialne, aby znaleźć prawdziwe szczęście i radość w królestwie Bożym.

2: Królestwo Boże jest otwarte dla wszystkich, bez względu na stan majątkowy.

1: Mateusza 19:23-24 – Jezus rzekł do swoich uczniów: „Zaprawdę powiadam wam, bogatemu trudno wejść do królestwa niebieskiego. Powtarzam wam, łatwiej jest wielbłądowi przejść przez ucho igielne, niż bogatemu wejść do królestwa Bożego”.

2: Jakuba 2:5-7 - Słuchajcie, drodzy bracia i siostry: Czyż Bóg nie wybrał ubogich w oczach świata na bogatych w wierze i na dziedziców królestwa, które obiecał tym, którzy Go miłują? Ale zniesławiliście biednego. Czy to nie bogaci was wyzyskują? Czy to nie oni ciągną cię do sądu? Czy to nie oni bluźnią szlachetnemu imieniu tego, do którego należysz?

Marka 10:26 I zdumiewali się niezmiernie, mówiąc między sobą: Któż więc może zostać zbawiony?

Uczniowie byli zdumieni, gdy dowiedzieli się, że bogatym trudno jest wejść do Królestwa Bożego.

1: Miłość Boga do wszystkich – niezależnie od tego, ile bogactwa posiadamy, miłość Boga do nas pozostaje niezmienna.

2: Wyzwanie naśladowania Jezusa – Musimy być gotowi oddać Panu nasze bogactwa i posiadłości, jeśli mamy Go naśladować.

1: Filipian 4:11-13 - Nie żebym mówił o niedostatku, gdyż nauczyłem się zadowalać tym, w jakimkolwiek jestem stanie. Umiem i uniżać się, i umiem obfitować: wszędzie i we wszystkim jestem pouczony, abym był nasycony i głodny, i obfitował, i cierpiał niedostatek.

2: Łk 12:22-34 - Potem rzekł do uczniów swoich: Dlatego powiadam wam: Nie troszczcie się o życie swoje, co będziecie jeść; ani o ciało, w co się ubierzecie. Życie to coś więcej niż mięso, a ciało to coś więcej niż odzienie. Przyjrzyjcie się krukom, bo one nie sieją i nie żną; które nie mają ani magazynu, ani stodoły; i Bóg je żywi. O ileż bardziej jesteście lepsi od ptactwa?

Marka 10:27 A Jezus, patrząc na nich, mówi: U ludzi to niemożliwe, ale nie u Boga, bo u Boga wszystko jest możliwe.

Bóg może wszystko i nie ma dla Niego rzeczy niemożliwych.

1: Bóg jest wszechmocny i nic nie przekracza Jego możliwości

2: Zaufanie w nieograniczoną moc Boga

1: Izajasz 40:28-29 – „Czy nie wiedzieliście? Czy nie słyszeliście? Pan jest Bogiem wiecznym, Stworzycielem krańców ziemi. Nie mdleje ani nie męczy się, jego rozum jest nie do zbadania.

2: Psalm 115:3 – „Nasz Bóg jest w niebiosach i czyni wszystko, co mu się podoba”.

Marka 10:28 Wtedy Piotr zaczął mu mówić: Oto opuściliśmy wszystko i poszliśmy za tobą.

Piotr wyznaje Jezusowi, że on i inni uczniowie porzucili wszystko, aby pójść za Nim.

1. Wielka wymiana: co zostawiamy, gdy podążamy za Jezusem

2. Moc wiary: co zyskujemy, podążając za Jezusem

1. Mateusza 19:27-30 – Bogaty młodzieniec, który nie mógł pójść za Jezusem, mimo że zostawił wszystko

2. Łk 5,11 – Historia cudownego połowu ryb i uznania przez Piotra Jezusa za Syna Bożego

Marka 10:29 A Jezus odpowiadając, rzekł: Zaprawdę powiadam wam: Nikt nie opuścił domu ani braci, ani sióstr, ani ojca, ani matki, ani żony, ani dzieci, ani pola z mego powodu, i ewangelii,

Nikt nie może z niczego zrezygnować dla Jezusa i Ewangelii.

1. Rezygnacja ze wszystkiego ze względu na Jezusa i Ewangelię

2. Moc ofiary dla Jezusa i Ewangelii

1. Mateusza 19:27-30 – Bogaty młodzieniec

2. Hebrajczyków 11:24-26 – Mojżesz zdecydował się cierpieć ucisk wraz z ludem Bożym

Marka 10:30 Ale teraz i w tym czasie otrzyma stokrotnie więcej: domy, braci, siostry, matki, dzieci i ziemie z prześladowaniami; a w przyszłym świecie życie wieczne.

Jezus obiecuje tym, którzy za Nim podążają, stokrotną nagrodę w tym życiu, w tym domy, rodzeństwo, matki, dzieci i ziemie, a także prześladowania. W zaświatach zostaną nagrodzeni życiem wiecznym.

1. Bez względu na to, co przyniesie ci życie, podążanie za Jezusem zawsze doprowadzi cię do wieczności.

2. Pan obiecuje stokrotną nagrodę tym, którzy za Nim podążają: domy, rodzeństwo, matki, dzieci, ziemie i prześladowania.

1. Mateusza 19:29 – „I każdy, kto dla mojego imienia opuści domy, braci, siostry, ojca, matkę, dzieci lub pola, stokroć więcej otrzyma i życie wieczne odziedziczy”.

2. Izajasz 55:11 – „Tak będzie z moim słowem, które wyjdzie z moich ust: nie wróci do mnie puste, ale wykona to, co zamierzyłem, i pomyślnie spełni to, z czym je posłałem”.

Marka 10:31 Ale wielu pierwszych będzie ostatnimi; i ostatni pierwszy.

W tym fragmencie podkreślono, że drogi Boga różnią się od dróg świata, ponieważ pierwsi będą ostatnimi, a ostatni pierwszymi.

1. „Niekonwencjonalne drogi Boga: zrozumienie, jak działa Bóg”

2. „Paradoks królestwa: być jednocześnie ostatnim i pierwszym”

1. Łk 13:30 – „A oto są ostatni, którzy będą pierwszymi i są pierwsi, którzy będą ostatnimi”.

2. Jakuba 4:6 – „Ale on daje więcej łaski. Dlatego mówi: Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje.”

Marka 10:32 I byli w drodze, udając się do Jerozolimy; A Jezus szedł przed nimi, i zdumiewali się; a gdy szli, zlękli się. I znowu wziął Dwunastu i zaczął im opowiadać, co mu się przydarzyło,

Uczniowie byli zdumieni i przestraszeni, gdy Jezus prowadził ich do Jerozolimy i zaczął im opowiadać o swoim nadchodzącym losie.

1. Jezus odważnie prowadzi nas w nieznane, ufając Bożemu planowi na nasze życie.

2. Nawet w obliczu strachu możemy wybrać pójście za Jezusem i zaufać Jego planowi.

1. Powtórzonego Prawa 31:8 – „To Pan idzie przed tobą. On będzie z tobą, nie opuści cię ani nie porzuci. Nie bój się i nie lękaj się”.

2. Psalm 56:3 – „Kiedy się boję, ufam Tobie”.

Marka 10:33 Mówiąc: Oto idziemy do Jerozolimy; i Syn Człowieczy będzie wydany arcykapłanom i uczonym w Piśmie; i skażą go na śmierć, i wydadzą go poganom.

Jezus przepowiedział swoje cierpienie i śmierć.

1: Miłość Jezusa i posłuszeństwo woli Bożej doprowadziła go do cierpienia i śmierci dla zbawienia świata.

2: Ostateczna ofiara Jezusa pokazuje nam, jak żyć z odwagą i wiarą.

1: Izajasz 53:3-5 Wzgardzony i odrzucony przez ludzi, Mąż boleści i doświadczony w smutku. I jakby zakryliśmy przed Nim nasze twarze; Wzgardzony był i nie szanowaliśmy Go.

2: Filipian 2:5-8 Takie bądźcie usposobienie, jakie było w Chrystusie Jezusie, który mając postać Bożą, nie uważał za zbójstwo być równym Bogu, lecz wyzbył się sławy, przyjmując w postaci sługi i przychodząc na podobieństwo ludzi. A w przejawie uznany za człowieka, uniżył samego siebie i stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Marka 10:34 I będą go naśmiewać, i będą go biczować, i będą na niego plucić, i zabiją go, a trzeciego dnia zmartwychwstanie.

Jezus jest wyśmiewany, biczowany i zabijany, ale trzeciego dnia zmartwychwstanie.

1: Jezus zwyciężył śmierć i przez swoje zmartwychwstanie daje nam nadzieję.

2: Jezus znosił cierpienie i ból, abyśmy mieli życie i zbawienie.

1:1 Koryntian 15:54-55 – „Śmierć została pochłonięta w zwycięstwie. Gdzie, o śmierci, jest twoje zwycięstwo? Gdzie, o śmierci, jest twoje żądło?”

2: Rzymian 6:9-10 – „Wiemy, że Chrystus powstał z martwych i już nigdy nie umrze; śmierć nad nim już nie panuje. Przez śmierć, którą umarł, umarł dla grzechu raz na zawsze, ale życie, którym żyje, żyje dla Boga”.

Marka 10:35 I podeszli do niego Jakub i Jan, synowie Zebedeusza, i rzekli: Nauczycielu, chcielibyśmy, abyś uczynił dla nas wszystko, czego zapragniemy.

Synowie Zebedeusza, Jakub i Jan, proszą Jezusa, aby uczynił wszystko, czego zapragną.

1. Jezus jest gotowy zaspokoić nasze potrzeby, jeśli Go o to poprosimy.

2. Moc modlitwy – przykład Jakuba i Jana, jak prosić Jezusa o to, czego potrzebujemy.

1. Mateusza 7:7-11 – Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; pukajcie, a będzie wam otworzone.

2. Filipian 4:19 - A mój Bóg zaspokoi całą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale przez Chrystusa Jezusa.

Marka 10:36 I rzekł do nich: Co chcecie, abym wam uczynił?

Jezus zapytał swoich uczniów, co chcą, aby dla nich uczynił.

1. Jak możemy nauczyć się prosić Boga o pomoc w potrzebie?

2. Czego możemy się nauczyć z przykładu Jezusa, który chciał służyć bliźnim?

1. Filipian 4:6-7 – „Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc a umysły wasze w Chrystusie Jezusie.”

2. Mateusza 20:28 – „Podobnie jak Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, ale aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu”.

Marka 10:37 Powiedzieli mu: Daj nam, abyśmy mogli zasiąść jeden po twojej prawicy, a drugi po lewej stronie twojej, w twojej chwale.

Jezus uczy pokory i bezinteresowności.

1: Musimy być gotowi odłożyć na bok nasze pragnienia, aby być posłuszni Bogu i służyć innym.

2: Powinniśmy starać się być pokorni i życzliwi oraz stawiać potrzeby innych ponad własne.

1: Filipian 2:3-4 – Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenij innych ponad siebie.

2: Jakuba 4:10 - Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy.

Marka 10:38 Ale Jezus im odpowiedział: Nie wiecie, o co prosicie. Czy możecie pić kielich, z którego Ja piję? i przyjąć chrzest chrztem, którym ja zostałem ochrzczony?

Jezus kwestionował zrozumienie przez uczniów tego, co znaczy podążać za Nim, i nawoływał ich, aby rozważyli trudne ścieżki, jakie być może będą musieli obrać.

1. Wezwanie do bycia uczniem: czy jesteś gotowy naśladować Jezusa?

2. Przyjąć kielich cierpienia: co oznacza naśladowanie Jezusa?

1. Filipian 1:29 - Wolno wam bowiem przez wzgląd na Chrystusa nie tylko w Niego wierzyć, ale i dla Niego cierpieć.

2. Mateusza 16:24 - Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: «Kto chce być moim uczniem, niech się zaprze samego siebie, weźmie swój krzyż i naśladuje mnie.

Marka 10:39 I rzekli mu: Możemy. I rzekł do nich Jezus: Rzeczywiście, z kielicha, z którego

ja piję, będziecie pić; i chrztem, którym ja jestem ochrzczony, wy także zostaniecie ochrzczeni:

Jezus mówi swoim uczniom, że będą dzielić te same cierpienia i zostaną ochrzczeni tym samym chrztem co On.

1: Jezus wzywa nas, abyśmy zjednoczyli się z Nim w cierpieniach życia i życiu chrztu.

2: Jezus wzywa nas, abyśmy uczestniczyli w Jego kielichu i przyjęli z Nim chrzest.

1: Rzymian 8:17, „a jeśli dziećmi, to i dziedzicami – dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa – jeśli razem z nim cierpimy, abyśmy także razem zostali uwielbieni”.

2: Mateusza 28:19: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

Marka 10:40 Ale nie do mnie należy dać miejsce po mojej prawicy i lewej stronie; ale będzie dane tym, dla których jest przygotowane.

Jezus naucza, że zaszczytne miejsce nie jest czymś, co On może dać komukolwiek, ale jest przygotowane przez Boga.

1: Nigdy nie powinniśmy szukać czci ani uznania, ponieważ nie jest to coś, co można nam dać, ale jest przygotowane przez Boga.

2: Jezus uczy nas, że nie powinniśmy troszczyć się o prestiż, ponieważ Bóg jest ostatecznym czynnikiem decydującym o tym, komu okazywana jest cześć i szacunek.

1: Mateusza 20:26-28 – Ale między wami tak nie będzie; ale kto by między wami chciał stać się wielkim, niech będzie waszym sługą.

2: Filipian 2:3-4 - Nie czyńcie niczego z powodu samolubnej ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze umysłu niech każdy uważa innych za lepszych od siebie.

Marka 10:41 A gdy usłyszało to dziesięciu, poczęło się bardzo nie podobać Jakubowi i Janowi.

Prośba Jakuba i Jana o preferencyjne traktowanie w królestwie Bożym wywołała

niezadowolenie pozostałych dziesięciu uczniów.

1. Jezus nauczył nas pokory i szukania chwały Bożej, a nie własnej – Marek 10:41

2. Nie powinniśmy oczekiwać specjalnego traktowania, lecz zadowalać się darami, którymi obdarzył nas Bóg – Marek 10:41

1. Filipian 2:3 „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za lepszych od siebie”.

2. Jakuba 1:17 „Każdy dobry i doskonały dar pochodzi z góry, zstępuje od Ojca świateł niebieskich, który nie zmienia się jak ruchome cienie”.

Marka 10:42 Ale Jezus przywołał ich do siebie i rzekł do nich: Wiecie, że ci, którzy uchodzą za władców pogan, panują nad nimi; a ich wielcy sprawują nad nimi władzę.

Jezus naucza, że ci, którzy mają władzę, często wykorzystują swoją władzę, aby uciskać innych.

1: Musimy wykorzystywać naszą władzę dla dobra innych, a nie dla własnej korzyści.

2: Nie powinniśmy używać naszej mocy, aby uciskać innych, ale aby ich podnosić.

1: Izajasz 58:10-12 - Jeśli wynagradzacie głodnych i zaspokajacie potrzeby uciśnionych, wówczas wasze światło wzejdzie w ciemności, a wasza noc stanie się jak południe.

2: Jakuba 2:1-13 – Kochaj bliźniego swego jak siebie samego i nie okazuj stronniczości.

Marka 10:43 Nie będzie tak między wami, lecz ktokolwiek będzie między wami wielki, będzie waszym sługą.

Ten fragment opowiada o służbie i o tym, jak wielkość można odnaleźć w byciu służebnym sobie nawzajem.

1. „Droga do wielkości: służenie sobie nawzajem”

2. „Prawdziwa wielkość: życie w służbie”

1. Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z was dba nie tylko o swoje własne interesy, ale także o interesy innych”.

2. Mateusza 20:26-28 – „Kto by między wami chciał być wielki, niech będzie waszym sługą, a kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie waszym niewolnikiem, tak jak Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, ale aby służyć i aby odda swoje życie na okup za wielu”.

Marka 10:44 A kto z was będzie najważniejszy, będzie sługą wszystkich.

Najważniejszy z nas powinien być sługą wszystkich.

1: Wszyscy jesteśmy powołani, aby służyć sobie nawzajem.

2: Liderzy powinni dawać przykład i służyć innym.

1: Filipian 2:3-4 „Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie i nie patrzcie na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro innych”.

2: Mateusza 20:26-27 „Ale kto by między wami chciał być wielki, niech będzie waszym sługą, a kto by między wami chciał być pierwszy, niech będzie waszym niewolnikiem.”

Marka 10:45 Albowiem nawet Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, ale aby służyć i oddać swoje życie na okup za wielu.

Jezus przyszedł, aby służyć innym i oddać swoje życie na okup za wielu.

1. Znaczenie służby: czego Jezus nauczył nas o dawaniu

2. Ofiara i odkupienie: okup za wielu

1. Filipian 2:5-8 - Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za coś do uchwycenia, lecz ogołocił się przez przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo

ludzi. A znaleziony w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

2. Jana 15:13 - Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

Marka 10:46 I przyszli do Jerycha, a gdy wychodził z Jerycha ze swoimi uczniami i licznym ludem, niewidomy Bartymeusz, syn Tymeusza, siedział przy drodze i żebrał.

Bartymeusz, niewidomy, odzyskał wzrok po uzdrowieniu go przez Jezusa.

1. „Nowa wizja: jak Jezus daje nam nową perspektywę”

2. „Moc wiary: jak nasze przekonania mogą czynić cuda”

1. Jana 9:35-38 - Jezus uzdrawia niewidomego od urodzenia.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

Marka 10:47 A gdy usłyszał, że to Jezus z Nazaretu, zaczął wołać i mówić: Jezusie, synu Dawida, zmiłuj się nade mną.

Niewidomy wołał do Jezusa, aby się nad nim zmiłował, gdy rozpoznał w Jezusie syna Dawida.

1. Uznanie Jezusa za naszego Zbawiciela

2. Moc rozpoznania Jezusa

1. Mateusza 1:1-25 – Genealogia Jezusa Chrystusa, syna Dawida.

2. 1 Koryntian 1:30 - Ale wy z niego jesteście w Chrystusie Jezusie, który z Boga stał się nam mądrością i sprawiedliwością, i uświęceniem, i odkupieniem.

Marka 10:48 I wielu mu nakazywało, aby milczał, ale on tym bardziej wołał: Synu Dawida,

zlituj się nade mną.

Mężczyzna wołał do Jezusa o miłosierdzie, lecz wielu radziło mu, aby milczał.

1. Siła wiary – wierzyć, że Bóg odpowie na nasze modlitwy, nawet jeśli inni każą nam być cicho.

2. Wyciągnięcie ręki do Jezusa – niezależnie od tego, jak trudna jest sytuacja, On zawsze wysłucha i odpowie na nasze prośby o miłosierdzie.

1. Łk 18:38-39 - I zawołał, mówiąc: Jezusie, Synu Dawida, zmiłuj się nade mną. A ci, którzy szli wcześniej, skarcili go, aby milczał; ale on tym bardziej wołał, Synu Dawida, zmiłuj się nade mną.

2. Psalm 86:15 - Ale ty, Panie, jesteś Bogiem pełnym miłosierdzia i łaskawym, cierpliwym, bogatym w miłosierdzie i prawdę.

Marka 10:49 A Jezus zatrzymał się i kazał go zawołać. I wołają niewidomego, mówiąc mu: Pociesz się, wstań; on cię wzywa.

Niewidomy na jego rozkaz został wezwany do Jezusa i doznał pocieszenia.

1: Jezus wzywa nas do siebie i pociesza.

2: Siłę możemy znaleźć w Jezusie, gdy jesteśmy słabi.

1: Izajasz 41:10 „Nie bójcie się więc, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej”.

2: Psalm 145:18 „Pan jest blisko wszystkich, którzy go wzywają, wszystkich, którzy go wzywają zgodnie z prawdą”.

Marka 10:50 A on, zrzuciwszy swoją szatę, wstał i przyszedł do Jezusa.

Ten fragment opowiada historię mężczyzny, który zrzuca szatę i podchodzi do Jezusa.

1. Moc odpuszczania: jak wiara przybliża nas do Jezusa

2. Ryzyko wiary: jak odważne naśladowanie Jezusa może zmienić nasze życie

1. Mateusza 17:7-8 - A Jezus podszedł, dotknął się ich i powiedział: Wstańcie i nie lękajcie się. A gdy podnieśli oczy, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

Marka 10:51 A Jezus odpowiadając, rzekł mu: Co chcesz, abym ci uczynił? Rzekł do niego niewidomy: Panie, abym przejrzał.

Niewidomy poprosił Jezusa, aby go uzdrowił i odzyskał wzrok.

1. Siła wiary: wiara niewidomego w Jezusa doprowadziła do jego uzdrowienia.

2. Moc modlitwy: Jezus pokazał nam, że wystarczy poprosić o pomoc, a On odpowie.

1. Mateusza 21:22 – „I wszystko, o co z wiarą prosić będziecie na modlitwie, otrzymacie.”

2. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.”

Marka 10:52 I rzekł mu Jezus: Idź; twoja wiara cię uzdrowiła. I natychmiast przejrzał, i szedł drogą za Jezusem.

Jezus uzdrowił niewidomego i powiedział mu, że wiara go uzdrowiła.

1. Wierz i przyjmuj: moc wiary

2. Naśladowanie Jezusa: życie wiarą

1. Jakuba 2:17-18 – „Tak samo wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa, będąc sama. Tak, ktoś może powiedzieć: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki; pokaż mi swoją wiarę bez swoich uczynków, a ja ci pokażę moją wiarę na podstawie moich uczynków.

2. Hebrajczyków 11:1-3 – „A wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać. Bo dzięki niemu starsi uzyskali dobre świadectwo. Przez wiarę poznajemy, że światy zostały ukształtowane słowem Bożym, tak że to, co widzialne, nie powstało z tego, co się pojawia”.

Marka 11 opisuje kilka kluczowych wydarzeń, w tym triumfalny wjazd Jezusa do Jerozolimy, przeklęcie jałowego drzewa figowego, oczyszczenie świątyni oraz dyskusję na temat wiary i modlitwy.

Akapit pierwszy: Gdy zbliżali się do Jerozolimy, w Betfage i Betanii w pobliżu Góry Oliwnej, Jezus wysyła dwóch uczniów z poleceniem, aby znaleźli tam uwiązane oślę, na którym nikt nigdy nie jeździł. Mają go rozwiązać i przynieść do Niego. Jeśli ktoś zapyta, dlaczego to robią, powinien odpowiedzieć: „Pan tego potrzebuje i wkrótce go tu odeśle” (Mk 11,1-3). Znajdują źrebię, gdy mówił, przynieś mu. Zarzucił swoje płaszcze na oślę. Siada na nich, gdy wjeżdża do Jerozolimy. Wielu ludzi słało swoje płaszcze na drodze, podczas gdy inni słali gałęzie. wycinali pola. Ci, którzy szli naprzód, ci, którzy poszli za nimi, krzyczeli: „Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi. w imię Pana! Błogosławione nadchodzące królestwo, nasz ojciec Dawid! Hosanna na wysokościach nieba!” (Marka 11:4-10). Po rozejrzeniu się po wszystkim, gdyż już późno wychodzi Bethany z Dwunastoma (Mk 11,11).

2. akapit: Następnego dnia, gdy opuszczają Betanię, Jezus jest głodny, widząc, jak liście drzewa figowego z oddali nie znajdują nic, poza pozostawianiem przekleństw mówiących: „Niech już nikt nie będzie jadł od ciebie owocu” – uczniowie słyszą, jak to mówi (Marek 11:12-14). Kiedy dotarli do Jerozolimy, Jezus wchodzi na dziedzińce świątyni, zaczyna wypędzać kupujących, sprzedających tam, przewraca stoły kantory, ławki, sprzedające gołębie nie pozwalają nikomu przenosić towarów przez dziedzińce świątyni, ucząc ich: „Czyż nie jest napisane: «Mój dom będzie nazywany domem modlitwy wszystkie narody». Ale sprawiliście, że arcykapłani, nauczyciele prawa, rozbójnicy, usłyszeli to, zabili go, bo się go bali, ponieważ cały tłum zdumiewał się nauczaniem, gdy nastał wieczór, Jezus, jego uczniowie, wyszli z miasta (Marek 11:15-19).

3. akapit: Rano, gdy przechodziłem obok, zobaczyłem uschnięte korzenie drzewa figowego. Piotr pamięta, jak mówi: „Rabbi, spójrz! Drzewo figowe, które przekląłeś, uschło!” Jezus odpowiada: „Ufaj Bogu. Zaprawdę powiadam wam, jeśli ktoś powie tej górze: „Idź rzuć się do morza”, nie wątpi, że serce wierzy, że to, co mówi, stanie się dla niego. Dlatego powiadam wam, o cokolwiek poprosicie, modlitwa, wierzcie, że otrzymaliście. A kiedy stójcie, modląc się, jeśli macie coś przeciwko komukolwiek, przebaczcie, aby Ojciec Niebo odpuścił grzechy”, okazując moc wypowiadanych słów, wiarę, znaczenie, przebaczenie, otrzymanie przebaczenia Bożego (Marek 11:20-26). Przybywają ponownie do Jerozolimy, spacerując przed sądami świątynnymi, arcykapłani, nauczyciele, starsi z prawa, przychodzą, pytają władzę, czy robią te rzeczy, pytają, czy chrzest Jan, niebiańskie, ziemskie pochodzenie, obiecuje odpowiedź w oparciu o swoją odpowiedź, boi się odpowiedzieć, ludzie uważają Jana za prawdziwego proroka, więc odpowiadają, nie wiedzą, dlatego odmawiają odpowiedzi na pytanie o Jego własne. władza okazująca mądrość, postępując wbrew sprzeciwowi, kwestionując ich uczciwość. Przywódcy duchowi – koniec rozdziału (Marek 11:27-33).

Marka 11:1 A gdy się zbliżyli do Jerozolimy, do Betfage i Betanii, na Górę Oliwną, wysłał dwóch ze swoich uczniów,

Jezus wysyła dwóch swoich uczniów do Betfage i Betanii, aby przygotowali się na Jego przybycie do Jerozolimy.

1: Pokorny wjazd Jezusa do Jerozolimy, ukazujący jego pokorę i bezinteresowność.

2: Znaczenie przygotowania na przyjście Jezusa w naszym życiu.

1: Filipian 2:5-8: „Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz ogołocił samego siebie, przyjmując postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi. A okazawszy się w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej”.

2: Mateusza 21:5: „Powiedz córce Syjonu: «Oto twój Król przychodzi do ciebie, pokorny, dosiadający osła, oślęcia, źrebaka jucznego»”.

Marka 11:2 I rzekł do nich: Idźcie do wioski położonej naprzeciwko was, a gdy tylko do niej wejdziecie, znajdziecie oślę uwiązane, na którym nigdy nikt nie siedział; uwolnij go i przyprowadź.

Jezus poleca swoim uczniom, aby znaleźli oślę, na którym nikt nigdy nie dosiadał, i przyprowadzili je do Niego.

1. Moc wiary: Polecenia Jezusa dla swoich uczniów, aby znaleźli oślę, na którym nikt nigdy nie dosiadał, i przynieśli mu je z powrotem, stanowią mocny przykład tego, jak wiara może przenosić góry.

2. Posłuszeństwo: Nakaz Jezusa skierowany do uczniów, aby odnaleźli oślę, na którym nikt nigdy nie dosiadał, i przyprowadzili je z powrotem, przypomina o tym, jak ważne jest przestrzeganie Bożych wskazówek i bycie posłusznym.

1. Mateusza 17:20 – „Powiedział im: «Z powodu waszej małej wiary. Zaprawdę bowiem powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: «Odsuń się stąd» tam”, a ono się przesunie i nie będzie dla ciebie rzeczy niemożliwej.

2. Filipian 2:8 – „I okazawszy się w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej”.

Marka 11:3 A jeśliby wam ktoś powiedział: Dlaczego to robicie? mówcie, że Pan go potrzebuje; i zaraz go tu pośle.

Jezus mówi swoim uczniom, aby powiedzieli każdemu, kto ich pyta, dlaczego zabierają osła, że Pan go potrzebuje i zostanie on odesłany.

1. Bóg ma cel i plan we wszystkim, o co nas prosi.

2. Musimy zaufać Panu i Jego planowi dla nas, nawet jeśli wydaje się to dziwne.

1. Jeremiasz 29:11 – „Bo znam plany, jakie mam wobec ciebie”, oświadcza Pan, „plany, które mają ci pomóc, a nie zaszkodzić, plany, które dają ci nadzieję i przyszłość”.

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia.”

Marka 11:4 I poszli, i znaleźli oślę przywiązane do drzwi na zewnątrz, w miejscu, gdzie spotykały się dwie drogi; i go wypuszczają.

W tym fragmencie opisano, jak Jezus i jego uczniowie znaleźli oślę uwiązane w miejscu, gdzie spotykały się dwie drogi.

1. Jezus jest drogą, prawdą i życiem i pomoże nam znaleźć drogę w życiu.

2. Wiedza o tym, kiedy zaryzykować i zaufać planowi Bożemu, może być trudna, ale powinniśmy pamiętać, że Jezus jest zawsze z nami.

1. Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie.

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje twoje ścieżki.

Marka 11:5 A niektórzy ze stojących tam rzekli do nich: Co robicie, gubiąc oślę?

Uczniowie Jezusa byli przesłuchiwani w związku z zgubieniem oślęcia.

1: Zapytano uczniów Jezusa, dlaczego tracą oślę, podkreślając znaczenie właściwego postępowania i siłę dobrego wyjaśnienia.

2: Kiedy zapytano uczniów Jezusa o ich postępowanie, okazało się, że nasze działania zawsze podlegają kontroli i musimy być gotowi je wyjaśnić.

1: Efezjan 6:7: „Oddawajcie więc wszystkim, co się im należy: podatki, którym należą się podatki, cła, którym zwyczaje, strach, komu strach, cześć, komu cześć”.

2: Przysłów 3:27: „Nie odmawiaj dobra tym, którym się ono należy, jeśli jest to w mocy twojej ręki”.

Marka 11:6 I rzekli im tak, jak im rozkazał Jezus, i wypuścili ich.

W tym fragmencie Jezus nakazał swoim uczniom wypuścić oślę i jej oślę, aby mógł pojechać.

1. Moc posłuszeństwa — jak proste polecenie Jezusa skierowane do uczniów ilustruje wagę wypełniania woli Bożej.

2. Znajdowanie siły w potrzebie — jak Jezus polegał na swoich uczniach, którzy pomagali mu w jego misji, i jak my możemy polegać na Bogu w potrzebie.

1. Efezjan 5:15-17 – „Uważajcie więc, jak postępujecie, nie jako niemądrzy, ale jako mądrzy, wykorzystując czas jak najlepiej, bo dni są złe. Dlatego nie bądźcie niemądrzy, ale rozumiejcie, jaka jest wola jest Pan.”

2. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia”.

Marka 11:7 I przyprowadzili oślę do Jezusa, i zarzucili na niego swoje szaty; i usiadł na nim.

Jezusowi dano oślę do jazdy i ubrano go w szaty.

1. Jezus jest naszym doskonałym Królem – Marek 11:7

2. Moc poddania się Jezusowi – Marek 11:7

1. Psalm 20:7 - Niektórzy ufają wozom, inni koniom, lecz będziemy wspominać imię Pana, Boga naszego.

2. Filipian 2:5-8 - Niech takie będzie w was usposobienie, jakie było w Chrystusie Jezusie: który będąc w postaci Bożej, nie uważał za zbójstwo być równym Bogu, lecz pozbawił się sławy i przyjął postać sługi i stał się podobny do ludzi. A okazując się w modzie człowiekiem, uniżył samego siebie, i stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Marka 11:8 I wielu słało na drodze swoje szaty, a inni obcinali gałęzie z drzew i słali je na drodze.

Mieszkańcy Jerozolimy powitali Jezusa, słając swoje szaty, obcinając gałęzie z drzew i rozrzucając je na drodze.

1. Lud Boży okazuje swoją miłość i szacunek Jezusowi poprzez akty uwielbienia.

2. Jak z wiarą i oddaniem przyjąć Jezusa do naszego życia.

1. Jana 12:12-13 - Następnego dnia wiele osób, które przybyły na święto, usłyszawszy, że Jezus nadchodzi do Jerozolimy, nabrało gałązek palmowych, wyszło mu na spotkanie i wołało: Hosanna: Błogosławiony Król Izraela, który przychodzi w imię Pańskie.

2. Psalm 96:7-9 - Oddajcie Panu, rody ludu, oddajcie Panu chwałę i siłę. Oddajcie Panu chwałę imienia jego, przynieście dar i wchodźcie na dziedzińce jego. Czcijcie Pana w pięknie świętości, bójcie się przed Nim cała ziemio.

Marka 11:9 A ci, którzy szli wcześniej, i ci, którzy szli za nimi, wołali, mówiąc: Hosanna; Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie:

Lud wychwalał Jezusa, gdy wchodził do Jerozolimy, ogłaszając „Hosanna, błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim”.

1. Chwalenie Jezusa i moc Jego imienia

2. Znaczenie Hosanna i jej miejsce w naszym życiu

1. Filipian 2:9-11 - Dlatego Bóg wywyższył go na najwyższe miejsce i dał mu imię, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią, i wszelki język uzna, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

2. Psalm 118:25-26 – Panie, ratuj nas! Panie, daj nam sukces! Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim. Z domu Pańskiego błogosławimy Cię.

Marka 11:10 Błogosławione niech będzie królestwo naszego ojca Dawida, które przychodzi w imię Pańskie: Hosanna na wysokościach.

Triumfalny wjazd Jezusa do Jerozolimy obchodzony jest z uwielbieniem i błogosławieństwem dla Boga Ojca.

1: Możemy oddawać chwałę Bogu Ojcu w każdych okolicznościach, bez względu na to, jak pokorne i triumfalne.

2: W Bogu Ojcu możemy znaleźć siłę, aby pozostać wiernymi w chwilach trudności i radości.

1: Psalm 118:24 - Oto dzień, który Pan uczynił; radujmy się i weselmy w nim.

2: Filipian 4:4 – Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtórzę: radujcie się.

Marka 11:11 I wszedł Jezus do Jerozolimy i do świątyni, a gdy rozejrzał się po wszystkim, a gdy już nadszedł wieczór, wyszedł z dwunastoma do Betanii.

Jezus wszedł do Jerozolimy i do świątyni i obserwował wszystko, co się w niej znajdowało. Następnie udał się z dwunastoma uczniami do Betanii.

1. Wierność Jezusa w wypełnieniu proroctw dotyczących Jego statusu Mesjasza

2. Znaczenie naśladowania przykładu posłuszeństwa Jezusa

1. Izajasz 35:5-6 – „Wtedy otworzą się oczy ślepych i uszy głuchych się otworzą. Wtedy chromy podskoczy jak jeleń i język niemych będzie śpiewał, bo na pustyni wytrysną wody, a potoki na pustyni”.

2. Jana 12:1-3 - „Wtedy Jezus na sześć dni przed Paschą przybył do Betanii, gdzie przebywał umarły Łazarz, którego wskrzesił z martwych. Tam przyrządzili mu kolację; i Marta służyła; ale Łazarz był jednym z tych, którzy z nim zasiedli do stołu. Potem wzięła Maria funt maści szpikanardowej, bardzo kosztownej, i namaściła nogi Jezusa, i wytarła je swoimi włosami, i dom napełnił się wonią maści”.

Marka 11:12 A nazajutrz, gdy przyszli z Betanii, poczuł głód:

Przejście Jezus i uczniowie udali się do Betanii, a gdy następnego dnia wrócili, Jezus był głodny.

1. Jezus jest człowiekiem: Zrozumienie człowieczeństwa Jezusa w Nowym Testamencie

2. Karmienie głodnych: znaczenie głodu Jezusa w Ewangelii Marka 11:12

1. Mateusza 4:4 („Nie samym chlebem człowiek będzie żył, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych”).

2. Izajasz 58:10 („Jeśli nakarmicie głodnych i nasycicie potrzebujących, wtedy wasze światło wzejdzie w ciemności.”)

Marka 11:13 A ujrzawszy z daleka drzewo figowe mające liście, przyszedł, jeśli może coś na nim znalazł, a gdy do niego podszedł, nie znalazł nic oprócz liści; bo czas fig jeszcze nie nadszedł.

Podejście Jezusa do drzewa figowego w celu znalezienia czegoś na nim świadczy o jego nadziei i wierze w to, że Bóg go opatrzy.

1. Nadzieja w Bogu i Jego zaopatrzeniu.

2. Wiara w to, co skryte.

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy,

przekonaniem o tym, czego nie widać.”

2. Mateusza 6:25-34 – „Dlatego powiadam wam, nie martwcie się o swoje życie, o to, co będziecie jeść i co będziecie pić, ani o swoje ciało, w co się będziecie ubierać. Czy życie nie jest czymś więcej niż jedzeniem i bardziej ciało niż odzienie? Spójrzcie na ptaki powietrzne: nie sieją, nie żną, ani nie gromadzą do spichlerzy, a jednak wasz Ojciec niebieski je żywi.

Marka 11:14 A Jezus odpowiadając, rzekł do niego: Odtąd już nikt nie będzie jadł twoich owoców na wieki. I usłyszeli to jego uczniowie.

Jezus powiedział drzewu figowemu, że nikt nie powinien już jeść jego owoców.

1: Jezus jest naszym Dostawcą i On ma kontrolę nad wszystkimi rzeczami.

2: Musimy wierzyć i ufać Bożemu planowi dla naszego życia.

1: Mateusza 6:25-34 – Nie martwcie się o swoje życie, o to, co będziecie jeść i pić, ani o swoje ciało, w co się będziecie ubierać.

2: Łk 12,22-32 – Nie martwcie się o jutro, bo jutro będzie się martwić samo o siebie. Każdy dzień ma wystarczająco dużo własnych problemów.

Marka 11:15 I przyszli do Jerozolimy, a Jezus wszedł do świątyni i zaczął wyrzucać sprzedających i kupujących w świątyni, i powywracał stoły wekslarzy i ławki sprzedających gołębie;

Jezus demonstruje swoją władzę w świątyni, wypędzając tych, którzy wyzyskują dom Boży.

1: Bóg nasz jest Bogiem sprawiedliwości i miłosierdzia, a ci, którzy chcą wyzyskiwać jego dom, spotkają się ze sprawiedliwym sądem.

2: Jezus jest Panem wszystkich i ma władzę rzucić wyzwanie tym, którzy nie żyją zgodnie z wolą Bożą.

1: Ezechiela 34:2-3: „Synu człowieczy, prorokuj przeciwko pasterzom Izraela; prorokuj i mów do nich: Tak mówi Pan BÓG do pasterzy: Biada pasterzom Izraela, którzy sami siebie pasą! czy pasterze nie pasą trzód?”

2: Mateusza 21:12-13: „I wszedł Jezus do świątyni Bożej, i wyrzucił wszystkich, którzy sprzedawali i kupowali w świątyni, i powywracał stoły wekslarzy i ławki sprzedających gołębie, i rzekł do nich: Napisane jest: Dom mój będzie nazwany domem modlitwy, a wy uczyniliście z niego jaskinię złodziei.

Marka 11:16 I nie zgodziłbym się, aby ktoś niósł jakiekolwiek naczynie przez świątynię.

Jezus nauczał, że ważne jest okazywanie szacunku miejscom kultu.

1: Bóg wzywa nas do okazywania szacunku miejscom kultu.

2: Powinniśmy szanować miejsca, w których oddaje się cześć Bogu.

1:1 Piotra 2:17 Okazuj każdemu należny szacunek.

2: Exodus 20:7 „Nie będziesz nadużywał imienia Pana, Boga swego, gdyż Pan nie pozostawi bez winy tego, kto nadużywa jego imienia.

Marka 11:17 I nauczał, mówiąc do nich: Czy nie jest napisane: Mój dom będzie nazwany przez wszystkie narody domem modlitwy? lecz wy uczyniliście z niego jaskinię złodziei.

We fragmencie tym podkreślono znaczenie wykorzystywania domu modlitwy zgodnie z jego przeznaczeniem, a nie jako jaskini złodziei.

1. Dom Boży będzie wypełniony modlitwą, a nie złodziejami

2. Dom Boży: miejsce oddawania czci, a nie niewłaściwego użytkowania

1. Jeremiasz 7:11 – „Czy ten dom, któremu nadano moje imię, stał się w waszych oczach jaskinią zbójców?”

2. Mateusza 21:13 – „I rzekł do nich: «Napisane jest: Dom mój będzie nazywany domem modlitwy, a wy uczynicie z niego jaskinię zbójców.»”

Marka 11:18 A uczeni w Piśmie i arcykapłani to usłyszeli i zastanawiali się, jak go zniszczyć, bo się go bali, bo cały lud zdumiewał się nad jego nauką.

Nauki Jezusa były tak potężne, że sprawiły, że uczeni w Piśmie i arcykapłani zaczęli się go bać i chcieli go zniszczyć.

1. Moc nauk Jezusa – Łk 4,32

2. Strach przed władzą Jezusa – Mateusza 21:23-27

1. Jana 7:46-52 – Odpowiedź przywódców żydowskich na nauki Jezusa

2. Łk 19:39-40 – Władza Jezusa odrzucona przez żydowskich przywódców

Marka 11:19 A gdy nastał wieczór, wyszedł z miasta.

Wieczorem Jezus wyszedł z miasta.

1. Moc Jezusa: Jezus demonstruje swoją moc poprzez chęć wyjścia wieczorem z miasta.

2. Wieczorne spacery: Poświęcenie czasu na wieczorne wyjście może być skutecznym sposobem na znalezienie spokoju i jasności.

1. Psalm 46:10 – „Uspokójcie się i wiedzcie, że jestem Bogiem”.

2. Jana 14:27 – „Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie daję wam tak, jak daje świat. Niech się nie trwoży serce wasze i nie lękajcie się”.

Marka 11:20 A gdy przechodzili rano, zobaczyli drzewo figowe wyschnięte z korzeniami.

Uczniowie widzieli, że drzewo figowe uschło z korzeniami.

1: Bóg może uczynić niemożliwe możliwym.

2: Miej wiarę, a Bóg może przenosić góry.

1: Mateusza 17:20 – On odpowiedział: „Ponieważ tak mało macie wiary. Zaprawdę powiadam wam, jeśli macie wiarę małą jak ziarnko gorczycy, możecie powiedzieć tej górze: „Przesuń się stąd tam”, a ona się przesunie. Nie będzie dla Ciebie nic niemożliwego.

2: Jakuba 1:6 - Ale pytając, musisz wierzyć i nie wątpić, bo kto wątpi, jest jak fala morska, niesiona i miotana przez wiatr.

Marka 11:21 I Piotr, przywołując wspomnienie, rzekł do niego: Mistrzu, oto drzewo figowe, które przekląłeś, uschło.

Wiara Piotra umacnia się, gdy przypomina sobie, jak Jezus przeklął drzewo figowe, które uschło.

1. Moc wiary: zaufanie Jezusowi, że dokona cudów

2. Cuda Jezusa: jak Jezus demonstruje swoją boską moc

1. Mateusza 17:20-21 - Jezus mówi do uczniów, że gdyby mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, nie byłoby dla nich nic niemożliwego.

2. Mateusza 21:19-21 – Jezus przeklina drzewo figowe, które natychmiast usycha.

Marka 11:22 A Jezus odpowiadając, rzekł im: Miejcie wiarę w Boga.

Jezus zachęca swoich uczniów, aby mieli wiarę w Boga.

1. „Bóg jest dobry – wierzcie Jego obietnicom”

2. „Moc wiary w Boga”

1. 1 Piotra 5:7 – „Przerzućcie na Niego całą waszą troskę, gdyż On się o was troszczy”.

2. Filipian 4:6-7 – „Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serca i umysły w Chrystusie Jezusie.”

Marka 11:23 Bo zaprawdę powiadam wam: Każdy, kto powie tej górze: Usuń się i bądź wrzucony do morza; i nie będzie wątpił w swoim sercu, ale uwierzy, że spełni się to, co mówi; będzie miał wszystko, co powie.

Ten fragment pokazuje, że wiara może przenosić góry, jeśli wierzymy, że to, co mówimy, stanie się.

1. Siła wiary – jak możemy osiągnąć wielkie rzeczy, jeśli wytrwamy w wierze.

2. Wypowiedz się o istnieniu — moc przekształcania naszych marzeń i celów w rzeczywistość.

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

2. Jakuba 2:17 – „Tak i wiara sama w sobie, jeśli nie ma uczynków, jest martwa”.

Marka 11:24 Dlatego powiadam wam: Czegokolwiek pragniecie, modląc się, wierzcie, że to otrzymacie , a będziecie to mieć.

Wierz i otrzymuj rzeczy, których pragniesz, kiedy się modlisz.

1. Miej wiarę w modlitwach: wiara i osiąganie nowych wyżyn

2. Osiąganie celów poprzez modlitwę: wiara i przyjmowanie

1. Jakuba 1:5-8 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim hojnie i nie szuka winy, a będzie wam dana.

6 Ale pytając, musisz wierzyć i nie wątpić, bo kto wątpi, jest jak fala morska, niesiona i miotana przez wiatr.

2. Filipian 4:6-7 - Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. 7 A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

Marka 11:25 A gdy stoicie i się modlicie, odpuszczajcie, jeśli macie coś przeciwko komu, aby i Ojciec wasz, który jest w niebie, przebaczył wam wasze przewinienia.

Powinniśmy przebaczać tym, którzy nas skrzywdzili, abyśmy mogli otrzymać przebaczenie od Boga.

1. Moc przebaczenia – wykorzystanie mocy przebaczenia, aby uczynić życie nasze i innych lepszym.

2. Istota przebaczenia – Zrozumienie wagi przebaczenia i jego zastosowania do wszystkich aspektów naszego życia.

1. Efezjan 4:32 – „Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył w Chrystusie”.

2. Kolosan 3:13 – „Znoście jedni drugich i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli ktoś z was ma do kogoś żal. Przebaczajcie, tak jak Pan przebaczył wam”.

Marka 11:26 Jeśli jednak wy nie przebaczycie, i Ojciec wasz, który jest w niebie, nie przebaczy waszych przewinień.

Ten werset z Marka 11:26 zachęca nas, abyśmy przebaczali innym, ponieważ nasz Ojciec w Niebie nie przebaczy nam, jeśli tego nie zrobimy.

1. Przebaczenie: klucz do odblokowania łaski Bożej

2. Dlaczego brak przebaczenia powstrzymuje nas od otrzymania błogosławieństwa Bożego

1. Efezjan 4:31-32 – „Niech odejdzie od was wszelka gorycz i gniew, i złość, i wrzask, i oszczerstwa, jak i wszelka złośliwość. Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy, serdeczni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak przebaczył wam Bóg w Chrystusie .”

2. Łk 6:37 – „Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni; odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone”.

Marka 11:27 I znowu przyszli do Jerozolimy, a gdy przechadzał się po świątyni, podeszli do niego arcykapłani, uczeni w Piśmie i starsi,

Jezus spotyka się w świątyni z arcykapłanami, uczonymi w Piśmie i starszymi.

1. Jak szanować władzę, nawet jeśli się z nami nie zgadza, na przykładzie Jezusa z Ewangelii Marka 11:27

2. Znaczenie pokory w obliczu sprzeciwu na przykładzie Jezusa z Ewangelii Marka 11,27

1. Mateusza 17:24-27 – Kiedy Jezus płaci podatek świątynny pomimo niedowierzania Piotra.

2. Kolosan 3:12-14 – Przyoblec się w miłość, pokorę i przebaczenie w naszych kontaktach z innymi.

Marka 11:28 I powiedz mu: Jakim prawem to czynisz? a kto dał ci władzę czynienia tych rzeczy?

Jezus nauczał, że ważne jest kwestionowanie autorytetu tych, którzy go twierdzą.

1. Autorytet Jezusa – Zrozumienie, jak rozpoznać Jego autorytet i jak zastosować go w naszym życiu.

2. Organ przesłuchujący – sprawdzanie wiarygodności osób domagających się władzy i pociągnięcie ich do odpowiedzialności za swoje decyzje.

1. Dzieje Apostolskie 5:27-29 – Omówienie śmiałości Piotra w kwestionowaniu autorytetu Sanhedrynu.

2. Rzymian 13:1-2 – Zbadanie idei poddania się władzy władz rządzących.

Marka 11:29 A Jezus odpowiadając, rzekł im: Ja też zadam wam jedno pytanie i odpowiecie mi, i powiem wam, jakim prawem to czynię.

Jezus kwestionuje autorytet tych, którzy kwestionują jego własny.

1. Autorytet Jezusa: moc Jego przesłania.

2. Jakie mamy uprawnienia do zadawania pytań Jezusowi?

1. Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie.

2. Mateusza 28:18-20 - I podszedł Jezus, i rzekł do nich: Dana mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i czyńcie uczniami wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków”.

Marka 11:30 Czy chrzest Jana był z nieba, czy z ludzi? Odpowiedz mi.

Jezus poprosił lud o odpowiedź, czy chrzest Jana był z nieba, czy od ludzi.

1. Znaczenie rozeznania źródła naszych przekonań i praktyk.

2. Potrzeba uznania władzy Boga nad naszym życiem.

1. Galacjan 1:10 – Czy teraz szukam uznania u ludzi, czy u Boga? A może próbuję zadowolić mężczyznę? Gdybym nadal starał się zadowolić człowieka, nie byłbym sługą Chrystusa.

2. 1 Tesaloniczan 2:4 - Ale tak jak zostaliśmy uznani przez Boga za godnego powierzonej nam ewangelii, tak mówimy nie po to, aby podobać się ludziom, ale aby podobać się Bogu, który bada nasze serca.

Marka 11:31 I rozważali między sobą, mówiąc: Jeśli powiemy: Z nieba; powie: Dlaczego więc mu nie uwierzyliście?

Przywódcy religijni zastanawiali się, czy odpowiedzieć na pytanie Jezusa stwierdzeniem, że chrzest Jana pochodził z nieba, czy od ludzi.

1. Możemy uczyć się na błędach przywódców religijnych, rozważając nasze własne przekonania i pokładając wiarę w Bogu.

2. Znaczenie odróżniania prawdy od fałszu i wiary w Tego, który jest prawdą.

1. Jana 3:16-17 „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Bóg bowiem nie posłał

swego Syna na świat, aby potępił świat, lecz aby świat przez Niego zbawić.”

2. Jakuba 1:5-6 „Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim hojnie i nie szuka winy, a będzie wam dana. A gdy prosić będziecie, macie wierzyć i nie wątpić, bo kto wątpi, jest jak fala morska, niesiona i miotana przez wiatr.”

Marka 11:32 Ale jeśli powiemy: Z ludzi; bali się ludu, bo wszyscy liczyli Jana, że rzeczywiście był prorokiem.

Ludzie bali się odpowiedzieć, kim był Jan Chrzciciel, ponieważ wierzyli, że jest prorokiem.

1. Siła wiary w siłę wyższą

2. Znaczenie wiary w czasach przeciwności losu

1. Izajasz 9:6 – „Bo dziecię narodziło się nam, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu, i nazwą imię jego: Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Ojciec wieczny, Książę Pokoju.”

2. Mateusza 17:5 – „To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie; słuchajcie go”

Marka 11:33 A oni odpowiadając, rzekli do Jezusa: Nie możemy powiedzieć. A Jezus odpowiadając, rzekł im: I Ja wam nie powiem, jaką władzą to czynię.

Jezus odmawia odpowiedzi na pytanie o autorytet w odniesieniu do Jego działań.

1: Musimy chcieć przyjąć władzę Jezusa, nie kwestionując jej.

2: Musimy zaufać autorytetowi Jezusa, nawet jeśli nie rozumiemy celu stojącego za Jego działaniami.

1: Hebrajczyków 11:6 - Ale bez wiary nie można się Mu podobać, bo kto przystępuje do Boga, musi wierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go pilnie szukają.

2: Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

Marka 12 przytacza kilka kluczowych wydarzeń, w tym przypowieść o dzierżawcach, pytania dotyczące płacenia podatków Cezarowi, zmartwychwstania, największego przykazania i nauczania Jezusa na temat ofiary wdowy.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od Jezusa opowiadającego przypowieść o człowieku, który zasadził winnicę i wynajął ją rolnikom. Kiedy w czasie żniw wysyłał swoje sługi, aby odebrali od nich owoce, byli bici lub zabijani. Nawet jego syn zginął, kiedy został wysłany. Jezus pyta, co zrobi właściciel? Przyjdzie i zniszczy rolników, a innym odda winnicę (Marek 12:1-9). Przywódcy religijni zdali sobie sprawę, że ta przypowieść była skierowana przeciwko nim, i chcieli Go aresztować, ale obawiali się, że tłum pozostawił Go i odszedł (Marek 12:10-12).

2. akapit: Następnie faryzeusze Herodianie wysłali Go w pułapkę z pytaniem o płacenie podatków. Cezar znając ich hipokryzję pyta, dlaczego próbuje Go złapać w pułapkę, pyta denara, czyj obraz ma napis, odpowiada: „Oddaj Cezarowi to, co jest Bogiem Cezara, co jest Bogiem", pozostawiając zdumiony Jego odpowiedzią (Marek 12 :13-17). Następnie saduceusze, którzy twierdzą, że nie ma zmartwychwstania, zadają hipotetyczne pytanie dotyczące kobiety poślubionej siedmiu braci, zgodnie z prawem Mojżesza, nikt nie pozostawił dzieciom jej śmierci, zmartwychwstania, czyją jest żoną? Napomina nieznajomość Pisma Świętego, moc Boga, mówiąc, że ludzie zmartwychwstający nie żenią się, nie żenią się, jak aniołowie, niebo dodaje Boga, a nie Boga, umarłego, żyjącego, bardzo się mylili, potwierdzając rzeczywistość zmartwychwstania życie po śmierci (Marek 12:18-27).

3. Akapit: Jeden z nauczycieli prawa przychodzi, słyszy debatę, zauważa, odpowiada dobrze, pyta, na które przykazanie odpowiada najważniejsze „Najważniejsze: «Słuchaj, Izraelu, Panie, Boże nasz, Panie, jedna Miłość, Panie, Bóg twój, całe serce, dusza, siła umysłu.» 2. „Kochaj bliźniego jak siebie samego". Nie ma większego przykazania." Nauczyciel prawo się z nim zgadza, mówi właściwy nauczyciel, mówi tam jeden Pan oprócz niego, kochaj go całym sercem zrozumienie siła kochaj bliźniego siebie ważniejsze całopalenia ofiary widzenie odpowiedział mądrze mówi mu niedaleko królestwo Boże po tym, jak nikt nie odważył się już zadawać pytań (Marek 12:28- 34). Podczas nauczania przed sądami świątynnymi oświadcza: „Sam Dawid przemawiając przez Ducha Świętego oświadczył: «Pan powiedział, mój Pan, usiądź po prawej stronie, aż położysz wrogów pod nogi.» Sam Dawid nazywa go „Panem". Jak więc może być jego synem?" wielki tłum słuchał z zachwytem, twierdząc, że Boże Synostwo kontrastuje z powszechnym poglądem, jedynie pochodzeniem Dawida (Marek 12:35-37). Ostrzega, strzeżcie się nauczycieli, prawa, jak chodźcie w powiewających szatach, witajcie się z szacunkiem, rynki mają najważniejsze miejsca do siedzenia, synagogi, miejsca, uczty honorowe, pożerajcie domy wdów na pokaz, odprawiajcie długie modlitwy, tacy mężczyźni zostaną ukarani najsurowiej, okazywanie pogardy dla obłudy religijnej, wyzysku bezbronności (Marka 12:38). -40). Na koniec, obserwując ludzi wrzucających pieniądze do skarbnicy świątynnej, wskazuje, że biedna wdowa wrzuciła dwie bardzo małe miedziane monety o wartości zaledwie kilku centów, mówiąc: „Zaprawdę powiadam wam, ta biedna wdowa wrzuciła do skarbony więcej niż wszystkie inne. Wszyscy rozdawali bogactwa, ale ona rozdawała ubóstwo włożyła we wszystko – wszystko, z czego żyła", podkreślając wartość ofiarność, dając perspektywę królestwa, bogactwo, hojność (Marek 11:41-44).

Marka 12:1 I zaczął do nich mówić w przypowieściach. Pewien człowiek zasadził winnicę, postawił wokół niej żywopłot, wykopał miejsce na tłuszcz winny, zbudował wieżę, wydzierżawił ją rolnikom i udał się w daleką krainę.

Pewien człowiek zasadził winnicę, postawił bariery ochronne, tłuszcz na wino, wieżę i wynajął rolników, aby opiekowali się winnicą przed wyjazdem do dalekiego kraju.

1. Pokonywanie przeszkód na naszej drodze do wiary

2. Moc przygotowania

1. Psalm 80:8-19

2. Łk 13,6-9

Marka 12:2 A w odpowiednim czasie posłał do rolników sługę, aby mógł otrzymać od rolników owoc winnicy.

Przypowieść ilustruje, że Bóg wysłał swoje sługi, aby zebrali owoce z winnicy, ale zostali odrzuceni i źle potraktowani.

1. Musimy szanować posłańców Bożych i oddawać im należny szacunek.

2. Łaska i miłosierdzie Boga udzielają się nam poprzez Jego sługi.

1. Izajasz 40:10-11 – „Oto Pan Bóg przychodzi z mocą i Jego ramię rządzi nim; oto jego zapłata jest z nim i jego zapłata przed nim. On będzie pasł swoją trzodę jak pasterz; On zbierze baranki w swoim ramieniu; On będzie je nosił na swoim łonie, a te, które są z młodymi, poprowadzi delikatnie”.

2. Efezjan 6:7 – „Oddawajcie zatem wszystkim, co się im należy: podatki, którym należą się podatki, cła, którym zwyczaje, strach, komu strach, cześć, komu cześć”.

Marka 12:3 I złapali go, pobili, i odesłali z pustym.

Z tego fragmentu wynika, że przywódcy religijni swoich czasów źle traktowali Jezusa.

1. Znaczenie niezachwiania wiary pomimo sprzeciwu.

2. Moc miłości i przebaczenia w obliczu złego traktowania.

(Biblia):

1. Mateusza 5:43-44 – „Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz nienawidził”. Ale Ja wam powiadam: Kochajcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują”.

2. 2 Tymoteusza 2:12 – „Jeśli wytrwamy, z nim też będziemy królować; jeśli się go wyprzemy, i on się nas zaprze”.

Marka 12:4 I znowu posłał do nich innego sługę; i rzucili w niego kamieniami, i zranili go w głowę, i odesłali go zniesławionego.

Lud odrzucił i źle traktował służbę przysłaną przez właściciela ziemskiego.

1. Miłosierdzie Boże, nawet jeśli na to nie zasługujemy.

2. Postępowanie właściwe, nawet jeśli jest to trudne.

1. Łukasza 6:27-36 – Kochajcie swoich wrogów.

2. Mateusza 5:43-48 – Kochajcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują.

Marka 12:5 I znowu posłał innego; i jego zabili, i wielu innych; niektórych pobić, a niektórych zabić.

Jezus wysłał wielu sług, aby głosili ewangelię, ale wielu z nich zostało zabitych lub pobitych za wiarę.

1. „Siła wytrwałości w obliczu sprzeciwu”

2. „Niezmiennie w obliczu przeciwności losu”

1. Hebrajczyków 13:3 – „Pamiętajcie o tych, którzy są w więzach, jako z nimi związani, i o tych, którzy cierpią niedolę, jako i wy sami będąc w ciele.”

2. Jakuba 1:2-4 – „Bracia moi, za radość uznajcie to, gdy wpadacie w rozmaite pokusy. Wiedząc to, że wypróbowywanie wiary waszej rodzi cierpliwość. Cierpliwość zaś niech będzie doskonałym dziełem, abyście byli doskonali i cały, niczego nie pragnąc.”

Marka 12:6 Mając więc jeszcze jednego syna, swego umiłowanego, posłał go do nich jako ostatni, mówiąc: Będą szanować mojego syna.

Ten fragment mówi o tym, że Bóg posłał na świat Swojego umiłowanego Syna, Jezusa, aby wszyscy go szanowali.

1. Znaczenie obecności Jezusa w naszym życiu i cześć, na jaką zasługuje.

2. Niezmierzona miłość Boga w zesłaniu nam swego umiłowanego Syna.

1. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

2. Hebrajczyków 9:15 - „I dlatego jest on pośrednikiem nowego testamentu, aby przez śmierć dla odkupienia występków zaliczonych do pierwszego testamentu powołani otrzymali obietnicę wiecznego życia dziedzictwo."

Marka 12:7 Ale ci rolnicy mówili między sobą: To jest dziedzic; chodźcie, zabijmy go, a dziedzictwo będzie nasze.

Rolnicy planowali zabić dziedzica, aby zdobyć jego spadek.

1. Niebezpieczeństwa chciwości i pokusa bogactwa

2. Ochrona dziedzictwa Bożego

1. Przysłów 28:25 Pyszny serce wszczyna kłótnię, ale kto pokłada ufność w Panu, utyje.

2. Jakuba 4:13-17 Chodźcie teraz wy, którzy mówicie: „Dziś lub jutro wejdziemy do takiego a takiego miasta i spędzimy tam rok, handlując i osiągając zysk” – ale nie wiecie, co przyniesie jutro . Czym jest Twoje życie? Bo jesteście mgłą, która pojawia się na chwilę, a potem znika. Zamiast tego powinieneś powiedzieć: „Jeśli Pan zechce, będziemy żyć i robić to czy tamto”. Tak czy inaczej, przechwalasz się swoją arogancją. Wszelka taka przechwałka jest zła. Kto więc wie, co należy czynić, a nie czyni tego, jest to grzech.

Marka 12:8 I schwytali go, zabili i wyrzucili z winnicy.

Ten fragment opowiada historię właściciela ziemskiego, który zabił człowieka za to, że nie dotrzymał umowy dotyczącej pielęgnacji jego winnicy.

1. Koszt nieposłuszeństwa: lekcja z Marka 12:8

2. Spełnianie obietnic i konsekwencje ich niedotrzymania

1. Kaznodziei 5:4-5 – Kiedy składasz Bogu ślub, nie zwlekaj z jego wypełnieniem. Nie ma upodobania w głupcach; spełnij swoją przysięgę.

2. Mateusza 21:33-41 - Jezus mówi o gospodarzu i jego sługach oraz o konsekwencjach niedotrzymania obietnic.

Marka 12:9 Cóż zatem uczyni pan winnicy? przyjdzie i zniszczy rolników, a winnicę odda innym.

Pan osądzi tych, którzy nie pracują wiernie, i odda władzę nad winnicą komuś innemu.

1. Bóg da władzę tym, którzy wiernie pracują.

2. Konsekwencje niewiernej pracy.

1. Galacjan 6:7-9 – Nie dajcie się zwieść; Z Boga się nie naśmiewa, bo co kto posieje, to i żąć będzie.

2. Kolosan 3:23-24 - Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie dla ludzi.

Marka 12:10 A czy nie czytaliście tego Pisma; Kamień odrzucony przez budujących stał się głowicą węgła:

Odrzucony kamień stał się kamieniem węgielnym Bożej budowli.

1: Bóg może wykorzystać najmniej prawdopodobne osoby i sytuacje, aby przynieść chwałę swemu imieniu.

2: Suwerenność i moc Boga ukazana jest w Jego nieoczekiwanych wyborach.

1: Mateusza 21:42 - Jezus im odpowiedział: Czy nigdy nie czytaliście w Piśmie: ‚Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym;

2: Izajasz 28:16 - Dlatego tak mówi Pan Bóg: Oto kładę kamień węgielny w Jerozolimie, kamień wypróbowany, kosztowny kamień węgielny, mocny fundament; kto ufa, nigdy się nie załamie.

Marka 12:11 To uczynił Pan i jest to cudowne w naszych oczach?

Jezus zachwyca się dziełem Boga i zachęca ludzi, aby czynili to samo.

1. Podziwiaj cudowne dzieło Boga

2. Docenianie cudów Bożego stworzenia

1. Psalm 139:14 – „Wysławiam Cię, bo zostałem stworzony w sposób straszny i cudowny. Cudowne są Twoje dzieła, moja dusza zna to bardzo dobrze”

2. Rzymian 11:33-36 – „O głębokości bogactw, mądrości i poznania Boga! Jakże niezgłębione są Jego sądy i niezgłębione Jego drogi! Któż bowiem poznał zamysł Pana i kto był Jego doradcą? Albo kto dał mu dar, aby mógł zostać odwdzięczony? Bo od niego i przez niego, i do niego jest wszystko. Jemu chwała na wieki. Amen.

Marka 12:12 I chcieli go uchwycić, ale bali się ludu, bo wiedzieli, że mówił przeciwko nim przypowieść, więc opuścili go i odeszli.

Ten fragment ukazuje, że ludzie bali się podjąć działania przeciwko Jezusowi, ponieważ wiedzieli, że opowiedział przeciwko nim przypowieść.

1. Moc słowa Chrystusa – jak słowa Jezusa mogą zmienić serca i umysły na lepsze.

2. Strach przed człowiekiem a strach przed Bogiem – jak nasz strach przed człowiekiem może nas sprowadzić na manowce, jeśli nie jest kontrolowany.

1. Przysłów 29:25 - Strach przed człowiekiem okaże się sidłem, ale kto ufa Panu, będzie bezpieczny.

2. Jana 8:59 - Porwali więc kamienie, aby w niego rzucić, lecz Jezus ukrył się, wymykając się przed tłumem.

Marka 12:13 I wysłali do niego niektórych faryzeuszów i Herodianów, aby go uchwycili w jego słowach.

Faryzeusze i Herodianie wysyłali ludzi, aby próbowali uchwycić Jezusa w jego słowach.

1. Słowo Boże jest potężne i trwałe – Marek 12:13

2. Uważaj na to, co mówisz – Marek 12:13

1. Mateusza 22:15-22 – Odpowiedź Jezusa skierowana do faryzeuszy i Herodianów

2. Jana 8:31-32 - Nauczanie Jezusa o wolności w Nim

Marka 12:14 A gdy przyszli, rzekli mu: Nauczycielu, wiemy, że jesteś prawdziwy i o nikogo się nie troszczysz, bo nie zważasz na osobę ludzką, ale drogi Bożej w prawdzie uczysz: Czyż wolno oddawać hołd Cezarowi, czy nie?

Przywódcy religijni zadali Jezusowi pytanie, czy wolno płacić daninę Cezarowi.

1. Kochać naszych bliźnich: kochać tych, z którymi się nie zgadzamy

2. Życie w posłuszeństwie Słowu Bożemu, a nie oczekiwaniom człowieka

1. Mateusza 22:37-40 – Odpowiedź Jezusa skierowana do przywódców religijnych na temat miłości do Boga i miłości do bliźnich.

2. Rzymian 13:1-7 - Nauczanie Pawła o posłuszeństwie władzom i płaceniu podatków.

Marka 12:15 Dać, czy nie dać? Ale on, znając ich obłudę, rzekł do nich: Dlaczego mnie wystawiacie na próbę? przynieś mi grosz, abym mógł to zobaczyć.

Jezus zganił przywódców religijnych za obłudne pytanie dotyczące podatków.

1. Jezus wzywa nas do pokory i szczerości w wierze.

2. Bóg pragnie, abyśmy Go szukali, a nie tylko robili to, czego się od nas oczekuje.

1. Łk 18,9-14 – Przypowieść o faryzeuszu i celniku

2. Mateusza 23:23-28 – Potępienie przez Jezusa obłudy faryzeuszy

Marka 12:16 I przynieśli. I rzekł do nich: Czyj jest ten obraz i napis? I odpowiedzieli mu: Cezara.

Grupa ludzi przynosi Jezusowi monetę i pyta, czyj wizerunek i napis jest na niej. Mówią Mu, że należy do Cezara.

1. Znaczenie wiedzy, komu służysz

2. Służenie Bogu, a nie człowiekowi

1. Rzymian 13:1-7

2. Psalm 29:2-4

Marka 12:17 A odpowiadając Jezus, rzekł im: Oddajcie Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga. I dziwili się mu.

Jezus uczy, że ludzie powinni płacić podatki i oddawać Bogu to, co Mu się prawnie należy.

1. Priorytet Boga: nauka oddawania Bogu tego, co do Niego należy

2. Dawanie Cezarowi i Bogu: zrozumienie równowagi

1. Rzymian 13:6-7 – „Z tego powodu i podatki płacicie, gdyż władze są sługami Bożymi i o to właśnie dbają. Oddajcie wszystkim, co się im należy: podatek, któremu się podatek należy; zwyczaj do kogo zwyczaj; strach przed kim strach; cześć komu cześć.”

2. Powtórzonego Prawa 16:16-17 – „Trzy razy w roku wszyscy twoi mężczyźni ukażą się przed Panem, Bogiem twoim, na miejscu, które On wybierze, w Święto Przaśników, w Święto Tygodni i w Święto Namiotów i nie pojawią się przed Panem z pustymi rękami. Każdy będzie dawał tyle, ile może, według błogosławieństwa Pana, Boga waszego, które wam dał.”

Marka 12:18 Wtedy przyjdą do niego saduceusze, którzy twierdzą, że nie ma zmartwychwstania; i pytali go, mówiąc:

Saduceusze pytali Jezusa, czy istnieje zmartwychwstanie, na co On odpowiedział twierdząco.

1: Naszym przeznaczeniem jest żyć wiecznie z Bogiem w niebie.

2: Uwierz w moc zmartwychwstania i bądź gotowy stawić czoła wieczności.

1:1 Koryntian 15:35-58 – nauka Pawła o zmartwychwstaniu.

2:1 Tesaloniczan 4:13-18 – nauczanie Pawła na temat zmartwychwstania wierzących.

Marka 12:19 Mistrzu, Mojżesz napisał do nas: Jeśli czyjś brat umrze i pozostawi żonę, a nie pozostawi dzieci, niech jego brat weźmie jego żonę i wzbudzi potomstwo swemu bratu.

Fragment ten dotyczy obowiązków mężczyzny wobec zmarłego brata, takich jak wzięcie po nim wdowy za żonę i wychowanie z niej dzieci.

1. Największa miłość: wypełnianie przykazania miłości braterskiej

2. Poświęcanie się dla innych: naśladowanie przykładu Mojżesza

1. Powtórzonego Prawa 25:5-10 – Omówienie przykładu brata biorącego żonę zmarłego brata

2. 1 Jana 4:7-12 – Zgłębianie koncepcji wzajemnej miłości zgodnie z przykazaniem Boga

Marka 12:20 A było siedmiu braci: i pierwszy wziął żonę, a umierając, nie pozostawił potomstwa.

Ten fragment opowiada historię siedmiu braci, z których pierwszy poślubił żonę, ale zmarł i nie pozostawił dzieci.

1. Wierność Boga w obliczu tragedii

2. Cześć pamięci wiernych

1. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego zostali powołani”.

2. Kaznodziei 7:14 – „W dniu pomyślności radujcie się, a w dniu niedoli zważajcie: Bóg stworzył zarówno jedno, jak i drugie, aby człowiek nie dowiedział się niczego, co po nim będzie”.

Marka 12:21 I wziął ją drugi, i umarł, nie pozostawiając potomstwa, i trzeci podobnie.

We fragmencie jest mowa o tym, jak drugi mężczyzna wziął tę kobietę za żonę i umarł, nie pozostawiając potomstwa, a trzeci mężczyzna zrobił to samo.

1. Znaczenie celebrowania życia i maksymalnego wykorzystania czasu, który mamy.

2. Znaczenie pozostawienia dziedzictwa dla przyszłych pokoleń.

1. Kaznodziei 9:10 – „Cokolwiek twoja ręka znajdzie do zrobienia, rób to ze wszystkich sił, bo w królestwie umarłych, dokąd idziesz, nie ma ani pracy, ani planowania, ani wiedzy, ani mądrości”.

2. Psalm 90:12 – „Naucz nas liczyć dni nasze, abyśmy posiedli mądrość serca”.

Marka 12:22 Miało ją zaś siedmiu, a nie pozostawiło potomstwa; i ta kobieta umarła jako ostatnia.

Kobieta z Marka 12:22 była żoną siedmiu mężów i żaden z nich nie pozostawił dzieci. W końcu kobieta zmarła.

1. Wierność Boga: Nawet w obliczu śmierci Bóg jest wierny i nas wspiera.

2. Wartość życia: Każde życie jest cenne i należy je pielęgnować.

1. Rzymian 8:38-39 „Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym."

2. 1 Koryntian 15:55-57 „Gdzie jest, o śmierci, twoje zwycięstwo? Gdzie, o śmierci, jest twoje żądło? Żądłem śmierci jest grzech, a moc grzechu to prawo. Ale dzięki Bogu, który daje nam zwycięstwo przez Pana naszego Jezusa Chrystusa."

Marka 12:23 Zatem przy zmartwychwstaniu, kiedy powstaną, czyją będzie z nich żoną? bo siedmiu miało ją za żonę.

Saduceusze zadali Jezusowi pytanie dotyczące zmartwychwstania i siedmiu braci, którzy mieli tę samą żonę.

1: Odpowiedź Jezusa udzielona saduceuszom ujawnia, że natura małżeństwa będzie inna po zmartwychwstaniu i że powinno to prowadzić nas do skupienia się na duchowych aspektach życia, a nie na materiale.

2: Pytanie saduceuszy ujawnia, że brakowało im zrozumienia mocy i chwały zmartwychwstania i że powinniśmy starać się uzyskać głębsze zrozumienie nadchodzącego królestwa niebieskiego.

1: Łk 20:34-36 - Jezus im odpowiedział: «Synowie tego wieku żenią się i za mąż wychodzą, natomiast ci, którzy uznani są za godnych dojścia do tego wieku i zmartwychwstania, nie żenią się ani nie wychodzą w małżeństwie, gdyż nie mogą już umrzeć, ponieważ są równi aniołom i są synami Bożymi, będąc synami zmartwychwstania.

2:1 Koryntian 15:51-52 – Oto! Zdradzę ci tajemnicę. Nie wszyscy zaśniemy, ale wszyscy przemienimy się w jednej chwili, w mgnieniu oka, na dźwięk ostatniej trąby. Bo zabrzmi trąba i umarli powstaną niezniszczalni, a my zostaniemy przemienieni.

Marka 12:24 A Jezus odpowiadając, rzekł do nich: Czyż więc nie błądzicie, że nie znacie Pisma ani mocy Bożej?

Ludzie, którzy nie rozumieją pism świętych i mocy Bożej, mogą łatwo popełnić błędy.

1: Zawsze powinniśmy starać się zrozumieć pisma święte i moc Boga, abyśmy mogli podejmować mądre decyzje.

2: Powinniśmy nadal wzrastać w naszej znajomości pism świętych i mocy Bożej.

1:2 Tymoteusza 3:16-17 – „Całe Pismo przez Boga jest natchnione i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania i wychowywania w sprawiedliwości, aby człowiek Boży był doskonały, wyposażony do wszelkiego dobrego dzieła. "

2: Psalm 119:105 – „Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce”.

Marka 12:25 Gdy bowiem powstaną z martwych, nie będą się żenić ani za mąż wychodzić; ale jesteście jak aniołowie w niebie.

Umarli nie żenią się w niebie; są jak aniołowie w niebie.

1. Radości życia wiecznego w niebie

2. Cel małżeństwa

1. Łk 20,34-36 – Jezus wyjaśnia saduceuszom, że w zaświatach nie ma małżeństwa

2. 1 Koryntian 7:25-40 – Nauczanie Pawła na temat celu małżeństwa i jego związku z Królestwem Bożym

Marka 12:26 A co do umarłych, że powstają: czy nie czytaliście w księdze Mojżesza, jak w krzaku przemówił do niego Bóg, mówiąc: Ja jestem Bóg Abrahama i Bóg Izaaka, i Bóg Jakuba?

Ten fragment mówi o relacji Boga z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem oraz o tym, że jest On Bogiem umarłych.

1. Wieczna natura Boga: jak On jest zawsze przy nas

2. Wierność Boga wobec swego ludu: Abrahama, Izaaka i Jakuba

1. Rodzaju 22:15-18

2. Rzymian 4:16-17

Marka 12:27 On nie jest Bogiem umarłych, ale Bogiem żywych. Dlatego bardzo się mylicie.

Bóg jest Bogiem żywych, a nie umarłych, a ci, którzy wierzą inaczej, mylą się.

1. Bóg żyje i działa w nas dzisiaj

2. Siła życia: doświadczenie Bożej obecności

1. Rzymian 8:11 – „Jeśli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, który wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.”

2. Hebrajczyków 13:8 – „Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam i na wieki”.

Marka 12:28 I przyszedł jeden z uczonych w Piśmie, a usłyszawszy ich wspólne rozważania i widząc, że im dobrze odpowiedział, zapytał go: Które przykazanie ze wszystkich jest pierwsze?

Uczony w Piśmie usłyszał, jak Jezus rozmawiał z faryzeuszami, i zapytał Jezusa, które jest pierwsze przykazanie ze wszystkich.

1. Kochać Boga całym sercem

2. Stawianie Boga na pierwszym miejscu w swoim życiu

1. Powtórzonego Prawa 6:5 - Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą.

2. Mateusza 6:33 - Szukajcie przede wszystkim Królestwa Bożego i życie sprawiedliwie, a On da wam wszystko, czego potrzebujecie.

Marka 12:29 I odpowiedział mu Jezus: Pierwsze ze wszystkich przykazań brzmi: Słuchaj, Izraelu; Pan, nasz Bóg, jest Panem jedynym:

Jezus uczy, jak ważne jest pierwsze przykazanie, jakim jest słuchanie i posłuszeństwo Bogu, który jest Panem jedynym.

1. Słuchanie i posłuszeństwo Bogu: podstawa wiary

2. Jedność Boga: nasze jedyne źródło siły

1. Powtórzonego Prawa 6:4-5 - Słuchaj, Izraelu: Pan, Bóg nasz, jest Panem jedynym:

2. Jakuba 1:22-25 – Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.

Marka 12:30 I będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą: to jest pierwsze przykazanie.

Ten fragment z Marka 12:30 mówi o tym, jak ważne jest kochanie Boga całym sercem, duszą, umysłem i siłą, ponieważ jest to pierwsze przykazanie.

1. Największe przykazanie – A o kochaniu Boga całym sercem, duszą, umysłem i siłą.

2. Życie w posłuszeństwie - A o prowadzeniu życia w posłuszeństwie przykazaniom Boga.

1. Powtórzonego Prawa 6:4-5 – „Słuchaj, Izraelu: Pan, Bóg nasz, Pan jest jeden. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą.

2. Mateusza 22:37-39 - I rzekł do niego: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. I drugie podobne: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.”

Marka 12:31 A drugie jest podobne, a mianowicie to: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Nie ma żadnego innego przykazania większego od tych.

Miłuj bliźniego swego jak siebie samego. Nie ma większego przykazania niż to.

1. Złota zasada: Kochaj bliźniego jak siebie samego

2. Przykazanie miłości: przesłanie pojednania

1. Jana 15:12 – „To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak ja was umiłowałem”.

2. 1 Jana 4:7-8 – „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, gdyż Bóg jest Miłość."

Marka 12:32 I rzekł do niego uczony w Piśmie: Dobrze, Mistrzu, powiedziałeś prawdę, bo jest jeden Bóg; i nie ma nikogo innego jak tylko On:

Uczony w Piśmie przyznaje, że jest tylko jeden Bóg.

1. Suwerenność Boga. Uznanie jedynego prawdziwego Boga jest niezbędne do prowadzenia życia wiarą.

2. Życie wiarą – Uznanie jedynego prawdziwego Boga jest podstawą świętego życia.

Przechodzić-

1. Powtórzonego Prawa 6:4-5 - Słuchaj, Izraelu: Pan, Bóg nasz, jest Panem jedynym, a będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą.

2. Izajasz 43:10 - Wy jesteście moimi świadkami, mówi Pan, i moim sługą, którego wybrałem, abyście poznali i uwierzyli mi, i zrozumieli, że ja nim jestem. Przede mną nie

był stworzony żaden Bóg, ani nie będzie. bądź za mną.

Marka 12:33 A miłować go całym sercem, całym umysłem, całą duszą i całą mocą, a miłować bliźniego jak siebie samego, znaczy więcej niż wszystkie całopalenia i ofiary.

Jezus podkreślił znaczenie miłowania Boga i miłowania bliźniego jak siebie samego, co jest większe niż jakiekolwiek całopalenia i ofiary.

1. Kochaj Boga i bliźniego – największe przykazanie

2. Moc miłości – ponad wszelkie ofiary

1. 1 Koryntian 13:13 – „A teraz pozostają te trzy: wiara, nadzieja i miłość. Ale z nich największa jest miłość."

2. Jana 15:12 – „Moje przykazanie jest takie: Miłujcie się wzajemnie, tak jak Ja was umiłowałem”.

Marka 12:34 A Jezus widząc, że odpowiedział dyskretnie, rzekł mu: Niedaleko jesteś od królestwa Bożego. I żaden mężczyzna nie odważył się zadać mu żadnego pytania.

Jezus był pod wrażeniem odpowiedzi mężczyzny na pytanie i powiedział mu, że jest blisko królestwa Bożego. Po tym wydarzeniu nikt już nie odważył się zadać Jezusowi więcej pytań.

1. „Bliskość Królestwa Bożego”

2. „Rozróżnienie odpowiedzi”

1. Mateusza 5:3-12 – „Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie”.

2. Przysłów 15:28 – „Serce sprawiedliwego szuka odpowiedzi, lecz usta niegodziwych wylewają zło”.

Marka 12:35 A Jezus odpowiadając, rzekł, nauczając w świątyni: Jak mówią uczeni w Piśmie, że Chrystus jest synem Dawida?

Jezus nauczał w świątyni i pytał uczonych w Piśmie, jak mogą twierdzić, że Chrystus jest synem Dawida.

1. Znaczenie zadawania pytań dla pogłębiania naszej wiary

2. Moc Chrystusa i jego związek z Dawidem

1. Rzymian 8:32: „On, który własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał wraz z nim darować nam wszystkiego?”

2. Psalm 89:27: „I uczynię go pierworodnym, najwyższym z królów ziemi”.

Marka 12:36 Sam Dawid bowiem powiedział przez Ducha Świętego: PAN rzekł do mojego Pana: Usiądź po mojej prawicy, aż postawię twoich wrogów podnóżkiem twoich stóp.

W Ewangelii Marka 12:36 Jezus cytuje Dawida, który powiedział, że Pan powiedział swemu Panu, aby siedział po jego prawicy, aż pokona swoich wrogów.

1. Moc Jezusa: zrozumienie władzy Syna Bożego

2. Pokonanie wroga: wykorzystanie siły Jezusa

1. Psalm 110:1 – „Pan mówi do mojego Pana: «Usiądź po mojej prawicy, aż położę twoich wrogów jako podnóżek dla twoich stóp».

2. Hebrajczyków 1:3 – „Syn jest odblaskiem chwały Bożej i dokładnym odbiciem Jego istoty, podtrzymującym wszystko swoim potężnym słowem. Dokonawszy oczyszczenia z grzechów, zasiadł po prawicy Majestatu w niebie”.

Marka 12:37 Dlatego sam Dawid nazywa go Panem; a skąd on jest w takim razie jego synem? A zwykli ludzie chętnie go słuchali.

Ten fragment ukazuje, jak zwykli ludzie przyjęli naukę Jezusa i jak byli nią zdumieni.

1. Moc nauczania Jezusa: jak Jezus nawiązywał kontakt ze zwykłymi ludźmi

2. Zrozumienie cudu: zgłębianie tajemnicy Boskiego synostwa Jezusa

1. Jana 4:1-26 – Jezus rozmawia z Samarytanką

2. Łk 5,1-11 – Jezus powołuje Szymona Piotra i innych rybaków, aby byli rybakami ludzi

Marka 12:38 I rzekł do nich w swojej nauce: Strzeżcie się uczonych w Piśmie, którzy lubią chodzić w długich ubraniach i lubią pozdrowienia na rynkach,

Jezus ostrzegł swoich uczniów, aby uważali na uczonych w Piśmie, którzy lubili nosić fantazyjne stroje i zwracać na siebie uwagę na rynkach.

1. Niebezpieczeństwo dumy z pozorów

2. Uważaj na pochlebstwa

1. Przysłów 16:18 – „Przed zagładą idzie pycha, a przed upadkiem duch wyniosły".

2. Jakuba 4:6 – „Ale on daje więcej łaski. Dlatego mówi: Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje."

Marka 12:39 A pierwsze miejsca w synagogach i najwyższe pomieszczenia podczas świąt:

Jezus przestrzegł lud przed szukaniem najważniejszych miejsc w synagodze i najbardziej eksponowanych miejsc na ucztach.

1. Duma poprzedza upadek: studium pokory

2. Cichy świadek: nauka słuchania i odbierania

1. Łk 14,7-11 Jezus opowiada przypowieść o człowieku, który próbuje zająć najważniejsze miejsce na uczcie weselnej

2. Przysłów 18:12: „Przed zagładą serce człowieka jest wyniosłe, a przed honorem – pokora".

Marka 12:40 Którzy pożerają domy wdów i dla pozoru zanoszą długie modlitwy: te spotkają większe potępienie.

Ten fragment ostrzega przed ludźmi, którzy wykorzystują bezbronnych dla własnych korzyści, udając pobożność i odmawiając długie modlitwy.

1. Naszej wierności nie należy mierzyć ilością czasu spędzonego na modlitwie, ale tym, jak traktujemy tych, którzy są najbardziej bezbronni.

2. Nie powinniśmy używać naszej pobożności jako przykrywki dla naszego egoizmu.

1. Jakuba 1:27 - Religia czysta i nieskalana przed Bogiem Ojcem polega na tym, aby odwiedzać sieroty i wdowy w ich niedoli i zachowywać siebie nieskażonym przez świat.

2. Mateusza 23:14 – Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! Bo pożeracie domy wdów i dla pozoru odprawiacie długie modlitwy. Dlatego spotka cię większe potępienie.

Marka 12:41 A Jezus usiadł naprzeciwko skarbony i przypatrywał się, jak lud wrzucał pieniądze do skarbony, a wielu bogatych wrzucało wiele.

Jezus obserwował ludzi wrzucających pieniądze do skarbony. Wielu bogatych ludzi dawało hojnie.

1. Siła hojności: jak dawanie może zmienić życie

2. Największy dar: jak Jezus nauczył nas okazywać miłość poprzez dawanie

1. 2 Koryntian 9:6-8 – „Pamiętajcie o tym: Kto skąpo sieje, ten i skąpo żąć będzie, a kto sieje obficie, również obficie żąć będzie. Każdy z was powinien dawać to, co postanowił w swoim sercu dać, nie niechętnie i pod przymusem, gdyż Bóg kocha radosnego dawcę. I Bóg może wam obficie błogosławić, abyście we wszystkim i w każdym czasie, mając wszystko, czego potrzebujecie, obfitowali we wszelkie dobre uczynki”.

2. 1 Jana 3:17 – „Jeśli ktoś posiada dobra materialne i widzi brata lub siostrę w potrzebie, ale nie ma nad nimi litości, jak może w nim być miłość Boża?”

Marka 12:42 I przyszła pewna uboga wdowa, i wrzuciła dwa grosze, co stanowi grosz.

Ten fragment ukazuje historię biednej wdowy, która pomimo swego ubóstwa składa hojną ofiarę.

1. „Serce szczodrości” – A o znaczeniu dawania hojnym sercem, bez względu na wielkość ofiary.

2. „Moc wiernego posłuszeństwa” – A o mocy przeżywania naszej wiary poprzez małe, ale wierne akty posłuszeństwa.

1. 2 Koryntian 9:7 – „Każdy z was powinien dawać to, co postanowił w swoim sercu dać, nie niechętnie lub pod przymusem, gdyż Bóg miłuje dawcę ochotnego”.

2. Łk 21:1-4 – „Jezus podniósł wzrok i ujrzał bogatych wrzucających swoje dary do skarbnicy świątynnej. Widział też ubogą wdowę wrzuconą dwie bardzo małe miedziane monety. «Zaprawdę powiadam wam» – on rzekła: «Ta uboga wdowa wrzuciła więcej niż wszyscy inni. Wszyscy ci ludzie dali swoje dary ze swojego majątku, a ona ze swego ubóstwa wrzuciła wszystko, co miała na przeżycie.»”

Marka 12:43 I przywołał do siebie swoich uczniów i rzekł im: Zaprawdę powiadam wam, że ta uboga wdowa wrzuciła więcej niż wszyscy, którzy wrzucili do skarbony.

Jezus chwali ubogą wdowę za jej hojność i oddanie dwóch ostatnich monet do skarbony.

1. Życie hojne: moc ofiarnego dawania

2. Serce Boga: dostrzeganie wartości w najmniejszym darze

1. Przysłów 3:9-10 - Czcij Pana swoim majątkiem i pierwocinami wszystkich swoich plonów; wtedy wasze stodoły napełnią się obfitością, a wasze kadzie napełnią się winem.

2. 2 Koryntian 9:7-8 - Każdy powinien dawać tak, jak postanowił w swoim sercu, nie niechętnie lub pod przymusem, gdyż Bóg miłuje ochotnego dawcę. I Bóg może zlać na was całą obfitość łask, abyście mając zawsze pod dostatkiem wszystkiego, obfitowali we wszelkie dobre uczynki.

Marka 12:44 Bo wszystko, co zrobili, wrzucili ze swojej obfitości; ona jednak ze swego niedostatku wrzuciła wszystko, co miała, całe swoje utrzymanie.

Ten fragment podkreśla wagę dawania w ofierze.

1: Kiedy dajemy, powinniśmy dawać ofiarnie; nie tylko z naszej obfitości, ale nawet do tego stopnia, że oddaliśmy wszystko, co mamy.

2: Powinniśmy być hojni w dawaniu i nie tylko dawać to, czego możemy oszczędzić, ale dawać w ofierze.

1:2 Koryntian 8:2-4 – „Albowiem w ciężkiej próbie ucisku obfitość radości i skrajne ubóstwo przepełniły się z ich strony bogactwem hojności. Dawali bowiem według swoich możliwości, jak mogę zaświadczyć, a nawet ponad możliwości, z własnej woli, prosząc nas usilnie o łaskę wzięcia udziału w niesieniu pomocy świętym”.

2: Dzieje Apostolskie 4:32-35 – „A cała liczba wierzących była jednego serca i jednej duszy i nikt nie mówił, że cokolwiek z jego majątku jest jego własnością, lecz wszystko mieli wspólne. A apostołowie z wielką mocą dawali świadectwo o zmartwychwstaniu Pana Jezusa i wielka łaska była na nich wszystkich. Nie było wśród nich nikogo potrzebującego, gdyż wszyscy, którzy posiadali pola lub domy, sprzedawali je, a dochód ze sprzedaży przynosili i kładli u stóp apostołów, i rozdzielano każdemu według potrzeb”.

Marka 13 zawiera proroczą mowę Jezusa o zniszczeniu świątyni, znakach czasów ostatecznych, przyjściu Syna Człowieczego i wezwanie do czujności.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od uwagi jednego z uczniów na temat wspaniałych budynków świątynnych. Jezus przepowiada, że nie pozostanie żaden kamień, a wszyscy zostaną zwaleni (Marek 13:1-2). Później Góra Oliwna naprzeciw świątyni Piotra Jakuba Jana Andrzeja pyta prywatnie, kiedy to się stanie, jaki znak tam się spełni. Ostrzega ich, aby nikt ich nie zwodził. Wielu przychodzi w Jego imieniu, twierdząc, że „Ja nim jestem”. Oszukuje wiele wojen, plotek, wojen, ale koniec wciąż nadchodzi. .

2. akapit: Kontynuuje ostrzeżenie, że zostaną wydane radom chłostane synagogi stoją przed namiestnikami, królami jako świadkami Jego ewangelia musi najpierw głosić wszystkim narodom, gdy zostaną aresztowani, nie martw się wcześniej, co powiesz, cokolwiek zostanie podane w odpowiednim czasie, powiesz za to, że nie będziesz mówić, ale Duch Święty zdradzi brata brat śmierć ojciec dziecko dzieci buntują się przeciwko rodzicom położyli śmierć wszyscy nienawidzą, ponieważ On, tylko jeden stoi, koniec zostanie zbawiony, gdy zobaczę „obrzydliwość powoduje spustoszenie” stanie tam, gdzie nie należy czytelnik zrozum uciekaj góry osoba dach zejdź na dół wejdź do domu zabierz wszystko osoba pole idź wróć, weź płaszcz, biada, ciężarne, karmiące matki, dni módl się, aby to nie miało miejsca, zimowy szabat, będzie ucisk niezrównany od początku, świat stworzony przez Boga, aż do teraz, nigdy więcej nie równy, jeśli Pan nie skróci tych dni, nikt nie przeżyje, bo wybrańcy zostali skróceni im tym razem, jeśli ktoś powie: Spójrz tutaj, Chryste, Spójrz tam, nie wierz fałszywym Chrystusom, prorokom, czynią znaki, cuda, zwodzą nawet wybranych, możliwych, czujnych, dlatego powiedziano im wszystko

z wyprzedzeniem (Marek 13:9-23).

3. akapit: Po nieszczęściu w te dni słońce zaćmiony księżyc daje światło gwiazdy spadają niebo ciała niebieskie wstrząśnięte, a potem widzą Syna Człowieka nadchodzące chmury wielka moc chwała wyślij anioły zbierają wybiorą cztery wiatry końce ziemia kończy się niebiosa naucz się lekcji drzewo figowe wkrótce gałązki wyrosną delikatne liście wyjdą poznaj lato nawet blisko, gdy zobaczysz, że te rzeczy się dzieją, wiedz, blisko prawych drzwi, naprawdę powiedz ci, pokolenie na pewno przeminie, dopóki to wszystko się nie stanie, niebo, ziemia, przeminą, słowa nigdy nie przeminą, o godzinie dziennej, nikt nie zna ani aniołów, ani nieba, ani Syna. Tylko Ojciec czujny, czuwaj. nie wiem, kiedy nadejdzie czas, jak człowiek idzie, podróż, opuszcza dom, służba pobiera opłaty za każde przydzielone zadanie, mówi komuś przy drzwiach, pilnujcie zatem, nie wiem, kiedy przyjdzie właściciel domu, czy wieczorem o północy kogut zapieje, jeśli nadejdzie nagle, śpicie, co mówią wszyscy. Oglądajcie! Napominanie wierzących żyje w stanie gotowości w oczekiwaniu na Jego powrót, biorąc pod uwagę niepewność dokładnego czasu (Marek 13:24-37).

Marka 13:1 A gdy wychodził ze świątyni, rzekł do niego jeden z jego uczniów: Mistrzu, zobacz, jakie kamienie i jakie budynki tu są!

Jezus i jego uczniowie byli zdumieni wspaniałością świątyni.

1. Wspaniałość domu Bożego: Dostrzeganie piękna Bożego stworzenia

2. Znaczenie uznania Bożego Majestatu w naszym życiu

1. Psalm 29:2 - Oddawajcie Panu chwałę należną Jego imieniu; uwielbiajcie Pana w blasku świętości.

2. Psalm 8:3-4 - Kiedy patrzę na wasze niebo, dzieło waszych palców, księżyc i gwiazdy, które umieściłyście, czym jest człowiek, że o nim pamiętacie, i syn człowieczy że ci na nim zależy?

Marka 13:2 A Jezus odpowiadając, rzekł mu: Widzisz te wielkie budowle? nie zostanie kamień na kamieniu, który by nie został zwalony.

Jezus przepowiada zniszczenie świątyni jerozolimskiej.

1. Przemijanie struktur ziemskich

2. Wierność proroctw Jezusa

1. Hebrajczyków 12:28 - Skoro więc otrzymujemy niewzruszone królestwo, napełnijmy się wdzięcznością i tak czcijmy Boga w sposób akceptowalny, ze czcią i bojaźnią.

2. 2 Koryntian 4:18 - Nie skupiamy się więc na tym, co widzialne, ale na tym, co niewidzialne, ponieważ to, co widzialne, jest tymczasowe, a to, czego niewidzialne, jest wieczne.

Marka 13:3 A gdy siedział na Górze Oliwnej, naprzeciwko świątyni, Piotr, Jakub, Jan i Andrzej pytali go na osobności:

Jezus naucza swoich uczniów na Górze Oliwnej, naprzeciwko świątyni.

1: Miłość Jezusa do swoich uczniów była tak silna, że poświęcał czas na nauczanie ich, nawet pomimo napiętego harmonogramu zajęć.

2: Jezus nauczał swoich uczniów nie tylko słowami, ale także przykładem, pokazując im, że ważne jest, aby poświęcać czas na uczenie się od niego.

1: Mateusza 22:37 - Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem.

2: Jana 8:31-32 – Jezus rzekł do ludzi, którzy w niego uwierzyli: ? Jeśli trwacie w mojej nauce, naprawdę jesteście moimi uczniami. Wtedy poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.

Marka 13:4 Powiedz nam, kiedy to nastąpi? i jaki będzie znak, gdy się to wszystko spełni?

Jezus ostrzegał swoich uczniów przed fałszywymi prorokami i uczył ich, aby byli przygotowani na przyjście Syna Człowieczego.

1: Musimy zachować czujność i przygotować się na przyjście Syna Człowieczego, nawet jeśli fałszywi prorocy będą próbowali nas zwieść.

2: Nauczanie Jezusa zawarte w 13 rozdziale Ewangelii Marka nawołuje nas, abyśmy prosili o znaki przyjścia Syna Człowieczego, abyśmy byli gotowi na Jego przyjście.

1: Mateusza 24:3-4 – ? Gdy siedział na Górze Oliwnej, podeszli do niego uczniowie na osobności i pytali: Powiedz nam, kiedy to nastąpi i jaki będzie znak Twojego przyjścia i końca wieku???

2: Łk 21:7-8 – ? i zapytali go,? Kiedy to nastąpi i jaki będzie znak, kiedy to się stanie? I rzekł: abyście nie zostali sprowadzeni na manowce. Wielu bowiem przyjdzie w imieniu moim i będą mówić: ? czy on jest! i, ? on już nadszedł! Nie idź za nimi.??

Marka 13:5 A Jezus odpowiadając im, zaczął mówić: Uważajcie, aby was kto nie zwiódł.

Jezus ostrzegł swoich uczniów, aby byli świadomi oszustwa.

1: Uważaj na oszustwo i zdecyduj się szukać prawdy.

2: Nie dajcie się zwieść fałszywym prorokom, ale zaufajcie Panu.

1: Jeremiasz 29:13 - Będziesz mnie szukać i znajdziesz mnie, gdy będziesz mnie szukać całym swoim sercem.

2: 1 Tesaloniczan 5:21 – Testuj wszystko; trzymajcie się tego, co dobre.

Marka 13:6 Wielu bowiem przyjdzie pod moim imieniem i będą mówić: Ja jestem Chrystus; i zwiodą wielu.

Wielu będzie podawać się za Mesjasza i zwiedzie wielu ludzi.

1. Strzeżcie się fałszywych proroków – Mateusz 7:15-20

2. Kłamstwa wroga – Efezjan 6:10-17

1. 2 Koryntian 11:13-15

2. Dzieje Apostolskie 8:9-11

Marka 13:7 A kiedy usłyszycie o wojnach i pogłoskach o wojnach, nie trwóżcie się, bo

takie rzeczy muszą się wydarzyć; ale koniec jeszcze nie będzie.

Ten fragment zachęca wierzących, aby nie niepokoili się doniesieniami o wojnach i innych kłopotach, ponieważ takie rzeczy są częścią życia, ale koniec świata jeszcze nie nadszedł.

1. Boży plan dla nas: zrozumienie, że życie nie jest łatwe, ale możemy polegać na Bogu

2. To jeszcze nie koniec: jak wytrwać w obliczu kłopotów

1. Jeremiasz 29:11 – „Bo znam plany, jakie mam wobec ciebie”, oświadcza Pan, „plany, które mają ci pomóc, a nie zaszkodzić, plany, które dają ci nadzieję i przyszłość”.

2. Rzymian 5:3-5 – Nie tylko to, ale także chlubimy się naszymi cierpieniami, ponieważ wiemy, że cierpienie rodzi wytrwałość; wytrwałość, charakter; i charakter, nadzieja. A nadzieja nie zawstydza nas, gdyż miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.

Marka 13:8 Powstanie bowiem naród przeciwko narodowi i królestwo przeciwko królestwu, w różnych miejscach będą trzęsienia ziemi, będzie głód i ucisk: to jest początek boleści.

Początkiem smutków są wojny, trzęsienia ziemi, głód i kłopoty.

1. Miłosierdzie Boże w cierpieniu

2. Przygotowanie na trudne czasy

1. Jakuba 1:2-4 – Poczytajcie to za radość, bracia moi, gdy wpadacie w rozmaite pokusy; Wiedząc o tym, że wypróbowywanie wiary waszej wywołuje cierpliwość. Ale cierpliwość niech będzie dziełem doskonałym, abyście byli doskonali i cali, nie pragnąc niczego.

2. Izajasz 41:10 – Nie bój się; bo Ja jestem z tobą. Nie lękaj się; bo jestem twoim Bogiem. Wzmocnię cię; tak, pomogę ci; tak, podeprę cię prawicą mojej sprawiedliwości.

Marka 13:9 Uważajcie jednak na siebie, bo będą was wydawać radom; i w synagogach będziecie bici, i z mego powodu będą was prowadzić przed władców i królów, na świadectwo przeciwko nim.

Uczniowie będą prześladowani za wierność Jezusowi i Jego naukom.

1. Trwanie w wierze: Mocne trzymanie się Jezusa w obliczu prześladowań

2. Odważny świadek: składanie świadectwa o Jezusie pomimo groźby wyrządzenia krzywdy

1. Jana 15:18-20 – „Jeśli świat was nienawidzi, pamiętajcie, że mnie pierwszy znienawidził. Gdybyście należeli do świata, miłowałby was jak swoje. A przecież nie należycie do świata, ale ja was wybrałem ze świata. Dlatego świat was nienawidzi. Pamiętajcie, co wam powiedziałem: „Sługa nie jest większy od swego pana”. Jeśli mnie prześladowali, będą prześladować i was”.

2. Mateusza 5:10-12 – „Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie z powodu sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy ludzie wam urągają, prześladują was i kłamliwie mówią na was wszelką niegodziwość z mego powodu Radujcie się i weselcie, bo wielka jest wasza nagroda w niebie, bo tak samo prześladowali proroków, którzy byli przed wami”.

Marka 13:10 Najpierw trzeba jednak ogłosić ewangelię wśród wszystkich narodów.

Ewangelia musi być szerzona wśród wszystkich narodów.

1: Wielki Nakaz Misyjny – dzielenie się Ewangelią ze wszystkimi narodami

2: Nieskończone możliwości szerzenia ewangelii

1: Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego: Uczcie je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem: i oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Amen.

2: Dzieje Apostolskie 1:8 - Ale otrzymacie moc po zstąpieniu na was Ducha Świętego i będziecie mi świadkami zarówno w Jerozolimie, jak i w całej Judei, i w Samarii, i aż do krańca ziemia.

Marka 13:11 Ale kiedy was będą prowadzić i wydać, nie zastanawiajcie się z góry, co będziecie mówić, ani nie planujcie; ale cokolwiek będzie wam dane w tej godzinie, wy mówicie; bo to nie wy mówić, ale Duch Święty.

Chrześcijanie nie powinni martwić się tym, co powiedzieć, gdy są prześladowani, ponieważ Duch Święty poprowadzi ich i da im słowa do powiedzenia.

1. Zaufanie Duchowi Świętemu – czerpanie pocieszenia z Bożego przewodnictwa

2. Mówienie prawdy w chwilach próby – poleganie na mocy Ducha Świętego

1. Jana 16:13 – „Gdy jednak przyjdzie on, Duch Prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę, bo nie będzie mówił od siebie, ale cokolwiek usłyszy, mówić będzie i będzie powiedzieć ci, co ma nadejść.”

2. Rzymian 8:26 – „Podobnie i Duch pomaga w naszych słabościach. Nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach”.

Marka 13:12 Teraz brat wyda brata na śmierć, a ojciec syna; i powstaną dzieci przeciw rodzicom swoim i spowodują ich śmierć.

Więzy rodzinne zostają zerwane, gdy bracia zdradzają, a dzieci powstają przeciwko rodzicom.

1. Zdrada w rodzinie: konsekwencje zerwania więzi

2. Czcij swojego ojca i matkę: błogosławieństwa utrzymywania więzi rodzinnych

1. Rodzaju 2:24 - Z tego powodu mężczyzna opuści ojca i matkę i złączy się ze swoją żoną, i staną się jednym ciałem.

2. Efezjan 6:1-3 - Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom w Panu, bo to jest słuszne. ? □ on lub twój ojciec i matka? □ € □ jakie jest pierwsze przykazanie z obietnicą??? □ aby ci się dobrze powodziło i abyś cieszył się długim życiem na ziemi. ??

Marka 13:13 I będziecie w nienawiści u wszystkich ludzi ze względu na moje imię; ale kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony.

Wszyscy, którzy naśladują Jezusa, doświadczą nienawiści, ale ci, którzy wytrwają, zostaną zbawieni.

1: Wytrwać w próbach – Marek 13:13

2: Siła wytrwałości – Marek 13:13

1: Jakuba 1:2-4 - Uznajcie to za czystą radość, bracia moi, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość.

2: 1 Piotra 5:8-9 – Bądź czujny i trzeźwy. Twój wróg diabeł krąży wokół jak lew ryczący, szukając kogo pożreć. Przeciwstawiajcie mu się, trwając mocno w wierze.

Marka 13:14 Ale gdy ujrzycie obrzydliwość spustoszenia, o której mówił prorok Daniel, stojącą tam, gdzie nie powinna (niech czytający rozumie), wtedy ci, którzy będą w Judei, niech uciekają w góry.

Jezus ostrzega swoich naśladowców, aby uciekali w góry, gdy zobaczą obrzydliwość spustoszenia, o której mówił prorok Daniel.

1. Ostrzeżenia Boże: zważanie na słowa proroków

2. Ucieczka w góry: usłuchanie wezwania Jezusa

1. Daniel 11:31 – „...i zbezczeszczą sanktuarium mocy, i usuną codzienną ofiarę, i postawią obrzydliwość spustoszająca”.

2. Mateusza 24:15-16 – „Gdy więc ujrzycie obrzydliwość spustoszenia, o której mówił prorok Daniel, stójcie w miejscu świętym (kto czyta, niech zrozumie :) Wtedy niech ci, którzy będą w Judei, uciekną w góry.”

Marka 13:15 A ten, który jest na dachu, niech nie schodzi do domu ani nie wchodzi do niego, aby cokolwiek zabrać ze swojego domu.

Jezus nakazuje swoim naśladowcom, aby pozostawali na dachach swoich domów i nie wracali do środka, aby cokolwiek odzyskać.

1. Znaczenie wiernego posłuszeństwa poleceniom Jezusa

2. Przygotowywanie się na nieoczekiwane sytuacje z wiarą i odpornością

1. Mateusza 7:24-27 - Dlatego każdego, kto słucha tych moich słów i wykonuje je, przyrównam do męża mądrego, który zbudował swój dom na skale:

2. Galatów 6:9 - I nie ustawajmy się w czynieniu dobrze, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli nie zachwiejemy się.

Marka 13:16 A ten, który jest na polu, niech się już nie wraca, aby wziąć swoją szatę.

Jezus poucza uczniów, aby jeśli ktoś jest na polu, nie zawracali i nie brali jego szaty.

1. Znaczenie skupienia się na wykonywanym zadaniu.

2. Wartość pokory i zadowolenia.

1. Filipian 4:11-13 – „Nie żebym mówił o byciu w potrzebie, bo nauczyłem się zadowalać w każdej sytuacji. Umiem uniżać się i umiem obfitować. W każdej sytuacji i w każdych okolicznościach, poznałem sekret stawienia czoła dostatkowi i głodowi, obfitości i potrzebie.

2. Jakuba 4:13-15 – Chodźcie teraz, którzy mówicie:? Czy dzisiaj lub jutro pojedziemy do takiego a takiego miasta i spędzimy tam rok, handlując i osiągając zysk? □ €? Jeszcze nie wiesz, co przyniesie jutro. Czym jest Twoje życie? Bo jesteście mgłą, która pojawia się na chwilę, a potem znika. Zamiast tego powinieneś powiedzieć, ? Jeśli Pan zechce, będziemy żyć i robić to czy tamto.??

Marka 13:17 Biada jednak brzemiennym i karmiącym w owych dniach!

Jezus ostrzega przed trudnościami, jakie napotykają kobiety w ciąży i matki karmiące w czasie ucisku.

1. Trudności macierzyństwa: lekcje z Biblii

2. Jak wspierać matki w trudnych czasach

1. Izajasz 66:7-9

2. Jeremiasz 6:24-26

Marka 13:18 I módlcie się, aby wasza ucieczka nie nastąpiła w zimie.

Jezus poleca swoim uczniom, aby się modlili, aby ich ucieczka przed niebezpieczeństwem nie nastąpiła zimą, kiedy pogoda i inne trudności mogą być bardziej dotkliwe.

1. Stawianie czoła strachowi z wiarą: uczenie się zaufania Bogu w czasach trudności

2. Poszukiwanie siły w przeciwnościach losu: znajdowanie pocieszenia i pewności siebie w trudnych czasach

1. Izajasz 43:2 – „Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą, a przez rzeki nie zaleją cię; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali .”

2. Psalm 46:1 – „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w kłopotach”.

Marka 13:19 Bo w owych dniach będzie ucisk, jakiego nie było od początku stworzenia, które Bóg stworzył aż dotąd, i nie będzie.

Ten fragment ostrzega przed czasem wielkiego ucisku, jakiego nigdy wcześniej nie widziano i nigdy więcej nie widziano.

1. Pan ostrzega nas przed czasem wielkiego cierpienia – Marek 13:19

2. Jak przygotować się na czasy ucisku – Marek 13:19

1. Izajasz 2:12-21 – Bóg? sąd nad wszystkimi, którzy zignorowali Jego ostrzeżenia

2. Mateusza 24:4-14 – Jezus? ostrzeżenia o czasach ostatecznych i instrukcje, jak pozostać wiernymi.

Marka 13:20 I gdyby Pan nie skrócił owych dni, żadne ciało nie ocaliłoby się, lecz ze względu na wybranych, których wybrał, skrócił te dni.

Pan skrócił dni ze względu na tych, których wybrał.

1: Wierność Boga wobec Jego wybranych

2: Miłosierdzie Boże dla wszystkich wierzących

1: Rzymian 8:28-39 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2:2 Tesaloniczan 2:13-17 - Ale my powinniśmy zawsze dziękować Bogu za was, bracia umiłowani przez Pana, że Bóg wybrał was jako pierwociny do zbawienia przez uświęcenie Duchem i wiarę w prawdę.

Marka 13:21 A jeśliby wam ktoś powiedział: Oto Chrystus; albo oto on tam jest; nie wierz mu:

Jezus ostrzega swoich naśladowców, aby nie wierzyli nikomu, kto twierdzi, że jest mesjaszem lub wie, gdzie On jest.

1. Niebezpieczeństwa związane z fałszywymi prorokami

2. Naśladowanie Jezusa? Przykład: Rozeznawanie fałszywych proroków

1. 1 Jana 4:1-3 – „Umiłowani, nie każdemu duchowi wierzcie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na świat. Po tym poznacie Ducha Bożego : każdy duch, który wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga i każdy duch, który nie wyznaje Jezusa, nie jest z Boga. To jest duch antychrysta, o którym słyszeliście, że miał przyjść, a który już jest na świecie .”

2. 2 Koryntian 11:13-15 – „Bo tacy ludzie są fałszywymi apostołami, podstępnymi robotnikami, podający się za apostołów Chrystusa. I nic dziwnego, bo nawet szatan przybiera postać anioła światłości. Nic więc dziwnego, że jego i słudzy przebierają się za sługi sprawiedliwości. Ich koniec będzie odpowiadał ich uczynkom.

Marka 13:22 Powstaną bowiem fałszywi Chrystusowie i fałszywi prorocy i będą czynić znaki i cuda, aby , jeśli to możliwe, zwieść nawet wybranych.

Fałszywi prorocy będą usiłowali zwieść znakami i cudami nawet naród wybrany przez Boga.

1. Niebezpieczeństwa związane z fałszywymi prorokami i znaczenie rozeznawania prawdy.

2. Zrozumienie, w jaki sposób naród wybrany przez Boga może zostać zwiedziony i jak zachować czujność.

1. Jeremiasz 14:14 – „Prorocy prorokują kłamstwa w moim imieniu. Nie posłałem ich, ani ich nie wyznaczyłem, ani z nimi nie rozmawiałem. Prorokują wam fałszywe wizje, wróżby, bałwochwalstwo i złudzenia ich własnych umysłów.”

2. 2 Piotra 2:1-3 – „Ale byli też fałszywi prorocy wśród ludu, tak jak będą wśród was fałszywi nauczyciele. Będą potajemnie wprowadzać niszczycielskie herezje, wypierając się nawet suwerennego Pana, który ich kupił? dzwoni szybko zniszczenie na sobie. Wielu pójdzie za ich zdeprawowanym postępowaniem i skompromituje drogę prawdy. W swojej chciwości ci nauczyciele będą was wykorzystywać za pomocą sfabrykowanych historii.

Marka 13:23 Ale uważajcie: oto przepowiedziałem wam wszystko.

Ten fragment przypomina nam, abyśmy byli świadomi i mieli się na baczności, ponieważ Jezus już nas ostrzegł przed tym, co ma nadejść.

1. „Bądź gotowy: zważaj na ostrzeżenia Jezusa”

2. „Bądźcie czujni: ostrzeżenie Jezusa nas przygotowuje”

1. 1 Piotra 5:8 – „Bądźcie trzeźwi, czuwajcie. Wasz przeciwnik diabeł krąży jak lew ryczący , szukając kogo pożreć”.

2. 1 Tesaloniczan 5:6 – „Nie śpijmy więc jak inni, ale czuwajmy i bądźmy trzeźwi”.

Marka 13:24 Ale w owe dni, po tym ucisku, słońce się zaćmi i księżyc nie da swego blasku,

Jezus ostrzega przed czasem wielkiego ucisku, po którym nastąpi okres ciemności.

1. Nie bój się ciemności: jak przygotować się na trudne czasy

2. Boża obietnica światła: odnajdywanie nadziei w trudnych okolicznościach

1. Izajasz 60:19-20 – Pan będzie twoją wieczną światłością, a twój Bóg będzie twoją chwałą.

2. Mateusza 5:14-16 – Wy jesteście światłością świata. Nie da się ukryć miasta położonego na górze.

Marka 13:25 I gwiazdy niebieskie spadną, a moce na niebie zostaną wstrząśnięte.

Gwiazdy i moce w niebie zostaną wstrząśnięte.

1. Niezachwiane Królestwo Boże: jak spadną gwiazdy z nieba

2. Moc nieba: jak nasza wiara pozostaje niezachwiana

1. Izajasz 34:4 – „I cały zastęp niebieski ulegnie rozkładowi, a niebiosa zostaną zwinięte jak księga, a cały ich zastęp upadnie, jak liść opadający z winorośli i jak opadający figa z drzewa figowego.”

2. Hebrajczyków 12:26-27 – „Którego głos wówczas wstrząsnął ziemią, a teraz obiecał, mówiąc: Jeszcze raz wstrząsnę nie tylko ziemią, ale i niebem. A to słowo: Jeszcze raz oznacza usunięcie z rzeczy wstrząśniętych, jako z rzeczy stworzonych, aby ocalało to, czego nie można wstrząsnąć”.

Marka 13:26 A wtedy ujrzą Syna Człowieczego przychodzącego w obłokach z wielką mocą i chwałą.

Jezus powróci w mocy i chwale, widocznej dla wszystkich.

1. Kiedy Jezus przyjdzie: moc i chwała Jego powrotu

2. Obłoki Jego przyjścia: wezwanie, aby być gotowymi

1. Mateusza 24:30 – „Wtedy ukaże się na niebie znak Syna Człowieczego. I wtedy wszystkie narody ziemi będą płakać, gdy ujrzą Syna Człowieczego przychodzącego na obłokach nieba z mocą i wielką chwałą .”

2. Obj. 1:7 - „Oto idzie wśród obłoków i ujrzy go wszelkie oko, nawet ci, którzy go przebili, i będą płakać z jego powodu wszystkie narody ziemi. Tak się stanie! Amen. "

Marka 13:27 A potem pośle swoich aniołów i zbierze swoich wybranych z czterech wiatrów, od najdalszego krańca ziemi aż do najdalszego krańca nieba.

Jezus wyśle swoich aniołów, aby zgromadzili Jego wybranych ze wszystkich stron świata.

1. Moc Boga? Aniołowie: Jak Jezus wysyła swoich posłańców, aby zgromadzili Jego wybranych

2. Spełnienie Boga? Obietnica: Jak Jezus wysyła swoich aniołów, aby sprowadzili wybranych do domu

1. Izajasz 27:13 „I stanie się tego dnia, że zadmą w wielką trąbę i przyjdą ci, którzy byli gotowi na zagładę w ziemi asyryjskiej, i wygnańcy w ziemi egipskiej, i będą czcić Pana na świętej górze w Jerozolimie.”

2. Mateusza 24:30?1 „I wtedy ukaże się znak Syna Człowieczego na niebie, i wtedy będą lamentować wszystkie pokolenia ziemi i ujrzą Syna Człowieczego przychodzącego na obłokach nieba z moc i wielką chwałę. I pośle swoich aniołów z potężnym dźwiękiem trąby, i zgromadzą jego wybranych z czterech wiatrów, od jednego krańca nieba aż do drugiego.

Marka 13:28 Nauczcie się teraz przypowieści o drzewie figowym; Kiedy jej gałązka jest już miękka i wypuszcza liście, poznajecie, że blisko jest lato.

Drzewo figowe to przypowieść o nadejściu lata.

1. Drzewo figowe: przypowieść o nadziei

2. Drzewo figowe: ilustracja przygotowania

1. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

2. Jakuba 5:7-8 – Bądźcie więc cierpliwi, bracia, aż do przyjścia Pana. Oto rolnik wyczekuje

drogocennego owocu ziemi i ma dla niego długą cierpliwość, aż otrzyma wczesny i późny deszcz. Bądźcie i wy cierpliwi; utwierdzajcie serca wasze, bo przyjście Pana się przybliża.

Marka 13:29 Podobnie i wy, gdy ujrzycie, że to się dzieje, wiedzcie, że jest blisko, aż do drzwi.

Jezus podkreśla potrzebę przygotowania się na czasy ostateczne.

1: Bądźcie przygotowani na czasy ostateczne, jak powiedział Jezus, że są bliskie.

2: Ostrzeżenie Jezusa, aby być przygotowanym na czasy ostateczne, przypomina, aby nie popadać w samozadowolenie.

1: Mateusza 24:42-44 Uważajcie więc, bo nie wiecie, w którym dniu wasz Pan przyjdzie. Ale wiedzcie jedno: gdyby pan domu wiedział, o której straży nocnej ma przyjść złodziej, czuwałby i nie pozwoliłby włamać się do swego domu. Dlatego też czuwajcie, bo nie znacie dnia, w którym Syn Człowieczy przyjdzie.

2:1 Tesaloniczan 5:1-5 A co do czasów i pór, bracia i siostry, nie potrzebujecie, żeby wam cokolwiek pisano. Sami bowiem wiecie dobrze, że dzień Pański nadejdzie jak złodziej w nocy. Kiedy mówią,? □ tu jest pokój i bezpieczeństwo, a potem przyjdzie na nich nagła zagłada, jak bóle porodowe na kobietę brzemienną, i nie będzie ucieczki! Ale wy, bracia, nie jesteście w ciemności, aby dzień ten dogonił was jak złodziej. Nie, wszyscy jesteście dziećmi światłości i dziećmi dnia. Nie jesteśmy z nocy ani z ciemności.

Marka 13:30 Zaprawdę powiadam wam, że nie przeminie to pokolenie, aż się to wszystko stanie.

Werset ten sugeruje, że wszystkie proroctwa wypełnią się w tym samym pokoleniu.

1. Nasza wierność w tym pokoleniu zadecyduje o przyszłości następnego.

2. Musimy pozostać niezachwiani w naszych przekonaniach i być świetlanym przykładem Bożej miłości.

1. Mateusza 24:34-36 – „Zaprawdę powiadam wam, nie przeminie to pokolenie, aż się to wszystko stanie. Niebo i ziemia przeminą, ale moje słowa nie przeminą”.

2. List do Hebrajczyków 10:35-36 – „Nie porzucajcie więc ufności waszej; zostanie ona

sowicie nagrodzona. Trzeba wytrwać, abyście, pełniąc wolę Bożą, otrzymali to, co obiecał".

Marka 13:31 Niebo i ziemia przeminą, ale moje słowa nie przeminą.

Słowo Boże nigdy nie przeminie.

1: Wiara w Słowo Boże i Jego Obietnice

2: Niezmiennie trwać przy Słowie Bożym pośród trudności

1: Mateusza 24:35 – Niebo i ziemia przeminą, ale moje słowa nie przeminą.

2: Izajasz 40:8 - Trawa więdnie i kwiaty więdną, ale słowo naszego Boga trwa na wieki.

Marka 13:32 Ale o tym dniu i tej godzinie nikt nie zna, ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko Ojciec.

Nikt nie wie, kiedy nadejdzie koniec świata, ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko Ojciec.

1: Tylko Bóg wie, kiedy nastąpi koniec świata, więc nie zajmuj się tą sprawą i zamiast tego skup się na prowadzeniu życia, które podoba się Bogu.

2: Koniec świata jest niewiadomą, ale możemy być pewni, że Bóg będzie z nami w obliczu niepewności.

1: Mateusza 6:25-34 – Nie martwcie się, zamiast tego szukajcie królestwa Bożego i sprawiedliwości.

2: Psalm 46:1-3 – Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w kłopotach.

Marka 13:33 Uważajcie, czuwajcie i módlcie się, bo nie wiecie, kiedy nadejdzie czas.

Bądźcie czujni i gotowi na przyjście Pana.

1. Bądź gotowy: przygotuj się na przyjście Pana

2. Pilna potrzeba chwili: czuwajcie i módlcie się

1. Rzymian 13:11-14 - Znając czas, że już najwyższy czas obudzić się ze snu, bo teraz nasze zbawienie jest bliższe niż wtedy, gdy wierzyliśmy.

2. Łk 12:35-40 – Niech będą przepasane biodra wasze i niech zapalą się wasze światła; A wy sami jesteście podobni do ludzi, którzy czekają na swego pana, gdy wróci z wesela; aby gdy przyjdzie i zapuka, natychmiast mu otworzą.

Marka 13:34 Albowiem Syn Człowieczy jest jak człowiek udający się w daleką podróż, który opuścił dom swój, dał władzę swoim sługom, a każdemu człowiekowi swoją pracę, i odźwiernemu kazał czuwać.

Syn Człowieczy jest podróżnikiem, który dał władzę swoim sługom i powierzył im zadania. Rozkazał także odźwiernemu, żeby czuwał.

1. Ważność zadań powierzonych nam przez Pana.

2. Znaczenie zachowania czujności i czujności w życiu.

1. Mateusza 25:14-30 – Przypowieść o talentach.

2. 1 Piotra 5:8-9 – Bądź trzeźwy i czujny, bo diabeł krąży jak lew ryczący.

Marka 13:35 Czuwajcie więc, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie: o wieczorze, o północy, o pianiu koguta lub o poranku.

Jezus poleca swoim naśladowcom, aby stale czuwali i wyczekiwali Jego powrotu, bo nikt nie wie, kiedy to nastąpi.

1. „Bądź przygotowany: życie w oczekiwaniu na powrót Chrystusa”

2. „Bądźcie czujni: bądźcie gotowi na drugie przyjście Chrystusa”

1. 1 Tesaloniczan 5:1-11 ?Instrukcje Pawła dotyczące przyjścia Pana i tego, jak żyć w świetle tego.

2. Mateusza 24:36-44 ?Nauki Jezusa na temat jego powrotu i tego, jak zachować gotowość.

Marka 13:36 Aby przychodząc nagle nie zastał was śpiących.

Jezus zachęca swoich uczniów, aby byli czujni i czuwali, ponieważ nie wiedzą, kiedy Syn Człowieczy powróci.

1. „Gotowość i oczekiwanie: jak zachować czujność i przygotować się na powrót Pana”

2. „Obudźcie się i czuwajcie: znaczenie życia w oczekiwaniu na powrót Pana”

1. List do Efezjan 5:14-17 – „Uważajcie więc, jak postępujecie, nie jak niemądrzy ludzie, ale jak mądrzy, wykorzystując swój czas najlepiej, bo dni są złe. Nie bądźcie zatem niemądrzy, ale rozumiejcie, co jest wolą Pana. I nie upijajcie się winem, bo to jest rozpusta, ale napełniajcie się Duchem”.

2. Kolosan 4:5 – „Wobec obcych postępujcie mądrze, wykorzystując jak najlepiej okazję”.

Marka 13:37 A co wam mówię, mówię wszystkim: Czuwajcie.

Jezus mówi swoim uczniom, aby zachowywali czujność i czujność.

1. „Obudźcie się! Bądźcie czujni i gotowi na Jezusa”

2. „Bądź przygotowany na powrót Jezusa”

1. Mateusza 24:42 – „Dlatego czuwajcie, bo nie wiecie, w którym dniu przyjdzie wasz Pan ”.

2. 1 Piotra 4:7 – „Koniec wszystkiego jest bliski. Bądźcie więc czujni i trzeźwi, abyście mogli się modlić”.

Marek 14 opisuje kilka kluczowych wydarzeń, w tym spisek mający na celu zabicie Jezusa, Jego namaszczenie w Betanii, Ostatnią Wieczerzę, modlitwę Jezusa w Getsemane, Jego aresztowanie i proces przed Sanhedrynem oraz zaparcie się Piotra.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od arcykapłanów i nauczycieli prawa szukających jakiegoś przebiegłego sposobu na aresztowanie Jezusa i zabicie Go. Postanowili jednak nie bać się, że w czasie festiwalu ludzie mogą wywołać zamieszki (Marek 14:1-2). Kiedy do domu Betanii przybył Szymon trędowaty, rozbił się alabastrowy słoik, bardzo drogie perfumy wykonane z czystego nardu wylały je na Jego głowę. Niektórzy obecni ganili, że jej marnotrawstwo mogło zostać sprzedane więcej niż roczna pensja dana biednym, ale Jezus broni jej, mówiąc, że zrobiła piękną rzecz. Jego biedni zawsze będą ich mieli, mogą pomóc, kiedy tylko zechcą, ale nie zawsze Go będą mieli. Zrobiła, co mogła, wcześniej nalała perfumowanego ciała przygotujcie pochówek prawdziwie, gdziekolwiek ewangelia będzie głoszona po całym świecie, to, czego dokonała, będzie też o niej powiedziane (Mk 14,3-9).

2. akapit: Następnie Judasz Iskariota, dwunastu poszło, arcykapłani zdradzili go zachwyceni, słysząc tę obietnicę, że dają pieniądze, więc czekali na przekazanie okazji (Marek 14:10-11). Pierwszego dnia Święta Przaśników, kiedy był zwyczajem składanie ofiar paschalnych, uczniowie baranka paschalnego pytają, dokąd chcemy, żebyśmy poszli, aby przygotować jedzenie Paschy. Wysyła dwóch uczniów do miasta i mówi im, aby podążali za człowiekiem niosącym wodę ze dzbana. Powiedz dom właściciela. Nauczyciel pyta: „Gdzie pokój gościnny, w którym mogę spożyć Paschę". z moimi uczniami? Pokazuje duży pokój na piętrze, umeblowany, gotowy do przygotowań. Wieczorem przychodzi stół Dwunasty podczas jedzenia, mówi naprawdę, jeden zdradza, jeden je, daje chleb maczany w misce, mówi ten, który macza chleb w misce ze mną, Son Man, idź tak, jak o nim napisano, biada człowiek, lepiej zdradza Son Mana. dla tego człowieka, gdyby się nie narodził (Marek 14:12-21). Podczas posiłku bierze chleb, składa dziękczynienie, robi przerwy, mówi: „Bierzcie, to jest moje ciało", następnie bierze kielich, dziękuje, ofiaruje im wszystkim napój, mówiąc: „To jest moje przymierze krwi, które zostało wylane. Wielu naprawdę mówi, że nie będziecie już pić owoców winorośli aż do dnia, pijcie nowe królestwo Boże" po odśpiewaniu hymnu „Wyjdź na Górę Oliwną" mówi uczniom, aby odeszli, chociaż wszyscy odpadną, nie zapewnia Piotra dzisiaj tak, tej nocy, zanim kogut zapieje dwa razy, wyrzeknij się trzy razy, ale Piotr nalega, nawet jeśli umrzesz z tobą, nigdy się nie wyrzeknie, wciąż stanowczo oświadcza (Marek 14:22-31).

3. akapit: Poszli do miejsca zwanego Getsemani Jezus mówi uczniom, aby siedzieli i modlili się głęboko zmartwieni zmartwieni mówią, że dusza jest przytłoczona smutkiem punkt śmierci zostań tutaj czuwaj idzie trochę dalej upada ziemia modli się, jeśli to możliwe, godzina może mu minąć „Abba Ojcze, wszystko, co możliwe, weź ode mnie kielich, ale nie czego ja chcę, ale czego ty chcesz" wraca, znajduje, śpi, pyta Peter Simon, śpi, nie mógł czuwać przez godzinę? Patrz, módl się, wpadaj w pokusę, duch, ochotny, ciało, słabe, znowu odchodzi, modli się, to samo powraca, znajduje sen, ponieważ ciężkie oczy wiedzą, co mówisz, przychodzi trzeci raz, mówi dość, godzina, przyjdź, spójrz, Synu, Człowieku, wybawiłeś ręce, grzesznicy, powstań, chodźmy tutaj, nadchodzi zdrajca podczas mówienia. Pojawia się Judasz. tłum uzbrojony w miecze maczugi wysłani arcykapłani nauczyciele prawo zdrajca zaaranżowany sygnał przed czasem odejście pocałuj człowieka aresztuj człowieka wyprowadź pod strażą aresztują Jezusa wszyscy uczniowie go opuszczają młody człowiek ubrany tylko w lnianą szatę szedł za Jezusem, gdy go pojmali, uciekł nago, zostawiając swoją szatę (Marek 14:32-52). Zabrali Jezusa,

arcykapłana, gdzie zgromadzili się arcykapłani, starsi nauczyciele, nauczyciele, Piotr szedł dalej prosto na dziedziniec, arcykapłan, gdzie siedział ze strażnikami, grzał się ogniem, naczelni kapłani, cały Sanhedryn szukał dowodów przeciwko Jezusowi, aby móc sprowadzić śmierć, ale nie znalazł wielu, którzy zeznawali fałszywie przeciwko niemu, ale ich oświadczenia nie były ze sobą zgodne, niektórzy jednak powstali i złożyli przeciwko niemu fałszywe zeznania: „Słyszeliśmy, jak mówił: «W ciągu trzech dni zniszczę tę świątynię z ludzkich rąk, zbuduję inną, nie z ludzkich rąk»", ale nawet ich zeznania nie były zgodne, wtedy arcykapłan stanął przed nimi i zapytał Jezusa: „Nie odpowiesz? Co ci ludzie świadczą przeciwko tobie?" Ale milczeli, nie dając odpowiedzi, arcykapłan ponownie zapytał: „Czy jesteś Mesjaszem, Synem Błogosławionym?" mówi: „Ja jestem i ujrzycie Syna-Człowieka siedzącego po prawicy Potężnego, przychodzącego z chmur nieba". Najwyższy Kapłan rozdarł ubranie. Powiedział, czy potrzebujemy więcej świadków, słyszeli bluźnierstwo, co o tym sądzicie? Wszyscy potępiali godną śmierć, niektórzy zaczęli pluć na niego z zawiązanymi oczami, mówiąc: Prorokuj! strażnicy przejęli kontrolę (Marek 14:53-65). Tymczasem Piotr pod dziedzińcem przyszła jedna służąca, arcykapłan, zobaczył, jak się rozgrzewał, przyjrzał się uważnie, powiedział: Ty też byłeś z Nazarejczykiem. Jezus temu zaprzeczył, mówiąc, że nie wiem, rozumiem, o czym mowa. Wyszedł do przedpokoju. Kogut zapiał służącą. Zobaczył, jak ci stali wokół. po chwili znowu temu zaprzeczyli, a ci, którzy stali w pobliżu, powiedzieli, że Piotr na pewno jest jednym z Galilejczyków. Zaczął rzucać przekleństwa, przysięgał, że nie znam tego człowieka, o którym mowa, natychmiast kogut zapiał po raz drugi. Piotr przypomniał sobie słowo, które Jezus do niego przemówił: „Zanim kogut zapieje dwa razy" wyprzeć się trzy razy." I załamał się, płacząc (Marek 14:66-72).

Marka 14:1 Po dwóch dniach było święto Paschy i Przaśników, a arcykapłani i uczeni w Piśmie szukali, jak go rzemieślnikiem pojmać i zabić.

Dwa dni przed świętem Paschy arcykapłani i uczeni w Piśmie planowali schwytać i zabić Jezusa.

1: Wola Boża jest większa niż plany ludzkie – Przysłów 19:21

2: Pokora przed Bogiem – 1 Piotra 5:5-6

1: Mateusza 26:3-5

2: Jana 11:45-53

Marka 14:2 Ale oni odpowiedzieli: Nie w święto, żeby nie było wrzasku wśród ludu.

Niektórzy z tłumu sprzeciwiali się namaszczeniu Jezusa w święto, gdyż mogłoby to wywołać zamieszanie.

1. Nauczyć się ufać Bożemu wyczuciu czasu, nawet jeśli idzie to pod prąd.

2. Zrozumienie wagi pokory i uległości w wypełnianiu woli Bożej.

1. Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje drogi myśli niż twoje myśli.”

2. Jakuba 4:7-10 – „Poddajcie się więc Bogu. Sprzeciwiajcie się diabłu, a ucieknie od was. Zbliżcie się do Boga, a on zbliży się do was. Obmyjcie ręce, grzesznicy, i oczyśćcie swoje sercach, wy o rozdwojonym sercu. Udręczajcie się, smućcie się i płaczcie. Niech wasz śmiech zamieni się w żałobę, a wasza radość w smutek. Ukorzcie się przed Panem, a On was wywyższy.

Marka 14:3 A będąc w Betanii, w domu Szymona trędowatego, gdy siedział przy posiłku, przyszła kobieta, mająca alabastrowe pudełko bardzo cennej maści szpikanardowej; a ona rozbiła pudełko i wylała mu je na głowę.

Ten fragment opisuje kobietę namaszczającą Jezusa bardzo drogim maścią nardową.

1: Bóg ceni i błogosławi akty ekstrawaganckiego oddania ze strony tych, którzy Go kochają.

2: Jezus jest godzien naszych najcenniejszych darów i ofiar.

1:2 Koryntian 9:7 - Niech każdy z was da to, co postanowił w swoim sercu dać, nie niechętnie lub pod przymusem, gdyż Bóg miłuje ochotnego dawcę.

2: Łk 7,36-50 – Jezus został namaszczony drogimi perfumami przez grzeszną kobietę.

Marka 14:4 A byli tacy, którzy oburzeli się w sobie i mówili: Po co to marnowanie maści?

Ten fragment mówi o tych, którzy byli oburzeni, że kobieta zmarnowała sporządzony maść.

1. Wiara w moc hojności

2. Uwolnij uchwyt od rzeczy materialnych

1. 2 Koryntian 9:6-7 – ? Pamiętajcie o tym: Kto skąpo sieje, skąpo też żąć będzie, a kto sieje szczodrze, także żąć będzie obficie. Każdy z was powinien dawać to, co postanowił w swoim sercu dać, nie niechętnie i pod przymusem, gdyż Bóg kocha radosnego dawcę.

2. Mateusza 25:40 - ? on odpowie, król? Zaprawdę powiadam wam, cokolwiek uczyniliście dla jednego z tych moich najmniejszych braci i sióstr, mnie uczyniliście. €?

Marka 14:5 Można było go bowiem sprzedać za więcej niż trzysta denarów i rozdać ubogim. I szemrali przeciwko niej.

Ten fragment pokazuje, jak uczniowie Jezusa byli oburzeni, że Maria wylała mu na stopy drogi olej, zamiast rozdawać go biednym.

1: Jezus poprzez tę historię uczy nas stawiać innych ponad sobą, nawet jeśli oznacza to poświęcenie czegoś, co cenimy.

2: Zawsze powinniśmy być gotowi do ofiarnego dawania potrzebującym, jak pokazał to Jezus poprzez postępowanie Maryi.

1: Galacjan 6:10 - Zatem, jeśli tylko mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim, a zwłaszcza domownikom wiary.

2: Filipian 2:3-4 – Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z Was dba nie tylko o swój własny interes, ale także o dobro innych.

Marka 14:6 I rzekł Jezus: Zostaw ją; po co ją kłopotasz? wykonała dla mnie dobre dzieło.

Jezus broni kobiety, która wykonała dla niego dobry uczynek.

1. Przykład Jezusa w obronie czyniących dobro

2. Znaczenie okazywania wdzięczności za wykonane dobre uczynki

1. Mateusza 5:7, ? mniej miłosierni: oni bowiem miłosierdzia dostąpią.

2. Galacjan 6:10, ? Jeśli więc mamy okazję, czyńmy dobrze wszystkim ludziom, a zwłaszcza tym, którzy są domownikami wiary.

Marka 14:7 Bo ubogich zawsze macie u siebie i kiedykolwiek chcecie, możecie im dobrze czynić, mnie zaś nie zawsze macie.

Ubodzy zawsze będą obecni i powinniśmy być gotowi pomagać im, kiedy tylko możemy, ale Jezus nie zawsze będzie z nami.

1. Bądź hojny w dawaniu potrzebującym, bo jest to sposób służenia Jezusowi.

2. Jezus nie będzie zawsze z nami, więc korzystajmy z okazji, aby Mu służyć, dopóki On tu jest.

1. Filipian 4:19 A mój Bóg zaspokoi każdą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale w Chrystusie Jezusie.

2. Jakuba 1:27 Religia czysta i nieskalana przed Bogiem Ojcem polega na tym, aby odwiedzać sieroty i wdowy w ich niedoli i zachowywać siebie nieskażonym przez świat.

Marka 14:8 Uczyniła, co mogła: przyszła wcześniej, aby namaścić moje ciało na pogrzeb.

Pewna kobieta uczyniła, co mogła, czyli przyszła wcześniej, aby namaścić ciało Jezusa w ramach przygotowań do jego pogrzebu.

1. Siła małego gestu: jak działanie kobiety opisane w Ewangelii Marka 14:8 ujawnia wielką wiarę

2. Robimy, co możemy: jak nasze działania, niezależnie od tego, jak małe, mogą coś zmienić

1. 1 Koryntian 13:1-3 – „Choć mówię językami ludzi i aniołów i nie mam miłości, stałem się jak miedź brzęcząca lub talerz brzęczący. I choć mam dar prorokowania i rozumiem wszystkie tajemnice i wszelką wiedzę, i chociaż mam całą wiarę, abym góry przenosił, a nie miałbym miłości, jestem niczym, i chociaż cały swój majątek rozdaję na wyżywienie biednych, i choć ciało moje oddaję spalcie się, a nie miejcie miłości, nic mi to nie pomoże”.

2. Mateusza 7:12 – „Dlatego wszystko, co byście chcieli, aby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie; na tym polega Prawo i Prorocy”.

Marka 14:9 Zaprawdę powiadam wam: Gdziekolwiek będzie głoszona ta ewangelia po całej ziemi, tam i to, czego ona dokonała, będzie opowiadane na jej pamiątkę.

Ten fragment mówi o hojnym akcie kobiety, która wylała drogie perfumy na stopy Jezusa i zapamiętaniu tego czynu jako przykładu bezinteresownej miłości i oddania.

1: Koszt oddania – spojrzenie na bezinteresowny akt kobiety, która wylała na stopy Jezusa drogie perfumy.

2: Życie pełne szczodrości – zobacz, jak możemy naśladować przykład hojności kobiet.

1: Łk 6:38 - Dawajcie, a będzie wam dane; miarę dobrą, natłoczoną, utrzęsioną i opływającą, ludzie będą dawać w wasze zanadrze.

2:2 Koryntian 9:7 - Każdy według swego postanowienia w sercu swoim, niech więc daje; nie z niechęcią lub z konieczności, gdyż ochotnego dawcę miłuje Bóg.

Marka 14:10 I Judasz Iskariota, jeden z Dwunastu, udał się do arcykapłanów, aby im go wydać.

Judasz Iskariota wydał Jezusa arcykapłanom.

1: Konsekwencje zdrady i jej wpływ na nasze życie.

2: Kontrast między lojalnością a zdradą.

1: Mateusza 26:14-16 - Wtedy jeden z Dwunastu, zwany Judasz Iskariota, poszedł do arcykapłanów i zapytał ich: Co mi dacie, a ja go wam wydam? I zawarli z nim przymierze za trzydzieści srebrników.

2: Jana 13:21-30 - To powiedziawszy Jezus, zatrwożył się w duchu, dał świadectwo i rzekł: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, że jeden z was mnie zdradzi.

Marka 14:11 A gdy to usłyszeli, ucieszyli się i obiecali dać mu pieniądze. I szukał sposobu, w jaki mógłby go wygodnie zdradzić.

Ten fragment mówi o zdradzie Jezusa przez Judasza dla pieniędzy.

1. Zdrada i przebaczenie – jak Jezus przebaczył nawet swoim zdrajcom

2. Potęga pieniądza — jak chciwość może prowadzić do zdrady

1. Jana 13:21-30 – Jezus umywa nogi uczniom

2. Psalm 41:9 – Nawet mój bliski przyjaciel, któremu zaufałem i który jadł mój chleb, podniósł na mnie piętę

Marka 14:12 A pierwszego dnia przaśników, kiedy zabijali Paschę, zapytali go uczniowie jego: Dokąd pójdziemy i przygotujemy, abyś spożył Paschę?

Jezus i jego uczniowie przygotowywali się do spożycia Paschy.

1. Jak Ostatnia Wieczerza Chrystusa może zainspirować nasze dzisiejsze życie

2. Moc przygotowania we wspólnocie

1. Łk 22,14-20 – Relacja Jezusa i Jego uczniów uczestniczących w Ostatniej Wieczerzy

2. Mateusza 26:17-30 – Polecenia Jezusa dla uczniów, aby przygotowali wieczerzę paschalną

Marka 14:13 I posłał dwóch uczniów swoich i rzekł do nich: Idźcie do miasta, a spotka was człowiek niosący dzban wody: idźcie za nim.

Jezus wysyła do miasta dwóch swoich uczniów i każe im iść za mężczyzną niosącym dzban wody.

1. Siła poleceń Jezusa: jak przestrzeganie Jego przykazań może nas zaprowadzić w nieoczekiwane miejsca.

2. Znaczenie posłuszeństwa: zaufanie Bogu nawet wtedy, gdy nie znamy wyniku.

1. Mateusza 10:7-8 – „A idąc, głoście, mówiąc: «Przybliżyło się królestwo niebieskie». Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie demony”.

2. Jana 15:14 – „Jesteście moimi przyjaciółmi, jeśli czynicie to, co wam przykazuję”.

Marka 14:14 I dokądkolwiek wejdzie, powiedzcie dozorcy domu: Mistrz pyta: Gdzie jest komnata dla gości, gdzie będę jadł Paschę z moimi uczniami?

Jezus każe swoim uczniom, aby zapytali właściciela domu, gdzie może zjeść z nimi wieczerzę paschalną.

1. Moc zaproszenia: nauka szerzenia i otrzymywania łaski Bożej

2. Wyjątkowość Paschy: pamięć o darze zbawienia

1. Jana 13:13-17 – Jezus myje nogi uczniom

2. Powtórzonego Prawa 16:1-8 – Wskazówki dotyczące obchodzenia Paschy

Marka 14:15 I pokaże wam duże górne pomieszczenie, umeblowane i przygotowane; tam przygotujcie je dla nas.

Ten fragment dotyczy Jezusa, który powiedział swoim uczniom, aby przygotowali duże pomieszczenie na piętrze na ich ostatnią wieczerzę.

1. Znaczenie przygotowania: lekcje z Ostatniej Wieczerzy Jezusa

2. Robienie miejsca dla Chrystusa: pozwolenie Mu na przemianę naszego życia.

1. Filipian 2:5-8 - Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za coś do uchwycenia, lecz ogołocił się przez przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi.

2. Mateusza 26:17-19 – Pierwszego dnia Przaśników, kiedy składano w ofierze baranka

paschalnego, jego uczniowie powiedzieli mu: ? czy chcesz, żebyśmy poszli i przygotowali dla ciebie Paschę??? I posłał dwóch ze swoich uczniów i rzekł do nich: Idź do miasta, a spotka cię człowiek niosący dzban wody. Podążać za nim.??

Marka 14:16 I wyszli jego uczniowie, i przyszli do miasta, i zastali tak, jak im powiedział, i przygotowali Paschę.

Uczniowie postąpili zgodnie ze wskazówkami Jezusa i przygotowali się do Paschy.

1. Posłuszeństwo przynosi błogosławieństwa – przestrzeganie wskazówek Jezusa przybliża nas do Niego i prowadzi do błogosławieństw.

2. Siła wiary – po wskazówkach Jezusa towarzyszyła wiara, która doprowadziła do udanej Paschy.

1. Hebrajczyków 11:6 - Ale bez wiary nie można się mu podobać. Kto bowiem przystępuje do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go pilnie szukają.

2. Jana 14:31 - Ale żeby świat poznał, że miłuję Ojca; i jak mi Ojciec dał przykazanie, tak też czynię. Wstańcie, pójdźmy stąd.

Marka 14:17 A wieczorem przychodzi z dwunastoma.

Wieczorem Jezus przyszedł do uczniów z Dwunastoma.

1: Jezus zawsze pojawia się wtedy, gdy najbardziej Go potrzebujemy.

2: Nie bój się zaprosić Jezusa do swojego życia.

1: Jana 14:27 „Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam; nie jak świat daje, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka”.

2: Rzymian 8:38-39 „Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani księstwa, ani zwierzchności, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie, będzie w stanie nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

Marka 14:18 A gdy tak siedzieli i jedli, Jezus rzekł: Zaprawdę powiadam wam: Jeden z

was, który je ze mną, wyda mnie.

Jezus przepowiedział, że zdradzi go jeden z tych, którzy z nim jedli.

1. Zdrada w Biblii: jak Jezus poradził sobie ze zdradą

2. Odwrócenie się od zdrady i ku wierności

1. Psalm 41:9 - Nawet mój znajomy przyjaciel, któremu zaufałem i który jadł mój chleb, podniósł na mnie piętę.

2. 1 Jana 2:15-17 – Nie miłujcie świata ani niczego na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości do Ojca. Za wszystko na świecie? □ pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha życia? □ pochodzi nie od Ojca, ale od świata. Świat i jego pożądliwości przemijają, ale kto pełni wolę Bożą, żyje na wieki.

Marka 14:19 I zaczęli się smucić, i pytać go jeden po drugim: Czy to ja? a inny zapytał: Czy to ja?

Uczniowie Jezusa zastanawiali się, kto go zdradzi.

1. Wierność i wytrwałość Jezusa w obliczu zdrady

2. Znaczenie odpowiedzialności w relacjach

1. Mateusza 26:21-25 – Jezus przepowiada swoją zdradę

2. Jana 13:1-11 - Jezus umywa nogi uczniom

Marka 14:20 A on odpowiadając, rzekł do nich: To jeden z dwunastu, którzy maczają się ze mną w naczyniu.

Jezus objawia, że to Judasz go zdradzi.

1: Jezus jest wzorem łaski i miłosierdzia nawet w najciemniejszej godzinie, dając nam przykład do naśladowania.

2: Jezus uczy nas pokory i przyjmowania swego losu, ufając woli Bożej bez względu na wszystko.

1: Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2: Mateusza 26:39 - I odszedł nieco dalej, upadł na twarz i modlił się, mówiąc: Ojcze mój, jeśli to możliwe, niech mnie ten kielich minie; wszakże nie jak ja chcę, ale jak ty więdnąć.

Marka 14:21 Rzeczywiście Syn Człowieczy odchodzi, jak o nim napisano; lecz biada temu człowiekowi, przez którego Syn Człowieczy zostanie wydany! dobrze by było dla tego człowieka, gdyby się nigdy nie narodził.

Syn Człowieczy odejdzie, jak napisano, lecz biada temu, kto Go wyda. Byłoby lepiej, gdyby się w ogóle nie urodził.

1. Niebezpieczeństwa zdrady

2. Siła naszych wyborów

1. Mateusza 26:24 – „Syn Człowieczy odchodzi, jak napisano o Nim, lecz biada temu człowiekowi, przez którego zostanie wydany!”

2. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

Marka 14:22 A gdy jedli, Jezus wziął chleb, pobłogosławił, połamał, dał im i rzekł: Bierzcie, jedzcie, to jest ciało moje.

Jezus poleca swoim uczniom jeść chleb, będący symbolem Jego Ciała.

1. Chleb życia: zrozumienie znaczenia słów Jezusa wygłoszonych podczas Ostatniej Wieczerzy

2. Moc symbolicznych działań: jak Jezus posługiwał się symbolami, aby przekazać swoje przesłanie

1. Jana 6:35 – „I rzekł im Jezus: Ja jestem chlebem żywota. Kto do mnie przychodzi, nigdy łaknąć nie będzie, a kto we mnie wierzy, nigdy pragnąć nie będzie”.

2. Łk 22:19 – „I wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie, połamał go i dał im, mówiąc: To jest ciało moje, które za was będzie wydane. To czyńcie na pamiątkę moją”.

Marka 14:23 I wziął kielich, i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, i pili z niego wszyscy.

Jezus podzielił się kielichem wina podczas Ostatniej Wieczerzy, aby zaznaczyć swą rychłą ofiarę i ustanowić trwałe przymierze ze swoimi uczniami.

1. Znaczenie miłości ofiarnej

2. Moc przymierza w naszym życiu

1. Efezjan 5:2 – ? i postępujcie w miłości, bo i Chrystus nas umiłował i samego siebie wydał za nas w ofierze i ofierze Bogu na miłą wonność.

2. Łukasza 22:19-20 - ? □ I wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie, łamał go i dawał im, mówiąc: To jest ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na pamiątkę moją. Podobnie i kielich po wieczerzy, mówiąc: Ten kielich to nowe przymierze we krwi mojej, która za was będzie wylana.

Marka 14:24 I rzekł do nich: To jest moja krew Nowego Testamentu, która za wielu będzie wylana.

Jezus ustanawia Nowe Przymierze poprzez ofiarę swojej krwi.

1. Ofiara Jezusa: Podstawa Nowego Przymierza

2. Znaczenie i znaczenie Krwi Jezusa

1. Hebrajczyków 9:14-15 – Jak śmierć Chrystusa ustanawia Nowe Przymierze

2. Rzymian 3:24-25 – Odkupienie grzechów poprzez ofiarę Jezusa

Marka 14:25 Zaprawdę powiadam wam: Nie będę już pił owocu winorośli aż do dnia, w którym będę go pił nowy w królestwie Bożym.

Werset ten podkreśla determinację Jezusa, aby pozostać wiernym swojej misji aż do końca, nawet gdy było to trudne.

1.? □ Wierność swojej misji? – Skupienie się na przykładzie wytrwałości Jezusa w obliczu przeciwności losu.

2.? □ on Joy of Heaven? - Skupienie się na nadziei radości i życia wiecznego w królestwie Bożym.

1. Rzymian 8:18 - Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która się w nas objawi.

2. Hebrajczyków 12:1-2 - Dlatego i my, skoro jesteśmy otoczeni tak wielkim obłokiem świadków, odłóżmy wszelki ciężar i grzech, który nas tak łatwo osacza, i biegnijmy wytrwale w wyścigu, który stoi przed nami, patrząc na Jezusa, sprawcę i dokończyciela naszej wiary, który dla wystawionej przed Nim radości, wycierpiał krzyż, gardząc hańbą, i zasiadł po prawicy tronu Bożego.

Marka 14:26 A gdy odśpiewali hymn, wyszli na Górę Oliwną.

Podczas Ostatniej Wieczerzy Jezus i Jego uczniowie odśpiewali hymn przed udaniem się na Górę Oliwną.

1. Moc uwielbienia w trudnych czasach

2. Jak znaleźć siłę na nadchodzącą podróż

1. Psalm 100:2 – „Służcie Panu z radością! Przychodźcie do Jego oblicza ze śpiewem!”

2. Łk 10:2 – „Powiedział im: □ żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo”.

Marka 14:27 I rzekł do nich Jezus: Wszyscy zgorszycie się z mojego powodu tej nocy, bo napisano: Uderzę pasterza, a owce się rozproszą.

Jezus wyjaśnia, że będzie cierpiał, a Jego uczniowie zostaną rozproszeni.

1: Nie obrażajcie się na Jezusa – Marek 14:27

2: Uderzenie pasterza – Marek 14:27

1: Izajasz 53:5-6 – Został zraniony za nasze przestępstwa; został zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni. Wszyscy jak owce zbłądziliśmy; zwróciliśmy się? bardzo jeden? na swój sposób; i Pan zwalił na niego winę nas wszystkich.

2: Zachariasz 13:7 - Zbudź się, mieczu, przeciwko mojemu pasterzowi, przeciwko mężowi, który stoi obok mnie - wyrocznia Pana Zastępów. ? Podejdź do pasterza, a rozproszą się owce; Zwrócę swoją rękę przeciwko najmniejszym.

Marka 14:28 Ale potem zmartwychwstanę, pójdę przed wami do Galilei.

Ten fragment z Marka 14:28 mówi o obietnicy Jezusa złożonej uczniom, że po zmartwychwstaniu pójdzie przed nimi do Galilei.

1. Obietnica zmartwychwstania: przyjęcie nowego życia

2. Zaufaj Jezusowi: On poprowadzi cię przez trudne czasy

1. Jana 14:1-3? aby wasze serca się nie trwożyły. Wierzyć w Boga; uwierz także we mnie. W domu mojego Ojca jest wiele pokoi. Gdyby tak nie było, czy powiedziałbym wam, że idę przygotować wam miejsce? A jeśli odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę ponownie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem.

2. Rzymian 8:28 A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy są powołani według Jego postanowienia.

Marka 14:29 Ale Piotr mu odpowiedział: Choćby wszyscy się zgorszyli, ja jednak nie.

Piotr zadeklarował swoje oddanie Jezusowi, nawet gdy wszyscy Go opuścili.

1. Siła niezachwianego zaangażowania

2. Niezmiennie w obliczu przeciwności losu

1. Hebrajczyków 3:12-14 – Zobacz, jak Jezus przetrwał wbrew wszystkiemu

2. Jakuba 1:12 – Rozważ wierność Boga pośród prób i pokus

Marka 14:30 I rzekł mu Jezus: Zaprawdę powiadam ci, że dziś i tej nocy, zanim kogut dwa razy zapieje, trzykroć się mnie wyprzesz.

Jezus przepowiada zaparcie się Piotra.

1: Musimy pozostać niezachwiani w naszej wierze i zaufaniu Bogu nawet w obliczu pokus.

2: Ważne jest, aby dotrzymywać obietnic i być uczciwym wobec siebie i Boga.

1: Mateusza 26:33-35 - „Odpowiedział Piotr i rzekł mu: Choćby wszyscy zgorszyli się z twojego powodu, ja jednak nigdy się nie zgorszę. Jezus mu odpowiedział: Zaprawdę powiadam ci, że tej nocy przed kogut zapieje, trzykroć się mnie wyprzesz. Piotr mu odpowiedział: Choćbym miał umrzeć razem z tobą, nie zaprę się ciebie. Podobnie mówili wszyscy uczniowie.

2: Łk 22,31-34 – „I rzekł Pan: Szymonie, Szymonie, oto szatan zapragnął was mieć, aby was przesiać jak pszenicę; ale prosiłem za was, aby wasza wiara nie ustała, i gdy się nawrócisz, utwierdzaj swoich braci. I rzekł do niego: Panie, jestem gotowy pójść z tobą i do więzienia, i na śmierć. I rzekł: Powiadam ci, Piotrze, kogut dzisiaj nie zapieje. zanim to nastąpi, trzykrotnie zaprzeczysz, że mnie znasz.”

Marka 14:31 Ale on mówił z większą zawziętością: Jeśli mam umrzeć z tobą, w żadnym wypadku się ciebie nie wyprę. To samo powiedzieli wszyscy.

Uczniowie potwierdzili, że chcą trwać przy Jezusie aż do śmierci.

1: Musimy pozostać wierni Jezusowi bez względu na cenę.

2: Powinniśmy trwać przy Jezusie w każdej sytuacji, nawet w obliczu śmierci.

1: Mateusza 16:24-25 - Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, weźmie krzyż swój i idzie za mną. Bo kto zachowa swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je.

2: Hebrajczyków 13:5-6 – Niech wasza rozmowa będzie pozbawiona pożądliwości; i poprzestawajcie na tym, co macie; bo powiedział: Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę. Abyśmy mogli śmiało mówić: Pan jest moim pomocnikiem i nie będę się lękał, co mi uczyni człowiek.

Marka 14:32 I przyszli na miejsce, które zwano Getsemani, i rzekł do uczniów swoich: Usiądźcie tutaj, a ja będę się modlił.

Jezus każe swoim uczniom czekać, podczas gdy on będzie się modlił w Getsemani.

1: Znaczenie modlitwy w chwilach udręki.

2: Nauczyć się ufać Bożemu planowi i czasowi.

1: Jakuba 5:13-16 – Moc modlitwy w czasach cierpienia.

2: Izajasz 40:31 – Zaufaj Panu.

Marka 14:33 I wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana, i zaczął się bardzo dziwić, i był bardzo przygnębiony;

Jezus był pełen smutku, gdy zabierał ze sobą Piotra, Jakuba i Jana.

1. Stawiając czoła głębinom emocji: nauka radzenia sobie ze smutkiem

2. Moc obecności: komfort towarzystwa

1. Izajasz 53:3 – Jest wzgardzony i odrzucony przez ludzi; mąż boleści i doświadczony w smutku.

2. Jana 11:35 – Jezus zapłakał.

Marka 14:34 I rzekł do nich: Dusza moja jest bardzo smutna aż do śmierci; pozostańcie tu i czuwajcie.

Jezus informuje swoich uczniów, że jego dusza jest smutna aż do śmierci i każe im pozostać i czuwać.

1. Jezus w Getsemane: moc współczucia i poświęcenia

2. Smutek i siła Jezusa: badanie męki

1. Psalm 22:1-2 – Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił? Dlaczego jesteś tak daleko od zbawienia mnie, tak daleko od słów mojego jęku?

2. Filipian 2:8 - W zewnętrznym wyglądzie uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Marka 14:35 I odszedł trochę naprzód, upadł na ziemię i modlił się, aby, jeśli to możliwe, minęła od niego godzina.

Jezus okazał pokorę i poddanie się Bogu, modląc się, aby ta godzina minęła.

1. Siła pokory i poddania się Bogu

2. Naśladowanie Jezusa? Przykład modlitwy

1. Filipian 2:8-10? A gdy w przejawie okazało się, że jest człowiekiem, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej. Dlatego Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią i aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem, na chwałę Boga Ojca.??

2. Jakuba 5:13? Czy ktoś z was cierpi? Niech się modli. Czy ktoś jest wesoły? Niech śpiewa pochwałę.??

Marka 14:36 I rzekł: Abba, Ojcze, dla ciebie wszystko jest możliwe; zabierz ode mnie ten kielich; wszakże nie to, co ja chcę, ale to, czego ty chcesz.

Jezus modli się do Boga, prosząc o oddalenie kielicha cierpienia, ale aby przyjął wolę

Bożą.

1. Zaufanie Bożemu planowi – studium modlitwy Jezusa z Ewangelii Marka 14:36

2. Poddanie się woli Bożej – refleksja na temat modlitwy Jezusa w Ewangelii Marka 14,36

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2. Jakuba 4:15 - Dlatego powinniście mówić: Jeśli Pan zechce, będziemy żyć i będziemy czynić to i tamto.

Marek 14:37 I przychodzi, zastaje ich śpiących i pyta Piotra: Szymonie, śpisz? czy nie mogłeś czuwać przez jedną godzinę?

Jezus zapytał Piotra, dlaczego nie może nie spać ani jednej godziny.

1. Znaczenie zachowywania czujności i czujności podczas modlitwy.

2. Moc Jezusa pozwalająca zobaczyć to, czego nie możemy.

1. Efezjan 6:18 - W każdej modlitwie i prośbie zanoście zawsze modlitwę i błaganie w Duchu i czuwajcie nad tym z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych.

2. Łk 21:36 - Czuwajcie więc i módlcie się zawsze, abyście mogli uniknąć tego wszystkiego, co ma nastąpić, i stanąć przed Synem Człowieczym.

Marka 14:38 Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie. Duch rzeczywiście jest gotowy, ale ciało słabe.

Musimy zachować czujność i modlić się o siłę, aby oprzeć się pokusie.

1: Możemy być silni w Panu i mocy Jego mocy.

2: W chwilach pokusy możemy prosić Boga o Jego siłę.

1: Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia”.

2: 2 Koryntian 10:3-5 – „Bo chociaż w ciele chodzimy, nie według ciała walczymy: (Albowiem oręż naszego boju nie jest cielesny, ale potężny przez Boga, ku burzeniu mocnych twierdz;) Porzucając wyobrażenia i wszelką wzniosłość, która się wywyższa przeciwko poznaniu Boga, i poddając w niewolę wszelką myśl pod posłuszeństwo Chrystusowi.

Marka 14:39 I znowu odszedł, modlił się i mówił te same słowa.

Jezus modlił się po raz drugi w Ogrodzie Getsemane.

1. Moc nieustannej modlitwy: uczenie się od Jezusa w ogrodzie Getsemane

2. Gdy sytuacja staje się trudna: czerpanie siły z przykładu Jezusa w Getsemane

1. Łk 22:44: „A będąc w agonii, modlił się jeszcze gorliwiej, a jego pot był jak wielkie krople krwi spadające na ziemię”.

2. Hebrajczyków 5:7: „Który za dni swego ciała, gdy z mocnym wołaniem i łzami zanosił modlitwy i błagania do tego, który mógł go wybawić od śmierci i został wysłuchany w swej bojaźni”.

Marka 14:40 A kiedy wrócił, zastał ich znowu śpiących (bo oczy ich były ciężkie), a oni nie wiedzieli, co mu odpowiedzieć.

Uczniowie Jezusa zasnęli, podczas gdy Jezus modlił się w ogrodzie Getsemane. Byli tak zmęczeni, że nie wiedzieli, co Mu odpowiedzieć, kiedy wróci.

1. Nasza relacja z Jezusem: pozostawanie czuwającym i gotowym do reakcji

2. Wytrwałość w modlitwie: moc Jezusa? Wstawiennictwo

1. Hebrajczyków 4:15-16 - ? albo nie mamy arcykapłana, który nie byłby w stanie wczuć się w nasze słabości, ale mamy takiego, który był kuszony we wszystkim, podobnie jak my? i nie zgrzeszył. Przybliżmy się zatem do Boga? tron łaski z ufnością, abyśmy mogli dostąpić miłosierdzia i znaleźć łaskę, która pomoże nam w potrzebie. ??

2. Efezjan 6:18 - ? I módlcie się w Duchu przy każdej okazji za pomocą wszelkiego rodzaju modlitw i próśb. Czy mając to na uwadze, bądźcie czujni i nie ustawajcie w modlitwie za całego Pana? ludzie .??

Marka 14:41 I przychodzi po raz trzeci i mówi do nich: Śpijcie już i odpocznijcie; wystarczy, nadeszła godzina; oto Syn Człowieczy jest wydany w ręce grzeszników.

Jezus trzykrotnie przychodził do uczniów i kazał im odpocząć, gdyż nadszedł czas, aby został wydany w ręce grzeszników.

1. Miłość Jezusa do nas w Jego ostatnich godzinach

2. Odwaga Chrystusa w obliczu zdrady

1. Rzymian 8:31 – „Co więc powiemy w odpowiedzi na te rzeczy? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam?”

2. Hebrajczyków 12:2 - „Skupmy wzrok na Jezusie, sprawcy i dokończycielu naszej wiary, który dla wystawionej mu radości wycierpiał krzyż, gardząc jego hańbą, i zasiadł po prawicy tronu Bożego Bóg."

Marka 14:42 Wstańcie, chodźmy; oto, kto mnie zdradza, jest blisko.

Jezus oświadcza, że ten, który Go wyda, jest blisko.

1. Zdrada Jezusa: zrozumienie Jego ofiary

2. Niezmiennie w obliczu zdrady

1. Mateusza 26:45 - Potem przychodzi do uczniów i mówi im: Śpijcie już i odpocznijcie. Oto bliska jest godzina i Syn Człowieczy zostanie wydany w ręce grzeszników.

2. Psalm 41:9 - Nawet mój przyjaciel, któremu zaufałem i który jadł mój chleb, podniósł na mnie piętę.

Marka 14:43 I zaraz, gdy on jeszcze mówił, nadchodzi Judasz, jeden z Dwunastu, a z nim wielka zgraja z mieczami i kijami, od arcykapłanów, uczonych w Piśmie i starszych.

Judasz zdradza Jezusa wraz z wielkim tłumem ludzi.

1. W jaki sposób zdrada Jezusa odzwierciedla nasze zmagania z pokusą?

2. Moc przebaczenia w obliczu zdrady

1. Mateusza 26:47-56 „Jezus?” Aresztowanie i Piotr? □ wyparcie się Go

2. Jana 13:1-20 „Jezus myje nogi uczniom” i Judasz wychodzi, aby Go wydać

Marka 14:44 A ten, który go wydał, dał im znak, mówiąc: Kogokolwiek pocałuję, ten będzie; weźcie go i wyprowadźcie bezpiecznie.

Zdrajca dał znak umożliwiający rozpoznanie Jezusa; miał zostać pocałowany.

1: Miłość pośród zdrady – Jak miłość Jezusa do nas nigdy nie osłabła, nawet gdy został zdradzony.

2: Dowód miłości – Jak miłość Jezusa do nas objawia się w sposobie, w jaki został zdradzony.

1: Jana 13:34-35 – „Daję wam nowe przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem, abyście i wy się wzajemnie miłowali. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie miejcie wzajemną miłość.”

2:1 Jana 4:19-21 – „Miłujemy Go, ponieważ On pierwszy nas umiłował. Jeśli ktoś mówi: „ Kochaj Boga”, a nienawidzi swego brata, jest kłamcą; bo kto nie miłuje swego brata, którego widział, jak może miłować Boga, którego nie widział? A od Niego mamy takie przykazanie, aby kto miłuje Boga, miłował także swego brata.

Marka 14:45 A gdy przyszedł, od razu do niego poszedł i powiedział: Mistrzu, mistrzu! i pocałował go.

Jezus przybywa i serdecznie wita swego pana.

1. Moc dobroci w miłości Jezusa

2. Przykład Jezusa: pełne miłości pozdrowienie

1. Łukasza 22:47-48? A gdy on jeszcze mówił, oto mnóstwo ludzi, a także ten, którego zwano Judaszem, jeden z Dwunastu, szedł przed nimi i zbliżył się do Jezusa, aby go pocałować. Ale Jezus mu odpowiedział: Judaszu, pocałunkiem wydajesz Syna Człowieczego???

2. 1 Koryntian 16:20 ? Pozdrawiają cię bracia. Pozdrówcie się świętym pocałunkiem.??

Marka 14:46 I włożyli na niego ręce, i go pojmali.

Uczniowie aresztowali Jezusa.

1: Jezus? przykład posłuszeństwa i pokory pomimo cierpienia.

2: Znaczenie zaufania Bogu w trudnych chwilach.

1: Filipian 2:5-8? miejcie między sobą takie postanowienie, jakie jest wasze w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz ogołocił siebie, przyjmując postać sługi, będąc urodzony na podobieństwo ludzi. A okazawszy się w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.”

2: Jana 15:13? nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.??

Marka 14:47 A jeden z nich, który tam stał, dobył miecza, uderzył sługę arcykapłana i odciął mu ucho.

Jeden z ludzi stojących z Jezusem dobył miecza i odciął ucho słudze arcykapłana.

1. Jezus uczy nas, abyśmy nie stosowali przemocy – Mateusz 5:39

2. Moc przebaczenia – Efezjan 4:32

1. Łk 22,50-51 – Jezus uzdrawia ucho sługi

2. Mateusza 26:52 – Odpowiedzią Jezusa na przemoc jest okazanie miłosierdzia i przebaczenia

Marka 14:48 A Jezus odpowiadając, rzekł do nich: Wyszliście jak na złodzieja z mieczami i kijami, aby mnie dopaść?

Jezus kwestionował cel tłumu, który przyszedł go aresztować mieczami i kijami.

1: Nie powinniśmy używać siły ani przemocy, aby postawić na swoim, ale zamiast tego bądźmy pokorni i korzystajmy z Bożej miłości, aby znaleźć pokój.

2: Nie powinniśmy pochopnie oceniać, lecz zamiast tego poświęcić trochę czasu na zrozumienie motywów ludzi wokół nas.

1: Mateusza 5:9 – „Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani dziećmi Bożymi”.

2: Jakuba 1:19 – „Moi drodzy bracia i siostry, zwróćcie uwagę na to: Każdy powinien być prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu”.

Marka 14:49 Codziennie byłem z wami w świątyni, ucząc, a nie przyjęliście mnie, ale Pisma muszą się wypełnić.

Jezus przypomniał swoim uczniom o swojej obecności wśród nich w świątyni i o znaczeniu wypełnienia się pism świętych.

1. Jezus: nasz doskonały przykład posłuszeństwa

2. Moc Pisma Świętego: Wypełnianie Słowa Bożego

1. Łk 4,16-21 (Jezus w synagodze)

2. Psalm 119:105 (Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce)

Marka 14:50 I wszyscy go opuścili i uciekli.

Uczniowie Jezusa opuścili go, gdy został aresztowany.

1. „Moc wiary: trwać przy Jezusie pomimo uciekających uczniów”

2. „Siła nadziei: przykład wytrwałości Jezusa w przeciwnościach losu”

wolne od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co posiadacie, bo On powiedział: „Nigdy cię nie opuszczę ani nie opuszczę”.

2. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

Marka 14:51 I szedł za nim pewien młodzieniec, mający na sobie nagie ciało prześcieradłem; i młodzieńcy go uchwycili:

Młody mężczyzna podąża za Jezusem, ubrany w płótno owinięte wokół ciała, a inni młodzi mężczyźni chwytają go.

1. Moc naśladowania Jezusa bez względu na cenę

2. Odważne życie wiarą

1. Mateusza 16:24-25 - ? kiedy Jezus rzekł do swoich uczniów: ? Ktokolwiek chce być moim uczniem, musi zaprzeć się siebie, wziąć swój krzyż i naśladować mnie.? €?

2. 2 Tymoteusza 2:3-4 – ? zając w cierpieniu jako dobry żołnierz Chrystusa Jezusa. Żaden żołnierz nie wplątuje się w sprawy cywilne, gdyż jego celem jest zadowolenie tego, który go zaciągnął.

Marka 14:52 Zostawił prześcieradło i nago uciekł przed nimi.

Jezus aresztowany w Ogrodzie Getsemane zostawił płótno, które miał na sobie, i uciekł przed porywaczami, pozostawiając go nagiego.

1. Siła wiary: Gotowość Jezusa do zaufania Bogu i podążania za Jego planem pomimo konsekwencji.

2. Pozbawieni dumy: jak Jezus uniżył się, aby dokończyć swoją misję.

1. Mateusza 26:36-45 – Modlitwa Jezusa w Ogrodzie Getsemani.

2. Filipian 2:5-11 - Przykład pokory i posłuszeństwa Jezusa.

Marka 14:53 I zaprowadzili Jezusa do najwyższego kapłana, a wraz z nim zebrali się wszyscy arcykapłani, starsi i uczeni w Piśmie.

Arcykapłani, starsi i uczeni w Piśmie zaprowadzili Jezusa do arcykapłana.

1) Siła wspólnoty – jak siła liczebna może zostać wykorzystana zarówno w dobrym, jak i złym celu

2) Siła wpływu – jak przykład lidera wpływa na otaczających go ludzi

1) Dzieje Apostolskie 4:23-31 – Odwaga Piotra i Jana w obliczu sprzeciwu

2) Rzymian 12:1-2 – przemiana poprzez odnowienie umysłu

Marka 14:54 A Piotr szedł za nim z daleka, aż do pałacu arcykapłana, i usiadł ze sługami, i grzał się przy ogniu.

Piotr w obliczu przeciwności wyparł się Jezusa.

1: Musimy być silni w naszej wierze i nie dać się zwieść naszym lękom.

2: Musimy szukać siły i odwagi u Boga w obliczu sprzeciwu.

1: Jozuego 1:9 – „Czyż ci nie rozkazałem? Bądź silny i odważny. Nie bój się i nie lękaj się, bo Pan, Bóg twój, jest z tobą, gdziekolwiek się udasz.?”

2: Izajasz 41:10 – ? □ nie słuchajcie, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą. ??

Marka 14:55 Arcykapłani i cała Rada szukali świadków przeciwko Jezusowi, aby go zabić; i nie znalazłem żadnego.

Arcykapłani i Rada szukali dowodów przeciwko Jezusowi, aby go skazać na śmierć, ale nie znaleźli.

1. Bóg jest naszym obrońcą i nigdy nas nie opuści w potrzebie.

2. Nikt nie może się nam przeciwstawić, jeśli mamy Bożą ochronę.

1. Rzymian 8:31 „Co więc powiemy na to? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam?”

2. 1 Jana 4:4 „Dziatki, jesteście od Boga i zwyciężyliście ich, bo Ten, który jest w was, jest większy od tego, który jest na świecie”.

Marka 14:56 Wielu bowiem składało przeciwko niemu fałszywe świadectwo, lecz ich świadectwo nie było zgodne.

Ten fragment podkreśla, jak wielu świadków złożyło fałszywe zeznania przeciwko Jezusowi, a mimo to ich zeznania były niespójne i niespójne.

1: Pamiętajmy o uczciwości we wszystkich naszych słowach i czynach, bo Bóg wszystko widzi.

2: Trzeba uważać, aby nie dawać fałszywego świadectwa przeciwko nikim, gdyż nie jest to zgodne z wolą Bożą.

1: Wyjścia 20:16 – ? Nie będziesz fałszywie świadczył przeciwko bliźniemu swemu.

2: Przysłów 12:17 – ? Kto mówi prawdę, daje uczciwe dowody, ale fałszywy świadek kłamie.

Marka 14:57 I powstali niektórzy, i złożyli przeciwko niemu fałszywe świadectwo, mówiąc:

Fałszywi świadkowie w procesie Jezusa złożyli fałszywe świadectwo przeciwko Niemu.

1: Musimy zawsze być prawdomówni i nigdy nie składać fałszywego świadectwa przeciwko innym.

2: Kochaj bliźniego swego jak siebie samego i nie wypowiadaj się przeciwko nim fałszywie.

1: Efezjan 4:25 – „Dlatego odrzuciwszy kłamstwo, niech każdy z was mówi prawdę swojemu bliźniemu, bo jesteśmy członkami jedni drugich”.

2: Przysłów 14:5 – „Świadek wierny nie kłamie, lecz świadek fałszywy powiewa kłamstwa”.

Marka 14:58 Słyszeliśmy, jak mówił: Zburzę tę świątynię zbudowaną rękami, a w ciągu trzech dni zbuduję inną, wzniesioną rękami.

Jezus przepowiedział zniszczenie świątyni jerozolimskiej i swoje zmartwychwstanie.

1: Jezus przepowiedział swoje zmartwychwstanie i zniszczenie świątyni i te przepowiednie się spełniły.

2: Jezus jest potężnym i godnym zaufania źródłem informacji. Powiedział, że świątynia zostanie zniszczona, a on zmartwychwstanie i te obietnice się spełniły.

1: Jana 2:19-22 - Odpowiedział Jezus i rzekł do nich: ? □ zburzcie tę świątynię, a Ja w trzy dni ją odbuduję.

2: Mateusza 26:61 - I rzekł: Ten rzekł: Mogę zburzyć świątynię Bożą i w trzy dni ją odbudować.

Marka 14:59 Ale i ich świadkowie nie byli zgodni.

Świadkowie biorący udział w procesie Jezusa nie byli zgodni w swoich zeznaniach.

1. Bóg jest wierny nawet w obliczu niewierności

2. Niezmiennie w obliczu przeciwności losu

1. Filipian 4:13 - Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.

2. Jeremiasz 29:11 - Znam bowiem plany, które mam wobec was, wyrocznia Pana, plany pomyślne, a nie złe, aby zapewnić wam przyszłość i nadzieję.

Marka 14:60 A arcykapłan stanął pośrodku i pytał Jezusa, mówiąc: Nic nie odpowiadasz? cóż to za świadkowie przeciwko tobie?

Arcykapłan przesłuchuje Jezusa po tym, jak wielu świadków wypowiada się przeciwko Niemu.

1. „Moc świadczenia: badanie własnych motywów i działań”

2. „Suwerenność Boga: zrozumienie Jego planu w czasach prób”

1. Jana 8:46 – „Kto z was przekonuje mnie o grzechu?”

2. Izajasz 43:2 – „Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą, a przez rzeki nie zaleją cię; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali .”

Marka 14:61 On jednak milczał i nic nie odpowiedział. Znowu zapytał go arcykapłan i rzekł mu: Czy ty jesteś Chrystus, Syn Błogosławionego?

Jezus był przesłuchiwany przez arcykapłana i milczał.

1: Nasza wiara powinna być na tyle silna, abyśmy nawet w obliczu pytań pozostali niezachwiani.

2: Nigdy nie powinniśmy narażać naszych przekonań, nawet pod presją.

1: Rzymian 8:35-39 – Któż nas oddzieli od miłości Chrystusowej? Czy ucisk, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz?

2: Hebrajczyków 13:6 – Możemy więc śmiało powiedzieć: ? Pan jest moim pomocnikiem; nie będę się bać; co może mi zrobić człowiek???

Marka 14:62 I rzekł Jezus: Ja jestem; i ujrzycie Syna Człowieczego siedzącego po prawicy mocy i przychodzącego w obłokach niebieskich.

Jezus przedstawia się jako Syn Człowieczy i zapowiada Jego powrót.

1: Sprawiedliwość Boża zwycięży – Utożsamienie się Jezusa z Synem Człowieczym pokazuje nam, że Bóg ujrzy, jak sprawiedliwość stanie się faktem, a Jego moc będzie widoczna na świecie.

2: Bądź gotowy na powrót Jezusa – utożsamienie się Jezusa z Synem Człowieczym pokazuje nam, że jego powrót jest pewny i że musimy być przygotowani.

1: Daniela 7:13-14 – ? widziałem w wizjach nocnych, a oto na obłokach nieba przyszedł ktoś podobny do Syna Człowieczego, i przyszedł do Przedwiecznego, i został mu przedstawiony. I dano mu władzę i chwałę, i królestwo, aby mu służyły wszystkie ludy, narody i języki; jego panowanie jest panowaniem wiecznym, które nie przeminie, a jego królestwo nie zostanie zniszczone.

2: Mateusza 24:30 - ? kura ukaże się na niebie znak Syna Człowieczego i wtedy wszystkie plemiona ziemi będą płakać i ujrzą Syna Człowieczego przychodzącego na obłokach niebieskich z mocą i wielką chwałą. ??

Marka 14:63 Wtedy arcykapłan rozdarł swoje szaty i powiedział: Po co nam jeszcze świadkowie?

Arcykapłan był tak przekonany o winie Jezusa, że na znak żałoby rozdarł swoje szaty.

1: Musimy mieć przekonanie o naszej wierze i być gotowi bronić tego, w co wierzymy.

2: Zanim podejmiemy jakąkolwiek decyzję, musimy być pewni swoich przekonań.

1: Mateusza 21:25-27 – Jezus uczy, że zanim cokolwiek zaczniemy budować, musimy upewnić się, że mamy odpowiedni fundament.

2: Przysłów 14:15 – Roztropny człowiek uważa na swoje kroki.

Marka 14:64 Słyszeliście bluźnierstwo. Co o tym sądzicie? I wszyscy skazali go na śmierć.

Jezus został skazany na śmierć przez lud za bluźnierstwo.

1: Śmierć Chrystusa na krzyżu była ofiarą za nasze grzechy i jako taka powinna być pamiętana.

2: Miłość i miłosierdzie Boga są większe niż nasze, nawet jeśli dopuściliśmy się grzechu.

1: Rzymian 5:8 – ? Ale Bóg okazuje nam swą miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2: Jana 3:16 – ? czyli Bóg tak umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.??

Marka 14:65 I niektórzy zaczęli na niego pluć i zakrywać jego twarz, i biczować go, i mówić do niego: Prorokuj, a słudzy bili go dłońmi.

Werset ten mówi o złym traktowaniu Jezusa przed ukrzyżowaniem.

1. Moc przebaczenia – Zrozumienie chęci Jezusa do przebaczenia tym, którzy go skrzywdzili.

2. Siła wytrwałości – Rozważanie odwagi Jezusa w obliczu przeciwności losu.

1. Kolosan 3:13 - „znoście jedni drugich i jeśli ktoś ma skargę na drugiego, przebaczajcie sobie nawzajem; jak Pan wam przebaczył, tak i wy powinniście przebaczać”.

2. Efezjan 4:32 – „Bądźcie jedni dla drugich dobrzy, serdeczni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak przebaczył wam Bóg w Chrystusie”.

Marka 14:66 A gdy Piotr był na dole w pałacu, nadchodzi jedna ze służących arcykapłana:

Piotr trzykrotnie zapiera się Jezusa na dziedzińcu pałacu arcykapłana.

1. Możemy uczyć się na błędach Piotra i znajdować siłę i odwagę w Jezusie.

2. Kiedy stajemy przed trudnymi decyzjami, powinniśmy wierzyć i ufać planowi Bożemu.

1. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani”.

2. 1 Koryntian 10:13 – „Żadna pokusa nie dosięgła was, z wyjątkiem tej, która jest wspólna dla ludzi. A Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad to, co możecie znieść. Ale gdy będziecie kuszeni, On też da wam wyjście, abyś mógł to znieść.”

Marka 14:67 A gdy zobaczyła, że Piotr się grzeje, spojrzała na niego i rzekła: I ty też byłeś z Jezusem z Nazaretu.

Piotr trzykrotnie zaparł się Jezusa i spotkał się ze służącą.

1. Siła zaparcia się — jak wyparcie się Jezusa przez Piotra może nas nauczyć o naszych zmaganiach z wiarą

2. Odważne życie w obliczu przeciwności losu — jak czyny Piotra mogą nas zainspirować do pokonywania trudności

1. Jakuba 1:2-4 – W obliczu prób uważaj to za radość

2. 1 Koryntian 10:13 - Nie spotkała was żadna pokusa, która nie jest wspólna dla człowieka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad wasze siły, ale wraz z pokusą wskaże wam także drogę wyjścia, abyście mogli ją przetrwać.

Marka 14:68 On zaś zaprzeczył, mówiąc: Nie wiem i nie rozumiem, co mówisz. I wyszedł na ganek; i załoga kogutów.

Wyparł się Jezusa i wyszedł na ganek, gdy kogut zapukał.

1. Siła zaprzeczenia: jak oprzeć się pokusie

2. Znaczenie kruka koguta: nauka na błędach Piotra

1. Jakuba 1:14-15: „Ale każdy człowiek ulega pokusie, gdy zostaje uwiedziony i uwiedziony przez swoje złe pożądliwości. Potem, gdy pożądliwość pocznie, rodzi grzech, a grzech, gdy dorośnie rodzi śmierć.”

2. Łk 22:31-32: ? □ imon, Szymonie, szatan prosił, aby was wszystkich przesiać jak pszenicę. Ale ja modliłem się za tobą, Szymonie, aby twoja wiara nie ustała. A kiedy się zawrócicie, wzmocnijcie swoich braci. ??

Marka 14:69 I znów go ujrzała służąca, i zaczęła mówić do stojących obok: To jest jeden z nich.

Ten fragment opisuje, jak służąca rozpoznała Jezusa, gdy go przyprowadzono przed arcykapłana.

1. Jezus jest wypełnieniem proroctw? Jak urzeczywistnił się Boży plan zbawienia

2. Odporność wiary Jak możemy naśladować Jezusa w trudnych czasach

1. Izajasz 53:2-3 ?? „Bo wyrośnie przed nim jako delikatna roślina i jako korzeń z suchej ziemi; nie ma kształtu ani urody, a gdy go zobaczymy, nie będzie piękności, abyśmy go pragnęli. Wzgardzony i odrzucony przez ludzi, mąż boleści i doświadczony w smutku, i jakby zakryliśmy przed nim nasze oblicze, wzgardzony był i nie zważaliśmy na niego.

2. Mateusza 16:21 ?? „Od tego czasu Jezus zaczął pokazywać swoim uczniom, że musi udać się do Jerozolimy i wiele cierpieć od starszych, arcykapłanów i uczonych w Piśmie, zostać zabity i zmartwychwstać trzeci dzień."

Marka 14:70 I znowu zaprzeczył. A po chwili ci, którzy tam stali, znowu powiedzieli Piotrowi: Na pewno jesteś jednym z nich, bo jesteś Galilejczykiem i twoja mowa z tym się zgadza.

Piotr trzykrotnie zaparł się Jezusa, pomimo jego obietnicy dochowania wierności.

1. Siła nadziei w obliczu przeciwności losu

2. Siła wiary pomimo pokus

1. Rzymian 5:3-5 – „Co więcej, radujemy się z cierpień naszych, wiedząc, że cierpienie rodzi wytrwałość, a wytrwałość rodzi charakter, a charakter daje nadzieję, a nadzieja nie zawstydza”.

2. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

Marka 14:71 Ale zaczął przeklinać i przysięgać, mówiąc: Nie znam tego człowieka, o którym mówicie.

Arcykapłan zapytał Jezusa, czy jest Mesjaszem, a Jezus odpowiedział, nie odpowiadając na to pytanie, i zamiast tego arcykapłan zaczął przeklinać i przysięgać.

1. Panowanie Jezusa nad sobą: jak Jezus zareagował na prześladowania

2. Odnajdywanie naszego głosu: obrona tego, w co wierzymy

1. Jana 15:13 - Nikt nie ma większej miłości od tej: położyć? życie dla jednego? przyjaciele .

2. Izajasz 50:7 - Bo Pan Bóg mi pomaga; dlatego nie doznałem hańby; dlatego uczyniłem twarz moją jak krzemień i wiem, że nie będę zawstydzony.

Marka 14:72 I po raz drugi załoga koguta. I przypomniał Piotr słowa, które mu powiedział Jezus: Zanim kogut dwa razy zapieje, trzykroć się mnie wyprzesz. A gdy o tym pomyślał, zapłakał.

Ten fragment mówi o trzykrotnym zaparciu się Jezusa przez Piotra i przypomnieniu słów Jezusa, zanim to się stało.

1. Moc naszych słów: jak nasze słowa odkrywają nasze serca

2. Naucz się ufać wyczuciu czasu Pana

1. Przysłów 18:21 - Śmierć i życie są w mocy języka, a ci, którzy go kochają, będą spożywać jego owoce.

2. Psalm 31:24 - Bądźcie silni i niech nabierze odwagi wasze serce, wszyscy, którzy oczekujecie Pana.

Marka 15 opisuje kilka kluczowych wydarzeń, w tym proces Jezusa przed Piłatem, Jego ukrzyżowanie, śmierć i pogrzeb.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od przyprowadzenia Jezusa przed Piłata przez arcykapłanów. Oskarżają Go o wiele rzeczy, ale On nie odpowiada, ku wielkiemu zdumieniu Piłata. W czasie święta Piłat miał w zwyczaju zwalniać więźnia, o który prosił tłum. Barabasz przebywał w więzieniu wraz z buntownikami, którzy podczas powstania dopuścili się morderstwa. Tłum domagał się uwolnienia Barabasza, co zostało podburzone przez arcykapłanów. Zapytani, co ma zrobić z „królem żydowskim", krzyczeli: „Ukrzyżuj go!" Nawet po zapytaniu dlaczego i jakiej zbrodni się dopuścił, krzyczeli jeszcze głośniej: „Ukrzyżuj go!" Chcąc zadowolić tłum, Piłat wypuścił Barabasza i po ubiczowaniu wydał Jezusa na ukrzyżowanie (Mk 15,1-15).

2. Akapit: Żołnierze zabrali Jezusa do pałacu (Praetorium). Zwołali całą kompanię. Żołnierze nałożyli na Niego fioletową szatę, skręcone razem, a nałożone na Niego ciernie korony zaczęły wołać: „Witaj, królu Żydzi!" Ponownie uderzony dyrektor naczelny pluł na niego upadłe kolana złożyły mu hołd, gdy wyszydził zdjął fioletową szatę włożył własne ubranie wyprowadził go ukrzyżował Szymon Cyrena ojciec Aleksander Rufus przechodząc przez wieś zmuszony nieść krzyż przyniesiony miejsce zwane Golgota oznacza miejsce czaszka ofiarowana wino zmieszane mirra nie przyjęła tego ukrzyżowanego rozdzielono szaty rzucając losy zobacz, jaką część napisano zawiadomienie oskarżenie przeciwko czytaj KRÓL ŻYDZI ukrzyżowali dwóch buntowników jeden w prawo drugi w lewo ci przeszli rzucali obelgi kręcąc głowami, mówiąc: „A więc wy, którzy idziecie niszczyć świątynię, odbudujcie trzy dni zejdźcie na dół krzyżu, ratuj się!" w ten sam sposób arcykapłani, nauczyciele prawa, kpili między sobą, mówiąc, że inni zbawieni nie mogą się zbawić, niech Chrystus, Król Izrael, zstąpi teraz na krzyż, abyśmy mogli zobaczyć, że uwierzą ci ukrzyżowani, również obrzucając go obelgami (Marek 15:16-32).

3. Akapit: W południe ciemność ogarnęła całą ziemię aż do trzeciej po południu o trzeciej po południu. Jezus zawołał donośnym głosem: „Eloi Eloi lema sabachthani?" co oznacza: „Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?" Niektórzy ze stojących w pobliżu słyszeli to, co mówili: Słuchajcie, wołajcie Eliasza, ktoś pobiegł napełniony gąbką, octem winnym, włożył kij, zaoferował napój, mówiąc: „Teraz wyjdź, zobacz, czy Eliasz przyjdzie, zdejmij, ale Jezus wydał głośny okrzyk, tchnął ostatnią zasłonę. Świątynia rozdarta. Dwa górny, dolny setnik stał przed piłą, oddychał jako ostatni, powiedział. Z pewnością. człowieku, Synu Boże! Niektóre kobiety obserwowały odległość między Marią Magdaleną Marią, matką Jakubem młodszym Josesem Salome, te kobiety podążały za troskliwymi potrzebami Galilea, a także wiele innych kobiet przybyło do Jerozolimy, gdy nastał wieczór, ponieważ Dzień Przygotowania przed szabatem Józef Arymatea wybitny członek Rady dobry, uczciwy człowiek nie zgodził się na decyzję Rada akcji poszła odważnie Piłat zapytał ciało Jezus zaskoczony usłyszał, że już nie żyje Wezwany setnik zapytał, czy umarł dawno temu potwierdzony setnik dał ciało Józef kupił płótno zdjął owinięte w ciało płótno położył grób wycięty z kamienia walcowany kamień naprzeciw wejścia do grobowca Maria Magdalena Maria matka Joses widziała, gdzie leżał, opowiadając o ostatnich chwilach życia śmierć pogrzeb przygotowanie zmartwychwstanie (Marek 15:33-47).

Marka 15:1 A zaraz rano arcykapłani naradzili się ze starszymi, uczonymi w Piśmie i całą

Radą, związali Jezusa, zabrali i wydali Piłatowi.

Arcykapłani naradzili się i związali Jezusa, zanim wydali go Piłatowi.

1. Jezus był ostatecznym barankiem ofiarnym, który chętnie poddawał się związaniu i wydaniu Piłatowi, aby wypełnić wolę Bożą.

2. Bez względu na to, z jakimi przeciwnościami możemy się spotkać w życiu, musimy pozostać niezłomni w wierze i ufać, że plan Boży zwycięży.

1. Izajasz 53:7 - Był uciskany i uciskany, a nie otworzył ust swoich; jak baranek na rzeź prowadzony i jak owca, która milczy przed tymi, którzy ją strzygą, tak nie otworzył ust swoich.

2. Rzymian 8:28 - A wiemy, że z miłującymi Boga wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

Marka 15:2 I Piłat zapytał go: Czy ty jesteś królem żydowskim? A on odpowiadając, rzekł mu: Ty to mówisz.

Fragment ten ukazuje odpowiedź Jezusa na pytanie Piłata, czy jest królem żydowskim.

1. Moc naszych słów: życie autentyczne

2. Obrona naszej wiary: przykład odważnej pewności Jezusa

1. Przysłów 18:21 - Śmierć i życie są w mocy języka, a ci, którzy go kochają, będą spożywać jego owoce.

2. Łk 4:3-4 – I rzekł do niego diabeł: ? □ Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz temu kamieniowi, aby stał się chlebem. 4 A Jezus mu odpowiedział: □ t jest napisane,? Nie samym chlebem będzie żył.? □ €?

Marka 15:3 I arcykapłani oskarżali go o wiele, ale on nic nie odpowiedział.

Ten fragment ilustruje milczenie Jezusa w obliczu oskarżeń ze strony arcykapłanów.

1: Starajmy się naśladować przykład Jezusa, dotyczący godnego milczenia w obliczu niesłusznych oskarżeń.

2: Siła przykładu Jezusa, który wykazał się silną postawą w obliczu przeciwności losu, może pomóc nam pozostać wiernymi w trudnych czasach.

1:1 Piotra 2:21-23 – „Bo i na to powołani zostaliście, gdyż i Chrystus cierpiał za nas, zostawiając nam przykład, abyście wstępowali w jego ślady. Który grzechu nie popełnił ani w ustach jego nie znaleziono podstępu. Który, gdy mu złorzeczono, już się nie złoczył, gdy cierpiał, nie groził, lecz oddał się temu, który sprawiedliwie sądzi”.

2:1 Piotra 3:15-16 – „Ale uświęcajcie Pana Boga w sercach swoich i bądźcie zawsze gotowi dać odpowiedź każdemu, kto z cichością i bojaźnią pyta was o uzasadnienie nadziei, która jest w was: mając dobre sumienie, aby choć o was źle mówili, jak o złoczyńcach, zawstydzili się, którzy fałszywie oskarżają waszą dobrą rozmowę w Chrystusie”.

Marka 15:4 I Piłat zapytał go ponownie, mówiąc: Nic nie odpowiadasz? spójrz, jak wiele świadczą przeciwko tobie.

Piłat zapytał Jezusa po raz drugi, wskazując na liczne oskarżenia stawiane mu.

1. Moc świadectwa: jak reagować, gdy inni nas oskarżają

2. Niezmiennie w obliczu oskarżenia

1. Mateusza 10:17-20 – Jezus? instrukcje dla swoich uczniów, jak reagować na oskarżenia

2. Jakuba 1:19 – ? Dlatego też, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu.

Marka 15:5 Ale Jezus nic nie odpowiedział; tak że Piłat się dziwił.

Piłat był zdumiony, gdy Jezus milczał w odpowiedzi na jego pytanie.

1. Siła milczenia: jak Jezus mądrze używał swoich słów

2. Znaczenie Jezusa? Posłuszeństwo: jak Jego poddanie się Bogu jest przykładem prawości

1. Izajasz 53:7 – Był uciskany i uciskany, a mimo to nie otworzył ust swoich; prowadzony był jak baranek na rzeź i jak owca milczy przed tymi, którzy ją strzygą, tak nie otworzył ust swoich.

2. Jakuba 1:19 – Moi drodzy bracia i siostry, zwróćcie uwagę na to: Każdy powinien być prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu.

Marka 15:6 A podczas tego święta wypuścił im jednego więźnia, kogokolwiek chcieli.

Podczas święta Piłat wypuścił ludowi jednego więźnia, a oni mogli wybrać, kogo chcieli.

1. „Bądź życzliwy dla wszystkich: lekcja od Piłata”

2. „Siła wyboru: podejmowanie właściwych decyzji”

1. Łk 6,31 „Czyńcie innym tak, jak chcielibyście, żeby oni wam czynili.”

2. Mateusza 7:12 „Tak więc we wszystkim czyńcie innym to, co chcielibyście, aby wam czynili, bo na tym streszcza się Prawo i Prorocy”.

Marka 15:7 A był tam jeden, imieniem Barabasz, który leżał związany z tymi, którzy z nim wszczęli powstanie, którzy w powstaniu dopuścili się morderstwa.

Barabasz był przestępcą, który w czasie powstania dopuścił się morderstwa.

1. Nie podążaj za złym tłumem: lekcje od Barabasza

2. Koszt sprawiedliwości i miłosierdzia: analiza historii Barabasza

1. Łukasza 6:27-36 – Kochajcie swoich wrogów i czyńcie dobrze tym, którzy was nienawidzą.

2. Kolosan 3:12-17 – Przyobleczcie się w współczucie, życzliwość, pokorę, łagodność i

cierpliwość.

Marka 15:8 A tłum głośno krzyczał i prosił, aby uczynił z nimi to samo, co zawsze im czynił.

Wielki tłum ludzi prosił Jezusa, aby uczynił to, co dla nich uczynił w przeszłości.

1. Moc proszenia Boga o pomoc

2. Błogosławieństwo naśladowania przykładu Jezusa

1. Jakuba 4:3 – „Prosicie, a nie otrzymujecie, ponieważ źle prosicie, aby wydać to na swoje namiętności”.

2. Łk 11:9-10 – „A Ja wam mówię: Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; pukajcie, a będzie wam otworzone. Bo każdy, kto prosi, otrzymuje, a kto szuka, znajduje, a pukającemu zostanie otworzone”.

Marka 15:9 Ale Piłat odpowiedział im, mówiąc: Czy chcecie, abym wam wypuścił króla żydowskiego?

Piłat zapytał lud, czy powinien uwolnić Jezusa, króla żydowskiego.

1: Poprzez przykład Jezusa powinniśmy pozostać pokorni i gotowi służyć innym.

2: Nie powinniśmy bać się bronić tego, w co wierzymy, ale róbmy to z wdziękiem i pokorą.

1: Filipian 2:5-8 - Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za coś do uchwycenia, lecz ogołocił się przez przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi.

2: Mateusza 20:25-28 - Ale Jezus przywołał ich do siebie i rzekł: ? wiecie , że władcy narodów panują nad nimi, a ich wielcy sprawują nad nimi władzę. Nie tak będzie między wami. Ktokolwiek jednak chciałby być między wami wielkim, niech będzie waszym sługą, a kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie waszym niewolnikiem, jak Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służono, ale aby służyć i oddać swoje życie na okup za wielu. ??

Marka 15:10 Wiedział bowiem, że arcykapłani wydali go z zazdrości.

Jezus został wydany arcykapłanom w celu stracenia, a oni uczynili to z zazdrości.

1. Siła zazdrości: jak pokonać chęć rywalizacji

2. Błogosławieństwo przebaczenia: przykład miłosierdzia Jezusa w obliczu zdrady

1. Przysłów 14:30 - ? □ Spokojne serce ożywia ciało, ale zazdrość gnije kości.

2. Łukasza 6:27-36 - ? □ powiadam wam, którzy mnie słuchacie: Miłujcie swoich wrogów, dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą, błogosławcie tym, którzy was przeklinają, módlcie się za tych, którzy was źle traktują.

Marka 15:11 Ale arcykapłani poruszyli lud, aby raczej wypuścił im Barabasza.

Arcykapłani poprosili Piłata, aby zamiast Jezusa uwolnił Barabasza.

1. Zaufaj Bożemu planowi, nawet jeśli go nie rozumiemy.

2. Nie daj się zwieść opinii większości.

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Jakuba 4:6 – Ale daje więcej łaski. Dlatego mówi, ? □ od sprzeciwia się pysznym, ale daje łaskę pokornym. ??

Marka 15:12 A Piłat odpowiedział i znowu im rzekł: Cóż więc uczynię temu, którego nazywacie królem żydowskim?

Piłat zapytał lud, co ma zrobić z Jezusem, którego nazywają Królem Żydowskim.

1. Moc wyboru: refleksje na temat Marka 15:12

2. Kluczowe pytanie: Co robimy z Jezusem?

1. Jana 18:36-37 – Odpowiedź Jezusa udzielona Piłatowi

2. Łk 23,13-15 – Rozmowy Piłata z ludem o Jezusie

Marka 15:13 I znowu zawołali: Ukrzyżuj go.

Lud domagał się ukrzyżowania Jezusa.

1. Śmierć Jezusa na krzyżu: najwyższa ofiara

2. Władza ludu: dlaczego musimy reagować na wolę mas

1. Łk 23:21 – „A oni krzyczeli: „ Ukrzyżuj go! Ukrzyżuj go!”

2. Filipian 2:8 – „A z wyglądu uznany za człowieka, uniżył samego siebie, będąc posłusznym aż do śmierci? I to śmierci na krzyżu!”

Marka 15:14 Wtedy Piłat rzekł do nich: Cóż złego uczynił? I tym bardziej wołali: Ukrzyżuj go.

Tłum domagał się ukrzyżowania Jezusa, mimo że Piłat pytał, co złego uczynił Jezus.

1: Śmierć Jezusa na krzyżu była najwyższą ofiarą miłości.

2: Śmierć i zmartwychwstanie Jezusa przynosi nam zbawienie i nadzieję.

1: Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

2: Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.”

Marka 15:15 I tak Piłat, chcąc zadowolić lud, wypuścił im Barabasza, a Jezusa, gdy go ubiczował, wydał na ukrzyżowanie.

Piłat ustąpił żądaniom tłumu i uwolnił Barabasza, jednocześnie wydając Jezusa na ukrzyżowanie po tym, jak został biczowany.

1. Siła myślenia grupowego: analiza wpływu tłumu na Piłata

2. Jezus: nasz ostateczny przykład odwagi w obliczu przeciwności losu

1. Mateusza 27:25-26 „I odpowiedział cały lud, mówiąc: Krew jego na nas i na dzieci nasze. Następnie wypuścił im Barabasza, a gdy ubicił Jezusa, wydał go na ukrzyżowanie”.

2. Hebrajczyków 12:2-3 „Patrząc na Jezusa, sprawcę i dokończyciela naszej wiary, który dla przygotowanej mu radości wycierpiał krzyż, nie bacząc na hańbę, i zasiadł po prawicy tronu Bożego .”

Marka 15:16 I żołnierze zaprowadzili go do sali zwanej Pretorium; i zwołują cały zespół.

Żołnierze zabrali Jezusa do Pretorium i zgromadzili całą bandę.

1. Siła jedności: Przykład Jezusa, gdy był otoczony przez zjednoczoną grupę ludzi.

2. Siła wytrwania: wytrwałość Jezusa w obliczu przeciwności losu.

1. Efezjan 4:1-3 – Jedność w Ciele Chrystusa

2. Hebrajczyków 12:2 – Jezus jako ostateczny przykład wytrwałości.

Marka 15:17 I ubrali go w purpurę, i utkali koronę cierniową, i włożyli ją na jego głowę,

Jezus był wyśmiewany i pogardzany, ubrany w purpurową szatę i koronę cierniową.

1. Siła pokory: przezwyciężanie kpin i odrzuceń

2. Niezawodna miłość Chrystusa: znoszenie bólu odrzucenia

1. Izajasz 53:3-5 – Jest wzgardzony i odrzucony przez ludzi; mąż boleści i doświadczony w smutku. I jakby zakryliśmy przed nim nasze twarze; wzgardzony był i nie zważaliśmy na niego.

2. 1 Piotra 2:21-23 - Do tego bowiem powołani zostaliście, gdyż i Chrystus cierpiał za nas, zostawiając nam przykład, abyście wstępowali w jego ślady: Który grzechu nie popełnił i w ustach jego nie znaleziono podstępu: Który , kiedy go znieważano, nie znieważano go więcej; kiedy cierpiał, nie groził; lecz oddał się temu, który sądzi sprawiedliwie.

Marka 15:18 I zaczęli go pozdrawiać: Witaj, królu żydowski!

Tłum naśmiewał się z Jezusa i nazywał go „królem żydowskim”.

1. Siła szyderstwa: zrozumienie cierpienia Jezusa i naszego własnego

2. Królestwo Boże: nadzieja Żydów i świata

1. Izajasz 53:3-5 – Jest wzgardzony i odrzucony przez ludzi; mąż boleści i doświadczony w smutku. I jakby zakryliśmy przed nim nasze twarze; wzgardzony był i nie zważaliśmy na niego.

4 Zaprawdę, on dźwigał nasze boleści i dźwigał nasze boleści; a jednak uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i utrapionego.

2. Jana 18:33-37 - Wtedy wyszedł do nich Piłat i zapytał: Jaką skargę wnosicie przeciwko temu człowiekowi? Odpowiedzieli i rzekli mu: Gdyby nie był złoczyńcą, nie wydalibyśmy go tobie. Dlatego Piłat rzekł do nich: Weźcie go i osądźcie go według waszego prawa. Rzekli więc do niego Żydzi: Nie godzi się nam nikogo zabijać, aby się spełniło słowo Jezusa, które wypowiedział, zaznaczając, jaką śmiercią ma umrzeć.

Marka 15:19 I bili go trzciną po głowie, i pluli na niego, i zginając kolana, oddawali mu pokłon.

Rzymscy żołnierze opluwali Jezusa i uderzali go trzciną, po czym klękali w udawanym uwielbieniu.

1. Godność Jezusa w obliczu przeciwności losu

2. Siła pokory w obliczu kpiny

1. Filipian 2:5-11

2. Izajasz 53:3-5

Marka 15:20 A gdy go wyśmiewali, zdjęli z niego purpurę, włożyli na niego jego własne szaty i wyprowadzili go, aby go ukrzyżować.

Zanim zabrano go na ukrzyżowanie, z Jezusa zdjęto purpurową szatę i włożono na niego Jego własne ubranie.

1. Poniżenie i posłuszeństwo Jezusa – Filipian 2:5-11

2. Ostateczna ofiara – Jan 3:16

1. Izajasz 53:7 - Był uciskany i uciskany, a nie otworzył ust swoich; jak baranek na rzeź prowadzony i jak owca, która milczy przed tymi, którzy ją strzygą, tak nie otworzył ust swoich.

2. Mateusza 27:35-44 - A gdy go ukrzyżowali, podzielili między siebie jego szaty, rzucając losy. Potem usiedli i tam go czuwali. A nad jego głową położyli przeciwko niemu oskarżenie, które brzmiało: ? Jego jest Jezus, Król Żydowski. Następnie ukrzyżowano wraz z Nim dwóch złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej stronie.

Marka 15:21 I zmuszają niejakiego Szymona Cyrenejczyka, który przechodził obok, wychodząc z kraju, ojca Aleksandra i Rufusa, aby niósł swój krzyż.

Szymon został poproszony o niesienie krzyża Jezusa, okazując w ten sposób swą wiarę i oddanie.

1: W obliczu trudnego wyzwania powinniśmy być gotowi wiernie naśladować Jezusa, bez względu na cenę.

2: Nasza wierność Chrystusowi objawia się w naszej chęci wzięcia krzyża i naśladowania Go.

1: Mateusza 16:24-25 – „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: Kto chce być moim uczniem, niech się zaprze samego siebie, weźmie krzyż swój i naśladuje mnie. Kto bowiem chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci życie, dla mnie je odnajdzie”.

2: Łk 9:23 – „Wtedy rzekł do wszystkich: Kto chce być moim uczniem, niech się zaprze samego siebie, bierze swój krzyż codziennie i naśladuje mnie.

Marka 15:22 I przyprowadzono go na miejsce Golgota, co się tłumaczy jako miejsce czaszki.

Lud zaprowadził Jezusa na Golgotę, zwaną Miejscem Czaszki.

1. Jak śmierć Jezusa ukazuje miłość Boga do nas

2. Znaczenie Golgoty

1. Jana 3:16 - Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Izajasz 53:10 - Jednak wolą Pana było zmiażdżenie go i przysporzenie mu cierpień, i chociaż Pan złożył jego życie w ofierze za grzech, ujrzy swoje potomstwo i przedłuży swoje dni, a wola Pana będzie prosperować w jego rękach.

Marka 15:23 I dali mu pić wino zaprawione mirrą, lecz nie przyjął.

Jezus nie zgodził się na napój, który miał uśmierzyć ból śmierci.

1: Możemy zdecydować się na przyjęcie woli Bożej nawet w trudnych okolicznościach.

2: Jezus z miłości zniósł za nas ból śmierci.

1: Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia”.

2: Hebrajczyków 12:2 – „Patrząc na Jezusa, założyciela i dokończyciela naszej wiary, który dla przygotowanej mu radości wycierpiał krzyż, nie bacząc na hańbę, i zasiada po prawicy tronu Bożego. "

Marka 15:24 A gdy go ukrzyżowali, rozdzielili jego szaty, rzucając o nie losy, co każdy ma wziąć.

Śmierć Jezusa została naznaczona przez rzymskich żołnierzy, którzy rzucali losy, aby podzielić między siebie Jego szaty.

1. Moc ofiary Jezusa – jak śmierć Jezusa zmieniła świat i jak daleko się posunął, aby okazać nam swoją miłość.

2. Serce Sługi – Pokora i bezinteresowny przykład, jaki Jezus dał nam na krzyżu.

1. Filipian 2:7-8 – Stał się niczym, przyjmując naturę sługi, stając się podobnym do człowieka. A w przejawie uznany za człowieka, uniżył samego siebie i stał się posłuszny aż do śmierci? dawaj śmierć na krzyżu!

2. Izajasz 53:3-6 – Był wzgardzony i odrzucony przez ludzkość, człowiek cierpienia i zaznajomiony z bólem. Jak ktoś, przed kim zakrywa się twarz, był wzgardzony i nie szanowaliśmy go. Z pewnością wziął na siebie nasz ból i znosił nasze cierpienia, a mimo to uważaliśmy go za ukaranego przez Boga, dotkniętego przez Niego i udręczonego. Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

Marka 15:25 I była godzina trzecia, i ukrzyżowali go.

O trzeciej godzinie Jezus został ukrzyżowany.

1. Chrystus zmartwychwstały – niezachwiana wiara w czasach cierpienia

2. Ukrzyżowanie Jezusa – świadectwo Jego niesłabnącej miłości

1. Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

2. Filipian 2:5-8 – „W stosunkach między sobą zachowujcie ten sam sposób myślenia, co Chrystus Jezus: który będąc z natury Bogiem, nie uważał równości z Bogiem za coś, co można wykorzystać dla własnej korzyści, lecz raczej: uczynił siebie niczym, przyjmując samą naturę sługi, stając się podobnym do człowieka. A w wyglądzie uznany za człowieka, uniżył się, stawszy się posłusznym aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej!”

Marka 15:26 I wypisano napis pod jego oskarżeniem: KRÓL ŻYDOWSKI.

Rzymscy żołnierze napisali nad Jezusem „Król Żydowski” jako kpinę z jego roszczeń do władzy królewskiej.

1. Świat wyśmiewał Jezusa, ale nadal był prawdziwym królem królów.

2. Jezus uniżył się, aby dać się wyszydzić i ukrzyżować dla naszego zbawienia.

1. Filipian 2:6-8 – Jezus uniżył się i przyjął postać sługi.

2. Objawienie 19:16 – Jezus jest Królem królów i Panem panów.

Marka 15:27 I razem z nim krzyżują dwóch złodziei; ten po prawej stronie, a drugi po lewej stronie.

Jezus został ukrzyżowany pomiędzy dwoma złoczyńcami.

1. Największa ofiara: jak Jezus okazał nam swoją bezwarunkową miłość

2. Moc przebaczenia: jak Jezus przebaczył nawet sprawcom ukrzyżowania

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Łk 23:39-43 - Jeden ze złoczyńców, którzy tam wisieli, obrzucał go obelgami: ? ren ? □ jesteś Mesjaszem? Ratuj siebie i nas!?? Ale drugi przestępca go zganił. ? □ włączone? „Boisz się Boga” – powiedział. □ skoro jesteś objęty tym samym zdaniem? Zostaliśmy ukarani sprawiedliwie, bo otrzymaliśmy to, na co zasłużyliśmy za nasze czyny. Ale ten człowiek nie zrobił nic złego. Następnie powiedział: □ Esusie, wspomnij na mnie, gdy wejdziesz do swojego królestwa. Jezus mu odpowiedział: □ Ruly, mówię Ci, dziś będziesz ze mną w raju. ??

Marka 15:28 I wypełniło się Pismo, które mówi: I został zaliczony do przestępców.

Jezus został ukrzyżowany wraz z dwoma przestępcami, wypełniając proroctwo zapisane w Piśmie Świętym.

1. Moc słowa Bożego: jak Jezus wypełnił proroctwo Marka 15:28

2. Niezgłębiony koszt naszego odkupienia: zrozumienie ofiary Jezusa w Ewangelii Marka 15:28

1. Izajasz 53:12 - „Dlatego dam mu dział z wielkimi, a on będzie dzielić łup z mocarzami, ponieważ wylał swą duszę na śmierć i został zaliczony do przestępców, i urodził grzech wielu i wstawia się za przestępcami.”

2. Łk 22:37 – „Bo powiadam wam, że musi się jeszcze spełnić to, co jest napisane, i został zaliczony do przestępców, bo to, co mnie dotyczy, dobiegło końca”.

Marka 15:29 A ci, którzy przechodzili obok, naśmiewali się z niego, kiwając głowami i mówiąc: Ach, ty, który burzysz świątynię, a budujesz ją w trzy dni!

Przechodnie Jezusa naśmiewali się z niego, mówiąc, że w trzy dni zburzył i odbudował świątynię.

1. Bóg może dokonać niemożliwego: Zrozumienie mocy Jezusa.

2. Siła wiary: Przezwyciężanie kpin i szyderstw.

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

2. Jana 2:18-22 – „Wtedy rzekli do niego Żydzi: ? znak kapelusza, pokażesz nam za to, że to czynimy? Jezus im odpowiedział: zburzcie tę świątynię, a w trzy dni ją wzniosę. Wtedy Żydzi rzekli: „ Czterdzieści sześć lat budowano tę świątynię, a wy ją wzniesiecie w trzy dni?” Ale on mówił o świątyni swego ciała. Kiedy więc został powstał z martwych, przypomnieli sobie uczniowie Jego, że to powiedział, i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus”.

Marka 15:30 Ratuj siebie i zejdź z krzyża.

Mieszkańcy Jerozolimy naśmiewali się z Jezusa, gdy był na krzyżu, mówiąc Mu, aby się uratował i zstąpił.

1. Siła niewiary: jak odrzucenie Jezusa na krzyżu ujawnia głębię ludzkiej niewiary

2. Paradoks zbawienia: jak Jezus? □ śmierć na krzyżu przyniosła zbawienie wieczne

1. Jana 19:25-27 – Pod krzyżem Jezusa stała jego matka, jego matka? siostra , Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Gdy Jezus ujrzał tam swoją matkę i stojącego w pobliżu ucznia, którego kochał, powiedział do swojej matki: „Kochana kobieto, oto syn twój”, a do ucznia: „Oto twoja matka”.

2. Filipian 2:8-9 - A okazując się w wyglądzie człowiekiem, uniżył samego siebie, będąc posłusznym aż do śmierci? □ dawaj śmierć na krzyżu! Dlatego Bóg wywyższył go na najwyższe miejsce i dał mu imię ponad wszelkie imię.

Marka 15:31 Podobnie i arcykapłani, drwiąc, mówili między sobą z uczonymi w Piśmie: Innych wybawiał; siebie nie może zbawić.

Arcykapłani i uczeni w Piśmie naśmiewali się z Jezusa, mówiąc, że chociaż mógł ratować innych, nie mógł uratować siebie.

1: Moc Jezusa – miłość i poświęcenie dla nas, nawet w obliczu tych, którzy z niego drwili.

2: Znaczenie obrony tego, w co wierzymy, nawet w obliczu wyśmiewania.

1: Jana 15:13 – „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś oddaje? Życie za jednego? Przyjaciół ”.

2:1 Koryntian 16:13-14 – „Miejcie się na baczności, trwajcie mocno w wierze, bądźcie odważni, bądźcie mocni. Wszystko czyńcie w miłości.”

Marka 15:32 Niech Chrystus, Król Izraela, zstąpi teraz z krzyża, abyśmy ujrzeli i uwierzyli. A ci, którzy byli z nim ukrzyżowani, złorzeczyli mu.

Ludzie, którzy oglądali ukrzyżowanie Jezusa, kpiąco prosili, aby zszedł z krzyża, aby uwierzyli.

1. Siła wiary: Jezus? Ukrzyżowanie jako przykład

2. Degradacja szyderstwa: Ukrzyżowanie Jezusa jako ostrzeżenie

1. Hebrajczyków 12:2 – „Wpatrując się w Jezusa, sprawcę i doskonaliciela wiary, który dla wystawionej przed Nim radości wycierpiał krzyż, nie bacząc na hańbę, i zasiadł po prawicy tronu Bożego. "

2. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

Marka 15:33 A gdy nadeszła godzina szósta, ciemność ogarnęła całą ziemię aż do godziny dziewiątej.

O godzinie szóstej ciemność ogarnęła całą ziemię aż do godziny dziewiątej.

1. Moc ciemności – badanie ciemności, która pojawia się w środku naszych zmagań i tego, czego możemy się z niej nauczyć.

2. Wartość światła – Odkrywanie znaczenia poszukiwania światła nadziei w czasach ciemności.

1. Psalm 23:4 - Choćbym szedł ciemną doliną, zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną; Twoja laska i Twoja laska, one mnie pocieszają.

2. Rzymian 8:18 - Uważam, że naszych obecnych cierpień nie warto porównywać z chwałą, która się w nas objawi.

Marka 15:34 A o godzinie dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem, mówiąc: Eloi, Eloi, lama sabachthani? co się tłumaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?

O godzinie dziewiątej Jezus w udręce wołał do Boga, pytając, dlaczego został opuszczony.

1. Wiara w ciemności: nauka ufania Bogu w niepewnych czasach

2. Modlitwy bez odpowiedzi: jak sobie radzić z rozczarowaniem

1. 2 Koryntian 1:8-10 – Nie chcemy bowiem, bracia, nie być świadomi ucisku, jakiego doświadczyliśmy w Azji. Byliśmy bowiem tak obciążeni ponad siły, że zwątpiliśmy w samo życie. Rzeczywiście czuliśmy, że otrzymaliśmy wyrok śmierci. Ale to miało sprawić, że nie będziemy polegać na sobie, ale na Bogu, który wskrzesza umarłych.

2. Psalm 22:1-2 - Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił? Dlaczego tak daleko jesteś od wybawienia mnie, od słów mojego jęku? Boże mój, wołam we dnie, a Ty nie odpowiadasz, i w nocy, a nie znajduję wytchnienia.

Marka 15:35 A niektórzy z tych, którzy tam stali, usłyszawszy to, rzekli: Oto woła Eliasza.

Ten fragment opisuje, jak niektórzy z znajdujących się w pobliżu słyszeli, jak Jezus na krzyżu wołał do Eliasza.

1. Siła wiary: przykład zaufania Jezusa do Boga nawet w obliczu rozpaczy.

2. Siła wspólnoty: jak możemy być dla siebie nawzajem źródłem nadziei i siły.

1. Mateusza 11:2-6: Świadectwo Jana Chrzciciela o Jezusie.

2. Hebrajczyków 12:2: Patrzenie na Jezusa jako na nasz ostateczny przykład wytrwałości i wiary.

Marka 15:36 I pobiegł jeden, napełnił gąbkę octem, nałożył ją na trzcinę i dał mu pić, mówiąc: Zostawmy to; Zobaczymy, czy Eliasz przyjdzie, aby go zabić.

Przybiegł pewien człowiek i napoił Jezusa octem z trzciny, mówiąc, żeby go zostawił i zobaczył, czy Eliasz przyjdzie, aby go zabić.

1. Miłość Boża jest niezawodna – Marek 15:36

2. Polegaj na Bożej mocy w trudnych czasach – Marek 15:36

1. Mateusza 27:46 – „A około godziny dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem, mówiąc: li, Eli, lema sabachthani, to znaczy: y Boże, Boże mój, czemuś mnie opuścił ???

2. Psalm 22:1 – „Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił? Dlaczego jesteś tak daleki od pomocy i słów mojego wzdychania?”

Marka 15:37 A Jezus zawołał donośnym głosem i wypuścił ducha.

Jezus umarł na krzyżu, wołając donośnym głosem.

1: Ostateczna ofiara Jezusa ze swego życia i Jego gotowość do śmierci za nas.

2: Jak śmierć Jezusa przynosi nam nadzieję i zbawienie.

1: Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

2: Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

Marka 15:38 I zasłona świątyni rozdarła się na dwoje od góry do dołu.

Zasłona świątyni rozdarła się na dwoje od góry do dołu.

1. Rozdarta zasłona: znak Bożej mocy

2. Znaczenie rozdartej zasłony i jej wpływ na nasze życie

1. Hebrajczyków 10:19-20 - Mając więc, bracia, ufność, że wejdziemy do miejsc świętych przez krew Jezusa, drogą nową i żywą, którą nam otworzył przez zasłonę, to jest przez swoje ciało.

2. Łk 23:44-45 - Było już około godziny szóstej i ciemność ogarnęła całą ziemię aż do godziny dziewiątej, a słońce? □ awaria oświetlenia. I zasłona świątyni rozdarła się na dwoje.

Marka 15:39 A gdy setnik, który stał naprzeciw niego, zobaczył, że tak wołał i wyrzucił ducha, rzekł: Prawdziwie ten człowiek był Synem Bożym.

Z tego fragmentu wynika, że setnik rozpoznał Jezusa jako Syna Bożego, gdy zobaczył Jego śmierć na krzyżu.

1. „Moc uznania Jezusa za Syna Bożego”

2. „Świadectwo wiary setnika”

1. Rzymian 10:9 – „Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz”.

2. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

Marka 15:40 Były też kobiety, które patrzyły z daleka: wśród nich była Maria Magdalena i Maria, matka Jakuba mniejszego i Josesa, i Salome;

Fragment ten wspomina o czterech kobietach, które były obecne przy ukrzyżowaniu Jezusa – Marii Magdalenie, Marii, matce Jakuba mniejszego i Josesa oraz Salome.

1. Siła wiary: świadectwo kobiet na krzyżu

2. Siła wynikająca z cierpienia: przykład Jezusa

1. Hebrajczyków 12:2 – Patrząc na Jezusa, sprawcę i dokończyciela naszej wiary; który dla przygotowanej mu radości wycierpiał krzyż, gardząc hańbą, i zasiadł po prawicy tronu Bożego.

2. Rzymian 8:17 – A jeśli dzieci, to i dziedzice; dziedzice Boga i współdziedzice Chrystusa; jeśli tak, abyśmy cierpieli razem z nim, abyśmy także razem mogli zostać uwielbieni.

Marka 15:41 (Która też, gdy był w Galilei, szła za nim i służyła mu;) i wiele innych kobiet, które towarzyszyły mu do Jerozolimy.

We fragmencie tym opisano, jak wiele kobiet towarzyszyło Jezusowi z Galilei do Jerozolimy, służąc mu po drodze.

1. Piękno służby: jak kobiety wspierały Jezusa i służyły mu.

2. Siła towarzystwa: jak Jezusa otaczali oddani naśladowcy.

1. Rzymian 12:10-13 „Bądźcie oddani sobie nawzajem w miłości braterskiej; dawajcie

sobie nawzajem honor; nie pozostając w tyle w pilności, gorliwi duchem, służąc Panu; radujący się nadzieją, wytrwający w ucisku, oddani modlitwie.

2. Hebrajczyków 6:10 ? Bóg bowiem nie jest na tyle niesprawiedliwy, aby zapomnieć o waszej pracy i o miłości, jaką okazaliście Jego imieniu, służąc i nadal służąc świętym.

Marka 15:42 A teraz, gdy nastał wieczór, ponieważ było to przygotowanie, to jest dzień poprzedzający szabat,

Dzień przed szabatem był dniem przygotowania.

1: Bóg przygotował dla nas dzień szabatu jako dzień odpoczynku, dlatego wykorzystajmy dzień przygotowania, aby przygotować się na nadchodzący dzień odpoczynku.

2: Bóg dał nam dzień szabatu, abyśmy odpoczęli i zastanowili się nad Jego dobrocią, wykorzystajmy więc dzień przygotowania do refleksji nad naszym własnym życiem i tym, w jaki sposób możemy najlepiej oddać cześć Bogu.

1: Exodus 20:8-11 – Pamiętaj o dniu szabatu, aby go święcić.

2: Kolosan 3:17 - I cokolwiek czynicie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

Marka 15:43 Przyszedł Józef z Arymatei, doradca czcigodny, który również oczekiwał królestwa Bożego, wszedł śmiało do Piłata i zapragnął ciała Jezusa.

Józef z Arymatei odważnie poprosił Piłata o ciało Jezusa po Jego śmierci.

1: Królestwo Boże jest w nas i możemy znaleźć odwagę do czynienia trudnych rzeczy.

2: Odważ się i stań w obronie tego, w co wierzysz.

1: Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej”.

2: Efezjan 6:10-13 – „W końcu bądźcie mocni w Panu i mocy jego mocy. Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła. Bo my to robimy nie zmagajcie się z ciałem i krwią, ale z władcami, z władzami, z siłami kosmicznymi panującymi nad

obecną ciemnością, z duchowymi siłami zła w okręgach niebieskich. Dlatego przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli aby przeciwstawić się w dzień zły i dokonawszy wszystkiego, wytrwać.”

Marka 15:44 I Piłat dziwił się, że już umarł, i przywoławszy do niego setnika, zapytał go, czy już dawno umarł.

Piłat ze zdziwieniem dowiedział się, że Jezus już umarł, i poprosił setnika, aby to potwierdził.

1: Śmierć Jezusa była na tyle znacząca, że zaskoczyła nawet Piłata.

2: Śmierć Jezusa była tak ostateczna, że nie było co do tego żadnych wątpliwości.

1: Izajasz 53:9 - I uczynił swój grób wśród niegodziwców i bogatych w swojej śmierci; bo przemocy nie dopuścił się i nie było podstępu na ustach jego.

2: Hebrajczyków 9:28 – Tak więc Chrystus został raz ofiarowany, aby ponieść grzechy wielu; a tym, którzy go szukają, ukaże się po raz drugi bez grzechu ku zbawieniu.

Marka 15:45 A gdy dowiedział się o setniku, dał ciało Józefowi.

Kiedy setnik potwierdził śmierć Jezusa, Józef otrzymał pozwolenie na zabranie ciała Jezusa.

1. Siła wiary: lekcje Józefa z Arymatei

2. Koszt pójścia za Jezusem: Józef z Arymatei

1. Mateusza 27:57-61 – Józef z Arymatei prosi Piłata o pozwolenie na pochowanie ciała Jezusa

2. Łk 23:50-56 – Józef z Arymatei prosi o pozwolenie na zabranie ciała Jezusa i pochowanie go we własnym grobie.

Marka 15:46 I kupił bisior, zdjął go, owinął w prześcieradło i położył w grobie wykutym w skale, i przytoczył kamień aż do drzwi grobowca.

Jezus został pochowany w grobie wykutym w skale i zapieczętowanym dużym kamieniem.

1. Ofiara Jezusa - Jego śmierć i złożenie w grobie.

2. Moc Jezusa – Jego życie wciąż zwycięża śmierć, nawet po Jego śmierci.

1. Rzymian 6:9 – „Wiemy bowiem, że skoro Chrystus powstał z martwych, nie może już więcej umrzeć; śmierć nad nim już nie panuje”.

2. Izajasz 53:9 – „Wyznaczono mu grób z bezbożnymi i z bogatymi po swojej śmierci, chociaż nie dopuścił się przemocy ani nie miał podstępu w ustach swoich”.

Marka 15:47 A Maria Magdalena i Maria, matka Josesa, widziały, gdzie go złożono.

Ten fragment opisuje, jak Maria Magdalena i Maria, matka Josesa, były świadkami miejsca złożenia Jezusa po ukrzyżowaniu.

1: Możemy uczyć się od wierności Marii Magdaleny i Marii, matki Josesa, w świadczeniu o tym, gdzie złożono Jezusa, nawet w trudnych okolicznościach.

2: Jesteśmy wezwani, aby naśladować przykład Marii Magdaleny i Marii, matki Josesa i trwać z wiarą pośród przeciwności.

1: Łk 23:55-56 – ? □ Kobiety, które przybyły z Jezusem z Galilei, szły za Józefem i widziały grób oraz sposób, w jaki złożono w nim Jego ciało. Potem poszli do domu i przygotowali przyprawy i perfumy.

2: Jana 19:25-27 – ? □ przy krzyżu Jezusa stała jego matka, siostra jego matki, Maria, żona Kleofasa i Maria Magdalena. Gdy Jezus ujrzał tam swoją matkę i stojącego obok ucznia, którego miłował, rzekł do swojej matki: ? □ ucho kobieto, oto twój syn. I rzekł do ucznia: □ , tu jest twoja matka.??

Marka 16 opisuje kluczowe wydarzenia zmartwychwstania Jezusa, Jego ukazywania się różnym uczniom i wniebowstąpienia.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od Marii Magdaleny, Marii, matki Jakuba i Salome,

które kupują wonności, aby móc namaścić ciało Jezusa. Bardzo wcześnie pierwszego dnia tygodnia, zaraz po wschodzie słońca, udali się do grobowca i pytali się nawzajem, kto odsunie kamień od grobowca wejściowego. Kiedy jednak spojrzeli w górę, zobaczyli, że był to kamień odwalony, bardzo duży (Mk 16,1-4). Kiedy weszli do grobowca, ujrzeli młodego mężczyznę ubranego w białą szatę, siedzącego po prawej stronie, zaniepokojonego, który powiedział: „Nie bójcie się. Szukasz Jezusa Nazareńskiego, który został ukrzyżowany. Zmartwychwstał! Nie ma go tutaj. Zobacz miejsce, gdzie go położono, ale idź i powiedz jego uczniowie Piotr: «On idzie przed wami do Galilei, tam go zobaczycie, jak wam powiedział»". Wyszły drżące, oszołomione kobiety, uciekły z grobu, nikt nic nie powiedział, bo się bały (Marek 16:5-8).

2. akapit: Po tym, jak Jezus zmartwychwstał, wczesnym pierwszym dniem tygodnia pojawiła się pierwsza Maria Magdalena, z której wypędzono siedem demonów, powiedziano tym, którzy byli w żałobie i szlochali, gdy usłyszeli Jezusa żywego, widzieli ją, nie uwierzyli w to po tym, jak to okazało się inne niż dwie z nich podczas spaceru, wrócili ogłoszeni, ale tak się stało nie wierz im, albo później się pojawiło Jedenastu, którzy jedli, zgromieni, niewiara, upór, ponieważ nie wierzyli tym, którzy go widzieli po zmartwychwstaniu, po czym powiedział: „Idźcie na cały świat, głoście ewangelię wszelkiemu stworzeniu, kto wierzy, ochrzczony, zbawi, kto nie uwierzy, potępiony, te znaki towarzyszą tym, którzy wierzą, imienia jazdy demony mówią nowymi językami, zbierają węże, ręce, piją śmiertelną truciznę, wyrządzają im krzywdę, składają ręce, chorują, wyzdrowieją" – opowiadając o objawieniach uczniów komisji po zmartwychwstaniu (Marek 16:9-18).

3. akapit: Po tym, jak Pan Jezus przemówił, zostali wzięci do nieba, zasiadł prawą ręką Bóg, następnie uczniowie wyszli i głosili wszędzie Pan działał z potwierdzonymi znakami słownymi, które towarzyszyły temu, kończąc wniebowstąpieniem przez Boga, ich misja poprzez towarzyszące cuda oznaczające zwycięską intronizację Chrystus kulminacyjny Ewangelia Marka (Marek 16:19-20).

Marka 16:1 A gdy minął szabat, Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba, i Salome, kupiły wonności, aby przyjść i go namaścić.

Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba i Salome zakupiły wonności, aby po szabacie namaścić Jezusa.

1. Moc kobiet w zmartwychwstaniu Jezusa

2. Poświęcenie Marii Magdaleny, Marii Matki Jakuba i Salome

1. Łk 23:56 – „Potem wrócili i przygotowali wonności i maści, i odpoczęli w dzień sabatu zgodnie z przykazaniem".

2. Mateusza 27:61 – „A Maria Magdalena i druga Maria siedziały naprzeciwko grobu”.

Marka 16:2 I bardzo wcześnie rano pierwszego dnia tygodnia przyszli do grobu o wschodzie słońca.

Pierwszego dnia tygodnia bardzo wcześnie rano ludzie przychodzili do grobu o wschodzie słońca.

1. Syn zmartwychwstały: jak zmartwychwstanie Jezusa zmienia wszystko

2. Moc zmartwychwstania: dlaczego Wielkanoc ma znaczenie

1. 1 Koryntian 15:20-22 – „Ale teraz Chrystus zmartwychwstał i stał się pierwocinem tych, którzy zasnęli. Ponieważ bowiem przez człowieka przyszła śmierć, przez Człowieka przyszło też zmartwychwstanie. Bo jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni”.

2. Rzymian 6:4-5 – „Dlatego też zostaliśmy razem z Nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, tak i my postępowaliśmy w nowości życia. Bo jeśli zostaliśmy zjednoczeni na podobieństwo Jego śmierci, z pewnością będziemy też na podobieństwo Jego zmartwychwstania”.

Marka 16:3 I mówili między sobą: Kto nam odsunie kamień od drzwi grobowca?

Uczniowie zastanawiali się, kto odsunie kamień od wejścia do grobu Jezusa.

1. Moc wiary: jak Jezus pokonał nawet największą przeszkodę

2. Moc modlitwy: poleganie na Bogu, aby pokonać każde wyzwanie

1. Mateusza 17:20 - I rzekł do nich: «Z powodu małości waszej wiary; bo zaprawdę powiadam wam: Jeśli będziecie mieli wiarę wielkości ziarnka gorczycy, powiecie tej górze: „Przesuń się stąd tam”, a ona się przesunie; i nic nie będzie dla Ciebie niemożliwe.

2. Filipian 4:13 – Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia.

Marka 16:4 A gdy spojrzeli, zobaczyli, że kamień został odsunięty, bo był bardzo wielki.

Kamień zamykający wejście do grobowca Jezusa został odsunięty.

1: Zmartwychwstanie Jezusa: największy cud

2: Znaczenie odwalonego kamienia

1: Jana 10:17-18: „Dlatego mój Ojciec mnie miłuje, bo ja życie swoje oddaję, aby je znów odzyskać. Nikt mi go nie odbiera, ale Ja oddaję go z własnej woli. Mam władzę je złożyć i mam władzę je ponownie podnieść. To polecenie otrzymałem od mego Ojca".

2: Hebrajczyków 2:14-15: „Skoro więc dzieci mają udział we krwi i ciele, więc i on miał udział w tych samych rzeczach, aby przez śmierć zniszczyć tego, który ma władzę nad śmiercią, to jest diabła, i wybaw wszystkich, którzy ze strachu przed śmiercią przez całe życie byli poddani niewoli".

Marka 16:5 A gdy weszły do grobu, ujrzały młodzieńca siedzącego po prawej stronie, ubranego w długą białą szatę; i przestraszyli się.

Kobiety weszły do grobowca i ujrzały młodego mężczyznę ubranego w długą białą szatę, co je przestraszyło.

1. Nie bój się: Boże zapewnienie w czasach niepewności

2. Moc Bożego pocieszenia w trudnych czasach

1. Izajasz 41:10: „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą".

2. Psalm 23:4: „Choćbym szedł doliną cienia śmierci, zła się nie ulęknę, bo ty jesteś ze mną, laska twoja i laska twoja mnie pocieszają".

Marka 16:6 I rzekł do nich: Nie lękajcie się: Jezusa z Nazaretu szukacie, ukrzyżowanego: zmartwychwstał; nie ma go tu; oto miejsce, gdzie go położono.

Zmartwychwstanie Jezusa jest powodem do świętowania i nadziei, a nie strachu.

1: Chrystus zmartwychwstał! Radujcie się z Jego cudownego zmartwychwstania i ufajcie Mu!

2: Nie bójcie się, bo Jezus z Nazaretu, ukrzyżowany, zmartwychwstał!

1:1 Koryntian 15:3-4 - Przekazałem wam bowiem przede wszystkim to, co i ja przejąłem, że Chrystus umarł za nasze grzechy zgodnie z Pismem i że został pogrzebany, i że trzeciego dnia zmartwychwstał dzień zgodnie z Pismem.

2:1 Piotra 1:3-4 - Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa! Według swego wielkiego miłosierdzia, przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa, przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa, przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa, sprawił, że narodziliśmy się na nowo do żywej nadziei, do dziedzictwa niezniszczalnego, nieskalanego i niewiędnącego, zachowanego dla was w niebie.

Marka 16:7 Ale idźcie, powiedzcie jego uczniom i Piotrowi, że idzie przed wami do Galilei; tam go zobaczycie, jak wam powiedział.

Uczniowie Jezusa i Piotr zostali zachęceni, aby zgodnie z obietnicą udali się do Galilei, aby się z Nim spotkać.

1. Siła wiary: Obietnica Jezusa, że spotka się z uczniami w Galilei, przypomina nam, abyśmy Mu ufali, nawet jeśli nie rozumiemy pełni Jego planu.

2. Pocieszenie nadziei: Obecność Jezusa w Galilei przypomina o nadziei, którą wnosi w nasze życie, nawet jeśli wydaje się, że życie jest niepewne.

1. Rzymian 5:1-5 - Skoro więc zostaliśmy usprawiedliwieni z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Przez niego także my uzyskaliśmy przez wiarę dostęp do tej łaski, w której trwamy, i radujemy się nadzieją chwały Bożej. Co więcej, radujemy się w naszych cierpieniach, wiedząc, że cierpienie rodzi wytrwałość, a wytrwałość rodzi charakter, a charakter rodzi nadzieję.

2. Psalm 23:4 - Choćbym szedł doliną cienia śmierci, zła się nie ulęknę, bo ty jesteś ze mną; Twoja laska i Twoja laska, one mnie pocieszają.

Marka 16:8 A oni szybko wyszli i uciekli od grobu; bo drżeli i zdumiewali się, i nikomu nic nie mówili; bo się bali.

Kobiety, które odwiedziły grób Jezusa, szybko ze strachu uciekły i nikomu nie powiedziały, co widziały.

1. Siła strachu w świadczeniu

2. Ważna rola świadectwa w wierze

1. Powtórzonego Prawa 6:4-9 - Słuchaj, Izraelu: Pan, Bóg nasz, Pan jest jeden! Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą.

2. Psalm 91:1-2 – Kto mieszka w tajemnicy Najwyższego, będzie przebywał w cieniu Wszechmogącego. Powiem o Panu: On jest moją ucieczką i moją twierdzą. Boże mój, Jemu zaufam.

Marka 16:9 Gdy Jezus zmartwychwstał wczesnym rankiem pierwszego dnia tygodnia, ukazał się najpierw Marii Magdalenie, z której wyrzucił siedem złych duchów.

Jezus wstał wcześnie pierwszego dnia tygodnia i Maria Magdalena była pierwszą, która Go zobaczyła.

1. Moc zmartwychwstań: Jak Jezus powstał z martwych i zmienił świat

2. Moc przebaczenia: Jak Jezus wyrzucił siedem diabłów z Marii Magdaleny

1. Jana 20,11-18 – Maria Magdalena spotyka Zmartwychwstałego

2. Łukasza 8:1-3 – Maria Magdalena jest jedną z naśladowców Jezusa, która została wybawiona od siedmiu demonów

Marka 16:10 A ona poszła i opowiedziała im, którzy byli z nim, gdy lamentowali i płakali.

Kobiety, które widziały Jezusa po Jego zmartwychwstaniu, poszły i powiedziały o tym pogrążonym w żałobie i płaczącym uczniom.

1. Jak znaleźć nadzieję w czasach żałoby

2. Moc bycia świadkiem zmartwychwstania Chrystusa

1. Jana 20:1-18 – Historia Marii Magdaleny udającej się do grobu i będącej świadkiem zmartwychwstania Jezusa

2. Rzymian 5:3-5 – Nadzieja, którą pokładamy w Chrystusie pomimo cierpień i smutków.

Marka 16:11 A oni, gdy usłyszeli, że żyje i że go widziano, nie uwierzyli.

Ten fragment mówi o niedowierzaniu kobiet, które widziały Jezusa żywego po zmartwychwstaniu.

1. Uwierz w zmartwychwstanie: moc wiary

2. Zobaczyć znaczy uwierzyć: przezwyciężyć wątpliwości

1. Jana 20:24-29 – Niewiara Tomasza i późniejsza wiara

2. 1 Piotra 1:3-9 – Siła nadziei poprzez wiarę w zmartwychwstanie

Marka 16:12 Potem ukazał się w innej postaci dwóm z nich, gdy szli, i szedł na wieś.

Jezus ukazał się dwóm swoim uczniom w innej postaci.

1: Jezus jest z nami nawet w najciemniejszych chwilach i będzie nam się objawiał na różne sposoby.

2: Doceniajmy i rozpoznajmy obecność Jezusa w naszym życiu, nawet jeśli Jego obecność nie jest oczywista.

1: Mateusza 28:20 – „ucząc ich przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem, a oto jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Amen”.

2: Dzieje Apostolskie 1:3 – „Któremu także po swojej męce pokazał, że żyje, na wiele nieomylnych dowodów, widując się przez czterdzieści dni i rozmawiając o sprawach dotyczących królestwa Bożego”.

Marka 16:13 Oni poszli i opowiedzieli pozostałym, ale oni im nie uwierzyli.

Nie wierzono uczniom, gdy opowiadali sobie o zmartwychwstaniu Jezusa.

1. Moc świadectwa: jak szerzyć dobrą nowinę pomimo wątpiących

2. Wiara ponad strach: jak wytrwać w swoich przekonaniach

1. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa.

2. Dzieje Apostolskie 4:20 – Nie możemy bowiem nie mówić o tym, co widzieliśmy i słyszeliśmy.

Marka 16:14 Potem ukazał się jedenastu, gdy siedzieli przy posiłku, i ganił ich za ich niewiarę i zatwardziałość serca, ponieważ nie uwierzyli tym, którzy go widzieli po jego zmartwychwstaniu.

Zganił Jedenastu za brak wiary w tych, którzy widzieli go po zmartwychwstaniu.

1. Moc wiary: przezwyciężanie niewiary

2. Znaczenie wiary w zmartwychwstanie Chrystusa

1. Hebrajczyków 11:1-3 – Wiara jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać. Bo dzięki niemu dawni ludzie otrzymali pochwałę. Przez wiarę rozumiemy, że wszechświat został stworzony słowem Bożym, tak że to, co widzialne, nie powstało z rzeczy widzialnych.

2. Jana 20:24-29 – A Tomasza, jednego z Dwunastu, zwanego Bliźniakiem, nie było z nimi, gdy przyszedł Jezus. Powiedzieli mu więc pozostali uczniowie: «Widzieliśmy Pana». Ale on im odpowiedział: Jeśli nie zobaczę na rękach jego śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i nie włożę ręki mojej w bok jego, nie uwierzę. Osiem dni później Jego uczniowie znów byli w środku, a Tomasz był z nimi. Chociaż drzwi były zamknięte, Jezus przyszedł, stanął pomiędzy nimi i powiedział: „Pokój wam”. Następnie rzekł do Tomasza: „Podnieś tutaj palec i zobacz moje ręce; i wyciągnij rękę i połóż ją na moim boku. Nie wierzcie, ale wierzcie.” Odpowiedział mu Tomasz: «Pan mój i Bóg mój!» Jezus mu odpowiedział: «Uwierzyłeś dlatego, że mnie zobaczyłeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli.”

Marka 16:15 I rzekł do nich: Idźcie na cały świat i głoście ewangelię wszelkiemu stworzeniu.

Jezus nakazał uczniom głosić ewangelię wszystkim ludziom na świecie.

1. Moc ewangelii: jakie znaczenie ma przesłanie Jezusa także dzisiaj

2. Pilna potrzeba bycia uczniem: docieranie do świata z Ewangelią

1. Izajasz 6:8 Wtedy usłyszałem głos Pana mówiący: „Kogo mam posłać? A kto po nas pójdzie?" I powiedziałem: „Oto jestem. Poślij mnie!"

2. Mateusza 28:19-20 Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, i ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I zaprawdę, jestem z wami zawsze, aż do końca wieku.

Marka 16:16 Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; lecz kto nie uwierzy, będzie potępiony.

Kto uwierzy w Jezusa i przyjmie chrzest, będzie zbawiony, ale ci, którzy nie uwierzą, będą potępieni.

1. Znaczenie wiary i chrztu w naszym zbawieniu

2. Konsekwencje niewiary w Jezusa

1. Rzymian 10:9-10 – „że jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Sercem bowiem wierzy się i osiąga usprawiedliwienie, i ustami wyznaje się i zostaje zbawiony."

2. Efezjan 2:8-9 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest wasze dzieło, lecz dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił".

Marka 16:17 A takie znaki będą towarzyszyć tym, którzy uwierzą; W imię moje będą wyganiać diabły; będą mówić nowymi językami;

Ten fragment mówi o znakach, które będą towarzyszyć wierzącym w imię Jezusa, takich jak wypędzanie diabłów i mówienie w nowych językach.

1. Moc wiary: odblokowywanie cudów w naszym życiu

2. Znaki i cuda: odsłanianie sfery nadprzyrodzonej

1. Łk 10:17-20 – Jezus nakazuje swoim uczniom, aby w Jego imieniu wypędzali demony

2. Dzieje Apostolskie 2:1-4 – Uczniowie po napełnieniu Duchem Świętym mówią nowymi językami

Marka 16:18 Węże brać będą; i choćby coś trującego wypili, nie zaszkodzi im; będą kłaść ręce na chorych, a ci wyzdrowieją.

Jezus obiecuje, że ci, którzy za nim pójdą, będą mieli nadprzyrodzoną ochronę przed krzywdą i będą mogli uzdrawiać chorych.

1. Zaufanie obietnicom Chrystusa: siła wiary

2. Pokonanie strachu i wątpliwości: gdy nie masz nic do stracenia

1. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia”.

2. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

Marka 16:19 A gdy Pan do nich mówił, został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga.

Jezus wstąpił do nieba i zasiada po prawicy Boga.

1: Zawsze możemy polegać na obietnicach Jezusa i na tym, że zasiada po prawicy Boga.

2: Możemy mieć pocieszenie i nadzieję, że Jezus jest z nami i że jest prawicą Boga.

1: Dzieje Apostolskie 1:9-11 – Jezus został wzięty w obłok i zasiadł po prawicy Boga.

2: Efezjan 1:19-23 – Bóg wskrzesił Chrystusa z martwych i posadził Go po swojej prawicy w krainach niebieskich.

Marka 16:20 I wyszli, i głosili wszędzie, a Pan współpracował z nimi i potwierdzał naukę znakami, które towarzyszyły im. Amen.

Uczniowie chodzili i wszędzie głosili, a Pan współpracował z nimi i potwierdzał ich słowa cudami.

1. „Moc słowa Bożego: głoszenie z autorytetem”

2. „Cudowny charakter Bożego dzieła”

1. Dzieje Apostolskie 10:38 – „Jak Bóg namaścił Jezusa z Nazaretu Duchem Świętym i mocą, który chodził, czyniąc dobrze i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła, bo Bóg był z Nim”.

2. Rzymian 15:19 – „W mocy znaków i cudów, w mocy Ducha Bożego, tak że od Jerozolimy i aż do Illyricum wypełniłem posługę ewangelii Chrystusowej”.

Łk 1 przygotowuje grunt pod narodziny Jezusa, opisując cudowne okoliczności towarzyszące narodzinom Jana Chrzciciela i Jezusa, zgodnie z zapowiedziami anielskimi.

1. akapit: Rozdział rozpoczyna się od wyjaśnienia przez Łukasza celu napisania tej relacji Teofilowi, zapewniając go, że opiera się ona na dokładnym dochodzeniu i relacjach naocznych świadków (Łk 1:1-4). Następnie przenosi się do wydarzeń sprzed narodzin Jezusa, począwszy od Zachariasza i Elżbiety, którzy byli sprawiedliwi, ale bezdzietni. Kiedy Zachariasz służył w świątyni, ukazał się anioł i powiedział mu, że pomimo podeszłego wieku będą mieli syna imieniem Jan, który będzie przygotowywał ludzi na przyjście Pana. Zachariasz zwątpił z powodu ich starości i zaniemówił, aż się to wszystko spełniło (Łk 1,5-25).

2. Akapit: Sześć miesięcy później Anioł Gabriel odwiedził Marię w Nazarecie, ogłaszając, że pocznie przez Ducha Świętego syna imieniem Jezus, który będzie wielkim Synem Najwyższy. Boże, daj mu tron, jego ojca Dawida, panuj nad potomkami Jakuba na wieki, królestwo nigdy się nie skończy. Zaniepokojona tym pozdrowieniem i zastanawiając się, jakiego rodzaju byłoby to pozdrowienie, Maryja zapytała, jak to się mogło stać, skoro jest dziewicą. Gabriel wyjaśnił, że dla Boga nie ma nic niemożliwego. Maryja pokornie zgodziła się, mówiąc: „Jestem służebnicą Pańską, niech wypełni się Twoje słowo” (Łk 1,26-38).

Akapit 3: Po tym ogłoszeniu Maryja odwiedziła swoją krewną Elżbietę, która była w ciąży z Janem. Kiedy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, dziecko podskoczyło, napełnione Duchem Świętym, błogosławione między kobietami, owocowe łono, dlaczego tak się stało, mamo, mój Pan przychodzi do mnie, gdy tylko twoje pozdrowienie dotarło do uszu, dziecięce łono podskoczyło z radości, błogosławione, uwierzyło w to, co Pan powiedział, że dokona, pozostało około trzech miesięcy, a potem wróciło do domu (Łukasz 1:39-56). Tymczasem nadszedł czas, aby Elżbieta urodziła dziecko, gdyby krewni sąsiadów usłyszeli chłopca, który okazał wielkie miłosierdzie, uradował ją ósmego dnia. Urodziło się obrzezane dziecko, nadając mu imię po ojcu Zachariaszu. Matka powiedziała: „Nie! Ma się nazywać Jan". Powiedzieli, że nikt wśród krewnych nie ma tabliczek z nazwiskiem. Dowiedz się, jak chce go nazwać. Zapytany, pisząc na tabliczce, napisał: „Ma na imię Jan". Wszyscy zdumieni natychmiast otworzyli usta, uwolniony język zaczął mówić, wychwalając Boga. Sąsiedzi napełnili się podziwem w całym górzystym kraju. Ludzie w Judei rozmawiali o tych wszystkich rzeczach. Wszyscy słyszeli. Zamyślone serca pytały: „Co wtedy będzie z dzieckiem?" Za rękę Pana z nim, ojciec Zachariasz, napełniony Duchem Świętym, przepowiadający przyszłą służbę syna, końcowe wersety zawierają pieśń pochwalną znaną Benedictus przedstawiającą Boży plan zbawienia Izraela, w tym rolę syna, odgrywającego zwiastuna Mesjasza (Łk 1:57-80).

Łukasza 1:1 Ponieważ wielu podjęło się przedstawienia w celu wyjaśnienia tych rzeczy, w które z całą pewnością wierzy się wśród nas,

Ten fragment jest przedmową do Ewangelii Łukasza, która wyjaśnia, że wiele osób podjęło się dokumentowania nauk Jezusa, które są najszerzej akceptowane.

1. Bóg wzywa nas, abyśmy byli wiernymi szafarzami Jego słowa i wiernie dokumentowali nauki Jezusa przyjęte przez Kościół.

2. Głoszenie Ewangelii Jezusa Chrystusa to ważna odpowiedzialność i musimy podjąć kroki, aby zapewnić, że będzie ona właściwie przekazywana przyszłym pokoleniom.

1. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, i ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem.

2. 2 Tymoteusza 3:16-17 - Całe Pismo jest natchnione przez Boga i jest pożyteczne do nauczania, karcenia, poprawiania i wychowywania w sprawiedliwości, aby sługa Boży był całkowicie wyposażony do wszelkiego dobrego dzieła.

Łukasza 1:2 Podobnie jak nam ich przekazali, którzy od początku byli naocznymi świadkami i sługami słowa;

Ten fragment opisuje źródło relacji ewangelii jako naocznych świadków i sług słowa.

1. Znaczenie podążania za Słowem Bożym objawionym w ewangeliach.

2. Siła świadectwa i jego rola w przekazywaniu wiary.

1. Jana 14:26 – „Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w imieniu moim, on was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem”.

2. Dzieje Apostolskie 1:8 - „Ale otrzymacie moc, gdy Duch Święty zstąpi na was, i będziecie moimi świadkami zarówno w Jerozolimie, jak i w całej Judei, i Samarii, i aż do najodleglejszego miejsca na ziemi.”

Łukasza 1:3 Uznałem też za słuszne, mając od początku doskonałe zrozumienie wszystkiego, aby do ciebie napisać, najdostojniejszy Teofilu,

Autor doskonale rozumie wszystko i pragnie się tym podzielić w formie pisemnej relacji Teofilowi.

1. Poznanie woli Bożej: jak rozpoznać Jego doskonałe zrozumienie

2. Być doskonałym Teofilem: co to znaczy żyć zgodnie z tym imieniem

1. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Na wszystkich swoich drogach zwracajcie się do niego, a on wyprostuje wasze ścieżki.

2. Jakuba 1:5 - Jeśli komuś z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim hojnie i nie szuka winy, a będzie mu dana.

Łukasza 1:4 Aby poznać pewność tego, o czym cię pouczono.

Łukasz zapisuje oświadczenie Boga, że ci, którzy są pouczeni ewangelią, mogą poznać pewność nauk.

1. Niezachwiana pewność Słowa Bożego

2. Zrozumienie pewności Bożych obietnic

1. Rzymian 15:4 - Bo wszystko, co przedtem napisano, napisano dla naszego pouczenia, abyśmy przez cierpliwość i pociechę z Pism nadzieję mieli.

2. 2 Tymoteusza 3:16 - Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauki, do nagany, do poprawiania, do nauczania w sprawiedliwości.

Łukasza 1:5 Za dni Heroda, króla Judei, żył pewien kapłan, imieniem Zachariasz, z rodu Abia, a żona jego była z córek Aarona, a imię jej było Elżbieta.

Zachariasz i Elżbieta byli pobożnym małżeństwem za czasów Heroda, króla Judei.

1. Bóg wybiera najpokorniejszych ludzi, aby wykonywali Jego wolę.

2. Wierność Zachariasza i Elżbiety jest przykładem dla nas wszystkich.

1. Jakuba 4:10 „Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy”.

2. Rzymian 12:2 „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

Łukasza 1:6 I obaj byli sprawiedliwi przed Bogiem, postępując bez zarzutu we wszystkich przykazaniach i zarządzeniach Pana.

Zarówno Zachariasz, jak i Elżbieta byli sprawiedliwi przed Bogiem, wiernie przestrzegając wszystkich przykazań i ustaw Pana.

1. „Żyć sprawiedliwym: wezwanie do świętości”

2. „Życie w posłuszeństwie: błogosławieństwo dla ludu Bożego”

1. Powtórzonego Prawa 6:24-25 – „I nakazał nam Pan przestrzegać wszystkich tych praw, bać się Pana, Boga naszego, zawsze dla naszego dobra, aby nas zachował przy życiu, jak to jest dzisiaj. Wtedy będzie sprawiedliwość dla nas, jeśli będziemy pilnie przestrzegać

wszystkich tych przykazań przed Panem, Bogiem naszym, jak nam nakazał”.

2. Izajasz 33:15 – „Kto postępuje sprawiedliwie i mówi uczciwie, kto gardzi zdobyczą z ucisku, kto gestykuluje rękami, odmawiając łapówek, kto zatyka uszy, aby nie słyszeć o przelewie krwi, i zamyka oczy, aby nie widzieć zła. ”

Łk 1,7 I nie mieli dziecka, bo Elżbieta była niepłodna, a oboje byli już w podeszłym wieku.

Elżbieta i jej mąż byli w podeszłym wieku i bezdzietni ze względu na bezpłodność Elżbiety.

1. „Nadzieja w Panu – lekcja Elżbiety i jej męża”

2. „Boży moment jest doskonały – studium Elżbiety i jej męża”

1. Psalm 37:4 – „Rozkoszuj się Panem, a On spełni pragnienia twojego serca”.

2. Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły, wznoszą się na skrzydłach jak orły, biegną i nie będą zmęczeni, będą chodzić i nie ustaną”.

Łk 1,8 I stało się, gdy sprawował urząd kapłański przed Bogiem według swego postępowania,

We fragmencie tym opisano Zachariasza pełniącego obowiązki kapłańskie.

1. Zaufanie Bożemu planowi: nauka cierpliwości i wierności pomimo przeciwności losu

2. Wypełnianie celu danego przez Boga: życie w zgodzie z powołaniem do służby kapłańskiej

1. Psalm 119:105 „Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce”.

2. Filipian 4:13 „Mogę to wszystko dzięki temu, który mnie wzmacnia”.

Łk 1,9 Zgodnie ze zwyczajem urzędu kapłańskiego, jego zadaniem było palenie kadzidła, gdy wchodził do świątyni Pańskiej.

Zachariasz, kapłan, został wybrany do palenia kadzidła w świątyni Pańskiej, co należało do jego obowiązków kapłańskich.

1. Życie w zgodzie ze swoimi powołaniami: korzystanie z naszych darów w służbie Panu

2. Jak oddawać cześć Bogu poprzez służbę

1. 1 Kronik 16:23-25 – „Śpiewajcie Panu, cała ziemio, dzień po dniu głoście jego zbawienie. Rozpowiadajcie między narodami jego chwałę, a pośród wszystkich ludów Jego cudowne dzieła. Bo wielki jest Pan i najbardziej godzien chwała; należy się go bać ponad wszystkich bogów".

2. 1 Piotra 4:10-11 – „Każdy z was powinien używać otrzymanego daru, aby służyć innym jako wierni szafarze łaski Bożej w jej różnych postaciach. Jeśli ktoś przemawia, niech to czyni jako ten, kto mówi dokładnie słowa Boże. Jeśli ktoś służy, niech to czyni mocą, której Bóg udziela, aby we wszystkim chwalono Boga przez Jezusa Chrystusa. Jemu niech będzie chwała i moc na wieki wieków. Amen.

Łukasza 1:10 A cały lud modlił się na zewnątrz w czasie kadzenia.

Ówczesny lud gromadził się na modlitwie, podczas gdy kapłani ofiarowali kadzidło.

1. Lud Boży powołany jest do modlitwy i gromadzenia się w jedności.

2. Znaczenie modlitwy wspólnotowej i jej rola w naszej wierze.

1. Dzieje Apostolskie 2:42-47 – Wczesny Kościół poświęcał się modlitwie, nauczaniu, wspólnocie i łamaniu chleba.

2. Psalm 66:18 - Jeśli w sercu moim czuję nieprawość, Pan nie wysłucha.

Łukasza 1:11 I ukazał mu się anioł Pański, stojący po prawej stronie ołtarza kadzenia.

Werset ten opisuje anioła ukazującego się Zachariaszowi, ojcu Jana Chrzciciela, gdy ten ofiarował kadzidło w świątyni.

1. „Moc wiary: jak Bóg wykorzystuje nasze wierne działania, aby uzewnętrznić swoją wolę”

2. „Wartość posłuszeństwa: jak Bóg nagradza naszą wierną służbę”

1. Hebrajczyków 11:1-3 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać. Przez nią bowiem starożytni ludzie otrzymali pochwałę. Przez wiarę rozumiemy, że wszechświat został stworzony przez słowo Boga, aby to, co widzialne, nie powstało z rzeczy widzialnych”.

2. Jakuba 2:17-18 – „Tak i sama wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa. Ale ktoś powie: „Ty masz wiarę, a ja mam uczynki”. Pokaż mi swoją wiarę niezależnie od twoich uczynków, a ja pokażę ci moją wiarę na podstawie moich uczynków.”

Łk 1,12 A gdy go ujrzał Zachariasz, zatrwożył się i padł na niego strach.

Zachariasz był zaniepokojony i pełen strachu, gdy ujrzał anioła.

1. Wysłannicy Boga nie powinni budzić strachu

2. Przezwyciężyć strach poprzez wiarę

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Filipian 4:4-7 - „Radujcie się zawsze w Panu. Powtórzę jeszcze raz: Radujcie się! Niech wasza łagodność będzie widoczna dla wszystkich. Pan jest blisko. Nie troszczcie się o nic, ale o wszystko przez modlitwę i prośby z dziękczynieniem przedstawcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

Łukasza 1:13 Ale anioł mu odpowiedział: Nie bój się, Zachariaszu, bo twoja modlitwa została wysłuchana; a żona twoja Elżbieta urodzi ci syna i nazwiesz go imieniem Jan.

Anioł mówi Zachariaszowi, aby się nie bał, gdyż jego modlitwa została wysłuchana, a jego żona Elżbieta urodzi syna i będzie mu na imię Jan.

1. Bóg zawsze wysłuchuje naszych modlitw i odpowie na nie w swoim idealnym momencie.

2. Zaufanie Bożemu planowi, nawet jeśli nie ma on sensu, jest niezbędne na naszej drodze wiary.

1. Jana 14:13-14 – „I uczynię, o cokolwiek poprosicie w moim imieniu, aby Ojciec był uwielbiony w Synu. Możecie mnie prosić o cokolwiek w moim imieniu, a ja to spełnię”.

2. Psalm 37:5 – Powierz swoją drogę Panu; zaufaj mu, a tak uczyni:

Łukasza 1:14 I zaznasz radości i wesela; i wielu będzie się radować z jego narodzin.

Ten fragment z Łukasza 1:14 podkreśla radość, która nadejdzie wraz z narodzinami Jezusa.

1. Radość Jezusa: odkrywanie znaczenia Ewangelii według Łukasza 1:14

2. Radość z narodzin Jezusa: refleksja nad Łk 1,14

1. Izajasz 9:6-7: Dziecię nam się bowiem narodziło i syn został nam dany; a władza spocznie na jego ramieniu, a imię jego będzie nazwane Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2. Filipian 4:4: Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtórzę: radujcie się.

Łukasza 1:15 Będzie bowiem wielki w oczach Pana i nie będzie pić wina ani mocnego napoju; i już w łonie matki napełniony będzie Duchem Świętym.

Będzie wielki w oczach Boga i od urodzenia będzie napełniony Duchem Świętym.

1. Moc Ducha Świętego w naszym życiu

2. Wpływ świętości na nasze życie

1. Dzieje Apostolskie 1:8 - Ale otrzymacie moc, gdy Duch Święty zstąpi na was; i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi.

2. 1 Piotra 1:15-16 - Ale jak Ten, który was powołał, jest święty, tak bądźcie święci we wszystkim, co czynicie; bo napisano: «Bądźcie święci, bo ja jestem święty».

Łukasza 1:16 I wielu synów Izraela zwróci się do Pana, Boga swego.

Janowi Chrzcicielowi obiecano, że nawróci wielu synów Izraela do Pana, ich Boga.

1. „Prowadzenie życia godnego Bożego błogosławieństwa”

2. „Odkrycie celu życia poprzez Boga”

1. Izajasz 55:6-7: Szukajcie Pana, póki można go znaleźć; wzywajcie go, póki jest blisko; niech bezbożny porzuci swoją drogę, a nieprawy swoje myśli; niech się nawróci do Pana, aby się nad nim zlitował, i do naszego Boga, gdyż hojnie przebaczy.

2. Jakuba 4:8: Zbliżcie się do Boga, a on zbliży się do was. Oczyśćcie ręce, grzesznicy, i oczyśćcie serca, o rozdwojonych umysłach.

Łukasza 1:17 I pójdzie przed nim w duchu i mocy Eliasza, aby zwrócić serca ojców ku synom, a nieposłusznych ku mądrości sprawiedliwych; aby przygotować lud przygotowany dla Pana.

Ten fragment mówi o misji Jana Chrzciciela, aby zwrócić ludzi do Boga i przygotować ludzi dla Pana.

1. Przygotowanie naszych serc dla Pana: jak Jan Chrzciciel głosił przesłanie pokuty i prawości

2. Moc głoszenia: wpływ przesłania i służby Jana Chrzciciela

1. Mateusza 3:1-2 – Służba pokuty i sprawiedliwości Jana Chrzciciela

2. Rzymian 10:14-15 – Potrzeba zwrócenia się ludzi do Pana, aby zostać zbawieni

Łk 1,18 I rzekł Zachariasz do anioła: Po czym to poznam? bo jestem już starym człowiekiem, a moja żona jest w podeszłym wieku.

Zachariasz pyta anioła, w jaki sposób pozna prawdę o swojej obietnicy.

1: Zaufaj Panu, bo On zatroszczy się o to.

2: Musimy mieć wiarę i odwagę w obliczu niepewności.

1: Hebrajczyków 11:1 – Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

2: Przysłów 3:5-6 – Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje twoje ścieżki.

Łukasza 1:19 A odpowiadając anioł, rzekł mu: Ja jestem Gabriel, który stoję przed Bogiem; i zostałem posłany, aby z tobą rozmawiać i oznajmić ci tę radosną nowinę.

Anioł Gabriel został wysłany, aby przekazać Zachariaszowi radosną wieść o narodzinach Jana Chrzciciela.

1. Wysłannicy Boga: rola aniołów w Biblii

2. Obietnica Boża: Narodziny Jezusa i Jana Chrzciciela

1. Psalm 103:20 - Błogosławcie Pana, aniołowie jego, którzy przewyższają siłą, którzy wykonują jego przykazania, słuchając głosu jego słowa.

2. Hebrajczyków 13:2 - Nie zapomnijcie gościć obcych, bo w ten sposób niektórzy nieświadomie podejmowali aniołów.

Łukasza 1:20 A oto będziesz niemy i nie będziesz mógł mówić aż do dnia, w którym się to stanie, bo nie uwierzyłeś moim słowom, które wypełnią się w swoim czasie.

Anioł ukazał się Zachariaszowi, ojcu Jana Chrzciciela, i powiedział mu, że będzie niemy, dopóki nie spełnią się proroctwa, które mu powiedziano, ponieważ nie uwierzył słowom anioła.

1. Siła wiary: życie oparte na zaufaniu Słowu Bożemu

2. Życie w ufności: zaufanie Bożym obietnicom

1. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

2. Psalm 56:3 – Kiedy się boję, ufam Tobie.

Łk 1,21 A lud czekał na Zachariasza i dziwił się, że tak długo przebywał w świątyni.

Zachariasz wszedł do świątyni i ludzie byli zdumieni, jak długo tam przebywał.

1. Boży czas jest doskonały – omówienie tego, jak Bóg ma plan dla każdego z nas i że Jego moment jest najlepszy.

2. Cierpliwość jest cnotą — rozmowa o tym, jak cierpliwość Zachariasza została nagrodzona i jak ważne jest bycie cierpliwym we wszystkich aspektach życia.

1. Psalm 37:7 – „Zatrzymaj się przed Panem i czekaj na Niego cierpliwie”.

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia.”

Łukasza 1:22 A gdy wyszedł, nie mógł z nimi rozmawiać; i poznali, że miał widzenie w świątyni, bo przywoływał ich i nie mógł mówić.

Zachariasz zaniemówił po wizji w świątyni.

1. Ufanie Bogu nawet wtedy, gdy nie rozumiemy

2. Zrozumienie woli Boga poprzez Jego milczenie

1. Izajasz 6:9-10 – „I rzekł: Idźcie i powiedzcie temu ludowi: Słuchajcie, ale nie rozumiejcie; i rzeczywiście widzicie, ale nie postrzegacie. Utucz serce tego ludu, zagłusz jego uszy i zamknij jego oczy; aby oczami nie widzieli i uszami nie słyszeli, i sercem nie rozumieli, i nie nawrócili się, i nie zostali uzdrowieni”.

2. Habakuka 2:20 – „Ale Pan jest w swojej świętej świątyni; niech przed Nim milczy cała ziemia”.

Łk 1,23 I stało się, gdy dobiegły końca dni jego posługi, odszedł do domu swego.

Służba Ezechiasza dobiegła końca i powrócił do swego domu.

1. Wierność Boga w zaopatrywaniu swego ludu

2. Cel dany przez Boga został spełniony

1. Izajasz 38:5 „Idź i powiedz Ezechiaszowi: «Tak mówi Pan, Bóg Dawida, twojego ojca: Wysłuchałem twojej modlitwy; Widziałem twoje łzy. Oto dodam piętnaście lat do twojego życia.'”

2. Psalm 103:17 „Ale od wieków na wieki miłość Pana jest z tymi, którzy się go boją, a Jego sprawiedliwość z dziećmi ich synów”.

Łk 1,24 A po tych dniach poczęła jego żona Elżbieta i ukrywała się przez pięć miesięcy, mówiąc:

Elżbieta zachodzi w ciążę i ukrywa się przez pięć miesięcy.

1. Błogosławieństwo wierności Bożej

2. Wzrastanie w zaufaniu do planu Bożego

1. Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły, wznoszą się na skrzydłach jak orły, biegną i nie będą zmęczeni, będą chodzić i nie ustaną”.

2. Psalm 46:10 – „Uspokójcie się i wiedzcie, że Ja jestem Bogiem. Będę wywyższony między narodami, będę wywyższony na ziemi!”

Łk 1,25 Tak postąpił ze mną Pan w dniach, w których na mnie patrzył, aby zdjąć moją hańbę wśród ludzi.

Pan zlitował się nad Maryją i zdjął jej hańbę wśród ludzi.

1. Miłosierdzie Boże: przykład Jego niezawodnej miłości

2. Radowanie się w Panu: przyjmowanie Jego błogosławieństw

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że z miłującymi Boga wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Psalm 34:5 - Ci, którzy na niego patrzą, są promiennie, a ich twarze nigdy nie będą zawstydzone.

Łk 1,26 A w szóstym miesiącu posłany został od Boga anioł Gabriel do miasta galilejskiego, zwanego Nazaret,

W szóstym miesiącu anioł Boży przybył do Nazaretu, miasta w Galilei.

1. Jak posłańcy Boga niosą nadzieję

2. Moc Bożych wizyt w naszym życiu

1. Izajasz 40:3-5 – Głos wołającego: „Przygotujcie na pustyni drogę dla Pana; wyprostujcie na pustyni drogę dla naszego Boga. 4 Każda dolina zostanie podniesiona, każda góra i pagórek obniżone; nierówna ziemia stanie się równa, miejsca nierówne staną się równiną. 5 I objawi się chwała Pańska, i wszyscy razem ją ujrzą.

2. Łk 2:10-11 - Ale anioł rzekł do nich: „Nie bójcie się. Przynoszę wam dobrą nowinę, która sprawi wielką radość całemu ludowi. 11 Dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel; On jest Mesjaszem, Panem.

Łk 1,27 Do Dziewicy zaślubionej mężowi imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maria.

Maria była zaręczona z mężczyzną imieniem Józef, który pochodził z rodu króla Dawida.

1. Znaczenie pochodzenia i historii rodziny w naszym życiu.

2. Cudowne zaopatrzenie Boże dla Maryi i Józefa.

1. Rzymian 8:28: „A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani”.

2. Psalm 139:13-14: „Albowiem posiadłeś moje wodze, okryłeś mnie w łonie mojej matki. Będę cię wysławiał, bo jestem straszny i cudowny. Przedziwne są twoje dzieła i moja dusza zna prawdę Dobrze."

Łk 1,28 I wszedł do niej anioł, i rzekł: Bądź pozdrowiona, łaskawa, Pan z tobą. Błogosławiona jesteś między niewiastami.

Ten fragment opisuje pozdrowienie anioła Gabriela skierowane do Marii, gdy oznajmił, że została wybrana na matkę Jezusa.

1. Łaska Boża: doświadczenie błogosławieństwa Bożej łaski w swoim życiu

2. Odpowiedź Maryi: nauka wiernego odpowiadania na Boże powołanie

1. Jeremiasz 29:11 – „Bo znam plany, jakie mam wobec ciebie”, oświadcza Pan, „plany, które mają ci pomóc, a nie zaszkodzić, plany, które dają ci nadzieję i przyszłość”.

2. Łk 2:19 - Ale Maria zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu.

Łk 1,29 A gdy go ujrzała, zatrwożyła się jego słowami i pomyślała, jaki powinien być sposób pozdrowienia.

Maria była zdziwiona i zaniepokojona, gdy ukazał się jej anioł Gabriel.

1: Boży plan dla nas jest czasami zagmatwany i niepokojący, ale zawsze będzie służył naszemu dobru.

2: Bóg może działać poprzez najbardziej nieoczekiwanych posłańców, aby przynieść nam radość i cel.

1: Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż twoje myśli.”

2: Rzymian 8:28 – „A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego zostali powołani”.

Łukasza 1:30 I rzekł do niej anioł: Nie bój się, Mario, znalazłaś bowiem łaskę u Boga.

Anioł ukazał się Marii i powiedział jej, że znalazła łaskę u Boga i że ma się nie bać.

1. Łaska Boża: jak ją rozpoznać i otrzymać

2. Stawianie czoła strachowi z wiarą w Bożą łaskę

1. Psalm 5:12: „Błogosław bowiem sprawiedliwemu, Panie; osłaniasz go łaską jak tarczą”.

2. Izajasz 41:10: „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

Łukasza 1:31 A oto poczniesz w łonie swoim i urodzisz syna, i nazwiesz go imieniem Jezus.

Anioł oznajmił Marii, że urodzi syna i nazwie go Jezus.

1: Jako chrześcijanie musimy pamiętać, aby zaufać planowi Bożemu, nawet jeśli wydaje się to mało prawdopodobne lub trudne.

2: Musimy być otwarci na Boże wezwanie i przyjąć Jego wolę z radością, szacunkiem i pokorą.

1: Rzymian 8:28 „A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani”.

2: Filipian 4:4-7 „Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtarzam: radujcie się. Niech Twój umiar będzie znany wszystkim ludziom. Pan jest w zasięgu ręki. Nie uważaj na nic; lecz we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i umysłów przez Chrystusa Jezusa”.

Łk 1,32 Będzie wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da mu tron jego ojca, Dawida.

Pan Bóg da swemu Synowi tron królewski swego ojca Dawida.

1. Boże obietnice dotyczące wiecznego królestwa: życie pod panowaniem Jezusa Chrystusa

2. Błogosławieństwo poznania planu Bożego: zrozumienie tronu Dawida

1. Izajasz 9:7 – „Rozmnażanie się jego władzy i pokoju nie będzie końca na tronie Dawida i w jego królestwie, aby je rządzić i utwierdzać sądem i sprawiedliwością odtąd aż do kiedykolwiek. Dokona tego gorliwość Pana Zastępów”.

2. Objawienie 3:21 – „Zwycięzcy pozwolę zasiąść ze mną na moim tronie, jak i ja zwyciężyłem i zasiadam z moim Ojcem na jego tronie”.

Łukasza 1:33 I będzie królował nad domem Jakuba na wieki; a jego królestwu nie będzie końca.

Ten fragment opisuje wieczne panowanie Jezusa nad domem Jakuba.

1: Odwieczna miłość i miłosierdzie Jezusa jest dla nas źródłem siły w codziennym życiu.

2: Nigdy nie wolno nam zapominać, że Jezus ma wieczne królestwo i powinniśmy starać się wiernie Mu służyć.

1: Hebrajczyków 13:8: „Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam, i na wieki”.

2: Psalm 146:10: „Pan będzie królował na wieki, twój Bóg, Syjonie, przez wszystkie pokolenia”.

Łk 1,34 Wtedy Maria rzekła do anioła: Jak się to stanie, skoro nie znam nikogo?

Maryja zapytała anioła, jak może mieć dziecko, skoro jest dziewicą.

1: Przykład wiary Maryi w obliczu niepewności.

2: Cudowna moc Boga w wykonywaniu Jego woli.

1: Rodzaju 18:14 Czy jest coś zbyt trudnego dla Pana?

2: Izajasz 40:28-31 Czy nie wiedziałeś? Czy nie słyszałeś, że Bóg wieczny, Pan, Stwórca krańców ziemi, nie mdleje i nie jest zmęczony? nie ma szukania jego zrozumienia.

Łukasza 1:35 I odpowiedział anioł, i rzekł do niej: Duch Święty zstąpi na ciebie i moc Najwyższego osłoni cię, dlatego też to święte, które się z ciebie narodzi, będzie nazwane Synem Bożym.

Anioł oznajmił Maryi, że za sprawą Ducha Świętego pocznie Syna Bożego.

1. Moc Ducha Świętego: jak Bóg czyni cuda w naszym życiu

2. Powołanie Jezusa: jak Maryja odpowiedziała na Boże zaproszenie

1. Izajasz 7:14 – „Dlatego sam Pan da wam znak. Oto Panna pocznie i porodzi syna, i nazwie go imieniem Immanuel.”

2. Rzymian 8:11 – „Jeśli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, który wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.”

Łukasza 1:36 A oto kuzynka twoja Elżbieta i ona poczęła syna w swej starości, i już jest w szóstym miesiącu ta, którą zwano niepłodną.

Elżbieta w cudowny sposób poczęła dziecko na starość, mimo że była bezpłodna.

1: Cuda Boże – Jak Bóg może czynić głębokie cuda nawet w najbardziej nieprawdopodobnych okolicznościach.

2: Wiek nie jest barierą – jak Bóg może nadal działać w życiu ludzi pomimo ich wieku.

1: Izajasz 46:4 - Nawet do twojej starości i siwych włosów jestem nim, jestem tym, który cię podtrzyma. Stworzyłem cię i będę cię nosić; Podtrzymam cię i uratuję.

2: Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskają siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

Łk 1,37 Bo u Boga nie ma nic niemożliwego.

Ten fragment przypomina o Bożej mocy i o tym, że dla Boga nie ma nic zbyt trudnego.

1. „Niekończąca się moc Boga”

2. „Dla naszego Boga nie ma nic niemożliwego”

1. Jeremiasz 32:17 Ach, Panie Boże! Oto Ty stworzyłeś niebo i ziemię swoją wielką mocą i wyciągniętym ramieniem, i nie ma dla ciebie nic zbyt trudnego.

2. Mateusza 19:26 Ale Jezus spojrzał na nich i rzekł do nich: U ludzi to niemożliwe; ale u Boga wszystko jest możliwe.

Łukasza 1:38 I rzekła Maria: Oto służebnica Pańska; niech mi się stanie według słowa twego. I anioł odszedł od niej.

Maryja z wiarą i ufnością z pokorą przyjęła wolę Pana.

1: Siłę możemy znaleźć w zaufaniu Bożemu planowi dla nas.

2: W obliczu trudnych decyzji możemy zaufać przewodnictwu Pana.

1: 1 Piotra 5:7 – Zrzućcie na niego całą swoją troskę; bo się o ciebie troszczy.

2: Hebrajczyków 11:1 – A wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

Łukasza 1:39 W tych dniach wstała Maria i udała się z pośpiechem w góry do miasta judzkiego;

Maria pospiesznie udała się do Judei.

1. W trudnych chwilach powinniśmy zachować koncentrację i pozostać posłuszni woli Bożej.

2. Wierność i posłuszeństwo Maryi planowi Bożemu jest przykładem dla nas wszystkich.

1. Przysłów 3:5-6 „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Poddaj się Mu na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki.”

2. Łk 1:38 „I rzekła Maria: Oto służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego”.

Łk 1,40 I wszedłszy do domu Zachariasza, pozdrowił Elżbietę.

Maryja odwiedziła Elżbietę i powitała ją w jej domu.

1. Siła siostrzeństwa: wierna przyjaźń Maryi i Elżbiety

2. Piękno służby: wizyta Maryi u Elżbiety

1. Przysłów 18:24 (Człowiek mający wielu towarzyszy może popaść w ruinę, ale jest przyjaciel, który jest bliższy niż brat.)

2. Rzymian 12:10 (Miłujcie się wzajemnie uczuciem braterskim. Prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu szacunku).

Łukasza 1:41 I stało się, gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Marii, poruszyło się dzieciątko w jej łonie; i Elżbieta została napełniona Duchem Świętym:

Elżbieta została napełniona Duchem Świętym, gdy usłyszała pozdrowienie Maryi, a jej dzieciątko podskoczyło z radości.

1: Radość w obecności Pana.

2: Koncentrując się na radości Ducha Świętego.

1: Jana 16:22 „Tak i wy teraz odczuwacie smutek, ale znowu was zobaczę i wasze serca się rozradują i nikt wam nie odbierze waszej radości”.

2: Psalm 16:11 „Dajesz mi poznać drogę życia, radość w obliczu twoim, rozkosze na wieki po prawicy twojej”.

Łk 1,42 I zawołała donośnym głosem, mówiąc: Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc twojego łona.

Odpowiedź Marii na zapowiedź anioła Gabriela o narodzinach Jezusa: Maryja wielbiła Boga za błogosławieństwo Jezusa.

1. Błogosławieństwa Boże są bezwarunkowe

2. Życie dziękczynienia za Boże błogosławieństwa

1. Psalm 28:7 - Pan jest moją siłą i moją tarczą; Zaufało mu serce moje i otrzymałem pomoc. Dlatego raduje się serce moje. i moją pieśnią będę go chwalił.

2. Efezjan 5:20 - Zawsze dziękując za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Łk 1,43 A skąd mi to, że matka mojego Pana przychodzi do mnie?

Maryję napełnia radość wiadomość, że urodzi Mesjasza.

1: My także możemy być przepełnieni radością, gdy otrzymamy błogosławieństwa od Boga.

2: Powinniśmy być przepełnieni zdumieniem i podziwem, gdy myślimy o działaniu Boga w naszym życiu.

1: Efezjan 1:3-14 – Pawłowe błogosławieństwo łaski Bożej dla Kościoła w Efezie

2: Psalm 139:1-18 – Dawid chwali Boga za Jego doskonałą wiedzę o nim.

Łk 1,44 Gdyż bowiem głos pozdrowienia twego zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie.

Maryja uradowała się na powitanie Elżbiety, a nienarodzone dziecko Jan podskoczył z radości w jej łonie.

1. Radość w obecności Boga

2. Moc pozdrowienia

1. Galacjan 5:22-23 - Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, łagodność, dobroć, wiara,

2. Psalm 5:11 - Ale niech się radują wszyscy, którzy w Tobie pokładają ufność. Niech zawsze wykrzykują z radości, bo ich bronisz. Niech się w Tobie radują i ci, którzy miłują Twoje imię.

Łk 1,45 Błogosławiona, która uwierzyła, bo spełni się to, co jej powiedziano od Pana.

Maryja uwierzyła w przesłanie Pana i została pobłogosławiona.

1: Powinniśmy naśladować przykład wiary i ufności Maryi w obietnice Pana.

2: Dzięki wierze możemy doświadczyć błogosławieństw, jakie Bóg dla nas przygotował.

1: Przysłów 3:5-6 „Zaufaj Panu całym swoim sercem; i nie opieraj się na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie kierował twoimi ścieżkami.”

2: Hebrajczyków 11:1 „A wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.”

Łk 1,46 I rzekła Maria: Wielbi dusza moja Pana,

Pieśń Maryi uwielbienia i dziękczynienia Bogu za błogosławieństwa, którymi ją obdarzył.

1. Wychwalanie Pana: nauka oddawania chwały i dziękczynienia Bogu.

2. Pieśń pochwalna Maryi: inspirujący przykład wdzięczności.

1. Psalm 103:1-2 – „Błogosław, duszo moja, Pana i wszystko, co we mnie, błogosław jego święte imię. Błogosław, duszo moja, Pana i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach”.

2. Kolosan 3:16 - „Niech Słowo Chrystusowe mieszka w was obficie, ucząc i napominając jedni drugich we wszelkiej mądrości, śpiewając psalmy i hymny, i pieśni duchowe, z wdzięcznością w sercach waszych Bogu.”

Łk 1,47 I rozradował się duch mój w Bogu, moim Zbawicielu.

Maryja głosi swoją radość w Panu, swoim Zbawicielu.

1: Radość możemy znaleźć w Panu, gdy pokładamy w Nim nadzieję i ufność.

2: Dzięki Jezusowi możemy znaleźć trwałą radość i pokój w naszym życiu.

1: Psalm 30:5 „Płacz może trwać przez noc, ale o poranku radość”.

2: Filipian 4:4 „Radujcie się zawsze w Panu. Jeszcze raz powtórzę: radujcie się!”

Łukasza 1:48 Bo wejrzał na niskość swojej służebnicy, bo oto odtąd wszystkie pokolenia będą mnie nazywać błogosławioną.

Bóg patrzy na pokornych i podnosi ich, udzielając im łaski i łaski.

1: Łaska Boża jest dostępna dla pokornych i cichych.

2: Błogosławionymi będą wszystkie pokolenia tych, którzy się uniżają.

1: Przysłów 3:34 - „On położy kres szydercom, zgromi aroganckich i poniży ich”.

2: Jakuba 4:6 – „Ale On daje więcej łaski. Dlatego mówi: Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”.

Łukasza 1:49 Bo mocarz uczynił mi wielkie rzeczy; i święte jest jego imię.

Maryja wychwala Boga za wielkie rzeczy, które dla niej uczynił i głosi Jego świętość.

1. Bóg Mocny i Święty: Celebrowanie wielkości Bożej mocy i świętości

2. Czerpanie siły od Pana: doświadczanie wielkich rzeczy, których Bóg dla nas dokonał

1. Psalm 99:3-4 – Niech wysławiają Twoje wielkie i straszne imię; bo to jest święte. Siła króla także kocha sąd; ustanawiasz słuszność, wykonujesz sąd i sprawiedliwość w Jakubie.

2. Nehemiasza 9:5-6 - Wstań i błogosław Pana, Boga swego, na wieki wieków. Niech będzie błogosławione Twoje chwalebne imię, które jest wywyższone ponad wszelkie błogosławieństwo i chwałę. Ty, nawet ty, jesteś jedynym Panem; Ty stworzyłeś niebo, niebo niebios i cały ich zastęp, ziemię i wszystko, co w niej jest, morza i wszystko, co w nich jest, i strzeżesz ich wszystkich; i zastęp niebieski oddaje ci pokłon.

Łukasza 1:50 A jego miłosierdzie nad tymi, którzy się go boją, z pokolenia na pokolenie.

Ten fragment mówi o miłosierdziu Boga dla tych, którzy Go czczą, z pokolenia na pokolenie.

1. Wierne pokolenia: siła czci dla Boga

2. Miłosierdzie przez pokolenia: cześć nieustannej miłości Boga

1. Psalm 103:17 – „Ale od wieków na wieki miłość Pana jest z tymi, którzy się go boją, a Jego sprawiedliwość z dziećmi ich synów”

2. Malachiasz 3:17 – „Będą moje” – mówi Pan Wszechmogący – „w dniu, w którym uzupełnię swój cenny majątek. Oszczędzę ich, jak się lituje ojciec i oszczędza syna, który mu służy”.

Łukasza 1:51 Okazał siłę swoim ramieniem; rozproszył pysznych w zamyśle ich serc.

Siła Boga objawia się w Jego ochronie pokornych i poniżaniu pysznych.

1: Siła Boga jest większa niż nasza

2: Duma przychodzi przed upadkiem

1: Jakuba 4:6 – „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”.

2: Przysłów 16:18 – „Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem”.

Łk 1,52 Strącił możnych z ich tronów i wywyższył ich na niski stopień.

Ten fragment mówi o tym, jak Bóg poniża potężnych i wywyższa pokornych.

1. A o potędze pokory i o tym, jak można ją wykorzystać do wielbienia Boga.

2. O tym, jak Bóg działa, aby wyrównać szanse i jak działa, aby pokazać nam wszystkim, że jesteśmy równi w Jego oczach.

1. 1 Piotra 5:5-7 „Podobnie i wy, młodsi, bądźcie poddani starszym. Przyobleczcie się wszyscy w pokorę wobec siebie nawzajem, gdyż „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”. Ukorzcie się więc pod potężną ręką Boga, aby we właściwym czasie was wywyższył, przerzucając na niego wszystkie wasze troski, bo On się o was troszczy”.

2. Jakuba 4:10 „Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy”.

Łukasza 1:53 Głodnego nasycił dobrami; a bogatych odesłał z niczym.

Bóg daje głodnym i zabiera bogatym.

1. Bóg nagradza pokornych: jak Bóg wykorzystuje nasze potrzeby, aby nas błogosławić

2. Zaopatrzenie Boże: nauka polegania na hojności Bożej

1. Jakuba 2:5-7 „Słuchajcie, moi umiłowani bracia: Czy Bóg nie wybrał ubogich na świecie na bogatych w wierze i na dziedziców królestwa, które obiecał tym, którzy Go miłują? Ale zniesławiłeś biednego człowieka. Czyż bogaci nie uciskają was i nie ciągną do sądów? Czyż nie bluźnią szlachetnemu imieniu, którym cię nazywają?”

2. Mateusza 5:3 „Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie”.

Łukasza 1:54 Upamiętnił swego sługę, Izraela, na pamiątkę swego miłosierdzia;

Fragment ten podkreśla miłosierdzie Boga w pomaganiu swemu słudze Izraelowi.

1. Wierne miłosierdzie Boże: Jak miłosierdzie Boże jest niezawodne i podnoszące na duchu

2. Moc pamięci: jak Bóg używa pamięci, aby okazać swoją miłość

1. Exodus 34:6-7 - „A Pan przechodził przed nim i głosił: Pan, Pan Bóg, miłosierny i łaskawy, cierpliwy, obfitujący w dobroć i prawdę, zachowujący miłosierdzie dla tysięcy, przebaczający nieprawość i występki i grzech"

2. Lamentacje 3:22-23 – „Dzięki miłosierdziu Pana nie wyczerpujemy się, bo Jego miłosierdzie nie ustanie. Każdego ranka są nowe. Wielka jest Twoja wierność”

Łukasza 1:55 Jak mówił do naszych ojców, do Abrahama i do jego potomstwa na wieki.

Bóg zawarł przymierze z Abrahamem i jego potomstwem, które miało trwać wiecznie.

1. Boże przymierze miłości i wierności: Abraham, Ojciec naszej wiary

2. Życie zgodnie z Bożymi obietnicami: niezawodna obietnica dana Abrahamowi i jego potomkom

1. Rzymian 4:13-17 - Albowiem obietnica, że będzie dziedzicem świata, nie została dana

Abrahamowi ani jego potomstwu przez zakon, ale przez sprawiedliwość wiary.

2. Hebrajczyków 6:13-18 - Gdy bowiem Bóg dał obietnicę Abrahamowi, bo na nikogo większego nie mógł przysiąc, przysiągł na siebie.

Łk 1,56 A Maria przebywała u niej około trzech miesięcy, po czym wróciła do swego domu.

Maria pozostała u Elżbiety przez trzy miesiące, zanim wróciła do swego domu.

1. Plan Boży: spojrzenie na czas Maryi z Elżbietą

2. Siła wspólnoty: przykład Marii i Elżbiety

1. Galacjan 6:2 – „Jedni drugich brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe”.

2. Jana 15:12-13 – „To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

Łukasza 1:57 Nadeszła już pełnia czasu Elżbiety, aby została wybawiona; i urodziła syna.

Elżbieta urodziła syna.

1: Boży czas jest doskonały – Łk 1,57

2: Oczekiwanie na Boże obietnice – Łk 1,57

1: Izajasz 40:31 - „Lecz ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły, wzbijają się na skrzydłach jak orły, biegną, a nie są zmęczeni, i będą chodzić, i nie ustawają”.

2: Izajasz 46:10-11 – „Ogłaszając od początku koniec i od czasów starożytnych to, czego jeszcze nie dokonano, mówiąc: Moja rada będzie trwała i wykonam całą moją wolę: Zawołam żarłocznego ptaka z na wschodzie, mąż, który wykonuje moją radę, z dalekiej krainy; tak, powiedziałem to, ja też to spełnię; postanowiłem to i również to uczynię.

Łukasza 1:58 A sąsiedzi i kuzyni jej usłyszeli, jak Pan okazał jej wielkie miłosierdzie; i cieszyli się razem z nią.

Pan okazał Maryi wielkie miłosierdzie, sprawiając, że jej sąsiedzi i krewni radowali się wraz z nią.

1: Na przykładzie Maryi możemy się uczyć, jak napełniać się radością, gdy Bóg okazuje miłosierdzie.

2: Miłosierdzie Boże jest dla nas zawsze dostępne, bez względu na naszą sytuację.

1: Psalm 118:24 „Oto dzień, który Pan uczynił; radujmy się i weselmy w nim”.

2: Rzymian 5:20-21 „Gdzie wzmógł się grzech, tam jeszcze bardziej rozmnożyła się łaska, aby jak grzech królował śmiercią, tak i łaska zapanowała przez sprawiedliwość, aby przynieść życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.”

Łukasza 1:59 I stało się, że ósmego dnia przyszli, aby obrzezać dziecko; i nazwali go Zachariaszem, od imienia jego ojca.

Ten fragment mówi o nadaniu dziecku imienia Zachariasz, zgodnie ze zwyczajem religii żydowskiej.

1. Znaczenie tradycji i dziedzictwa w praktykowaniu religii.

2. Znaczenie nadawania imienia dziecku w Biblii.

1. Księga Rodzaju 17:12-14 – Znaczenie obrzezania jako części przymierza z Bogiem.

2. Mateusza 1:21 – Znaczenie imienia Jezusa i wypełnienie się proroctw.

Łukasza 1:60 A odpowiadając jego matka, rzekła: Nie tak; ale nazwie go Jan.

Elżbieta, matka Jana Chrzciciela, oświadczyła, że jej syn będzie miał na imię Jan, a nie imię, które wybrał jego ojciec.

1. „Moc błogosławieństwa matki: życie zgodnie z imieniem nadanym przez Boga”

2. „Moc wiernego posłuszeństwa: podążanie za wolą Bożą pomimo tego, co myślą inni”

1. Księga Rodzaju 17:5 – „Nie będziesz już miał na imię Abram; będziesz miał na imię Abraham, bo uczyniłem cię ojcem wielu narodów”.

2. Mateusza 1:21 – „Ona urodzi syna, a ty nadasz mu imię Jezus, gdyż on zbawi swój lud od jego grzechów”.

Łukasza 1:61 I rzekli do niej: Nie ma nikogo z twojego pokolenia, kto by nosił to imię.

Krewni Elżbiety i Zachariasza nie mogli znaleźć żadnego ze swoich krewnych, który nosiłby imię ich syna, Jan.

1. Plany Boga są większe niż nasze.

2. Siła wiary i modlitwy w obliczu przeciwności losu.

1. Efezjan 3:20 - Temu zaś, który według mocy działającej w nas może uczynić znacznie więcej ponad wszystko, o co prosimy lub o czym myślimy.

2. Jakuba 5:13-16 – Czy ktoś z was cierpi? Niech się modli. Czy ktoś jest wesoły? Niech śpiewa psalmy.

Łukasza 1:62 I dali znak jego ojcu, jak ma go wezwać.

Poproszono ojca Jana Chrzciciela o podanie imienia swojemu synowi.

1: Bóg wzywa nas wszystkich do wiary i posłuszeństwa, tak jak powołał Zachariasza, aby dał swojemu synowi imię Jan.

2: Musimy zaufać Bogu i przyjąć Jego dary, tak jak zrobił to Zachariasz, nadając swemu synowi imię Jan.

1: Izajasz 9:6 - Dziecię nam się narodziło, syn został nam dany; a władza spocznie na

jego ramieniu, a imię jego będzie nazwane Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2: Mateusza 1:21 - Urodzi syna i nadasz mu imię Jezus, gdyż On zbawi swój lud od jego grzechów.

Łk 1,63 I poprosił o stół do pisania, i napisał, mówiąc: Ma na imię Jan. I dziwili się wszystkim.

Lud był zdumiony, gdy Zachariasz napisał imię swego syna, Jana.

1: Siła imienia – kiedy nadajemy komuś imię, nadajemy mu tożsamość.

2: Znaczenie Jana – znaczenie roli Jana w Biblii i jej znaczenie dla nas dzisiaj.

1: Izajasz 9:6 - Dziecię nam się narodziło, syn został nam dany; a władza spocznie na jego ramieniu, a imię jego będzie nazwane Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2: Mateusza 1:21 - Urodzi syna i nadasz mu imię Jezus, gdyż On zbawi swój lud od jego grzechów.

Łukasza 1:64 I natychmiast otworzyły się jego usta i rozwiązał się jego język, i mówił, i chwalił Boga.

Ten fragment opisuje moment, w którym Zachariasz odzyskał mowę po jego anielskiej wizycie.

1. Moc Boża: przywracanie naszej mowy.

2. Cud uwielbienia: uwolnienie radości z naszych języków.

1. Izajasz 35:5-6 - Wtedy otworzą się oczy ślepych i uszy głuchych się otworzą. Wtedy chromy podskoczy jak jeleń i język niemych będzie śpiewał.

2. Psalm 51:15 – Panie, otwórz moje wargi; i moje usta będą głosić Twoją chwałę.

Łk 1,65 I ogarnął strach wszystkich, którzy wokół nich mieszkali, i rozgłoszono wszystkie te słowa po całej górzystej krainie judzkiej.

Na wieść o cudownych wydarzeniach towarzyszących narodzinom Jana Chrzciciela wśród mieszkańców regionu Judei zapanował strach.

1. Moc Boża jest większa niż nasz strach.

2. Mimo niepewności życia możemy ufać Bogu.

1. Izajasz 41:10 – Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą.

2. Psalm 56:3-4 – Kiedy się boję, ufam Tobie. Bogu, którego słowo wysławiam, Bogu ufam; Nie będę się bać. Co może mi zrobić ciało?

Łukasza 1:66 I wszyscy, którzy je słyszeli, kładli je w swoich sercach, mówiąc: Cóż to będzie za dziecko! A ręka Pańska była z nim.

Ten fragment opisuje podziw i zdumienie mieszkańców Jerozolimy, gdy usłyszeli wiadomość, że Zachariasz i Elżbieta spodziewają się dziecka.

1. Bóg czyni nową rzecz: radujcie się Jego cudownymi dziełami

2. Odpoczywanie w pewności Bożej mocy i obecności

1. Izajasz 43:19 – Oto czynię rzecz nową; teraz to wyłania się, czy tego nie dostrzegacie?

2. Psalm 46:10 – Uspokójcie się i wiedzcie, że jestem Bogiem. Będę wywyższony między narodami, będę wywyższony na ziemi!

Łk 1,67 A jego ojciec Zachariasz został napełniony Duchem Świętym i prorokował, mówiąc:

Zachariasz został napełniony Duchem Świętym i przepowiedział błogosławieństwo dla ludu Bożego.

1. Wierność Boga w czasach trudności

2. Moc Ducha Świętego

1. Izajasz 12:2-3 – „Oto Bóg jest moim zbawieniem. Zaufam i nie będę się lękał, bo Pan Bóg jest moją siłą i moją piosenką, On stał się moim zbawieniem”.

2. Dzieje Apostolskie 2:4 – „I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić innymi językami, tak jak im Duch poddawał.”

Łukasza 1:68 Niech będzie błogosławiony Pan, Bóg Izraela; bo nawiedził i odkupił swój lud,

Bóg odwiedził swój lud i odkupił go.

1: Jezus przyszedł, aby zbawić nas od naszych grzechów.

2: Miłosierdzie i łaska Boga są nieskończone i dalekosiężne.

1: Tytusa 2:14, „który wydał samego siebie za nas, aby nas odkupić od wszelkiej bezprawia i oczyścić dla siebie lud na własność, gorliwy w dobrych uczynkach”.

2: Rzymian 3:23-24, „bo wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, i dostępują usprawiedliwienia dzięki łasce jego jako darowi, przez odkupienie w Chrystusie Jezusie”.

Łukasza 1:69 I wzbudził dla nas róg zbawienia w domu swego sługi Dawida;

Ten fragment mówi o tym, jak Bóg wzniósł dla nas róg zbawienia w domu swego sługi Dawida.

1. Boże zapewnienie zbawienia poprzez dom Dawida

2. Moc Bożego zbawienia działająca poprzez Jego sługi

1. Izajasz 11:1-2 – „I wyrośnie różdżka z pnia Jessego, i wyrośnie odrośl z jego korzeni, i spocznie na nim duch Pański, duch mądrości i rozumu, ducha rady i mocy, ducha wiedzy i

bojaźni Pańskiej”.

2. 2 Samuela 7:12-13 – „A gdy dopełnią się twoje dni i zaśniesz ze swoimi ojcami, wzbudzę po tobie twoje potomstwo, które wyjdzie z twoich wnętrzności, i utwierdzę jego królestwo. Zbuduje dom mojemu imieniu, a ja utwierdzę tron jego królestwa na wieki.”

Łk 1,70 Jak mówił przez usta swoich świętych proroków, którzy byli od początku świata:

Bóg przemawiał przez swoich proroków od początku świata.

1. Moc Słowa Bożego – Odkrywanie, jak Bóg przemawiał do nas przez swoich proroków od początku świata.

2. Ponadczasowość Słowa Bożego – Zbadanie, w jaki sposób Słowo Boże było przewodnikiem od początku świata.

1. Izajasz 55:11 – „Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona, co mi się podoba, i pomyślnie spełni tę rzecz, do której je posłałem. "

2. Psalm 33:4 – „Bo słowo Pana jest słuszne i wszystkie dzieła jego dzieją się w prawdzie”.

Łukasza 1:71 Abyśmy zostali wybawieni od naszych wrogów i z ręki wszystkich, którzy nas nienawidzą;

Ten fragment mówi o wybawieniu od wrogów i tych, którzy nas nienawidzą.

1: Miłość Boża wybawia nas od wrogów i tych, którzy nas nienawidzą.

2: Przez wiarę w Boga możemy znaleźć wybawienie od naszych wrogów i tych, którzy nas nienawidzą.

1: Rzymian 8:37 Nie, we wszystkim tym jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował.

2: Psalm 34:17-18 Gdy sprawiedliwi wołają o pomoc, Pan ich wysłuchuje i wybawia ze wszystkich ucisków. Pan jest blisko tych, którzy mają złamane serce i wybawia przygnębionych na duchu.

Łk 1,72 Aby spełnić miłosierdzie obiecane naszym ojcom i pamiętać o swoim świętym przymierzu;

Fragment ten mówi o wypełnianiu Bożych obietnic i pamiętaniu o Jego świętym przymierzu.

1. Spełniona obietnica: miłosierdzie Boże

2. Pamiętanie o Bożym Przymierzu: nasze oddanie Jemu

1. Izajasz 55:3 – „Nakłońcie ucha i przyjdźcie do mnie, słuchajcie, aby ożyła dusza wasza, a ja zawrę z wami przymierze wieczne, moją niezachwianą i niezawodną miłość do Dawida”.

2. Psalm 105:8 – „Pamięta na zawsze swoje przymierze, słowo, które przykazał, przez tysiąc pokoleń”.

Łukasza 1:73 Przysięga, którą złożył naszemu ojcu Abrahamowi,

Bóg dał Abrahamowi obietnice i wypełnił je.

1: Bóg jest wierny i wypełni swoje obietnice.

2: Możemy ufać Bożym obietnicom, nawet jeśli ich wypełnienie zajmie dużo czasu.

1: Liczb 23:19 – Bóg nie jest człowiekiem, żeby kłamał; ani syn człowieczy, aby się nawrócił; czy powiedział, ale czy tego nie uczyni? albo powiedział i czyż nie uczyni tego dobrym?

2:2 Koryntian 1:20 - Bo w nim wszystkie obietnice Boże są tak i w nim amen, ku chwale Boga przez nas.

Łukasza 1:74 Aby nam pozwolił, abyśmy wybawieni z rąk naszych wrogów, mogli mu służyć bez lęku,

W Ewangelii Łukasza 1:74 Bóg obiecał chronić i wybawiać swój lud od wrogów, aby mogli

Mu służyć w pokoju i bez strachu.

1. „Obietnica ochrony: służenie Bogu bez lęku”

2. „Boży ratunek: służenie Mu w wolności”

1. Psalm 34:7 - Anioł Pański obozuje wokół tych, którzy się go boją, i wybawia ich.

2. Izajasz 41:10 – Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą.

Łukasza 1:75 W świętości i sprawiedliwości przed nim przez wszystkie dni naszego życia.

Ten fragment z 1. rozdziału Łukasza mówi o życiu w świętości i sprawiedliwości przed Bogiem.

1. Prowadzenie życia w świętości i prawości przed Bogiem

2. Moc świętości i prawości w naszym życiu

1. 1 Piotra 1:15-16 – „Ale ponieważ Ten, który was powołał, jest święty, tak i wy bądźcie święci w całym swoim postępowaniu, gdyż napisano: „Bądźcie święci, bo ja jestem święty”.

2. Jakuba 1:22-25 – „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który uważnie przygląda się w lustrze swemu naturalnemu obliczu. Bo patrzy na siebie, odchodzi i natychmiast zapomina, jaki był. Kto jednak wpatruje się w doskonałe prawo, prawo wolności, i wytrwa, nie będąc słuchaczem, który zapomina, ale wykonawcą, który działa, ten będzie błogosławiony w swym działaniu”.

Łukasza 1:76 A ty, dziecię, prorokiem Najwyższego zwać się będziesz, bo pójdziesz przed obliczem Pana, aby przygotować Mu drogi;

Fragment ten mówi o nazwaniu Jana Chrzciciela prorokiem Najwyższego, który pójdzie przed Panem, aby przygotować mu drogi.

1. Powołanie Jana Chrzciciela: przygotowanie drogi dla Pana

2. Prorocza misja Jana Chrzciciela: przygotowanie serc do Królestwa Bożego

1. Izajasz 40:3-5 - Przygotujcie drogę Panu, wyprostujcie na pustyni drogę dla naszego Boga.

2. Malachiasz 3:1 – „Oto wyślę mojego posłańca, a on przygotuje przede mną drogę”.

Łukasza 1:77 Aby dać swojemu ludowi wiedzę o zbawieniu przez odpuszczenie ich grzechów,

Ten fragment wyraża, że Bożym celem posłania swego Syna na świat było dać swojemu ludowi wiedzę o zbawieniu i przebaczeniu jego grzechów.

1. Dar zbawienia: jak Bóg nas zbawia przez swego Syna

2. Łaska Boża: zrozumienie przebaczenia grzechów

1. Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

2. Efezjan 2:8-9 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest z was, lecz jest darem Bożym – nie z uczynków, aby się nikt nie mógł chlubić”.

Łukasza 1:78 Przez czułe miłosierdzie naszego Boga; przez co nawiedziło nas jutrzenka z wysokości,

Dzięki miłosierdziu Bożemu nawiedził nas świt z nieba.

1. Dostrzeganie miłosierdzia Bożego w życiu codziennym

2. Znalezienie pocieszenia i nadziei w Miłosierdziu Pana

1. Psalm 86:15 - Ale Ty, Panie, jesteś Bogiem miłosiernym i łaskawym, nieskorym do gniewu i obfitującym w łaskę i wierność.

2. Jakuba 5:11 – Oto uważamy za błogosławionych, którzy pozostali niezłomni. Słyszeliście o wytrwałości Hioba i widzieliście zamysł Pana, jak Pan jest litościwy i miłosierny.

Łk 1,79 Aby oświecić siedzących w ciemnościach i cieniu śmierci, aby skierować nasze stopy na drogę pokoju.

Ten fragment mówi o zapewnieniu światła i wskazówek tym, którzy są w ciemności i rozpaczy, prowadząc ich do pokoju.

1. „Ścieżka do pokoju" – odkrywanie błogosławieństw znalezienia pokoju przez Chrystusa.

2. „Światło w ciemności" – Badanie nadziei i radości płynącej z zaufania Bogu.

1. Izajasz 9:2 – „Lud chodzący w ciemności ujrzał światło wielkie; nad mieszkańcami krainy głębokiej ciemności wzeszło światło".

2. Psalm 119:105 – „Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce".

Łukasza 1:80 A dziecię rosło i wzmacniało się na duchu, i przebywało na pustyniach aż do dnia swego ukazania się Izraelowi.

Dzieciątko Jezus rosło i wzmacniało się duchowo, żyjąc na pustyni, aż do czasu, gdy objawił się Izraelowi.

1: Boży plan dla naszego życia może być nam nieznany, ale możemy zaufać Jego kierownictwu.

2: Możemy ufać Bogu, że doprowadzi nas do naszego przeznaczenia, nawet jeśli zajmie to trochę czasu.

1: Jeremiasz 29:11 – „Bo znam plany, które mam wobec ciebie", wyrocznia Pana, „plany, które mają ci pomóc, a nie zaszkodzić, plany, które dają ci nadzieję i przyszłość".

2: Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Poddajcie się mu na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki".

Łukasza 2 kontynuuje opowieść o narodzinach Jezusa i jego wczesnym życiu,

podkreślając znaczące wydarzenia, takie jak narodziny Jezusa w Betlejem, nawiedzenie pasterzy i aniołów oraz przedstawienie Jezusa w świątyni.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się dekretem Cezara Augusta nakazującym przeprowadzenie spisu ludności. Józef, pochodzący z domu Dawida, udał się do Betlejem z Marią, która była brzemienna. Gdy tam byli, Maria urodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie (Łk 2,1-7). W tej samej okolicy pasterze czuwali w nocy nad swoją trzodą, gdy ukazał im się anioł. Anioł przyniósł im dobrą nowinę o wielkiej radości: w Betlejem narodził się Zbawiciel. Nagle do anioła dołączyło mnóstwo zastępów niebieskich, wychwalając Boga i mówiąc: „Chwała Bogu na wysokościach nieba, a na ziemi pokój tym, w których ma upodobanie” (Łk 2,8-14).

Akapit 2: Po usłyszeniu tego przesłania od aniołów pasterze pospieszyli do Betlejem, aby znaleźć Dzieciątko Jezus. Znaleźli Marię, Józefa i Dzieciątko leżące w żłobie. Pasterze dzielili się tym, co widzieli i słyszeli, z innymi, którzy zdumiewali się ich słowami (Łk 2,15-18). Osiem dni później, zgodnie z żydowskim zwyczajem dotyczącym niemowląt płci męskiej, Jezus został obrzezany i nazwany zgodnie z instrukcją otrzymaną od anioła przed Jego poczęciem – Jezus. Kiedy według prawa żydowskiego nadszedł czas oczyszczenia Marii, po porodzie wymagana ofiara uczyniła Jerozolimę Józef Maria zabrała Go do Jerozolimy, przedstawiła Go Panu, jak napisano Prawo Pan Każdy samiec otwiera łono zwane świętym Panem, ofiaruje parę gołębi dwa młode gołębie (Łk 2: 21-24).

Akapit 3: W Jerozolimie w tym czasie mieszkał Symeon sprawiedliwy, pobożny człowiek, oczekujący pocieszenia Izrael Duch Święty objawił mu, że nie ujrzy śmierci, zanim nie ujrzy Mesjasza Pańskiego prowadzonego przez Ducha na dziedzińce świątyni, gdy rodzice przynieśli Dzieciątko Jezus, uczynili dla niego zwyczaj Prawo chwyciło za broń, chwaląc Boga mówiąc: „Władco, Panie, pozwól swojemu słudze odejść, pokój według słowa, oczy widziały zbawienie przygotowane, obecność wszystkie narody, światło objawienie, poganie chlubią lud Izrael”. Następnie prorokował o dziecku, mówiąc: Jego przeznaczeniem jest upadek, powstanie wielu Izraelitów, znak, przeciwko któremu mówi się, więc myśli, serca objawione, miecz przeniknie także duszę Anna prorokini w podeszłym wieku, nigdy nie opuściła świątyni, oddawanie czci, post, modlitwa, nadejście, moment, w którym dziecko dziękowało, Bóg przemówił wszyscy, odkupienie Jerozolima powróciła, Nazaret urósł w siłę. napełniła go łaską mądrości (Łk 2,25-40).

Łk 2,1 I stało się w owych dniach, że wyszedł dekret Cezara Augusta, aby nałożyć podatek na cały świat.

Cezar August wydał dekret nakładający na wszystkich ludzi na świecie obowiązek płacenia podatków.

1. Narodziny Jezusa wypełniają Boży plan zbawienia dla wszystkich.

2. Pamiętaj, aby być wdzięcznym i posłusznym Bogu, nawet w czasach podatków.

1. Jana 3:16 - Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Rzymian 13:7 – Oddawajcie każdemu to, co jesteście im winni: Jeśli jesteście winni podatki, płaćcie podatki; jeśli dochód, to dochód; jeśli szacunek, to szacunek; jeśli honor, to honor.

Łk 2:2 (A to opodatkowanie miało miejsce po raz pierwszy, gdy Cyreniusz był namiestnikiem Syrii.)

Ten fragment opisuje, jak przeprowadzono spis ludności w czasach Cyreniusza, namiestnika Syrii.

1. Boży plan objawia się zawsze w Boskim czasie.

2. Kiedy będziemy podążać za przewodnictwem Pana, nastąpią błogosławieństwa.

1. Kaznodziei 3:1-8 – Na wszystko jest czas i na każdą czynność pod niebem jest pora.

2. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; będą chodzić i nie ustaną.

Łukasza 2:3 I wszyscy poszli, aby zapłacić podatek, każdy do swojego miasta.

Maria i Józef musieli udać się do Betlejem na spis ludności, więc udali się do swojego miasta, aby zapłacić podatek.

1. Znaczenie przestrzegania Prawa: spojrzenie na posłuszeństwo Marii i Józefa

2. Siła wierności: zaufanie Maryi i Józefa do Boga

1. Mateusza 6:33 – „Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a to wszystko będzie wam dodane”.

2. Filipian 4:19 – „A mój Bóg zaspokoi każdą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale w Chrystusie Jezusie”.

Łk 2,4 Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem; (ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida:)

Ten fragment opowiada o podróży Józefa i Marii z Nazaretu do Betlejem, aby wypełnić proroctwo o narodzeniu Mesjasza w mieście Dawida.

1. Słowo Boże jest zawsze prawdziwe i zawsze się spełni.

2. Bóg ma plan dla każdego z nas i ważne jest, aby Mu zaufać.

1. Izajasz 55:11 - Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona to, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się sprawa, do której je posłałem.

2. Jeremiasz 29:11 - Znam bowiem myśli, które myślę o was, mówi Pan, myśli o pokoju, a nie o złu, aby dać wam oczekiwany koniec.

Łk 2,5 Aby podlegać opodatkowaniu z Marią, poślubioną mu żoną, będąc w ciąży.

Ten fragment opisuje Józefa i Marię udających się do Betlejem, aby zapłacić podatek, a Maria była wówczas w ciąży.

1. Jezus, nasz doskonały przykład posłuszeństwa władzy

2. U boku Maryi: Jak możemy naśladować Jezusa w trudnych czasach

1. Rzymian 13:1-7 – Niech każda dusza będzie poddana władzom wyższym.

2. Mateusza 28:18-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Łk 2,6 I tak się stało, gdy tam byli, wypełniły się dni, w których miała zostać wybawiona.

Maryja i Józef udali się do Betlejem, aby zarejestrować się w spisie ludności, i gdy tam byli, Maria urodziła Jezusa.

1: Boży czas jest zawsze doskonały. Bez względu na to, jak sytuacja może się wydawać, Bóg zawsze sprawuje kontrolę.

2: Wiara Maryi i Józefa w Boga była niezachwiana. Postępowali zgodnie z Jego planem, nawet jeśli nie miał on dla nich sensu.

1: Przysłów 3:5-6 „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie; poddaj się Mu na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki”.

2: Hebrajczyków 11:1 „Wiara zaś jest ufnością w to, czego się spodziewamy i pewnością tego, czego nie widzimy”.

Łk 2,7 I urodziła swego pierworodnego syna, owinęła go w pieluszki i położyła w żłobie; bo nie było dla nich miejsca w gospodzie.

Narodziny Jezusa były skromne, bo w gospodzie nie było dla nich miejsca.

1. Pokorne narodziny Jezusa: nauka pokory.

2. Znaczenie narodzin Jezusa: rozważenie wpływu łaski Bożej.

1. Filipian 2:5-11 – Pokora i wywyższenie Chrystusa.

2. Izajasz 9:6-7 – Jezus jako Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny i Książę Pokoju.

Łukasza 2:8 A w tej samej krainie przebywali pasterze, którzy przebywali w polu i trzymali straż nocną nad swoją trzodą.

Pasterze w tym samym kraju obserwowali nocą swoje stado.

1. Nieskończona czujność pasterzy

2. Moc nocy

1. Jana 10:11 – „Ja jestem dobrym pasterzem; dobry pasterz oddaje życie za owce.”

2. Izajasz 40:11 – „Jak pasterz będzie pasł swoją trzodę, zbierze jagnięta swoim ramieniem i będzie je nosił na swoim łonie, a młode będzie prowadził delikatnie”.

Łk 2,9 I oto anioł Pański zstąpił na nich i chwała Pańska oświeciła ich dokoła, i bardzo się przestraszyli.

Anioł Pański zstąpił na pasterzy i chwała Pańska oświeciła ich wokół nich, napełniając ich strachem.

1. Pocieszenie Bożej Obecności

2. Nie bój się: Bóg jest zawsze blisko

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Psalm 46:1-3 – „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w trudnościach. Dlatego nie będziemy się bać, choćby ziemia się załamała, choćby góry się przesunęły do serca morza, choć jego wody ryk i piana, choć góry drżą od jej wezbrania.”

Łk 2,10 I rzekł do nich anioł: Nie bójcie się, bo oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem wszystkich ludzi.

Anioł ogłosił narodziny Jezusa, zwiastując wszystkim ludziom dobrą nowinę o wielkiej radości.

1. Radość Jezusa: Radość z Dobrej Nowiny Pana.

2. Łaska Boża: Celebrowanie bezwarunkowej miłości Boga.

1. Izajasz 9:6-7 - Dziecię się nam bowiem narodziło, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu, i nazwą imię jego: Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny , Książę Pokoju.

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje swoją miłość do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Łukasza 2:11 Bo dzisiaj w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Chrystus Pan.

W tym fragmencie ukazuje się doniosła zapowiedź narodzin Jezusa Chrystusa, Zbawiciela świata.

1. Radość Bożego Narodzenia: Radujcie się z narodzin Jezusa, Zbawiciela świata

2. Narodziny Zbawiciela: nadzieja na zbawienie przez Jezusa Chrystusa

1. Izajasz 9:6 - Dziecię nam się narodziło, syn został nam dany; a władza spocznie na jego ramieniu, a imię jego będzie nazwane Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Łukasza 2:12 A to będzie dla was znakiem; Znajdziecie Niemowlę owinięte w pieluszki, leżące w żłobie.

Znak narodzin Jezusa: Niemowlę w pieluszkach leżące w żłobie.

1. Plan Boży: od żłóbka do krzyża

2. Znajdowanie radości w prostych rzeczach

1. Izajasz 60:1-3 - Powstań, świeć, bo przyszło twoje światło i wzeszła nad tobą chwała Pańska.

2. Filipian 2:5-8 - Chrystus Jezus, który będąc z natury Bogiem, nie uważał równości z Bogiem za coś, co można wykorzystać dla własnej korzyści; raczej stał się niczym, przyjmując samą naturę sługi.

Łk 2,13 I nagle przybyło z aniołem mnóstwo zastępów niebieskich, którzy chwalili Boga i mówili:

Do anioła dołączyło mnóstwo zastępów niebieskich, które chwaliły Boga.

1. Moc uwielbienia: jak przyzywa się Boga naszymi słowami

2. Radość oddawania czci Bogu: odkrywanie błogosławieństw uwielbienia

1. Psalm 103,1-5 - Błogosław, duszo moja, Pana i wszystko, co jest we mnie, błogosławcie Jego święte imię!

2. Hebrajczyków 13:15 - Przez niego zatem składajmy Bogu nieustannie ofiarę chwały, to jest owoc warg, które wyznają jego imię.

Łk 2,14 Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój, dobra wola wobec ludzi.

Ten fragment celebruje narodziny Jezusa oraz pokój, dobrą wolę i chwałę, jakie przynosi jego przyjście.

1. Dar pokoju: odkrywanie znaczenia narodzin Jezusa

2. Dobra wola wobec ludzi: Zrozumienie wpływu Słowa Bożego

1. Izajasz 9:6-7 Dziecię się nam bowiem narodziło, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu, i nazwą imię jego: Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny , Książę Pokoju.

2. Filipian 2:5-8 Niech takie będzie w was usposobienie, jakie było w Chrystusie Jezusie: Który będąc w postaci Bożej, nie uważał za zbójstwo być równym Bogu, lecz pozbawił się sławy i przyjął na nim postać sługi i stał się podobny do ludzi. A okazując się w modzie człowiekiem, uniżył samego siebie, i stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Łk 2,15 I stało się, gdy aniołowie odeszli od nich do nieba, pasterze mówili jeden do drugiego: Pójdźmy teraz aż do Betlejem i zobaczmy, co się stało, co Pan zapowiedział dał nam poznać.

Aniołowie opowiedzieli pasterzom o narodzinach Jezusa i postanowili udać się do Betlejem, aby na własne oczy zobaczyć nowo narodzone Dziecię.

1. Moc słowa Bożego: jak pasterze byli posłuszni i gotowi działać zgodnie z tym, co im powiedziano.

2. Znaczenie wiary: Jak pasterze zaufali słowu Bożemu i położyli w Nim wiarę.

1. Rzymian 10:17 - A zatem wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego.

2. Jakuba 2:26 - Bo jak ciało bez ducha jest martwe, tak też jest martwa wiara bez uczynków.

Łk 2,16 I przyszli z pośpiechem i znaleźli Marię, Józefa i Niemowlę leżące w żłobie.

Ten fragment opowiada historię pasterzy, którzy zostali poinformowani przez anioła o narodzinach Jezusa i pospieszyli, aby Go odnaleźć.

1. „Znaczenie pasterzy w historii Bożego Narodzenia”

2. „Moc anielskiego ogłoszenia”

1. Izajasz 40:11 – „Jak pasterz będzie pasł swoją trzodę, zbierze jagnięta w swoje ramiona, będzie je nosił na swoim łonie, a młode będzie prowadził delikatnie”.

2. Psalm 23:1 – „Pan jest moim pasterzem, niczego mi nie braknie”.

Łk 2,17 A gdy to zobaczyli, rozgłosili wokoło powiedzenie, które im powiedziano o tym dziecku.

Pasterze po tym, jak go zobaczyli, opowiedzieli innym o narodzinach Jezusa.

1. Wierność Boga wobec Jego obietnic – Łk 2,11

2. Znaczenie dzielenia się dobrą nowiną – Łk 2,17

1. Izajasz 9:6-7 - Albowiem Dziecię narodziło się nam, Syn został nam dany; a rząd będzie na Jego ramieniu. I nazwą imię Jego Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

7 Pomnażanie się Jego władzy i pokoju nie będzie końca na tronie Dawida i w Jego królestwie, aby je rządzić i utwierdzać sądem i sprawiedliwością odtąd aż na wieki. Dokona tego gorliwość Pana Zastępów.

2. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem; i oto jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata". Amen.

Łk 2,18 A wszyscy, którzy to słyszeli, dziwili się temu, co im pasterze opowiadali.

Pasterze podzielili się dobrą nowiną o narodzinach Jezusa, a ludzie, którzy ją usłyszeli, byli zdumieni.

1. Miej wiarę w Boży plan

2. Radujcie się Dobrą Nowiną

1. Łk 2:10-11: „I rzekł do nich anioł: Nie bójcie się, bo oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem wszystkich ludzi. Dziś bowiem narodziło się wam w tym mieście Dawida Zbawiciela, którym jest Chrystus Pan".

2. Rzymian 10:14-15: „Jakże więc będą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? I jak uwierzą w Tego, o którym nie słyszeli? I jak usłyszą bez kaznodziei? I jak usłyszą? głoszą, chyba że zostaną posłani?"

Łk 2,19 Ale Maria zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu.

Maryja zachowała cudowną zapowiedź Bożego narodzenia Jezusa i rozważała ją w swoim sercu.

1: Możemy uczyć się z przykładu Maryi, jak cenić Słowo Boże i rozważać je w modlitwie.

2: Rozważając w sercu Słowo Boże, możemy zbliżyć się do Niego i znaleźć pokój w Jego obietnicach.

1: Psalm 119:11 „Słowo twoje ukryłem w sercu moim, abym nie zgrzeszył przeciwko tobie”.

2: Mateusza 6:21: „Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje”.

Łk 2,20 I pasterze wrócili, wielbiąc i wysławiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im było powiedziane.

Pasterze wielbili i wielbili Boga za to, co słyszeli i widzieli.

1: Chwalmy Boga za cuda wokół nas

2: Nauczyć się radować się cudami Boga

1: Psalm 150:2 – Chwalcie go za jego potężne czyny; chwalcie go według jego wielkiej wielkości!

2: Psalm 103:2 - Błogosław, duszo moja Pana, i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach.

Łk 2,21 A gdy upłynęło osiem dni od obrzezania dziecka, nadano mu imię JEZUS, tak zostało nazwane od anioła, zanim zostało poczęte w łonie matki.

Po ośmiu dniach obrzezania Jezusowi nadano imię, które anioł ogłosił przed Jego poczęciem.

1. Siła imion — w jaki sposób wybrane przez nas imiona odzwierciedlają naszą tożsamość

2. Jezus: Imię ponad wszelkie imiona

1. Mateusza 1:23 – „Oto Panna pocznie i porodzi syna, i nadadzą mu imię Emmanuel, co się wykłada: Bóg z nami”.

2. Filipian 2:9-11 - "Dlatego też Bóg wielce go wywyższył i darował mu imię, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano zarówno tych w niebie, jak i tych na ziemi, i tych pod ziemią, i żeby wszelki język wyznawał, że Jezus

Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca”.

Łk 2,22 A gdy dobiegły końca dni jej oczyszczenia według prawa Mojżesza, przyprowadzono go do Jerozolimy, aby przedstawić go Panu;

Maryja i Józef przyprowadzili Jezusa do Jerozolimy, aby go przedstawić Panu po dniach oczyszczenia według prawa Mojżesza.

1. Znaczenie przestrzegania prawa Bożego

2. Jak ofiarować swoje życie Panu

1. Powtórzonego Prawa 6:5-9 – Kochaj Pana, Boga swego, całym sercem, duszą i siłą

2. Mateusza 22:37-40 – Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, duszą i umysłem.

Łk 2,23 (Jak napisano w Prawie Pańskim: Każdy mężczyzna, który otworzy łono, będzie nazwany świętym dla Pana;)

W tym fragmencie omówiono prawo Pańskie, które stanowi, że każde urodzone dziecko płci męskiej musi być nazwane świętym dla Pana.

1. Prawa Boże są nadal aktualne

2. Świętość dzieci Bożych

1. Księga Rodzaju 17:12-13 – „A ośmiodniowy będzie u was obrzezany, każde dziecko w waszych pokoleniach, ten, który się w domu urodzi lub który kupi za pieniądze obcego, który nie jest z twoje potomstwo. Ten, który narodził się w twoim domu, i ten, który został kupiony za twoje pieniądze, musi zostać obrzezany, a moje przymierze będzie w twoim ciele na przymierze wieczne.

2. Exodus 12:48-49 – „A gdy cudzoziemiec będzie u ciebie przebywał i będzie obchodził Paschę dla Pana, niech obrzezają się wszyscy jego mężczyźni, a potem niech przyjdzie i będzie ją obchodził, i będzie jak urodzonego w tej ziemi, bo nikt nieobrzezany nie będzie z niej jadł. Jedno prawo będzie należeć do rodzącego się i do przybysza, który będzie mieszkał wśród was.

Łk 2,24 I złożyć ofiarę zgodnie z tym, co powiedziano w Prawie Pańskim, parę synogarlic albo dwa młode gołębie.

Według Prawa Pańskiego Maryja i Józef ofiarowali Jezusa w świątyni w postaci dwóch synogarlic lub dwóch młodych gołębi.

1. Znaczenie ofiary: badanie ofiary Jezusa w świątyni

2. Znaczenie posłuszeństwa: przykład poddania się Prawu Pańskiemu przez Marię i Józefa

1. Kapłańska 12:8 i kontekst Prawa Mojżeszowego dotyczącego ofiary

2. Mateusza 5:17 i kontekst nauczania Jezusa dotyczącego wypełniania Prawa.

Łk 2,25 A oto był w Jerozolimie człowiek, imieniem Symeon; a ten sam człowiek był sprawiedliwy i pobożny, oczekując pocieszenia Izraela, a Duch Święty był nad nim.

Symeon był mężem sprawiedliwym i pobożnym w Jerozolimie, który oczekiwał pocieszenia Izraela i został napełniony Duchem Świętym.

1. Znaczenie pobożności w życiu wierzącego

2. Moc Ducha Świętego w naszym życiu

1. Jakuba 1:19-20 – Wiedzcie o tym, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu; bo gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej.

2. Rzymian 8:24-25 – W tej nadziei zostaliśmy zbawieni. Nadzieja, którą widać, nie jest nadzieją. Bo kto ma nadzieję na to, co widzi? Jeśli jednak pokładamy nadzieję w tym, czego nie widzimy, czekamy na to z cierpliwością.

Łk 2,26 I zostało mu objawione przez Ducha Świętego, że nie ujrzy śmierci, zanim nie ujrzy Chrystusa Pańskiego.

Ten fragment mówi o proroctwie Symeona o Jezusie, że nie ujrzy on śmierci, zanim nie

ujrzy Chrystusa Pańskiego.

1. Obietnica Mesjasza: jak Jezus wypełnił proroctwo Symeona

2. Jezus: wypełnienie wiecznych obietnic Boga

1. Izajasz 7:14 – „Dlatego sam Pan da wam znak: Oto panna pocznie i porodzi syna, i nazwie go imieniem Immanuel.”

2. Psalm 16:10 – „Bo nie zostawisz duszy mojej w piekle i nie pozwolisz, aby Święty Twój oglądał skażenie”.

Łk 2,27 I wszedł w Duchu do świątyni, a gdy rodzice wprowadzili Dzieciątko Jezus, aby postąpić z nim według zwyczaju Prawa,

Maryja i Józef przynieśli Dzieciątko Jezus do świątyni, aby spełnić wymogi prawa.

1. Znaczenie przestrzegania przykazań Bożych

2. Znaczenie narodzin Jezusa

1. Micheasza 6:8 - Pokazał ci, śmiertelniku, co jest dobre. A czego wymaga od ciebie Pan? Postępować sprawiedliwie, miłować miłosierdzie i pokornie chodzić ze swoim Bogiem.

2. Łk 1:26-38 – W szóstym miesiącu ciąży Elżbiety Bóg posłał anioła Gabriela do Nazaretu, miasta w Galilei, do dziewicy, która poślubiła mężczyznę imieniem Józef, potomek Dawida. Dziewicy było na imię Maria. Anioł podszedł do niej i powiedział: „Witaj, łaskawa! Pan jest z tobą”.

Łk 2,28 Potem wziął go na ręce, błogosławił Boga i mówił:

We fragmencie tym opisano moment, w którym Symeon, ujrzawszy Dzieciątko Jezus, bierze Jezusa na ręce, chwali Boga i błogosławi.

1. „Radość przebywania w Bożej obecności” – Odkrywanie radości z przychodzenia do Bożej obecności, jak pokazał Symeon w Ewangelii Łukasza 2.

2. „Błogosławieństwo Jezusa” – Zbadanie mocy błogosławieństwa Jezusa, o czym świadczy Symeon w Ewangelii Łukasza 2.

1. Filipian 4:4 – Radujcie się zawsze w Panu. Powtórzę jeszcze raz: Radujcie się!

2. Psalm 34:1 - Będę błogosławił Pana w każdym czasie; Jego chwała będzie stale na moich ustach.

Łk 2,29 Panie, pozwól teraz odejść słudze swemu w pokoju, według słowa twego:

Ten fragment odnosi się do dziękczynnej modlitwy Symeona po tym, jak zobaczył Dzieciątko Jezus w Świątyni. Wyraził swoją radość i podziękował Bogu za umożliwienie mu zobaczenia Mesjasza przed śmiercią.

1. Radość w obecności Pana: świętowanie wypełnienia się Bożych obietnic

2. Życie w zadowoleniu: znajdowanie spokoju w poznaniu woli Bożej

1. Rzymian 15:13 - Teraz Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem w wierze, abyście obfitowali w nadzieję przez moc Ducha Świętego.

2. Filipian 4:7 - A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli przez Chrystusa Jezusa.

Łk 2,30 Bo moje oczy oglądały Twoje zbawienie,

Fragment ten mówi o zbawieniu przyniesionym przez Jezusa, widzianym przez Symeona.

1. Obietnica zbawienia: nadzieja świata

2. Radość z oglądania zbawienia Bożego

1. Izajasz 9:6-7 (Bo dziecię narodziło się nam, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu i nazwą go imieniem Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokój.)

2. Jana 3:16 (Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.)

Łk 2,31 Którą przygotowałeś przed wszystkimi ludźmi;

Aniołowie głosili, że Jezus był wypełnieniem Bożej obietnicy, że przyniesie zbawienie wszystkim ludziom.

1: Boża obietnica zbawienia jest dla każdego.

2: Jezus jest wypełnieniem Bożej obietnicy.

1: Izajasz 9:6-7 Albowiem dziecko narodziło się nam, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramionach. I będą go zwać Cudownym Doradcą, Bogiem Mocnym, Ojcem Wiecznym, Księciem Pokoju.

2: Tytusa 2:11-14 Pojawiła się bowiem łaska Boża, która wszystkim ludziom daje zbawienie. Uczy nas mówić „nie" bezbożności i ziemskim namiętnościom oraz prowadzić w obecnym wieku wstrzemięźliwe, uczciwe i pobożne życie.

Łk 2,32 Światło na oświecenie pogan i chwała ludu twego, Izraela.

Ten fragment mówi o Jezusie, który był światłem dla pogan i chwałą ludu Izraela.

1. „Światło świata: Jezus latarnią nadziei dla wszystkich ludzi"

2. „Postrzeganie Jezusa jako chwały Izraela"

1. Izajasz 9:2 – „Lud chodzący w ciemności ujrzał wielkie światło; nad mieszkańcami krainy głębokiej ciemności wzeszło światło".

2. Psalm 106:21 – „Zapomnieli o Bogu, swoim Zbawicielu, który wielkich rzeczy dokonał w Egipcie".

Łk 2,33 Józef i jego matka dziwili się temu, co o nim mówiono.

Józef i Maria byli zdumieni proroctwami wypowiadanymi o Jezusie.

1. Słowo Boże jest prawdziwe i wierne – Łk 2,33

2. Jezus jest godny podziwu i podziwu – Łk 2,33

1. Izajasz 9:6-7 - Albowiem Dziecię narodziło się nam, Syn został nam dany; a rząd będzie na Jego ramieniu. I nazwą imię Jego Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2. Filipian 2:9-11 - Dlatego też Bóg wielce go wywyższył i darował mu imię, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano tych w niebie i tych na ziemi, i tych pod ziemią i aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

Łk 2,34 I pobłogosławił ich Symeon, i rzekł do Marii, matki swojej: Oto Dziecię to przeznaczone jest na upadek i ponowne powstanie wielu w Izraelu; i na znak, któremu sprzeciwiać się będą;

Symeon pobłogosławił Marię i Jezusa oraz prorokował, że Jezus będzie znakiem upadku i powstania wielu w Izraelu oraz sprzeciwu.

1. Powstanie wielu: rola Jezusa w Bożym odkupieniu

2. Znak, któremu sprzeciwiają się: przyjęcie prześladowań w imię Królestwa Bożego

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Rzymian 8:31 – Co zatem powiemy w odpowiedzi na te rzeczy? Jeśli Bóg jest za nami, któż może być przeciwko nam?

Łk 2,35 (Tak, i twoją duszę miecz przeniknie), aby na jaw wyszły zamysły serc wielu.

Ten fragment mówi o tym, jak śmierć Jezusa przyniesie objawienie w myślach serc wielu ludzi.

1. Moc objawienia: jak śmierć Chrystusa objawia nasze serca

2. Miłość ofiarna: jak Jezus okazał swoją miłość poprzez swoją śmierć

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Hebrajczyków 4:12-13 – Albowiem słowo Boże jest żywe i skuteczne. Ostrzejszy niż wszelki miecz obosieczny, przenika aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku; osądza myśli i postawy serca.

Łukasza 2:36 A była jedna Anna, prorokini, córka Fanuela z pokolenia Asera; była w podeszłym wieku i żyła z mężem siedem lat od swego dziewictwa;

Anna była prorokinią z pokolenia Asera, która od chwili dziewictwa była zamężna przez siedem lat.

1. Przypominaj o wierności Anny Bogu nawet w czasie jej małżeństwa.

2. Bądźmy zachęcani do prowadzenia życia ku czci Boga, nawet w małżeństwie.

1. Przysłów 18:22: „Kto znajdzie żonę, znajdzie coś dobrego i uzyska łaskę Pana”.

2. 1 Koryntian 7:3-5: „Mąż niech oddaje żonie należne jej uczucia, podobnie i żona mężowi. Żona nie ma władzy nad swoim ciałem, ale mąż. Podobnie i mąż nie ma władzy nad swoim ciałem, lecz żona. Nie pozbawiajcie się nawzajem, chyba że za zgodą na jakiś czas, abyście poświęcili się postowi i modlitwie; i zbierzcie się ponownie, aby szatan was nie kusił z powodu braku panowania nad sobą”.

Łk 2,37 A była to wdowa mająca około osiemdziesiąt cztery lata i nie odchodząca od świątyni, służąca Bogu w postach i modlitwach dniem i nocą.

Ten fragment opisuje Annę, wdowę od 84 lat, która dniem i nocą służyła Bogu w postach i modlitwach.

1: Życie pełne uwielbienia – Oddanie naszego życia Bogu poprzez modlitwę i post.

2: Wartość dobrze przeżytego życia – Docenianie wierności Anny przez całe życie.

1:1 Tesaloniczan 5:17 – Módlcie się bez przerwy.

2: Filipian 4:6 - Nie zamartwiajcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu.

Łk 2,38 A ona, przychodząc w tej chwili, również dziękowała Panu i mówiła o Nim wszystkim, którzy oczekiwali odkupienia w Jerozolimie.

Maryja dziękowała Panu i mówiła o Nim szukającym odkupienia w Jerozolimie.

1. Boże odkupienie: jak Jezus nas odkupił

2. Boża obietnica: spojrzenie na historię Maryi

1. Izajasz 53:5-6: „Ale został przebity za nasze przestępstwa, zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a w jego ranach jesteśmy uzdrowieni”.

2. Rzymian 5:8: „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

Łk 2,39 A gdy wykonali wszystko według Prawa Pańskiego, wrócili do Galilei, do swego miasta, Nazaretu.

Małżeństwo Maryja i Józef po spełnieniu wszystkich wymogów Prawa Pańskiego powrócili do rodzinnego miasta Nazaret.

1. Przestrzeganie przykazań Pana – jak posłuszeństwo prawu prowadzi nas do domu

2. Niezapomniany powrót do domu – znaczenie powrotu Maryi i Józefa do Nazaretu

1. Powtórzonego Prawa 10:12-13 - A teraz, Izraelu, czego żąda od ciebie Pan, Bóg twój, jak tylko bać się Pana, Boga swego, chodzić wszystkimi jego drogami, miłować go i służyć Panu, Bogu twojemu całym sercem i całą duszą oraz przestrzegać przykazań i ustaw Pańskich, które ja ci dzisiaj nadaję dla twojego dobra?

2. Psalm 122:1 – Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano: „Pójdziemy do domu Pańskiego!”

Łk 2,40 A dziecię rosło i umacniało się na duchu, napełniało się mądrością, a łaska Boża była nad nim.

Dzieciątko Jezus rosło i stawało się coraz mocniejsze duchowo, mądre i pełne łask Bożych.

1. Wzrastanie w łasce: jak żyć duchową odnową

2. Mądrość Jezusa: jak otrzymać błogosławieństwa Boże

1. Efezjan 4:23: „Odnawiajcie się duchem swego umysłu”.

2. Mateusza 7:7: „Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; pukajcie, a będzie wam otworzone.”

Łk 2,41 A jego rodzice co roku chodzili do Jerozolimy na święto Paschy.

Co roku rodzice Jezusa udali się do Jerozolimy na Paschę.

1. Znaczenie obchodzenia świąt Pańskich.

2. Posłuszeństwo Bogu objawia się poprzez uwielbienie.

1. Powtórzonego Prawa 16:16 – „Trzy razy w roku wszyscy twoi mężczyźni ukażą się przed Panem, Bogiem twoim, na miejscu, które On wybierze: w święto przaśników, w święto tygodni i w święto przybytki i nie będą pojawiać się przed Panem puste.”

2. Exodus 23:14-17 – „Trzy razy w roku będziesz obchodził dla mnie święto. Będziesz obchodził święto przaśników: (przaśników będziesz jadł przez siedem dni, jak ci przykazałem, w wyznaczonym czasie miesiąca Abib, bo w nim wyszedłeś z Egiptu, i nikt nie pojawi się przede mną pusty :) I święto żniw, pierwocin twoich trudów, które posiałeś na polu, i święto zbiorów, które jest pod koniec roku, kiedy zbierzesz prace swoje z pola”.

Łk 2,42 A gdy miał dwanaście lat, zgodnie ze zwyczajem świątecznym udali się do Jerozolimy.

Jezus, zgodnie ze zwyczajem świątecznym, udał się z rodzicami do Jerozolimy w wieku dwunastu lat.

1. Znaczenie tradycji rodzinnych w naszym życiu

2. Moc obchodzenia świętych świąt

1. Księga Rodzaju 17:9-14, Przymierze Boga z Abrahamem

2. Łk 2,22-24, Ofiarowanie Jezusa w świątyni

Łukasza 2:43 A gdy dopełnili dni i powrócili, Dzieciątko Jezus zostało w Jerozolimie; a Józef i jego matka nie wiedzieli o tym.

Podróż rodziny Jezusa do Jerozolimy zakończyła się, gdy Jezus pozostał w domu bez wiedzy Józefa i Marii.

1. Nie bój się podejmować ryzyka i ufaj planowi Bożemu.

2. Bądź świadomy potrzeb innych i znaczenia rodziny.

1. Mateusza 6:25-34 – Nie martwcie się, ale ufajcie Bogu.

2. Przysłów 17:17 - Przyjaciel kocha przez cały czas, a brat rodzi się na czas nieszczęścia.

Łk 2,44 Oni zaś, mniemając, że był w towarzystwie, udali się na jeden dzień drogi; i szukali go wśród swoich krewnych i znajomych.

Maryja i Józef udali się o jeden dzień drogi z Jerozolimy i szukali Jezusa wśród rodziny i przyjaciół, ale nie mogli Go znaleźć.

1. Znaczenie obecności i uważności na wolę Bożą

2. Wartość rodziny i wspólnoty

1. Filipian 4:4-7 – Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powiem: Radujcie się. Niech wszyscy poznają Twój rozsądek. Pan jest blisko; nie zamartwiajcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A

pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

2. Przysłów 11:14 - Gdzie nie ma przewodnictwa, naród upadnie, ale w obfitości doradców jest bezpieczeństwo.

Łk 2,45 A gdy go nie znaleźli, zawrócili do Jerozolimy, szukając go.

Maryja i Józef zgubili Jezusa i szukali Go w Jerozolimie.

1. Nauczyć się ufać Bogu, gdy zniknie cała nadzieja.

2. Znaczenie wierności w naszym życiu.

1. Izajasz 40:31 „Ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły, wznoszą się na skrzydłach jak orły, biegną i nie będą zmęczeni, będą chodzić i nie ustaną”.

2. Mateusza 19:26 „Lecz Jezus spojrzał na nich i rzekł: U ludzi to niemożliwe, ale u Boga wszystko jest możliwe”.

Łk 2,46 I stało się, że po trzech dniach znaleźli go w świątyni, jak siedział pomiędzy doktorami i obaj ich słuchali i zadawali im pytania.

Jezus uczy nas, jak ważne jest uczenie się i poszukiwanie wiedzy.

1: Mądrość poszukiwania wiedzy – Łk 2,46

2: Jezus jako wzór uczenia się – Łk 2,46

1: Przysłów 4:7 – „Mądrość jest rzeczą najważniejszą; dlatego nabywaj mądrości, a za wszystko, co zyskasz, nabywaj zrozumienia”.

2: Kolosan 2:3 – „W którym ukryte są wszystkie skarby mądrości i wiedzy”.

Łk 2,47 A wszyscy, którzy go słyszeli, zdumiewali się jego zrozumieniem i odpowiedziami.

Ludzie byli zdumieni mądrością Jezusa i odpowiedziami, jakich udzielał.

1. Moc mądrości: badanie niezrównanego zrozumienia Jezusa

2. Jezus: doskonały przykład wiernej wiedzy

1. Przysłów 1:7 - Bojaźń Pańska jest początkiem wiedzy; głupcy gardzą mądrością i nauką.

2. Kolosan 2:3 – w którym ukryte są wszystkie skarby mądrości i wiedzy.

Łk 2,48 A gdy go zobaczyli, zdumiewali się, a jego matka rzekła do niego: Synu, dlaczego tak nam postąpiłeś? oto ojciec twój i ja szukaliśmy cię w smutku.

Rodzice Jezusa byli zaskoczeni, gdy znaleźli go w świątyni, i zapytali, dlaczego to zrobił.

1: Możemy uczyć się na przykładzie Jezusa, jak znaleźć czas na przebywanie w obecności Boga.

2: Rodzice powinni opiekować się swoimi dziećmi i dbać o to, aby nie były narażone na niebezpieczeństwo.

1: Przysłów 22:6 – Wychowuj dziecko zgodnie z drogą, którą ma iść; nawet gdy się zestarzeje, nie odejdzie od niego.

2: Powtórzonego Prawa 6:5-7 - Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą. Przykazania, które wam dzisiaj daję, niech będą w waszych sercach. Zaimponuj im swoim dzieciom. Mów o nich, gdy siedzisz w domu i gdy idziesz drogą, gdy kładziesz się i gdy wstajesz.

Łk 2,49 I rzekł do nich: Jak to się stało, że mnie szukaliście? Czyż nie wiecie, że muszę być w sprawach mego Ojca?

Jezus zapytał rodziców, dlaczego go szukają, skoro był zajęty wypełnianiem dzieła swego Ojca.

1. Bóg ma plan dla nas wszystkich i naszym obowiązkiem jest go przestrzegać.

2. W razie wątpliwości zawsze zwracaj się do Boga i Jego woli.

1. Mateusza 6:33 – „Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane”.

2. Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Zwracajcie się do niego na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki”.

Łukasza 2:50 I nie zrozumieli słowa, które do nich mówił.

Jezus daje rodzicom lekcję posłuszeństwa.

1. Posłuszeństwo woli Bożej: lekcja od Jezusa

2. Moc zrozumienia Słowa Bożego

1. Efezjan 5:17 „Dlatego nie bądźcie niemądrzy, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pana”.

2. Mateusza 11:29 „Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych”.

Łukasza 2:51 I poszedł z nimi, i przyszedł do Nazaretu, i był im poddany, ale matka jego zachowywała wszystkie te słowa w swoim sercu.

Jezus poszedł z rodzicami do Nazaretu i był im posłuszny, a Maria zachowywała w swoim sercu wszystko, co powiedział.

1. Posłuszni rodzice: uczenie się na przykładzie Jezusa

2. Cenić Słowo Boże: przykład Maryi

1. Efezjan 6:1-2 „Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom w Panu, bo to słuszne. Czcijcie ojca swego i matkę” – to jest pierwsze przykazanie z obietnicą – „

2. Psalm 119:11 „Przechowuję twoje słowo w swoim sercu, abym nie zgrzeszył przeciwko

tobie”.

Łukasza 2:52 A Jezusowi wzrastała mądrość i wzrost oraz łaska u Boga i u ludzi.

Jezus wzrastał w mądrości, wzroście fizycznym i łasce zarówno u Boga, jak i u ludzi.

1. Wzrastanie w mądrości: refleksja nad przykładem Jezusa.

2. Łaska u Boga i człowieka: Jak pielęgnować relacje z obydwoma.

1. Filipian 2:5-8 - Niech takie będzie w was usposobienie, jakie było w Chrystusie Jezusie.

2. Jakuba 3:17-18 – Mądrość z góry jest czysta, pokojowa, łagodna i łatwa do uproszenia.

Łk 3 skupia się na posłudze Jana Chrzciciela i jego roli w przygotowaniu drogi do publicznej posługi Jezusa. Podaje także genealogię Jezusa, śledząc Jego rodowód aż do Adama.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od przedstawienia Jana Chrzciciela, który przybył i głosił na pustyni. Nawoływał ludzi do pokuty i chrzcił ich na znak pokuty i gotowości na przyjście Mesjasza (Łk 3,1-6). Łukasz szczegółowo opisuje przesłanie Jana, podkreślając jego ognistą naganę skierowaną do przywódców religijnych i wezwanie, aby ludzie wydali owoce godne pokuty. Tłumy pytały go, co mają robić, a on udzielał praktycznych wskazówek, takich jak dzielenie się z potrzebującymi, sprawiedliwe traktowanie innych i niewykorzystywanie ich pozycji (Łk 3,7-14).

Akapit 2: Następnie Łukasz wspomina Heroda Antypasa, który w tym czasie rządził Galileą. Jan publicznie skrytykował Heroda za jego bezprawne małżeństwo z Herodiadą, żoną swego brata. Doprowadziło to do aresztowania i uwięzienia Jana przez Heroda (Łk 3,19-20). Po tej relacji Łukasz podaje genealogię Jezusa Chrystusa, śledząc Jego pochodzenie od Dawida aż do Adama. Podkreśla to związek Jezusa z ludzkością, a także Jego należne mu miejsce w wypełnianiu Bożych obietnic poprzez Jego rodowód (Łk 3,23-38).

Akapit trzeci: Rozdział kończy się ważnym wydarzeniem — chrztem Jezusa przez Jana w rzece Jordan. Kiedy Jezus modlił się po swoim chrzcie, niebo się otworzyło i Duch Święty zstąpił na Niego w postaci cielesnej niczym gołębica. Głos z nieba oznajmił: „Ty jesteś moim Synem umiłowanym, w Tobie mam upodobanie” (Łk 3,21-22). Oznaczało to początek publicznej działalności Jezusa, gdy został namaszczony Duchem Bożym i uznany za Syna Bożego. Poprzez te wydarzenia zapisane w Ewangelii Łukasza 3 widzimy zarówno prace przygotowawcze Jana do służby Jezusa, jak i Boskie potwierdzenie

tożsamości i misji Jezusa.

Łukasza 3:1 Teraz w piętnastym roku panowania Tyberiusza Cezara, Poncjusz Piłat był namiestnikiem Judei, Herod tetrarchą Galilei, i jego brat Filip tetrarchą Iturei i regionu Trachonitis, i Lizaniasz tetrarchą Abileny ,

W piętnastym roku panowania Tyberiusza Cezara Poncjusz Piłat był namiestnikiem Judei, a Herod, Filip i Lizaniasz byli tetrarchami odpowiednio Galilei, Iturai i Abileny.

1. „Autorytet Boga: utrzymanie panowania Tyberiusza Cezara”

2. „Władza służebna: Piłat i tetrarchowie”

1. Rzymian 13:1 – „Niech każdy będzie poddany władzom rządzącym. Nie ma bowiem żadnej władzy, jak tylko od Boga, a te, które istnieją, zostały ustanowione przez Boga”.

2. Kolosan 3:23 – „Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie dla ludzi”.

Łukasza 3:2 Ponieważ Annasz i Kajfasz byli arcykapłanami, słowo Boże doszło do Jana, syna Zachariasza, na pustyni.

Jan Chrzciciel został powołany przez Boga, aby głosić na pustyni i przygotować drogę Jezusowi.

1. Bóg wzywa nas, abyśmy wyszli ze swojej strefy komfortu i podjęli ciężką pracę, przygotowując się na przyjęcie Jezusa.

2. Słowo Boże ma moc i może dosięgnąć nas, gdziekolwiek się znajdujemy.

1. Izajasz 40:3-5 – Przygotowanie drogi dla Pana.

2. Mateusza 3:1-3 – Służba Jana polegająca na przygotowaniu drogi dla Jezusa.

Łk 3,3 I obszedł całą okolicę Jordanu, głosząc chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów;

Jan Chrzciciel przybył do Jordanii, głosząc pokutę i odpuszczenie grzechów.

1. Moc pokuty: Boży plan odkupienia

2. Życie w przebaczeniu: znajdowanie pokoju i radości w Chrystusie

1. Dzieje Apostolskie 2:38 – „Nawróćcie się i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów”

2. Hebrajczyków 10:17 – „Nie będę już wspominał ich grzechów i niegodziwości”

Łk 3,4 Jak napisano w księdze słów proroka Izajasza, mówiącego: Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego.

Ten fragment mówi o przygotowaniu się na przyjście Pana poprzez prostowanie Jego ścieżek.

1: „Zew dziczy: przygotowanie na przyjście Pana”

2: „Prosta i wąska ścieżka: oczyszczenie drogi Pana”

1: Mateusza 3:3 - „To jest ten, o którym mówił prorok Izajasz, mówiąc: Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego”.

2: Izajasz 40:3 – „Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, wyprostujcie na pustyni gościniec dla naszego Boga”.

Łk 3,5 Każda dolina zostanie wypełniona, a każda góra i pagórek obniżone; i krzywe zostaną wyprostowane, a wyboiste drogi wygładzone;

Fragment z Łk 3,5 podkreśla, że Bóg utoruje drogę tym, którzy Go szukają, bez względu na okoliczności.

1: Boża miłość i zaopatrzenie zapewnią nam drogę bez względu na to, jak trudna będzie podróż.

2: Możemy ufać, że Bóg zniweluje góry i doliny w naszym życiu.

1: Izajasz 40:4-5 - Każda dolina będzie wywyższona, a każda góra i pagórek obniżone; nierówna ziemia stanie się równa, a miejsca nierówne równiną.

2: Filipian 4:13 – Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia.

Łk 3,6 I wszelkie ciało ujrzy zbawienie Boże.

Jan Chrzciciel głosił przesłanie pokuty i prorokował, że wszyscy ludzie będą mogli być świadkami zbawienia Bożego.

1. Moc pokuty: zrozumienie przesłania Jana Chrzciciela

2. Świadczenie o zbawieniu Bożym: przygotowanie się na łaskę Bożą

1. Izajasz 40:5 I objawi się chwała Pana, i wszyscy ludzie ją zobaczą.

2. Psalm 98:2 Pan oznajmił swoje zbawienie; objawił swą sprawiedliwość przed narodami.

Łk 3,7 I rzekł do tłumu, który wychodził, aby przyjąć od niego chrzest: Plemię żmijowe, kto wam ostrzegł, abyście uciekali przed nadchodzącym gniewem?

Tłum, który przybył na chrzest Jana Chrzciciela, został ostrzeżony przed nadchodzącym gniewem.

1. Prawdziwa pokuta i przyjęcie Jezusa jako naszego Zbawiciela to jedyny sposób na uniknięcie gniewu Bożego.

2. Gniew Boży jest realny i nie wolno nam go ignorować.

1. Jana 3:16-17 – Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Rzymian 6:23 – Zapłatą za grzech jest śmierć, ale darmowym darem Bożym jest życie

wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Łukasza 3:8 Wydajcie więc owoce godne pokuty i nie zaczynajcie mówić w sobie: Abrahama mamy za ojca, bo powiadam wam, że Bóg może z tych kamieni wzbudzić dzieci Abrahamowi.

Jan Chrzciciel nawołuje ludzi, aby okazali prawdziwą skruchę poprzez dobre uczynki, zamiast polegać na swoim przodku Abrahamie. Podkreśla, że Bóg może wzbudzić dzieci Abrahama nawet z kamieni.

1. Wezwanie do prawdziwej pokuty: analiza Łukasza 3:8

2. Poleganie na naszych przodkach lub szukanie łaski Bożej: studium Łukasza 3:8

1. Rzymian 4:13-16 – Wiara Abrahama została mu poczytana za sprawiedliwość.

2. Jakuba 2:14-26 – Wiara bez uczynków jest martwa.

Łk 3,9 A teraz i siekiera do korzenia drzew jest przyłożona. Każde więc drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycięte i w ogień wrzucone.

Siekiera zostanie przyłożona, aby sądzić drzewa bezowocne, a te, które nie przynoszą dobrego owocu, zostaną wycięte i wrzucone w ogień.

1. Sąd Boży nad bezowocnymi drzewami: zrozumienie konsekwencji braku skruchy

2. Owoc pokuty: kultywowanie życia, które przynosi dobre owoce

1. Jana 15:2: „[Jezus powiedział:] Każdą latorośl, która nie przynosi owocu we mnie, odcina, a każdą latorośl, która przynosi owoc, oczyszcza ją, aby przynosiła obfitszy owoc”.

2. Jeremiasz 17:7-8: „Błogosławiony mąż, który ufa Panu i którego Pan jest nadzieją. Będzie bowiem jak drzewo zasadzone nad wodami, które nad rzeką zapuszcza korzenie swoje i nie będzie widzieć, kiedy nadejdzie upał, ale jego liść będzie zielony; i nie będą ostrożni w roku posuchy i nie przestaną wydawać owocu”.

Łk 3,10 I pytał go lud, mówiąc: Co zatem zrobimy?

Ludzie pytali Jana, co powinni czynić, aby zostać zbawieni.

1: Wszyscy ludzie powinni zwrócić się do Boga o zbawienie.

2: Poświęć trochę czasu na refleksję nad swoim życiem i odpokutuj za swoje złe uczynki.

1: Dzieje Apostolskie 2:38 – „Nawróćcie się i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych”.

2: Rzymian 10:9 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz: «Jezus jest Panem» i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz”.

Łk 3,11 Odpowiedział im i rzekł: Kto ma dwa płaszcze, niech da temu, który nie ma; a kto ma mięso, niech czyni podobnie.

Jan Chrzciciel instruuje tych, którzy mają dodatkowe zasoby, aby dzielili się nimi z tymi, którzy ich nie mają.

1. „Błogosławieństwo hojności”

2. „Dzielenie się tym, co mamy”

1. Jakuba 1:17 - Każdy dobry i doskonały dar pochodzi z góry, zstępuje od Ojca świateł niebieskich, który nie zmienia się jak ruchome cienie.

2. Mateusza 25:40 – „Król odpowie: «Zaprawdę powiadam wam, cokolwiek uczyniliście jednemu z tych moich braci najmniejszych, mnie uczyniliście».

Łk 3,12 Wtedy przyszli także celnicy, aby dać się ochrzcić, i zapytali go: Nauczycielu, co mamy czynić?

Ludzie pytali Jana Chrzciciela, co powinni zrobić, aby przyjąć chrzest.

1. Znaczenie pokornego szukania przewodnictwa u Boga i Jego proroków.

2. Moc pokuty i przebaczenia przez chrzest.

1. Jeremiasz 29:13 – „Będziecie mnie szukać i znajdziecie mnie, gdy będziecie mnie szukać całym swoim sercem”.

2. Dzieje Apostolskie 2:38 – „Nawróćcie się i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych”.

Łk 3,13 I rzekł do nich: Nie róbcie więcej niż wam wyznaczono.

Ten fragment mówi o tym, żeby nie brać więcej niż jest dane.

1. Zadowolenie: znajdowanie radości w tym, co masz

2. Hojność: błogosławienie innych darami Bożymi

1. Filipian 4:12-13 „Umiem uniżać i umiem obfitować. W każdych okolicznościach poznałem sekret stawienia czoła dostatkowi i głodowi, obfitości i potrzebie. Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia”.

2. Hebrajczyków 13:5 „Baczcie, aby wasze życie było wolne od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co macie, bo On powiedział: ‚Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę’”.

Łk 3,14 I podobnie żołnierze pytali go, mówiąc: I co mamy zrobić? I rzekł do nich: Nikogo nie krzywdźcie i nikogo fałszywie nie oskarżajcie; i bądź zadowolony ze swoich zarobków.

Podsumuj fragment: Jan Chrzciciel instruuje żołnierzy, aby powstrzymywali się od przemocy i fałszywych oskarżeń oraz zadowalali się swoją zarobką.

1. Zadowolenie: dlaczego jest to ważne dla Boga

2. Wezwanie do niestosowania przemocy i uczciwości

1. Filipian 4:11-13 – „Nie żebym mówił o niedostatku, gdyż nauczyłem się tym zadowalać, w jakimkolwiek jestem stanie. Umiem i uniżać się, i umiem obfitować. wszędzie i we wszystkim jestem pouczony, abym był nasycony i głodny, i obfitował, i cierpiał niedostatek. Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.

2. Mateusza 5:9 – „Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani dziećmi Bożymi”.

Łk 3,15 A gdy lud oczekiwał, i wszyscy zastanawiali się w sercach swoich, czy Jan był Chrystusem, czy nie;

Jan Chrzciciel prosił lud, aby pokutował i przyjął chrzest, aby otrzymać przebaczenie grzechów.

1: Pokutujcie i dajcie się ochrzcić – Łk 3,15

2: Siła oczekiwania – Łk 3,15

1: Dzieje Apostolskie 2:38 – „Nawróćcie się i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a otrzymacie dar Ducha Świętego”.

2: Marka 1:4 – „Jan Chrzciciel ukazał się na pustyni i głosił chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów”.

Łk 3,16 Jan odpowiedział i rzekł do wszystkich: Ja was chrzczę wodą; lecz przychodzi mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u jego butów: on was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem.

Jan Chrzciciel głosi przyjście Jezusa jako Tego, który będzie chrzcił Duchem Świętym i ogniem.

1. Przyjście Jezusa: Chrzest Duchem Świętym i Ogniem

2. Znaczenie Jana Chrzciciela: głoszenie przyjścia Jezusa

1. Dzieje Apostolskie 2:1-4 – Przyjście Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy

2. Mateusza 3:11-12 – Janowy chrzest nawrócenia i Jezusowy chrzest Duchem Świętym

Łukasza 3:17 Który ma w ręku wachlarz, i dokładnie oczyści swoje podłoże, i zbierze

pszenicę do swego spichlerza; ale plewy spali ogniem nieugaszonym.

Jan Chrzciciel wzywa do pokuty, aby przygotować drogę Panu.

1: Pokutujcie i przygotujcie się na przyjście Pana.

2: Staraj się postępować zgodnie z wolą Bożą przed sądem Jego przyjścia.

1: Izajasz 55:6-7 – Szukajcie Pana, póki można go znaleźć, wzywajcie Go, póki jest blisko.

2: Ezechiela 18:30-31 – Pokutujcie i odwróćcie się od swoich występków, bo nieprawość nie będzie waszą nagrodą.

Łukasza 3:18 I wiele innych rzeczy w swoim napominaniu głosił ludowi.

Jan Chrzciciel głosił ludowi wiele napomnień.

1. Moc nawoływania — jak możemy polegać na Słowie Bożym, które nas prowadzi

2. Znaczenie słuchania — nauczenie się, jak słuchać głosu Boga i podążać za nim

1. Rzymian 15:4 – „Albowiem wszystko, co napisano dawniej, napisano dla naszego pouczenia, abyśmy przez wytrwałość i przez zachętę z Pism mieli nadzieję”.

2. Psalm 119:105 – „Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce”.

Łk 3,19 Ale Herod, tetrarcha, skarcony przez niego z powodu Herodiady, żony swego brata Filipa, i za całe zło, które wyrządził Herod,

Herod został skarcony przez Jana Chrzciciela za niemoralne stosunki między Herodiadą a jej bratem Filipem oraz za liczne zło, które popełnił.

1. Bóg zawsze czuwa, bez względu na nasze grzechy.

2. Pokuta może prowadzić do przebaczenia.

1. Rzymian 6:23 - Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Psalm 51:17 – Ofiary Boże to duch złamany; sercem skruszonym i skruszonym nie pogardzisz, Boże.

Łk 3,20 Dodał jednak przede wszystkim, że zamknął Jana w więzieniu.

Z fragmentu wynika, że Jan Chrzciciel był więziony przez Heroda.

1: Bez względu na naszą sytuację, Bóg nadal sprawuje kontrolę.

2: Jesteśmy wezwani do pozostania wiernymi Bogu nawet w obliczu przeciwności.

1: Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

2: Jakuba 1:2-4 – „Poczytujcie to sobie za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie pełny efekt, abyście byli doskonałe i kompletne, nie posiadające żadnych braków.”

Łk 3,21 A gdy wszystek lud został ochrzczony, stało się, że i Jezus przyjmując chrzest i modląc się, otworzyło się niebo,

Jezus został ochrzczony i podczas modlitwy otworzyło się niebo.

1. Jezus pokazał nam, jak ważna jest modlitwa i oddanie się Bogu.

2. Jak chrzest Jezusa ukazuje nam moc wiary w Boga.

1. Mateusza 11:28 - Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja wam dam ukojenie.

2. Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie.

Łk 3,22 I zstąpił na niego Duch Święty w postaci cielesnej jak gołębica, a z nieba odezwał się głos, który mówił: Ty jesteś moim Synem umiłowanym; w Tobie mam upodobanie.

Duch Święty zstąpił na Jezusa w postaci gołębicy, a głos z nieba przemówił aprobując go.

1. Moc Ducha Świętego w naszym życiu

2. Boża akceptacja Jezusa jako Jego umiłowanego Syna

1. Jana 1:32-34; I Jan dał świadectwo, mówiąc: Widziałem Ducha zstępującego z nieba jak gołębicę i spoczął na nim.

2. Izajasz 42:1; Oto mój sługa, którego podtrzymuję; moi wybrańcy, w których ma upodobanie moja dusza; Włożyłem w niego ducha mego: wyda sąd na pogan.

Łk 3,23 A sam Jezus zaczął mieć około trzydziestu lat, będąc (jak przypuszczano) synem Józefa, który był synem Helego,

Jezus miał około trzydziestu lat i był synem Józefa, syna Helego.

1: Jezus był doskonałym przykładem ludzkiego doświadczenia, ponieważ miał 30 lat, kiedy rozpoczął swoją służbę.

2: Z podróży Jezusa możemy się nauczyć, że Bóg może posługiwać się nami wszystkimi, niezależnie od wieku i etapu życia.

1:2 Koryntian 5:21 - Albowiem Bóg uczynił Chrystusa, który nigdy nie zgrzeszył, jako ofiarę za nasze grzechy, abyśmy mogli zostać usprawiedliwieni przed Bogiem przez Chrystusa.

2: Filipian 2:5-7 – Musicie mieć taką samą postawę, jaką miał Chrystus Jezus. Chociaż był Bogiem, nie uważał równości z Bogiem za coś, czego można się trzymać. Zamiast tego zrezygnował ze swoich boskich przywilejów; przyjął pokorną pozycję niewolnika i urodził się jako istota ludzka. Kiedy ukazał się w ludzkiej postaci, uniżył się w posłuszeństwie Bogu i umarł śmiercią przestępcy na krzyżu.

Łukasza 3:24 Który był synem Matatata, który był synem Lewiego, który był synem

Melchi, który był synem Janny, który był synem Józefa,

Ten fragment Pisma Świętego dotyczy genealogii Jezusa i prześledzenia jego rodu aż do Józefa.

1. Znaczenie pochodzenia: studium rodowodu Jezusa

2. Znaczenie pochodzenia Jezusa w udowadnianiu Jego boskości

1. Mateusza 1:1-17 – Genealogia Jezusa Chrystusa

2. Hebrajczyków 7:14 – Jezus miał pochodzenie od Melchizedeka

Łukasza 3:25 Który był synem Mattatiasza, który był synem Amosa, który był synem Nauma, który był synem Esliego, który był synem Nagge,

Fragment ten wymienia rodowód Jezusa Chrystusa od Mattathias do Nagge.

1. Pochodzenie Jezusa ukazuje Jego boski rodowód i ukazuje Jego wyjątkowość wśród wszystkich innych ludzi.

2. Drzewo genealogiczne Jezusa przypomina o wierności i zaangażowaniu Boga w Jego obietnice.

1. Księga Rodzaju 22:18 – „A w twoim potomstwie będą błogosławione wszystkie narody ziemi, ponieważ usłuchałeś mojego głosu”.

2. Mateusza 1:1–17 – „Księga genealogii Jezusa Chrystusa, Syna Dawida, Syna Abrahama: Abraham zrodził Izaaka, Izaak zrodził Jakuba, a Jakub zrodził Judę i jego braci”.

Łk 3,26 Który był synem Maata, który był synem Mattatiasza, który był synem Semei, który był synem Józefa, który był synem Judy,

Ten fragment wyjaśnia pochodzenie Jezusa Chrystusa od Józefa do Judy.

1. Niesamowity rodowód Jezusa Chrystusa

2. Moc Bożych obietnic poprzez rodowód

1. Mateusza 1:1-17; Genealogia Jezusa Chrystusa

2. Rzymian 1:3; Jezus Chrystus, potomek Dawida według ciała

Łukasza 3:27 Który był synem Joanny, który był synem Resy, który był synem Zorobabela, który był synem Salathiela, który był synem Neriego,

Fragment ten dotyczy genealogii Jezusa, szczególnie od Salathiela do Neriego.

1. Znaczenie rodziny i rodu w życiu i służbie Jezusa

2. Znaczenie uznania roli Boga w naszym życiu

1. Mateusza 1:1-17 – Genealogia Jezusa Chrystusa

2. Rzymian 4:13-16 – Abraham i jego potomstwo, w którym błogosławione są wszystkie narody

Łukasza 3:28 Który był synem Melchiego, który był synem Addiego, który był synem Cosama, który był synem Elmodama, który był synem Era,

Łukasz przedstawia genealogię Jezusa sięgającą Er.

1. Bóg posługuje się zwykłymi ludźmi do dokonywania niezwykłych rzeczy

2. Długa kolejka wiernych naśladowców

1. Księga Rodzaju 22:18 – „Przez twoje potomstwo będą błogosławione wszystkie narody na ziemi, ponieważ usłuchałeś mojego głosu”.

2. Hebrajczyków 11:4 – „Przez wiarę Abel złożył Bogu lepszą ofiarę niż Kain. Przez wiarę został uznany za człowieka sprawiedliwego, gdy Bóg dobrze mówił o jego ofiarach”.

Łukasza 3:29 Który był synem Jose, który był synem Eliezera, który był synem Jorima, który był synem Matatata, który był synem Lewiego,

W tym fragmencie znajduje się genealogia Jezusa Chrystusa.

1. Jezus jest naszym Panem i Zbawicielem – jakie znaczenie ma jego tożsamość

2. Znaczenie znajomości naszego drzewa genealogicznego

1. Mateusza 1:1-17 - Genealogia Jezusa według Mateusza

2. Łk 1,26-38 – Narodziny Jezusa według Łukasza

Łukasza 3:30 Który był synem Symeona, który był synem Judy, który był synem Józefa, który był synem Jonana, który był synem Eliakima,

Jezus pochodzi z długiej linii przodków.

1. Pamiętanie o naszym rodowodzie: Jezusie i naszym drzewie genealogicznym

2. Tożsamość w Chrystusie: celebrowanie naszego dziedzictwa

1. Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Efezjan 2:19-22 - Tak więc nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga, zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie sam Chrystus Jezus jest kamień węgielny, na którym cała budowla zespolona rośnie w świątynię świętą w Panu. W nim i wy budujecie się razem na mieszkanie Boga przez Ducha.

Łukasza 3:31 Który był synem Melei, który był synem Menana, który był synem Mattaty, który był synem Natana, który był synem Dawida,

W tym fragmencie przedstawiono genealogię Jezusa, która śledzi jego rodowód aż do króla Dawida.

1. Znaczenie rodu Jezusa dla Jego pozycji jako Mesjasza

2. Znaczenie Bożej obietnicy danej królowi Dawidowi

1. Izajasz 9:6-7 – „Bo dziecię narodziło się nam, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu i nazwą go imieniem Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.”

2. Rzymian 1:3-4 – „o Jego Synu, który według ciała pochodził od Dawida i który został uznany za Syna Bożego w mocy według Ducha Świętości przez swoje zmartwychwstanie, Jezusa Chrystusa, naszego Lord."

Łukasza 3:32 Który był synem Jessego, który był synem Obeda, który był synem Booza, który był synem Salmona, który był synem Naassona,

Łukasza 3:32 podaje genealogiczną linię pochodzenia rozpoczynającą się od Jessego i kończącą się na Naassonie.

1. Drzewo genealogiczne Jezusa: badanie rodu Mesjasza.

2. Znaczenie dziedzictwa: zachowanie historii naszych przodków.

1. Mateusza 1:1-17 – Genealogia Jezusa Chrystusa.

2. Rut 4:18-22 – Genealogia Jezusa Chrystusa poprzez Rut i Boaza.

Łukasza 3:33 Który był synem Aminadaba, który był synem Arama, który był synem Esroma, który był synem Faresa, który był synem Judy,

Fragment ten wspomina o pochodzeniu rodzinnym Jezusa z Judy.

1. Wierność Boga w zachowaniu rodu Jezusa

2. Znaczenie zrozumienia historii naszej własnej rodziny

1. Rzymian 9:5 – „Do nich należą patriarchowie i od nich wywodzi się ludzki rodowód Mesjasza, który jest Bogiem ponad wszystko, chwalony na wieki! Amen”.

2. Mateusza 1:1-17 – „Oto rodowód Jezusa, Mesjasza, syna Dawida, syna Abrahama: … i Jakub, ojciec Józefa, męża Marii, z której narodził się Jezus, który nazywany jest Mesjaszem”.

Łukasza 3:34 Który był synem Jakuba, który był synem Izaaka, który był synem Abrahama, który był synem Tary, który był synem Nachora,

Genealogia Jezusa Chrystusa sięga czasów Abrahama.

1. Abraham: latarnia wiary w niepewnych czasach

2. Podążanie śladami Abrahama: wzór posłuszeństwa

1. Księga Rodzaju 22:17-18: „Na pewno będę ci błogosławił i rozmnożę twoje potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak piasek na brzegu morza. Twoi potomkowie wezmą w posiadanie miasta swoich wrogów, 18 i przez z twojego potomstwa wszystkie narody na ziemi będą błogosławione, ponieważ byłeś mi posłuszny”.

2. Rzymian 4:13-17: Nie przez Prawo Abraham i jego potomstwo otrzymali obietnicę, że będą dziedzicami świata, ale przez sprawiedliwość, która przychodzi przez wiarę.14 Bo jeśli ci, którzy polegają na Prawie, są dziedzicami, wiara nic nie znaczy, a obietnica jest nic nie warta, 15 gdyż zakon wywołuje gniew. A gdzie nie ma prawa, nie ma przestępstwa.

16 Dlatego obietnica przychodzi przez wiarę, aby była z łaski i była zabezpieczona całemu potomstwu Abrahama, nie tylko tym, którzy są z Prawa, ale także tym, którzy są z wiary Abrahama. On jest ojcem nas wszystkich. 17 Jak napisano: „Uczyniłem cię ojcem wielu narodów”. On jest naszym ojcem w oczach Boga, w którego uwierzył – Bogiem, który ożywia umarłych i powołuje do istnienia to, czego nie było.

Łk 3,35 Który był synem Sarucha, syna Ragaua, syna Faleka, syna Hebera, syna Sala,

Potomkowie Hebera są wymienieni w Łukasza 3:35.

1: Drzewo genealogiczne Jezusa Chrystusa.

2: Znaczenie śledzenia naszego rodu.

1: Mateusz 1:1-17 – Pochodzenie Jezusa od Abrahama do Józefa.

2: Rodzaju 10:21-30 – Potomkowie Hebera.

Łukasza 3:36 Który był synem Kainana, który był synem Arfaksada, który był synem Sema, który był synem Noego, który był synem Lamecha,

Ten fragment z Łukasza 3:36 opisuje genealogię Jezusa Chrystusa, śledząc jego rodowód od Noego po Lamecha.

1. Wierność Boga: jak Jezus wypełnił obietnicę zbawienia

2. Pochodzenie Jezusa: Zrozumienie znaczenia Jego przodków

1. Rodzaju 5:1-32; 6:9-9:17 – Historia Noego i Boża obietnica zbawienia

2. Mateusza 1:1-17 - Genealogia Jezusa i spełnienie proroctw

Łukasza 3:37 Który był synem Mathusali, który był synem Henocha, który był synem Jereda, który był synem Maleleela, który był synem Kainana,

Genealogia Jezusa sięga Kainana.

1. Uznanie wagi naszego duchowego rodowodu

2. Jak nasze duchowe dziedzictwo kształtuje nasze życie

1. Rzymian 4:17 – Jak napisano: „Uczyniłem cię ojcem wielu narodów”.

2. 2 Tymoteusza 1:5 – Przypomina mi się twoja szczera wiara, która najpierw żyła w twojej babci Lois i twojej matce Eunice, a teraz, jestem przekonany, żyje także w tobie.

Łukasza 3:38 Który był synem Enosa, który był synem Seta, który był synem Adama, który był synem Bożym.

Ten fragment opisuje rodowód Jezusa, zaczynając od Boga, a kończąc na Jezusie, synu Bożym.

1: Wszyscy jesteśmy dziećmi Boga, stworzonymi na Jego obraz i obdarzonymi mocą prowadzenia życia w miłości i wierze.

2: Jezus jest synem Boga, a Jego ofiarna śmierć i zmartwychwstanie dają nam nadzieję i pewność zbawienia i odkupienia.

1: Rzymian 8:14-17 – Albowiem wszyscy, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi.

2:1 Jana 3:1 - Zobaczcie, jaką miłość obdarzył nas Ojciec, abyśmy zostali nazwani dziećmi Bożymi; i tak jesteśmy.

Łk 4 opisuje kuszenie Jezusa na pustyni i początek Jego publicznej działalności, obejmującej Jego nauczanie i cudowne czyny.

Akapit pierwszy: Po przyjęciu chrztu Jezus został zaprowadzony przez Ducha Świętego na pustynię, gdzie pościł przez czterdzieści dni. W tym czasie Szatan kusił Go trzykrotnie. Najpierw szatan kusił Jezusa, aby zamienił kamienie w chleb, aby zaspokoić swój głód, ale Jezus odpowiedział, cytując Pismo Święte: „Nie samym chlebem człowiek żyje” (Łk 4,1-4). Następnie szatan pokazał Jezusowi wszystkie królestwa świata i zaoferował Mu władzę nad nimi, jeśli ten oddaje mu cześć. Jednak Jezus ponownie zganił szatana słowami Pisma Świętego: „Będziesz oddawał cześć Panu, Bogu swemu, i tylko jemu będziesz służył” (Łk 4,5-8). W końcu szatan zabrał Jezusa na szczyt Jerozolimy i namawiał Go, aby rzucił się w dół, cytując Pismo Święte wyrwane z kontekstu. Po raz kolejny Jezus przeciwstawił się Pismu i oparł się pokusie (Łk 4,9-13).

Akapit 2: Po zwycięstwie nad pokusą Jezus powrócił do Galilei napełniony mocą Ducha. Nauczał w synagogach w całym regionie i zyskał szerokie uznanie ze strony ludzi, którzy zdumiewali się Jego mądrością (Łk 4,14-15). W Nazarecie, gdzie dorastał, Jezus wszedł w dzień szabatu do synagogi i odczytał proroctwo Izajasza o niesieniu dobrej nowiny ubogim i głoszeniu wolności jeńcom. Oznajmił, że te słowa wypełniły się w Nim (Łk 4,16-21). Jednak zamiast zgodnie z oczekiwaniami otrzymać uznanie ze strony tłumów z jego rodzinnego miasta, wpadli we wściekłość z powodu Jego twierdzeń i próbowali Go skrzywdzić. Ale w cudowny sposób przeszedł przez nich bez szwanku; udał się w swoją drogę (Łk 4,22-30).

3. Akapit: Pozostawiając Nazaret po odrzuceniu, udaliśmy się do miasta Kafarnaum, Galilea zaczęła nauczać ludzi zdumiona władza słowo wygnał demona synagoga człowiek duch nieczysty zawołał mówiąc: „Ha! Co do nas przyszliście, aby nas zniszczyć? Wiedzcie, że Święty Bóg!” Ale skarcony powiedział: „Bądź cicho, wyjdź z niego!” rzucili przed siebie człowieka, nie krzywdząc drugiego, wszyscy zdumieni przemówili, inny powiedział: „Co to za nauka? Władzą i mocą wydaje rozkazy duchom nieczystym, które wychodzą!” rozprzestrzenił się po całej okolicy uzdrawiał wiele chorób napędzanych przez demony, ponieważ uznany Mesjasz wypełnił proroctwa Pismo Święte służba uzdrawiania nadal głosił synagogi Judea także wypędzała demony Służba galilejska naznaczona potężnymi naukami autorytatywnymi działaniami demonstrującymi obecność boskiej mocy Łukasz ustawia odpoczynek na scenie Narracja ewangeliczna ustanawiająca referencje Syn Bóg, który przyszedł, przyniesł ludzkość zbawienia.

Łk 4,1 A Jezus, pełen Ducha Świętego, wrócił znad Jordanu i był prowadzony przez Ducha na pustynię,

Ten fragment opisuje Jezusa napełnionego Duchem Świętym i prowadzonego przez Ducha na pustynię.

1. Dlaczego Jezus udał się na pustynię

2. Moc Ducha Świętego w życiu Jezusa

1. Psalm 23:4 „Tak, choćbym szedł doliną cienia śmierci, zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną; Twoja laska i Twoja laska pocieszają mnie.”

2. Izajasz 40:31 „Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną”.

Łk 4,2 Będąc czterdzieści dni kuszony przez diabła. I w owe dni nic nie jadł, a gdy one się skończyły, odczuł potem głód.

Jezus pości przez 40 dni i jest kuszony przez diabła.

1: Jezus przetrwał pokusę i zwyciężył ją postem i modlitwą.

2: Możemy patrzeć na Jezusa jako na przykład, jak przetrwać i pokonać pokusę.

1:1 Koryntian 10:13 - Nie spotkała was żadna pokusa inna niż ludzka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad siły wasze, ale wraz z pokusą wskaże też drogę wyjścia, abyście mogli to znieść."

2: Jakuba 1:12-15 – „Błogosławiony ten, kto wytrwa w próbie, gdyż gdy przejdzie próbę, otrzyma koronę życia, obiecaną przez Pana tym, którzy go miłują. Niech nikt nie mówi, kiedy jest kuszony: „Jestem kuszony przez Boga", gdyż Bóg nie może być kuszony do zła, a On sam nikogo nie kusi. Każdy jednak ulega pokusie, gdy daje się zwieść i nęci jego własne pragnienie. Wtedy pragnienie, gdy pocznie, daje narodziny grzechu, a grzech, gdy dojrzeje, powoduje śmierć".

Łk 4,3 I rzekł do niego diabeł: Jeśli jesteś Synem Bożym, rozkaż temu kamieniowi, aby stał się chlebem.

Jezus był kuszony przez diabła, aby użyć swojej mocy i przemienić kamień w chleb.

1: Nie powinniśmy ulegać pokusie, tak jak Jezus tego nie robił.

2: Możemy uczyć się na przykładzie Jezusa, gdy staje w obliczu pokusy.

1: Jakuba 1:12-15 – Błogosławiony ten, kto wytrwa w próbie, gdyż po przejściu próby otrzyma koronę życia, którą Pan obiecał tym, którzy go miłują.

2: Mateusza 4:1-11 – Następnie Duch zaprowadził Jezusa na pustynię, aby był kuszony przez diabła.

Łk 4,4 A Jezus mu odpowiedział, mówiąc: Napisane jest: Nie samym chlebem człowiek będzie żył, ale każdym słowem Bożym.

Człowiek musi czerpać siłę i pożywienie ze słów Boga, a nie tylko z pożywienia fizycznego.

1. „Życie Słowem Bożym" – podkreślanie wagi zaufania Bożym obietnicom i polegania na Jego Słowie.

2. „Chleb Życia" – skupienie się na duchowym pokarmie, który pochodzi od Jezusa Chrystusa, Chleba Życia.

1. Powtórzonego Prawa 8:3 – „I uniżył cię, dopuścił do głodu i nakarmił cię manną, której nie znałeś ani twoi przodkowie, aby ci dać do zrozumienia, że nie samym chlebem żyje człowiek lecz każdym słowem, które wychodzi z ust Pana, żyje człowiek.

2. Mateusza 4:4 - „A on odpowiadając, rzekł: Napisano: Nie samym chlebem człowiek będzie żył, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych.”

Łk 4,5 I diabeł, wziąwszy go na górę wysoką, w jednej chwili pokazał mu wszystkie królestwa świata.

Diabeł kusił Jezusa wszystkimi królestwami świata.

1. Siła Jezusa: przezwyciężanie pokus

2. Pozostanie wiernym planowi Bożemu pomimo bożków świata

1. Mateusza 4:1-11 – Jezus jest kuszony przez diabła na pustyni

2. 1 Koryntian 10:13 – Nie spotkała was żadna pokusa, która nie jest wspólna dla człowieka

Łukasza 4:6 I rzekł do niego diabeł: Dam ci całą tę władzę i ich chwałę, bo ona jest mi przekazana; i komu chcę, dam je.

Fragment Diabeł oferuje Jezusowi całą moc i chwałę świata w zamian za oddanie mu czci przez Jezusa.

1. Niebezpieczeństwo pokusy: jak Jezus oparł się ofercie diabła

2. Moc w poddaniu: jak Jezus był posłuszny woli Bożej

1. Jakuba 1:12-15 - Błogosławiony mąż, który wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, otrzyma koronę życia, którą obiecał Bóg tym, którzy go miłują.

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje twoje ścieżki.

Łk 4,7 Jeśli więc oddasz mi pokłon, wszystko będzie twoje.

Szatan kusi Jezusa, aby oddał mu cześć w zamian za dobra doczesne.

1. Niebezpieczeństwo pokusy: jak oprzeć się naleganiom szatana

2. Moc oddawania czci: zrozumienie nagród płynących z naśladowania Boga

1. Jakuba 4:7 – „Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was”.

2. Psalm 8:9 – „O Panie, Panie nasz, jak wspaniałe jest Twoje imię na całej ziemi! Wyniosłeś swoją chwałę ponad niebiosa”.

Łk 4,8 A Jezus odpowiadając, rzekł mu: Zejdź mi z oczu, szatanie, bo napisano: Panu, Bogu swemu, będziesz kłaniał się i tylko jemu będziesz służył.

Ten fragment pokazuje, że Jezus nakazał szatanowi, aby go opuścił, aby wypełnić Boże przykazanie, aby tylko Jemu oddawać cześć.

1. Znaczenie dotrzymywania Słowa Bożego.

2. Odrzucenie pokus szatana.

1. Jakuba 4:7 – „Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was”.

2. Powtórzonego Prawa 6:13 – „Będziesz się bał Pana, Boga swego, i będziesz mu służył, i będziesz przysięgał na jego imię”.

Łk 4,9 I przyprowadził go do Jerozolimy, postawił go na szczycie świątyni i rzekł do niego: Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się stąd w dół.

Diabeł kusił Jezusa, aby rzucił się ze szczytu świątyni.

1. Musimy pozostać niezachwiani i opierać się pokusom.

2. Musimy być pokorni i ufać Bogu.

1. 1 Koryntian 10:13 - „Nie spotkała was żadna pokusa inna niż ludzka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad siły wasze, ale wraz z pokusą wskaże też drogę wyjścia, abyście mogli to znieść.”

2. Psalm 46:10 – „Zatrzymajcie się i poznajcie, że jestem Bogiem. Będę wywyższony między narodami, będę wywyższony na ziemi!”

Łk 4,10 Bo napisano: Aniołom swoim da władzę nad tobą, aby cię strzegli:

We fragmencie tym stwierdza się, że Bóg zapewni ochronę tym, którzy w Niego uwierzą poprzez swoich aniołów.

1: Nigdy nie jesteśmy sami, ponieważ Boża miłość i ochrona są zawsze z nami.

2: Bez względu na to, z czym przyjdzie nam się zmierzyć w życiu, możemy pocieszyć się świadomością, że Bóg jest zawsze z nami.

1: Psalm 91:11-12 – Bo aniołom swoim rozkaże o tobie, aby cię strzegli na wszystkich twoich drogach; podniosą cię na rękach, abyś nie uderzył nogą o kamień.

2: Hebrajczyków 1:14 – Czyż wszyscy aniołowie nie są duchami służącymi, posłanymi, aby służyć tym, którzy odziedziczą zbawienie?

Łk 4,11 I będą cię nosić na rękach, abyś przypadkiem nie uraził swojej nogi o kamień.

Ten fragment mówi o tym, że Bóg chroni tych, którzy Mu ufają.

1. Zaufaj Panu całym sercem – Księga Przysłów 3:5-6

2. Bóg jest naszą ucieczką i tarczą – Psalm 34:7-8

1. Psalm 91:11-12 – Bo On da władzę nad tobą swoim aniołom, aby cię strzegli na wszystkich twoich drogach.

2. Izajasz 41:10 – Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię, tak, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą.

Łk 4,12 A odpowiadając Jezus, rzekł mu: Powiedziano: Nie będziesz kusił Pana, Boga swego.

Fragment ten ostrzega przed wystawianiem na próbę cierpliwości Boga.

1. „Siła cierpliwości”

2. „Bóg nie podlega próbie”

1. Jakuba 1:12-15; Błogosławiony mąż, który wytrwa w pokusie, bo gdy zostanie poddany próbie, otrzyma koronę życia, którą obiecał Pan tym, którzy go miłują.

2. Powtórzonego Prawa 6:16; Nie będziecie kusić Pana, Boga waszego, jak go kusiliście w Massa.

Łk 4,13 A gdy diabeł dokończył całego kuszenia, odstąpił od niego na jakiś czas.

Jezus był kuszony przez diabła, ale gdy diabeł zakończył wszystkie pokusy, odszedł na jakiś czas.

1. Bóg ochroni cię przed pokusą

2. Kiedy jesteś kuszony, szukaj Bożej siły

1. 1 Koryntian 10:13 - Nie spotkała was żadna pokusa, która nie jest wspólna dla człowieka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad wasze siły, ale wraz z pokusą wskaże wam także drogę wyjścia, abyście mogli ją przetrwać.

2. Jakuba 1:12-15 - Błogosławiony mąż, który wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, otrzyma koronę życia, którą obiecał Bóg tym, którzy go miłują. Niech nikt, gdy jest kuszony, nie mówi: „Przez Boga jestem kuszony”, gdyż Bóg nie może być kuszony do zła i sam nikogo nie kusi. Ale każdy człowiek ulega pokusie, gdy jest kuszony i kuszony przez własne pragnienia. Wtedy pożądanie, gdy pocznie, rodzi grzech, a grzech, gdy dojrzeje, rodzi śmierć.

Łk 4,14 I wrócił się Jezus w mocy Ducha do Galilei, i rozeszła się sława o nim po całej okolicy wokoło.

Jezus powraca do Galilei w mocy Ducha, a sława Jego rozchodzi się po całej krainie.

1. Jezus: Moc Ducha i sława Jego imienia

2. Moc Ducha i sposób, w jaki szerzy sławę Jezusa

1. Dzieje Apostolskie 10:38 – Jak Bóg namaścił Jezusa z Nazaretu Duchem Świętym i mocą;

2. Izajasz 11:2 - Spocznie na nim Duch Pański, Duch mądrości i rozumu, Duch rady i mocy, Duch wiedzy i bojaźni Pańskiej.

Łk 4,15 I nauczał w ich synagogach, ciesząc się chwałą wszystkich.

Ten fragment pokazuje, że Jezus był mile widziany i szanowany, gdy głosił w synagogach.

1: Jezus był chwalony i wysławiany przez wszystkich, którzy słuchali Jego kazań.

2: Powinniśmy starać się być jak najbardziej podobni do Chrystusa, abyśmy i my mogli być chwaleni i uwielbieni.

1: Mateusza 5:16 – „Niech tak świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie”.

2: Filipian 2:5-8 – „Niech takie będzie w was usposobienie, jakie było w Chrystusie Jezusie: który będąc w postaci Bożej, nie uważał za zbójstwo być równym Bogu, lecz pozbawił się sławy, i przyjął postać sługi, i stał się podobny do ludzi. A okazując się z natury człowiekiem, uniżył samego siebie, i stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.”

Łk 4,16 I przyszedł do Nazaretu, gdzie się wychował, i według zwyczaju wszedł w dzień szabatu do synagogi, i wstał, aby czytać.

W dzień sabatu chodził do synagogi, jak miał w zwyczaju.

1. Znaczenie zachowywania tradycji

2. Siła zwykłej wierności

1. Mateusza 11:28-30 – „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja wam dam odpocznienie. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca i znajdziecie ukojenie dla dusz waszych, bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie”.

2. Przysłów 13:9 – „Światło sprawiedliwych się raduje, lecz lampa bezbożnych zgaśnie.”

Łk 4,17 I została mu przekazana księga proroka Izajasza. A gdy otworzył księgę, znalazł miejsce, gdzie było napisane,

Jezus otworzył księgę Izajasza i czytał z niej.

1. Znaczenie Pisma Świętego w służbie Jezusa

2. Moc Słowa Bożego

1. Psalm 119:105-112: „Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce”

2. Rzymian 10:17: „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

Łk 4,18 Duch Pański nade mną, gdyż namaścił mnie, abym głosił ewangelię ubogim; posłał mnie, abym uzdrawiał tych, którzy mają złamane serce, abym głosił jeńcom wybawienie, a niewidomym przejrzenie, abym uciśnionych wypuścił na wolność,

Podsumuj fragment:

Jezus jest upełnomocniony przez Ducha Pana, aby wypełnić swoją misję głoszenia ewangelii biednym, uzdrawiania osób o złamanych sercach i przywracania jeńcom wyzwolenia oraz przywracania wzroku niewidomym.

1. Podnosząca na duchu moc misji Jezusa

2. Uzdrowieni i uwolnieni: jak Jezus przynosi wybawienie

1. Izajasz 61:1-2 – „Duch Pana Boga nade mną, gdyż Pan namaścił mnie, abym zwiastował ubogim dobrą nowinę, posłał mnie, abym opatrzył tych, którzy mają złamane serce, abym głosił jeńcom wolność i otwarcie więzienia dla związanych.

2. Galacjan 5:1 – „Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. Stójcie więc niewzruszenie i nie poddawajcie się już pod jarzmo niewoli”.

Łk 4,19 Aby głosić rok łaski Pana.

Ten fragment odnosi się do Jezusa głoszącego dobrą nowinę o łasce Pana w swojej służbie.

1. „Bezwarunkowa miłość Boga: znalezienie Jego akceptowalnego roku”

2. „Dar Jezusa: życie w Roku Pańskim”

1. Izajasz 61:1-2: „Duch Wszechwładnego Pana spoczywa na mnie, gdyż Pan namaścił mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim. Posłał mnie, abym opatrywał tych, którzy mają złamane serce, abym głosił wyzwolenie jeńcom i wyzwolenie z ciemności dla więźniów.”

2. Rzymian 5:8: „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

Łk 4,20 Potem zamknął księgę, oddał ją ministrowi i usiadł. I oczy wszystkich, którzy byli w synagodze, były w niego utkwione.

Jezus czyta w synagodze księgę Izajasza i wszyscy są na nim skupieni.

1. Bóg ma plan na nasze życie i Jezus pokazał nam to na swoim przykładzie.

2. Powinniśmy być otwarci na przesłania, które Bóg wysyła nam poprzez Pismo Święte.

1. Izajasz 55:11 – „Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona, co mi się podoba, i pomyślnie spełni tę rzecz, do której je posłałem. "

2. Jeremiasz 29:11 – „Bo znam plany, jakie mam wobec ciebie”, oświadcza Pan, „plany, które mają ci pomóc, a nie zaszkodzić, plany, które dają ci nadzieję i przyszłość”.

Łk 4,21 I zaczął do nich mówić: Dziś wypełniło się to Pismo w uszach waszych.

Jezus oznajmił, że na oczach ludu wypełniło się Pismo.

1. Wierność Boga w wypełnianiu Jego obietnic.

2. Znaczenie słuchania Jezusa.

1. Psalm 33:4-5 „Albowiem słowo Pana jest słuszne i prawdziwe, On jest wierny we wszystkim, co czyni. Pan miłuje sprawiedliwość i sprawiedliwość, ziemia jest pełna Jego niesłabnącej miłości”.

2. Jan 14:23-24 „Jezus odpowiedział: «Każdy, kto mnie miłuje, będzie przestrzegał mojej nauki. Mój Ojciec będzie ich miłował, a my do nich przyjdziemy i zamieszkamy u nich. Kto mnie nie miłuje, nie będzie posłuszny moje nauczanie.”

Łk 4,22 I wszyscy dawali o nim świadectwo i dziwili się łaskawym słowom, które wychodziły z jego ust. I powiedzieli: Czy to nie jest syn Józefa?

W tym fragmencie opisano reakcję ludu na słowa Jezusa, które były pełne łaski i mądrości. Zapytali, czy jest synem Józefa.

1. Moc łaski Bożej w słowach Jezusa

2. Jezus naszym przykładem mądrej mowy

1. Kolosan 4:6 - Niech wasza mowa będzie zawsze uprzejma, przyprawiona solą, abyście wiedzieli, jak powinniście każdemu odpowiedzieć.

2. Jakuba 3:13-17 – Kto wśród was jest mądry i wyrozumiały? Niech swoim dobrym postępowaniem pokaże swoje dzieła w łagodności mądrości.

Łk 4,23 I rzekł do nich: Z pewnością powiecie mi to przysłowie: Lekarzu, uzdrów się sam; cokolwiek słyszeliśmy, że dzieje się w Kafarnaum, czyń i tutaj, w swojej krainie.

Jezus mówi mieszkańcom swojego rodzinnego miasta, że powinni oczekiwać od niego tego samego, co zrobił w Kafarnaum.

1. Moc Jezusa: jak Jezus czynił cuda przez całą swoją służbę

2. Odrzucenie Jezusa: koszt odmowy wiary w Jezusa

1. Mateusza 4:23-25 – Jezus rozpoczyna swoją służbę w Galilei

2. Marka 1:21-28 – Jezus uzdrawia w synagodze człowieka opętanego przez ducha nieczystego

Łk 4,24 I rzekł: Zaprawdę powiadam wam: Żaden prorok nie jest przyjęty w swojej ojczyźnie.

Jezus oznajmił, że prorok nie jest akceptowany we własnym kraju.

1. „Odrzucenie Jezusa: zrozumienie własnego odrzucenia”

2. „Truda odrzucenia: świadomość akceptacji Boga”

1. Izajasz 53:3 – „Wzgardzony i odrzucony przez ludzi, mąż boleści i doświadczony w smutku”.

2. Rzymian 15:7 – „Przyjmujcie więc siebie nawzajem, tak jak Chrystus przyjął was, aby przynosić chwałę Bogu”.

Łk 4,25 Ale zaprawdę powiadam wam, że wiele wdów było w Izraelu za dni Eliasza, gdy niebo było zamknięte przez trzy lata i sześć miesięcy, gdy w całej ziemi panował wielki głód;

W Ewangelii Łukasza 4:25 Jezus opowiada, że za dni Eliasza w Izraelu było wiele wdów i panował wielki głód, który trwał trzy i pół roku.

1. Wiara wdowy: jak Bóg troszczy się o swój lud w potrzebie

2. Zaopatrzenie Boże: doświadczenie Bożej obfitości w trudnych czasach

1. Jakuba 1:27 - Religia, którą Bóg, nasz Ojciec, uważa za czystą i bez skazy, polega na tym, aby opiekować się sierotami i wdowami w ich niedoli i chronić się przed skalaniem przez świat.

2. Psalm 68:5 – Ojcem sieroty i obrońcą wdów jest Bóg w swoim świętym mieszkaniu.

Łk 4,26 Eliasz zaś nie był posłany do żadnego z nich, z wyjątkiem Sarepty, miasta Sydonu, do niewiasty, która była wdową.

Eliasz został wysłany do Sarepty, miasta Sydonu, do owdowiałej kobiety.

1. Bezwarunkowa miłość Boga do najbardziej potrzebujących

2. Siła wiary w obliczu przeciwności losu

1. Jakuba 2:5-6 – „Słuchajcie, drodzy bracia i siostry: Czy Bóg nie wybrał ubogich w oczach świata na bogatych w wierze i na dziedziców królestwa, które obiecał tym, którzy Go miłują? zniesławiliście biednych. Czy to nie bogaci was wyzyskują? Czy to nie oni wciągają was do sądu?

2. Izajasz 61:1-3 – „Duch Wszechwładnego Pana spoczywa na mnie, gdyż Pan namaścił mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim. Posłał mnie, abym opatrywał tych, którzy mają złamane serce, abym głosił wyzwolenie jeńcom i wyzwolenie więźniów z ciemności, aby ogłosić rok łaski Pana i dzień pomsty naszego Boga, pocieszyć wszystkich płaczących i zatroszczyć się o tych, którzy smucą się na Syjonie, aby zamiast nich dać im piękną koronę popiół, olejek radości zamiast żałoby i szata chwały zamiast ducha rozpaczy. Będą nazywani dębami sprawiedliwości, sadzonką Pana dla ukazania się Jego wspaniałości.

Łk 4,27 Za czasów proroka Elizeusza było w Izraelu wielu trędowatych; i żaden z nich nie został oczyszczony, wybawił Syryjczyka Naamana.

W czasach proroka Elizeusza w Izraelu było wielu trędowatych, ale żaden z nich nie został uzdrowiony, z wyjątkiem Syryjczyka Naamana.

1. Miłosierdzie Boże jest dla wszystkich – niezależnie od tego kim jesteś, Bóg może okazać miłosierdzie i uzdrowienie.

2. Moc wiary – Naaman został uzdrowiony dzięki wierze w Boga.

1. Jakuba 5:15 – „A modlitwa zanoszona z wiarą uzdrowi chorego i Pan go podźwignie. Jeśli zgrzeszyli, będzie im odpuszczone.”

2. Jana 5:14 – „Potem Jezus znalazł go w świątyni i rzekł do niego: Oto wyzdrowiałeś; nie grzesz więcej, aby ci się coś gorszego nie przydarzyło”.

Łk 4,28 A wszyscy w synagodze, gdy to usłyszeli, napełnili się gniewem,

Ludzie w synagodze ogarnęli gniew, gdy usłyszeli słowa Jezusa.

1: Powinniśmy starać się zachować otwarty umysł i nie wpadać w gniew, gdy usłyszymy coś, co podważa nasze przekonania.

2: Musimy pamiętać, że Jezus często wypowiadał słowa, które wywoływały u ludzi dyskomfort i złościły ich, a mimo to postępował zgodnie z wolą Bożą.

1: Efezjan 4:2-3 – Bądź całkowicie pokorny i łagodny; bądźcie cierpliwi, znosząc jedni drugich w miłości. Dokładajcie wszelkich starań, aby zachować jedność Ducha poprzez więź pokoju.

2: Kolosan 3:12-14 - Jako naród Boży wybrany, święty i umiłowany, przyobleczcie się we współczucie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość. Znoście jedni drugich i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli ktoś z was ma do kogoś żal. Przebaczajcie, tak jak Pan przebaczył wam. A na wszystkie te cnoty nakładana jest miłość, która łączy je wszystkie w doskonałą jedność.

Łk 4,29 I wstali, wypchnęli go z miasta, i poprowadzili go na szczyt góry, na której zbudowano ich miasto, aby go zrzucić na głowę.

Powstali mieszkańcy pewnego miasta i wypędzili Jezusa ze swojego miasta, prowadząc Go na skraj góry, na której zbudowano ich miasto, aby móc Go zrzucić z urwiska.

1. Niebezpieczeństwo gorliwości religijnej bez wiedzy

2. Siła wiary w obliczu przeciwności losu

1. Psalm 23:4 - Choćbym szedł ciemną doliną, zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną; Twoja laska i Twoja laska, one mnie pocieszają.

2. Rzymian 8:28 - A wiemy, że z miłującymi Boga wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

Łk 4,30 On jednak, przechodząc pośród nich, poszedł swoją drogą,

Łukasza 4:30 podsumowuje Jezusa przechodzącego przez tłum ludzi.

1. Jezus, Książę Pokoju: uspokajająca obecność Jezusa, gdy przechodził przez tłum.

2. Czego uczą nas działania Jezusa: Znaczenie bezinteresownej obecności i życzliwości w trudnych sytuacjach.

1. Efezjan 2:14-17, gdyż On sam jest naszym pokojem, który uczynił nas jednym i który w swoim ciele zburzył dzielący mur wrogości

2. Mateusza 5:43-44: „Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz nienawidził”. Ale Ja wam powiadam: Kochajcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują.

Łk 4,31 I przyszedł do Kafarnaum, miasta galilejskiego, i nauczał ich w dni sabatu.

Jezus zstąpił do miasta Kafarnaum w Galilei i nauczał lud w dni sabatu.

1. Jak najlepiej wykorzystać dzień szabatu

2. Moc nauk Jezusa

1. Mateusza 12:9-14 - Jezus naucza o szabacie

2. Marka 2:23-28 – Jezus mówi o znaczeniu sabatu

Łk 4,32 I zdumiewali się nad jego nauką, bo jego słowo miało moc.

Ludzie byli zdumieni nauką Jezusa, ponieważ była przekazywana z mocą.

1. Jak rozmawiać z władzą

2. Moc i autorytet nauczania Jezusa

1. Izajasz 55:11: „Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona, co mi się podoba, i pomyślnie spełni tę rzecz, do której je wysłałem. "

2. Efezjan 6:19-20: „A co do mnie, aby dano mi mowę, abym śmiało otworzył usta i oznajmił tajemnicę ewangelii, której jestem ambasadorem w więzach: aby w niej Mogę mówić odważnie, tak jak powinienem mówić”.

Łk 4,33 A był w synagodze człowiek, który miał ducha nieczystego diabła i zawołał donośnym głosem:

Pewien człowiek w synagodze miał ducha nieczystego diabła i głośno krzyczał.

1. Akceptowanie i opieranie się pokusom: studium człowieka w synagodze w Łk 4,33

2. Pokonanie mocy ciemności: refleksje z Łk 4,33

1. Jakuba 4:7 – „Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was”.

2. 1 Piotra 5:8-9 – „Bądźcie trzeźwi, czuwajcie, gdyż przeciwnik wasz diabeł jak lew ryczący krąży, szukając, kogo by pożreć: którym się przeciwstawiacie wytrwali w wierze, wiedząc, że te same uciski dokonało się u waszych braci, którzy są na świecie.”

Łk 4,34 Mówiąc: Zostawmy nas; co my mamy z tobą wspólnego, Jezusie z Nazaretu? przyszedłeś nas zniszczyć? Wiem, kim jesteś; Święty Boży.

Mieszkańcy Nazaretu odrzucili Jezusa i oskarżyli Go o zamiar ich zniszczenia.

1: Odrzucenie Jezusa niesie ze sobą konsekwencje

2: Jezus jest Świętym Bożym

1: Izajasz 43:3 - Bo ja jestem Pan, twój Bóg, Święty Izraela, twój Zbawiciel.

2: Jana 10:30 – Ja i mój Ojciec jedno jesteśmy.

Łk 4,35 I Jezus zgromił go, mówiąc: Milcz i wyjdź z niego. A gdy go diabeł rzucił na środek, wyszedł z niego i nie wyrządził mu krzywdy.

Jezus wypędza demona z człowieka, a demon nie wyrządza człowiekowi krzywdy.

1. Jezus wnosi życie i światło w ciemność i rozpacz.

2. Moc Jezusa jest większa niż jakiekolwiek zło.

1. Kolosan 1:13-14 - Wybawił nas spod władzy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna, w którym mamy odkupienie, odpuszczenie grzechów.

2. Jana 12:46 - Przyszedłem na świat jako światło, aby każdy, kto we mnie wierzy, nie pozostawał w ciemności.

Łk 4,36 I wszyscy byli zdumieni i rozmawiali między sobą, mówiąc: Cóż to za słowo! bo z władzą i mocą rozkazuje duchom nieczystym, i wychodzą.

Ludzie byli zdumieni władzą i mocą Jezusa, aby rozkazywać duchom nieczystym, i byli Mu posłuszni.

1. Jezus jest naszą władzą i mocą

2. Moc posłuszeństwa

1. Mateusza 8:16 - Gdy nastał wieczór, przyprowadzono do Niego wielu opętanych. I słowem wypędzał duchy, i uzdrawiał wszystkich chorych

2. 1 Jana 4:4 - Wy jesteście z Boga, dzieci, i zwyciężyliście ich, ponieważ Ten, który jest w was, jest większy od tego, który jest na świecie.

Łk 4,37 I sława o nim rozeszła się po wszystkich miejscach w okolicy.

Dzięki cudom, których dokonywał, sława Jezusa rozeszła się po całej Galilei.

1. Moc wiary: jak cuda Jezusa objawiły moc wiary

2. Wiara w niemożliwe: jak Jezus zmienił bieg historii

1. Mateusza 4:23-24 - Jezus obchodził całą Galileę, nauczając w ich synagogach, głosząc dobrą nowinę o królestwie i uzdrawiając wszelką chorobę i niemoc wśród ludu.

24 Wieść o nim rozeszła się po całej Syrii i przynoszono do niego wszystkich chorych na różne choroby, cierpiących dotkliwe bóle, opętanych, mających drgawki i paralityków . i uzdrowił ich.

2. Marka 6:34 – Kiedy Jezus wylądował i zobaczył wielki tłum, zlitował się nad nimi, bo byli jak owce nie mające pasterza. Zaczął więc ich uczyć wielu rzeczy.

Łk 4,38 Potem wstał z synagogi i wszedł do domu Szymona. A matkę żony Szymona miała wielka gorączka; i błagali go za nią.

Jezus po wyjściu z synagogi uzdrowił teściową Szymona z wielkiej gorączki.

1. Uzdrawiająca moc Jezusa zademonstrowana w domu Szymona

2. Moc wiary w Jezusa w przezwyciężeniu choroby

1. Marka 1:41-42 – Jezus okazywał współczucie chorym i uzdrawiał ich.

2. Izajasz 53:5 - Ale został zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy; kara za nasz pokój spadła na Niego i dzięki Jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

Łukasza 4:39 A on stanął nad nią i ganił gorączkę; i opuściło ją. Zaraz więc wstała i usługiwała im.

Jezus w cudowny sposób uzdrowił kobietę z gorączki i pozwolił jej służyć.

1. Moc Jezusa uzdrawiająca i przemieniająca życie

2. Radość służenia innym

1. Izajasz 53:5 - Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

2. 1 Piotra 4:10 – Każdy z was powinien używać otrzymanego daru, aby służyć innym jako wierni szafarze łaski Bożej w jej różnych postaciach.

Łukasza 4:40 A gdy słońce zachodziło, przyprowadzali ich do niego wszyscy, którzy mieli różne choroby; i na każdego z nich kładł ręce, i uzdrawiał ich.

Słońce zachodziło i wszyscy cierpiący na różne choroby przyprowadzali ich do Jezusa, który na każdego z nich kładł ręce i uzdrawiał.

1: Moc wiary i nadziei w Jezusie.

2: Uzdrowienie Jezusa i znaczenie szukania Go w potrzebie.

1: Mateusza 8:2-3 - I oto przyszedł do niego trędowaty, upadł przed nim na kolana i powiedział: Panie, jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić. A Jezus wyciągnął rękę i dotknął go, mówiąc: Chcę, bądź czysty. I natychmiast jego trąd został oczyszczony.

2: Marka 5:25-29 - A była kobieta, która od dwunastu lat cierpiała na upływ krwi i choć całe swoje utrzymanie wydawała na lekarzy, nikt jej nie mógł uzdrowić. Podeszła od tyłu i dotknęła frędzli jego szaty i natychmiast przestał płynąć z niej krew. A Jezus zapytał: „Kto mnie dotknął?” Kiedy wszyscy temu zaprzeczyli, Piotr powiedział: „Mistrzu, tłumy Cię otaczają i napierają na Ciebie!” Ale Jezus powiedział: „Ktoś mnie dotknął, bo poczułem, że moc wyszła ode mnie”.

Łk 4,41 A z wielu wychodziły także diabły, wołając i mówiąc: Ty jesteś Chrystus, Syn Boży. I karcąc ich, nie pozwalał im mówić, bo wiedzieli, że On jest Chrystusem.

Ten fragment mówi o tym, jak Jezus karcił złe duchy, które rozpoznały w Nim Syna Bożego.

1. Jezus jest Panem: niezmiennie w obliczu przeciwności losu

2. Moc władzy Jezusa nad złem

1. Kolosan 1:13-14 - Wybawił nas z mocy ciemności i wprowadził do królestwa Syna swojej miłości.

14 W Nim mamy odkupienie przez Jego krew, odpuszczenie grzechów.

2. Filipian 2:5-11 - Miejcie między sobą takie postanowienie, jakie jest wasze w Chrystusie Jezusie,

6 który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia,

7 lecz ogołocił siebie, przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi.

8 A okazawszy się w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

9 Dlatego Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem ponad wszelkie imię,

10 aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią,

11 i wszelki język wyznaje, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

Łk 4,42 A gdy nastał dzień, odszedł i udał się na miejsce pustynne, a lud go szukał, przyszedł do niego i zatrzymał go, aby nie odchodził od nich.

Lud szukał Jezusa i prosił, aby z nimi pozostał.

1: Powinniśmy szukać Jezusa i naśladować go w naszym życiu.

2: Powinniśmy chcieć dzielić się naszą wiarą z innymi.

1:1 Jana 4:19 – Kochamy, bo on pierwszy nas umiłował.

2: Rzymian 12:2 – Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

Łk 4,43 I rzekł do nich: Muszę głosić królestwo Boże także w innych miastach, bo po to zostałem posłany.

Jezus oświadcza, że jest posłany, aby głosić królestwo Boże w innych miastach.

1. Misja Jezusa: głoszenie Królestwa Bożego

2. Pilna potrzeba Jezusa: głoszenie wszystkim miastom

1. Dzieje Apostolskie 1:8 - Ale otrzymacie moc, gdy Duch Święty zstąpi na was; i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi.

2. Mateusza 24:14 - I będzie głoszona ta ewangelia o królestwie po całej ziemi na świadectwo wszystkim narodom, i wtedy nadejdzie koniec.

Łk 4,44 I głosił w synagogach galilejskich.

Jezus głosił w synagogach Galilei.

1. Moc głoszenia: podjęcie wyzwania głoszenia słowa Bożego

2. Głoszenie Ewangelii: dzielenie się Bożą miłością i łaską ze wszystkimi

1. Izajasz 61:1-3 - Duch Pana Boga nade mną, gdyż Pan namaścił mnie, abym zwiastował ubogim dobrą nowinę; posłał mnie, abym opatrzył tych, którzy mają złamane serce, abym ogłosił jeńcom wyzwolenie, a związanym otwarcie więzienia.

2. Mateusza 10:7-8 - I głoście w drodze, mówiąc: Bliskie jest królestwo niebieskie.

Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie demony. Otrzymałeś bez płacenia; dać bez zapłaty.

Łukasza 5 opisuje znaczące wydarzenia w służbie Jezusa, w tym cudowny połów ryb, uzdrowienie trędowatego i powołanie Jego uczniów.

Akapit pierwszy: Jezus był nad Jeziorem Galilejskim, gdzie zobaczył dwie łodzie. Wsiadł do jednego z Szymona (później zwanego Piotrem) i poprosił go, aby odpłynął trochę od brzegu. Stamtąd Jezus nauczał tłumy. Po zakończeniu nauczania Jezus powiedział Szymonowi, aby poszedł na głęboką wodę i zarzucił sieci na połów. Chociaż Szymon miał wątpliwości, ponieważ przez całą noc bez powodzenia łowili ryby, posłuchał polecenia Jezusa. Kiedy zgodnie z poleceniem zarzucili sieci, złowili tak wielką liczbę ryb, że ich sieci zaczęły się rwać. Wezwali pomoc z innej łodzi, a obie łodzie były wypełnione rybami. Przytłoczony tym cudem Szymon upadł do stóp Jezusa i rozpoznał Go jako Pana. Jezus odpowiedział, mówiąc, że odtąd zamiast tego będą łowić ludzi (Łk 5,1-11).

Akapit drugi: Gdy Jezus kontynuował swoją służbę, podszedł do Niego człowiek pokryty trądem, prosząc o uzdrowienie. Trąd uznawano za wysoce zaraźliwy, a osoby dotknięte chorobą były izolowane od społeczeństwa. Jednakże wiara tego człowieka doprowadziła go do przekonania, że Jezus może go uzdrowić, jeśli tylko zechce. Poruszony współczuciem Jezus wyciągnął rękę i dotknął człowieka, mówiąc: „Chcę, bądź czysty”. Natychmiast jego trąd zniknął (Łk 5,12-13). Pomimo pouczenia uzdrowionego, aby nikomu o tym nie mówił, lecz aby zgodnie z prawem Mojżeszowym stawił się kapłanowi w celu oczyszczenia; wieść o tym cudownym uzdrowieniu rozeszła się po różnych regionach.

Akapit 3: Łukasz zapisuje także relację o tym, jak Jezus powołał Lewiego (znanego również jako Mateusz), poborcę podatkowego, którym wielu pogardzało ze względu na jego powiązania z władzami rzymskimi i reputację korupcji. Lewi zostawił wszystko – swój urząd skarbowy – i poszedł za Jezusem, gdy został wezwany (Łk 5,27-28). Później w Ewangelii Łukasza 5 w domu Lewiego faryzeusze uczeni w Piśmie krytykowali uczniów jedzących pijących celników grzeszników, ale bronił się, stwierdzając, że zdrowi nie potrzebują lekarza chorego. Przyjdź wezwać sprawiedliwych grzeszników pokutę, wskazując na Jego misję szukania ocalenia straconego (Łk 5:29-32). Ten rozdział ukazuje nie tylko władzę Jezusa nad naturą poprzez cuda, ale także Jego współczucie wobec osób uważanych za wyrzutków lub marginalizowanych w społeczeństwie, jednocześnie kwestionując normy społeczne dotyczące praw czystości związanych z grzesznikami, torując drogę inkluzywnemu przesłaniu zbawienie dostępne dla wszystkich, bez względu na pochodzenie i status

Łukasza 5:1 I stało się, gdy lud nalegał na niego, aby słuchał słowa Bożego, a on stał nad jeziorem Genezaret,

Jezus głosi nad jeziorem Genezaret wielkiemu tłumowi.

1. Wezwanie do naśladowania: jak odpowiedzieć na zaproszenie Jezusa

2. Troska o innych: życie pełne współczucia i miłości

1. Mateusza 4:19 – „I rzekł do nich: Pójdźcie za mną, a uczynię was rybakami ludzi”.

2. 1 Jana 3:17-18 – „Ale kto ma dobra tego świata, a widzi, że brat jego jest w potrzebie i zamyka przed nim swoje wnętrzności współczucia, jakże mieszka w nim miłość Boża? Dzieci moje, nie kochajmy słowem ani językiem; ale czynem i prawdą.”

Łk 5,2 I ujrzeli dwa statki stojące nad jeziorem, lecz rybacy wyszli z nich i płukali sieci.

Fragment opisuje rybaków myjących sieci nad jeziorem.

1. Wezwanie Jezusa do rybaków ludzi - Łk 5,2-11

2. Znaczenie ciężkiej pracy – Łk 5,2-3

1. Jeremiasza 16:16 – „Oto poślę po wielu rybaków, mówi Pan, i będą ich łowić, a potem poślę po wielu myśliwych, i będą ich polować na każdej górze i na każdym wzgórzu, i z jam skalnych.”

2. Ezechiela 47:10 – „I stanie się na nim rybak od Engaddi aż do Eneglaim; będzie to miejsce do zarzucania sieci, a ich ryby będą według swego rodzaju, jak ryby wielkiego morza, którego jest wielu.”

Łk 5,3 I wszedł do jednego z okrętów, który należał do Szymona, i modlił się do niego, aby trochę odpłynął od lądu. I usiadł, i nauczał lud, jak wyszedł ze statku.

Przejście Jezus wszedł do łodzi Szymona i poprosił go, aby odsunął ją od lądu, aby mógł wykorzystać ją jako platformę do nauczania ludzi.

1. Moc posłuszeństwa: jak spełnianie próśb Jezusa może prowadzić do niesamowitych rezultatów.

2. Żywe Słowo: Jak nauki Jezusa ożywiają świat.

1. Dzieje Apostolskie 17:25-29 – Paweł na Areopagu.

2. Jana 3:16 – Miłość Boga do świata.

Łk 5,4 A gdy skończył mówić, rzekł do Szymona: Wypłyń na głębię i zarzućcie sieci na połów.

Jezus każe Szymonowi zarzucić sieci na głębię i łowić ryby.

1. Polegaj na przewodnictwie Jezusa – Łk 5:4

2. Wykonaj skok wiary – Łk 5:4

1. Izajasz 43:2 – Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zasypią was.

2. Psalm 23:2 – Pozwala mi leżeć na zielonych pastwiskach. Prowadzi mnie nad spokojne wody.

Łk 5,5 A odpowiadając Szymon, rzekł mu: Mistrzu, całą noc pracowaliśmy i nic nie ułowiliśmy, ale na twoje słowo zarzucę sieć.

Szymon i jego załoga pracowali całą noc, ale nic nie złowili. Na rozkaz Jezusa zarzucił sieć i złowił mnóstwo ryb.

1. Słowo Boże ma moc – Łk 5,5

2. Posłuszeństwo Bogu przynosi obfitość – Łk 5:5

1. Jeremiasz 33:3 – „Wołajcie do mnie, a odpowiem wam i oznajmię wam rzeczy wielkie i ukryte, o których nie wiedzieliście.”

2. Psalm 107:23-24 – „Niektórzy wypłynęli statkami w morze; byli kupcami na potężnych wodach. Widzieli dzieła Pana, Jego cuda w głębinach.”

Łk 5,6 A gdy to uczynili, zabrali ze sobą mnóstwo ryb i ich sieć.

Dwóch rybaków w łodzi na Morzu Galilejskim zarzuciło sieć i złowiło mnóstwo ryb, które były tak wielkie, że rozerwały ich sieci.

1. Boże błogosławieństwa przekraczają nasze oczekiwania.

2. Boże zaopatrzenie jest zawsze więcej niż wystarczające.

1. Efezjan 3:20 – „Teraz temu, który według mocy działającej w nas może uczynić znacznie więcej ponad wszystko, o co prosimy lub o czym myślimy”.

2. Psalm 40:5 – „Wiele jest, Panie, Boże mój, cudów Twoich, których dokonałeś i myśli Twoich, które są skierowane ku nam. Nie można ich zliczyć Tobie. Gdybym to oznajmił i powiedział jest ich więcej, niż można zliczyć”.

Łk 5,7 I skinęli na swoich współtowarzyszy, którzy byli na drugim statku, aby przyszli i im pomogli. I przyszli, i napełnili oba statki, tak że zaczęły tonąć.

Dwie łodzie wypełnione rybami aż do zatonięcia, a rybacy wzywali swoich partnerów w drugiej łodzi, aby im pomogli.

1. Bóg zapewnia nam środki, które pomogą nam w potrzebie.

2. Wspólna praca przybliża nas do naszych celów.

1. Filipian 4:19 – „A mój Bóg zaspokoi wszystkie wasze potrzeby według bogactwa swojej chwały w Chrystusie Jezusie.”

2. Kaznodziei 4:9-12 – „Lepiej jest dwóch niż jeden, gdyż mają dobry zysk ze swojej pracy. Jeśli jeden z nich upadnie, jeden może pomóc drugiemu. Ale współczuje każdemu, kto upadnie i nie ma nikogo, kto by mu pomógł. Ponadto, jeśli dwóch położy się razem, będzie im ciepło. Ale jak ogrzać się samemu? Chociaż jeden może zostać pokonany, dwóch może się bronić. Sznur składający się z trzech nitek nie ulega szybkiemu zerwaniu.”

Łk 5,8 Widząc to Szymon Piotr upadł do kolan Jezusa i powiedział: Odejdź ode mnie; bo jestem człowiekiem grzesznym, Panie.

Szymon Piotr uznaje swoją niegodziwość przed Jezusem i prosi Go, aby odszedł od Niego.

1. Uznanie naszej niegodności przed Bogiem

2. Moc przebaczenia Chrystusa

1. Psalmy 51:3-4 – Uznaję bowiem moje przestępstwa i mój grzech jest zawsze przede mną. Przeciwko Tobie samemu zgrzeszyłem i uczyniłem to zło w Twoich oczach.

2. Rzymian 5:6-8 – Gdy bowiem jeszcze nie mieliśmy sił, we właściwym czasie Chrystus umarł za bezbożnych. Ledwo bowiem sprawiedliwy człowiek umrze; a może jednak dla dobrego człowieka ktoś odważyłby się nawet umrzeć. Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Łk 5,9 Zdziwił się bowiem on i wszyscy, którzy z nim byli, widokiem ryb, które złowili:

Cud wielkiego połowu ryb, którego dokonał Jezus, zadziwił rybaków i towarzyszących mu ludzi.

1. Cudowna moc i współczucie Jezusa: doświadczenie nieoczekiwanych błogosławieństw Bożych

2. Niesamowite zaopatrzenie Boże: nauka polegania na Panu w nieoczekiwanych sytuacjach

1. Psalm 34:8 – Skosztuj i zobacz, że Pan jest dobry; błogosławiony ten, kto się u niego chroni.

2. Mateusza 19:26 - Jezus spojrzał na nich i rzekł: U ludzi to niemożliwe, ale u Boga wszystko jest możliwe.

Łk 5,10 Podobnie było z Jakubem i Janem, synami Zebedeusza, którzy byli wspólnikami Szymona. I rzekł Jezus do Szymona: Nie bój się; odtąd będziesz łowił ludzi.

Jezus mówi Szymonowi, jednemu ze swoich uczniów, aby się nie bał i że teraz będzie łowił ludzi. Obecni są także Jakub i Jan, dwaj partnerzy Szymona.

1. Wezwanie Jezusa do pójścia za Nim – Łk 5,10

2. Służba i naśladowanie Pana – Łk 5,10

1. Mateusza 4:19 – „I rzekł do nich: Pójdźcie za mną, a uczynię was rybakami ludzi”.

2. Jana 1:43 – „Następnego dnia Jezus postanowił udać się do Galilei. Znalazł Filipa i powiedział do niego: „Pójdź za mną”.

Łk 5,11 A gdy przybili do brzegu swoje statki, opuścili wszystko i poszli za nim.

Ten fragment opisuje zobowiązanie rybaków do pójścia za Jezusem po wylądowaniu na statkach.

1: Powinniśmy ufać Jezusowi, że nas poprowadzi, nawet jeśli oznacza to porzucenie naszych planów i majątku.

2: Podążanie za Jezusem wymaga porzucenia wszystkiego, co mamy i powierzenia Mu całego naszego życia.

1: Mateusza 16:24-25 – „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i idzie za mną. Bo kto zachowa swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je.”

2: Marka 8:34-35 – „A gdy przywołał do siebie lud wraz ze swoimi uczniami, rzekł do nich: Ktokolwiek pójdzie za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i idzie za mną. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je; lecz kto straci swoje życie z powodu mnie i ewangelii, ten je ocali”.

Łukasza 5:12 I stało się, gdy był w pewnym mieście, oto człowiek pełen trądu, który widząc Jezusa, upadł na twarz i prosił go, mówiąc: Panie, jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić .

Jezus okazał miłosierdzie i uzdrowił człowieka chorego na trąd.

1: Możemy uczyć się na przykładzie Jezusa, jak okazywać współczucie i życzliwość osobom wokół nas.

2: Nigdy nie powinniśmy lekceważyć mocy wiary i modlitwy.

1: Mateusza 8:2-3 - A oto przyszedł trędowaty i oddał mu pokłon, mówiąc: Panie, jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić. A Jezus wyciągnął rękę i dotknął go, mówiąc: Chcę; bądź czysty.

2: Jakuba 5:15 - A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie; a jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone.

Łk 5,13 A on wyciągnął rękę i dotknął go, mówiąc: Chcę, bądź oczyszczony. I natychmiast trąd od niego ustąpił.

Moc dotyku Chrystusa uzdrowiła trędowatego.

1. Moc wiary w Jezusa Chrystusa

2. Uzdrawiająca moc boskiego dotyku

1. Mateusza 8:1-3 - Jezus dotyka trędowatego i uzdrawia go

2. Jakuba 5:14-15 – Moc modlitwy przynoszącej uzdrowienie

Łk 5,14 I nakazał mu, aby nikomu nie mówił, lecz idź, pokaż się kapłanowi i złóż ofiarę za swoje oczyszczenie, zgodnie z poleceniem Mojżesza, na świadectwo dla nich.

Fragment ten podkreśla wagę wypełnienia polecenia Jezusa, aby pójść i pokazać się kapłanowi w celu oczyszczenia, zgodnie z poleceniem Mojżesza.

1. Moc posłuszeństwa: polecenie Jezusa, aby pójść i pokazać się kapłanowi

2. Znaczenie przestrzegania instrukcji: Posłuszeństwo Jezusowi i Mojżeszowi

1. Exodus 29:20,21 - I uczynisz kapłanom Lewitom, którzy przystępują do Pana, i poświęcisz ich, aby służyli Panu, gdyż ofiarowują dary Pańskie, spalone w ogniu i chleb Boga swego, dlatego będą święci.

2. Hebrajczyków 13:20-21 - A Bóg pokoju, który wyprowadził z martwych naszego Pana Jezusa, wielkiego pasterza owiec, przez krew wiecznego przymierza, uczynił was

doskonałymi we wszelkim dobrym uczynku, abyście wykonywali Jego wolę, czyniąc w was to, co miłe w jego oczach, przez Jezusa Chrystusa; któremu chwała na wieki wieków. Amen.

Łk 5,15 Tym bardziej jednak szła tam sława o nim, i gromadziły się wielkie rzesze, aby go słuchać i uzdrawiać od niego ze swoich słabości.

Sława Jezusa rozeszła się daleko i szeroko, a wielu ludzi zebrało się, aby Go słuchać i otrzymać uzdrowienie.

1. Moc Jezusa: jak Jego słowa i cuda przyciągały tłumy

2. Służba uzdrawiania Jezusa: jak jego cuda przyniosły pocieszenie i nadzieję

1. Mateusza 4:23-24 - Jezus obchodził całą Galileę, nauczając w ich synagogach, głosząc dobrą nowinę o królestwie i uzdrawiając wszelką chorobę i niemoc wśród ludu.

2. Dzieje Apostolskie 3:1-8 - O godzinie dziewiątej, godzinie modlitwy, Piotr i Jan szli do świątyni. I niesiono człowieka chromego od urodzenia, którego codziennie kładziono przy bramie świątyni, zwanej Piękną Bramą, aby prosić o jałmużnę wchodzących do świątyni.

Łk 5,16 Potem oddalił się na pustynię i modlił się.

Fragment ten mówi o Jezusie, który wycofał się na pustynię, aby się modlić.

1. Zbadanie przykładu modlitwy Jezusa i jej znaczenia dla naszego życia duchowego.

2. Wezwanie do naśladowania przykładu Chrystusa, który udawał się na pustynię w celu modlitwy i kontemplacji.

1. Mateusza 6:5-6 – „A gdy się modlicie, nie bądźcie jak obłudnicy, oni bowiem lubią się modlić, stojąc w synagogach i na rogach ulic, aby inni ich widzieli. Zaprawdę powiadam wam, otrzymali w pełni swoją nagrodę. Ale kiedy się modlicie, idźcie do swojego pokoju, zamknij drzwi i módlcie się do Ojca waszego, którego nie widać.”

2. Hebrajczyków 4:14-16 – „Mając więc wielkiego arcykapłana, który wstąpił na niebo, Jezusa, Syna Bożego, trzymajmy się mocno wiary, którą wyznajemy. Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który nie byłby w stanie wczuć się w nasze słabości, ale takiego, który był kuszony we wszystkim, podobnie jak my, a jednak nie zgrzeszył. Przybliżmy się

zatem z ufnością do tronu łaski Boga, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę, która pomoże nam w potrzebie.

Łukasza 5:17 I stało się pewnego dnia, gdy nauczał, że siedzieli faryzeusze i uczeni w Prawie, którzy przybyli ze wszystkich miast Galilei, Judei i Jerozolimy, a moc był obecny Pan, aby ich uzdrowić.

Pewnego dnia Jezus nauczał wśród tłumu faryzeuszy i uczonych w Prawie z Galilei, Judei i Jerozolimy. Moc Pana była obecna, aby ich uzdrowić.

1. Moc uzdrawiania przez Jezusa

2. Polegajmy na uzdrowieniu Pana

1. Mateusza 9:35 - I obchodził Jezus wszystkie miasta i wsie, nauczając w ich synagogach i głosząc ewangelię o królestwie, uzdrawiając wszelką chorobę i wszelką niemoc wśród ludu.

2. Psalm 103:3 – Który odpuszcza wszystkie twoje winy; który leczy wszystkie twoje choroby.

Łk 5,18 A oto ludzie przynieśli do łóżka człowieka, który był wzięty z paraliżem, i szukali sposobu, aby go wprowadzić i położyć przed nim.

Grupa mężczyzn przyprowadza do Jezusa sparaliżowanego mężczyznę, szukając sposobu, aby położyć go przed Jezusem.

1. „Bóg może uzdrowić: cud sparaliżowanego człowieka”

2. „Siła wiary: przyprowadzenie sparaliżowanego człowieka do Jezusa”

1. Izajasz 35:3-6 – Wzmacniajcie słabe ręce i utwierdzajcie słabe kolana.

2. Jakuba 5:14-16 – Czy jest wśród was ktoś chory? niech wezwie starszych kościoła; i niech się modlą nad nim, namaszczając go oliwą w imię Pańskie.

Łk 5,19 A gdy nie mogli znaleźć, jaką drogą mogliby go wprowadzić ze względu na tłum, weszli na dach i spuścili go przez dachówkę wraz z jego łożem na środek przed Jezusa.

Kiedy sparaliżowany mężczyzna z powodu dużego tłumu nie mógł dotrzeć do Jezusa, jego przyjaciele weszli na dachy i spuścili go przez sufit wraz z łóżkiem w sam środek tłumu przed Jezusem.

1. Bóg dołoży wszelkich starań, aby przyprowadzić ludzi do siebie.

2. Nawet w trudnych sytuacjach możemy ufać Bogu, że wskaże nam drogę.

1. Rzymian 8:28: A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy Go miłują, i którzy zostali powołani według Jego postanowienia.

2. Izajasz 43:19: Widzicie, robię coś nowego! Teraz to wyskakuje; czy tego nie dostrzegasz? Tworzę drogę na pustyni i strumienie na pustkowiu.

Łk 5,20 A widząc ich wiarę, rzekł do niego: Człowieku, odpuszczone są ci twoje grzechy.

Jezus zobaczył wiarę tego człowieka i powiedział mu, że jego grzechy zostały odpuszczone.

1. Moc wiary: jak nasze przekonania mogą prowadzić do cudów

2. Przebaczenie: przyjęcie i ofiarowanie łaski

1. Hebrajczyków 11:6 – „Bez wiary nie można podobać się Bogu, gdyż każdy, kto do Niego przychodzi, musi wierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go pilnie szukają”.

2. Efezjan 4:32 – „Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył w Chrystusie.”

Łk 5,21 I uczeni w Piśmie i faryzeusze zaczęli rozważać, mówiąc: Kim jest ten, który mówi bluźnierstwa? Któż może odpuszczać grzechy, jeśli nie sam Bóg?

Jezus ukazuje swą moc odpuszczania grzechów i rzuca wyzwanie władzom religijnym.

1: Moc Jezusa odpuszczania grzechów pokazuje nam, że niezależnie od tego, jak daleko

zbłądziliśmy, Bóg może nam przebaczyć przez Jezusa.

2: Wyzwanie, jakie Jezus rzucił władzom religijnym swoich czasów, przypomina nam wszystkim, abyśmy byli pokorni i otwarci na Boże przebaczenie.

1: Izajasz 43:25 – „Ja, ja, jestem tym, który przez wzgląd na siebie wymazuje wasze przestępstwa i nie pamięta już więcej waszych grzechów”.

2: Efezjan 1:7 – „W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów według bogactwa łaski Bożej”.

Łk 5,22 Ale Jezus, widząc ich myśli, odpowiadając, rzekł im: Jakie rozumujecie w swoich sercach?

Jezus nawoływał tłumy, aby głębiej zastanowiły się nad swoimi osądami.

1: Powinniśmy być otwarci na punkt widzenia innych i starać się lepiej je zrozumieć.

2: Nie spiesz się z osądzaniem, gdyż wszelki sąd powinien pochodzić od Boga.

1: Rzymian 12:19 - Najmilsi, nie mścijcie się, ale raczej dajcie miejsce gniewowi, bo napisano: Moja jest pomsta; Odpłacę – mówi Pan.

2: Jakuba 4:11-12 – Nie mówcie sobie nawzajem źle, bracia. Kto mówi źle o swoim bracie, a sądzi swego brata, źle mówi o prawie i sądzi prawo; ale jeśli sądzisz prawo, nie jesteś wykonawcą prawa, ale sędzią.

Łukasza 5:23 Czy łatwiej jest powiedzieć: Odpuszczone są ci grzechy; lub powiedzieć: Wstań i chodź?

Jezus zadaje pytanie, co jest łatwiejsze: przebaczyć komuś grzechy, czy uzdrowić jego dolegliwości fizyczne?

1. Moc przebaczenia: jak Jezus pobudza nas do okazywania współczucia i miłosierdzia

2. Cuda Jezusa: jak jego czyny mówią głośniej niż jego słowa

1. Mateusza 9:1-8 - Jezus przebacza i uzdrawia człowieka z paraliżu

2. Marka 2:1-12 - Jezus przebacza i uzdrawia człowieka z jego niemocy

Łk 5,24 Ale żebyście wiedzieli, że Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczać grzechy (powiedział do chorych na paraliż: Mówię ci: Wstań, weź swoje łoże i idź do swego dom.

Jezus ukazuje swoją moc odpuszczania grzechów, uzdrawiając sparaliżowanego mężczyznę i każąc mu wziąć swoje łoże i udać się do swojego domu.

1. Moc i władza Jezusa odpuszczania grzechów

2. Uzdrowienie i przebaczenie w Jezusie

1. Mateusza 9:6 - Ale żebyście wiedzieli, że Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczać grzechy (wtedy mówi do chorych na paraliż: Wstań, weź łoże swoje i idź do domu swego).

2. Marka 2:10 - Ale żebyście wiedzieli, że Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów (mówi do paraliżów):

Łk 5,25 I natychmiast wstał przed nimi, wziął to, na czym leżał, i odszedł do domu swego, wielbiąc Boga.

Ten fragment opowiada historię uzdrowienia przez Jezusa sparaliżowanego mężczyzny, który natychmiast wstał i poszedł do domu, wielbiąc Boga.

1. Uzdrawiająca moc Boga: jak cudowne dzieło Jezusa może przemienić nasze życie

2. Moc uwielbienia: wyrażanie wdzięczności za cuda Boże

1. Dzieje Apostolskie 3:1-10 – Uzdrowienie chromego człowieka

2. Psalm 117 – Niech cały lud chwali Pana

Łk 5,26 I wszyscy byli zdumieni, i wielbili Boga, i napełnili się strachem, mówiąc: Widzieliśmy dziś dziwne rzeczy.

Uczniowie byli zdumieni i wielbili Boga, gdy byli świadkami cudownego uzdrowienia przez Jezusa sparaliżowanego człowieka. Byli przepełnieni strachem, ponieważ nigdy wcześniej nie widzieli czegoś podobnego.

1. Bóg wszystko zdolny jest - Rzymian 4:17 (Jak napisano: Uczyniłem cię ojcem wielu narodów) przed Tym, któremu uwierzył, Bogiem, który ożywia umarłych i powołuje to, czego nie ma jakby byli.

2. Miejcie wiarę w moc Bożą - Mateusz 17:20 (I rzekł do nich Jezus: Z powodu waszej niewiary; bo zaprawdę powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: Przesuńcie się stąd na tamto miejsce, i przeniesie się, i nic nie będzie dla was niemożliwe.)

1. Mateusza 8:5-13 (A gdy Jezus wszedł do Kafarnaum, przyszedł do niego setnik i prosił go, mówiąc: Panie, sługa mój leży w domu sparaliżowany i bardzo się męczy. I rzekł mu Jezus Przyjdę i uzdrowię go. Odpowiedział setnik i rzekł: Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój, ale powiedz tylko słowo, a sługa mój odzyska zdrowie. Jezus, gdy to usłyszał, zdumiał się i rzekł do tych, którzy szli za nim: Zaprawdę powiadam wam, tak wielkiej wiary nie znalazłem w Izraelu. I powiadam wam: Wielu przyjdzie ze wschodu i zachodu i zasiądą z Abrahamem, i Izaak i Jakub w królestwie niebieskim. Ale synowie królestwa zostaną wyrzuceni w ciemność zewnętrzną, tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. I rzekł Jezus do setnika: Idź, i jak uwierzyłeś niech ci się stanie, a sługa jego w tej samej godzinie został uzdrowiony.)

2. Marka 2:3-12 (I przyszli do niego, przynosząc jednego chorego na paraliż, który miał czworo dzieci. A gdy nie mogli się do niego zbliżyć po prasę, odsłonili dach, gdzie był; i połamawszy, spuścili łóżko, na którym leżeli paralitycy. Jezus, widząc ich wiarę, rzekł do chorych: Synu, odpuszczone są ci grzechy twoje. Ale byli niektórzy z uczonych w Piśmie. siedzieli tam i zastanawiali się w sercach swoich: Dlaczego ten człowiek w ten sposób bluźnierstwa? Któż może odpuszczać grzechy, jak tylko Bóg? A gdy Jezus natychmiast spostrzegł w swoim duchu, że tak rozumowali w sobie, rzekł do nich: Dlaczego to rozważacie? w sercach waszych? Czy łatwiej jest powiedzieć sparaliżowanym: Odpuszczają wam się wasze grzechy, czy też powiedzieć: Wstańcie, weźcie swoje łoże i chodźcie? Ale abyście wiedzieli, że Syn Człowieczy ma moc na ziemi, aby odpuszczać grzechy (mówi do paraliżu) Mówię ci: Wstań, weź łoże swoje i idź do domu swego. I natychmiast wstał, wziął łoże i wyszedł przed wszystkimi; do tego stopnia, że wszyscy byli zdumieni i wielbili Boga, mówiąc: Nigdy nie widzieliśmy tego w ten sposób.)

Łk 5,27 A potem wyszedł i ujrzał celnika imieniem Lewi, siedzącego przy kasie celnej, i rzekł do niego: Pójdź za mną.

Lewi został powołany przez Jezusa do pójścia za Nim.

1. Wezwanie do naśladowania Jezusa: odpowiedź na zaproszenie Boga

2. Bycie uczniem: zmieniające życie zobowiązanie naśladowania Jezusa

1. Mateusza 4:18-22 – Powołanie pierwszych uczniów

2. Jana 4:34-35 – Zaproszenie Jezusa, aby pójść za Nim i wykonywać Jego dzieło

Łk 5,28 I pozostawił wszystko, wstał i poszedł za nim.

Ten fragment opisuje, jak Lewi porzucił swoją pracę i dobytek, aby pójść za Jezusem.

1: Jezus wzywa nas, abyśmy porzucili wszystko, do czego się przywiązaliśmy, aby pójść za Nim i Mu służyć.

2: Powołanie Jezusa jest wezwaniem do porzucenia własnych pragnień i pójścia za Nim całym sercem.

1: Mateusza 16:24-25 „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: «Kto chce być moim uczniem, niech się zaprze samego siebie, weźmie krzyż swój i naśladuje mnie. Kto bowiem chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie dla mnie je znajdzie.”

2: Hebrajczyków 11:24-26 „Dzięki wierze Mojżesz, gdy dorósł, nie chciał być nazywany synem córki faraona. Wolał być źle traktowany wraz z ludem Bożym, niż cieszyć się przemijającymi przyjemnościami grzechu. Uważał, że hańba ze względu na Chrystusa jest ważniejsza niż skarby Egiptu, gdyż wyczekiwał swojej nagrody”.

Łk 5,29 I Lewi wyprawił mu wielką ucztę w swoim domu, a było mnóstwo celników i innych, którzy z nimi zasiadali.

Lewi okazał Jezusowi gościnność, organizując wielką ucztę.

1: Powinniśmy naśladować przykład gościnności Lewiego i zapraszać Jezusa do naszych domów.

2: Powinniśmy okazywać gościnność innym, tak jak Lewi uczynił to z Jezusem.

1: Rzymian 12:13 – „Zaspokajajcie potrzeby świętych i starajcie się okazywać gościnność”.

2:1 Piotra 4:9 – „Okazujcie sobie nawzajem gościnność bez szemrania”.

Łk 5,30 Ale ich uczeni w Piśmie i faryzeusze szemrali przeciw jego uczniom, mówiąc: Dlaczego jecie i pijecie z celnikami i grzesznikami?

Uczeni w Piśmie i faryzeusze krytykowali uczniów Jezusa za jedzenie i picie z celnikami i grzesznikami.

1. Moc współczucia: jak Jezus okazywał miłość grzesznikom

2. Radykalna miłość Jezusa: docieranie do osób odrzucanych przez społeczeństwo

1. Mateusza 9:10-13 - Jezus mówi o nie wzywaniu do pokuty sprawiedliwych, lecz grzeszników

2. Jana 8:1-11 - Jezus okazuje miłosierdzie kobiecie przyłapanej na cudzołóstwie

Łk 5,31 A odpowiadając Jezus, rzekł im: Zdrowi nie potrzebują lekarza; ale ci, którzy są chorzy.

Jezus nauczał, że osoby chore duchowo potrzebują lekarza, natomiast osoby zdrowe duchowo nie.

1. „Lekarz duszy: Jezus uzdrowicielem naszych serc”

2. „Różnica między całością fizyczną i duchową”

1. Mateusza 9:12-13 – „A gdy Jezus to usłyszał, rzekł do nich: Nie potrzebują lekarza zdrowi, lecz ci, którzy się źle mają. Idźcie i dowiedzcie się, co to znaczy: «Miłosierdzia pragnę , a nie ofiara. Bo nie przyszedłem powołać sprawiedliwych, ale grzeszników.”

2. Izajasz 53:5 – „Ale on został przebity za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy. Na nim spadła kara, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

Łk 5,32 Nie przyszedłem wzywać do nawrócenia sprawiedliwych, ale grzeszników.

Jezus przyszedł, aby przyprowadzić grzeszników do pokuty.

1: Jezus przyszedł, aby wszystkich zbawić

2: Moc pokuty

1: Rzymian 10:13 – Bo każdy, kto wzywa imienia Pańskiego, będzie zbawiony.

2: Dzieje Apostolskie 2:38 – Pokutujcie i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych.

Łukasza 5:33 I rzekli do niego: Dlaczego uczniowie Jana często poszczą i modlą się, podobnie jak uczniowie faryzeuszów? ale wy jecie i pijecie?

Ludzie pytali Jezusa, dlaczego jego uczniowie nie praktykują postu i modlitwy jak uczniowie Jana i faryzeusze.

1. Jezus i jego uczniowie: przykład życia wiarą

2. Moc postu i modlitwy w życiu wierzącego

1. Mateusza 6:16-18: „Kiedy pościcie, nie bądźcie posępni jak obłudnicy, bo zniekształcają swoje twarze, aby pokazać innym, że poszczą. Zaprawdę powiadam wam, otrzymali w pełni swoją nagrodę. Ale kiedy pościcie, nałóżcie oliwę na głowę i umyjcie twarz, aby inni nie widzieli, że pościcie, lecz tylko wasz Ojciec, który jest niewidzialny; a twój Ojciec, który widzi, co dzieje się w ukryciu, odda ci nagrodę”.

2. 1 Tesaloniczan 5:17: „Módlcie się bez przerwy”.

Łk 5,34 I rzekł do nich: Czy możecie nakłonić dzieci komnaty małżeńskiej, dopóki pan młody jest z nimi?

Jezus przypomniał swoim uczniom, że niewłaściwie jest pościć w obecności Oblubieńca.

1. Radość Oblubieńca: Świętuj obecność Boga w swoim życiu.

2. Życie w obfitości i wdzięczności w Chrystusie.

1. Izajasz 61:10 - Będę się bardzo radował w Panu, dusza moja będzie się radować w Bogu moim; bo mnie przyodział w szaty zbawienia, okrył mnie szatą sprawiedliwości.

2. Galacjan 5:22-23 - Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa.

Łk 5,35 Ale przyjdą dni, gdy oblubieniec zostanie im zabrany, i wtedy będą pościć.

Jezus uczy swoich uczniów, że gdy nadejdzie czas, aby Go od nich zabrano, będą w owych dniach pościć.

1. Moc postu – jak post może przybliżyć nas do Boga.

2. Obietnica Oblubieńca – jak obietnica powrotu Jezusa niesie wierzącym nadzieję i radość.

1. Izajasz 58:6-7 – Czy to nie jest post, który wybrałem? abyście rozwiązali więzy niegodziwości, rozwiązali ciężkie brzemiona i uciśnionych wypuścili na wolność, a wszelkie jarzmo łamaliście?

7 Czyż nie chodzi o to, aby dać chleb głodnym i przyprowadzić do domu ubogich, wyrzuconych? gdy ujrzysz nagiego, okryj go; i że nie kryjesz się przed własnym ciałem?

2. Mateusz 6:16-18 - A gdy pościcie, nie bądźcie jak obłudnicy smutnego oblicza, bo zniekształcają twarze swoje, aby ludziom wydawało się, że poszczą. Zaprawdę powiadam wam: Mają swoją nagrodę.

17 Ale ty, gdy będziesz najszybszy, namaść swoją głowę i umyj twarz swoją;

18 Aby nie ludziom ukazał się post, lecz Ojcu twojemu, który jest w ukryciu, a Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda ci jawnie.

Łukasza 5:36 I powiedział im także przypowieść; Nikt nie wkłada kawałka nowej szaty na starą; jeśli jest inaczej, to i to, co nowe powoduje rozdarcie, i to, co zostało wyjęte z nowego, nie zgadza się ze starym.

Nikt nie powinien próbować łatać starego nowym, bo to się nie uda.

1. Nowy sposób życia: dlaczego próby połączenia starego z nowym nie przyniosą skutku

2. Nowe początki: przyjęcie zmian i przyjęcie planu Bożego

1. Efezjan 4:22-24 – W odniesieniu do poprzedniego sposobu życia nauczono was, abyście porzucili dawnego siebie, skażonego zwodniczymi pragnieniami; abyście odnowili nastawienie waszych umysłów; i przyoblec się w nowego siebie, stworzonego, aby być podobnym do Boga w prawdziwej prawości i świętości.

2. Galacjan 6:15 – Ani obrzezanie, ani nieobrzezanie nic nie znaczą; liczy się nowe stworzenie.

Łk 5,37 I nikt nie wlewa młodego wina do starych bukłaków; w przeciwnym razie młode wino rozerwie butelki i rozleje się, a butelki zginą.

Młodego wina nie należy rozlewać do starych butelek, gdyż spowoduje to pęknięcie butelek i rozlanie wina.

1 – Nie próbuj dopasowywać nowych rzeczy do starych paradygmatów; szukać nowych sposobów działania.

2 - Nie bój się podejmować ryzyka i próbować nowych rzeczy.

1 - Izajasz 43:19 - Oto uczynię rzecz nową; teraz wyrośnie; nie będziecie tego wiedzieć? Utworzę nawet drogę na pustyni i rzeki na pustyni.

2 - Hebrajczyków 13:8 - Jezus Chrystus, ten sam wczoraj i dziś, i na wieki.

Łk 5,38 Nowe wino należy jednak rozlewać do nowych bukłaków; i oba są zachowane.

Ten fragment uczy, że z nowymi rzeczami należy obchodzić się ostrożnie, aby je zachować.

1. Wartość nowości: nauka dbania o nowe rzeczy

2. Nowe początki: wykorzystanie nowych możliwości

1. Kaznodziei 3:1-8 – Na wszystko jest pora i każda sprawa pod niebem ma swój czas.

2. Psalm 118:24 - Oto dzień, który Pan uczynił; radujmy się i weselmy w nim.

Łk 5,39 Nikt też, kto wypije stare wino, nie pragnie od razu nowego, bo mówi: Stare jest lepsze.

Jezus uczy, że zazwyczaj nie pragnie się czegoś nowego, jeśli ma się coś, co jest już dobre.

1. „Stare i nowe: nauka doceniania tego, co mamy”

2. „Cenienie tego, co znane: zadowolenie z tego, co wiemy”

1. Kaznodziei 1:9 „Co było, to będzie; i to, co się stanie, to się stanie, i nie ma żadnej nowej rzeczy pod słońcem.

2. Hebrajczyków 13:8 „Jezus Chrystus, ten sam wczoraj i dziś, i na wieki”.

Łukasza 6 szczegółowo opisuje znaczące nauki i wydarzenia w służbie Jezusa, w tym Jego postępowanie w szabat, wybór dwunastu apostołów i wygłoszenie kazania na równinie.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od dwóch kontrowersji związanych z Sabatem. W jednym przypadku Jezus i Jego uczniowie szli w dzień szabatu przez pola zbożowe. Uczniowie zerwali do zjedzenia kilka kłosów, co faryzeusze krytykowali jako nielegalne w szabat. Jezus bronił ich, odnosząc się do wydarzenia ze Starego Testamentu, w którym Dawid był głodny (Łk 6,1-5). Podczas innego zdarzenia, które miało miejsce w synagodze w dzień szabatu, Jezus uzdrowił mężczyznę ze skurczoną ręką, pomimo sprzeciwu przywódców religijnych, którzy obserwowali, czy złamie ich interpretację praw dotyczących sabatu (Łk 6:6-11).

Akapit drugi: Po tych wydarzeniach Jezus spędził całą noc na modlitwie, zanim wybrał dwunastu spośród wszystkich swoich uczniów na apostołów (Łk 6:12-16). Ci ludzie to Szymon Piotr, Andrzej, Jakub, Jan, Filip, Bartłomiej/Natanael, Mateusz/Lewi (poborca podatkowy), Tomasz/Niewierny Tomasz („Bliźniak"), Jakub, syn Alfeusza/Mniejszy lub Młodszy, Mniejszy lub Mały Jakub lub Jakub Młodszy lub Młodszy James/Jacobus minor/James Minor/Młodszy Jacobus/Iacobus Minor/Jacobus Less/Jacobus Little/Iakobos Mikros/Iakobos Mikroteros/Iakobos ho mikros/Jacobus Minimus/Yaakov HaKat'an/Yaakov Katan/James son Maryi/syn Marii Jakub/syn Marii Jacobus/syn Maria Jakow/syn Maria Yaakov/syn Maria Iakovos/syn Maria Iakobos/syn Maria Jakub/syn Marii Jakub/syn Marii Jakow/syn Marii Iakovos/syn Marii Iakobos/Jeszua bar Miriam /Jeszua bar Miriam/Jezus bar Miriam/Jehoszua bar Miriam/Brat Jeszua/Brat Jehoszua/Brat Jeszua/Brat Jezus/Brat Pan/Pan Brat/Pan Bracia/Bracia Pan/Święty Brat/Święci Bracia /Święci Bracia Bóg/Bóg Święci Bracia/Bóg Święty Brat/Święci Bracia Bóg/Bóg Święci Bracia/Bóg Bracia Świętości/Bracia Świętości Bóg/Bóg Bracia Świętości/Bracia Bóg Świętości/Świętości Boscy Bracia/Świętości Boscy Bracia/Cadyk/Czadyk/Zadyk /Zaddiq/Apostoł Zaddikim/Apostoł Zaddiqim/Apostoł Cadokites/Apostoł Tzedukim/Apostoł Saduceusz/Apostoł Saducean/Apostoł Cadokit Zelota/Tsadokita Zelota/Zelotta Tsadoqite/Zelota Tsadokita/Tsadokita Zelota/Zelotes/Zelotes Saddoukaios/Zelotes Sad doukaíos/Zelotes Saddoukaios/Saddoukaíos Zelotes /Saddoukaios Zelotes/Sadducæus Zelotes/Zelotes Sadducæus/Zelota Cadokitów/Zelota Cadokitów/Zelotów Tsadokitów/Zelotów Tsadokitów/Zelotów Tsadokim/Zelotów Tsadokim/Zelotów Saducean/Zelotów Saducean, Szymona Kananejczyka (Szymona, zwanego fanatyk), Tadeusz/Judasz, syn Jakuba/Judasz nie Iskariota, i Judasz Iskariota, który później Go zdradził. Następnie zszedł z góry i został otoczony przez wielki tłum z Judei, Jerozolimy, Tyru i Sydonu. Przyszli, aby słuchać Jego nauk i uzyskać uzdrowienie ze swoich chorób. Jezus także wypędzał złe duchy (Łk 6,17-19).

Akapit trzeci: W tym wypełnionym tłumem miejscu Jezus wygłosił kazanie podobne do Kazania na Górze Mateusza, znanego jako Kazanie na Równinie w Ewangelii Łukasza. To kazanie zawierało błogosławieństwa dla biednych, głodnych, płaczących, znienawidzonych, wykluczonych, znieważonych, odrzuconych, ponieważ Syn, Człowiek, wielka nagroda, niebiosa, bogate, pełne śmiechu, dobrze wypowiedziane, słowa wszystkich ludzi odbijają się proroczą tradycją Starego Testamentu, kwestionują wartości norm społecznych (Łk 6:20-26). Jezus kontynuował nauczanie o miłowaniu wrogów, czyniąc dobrze, nie oczekując odwzajemnienia, będąc miłosiernym jak Ojciec miłosierny, nie osądzając i nie potępiając innych, przebaczając krzywdzącym, a my dając hojnie (Łk 6:27-38). Zakończył przypowieściami o niewidomym prowadzącym niewidomego ucznia, który stał się jak nauczyciel dobre drzewo wydające dobre owoce złe drzewo złe owoce znaczenie wcielał w życie swoje słowa jak mądry człowiek budując dom solidny fundament oparł się burzy w przeciwieństwie do głupiego człowieka zbudował dom bez fundamentu, który nie mógł się oprzeć burzy (Łukasza 6:39-49). Nauki te kładły nacisk na radykalną miłość, miłosierdzie, przebaczenie, główne założenia etyki chrześcijańskiej, uczniostwo.

Łk 6,1 I stało się w drugi szabat po pierwszym, że szedł przez pola zbożowe; a jego uczniowie zrywali kłosy i jedli, rozcierając je w dłoniach.

W drugi szabat Jezus i jego uczniowie zrywali kłosy i zjadali je.

1. Jezus pokazał nam, że prawo Boże dotyczy miłosierdzia i współczucia.

2. Powinniśmy żyć w zgodzie z prawami Bożymi.

1. Mateusza 12:1-2 „W tym czasie Jezus chodził w sabat przez pola zbożowe. A uczniowie Jego byli głodni, i zaczęli zrywać kłosy i jeść. Ale widząc to faryzeusze, powiedzieli mu „Oto Twoi uczniowie czynią w szabat to, czego nie wolno!”

2. Mateusza 12:7-8 „A gdybyście wiedzieli, co to znaczy: «Miłosierdzia pragnę, a nie ofiary», nie potępialibyście niewinnych. Albowiem Syn Człowieczy jest Panem szabatu.”

Łk 6,2 I rzekli do nich niektórzy z faryzeuszy: Dlaczego czynicie to, czego nie wolno czynić w dni sabatu?

Faryzeusze pytali, dlaczego uczniowie w dzień szabatu czynili coś niedozwolonego.

1: Nie powinniśmy pozwolić, aby nasze posłuszeństwo prawu stało się ważniejsze niż nasze posłuszeństwo Bogu.

2: Powinniśmy uważać i nie uważać Dnia Pańskiego za coś oczywistego i nie wykorzystywać go dla własnych korzyści.

1: Kolosan 2:16-17 - Niech więc nikt was nie osądza na podstawie tego, co jecie i pijecie, czy też w związku ze świętem religijnym, nowiem księżyca lub dniem szabatu. To są cienie rzeczy, które miały nadejść; rzeczywistość jednak znajduje się w Chrystusie.

2: Hebrajczyków 4:9-11 – Pozostaje zatem odpoczynek szabatowy dla ludu Bożego; bo każdy, kto wchodzi do odpoczynku Bożego, także odpoczywa od swoich dzieł, tak jak Bóg od swoich. Dołóżmy zatem wszelkich starań, aby wejść do tego odpoczynku, aby nikt nie zginął idąc za ich przykładem nieposłuszeństwa.

Łukasza 6:3 A Jezus odpowiadając im, rzekł: Czy nie czytaliście aż tyle, co uczynił Dawid, gdy on sam był głodny, i ci, którzy z nim byli;

Jezus nauczał, że powinniśmy naśladować przykład Dawida, który, gdy był głodny,

okazywał odwagę i bezinteresowność.

1: Powinniśmy starać się naśladować przykład Dawida w okazywaniu odwagi i bezinteresowności w obliczu trudności.

2: Powinniśmy nabrać odwagi i być bezinteresowni w obliczu przeciwności losu, tak jak to zrobił Dawid.

1:1 Koryntian 11:1 – „Bądźcie naśladowcami moimi, jak ja jestem naśladowcą Chrystusa”.

2:1 Piotra 2:21 – „Na to bowiem powołani zostaliście, gdyż i Chrystus cierpiał za was, zostawiając wam przykład, abyście wstępowali w jego ślady.”

Łk 6,4 Jak wszedł do domu Bożego, wziął i jadł chleby pokładne, a także dawał tym, którzy z nim byli; których nie wolno jeść tylko samym kapłanom?

Jezus wszedł do domu Bożego, wziął chleby pokładne, które mogli jeść tylko kapłani, i podzielił się nim z tymi, którzy z nim byli.

1. Znaczenie dzielenia się i hojności.

2. Lekceważenie przez Jezusa tradycyjnych zasad i praw.

1. Dzieje Apostolskie 2:42-47 – Podział majątku i posiadłości we wczesnym kościele.

2. Mateusza 22:36-40 - Nauczanie Jezusa o największym przykazaniu.

Łk 6,5 I rzekł do nich: Syn Człowieczy jest także Panem szabatu.

Jezus naucza, że jest Panem szabatu i daje przykład uzdrowienia w szabat.

1. Moc uzdrawiania w szabat

2. Zrozumienie Jezusa jako Pana szabatu

1. Izajasz 58:13-14 – „Jeśli odwrócisz swą nogę od sabatu, aby w moim świętym dniu załatwiać swoje sprawy i nazwiesz szabat rozkoszą, a dzień święty Pana czcigodnym; jeśli będziesz to szanował i nie będziesz chodził własnymi drogami, nie będziesz szukał własnych przyjemności i będziesz mówił na próżno, będziesz miał upodobanie w Panu, a ja poprowadzę cię na wyżyny ziemi”.

2. Marka 2:27 – „I rzekł do nich: Szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu”.

Łk 6,6 I stało się też w inny szabat, że wszedł do synagogi i nauczał, a był tam człowiek, którego prawa ręka była uschnięta.

W szabat Jezus wszedł do synagogi i nauczał, i spotkał człowieka z uschłą prawą ręką.

1. Uzdrawiający dotyk Jezusa — jak Jezus zmienił życie dzięki współczuciu i miłości

2. Pokonywanie przeciwności losu — jak możemy zbliżyć się do Jezusa w trudnych czasach

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Mateusza 19:26 – „Lecz Jezus spojrzał na nich i rzekł: U ludzi to niemożliwe, ale u Boga wszystko jest możliwe”.

Łk 6,7 I obserwowali go uczeni w Piśmie i faryzeusze, czy w dzień szabatu uzdrawia; aby znaleźli oskarżenie przeciwko niemu.

Uczeni w Piśmie i faryzeusze obserwują Jezusa pod kątem oznak złego postępowania.

1: Działania Jezusa są zawsze dobre i prawdziwe i powinniśmy starać się Go naśladować.

2: Krytyka lub podejrzenia nigdy nie powinny nas powstrzymywać od właściwego postępowania.

1: Filipian 2:5-8 - „Niech takie będzie w was usposobienie, jakie było w Chrystusie Jezusie: Który będąc w postaci Bożej, nie uważał za zbójstwo być równym Bogu, lecz pozbawił się sławy, i przyjął postać sługi, i stał się podobny do ludzi. A okazując się z mody człowiekiem, uniżył samego siebie, i stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci

krzyżowej.”

2: Mateusza 7:12 – „Dlatego wszystko, co byście chcieli, aby ludzie wam czynili, i wy im czyńcie, bo takie jest Prawo i Prorocy”.

Łk 6,8 Ale on, znając ich myśli, rzekł do człowieka, który miał uschłą rękę: Wstań i stań na środku. I wstał, i stanął.

Jezus, znając myśli faryzeuszy, przywołał człowieka z uschłą ręką, aby stanął pośrodku.

1. Współczucie Jezusa: Jezus okazał swoje współczucie człowiekowi z uschłą ręką, rozpoznając jego potrzebę i odpowiadając na nią.

2. Moc wiary: Wiara w Jezusa może przynieść nam siłę i uzdrowienie, nawet w najbardziej rozpaczliwych okolicznościach.

1. Mateusza 8:3 - A Jezus wyciągnął rękę i dotknął go, mówiąc: Chcę; bądź czysty. I natychmiast jego trąd został oczyszczony.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

Łk 6,9 Wtedy Jezus rzekł do nich: Zapytam was o jedno; Czy wolno w szabat dobrze czynić, czy źle? ocalić życie, czy je zniszczyć?

Jezus kwestionował legalność czynienia dobra lub zła w dzień szabatu.

1. Znaczenie zachowywania poczucia świętości i szacunku w dzień szabatu.

2. Moc Chrystusa, która może rzucić wyzwanie status quo i zmienić sposób, w jaki postrzegamy sprawy.

1. Izajasz 58:13-14 – Jeśli odwrócisz swoją nogę od sabatu, aby nie załatwiać swoich spraw w moim świętym dniu; i nazywajcie szabat rozkoszą, a świętom Pańskim chwalebnym; i okazujcie mu szacunek, nie postępując zgodnie ze swoimi sposobami, nie znajdując przyjemności i nie wypowiadając własnych słów.

2. Rzymian 14:5-6 - Jeden dzień ceni jeden nad drugim, inny każdy dzień ceni jednakowo.

Niech każdy człowiek będzie w pełni przekonany w swoim umyśle. Kto patrzy na dzień, uważa go za Pana; a kto nie zważa na dzień, dla Pana nie zważa na niego. Kto je, je dla Pana, bo dziękuje Bogu; a kto nie je, dla Pana nie je i dziękuje Bogu.

Łk 6,10 I rozejrzawszy się po wszystkich, rzekł do człowieka: Wyciągnij rękę. I uczynił tak: i jego ręka odzyskała zdrowie, podobnie jak druga.

W tym fragmencie Jezus uzdrawia mężczyznę z uschłą ręką.

1. Jak Jezus jest zawsze gotowy odpowiedzieć na nasze modlitwy o pomoc.

2. Moc wiary pozwalająca dokonać niemożliwego.

1. Marka 11:22-24 – Nauka Jezusa o wierze i modlitwie.

2. Jakuba 5:16 – Moc modlitwy pomagającej potrzebującym.

Łukasza 6:11 I napełniło ich szaleństwo; i rozmawiali między sobą o tym, co mogliby uczynić Jezusowi.

Ludzie byli wściekli i zastanawiali się, co mogliby zrobić Jezusowi.

1. Miłość Boża w obliczu naszego ludzkiego gniewu – Rzymian 8:38-39

2. Zjednoczenie w Bożej miłości – Efezjan 4:1-3

1. Rzymian 8:38-39 Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani księstwa, ani moce, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie nie mogli nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Efezjan 4:1-3 Proszę was zatem ja, więzień Pana, abyście postępowali godnie powołania, jakim zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości; Staramy się zachować jedność Ducha w węźle pokoju.

Łk 6,12 I stało się w owych dniach, że wyszedł na górę, aby się modlić, i całą noc spędził na modlitwie do Boga.

Jezus udał się na górę, aby się modlić, i pozostał tam całą noc, aby rozmawiać z Bogiem.

1. Moc modlitwy: przykład Jezusa, jak pogłębiać naszą relację z Bogiem.

2. Poświęcanie czasu: Uczenie się na przykładzie Jezusa, jak znaleźć pokój w czasie sam na sam z Bogiem.

1. Mateusza 6:6 – „Ale kiedy się modlicie, wejdź do swojego pokoju, zamknij drzwi i módl się do swojego Ojca, który jest w ukryciu. A twój Ojciec, który widzi w ukryciu, wynagrodzi cię”.

2. Psalm 55:17 – „Wieczorem i rano, i w południe narzekam i narzekam, a on słyszy mój głos”.

Łukasza 6:13 A gdy nastał dzień, przywołał do siebie swoich uczniów i wybrał spośród nich dwunastu, których też nazwał apostołami;

Jezus powołał swoich uczniów i wybrał dwunastu z nich na swoich apostołów.

1. Moc wyboru: życie w autorytecie Jezusa

2. Powołanie do bycia uczniem: odpowiedź na Boże wezwanie do służby

1. Mateusza 10:1-4 Jezus przywołał swoich dwunastu uczniów i dał im władzę wypędzania duchów nieczystych oraz leczenia wszelkich chorób i dolegliwości.

2. Dzieje Apostolskie 26,16-18, misja Pawła polegająca na głoszeniu prawdy o Jezusie Chrystusie i prowadzeniu ludzi do posłuszeństwa woli Bożej.

Łk 6,14 Szymon (któremu dał też imię Piotr) i jego brat Andrzej, Jakub i Jan, Filip i Bartłomiej,

Jezus wybrał na swoich uczniów 12 mężczyzn.

1. Moc wyboru: Boża decyzja o wyborze uczniów

2. Wierność w przywództwie: powołanie 12 uczniów

1. Mateusza 10:1-4 - Jezus przywołał do siebie dwunastu swoich uczniów i dał im władzę wypędzania duchów nieczystych

2. Jana 15:16 – Nie wyście mnie wybrali, ale ja was wybrałem i przeznaczyłem was, abyście szli i przynosili owoc – owoc trwały.

Łukasza 6:15 Mateusza i Tomasza, Jakuba, syna Alfeusza, i Szymona zwanego Zelotą,

Fragment ten wspomina czterech z dwunastu apostołów Jezusa: Mateusza, Tomasza, Jakuba, syna Alfeusza i Szymona zwanego Zelotą.

1. Jezus wybrał zwykłych ludzi do czynienia niezwykłych rzeczy

2. Bóg wzywa nas, abyśmy Mu służyli, bez względu na nasze pochodzenie

1. Jana 15:16 - Nie wyście mnie wybrali, ale ja was wybrałem i przeznaczyłem was, abyście szli i przynosili owoc, i aby wasz owoc trwał, aby o cokolwiek poprosicie Ojca w moim imieniu, da to Ty.

2. Efezjan 4:11-13 - I dał apostołów, proroków, ewangelistów, pasterzy i nauczycieli, aby przygotowywali świętych do dzieła posługiwania, do budowania Ciała Chrystusowego, aż wszyscy dojdziemy do jedność wiary i poznania Syna Bożego, aż do dojrzałości ludzkiej, do miary wzrostu pełni Chrystusa.

Łk 6,16 I Judasz, brat Jakuba, i Judasz Iskariota, który też był zdrajcą.

Jezus wybrał swoich 12 uczniów, w tym Judasza Iskariotę, który później go zdradził.

1. Musimy pamiętać, aby nie oceniać drugiej osoby po jej błędach z przeszłości.

2. Jezus okazał swoją bezwarunkową miłość i łaskę, wybierając Judasza Iskariotę na jednego z 12 uczniów.

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne

dzieło; jest to dar Boży.

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Łukasza 6:17 I zszedł z nimi, i stanął na równinie, a także zastęp jego uczniów i mnóstwo ludu z całej Judei i Jerozolimy, i od wybrzeży Tyru i Sydonu, którzy przybyli do słuchać go i zostać uzdrowionym ze swoich chorób;

Przyszło wielkie mnóstwo ludzi z Judei, Jerozolimy, Tyru i Sydonu, aby słuchać Jezusa i uzyskać uzdrowienie ze swoich chorób.

1. Jezus jest naszym Uzdrowicielem

2. Wiara w Jezusa przynosi uzdrowienie

1. Izajasz 53:5 – „Ale on został przebity za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy. Na nim spadła kara, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

2. Psalm 103:3 – „On przebacza całą twoją winę, leczy wszystkie twoje choroby”.

Łk 6,18 I ci, którzy byli dręczeni przez duchy nieczyste, i zostali uzdrowieni.

Jezus uzdrawiał tych, którzy byli dręczeni przez złe duchy.

1. „Cudowna uzdrawiająca moc Jezusa”

2. „Moc wiary: pokonywanie prób i udręk”

1. Marka 16:17-18 - A takie znaki będą towarzyszyły tym, którzy uwierzą: W imieniu moim demony będą wyganiać; będą mówić nowymi językami;

2. Jakuba 5:13-16 – Czy ktoś wśród was cierpi? Niech się modli. Czy ktoś jest wesoły? Niech śpiewa psalmy. Czy ktoś z Was jest chory? Niech przywoła starszych Kościoła i niech się modlą nad nim, namaszczając go oliwą w imię Pańskie. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie. A jeśli dopuścił się grzechów, zostaną mu odpuszczone.

Łk 6,19 I cały tłum starał się go dotknąć, bo wychodziła z niego cnota i uzdrawiała wszystkich.

Wielki tłum zgromadził się wokół Jezusa i chciał się Go dotknąć, gdyż sama Jego obecność miała moc uzdrowienia.

1. Moc Bożej Obecności – Jak obecność Jezusa przyniosła uzdrowienie potrzebującym.

2. Cnota współczucia – jak współczucie i zrozumienie Jezusa przyniosły wszystkim uzdrowienie.

1. Mateusza 8:17 – „Tak miało się spełnić słowo proroka Izajasza: «On wziął na siebie nasze słabości i nosił nasze choroby».

2. Dzieje Apostolskie 10:38 – „Jak Bóg namaścił Jezusa z Nazaretu Duchem Świętym i mocą, i jak chodził, czyniąc dobrze i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła, ponieważ Bóg był z nim”.

Łk 6,20 I podniósł oczy na swoich uczniów, i rzekł: Błogosławieni bądźcie ubodzy, albowiem wasze jest królestwo Boże.

Błogosławieni ubodzy, albowiem do nich należy Królestwo Boże.

1: Bóg błogosławi tych, którzy są pokorni i polegają na Nim.

2: Królestwo Boże jest dla tych, którzy w Niego wierzą i ufają.

1: Mateusza 5:3 „Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie”.

2: Jakuba 2:5 „Słuchajcie, drodzy bracia i siostry: Czy Bóg nie wybrał ubogich w oczach świata na bogatych w wierze i na dziedziców królestwa, które obiecał tym, którzy Go miłują?”

Łk 6,21 Błogosławieni, którzy teraz łakniecie, bo będziecie nasyceni. Błogosławieni, którzy teraz płaczecie, bo będziecie się śmiać.

Jezus naucza, że ci, którzy teraz cierpią, będą błogosławieni i nagrodzeni w przyszłości.

1. „Obietnica radości: odnajdywanie nadziei pośród cierpienia”

2. „Błogosławieństwo łez: zbieranie nagród z trudności”

1. Rzymian 8:18: „Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która się w nas objawi”.

2. Jakuba 1:12: „Błogosławiony ten, kto wytrwa w próbie, gdyż po przejściu próby otrzyma koronę życia, którą Pan obiecał tym, którzy go miłują”.

Łk 6,22 Błogosławieni jesteście, gdy ludzie będą was nienawidzić i gdy odłączą was od swego towarzystwa, będą wam urągać i wyzywać wasze imię jako złe ze względu na Syna Człowieczego.

Jezus błogosławi tych, którzy są odrzuceni, znienawidzeni i odrzuceni z powodu wiary w Niego.

1. „Błogosławieństwo odrzucenia”

2. „Niezmiennie w obliczu nienawiści”

1. Jana 15:18-20 – „Jeśli świat was nienawidzi, pamiętajcie, że mnie pierwszy znienawidził. Gdybyście należeli do świata, miłowałby was jak swoje. A przecież nie należycie do świata, ale ja was wybrałem ze świata. Dlatego świat was nienawidzi”.

2. 1 Piotra 4:12-14 – „Drodzy przyjaciele, nie dziwcie się ogniem, który was spotkał, aby was wypróbować, jak gdyby przydarzyło wam się coś dziwnego. Ale radujcie się, uczestnicząc w cierpieniach Chrystusa, abyście się radowali, gdy objawi się Jego chwała. Jeśli znieważacie imię Chrystusa, jesteście błogosławieni, gdyż Duch chwały i Boży spoczywa na was.”

Łukasza 6:23 Radujcie się w tym dniu i skaczcie z radości, bo oto wielka jest wasza nagroda w niebie, bo podobnie postępowali ich ojcowie z prorokami.

Werset ten zachęca nas, abyśmy się radowali i cieszyli się z nagrody w niebie, tak jak nasi przodkowie robili to dla proroków.

1. Radosne serce: radość z nagród w niebie

2. Nasze dziedzictwo: Radość z błogosławieństw Bożych

1. Jakuba 1:2-4 - Potraktujcie to jako czystą radość, bracia i siostry, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, ponieważ wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało.

2. Psalm 126:2-3 - Usta nasze były pełne śmiechu, a języki pieśni radosnych. I powiedziano między narodami: «Wielkie rzeczy uczynił dla nich Pan».

Łukasza 6:24 Biada wam, bogaci! bo otrzymaliście pociechę waszą.

Jezus ostrzega, że bogaci otrzymali już pocieszenie i nie powinni się pychać.

1. Niebezpieczeństwa bogactwa: jak unikać dumy i chciwości

2. Opieranie się pokusie bogactwa: błogosławieństwo zadowolenia

1. Przysłów 30:8–9 – „Odsuń ode mnie marność i kłamstwo: nie dawaj mi ani ubóstwa, ani bogactwa; karm mnie jedzeniem, które jest dla mnie wygodne:”

2. Kaznodziei 5:10 – „Kto miłuje srebro, nie poprzestanie na srebrze; ani ten, kto miłuje obfitość wraz ze wzrostem: to też jest marność”.

Łukasza 6:25 Biada wam, którzy jesteście pełni! bo będziecie głodować. Biada wam, którzy się teraz śmiejecie! bo będziecie smucić się i płakać.

Biada tym, którzy popadają w samozadowolenie, gdyż doświadczą potrzeby i smutku.

1: Ostrzeżenie dla samozadowolenia – Łk 6,25

2: Raduj się tym, co naprawdę cenne – Łk 6,25

1: Przysłów 23:4-5 – Nie wydawajcie sił na kobiety, a wigoru na tych, którzy rujnują królów. Nie królom, Lemuelu, królom nie wolno pić wina ani władcom pragnąć piwa,

2: Kolosan 3:2 – Skupiajcie się na tym, co w górze, a nie na tym, co na ziemi.

Łk 6,26 Biada wam, gdy wszyscy będą o was dobrze mówić! bo to samo uczynili ich ojcowie fałszywym prorokom.

Jezus przestrzega przed byciem lubianym przez lud, gdyż tak w przeszłości akceptowano fałszywych proroków.

1. Strzeżcie się uznania człowieka: lekcja ze słów Jezusa.

2. Niebezpieczeństwo uwielbienia: czego Jezus uczy nas na temat szukania aprobaty.

1. Jeremiasz 5:31 – „Prorocy fałszywie prorokują, a kapłani sprawują władzę za pomocą swoich środków, a mój lud lubi, aby tak było”.

2. Mateusza 23:27-28 – „Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! bo podobni jesteście do grobów pobielanych, które z zewnątrz wydają się piękne, ale wewnątrz są pełne kości trupich i wszelkiej nieczystości. Tak i wy na zewnątrz wydajecie się ludziom sprawiedliwi, wewnątrz zaś jesteście pełni obłudy i nieprawości”.

Łk 6,27 Ale powiadam wam, którzy słuchacie: Miłujcie swoich wrogów, dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą,

Ten fragment zachęca nas, abyśmy kochali naszych wrogów i czynili dobro tym, którzy nas nienawidzą.

1. Miłość do wrogów: droga do odkupienia

2. Czynienie dobra tym, którzy nas nienawidzą: wezwanie do wiary

1. Rzymian 12:17-21 – „Nie oddawajcie nikomu złem za zło. Uważaj, aby robić to, co jest słuszne w oczach wszystkich. Jeśli to możliwe, o ile to od Ciebie zależy, żyj w pokoju ze wszystkimi. Nie mścijcie się, moi drodzy, ale zostawcie miejsce na gniew Boży, gdyż napisano: „Moją rzeczą jest pomścić; Odpłacę” – mówi Pan. Wręcz przeciwnie: „Jeśli twój wróg jest głodny, nakarm go; jeśli jest spragniony, daj mu coś do picia. Czyniąc to, zrzucisz na jego głowę rozżarzone węgle”. Nie dajcie się zwyciężyć złu, ale zło dobrem

zwyciężajcie.

2. Mateusza 5:43-45 – „Słyszeliście, że powiedziano: «Kochaj swego bliźniego i nienawidź swego wroga». Ale powiadam wam, miłujcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują, abyście byli dziećmi waszego Ojca, który jest w niebie. On sprawia, że jego słońce wschodzi nad złymi i dobrymi, i zsyła deszcz na sprawiedliwych i nieprawych.

Łk 6,28 Błogosławcie tych, którzy was przeklinają, i módlcie się za tych, którzy was wykorzystują.

Powinniśmy błogosławić tych, którzy traktują nas surowo i modlić się za tych, którzy byli dla nas niemili.

1. „Moc błogosławieństwa: jak reagować na nieżyczliwość”

2. „Moc modlitwy: jak reagować na nieżyczliwość”

1. Jakuba 3:9-10 – „Językiem wychwalamy Pana i Ojca naszego i nim przeklinamy ludzi, stworzonych na podobieństwo Boże. Z tych samych ust wychodzi chwała i przekleństwo. Moi bracia i siostry tak nie powinno być.”

2. Rzymian 12:14 – „Błogosławcie tych, którzy was prześladują; błogosławcie i nie przeklinajcie”.

Łk 6,29 A temu, który cię uderzy w jeden policzek, nadstaw i drugi; a temu, który zabiera twój płaszcz, zabraniaj także brać twojego płaszcza.

Jezus uczy nadstawiać drugi policzek i nie zabraniać zabierania naszej własności.

1. Moc przebaczenia: nauka nadstawiania drugiego policzka

2. Siła hojności: jak dawać, nawet jeśli nic nie mamy

1. Mateusza 5:38-42 – „Słyszeliście, że powiedziano: «Oko za oko i ząb za ząb». Ale Ja wam powiadam: Nie stawiajcie oporu złemu. A jeśli cię ktoś uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi”.

2. Rzymian 12:17-21 – „Nikomu złem za zło nie oddawajcie, ale starajcie się czynić to, co

jest godne w oczach wszystkich. Jeśli to możliwe, o ile to od Ciebie zależy, żyj ze wszystkimi w pokoju. Umiłowani, nigdy się nie mścijcie, ale zostawcie to gniewowi Bożemu, gdyż napisano: «Pomsta do mnie należy, Ja odpłacę, mówi Pan». Wręcz przeciwnie: „jeśli twój wróg jest głodny, nakarm go; jeśli jest spragniony, daj mu coś do picia; bo tak postępując, zrzucisz na jego głowę rozżarzone węgle. Nie dajcie się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężajcie.”

Łukasza 6:30 Daj każdemu, kto cię prosi; a tego, który odbiera twoje dobra, nie proś ich więcej.

Ten fragment Pisma Świętego zachęca nas, abyśmy byli hojni w dawaniu potrzebującym.

1. Siła hojności: jak okazywać współczucie innym.

2. Życie pełne szczodrości: jak naśladować przykład Jezusa.

1. Przysłów 19:17 - Kto jest dobry dla ubogich, pożycza Panu, a On mu wynagrodzi za to, co uczynił.

2. Galacjan 6:9-10 - I nie ustawajmy się w czynieniu dobrze, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli nie zachwiejemy się. Skoro więc mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim ludziom, a zwłaszcza tym, którzy są domownikami wiary.

Łk 6,31 A jak byście chcieli, aby ludzie wam czynili, i wy im czyńcie.

Jezus uczy, że powinniśmy traktować innych tak, jak sami chcielibyśmy być traktowani.

1. „Złota zasada: kochać innych tak, jak kochamy siebie”

2. „Czynienie innym tego, co chcielibyśmy, żeby nam czyniono”

1. Rzymian 12:10 – „Bądźcie jedni drugimi w miłości. Czcijcie się wzajemnie ponad siebie.”

2. Mateusza 7:12 – „Tak więc we wszystkim czyńcie innym to, co chcielibyście, aby wam czynili, bo na tym streszcza się Prawo i Prorocy”.

Łk 6,32 Bo jeśli miłujecie tych, którzy was miłują, jakąż macie wdzięczność? bo i

grzesznicy miłują tych, którzy ich miłują.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy kochali także tych, którzy nas nie kochają, tak jak czynią to nawet grzesznicy.

1. „Jak kochać bezwarunkowo”

2. „Oczekiwane od nas standardy miłości”

1. Rzymian 12:14-16 – Błogosławcie tych, którzy was prześladują; błogosławijcie i nie przeklinajcie. Radujcie się z tymi , którzy się radują; płaczcie z tymi, którzy płaczą. Żyjcie ze sobą w harmonii. Nie bądź dumny, ale bądź chętny do obcowania z ludźmi o niskiej pozycji. Nie bądź zarozumiały.

2. Mateusza 5:44-45 - Ale powiadam wam, miłujcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują, abyście byli dziećmi waszego Ojca, który jest w niebie. On sprawia, że jego słońce wschodzi nad złymi i dobrymi, i zsyła deszcz na sprawiedliwych i nieprawych.

Łk 6,33 A jeśli dobrze czynicie tym, którzy wam dobrze czynią, jaką macie wdzięczność? bo i grzesznicy to samo czynią.

Jezus pyta, jaką wdzięczność mają ludzie, gdy dobrze czynią tym, którzy im dobrze czynią, skoro i grzesznicy czynią to samo.

1. Współczucie ponad miarę: przedefiniowanie granic miłosierdzia

2. Miłość poza murami: życie w duchu radykalnej miłości

1. Rzymian 12:9-13 – Niech miłość będzie szczera. Brzydźcie się złem; trzymajcie się tego, co dobre.

2. 1 Jana 4:7-8 - Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, bo miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga.

Łk 6,34 A jeśli pożyczacie tym, od których spodziewacie się otrzymać, jaką macie wdzięczność? albowiem grzesznicy pożyczają także grzesznikom, aby ponownie otrzymać tyle samo.

Wierzący nie powinni oczekiwać wdzięczności od innych, gdy pożyczają pieniądze, ponieważ robią to nawet grzesznicy.

1. Znaczenie bezinteresownego dawania

2. Co naprawdę znaczy być sługą Bożym

1. Mateusza 5:38-42 – Słyszeliście, że powiedziano: „Oko za oko i ząb za ząb”. Ale powiadam wam, nie stawiajcie oporu złemu człowiekowi. Jeśli cię ktoś uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi.

40 A jeśli ktoś chce się z tobą procesować i zabrać twoją koszulę, oddaj też i płaszcz. 41 Jeśli ktoś was zmusza, abyście szli jedną milę, idźcie z nim i dwie mile. 42 Daj temu, kto cię prosi, i nie odwracaj się od tego, kto chce od ciebie pożyczyć.

2. Filipian 2:4 - Niech każdy z was dba nie tylko o swoje własne interesy, ale także o interesy innych.

Łukasza 6:35 Ale miłujcie swoich wrogów, czyńcie dobrze i pożyczajcie, nie spodziewając się już niczego; a wasza nagroda będzie wielka i będziecie synami Najwyższego, bo On jest dobry dla niewdzięcznych i złych.

Jezus zachęca nas, abyśmy kochali naszych wrogów, czynili dobro i pożyczali, nie oczekując niczego w zamian, gdyż Bóg jest łaskawy dla niewdzięcznych i złych.

1. Siła bezwarunkowej miłości

2. Co to znaczy być dzieckiem Bożym

1. Rzymian 12:14-21 – Błogosławcie tych, którzy was prześladują; błogosławijcie i nie przeklinajcie.

2. Mateusza 5:44-45 – Kochajcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują.

Łk 6,36 Bądźcie więc miłosierni, jak i Ojciec wasz jest miłosierny.

Bądźcie miłosierni i życzliwi dla innych, tak jak Bóg jest miłosierny i dobry dla nas.

1. Miłosierdzie Boże: przykład dla nas

2. Dar miłosierdzia Bożego

1. Księga Wyjścia 34:6-7 – „I Pan przeszedł przed nim i oznajmił: «Pan, Pan, Bóg miłosierny i łaskawy, nieskory do gniewu, bogaty w łaskę i wierność.»

2. Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

Łukasza 6:37 Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni: nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni: odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone:

Ten fragment uczy nas, abyśmy w kontaktach z innymi okazywali współczucie i przebaczenie.

1. Moc przebaczenia: jak okazywać współczucie i miłosierdzie w naszych relacjach

2. Dar łaski: odkrycie radości wynikającej z porzucenia urazy

1. Efezjan 4:32 - Bądźcie dla siebie dobrzy i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył w Chrystusie.

2. Mateusza 5:7 – Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

Łukasza 6:38 Dawajcie, a będzie wam dane; miarę dobrą, natłoczoną, utrzęsioną i opływającą, ludzie będą dawać w wasze zanadrze. Bo tą samą miarą, jaką mierzycie, i taką wam odmierzą.

Jezus zachęca nas do hojnego dawania i obiecuje, że zostanie nam to zwrócone.

1. Błogosławieństwa hojnego dawania

2. Moc dawczego serca

1. 2 Koryntian 9:6-7 – „Ale to powiadam: Kto skąpo sieje, ten i skąpo sieje, a kto sieje obficie, i obficie żąć będzie. Każdy według swego postanowienia w swoim sercu, więc niech daje; nie z niechęcią lub z konieczności, gdyż ochotnego dawcę miłuje Bóg”.

2. Przysłów 11:24-25 – „Jest taki, który rozprasza, a jednak wzrasta, i jest taki, który wstrzymuje więcej, niż jest w stanie, ale dąży do ubóstwa. Dusza hojna utyje, a kto podlewa, będzie napojony także on sam.”

Łk 6,39 I opowiedział im przypowieść: Czy ślepy może prowadzić ślepego? Czyż nie wpadną obaj do rowu?

Jezus opowiada przypowieść o niebezpieczeństwie ślepego podążania za kimś, kto nie potrafi dostrzec właściwej ścieżki.

1. Nie podążaj ślepo: niebezpieczeństwa wynikające z podążania za niedoinformowanym przywództwem

2. Kto przewodzi? Wskazówki od osób posiadających mądrość i wnikliwość

1. Przysłów 3:5-6 „Zaufaj Panu całym swoim sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj Go na wszystkich swoich drogach, a On będzie prostował twoje ścieżki.”

2. Mateusza 15:14 „Zostaw ich w spokoju: są ślepymi przywódcami ślepych. A jeśli ślepy prowadzi ślepego, obaj wpadną do dołu”.

Łk 6,40 Uczeń nie przewyższa swego mistrza, lecz każdy, kto jest doskonały, będzie jak jego mistrz.

Jezus naucza, że uczeń powinien dążyć do doskonałości i być podobny do swego mistrza.

1. Bycie doskonałym: dążenie do bycia podobnym do Jezusa

2. Podążanie śladami Mistrza: stawanie się doskonałym

1. Efezjan 4:13 – „Aż wszyscy dojdziemy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do człowieka dojrzałego, do miary wzrostu, który należy do Pełni Chrystusa”.

2. Filipian 2:5-11 – „Miejcie w sobie takie nastawienie, jakie było w Chrystusie Jezusie, który chociaż istniał w postaci Bożej, nie uważał za rzecz trudną do uchwycenia równości z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, biorąc w postaci sługi i będąc podobnym do ludzi. W przejawie znalezionym jako człowiek, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej. Z tego też powodu Bóg Go wielce wywyższył i obdarzył Go imieniem, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano tych, którzy są w niebie, na ziemi i pod ziemią, i aby wszelki język wyzna, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca”.

Łk 6,41 Dlaczego widzisz źdźbło w oku swego brata, a belki we własnym oku nie dostrzegasz?

Zanim zaczniesz krytykować innych, bądź świadomy swoich błędów.

1. „Rzucanie kamieni” – Znaczenie autorefleksji przed osądzeniem innych.

2. „Kząb i promień” – rozpoznanie własnych wad przed osądzeniem bliźniego.

1. Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie”.

2. Jakuba 4:11-12 – „Nie mówcie źle jeden drugiemu, bracia. Każdy, kto obmawia brata lub siostrę lub ich osądza, mówi zło przeciwko prawu i osądza je. Gdy osądzacie prawo, jesteście nie zachowując go, lecz osądzając go.”

Łk 6,42 Albo jak możesz powiedzieć swemu bratu: Bracie, pozwól mi wyciągnąć źdźbło w twoim oku, skoro sam nie widzisz belki w swoim oku? Obłudniku, wyrzuć najpierw belkę z własnego oka, a potem przejrzysz i wyjmiesz źdźbło z oka brata swego.

Jezus uczy nas, abyśmy najpierw usunęli belkę we własnym oku, zanim będziemy mogli pomóc bratu z źdźbłem w oku.

1. „Widzenie wyraźnie: usuwanie belki w oku”

2. „Być dobrym bratem: usuwanie źdźbła w oku brata”

1. Mateusza 7:1-5 „Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni”

2. 1 Jana 4:20-21 „Jeśli ktoś mówi: «Miłuję Boga», a nienawidzi swego brata, jest kłamcą; bo kto nie miłuje swego brata, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi .”

Łukasza 6:43 Bo dobre drzewo nie wydaje złych owoców; ani złe drzewo nie wydaje dobrych owoców.

Dobre drzewo nie wyda złych owoców, a złe drzewo nie wyda dobrych owoców.

1. Owoc naszego życia: jak nasze działania odzwierciedlają nasz charakter

2. Przypowieść o drzewach: konsekwencje dobrego i złego postępowania

1. Galacjan 5:22-23 - Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa.

2. Jeremiasz 17:7-8 – „Błogosławiony mąż, który ufa Panu, którego zaufaniem jest Pan. Podobny jest do drzewa zasadzonego nad wodą, które nad strumieniem zapuszcza korzenie i nie boi się, gdy nadchodzi upał, bo liście jego pozostają zielone, i nie lęka się w roku suszy, bo nie przestaje wydawać owocu .

Łk 6,44 Bo każde drzewo poznaje się po swoim owocu. Bo z cierni nie zbiera się fig, ani z krzaka jeżyny nie zbiera się winogron.

Owoce, które wydajemy, pokazują, jakim drzewem jesteśmy. Nie możemy oczekiwać, że z czegoś złego otrzymamy dobre owoce.

1. Owoce naszego życia — w jaki sposób nasze działania odzwierciedlają nasz prawdziwy charakter

2. Siła dobrych nawyków – jak nasze codzienne decyzje kształtują naszą przyszłość

1. Przysłów 13:20 – „Kto chodzi z mądrymi, będzie mądry, lecz towarzysz głupców dozna krzywdy”.

2. Galacjan 5:22-23 – „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa."

Łk 6,45 Dobry człowiek z dobrego skarbca swego serca wydobywa to, co dobre; a zły człowiek ze złego skarbca swego serca wydobywa to, co złe, bo z obfitości serca mówią jego usta.

Nasze słowa i czyny wskazują na to, co jest w naszych sercach. Po tym, co mówimy i robimy, możemy poznać, jakim jesteśmy człowiekiem.

1. Znaczenie czystego serca – Łk 6,45

2. Moc naszych słów - Łk 6,45

1. Przysłów 4:23 - Z całą pilnością strzeż swego serca; bo z niego pochodzą sprawy życia.

2. Mateusza 15:18-19 - Ale to, co wychodzi z ust, wychodzi z serca; i kalają człowieka. Z serca bowiem wychodzą złe myśli, morderstwa, cudzołóstwa, wszeteczeństwa, kradzieże, fałszywe świadectwa, bluźnierstwa.

Łk 6,46 Dlaczego mnie wołacie: Panie, Panie, a nie czynicie tego, co mówię?

Werset ten pyta, dlaczego ludzie czczą Jezusa jako Pana, jeśli nie przestrzegają Jego nauk.

1. „Życie jako uczeń Jezusa: oddawanie czci Jezusowi poprzez posłuszeństwo”

2. „Wyzwanie naśladowania Jezusa: przestrzeganie Jego przykazań”

1. Jana 14:15 – „Jeśli mnie miłujecie, będziecie przestrzegać moich przykazań”.

2. Jakuba 1:22 – „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie”.

Łk 6,47 Ktokolwiek przychodzi do mnie, słucha moich słów i je wykonuje, ukażę wam, do kogo jest podobny:

Przypomina człowieka mądrego, który buduje swój dom na skale.

1. Budujmy swoje życie na mocnym fundamencie wiary w Jezusa.

2. Życie według nauk Jezusa w naszym codziennym życiu.

1. Mateusza 7:24-27 - Dlatego każdego, kto słucha tych moich słów i wykonuje je, przyrównam go do męża mądrego, który zbudował swój dom na skale.

2. Jakuba 1:22-25 – Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.

Łk 6,48 Podobny jest do człowieka, który zbudował dom, wkopał się głęboko i założył fundament na skale ; a gdy przyszła powódź, rzeka uderzyła w ten dom i nie mogła go poruszyć, bo został założony na skale.

We fragmencie tym podkreślono znaczenie położenia solidnego fundamentu.

1. Budowanie na skale: ustanawianie solidnego fundamentu życia

2. Wzmacnianie naszych fundamentów: silna postawa w trudnych czasach

1. Mateusza 7:24-27 „Dlatego każdego, kto słucha tych moich słów i wykonuje je, przyrównam do męża mądrego, który zbudował swój dom na skale: I spadł deszcz, i wezbrały powodzie, i wiały wiatry i uderzały na ten dom, ale nie runął, bo był założony na skale. A każdy, kto słucha tych moich słów, a nie czyni ich, będzie przyrównany do człowieka głupiego, który zbudował swój dom na piasek: I spadł deszcz, wezbrały powodzie, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom, i runął, a upadek jego był wielki.”

2. Efezjan 2:19-20 „Teraz więc nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale współobywatelami świętych i domownikami Boga; i jesteście zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, a sam Jezus Chrystus jest naczelnym kamień węgielny.”

Łk 6,49 Kto zaś słucha, a nie słucha, podobny jest do człowieka, który bez fundamentu zbudował dom na ziemi; w który strumyk uderzał gwałtownie i natychmiast spadał; a ruina tego domu była wielka.

Jezus ostrzega, że ci, którzy słuchają Jego słów, a nie podążają za nimi, są jak ktoś, kto buduje dom bez fundamentu, który wkrótce zostanie zniszczony przez żywioły.

1. „Podstawy naszego życia: budowanie na Słowie Bożym”

2. „Niebezpieczeństwo niezastosowania się do słów Jezusa”

1. Mateusza 7:24-27 – „Dlatego każdego, kto słucha tych moich słów i wykonuje je, przyrównam do męża mądrego, który zbudował swój dom na skale…”

2. Psalm 11:3 – „Jeśli fundamenty zostaną zburzone, co może zrobić sprawiedliwy?”

Łukasza 7 kontynuuje opowieść o służbie Jezusa, szczegółowo opisując cuda, takie jak uzdrowienie sługi setnika i wskrzeszenie syna wdowy z martwych. Obejmuje także spotkanie Jezusa z uczniami Jana Chrzciciela i Jego nauczanie o miłości i przebaczeniu.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od rzymskiego setnika w Kafarnaum, który wysłał starszych żydowskich z prośbą do Jezusa o uzdrowienie jego sługi. Setnik wierzył, że Jezus jednym słowem może uzdrowić swego sługę, wykazując się niezwykłą wiarą. Poruszony swoją wiarą Jezus uzdrowił sługę, nawet go nie widząc (Łk 7,1-10). Wkrótce po tym cudzie Jezus udał się do Nain, gdzie napotkał kondukt pogrzebowy jedynego syna wdowy. Poruszony współczuciem dotknął mar i kazał młodemu człowiekowi wstać; został przywrócony do życia i wydany matce (Łk 7,11-17).

Akapit 2: Tymczasem Jan Chrzciciel, który był w więzieniu, usłyszał o tym wszystkim, co się działo przez jego uczniów. Wysłał dwóch z nich, aby zapytać Jezusa, czy rzeczywiście jest „tym, który ma przyjść”, czy też powinni spodziewać się innego? W odpowiedzi Jezus opowiedział im o tym, co widzieli i słyszeli – niewidomi odzyskali wzrok, kulawi chodzący trędowaci oczyszczeni głusi słyszący zmarli wskrzeszeni biedni, głosząc im dobrą nowinę, dodał: „Błogosławiony, kto się nie potyka, uważajcie mnie” Ta odpowiedź potwierdziła Jana Jego mesjanizm rolę spełniły proroctwa Izajasza dotyczące dzieł Mesjasza (Łk 7,18-23).

3. akapit: Później, kiedy uczniowie Jana odeszli, Jezus zaczął przemawiać do tłumu na temat proroczej roli Jana, opisując go bardziej niż posłaniec proroka, przygotowując drogę. Pan również potwierdził wielkość, mówiąc pomiędzy narodzonymi kobietami, że nie ma większego, ale najmniejszego królestwa Bóg większy niż on, wskazując nową erę zainaugurowaną Jego służbę przynosząc spełnienie objawienia na wyższym poziomie (Łk 7:24-28). Pomimo działań usprawiedliwiających mądrość, zarówno pokolenie samego Jana, jak i pokolenie ludzi, odrzuciło je z różnych powodów, nazywając byłego opętanego przez demona, drugiego żarłoka, pijaka, przyjaciela, celników, grzeszników, sugerując, że niezależnie od sposobu przekazania wiadomości, niektórzy zawsze je odrzucą z powodu z góry przyjętych uprzedzeń (Łk 7:29-35). Rozdział kończy relację grzeszna kobieta namaszczone stopy drogie perfumy płakały wytarte włosy dom Faryzeusz imieniem Szymon skrytykował ją, ale bronił się, wyjaśniając, że okazała wiele miłości, ponieważ dużo przebaczyła, podczas gdy Szymon okazał niewiele gościnności, ponieważ dostrzegał potrzebę przebaczenia mniej przypowieść dwóch dłużników ilustruje punkt przebaczenie prowadzi do miłości ten, kto przebaczył mało, kocha niewiele jej grzechów, chociaż wiele

zostało odpuszczonych – bo ona bardzo kochała, ale ten, któremu przebaczono, mało kocha, mało powiedziane kobiecie, grzechy są przebaczone, idź, aby pokój ponownie demonstrował radykalną, włączającą miłość, miłosierdzie, łaskę wobec marginalizowanych wyrzutków społeczeństwa.

Łk 7,1 A gdy zakończył wszystkie swoje mowy wobec ludu, wszedł do Kafarnaum.

Jezus skończył mówić do ludu i wszedł do Kafarnaum.

1. Priorytety życiowe Jezusa - Łk 7,1

2. Znaczenie posłuszeństwa Bogu – Łk 7,1

1. Mateusza 4:13-17 - Jezus opuszcza Nazaret i osiedla się w Kafarnaum

2. Jana 2:12-22 – Jezus oczyszczający świątynię w Jerozolimie

Łk 7,2 A sługa pewnego setnika, który był mu drogi, był chory i bliski śmierci.

Ten fragment opisuje, jak sługa setnika groził śmiercią z powodu choroby.

1. Pamiętajmy, abyśmy w potrzebie okazywali współczucie i miłość bliskim nam osobom.

2. Zbliżajmy się do Boga w chwilach choroby i utrapienia, ufając w Jego dobroć i miłosierdzie.

1. Rzymian 12:15 – Radujcie się z tymi, którzy się radują; płaczcie z tymi, którzy płaczą.

2. Jakuba 5:13-14 – Czy ktoś z was ma kłopoty? Niech się modlą. Czy ktoś jest szczęśliwy? Niech śpiewają pieśni pochwalne.

Łk 7,3 A gdy usłyszał o Jezusie, posłał do niego starszych żydowskich z prośbą, aby przyszedł i uzdrowił jego sługę.

Żydowski przywódca poprosił Jezusa, aby uzdrowił jego sługę, wysyłając do Niego

starszych Żydów.

1. Wierni Bogu: Moc modlitwy i uzdrawiająca moc Pana.

2. Boży czas: Zaufanie planowi Pana i zrozumienie, że On działa w swoim czasie.

1. Jakuba 5:13-16 – Modlitwa pełna wiary uzdrowi chorego i Pan go podźwignie.

2. Psalm 103:2-5 - Chwalmy Pana za Jego uzdrawiającą moc i za to, że przebacza nam wszystkie nasze grzechy.

Łk 7,4 A gdy przyszli do Jezusa, natychmiast go prosili, mówiąc: Czy godzien jest, dla kogo to uczynić?

Ten fragment opowiada historię ludzi, którzy przyszli do Jezusa i poprosili Go o pomoc.

1: Możemy zaufać Jezusowi, gdy potrzebujemy pomocy.

2: Zawsze możemy zwrócić się do Jezusa ze swoimi potrzebami i poprosić Go o pomoc.

1: Mateusza 11:28 – „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja was pokrzepię”.

2: Filipian 4:6-7 – „Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbach z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serca i umysły w Chrystusie Jezusie.”

Łk 7,5 Bo miłuje nasz naród i zbudował nam synagogę.

Jezus kochał naród izraelski i pomógł mu zbudować synagogę.

1. Bezwarunkowa miłość Jezusa – zgłębianie sposobów, w jakie Jezus okazuje swoją miłość swojemu ludowi.

2. Siła wspólnoty – spojrzenie na synagogę jako miejsce zgromadzeń Izraelitów.

1. Jana 13:34-35 – Jezus nakazuje nam miłować się wzajemnie, tak jak On nas umiłował.

2. Hebrajczyków 10:24-25 – Zachęcanie się nawzajem, aby wytrwać w wierze i gromadzić się, aby to czynić.

Łk 7,6 Wtedy Jezus poszedł z nimi. A gdy był już niedaleko domu, setnik posłał do niego przyjaciół, mówiąc mu: Panie, nie trudź się, bo nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój.

Setnik wysyła do Jezusa przyjaciół, aby zakazali mu przychodzić do jego domu, gdyż nie jest godzien obecności Jezusa.

1. Pokora setnika: siła uznania własnej niegodności

2. Znać swoje miejsce: pokorna prośba setnika skierowana do Jezusa

1. Filipian 2:3 – Nie rób nic z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenij innych ponad siebie.

2. Jakuba 4:10 – Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy.

Łk 7,7 Dlatego też i ja sam nie uważałem się za godnego przyjść do ciebie, ale powiedz jednym słowem, a mój sługa odzyska zdrowie.

Ten fragment mówi o pokorze i miłosierdziu Jezusa, który uznał, że nie uważał się za godnego przyjść do człowieka z prośbą o pomoc, a mimo to jednym słowem spełnił jego prośbę.

1. Siła pokory: nauka rozpoznawania i akceptowania naszych niedoskonałości

2. Współczucie Chrystusa: jak Jezus okazuje miłosierdzie wszystkim, którzy proszą

1. Jakuba 4:10 – „Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy”.

2. Mateusza 8:8 - „Odpowiedział setnik i rzekł: Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój, ale powiedz tylko słowo, a mój sługa odzyska zdrowie”.

Łk 7,8 Bo i ja jestem człowiekiem podlegającym władzy, mam pod sobą żołnierzy i mówię jednemu: Idź, a on idzie; a drugiemu: Przyjdź, a przyjdzie; i mojemu słudze: Zrób to, a on to uczyni.

Bóg ma nad nami władzę i powinniśmy być Mu posłuszni.

1: Bądź posłuszny Bogu i otrzymaj Jego błogosławieństwa

2: Poddaj się Bożej władzy

1: Kaznodziei 8:4-5 - Gdzie jest słowo króla, tam jest moc; i któż mu powie: Cóż czynisz? Albo: Dlaczego tak robisz?

2: Filipian 2:10-11 - Aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano istot na niebie i na ziemi, i pod ziemią; I aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

Łk 7,9 Gdy Jezus to usłyszał, zdziwił się, zawrócił go i rzekł do ludu, który za nim szedł: Powiadam wam: Nie znalazłem tak wielkiej wiary, ani w Izraelu.

Jezus zachwycał się wiarą rzymskiego setnika i pochwalał go za to, mimo że nie był Izraelitą.

1: Wszyscy możemy uczyć się na przykładzie rzymskiego setnika i starać się mieć wiarę tak wielką jak jego.

2: Wszyscy możemy zainspirować się do posiadania wiary tak silnej jak rzymski setnik, nawet jeśli nie jesteśmy z Izraela.

1: Hebrajczyków 11:1 – „A wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.”

2: Mateusza 17:20 - „I rzekł do nich Jezus: Z powodu waszej niewiary; bo zaprawdę powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: Przesuń się stąd na tamto miejsce; i usunie, i nic nie będzie dla ciebie niemożliwe”.

Łk 7,10 A wysłani, wracając do domu, zastali sługę całego, który był chory.

Jezus uzdrowił chorego sługę, a kiedy posłańcy wrócili do domu, sługa został całkowicie uzdrowiony.

1. Jezus jest Wielkim Lekarzem, który może nas uzdrowić z naszych dolegliwości fizycznych i duchowych.

2. Bóg jest źródłem naszego uzdrowienia i siły.

1. Izajasz 53:5 – „Ale on został przebity za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy. Na nim spadła kara, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

2. Jakuba 5:14-15 – „Czy ktoś między wami choruje? Niech zwołają starszych kościoła, aby się za nim modlili i namaścili go oliwą w imieniu Pana. A modlitwa zanoszona z wiarą spowoduje chorobę zdrowi, Pan ich podniesie. Jeśli zgrzeszyli, będzie im odpuszczone”.

Łukasza 7:11 I stało się nazajutrz, że udał się do miasta zwanego Nain; a szło z nim wielu jego uczniów i mnóstwo ludu.

Ten fragment opisuje wizytę Jezusa w mieście Nain z wieloma uczniami i dużym tłumem ludzi.

1: Jezus uczy nas, jak ważna jest wspólnota i wspólnota.

2: Jezus pokazuje nam, że współczucie i miłosierdzie są istotnymi cechami życia chrześcijańskiego.

1: Galacjan 6:2 - Noście jedni drugich brzemiona i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe.

2: Jana 13:34-35 – Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali; tak jak Ja was umiłowałem, abyście i wy miłowali się wzajemnie. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali.

Łk 7,12 A gdy zbliżył się do bramy miejskiej, oto wynoszono zmarłego, jedynego syna swojej matki, a ona była wdową, a było z nią wielu mieszkańców miasta.

Fragment ten opowiada o wdowie, której towarzyszyło wiele osób z miasta, gdy niosła zwłoki swojego jedynego syna.

1. Siła współczucia: jak możemy pocieszać i wspierać tych, którzy pogrążają się w żałobie

2. Rola wspólnoty w czasach żałoby

1. Izajasz 61:1-3 - Duch Pana Boga nade mną, gdyż Pan namaścił mnie, abym niósł dobrą nowinę cierpiącym; Posłał mnie, abym opatrzył tych, którzy mają złamane serce, abym ogłosił jeńcom wolność i więźniom wolność;

2. Rzymian 12:15 - Radujcie się z tymi, którzy się weselą, i płaczcie z tymi, którzy płaczą.

Łk 7,13 A gdy Pan ją ujrzał, ulitował się nad nią i rzekł do niej: Nie płacz.

Jezus zobaczył wdowę, która właśnie straciła syna, i ogarnęło go współczucie. Powiedział jej, żeby nie płakała.

1. Miłość współczująca: Jezus i wdowa z Nain

2. Pocieszenie Boże: znajdowanie siły w cierpieniach życia

1. Mateusza 9:36 - Widząc tłumy, zlitował się nad nimi, bo byli znękani i bezsilni, jak owce nie mające pasterza.

2. 2 Koryntian 1:3-4 - Błogosławiony Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy, który nas pociesza w każdym naszym ucisku, abyśmy mogli pocieszać tych, którzy jesteśmy w jakimkolwiek ucisku, z pocieszeniem, którym sami jesteśmy pocieszeni przez Boga.

Łk 7,14 I podszedł, dotknął się mar, a te, które go rodziły, zatrzymały się. I rzekł: Młodzieńcze, mówię ci: Wstań.

Jezus poprzez proste dotknięcie mar przywraca życie młodemu człowiekowi.

1. Moc Boża: Jezus ukazuje nam moc Bożą poprzez zmartwychwstanie młodzieńca.

2. Wiara i cuda: Jezus uczy nas, że wiara może urzeczywistniać cuda.

1. Jana 11:25-26 – Jezus jej odpowiedział: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie; a kto żyje wierząc we Mnie, nigdy nie umrze.

2. Marka 5:41-42 – Biorąc zmarłą dziewczynę za rękę, powiedział do niej: „Talitha kumi”, co znaczy: „Dziewczynko, mówię ci, wstań!” Dziewczyna natychmiast wstała i zaczęła chodzić.

Łk 7,15 A umarły usiadł i zaczął mówić. I oddał go jego matce.

Ten fragment opisuje cud wskrzeszenia przez Jezusa zmarłego, który następnie zaczął mówić i został wydany swojej matce.

1. Moc życia: jak Jezus okazuje nam swoją nieskończoną miłość

2. Cudowny: jak cuda Jezusa świadczą o Jego boskości

1. Jana 11:25-26 - Jezus jej odpowiedział: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.

2. Rzymian 6:4 - Zostaliśmy więc razem z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy i my, jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, mogli chodzić w nowości życia.

Łk 7,16 I na wszystkich ogarnął strach, i chwalili Boga, mówiąc: Że powstał między nami wielki prorok; i że Bóg odwiedził swój lud.

Lud ogarnął strach, gdy Jezus dokonał cudu, i chwalili Boga za wielkiego proroka, który został do nich wysłany.

1. Bojaźń Pańska: jak Bóg przynosi nam pocieszenie w czasach niepewności

2. Nawiedzenie Boże: uznanie Jezusa za Wielkiego Proroka

1. Izajasz 11:2-3 – „I spocznie na nim Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i mocy, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej”.

2. Dzieje Apostolskie 3:19-20 – „Dlatego pokutujcie i nawróćcie się, aby wasze grzechy zostały zmazane, gdy nastaną od Pana czasy ochłody”.

Łk 7,17 I rozeszła się o nim wieść o nim po całej Judei i po całej okolicy.

W tym fragmencie opisano, jak wieść o Jezusie rozeszła się po Judei i okolicach.

1. Pogłoska radości: rozprzestrzenianie się orędzia Jezusa

2. Nadzieja w działaniu: rezultaty dzielenia się Ewangelią

1. Rzymian 10:13-15 (Bo „każdy, kto wzywa imienia Pańskiego, będzie zbawiony”).

2. Dzieje Apostolskie 1:8 (Ale otrzymacie moc Ducha Świętego, gdy zstąpi na was, i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i Samarii, i aż po krańce ziemi).

Łukasza 7:18 I uczniowie Jana pokazali mu to wszystko.

Uczniowie Jana przekazali Janowi wieści o potężnych dziełach Jezusa.

1. Bóg zawsze działa w sposób, którego nie spodziewamy się zrealizować.

2. Możemy ufać, że Jezus zrobi to, co właściwe i najlepsze, nawet jeśli nie ma to dla nas sensu.

1. Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami” – wyrocznia Pana. „Jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2. Jeremiasz 29:11 – Znam bowiem plany, które mam wobec ciebie – wyrocznia Pana – plany, które mają ci pomóc, a nie zaszkodzić, planują dać ci nadzieję i przyszłość.

Łk 7,19 A Jan, przywoławszy do siebie dwóch uczniów swoich, posłał ich do Jezusa, mówiąc: Czy ty jesteś tym, który ma przyjść? lub poszukać innego?

Jan Chrzciciel wysłał do Jezusa dwóch swoich uczniów, aby zapytali, czy jest On

oczekiwanym Mesjaszem.

1. Oczekiwanie na Mesjasza – Łk 7,19

2. Ufajcie Jezusowi – Łk 7,19

1. Mateusza 11:2-3 – Kiedy Jan usłyszał w więzieniu, co czyni Chrystus, posłał swoich uczniów, aby go zapytać: „Czy Ty jesteś tym, który miał przyjść, czy też mamy oczekiwać kogoś innego?”

2. Izajasz 35:4 – Powiedz tym, którzy mają bojaźliwe serca: „Bądźcie silni, nie lękajcie się; twój Bóg przyjdzie, przyjdzie z pomstą; z odpłatą Bożą przyjdzie cię ocalić”.

Łk 7,20 A gdy przyszli do niego ci ludzie, rzekli: Jan Chrzciciel posłał nas do ciebie, mówiąc: Czy ty jesteś tym, który ma przyjść? lub poszukać innego?

Dwóch posłańców Jana Chrzciciela pyta Jezusa, czy jest Mesjaszem, którego oczekiwali.

1. „Wiara Jana Chrzciciela: patrz na Jezusa”

2. „Co to znaczy mieć Jezusa jako naszego Mesjasza?”

1. 1 Piotra 2:4-5 – „Gdy przychodzicie do niego, kamienia żywego odrzuconego przez ludzi, ale w oczach Boga wybranego i cennego, wy sami niczym żywe kamienie budujecie się na dom duchowy, na święte kapłaństwo, aby składać duchowe ofiary, przyjemne Bogu przez Jezusa Chrystusa.”

2. Izajasz 9:6 – „Bo dziecię narodziło się nam, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu i nazwą go imieniem Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju .”

Łukasza 7:21 I w tej samej godzinie uzdrowił wielu z ich słabości i plag, a także ze złych duchów; a wielu niewidomym przywrócił wzrok.

Jezus uzdrowił wielu ludzi z ich dolegliwości fizycznych i duchowych.

1: Współczucie i miłosierdzie Jezusa: jak nasz Pan i Zbawiciel przynosi uzdrowienie i odnowienie

2: Uzdrowieni przez wiarę: moc wiary w cuda

1: Mateusza 9:35 - I obchodził Jezus wszystkie miasta i wsie, nauczając w ich synagogach i głosząc ewangelię o królestwie, uzdrawiając wszelką chorobę i wszelką niemoc wśród ludu.

2:1 Piotra 2:24 - Który sam na swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy umarli dla grzechów, żyli dla sprawiedliwości; przez którego rany zostaliście uzdrowieni.

Łk 7,22 Wtedy Jezus im odpowiedział: Idźcie i opowiadajcie Janowi, co widzieliście i słyszeliście; jak niewidomi widzą, chromi chodzą, trędowaci zostają oczyszczeni, głusi słyszą, umarli zmartwychwstają, ubogim głoszona jest ewangelia.

Jezus naucza, że świadczenie o Jego dziełach oznacza głoszenie ewangelii biednym.

1: Moc Jezusa — jak dzieła Jezusa ukazują moc Jego ewangelii.

2: Głoszenie Ewangelii ubogim – Jak dzieła Jezusa ukazują wagę głoszenia ewangelii ubogim.

1: Mateusza 11:5 - Niewidomi wzrok odzyskują, chromi chodzą, trędowaci doznają oczyszczenia, głusi słyszą, umarli zmartwychwstają, ubogim głosi się ewangelię.

2: Izajasz 61:1 – Duch Pana Boga nade mną; gdyż Pan mnie namaścił, abym głosił dobrą nowinę cichym; posłał mnie, abym opatrzył tych, którzy mają złamane serce, abym ogłosił jeńcom wyzwolenie, a związanym otwarcie więzienia.

Łk 7,23 I błogosławiony jest każdy, kto się we mnie nie zgorszy.

Jezus mówi swoim uczniom, że ci, którzy w Niego uwierzą, będą błogosławieni.

1. Błogosławieństwa wiary w Jezusa

2. Pokonywanie wyzwań wiary

1. Jana 14:1-4 - Jezus mówi swoim uczniom, że każdy, kto w Niego wierzy, będzie mógł

dokonywać dzieł, których On dokonuje.

2. Rzymian 8:37-39 – Paweł zachęca wierzących, że nic nie jest w stanie ich odłączyć od miłości Bożej w Chrystusie Jezusie.

Łukasza 7:24 A gdy odeszli posłańcy Jana, zaczął mówić do ludu o Janie: Po co wyszliście na pustynię, aby zobaczyć? Trzcina kołysana wiatrem?

Jezus rozmawia z ludem o Janie Chrzcicielu i pyta, co wyszli na pustynię oglądać – trzcinę kołysaną wiatrem?

1. Moc wiary: co wyszliście zobaczyć?

2. Życie Jana Chrzciciela: Świadek na pustyni

1. Mateusza 11:7-11 – „Co wyszliście oglądać na pustynię? Trzcina kołysana przez wiatr?”

2. Izajasz 40:3-5 – „Głos woła: «Przygotujcie na pustyni drogę dla Pana; wyprostujcie na pustyni drogę dla naszego Boga”.

Łk 7,25 Ale po co wyszliście oglądać? Człowiek ubrany w miękkie szaty? Oto ci, którzy są wspaniale ubrani i żyją delikatnie, są na dziedzińcach królewskich.

Jezus przestrzega, aby nie dać się zaimponować osobom na pozór bogatym i prowadzącym luksusowy tryb życia, gdyż takich ludzi można spotkać na dworach królewskich.

1. Nie daj się zwieść bogactwu i luksusowi – Łk 7,25

2. Szukajcie Bożego zadowolenia, a nie korzyści doczesnych – Łk 7,25

1. Przysłów 30:8-9 – „Odsuń się ode mnie marności i kłamstwa, nie dawaj mi ubóstwa ani bogactwa, karm mnie dogodnym dla mnie pokarmem, abym się nie napełnił i nie zaparł się Ciebie, i nie mówił: Kto jest Pan? abym nie był biedny i nie kradł, i nie wzywał imienia Boga mojego na próżno”.

2. Filipian 4:11-13 – „Nie żebym mówił o niedostatku, gdyż nauczyłem się tym zadowalać, w jakimkolwiek jestem stanie. Umiem i uniżać się, i umiem obfitować. wszędzie i we

wszystkim jestem pouczony, abym był nasycony i głodny, i obfitował, i cierpiał niedostatek. Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.

Łk 7,26 Ale po co wyszliście oglądać? Prorok? Tak, powiadam wam, i to o wiele więcej niż prorok.

Ten fragment mówi o wielkości Jezusa, który był kimś więcej niż tylko prorokiem.

1. Jezus: znacznie więcej niż prorok

2. Niezrównana chwała Jezusa

1. Hebrajczyków 1:1-2 - Bóg, który w przeszłości i na różne sposoby przemawiał do ojców przez proroków, w ostatnich dniach przemówił do nas przez swego Syna, którego ustanowił dziedzicem wszystkiego , przez którego także stworzył światy;

2. Izajasz 9:6-7 - Albowiem Dziecię narodziło się nam, Syn został nam dany; a rząd będzie na Jego ramieniu. I nazwą imię Jego Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju. Pomnażaniu się Jego rządu i pokoju nie będzie końca.

Łk 7,27 To jest ten, o którym napisano: Oto posyłam przed tobą mojego posłańca, który przygotuje ci drogę przed tobą.

Ten fragment mówi o Jezusie, o którym mowa w Starym Testamencie, i który został wysłany przez Boga, aby przygotować drogę na Jego przyjście.

1: Jezus jest wypełnieniem Bożego planu zbawienia.

2: Jesteśmy powołani, aby przygotować drogę Panu, tak jak to zrobił Jezus.

1: Izajasz 40:3-5 – Głos jednego wołającego: „Przygotujcie na pustyni drogę Panu; wyprostujcie na pustyni drogę dla naszego Boga.

2: Malachiasz 3:1 – „Oto wyślę mojego posłańca, który przygotuje przede mną drogę. Wtedy nagle Pan, którego szukasz, przyjdzie do swojej świątyni; przyjdzie posłaniec przymierza, którego pragniecie” – mówi Pan Zastępów.

Łk 7,28 Bo powiadam wam: Wśród narodzonych z niewiast nie ma większego proroka od

Jana Chrzciciela, lecz najmniejszy w królestwie Bożym większy jest od niego.

Fragment stwierdza, że Jan Chrzciciel jest największym prorokiem wśród narodzonych z niewiast, ale nawet najmniejszy w królestwie Bożym jest większy od niego.

1. Moc Królestwa: Zrozumienie wielkości mocy Bożej

2. Podążanie za planem Bożym: przyjęcie najmniejszych w Królestwie Bożym

1. Mateusza 11:11 – „Zaprawdę powiadam wam, wśród narodzonych z niewiast nie powstał większy od Jana Chrzciciela, wszak najmniejszy w królestwie niebieskim jest większy od niego”.

2. 1 Piotra 2:9 – „Ale wy jesteście narodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, szczególną własnością Boga, abyście głosili chwałę Tego, który was powołał z ciemności do przedziwnej swojej światłości.”

Łk 7,29 A cały lud, który go słuchał, oraz celnicy usprawiedliwiali Boga, przyjmując chrzest Janowy.

Ludzie, którzy słyszeli Jezusa, oraz celnicy przyjęli chrzest od Jana i usprawiedliwili Boga.

1. Musimy przyjąć chrzest Jana i usprawiedliwić Boga.

2. Moc słów Jezusa i to, jak mogą zjednoczyć ludzi, aby usprawiedliwić Boga.

1. Łk 7,29

2. Rzymian 3:25-26 – „Bóg bowiem przedstawił Jezusa jako ofiarę za grzech. Ludzie dostępują sprawiedliwości przed Bogiem, gdy wierzą, że Jezus poświęcił swoje życie, przelewając swoją krew. Uczyniono to, aby pokazać, że Bóg w swojej cierpliwości pozostawił popełnione wcześniej grzechy bez kary.”

Łk 7,30 Ale faryzeusze i uczeni w Prawie odrzucili radę Bożą przeciwko sobie, nie przyjmując od niego chrztu.

Faryzeusze i prawnicy odmówili przyjęcia rad Boga i odmówili przyjęcia od Niego chrztu.

1. Przyjęcie rad Bożych i ukorzenie się przed Nim.

2. Znaczenie chrztu i jego konsekwencje dla naszej relacji z Bogiem.

1. Rzymian 10:9-10 - „że jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg wskrzesił go z martwych, zbawiony będziesz. 10 Bo sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu, a ustami wyznaje się ku zbawieniu.”

2. Jakuba 4:6-7 – „Ale On daje więcej łask. Dlatego mówi: „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”. 7 Dlatego poddajcie się Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

Łk 7,31 I rzekł Pan: Do kogo więc przyrównam ludzi tego pokolenia? i jakie są?

Pan Jezus zapytał, jacy są ludzie tego pokolenia.

1. Mężczyźni tego pokolenia: porównanie dzisiejszego społeczeństwa ze standardami biblijnymi

2. Życie w świecie, który nie ceni standardów biblijnych

1. Rzymian 12:2 – Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

2. Jakuba 4:4 – Cudzołożnicy! Czy nie wiecie, że przyjaźń ze światem jest wrogością wobec Boga?

Łk 7,32 Podobni są do dzieci, które siedzą na rynku i wołają jeden do drugiego i mówią: Graliśmy wam na piszczałce, a wy nie tańczyliście; opłakiwaliśmy was, a wy nie płakaliście.

Ludzi można porównać do dzieci na rynku, które wołają do siebie, ale nie otrzymują pożądanej odpowiedzi.

1: Musimy chcieć odpowiedzieć na Boże wezwanie, otwierając nasze serca na radości i smutki, które On przynosi.

2: Musimy uważać, aby nie stać się obojętnym na przekaz Boga, gdyż może to prowadzić do duchowej stagnacji.

1: Izajasz 55:6 – „Szukajcie Pana, póki można go znaleźć, wzywajcie go, dopóki jest blisko”;

2: Rzymian 12:2 – „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

Łk 7,33 Jan Chrzciciel nie przyszedł bowiem ani jeść chleba, ani pić wina; i mówicie: Ma diabła.

Ludzie krytykowali Jana Chrzciciela za to, że nie angażował się w takie same zwyczaje społeczne jak oni, twierdząc, że ma diabła.

1. Jak z wdziękiem odpowiedzieć na krytykę.

2. Znaczenie samokontroli.

1. 1 Koryntian 10:13 - „Nie spotkała was żadna pokusa inna niż ludzka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad siły wasze, ale wraz z pokusą wskaże też drogę wyjścia, abyście mogli to znieść.”

2. Filipian 4:5 – „Niech wszyscy poznają wasz rozsądek. Pan jest blisko”.

Łukasza 7:34 Syn Człowieczy przyszedł, je i pije; i mówicie: Oto żarłok i pijak, przyjaciel celników i grzeszników!

Syn Człowieczy przyszedł jeść i pić, a mimo to oskarża się Go o żarłoczność i pijaństwo, o przyjaciela celników i grzeszników.

1. Przyjęcie Chrystusa i Jego posługi

2. Otwartość Jezusa na wszystkich ludzi

1. Mateusza 11:19 – „Przyszedł Syn Człowieczy, je i pije, a oni mówią: «Oto żarłok i pijak, przyjaciel celników i grzeszników!» Jednak mądrość usprawiedliwiona jest swoimi

uczynkami.”

2. Jana 8:12 – „I znowu przemówił do nich Jezus, mówiąc: «Ja jestem światłością świata. Ktokolwiek idzie za mną, nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światło życia.»

Łk 7,35 Ale mądrość usprawiedliwiona jest u wszystkich jej dzieci.

Jezus uczy ludzi, że mądrzy zostaną usprawiedliwieni przez swoje własne dzieci.

1. Prawdziwa mądrość zostanie nagrodzona

2. Błogosławieństwa mądrości

1. Przysłów 2:6-7 - Bo Pan daje mądrość; z jego ust wychodzi wiedza i zrozumienie; gromadzi zdrową mądrość dla prawych; On jest tarczą dla tych, którzy postępują w nieskazitelności.

2. Kolosan 2:3 – w którym ukryte są wszystkie skarby mądrości i wiedzy.

Łk 7,36 I prosił go jeden z faryzeuszy, aby z nim jadł. I wszedł do domu faryzeusza, i zasiadł do posiłku.

Jezus został zaproszony do domu faryzeusza na posiłek.

1. Znaczenie gościnności: powitanie Jezusa w naszych domach

2. Moc zaproszenia: docieranie do innych

1. Rzymian 12:13 – Dziel się z ludem Pańskim będącym w potrzebie. Praktykuj gościnność.

2. Hebrajczyków 13:2 – Nie zapominajcie o gościnności nieznajomym, gdyż w ten sposób niektórzy ludzie, nie wiedząc o tym, okazali gościnność aniołom.

Łk 7,37 A oto kobieta z miasta, która była grzesznicą, wiedząc, że Jezus zasiadał do posiłku w domu faryzeusza, przyniosła alabastrowe pudełko maści,

Kobieta znana jako grzesznica okazała miłość i podziw dla Jezusa, przynosząc alabastrowe pudełko maści.

1. Moc okazywania miłości i wdzięczności

2. Bezwarunkowe przebaczenie Jezusa

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Mateusza 6:12 - I odpuść nam nasze winy, jako i my przebaczyliśmy naszym dłużnikom.

Łk 7,38 I stanęła za nim u jego stóp, płacząc, i zaczęła łzami obmywać jego stopy, i wycierała je włosami swojej głowy, całowała jego stopy i namaszczała je maścią.

Kobieta umyła i ucałowała stopy Jezusa swoimi łzami i włosami oraz namaściła je olejkiem.

1. Jezus godny naszej miłości i oddania

2. Jak okazywać miłość Jezusowi

1. Jana 13:1-17 – Jezus myje nogi swoim uczniom

2. Rzymian 12:1-2 – Ofiarowanie się Bogu jako żywa ofiara

Łk 7,39 A gdy faryzeusz, który mu kazał, to zobaczył, przemówił w sobie, mówiąc: Ten człowiek, gdyby był prorokiem, wiedziałby, kim i jaka jest ta kobieta, która go dotyka; jest ona bowiem grzesznik.

Faryzeusz, który zaprosił Jezusa na obiad, był zszokowany, gdy zobaczył grzeszną kobietę, która obmywała mu stopy łzami i włosami, wierząc, że prawdziwy prorok wiedziałby o tym.

1. Jezus ukazuje nam moc łaski i przebaczenia, pozwalając niemoralnej kobiecie umyć mu

stopy.

2. Musimy być gotowi zaakceptować i przebaczyć wszystkim ludziom, bez względu na ich przeszłość.

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje swoją miłość do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Mateusza 7:1 – Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni.

Łk 7,40 A Jezus odpowiadając, rzekł mu: Szymonie, mam ci coś do powiedzenia. A on mówi: Mistrzu, mów dalej.

Jezus spotkał Szymona i miał mu coś do powiedzenia, co skłoniło Szymona do poproszenia Go, aby mówił dalej.

1. Jezus ma nam wszystkim coś do powiedzenia – nie bójcie się słuchać i prosić o więcej.

2. Otwórz swoje serce i umysł na Jezusa – On ma ci coś do powiedzenia, co może zmienić twoje życie.

1. 1 Jana 3:18: „Dziatki, nie kochajmy słowem ani językiem, ale czynem i prawdą”.

2. Jakuba 1:19-20: „Tak więc, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu, bo gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej”.

Łk 7,41 Był pewien wierzyciel, który miał dwóch dłużników: jeden był winien pięćset denarów, a drugi pięćdziesiąt.

Przypowieść o dwóch dłużnikach podkreśla wagę przebaczenia.

1: Boże przebaczenie jest nieskończenie większe niż nasze i powinniśmy szybko przebaczać tym, którzy nas skrzywdzili.

2: Nie powinniśmy nadmiernie osądzać innych, ponieważ wszyscy mamy swoje grzechy, które musimy ponieść.

1: Mateusza 6:14-15 – „Bo jeśli przebaczycie innym, gdy oni zawinili przeciwko wam, przebaczy wam i Ojciec wasz niebieski. Jeśli jednak nie odpuścicie innym grzechów, wasz Ojciec nie odpuści waszych grzechów”.

2: Efezjan 4:32 – „Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył w Chrystusie”.

Łukasza 7:42 A gdy nie mieli nic do zapłaty, szczerze przebaczył im obojgu. Powiedz mi więc, który z nich będzie go najbardziej kochał?

Jezus opowiedział przypowieść o dwóch dłużnikach, którym darowano dług, i zapytał, kto w odpowiedzi będzie Go kochał najbardziej.

1. Bezwarunkowa miłość Chrystusa

2. Wdzięczność w odpowiedzi na przebaczenie

1. Efezjan 2:4-5 - Ale Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, przez swą wielką miłość, jaką nas umiłował, nawet gdy byliśmy martwi w grzechach, ożywił nas razem z Chrystusem.

2. Psalm 103:11-12 – Bo jak wysoko są niebiosa nad ziemią, tak wielka jest jego łaskawość wobec tych, którzy się go boją. Jak daleko jest wschód od zachodu, tak daleko odsunął od nas nasze przestępstwa.

Łk 7,43 Odpowiedział Szymon i rzekł: Myślę, że ten, któremu najwięcej przebaczył. I rzekł mu: Słusznie osądziłeś.

Szymon słusznie domyśla się, że Jezus przebaczył większemu z dwóch dłużników.

1. Miłosierdzie Jezusa – gotowość Jezusa do przebaczenia nam grzechów, mimo że na to nie zasługujemy.

2. Sąd Jezusa - Jak powinniśmy starać się podejmować właściwe decyzje, zgodne z wolą Bożą.

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił.

Łk 7,44 I zwrócił się do kobiety, i rzekł do Szymona: Widzisz tę kobietę? Wszedłem do domu twego, nie podałeś mi wody do nóg moich, lecz ona łzami obmyła nogi moje i włosami głowy swojej otarła je.

Jezus pokazuje nam, jak ważne jest okazywanie gościnności i współczucia.

1. „Życie pełne współczucia: przykład gościnności Jezusa”

2. „Moc współczucia: jak Jezus odmienił serce Szymona”

1. Efezjan 4:32 – „Bądźcie jedni dla drugich dobrzy, serdeczni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak przebaczył wam Bóg w Chrystusie”.

2. Jakuba 2:13 – „Albowiem sąd bez miłosierdzia jest dla tego, kto nie okazał miłosierdzia. Miłosierdzie triumfuje nad sądem”.

Łk 7,45 Nie dałeś mi pocałunku, lecz ta kobieta, odkąd wszedłem, nie przestaje całować moich stóp.

Ten fragment mówi o Jezusie, który okazał miłosierdzie i łaskę grzesznej kobiecie, choć nie został przyjęty z takim samym szacunkiem.

1. Zasłużyć na miłosierdzie: Jezus uczy nas, abyśmy witali wszystkich z miłością

2. Przyjmowanie łaski: jak otrzymać przebaczenie i współczucie

1. Efezjan 4:32 - A bądźcie dla siebie nawzajem mili i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg przebaczył wam w Chrystusie.

2. Przysłów 31:8-9 – Wypowiadaj się w imieniu tych, którzy nie mogą mówić za siebie, w obronie praw wszystkich pozbawionych środków do życia . Zabieraj głos i osądzaj sprawiedliwie; bronić praw biednych i potrzebujących.

Łk 7,46 Głowy mojej olejkiem nie namaściłeś, lecz ta kobieta namaściła olejkiem moje stopy.

W tym fragmencie mowa jest o akcie kobiety, która namaściła maścią stopy Jezusa.

1: Jezus uczy nas, że akty dobroci i bezinteresownej miłości są ważniejsze niż tradycja i rytuał.

2: Jezus pokazuje nam, że liczy się nie to, co robimy, ale serce, z jakim to robimy.

1: Jana 13:34-35: „Nowe przykazanie daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem, abyście i wy się wzajemnie miłowali. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli miłowacie się wzajemnie.”

2:1 Jana 4:7-8: „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, gdyż Bóg jest Miłość."

Łk 7,47 Dlatego powiadam ci: Odpuszczone są jej liczne grzechy; bo bardzo umiłowała; ale komu mało odpuszcza się, ten mało miłuje.

Ten fragment podkreśla, że jeśli komuś wiele przebaczono, będzie on bardzo miłował; i odwrotnie, jeśli komuś mało się przebacza, będzie mało miłował.

1. Im większe jest nasze przebaczenie, tym większa jest nasza miłość

2. Moc miłości poprzez przebaczenie

1. 1 Jana 4:19 – Kochamy, ponieważ on pierwszy nas umiłował.

2. Efezjan 4:32 - I bądźcie jedni dla drugich dobrzy, serdeczni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył przez wzgląd na Chrystusa.

Łk 7,48 I rzekł do niej: Odpuszczone są twoje grzechy.

Ten fragment z Łukasza 7:48 mówi o przebaczeniu przez Jezusa grzechów kobiecie.

1: Miłosierdzie i miłość Boga są dostępne dla każdego, kto zwraca się do Niego o przebaczenie.

2: Słowa przebaczenia Jezusa przynoszą uzdrowienie i nadzieję tym, którzy ich szukają.

1: Efezjan 4:32 – „Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg przebaczył wam w Chrystusie”.

2: Rzymian 3:22-25 – „Nie ma bowiem różnicy między Żydem a poganinem, ten sam Pan jest Panem wszystkich i obficie błogosławi wszystkim, którzy Go wzywają, gdyż każdy, kto wzywa imienia Pańskiego, będzie uratowany.” Jak więc mogą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? Jak mogą wierzyć w Tego, o którym nie słyszeli? I jak mogą słuchać, jeśli nikt im nie głosi? I jak mogą głosić, jeśli nie są Jak napisano: „Jak piękne są stopy tych, którzy przynoszą dobrą nowinę!”

Łk 7,49 A ci, którzy z nim zasiadali do posiłku, zaczęli mówić w sobie: Któż to jest, co i grzechy odpuszcza?

Podczas posiłku goście Jezusa zauważyli, że ma On moc odpuszczania grzechów i zaczęli się zastanawiać, kim On jest.

1. Jezus jest Zbawicielem świata: jak Jego przebaczenie zmienia wszystko

2. Moc przebaczenia: jak miłość Jezusa przemienia życie

1. Efezjan 1:7 - W Nim mamy odkupienie przez Jego krew, odpuszczenie grzechów według bogactwa Jego łaski.

2. Kolosan 1:14 - W którym mamy odkupienie przez krew jego i odpuszczenie grzechów.

Łk 7,50 I rzekł do kobiety: Twoja wiara cię ocaliła; idź w pokoju.

Jezus pochwala kobietę za wiarę i każe jej odejść w pokoju.

1. Moc wiary w Jezusa Chrystusa

2. Prowadź życie w pokoju przez wiarę w Jezusa

1. Efezjan 2:8-9: „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest wasze dzieło, lecz dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił”.

2. Jakuba 3:17-18: „Lecz mądrość z góry jest najpierw czysta, potem pokojowa, łagodna, otwarta na rozum, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, bezstronna i szczera. A żniwo sprawiedliwości sieją w pokoju ci, którzy którzy czynią pokój.”

Łukasza 8 zawiera ważne nauki Jezusa i opisuje kilka znaczących cudów, w tym przypowieść o siewcy, uspokojenie burzy i cuda uzdrowienia.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od Jezusa podróżującego od miasta do miasta i głoszącego o Królestwie Bożym. Towarzyszyło Mu dwunastu uczniów i kilka kobiet, które zostały uzdrowione od złych duchów i chorób (Łk 8,1-3). Następnie Jezus opowiedział przypowieść o siewcy, aby zilustrować różne reakcje na słowo Boże. Nasiona, które padły na dobrą ziemię, reprezentują tych, którzy słuchają słowa Bożego, zachowują je i wydają plon (Łk 8,4-15). Podkreślił też, że nikt nie zapala lampy tylko po to, żeby ją ukryć; podobnie, nic w naszym życiu nie jest ukryte, co nie zostałoby ujawnione lub zachowane w tajemnicy, co nie mogłoby zostać ujawnione (Łk 8:16-18).

Akapit 2: Kiedy Jezus nauczał, Jego matka i bracia przyszli go zobaczyć, ale nie mogli do Niego dotrzeć ze względu na tłum. Kiedy Jezus o tym usłyszał, odpowiedział, że ci, którzy słuchają słowa Bożego i wprowadzają je w życie, są Jego prawdziwą rodziną (Łk 8,19-21). Później podczas przeprawy przez jezioro z uczniami rozpętała się burza, która wywołała wśród nich strach o życie, mimo że byli wśród nich doświadczeni rybacy. W przeciwieństwie do tego śpiąca spokojnie łódź obudziła się, zganiona fala wiatru, uciszenie burzy, demonstrowanie władzy nad przyrodą, a uczniowie zdumiewali się Jego mocą, pytając: „Kto to jest? On nawet wiatrom rozkazuje, aby były mu posłuszne” (Łk 8,22-25).

3. akapit: Po dotarciu na drugą stronę jeziora, Gerazenes napotkał opętanego przez demona żywego grobowca, zwanego sam siebie Legionem, ponieważ weszło w niego wiele demonów. Demony błagały, aby nie rozkazywać im odchodzenia. Zamiast tego pozwoliły wejść do pobliskiego stada świń, które następnie zbiegły po stromym zboczu do jeziora utonęły, demonstrując władzę nad siłami duchowymi. Wybawienie ciemności przywróciło człowiekowi zdrowie psychiczne i powrót do domu, głosząc w całym mieście to, co go spotkało (Łk 8:26-39). Rozdział kończy dwie powiązane ze sobą historie o uzdrowieniu. Kobieta krwawiąca od dwunastu lat, dotknięta krawędzią szaty, uzdrowiona wiara. Jair. Przywódca synagogi, którego córka dotarła do czasu umierania. Dziewczyna już nie żyła, ale wzięła ją za rękę i powiedziała: „Dziecko powstań!” wstała, gdy zaczęła jeść oba te zdarzenia, potwierdziła władzę nad śmiercią chorobową, zdolność przyniesienia pełni życia tam, gdzie panuje rozpacz, śmierć w wyniku choroby.

Łk 8,1 I stało się potem, że chodził po wszystkich miastach i wsiach, głosząc i oznajmiając

radosną nowinę o królestwie Bożym, a było z nim Dwunastu,

Jezus podróżował, aby głosić dobrą nowinę o królestwie Bożym, a było z nim Dwunastu.

1. Jezus jest zwiastunem Dobrej Nowiny – Łk 8,1

2. Wezwanie do bycia uczniem – Łk 8:1

1. Mateusza 9:35 - 36 Jezus obchodził wszystkie miasta i wsie, nauczając w ich synagogach, głosząc dobrą nowinę o królestwie i uzdrawiając wszelkie choroby i dolegliwości.

2. Marka 6:34 Kiedy Jezus wylądował i zobaczył wielki tłum, zlitował się nad nimi, bo byli jak owce nie mające pasterza. Zaczął więc ich uczyć wielu rzeczy.

Łk 8,2 I niektóre kobiety, które zostały uzdrowione od złych duchów i słabości, Maria zwana Magdaleną, z której wyszło siedem złych duchów,

Fragment ten wspomina Marię Magdalenę, która została uzdrowiona ze złych duchów i chorób.

1. A o mocy uzdrawiania i miłości Chrystusa.

2. O pokonywaniu przeciwności losu i o tym, jak Bóg może nam w tym pomóc.

1. Izajasz 53:5 - Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

2. Jakuba 5:16 - Wyznawajcie więc sobie nawzajem grzechy i módlcie się za siebie nawzajem, abyście odzyskali zdrowie. Modlitwa sprawiedliwego człowieka jest potężna i skuteczna.

Łk 8,3 I Joanna, żona zarządcy Chuzy Heroda, i Zuzanna, i wiele innych, które mu służyły ze swego majątku.

Ten fragment podkreśla wiele kobiet, które przyczyniły się do powstania Jezusa i jego posługi, wykorzystując własne zasoby.

1. „Hojne życie: siła wsparcia kobiet”

2. „Kobiety w Królestwie: model poświęcenia i inwestycji”

1. Przysłów 31:10-31

2. Łk 16,10-13

Łk 8,4 A gdy się zebrało wielu ludzi i przychodzili do niego ze wszystkich miast, powiedział w przypowieści:

Wielki tłum gromadził się w każdym mieście, aby słuchać nauczania Jezusa.

1. Jezus naucza poprzez przypowieści

2. Moc słowa Jezusa

1. Mateusza 13:3-9 - Jezus wyjaśnia przypowieść o siewcy.

2. Psalm 19:7-8 - Prawo Pańskie jest doskonałe i ożywia duszę; świadectwo Pana jest pewne i czyni mądrym prostego.

Łk 8,5 Siewca wyszedł siać swoje ziarno, a gdy siał, niektórzy padli na drogę; i zostało zdeptane, i pożarło je ptactwo powietrzne.

Siewca wyszedł, aby rozdać swoje nasiona, ale część nasion upadła w miejscu, gdzie zostały nadeptane i zjedzone przez ptaki.

1. Wierność siewcy Jak wierność Boga można zobaczyć poprzez czyny siewcy

2. Ryzyko w docieraniu do innych Musimy być gotowi podjąć ryzyko, aby dotrzeć do ludzi i zasiać nasiona ewangelii.

1. Mateusza 13:3-9 Jezus wyjaśnia przypowieść o siewcy i ziarnie.

2. Jana 4:35-38 Jezus zachęca swoich uczniów, aby siali nasiona ewangelii.

Łukasza 8:6 A niektórzy upadli na skałę; a gdy wzeszło, uschło, bo brakowało mu wilgoci.

Ziarno, które padło na skałę, uschło z powodu braku wilgoci.

1: Zaopatrzenie Boże jest dla nas zawsze wystarczające; musimy się o nią troszczyć, aby móc się rozwijać.

2: Musimy uważać, jak reagujemy na Słowo Boże, jeśli chcemy prosperować w życiu.

1: Psalm 1:3 – „Jest on jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód, które wydaje swój owoc w swoim czasie, a jego liść nie więdnie”.

2: Izajasz 58:11 – „A Pan będzie cię nieustannie prowadził i zaspokoi twoje pragnienia w spalonych miejscach, i wzmocni twoje kości, i będziesz jak nawodniony ogród, jak źródło wody, którego wody nie wysychają”.

Łukasza 8:7 A niektórzy padli między ciernie; a wraz z nim wyrosły ciernie i zagłuszyły je.

Ten fragment uczy nas, że jeśli pozwolimy, aby w naszym życiu zakorzeniły się zakłócenia, mogą one przeszkodzić nam we wzrastaniu w wierze.

1. „Zasiew nasion wiary pomimo rozproszeń”

2. „Wzrastanie w wierze pomimo wyzwań”

1. Kolosan 3:2 – „Koncentrujcie się na tym, co w górze, a nie na tym, co ziemskie”.

2. 1 Koryntian 10:13 - „Nie spotkała was żadna pokusa inna niż ludzka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad siły wasze, ale wraz z pokusą wskaże też drogę wyjścia, abyście mogli to znieść.”

Łk 8,8 Inne upadło na dobrą ziemię, wzeszło i wydało stokrotny owoc. A to powiedziawszy, zawołał: Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha.

Przypowieść o siewcy zachęca słuchaczy, aby położyli wiarę w Bogu, aby wzrastał i przynosił owoc.

1. Kiedy pokładamy wiarę w Bogu, On zatroszczy się o nas

2. Moc wiary w Boga przemieniająca życie

1. 2 Koryntian 9:8 - I Bóg może zlać na was całą obfitość łask, abyście mając zawsze pod dostatkiem wszystkiego, mogli obfitować we wszelkie dobre uczynki.

2. Mateusza 17:20 – Powiedział im: ? □ z powodu twojej małej wiary. Bo zaprawdę, powiadam wam, jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: ? Przejdź stąd tam, a będzie się poruszać i nic nie będzie dla Ciebie niemożliwe.

Łk 8,9 I pytali go uczniowie jego, mówiąc: Cóż to może być za przypowieść?

Ten fragment mówi o uczniach Jezusa, którzy pytali o znaczenie przypowieści, którą opowiedział.

1. Zawsze musimy być gotowi zadawać pytania, aby lepiej zrozumieć Słowo Boże.

2. Powinniśmy zbliżać się do Boga z otwartym sercem i umysłem, szukając prawdy i mądrości.

1. Przysłów 2:3-5 - Jeśli zawołacie o roztropność i podniesiecie głos o zrozumienie, jeśli będziecie szukać go jak srebra i szukać go jak ukrytych skarbów, wtedy zrozumiecie bojaźń Pańską i odnajdziecie wiedzę Boga.

2. Jakuba 1:5 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim hojnie i nie szuka winy, a będzie wam dana.

Łukasza 8:10 I rzekł: Wam dano poznać tajemnice królestwa Bożego, innym natomiast w przypowieściach; aby patrząc nie widzieli i słysząc nie rozumieli.

Tajemnice Królestwa Bożego są objawiane tym, którzy go szukają, ale pozostają ukryte przed tymi, którzy tego nie robią.

1. Siła wiary: poszukiwanie tajemnic Królestwa Bożego

2. Zasłona niewiary: odkrywanie tajemnic Królestwa Bożego

1. Mateusza 13:11-17 – Przypowieść o siewcy

2. Jana 6:44-45 – Przyciąganie wszystkich do Boga

Łk 8,11 A przypowieść jest następująca: Nasieniem jest słowo Boże.

Ta przypowieść uczy nas, że Słowo Boże jest jak ziarno, które należy zasiać i pielęgnować, aby rosło i przynosiło owoc.

1. „Słowo Boże jest jak ziarno”

2. „Wzrastanie w wierze przez Słowo Boże”

1. Mateusza 13:1-9 – Przypowieść o siewcy

2. Jakuba 1:18-25 – Być wykonawcami Słowa

Łukasza 8:12 Ci na drodze to ci, którzy słyszą; potem przychodzi diabeł i zabiera słowo z ich serc, aby nie uwierzyli i nie zostali zbawieni.

Słowo Boże nie zawsze jest akceptowane przez wszystkich, a diabeł szybko odbiera jego przesłanie tym, którzy go nie przyjmują.

1. Słuchanie Słowa Bożego: moc akceptacji

2. Odrzucenie Słowa Bożego: konsekwencje nieposłuszeństwa

1. Mateusza 13:18-23 – Przypowieść o siewcy

2. Jakuba 1:21 – Słowo prawdy w działaniu

Łk 8,13 Na skale są ci, którzy słysząc, z radością przyjmują słowo; a ci nie mają korzenia, którzy do czasu wierzą, a w chwili pokusy odpadają.

Przypowieść o siewcy uczy, że nie każdy, kto słucha Słowa Bożego, prawdziwie je przyjmie. Niektórzy to zaakceptują, ale nie mają wystarczająco głębokich korzeni, aby pozostać wiernymi podczas prób.

1. Pielęgnuj głębokie korzenie: jak zapewnić sobie wierność w obliczu pokus

2. Przypowieść o siewcy: głębsze zrozumienie Słowa Bożego

1. Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie to za czystą radość, bracia i siostry, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, 3 ponieważ wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. 4 Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało.

2. Kolosan 2:6-7 - Tak więc, jak przyjęliście Chrystusa Jezusa jako Pana, w nim nadal żyjcie, 7 wkorzenieni i zbudowani na nim, umocnieni wiarą, jak was nauczono, i przepełnieni wdzięcznością .

Łk 8,14 A które padły między ciernie, to te, które usłyszawszy, wychodzą i zaduszone są troskami, bogactwami i przyjemnościami tego życia i nie przynoszą doskonałego owocu.

Przypowieść o siewcy ukazuje, że niektórzy ludzie słuchający słowa Bożego łatwo rozpraszają się doczesnymi troskami i przyjemnościami, przez co nie wydają owocu.

1: Nie pozwólcie, aby troski tego świata zagłuszyły waszą wiarę.

2: Odrzuć rozpraszacze świata i skup się na Bogu.

1: Mateusza 6:24-34 – Jezus zachęca nas, abyśmy nie pozwalali, aby nasze serca były obciążone sprawami tego świata.

2: Jakuba 4:7-10 – Przeciwstawiajcie się diabłu i zbliżajcie się do Boga.

Łukasza 8:15 Ale na dobrej ziemi są ci, którzy w uczciwym i dobrym sercu, usłyszawszy słowo, zachowują je i przynoszą owoc w cierpliwości.

Ci, którzy słuchają Słowa Bożego i zachowują je w swoim sercu, okazując cierpliwość i wytrwałość, przyniosą dobre owoce.

1. Siła cierpliwości w życiu chrześcijańskim

2. Kultywowanie dobrego i uczciwego serca

1. Jakuba 1:2-4 - Potraktujcie to jako czystą radość, bracia i siostry, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami , ponieważ wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało.

2. Psalm 51:10 - Serce czyste stwórz we mnie, Boże, i odnów we mnie ducha niezachwianego.

Łk 8,16 Nikt nie zapala świecy i nie przykrywa jej naczyniem ani nie kładzie pod łóżkiem; ale stawia go na świeczniku, aby ci, którzy wchodzą, widzieli światło.

Nikt nie ukrywa światła, gdy je zapala; zamiast tego jest umieszczany w widocznym miejscu, aby inni mogli je zobaczyć.

1: Świeć swoim światłem, aby świat mógł widzieć i być latarnią nadziei dla innych.

2: Jesteśmy wezwani, aby być latarniami światła i dzielić się ze światem prawdą Ewangelii.

1: Mateusza 5:16 – Niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

2: Jana 1:4-5 – W nim było życie, a życie było światłością ludzi. Światło świeci w ciemności i ciemność jej nie ogarnęła.

Łk 8,17 Nie ma bowiem nic tajnego, co nie mogłoby zostać ujawnione; ani nic ukrytego, co nie zostanie poznane i nie wyjdzie.

Nic nie zostanie ukryte, nic nie pozostanie tajemnicą; wszystkie tajemnice zostaną ujawnione.

1: Powinniśmy starać się prowadzić życie uczciwe i uczciwe, gdyż Bóg widzi wszystko i nic nie jest przed Nim ukryte.

2: Bóg jest suwerenny i żadna tajemnica nie jest przed Nim ukryta, powinniśmy starać się być posłuszni i postępować zgodnie z Jego wolą.

1: Hioba 34:21-22 – Bo jego oczy zwrócone są na drogi człowieka i widzi wszystkie jego działania. Nie ma ciemności ani cienia śmierci, gdzie mogliby się ukryć czyniący nieprawość.

2: Przysłów 5:21 - Bo drogi człowieka są przed oczami Pana i on rozważa wszystkie swoje poczynania.

Łukasza 8:18 Uważajcie więc, jak słuchacie, bo kto ma, temu będzie dodane; a kto nie ma, zostanie mu zabrane nawet to, co zdaje się mieć.

Jezus uczy nas, abyśmy zwracali uwagę na to, co słyszymy, abyśmy mogli otrzymać błogosławieństwa od Boga i nie stracić tego, co już mamy.

1. Załóż uszy wiary: naucz się słuchać Słowa Bożego

2. Błogosławieństwo dla serca słuchającego: odblokowanie bogactwa Słowa Bożego

1. Jakuba 1:19-21 – Zrozum, że Słowo Boże jest doskonałe i powinno być stosowane w naszym życiu.

2. Psalm 119:105 – Rozmyślaj nad Słowem Bożym dzień i noc, aby je głębiej zrozumieć.

Łk 8,19 Wtedy przyszła do niego jego matka i jego bracia, ale nie mogli przyjść do niego ze względu na prasę.

Matka Jezusa i bracia próbowali do Niego dotrzeć, ale nie mogli tego zrobić ze względu na duży tłum.

1. Nie pozwól, aby jakakolwiek przeszkoda przeszkodziła ci w szukaniu Boga.

2. Ważne jest, aby priorytetowo traktować nasze relacje z rodziną i Bogiem.

1. Mateusza 6:33 - Szukajcie jednak najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego; i to wszystko będzie wam dodane.

2. Marka 3:31-35 - Przyszli wtedy jego bracia i jego matka, a stojąc na zewnątrz, posłali do niego, wołając go. A tłum siedział wokół niego i mówił do niego: Oto twoja matka i twoi bracia nie szukają cię. A on im odpowiedział, mówiąc: Kto jest moją matką albo moimi braćmi? I rozejrzał się po siedzących wokół niego, i rzekł: Oto moja matka i moi bracia! Bo kto pełni wolę Bożą, ten jest moim bratem, moją siostrą i matką.

Łk 8,20 I donieśli mu o tym niektórzy, którzy mówili: Twoja matka i twoi bracia stoją na zewnątrz i chcą cię zobaczyć.

Ludzie donoszą Jezusowi, że jego matka i bracia są na zewnątrz i chcą się z nim spotkać.

1.? Więzy rodzinne: Miłość Jezusa do Jego własnych?

2.? on Power of Love: Bezwarunkowa miłość Jezusa?

1. Mateusza 12:46-50 (odpowiedź Jezusa skierowanego do matki i braci)

2. Marka 3:31-35 (odpowiedź Jezusa udzielona matce i braciom)

Łk 8,21 A on odpowiadając, rzekł do nich: Moja matka i moi bracia to ci, którzy słuchają słowa Bożego i wypełniają je.

Moją matką i moimi braćmi są ci, którzy słuchają słowa Bożego i postępują zgodnie z nim.

1. „Obietnica życia w obfitości” podkreślająca wagę życia według Słowa Bożego

2. „Moc słuchania” podkreślająca wagę poświęcenia czasu na głębokie słuchanie Słowa Bożego

1. List Jakuba 1:22-25, który mówi o byciu wykonawcami Słowa, a nie tylko słuchaczami

2. Jana 14:15-21, który mówi o obietnicy Jezusa dotyczącej życia wiecznego dla tych, którzy przestrzegają Jego przykazań

Łk 8,22 I stało się pewnego dnia, że wszedł ze swoimi uczniami w łódź i rzekł do nich: Przeprawmy się na drugą stronę jeziora. I wystartowali.

Jezus i jego uczniowie wsiadają do łodzi i płyną na drugą stronę jeziora.

1. Podróż Jezusa z uczniami: siła wspólnoty

2. Wiara Jezusa i Jego uczniów: nauka zaufania Bogu w trudnych sytuacjach

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego zostali powołani”.

Łk 8,23 Ale gdy płynęli, zasnął, i zerwał się wicher na jezioro; i napełnili się wodą, i byli w niebezpieczeństwie.

Uczniowie, płynąc z Jezusem, doświadczyli burzy, podczas której groziło im zatonięcie.

1. Możemy ufać Bogu w czasach zagrożenia i niepewności.

2. Nawet gdy sytuacja wydaje się wymknąć się spod kontroli, Bóg sprawuje kontrolę i może nas wyprowadzić z każdej sytuacji.

1. Psalm 46:1-3 – Bóg jest naszą ucieczką i siłą, bardzo aktualną pomocą w kłopotach.

2. Izajasz 43:2 – Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zasypią was; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali.

Łk 8,24 I przyszli do niego, i obudzili go, mówiąc: Mistrzu, mistrzu, giniemy. Potem wstał i zgromił wiatr i wzburzenie wody, i ustały, i nastała cisza.

Uczniowie bali się, że zginą w czasie burzy, lecz Jezus uspokoił wiatr i wodę.

1. W chwilach trudności możemy zaufać Jezusowi, że przyniesie nam pokój.

2. Bóg jest suwerenny nad wszystkimi elementami natury i będzie nas chronić nawet podczas burzy.

1. Mateusza 6:25-27 - Dlatego mówię wam, nie martwcie się o swoje życie, co będziecie jeść i pić; lub o swoim ciele, co będziesz nosić. Czyż życie nie jest czymś więcej niż pożywieniem, a ciało czymś więcej niż ubraniem? Spójrzcie na ptaki powietrzne; nie sieją, nie żną, ani nie przechowują w stodołach, a jednak wasz Ojciec niebieski ich żywi. Czy nie jesteś o wiele bardziej wartościowy od nich?

2. Psalm 46:10 – Mówi: ? Bądź spokojny i wiedz, że jestem Bogiem; Będę wywyższony między narodami, będę wywyższony na ziemi.

Łk 8,25 I rzekł do nich: Gdzie jest wasza wiara? A oni z przerażeniem dziwili się, mówiąc jeden do drugiego: Cóż to za człowiek! bo on nawet wiatrom i wodzie rozkazuje, a one są mu posłuszne.

Wiara jest niezbędna do posłuszeństwa przykazaniom Boga.

1. „Moc wiary: przestrzeganie przykazań Bożych”

2. „Nie bój się: siła wiary”

1. Hebrajczyków 11:1-6

2. Rzymian 10:17

Łk 8,26 I przybyli do krainy Gadareńczyków, która jest naprzeciw Galilei.

Fragment ten opowiada o przybyciu Jezusa i jego uczniów do krainy Gadareńczyków, położonej naprzeciw Galilei.

1. Podróż Jezusa na drugą stronę – odkrywanie znaczenia cudu Jezusa w krainie Gadareńczyków

2. Wychodzenie ze strefy komfortu – przykład misji Jezusa w krainie Gadareńczyków

1. Mateusza 8:28-34 – Cud Jezusa w krainie Gadareńczyków

2. Marka 5:1-20 – Cud Jezusa z opętanym w krainie Gadareńczyków

Łk 8,27 A gdy wyszedł na ląd, wybiegł mu naprzeciw z miasta pewien człowiek, który od dawna miał diabły i nie nosił żadnych ubrań ani nie mieszkał w żadnym domu, tylko w grobowcach.

Przejście Człowiek, który miał w sobie demony, który nie był ubrany i mieszkał w grobowcach, spotkał Jezusa, gdy przybył na ląd.

1. Nadzieja wyrzutka: jak Jezus odkupuje najbardziej zagubionych.

2. Bezwarunkowa miłość Jezusa: jak dociera do wszystkich.

1. Mateusza 12:22-28 - Jezus wypędza demona i jest oskarżany o wypędzanie demonów mocą Belzebuba.

2. Marka 5:1-20 - Jezus wypędza wiele demonów z człowieka i wpędza je w stado świń.

Łk 8,28 Gdy ujrzał Jezusa, z krzykiem upadł przed nim i donośnym głosem zawołał: Cóż mam wspólnego z tobą, Jezusie, Synu Boga Najwyższego? Błagam Cię, nie dręcz mnie.

Mężczyzna poprosił Jezusa, aby go nie dręczył, gdyż rozpoznał w Jezusie Syna Bożego.

1. Moc uznania Jezusa za Syna Bożego

2. Znaczenie zaufania Jezusowi

1. Mateusza 8:29 – „A oto zawołali, mówiąc: Cóż my mamy z tobą, Jezusie, Synu Boży?”

2. Filipian 4:6-7 – „Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki

umysł, będzie strzegł waszych serc i umysłów przez Chrystusa Jezusa.”

Łk 8:29 (Rozkazał bowiem duchowi nieczystemu, aby wyszedł z człowieka. Często bowiem go łapał, i trzymał go w łańcuchach i w kajdanach, i rozrywał więzy, i był wypędzany przez diabła do dzikość.)

Fragment ten mówi o człowieku, którego diabeł trzymał w łańcuchach, ale Jezus nakazał duchowi nieczystemu, aby wyszedł z niego.

1: Zawsze możemy zwrócić się do Jezusa w chwilach rozpaczy, gdyż On zawsze nas wyzwoli.

2: Nawet gdy czujemy się bezsilni, Jezus może dać nam siłę do zerwania łańcuchów naszej niewoli.

1: Rzymian 8:1-2 (Teraz więc nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, którzy nie postępują według ciała, ale według Ducha. Albowiem prawo Ducha życia w Chrystusie Jezusie wyzwoliło mnie od prawa grzechu i śmierci).

2: Psalm 146:7 (Który wykonuje wyrok na uciśnionych, który daje chleb głodnym. Pan rozwiązuje więźniów:)

Łk 8,30 I zapytał go Jezus, mówiąc: Jak się nazywasz? I rzekł: Legionie, gdyż weszło w niego wiele diabłów.

W tym fragmencie opisano, jak Jezus spotkał człowieka opętanego przez wiele diabłów, na co Jezus zapytał go o imię, a mężczyzna odpowiedział „Legion”.

1. Pokonanie naszych wewnętrznych demonów poprzez wiarę w Jezusa

2. Zrozumienie naszej tożsamości w Chrystusie

1. Mateusza 8:28-34 ?Jezus wypędza demony z dwóch mężczyzn

2. Rzymian 8:37-39 Żadna moc nie może nas odłączyć od miłości Bożej w Chrystusie Jezusie

Łk 8,31 I prosili go, aby im nie kazał wychodzić na głębię.

Grupa demonów prosiła Jezusa, aby nie wysyłał ich na głębię.

1. Głębia wiary: nauka zaufania Jezusowi

2. Pokonanie pokusy: odrzucenie kłamstw szatana

1. Mateusza 4:1-11 - Kuszenie Jezusa na pustyni

2. Jakuba 4:7 – Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was

Łk 8,32 A była tam wielka trzoda świń pasąca się na górze i prosiły go, aby pozwolił im wejść do nich. I cierpiał je.

Jezus pozwolił stado świń wejść w góry.

1: Powinniśmy pamiętać, że Jezus jest pełen łaski i miłosierdzia i możemy Mu zaufać, że zrobi to, co dla nas najlepsze.

2: Moc Jezusa jest nieograniczona. Może On uzdrawiać i pomagać w sposób, którego nie możemy sobie wyobrazić.

1: Mateusza 8:1-3 – Gdy Jezus wszedł do Kafarnaum, przyszedł do Niego setnik, prosząc o pomoc dla swego sługi.

2: Jana 8:1-11 – Jezus przebaczył kobiecie przyłapanej na cudzołóstwie i powiedział jej, aby poszła i nie grzeszyła więcej.

Łk 8,33 Wtedy diabły wyszły z człowieka i weszły w świnie, a trzoda zbiegła gwałtownie po stromej zboczu do jeziora i udusiła się.

Diabły opuściły człowieka i opętały stado świń, które następnie zbiegło po stromym miejscu i zdechło w jeziorze.

1. Moc Jezusa pozwalająca przezwyciężyć opętanie demoniczne

2. Znaczenie zaufania Panu

1. Mateusza 8:28-34 – Jezus przejmuje władzę nad demonami

2. Jakuba 1:2-4 – Znajdowanie radości w próbach i uciskach.

Łk 8,34 A gdy ich karmiący zobaczyli, co się stało, uciekli, poszli i opowiadali o tym w mieście i na wsi.

Ludzie, którzy karmili opętanego, przestraszyli się, gdy zobaczyli, jak Jezus wypędzał demony, i pobiegli, aby powiedzieć innym, co się stało.

1. Moc Jezusa Chrystusa – jak Jezus ma moc pokonać wszystko.

2. Reagowanie na cuda Jezusa – jak powinniśmy reagować na cuda i cuda, których dokonuje Jezus.

1. Mateusza 8:16 - Gdy nastał wieczór, przyprowadzono do Jezusa wielu opętanych, a on słowem wypędzał duchy i uzdrawiał wszystkich chorych.

2. Marka 5:19 - Jednak Jezus mu nie pozwolił, lecz rzekł do niego: ? □ o domu dla swoich ludzi i powiedz im, jak wiele Pan uczynił dla ciebie i jak zlitował się nad tobą. ??

Łk 8,35 Potem wyszli zobaczyć, co się stało; i przyszli do Jezusa, i zastali człowieka, z którego wyszły diabły, siedzącego u stóp Jezusa, ubranego i przy zdrowych zmysłach; i zlękli się.

Człowiek z demonami został uzdrowiony przez Jezusa i znaleziony u Jego stóp, ubrany i zdrowy na umyśle.

1. Bożą moc, która nas uzdrawia i odnawia, można znaleźć w Jezusie.

2. Jezus jest źródłem naszej nadziei i uzdrowienia.

1. Izajasz 53:5 - ? gdy został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

2. Mateusza 11:28 - ? przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja was pokrzepię.??

Łk 8,36 I oni, którzy to widzieli, opowiedzieli im, w jaki sposób został uzdrowiony opętany.

Ten fragment opowiada o tym, jak Jezus uzdrowił kogoś z opętania przez diabła.

1. Boża moc uzdrawiania uciśnionych

2. Prawda o zbawiającej mocy Jezusa

1. Izajasz 53:5 – „Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, starty za nasze winy. Spadła na niego kara naszego pokoju, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

2. Dzieje Apostolskie 10:38 – „Jak Bóg namaścił Jezusa z Nazaretu Duchem Świętym i mocą, który chodził, czyniąc dobrze i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła, bo Bóg był z nim”.

Łk 8,37 Wtedy cała okoliczna ludność krainy Gadareńczyków błagała go, aby odszedł od nich; bo wzięto ich z wielką obawą. Wszedł do łodzi i wrócił się .

Mieszkańcy Gadareńczyków błagali Jezusa, aby ze strachu opuścił ich miasto. Następnie Jezus wrócił do łodzi i odpłynął.

1. Moc i obecność Boga mogą wywołać strach nawet u tych, którzy Go nie znają.

2. Kiedy czujemy się przytłoczeni lub przestraszeni, Jezus jest zawsze przy nas, aby nam pomóc.

1. Psalm 34:7 – Anioł Pański obozuje wokół tych, którzy się go boją, i wybawia ich.

2. Izajasz 41:10 – Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą.

Łk 8,38 A człowiek, z którego wyszły diabły, prosił go, aby z nim był; lecz Jezus go odprawił, mówiąc:

Człowiek uwolniony od demonów prosił, aby został z Jezusem, lecz Jezus kazał mu iść i głosić dobrą nowinę o tym, co się wydarzyło.

1. Znaczenie świadczenia – mężczyzna poprosił, aby pozostał przy Jezusie, ale Jezus kazał mu wyjść i głosić dobrą nowinę o tym, co się wydarzyło.

2. Moc Jezusa – Jezus miał potężną moc wypędzania demonów i uwalniania człowieka.

1. Marka 16:15-20 - I rzekł do nich: Idźcie na cały świat i głoście ewangelię wszelkiemu stworzeniu.

2. Dzieje Apostolskie 1:8 - Ale otrzymacie moc po zstąpieniu na was Ducha Świętego i będziecie mi świadkami zarówno w Jerozolimie, jak i w całej Judei, i w Samarii, i aż do krańca ziemia.

Łk 8,39 Wróć do swego domu i okaż, jak wielkie rzeczy uczynił ci Bóg. I poszedł, i ogłaszał po całym mieście, jak wielkie rzeczy mu uczynił Jezus.

Pewien człowiek został uzdrowiony przez Jezusa, wrócił do domu i opowiedział wszystkim w mieście o uzdrawiającej mocy Jezusa.

1. Jak moc Jezusa uzdrawia i przemienia życie

2. Moc świadectwa: jak nasze historie mogą wpłynąć na świat

1. Marka 5:19 - ? i rozkazuje im surowo, aby nikt o tym nie wiedział; i kazał jej dać coś do jedzenia.??

2. Rzymian 10:14-15 - ? Jak więc będą wzywać tego, w którego nie uwierzyli? i jak uwierzą w Tego, o którym nie słyszeli? i jak usłyszą bez kaznodziei? A jak mają głosić, jeśli nie zostaną posłani???

Łk 8,40 I stało się, że gdy Jezus powrócił, lud przyjął go z radością, bo wszyscy na niego czekali.

Lud z niecierpliwością czekał na powrót Jezusa.

1: Oczekiwanie na Pana przynosi radość i satysfakcję.

2: Bóg czasami zwleka, ale nigdy nie zawiedzie.

1: Psalm 27:14 – Czekaj na Pana; bądźcie silni, odważni i czekajcie na Pana.

2: Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy pokładają nadzieję w Panu, odzyskają siły. Będą szybować na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie znużą się, będą chodzić i nie zmdleją.

Łk 8,41 A oto przyszedł człowiek, imieniem Jair, przełożony synagogi, upadł do nóg Jezusa i prosił go, aby wszedł do jego domu.

Niejaki Jair, przełożony synagogi, upadł do stóp Jezusa i błagał, aby przyszedł do jego domu.

1. Pokora i wiara Jaira

2. Moc obecności Jezusa

1. Mateusza 15:22-28 – Wiara kobiety kananejskiej

2. Marka 5:21-43 - Jezus uzdrowił kobietę cierpiącą na krwotok i wskrzesił z martwych córkę Jaira

Łk 8,42 Miał bowiem jedną jedyną córkę, około dwunastu lat, a ona leżała umierająca. Ale gdy szedł, ludzie tłoczyli się wokół niego.

Fragment ten opowiada o ojcu, który miał jedną córkę, która miała około dwunastu lat i była umierająca. Ludzie wokół niego tłoczyli się, gdy szedł.

1. Wartość rodziny: miłość ojca w czasach smutku

2. Siła współczucia: smutek ojca w potrzebie

1. Psalm 34:18 - ? On jest blisko tych, którzy mają złamane serce i wybawia przygnębionych na duchu.

2. Mateusza 9:36 - ? □ kiedy zobaczył tłumy, zlitował się nad nimi, bo byli znękani i bezradni, jak owce nie mające pasterza. ??

Łk 8,43 A kobieta, która przez dwanaście lat cierpiała na krwotok, i która wydała cały swój majątek na lekarzy, z których żaden nie mógł zostać uzdrowiony,

Ten fragment opowiada o kobiecie, która od 12 lat cierpiała na zaburzenia krzepnięcia i bezskutecznie wydała wszystkie swoje pieniądze na leczenie.

1. Bóg jest ostatecznym uzdrowicielem i w Nim leży nasza nadzieja na uzdrowienie.

2. Moc Boża jest większa niż wszystkie nasze połączone wysiłki.

1. Jakuba 5:14-15? Czy ktoś wśród was jest chory? Niech zwołają starszych kościoła, aby się za nich pomodlili i namaścili ich olejem w imieniu Pana. A modlitwa zanoszona z wiarą uzdrowi chorego; Pan ich podniesie.??

2. Izajasz 53:5 „Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy. Spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a przez jego rany jesteśmy uzdrowieni”.

Łk 8,44 Podeszła od tyłu i dotknęła brzegu jego szaty, i natychmiast ustał jej upływ krwi.

Ten fragment z Ewangelii Łukasza 8:44 opowiada historię kobiety cierpiącej na ciężką chorobę, która została uzdrowiona, gdy dotknęła rąbka szaty Jezusa.

1. Uzdrawiająca moc Jezusa: znak Jego boskości

2. Wiara i cuda: jak nasze przekonania mogą pomóc nam pokonać przeciwności losu

1. Mateusza 9:20-22 (A oto kobieta, która od dwunastu lat cierpiała na krwotok, podeszła z tyłu i dotknęła się rąbka jego szaty, bo mówiła w sobie: Jeśli mogę się dotknąć szatę, będę zdrowy. Ale Jezus go zawrócił i ujrzawszy ją, powiedział: Córko, pociesz się, twoja wiara cię uzdrowiła. I od tej godziny kobieta została uzdrowiona.)

2. Hebrajczyków 11:1 (A wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.)

Łk 8,45 I rzekł Jezus: Kto się mnie dotknął? Gdy wszyscy zaprzeczyli, Piotr i ci, którzy z nim byli, rzekli: Mistrzu, tłum napiera na ciebie i naciska na ciebie, a ty mówisz: Kto się mnie dotknął?

Jezus pytał, kto się Go dotknął, mimo że był otoczony przez wielki tłum ludzi.

1. Siła dotyku: jak Jezus widzi każdą modlitwę i akt posłuszeństwa

2. Znaczenie więzi emocjonalnej: Jezus szuka relacji ze swoimi naśladowcami

1. Jana 20:27-29 – Jezus? ukazanie się Tomaszowi i wołanie, aby Tomasz się Go dotknął.

2. Mateusza 9:20-22 – Jezus? uzdrowienie kobiety z upływem krwi i moc wiary, która umożliwiła jej dotknięcie Go.

Łk 8,46 I rzekł Jezus: Ktoś mnie dotknął, bo widzę, że cnota wyszła ze mnie.

Jezus poczuł, że ktoś go dotknął i że moc wyszła od Niego.

1. Moc Jezusa?Dotyk: Uczyć się przyjmować Boga? Łaska i miłosierdzie

2. Cud Jezusa? Dotyk: Doświadczenie uzdrawiającej mocy Boga

1. Marka 5:30: „A Jezus natychmiast wiedząc w sobie, że cnota opuściła go, obrócił go w prasie i zapytał: Kto dotknął moich szat?”

2. Jakuba 5:14-16: „Czy ktoś między wami choruje? Niech przywoła starszych kościoła i niech się modlą nad nim, namaszczając go oliwą w imię Pana. A modlitwa wiary będzie ratujcie chorego, a Pan go podźwignie, a jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone. Wyznawajcie sobie nawzajem winy i módlcie się jedni za drugich, abyście zostali uzdrowieni. Skuteczna i żarliwa modlitwa sprawiedliwy wiele może zyskać.”

Łk 8,47 A gdy kobieta zobaczyła, że się nie ukryła, podeszła z drżeniem i upadłszy przed nim, opowiedziała mu przed całym ludem, dlaczego go dotknęła i jak natychmiast została uzdrowiona.

Kobieta rozpoznała moc Jezusa i upadła przed Nim, wyznając przyczynę, dla której się go dotknęła i jak została uzdrowiona.

1. Moc wiary: uznanie mocy Jezusa

2. Uzdrowienie z wiary: doświadczanie cudów Jezusa

1. Mateusza 9:20-22 – „A oto kobieta, która od dwunastu lat cierpiała na upływ krwi, podeszła z tyłu i dotknęła się frędzli jego szaty, bo mówiła sobie: „Czy ja tylko dotknę swoją szatę, wyzdrowieję. Jezus odwrócił się i ujrzawszy ją, rzekł: „ Opamiętaj się, córko, twoja wiara cię uzdrowiła”. I natychmiast kobieta wyzdrowiała.

2. Marka 5:25-34 – A była tam kobieta, która od dwunastu lat cierpiała na krwawienie. Wiele wycierpiała pod opieką wielu lekarzy i wydała wszystko, co miała, a mimo to zamiast wyzdrowieć, jej stan się pogorszył. Gdy usłyszała o Jezusie, podeszła w tłumie od tyłu i dotknęła Jego płaszcza, bo pomyślała: ? Jeśli tylko dotknę jego ubrania, zostanę uzdrowiona. Natychmiast jej krwawienie ustało i poczuła w swoim ciele, że została uwolniona od cierpienia.

Łukasza 8:48 I rzekł do niej: Córko, pociesz się, twoja wiara cię uzdrowiła; idź w pokoju.

Werset ten podkreśla wagę wiary w niesieniu pokoju.

1: Nasza wiara w Boga może przynieść nam pokój i pocieszenie w trudnych czasach.

2: W Panu możemy znaleźć pokój i pocieszenie, nawet gdy życie staje się trudne.

1: Filipian 4:7 - A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli przez Chrystusa Jezusa.

2: Izajasz 26:3 - Zachowasz w doskonałym pokoju tego, którego umysł jest skupiony na tobie, ponieważ ufa tobie.

Łk 8,49 Gdy on jeszcze mówił, przyszedł ktoś od przełożonego domu synagogi i powiedział do niego: Twoja córka umarła; kłopoty, a nie Mistrz.

Jezus rozmawiał z przełożonym synagogi, kiedy przybył posłaniec z wiadomością, że jego córka zmarła. Posłaniec powiedział mu, żeby nie przeszkadzał Mistrzowi.

1. Jezus się troszczy: moc współczucia i miłości

2. Znaki i cuda: jak Jezus przemienia życie

1. Jana 11:25-26 – Jezus jej powiedział: ? Jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.

2. Marka 5:35-36 – Gdy on jeszcze mówił, przyszli z domu przełożonego niektórzy, którzy rzekli: – nasza córka nie żyje. Po co jeszcze bardziej niepokoić Nauczyciela? Ale usłyszawszy to, co mówili, Jezus rzekł do przełożonego synagogi: Nie bój się , tylko wierz. ??

Łk 8,50 A gdy Jezus to usłyszał, odpowiedział mu, mówiąc: Nie bój się, tylko wierz, a będzie uzdrowiona.

Ten fragment zachęca do wiary w Jezusa i obiecuje uzdrowienie.

1. Zaufaj Jezusowi: uwierz i przyjmij Jego uzdrowienie

2. Nie bój się: Zaufaj Jezusowi i otrzymaj Jego błogosławieństwo

1. Hebrajczyków 11:6 - A bez wiary nie można się Mu podobać, bo kto przystępuje do Boga, musi wierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go szukają.

2. Izajasz 41:10 – Nie bój się, bo jestem z tobą; Nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię, tak, pomogę ci, podeprę cię prawicą mojej sprawiedliwej.

Łk 8,51 A gdy wszedł do domu, nie pozwolił nikomu wejść oprócz Piotra, Jakuba i Jana, ojca i matki dziewczynki.

Jezus wchodzi do domu chorej dziewczynki i pozwala wejść jedynie Piotrowi, Jakubowi, Janowi i rodzicom dziewczynki.

1. Moc Jezusa: Jak Jezus uzdrowił chorą dziewczynę

2. Wiara Ojca: jak wiara Ojca zmieniła bieg historii

1. Mateusza 8:14-15 ?Jezus uzdrawia chorych

2. Marka 5:22-43 ?Jezus wskrzesza córkę Jaira z martwych

Łukasza 8:52 I wszyscy płakali, i lamentowali nad nią, a on rzekł: Nie płaczcie; nie umarła, ale śpi.

Kobieta, która była uważana za zmarłą, tylko spała, a Jezus nakazał pogrążonym w żałobie tłumowi, aby nie płakał.

1: Płacz w wierze – Zaufanie Bogu w chwilach smutku

2: Moc Jezusa – Jak Jezus ożywiał umarłych

1: Jana 11:25-26 – Jezus jej rzekł: ? Jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.

2: Marka 5:35-43 – Jezus wskrzesza z martwych córkę Jaira.

Łukasza 8:53 I wyśmiewali go, wiedząc, że ona umarła.

Ludzie śmiali się z Jezusa, który twierdził, że może przywrócić zmarłą kobietę do życia.

1. Jezus: nadzieja życia wiecznego

2. Miej wiarę w Jezusa, nawet jeśli wydaje się to niemożliwe

1. Jana 11:25-26 – Jezus powiedział: ? Jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.

2. Mateusza 17:20 – Powiedział im: ? z powodu twojej małej wiary. Bo zaprawdę, powiadam wam, jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: ?

Przejdź stąd tam, a będzie się poruszać i nic nie będzie dla Ciebie niemożliwe.

Łk 8,54 I wypuścił ich wszystkich, ujął ją za rękę i zawołał, mówiąc: Wstań, dziewczyno.

Jezus uzdrowił kobietę, która od dawna cierpiała na chorobę, biorąc ją za rękę i nakazując jej wstać.

1. Wiara w Jezusa uzdrawia: studium nad cudowną mocą Jezusa

2. Doświadczenie cudownego uzdrowienia w imieniu Jezusa

1. Mateusza 9:2-8; Jezus uzdrawia paralityka

2. Marka 5:25-34; Jezus uzdrawia kobietę cierpiącą na krwotok

Łk 8,55 I znowu przyszedł duch jej, i natychmiast wstała, i kazał jej dać pokarm.

Ten fragment opisuje, jak Jezus uzdrawia kobietę, przywracając jej życie duchowe, a następnie nakazuje dać jej jedzenie.

1. Moc Jezusa uzdrawiania i zapewniania pożywienia

2. Znaczenie przestrzegania przykazań Jezusa

1. Mateusza 8:2-3 – „A oto przyszedł trędowaty i oddał mu pokłon, mówiąc: Panie, jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić. A Jezus wyciągnął rękę, dotknął go i powiedział: Ja woli, bądź czysty. I natychmiast jego trąd został oczyszczony”.

2. Marka 1:40-41 – „I przyszedł do niego trędowaty, prosząc go, klękając przed nim i mówiąc mu: Jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić. A Jezus, zmartwiony, położył wyciągnął rękę, dotknął go i rzekł do niego: Chcę, bądź oczyszczony”.

Łk 8,56 I zdumiewali się jej rodzice, lecz on im przykazał, aby nikomu nie mówili o tym, co się stało.

Ten fragment z Ewangelii Łukasza 8:56 mówi nam o cudownym uzdrowieniu, jakiego

Jezus dokonał na młodej dziewczynie, która od pewnego czasu nie żyła. Następnie poprosił rodziców dziewczynki, aby nikomu nie mówili o tym, co się stało.

1. „Moc wiary: cudowne uzdrowienie dziewczynki”

2. „Wola Boga: utrzymywanie w tajemnicy Jego cudów”

1. Mateusza 8:1-4, Jezus uzdrawia człowieka chorego na trąd

2. Dzieje Apostolskie 5:12-16: Piotr uzdrawia chromego mężczyznę przy bramie świątyni

Łukasza 9 opisuje rozesłanie dwunastu uczniów, nakarmienie pięciu tysięcy, wyznanie Chrystusa przez Piotra i przemienienie Jezusa.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od tego, że Jezus dał swoim dwunastu uczniom moc i władzę do wypędzania demonów i leczenia chorób. Wysłał ich, aby głosili królestwo Boże i uzdrawiali chorych. Poinstruował ich, aby nie zabierali niczego na drogę, ale liczyli na gościnność tych, którzy otrzymają ich przesłanie (Łk 9,1-6). Tymczasem Herod Antypas usłyszał o tym wszystkim, co się działo, i był zakłopotany, ponieważ niektórzy mówili, że Jan został wskrzeszony z martwych (Łk 9,7-9).

2. akapit: Po powrocie z podróży misyjnej Jezus zabrał swoich uczniów na osobność w pobliżu Betsaidy, ale tłumy dowiedziały się, że podążały za Nim powitani ludzie mówili o Królestwie Bóg uzdrowił tych, którzy potrzebowali uzdrowienia, gdy noszenie dnia Dwunastego sugerowało zwolnienie tłumu, aby mógł znaleźć zakwaterowanie w pobliskich wioskach, niezależnie od trudności – Daj im coś do jedzenia. Protestowali tylko pięć bochenków chleba dwie ryby, chyba że wszyscy poszli kupić żywność. Ale organizując grupy tłumu, pięćdziesiąt osób kazało uczniom rozdawać bochenki, ryby po złożeniu podziękowania, cudowne rozmnożenie, wszyscy zjedli, zaspokoili dwanaście koszy, resztki zebrane, co świadczy o boskim zaopatrzeniu, współczucie potrzebuje wielu (Łk 9:10-17).

3. Akapit: Później w prywatnej atmosferze zapytał Jego uczniów, za kogo tłumy uważają Go za Jezusa. Zgłosili, że niektórzy myślą Jan Chrzciciel, inni Eliasz, jeszcze inni, starożytni prorocy powracają do życia, po czym zapytali: „Ale co z wami? Za kogo mnie uważacie?” Piotr odpowiedział: „Boży Mesjasz”, uznając prawdziwą misję Jezusa (Łk 9,18-20). Po tym Jezus zaczął uczyć, musi cierpieć wiele odrzuconych starszych, arcykapłanów, nauczycieli, prawo musi zabić trzeciego dnia zmartwychwstały, życie także mówi o kosztach naśladowania Go, wyrzeczeniu się samego siebie, codziennym dźwiganiu krzyża, utracie życia, zyskaniu, ostrzeżeniu tych, którzy się go wstydzą, Synu, Człowieku, będzie zawstydzony, gdy przychodzi chwała, Ojcze, święci aniołowie (Łk 9,21-27). Rozdział kończy relację o przemienieniu, gdzie Jezus zabrał Piotra Jana Jakuba na górę, modlił się, zmienił wygląd, zmienił wygląd, stał się olśniewająco biały. Mojżesz Eliasz pojawił się, chwalebny blask, mówił o odejściu, które o przyniesieniu spełnienia.

Jerozolima była świadkiem głosu nieba potwierdzającego: „To jest mój Syn, którego wybrałem; słuchajcie go!” Po tym doświadczeniu trzymanym w tajemnicy nikt nie powiedział, co widziała ostatnia część rozdziału dotyczy nieudanych egzorcyzmów chłopiec opętany przez demona później pomyślnie przeprowadzony poprzez napomnienie chłopca uzdrawiającego ducha nieczystego powrót go do ojca ponownie demonstrowanie władzy nad siłami duchowymi obejmuje również krótkie nauczanie wielkości powitanie małych dzieci przewidywanie imion Jego zdrada pragnienie podążania, dokądkolwiek się uda, korekta błędna gorliwość Jakub Jan chciał wezwać ogień w wioskę samarytańską, nie powitała Go podróż Jerozolima podkreśla radykalne żądania, koszty, uczniostwo kwestionuje konwencjonalne oczekiwania, co oznacza podążanie, służenie Bogu Królestwu.

Łk 9,1 Potem zwołał dwunastu swoich uczniów i dał im moc i władzę nad wszystkimi diabłami oraz możliwość leczenia chorób.

Jezus powołał swoich dwunastu uczniów i dał im moc i władzę nad demonami oraz uzdrawiania chorób.

1. Moc Jezusa: Jak Jezus dał swoim uczniom moc i władzę uzdrawiania

2. Miłość Jezusa do uczniów: jak Jezus pokazał uczniom swą wielką miłość, udzielając im władzy

1. Mateusza 10:1 - A przywoławszy do siebie dwunastu swoich uczniów, dał im moc przeciw duchom nieczystym, aby je wypędzali i leczyli wszelkie choroby i wszelkie niemoce.

2. Marka 6:7 - I przywołał do siebie Dwunastu i zaczął ich rozsyłać po dwóch; i dał im władzę nad duchami nieczystymi.

Łk 9,2 I posłał ich, aby głosili królestwo Boże i uzdrawiali chorych.

Jezus posłał swoich uczniów, aby głosili orędzie królestwa Bożego i uzdrawiali chorych.

1. Moc głoszenia: jak Jezus zmienił życie dzięki swojej ewangelii

2. Uzdrowienie przez wiarę: Zrozumienie cudów Jezusa

1. Mateusza 10:6-8 – „Idźcie raczej do owiec, które zaginęły z domu Izraela. I głoście w drodze, mówiąc: Bliskie jest królestwo niebieskie”. Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie demony”.

2. Jakuba 5:13-16 – „Czy ktoś między wami cierpi? Niech się modli. Czy ktoś się cieszy? Niech śpiewa. Czy ktoś między wami choruje? Niech przywoła starszych kościoła i niech się modlą nad go, namaszczając go oliwą w imieniu Pana. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie. A jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone”.

Łk 9,3 I rzekł do nich: Nie bierzcie nic na drogę, ani lasek, ani skryptów, ani chleba, ani pieniędzy; żadne z nich nie ma dwóch warstw na sztukę.

Jezus poinstruował swoich uczniów, aby nie zabierali ze sobą niczego w podróż.

1. Zaufanie Bogu w nieznanych sytuacjach

2. Życie w prostocie

1. Mateusza 10:9-10 „Nie bierzcie do swoich sakiewek złota ani srebra, ani miedzi, ani pieniędzy na podróż, ani dwóch płaszczy, ani butów, ani jeszcze lasek, bo godzien jest robotnik swego mięsa”.

2. Powtórzonego Prawa 8:2-3 „I będziesz pamiętał o całej drodze, którą Pan, Bóg twój, prowadził cię przez te czterdzieści lat na pustyni, aby cię ukorzyć i wypróbować, aby poznać, co jest w twoim sercu, czy chcesz przestrzegać jego przykazań, albo nie. I poniżał cię, i dokuczał ci głód, i żywił cię manną, której nie znałeś ani twoi przodkowie; aby ci dać poznać, że nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które wychodzi z ust Pana, żyje człowiek.

Łk 9,4 I do któregokolwiek domu wejdziecie, tam pozostańcie i stamtąd wyjdźcie.

Ten fragment Ewangelii Łukasza zachęca wierzących, aby pozostali tam, gdzie są mile widziani, i opuścili je, gdy nadejdzie pora wyjazdu.

1. Siła gościnności: jak gościnność może odmienić nasze życie

2. Błogosławieństwa posłuszeństwa: jak przestrzeganie przykazań Bożych przynosi nagrody

1. Rzymian 12:13 – „Zaspokajajcie potrzeby świętych i starajcie się okazywać gościnność”.

2. Hebrajczyków 13:2 – „Nie zaniedbujcie gościnności nieznajomym, bo w ten sposób niektórzy nieświadomie gościli aniołów”.

Łk 9,5 A kto by was nie przyjął, wychodząc z tego miasta, strząśnijcie proch ze swoich nóg na świadectwo przeciwko nim.

We fragmencie tym omówiono znaczenie składania świadectwa przeciwko tym, którzy nie akceptują przesłania Jezusa.

1. Moc świadectwa: jak wykorzystać swoje świadectwo do szerzenia słowa Bożego

2. Nie dać się uciszyć: siła naszej wiary w obliczu odrzucenia

1. Dzieje Apostolskie 5:29-32 – Decyzja Piotra i innych apostołów, aby być posłusznymi Bogu, a nie ludziom.

2. Jeremiasz 5:1 – Boże wezwanie do poszukiwania wierności w Jerozolimie.

Łk 9,6 Potem wyruszyli i chodzili po miastach, głosząc ewangelię i uzdrawiając wszędzie.

Jezus posłał swoich uczniów, aby głosili ewangelię i uzdrawiali chorych.

1. Moc posługi Jezusa: jak Jezus wysyłał swoich uczniów, aby głosili i uzdrawiali

2. Miłość Boża w działaniu: przykład posługi Jezusa w głoszeniu i uzdrawianiu

1. Dzieje Apostolskie 10:38 – „Jak Bóg namaścił Jezusa z Nazaretu Duchem Świętym i mocą, który chodził, czyniąc dobrze i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła, bo Bóg był z Nim”.

2. Mateusza 5:14-16 – „Wy jesteście światłością świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapalają też lampy i nie stawiają jej pod koszem, lecz na świeczniku, aby oświetla wszystkich, którzy są w domu. Niech wasze światło świeci przed

ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

Łk 9,7 Tetrarcha Herod usłyszał o wszystkim, co przez niego uczynił, i był zakłopotany, bo od niektórych opowiadano, że Jan powstał z martwych;

Herod był zakłopotany twierdzeniami, że Jan Chrzciciel powstał z martwych.

1: Moc Jezusa jest większa niż śmierć i dla Niego nie ma nic niemożliwego.

2: Nie możemy być zakłopotani mocą Boga, ale musimy ufać Jego wierności.

1: Jana 11:25-26 - Rzekł do niej Jezus: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie; a kto żyje i wierzy we mnie, nie umrze na wieki".

2: Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadna moc, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Łukasza 9:8 A o niektórych, że ukazał się Eliasz; i innych, że jeden ze starych proroków zmartwychwstał.

Ludzie słyszeli o cudownych wydarzeniach związanych ze wskrzeszeniem Eliasza i jednego ze starych proroków.

1. Cuda są możliwe dzięki wierze

2. Siła nadziei w trudnych czasach

1. Mateusza 17:1-9 – Przemienienie Jezusa

2. Jana 11:17-44 – Jezus wskrzesza Łazarza z martwych

Łk 9,9 I rzekł Herod: Ściąłem Jana; ale kto to jest, o którym słyszę takie rzeczy? I zapragnął go zobaczyć.

Ten fragment opowiada historię Heroda, który usłyszał o Jezusie i chciał się z Nim spotkać.

1. Moc sławy Jezusa: jak ewangelia się rozprzestrzenia

2. Ciekawość Heroda: jak Bóg wykorzystuje nasze pragnienia

1. Marka 6:14-16 – Reakcja Heroda na Jezusa jest analogiczna do historii Heroda, który usłyszał o cudach Jezusa i chciał się z Nim spotkać.

2. Przysłów 16:3 - Powierz swoją pracę Panu, a twoje plany zostaną urzeczywistnione.

Łk 9,10 A gdy apostołowie wrócili, opowiedzieli mu o wszystkim, co uczynili. I wziął ich, i odszedł osobno na miejsce pustynne, należące do miasta, zwanego Betsaida.

Apostołowie opowiedzieli Jezusowi o wszystkim, co uczynili, a następnie Jezus zabrał ich na miejsce pustynne w pobliżu miasta Betsaida.

1. Moc posłuszeństwa: posłuszeństwo Jezusowi poprzez działanie

2. Jezus: wzór współczującego przywództwa

1. Łk 6,40: „Uczeń nie przewyższa swego nauczyciela, lecz każdy, gdy zostanie w pełni wyszkolony, będzie jak jego nauczyciel”.

2. Mateusza 9:35-36: „Jezus obchodził wszystkie miasta i wsie, nauczając w ich synagogach, głosząc dobrą nowinę o królestwie i uzdrawiając wszelkie choroby i niemoce. Widząc tłumy, litował się nad nimi, ponieważ byli znękani i bezsilni, jak owce nie mające pasterza”.

Łk 9,11 A lud, gdy się o tym dowiedział, poszedł za nim, a on ich przyjął i mówił im o królestwie Bożym, i uzdrawiał tych, którzy potrzebowali uzdrowienia.

Jezus przyjął wielką rzeszę ludzi, którzy szli za Nim i mówił im o Królestwie Bożym oraz uzdrawiał tych, którzy potrzebowali uzdrowienia.

1. Przyjazna miłość Jezusa: jak Jezus przyjął i uzdrowił tłum

2. Potęga Królestwa: jak Jezus zademonstrował Królestwo Boże

1. Kolosan 1:13-14 - Albowiem wybawił nas spod panowania ciemności i wprowadził do królestwa umiłowanego Syna, w którym mamy odkupienie, odpuszczenie grzechów.

2. Rzymian 12:12 – Radujcie się w nadziei, cierpliwi w ucisku, wierni w modlitwie.

Łk 9,12 A gdy dzień zaczął się kończyć, przyszło Dwunastu i rzekł do niego: Roześlij tłum, aby poszli do miast i okolicznych wsi, przenocowali i zdobyli żywność, bo my jesteśmy tutaj, na pustynnym miejscu.

Uczniowie poprosili Jezusa, aby odesłał tłumy, które podążały za Nim, na pustynię, aby mogli znaleźć żywność i nocleg.

1. Jezus okazywał współczucie tłumom nawet w trudnej sytuacji.

2. Powinniśmy pamiętać o potrzebach innych, zwłaszcza w trudnych chwilach.

1. Mateusza 14:13-21 – Jezus nakarmił pięć tysięcy.

2. Dzieje Apostolskie 6:1-7 – Wczesny Kościół mianował diakonów, aby troszczyli się o potrzeby wdów.

Łk 9,13 Ale on im odpowiedział: Dajcie im jeść. I rzekli: Mamy tylko pięć chlebów i dwie ryby; chyba że pójdziemy i kupimy mięso dla całego tego ludu.

Uczniowie Jezusa martwili się, że jest tak wielu ludzi, których można nakarmić tak małą ilością jedzenia, ale Jezus powiedział im, aby dali ludziom to, co mają.

1. Bóg może użyć tego, co mamy, aby wypełnić swoją wolę.

2. Nawet jeśli wydaje się to niemożliwe, zaufaj Bogu.

1. Filipian 4:19 - A mój Bóg zaspokoi wszystkie wasze potrzeby według bogactwa swojej chwały w Chrystusie Jezusie.

2. Mateusza 14:16-21 – Jezus wziął pięć bochenków chleba i dwie ryby, pobłogosławił, połamał i nakarmił 5000 osób.

Łk 9,14 Było ich bowiem około pięciu tysięcy mężów. I rzekł do swoich uczniów: Każcie im usiąść w gromadce po pięćdziesiątce.

Jezus nakarmił pięć tysięcy ludzi pięcioma bochenkami chleba i dwiema rybami i poprosił swoich uczniów, aby podzielili ludzi na grupy po pięćdziesiąt osób.

1. Przykład hojności i gościnności Jezusa.

2. Znaczenie wypełniania przez uczniów przykazań Pana.

1. Mateusza 14:13-21 – Jezus karmi pięć tysięcy

2. Jana 6:1-15 – Jezus ponownie karmi pięć tysięcy

Łk 9,15 I tak uczynili, i kazali wszystkim usiąść.

Uczniowie posłuchali polecenia Jezusa i kazali wszystkim usiąść.

1: Bóg chce, abyśmy przestrzegali Jego przykazań, aby zachować porządek i pokój w naszym życiu.

2: Kiedy jesteśmy posłuszni Jezusowi, pokazujemy naszą wiarę i zaufanie do Niego.

1: Efezjan 6:1-3 - Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom w Panu, bo to jest słuszne. „Szanuj swego ojca i matkę” – to pierwsze przykazanie z obietnicą – „aby dobrze ci się wiodło i abyś cieszył się długim życiem na ziemi”.

2: Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, i ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I zaprawdę, jestem z wami zawsze, aż do końca wieku.

Łk 9,16 Potem wziął pięć chlebów i dwie ryby, spojrzał w niebo, pobłogosławił je, połamał i dał uczniom, aby położyli przed tłumem.

Jezus wziął pięć chlebów i dwie ryby, pobłogosławił je i rozdał tłumom.

1. Zaopatrzenie Boże – cud, że Jezus nakarmił tłumy kilkoma bochenkami chleba i rybami.

2. Współczucie Jezusa – troska i współczucie Jezusa wobec ludzi, zaspokajanie ich potrzeb fizycznych i duchowych.

1. Jana 6:5-13 – Jezus nakarmił pięć tysięcy.

2. Mateusza 15:32-39 – Jezus karmi cztery tysiące.

Łk 9,17 I jedli, i wszyscy się nasycili, a ułamków, które im pozostały, zebrano dwanaście koszów.

Jezus nakarmił wielką rzeszę ludzi pięcioma bochenkami chleba i dwiema rybami i wszyscy zostali nasyceni. Zostało 12 koszy resztek.

1. Bóg może dokonać niemożliwego – Łk 9,17

2. Moc hojności – Łk 9,17

1. Filipian 4:19 - A mój Bóg zaspokoi każdą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale w Chrystusie Jezusie.

2. 2 Koryntian 9:8 - I Bóg może zlać na was całą obfitość łask, abyście mając zawsze pod dostatkiem wszystkiego, mogli obfitować we wszelkie dobre uczynki.

Łk 9,18 I stało się, gdy się modlił sam, byli z nim uczniowie jego, i pytał ich, mówiąc: Za kogo mnie uważa lud?

Fragment Jezus zapytał swoich uczniów: „Za kogo mnie ludzie uważają?”

1. Za kogo według ciebie jest Jezus?

2. Rozpoznawanie Jezusa w życiu codziennym

1. Mateusza 16:13-20

2. Jana 1:1-18

Łukasza 9:19 Oni odpowiadając, rzekli: Jan Chrzciciel; lecz niektórzy mówią: Eliaszu; a inni mówią, że jeden ze starych proroków zmartwychwstał.

W tym fragmencie jest mowa o tym, że niektórzy mówią o Janie Chrzcicielu, inni o Eliaszu, a jeszcze jeszcze inni mówią, że jeden ze starych proroków zmartwychwstał.

1. Przebaczenie grzechów: moc pokuty i wiary

2. Podążanie za wolą Bożą: dziedzictwo starożytnych proroków

1. Łk 15:7 – „Tak, powiadam wam, w niebie większa będzie radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia”.

2. Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż twoje myśli.”

Łk 9,20 I rzekł do nich: A wy za kogo Mnie uważacie? Odpowiadając Piotr, rzekł: Chrystus Boży.

Ten fragment opisuje czas, kiedy Jezus zapytał uczniów, za kogo Go uważają, a Piotr odpowiedział, że Jezus jest Chrystusem Bożym.

1. Moc świadectwa: co oznacza stwierdzenie, że Jezus jest Chrystusem Bożym

2. Tożsamość Jezusa: nauka rozpoznawania Go jako Chrystusa Bożego

1. Rzymian 10:9-10 - Jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

10 Sercem bowiem wierzy się i osiąga usprawiedliwienie, a ustami wyznaje się i zostaje zbawiony.

2. Kolosan 1:13-20 - Wyrwał nas spod panowania ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna, w którym mamy odkupienie, odpuszczenie grzechów. 17 On jest przed wszystkim i wszystko w nim ma swoją całość. 18 I on jest Głową Ciała, Kościoła. On jest początkiem, pierworodnym z umarłych, aby we wszystkim górować.

Łk 9,21 I surowo im przykazał i przykazał, aby nikomu o tym nie mówili;

Jezus nakazuje swoim uczniom, aby trzymali w tajemnicy jego nadchodzącą śmierć i zmartwychwstanie.

1. Moc tajemnicy – jak Bóg może poprosić nas, abyśmy ukrywali przed światem pewną wiedzę dla wyższego celu.

2. Zachowywanie wiary – jak wiara może pomóc nam zachować tajemnice przed Bogiem, nawet jeśli nie rozumiemy dlaczego.

1. Mateusza 16:20-21 - Potem surowo nakazał uczniom, aby nikomu nie mówili, że jest Mesjaszem.

2. Jana 20:19 - Wieczorem tego dnia, pierwszego dnia tygodnia, gdy drzwi do pomieszczeń, w których przebywali uczniowie ze strachu przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął między nimi i rzekł do nich: Pokój niech będzie. Ty."

Łk 9,22 Mówią: Syn Człowieczy musi wiele wycierpieć, będzie odrzucony przez starszych, arcykapłanów i uczonych w Piśmie, będzie zabity, a trzeciego dnia zmartwychwstanie.

Jezus musi znieść wielkie cierpienie i odrzucenie przed swoją śmiercią i zmartwychwstaniem.

1: Krzyż: cierpienie i odrzucenie Jezusa

2: Moc Zmartwychwstania

1: Filipian 3:10-11 – „Aby go poznać i poznać moc jego zmartwychwstania i udział w jego cierpieniach, upodabniając się do jego śmierci, abym w jakikolwiek sposób mógł osiągnąć zmartwychwstanie umarłych .”

2: Izajasz 53:7-8 – „Był uciskany i uciskany, a nie otworzył ust swoich; jak baranek na rzeź prowadzony i jak owca przed strzygającymi jest niemy, więc nie otwiera ustami. Został wzięty z więzienia i z sądu. Któż wypowie jego pokolenie? Bo został wycięty z ziemi żyjących. Dotknięty został za występek mojego ludu.

Łk 9,23 I rzekł do wszystkich: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech codziennie bierze krzyż swój i naśladuje mnie.

Ten fragment wzywa każdego z nas, abyśmy zaparli się samych siebie i codziennie brali swój krzyż, aby podążać za Jezusem.

1: „Bądźcie gotowi wziąć swój krzyż”

2: „Zaprzyj się siebie i naśladuj Jezusa”

1: Marka 8:34 - Przywołał do siebie tłum wraz ze swoimi uczniami i powiedział: «Jeśli ktoś chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, weźmie krzyż swój i pójdzie za mną.

2: Galacjan 2:20 – Z Chrystusem jestem ukrzyżowany i już nie żyję, ale żyje we mnie Chrystus. Życie, które teraz prowadzę w ciele, żyję wiarą w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie.

Łk 9,24 Bo kto zachowa swoje życie, straci je; a kto straci swoje życie z mego powodu, ten je ocali.

Jezus zachęca swoich naśladowców, aby byli gotowi poświęcić swoje życie dla Niego, ponieważ jest to jedyny sposób, aby naprawdę je ocalić.

1. „Moc poświęcenia: jak poświęcenie życia może prowadzić do prawdziwego życia”

2. „Życie dla Chrystusa: jak żyć w poświęceniu”

1. Jana 15:13 – „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

2. Rzymian 12:1 – „Dlatego nawołuję was, bracia i siostry, ze względu na miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu. To jest wasza

prawdziwa i właściwa cześć”.

Łk 9,25 Bo cóż za korzyść odniesie człowiek, jeśli cały świat pozyska, a siebie zatraci lub zostanie odrzucony?

Ten fragment mówi o znaczeniu wartości osobistej nad zyskiem doczesnym.

1. „Co dobrego będzie dla świata, jeśli się zatracimy?”

2. „Wartość siebie ponad korzyści materialne”

1. Mateusza 16:26 – „Cóż za korzyść odniesie człowiek, jeśli cały świat pozyska, a swoją duszę straci?”

2. Przysłów 22:1 – „Woli raczej dobre imię niż wielkie bogactwa, miłosierdzie zamiast srebra i złota”.

Łk 9,26 Bo kto się zawstydzi mnie i moich słów, tego Syn Człowieczy będzie się wstydził, gdy przyjdzie w chwale swojej i Ojca, i świętych aniołów.

Ten fragment uczy nas, że nie powinniśmy wstydzić się Jezusa i Jego słów, tak jak Jezus będzie się wstydził nas, kiedy powróci w swojej chwale.

1. Mocno trwać w Jezusie: nie wstydzić się Jego słów

2. Koszt bycia uczniem: oczekiwania Jezusa wobec nas

1. Mateusza 10:32-33 – „Kto się do mnie przyzna przed innymi, przyznam się i ja przed moim Ojcem w niebie. Ale kto się mnie wyprze przed innymi, i ja się wyprę przed moim Ojcem w niebie”.

2. Rzymian 1:16 – „Albowiem nie wstydzę się ewangelii, jest ona bowiem mocą Bożą, która niesie zbawienie każdemu wierzącemu: najpierw Żydowi, potem poganowi.”

Łk 9,27 Ale zaprawdę powiadam wam, że stoją tu niektórzy, którzy nie zaznają śmierci, dopóki nie zobaczą królestwa Bożego.

Jezus mówi swoim uczniom, że niektórzy z nich nie umrą, dopóki nie zobaczą Królestwa Bożego.

1. Żywa nadzieja nieba: zrozumienie obietnicy życia wiecznego Jezusa

2. Poznanie Królestwa Bożego: czy jesteś gotowy je zobaczyć?

1. 1 Koryntian 15:50-58 – Wyjaśnienie, że nasze śmiertelne ciała muszą zostać przemienione w ciała nieśmiertelne, aby wejść do Królestwa Bożego

2. 1 Jana 3:2-3 – Opisywanie tego, jacy będziemy, gdy ujrzymy Królestwo Boże

Łk 9,28 I stało się, jakieś osiem dni po tych wypowiedziach, wziął z sobą Piotra, Jana i Jakuba i wszedł na górę, aby się modlić.

Uczniowie wyszli na górę, aby modlić się z Jezusem około 8 dni po tym, jak wygłosił kilka znaczących stwierdzeń.

1. Znaczenie modlitwy i spędzania czasu z Jezusem

2. Znaczenie słów Jezusa i ich znaczenie w naszym życiu

1. Kolosan 4:2 – „Oddawajcie się modlitwie, będąc czujnymi i wdzięcznymi”.

2. Jana 15:7 – „Jeśli trwać będziecie we mnie i moje słowa trwać będą w was, proście o cokolwiek byście chcieli, a stanie się wam”.

Łk 9,29 A gdy się modlił, zmienił się wyraz jego oblicza, a jego szata stała się biała i błyszcząca.

Wygląd Jezusa uległ zmianie, a podczas modlitwy jego ubranie stało się olśniewająco jasne.

1: Życie modlitewne Jezusa było tak potężne, że zmieniło jego wygląd i ubranie.

2: Oddanie Jezusa modlitwie było widoczne w jego zmienionym wyglądzie i ubiorze.

1: Mateusza 17:2 – „I przemienił się przed nimi, a oblicze jego zajaśniało jak słońce, a szaty jego stały się białe jak światło”.

2:1 Koryntian 15:52 – „w jednej chwili, w mgnieniu oka, na dźwięk ostatniej trąby. Bo zabrzmi trąba i umarli powstaną niezniszczalni, a my zostaniemy przemienieni”.

Łk 9,30 A oto rozmawiało z nim dwóch mężów, a byli nimi Mojżesz i Eliasz:

Przejście Jezus rozmawiał z Mojżeszem i Eliaszem.

1. Siła rozmowy: uczenie się od Jezusa z Ewangelii według Łukasza 9:30

2. Spotkanie Jezusa z Mojżeszem i Eliaszem: czego możemy się nauczyć z ich interakcji

1. Hebrajczyków 11:24-26 – Przez wiarę Mojżesz, gdy dorósł, nie chciał być nazywany synem córki faraona; Woląc raczej cierpieć ucisk z ludem Bożym, niż przez jakiś czas cieszyć się przyjemnościami grzechu; Uważał hańbę Chrystusową za większe bogactwo niż skarby Egiptu, bo miał wzgląd na odpłatę.

2. Mateusza 17:3 - I oto ukazali się im Mojżesz i Eliasz, którzy z nim rozmawiali.

Łukasza 9:31 Który ukazał się w chwale i mówił o swojej śmierci, której powinien dokonać w Jerozolimie.

Jezus ukazał się w chwale i mówił o swojej śmierci, której dopełni w Jerozolimie.

1. Posłuszeństwo Jezusa wobec planu Bożego: wzór naszego życia

2. Chwała ofiary Jezusa: Jego śmierć za nasze zbawienie

1. Fil. 2:5-11 - „Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz ogołocił się, przyjmując w postaci sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi. A okazując się w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci na krzyżu. Dlatego Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem to jest ponad wszelkie imię.”

2. Hebr. 12:1-2 - „Skoro więc jesteśmy otoczeni tak wielkim obłokiem świadków, odłóżmy także wszelki ciężar i grzech, który tak bardzo nas przylgnął, i biegnijmy wytrwale w wyznaczonym nam wyścigu, patrząc na Jezusa, założyciela i dokończyciela naszej wiary, który dla przygotowanej mu radości wycierpiał krzyż, gardząc hańbą, i zasiada po prawicy tronu Bożego”.

Łk 9,32 Ale Piotr i ci, którzy z nim byli, byli senni, a gdy się obudzili, widzieli chwałę jego i dwóch mężów, którzy z nim stali.

Piotr i jego towarzysze ogarnął sen, ale gdy się obudzili, ujrzeli chwałę Jezusa i dwóch ludzi, którzy z nim byli.

1. Moc chwały Chrystusa: odkrywanie siły potrzebnej do wytrwania

2. Przebudzenie na obecność Boga: uznanie Jego Majestatu i Miłosierdzia

1. Efezjan 5:14 – „Zbudź się, śpiący, i powstań z martwych, a zajaśnieje ci Chrystus”.

2. Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; będą chodzić i nie ustaną”.

Łk 9,33 I stało się, gdy odeszli od niego, rzekł Piotr do Jezusa: Nauczycielu, dobrze, że tu jesteśmy; i zbudujemy trzy namioty; jeden dla ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza; nie wiedząc, co powiedział.

Piotr sugeruje zbudowanie trzech namiotów ku czci Jezusa, Mojżesza i Eliasza, nie rozumiejąc konsekwencji swojej sugestii.

1. Uważaj na to, co mówimy i jak wpływa to na naszą drogę wiary.

2. Nie bój się podejmować ryzyka z wiarą i zaufaniem Bożemu prowadzeniu.

1. Przysłów 15:28 - Serce sprawiedliwego szuka odpowiedzi, ale usta bezbożnych wylewają złe rzeczy.

2. Filipian 4:6-7 – Nie uważajcie na nic; lecz we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli przez Chrystusa Jezusa.

Łk 9,34 Gdy to mówił, pojawił się obłok i zacienił ich, i zlękli się, gdy weszli w obłok.

Uczniowie ogarnęli strach, gdy przyszedł obłok i osłonił ich.

1. Bojaźń Pańska jest początkiem mądrości.

2. Obecność Boga może być zarówno pocieszająca, jak i przytłaczająca.

1. Psalm 111:10: „Bojaźń Pańska jest początkiem mądrości; wszyscy, którzy ją praktykują, mają dobre zrozumienie. Jego chwała trwa na wieki!”

2. Izajasz 6:5: „Biada mi! Zgubiłem się, bo jestem człowiekiem o nieczystych wargach i mieszkam pośród ludu o nieczystych wargach, bo moje oczy widziały Króla, Pana zastępy niebieskie!"

Łk 9,35 I odezwał się głos z obłoku mówiący: To jest mój Syn umiłowany, słuchajcie go.

Ten fragment podkreśla boskość Jezusa Chrystusa i zachęca wierzących, aby Go słuchali.

1. Zawsze trzeba słuchać Pana, gdyż jest On umiłowanym Synem Bożym.

2. Posłuszeństwo Panu nie jest wyborem, ale przywilejem – musimy chcieć Go słuchać.

1. Mateusza 17:5 - Gdy on jeszcze mówił, obłok jasny zacienił ich, a oto głos z obłoku mówił: «To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie; słuchajcie go».

2. Jana 3:34 - Albowiem Ten, którego Bóg posłał, wypowiada słowa Boże, bo On daje Ducha bez miary.

Łk 9,36 A gdy ucichł głos, znaleziono Jezusa samego. I trzymali to blisko, i nikomu w owe dni nie opowiadali nic z tego, co widzieli.

Jezus został znaleziony sam, gdy rozległ się głos, a Jego uczniowie milczeli na ten temat.

1. Znaczenie ciszy w obliczu przeżyć duchowych

2. Przykład pokory i posłuszeństwa Jezusa

1. Mateusza 17:5 – „Gdy on jeszcze mówił, oto obłok jasny zacienił ich i nagle z obłoku odezwał się głos mówiący: «To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie. Słuchajcie Go !”

2.Jakuba 3:17 - Ale mądrość, która jest z góry, jest najpierw czysta, potem pokojowa, łagodna, skłonna do ustępstw, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, nie stronnicza i nie obłudna.

Łk 9,37 I stało się, że nazajutrz, gdy zeszli z góry, wyszło mu naprzeciw wielu ludzi.

Następnego dnia Jezusa spotkał wielki tłum.

1: Nauki i służba Jezusa są tak potężne, że przyciągają do Niego ludzi z całego świata.

2: Nie powinniśmy bać się dzielić z innymi wiadomościami o naukach i służbie Jezusa.

1: Dzieje Apostolskie 2:46-47 „A dzień po dniu, wspólnie uczęszczając do świątyni i łamiąc chleb w swoich domach, przyjmowali pokarm z radosnym i hojnym sercem, chwaląc Boga i ciesząc się łaską u całego ludu. A Pan dzień po dniu powiększał ich liczbę o tych, którzy byli zbawieni”.

2: Filipian 1:15-18 „To prawda, że jedni głoszą Chrystusa z zazdrości i rywalizacji, inni zaś z dobrej woli. Ci drudzy czynią to z miłości, wiedząc, że jestem tu wysłany, aby bronić ewangelii. Ci pierwsi głoszą Chrystusa z samolubnych ambicji, a nie szczerze, zakładając, że mogą mi sprawić kłopoty, gdy będę w łańcuchach. Ale jakie to ma znaczenie? Ważne jest, aby Chrystus był głoszony wszelkimi sposobami, czy to z fałszywych, czy prawdziwych pobudek. I z tego powodu się cieszę. Tak i nadal będę się radować”.

Łk 9,38 A oto mąż z drużyny zawołał, mówiąc: Mistrzu, proszę, spójrz na mojego syna, bo jest moim jedynakiem.

Mężczyzna mający jedynego syna poprosił Jezusa, aby na niego spojrzał.

1. Przywilej proszenia Jezusa o pomoc

2. Siła wiary i modlitwy

1. Marka 10:46-52 – Jezus uzdrawia niewidomego Bartymeusza

2. Jakuba 5:13-16 – Moc modlitwy i spowiedzi

Łk 9,39 A oto duch go bierze i nagle krzyczy: i rozrywa go to, że znowu się pieni, a siniak go nie opuszcza.

Duch zstępuje na człowieka i sprawia, że krzyczy z bólu, pieniąc się z ust i zadając mu wielki ból, zanim odejdzie.

1. „Siła wroga: nieugięta walka z duchowym atakiem”

2. „Siła wiary: pokonywanie wyzwań z pomocą Bożą”

1. 1 Piotra 5:8-9 – „Bądźcie trzeźwi, czuwajcie. Przeciwnik wasz diabeł krąży jak lew ryczący, szukając kogo pożreć. Sprzeciwiajcie mu się, mocni w wierze, wiedząc, że te same cierpienia doświadcza wasze braterstwo na całym świecie.”

2. Jakuba 4:7-8 – „Poddajcie się więc Bogu. Sprzeciwiajcie się diabłu, a ucieknie od was. Zbliżcie się do Boga, a on zbliży się do was. Obmyjcie ręce, grzesznicy, i oczyśćcie swoje serca, wy dwulicowcy.”

Łk 9,40 I prosiłem uczniów twoich, aby go wyrzucili; i nie mogli.

Jezus prosił swoich uczniów, aby wyrzucili złego ducha, ale nie mogli tego zrobić.

1. Siła wiary: nauka zaufania Bogu w trudnych sytuacjach

2. Pokonywanie strachu: poleganie na Bogu w kwestii siły i odwagi

1. Mateusza 17:20 - I rzekł do nich Jezus: Z powodu waszej niewiary. Bo zaprawdę powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: Przesuń się stąd na tamto miejsce; i usunie; i nic nie będzie dla ciebie niemożliwe.

2. Marka 9:23 - Rzekł mu Jezus: Jeśli potrafisz wierzyć, wierzącemu wszystko jest możliwe.

Łk 9,41 A odpowiadając Jezus, rzekł: Pokolenie niewierne i przewrotne, jak długo będę z wami i będę wam cierpiał? Przyprowadź tu swego syna.

Jezus zganił lud za brak wiary i poprosił, aby przyprowadzili do Niego syna.

1: Musimy wierzyć w Boga i ufać Mu, że poprowadzi nas przez nasze zmagania.

2: Musimy uzbroić się w cierpliwość i wytrwałość oraz przynosić nasze problemy Bogu.

1: Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

2: Jakuba 1:3-4 – „Wiecie bowiem, że gdy wasza wiara jest wystawiana na próbę, wasza wytrwałość ma szansę wzrosnąć. Niech więc wzrasta, bo gdy wasza wytrwałość będzie w pełni rozwinięta, będziecie doskonali i zupełni, nie potrzebujący niczego .”

Łk 9,42 A gdy jeszcze miał przyjść, diabeł porzucił go i szarpnął. A Jezus zgromił ducha nieczystego, uzdrowił dziecko i oddał je z powrotem jego ojcu.

Jezus spotkał dziecko opętane przez diabła i uzdrowił je, wydając je ojcu.

1. Jezus objawia swoją władzę poprzez cuda

2. Siła wiary w pokonywaniu wyzwań

1. Mateusza 8:28-34, Jezus wypędza demony

2. Marka 5,1-20 Jezus uzdrawia człowieka opętanego

Łk 9,43 I wszyscy zdumiewali się potężną mocą Bożą. A gdy wszyscy dziwili się wszystkiemu, co czynił Jezus, rzekł do uczniów swoich:

Uczniowie byli zdumieni mocą Bożą, którą objawił Jezus.

1. Bądźmy pod wrażeniem mocy Bożej

2. Uczmy się od Jezusa doceniać potęgę Boga

1. Psalm 33:6 – Przez słowo Pana powstały niebiosa; i cały ich zastęp na tchnienie ust jego.

2. Mateusza 19:26 - Ale Jezus spojrzał na nich i rzekł do nich: U ludzi to niemożliwe, ale u Boga wszystko jest możliwe.

Łk 9,44 Niech zapadną wam w uszy te słowa, bo Syn Człowieczy będzie wydany w ręce ludzi.

Syn Człowieczy zostanie wydany w ręce ludzi.

1: Jezus Chrystus, nasz Zbawiciel, chętnie wydał samego siebie, aby zostać wydanym ludziom dla naszego zbawienia.

2: Pan, nasz Bóg, był gotowy cierpieć z rąk ludzi, aby zbawić nas od naszych grzechów.

1: Jana 3:16 Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2: Rzymian 5:8 Ale Bóg wyraża swą miłość do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Łk 9,45 Oni jednak nie zrozumieli tego powiedzenia i było to przed nimi zakryte, tak że go nie widzieli, i bali się go o to spytać.

Uczniowie nie rozumieli słów Jezusa i zbyt bali się prosić Go o wyjaśnienia.

1: Musimy starać się zrozumieć nauki Jezusa, nawet jeśli na początku ich nie rozumiemy.

2: Musimy być na tyle odważni, aby prosić o wyjaśnienie rzeczy, których nie rozumiemy.

1: Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2: Jakuba 1:5 – „Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje szczodrze i nie wypomina; i będzie mu dane.”

Łk 9,46 I powstał między nimi spór, który z nich powinien być największy.

Ten fragment mówi o tym, jak uczniowie spierali się między sobą o to, kto będzie największy w królestwie Bożym.

1. Jak pycha może zagrozić naszemu powołaniu: analiza arogancji uczniów (Łk 9,46)

2. Jak zachować pokorę: porzucenie zarozumiałości (Łk 9,46).

1. Łk 22,24-27 – Jezus uczy swoich uczniów, aby byli pokorni i służyli sobie nawzajem.

2. Mateusza 23:11-12 - Jezus gani faryzeuszy za dążenie do wielkości i chwali pokorę.

Łk 9,47 A Jezus, poznawszy zamysł ich serca, wziął dziecię i postawił obok niego,

Jezus odpowiedział na postawę wykluczenia uczniów, dając przykład przyjęcia dziecka.

1: Z przykładu Jezusa możemy się nauczyć, że każdy powinien być mile widziany.

2: Powinniśmy naśladować przykład Jezusa w okazywaniu miłości i gościnności wszystkim ludziom, niezależnie od ich pochodzenia.

1: Marka 10:13-14 „I przynoszono do niego dzieci, aby się ich dotknął, ale uczniowie ich karcili. Ale Jezus, widząc to, rozgniewał się i rzekł do nich: «Pozwólcie dzieciom przychodzić do mnie; nie przeszkadzajcie im, bo do takich należy królestwo Boże”.

2: Efezjan 5:1-2 „Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane. I postępujcie w miłości, bo i Chrystus nas umiłował i samego siebie wydał za nas na miłą wonną ofiarę i ofiarę Bogu”.

Łk 9,48 I rzekł do nich: Ktokolwiek przyjmie to dziecko w imię moje, mnie przyjmuje, a kto mnie przyjmie, przyjmuje tego, który mnie posłał; bo najmniejszy między wami wszystkimi, ten będzie wielki.

Jezus mówi swoim uczniom, że kto przyjmie dziecko w Jego imieniu, ten przyjmie Jego, a kto Go przyjmie, przyjmie także posłańca Jezusa. Dalej mówi im, że najmniejszy z nich będzie największym.

1. „Moc powitania”

2. „Wartość pokory”

1. Mateusz 18:3-4 – „I rzekł: Zaprawdę powiadam wam: Jeśli się nie nawrócicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego. Kto by się tedy uniżył jak to małe dziecko, ten jest największy w królestwie niebieskim”.

2. Jakuba 4:10 – „Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy”.

Łukasza 9:49 A Jan odpowiadając, rzekł: Mistrzu, widzieliśmy, jak w twoim imieniu wypędzał diabły; i zabranialiśmy mu, bo nie idzie z nami.

Jan i jego uczniowie zakazali człowiekowi wypędzania diabłów w imieniu Jezusa, ponieważ nie szedł za nimi.

1. Znaczenie jedności w Ciele Chrystusa.

2. Władza Jezusa wyganiająca złe duchy.

1. 1 Koryntian 12:12-20 - Albowiem jak ciało jest jedno, a członków ma wiele, a wszystkie członki jednego ciała, gdy jest ich wiele, stanowią jedno ciało, tak i Chrystus.

2. Marka 3:14-15 - I ustanowił dwunastu, aby z nim byli i aby ich wysyłał, aby głosili i mieli moc uzdrawiania chorób i wypędzania demonów.

Łk 9,50 I rzekł mu Jezus: Nie zabraniaj mu, bo kto nie jest przeciwko nam, jest z nami.

Jezus mówi swoim uczniom, aby nie przeszkadzali nikomu przyłączyć się do nich, ponieważ każdy, kto nie jest przeciwko nim, jest za nimi.

1. Razem jesteśmy silniejsi: uczymy się akceptować jedność w różnorodności.

2. Iść naprzód z wiarą: Pokonywanie przeciwności i przyjęcie pozytywów.

1. Galacjan 6:2 - Noście jedni drugich brzemiona i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe.

2. Rzymian 12:18 - Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, ze wszystkimi żyjcie w pokoju.

Łukasza 9:51 I stało się, gdy nadszedł czas, aby go wzięto w górę, stanowczo nastawił swoje oblicze, aby udać się do Jerozolimy,

Jezus skierował swoje oblicze ku Jerozolimie, aby wypełnić swoją misję i przeznaczenie.

1: Jezus był zdecydowany wypełnić swoją misję i przeznaczenie, bez względu na cenę.

2: Determinacja Jezusa, by postępować zgodnie z wolą Bożą, pokazuje nam, że my musimy być gotowi zrobić to samo.

1: Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2: Filipian 2:5-8 - Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz ogołocił się przez przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi. A znaleziony w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Łk 9,52 I wysłali przed jego obliczem posłańców, a oni poszli i weszli do wsi Samarytan, aby mu się przygotować.

Werset ten omawia, jak Jezus wysłał przed sobą posłańców, aby przygotowali jego przybycie do wioski samarytańskiej.

1. Znaczenie przygotowania i gotowości.

2. Znaczenie pokory w szerzeniu ewangelii.

1. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem”.

2. Filipian 2:1-4 – „Jeśli więc w Chrystusie jest jakaś zachęta, jakieś pocieszenie w miłości, jakikolwiek udział w Duchu, jakieś uczucie i współczucie, dopełnijcie moją radość tym, że będziemy tego samego zdania, będziemy mieli tę samą miłość, będąc w pełnej zgodzie i jednomyślności. Nie czyńcie niczego w wyniku rywalizacji lub zarozumiałości, ale z pokorą liczcie na innych, którzy są ważniejsi od siebie. Niech każdy z was dba nie tylko o swój własny interes, ale także o dobro innych”.

Łukasza 9:53 I nie przyjęli go, bo twarz jego wyglądała, jakby miał iść do Jerozolimy.

Jezus i jego uczniowie byli w drodze do Jerozolimy, ale napotkani ludzie nie przyjęli ich, ponieważ wydawało się, że Jezus tam zmierza.

1. Jezus zniósł odrzucenie, aby wypełnić wolę Bożą

2. Powinniśmy być gotowi ofiarnie służyć Bogu, nawet jeśli jest to trudne

1. Jana 15:13 – „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

2. Mateusza 16:24 – „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: «Kto chce być moim uczniem, niech się zaprze samego siebie, weźmie swój krzyż i naśladuje mnie».

Łukasza 9:54 A gdy to zobaczyli jego uczniowie Jakub i Jan, rzekli: Panie, czy chcesz, abyśmy rozkazali ogniowi zejść z nieba i spalić ich, jak to zrobił Eliasz?

Jakub i Jan zapytali Jezusa, czy mogliby spuścić ogień z nieba, aby pochłonął Samarytan, tak jak to zrobił Eliasz.

1. Nie bądź zelotą: niebezpieczeństwo nadgorliwości

2. Odpowiadanie miłością na odrzucenie

1. Mateusza 5:43-48 – „Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego, a

nieprzyjaciela swego będziesz nienawidził”. A Ja wam powiadam: Kochajcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują...”

2. Jakuba 1:19-20 – „Wiedzcie to, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu, gdyż gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej”.

Łk 9,55 Ale on odwrócił się i zgromił ich, mówiąc: Nie wiecie, jakiego ducha jesteście.

Jezus zganił lud za to, że nie rozumieli, jakiego rodzaju ducha mają.

1. Moc nagany: studium wezwania Jezusa do pokuty

2. Zrozumienie Ducha Bożego: co oznacza naśladowanie Pana

1. Efezjan 4:30-32 - "I nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, przez którego zostaliście opieczętowani na dzień odkupienia. Wyzbądźcie się wszelkiej goryczy, złości i gniewu, awantur i oszczerstw, a także wszelkiej formy złość. Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył w Chrystusie.

2. Hebrajczyków 12:14-15 – „Dokładajcie wszelkich starań, aby ze wszystkimi żyć w pokoju i być świętymi; bez świętości nikt nie ujrzy Pana. Pilnujcie, aby nikomu nie zabrakło łaski Bożej i aby nie zabrakło goryczy korzeń wyrasta, powodując kłopoty i kalając wielu.”

Łk 9,56 Albowiem Syn Człowieczy nie przyszedł po to, aby zatracać życie ludzkie, ale aby je zbawić. I poszli do innej wsi.

Syn Człowieczy przyszedł ratować życie, a nie je niszczyć.

1: Zamiast zagłady powinniśmy starać się nieść innym zbawienie.

2: Jezus pragnie, abyśmy skupili się na ratowaniu życia, a nie na jego niszczeniu.

1: Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2: Mateusza 5:44-45 - Ale powiadam wam: Kochajcie swoich wrogów, błogosławcie tym,

którzy was przeklinają, dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą, i módlcie się za tych, którzy złorzeczą wam i prześladują was; Abyście byli dziećmi Ojca waszego, który jest w niebie.

Łk 9,57 I stało się, gdy szli drogą, rzekł do niego pewien człowiek: Panie, pójdę za tobą, dokądkolwiek pójdziesz.

Uczniowie Jezusa spotykają człowieka, który pragnie podążać za Nim, dokądkolwiek pójdzie.

1. Znaczenie oddania się misji Chrystusa.

2. Moc chętnego serca do dokonywania wielkich dzieł.

1. Mateusza 16:24 – „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, weźmie krzyż swój i naśladuje mnie”.

2. Rzymian 12:1 – „Proszę was zatem, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, przyjemną Bogu, co jest waszą rozsądną służbą”.

Łk 9,58 I rzekł mu Jezus: Lisy mają nory i ptaki powietrzne gniazda; ale Syn Człowieczy nie ma gdzie głowy oprzeć.

Jezus nauczał, że życie w duchu prawdziwego ucznia wymaga gotowości do porzucenia dóbr materialnych i chęci zapewnienia sobie środków do życia.

1: Prawdziwe bycie uczniem wymaga od nas porzucenia naszych ziemskich dóbr i zaufania Bogu, że zaspokoi nasze potrzeby.

2: Przykład życia wolnego od dóbr materialnych Jezusa uczy nas ufności w Boże zaopatrzenie.

1: Mateusza 6:25-34 – Jezus uczy nas, abyśmy nie martwili się o nasze podstawowe potrzeby, ale ufali Bożemu zaopatrzeniu.

2: Filipian 4:19 – Bóg zaspokoi wszystkie nasze potrzeby według swego bogactwa w chwale.

Łk 9,59 I rzekł innemu: Pójdź za mną. Ale on rzekł: Panie, pozwól mi najpierw pójść i pogrzebać mojego ojca.

W tym fragmencie uwypuklono odpowiedź Jezusa, gdy mężczyzna poprosił go o pójście za Nim po pogrzebie ojca.

1: Musimy zawsze pamiętać o naszych zobowiązaniach wobec najbliższych, nawet jeśli stoją one w sprzeczności z naszymi zobowiązaniami wobec Boga.

2: Bóg zawsze wzywa nas, abyśmy Go naśladowali, niezależnie od naszych bieżących zobowiązań i sytuacji.

1: Mateusza 8:21-22 – „I rzekł do niego inny z jego uczniów: Panie, pozwól mi najpierw pójść i pogrzebać mojego ojca. Ale Jezus mu rzekł: Pójdź za mną, a umarli niech grzebią swoich umarłych”.

2: Filipian 3:13-14 – „Bracia, nie uważam, że siebie pojmowałem, ale to jedno czynię, zapominając o tym, co za mną, a sięgając do tego, co przed nami, dążę do celu, aby nagrodą wysokiego powołania Bożego w Chrystusie Jezusie.”

Łk 9,60 Odpowiedział mu Jezus: Pozwól umarłym grzebać umarłych, a ty idź i głoś królestwo Boże.

Jezus zachęca mężczyznę, aby zamiast zajmować się grzebaniem zmarłych, poszedł i głosił królestwo Boże.

1. Przedkładanie misji Bożej nad priorytety ludzkie

2. Życie w radykalnym posłuszeństwie

1. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego: Uczcie je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem: i oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Amen.

2. Marka 16:15-16 - I rzekł do nich: Idźcie na cały świat i głoście ewangelię wszelkiemu stworzeniu. Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; lecz kto nie uwierzy, będzie potępiony.

Łk 9,61 I inny też powiedział: Panie, pójdę za tobą; ale pozwól mi najpierw pożegnać się z

nimi, którzy są w moim domu.

Jezus uczy nas, jak ważne jest przedkładanie naszego zaangażowania wobec Niego nad rodzinę i dobra ziemskie.

1: Nasze oddanie Jezusowi powinno być naszym najwyższym priorytetem

2: Musimy wybrać Jezusa ponad wszystko

1: Mateusza 6:33 - Ale szukajcie najpierw jego królestwa i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane.

2: Hebrajczyków 12:1-2 - Skoro więc otacza nas tak wielki obłok świadków, odrzućmy wszystko, co przeszkadza, i grzech, który tak łatwo oplata. I biegnijmy wytrwale w wyznaczonym nam wyścigu, wpatrując się w Jezusa, pioniera i doskonaliciela wiary.

Łk 9,62 I rzekł mu Jezus: Nikt, kto przyłoży rękę do pługa, a wstecz się ogląda, nie nadaje się do królestwa Bożego.

Nikt, kto podczas orki ogląda się wstecz, nie nadaje się do królestwa Bożego.

1: Musimy starać się skupiać na Panu i nie rozpraszać się otaczającym nas światem.

2: Musimy pozostać niezachwiani w naszej wierze i nie ulegać pokusie zawrócenia.

1: Filipian 3:13-14 „Bracia i siostry, nie sądzę, że jeszcze to pojąłem. Ale jedno robię: zapominając o tym, co za mną, i dążąc do tego, co przede mną, dążę do celu, aby zdobyć nagrodę, do której Bóg mnie powołał do nieba w Chrystusie Jezusie.

2: Hebrajczyków 12:1-2 „Skoro więc otacza nas tak wielki obłok świadków, odrzućmy wszystko, co przeszkadza, i grzech, który tak łatwo oplata. I biegnijmy wytrwale w wyznaczonym nam wyścigu, wpatrując się w Jezusa, pioniera i doskonaliciela wiary”.

Łk 10 opisuje rozesłanie siedemdziesięciu dwóch uczniów, przypowieść o dobrym Samarytaninie i wizytę Jezusa w domu Marty i Marii.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od tego, że Jezus wyznaczył siedemdziesięciu dwóch innych uczniów i rozesłał ich parami do każdego miasta, do którego miał się udać.

Poinstruował ich, jak mają się zachowywać, podkreślając, że są jak owce między wilkami. Nie mieli nosić ze sobą pieniędzy ani dodatkowej odzieży, lecz polegać na gościnności tych, którzy ich przyjęli (Łk 10,1-12). Kiedy wrócili z radością, ponieważ nawet demony uległy im w Jego imieniu, Jezus przypomniał im, aby nie cieszyli się ze swojej władzy nad duchami, ale z tego, że ich imiona są zapisane w niebie (Łk 10:17-20).

Akapit drugi: Po tej wymianie zdań Jezus chwalił Boga za objawienie tych rzeczy „małym dzieciom" – tym na tyle pokornym, aby otrzymać Boże objawienie – a nie mądrym i uczonym. Potwierdził także swoją wyjątkową relację z Bogiem jako Syn, Ojciec, jedyny, który zna Ojca w pełni i odwrotnie, tylko ten może objawić Ojca innym (Łk 10,21-24). Wtedy pewien prawnik wystawił Go na próbę, pytając, co ma czynić, aby odziedziczyć życie wieczne. W odpowiedzi Jezus skierował go z powrotem do prawa, które mówiło, że kochaj Boga całym sercem, siłą duszy, umysłem, bliźnim, ja, zgodziłem się na tę interpretację, dodana historia. Dobry Samarytanin ilustruje, że prawdziwe sąsiedztwo nie ogranicza się do społecznych granic religijnych, ale wymaga okazania miłosierdzia, współczucia, którego każdy potrzebuje, bez względu na pochodzenie etniczne czy status. (Łukasz 10:25-37).

Akapit 3: Rozdział kończy się relacją z wizyty Jezusa w domu Marty i Marii. Podczas gdy Marta była zajęta wszystkimi przygotowaniami do przyjęcia gości, jej siostra Maria siedziała u stóp Jezusa i słuchała Jego nauk. Kiedy Marta skarżyła się, że sama ma całą pracę, poprosiła Pana, aby powiedział siostrze, pomóż Mu, odpowiedziała: „Marto Marta, martwisz się wieloma sprawami, niewiele rzeczy jest potrzebnych, a właściwie tylko jedna, Maria wybrała, co lepsze, nie zostanie jej to odebrane". To wydarzenie podkreśla wagę priorytetowego traktowania relacji związanej z pokarmem duchowym nad zajęciem służącym nawet dobrymi rzeczami, takimi jak gościnność, jeśli odciągają nas od prawdziwego słuchania otrzymywania słów.

Łk 10,1 Potem wyznaczył Pan także pozostałych siedemdziesięciu i posłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejsca, dokąd sam miał przychodzić.

Pan wyznaczył jeszcze siedemdziesięciu ludzi, aby udali się do każdego miasta i miejsca, do którego On sam miał przyjść.

1. Bóg powierza nam ważne zadania, a my musimy pozostać wierni i posłuszni, aby je wykonać.

2. Pan jest z nami we wszystkich naszych wysiłkach i zapewni nam przewodnictwo i siłę, abyśmy mogli wypełnić Jego wolę.

1. Mateusza 28:18-20 – „I przyszedł Jezus, i rzekł do nich: Dana mi jest wszelka władza na niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego, ucząc ich przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem, a oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków".

2. Przysłów 3:5-6 - „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Zwracajcie się do niego na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki”.

Łukasza 10:2 Dlatego rzekł do nich: Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, aby wyprawił robotników na swoje żniwo.

Jezus zachęca swoich uczniów, aby modlili się do Boga, aby wysłał więcej robotników do pomocy przy żniwach.

1. Moc modlitwy i zaopatrzenie Boże – podkreślanie wagi modlitwy i wierności Boga w zaopatrywaniu, gdy o to prosimy.

2. Wielkość żniwa i zapotrzebowanie na robotników – podkreślanie wielkiego zapotrzebowania na robotników i znaczenia żniwa.

1. Mateusza 9:35-38 – Jezus wysyłał uczniów, aby głosili i uzdrawiali.

2. Jakuba 5:13-18 – Moc modlitwy i wierność Boża.

Łukasza 10:3 Idźcie swoimi drogami: oto posyłam was jak owce między wilki.

W tym fragmencie jest mowa o tym, jak Jezus wysyłał swoich uczniów niczym owce między wilki.

1. Wezwanie do nieustraszonej wiary: przyjęcie Bożej mocy w trudnych sytuacjach

2. Odwaga owiec: zajmowanie stanowiska w obliczu przeciwności losu

1. Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły, wzbiją się na skrzydłach jak orły, będą biec, a nie będą zmęczeni, i będą chodzić, a nie ustaną”.

2. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia”.

Łk 10,4 Nie noś torebki, toreb ani butów i nikomu nie pozdrawiaj w drodze.

Ten fragment zachęca naśladowców Jezusa, aby podróżowali z lekkością i pokorą w kontaktach z innymi.

1: Żyj pokornie – Przesłanie dla chrześcijan, aby nie nosili rzeczy, które świadczą o bogactwie lub dumie, oraz aby witali się z szacunkiem i pokorą.

2: Podróżuj lekko – przypomnienie dla naśladowców Jezusa, aby nie zabierali na podróż więcej niż to, co jest konieczne i aby ufali Bożemu zaopatrzeniu.

1: Mateusza 10:8-10 – Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie. Nie dawajcie do sakiewek złota ani srebra, ani miedzi, ani środków na podróż, ani dwóch płaszczy, ani butów, ani lasek, bo godzien jest robotnik swego mięsa.

2: Filipian 4:19 - Ale mój Bóg zaspokoi całą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale przez Chrystusa Jezusa.

Łk 10,5 A do któregokolwiek domu wejdziecie, najpierw mówcie: Pokój temu domowi.

Jezus poleca swoim uczniom, aby wchodzili do każdego domu, do którego wchodzą, i witali go słowami: „Pokój temu domowi”.

1. „Pokój jest darem Boga”

2. „Powitanie innych pokojem”

1. Jana 14:27 – „Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie daję wam tak, jak daje świat. Niech się nie trwoży serce wasze i nie lękajcie się”.

2. Rzymian 12:18 – „Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, ze wszystkimi żyjcie w pokoju”.

Łk 10,6 A jeśli tam będzie syn pokoju, spocznie na nim wasz pokój; jeśli nie, zwróci się znowu do was.

Syn pokoju jest błogosławieństwem i źródłem pokoju dla tych, którzy Go przyjmują. 1. Moc Syna Pokoju 2. Przyjmij błogosławieństwa Syna Pokoju. 1. Rzymian 5:1-2 - Skoro więc zostaliśmy usprawiedliwieni przez wiarę, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. 2. Filipian 4:7 - A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

Łk 10,7 A pozostańcie w tym samym domu, jedząc i pijąc to, co dają, bo godzien jest robotnik zapłaty swojej. Nie chodź od domu do domu.

Fragment ten podkreśla wagę przebywania w jednym domu oraz jedzenia i picia wszystkiego, co jest zapewnione, ponieważ robotnicy są godni swojej zapłaty.

1. Zrozumienie znaczenia ciężkiej pracy i jej nagród.

2. Praktykowanie pokory i wdzięczności w miejscu pracy.

1. Mateusza 20:1-16 – Historia robotników w winnicy.

2. Efezjan 4:28 – Pracuj uczciwie i zarabiaj.

Łk 10,8 A do któregokolwiek miasta wejdziecie i tam was przyjmą, jedzcie to, co wam podadzą:

Ten fragment zachęca nas do łaskawego przyjmowania gościnności i spożywania oferowanego pożywienia.

1: Przyjmowanie gościnności z wdziękiem i wdzięcznością.

2: Okazywanie uznania poprzez nasze działania.

1: Rzymian 12:13 – Rozdawanie na potrzeby świętych; oddany gościnności.

2: Hebrajczyków 13:2 - Nie zapomnijcie gościć obcych, bo w ten sposób niektórzy nieświadomie podejmowali aniołów.

Łk 10,9 I uzdrawiajcie chorych, którzy tam są, i mówcie do nich: Przybliżyło się do was królestwo Boże.

Jezus poleca swoim naśladowcom, aby uzdrawiali chorych i głosili nadejście Królestwa Bożego.

1. Dobry Samarytanin: okazywanie współczucia i głoszenie Królestwa Bożego

2. Głoszenie dobrej nowiny: nadejście Królestwa Bożego

1. Izajasz 61:1-2 – Duch Pana Boga nade mną; gdyż Pan mnie namaścił, abym głosił dobrą nowinę cichym; posłał mnie, abym opatrzył tych, którzy mają złamane serce, abym ogłosił jeńcom wyzwolenie, a związanym otwarcie więzienia;

2. Jana 14:27 - Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie jak świat daje, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka.

Łk 10,10 Ale do któregokolwiek miasta wejdziecie, a nie przyjmą was, wyjdźcie na jego ulice i mówcie:

Fragment Łk 10,10 zachęca czytelników do głoszenia Ewangelii, nawet jeśli ludzie nie chcą jej przyjąć.

1: Nigdy nie wolno nam się zniechęcać w naszej misji szerzenia orędzia Ewangelii naszymi czynami i słowami.

2: Pan nakazuje nam nieść dobrą nowinę Ewangelii wszystkim ludziom, bez względu na reakcję.

1: Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem; i oto jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”.

2: Marka 16:15 – „Idźcie na cały świat i głoście ewangelię wszelkiemu stworzeniu”.

Łukasza 10:11 Nawet proch z waszego miasta, który przylgnął do nas, ścieramy przeciwko wam; mimo to bądźcie pewni, że przybliżyło się do was królestwo Boże.

Królestwo Boże jest blisko wszystkich ludzi, niezależnie od ich miejsca zamieszkania.

1: Miłość Boga do nas jest bezwarunkowa i zawsze obecna.

2: Jesteśmy wezwani do poszukiwania Królestwa Bożego w naszym codziennym życiu.

1: Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego we wszystkim stworzenie, będą mogli nas odłączyć od miłości Bożej w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

2: Psalm 34:8 – „Och, skosztujcie i zobaczcie, że Pan jest dobry! Błogosławiony człowiek, który się do Niego ucieka!”

Łk 10,12 Ale powiadam wam, że w owym dniu łatwiej będzie Sodomie niż temu miastu.

Bóg będzie sądził tych, którzy nie są Mu posłuszni, surowiej niż tych, którzy są Mu posłuszni.

1: Bóg jest sędzią sprawiedliwym i nie pozostawi niegodziwych bez kary.

2: Bądź posłuszny Bogu i bądź uznany za sprawiedliwego w Jego oczach.

1: Rzymian 2:6-8 – Bóg „odda każdemu według jego uczynków: życie wieczne tym, którzy przez cierpliwe wytrwanie w czynieniu dobra szukają chwały, czci i nieśmiertelności, natomiast tym, którzy są samolubni i nie słuchajcie prawdy, ale słuchajcie nieprawości – oburzenia i gniewu.

2: Izajasz 1:16-17 – Obmyjcie się, oczyśćcie się; Odsuńcie sprzed Moich oczu zło swoich uczynków. Przestań czynić zło, naucz się czynić dobro; Szukaj sprawiedliwości, karć ciemiężyciela; Broń sieroty, wstawiaj się za wdową.

Łukasza 10:13 Biada tobie, Chorazynie! biada tobie, Betsaido! bo jeśli w Tyrze i Sydonie działy się cuda, które działy się w tobie, już dawno temu pokutowali, siedząc w worach i popiele.

Jezus ogłasza biada dwóm galilejskim miastom, które odmówiły pokuty, mimo że były świadkami Jego potężnych dzieł.

1. Rozpoznawanie cudów Bożych i odpowiadanie w pokucie

2. Konsekwencje odmowy uznania mocy Bożej

1. Izajasz 45:22 – „Zwróćcie się do mnie i bądźcie zbawieni, wszyscy krańce ziemi; bo Ja jestem Bogiem i nie ma innego”.

2. Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg wskrzesił go z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem wierzysz i osiągasz usprawiedliwienie, ustami wyznajesz i zostajesz zbawiony.”

Łk 10,14 Ale Tyrowi i Sydonowi łatwiej będzie na sądzie niż wam.

Jezus ostrzega swoich uczniów, że kara dla tych, którzy ich odrzucą, będzie surowsza niż dla Tyru i Sydonu.

1. „Życie jako świadkowie Jezusa: konsekwencje odrzucenia”

2. „Gniew Boży: dlaczego odrzucenie Ewangelii jest gorsze niż nieznajomość”

1. Mateusza 11:20-24 – Jezus ostrzega miasta Chorazyn, Betsaidę i Kafarnaum przed większą karą za ich niewiarę.

2. Rzymian 11:22 – Miłosierdzie Boże rozciąga się na tych, którzy Go nie znają, ale Jego gniew jest zarezerwowany dla tych, którzy Go odrzucili.

Łk 10,15 A ty, Kafarnaum, aż do nieba wywyższone, będziesz strącone do piekła.

Jezus ostrzega Kafarnaum, że jeśli nie okaże skruchy, zostanie wrzucone do piekła.

1. Ostrzeżenie Jezusa: pokutujcie lub spotkajcie się z wieczną karą

2. Konsekwencje odmowy pokuty: Kafarnaum jako ostrzeżenie

1. Mateusza 11:20-24 - Jezus gani miasta Chorazyn i Betsaidę za to, że pomimo jego cudów nie pokutowały.

2. Izajasz 5:14 – Bóg ukarze tych, którzy odrzucają Jego słowo.

Łukasza 10:16 Kto was słucha, mnie słucha; a kto wami gardzi, mną gardzi; a kto mną

gardzi, gardzi tym, który mnie posłał.

We fragmencie tym podkreślono, że uczniów Jezusa należy szanować, a wszelki brak szacunku wobec nich jest równoznaczny z brakiem szacunku dla Jezusa i Boga.

1. Uczniów Jezusa należy postrzegać jako przedstawicieli woli Bożej i należy ich traktować z szacunkiem.

2. Brak szacunku dla uczniów Jezusa jest równoznaczny z brakiem szacunku dla Jezusa i Boga i nie należy tego robić.

1. Rzymian 13:1-7 – Niech każda dusza będzie poddana władzom wyższym. Nie ma bowiem innej mocy, jak tylko od Boga. Władze, które są, są ustanowione przez Boga.

2. Mateusza 7:12 - Dlatego wszystko, co byście chcieli, aby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie; bo takie jest Prawo i Prorocy.

Łukasza 10:17 I siedemdziesięciu wróciło z radością, mówiąc: Panie, nawet diabły są nam poddane przez Twoje imię.

Uczniowie przepełnili się radością, gdy dowiedzieli się, że dzięki imieniu Jezusa mają władzę nad diabłami.

1. Moc imienia Jezus – badanie autorytetu wierzących

2. Radość w służbie – uczenie się na podstawie reakcji ucznia

1. Mateusza 28:18-20 – Wielki Nakaz Jezusa i władza nadana wierzącym

2. Efezjan 6:10-18 – Przywdzianie zbroi Bożej do walki duchowej

Łukasza 10:18 I rzekł do nich: Widziałem szatana jak błyskawica spadająca z nieba.

Ten fragment opisuje wizję Jezusa, w której Szatan zostaje wyrzucony z nieba niczym błyskawica.

1. Rzeczywistość i moc szatana w naszym życiu

2. Konsekwencje odrzucenia Bożej władzy

1. Izajasz 14:12-15 – Upadek szatana

2. Efezjan 6:11-12 – Zakładanie całej zbroi Bożej

Łk 10,19 Oto daję wam moc stąpania po wężach i skorpionach i po całej potędze nieprzyjacielskiej, a nic wam nie zaszkodzi.

Jezus daje nam moc do pokonania wszelkiej mocy wroga i obiecuje, że nic nam nie zaszkodzi.

1. Moc Jezusa: jak nie dać się zranić wrogowi

2. Przezwyciężyć strach mocą Jezusa

1. Rzymian 8:31 – Co w takim razie powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg będzie z nami, któż może być przeciwko nam?

2. Psalm 91:3-4 - Zaiste, wybawi cię z sideł ptactwa i od groźnej zarazy. Okryje cię swoimi piórami i pod jego skrzydłami będziesz ufał: jego prawda będzie twoją tarczą i puklerzem.

Łukasza 10:20 Mimo to nie radujcie się z tego, że duchy są wam podległe; raczej się radujcie, bo wasze imiona są zapisane w niebie.

Radujcie się z zbawienia i zapisania waszego imienia w niebie, a nie z posiadania władzy nad duchami.

1. Radość ze zbawienia: nasze imiona zapisane w niebie

2. Moc władzy: radowanie się w duchach nam podległych

1. Rzymian 10:13 – Bo każdy, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, będzie zbawiony.

2. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

Łk 10,21 W tej godzinie Jezus rozradował się w duchu i rzekł: Dziękuję ci, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztropnymi, a objawiłeś je prostaczkom. Ojciec; bo tak ci się wydawało dobre.

Jezus raduje się z decyzji Ojca o objawieniu prawdy Bożej tym, którzy są pokorni i dziecinni.

1. Radujcie się wolą Ojca: Celebrowanie Boskiego Objawienia Bożego

2. Pokora przed Panem: błogosławieństwo dziecięcej wiary

1. Mateusza 11:25-26 „W tym czasie Jezus rzekł: Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztropnymi, a objawiłeś je prostaczkom. Tak, Ojcze, bo tak Ci się spodobało.”

2. Jakuba 4:6-10 „Ale On daje nam więcej łask. Dlatego Pismo mówi: „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę okazuje”. Uniżajcie się zatem pod potężną mocą Bożą i we właściwym czasie On cię wywyższy w chwale. Wszystkie troski i troski swoje oddaj Bogu, bo On się o ciebie troszczy. Bądź opanowany i czujny. Twój wróg diabeł krąży wokół jak lew ryczący, szukając kogo pożreć. Przeciwstawiaj mu się, stojąc. mocni w wierze, bo wiecie, że wasi bracia i siostry na całym świecie przeżywają takie same cierpienia, a Bóg wszelkiej łaski, który was powołał do swojej wiecznej chwały w Chrystusie, gdy już trochę pocierpicie, sam cię odnowi i uczyni mocnym, mocnym i wytrwałym”.

Łk 10,22 Wszystko zostało mi przekazane przez mojego Ojca. I nikt nie wie, kim jest Syn, tylko Ojciec; i kim jest Ojciec, jak tylko Syn i ten, któremu Syn go objawi.

Jezus objawia, że tylko On zna Ojca i tylko Ojciec zna Jego, i On objawi Ojca tym, których wybierze.

1. Objawiająca natura Jezusa – zrozumienie wagi objawienia się przez Jezusa Ojca tym, których wybrał.

2. Tajemnica Ojca i Syna – zgłębianie wyjątkowej relacji pomiędzy Ojcem i Synem i jej implikacji dla nas.

1. Mateusza 11:25-27 - W tym czasie Jezus odpowiedział i rzekł: Dziękuję ci, Ojcze, Panie

nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztropnymi, a objawiłeś je prostaczkom.

2. Jana 16:25-27 - To wam mówiłem w przysłowiach. Nadchodzi jednak czas, gdy nie będę wam już mówił w przysłowiach, ale oznajmię wam wyraźnie o Ojcu.

Łk 10,23 I zwrócił go do swoich uczniów, i powiedział na osobności: Błogosławione oczy, które widzą to, co wy widzicie.

Uczniowie są błogosławieni, widząc rzeczy, które widzą.

1: Bóg dał nam wielkie błogosławieństwo w możliwości zobaczenia cudów swego stworzenia.

2: Naszymi oczami możemy doświadczyć radości Bożej miłości i zaopatrzenia.

1: Izajasz 6:1-3 - W roku śmierci króla Ozjasza widziałem Pana siedzącego na tronie wysokim i wyniosłym; a tren jego szaty napełnił świątynię.

2: Mateusza 5:8 - Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.

Łk 10,24 Bo powiadam wam, że wielu proroków i królów chciało widzieć to, co wy widzicie, a nie zobaczyli; i słyszeć to, co wy słyszycie, a nie słyszeliście.

Werset ten podkreśla przywilej możliwości zobaczenia i usłyszenia rzeczy ewangelicznych, których pragnęło doświadczyć wielu proroków i królów.

1. „Przywilej słuchania Ewangelii”

2. „Wartość widzenia tego, czego pragnęli prorocy i królowie”

1. Izajasz 29:18-19: „I w owym dniu głusi usłyszą słowa księgi, a oczy ślepych ujrzą z ciemności i z ciemności. Również cisi pomnożą swoją radość w Panie, a ubodzy wśród ludzi będą się radować w Świętym Izraela.”

2. Mateusza 13:16-17: „Ale błogosławione oczy wasze, że widzą, i uszy wasze, że słyszą. Bo zaprawdę powiadam wam: Wielu proroków i sprawiedliwych pragnęło zobaczyć to, co wy widzicie i nie widzieliście, i słyszeć to, co wy słyszycie, a nie słyszeliście”.

Łk 10,25 A oto powstał pewien zakonnik i kusił go, mówiąc: Nauczycielu, co mam czynić, aby odziedziczyć życie wieczne?

Pewien prawnik zapytał Jezusa, co musi czynić, aby odziedziczyć życie wieczne.

1. Wypełnienie planu Bożego: jak otrzymać życie wieczne.

2. Pytanie prawnika: Co musimy czynić, aby otrzymać życie wieczne?

1. Mateusza 19:16-30 – Bogaty młodzieniec

2. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Łk 10,26 I rzekł do niego: Co jest napisane w Prawie? jak czytasz?

Jezus uczy, że aby poznać wolę Bożą, musimy studiować i rozumieć Jego Słowo.

1. Znaczenie poznania i zrozumienia Słowa Bożego

2. Życie w posłuszeństwie Słowu Bożemu

1. Psalm 119:11 – „Słowo Twoje ukryłem w sercu moim, abym nie zgrzeszył przeciwko Tobie”.

2. Izajasz 8:20 – „Do Prawa i do świadectwa: jeśli nie mówią według tego słowa, to dlatego, że nie ma w nich światła”.

Łukasza 10:27 A on odpowiadając, rzekł: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją mocą i całym swoim umysłem; a bliźniego swego jak siebie samego.

Jezus uczy nas kochać Boga całym sercem, duszą, mocą i umysłem, a bliźniego swego jak siebie samego.

1. „Kochaj Boga i bliźniego”

2. „Największe przykazanie”

1. Mateusza 22:37-40 – „Jezus mu odpowiedział: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem”. To jest pierwsze i największe przykazanie. A drugie jest podobne: «Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego»”.

2. 1 Jana 4:20-21 – „Jeśli ktoś mówi: ‚Miłuję Boga’, a nienawidzi swego brata, jest kłamcą; bo kto nie miłuje brata swego, którego widzi, jak może miłować Boga, którego nie widzi? I to przykazanie mamy od Niego, aby kto miłuje Boga, miłował także swego brata”.

Łk 10,28 I rzekł mu: Dobrze odpowiedziałeś: czyń to, a będziesz żył.

Ten fragment podkreśla znaczenie przestrzegania przykazań Boga, aby zostać zbawionym i żyć.

1. Przykazania Boże są życiodajne – Łk 10,28

2. Bądź posłuszny Bogu i żyj – Łk 10:28

1. Powtórzonego Prawa 30:19-20 – „Wzywam dzisiaj na świadków niebo i ziemię, że kładę przed tobą życie i śmierć, błogosławieństwo i przekleństwo. Wybierz więc życie, abyś żył ty i twoje potomstwo”.

2. Efezjan 2:8-9 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest wasze dzieło, lecz dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił”.

Łk 10,29 On zaś, chcąc się usprawiedliwić, rzekł do Jezusa: A kto jest moim bliźnim?

Mężczyzna pyta Jezusa, kim jest jego bliźni.

1. „Kochaj bliźniego swego: przykazanie Boże i nasza wspólnota”

2. „Serce współczucia: kto jest moim bliźnim?”

1. Mateusza 22:39 – „A drugie jest temu podobne: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.”

2. Rzymian 13:8-10 – „Nikomu nic nie jesteście winni, jak tylko miłować się wzajemnie; bo kto miłuje drugiego, wypełnił prawo. Dlatego nie cudzołóż, nie zabijaj, nie kradnij „Nie będziesz fałszywie świadczył, nie będziesz pożądał”, a jeśli jest jakieś inne przykazanie, to zostało ono krótko ujęte w tym powiedzeniu, a mianowicie: „Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. Miłość nie wyrządza zła bliźniemu. Dlatego miłość jest wypełnienie prawa”.

Łk 10,30 A Jezus odpowiadając, rzekł: Pewien człowiek schodził z Jerozolimy do Jerycha i wpadł między złodziei, którzy go zdarli z szat, zranili go i odeszli, zostawiając go na wpół martwego.

Pewien człowiek udał się z Jerozolimy do Jerycha i został napadnięty przez zbójców, pozostawiając go na wpół martwego.

1: Musimy współczuć potrzebującym, tak jak to uczynił Dobry Samarytanin.

2: Z historii Dobrego Samarytanina możemy się nauczyć, jak stawiać innych na pierwszym miejscu.

1: Mateusza 22:37-40 - „Odpowiedział mu Jezus: «Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem.» To jest pierwsze i największe przykazanie. Drugie jest podobne do niego: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach zawisło całe Prawo i Prorocy.”

2: Jakuba 2:14-17 – „Co za pożytek, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, ale nie ma uczynków? Czy wiara może go zbawić? Jeśli brat lub siostra są nadzy i pozbawieni codziennego pożywienia, a jeden z was mówi do nich: «Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i nasycijcie», a nie dajesz im tego, co potrzebne dla ciała, jaki jest pożytek? Podobnie i sama wiara, jeśli nie ma uczynków, nie żyje."

Łk 10,31 I przypadkiem tą drogą zszedł pewien kapłan, a ujrzawszy go, przeszedł na drugą stronę.

Kapłan przeszedł drugą stroną, kiedy zobaczył człowieka w potrzebie.

1. Siła współczucia: nauka kochania i pomagania potrzebującym

2. Świadczenie o miłości Bożej: jak możemy zmienić życie innych

1. Jakuba 2:16 „Bo jeśli ktoś z was powie im: «Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i dobrze nakarmcie», a nic nie zrobi, aby zaspokoić ich potrzeby fizyczne, jaki z tego pożytek?”

2. Mateusza 25:35-40 „Bo byłem głodny, a daliście mi jeść, byłem spragniony, a daliście mi pić, byłem przybyszem, a zaprosiliście mnie, potrzebowałem ubrania, a przyodzialiście mnie, Byłem chory, a zaopiekowaliście się mną, byłem w więzieniu, a przyszliście mnie odwiedzić”.

Łk 10,32 Podobnie i Lewita, gdy był na miejscu, podszedł, spojrzał na niego i przeszedł na drugą stronę.

Przypowieść o dobrym Samarytaninie: Jezus uczy lekcji o pomaganiu potrzebującym, bez względu na ich pochodzenie.

1. „Serce współczucia: bycie bliźnim dla wszystkich”

2. „Miłość do wszystkich: okazywanie życzliwości każdemu”

1. Galacjan 6:9-10 – „I nie ustawajmy w czynieniu dobra, bo w odpowiednim czasie będziemy żąć, jeśli się nie poddamy. Zatem, dopóki mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim, a zwłaszcza domownikom wiary”.

2. Jakuba 1:27 – „Religią czystą i nieskalaną przed Bogiem Ojcem jest to: nawiedzać sieroty i wdowy w ich niedoli i zachowywać siebie nieskażonym przez świat”.

Łk 10,33 Ale pewien Samarytanin w drodze przyszedł tam, gdzie był, a ujrzawszy go, ulitował się nad nim,

Dobry Samarytanin okazywał współczucie potrzebującym.

1. Siła współczucia

2. Siła pokory

1. Mateusza 9:36 - Widząc tłumy, zlitował się nad nimi, bo byli znękani i bezsilni, jak owce nie mające pasterza.

2. Jakuba 2:14-17 – Cóż z tego, moi bracia i siostry, jeśli ktoś twierdzi, że wierzy, ale nie ma uczynków? Taka wiara nie może ich zbawić. Załóżmy, że brat lub siostra nie mają ubrań ani codziennego jedzenia. Jeśli ktoś z was powie im: «Idźcie w pokoju; ogrzać się i dobrze nakarmić", ale nie wpływa to na ich potrzeby fizyczne. Co z tego? Podobnie wiara sama w sobie, jeśli nie towarzyszy jej działanie, jest martwa.

Łk 10,34 I podszedł do niego, opatrzył jego rany, polewając oliwą i winem, wsadził go na swoje bydlę, zawiózł do gospody i opiekował się nim.

Samarytanin pomaga człowiekowi, który został zraniony przez zbójców, opatrzy jego rany, poleje oliwą i winem i zaprowadzi do gospody, aby się nim zaopiekowali.

1. Dobry Samarytanin: wzór współczucia

2. Hojność karczmarza: troska o nieznajomego

1. Izajasz 58:10 – „Jeśli wynagradzacie głodnych i zaspokajacie potrzeby uciśnionych, wówczas wasze światło wzejdzie w ciemności, a wasza noc stanie się jak południe".

2. 1 Jana 3:17 – „Jeśli ktoś posiada dobra materialne i widzi brata lub siostrę w potrzebie, ale nie ma nad nimi litości, jak może w nim być miłość Boża?"

Łk 10,35 A nazajutrz wychodząc, wyjął dwa pensy, dał gospodarzowi i rzekł do niego: Opiekuj się nim; a cokolwiek wydasz więcej, kiedy przyjdę ponownie, oddam ci.

Ten fragment mówi o tym, jak Jezus powierzył gospodarzowi dwie monety i powiedział mu, że pokryje wszelkie dodatkowe wydatki.

1. Życie w hojności;

2. Naśladowanie przykładu ufności Jezusa.

1. 2 Koryntian 9:7-8 – „Każdy z was powinien dawać to, co postanowił w swoim sercu dać, nie niechętnie lub pod przymusem, gdyż Bóg miłuje ochotnego dawcę. I Bóg może wam obficie błogosławić, abyście we wszystkim i w każdym czasie, mając wszystko, czego potrzebujecie, obfitowali we wszelkie dobre uczynki".

2. Przysłów 11:25 – „Szczodry człowiek będzie prosperował; kto pokrzepia innych, będzie pokrzepiony.”

Łukasza 10:36 Który z tych trzech, jak myślisz, był bliźnim tego, który wpadł między złodziei?

Przypowieść o miłosiernym Samarytaninie pyta, kto jest bliźnim potrzebującego.

1. Powinniśmy stawiać innych ponad siebie i pomagać potrzebującym.

2. Miłość do bliźniego ma większe znaczenie niż do osoby mieszkającej obok.

1. Mateusza 22:37-40 - Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem.

2. Galacjan 6:10 - Zatem, jeśli tylko mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim, a zwłaszcza domownikom wiary.

Łk 10,37 I rzekł: Ten, który okazał mu miłosierdzie. Wtedy rzekł do niego Jezus: Idź i ty czyń podobnie.

Ten fragment podkreśla wagę okazywania miłosierdzia innym.

1. „Życie z miłosierdziem: praktykowanie bezwarunkowej miłości i życzliwości”

2. „Moc miłosierdzia: jak współczucie może przemienić życie”

1. Micheasz 6:8 – „On ci powiedział, człowiecze, co jest dobre; A czego żąda od ciebie Pan, jak nie tego, abyś postępował sprawiedliwie, miłował dobroć i pokornie chodził z twoim Bogiem?”

2. Mateusza 5:7 – „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią”.

Łukasza 10:38 I stało się, gdy szli, że wszedł do pewnej wsi, i przyjęła go pewna kobieta, imieniem Marta, w swoim domu.

Marta przyjęła Jezusa w swoim domu.

1. Lekcja gościnności: witanie innych w naszych domach.

2. Ucz się na przykładzie Marty, jak być gościnnym.

1. Rzymian 12:13 – „Dzielcie się z ludem Pańskim, który jest w potrzebie. Praktykuj gościnność”.

2. 1 Piotra 4:9 – „Gościnujcie jedni drugich bez szemrania”.

Łk 10,39 Miała też siostrę, zwaną Marią, która również siedziała u stóp Jezusa i słuchała jego słowa.

Maria była siostrą Marty, która pilnie słuchała nauk Jezusa.

1) Oddanie słuchaniu nauk Jezusa jest sprawą najwyższej wagi

2) Przykład Marii słuchania nauk Jezusa jest inspirujący

1) Jakuba 1:22-25 – Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który uważnie przygląda się w lustrze swemu naturalnemu obliczu. Bo patrzy na siebie, odchodzi i natychmiast zapomina, jaki był. Kto jednak wpatruje się w doskonałe Prawo, prawo wolności, i wytrwa, nie będąc słuchaczem, który zapomina, ale wykonawcą, który działa, ten będzie błogosławiony w swoim działaniu.

2) Przysłów 4:20-22 - Synu mój, zważaj na moje słowa; nakłoń ucha na moje wypowiedzi. Niech nie uciekną sprzed Twoich oczu; zachowaj je w swoim sercu. Bo są życiem dla tych, którzy je znajdują, i lekarstwem dla całego ich ciała.

Łk 10,40 Ale Marta była zajęta dużą służbą, przyszła do niego i zapytała: Panie, czy Ci to obojętne, że moja siostra zostawiła mnie samą, abym służyła? powiedz jej więc, żeby mi pomogła.

Marta skarżyła się Jezusowi, że jej siostra zostawiła ją samą, aby wykonywała całą pracę, i prosiła Go, aby powiedział jej siostrze, aby jej pomogła.

1. Znaczenie wspólnej pracy w jedności

2. Znaczenie nie brania na siebie zbyt wiele.

1. 1 Koryntian 12:14-26 – Wyjaśnia, w jaki sposób Ciało Chrystusa współpracuje ze sobą i jak ważna jest każda część

2. Kaznodziei 4:9-10 – Opisuje, jak ważne jest posiadanie towarzyszy w życiu i jak więcej można osiągnąć razem niż osobno.

Łk 10,41 A Jezus odpowiadając, rzekł jej: Marto, Marto, troszczysz się i niepokoisz o wiele.

Marta była nadmiernie niespokojna, a Jezus uczy ją ustalać priorytety.

1: Przedkładanie woli Bożej nad naszą własną

2: Spokój umysłu i serca

1: Filipian 4:6-7 – „Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbach z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serca i umysły w Chrystusie Jezusie.”

2: Mateusza 6:25-34 – „Dlatego powiadam wam, nie martwcie się o swoje życie, co będziecie jeść i pić, ani o swoje ciało, w co się będziecie ubierać. Czyż życie nie jest czymś więcej niż pokarmem, a ciało czymś więcej? niż ubranie? Spójrzcie na ptaki powietrzne: nie sieją, nie żną, ani nie przechowują w stodołach, a jednak wasz Ojciec niebieski je żywi. Czyż nie jesteście o wiele cenniejsi od nich? Czy ktoś z was, zamartwiając się, może dodać choć jedną godzinę twojego życia?”

Łk 10,42 Ale potrzeba jednego: Maria wybrała tę dobrą część, która nie będzie jej odjęta.

Maryja wybrała jedną rzecz potrzebną, która nie będzie jej odebrana.

1. Rzecz potrzebna: wybór tego, co najlepsze

2. Przykład Marii: dążenie do tego, co najważniejsze

1. Przysłów 4:23: „Przede wszystkim strzeż swojego serca, bo wszystko, co robisz, z niego wypływa”.

2. Mateusza 6:33: „Ale szukajcie najpierw jego królestwa i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane”.

Łk 11 zawiera Modlitwę Pańską, naukę Jezusa o modlitwie, Jego spory z faryzeuszami i uczonymi w Prawie oraz przestrogi przed niewiarą.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od tego, że jeden z uczniów Jezusa prosi Go, aby nauczył ich się modlić. W odpowiedzi Jezus podał modelową modlitwę zwaną Modlitwą Pańską (Łk 11,1-4). Następnie nauczał ich o wytrwałości w modlitwie poprzez przypowieść o przyjacielu, który przychodzi o północy i prosi o chleb. Przyjaciel nie otrzymuje pomocy dzięki przyjaźni, ale dzięki swojej śmiałości i wytrwałości (Łk 11,5-8). Jezus podkreślił, że powinni prosić, szukać i pukać w swoich modlitwach, gdyż Bóg jest jak dobry ojciec, który daje dobre dary tym, którzy Go proszą (Łk 11,9-13).

Akapit 2: Po tym nauczaniu o modlitwie Jezus wyrzucił demona z człowieka, dzięki czemu mógł mówić. Niektórzy w tłumie oskarżali Go o wypędzanie demonów przez Belzebuba (Szatana), lecz On zaprzeczył temu, mówiąc, że jeśli Szatan będzie podzielony przeciwko sobie, to jego królestwo nie może się ostać. Twierdził także, że jeśli wypędza demony przez Belzebuba, to przez kogo wypędzają je ich wyznawcy? W ten sposób sami będą sędziami, wskazując na niekonsekwencję w ich logice, dalej stwierdziła, kto nie jest z nim przeciwko niemu, nie gromadzi się z nim, rozprasza, wykazując neutralność, a nie opcję, gdy nadejdzie królestwo Boże, duchowa walka między dobrem a złem (Łk 11:14-23).

3. akapit: Następnie Jezus mówił o duchu nieczystym, który opuszcza człowieka, który przechodzi przez suche miejsca w poszukiwaniu odpoczynku, ale nie znajduje tam słowa: „Wrócę, skąd przyszedł dom”. Kiedy przybywa, zastaje dom wysprzątany, zaprowadza porządek, potem odchodzi, zabiera siedem innych duchów, bardziej niegodziwych od siebie, idą tam żyć. Ostateczny stan, osoba, gorszy niż pierwsze, ostrzeżenie, niebezpieczeństwo, pusta religijność bez prawdziwej pokuty, transformacja prowadząca wcześniej do jeszcze gorszego stanu duchowej niewoli (Łk 11:24- 26). Kiedy On to mówił, tłum kobiet wołał: „Błogosławione łono urodziło cię, piersi które cię karmiły!” Ale odpowiedział: „Błogosławieni raczej ci, którzy słyszą słowo, Bóg jest mu posłuszny”, podkreślając znaczenie posłuszeństwa wiara nad fizycznymi biologicznymi powiązaniami w końcu rozdział kończy serię nieszczęścia ogłaszane faryzeusze eksperci prawo hipokryzja legalizm zaniedbywanie sprawiedliwości miłość Bóg światło ciało lampy oko zdrowe całe ciało pełne światło, ale gdy niezdrowe ciało pełna ciemność przestroga, ostrożna, upewnij się, że jest w nas światło, a nie ciemność, co oznacza wagę wewnętrznej czystości ponad pozory zewnętrzne, praktyki religijne.

Łukasza 11:1 I stało się, gdy w pewnym miejscu się modlił, a gdy przestał, rzekł do niego jeden z uczniów jego: Panie, naucz nas się modlić, jak i Jan nauczył swoich uczniów.

Uczniowie poprosili Jezusa, aby nauczył ich się modlić.

1. Nauka modlitwy z Jezusem: jak rozwijać bliską relację z Bogiem

2. Moc modlitwy: jak uzyskać dostęp do cudów i błogosławieństw Bożych

1. Jana 15:7 – „Jeśli we mnie trwać będziecie i słowa moje w was, proście, o cokolwiek chcecie, a stanie się wam”.

2. Hebrajczyków 4:16 – „Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej chwili”.

Łk 11,2 I rzekł do nich: Gdy się modlicie, mówcie: Ojcze nasz, który jesteś w niebie, święć się imię twoje. Przyjdź Królestwo Twoje. Bądź wola Twoja, jak w niebie, tak i na ziemi.

Jezus nauczył swoich uczniów, jak się modlić, polecając im zwracać się do Boga słowami „Nasz Ojcze w niebie” i modlić się, aby Jego wola pełniła się tak na ziemi, jak i w niebie.

1. Modlitwa o wolę Bożą: znaczenie i aktualność nauk Jezusa

2. Szukanie Królestwa Bożego: sprowadzenie nieba na ziemię poprzez modlitwę

1. Mateusza 6:9-13 - Nauczanie Jezusa o Modlitwie Pańskiej

2. 1 Jana 5:14-15 – Modlić się zgodnie z wolą Bożą

Łukasza 11:3 Chleba naszego powszedniego daj nam dzień po dniu.

Werset ten jest prośbą Jezusa skierowaną do Boga o zapewnienie codziennego pożywienia.

1. „Co to znaczy prosić o chleb powszedni?”

2. „Moc wiernej prośby do Boga”

1. Mateusza 6:11 – „Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj”.

2. Psalm 145:15-16 – „Oczy wszystkich zwrócone są na Ciebie, a Ty dajesz im żywność we właściwym czasie. Otwierasz rękę; zaspokajacie pragnienia wszystkiego, co żyje.”

Łukasza 11:4 I odpuść nam nasze grzechy; bo i my przebaczamy każdemu, kto jest nam dłużny. I nie wódź nas na pokusę; ale zbaw nas od złego.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy prosili Boga o przebaczenie, nie ulegli pokusie i wybawili się od zła.

1. Wezwanie do pokuty i przebaczenia

2. Boża ochrona przed pokusą

1. Mateusza 6:12-15 – Odpuść nam nasze długi, jako i my przebaczamy naszym dłużnikom

2. Jakuba 1:13-15 - Niech nikt, gdy jest kuszony, nie mówi: „Przez Boga jestem kuszony”, gdyż Bóg nie może być kuszony do zła i sam nikogo nie kusi.

Łk 11,5 I rzekł do nich: Który z was będzie miał przyjaciela i pójdzie do niego o północy i powie mu: Przyjacielu, pożycz mi trzy bochenki chleba;

Jezus zachęca nas, abyśmy prosili innych o pomoc, gdy jesteśmy w potrzebie.

1: Nie powinniśmy bać się prosić innych o pomoc, gdy jesteśmy w potrzebie.

2: Powinniśmy być gotowi pomagać innym w potrzebie, tak jak Bóg pomógł nam.

1: Łk 6:38 - Dawajcie, a będzie wam dane; miarę dobrą, natłoczoną, utrzęsioną i opływającą, ludzie będą dawać w wasze zanadrze.

2: Filipian 2:3-4 – Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro innych.

Łukasza 11:6 Bo przyszedł do mnie przyjaciel mój w podróży, a ja nie mam mu nic do postawienia?

Przyjeżdża znajomy, a mówca nie ma mu nic do zaoferowania.

1. Znaczenie gościnności: Łk 14,12-14

2. Moc wiary: Mateusza 17:20

1. Przysłów 25:21: Jeśli twój wróg jest głodny, daj mu chleb do jedzenia; a jeśli jest spragniony, daj mu wodę do picia.

2. Rzymian 12:13: Dziel się z ludem Pańskim, który jest w potrzebie. Praktykuj gościnność.

Łk 11,7 A on od wewnątrz odpowie i powie: Nie sprawiajcie mi kłopotu, drzwi są już zamknięte, a moje dzieci są ze mną w łóżku; Nie mogę wstać i dać ci.

Mężczyzna nie chce wstać i otworzyć drzwi, aby dać stojącej na zewnątrz osobie to, o co prosi, ponieważ jego dzieci są z nim w łóżku.

1. Siła rodziny: Odkrywanie znaczenia ochrony i inwestowania w nasze rodziny.

2. Wartość hojności: Omówienie wpływu okazywania życzliwości innym.

1. Efezjan 6:4 – „Ojcowie, nie irytujcie swoich dzieci; zamiast tego wychowuj ich w szkoleniu i pouczeniach Pana”.

2. Mateusza 25:35-36 – „Bo byłem głodny, a daliście mi jeść, byłem spragniony, a daliście mi pić, byłem przybyszem, a zaprosiliście mnie”.

Łk 11,8 Powiadam wam: Choćby nie wstał i nie dał mu dlatego, że jest jego przyjacielem, to jednak z powodu jego nalegań wstanie i da mu tyle, ile potrzebuje.

Znaczenie wytrwałości i determinacji zostało podkreślone, gdy Jezus wyjaśnił, że nawet jeśli prośba zostanie odrzucona, jeśli ktoś będzie wytrwały, otrzyma to, czego potrzebuje.

1. „Siła wytrwałości: sięganie poza zaprzeczenie”

2. „Zaopatrzenie Boże dzięki wytrwałości”

1. Jakuba 5:16 – „Wyznawajcie jedni drugim swoje winy i módlcie się jedni za drugich, abyście zostali uzdrowieni. Skuteczna, żarliwa modlitwa sprawiedliwego może wiele pomóc”.

2. Filipian 4:6-7 – „Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i umysłów przez Chrystusa Jezusa.”

Łk 11,9 A ja wam powiadam: Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; pukajcie, a będzie wam otworzone.

Bóg odpowie na nasze modlitwy, jeśli będziemy prosić, szukać i pukać.

1. Bóg zaspokoi nasze potrzeby, jeśli modlimy się z wiarą.

2. Bóg otworzy drzwi, jeśli będziemy Go szukać szczerze.

1. Jakuba 1:5-8 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje szczodrze i nie wypomina; i będzie mu to dane.

2. Mateusza 7:7-8 – Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; Pukajcie, a będzie wam otworzone. Bo każdy, kto prosi, otrzymuje; a kto szuka, znajduje; a pukającemu będzie otworzone.

Łukasza 11:10 Bo każdy, kto prosi, otrzymuje; a kto szuka, znajduje; a pukającemu będzie otworzone.

Bóg nagradza tych, którzy proszą, szukają i pukają.

1: Moc modlitwy – Bóg zawsze odpowie na nasze modlitwy i otworzy drzwi do naszych potrzeb.

2: Błogosławieństwo wiary – Miejcie wiarę w Boga, że On zawsze nas zaopatrzy.

1: Jakuba 4:8 – Zbliżcie się do Boga, a On zbliży się do was.

2:1 Jana 5:14-15 - Taka jest ufność, którą mamy przed Nim, że jeśli o cokolwiek prosimy zgodnie z Jego wolą, On nas wysłuchuje. A jeśli wiemy, że On nas wysłuchuje, o cokolwiek prosimy, wiemy, że mamy prośby, o które Go prosiliśmy.

Łukasza 11:11 Jeśli syn będzie prosić o chleb któregoś z was, który jest ojcem, czy da mu kamień? albo jeśli poprosi o rybę, czy zamiast ryby da mu węża?

Jezus zadaje tłumowi retoryczne pytanie dotyczące relacji rodziców z dziećmi oraz tego, czy ojciec zamiast chleba lub ryby dałby swojemu synowi kamień czy węża.

1. Miłość ojca – odkrywanie bezwarunkowej miłości, jaką ojciec darzy swoje dziecko.

2. Siła pytania retorycznego — odkrywanie mocy używania przez Jezusa pytań retorycznych do rzucania wyzwań i inspirowania słuchaczy.

1. Mateusza 7:9-11 – „Który z was, jeśli jego syn poprosi o chleb, da mu kamień?”

2. Izajasz 28:23-29 – „Będzie jak orzeźwiający powiew z północy i ciepły podmuch z pustyni. Orzeźwi zmęczonych ludzi, ożywi ich jak źródło wody w suchej i umęczonej ziemi”.

Łukasza 11:12 Albo jeśli poprosi o jajko, czy poda mu skorpiona?

Ten fragment pyta, dlaczego Bóg miałby dać coś gorzkiego w zamian za prośbę o coś słodkiego.

1: Bóg nie daje nam tego, na co zasługujemy, daje nam to, czego potrzebujemy.

2: Proś Boga o to, czego potrzebujesz, On da ci to, co najlepsze.

1: Jakuba 1:2-4 - Uznajcie to za czystą radość, bracia moi, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało.

2: Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

Łk 11,13 Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom: o ileż bardziej Ojciec wasz niebieski da Ducha Świętego tym, którzy go proszą?

Bóg pragnie dać Ducha Świętego tym, którzy Go proszą.

1. Dar Ducha Świętego – jak miłość Boga jest większa niż nasza

2. Nauka proszenia o Ducha Świętego – wzrost w wierze i relacji z Bogiem

1. Jakuba 4:2-3 – Nie masz, bo nie prosisz.

2. 1 Jana 5:14-15 – Proście, a otrzymacie, aby wasza radość była pełna.

Łk 11,14 I wypędzał diabła, a on był niemy. I stało się, gdy diabeł wyszedł, przemówił niemy; i ludzie zastanawiali się.

Jezus wyrzucił demona z człowieka, dzięki czemu mężczyzna odzyskał zdolność mówienia. Ludzie byli zdumieni cudem.

1. Boża moc przywracająca: cud uzdrowienia niemego przez Jezusa

2. Wierność Boga w nadzwyczajnych okolicznościach

1. Mateusza 9:6-7 - Ale abyście wiedzieli, że Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów (wtedy mówi do chorych na paraliż: Wstań, weź łoże swoje i idź do siebie) dom. I wstał, i poszedł do swego domu.

2. Psalm 103:1-5 - Błogosław, duszo moja, Pana, i wszystko, co jest we mnie, błogosławcie święte imię jego. Błogosław, duszo moja, Pana i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach: Który odpuszcza wszystkie Twoje winy; który leczy wszystkie twoje choroby; Który ocala życie twoje od zagłady; który cię wieńczy łaską i miłosierdziem; Który nasyca usta twoje dobrami; aby młodość twoja odnowiła się jak młodość orła.

Łk 11,15 Niektórzy jednak z nich mówili: On wypędza diabły przez Belzebuba, wodza demonów.

Niektórzy oskarżali Jezusa o posługiwanie się Belzebubem, wodzem demonów, do wypędzania diabłów.

1. Oskarżenia Jezusa: jak odpowiedzieć na fałszywe zarzuty

2. Moc Jezusa: jak Jezus pokonuje sprzeciw

1. Mateusza 12:28-29: „A jeśli Ja wypędzam demony Duchem Bożym, z pewnością przyszło do was królestwo Boże. Albo jak ktoś może wejść do domu mocarza i zagrabić jego majątek, jeśli wpierw nie zwiąże mocarza? I wtedy splądruje jego dom.

2. Rzymian 8:31-32: „Co w takim razie powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg jest za nami, któż może być przeciwko nam? On, który własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał wraz z Nim darować nam wszystkiego?”

Łk 11,16 A inni, kusząc go, szukali u niego znaku z nieba.

Niektórzy prosili Jezusa o znak z nieba, aby go wystawić na próbę.

1. Niebezpieczeństwo wystawiania Boga na próbę

2. Znaczenie wiary w Jezusa

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

2. Mateusza 4:7 – „Jezus mu odpowiedział: «Znowu napisano: Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego.»”.

Łk 11,17 Ale on, znając ich myśli, rzekł do nich: Każde królestwo podzielone wewnętrznie pustoszeje; i dom podzielony na dom upadnie.

Każde królestwo podzielone wewnętrznie zostanie zniszczone.

1: Jedność wśród społeczności jest niezbędna do osiągnięcia sukcesu.

2: Wspólność przynosi siłę i stabilność.

1: Mateusza 12:25 – Jezus powiedział: „Każde królestwo podzielone wewnętrznie upadnie i żadne miasto lub dom podzielony wewnętrznie nie ostoi się”.

2: Efezjan 4:3 – Dokładajcie wszelkich starań, aby zachować jedność Ducha poprzez więź pokoju.

Łukasza 11:18 Jeśli i szatan będzie podzielony sam w sobie, jak ostoi się jego królestwo? bo mówicie, że przez Belzebuba wypędzam diabły.

Królestwo szatana nie ostoi się, jeśli będzie on podzielony przeciwko sobie, a mimo to wrogowie Jezusa fałszywie oskarżali go o wypędzanie diabłów przez Belzebuba.

1. Ostateczna daremność zła – moc Boża zawsze zwycięży plany szatana.

2. Znaczenie prawdy – Jezus ma moc pokonać kłamstwa i fałszywe oskarżenia.

1. Efezjan 6:12 - Nie walczymy bowiem z ciałem i krwią, ale z księstwami, z władzami, z władcami ciemności tego świata, z duchową niegodziwością na wyżynach.

2. 1 Jana 4:4 - Wy jesteście z Boga, dzieci, i zwyciężyliście ich, bo większy jest ten, który jest w was, niż ten, który jest na świecie.

Łk 11,19 A jeśli ja przez Belzebuba wypędzam diabły, to przez kogo wypędzają je wasi synowie? dlatego oni będą waszymi sędziami.

Jezus rzuca wyzwanie faryzeuszom, aby uznali Jego władzę jako Syna Bożego, pytając, jak wyjaśniają moc Jego cudów, jeśli nie jest On z Nieba.

1: Słowa Jezusa z Ewangelii według Łukasza 11:19 służą jako przypomnienie, że musimy być gotowi przyjąć Jego władzę i naśladować Go jako Syna Bożego.

2: Musimy ukorzyć się i rozpoznać moc cudów Jezusa i zdecydować się na przyjęcie Jego władzy jako Syna Bożego.

1: Mateusza 28:18-20 – „I przyszedł Jezus i rzekł do nich: «Dana mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i czyńcie uczniami wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków”.

2: Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie.

Łukasza 11:20 Ale jeśli palcem Bożym wyganiam diabły, bez wątpienia przyszło do was królestwo Boże.

Królestwo Boże nadeszło, gdy Jezus palcem Bożym wygania diabły.

1. Bóg jest z nami i przyszedł, aby przynieść nam Królestwo Niebieskie

2. Jezus jest Mesjaszem i przynosi zbawienie mocą Bożą

1. Izajasz 9:6-7 - Albowiem Dziecię narodziło się nam, Syn został nam dany; a rząd będzie na Jego ramieniu. I nazwą imię Jego Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2. Rzymian 14:17 - Albowiem królestwo Boże to nie jedzenie i picie, ale sprawiedliwość, pokój i radość w Duchu Świętym.

Łk 11,21 Gdy mocarz uzbrojony strzeże swego pałacu, jego majątek jest w pokoju:

Silny człowiek wspomniany w tym fragmencie jest symbolem tego, jak ci, którzy są potężni i bezpieczni, mogą z łatwością chronić swój dobytek.

1. Moc Boga, która nas chroni

2. Siła wiary w trudnych czasach

1. Psalm 91:1-2 – Kto mieszka w tajemnym miejscu Najwyższego, będzie przebywał w cieniu Wszechmogącego. O Panu powiem: On jest moją ucieczką i moją twierdzą: mój Bóg; Jemu zaufam.

2. Rzymian 8:31-32 – Co w takim razie powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg będzie z nami, któż może być przeciwko nam? On, który własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał wraz z nim darować nam wszystkiego?

Łk 11,22 Ale gdy nadejdzie na niego silniejszy od niego i pokona go, zabierze mu całą zbroję, na której ufał, i rozdzieli jego łupy.

Silny może odebrać zaufanie słabszemu.

1: Siła w Bogu jest jedyną prawdziwą ochroną.

2: Musimy wystrzegać się polegania na mocy innej niż Boża.

1: Psalm 18:2 - Pan jest moją skałą i moją twierdzą, i moim wybawicielem, moim Bogiem, moją skałą, w której się chronię, moją tarczą i rogiem mojego zbawienia, moją twierdzą.

2: Efezjan 6:10-13 – Bądźcie wreszcie mocni w Panu i mocy Jego mocy. Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli przeciwstawić się zakusom diabła. Bo nie walczymy z ciałem i krwią, ale z władcami, z władzami, z kosmicznymi mocami nad obecną ciemnością, z duchowymi siłami zła w okręgach niebieskich.

Łk 11,23 Kto nie jest ze mną, jest przeciwko mnie, a kto nie zbiera ze mną, rozprasza.

Kto nie jest po stronie Boga, jest przeciwko Niemu i zamiast zostać zgromadzony, zostanie rozproszony.

1: Musimy zdecydować się stanąć po stronie Boga, abyśmy mogli być z Nim zgromadzeni.

2: Musimy być zjednoczeni w naszej wierze w Boga, aby nie zostać rozproszeni.

1: Mateusza 12:30 – „Kto nie jest ze mną, jest przeciwko mnie, a kto nie zbiera ze mną, rozprasza”.

2: Jakuba 4:4 – „Cudzołożnicy i cudzołożnice, czyż nie wiecie, że przyjaźń świata jest wrogiem Boga? Kto więc będzie przyjacielem świata, jest wrogiem Boga”.

Łukasza 11:24 Kiedy duch nieczysty wyjdzie z człowieka, przechadza się on po suchych

miejscach, szukając odpoczynku; a nie znajdując nikogo, mówi, wrócę do domu swego, skąd wyszedłem.

Duch nieczysty wyrzucony z człowieka szuka nowego miejsca do zamieszkania, ale nie może znaleźć spoczynku i dlatego powraca do osoby, od której wyszedł.

1. Moc Boża może pokonać ducha nieczystego

2. Pokora i modlitwa mogą pomóc w przeciwstawieniu się duchowi nieczystemu

1. Jakuba 4:7-8 Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

2. Efezjan 6:12 Bo nie walczymy z ciałem i krwią, ale z księstwami, z władzami, z władcami ciemności tego świata, z duchową niegodziwością na wyżynach.

Łk 11,25 A gdy przyjdzie, zastaje je wymiecione i przyozdobione.

Fragment ten mówi o domu pustym i uporządkowanym.

1. „Koszt bycia przygotowanym” – A na temat znaczenia posiadania uporządkowanego, przygotowanego życia na powrót Pana.

2. „Piękno porządku” – A o pięknie i sile porządku i dyscypliny w naszym życiu.

1. Mateusza 6:33 – „Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i Jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane”.

2. Przysłów 16:9 – „Serce człowieka planuje swoją drogę, lecz Pan kieruje jego krokami.”

Łk 11,26 Potem idzie i bierze do siebie siedem innych duchów, bardziej niegodziwych od siebie; wchodzą i tam mieszkają, a ostateczny stan tego człowieka jest gorszy niż pierwszy.

Jezus ostrzega, że jeśli duch nieczysty zostanie wpuszczony ponownie do życia człowieka, sprowadzi ze sobą siedem innych duchów nieczystych, w wyniku czego stan będzie znacznie gorszy niż poprzednio.

1. Niebezpieczeństwa związane z pozwoleniem wrogowi na powrót do twojego życia.

2. Znaczenie ochrony serca i umysłu przed grzechem.

1. Efezjan 6:10-18 – Załóżcie pełną zbroję Bożą, aby chronić przed duchowymi siłami zła.

2. 1 Piotra 5:8-10 – Bądź czujny i trzeźwy, przeciwstawiaj się diabłu, a ucieknie.

Łk 11,27 I stało się, gdy to mówił, pewna kobieta z towarzystwa podniosła swój głos i rzekła do niego: Błogosławione łono, które cię urodziło, i sutki, które ssałeś.

Pewna kobieta wielbiła Jezusa za to, że narodził się z błogosławionego łona i otrzymał błogosławione wychowanie.

1. Jak możemy otrzymać błogosławieństwo od Jezusa

2. Moc uwielbienia i błogosławieństwa

1. Łk 1:42 – „I zawołała donośnym głosem i rzekła: Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc twojego łona”.

2. Psalm 103:1-5 - "Błogosław, duszo moja, Pana, i wszystko, co we mnie, błogosław święte imię jego. Błogosław, duszo moja, Pana, i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach, który odpuszcza wszystkie Twoje winy który leczy wszystkie twoje choroby, który wybawia twoje życie od zagłady, który cię koronuje lojalną życzliwością i czułym miłosierdziem, który nasyca twoje usta dobrem, aby twoja młodość odnawiała się jak orzeł.

Łk 11,28 Ale on odpowiedział: Raczej błogosławieni, którzy słuchają słowa Bożego i przestrzegają go.

Jezus oświadczył, że błogosławieni są ci, którzy słuchają Słowa Bożego i są mu posłuszni.

1. Błogosławieństwa posłuszeństwa

2. Moc słuchania Słowa Bożego

1. Jakuba 1:22-25 Bądźcie jednak wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.

2. Psalm 119:11 Twoje słowo ukryłem w swoim sercu, abym nie zgrzeszył przeciwko tobie.

Łukasza 11:29 A gdy lud się zebrał, zaczął mówić: To jest pokolenie złe: znaku szukają; i nie będzie mu dany żaden znak, jak tylko znak proroka Jonasza.

W tym fragmencie jest mowa o napomnieniu przez Jezusa ludzi, którzy zamiast wiary szukali u Niego znaków.

1. „Znak wiary: nauka zaufania Bogu”

2. „Znak Jonasza: studium posłuszeństwa”

1. Izajasz 7:9 – „Jeśli nie uwierzycie, nie ostoicie się”.

2. Jakuba 2:17-18 – „Tak i sama wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa. Ale ktoś powie: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki”. Pokaż mi swoją wiarę niezależnie od twoich uczynków, a ja pokażę ci moją wiarę na podstawie moich uczynków.”

Łk 11,30 Bo jak Jonasz był znakiem dla mieszkańców Niniwy, tak Syn Człowieczy będzie znakiem dla tego pokolenia.

Jezus jest znakiem dla tego pokolenia, tak jak Jonasz był znakiem dla mieszkańców Niniwy.

1. Jezus jest wypełnieniem proroctw Starego Testamentu

2. Nadzieja w Jezusie dla nowego pokolenia

1. Księga Jonasza 1:1-3: „Teraz doszło słowo Pana do Jonasza, syna Amittaja, mówiące: Wstań, idź do Niniwy, tego wielkiego miasta, i wzywaj przeciwko niemu, bo ich zło nadeszło wcześniej Ja.' Ale Jonasz wstał, aby uciec do Tarszisz przed obliczem Pana. Udał się do Joppy i znalazł statek płynący do Tarszisz.

2. Mateusza 16:4: „Pokolenie złe i cudzołożne szuka znaku, ale żaden znak nie będzie mu dany, z wyjątkiem znaku Jonasza”.

Łukasza 11:31 Królowa z południa stanie na sądzie z ludźmi tego pokolenia i potępi ich, bo przybyła z krańców ziemi, aby słuchać mądrości Salomona; a oto tu jest ktoś większy niż Salomon.

Mądrość Boża jest większa niż jakakolwiek mądrość znaleziona na ziemi.

1: Szukaj Bożej mądrości ponad wszystko inne

2: Królowa Południa pokazuje nam, jak ważne jest szukanie mądrości Bożej

1: Jakuba 1:5 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje szczodrze i nie wypomina; i będzie mu to dane.

2: Przysłów 2:1-5 - Synu mój, jeśli przyjmiesz moje słowa i zakryjesz przed sobą moje przykazania; Nakłoń ucho swe ku mądrości, a serce swe ku rozsądkowi nakłoń; Tak, jeśli wołasz o wiedzę i podnosisz głos, prosząc o zrozumienie; Jeśli będziesz jej szukać jak srebra i szukać jej jak ukrytych skarbów; Wtedy zrozumiesz bojaźń Pańską i poznasz Boga.

Łukasza 11:32 Mieszkańcy Niniwy staną na sądzie z tym pokoleniem i potępią je, gdyż dzięki nawoływaniu Jonasza pokutowali; a oto tu jest ktoś większy niż Jonasz.

Boży sąd nad tym pokoleniem nastąpi na podstawie porównania ze skruchą mieszkańców Niniwy w odpowiedzi na nauczanie Jonasza.

1: Musimy się ukorzyć i pokutować za nasze grzechy, aby otrzymać łaskę Bożą.

2: Musimy pamiętać, że Boży sąd nad tym pokoleniem będzie wynikał z porównania go do pokuty mieszkańców Niniwy w odpowiedzi na nauczanie Jonasza.

1: Joel 2:12-13 „Jednakże i teraz” – wyrocznia Pana – „nawróćcie się do mnie całym swoim sercem przez post, płacz i żałobę; i rozdzierajcie serca swoje, a nie swoje szaty”. Nawróćcie się do Pana, Boga waszego, bo jest łaskawy i miłosierny, nieskory do gniewu i obfitujący w łaskę.

2: Izajasz 55:6-7 Szukajcie Pana, póki można go znaleźć; wzywajcie go, póki jest blisko; niech bezbożny porzuci swoją drogę, a nieprawy swoje myśli; niech się nawróci do Pana, aby się nad nim zlitował, i do naszego Boga, gdyż hojnie przebaczy.

Łukasza 11:33 Nikt nie zapala świecy, nie stawia jej w ukryciu, ani pod korcem, ale na świeczniku, aby wchodzący widzieli światło.

Jezus zachęca ludzi do dzielenia się światłem wiedzy i prawdy, aby ci, którzy do niego przychodzą, mogli z niego skorzystać.

1. „Oświetlenie drogi: dzielenie się światłem wiedzy i prawdy”

2. „Buzel i świecznik: moc oświecania innych”

1. Mateusza 5:14-16 „Wy jesteście światłością świata. Nie da się ukryć miasta położonego na górze. Nie zapala się też lampy i nie stawia jej pod korcem, lecz na stojaku, aby świeciła wszystkim w domu. Podobnie niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili waszego Ojca, który jest w niebie”.

2. Przysłów 4:18 „Ale ścieżka sprawiedliwych jest jak światło jutrzenki, które świeci coraz jaśniej aż do pełnego dnia.”

Łk 11,34 Światłością ciała jest oko; jeśli więc twoje oko jest pojedyncze, całe twoje ciało jest pełne światła; lecz gdy twoje oko jest złe, twoje ciało także jest w ciemności.

Jezus uczy, że jeśli oko jest dobre, całe ciało będzie pełne światła, ale jeśli oko jest złe, całe ciało będzie wypełnione ciemnością.

1. Patrzenie oczami wiary

2. Chodzenie w świetle Słowa Bożego

1. Efezjan 5:8 - Niegdyś bowiem byliście ciemnością, teraz zaś jesteście światłem w Panu. Postępujcie jak dzieci światłości.

2. Mateusza 6:22-23 – Oko jest lampą ciała. Tak więc, jeśli twoje oko jest zdrowe, całe twoje ciało będzie w świetle, ale jeśli twoje oko jest chore, całe twoje ciało będzie w ciemności.

Łk 11,35 Baczcie więc, aby światło, które jest w was, nie było ciemnością.

Jezus ostrzega swoich naśladowców, aby dbali o to, aby światło w nich nie zostało zastąpione ciemnością.

1. Światło świata: siła wiary

2. Przezwyciężenie ciemności grzechu dzięki światłu Jezusa

1. Mateusza 5:14-16 – „Wy jesteście światłością świata. Nie da się ukryć miasta położonego na górze. Nie zapala się też lampy i nie stawia jej pod korcem, lecz na stojaku, aby świeciła wszystkim w domu. Podobnie niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili waszego Ojca, który jest w niebie".

2. Filipian 2:15-16 – „Abyście byli nienagannymi i niewinnymi dziećmi Bożymi bez skazy pośród pokolenia złego i przewrotnego, wśród którego świecicie jak światła na świecie, trzymając się mocno słowa życia ."

Łk 11,36 Jeśli zatem całe twoje ciało będzie pełne światła i nie będzie w nim żadnej części ciemnej, całe będzie pełne światła, jak wtedy, gdy jasny blask świecy oświetla cię.

Jezus uczy, że jeśli całe nasze ciało będzie pełne światła, będzie oświetlone tak, jak świeci świeca .

1. „Światło świata: przyjęcie i dzielenie się światłem Chrystusa"

2. „Ciało świetliste: jak żyć w świetle Chrystusa"

1. Mateusza 5:14-16 – „Wy jesteście światłością świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Niech wasze światło tak świeci przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili waszego Ojca który jest w niebie."

2. Jana 8:12 – „Wtedy Jezus znowu przemówił do nich, mówiąc: Ja jestem światłością świata. Kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światło życia".

Łk 11,37 A gdy to mówił, prosił go pewien faryzeusz, aby z nim jadł obiad, a on wszedł i zasiadł do posiłku.

Faryzeusz poprosił Jezusa, aby zjadł z nim kolację, a Jezus się zgodził.

1. Przyjmowanie zaproszeń: przykład pokory Jezusa

2. Moc szpitalnictwa: powitanie Jezusa w naszym życiu

1. Mateusza 11:29 – „Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych”.

2. Efezjan 5:1-2 – „Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane. I postępujcie w miłości, bo i Chrystus nas umiłował i samego siebie wydał za nas na miłą wonną ofiarę i ofiarę Bogu”.

Łk 11,38 A widząc to faryzeusz, dziwił się, że wpierw nie umył się przed obiadem.

Faryzeusz był zaskoczony, gdy Jezus nie umył się przed zjedzeniem obiadu.

1. „Znaczenie mycia: lekcja od Jezusa”

2. „Znaczenie czynów Jezusa: refleksja z Ewangelii według Łukasza 11:38”

1. Jana 13:12-17 – Jezus umył nogi swoim uczniom na znak miłości i pokory.

2. Marka 7:1-5 – Jezus krytykuje faryzeuszy za nacisk, jaki kładą na rytualne obmycie, a nie na wagę wewnętrznej czystości.

Łk 11,39 I rzekł do niego Pan: Teraz wy, faryzeusze, oczyszczacie zewnętrzną stronę kubka i misy; ale twoje wnętrze jest pełne chciwości i niegodziwości.

Pan zganił faryzeuszy za ich obłudną naturę.

1: Musimy zajrzeć w głąb siebie i upewnić się, że nasze serca są czyste i wolne od niegodziwości.

2: Musimy starać się być autentyczni w naszej wierze i praktykować to, co głosimy.

1: Mateusza 15:8-10 „Lud ten czci mnie wargami, lecz sercem swym daleko jest ode mnie. Czczą mnie na próżno; ich nauki to jedynie ludzkie zasady”.

2: Jakuba 1:26-27 „Jeśli ktoś uważa się za osobę religijną, a mimo to nie trzyma języka w ryzach, sam siebie oszukuje i jego religia jest bezwartościowa. Religia, którą Bóg, nasz Ojciec, uważa za czystą i nienaganną, polega na tym, aby opiekować się sierotami i wdowami w ich niedoli i chronić się przed skażeniem świata”.

Łukasza 11:40 Głupcy, czy ten, który stworzył to, co jest na zewnątrz, nie stworzył także tego, co jest wewnątrz?

Jezus gani faryzeuszy za to, że nie rozumieli, że Bóg stworzył zarówno zewnętrzne, jak i wewnętrzne aspekty człowieka.

1. Moc Bożego stworzenia – badanie, w jaki sposób Boża moc i miłość są widoczne w stworzeniu zarówno naszych istot zewnętrznych, jak i wewnętrznych.

2. Potrzeba wewnętrznego wzrostu – Zrozumienie konieczności wewnętrznego wzrostu duchowego obok wzrostu fizycznego.

1. Rodzaju 1:27 - Stworzył więc Bóg ludzkość na swój obraz, na obraz Boży go stworzył; stworzył ich jako mężczyznę i kobietę.

2. Psalm 139:13-14 – Bo stworzyłeś moją najgłębszą istotę; splotłeś mnie w łonie mojej matki. Wysławiam Cię, bo jestem stworzony w sposób przerażający i cudowny; Twoje prace są wspaniałe, wiem to doskonale.

Łukasza 11:41 Ale raczej dawajcie jałmużnę z tego, co macie; i oto wszystko jest dla was czyste.

Jezus zachęca swoich naśladowców, aby dawali jałmużnę i uznawali, że Bóg im przebaczy.

1. Wykorzystaj to, co mamy, aby pomóc innym: wyzwanie miłości

2. Od nieczystego do czystego: moc przebaczenia

1. Mateusza 6:1-4 – „Uważajcie, abyście nie dawali jałmużny przed ludźmi, aby was widzieli, bo inaczej nie mielibyście nagrody u Ojca waszego, który jest w niebie. Kiedy więc oddajesz jałmużnę, nie trąbij przed sobą, jak obłudnicy w synagogach i na ulicach, aby zyskać chwałę u ludzi. Zaprawdę powiadam wam: Mają swoją nagrodę. Ale gdy

dajesz jałmużnę, niech nie wie twoja lewa ręka, co czyni twoja prawica, aby twoja jałmużna była w ukryciu, a twój Ojciec, który sam widzi w ukryciu, odda ci jawnie.

2. Jakuba 2:15-17 – „Jeśli brat lub siostra będą nadzy i pozbawieni codziennego pożywienia, a ktoś z was powie do nich: Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i nasyćcie; chociaż nie dajecie im tego, co jest potrzebne ciału; jaki to ma zysk? Tak i wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa, będąc sama. Tak, ktoś może powiedzieć: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki; pokaż mi swoją wiarę bez swoich uczynków, a ja ci pokażę moją wiarę na podstawie moich uczynków.

Łukasza 11:42 Biada wam, faryzeusze! bo dajecie dziesięcinę z mięty i ruty, i wszelkiego rodzaju ziół, a pomijacie sąd i miłość Bożą; to powinniście byli czynić, a drugiego nie zaniedbywać.

Werset ten mówi o tym, że faryzeusze nie przedkładali spraw duchowych nad przestrzeganie litery prawa.

1: Musimy nadać priorytet naszemu życiu duchowemu i starać się służyć Bogu całym sercem, a nie tylko naszymi czynami.

2: Nie wolno nam zapominać o okazywaniu miłości bliźnim, gdyż poprzez naszą miłość okazujemy nasze oddanie Bogu.

1: Mateusza 22:37-40 - Rzekł mu Jezus: «Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest pierwsze i największe przykazanie. A drugie jest podobne: «Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego». Na tych dwóch przykazaniach zawisło całe Prawo i Prorocy.”

2: Powtórzonego Prawa 10:12-13 - A teraz, Izraelu, czego żąda od ciebie Pan, Bóg twój, jak tylko bać się Pana, Boga twego, chodzić wszystkimi jego drogami i miłować go, służyć Panu, Bogu twojemu, całym swoim sercem i całą swoją duszą oraz przestrzegać przykazań Pana i Jego ustaw, które ja ci dzisiaj nadaję dla twojego dobra?

Łukasza 11:43 Biada wam, faryzeusze! bo kochacie najwyższe miejsca w synagogach i pozdrowienia na rynkach.

Faryzeusze spotykają się z reprymendą za zamiłowanie do zajmowania zaszczytnych stanowisk i szukanie uznania w przestrzeni publicznej.

1: Przesłaniem Pana do faryzeuszy jest to, abyśmy zamiast tego szukali honoru w pokorze.

2: Nie powinniśmy kierować się uznaniem, lecz zamiast tego starać się pokornie służyć innym.

1: Mateusza 23:12 – „A kto się będzie wywyższał, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony.”

2: Filipian 2:3 – „Niech nic nie czyńcie przez kłótnie i próżność, ale w pokorze umysłu niech każdy innych uważa za lepszych od siebie.”

Łukasza 11:44 Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! bo jesteście jak groby, których nie widać, a ludzie, którzy po nich chodzą, nie są tego świadomi.

Jezus krytykuje uczonych w Piśmie i faryzeuszy za ich obłudę.

1: Musimy być uczciwi w naszej wierze, a nie tylko ulegać pozorom.

2: Musimy uważać, aby nigdy nie popaść w samozadowolenie w naszej wierze i nie ulegać tylko pozorom.

1: Mateusza 23:27-28 – „Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! Podobni jesteście do grobowców pobielanych, które z zewnątrz wyglądają pięknie, ale wewnątrz są pełne kości umarłych i wszystkiego, co nieczyste. Podobnie i na zewnątrz wydajecie się ludziom sprawiedliwi, lecz wewnątrz jesteście pełni obłudy i niegodziwości”.

2: Izajasz 29:13 – „Ci ludzie zbliżają się do mnie swoimi ustami i oddają mi cześć swoimi wargami, ale ich serca są ode mnie daleko. Ich oddanie mi czci opiera się na czysto ludzkich zasadach, których ich nauczono.

Łk 11,45 Wtedy odpowiedział jeden z prawników i rzekł do niego: Nauczycielu, mówiąc, że i nam urągasz.

Prawnik gani Jezusa za oskarżanie prawników i uczonych w Piśmie o obłudę.

1. Grzech hipokryzji: demaskowanie fałszu i umiłowanie prawdy

2. Życie w autentyczności: praktykowanie tego, co głosimy

1. Rzymian 12:9 – „Miłość niech będzie prawdziwa. Brzydźcie się złem, a trzymajcie się dobra”.

2. Jakuba 4:17 – „Kto więc wie, co należy zrobić, a nie czyni tego, jest to grzech”.

Łukasza 11:46 I rzekł: Biada i wam, prawnicy! bo obciążacie ludzi ciężarami nie do uniesienia, a sami nie dotykacie tych ciężarów jednym palcem.

Prawnicy z czasów Jezusa uciskali ludzi wielkimi ciężarami i nie chcieli im pomagać.

1. Nie możemy zapominać o naszym obowiązku pomagania tym, którzy borykają się z trudnościami.

2. Obłuda tych, którzy odmawiają pomocy potrzebującym.

1. Jakuba 2:14-17 – Jeśli bowiem przyjdzie do waszego zgromadzenia mężczyzna ze złotymi pierścieniami i w eleganckiej szacie, a wejdzie też biedny w nędznym ubraniu, a wy zwrócicie uwagę na tego, który nosi piękną szatę, i powiecie: „Usiądź tutaj, na dobrym miejscu”, podczas gdy mówisz biednemu człowiekowi: „Stań tam” lub „Usiądź u moich stóp”, czyż nie uczyniliście między sobą różnicy i nie staliście się sędziami złymi myślami?

2. Mateusza 25:31-46 – „Kiedy Syn Człowieczy przyjdzie w swojej chwale i wszyscy aniołowie z nim, wtedy zasiądzie na swoim tronie pełnym chwały. Przed nim zgromadzą się wszystkie narody i on odłączy ludzi jedni od drugich, jak pasterz oddziela owce od kóz.

Łukasza 11:47 Biada wam! bo budujecie grobowce prorokom, a wasi ojcowie ich zabijali.

Fragment ten potępia tych, którzy budują pomniki prorokom zabitym przez ich przodków.

1. Musimy pamiętać o prorokach i uczyć się na ich naukach, zamiast po prostu czcić ich pomnikami.

2. Musimy uważać, aby nie powtórzyć błędów naszych przodków i zamiast tego dążyć do prawości.

1. Mateusza 5:7 – „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią”.

2. Jakuba 2:13 – „Albowiem sąd bez miłosierdzia jest dla tego, kto nie okazał miłosierdzia. Miłosierdzie triumfuje nad sądem”.

Łukasza 11:48 Zaprawdę świadczycie, że pozwalacie na czyny waszych ojców, bo oni ich zabili, a wy budujecie ich groby.

Jezus potępia faryzeuszy za szanowanie czynów swoich przodków, którzy zabijali proroków, ignorując jednocześnie ostrzeżenia proroków.

1. Oddawanie czci sprawiedliwym, a nie niegodziwym

2. Pamiętanie o naszej historii i uczenie się z niej

1. Mateusza 23:29-31 – „Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy, że budujecie grobowce proroków i zdobicie groby sprawiedliwych, i mówicie: Gdybyśmy byli za dni naszych ojców nie bylibyśmy z nimi uczestnikami we krwi proroków. Dlatego bądźcie świadkami dla siebie, że jesteście dziećmi tych, którzy zabijali proroków.

2. Przysłów 27:1 – „Nie przechwalaj się jutrem, bo nie wiesz, co przyniesie dzień”.

Łk 11,49 Dlatego też mówi mądrość Boża: Poślę do nich proroków i apostołów, a niektórzy z nich będą zabijać i prześladować.

Bóg posłał do ludu proroków i apostołów, a niektórzy z nich byli prześladowani, a nawet zabijani.

1. Siła wiary w obliczu prześladowań

2. Moc Bożej mądrości i miłości

1. Hebrajczyków 11:32-39 – Bohaterowie wiary, którzy byli prześladowani, ale pozostali wierni.

2. Rzymian 5:8 – Miłość Boga, który zesłał swego Syna, Jezusa, aby był za nas prześladowany.

Łk 11,50 Aby od tego pokolenia wymagana była krew wszystkich proroków, przelana od założenia świata;

To pokolenie jest odpowiedzialne za całą krew proroków, która została przelana od początku czasów.

1: Wszyscy ludzie są odpowiedzialni przed Bogiem za przemoc i niesprawiedliwość wyrządzaną Jego prorokom od początku czasów.

2: Wszyscy musimy wziąć odpowiedzialność za niesprawiedliwości popełnione przez nasze pokolenie i te, które były przed nami.

1: Izajasz 58:1 – „Wołajcie głośno, nie szczędźcie, podnieście swój głos jak trąba i pokażcie mojemu ludowi jego przestępstwa, a domowi Jakuba jego grzechy”.

2: Micheasza 6:8 - „Ukazał ci, człowiecze, co jest dobre i czego żąda od ciebie Pan, jeśli nie tego, abyś postępował sprawiedliwie, miłował miłosierdzie i pokornie chodził z Bogiem twoim?”

Łukasza 11:51 Od krwi Abla aż do krwi Zachariasza, która zginęła między ołtarzem a świątynią: zaprawdę powiadam wam: Tego będzie się żądać od tego pokolenia.

Ten fragment mówi o konsekwencjach grzechów pokolenia, które będą od nich wymagane.

1. Boża sprawiedliwość i miłosierdzie: zrozumienie konsekwencji grzechu

2. Cena nieposłuszeństwa: nauka z przeszłości

1. Hebrajczyków 9:22 – „I prawie wszystko według Prawa zostaje oczyszczone krwią, a bez rozlania krwi nie ma odpuszczenia”.

2. Rzymian 6:23 – „Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego”.

Łukasza 11:52 Biada wam, prawnicy! albowiem zabraliście klucz poznania. Sami nie weszliście, a tym, którzy wchodzili, przeszkodziliście.

Prawnicy zabrali klucz wiedzy i uniemożliwiali innym jego zdobycie.

1: Nie powinniśmy uniemożliwiać innym zdobywania wiedzy, ale zamiast tego pomagać im w ich podróży.

2: Musimy pamiętać, aby zachować pokorę, gdy posiadamy wiedzę, i nie zatrzymywać jej dla siebie.

1: Jakuba 3:17-18 – Ale mądrość, która pochodzi z nieba, jest przede wszystkim czysta; następnie miłujący pokój, rozważny, uległy, pełen miłosierdzia i dobrych owoców, bezstronny i szczery. Czyniący pokój, którzy sieją w pokoju, zbierają żniwo prawości.

2: Przysłów 11:9 - Bezbożny ustami chce zniszczyć bliźniego, lecz dzięki wiedzy zostaje wybawiony sprawiedliwy.

Łk 11,53 A gdy im to mówił, uczeni w Piśmie i faryzeusze zaczęli go gorąco namawiać i prowokować do mówienia o wielu rzeczach:

Uczeni w Piśmie i faryzeusze bardzo prowokowali Jezusa do mówienia o wielu rzeczach.

1. Siła mowy: jak nasze słowa wpływają na nasze życie

2. Jezus kontra uczeni w Piśmie i faryzeusze: czego możemy się nauczyć z ich konfrontacji?

1. Mateusz 12:36-37 – „Ale powiadam wam, że z każdego bezużytecznego słowa, które ludzie wypowiedzą, zdadzą sprawę w dzień sądu. Bo na podstawie twoich słów będziesz usprawiedliwiony i na podstawie twoich słów będziesz potępiony.”

2. Psalm 19:14 – „Niech słowa moich ust i myśli mojego serca będą miłe w twoich oczach, Panie, moja siła i mój odkupicielu”.

Łk 11,54 Czyhają na niego i starają się coś wyciągnąć z jego ust, aby go oskarżyli.

Przywódcy religijni próbowali złapać Jezusa w pułapkę, wyciągając mu coś z ust, aby Go oskarżyć.

1. Niebezpieczeństwo bycia zwiedzionym przez dumę

2. Siła pokory w obliczu prześladowań

1. Jakuba 1:19-20 „Wiedzcie to, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu, bo gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej”.

2. Przysłów 16:18 „Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem”.

Łukasza 12 zawiera nauki Jezusa o obłudzie, zmartwieniach, bogactwie, czujności i podziałach.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od tego, że Jezus ostrzega swoich uczniów przed hipokryzją faryzeuszy i zachęca ich, aby nie bali się tych, którzy mogą zabić ciało, ale nie mogą zrobić nic więcej. Zamiast tego powinni bać się Boga, który ma władzę nad ciałem i duszą (Łk 12,1-7). Podkreślił także, że kto przyzna się do Niego przed innymi, będzie uznany przed aniołami Bożymi. Jednakże ci, którzy się Go wypierają, zostaną zaparci (Łk 12,8-12). W odpowiedzi na prośbę pewnego mężczyzny, aby Jezus nakazał bratu podzielić się z nim dziedzictwem rodzinnym, Jezus przestrzegł przed wszelką chciwością i opowiedział przypowieść o bogatym głupcu, który gromadził bogactwa dla siebie, ale nie był bogaty przed Bogiem (Łk 12). :13-21).

Akapit drugi: Kierując się nauką o chciwości, Jezus zwrócił się do swoich uczniów i zachęcił ich, aby nie martwili się o potrzeby życiowe, ponieważ Bóg zna ich potrzeby. Zamiast martwić się o rzeczy materialne, powinni szukać królestwa Bożego, te rzeczy również zostaną im dane (Łk 12,22-31). Zapewnił ich, że z woli Ojca daj królestwo, więc bój się, mała trzódko, raczej sprzedaj dobytek, daj jałmużnę, zapewnij sakiewki, nie niszcz niezawodnego skarbu, niebo, gdzie żaden złodziej nie zbliża się, ćma niszczy, gdzie jest twój skarb, tam twoje serce również podkreśla pierwszeństwo duchowych wartości wiecznych. doczesnych i materialnych (Łk 12:32-34).

3. akapit: Druga część Łukasza 12 skupia się na czujności i gotowości na przyjście Syna-Człowieka, co porównuje niespodziewane przybycie nocy złodzieja lub pana, powracającego na wesele słudzy muszą być zawsze gotowi, oczekując na powrót pana. Błogosławieni ci, których pan zastanie czujnych, gdy nadejdzie (Łk 12:35 -40). Piotr zapytał, czy przypowieść oznacza tylko uczniów, czy też wszyscy odpowiedzieli na inną przypowieść wierny mądry zarządca, któremu pan zleca swoje sługi, dają im jedzenie w odpowiednim czasie, skontrastowany niegodziwy sługa mówi serce: „Mój pan długo nie przychodzi” zaczyna bić sługi, służebnice jedzą, upijają się, jeśli tak pan sługi przychodzi dzień, w którym się go nie spodziewa godzina nieświadomość pociętych kawałków przydziela miejsce niewierność wskazuje poważne konsekwencje niewierność nieprzygotowanie powrót Pana jeszcze bardziej uwydatnia podział Jego przesłanie będzie nieść nawet w rodzinach podkreślając zaangażowanie w koszty podążanie za Nim ostatecznie zakończone znaki czasy ludzie umiejętność interpretowania znaków pogody, ale niepowodzenie interpretowania obecne znaki ostrzegawcze, uważajcie, rozpoznajcie pilną potrzebę pokuty, gotowość do Królestwa Bożego.

Łukasza 12:1 W międzyczasie, gdy zebrało się niezliczone mnóstwo ludzi, tak że deptali jeden po drugim, zaczął przede wszystkim mówić do swoich uczniów: Strzeżcie się kwasu faryzeuszy, który jest hipokryzja.

Jezus ostrzegł swoich uczniów, aby wystrzegali się obłudy faryzeuszy.

1. „Niebezpieczeństwo hipokryzji”

2. „Życie autentycznym”

1. Mateusza 23:27-28 – „Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! bo podobni jesteście do grobowców pobielanych, które wprawdzie na zewnątrz wyglądają pięknie, ale wewnątrz są pełne kości trupich i wszelkiej nieczystości”

2. Rzymian 12:9 – „Miłość niech będzie bez udawania. Brzydźcie się złem, a trzymajcie się tego, co dobre”.

Łukasza 12:2 Nie ma bowiem niczego zakrytego, co nie mogłoby zostać ujawnione; ani się nie ukryli, tego nie będzie wiadomo.

Bóg odsłoni wszystkie tajemnice i nic nie pozostanie ukryte.

1. We wszystkich naszych działaniach bądźmy prawdomówni i uczciwi, gdyż Bóg odkryje to, co ukrywamy.

2. Wszystkie nasze czyny zostaną ujawnione przed Bogiem, czyńcie więc to, co słuszne w Jego oczach.

1. Kaznodziei 12:14 - Albowiem Bóg osądzi każdy czyn, łącznie z każdą rzeczą ukrytą, czy to dobrą, czy złą.

2. Przysłów 28:13 - Kto ukrywa swoje grzechy, nie ma powodzenia, lecz kto je wyznaje i wyrzeka się, dostępuje miłosierdzia.

Łk 12:3 Dlatego wszystko, co powiedzieliście w ciemności, będzie słyszane w świetle; i to, co mówiliście do ucha w komorach, będzie głoszone na dachach.

Ludzie powinni uważać na to, co mówią, ponieważ zostanie to usłyszane i może zostać powtórzone.

1: Mów o życiu, a nie o śmierci – słowa mają moc budowania i burzenia. Wybieraj słowa, które przynoszą życie i budują innych.

2: Uważaj, co mówisz – uważaj na słowa, które wychodzą z twoich ust, ponieważ zostaną usłyszane i powtórzone.

1: Przysłów 18:21 - Śmierć i życie są w mocy języka, a ci, którzy go miłują, będą jeść jego owoc.

2: Jakuba 3:5-10 - Tak i język jest małym członkiem, a chlubi się wielkimi rzeczami. Oto, jak wielką sprawę rozpala mały ogień! A język jest ogniem, światem nieprawości. Taki jest język wśród naszych członków, że kala całe ciało i podpala bieg natury; i zostaje podpalony ogień piekielny. Bo wszelkie zwierzęta i ptaki, i węże, i stworzenia morskie zostały ujarzmione i zostały ujarzmione przez ludzi. Języka jednak nikt nie może ujarzmić; jest to zło niesforne, pełne śmiercionośnej trucizny. W ten sposób błogosławimy Boga, samego Ojca; i tym samym przeklinamy my, ludzie, stworzeni na podobieństwo Boga. Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Moi bracia, te rzeczy nie powinny tak wyglądać.

Łukasza 12:4 I mówię wam, przyjaciele, nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, a potem nie będą mogli już nic zrobić.

Jezus zachęca swoich przyjaciół, aby nie bali się tych, którzy mogą jedynie zaszkodzić ciału fizycznemu, gdyż nie mają już siły zrobić nic więcej.

1. Siła nieustraszonej wiary: jak pokonać strach przed człowiekiem

2. Pozbycie się strachu przed śmiercią: odnajdywanie siły w słowach Jezusa

1. Psalm 56:3-4 „Gdy się boję, ufam Tobie. Bogu, którego słowo wysławiam, Bogu ufam. Nie będę się lękał. Cóż może mi uczynić ciało?”

2. Mateusza 10:28 „I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej tego, który może i duszę i ciało zatracić w piekle.”

Łk 12,5 Ale Ja wam uprzedzę, kogo będziecie się bać: Bójcie się tego, który po zabiciu ma moc wrzucić do piekła; tak, powiadam wam: bójcie się go.

Bójcie się Boga, gdyż On ma władzę wrzucić do piekła.

1. Bojaźń Pańska jest początkiem mądrości

2. Zważ na ostrzeżenie Pana: bój się Go

1. Przysłów 9:10 - Bojaźń Pańska jest początkiem mądrości, a poznanie świętości jest zrozumieniem.

2. Hebrajczyków 10:31 – Straszliwa jest wpaść w ręce Boga żywego.

Łk 12,6 Czyż nie sprzedano pięciu wróbli za dwa grosze i żaden z nich nie został zapomniany przed Bogiem?

Bóg pamięta i troszczy się o nawet najmniejsze stworzenia.

1: Bóg troszczy się o nas, nawet jeśli czujemy się zapomniani.

2: Możemy ufać Bożej Opatrzności, bez względu na wielkość naszego problemu.

1: Mateusza 10:29-31 – „Czyż nie sprzedaje się dwóch wróbli za grosz? Jednak żaden z nich nie spadnie na ziemię poza opieką waszego Ojca. I nawet wszystkie włosy na waszej głowie są policzone. Więc nie bój się; jesteście warci więcej niż wiele wróbli”.

2: Psalm 147:3-4 – „On leczy złamanych na duchu i przewiązuje ich rany. On określa liczbę gwiazd i każdą z nich nazywa po imieniu”.

Łk 12,7 Ale nawet wszystkie włosy na waszej głowie są policzone. Nie bójcie się więc: jesteście warci więcej niż wiele wróbli.

Bóg troszczy się o nas, nawet w najdrobniejszych szczegółach.

1. Jesteśmy cenni dla Boga – Łk 12:7

2. Bóg widzi wszystko i troszczy się o wszystko – Łk 12:7

1. Mateusza 10:30-31 – Nawet wróble nie są pomijane przez Boga.

2. Izajasz 43:1-4 – Bóg nas kocha i nigdy o nas nie zapomni.

Łukasza 12:8 I powiadam wam: Ktokolwiek by się do mnie przyznał przed ludźmi, tego i Syn Człowieczy przyzna się przed aniołami Bożymi:

Syn Człowieczy wyznaje tych, którzy wyznają Go przed ludźmi.

1. Moc publicznego wyznawania Chrystusa

2. Nagrody za prawdziwą spowiedź

1. Mateusza 10:32-33 – „Dlatego do tego, kto się mnie przyzna przed ludźmi, wyznam i ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. A kto się mnie wyprze przed ludźmi, tego się wyprę i ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. "

2. Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg wskrzesił go z martwych, zbawiony będziesz. Sercem wierzy się bowiem ku usprawiedliwieniu, a ustami wyznaje się ku zbawieniu.”

Łk 12,9 Ale kto się mnie wyprze przed ludźmi, tego się zaprze przed aniołami Bożymi.

Werset ten podkreśla, że wyparcie się Jezusa przed ludźmi doprowadzi do wyparcia się go przed aniołami Bożymi.

1. „Znaczenie posiadania wiary w Jezusa”

2. „Konsekwencje zaparcia się Jezusa”

1. Mateusza 10:32-33 – „Jeśli więc ktokolwiek by się mnie przyznał przed ludźmi, tego i ja wyznam przed moim Ojcem, który jest w niebie. A kto by się mnie wyparł przed ludźmi, tego się wyprę i ja przed moim Ojcem, który jest w niebo."

2. 1 Jana 4:15 – „Ktokolwiek wyzna, że Jezus jest Synem Bożym, w nim mieszka Bóg, a on w Bogu”.

Łk 12,10 I ktokolwiek powie słowo przeciwko Synowi Człowieczemu, będzie mu odpuszczone, lecz temu, kto zbluźni przeciwko Duchowi Świętemu, nie będzie odpuszczone.

We fragmencie jest napisane, że mówienie przeciwko Synowi Człowieczemu będzie przebaczone, ale bluźnierstwo przeciwko Duchowi Świętemu nie będzie przebaczone.

1. Moc przebaczenia – spójrz na Łukasza 12:10

2. Bluźnierstwo przeciw Duchowi Świętemu – jak je rozpoznać i uniknąć

1. Mateusza 12:31-32 – „Dlatego powiadam wam: Każdy grzech i bluźnierstwo będą ludziom odpuszczone, ale bluźnierstwo przeciwko Duchowi Świętemu nie będzie ludziom odpuszczone. I każdy, kto powie słowo przeciwko Synowi Człowieczemu będzie mu odpuszczone, lecz kto by mówił przeciw Duchowi Świętemu, nie będzie mu odpuszczone ani w tym świecie, ani w przyszłym.”

2. Marek 3:29 – „Ale kto zbluźni przeciw Duchowi Świętemu, nie otrzyma nigdy przebaczenia, lecz grozi mu wieczne potępienie”.

Łk 12,11 A kiedy was będą prowadzić do synagog, do urzędników i do władz, nie zastanawiajcie się, jak i co odpowiecie lub co powiecie:

Jezus uczy, aby nie martwić się tym, co powiedzieć, gdy stanie się przed urzędnikami i innymi władzami.

1. Zaufaj Panu, a nie sobie: jak opierać się na wierze w trudnych sytuacjach

2. Życie bez strachu: jak naśladować przykład odważnego życia Chrystusa

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo Ja jestem z tobą: nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem: wzmocnię cię, tak, pomogę ci, tak, podeprę cię prawą ręką mojej sprawiedliwości.”

2. Efezjan 6:16 – „Przede wszystkim weźcie tarczę wiary, dzięki której będziecie mogli

zgasić wszystkie ogniste strzały niegodziwców”.

Łukasza 12:12 Albowiem Duch Święty nauczy was w tej samej godzinie, co powinniście mówić.

Ten fragment podkreśla wagę Ducha Świętego w prowadzeniu nas w zakresie właściwych słów.

1. Moc Ducha Świętego w naszym życiu

2. Mówienie w mocy Ducha Świętego

1. Jana 14:26 – „Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, on was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem”.

2. Dzieje Apostolskie 2:4 – „I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić innymi językami, tak jak im Duch poddawał.”

Łk 12,13 I rzekł do niego jeden z hufców: Mistrzu, porozmawiaj z moim bratem, aby podzielił się ze mną dziedzictwem.

Pewien mężczyzna z tłumu poprosił Jezusa, aby interweniował w sporze między nim a jego bratem dotyczącym dziedzictwa rodzinnego.

1. Znaczenie posiadania właściwego spojrzenia na dobra materialne.

2. Moc przebaczenia i pojednania w rodzinie.

1. Mateusza 6:19-21 – Jezus uczy nas, abyśmy nie troszczyli się o dobra ziemskie.

2. Kolosan 3:12-15 – polecenie Pawła, aby przebaczać sobie nawzajem, tak jak przebaczył nam Bóg.

Łk 12,14 I rzekł do niego: Człowiecze, kto mnie ustanowił sędzią lub rozjemcą między wami?

Werset ten mówi o odmowie Jezusa osądzania drugiej osoby. Przypomina mężczyźnie, że to nie jego rola w podejmowaniu takich decyzji.

1: Nie wolno nam pochopnie osądzać innych, jak przypomina nam Jezus w Ewangelii Łukasza 12:14.

2: Nie możemy być zbyt pewni naszych własnych osądów, jak przestrzegł Jezus w Ewangelii Łukasza 12:14.

1: Jakuba 4:11-12 „Nie mówcie źle jeden drugiemu, bracia. Kto występuje przeciwko bratu lub osądza brata swego, mówi zło przeciwko prawu i osądza prawo. Jeśli jednak sądzisz Prawo, nie jesteś wykonawcą prawa, lecz sędzią".

2: Mateusza 7:1-5 „Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. Bo sądem, który wydacie, zostaniecie osądzeni i taką miarą, jakiej użyjecie, odmierzą wam. Dlaczego widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we własnym oku nie dostrzegasz? Albo jak możesz powiedzieć swojemu bratu: ‚Pozwól mi wyjąć drzazgę z twojego oka', skoro we własnym oku masz belkę? Obłudniku, wyjmij najpierw belkę z własnego oka, a wtedy będziesz widzieć wyraźnie, i wyjmij drzazgę z oka swego brata".

Łk 12,15 I rzekł do nich: Uważajcie i strzeżcie się chciwości, bo życie człowieka nie zależy od obfitości tego, co posiada.

Ten fragment uczy, że prawdziwe życie nie polega na posiadaniu wielu rzeczy, ale na zaufaniu Bogu.

1. Kochać Boga bardziej niż posiadanie

2. Rozpoznawanie błogosławieństwa zadowolenia

1. Mateusza 6:19-21 – „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną, ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną."

2. Kaznodziei 5:10 – „Kto miłuje pieniądze, nie nasyci się pieniędzmi, a kto miłuje bogactwo swoimi dochodami; to też jest marność".

Łk 12,16 I opowiedział im przypowieść, mówiąc: Pewnemu bogatemu człowiekowi obficie przyniosła ziemię.

Przypowieść o bogaczu podkreśla potrzebę odpowiedzialnego korzystania z dóbr materialnych.

1: Musimy odpowiedzialnie korzystać z naszych materialnych błogosławieństw i nie popadać w zbytnią pewność siebie.

2: Musimy wykorzystywać nasze materialne błogosławieństwa, aby wysławiać Boga, a nie popadać w dumę z naszych własnych osiągnięć.

1: Przysłów 21:20: „W domu mądrych jest cenny skarb i oliwa, lecz głupi je roztrwoni”.

2: Kaznodziei 5:10: „Kto miłuje srebro, nie poprzestanie na srebrze; ani kto miłuje obfitość wraz ze wzrostem: to też marność”.

Łk 12,17 I pomyślał w sobie, mówiąc: Co mam zrobić, bo nie mam miejsca, gdzie mógłbym rozdać swoje owoce?

Pewien człowiek zastanawiał się, co zrobić ze swoją obfitością owoców, skoro nie miał gdzie ich przechowywać.

1. Błogosławieństwo obfitości: jak najlepiej wykorzystać swoje błogosławieństwa

2. Zadowolenie w każdych okolicznościach: znajdowanie radości pośród przeciwności losu

1. Filipian 4:11-13 – Nie żebym mówił o potrzebie, bo nauczyłem się, że w jakiejkolwiek sytuacji się znajdę.

12 Umiem upaść i umiem obfitować. W każdych okolicznościach poznałem sekret stawienia czoła dostatkowi i głodowi, obfitości i potrzebie.

2. Przysłów 3:9-10 - Czcij Pana swoim majątkiem i pierwocinami wszystkich swoich plonów; 10 wtedy wasze spichlerze napełnią się obfitością, a wasze kadzie napełnią się winem.

Łukasza 12:18 I rzekł: To uczynię: zburzę moje spichlerze, a zbuduję większe; i tam rozdam wszystkie moje owoce i moje dobra.

Mężczyzna postanawia zburzyć istniejące stodoły i zbudować większe, aby przechować cały swój dobytek.

1. Potrzeba hojności: wykorzystanie nauk Jezusa zawartych w Ewangelii Łukasza 12:18 do zbadania, w jaki sposób możemy dzielić się naszą obfitością z innymi.

2. Zadowolenie: Przeanalizuj słowa Jezusa z Łukasza 12:18, aby zastanowić się nad znaczeniem zrozumienia ograniczeń naszych dóbr materialnych.

1. 2 Koryntian 9:6-7 – Rozważanie znaczenia radosnego dawania.

2. Przysłów 11:24 – Biorąc pod uwagę błogosławieństwa hojności.

Łk 12,19 I powiem duszy mojej: Duszo, masz wiele dóbr odłożonych na wiele lat; odpocznij, jedz, pij i wesel się.

Jezus ostrzega przed niebezpieczeństwem nadmiernego skupiania się na dobrach materialnych i radzi skupić się na pokarmie duchowym.

1. Niebezpieczeństwo materializmu: wyzwania związane z koncentracją na potrzebach duchowych

2. Wartość zadowolenia: zadowolenie z duchowej obfitości

1. Mateusza 6:19-21: „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną, ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.

2. Kaznodziei 5:10-12: „Kto miłuje srebro, nie nasyci się srebrem, a kto miłuje obfitość, wzrostem. To też jest marność. Gdy wzrastają dobra, powiększają się ci, którzy je jedzą; jaki więc pożytek ma właściciele, chyba że zobaczą ich na własne oczy?”

Łk 12,20 Ale Bóg mu odpowiedział: Głupcze, tej nocy zażądają od ciebie twojej duszy. Czyje więc będzie to, co zapewniłeś?

Ten fragment mówi o głupocie gromadzenia rzeczy, ponieważ nie będzie można ich zabrać ze sobą po śmierci.

1. Próżność gromadzenia rzeczy

2. Nietrwałość życia

1. Mateusza 6:19-21 – „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi… gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną”.

2. Kaznodziei 5:13-14 – „Istnieje wielkie zło, które widziałem pod słońcem: bogactwa strzeżone dla swego właściciela na jego szkodę”.

Łukasza 12:21 Podobnie jest z tym, kto gromadzi skarby dla siebie, a nie jest bogaty u Boga.

Ten fragment mówi o tym, jak ważne jest bycie bogatym wobec Boga, a nie gromadzenie ziemskich skarbów.

1. Pobożność jest ważniejsza niż bogactwo – spójrz na Łukasza 12:21 i jego przypomnienie, że powinniśmy przedkładać naszą relację z Bogiem nad dobra materialne.

2. Twoje bogactwo w niebie – zgłębianie idei, że nasze prawdziwe bogactwo leży w naszej relacji z Bogiem, a nie w ziemskich dobrach.

1. Jakuba 4:13-15 – „Chodźcie teraz wy, którzy mówicie: «Dziś lub jutro wejdziemy do tego a takiego miasta i spędzimy tam rok, i będziemy handlować i osiągać zyski» – ale nie wiecie, co będzie jutro przyniesie. Czym jest Twoje życie? Bo jesteście mgłą, która pojawia się na chwilę, a potem znika. Zamiast tego powinniście powiedzieć: «Jeśli Pan zechce, będziemy żyć i zrobimy to czy tamto»”.

2. Kaznodziei 5:10 – „Kto kocha pieniądze, nigdy nie ma dość; Kto kocha bogactwo, nigdy nie jest zadowolony ze swoich dochodów. To też jest bez sensu.”

Łukasza 12:22 I rzekł do swoich uczniów: Dlatego powiadam wam: Nie troszczcie się o swoje życie, co będziecie jeść; ani o ciało, w co się ubierzecie.

Nie martw się o swoje potrzeby, bo Bóg zatroszczy się o to.

1: Zaufaj Panu, a On zaspokoi wszystkie twoje potrzeby.

2: Miej wiarę w Boga, a On zaspokoi twoje potrzeby.

1: Filipian 4:19 - A mój Bóg zaspokoi każdą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale w Chrystusie Jezusie.

2: Mateusza 6:25-34 - Dlatego mówię wam, nie martwcie się o swoje życie, co będziecie jeść i pić, ani o swoje ciało, w co się będziecie ubierać. Czy życie nie jest czymś więcej niż pokarm, a ciało czymś więcej niż ubraniem?

Łk 12,23 Życie to coś więcej niż pokarm, a ciało to coś więcej niż odzienie.

Życie ma większą wartość niż fizyczne utrzymanie i ubranie.

1: Bóg ceni nasze życie bardziej niż nasze potrzeby fizyczne.

2: Powinniśmy przedkładać rozwój duchowy nad potrzeby materialne.

1: Mateusza 6:25-34 – Jezus uczy nas, abyśmy nie martwili się o nasze fizyczne potrzeby, a zamiast tego szukali najpierw Królestwa Bożego.

2: Filipian 4:11-13 – Paweł zachęca nas, abyśmy zadowalali się stanem, w jakim się znajdujemy, gdyż Bóg zaspokoi nasze potrzeby.

Łukasza 12:24 Przyjrzyjcie się krukom, bo nie sieją i nie żną; które nie mają ani magazynu, ani stodoły; i Bóg je żywi. O ileż bardziej jesteście lepsi od ptactwa?

Bóg opiekuje się nawet najprostszymi stworzeniami, więc o ile bardziej zatroszczy się o nas?

1: Bóg troszczy się o każde stworzenie i zatroszczy się o nas

2: Nawet najmniejsze stworzenie jest godne uwagi Boga

1: Mateusza 6:26 – Spójrzcie na ptaki powietrzne; nie sieją, nie żną, ani nie przechowują

w stodołach, a jednak wasz Ojciec niebieski ich żywi.

2: Psalm 147:9 - Daje pokarm zwierzętom i krukom, które wołają.

Łk 12,25 A który z was po namyśle może dodać do swego wzrostu jeden łokieć?

Ten fragment mówi o ograniczeniach ludzkiej mocy i wysiłku.

1. Zadowolenie w Panu: poleganie na mocy Bożej, a nie własnej

2. Zaufanie Panu: znajdowanie radości w Bogu, a nie w posiadaniu

1. Mateusza 6:25-34: „Dlatego powiadam wam, nie martwcie się o swoje życie, co będziecie jeść i pić, ani o swoje ciało, w co się będziecie ubierać. Czy życie nie jest czymś więcej niż pokarmem, a ciało czymś więcej niż ubrania?”

2. Izajasz 40:28-31: „Czy nie wiecie? Czy nie słyszeliście? Pan jest Bogiem wiecznym, Stworzycielem krańców ziemi. Nie zmęczy się ani nie znuży, a jego zrozumienia nikt nie może pojąć."

Łk 12,26 Jeżeli więc tej najmniejszej rzeczy nie możecie zrobić, dlaczego myśleliście o reszcie?

Ten fragment zachęca nas, abyśmy skupili się na tym, co ważne i nie martwili się rzeczami, na które nie mamy wpływu.

1. Odpuść i pozwól Bogu: Zaufać Panu i potędze Jego Opatrzności

2. Nie zajmuj się drobiazgami: nadaj priorytet temu, co ważne

1. Mateusza 6:25-34 – Jezus naucza o zamartwianiu się

2. Filipian 4:6-7 - Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu.

Łk 12,27 Przyjrzyjcie się, jak rosną lilie: nie trudzą się, nie przędą; a jednak powiadam

wam, że Salomon w całej swej chwale nie był przyodziany jak jedna z nich.

Jezus zachęca swoich słuchaczy, aby zwrócili uwagę na to, jak rosną lilie i na to, że Salomon w całej swej ziemskiej chwale nie mógł być tak pięknie ubrany jak oni.

1. Piękno Bożego stworzenia: Podziwianie majestatu natury

2. Zaufanie w Boże zaopatrzenie: zadowolenie i wdzięczność w życiu codziennym

1. Psalm 104:24-25 – O Panie, jak różnorodne są Twoje dzieła! W mądrości stworzyłeś je wszystkie; ziemia jest pełna Twoich stworzeń.

2. Rzymian 11:33-36 – O, głębia bogactw, mądrości i poznania Boga! Jakże niezbadane są Jego sądy i jak nieprzeniknione są Jego drogi! Któż bowiem poznał zamysł Pana i kto był jego doradcą? Albo kto mu dał dar, aby mu odwdzięczył się? Bo z niego i przez niego, i do niego, wszystko jest. Jemu chwała na wieki. Amen.

Łk 12,28 Jeśli więc Bóg tak przyodzieje trawę, która dzisiaj jest na polu, a jutro będzie wrzucona do pieca; o ileż bardziej was przyodzieje, małej wiary?

Bóg troszczy się nawet o najmniejsze rzeczy, więc o ileż bardziej zatroszczy się o tych, którzy w Niego wierzą.

1. Wierni przyobleczeni są w miłość: bezwarunkowa troska Boga o wierzących

2. Brak wiary nie jest usprawiedliwieniem: niewyczerpane współczucie Boga dla wszystkich

1. Mateusza 6:30-31 – „Jeśli więc Bóg tak przyodziewa trawę polną, która dziś jest, a jutro do pieca będzie wrzucona, czyż nie tym bardziej was, małej wiary?

2. Rzymian 8:31-32 – Co w takim razie powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg będzie z nami, któż może być przeciwko nam? On, który własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał wraz z nim darować nam wszystkiego?

Łk 12,29 I nie pytajcie, co będziecie jeść i pić, i nie wątpcie.

Ludzie nie powinni martwić się o to, co będą jeść i pić, zamiast tego powinni ufać Bogu,

że o to zadba.

1. Odpuść i pozwól Bogu: poleganie na Bogu w naszych potrzebach

2. Koniec z wątpliwościami: zaufanie Bogu w czasach niepewności

1. Mateusza 6:25-34 – Nie martwcie się o swoje życie, o to, co będziecie jeść i pić; lub o swoim ciele, co będziesz nosić.

2. Psalm 37:3-5 – Zaufaj Panu i czyń dobrze; mieszkajcie na ziemi i korzystajcie z bezpiecznych pastwisk. Rozkoszuj się Panem, a On spełni pragnienia twojego serca. Powierz swoją drogę Panu; zaufaj Mu, a On tego dokona.

Łk 12,30 O to wszystko zabiegają narody świata, a Ojciec wasz wie, że tego potrzebujecie.

Narody świata poszukują bogactw materialnych, ale nasz Ojciec wie, że potrzebujemy czegoś więcej.

1. Nie goń za ziemskimi bogactwami – Łk 12,30

2. Szukajcie Bożego zaopatrzenia – Łk 12:30

1. Przysłów 23:4-5 – Nie trudź się, aby się wzbogacić; miejcie mądrość, by wykazać się powściągliwością. Rzuć okiem na bogactwa, a już ich nie ma, bo z pewnością wyrosną im skrzydła i odlecą do nieba niczym orzeł.

2. Mateusza 6:24-25 – „Nikt nie może dwom panom służyć. Albo jednego będziecie nienawidzić, a drugiego miłować, albo będziecie wierni jednemu, a drugim pogardzicie. Nie można służyć jednocześnie Bogu i pieniądzom. Dlatego mówię wam, nie martwcie się o swoje życie, o to, co będziecie jeść i pić; lub o swoim ciele, co będziesz nosić. Czyż życie nie jest czymś więcej niż pożywieniem, a ciało czymś więcej niż ubraniem?

Łukasza 12:31 Szukajcie raczej królestwa Bożego; i to wszystko będzie wam dodane.

Szukaj najpierw Boga, a wszystkie twoje potrzeby zostaną zaspokojone.

1. Królestwo obfitości: zaufanie Bogu, że zapewni

2. Dążenie do Królestwa: droga do zadowolenia

1. Filipian 4:19 „A mój Bóg zaspokoi każdą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale w Chrystusie Jezusie”.

2. Mateusza 6:33 „Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane”.

Łukasza 12:32 Nie bój się, mała trzódko; bo spodobało się Ojcu waszemu dać wam królestwo.

Jezus zachęca swoich uczniów, aby wierzyli w Boga, gdyż Jego upodobaniem jest dać im królestwo.

1. „Nie bójcie się: Bóg ma przyjemność dać nam królestwo”

2. „Zaufaj Bogu: On chce dać nam królestwo”

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Psalm 118:6 – „Pan jest po mojej stronie, nie będę się lękał. Cóż może mi zrobić człowiek?”

Łukasza 12:33 Sprzedajcie, co posiadacie, i dajcie jałmużnę; zaopatrzcie się w torby, które się nie starzeją, skarb w niebie, który nie zawodzi, gdzie żaden złodziej się nie zbliża i ani mól nie niszczy.

Sprzedajcie swój majątek i rozdawajcie hojnie biednym, gdyż wasza nagroda jest przechowywana w niebie, gdzie nie umniejsza się ani nie zostanie skradziona.

1. Hojna nagroda Boga: wykorzystaj okazję do zdobycia wiecznego skarbu

2. Znaczenie miłości: inwestowanie w wieczne Królestwo Boże

1. Mateusza 6:19–21 – „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i

gdzie złodzieje włamują się i kradną, ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce."

2. Przysłów 19:17 – „Kto jest hojny dla biednego, pożycza Panu, a on mu odpłaci za jego uczynek".

Łk 12,34 Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.

Ten fragment zachęca nas do inwestowania serca w to, co cenimy najbardziej.

1: Inwestowanie serca – Musimy uważać, aby inwestować nasze serca w rzeczy, które będą trwałe i przybliżą nas do Boga.

2: Życie z intencją – powinniśmy celowo spędzać czas i uwagę, wiedząc, że nasze serca za tym podążą.

1: Mateusza 6:19-21 – Powinniśmy skupić się na gromadzeniu naszych skarbów w niebie, gdzie nasze serca znajdą prawdziwe zadowolenie.

2: Kolosan 3:1-2 – Powinniśmy skupiać nasze umysły i serca na tym, co w górze, a nie na sprawach tego świata.

Łk 12,35 Niech będą przepasane biodra wasze i niech zapalą się wasze światła;

Bądź przygotowany na powrót Pana.

1: Musimy zawsze być przygotowani na powrót Chrystusa i zgodnie z tym żyć.

2: Każdego dnia powinniśmy żyć w oczekiwaniu na powrót Chrystusa i być gotowi na Jego przyjęcie, gdy przyjdzie.

1: Mateusza 24:44 – „Dlatego i wy bądźcie gotowi, gdyż Syn Człowieczy przyjdzie o godzinie, której się nie spodziewacie".

2:1 Tesaloniczan 5:2-4 - „Sami bowiem wiecie, że dzień Pański nadejdzie jak złodziej w nocy. Gdy ludzie będą mówić: «Pokój i bezpieczeństwo», wtedy nadejdzie nagła zagłada na nich, jak bóle porodowe na kobietę brzemienną, i nie uciekną. Ale wy, bracia, nie

jesteście w ciemności, aby ten dzień miał was zaskoczyć jak złodziej.

Łukasza 12:36 I wy jesteście podobni do ludzi, którzy czekają na swego pana, gdy wróci z wesela ; aby gdy przyjdzie i zapuka, natychmiast mu otworzą.

Wierzący powinni być jak słudzy czekający na swego Pana, pragnący otworzyć Mu drzwi, gdy powróci.

1. Życie w oczekiwaniu na powrót Pana

2. Przygotowanie naszych serc i umysłów na Dzień Pański

1. Mateusza 25:13: „Czuwajcie więc, bo nie znacie dnia ani godziny, w której Syn Człowieczy przyjdzie”.

2. 1 Tesaloniczan 5:2-4: „Sami bowiem doskonale wiecie, że dzień Pański nadchodzi jak złodziej w nocy. Bo kiedy powiedzą: Pokój i bezpieczeństwo; wtedy przyjdzie na nich nagła zagłada, jak ból na kobietę brzemienną; i nie uciekną. Ale wy, bracia, nie jesteście w ciemności, aby was dzień ten zaskoczył jak złodziej”.

Łukasza 12:37 Błogosławieni słudzy, których Pan, gdy przyjdzie, zastanie czuwających; zaprawdę powiadam wam, że się przepasze i każe im zasiadać do stołu, a wyjdzie i będzie im służył.

Jezus zachęca swoich naśladowców, aby byli gotowi i posłuszni, gdy powróci, bo nagrodzi ich wielką ucztą.

1. Bądź przygotowany: gotowy na powrót Jezusa

2. Obietnica błogosławieństwa Bożego: nagrodzona ucztą

1. Mateusza 24:42-44 – „Dlatego czuwajcie, bo nie wiecie, w którym dniu wasz Pan przyjdzie. Ale wiedzcie to, że gdyby pan domu wiedział, o której porze nocy złodziej przyjdzie, nie czuwał i nie pozwoliłby włamać się do swego domu, dlatego i wy bądźcie gotowi, gdyż Syn Człowieczy przyjdzie o godzinie, której się nie domyślacie.

2. Izajasz 25:6 - Na tej górze Pan Zastępów sprawi dla wszystkich narodów ucztę bogatą w pokarmy, ucztę z dobrze dojrzałego wina, bogatą żywność pełną szpiku, dojrzałego wina dobrze wyrafinowanego.

Łk 12,38 A jeśli przyjdzie o drugiej straży lub o trzeciej straży i zastanie ich takimi, błogosławieni ci słudzy.

Ten fragment mówi o błogosławieństwie tych, którzy są gotowi, bez względu na to, kiedy mistrz przybędzie.

1: Bądź gotowy w każdej chwili: Przygotowanie na powrót Mistrza

2: Życie dla Mistrza: czynienie tego, czego On od nas oczekuje

1:1 Tesaloniczan 5:2-4 - Przecież dobrze wiecie, że dzień Pański nadejdzie jak złodziej w nocy. Chociaż ludzie będą mówić: „Pokój i bezpieczeństwo”, nagle przyjdzie na nich zagłada, jak bóle porodowe na kobietę brzemienną, i nie uciekną.

2: Mateusza 24:36-44 – „A o dniu owym i godzinie nikt nie wie, ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko sam Ojciec. Bo jakie były dni Noego, takie będzie przyjście Syna Człowieczego. Bo jak w owych dniach przed potopem jedli i pili, żenili się i za mąż wydawali aż do dnia, w którym Noe wszedł do arki, i nie spostrzegli się, aż przyszedł potop i zmiótł ich wszystkich, tak też będzie z przyjściem Syn mężczyzny.

Łk 12,39 A to wiedzcie, że gdyby gospodarz domu wiedział, o której godzinie złodziej przyjdzie , czuwałby i nie pozwoliłby włamać się do swego domu.

Jezus uczy swoich uczniów, aby byli czujni i przygotowani, ponieważ nigdy nie wiedzą, kiedy złodziej może przyjść do ich domu.

1. Bądź gotowy: znaczenie przygotowania

2. Czujny dom: zachowaj czujność i bezpieczeństwo

1. Mateusza 24:42-43 „Czuwajcie więc, bo nie wiecie, o której godzinie przyjdzie wasz Pan. Wiedzcie jednak, że gdyby dozorca domu wiedział, o której straży przyjdzie złodziej, byłby czuwał i nie pozwoliłby, aby jego dom został rozbity”.

2. 1 Piotra 5:8 „Bądźcie trzeźwi, czuwajcie, gdyż wasz przeciwnik diabeł jak lew ryczący krąży, szukając, kogo by pożreć”.

Łukasza 12:40 Bądźcie więc i wy gotowi, gdyż Syn Człowieczy przyjdzie o godzinie, o której się nie domyślacie.

Werset ten podkreśla wagę przygotowania się na powrót Syna Człowieczego, ponieważ nastąpi to, gdy najmniej się tego spodziewamy.

1: Nieoczekiwany powrót: Bądźcie gotowi na Syna Człowieczego

2: Znaczenie bycia przygotowanym: Kieruj się słowami Łukasza 12:40

1: Mateusza 24:44 – „Dlatego i wy bądźcie gotowi, gdyż Syn Człowieczy przyjdzie o godzinie, której się nie spodziewacie”.

2:1 Tesaloniczan 5:2-4 - „Sami bowiem wiecie, że dzień Pański nadejdzie jak złodziej w nocy. Gdy ludzie będą mówić: «Pokój i bezpieczeństwo», wtedy nadejdzie nagła zagłada na nich, jak bóle porodowe na kobietę brzemienną, i nie uciekną. Ale wy, bracia, nie jesteście w ciemności, aby ten dzień miał was zaskoczyć jak złodziej.

Łk 12,41 Wtedy Piotr mu odpowiedział: Panie, mówisz nam tę przypowieść albo wszystkim?

Jezus uczy swoich uczniów poprzez przypowieści, jak uzyskać wgląd w Królestwo Boże.

1. Czego uczymy się od Jezusa w przypowieściach?

2. Jak możemy zastosować lekcje z przypowieści Jezusa w naszym codziennym życiu?

1. Mateusza 13:1-52 - Jezus wyjaśnia przypowieści o Królestwie Niebieskim.

2. Marka 4:1-34 - Jezus naucza przypowieści o siewcy i lampie.

Łk 12,42 I rzekł Pan: Któż więc jest owym szafarzem wiernym i mądrym, którego pan jego ustanowi władcą nad swoim domem, aby dawał im przydzieloną im część mięsa we właściwym czasie?

Jezus pyta, kto jest wiernym i mądrym szafarzem, któremu zostanie powierzona władza nad domem, aby zapewnić żywność we właściwym czasie.

1. Moc wiernego zarządzania

2. Nagrody za mądre podejmowanie decyzji

1. Kolosan 3:17 - I cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

2. Przysłów 16:3 - Powierz Panu wszystko, co robisz, a On urzeczywistni twoje plany.

Łk 12,43 Błogosławiony sługa, którego pan jego, gdy przyjdzie, zastanie tak czyniącego.

Ten fragment podkreśla znaczenie bycia przygotowanym i wiernym w służbie.

1. „Bądźcie gotowi: żyć wiernie w służbie”

2. „Błogosławieństwo bycia przygotowanym”

1. Mateusza 25:21 - Rzekł do niego jego pan: «Dobrze, sługo dobry i wierny. Byłeś wierny przez trochę; Wiele ci postawię.

'.

2. Hebrajczyków 11:6 - A bez wiary nie można się mu podobać, bo kto chce zbliżyć się do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go szukają.

Łk 12,44 Zaprawdę powiadam wam, że uczyni go władcą nad wszystkim, co posiada.

Jezus mówi tłumowi, że wierny sługa zostanie nagrodzony panowaniem nad wszystkim, co posiada jego pan.

1. Wierna służba Bogu zostaje nagrodzona wielkimi błogosławieństwami.

2. We wszystkim, co robimy, powinniśmy dokładać wszelkich starań, ufając Bożej obietnicy nagrody.

1. Kolosan 3:23-24 – „Cokolwiek czynicie, pracujcie nad tym całym sercem, jak pracując dla Pana, a nie dla panów ludzkich, wiedząc, że otrzymacie w nagrodę dziedzictwo od Pana. To jest Pan Chrystus, któremu służysz.”

2. Galacjan 6:9 – „Nie ustawajmy się w czynieniu dobra, bo we właściwym czasie zbierzemy żniwo, jeśli się nie poddamy”.

Łk 12,45 A jeśli ów sługa powie w swoim sercu: Mój pan opóźnia swoje przyjście; i zacznie bić służących i dziewczęta, jeść i pić, i upijać się;

Sługa, który nie uznaje władzy i mocy swego pana, poniesie konsekwencje.

1. Musimy być wierni i posłuszni przykazaniom Boga, gdyż On jest wszechmocny i nie będzie tolerował nieposłuszeństwa.

2. Nawet w chwilach opóźnienia musimy pozostać niezachwiani w wierze i zaufaniu planowi Bożemu.

1. Efezjan 6:5-8 - Słudzy, bądźcie posłuszni tym, którzy są waszymi panami według ciała, z bojaźnią i drżeniem, w prostocie serca waszego, jak Chrystusowi;

2. Powtórzonego Prawa 8:10-11 - Gdy zjesz i nasycisz się, będziesz błogosławił Pana, Boga swego, za piękną ziemię, którą ci dał. Strzeż się, abyś nie zapomniał Pana, Boga swego, nie zachowując Jego przykazań, sądów i ustaw, które ci dzisiaj nadaję.

Łukasza 12:46 Pan tego sługi przyjdzie w dniu, w którym się na niego nie spodziewa, i o godzinie, gdy nie jest świadomy, i rozerwie go na kawałki i wyznaczy mu dział z niewiernymi.

Pan przyjdzie niespodziewanie i osądzi niegodziwych, przydzielając ich niewierzącym.

1: Bądź przygotowany na przyjście Pana i żyj w wierności.

2: Pan osądzi bezbożnych i nagrodzi wiernych.

1: Mateusza 25:31-46 – Jezus mówi o Sądzie Ostatecznym, kiedy sprawiedliwi zostaną nagrodzeni, a niegodziwi ukarani.

2: Objawienie 20:11-15 – Nastąpi Sąd Ostateczny i bezbożni zostaną wrzuceni do jeziora ognistego.

Łk 12,47 A sługa ten, który znał wolę swego pana, a sam nie przygotował się ani nie zrobił zgodnie z jego wolą, zostanie uderzony wieloma biczami.

Ci, którzy znają wolę Pana, ale jej nie przestrzegają, zostaną surowo ukarani.

1. Musimy postępować zgodnie z wolą Boga, bo inaczej poniesiemy konsekwencje

2. Przestrzeganie przykazań Boga przynosi błogosławieństwa, a nieposłuszeństwo przynosi karę

1. Powtórzonego Prawa 6:17 – „Będziesz pilnie przestrzegał przykazań Pana, Boga twego, jego świadectw i ustaw, które ci nakazał”.

2. Rzymian 13:1-2 – „Niech każdy będzie poddany władzom rządzącym. Nie ma bowiem żadnej władzy, jak tylko od Boga, a te, które istnieją, zostały ustanowione przez Boga. Kto więc sprzeciwia się władzom, sprzeciwia się temu, co Bóg ustanowił, a ci, którzy się sprzeciwiają, poniosą karę”.

Łk 12,48 Ale kto nie wiedział, a dopuścił się rzeczy godnych kary, ten otrzyma niewielką karę. Komu bowiem wiele dano, od tego wiele się wymagać będzie; a komu wiele zlecono, od niego więcej będą żądać.

Każde działanie ma swoje konsekwencje, a osoby posiadające większe przywileje i odpowiedzialność będą podlegały wyższym standardom.

1. Z wielkimi przywilejami wiąże się wielka odpowiedzialność

2. Każdy zbiera to, co sieje

1. Mateusza 25:14-30 – Przypowieść o talentach

2. Jakuba 3:1 – Wszyscy będziemy sądzeni według naszych słów i czynów

Łk 12,49 Przyszedłem spuścić ogień na ziemię; i co zrobię, jeśli już się rozpali?

Jezus ostrzega swoich uczniów, że nadchodzi wielki podział między tymi, którzy Go akceptują, a tymi, którzy Go odrzucają.

1. Ogień podziałów: jak Jezus nas dzieli i jednoczy

2. Ogień Chrystusa: jak odpowiedzieć na Boże wezwanie

1. Mateusza 10:34-35 – „Nie sądźcie, że przyszedłem przynieść pokój na ziemię. Nie przyszedłem przynieść pokoju, ale miecz. Bo przyszedłem poróżnić syna z jego ojcem i córkę z jej matką, a synową z jej teściową".

2. Dzieje Apostolskie 2:2-3 – „I nagle rozległ się szum z nieba, jakby pędzącego gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym siedzieli. Wtedy ukazały się im rozdzielone języki, jakby z ognia, i na każdym z nich siedział jeden."

Łk 12,50 Ale ja mam chrzest, którym chcę przyjąć chrzest; i jakże jestem udręczony, aż się to spełni!

Ten fragment mówi o nadchodzącym chrzcie Jezusa i o tym, jak On pragnie go wypełnić.

1. „Życie w oczekiwaniu: Jezus i Jego nadchodzący chrzest"

2. „Znaczenie dotrzymywania naszych zobowiązań, jak pokazał Jezus"

1. Mateusza 3:13-17 – Chrzest Jezusa w rzece Jordan

2. Filipian 2:8 – Zobowiązanie Jezusa do pokornego posłuszeństwa woli Ojca

Łukasza 12:51 A mniemacie, że przyszedłem dać pokój na ziemię? Mówię ci, nie; ale raczej podział:

Jezus uczy, że nie przyszedł, aby przynieść na ziemię pokój, ale raczej podział.

1. Koszt naśladowania Jezusa – zbadanie, ile kosztuje bycie prawdziwym uczniem

Chrystusa i jak może to spowodować podziały.

2. Konieczność podziału – badanie, w jaki sposób podział może być niezbędną częścią poszukiwania prawości.

1. Mateusza 10:34-36 – omówienie potencjalnego podziału pomiędzy członkami rodziny, którzy wywodzą się z naśladowania Jezusa.

2. Rzymian 16:17-18 - ostrzeżenie przed tymi, którzy tworzą podziały w kościele i zgorszają ludzi.

Łukasza 12:52 Bo odtąd pięciu będzie podzielonych w jednym domu, trzech przeciwko dwóm, a dwóch przeciwko trzem.

Jezus ostrzega swoich uczniów, że z powodu jego nauk rodziny zostaną podzielone.

1: Znaczenie jedności w rodzinie.

2: Moc nauk Jezusa i sposób, w jaki mogą one powodować podziały.

1: Jana 17:21-23 „Aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we mnie, a ja w tobie, aby i oni stanowili jedno w nas, aby świat uwierzył, że mnie posłałeś. I chwałę, którą mi dałeś, dałem im, aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy: ja w nich, a ty we mnie, aby stali się doskonali w jednym i aby świat poznał, że Ty posłałeś mnie i umiłowałeś ich, jak mnie umiłowałeś”.

2: Efezjan 4:3 „Starając się zachować jedność Ducha w węźle pokoju”.

Łukasza 12:53 Ojciec będzie podzielony z synem, a syn z ojcem; matka przeciwko córce i córka przeciwko matce; teściowa przeciwko swojej synowej i synowa przeciwko swojej teściowej.

Rodziny są podzielone między sobą z powodu konfliktów.

1. Jak kochać poprzez konflikt – odnalezienie pokoju pośród nieporozumień rodzinnych

2. Piękno pojednania – łączenie rodzin po podziałach

1. Mateusza 5:21-26 – Jezus wyjaśnia, jak godzić relacje poprzez przebaczanie i wzajemną miłość

2. Galacjan 5:22-26 – Owoce Ducha i jego wpływ na pojednanie w relacjach

Łukasza 12:54 I rzekł także do ludu: Gdy ujrzycie chmurę wznoszącą się od zachodu, od razu mówicie: Nadchodzi deszcz; i tak jest.

Jezus przemawia do ludu i mówi im, że gdy zobaczą chmurę nadchodzącą od zachodu, wiedzą, że spadnie deszcz.

1. Rozpoznawanie znaków Bożego zaopatrzenia – jak rozpoznać Boże obietnice w naszym życiu.

2. Obłok Bożej Obecności – Zrozumienie, że Boża obecność jest zawsze z nami.

1. Psalm 65:9-13 – Nawiedzasz ziemię i nawadniasz ją, wzbogacasz ją bardzo; rzeka Boga jest pełna wody; zaopatrujesz lud w zboże, bo tak je przygotowałeś.

10 Obficie podlewacie jego bruzdy, zaprawiając jego grzbiety, zmiękczając go deszczami i błogosławiąc jego wzrostowi.

11 Ukoronowałeś rok swoją hojnością; tory twojego wozu są przepełnione obfitością.

12 Zalewają pastwiska pustyni, góry przepasują się radością,

13 Łąki ubierają się w stada, doliny ozdabiają się zbożem, wspólnie krzyczą i śpiewają z radości.

2. Mateusza 6:25-34 – „Dlatego powiadam wam, nie martwcie się o swoje życie, o to, co będziecie jeść i pić; lub o swoim ciele, co będziesz nosić. Czyż życie nie jest czymś więcej niż pożywieniem, a ciało czymś więcej niż ubraniem? 26 Spójrzcie na ptaki powietrzne; nie sieją, nie żną, ani nie przechowują w stodołach, a jednak wasz Ojciec niebieski ich żywi. Czy nie jesteś o wiele bardziej wartościowy od nich? 27 Czy ktoś z was poprzez zamartwianie się może dodać jedną godzinę do swojego życia?

28 „A dlaczego martwisz się o ubrania? Zobacz, jak rosną kwiaty na polu. Nie pracują lub

nie wiruje. 29 A powiadam wam, że nawet Salomon w całej swej okazałości nie był ubrany jak jedna z nich. 30 Jeśli tak Bóg przyodziewa trawę polną, która dziś jest, a jutro w ogień będzie wrzucona, czyż nie tym bardziej was, małej wiary? 31 Nie martwcie się więc i nie mówcie: Co będziemy jeść? lub „Co będziemy pić?” lub „W co się ubierzemy?” 32 Bo poganie gonią za tym wszystkim, a Ojciec wasz niebieski wie, że ich potrzebujecie. 33 Ale szukajcie najpierw jego królestwa i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane. 34 Nie martwcie się więc o jutro, bo jutro samo się o siebie troszczy. Każdy dzień ma wystarczająco dużo własnych problemów.

Łukasza 12:55 A gdy zobaczycie, że powieje wiatr południowy, mówicie: Będzie upał; i to się spełni.

Fragment mówi o dokładności rozpoznawania wzorców pogodowych.

1. Mądrość Boża objawia się w otaczającym nas świecie przyrody.

2. Możemy ufać opatrzeniu Pana, nawet jeśli prognozy wydają się niepewne.

1. Psalm 19:1 – „Niebiosa głoszą chwałę Boga, niebiosa głoszą dzieło rąk jego”.

2. Kaznodziei 11:5 – „Jak nie znacie drogi wiatru i tego, jak powstaje ciało w łonie matki, tak nie możecie zrozumieć dzieła Boga, Stwórcy wszystkich rzeczy”.

Łukasza 12:56 Obłudnicy, potraficie rozpoznać oblicze nieba i ziemi; ale jak to się dzieje, że tym razem nie dostrzegacie?

Werset ten jest ostrzeżeniem, abyśmy rozeznali czas, w którym żyjemy.

1. Bóg wzywa nas, abyśmy pamiętali o teraźniejszości i dostrzegali znaki naszych czasów.

2. Bądź mądry i zrozum znaki i czasy, w których żyjemy.

1. Rzymian 12:2 – „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

2. Efezjan 5:15-17 – „Uważajcie więc, jak postępujecie, nie jako niemądrzy, ale jako mądrzy, wykorzystując czas jak najlepiej, bo dni są złe. Nie bądźcie zatem niemądrzy, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pana”.

Łukasza 12:57 Tak, i dlaczego nawet sami o sobie nie sądzicie, co jest słuszne?

Jezus radzi ludziom, aby nie osądzali innych, lecz zamiast tego dokonali autorefleksji w celu ustalenia, co jest słuszne.

1. Spójrzmy w głąb siebie, aby rozeznać, co jest właściwe, i unikajmy osądzania innych.

2. Możemy wykorzystać autorefleksję i wiarę, aby podejmować decyzje, które są etycznie poprawne.

1. Mateusza 7:1-5 – „Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. Bo takim sądem, jaki wydacie, zostaniecie osądzeni i taką miarą, jakiej użyjecie, odmierzą wam."

2. Przysłów 14:12 – „Jest droga, która wydaje się człowiekowi słuszna, ale jej końcem jest droga do śmierci".

Łukasza 12:58 Gdy pójdziesz ze swoim przeciwnikiem do urzędu, będąc w drodze, dołóż pilności, abyś mógł się od niego uwolnić; aby cię nie zawołał do sędziego, a sędzia nie wydał cię urzędnikowi, a urzędnik wtrącił cię do więzienia.

Jezus nalega, abyśmy zachowali ostrożność w kontaktach z przeciwnikami i dołożyli wszelkich starań, aby się od nich uwolnić, zanim dotrzemy do sędziego.

1. Pokonywanie przeciwności losu poprzez pracowitość

2. Kiedy masz do czynienia z przeciwnikami, zachowaj czujność

1. Jakuba 1:2-4 - Potraktujcie to jako czystą radość, bracia i siostry, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, ponieważ wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało.

2. Przysłów 22:3 - Roztropny widzi niebezpieczeństwo i ukrywa się, ale prostak idzie dalej i cierpi z tego powodu.

Łk 12,59 Powiadam ci, że nie odejdziesz stamtąd, dopóki nie oddasz ostatniego grosza.

We fragmencie tym podkreślono znaczenie odpowiedzialności za swoje finanse i pełnej spłaty zadłużenia.

1: Bóg przypomina nam o naszej odpowiedzialności za pełną spłatę długów.

2: Staraj się być dobrym szafarzem Bożych zasobów i spłacaj długi.

1: Przysłów 22:7 „Bogaty panuje nad biednymi, a pożyczający jest sługą pożyczającego”.

2: Mateusza 6:24 „Nikt nie może dwom panom służyć. Albo jednego będziecie nienawidzić, a drugiego miłować, albo jednego będziecie wierni, a drugim pogardzicie. Nie możecie służyć i Bogu i pieniądzom.”

Łk 13 zawiera nauki Jezusa o pokucie, Królestwie Bożym i uzdrawianiu w szabat, a także Jego lament nad Jerozolimą.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od ludzi opowiadających Jezusowi o Galilejczykach, których krew Piłat zmieszał z ich ofiarami. W odpowiedzi Jezus wskazał, że ci, którzy doświadczyli takich tragedii, nie byli większymi grzesznikami niż inni. Podkreślił, że jeśli nie odpokutują, oni również zginą (Łk 13,1-5). Następnie opowiedział przypowieść o jałowym drzewie figowym. Właściciel chciał ją wyciąć, bo nie owocowała, lecz ogrodnik poprosił o jeszcze rok na nawożenie i pielęgnację przed podjęciem tej decyzji (Łk 13,6-9). Przypowieść ta ukazuje Bożą cierpliwość i pragnienie pokuty.

Akapit 2: W dzień szabatu w synagodze Jezus uzdrowił kobietę, która od osiemnastu lat była sparaliżowana duchem. Przełożony synagogi oburzył się, ponieważ Jezus uzdrawiał w szabat, lecz Jezus zganił go, mówiąc: „Obłudnicy! Czyż w szabat każdy z was nie odwiązuje wołu lub osła od obory i nie wyprowadza go, aby napoić go wodą? Czyż nie powinno to kobieta, córka Abrahama, którą szatan trzymał w niewoli przez osiemnaście długich lat, zostanie w dzień szabatu uwolniona od tego, co ją związało?” Wszyscy jego przeciwnicy byli upokorzeni, lecz ludzie zachwycali się wszystkimi cudami, których dokonywał (Łk 13,10-17).

3. akapit: Po tym incydencie Jezus wypowiedział dwie przypowieści o królestwie Bóg najpierw porównał ziarno gorczycy, które jest najmniejsze, ale gdy w pełni wyrosło, staje się wystarczająco duże, ptaki zagnieździły swoje gałązki, drugie drożdże zmieszane z dużą ilością mąki, aż całe ciasto zakwasi się. Przypowieści te ilustrują dynamiczny wzrost i wszechobecny wpływ Królestwa pomimo małych, pozornie nieistotnych początków (Łk 13,18-21). Podczas dalszej podróży do Jerozolimy ktoś zapytał go: „Panie, czy tylko nieliczni dostąpią zbawienia?” Odpowiedział, staraj się wejść przez wąskie drzwi, wielu mówię, spróbujesz wejść, nie będzie w stanie, gdy dom mistrza wstanie, zamyka drzwi na zewnątrz, stoi, puka do drzwi, mówiąc: „Proszę pana, otwórz nas”. Odpowiedź „Nie wiem, skąd pochodzisz”. Ci, którzy pozostali na zewnątrz, mogą zobaczyć Abrahama Izaaka Jakuba, proroków królestwo Boga wyrzuconych, wskazując na pilną potrzebę osobistego

zaangażowania, a raczej opierając się jedynie na dziedzictwie religijnym lub stowarzyszeniu. Zamknięty rozdział lamentuje nad Jerozolimą. Pragnie zgromadzić dzieci razem. Kura gromadzi pisklęta pod skrzydła, ale nie chciały. Przepowiada opuszczony dom. Deklaruje „ Nie zobaczysz mnie więcej, dopóki nie powiesz: „Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pana”. Wyrażając głęboki smutek, brak reakcji na Jego wezwanie, tęsknotę za ostatecznym uznaniem Go Mesjaszem.

Łukasza 13:1 Byli w tym czasie obecni niektórzy, którzy opowiadali mu o Galilejczykach, których krew Piłat zmieszał z ich ofiarami.

Jezus ostrzega swoich słuchaczy przed konsekwencjami braku odpokutowania za swoje grzechy. Dwa 1. Pokuta jest jedyną drogą zbawienia od gniewu Bożego. 2. Musimy wykorzystywać każdą chwilę jako okazję do odwrócenia się od naszych grzechów i zwrócenia się do Boga. Dwa 1. Izajasz 55:6-7 – Szukajcie Pana, póki można go znaleźć; wzywajcie go, póki jest blisko. Niech bezbożni porzucą swoje drogi, a nieprawy swoje myśli. Niech się zwrócą do Pana, a On się nad nimi zmiłuje, i do naszego Boga, bo chętnie przebaczy. 2. Dzieje Apostolskie 2:38 - Piotr odpowiedział: „Nawróćcie się i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych. A otrzymacie dar Ducha Świętego.

Łk 13,2 A Jezus odpowiadając, rzekł do nich: Czy sądzicie, że ci Galilejczycy byli grzesznikami bardziej niż wszyscy Galilejczycy, że coś takiego wycierpieli?

Jezus kwestionuje założenie, jakoby Galilejczycy byli grzesznikami przede wszystkim z powodu cierpień, jakich doświadczyli.

1: Nigdy nie powinniśmy zakładać, że cierpienie jest oznaką Bożego sądu lub niezadowolenia.

2: Miłość i miłosierdzie Boga trwają nawet w cierpieniu.

1: Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2: Izajasz 53:4-5 - Zaprawdę, on dźwigał nasze boleści i dźwigał nasze boleści, a jednak uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy. Spadła na niego kara naszego pokoju; a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

Łukasza 13:3 Mówię wam: Nie, ale jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie.

Jezus ostrzega nas, że jeśli nie będziemy pokutować, zginiemy.

1. Pokuta: droga do życia wiecznego

2. Niebezpieczeństwo braku skruchy

1. Ezechiela 18:30-32 – „Dlatego będę was sądził, domu Izraela, każdy według swoich dróg, mówi Pan BÓG. Nawróćcie się i odwróćcie od wszystkich swoich występków; aby nieprawość nie była waszą zgubą. Odrzućcie od siebie wszystkie swoje przestępstwa, przez które przekroczyliście; i uczynię wam nowe serce i nowego ducha. Bo dlaczego macie umrzeć, domu Izraela?”

2. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

Łk 13:4 Albo owych osiemnastu, na których runęła wieża w Siloam i ich zabiła, myślicie, że byli grzesznikami bardziej niż wszyscy mieszkańcy Jerozolimy?

Jezus zadaje tłumowi pytanie dotyczące śmierci osiemnastu osób, które zginęły, gdy runęła na nich wieża w Siloe, pytając, czy są oni grzesznikami bardziej niż ktokolwiek inny mieszkający w Jerozolimie.

1. Miłość i miłosierdzie Boga pomimo ludzkiego cierpienia

2. Siła wiary i wytrwałości

1. Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. 1 Piotra 5:7 - Przerzućcie na niego całą swoją troskę, ponieważ on się o was troszczy.

Łukasza 13:5 Mówię wam: Nie, ale jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie.

Jezus ostrzega, że wszyscy muszą odpokutować, w przeciwnym razie poniosą te same konsekwencje.

1: Pokutujcie i bądźcie ocaleni od wiecznej kary.

2: Miłość Boga objawia się w Jego miłosierdziu i łasce wobec tych, którzy się do Niego nawracają.

1: Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2: Izajasz 1:18 – „Chodźcie teraz, załatwimy tę sprawę” – mówi Pan. „Choćby wasze grzechy były jak szkarłat, wybieleją jak śnieg; choćby były czerwone jak karmazyn, będą jak wełna.

Łukasza 13:6 Opowiedział też tę przypowieść; Pewien człowiek miał drzewo figowe zasadzone w swojej winnicy; i przyszedł, i szukał na nim owocu, ale nie znalazł.

Ta przypowieść uczy nas o konsekwencjach braku owocu. 1: Każdy powinien starać się przynosić owoce w swoim życiu, bo jeśli tego nie zrobimy, poniesiemy konsekwencje. 2: Bóg pragnie, abyśmy przynosili owoce w naszym życiu i podejmie działania, jeśli tego nie zrobimy. 1: Mateusza 3:10 – „A teraz i siekiera do korzenia drzew jest przyłożona; dlatego każde drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycięte i wrzucone w ogień”. 2: Jakuba 3:17-18 – „Lecz mądrość, która jest z góry, jest najpierw czysta, potem pokojowa, łagodna i łatwa do uproszenia, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, nie stronnicza i nie obłudna”.

Łk 13,7 I rzekł do uprawiającego swoją winnicę: Oto przez trzy lata przychodzę szukać owocu na tym drzewie figowym, a nie znajduję; wytnij go; dlaczego obciąża ziemię?

Jezus opowiada przypowieść o drzewie figowym, które od trzech lat nie owocuje, i pyta, dlaczego nadal zajmuje miejsce na ziemi.

1. „Siła cierpliwości: oczekiwanie na owoce w naszym życiu”

2. „Owoc wiary: Boże wezwanie do działania”

1. Galacjan 5:22-23 – „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i wstrzemięźliwość. Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa”.

2. Jakuba 5:7-8 – „Bądźcie zatem cierpliwi, bracia i siostry, aż do przyjścia Pana. Patrzcie, jak rolnik czeka, aż ziemia wyda swój cenny plon, cierpliwie czekając na jesienne i wiosenne deszcze. Wy także, bądźcie cierpliwi i stójcie niewzruszenie, bo przyjście Pana jest bliskie”.

Łk 13,8 A on odpowiadając, rzekł mu: Panie, zostaw to i na ten rok, aż je wykopię i nawożę.

Przypowieść ta mówi o konieczności dbania o duchowe zdrowie duszy.

1: „Włóż wysiłek: potrzeba inwestowania w swoje zdrowie duchowe”

2: „Cierpliwość i wytrwałość: cnota pilności w utrzymywaniu zdrowia duchowego”

1:2 Piotra 3:18 - Ale wzrastajcie w łasce i w poznaniu Pana naszego i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

2: Jakuba 1:4 - Ale cierpliwość niech będzie dziełem doskonałym, abyście byli doskonali i zdrowi, i niczego nie pragnęli.

Łk 13,9 A jeśli przyniesie owoc, cóż, a jeśli nie, to potem je wytniesz.

Bóg pragnie, abyśmy przynosili owoce w naszym życiu; jeśli nie, mamy zostać odcięci.

1: Pielęgnowanie owocnego życia – prowadzenie życia, które podoba się Bogu i wydaje dobre owoce

2: Bycie przycinanym dla większej płodności – Gotowość do odcięcia się od tego, co nie przynosi dobrych owoców

1: Kolosan 1:10 Abyście postępowali w sposób godny Pana i ku upodobaniu wszystkich, będąc owocnymi we wszelkim dobrym uczynku

2: Jana 15:2 Każdą latorośl, która nie przynosi owocu we mnie, odcina, a każdą latorośl, która przynosi owoc, oczyszcza ją, aby przynosiła obfitszy owoc.

Łk 13,10 I nauczał w jedną z synagog w szabat.

Jezus nauczał w synagodze w szabat.

1. Moc sabatu: jak nauczanie Jezusa o sabacie może przemienić nasze życie

2. Poświęcanie czasu dla Boga: jak znalezienie czasu na sabat może wpłynąć na nasze życie

1. Izajasz 58:13-14 – „Jeśli odwrócisz swą nogę od szabatu, aby załatwiać swoje sprawy w moim świętym dniu, i nazwiesz szabat rozkoszą, a dzień święty Pana czcią; jeśli go będziesz szanował, nie chodząc własnymi drogami, szukając własnych przyjemności lub rozmawiając o próżnych rozmowach, wtedy będziesz miał upodobanie w Panu, a ja poprowadzę cię na wyżyny ziemi”.

2. Kolosan 2:16-17 – „Niechaj więc nikt was nie osądza w sprawach jedzenia i picia lub w związku ze świętem, nowiem księżyca lub szabatem. Są to cienie rzeczy przyszłych, ale istota należy do Chrystusa.”

Łk 13,11 A oto kobieta, która od osiemnastu lat miała ducha niemocy, była pochylona i w żaden sposób nie mogła się podnieść.

Kobieta od 18 lat cierpiała na ducha niemocy i nie mogła podnieść swego ciała.

1. „Uzdrowienie: wiara w otrzymanie”

2. „Moc Jezusa uzdrawiająca”

1. Jakuba 5:14-15 – Czy ktoś wśród was choruje? Niech przywoła starszych Kościoła i niech się modlą nad nim, namaszczając go oliwą w imię Pańskie.

2. Izajasz 53:4-5 – Zaprawdę, On dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze smutki; a mimo to uważaliśmy Go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale On został zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy; kara za nasz pokój spadła na Niego i dzięki Jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

Łk 13,12 A Jezus ją ujrzawszy, przywołał ją do siebie i rzekł do niej: Niewiasto, jesteś uwolniona od swojej niemocy.

Jezus uzdrowił kobietę z jej niemocy.

1: Jezus jest współczującym uzdrowicielem, pełnym łaski i miłosierdzia.

2: Możemy znaleźć wolność i uzdrowienie przez Jezusa.

1: Izajasz 53:5 – „Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni”.

2: Mateusza 8:17 – „Tak miało się spełnić słowo proroka Izajasza: «On wziął na siebie nasze słabości i nosił nasze choroby».

Łk 13,13 I włożył na nią ręce, i natychmiast się wyprostowała, i chwaliła Boga.

Jezus uzdrowił ułomną kobietę, a ona w odpowiedzi wysławiła Boga.

1. Moc dotyku Jezusa: jak cuda uzdrowienia Jezusa ujawniają Jego boskość

2. Radowanie się w Panu: jak nasza reakcja na Jego cuda odzwierciedla naszą wiarę

1. Izajasz 53:5 – „Ale on został przebity za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy. Na nim spadła kara, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

2. Mateusza 8:2-3 – „I oto przyszedł do niego trędowaty, upadł przed nim na kolana i powiedział: «Panie, jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić». A Jezus wyciągnął rękę i dotknął go, mówiąc: Chcę, bądź czysty. I natychmiast jego trąd został oczyszczony.”

Łukasza 13:14 I odpowiedział przełożony synagogi z oburzeniem, że Jezus uzdrowił w dzień szabatu, i rzekł do ludu: Jest sześć dni, w których ludzie powinni pracować; dlatego przyjdźcie i uzdrawiajcie, i nie w dzień szabatu.

Jezus uzdrowił w dzień sabatu, co spotkało się z oburzeniem.

1. Moc łaski: Jezus uzdrawia w szabat.

2. Władza Boga: działanie w dniach, które On ustanowił.

1. Exodus 20:8-11 – Pamiętaj o dniu szabatu, aby go święcić.

2. Mateusza 12:8 - Albowiem Syn Człowieczy jest Panem nawet szabatu.

Łk 13,15 Wtedy Pan mu odpowiedział i rzekł: Obłudniku, czyż każdy z was w szabat nie spuszcza z obór swego wołu albo osła i nie prowadzi go do wodopoju?

Jezus gani mężczyznę, który nie pozwolił w szabat uzdrowić kobiecie okaleczonej przez ducha.

1. Sabat nie jest wymówką do odmowy współczucia

2. Moc miłości i łaski Jezusa

1. Mateusza 12:7: „A gdybyście wiedzieli, co to znaczy: «Miłosierdzia, a nie ofiary», nie potępialibyście niewinnych”.

2. Jakuba 2:13: „Albowiem sąd bez miłosierdzia jest dla tego, kto nie okazał miłosierdzia. Miłosierdzie zwycięża nad sądem”.

Łukasza 13:16 A czy ta kobieta, będąca córką Abrahama, którą szatan związał przez te osiemnaście lat, nie powinna być uwolniona z tych więzów w dzień szabatu?

Ten fragment podkreśla fakt, że Jezus pyta, dlaczego ta kobieta, będąc córką Abrahama, nie powinna zostać wyzwolona z niewoli szatana w szabat.

1. Sabat nie jest przeznaczony tylko na odpoczynek, ale na odnowę

2. Boże współczucie dla tych, którzy są w niewoli

1. Exodus 20:8-11 – Pamiętaj o dniu szabatu, aby go święcić.

2. Rzymian 6:6-7 – Nasze dawne ja zostało wraz z Nim ukrzyżowane, aby ciało grzechu zostało unicestwione i abyśmy nie byli już dłużej niewolnikami grzechu.

Łk 13,17 A gdy to powiedział, zawstydzili się wszyscy jego przeciwnicy, a cały lud radował się ze wszystkich chwalebnych rzeczy, których dokonał.

Jezus rozmawiał ze swoimi przeciwnikami, a ludzie radowali się z powodu chwalebnych rzeczy, których dokonywał.

1. Moc Słowa Bożego – jak Jezus przemawiał z mocą, aby przynieść chwałę Bogu.

2. Pokonywanie przeciwności losu – jak Jezus stawiał czoła swoim przeciwnikom z odwagą i wiarą.

1. Psalm 19:7-9 - Prawo Pańskie jest doskonałe i ożywia duszę; świadectwo Pana jest pewne i czyni mądrym prostego; przykazania Pana są słuszne, radują serce; przykazanie Pana jest czyste i oświeca oczy;

2. Efezjan 6:10-13 – Bądźcie wreszcie mocni w Panu i mocy Jego mocy. Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli przeciwstawić się zakusom diabła. Bo nie walczymy z ciałem i krwią, ale z władcami, z władzami, z kosmicznymi mocami nad obecną ciemnością, z duchowymi siłami zła w okręgach niebieskich. Dlatego weźcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła w zły dzień i po dokonaniu wszystkiego wytrwać.

Łk 13,18 Potem rzekł: Do czego podobne jest królestwo Boże? i do czego mam go przypominać?

Królestwo Boże porównane jest do nieznanej wielkości.

1: Królestwo Boże jest tajemnicze i cudowne; wykracza to poza nasze zrozumienie, ale to nie znaczy, że nie możemy próbować tego zrozumieć.

2: Królestwo Boże jest czymś, co powinniśmy starać się zrozumieć, mimo że jest tajemnicą.

1: Izajasz 55:8-9 „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2: Psalm 145:3 „Wielki jest Pan i godny wielkiej chwały; a jego wielkość jest niezgłębiona.”

Łk 13,19 Podobne jest do ziarnka gorczycy, które ktoś wziął i wrzucił do swego ogrodu; i wyrosło, i wyrosło wielkie drzewo; a na jego gałęziach nocowały ptactwo powietrzne.

Jezus opowiada przypowieść o człowieku, który sieje w swoim ogrodzie ziarnko gorczycy, z którego wyrasta wielkie drzewo, dające schronienie ptakom.

1. „Moc ziarnka gorczycy: lekcje wiary i cierpliwości”

2. „Ziarnko gorczycy: zaproszenie do dzielenia się miłością Bożą”

1. Mateusza 17:20 – „Powiedział im: «Z powodu waszej małej wiary. Zaprawdę bowiem powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: «Odsuń się stąd» tam”, a ono się przesunie i nie będzie dla ciebie rzeczy niemożliwej.

2. Marek 4:30-32 – „I rzekł: «Z czym porównamy królestwo Boże lub jaką przypowieść do niego przedstawimy? Jest ono jak ziarnko gorczycy, które posiane do ziemi , jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi, lecz gdy zostanie zasiane, wyrasta i staje się większe niż wszystkie rośliny ogrodowe, i wypuszcza wielkie gałęzie, tak że ptaki powietrzne mogą zakładać gniazda w jego cieniu”.

Łk 13,20 I znowu powiedział: Do czego przyrównam królestwo Boże?

Królestwo Boże porównane jest do ziarnka gorczycy.

1: „Ziarnko gorczycy – przypowieść o królestwie Bożym”

2: „Królestwo Boże: ziarnko gorczycy wiary”

1: Mateusza 17:20 - „Powiedział im: «Z powodu waszej małej wiary. Zaprawdę bowiem powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: «Odsuń się stąd» tam”, a ono się przesunie i nie będzie dla ciebie rzeczy niemożliwej.

2: Marka 4:30-32 – „I rzekł: «Z czym porównamy królestwo Boże i w jakiej przypowieści je opiszemy? Jest ono jak ziarnko gorczycy, które posiane do ziemi , jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi, lecz gdy zostanie zasiane, wyrasta i staje się większe niż wszystkie rośliny ogrodowe, i wypuszcza wielkie gałęzie, tak że ptaki powietrzne mogą zakładać gniazda w jego cieniu”.

Łk 13,21 Podobne jest do zakwasu, który kobieta wzięła i włożyła w trzy miary mąki, aż wszystko się zakwasiło.

Przypowieść o zakwasie uczy nas, że Królestwo Boże rośnie i rozprzestrzenia się poprzez małe, niewidoczne działania.

1. Siła małych czynów: jak rozprzestrzenia się Królestwo Boże

2. Mały, ale potężny zaczyn: zrozumienie wpływu Królestwa Bożego

1. Mateusza 13:33 – „Opowiedział im inną przypowieść: «Królestwo niebieskie podobne jest do zaczynu, który pewna kobieta wzięła i wmieszała w około sześćdziesiąt funtów mąki, aż przeszło całe ciasto.»

2. 1 Koryntian 5:6-7 – „Wasza chluba nie jest dobra. Czy nie wiecie, że odrobina drożdży zakwasza całą porcję ciasta? Pozbądźcie się starego zakwasu, abyście byli nowym przaśnikiem – takim, jakim jesteście naprawdę. Albowiem Chrystus, nasz baranek paschalny, został złożony w ofierze”.

Łk 13,22 I obchodził miasta i wsie, nauczając i udając się do Jerozolimy.

Ten fragment opisuje Jezusa przemierzającego miasta i wsie, nauczającego i udającego się do Jerozolimy.

1. Radość naśladowania Jezusa: nauka przyjmowania powołania Jezusa do pójścia za Nim

2. Moc nauczania: uczenie się dzielenia się mądrością Jezusa z innymi

1. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, i ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem”.

2. Filipian 3:12-14 – „Nie żebym już to wszystko osiągnął ani żebym już stał się doskonały, ale dążę do tego, aby uchwycić się tego, dla czego chwycił mnie Chrystus Jezus. Bracia i siostry, nie sądzę, że jeszcze to pojąłem. Ale jedno robię: zapominając o tym, co za mną, i dążąc do tego, co przede mną, dążę do celu, aby zdobyć nagrodę, do której Bóg mnie powołał do nieba w Chrystusie Jezusie”.

Łk 13,23 Wtedy ktoś mu powiedział: Panie, czy niewielu jest zbawionych? I rzekł do nich:

Z tego fragmentu wynika, że Jezus nauczał, że zbawienie jest trudne do osiągnięcia, ale ci, którzy do niego dążą, zostaną nagrodzeni.

1. „Trudność zbawienia: dążenie do nagrody”

2. „Wąska ścieżka prawości: praca na wieczną nagrodę”

1. Filipian 3:12-14 - Nie żebym już to osiągnął lub był już doskonały, ale dążę do tego, aby to osiągnąć, bo Chrystus Jezus uczynił mnie swoim. Bracia, nie uważam, że sam to uczyniłem. Ale jedno robię: zapominając o tym, co za mną, i wysilając się ku temu, co przede mną, dążę do celu, po nagrodę Bożego powołania w górę w Chrystusie Jezusie.

2. Jakuba 1:12 - Błogosławiony mąż, który wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, otrzyma koronę życia, którą obiecał Bóg tym, którzy go miłują.

Łk 13,24 Starajcie się wejść przez ciasną bramę, bo wielu, powiadam wam, będzie chciało wejść, ale nie będą mogli.

Fragment ten mówi o dążeniu do wejścia przez wąską bramę, której wielu będzie szukać, ale nie będzie w stanie.

1: Jezus namawia nas, abyśmy dążyli do sprawiedliwości, nawet gdy jest to trudne, abyśmy mogli wejść przez ciasną bramę.

2: Musimy być zdecydowani wejść do królestwa Bożego przez wąską bramę, bez względu na przeszkody, jakie możemy napotkać.

1: Mateusza 7:13-14 – „Wchodźcie przez wąską bramę. Bo szeroka jest brama i prosta droga, która prowadzi na zatracenie, a wielu jest tych, którzy przez nią wchodzą. Bo wąska jest brama i wąska droga, która prowadzi do życia, a tych, którzy ją znajdują, jest niewielu.”

2: Jozuego 24:15 – „A jeśli służenie Panu jest złe w waszych oczach, wybierzcie dzisiaj, komu będziecie służyć, czy bogom, których ojcowie wasi służyli w krainie za Rzeką, czy bogom Amorytów, w których ziemia, w której mieszkasz. Ale ja i mój dom będziemy służyć Panu”.

Łk 13,25 Gdy wstanie pan domu i zamknie drzwi, a wy zaczniecie stać na zewnątrz i

pukać do drzwi, mówiąc: Panie, Panie, otwórz nam; a on odpowie i powie wam: Nie znam was, skąd jesteście.

Pan domu wstanie i zamknie drzwi, a ci, którzy są na zewnątrz, będą pukać i prosić o wpuszczenie, ale pan powie, że ich nie zna.

1. Znaczenie bycia gotowym, gdy nadejdzie czas

2. Potrzeba osobistej relacji z Bogiem

1. Mateusza 25:1-13 – Przypowieść o dziesięciu pannach

2. Jakuba 4:8 – Zbliżcie się do Boga, a On zbliży się do was

Łk 13,26 Wtedy zaczniecie mówić: Jedliśmy i piliśmy przed tobą, a ty nauczałeś na naszych ulicach.

Ludzie uznają, że Jezus nauczał ich na ulicach oraz że jedli i pili w jego obecności.

1. Jezus jest zawsze z nami, nawet w chwilach pokusy i grzechu.

2. Jezus uczy nas w codziennym życiu, jeśli szukamy Jego lekcji.

1. Izajasz 55:1-3 – „Przyjdźcie wszyscy, którzy jesteście spragnieni, przyjdźcie do wód, a wy, którzy nie macie pieniędzy, przyjdźcie, kupujcie i jedzcie! Przyjdźcie, kupujcie wino i mleko bez pieniędzy i bez kosztów. Po co wydawać pieniądze na to, co nie jest chlebem, a trudzisz się tym, co nie nasyca? Słuchaj, słuchaj mnie i jedz to, co dobre, a dusza twoja będzie rozkoszować się najbogatszym pokarmem.

2. Jana 14:15-18 – „Jeśli mnie miłujecie, przestrzegajcie moich przykazań. A Ja poproszę Ojca, a da wam innego orędownika, który wam pomoże i będzie z wami na wieki – Ducha Prawdy. Świat nie może przyjmijcie go, bo go nie widzi i nie zna. Ale wy go znacie, bo z wami mieszka i w was będzie. Nie pozostawię was sierotami, przyjdę do was. Wkrótce świat nie ujrzy mnie już więcej, ale mnie zobaczycie. Ponieważ Ja żyję, i wy będziecie żyć.

Łk 13,27 Ale on powie: Powiadam wam, nie znam was, skąd jesteście; odejdźcie ode mnie wszyscy czyniący nieprawość.

Wielu ludzi zostaje odrzuconych przez Boga z powodu ich grzesznego postępowania i złych uczynków.

1. Musimy odwrócić się od grzechu, aby zostać zaakceptowani przez Boga.

2. Musimy starać się być sprawiedliwi, jeśli chcemy zostać przyjęci do Jego królestwa.

1. Rzymian 3:23 – Wszyscy bowiem zgrzeszyli i brak im chwały Bożej.

2. Filipian 2:12-13 - Dlatego, umiłowani moi, jak zawsze byliście posłuszni, tak teraz nie tylko jak w mojej obecności, ale o wiele bardziej pod moją nieobecność, z bojaźnią i drżeniem sprawujcie swoje zbawienie z bojaźnią i drżeniem, bo to jest Bóg który w was działa, aby chcieć i działać dla swego upodobania.

Łk 13,28 Będzie płacz i zgrzytanie zębów, gdy ujrzycie Abrahama, Izaaka, Jakuba i wszystkich proroków w królestwie Bożym, a sami będziecie wypędzeni.

Jezus ostrzega, że ci, którzy nie odpokutują za swoje grzechy, zostaną wykluczeni z królestwa Bożego i będą świadkami w królestwie Abrahama, Izaaka, Jakuba i proroków, podczas gdy oni sami zostaną wyrzuceni.

1. Znaczenie pokuty: nie dajcie się opuścić Królestwu Bożemu

2. Konsekwencje braku pokuty: płacz i zgrzytanie zębami

1. Mateusza 5:3, „Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie”

2. 2 Koryntian 7:10: „Albowiem zbożny smutek rodzi skruchę prowadzącą do zbawienia, którego nie można żałować; lecz smutek świata powoduje śmierć”.

Łukasza 13:29 I przyjdą ze wschodu i zachodu, i z północy, i z południa, i zasiądą w królestwie Bożym.

Werset ten mówi o wielkim zgromadzeniu ludzi ze wszystkich stron, którzy połączą się w Królestwie Bożym.

1. „Włączenie królestwa: zaproszenie dla wszystkich”

2. „Jedcząca moc królestwa: nie pozostawianie nikogo w tyle”

1. Psalm 122:3-4 – „Przez wzgląd na dom Pana, Boga naszego, będę zabiegał o twoją pomyślność. Pokój będzie w twoich murach i bezpieczeństwo w twoich wieżach!”

2. Izajasz 2:2-3 – „W ostatnich dniach stanie się góra domu Pańskiego, najwyższa z gór i wyniesiona ponad pagórki; i popłyną do niego wszystkie narody, przyjdzie wiele ludów i powie: „Chodźcie, wstąpimy na górę Pana, do domu Boga Jakuba, aby nas nauczył dróg swoich i aby możemy chodzić jego ścieżkami”.

Łukasza 13:30 A oto są ostatni, którzy będą pierwszymi i są pierwsi, którzy będą ostatnimi.

Ostatni będą pierwszymi, a pierwsi ostatnimi.

1: Miłosierdzie Boże jest dla wszystkich, a porządek świata nie jest naszym dziełem.

2: Musimy zaufać Panu i starać się postępować zgodnie z Jego wolą, a nie naszą.

1: Mateusza 20:16 – Tak więc ostatni będą pierwszymi, a pierwsi ostatnimi.

2: Jakuba 2:5 - Słuchajcie, drodzy bracia i siostry: Czyż Bóg nie wybrał ubogich w oczach świata na bogatych w wierze i na dziedziców królestwa, które obiecał tym, którzy Go miłują?

Łk 13,31 Tego samego dnia przyszli niektórzy z faryzeuszów i rzekli do niego: Wyjdź i odejdź stąd, bo Herod cię zabije.

Niektórzy faryzeusze ostrzegali Jezusa, aby opuścił te okolice, gdyż Herod planował go zabić.

1. Niebezpieczeństwo niesprawiedliwej władzy – jak reagować na niesprawiedliwą władzę.

2. Przygotowanie na najgorsze – radzenie sobie w trudnych sytuacjach.

1. Rzymian 13:1-7 – Niech każda dusza będzie poddana władzom wyższym.

2. Mateusza 10:17-22 – Bądźcie mądrzy jak węże i niewinni jak gołębie.

Łk 13,32 I rzekł do nich: Idźcie i powiedzcie temu lisowi: Oto wypędzam diabły i uzdrawiam dziś i jutro, a trzeciego dnia będę doskonały.

Werset ten podkreśla, że Jezus jest zarówno potężny, jak i doskonały, ponieważ może wypędzać diabły i uzdrawiać.

1: Moc i doskonałość Jezusa – Łk 13,32

2: Niesamowite cuda Jezusa – Łk 13,32

1: Mateusza 8:16 - Gdy nastał wieczór, przyprowadzono do Jezusa wielu opętanych, a on słowem wypędzał duchy i uzdrawiał wszystkich chorych.

mu na spotkanie człowiek opętany duchem nieczystym . Ten fragment opisuje, jak Jezus uzdrowił człowieka za pomocą ducha nieczystego, a mieszkańcy miasta byli zdumieni mocą Jezusa.

Łk 13,33 Jednakże muszę chodzić dzisiaj i jutro, i pojutrze, bo nie może być tak, żeby prorok zginął poza Jerozolimą.

Jezus podkreśla wagę dokończenia swojej misji w Jerozolimie pomimo niebezpieczeństwa.

1. Jezus uczy nas, abyśmy pomimo zagrożeń pozostawali skupieni na naszej misji.

2. Jezus ukazuje nam odwagę i poświęcenie w realizacji swojej misji.

1. Mateusza 10:16-19 - Jezus poleca swoim uczniom, aby poszli i głosili dobrą nowinę.

2. Mateusza 16:25 - Jezus nawołuje swoich uczniów, aby zaparli się samych siebie i wzięli swój krzyż.

Łukasza 13:34 Jerozolimo, Jerozolimo, która zabijasz proroków i kamienujesz tych, którzy do ciebie zostali posłani; ileż razy chciałem zgromadzić dzieci wasze, jak kokosz gromadzi swoje potomstwo pod skrzydłami, a wy nie chcieliście!

Jezus wyraża swój smutek z powodu odrzucenia go i jego przesłania przez Jerozolimę.

1. „Smutek odrzucenia”

2. „Zaproszenie Boga do Jerozolimy”

1. Jeremiasz 17:13 – „Panie, nadziejo Izraela, wszyscy, którzy cię opuszczą, będą zawstydzeni, a ci, którzy odchodzą ode mnie, będą zapisani na ziemi, bo opuścili Pana, źródło wód żywych. "

2. Izajasz 53:3 – „Wzgardzony i odrzucony przez ludzi, mąż boleści i doświadczony w smutku. I jakby zakryliśmy przed nim nasze oblicze; wzgardzony był i nie zważaliśmy na niego”.

Łk 13,35 Oto dom wasz został wam pusty i zaprawdę powiadam wam: Nie ujrzycie mnie, aż nadejdzie czas, gdy powiecie: Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim.

Jezus mówi grupie ludzi, że ich dom zostanie pusty i że nie zobaczą go więcej, dopóki nie uznają go za Mesjasza.

1. Znaczenie uznania Jezusa za Mesjasza.

2. Obietnica odnowienia i przebaczenia poprzez przyjęcie Jezusa jako Pana.

1. Izajasz 40:1-3 – Pocieszajcie, pocieszajcie mój lud, mówi wasz Bóg.

2. Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie.

Łukasza 14 zawiera nauki Jezusa na temat pokory, kosztów bycia uczniem oraz przypowieści o Wielkiej Uczcie i Budowniczym Wieży.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od uzdrowienia przez Jezusa w szabat mężczyzny z opuchlizną w domu faryzeusza, co kwestionuje ich legalistyczne interpretacje przestrzegania sabatu (Łk 14:1-6). Obserwując, jak goście wybierają honorowe miejsca podczas posiłku, opowiedział im przypowieść, w której radził im, aby podczas uczt zajmowali niższe miejsca, aby mogli zostać zaproszeni do przejścia wyżej, a nie proszeni

o ustąpienie miejsc bardziej znamienitym gościom. Nauczanie to podkreśla pokorę i odwraca światowe wartości – „Bo wszyscy, którzy się wywyższają, będą poniżeni, a ci, którzy się poniżają, będą wywyższeni” (Łk 14,7-11).

Akapit 2: Kontynuując swoje nauczanie podczas tego posiłku, Jezus poradził swemu gospodarzowi, aby nie zapraszał przyjaciół, braci ani bogatych sąsiadów, którzy mogą się odwdzięczyć, ale zamiast tego zaprosił biednego, kalekiego, kulawego, niewidomego, który nie może się odwdzięczyć, zapewniając w ten sposób sprawiedliwą nagrodę zmartwychwstania. Następnie opowiedział przypowieść o Wielkiej Uczcie, na której wielu zaproszonych szukało wymówek, aby nie być na nich obecnymi, więc dom mistrza nakazał sługom wyjść na drogi wiejskie uliczki zmuszając ludzi do przyjścia. Mój dom będzie pełny, wskazując na inkluzywne zaproszenie Boże królestwo, zwłaszcza tych marginalizowanych przez społeczeństwo, odrzucenie przez samozadowolenie i samozadowolenie (Łk 14 :12-24).

3. Akapit: Za Jezusem szły wielkie tłumy, a On zwrócił się do nich, mówiąc, że każdy, kto do Niego przyjdzie, musi nienawidzić ojca, matki, żony, dzieci, braci, sióstr, tak nawet własnego życia, w przeciwnym razie nie może być uczniem, kto nie niesie krzyża, naśladuje Go, nie może Jego uczniem. Tego mocnego języka używa się, aby podkreślić całkowite zaangażowanie wymagane od uczniostwa ponad jakąkolwiek inną relacyjną lojalność rodzinną. Dalej zilustrował to za pomocą dwóch przypowieści – jedna o budowniczym wieży, innym królu wyruszającym na wojnę, obie podkreślają znaczenie liczenia kosztów przed podjęciem takiego zobowiązania, zapewnienia umiejętności wykonania zadania, poradzenia sobie z konfliktem, kładąc nacisk na trzeźwe myślenie, wyrzeczenie się, konieczne naśladowanie Go (Łk 14:25-33). Rozdział kończy się metaforą Jezusa, że sól zachowuje jej właściwości, ale jeśli straci swą słoność, w żaden sposób nie można jej ponownie zasolić, a zatem nie będzie ona dobra ani gleby, ani nawozu wyrzuconego. Ostrzeżenie: Uczniowie zachowują wyjątkową jakość, wpływając na świat, w przeciwnym razie staliby się bezużyteczni i nieskuteczni (Łk 14:34-35).

Łukasza 14:1 I stało się, gdy wszedł do domu jednego z przedniejszych faryzeuszy, aby jeść chleb w dzień sabatu, że go obserwowali.

Jezus poszedł do domu jednego z przedniejszych faryzeuszy, aby w dzień szabatu zjeść chleb, a faryzeusze go obserwowali.

1. Prymat Jezusa: jak Jezus kwestionował normy swoich czasów

2. Sabat: okazja do refleksji nad obecnością Jezusa w naszym życiu

1. Mateusza 5:17-20 – „Nie mniemajcie, że przyszedłem rozwiązać zakon albo proroków; nie przyszedłem rozwiązać, ale wypełnić. Bo zaprawdę powiadam wam: Dopóki niebo i ziemia nie przeminą, jedno ani jota, ani jedna kreska nie przeminie z Prawa, aż się wszystko wypełni”.

2. Kolosan 2:16-17 – „Niech więc nikt was nie osądza co do mięsa, napoju, czy świętowania, czy nowiu księżyca, czy szabatu, które są cieniem rzeczy przyszłych lecz ciało jest z Chrystusa.”

Łk 14,2 A oto był przed nim pewien człowiek, który miał opuchliznę.

Jezus uzdrowił człowieka z opuchlizną.

1. Uzdrawiająca moc Jezusa objawiona poprzez akty współczucia.

2. Znaczenie wiary w czasach cierpienia fizycznego.

1. Mateusza 9:35 „I Jezus obchodził wszystkie miasta i wsie, nauczając w ich synagogach i głosząc ewangelię o królestwie oraz uzdrawiając każdą chorobę i każdą niemoc.”

2. Łk 18:42 „I rzekł mu Jezus: «Przejrzyj; twoja wiara cię uzdrowiła'”.

Łk 14,3 A odpowiadając Jezus, rzekł do uczonych w Prawie i faryzeuszów, mówiąc: Czy wolno w dzień szabatu uzdrawiać?

Jezus zapytał uczonych w Prawie i faryzeuszy, czy wolno uzdrawiać w dzień szabatu.

1. Moc uzdrawiania: badanie życiodajnej natury cudów Jezusa

2. Przestrzeganie sabatu: analiza przykazania odpoczynku i radości

1. Marka 3:1-6 – Jezus uzdrawia mężczyznę z uschłą ręką

2. Izajasz 58:13-14 – Przestrzeganie sabatu jako akt oddawania czci

Łukasza 14:4 I zachowali pokój. I wziął go, uzdrowił go i wypuścił;

Jezus okazał współczucie i miłosierdzie, gdy wziął człowieka z uschłą ręką, uzdrowił go i uwolnił.

1. Współczucie i miłosierdzie Boga: jak Jezus przemienił życie człowieka

2. Znalezienie wolności dzięki uzdrawiającej mocy Jezusa

1. Jakuba 5:15 – „A modlitwa pełna wiary wybawi chorego i Pan go podźwignie. A jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone”.

2. Izajasz 53:4-5 – „Zaprawdę, on dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze boleści; a jednak uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on został zraniony za nasze przestępstwa; został zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

Łk 14,5 I odpowiedział im, mówiąc: Któremu z was osła lub wołu wpadnie do dołu i zaraz go nie wyciągnie w dzień szabatu?

Ten fragment z Łukasza 14:5 ukazuje naukę Jezusa na temat znaczenia miłosierdzia nad przestrzeganiem sabatu.

1. Miłosierdzie Boże jest większe od zasad: współczucie wobec rytuału

2. Przesłanie Jezusa o miłości i współczuciu: właściwe ustalanie naszych priorytetów

1. Mateusza 12:1-14; Nauczanie Jezusa, że miłość i miłosierdzie powinny przewyższać prawo.

2. Psalm 145:8-9; Miłość i współczucie Boga trwa na wieki.

Łk 14,6 I nie mogli już mu na to odpowiedzieć.

Tłum nie był w stanie odpowiedzieć na słowa Jezusa.

1. Nie powinniśmy bać się kwestionować władzy i zadawać pytań.

2. Powinniśmy być pokorni i nie bać się przyznać, że nie znamy odpowiedzi.

1. Przysłów 29:20 – „Czy widzisz człowieka, który jest pochopny w swoich słowach? Większa nadzieja jest dla głupca niż dla niego.

2. Jakuba 1:19 – „Wiedzcie to, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu”.

Łukasza 14:7 I przytoczył przypowieść do tych, których poproszono, gdy zauważył, jak wybierali główne pomieszczenia; mówiąc im:

Przypowieść Jezusa skierowana do uczestników uczty zachęca do pokory i doceniania innych.

1: „Siła pokory”

2: „Błogosławieństwo doceniania innych”

1: Filipian 2:3-5 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne korzyści, ale każdy z was na dobro drugiego.”

2: Jakuba 4:10 – „Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy”.

Łk 14,8 Gdy ktoś cię zaprosi na wesele, nie siadaj w najwyższym pokoju; aby nie żądano od niego człowieka bardziej zacnego niż ty;

Nie należy zajmować miejsca najwyższego honoru, gdy jest się zaproszonym na wesele lub inne spotkanie, gdyż może być tam obecny ktoś ważniejszy od nas samych.

1) Duma jest grzechem: nie pozwól, aby doprowadziła cię do wzięcia więcej, niż na to zasługujesz.

2) Szanuj innych przed sobą i zajmij niższe miejsce.

1) Filipian 2:3-4: „Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z was dba nie tylko o swój własny interes, ale także o interes innych”.

2) Przysłów 25:27: „Niedobrze jest jeść dużo miodu i nie jest chwalebną szukać własnej

chwały”.

Łk 14,9 I ten, który cię prosił, przyszedł i powiedział ci: Daj temu człowiekowi miejsce; i zaczynasz ze wstydem zajmować najniższy pokój.

Jezus uczy, jak ważna jest pokora i zajmowanie najniższego miejsca na zgromadzeniu.

1. Priorytet pokory: nauka zajmowania najniższego miejsca

2. Paradoks dumy: dlaczego pokora jest największym darem

1. Filipian 2:3-8 „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za lepszych od siebie. Niech każdy z was ma na celu nie tylko swój własny interes, ale także cudzy”.

2. Jakuba 4:6-10 „Bóg pysznym się sprzeciwia, ale pokornym okazuje łaskę. Uniżcie się więc pod potężną rękę Boga, aby was wywyższył we właściwym czasie”.

Łukasza 14:10 Ale kiedy cię poproszą, idź i usiądź w najniższym pokoju; aby gdy przyjdzie ten, który cię prosił, mógł ci powiedzieć: Przyjacielu, wstąp wyżej; wtedy będziesz oddawał pokłon przed tymi, którzy z tobą zasiądą do stołu.

Jezus zachęca zaproszonych, aby byli pokorni i gotowi przyjąć zaproszenie na wyższe miejsce w obecności innych.

1. „Chrystusowe wezwanie do pokory: zaproszenie na wyższe miejsce”

2. „Błogosławieństwo pokory: zbieranie nagród pokory”

1. Jakuba 4:10 – „Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy”.

2. Filipian 2:3-4 – „Niech nic nie czyńcie przez kłótnie i próżność, ale w pokorze umysłu niech każdy innych uważa za lepszych od siebie. Nie każdy patrzy na swoje własne sprawy, ale każdy też na sprawy innych .”

Łukasza 14:11 Bo każdy, kto się wywyższa, będzie poniżony; a kto się poniża, będzie wywyższony.

Jezus naucza, że ci, którzy się poniżają, będą wywyższeni, a ci, którzy się wywyższają, będą poniżeni.

1. Siła pokory: jak żyć w doskonałości

2. Duma: subtelny niszczyciel związków

1. Jakuba 4:6 – Ale daje więcej łaski. Dlatego mówi: Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje.

2. Filipian 2:3-4 - Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za lepszych od siebie. Każdy powinien dbać nie tylko o swój własny interes, ale także o interes innych.

Łk 14,12 I rzekł także do tego, który mu kazał: Gdy przyrządzasz obiad lub kolację, nie zwołuj swoich przyjaciół ani braci, ani swoich krewnych, ani bogatych sąsiadów; aby i oni znowu cię nie prosili i nie otrzymano od ciebie zadośćuczynienia.

Jezus uczy hojności wobec potrzebujących, a nie tych, którzy już są błogosławieni.

1: „Dar hojności”

2: „Radość dawania”

1:1 Jana 3:17-18 „A jeśli ktoś posiada dobra tego świata, a widzi brata swego w potrzebie, a zamyka przed nim swoje serce, jak może w nim mieszkać miłość Boża? Drogie dzieci, nie kochajmy słowem i mową, ale czynem i prawdą”.

2: Jakuba 2:14-17 „Co za pożytek, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, ale nie ma uczynków? Czy ta wiara może go ocalić? Jeśli brat lub siostra są ubogo ubrani i brakuje im codziennego pożywienia, a ktoś z was powie im: „Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i najedcie”, nie dając im tego, czego potrzebuje ciało, jaki z tego pożytek? Podobnie i wiara sama w sobie, jeśli nie ma uczynków, jest martwa.”

Łk 14,13 Ale gdy urządzasz ucztę, zawołaj ubogich, ułomnych, chromych i niewidomych:

Jezus poleca zaprosić na ucztę biednych, ułomnych, chromych i niewidomych.

1. Zapraszanie osób upośledzonych: ponowne wyobrażenie sobie wizji Jezusa dotyczącej wspólnoty

2. Troska o mniej szczęśliwych: wezwanie Jezusa do szpitalnictwa

1. Izajasz 58:7-10 – Podziel się swoim chlebem z głodnymi i przyprowadź do swojego domu biednych bezdomnych.

2. Jakuba 1:27 - Religia czysta i nieskalana przed Bogiem Ojcem polega na tym, aby opiekować się sierotami i wdowami w ich niedoli.

Łukasza 14:14 I będziesz błogosławiony; bo nie mogą ci odpłacić, bo otrzymasz zapłatę przy zmartwychwstaniu sprawiedliwych.

Werset ten mówi o nagrodzie dla tych, którzy żyją w wierze i prawości, gdyż zostaną pobłogosławieni przy zmartwychwstaniu sprawiedliwych.

1. Nagroda za prawość: życie wiarą i posłuszeństwem

2. Błogosławieństwo Zmartwychwstania: Życie wieczne z Bogiem

1. Mateusza 6:19-21 – „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną, ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani”.

Łk 14,15 A gdy usłyszał to jeden z siedzących z nim przy stole, rzekł do niego: Błogosławiony, który będzie jadł chleb w królestwie Bożym.

Jezus opowiada o radości jedzenia w królestwie Bożym jednemu z gości swego obiadu.

1. Radość jedzenia w Królestwie Bożym

2. Błogosławieństwa wejścia do Królestwa Bożego

1. Rzymian 14:17 – Albowiem królestwo Boże to nie pokarm i napój; lecz sprawiedliwość i pokój, i radość w Duchu Świętym.

2. Mateusza 6:33 - Szukajcie jednak najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego; i to wszystko będzie wam dodane.

Łk 14,16 I rzekł do niego: Pewien człowiek wyprawił wielką wieczerzę i zaprosił wielu:

Pewien człowiek zaprosił wiele osób na wspaniałą wieczerzę.

1. Zaproszenie Ewangelii: hojna oferta zbawienia od Boga

2. Radość wspólnoty: wezwanie do wspólnoty chrześcijańskiej

1. Rzymian 10:13-14 – „Bo każdy, kto wzywa imienia Pańskiego, będzie zbawiony. Ale jak mogą wzywać go, aby ich wybawił, jeśli w niego nie wierzą? I jak mogą w Niego wierzyć, skoro nigdy o Nim nie słyszeli? I jak mogą o nim słyszeć, jeśli ktoś im nie powie?”

2. Hebrajczyków 10:24-25 – „Zastanawiajmy się, jak motywować się nawzajem do aktów miłości i dobrych uczynków. I nie zaniedbujmy naszych wspólnych zebrań, jak to niektórzy czynią, ale zachęcajmy się nawzajem, zwłaszcza teraz, gdy zbliża się dzień Jego powrotu”.

Łk 14,17 I posłał swego sługę w porze wieczerzy, aby powiedział zaproszonym: Przyjdźcie; bo wszystko jest już gotowe.

Mistrz przygotował bankiet i teraz zapraszał wszystkich gości, aby przyszli i wzięli w nim udział.

1: Jezus zaprasza nas na ucztę zbawienia.

2: Zaproszenie Pana na święto łaski.

1: Objawienie 19:9 – „I rzekł do mnie: Napisz: Błogosławieni, którzy są wezwani na ucztę weselną Baranka”.

2: Izajasz 25:6 - „I na tej górze Pan Zastępów sprawi wszystkim ludziom ucztę z tłustych rzeczy, ucztę z win na osadzie, z tłustych rzeczy pełnych szpiku, z win na osadzie dobrze wyrafinowanym. ”

Łk 14,18 I wszyscy zgodnie zaczęli się usprawiedliwiać. Pierwszy mu odpowiedział: Kupiłem kawałek ziemi i muszę iść i zobaczyć. Proszę, abyś mnie usprawiedliwił.

Wszyscy zaproszeni na ucztę mieli wymówkę, żeby nie być na niej. Pierwszy powiedział, że kupił kawałek ziemi i chce go zobaczyć.

1: Musimy chcieć stawiać Boga na pierwszym miejscu w naszym życiu, nawet ponad naszymi własnymi pragnieniami i potrzebami.

2: Musimy być gotowi wziąć swój krzyż i naśladować Jezusa, nawet jeśli może to być niewygodne lub niewygodne.

1: Mateusza 16:24 - Tedy rzekł Jezus do uczniów swoich: Jeśli kto idzie za mną, niech się zaprze samego siebie, weźmie krzyż swój i idzie za mną.

2: Filipian 2:3-4 – [Niech] nic nie będzie robione przez kłótnie lub próżność; lecz w pokorze ducha niech każdy innych uważa za lepszych od siebie. Nie patrz każdy na swoje sprawy, ale każdy też na sprawy innych.

Łk 14,19 A inny powiedział: Kupiłem pięć jarzm wołów i idę je testować. Proszę, abyś mnie uwolnił.

Przypowieść ta mówi o kimś, kto podjął wiele zobowiązań, a teraz szuka wyjścia.

1: Musimy uważać, aby nie angażować się w więcej, niż jesteśmy w stanie udźwignąć.

2: Zawsze powinniśmy być szczerzy wobec siebie i innych, jeśli chodzi o nasze umiejętności.

1: Kaznodziei 5:4-5 – Kiedy ślubujesz Bogu, nie zwlekaj z jego wypełnieniem; bo nie ma upodobania w głupcach; oddaj to, co ślubowałeś. Lepiej jest nie ślubować, niż ślubować i nie zapłacić.

2: Jakuba 4:13-17 – Idźcie teraz, wy, którzy mówicie: Dziś lub jutro wejdziemy do takiego miasta i pozostaniemy tam przez rok, kupując i sprzedając, i osiągając zysk. będzie jutro. Po co jest Twoje życie? Jest to nawet para, która pojawia się na krótki czas, a następnie znika. Dlatego powinniście mówić: Jeśli Pan zechce, będziemy żyć i będziemy czynić to lub tamto. Ale teraz radujcie się ze swoich przechwałek. Wszelka taka radość jest zła. Kto więc umie dobrze czynić, a nie czyni, jest to grzech.

Łk 14,20 A inny rzekł: Pojąłem żonę i dlatego nie mogę przyjść.

Ten fragment podkreśla trudność przedłożenia Królestwa Bożego ponad ziemskie obowiązki.

1: Przyjęcie zaproszenia Boga do przyłączenia się do Jego Królestwa

2: Przedkładanie Królestwa Bożego nad ziemskie obowiązki

1: Mateusza 6:33 – „Ale szukajcie najpierw jego królestwa i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane.”

2: Kolosan 3:1-2 – „Skoro więc powstaliście z Chrystusem, zwróćcie swoje serca ku temu, co w górze, gdzie Chrystus zasiada po prawicy Boga. Skupiajcie się na tym, co w górze, a nie na tym, co ziemskie”.

Łk 14,21 Przyszedł więc ów sługa i oznajmił swemu panu te rzeczy. Wtedy pan domu, rozgniewany, rzekł do swego sługi: Wyjdź szybko na ulice i zaułki miasta i przyprowadź tu biednych i ułomnych, zatrzymanych i niewidomych.

Pan domu nakazuje swemu słudze wyjść i przyprowadzić biednych, ułomnych, ułomnych i niewidomych.

1. Znaczenie służenia osobom marginalizowanym w naszych społecznościach.

2. Moc powitania obcego.

1. Jakuba 1:27 - Religia czysta i nieskalana przed Bogiem Ojcem polega na tym, aby odwiedzać sieroty i wdowy w ich niedoli i zachowywać siebie nieskażonym przez świat.

2. Izajasz 58:6-7 – „Czyż nie jest to post, który wybieram: aby rozwiązać więzy niegodziwości, rozwiązać więzy jarzma, wypuścić uciśnionych na wolność i połamać

wszelkie jarzmo? Czyż nie jest to dzielenie się chlebem z głodnymi i wprowadzanie do domu bezdomnych, biednych? gdy ujrzysz nagiego, okryć go i nie ukrywać się przed własnym ciałem?

Łk 14,22 I rzekł sługa: Panie, dzieje się, jak rozkazałeś, a mimo to jest miejsce.

Sługa wykonuje polecenia swego pana i odkrywa, że wciąż jest miejsce na więcej.

1. Moc posłuszeństwa: wypełnianie przykazań Bożych

2. Zawsze jest miejsce na więcej: nieograniczony potencjał wiary

1. Efezjan 2:10: „Jego dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował, abyśmy w nich chodzili”.

2. 1 Tesaloniczan 5:16-18: „Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie, w każdym położeniu dziękujcie; taka jest bowiem wola Boża w Chrystusie Jezusie względem was”.

Łk 14,23 I rzekł Pan do sługi: Wyjdź na drogi i opłotki i zmuszaj ich, aby weszli, aby mój dom był zapełniony.

Pan wzywa swoje sługi, aby wyszli i zaprosili ludzi do Królestwa Bożego, aby Jego dom był zapełniony.

1. Bądź odważny i zapraszaj innych do przyłączenia się do Królestwa Bożego

2. Nie przegap okazji, aby dzielić się ewangelią

1. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem.

2. Izajasz 55:6 – Szukajcie Pana, póki można go znaleźć; wzywajcie go, póki jest blisko.

Łk 14,24 Bo powiadam wam: Żaden z zaproszonych mężów nie skosztuje mojej wieczerzy.

Ten fragment mówi o tym, że nikt z zaproszonych na wieczerzę nie będzie jej smakował.

1. Wartość zaangażowania: zrozumienie konsekwencji odrzucenia Bożego zaproszenia.

2. Koszt niewiary: rozpoznanie konsekwencji odmowy przyjęcia zaproszenia Pana.

1. Mateusza 22:2-14 – Przypowieść o uczcie weselnej.

2. Rzymian 11:17-24 – Miłosierdzie i gniew Boży.

Łk 14,25 A szły z nim wielkie tłumy, a on się odwrócił i rzekł do nich:

Jezus zachęca swoich naśladowców, aby przedkładali swoją relację z Nim nad wygodę i bezpieczeństwo swoich ziemskich posiadłości.

1. Stawianie Jezusa na pierwszym miejscu: priorytet relacji

2. Życie w obfitości: wolność życia dla Jezusa

1. Mateusz 6:33 — „Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego; a to wszystko będzie wam dodane”.

2. Filipian 3:8 — „Zaprawdę, i wszystko uznaję za stratę ze względu na doskonałość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mojego, dla którego poniosłem stratę wszystkiego i uznaję to za gnój, abym mogli zdobyć Chrystusa”.

Łk 14,26 Jeśli ktoś przychodzi do mnie, a nie ma w nienawiści swego ojca i matki, i żony, i dzieci, i braci, i sióstr, a nawet życia swego, nie może być uczniem moim.

Ten fragment z Łukasza 14:26 uczy, że bycie uczniem wymaga poziomu zaangażowania wyższego niż nasza naturalna miłość do naszej rodziny i nas samych.

1. „Ostateczne zobowiązanie: bycie uczniem ponad rodziną”

2. „Kochaj Boga ponad wszystko: bycie uczniem jest priorytetem”

1. Mateusza 16:24-26 – „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: «Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i naśladuje mnie. Kto bowiem chce zachować swoje życie, straci je, lecz kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je. Cóż za pożytek dla człowieka, jeśli cały świat pozyska, a swoją duszę straci?”

2. Marka 8:34-37 – „Przywoławszy lud do siebie, a także swoich uczniów, rzekł do nich: Kto chce iść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i idzie za mną Ja. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu i dla ewangelii, ten je zachowa. Bo cóż za korzyść odniesie człowiek, jeśli pozyska cały świat, a swoją duszę straci? Albo co czy człowiek da w zamian za swoją duszę? Kto bowiem wstydzi się Mnie i moich słów w tym cudzołożnym i grzesznym pokoleniu, tego też Syn Człowieczy będzie się wstydził, gdy przyjdzie w chwale swego Ojca ze świętymi aniołami. ”

Łk 14,27 A kto nie nosi krzyża swego, a idzie za mną, nie może być moim uczniem.

Jezus uczy, że aby być Jego uczniem, trzeba nieść ich krzyż i naśladować Go.

1. Weź swój krzyż i naśladuj Jezusa – A o znaczeniu bycia uczniem.

2. Nosić krzyż - A o odpowiedzialności chodzenia z Chrystusem.

1. Marka 8:34-37 – Jezus poleca swoim naśladowcom, aby wzięli swój krzyż i naśladowali Go.

2. Galacjan 5:24 – Jesteśmy powołani do krzyżowania ciała i życia w Duchu.

Łk 14,28 Bo który z was, chcąc zbudować wieżę, nie siada pierwszy i nie oblicza kosztów, czy wystarczy mu na jej wykończenie?

W tym fragmencie podkreślono znaczenie wcześniejszych przygotowań i obliczenia kosztów każdego przedsięwzięcia.

1. „Koszt budowy: przygotowanie do zaangażowania”

2. „Planowanie: obliczanie przyszłych kosztów”

1. Mateusza 6:19-21 – „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną. Gromadźcie sobie jednak skarby w niebie, gdzie mól

i rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.”

2. Przysłów 13:4 – „Dusza leniwego pragnie i nic nie otrzymuje, dusza pracowitych jest obficie zaopatrzona.”

Łk 14,29 Aby nie było, że gdy już założy fundament, a nie będzie mógł go wykończyć, wszyscy, którzy to zobaczą, nie zaczną się z niego naśmiewać,

Fragment ten ostrzega przed rozpoczynaniem czegoś bez możliwości dokończenia, gdyż widzowie mogą wyśmiewać daną osobę.

1. Niebezpieczeństwo wzięcia na siebie więcej, niż jesteś w stanie udźwignąć

2. Znaczenie zakończenia tego, co zacząłeś

1. Efezjan 6:13 – „Dlatego przyobleczcie się w pełną zbroję Bożą, abyście, gdy nadejdzie dzień zła, mogli ostać się na swoim miejscu, a gdy już wszystko uczynicie, ostać.”

2. Przysłów 16:3 – „Powierzaj Panu wszystko, co robisz, a On urzeczywistni twoje plany”.

Łk 14,30 Mówiąc: Ten człowiek zaczął budować, ale nie mógł dokończyć.

Jezus uczy przypowieści o człowieku, który rozpoczyna dzieło, ale nie jest w stanie go dokończyć.

1. Znaczenie zakończenia tego, co zacząłeś

2. Wytrwałość w obliczu trudności

1. Filipian 3:14 – „Dążę, aby dobiec do końca biegu i otrzymać nagrodę niebiańską, do której wzywa nas Bóg przez Chrystusa Jezusa”.

2. Kolosan 3:23 – „Cokolwiek czynicie, pracujcie nad tym całym sercem, jakbyście pracowali dla Pana, a nie dla ludzkich mistrzów”.

Łk 14,31 Albo który król, wyruszając na wojnę z innym królem, nie usiądzie pierwszy i nie naradzi się, czy z dziesięcioma tysiącami zdoła przeciwstawić się temu, który z dwudziestoma tysiącami nadchodzi przeciwko niemu?

Król musi rozważyć swoje zasoby, zanim wyruszy na wojnę z innym królem, który ma dwukrotnie większe zasoby.

1. Bóg zapewni nam zasoby, których potrzebujemy, aby pokonać każdą przeszkodę.

2. Musimy nauczyć się ufać Bogu i podejmować mądre decyzje.

1. Izajasz 40:31 – „Lecz ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły, wzbijają się na skrzydłach jak orły, biegną bez zmęczenia, będą chodzić i nie ustaną”.

2. Jakuba 1:5 – „Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje szczodrze i nie wypomina, a będzie mu dana.”

Łk 14,32 Albo gdy tamten jest jeszcze daleko, wysyła poselstwo i pragnie warunków pokojowych.

Przypowieść o zagubionym synu podkreśla potrzebę poszukiwania zagubionych i przekazywania im oferty pojednania.

1. Moc przebaczenia: jak obdarzyć łaską zgubionych

2. Pojednanie: akceptacja i przyjęcie marnotrawnego

1. Mateusza 18:12-14 – Co robisz, gdy zagubiona osoba wraca?

2. Rzymian 5:8 – Moc Bożej miłości w pojednaniu nas z Nim

Łk 14,33 Podobnie i ktokolwiek z was, kto nie wyrzeka się wszystkiego, co ma, nie może być moim uczniem.

Ten fragment podkreśla wagę porzucenia wszystkiego, co posiadasz, aby być uczniem Jezusa.

1. Prawdziwe uczniostwo: koszt liczenia kosztów – Łk 14:33

2. Porzucić wszystko, aby pójść za Jezusem – Łk 14,33

1. Mateusza 19:21 - Rzekł mu Jezus: Jeśli chcesz być doskonały, idź, sprzedaj, co posiadasz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie; i przyjdź, podążaj za mną".

2. Marka 10:21 - A Jezus, spojrzawszy na niego, umiłował go i rzekł do niego: Jednego ci brakuje: idź, sprzedaj wszystko, co masz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie; i przyjdź, podążaj za mną".

Łk 14,34 Dobra jest sól; jeżeli jednak sól zwietrzeje, czym ją posolić?

Sól jest ważną metaforą w nauczaniu Jezusa, ilustrującą potrzebę, aby uczniowie Chrystusa byli źródłem moralnego i duchowego smaku dla świata.

1: Sól ziemi: bycie uczniem Chrystusa i wywieranie wpływu na świat

2: Delektowanie się solą: jak żyć życiem o boskim smaku

1: Mateusza 5:13-14 – „Wy jesteście solą ziemi, lecz jeśli sól utraci swój smak, jakże można przywrócić jej słoność? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie pod nogami ludzi".

2: Kolosan 4:6 – „Niech wasza mowa zawsze będzie uprzejma, przyprawiona solą, abyście wiedzieli, jak powinniście każdemu odpowiedzieć."

Łukasza 14:35 Nie nadaje się ani na ziemię, ani na gnoj; ale ludzie go wyrzucili. Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha.

Ten fragment mówi o tym, jak ważne jest uważne słuchanie słowa Bożego i słuchanie jego wezwania.

1. „Wezwanie do słuchania: zrozumienie wagi zwracania uwagi na Słowo Boże"

2. „Wypędzanie nieodpowiednich: koszt lekceważenia Słowa Bożego"

1. Jakuba 1:19-20 – „Wiedzcie to, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu, bo gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej”.

2. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

Łk 15 zawiera trzy przypowieści Jezusa, które ilustrują radość Boga z powodu pokuty grzeszników: zagubiona owca, zagubiona moneta i syn marnotrawny.

1. akapit: Rozdział rozpoczyna się od gromadzenia się celników i grzeszników, aby słuchać Jezusa, co wywołało szemranie wśród faryzeuszy i uczonych w prawie, mówiących: „Ten człowiek przyjmuje grzeszników i jada z nimi”. W odpowiedzi Jezus opowiedział przypowieść o zagubionej owcy, w której pasterz zostawia dziewięćdziesiąt dziewięć owiec na otwartej przestrzeni, aby szukać jednej zagubionej owcy. Kiedy go znajdzie, z radością zarzuca go na ramiona i wraca do domu. Następnie zwołuje swoich przyjaciół, sąsiadów i mówi: „Cieszcie się, znalazłem moją zagubioną owcę”. Następnie Jezus wyjaśnia, że w niebie większa jest radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia (Łk 15,1-7).

Akapit drugi: Po tej przypowieści Jezus opowiedział inną przypowieść o kobiecie, która miała dziesięć srebrnych monet, ale zgubiła jedną. Zapala lampę, dokładnie przeczesuje dom, aż ją znajdzie. Po znalezieniu dzwoni do swoich przyjaciół, sąsiadów i mówi: „Cieszcie się, znalazłem moją zagubioną monetę”. Jezus ponownie podkreślił, że w obecności aniołów Boga panuje radość z jednego grzesznika, który się nawraca (Łk 15,8-10).

Akapit trzeci: Na koniec podzielił się przypowieścią o synu marnotrawnym. W tej historii młodszy syn prosi ojca o część spadku, a potem wszystko marnuje w dzikiej, odległej krainie. Kiedy nastał poważny głód, zaczął być w potrzebie, więc wynajął się jako obywatel tego kraju, wysłał go na pola, nakarmił świnie, napełnił stráki żołądkowe, świnie jadły, nikt mu nic nie dał, gdy przyszły zmysły, które powiedziały: „Ilu najemników mojego ojca ma tu zapasy żywności, umieram z głodu”. ! Postanowił wrócić do domu i wyznać grzechy, zanim ojciec poprosi o traktowanie go jak najemnika. Ale gdy ojciec był jeszcze daleko, zobaczył go przepełnionego współczuciem, pobiegł, objął go i pocałował, syn powiedział: „Ojciec zgrzeszył przeciwko niebu, nie jesteś już godzien nazywać się swoim synem”. Ale ojciec kazał służbie przynieść najlepszą szatę, założyć pierścionek na sandały, stopy przynieść utuczone cielę, zabić, urządźmy ucztę, świętujmy dla tego syna, mój syn był martwy, żywy, znowu zaginął, odnaleziono, więc zaczęli świętować, starszy brat rozzłościł się, odmówił wejścia, więc ojciec wyszedł, błagając go, odpowiedział „Spójrz, ile lat byłem niewolnikiem, bo nigdy nie sprzeciwiłeś się swoim rozkazom, a mimo to nie dałeś mi nawet młodej kozy, żebym mógł świętować z moimi przyjaciółmi, ale kiedy wróci twój syn, który pożarł twoją własność, prostytutki zabijają dla niego utuczone cielę!” Ojciec powiedział: „Synu mój, ty zawsze jesteś przy mnie, wszystko co mam, jest twoje, ale musieliśmy się radować, bo twój brat umarł, znowu zaginął i odnalazł się” (Łk 15,11-32). Ta przypowieść podkreśla łaskawą, kochającą naturę Ojca wobec pokutujących grzeszników, a także rzuca wyzwanie zadufaniu w sobie i braku

współczucia wobec tych, którzy zbłądzili.

Łk 15,1 I zbliżyli się do niego wszyscy celnicy i grzesznicy, aby go posłuchać.

Ten fragment wspomina Jezusa otoczonego przez celników i grzeszników, którzy przyszli go słuchać.

1: Jezus pokazuje nam, że wszyscy są mile widziani w Jego obecności i że nikt nie powinien być wykluczony.

2: Miłość Jezusa jest bezwarunkowa i jest dostępny dla każdego, kto Go szuka.

1: Mateusza 11:28 – „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja was pokrzepię”.

2: Marka 2:17 - „Usłyszawszy to Jezus, rzekł do nich: Nie potrzebują lekarza zdrowi, lecz ci, którzy się źle mają. Nie przyszedłem wzywać do nawrócenia sprawiedliwych, ale grzeszników”.

Łk 15,2 A faryzeusze i uczeni w Piśmie szemrali, mówiąc: Ten człowiek przyjmuje grzeszników i jada z nimi.

Ten fragment ukazuje krytykę i dezaprobatę faryzeuszy i uczonych w Piśmie wobec Jezusa za obcowanie z grzesznikami.

1. Bezwarunkowa miłość Jezusa i akceptacja grzeszników

2. Niebezpieczeństwo osądzania innych

1. Rzymian 14:13 – „Dlatego nie osądzajmy już siebie nawzajem, ale raczej starajcie się nigdy nie stawiać bratu przeszkody ani przeszkody na drodze”.

2. Mateusza 7:1-2 – „Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. Bo takim sądem, jaki wydacie, zostaniecie osądzeni i jaką miarą użyjecie, odmierzą was.”

Łk 15,3 I opowiedział im tę przypowieść, mówiąc:

Przypowieść o zagubionej owcy: Jezus opowiada przypowieść o pasterzu, który gubi jedną ze swoich owiec, a pozostałych 99 zostawia, aby szukać zagubionej, aż ją odnajdzie.

1. Serce pasterza: jak Jezus troszczy się o zagubionych

2. Zagubiona owca: Boży pościg za zranionym

1. Ezechiela 34:11-16 – Boża obietnica zbawienia swoich owiec

2. Psalm 23:1-4 – Pan jest moim pasterzem

Łukasza 15:4 Który z was, mając sto owiec, a zgubi jedną z nich, nie zostawia dziewięćdziesięciu dziewięciu na pustyni i nie podąża za zagubioną, aż ją znajdzie?

Ten fragment mówi o nieustannym poszukiwaniu Boga za zgubionymi, podkreślając Jego współczucie dla grzeszników.

1. „Niezawodna miłość Boga: pogoń za zagubionymi”

2. „Pasterz i zagubiona owca: przypowieść o współczuciu”

1. Ezechiela 34:11-16 Boża obietnica jako prawdziwego pasterza

2. Jeremiasz 29:11-14 Boży plan wobec zagubionych i znalezionych

Łk 15,5 A znalazłszy, kładzie go na ramiona swoje i raduje się.

Ten fragment mówi o radości ze znalezienia czegoś, co zostało utracone.

1. Znajdowanie radości w Panu: Jak radowanie się w Panu prowadzi do prawdziwego zadowolenia.

2. Pasterz? Miłość: Jak doświadczyć radości odkupienia przez Boga? kocham .

1. Izajasz 40:11? jak pasterz będzie pasł swoją trzodę; zbierze baranki w swoje ramiona; będzie je nosił na swoim łonie i delikatnie będzie prowadził młode z młodymi.

2. Psalm 30:5 ? albo jego gniew trwa tylko przez chwilę, a jego przychylność na całe życie. Płacz może pozostać przez noc, ale radość przychodzi o poranku. ??

Łk 15,6 A gdy wróci do domu, zwołuje swoich przyjaciół i sąsiadów i mówi im: Radujcie się ze mną; bo znalazłem owcę moją, która zaginęła.

Ten fragment mówi o człowieku, który odnalazł zagubioną owcę i świętował z przyjaciółmi i sąsiadami.

1. Bóg jest Pasterzem, który szuka zagubionych i raduje się, gdy się odnajdują.

2. Radość ze odnalezienia zagubionego należy dzielić z innymi.

1. Psalm 23:1-4 ??? Pan jest moim pasterzem; nie będę chciał. Każe mi leżeć na zielonych pastwiskach. Prowadzi mnie nad spokojne wody. On przywraca moją duszę. Prowadzi mnie ścieżkami sprawiedliwości ze względu na swoje imię.

2. Ezechiela 34:11-16 ??? lub tak mówi Pan Bóg: Oto Ja sam będę szukał owiec moich i będę je szukał. Jak pasterz szuka swojej trzody, gdy jest wśród rozproszonych owiec, tak ja będę szukać moich owiec i wybawię je ze wszystkich miejsc, gdzie zostały rozproszone, w dzień chmur i gęstej ciemności. I wywiodę ich spośród narodów, i zgromadzę ich z krajów, i sprowadzę ich do ich ziemi. I będę je pasł na górach izraelskich, przy wąwozach i we wszystkich zamieszkałych miejscach kraju. Nakarmię ich dobrymi pastwiskami, a na wyżynach górskich Izraela będzie ich pastwisko. Tam będą leżeć na dobrych pastwiskach i na urodzajnych pastwiskach będą pasli się na górach Izraela. Ja sam będę pasterzem moich owiec i sam pozwolę im leżeć – wyrocznia Pana Boga.

Łukasza 15:7 Mówię wam, że podobnie będzie w niebie radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują pokuty.

Radość w niebie z powodu pokutującego grzesznika.

1: Bóg raduje się, gdy pokutujemy i zwracamy się do Niego.

2: Miłość Jezusa do nas jest niezmierzona i raduje się, gdy wyznajemy nasze grzechy i zwracamy się do Niego.

1:2 Kronik 7:14 - ? Jeśli mój lud, nad którym nawołuję moje imię, ukorzy się i będzie się modlił, i będzie szukał mojego oblicza, i odwróci się od swoich niegodziwych dróg, wówczas Ja wysłucham z nieba i przebaczę im ich grzechy i uzdrowię ich ziemię.

2: Rzymian 2:4 – ? Czy okazujecie pogardę bogactwu Jego dobroci, wyrozumiałości i cierpliwości, nie zdając sobie sprawy z tego, że Bóg? życzliwość ma doprowadzić cię do pokuty???

Łk 15,8 Albo która kobieta, mając dziesięć srebrników, a zgubiwszy jedną sztukę, nie zapala świecy, nie wymiata domu i nie szuka pilnie, aż ją znajdzie?

Ten fragment mówi o kobiecie, która pilnie szuka zagubionej srebrnej monety.

1. Pilność zgubionych: jak poszukiwanie zgubionych może prowadzić do odnowionej wiary

2. Przypowieść o srebrze: Jak powinniśmy wytrwać w trudnych czasach

1. Przysłów 24:10 Jeśli zemdlejesz w dniu niedoli, twoja siła będzie niewielka.

2. Mateusza 6:33 Szukajcie jednak najpierw królestwa Bożego i jego sprawiedliwości; i to wszystko będzie wam dodane.

Łk 15,9 A gdy ją znajdzie, zwołuje przyjaciół i sąsiadów, mówiąc: Radujcie się ze mną; bo znalazłem kawałek, który zgubiłem.

Kobieta, która straciła coś dla niej ważnego, cieszy się, gdy ją ponownie odnajduje i zaprasza przyjaciół i sąsiadów na wspólne świętowanie.

1. Radość z odnowienia: świętowanie powrotu rzeczy utraconych

2. Bóg? Książka Miłość w małych rzeczach: odnajdywanie radości w zwyczajności

1. Psalm 126:3: ? On uczynił dla nas wielkie rzeczy i jesteśmy przepełnieni radością.??

2. Łk 15:7: ? powiedzieć wam, że tak samo w niebie będzie większa radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy

nie potrzebują nawrócenia.

Łk 15,10 Podobnie, powiadam wam, panuje radość u aniołów Bożych z powodu jednego grzesznika, który się nawraca.

Obecność Boga przynosi radość, gdy grzesznik pokutuje.

1. Radość pokuty

2. Odkrycie na nowo miłości Boga poprzez pokutę

1. Izajasz 1:18 - Chodźcie teraz i rozmyślajmy razem, mówi Pan: Choć wasze grzechy będą szkarłatne, wybieleją jak śnieg; choćby były czerwone jak karmazyn, będą jak wełna.

2. Jeremiasz 31:34 - I nie będą już więcej uczyć, każdy swego bliźniego i każdy swego brata, mówiąc: Poznajcie Pana, bo wszyscy mnie będą znać, od najmniejszego do największego z nich, mówi PAN: bo odpuszczę ich winę i nie wspomnę już więcej na ich grzech.

Łk 15,11 I rzekł: Pewien człowiek miał dwóch synów:

Ta przypowieść Jezusa opowiada historię ojca i jego dwóch synów, z których jeden zaginął i szuka drogi do domu.

1: Jezus wzywa nas, abyśmy powrócili do domu i ponownie połączyli się z Bogiem.

2: Musimy rozpoznać naszą potrzebę Boga i szukać z Nim relacji.

1: Łk 15:20 - I wstał, i przyszedł do swego ojca. Ale gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec, zlitował się, pobiegł, rzucił mu się na szyję i ucałował go.

2: Ezechiela 16:63 - Abyś pamiętał i był zawstydzony, i abyś nigdy więcej nie otwierał ust z powodu swojej hańby, gdy będę pojednany z tobą za wszystko, co uczyniłeś, mówi Pan BÓG.

Łk 15,12 A młodszy z nich rzekł do swego ojca: Ojcze, daj mi część majątku, która mi przypadła. I rozdzielił między nich swoje utrzymanie.

Ojciec dwóch synów podzielił między nich swój majątek, a młodszy syn poprosił o jego część.

1. Miłość Boga do Jego dzieci: jak hojność ojca odzwierciedla serce naszego Ojca Niebieskiego

2. Moc prośby: nauka odważnego proszenia i otrzymywania hojnych błogosławieństw Bożych

1. Efezjan 3:20 - Temu, który według mocy działającej w nas może uczynić nieporównanie więcej, niż wszystko, o co prosimy lub o czym myślimy.

2. Filipian 4:6-7 - Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

Łk 15,13 A niedługo potem młodszy syn zebrał się wszyst- ko i wyruszył w odległą krainę, gdzie marnował swój majątek na rozrzutnym życiu.

Młodszy syn marnował swój majątek na hałaśliwe życie w odległym kraju.

1. Niebezpieczeństwo dzikiego życia

2. Wysoka cena grzechu

1. Przysłów 13:15 – „Dobry rozsądek zdobywa przychylność, ale droga niewiernych prowadzi do ich zguby”.

2. Galacjan 6:7-8 – „Nie dajcie się zwieść: Bóg nie daje się naśmiewać, bo cokolwiek sieje, to i żąć będzie. Kto bowiem sieje dla własnego ciała, z ciała będzie żąć skażenie, ale kto kto sieje dla Ducha, z Ducha będzie zbierał życie wieczne.”

Łk 15,14 A gdy wszystko wydał, nastał w tej ziemi wielki głód; i zaczął odczuwać niedostatek.

Pewien człowiek roztrwonił wszystkie swoje pieniądze i głód w kraju pozbawił go środków do życia.

1. Niebezpieczeństwo marnowania pieniędzy

2. Błogosławieństwo zadowolenia w każdych okolicznościach

1. Przysłów 21:20: „W mieszkaniu mądrych znajduje się cenny skarb i oliwa, lecz głupi je marnuje”.

2. 1 Tymoteusza 6:6-10: „Ale pobożność z zadowoleniem jest wielkim zyskiem, gdyż niczego nie przynieśliśmy na świat i nic ze świata zabrać nie możemy. Jeśli jednak będziemy mieli żywność i odzienie, dzięki temu będziemy zadowoleni. Ci zaś, którzy pragną być bogaci, wpadają w pokusę, w sidła, w wiele bezsensownych i szkodliwych pragnień, które pogrążają ludzi w ruinę i zagładę. Bo miłość do pieniędzy jest korzeniem wszelkiego zła. To przez to pragnienie że niektórzy odeszli od wiary i przebili się wieloma boleściami”.

Łk 15,15 Poszedł więc i przyłączył się do obywatela tego kraju; i wysłał go na swoje pola, aby pasł świnie.

Ten fragment opowiada o synu marnotrawnym, który opuścił dom i roztrwonił swoje pieniądze, aż w końcu popadł w taką desperację, że przyjął pracę przy karmieniu świń.

1. Niebezpieczeństwo nieposłuszeństwa: nauka od syna marnotrawnego

2. Zwrócenie się do Boga w czasach desperacji: historia syna marnotrawnego

1. Przysłów 13:13-15 „Kto gardzi słowem, ściąga na siebie zagładę, lecz kto szanuje przykazanie, otrzyma nagrodę. Nauka mądrych jest źródłem życia, dzięki któremu można odwrócić się od sideł śmierci. Rozsądek zyskuje przychylność, ale droga zdradzieckich jest ich zgubą.”

2. Mateusza 6:24 „Nikt nie może dwom panom służyć. Albo jednego będziecie nienawidzić, a drugiego miłować, albo jednego będziecie wierni, a drugim pogardzicie. Nie możecie służyć i Bogu i pieniądzom”.

Łk 15,16 I najchętniej napełniłby swój brzuch plewami, które jadły świnie, a nikt mu nie dał.

Syn marnotrawny tak bardzo pragnął pożywienia, że był skłonny zjeść to, co jadły świnie.

Nikt nie chciał mu pomóc.

1. Niebezpieczeństwo desperacji: nauka od syna marnotrawnego

2. Współczucie Boga: jak On troszczy się o złamanych sercach

1. Izajasz 41:10 – Nie bójcie się, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci; Podtrzymam cię moją sprawiedliwą prawicą.

2. Mateusza 6:25 - ? Dlatego mówię wam, nie martwcie się o swoje życie, o to, co będziecie jeść i pić; lub o swoim ciele, co będziesz nosić. Czyż życie nie jest czymś więcej niż pożywieniem, a ciało czymś więcej niż ubraniem?

Łk 15,17 A gdy przyszedł do siebie, powiedział: Ilu najemników mojego ojca ma dość chleba i zapasy, a ja umieram z głodu!

Człowiek zdaje sobie sprawę, że jest w pilnej potrzebie i zastanawia się nad obfitością dostępnych mu środków.

1. Obfitość Bożego zaopatrzenia

2. Rozpoznanie głębi naszych potrzeb

1. Mateusza 6:31-33 – „Nie martwcie się więc i nie mówcie: «Co będziemy jeść?» lub „Co będziemy pić?” lub „W co się ubierzemy?” Bo poganie szukają tego wszystkiego i Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie. Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane”.

2. 1 Jana 4:19 – „Kochamy, bo on pierwszy nas umiłował”.

Łk 15,18 Wstanę i pójdę do mego ojca i powiem mu: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw niebu i przed tobą,

Ten fragment opowiada o synu, który wraca do ojca i wyznaje popełnione grzechy.

1. Miłość ojcowska: jak nasz Ojciec przebacza nam i wita nas w domu

2. Wyznanie grzechów: niezbędny krok do prawdziwej pokuty

1. 1 Jana 1:9 – „Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości”.

2. Mateusza 6:14-15 – „Bo jeśli przebaczycie innym ich przewinienia, wasz Ojciec niebieski i wam przebaczy, ale jeśli wy nie przebaczycie innym ich przewinień, i wasz Ojciec nie przebaczy wam waszych przewinień. ??

Łk 15,19 I nie jestem już godzien nazywać się twoim synem; uczyń mnie jednym ze swoich najemników.

Syn marnotrawny w Ewangelii Łukasza 15 wyraża skruchę za swoje przeszłe zachowanie i prosi ojca, aby pozwolił mu zostać jednym z jego najemników.

1. Moc pokuty: co naprawdę oznacza odwrócenie się od niegodziwych dróg

2. Miłosierdzie Boże: jak Ojciec wita swego utraconego Syna

1. Ezechiela 18:21-23 - Ale jeśli bezbożny odwróci się od wszystkich swoich grzechów, które popełnił, i będzie przestrzegał wszystkich moich ustaw, i będzie postępował sprawiedliwie i prawnie, na pewno będzie żył, nie umrze.

2. Rzymian 5:20 - Nadto weszło prawo, aby mnożyło się przestępstwo. Ale gdzie wzmógł się grzech, tam łaska rozlała się znacznie bardziej.

Łk 15,20 Potem wstał i przyszedł do swego ojca. Ale gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec, zlitował się, pobiegł, rzucił mu się na szyję i ucałował go.

Syn marnotrawny wraca do ojca i zostaje przyjęty z miłością i współczuciem.

1. Bezwarunkowa miłość Boga. Miłość Boża jest zawsze obecna i niezachwiana, bez względu na okoliczności.

2. Moc pokuty — jak pokuta może odnowić nawet najbardziej zerwane relacje.

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Jana 8:1-11 – Ale Jezus poszedł na Górę Oliwną. O świcie ukazał się ponownie na dziedzińcach świątyni, gdzie zebrał się wokół Niego cały lud, i usiadł, aby ich nauczać.

Łk 15,21 I rzekł mu syn: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw niebu i przed tobą, i nie jestem już godzien nazywać się twoim synem.

Syn wyznaje ojcu swoje grzechy i pokornie przyznaje, że nie jest już godzien nazywać się jego synem.

1. Moc spowiedzi: nauka przyznawania się do swoich niepowodzeń

2. Głębia Bożej miłości: bezwarunkowe przebaczenie dla wszystkich

1. 1 Jana 1:9 - Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.

2. Efezjan 2:4-5 - Ale Bóg, bogaty w miłosierdzie, przez swą wielką miłość, jaką nas umiłował, nawet gdy byliśmy martwi w grzechach, ożywił nas razem z Chrystusem (łaską zbawieni jesteście;)

Łk 15,22 Ale ojciec rzekł do swoich sług: Przynieście najlepszą szatę i ubierzcie go; i włóż mu pierścień na rękę i sandały na nogi:

W tym fragmencie ojciec okazuje swojemu synowi bezwarunkową miłość i akceptację pomimo błędów z przeszłości.

1: Bez względu na to, jak daleko zbłądziliśmy, Bóg zawsze będzie nas kochał i akceptował z otwartymi ramionami.

2: Wszyscy jesteśmy godni Bożej miłości i łaski, bez względu na to, jak wygląda nasza przeszłość.

1: Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2: Izajasz 43:1-3 – Tak mówi Pan: ? nie słuchajcie, bo was wykupiłem; Wołałem cię po imieniu, jesteś mój. Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zasypią was; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali. Bo Ja jestem Pan, twój Bóg, Święty Izraela, twój Zbawiciel.

Łk 15,23 I przyprowadźcie tu utuczone cielę i zabijcie je; i jedzmy, i weselmy się:

Syn marnotrawny witany jest w domu ucztą.

1: Witamy w domu: Radość z przebaczenia i odnowienia

2: Koszt przebaczenia: Ofiara utuczonego cielęcia

1: Efezjan 1:7 – ? W nim mamy odkupienie przez jego krew, odpuszczenie naszych win, według bogactwa jego łaski.

2: Rzymian 5:8 – ? Czy Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł?

Łukasza 15:24 Przez to mój syn był umarły, a ożył; zaginął i odnalazł się. I zaczęli być weseli.

Ten fragment mówi o radości i uldze, jaką daje syn, który został odnaleziony po zagubieniu.

1: Radość i pokój możemy znaleźć w Bożej miłości, gdy jesteśmy zagubieni.

2: Możemy doświadczyć radości odkupienia, kiedy zwracamy się do Boga.

1: Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2: Psalm 107:13-14 - Wtedy w swym ucisku wołali do Pana, a On ich wybawił z utrapienia. Wyprowadził ich z ciemności i najgłębszego mroku i zerwał ich łańcuchy.

Łk 15,25 A jego starszy syn był na polu, a gdy przyszedł i zbliżył się do domu, usłyszał muzykę i tańce.

Ojciec z radością powitał syna marnotrawnego w domu muzyką i tańcem.

1. Bezwarunkowa miłość Boga – świętowanie powrotu syna marnotrawnego

2. Korzystanie z drugiej szansy – odkupicielska moc pokuty

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Izajasz 43:25 - Ja, ja, jestem tym, który przez wzgląd na siebie wymazuje wasze przestępstwa i nie pamięta już więcej waszych grzechów.

Łk 15,26 I przywołał jednego ze sług i zapytał, co to znaczy.

Syn marnotrawny powraca i zostaje powitany przez ojca.

1: Łaska Boża jest większa niż nasze grzechy.

2: Nigdy nie jesteśmy zbyt daleko od miłości Boga.

1: Psalm 103:12 - Jak daleko jest wschód od zachodu, tak daleko odsunął od nas nasze przestępstwa.

2: Jeremiasz 31:3 – W przeszłości ukazał się nam Pan, mówiąc: „Ukochałem cię miłością wieczną , pociągnąłem cię niesłabnącą łaską.

Łk 15,27 I rzekł mu: Przyszedł brat twój; a twój ojciec zabił tuczne cielę, bo przyjął go zdrowego i zdrowego.

Ten fragment mówi o radości ojca, gdy powitał syna w domu po długiej nieobecności. Jego radość jest tak wielka, że składa w ofierze tuczne cielę, aby uczcić bezpieczny powrót syna.

1: Bóg się raduje, kiedy do Niego wracamy do domu.

2: Radość Pana jest naszą siłą.

1: Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

2: Psalm 51:12 - Przywróć mi radość z Twojego zbawienia; i podtrzymuj mnie swoim wolnym duchem.

Łk 15,28 A on się rozgniewał i nie chciał wejść. Dlatego wyszedł jego ojciec i błagał go.

Ojciec syna marnotrawnego wyszedł i błagał go, aby wrócił do domu.

1. Miłość i cierpliwość serca ojca

2. Moc pojednania

1. Efezjan 4:32? □ bądźcie dla siebie mili i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, jak i w Chrystusie Bóg wam przebaczył.

2. Rzymian 8:35-39? □ kto nas oddzieli od miłości Chrystusowej? Czy będą kłopoty, czy trudności, czy prześladowania, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz? Jak jest napisane: ? □ lub ze względu na ciebie przez cały dzień stoimy w obliczu śmierci; jesteśmy uważani za owce przeznaczone na rzeź. Nie, we wszystkim tym jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki Temu, który nas umiłował. Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadne moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie w stanie nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Łk 15,29 A on odpowiadając, rzekł do swego ojca: Oto tyle lat ci służę i nigdy nie przekroczyłem twojego przykazania, a mimo to nigdy nie dałeś mi koźlęcia, abym mógł się bawić z przyjaciółmi.

Syn wyznaje ojcu, że nigdy nie złamał żadnego z przykazań, a mimo to nigdy nie dostał dziecka, żeby świętować z przyjaciółmi.

1: Miłości i zaopatrzenia ojca nigdy nie należy uważać za coś oczywistego.

2: Łaska i miłosierdzie Boże nie zależą od naszych osiągnięć.

1: Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił.

2: Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Łk 15,30 Ale skoro przyszedł ten twój syn, który pożarł twoją majętność z nierządnicami, zabiłeś dla niego utuczone cielę.

Ojciec miał syna, który roztrwonił swój majątek na nierządnice, ale ojciec mimo to przyjął go w domu i uczcił, zabijając dla niego utuczone cielę.

1. Bezwarunkowa miłość naszego Ojca – świętowanie powrotu syna marnotrawnego

2. Prawdziwe znaczenie pokuty – nauka otrzymywania przebaczenia i miłosierdzia

1. Mateusza 18:21-35 – Przypowieść o bezlitosnym słudze

2. Ozeasza 14:1-3 – Boże zaproszenie do pokuty i odnowy

Łk 15,31 I rzekł do niego: Synu, ty zawsze jesteś ze mną i wszystko moje jest twoje.

Ojciec i syn godzą się, a ojciec mówi synowi, że zawsze jest z nim i że wszystko, co ma, jest jego.

1. Syn marnotrawny: znalezienie pojednania poprzez przebaczenie

2. Miłość ojca: więź bezwarunkowa i niekończąca się

1. Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Efezjan 3:14-17 - Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, od którego bierze nazwę wszelki ród na niebie i na ziemi, aby według bogactwa swojej chwały pozwolił wam

utwierdzić się mocą przez swego Ducha w waszym wnętrzu, aby Chrystus przez wiarę zamieszkał w waszych sercach? w miłości wkorzenieni i ugruntowani, wraz ze wszystkimi świętymi zdołacie ogarnąć, jaka jest Szerokość, Długość, Wysokość i Głębokość, i poznać miłość Chrystusową przewyższającą wszelką wiedzę, abyście zostali napełnieni całą pełnia Boga.

Łukasza 15:32 Spotkało się, żebyśmy się weselili i weselili, bo twój brat był umarły, a ożył; i zaginął, a odnalazł się.

Ten fragment uczy nas radości z ponownego połączenia się z utraconą ukochaną osobą.

1: Radość z radości ponownego zjednoczenia

2: Znajomość wartości tego, co mamy

1: Rzymian 12:15 - Radujcie się z tymi, którzy się weselą, i płaczcie z tymi, którzy płaczą.

2: Jana 14:27 - Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam; nie jak świat daje, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka.

Łukasza 16 zawiera nauki Jezusa na temat zarządzania, bogactwa i życia pozagrobowego, w tym przypowieść o przebiegłym zarządcy i przypowieść o Łazarzu i bogaczu.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od tego, jak Jezus opowiada swoim uczniom przypowieść o przebiegłym zarządcy. W tej przypowieści menadżer bogatego człowieka został oskarżony o marnowanie swojego majątku. Kiedy dowiedział się, że grozi mu utrata pracy, dzwonił do każdego z dłużników swego pana i zmniejszał ich długi, aby przyjmowali go w swoich domach, gdy straci stanowisko. Mistrz pochwalił go za sprytne działanie. Jezus użył tej przypowieści, aby nauczyć swoich uczniów, aby wykorzystywali światowe bogactwa do zdobywania przyjaciół, aby gdy ich zabraknie, zostali powitani w mieszkaniach wiecznych (Łk 16:1-9). Następnie podkreślił, że komu można ufać w małej sprawie, można też wiele powierzyć, lecz kto jest nieuczciwy w małej sprawie, będzie i w dużej nieuczciwy (Łk 16,10-12).

Akapit 2: Kontynuując swoje nauczanie na temat bogactwa i zarządzania, Jezus powiedział: „Żaden sługa nie może służyć dwóm panom. Albo będziecie nienawidzić jednego, drugiego, albo będziecie oddani, jeden pogardzi drugim, nie będzie mógł służyć Bogu pieniądzom obojga”. Faryzeusze, którzy kochali pieniądze, słyszeli to wszystko i szydzili z Niego, lecz On im powiedział, co jest dla ludzi bardzo cenne i obrzydliwe w oczach Boga (Łk 16,13-15). Następnie wskazał, że aż do Jana ogłaszano proroków prawa, od tego czasu głoszona jest dobra nowina o królestwie Bożym, wszyscy wpychają się do niego, łatwiej niebo, ziemia zniknie, niż najmniejsza litera, prawo odpada, wskazując na trwałą naturę, Słowo Boże, standardy moralne (Łk 16:16-18).

3. akapit: Na koniec w tym rozdziale Jezus opowiedział przypowieść o Łazarzu Bogaty człowiek, ilustrując konsekwencje wyborów związanych z bogactwem, współczuciem, życiem pozagrobowym, biedny człowiek o imieniu Łazarz zakrył rany złożone u bramy, bogaty człowiek, mając nadzieję, że zje to, co spadło ze stołu bogatego człowieka, nawet psy przyszły polizać jego wrzody, nadszedł czas, aby Łazarz umarł aniołowie nieśli go u boku Abrahama bogaty człowiek również umarł w piekle pochowanym, gdzie cierpienie spojrzało w górę, ujrzało Abrahama daleko od Łazarza u boku, zawołałego: „Ojcze Abrahamie, zlituj się nade mną, poślij Łazarza zanurz palec w wodzie, ochłodź mój język, bo jestem ogniem agonii". Ale Abraham odpowiedział: „Synu, pamiętaj, że całe życie otrzymało dobre rzeczy, podczas gdy Łazarz otrzymał złe rzeczy, teraz pocieszony tutaj, poza tym jesteś agonią, poza tym wszystkim między nami, wielka przepaść powstała w miejscu, w którym ci, którzy chcą odejść, stąd nie mogą ani nikt nas nie może przekroczyć". Wtedy bogacz poprosił ojca, aby wysłał Łazarza, aby ostrzegł pięciu braci, aby nie przychodzili na miejsce męki, ale Abraham odpowiedział: „Mają proroków Mojżesza, niech ich słuchają". „Nie ma ojca Abrahama" – powiedział – „ale jeśli odejdzie do nich ktoś z umarłych, pokutują". Ale odpowiedział: „Jeśli nie słuchacie proroków Mojżesza, nie przekonają ich, gdy ktoś zmartwychwstanie" (Łk 16,19-31). Ta historia ostro kontrastuje z ziemskimi postawami opartymi na wiecznych przeznaczeniach, szczególnie w stosunku do dóbr materialnych, traktowaniem osób mniej szczęśliwych, podkreśla także znaczenie reagowania na pisma Bożego objawienia, a nie szukania spektakularnych znaków cudów.

Łk 16,1 I mówił też do swoich uczniów: Był pewien człowiek bogaty, który miał szafarza; i ten sam został mu oskarżony, że roztrwonił swój majątek.

Jezus opowiedział swoim uczniom przypowieść o bogatym człowieku i jego zarządcy, których oskarżono o marnowanie majątku tego człowieka.

1. Niebezpieczeństwa marnotrawstwa

2. Odpowiedzialność Komisarza

1. Przysłów 21:20 – „W mieszkaniu mądrych jest skarb pożądany i oliwa, lecz głupi je marnuje".

2. 2 Koryntian 8:7 – „Jak więc obfitujecie we wszystko, w wiarę, w mowę, i w wiedzę, i we wszelką pilność, i w waszą miłość do nas, baczcie, abyście także obfitowali w tę łaskę".

Łukasza 16:2 I zawołał go, i rzekł do niego: Jak to się dzieje, że słyszę to od ciebie? zdaj sprawę ze swego zarządzania; bo możesz już nie być szafarzem.

Zarządca jest pociągany do odpowiedzialności przez swego pana za zarządzanie majątkiem pana.

1. Odpowiedzialność zarządzania

2. Zaufanie Pana do swego sługi

1. Mateusza 25:14-30, przypowieść o talentach

2. Przysłów 3:4-5: Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu.

Łk 16,3 Wtedy szafarz powiedział w sobie: Co mam zrobić? bo mój pan odbiera mi szafarstwo. Nie mogę kopać; błagać, wstydzę się.

Steward musi dowiedzieć się, co zrobić teraz, gdy jego pan usunął go ze stanowiska. Nie jest zdolny do pracy fizycznej i wstydzi się żebrać.

1. Bóg zapewni wyjście z naszej najtrudniejszej sytuacji.

2. Zaufanie Bogu w obliczu wstydu i upokorzenia.

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo Ja jestem z tobą: nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem: wzmocnię cię, tak, pomogę ci, tak, podeprę cię prawą ręką mojej sprawiedliwości.”

2. Psalm 50:15 – „I wzywaj mnie w dzień utrapienia: wybawię cię, a ty mnie uwielbisz”.

Łukasza 16:4 Postanowiłem, co mam zrobić, aby po odsunięciu mnie od szafarstwa przyjęli mnie do swoich domów.

Szafarz z Łukasza 16:4 decyduje, co zrobić w oczekiwaniu na usunięcie ze swojej roli, aby przyjaciele powitali go w swoich domach.

1. Znaczenie planowania z wyprzedzeniem

2. Siła relacji w trudnych czasach

1. Mateusza 6:33 – „Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane”.

2. Przysłów 6:6-8 – „Idź do mrówki, leniwiec; zważ na jej drogi i bądź mądry. Nie mając wodza, urzędnika ani władcy, latem przygotowuje swój chleb i zbiera żywność w czasie żniw”.

Łk 16,5 Przywołał więc do siebie każdego z dłużników swego pana i zapytał pierwszego: Ile jesteś winien mojemu panu?

Przypowieść o niesprawiedliwym szafarzu podkreśla znaczenie mądrego korzystania z zasobów.

1. Maksymalne wykorzystanie tego, co otrzymaliśmy

2. Zarządzanie zasobami

1. Mateusza 25:14-30 – Przypowieść o talentach

2. 1 Koryntian 4:1-2 – Powierzono tajemnice Boże

Łk 16,6 I rzekł: Sto miar oliwy. I rzekł do niego: Weź swój rachunek, usiądź prędko i napisz pięćdziesiąt.

Bogaty człowiek poprosił swego zarządcę o uregulowanie jego rachunków, a zarządca zaproponował zmniejszenie o połowę kwoty należnej dłużnikowi.

1. Powinniśmy być hojni i okazywać miłosierdzie tym, którzy są nam winni.

2. Jeśli chodzi o zaopatrzenie, powinniśmy ufać Bogu, a nie własnym finansom.

1. Psalm 37:25 – Byłem młody, a teraz jestem stary; nie widziałem jednak sprawiedliwego opuszczonego ani jego dzieci żebrzących o chleb.

2. Mateusza 6:33 – Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane.

Łk 16,7 Potem rzekł do innego: Ile jesteś winien? I rzekł: Sto miar pszenicy. I rzekł do niego: Weź swój rachunek i napisz osiemdziesiąt.

Bogacz zapytał drugiego sługę, ile jest winien, a sługa odpowiedział, że jest winien sto miar pszenicy. Bogacz kazał mu zmniejszyć swój dług do osiemdziesięciu miar.

1. Bóg jest Bogiem miłosierdzia i przebaczenia i oczekuje, że tą samą łaską obdarzymy innych.

2. Powinniśmy starać się mądrze gospodarować zasobami, które otrzymaliśmy.

1. Łk 16,7-8

2. Efezjan 4:7-8 „Ale każdemu z nas została dana łaska, jaką Chrystus ją rozdzielił. Dlatego jest napisane: «Wstępując na wysokość, wziął wielu jeńców i rozdawał dary swemu ludowi».

Łk 16,8 I Pan pochwalił niesprawiedliwego zarządcę, że mądrze postąpił, bo synowie tego świata są w swoim pokoleniu mądrzejsi od synów światłości.

Pan pochwalił niesprawiedliwego zarządcę za to, że wykazał się mądrością w swoich czynach. Pokazał, że ludzie światowi mogą być bardziej bystrzy niż ludzie wierzący.

1. Niebezpieczeństwo światowej mądrości: korzystanie z naszych zasobów z rozwagą

2. Wartość wiernego szafarstwa: maksymalne wykorzystanie naszego czasu i talentów

Odniesienia krzyżowe:

1. Efezjan 5:15-17 – Uważajcie zatem bardzo na to, jak żyjecie – nie jako niemądrzy, ale jako mądrzy, wykorzystując każdą okazję, bo dni są złe.

2. Przysłów 11:30 - Owocem sprawiedliwego jest drzewo życia, a mądry ratuje życie.

Łk 16,9 A ja wam powiadam: Pozyskujcie sobie przyjaciół mamony nieprawości; aby w przypadku niepowodzenia przyjęli was do mieszkań wiecznych.

Jezus zachęca swoich naśladowców, aby wykorzystywali posiadane zasoby do budowania relacji z innymi, dzięki czemu mogą nawiązywać trwałe więzi nawet wtedy, gdy zawiodą ich własne siły.

1. „Zaprzyjaźnianie się z mamoną: jak budować trwałe więzi”

2. „Mądre korzystanie z naszych zasobów: jak wspierać trwałe relacje”

1. Kaznodziei 4:9-12 – „Lepiej jest dwóm niż jednemu, gdyż mają dobrą zapłatę za swój trud. Bo jeśli upadną, jeden podniesie bliźniego. Biada samotnemu, gdy upadnie; bo nie ma drugiego, który by mu pomógł. A gdy dwóch leży razem, wtedy będzie im gorąco. Ale jak jeden może się ogrzać sam? A jeśli jeden go przemoże, dwóch go przeciwstawi, a sznur potrójny nie zostanie szybko zerwany „.

2. Mateusza 6:24 – „Nikt nie może dwom panom służyć, gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował; albo przy jednym będzie trzymał się, a drugim pogardzi. Nie możecie służyć Bogu i mamonie”.

Łk 16,10 Kto jest wierny w najmniejszym, ten i w wielkim będzie wierny, a kto w najmniejszym jest niesprawiedliwy, i w wielkim będzie niesprawiedliwy.

We fragmencie tym podkreślono, że ci, którzy są wierni w małych sprawach, będą wierni także w ważniejszych sprawach, a ci, którzy są niesprawiedliwi w małych sprawach, będą również niesprawiedliwi w sprawach ważniejszych.

1. Wartość wierności w małych sprawach życia

2. Dokonywanie właściwych wyborów w małych rzeczach

1. Przysłów 21:3 - Czynienie sprawiedliwości i sądu jest milsze Panu niż ofiara.

2. 1 Koryntian 4:2 - Ponadto od szafarzy wymagane jest, aby człowiek okazał się wiernym.

Łk 16,11 Jeśli więc nie byliście wierni w niesprawiedliwej mamonie, kto powierzy wam prawdziwe bogactwa?

Jezus podkreśla, jak ważne jest bycie wiernym nawet w sprawach nieprawych, bo to pokazuje, że jesteśmy godni zaufania, ponieważ otrzymujemy prawdziwe bogactwa.

1. „Życie wiernie w nieprawym świecie”

2. „Wartość wierności niesprawiedliwej mamonie”

1. 1 Koryntian 4:2 – „Teraz wymagane jest, aby ci, którym powierzono zaufanie, okazali się wierni”.

2. Tytusa 2:7-8 – „We wszystkim dawajcie im przykład, czyniąc dobrze. W swoim nauczaniu okazujcie uczciwość, powagę i zdrową mowę, której nie można potępić, aby ci, którzy wam się sprzeciwiają, zawstydzili się z powodu nic złego nie można o nas powiedzieć.”

Łk 16,12 A jeśli nie byliście wierni w cudzej sprawie, kto wam da to, co wasze?

Jezus uczy, że ważne jest, aby być wiernym w tym, co zostało nam powierzone, gdyż Bóg za naszą wierność nas wynagrodzi.

1. Moc wierności — jak nasza wierność może prowadzić do Bożego błogosławieństwa

2. Błogosławieństwo bycia wiernym – jak bycie wiernym przynosi nagrodę od Boga

1. Przysłów 3:9-10 - Czcij Pana swoim majątkiem i pierwocinami wszystkich swoich plonów; wtedy wasze stodoły napełnią się obfitością, a wasze kadzie napełnią się winem.

2. Mateusza 25:23 - Rzekł do niego jego pan: «Dobrze, sługo dobry i wierny. Byłeś wierny przez trochę; Wiele ci postawię. Wejdź do radości swego pana.

Łk 16,13 Żaden sługa nie może dwom panom służyć, gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował; bo inaczej będzie trzymał się jednego, a drugim pogardzi. Nie możecie służyć Bogu i mamonie.

We fragmencie podkreślono, że nie można służyć dwóm panom, gdyż będzie to skutkować konfliktem interesów i nielojalnością.

1: Musimy wybrać służenie Panu całym sercem, umysłem i duszą i nie dać się rozpraszać urokom świata.

2: Musimy uważać, aby świat nie dał się zwieść chciwości i materializmowi, lecz zamiast tego pozostać skupieni na służbie Bogu.

1: Mat 6:24 Nikt nie może dwom panom służyć, gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował, albo przy jednym będzie trzymał, a drugim pogardzi.

2: Jakuba 4:4 Cudzołożnicy! Czy nie wiecie, że przyjaźń ze światem jest wrogością wobec Boga? Dlatego kto chce być przyjacielem świata, staje się wrogiem Boga.

Łk 16,14 A także faryzeusze, którzy byli chciwi, słyszeli to wszystko i wyśmiewali go.

Faryzeusze naśmiewali się z Jezusa za nauczanie o pieniądzach i dobytku.

1: Nasze posiadłości nie powinny nas definiować.

2: Pogoń za bogactwem materialnym nie jest drogą do trwałej radości i satysfakcji.

1: Mateusza 6:19-21 „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mole i robactwo niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną. Gromadźcie sobie natomiast skarby w niebie, gdzie mole i robactwo nie niszczą, i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną, bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.

2:1 Tymoteusza 6:6-10 „Ale pobożność z zadowoleniem jest wielkim zyskiem. Nic bowiem nie przynieśliśmy na świat i nic z niego nie możemy wynieść. Jeśli jednak mamy żywność i ubranie, poprzestaniemy na tym. Ci, którzy chcą się wzbogacić, wpadają w pokusę i pułapkę oraz w wiele głupich i szkodliwych pragnień, które pogrążają ludzi w ruinę i zagładę. Bo miłość do pieniędzy jest korzeniem wszelkiego zła. Niektórzy ludzie żądni pieniędzy zbłądzili od wiary i przebili się wieloma smutkami.”

Łukasza 16:15 I rzekł do nich: Wy jesteście tymi, którzy usprawiedliwiają się przed ludźmi; lecz Bóg zna serca wasze. Bo to, co u ludzi jest wysoko cenione, obrzydliwością jest w oczach Boga.

Jezus ostrzega swoich uczniów, że ludzie mogą uważać swoje postępowanie za usprawiedliwione, lecz Bóg patrzy na stan serca i to, co ludzie wysoko cenią, budzi w Nim obrzydliwość.

1. Niebezpieczeństwa związane z szukaniem aprobaty u ludzi, a nie u Boga.

2. Musimy zwracać się do Boga o nasze standardy sprawiedliwości.

1. Przysłów 16:2 – „Wszystkie drogi człowieka są w jego oczach czyste, lecz Pan waży ducha”.

2. 1 Samuela 16:7 – „Ale Pan rzekł do Samuela: «Nie zważaj na jego wygląd i wzrost, bo go odrzuciłem. Pan nie patrzy na to, na co patrzą ludzie. Ludzie patrzą na wygląd zewnętrzny, ale Pan patrzy na serce.'”

Łk 16,16 Aż do Jana istniało Prawo i Prorocy. Od tego czasu głosi się królestwo Boże i każdy się do niego wdziera.

Prawo i prorocy obowiązywali aż do Jana Chrzciciela, po którym wielu głosiło i przyjmowało królestwo Boże.

1. Królestwo Boże: przyjęcie i wejście do Ziemi Obiecanej

2. Czasy Jana Chrzciciela: przejście od Starego Przymierza do Nowego

1. Mateusza 3:2 – „Nawracajcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie”

2. Mateusza 4:17 – „Od tego czasu Jezus zaczął głosić: «Nawróćcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie»”.

Łk 16,17 I łatwiej jest przeminąć niebo i ziemia, niż zachwiać się jedna kreska w Prawie.

Jezus podkreśla, że nie można lekceważyć nawet najmniejszej części prawa Bożego.

1. Moc słowa: zrozumienie i stosowanie prawa Bożego

2. Posłuszeństwo prawu: klucz do błogosławionego życia

1. Psalm 19:7-8 – „Zakon Pana jest doskonały i ożywia duszę; świadectwo Pana jest pewne i czyni mądrym prostego; przykazania Pana są słuszne, radują serce; przykazanie Pana jest czyste i oświeca oczy”.

2. Jakuba 1:22-25 – „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który uważnie przygląda się w lustrze swemu naturalnemu obliczu. Bo patrzy na siebie, odchodzi i natychmiast zapomina, jaki był. Kto jednak wpatruje się w doskonałe prawo, prawo wolności, i wytrwa, nie będąc słuchaczem, który zapomina, ale wykonawcą, który działa, ten będzie błogosławiony w swym działaniu”.

Łk 16,18 Każdy, kto oddala swoją żonę, a bierze inną, popełnia cudzołóstwo, a każdy, kto oddaloną od męża bierze za żonę, popełnia cudzołóstwo.

Jezus naucza, że zarówno rozwód, jak i ponowne małżeństwo są aktami cudzołóstwa.

1. Wpływ cudzołóstwa na relacje

2. Konsekwencje rozwodu

1. Malachiasz 2:13-16 – Boże ostrzeżenie przed niebezpieczeństwami rozwodu

2. Mateusza 19:4-9 - Nauczanie Jezusa na temat małżeństwa i rozwodu

Łk 16,19 Był pewien bogaty człowiek, który ubierał się w purpurę i bisior i codziennie wystawnie się bawił:

Ten fragment mówi o bogatym człowieku, który nosił luksusowe szaty i codziennie jadł obfite potrawy.

1: Ważne jest, abyśmy pamiętali o błogosławieństwach, jakie posiadamy i odpowiedzialnie korzystali z naszych zasobów.

2: Powinniśmy pamiętać, aby być wdzięczni za błogosławieństwa, które otrzymaliśmy w życiu i wykorzystywać je, aby służyć innym.

1: Jakuba 1:17 - Każdy dobry dar i każdy doskonały dar pochodzi z góry i zstępuje od Ojca światłości, u którego nie ma zmienności ani cienia zawrócenia.

2: 1 Tymoteusza 6:17-19 - Nagradzaj bogatych na tym świecie, aby nie byli wyniośli i nie ufali niepewnym bogactwom, ale Bogu żywemu, który obficie daje nam wszystko do korzystania; Aby czynili dobro, aby byli bogaci w dobre uczynki, gotowi rozdawać, chętni do przekazywania; Gromadząc sobie dobry fundament na przyszły czas, aby uchwycić się

życia wiecznego.

Łk 16,20 A był pewien żebrak imieniem Łazarz, który leżał u jego bramy pełen wrzodów,

Łazarz, żebrak, został złożony u bramy zamożnego człowieka, cierpiącego na wrzody.

1. Siła współczucia: jak reagować na potrzeby potrzebujących

2. Sprawiedliwe życie: znaczenie hojności

1. Mateusza 25:35-40 - Bo byłem głodny, a daliście mi jeść, byłem spragniony, a daliście mi pić, byłem przybyszem, a przyjęliście mnie.

2. Powtórzonego Prawa 15:7-11 - Jeśli wśród was któryś z waszych braci zubożeje w którymkolwiek z waszych miast w waszej ziemi, którą wam daje Pan, Bóg wasz, nie zatwardzicie swego serca ani nie zamkniecie swojej ręki przed biedny brat.

Łk 16,21 I chcąc się nakarmić okruchami, które spadły ze stołu bogacza, nadto psy przychodziły i lizały jego wrzody.

Biedny człowiek rozpaczliwie pragnął okruszków, które spadły ze stołu bogacza i nawet psy przychodziły lizać jego wrzody.

1. Siła wiary w rozpaczliwych czasach

2. Współczucie Jezusa dla ubogich i cierpiących

1. Hebrajczyków 11:6 – „A bez wiary nie można się mu podobać, bo kto chce zbliżyć się do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go szukają.”

2. Mateusza 15:22-28 – „A oto kobieta kananejska z tamtej okolicy wyszła i wołała: «Zmiłuj się nade mną, Panie, Synu Dawida; moja córka jest ciężko gnębiona przez złego ducha». Ale on nie odpowiedział jej ani słowa, a przyszli jego uczniowie i prosili go, mówiąc: «Odpraw ją, bo woła za nami». Odpowiedział: „Wysłano mnie tylko do owiec, które zaginęły z domu Izraela”. Ona jednak przyszła i upadła przed Nim, mówiąc: «Panie, pomóż mi». A on odpowiedział: Niedobrze jest zabierać chleb dzieciom i rzucać psom. Powiedziała: „Tak, Panie, ale nawet psy jedzą okruszki, które spadają ze stołu ich panów”. Wtedy Jezus jej odpowiedział: «O niewiasto, wielka jest twoja wiara! Niech ci się stanie, jak chcesz». A jej córka natychmiast została uzdrowiona.”

Łk 16,22 I stało się, że umarł żebrak, i aniołowie go zanieśli na łono Abrahama; umarł także bogacz i został pochowany;

Ten fragment opisuje wydarzenie, w którym umarł żebrak i został zaniesiony na łono Abrahama, podczas gdy bogacz umarł i został pochowany.

1. „Życie szczodre: lekcje z łona Abrahama”

2. „Rzeczywistość śmierci i nadzieja nieba”

1. Rzymian 8:18-25 - Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić.

2. Jakuba 2:14-17 – Cóż z tego, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, ale nie ma uczynków? Czy ta wiara może go ocalić?

Łk 16,23 A w piekle podniósł oczy swoje, będąc w mękach, i widzi z daleka Abrahama i Łazarza na jego łonie.

W piekle udręczony człowiek ujrzał w niebie Abrahama i Łazarza.

1: Powinniśmy starać się żyć zgodnie z wolą Bożą, abyśmy mogli dołączyć do Abrahama i Łazarza w niebie.

2: Nasze życie tutaj na Ziemi jest krótkie i po śmierci wszyscy staniemy przed sądem.

1: Mateusza 25:31-46 – Przypowieść o owcach i kozłach.

2: Kaznodziei 9:10 – Cokolwiek zechce zrobić twoja ręka, rób to ze wszystkich sił.

Łukasza 16:24 I zawołał, i rzekł: Ojcze Abrahamie, zlituj się nade mną i poślij Łazarza, aby umoczył koniec palca swego w wodzie i ochłodził mój język; bo jestem dręczony w tym płomieniu.

Bogacz w piekle błaga ojca Abrahama, aby wysłał Łazarza, aby ulżył mu w cierpieniu.

1. Znaczenie współczucia: studium Łukasza 16:24

2. Konsekwencje chciwości: studium Łukasza 16:24

1. Jakuba 2:13-17 – Wiara bez uczynków jest martwa

2. Mateusza 25:31-46 – Przypowieść o owcach i kozach

Łk 16,25 Ale Abraham powiedział: Synu, pamiętaj, że ty za życia otrzymałeś swoje dobra, a Łazarz także zło, ale teraz on doznał pocieszenia, a ty cierpisz męki.

Abraham rozmawia z bogaczem w zaświatach, mówiąc mu, że miał w życiu dobre rzeczy, podczas gdy Łazarz miał złe rzeczy, ale teraz Łazarz doznał pocieszenia, a bogacz cierpi.

1. Boża sprawiedliwość widoczna jest w życiu pozagrobowym – Łk 16,25

2. Pamiętaj, aby być hojnym i współczującym dla tych, którzy mieli mniej szczęścia od ciebie – Łk 16:25

1. Hebrajczyków 9:27 – A jak postanowiono ludziom raz umrzeć, a potem sąd

2. Jakuba 2:13-17 – Bo sąd bez miłosierdzia jest dla tego, kto nie okazał miłosierdzia. Miłosierdzie zwycięża nad sądem.

Łukasza 16:26 A poza tym wszystkim między nami a wami jest wielka przepaść, tak że ci, którzy chcą stąd do was przejść, nie mogą; nie mogą też do nas przejść, bo stamtąd by przyszli.

Wielka przepaść między zbawionymi a niezbawionymi, uniemożliwiająca im przekroczenie.

1: Musimy wykorzystać czas na ziemi, aby zainwestować w nasze wieczne dusze, ponieważ gdy umrzemy, nie będzie już drugiej szansy na odkupienie.

2: O zbawienie należy zabiegać przed śmiercią, gdyż gdy wielka przepaść zostanie naprawiona, nie będzie już możliwości przejścia z jednej strony na drugą.

1: Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

2: Dzieje Apostolskie 16:31 – „I rzekli: Uwierz w Pana Jezusa Chrystusa, a będziesz zbawiony ty i twój dom”.

Łk 16,27 Potem rzekł: Proszę cię zatem, ojcze, abyś posłał go do domu mojego ojca.

Bogacz prosił Boga, aby wysłał posłańca do domu jego ojca.

1. U Boga wszystko jest możliwe, bez względu na to, jak trudna może się wydawać sytuacja.

2. Bóg jest kochającym Ojcem, który wysłuchuje naszych modlitw i odpowiada na nie.

1. Mateusza 7:7-8 – „Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; pukajcie, a będzie wam otworzone; bo każdy, kto prosi, otrzymuje, a kto szuka, znajduje; i pukającemu będzie otworzone.”

2. Filipian 4:6-7 – „Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i umysłów przez Chrystusa Jezusa.”

Łukasza 16:28 Mam bowiem pięciu braci; aby im świadczył, aby i oni nie przyszli na to miejsce męki.

Jezus mówi o swoich pięciu braciach i ostrzega ich, aby unikali miejsca męki.

1. Moc ostrzeżenia: zważanie na słowa Jezusa

2. Wartość rodziny: jedność poprzez miłość i wiarę

1. Przysłów 22:3 - Serce mądrego kieruje jego ustami, a jego wargi służą pouczeniu.

2. Galacjan 6:1-2 – Bracia i siostry, jeśli ktoś popadnie w grzech, wy, którzy żyjecie Duchem, powinniście delikatnie go odnowić. Ale uważajcie na siebie, bo i wy możecie

ulec pokusie. Noście jedni drugich brzemiona i w ten sposób wypełnicie prawo Chrystusowe.

Łukasza 16:29 Odpowiedział mu Abraham: Mają Mojżesza i proroków; niech ich usłyszą.

Abraham mówi bogatemu człowiekowi w przypowieści, że mają Mojżesza i proroków do słuchania.

1. Nauka słuchania: Mądrość Mojżesza i proroków

2. Docieranie do innych: moc słuchania słowa Bożego

1. Psalm 119:105: „Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce”.

2. Jozuego 1:8: „Ta Księga Prawa nie odejdzie od waszych ust, lecz będziecie o niej rozmyślać dniem i nocą, abyście pilnie postępowali zgodnie ze wszystkim, co jest w niej napisane. Bo wtedy zapewnisz sobie pomyślność i wtedy odniesiesz sukces”.

Łukasza 16:30 I odpowiedział: Nie, ojcze Abrahamie; lecz jeśli ktoś z umarłych przyszedł do nich, pokutują.

Bogacz ma nadzieję, że mieszkańcy jego rodzinnego miasta okażą skruchę, jeśli odwiedzi ich ktoś ze zmarłych.

1. Moc zmartwychwstania: jak miłość Boża zwycięża wszystko

2. Pilna potrzeba pokuty: szukanie przebaczenia, zanim będzie za późno

1. Ezechiela 18:30-32 – „Dlatego będę was sądził, domu Izraela, każdy według swoich dróg, mówi Pan BÓG. Nawróćcie się i odwróćcie od wszystkich swoich występków; aby nieprawość nie była waszą zgubą. Odrzućcie od siebie wszystkie swoje przestępstwa, przez które przekroczyliście; i uczynię wam nowe serce i nowego ducha. Bo dlaczego macie umrzeć, domu Izraela? Bo nie mam upodobania w śmierci umierającego, mówi Pan BÓG: przeto nawróćcie się i żyjcie.

2. Dzieje Apostolskie 2:36-38 – „Dlatego niech cały dom Izraela wie z całą pewnością, że Bóg stworzył tego samego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście, zarówno Pana, jak i Chrystusa. A gdy to usłyszeli, zatrwożyli się w sercu i powiedzieli Piotrowi i pozostałym apostołom: Mężowie i bracia, co mamy zrobić? Wtedy Piotr do nich powiedział: Pokutujcie

i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów, a otrzymacie dar Ducha Świętego”.

Łk 16,31 I rzekł do niego: Jeśli Mojżesza i proroków nie słuchają, to i choćby ktoś powstał z martwych, nie uwierzą.

Jezus opowiada przypowieść ilustrującą, że ludzie nie zwrócą się do Boga, jeśli nie będą słuchać nauk Mojżesza i proroków.

1. Konieczność posłuszeństwa Słowu Bożemu

2. Siła perswazji w podążaniu za wolą Bożą

1. Izajasz 55:3 – „Nakłońcie ucha i przyjdźcie do mnie. Słuchajcie, a ożyje wasza dusza, a Ja zawrę z wami wieczne przymierze, na mocy pewnego miłosierdzia Dawida”.

2. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego”.

Łukasza 17 zawiera nauki Jezusa o przebaczeniu, wierze, służbie i przyjściu Królestwa Bożego. Zawiera także relację o uzdrowieniu przez Jezusa dziesięciu trędowatych.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od ostrzeżenia Jezusa, który ostrzega Swoich uczniów przed nakłanianiem innych do grzechu. Radził im, że lepiej byłoby zawiesić im kamień młyński u szyi i wrzucić go do morza, niż zgorszyć małego (Łk 17,1-2). Poinstruował ich także, jak ważne jest napominanie brata lub siostry, którzy grzeszą, i przebaczanie im, gdy odpokutują, nawet jeśli dzieje się to siedem razy dziennie (Łk 17:3-4). Kiedy Jego uczniowie prosili Go, aby wzmocnił ich wiarę, powiedział im, że gdyby mieli wiarę małą jak ziarnko gorczycy, mogliby nakazać wyrwanie drzewa morwy i zasadzenie go w morzu, a ono by było posłuszne (Łk 17:5-6).).

2. akapit: Kontynuując swoje nauczanie ze swoimi uczniami, Jezus mówił o obowiązkach, posługując się analogią do sług, którzy cały dzień pracowali na polu lub pasli owce, a następnie oczekuje się, że przygotują kolację dla swojego pana przed jedzeniem, odpoczywając. Pan nie dziękuje swoim sługom za to, czego oczekiwano. Podobnie, kiedy zrobiliśmy wszystko, co nam nakazano, powinniśmy powiedzieć: „Jesteśmy niegodnymi sługami; spełniliśmy jedynie nasz obowiązek, podkreślając pokorę i posłuszeństwo bez oczekiwania na nagrodę (Łk 17,7-10).

Akapit 3: Jadąc do Jerozolimy, mijał granicę pomiędzy Samarią i Galileą, spotkał dziesięciu trędowatych, stojących w oddali i wołających: „Jezusie, Mistrzu, zlituj się nad

nami!” Kiedy ich zobaczył, powiedział: „Idźcie, pokażcie się jako kapłani”. Po drodze zostali oczyszczeni, lecz tylko jeden wrócił. Podziękował Bóg Samarytanin rzucił się do stóp Jezusa, podziękował mu, co doprowadziło Jezusa do pytania: „Czyż nie wszystkich dziesięciu zostało oczyszczonych?”. Gdzie jeszcze dziewięć? Czy nikt nie wrócił i nie oddał chwały Bogu, tylko ten cudzoziemiec? Następnie powiedział do niego: „Wstań, idź, twoja wiara cię uzdrowiła”, okazując wdzięczność, integralną część uzdrowienia, bez względu na pochodzenie etniczne i religijne (Łk 17:11-19). W odpowiedzi na pytanie faryzeuszy o to, kiedy nadejdzie królestwo Boże, odpowiedzieli, że królestwo Boże nie jest czymś obserwowanym, ani ludzie nie mówią: „Oto jest” „Oto jest”, ponieważ królestwo Boże wewnątrz was wskazuje na duchową naturę Królestwa, a nie fizyczne królestwo geograficzne (Łk 17:20 -21). W końcu wygłosił przemówienie o nadchodzącym Synu Manu porównał dni Noego Lota, gdzie ludzie jedli, pili, żenili się, zawierali małżeństwo, kupowali, sprzedawali, sadzili, budowali, aż nadeszło nagłe zniszczenie. kto przegra, zachowa to, wskazując paradoksalną naturę, prawdziwe życie odnalezione, zatracając się, ze względu na Królestwo, Syn, Człowiek, nadejdzie ponownie, będzie jak błyskawica błyskająca na niebie, widoczna dla wszystkich, tak jak dni Noe Lot, nagłe, nieoczekiwane wyzwanie, samozadowolenie, nieprzygotowanie. Łk 17:22-37).

Łk 17,1 I rzekł do uczniów: Niemożliwe, aby przyszły zgorszenia; lecz biada temu, przez którego one przychodzą!

Przyjdą przestępstwa i biada tym, którzy je powodują.

1. Niebezpieczeństwo przestępstwa: jak uniknąć bycia źródłem kłopotów

2. Znaczenie pokory: kontrolowanie naszego ego

1. Jakuba 3:1-12 – Moc języka

2. Przysłów 16:18 – Pycha poprzedza zagładę

Łk 17,2 Lepiej byłoby dla niego, aby zawieszono mu u szyi kamień młyński i wrzucono go do morza, niż żeby miał zgorszyć jednego z tych najmniejszych.

Nie należy lekceważyć przestępstwa niewinnego, ale w przypadku jego popełnienia należy spodziewać się poważnych konsekwencji.

1: Bóg poważnie podchodzi do ochrony niewinnych; musimy zrobić to samo.

2: Nigdy nie wolno nam lekko obrażać niewinnych, gdyż będzie to miało poważne

konsekwencje.

1: Mateusza 18:6-7 „A kto by zgorszył jednego z tych małych, którzy we mnie wierzą, byłoby lepiej dla niego, aby zawieszono mu u szyi kamień młyński i utopiono go w głębi morza”.

2: Przysłów 17:15 „Kto usprawiedliwia bezbożnego, i ten, który potępia sprawiedliwego, obaj są obrzydliwością dla Pana”.

Łk 17,3 Uważajcie na siebie: jeśli brat twój zgrzeszy przeciwko tobie, zgrom go; a jeśli pokutuje, przebacz mu.

Ten fragment uczy nas, jak przebaczać tym, którzy nas skrzywdzili i karcić ich, jeśli się mylą.

1. Moc przebaczenia — jak znaleźć siłę, aby przebaczyć i uzdrawiać

2. Karć z miłością – jak wstać i przemawiać z życzliwością

1. Mateusza 18:21-22 – Wtedy Piotr przyszedł do Jezusa i zapytał: „Panie, ile razy mam przebaczać temu, kto zawini przeciwko mnie? Siedem razy?" Jezus odpowiedział: „Nie, nie siedem razy, ale siedemdziesiąt siedem razy!

2. Rzymian 12:17-19 – Nie oddawajcie nikomu złem za zło. Uważaj, aby robić to, co jest słuszne w oczach wszystkich. Jeśli to możliwe, o ile to od Ciebie zależy, żyj w pokoju ze wszystkimi. Nie mścijcie się, moi drodzy, ale zostawcie miejsce na gniew Boży, gdyż napisano: „Moją rzeczą jest pomścić; Odpłacę” – mówi Pan.

Łk 17,4 A jeśli siedem razy na dzień zgrzeszy przeciwko tobie i siedem razy na dzień zwróci się do ciebie, mówiąc: Żałuję; przebaczysz mu.

Jezus uczy nas przebaczać tym, którzy zgrzeszyli przeciwko nam, nawet jeśli dzieje się to wiele razy w ciągu dnia.

1. „Moc przebaczenia”

2. „Jak przebaczenie nas wyzwala”

1. Efezjan 4:32 – „I bądźcie dla siebie nawzajem mili i serdeczni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg w Chrystusie wam przebaczył”.

2. Kolosan 3:13 – „znosząc jedni drugich i przebaczając sobie nawzajem, jeśli ktoś ma skargę na drugiego; jak i Chrystus wam przebaczył, tak i wy powinniście czynić”.

Łk 17,5 A apostołowie rzekli do Pana: Przymnóż nam wiary.

Apostołowie prosili Jezusa o przymnożenie ich wiary.

1. Wiara jest darem Boga, który pozwala nam ufać i wierzyć w Niego.

2. Powinniśmy być pokorni w swoich prośbach do Boga i prosić Go, aby pomógł nam prowadzić nas w wierze.

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił.

2. Jakuba 1:5-6 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana. Niech jednak prosi z wiarą i bez wątpienia, bo kto wątpi, jest jak fala morska niesiona i miotana przez wiatr.

Łukasza 17:6 I rzekł Pan: Gdybyście mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, moglibyście powiedzieć temu drzewu sykaminowemu: Wyrwijcie się z korzeniem i przesadźcie się w morzu; i powinno być ci posłuszne.

Jezus zachęca wierzących, aby wierzyli w moc Boga, mówiąc im, że jeśli mają wiarę małą jak ziarnko gorczycy, mogą przemówić do sykaminy, a ona będzie im posłuszna.

1. Wiara mała jak ziarnko gorczycy: Boża moc przenoszenia gór

2. Moc wiary: wierz, a zobaczysz cuda

1. Mateusza 17:20 – „Odpowiedział: „Ponieważ tak mało macie wiary. Zaprawdę powiadam wam, jeśli macie wiarę małą jak ziarnko gorczycy, możecie powiedzieć tej górze: „Przesuń się stąd tam”, a ona się przesunie. Nie będzie dla Ciebie rzeczy niemożliwych.”

2. Rzymian 4:17 – „Jak napisano: „Uczyniłem cię ojcem wielu narodów”. On jest naszym ojcem w oczach Boga, w którego uwierzył – Bogiem, który ożywia umarłych i powołuje do istnienia to, czego nie było”.

Łukasza 17:7 Ale kto z was, mając sługę, który orze lub pasie bydło, powie mu po pewnym czasie, gdy wróci z pola: Idź i zasiądź do stołu?

Jezus prosi swoich naśladowców, aby wzięli pod uwagę przykład pana, który wymaga od swojego sługi pracy w polu, a nie oczekiwania, że sługa od razu wejdzie do środka i zasiądzie do posiłku.

1. Życie w służbie: czego możemy się nauczyć z przykładu Jezusa

2. Pamiętanie o naszym miejscu i bycie wdzięcznym za błogosławieństwa, które otrzymujemy

1. Galacjan 6:9-10 – „I nie ustawajmy się w czynieniu dobrze, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli nie zachwiejemy się. Skoro więc mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim ludziom, a szczególnie im którzy są domownikami wiary.”

2. Kolosan 3:23-24 – „I cokolwiek czynicie, z serca czyńcie jak dla Pana, a nie dla ludzi. Wiedząc, że od Pana otrzymacie zapłatę dziedzictwa, bo służycie Panu Chrystusowi. "

Łk 17,8 I nie będę mu raczej mówił: Przygotuj, czym będę mógł wieczerzyć, przepasz się i służ mi, aż zjem i wypiję; a potem będziesz jadł i pił?

Pan poleca swemu słudze przygotować dla nich posiłek i podawać go, dopóki nie skończą jeść i pić.

1. Siła służebności: nauka stawiania innych ponad siebie.

2. Korzyści z posłuszeństwa: Zrozumienie nagród wynikających z wierności.

1. Mateusza 25:23: „Rzekł mu pan jego: Dobrze, sługo dobry i wierny; byłeś wierny w niewielu rzeczach, nad wieloma cię postawię. Wejdź do radości swego pana.

2. Mateusza 20:26-28: „Ale między wami tak nie będzie; lecz ktokolwiek między wami będzie wielki, niech będzie waszym sługą; A kto między wami będzie naczelny, niech będzie waszym sługą. Podobnie jak Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, ale

aby służył i oddał swoje życie na okup za wielu”.

Łk 17,9 Czy dziękuje temu słudze za to, że wykonał to, co mu polecono? Nie rzucam.

Jezus opowiada przypowieść o słudze, który czyni to, o co prosi jego pan, i nie otrzymuje za to podziękowania.

1. Doceniaj wysiłki innych – Łk 17:9

2. Służba z pokorą – Łk 17:9

1. Filipian 2:3-4 – „Niech nic nie czyńcie przez kłótnie i próżność, ale w pokorze umysłu niech każdy uważa innych za lepszych od siebie. Nie każdy patrzy na swoje własne sprawy, ale każdy też na sprawy innych .”

2. Kolosan 3:23-24 – „I cokolwiek czynicie, z serca czyńcie jak dla Pana, a nie dla ludzi. Wiedząc, że od Pana otrzymacie zapłatę dziedzictwa, bo służycie Panu Chrystusowi. "

Łk 17,10 Podobnie i wy, gdy wykonacie wszystko, co wam polecono, mówcie: Jesteśmy sługami nieużytecznymi; wykonaliśmy to, co do nas należało.

Powinniśmy przyznać, że wszystko, co robimy, jest naszym obowiązkiem i jesteśmy nieużytecznymi sługami.

1: Uznawanie naszych obowiązków wobec Boga we wszystkim, co robimy

2: Uznanie naszej nieprzydatności dla Boga

1: Kaznodziei 12:13-14 - Wysłuchajmy zakończenia całej sprawy: Bójcie się Boga i przestrzegajcie jego przykazań, bo to jest cały obowiązek człowieka. Albowiem Bóg osądzi wszelkie dzieło i każdą tajemną rzecz, czy jest dobra, czy zła.

2: Mateusza 25:14-30 - Królestwo niebieskie jest jak człowiek udający się do dalekiej krainy, który przywołał swoje sługi i przekazał im swoje dobra. Jednemu dał pięć talentów, innemu dwa, a innemu jeden; każdemu według jego zdolności; i od razu wyruszył w podróż.

Łk 17,11 I stało się, gdy szedł do Jerozolimy, że przechodził przez środek Samarii i Galilei.

Jezus w drodze do Jerozolimy podróżował przez Samarię i Galileę.

1. Droga Jezusa w wierze i posłuszeństwie

2. Łączenie się z innymi w naszej duchowej podróży

1. Mateusza 8:1-4 – Jezus uzdrawia paralityka

2. Marka 6:30-34 – Jezus karmi pięć tysięcy

Łk 17,12 A gdy wszedł do pewnej wsi, wyszło mu na spotkanie dziesięciu trędowatych, którzy stali z daleka:

Jezus wchodząc do pewnej wioski spotkał dziesięciu trędowatych.

1. Moc Jezusa: Świadomość, że Jezus ma moc uzdrowienia naszego fizycznego, emocjonalnego i duchowego trądu.

2. Siła wspólnoty: Zrozumienie, w jaki sposób możemy się zjednoczyć, aby pomagać sobie nawzajem w potrzebie.

1. Mateusza 14:14 – „Kiedy Jezus wylądował i ujrzał wielki tłum, zlitował się nad nimi i uzdrawiał ich chorych”.

2. Rzymian 12:15 – „Weselcie się z tymi, którzy się weselą, smućcie się z tymi, którzy płaczą”.

Łk 17,13 A oni podnieśli głos i mówili: Jezusie, Mistrzu, zmiłuj się nad nami.

Grupa trędowatych wołała do Jezusa o miłosierdzie.

1. Moc wiary: uczenie się od trędowatych w Łk 17,13

2. Wołaj do Jezusa: ucząc się od trędowatych w Łk 17,13

1. Mateusza 9:27-28 – Dwóch niewidomych wołających do Jezusa o miłosierdzie

2. Mateusza 15:22-28 – Kobieta kananejska wołająca do Jezusa o miłosierdzie

Łk 17,14 A gdy ich zobaczył, rzekł do nich: Idźcie, pokażcie się kapłanom. I stało się, że gdy szli, zostali oczyszczeni.

Trędowaci zostali uzdrowieni, gdy postąpili zgodnie ze wskazówkami Jezusa i poszli i ukazali się kapłanom.

1: Wiara w Jezusa prowadzi do uzdrowienia.

2: Posłuszeństwo Jezusowi przynosi błogosławieństwa.

1: Izajasz 53:5 „Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni”.

2: Jakuba 5:14-15 „Czy ktoś wśród was choruje? Niech zwołają starszych kościoła, aby się za nich pomodlili i namaścili ich olejem w imieniu Pana. A modlitwa zanoszona z wiarą uzdrowi chorego; Pan ich podniesie. Jeśli zgrzeszyli, zostanie im przebaczone”.

Łk 17,15 A jeden z nich, widząc, że został uzdrowiony, zawrócił i donośnym głosem chwalił Boga,

Mężczyzna wychwalał Boga za cud swego uzdrowienia.

1: My także powinniśmy wychwalać Boga za wszystkie cuda, które dla nas uczynił.

2: Kiedy otrzymujemy uzdrowienie, powinniśmy znaleźć czas, aby podziękować i wychwalać Boga.

1: Psalm 150:6 – Niech wszystko, co ma oddech, chwali Pana.

2: Psalm 107:1 - Dziękujcie Panu, bo jest dobry; Jego miłość trwa wiecznie.

Łk 17,16 I upadł na twarz do nóg jego, dziękując mu, a był Samarytaninem.

Samarytanin upadł do stóp Jezusa i podziękował Mu.

1. Wdzięczne serca: przykład wdzięczności Samarytanina

2. Moc uwielbienia: oddawanie czci Jezusowi poprzez oddawanie czci

1. Jakuba 1:17 – Każdy dobry dar i każdy doskonały dar pochodzi z góry i zstępuje od Ojca świateł.

2. Efezjan 5:20 - Dziękując zawsze i za wszystko Bogu Ojcu w imieniu Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Łk 17,17 A Jezus odpowiadając, rzekł: Czyż nie dziesięciu zostało oczyszczonych? ale gdzie jest dziewięć?

W tym fragmencie jest mowa o tym, jak Jezus zapytał, gdzie jest dziewięciu trędowatych, którzy zostali oczyszczeni z choroby.

1. „Moc wdzięczności” – jak brak wdzięczności dziewięciu trędowatych pokazuje, jak ważne jest okazywanie wdzięczności za błogosławieństwa.

2. „Moc wiary” – Jak wiara przynosi uzdrowienie w naszym życiu, czego dowodem jest uzdrowienie trędowatych.

1. Psalm 103:2-3 - Błogosław, duszo moja, Pana, a nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach: Który odpuszcza wszystkie Twoje winy; który leczy wszystkie twoje choroby.

2. Kolosan 3:15 - A w sercach waszych niech panuje pokój Boży, do którego też powołani jesteście w jednym ciele; i bądźcie wdzięczni.

Łukasza 17:18 Nie ma nikogo, kto powróciłby, aby oddać chwałę Bogu, z wyjątkiem tego obcego.

Ten fragment podkreśla wagę oddawania chwały Bogu i podkreśla, że jest to rzadkie zjawisko.

1. „Zapomniana sztuka oddawania chwały Bogu”

2. „Wartość wdzięczności Bogu”

1. Kolosan 3:17 – „I wszystko, cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego”.

2. Izajasz 12:4 – „I powiecie w owym dniu: «Dziękujcie Panu, wzywajcie Jego imienia, głoście Jego dzieła wśród narodów, głoście, że Jego imię jest wywyższone».

Łk 17,19 I rzekł do niego: Wstań, idź, wiara twoja cię uzdrowiła.

Werset ten pokazuje, że Jezus uzdrawia człowieka i mówi mu, że wiara go uzdrowiła.

1: Musimy pamiętać, że to nasza wiara w Jezusa uzdrowi nas i uzdrowi.

2: Jezus może przynieść nam uzdrowienie i pełnię zdrowia, jeśli Mu ufamy i mamy wiarę.

1: Jeremiasz 17:14 - Uzdrów mnie, Panie, a będę uzdrowiony; wybaw mnie, a będę zbawiony, bo ty jesteś moją chwałą.

2: Jakuba 5:15 - A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie; a jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone.

Łk 17,20 A gdy go pytano faryzeuszy, gdy nadejdzie królestwo Boże, odpowiedział im i rzekł: Królestwo Boże nie przychodzi przez obserwację.

Jezus odpowiada na pytanie faryzeuszy o to, kiedy nadejdzie królestwo Boże, mówiąc, że nie nastąpi to po obserwacji.

1. „Bliskie jest Królestwo Boże”

2. „Niewidzialność Królestwa Bożego”

1. Rzymian 14:17 - Albowiem królestwo Boże nie polega na jedzeniu i piciu, ale na sprawiedliwości, pokoju i radości w Duchu Świętym.

2. Kolosan 1:13 - Wybawił nas spod władzy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna.

Łk 17,21 I nie będą mówić: Oto tutaj! albo, oto! bo oto królestwo Boże jest w was.

Królestwo Boże nie jest miejscem fizycznym, jest w nas wszystkich.

1. „Królestwo Boże jest w was: przesłanie nadziei i pocieszenia”

2. „Jak uzyskać dostęp do Królestwa Bożego: praktyczne kroki wzmacniające wiarę”

1. Mateusza 18:20 „Bo gdzie dwóch lub trzech gromadzi się w imię moje, tam jestem wśród nich”.

2. Kolosan 1:27 „Ich Bóg postanowił dać poznać, jak wielkie jest wśród pogan bogactwo chwały tej tajemnicy, którą jest Chrystus w was, nadzieja chwały”.

Łk 17,22 I rzekł do uczniów: Przyjdą dni, gdy zapragniecie ujrzeć jeden z dni Syna Człowieczego, a nie ujrzycie.

Nadejdą dni Jezusa, kiedy uczniowie będą chcieli je zobaczyć, ale nie będą mogli.

1. Siła tęsknoty: jak znaleźć zadowolenie w niespełnionych pragnieniach

2. Królestwo Boże: Królestwo niewidzialnych cudów

1. Rzymian 8:18-19 – „Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić. Stworzenie bowiem z upragnieniem oczekuje objawienia synów Bożych”.

2. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

Łk 17,23 I powiedzą wam: Spójrzcie tutaj; albo, spójrz tam: nie idźcie za nimi i nie podążajcie za nimi.

Jezus odradza naśladowanie fałszywych nauczycieli, którzy będą próbowali odwieść ludzi od Jego nauk.

1. Znaczenie naśladowania Jezusa: nauka rozpoznawania fałszywych nauczycieli

2. Trzymanie kursu: pozostawanie wiernym naukom Jezusa

1. Dzieje Apostolskie 17:11 - Ci byli szlachetniejsi niż ci w Tesalonice, ponieważ przyjęli Słowo z całą gotowością i codziennie badali Pisma, czy tak się rzeczy mają.

2. Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie.

Łukasza 17:24 Bo jak błyskawica, która pojawia się w jednej części pod niebem, świeci w drugiej części pod niebem; tak też będzie i Syn Człowieczy w swoich czasach.

Ten fragment mówi o przyjściu Syna Człowieczego i o tym, że Jego obecność będzie niczym błyskawica.

1. Przyjście Syna Człowieczego – przygotowanie na Jego powrót

2. Światło Pana – Radość z Jego Królewskiej Mości

1. Izajasz 60:1 – Powstań, świeć; bo przyszło światło twoje i wzeszła nad tobą chwała Pańska.

2. 2 Koryntian 4:6 - Albowiem Bóg, który nakazał, aby światło zajaśniało z ciemności, zabłysnął w sercach naszych, aby zajaśnieć poznanie chwały Bożej na obliczu Jezusa Chrystusa.

Łk 17,25 Najpierw jednak musi wiele wycierpieć i zostać odrzucony przez to pokolenie.

Ten fragment mówi o cierpieniu i odrzuceniu, z jakim spotkał się Jezus przed swoją

ostateczną chwałą.

1. Cierpienie Jezusa: model życia chrześcijańskiego

2. Odrzucenie: kiedy świat mówi „nie”

1. Izajasz 53:3-5 – Był wzgardzony i odrzucony przez ludzkość, człowiek cierpienia i zaznajomiony z bólem. Jak ktoś, przed kim zakrywa się twarz, był wzgardzony i nie szanowaliśmy go.

2. Hebrajczyków 12:2 - Skupmy wzrok na Jezusie, twórcy i dokończycielu naszej wiary, który dla wystawionej mu radości wycierpiał krzyż, gardząc jego hańbą, i zasiadł po prawicy tronu Bożego .

Łukasza 17:26 A jak było za dni Noego, tak będzie i za dni Syna Człowieczego.

Dni Noego będą podobne do dni Jezusa.

1. Potop: lekcja przygotowań na powrót Boga

2. Boża obietnica odkupienia za dni Noego

1. Izajasz 43:18-19 – Nie pamiętajcie o rzeczach dawnych i nie zastanawiajcie się nad rzeczami dawnymi. Oto uczynię rzecz nową; teraz wyrośnie; nie będziecie tego wiedzieć?

2. 2 Piotra 3:3-4 - Przede wszystkim to wiedząc, że w dniach ostatecznych przyjdą szydercy, postępujący według własnych pożądliwości i mówiący: Gdzie jest obietnica jego przyjścia? bo odkąd ojcowie zasnęli, wszystko trwa tak, jak było od początku stworzenia.

Łk 17,27 Jedli, pili, żenili się i za mąż wychodzili aż do dnia, w którym Noe wszedł do arki, i przyszedł potop, i wytracił ich wszystkich.

Ten fragment podkreśla konsekwencje ignorowania Bożych ostrzeżeń przed sądem. 1: Musimy zwrócić uwagę na ostrzeżenia Boga i odwrócić się od grzechu, zanim będzie za późno. 2: Powinniśmy być wdzięczni za Boże miłosierdzie i łaskę oraz prowadzić życie, które Mu się podoba. 1: Rzymian 6:23 – „Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”. 2: Mateusza 7:13-14 – „Wchodźcie przez wąską bramę. Bo szeroka jest brama i prosta droga, która prowadzi na zatracenie, a wielu jest tych, którzy przez nią wchodzą. Bo wąska jest brama

i wąska droga która prowadzi do życia, a tych, którzy je znajdują, jest niewielu.”

Łukasza 17:28 Podobnie jak było za dni Lota; jedli, pili, kupowali, sprzedawali, sadzili, budowali;

W czasach Lota ludzie prowadzili swoje codzienne życie i zajęcia jak zwykle.

1. Niebezpieczeństwo samozadowolenia: studium Łukasza 17:28

2. Życie chwilą: przykład Lota z Ewangelii według Łukasza 17:28

1. Rodzaju 19:14-17 – Lot i jego rodzina uciekają z Sodomy i Gomory.

2. Amosa 6:1-7 – Ostrzeżenie przed samozadowoleniem i ignorowaniem trudnej sytuacji biednych.

Łk 17,29 Ale tego samego dnia, w którym Lot wyszedł z Sodomy, spadł z nieba deszcz ognia i siarki i wytracił ich wszystkich.

Lot opuścił Sodomę tego samego dnia, w którym spadł z nieba ogień i siarka, niszcząc miasto i wszystkich, którzy w nim byli.

1. Życie z wieczną perspektywą

2. Ucieczka przed pokusą

1. Hebrajczyków 13:14 - Nie mamy tu bowiem miasta trwałego, ale szukamy miasta przyszłego.

2. 2 Tymoteusza 2:22 - Uciekajcie więc od młodzieńczych namiętności, a szukajcie sprawiedliwości, wiary, miłości i pokoju wraz z tymi, którzy z czystego serca wzywają Pana.

Łukasza 17:30 Tak też będzie w dniu, w którym Syn Człowieczy się objawi.

Jezus uczy swoich uczniów, że dzień Jego powrotu będzie podobny do dni Noego i Lota.

1. Dzień Pański: przygotowanie naszych serc na Jego powrót

2. Życie sprawiedliwe w świecie niewierzących

1. Rzymian 13:11-14: „Ponadto znacie czas, że nadeszła godzina, abyście się przebudzili ze snu. Albowiem zbawienie jest teraz bliżej nas, niż wtedy, gdy po raz pierwszy uwierzyliśmy. Noc już dawno minęła; dzień jest już blisko. Odrzućmy więc uczynki ciemności i przyobleczmy się w zbroję światłości. Postępujmy przyzwoicie jak za dnia, nie w orgiach i pijaństwach, nie w rozpuście i rozwiązłości, nie w kłótniach i zazdrości”.

2. 1 Tesaloniczan 5:1-5: „A jeśli chodzi o czasy i pory, bracia, nie potrzebujecie, żeby wam cokolwiek pisano. Sami bowiem wiecie, że dzień Pański nadejdzie jak złodziej w nocy. Kiedy ludzie będą mówić: „Jest pokój i bezpieczeństwo”, wtedy spadnie na nich nagła zagłada, tak jak bóle porodowe dotykają kobietę w ciąży, i nie uciekną. Ale nie jesteście w ciemności, bracia, aby ten dzień miał was zaskoczyć jak złodziej. Wszyscy bowiem jesteście dziećmi światłości, dziećmi dnia. Nie jesteśmy z nocy ani z ciemności. Nie śpijmy więc jak inni, ale czuwajmy i bądźmy trzeźwi”.

Łk 17,31 W owym dniu ten, który będzie na dachu i swoje rzeczy w domu, niech nie schodzi, aby to zabrać, a kto jest na polu, niech też nie wraca.

Tego dnia Jezus ostrzega nas, abyśmy pozostali na miejscu, w którym jesteśmy, bez względu na okoliczności.

1. Trwajcie niezachwianie w wierze: Słowa Jezusa z Ewangelii według Łukasza 17:31 przypominają nam, abyśmy pozostali zakorzenieni w wierze i zaufaniu Panu, pomimo prób, przed którymi stoimy.

2. Bądźcie niezachwiani w niepewności: Słowa Jezusa z Ewangelii według Łukasza 17:31 zachęcają nas, abyśmy nie ustawali i pozostali wierni nawet wtedy, gdy życie wydaje się niepewne.

1. Hebrajczyków 10:35-36 – Nie porzucajcie więc swojej ufności; zostanie ono sowicie wynagrodzone. Musisz wytrwać, abyś po wypełnieniu woli Bożej otrzymał to, co obiecał.

2. Rzymian 8:38-39 - Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadna moc, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie w stanie aby nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Łukasza 17:32 Pamiętajcie o żonie Lota.

Ten fragment jest ostrzeżeniem Jezusa przed niebezpieczeństwami związanymi z oglądaniem się wstecz. Opowiada historię żony Lota, która obejrzała się wstecz i zamieniła się w słup soli.

1. „Niebezpieczeństwa patrzenia wstecz”

2. „Moc posłuszeństwa: historia żony Lota”

1. Hebrajczyków 12:1-2 „Skoro więc jesteśmy otoczeni tak wielkim obłokiem świadków, odłóżmy także wszelki ciężar i grzech, który tak mocno przylega, i biegnijmy wytrwale w wyznaczonym nam wyścigu nas, patrząc na Jezusa, założyciela i dokończyciela naszej wiary, który dla przygotowanej mu radości wycierpiał krzyż, gardząc hańbą, i zasiada po prawicy tronu Bożego”.

2. Rzymian 8:13-14 „Bo jeśli według ciała żyć będziecie, umrzecie, ale jeśli Duchem sprawy ciała umartwiacie, żyć będziecie. Bo wszyscy, których Duch Boży prowadzi są synami Bożymi.”

Łukasza 17:33 Ktokolwiek będzie się starał ocalić swoje życie, straci je; a kto straci swoje życie, zachowa je.

Ktokolwiek skupia się na samozachowaniu, zostanie ostatecznie zniszczony, a ci, którzy się poświęcają, zostaną ocaleni.

1. Paradoks poświęcenia: nauka kochania siebie poprzez odpuszczanie

2. Moc rezygnacji: jak znaleźć prawdziwe życie poprzez poddanie się

1. Marka 8,34-38 - Wezwanie Jezusa do zaparcia się samego siebie i wzięcia krzyża.

2. Mateusza 16:24-27 – Ostrzeżenie Jezusa o tym, co oznacza pójście za nim.

Łk 17,34 Powiadam wam, tej nocy będzie dwóch mężczyzn w jednym łóżku; jeden zostanie wzięty, a drugi pozostawiony.

Dwie zostaną podzielone w jednym łóżku: jedna zostanie wzięta, druga pozostawiona.

1. Dychotomia sądu: jak Bóg widzi przeszłe zjawiska

2. Przypowieść o wiernych i niewiernych: Chodzenie w posłuszeństwie Bogu

1. Mateusza 24:40-41 – „Wtedy dwóch ludzi będzie na polu; jeden zostanie wzięty, a drugi pozostawiony. Dlatego czuwajcie, bo nie wiecie, którego dnia przyjdzie wasz Pan.

2. Mateusza 25:31-34 – „Kiedy Syn Człowieczy przyjdzie w swojej chwale, a z Nim wszyscy święci aniołowie, wtedy zasiądzie na tronie swojej chwały. Zostaną zgromadzone przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli je jedne od drugich, jak pasterz oddziela swoje owce od kozłów. I postawi owce po prawej stronie, a kozy po lewej stronie. Wtedy Król powie tym po swojej prawicy: Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, odziedziczcie królestwo przygotowane dla was od założenia świata.

Łukasza 17:35 Dwie kobiety będą się ze sobą ucierać; jeden będzie wzięty, a drugi pozostawiony.

Dwie osoby zostaną osądzone: jedna zostanie zbawiona, a druga pozostawiona.

1: Zawsze powinniśmy być przygotowani na dzień sądu i pozostać blisko Boga.

2: Bez względu na naszą sytuację, Bóg ma plan dla każdego i odpowiednio nas osądzi.

1: Mateusza 24:40-41 „Wtedy dwóch ludzi będzie na polu; jeden zostanie wzięty, a drugi pozostawiony. Dwie kobiety będą mielić na młynie; jeden zostanie wzięty, a drugi opuszczony”.

2:2 Koryntian 5:10 „Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusowym, aby każdy otrzymał to, co mu się należy za uczynki dokonane w ciele, dobre lub złe”.

Łk 17,36 Dwóch będzie na polu; jeden będzie wzięty, a drugi pozostawiony.

Dwóch mężczyzn będzie miało odmienne doświadczenia, jeden zostanie im odebrany, a drugi pozostawiony.

1. Znaczenie bycia przygotowanym na nieoczekiwane.

2. Moc woli Bożej objawiająca się w naszym życiu.

1. Mateusza 25:1-13 – Przypowieść o dziesięciu pannach.

2. Jakuba 4:13-15 – Planuj przyszłość z mądrością i pokorą.

Łk 17,37 A oni odpowiadając, rzekli mu: Gdzie, Panie? I rzekł do nich: Gdziekolwiek będzie ciało, tam zbiorą się orły.

Jezus mówi swoim naśladowcom, że gdziekolwiek będzie ciało, przylecą orły.

1. Boże wezwanie: odpowiedź na zaproszenie naszego Pana

2. Siła zgromadzeń: dlaczego potrzebujemy siebie nawzajem

1. Jana 15:5 – „Ja jestem winoroślą; jesteście gałęziami. Kto trwa we mnie, a ja w nim, ten przynosi obfity owoc, bo beze mnie nic nie możecie uczynić”.

2. Hebrajczyków 10:25 – „I zastanówmy się, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków”.

Łukasza 18 zawiera nauki Jezusa na temat modlitwy, pokory i kosztów naśladowania Go. Zawiera przypowieści o wytrwałej wdowie, faryzeuszu i poborcy podatkowym, a także interakcję Jezusa z bogatym władcą i przepowiednię dotyczącą Jego śmierci.

1. akapit: Rozdział zaczyna się od tego, że Jezus opowiada swoim uczniom przypowieść, aby pokazać im, że powinni zawsze się modlić i nie ustawać. W tej przypowieści uparta wdowa przychodzi do niesprawiedliwego sędziego, domagając się sprawiedliwości wobec swego przeciwnika. Choć początkowo niechętnie, sędzia ostatecznie przyznaje jej sprawiedliwość, więc nie będzie go męczyć swoim uporem. Jezus używa tej historii, aby zachęcić do wytrwałej modlitwy i wiary w ostateczną sprawiedliwość Bożą (Łk 18,1-8). Następnie opowiada inną przypowieść o dwóch mężczyznach, którzy udali się do świątyni, aby się modlić – jeden był faryzeuszem, a drugi celnikiem. Faryzeusz z dumą dziękował Bogu, że nie jest jak inni ludzie – rabusie, złoczyńcy, cudzołożnicy – ani nawet jak ten celnik, podczas gdy celnik stał z daleka, nawet nie spojrzał w niebo, ale bił się w pierś i mówił: „Boże, zmiłuj się nade mną grzesznikiem”. Jezus pochwalił pokorę celnika nad obłudą faryzeusza, stwierdzając, że każdy się wywyższa, będzie poniżony, kto się poniża, będzie wywyższony (Łk 18:9-14).

2. akapit: Ludzie też przynosili do Jezusa dzieci, aby je dotknął, ale kiedy uczniowie to

zobaczyli, zganili ich, ale Jezus zawołał dzieci, przyjdź do siebie i powiedział: „Pozwólcie małym dzieciom przyjść do mnie, nie przeszkadzajcie im królestwu Bóg należy do takich. Zaprawdę powiadam wam każdemu" kto nie przyjmie królestwa, Bóg jak małe dziecko nigdy do niego nie wejdzie", podkreślając potrzebę dziecięcej wiary, pokory i wejścia do Królestwa (Łk 18,15-17). Następnie pewien władca zapytał Go, co musi zrobić, aby odziedziczyć życie wieczne, co doprowadziło do dyskusji, przykazania, które władca twierdził, że są przestrzegane od młodości, jednak gdy powiedziano mu, żeby sprzedał wszystko, dał biednym, miał skarb, niebo, podążał za Nim, bardzo się zasmucił, ponieważ był bardzo bogaty, ilustrując wyzwanie, bogactwa stanowią prawdziwe zaangażowanie w uczniostwo Królestwo (Łukasz 18:18-25). Kiedy uczniowie pytali, kto może zbawić, odpowiedź Trudność bogatemu wejściu do królestwa Bóg odpowiedział, co jest niemożliwe dla ludzi. Bóg wskazał na zbawienie, ostatecznie boski akt, łaskę przekraczającą ludzkie wysiłki (Łk 18:26-27).

Akapit 3: Następnie Piotr wskazał, że zostawili wszystko, co mieli, aby pójść za Nim. Na co Jezus odpowiedział, mówiąc, że naprawdę nie ma nikogo, kto opuściłby dom, żonę, braci, rodziców lub dzieci ze względu na królestwo. Bóg, który poniesie porażkę, otrzyma w tym wieku wielokrotnie więcej, przyjdzie życie wieczne, potwierdzając nagrody, ofiary złożone ze względu na królestwo. teraźniejsze, przyszłe życie (Łk 18,28-30). W drodze do Jerozolimy wziął Dwunastu na stronę i powiedział im, że wszystko, co jest napisane, Prorocy o Synu-Człowieku wypełnią się, łącznie z wydaniem pogan. Wyśmiewani, obrażeni, opluwani, biczowani, zabici. Trzeciego dnia powstają ponownie, lecz pomimo wyraźnych przepowiedni, nie zrozumieli znaczenia tych rzeczy, ponieważ było to przed nimi ukryte . nie wiem, o czym On mówi, wskazując na ich ograniczone zrozumienie rozwijającej się w danym czasie misji mesjańskiej (Łk 18:31-34). Na koniec rozdział kończy się uzdrowieniem niewidomego żebraka w pobliżu Jerycha, który zawołał: „Jezusie, Synu Dawidzie, zlituj się nade mną!". Pomimo tego, że ludzie go karcili, zachowaj ciszę i jeszcze bardziej krzyczał: „Synu Dawidzie, zlituj się nade mną!". Jezus zatrzymał się, kazał przyprowadzić człowieka i zapytał, czego chce. Powiedział: „Panie, chcę zobaczyć". Jezus mu odpowiedział: „Przejrzyj, twoja wiara cię uzdrowiła". Natychmiast odzyskał wzrok, po czym Jezus chwalił Boga, wszyscy ludzie to widzieli, oddał chwałę Bogu, co oznaczało boską władzę mesjańską nad fizycznymi dolegliwościami, moc wiary przynoszącej uzdrowienie (Łk 18:35-43).

Łk 18,1 I w tym celu opowiedział im przypowieść, że ludzie powinni zawsze się modlić i nie ustawać;

Przypowieść o wytrwałej wdowie zachęca nas, abyśmy zawsze się modlili i nie poddawali się.

1. „Siła wytrwałości w modlitwie"

2. „Nie poddawaj się: błogosławieństwa płynące z modlitwy bez omdlenia"

1. Jakuba 5:16 – „Modlitwa sprawiedliwego ma wielką moc, gdyż jest skuteczna".

2. Rzymian 12:12 – „Radujcie się nadzieją, bądźcie cierpliwi w uciskach, bądźcie nieustający w modlitwie”.

Łk 18,2 Mówiąc: Był w pewnym mieście sędzia, który Boga się nie bał i nie liczył się z człowiekiem:

Jezus opowiedział przypowieść o sędzią, który nie wierzył w Boga i nie dbał o ludzi.

1. Bóg wzywa nas do wiary i okazywania współczucia

2. Nie pozwól, aby strach lub wątpliwości przeszkodziły w czynieniu tego, co słuszne

1. Jakuba 2:14-18 – Cóż z tego, moi bracia i siostry, jeśli ktoś twierdzi, że wierzy, ale nie ma uczynków? Czy taka wiara może ich ocalić?

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Poddajcie się mu na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki.

Łukasza 18:3 I była w tym mieście wdowa; i przyszła do niego, mówiąc: Pomścij mnie za mojego przeciwnika.

Ten fragment opowiada o wdowie, która prosiła Jezusa, aby pomścił ją na jej przeciwniku.

1. „Siła wiary: prośba wdowy do Jezusa”

2. „Siła wytrwałości: prośba wdowy do Pana”

1. Mateusza 5:5 – „Błogosławieni cisi, albowiem oni odziedziczą ziemię”.

2. Przysłów 21:31 – „Koń jest przygotowany na dzień bitwy, ale bezpieczeństwo jest u Pana”.

Łukasza 18:4 I przez jakiś czas nie chciał, ale potem powiedział w sobie: Choć Boga się nie boję i nie patrzę na ludzi;

Przypowieść o wytrwałej wdowie ilustruje znaczenie wytrwałości w modlitwie.

1: Siła wytrwałości w modlitwie może przenosić góry i otwierać bramy nieba.

2: Możemy posłużyć się przykładem wytrwałej wdowy, aby pokazać, jak ważna jest wytrwałość w modlitwie.

1: Jakuba 5:16 – „Modlitwa sprawiedliwego ma wielką moc, ponieważ jest skuteczna”.

2: Łk 11,5-8 - „I rzekł do nich: «Który z was, kto ma przyjaciela, pójdzie do niego o północy i powie mu: Przyjacielu, pożycz mi trzy bochenki chleba, bo przyszedł mój przyjaciel w podróży i nie mam mu nic do postawienia?”

Łk 18,5 Ponieważ jednak ta wdowa mnie niepokoi, pomszczę ją, aby nie męczyła mnie ciągłym przychodzeniem.

Jezus opowiada przypowieść o upartej wdowie, która szukała sprawiedliwości u niesprawiedliwego sędziego. Uczy, że Bóg odpowie na modlitwy tych, którzy Go wytrwale szukają.

1. Wytrwałość w modlitwie: jak wiara wdowy może nas zainspirować

2. Siła wytrwałości: jak nieustępliwość wdowy nas przemienia

1. Jakuba 5:16-18 – „Dlatego wyznawajcie jedni drugim grzechy i módlcie się jedni za drugich, abyście odzyskali zdrowie. Modlitwa sprawiedliwego ma wielką moc, gdyż jest skuteczna. Eliasz był człowiekiem o przyrodę podobną do naszej i modlił się żarliwie, aby nie padał deszcz, i przez trzy lata i sześć miesięcy nie padał deszcz na ziemi. Potem modlił się ponownie i niebo zesłało deszcz, a ziemia wydała swój owoc.

2. 1 Tesaloniczan 5:17 – „Módlcie się bez przerwy”.

Łk 18,6 I rzekł Pan: Słuchajcie, co mówi niesprawiedliwy sędzia.

Niesprawiedliwy sędzia pokazuje, jak Bóg odpowiada na modlitwy.

1. Bóg zawsze wysłuchuje naszych modlitw i odpowie w swoim czasie.

2. Nigdy nie powinniśmy tracić nadziei i wiary w Boga, bez względu na okoliczności.

1. 1 Piotra 5:7 – „Przerzućcie na Niego wszystkie wasze troski, gdyż On się o was troszczy”.

2. Jakuba 5:16 – „Dlatego wyznawajcie sobie nawzajem grzechy i módlcie się jeden za drugiego, abyście odzyskali zdrowie”.

Łukasza 18:7 I czyż Bóg nie będzie pomścił swoich wybranych, którzy dniem i nocą wołają do niego, choć on z nimi długo znosi?

Fragment ten mówi o wierności Boga w odpowiadaniu na modlitwy swego ludu, nawet jeśli zajmuje to dużo czasu.

1. Boży czas: cierpliwość w obliczu modlitwy

2. Wierność Boga: pewność w obliczu niepewności

1. 1 Tesaloniczan 5:17 – Módlcie się bez przerwy.

2. Habakuka 2:3 - Bo wizja jest jeszcze na czas wyznaczony, ale na końcu przemówi, a nie skłamie; choć będzie zwlekać, czekaj na nią; bo na pewno przyjdzie, nie będzie zwlekać.

Łk 18,8 Powiadam wam, że prędko ich pomści. Czy jednak Syn Człowieczy, gdy przyjdzie, znajdzie wiarę na ziemi?

Jezus ostrzega swoich uczniów, że Bóg szybko pomści sprawiedliwych, zastanawia się jednak, czy kiedy powróci, na ziemi będzie jeszcze wiara.

1. Potrzeba wytrwania w wierze

2. Pewność zemsty Bożej

1. List do Hebrajczyków 10:36-39 – „Potrzebujecie bowiem wytrwałości, abyście, pełniąc wolę Bożą, otrzymali to, co jest obiecane. Albowiem: „Jeszcze chwila, a przyjdzie Przyszły i nie będzie zwlekał; ale mój sprawiedliwy z wiary żyć będzie, a jeśli się cofnie, moja

dusza nie będzie miała w nim upodobania”. Ale nie jesteśmy z tych, którzy się cofają i giną, ale z tych, którzy wierzą i strzegą swojej duszy.

2. Rzymian 12:19-21 – „Umiłowani, nigdy się nie mścijcie, lecz zostawcie to gniewowi Bożemu, gdyż napisano: „Moja jest pomsta, ja odpłacę – mówi Pan”. Wręcz przeciwnie: „jeśli twój wróg jest głodny, nakarm go; jeśli jest spragniony, daj mu coś do picia; bo w ten sposób zgarniesz na jego głowę rozżarzone węgle”. Nie dajcie się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężajcie.

Łukasza 18:9 I powiedział tę przypowieść niektórym, którzy ufali sobie, że są sprawiedliwi, a innymi gardzili:

Ta przypowieść uczy, że źle jest patrzeć na innych z góry i mieć o sobie wyższe mniemanie.

1: Duma jest wrogiem pokory.

2: Pokora jest podstawą prawdziwej prawości.

1: Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie i nie patrzcie na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro innych”.

2: Jakuba 4:6 – „Bóg pysznym się sprzeciwia, ale pokornym okazuje łaskę”.

Łk 18,10 Dwóch ludzi weszło do świątyni, aby się modlić. jeden faryzeusz, a drugi celnik.

Przypowieść o faryzeuszu i celniku uwydatnia znaczenie pokory w zbliżaniu się do Boga.

1. Siła pokory: nauka z przypowieści o faryzeuszu i celniku

2. Duma a pokora: czego możemy się nauczyć od faryzeusza i celnika

1. Jakuba 4:6 „Ale daje więcej łaski. Dlatego mówi: „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”.

2. Przysłów 16:18-19 „Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem. Lepiej być pokornego wobec biednych, niż dzielić łup z pysznymi”.

Łk 18,11 Faryzeusz stanął i tak się w duchu modlił: Boże, dziękuję Ci, że nie jestem jak inni ludzie, zdziercy, niesprawiedliwi, cudzołożnicy albo nawet jak ten celnik.

Faryzeusz dziękował Bogu za Jego wyższość nad innymi.

1: Powinniśmy uznawać błogosławieństwa, jakie dał nam Bóg, ale być pokornymi i nie porównywać się z innymi.

2: Powinniśmy starać się żyć w sprawiedliwości i być wdzięczni za łaskę Bożą.

1: Jakuba 4:10 - Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy.

2: Kolosan 3:12 - Jako naród Boży wybrany, święty i umiłowany, przyobleczcie się we współczucie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość.

Łk 18,12 Poszczę dwa razy w tygodniu, daję dziesięcinę ze wszystkiego, co posiadam.

Ten fragment z Łukasza 18:12 mówi o osobie, która regularnie pości i przekazuje Kościołowi ze wszystkiego, co posiada.

1: Powinniśmy regularnie pościć i dawać kościołowi ze wszystkiego, co posiadamy.

2: Bóg powierzył nam nasze dobra i powinniśmy wiernie używać ich, aby Mu służyć.

1:1 Koryntian 4:2 – „Od szafarzy wymaga się też, aby człowiek okazał się wierny”.

2: Przysłów 3:9-10 – „Oddawaj cześć Panu swoim majątkiem i pierwociną całego swego urodzaju, aby wasze spichlerze napełniły się obfitością, a wasze kadzie napełniły się nowym winem”.

Łk 18,13 A celnik stojąc z daleka nie podnosił oczu ku niebu, lecz bił się w pierś, mówiąc: Boże, zmiłuj się nade mną grzesznikiem.

Celnik, stojąc z dala od tłumu, modlił się do Boga o miłosierdzie, nie mogąc spojrzeć w niebo.

1. Wezwanie do spowiedzi – wyznanie przed Bogiem swoich grzechów i braków oraz szukanie Jego miłosierdzia.

2. Modlitwa serdeczna – szukanie miłosierdzia Bożego z pokorą i skruszonym sercem.

1. Psalm 51:17 - Ofiarami Boga jest duch skruszony, serce skruszone i skruszone, Boże, nie pogardzisz.

2. Jakuba 4:6-7 – Ale daje więcej łaski. Dlatego mówi: „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”. Dlatego poddaj się Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

Łk 18,14 Powiadam wam, że ten odszedł do swego domu usprawiedliwiony, a nie tamten, bo każdy, kto się wywyższa, będzie poniżony; a kto się poniża, będzie wywyższony.

Ten fragment mówi o znaczeniu pokory, podkreślając, że ci, którzy się poniżają, zostaną wywyższeni.

1. „Siła pokory: nauka z przypowieści o faryzeuszu i celniku”

2. „Wywyższenie pokory: błogosławieństwa ukorzenia się”

1. Jakuba 4:10 – „Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy”.

2. Przysłów 16:18 – „Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem”.

Łukasza 18:15 I przynoszono mu także niemowlęta, aby się ich dotknął, ale widząc to jego uczniowie, karcili je.

Nowa linia: Uczniowie Jezusa gromili tych, którzy przyprowadzali do Niego niemowlęta, prosząc o błogosławieństwo.

1. Znaczenie pokory i czci w podejściu do Jezusa.

2. Miłość Jezusa i akceptacja dzieci.

1. Marka 10:13-16: „I przynoszono do niego dzieci, aby się ich dotknął, ale uczniowie ich karcili. Ale gdy Jezus to zobaczył, rozgniewał się i rzekł do nich: Pozwólcie dzieciom przychodzić do mnie; nie przeszkadzajcie im, bo do takich należy królestwo Boże. Zaprawdę powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, nie wejdzie do niego. I brał ich w ramiona, błogosławił i kładł na nich ręce”.

2. Mateusza 19:13-15: „Wtedy przyprowadzono do niego dzieci, aby włożył na nie ręce i modlił się. Uczniowie strofowali lud, lecz Jezus rzekł: «Pozwólcie dzieciom przychodzić do mnie i nie przeszkadzajcie im, bo do takich należy królestwo niebieskie». I położył na nich ręce, i odszedł.”

Łk 18,16 Ale Jezus przywołał ich do siebie i rzekł: Pozwólcie dzieciom przychodzić do mnie i nie zabraniajcie im, bo takich jest królestwo Boże.

Jezus zachęca nas, abyśmy byli jak dzieci i przyjęli Królestwo Boże.

1: Musimy stać się jak dzieci, aby wejść do Królestwa Bożego.

2: Musimy przyjąć Królestwo Boże tak, jak to czynią dzieci.

1: Mateusza 18:3 - I rzekł: Zaprawdę powiadam wam: Jeśli się nie nawrócicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego.

2: Marka 10:14 - Ale Jezus, widząc to, rozgniewał się bardzo i rzekł do nich: Pozwólcie dzieciom przychodzić do mnie i nie zabraniajcie im, bo takich jest królestwo Boże.

Łk 18,17 Zaprawdę powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak małe dziecko, nie wejdzie do niego.

Królestwo Boże należy przyjmować z dziecięcą wiarą.

1: Musimy wejść do Królestwa Bożego z tą samą wiarą i niewinnością dziecka, ufając Bożej miłości i zaopatrzeniu.

2: Jeśli chcemy wejść do Królestwa Bożego, musimy wyzbyć się naszej pychy i przyjąć ją z prostą wiarą.

1: Mateusza 18:3 – „Zaprawdę powiadam wam, jeśli się nie nawrócicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego”.

2: Galacjan 5:22-23 – „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa."

Łk 18,18 I zapytał go pewien władca, mówiąc: Nauczycielu dobry, co mam czynić, aby odziedziczyć życie wieczne?

W tym fragmencie opisano pytanie władcy skierowane do Jezusa o to, jak odziedziczyć życie wieczne.

1. Zrozum bezcenną wartość życia wiecznego i dowiedz się, jak je otrzymać przez Jezusa Chrystusa.

2. Bądź gotowy przyjść do Jezusa ze szczerymi pytaniami i prawdziwym zobowiązaniem do naśladowania Go.

1. Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie.

2. Rzymian 10:9-10 - Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu, a ustami wyznaje się ku zbawieniu.

Łk 18,19 I rzekł mu Jezus: Dlaczego nazywasz mnie dobrym? nikt nie jest dobry, z wyjątkiem jednego, to jest Boga.

Z tego fragmentu wynika, że Jezus podkreśla, że dobry jest tylko Bóg i nikogo nie można nazywać dobrym.

1. Wielkość Boga – Jak zawsze powinniśmy oddawać chwałę samemu Bogu, gdyż nie ma innego dobra poza Nim.

2. Pokora Jezusa – Jak Jezus pokornie przyznaje, że tylko Bóg jest naprawdę dobry.

1. Psalm 116:5 – Łaskawy jest Pan i sprawiedliwy; tak, nasz Bóg jest miłosierny.

2. Mateusza 19:17 - I rzekł do niego: Dlaczego nazywasz mnie dobrym? nie ma żadnego dobra poza jednym, to jest Bogiem.

Łukasza 18:20 Znasz przykazania, nie cudzołóż, nie zabijaj, nie kradnij, nie zeznawaj fałszywie, czcij ojca swego i matkę swoją.

We fragmencie tym podkreślono znaczenie przestrzegania Dziesięciu Przykazań, w szczególności mówiących o tym, aby nie cudzołożyć, nie zabijać, nie kraść, nie składać fałszywego świadectwa oraz czcić ojca i matkę.

1. „Życie w posłuszeństwie: Dziesięć Przykazań”

2. „Moc przykazania: Czcij ojca swego i matkę”

1. Wyjścia 20:1-17

2. Efezjan 6:1-3

Łk 18,21 I rzekł: Tego wszystkiego przestrzegałem od młodości mojej.

Jezus był pod wrażeniem zaangażowania bogatego młodego władcy w przestrzeganie prawa od najmłodszych lat.

1: Powinniśmy starać się szukać woli Bożej już na samym początku naszego życia.

2: Powinniśmy być wierni i konsekwentni w naszej miłości i posłuszeństwie Bogu.

1: Przysłów 22:6 – „Ćwicz dziecko w drodze, którą ma iść, a gdy się zestarzeje, nie odwróci się od niej”.

2: Rzymian 12:2 – „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu swego, abyście umieli rozeznać, jaka jest wola Boża – co jest dobre, miłe i doskonałe”.

Łk 18,22 A gdy Jezus to usłyszał, rzekł mu: Jednego ci jeszcze brakuje: sprzedaj wszystko, co masz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie, i przyjdź, naśladuj mnie.

W tym fragmencie objawia się wezwanie Jezusa do radykalnego uczniostwa: porzucenia wszystkiego, co posiadasz, i naśladowania Go.

1. „Koszt bycia uczniem”

2. „Radykalna wiara: sprzedanie wszystkiego i naśladowanie Jezusa”

1. Mateusza 19:27-30 – „Wtedy Piotr odpowiedział: «Oto zostawiliśmy wszystko i poszliśmy za tobą. Co wtedy będziemy mieć?» Jezus im odpowiedział: Zaprawdę powiadam wam, że w nowym świecie Syn Człowieczy zasiądzie na swoim chwalebnym tronie, a wy, którzy poszliście za Mną, będziecie także zasiadać na dwunastu tronach i sądzić dwanaście pokoleń Izraela. każdy, kto dla mojego imienia opuścił domy, braci, siostry, ojca, matkę, dzieci lub pola, stokroć więcej otrzyma i życie wieczne odziedziczy”.

2. Marka 10:17-31 – „A gdy wyruszał w podróż, przybiegł pewien człowiek, upadł przed nim na kolana i zapytał go: «Nauczycielu dobry, co mam czynić, aby odziedziczyć życie wieczne?» ...A Jezus, spojrzawszy na niego, umiłował go i rzekł do niego: Jednego ci brakuje: idź, sprzedaj wszystko, co masz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie; i przyjdź, naśladuj mnie .” Zniechęcony tym powiedzeniem, odszedł zasmucony, gdyż miał wielki majątek”.

Łk 18,23 A gdy to usłyszał, zasmucił się bardzo, był bowiem bardzo bogaty.

Bogaty człowiek był głęboko zasmucony, gdy Jezus powiedział mu, że bogatym trudno jest wejść do Królestwa Niebieskiego.

1. Przyjęcie nastawienia na Królestwo: nauka służenia i składania ofiar w Królestwie Bożym

2. Błogosławieństwo i ciężar bogactwa: podjęcie wyzwania zarządzania

1. Mateusza 19:21-24 – Jezus mówi bogatemu młodemu władcy, aby sprzedał cały swój majątek i poszedł za Nim.

2. Jakuba 5:1-5 – Ostrzeżenie dla bogatych, aby odpokutowali za swoją niesprawiedliwość i powrócili do Pana.

Łk 18,24 A Jezus widząc, że jest bardzo zasmucony, rzekł: Jakże trudno bogatym wejść do

królestwa Bożego!

Jezus nauczał o trudnościach, jakie napotykają bogaci w wejściu do królestwa Bożego.

1. Bogactwo i Królestwo Boże: wyzwania stojące przed zamożnymi wierzącymi

2. Budowanie wiary, a nie fortuny: droga do Królestwa Bożego

1. Mateusza 6:19-21 „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną. Gromadźcie sobie jednak skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się ani nie kradną; bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje.

2. Jakuba 2:1-7 Bracia moi, nie wierzcie naszemu Panu Jezusowi Chrystusowi, Panu chwały, stronniczo. Bo gdyby na wasze zgromadzenie przyszedł człowiek ze złotymi pierścieniami i w pięknej szacie, a także przyszedł biedny człowiek w brudnej szacie, a wy zwrócicie uwagę na tego, który ma na sobie piękną szatę, i powiecie mu: „Usiądź tutaj, na dobrym miejscu” i powiedzcie biednemu: „Stoisz tam” albo: „Usiądź tutaj u podnóżka mojego”. Czyż nie okazaliście sobie stronniczości i nie staliście się sędziami złymi myślami?

Łk 18,25 Łatwiej bowiem wielbłądowi przejść przez ucho igielne, niż bogatemu wejść do królestwa Bożego.

Bogatemu trudno jest wejść do Królestwa Bożego.

1: „Bogaci i Królestwo Boże” – Biblia ostrzega nas, że bogatemu trudno jest wejść do Królestwa Bożego.

2: „Moc bogactwa” – Powinniśmy wystrzegać się potęgi bogactwa i jego zdolności do trzymania nas z dala od Królestwa Bożego.

1: Jakuba 1:11 - Bo wschodzi słońce ze swym palącym upałem i usycha trawę; jego kwiat opada, a jego piękno ginie. Podobnie bogacz zniknie w pogoni za swoimi pogoniami.

2: Przysłów 28:20 - Człowiek wierny będzie obfitował w błogosławieństwa, ale kto śpieszy się do wzbogacenia, nie ujdzie kary.

Łk 18,26 A ci, którzy to usłyszeli, mówili: Któż więc może zostać zbawiony?

Fragment Ludzie słyszeli naukę Jezusa i pytali, kto w takim razie może zostać zbawiony.

1. Wezwanie do zbawienia: jak przyjąć ofertę życia wiecznego Jezusa

2. Unikanie grzechu niewybaczalnego: znaczenie odpowiedzi na zaproszenie Jezusa

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił.

2. Rzymian 10:9-10 - Jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Sercem bowiem wierzy się i zostaje usprawiedliwiony, a ustami wyznaje się i zostaje zbawiony.

Łk 18,27 I rzekł: To, co niemożliwe u ludzi, jest możliwe u Boga.

Jezus daje lekcję na temat mocy modlitwy i wiary, podkreślając, że u Boga wszystko jest możliwe.

1. „Życie wiarą: moc modlitwy”

2. „Niemożliwe u ludzi, możliwe u Boga”

1. Rzymian 4:17-21 – Wiara Abrahama została mu poczytana za sprawiedliwość

2. Jakuba 2:14-26 – Wiara bez uczynków jest martwa

Łk 18,28 Wtedy Piotr powiedział: Oto my opuściliśmy wszystko i poszliśmy za tobą.

Uczniowie zostawili wszystko, aby pójść za Jezusem.

1. Moc bycia uczniem: co to znaczy naśladować Jezusa

2. Koszt pójścia za Jezusem: co jesteśmy gotowi porzucić?

1. Marka 10:28-31 – Wezwanie Jezusa do bogatego młodzieńca, aby zostawił wszystko i poszedł za Nim

2. Hebrajczyków 11:8 – Gotowość Abrahama do opuszczenia swojej ojczyzny i pójścia za Bożym powołaniem

Łk 18,29 I rzekł do nich: Zaprawdę powiadam wam: Nie ma nikogo, kto by opuścił dom ani rodziców, ani braci, ani żonę, ani dzieci dla królestwa Bożego,

Żaden człowiek nie powinien być skłonny do poświęcenia swojej rodziny w imię królestwa Bożego.

1. Bóg jest ważniejszy niż ziemskie relacje.

2. Rozważ cenę pójścia za Bogiem.

1. Mateusza 10:37-38 – „Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż mnie, nie jest mnie godzien i kto kocha syna lub córkę bardziej niż mnie, nie jest mnie godzien. A kto nie bierze krzyża swego i nie idzie za mną, nie jest mnie godzien.”

2. Powtórzonego Prawa 6:5 – „Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą”.

Łukasza 18:30 Któż nie otrzyma o wiele więcej w obecnym czasie i w przyszłym życiu życia wiecznego.

Ten fragment mówi o obietnicy życia wiecznego i różnorodnych błogosławieństw w teraźniejszości i przyszłości.

1. Obietnica życia wiecznego: spójrz na Łukasza 18:30

2. Zdobywanie różnorodnych błogosławieństw: analiza Łukasza 18:30

1. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Mateusza 19:29 - I każdy, kto z mego powodu opuści domy, braci, siostry, ojca, matkę, dzieci lub pola, stokroć tyle otrzyma i życie wieczne odziedziczy.

Łk 18,31 Potem wziął do siebie Dwunastu i rzekł do nich: Oto idziemy do Jerozolimy i wypełni się wszystko, co napisali prorocy o Synu Człowieczym.

Jezus przygotowywał dwunastu uczniów na wydarzenia, które miały nastąpić, gdy udali się do Jerozolimy.

1: Plan Boży jest doskonały i nieomylny, Jego wola się stanie.

2: Jezus był wierny misji, którą dał mu Bóg, i my powinniśmy starać się czynić to samo.

1: Filipian 2:8 - A w przejawie uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej!

2: Izajasz 53:12 - Dlatego dam mu dział z wieloma, a on będzie dzielił łup z mocarzami, bo wydał na śmierć swą duszę i do przestępców był zaliczony; On jednak poniósł grzechy wielu i wstawia się za przestępcami.

Łk 18,32 Będzie bowiem wydany poganom, będzie wyśmiewany, złośliwie błagany i opluwany.

Jezus zostanie wydany poganom i będzie cierpiał upokorzenie i tortury.

1. Branie krzyża: znaczenie poświęcenia

2. Moc przebaczenia: przykład bezwarunkowej miłości Jezusa

1. Izajasz 53:3-5 – Jest wzgardzony i odrzucony przez ludzi; mąż boleści i doświadczony w smutku. I jakby zakryliśmy przed nim nasze twarze; wzgardzony był i nie zważaliśmy na niego.

2. 1 Piotra 2:21-25 - Do tego bowiem powołani zostaliście, gdyż i Chrystus cierpiał za nas, zostawiając nam przykład, abyście wstępowali w jego ślady. Który grzechu nie popełnił i w ustach jego nie znaleziono podstępu.

Łk 18,33 I ubiczują go, i zabiją, a trzeciego dnia zmartwychwstanie.

Ten fragment mówi o ubiczowaniu Jezusa i śmierci trzeciego dnia, a następnie zmartwychwstaniu.

1. „Pokonanie śmierci: zmartwychwstanie Jezusa”

2. „Moc odkupienia przez ofiarę Jezusa”

1. 1 Koryntian 15:55-57 („Gdzie, o śmierci, jest twoje zwycięstwo? Gdzie, o śmierci, jest twoje żądło?”)

2. Izajasz 53:5 („Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a przez jego rany jesteśmy uzdrowieni”).

Łk 18,34 I nic z tych rzeczy nie zrozumieli, i zakryte było przed nimi to powiedzenie, i nie wiedzieli, co było mówione.

Uczniowie Jezusa nie rozumieli tego, co Jezus do nich mówił.

1. Siła wiary: nauka zaufania Bogu w nieznanych sytuacjach

2. Korzyści z bycia uczniem przez całe życie

1. Efezjan 4:20-21 - Ale abyście zostali napełnieni znajomością Jego woli we wszelkiej mądrości i duchowym zrozumieniu; Abyście postępowali godnie Pana ku wszystkiemu upodobaniu, będąc płodni we wszelkim dobrym dziele.

2. Przysłów 2:2-5 - Aby nakłonić ucha do mądrości i nakłonić serce swoje do zrozumienia; Tak, jeśli wołasz o wiedzę i podnosisz głos, prosząc o zrozumienie; Jeśli będziesz jej szukać jak srebra i szukać jej jak ukrytych skarbów; Wtedy zrozumiesz bojaźń Pańską i poznasz Boga.

Łk 18,35 I stało się, gdy był już blisko Jerycha, pewien niewidomy siedział przy drodze i żebrał:

Fragment ten opowiada o niewidomym, który żebrał w pobliżu Jerycha.

1: Jezus uzdrawia niewidomych – Łk 18,35

2: Moc wiary – Łk 18,35

1: Izajasz 35:5-6 – „Wtedy otworzą się oczy ślepych i uszy głuchych się otworzą. Wtedy chromy podskoczy jak jeleń, a język niemych będzie śpiewał. na pustyni wytrysną wody i potoki na pustyni”.

2: Mateusza 9:27-28 – „A gdy Jezus odchodził stamtąd, szło za nim dwóch niewidomych, wołając i mówiąc: Synu Dawida, zmiłuj się nad nami. A gdy wszedł do domu, przyszli niewidomi do niego, a Jezus im rzekł: Wierzycie, że mogę to uczynić?”

Łukasza 18:36 A słysząc przechodzący tłum, zapytał, co to znaczy.

We fragmencie tym Jezus pyta, o co chodziło przechodzącemu tłumowi.

1. Siła ciekawości: jak zadawanie pytań może doprowadzić nas do Boga

2. Siła słuchania: jak zwracanie uwagi na otaczający nas świat może przybliżyć nas do Jezusa

1. Jeremiasz 33:3 – „Wołajcie do mnie, a odpowiem wam i oznajmię wam rzeczy wielkie i ukryte, o których nie wiedzieliście”.

2. Powtórzonego Prawa 4:29 – „Ale stamtąd będziesz szukać Pana, Boga swego, i znajdziesz Go, jeśli będziesz Go szukać całym swoim sercem i całą swoją duszą.”

Łk 18,37 I powiedzieli mu, że przechodzi Jezus z Nazaretu.

Lud powiedział pewnemu człowiekowi, że tędy przechodził Jezus z Nazaretu.

1. Obecność Jezusa ożywia - Łk 18,37

2. Wartość uznania Jezusa – Łk 18,37

1. Jana 11:25 – „Odpowiedział jej Jezus: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie».

2. Marka 10:45 – „Albowiem nawet Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, ale aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu”.

Łk 18,38 I zawołał, mówiąc: Jezusie, synu Dawida, zmiłuj się nade mną.

Ten fragment opisuje mężczyznę wołającego do Jezusa, aby się nad nim zmiłował.

1. W chwilach potrzeby zawsze powinniśmy zwracać się do Jezusa.

2. Wszyscy, którzy z wiarą wzywają Jezusa, zostaną wysłuchani.

1. Mateusza 7:7-8 – „Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; pukajcie, a będzie wam otworzone; bo każdy, kto prosi, otrzymuje, a kto szuka, znajduje; i pukającemu będzie otworzone.”

2. Izajasz 55:6 – „Szukajcie Pana, póki można go znaleźć, wzywajcie go, póki jest blisko”:

Łukasza 18:39 A ci, którzy szli wcześniej, skarcili go, aby milczał; ale on tym bardziej wołał: Synu Dawida, zmiłuj się nade mną.

Niewidomy uparcie szukał uzdrowienia u Jezusa, pomimo nagan ze strony otaczających go osób.

1. Siła wytrwałości: nigdy nie rezygnuj z Boga

2. Zachowaj wiarę: Polegaj na uzdrowieniu Jezusa

1. Hebrajczyków 11:6 - Bez wiary nie można się Mu podobać, bo kto przystępuje do Boga, musi wierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go pilnie szukają.

2. Jakuba 5:16-18 – Wyznawajcie sobie nawzajem swoje przewinienia i módlcie się jeden za drugiego, abyście odzyskali zdrowie. Skuteczna i żarliwa modlitwa sprawiedliwego człowieka może wiele zdziałać.

Łk 18,40 A Jezus wstał i kazał go przyprowadzić do siebie, a gdy się zbliżył, zapytał go:

Jezus uzdrawia niewidomego i daje lekcję wiary.

1. Wiara w działaniu: uczenie się na przykładzie Jezusa

2. Poleganie na Bożej mocy: przezwyciężanie ślepoty fizycznej i duchowej

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

2. Rzymian 15:13 – „Niech Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem w wierze, abyście mocą Ducha Świętego obfitowali w nadzieję”.

Łk 18,41 Mówiąc: Co chcesz, abym ci uczynił? I rzekł: Panie, abym odzyskał wzrok.

Jezus uzdrawia niewidomego: Jezus okazał miłosierdzie i współczucie niewidomemu, pytając go, czego pragnie.

1. Siła współczucia: patrzenie w przeszłość na bezpośrednie potrzeby innych

2. Siła wiary: wiara w zdolność siły wyższej do uzdrawiania

1. Mateusza 9:27-30 – Jezus uzdrawia dwóch niewidomych

2. Jakuba 5:14-16 – Modlitwa o uzdrowienie i moc wiary

Łk 18,42 I rzekł mu Jezus: Przejrzyj, twoja wiara cię ocaliła.

Ten werset z Ewangelii Łukasza głosi, że wiara w Jezusa jest tym, co nas zbawia.

1. „Moc wiary: uzdrowienie niewidomego Bartymeusza”

2. „Zbawienie wiary: Jezus i Bartymeusz”

1. Marka 10:46-52 – Jezus uzdrawia niewidomego w Jerychu

2. Rzymian 10:9 – „Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz”.

Łukasza 18:43 I natychmiast przejrzał, i poszedł za nim, wielbiąc Boga, a cały lud, gdy to zobaczył, oddał chwałę Bogu.

Ten fragment dotyczy człowieka, który został uzdrowiony ze ślepoty i poszedł za Jezusem, oddając chwałę Bogu.

1. Moc Jezusa: Jak Jezus może nas uzdrowić duchowo i fizycznie

2. Odzyskiwanie wzroku i odnajdywanie wiary: jak znaleźć drogę do Jezusa

1. Mateusza 9:27-30 – „A gdy Jezus odchodził stamtąd, szło za nim dwóch niewidomych, wołając i mówiąc: Synu Dawida, zmiłuj się nad nami. A gdy wszedł do domu, przyszli niewidomi do niego: A Jezus rzekł do nich: Wierzycie, że mogę to uczynić? Odpowiedzieli mu: Tak, Panie. Wtedy dotknął ich oczu i powiedział: Według wiary waszej niech wam się stanie. I otworzyły się im oczy. a Jezus przykazał im surowo, mówiąc: Uważajcie, aby nikt o tym nie wiedział.

2. Izajasz 35:5-6 – „Wtedy otworzą się oczy ślepych i uszy głuchych się otworzą. Wtedy chromy podskoczy jak jeleń, a język niemych będzie śpiewał. na pustyni wytrysną wody i potoki na pustyni”.

Łk 19 zawiera historię Zacheusza, przypowieść o dziesięciu minach, triumfalny wjazd Jezusa do Jerozolimy i Jego lament nad Jerozolimą.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od wjazdu Jezusa do Jerycha, gdzie spotkał Zacheusza, bogatego celnika, który wspiął się na sykomorę, aby zobaczyć Jezusa. Jezus przywołał go i oznajmił, że zatrzyma się w jego domu. Wywołało to narzekanie wśród ludzi, którzy to widzieli, ponieważ uważali Zacheusza za grzesznika. Jednakże Zacheusz zobowiązał się oddać połowę swojego majątku biednym i czterokrotnie odpłacić każdemu, kogo oszukał. Jezus oświadczył, że zbawienie przyszło do jego domu, ponieważ on również był synem Abrahama i podkreślił swoją misję: „Ponieważ Syn przyszedł, Człowiek, szukać zbawienia” (Łk 19,1-10).

2. akapit: Kiedy oni tego słuchali, zaczął opowiadać przypowieść, ponieważ był blisko Jerozolimy i ludzie myśleli, że królestwo Boże pojawi się natychmiast, więc powiedział przypowieść Dziesięć Minów o człowieku o szlachetnych narodzinach, który udał się do

odległego kraju, sam został mianowany królem, a następnie wrócił przed odejściem wezwał dziesięciu służących, dał im każdą minę i powiedział: „Zapracujcie na te pieniądze, dopóki nie wrócę”. Ale poddani go nienawidzili, wysłali za nim delegację z informacją: „Nie chcemy, aby ten człowiek był naszym królem”. Po powrocie król kazał nazywać się sługami, którym dano pieniądze, aby sprawdzili, co dzięki nim zyskali, niektórzy pomnożyli swoje miny, ale jeden ukrył swoją minę, strach zabrał mu król, dał temu, który miał dziesięć min, mówiąc: „Mówię wam każdemu, kto ma wolę” dostaną więcej, lecz kto nie będzie miał nawet tego, co ma, zostanie im zabrane. Następnie rozprawił się z obywatelami, którzy go odrzucili (Łk 19,11-27). Ta przypowieść podkreśla odpowiedzialność, możliwości wiernego zarządzania zasobami, jakie Bóg nam powierza, a także konsekwencje odrzucenia panowania Chrystusa.

3. Akapit: Po opowiedzeniu tej przypowieści Jezus ruszył dalej w górę Jerozolimy, w pobliżu Betfage, Betanii, Góry Oliwnej, wysłał dwóch uczniów po ogiera, na którym nigdy nie jeździono, i zapytał, dlaczego to robi, powinien powiedzieć: „Pan tego potrzebuje”. Przynieśli źrebię, założyli na nie płaszcze, siedzieli, tłum rozłożył swoje płaszcze, droga, inni ścinali gałęzie, drzewa, rozkładali je, cała rzesza, uczniowie zaczęli radośnie wychwalać Boga, donośnym głosem, wszystkie cuda widziane, mówiące: „Błogosławiony król przychodzi imie Panie!”. Pokój, niebiosa, chwała najwyższa!” Część tłumu faryzeuszy powiedziała do Niego: „Nauczycielu, zgrom swoich uczniów!” Ale odpowiedział: „Mówię wam, jeśli milczą, kamienie będą krzyczeć”, wskazując na boską naturę. Jego królestwo jest nieuniknioną chwałą należnego stworzenia (Łk 19:28-40). W miarę zbliżania się miasto płakało nad nim, przepowiadając nadchodzącą zagładę, ponieważ nie rozpoznało czasu nawiedzenia pokoju, lamentując nad ślepotą, niewiarą pomimo obecności Mesjasza pośród (Łk 19:41-44). Rozdział kończy się Jego wejściem do świątyni, wypędzaniem sprzedających tam rzeczy i oświadczeniem: „Mój dom będzie domem modlitwy, ale sprawiliście, że rabusie wracają codziennie, nauczając świątynię, podczas gdy arcykapłani nauczyciele prawa Przewodnicy ludzie próbowali znaleźć sposób na zabicie Go, ale nie mogli znaleźć żadnego sposobu czyńcie tak, ponieważ wszyscy ludzie wisieli na słowach oznaczających rosnące napięcie między Nim, władze religijne w oczekiwaniu na rychłe wydarzenia męki, odkrywają kolejne rozdziały (Łk 19:45-48).

Łukasza 19:1 A Jezus wszedł i przeszedł przez Jerycho.

Jezus przechodził przez Jerycho.

1. Moc obecności Jezusa

2. Skutki przejścia Jezusa

1. Łk 5,17-26 – Jezus uzdrawia paralityka

2. Marka 10:46-52 – Uzdrowienie przez Jezusa niewidomego Bartymeusza

Łk 19,2 A oto człowiek imieniem Zacheusz, który był przełożonym celników i był bogaty.

Zacheusz był bogatym poborcą podatkowym, który miał także duże wpływy w swoim mieście.

1. Bóg ma plan dla każdego, niezależnie od jego pozycji życiowej.

2. Łaska i miłosierdzie Boże są dostępne dla wszystkich, niezależnie od ich majątku i statusu.

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży.

2. Mateusza 19:26 - Ale Jezus spojrzał na nich i rzekł: U ludzi to niemożliwe, ale u Boga wszystko jest możliwe.

Łukasza 19:3 I chciał zobaczyć Jezusa, kim jest; i nie mógł dla prasy, ponieważ był niskiego wzrostu.

Zacheusz, mały człowiek, nie mógł zobaczyć Jezusa z powodu dużego tłumu.

1. Bóg powołuje nas wszystkich, niezależnie od wzrostu i wzrostu.

2. Jezus pokazuje nam, że każdy jest cenny dla Boga.

1. Izajasz 64:6 – Wszyscy staliśmy się podobni do nieczystego, a wszystkie nasze dobre uczynki są jak brudna szmata; wszyscy więdniemy jak liść i jak wiatr porywają nas nasze grzechy.

2. 1 Koryntian 12:12-27 - Albowiem jak ciało jest jedno, a członków ma wiele, a wszystkie członki ciała, choć jest ich wiele, stanowią jedno ciało, tak też jest z Chrystusem.

Łk 19,4 A on pobiegł wcześniej i wspiął się na sykomorę, żeby go zobaczyć, bo tędy miał przechodzić.

Zacheusz pobiegł naprzód i wspiął się na sykomorę, aby lepiej widzieć przechodzącego

Jezusa.

1. Znaczenie pokory – Zacheusz uczy nas, jak ważna jest pokora, ponieważ był gotowy posunąć się do niezwykłych wysiłków, aby tylko lepiej poznać Jezusa.

2. Wyjście z komfortu i naśladowanie Jezusa – działania Zacheusza pokazują, że powinniśmy być gotowi wyjść z komfortu, aby podążać za Jezusem.

1. Mateusza 5:3-4 – „Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni”.

2. Filipian 2:3-4 – „Niech nic nie czyńcie przez kłótnie i próżność, ale w pokorze umysłu niech każdy innych uważa za lepszych od siebie. Nie każdy patrzy na swoje własne sprawy, ale każdy też na sprawy innych .”

Łk 19,5 A gdy Jezus przyszedł na to miejsce, spojrzał w górę, ujrzał go i rzekł do niego: Zacheuszu, spiesz się i zejdź; bo dzisiaj muszę pozostać w domu twoim.

Zacheusz był człowiekiem bardzo bogatym, pogardzanym przez społeczeństwo, a jednak Jezus zobaczył go takim, jakim naprawdę był, i zaoferował mu łaskę i akceptację.

1. Miłość Boga jest bezwarunkowa i przeznaczona dla każdego

2. Przyjmowanie niekochanych i niechcianych

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje swoją miłość do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Mateusza 25:40 - A król, odpowiadając, powie im: Zaprawdę powiadam wam: Coście uczynili jednemu z tych najmniejszych moich braci, mnieście to uczynili.

Łk 19,6 I pośpieszył, zszedł i przyjął go z radością.

W tym fragmencie Jezus z radością zstępuje na spotkanie ludu.

1. Radość Jezusa: nauka otrzymywania radości od Pana

2. Siła pośpiechu: szybka odpowiedź na Boże wołanie

1. Psalm 100:2: Służcie Panu z radością; przyjdź do Jego obecności ze śpiewem!

2. Filipian 4:4: Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtórzę: radujcie się!

Łk 19,7 A gdy to zobaczyli, wszyscy szemrali, mówiąc: Że poszedł gościć do człowieka grzesznego.

Ten fragment opisuje reakcję ludzi, gdy zobaczyli Jezusa, który miał być gościem u grzesznego człowieka.

1. Jezus kocha wszystkich: spojrzenie na Łukasza 19:7, aby pokazać bezwarunkową miłość Boga

2. Bycie światłem w ciemności: badanie, w jaki sposób działania Jezusa mogą nas prowadzić

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Mateusza 5:14-16 – „Wy jesteście światłością świata. Nie da się ukryć miasta położonego na górze. Nie zapala się też lampy i nie stawia jej pod korcem, lecz na stojaku, aby świeciła wszystkim w domu. Podobnie niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili waszego Ojca, który jest w niebie.

Łk 19,8 A Zacheusz stanął i rzekł do Pana: Oto, Panie, połowę mojego majątku daję ubogim; a jeśli komukolwiek odebrałem coś przez fałszywe oskarżenie, zwracam mu czterokrotnie.

Zacheusz okazał prawdziwą skruchę, gdy zaproponował, że odda połowę swojego majątku i zwróci czterokrotność tego, co wziął niesprawiedliwie.

1. Moc pokuty

2. Łaska Boża w przebaczeniu

1. Efezjan 4:32 – „I bądźcie dla siebie nawzajem mili i serdeczni, przebaczając sobie

nawzajem, jak i Bóg w Chrystusie wam przebaczył.”

2. Rzymian 6:23 – „Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

Łk 19,9 I rzekł mu Jezus: Dziś zbawienie przyjdzie do tego domu, bo i on jest synem Abrahama.

Zbawienie przyszło do tych, którzy wierzą w Jezusa i są dziećmi Abrahama.

1. Wszyscy jesteśmy dziećmi Abrahama i Pan przynosi nam Zbawienie.

2. Uwierz w Jezusa i przyjmij Zbawienie Pana.

1. Rzymian 4:11-12 - I otrzymał znak obrzezania, pieczęć sprawiedliwości, którą miał przez wiarę, gdy był jeszcze nieobrzezany. Jest więc ojcem wszystkich wierzących, ale nie obrzezanych, aby im poczytano za sprawiedliwość.

2. Galatów 3:6-7 – Tak jak Abraham „uwierzył Bogu i poczytano mu to za sprawiedliwość”, tak zrozumcie, że ci, którzy wierzą, są dziećmi Abrahama. Pismo Święte przewidywało, że Bóg usprawiedliwi pogan przez wiarę, i z wyprzedzeniem ogłosiło Abrahamowi ewangelię: „Dzięki tobie będą błogosławione wszystkie narody”.

Łukasza 19:10 Albowiem Syn Człowieczy przyszedł szukać i zbawić to, co zginęło.

Jezus przyszedł, aby szukać i zbawiać tych, którzy się zgubili.

1. Zagubiona owca: moc miłości i współczucia Jezusa

2. Nowa droga: Jezus jako przewodnik do zbawienia

1. Jana 3:17 - Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby świat potępił, ale aby świat przez Niego zbawił.

2. Mateusza 18:11 – Albowiem Syn Człowieczy przyszedł zbawić zgubionych.

Łk 19,11 A gdy to usłyszeli, dodał i opowiedział przypowieść, ponieważ był blisko Jerozolimy i myśleli, że zaraz ma się objawić królestwo Boże.

Jezus był blisko Jerozolimy, a ludzie oczekiwali rychłego pojawienia się Królestwa Bożego, dlatego Jezus opowiedział im przypowieść.

1. „Oczekiwanie na Królestwo Boże”

2. „Moc przypowieści”

1. Izajasz 40:31 – „Lecz ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły, wzbijają się na skrzydłach jak orły, biegną bez zmęczenia, będą chodzić i nie ustaną”.

2. Mateusza 13:34 – „To wszystko mówił Jezus do tłumów w przypowieściach, a bez przypowieści nie mówił do nich:”

Łukasza 19:12 Powiedział więc: Pewien szlachcic udał się do dalekiej krainy, aby otrzymać dla siebie królestwo i wrócić.

Jezus opowiada przypowieść o szlachcicu, który udaje się do dalekiego kraju, aby otrzymać królestwo, a potem wraca.

1: Bóg powierza nam ważne zadania i musimy być Mu wierni, aby otrzymać Jego błogosławieństwa.

2: Życie Jezusa było przykładem wiernego służenia Bogu przez posłuszeństwo i wytrwałość.

1: Mateusza 25:14-30 – Przypowieść o talentach.

2: Jozuego 1:8 – Bądź silny i odważny, bo Pan będzie z tobą, gdziekolwiek pójdziesz.

Łk 19,13 I przywołał dziesięciu swoich sług, dał im dziesięć funtów i powiedział im: Zajmujcie, aż przyjdę.

Jezus daje dziesięciu sługom dziesięć funtów i każe im wykorzystać je do czasu Jego powrotu.

1. Obowiązki zarządcy – nauczenie się zarządzania tym, co otrzymaliśmy

2. Wierni aż do powrotu Chrystusa – kultywowanie życia w wytrwałości

1. Mateusza 25:14-30 – Przypowieść o talentach

2. 1 Kor. 4:1-2 – Godni zaufania szafarze łaski Bożej

Łk 19,14 Ale jego obywatele znienawidzili go i wysłali za nim wiadomość, mówiąc: Nie chcemy, aby ten człowiek był nad nami królem.

Mieszkańcy Jerozolimy odrzucili Jezusa jako swego króla.

1. Sprawiedliwe panowanie Jezusa — jak Jezus jest sprawiedliwym władcą, którego powinniśmy naśladować

2. Odrzucenie Jezusa – jak nie wolno odrzucać autorytetu Jezusa

1. Izajasz 9:6-7 – Dziecię nam się narodziło, syn został nam dany; a władza spocznie na jego ramieniu, a imię jego będzie nazwane Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2. Filipian 2:9-11 - Dlatego Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią, i wszelki język wyznaje, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

Łk 19,15 I stało się, że gdy wrócił po otrzymaniu królestwa, kazał przywołać te sługi do siebie, któremu dał pieniądze, aby się dowiedział, ile każdy zyskał poprzez handel.

Jezus wraca i nakazuje swoim sługom, aby opowiedzieli mu, ile pieniędzy zarobili na handlu.

1. Nagroda za pilną służbę: Jezus nagradza wiernych sług za ich pilność.

2. Radość hojności: Jezus celebruje hojność swoich sług.

1. 1 Koryntian 4:2 („Od szafarzy wymaga się, aby człowiek okazał się wiernym”).

2. 2 Koryntian 9:6-7 („Ale to mówię: Kto skąpo sieje, ten i skąpo sieje, a kto obficie sieje, i obficie żąć będzie. Każdy według swego postanowienia w swoim sercu, więc niech daje; nie z niechęcią lub z konieczności, gdyż ochotnego dawcę miłuje Bóg.”)

Łk 19,16 Wtedy przyszedł pierwszy i powiedział: Panie, funt twój zyskał dziesięć funtów.

Jezus zachęca swoich naśladowców, aby inwestowali swoje talenty i mądrze zarządzali zasobami, które dał im Bóg.

1. Wierny szafarz: prowadzenie życia pełnego celu.

2. Zbieranie tego, co sieje: błogosławieństwa wiernego inwestowania.

1. Mateusza 25:14-30 – Przypowieść o talentach.

2. Przysłów 13:11 - Bogactwo zdobyte w pośpiechu będzie się zmniejszać, ale kto gromadzi stopniowo, będzie je powiększał.

Łk 19,17 I rzekł do niego: Dobrze, sługo dobry, ponieważ w najmniejszej rzeczy okazałeś się wierny, sprawuj władzę nad dziesięcioma miastami.

Wierny sługa został nagrodzony władzą nad dziesięcioma miastami.

1. Wierna służba prowadzi do wspaniałych nagród

2. Błogosławieństwo wierności

1. Mateusza 25:21 - Rzekł do niego jego pan: «Dobrze, sługo dobry i wierny. Byłeś wierny przez trochę; Wiele ci postawię.

2. Przysłów 12:24 - Ręka pracowitych będzie rządzić, a leniwi będą zmuszani do pracy.

Łukasza 19:18 I przyszedł drugi, mówiąc: Panie, funt twój zyskał pięć funtów.

Jezus pochwalił tego człowieka za mądre inwestowanie otrzymanymi talentami.

1: Bóg dał nam różne talenty i zdolności. Musimy mądrze korzystać z tych darów, aby przynieść Mu chwałę.

2: Musimy starać się być wiernymi szafarzami błogosławieństw, którymi obdarzył nas Bóg.

1: Mateusza 25:14-30 – Przypowieść o talentach.

2:1 Piotra 4:10 - Każdy z nas powinien używać otrzymanego daru, aby służyć innym, wiernie udzielając łaski Bożej.

Łk 19,19 I rzekł mu podobnie: Bądź i ty nad pięcioma miastami.

Jezus polecił jednemu ze swoich uczniów rządzić pięcioma miastami.

1. Moc słów Jezusa: Jak wskazówki Jezusa mogą prowadzić do wielkich rzeczy.

2. Wielkość służby: jak służenie innym może przynieść błogosławieństwa.

1. Mateusza 20:25-28 – Jezus naucza o wielkości, którą można znaleźć w służbie innym.

2. 1 Piotra 5:6-7 - Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy.

Łk 19,20 I przyszedł inny, mówiąc: Panie, oto funt twój, który trzymałem w serwetce.

Jezus udzielił potężnej lekcji na temat znaczenia inwestowania zasobów, które dał nam Bóg.

1: Inwestowanie zasobów, które daje nam Bóg

2: Bycie wiernym temu, co mamy

1: Mateusza 25:14-30 – Przypowieść o talentach

2: Przysłów 3:9-10 – Czcij Pana swoim majątkiem

Łukasza 19:21 Bo się ciebie bałem, bo jesteś człowiekiem surowym: zbierasz, że nie kładłeś się, i żujesz, że nie siałeś.

Jezus ostrzega nas przed konsekwencjami życia bez odpowiedzialności.

1: Musimy być odpowiedzialni za nasze własne działania i odpowiedzialni za nasze własne decyzje.

2: Bóg pociąga nas do odpowiedzialności za to, co robimy, więc starajmy się żyć uczciwie i pokornie.

1:1 Koryntian 10:12 - Niech więc każdy, kto mniema, że stoi, uważa, aby nie upaść.

2: Kaznodziei 11:9 - Raduj się, młodzieńcze, w młodości swojej i niech cię serce rozwesela w dniach młodości. Chodź drogami swego serca i wzroku swoich oczu.

Łk 19,22 I rzekł mu: Z ust twoich osądzę cię, sługo niegodziwy. Ty wiedziałeś, że jestem człowiekiem surowym, który zbieram, czego nie położyłem, i żnę, czego nie siałem.

Jezus ostrzega nas, abyśmy byli wiernymi szafarzami Jego darów.

1. Bóg wzywa nas, abyśmy byli wiernymi szafarzami tego, czym nas pobłogosławił.

2. Musimy wykorzystywać nasze zasoby, aby wysławiać Boga i rozwijać Jego królestwo.

1. Mateusza 25:14-30 – Przypowieść o talentach.

2. 1 Koryntian 4:2 - Dlatego od szafarzy wymaga się, aby ktoś okazał się wiernym.

Łukasza 19:23 Dlaczego więc nie dałeś moich pieniędzy do banku, abym przy przyjściu mógł zażądać swoich na lichwie?

Werset ten dotyczy pytania Jezusa, dlaczego sługa nie wykorzystał danych mu pieniędzy na zysk.

1. Siła inwestowania: jak mądre inwestowanie może prowadzić do większych zysków

2. Przypowieść o talentach: Dlaczego powinniśmy używać naszych darów i talentów, aby służyć Bogu

1. Mateusza 25:14-30 – Przypowieść o talentach

2. Przysłów 22:7 – Bogaty panuje nad biednymi, a pożyczkobiorca jest niewolnikiem pożyczkodawcy

Łk 19,24 I rzekł do stojących obok: Weźcie od niego funta i dajcie temu, który ma dziesięć funtów.

W tym fragmencie jest mowa o tym, jak Jezus polecił przechodniom, aby zabrali temu, który ma jeden funt, i dał temu, który ma dziesięć funtów.

1. Moc hojności: Historia pouczeń Jezusa dla stojących obok ludzi mówi o potędze hojności i o tym, jak można ją wykorzystać, aby błogosławić innych.

2. Obfitość Boga: Pouczenia Jezusa skierowane do stojących obok ludzi mówią o obfitości Bożego zaopatrzenia i o tym, jak można je wykorzystać do zaspokojenia potrzeb innych.

1. 2 Koryntian 9:7-8 – „Niech każdy z was da to, co postanowił w swoim sercu dać, nie niechętnie i pod przymusem, gdyż Bóg miłuje ochotnego dawcę. I Bóg może wam obficie błogosławić, abyście we wszystkim i zawsze, mając wszystko, czego potrzebujesz, będziesz obfitował we wszelkie dobre uczynki".

2. Galatów 6:9-10 – „Nie ustawajmy się w czynieniu dobra, bo jeśli się nie poddamy, we właściwym czasie zbierzemy żniwo. Dlatego też, dopóki mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim ludziom zwłaszcza tym, którzy należą do rodziny wierzących".

Łk 19,25 (I rzekli mu: Panie, ma dziesięć funtów).

Ten fragment z Ewangelii według Łukasza 19:25 opisuje, jak niektórzy z naśladowców Jezusa pytali go, co należy zrobić z mężczyzną, który waży dziesięć funtów.

1. Siła posiadania: jak wykorzystać Boże błogosławieństwa, aby dokonać zmian w świecie

2. Cnota hojności: jak żyć w poświęceniu i zarządzaniu

1. Mateusza 25:14-30 – Przypowieść o talentach

2. 2 Koryntian 8:1-15 – Hojność kościołów macedońskich

Łk 19,26 Bo powiadam wam: Każdemu, kto ma, będzie dane; a temu, który nie ma, nawet to, co ma, zostanie mu zabrane.

Każdy zostanie nagrodzony lub ukarany w zależności od swoich działań.

1: Nasze czyny mają konsekwencje i powinniśmy starać się prowadzić życie miłe Bogu.

2: Musimy być świadomi naszych działań i tego, jak wpływają one na nas i innych, ponieważ będą miały wpływ na naszą przyszłość.

1: Jakuba 4:17 - Kto więc umie dobrze czynić, a nie czyni, jest to grzech.

2: Przysłów 11:18 - Bezbożny zarabia zwodniczą zapłatę, ale kto sieje sprawiedliwość, zbiera nagrodę pewną.

Łk 19,27 Ale tych moich wrogów, którzy nie chcą, abym nad nimi panował, przyprowadźcie tutaj i zabijcie ich przede mną.

Jezus nakazuje swoim naśladowcom, aby przyprowadzili przed siebie jego wrogów i zabili ich.

1. Moc bezwarunkowej miłości: naucz się kochać swoich wrogów

2. Przebaczenie w obliczu prześladowań: nadstawianie drugiego policzka

1. Mateusza 5:43-44 „Słyszeliście, że powiedziano: «Miłuj swego bliźniego i nienawidź swego wroga». 44 Ale powiadam wam, miłujcie swoich wrogów i módlcie się za tych,

którzy was prześladują”.

2. Rzymian 12:17-21 „Nie oddawajcie nikomu złem za zło. Strzeżcie się czynienia tego, co słuszne w oczach wszystkich. 18 Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, ze wszystkimi żyjcie w pokoju. 19 Nie mścijcie się, moi drodzy, ale zostawcie miejsce na gniew Boży, bo napisano: „Do mnie należy pomsta, Ja odpłacę” – mówi Pan. 20 Przeciwnie: „Jeśli wasz wróg jest głodny, nakarm go, a jeśli jest spragniony, daj mu pić, a czyniąc to, zrzucisz na jego głowę rozżarzone węgle”. 21 Nie dajcie się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężajcie”.

Łk 19,28 A to powiedziawszy, poszedł przed siebie, wstępując do Jerozolimy.

Jezus przemówił do ludu, a następnie udał się w podróż do Jerozolimy.

1. Jezus ukazuje moc wiary w drodze do Jerozolimy.

2. Podróż Jezusa do Jerozolimy jest przykładem tego, jak możemy pokonać przeszkody w naszym życiu.

1. Hebrajczyków 11:1-3 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać. Przez nią bowiem starożytni ludzie otrzymali pochwałę. Przez wiarę rozumiemy, że wszechświat został stworzony przez słowo Boga, aby to, co widzialne, nie powstało z rzeczy widzialnych”.

2. Filipian 3:13-14 – „Bracia, nie uważam, że to sobie uczyniłem. Ale czynię jedno: zapominając o tym, co za mną, i wysilając się ku temu, co przede mną, dążę do celu, aby nagrodą powołania Bożego w górę w Chrystusie Jezusie.”

Łk 19,29 I stało się, gdy się zbliżył do Betfage i Betanii, na górę zwaną Górą Oliwną, wysłał dwóch ze swoich uczniów,

Przejście Jezus wysłał dwóch swoich uczniów do wsi Betfage i Betanii, która była położona na Górze Oliwnej.

1. Moc dwojga: jak Jezus wzmacnia swoich uczniów

2. Znaczenie Góry Oliwnej: jej rola w służbie Jezusa

1. Łk 10:1-2 - A potem wyznaczył Pan także pozostałych siedemdziesięciu i posłał ich po

dwóch przed obliczem swoim do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam miał przychodzić. Dlatego rzekł do nich: Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proście więc Pana żniwa, aby wyprawił robotników na swoje żniwo.

2. Mateusza 28:18-20 - I podszedł Jezus, i rzekł do nich, mówiąc: Dana mi jest wszelka władza na niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem, a oto Ja jestem z wami zawsze , aż do końca świata. Amen.

Łukasza 19:30 Mówiąc: Idźcie do wsi naprzeciwko was; w którym przy wejściu znajdziecie oślę uwiązane, na którym jeszcze nikt nie siadał; rozwiążcie go i przyprowadźcie tutaj.

Werset ten opisuje polecenie Jezusa dla swoich uczniów, aby znaleźli oślę bez innego konia i przyprowadzili je do niego.

1. Jezus wzywa nas do posłuszeństwa Jego przykazaniom, niezależnie od tego, jak dziwne mogą się one wydawać.

2. Możemy zaufać Jezusowi, że zaspokoi każdą naszą potrzebę.

1. Mateusz 17:27 – „Ale żebyśmy ich nie zgorszyli, idźcie nad morze, zarzućcie haczyk i weźcie pierwszą rybę, która wypłynie, a gdy otworzycie jego usta, znajdziecie kawałek pieniądze: weźcie i dajcie im za mnie i za siebie.

2. Izajasz 40:11 – „Jak pasterz będzie pasł swoją trzodę, zbierze jagnięta swoim ramieniem i będzie je nosił na swoim łonie, a młode będzie prowadził delikatnie”.

Łk 19,31 A jeśliby was ktoś pytał: Dlaczego go tracicie? tak powiecie mu: Ponieważ Pan go potrzebuje.

Jezus instruuje swoich uczniów, aby na wszelkie pytania dotyczące powodu uwalniania osła odpowiadali, twierdząc, że Pan go potrzebuje.

1. Nasze życie powinno być poświęcone służbie celowi Bożemu.

2. Musimy być gotowi poświęcić nasze własne potrzeby na rzecz Bożych.

1. Filipian 2:3-5 „Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje

własne interesy, ale każdy z was na dobro innych. We wzajemnych stosunkach zachowujcie taki sam sposób myślenia, jak Chrystus Jezus”.

2. Marka 10:45 „Albowiem nawet Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, ale aby służyć i oddać swoje życie na okup za wielu”.

Łk 19,32 A wysłani poszli swoją drogą i znaleźli tak, jak im powiedział.

Ten fragment mówi o tym, jak uczniowie znaleźli to, czego kazał im szukać Jezus.

1: Bóg jest zawsze wierny swoim obietnicom.

2: Można ufać słowu Bożemu.

1: Jozuego 23:14 – „A oto dzisiaj idę drogą całej ziemi i wiecie całym swoim sercem i całą swoją duszą, że ani jedno nie zawiodło ze wszystkich dobrych rzeczy, które PAN, twój Bóg, mówił o tobie; wszystko ci się przydarzyło i nic w tym nie zawiodło.

2: Izajasz 55:11 - „Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona to, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się sprawa, do której je posłałem. "

Łukasza 19:33 A gdy odwiązywali oślę, rzekli do nich jego właściciele: Dlaczego odwiązujecie oślę?

Właściciele ogierka pytali, dlaczego go rozwiązano.

1: Bóg jest w drobnych szczegółach naszego życia. Zauważa każdy nasz ruch i troszczy się o nasze działania, te duże i małe.

2: Jezus jest godzien naszego zaufania i posłuszeństwa. Poprosił swoich uczniów, aby odwiązali oślę, a oni uczynili to z wiarą.

1: Mateusza 10:28-31 - I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą, ale bójcie się raczej tego, który może i duszę i ciało zniszczyć w piekle.

2: Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym swoim sercem; i nie opieraj się na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie kierował twoimi

ścieżkami.

Łk 19,34 I rzekli: Pan go potrzebuje.

Ludzie oświadczyli, że Jezus potrzebuje osła.

1: Jezus potrzebował osła, aby pokazać, że jest Synem Bożym.

2: My także możemy okazać naszą wiarę w Jezusa, ofiarowując to, co mamy.

1: Filipian 2:8 - A w przejawie uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej!

2: Mateusza 11:29 - Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych.

Łukasza 19:35 I przyprowadzili go do Jezusa, i zarzucili swoje szaty na oślę, i posadzili na nim Jezusa.

Lud przyprowadził Jezusa osła i posadził go na nim. Przykryli go swoimi szatami.

1. „Moc wiary: wierni naśladowcy Jezusa”

2. „Siła służenia: stawianie innych ponad siebie”

1. Mateusza 21:1-11 – Triumfalny wjazd Jezusa

2. Filipian 2:3-7 – Przykład pokory i służby Jezusa

Łk 19,36 A gdy szedł, słali na drodze swoje szaty.

Gdy Jezus podróżował, jego naśladowcy słali na drodze swoje ubrania na znak szacunku.

1. Nasza odpowiedź wobec Jezusa: cześć i szacunek

2. Oddawanie czci Jezusowi poprzez nasze czyny

1. Filipian 2:5-11 - Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz ogołocił się przez przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi.

2. Marka 6:34-44 - Gdy wyszedł na brzeg, ujrzał wielki tłum i zlitował się nad nimi, bo byli jak owce bez pasterza; i zaczął ich uczyć wielu rzeczy.

Łukasza 19:37 A gdy był już blisko, już u zbiegu z Góry Oliwnej, całe mnóstwo uczniów zaczęło się radować i donośnym głosem wysławiać Boga za wszystkie cuda, które widzieli;

Uczniowie Jezusa radowali się i głośno chwalili Boga za potężne dzieła, które widzieli, gdy Jezus zbliżał się do zejścia z Góry Oliwnej.

1. Moc uwielbienia: nauka radowania się i dziękowania Bogu za Jego potężne dzieła

2. Góra Oliwna: znaczenie zstąpienia Jezusa w Łk 19,37

1. Psalm 145:3-4 – Wielki jest Pan i godny wielkiej chwały; a jego wielkość jest niezgłębiona. Jedno pokolenie drugiemu będzie chwaliło twoje dzieła i opowiadało twoje potężne czyny.

2. Hebrajczyków 13:15 - Przez niego zatem nieustannie składajmy Bogu ofiarę chwały, to jest owoc warg naszych wyznających jego imię.

Łk 19,38 Mówiąc: Błogosławiony król, który przychodzi w imię Pańskie, pokój na niebie i chwała na wysokościach.

Mieszkańcy Jerozolimy powitali Jezusa okrzykami radości i błogosławieństwem.

1: Powinniśmy powitać Jezusa z radością i błogosławieństwem, tak jak to uczynili mieszkańcy Jerozolimy.

2: Powinniśmy ogłosić Jezusa naszym Królem i oddać Mu chwałę, na jaką zasługuje.

1: Efezjan 2:14 Albowiem On jest naszym pokojem, który stworzył jedno i drugie.

2: Kolosan 3:17 I wszystko, cokolwiek działacie w słowie lub uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując Bogu i Ojcu przez Niego.

Łk 19,39 I rzekli do niego niektórzy faryzeusze spośród tłumu: Nauczycielu, zgrom swoich uczniów.

Faryzeusze poprosili Jezusa, aby zganił swoich uczniów.

1: Jezus uczy nas, że ważne jest bycie tolerancyjnym i szanowanie przekonań innych.

2: Jezus uczy nas, że nie naszą rolą jest osądzanie i krytykowanie innych za ich wiarę.

1: Rzymian 12:9-10 – „Miłość niech będzie szczera. Brzydźcie się złem; trzymajcie się tego, co dobre. Kochajcie się wzajemnie miłością braterską. Prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu szacunku”.

2: Marka 12:31 – „Drugie jest to: «Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego». Nie ma innego przykazania większego od tych”.

Łk 19,40 A on odpowiadając, rzekł do nich: Powiadam wam, że gdyby ci uspokoili się, kamienie natychmiast zawołałyby.

Ludzie byli tak poruszeni słowami Jezusa, że jeśli nie przemówią, zrobią to kamienie.

1: Inspirujmy się słowami Jezusa, aby głosić i dzielić się ewangelią.

2: Nie bądźmy jak kamienie, ale bądźmy jak ludzie poruszeni słowami Jezusa, aby dzielić się orędziem nadziei.

1: Filipian 2:15-16 „Abyście byli nienagannymi i nienagannymi synami Bożymi, bez nagany, pośród narodu złego i przewrotnego, wśród którego świecicie jak światła na świecie; Trzymajcie się słowa życia”.

2: Izajasz 43:10 „Wy jesteście moimi świadkami, mówi Pan, i moim sługą, którego

wybrałem, abyście poznali i uwierzyli mi, i zrozumieli, że ja nim jestem; przede mną nie był stworzony Bóg, ani nie będzie bądź za mną.”

Łk 19,41 A gdy się zbliżył, ujrzał miasto i zapłakał nad nim,

Jezus płakał nad Jerozolimą, gdy się zbliżał.

1: Współczucie Jezusa: spojrzenie poza teraźniejszość

2: Opłakiwanie zgubionych: przykład miłości Jezusa

1: Mateusza 23:37-38 – „O Jerozolimo, Jerozolimo, miasto, które zabija proroków i kamienuje tych, którzy są do niego posłani! Ileż razy chciałem zgromadzić wasze dzieci, jak kokosz gromadzi swoje pisklęta pod skrzydłami, a nie chcieliście!”

2: Hebrajczyków 4:15-16 – „Nie mamy bowiem arcykapłana, który nie mógłby współczuć naszym słabościom, lecz doświadczonego pod każdym względem na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej chwili”.

Łukasza 19:42 Mówiąc: Gdybyś i ty wiedział, przynajmniej w dzisiejszych czasach, co należy do twojego pokoju! lecz teraz są one zakryte przed twoimi oczami.

Jezus ubolewa nad brakiem zrozumienia w Jerozolimie.

1. Zaufaj Bogu i otwórz oczy na prawdę.

2. Nie przegap rzeczy, które mogą przynieść ci spokój.

1. Mateusza 6:25-34 – Nie martwcie się, zaufajcie Bogu.

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu.

Łukasza 19:43 Bo przyjdą dni, gdy twoi wrogowie rzucą wokół ciebie rów, otoczą cię i będą cię trzymać ze wszystkich stron,

Nadchodzą dni, kiedy wrogowie nas otoczą i uwięzią.

1: Bóg będzie naszą siłą i schronieniem, gdy będziemy otoczeni.

2: Możemy polegać na Bogu, że będzie nas chronił nawet pośród naszych wrogów.

1: Izajasz 43:2 „Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą, a przez rzeki nie zaleją cię; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali. "

2: Psalm 18:2 „Pan jest moją skałą i moją twierdzą, i moim wybawicielem, moim Bogiem, moją skałą, w której się chronię, moją tarczą i rogiem mojego zbawienia, moją twierdzą”.

Łukasza 19:44 I położę cię na ziemi, a twoje dzieci w tobie; i nie pozostawią w tobie kamienia na kamieniu; bo nie znałeś czasu swego nawiedzenia.

Mieszkańcy Jerozolimy zostaną zniszczeni, a wraz z nimi ich dzieci, ponieważ nie uznali, że Jezus jest ich Mesjaszem.

1. Rozpoznanie nawiedzenia Boga w naszym życiu

2. Konsekwencje niewiary

1. Izajasz 48:17-19 - Dlatego tak mówi Pan, twój Odkupiciel, Święty Izraela: Ja jestem Pan, twój Bóg, który cię uczy pożytku, który cię prowadzi drogą, którą masz iść.

2. Rzymian 1:18-20 - Albowiem gniew Boży objawia się z nieba na wszelką bezbożność i nieprawość ludzi, którzy w nieprawości tłumią prawdę, gdyż to, co o Bogu można poznać, jawne jest w nich, bo Bóg to pokazał do nich.

Łk 19,45 I wszedł do świątyni, i zaczął wyrzucać sprzedających w niej i kupujących ;

Jezus oczyścił świątynię i okazał swój gniew wobec skorumpowanych ludzi, którzy wykorzystują bezbronnych.

1: Sąd Boży jest szybki i pewny.

2: Musimy zawsze pamiętać, aby być szafarzami naszej wiary.

1: Przysłów 21:3 – Czynienie sprawiedliwości i sprawiedliwości jest milsze Panu niż ofiara.

2: Micheasza 6:8 - Powiedział ci, człowiecze, co jest dobre; A czego żąda od ciebie Pan, jeśli nie tego, abyś czynił sprawiedliwość, miłował dobroć i pokornie chodził z twoim Bogiem?

Łk 19,46 Mówiąc do nich: Napisano: Mój dom jest domem modlitwy, a wyście go uczynili jaskinią złodziei.

Jezus uczy nas, że dom Boży powinien być domem modlitwy, a nie miejscem niegodziwych uczynków.

1. Nasze domy modlitwy powinny odzwierciedlać świętość Boga

2. Siła prawości a niszczycielska moc grzechu

1. Psalm 24:3-4 – Kto wstąpi na górę Pana? albo kto stanie na jego świętym miejscu? Kto ma czyste ręce i czyste serce; który nie podniósł duszy swojej ku marności i nie przysięgał podstępnie.

2. Izajasz 56:7 - I ich przyprowadzę na moją świętą górę i rozweselę ich w moim domu modlitwy. Ich całopalenia i ich ofiary będą przyjęte na moim ołtarzu; bo mój dom będzie nazwany domem modlitwy dla wszystkich ludzi.

Łk 19,47 I codziennie nauczał w świątyni. Ale arcykapłani, uczeni w Piśmie i przywódcy ludu chcieli go zniszczyć,

Jezus stawiał opór swoim prześladowcom i codziennie nadal głosił w świątyni.

1: Powinniśmy naśladować przykład Jezusa i pozostać niezachwiani w naszych przekonaniach, nawet w obliczu sprzeciwu.

2: Powinniśmy ufać Bożej opiece i odważnie pełnić Jego wolę w każdych okolicznościach.

1: Dzieje Apostolskie 5:29 – „Trzeba słuchać raczej Boga niż ludzi!”

2: Psalm 27:1 – „Pan jest moim światłem i moim zbawieniem. Kogo mam się bać? Pan jest twierdzą mojego życia. Kogo mam się bać?”

Łukasza 19:48 I nie mogli znaleźć, co mogliby zrobić, bo cały lud bardzo pilnie go słuchał.

Jezus mówił do ludzi, a oni zwracali na to szczególną uwagę.

1. Moc słuchania: jak zbliżyć się do Jezusa

2. Sztuka uważnego słyszenia: uczenie się od Jezusa

1. Jakuba 1:19 - Zatem, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu.

2. Przysłów 10:19 - W mnóstwie słów nie chce się grzechu, lecz mądry jest ten, kto powstrzymuje wargi swoje.

Łk 20 opisuje serię spotkań Jezusa z przywódcami religijnymi w Jerozolimie. Zawiera przypowieść o dzierżawcach, nauki o płaceniu podatków Cezarowi, dyskusję o zmartwychwstaniu i ostrzeżenie przed uczonymi w prawie.

1. Akapit: Rozdział rozpoczyna się od Jezusa nauczającego w świątyni i głoszącego ewangelię, kiedy podeszli do niego arcykapłani, uczeni w Piśmie, starsi i kwestionowali władzę, którą to czynił. W odpowiedzi zadał im pytanie dotyczące chrztu Jana – czy był on z nieba, czy od ludzi. Kiedy nie mogli odpowiedzieć w obawie przed reakcją ludzi, Jezus również nie chciał im powiedzieć, jakim prawem to uczynił (Łk 20:1-8). Następnie powiedział przypowieść o niegodziwych dzierżawcach, właściciel winnicy, który dzierżawił jego winnicę, dzierżawcy winnicy odeszli na długi czas, gdy nadszedł czas zbierania owoców, wysłali dzierżawców służących, ale pobili go i odesłali z pustymi rękami. Zdarzyło się to jeszcze dwa razy, po czym w końcu wysłał swojego ukochanego syna, myśląc, że będą go szanować, ale zamiast tego zamordowany przez lokatorów syn przejął dziedzictwo. Jezus wskazał, że właściciel przyjdzie, zniszczy tych dzierżawców, odda winnicę innym, co wywołało gniew przywódców religijnych, gdy zdali sobie sprawę, że przypowieść przeciwko nim wskazuje na to, że odrzucili posłańców Bożych, ostatecznie Jego Syna (Łk 20:9-19).

2. akapit: Później przywódcy religijni wysłali szpiegów, którzy próbowali złapać go w pułapkę słów, aby móc przekazać mu władzę namiestnikowi, pytając go, czy Cezar słusznie płaci podatki. Widząc ich przebiegłość, poprosił o monetę denarową i zapytał, czyj wizerunek jest na niej widniejący. Kiedy odpowiedzieli „Cezara”, powiedział im: „Wtedy oddajcie Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu, co należy do Boga”, unikając

w ten sposób ich pułapki, polegającej na potwierdzaniu obowiązków obywatelskich i duchowych bez konfliktu (Łk 20:20-26). Wtedy saduceusze, którzy twierdzą, że nie ma zmartwychwstania, przyszli do Niego z pytaniem o kobietę, która miała siedmiu mężów zgodnie z mojżeszowym prawem małżeńskim lewiratu, której żoną byłaby zmartwychwstanie, ponieważ wszyscy ją poślubili. W odpowiedzi Jezus wyjaśnił, że godni dostąpią zmartwychwstania, ani nie zawrą związku małżeńskiego, dane małżeństwo nie może już umrzeć, ponieważ podobnie jak anioły są dziećmi, Bóg jest dzieckiem. Zmartwychwstanie dodał nawet Mojżesz pokazał martwego zmartwychwstałego, odnosząc się do fragmentu płonącego krzaka, gdzie woła Pana „Boga Abrahama Izaaka Jakuba". Dlatego Bóg nie umarł i żyje, wskazując, że wszyscy żyją Nim, potwierdzając w ten sposób rzeczywistość zmartwychwstania w życiu pozagrobowym (Łk 20:27-38).

3. akapit: Następnie odwracając sytuację, zadając pytania przywódcom, zapytano ich, jak Chrystus może być synem Dawida, skoro sam Dawid oznajmia w księdze Psalmów: „Pan powiedział, mój Pan, usiądź po mojej prawicy, aż postawię twoich wrogów pod podnóżkiem". Dlatego Dawid nazywa go „Panem". Jak więc może być jego synem? Nikt nie potrafił odpowiedzieć na to pytanie ani nikt nie odważył się zadać Mu więcej pytań wskazujących na wyższość Jego mądrości uciszającej krytyków ustanawiających Boskie Synostwo Mesjasza poza zwykłym fizycznym rodowodem (Łk 20:41-44). Wreszcie, gdy wszyscy ludzie słuchali, ostrzegali uczniów, strzeżcie się nauczycieli, którzy lubią chodzić w długich szatach, kochajcie pełne szacunku pozdrowienia, targowiska, najlepsze miejsca, synagogi, bankiety honorowe, pożerajcie domy wdów na pokaz, odprawiajcie długie modlitwy. Otrzymają one większe potępienie, ilustrując hipokryzję, ostentacyjną religijność, kontrast, prawdziwą pobożność, pokorę, sprawiedliwość. (Łukasz 20:45-47).

Łk 20,1 I stało się, że pewnego dnia, gdy nauczał lud w świątyni i głosił ewangelię, podeszli do niego arcykapłani i uczeni w Piśmie wraz ze starszymi,

Przejście Jezus nauczał lud w świątyni i głosił ewangelię, gdy przyszli do Niego arcykapłani, uczeni w Piśmie i starsi.

1. Moc głoszenia: jak Jezus głosił ewangelię w świątyni

2. Docieranie do niewierzących: Arcykapłani, uczeni w Piśmie i starsi rzucają wyzwanie Jezusowi

1. Dzieje Apostolskie 4:11-12 – „Ten Jezus jest kamieniem odrzuconym przez was, budowniczych, który stał się kamieniem węgielnym. I nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, przez które moglibyśmy być zbawieni".

2. Jana 8:31-32 – „Jeśli wytrwacie w moim słowie, prawdziwie jesteście moimi uczniami. I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli".

Łk 20,2 I rzekł do niego, mówiąc: Powiedz nam, jakim prawem to czynisz? albo kim jest ten, który dał ci tę władzę?

Ludzie pytali Jezusa, jaką władzą działał i kto mu udzielił tej władzy.

1. Jezus: autorytatywny głos prawdy

2. Czerpanie autorytetu ze Słowa Bożego

1. Jana 8:31-32 – „Wtedy Jezus rzekł do Żydów, którzy mu uwierzyli: «Jeżeli będziecie trwać w moim słowie, będziecie prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli. ”

2. Mateusza 7:29 – „Uczył ich bowiem jak ten, który ma władzę, a nie jak uczeni w Piśmie”.

Łukasza 20:3 A on odpowiadając, rzekł do nich: Ja też zapytam was o jedno; i odpowiedz mi:

Jezus zadał pytanie przywódcom religijnym.

1. Zawsze powinniśmy być gotowi odpowiedzieć na pytania zadane nam przez Jezusa.

2. Powinniśmy być pokorni i gotowi odpowiadać na pytania Jezusa.

1. Mateusza 22:37-40 – „Jezus odpowiedział: „Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem”. To jest pierwsze i największe przykazanie, a drugie jest podobne: «Kochaj bliźniego swego jak siebie samego». Całe Prawo i Prorocy opierają się na tych dwóch przykazaniach.”

2. Jakuba 1:19 – Moi drodzy bracia i siostry, zwróćcie uwagę na to: Każdy powinien być prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu.

Łk 20,4 Czy chrzest Jana był z nieba, czy od ludzi?

Arcykapłani i starsi pytali Jezusa o źródło chrztu Jana Chrzciciela.

1. Moc kwestionowania naszej wiary

2. Jak rozeznać wolę Bożą w naszym życiu

1. Mateusza 3:16-17 - A gdy Jezus przyjął chrzest, natychmiast wyszedł z wody i oto otworzyły się przed nim niebiosa i ujrzał Ducha Bożego zstępującego jak gołębicę i zatrzymującego się na nim ; a oto głos z nieba mówił: «To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie».

2. 1 Jana 4:1-3 - Umiłowani, nie każdemu duchowi wierzcie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na świat. Po tym poznajecie Ducha Bożego. Każdy duch, który wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga, a każdy duch, który nie wyznaje Jezusa, nie jest z Boga. To jest duch antychrysta, o którym słyszeliście, że nadchodzi, a który już jest na świecie.

Łukasza 20:5 I rozważali między sobą, mówiąc: Jeśli powiemy: Z nieba; powie: Dlaczego więc mu nie uwierzyliście?

Arcykapłani i uczeni w Piśmie próbowali zaskoczyć Jezusa trudnym pytaniem.

1: Nawet gdy stajemy przed trudnymi pytaniami, Jezus jest w stanie nam pomóc i wskazać właściwą odpowiedź.

2: Musimy wierzyć w Boga nawet wtedy, gdy stajemy przed trudnymi pytaniami i sytuacjami.

1: Izajasz 41:10 – Nie bój się; bo Ja jestem z tobą. Nie lękaj się; bo jestem twoim Bogiem. Wzmocnię cię; tak, pomogę ci; tak, podeprę cię prawicą mojej sprawiedliwości.

2: Filipian 4:6-7 - Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu; a pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli przez Chrystusa Jezusa.

Łukasza 20:6 Ale i jeśli powiemy: Z ludzi; cały lud będzie nas ukamienował, gdyż będą przekonani, że Jan był prorokiem.

Ludzie byli przekonani, że Jan jest prorokiem i ukamienowali każdego, kto twierdziłby inaczej.

1: Zawsze powinniśmy być otwarci na możliwość, że Bóg może działać przez nas w nieoczekiwany sposób.

2: Powinniśmy starać się żyć naszą wiarą w sposób uczciwy, nawet w obliczu sprzeciwu.

1: Galacjan 5:22-23 „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; przeciw takim rzeczom nie ma prawa”.

2: Hebrajczyków 13:20-21 „A teraz Bóg pokoju, który wyprowadził z martwych naszego Pana Jezusa, wielkiego pasterza owiec, przez krew wiecznego przymierza, niech was obdarzy wszelkim dobrem, abyście mogli czynić Jego woli, czyniąc w nas to, co podoba się Jego oczach, przez Jezusa Chrystusa, któremu niech będzie chwała na wieki wieków. Amen”.

Łukasza 20:7 A oni odpowiedzieli, że nie wiedzą, skąd to jest.

Lud nie wiedział, skąd wzięła się władza arcykapłanów i uczonych w Piśmie.

1: Mamy obowiązek szukać prawdy, znać źródło naszego autorytetu i trzymać się go.

2: Zawsze powinniśmy starać się poznać pochodzenie naszej władzy i być gotowi jej bronić, gdy zostanie ona zakwestionowana.

1: Mateusza 22:21 – „Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga”.

2: Przysłów 2:2 – „Abyś nakłonił swoje ucho do mądrości i nakłonił swoje serce do zrozumienia”.

Łk 20,8 I rzekł im Jezus: I ja wam nie powiem, jakim prawem to czynię.

Jezus nie chciał powiedzieć przywódcom religijnym, skąd wzięła się jego władza w zakresie swoich czynów.

1. Autorytet Boga: nauka szanowania autorytetu Boga i posłuszeństwa

2. Postępowanie właściwe: życie w oddaniu woli Bożej

1. 1 Piotra 2:13-15 – Poddanie się władzom rządzącym

2. Efezjan 6:5-7 – Posłuszeństwo i szanowanie naszych panów

Łukasza 20:9 Potem zaczął opowiadać ludowi tę przypowieść; Pewien człowiek zasadził winnicę i oddał ją rolnikom, i udał się na długi czas w daleką krainę.

Podsumowanie: Mężczyzna sadzi winnicę i wynajmuje ją dzierżawcom przed wyjazdem w długą podróż.

1. Przypowieść o dzierżawcach: Jak powinniśmy gospodarować zasobami Bożymi

2. Obowiązek wiernego szafowania

1. Mateusza 21:33-44 - Przypowieść Jezusa o dzierżawcach winnicy

2. 1 Koryntian 4:2 – Wierni szafarze łaski Bożej

Łk 20,10 A w odpowiednim czasie posłał do rolników sługę, aby mu dali z owocu winnicy, lecz wieśniacy go pobili i odesłali z pustym.

Właściciel ziemi wysłał sługę do swojej winnicy, aby zebrał owoce, lecz rolnicy pobili sługę i odesłali go z niczym.

1. Nie powinniśmy wykorzystywać tych, którzy są bezsilni.

2. Powinniśmy okazywać życzliwość i hojność potrzebującym.

1. Efezjan 4:32 – „Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył w Chrystusie”.

2. Łk 6:38 – „Dawajcie, a będzie wam dane. Dobra miara, naciśnięta, utrząśnięta i opływająca, zostanie wlana na wasze kolana. Miarą bowiem, której użyjecie, będzie odmierzone Ty."

Łk 20,11 I znowu posłał innego sługę, ale i go bili, i błagali haniebnie, i odprawili go z pustym.

Ten fragment ukazuje złe traktowanie sług przez ich panów.

1. Niebezpieczeństwo samolubnych ambicji

2. Moc przebaczenia

1. Jakuba 4:1-10

2. Łk 23,32-34

Łk 20,12 I znowu posłał trzeciego, ale go też zranili i wyrzucili.

Ten fragment opisuje odrzucenie posłańca wysłanego przez Boga, który został zraniony i wyrzucony.

1: Bez względu na to, jak bardzo się staramy, spotkamy się z odrzuceniem. Musimy pozostać wierni Bogu, nawet jeśli jesteśmy odrzuceni przez świat.

2: Wysłannicy Boga są często odrzucani, ale nie powinno to powstrzymywać nas od szerzenia Jego słowa i wykonywania Jego dzieła.

1: Izajasz 55:11 „Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się sprawa, do której je posłałem”.

2: Jana 15:18-19 „Jeśli świat was nienawidzi, wiecie, że mnie pierwej niż was znienawidził. Gdybyście byli ze świata, świat miłowałby to, co jest jego, ale dlatego, że nie jesteście ze świata, ale Wybrałem was ze świata i dlatego świat was nienawidzi”.

Łk 20,13 Wtedy rzekł pan winnicy: Co mam zrobić? Poślę mojego umiłowanego syna: może oddadzą mu cześć, gdy go zobaczą.

Pan winnicy zapytał, co powinien zrobić, aby wzbudzić szacunek u swego ludu, i

zdecydował się wysłać swojego ukochanego syna.

1. Rzeczywistość Bożej miłości: zrozumienie Bożej miłości poprzez Jego czyny

2. Jak najlepiej wykorzystać łaskę Bożą: rozpoznawać i doceniać miłosierdzie Boże

1. Rzymian 5:8 „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.”

2. Rzymian 3:23-24 „Bo wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, i dostępują darmowego usprawiedliwienia przez jego łaskę przez odkupienie, które przyszło przez Chrystusa Jezusa”.

Łk 20,14 Ale widząc go rolnicy, zastanawiali się między sobą, mówiąc: To jest dziedzic; chodźcie, zabijmy go, aby dziedzictwo było nasze.

Ten fragment dotyczy przypowieści o rolnikach, w której rolnicy zabijają dziedzica, aby przejąć kontrolę nad dziedzictwem.

1. Niebezpieczeństwa chciwości i konsekwencje egoizmu

2. Znaczenie uznania prawdziwego autorytetu

1. Przysłów 28:25 Pyszny serce wszczyna kłótnię, ale kto pokłada ufność w Panu, utyje.

2. Jakuba 4:1-3 Skąd biorą się wojny i walki między wami? Czyż nie przychodzą stąd nawet wasze pożądliwości, które walczą w waszych członkach? Pożądacie, a nie macie: zabijacie i pragniecie mieć, a nie możecie osiągnąć: walczycie i walczycie, a jednak nie macie, bo nie prosicie. Proście, a nie otrzymujecie, bo źle prosicie, abyście to wykorzystali na swoje pożądliwości.

Łk 20,15 Wyrzucili go więc z winnicy i zabili. Cóż więc im uczyni pan winnicy?

Pan Winnicy zapytał, co ma zrobić z tymi, którzy wyrzucili sługę i go zabili.

1. Konsekwencje chciwości: refleksja nad Łk 20,15

2. Potrzeba sprawiedliwości: wnioski z Ewangelii według Łukasza 20:15

1. Kaznodziei 8:11-12 – Kiedy wyrok za przestępstwo nie zostaje szybko wykonany, serca ludzi pełne są planów popełnienia zła.

2. Rzymian 12:19 – Nie mścijcie się, drodzy przyjaciele, ale zostawcie miejsce na gniew Boży, gdyż napisano: „Moją rzeczą jest pomścić; Odpłacę” – mówi Pan.

Łk 20,16 Przyjdzie i zniszczy tych rolników, a winnicę odda innym. A gdy to usłyszeli, powiedzieli: Nie daj Boże.

Ludzie słuchali przypowieści Jezusa o winnicy i byli zszokowani zakończeniem, gdy właściciel winnicy zniszczył rolników i oddał winnicę innym.

1. Przypowieść o winnicy: odnajdywanie sprawiedliwości Bożej w nieznanych miejscach

2. Przypowieść o winnicy: Suwerenność Boga

1. Mateusza 21:33-46 – Przypowieść o dzierżawcach winnicy

2. Izajasz 5:1-7 – Przypowieść o winnicy Pana Zastępów

Łk 20,17 I spojrzał na nich i zapytał: Cóż więc jest napisane: Kamień, który odrzucili budowniczowie, stał się głowicą węgła?

Jezus zauważył uczonych w Piśmie i zadał im pytanie dotyczące wersetu z Biblii.

1. Jak odrzucony kamień stał się kamieniem węgielnym Kościoła

2. Moc Bożego odkupienia poprzez Jego Słowo

1. Dzieje Apostolskie 4:11-12 - To jest kamień, który został porzucony wam, budowniczym, i który stał się głowicą węgła.

12 I nie ma w żadnym innym zbawienia, bo nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, przez które moglibyśmy być zbawieni.

2. Izajasz 28:16 - Dlatego tak mówi Pan BÓG: Oto kładę na Syjonie kamień, kamień wypróbowany, kosztowny kamień węgielny, fundament pewny. Kto wierzy, nie będzie się śpieszył.

Łukasza 20:18 Każdy, kto upadnie na ten kamień, zostanie rozbity; ale na kogokolwiek spadnie, zetrze go na proch.

Kamień może przynieść zagładę zarówno tym, którzy na niego spadną, jak i tym, na których spadnie.

1: Moc Chrystusa do sądzenia i zbawienia

2: Niebezpieczeństwo odrzucenia Chrystusa

1: Izajasz 8:14-15 - I będzie on świątynią; lecz na kamień potknięcia i na skałę zgorszenia dla obu domów Izraela, na dżin i na sidło dla mieszkańców Jerozolimy.

2: Rzymian 9:30-32 – Co w takim razie powiemy? Że poganie, którzy nie poszli za sprawiedliwością, osiągnęli sprawiedliwość, i to sprawiedliwość wynikającą z wiary. Ale Izrael, który postępował według prawa sprawiedliwości, nie osiągnął prawa sprawiedliwości. Po czym? Ponieważ szukali go nie przez wiarę, ale jakby przez uczynki Prawa.

Łukasza 20:19 A arcykapłani i uczeni w Piśmie w tej samej godzinie chcieli włożyć na niego ręce; i bali się ludu, bo poznali, że przeciwko nim powiedział tę przypowieść.

Arcykapłani i uczeni w Piśmie chcieli aresztować Jezusa, ponieważ spostrzegli, że mówił przeciwko nim przypowieść.

1: Musimy zachować ostrożność i być świadomi naszych działań i ich konsekwencji.

2: Musimy zachować pokorę i nie obrażać się, gdy inni rzucają nam wyzwania.

1: Przysłów 16:18-19 „Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem. Lepiej być pokornego wobec biednych, niż dzielić łup z pysznymi”.

2: Filipian 2:3-4 „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub zarozumiałości, ale w

pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z was dba nie tylko o swój własny interes, ale także o dobro innych”.

Łukasza 20:20 I obserwowali go, i wysłali szpiegów, którzy mieli udawać sprawiedliwych, aby uchwycili się jego słów i wydali go pod władzę i władzę namiestnika.

Przywódcy religijni spiskowali przeciwko Jezusowi, wysyłając szpiegów, aby znaleźć sposób na oskarżenie go i aresztowanie przez rzymskiego namiestnika.

1. Niebezpieczeństwo oszustwa: analiza próby przywódców religijnych, aby usidlić Jezusa

2. Moc prawdy: jak Jezus wiernie stawiał czoła oszustwom

1. Mateusza 22:15-22 – Jezus zwraca się do faryzeuszy z przypowieścią

2. Psalm 34:13 – „Trzymaj swój język od zła, a wargi od mówienia oszustwa”.

Łk 20,21 I pytali go, mówiąc: Mistrzu, wiemy, że słusznie mówisz i nauczasz, ani nie przyjmujesz nikogo, ale drogi Bożej prawdziwie uczysz:

Jezus nauczał zgodnie z prawdą, bez uprzedzeń i pychy dla kogokolwiek.

1. Musimy praktykować to, co głosimy i być konsekwentni w naszych słowach i czynach.

2. Jezus pokazał nam, jak żyć w prawości i uczciwości.

1. Przysłów 12:17 - Kto mówi prawdę, okazuje sprawiedliwość, a świadek fałszywy - oszustwo.

2. Mateusza 22:37-40 - Rzekł mu Jezus: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest pierwsze i największe przykazanie. A drugie jest temu podobne: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach zawisło całe Prawo i Prorocy.

Łk 20,22 Czy wolno nam oddawać daninę Cezarowi, czy nie?

Przejście Przywódcy religijni zapytali Jezusa, czy wolno im płacić daninę Cezarowi.

1. Nauki Jezusa o przestrzeganiu praw rządowych

2. Moc słów Jezusa w trudnych sytuacjach

1. Rzymian 13:1-7 – Niech każda dusza będzie poddana władzom wyższym. Nie ma bowiem innej mocy, jak tylko od Boga. Władze, które są, są ustanowione przez Boga.

2. Mateusza 22:15-22 – Oddajcie zatem Cezarowi to, co należy do Cezara; a Bogu to, co należy do Boga.

Łk 20,23 Ale on dostrzegł ich przebiegłość i rzekł do nich: Dlaczego mnie wystawiacie na próbę?

Z fragmentu wynika, że Jezus zdawał sobie sprawę z podstępnych zamiarów władz religijnych i wzywał je, aby zaprzestały prób oszukiwania go.

1. „Bóg widzi nasze podstępne zamiary”: Lekcja o tym, jak Jezus przejrzał podstępne zamiary władz religijnych i wezwał je, aby zaprzestały prób oszukiwania go.

2. „Bóg zna nasze serca”: O tym, jak Bóg zna wszystkie nasze myśli i intencje i jak ta wiedza powinna prowadzić nas do pokuty.

1. Mateusza 22:15-22: Przypowieść o weselu, która ukazuje, jak Jezus zdawał sobie sprawę z podstępnych zamierzeń władz religijnych i jak im rzucał wyzwanie.

2. Rzymian 2:17-24: Nauczanie Pawła o Bożym poznaniu naszych myśli i o tym, jak powinno to nas prowadzić do pokuty.

Łukasza 20:24 Pokaż mi grosz. Czyj wizerunek i napis to ma? Odpowiedzieli i rzekli: Cezara.

Zapytano ludność, czyj wizerunek i napis widnieją na pensie, a oni odpowiedzieli, że to Cezara.

1. „Oddajcie Cezarowi to, co należy do Cezara”

2. „Władza i autorytet władz rządowych”

1. Mateusza 22:21 – „Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara; a Bogu to, co należy do Boga”.

2. Rzymian 13:1 – „Niech każda dusza będzie poddana władzom wyższym. Nie ma bowiem innej mocy, jak tylko od Boga. Władze, które są, są ustanowione przez Boga”.

Łk 20,25 I rzekł do nich: Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga.

Oddajcie Bogu to, co należy do Boga: znaczenie uznania naszych duchowych obowiązków.

1:

Bądź oddany Panu: żyj życiem oddanym Jego woli.

2:

Oddawanie się Bogu: Zrozumienie naszej odpowiedzialności jako wierzących.

1:

Rzymian 12:1-2 - Dlatego nawołuję was, bracia, ze względu na miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu - to jest wasza prawdziwa i właściwa cześć. Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu. Wtedy będziesz mógł sprawdzić i zatwierdzić, jaka jest wola Boga – Jego dobra, przyjemna i doskonała wola.

2:

Mateusza 22:37-40 - Jezus odpowiedział: „Miłuj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest pierwsze i największe przykazanie. A drugie jest podobne: „Kochaj bliźniego swego jak siebie samego”. Całe Prawo i Prorocy opierają się na tych dwóch przykazaniach.”

Łukasza 20:26 I nie mogli uchwycić się jego słów przed ludem, i dziwili się jego odpowiedzi, i milczeli.

Ludzie byli zdumieni odpowiedzią Jezusa i nie mogli się z nią sprzeciwić.

1: Pamiętaj, aby ufać Bogu i polegać na nim we wszystkich sprawach, gdyż On jest naszym źródłem mądrości i siły.

2: Powinniśmy być gotowi odpowiedzieć na trudne pytania z łaską i mądrością od Pana.

1: Jakuba 1:5 – „Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje szczodrze i nie wypomina, a będzie mu dana."

2: Przysłów 2:6-7 - „Gdyż Pan daje mądrość, z jego ust pochodzi wiedza i zrozumienie. On przechowuje zdrową mądrość dla sprawiedliwych; jest puklerzem dla tych, którzy postępują uczciwie".

Łukasza 20:27 Wtedy przyszli do niego niektórzy saduceusze, którzy zaprzeczają istnieniu zmartwychwstania; i zapytali go:

Saduceusze pytali Jezusa o możliwość zmartwychwstania.

1. Musimy ufać mocy zmartwychwstania i nigdy nie tracić wiary.

2. Musimy wierzyć w Boże obietnice, zwłaszcza w zmartwychwstanie.

1. 1 Koryntian 15:12-26 – Nauczanie Pawła na temat zmartwychwstania.

2. Izajasz 26:19 – Boża obietnica zmartwychwstania dla swego ludu.

Łk 20,28 Mówiąc: Mistrzu, Mojżesz napisał do nas: Jeśli czyjś brat umrze, mając żonę, a umrze bez dzieci, niech jego brat weźmie jego żonę i wzbudzi potomstwo swemu bratu.

Fragment ten mówi o wymogu napisanym przez Mojżesza, że jeśli mężczyzna umrze bezdzietnie, jego brat powinien zabrać jego żonę, aby wychowywała dzieci w imieniu swego brata.

1. Znaczenie rodziny: dlaczego musimy dbać o naszych bliskich

2. Wartość dziedzictwa: pozostawienie pozytywnego wpływu na przyszłe pokolenia

1. Księga Rodzaju 2:24: „Dlatego opuści mężczyzna ojca i matkę i złączy się z żoną swoją, i staną się jednym ciałem”.

2. 1 Jana 3:17: „Kto jednak posiada dobra tego świata, a widzi brata swego w potrzebie i zamyka przed nim serce swoje, jakże może w nim mieszkać miłość Boża?”

Łk 20,29 Było więc siedmiu braci, a pierwszy wziął żonę i umarł bezdzietnie.

Fragment ten opowiada historię siedmiu braci, z których pierwszy wziął żonę i zmarł bezdzietnie.

1. Znaczenie pielęgnowania bliskich w życiu; 2. Lekcja o kruchości życia.

1. Kaznodziei 3:2 – „Czas rodzenia i czas umierania”; 2. 1 Piotra 1:24-25 – „Bo wszelkie ciało jest jak trawa, a wszelka chwała człowieka jak kwiat trawy. Trawa więdnie, a kwiat jej więdnie”.

Łukasza 20:30 A drugi wziął ją za żonę i umarł bezdzietnie.

Ten fragment opowiada o dwóch mężczyznach, którzy poślubili tę samą kobietę. Pierwszy mężczyzna zmarł bezdzietnie, drugi zaś nie.

1: Plan Boży jest zawsze najlepszy – Rzymian 8:28

2: Znaczenie wiary – Hebrajczyków 11:6

1: Kaznodziei 9:11 - Nie dla szybkich wyścigi, ani walka dla silnych, ani chleb dla mądrych, ani bogactwa dla mądrych, ani łaska dla posiadających wiedzę, ale czas i przypadek przydarzają się im wszystkim.

2: Przysłów 16:9 - Serce człowieka planuje swoją drogę, ale Pan utwierdza jego kroki.

Łukasza 20:31 I wziął ją trzeci; podobnie i siedmiu, i nie pozostawili dzieci, i pomarli.

Każdy z siedmiu braci poślubił wdowę, ale żaden z nich nie miał dzieci i wszyscy umarli.

1: Bóg ma plan dla nas wszystkich, nawet jeśli nie prowadzi on do posiadania dzieci.

2: Czasami trudno jest zrozumieć wolę Boga, ale zawsze jest ona dla naszego dobra.

1: Rzymian 8:28 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia".

2: Kaznodziei 3:1-8 – „Na wszystko jest swój czas i pora na każdą czynność pod niebem: czas rodzenia i czas umierania, czas sadzenia i czas wykorzeniania, czas zabijać i czas leczyć, czas burzenia i czas budowania, czas płaczu i czas śmiechu, czas żałoby i czas tańca, czas rzucania kamieni i czas ich zbierania czas obejmowania i czas powstrzymywania się od obejmowania, czas poszukiwań i czas poddawania się, czas zachowywania i czas wyrzucania, czas rozdzierania i czas naprawiania, czas milczenia i czas mówienia, czas miłości i czas nienawiści, czas wojny i czas pokoju."

Łk 20,32 Na koniec umarła także kobieta.

Fragment opisuje śmierć kobiety.

1: Musimy pamiętać, aby cenić czas spędzony na ziemi, ponieważ nasza śmiertelność przypomina o naszej kruchości.

2: Musimy żyć zgodnie z celem i znaczeniem, wiedząc, że pewnego dnia wszyscy umrzemy.

1: Kaznodziei 7:2 – „Lepiej jest iść do domu żałoby, niż iść do domu biesiady, bo przeznaczeniem każdego jest śmierć; żywi powinni wziąć to sobie do serca".

2: Hebrajczyków 9:27 – „Tak jak postanowione jest ludziom raz umrzeć, a potem sąd".

Łukasza 20:33 Czyją więc oni będą żoną po zmartwychwstaniu? bo siedmiu miało ją za żonę.

W tym fragmencie Jezus zadaje pytanie dotyczące kobiety, która miała w swoim życiu

siedmiu mężów z rzędu. Zastanawia się, co się z nią stanie po zmartwychwstaniu, skoro zmartwychwstanie także wszystkich siedmiu mężów.

1. Niezgłębiona mądrość Boża: zgłębianie tajemnicy życia po śmierci

2. Wieczna więź małżeństwa: potwierdzenie naszego zaangażowania w miłość i wierność

1. 1 Koryntian 15:35-45; Odkrywanie tajemnic życia po śmierci

2. Efezjan 5:21-33; Wieczna więź małżeństwa i jej duchowe znaczenie

Łk 20,34 A Jezus odpowiadając, rzekł im: Dzieci tego świata żenią się i za mąż wychodzą.

Jezus wyjaśnia, w jaki sposób ludzie na świecie zawierają małżeństwa i wychodzą za mąż.

1. Małżeństwo nie jest prostą decyzją, którą można podjąć lekko.

2. Należy szanować świętość małżeństwa.

1. Efezjan 5:22-33 – Żony powinny być poddane mężom w szacunku dla Chrystusa.

2. Hebrajczyków 13:4 – Małżeństwo powinno być szanowane przez wszystkich.

Łk 20,35 Ale ci, którzy zostaną uznani za godnych osiągnięcia tego świata i zmartwychwstania, nie żenią się ani nie wychodzą za mąż.

Fragment ten mówi o godności zdobycia świata i zmartwychwstania, które wiąże się z warunkiem niezawarcia małżeństwa.

#1: Aby uzyskać świat i zmartwychwstanie, chrześcijanie muszą zrezygnować z małżeństwa i skupić się na Bogu.

#2: Małżeństwo jest darem od Boga, ale nie jest najważniejszą rzeczą w życiu; raczej powinniśmy dążyć do życia wiecznego i zmartwychwstania.

#1: Mateusza 19:12 – „Są bowiem bezżennicy, którzy tak narodzili się z łona matki, i są bezżennicy, którzy stali się bezżennymi ludźmi, i są bezżennicy, którzy stali się bezżennikami dla królestwa na litość niebios. Kto może to przyjąć, niech to przyjmie”.

#2: 1 Koryntian 7:32-34 – „Ale chciałbym was mieć bez troski. Kto nieżonaty, troszczy się o to, co należy do Pana, jak może się podobać Panu; natomiast kto poślubiony, troszczy się o to, co należy do Pana ze świata, jak może podobać się swojej żonie. Jest też różnica między żoną a dziewicą. Kobieta niezamężna troszczy się o sprawy Pańskie, aby była święta w ciele i w duchu. jest zamężna, troszczy się o sprawy tego świata, aby zadowolić męża”.

Łukasza 20:36 I nie mogą już umrzeć, bo są równi aniołom; i są dziećmi Bożymi, będąc dziećmi zmartwychwstania.

Dzieci Boże są równe aniołom i będą żyć wiecznie, ponieważ są dziećmi zmartwychwstania.

1. Życie wieczne: Boża obietnica nieśmiertelności

2. Dzieci Boże: odkupione Jego miłością

1. Mateusza 22:30 – „Albowiem przy zmartwychwstaniu nie żenią się ani za mąż nie wychodzą, ale są jak aniołowie Boży w niebie”.

2. Rzymian 8:17 – „A jeśli dziećmi, to i dziedzicami; dziedzicami Bożymi, a współdziedzicami Chrystusa; jeśli razem z nim cierpimy, abyśmy także razem zostali uwielbieni”.

Łk 20,37 A gdy umarli zmartwychwstają, nawet Mojżesz dał o sobie znać w krzaku, nazywając Pana Bogiem Abrahama, Bogiem Izaaka i Bogiem Jakuba.

Umarli zmartwychwstają, co pokazał Mojżesz przy płonącym krzaku, nazywając Pana Bogiem Abrahama, Izaaka i Jakuba.

1. Moc Boża w Zmartwychwstaniu

2. Wierność Boga w Przymierzu

1. Rzymian 4:16-17 – Zatem obietnicę przyjmuje się przez wiarę. Jest on wręczany jako

darmowy prezent. I my wszyscy jesteśmy pewni, że to otrzymamy, niezależnie od tego, czy będziemy żyć według prawa Mojżesza, czy nie. Obietnica bowiem jest dana przez wiarę w Jezusa Chrystusa.

2. Hebrajczyków 11:17-19 - Przez wiarę Abraham poddany próbie ofiarował Izaaka, a ten, który otrzymał obietnice, ofiarował swego jednorodzonego syna; to właśnie do niego powiedziano: „W Izaaku zostanie powołane twoje potomstwo”. Uważał, że Bóg jest w stanie wskrzesić człowieka nawet z martwych, od czego także otrzymał go z powrotem jako typ.

Łukasza 20:38 Nie jest bowiem Bogiem umarłych, ale żywych, bo wszyscy dla Niego żyją.

Ten fragment uczy, że Bóg jest Bogiem żywych, a nie umarłych, i wszyscy ludzie żyją dla Niego.

1. Życie dla Pana: Przesłanie Łukasza 20:38

2. Przyjęcie życia wiecznego w Chrystusie: błogosławieństwo z Łukasza 20:38

1. Rzymian 14:8-9 – Bo czy żyjemy, żyjemy dla Pana; i czy umieramy, umieramy Panu; czy zatem żyjemy, czy umieramy, Pańscy jesteśmy.

2. Jana 11:25-26 – Jezus jej odpowiedział: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.

Łk 20,39 Wtedy niektórzy z uczonych w Piśmie, odpowiadając, rzekli: Nauczycielu, dobrze powiedziałeś.

Mądre słowa Jezusa były chwalone przez uczonych w Piśmie.

1: Mądrość polega na poznaniu prawdy Słowa Bożego i życiu nią.

2: Jezus przemawiał z mocą i powinniśmy uważać Jego słowa za prawdę.

1: Przysłów 1:7 - Bojaźń Pańska jest początkiem wiedzy, lecz głupcy gardzą mądrością i nauką.

2: Jana 8:32 - I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.

Łk 20,40 A potem już nie odważyli się go o nic pytać.

Ludzie nie odważyli się zadawać więcej pytań Jezusowi, po tym jak odpowiedział na jedno z ich pytań.

1. Możemy uczyć się na przykładzie Jezusa, aby być pewnymi swoich odpowiedzi i nie bać się mówić zgodnie z prawdą.

2. Chociaż zadawanie trudnych pytań może budzić strach, powinniśmy ufać Bożemu kierownictwu i wierzyć w nasze odpowiedzi.

1. Psalm 46:10: „Uspokójcie się i wiedzcie, że jestem Bogiem”.

2. Mateusza 11:28-29: „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca i znajdziecie ukojenie dla waszych dusz.”

Łk 20,41 I rzekł do nich: Jak mówią, że Chrystus jest synem Dawida?

Jezus wypytuje przywódców religijnych swoich czasów o szczegóły ich wiary.

1: Tożsamość Chrystusa jest głównym aspektem naszej wiary i musimy być pewni, że dobrze ją rozumiemy.

2: Jezus rzuca nam wyzwanie, abyśmy kwestionowali nasze przekonania i upewniali się, że żyjemy zgodnie z tym, w co wierzymy.

1: Rzymian 10:14-15 – Jak więc mają wzywać tego, w którego nie uwierzyli? i jak uwierzą w Tego, o którym nie słyszeli? i jak usłyszą bez kaznodziei? A jakże mają głosić, jeśli nie zostaną posłani?

2: Mateusza 7:21-23 - Nie każdy, kto do mnie mówi: Panie, Panie, wejdzie do królestwa niebieskiego; lecz ten, kto pełni wolę mojego Ojca, który jest w niebie. Wielu powie mi w owym dniu: Panie, Panie, czyż nie prorokowaliśmy w imieniu twoim? i w imię twoje wyganiałeś diabły? i w imię twoje uczyniło wiele cudów? A wtedy wyznam im: Nigdy was nie znałem. Odejdźcie ode mnie wy, którzy czynicie nieprawość.

Łk 20,42 A sam Dawid w Księdze Psalmów mówi: PAN powiedział mojemu Panu: Usiądź po mojej prawicy,

Pan nakazuje Panu Dawida, aby zasiadł po Jego prawicy.

1: Zawsze powinniśmy być gotowi przestrzegać przykazań Pana.

2: Pan wywyższa tych, którzy są Mu posłuszni.

1: Izajasz 42:1 – „Oto mój sługa, którego podtrzymuję, mój wybrany, w którym ma upodobanie moja dusza; dałem na niego mojego ducha; on wyda sąd na pogan".

2: Jana 15:14 – „Wy jesteście moimi przyjaciółmi, jeśli czynicie wszystko, co wam rozkażę".

Łk 20,43 Dopóki nie uczynię twoich wrogów podnóżkiem twoich nóg.

Ten fragment mówi o obietnicy Jezusa, że do czasu jego powrotu uczyni swoich wrogów podnóżkiem.

1. Życie w nadziei: oczekiwanie na powrót Jezusa

2. Trwanie w wierze: Jezus jest naszym mistrzem

1. Psalm 110:1 – „Pan mówi do mojego Pana: «Usiądź po mojej prawicy, aż położę twoich wrogów jako podnóżek dla twoich stóp».

2. Hebrajczyków 10:12-13 – „Ale gdy ten kapłan złożył na zawsze jedną ofiarę za grzechy, zasiadł po prawicy Boga i odtąd oczekuje, aż jego wrogowie staną się podnóżkiem jego stóp".

Łk 20,44 Dlatego Dawid nazywa go Panem, jakże zatem jest on jego synem?

Faryzeusze pytali Jezusa o relację między Dawidem a Mesjaszem, pytając, jak Dawid może nazywać Mesjasza „Panem", skoro są ojcem i synem.

1: Relacja Jezusa z Bogiem jest wyjątkowa i musimy rozpoznać moc boskości Jezusa.

2: Musimy być pokorni i przyjąć Jezusa jako naszego Pana i Zbawiciela.

1: Psalm 110:1 – „Pan rzekł do mojego Pana: Usiądź po mojej prawicy, aż postawię twoich wrogów podnóżkiem twoich stóp”.

2: Kolosan 2:9 – „Bo w nim mieszka cieleśnie cała Pełnia Bóstwa”.

Łk 20,45 Wtedy przy obecności całego ludu powiedział do swoich uczniów:

Jezus napomina swoich uczniów, aby uważali na to, na co wydają swoje pieniądze i oddawali je Bogu, a nie sobie.

1. Siła bezinteresowności: jak dawanie Bogu przynosi błogosławieństwo

2. Potrzeba zadowolenia: znajdowanie radości w tym, co już mamy

1. 2 Koryntian 9:7 – „Każdy z was powinien dawać to, co postanowił w swoim sercu dać, nie niechętnie lub pod przymusem, gdyż Bóg miłuje dawcę ochotnego”.

2. 1 Tymoteusza 6:6-8 – „Ale pobożność z zadowoleniem jest wielkim zyskiem. Nic bowiem nie przynieśliśmy na świat i nic z niego nie możemy wynieść. Ale jeśli mamy żywność i ubranie, poprzestaniemy na tym .”

Łk 20,46 Strzeżcie się uczonych w Piśmie, którzy pragną chodzić w długich szatach i miłują pozdrowienia na rynkach, i na najwyższych miejscach w synagogach, i w głównych pomieszczeniach na ucztach;

Strzeż się tych, którzy pragną władzy i statusu.

1. Odrzucenie pokus pychy i władzy.

2. Dążenie do pokory zamiast do statusu.

1. Jana 13:12-17 – Jezus myje nogi swoim uczniom.

2. Przysłów 16:18 – Pycha poprzedza zagładę.

Łk 20,47 Którzy pożerają domy wdów i na pokaz odprawiają długie modlitwy: ci otrzymają większe potępienie.

Ten fragment ostrzega przed tymi, którzy posługują się długimi modlitwami, aby wykorzystać wdowy dla własnych korzyści.

1. Boża sprawiedliwość zostanie wymierzona tym, którzy wykorzystują bezbronnych.

2. Módlcie się szczerze, a nie na pokaz.

1. 1 Jana 3:17-18 – „Jeśli jednak ktoś posiada dobra tego świata, a widzi brata swego w potrzebie, a zamyka przed nim serce swoje, jakże może w nim mieszkać miłość Boża? Dziatki, nie kochajmy słowem ani mówić, ale czynem i prawdą”.

2. Przysłów 22:22-23 – „Nie okradajcie biednego, bo jest biedny, i nie miażdżcie uciśnionych w bramie, bo Pan będzie wstawiał się za ich sprawą i okrada z życia tych, którzy ich okradają”.

Łukasza 21 zawiera nauki Jezusa na temat ofiary wdów, znaków czasów ostatecznych i zniszczenia Jerozolimy.

1. akapit: Rozdział zaczyna się od tego, jak Jezus obserwuje, jak bogaci ludzie wrzucają swoje dary do skarbnicy świątynnej, a także uboga wdowa wrzucają dwie bardzo małe miedziane monety. Powiedział: „Zaprawdę powiadam wam, że ta uboga wdowa wrzuciła więcej niż wszyscy inni”. Wszyscy ci ludzie rozdawali dary ze swojego majątku; ona jednak ze swego ubóstwa wrzuciła wszystko, co miała na życie”, podkreślając swoje ofiarne dawanie jako przykład prawdziwej hojności (Łk 21,1-4).

Akapit drugi: Kiedy niektórzy mówili o świątyni ozdobionej pięknymi kamieniami i darami poświęconymi Bogu, Jezus przepowiedział jej zniszczenie, mówiąc, że nie pozostanie kamień na kamieniu, który by nie został zwalony, co doprowadziło uczniów do pytania, kiedy to się stanie, co będzie znak, że mają się odbyć. W odpowiedzi ostrzegł ich, aby nie dali się zwieść wielu przychodzi do Jego imienia, twierdząc, że czas jest bliski, ale nie powinni za nimi podążać, a także mówił o wojnach, rewolucjach, powstaniu narodu przeciwko narodowi, królestwu przeciwko królestwu, trzęsieniach ziemi, głodzie, zarazach, strasznych wydarzeniach, wielkich znaków z nieba, zanim te rzeczy się wydarzą (Łk 21:5- 11). Dalej przepowiedział prześladowanie wierzących przed tym

wszystkim, ale zapewnił ich, że będzie to możliwe okazja do złożenia świadectwa obiecana mądrość przemówienia przeciwnicy niezdolni do przeciwstawienia się sprzeciwiają się także ostrzegł przed zdradą, a nawet śmiercią nienawiścią wszystkie narody, ponieważ Jego imię jednak zachęciło ich do wytrwania, wytrwałości, zyskania życia (Łk 21:12-19).

3. akapit: Kontynuując swoje proroctwo, przepowiedział spustoszenie Jerozolimy otoczonej przez armie ostrzegające, że Judea ucieka z gór, te miasta, opuszczają ten kraj, aby w tych dniach nie wchodzić do miast, zemsta, spełnienie, co napisane, wielkie cierpienie, ziemia, gniew, jej lud padnie od miecza prowadzonego przez jeńce narody, Jerozolima deptała pogan, aż czasy się wypełniły poganom (Łk 21,20-24). Potem przemówiły kosmiczne zakłócenia znaki słońce księżyc gwiazdy ziemia niepokój narody zakłopotanie ryk rzucanie morzem ludzie omdlenie przerażenie bojący się nadchodzącego świata ciała niebieskie wstrząśnięte wtedy ujrzą Syna-Człowieka nadchodzącego obłoku z mocą wielka chwała, kiedy to się zacznie dziać, wstańcie, podnieście głowy, bo odkupienie nadejdzie blisko zachęcania uczniów czytają znaki czasy takie jak pączkowanie drzewa figowego poznają królestwo Boga blisko ostrzegają ich ostrożne serca nie obarczone hulanką pijaństwo niepokoje dzień życia zamyka się nieoczekiwanie pułapka modląc się siła uciekaj wszystko wokół dzieje się stań przed Synem Człowiekiem (Łk 21:25-36). Rozdział kończy się tym, że codziennie nauczał w świątyni, spędzając noce na Górze Oliwnej, a wczesnym rankiem ludzie przychodzili do Niego, słuchając Jego świątyni, wskazując na rosnący wpływ pośród narastającego napięcia, prowadząc do końcowych wydarzeń pasji w kolejnych rozdziałach (Łk 21:37-38).

Łk 21,1 A gdy podniósł wzrok, ujrzał bogaczy wrzucających swoje dary do skarbony.

Jezus zauważył, jak bogaci ludzie szczodrze wpłacali do skarbnicy świątyni.

1: Hojność to coś więcej niż tylko pieniądze – Rzymian 12:8

2: Nasze dawanie powinno mieć charakter ofiarny – 2 Koryntian 8:1-2

1: Przysłów 3:9-10 - Czcij Pana swoim dobytkiem i pierwociną całego swego plonu.

2: Malachiasza 3:10 – Całą dziesięcinę przynieście do spichlerza, aby w moim domu było jedzenie.

Łukasza 21:2 I widział też pewną ubogą wdowę, wrzucającą tam dwa grosze.

Fragment ten opowiada o Jezusie obserwującym ubogą wdowę, która dawała świątyni dwa grosze.

1. Siła małych poświęceń: jak możemy coś zmienić za pomocą niewielkiej kwoty

2. Serce wdowy: Bóg widzi i ceni naszą służbę

1. Marka 12:41-44 - Jezus pochwala ofiarę wdowy

2. 2 Koryntian 8:1-5 – Paweł zachęca Koryntian, aby hojnie dawali według swoich możliwości

Łukasza 21:3 I rzekł: Zaprawdę powiadam wam, że ta uboga wdowa wrzuciła więcej niż wszyscy:

Ta biedna wdowa hojnie przekazała więcej niż ktokolwiek inny.

1. Siła hojności

2. Znaczenie ofiary

1. Marka 12:41-44 - Jezus pochwala wdowę za jej hojność.

2. 2 Koryntian 8:1-5 – Paweł zachęca Koryntian do składania ofiar.

Łk 21,4 Bo oni wszyscy z nadmiaru swego wrzucili na dary Boże, ona zaś ze swojej nędzy wrzuciła całe życie, które miała.

Ten fragment ukazuje niezwykłe poświęcenie i wierność wdowy, która oddała wszystko, co miała, na dary Boże.

1. Moc hojności: nauka poświęceń z wiarą

2. Wdowi roztocze: ufność w Opatrzność Bożą

1. Marka 12:41-44 - Jezus pochwala wdowę za wiarę i poświęcenie.

2. Powtórzonego Prawa 15:7-11 – Boże przykazanie, aby być hojnym i otwartym dla potrzebujących.

Łk 21,5 A gdy niektórzy mówili o świątyni, jak była ozdobiona pięknymi kamieniami i darami, on powiedział:

Świątynię ozdobiono pięknymi kamieniami i darami.

1: Bóg pragnie, abyśmy przyozdabiali się dobrymi darami i używali ich dla Jego chwały.

2: Piękno świątyni jest odbiciem chwały Bożej.

1:1 Piotra 3:3-4? Czy wasze ozdoby nie powinny być zewnętrzne? □ splatanie włosów i zakładanie złotej biżuterii lub ubrania, które nosisz? Ale niech twoją ozdobą będzie ukryta osoba serca z niezniszczalnym pięknem łagodnego i cichego ducha, co w oczach Boga jest bardzo cenne. ??

2: Psalm 45:13-14? □ król jest oczarowany twoim pięknem; czcij go, bo jest twoim panem. Cała chwalebna jest księżniczka w swojej komnacie, w szatach przetykanych złotem. ??

Łk 21,6 Jeśli chodzi o to, co widzicie, nadejdą dni, w których nie pozostanie kamień na kamieniu, który nie będzie zwalony.

Przyjdą dni, kiedy Świątynia zostanie zniszczona i nie pozostanie ani jeden kamień.

1. Znaczenie życia chwilą obecną i zaufania planowi Pana.

2. Przemijanie struktur fizycznych i trwałość słowa Bożego.

1. Psalm 146:3-4 – „Nie pokładajcie ufności w książętach, w synu człowieczym, w którym nie ma zbawienia. Gdy zabraknie mu tchnienia, wraca do ziemi; w tym dniu giną jego plany”.

2. Hebrajczyków 13:8 – „Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam i na wieki”.

Łk 21,7 I pytali go, mówiąc: Mistrzu, ale kiedy to nastąpi? i jaki będzie znak, gdy to się stanie?

Ludzie pytali Jezusa, kiedy nastąpi zniszczenie świątyni i związanych z nią znaków.

1: Znajomość znaków czasu: Nauki Jezusa o czasach ostatecznych

2: Jak przygotować się na koniec: lekcje Jezusa na temat nadchodzącej zagłady

1: Mateusza 24:3-14 „Nauczanie Jezusa o znakach czasów ostatecznych”

2: Mateusza 24:36-44 „Nauczanie Jezusa o przygotowaniu na czasy ostateczne”.

Łukasza 21:8 I rzekł: Uważajcie, abyście nie zostali zwiedzeni, gdyż wielu przyjdzie w imieniu moim i będą mówić: Ja jestem Chrystus; i czas się zbliża. Nie idźcie więc za nimi.

Ten fragment podkreśla wagę bycia ostrożnym wobec fałszywych proroków, którzy przychodzą w imieniu Jezusa i podają się za Mesjasza.

1. Przygotowanie na przyjście Pana: zachowywanie czujności wobec fałszywych proroków

2. Nie dajcie się zwieść: rozpoznawanie fałszywych proroków w dzisiejszym świecie

1. Jeremiasz 29:8-9 „Bo tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Niech was nie zwodzą wasi prorocy i wasi wróżbici, którzy są pośród was, ani nie słuchajcie waszych snów, które powodujecie się śniło. Bo prorokują wam fałszywie w imieniu moim: Ja ich nie posłałem, mówi Pan.

2. 2 Piotra 2:1,3 „Ale byli także fałszywi prorocy wśród ludu, tak jak będą wśród was fałszywi nauczyciele, którzy potajemnie wprowadzają przeklęte herezje, wypierając się Pana, który ich odkupił, i ściągając na siebie szybka zagłada... I przez pożądliwość fałszywymi słowami będą z was handlować.”

Łk 21:9 Ale gdy usłyszycie o wojnach i zamieszkach, nie lękajcie się, bo to najpierw musi się stać; ale koniec nie nastąpi nagle.

Jezus ostrzega, że będą wojny i zamieszki, ale nie należy się bać, bo koniec jeszcze nie jest blisko.

1. Lekcja Jezusa na temat radzenia sobie ze strachem i niepokojem.

2. Nauczyć się ufać Bogu w trudnych chwilach.

1. Psalm 46:1-3 „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, nieustanną pomocą w niedoli. Dlatego nie będziemy się bać, choćby ziemia się uginała, a góry wpadały w serce morza, choć szumiały jego wody i piana, a góry drżą od ich wezbrania.”

2. Rzymian 8:28-29 „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani. Tych zaś Bóg przedtem przeznaczył na to, aby byli na wzór obrazu Jego swego Syna, aby był pierworodnym między wielu braćmi.”

Łk 21,10 Wtedy rzekł do nich: Powstanie naród przeciw narodowi i królestwo przeciw królestwu.

Werset ten mówi o przyszłych czasach, kiedy narody będą ze sobą skonfliktowane.

1. Nadchodzący konflikt: jak przygotować się na nadchodzące zamieszanie

2. Znalezienie pokoju w chaosie: jak polegać na Bogu w niespokojnych czasach

1. Mateusza 24:6-7 – „I usłyszycie o wojnach i pogłoskach wojennych. Uważajcie, abyście się nie trwożyli, bo to wszystko musi się stać, ale to jeszcze nie koniec. Bo naród powstanie przeciw narodowi i królestwo przeciw królestwu.”

2. Psalm 46:1-2 – „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w niedoli. Dlatego nie ulękniemy się, choćby ziemia się poruszyła i choć góry zostały przeniesione w środek morza”.

Łukasza 21:11 I będą w różnych miejscach wielkie trzęsienia ziemi, głód i zarazy; i straszne widoki i wielkie znaki będą z nieba.

Biblia przepowiada klęski żywiołowe, głód, zarazy, straszne widoki i wielkie znaki z nieba.

1: Bóg ma kontrolę nad wszystkimi klęskami żywiołowymi, nawet jeśli my tego nie robimy? rozumiem to.

2: Powinniśmy ufać Bogu i mieć wiarę nawet w obliczu klęsk żywiołowych.

1: Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2: Izajasz 41:10 – Nie bój się; bo Ja jestem z tobą. Nie lękaj się; bo jestem twoim Bogiem. Wzmocnię cię; tak, pomogę ci; tak, podeprę cię prawicą mojej sprawiedliwości.

Łk 21,12 Ale przed tym wszystkim podniosą na was ręce i będą was prześladować, wydając was do synagog i do więzień, i z powodu mego imienia będą was prowadzić przed królów i władców.

Chrześcijanie będą prześladowani, aresztowani, a nawet stawiani przed władcami za wiarę w Jezusa.

1. Nie bój się trwać mocno w swojej wierze bez względu na cenę.

2. Nie zapominajmy, że sam Jezus był prześladowany za głoszenie ewangelii.

1. Dzieje Apostolskie 5:41 – Apostołowie cieszyli się, że zostali uznani za godnych znoszenia hańby dla Jego Imienia.

2. 1 Piotra 4:12-16 – Umiłowani, nie uważajcie za dziwne tej ognistej próby, która ma was doświadczyć, jak gdyby przydarzyło wam się coś dziwnego.

Łukasza 21:13 I zwróci się do was o świadectwo.

We fragmencie tym stwierdza się, że wszystkie doświadczenia życiowe będą świadectwem Bożego działania w naszym życiu.

1. „Świadectwo Bożego działania w naszym życiu”

2. „Życie świadectwem”

1. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego zostali powołani”.

2. Jakuba 1:2-4 – „Bracia moi, za radość poczytujcie sobie wszelkie próby, gdy wpadacie w różne próby, wiedząc, że próba waszej wiary rodzi cierpliwość. Cierpliwość zaś niech dokonuje doskonałego dzieła, abyście byli doskonali i zupełni, niczego nie brakuje.”

Łukasza 21:14 Postanawiajcie więc w sercach swoich, abyście nie zastanawiali się nad tym, co odpowiecie:

Jezus uczy nas, abyśmy ufali Bożemu prowadzeniu i nie martwili się tym, jak zareagujemy w trudnych sytuacjach.

1:? ut Twoja wiara w Boga i wiara w Jego przewodnictwo?

2:? o Nie martw się o swoje reakcje, miej wiarę w Boga?

1: Mateusza 6:25-34 Nie martwcie się

2: Przysłów 3:5-6 Zaufaj Panu całym sercem

Łk 21,15 Dam wam bowiem usta i mądrość, której żaden z waszych przeciwników nie będzie mógł sprzeciwić się ani się oprzeć.

Jezus obiecuje swoim uczniom, że da im usta i mądrość, której ich przeciwnicy nie będą mogli się oprzeć ani spierać.

1. Jezus jest naszym Orędownikiem: poleganie na Bożej mądrości w czasach przeciwności

2. Odwaga w obliczu sprzeciwu: ufanie obietnicom Pana

Przechodzić-

1. Jana 14:26 - ? ut Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, on was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem. ??

2. 1 Koryntian 1:25-27 – ? albo głupota Boża jest mądrzejsza od ludzi, a słabość Boża silniejsza od ludzi. Rozważcie bowiem swoje powołanie, bracia: niewielu z was było mądrych według światowych standardów, niewielu było potężnych, niewielu było szlachetnie urodzonych. Ale Bóg wybrał to, co głupie na świecie, aby zawstydzić mądrych; Bóg wybrał to, co słabe na świecie, aby zawstydzić silnych. ??

Łukasza 21:16 I będziecie wydawani zarówno przez rodziców, jak i braci, krewnych i przyjaciół; i niektórych z was każą zabić.

Jezus ostrzega, że niektórzy z jego uczniów doświadczą zdrady i śmierci z rąk rodziny, przyjaciół i innych osób.

1. Znajdowanie siły w czasach zdrady

2. Siła wytrwałości w obliczu przeciwności losu

1. Rzymian 8:35-39 – Kto nas oddzieli od miłości Chrystusa?

2. Hebrajczyków 12:1-2 – Biegnijmy wytrwale w wyznaczonym nam wyścigu.

Łk 21,17 I będziecie w nienawiści u wszystkich ludzi ze względu na moje imię.

Wierzący w Jezusa będą prześladowani przez tych, którzy nie podzielają ich wiary.

1. Koszt bycia uczniem: wytrwanie pomimo prześladowań

2. Błogosławieństwa prześladowań: jak przetrwać trudności

1. Jakuba 1:2-4 - Potraktujcie to jako czystą radość, bracia i siostry, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, ponieważ wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość.

2. 1 Piotra 4:12-13 - Umiłowani, nie dziwcie się ognistej próbie, gdy przyjdzie na was, aby was wystawić na próbę, jak gdyby działo się z wami coś dziwnego.

Łk 21,18 Ale włos z głowy waszej nie zginie.

W tym fragmencie jest napisane, że z naszej głowy nie zginie ani jeden włos.

1: Bóg sprawuje kontrolę nad naszym życiem, więc zaufaj Jego ochronie, a nigdy nie stanie ci się krzywda.

2: Bóg zawsze zapewni nam bezpieczeństwo i zaopatrzenie, bez względu na wyzwania, przed którymi staniemy.

1: Psalm 91:4 – ? okryje cię swoimi piórami i pod jego skrzydłami znajdziesz schronienie; jego wierność będzie twoją tarczą i wałem. ??

2: Izajasz 41:10 – ? nie słuchajcie, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą. ??

Łukasza 21:19 W cierpliwości swojej zachowajcie dusze.

Werset ten zachęca do cierpliwości i wytrwałości w obliczu trudności, ufając Bogu, że nas wesprze.

1. Boża siła w czasach przeciwności

2. Trzymaj się nadziei w trudnych czasach

1. Izajasz 40:28-31 – „Czy nie wiecie? Czy nie słyszeliście? Pan jest Bogiem wiecznym, Stworzycielem krańców ziemi. Nie mdleje ani nie męczy się, jego zrozumienie jest nie do zbadania. On daje moc słabym, a temu, który nie ma siły, dodaje siły”.

2. Rzymian 5:3-5 – „Co więcej, radujemy się z cierpień naszych, wiedząc, że cierpienie rodzi wytrwałość, a wytrwałość rodzi charakter, a charakter daje nadzieję, a nadzieja nas nie zawstydza, gdyż miłość Boża rozlany jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.”

Łk 21,20 A gdy ujrzycie Jerozolimę otoczoną wojskami, wtedy wiedzcie, że jej spustoszenie jest bliskie.

Jezus ostrzegł mieszkańców Jerozolimy, że zostaną otoczeni przez wojska, co będzie sygnałem zniszczenia miasta.

1. Bóg wykorzystuje trudne czasy, aby urzeczywistnić swoje ostateczne plany.

2. Plany Boga są zawsze większe niż nasze.

1. Jeremiasz 29:11 - ? □ , czy znam plany, jakie mam wobec ciebie – wyrocznia Pana – □ lans, aby ci prosperować, a nie szkodzić, planuje dać ci nadzieję i przyszłość.??

2. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

Łk 21,21 Niech więc mieszkańcy Judei uciekną w góry; i niech odejdą ci, którzy są w środku; i niech ci, którzy są w krajach, nie wchodzą do niego.

Jezus ostrzega, aby mieszkańcy Judei uciekali w góry i nie wchodzili do miast, natomiast mieszkańcy miast powinni je opuścić.

1. Znaczenie przygotowania na niepewne czasy.

2. Jak reagować na Boże ostrzeżenia zawarte w Biblii.

1. Mateusza 24:16-18 – „Wtedy ci, którzy są w Judei, niech uciekają w góry. Kto jest na dachu, niech nie schodzi, aby zabrać to, co jest w jego domu, a ten, który jest na polu, niech nie zawracajcie się, żeby wziąć jego płaszcz. A oto Ja was wysyłam jak owce między wilki, bądźcie więc roztropni jak węże i niewinni jak gołębie.

2. Izajasz 26:20-21 - ? O , ludu mój, wejdź do swoich komnat i zamknij za sobą drzwi; skryjcie się na chwilę, aż przeminie gniew. Bo oto Pan wychodzi ze swego miejsca, aby ukarać mieszkańców ziemi za ich winę, a ziemia ujawni przelaną na niej krew i nie będzie już przykrywać swoich zabitych.

Łk 21,22 Będą to bowiem dni pomsty, aby wypełniło się wszystko, co napisano.

Nadchodzą dni pomsty, aby wypełnić wszystko, co zostało napisane.

1. Boży plan odkupienia: co oznaczają dla nas dni pomsty

2. Moc spełnienia: zrozumienie znaczenia Ewangelii według Łukasza 21:22

1. Rzymian 12:19 – „Umiłowani, nigdy się nie mścijcie, lecz zostawcie to gniewowi Bożemu, gdyż napisano: „ Moja jest moja siła, ja odpłacę – mówi Pan”.

2. Izajasz 35:4 – „Powiedzcie tym, którzy mają niespokojne serce: ? □ e, nie bójcie się!

Oto wasz Bóg przyjdzie z pomstą, z zapłatą Bożą. Przyjdzie i was zbawi.

Łk 21,23 Biada jednak brzemiennym i karmiącym w owe dni! bo będzie wielki ucisk w ziemi i gniew na ten lud.

W nadchodzących dniach wielkie cierpienie i gniew spadną na kobiety w ciąży i karmiące piersią.

1. Poleganie na Bogu w chwilach udręki

2. Okazywanie współczucia w trudnych czasach

1. Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły, wzbiją się na skrzydłach jak orły, będą biec, a nie będą zmęczeni, i będą chodzić, a nie ustaną”.

2. Jakuba 1:2-4 – „Bracia moi, za radość uznajcie to, gdy wpadacie w rozmaite pokusy. Wiedząc to, że wypróbowywanie wiary waszej rodzi cierpliwość. Cierpliwość zaś niech będzie doskonałym dziełem, abyście byli doskonali i cały, niczego nie pragnąc.”

Łukasza 21:24 I padną od ostrza miecza, i zostaną uprowadzeni do niewoli wśród wszystkich narodów, a Jerozolima będzie zdeptana przez pogan, aż dopełnią się czasy pogan.

Czas pogan dobiegnie końca, gdy wypełni się wola Boża.

1: Plan Boga jest zawsze najlepszym planem.

2: Zaufaj Bogu i Jego woli na przyszłość.

1: Jeremiasz 29:11-13 – „Wiem, co mam wobec was, wyrocznia Pana, plany pomyślne, a nie złe, aby dać wam przyszłość i nadzieję. Wtedy będziecie mnie wzywać i przychodzić módlcie się do mnie, a ja was wysłucham. Będziecie mnie szukać i znajdziecie mnie, jeśli będziecie mnie szukać całym swoim sercem.

2: Przysłów 16:3 – „Powierz swoje dzieło Panu, a twoje plany zostaną urzeczywistnione”.

Łk 21,25 I będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach; a na ziemi ucisk narodów z zakłopotaniem; szumi morze i fale;

Świat pogrążony jest w niebezpieczeństwie i chaosie, o czym świadczą znaki na niebie i wzburzone morza.

1. Bóg ma kontrolę nawet wtedy, gdy świat wokół nas wymyka się spod kontroli.

2. Spokój możemy znaleźć w zaufaniu Bogu pośród chaosu.

1. Izajasz 26:3-4 – „Trzymaj w doskonałym pokoju tego, którego myśli są skupione na tobie, ponieważ tobie ufa. Zaufaj Panu na zawsze, bo Pan Bóg jest skałą wieczną".

2. Psalm 46:10-11 – „Zatrzymajcie się i poznajcie, że jestem Bogiem. Będę wywyższony między narodami, będę wywyższony na ziemi!"

Łk 21,26 Serca ludzkie słabną ze strachu i z powodu wypatrywania tego, co nadchodzi na ziemi, bo moce niebieskie zostaną wstrząśnięte.

Świat jest pełen niepewności i strachu, a moc Boża ostatecznie zwycięży.

1: „Nie bój się: Bóg ma kontrolę"

2: „Moc Boża pokonuje strach"

1: Izajasz 41:10 – „Nie bójcie się więc, bo jestem z wami, nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej".

2:2 Tymoteusza 1:7 – „Nie dał nam Bóg ducha bojaźni, lecz mocy i miłości, i trzeźwego myślenia".

Łk 21,27 A wtedy ujrzą Syna Człowieczego przychodzącego w obłoku z mocą i wielką chwałą.

Jezus Chrystus przyjdzie w obłoku z wielką mocą i chwałą.

1. Powrót Jezusa: czego możemy się spodziewać

2. Moc i chwała Jezusa?Powrót

1. Daniela 7:13-14? □ widziałem w wizjach nocnych, a oto podobny do Syna Człowieczego przyszedł na obłokach nieba i przyszedł do Przedwiecznego, i przyprowadzono go przed niego. I dano mu władzę i chwałę, i królestwo, aby mu służyły wszystkie ludy, narody i języki. Jego panowanie jest panowaniem wiecznym, które nie przeminie, a jego królestwo nie ulegnie zniszczeniu. ??

2. Objawienie 19:11-16? I widziałem niebo otwarte, a oto biały koń; a Tego, który na nim siedział, zwano Wiernym i Prawdziwym, i sprawiedliwie sądzi i toczy wojnę. Oczy jego były jak płomień ognia, a na głowie jego wiele koron; i miał zapisane imię, którego nikt nie znał, tylko on sam. I ubrał się w szatę zmoczoną we krwi, a imię jego zowią Słowo Boże. A wojska, które były w niebie, szły za nim na białych koniach, odziane w bisior biały i czysty. A z ust jego wychodzi miecz ostry, aby nim miał uderzyć narody, i będzie je rządził laską żelazną, i tłoczy tłocznię wina zapalczywości i gniewu Boga Wszechmogącego. A na szacie swojej i na biodrze swoim ma wypisane imię: KRÓL KRÓLÓW I PAN PANÓW.

Łk 21,28 A gdy to się zacznie dziać, podnieście głowy i podnieście głowy; bo twoje odkupienie się zbliża.

Jezus mówi swoim naśladowcom, aby spojrzeli w górę i nabrali nadziei, ponieważ ich odkupienie jest bliskie.

1. Nadzieja w Panu: spojrzenie w przyszłość ku odkupieniu

2. Spoglądanie w górę: pamiętanie, że odkupienie jest bliskie

1. Izajasz 25:9 - I w owym dniu powiedzą: Oto jest nasz Bóg; czekaliśmy na niego, a on nas wybawi: to jest Pan; czekaliśmy na niego, będziemy się radować i radować z jego zbawienia.

2. Rzymian 13:11 - I znając czas, że już najwyższy czas obudzić się ze snu, bo teraz jest bliżej naszego zbawienia niż wtedy, gdy wierzyliśmy.

Łukasza 21:29 I opowiedział im przypowieść; Oto drzewo figowe i wszystkie drzewa;

Jezus naucza, że Bóg zapewni nam wszystko, czego potrzebujemy.

1: Możemy ufać Bogu, że zatroszczy się o nas we wszystkich aspektach naszego życia.

2: Musimy wierzyć w Boga i Jego obietnice, wiedząc, że On nas zatroszczy.

1: Mateusza 6:25-34 – Jezus uczy nas ufać Bogu, że zatroszczy się o nas na Górze.

2: Filipian 4:19 – Bóg zaspokaja wszystkie nasze potrzeby według swego bogactwa w chwale.

Łukasza 21:30 Kiedy teraz wystrzeliwują, widzicie i sami wiecie, że lato jest już blisko.

Lato jest blisko.

1: Musimy przygotować się na nadchodzący sezon letni i nie uważać tego za coś oczywistego.

2: Ciesz się radością sezonu letniego i poświęć czas, aby się nim cieszyć.

1: Kaznodziei 3:1-8 – Na wszystko jest czas, na każdą czynność pod niebem jest pora.

2: Psalm 65:9-13 – Ty troszczysz się o ziemię i nawadniasz ją; Wzbogacasz go obficie. Ukoronujesz rok swoimi nagrodami, a twoje wozy przepełnione będą obfitością.

Łukasza 21:31 Podobnie i wy, gdy ujrzycie, że to się dzieje, wiedzcie, że blisko jest królestwo Boże.

Królestwo Boże jest blisko.

1: Bóg jest blisko, więc wyciągnij rękę i zaproś Go do swojego serca.

2: Mając Boga blisko, powinniśmy dążyć do prawości i świętości.

1: Mateusza 6:33 – Szukajcie najpierw królestwa Bożego i Jego sprawiedliwości.

2: Psalm 34:18 - Bliski jest Pan wszystkim, którzy go wzywają, wszystkim, którzy go wzywają w prawdzie.

Łk 21,32 Zaprawdę powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, aż się wszystko spełni.

Ten fragment ukazuje, że wydarzenia przepowiedziane przez Jezusa nastąpią, zanim przeminie obecne pokolenie.

1. Musimy pozostać wierni w obliczu niepewnej przyszłości, ufając Panu i Jego obietnicom.

2. Proroctwa Jezusa są pewne i spełnią się; musimy być przygotowani na Jego przyjście.

1. Mateusza 24:34 – „Zaprawdę powiadam wam, nie przeminie to pokolenie, aż się to wszystko stanie”.

2. Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadna moc, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie jest w stanie nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

Łukasza 21:33 Niebo i ziemia przeminą, ale słowa moje nie przeminą.

Werset ten podkreśla trwałość słów Boga.

1: Słowo Boże trwa na wieki

2: Trwałość Słowa Bożego

1:1 Piotra 1:25 – „Ale słowo Pańskie trwa na wieki. I to jest słowo, które jest wam głoszone przez ewangelię”.

2: Izajasz 40:8 – „Trawa więdnie, kwiat więdnie, ale słowo naszego Boga trwa na wieki”.

Łk 21,34 I uważajcie na siebie, aby w żadnym momencie wasze serca nie były przeciążone obżarstwom, pijaństwem i troskami o doczesny los, aby ten dzień nie przyszedł na was niespodziewanie.

Podsumowanie: Bądź świadomy niebezpieczeństw wynikających z nadmiernego pobłażania sobie i zaabsorbowania życiem, aby uniknąć zaskoczenia nadchodzącym

dniem.

1. Niebezpieczeństwa nadmiernego pobłażania – Łk 21,34

2. Patrzenie na życie z odpowiedniej perspektywy – Łk 21:34

1. Przysłów 23:20-21 - Nie przebywaj wśród pijaków i żarłoków; Bo pijak i żarłok popadną w ubóstwo, a senność odzieje człowieka w łachmany.

2. Filipian 4:11-13 - Nie żebym mówił o potrzebie, gdyż nauczyłem się zadowalać w jakimkolwiek jestem stanie : umiem być poniżonym i umiem obfitować. Wszędzie i we wszystkim nauczyłem się być nasyconym i odczuwać głód, obfitować i cierpieć niedostatek. Wszystko mogę w tym, który mnie umacnia, w Chrystusie.

Łukasza 21:35 Bo jak sidło spadnie na wszystkich mieszkańców całej ziemi.

Cała ziemia zostanie złapana w pułapkę.

1: Bóg zastawia pułapkę na wszystkich ludzi, aby przypomnieć im, aby pozostali Mu wierni.

2: Zawsze powinniśmy być świadomi pułapek tego świata i pozostać silni w naszej wierze.

1: Hebrajczyków 10:36 - Potrzebna jest wam bowiem wytrwałość, abyście, pełniąc wolę Bożą, otrzymali obietnicę.

2: 1 Koryntian 10:13 - Nie spotkała was żadna pokusa, która nie jest pospolita dla człowieka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad wasze siły, ale wraz z pokusą wskaże wam także drogę wyjścia, abyście mogli ją przetrwać.

Łk 21,36 Czuwajcie więc i módlcie się zawsze, abyście mogli uniknąć tego wszystkiego, co ma nastąpić, i stanąć przed Synem Człowieczym.

Ten fragment Łukasza zachęca czytelników, aby zachowali czujność i zawsze się modlili, aby mogli zostać uznani za godnych stanięcia przed Jezusem.

1. Przygotowanie do stanięcia przed Jezusem: moc czujności i modlitwy

2. Powołanie do pozostania godnym: zaproszenie do przebywania w obecności Chrystusa

1. Mateusza 24:42-44; ? Dlatego czuwajcie, bo nie wiecie, w którym dniu wasz Pan przyjdzie. Ale zrozumcie to: Gdyby właściciel domu wiedział, o której porze nocy przyjdzie złodziej, nie spałby i nie pozwoliłby włamać się do swego domu. Zatem i wy bądźcie gotowi, gdyż Syn Człowieczy przyjdzie o godzinie, której się nie domyślacie. ??

2. 1 Tesaloniczan 5:17; ? promień bez przerwy.??

Łukasza 21:37 A za dnia nauczał w świątyni; a w nocy wyszedł i zatrzymał się na górze, zwanej Górą Oliwną.

Jezus nauczał w ciągu dnia, a noc spędzał na Górze Oliwnej.

1. Znaczenie przykładu Jezusa do naśladowania.

2. Wiara w Jezusa jako naszego nauczyciela i Pana.

1. Mateusza 5:16 – „Niech wasze światło świeci przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie”.

2. Jana 14:6 – „Rzekł mu Jezus: Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie”.

Łk 21,38 I cały lud przyszedł do niego wcześnie rano do świątyni, aby go wysłuchać.

Ludzie przychodzili do świątyni wcześnie rano, aby słuchać Jezusa.

1. Słowo Boże powinno być naszym priorytetem: uczenie się na przykładzie osób z Ewangelii według Łukasza 21:38.

2. Znajdź czas dla Jezusa: znaczenie priorytetowego traktowania czasu, aby usłyszeć od Niego.

1. Psalm 119:105 – „Słowo Twoje jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce”.

2. Kolosan 3:16 - „Niech Słowo Chrystusowe zamieszka w was obficie we wszelkiej mądrości, ucząc i napominając się wzajemnie w psalmach, hymnach i pieśniach duchowych, śpiewając Panu z łaską w sercach waszych.”

Łk 22 opisuje spisek przeciwko Jezusowi, Ostatnią Wieczerzę, modlitwę i aresztowanie Jezusa na Górze Oliwnej, wyparcie się Jezusa przez Piotra i proces Jezusa przed Sanhedrynem.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od przywódców religijnych spiskujących, by zabić Jezusa, nie wywołując publicznego wrzasku. Judasz Iskariota, jeden z Jego uczniów, zgodził się Go wydać dla pieniędzy (Łk 22,1-6). Gdy zbliżała się Pascha, Jezus polecił Piotrowi i Janowi, aby przygotowali w Jerozolimie pomieszczenie, w którym mogliby spożyć posiłek paschalny. Podczas Ostatniej Wieczerzy ze swoimi uczniami łamał chleb i dzielił się winem jako symbole swego Ciała i Krwi, która miała być za nich wydana. Przepowiedział także, że jeden z nich Go zdradzi (Łk 22,7-23).

2. akapit: Między uczniami powstał spór o to, kogo uważa się za największego, ale Jezus nauczał ich, że największy powinien być jak najmłodszy, który rządzi jak ten, który służy, podkreślając przywództwo służebne kontrastujące ze światowymi koncepcjami władzy (Łk 22:24-27). Następnie zawarł z nimi przymierze, że będą jeść napoje przy Jego stole w Jego królestwie, zasiadając na tronach, sądząc dwanaście plemion Izraela, uznając ich ciągłe próby towarzystwa, jednak przepowiedział także zaprzeczenie Szymona Piotra pomimo jego zapewnień, że jest gotowy pójść do więzienia nawet na śmierć. zawrócony po upadku powinien wzmocnić braci (Łk 22,28-34). Dalsze instrukcje obejmowały noszenie sandałów z torebką oraz zakup miecza, co wskazywało na zmieniające się okoliczności, w których spotkają się z wrogością opozycji w przeciwieństwie do poprzednich misji (Łk 22:35-38).

3. akapit: Następnie udali się na Górę Oliwną, gdzie modlił się żarliwie do Boga o nadchodzące cierpienia, poddał się jednak woli Bożej, podczas gdy z nieba ukazał się anioł, wzmacniając Go, pot stał się jak krople krwi spadającej na ziemię, ukazując intensywność Jego oczekiwania na agonię krzyż (Łk 22). :39-44). Po modlitwie, gdy powrócili uczniowie, zastali śpiącego smutku, przestrzegł ich, módlcie się, aby w tym samym momencie nie ulegli pokusie, przybył tłum Judasz prowadzący ich, zdradził Go, pocałunek prowadzący do aresztowania pomimo krótkiego oporu ucznia, który uderzył sługę, arcykapłana, odcinając mu prawe ucho, co uzdrowiło, mówiąc: „Nigdy więcej tego”. ! wskazując na odmowę, brutalny opór, wybrano ścieżkę boskiego planu, który rozwinął się (Łk 22:45-53). Pozostała część rozdziału opisuje potrójne zaprzeczenie Piotra, wiedząc, że Jezus spełnił się wcześniejsza przepowiednia pianie koguta, przypominając mu słowa prowadzące do gorzkiego płaczu, pokuty, także opis kpiny, znęcanie się fizyczne w obliczu strażników, bluźniercze zadawanie pytań przed Sanhedrynem, czy Chrystus Syn Bóg potwierdził prawdę, mówiąc: „Ty mówisz, że jestem”; dalej oznajmiano: „Ale od teraz na Synu Człowiek zasiądzie prawica Boga, mocy. Zapytany bezpośrednio, czy jest Synem, Bóg odpowiedział: „Ty mówisz, że jestem”, na podstawie czego doszli do wniosku, że dalsze zeznania nie są potrzebne, ponieważ sami usłyszeli bluźnierstwo, które następnego dnia doprowadziło do formalnego potępienia śmierci (Łk 22:54-71).

Łk 22,1 A zbliżało się święto przaśników, zwane Paschą.

Zbliżało się Święto Przaśników, zwane także Paschą.

1. Znaczenie Paschy w życiu Jezusa

2. Znaczenie Przaśników w Biblii

1. Wyjścia 12:14-20; kontekst: Wskazówki dotyczące obchodzenia Paschy

2. 1 Koryntian 5:7-8; kontekst: Znaczenie przaśników w życiu chrześcijanina

Łukasza 22:2 A arcykapłani i uczeni w Piśmie zastanawiali się, jak go zabić; bo bali się ludu.

W tym fragmencie opisano strach arcykapłanów i uczonych w Piśmie wobec Jezusa oraz ich chęć zabicia go.

1. Bojaźń Pana: Zrozumienie strachu, który wzbudził Jezus

2. Niebezpieczeństwo niesprawiedliwego przywództwa: zbadanie strachu przed naczelnymi kapłanami i uczonymi w Piśmie

1. Przysłów 1:7 – „Początkiem wiedzy jest bojaźń Pańska; Głupcy gardzą mądrością i nauką.”

2. Mateusza 7:24-27 – „Dlatego każdego, kto słucha tych moich słów i wykonuje je, przyrównam do męża mądrego, który zbudował swój dom na skale: i spadł deszcz, wezbrały powodzie i wichry dmuchali i walili w ten dom; i nie upadł, bo był założony na skale. Ale każdy, kto słucha tych moich słów, a ich nie wykonuje, będzie jak człowiek głupi, który zbudował swój dom na piasku. I spadł deszcz, wezbrały powodzie, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. i spadło. I wielki był jego upadek.”

Łk 22,3 Wtedy szatan wszedł w Judasza, zwanego Iskariotą, będącego w liczbie Dwunastu.

Szatan wszedł w Judasza Iskariotę, jednego z dwunastu uczniów.

1. Niebezpieczeństwo dopuszczenia grzechu w naszym życiu

2. Siła wroga w naszym życiu

1. Jakuba 4:7 „Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was”.

2. Efezjan 6:10-12 „W końcu bądźcie mocni w Panu i mocy Jego mocy. Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli przeciwstawić się zakusom diabła. Nie walczymy bowiem z ciałem i krwią, ale z władcami, z władzami, z kosmicznymi mocami panującymi nad obecną ciemnością, z duchowymi siłami zła w okręgach niebieskich”.

Łk 22,4 I odszedł, i rozmawiał z arcykapłanami i dowódcami, w jaki sposób mógłby go im wydać.

Zapowiedziana jest zdrada Jezusa przez Judasza.

1: Ze zdradą nigdy nie jest łatwo sobie poradzić – nawet Jezus został zdradzony.

2: Ostateczna ofiara Jezusa była spowodowana zdradą Judasza.

1: Jana 15:13 – „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

2: Psalm 55:12-14 – „Bo to nie wróg mi urągał, wtedy mógłbym to znieść, ani ten, który mnie nienawidził, nie przechwalał się mną; wtedy byłbym się przed nim ukrył. Ale to byłeś ty, mąż równy mi, mój przewodnik i mój znajomy. Poradziliśmy sobie razem i razem udaliśmy się do domu Bożego.

Łk 22,5 I uradowali się, i zawarli umowę, że dadzą mu pieniądze.

Uczniowie z radością dali Jezusowi pieniądze.

1. Siła hojności: jak dawanie może prowadzić do radości

2. Wartość wdzięczności: jak uznanie może wzmocnić relacje

1. 2 Koryntian 9:7 - Każdy z was powinien dawać to, co postanowił w swoim sercu dać, nie niechętnie lub pod przymusem, gdyż Bóg miłuje ochotnego dawcę.

2. Filipian 4:6 - Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu.

Łukasza 22:6 I obiecał, i szukał okazji, aby im go wydać pod nieobecność tłumu.

Jezus został zdradzony przez Judasza, choć obiecał, że tego nie zrobi.

1. Zdrada Jezusa: zrozumienie jej celu i wnioski

2. Zachowanie wiary w obliczu zdrady

1. Izajasz 53:3-5

2. Jana 13:18-30

Łk 22,7 I nadszedł dzień przaśników, kiedy należało zabić Paschę.

W dzień Przaśników należało złożyć w ofierze baranka paschalnego.

1. Ofiara Baranka Paschalnego: Zrozumienie znaczenia Zadośćuczynienia

2. Siła symboliki: odkrywanie znaczenia przaśników w Biblii

1. Księga Wyjścia 12:1-14 (Boże polecenie dla Izraelitów, aby składali w ofierze baranka paschalnego)

2. Jana 1:29 (Jezus jako Baranek Boży, który gładzi grzech świata)

Łk 22,8 I posłał Piotra i Jana z poleceniem: Idźcie i przygotujcie nam Paschę, abyśmy mogli jeść.

Jezus wysyła Piotra i Jana, aby przygotowali wieczerzę paschalną.

1. „Moc służby: jak Piotr i Jan zastosowali się do polecenia Jezusa”

2. „Znaczenie Paschy: Ofiara Jezusa i nasze odkupienie”

1. Mateusza 26:17-30 – Jezus ustanawia Wieczerzę Pańską

2. Księga Wyjścia 12:1-14 – Opisana pierwsza Pascha

Łk 22,9 I rzekli do niego: Gdzie chcesz, żebyśmy przyrządzili?

Jezus polecił swoim uczniom przygotować posiłek paschalny.

1: Znaczenie przestrzegania wskazówek Jezusa w naszym życiu.

2: Przygotowanie do życia w służbie Bogu.

1: Mateusza 6:33 - Szukajcie najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a to wszystko będzie wam dodane.

2: Jakuba 4:7 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

Łk 22,10 I rzekł do nich: Oto gdy wejdziecie do miasta, spotka się z wami człowiek niosący dzban wody; idźcie za nim do domu, do którego wchodzi.

Jezus poleca swoim uczniom, aby wchodząc do miasta podążali za człowiekiem niosącym dzban wody i udali się do domu, do którego wchodzi ten człowiek.

1. Moc posłuszeństwa – Jezus uczy nas, że przestrzeganie Bożych wskazówek z posłuszeństwem jest kluczem do odblokowania naszego przeznaczenia.

2. Znaczenie otwartego serca – Jezus pokazuje nam, że bycie otwartym na Boże kierownictwo może doprowadzić nas do nieoczekiwanych miejsc błogosławieństw.

1. Powtórzonego Prawa 28:2 – „I spadną na ciebie wszystkie te błogosławieństwa i dosięgną cię, jeśli będziesz słuchał głosu Pana, Boga twego”.

2. Mateusz 7:7 – „Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a będzie wam otworzone”:

Łk 22,11 I powiecie dozorcy domu: Mistrz ci mówi: Gdzie jest komnata dla gości, gdzie będę jadł Paschę z moimi uczniami?

Jezus pyta, gdzie może zjeść ze swoimi uczniami wieczerzę paschalną.

1. Moc zaproszenia: jak Jezus zaprosił swoich uczniów na wieczerzę paschalną

2. Znaczenie posiłku paschalnego: zrozumienie jego znaczenia dla Jezusa i Jego uczniów

1. Jana 13:1-2: „A przed świętem Paschy, gdy Jezus wiedział, że nadeszła jego godzina przejścia z tego świata do Ojca, umiłowawszy swoich na świecie, umiłował ich, aby koniec. A podczas wieczerzy diabeł już włożył to w serce Judasza Iskarioty, syna Szymona, aby go wydał.”

2. Mateusza 26:17-20: „W pierwszy dzień Przaśników podeszli do Jezusa uczniowie i zapytali: «Gdzie każesz nam przygotować Ci Paschę do spożycia?» Powiedział: Idź do miasta, do pewnego człowieka i powiedz mu: «Nauczyciel mówi: Mój czas jest bliski. U ciebie w domu będę obchodził Paschę z moimi uczniami.” I uczniowie uczynili tak, jak im polecił Jezus, i przygotowali Paschę.

Łk 22,12 I pokaże wam duże, umeblowane pomieszczenie na górze; tam przygotujcie.

Jezus każe uczniom przygotować duże pomieszczenie na górze na Paschę.

1. Wiara Jezusa w swoich uczniów: jak Jezus ufa nam i daje nam siłę do czynienia wielkich rzeczy.

2. Przygotowanie do Paschy: spojrzenie na to, jak Jezus przygotowywał swoich uczniów na Ostatnią Wieczerzę.

1. Mateusza 26:20-25 - Jezus mówi uczniom, jak obchodzić Paschę.

2. Jana 13:1-17 - Jezus umywa nogi uczniom podczas posiłku paschalnego.

Łukasza 22:13 I poszli, i znaleźli tak, jak im powiedział, i przygotowali Paschę.

Jezus polecił swoim uczniom, aby poszli i przygotowali Paschę.

1. Moc słów Jezusa: Jak instrukcje Jezusa ukazują Jego władzę.

2. Znaczenie posłuszeństwa Jezusowi: Dlaczego powinniśmy przestrzegać przykazań Jezusa.

1. 1 Jana 5:3 – „Na tym polega miłość Boga, że przestrzegamy jego przykazań, a jego przykazania nie są ciężkie”.

2. Filipian 2:12-13 – „Dlatego, umiłowani moi, jak zawsze byliście posłuszni, nie tylko w mojej obecności, ale teraz o wiele bardziej pod moją nieobecność, z bojaźnią i drżeniem sprawujcie swoje zbawienie. Bo to jest Bóg który według swego upodobania sprawia w was i chcenie, i wykonanie”.

Łk 22,14 A gdy nadeszła godzina, usiadł, a z nim dwunastu apostołów.

Jezus i dwunastu apostołów zebrali się razem, aby uczestniczyć w Ostatniej Wieczerzy.

1. Siła wspólnoty: lekcje z Ostatniej Wieczerzy

2. Nauka naśladowania: przykład posłuszeństwa Jezusa

1. Hebrajczyków 13:15-16 – Przez Jezusa nieustannie składajmy Bogu ofiarę uwielbienia – owoc warg, które otwarcie wyznają jego imię. I nie zapominajcie o czynieniu dobra i dzieleniu się z innymi, bo takimi ofiarami podoba się Bogu.

2. 1 Koryntian 11:23-26 - Ja bowiem otrzymałem od Pana to, co wam przekazałem: Pan Jezus tej nocy, której został wydany, wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie, połamał go i rzekł „To jest ciało moje za was; czyńcie to na moją pamiątkę”. Podobnie po wieczerzy wziął kielich, mówiąc: «Ten kielich to Nowe Przymierze we krwi mojej; czyńcie to, ilekroć będziecie je pić, na moją pamiątkę”. Ilekroć bowiem jecie ten chleb i pijecie ten kielich, głosicie śmierć Pana, aż przyjdzie.

Łk 22,15 I rzekł do nich: Pragnąłem spożyć z wami tę Paschę, zanim będę cierpiał.

Jezus wyraził chęć zjedzenia Paschy ze swoimi uczniami przed swoją śmiercią.

1. Ostatnia prośba Jezusa: wzór służenia sobie nawzajem

2. Ofiara Jezusa: Jego miłość do nas

1. Jana 15:13 - Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje swoją miłość do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Łk 22,16 Bo powiadam wam: Nie będę już z tego jadł, aż się to spełni w królestwie Bożym.

Ten fragment mówi o oświadczeniu Jezusa, że nie będzie spożywał posiłku paschalnego, dopóki nie dopełni się on w królestwie Bożym.

1. Wypełnienie Paschy w Królestwie Bożym

2. Znaczenie ofiary Jezusa

1. Mateusza 26:17–19 – Jezus ustanawia Wieczerzę Pańską

2. Objawienie 19:6-9 – Jezus objawia się jako Król królów i Pan panów

Łk 22,17 A on wziął kielich, podziękował i rzekł: Weźcie i podzielcie się między sobą.

Uczniowie otrzymali kielich wina i poinstruowali, aby go między sobą podzielić. 1: Należy naśladować przykład Jezusa w dzieleniu się i okazywaniu wdzięczności. 2: Należy naśladować przykład pokory i służby innym Jezusa. 1: Filipian 2:3-4 – Nie czyńcie niczego w wyniku rywalizacji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. 2: Jana 13:12-17 – Jezus pokornie umył nogi swoim uczniom, aby dać przykład tego, jak powinniśmy służyć sobie nawzajem.

Łk 22,18 Bo powiadam wam: Nie będę pił owocu winorośli, aż nadejdzie królestwo Boże.

Królestwo Boże nadejdzie, gdy Jezus będzie pił z owocu winorośli.

1. Nadchodzi Królestwo Boże - Łk 22,18

2. Cierpliwe oczekiwanie na Królestwo Boże - Łk 22,18

1. Izajasz 9:6-7 - Dziecię się nam bowiem narodziło, Syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu, i nazwą imię Jego Cudownym, Doradcą, Bogiem Mocnym, Ojcem Wiecznym , Książę Pokoju.

2. Objawienie 22:20 - Ten, który to świadczy, mówi: Zaprawdę przyjdę rychło. Amen. Mimo to przyjdź, Panie Jezu.

Łk 22,19 I wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie, łamał go i dawał im, mówiąc: To jest ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na pamiątkę moją.

Jezus wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie, połamał go i dał uczniom, mówiąc im, aby to czynili na Jego pamiątkę.

1. Znaczenie komunii: analiza Łukasza 22:19

2. Dar Jezusa: refleksja na temat znaczenia przyjmowania Komunii

1. 1 Koryntian 11:23-26 - Ja bowiem otrzymałem od Pana to, co wam przekazałem, że Pan Jezus tej samej nocy, której został wydany, wziął chleb, a dzięki odmówiwszy, łamał go i rzekł: Bierzcie i jedzcie. To jest ciało moje za was wydane. To czyńcie na moją pamiątkę.

2. Jana 6:51-58 - Ja jestem chlebem żywym, który z nieba zstąpił. Jeśli ktoś będzie jadł ten chleb, będzie żył na wieki, a chlebem, który Ja dam, jest moje ciało, które oddam za życie świata.

Łk 22,20 Podobnie i kielich po wieczerzy, mówiąc: Ten kielich to nowe przymierze we krwi mojej, która za was będzie wylana.

Ten fragment mówi o Jezusie ustanawiającym Nowe Przymierze poprzez Swoją przelaną krew.

1: Trwałość ofiary Jezusa i moc Nowego Przymierza.

2: Znaczenie śmierci Chrystusa i znaczenie kielicha.

1: Jeremiasz 31:31-33 – Boża obietnica Nowego Przymierza.

2: 1 Koryntian 11:25 – Znaczenie spożywania kielicha na pamiątkę śmierci Jezusa.

Łk 22,21 Ale oto ręka tego, który mnie zdradza, jest ze mną na stole.

Jezus przepowiedział, że jeden z Jego uczniów zdradzi Go, gdy będą zgromadzeni na Ostatniej Wieczerzy.

1. Niebezpieczeństwo zdrady: jak rozpoznać zdradę i jej uniknąć

2. Pocieszające przypomnienia: Bóg ma kontrolę nad niesprzyjającymi okolicznościami

1. Mateusza 26:21-25: Kiedy Jezus po raz pierwszy przepowiedział swoją zdradę.

2. Psalm 55:12-14: Boża ochrona przed zdradzieckimi wrogami.

Łk 22,22 I rzeczywiście Syn Człowieczy odchodzi, jak postanowiono; lecz biada temu człowiekowi, przez którego zostanie wydany!

Jezus mówi swoim uczniom, że zostanie wydany, jak było z góry ustalone, ale ostrzega przed człowiekiem, który to zrobi.

1. Ostateczna ofiara: zdrada Jezusa

2. Moc przebaczenia: bezwarunkowa miłość Jezusa

1. Hebrajczyków 12:2 – „Patrząc na Jezusa, sprawcę i dokończyciela naszej wiary, który

dla przygotowanej mu radości wycierpiał krzyż, nie bacząc na hańbę, i zasiadł po prawicy tronu Bożego. "

2. 1 Jana 4:10 – „Na tym polega miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On nas umiłował i posłał swego Syna, aby był przebłaganiem za nasze grzechy”.

Łk 22,23 I zaczęli pytać między sobą, który z nich ma to uczynić.

Ten fragment omawia zamieszanie uczniów, gdy Jezus powiedział im, że jeden z nich Go zdradzi.

1. „Moc zdrady: zrozumienie ostrzeżenia Jezusa skierowanego do uczniów”

2. „Siła wiary: jak uczniowie zareagowali na zdradę Jezusa?”

1. Psalm 40:10 – „Nie kryłem w sercu twojej sprawiedliwości, głosiłem twoją wierność i twoje zbawienie. Nie taiłem twojej łaski i wierności przed wielkim zgromadzeniem”.

2. Mateusza 26:21-25 – „A gdy jedli, powiedział: «Zaprawdę powiadam wam, jeden z was mnie wyda». I zasmucili się bardzo, i jeden po drugim zaczęli do Niego mówić: «Czy to ja, Panie?» On odpowiedział: "Ten, który ze mną macza rękę w naczyniu, zdradzi mnie. Syn Człowieczy odchodzi, jak jest o nim napisane, ale biada temu człowiekowi, przez którego Syn Człowieczy jest wydany! Byłoby lepiej dla tego człowieka, gdyby się nie narodził”. Judasz, który miał Go zdradzić, odpowiedział: „Czy to ja, Rabbi?” On mu odpowiedział: «Ty tak powiedziałeś».

Łk 22,24 I powstał między nimi spór, którego z nich należy uznać za największego.

W tym fragmencie jest mowa o uczniach kłócących się między sobą o to, który z nich jest największy.

1: „Największy z nas” – Nasza duma i ambicja mogą skłonić nas do postępowania sprzecznego z naukami Jezusa. Zamiast tego powinniśmy skupić się na pokorze i służbie innym.

2: „Siła pokory” – Duma i ambicja uczniów doprowadziły ich do zaniedbania przykładu, jaki dał nam Jezus, służąc innym, zamiast dążyć do wielkości.

1: Filipian 2:3: „Nie czyńcie niczego z powodu samolubnej ambicji lub próżnej

zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie”.

2: Mateusza 20:26-28: „Kto między wami chce stać się wielkim, niech będzie waszym sługą, a kto chce być pierwszym, niech będzie waszym niewolnikiem, tak jak Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, ale aby służyć, i oddać swoje życie na okup za wielu”.

Łk 22,25 I rzekł do nich: Królowie pogan sprawują nad nimi władzę; a ci, którzy sprawują nad nimi władzę, nazywani są dobroczyńcami.

Jezus uczy swoich uczniów o potędze władców i sprawujących władzę.

1: Bóg wzywa nas, abyśmy byli pokorni i posłuszni władzom, nawet jeśli nie działają one w naszym najlepszym interesie.

2: Musimy pamiętać, że Bóg jest naszym ostatecznym władcą i autorytetem, i podporządkować się Jemu ponad wszystko inne.

1: Efezjan 5:22 - Żony, bądźcie uległe swoim mężom, jak Panu.

2: Rzymian 13:1 – Niech każda dusza będzie poddana władzom wyższym. Nie ma bowiem innej mocy, jak tylko od Boga. Władze, które są, są ustanowione przez Boga.

Łukasza 22:26 Ale wy nie będziecie. Ale największy między wami niech będzie jak młodszy; i tego, który jest przełożony, jako tego, który służy.

Ten fragment zachęca do pokory wśród sprawujących władzę, podkreślając, że najwięksi powinni być pokorni i służyć tak samo jak młodsi.

1: Najwięksi z nas powinni służyć

2: Siła pokory

1: Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z was dba nie tylko o swoje własne interesy, ale także o interesy innych”.

2: Jakuba 4:10 – „Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy”.

Łk 22,27 Bo czy większy jest ten, który zasiada do posiłku, czy ten, który służy? czyż nie ten, który zasiada do posiłku? ale jestem wśród was jako ten, który służy.

Jezus nauczał, że powinniśmy służyć innym, a nie próbować, żeby nam służono.

1: Możemy uczyć się z przykładu pokory i służby Jezusa.

2: Powinniśmy stawiać potrzeby innych na pierwszym miejscu i służyć im z miłości.

1: Filipian 2:3-4 – Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenij innych ponad siebie.

2: Galacjan 5:13 – Służcie sobie nawzajem pokornie w miłości.

Łk 22,28 Wy jesteście tymi, którzy wytrwali przy mnie w moich pokusach.

Ten fragment przypomina nam o bezwarunkowej miłości i wierności Jezusa, nawet jeśli jego naśladowcy nie zawsze byli wierni.

1: Jesteśmy wezwani, aby trwać z Jezusem, nawet w chwilach trudności.

2: Jezus jest nam wierny, nawet jeśli nie zawsze jesteśmy Mu wierni.

1: Filipian 1:6: „I jestem tego pewien, że Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, doprowadzi je do końca w dniu Jezusa Chrystusa”.

2: Hebrajczyków 13:8: „Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam, i na wieki”.

Łukasza 22:29 I przekazuję wam królestwo, jak mi przekazał mój Ojciec;

Jezus wyznacza swoim naśladowcom królestwo, tak jak Jego Ojciec wyznaczył je dla Niego.

1: Bóg wzywa nas, abyśmy przejęli płaszcz przywództwa, tak jak to zrobił w przypadku Jezusa.

2: Dano nam obowiązki do wypełnienia w królestwie Bożym i musimy pamiętać, aby wiernie je wykonywać.

1: Mateusza 28:18-20 – Jezus nakazuje nam iść i nauczać wszystkie narody.

2: Filipian 2:3-4 – Musimy nauczyć się podporządkowywać sobie nawzajem z szacunku dla Chrystusa.

Łk 22,30 Abyście w moim królestwie jedli i pili przy moim stole oraz zasiadali na tronach, sądząc dwanaście pokoleń Izraela.

Werset ten mówi o obietnicy Jezusa dotyczącej miejsca przy Jego stole w Jego królestwie dla tych, którzy za Nim podążają.

1. Obietnica Jezusa dotycząca miejsca przy Jego stole: wezwanie do naśladowania Go

2. Zaproszenie Jezusa do Jego Królestwa: zaproszenie do udziału w Jego uczcie

1. Mateusza 7:21-23 – Nie każdy, kto do mnie mówi: „Panie, Panie”, wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz tylko ten, kto pełni wolę mojego Ojca, który jest w niebie.

2. Objawienie 19:9 - Wtedy anioł powiedział do mnie: „Napisz to: Błogosławieni, którzy są zaproszeni na ucztę weselną Baranka!” I dodał: „To są prawdziwe słowa Boga”.

Łk 22,31 I rzekł Pan: Szymonie, Szymonie, oto szatan zapragnął was mieć, aby was przesiać jak pszenicę.

Jezus ostrzega Szymona Piotra przed duchową bitwą, którą wkrótce stoczy.

1: Strategie przezwyciężania pokus

2: Zwycięstwo nad szatanem dzięki Jezusowi

1:1 Koryntian 10:13: „Nie spotkała was żadna pokusa inna niż ludzka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad siły wasze, ale wraz z pokusą wskaże też drogę wyjścia, abyście mogli to znieść.”

2: Efezjan 6:10-11: „W końcu bądźcie mocni w Panu i mocy jego mocy. Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła”.

Łk 22,32 Ale prosiłem za tobą, aby nie ustała wiara twoja, a gdy się nawrócisz, utwierdzaj braci swoich.

Jezus modlił się za Piotra, prosząc, aby jego wiara nie ustała, a gdy zostanie przywrócony, wzmocnił swoich braci.

1. „Moc modlitwy: Jezus modli się za Piotra”

2. „Wzmacnianie naszych braci: życie na wzór Jezusa”

1. Jakuba 5:16b – „Modlitwa sprawiedliwego ma wielką moc, gdyż jest skuteczna”.

2. Hebrajczyków 10:24-25 – „I zastanówmy się, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się wzajemnie, tym bardziej, im bardziej zobaczcie, jak zbliża się Dzień.”

Łk 22,33 I rzekł do niego: Panie, jestem gotowy pójść z Tobą i do więzienia, i na śmierć.

Uczniowie byli gotowi stanąć przy Jezusie nawet po śmierci.

1. Niezmiennie w obliczu wielkich prób

2. Branie krzyży i naśladowanie Jezusa

1. Rzymian 8:37-39 – Nie, we wszystkim tym jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował. Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie w stanie nas odłączyć od miłości Boga w Chrystus Jezus, nasz Pan.

2. Jana 15:13 - Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

Łk 22,34 I rzekł: Powiadam ci, Piotrze, dziś kogut nie zapieje, a wcześniej trzykrotnie zaprzeczysz, że mnie znasz.

Jezus mówi Piotrowi, że trzy razy wyprze się Go, zanim kogut zapieje.

1. Przezwyciężenie pokusy: wnioski z zaparcia się Jezusa przez Piotra

2. Kiedy dochodzi do tragedii: jak odpowiedzieć z wiarą i zdecydowaniem

1. Jakuba 4:7 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

2. Hebrajczyków 12:1-2 – Skoro więc otacza nas tak wielki obłok świadków, odłóżmy także wszelki ciężar i grzech, który tak mocno przylega, i biegnijmy wytrwale w wyznaczonym nam wyścigu nas, patrząc na Jezusa, założyciela i doskonaliciela naszej wiary.

Łk 22,35 I rzekł do nich: Kiedy was posłałem bez sakiewki, papierów i butów, czy brakowało wam czegoś? A oni odpowiedzieli: Nic.

Jezus zapytał uczniów, czy czegoś im brakuje, gdy wysyłał ich bez torebki, torby i butów. Uczniowie odpowiedzieli, że niczego im nie brakuje.

1. Życie w obfitości – jak Jezus zaspokaja nasze potrzeby

2. Zaufaj Panu – polegaj wyłącznie na Nim w kwestii zaopatrzenia

1. Filipian 4:19 – „A mój Bóg zaspokoi każdą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale w Chrystusie Jezusie”.

2. Mateusza 6:26 – „Przyjrzyjcie się ptakom powietrznym: nie sieją, nie żną, ani nie gromadzą do spichlerzy, a jednak wasz Ojciec niebieski je żywi. Czyż nie jesteście ważniejsi od nich?”

Łk 22,36 I rzekł do nich: Ale teraz, kto ma sakiewkę, niech ją weźmie, podobnie jak swój skrypt, a kto nie ma miecza, niech sprzeda swoją szatę i kupi.

Jezus zachęca swoich uczniów, aby kupili miecze, jeśli ich nie mają.

1. „Miecz Ducha: wezwanie, aby być gotowym”

2. „Cena przygotowania: sprzedaż szaty za miecz”

1. Efezjan 6:17 - I weźcie hełm zbawienia i miecz Ducha, którym jest Słowo Boże.

2. Izajasz 54:17 - Żadna broń ukuta przeciwko tobie nie powiedzie się, a każdy język, który podniesie się przeciwko tobie w sądzie, potępisz.

Łk 22,37 Bo powiadam wam, że musi się jeszcze spełnić to, co jest napisane, i został zaliczony do przestępców, bo to, co mnie dotyczy, dobiegło końca.

Ten fragment stwierdza, że sprawy związane z Jezusem muszą się zakończyć i że został on uznany za przestępcę.

1. Cierpienie i śmierć Jezusa: co to oznacza dla nas?

2. Znaczenie zrozumienia znaczenia ofiary Jezusa.

1. Izajasz 53:12 - Dlatego dam mu dział z wielkimi, a on będzie dzielił łup z mocarzami; bo wydał na śmierć duszę swoją, i do przestępców został zaliczony; i poniósł grzech wielu, i wstawiał się za przestępcami.

2. Filipian 2:7-8 - Ale pozbawił się sławy i przyjął postać sługi, i stał się podobny do ludzi: A okazując się człowiekiem, uniżył się i stał się posłuszni aż do śmierci i to śmierci krzyżowej.

Łk 22,38 I rzekli: Panie, oto dwa miecze. I rzekł do nich: Wystarczy.

Uczniowie ofiarowali Jezusowi dwa miecze, a On się zgodził.

1. Moc wystarczająca – Bóg nigdy nie prosi nas, abyśmy wykraczali poza to, co jesteśmy w stanie dać.

2. Kiedy mniej znaczy więcej – Przypominając nam, że Jezus potrzebował tylko dwóch mieczy, aby wypełnić wolę Bożą.

1. Mateusza 6:33 - Szukajcie jednak najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego; i to wszystko będzie wam dodane.

2. Przysłów 21:20 - W mieszkaniu mądrych jest skarb pożądany i oliwa; ale głupi człowiek marnuje je.

Łk 22,39 Potem wyszedł i udał się, jak miał w zwyczaju, na Górę Oliwną; poszli za nim także jego uczniowie.

Jezus zgodnie ze swoim zwyczajem udał się na Górę Oliwną, a Jego uczniowie poszli za Nim.

1. Jezus dał nam przykład modlitwy i oddania do naśladowania.

2. Naśladowanie Jezusa pozwala nam doświadczyć pokoju i siły płynącej z bliskości Boga.

1. Psalm 23:5 – „Zastawiasz przede mną stół wobec moich wrogów. Namaszczasz moją głowę olejkiem; mój kielich się przelewa.”

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia.”

Łk 22,40 A gdy był na miejscu, rzekł do nich: Módlcie się, abyście nie weszli w pokusę.

Jezus polecił swoim uczniom modlić się, aby nie byli kuszeni do grzechu.

1. Prawdziwa siła pochodzi z modlitwy do Boga o ochronę przed pokusą

2. Wzmocnij swoją wiarę poprzez modlitwę, aby oprzeć się pokusom

1. Jakuba 1:12-15 - Błogosławiony, kto wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, otrzyma koronę życia, którą Bóg obiecał tym, którzy go miłują.

2. Filipian 4:6-7 - Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

Łukasza 22:41 I został odsunięty od nich jakby na kamień, upadł na kolana i modlił się,

Jezus okazuje swoją wiarę w modlitwie w czasie wielkiego ucisku.

1: W czasach kryzysu ważne jest, aby polegać na wierze w Boga i modlitwie.

2: Jezus daje nam przykład modlitwy w trudnych chwilach.

1: Filipian 4:6-7 – Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu.

2: Mateusza 6:9-13 - Ojcze nasz, który jesteś w niebie, święć się imię Twoje, przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja, tak i na ziemi, jak i w niebie. Daj nam dzisiaj chleba naszego powszedniego. I odpuść nam nasze długi, jako i my przebaczyliśmy naszym dłużnikom. I nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego.

Łk 22,42 Mówiąc: Ojcze, jeśli chcesz, zabierz ode mnie ten kielich; wszakże nie moja wola, lecz twoja niech się stanie.

Modlitwa Jezusa do Boga, aby oddalił cierpienie, które miał znosić, ale ostatecznie poddał się woli Bożej.

1. Siła uległości: nauka polegania na Bogu w trudnych czasach

2. Wyrzeczenie się samolubnych pragnień: odnalezienie pokoju w woli Bożej

1. Filipian 4:6-7 „Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbach z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc a umysły wasze w Chrystusie Jezusie.”

2. Jakuba 4:7-8 „Poddajcie się więc Bogu. Sprzeciwiajcie się diabłu, a ucieknie od was. Zbliżcie się do Boga, a on zbliży się do was. Oczyśćcie ręce, grzesznicy, i oczyśćcie swoje serca , ty dwulicowiec.”

Łukasza 22:43 I ukazał mu się anioł z nieba, wzmacniający go.

Podczas agonii Jezusa w Ogrodzie Getsemane pojawił się anioł z nieba, aby Go wzmocnić.

1. „Umacniająca obecność Boga”

2. „Pocieszanie Pana w czasach ucisku”

1. List do Hebrajczyków 13:5-6 – „Bądźcie wolni od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co macie, bo On powiedział: „Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę”.

2. Psalm 46:1 – „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w kłopotach”

Łk 22,44 A będąc w agonii, modlił się gorliwiej, a pot jego był jak wielkie krople krwi spadające na ziemię.

Jezus modlił się w wielkiej agonii, a jego pot był jak krople krwi spadające na ziemię.

1. Moc modlitwy: doświadczenie Jezusa w ogrodzie Getsemane

2. Znaczenie agonii Jezusa: cena zbawienia

1. Mateusza 26:39 – „I odszedł nieco dalej, upadł na twarz i modlił się, mówiąc: Ojcze mój, jeśli to możliwe, niech mnie ten kielich minie. Wszakże nie jako Ja chcę, ale jako chcesz.”

2. Hebrajczyków 5:7 – „Który za dni swego ciała, gdy z mocnym wołaniem i łzami zanosił modlitwy i błagania do Tego, który mógł go wybawić od śmierci i został wysłuchany w swej bojaźni”;

Łk 22,45 A gdy wstał od modlitwy i przyszedł do swoich uczniów, zastał ich śpiących ze smutku,

Jezus modlił się, a gdy wrócił do swoich uczniów, oni spali z powodu smutku.

1. Moc modlitwy: Przykład Jezusa uczy nas mocy modlitwy w obliczu trudnych okoliczności.

2. Zaufaj Bogu: przykład Jezusa uczy nas ufać Bogu nawet w obliczu smutku i pokusy.

1. Jakuba 5:16 – „Modlitwa sprawiedliwego ma wielką moc, gdyż jest skuteczna”.

2. Psalm 23:4 – „Choćbym szedł doliną cienia śmierci, zła się nie ulęknę, bo ty jesteś ze mną, twoja laska i laska twoja mnie pocieszają”.

Łk 22,46 I rzekł do nich: Czemu śpicie? powstańcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie.

Jezus zachęca uczniów, aby zachowywali czujność i modlili się, aby nie ulegli pokusie.

1. Moc modlitwy w przezwyciężaniu pokus

2. Przygotowanie się na pokusę poprzez modlitwę

1. Jakuba 4:7 – „Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was”.

2. 1 Koryntian 10:13 - „Nie spotkała was żadna pokusa inna niż ludzka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad siły wasze, ale wraz z pokusą wskaże też drogę wyjścia, abyście mogli to znieść.”

Łk 22,47 A gdy on jeszcze mówił, oto mnóstwo ludzi, a także ten, którego zwano Judaszem, jeden z Dwunastu, szedł przed nimi i zbliżył się do Jezusa, aby go pocałować.

Zbliża się wielki tłum i Judasz, jeden z dwunastu uczniów Jezusa, podchodzi, aby Go pocałować.

1. Zdrada w obliczu miłości: refleksja na temat postępowania Judasza w Łk 22,47

2. Jak pozostać wiernym w obliczu pokus

1. Mateusza 26:14-16 – „Wtedy jeden z Dwunastu, zwany Judasz Iskariot, udał się do arcykapłanów i zapytał ich: Co mi dacie, a ja go wam wydam? I zawarli z nim przymierze za trzydzieści srebrników. I od tego czasu szukał okazji, aby go wydać.

2. Rzymian 8:31 – „Co w takim razie powiemy na to? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam?”

Łk 22,48 Ale Jezus mu odpowiedział: Judaszu, pocałunkiem wydajesz Syna Człowieczego?

Fragment ten mówi o zdradzie Jezusa przez Judasza pocałunkiem.

1. Zdrada w Kościele: historia Judasza

2. Siła pocałunku: zdrada Jezusa

1. Psalm 55:12-14: „Bo to nie wróg mnie drwi – wtedy mógłbym to znieść; to nie przeciwnik postępuje ze mną bezczelnie – wtedy mógłbym się przed nim ukryć. Ale to jesteś ty, człowieku, równy mi, towarzyszu, przyjacielu. Poradziliśmy sobie razem słodko i razem z tłumem weszliśmy do domu Bożego.

2. Jana 13:21-30: „Po tych słowach Jezus zatrwożył się w duchu i oświadczył: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, jeden z was mnie zdradzi. Uczniowie spojrzeli po sobie, niepewni, o kim mówi. Jeden z jego uczniów, którego Jezus miłował, siedział przy stole u boku Jezusa, więc Szymon Piotr skinął na niego, aby zapytał Jezusa, o kim mówi. Uczeń ów, oparłszy się o Jezusa, zapytał Go: «Panie, kto to jest?» Jezus odpowiedział: «To ten, któremu dam ten kawałek chleba, gdy go umoczę». Umoczywszy więc kawałek, dał go Judaszowi, synowi Szymona Iskarioty.”

Łk 22,49 A gdy otaczający go ludzie zobaczyli, co się wydarzy, rzekli do niego: Panie, czy mamy uderzyć mieczem?

Uczniowie zapytali Jezusa, czy powinni użyć mieczy, aby Go bronić, gdy zobaczą, co się wydarzy.

1. Jak być gotowym do naśladowania Jezusa w każdej sytuacji

2. Siła wiary w trudnych czasach

1. Mateusza 26:51-52 - A oto jeden z nich, który był z Jezusem, wyciągnął rękę, dobył miecza i uderzył sługę arcykapłana, i odciął mu ucho. Wtedy rzekł do niego Jezus: Odłóż znowu swój miecz na jego miejsce, bo wszyscy, którzy za miecz chwytają, od miecza zginą.

2. Rzymian 12:19 - Najmilsi, nie mścijcie się, ale raczej dajcie miejsce gniewowi, bo napisano: Moja jest pomsta; Odpłacę – mówi Pan.

Łk 22,50 I jeden z nich uderzył sługę arcykapłana i odciął mu prawe ucho.

Jeden z uczniów Jezusa uderzył sługę arcykapłana i odciął mu prawe ucho.

1. Moc miłosierdzia: przykład miłości i przebaczenia Jezusa w Łk 22,50

2. Wartość przebaczenia: okazywanie łaski i współczucia (Łk 22,50)

1. Mateusza 5:38-39 – „Słyszeliście, że powiedziano: Oko za oko i ząb za ząb. Ale Ja wam powiadam: Nie stawiajcie oporu złemu. A jeśli cię ktoś uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi”.

2. Łk 6,27-31 – „Ale powiadam wam, którzy słuchacie: Miłujcie swoich wrogów, dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą, błogosławcie tym, którzy was przeklinają, módlcie się za tych, którzy was znieważają. Temu, kto cię uderzy w policzek, nadstaw i drugi, a temu, który zabiera ci płaszcz, nie odmawiaj też tuniki. Daj każdemu, kto cię prosi, a od tego, który odbiera twoje dobra, nie żądaj ich zwrotu. A jeśli chcecie, żeby wam inni czynili, i wy im czyńcie”.

Łk 22,51 A Jezus odpowiadając, rzekł: Póki co cierpicie. I dotknął jego ucha, i uzdrowił go.

Jezus uzdrowił człowieka, który został zraniony mieczem.

1: Moc Jezusa jest nieskończona; Może nas uzdrowić fizycznie i duchowo.

2: Musimy nauczyć się ufać Jezusowi, a nie sobie.

1: Izajasz 53:5 „Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, starty za nasze winy; spadła na niego kara naszego pokoju, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

2: Mateusza 8:17 „Aby się wypełniło, co zostało powiedziane przez proroka Izajasza, mówiącego: Sam wziął na siebie nasze słabości i nosił nasze choroby”.

Łk 22,52 Wtedy Jezus rzekł do arcykapłanów, przełożonych świątyni i starszych, którzy do niego przyszli: Wyszliście jak na złodzieja z mieczami i kijami?

Jezus gani arcykapłanów, przełożonych świątyni i starszych, że przyszli, aby go aresztować z mieczami i kijami, jak gdyby był złodziejem.

1. Niesprawiedliwe traktowanie Jezusa – jak Chrystus został niesłusznie oskarżony i aresztowany.

2. Bezwarunkowa miłość Jezusa – jak Jezus odpowiedział miłością i łaską tym, którzy chcieli Go skrzywdzić.

1. Mateusza 5:38-39 – „Słyszeliście, że powiedziano: Oko za oko i ząb za ząb. A Ja wam powiadam: Nie stawiajcie oporu złemu. Jeśli jednak ktoś uderzy was w prawy policzek, nadstawcie mu i drugi”.

2. Galacjan 5:13-14 – „Albowiem powołani zostaliście, bracia, do wolności. Tylko nie wykorzystujcie swojej wolności jako okazji dla ciała, ale w miłości służcie sobie nawzajem. Całe Prawo bowiem wypełnia się w jednym słowie: „ Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.”

Łk 22,53 Gdy codziennie byłem z wami w świątyni, nie wyciągaliście na mnie rąk; ale to jest wasza godzina i moc ciemności.

Uczniowie nie podnieśli ręki na Jezusa, gdy był z nimi w świątyni, ale teraz jest godzina mocy ciemności.

1: Nigdy nie możemy być zbyt ostrożni w naszej chodzeniu z Bogiem, ponieważ zawsze czai się duch ciemności i stara się sprowadzić nas z Bożej ścieżki.

2: Jezus wiedział, że nadchodzi godzina ciemności, a mimo to zdecydował się nas kochać i pozostać z nami. Musimy odpowiedzieć na Jego miłość, naśladując Jego przykład i kochając ludzi wokół nas.

1:1 Piotra 2:21-23 „Albowiem i do tego powołani zostaliście, gdyż i Chrystus cierpiał za nas, zostawiając nam przykład, abyście wstępowali w jego ślady: Który grzechu nie popełnił i w ustach jego nie znaleziono podstępu: Który , kiedy go znieważano, nie znieważano go więcej; kiedy cierpiał, nie groził; lecz oddał się temu, który sprawiedliwie sądzi”.

2: Jana 15:12-14 „To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich. Jesteście moimi przyjaciółmi, jeśli czynicie wszystko, co wam rozkażę”.

Łk 22,54 Potem go wzięli, poprowadzili i wprowadzili do domu arcykapłana. A Piotr ruszył z daleka.

Jezus zostaje zabrany do domu Arcykapłana, a Piotr podąża za nim z daleka.

1. Kiedy staramy się pozostać wierni, Jezus rozumie.

2. Nawet w trudnych chwilach Jezus jest zawsze z nami.

1. Hebrajczyków 13:5 – „Baczcie, aby wasze życie było wolne od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co macie, bo On powiedział: „Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę”.

2. Mateusza 28:20 – „A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”.

Łk 22,55 A gdy rozniecili ogień na środku sali i usiedli razem, Piotr usiadł między nimi.

Piotr usiadł wśród ludzi, którzy rozpalili ogień na środku sali.

1. Moc wspólnoty: przykład przyłączenia się Piotra

2. Odwaga pośród sprzeciwu: przykład odwagi Piotra

1. Dzieje Apostolskie 4:13-20 – Kiedy Piotr i Jan napotkali sprzeciw w głoszeniu o Jezusie, nabrali odwagi i wytrwali.

2. Psalm 34:1-3 – Siłę i odwagę możemy znaleźć w Panu, gdy stawiamy czoła przeciwnościom.

Łk 22,56 Ale pewna służąca ujrzała go, gdy siedział przy ogniu, spojrzała na niego uważnie i rzekła: I ten człowiek był z nim.

Ten fragment opowiada historię służącej, która utożsamia Jezusa z mężczyzną, z którym rozmawiał jej pan.

1. Nie zapominajmy nigdy o przykładzie służącej, która pokornie i odważnie utożsamiła Jezusa.

2. Nasza wiara w Jezusa powinna być tak silna, aby była widoczna dla każdego, kto na nas spojrzy.

1. Mateusza 10:32-33 – „Dlatego do każdego, kto przyzna się do mnie przed ludźmi, do tego i ja przyznam się przed moim Ojcem, który jest w niebie. Ale kto się mnie wyprze przed ludźmi, tego i Ja się wyprę przed moim Ojcem, który jest w niebie”.

2. Przysłów 28:1 – „Bezbożnik ucieka, gdy nikt go nie goni, lecz sprawiedliwi są odważni jak lew”.

Łk 22,57 A on się go zaparł, mówiąc: Niewiasto, nie znam go.

W tym fragmencie jest mowa o tym, jak Piotr trzykrotnie zaparł się Jezusa, zanim zapiał kogut.

1. Siła zaprzeczenia: nauka na błędach Piotra

2. Refleksja na temat wierności: trwać przy Jezusie pomimo trudności

1. Mateusza 26:69-75 – Wyparcie się Jezusa przez Piotra

2. Jana 21:15-17 – Przywrócenie przez Jezusa Piotra po jego zaparciach

Łk 22,58 A po chwili ujrzał go inny i rzekł: I ty jesteś z nich. A Piotr odpowiedział: Człowieku, nie jestem.

Piotr, jeden z uczniów Jezusa, wyparł się bycia naśladowcą, gdy inny go przesłuchiwał.

1. „Stawanie w obronie swojej wiary”

2. „Siła zaprzeczenia”

1. Jana 15:13 – „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

2. Rzymian 8:37 – „Nie, w tym wszystkim jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował”.

Łk 22,59 A mniej więcej po godzinie drugi z ufnością potwierdzał, mówiąc: Zaprawdę i ten był z nim, bo jest Galilejczykiem.

W tym fragmencie jest mowa o oskarżeniu Jezusa przez jednego z obecnych na jego procesie, twierdzącego, że był z Nim.

1. Siła fałszywych świadków: badanie konsekwencji złośliwych zarzutów

2. Niezmiennie w obliczu przeciwności losu: pokonywanie sprzeciwu i trzymanie się prawdy

1. Mateusza 10:19-21 – „A gdy was wydadzą, nie zastanawiajcie się, jak i co będziecie mówić; bo w tej samej godzinie będzie wam dane, co będziecie mówić. Bo to nie wy mówicie, lecz Duch Ojca waszego, który mówi w was. I brat wyda brata na śmierć, a ojciec dziecko, i powstaną dzieci przeciwko rodzicom swoim i zadają im śmierć.

2. Jakuba 1:12 – „Błogosławiony mąż, który wytrwa w pokusie, bo gdy zostanie poddany próbie, otrzyma koronę życia, którą obiecał Pan tym, którzy go miłują.”

Łk 22,60 I rzekł Piotr: Człowieku, nie wiem, co mówisz. I natychmiast, gdy jeszcze mówił, załoga koguta.

Piotr trzykrotnie zapiera się Jezusa, a gdy on jeszcze mówi, załoga koguta.

1. Siła naszych słów: jak to, co mówimy, może mieć nieoczekiwane konsekwencje

2. Nigdy nie wypierajcie się wiary: przykład Piotra

1. Mateusza 18:15-17 – „Jeśli twój brat zgrzeszy przeciwko tobie, idź i powiedz mu o jego winie, między tobą a nim samym. Jeżeli cię usłucha, pozyskałeś swego brata. Jeżeli zaś nie usłucha, zabierz ze sobą jeszcze jednego lub dwóch, aby na zeznaniu dwóch lub trzech świadków można było oprzeć każdą oskarżenie. Jeśli ich nie usłucha, powiedz to kościołowi. A jeśli nawet Kościoła nie usłucha, niech będzie dla was jak poganin i celnik”.

2. Izajasz 1:18 - „Chodźcie, przemyślmy to razem, mówi Pan: choćby wasze grzechy były jak szkarłat, wybieleją jak śnieg; choćby były czerwone jak karmazyn, staną się jak wełna”.

Łk 22,61 A Pan odwrócił się i spojrzał na Piotra. I wspomniał Piotr na słowo Pana, jak mu powiedział: Zanim kogut zapieje, trzykroć się mnie wyprzesz.

Jezus odwrócił się i spojrzał na Piotra, przypominając sobie, co Jezus powiedział o tym, jak trzykrotnie się Go zaparł, zanim kogut zapiał.

1. Siła spojrzenia: miłość i łaska Jezusa w obliczu zdrady

2. Pamiętanie o Słowie Bożym: jak pokonać pokusę

1. Łk 22:31-34; Jezus przepowiada zaparcie się Piotra

2. Mateusza 26:75; Trzecie zaparcie się Piotra

Łk 22,62 A Piotr wyszedł i gorzko zapłakał.

Piotr wyszedł i gorzko zapłakał, gdy Jezus go skarcił za to, że trzykrotnie się go zaparł.

1. Nauczyć się akceptować wolę Bożą pomimo naszych niepowodzeń.

2. Zrozumienie łaski Bożej pośród smutku i pokuty.

1. Rzymian 8:28: „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia”.

2. Izajasz 61:3: „Aby dać im piękną koronę zamiast popiołu, olejek radości zamiast żałoby i szatę chwały zamiast ducha rozpaczy. Będą nazwani dębami sprawiedliwości, sadzonką Pana, aby ukazać Jego chwałę”.

Łk 22,63 A ci, którzy trzymali Jezusa, naśmiewali się z niego i bili go.

Ludzie, którzy trzymali Jezusa, naśmiewali się z niego i bili go.

1: Powinniśmy kochać naszych wrogów, nawet jeśli nas ranią. Mateusza 5:44

2: Powinniśmy przebaczać tym, którzy nas skrzywdzili, tak jak to zrobił Jezus. Łukasza 23:34

1: Przysłów 25:21-22 - Jeśli twój wróg jest głodny, daj mu chleb do jedzenia; a jeśli będzie spragniony, napoj go wodą; bo węgle ogniste zgromadzisz na jego głowie, a Pan ci wynagrodzi.

2: Efezjan 4:31-32 - Niech odejdzie od was wszelka gorycz i gniew, i złość, i krzyki, i złe słowa wraz z wszelką złośliwością; i bądźcie dla siebie życzliwi, serdeczni, przebaczający sobie nawzajem, tak jak Bóg wam przebaczył przez wzgląd na Chrystusa.

Łk 22,64 A gdy mu zawiązali oczy, uderzyli go w twarz i pytali, mówiąc: Prorokuj, kto cię uderzył?

Jezusowi zawiązano oczy, uderzono go w twarz, a następnie poproszono o prorokowanie, kto dokonał tego czynu.

1: Nie powinniśmy brać zemsty w swoje ręce, lecz szukać sprawiedliwości u Boga.

2: Nadal możemy ufać Bogu, nawet jeśli jesteśmy źle traktowani.

1: Rzymian 12:19-21 – „Umiłowani, nigdy się nie mścijcie, lecz zostawcie to gniewowi Bożemu, gdyż napisano: Do mnie należy pomsta, ja odpłacę – mówi Pan”. Wręcz przeciwnie: „Jeśli twój wróg jest głodny, nakarm go; jeśli jest spragniony, daj mu coś do picia, bo w ten sposób zrzucisz na jego głowę rozżarzone węgle”. Nie dajcie się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężajcie.

2: Mateusza 5:38-42 – „Słyszeliście, że powiedziano: Oko za oko i ząb za ząb”. Ale Ja wam powiadam: Nie stawiajcie oporu złemu. A jeśli cię ktoś uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi. A gdyby ktoś chciał cię pozwać i zabrać twoją tunikę, pozwól mu zabrać także twój płaszcz. A jeśli ktoś cię zmusza, abyś poszedł jedną milę, idź z nim dwie mile. Daj temu, kto cię prosi, i nie odmawiaj temu, kto chce od ciebie pożyczyć.

Łukasza 22:65 I wiele innych rzeczy bluźnierczych mówiono przeciwko niemu.

Fragment Ludzie wypowiadali się bluźnierczo przeciwko Jezusowi.

1. „Niebezpieczeństwo bluźnierstwa: koszt mówienia przeciwko Bogu”

2. „Naucz się szanować Słowo Boże: moc czci”

1. Księga Kapłańska 24:16 – „A kto zbluźni imieniu Pana, niechybnie zostanie ukarany śmiercią i ukamienuje go całe zgromadzenie, zarówno przybysz, jak i ten, który się narodził w tej ziemi, gdy zbluźni imieniu Pana, zostanie ukarany śmiercią”.

2. Psalm 50:21 – „To uczyniłeś, a ja milczałem; myślałeś, że jestem zupełnie taki jak ty, ale zgromię cię i uporządkuję to przed twoimi oczami.”

Łk 22,66 A gdy tylko nastał dzień, zebrali się starsi ludu, arcykapłani i uczeni w Piśmie i przyprowadzili go do swojej rady, mówiąc:

Gdy nastał dzień, zebrali się starsi ludu, arcykapłani i uczeni w Piśmie i przyprowadzili Jezusa przed swoją radę.

1. Siła zjednoczonego frontu: jak zjednoczenie ludu Bożego może prowadzić do wielkości

2. Obstawanie za tym, co słuszne: odwaga Jezusa w obliczu niesłusznych oskarżeń

1. Daniela 6:7-10 – Odwaga Daniela w obliczu niesłusznych oskarżeń

2. Efezjan 4:1-3 – Jedność Kościoła i jak możemy współpracować, aby przynosić chwałę Bogu

Łukasza 22:67 Czy ty jesteś Chrystusem? Powiedz nam. I rzekł do nich: Jeśli wam powiem, nie uwierzycie:

Ten fragment podkreśla niedowierzanie przesłuchujących Jezusa, którzy pomimo Jego nauk nie wierzyli, że jest Mesjaszem.

1. „Niewiara pytających Jezusa”

2. „Moc wiary w Chrystusa”

1. Jana 11:25-27 - „Odpowiedział jej Jezus: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki. "

2. Izajasz 8:14 – „I będzie on świątynią, ale kamieniem potknięcia i skałą zgorszenia dla obu domów Izraela, dżinem i sidłem dla mieszkańców Jerozolimy”.

Łk 22,68 A jeśli i ja was zapytam, nie odpowiecie mi i nie wypuścicie mnie.

Fragment ten ilustruje przesłuchanie Jezusa przez arcykapłana, podczas którego odmawia on odpowiedzi na zadawane mu pytania.

1: Siłę możemy znaleźć w przykładzie Jezusa, który niezłomnie trzyma się swoich przekonań, nawet w obliczu sprzeciwu.

2: Możemy uczyć się od Jezusa pokory i łaski, nawet w trudnych okolicznościach.

1: Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie”.

2: Jakuba 4:6 – „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”.

Łk 22,69 Odtąd Syn Człowieczy zasiądzie po prawicy mocy Bożej.

Jezus prorokuje, że zasiądzie po prawicy Boga.

1. „Moc Jezusa: poznanie naszego miejsca w Jego Królestwie”

2. „Moc Boga: zrozumienie Jego pozycji władzy”

1. Mateusza 26:64 – Jezus mówi do arcykapłana: „Ty tak powiedziałeś. Jednakże powiadam wam, odtąd ujrzycie Syna Człowieczego siedzącego po prawicy Mocy i przychodzącego na obłokach niebo."

2. Efezjan 1:20-21 – „którego dokonał w Chrystusie, gdy go wskrzesił z martwych i

posadził po swojej prawicy w wyżynach niebieskich, wysoko ponad wszelką władzą i mocą, i mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, które jest nazwane, nie tylko w tym wieku, ale także w tym, które ma nadejść".

Łk 22,70 I rzekli wszyscy: Czy ty jesteś Synem Bożym? I rzekł do nich: Wy twierdzicie, że jestem.

Arcykapłani i uczeni w Piśmie pytali Jezusa, czy jest Synem Bożym, a On potwierdził, że tak.

1. Autorytet Jezusa – jednoznaczne potwierdzenie przez Jezusa Jego boskiej tożsamości ukazuje Jego autorytet i moc.

2. Trwanie w wierze – Odważna odpowiedź Jezusa skierowana do arcykapłanów i uczonych w Piśmie pokazuje nam, jak trwać niezachwianie w wierze pomimo sprzeciwu.

1. Mateusza 16:13-20 – Zadawanie pytań Jezusowi przez arcykapłanów i uczonych w Piśmie jest podobne do oświadczenia Piotra, że Jezus jest Chrystusem, Synem Boga żywego.

2. Jana 14:5-11 – Tożsamość Jezusa jako Syna Bożego została dodatkowo potwierdzona przez Jego zapewnienie skierowane do uczniów, że On jest drogą, prawdą i życiem.

Łukasza 22:71 I rzekli: Po co nam jeszcze świadczyć? bo sami słyszeliśmy o jego ustach.

Ludzie słyszący słowa Jezusa nie potrzebowali żadnych dalszych świadków ani dowodów, ponieważ sami go słyszeli.

1. Znaczenie bycia świadkiem prawdy Jezusa

2. Poświęcanie czasu na słuchanie Jezusa i uczenie się na podstawie jego nauk

1. Jana 8:14 „Jezus odpowiedział: «Nawet jeśli składam świadectwo o sobie, świadectwo moje jest ważne, bo wiem, skąd przyszedłem i dokąd idę».

2. Jana 15:27 „I wy też musicie świadczyć, bo jesteście ze mną od początku".

Łk 23 opisuje proces Jezusa przed Piłatem i Herodem, Jego ukrzyżowanie, śmierć i

pogrzeb. Zawiera także historię dwóch przestępców ukrzyżowanych wraz z Nim.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od prowadzenia Jezusa przed Piłata, gdzie przywódcy religijni oskarżają Go o podburzanie narodu, sprzeciwiając się płaceniu podatków Cezarowi podającemu się za Chrystusa Króla. Piłat nie znalazł podstaw do oskarżenia Go, lecz dowiedziawszy się, że podlega jurysdykcji Heroda, wysłał Go do Heroda, który w tym czasie także przebywał w Jerozolimie. Herod początkowo był zachwycony widokiem Jezusa mającego nadzieję na cud dokonany przez Niego, jednak gdy Jezus nie odpowiedział na jego pytania, przywódcy religijni gwałtownie Go oskarżyli. Po wyśmianiu go, ubrał go w elegancką szatę i odesłał go z powrotem do Piłata, wskazując, że żaden z nich nie znalazł winy zasługującej na śmierć (Łk 23:1-12). Pomimo oświadczeń o niewinności, obaj władcy zgodzili się na naciski tłumu, uwolnienie więźnia Barabasza w wyniku morderstwa w powstaniu, zamiast wzywania Jezusa do ukrzyżowania (Łk 23:13-25).

Akapit 2: Kiedy był prowadzony na ukrzyżowanie, mężczyzna imieniem Szymon z Cyreny był zmuszony nieść Jego krzyż. Duża liczba kobiet poszła w żałobie, lamentując, ale Jezus odwrócił je i powiedział: „Córki Jerozolimskie, nie płaczcie, ja płaczę, wasze dzieci", przepowiadając nadchodzący sąd nad Jerozolimą (Łk 23:26-31). W miejscu zwanym Czaszką został ukrzyżowany pomiędzy dwoma złoczyńcami, jeden w prawo, drugi w lewo, modląc się. Ojciec przebaczył im, nie wiedzą, co czynią. Wypełniali proroctwa. Dzielili ubrania, Rzucali losy. Wyśmiewano także żołnierzy, ofiarowano kwaśne wino. samego siebie, jeśli jest Wybranym Mesjaszem Bożym" (Łk 23,32-38).

Akapit trzeci: Jeden z wiszących tam przestępców obrzucał Go obelgami, mówiąc: „Czy nie jesteś Mesjaszem?" Ratuj nas! Inni jednak zganili go, że przyznał się do kary za swoje czyny, w przeciwieństwie do Jezusa, i poprosili, aby pamiętali o nim, kiedy wszedł do królestwa, a ten z pewnością odpowiedział: „Zaprawdę powiadam ci dzisiaj, będziesz ze mną w raju", wskazując obietnicę zbawienia, pokutującą wiarę nawet w ostatnich chwilach życia (Łk 23: 39-43). Około południa ciemność ogarnęła ziemię, aż do trzeciej popołudniowej słońce przestało świecić. Rozdarta kurtyna świątyni była druga, po czym zawołał donośnym głosem: „Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego". Kiedy to powiedział, jego ostatni setnik, widząc, co się stało, wychwalał Boga, z pewnością ten człowiek był sprawiedliwy! Wszyscy ludzie o tym wiedzieli, łącznie z kobietami, które przybyły z Galilei, widziały, jak te wydarzenia biły się w piersi i odchodziły, ujawniając wpływ obserwatorów Jego śmierci (Łk 23:44-49). W końcu Józef Arymatea, członek Rady, dobry, uczciwy człowiek, nie zgodził się na ich decyzję, działanie, zażądało ciała, Jezus od Piłata, owinięty w lniane płótno, złożony grób, wykuty w skale, gdzie jeszcze nikt nie został złożony. 50-56).

Łk 23,1 I wstała cała ich rzesza, i zaprowadziła go do Piłata.

Lud zaprowadził Jezusa do Piłata na sąd.

1: Musimy zawsze akceptować Jezusa i naśladować Jego przykład.

2: Musimy zawsze bronić tego, co słuszne i sprawiedliwe.

1: Filipian 2:5-8 - Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za coś do uchwycenia, lecz ogołocił się przez przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi.

2: Mateusza 5:38-39 – Słyszeliście, że powiedziano: „Oko za oko i ząb za ząb”. Ale Ja wam powiadam: Nie stawiajcie oporu złemu. A jeśli cię ktoś uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi.

Łk 23,2 I zaczęli go oskarżać, mówiąc: Znaleźliśmy tego człowieka, który wypaczał naród i zabraniał oddawania daniny Cezarowi, twierdząc, że on sam jest Chrystusem Królem.

Ludzie oskarżali Jezusa o próbę obalenia rządu i odmowę płacenia podatków, twierdząc, że jest królem żydowskim.

1. „Siła oskarżenia: jak reagować na niesłuszną krytykę”

2. „Autorytet Jezusa: komu służymy?”

1. Mateusza 10:28 – „I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, choć duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej tego, który może i duszę i ciało zatracić w piekle.”

2. Rzymian 13:1 – „Niech każdy będzie poddany władzom rządzącym. Nie ma bowiem żadnej władzy, jak tylko od Boga, a te, które istnieją, zostały ustanowione przez Boga”.

Łk 23,3 I zapytał go Piłat, mówiąc: Czy ty jesteś królem żydowskim? A on odpowiadając mu, rzekł: Ty to mówisz.

Piłat zapytał Jezusa, czy jest królem żydowskim, na co Jezus odpowiedział: „Ty tak mówisz”.

1. Moc zaufania w tożsamość Chrystusa – Łk 23,3

2. Suwerenność Chrystusa – Łk 23:3

1. Filipian 2:6-11 – Jezus uniżył się i był posłuszny Bogu

2. Jana 18:33-37 – Jezus odpowiedział na pytania Piłata z pewnością i prawdą

Łk 23,4 Wtedy Piłat rzekł do arcykapłanów i ludu: Nie znajduję żadnej winy w tym człowieku.

Piłat po zbadaniu Jezusa nie znalazł żadnej winy w Jezusie.

1. Bóg jest wierny i sprawiedliwy, nawet w obliczu niesłusznych oskarżeń.

2. Jezus okazuje łaskę i miłosierdzie w obliczu prześladowań.

1. Psalm 25:10 - Wszystkie ścieżki Pana są niezłomną miłością i wiernością dla tych, którzy strzegą Jego przymierza i Jego świadectw.

2. Rzymian 8:31 – Cóż więc powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg jest za nami, któż może być przeciwko nam?

Łk 23,5 A oni byli coraz bardziej zaciekli, mówiąc: Podburza lud, nauczając po całym żydostwie, począwszy od Galilei aż do tego miejsca.

Żydzi byli wściekli na Jezusa, że podburzał lud i nauczał w całym żydostwie od Galilei po Jerozolimę.

1: Jezus był gotowy nauczać i pobudzać ludzi nawet w obliczu sprzeciwu.

2: Powinniśmy naśladować przykład Jezusa i mieć odwagę w obliczu sprzeciwu, aby rozwijać Jego królestwo.

1: Mateusza 10:28 – „I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, choć duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który może i duszę, i ciało zatracić w piekle”.

2: Dzieje Apostolskie 4:13 – „A gdy ujrzeli śmiałość Piotra i Jana i zobaczyli, że są to ludzie nieuczeni i nieświadomi, zdumiewali się i poznali ich, że byli z Jezusem”.

Łk 23,6 Gdy Piłat usłyszał o Galilei, zapytał, czy ten człowiek jest Galilejczykiem.

Kiedy Piłat usłyszał o tym regionie, zapytał, czy Jezus pochodził z Galilei.

1. Jezus: nasz pokorny Król

2. Moc Jezusa w Galilei

1. Mateusza 5:5 – „Błogosławieni cisi, albowiem oni odziedziczą ziemię”.

2. Jana 1:14 – „A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, i oglądaliśmy jego chwałę, chwałę, jaką ma Jednorodzony od Ojca, pełne łaski i prawdy”.

Łk 23,7 A gdy tylko się dowiedział, że należy do władzy Heroda, wysłał go do Heroda, który także w tym czasie przebywał w Jerozolimie.

Piłat wysyła Jezusa do Heroda, wiedząc, że Herod ma władzę nad Jezusem.

1. Przyjmij moc Boga, która poprowadzi Cię przez trudne chwile.

2. Bądź posłuszny władzy, abyś mógł doświadczyć błogosławieństw Bożych.

1. Rzymian 13:1-7

2. Psalm 46:1-3

Łk 23,8 A gdy Herod ujrzał Jezusa, bardzo się ucieszył, gdyż chciał go zobaczyć przez długi czas, gdyż wiele o nim słyszał; i miał nadzieję, że zobaczy jakiś cud dokonany przez niego.

Herod bardzo się ucieszył, gdy zobaczył Jezusa, gdyż wiele o Nim słyszał i chciał zobaczyć, jak dokonuje cudu.

1. Siła wiary: jak wiara Heroda doprowadziła go do zobaczenia Jezusa

2. Radość odkrywania: doświadczanie obecności Boga w nieoczekiwany sposób

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

2. Psalm 16:11 – „Dajesz mi poznać drogę życia, pełnia radości przed tobą, rozkosze na wieki po twojej prawicy”.

Łk 23,9 Potem zadawał mu wiele pytań; lecz on nic mu nie odpowiedział.

Ten fragment opisuje rzymskiego namiestnika Piłata, który przesłuchuje Jezusa, próbując znaleźć w Nim jakąś wadę, lecz Jezus mu nic nie odpowiada.

1. Siła milczenia w obliczu ucisku

2. Jak nasze słowa odzwierciedlają naszą wiarę

1. Przysłów 17:28 - Nawet głupiego uważa się za mądrego, gdy milczy; Kiedy zamyka usta, uważa się, że jest spostrzegawczy.

2. Jakuba 1:19-20 – Zrozumcie to, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu; bo gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej.

Łk 23,10 A powstali arcykapłani i uczeni w Piśmie i gwałtownie go oskarżali.

Przejście Arcykapłani i uczeni w Piśmie wystąpili i gwałtownie oskarżali Jezusa.

1. „Siła oskarżeń: dlaczego powinniśmy mówić z życzliwością i miłością”

2. „Cnota opowiadania się za tym, co słuszne: przykład Jezusa”

1. Rzymian 12:14-21 – „Błogosławcie tych, którzy was prześladują; błogosławcie ich i nie przeklinajcie”.

2. Przysłów 16:28 – „Człowiek nieuczciwy wszczyna kłótnie, a szeptacz rozdziela bliskich

przyjaciół”.

Łk 23,11 I Herod wraz ze swoimi wojownikami skazał go na nic, wyśmiał go, przyodział go w wspaniałą szatę i odesłał go ponownie do Piłata.

Jezus był wyśmiewany i upokarzany przez Heroda i jego żołnierzy, zanim został odesłany do Piłata.

1. Moc poniżania – jak Jezus uniżył się i znosił cierpienia dla naszego zbawienia.

2. Moc przebaczenia – gotowość Jezusa do przebaczenia Herodowi i jego żołnierzom pomimo ich złego traktowania.

1. Filipian 2:5-8 – Pokora i posłuszeństwo Chrystusa wobec woli Bożej pomimo wstydu i cierpienia.

2. Mateusza 6:14-15 – Nauczanie Jezusa o tym, jak powinniśmy przebaczać innym, tak jak Bóg przebacza nam.

Łk 23,12 I tego samego dnia Piłat i Herod zaprzyjaźnili się ze sobą, gdyż wcześniej byli między sobą wrogo nastawieni.

Fragment biblijny opisuje, jak Piłat i Herod zaprzyjaźnili się tego samego dnia, w którym wcześniej byli sobie wrogo nastawieni.

1. Moc pojednania – w tym artykule zbadaj pojednanie pomiędzy Piłatem i Herodem oraz to, jak odzwierciedla ono moc przebaczenia i zadośćuczynienia.

2. Moc przebaczenia – omów w tym artykule, w jaki sposób pojedynczy akt przebaczenia może zmienić bieg życia dwóch osób, jak to było widoczne w przypadku Piłata i Heroda.

1. Efezjan 4:32 – „Bądźcie jedni dla drugich dobrzy, serdeczni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak przebaczył wam Bóg w Chrystusie”.

2. Kolosan 3:13 – „Znosząc jedni drugich i jeśli ktoś ma skargę na drugiego, przebaczajcie sobie nawzajem; jak Pan wam przebaczył, tak i wy musicie przebaczać”.

Łk 23,13 A Piłat zwołał arcykapłanów, przełożonych i lud,

Mieszkańcy Jerozolimy zebrali się przed Piłatem, aby usłyszeć jego werdykt.

1. W trudnych chwilach musimy szukać u Jezusa sprawiedliwości i miłosierdzia.

2. Bóg wzywa nas, abyśmy żyli w jedności i pokoju, bez względu na dzielące nas różnice.

1. Izajasz 30:18: „Dlatego Pan czeka, aby okazać wam łaskę i dlatego wywyższa się, aby okazać wam miłosierdzie. Albowiem Pan jest Bogiem sprawiedliwości; błogosławieni wszyscy, którzy na Niego czekają".

2. Efezjan 4:3, „Dokładając wszelkich starań, aby zachować jedność Ducha poprzez więź pokoju".

Łk 23,14 Rzekł do nich: Przyprowadziliście do mnie tego człowieka, jako tego, który wypacza lud; a oto ja, przesłuchawszy go przed wami, nie znalazłem żadnej winy w tym człowieku, jeśli chodzi o to, o co go oskarżacie.

Ten fragment dotyczy przesłuchania Jezusa przed ludem i uznania go za niewinnego postawionych mu zarzutów.

1. Jezus: niewinny cierpiący

2. Co to znaczy zostać uznanym za niewinnego?

1. Izajasz 53:7 – Był uciskany i uciskany, a mimo to nie otworzył ust swoich; prowadzony był jak baranek na rzeź i jak owca milczy przed tymi, którzy ją strzygą, tak nie otworzył ust swoich.

2. Przysłów 17:15 - Kto usprawiedliwia bezbożnego, i ten, kto potępia sprawiedliwego, obaj jednakowo są obrzydliwością dla Pana.

Łukasza 23:15 Nie, ani jeszcze Heroda, bo posłałem cię do niego; i oto nie dzieje mu się nic godnego śmierci.

Namiestnik rzymski Piłat nie znalazł żadnej winy w Jezusie i nie zgodził się go potępić.

1: Boża ochrona Jezusa ukazuje Jego miłość do nas.

2: Niewinność Jezusa objawia moc Jego prawdy.

1: Izajasz 53:9 - Po jego śmierci wyznaczono mu grób z bezbożnymi i z bogatymi, chociaż nie dopuścił się przemocy ani nie miał podstępu w ustach swoich.

2: Filipian 2:7-8 – lecz stał się niczym, przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi. A znaleziony w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Łk 23,16 Ukarzę go więc i wypuszczę.

Ten fragment wyraża gotowość Jezusa do przebaczenia tym, którzy Go skrzywdzili.

1. „Moc przebaczenia”

2. „Konieczność miłosierdzia”

1. Mateusza 6:14-15 – „Bo jeśli przebaczycie innym ich przewinienia, wasz Ojciec niebieski i wam przebaczy, ale jeśli nie przebaczycie innym ich przewinień, i wasz Ojciec nie przebaczy wam waszych przewinień”.

2. Efezjan 4:32 – „Bądźcie jedni dla drugich dobrzy, serdeczni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak przebaczył wam Bóg w Chrystusie”.

Łk 23:17 (Bo z konieczności musi im jednego wypuścić na święto).

We fragmencie tym wyjaśniono, że gdy lud zażądał, aby Piłat uwolnił więźnia, zgodnie ze zwyczajem świątecznym został im wydany Jezus.

1. Poświęcanie się dla innych: zrozumienie ofiary Jezusa za nas

2. Moc wyboru Piłata: czego możemy się nauczyć z jego decyzji

1. Jana 3:16: Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby

każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Filipian 2:8: A okazawszy się z mody człowiekiem, uniżył samego siebie i stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Łk 23,18 I wszyscy naraz zawołali, mówiąc: Precz z tym człowiekiem i wypuść nam Barabasza.

Ten fragment opisuje wołanie tłumu o uwolnienie Barabasza i ukrzyżowanie Jezusa.

1. Koszt odkupienia: zrozumienie ofiary Jezusa

2. Świętość życia: wybranie Jezusa zamiast Barabasza

1. Jana 8:34: „Jezus im odpowiedział: «Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, każdy, kto popełnia grzech, jest niewolnikiem grzechu.»

2. Rzymian 6:23: „Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

Łukasza 23:19 (Który za pewien bunt wywołany w mieście i za morderstwo został wtrącony do więzienia).

Ten fragment opisuje aresztowanie Jezusa z powodu fałszywych oskarżeń o działalność wywrotową i morderstwo.

1: Musimy starać się pozostać wierni Bogu nawet w obliczu prześladowań.

2: Nie wolno nam dawać fałszywego świadectwa przeciw innym, gdyż jest to niewłaściwe i sprzeczne z prawem Bożym.

1: Jakuba 5:12 – „A przede wszystkim, bracia moi, nie przysięgajcie ani na niebo, ani na ziemię, ani żadną inną przysięgą, ale wasze „tak” niech będzie tak, a wasze „nie” niech będzie nie, abyście nie może podlegać potępieniu”.

2: Mateusza 7:12 – „Tak więc we wszystkim czyńcie innym to, co chcielibyście, aby wam czynili, bo na tym streszcza się Prawo i Prorocy”.

Łk 23,20 Piłat więc chcąc uwolnić Jezusa, znowu do nich przemówił.

Piłat, chcąc uwolnić Jezusa, po raz drugi przemówił do ludu.

1. Moc miłosierdzia: dlaczego Jezus zasługuje na przebaczenie

2. Moc przebaczenia: jak Jezus okazuje łaskę

1. Kolosan 3:13 – „Znoście jedni drugich i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli ktoś z was ma do kogoś żal. Przebaczajcie, jak Pan wam przebaczył”.

2. Mateusza 18:21-25 – „Wtedy Piotr przyszedł do Jezusa i zapytał: «Panie, ile razy mam przebaczyć mojemu bratu lub siostrze, którzy zawinili przeciwko mnie? Aż do siedmiu razy?» Jezus odpowiedział: «Nie mówię ci siedem razy, ale siedemdziesiąt siedem razy».

Łk 23,21 Ale oni wołali, mówiąc: Ukrzyżuj go, ukrzyżuj go.

Lud wzywał do ukrzyżowania Jezusa.

1: Jezus zniósł cierpienie krzyża i powinniśmy pamiętać o jego ofierze.

2: Nie powinniśmy być jak tłum, który nawoływał do ukrzyżowania Jezusa, ale zamiast tego zwracać się do Niego o miłosierdzie i przebaczenie.

1:1 Piotra 2:21-24 – „Na to bowiem powołani zostaliście, gdyż i Chrystus cierpiał za was, zostawiając wam przykład, abyście wstępowali w jego ślady. On grzechu nie popełnił ani nie znaleziono podstępu w ustami. Gdy mu złorzeczono, nie odwzajemniał się złorzeczeniem, gdy cierpiał, nie groził, ale dalej powierzał się Temu, który sądzi sprawiedliwie. On sam w swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy pomarli grzeszyć i żyć dla sprawiedliwości. Jego ranami zostaliście uzdrowieni”.

2: Izajasz 53:4-6 – „Zaprawdę, on dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze boleści, a mimo to uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy; On był karą, która przyniosła nam pokój, a w Jego ranach jesteśmy uzdrowieni. Wszyscy jak owce zbłądziliśmy, każdy z nas zboczył na swoją drogę, a Pan dotknął go winą nas wszystkich. "

Łk 23,22 I rzekł do nich po raz trzeci: Dlaczego, cóż złego uczynił? Nie znalazłem w nim przyczyny śmierci. Dlatego go ukarzę i wypuszczę.

Ten fragment opisuje trzecią próbę Piłata, aby przekonać tłum, aby wypuścił Jezusa, mimo że nie znalazł u niego żadnej winy.

1. Jezus Niewinny: Przesłanie o mocy niewinności Jezusa io mocy, która go zbawiła.

2. Wpływ tłumu: przesłanie o niebezpieczeństwie mentalności tłumu i o tym, że nie należy jej ufać.

1. Izajasz 53:9 – „Wyznaczono mu grób z bezbożnymi i z bogatymi po swojej śmierci, chociaż nie dopuścił się przemocy ani nie miał podstępu w ustach swoich”.

2. Jana 8:46 – „Kto z was przekonuje mnie o grzechu? Jeśli mówię prawdę, dlaczego mi nie wierzycie?”

Łk 23,23 I natychmiast podnieśli donośne głosy i zażądali, aby go ukrzyżowano. I przeważyły głosy ich i arcykapłanów.

Lud i arcykapłani domagali się ukrzyżowania Jezusa.

1. Siła zjednoczenia: jeden głos, jeden cel

2. Niebezpieczeństwo myślenia grupowego: podążanie za tłumem za jaką cenę?

1. Psalm 118:8 – Lepiej zaufać Panu, niż ufać człowiekowi.

2. Dzieje Apostolskie 5:29 - Wtedy Piotr i inni apostołowie odpowiedzieli i rzekli: Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi.

Łukasza 23:24 I Piłat wydał wyrok, aby było tak, jak chcą.

Z tego fragmentu wynika, że Piłat uległ żądaniom ludu i pozwolił mu postawić na swoim.

1. Bóg zawsze ma kontrolę, nawet jeśli tego nie czujesz.

2. Poddanie się woli Bożej jest jedyną drogą do prawdziwego pokoju.

1. Izajasz 55:8-9 „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami” – oświadcza Pan. „Jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2. Przysłów 16:9 Ludzie w swoich sercach planują swój bieg, ale Pan ustala ich kroki.

Łukasza 23:25 I wypuścił im tego, którego pragnęli, wtrącanego do więzienia za bunt i morderstwo; lecz on wydał Jezusa na ich wolę.

Mieszkańcy Jerozolimy pragnęli uwolnienia Barabasza, a zamiast tego Jezus został wydany zgodnie z ich wolą.

1. Moc współczucia: jak Jezus zmienił wyrok śmierci w życie

2. Władza ludu: badanie skutków głosu tłumu.

1. Mateusza 27:15-26 – Interakcja Piłata z ludem Jerozolimy i ostateczna decyzja o uwolnieniu Barabasza i ukrzyżowaniu Jezusa.

2. Łk 15,11-32 – Przypowieść o synu marnotrawnym, ilustrująca współczucie i miłosierdzie Jezusa.

Łk 23,26 A gdy go wyprowadzali, pochwycili niejakiego Szymona Cyrenejczyka, gdy wychodził z kraju, i włożyli na niego krzyż, aby niósł go za Jezusem.

Żołnierze zmusili Szymona do niesienia krzyża Jezusa.

1: Bóg posługuje się nieoczekiwanymi ludźmi do realizacji swojego planu.

2: Możemy zaufać Bogu, nawet jeśli jesteśmy zmuszeni zrobić coś trudnego.

1: Dzieje Apostolskie 10:34-35 – Bóg nie jest stronniczy, lecz w każdym narodzie miły Mu jest ten, kto się Go boi i postępuje sprawiedliwie.

2: Mateusza 16:24-25 - Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: Kto chce być moim uczniem, niech się zaprze samego siebie, weźmie swój krzyż i naśladuje mnie.

Łk 23,27 A szło za nim wielkie mnóstwo ludzi i kobiet, które też go opłakiwały i lamentowały.

Wielki tłum ludzi, w tym wiele kobiet, poszedł za Jezusem i wyraził swój żal z jego powodu.

1. Jezus Chrystus: nasz cierpiący Zbawiciel

2. Moc miłości i współczucia Jezusa

1. List do Hebrajczyków 4:15-16 „Nie mamy bowiem arcykapłana, który nie mógłby współczuć naszym słabościom, lecz doświadczonego pod każdym względem na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej chwili".

2. Jana 11:35 „Jezus zapłakał".

Łk 23,28 Ale Jezus zwrócił się do nich i rzekł: Córki jerozolimskie, nie płaczcie nade mną, ale płaczcie nad sobą i nad swoimi dziećmi.

Jezus radzi kobietom jerozolimskim, aby opłakiwały własne cierpienia, a nie jego.

1: Płacz nad własnym cierpieniem – polecenie Jezusa skierowane do kobiet jerozolimskich w Ewangelii Łukasza 23:28.

2: Empatia dla innych – nauczanie Jezusa skierowane do kobiet jerozolimskich w Ewangelii Łukasza 23:28, aby opłakiwały cierpienia własne i swoich dzieci.

1: Rzymian 12:15 – Radujcie się z tymi, którzy się radują; płaczcie z tymi, którzy płaczą.

2: Mateusza 5:4 – Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni.

Łk 23,29 Bo oto nadchodzą dni, w których będą mówić: Błogosławione niepłodne i łona,

które nigdy nie rodziły, i piersi, które nigdy nie ssały.

Ten fragment mówi o czasie, kiedy bezpłodne kobiety będą błogosławione.

1: Łaska Boża dla niepłodnych kobiet - A o łasce Bożej dla niepłodnych i bezdzietnych.

2: Nadzieja dla niepłodnych kobiet – zgłębianie nadziei, która pochodzi od Boga, nawet gdy kobieta jest bezpłodna.

1: Psalm 113:9 - On sprawia, że niepłodna kobieta prowadzi dom i jest radosną matką dzieci. Chwalcie Pana.

2: Izajasz 54:1 - Śpiewajcie, niepłodna, która nie rodziłaś; wybuchnij śpiewem i wołaj głośno, która nie rodziłaś, bo więcej jest dzieci opuszczonych niż dzieci zamężnej, mówi Pan.

Łk 23,30 Wtedy zaczną mówić do gór: Padnijcie na nas; i na wzgórza, osłaniajcie nas.

Ludzie w udręce wołają, aby góry i pagórki spadły na nich i przykryły je.

1. Głębiny rozpaczy: odkrywanie głębi rozpaczy w Biblii

2. Kiedy stracona jest cała nadzieja: znajdowanie pocieszenia w słowach Jezusa

1. Lamentacje 3:48-51

2. Psalm 61:2-4

Łk 23,31 Bo jeśli to czynią na zielonym drzewie, cóż będzie na suchym?

Ten fragment mówi o Bożym miłosierdziu i sądzie oraz o tym, jak zostaną one wymierzone w zależności od czynów danej osoby.

1. Miłosierdzie i sąd Boży: zielone drzewo i susza

2. Konsekwencje naszych działań: otrzymanie tego, na co zasługujemy

1. Jeremiasz 17:7-8 – „Błogosławiony mąż, który ufa Panu, którego zaufaniem jest Pan. Podobny jest do drzewa zasadzonego nad wodą, które nad strumieniem zapuszcza korzenie i nie boi się, gdy nadchodzi upał, bo liście jego pozostają zielone, i nie lęka się w roku suszy, bo nie przestaje wydawać owocu .”

2. Rzymian 2:6-9 - „Odda każdemu według jego uczynków; tym, którzy przez cierpliwość w dobrych uczynkach szukają chwały, czci i nieśmiertelności, życie wieczne da; ale na tych, którzy szukają siebie i nie są posłuszni prawdzie, ale posłuszni nieprawości, będzie gniew i wściekłość. Ucisk i ucisk spotkają każdego człowieka, który czyni zło, najpierw Żyda, a potem Greka”.

Łk 23,32 Było też dwóch innych złoczyńców, których prowadzono z nim na śmierć.

Razem z Jezusem poprowadzono na śmierć dwóch przestępców.

1: Jezus poniósł cierpienie i śmierć, aby ukazać nam głębię miłosierdzia i miłości Boga.

2: Jezus wykazał prawdziwą odwagę i posłuszeństwo Bogu, nawet w trudnych okolicznościach.

1: Filipian 2:8 – „A z wyglądu uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej!”

2: Izajasz 53:5 – „Lecz został przebity za nasze przestępstwa, zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a w jego ranach jesteśmy uzdrowieni”.

Łk 23,33 A gdy przyszli na miejsce, zwane Kalwarią, ukrzyżowali tam Jego i złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej stronie.

Jezus został ukrzyżowany pomiędzy dwoma złoczyńcami na miejscu Kalwarii.

1. Wielka miłość Jezusa: refleksja nad ukrzyżowaniem Chrystusa

2. Moc przebaczenia: lekcje z krzyża

1. Izajasz 53:5 – Ale został przebity za nasze przestępstwa; został zdruzgotany za nasze

winy; na Niego spadła kara, która przyniosła nam pokój, a dzięki Jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

2. Mateusza 27:46 - A około godziny dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem, mówiąc: Eli, Eli, lema sabachthani? to znaczy: „Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?”

Łk 23,34 Wtedy Jezus rzekł: Ojcze, przebacz im; bo nie wiedzą, co czynią. I rozdzielili jego szaty, i rzucili losy.

Jezus prosił Boga, aby przebaczył tym, którzy nie rozumieli, co czynią.

1: Powinniśmy przebaczać innym pomimo ich przewinień

2: Jezus daje przykład przebaczenia

1: Kolosan 3:13 – Znosząc jedni drugich i przebaczając sobie nawzajem, jeśli ktoś ma skargę na drugiego; jak Pan ci przebaczył, tak i ty musisz przebaczyć.

2: Efezjan 4:32 - Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy, serdeczni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak przebaczył wam Bóg w Chrystusie.

Łukasza 23:35 A lud stał i patrzył. A i przełożeni z nimi naśmiewali się z niego, mówiąc: Innych wybawiał; niech się zbawi, jeśli jest Chrystusem, wybranym Bożym.

Lud i władcy drwią z Jezusa, mówiąc, że powinien się zbawić, jeśli jest wybrańcem Bożym.

1. Znaczenie wiary w trudnych czasach

2. Siła słowa mówionego

1. 1 Koryntian 1:27-29 – Bóg wybrał głupie rzeczy świata, aby zawstydzić mądrych, i Bóg wybrał słabe rzeczy świata, aby zawstydzić mocne.

2. Rzymian 10:17 – Wiara zatem rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa.

Łk 23,36 I także żołnierze naśmiewali się z niego, podchodząc do niego i podając mu ocet,

Żołnierze naśmiewali się i podawali Jezusowi ocet.

1. Siła pokory: lekcje z ukrzyżowania Jezusa

2. Siła przebaczenia: reakcja Jezusa na drwiny

1. Filipian 2:3-8 – Nie rób nic z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenij innych ponad siebie.

2. Mateusza 5:38-48 – Kochajcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują.

Łk 23,37 I mówiąc: Jeśli jesteś królem żydowskim, ratuj siebie.

Ten fragment podkreśla kpiny z Jezusa przez tych, którzy byli obecni przy jego ukrzyżowaniu, którzy wzywali go, aby udowodnił swoją królewskość poprzez uratowanie się z krzyża.

1: Jezus był wyśmiewany i rzucany wyzwanie podczas ukrzyżowania, ale zdecydował się podążać za wolą Bożą i pozostać Mu posłuszny.

2: Jezus był gotowy stawić czoła wyśmiewaniu i wyzwaniom, aby wypełnić wolę Bożą i zapewnić zbawienie całej ludzkości.

1: Filipian 2:5-8 „Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za coś do uchwycenia, lecz stał się niczym, przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi. A okazując się w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

2: Hebrajczyków 12:2 „Patrząc na Jezusa, założyciela i dokończyciela naszej wiary, który dla przygotowanej mu radości wycierpiał krzyż, nie bacząc na hańbę, i zasiada po prawicy tronu Bożego”.

Łk 23,38 I wypisano nad nim także napis literami greckimi, łacińskimi i hebrajskimi: TO JEST KRÓL ŻYDOWSKI.

Nad Jezusem napisano napis w języku greckim, łacińskim i hebrajskim, który brzmiał: „To jest król żydowski”.

1. Królestwo Jezusa: badanie znaku krzyża.

2. Napis na krzyżu: badanie jego znaczenia wtedy i obecnie.

1. Mateusza 27:37-38 – Piłat napisał ogłoszenie i umieścił je na krzyżu.

2. Jana 19:19-22 – Piłat napisał ogłoszenie i umieścił je na krzyżu.

Łk 23,39 I jeden z powieszonych złoczyńców skarżył się na niego, mówiąc: Jeśli ty jesteś Chrystusem, ratuj siebie i nas.

Przestępca na krzyżu zganił Jezusa, prosząc Go, aby zbawił siebie i ich.

1: Pomimo naszego grzechu Jezus nadal nas kocha i jest tam, aby nas zbawić.

2: Jezus jest jedyną drogą do zbawienia i tylko przez Niego możemy zostać zbawieni.

1: Jana 3:16-17 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, aby świat został przez Niego zbawiony.

2: Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg wskrzesił Go z martwych, zbawiony będziesz. Sercem bowiem wierzy się i osiąga usprawiedliwienie, a ustami wyznaje się i zostaje zbawiony.”

Łukasza 23:40 Ale drugi, odpowiadając, zgromił go, mówiąc: Czy nie boisz się Boga, skoro jesteś pod takim samym potępieniem?

Z Jezusem ukrzyżowano dwóch przestępców, jeden z nich zganił drugiego za to, że naśmiewał się z Jezusa, przypominając mu, aby się bał Boga.

1. Bój się Boga w każdych okolicznościach, nawet w obliczu prób i udręk.

2. Odrzuć kpiny i szukaj pokuty w chwilach udręki.

1. Przysłów 1:7 - Bojaźń Pańska jest początkiem wiedzy; głupcy gardzą mądrością i nauką.

2. Izajasz 55:6-7 – Szukajcie Pana, póki można go znaleźć; wzywajcie go, póki jest blisko; niech bezbożny porzuci swoją drogę, a nieprawy swoje myśli; niech się nawróci do Pana, aby się nad nim zlitował, i do naszego Boga, gdyż hojnie przebaczy.

Łukasza 23:41 I rzeczywiście sprawiedliwie; bo my otrzymujemy należną zapłatę za nasze czyny, ale ten człowiek nic złego nie uczynił.

W tym fragmencie mowa jest o dwóch złoczyńcach ukrzyżowanych obok Jezusa. Chociaż otrzymali należną karę za swoje przewinienia, Jezus nie zrobił nic złego.

1. „Moc przebaczenia: badanie niewinności Jezusa”

2. „Łaska Boża: refleksje na temat ukrzyżowania”

1. Mateusza 27:24-26 – „Gdy Piłat zobaczył, że nic nie może zwyciężyć, lecz że raczej powstał zgiełk, wziął wodę i umył ręce przed tłumem, mówiąc: Nie jestem winny krwi tego sprawiedliwego osoba: wy się o to zatroszczcie. Wtedy odpowiedział cały lud i rzekł: Jego krew na nas i na nasze dzieci.

2. 1 Piotra 2:21-24 – „Bo i na to powołani zostaliście, gdyż i Chrystus cierpiał za nas, zostawiając nam przykład, abyście wstępowali w jego ślady. Który grzechu nie popełnił ani w ustach jego nie znaleziono podstępu. Który, gdy go złorzeczono, nie złorzeczono już więcej, gdy cierpiał, nie groził, ale powierzył się temu, który sprawiedliwie sądzi: który sam w swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy umarli dla grzechów powinniście żyć dla sprawiedliwości, przez której rany zostaliście uzdrowieni.”

Łk 23,42 I rzekł do Jezusa: Panie, wspomnij na mnie, gdy przyjdziesz do swego królestwa.

W tym fragmencie pojawia się prośba przestępcy ukrzyżowanego obok Jezusa, prosząc, aby Jezus o nim pamiętał, gdy przyjdzie do Swojego Królestwa.

1. Jezus okazuje miłosierdzie pokornym i pokutującym – Łk 23,42

2. Łaska Chrystusa rozciąga się na wierzących – Łk 23,42

1. Izajasz 57:15 – „Bo tak mówi Ten, który jest wysoki i wywyższony, który zamieszkuje wieczność, a którego imię jest Święte: „Mieszkam na miejscu wysokim i świętym, a także z tym, który jest skruszony i pokorny ducha, aby ożywić ducha pokornych i ożywić serce skruszonych”.

2. Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

Łk 23,43 I rzekł mu Jezus: Zaprawdę powiadam ci: Dziś będziesz ze mną w raju.

Ten fragment opisuje obietnicę życia wiecznego, jaką Jezus złożył przestępcy, który został ukrzyżowany wraz z nim na krzyżu.

1: Jezus oferuje nam pokój i pewność życia wiecznego z Nim w raju.

2: Ofiara Jezusa na krzyżu była nie tylko przebłaganiem za nasze grzechy, ale obietnicą wieczności z Nim.

1: Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

2:1 Tesaloniczan 4:13-18 - „Ale nie chcemy, bracia, abyście nie wiedzieli, bracia, o tych, którzy śpią, abyście się nie smucili jak inni, którzy nie mają nadziei. Ponieważ wierzymy, że Jezus umarł i zmartwychwstał, tak też przez Jezusa Bóg przyprowadzi z sobą tych, którzy zasnęli. Dlatego oświadczamy wam słowem Pana, że my, którzy pozostaniemy przy życiu, będziemy nie wyprzedzi tych, którzy zasnęli. Sam Pan bowiem zstąpi z nieba na rozkaz, na głos archanioła i na dźwięk trąby Bożej. A zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi. Wtedy my ci, którzy przeżyją, a którzy pozostaną, zostaną wraz z nimi porwani w obłokach, w powietrze, na spotkanie Pana, i tak zawsze będziemy z Panem”.

Łukasza 23:44 I było około godziny szóstej, i ciemność ogarnęła całą ziemię aż do godziny dziewiątej.

W dniu ukrzyżowania Jezusa ciemność okryła całą ziemię od godziny szóstej do dziewiątej.

1: Jak ofiara Jezusa na krzyżu sprowadziła ciemność na ziemię, aby pokazać Jego ogromne cierpienie i miłość do nas.

2: Jak Jezus przetrwał ciemność na krzyżu, aby zbawić nas od naszych grzechów i jak powinniśmy przyjąć Jego miłość i łaskę.

1: Mateusza 27:45-46 - Od godziny szóstej ciemność ogarnęła całą ziemię aż do godziny dziewiątej. A około godziny dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem, mówiąc: Eli, Eli, lema sabachthani? to znaczy: „Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?”

2: Izajasz 53:3-5 – Był wzgardzony i odrzucony przez ludzkość, człowiek cierpienia i zaznajomiony z bólem. Jak ktoś, przed kim zakrywa się twarz, był wzgardzony i nie szanowaliśmy go. Z pewnością wziął na siebie nasz ból i znosił nasze cierpienia, a mimo to uważaliśmy go za ukaranego przez Boga, dotkniętego przez Niego i udręczonego. Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

Łk 23,45 I zaćmiło się słońce, a zasłona świątyni rozdarła się w środku.

Kiedy Jezus umarł, słońce się zaćmiło i zasłona świątyni rozdarła się na pół.

1. Moc ukrzyżowania: Boży sąd i miłosierdzie

2. Dostrzeganie Bożej obecności w chwilach żałoby i trudności

1. Rzymian 5:8-9 – Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Izajasz 53:5 - Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

Łk 23,46 A gdy Jezus zawołał donośnym głosem, rzekł: Ojcze, w ręce Twoje polecam ducha mojego, a to powiedziawszy, wypuścił ducha.

Ostatnie słowa Jezusa przed śmiercią były modlitwą zaufania do Boga.

#1: Czego ostatnie słowa Jezusa przed śmiercią mogą nas nauczyć o zaufaniu Bogu w trudnych czasach?

#2: Jak modlitwa Jezusa pełna zaufania do Boga może zainspirować nas do wiary w Niego.

#1: Izajasz 12:2 – „Oto Bóg jest moim zbawieniem; Zaufam i nie będę się lękał; bo Pan Bóg jest moją siłą i moją piosenką; On także stał się moim zbawieniem.”

#2: Hebrajczyków 11:6 – „Ale bez wiary nie można się Mu podobać, bo kto przystępuje do Boga, musi wierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go pilnie szukają.”

Łk 23,47 Setnik zaś, widząc, co się stało, chwalił Boga, mówiąc: Zaiste, był to człowiek sprawiedliwy.

Setnik, widząc ukrzyżowanie Jezusa, wychwalał Boga i oświadczył, że Jezus jest człowiekiem sprawiedliwym.

1. Prawdziwa sprawiedliwość znajduje się w ofiarnej śmierci Chrystusa.

2. Bóg nie wypuści sprawiedliwego bez nagrody.

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazał nam swoją wielką miłość, wysyłając Chrystusa, aby umarł za nas, gdy byliśmy jeszcze grzesznikami.

2. Psalm 34:19 - Wiele nieszczęść spotyka sprawiedliwego, lecz ze wszystkich Pan go wybawia.

Łk 23,48 A cały lud, który się na ten widok zebrał, widząc, co się działo, bił się w piersi i wracał.

Ludzie obserwujący ukrzyżowanie Jezusa byli przepełnieni smutkiem i żalem.

1. „Siła smutku”

2. „Ofiara Jezusa”

1. Izajasz 53:3-5 „Wzgardzony i odrzucony przez ludzi, mąż boleści i doświadczony w smutku. I jakby zakryliśmy przed nim nasze oblicze; wzgardzony był i nie zważaliśmy na niego. Zaprawdę, on nosił nasze boleści i dźwigał nasze boleści, a mimo to uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego, lecz on był zraniony za nasze

przestępstwa, starty za nasze winy; kara naszego pokoju spadła na niego i Jego ranami jesteśmy uzdrowieni.”

2. Rzymian 5:8 „Ale Bóg daje dowód swojej miłości do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

Łk 23,49 A wszyscy jego znajomi i kobiety, które szły za nim z Galilei, stały z daleka i przyglądały się temu.

Kobiety, które poszły za Jezusem z Galilei, były świadkami ukrzyżowania.

1: Musimy nauczyć się ufać Bogu nawet w czasach trudności i cierpienia.

2: Musimy być gotowi naśladować Jezusa bez względu na cenę.

1: Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2: Hebrajczyków 12:2 - Skupmy wzrok na Jezusie, twórcy i dokończycielu naszej wiary, który dla wystawionej mu radości wycierpiał krzyż, gardząc jego hańbą, i zasiadł po prawicy tronu Bożego .

Łukasza 23:50 A oto był człowiek, imieniem Józef, doradca; i był to człowiek dobry i sprawiedliwy:

Józef był dobrym i sprawiedliwym człowiekiem.

1: Sprawiedliwe życie w niesprawiedliwym świecie

2: Przykład dobrego człowieka

1: Przysłów 21:3 - Czynienie sprawiedliwości i sprawiedliwości jest milsze Panu niż ofiara.

2: Mateusza 5:6 - Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni.

Łk 23,51 (Ten sam nie zgodził się z ich radą i czynem;) pochodził z Arymatei, miasta żydowskiego, i sam też oczekiwał królestwa Bożego.

Ten fragment ukazuje Józefa z Arymatei, miasta żydowskiego, które nie zgodziło się z radami i czynami innych i zamiast tego czekało na królestwo Boże.

1. Podążanie za Bogiem w czasach przeciwności

2. Pozostań wierny Bogu, nawet jeśli inni tego nie robią

1. Dzieje Apostolskie 1:6-7 - Gdy się więc zebrali, zapytali go: „Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraelowi?” Odpowiedział im: „Nie wasza to rzecz znać czasy i pory, które Ojciec ustalił swoją władzą.

2. Rzymian 8:18-19 - Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić. Stworzenie bowiem z upragnieniem oczekuje objawienia się synów Bożych.

Łk 23,52 Człowiek ten poszedł do Piłata i błagał o ciało Jezusa.

Józef z Arymatei poprosił Piłata o ciało Jezusa.

1. Siła wiary: zaangażowanie Józefa z Arymatei w Jezusa

2. Piękno ofiary: bezinteresowność Józefa z Arymatei

1. Jana 19:38-42 – Pogrzeb Jezusa przez Józefa z Arymatei

2. Mateusza 27:57-60 – prośba Józefa z Arymatei o ciało Jezusa skierowana do Piłata

Łk 23,53 I zdjął je, owinął w płótno i położył w grobie wykutym w kamieniu, gdzie nigdy przedtem nie kładziono człowieka.

Jezus został pochowany w grobowcu wykutym w kamieniu, który nigdy wcześniej nie był używany.

1. Ofiara Jezusa: jak śmierć Jezusa zmieniła świat

2. Grób Jezusa: pusty grób i nowa nadzieja

1. Izajasz 53:7-9 - Był uciskany i uciskany, a nie otworzył ust swoich: jak baranek na rzeź prowadzony i jak owca przed strzygającymi ją, jest niemy, więc nie otwiera swego usta. Został wzięty z więzienia i z sądu. A kto wypowie jego pokolenie? Bo został wycięty z krainy żyjących; dotknął go za występek mojego ludu.

2. Jana 19:38-42 - A potem Józef z Arymatei, będąc uczniem Jezusa, ale potajemnie z obawy przed Żydami, prosił Piłata, aby mógł zabrać ciało Jezusa, i Piłat pozwolił mu. Przyszedł tedy i wziął ciało Jezusa. I przyszedł też Nikodem, który pierwszy przyszedł do Jezusa w nocy i przyniósł mieszaninę mirry i aloesu, około stu funtów. Potem zabrali ciało Jezusa i owinęli je w lniane prześcieradła z wonnościami, jak to jest u Żydów grzebać. A na miejscu, gdzie Go ukrzyżowano, był ogród; a w ogrodzie nowy grób, w którym jeszcze nie złożono człowieka. Tam więc położyli Jezusa ze względu na dzień przygotowawczy Żydów; bo grób był blisko.

Łk 23,54 A tego dnia było przygotowanie i szabat trwał.

W dzień przygotowania na szabat Jezus został ukrzyżowany.

1. Ofiara Jezusa: dlaczego Wielki Piątek jest dobry

2. Znaczenie sabatu: znajdowanie odpoczynku w Bogu

1. Izajasz 53:5 – „Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy. Spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a przez jego rany jesteśmy uzdrowieni”.

2. Exodus 20:8-11 – „Pamiętaj o dniu szabatu, świętując go. Sześć dni będziesz pracować i wykonywać całą swoją pracę, ale siódmy dzień jest szabatem dla Pana, Boga twego. W tym dniu nie będziesz czynił nic pracy, ani ty, ani twój syn, ani twoja córka, ani twój sługa, ani twoja służąca, ani twoje bydło, ani żaden cudzoziemiec mieszkający w twoich miastach, bo w ciągu sześciu dni Pan uczynił niebo i ziemię, morze i wszystko, co jest w nich, ale siódmego dnia odpoczął. Dlatego pobłogosławił Pan dzień sabatu i uczynił go świętym.

Łk 23,55 A także kobiety, które z nim przybyły z Galilei, poszły za nim i oglądały grób oraz sposób, w jaki złożono jego ciało.

Kobiety z Galilei poszły za Jezusem do grobu i widziały, jak złożono Jego ciało.

1. Śmierć Jezusa nie poszła na marne, ale była ofiarą za zbawienie ludzkości.

2. Miłość i lojalność wobec osób, na których nam zależy, zostaną w końcu nagrodzone.

1. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Mateusza 28:6 – Nie ma go tu, bo zmartwychwstał, jak powiedział. Chodźcie i zobaczcie miejsce, gdzie leżał Pan.

Łukasza 23:56 I wrócili, i przygotowali wonności i maści; i odpoczął w dzień sabatu zgodnie z przykazaniem.

W dniu ukrzyżowania Jezusa jego wyznawcy przygotowali wonności i maści do namaszczenia Jego ciała oraz odpoczęli w szabat zgodnie z prawem żydowskim.

1. Moc posłuszeństwa: uczenie się od naśladowców Jezusa

2. Jak szanować sabat: lekcja od naśladowców Jezusa

1. Powtórzonego Prawa 5:12-14 – Przestrzegaj sabatu i przestrzegaj go

2. Łukasza 22:19 – Bierz, jedz; to jest ciało moje za was wydane

Łukasza 24 opisuje zmartwychwstanie Jezusa, Jego ukazywanie się naśladowcom i wstąpienie do nieba.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od kobiet, które towarzyszyły Jezusowi z Galilei, udając się wczesnym rankiem pierwszego dnia tygodnia do grobu z wonnościami, które przygotowały dla Jego ciała. Znaleźli kamień odsunięty od grobu, lecz gdy weszli, ciała Jezusa nie znaleźli. Nagle stanęli obok nich dwaj mężczyźni w ubraniach błyszczących jak błyskawice i powiedzieli: «Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma go tutaj; zmartwychwstał! Przypomnieli im słowa Jezusa, że musi zostać ukrzyżowany i trzeciego dnia zmartwychwstać. Kobiety, które wróciły z grobu, opowiedziały to wszystko Jedenastu odpoczywającym (Łk 24,1-10).

2. Akapit: Piotr wstał i pobiegł do grobu pochylony nad piłowanymi paskami leżącej bielizny i odszedł zastanawiając się co się stało (Łk 24,11-12). Tego samego dnia dwóch uczniów szło do wioski zwanej Emaus, oddalonej o siedem mil od Jerozolimy, i omawiali wszystko, co się wydarzyło. Kiedy rozmawiali, omawiali te rzeczy, sam Jezus podszedł, szedł wraz z nimi, ale ich oczy wciąż go rozpoznawały, zapytały, co dyskusja wydawała się przygnębiona, wyjaśniła ostatnie wydarzenia dotyczące śmierci, zmartwychwstania, w nadziei, że odkupi Izrael. Ponadto, jak kobiety zdumiały nas. Poszły wczesnym rankiem, nie znalazły ciała. aniołowie z wizji powiedzieli, że żyje, potem niektórzy towarzysze poszli do grobu i znaleźli tylko kobiety, które powiedziały, ale jego nie widziały (Łk 24:13-24). Następnie wyjaśnił im, co we wszystkich Pismach było powiedziane o Nim samym, począwszy od proroków Mojżesza, gdy siadali, jedli łamany chleb, nagle ich oczy się otworzyły, rozpoznali Go i zniknęli z pola widzenia (Łk 24:25-31). Wrócili natychmiast, gdy Jerozolima zastała Jedenastu zgromadzonych, mówiących: „To prawda!” Pan zmartwychwstał, ukazał się Szymon. Następnie dwóch opowiedziało, co wydarzyło się w drodze, jak go rozpoznali, gdy łamał chleb (Łk 24,32-35).

Akapit 3: Mówiąc o tym, sam Jezus stanął pośród nich i powiedział: „Pokój wam”. Zaskoczony, przestraszony, myślący, zobaczył ducha, uspokojony, pokazał ręce, stopy, wciąż wątpił, radość, zdumienie, poprosił o coś, dał kawałek pieczonej ryby, zjadł, obecność, otworzył umysły, rozumiał. Pismo Święte zostało napisane, Chrystus cierpiał, zmartwychwstał, trzeci dzień, pokuta, przebaczenie, grzechy głosiły jego imię, wszystkie narody, począwszy od jerozolimskich świadków, te rzeczy obiecały, wyślij prezent. Ojciec prosił, aby pozostać w mieście, dopóki nie zostanie ubrany w wysoką moc (Łk 24:36-49). Wreszcie wyprowadzono w pobliże Betanii podniesione ręce błogosławione podczas błogosławieństwa pozostawione wzięte do nieba uwielbione powróciły Jerozolima wielka radość pozostała w świątyni nieustannie wychwalając Boga, wyznaczając kulminację Ewangelia Łukasza radosne głoszenie zmartwychwstanie wniebowstąpienie Chrystus afirmacja misja uczniów kontynuuj pracę (Łk 24:50-53).

Łukasza 24:1 A pierwszego dnia tygodnia bardzo wcześnie rano przyszli do grobu, niosąc wonności, które przygotowali, oraz kilka innych rzeczy z sobą.

Pierwszego dnia tygodnia kobiety przychodziły do grobu z wonnościami i innymi ludźmi.

1: Od ciemności do światła: jak Jezus zwyciężył śmierć

2: Przygotowanie na przyjęcie światła: wierne posłuszeństwo kobiet

1: Jana 20:1-2 - Pierwszego dnia tygodnia Maria Magdalena przyszła wcześnie, gdy było jeszcze ciemno, do grobu i zobaczyła, że kamień został odsunięty od grobu.

2: Marka 16:1-3 - Gdy minął szabat, Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba i Salome, kupiły wonności, aby przyjść i go namaścić. Bardzo wcześnie rano, pierwszego dnia tygodnia, przyszły do grobu, gdy wzeszło słońce.

Łk 24,2 I znaleźli kamień odsunięty od grobu.

Kamień blokujący wejście do grobowca został odsunięty.

1. Zmartwychwstanie Jezusa: znak nadziei

2. Pusty grób: przesłanie życia

1. Izajasz 26:19 – Twoi umarli ożyją; ich ciała powstaną. Wy, którzy mieszkacie w prochu, obudźcie się i śpiewajcie z radości!

2. Mateusza 28:6 – Nie ma go tutaj, bo zmartwychwstał, jak powiedział. Chodźcie i zobaczcie miejsce, gdzie leżał.

Łk 24,3 I weszli, i nie znaleźli ciała Pana Jezusa.

Rankiem w dniu zmartwychwstania kobiety, które były naśladowcami Jezusa, poszły do grobu i stwierdziły, że nie ma tam ciała Jezusa.

1. Jezus żyje! Zmartwychwstał i daje nam nadzieję oraz nowe życie w Nim.

2. Moc zmartwychwstania Jezusa widoczna jest w pustym grobie i powinna nam przypominać o Jego obietnicach i miłości do nas.

1. Rzymian 6:4-5? Dlatego też zostaliśmy z Nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, tak i my mogli wejść w nowość życia. Bo jeśli zjednoczyliśmy się z Nim na podobieństwo Jego śmierci, z pewnością będziemy także na podobieństwo Jego zmartwychwstania.

2. Efezjan 2:4-5? Czy Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, przez swą wielką miłość, jaką nas umiłował, nawet gdy byliśmy martwi w swoich występkach, przywrócił nas do życia wraz z Chrystusem (łaską zbawieni jesteście)?

Łk 24,4 I stało się, gdy byli bardzo zakłopotani w tej sprawie, oto stanęło przy nich dwóch mężów w lśniących szatach:

Dwaj mężczyźni w lśniących szatach ukazali się zakłopotanym uczniom w drodze do Emaus.

1. Nie bój się, gdy Bóg pośle do ciebie posłańca w czasie zamieszania.

2. Obecność Boga jest pocieszeniem w chwilach udręki.

1. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

2. Psalm 46:1 – Bóg jest naszą ucieczką i siłą, bardzo aktualną pomocą w kłopotach.

Łk 24,5 A gdy się bali i pochylili twarze ku ziemi, rzekli do nich: Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych?

Dwóm mężczyznom ukazało się dwóm uczniom idącym do Emaus i zapytali, dlaczego szukają żyjącego wśród umarłych.

1. Siła nadziei w trudnych czasach

2. Siła wiary w czasach strachu

1. Rzymian 8:24-25 – W tej nadziei zostaliśmy zbawieni. Nadzieja, którą widać, nie jest nadzieją. Bo kto ma nadzieję na to, co widzi?

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

Łk 24,6 Nie ma go tu, ale zmartwychwstał; pamiętajcie, jak mówił do was, gdy był jeszcze w Galilei,

On powstaje! Jezus wypełnił swoją obietnicę zmartwychwstania.

1: Zmartwychwstanie Jezusa jest przypomnieniem Boga? wierność i obietnice.

2: Zmartwychwstanie Jezusa jest przypomnieniem nadziei i nowego życia.

1: Izajasz 53:5? gdy został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

2:2 Koryntian 5:17 ? □ Dlatego jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare odeszło, nadeszło nowe!??

Łk 24,7 Mówiąc: Syn Człowieczy musi być wydany w ręce grzeszników i ukrzyżowany, a trzeciego dnia zmartwychwstanie.

Syn Człowieczy musiał zostać ukrzyżowany i trzeciego dnia zmartwychwstać.

1. Moc zmartwychwstania: doświadczenie nowego życia w Chrystusie

2. Obiecane wybawienie: zaufanie Bożemu planowi

1. Rzymian 6:4-11 – Jesteśmy zjednoczeni z Chrystusem w Jego śmierci i zmartwychwstaniu

2. 1 Koryntian 15:20-22 – Zmartwychwstanie Chrystusa jest pierwszym z wielu zmartwychwstań, które nadejdą

Łk 24,8 I przypomnieli sobie jego słowa:

Uczniowie Jezusa pamiętali Jego słowa pouczeń.

1: Moc pamiętania słów Jezusa

2: Posłuszeństwo poprzez pamiętanie słów Jezusa

1: Jozuego 1:8 - Ta księga Prawa nie odejdzie od ust twoich; ale będziesz o tym rozmyślał we dnie i w nocy, abyś przestrzegał, aby postępować zgodnie ze wszystkim, co jest w nim napisane; bo wtedy zapewnisz swojej drodze pomyślność i wtedy odniesiesz sukces.

2: Psalm 119:11 - Słowo twoje ukryłem w sercu moim, abym nie zgrzeszył przeciwko tobie.

Łk 24,9 I wróciwszy od grobu, opowiedziałem to wszystko jedenastu i wszystkim pozostałym.

Kobiety, które poszły do grobu, opowiedziały jedenastu uczniom i innym naśladowcom o zmartwychwstaniu Jezusa.

1. Siła wiary: Jak odwaga i wiara kobiet w Jezusa zainspirowały innych do nieustannej wiary.

2. Moc świadectwa: Jak świadectwo kobiet o zmartwychwstaniu Jezusa rozprzestrzeniło się wśród uczniów i innych osób.

1. Mateusza 28:5-7 – Aniołowie powiedzieli kobietom przy grobie o zmartwychwstaniu Jezusa.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

Łukasza 24:10 To Maria Magdalena, Joanna i Maria, matka Jakuba, oraz inne kobiety, które z nimi były, powiedziały to apostołom.

Maria Magdalena, Joanna, Maria, matka Jakuba i inne kobiety były świadkami zmartwychwstania Jezusa i podzieliły się tą wiadomością z apostołami.

1. Świętuj z radością: Rzeczywistość zmartwychwstania Jezusa powinna napełnić nasze serca radością.

2. Dziel się dobrą nowiną: Powinniśmy starać się dzielić z innymi dobrą nowiną o zmartwychwstaniu Jezusa.

1. Rzymian 10:14-15 – „Jak więc będą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? Jak uwierzą w Tego, którego nie słyszeli? I jak usłyszą bez kaznodziei? Jak będą głosić, jeśli są wysyłani?”

2. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, i ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I z pewnością Jestem z wami zawsze, aż do końca wieku.??

Łk 24,11 A ich słowa wydały im się błahymi opowieściami i nie uwierzyli im.

Uczniowie byli sceptyczni wobec doniesień o zmartwychwstaniu Jezusa, uważając, że są one nieprawdziwe.

1. Moc świadectwa: jak pokonać sceptycyzm

2. Wiara bez widzenia: wiara w niewiarygodne

1. Dzieje Apostolskie 2:24-32 – Piotra mówi o zmartwychwstaniu Jezusa.

2. Rzymian 10:17 – Wiara rodzi się ze słuchania orędzia, a orędzie można usłyszeć poprzez słowo o Chrystusie.

Łk 24,12 Wtedy wstał Piotr i pobiegł do grobu; i pochyliwszy się, ujrzał leżące obok siebie płótna i odszedł, zastanawiając się w duchu nad tym, co się wydarzyło.

Piotr pobiegł do grobu i zobaczył leżące tam lniane szaty, i zdumiał się tym, co się stało.

1. Wiara w moc Boga pomimo niewidzialnych okoliczności

2. Siła wiary w obliczu wątpliwości

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

Łk 24,13 A oto dwóch z nich tego samego dnia poszło do wioski zwanej Emaus, oddalonej od Jerozolimy o sześćdziesiąt stadiów.

Dwóch uczniów Jezusa poszło do wioski zwanej Emaus, położonej około 60 stadionów (7,5 mil) od Jerozolimy.

1. Droga wiary: jak droga do Emaus uczy nas naśladować Jezusa

2. Siła nadziei: jak Jezus otworzył oczy uczniom w drodze do Emaus

1. Izajasz 35:8-10 - I będzie tam gościniec i droga, i nazwie się ją Drogą Świętości; nieczysty nie będzie przez nią przechodził; ale to będzie dla nich. Podróżnicy, choć głupi, nie zbłądzą tam.

2. Hebrajczyków 11:1-3 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

Łk 24,14 I rozmawiali razem o tym wszystkim, co się wydarzyło.

Dwaj uczniowie omówili wydarzenia, które miały miejsce.

1. Siła rozmowy: jak dzielenie się doświadczeniami może prowadzić do zamknięcia

2. Nie poddawać się: refleksja nad uczniami? Wytrwałość w obliczu trudności

1. Przysłów 27:17, ? □ Ron ostrzy żelazo, a jeden człowiek ostrzy drugiego.??

2. Filipian 4:8, ? w końcu, bracia, cokolwiek jest prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co godne pochwały, jeśli jest jakaś doskonałość, jeśli jest coś godnego pochwały, pomyślcie o tym.

Łk 24,15 I stało się, gdy tak rozmawiali i rozważali, sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi.

Jezus przybliżył się do swoich uczniów i podróżował z nimi.

1: Jezus pragnie być blisko nas nawet w trudnych chwilach.

2: Pocieszenie i towarzystwo możemy znaleźć w chodzeniu z Jezusem.

1: Powtórzonego Prawa 31:8 – ? To jest Pan, który idzie przed tobą. On będzie z tobą; nie opuści cię i nie opuści. Nie bój się ani nie przerażaj.??

2: Psalm 23:4 – ? Choćbym szedł doliną cienia śmierci, zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze

mną; twoja laska i twoja laska pocieszają mnie.??

Łk 24,16 Ale ich oczy były zakryte, żeby go nie poznali.

Uczniowie nie rozpoznali Jezusa, kiedy im się po raz pierwszy ukazał.

1: Musimy pozostać otwarci na rozpoznanie Jezusa w nieoczekiwany sposób.

2: Nasza wiara powinna być wystarczająco silna, aby rozpoznać Jezusa, nawet jeśli nie jest On w swojej zwykłej postaci.

1: Jana 20:24-29 – Tomasz rozpoznał Jezusa, gdy ukazał się uczniom po swoim zmartwychwstaniu.

2: Łk 5,4-6 – Uczniowie rozpoznali w Jezusie Syna Bożego, gdy uciszył burzę.

Łk 24,17 I rzekł do nich: Cóż to za kontakty, że w drodze zadajecie sobie nawzajem pytania, a jesteście smutni?

Uczniowie szli i rozmawiali o czymś, co ich zasmuciło.

1: Nigdy nie powinniśmy pozwolić, aby nasze próby doprowadziły nas do smutku.

2: Nawet w trudnych chwilach powinniśmy ufać Bogu i liczyć na Jego wsparcie.

1: Jeremiasz 29:11 – „Bo znam plany, które mam wobec was, wyrocznia Pana, plany pomyślne, a nie złe, aby zapewnić wam przyszłość i nadzieję”.

2: Psalm 34:17-18 – ? □ gdy sprawiedliwi wołają o pomoc, Pan ich wysłuchuje i wybawia ich ze wszystkich ucisków. Pan jest blisko tych, którzy mają złamane serce i zbawia przygnębionych na duchu.

Łk 24,18 A odpowiadając jeden z nich, imieniem Kleofas, rzekł mu: Czy jesteś tylko przybyszem w Jerozolimie i nie wiedziałeś, co się tam dzieje w tych dniach?

Kleofas i anonimowy towarzysz spotykają Jezusa w drodze do Emaus, a Kleopas pyta

Jezusa, ponieważ nie wiedział o wydarzeniach, które miały miejsce w Jerozolimie.

1. Pocieszenie Chrystusa w czasach ucisku

2. Tajemnica realizacji Bożego planu

1. Izajasz 53:3-5 Był wzgardzony i odrzucony przez ludzkość, człowiek cierpienia i zaznajomiony z bólem. Jak ktoś, przed kim zakrywa się twarz, był wzgardzony i nie szanowaliśmy go.

4 Jednak to on niósł nasze słabości; to nasze smutki go przygnębiały. A my myśleliśmy, że jego kłopoty są karą od Boga, karą za jego własne grzechy!

2. 1 Piotra 4:12-13 Drodzy przyjaciele, nie dziwcie się ognistej próbie, która na was przyszła, aby was wypróbować, jak gdyby działo się z wami coś dziwnego. 13 Ale radujcie się, uczestnicząc w cierpieniach Chrystusa, abyście się radowali, gdy objawi się Jego chwała.

Łk 24,19 I zapytał ich: Cóż to za rzeczy? I rzekli do niego: O Jezusie z Nazaretu, który był prorokiem potężnym w czynie i słowie przed Bogiem i całym ludem:

Dwaj uczniowie w drodze do Emaus opowiedzieli o tym Jezusowi z Nazaretu, prorokowi potężnemu w czynie i słowie przed Bogiem i całym ludem.

1. Wypełnione proroctwa Jezusa: poznanie Jezusa jako potężnego proroka

2. Życie jako prorok Boży: dążenie do dobrych uczynków i słów

1. Izajasz 35:4-5 – Powiedz tym, którzy mają bojaźliwe serca: e silny, nie bój się; twój Bóg przyjdzie, przyjdzie z pomstą; z boską odpłatą przyjdzie, aby cię uratować. ??

2. 1 Piotra 2:15 – Bo to jest Bóg? Chcę , abyś czyniąc dobro, uciszył ignoranckie gadaniny głupich ludzi.

Łk 24,20 I jak arcykapłani i nasi przełożeni wydali go na skazanie na śmierć i ukrzyżowali.

Arcykapłani i władcy żydowscy zdradzili i ukrzyżowali Jezusa.

1. Zdrada Jezusa: zwrócenie się do Boga w czasach próby

2. Ukrzyżowanie Jezusa: odnajdywanie siły i nadziei w cierpieniu

1. Izajasz 53:7-8 – Był uciskany i uciskany, a mimo to nie otworzył ust swoich; prowadzony był jak baranek na rzeź i jak owca milczy przed tymi, którzy ją strzygą, tak nie otworzył ust swoich.

2. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Łk 24,21 Ale ufaliśmy, że to on miał odkupić Izraela, a poza tym wszystkim dzisiaj jest trzeci dzień, odkąd się to stało.

Dwóch uczniów Jezusa omawiało wydarzenia, które miały miejsce w ciągu ostatnich trzech dni, w tym ukrzyżowanie Jezusa i rozczarowanie faktem, że nie zostali odkupieni.

1. Jak wytrwać w wierze w trudnych czasach

2. Natura odkupicielskiej miłości Boga

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Izajasz 53:5 - Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

Łukasza 24:22 Tak, a także niektóre kobiety z naszego towarzystwa zadziwiły nas, które były wcześnie przy grobie;

Kobiety, które przyszły do grobu, zadziwiły uczniów.

1: Możemy być zdumieni wiarą innych wokół nas.

2: Musimy zawsze zachować wiarę w Boga, nawet wtedy, gdy wydaje się to niemożliwe.

1: Łk 18:27 – Jezus odpowiedział: ? □ niemożliwe jest u człowieka, możliwe jest u Boga.??

2: Hebrajczyków 11:1 – Wiara zaś jest ufnością w to, czego się spodziewamy i pewnością tego, czego nie widzimy.

Łk 24,23 A gdy nie znaleźli jego ciała, przyszli, mówiąc, że mieli też widzenie aniołów, które mówiło, że żyje.

Kobiety, które szukały ciała Jezusa po jego ukrzyżowaniu, nie mogły go znaleźć i zamiast tego miały wizję aniołów, którzy oznajmili, że Jezus żyje.

1. Nigdy nie wolno nam tracić nadziei – nawet w najciemniejszych chwilach Bóg jest zawsze z nami.

2. Przez Jezusa możemy zostać wskrzeszeni i przywróceni do życia.

1. Izajasz 40:31 – „Ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły, wzbijają się na skrzydłach jak orły, biegną, a nie są zmęczeni, i będą chodzić, i nie ustawają”.

2. 1 Koryntian 15:20-22 – „Ale teraz Chrystus zmartwychwstał i stał się pierwiastkiem tych, którzy zasnęli. Ponieważ bowiem przez człowieka przyszła śmierć, przez człowieka przyszło też zmartwychwstanie. Bo jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni”.

Łk 24,24 A niektórzy z nas, którzy byli z nami, poszli do grobu i zastali tak, jak mówiły kobiety, lecz jego nie widzieli.

Niektórzy z ludzi, którzy byli z naśladowcami Jezusa, poszli do grobu Jezusa i zastali go pustym, lecz Jezusa nie widzieli.

1. Siła wiary: uczenie się od kobiet, które były świadkami pustego grobu

2. Nieoczekiwane błogosławieństwo pustego grobu: jak zmartwychwstanie Jezusa zmienia wszystko

1. Jana 20:1-18 – Historia Marii Magdaleny, która zobaczyła pusty grób

2. Marka 16:1-8 – Historia innych kobiet, które poszły do grobu i zastały go pustym

Łk 24,25 Potem rzekł do nich: Głupcy i gnuśnego serca, aby uwierzyć we wszystko, co powiedzieli prorocy.

Jezus gani swoich uczniów, że nie uwierzyli we wszystko, co powiedzieli prorocy.

1. Nasza wiara w to, co zostało powiedziane – Łk 24,25

2. Powolność serca prowadzi do wątpliwości – Łk 24,25

1. Rzym. 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe.

2. Hebr. 11:1 - Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

Łk 24,26 Czy Chrystus nie powinien tego cierpieć i wejść do swojej chwały?

Uczniowie Jezusa byli zdezorientowani, gdy Jezus został ukrzyżowany, i chcieli zrozumieć, dlaczego musiał cierpieć, zanim wejdzie do swojej chwały.

1. Siła wiary: zrozumienie cierpienia i chwały Jezusa

2. Krzyż: przykład bezwarunkowej miłości

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Hebrajczyków 12:2 - Skupmy wzrok na Jezusie, twórcy i dokończycielu naszej wiary, który dla wystawionej mu radości wycierpiał krzyż, gardząc jego hańbą, i zasiadł po prawicy tronu Bożego .

Łukasza 24:27 I zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykładał im, co we wszystkich Pismach dotyczyło jego osoby.

Jezus wykładał swoim uczniom to, co go dotyczyło, zaczynając od Mojżesza i proroków, a

kończąc na wszystkich Pismach.

1. Moc Pisma Świętego: jak Jezus posługiwał się Biblią, aby się objawić

2. Czego możemy się nauczyć z metody studiowania Pisma Świętego stosowanej przez Jezusa?

1. Izajasz 53:3-4 Jest wzgardzony i odrzucony przez ludzi; mąż boleści i doświadczony w smutku. I jakby zakryliśmy przed nim nasze twarze; wzgardzony był i nie zważaliśmy na niego. Zaprawdę, on dźwigał nasze boleści i dźwigał nasze boleści, a jednak uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego.

2. Jana 5:39 Badajcie pisma święte; bo w nich sądzicie, że macie żywot wieczny, i oni są tymi, którzy dają o mnie świadectwo.

Łk 24,28 I zbliżyli się do wsi, do której udali się, a on udawał, że chce pójść dalej.

Uczniowie zbliżają się do pewnej wioski, a Jezus udaje, że idzie dalej.

1. „Siła udawania: jak Jezus pokazał nam, jak postępować w trudnych sytuacjach”

2. „Znaczenie podróży Jezusa: czego możemy się nauczyć z jego podróży”

1. Jakuba 1:19-20 – „Wiedzcie to, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu, bo gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej”.

2. Rzymian 12:18 – „Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, żyjcie w pokoju ze wszystkimi”.

Łk 24,29 Ale zniewolili go, mówiąc: Zostań z nami, bo już ma się ku wieczorowi i dzień już się skończył. I wszedł, aby z nimi zamieszkać.

Uczniowie Jezusa namawiają Go, aby został z nimi na wieczór, gdy dzień dobiega końca.

1. Przykład gościnności i łaski Jezusa

2. Znaczenie wspólnoty i towarzystwa

1. Hebrajczyków 13:2 Nie zaniedbujcie gościnności nieznajomym, bo przez to niektórzy, nie wiedząc o tym, gościli aniołów.

2. Kaznodziei 4:9-12 Lepiej jest dwom niż jednemu, gdyż za swój trud mają dobrą nagrodę. Bo jeśli upadną, jeden podniesie swego bliźniego. Biada jednak temu, kto jest sam, gdy upadnie i nie ma innego, kto by go podniósł! Powtórzę: jeśli dwoje leży razem, jest im ciepło, ale jak jeden może się ogrzać sam? I choćby jeden człowiek zwyciężył samotnego, dwóch mu się przeciwstawi? sznur potrójny nie ulega szybkiemu zerwaniu.

Łk 24,30 I stało się, gdy zasiadł z nimi do posiłku, wziął chleb, pobłogosławił, połamał i dawał im.

Jezus wziął chleb, pobłogosławił go i połamał, zanim dał go swoim uczniom.

1. Moc błogosławieństwa: jak błogosławieństwo może przemienić nasze życie

2. Chleb życia: znalezienie radości i spełnienia w Chrystusie

Przechodzić-

1. Mateusza 14:14-21 ?Jezus karmi pięć tysięcy

2. Jana 6:35 Jezus jest chlebem życia

Łukasza 24:31 I otworzyły się im oczy, i poznali go; i zniknął im z oczu.

Jezus ukazuje się dwóm swoim naśladowcom w drodze do Emaus i rozpoznają go, ale potem znika.

1. Moc Pana pojawiania się i znikania.

2. Znaczenie rozpoznania obecności Pana.

1. Hebrajczyków 13:8 – Jezus Chrystus jest ten sam wczoraj, dziś i na wieki.

2. Jana 14:18 – Nie pozostawię was sierotami; Przyjdę do ciebie.

Łk 24,32 I mówili jeden do drugiego: Czy serce nie pałało w nas, gdy w drodze z nami rozmawiał i Pisma nam wyjaśniał?

Kiedy Jezus z nimi rozmawiał i wyjaśniał im Pisma, uczniowie poczuli palący ból w sercach.

1. Znajomość Słowa Bożego: moc Pisma Świętego w płonącym sercu

2. Doświadczenie Boga: jak przemieniająca obecność Boga może rozpalić nasze serca

1. Psalm 119:103-105 ? Och , słodkie są Twoje słowa na mój gust! Tak, słodsze niż miód dla moich ust! Przez Twoje przykazania zdobywam zrozumienie. Dlatego nienawidzę wszelkiej drogi fałszywej. Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

2. Psalm 19:7-8 ? Prawo Pańskie jest doskonałe, nawraca duszę; świadectwo Pana jest pewne, czyni mądrym prostego. Prawa Pańskie są słuszne, radują serce, przykazanie Pańskie jest czyste i oświeca oczy.

Łk 24,33 Wstali więc tej samej godziny i wrócili do Jerozolimy, i zastali zebranych jedenastu oraz tych, którzy z nimi byli,

Uczniowie natychmiast wstali i wrócili do Jerozolimy, gdzie zastali zebranych Jedenastu.

1: Nigdy nie zniechęcajcie się zbytnio, aby gromadzić się jako Kościół.

2: Bóg jest zawsze tam, aby dać nam siłę i odwagę.

1: Dzieje Apostolskie 2:42-47 – Wczesny Kościół jednoczy się w jedności.

2: Rzymian 12:4-5 – Bycie zjednoczonym w ciele Chrystusa.

Łk 24,34 Mówiąc: Pan rzeczywiście zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi.

Pan zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi.

1: Moc zmartwychwstania Jezusa dla nas dzisiaj.

2: Znaczenie dzielenia się dobrą nowiną o zmartwychwstaniu Jezusa.

1: Rzymian 6:4-5 - Dlatego razem z Nim zostaliśmy pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, tak i my postępowaliśmy w nowości życia.

2: Dzieje Apostolskie 1:8 – Ale otrzymacie moc, gdy Duch Święty zstąpi na was; i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi.

Łk 24,35 I opowiedzieli, co się działo w drodze i jak go poznano przy łamaniu chleba.

Dwóch uczniów Jezusa spotkało Go w drodze do Emaus i rozpoznało Go po łamaniu chleba.

1. Rozpoznanie Jezusa w nieoczekiwany sposób

2. Moc wspólnego łamania chleba

1. Mateusza 26:26-29 – Jezus ustanawia Wieczerzę Pańską

2. Dzieje Apostolskie 2:42-47 – Wierzący oddani wspólnemu łamaniu chleba we wspólnocie

Łk 24,36 A gdy to mówili, sam Jezus stanął pośrodku nich i rzekł do nich: Pokój wam.

Jezus po swoim zmartwychwstaniu ukazał się uczniom i powitał ich pokojem.

1. Moc pokoju: jak pokojowe powitanie Jezusa zmieniło świat

2. Zmartwychwstanie Jezusa: zdumiewający znak nadziei w niespokojnym świecie

1. Psalm 29:11 - Pan daje siłę swemu ludowi; Pan błogosławi swemu ludowi pokojem.

2. Rzymian 5:1 - Skoro więc zostaliśmy usprawiedliwieni przez wiarę, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Łk 24,37 Oni jednak przerazili się i przerazili, myśląc, że widzieli ducha.

Uczniowie przestraszyli się, gdy zobaczyli Jezusa, gdyż myśleli, że jest duchem.

1: Bóg jest z nami nawet w chwilach strachu.

2: Powinniśmy mieć wiarę nawet wtedy, gdy rzeczy wydają się niemożliwe.

1: Hebrajczyków 13:5 – „Niech wasza rozmowa będzie wolna od pożądliwości i poprzestawajcie na tym, co macie, bo powiedział: Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę”.

2: Mateusza 28:20 – „Uczcie ich przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem, a oto jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Amen.”

Łk 24,38 I rzekł do nich: Dlaczego jesteście zmartwieni? i dlaczego myśli pojawiają się w waszych sercach?

Jezus zapytał swoich uczniów, dlaczego byli zaniepokojeni i dlaczego w ich sercach pojawiały się myśli.

1. Nie trać ducha: znajdowanie pokoju w niespokojnym świecie

2. Pokonanie lęku: jak uspokoić umysł i serce

1. Filipian 4:6-7 – „Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serca i umysły w Chrystusie Jezusie.”

2. Psalm 46:10 – „Zatrzymajcie się i poznajcie, że jestem Bogiem; będę wywyższony między narodami, będę wywyższony na ziemi”.

Łk 24,39 Oto moje ręce i nogi, że to ja jestem; dotknij mnie i zobacz; bo duch nie ma ciała i kości, jak widzicie, że Ja mam.

Ten fragment mówi o tym, jak Jezus dał namacalny dowód swojego fizycznego zmartwychwstania, pokazując swoje ręce i stopy.

1. Fizyczne dowody zmartwychwstania Chrystusa: Jezus pokazuje nam, że nie jest zwykłym duchem, ale ma namacalny dowód swojego zmartwychwstania.

2. Siła wiary: Fizyczne zmartwychwstanie Jezusa daje nam wiarę w moc Boga i ukazuje Jego wierność.

1. Jana 20:27: Wtedy rzekł do Tomasza: Zbliż się do palca swego i zobacz moje ręce; i wyciągnij tu swą rękę i włóż ją w mój bok, i nie bądź bez wiary, ale wierz.

2. Hebrajczyków 11:1: A wiara jest istotą rzeczy, których się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

Łk 24,40 A to powiedziawszy, pokazał im ręce i nogi.

Po jego słowach uczniom pokazano ręce i nogi Jezusa.

1: Jezus naprawdę zmartwychwstał po swojej śmierci, czego dowodem są rany na Jego dłoniach i stopach.

2: Fizyczne pojawienie się Jezusa po zmartwychwstaniu daje nam nadzieję w obliczu cierpienia.

1: Jana 20:27-29 – Następnie rzekł do Tomasza: ? □ przyłóż tutaj palec; zobacz moje ręce. Wyciągnij rękę i połóż ją na moim boku. Przestań wątpić i uwierz. ??

2: Kolosan 3:12-14 – Zatem jako Bóg? □ narodzie wybrany, święty i umiłowany, przyobleczcie się we współczucie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość. Znoście jedni drugich i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli ktoś z was ma do kogoś żal. Przebaczajcie, tak jak Pan przebaczył wam.

Łk 24,41 A gdy oni jeszcze nie wierzyli z radości i zdumiewali się, rzekł do nich: Czy

macie tutaj mięso?

Uczniowie byli przepełnieni radością, ale nadal nie pewni, co się dzieje, dlatego Jezus zapytał, czy mają coś do jedzenia.

1. Poleganie na Słowie Bożym w obliczu niepewności

2. Znajdowanie radości pośród przeciwności losu

1. Rzymian 15:13 – „Niech Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem, jeśli Mu zaufacie, abyście przez moc Ducha Świętego przepełnieni byli nadzieją”.

2. Psalm 30:5 – „Płacz może trwać przez noc, ale o poranku radość”.

Łk 24,42 I dali mu kawałek pieczonej ryby i plaster miodu.

Ten fragment opisuje, jak uczniowie ofiarowali Jezusowi kawałek pieczonej ryby i plaster miodu.

1. Siła gościnności: Jezusowy przykład przyjmowania i reagowania na akt dobroci

2. Nakarmienie głodnych: Przypomnienie, aby okazywać życzliwość i współczucie potrzebującym

1. Rodzaju 18:2-5 – Gościnność Abrahama wobec trzech gości

2. Izajasz 58:7-11 – Boże wezwanie do opieki nad głodnymi i potrzebującymi.

Łk 24,43 A on wziął i jadł przed nimi.

Uczniowie byli świadkami, jak Jezus zjadł kawałek ryby, aby udowodnić, że zmartwychwstał.

1. Zmartwychwstanie Jezusa: cud nad cudami

2. Moc bycia świadkiem zmartwychwstania Chrystusa

1. Jana 20:25-29 – Jezus pokazuje Tomaszowi swoje rany, udowadniając, że żyje.

2. Łk 24,36-43 – Jezus objawia się swoim uczniom i zjada kawałek ryby.

Łk 24,44 I rzekł do nich: To są słowa, które do was mówiłem, gdy jeszcze byłem z wami, że musi się wypełnić wszystko, co napisano w Prawie Mojżesza, u Proroków i w Psalmy dotyczące mnie.

Werset ten mówi o Jezusie przypominającym uczniom, że wydarzenia związane z Jego życiem i śmiercią zostały przepowiedziane w Prawie, Prorokach i Psalmach.

1. Wypełnienie proroctw: jak życie i śmierć Jezusa wypełniły Pismo Święte

2. Wierne spełnienie: jak życie Jezusa dowodziło wierności

1. Izajasz 53:4??

2. Psalm 22:1??8

Łk 24,45 Wtedy otworzył im umysł, aby zrozumieli Pisma,

Ten fragment mówi o Jezusie, który otworzył zrozumienie swoich uczniów, aby mogli zrozumieć Pisma.

1) Moc Jezusa: nauka polegania na Jego przewodnictwie

2) Odblokowanie mocy Pisma Świętego poprzez Jezusa

1) Jana 14:26 – „Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem”.

2) Psalm 119:18 – „Otwórz moje oczy, abym mógł widzieć cuda w Twoim prawie”.

Łk 24,46 I rzekł do nich: Tak jest napisane i tak należało Chrystusowi cierpieć i trzeciego dnia zmartwychwstać:

Jezus pouczył swoich uczniów, że musi cierpieć i trzeciego dnia zmartwychwstać.

1. Cudowna moc zmartwychwstania

2. Znaczenie wypełniania się proroctw

1. Psalm 16:10 – Bo nie zostawisz duszy mojej w piekle; ani nie dopuścisz, aby Święty Twój oglądał skażenie.

2. Izajasz 53:4-5 - Zaprawdę, on dźwigał nasze boleści i dźwigał nasze boleści, a jednak uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy. Spadła na niego kara naszego pokoju; a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

Łk 24,47 I aby w imię jego głoszono wśród wszystkich narodów, począwszy od Jerozolimy, pokutę i odpuszczenie grzechów.

Jezus polecił swoim naśladowcom, aby począwszy od Jerozolimy głosili pokutę i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom.

1. Moc pokuty i przebaczenia

2. Radość z głoszenia przesłania Jezusa o pokucie i przebaczeniu

1. Dzieje Apostolskie 3:19 – Pokutujcie więc i zwróćcie się do Boga, aby wasze grzechy zostały zmazane.

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Łk 24,48 A wy jesteście świadkami tego.

Ten fragment podkreśla wagę bycia świadkami prawdy ewangelii Chrystusa.

1: Być świadkiem Prawdy – prowadzić uczciwe życie i konsekwentnie świadczyć o prawdzie Ewangelii Jezusa Chrystusa.

2: Bycie świadectwem łaski – dzielenie się z innymi przesłaniem miłości, miłosierdzia i łaski znalezionych w Jezusie Chrystusie.

1: Dzieje Apostolskie 1:8 – „Ale otrzymacie moc Ducha Świętego, gdy zstąpi na was, i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i Samarii, i aż po krańce ziemi”.

2: Mateusza 28:18-20 - Wtedy Jezus przyszedł do nich i zapytał: ? Dana mi jest cała władza w niebie i na ziemi. Dlatego idźcie i czyńcie uczniami wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, i ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I zaprawdę, jestem z wami zawsze, aż do końca wieku. ??

Łukasza 24:49 A oto Ja ześlę na was obietnicę mojego Ojca; pozostańcie jednak w mieście Jerozolimie, aż zostaniecie przyobleczeni mocą z wysokości.

Apostołom polecono pozostać w Jerozolimie, dopóki nie zostaną przyobleczeni mocą z wysokości.

1. Trwanie w Bożych obietnicach: oczekiwanie na Pana i Jego moc

2. Życie w oczekiwaniu: świadomość, że najlepsze dopiero przed nami

1. Izajasz 40:31: „Ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły, wzbijają się na skrzydłach jak orły, biegną, a nie są zmęczeni, i będą chodzić, i nie ustawają”.

2. Psalm 27:14: „Oczekuj Pana, nabierz odwagi, a On wzmocni twoje serce. Czekaj, mówię, Pana”.

Łk 24,50 I wyprowadził ich aż do Betanii, podniósłszy ręce, błogosławił ich.

Jezus wyprowadził swoich uczniów do Betanii i pobłogosławił ich wzniesionymi rękami.

1. Błogosławieństwa wiernego bycia uczniem

2. Moc błogosławieństwa Jezusa

1. Dzieje Apostolskie 3:1-8, Piotr i Jan uzdrawiają chromego w imieniu Jezusa

2. Jakuba 5:13-15: Moc modlitwy i skuteczna, żarliwa modlitwa sprawiedliwego człowieka wiele zdziała

Łukasza 24:51 I stało się, gdy im błogosławił, został od nich oddzielony i uniesiony do nieba.

Jezus pobłogosławił uczniów i został wzięty do nieba.

1. Wniebowstąpienie Jezusa: moc Jego błogosławieństwa

2. Jezus, nasza wieczna nadzieja: błogosławieństwo Jego wniebowstąpienia

1. Dzieje Apostolskie 1:9-11 - A gdy to powiedział, a oni na to patrzyli, został uniesiony w górę i obłok zabrał go sprzed ich oczu. A gdy oni patrzyli w niebo, gdy on szedł, oto stanęło przy nich dwóch mężów w białych szatach i rzekli: ? □ w Galilei, dlaczego stoicie i patrzycie w niebo? Ten Jezus, który został wzięty od was do nieba, przyjdzie w ten sam sposób, w jaki widzieliście Go wstępującego do nieba.

2. Filipian 2:9-11 - Dlatego Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią, i wszelki język wyznaje, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

Łukasza 24:52 I oddali mu pokłon, i z wielką radością wrócili do Jerozolimy:

Uczniowie oddali cześć Jezusowi i z wielką radością powrócili do Jerozolimy.

1: Radujcie się zawsze w Panu i jeszcze raz powtarzam: radujcie się! (Filipian 4:4)

2: Chodźcie, pokłońmy się w uwielbieniu, klęknijmy przed Panem, naszym Stwórcą (Ps 95,6)

1: Jezus powiedział: ? Nie pozwólcie , aby wasze serca były zaniepokojone. Wierzysz w Boga; wierzcie i we mnie (Jana 14:1).

2: Jezus powiedział: ? □ wszystko, co z tobą zostawiam; mój pokój daję wam. Nie daję wam tak, jak daje świat. Niech się nie trwoży serce wasze i nie lękajcie się (Jana 14:27).

Łk 24,53 I stale przebywali w świątyni, wielbiąc i błogosławiąc Boga. Amen.

Uczniowie regularnie przebywali w świątyni, chwaląc i oddając cześć Bogu.

1. Bóg jest godzien naszej chwały

2. Oddawanie czci Bogu w świątyni

1. Psalm 34:1 - ? □ będę błogosławił Pana w każdym czasie; Jego pochwała będzie stale w moich ustach.

2. Psalm 100:4 - ? Wejdź do jego bram z dziękczynieniem i do jego przedsionków z chwałą! Dziękujcie mu; błogosławić jego imię!??

Jan 1 wprowadza Słowo (Logos), świadectwo Jana Chrzciciela o Jezusie i pierwszych uczniach Jezusa.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się głębokim stwierdzeniem teologicznym o Słowie (Logosie), które było na początku u Boga i było Bogiem. To Słowo odegrało kluczową rolę w stworzeniu; wszystko, co istnieje, powstało przez Niego. W Nim było życie, które jest światłością całej ludzkości, jaśniejące w ciemności, która go nie zwyciężyła. Ten Logos stał się ciałem jako Jezus Chrystus, pełen łaski, prawdy, żyjący wśród nas, objawiający chwałę Jednorodzonego Syna Ojca (Jana 1:1-14).

2. akapit: Następnie narracja przenosi się do Jana Chrzciciela, który został wysłany od Boga, aby świadczyć o tym Świetle, aby wszyscy mogli uwierzyć przez Niego. On sam nie był tym Światłem, ale przyszedł jako świadek, aby złożyć świadectwo na temat tego Światła (Jana 1:6-8). Kiedy żydowscy przywódcy z Jerozolimy wysłali kapłanów, Lewitów, z pytaniem, kim on jest, ten otwarcie oświadczył, że nie jest Chrystusem, Eliaszem ani prorokiem, ale głosem wzywającym pustynię „Prostujcie Panie", cytując proroka Izajasza wskazującego jego rolę w przygotowaniu drogi Mesjasz (Jana 1:19 -23). Następnego dnia, kiedy zobaczył Jezusa zbliżającego się do niego, oświadczył: „Oto Baranek Bóg gładzi grzech świata!". świadczenie o boskim wyborze namaszczenie Jezusa Duch Święty Syn Bóg wypełnia swoją misję wskazując innym na Chrystusa (Jana 1:24-34).

3. akapit: Następnego dnia Jan ponownie stał z dwoma swoimi uczniami, patrząc, jak Jezus przechodzi obok i ponownie powiedział: „Oto Baranek Bóg!" Słysząc to, dwaj uczniowie poszli za Jezusem, prowadząc pierwszą interakcję, gdzie zapytali ich, czego

szukają, zaprosili ich, przyjdźcie, zobaczcie, więc zostali z Nim pierwszego dnia. Andrzej Szymon, brat Piotra, po raz pierwszy odnalazł własnego brata, Szymon, powiedział mu, że znalazł Mesjasza przetłumaczony, Chrystus przyprowadził go do Jezusa, na który spojrzał, powiedział „Ty jesteś Szymon, syn Jan, będziesz nazywany Kefasem" – przetłumaczył Piotr, przedstawiając osobistą przemianę naśladującą Chrystusa (Jn 1:35-42). Rozdział kończy się wezwaniem innych pierwszych uczniów, mianowicie Filipa Natanaela, który początkowo był sceptyczny wobec czegokolwiek dobrego, co wyszło z Nazaretu, ale po spotkaniu zaskoczony nadprzyrodzoną wiedzą Jezusa na jego temat wyznał, że jest Synem Bogiem Królem Izrael obiecał większe objawienia aniołowie wstępujący zstępujący na Syna Człowieka, co oznaczało boskie otwarte niebo działalność na ziemi poprzez swoją służbę (Jana 1:43-51).

Jana 1:1 Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo.

Na początku było Słowo, które było u Boga i było Bogiem.

1. Moc Słowa Bożego

2. Boskość Jezusa Chrystusa

1. Księga Rodzaju 1:1-3 – Na początku Bóg stworzył niebiosa i ziemię

2. Kolosan 1:15-17 – On jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego stworzenia

Jan 1:2 To samo było na początku u Boga.

W tym fragmencie jest napisane, że Jezus był z Bogiem na początku.

1. Jak Jezus jest przykładem wierności Bogu.

2. Znaczenie uznania Jezusa za Syna Bożego.

1. Jana 1:14 – „A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, i oglądaliśmy jego chwałę, chwałę, jaką ma Jednorodzony od Ojca, pełne łaski i prawdy".

2. Kolosan 1:15-17 – „On jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego

stworzenia. Bo w nim zostało stworzone wszystko na niebie i na ziemi, rzeczy widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy władcy, czy władze — wszystko przez niego i dla niego zostało stworzone. On jest przed wszystkim i wszystko w nim ma istnienie.”

Jana 1:3 Wszystko przez niego powstało; a bez niego nic nie powstało, co powstało.

Ten fragment mówi o tym, że Jezus jest stwórcą wszystkich rzeczy.

1. Jezus jest Stwórcą wszystkiego – Zrozumienie wagi Jezusa jako źródła wszelkiego stworzenia.

2. Wszystko jest przez Niego stworzone – docenianie mocy Jezusa i Jego zdolności do ożywiania wszystkiego.

1. Księga Rodzaju 1:1 – „Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię”.

2. Kolosan 1:16 – „Bo przez niego zostało stworzone wszystko na niebie i na ziemi, widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy zwierzchności, czy władze. Wszystko przez niego i dla niego zostało stworzone”.

Jana 1:4 W nim było życie; a życie było światłością ludzi.

Ten fragment ukazuje, że Jezus jest źródłem życia i światła dla całej ludzkości.

1. „Życiodajne światło Jezusa”

2. „Światłość świata: Jezus”

1. Rzymian 8:10-11 - A jeśli Chrystus jest w was, to chociaż ciało jest martwe z powodu grzechu, Duch jest życiem dzięki sprawiedliwości. Jeśli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, który wskrzesił Jezusa Chrystusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.

2. Psalm 36:9 – Bo u ciebie jest źródło życia; w Twoim świetle widzimy światło.

Jana 1:5 A światło świeci w ciemności; i ciemność tego nie ogarnęła.

Ten fragment wyjaśnia, że światło Boga świeci w ciemności, ale ciemność nie może go zrozumieć ani zaakceptować.

1. „Światło Boga w ciemności”

2. „Niezgłębiona moc światła”

1. Izajasz 9:2 – „Lud, który chodził w ciemności, ujrzał światło wielkie; tym, którzy mieszkają w krainie cienia śmierci, światło zabłysło”.

2. Efezjan 5:8-10 – „Byliście czasami ciemnością, ale teraz jesteście światłością w Panu. Postępujcie jak dzieci światłości: (Bo owocem Ducha jest we wszelkiej dobroci, sprawiedliwości i prawdzie;) Udowadniając, co jest miłe Panu.”

Jan 1:6 Był człowiek posłany od Boga, imieniem Jan.

Jan Chrzciciel został posłany przez Boga, aby przygotować drogę Jezusowi.

1: Znaczenie przygotowania drogi dla Jezusa.

2: Znaczenie misji Jana Chrzciciela.

1: Izajasz 40:3-5 – Głos jednego wołającego: „Na pustyni przygotujcie drogę Panu, wyprostujcie na pustyni gościniec dla naszego Boga.

2: Mateusza 3:1-3 - W owych dniach przyszedł Jan Chrzciciel i głosił na pustyni judzkiej, mówiąc: Nawracajcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie.

Jana 1:7 Ten sam przyszedł na świadectwo, aby świadczyć o światłości, aby przez niego uwierzyli wszyscy ludzie .

Ten fragment mówi o Jezusie Chrystusie, który przyszedł na świat jako świadek, aby dać świadectwo o Światłości, aby wszyscy ludzie mogli w Niego uwierzyć.

1. Znaczenie niesienia świadectwa o świetle

2. Moc wiary poprzez Jezusa Chrystusa

1. Izajasz 9:2 – Lud, który chodził w ciemności, ujrzał wielkie światło; tym, którzy mieszkali w krainie cienia śmierci, zabłysło światło.

2. Mateusza 4:16 - Lud, który siedział w ciemności, ujrzał wielkie światło, a tym, którzy mieszkali w krainie i cieniu śmierci, wzeszło światło.

Jana 1:8 Nie był on tym Światłem, ale został posłany, aby świadczyć o tym świetle.

Jan Chrzciciel został posłany przez Boga, aby świadczyć o Jezusie, który był prawdziwym Światłem.

1. Dawać świadectwo o świetle: rola Jana Chrzciciela w planie Bożym

2. Światło świata: Jezus i nadzieja, którą niesie

1. 1 Jana 1:5-7 – „Oto wiadomość, którą od niego usłyszeliśmy i którą wam zwiastujemy, że Bóg jest światłością i nie ma w nim żadnej ciemności. Jeśli mówimy, że mamy z Nim społeczność, a chodzimy w ciemności, kłamiemy i nie postępujemy zgodnie z prawdą. Jeśli jednak chodzimy w światłości, jak on jest w światłości, społeczność mamy między sobą, a krew Jezusa, Jego Syna, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu”.

2. Izajasz 9:2 – „Lud, który chodził w ciemności, ujrzał wielkie światło; nad mieszkańcami krainy głębokiej ciemności zajaśniało światło”.

Jan 1:9 To była światłość prawdziwa, która oświeca każdego człowieka, gdy na świat przychodzi.

Ten fragment mówi o Jezusie jako o prawdziwym świetle, które daje światło każdemu człowiekowi na świecie.

1. Życie w świetle Jezusa

2. Źródło naszego światła

1. Jana 8:12 – Jezus powiedział: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światło życia”.

2. Izajasz 9:2 – Lud chodzący w ciemności ujrzał wielkie światło; nad mieszkańcami krainy głębokiej ciemności wzeszło światło.

Jan 1:10 Był na świecie i świat został przez niego stworzony, a świat go nie poznał.

Ten fragment mówi o Jezusie, który przyszedł na świat i nie został rozpoznany przez świat.

1: Powinniśmy uznać znaczenie Jezusa w naszym życiu i nie uważać go za coś oczywistego.

2: Powinniśmy naśladować przykład Jezusa i nauczyć się ufać Jemu i Jego kierownictwu.

1: Hebrajczyków 13:8 – Jezus Chrystus jest ten sam wczoraj i dziś, i na wieki.

2: Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Jan 1:11 Przyszedł do swojej własności, a swoi go nie przyjęli.

Ten fragment mówi o przyjściu Jezusa do swego ludu wybranego, lecz oni Go nie przyjęli.

1. Znaczenie przyjęcia i przyjęcia woli Bożej dla naszego życia.

2. Znaczenie chęci przyjęcia Jezusa jako naszego Pana i Zbawiciela.

1. Izajasz 53:3 – „Był wzgardzony i odrzucony przez ludzi; mąż boleści i doświadczony w smutku; i jako ten, przed którym ludzie zakrywają twarz, był wzgardzony i nie szanowaliśmy go”.

2. Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu, a ustami wyznaje się ku zbawieniu.”

Jan 1:12 Ale tym, którzy go przyjęli, dał moc, aby się stali synami Bożymi, tym, którzy wierzą w jego imię:

Ten fragment mówi o mocy wiary w Jezusa i o tym, jak daje ona ludziom możliwość stania się dziećmi Bożymi.

1. Moc wiary: wezwanie do naśladowania Chrystusa

2. Zrozumienie daru życia wiecznego dzięki Jezusowi

1. Galacjan 3:26 - Albowiem wszyscy jesteście dziećmi Bożymi przez wiarę w Chrystusa Jezusa.

2. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

Jana 1:13 Którzy narodzili się nie z krwi ani z woli ciała, ani z woli człowieka, ale z Boga.

Boska moc Boga jest źródłem wszelkiego życia.

1. Moc Boża: jak otrzymać życie od Pana

2. Wola Boża: zrozumienie znaczenia łaski

1. Jana 3:5-8 - „Jezus odpowiedział: «Zaprawdę zaprawdę powiadam wam, nikt nie może wejść do królestwa Bożego, jeśli się nie narodzi z wody i Ducha. Ciało rodzi ciało, ale Duch rodzi ciało Nie powinieneś być zaskoczony moim stwierdzeniem: „Musisz narodzić się na nowo”. Wiatr wieje, dokąd chce. Szum jego słyszysz, ale nie wiesz, skąd przychodzi ani dokąd zmierza. Tak dzieje się z każdym, kto narodził się z Ducha.

2. Rzymian 8:28-29 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, a którzy zostali powołani według jego postanowienia. Tych też Bóg przeznaczył na wzór obrazu swego Syna, aby był pierworodnym między wielu braćmi.”

Jan 1:14 A Słowo ciałem się stało i zamieszkało między nami (i oglądaliśmy jego chwałę, chwałę, jaką ma Jednorodzony od Ojca), pełne łaski i prawdy.

Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas, objawiając chwałę i łaskę Bożą.

1. Łaska Boża w Chrystusie - Jan 1:14

2. Chwała Boża objawiona w Chrystusie – Jan 1:14

1. Rzymian 8:3-4 – „Albowiem Bóg uczynił to, czego nie mógł dokonać zakon osłabiony ciałem. Posyłając własnego Syna w postaci grzesznego ciała i za grzech, potępił grzech w ciele, w aby sprawiedliwy wymóg Prawa wypełnił się w nas, którzy nie według ciała postępujemy, lecz według Ducha.”

2. Hebrajczyków 1:3 – „On jest odblaskiem chwały Bożej i dokładnym odbiciem jego natury, i on podtrzymuje wszechświat słowem swojej mocy”.

Jana 1:15 Jan świadczył o nim i wołał, mówiąc: To był ten, o którym mówiłem. Ten, który po mnie idzie, jest wybrany przede mną, bo był przede mną.

Jan świadczy o wielkości Jezusa, mówiąc, że On jest przed nim wybrany i był przed nim.

1. Jezus przewyższa nas wszystkich i jest godny naszego uwielbienia.

2. Wielkość Jezusa została objawiona poprzez świadectwo Jana.

1. Filipian 2:5-11 - „Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz ogołocił siebie, przyjmując postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi. A znaleziony w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej. Dlatego Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią i aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.”

2. Hebrajczyków 1:3-4 – „On jest odblaskiem chwały Bożej i dokładnym odbiciem Jego natury, i on podtrzymuje wszechświat słowem swojej mocy. Dokonawszy oczyszczenia z grzechów, zasiadł po prawicy Majestatu na wysokościach, stając się o tyle wyższym od aniołów, o ile imię, które odziedziczył, jest wspanialsze od ich imienia”.

Jan 1:16 I z jego pełni wszyscy otrzymaliśmy, i łaskę za łaską.

Ten fragment przypomina nam, że Bóg pobłogosławił nas swoją łaską i całą swoją pełnią.

1: Powinniśmy być wdzięczni za pełnię łask Bożych i wszystko, co nam dał.

2: Bóg pobłogosławił nas swoją łaską i powinniśmy rozpoznać i szanować ten dar.

1: Efezjan 2:8-9: „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest wasze dzieło, lecz dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił”.

2: Jakuba 4:6: „Ale łaski daje więcej. Dlatego jest powiedziane: «Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje».

Jan 1:17 Albowiem Prawo zostało nadane przez Mojżesza, a łaska i prawda przyszły przez Jezusa Chrystusa.

Ten fragment stwierdza, że prawo zostało nadane przez Mojżesza, ale łaska i prawda przyszły przez Jezusa Chrystusa.

1. Moc łaski: jak Jezus Chrystus dokonuje przemiany

2. Znaczenie prawdy: odrzucenie oszustwa i przyjęcie świętości

1. Rzymian 6:14: „Albowiem grzech nie będzie już waszym panem, ponieważ nie jesteście pod zakonem, ale pod łaską”.

2. Jana 8:32: „Wtedy poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli”.

Jana 1:18 Boga nikt nigdy nie widział; jednorodzony Syn, który jest na łonie Ojca, oznajmił go.

Boga nikt nigdy nie widział, lecz Jezus Go objawił.

1. Jezus – Objawiciel Boga

2. Boga nikt nie widział, ale możemy Go poznać przez Jezusa

1. Jana 14:9 - „Rzekł mu Jezus: Tak długo jestem z wami, a jeszcze mnie nie poznałeś,

Filipie? Kto Mnie widział, widział Ojca; jak więc możesz mówić: «Pokaż nam Ojca»?”

2. Kolosan 1:15 - Jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego stworzenia.

Jan 1:19 A oto relacja Jana, gdy Żydzi wysłali z Jerozolimy kapłanów i Lewitów, aby go zapytać: Kim jesteś?

Przywódcy żydowscy zapytali Jana Chrzciciela, kim jest.

1. Kim jesteś? - Refleksja nad tożsamością Jana Chrzciciela jako przykładem naszego życia

2. Odpowiadanie na Boże wezwanie – odkrywanie wagi wypełniania boskiego celu pomimo sprzeciwu

1. Izajasz 40:3 – Głos jednego wołającego: „Na pustyni przygotujcie drogę Panu, wyprostujcie na pustyni gościniec dla naszego Boga”.

2. Łk 3,4,7-8 - Jak napisano w księdze słów proroka Izajasza: „Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie dla Niego ścieżki. ... Jan powiedział do tłumów wychodzących, aby przyjąć od niego chrzest: „Wy plemię żmijowe! Kto wam ostrzegł, abyście uciekali przed nadchodzącym gniewem? Wydajcie owoce zgodne z pokutą.”

Jan 1:20 I wyznał, i nie zaprzeczył; ale wyznałem, że nie jestem Chrystusem.

Jan Chrzciciel przyznaje, że nie jest Chrystusem, Mesjaszem.

1: Wiedza o tym, kim jesteś i zrozumienie tożsamości danej przez Boga.

2: Nie staraj się być kimś, kim nie jesteś – znajdź zadowolenie w Bożym planie dla twojego życia.

1: Mateusza 3:11-17 – Posługa Jana Chrzciciela polegająca na chrzczeniu i przygotowaniu drogi dla Mesjasza.

2: Filipian 4:11-13 – Znajdź zadowolenie z Bożej woli dla swojego życia.

Jan 1:21 I zapytali go: I co wtedy? Czy jesteś Eliaszem? A on na to: Nie jestem. Czy ty jesteś tym prorokiem? A on odpowiedział: Nie.

Niektórzy pytali Jana Chrzciciela, czy jest prorokiem Eliaszem, czy prorokiem obiecanym, a on odpowiedział, że nie.

1) Boży plan zbawienia w Starym i Nowym Testamencie

2) Przygotowanie drogi dla Jezusa: Posługa Jana Chrzciciela

1) Izajasz 40:3-5 - Przygotujcie drogę Panu, wyprostujcie na pustyni drogę dla naszego Boga.

2) Łk 7,24-27 – Kiedy wysłannicy Jana odeszli, Jezus zaczął mówić do tłumów o Janie: „Co wyszliście oglądać na pustynię? Trzcina kołysana przez wiatr? Ale co wyszedłeś zobaczyć? Człowiek ubrany w miękkie szaty? Zaprawdę, ci, którzy są wspaniale ubrani i żyją w luksusie, są na dworach królewskich.

Jana 1:22 Wtedy rzekli do niego: Kim jesteś? abyśmy mogli dać odpowiedź tym, którzy nas wysłali. Co mówisz o sobie?

Jan zostaje poproszony o przedstawienie się i wyjaśnienie swojego celu.

1. Musimy być przygotowani na wyjaśnienie naszej wiary i celu w życiu.

2. Musimy być pewni naszej tożsamości w Chrystusie.

1. Izajasz 43:10-11 – „Wy jesteście moimi świadkami” – wyrocznia Pana – „i moim sługą, którego wybrałem, abyście poznali i uwierzyli mi, i zrozumieli, że nim jestem. Przede mną nie powstał żaden bóg, i nie będzie nikogo po mnie.

2. Efezjan 2:10 - Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował, abyśmy w nich chodzili.

Jana 1:23 I rzekł: Jestem głosem wołającego na pustyni: Prostujcie drogę Pańską, jak powiedział prorok Izajasz.

Jan Chrzciciel głosi proroctwo Izajasza, ogłaszając się głosem wołającego na pustyni, aby wyprostować drogę Pańską.

1. Prorocze powołanie Jana Chrzciciela – badanie wypełnienia się proroctwa Izajasza.

2. Głos Boga na pustyni – badanie objawień Bożych w nieoczekiwanych miejscach.

1. Izajasz 40:3-5 – Kontekst proroctwa wypełnionego przez Jana Chrzciciela.

2. Mateusza 3:1-3 – Janowe ogłoszenie pokuty i chrztu w rzece Jordan.

Jan 1:24 A ci, którzy zostali posłani, byli z faryzeuszy.

Ten fragment stwierdza, że ci, którzy zostali wysłani przez faryzeuszy, robili to w ich imieniu.

1. Odważne przeżywanie naszej wiary: uczenie się na przykładzie faryzeuszy

2. Moc świadectwa: obstawanie przy tym, w co wierzymy

1. Marka 2:16-17 - A gdy uczeni w Piśmie i faryzeusze widzieli go jedzącego z celnikami i grzesznikami, mówili do jego uczniów: Jak to jest, że on je i pije z celnikami i grzesznikami?

2. Mateusza 23:23 – Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! Płacicie bowiem dziesięcinę z mięty, anyżu i kminku, a opuściliście ważniejsze sprawy zakonu, sąd, miłosierdzie i wiarę: to powinniście byli czynić, a drugiego nie zaniedbywać.

Jan 1:25 I pytali go, i rzekli mu: Dlaczego więc chrzcisz, jeśli nie jesteś tym Chrystusem ani Eliaszem, ani tym prorokiem?

Jan Chrzciciel zostaje zapytany, dlaczego chrzci, skoro nie jest Mesjaszem, Eliaszem ani prorokiem.

1. Moc chrztu: odkrywanie znaczenia misji Jana Chrzciciela

2. Tożsamość Jana Chrzciciela i jego rola w Królestwie Niebieskim

1. Mateusza 3:11-13 – „Ja was chrzczę wodą ku nawróceniu, ale Ten, który po mnie idzie, jest mocniejszy ode mnie i którego butów nie jestem godzien nosić. On was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogień: którego wachlarz jest w jego ręku, i oczyści dokładnie swoje podłoże, i zbierze swoją pszenicę do spichlerza, a plewy spali ogniem nieugaszonym.

2. Łk 3:15-17 – „A gdy lud oczekiwał i wszyscy zastanawiali się w sercach swoich, czy Jan jest Chrystusem, czy nie, odpowiedział Jan, mówiąc im wszystkim: Ja was chrzczę wody, lecz przychodzi mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u jego butów, on was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem, którego wachlarz jest w jego ręku i oczyści dokładnie swoją podłogę, i zbierze pszenicę do swego spichlerza, a plewy spali ogniem nieugaszonym”.

Jan 1:26 Jan odpowiedział im, mówiąc: Ja chrzczę wodą, ale stoi między wami ten, którego nie znacie;

Jan przedstawia Jezusa jako Tego, który będzie chrzcił Duchem Świętym.

1: Jezus jest tym, który daje nam moc do zbawienia.

2: Musimy zaufać Jezusowi i przyjąć Go jako naszego Zbawiciela.

1: Dzieje Apostolskie 2:38-39 – „Nawróćcie się i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów, a otrzymacie dar Ducha Świętego”.

2: Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg wskrzesił Go z martwych, zbawiony będziesz”.

Jan 1:27 To jest ten, który idzie po mnie, i który ma pierwszeństwo przed mną i któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u jego buta.

Ten fragment opisuje wielkość i pokorę Jezusa, gdyż Jan Chrzciciel przyznaje, że nie jest godzien wykonywać dla Jezusa nawet najbardziej służalczego zadania.

1. Głębia pokory: zrozumienie przykładu Jezusa

2. Wysokość wielkości: uznanie prymatu Jezusa

1. Filipian 2:5-8 – Przykład pokory Jezusa

2. Izajasz 9:6-7 – Wielkość i prymat Jezusa

Jana 1:28 Działo się to w Betabarze za Jordanem, gdzie Jan chrzcił.

Jan Chrzciciel chrzcił w Betabarze za rzeką Jordan.

1. Moc chrztu: jak dzieło Jana Chrzciciela jest nadal aktualne

2. Znaczenie podążania za Bożym powołaniem: lekcje wyciągnięte z Jana Chrzciciela

1. Mateusza 3:16-17: „Zaraz po chrzcie Jezus wyszedł z wody. W tej chwili otworzyło się niebo i ujrzał Ducha Bożego zstępującego jak gołębicę i przychodzącego na Niego. 17 I odezwał się głos z nieba: «To jest mój Syn, którego kocham, w którym mam upodobanie»”.

2. Izajasz 40:3: „Głos wołającego: «Na pustyni przygotujcie drogę Panu, wyprostujcie na pustyni gościniec dla naszego Boga»”.

Jan 1:29 Następnego dnia Jan widzi Jezusa przychodzącego do siebie i mówi: Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata.

Jan Chrzciciel rozpoznał w Jezusie Baranka Bożego, który gładzi grzechy świata.

1. „Baranek Boży: zbawienie przez Jezusa”

2. „Jan Chrzciciel: świadek wierny”

1. Izajasz 53:6 – Wszyscy jak owce zbłądziliśmy; zwróciliśmy każdego na swoją drogę; i Pan dotknął go karą za winę nas wszystkich.

2. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Jana 1:30 To jest ten, o którym powiedziałem: Po mnie przyjdzie mąż, który był przede mną przewyższony, bo był przede mną.

Jan Chrzciciel świadczy o wyższości Jezusa nad nim.

1: Jezus jest większy od nas wszystkich

2: Jezus przyszedł przed nami wszystkimi

1: Kolosan 1:15-17 Jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego stworzenia. Albowiem przez niego zostało stworzone wszystko na niebie i na ziemi, widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy zwierzchności, czy władze – wszystko zostało stworzone przez niego i dla niego. On jest przed wszystkimi rzeczami i wszystko w Nim ma swoją całość.

2: Filipian 2:5-7 Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za coś do uchwycenia, lecz stał się niczym, biorąc w postaci sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi.

Jan 1:31 I nie znałem go, ale żeby się objawił Izraelowi, dlatego przychodzę chrzcić wodą.

Jan Chrzciciel przyszedł, aby chrzcić wodą, aby Jezus objawił się Izraelowi.

1: Jezus jest przejawem Bożej miłości i łaski.

2: Misją Jana Chrzciciela było służyć jako posłaniec przyjścia Chrystusa.

1: Izajasz 40:3-5 – Głos wołającego: „Przygotujcie na pustyni drogę dla Pana; wyprostujcie na pustyni drogę dla naszego Boga.

2: Malachiasza 3:1 – „Oto poślę mojego posłańca, który przygotuje przede mną drogę. Wtedy nagle Pan, którego szukasz, przyjdzie do swojej świątyni; przyjdzie posłaniec przymierza, którego pragniecie” – mówi Pan Zastępów.

Jan 1:32 I Jan dał świadectwo, mówiąc: Widziałem Ducha zstępującego z nieba jak gołębica i spoczął na nim.

Jan Chrzciciel był świadkiem, jak Duch Święty zstąpił z nieba niczym gołębica i spoczął na Jezusie.

1. Dar Ducha Świętego: jak Bóg umacnia nas w służbie

2. Znaczenie chrztu Jezusa: nowa era Bożej mocy

1. Łk 3:22 – „I zstąpił na Niego Duch Święty w postaci cielesnej niczym gołębica, a z nieba odezwał się głos, który mówił: «Ty jesteś moim Synem umiłowanym, w Tobie mam upodobanie».

2. Dzieje Apostolskie 2:3-4 – „Wtedy ukazały się im rozdzielone języki, jakby z ognia, i na każdym z nich usiadł jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, jak Duch dał im wypowiedź.”

Jan 1:33 I nie znałem go, ale Ten, który mnie posłał, abym chrzcił wodą, to samo powiedział do mnie: Na kogo ujrzysz Ducha zstępującego i pozostającego na nim, ten jest ten, który chrzci Duchem Świętym .

Jan Chrzciciel nie rozpoznał Jezusa, ale Bóg powiedział mu, że ten, na którego ujrzał Ducha zstępującego i pozostającego, będzie tym, który będzie chrzcił Duchem Świętym.

1. Jezus, Namaszczony, który chrzci Duchem Świętym

2. Moc rozpoznania Mesjasza

1. Izajasz 11:2-3 - Spocznie na nim Duch Pański - Duch mądrości i rozumu, Duch rady i mocy, Duch wiedzy i bojaźni Pańskiej.

2. Dzieje Apostolskie 2:1-4 – W dniu Pięćdziesiątnicy Duch Święty zstąpił na uczniów w postaci języków ognia.

Jana 1:34 I widziałem i złożyłem świadectwo, że to jest Syn Boży.

Jan ogłasza Jezusa Synem Bożym.

1. Bóg objawił światu swojego Syna.

2. Jezus jest przejawem Bożej miłości i łaski.

1. Rzymian 8:32 „On, który własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał wraz z nim darować nam wszystkiego?”

2. Galacjan 4:4-5 „A gdy nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem, aby odkupić tych, którzy podlegali Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo .”

Jan 1:35 Znowu następnego dnia po tym, jak Jan wstał i dwóch jego uczniów;

Jan ogłosił przyjście Mesjasza i nawoływał do pokuty.

1. Rozpoznanie przyjścia Mesjasza i przygotowanie się na Jego przyjście

2. Naśladowanie przykładu bycia uczniem Jana

1. Łk 3,3-6 – wezwanie Jana Chrzciciela do pokuty

2. Jana 4:1-3 – Jezus wzywa swoich uczniów, aby Go naśladowali

Jan 1:36 A patrząc na idącego Jezusa, mówi: Oto Baranek Boży!

Jan Chrzciciel zobaczył idącego Jezusa i ogłosił Go Barankiem Bożym.

1. Baranek Boży: Ofiara doskonała

2. Spotkanie z Jezusem: wezwanie do wiary

1. Izajasz 53:7 – „Był uciskany i uciskany, a nie otworzył ust swoich; jak baranek prowadzony na rzeź, i jak owca przed tymi, którzy ją strzygą, milczą, więc nie otworzył ust swoich. "

2. 1 Piotra 1:18-19 – „Wiecie bowiem, że nie rzeczami przemijającymi, srebrem i złotem zostaliście wykupieni z pustego życia przekazanego wam przez przodków, lecz

drogocenną krwią Chrystus, baranek bez skazy i wady”.

Jan 1:37 A dwaj uczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za Jezusem.

Dwaj uczniowie Jana usłyszeli przemówienie Jezusa i postanowili pójść za Nim.

1: Boże wezwanie ma moc i może nas pobudzić do działania.

2: Musimy wybrać, czy odpowiemy na Boże wezwanie, czy je zignorujemy.

1: Izajasz 6:8 - Wtedy usłyszałem głos Pana mówiący: Kogo mam posłać? A kto po nas pójdzie?” I powiedziałem: „Oto jestem. Poślij mnie!”

2: Łk 9:23 - Potem rzekł do wszystkich: «Kto chce być moim uczniem, niech się zaprze samego siebie, niech codziennie bierze swój krzyż i naśladuje mnie».

Jan 1:38 Wtedy Jezus odwrócił się i ujrzał, że idą, i rzekł do nich: Czego szukacie? Powiedzieli mu: Rabbi, (co się wykłada: Mistrzu), gdzie mieszkasz?

Jezus zapytał uczniów, czego szukają, a oni odpowiedzieli, pytając, gdzie przebywa.

1: Zawsze powinniśmy być gotowi odpowiedzieć na wezwanie Jezusa i chcieć Go naśladować.

2: Nie powinniśmy bać się pokornie zadawać Jezusowi pytania i szukać Jego przewodnictwa.

1: Łk 9:23 - I rzekł do wszystkich: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech codziennie bierze krzyż swój i naśladuje mnie.

2: Jana 15:4-5 – Trwajcie we mnie, a ja w was. Podobnie jak latorośl nie może sama wydawać owocu, jeśli nie pozostaje w winorośli; więcej nie możecie, jeśli nie trwacie we mnie. Ja jestem winoroślą, wy jesteście latoroślami. Kto trwa we mnie, a ja w nim, ten wydaje obfity owoc, bo beze mnie nic nie możecie uczynić.

Jan 1:39 Mówi im: Chodźcie i zobaczcie. Przyszli i zobaczyli, gdzie mieszkał, i zatrzymali się u niego tego dnia, bo było około godziny dziesiątej.

Jan zaprasza dwóch swoich uczniów, aby przyszli i zobaczyli, gdzie mieszkał, i pozostali u niego przez resztę dnia.

1. Zaproszenie Jezusa: Przyjdź i zobacz

2. Mieszkajcie z Chrystusem: trwajcie w Panu

Przechodzić-

1. Mateusza 11:28-29 – Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja wam dam ukojenie. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych.

2. Jana 15:4-5 – Trwajcie we mnie, a ja w was. Podobnie jak latorośl nie może sama wydać owocu, jeśli nie pozostaje w winorośli, tak i wy nie możecie, jeśli nie trwacie we Mnie. Jestem winoroślą; jesteście gałęziami. Kto trwa we mnie, a ja w nim, ten przynosi obfity owoc, bo beze mnie nic nie możecie uczynić.

Jana 1:40 Jednym z dwóch, którzy usłyszeli mowę Jana i poszli za nim, był Andrzej, brat Szymona Piotra.

Andrzej był jednym z dwóch, którzy usłyszeli nauki Jana i postanowili go naśladować.

1: Powinniśmy być otwarci na słuchanie słowa Bożego i chcieć Go naśladować.

2: Możemy spojrzeć na przykład odwagi i chęci pójścia za Jezusem z Andrzeja.

1: Mateusza 4:19 – „I rzekł do nich: Pójdźcie za mną, a uczynię was rybakami ludzi”.

2: Jana 15:14 – „Wy jesteście moimi przyjaciółmi, jeśli czynicie wszystko, co wam rozkażę”.

Jan 1:41 Najpierw odnalazł swego brata Szymona i rzekł do niego: Znaleźliśmy Mesjasza, co się wykłada, Chrystusa.

Szymon dowiaduje się, że Jezus jest Mesjaszem.

1. Radość dzielenia się dobrą nowiną

2. Kim jest Mesjasz?

1. Dzieje Apostolskie 10:38 – „Jak Bóg namaścił Jezusa z Nazaretu Duchem Świętym i mocą, który chodził, czyniąc dobrze i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła, bo Bóg był z nim”.

2. Izajasz 9:6-7 – „Bo dziecię narodziło się nam, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu, i nazwą imię jego: Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Odwieczny Ojcze, Książę Pokoju. Rozmnażanie się jego władzy i pokoju nie będzie końca na tronie Dawida i w jego królestwie, aby rządzić nim i utwierdzać go sądem i sprawiedliwością odtąd aż na wieki Dokona tego gorliwość Pana Zastępów.”

Jan 1:42 I przyprowadził go do Jezusa. A gdy Jezus go ujrzał, rzekł: Ty jesteś Szymon, syn Jony; będziesz się nazywać Kefas, co się tłumaczy: Kamień.

Jan przedstawia Szymona Jezusowi, a Jezus nadaje mu imię „Kefas”, co oznacza „kamień”.

1: Jezus ma moc dać nam nową tożsamość, a tożsamość ta jest silniejsza niż jakiekolwiek ziemskie imię.

2: Jezus oferuje nam bezpieczny fundament, bez względu na to, co przyniesie nasza przeszłość.

1: Izajasz 28:16 - Dlatego tak mówi Pan Bóg: Oto Ja położyłem jako fundament na Syjonie kamień, kamień wypróbowany, kosztowny kamień węgielny, na pewnym fundamencie; kto wierzy, nie będzie się spieszyć.

2: Mateusza 7:24–25 – „Każdy zatem, kto słucha tych moich słów i wprowadza je w życie, będzie jak człowiek mądry, który zbudował swój dom na skale. I spadł deszcz, i wezbrały powodzie, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom, ale nie runął, bo był założony na skale.

Jana 1:43 Następnego dnia Jezus wyszedł do Galilei, spotkał Filipa i rzekł mu: Pójdź za mną.

Jezus wzywa Filipa, aby poszedł za Nim.

1: Naśladowanie Jezusa oznacza szukanie Go na pierwszym miejscu we wszystkim.

2: Posłuszeństwo Jezusowi jest niezbędne dla naszego wzrostu w wierze.

1: Mateusza 6:33 – „Ale szukajcie najpierw jego królestwa i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane.”

2: Rzymian 12:2 – „Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu. Wtedy będziesz mógł sprawdzić i zatwierdzić, jaka jest wola Boga – Jego dobra, przyjemna i doskonała wola”.

Jan 1:44 Filip zaś pochodził z Betsaidy, miasta Andrzeja i Piotra.

Filip, jeden z pierwszych uczniów, pochodził z Betsaidy.

1. Znaczenie wspólnoty: studium Filipa

2. Moc zaproszenia: jak Jezus powołał Filipa

1. Mateusza 4:18-20 – Kiedy Jezus zobaczył dwóch braci, Szymona (Piotra) i Andrzeja, łowiących ryby nad morzem, wezwał ich, aby poszli za Nim.

2. Łk 5,1-11 - Jezus zaprasza Szymona (Piotra) i jego towarzyszy na łowienie ryb w innym miejscu, gdzie łowią mnóstwo ryb.

Jan 1:45 Filip znalazł Natanaela i rzekł do niego: Znaleźliśmy tego, o którym pisał Mojżesz w Prawie i prorocy, Jezus z Nazaretu, syn Józefa.

Filip mówi Natanaelowi, że odnaleźli Jezusa z Nazaretu, syna Józefa, o którym Mojżesz i prorocy pisali w Prawie.

1. Jezus jest wypełnieniem proroctw Starego Testamentu.

2. Jezus jest obiecanym Mesjaszem z Nazaretu.

1. Izajasz 7:14 - Dlatego sam Pan da wam znak; Oto panna pocznie i porodzi syna, i nazwie go imieniem Immanuel.

2. Micheasza 5:2 - Ale ty, Betlejem Efrata, choć jesteś mały wśród tysięcy Judy, jednak z ciebie wyjdzie do mnie ten, który ma być władcą w Izraelu; którego wyjścia są od dawnych czasów, od wieków.

Jan 1:46 I rzekł do niego Natanael: Czy może być coś dobrego z Nazaretu? Rzecze mu Filip: Chodź i zobacz.

Natanael ma wątpliwości, czy Jezus przyjdzie z Nazaretu, ale Filip radzi mu: „Przyjdź i zobacz" na własne oczy.

1. „Przyjdź i zobacz: świadczenie o dobroci Jezusa"

2. „Czy z Nazaretu może być coś dobrego?: Pokonywanie wątpliwości w wierze"

1. Jakuba 1:5-8 – „Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana"

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani".

Jan 1:47 Jezus ujrzał Natanaela przychodzącego do niego i powiedział o nim: Oto prawdziwy Izraelita, w którym nie ma podstępu!

Jezus pochwalił Natanaela za jego uczciwość i prawość.

1. Uczciwe serce: uczciwe życie

2. Bycie człowiekiem dotrzymującym słowa: moc dotrzymywania obietnic

1. Przysłów 10:9 – „Kto postępuje nieskazitelnie, chodzi bezpiecznie, lecz kto wypacza swoje drogi, zostanie zdemaskowany".

2. Łk 6:45 – „Dobry człowiek z dobrego skarbca swego serca wydobywa dobro, a zły

człowiek ze swego złego skarbca wydobywa zło, bo z obfitości serca mówią jego usta”.

Jana 1:48 Mówi mu Natanael: Skąd mnie znasz? Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Widziałem cię, zanim cię zawołał Filip, gdy byłeś pod drzewem figowym.

Natanael ze zdumieniem odkrył, że Jezus go znał, zanim Filip przyszedł go powołać. Jezus widział go, gdy był pod drzewem figowym, a Natanael rozpoznał w nim obiecanego Mesjasza.

1. Wiedza Boga jest większa niż nasza.

2. Jezus jest obiecanym Mesjaszem.

1. Psalm 139:1-2 – „O Panie, zbadałeś mnie i poznałeś! Ty wiesz, kiedy siadam i kiedy wstaję, z daleka dostrzegasz moje myśli”.

2. Jana 14:6 – „Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze mnie».

Jan 1:49 Odpowiedział Natanael i rzekł mu: Rabbi, ty jesteś Synem Bożym; ty jesteś królem Izraela.

Natanael ogłosił Jezusa Synem Bożym i Królem Izraela.

1: Jezus jest Królem królów i Panem panów

2: Radujcie się władzą Jezusa

1: Kolosan 2:9-10 - Bo w nim mieszka cieleśnie cała pełnia boskości, a wy zostaliście napełnieni nim, który jest głową wszelkiej władzy i władzy.

2: Filipian 2:11 - i wszelki język wyznaje, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

Jana 1:50 Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Ponieważ ci powiedziałem: Widziałem cię pod drzewem figowym, wierzysz? ujrzysz większe rzeczy niż te.

Jezus oznajmił, że widział Natanaela pod drzewem figowym i że ujrzy jeszcze większe rzeczy.

1. Wiara w Jezusa prowadzi nas do życia pełnego rzeczy.

2. Uwierz w Jezusa, a doświadczysz więcej, niż możesz sobie wyobrazić.

1. Izajasz 11:6-9 – Wilk będzie mieszkał z barankiem, a lampart będzie leżał z koźlęciem; i cielę, i młody lew, i tucz razem; i małe dziecko będzie je prowadzić.

2. Psalm 34:8 – Skosztujcie i zobaczcie, że Pan jest dobry: błogosławiony mąż, który mu ufa.

Jana 1:51 I rzekł mu: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Odtąd ujrzycie niebo otwarte i aniołów Bożych wstępujących i zstępujących na Syna Człowieczego.

Jan rozmawia z Natanaelem i mówi mu, że ujrzy otwarte niebo i aniołów Bożych wstępujących i zstępujących na Syna Człowieczego.

1. „Niebo jest otwarte: obietnica Chrystusa”

2. „Aniołowie Boży: wstępujący i zstępujący”

1. Hebrajczyków 1:14 – „Czyż nie są oni wszyscy duchami służebnymi, wysyłanymi, aby służyli tym, którzy mają odziedziczyć zbawienie?”

2. Łk 2:15 – „Kiedy aniołowie opuścili ich i odeszli do nieba, pasterze mówili między sobą: «Chodźmy do Betlejem i zobaczmy, co się tam wydarzyło, o czym nam Pan powiedział».

Jan 2 opowiada historię pierwszego cudu Jezusa na weselu w Kanie Galilejskiej i oczyszczenia przez Niego świątyni w Jerozolimie.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od obecności Jezusa, Jego matki Marii i uczniów na weselu w Kanie. Kiedy zabrakło im wina, Maria powiadomiła o tym Jezusa. Choć początkowo odpowiedział, że Jego godzina jeszcze nie nadeszła, poinstruował sługi, aby napełnili wodą sześć kamiennych dzbanów. A gdy wyciągnęli i zanieśli gospodarzowi uczty, ten stwierdził, że zamieniło się w wyborne wino. Był to pierwszy odnotowany cud Jezusa, objawiający Jego chwałę, co doprowadziło do tego, że uczniowie Mu uwierzyli (Jana 2:1-11).

2. akapit: Następnie udał się do Kafarnaum wraz z braćmi swoją matką, a uczniowie pozostali tam przez kilka dni, ale gdy zbliżała się żydowska Pascha, udali się do Jerozolimy (Jana 2:12-13). W Jerozolimie znalazł ludzi sprzedających bydło, owce, gołębie, innych siedzących przy stołach i wymieniających pieniądze. Dziedzińce świątynne wypełniły sprawiedliwy gniew, sprawiły, że bicze wypędziły wszystkich z dziedzińców świątyni. Obie owce, bydło, porozrzucane monety. Kantorzy przewróceni stołami. Powiedzieli sprzedanym gołębiom: „Zabierzcie to tutaj!". Przestańcie zamieniać dom mojego Ojca w rynek!" spełniając się proroctwo, pasja, gorliwość, twój dom mnie pochłonie (Jana 2:14-17).

Akapit trzeci: Żydzi zażądali od Niego znaku, aby usprawiedliwić to, co zrobił. W odpowiedzi Jezus powiedział: „Zburzcie tę świątynię, a przez trzy dni ją wzniosę". Myśleli, że odnosił się do fizycznej świątyni budowanej przez czterdzieści sześć lat, ale mówił o tym, że znaczenie jego ciała stało się jasne po zmartwychwstaniu, kiedy uczniowie przypomnieli sobie, co powiedział, wierząc w słowa Pisma Świętego, które wypowiedział Jezus (Jana 2:18-22). Rozdział kończy się stwierdzeniem, że wiele osób widziało znaki dokonywane podczas święta Paschy, wierzyło w imię, jednak nie powierzyło sobie ich, ponieważ wiedziało, że wszyscy ludzie nie potrzebują żadnego świadectwa o ludzkości, ponieważ wiedzieli, co jest w każdym człowieku, co wskazywało na rozeznającą wiedzę, ludzkie serca, ich powierzchowną wiarę opartą na samych cudach (Jana 2:23-25).

Jan 2:1 A trzeciego dnia odbyło się wesele w Kanie Galilejskiej; a Matka Jezusa była tam:

Jezus był obecny na weselu w Kanie Galilejskiej i była tam obecna Jego Matka.

1. Znaczenie rodziny: Jezus znajduje czas na uczestnictwo w ważnych uroczystościach rodzinnych, nawet w trakcie swojej posługi.

2. Radość z małżeństwa: Jezus uczestniczył w uczcie weselnej w Kanie, okazując swoją aprobatę i błogosławieństwo dla związku małżeńskiego.

1. Kolosan 3:12-14 – „Przyobleczcie się zatem jako wybrani Boży, święci i umiłowani, współczujące serca, życzliwość, pokorę, cichość i cierpliwość, znosząc jedni drugich, a jeśli ktoś ma skargę przeciwko drugiemu, przebaczając nawzajem; jak Pan ci przebaczył, tak i ty musisz przebaczyć. A nade wszystko przyoblekają się w miłość, która spaja wszystko w doskonałej harmonii."

2. Efezjan 5:25-33 – „Mężowie, miłujcie żony swoje, bo i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie, aby go uświęcić, oczyściwszy go obmyciem wodą słowem, aby mógł stawić sobie Kościół w chwale, bez zmazy czy zmarszczki, czy czegoś w tym rodzaju, aby był święty i bez skazy. Podobnie mężowie powinni miłować swoje żony jak własne ciała. Kto kocha swoją żonę, kocha siebie. Nikt bowiem nigdy nie miał w

nienawiści własnego ciała, lecz je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół, ponieważ jesteśmy członkami Jego Ciała. „Dlatego opuści mężczyzna ojca i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem”. Tajemnica ta jest głęboka i twierdzę, że odnosi się do Chrystusa i Kościoła. Niech jednak każdy z was kocha swoją żonę jak siebie samego, a żona niech widzi, że szanuje męża”.

Jan 2:2 I powołany został na wesele zarówno Jezus, jak i Jego uczniowie.

Jezus i jego uczniowie zostali zaproszeni na wesele.

1. Znaczenie celebrowania chwil w życiu.

2. Znaczenie bycia częścią spotkań społeczności.

1. Kaznodziei 3:4 – „Czas płaczu i czas śmiechu, czas żałoby i czas tańca”.

2. Łk 15:25 – „Teraz jego starszy syn był na polu, a gdy przyszedł i zbliżył się do domu, usłyszał muzykę i tańce”.

Jana 2:3 A gdy chcieli wina, rzekła do niego Matka Jezusa: Wina nie mają.

Ten fragment opowiada historię Jezusa przemieniającego wodę w wino na weselu w Kanie Galilejskiej.

1: Cuda Jezusa: moc przemienionego życia

2: Moc wiary: Jezus i wesele w Kanie Galilejskiej

1: Mateusza 9:29 – „Potem dotknął ich oczu i powiedział: «Według wiary waszej niech wam się stanie»

2: Rzymian 15:13 – „Teraz niech Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem w wierze, abyście dzięki mocy Ducha Świętego obfitowali w nadzieję”.

Jan 2:4 Rzekł jej Jezus: Niewiasto, co ja mam z tobą wspólnego? moja godzina jeszcze nie nadeszła.

Jezus gani prośbę kobiety o cud, gdyż Jego godzina jeszcze nie nadeszła.

1. Siła cierpliwości: ucz się od Jezusa, jak czekać na właściwy czas

2. Zaufaj Bożemu wyczuciu czasu: Świadomość, że Jego plany są doskonałe

1. Przysłów 20:22 – „Nie mów: «Odpłacę ci za to zło!» Czekaj na Pana, a On cię wybawi”.

2. 1 Piotra 5:7 – „Przerzućcie na niego całą swoją troskę, bo on się o was troszczy”.

Jan 2:5 Mówi jego matka do sług: Cokolwiek wam powie, czyńcie.

Ten fragment podkreśla wagę posłuszeństwa przykazaniom Jezusa.

1: Musimy ufać woli Bożej i być jej posłuszni, nawet jeśli jest to trudne.

2: Jezus jest godzien naszego posłuszeństwa i wiary.

1: Powtórzonego Prawa 30:20 – „Miłuj Pana, Boga swego, słuchaj jego głosu i trzymaj się go. On jest twoim życiem i długością twoich dni”.

2: Hebrajczyków 11:6 – „Bez wiary nie można podobać się Bogu, gdyż każdy, kto do Niego przychodzi, musi wierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go pilnie szukają”.

Jan 2:6 I ustawiono tam sześć stągwi kamiennych, według sposobu oczyszczenia Żydów, a każdy zawierał po dwa lub trzy firkiny.

W Jana 2:6 Jezus dokonał cudu na weselu w Kanie Galilejskiej, przemieniając wodę w wino. Było sześć kamiennych dzbanów, każdy z dwoma lub trzema filiżankami wody.

1. Jezus jako cudotwórca: analiza Jana 2:6

2. Zaopatrzenie Boże w potrzebie: studium Jana 2:6

1. Izajasz 55:1 – „Przyjdźcie wszyscy, którzy jesteście spragnieni, przyjdźcie do wód, a wy, którzy nie macie pieniędzy, przyjdźcie, kupujcie i jedzcie!”

2. Jana 7:37-38 – W ostatnim i najważniejszym dniu święta Jezus stanął i zawołał donośnym głosem: „Każdy, kto jest spragniony, niech przyjdzie do mnie i pije. Kto we Mnie wierzy, jak mówi Pismo, z jego wnętrza popłyną rzeki wody żywej.”

Jana 2:7 Rzekł im Jezus: Napełnijcie stągwie wodą. I napełnili je aż po brzegi.

Jezus polecił sługom napełnić stągwie wodą, aż się napełnią.

1. „Moc posłuszeństwa: napełnianie stągwi wodą”

2. „Boża obfitość: napełnianie stągwi po brzegi”

1. Mateusza 7:24-27 – „Dlatego każdego, kto słucha tych moich słów i je wykonuje, przyrównam go do męża mądrego, który zbudował swój dom na skale: I spadł deszcz, i wezbrały powodzie, i zerwały się wichry i uderzyły w ten dom, ale nie runął, bo był założony na skale. A każdy, kto słucha tych moich słów, a nie czyni ich, będzie przyrównany do człowieka głupiego, który zbudował swój dom na piasku: I spadł deszcz, wezbrały powodzie, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom, i runął, a upadek jego był wielki.”

2. Jakuba 1:22 – „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie”.

Jan 2:8 I rzekł do nich: Czerpcie teraz i zanieście staroście weselnemu. I oni to obnażyli.

Jana 2:8 podsumowuje polecenie Jezusa, który powiedział swoim uczniom, aby wzięli trochę wody, którą przemienił w wino, i dostarczyli je zarządcy święta.

1. Jezus jest zawsze gotowy nieść pomoc: Bez względu na sytuację, Jezus jest zawsze gotowy nieść nam pomoc.

2. Moc Jezusa: Jezus ma moc czynienia cudów i może zapewnić nam to, czego potrzebujemy.

1. Izajasz 55:1 – „Przyjdźcie wszyscy, którzy jesteście spragnieni, przyjdźcie do wód, a wy, którzy nie macie pieniędzy, przyjdźcie, kupujcie i jedzcie! Przyjdźcie, kupujcie wino i

mleko bez pieniędzy i bez ponoszenia kosztów.”

2. Mateusza 11:28 – „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię”.

Jana 2:9 Gdy przełożony uroczystości skosztował wody, która stała się winem, i nie wiedział, skąd ona jest, (ale słudzy, którzy czerpali wodę, wiedzieli;) zarządca święta wezwał pana młodego,

Zarządca uczty był zdumiony przemianą wody w wino i nie wiedział, jakie jest jego źródło.

1. Bóg może czynić cuda w naszym życiu, jeśli pozostaniemy wierni Jego woli.

2. Musimy być gotowi stanąć po stronie Boga, nawet jeśli otaczający nas świat nie rozumie Jego dróg.

1. Jana 10:30 – Ja i mój Ojciec jedno jesteśmy.

2. Mateusza 17:20 - Odpowiedział im: «Z powodu waszej małej wiary. Zaprawdę bowiem powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: «Przesuń się stąd do tam”, a ono się poruszy i nic nie będzie dla ciebie niemożliwe.

Jana 2:10 I rzekł mu: Każdy na początku podaje dobre wino; a gdy się dobrze napiją, wtedy to, co gorsze, ty zachowałeś dobre wino aż do tej chwili.

Przejście Jezus na weselu przemienia wodę w wino i jest to najlepsze wino, jakie podawano na weselu.

1. Moc Jezusa w naszym życiu – jak Jezus może dokonać w naszym życiu niemożliwego

2. Cuda Boże – jak Bóg działa w tajemniczy sposób

1. Daniel 3:17-18 – Szadrach, Meszach i Abed-Nega odmawiają oddania pokłonu bożkowi Nabuchodonozora

2. Księga Wyjścia 14:13-14 – Kiedy Bóg podzielił Morze Czerwone, aby Izraelici mogli bezpiecznie przejść

Jan 2:11 Ten początek cudów uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej i objawił swoją chwałę; a jego uczniowie uwierzyli w niego.

Jezus zaczął objawiać swoją chwałę w Kanie Galilejskiej poprzez swój pierwszy cud i uwierzyli w Niego Jego uczniowie.

1. Cudowna moc Jezusa i siła wiary

2. Chwała Boża objawiona w Jezusie

1. Hebrajczyków 11:1 „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

2. Jana 14:11 „Uwierzcie mi, że jestem w Ojcu, a Ojciec jest we mnie, albo wierzcie ze względu na same uczynki”.

Jana 2:12 Potem udał się do Kafarnaum on, jego matka, jego bracia i jego uczniowie, i przebywali tam niewiele dni.

Po weselu w Kanie Jezus wraz z uczniami udał się do Kafarnaum i zatrzymał tam kilka dni.

1: Jezus i jego uczniowie ukazują, jak ważne jest wspólne spędzanie czasu w rodzinie i wspólnocie.

2: Jezus uczy nas pokory i hojności, naśladując jego przykład dzielenia się radością innych.

1: Efezjan 4:2-3 – „Z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, chcąc zachować jedność Ducha w węźle pokoju”.

2: Kolosan 3:13 – „Znoście jedni drugich i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli ktoś z was ma do kogoś żal. Przebaczajcie, tak jak Pan przebaczył wam”.

Jana 2:13 A zbliżała się Pascha żydowska i Jezus udał się do Jerozolimy,

Fragment ten opisuje Jezusa udającego się do Jerozolimy na żydowską Paschę.

1. „Moc Jezusa – opowieść paschalna”

2. „Znaczenie żydowskiej Paschy i jej znaczenie w życiu Jezusa”

1. Łk 22:15 – „I rzekł do nich: Pragnąłem spożyć z wami tę Paschę, zanim będę cierpiał”.

2. Exodus 12:1-14 – „Ten miesiąc będzie dla was początkiem miesięcy: będzie dla was pierwszym miesiącem roku. Mówcie do całego zgromadzenia izraelskiego, mówiąc: Dziesiątego dnia tego miesiąca każdy weźmie baranka według domu ich ojców, baranka na dom.

Jana 2:14 I zastałem w świątyni sprzedających woły, owce i gołębie, a także siedzących bankierów:

Jezus jest rozgniewany działalnością handlową w Świątyni i wypędza wszystkich zaangażowanych.

1. Jezus wzywa nas, abyśmy byli szafarzami Domu Bożego i chronili go przed profanacją.

2. Dom Boży powinien być miejscem kultu i czci, a nie rynkiem.

1. Mateusza 21:12-13 - Jezus wchodzi do świątyni i wypędza wszystkich kupujących i sprzedających.

2. Izajasz 56:7 – Świątynia jest miejscem modlitwy wszystkich narodów.

Jana 2:15 A gdy sporządził bicz ze sznurków, wypędził ich wszystkich ze świątyni, a także owce i woły; i rozsypał pieniądze zmieniającym, i powywracał stoły;

Jezus oczyścił świątynię ze zepsucia.

1: Prawdziwa wiara nie opiera się na materializmie, ale raczej na prowadzeniu życia w prawości i sprawiedliwości.

2: Jezus pokazał, że dom Boży jest miejscem świętości i czystości i jako taki należy go szanować.

1: Mateusza 21:12-13 – Jezus wszedł do świątyni i wypędził tych, którzy tam kupowali i sprzedawali, mówiąc: „Napisane jest: «Mój dom będzie domem modlitwy», lecz wy uczyniliście z niego «jaskinię rabusie.

2: Izajasz 56:7 – „Przyprowadzę ich na moją świętą górę i sprawię im radość w moim domu modlitwy. Ich całopalenia i ofiary zostaną przyjęte na moim ołtarzu; bo mój dom będzie nazwany domem modlitwy dla wszystkich narodów”.

Jana 2:16 I rzekł do sprzedających gołębie: Zabierzcie stąd te rzeczy; Nie czyńcie domu mojego Ojca domem handlowym.

Ten fragment opisuje gniew Jezusa na kupców sprzedających gołębie w świątyni i jego polecenie, aby zabrali ich towar.

1. Poddanie się panowaniu Jezusa: jak to wygląda?

2. Odpowiadanie Jezusowi z posłuszeństwem i szacunkiem.

1. 1 Koryntian 10:31 - Tak więc, czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Bożą.

2. Mateusza 6:24 - Nikt nie może dwom panom służyć, gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował, albo przy jednym będzie trzymał, a drugim pogardzi. Nie można służyć Bogu i pieniądzom.

Jan 2:17 I przypomnieli sobie uczniowie jego, że napisano: Gorliwość o dom twój mnie pożarła.

Uczniowie przypomnieli sobie gorliwość Jezusa o dom Boży.

1. Siła gorliwości i pasji dla Domu Bożego

2. Rola uczniów w pamiętaniu i realizowaniu tego, czego nauczał Jezus

1. Psalm 69:9 – „Gdyż gorliwość o twój dom mnie wyczerpała i spadły na mnie zniewagi tych, którzy cię urągają”.

2. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I oto , Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków”.

Jana 2:18 Wtedy odpowiedzieli Żydzi i rzekli do niego: Jaki znak nam pokażesz, skoro to czynisz?

Żydzi kwestionowali władzę Jezusa.

1: Musimy przede wszystkim wierzyć w władzę Jezusa.

2: Musimy ufać, że dzieła Jezusa są prawdziwe i potężne.

1: Hebrajczyków 11:1 – A wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

2: Jana 15:7 - Jeżeli we Mnie trwać będziecie i słowa moje w was, o cokolwiek byście prosili, stanie się wam.

Jan 2:19 Odpowiedział Jezus i rzekł do nich: Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzy dni ją odbuduję.

Jezus zademonstrował swoją boską moc, obiecując odbudować świątynię w ciągu trzech dni.

1. Siła wiary: jak Jezus pokazał swoją władzę

2. Cud zmartwychwstania: co Jezus nam pokazał na temat życia po śmierci

1. Mateusza 28:6 – „Nie ma go tu, bo zmartwychwstał, jak powiedział. Chodźcie i zobaczcie miejsce, gdzie Pan leżał”.

2. Hebrajczyków 4:15 – „Nie mamy bowiem Arcykapłana, który by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz doświadczonego we wszystkim na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu”.

Jan 2:20 I rzekli Żydzi: Czterdzieści i sześć lat budowano tę świątynię, a ty chcesz ją wznieść w trzy dni?

Żydzi nie wierzyli, że Jezusowi uda się odbudować świątynię w trzy dni.

1: Jezus jest potężniejszy, niż możemy sobie wyobrazić, a Jego zdolność do zbudowania świątyni w trzy dni pokazuje Jego moc.

2: Nie powinniśmy tak szybko wątpić w moc Boga, ponieważ On może zrobić znacznie więcej, niż możemy sobie wyobrazić.

1: Izajasz 40:28-31 – Czy nie wiedziałeś? Nie słyszałeś? Pan jest Bogiem wiecznym, Stwórcą krańców ziemi. Nie mdleje i nie męczy się; jego zrozumienie jest niezbadane. Daje moc słabym, a temu, który nie ma siły, dodaje siły. Nawet młodzi ludzie będą mdleć i być zmęczeni, a młodzieńcy upadną wyczerpani; ale ci, którzy czekają na Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; będą chodzić i nie ustaną.

2: Mateusza 19:26 - Jezus spojrzał na nich i rzekł: U ludzi to niemożliwe, ale u Boga wszystko jest możliwe.

Jana 2:21 Ale mówił o świątyni swego ciała.

Jezus mówił o świątyni swego ciała, co symbolizowało jego najwyższą ofiarę za ludzkość.

1. Największa ofiara: Ciało Jezusa jako świątynia

2. Znaczenie słów Jezusa: Świątynia Jego Ciała

1. Efezjan 2:19-22 - Nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale współobywatelami świętych i domownikami Boga.

2. Hebrajczyków 10:19-20 - Mając więc, bracia, ufność, że wejdziemy do miejsc świętych przez krew Jezusa, drogą nową i żywą, którą nam otworzył przez zasłonę.

Jan 2:22 Kiedy więc zmartwychwstał, przypomnieli sobie uczniowie jego, że to im powiedział; i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus.

Ten fragment mówi o tym, jak uczniowie uwierzyli Pismu i słowom Jezusa po Jego zmartwychwstaniu.

1. Jezus zmartwychwstał: moc wiernej wiary

2. Zmartwychwstanie Jezusa: pokuta i życie przez wiarę

1. Rzymian 10:9-10 – „Jeśli więc ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem wierzysz i osiągasz usprawiedliwienie, ustami wyznajesz i zostajesz zbawiony.”

2. Rzymian 6:4-5 – „Dlatego zostaliśmy razem z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy i my, jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, mogli żyć nowym życiem. Bo jeśli zjednoczyliśmy się z nim w takiej śmierci, jak jego, z pewnością zjednoczymy się z nim także w takim zmartwychwstaniu, jak jego”.

Jan 2:23 A gdy był w Jerozolimie na Paschę, w dzień świąteczny, wielu uwierzyło w imię jego, widząc cuda, których dokonywał.

Wielu uwierzyło w Jezusa, gdy zobaczyli cuda, których dokonywał podczas Paschy w Jerozolimie.

1. Jak przemienione serce przynosi wiarę w Jezusa

2. Moc cudów w służbie Jezusa

1. Jana 4:48-50 „Wtedy rzekł do niego Jezus: Jeśli znaków i cudów nie zobaczycie, nie uwierzycie. Rzecze mu szlachcic: Panie, przyjdź, zanim umrze moje dziecko. Rzekł mu Jezus: Idź; twój syn żyje. I uwierzył on człowiek słowu, które mu powiedział Jezus, i poszedł swoją drogą”.

2. Mateusza 14:22-27 „I natychmiast Jezus zmusił swoich uczniów, aby wsiedli do łodzi i popłynęli przed nim na drugi brzeg, zanim odprawi tłumy. A gdy rozpuścił tłumy, wszedł na górę osobną, aby się modlić, a gdy nastał wieczór, był tam sam. Ale statek był teraz na środku morza, miotany przez fale, bo wiatr był przeciwny. A o czwartej straży nocnej Jezus poszedł do nich, spacerując po morzu. A gdy uczniowie ujrzeli go idącego po morzu, zatrwożyli się, mówiąc: To jest duch; i krzyczeli ze strachu. Ale zaraz Jezus przemówił do nich, mówiąc: Bądźcie dobrej myśli; to ja; nie bój się. A Piotr mu odpowiadając, rzekł: Panie, jeśli to Ty jesteś, każ mi przyjść do siebie po wodzie.

Jan 2:24 Ale Jezus nie zobowiązał się do nich, ponieważ znał wszystkich ludzi,

Jezus nie ufał otaczającym go ludziom, rozumiejąc, że każdy może być nieuczciwy.

1: Nie spiesz się z zaufaniem innym, bo możemy zostać wprowadzeni w błąd.

2: Bądź świadomy niebezpieczeństwa bycia oszukanym przez otaczających nas ludzi.

1: Przysłów 3:5-6 – Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Poddajcie się mu na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki.

2: Filipian 4:8 – Wreszcie, bracia i siostry, cokolwiek jest prawdziwe, co szlachetne, co słuszne, co czyste, co miłe, co godne podziwu – jeśli coś jest doskonałe i godne pochwały – myślcie o takich rzeczach.

Jana 2:25 I nie było potrzeby, aby ktoś świadczył o człowieku, bo wiedział, co jest w człowieku.

Jan podkreśla, że Jezus zna serca ludzi i nie potrzebuje świadectwa człowieka, aby wiedzieć, co w nich jest.

1. Bóg zna nasze serca – jak znajomość Bożej mądrości może zmienić nasze życie

2. Jezus rozumie nasze zmagania – ucząc się na naszych błędach i doświadczeniach

1. 1 Samuela 16:7 – „Ale Pan rzekł do Samuela: «Nie patrz na jego wygląd ani na jego wzrost, bo go odrzuciłem. Bo Pan nie widzi tak, jak widzi człowiek: człowiek patrzy na to, co zewnętrzne, ale Pan patrzy na serce”.

2. Jeremiasz 17:10 – „Ja, Pan, badam serca i poddaję próbie umysł, aby oddać każdemu według jego dróg, według owocu jego uczynków”.

Jan 3 obejmuje rozmowę Jezusa i Nikodema na temat ponownych narodzin, świadectwo Jana Chrzciciela o supremacji Jezusa oraz dyskurs o miłości Boga do świata.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od Nikodema, faryzeusza i członka żydowskiej rady rządzącej, który przychodzi nocą do Jezusa. Przyznał, że Jezus jest nauczycielem, który przyszedł od Boga, gdyż nikt nie mógłby dokonywać znaków, których on dokonuje, gdyby Bóg nie był z nim. W odpowiedzi Jezus przedstawił koncepcję ponownych narodzin lub narodzin z góry, stwierdzając: „Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, nikt nie może ujrzeć królestwa Bożego, jeśli nie narodzi się na nowo”. Pomimo zamieszania Nikodema

co do tego metaforycznego języka, Jezus wyjaśnił, że odnosi się on do duchowych narodzin przez wodę i Ducha, kontrastując z fizycznymi narodzinami. Następnie wyjaśnił sprawy niebiańskie, w tym swoje własne zejście na ziemię, Syna Człowieka, aby każdy, kto wierzy, mógł mieć życie wieczne (Jana 3:1-15).

2. akapit: Najsłynniejszy werset w tym rozdziale następuje, gdy Jezus oznajmia: „Albowiem Bóg tak umiłowany świat dał swego jedynego Syna, każdy, kto w Niego wierzy, nie zginie, ale będzie miał życie wieczne". To podkreśla nie potępienie, ale zbawienie przez wiarę w Niego dla tych, którzy nie wierzą, już są potępieni, ponieważ nie uwierzyli w imię jedynego Syna Bożego, światło przyszło na świat, ludzie umiłowali ciemność zamiast światła, ponieważ ich uczynki były złe (Jana 3: 16-21).

Akapit 3: Rozdział kończy się świadectwem Jana Chrzciciela, kiedy uczniowie pytali go, czy wszyscy pójdą do Jezusa, a nie do niego. Powtórzył swoją rolę jedynie przygotowującego, tak jak Chrystus, porównując się do przyjaciela, oblubieńca, raduje się głosem oblubieńca, oświadczając w ten sposób: „On musi stać się większy, ja muszę stać się mniejszy". Dalej świadczył o pochodzeniu z góry, o ziemskiej, niebiańskiej naturze, potwierdził wyższość, kto przyjmuje jego słowa, uznaje prawdziwość misji Boskiego pochodzenia, na tych, którzy Go odrzucają, pozostaje gniew, podkreślając wiarę w posłuszeństwo, centralne otrzymanie życia wiecznego (Jana 3:22-36).

Jana 3:1 Był pewien człowiek spośród faryzeuszów, imieniem Nikodem, władca żydowski:

Nikodem był faryzeuszem i władcą Żydów.

1: Jezus spotyka ludzi wszelkiego rodzaju, niezależnie od ich statusu społecznego.

2: Każdy jest mile widziany u stóp Jezusa i może otrzymać Jego łaskę i miłosierdzie.

1: Łk 15:1-2: „Teraz zebrali się wszyscy celnicy i grzesznicy, aby słuchać Jezusa. Ale faryzeusze i uczeni w Piśmie szemrali: «Ten człowiek przyjmuje grzeszników i jada z nimi»".

2: Rzymian 10:13: „Bo każdy, kto wzywa imienia Pańskiego, będzie zbawiony".

Jan 3:2 Ten sam przyszedł w nocy do Jezusa i rzekł do niego: Rabbi, wiemy, że jesteś nauczycielem, który przyszedł od Boga, bo nikt nie może czynić tych cudów, które Ty czynisz, chyba że Bóg będzie z nim.

Jan był człowiekiem, który rozpoznał w Jezusie nauczyciela posłanego od Boga, ze

względu na cuda, których Jezus mógł dokonywać.

1. Moc Boża objawia się w cudach Jezusa.

2. Starajmy się uznać Jezusa za nauczyciela posłanego przez Boga.

1. Jana 1:14 - A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas (i oglądaliśmy chwałę jego, chwałę, jaką ma Jednorodzony od Ojca), pełne łaski i prawdy.

2. Marka 16:20 - I wyszli, i głosili wszędzie, a Pan współpracował z nimi i potwierdzał naukę znakami, które towarzyszyły im. Amen.

Jana 3:3 Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się człowiek nie narodzi na nowo, nie może ujrzeć królestwa Bożego.

Jezus uczy Nikodema, że trzeba narodzić się na nowo, aby wejść do Królestwa Bożego.

1: Co to znaczy narodzić się na nowo?

2: Życie wiarą i pokutą przez Jezusa Chrystusa.

1: Dzieje Apostolskie 2:37-38 - Gdy lud to usłyszał, zaniemówił do serca i zapytał Piotra oraz innych apostołów: «Bracia, co mamy czynić?» Piotr odpowiedział: „Nawróćcie się i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych. A otrzymacie dar Ducha Świętego.

2:1 Jana 5:1-5 - Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Chrystusem, z Boga się narodził, a każdy, kto miłuje Ojca, miłuje także swoje dziecko. Po tym poznajemy, że kochamy dzieci Boże: kochając Boga i wypełniając Jego przykazania. To właśnie jest miłość do Boga: przestrzeganie Jego przykazań. A jego przykazania nie są uciążliwe, narodzony z Boga na zawsze zwycięża świat. To jest zwycięstwo, które zwyciężyło świat, także naszą wiarę. Kto zwycięża świat? Tylko ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym.

Jan 3:4 Rzekł mu Nikodem: Jak może się człowiek urodzić, gdy jest stary? czy może po raz drugi wejść do łona swojej matki i narodzić się?

Nikodem zapytał Jezusa, jak człowiek może narodzić się na nowo, gdy jest stary.

1. „Ponowne narodzenie: nowe życie w Chrystusie”

2. „Odnowa Ducha”

1. Tytusa 3:5 – „Zbawił nas nie dla uczynków sprawiedliwości, których dokonaliśmy, ale według miłosierdzia swego przez kąpiel odrodzenia i odnowienia w Duchu Świętym”.

2. Ezechiela 36:26 – „I dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza. I usunę serce kamienne z waszego ciała, a dam wam serce mięsiste”.

Jan 3:5 Odpowiedział Jezus: Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci, jeśli się człowiek nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego.

Zbawienie wymaga duchowego odrodzenia.

1. „Narodzić się na nowo: jak Duch nas przemienia”

2. „Królestwo Boże: wejście przez bramę łaski”

1. Tytusa 3:4-5 – „Lecz gdy ukazała się dobroć i miłosierdzie Boga, naszego Zbawiciela, zbawił nas nie dla uczynków, których dokonaliśmy w sprawiedliwości, ale według własnego miłosierdzia”

2. Galacjan 2:20 – „Z Chrystusem zostałem ukrzyżowany. Już nie ja żyję, ale żyje we mnie Chrystus. A obecne życie, które żyję w ciele, jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie”.

Jana 3:6 To, co się z ciała narodziło, ciałem jest; a to, co się narodziło z Ducha, jest duchem.

Jezus uczy, że człowiek musi narodzić się z Ducha, aby wejść do królestwa Bożego.

1. „Narodziny z ducha: zostać członkiem Królestwa Bożego”

2. „Konieczność odrodzenia duchowego”

1. Efezjan 2:8-9 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest z was, lecz jest darem Bożym – nie z uczynków, aby się nikt nie mógł chlubić”.

2. Tytusa 3:5 – „Zbawił nas nie ze względu na to, że spełniliśmy sprawiedliwość, ale ze względu na swoje miłosierdzie. Zbawił nas przez kąpiel odrodzenia i odnowienia przez Ducha Świętego”.

Jana 3:7 Nie dziw się, że ci powiedziałem: Trzeba się na nowo narodzić.

Ten fragment mówi o potrzebie duchowego odrodzenia.

1. Moc nowych narodzin: jak ponowne narodzenie zmienia wszystko

2. Konieczność nowych narodzin: zrozumienie duchowego odrodzenia

1. Rzymian 6:4 - Dlatego razem z nim zostaliśmy pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, tak i my postępowaliśmy w nowości życia.

2. Tytusa 3:5 - Nie przez uczynki sprawiedliwości, które spełniliśmy, ale według swego miłosierdzia zbawił nas przez obmycie odradzające i odnawiające w Duchu Świętym.

Jan 3:8 Wiatr wieje, dokąd chce, i szum jego słyszysz, ale nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd zmierza; tak jest z każdym, kto się narodził z Ducha.

Wiatr Ducha jest nieprzewidywalny i tajemniczy, a mimo to ma głęboki wpływ na tych, którzy się z niego narodzili.

1. Nieprzewidywalny, ale potężny wiatr ducha

2. Zgłębianie tajemnicy i majestatu Ducha

1. Jana 4,4-24 – Jezus rozmawia z Samarytanką o żywej wodzie Ducha Świętego

2. Dzieje Apostolskie 2:1-13 – Przyjście Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy i późniejsze mówienie językami.

Jan 3:9 Odpowiedział Nikodem i rzekł do niego: Jak to się może stać?

Nikodem pyta Jezusa o drogę zbawienia.

1. Moc wiary w Jezusa: jak wiara w Niego przynosi zbawienie

2. Wyjątkowość Jezusa: dlaczego Jego droga jest jedyną drogą do zbawienia

1. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

2. Rzymian 10:13 – „Bo każdy, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, będzie zbawiony”.

Jan 3:10 Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Jesteś panem Izraela, a tego nie wiesz?

Jana 3:10 podsumowuje odpowiedź Jezusa udzieloną nauczycielowi Izraela, który nie rozumiał jego nauk: „Czy jesteś nauczycielem Izraela, a tego nie wiesz?”

1. Moc poznania: Lekcja Jezusa na temat znaczenia zrozumienia podstaw wiary.

2. Niewiedza nie jest błogosławieństwem: Przypomnienie od Jezusa, że wiedza jest niezbędna do życia wiarą.

1. Mateusza 11:29 – „Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych”.

2. Przysłów 1:7 – „Początkiem wiedzy jest bojaźń Pańska; głupcy gardzą mądrością i nauką”.

Jana 3:11 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci: Mówimy, że wiemy, i świadczymy, że widzieliśmy; i nie przyjmujecie naszego świadectwa.

Jezus rozmawia z Nikodemem, podkreślając wagę wiary w świadectwo Jezusa i Ojca.

1: Uwierzcie w świadectwo Jezusa i Ojca, bo tylko dzięki nim otrzymacie życie wieczne.

2: Przyjmij słowa Jezusa i Ojca, gdyż są one drogą do zbawienia i życia wiecznego.

1: Rzymian 10:9 - Że jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

2: Jana 1:12 - Ale tym, którzy go przyjęli, dał moc, aby się stali synami Bożymi, tym, którzy wierzą w jego imię.

Jana 3:12 Jeśli powiedziałem wam rzeczy ziemskie, a nie uwierzycie, jak uwierzycie, jeśli wam powiem o sprawach niebieskich?

Jezus pyta swoich słuchaczy, jak mogą wierzyć w rzeczy niebiańskie, o których mówi, jeśli nie wierzą w rzeczy ziemskie, które im już powiedział.

1. Miejcie wiarę w Słowo Boże

2. Uwierz w Pana i Jego Obietnice

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

2. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

Jan 3:13 I nikt nie wstąpił do nieba, tylko ten, który z nieba zstąpił, czyli Syn Człowieczy, który jest w niebie.

Nikt nie wstąpił do nieba oprócz Jezusa, który z nieba zstąpił.

1. Wyjątkowość Jezusa: Zrozumienie prawdy, że Jezus jest jedyną drogą do nieba

2. Jezus jest jedyną drogą do nieba: wzmacnianie wiary w Jego obietnicę

1. Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie.

2. Jana 10:30 – Ja i Ojciec jedno jesteśmy.

Jan 3:14 I jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak potrzeba, aby wywyższono Syna Człowieczego:

Ten fragment mówi o potrzebie wywyższenia Syna Człowieczego, tak jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni.

1. Znaczenie pokornego wyniesienia Syna Człowieczego.

2. Symbolika wywyższenia węża na pustyni.

1. Liczb 21:8-9 – „I rzekł Pan do Mojżesza: Uczyń sobie węża ognistego i umieść go na palu, i stanie się, że każdy ukąszony, gdy na niego spojrzy, żyć. I Mojżesz uczynił węża miedzianego i umieścił go na palu, i stało się, że jeśli wąż kogokolwiek ukąsił, a ujrzał węża miedzianego, ocalał."

2. Izajasz 45:22 – „Wypatrujcie mnie, a będziecie zbawieni, wszystkie krańce ziemi, bo ja jestem Bogiem i nie ma innego".

Jana 3:15 Aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Ten fragment mówi o zbawieniu ofiarowanym wierzącym w Jezusa Chrystusa wraz z obietnicą życia wiecznego.

1. Dar życia wiecznego: studium Jana 3:15

2. Wiara i zbawienie: znalezienie zbawienia poprzez wiarę w Chrystusa

1. Jana 5:24: „Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto słucha słowa mojego i wierzy temu, który mnie posłał , ma życie wieczne i nie stanie przed sądem; lecz przeszedł ze śmierci do życia".

2. Rzymian 6:23: „Zapłatą za grzech jest śmierć; lecz darem Bożym jest życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego".

Jan 3:16 Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Bóg tak bardzo kocha świat, że dał swego jedynego Syna, Jezusa Chrystusa, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

1. Niezgłębiona miłość Boga

2. Dar życia wiecznego

1. 1 Jana 4:8-10 – „Kto nie miłuje, nie zna Boga, gdyż Bóg jest miłością. W tym objawiła się między nami miłość Boga, że Bóg posłał na świat swego jednorodzonego Syna, abyśmy mogli żyć przez Niego. Na tym polega miłość, nie na tym, że my umiłowaliśmy Boga, ale że On nas umiłował i posłał swego Syna, aby był przebłaganiem za nasze grzechy”.

2. Rzymian 5:8-10 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł. Skoro zatem zostaliśmy usprawiedliwieni przez jego krew, tym bardziej będziemy przez niego ocaleni od gniewu Bożego. Bo jeśli będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Bogiem przez śmierć Jego Syna, tym bardziej teraz, gdy jesteśmy pojednani, przez Jego życie zostaniemy zbawieni”.

Jana 3:17 Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby świat potępił; lecz aby świat przez Niego został zbawiony.

Bóg posłał swego Syna, aby zbawić świat, a nie go potępić.

1: Radujcie się: Chrystus przyszedł, aby nas zbawić, a nie potępić

2: Miłość Boga do nas: posłał swego Syna, aby nas zbawić

1: Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2: Efezjan 2:4-5 - Ale Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości, jaką nas umiłował, nawet wtedy, gdy byliśmy martwi w grzechach, ożywił nas razem z Chrystusem.

Jan 3:18 Kto w niego wierzy, nie podlega potępieniu; ale kto nie wierzy, już został potępiony, ponieważ nie uwierzył w imię jednorodzonego Syna Bożego.

Wierzący nie są potępieni, ale ci, którzy nie wierzą, są już potępieni za to, że nie uwierzyli w imię Jezusa.

1. Wiara w Jezusa jest drogą do zbawienia

2. Odrzucenie Jezusa prowadzi do potępienia

1. Rzymian 10:9 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg wskrzesił go z martwych, zbawiony będziesz”.

2. Hebrajczyków 11:6 – „A bez wiary nie można podobać się Bogu, gdyż każdy, kto do Niego przychodzi, musi wierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go pilnie szukają.”

Jan 3:19 I to jest potępienie, że światło przyszło na świat, a ludzie bardziej umiłowali ciemność niż światło, bo ich uczynki były złe.

Ludzie odrzucają prawdę Bożą i zamiast tego wybierają ciemność z powodu swoich złych uczynków.

1. Grzech prowadzi do ciemności i oddalenia od Boga

2. Światło Boże objawia nasz grzech i przynosi odkupienie

1. Rzymian 1:18-20 - Albowiem gniew Boży objawia się z nieba na wszelką bezbożność i nieprawość ludzi, którzy w nieprawości tłumią prawdę, 19 gdyż to, co o Bogu można poznać, jawne jest w nich, gdyż Bóg ukazał im to. 20 Bo od stworzenia świata Jego niewidzialne przymioty są wyraźnie widoczne i rozumiane przez rzeczy, które zostały stworzone, nawet Jego wieczna moc i Bóstwo, tak że są bez wymówki.

2. Efezjan 5:8-14 - Kiedyś byliście ciemnością, teraz zaś jesteście światłem w Panu. Postępujcie jak dzieci światłości 9 (bo owoc Ducha jest we wszelkiej dobroci, sprawiedliwości i prawdzie), 10 dowiadując się, co jest miłe Panu. 11 I nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale raczej je demaskujcie. 12 Bo wstyd jest nawet mówić o tym, co się u nich dzieje w tajemnicy. 13 Ale wszystko, co odsłonięte, objawia się w świetle, bo wszystko, co objawia, jest światłem. 14 Dlatego mówi: «Obudźcie się, którzy śpicie, powstańcie z martwych, a oświeci was Chrystus».

Jana 3:20 Każdy bowiem, kto czyni zło, nienawidzi światła i nie przychodzi do światła, aby jego uczynki nie były potępiane.

Każdy, kto czyni zło, nienawidzi światła i unika go, aby ukryć swoje przewinienia.

1: Nie pozwólmy, aby nasze grzechy trzymały nas z dala od światła, ale zamiast tego przyjmijmy je i zmieńmy nasze postępowanie.

2: Możemy próbować ukryć nasze złe uczynki, ale światło prawdy zawsze je ujawni.

1: Efezjan 5:13-14 – „Ale kiedy coś zostaje odsłonięte przez światło, staje się widzialne, bo wszystko, co staje się widzialne, jest światłem."

2: Jakuba 1:22-25 – „Nie tylko słuchajcie słowa i w ten sposób oszukujcie samych siebie. Zrób to, co jest napisane. Kto słucha tego słowa, ale nie czyni tego, co ono mówi, jest jak ktoś, kto patrzy w lustro, a po przejrzeniu siebie odchodzi i natychmiast zapomina, jak wygląda. Kto jednak pilnie wpatruje się w doskonałe Prawo, które daje wolność, i trwa w nim, nie zapominając o tym, co słyszał, ale czyniąc to, ten będzie błogosławiony w tym, co czyni".

Jan 3:21 Kto jednak postępuje zgodnie z prawdą, dochodzi do światła, aby wyszły na jaw jego uczynki, które są dokonane w Bogu.

Jana 3:21 zachęca ludzi, aby postępowali zgodnie z prawdą i wyszli na światło dzienne, aby ich uczynki mogły być postrzegane jako dokonane w Bogu.

1: Wszyscy jesteśmy powołani do czynienia tego, co słuszne, a kiedy to zrobimy, Bóg oświeci nas swoim światłem i pokaże światu nasze dobre uczynki.

2: Nie powinniśmy bać się światła, ale raczej je przyjmować, wiedząc, że Bóg wysławia nas za nasze dobre uczynki.

1: Mateusza 5:16 – „Niech wasze światło świeci przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie".

2: Efezjan 5:8-10 – „Byliście czasami ciemnością, ale teraz jesteście światłością w Panu; postępujcie jak dzieci światłości: (Bo owocem Ducha jest we wszelkiej dobroci, sprawiedliwości i prawdzie;) Udowadniając, co jest miłe Panu."

Jana 3:22 Potem przyszedł Jezus i jego uczniowie do ziemi judzkiej; i tam przebywał z nimi, i ochrzcił.

Uczniowie Jezusa udali się do ziemi judzkiej, a Jezus pozostał z nimi i ochrzcił.

1. Znaczenie podążania za Jezusem i Jego naukami.

2. Służyć innym poprzez chrzest.

1. Jana 14:15 – „Jeśli mnie miłujecie, będziecie przestrzegać moich przykazań.”

2. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

Jan 3:23 A i Jan chrzcił w Aenon, niedaleko Salim, bo było tam dużo wody, i przyszli, i dali się ochrzcić.

Jan ochrzcił w Aenon niedaleko Salim ze względu na obfitość wody.

1: Bóg zapewnia nam zasoby potrzebne do Jego dzieła.

2: Powinniśmy być gotowi pójść tam, gdzie Bóg nas prowadzi, abyśmy wypełnili swoją wolę.

1: Izajasz 43:19-20 „Oto uczynię rzecz nową; teraz wyrośnie; nie będziecie tego wiedzieć? Utworzę nawet drogę na pustyni i rzeki na pustyni”.

2: Mateusza 10:7-8 „A idąc, głoście, mówiąc: Bliskie jest królestwo niebieskie. Uzdrawiajcie chorych, oczyszczajcie trędowatych, wskrzeszajcie umarłych, wypędzajcie diabły: darmo otrzymaliście, darmo dawajcie”.

Jana 3:24 Jan bowiem nie był jeszcze wtrącony do więzienia.

Jan głosił ewangelię Jezusa Chrystusa przed swoim uwięzieniem.

1: Zaufaj Panu, a On zapewni ci bezpieczną przystań, nawet pośród przeciwności.

2: Plan Boga wobec nas jest większy niż plany ludzi. Musimy nadal wytrwać w próbach i

udrękach, ufając Jego obietnicom.

1: Izajasz 26:3 - Zachowasz w doskonałym pokoju wszystkich, którzy ci ufają i wszystkich, którzy myślą o tobie!

2: Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg współdziała we wszystkim dla dobra tych, którzy Boga miłują i są powołani zgodnie z Jego zamierzeniem wobec nich.

Jana 3:25 Potem powstała spór między niektórymi uczniami Jana a Żydami w sprawie oczyszczenia.

Uczniowie Jana zadawali Żydom pytania dotyczące oczyszczenia.

1: Możemy uzyskać jasność poprzez pełen szacunku dialog z osobami o różnych perspektywach.

2: Do rozmów powinniśmy podchodzić z pokorą, wiedząc, że możemy nie znać odpowiedzi na wszystkie pytania.

1: Jakuba 1:5 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana.

2: Kolosan 2:8 - Uważajcie, aby was nikt nie zniewolił filozofią i pustym oszustwem, według tradycji ludzkiej, według żywiołów świata, a nie według Chrystusa.

Jana 3:26 I przyszli do Jana, i powiedzieli mu: Rabbi, ten, który był z tobą za Jordanem, o którym świadczyłeś, oto on chrzci i wszyscy przychodzą do niego.

Jana zapytano o Jezusa, o którym świadczył i który chrzcił wielu ludzi.

1. Moc świadectwa: jak Twoje słowa mogą coś zmienić

2. Wezwanie do naśladowania Jezusa: odpowiedź na zaproszenie

1. Dzieje Apostolskie 4:18-20 - I przywołali ich, i zakazali im w ogóle mówić i nauczać w imieniu Jezusa.

2. Mateusza 28:18-20 - I podszedł Jezus, i rzekł do nich, mówiąc: Dana mi jest wszelka władza na niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Jana 3:27 Jan odpowiedział i rzekł: Człowiek nie może otrzymać niczego, jeśli mu nie będzie dane z nieba.

Jan podkreśla wagę polegania we wszystkim na łasce Bożej.

1: Musimy uznać naszą zależność od Boga i polegać na Jego łasce we wszystkich naszych potrzebach.

2: Aby otrzymać błogosławieństwa Boże, musimy przyznać, że na Nim polegamy i przyjąć Jego łaskę.

1: Efezjan 2:8-9 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest wasze dzieło, lecz dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił”.

2: Rzymian 11:36 – „Bo od niego i przez niego, i dla niego wszystko jest. Jemu chwała na wieki. Amen”.

Jan 3:28 Wy sami jesteście mi świadkami, że powiedziałem: Nie jestem Mesjaszem, ale jestem przed nim posłany.

Z tego fragmentu wynika, że Jan Chrzciciel zaprzecza, że jest Mesjaszem, lecz raczej jest posłany przed Nim.

1: Musimy zawsze pamiętać o naszym celu w życiu i nie próbować pełnić ról, które nie są dla nas przeznaczone.

2: Musimy naśladować przykład Jana Chrzciciela, który pokornie przyjął swoją rolę przygotowania na przyjście Mesjasza.

1: Filipian 2:3-5 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne korzyści, ale każdy z was na dobro innych. między sobą, miejcie taki sam sposób myślenia jak Chrystus Jezus”.

2: Izajasz 40:3 – „Głos wołającego: «Na pustyni przygotujcie drogę Panu, wyprostujcie na

pustyni gościniec dla naszego Boga».

Jan 3:29 Kto ma oblubienicę, jest oblubieńcem; lecz przyjaciel oblubieńca, który stoi i go słucha, raduje się bardzo z powodu głosu oblubieńca: to więc moja radość się wypełniła.

Radość bycia przyjacielem oblubieńca dopełnia się, gdy słyszy się głos pana młodego.

1. Radość przyjaźni: bycie przyjacielem Oblubieńca

2. Świętowanie z radością: radowanie się głosem Oblubieńca

1. Jana 15:14-15: „Wy jesteście moimi przyjaciółmi, jeśli czynicie wszystko, co wam rozkażę. Odtąd nie nazywam was sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi we wszystkim co słyszałem o moim Ojcu, oznajmiłem wam".

2. Przysłów 17:17: „Przyjaciel kocha w każdym czasie i w niedoli rodzi się brat".

Jana 3:30 On musi wzrastać, ja zaś muszę się zmniejszać.

Ten fragment podkreśla wagę pokory i poświęcenia, pokazując, że Jezusowi należy nadać najwyższy priorytet ponad wszystko.

1. „Siła pokory w życiu chrześcijańskim"

2. „Priorytet Jezusa w naszym życiu"

1. Filipian 2:3-5 – „Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z Was dba nie tylko o swój własny interes, ale także o dobro innych. Miejcie między sobą takie postanowienie, jakie jest wasze w Chrystusie Jezusie".

2. Jakuba 4:10 – „Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy".

Jan 3:31 Ten, który przychodzi z góry, jest ponad wszystkimi; ten, który jest z ziemi, jest ziemski i o ziemi mówi; ten, który przychodzi z nieba, jest ponad wszystkimi.

Ten, który przychodzi z nieba, jest większy niż wszystko inne. 1: Bóg jest źródłem wszelkiej prawdziwej wielkości i powinniśmy starać się żyć zgodnie z Jego wolą. 2: Nasze życie powinno odzwierciedlać perspektywę niebiańską, a nie ziemską. 1: Mateusza 6:9-10 „Ojcze nasz, który jesteś w niebie, święć się imię Twoje. Przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja, tak i na ziemi, jak i w niebie". 2: Jakuba 4:7-8 „Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was. Zbliżcie się do Boga, a on zbliży się do was".

Jan 3:32 A co widział i słyszał, to świadczy; i nikt nie przyjmuje jego świadectwa.

Jan świadczy o tym, co widział i słyszał, ale nikt nie przyjmuje jego świadectwa.

1. Siła niezachwianej wiary w obliczu wątpliwości

2. Konieczność świadczenia o Królestwie Bożym

1. Hebrajczyków 11:6 – „A bez wiary nie można się mu podobać, bo kto chce zbliżyć się do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go szukają".

2. Dzieje Apostolskie 1:8 – „Ale otrzymacie moc Ducha Świętego, gdy zstąpi na was, i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i Samarii, i aż po krańce ziemi".

Jan 3:33 Kto przyjął jego świadectwo, przyłożył swoją pieczęć, że Bóg jest prawdziwy.

Werset ten podkreśla, że ci, którzy przyjmują świadectwo Boga, potwierdzają również, że Bóg jest prawdziwy.

1. „Wiara w świadectwo Boga"

2. „Prawda Boża: podstawa naszego życia"

1. Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg wskrzesił Go z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem wierzysz i jesteś usprawiedliwiony i ustami swoimi wyznajesz i zostajesz zbawiony."

2. 2 Tymoteusza 2:13 – „Jeśli my jesteśmy niewierni, on pozostaje wierny, bo nie może się zaprzeć samego siebie".

Jan 3:34 Albowiem ten, którego Bóg posłał, mówi słowa Boże, gdyż Bóg nie daje mu Ducha według miary.

Bóg dał prorokowi Jezusowi Ducha bez ograniczeń.

1. Niezmierzony dar Boży: jak przemienia nas obfita miłość Jezusa

2. Niezgłębiona moc Ducha: jak boskie dary Jezusa nas wzmacniają

1. Jeremiasz 31:3 – „Ukochałem cię wieczną miłością i przyciągnąłem cię miłosierdziem”.

2. Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie jest w stanie nas odłączyć od miłości Bożej w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

Jan 3:35 Ojciec miłuje Syna i wszystko oddał w jego ręce.

Ten fragment ukazuje, że Bóg kocha Jezusa i dał mu władzę nad całym stworzeniem.

1: Miłość Boga do Jezusa jest bezwarunkowa

2: Jezus jest Panem całego stworzenia

1: Jeremiasz 31:3 – „Od dawna ukazał mi się Pan i powiedział: Tak, umiłowałem cię miłością wieczną, dlatego przyciągnąłem cię w swej lojalnej życzliwości”.

2: Kolosan 1:15-17 – „Który jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego stworzenia; albowiem w nim zostało stworzone wszystko, co jest na niebie i na ziemi, rzeczy widzialne i niewidzialne, czy to niech będą trony albo panowania, albo księstwa, albo zwierzchności; wszystko zostało stworzone przez niego i dla niego. On jest przed wszystkim i wszystko na nim się opiera”.

Jan 3:36 Kto wierzy w Syna, ma życie wieczne, a kto nie wierzy Synowi, nie ujrzy życia; lecz gniew Boży ciąży na nim.

Ci, którzy wierzą w Jezusa, mają życie wieczne, natomiast ci, którzy w Niego nie wierzą, nie będą mieli życia, lecz zamiast tego spotkają się z gniewem Bożym.

1. „Życie w świetle życia wiecznego”

2. „Rzeczywistość gniewu Bożego”

1. Rzymian 6:23 – Zapłatą za grzech jest śmierć; lecz darem Bożym jest życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

2. Jana 17:3 - A to jest życie wieczne, aby poznali ciebie, jedynego prawdziwego Boga, i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś.

Jan 4 opisuje spotkanie Jezusa z Samarytanką przy studni, Jego nauczanie na temat duchowego żniwa i uzdrowienie syna urzędnika.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od opuszczenia przez Jezusa Judei i udania się do Galilei, wybierając drogę przez Samarię. Spotkał tam Samarytankę czerpiącą wodę ze studni Jakuba. Pomimo barier kulturowych poprosił ją o napój i zaczął mówić o wodzie żywej prowadzącej do życia wiecznego. Kiedy wyraziła zainteresowanie tą wodą, Jezus ujawnił szczegóły jej życia osobistego, wskazując na Jego nadprzyrodzoną wiedzę, ostatecznie objawiając się jako Mesjasz (Jana 4:1-26).

2. akapit: Po tym spotkaniu Jego uczniowie wrócili zaskoczeni i znaleźli Go rozmawiającego z kobietą, ale nikt tego nie kwestionował. Zamiast tego namawiali Go, żeby jadł, ale On odpowiedział: „Mam jedzenie, o którym nie masz pojęcia”. Zaskoczyło ich to, ale wyjaśnił, że Jego pożywienie spełniało wolę Tego, który posłał Go do dokończenia swego dzieła, wprowadził metaforyczny język siejący żniwo, życie wieczne, wskazujący na gotowość ludzi do przyjęcia ewangelii (Jana 4:27-38).

Akapit 3: Po powrocie do miasta wielu Samarytan uwierzyło w Niego dzięki świadectwu kobiety, a następnie dzięki Jego słowom, gdy sami usłyszeli, jak głosił, że świat jest rzeczywiście Zbawicielem (Jana 4:39-42). Potem Jezus opuścił Samarię, wrócił do Galilei, mimo że prorok nie miał honoru, zaakceptował własny kraj, udał się do Kany, gdzie zamienił wodę w wino. Tam urzędnik królewski, którego syn był chory, przyszedł do Kafarnaum i poprosił go, aby przyszedł i uzdrowił jego umierającego syna, nie opuszczając miejsca, w którym był. Jezus powiedział: „Idź, twój syn będzie żył”. Mężczyzna wziął Jezusa na słowo i odszedł jeszcze w drodze. Spotkali go słudzy. Nowiny chłopiec żywa wiara, uzdrawiająca moc, którą Chrystus ponownie objawił w końcowym rozdziale (Jana 4:43-54).

Jana 4:1 Gdy więc Pan dowiedział się, że faryzeusze usłyszeli, że Jezus pozyskał i ochrzcił więcej uczniów niż Jan,

Posługa Jezusa polegająca na chrzczeniu większej liczby uczniów niż Jan rzucała wyzwanie tradycyjnym oczekiwaniom faryzeuszy.

1. Służba Jezusa: wyzwanie dla tradycji

2. Chrzest Jezusa: wezwanie do naśladowania

1. Marka 1:14-15 – „Po aresztowaniu Jana przyszedł Jezus do Galilei, głosząc ewangelię Bożą i mówiąc: Czas się wypełnił i przybliżyło się królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w ewangelia."

2. Dzieje Apostolskie 5:27-29 – „Kiedy ich przyprowadzono, postawili ich przed Radą. I arcykapłan ich przesłuchał, mówiąc: Surowo nakazaliśmy wam, abyście nie nauczali w tym imieniu, a tutaj napełniliście Jerozolimę swoją nauką i zamierzacie sprowadzić na nas krew tego człowieka. Ale Piotr i apostołowie odpowiedzieli: „Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi”.

Jana 4:2 (Chociaż nie sam Jezus chrzcił, lecz jego uczniowie)

Ewangelia Jana, rozdział 4, werset 2, podkreśla misję Jezusa polegającą na nauczaniu i dzieleniu się ewangelią, a nie na chrzczeniu samego siebie.

1. Misja Jezusa: nauczanie i dzielenie się ewangelią

2. Siła wspólnoty kościelnej działającej w jedności

1. Rzymian 10:14-15 – „Jakże więc będą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? I jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? I jak mają słuchać, jeśli ktoś nie głosi? jak mają głosić, jeśli nie są posłani?”

2. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem”.

Jan 4:3 Opuścił Judeę i udał się ponownie do Galilei.

Jezus opuścił Judeę i wrócił do Galilei, aby głosić ewangelię.

1: Jezus opuścił Judeę, aby rozpocząć misję głoszenia ewangelii Bożej.

2: Jezus opuścił Judeę, aby kontynuować swoją misję głoszenia dobrej nowiny o zbawieniu.

1: Dzieje Apostolskie 1:8 – „Ale otrzymacie moc, gdy Duch Święty zstąpi na was; i będziecie moimi świadkami zarówno w Jerozolimie, jak i w całej Judei, i Samarii, i aż do najodleglejszego miejsca na ziemi".

2: Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem; i oto jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata".

Jana 4:4 I musi przejść przez Samarię.

Fragment ten ukazuje konieczność podróży Jezusa przez Samarię.

1. Posłuszeństwo Jezusa: konieczność podążania za planem Bożym

2. Boskie kierownictwo: jak podróż Jezusa przez Samarię uczy nas przestrzegać przykazań Pana

1. Mateusza 7:7-11: „Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; pukajcie, a będzie wam otworzone; bo każdy, kto prosi, otrzymuje, a kto szuka, znajduje; i kołaczącemu, będzie otworzone. Albo który z was jest człowiek, którego syn poprosi o chleb, czy da mu kamień? A jeśli poprosi o rybę, czy da mu węża? Jeśli więc będąc zło, umiejcie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec wasz, który jest w niebie, da dobre rzeczy tym, którzy go proszą?"

2. Rzymian 8:28: „A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani".

Jan 4:5 Potem przychodzi do miasta Samarii, zwanego Sychar, w pobliżu pola, które Jakub dał swemu synowi Józefowi.

Jezus odwiedza Sychar, miasto w Samarii.

1. Moc szczodrości – przykład Jezusa, który poprzez ofiarowanie przez Jakuba działki ziemi Józefowi.

2. Moc miłości – okazanie miłości przez Jezusa podczas wizyty w Samarii, miejscu historycznie pogardzanym przez Żydów.

1. Rodzaju 48:22 – „Ponadto dałem ci część nad braćmi twoimi, którą wziąłem z ręki Amoryty moim mieczem i łukiem”.

2. Łk 10:25-37 – „A oto powstał pewien zakonnik i kusił go, mówiąc: Nauczycielu, co mam czynić, aby odziedziczyć życie wieczne? Zapytał go: Co jest napisane w Prawie? Jak Czytasz? A on odpowiadając, rzekł: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją mocą i całym swoim umysłem, a swego bliźniego jak siebie samego.

Jana 4:6 A była tam studnia Jakuba. Tedy Jezus, zmęczony podróżą, siedział tak na studni i było około godziny szóstej.

Jezus zmęczony podróżą zatrzymał się przy studni Jakuba i około południa usiadł przy niej.

1. Zmęczenie w naszej podróży – Jan 4:6

2. Znalezienie odpoczynku i orzeźwienia – Jana 4:6

1. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

2. Hebrajczyków 4:9-11 – Ludowi Bożemu pozostaje zatem odpoczynek. Kto bowiem wszedł do swego odpoczynku, ten też zaprzestał swoich uczynków, jak Bóg od swoich. Pracujmy więc, aby wejść do tego odpoczynku, aby nikt nie upadł za tym samym przykładem niewiary.

Jan 4:7 Przychodzi kobieta z Samarii, aby zaczerpnąć wody; Jezus jej mówi: Daj mi pić.

Fragment ten opowiada o Jezusie, który prosi Samarytankę o napicie się wody.

1. Moc miłości i współczucia Jezusa

2. Znaczenie przełamywania barier

1. Łk 10,25-37 – Przypowieść o dobrym Samarytaninie

2. Rzymian 5:8 – Bóg okazuje nam swoją miłość

Jana 4:8 (Jego uczniowie poszli bowiem do miasta, aby kupić mięso).

W tym fragmencie opisano, jak Jezus rozmawiał z Samarytanką przy studni i jak jego uczniowie udali się do miasta, aby kupić żywność.

1. Moc spotkania Chrystusa: historia Jezusa i Samarytanki

2. Piękno służby: podróż uczniów Jezusa po żywność

1. Mateusza 10:8 – „Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie”.

2. Jana 13:34-35 – „Nowe przykazanie daję wam, abyście się wzajemnie miłowali: tak jak Ja was umiłowałem, tak i wy macie się wzajemnie miłować. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami jeśli będziecie się wzajemnie miłować”.

Jan 4:9 Wtedy rzekła do niego kobieta Samarii: Jak to się dzieje, że ty będąc Żydem, prosisz mnie, żebym się napiła, która jestem kobietą Samarii? bo Żydzi nie mają nic wspólnego z Samarytanami.

Kobieta z Samarii pyta Jezusa, dlaczego On, Żyd, prosi ją, Samarytankę, o napój.

1. Jak my, chrześcijanie, możemy zapomnieć o dzielących nas różnicach i dotrzeć do osób, z którymi normalnie nie mielibyśmy kontaktu?

2. Jak możemy polegać na przykładzie Jezusa, aby przezwyciężyć podziały i stworzyć relacje z osobami odmiennymi od nas?

1. Efezjan 2:14-17 - On sam jest naszym pokojem, który uczynił nas jednym i w swoim ciele zburzył dzielący mur wrogości.

2. Rzymian 12:18 - Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, ze wszystkimi żyjcie w pokoju.

Jana 4:10 Odpowiadając Jezus, rzekł jej: Gdybyś znała dar Boży i tego, który do ciebie mówi: Daj mi pić; byś go prosił, a dałby ci wodę żywą.

Jezus ofiarował kobiecie przy studni wodę żywą, okazując jej Boży dar łaski i miłosierdzia.

1: Jezus ofiarował kobiecie przy studni wodę żywą, co jest wyobrażeniem daru łaski i miłosierdzia, jaki ofiarowuje nam Bóg.

2: Kobieta przy studni otrzymała od Jezusa wodę żywą, ukazując nam bezgraniczną łaskę i miłosierdzie naszego Pana.

1: Jana 3:16: „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

2: Efezjan 2:8-9: „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił”.

Jana 4:11 Rzekła mu kobieta: Panie, nie masz czerpaka, a studnia jest głęboka. Skąd więc masz tę wodę żywą?

Kobieta przy studni pyta Jezusa, skąd wziął wodę żywą, którą ofiarowuje.

1. Woda żywa: niezgłębiony dar

2. Co ofiarowuje Jezus?

1. Psalm 36:9 - Bo u ciebie jest źródło życia; w Twoim świetle ujrzymy światło.

2. Izajasz 12:3 - Dlatego z radością czerpać będziecie wodę ze studni zbawienia.

Jan 4:12 Czy ty jesteś większy od ojca naszego Jakuba, który dał nam tę studnię i pił z niej on sam, jego dzieci i jego bydło?

Ten fragment z Jana 4:12 zawiera pytanie o moc Jezusa w porównaniu z mocą Jakuba.

1. Siła wiary: zrozumienie autorytetu Jezusa

2. Dziedzictwo ojca: Jakub i dar studni

1. Księga Rodzaju 26:18-22 – Historia o tym, jak Jakub kopał studnię

2. Mateusza 14:22-33 – Jezus chodzący po wodzie na pokaz swojej mocy

Jan 4:13 Odpowiadając Jezus, rzekł jej: Każdy, kto napije się tej wody, znowu będzie pragnął.

Jezus naucza, że ziemskie zadowolenie jest ulotne i tylko duchowe zadowolenie może przynieść prawdziwe spełnienie.

1: Jezus przypomina nam, że dobra doczesne nie mogą zapewnić trwałego zaspokojenia i że tylko Bóg może zaspokoić nasze najgłębsze pragnienia.

2: Musimy szukać Boga, aby wypełnić pustki w naszym życiu, ponieważ tylko On może zapewnić prawdziwą i trwałą satysfakcję.

1: Mateusza 6:19-21 - Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mole i robactwo niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną. Gromadźcie sobie jednak skarby w niebie, gdzie mole i robactwo nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.

2: Psalm 16:11 - Dajesz mi poznać drogę życia; w Twojej obecności jest pełnia radości; po twojej prawicy rozkosze na wieki.

Jana 4:14 Kto jednak napije się wody, którą mu dam, nie będzie już pragnął; lecz woda, którą mu dam, będzie w nim źródłem wody wytryskającej ku życiu wiecznemu.

Woda, którą daje Jezus, nigdy nie sprawi, że pijący będzie spragniony, ale będzie źródłem życia wiecznego.

1. Moc żywej wody Jezusa – Odkrywanie, w jaki sposób żywa woda Jezusa może zapewnić życie wieczne

2. Zaproszenie Jezusa do picia – Rozpakowanie zaproszenia Jezusa do picia Jego żywej wody

1. Izajasz 55:1 – „Przyjdźcie wszyscy, którzy jesteście spragnieni, przyjdźcie do wód; a wy, którzy nie macie pieniędzy, przyjdźcie, kupcie i jedzcie! Przyjdźcie, kupcie wino i mleko bez pieniędzy i bez kosztów”.

2. Objawienie 22:17 – „Duch i oblubienica mówią: «Przyjdź!» A kto słyszy, niech powie: Przyjdź! Niech przyjdzie ten, kto jest spragniony; a kto chce, niech darmową wodę życia przyjmie w darze.”

Jana 4:15 Rzekła mu kobieta: Panie, daj mi tej wody, abym nie pragnęła i nie przychodziła tu czerpać.

Kobieta poprosiła Jezusa o wodę żywą, aby już nigdy nie pragnęła.

1: Jezus daje nam wodę żywą, która może na zawsze zaspokoić nasze duchowe pragnienie.

2: Kobieta okazała swoją wiarę w Jezusa, prosząc Go o wodę żywą.

1: Izajasz 55:1 - „O, każdy, kto pragnie, idźcie do wód, a kto nie ma pieniędzy, przyjdźcie, kupujcie i jedzcie; tak, przyjdźcie i kupujcie wino i mleko bez pieniędzy i bez ceny. "

2: Objawienie 22:17 – „A Duch i Oblubienica mówią: Przyjdź. A kto słyszy, niech powie: Przyjdź. I niech przyjdzie spragniony. A kto chce, niech swobodnie bierze wodę życia”.

Jan 4:16 Rzecze jej Jezus: Idź, zawołaj męża swego i przyjdź tutaj.

We fragmencie tym Jezus nakazuje Samarytance, aby zawołała męża i wróciła.

1: Jezus jest dla nas ostatecznym źródłem przewodnictwa i pocieszenia.

2: Jezus okazał współczucie, gdy polecił Samarytance, aby zawołała swego męża.

1: Filipian 4:6-7 – „Nie zamartwiajcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach

z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu”.

2: Jana 14:27 – „Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie tak jak świat daje, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka”.

Jan 4:17 Odpowiedziała kobieta i rzekła: Nie mam męża. Rzekł jej Jezus: Dobrze powiedziałaś: Nie mam męża.

Kobieta przyznała, że nie jest zamężna.

1. Siła uczciwości: badanie kobiety przy studni

2. Być wiernym sobie: przykład kobiety przy studni

1. Przysłów 10:19: „Gdy mnoży się słów, nie brakuje występków, lecz kto powściąga wargi, jest roztropny”.

2. 1 Piotra 3:3-4: „Niech wasza ozdoba nie będzie zewnętrzna – splatanie włosów i zakładanie złotej biżuterii lub ubranie, które nosicie – lecz niech waszą ozdobą będzie ukryta osoba serca wraz z niezniszczalne piękno delikatnego i spokojnego ducha, które w oczach Boga jest bardzo cenne”.

Jan 4:18 Miałaś bowiem pięciu mężów; a ten, którego teraz masz, nie jest twoim mężem. To powiedziałaś prawdziwie.

Kobieta przy studni była pięciokrotnie zamężna i obecnie mieszkała z mężczyzną, który nie był jej mężem.

1. Bezwarunkowa miłość i odkupienie Boga

2. Uwolnienie się od toksycznych relacji

1. Izajasz 43:25 – „Ja, nawet ja, jestem tym, który przez wzgląd na siebie usuwa twoje przestępstwa i nie będzie pamiętał twoich grzechów”.

2. 1 Koryntian 6:18 – „Uciekajcie od niemoralności. Wszystkie inne grzechy, które człowiek popełnia, popełniają poza ciałem, lecz kto grzeszy seksualnie, grzeszy przeciwko własnemu ciału.”

Jana 4:19 Rzekła mu kobieta: Panie, widzę, że jesteś prorokiem.

Kobieta rozpoznała w Jezusie proroka.

1: Powinniśmy rozeznawać i rozpoznawać obecność Boga w naszym życiu.

2: Powinniśmy być gotowi zaakceptować wolę Bożą, nawet jeśli jest ona sprzeczna z naszą.

1: Jana 7:40 – „Kiedy usłyszeli te słowa, niektórzy z ludu rzekli: «To naprawdę jest Prorok»".

2: Izajasz 11:2-3 – „I spocznie na nim Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i mocy, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej. Będzie miał upodobanie w posłuszeństwie Panu".

Jan 4:20 Nasi ojcowie oddawali cześć na tej górze; i mówicie, że w Jerozolimie jest miejsce, gdzie należy oddawać cześć.

We fragmencie tym omówiono, jak nasi ojcowie oddawali cześć Bogu na górze i jak ludzie w czasach Jezusa mówili, że Jerozolima jest miejscem kultu.

1. Znaczenie oddawania czci Bogu we właściwym miejscu.

2. Uznawanie i szanowanie tradycji naszych ojców.

1. Powtórzonego Prawa 12:5-7; Będziesz szukał miejsca, które Pan, Bóg twój, wybierze spośród wszystkich twoich pokoleń, aby tam umieścić swoje imię i tam zamieszkać.

2. Psalm 122:1-5; Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano: „Pójdziemy do domu Pańskiego!"

Jana 4:21 Rzekł jej Jezus: Wierz mi, kobieto, nadchodzi godzina, kiedy ani na tej górze, ani w Jerozolimie nie będziecie oddawać czci Ojcu.

Ten fragment z Jana 4:21 przekazuje przesłanie Jezusa, że kult Ojca nie jest już ograniczony do jednego fizycznego miejsca.

1. Oddawanie czci Bogu jest aktem duchowym, a nie fizycznym

2. Siła wiary: odnajdywanie Boga w dowolnym miejscu

1. Hebrajczyków 11:6 – „Ale bez wiary nie można się mu podobać; kto bowiem przystępuje do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go pilnie szukają”.

2. Psalm 95:6 – „Przyjdźcie, oddajmy pokłon i pokłońmy się, klęknijmy przed Panem, naszym twórcą”.

Jana 4:22 Wy czcicie, nie wiecie co; my wiemy, co czcimy, bo zbawienie pochodzi od Żydów.

Ten fragment podkreśla różnicę pomiędzy kultem żydowskim i nieżydowskim, zauważając, że Żydzi oddają cześć ze zrozumieniem, podczas gdy nie-Żydzi tego nie robią.

1. „Prawdziwe wielbienie: wiedza o tym, co czcimy”

2. „Źródło zbawienia: dziedzictwo żydowskie”

1. Izajasz 43:7 – „Każdy, kto nosi moje imię, którego stworzyłem dla mojej chwały, którego ukształtowałem i uczyniłem.”

2. Rzymian 11:11-15 – „Pytam więc, czy potknęli się, aby upaść? W żadnym wypadku! Ale przez ich przewinienie przyszło zbawienie do pogan, aby wzbudzić zazdrość Izraela. A jeśli ich występek oznacza bogactwo dla świata i jeśli ich porażka oznacza bogactwo dla pogan, o ileż więcej będzie oznaczać ich pełne włączenie! Teraz zwracam się do was, pogan. Jako że jestem apostołem pogan, wywyższam swoją posługę, aby w jakiś sposób wzbudzić zazdrość wśród moich współŻydów i w ten sposób ocalić niektórych z nich”.

Jan 4:23 Ale nadchodzi godzina i teraz jest, gdy prawdziwi czciciele będą oddawać Ojcu cześć w duchu i prawdzie, gdyż Ojciec takich szuka, którzy by mu oddawali cześć.

Ojciec pragnie, aby czciciele zbliżali się do Niego w duchu i prawdzie.

1. Czcić Boga w Duchu i Prawdzie

2. Jak najlepiej wykorzystać nasze doświadczenia uwielbienia

1. Rzymian 12:1-2 - Dlatego nawołuję was, bracia i siostry, ze względu na miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu - to jest wasza prawdziwa i właściwa cześć.

2. Jakuba 4:8 – Zbliż się do Boga, a On zbliży się do ciebie. Umyjcie ręce, grzesznicy, i oczyśćcie swoje serca, wy dwulicowcy.

Jana 4:24 Bóg jest duchem, a ci, którzy mu cześć oddają, winni mu ją oddawać w duchu i prawdzie.

Bóg wzywa nas, abyśmy oddawali Mu cześć w duchu i prawdzie.

1: Musimy przychodzić do Boga ze szczerością serca i być uczciwi w naszym uwielbieniu.

2: Musimy przyjść do Boga z pokorą i szacunkiem, rozumiejąc, kim On naprawdę jest.

1: Psalm 95:6-7 – „Przyjdźcie, oddajmy pokłon i pokłońmy się; klęknijmy przed Panem, naszym Stwórcą! On bowiem jest naszym Bogiem, a my jesteśmy ludem jego pastwiska i owcami jego ręki”.

2: Rzymian 12:1-2 - „Apeluję więc do was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i przyjemną Bogu, co jest waszą duchową czcią. Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

Jan 4:25 Rzekła mu kobieta: Wiem, że przyjdzie Mesjasz, zwany Chrystusem; gdy przyjdzie, oznajmi nam wszystko.

Kobieta z Jana 4:25 rozpoznała, że Mesjasz, zwany Chrystusem, przyjdzie i objawi im wszystko.

1: Jezus jest Chrystusem, Mesjaszem obiecanym w Starym Testamencie i jest tutaj, aby nam wszystko objawić.

2: Możemy zaufać Jezusowi Chrystusowi, gdyż On jest obiecanym Mesjaszem, który przyszedł, aby nam wszystko objawić.

1: Izajasz 9:6 - Dziecię nam się narodziło, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu, i nazwą imię jego: Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2: Jeremiasz 33:14-16 - Oto idą dni, mówi Pan, że spełnię dobro, które obiecałem domowi Izraela i domowi Judy. Czy w owych dniach i w owym czasie sprawię, że wyrośnie odrośl sprawiedliwości u Dawida; i wykona sąd i sprawiedliwość na ziemi. W owych dniach Juda będzie wybawiona, a Jerozolima będzie mieszkać bezpiecznie. To jest imię, którym ją zwą: Pan, nasza sprawiedliwość.

Jana 4:26 Rzekł jej Jezus: Ja, który z tobą mówię, nim jestem.

Jezus objawia się kobiecie przy studni i ogłasza, że jest źródłem wody żywej.

1: Jezus jest źródłem wody żywej, która przynosi nam życie wieczne.

2: Jezus objawia się nam i wzywa nas do osobistej relacji z Nim.

1: Izajasz 12:3 – Z radością będziecie czerpać wodę ze źródeł zbawienia.

2: Jeremiasz 2:13 - Mój lud popełnił dwa grzechy: opuścili mnie, źródło wody żywej, i wykopali sobie cysterny, cysterny popękane, które nie mogą utrzymać wody.

Jan 4:27 I na to przyszli jego uczniowie, i dziwili się, że rozmawiał z kobietą, a żaden mężczyzna nie powiedział: Czego szukasz? albo: Dlaczego z nią rozmawiasz?

Uczniowie Jezusa byli zaskoczeni, gdy zobaczyli, że rozmawia z kobietą, ale nikt nie zapytał, dlaczego to robi.

1. „Wartość rozmowy pełnej szacunku: lekcja z interakcji Jezusa z Samarytanką”

2. „Zdobywanie mądrości dzięki rozmowie z innymi”

1. Przysłów 18:13 – „Kto odpowiada w sprawie, zanim ją usłyszy, jest to dla niego głupotą i hańbą”.

2. Kolosan 4:5-6 – „Postępujcie mądrze wobec tych, którzy są na zewnątrz, wykupując czas. Niech wasza mowa będzie zawsze wdzięczna, przyprawiona solą, abyście wiedzieli, jak powinniście odpowiedzieć każdemu”.

Jana 4:28 Wtedy kobieta zostawiła swój dzban i poszła do miasta, i rzekła do mężczyzn:

Kobieta przy studni spotkała Jezusa i zostawiła swój dzban, aby pójść i opowiedzieć o Nim ludziom w mieście.

1: Jezus jest Wodą Żywą, która zaspokaja nasze najgłębsze pragnienia.

2: Musimy dzielić się Dobrą Nowiną o Jezusie z innymi.

1: Jana 7:37-38 – W ostatnim dniu święta, tym wielkim dniu, gdy Jezus tam stał, zawołał: «Każdy, kto jest spragniony, niech przyjdzie do mnie, a wierzący we mnie niech pije .”

2: Rzymian 10:14-15 – Jak zatem mogą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? A jak mogą uwierzyć w Tego, o którym nie słyszeli? I jak mogą słuchać, jeśli ktoś im nie głosi? A jak ktoś może głosić, jeśli nie jest posłany?

Jan 4:29 Chodźcie, zobaczcie człowieka, który powiedział mi wszystko, co kiedykolwiek uczyniłem: czy to nie jest Chrystus?

Samarytanka była zdumiona tym, że Jezus potrafił jej powiedzieć o wszystkim, czego dokonała w swoim życiu, i zapytała, czy On jest Chrystusem.

1. Nadprzyrodzona wiedza i zdolność Jezusa do zapewniania pocieszenia i wglądu wszystkim, którzy Go szukają.

2. Rozpoznanie boskiej obecności Chrystusa w naszym życiu.

1. Psalm 147:3 „On leczy złamanych na sercu i przewiązuje ich rany”.

2. Łk 8:48 „I rzekł do niej: Córko, pociesz się, twoja wiara cię uzdrowiła, idź w pokoju”.

Jan 4:30 Potem wyszli z miasta i przyszli do niego.

Mieszkańcy Sycharu wyszli z miasta i przyszli do Jezusa.

1: Jezus zawsze pragnie nas spotkać, gdziekolwiek jesteśmy.

2: Jezus jest zawsze gotowy spotkać się z nami, gdy Go szukamy.

1: Psalm 145:18 - Bliski jest Pan wszystkim, którzy go wzywają, wszystkim, którzy go wzywają szczerze.

2: Dzieje Apostolskie 17:27 - aby szukali Boga w nadziei, że wyczują drogę do Niego i Go odnajdą.

Jan 4:31 W międzyczasie jego uczniowie modlili się do niego, mówiąc: Nauczycielu, jedz.

Uczniowie zachęcali Jezusa do jedzenia.

1: Zawsze powinniśmy być otwarci na zachętę ze strony otaczających nas osób i być za nią wdzięczni.

2: Powinniśmy być gotowi odłożyć na bok nasze własne potrzeby i zadbać o potrzeby innych.

1: Filipian 2:3-4 „Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie i nie patrzcie na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro innych”.

2: Galacjan 6:2 „Noście jedni drugich brzemiona i w ten sposób wypełnicie prawo Chrystusowe”.

Jan 4:32 Ale on im odpowiedział: Mam do jedzenia mięso, o którym wy nie wiecie.

Jezus objawia swoim uczniom, że ma nieznane im źródło duchowego pokarmu.

1. Chleb życia: odkrycie ukrytego źródła duchowego pożywienia.

2. Jezus: źródło niezgłębionej obfitości.

1. Izajasz 55:1-2 – „Przyjdźcie wszyscy, którzy jesteście spragnieni, przyjdźcie do wód; a wy, którzy nie macie pieniędzy, przyjdźcie, kupcie i jedzcie! Przyjdź, kup wino i mleko bez pieniędzy i bez kosztów. Po co wydawać pieniądze na to, co nie jest chlebem, a swoją pracę na to, co nie nasyca?”

2. Filipian 4:19 – „A mój Bóg zaspokoi wszystkie wasze potrzeby według bogactwa swojej chwały w Chrystusie Jezusie”.

Jana 4:33 Dlatego mówili uczniowie jeden do drugiego: Czy ktoś mu przyniósł, powinien jeść?

Jezus wyraził swoją boską tożsamość, gdy oświadczył Samarytance, że może zapewnić jej wodę żywą.

1: Jezus jest źródłem prawdziwego i trwałego pokarmu dla naszych dusz.

2: Moc Jezusa jest większa niż jakakolwiek ziemska potrzeba, przed którą możemy stanąć.

1: Izajasz 55:1 – „O, wszyscy, którzy pragniecie, pójdźcie do wód, a którzy nie mają pieniędzy; przyjdźcie, kupujcie i jedzcie; tak, chodźcie, kupujcie wino i mleko bez pieniędzy i bez ceny”.

2: Jana 6:35 - „I rzekł im Jezus: Ja jestem chlebem życia; kto do mnie przychodzi, nigdy łaknąć nie będzie, a kto we mnie wierzy, nigdy pragnąć nie będzie”.

Jana 4:34 Rzekł im Jezus: Moim pokarmem jest wypełnić wolę tego, który mnie posłał, i dokończyć jego dzieło.

Motywacją Jezusa jest pełnienie woli Bożej i dokończenie Jego dzieła.

1. Znaczenie pełnienia woli Bożej.

2. Znaczenie dokończenia dzieła Bożego.

1. Mateusza 6:33 - Szukajcie jednak najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego; i to wszystko będzie wam dodane.

2. Kolosan 3:23 - I cokolwiek czynicie, z serca czyńcie jak dla Pana, a nie dla ludzi.

Jan 4:35 Czyż nie mówicie: Upłynęły jeszcze cztery miesiące, a potem nadejdą żniwa? oto powiadam wam: Podnieście oczy i spójrzcie na pola; bo są już białe i czekają na żniwo.

Żniwa są gotowe i trzeba spojrzeć w górę i podjąć działania.

1: Spójrz w górę – wykorzystaj okazję, aby zebrać żniwo dla Pana.

2: Nie zwlekaj – żniwa już są, nie pozwól, żeby Cię ominęły.

1: Kaznodziei 9:10 – Cokolwiek zechce zrobić twoja ręka, rób to ze wszystkich sił.

2: Mateusza 9:37-38 - Potem rzekł do swoich uczniów: Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proście więc Pana żniwa, aby wyprawił robotników na swoje żniwo".

Jan 4:36 A kto żnie, otrzymuje zapłatę i zbiera owoc ku życiu wiecznemu, aby zarówno siejący, jak i żący, mogli się razem radować.

Ten fragment podkreśla radość z zbierania tego, co zostało zasiane w dążeniu do życia wiecznego.

1. Radość siewu i zbioru w dążeniu do życia wiecznego

2. Zbieranie nagród za wiarę i posłuszeństwo

1. Galacjan 6:7-9 – „Nie dajcie się zwieść: z Boga nie można się naśmiewać, bo co kto posieje, to i żąć będzie. Kto bowiem sieje dla własnego ciała, z ciała będzie żnił zepsucie, a kto sieje dla Ducha, z Ducha będzie zbierał życie wieczne. I nie ustawajmy w czynieniu dobra, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli się nie poddamy".

2. Mateusza 6:19-21 – „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną, ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól,

ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.”

Jan 4:37 I tutaj prawdziwe jest powiedzenie: Jeden sieje, a drugi zbiera.

Powiedzenie, że jeden sieje, a drugi zbiera, jest prawdziwe.

1. Moc siewu i zbioru: lekcja z Jana 4:37

2. Inwestowanie w innych: jak czerpać błogosławieństwa

1. Galacjan 6:7-9 - Nie dajcie się zwieść: z Boga nie można się naśmiewać, bo co kto posieje, to i żąć będzie.

2. 2 Koryntian 9:6-10 – Kto skąpo sieje, będzie też skąpo żąć, a kto sieje obficie, również obficie żąć będzie.

Jana 4:38 Posłałem was, abyście żnili to, nad czym nie wykonaliście pracy; inni pracowali, a wy przystąpiliście do ich prac.

Ten werset przypomina, że wiele błogosławieństw, które otrzymujemy, zawdzięczamy pracy innych i że musimy okazywać wdzięczność, będąc produktywnymi i hojnymi w naszej własnej pracy.

1. Bóg wzywa nas do uznania wartości pracy innych

2. Docenianie błogosławieństw pracy innych

1. Efezjan 4:28 - Kto kradł, niech już nie kradnie, ale raczej niech pracuje, wykonując rękami swoimi to, co dobre, aby móc dać potrzebującemu.

2. Przysłów 6:6-11 - Idź do mrówki, leniwie; zważajcie na jej drogi i bądźcie mądrzy, która nie mając przewodnika, nadzorcy ani władcy, w lecie dostarcza swego pożywienia, a w żniwo gromadzi swoje pożywienie.

Jan 4:39 I wielu Samarytan z tego miasta uwierzyło w niego dzięki temu, co powiedziała niewiasta, która zaświadczyła: Powiedział mi wszystko, co uczyniłam.

Wielu Samarytan w mieście uwierzyło w Jezusa, gdy pewna kobieta złożyła świadectwo o tym wszystkim, co jej powiedział.

1. Moc świadectwa: jak nasze historie mogą pomóc innym uwierzyć

2. Wiara w Jezusa: znaczenie doświadczania Jego miłości i dzielenia się nią

1. Rzymian 10:14-17 – „...i jak mogą uwierzyć w Tego, o którym nie słyszeli? I jak mogą słuchać, jeśli ktoś nie głosi?”

2. Dzieje Apostolskie 1:8 – „Ale otrzymacie moc Ducha Świętego, gdy zstąpi na was, i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i Samarii, i aż po krańce ziemi”.

Jan 4:40 A gdy przyszli do niego Samarytanie, prosili go, aby został z nimi, i pozostał tam dwa dni.

Samarytanie poprosili Jezusa, aby został z nimi, a On pozostał przez dwa dni.

1. Gotowość Jezusa do pozostania z tymi, którzy prosili Go o pomoc.

2. Znaczenie bycia otwartym na inne kultury i przekonania.

1. Mateusza 11:28-29 „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja was pokrzepię. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie; bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych.

2. Rzymian 12:15 „Weselcie się z tymi, którzy się radują, i płaczcie z tymi, którzy płaczą”.

Jan 4:41 I jeszcze wielu uwierzyło dzięki jego słowu;

Mieszkańcy Samarii uwierzyli słowu Jezusa.

1. Moc słów Jezusa: badanie wiarygodności Jezusa

2. Wierz i przyjmuj: Przyjmowanie obietnic Jezusa

1. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

Jana 4:42 I rzekliśmy do kobiety: Teraz wierzymy nie dzięki twoim słowom, bo sami go słyszeliśmy i wiemy, że to jest prawdziwy Chrystus, Zbawiciel świata.

Mieszkańcy Sychar uwierzyli w Jezusa jako Chrystusa i Zbawiciela świata po tym, jak usłyszeli Go na własne oczy.

1. Moc osobistego świadectwa: jak nasze doświadczenia mogą skłonić innych do wiary

2. Uwierz w Pana: jak wiara może przenosić góry

1. Rzymian 10:14-17 – Jak wiara rodzi się ze słuchania przesłania i jak jest ono głoszone

2. Dzieje Apostolskie 2:22-24 – Świadectwo Piotra o Jezusie i reakcja na nie mieszkańców Jerozolimy

Jan 4:43 A po dwóch dniach odszedł stamtąd i udał się do Galilei.

We fragmencie czytamy, że po dwóch dniach Jezus opuścił tę okolicę i udał się do Galilei.

1. Podróże Jezusa: Lekcje zaangażowania i wytrwałości.

2. Przykład posługi Jezusa: Koncentracja na misji.

1. Marka 12:30 – „I będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą”.

2. Mateusza 11:28-29 – „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja was pokrzepię. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych”.

Jana 4:44 Sam bowiem Jezus zaświadczył, że prorok nie ma czci we własnej ojczyźnie.

Ten fragment podkreśla brak uznania Jezusa we własnej ojczyźnie, mimo że był prorokiem.

1: Nie popadajmy w samozadowolenie w naszej wierze, ale dostrzegajmy dobro w innych, nawet jeśli się z nimi nie zgadzamy.

2: Powinniśmy chcieć wyjść poza nasze z góry przyjęte przekonania, aby dostrzec dobro w innych, niezależnie od tego, skąd pochodzą.

1: Mateusza 7:12 – „Wszystko więc, co byście chcieli, aby wam inni czynili, i wy im czyńcie, bo takie jest Prawo i Prorocy”.

2: Rzymian 12:17-18 – „Nikomu złem za zło nie oddawajcie, ale starajcie się czynić to, co jest godne w oczach wszystkich. Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, żyjcie w pokoju ze wszystkimi.”

Jan 4:45 A gdy przybył do Galilei, przyjęli go Galilejczycy, widząc wszystko, co czynił w Jerozolimie podczas święta, bo i oni udali się na święto.

Przybycie Jana do Galilei zostało przyjęte z radością przez Galilejczyków, którzy słyszeli o jego dziełach podczas święta w Jerozolimie.

1. Moc Boża może dotrzeć wszędzie – Jana 4:45

2. Powitajcie nieznajomego – Jana 4:45

1. Rzymian 15:8-13 - Mówię bowiem przez łaskę daną mi każdemu, kto jest wśród was, aby nie myślał o sobie wyżej, niż powinien myśleć; ale myśleć trzeźwo, według tego, jak Bóg każdemu dał miarę wiary.

2. Mateusza 25:35 - Bo byłem głodny, a daliście mi jeść; byłem spragniony, a daliście mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście mnie:

Jana 4:46 I przyszedł znowu Jezus do Kany Galilejskiej, gdzie z wody uczynił wino. A był w Kafarnaum pewien szlachcic, którego syn był chory.

Jezus powrócił do Kany Galilejskiej, gdzie wcześniej przemienił wodę w wino. Szlachcic z Kafarnaum poprosił Jezusa o uzdrowienie jego chorego syna.

1. Nieskończona moc Jezusa: jak Jezus uzdrowił syna szlachcica

2. Powrót Jezusa do Galilei: cudowne uzdrowienie

1. Marka 5:21-43 – Jezus uzdrawia kobietę, która od 12 lat krwawiła

2. Jana 11:1-44 - Jezus wskrzesza Łazarza z martwych

Jana 4:47 Gdy usłyszał, że Jezus przybył z Judei do Galilei, poszedł do niego i prosił, aby przyszedł i uzdrowił jego syna, bo był już bliski śmierci.

Jezus uzdrawia syna mężczyzny, który był bliski śmierci.

1. Jezus jest źródłem życia i uzdrowienia.

2. Moc Boża przezwycięża wszelki ból i cierpienie.

1. Izajasz 53:5 – „Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, starty za nasze winy. Spadła na niego kara naszego pokoju, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

2. Mateusza 9:22 - „Lecz Jezus zawrócił go i ujrzawszy ją, powiedział: Córko, pociesz się, twoja wiara cię uzdrowiła. I od tej godziny kobieta została uzdrowiona”.

Jan 4:48 Wtedy rzekł do niego Jezus: Jeśli znaków i cudów nie zobaczycie, nie uwierzycie.

Jezus mówi człowiekowi, że aby uwierzyć, musi być świadkiem znaków i cudów.

1. Konieczność wiary: Jezus i moc cudów

2. Dowód Jezusa: zobaczyć znaczy uwierzyć

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy,

przekonaniem o tym, czego nie widać.”

2. Mateusza 17:20 – „Powiedział im: «Z powodu waszej małej wiary. Zaprawdę bowiem powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: «Odsuń się stąd» tam”, a ono się przesunie i nie będzie dla ciebie rzeczy niemożliwej.

Jan 4:49 Rzecze mu szlachcic: Panie, przyjdź, zanim umrze moje dziecko.

Szlachcic poprosił Jezusa, aby zstąpił i uzdrowił jego syna, zanim umrze.

1. Moc wiary: jak wiara w Jezusa może przynieść cuda

2. Miłość ojca: jak daleko ojciec posunie się dla swojego dziecka

1. Marka 5:35-43 - Jezus uzdrawia człowieka złym duchem

2. Mateusza 8:5-13 – Jezus uzdrawia sługę setnika

Jana 4:50 Rzekł mu Jezus: Idź; twój syn żyje. I uwierzył człowiek słowu, które mu Jezus powiedział, i poszedł swoją drogą.

Ten fragment ukazuje moc słów Jezusa, które przynoszą uzdrowienie i wiarę człowiekowi, który desperacko szukał pomocy.

1. „Moc słów naszego Pana”

2. „Uzdrowienie, które przynosi wiara”

1. Marka 5:35-36 - I rzekł do nich: Idźcie do wioski naprzeciwko was, a zaraz znajdziecie osła uwiązanego i oślę z nią. Rozwiążcie je i przyprowadźcie do mnie. A jeśliby ktoś wam powiedział: powinniście, powiecie: Pan ich potrzebuje; i zaraz ich pośle.

2.Jakuba 5:15 - A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie; a jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone.

Jana 4:51 A gdy już schodził, wyszli mu naprzeciw słudzy jego i powiedzieli mu, mówiąc:

Syn twój żyje.

Słudzy Jezusa spotkali go, gdy schodził na dół, i poinformowali go, że jego syn żyje.

1: Wiara w cuda – Zawsze powinniśmy mieć wiarę i wierzyć w cuda, tak jak Jezus, gdy otrzymał wiadomość o wyzdrowieniu syna.

2: Nadzieja w trudnych czasach – Nawet w trudnych czasach powinniśmy mieć nadzieję, tak jak Jezus, gdy dowiedział się o wyzdrowieniu jego syna.

1: Hebrajczyków 11:1 – A wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

2: Rzymian 5:5 - A nadzieja nie zawstydza; ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który jest nam dany.

Jan 4:52 Potem zapytał ich o godzinę, kiedy zaczął się poprawiać. I rzekli mu: Wczoraj o godzinie siódmej opuściła go gorączka.

Pewien człowiek zapytał grupę ludzi, o której godzinie nastąpiło jego uzdrowienie, a oni odpowiedzieli, że było to poprzedniego dnia o siódmej godzinie.

1. Wiarę w uzdrawiającą moc Boga często można dostrzec w nieoczekiwany sposób.

2. Ważne jest, aby wierzyć w Boży czas i być cierpliwym, aby Jego wola się wypełniła.

1. Filipian 4:6-7 - Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

2. Jakuba 5:16 - Wyznawajcie więc sobie nawzajem grzechy i módlcie się jeden za drugiego, abyście odzyskali zdrowie. Modlitwa sprawiedliwego człowieka ma wielką moc, ponieważ jest skuteczna.

Jan 4:53 I ojciec poznał, że było to o tej samej godzinie, o której Jezus mu rzekł: Syn twój żyje, i uwierzył on sam i cały jego dom.

Ojciec uwierzył w Jezusa, gdy jego syn został uzdrowiony, a Jezus powiedział, że jego syn

będzie żył.

1. Bóg może czynić cuda w naszym życiu, jeśli pokładamy w Nim wiarę.

2. Jezus ma moc uzdrowienia i przywrócenia nas do życia.

1. Jana 4:53 – „I wiedział ojciec, że było to o tej samej godzinie, o której Jezus mu rzekł: Syn twój żyje, i uwierzył on sam i cały jego dom”.

2. Marka 5:36 – „Nie bójcie się, tylko wierzcie”.

Jan 4:54 To znowu drugi cud, którego dokonał Jezus, gdy wychodził z Judei do Galilei.

Jezus dokonał drugiego cudu, udając się z Judei do Galilei.

1. Moc Jezusa do zmiany życia: spojrzenie na cuda Jezusa

2. Jezus i jego podróż do Galilei: studium wiary i posłuszeństwa

1. Rzymian 8:28: A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy Go miłują, i którzy zostali powołani według Jego postanowienia.

2. Mateusza 28:18-20: Wtedy Jezus przyszedł do nich i rzekł: „Dana mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Dlatego idźcie i czyńcie uczniami wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, i ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I zaprawdę, jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca świata”.

Jana 5 opisuje uzdrowienie człowieka przy sadzawce Betesda, wynikający z tego spór dotyczący przestrzegania sabatu oraz wypowiedź Jezusa na temat Jego relacji z Bogiem Ojcem.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od Jezusa w Jerozolimie podczas żydowskiego święta. Spotkał przy sadzawce Betesda człowieka, który był inwalidą od trzydziestu ośmiu lat. Kiedy Jezus dowiedział się, że już od dłuższego czasu znajduje się w tym stanie, zapytał go, czy chce wyzdrowieć. Kiedy mężczyzna wyjaśnił, że nie może wejść do uzdrawiającej wody sadzawki, gdy została poruszona, Jezus powiedział mu, żeby wziął swoją matę i chodził. Natychmiast został uzdrowiony i wykonał polecenie (Jana 5:1-9).

Akapit 2: Jednakże cud ten wywołał kontrowersje, ponieważ miał miejsce w szabat. Przywódcy żydowscy krytykowali nie tylko uzdrowionego za noszenie noszy, ale także Jezusa za wykonywanie takiej pracy w szabat. W odpowiedzi na ich krytykę Jezus powiedział: „Mój Ojciec jest zawsze w swojej pracy, aż do dziś Ja też pracuję”. To twierdzenie o równości z Bogiem rozwścieczyło żydowskich przywódców, którzy jeszcze bardziej chcieli go zabić, nie tylko łamiąc szabat, ale nawet nazywając Boga własnym Ojcem, czyniąc siebie równym Bogu (Jana 5:10-18).

Akapit 3: W obronie przed tymi oskarżeniami Jezus wygłosił obszerne przemówienie na temat swojej relacji z Bogiem Ojcem, wyjaśniając, że Syn nie może nic sam zrobić, jedynie to, co widzi Ojca, co robi, cokolwiek robi Syn, podobnie dając życie, kto chce mieć władzę, wykonuje wyrok, ponieważ Syn-Człowiek składa świadectwo czterech świadków, a mianowicie Jan Chrzciciel, dzieła samego Ojca, Pisma Świętego, prowadzące życie wieczne, ci, którzy słyszą, wierzą, mimo licznych dowodów, żydowscy przywódcy odmówili przyjścia do Niego, wygłaszają przemówienie kończące życie, surowo napominają ich niewiarę (Jana 5:19-47).

Jan 5:1 Potem było święto żydowskie; i Jezus udał się do Jerozolimy.

W tym fragmencie opisano przypadek, w którym Jezus udał się do Jerozolimy, aby wziąć udział w żydowskiej uczcie.

1: Jezus pokazuje nam, jak ważne jest uczestnictwo w świętach religijnych i bycie we wspólnocie z innymi wierzącymi.

2: Możemy uczyć się na przykładzie Jezusa posłuszeństwa Bożym wskazówkom.

1: Galacjan 5:13-14 – „Bo do wolności powołani zostaliście, bracia. Tylko nie wykorzystujcie swej wolności jako sposobności dla ciała, ale w miłości służcie jedni drugim. Całe Prawo bowiem wypełnia się w jednym słowie: „ Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.”

2: Rzymian 12:10 – „Miłujcie się wzajemnie uczuciem braterskim. Prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu szacunku”.

Jana 5:2 A w Jerozolimie, przy targu owiec, jest sadzawka, zwana po hebrajsku Betesda, mająca pięć przysionków.

Ten fragment opisuje sadzawkę zwaną Betesdą, znajdującą się przy targu owiec w Jerozolimie.

1. Jezus jest zawsze przy nas, gdy jesteśmy w potrzebie.

2. Bóg działa w tajemniczy sposób.

1. Psalm 138:7 - Choćbym chodził wśród ucisku, ożywisz mnie. Wyciągniesz rękę swoją przeciwko gniewowi moich wrogów, a prawica twoja mnie wybawi.

2. Jakuba 5:13-15 – Czy ktoś z was cierpi? niech się modli. Czy ktoś jest wesoły? niech śpiewa psalmy. Czy jest wśród Was ktoś chory? niech wezwie starszych kościoła; i niech się nad nim modlą, namaszczając go oliwą w imię Pańskie. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie; a jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone.

Jan 5:3 Leżało wśród nich wielkie mnóstwo bezsilnych ludzi, ślepych, zatrzymanych, uschniętych, czekających na poruszenie się wody.

Ten fragment z Jana 5:3 opisuje dużą grupę niepełnosprawnych osób czekających przy sadzawce Betesda, aż wody zostaną poruszone.

1. Boże współczucie dla marginalizowanych – zgłębianie przesłania nadziei i pocieszenia z Jana 5:3.

2. Przezwyciężanie niemożliwości – badanie mocy wiary w obliczu przeciwności losu.

1. Mateusza 11:28 - Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja was pokrzepię.

2. Izajasz 35:3-6 – Wzmacniajcie słabe ręce i utwierdzajcie słabe kolana. Powiedz tym, którzy mają bojaźliwe serce: Bądźcie silni, nie lękajcie się.

Jana 5:4 Albowiem w pewnym momencie anioł zstąpił do sadzawki i zaniepokoił wodę; kto pierwszy wszedł po zamęcie wody, został uzdrowiony ze wszystkich chorób, na jakie cierpiał.

Ten fragment opowiada o cudzie przy sadzawce Betesda, gdzie zstąpił anioł i zaniepokoił wody, a każdy, kto wszedł pierwszy, został uzdrowiony z choroby.

1. Zaufaj cudom Boga – uzdrawiająca moc wiary

2. Niewidzialna ręka – obecność Boga w naszym życiu

1. Jakuba 5:15 – „A modlitwa pełna wiary wybawi chorego i Pan go podźwignie. A jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone”.

2. Izajasz 53:5 – „Ale został przebity za nasze przestępstwa; został zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni”.

Jan 5:5 A był tam pewien człowiek, który chorował przez trzydzieści i osiem lat.

Ten fragment opowiada o mężczyźnie, który cierpiał na chorobę od 38 lat.

1: Jezus jest ostatecznym uzdrowicielem. Nie ma dla Niego nic zbyt trudnego.

2: Bóg może posłużyć się chorobą i cierpieniem, aby spełnić swoją wolę.

1: Izajasz 53:4-5 - Zaprawdę, on dźwigał nasze boleści i dźwigał nasze boleści, a jednak uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy. Spadła na niego kara naszego pokoju; a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

2: Mateusza 8:17 - Aby się wypełniło, co zostało powiedziane przez proroka Izajasza, mówiącego: Sam wziął na siebie nasze słabości i nosił nasze choroby.

Jan 5:6 A gdy Jezus zobaczył go leżącego, i wiedział, że już od dawna już w tej sprawie, zapytał go: Czy zostaniesz uzdrowiony?

Jezus spotkał człowieka, który od dłuższego czasu leżał chory i zapytał go, czy chce zostać uzdrowiony.

1. Boża moc uzdrawiania – jak Jezus cudownie uzdrowił chorego człowieka

2. Siła wiary – jak wierzyć Bogu w cuda

1. Izajasz 53:5 - Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy: kara naszego pokoju spadła na niego; a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

2. Jakuba 5:14-15 – Czy jest wśród was ktoś chory? niech wezwie starszych kościoła; i niech się nad nim modlą, namaszczając go oliwą w imię Pańskie. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie; a jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone.

Jana 5:7 Odpowiedział mu bezsilny: Panie, nie mam człowieka, który by mnie wpuścił do sadzawki, gdy wzburzą się wody, ale gdy ja idę, inny przede mną stąpa.

Ten fragment opisuje człowieka, który nie może wejść do sadzawki z wodą, gdy jest ona niespokojna, ponieważ nie ma nikogo, kto by mu pomógł.

1: Jezus pokazuje nam, że nawet w chwilach największej bezsilności jest przy nas, aby nam pomóc.

2: Możemy pocieszać się wiedzą, że Pan nie pozostawi nas samych w walce.

1: Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię prawicą mojej sprawiedliwej”.

2: Hebrajczyków 13:5-6 – „Trzymajcie swoje życie wolne od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co macie, gdyż On powiedział: „Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę”. Dlatego możemy śmiało powiedzieć: „Pan jest moim pomocnikiem; nie będę się bać; co może mi zrobić człowiek?”

Jana 5:8 Rzekł mu Jezus: Wstań, weź łoże swoje i chodź.

Jezus uzdrowił człowieka, który nie mógł chodzić, i nakazał mu wziąć swoje łoże i chodzić.

1. Jezus jest ostatecznym uzdrowicielem – Jan 5:8

2. Moc posłuszeństwa – Jan 5:8

1. Mateusza 9:2-7 - Jezus uzdrawia paralityka

2. Dzieje Apostolskie 3:1-8 – Piotr i Jan uzdrawiają człowieka chromego od urodzenia

Jana 5:9 I natychmiast wyzdrowiał człowiek ten, wziął swoje łoże i chodził, a tego samego dnia był szabat.

W tym fragmencie szczegółowo opisano uzdrowienie człowieka przez Jezusa w dzień szabatu.

1. Możemy ufać Jezusowi, że zapewni uzdrowienie i odnowienie, nawet w dni odpoczynku.

2. Boża miłość i łaska są widoczne nawet wtedy, gdy przestrzega się praw szabatu.

1. Izajasz 53:5: „Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, starty za nasze winy. Spadła na niego kara naszego pokoju, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

2. Jakuba 5:14-15: „Czy ktoś między wami choruje? Niech przywoła starszych kościoła i niech się modlą nad nim, namaszczając go oliwą w imię Pana. A modlitwa wiary będzie ratuj chorego, a Pan go podźwignie, a jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone”.

Jan 5:10 Rzekli więc Żydzi do uzdrowionego: Jest dzień szabatu; nie wolno ci nosić łóżka swego.

Żydzi wyzywali mężczyznę, który został uzdrowiony ze swojej choroby, ponieważ niósł jego łoże w szabat.

1. Jezusowi bardziej zależy na ludziach niż na zasadach religijnych.

2. Jezus uwalnia nas od słabości fizycznych i duchowych.

1. Mateusza 12:1-14 - Jezus broni swoich uczniów za zbieranie zboża w szabat.

2. Łk 13,10-17 – Jezus w szabat uzdrawia kobietę i broni jej postępowania.

Jan 5:11 Odpowiedział im: Ten, który mnie uzdrowił, ten sam rzekł do mnie: Weź swoje łoże i chodź.

W tym fragmencie opisano spotkanie Jezusa z osobami obecnymi przy uzdrowieniu. Jezus

wyjaśnia, że to On uzdrowił człowieka i nakazał mu wziąć swoje łoże i chodzić.

1. Moc uzdrowienia Jezusa: odkrywanie cudów w naszym życiu

2. Dobroć Boga: Świętowanie uzdrowienia

1. Izajasz 53:5 – Ale został przebity za nasze przestępstwa; został zdruzgotany za nasze winy; na Niego spadła kara, która przyniosła nam pokój, a dzięki Jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

2. Exodus 15:26 - I powiedziałeś: Jeśli będziesz pilnie słuchał głosu Pana, Boga twego, i będziesz czynił to, co słuszne w jego oczach, i będziesz słuchał jego przykazań, i będziesz przestrzegał wszystkich jego ustaw, to ja nie zesłam na ciebie żadnej z tych chorób, które sprowadziłem na Egipcjan, bo Ja jestem Pan, który cię leczę.

Jan 5:12 I zapytali go: Cóż to za człowiek, który ci powiedział: Weź swoje łoże i chodź?

Fragment ten opisuje cudowne uzdrowienie przez Jezusa sparaliżowanego człowieka.

1: Jezus jest źródłem uzdrowienia i nadziei w naszym życiu.

2: Moc słów Jezusa może przynieść nam życie i uzdrowienie.

1: Izajasz 53:5 – „Lecz On został zraniony za nasze przestępstwa, starty za nasze winy; spadła na Niego kara za nasz pokój, a w Jego ranach jesteśmy uzdrowieni”.

2: Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem. Wzmocnię cię, tak, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

Jan 5:13 A uzdrowiony nie wiedział, kto to był, gdyż Jezus oddalił się, a mnóstwo było na tym miejscu.

Uzdrowiony nie wiedział, kto go uzdrowił, ponieważ Jezus opuścił okolicę, która była zatłoczona.

1: Bóg działa w tajemniczy sposób i choć nie zawsze możemy rozpoznać Jego obecność, On zawsze tam jest.

2: Boża moc i miłość wykraczają poza nasze zrozumienie, a On działa w sposób przekraczający nasze zrozumienie.

1: Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje drogi myśli niż twoje myśli.”

2: Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie prostował twoje ścieżki”.

Jana 5:14 Potem Jezus znalazł go w świątyni i rzekł do niego: Oto wyzdrowiałeś, nie grzesz więcej, aby ci się coś gorszego nie przydarzyło.

Jezus uzdrowił tego człowieka i przestrzegł go, aby już więcej nie grzeszył, gdyż w przeciwnym razie może wydarzyć się coś gorszego.

1. Moc Jezusa: przypomnienie o pokucie

2. Zapewnienie Jezusa: On jest źródłem życia

1. Rzymian 6:12-14 – „Nie pozwólcie więc grzechowi królować w waszym śmiertelnym ciele, abyście byli posłuszni jego złym pożądliwościom. Nie oddawajcie żadnej części siebie grzechowi jako narzędzie niegodziwości, ale raczej ofiarujcie siebie Bogu jako tych, którzy zostali wskrzeszeni ze śmierci do życia, i ofiaruj mu całą siebie jako narzędzie sprawiedliwości. Grzech bowiem nie będzie już twoim władcą, ponieważ nie jesteś pod zakonem, ale pod łaską.

2. Ezechiela 18:20-22 – „Dusza, która grzeszy, ta umrze. Syn nie poniesie winy ojca ani ojciec nie poniesie winy syna; sprawiedliwość sprawiedliwego będzie na nim i dotknie go niegodziwość bezbożnego. Ale jeśli bezbożny odwróci się od wszystkich swoich grzechów, które popełnił, i będzie przestrzegał wszystkich moich ustaw, i będzie czynił to, co jest zgodne z prawem i sprawiedliwe, z pewnością będzie żył, nie będzie umierać."

Jana 5:15 Człowiek ten odszedł i oznajmił Żydom, że to Jezus go uzdrowił.

Pewien człowiek został uzdrowiony przez Jezusa i opowiedział o tym Żydom.

1. Jezus jest ostatecznym Uzdrowicielem, który przynosi nadzieję i pełnię.

2. Powinniśmy wierzyć w Jezusa i świadczyć o Jego dziełach.

1. Izajasz 53:5 – „Ale został przebity za nasze przestępstwa; został zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni”.

2. Mateusza 9:2 – „A oto niektórzy przynieśli do Niego paralityka, leżącego na łóżku. A gdy Jezus ujrzał ich wiarę, rzekł do paralityka: «Odwagi, synu mój; twoje grzechy są odpuszczone.”

Jan 5:16 I dlatego Żydzi prześladowali Jezusa i chcieli go zabić, ponieważ to uczynił w dzień szabatu.

Żydzi prześladowali Jezusa i chcieli go zabić, ponieważ w szabat dokonywał cudów.

1. Moc bezwarunkowej miłości: uczenie się na podstawie zdolności Jezusa do kochania pomimo prześladowań

2. Siła wiary: Zrozumienie mocy wiary Jezusa w Jego misję

1. Rzymian 12:14-21 – Błogosławcie tych, którzy was prześladują; błogosławijcie i nie przeklinajcie.

2. Mateusza 5:38-42 – Słyszeliście, że powiedziano: „Oko za oko i ząb za ząb”. A Ja wam powiadam: Nie stawiajcie oporu złoczyńcy. A jeśli cię ktoś uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi.

Jan 5:17 Ale Jezus im odpowiedział: Mój Ojciec aż dotąd działa i Ja działam.

Jezus przypomina ludziom, że Bóg zawsze działa i że On sam też działa.

1. Niekończące się dzieło Boga – odkrywanie ciągłego dzieła Boga w naszym życiu i tego, w jaki sposób możemy w nim uczestniczyć.

2. Jezus jest przykładem — rozważenie, w jaki sposób oddanie Jezusa dziełu Bożemu może zainspirować nas do służenia Mu.

1. Izajasz 55:11 - Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona to, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się sprawa, do której je posłałem.

2. Kolosan 3:23 - I cokolwiek czynicie, z serca czyńcie jak dla Pana, a nie dla ludzi.

Jan 5:18 Dlatego Żydzi tym bardziej chcieli go zabić, ponieważ nie tylko naruszył szabat, ale także mówił, że Bóg jest jego Ojcem, czyniąc siebie równym Bogu.

Ten fragment ukazuje, że Jezus podający się za Boga jako swego Ojca rozgniewał Żydów, powodując, że próbowali go zabić za łamanie sabatu i uczynienie siebie równym Bogu.

1. Moc słów Jezusa: jak jego twierdzenie, że Bóg jest Jego Ojcem, zmieniło bieg historii

2. Koszt wiary: Ofiara Jezusa, gdy nie ustępował

1. Jana 8:58-59 – Jezus powiedział: „Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, zanim Abraham stał się, Ja jestem”.

2. Mateusza 10:32-33 – Jezus powiedział: „Kto się mnie przyzna przed ludźmi, przyznam się do niego i ja przed moim Ojcem w niebie. A kto się mnie wyprze przed ludźmi, i ja się go zaprę przed moim Ojcem w niebie”.

Jana 5:19 Wtedy Jezus odpowiedział i rzekł do nich: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Syn nie może nic czynić sam od siebie, jak tylko to, co widzi, że Ojciec czyni; bo cokolwiek On czyni, to samo czyni i Syn .

Jezus mówi ludziom, że może czynić tylko to, co widzi, że Ojciec robi, i że czyni to samo, co Ojciec.

1. Nauka naśladowania przykładu ojca

2. Czynić wolę Boga, czyniąc to, co czyni Ojciec

1. Mateusza 11:29 - Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych.

2. Psalm 40:8 - Chętnie pełnię wolę Twoją, Boże mój; Twoje prawo jest w moim sercu.

Jan 5:20 Albowiem Ojciec miłuje Syna i ukazuje mu wszystko, co sam czyni, i pokaże mu dzieła większe od tych, abyście się dziwili.

Ojciec kocha Syna i objawia Mu swoje dzieła, aby ludzkość mogła się dziwić.

1: Miłość Ojca do Syna i sposób, w jaki ta miłość się wyraża

2: Cuda Bożego dzieła: podziwianie Jego stworzenia

1: Powtórzonego Prawa 4:32-40 - Zapytaj teraz o minione dni, które były przed tobą, od dnia, w którym Bóg stworzył człowieka na ziemi, i pytaj od jednej strony nieba aż do drugiej, czy jest tam Czy było coś takiego jak ta wspaniała rzecz lub czy słyszano o czymś podobnym?

2: Psalm 19:1-3 - Niebiosa głoszą chwałę Boga; a firmament ukazuje jego dzieło. Dzień dniowi głosi mowę, a noc nocy przekazuje wiedzę. Nie ma mowy ani języka, gdzie ich głos nie byłby słyszalny.

Jan 5:21 Bo jak Ojciec wskrzesza umarłych i ożywia ich; tak i Syn ożywia, kogo chce.

Zarówno Ojciec, jak i Syn mają moc dawania życia temu, kogo wybiorą.

1: Moc przyspieszania

2: Życie w obfitości

1: Ezechiela 37:1-14 – Dolina Suchych Kości

2: Rzymian 8:11 – Duch życia w Chrystusie Jezusie

Jan 5:22 Albowiem Ojciec nikogo nie sądzi, lecz wszelki sąd przekazał Synowi:

Ojciec przekazał cały sąd Synowi.

1. Moc Syna: jak władza Jezusa daje nam nadzieję

2. Suwerenność Boga: jak On panuje nad wszelkim sądem

1. Jana 5:22 – Albowiem Ojciec nikogo nie sądzi, lecz wszelki sąd przekazał Synowi

2. Filipian 2:9-11 - Dlatego Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią, i wszelki język wyznaje, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

Jana 5:23 Aby wszyscy ludzie czcili Syna, tak jak czczą Ojca. Kto nie czci Syna, nie czci Ojca, który go posłał.

Ludzie powinni czcić Syna, tak jak czczą Ojca, a jeśli nie czczą Syna, nie czczą Ojca, który Go posłał.

1. Znaczenie czci Ojca i Syna

2. Nierozerwalna więź Ojca i Syna

1. Filipian 2:9-11 - Dlatego Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią, i wszelki język wyznaje, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

2. Kolosan 1:15-17 – Jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego stworzenia. Albowiem przez niego zostało stworzone wszystko na niebie i na ziemi, widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy zwierzchności, czy władze – wszystko zostało stworzone przez niego i dla niego. On jest przed wszystkimi rzeczami i wszystko w Nim ma swoją całość.

Jan 5:24 Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto słucha słowa mojego i wierzy temu, który mnie posłał, ma życie wieczne i nie stanie przed sądem; lecz przeszedł ze śmierci do życia.

Wierzący przeszli ze śmierci do życia i mają życie wieczne.

1: Bez względu na to, co zrobimy, Boża miłość i łaska mogą nas zbawić i dać nam życie wieczne.

2: Mamy niesamowity dar życia wiecznego dzięki wierze w Jezusa.

1: Rzymian 6:23 - Zapłatą bowiem za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2: Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Jan 5:25 Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Nadchodzi godzina, i teraz jest, gdy umarli usłyszą głos Syna Bożego, a ci, którzy usłyszą, żyć będą.

Nadchodzi godzina, kiedy zmarli usłyszą głos Syna Bożego i zostaną przywróceni do życia.

1. Moc Boga przywracająca życie zmarłym

2. Nadzieja zmartwychwstania i życia wiecznego

1. Ezechiela 37:1-14 (Wizja wyschniętych kości)

2. Jana 11:25-26 (Zapowiedź Jezusa o zmartwychwstaniu)

Jan 5:26 Bo jak Ojciec ma życie w sobie; tak dał Synowi, aby miał życie w sobie;

Ojciec dał życie Synowi, aby i On miał życie w sobie.

1. Moc życia: jak Bóg dał nam życie

2. Dar życia: otrzymanie błogosławieństwa Bożego

1. Rzymian 6:23 – „Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

2. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

Jan 5:27 I dał mu władzę także wykonywania sądu, ponieważ jest Synem Człowieczym.

Jezus otrzymał od Boga władzę wykonywania sądu, ponieważ jest Synem Człowieczym.

1. Jezus: Sędzia wszystkich

2. Władza Syna Człowieczego

1. Mateusza 28:18 - I podszedł Jezus, i rzekł do nich, mówiąc: Dana mi jest wszelka władza na niebie i na ziemi.

2. Hebrajczyków 10:30 - Znamy bowiem tego, który powiedział: Na mnie należy pomsta, Ja odpłacę, mówi Pan. I znowu Pan będzie sądził swój lud.

Jan 5:28 Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, w której wszyscy w grobach usłyszą głos jego,

Nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach zmartwychwstaną i usłyszą głos Pana.

1: W zmartwychwstaniu jest nadzieja – Jan 5:28

2: Głos Pana jest potężny – Jan 5:28

1:1 Tesaloniczan 4:16 - Albowiem sam Pan zstąpi z nieba na hasło, na głos archanioła i na dźwięk trąby Bożej.

2: Izajasz 25:8 - On pochłonie śmierć na zawsze, a Pan Bóg otrze łzy z każdego oblicza.

Jana 5:29 I wyjdzie; którzy dobrze czynili, ku zmartwychwstaniu życia; i tych, którzy czynili zło, na zmartwychwstanie potępienia.

Ten fragment mówi o zmartwychwstaniu do życia i potępieniu oraz o tym, jak nasze działania przed zmartwychwstaniem będą miały wpływ na to, jakiego zmartwychwstania doświadczymy.

1. Konsekwencje naszych działań: jak nasze wybory kształtują nasze przeznaczenie

2. Błogosławieństwa prawości: doświadczenie zmartwychwstania życia

1. Przysłów 11:19 - Jak sprawiedliwość prowadzi do życia, tak kto goni za złem, ściga je aż do własnej śmierci.

2. Jakuba 2:14-17 – Cóż z tego, moi bracia i siostry, jeśli ktoś twierdzi, że wierzy, ale nie ma uczynków? Czy taka wiara może ich ocalić? Załóżmy, że brat lub siostra nie mają ubrań ani codziennego jedzenia. Jeśli ktoś z was powie im: «Idźcie w pokoju; ogrzać się i dobrze nakarmić", ale nie wpływa to na ich potrzeby fizyczne. Co z tego? Podobnie wiara sama w sobie, jeśli nie towarzyszy jej działanie, jest martwa.

Jan 5:30 Sam nic nie mogę uczynić. Jak słyszę, tak sądzę, a mój sąd jest sprawiedliwy; bo nie szukam własnej woli, ale woli Ojca, który mnie posłał.

Ten fragment przypomina nam, że powinniśmy szukać woli Bożej, a nie własnej.

1: Musimy starać się pełnić wolę Bożą, a nie naszą własną.

2: Starajmy się naśladować przykład Jezusa w szukaniu woli Bożej, a nie własnej.

1: Jakuba 4:13-15 – Przyjdźcie teraz wy, którzy mówicie: „Dziś lub jutro wejdziemy do takiego a takiego miasta i spędzimy tam rok, handlując i osiągając zysk" – choć nie wiecie, co będzie jutro przynieść. Czym jest Twoje życie? Bo jesteście mgłą, która pojawia się na chwilę, a potem znika. Zamiast tego powinieneś powiedzieć: „Jeśli Pan zechce, będziemy żyć i robić to czy tamto".

2: Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe.

Jana 5:31 Jeśli świadczę o sobie, świadectwo moje nie jest prawdziwe.

Ten werset z Jana 5:31 przypomina nam, że nasze świadectwo nie jest prawdziwe, jeśli świadczymy o sobie.

1. „Niebezpieczeństwo arogancji: pokładanie wiary w siebie"

2. „Osiąganie prawdziwego sukcesu poprzez pokorę”

1. 2 Koryntian 10:12 – „Nie żebyśmy mieli odwagę klasyfikować się lub porównywać z niektórymi z tych, którzy sami siebie chwalą. Kiedy jednak mierzą się między sobą i porównują, nie rozumieją”.

2. Przysłów 16:18 – „Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem”.

Jan 5:32 Jest inny, który świadczy o mnie; i wiem, że świadectwo, które o mnie świadczy, jest prawdziwe.

Jezus poświadczył prawdziwość swoich słów, cytując innego świadka.

1: Słowo Boże jest prawdą i można mu ufać.

2: Świadectwa z wielu źródeł są oznaką prawdy.

1: Powtórzonego Prawa 17:6 – Na zeznaniu dwóch lub trzech świadków ten, który ma umrzeć, zostanie ukarany śmiercią; nie można skazać na śmierć na podstawie zeznania jednego świadka.

2:1 Tymoteusza 2:5 - Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus.

Jan 5:33 Wysłaliście do Jana, a on dał świadectwo prawdzie.

Jan jest świadkiem prawdy.

1: Możemy szukać u Jana świadka prawdy i naśladować jego przykład.

2: Powinniśmy szukać prawdy i kierować się naukami Jana.

1: Przysłów 12:17 - Kto mówi prawdę, wydaje sprawiedliwość, a świadek fałszywy - oszustwo.

2: Filipian 4:8 - Wreszcie, bracia, cokolwiek jest prawdą, cokolwiek jest uczciwe, cokolwiek

jest sprawiedliwe, cokolwiek jest czyste, cokolwiek jest miłe, cokolwiek cieszy się dobrą opinią; jeśli jest jakaś cnota i jeśli jest jakaś pochwała, pomyśl o tym.

Jan 5:34 Ale nie przyjmuję świadectwa od ludzi, ale to mówię, abyście byli zbawieni.

Jezus nie przyjmuje świadectwa od ludzi, zamiast tego przemawia, aby ludzie zostali zbawieni.

1. Słowa Jezusa: droga do zbawienia

2. Odrzucanie ludzkich świadectw: przyjęcie nauk Jezusa

1. Jana 3:16-17 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby potępił świat, lecz aby świat przez niego został zbawiony."

2. Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Sercem bowiem wierzy się ku usprawiedliwieniu i ustami wyznaje się ku zbawieniu."

Jan 5:35 On był światłem płonącym i świecącym, a wy chcieliście przez pewien czas radować się jego światłem.

Jana 5:35 mówi o Jezusie jako o świetle, którym Jego naśladowcy chcieli się radować przez jakiś czas.

1. Świecące światło w ciemności: moc miłości Jezusa

2. Radość w świetle: celebrowanie obecności Jezusa w naszym życiu

1. Jana 8:12 – „Wtedy znowu przemówił do nich Jezus, mówiąc: Ja jestem światłością świata. Kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światło życia".

2. Mateusza 5:14-16 – „Wy jesteście światłością świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też świecy i nie stawia jej pod korcem, lecz na świeczniku; świeci wszystkim, którzy są w domu. Niech wasze światło świeci przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

Jan 5:36 Ale ja mam świadectwo większe niż Janowe, bo dzieła, które Ojciec dał mi dokończyć, te same dzieła, które ja dokonuję, świadczą o mnie, że Ojciec mnie posłał.

Jana 5:36 dostarcza dowodów na boską misję Jezusa poprzez dzieła, które Ojciec zlecił mu do wykonania.

1. Jezus został posłany przez Ojca, aby dokonywać dzieł Bożych tutaj na ziemi.

2. Nasze własne uczynki mogą być świadectwem boskiej misji Jezusa.

1. Rzymian 8:14-17 – Wszyscy bowiem, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi.

2. Efezjan 2:10 - Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował, abyśmy w nich chodzili.

Jan 5:37 A sam Ojciec, który mnie posłał, dał o mnie świadectwo. Nigdy nie słyszeliście jego głosu ani nie widzieliście jego kształtu.

Jezus stwierdza, że ani Żydzi, ani nikt inny nie widział ani nie słyszał głosu i postaci Boga.

1. Zrozumienie Boga niewidzialnego - Zgłębianie tajemnicy niewidzialności Boga

2. Słuchanie Bożego Głosu – jak słuchać Bożego przewodnictwa w naszym życiu

1. Hebrajczyków 11:27 - Przez wiarę Mojżesz opuścił Egipt, nie bojąc się gniewu króla; bo wytrwał, jakby widział Niewidzialnego.

2. Izajasz 40:12 - Który zmierzył wody w zagłębieniu swojej ręki i odmierzył niebo pięścią, i zmierzył proch ziemi miarą, i zważył góry na wadze i pagórki na wadze balansować?

Jan 5:38 I nie macie w sobie Jego słowa; po którego posłał, temu nie wierzycie.

Ludzie nie chcą wierzyć w Jezusa, mimo że nie przyjęli Jego przesłania.

1. Moc słowa Jezusa: jak wierzyć w niewiarygodne

2. Przezwyciężanie niewiary: dlaczego musimy wierzyć w Jezusa

1. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa.

2. Hebrajczyków 11:6 - A bez wiary nie można się mu podobać, bo kto chce zbliżyć się do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go szukają.

Jana 5:39 Badajcie Pisma; bo w nich sądzicie, że macie żywot wieczny, i oni są tymi, którzy dają o mnie świadectwo.

Ten fragment zachęca nas do czytania pism świętych, ponieważ świadczą one o Jezusie i zawierają życie wieczne.

1. Trwanie w Słowie Bożym – dlaczego badanie Pisma Świętego jest niezbędne dla wiary

2. Świadectwo o Jezusie — jak Pismo Święte ukazuje nam Jezusa

1. Izajasz 55:11 – „Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona, co mi się podoba, i pomyślnie spełni tę rzecz, do której je posłałem. "

2. Jana 6:63 – „Duch ożywia, ciało na nic się nie przyda. Słowa, które do was mówię, są duchem i życiem”.

Jana 5:40 I do mnie nie przyjdziecie, aby mieć życie.

Jezus wzywa ludzi, aby przyszli do Niego po życie.

1: Przyjdź do Jezusa po życie

2: Przyjmij życie przez Jezusa

1: Jana 10:10 – Złodziej przychodzi tylko po to, żeby kraść, zabijać i niszczyć; Przyszedłem, aby mieli życie i mieli je w obfitości.

2: Mateusza 11:28 - Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię.

Jana 5:41 Nie przyjmuję czci od ludzi.

We fragmencie tym stwierdza się, że Jezus nie cieszy się czcią ani uznaniem ze strony ludzi.

1. O uznanie i cześć powinniśmy zabiegać wyłącznie u Boga, a nie u ludzi.

2. Powinniśmy brać przykład z Jezusa, który nie zabiegał o uznanie u ludzi, a zamiast tego zabiegał o nie u Boga.

1. Mateusza 6:1-4 – Nie praktykuj swojej prawości przed innymi ludźmi, aby być przez nich widzianymi, ale zamiast tego szukaj aprobaty Boga.

2. Rzymian 2:29 - Nie jest bowiem Żydem ten, kto jest nim na zewnątrz, ani obrzezanie nie jest zewnętrzne i fizyczne.

Jan 5:42 Ale znam was, że nie macie w sobie miłości Bożej.

Z fragmentu Jana 5 wynika, że Jezus wie, że ci, do których przemawia, nie mają w sobie miłości Bożej.

1: Bez miłości Boga jesteśmy niczym.

2: Aby naprawdę poznać Boga, musimy Go kochać.

1:1 Jana 4:19 – Kochamy Go, bo On pierwszy nas umiłował.

2: Efezjan 5:2 - I postępujcie w miłości, jak i Chrystus nas umiłował.

Jan 5:43 Przyszedłem w imieniu mojego Ojca, a nie przyjęliście mnie; jeśli inny przyjdzie w swoim imieniu, tego przyjmiecie.

Jan ostrzega przed ślepym przyjmowaniem fałszywych nauk i nauk od tych, którzy nie są

posłani przez Boga.

1. Musimy porównać wszystkie nauki z prawdą Słowa Bożego.

2. Przyjmuj tylko nauki od tych, których posłał Bóg.

1. Dzieje Apostolskie 17:11 - Ci byli szlachetniejsi niż ci w Tesalonice, ponieważ przyjęli Słowo z całą gotowością i codziennie badali Pisma, czy tak się rzeczy mają.

2. 1 Jana 4:1 - Umiłowani, nie każdemu duchowi wierzcie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na świat.

Jan 5:44 Jak możecie wierzyć wy, którzy wzajemnie odbieracie cześć, a nie szukacie chwały, która pochodzi jedynie od Boga?

Ludzie są ostrzegani, aby nie szukali chwały od siebie nawzajem, ale raczej od samego Boga.

1. Szukanie chwały u Pana – Jan 5:44

2. Poszukiwanie prawdziwej czci – Jana 5:44

1. Rzymian 12:10 – Okazujcie sobie nawzajem miłość braterską, okazując sobie szacunek.

2. Przysłów 3:34 - Z pysznych szyderców drwi, a pokornym daje łaskę.

Jan 5:45 Nie myślcie, że będę was oskarżał przed Ojcem: jest ktoś, kto was oskarża, nawet Mojżesz, któremu ufacie.

Jezus ostrzega Żydów, aby nie myśleli, że oskarży ich przed Ojcem, ponieważ to Mojżesz ich oskarży, ponieważ oni ufają Mojżeszowi.

1. Uznanie władzy Mojżesza i Jezusa

2. Zaufanie Słowu Bożemu poprzez Mojżesza i Jezusa

1. Rzymian 10:5-6 – „Albowiem Mojżesz pisze o sprawiedliwości opartej na Prawie, że kto wypełnia przykazania, będzie według nich żył. Ale sprawiedliwość oparta na wierze mówi: Nie mów w swoim sercu „Kto wstąpi do nieba?” (to znaczy, aby sprowadzić Chrystusa na ziemię)”

2. Galacjan 3:24-25 – „Tak więc Prawo było naszym stróżem aż do przyjścia Chrystusa, abyśmy zostali usprawiedliwieni z wiary. Ale teraz, gdy przyszła wiara, nie jesteśmy już pod strażą”.

Jan 5:46 Bo gdybyście uwierzyli Mojżeszowi, i byście mi uwierzyli, bo on o mnie pisał.

Ten fragment sugeruje, że ci, którzy akceptują nauki Mojżesza, mogą również przyjąć nauki Jezusa, tak jak Mojżesz napisał o Jezusie.

1. Znaczenie zrozumienia relacji pomiędzy Mojżeszem a Jezusem

2. Rozpoznanie Jezusa w pismach Mojżesza

1. Księga Wyjścia 3:13-15 – Kiedy Mojżesz zapytał Boga o jego tożsamość, Bóg odpowiedział: „Jestem, który jestem”.

2. Mateusza 11:25-27 - Jezus chwali tych, którzy przyjmują naukę Mojżesza i szukają prawdy w jego słowach.

Jan 5:47 Jeśli jednak nie uwierzycie jego pismom, jakże uwierzycie moim słowom?

Jezus prosi ludzi, aby uważali pisma Boga za dowód wiary w Jego słowa.

1. Zaufanie Słowu Bożemu: wiara w świadectwo Jezusa

2. Pismo Święte: podstawa wiary

1. 2 Tymoteusza 3:16 - Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauki, do nagany, do poprawiania, do wychowywania w sprawiedliwości.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

Jan 6 opisuje nakarmienie pięciu tysięcy, Jezusa chodzącego po wodzie, Jego przemówienie o byciu Chlebem Życia i decyzję niektórych uczniów o odwróceniu się.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od wielkiego tłumu, który podążał za Jezusem, ponieważ widział Jego cudowne znaki na chorych. Mając do dyspozycji pięć małych bochenków jęczmiennych i dwie małe ryby dostarczone przez chłopca, Jezus dokonał kolejnego cudu, nakarmiając pięć tysięcy ludzi. Gdy już wszyscy najedli się, zebrano dwanaście koszów resztek. Widząc ten znak, ludzie zaczęli mówić, że On rzeczywiście jest Prorokiem, który przyszedł na świat (Jana 6:1-14).

Akapit 2: Po tym cudzie Jezus ponownie oddalił się samotnie na górę. Kiedy nastał wieczór, Jego uczniowie zeszli w dół jeziora, gdzie wsiedli do łodzi i odpłynęli przez jezioro Kafarnaum. Było ciemno, a Jezus jeszcze do nich nie dołączył. Wiał silny wiatr, Wody stały się wzburzone, gdy wiosłowali około trzech i czterech mil. Zobaczyli idące jezioro zbliżające się do łodzi, przerażony, ale On powiedział: „Ja się nie boję", po czym chętnie przyjął go do łodzi, która natychmiast dotarła do brzegu, dokąd płynęli, demonstrując boską władzę nad naturą (Jana 6:15-21).

3. Akapit: Następnego dnia tłum zorientował się, że jest tam tylko jedna łódź, nie ma w niej Jezusa ani jego uczniów, więc kiedy łodzie z Tyberiady przybiły do miejsca, w którym składano dziękczynienie za chleb, po dowiedzeniu się, że odszedł na drugą stronę jeziora, poszło za Nim, tam Kafarnaum zapytało kiedy przybył, zganił ich motywy, szukając Go nie ze względu na znaki, ale napełniając żołądki, zachęcając, szukali pożywienia, wytrwali w życiu wiecznym, które Syn Człowiek da ci, przedstawił się Dyskurs o Chlebie Życie, wiodący wśród wyznawców Żydów kontrowersje na temat jedzenia mięsa, picia krwi, ostatecznie powodując, że wielu uczniów odeszło od Niego, ale Piotr wyznał w imieniu pozostałych Dwunastu „Panie, do kogo pójdziemy?" Ty masz słowa, życie wieczne, wierz, wiedz, że jesteś Świętym Jedynym Bogiem.' podkreślanie istotnej prawdy duchowej, pokarm pochodzi z wiary w Chrystusa, pomimo trudnych do zrozumienia nauk (Jana 6:22-71).

Jan 6:1 Potem Jezus przeprawił się przez Morze Galilejskie, to jest Morze Tyberiadzkie.

Jezus przeszedł przez Morze Galilejskie.

1: Podróż Jezusa przez Jezioro Galilejskie uczy nas, jak ważna jest wytrwałość i wiara w trudnych czasach.

2: Podróż Jezusa przez Jezioro Galilejskie przypomina nam, że możemy iść naprzód, gdy wody są wzburzone.

1: Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2: Psalm 107:23 - Ci, którzy płyną do morza na statkach, którzy załatwiają interesy na wodach wielkich.

Jan 6:2 A szło za nim wielkie mnóstwo ludzi, bo widzieli cuda, których dokonywał na chorych.

Wielki tłum ludzi szedł za Jezusem, widząc cuda, których dokonywał na chorych.

1. Cuda uzdrowień dokonane przez Jezusa: wezwanie do naśladowania Go

2. Moc wiary: dostrzeganie cudów dzięki Jezusowi

1. Marka 10:52-53 „I rzekł mu Jezus: «Idź; twoja wiara cię uzdrowiła”. I natychmiast przejrzał, i poszedł drogą za Jezusem.

2. Łk 5:17-26 „I stało się pewnego dnia, gdy nauczał, że siedzieli faryzeusze i uczeni w Piśmie, którzy przybyli ze wszystkich miast Galilei, Judei i Jerozolimy. I była obecna moc Pana, aby ich uzdrowić.”

Jan 6:3 I Jezus wszedł na górę i tam usiadł ze swoimi uczniami.

Ten fragment mówi o Jezusie wchodzącym na górę ze swoimi uczniami.

1. Zaproszenie Jezusa do wspinania się: zaproszenie do pójścia za Bożym przewodnictwem

2. Góra Boża: miejsce orzeźwienia i odnowy

1. Mateusza 17:1-8 – Jezus przemienił się na górze

2. Wj 19,3-6 – Spotkanie Izraela z Bogiem na Synaju

Jana 6:4 A zbliżała się Pascha, święto żydowskie.

Fragment ten dotyczy bliskości żydowskiej Paschy.

1. Dar zbawienia w Paschy

2. Życie wiarą podczas Paschy

1. Wj 12,1-14 – Boże wskazówki dotyczące Paschy

2. Łk 22:15-20 – Ustanowienie przez Jezusa Wieczerzy Pańskiej podczas Paschy

Jana 6:5 A gdy Jezus podniósł oczy i ujrzał, że przychodzi do niego wielkie mnóstwo, rzekł do Filipa: Skąd kupimy chleb, aby ci jedli?

Jezus, widząc zgromadzony wokół Niego wielki tłum ludzi, zapytał Filipa, gdzie można kupić dla nich chleb do jedzenia.

1. Chleb życia: oferta Jezusa jako pokarm dla duszy

2. Współczucie Jezusa dla ludzi: zaspokajanie potrzeb fizycznych i duchowych

1. Mateusza 14:14-21 – Jezus karmi pięć tysięcy

2. Izajasz 55:1-2 – Zaproszenie dla wszystkich, którzy pragną i łakną sprawiedliwości

Jana 6:6 I to powiedział, aby go wystawić na próbę, bo sam wiedział, co uczyni.

Jezus poddawał uczniów próbie, prosząc ich, aby zapewnili żywność tłumowi, wiedząc doskonale, co zamierza zrobić, aby zaspokoić tę potrzebę.

1. Ufanie Bogu, że zapewni: uczenie się polegania na Panu w potrzebie

2. Moc Jezusa: zrozumienie Jego władzy i cudownych zdolności

1. Marka 6:30-44 – Jezus karmi pięć tysięcy

2. Exodus 16:1-36 – Izraelici otrzymują mannę na pustyni

Jan 6:7 Odpowiedział mu Filip: Nie wystarczy im chleba za dwieście groszy, aby każdy mógł choć trochę wziąć.

Filip wyraża obawę, że chleb za dwieście groszy nie wystarczy, aby nakarmić tłum.

1. Moc zaopatrzenia — jak Bóg zaopatruje swój lud

2. Cud obfitości – jak Chrystus pomnaża zasoby

1. Księga Rodzaju 22:14 – „I nazwał Abraham nazwę tego miejsca: «Pan zatroszczy się o»; jak się mówi po dziś dzień: „Na górze Pańskiej będzie zapewnione”.

2. Mateusza 6:25-34 – „Dlatego powiadam wam, nie martwcie się o swoje życie, o to, co będziecie jeść i co będziecie pić, ani o swoje ciało, w co się będziecie ubierać. Czy życie nie jest czymś więcej niż pokarm, a ciało czymś więcej niż ubraniem? Spójrzcie na ptaki powietrzne: nie sieją, nie żną i nie gromadzą do spichlerzy, a jednak wasz Ojciec niebieski je żywi.

Jan 6:8 Jeden z jego uczniów, Andrzej, brat Szymona Piotra, rzekł mu:

Uczeń Jezusa, Andrzej, opowiedział mu o chłopcu, który miał pięć bochenków chleba i dwie ryby.

1. „Potęga małych rzeczy”

2. „Moc wiary i hojności”

1. 2 Koryntian 9:6-8

2. Łk 12,31-34

Jana 6:9 Jest tu chłopiec, który ma pięć chlebów jęczmiennych i dwie rybki; ale cóż to jest

wśród tak wielu?

Ten fragment dotyczy Jezusa karmiącego tłumy pięcioma bochenkami jęczmiennymi i dwiema małymi rybkami.

1. Bóg jest w stanie obficie zaopatrzyć nasze życie, bez względu na to, jak małe mogą być nasze zasoby.

2. Dzięki wierze nawet najskromniejsze środki można wykorzystać do wielkich rzeczy.

1. Filipian 4:19 - A mój Bóg zaspokoi wszystkie wasze potrzeby według bogactwa swojej chwały w Chrystusie Jezusie.

2. Mateusza 17:20 – On odpowiedział: „Ponieważ tak mało macie wiary. Zaprawdę powiadam wam, jeśli macie wiarę małą jak ziarnko gorczycy, możecie powiedzieć tej górze: „Przesuń się stąd tam”, a ona się przesunie. Nie będzie dla Ciebie nic niemożliwego.

Jana 6:10 I rzekł Jezus: Każcie ludziom usiąść. Teraz było tam dużo trawy. Usiedli więc mężczyźni w liczbie około pięciu tysięcy.

Ewangelia Jana opisuje cud, jak Jezus nakarmił pięć tysięcy jedynie pięcioma bochenkami chleba i dwiema rybami.

1: Jezus okazuje swą moc i współczucie, nakarmiając pięć tysięcy.

2: Jezus jest naszym żywicielem i obrońcą, nawet w najbardziej rozpaczliwych okolicznościach.

1: Mateusza 14:13-21 – Jezus karmi pięć tysięcy

2: Psalm 33:18-19 – Bóg jest naszym żywicielem i obrońcą.

Jan 6:11 I Jezus wziął chleby; a podziękowawszy, rozdał uczniom, a uczniowie siedzącym; i podobnie o rybach, o ile by to było możliwe.

We fragmencie jest mowa o tym, jak Jezus wziął bochenki chleba i ryby i złożył dziękczynienie, zanim rozdał je swoim uczniom.

1. Moc wdzięczności: jak wdzięczność Jezusa zmieniła życie

2. Lekcja hojności: przykład dzielenia się Jezusa

1. Filipian 4:6-7 - Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu.

2. Kolosan 3:17 - I cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

Jan 6:12 A gdy się napełnili, rzekł do swoich uczniów: Zbierzcie pozostałe ułamki, aby nic nie zginęło.

W tym fragmencie jest mowa o tym, jak Jezus polecił swoim uczniom, aby zbierali resztki posiłku.

1. Moc szczodrości: jak Jezus okazał hojność serca

2. Przykład zarządzania Jezusa: docenianie i wykorzystywanie naszych zasobów

1. Łk 12,13-21 – Przypowieść o bogatym głupcu

2. Mateusza 6:19-21 – Przypowieść o skarbie w niebie

Jan 6:13 Zebrali ich więc i napełnili dwanaście koszów ułamkami z pięciu chlebów jęczmiennych, które pozostały z wierzchu tym, którzy jedli.

Jezus w cudowny sposób nakarmił wielki tłum pięcioma bochenkami chleba i dwiema rybami. Resztek wystarczyło, aby zapełnić dwanaście koszy.

1: Boże zaopatrzenie jest zawsze wystarczające.

2: Potrafimy znaleźć radość w małych rzeczach, nawet jeśli nasze potrzeby wydają się zbyt duże.

1: Filipian 4:19 – „A mój Bóg zaspokoi wszystkie wasze potrzeby według bogactwa swojej chwały w Chrystusie Jezusie”.

2: Łk 12:22-34 – „Nie martwcie się o swoje życie, co będziecie jeść, ani o swoje ciało, w co się będziecie ubierać. Życie to bowiem więcej niż pokarm, a ciało więcej niż odzienie.”

Jana 6:14 Wtedy ci ludzie, widząc cud, którego dokonał Jezus, powiedzieli: Prawdą jest ten prorok, który ma przyjść na świat.

Ludzie, którzy widzieli, jak Jezus dokonywał cudu, głosili, że jest on prorokiem obiecanym przez Boga.

1. Boża obietnica proroka wypełniła się w Jezusie

2. Cuda są świadectwem boskości Jezusa

1. Powtórzonego Prawa 18:15-19 - Proroka takiego jak ja wzbudzi wam Pan, spośród waszych braci, spośród was, i jego będziecie słuchać.

2. Jana 10:37-38 – Jeśli nie wykonuję dzieł mojego Ojca, to mi nie wierzcie; lecz jeśli je czynię, to chociaż mi nie wierzycie, wierzcie uczynkom, abyście poznali i zrozumieli, że Ojciec jest we mnie, a Ja jestem w Ojcu.

Jan 6:15 Gdy Jezus tedy spostrzegł, że przyjdą i pojmą go siłą, aby uczynić go królem, sam ponownie odszedł w górę.

Jezus wolał zachować pokorę, zamiast zostać królem siłą.

1: Musimy pozostać pokorni i zaufać Bożemu planowi dla naszego życia.

2: Bóg pragnie, abyśmy w Niego wierzyli i opierali się pokusie ziemskiej władzy.

1: Jakuba 4:10 - Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy.

2: Filipian 2:5-8 - Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz ogołocił się przez przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi. A znaleziony w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż

do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Jan 6:16 A gdy już nastał wieczór, jego uczniowie zeszli do morza,

Wieczorem uczniowie Jezusa udali się nad morze.

1: Uczniowie Jezusa wiernie podążali za Nim, niezależnie od pory dnia.

2: Zawsze powinniśmy być gotowi naśladować Jezusa i przestrzegać Jego przykazań.

1: Marka 4:35-41 – Jezus ucisza burzę na morzu

2: Dzieje Apostolskie 27:13-26 – Rozbicie się statku Pawła na morzu

Jan 6:17 I wsiedli do statku, i popłynęli przez morze w kierunku Kafarnaum. A było już ciemno i Jezus do nich nie przyszedł.

Uczniowie wsiedli do łodzi i popłynęli przez Jezioro Galilejskie w kierunku Kafarnaum. Była noc, a Jezus jeszcze do nich nie dołączył.

1. Czynienie woli Bożej w ciemności – Jan 6:17

2. Wzrastanie w wierze w trudnych czasach – Jana 6:17

1. Izajasz 50:10 – „Kto spośród was boi się Pana, słucha głosu swego sługi, chodzi w ciemności i nie ma światła? Niech zaufa imieniu Pana i pozostanie przy swoim Bogu .”

2. Kolosan 1:13 – „Który nas wybawił z mocy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna:”

Jan 6:18 I podniosło się morze od wichru wielkiego, który wiał.

Przejście Silny wiatr spowodował podniesienie się morza.

1. „Siła wiatru: czego możemy się nauczyć z Jana 6:18?”

2. „Boża suwerenność w przyrodzie: zrozumienie Jana 6:18”

1. Psalm 148:8 – „Ogień i grad, śnieg i chmury, burzliwy wiatr, który spełnia Jego słowo”.

2. Ezechiela 37:9 – „Wtedy rzekł do mnie: Prorokuj do tchnienia, prorokuj, synu człowieczy, i mów do tchnienia: Tak mówi Pan Bóg: Przyjdź z czterech wiatrów, tchu, i oddychaj na tych zabitych, aby ożyli”.

Jan 6:19 A gdy przepłynęli około dwudziestu lub trzydziestu stadiów, ujrzeli Jezusa idącego po morzu i zbliżającego się do statku, i zlękli się.

Jezus kroczący po morzu jest demonstracją swojej mocy i autorytetu.

1: Jezus jest Panem wszystkich i ma władzę nad morzem.

2: Możemy zaufać Jezusowi w niepewnych czasach i pokładać w Nim wiarę.

1: Psalm 107:23-29 - Ci, którzy wyruszają w morze na statkach, którzy załatwiają interesy na wielkich wodach; ci widzą dzieła Pana i cuda jego w głębinach.

2: Mateusza 14:22-33 - Jezus natychmiast kazał uczniom wsiąść do łodzi i wyprzedzić go na drugi brzeg, podczas gdy on odprawiał tłumy. A gdy rozpuścił tłumy, sam wszedł na górę, aby się modlić. Gdy nastał wieczór, był tam sam.

Jana 6:20 Ale on im odpowiedział: To ja; nie bój się.

Jezus ukazuje się uczniom, którzy się boją, i mówi im, żeby się nie bali.

1. Przezwyciężyć strach przez wiarę w Jezusa

2. Znajdowanie siły w Jezusie w czasach trudności

1. Izajasz 41:10 – „Nie bójcie się więc, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej”.

2. Psalm 27:1 – „Pan jest moim światłem i moim zbawieniem – kogo mam się bać? Pan jest twierdzą mojego życia – kogo mam się bać?”

Jana 6:21 Wtedy chętnie przyjęli go na statek i natychmiast statek znalazł się przy ziemi, do której udali się.

Grupa ludzi chętnie wpuściła Jezusa na swój statek, a statek szybko dotarł do celu.

1. Boża moc jest większa od naszej i widać ją we wszystkim, co robimy.

2. Możemy zaufać Jezusowi, że doprowadzi nas do celu, jeśli pozwolimy Mu pomóc.

1. Izajasz 55:8-9: „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż twoje myśli.”

2. Przysłów 3:5-6: „Zaufaj Panu całym swoim sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Wyznawaj Go na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki”.

Jan 6:22 Gdy następnego dnia lud, który stał po drugiej stronie morza, zobaczył, że nie ma tam innej łodzi oprócz tej, do której weszli Jego uczniowie, i że Jezus nie wszedł do łodzi ze swoimi uczniami, ale że jego uczniowie odeszli sami;

Ludzie, którzy byli po drugiej stronie morza, zobaczyli, że Jezus nie wszedł do łodzi ze swoimi uczniami, gdy wychodzili, i zrozumieli, że jest tylko jedna łódź.

1: Uczniowie Jezusa byli odważni i odważni, aby pójść tam, gdzie Jezus nie chodził.

2: Powinniśmy wierzyć w Boga, nawet jeśli nasze okoliczności mogą nie być idealne.

1: Izajasz 43:2 – „Gdy przejdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zasypią was; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali”.

2: Hebrajczyków 11:6 – „A bez wiary nie można się mu podobać, bo kto chce zbliżyć się do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go szukają”.

Jan 6:23 (Ale inne łodzie przypłynęły z Tyberiady w pobliże miejsca, gdzie jedli chleb, po czym Pan złożył podziękowania :)

Jezus karmi 5000 osób: Ten fragment opisuje, jak Jezus nakarmił 5000 osób zaledwie pięcioma bochenkami chleba i dwiema rybami. Po złożeniu podziękowania Jezus rozdał tłumowi jedzenie.

1. Moc wdzięczności: jak Jezus pokazał nam przemieniającą moc wdzięczności

2. Cuda obfitości: jak Jezus używał niewiele, aby stworzyć wiele

1. Mateusza 14:13-21 – Jezus karmi 5000 osób

2. Mateusza 15:32-38 – Jezus karmi 4000 osób

Jana 6:24 A gdy lud ujrzał, że tam nie ma Jezusa ani jego uczniów, wsiedli także w statki i przybyli do Kafarnaum, szukając Jezusa.

Ludzie udali się do Kafarnaum w poszukiwaniu Jezusa, gdy zdali sobie sprawę, że Go nie ma.

1. W obliczu wyzwania zaufaj Jezusowi, a On poprowadzi Cię.

2. Szukaj Jezusa, a znajdziesz Go.

1. Mateusza 7:7-8 – „Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; Pukajcie, a będzie wam otworzone. Bo każdy, kto prosi, otrzymuje; a kto szuka, znajduje; a kołaczącemu będzie otworzone.”

2. Psalm 34:10 – „Młodomym lwom brakuje i cierpią głód, lecz tym, którzy szukają Pana, nie będzie brakować żadnego dobra”.

Jana 6:25 A gdy go znaleźli po drugiej stronie morza, zapytali go: Rabbi, kiedy tu przyszedłeś?

Jezus przekroczył Morze Galilejskie i ludzie znaleźli Go po drugiej stronie.

1. Jezus pokazuje nam, że wiara może przenosić góry, dosłownie i w przenośni.

2. Jezus zaprasza nas, abyśmy weszli na drogę odwagi i zaufania Mu.

1. Mateusza 17:20 - I rzekł do nich Jezus: Z powodu waszej niewiary. Bo zaprawdę powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: Przesuń się stąd na tamto miejsce; i usunie; i nic nie będzie dla ciebie niemożliwe.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

Jan 6:26 Odpowiedział im Jezus i rzekł: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Szukacie mnie nie dlatego, że widzieliście cuda, ale dlatego, że jedliście chleby i zostaliście nasyceni.

Jezus krytykuje ludzi za szukanie go z powodów samolubnych, a nie z powodu dokonanych przez niego cudów.

1: Powinniśmy szukać Boga czystym i uczciwym sercem, a nie z pobudek egoistycznych.

2: Jezus stawia nam wyższe wymagania i oczekuje, że będziemy Go szukać z właściwych powodów.

1: Mateusza 22:37-40: „Rzekł mu Jezus: «Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem.» To jest pierwsze i największe przykazanie. A drugie jest podobne: «Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego». Na tych dwóch przykazaniach zawisło całe Prawo i Prorocy.”

2: Jakuba 4:3: „Prosicie, a nie otrzymujecie, ponieważ źle prosicie, aby wydać to na swoje przyjemności”.

Jan 6:27 Pracujcie nie o mięso, które ulega zniszczeniu, ale o mięso, które trwa na życie wieczne, które wam da Syn Człowieczy; dla niego zapieczętował Bóg Ojciec.

Nie zabiegajcie o zdobycie dóbr doczesnych, ale o życie wieczne, które pochodzi jedynie od Syna Człowieczego, zapieczętowanego przez Boga Ojca.

1: Musimy dążyć do uzyskania życia wiecznego, które jest nam oferowane przez Jezusa Chrystusa i nie dać się pochłonąć pogoni za dobrami doczesnymi.

2: Musimy pracować, aby zyskać życie wieczne, które można otrzymać jedynie przez Jezusa Chrystusa, gdyż Bóg Ojciec je zapieczętował.

1: Filipian 3:7-14 - Ale to, co było dla mnie zyskiem, to uznałem za szkodę dla Chrystusa.

2:1 Jana 2:15-17 – Nie miłujcie świata ani tego, co jest na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca.

Jana 6:28 Wtedy rzekli do niego: Co mamy czynić, abyśmy mogli wykonywać dzieła Boże?

Przejście Ludzie pytali Jezusa, co muszą czynić, aby dokonywać dzieł Bożych.

1. „Czyńcie dzieła Boże”

2. „Posłuszeństwo przykazaniom Boga”

1. Powtórzonego Prawa 10:12-13 „A teraz, Izraelu, czego żąda od ciebie Pan, Bóg twój, jak tylko bać się Pana, Boga twego, chodzić wszystkimi jego drogami, miłować go, służyć Panu, Bogu twojemu, całym swoim sercem i całą swą duszą, 13 i przestrzegać przykazań i ustaw Pańskich, które ja ci dzisiaj nadaję dla twojego dobra?”

2. Efezjan 2:10 „Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował, abyśmy w nich chodzili”.

Jana 6:29 Odpowiedział Jezus i rzekł im: To jest dzieło Boga, abyście uwierzyli w tego, którego posłał.

Ten fragment podkreśla wagę wiary w Jezusa, którego posłał Bóg.

1. Dzieło Boga: Zaufanie Jezusowi

2. Wiara w Wysłannika Bożego

1. Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Sercem bowiem wierzy się ku usprawiedliwieniu i ustami wyznaje się ku zbawieniu.”

2. Efezjan 2:8-9 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę i to nie z was: dar Boży jest: nie z uczynków, aby się kto nie chlubił”.

Jan 6:30 Rzekli więc do niego: Jaki więc znak pokażesz, abyśmy widzieli i uwierzyli tobie? czym pracujesz?

Jezus został wezwany do dania znaku potwierdzającego swoją władzę.

1. Jezus: większy niż cuda

2. Wezwanie do wiary

1. Izajasz 53:1 – Kto uwierzył naszemu raportowi? i komu objawiło się ramię Pana?

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

Jana 6:31 Nasi ojcowie jedli mannę na pustyni; jak jest napisane, dał im do jedzenia chleb z nieba.

We fragmencie Biblii Jana 6:31 jest napisane, że Bóg zapewnił Izraelitom na pustyni chleb z nieba.

1. Bóg jest naszym dostawcą – zawsze zatroszczy się o nas w potrzebie.

2. Manna z nieba – Naucz się ufać Bogu w trudnych chwilach.

1. Powtórzonego Prawa 8:2-3 – Pamiętaj, jak Pan, Bóg twój, prowadził cię przez całą pustynię przez te czterdzieści lat, aby cię ukorzyć i wypróbować, aby poznać, co jest w twoim sercu, czy będziesz przestrzegać jego przykazań, czy też nie . Utrapił cię, sprawił, że odczułeś głód, a potem nakarmił cię manną, której nie znałeś ani ty, ani twoi przodkowie, aby cię nauczyć, że nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Pana.

2. Psalm 78:24 - Spuścił mannę na lud, dał im ziarno niebieskie.

Jana 6:32 Wtedy Jezus im odpowiedział: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Nie Mojżesz dał wam chleb z nieba; ale mój Ojciec daje wam prawdziwy chleb z nieba.

Jezus mówi ludziom, że Mojżesz nie dał im chleba z nieba, lecz Jego Ojciec daje prawdziwy chleb z nieba.

1. „Chleb życia: dar z góry”

2. „Prawdziwy chleb z nieba: dar Jezusa”

1. Izajasz 55:1-2 „Przyjdźcie wszyscy, którzy jesteście spragnieni, przyjdźcie do wód; a kto nie ma pieniędzy, niech przyjdzie, kupi i je! Przyjdź, kup wino i mleko bez pieniędzy i bez ceny. Dlaczego wydajecie swoje pieniądze na to, co nie jest chlebem, a swoją pracę na to, co nie nasyca? Słuchajcie mnie pilnie i jedzcie to, co dobre, i rozkoszujcie się bogatym jedzeniem”.

2. Jana 6:35 „Jezus im odpowiedział: «Ja jestem chlebem życia; kto do mnie przychodzi, nie będzie łaknął, a kto we mnie wierzy, nigdy pragnąć nie będzie”.

Jan 6:33 Albowiem chlebem Bożym jest ten, który z nieba zstępuje i daje życie światu.

Ten fragment ukazuje, że Jezus jest chlebem Bożym, który daje życie światu.

1. Chleb życia: Jezus jako źródło życia wiecznego

2. Cel Jezusa: dać życie światu

1. Jana 10:10 – Złodziej przychodzi tylko po to, aby kraść, zabijać i niszczyć; Przyszedłem, aby mieli życie i mieli je w obfitości.

2. Psalm 36:9 – Bo u ciebie jest źródło życia; w Twoim świetle widzimy światło.

Jana 6:34 Wtedy rzekli do niego: Panie, dawaj nam zawsze tego chleba.

Jezus ofiarowuje chleb duchowy, aby nasycić nasze dusze.

1: Jezus jest Chlebem Życia, który może zaspokoić wszystkie nasze potrzeby duchowe.

2: Możemy zwrócić się do Jezusa o wsparcie i duchowy pokarm.

1: Izajasz 55:1-2 – „Przyjdźcie wszyscy, którzy jesteście spragnieni, przyjdźcie do wód, a wy, którzy nie macie pieniędzy, przyjdźcie, kupujcie i jedzcie! Przyjdźcie, kupujcie wino i mleko bez pieniędzy i bez ponoszenia kosztów".

2: Psalm 63:1-2 – „Boże, Ty jesteś moim Bogiem, pilnie Cię szukam; dusza moja pragnie Ciebie i ciało moje tęskni za Tobą w ziemi suchej i umęczonej, gdzie nie ma wody".

Jan 6:35 I rzekł im Jezus: Ja jestem chlebem żywota; kto do mnie przychodzi, nigdy łaknąć nie będzie; a kto we mnie wierzy, nigdy nie będzie pragnął.

Ten fragment mówi o Jezusie, który jest chlebem życia, a ci, którzy do Niego przychodzą i wierzą w Niego, nigdy nie będą głodni ani spragnieni.

1: Jezus jest Chlebem Życia – przyjście do Niego zapewni pożywienie i życie w pełni.

2: Uwierz w Jezusa – On jest odpowiedzią na wszystkie nasze potrzeby i zapewni nam pożywienie.

1: Izajasz 55:1-3 – „Przyjdźcie wszyscy, którzy jesteście spragnieni, przyjdźcie do wód, a wy, którzy nie macie pieniędzy, przyjdźcie, kupujcie i jedzcie! Przyjdźcie, kupujcie wino i mleko bez pieniędzy i bez kosztów. Po co wydawać pieniądze na to, co nie jest chlebem, a trudzisz się tym, co nie nasyca? Słuchaj, słuchaj mnie i jedz to, co dobre, a dusza twoja będzie rozkoszować się najbogatszym pokarmem.

2: Mateusza 5:6 – „Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni".

Jan 6:36 Ale powiedziałem wam: Że i wy mnie widzieliście, a nie uwierzyliście.

We fragmencie tym czytamy, że Jezusa widzieli jego naśladowcy, ale oni nadal w niego nie wierzyli.

1: Musimy wierzyć w Jezusa, nawet jeśli nie rozumiemy Jego cudów.

2: Wiara w Jezusa jest kwestią wiary, nawet jeśli nie rozumiemy, co On robi.

1: Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

2: Jakuba 1:2-3 – „Poczytujcie to sobie za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość”.

Jan 6:37 Wszystko, co mi daje Ojciec, przyjdzie do mnie; a tego, który do mnie przyjdzie, nie wyrzucę precz.

Ten fragment mówi o obietnicy Ojca, że przyprowadzi do Niego tych, którzy przychodzą do Jezusa, oraz o obietnicy Jezusa, że nigdy ich nie odrzuci.

1. Obietnica bezwarunkowej miłości Ojca

2. Jezusowa obietnica bezwarunkowej akceptacji

1. Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie jest w stanie nas odłączyć od miłości Bożej w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

2. 1 Jana 4:19 – „Kochamy, bo on pierwszy nas umiłował”.

Jana 6:38 Z nieba bowiem zstąpiłem nie po to, aby pełnić swoją wolę, ale wolę Tego, który mnie posłał.

Jezus wyjaśnia, że zstąpił na ziemię, aby pełnić wolę Boga, a nie swoją.

1. „Poddanie się Chrystusa woli Bożej”

2. „Moc poddania naszej woli Bogu”

1. Filipian 2:5-8

2. Mateusza 26:39-42

Jana 6:39 I taka jest wola Ojca, który mnie posłał, abym nic nie utracił ze wszystkiego, co mi dał, lecz wskrzesił to w dniu ostatecznym.

Wolą Ojca jest, aby Jezus nie utracił żadnego z tych, których otrzymał, i że wskrzesi ich w dniu ostatecznym.

1. Niezachwiana miłość i wierność Ojca

2. Obietnica zmartwychwstania w dniu ostatecznym

1. Rzymian 8:28-30 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani. Kogo bowiem wiedział, tego też przeznaczył na to, by się upodobnili do obrazu Jego Syna, aby był pierworodnym między wielu braćmi. Nadto, których przeznaczył, tych i powołał, a których powołał, tych i usprawiedliwił, a których usprawiedliwił, tych i uwielbił.

2. 1 Tesaloniczan 4:16-17 - Albowiem sam Pan zstąpi z nieba na hasło i na głos archanioła, i na trąbę Bożą, a zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi. Potem my, którzy pozostaniemy przy życiu i pozostaniemy razem z nimi porwani w obłokach, na spotkanie Pana w powietrzu, i tak zawsze będziemy z Panem.

Jan 6:40 I taka jest wola tego, który mnie posłał, aby każdy, kto widzi Syna i wierzy w niego, miał życie wieczne, a Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym.

Jezus wyjaśnia, że ci, którzy w Niego uwierzą, będą mieli życie wieczne i zmartwychwstaną w dniu ostatecznym.

1. Uwierz w Jezusa i otrzymaj życie wieczne

2. Obietnica zmartwychwstania w dniu ostatecznym

1. Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Sercem bowiem wierzy się ku usprawiedliwieniu i ustami wyznaje się ku zbawieniu.”

2. Efezjan 2:8-9 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił”.

Jana 6:41 Wtedy Żydzi szemrali na niego, bo mówił: Ja jestem chlebem, który z nieba

zstąpił.

Żydzi szemrali w odpowiedzi na Jezusa, który twierdził, że jest chlebem, który zstąpił z nieba.

1. Jezus, chleb z nieba: ponowne odkrycie cudu wcielenia

2. Odpowiadanie na pomruki wątpliwości: potwierdzanie naszej wiary w Chleb Niebieski

1. Psalm 78:24-25 – Spuścił na nich deszcz manny, aby jedli, i dał im ziarno niebieskie. Człowiek jadł chleb aniołów; Posłał im żywność w obfitości.

2. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Jan 6:42 I rzekli: Czy to nie jest Jezus, syn Józefa, którego ojca i matkę znamy? jak to się więc dzieje, że mówi: Z nieba zstąpiłem?

Mieszkańcy rodzinnego miasta Jezusa byli zdezorientowani Jego twierdzeniem, że zstąpił z nieba, mimo że znali Jego ziemskich rodziców.

1. Jezus: Człowiek z nieba

2. Tajemnica tożsamości Jezusa

1. Jana 3:13 – „Nikt nigdy nie wszedł do nieba oprócz Tego, który z nieba przyszedł – Syna Człowieczego”.

2. Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami” – oświadcza Pan. „Jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż twoje myśli.”

Jan 6:43 Odpowiedział więc Jezus i rzekł do nich: Nie szemrajcie między sobą.

Jezus poucza swoich słuchaczy, aby nie narzekali między sobą.

1: Bóg chce, abyśmy Mu ufali, a nie szemrali i narzekali.

2: Jezus uczy nas, abyśmy położyli w Nim wiarę i nie martwili się ani nie niepokoili.

1: Filipian 4:6-7 „Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc a umysły wasze w Chrystusie Jezusie.”

2: Psalm 37:4-5 „Rozkoszuj się Panem, a On spełni pragnienia twojego serca. Powierz Panu swoją drogę i zaufaj Mu, a On to uczyni”.

Jan 6:44 Nikt nie może przyjść do mnie, jeśli go Ojciec, który mnie posłał, nie pociągnie, a ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym.

Bóg jest tym, który przyciąga ludzi do siebie i On ich w końcu podniesie.

1: Bóg chce cię przyciągnąć blisko

2: Boża obietnica życia wiecznego

1: Izajasz 43:1 – „Ale teraz tak mówi Pan, który cię stworzył, Jakubie, i który cię ukształtował, Izraelu, nie bój się, bo cię odkupiłem, wezwałem cię po imieniu; tyś mój .”

2: Filipian 2:13 – „Albowiem Bóg to według swego upodobania sprawia w was i chcenie, i wykonanie”.

Jana 6:45 Napisano u proroków: I wszyscy będą nauczani przez Boga. Każdy więc, kto słyszał i dowiedział się od Ojca, przychodzi do mnie.

We fragmencie jest napisane, że każdy, kto słyszał i uczył się od Boga, przyjdzie do Jezusa.

1: Boże wezwanie, aby przyjść do Jezusa

2: Słuchaj i ucz się ze Słowa Bożego

1: Jeremiasz 31:34 – „I nie będą już więcej uczyć każdy swego bliźniego i każdy swego brata, mówiąc: Poznajcie Pana, bo wszyscy mnie poznają, od najmniejszego do największego z nich, mówi Pana, bo odpuszczę ich winę i nie wspomnę już więcej na ich grzechy”.

2: Jakuba 1:22-25 – „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który w zwierciadle widzi swoje naturalne oblicze: bo patrzy na siebie i odchodzi, i natychmiast zapomina, jakim był człowiekiem. Kto jednak wejrzy w doskonałe prawo wolności i w nim wytrwa, nie będąc słuchaczem, który zapomina, ale wykonawcą dzieła, ten będzie błogosławiony w swym uczynku”.

Jana 6:46 Nie żeby ktokolwiek widział Ojca, tylko ten, który jest z Boga, on widział Ojca.

Ten fragment uczy nas, że nikt nie widział Ojca, z wyjątkiem tego, który jest z Boga.

1. Bóg jest niewidzialny i niezgłębiony

2. Dar wiary w Pana

1. Izajasz 40:28 – Czy nie wiedziałeś? Nie słyszałeś? Pan jest Bogiem wiecznym, Stwórcą krańców ziemi. Nie mdleje i nie męczy się; jego zrozumienie jest niezbadane.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

Jan 6:47 Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto we mnie wierzy, ma życie wieczne.

Jezus oświadcza, że ci, którzy w Niego uwierzą, będą mieli życie wieczne.

1. Jezus jest kluczem do życia wiecznego

2. Uwierz i otrzymaj życie wieczne

1. Rzymian 10:9-10 - Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

2. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was. Boży to

dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

Jana 6:48 Ja jestem chlebem życia.

Ten fragment ukazuje, że Jezus jest chlebem życia, tym, który zapewnia duchowe wsparcie i pokarm tym, którzy za Nim podążają.

1. Jezus: Chleb Życia – Odkrywanie, w jaki sposób Jezus karmi nas duchowo

2. Znajdowanie siły i pożywienia w Jezusie – Uczenie się polegania na Jezusie w kwestii pożywienia

1. Izajasz 55:1-2 – „Przyjdźcie wszyscy, którzy jesteście spragnieni, przyjdźcie do wód, a wy, którzy nie macie pieniędzy, przyjdźcie, kupujcie i jedzcie! Przyjdźcie, kupujcie wino i mleko bez pieniędzy i bez kosztów. Po co wydawać pieniądze na to, co nie jest chlebem, a wasza praca na tym, co nie nasyca?”

2. Psalm 34:8 – Skosztuj i zobacz, że Pan jest dobry; Błogosławiony, kto się do Niego ucieka.

Jana 6:49 Wasi ojcowie jedli mannę na pustyni i pomarli.

Ten fragment podkreśla znaczenie pokarmu duchowego, ponieważ samo utrzymanie fizyczne nie prowadzi do życia wiecznego.

1: Jezus jest naszym wiecznym chlebem życia i przez Niego możemy mieć życie wieczne.

2: Musimy szukać duchowego pożywienia, gdyż samo fizyczne pożywienie nie będzie nas utrzymywać wiecznie.

1: Mateusza 4:4 – „A on odpowiedział: «Napisane jest: Nie samym chlebem człowiek będzie żył, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych»”.

2: Psalm 34:8 – „Och, skosztujcie i zobaczcie, że Pan jest dobry! Błogosławiony człowiek, który się do niego chroni!”

Jana 6:50 To jest chleb, który z nieba zstępuje, aby człowiek mógł go jeść i nie umrzeć.

W tym fragmencie mowa jest o chlebie życia zesłanym z nieba, który da życie wieczne.

1. Chleb życia: życie wieczne w obecności Boga

2. Dar życia wiecznego: przyjęcie daru Bożego

1. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Rzymian 6:23 - Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Jana 6:51 Ja jestem chlebem żywym, który z nieba zstąpił; jeśli ktoś spożywa ten chleb, będzie żył na wieki, a chlebem, który Ja dam, jest moje ciało, które dam za życie świata .

Ten fragment mówi o Jezusie jako żywym chlebie, który zstąpił z nieba i że jeśli będziemy jeść ten chleb, będziemy żyć wiecznie.

1. Chleb życia: jak Jezus daje nam życie wieczne

2. Jedzenie Ciała Jezusa: co to znaczy wierzyć w Niego

1. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.”

2. Rzymian 10:9 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg wskrzesił go z martwych, zbawiony będziesz”.

Jana 6:52 Dlatego Żydzi spierali się między sobą, mówiąc: Jak ten może nam dać swoje ciało do jedzenia?

Żydzi byli zdezorientowani i spierali się między sobą, gdy Jezus powiedział, że da im swoje ciało do jedzenia.

1. Chleb życia: radykalne zaproszenie Jezusa

2. Tajemnica Eucharystii: zrozumienie daru Jezusa

1. Izajasz 55:1-2 – „O, wszyscy, którzy pragniecie, przyjdźcie do wód, a kto nie ma pieniędzy, przyjdźcie, kupujcie i jedzcie! Przyjdźcie, kupujcie wino i mleko bez pieniędzy i bez ceny.

2. Mateusza 26:26-28 – „A gdy jedli, Jezus wziął chleb, pobłogosławił go, połamał i dał uczniom, i powiedział: Bierzcie, jedzcie, to jest Ciało moje". I wziął kielich, i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, mówiąc: Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów. "

Jana 6:53 Wtedy Jezus im odpowiedział: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Jeśli nie będziecie jedli Ciała Syna Człowieczego i pili Jego Krew, nie będziecie mieli życia w sobie.

Jezus mówi swoim naśladowcom, że aby mieć życie w sobie, muszą jeść jego ciało i pić jego krew.

1. Chleb życia: odkrywanie znaczenia słów Jezusa z Jana 6:53

2. Nasze życie wieczne: przyjęcie daru Jezusa poprzez Jego Ciało i Krew

1. 1 Koryntian 11:23-26 – Jezus ustanawia Wieczerzę Pańską

2. Ezechiela 16:6 – Bóg obiecuje, że będzie źródłem życia dla Izraela

Jan 6:54 Kto spożywa moje ciało i pije moją krew, ma życie wieczne; i wskrzeszę go w dniu ostatecznym.

Jezus daje życie wieczne tym, którzy w Niego wierzą i spożywają Jego Ciało i Krew.

1. Uwierz w moc ofiary Jezusa, która zapewni życie wieczne.

2. Żyj ze świadomością, że Jezus wskrzesi nas w dniu ostatecznym.

1. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne".

2. Rzymian 10:9 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz: «Jezus jest Panem» i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz”.

Jan 6:55 Bo moje ciało jest prawdziwym mięsem, a moja krew jest prawdziwym napojem.

Ten fragment z Jana 6:55 podkreśla, że Jezus jest źródłem prawdziwego utrzymania i pokarmu dla wierzących.

1: Jezus jest źródłem życia – Jan 6:55

2: Chleb życia – Jana 6:55

1: Izajasz 55:1-3 – Przyjdźcie wszyscy, którzy jesteście spragnieni, przyjdźcie do wód; a wy, którzy nie macie pieniędzy, przyjdźcie, kupcie i jedzcie! Przyjdź, kup wino i mleko bez pieniędzy i bez kosztów.

2: Mateusza 4:4 - Odpowiedział Jezus: «Napisane jest: Nie samym chlebem człowiek będzie żył, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych.

Jan 6:56 Kto je ciało moje i pije moją krew, mieszka we mnie, a ja w nim.

Ten fragment wyjaśnia, że kto je ciało Jezusa i pije jego krew, będzie mieszkał w nim, a on w nich.

1. Jezus jest naszym źródłem życia – Jan 6:56

2. Trwanie w Chrystusie – Jan 6:56

1. Jana 15:4-5 – Trwajcie we mnie, a ja w was. Podobnie jak latorośl nie może sama wydawać owocu, jeśli nie pozostaje w winorośli; więcej nie możecie, jeśli nie trwacie we mnie.

2. Galacjan 2:20 - Z Chrystusem jestem ukrzyżowany, mimo to żyję; wszakże nie ja, lecz żyje we mnie Chrystus, a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie.

Jan 6:57 Jak mnie posłał żyjący Ojciec, a ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto mnie spożywa, i on będzie żył przeze mnie.

Ten fragment podkreśla wagę życia przez Jezusa, tak jak Jezus żyje przez Ojca.

1. „Życie dzięki Jezusowi: nasze źródło życia”

2. „Jedzenie Chleba Życia: Życie według Jezusa”

1. Rzymian 6:4-5 – „Dlatego zostaliśmy razem z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, tak i my powinniśmy postępować w nowości życia. jeśli wrośliśmy w podobieństwo jego śmierci, wrośniemy także w podobieństwo jego zmartwychwstania”.

2. Kolosan 3:1-4 – „Jeśli więc zmartwychwstaniecie z Chrystusem, szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus siedzi po prawicy Boga. Kierujcie swoje uczucia ku tym, co w górze, a nie tym, co na ziemi. Albowiem umarliście i życie wasze jest ukryte z Chrystusem w Bogu. Gdy się objawi Chrystus, który jest naszym życiem, wtedy i wy razem z nim ukażecie się w chwale.

Jan 6:58 To jest chleb, który z nieba zstąpił, nie tak jak wasi przodkowie jedli mannę i pomarli: kto spożywa ten chleb, żyć będzie na wieki.

W tym fragmencie mowa jest o chlebie życia, który Jezus ofiarowuje tym, którzy w Niego wierzą, i który przyniesie życie wieczne.

1 – Życie wiarą: jak Jezus oferuje życie wieczne

2 – Spożywanie chleba życia: jak otrzymać życie wieczne

1 – Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

2 – Rzymian 10:9 – „Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz”.

Jan 6:59 To mówił w synagodze, gdy nauczał w Kafarnaum.

Jezus nauczał w synagodze w Kafarnaum.

1. Nauczanie Jezusa w synagodze ukazuje Jego autorytet jako Nauczyciela i Przewodnika.

2. Możemy uczyć się od Jezusa, jak właściwie stosować Pismo Święte w naszym życiu.

1. Mateusza 5:17-20 „Nie mniemajcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków; nie przyszedłem je rozwiązać, ale wypełnić. Bo zaprawdę powiadam wam, dopóki niebo i ziemia nie przeminą ani jedna jota, ani jedna kreska nie przeminie z Prawa, aż wszystko się spełni. Dlatego każdy, kto odstąpi od jednego z najmniejszych z tych przykazań i będzie uczył innych, aby tak samo postępowali, będzie najmniejszy w królestwie niebieskim, lecz kto je będzie wypełniał i uczy ich, że będą nazwani wielkimi w królestwie niebieskim.Bo powiadam wam, jeśli wasza sprawiedliwość nie będzie większa od uczonych w Piśmie i faryzeuszy, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego.

2. Kolosan 3:16 Niech słowo Chrystusowe mieszka w was obficie, ucząc i napominając jedni drugich we wszelkiej mądrości, śpiewając psalmy i hymny, i pieśni duchowe, z wdzięcznością w sercach waszych Bogu.

Jana 6:60 Wielu więc uczniów jego, usłyszawszy to, mówiło: Twarda to mowa; kto to słyszy?

Kiedy Jezus mówił o konieczności spożywania swojego ciała i picia swojej krwi, wielu jego uczniów miało trudności ze zrozumieniem tego stwierdzenia i zareagowało z niedowierzaniem.

1. Nauki Jezusa mają być usłyszane i zrozumiane, nawet jeśli są trudne do zrozumienia.

2. Słowa Jezusa mają moc przemienić nasze życie, jeśli ich słuchamy.

1. Mateusza 11:28-29 – Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja wam dam ukojenie. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych.

2. Filipian 4:8 - Wreszcie, bracia, cokolwiek jest prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co godne pochwały, jeśli jest jakaś doskonałość, jeśli jest coś godnego pochwały, myślcie o tych rzeczach.

Jan 6:61 Jezus wiedząc sam w sobie, że jego uczniowie na to szemrają, rzekł do nich: To was obraża?

Jezus zapytał swoich uczniów, czy jego słowa wzbudziły w nich urazę.

1. Miłość Jezusa do uczniów: medytacja nad Jana 6:61

2. Jak reagować na obraźliwe słowa: lekcja z Jana 6:61

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Mateusza 11:28-30 – Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam ukojenie. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie.

Jan 6:62 Co i jeśli ujrzycie Syna Człowieczego wstępującego tam, gdzie był wcześniej?

Fragment ten mówi o wniebowstąpieniu Jezusa i konsekwencjach jego powrotu.

1: Jezus powraca – wezwanie do przygotowania

2: Wniebowstąpienie Jezusa – co to oznacza dla nas

1: Dzieje Apostolskie 1:11 – „Ten sam Jezus, wzięty od was do nieba, powróci w taki sam sposób, w jaki widzieliście go wstępującego do nieba”.

2: Kolosan 3:1–4 – „Skoro więc z Chrystusem powstaliście z martwych, ku temu, co w górze, zwróćcie swoje serca, gdzie Chrystus zasiada po prawicy Boga. Koncentrujcie się na tym, co w górze, a nie na tym, co ziemskie. rzeczy. Umarliście bowiem i teraz wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu. Gdy się objawi Chrystus, który jest waszym życiem, wtedy i wy razem z nim ukażecie się w chwale.

Jana 6:63 To duch ożywia; ciało na nic się nie przyda; słowa, które do was mówię, są duchem i są życiem.

Duch daje życie, ciało nie ma żadnego pożytku. Słowa Jezusa są duchem i przynoszą życie.

1. Moc Słowa Bożego - Jak słowa Jezusa przynoszą życie i przemianę.

2. Znaczenie Ducha — jak duch wnosi życie i daje nam moc.

1. Rzymian 8:11 – „Jeśli jednak Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, mieszka w was, to Ten, który wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.”

2. Ezechiela 37:3-5 – „Zapytał mnie: «Synu człowieczy, czy te kości mogą żyć?» Powiedziałem: „O Wszechwładny Panie, tylko Ty wiesz”. Wtedy rzekł do mnie: Prorokuj o tych kościach i mów do nich: Wyschnięte kości, słuchajcie słowa Pańskiego! Tak mówi Wszechwładny Pan do tych kości: Sprawię, że wstąpi w was dech i ożyjecie.'”

Jan 6:64 Ale są wśród was tacy, którzy nie wierzą. Jezus bowiem od początku wiedział, kim są ci, którzy nie uwierzyli, i kto powinien Go wydać.

Jezus od początku wiedział, kto w niego uwierzy, a kto go zdradzi.

1. Wierność Jezusa – Jezus wiedział, kto w Niego uwierzy i pozostanie wierny, pomimo strachu przed zdradą.

2. Moc Jezusa – Jezus miał moc patrzenia w przyszłość i wiedział, kto będzie przy Nim, a kto zwróci się przeciwko Niemu.

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Hebrajczyków 13:5 – „Baczcie, aby wasze życie było wolne od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co macie, bo On powiedział: „Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę”.

Jan 6:65 I rzekł: Dlatego powiedziałem wam, że nikt nie może przyjść do mnie, jeśli mu to nie jest dane od mojego Ojca.

Nikt nie może przyjść do Jezusa, jeśli nie otrzyma pozwolenia od Boga Ojca.

1. Osiągnięcie prawdziwego zbawienia: poleganie na Bożym Przewodniku

2. Łaska Ojca: nasza jedyna nadzieja

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży.

2. Rzymian 11:36 - Bo od niego i przez niego i do niego wszystko istnieje. Jemu chwała na wieki. Amen.

Jana 6:66 Odtąd wielu jego uczniów odeszło i już z nim nie chodziło.

Wielu uczniów Jezusa opuściło go, gdy nauczał trudnych nauk.

1. „Trudna ścieżka bycia uczniem”

2. „Wyzwanie pójścia za Jezusem”

1. Mateusza 8,19-22 – wezwanie Jezusa do ucznia, aby poszedł za Nim

2. Łk 14,25-33 – Nauczanie Jezusa na temat kosztów bycia uczniem

Jan 6:67 Wtedy Jezus rzekł do Dwunastu: Czy i wy odejdziecie?

Jezus zapytał dwunastu uczniów, czy zamierzają go opuścić jak inni.

1. Nie poddawaj się Jezusowi, gdy zadaje trudne pytania.

2. Kiedy jesteś wystawiany na próbę, stój niewzruszenie przy Jezusie.

1. Hebrajczyków 10:23 - Trzymajmy się niezachwianie wyznania naszej nadziei, bo wierny jest Ten, który obiecał.

2. Jakuba 1:12 - Błogosławiony ten, który wytrwa w próbie, ponieważ po przejściu próby otrzyma koronę życia, którą Pan obiecał tym, którzy go miłują.

Jan 6:68 Wtedy odpowiedział mu Szymon Piotr: Panie, do kogóż pójdziemy? Ty masz

słowa życia wiecznego.

Szymon Piotr deklaruje swoją wierność Jezusowi, pytając Go, do kogo jeszcze mogliby się zwrócić o życie wieczne.

1. „Niezachwiana lojalność: spojrzenie na zaangażowanie Piotra w Jezusa”

2. „Słowa życia wiecznego: dlaczego zwracamy się do Jezusa”

1. Rzymian 10:8-13 – Bo „każdy, kto wzywa imienia Pańskiego, będzie zbawiony”.

2. Mateusza 16:13-20 – Jezus pyta swoich uczniów, za kogo go uważają ludzie, a Piotr odpowiada: „Ty jesteś Chrystus, Syn Boga żywego”.

Jan 6:69 Wierzymy i jesteśmy pewni, że Ty jesteś Chrystusem, Synem Boga żywego.

Jezus jest uznawany przez swoich uczniów za Mesjasza, Syna Boga żywego.

1. Potwierdzenie Jezusa jako Mesjasza: wiara w Jego dzieło i moc

2. Poznanie Jezusa jako Syna Bożego: klucz do życia wiecznego

1. Izajasz 9:6-7 – Dziecię nam się narodziło, syn został nam dany; a władza spocznie na jego ramieniu, a imię jego będzie nazwane Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2. Mateusza 16:13-17 – Kiedy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, zapytał swoich uczniów, mówiąc: „Za kogo ludzie uważają Mnie, Syna Człowieczego?” Powiedzieli więc: „Niektórzy za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, a jeszcze inni za Jeremiasza lub za jednego z proroków”. Zapytał ich: «A wy za kogo mnie uważacie?» Odpowiedział Szymon Piotr i rzekł: «Ty jesteś Chrystus, Syn Boga żywego». Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Błogosławiony jesteś, Szymonie Bar-Jonaszu, bo ciało i krew nie objawiły ci tego, ale Ojciec mój, który jest w niebie.

Jan 6:70 Odpowiedział im Jezus: Czyż nie wybrałem was dwunastu, a jeden z was jest diabłem?

Jezus zapytał dwunastu uczniów, czy ich wybrał, i przypomniał im, że jeden z nich był

diabłem.

1. Jezus wybiera nas ostrożnie, ale zawsze musimy uważać na wpływ diabła na nasze życie.

2. Miłość Jezusa do nas jest tak wielka, że wybrał nas, wiedząc, że jeden z nas będzie diabłem.

1. 1 Piotra 5:8-9 – „Bądźcie trzeźwi; bądź czujny. Wasz przeciwnik, diabeł, krąży jak lew ryczący, szukając kogo pożreć. Przeciwstawiajcie mu się, mocni w wierze…”

2. Efezjan 6:11-13 – „Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła. Nie walczymy bowiem z ciałem i krwią, ale z władcami, z władzami, z kosmicznymi mocami panującymi nad obecną ciemnością, z duchowymi siłami zła w okręgach niebieskich”.

Jan 6:71 Mówił o Judaszu Iskariocie, synu Szymona, bo to on miał go wydać, będąc jednym z Dwunastu.

Jezus objawił, że jeden z dwunastu uczniów, Judasz Iskariota, Go zdradzi.

1. Jak być wiernym Bogu w czasach zdrady

2. Znaczenie dotrzymywania zobowiązań

1. Psalm 119:63 - Jestem towarzyszem wszystkich, którzy się ciebie boją, i tych, którzy strzegą twoich przykazań.

2. Mateusza 26:45 - Potem przychodzi do swoich uczniów i mówi im: Śpijcie już i odpocznijcie. Oto bliska jest godzina i Syn Człowieczy zostanie wydany w ręce grzeszników.

Jan 7 opisuje wizytę Jezusa na Święcie Namiotów w Jerozolimie, wynikającą z niej kontrowersję dotyczącą Jego nauk i różne opinie na temat Jego tożsamości.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od Jezusa poruszającego się po Galilei, unikającego Judei, ponieważ tamtejsi żydowscy przywódcy szukali okazji, aby Go zabić. Kiedy jednak zbliżało się żydowskie Święto Namiotów, Jego bracia zaproponowali mu, aby otwarcie udał się do Judei, aby Jego uczniowie mogli zobaczyć dzieła, których dokonywał.

Jezus odpowiedział, że Jego czas jeszcze nie nadszedł w pełni, ale ich czas jest zawsze właściwy, po czym po ich odejściu udali się prywatnie (Jana 7:1-10).

Akapit 2: Podczas festiwalu Żydzi Go szukali, szepcząc o Nim spekulacje, lecz w obawie przed przywódcami nikt nie mówił o Nim publicznie. W połowie festiwalu Jezus wszedł na dziedzińce świątyni i zaczął nauczać, zdumiewając wielu, którzy zastanawiali się, skąd On znał pisma święte, nie studiując ich. W odpowiedzi wskazał, że nauczanie pochodzi od Boga Ojca, a nie od niego samego. Ktokolwiek wybierze, czy chce rozumieć wolę Bożą, czy nauczanie pochodzi od Boga, czy też mówi z własnego upoważnienia. Czołowi faryzeusze i arcykapłani wysyłają straż świątynną, aresztują go, ale nikt go nie podaje, ponieważ wybiła jego godzina. jeszcze nie nadeszło (Jana 7:11-30).

Akapit 3: Podczas ostatniego największego dnia święta Jezus stanął i powiedział donośnym głosem: „Każdy, kto jest spragniony, niech przyjdzie do mnie i pije”. Kto we mnie wierzy, jak mówi Pismo, z jego wnętrza popłyną rzeki wody żywej. Ten wspomniany Duch, którego wierzący w Niego otrzymali później za Ducha, nie został dany, ponieważ Jezus nie został jeszcze uwielbiony, powodując podział wśród tłumu, niektórzy mówili „On jest prorokiem”, inni „On jest Chrystusem”, podczas gdy inni kwestionowali możliwość przyjścia Chrystusa z Galilei. z Nikodemem broniącym Go przed jawnym potępieniem, bez wysłuchania obrony zgodnie z prawem, co doprowadziło do dalszego szyderczego zwolnienia ze strony jego rówieśników, którzy opuścili każdego z nich w domu (Jana 7:31-53).

Jan 7:1 Potem Jezus chodził po Galilei, bo po żydostwie nie chciał chodzić, bo Żydzi chcieli go zabić.

Jezus unikał Żydów w Galilei, ponieważ chcieli go zabić.

1: Boża ochrona jest zawsze przy nas, bez względu na okoliczności.

2: Nigdy nie powinniśmy tracić nadziei, bez względu na przeciwności, jakie napotykamy.

1: Psalm 23:4 „Choćbym szedł ciemną doliną, zła się nie ulęknę, bo ty jesteś ze mną, twoja laska i laska twoja mnie pocieszają”.

2: Przysłów 3:5-6 „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie; poddaj się Mu na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki”.

Jana 7:2 Zbliżało się żydowskie święto namiotów.

Podczas żydowskiego Święta Namiotów Jezus udał się do Jerozolimy.

1. Miłość Jezusa do swego ludu: jak Jezus okazał swoją miłość, udając się do Jerozolimy podczas Święta Namiotów

2. Posłuszeństwo Bogu: znaczenie posłuszeństwa Bogu nawet wtedy, gdy jest to trudne

1. Jana 14:15 – „Jeśli mnie miłujecie, będziecie przestrzegać moich przykazań”.

2. Mateusza 28:20 – „A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”.

Jan 7:3 Rzekli więc do niego jego bracia: Wyjdź stąd i idź do Judei, aby i twoi uczniowie mogli zobaczyć dzieła, których dokonujesz.

Bracia Jezusa namawiali go, aby opuścił Galileę i udał się do Judei, aby jego uczniowie mogli zobaczyć cuda, których dokonuje.

1. Moc wiary: nauka wiary w cuda

2. Podążanie za wolą Ojca: jak Jezus posłuchał rad swoich braci

1. Heb 13:5-6 – „Bądźcie wolni od miłości do pieniędzy i zadowalajcie się tym, co macie, bo On powiedział: „Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę”. Dlatego możemy śmiało powiedzieć: „Pan jest moim pomocnikiem; nie będę się bać; co może mi zrobić człowiek?”

2. Jana 14:12-14 – „Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, kto we mnie wierzy, będzie także dokonywał dzieł, których ja dokonuję; i większe od tych dokona, bo ja idę do Ojca. O cokolwiek prosić będziecie w imię moje, to uczynię, aby Ojciec był uwielbiony w Synu. Jeżeli o cokolwiek prosić będziecie mnie w imię moje, spełnię to”.

Jana 7:4 Nie ma bowiem człowieka, który by coś potajemnie czynił, a sam zabiegał o to, żeby go można było poznać jawnie. Jeżeli to czynisz, ukaż się światu.

Jezus zachęca nas do czynienia dobrych uczynków w miejscach publicznych, aby inni mogli być zachęcani do czynienia tego samego.

1. Czynienie dobra publicznie: pokazywanie światu, jak podążanie za Jezusem może

zmienić życie

2. Siła służby: zmienianie życia innych

1. Mateusza 5:16 – „Niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie”.

2. Galacjan 6:9 – „I nie ustawajmy w czynieniu dobra, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli się nie poddamy”.

Jana 7:5 Bo i jego bracia w niego nie wierzyli.

Fragment: Chociaż Jezus dokonał wielu cudów w swoim rodzinnym mieście Nazaret, jego bracia w niego nie uwierzyli (Jana 7:5).

Jezus nie został zaakceptowany przez własną rodzinę, pomimo wielu znaków, które uczynił.

1. Rozpoznawanie woli Bożej w sytuacjach trudnych: przykład Jezusa

2. Siła wiary pomimo niewiary: historia Jezusa i Jego braci

1. Izajasz 53:1 – „Kto uwierzył naszemu poselstwu i komu objawiło się ramię Pana?”

2. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

Jana 7:6 Wtedy Jezus im odpowiedział: Mój czas jeszcze nie nadszedł, ale wasz czas jest zawsze gotowy.

Jezus uczy nas, że nasz czas powinien być poświęcony służbie Bogu.

1: Nasz czas jest darem od Boga i należy go wykorzystać, aby Mu służyć.

2: Jesteśmy wezwani do poświęcenia naszego czasu i zasobów Bogu i Jego królestwu.

1: Kolosan 3:17 - I wszystko, cokolwiek działacie w słowie lub uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując Bogu i Ojcu przez Niego.

2: Efezjan 5:15-16 - Baczcie więc, abyście postępowali rozważnie, nie jak głupcy, ale jak mądrzy, wykupując czas, bo dni są złe.

Jana 7:7 Świat nie może was nienawidzić; ale mnie nienawidzi, bo ja o tym świadczę, że jego uczynki są złe.

Świat nienawidzi Jezusa z powodu Jego świadectwa o złych uczynkach świata.

1. Składanie świadectwa w niesprzyjających okolicznościach – Jan 7:7

2. Koszt wytrwania w wierze – Jan 7:7

1. Rzymian 12:2 – Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

2. 1 Jana 5:19 - Wiemy, że jesteśmy dziećmi Bożymi i że cały świat jest pod władzą Złego.

Jana 7:8 Idźcie na to święto. Ja jeszcze nie idę na to święto, bo mój czas jeszcze się nie wypełnił.

Jana 7:8 uczy nas cierpliwości i czekania, aż nadejdzie odpowiedni czas na podjęcie działań.

1: Cierpliwość jest cnotą – Jan 7:8

2: Boży czas jest doskonały – Jan 7:8

1: Jakuba 5:7-8 – Bądźcie więc cierpliwi, bracia, aż do przyjścia Pana. Oto rolnik wyczekuje drogocennego owocu ziemi i ma dla niego długą cierpliwość, aż otrzyma wczesny i późny deszcz.

2: Kaznodziei 3:1-8 - Na każdą rzecz ma swój czas i na każdą sprawę pod niebem: czas rodzenia i czas umierania; czas sadzenia i czas wyrywania tego, co zasadzono.

Jana 7:9 Gdy to powiedział do nich, przebywał jeszcze w Galilei.

Jezus przemawiał do tłumów w Galilei, a potem pozostał w tej okolicy.

1. Posłuszeństwo Jezusa wobec planu Bożego: przykład pobytu Jezusa w Galilei

2. Moc słów: jak mowa Jezusa wpłynęła na Jego czyny

1. Mateusza 4:23-24 - I Jezus obchodził całą Galileę, nauczając w ich synagogach i głosząc ewangelię o królestwie oraz uzdrawiając wszelką chorobę i wszelką niemoc wśród ludu.

2. Jana 9:4 - Muszę wykonywać dzieła Tego, który mnie posłał, póki jest dzień: nadchodzi noc, kiedy nikt nie będzie mógł działać.

Jana 7:10 A gdy jego bracia poszli, wtedy i on poszedł na święto, nie jawnie, ale jakby w tajemnicy.

Janowi przypomina się o jego obowiązku wobec Boga i udaje się na ucztę, ale robi to dyskretnie.

1. Nasz obowiązek wobec Boga: nawet w tajemnicy

2. Dyskretne życie, aby wypełnić nasze obowiązki

1. Przysłów 16:2 Wszystkie drogi człowieka są czyste w jego własnych oczach; ale Pan waży duchy.

2. Mateusza 6:4-6 „Nie bądźcie więc tacy jak oni. Albowiem Ojciec wasz wie, czego potrzebujecie, zanim Go poprosicie. Tak więc módlcie się: Ojcze nasz, który jesteś w niebie, święć się imię Twoje. Przyjdź królestwo Twoje. Bądź wola Twoja, tak i na ziemi, jak i w niebie.

Jan 7:11 Wtedy Żydzi szukali go podczas święta i pytali: Gdzie on jest?

Żydzi w czasie święta szukali Jezusa.

1: Jezus jest zawsze blisko nas, nawet jeśli nie możemy Go znaleźć.

2: Musimy szukać Jezusa w każdej chwili naszego życia.

1: Jeremiasz 29:13 – „Będziecie mnie szukać i znajdziecie mnie, gdy będziecie mnie szukać całym swoim sercem”.

2:1 Kronik 16:11 – „Szukajcie Pana i Jego mocy, szukajcie Jego obecności nieustannie!”

Jana 7:12 I powstało wiele szemrania wśród ludu na jego temat. Niektórzy bowiem mówili: To dobry człowiek, inni zaś mówili: Nie; lecz on zwodzi naród.

Ludzie szemrali na temat Jezusa, niektórzy twierdzili, że jest dobrym człowiekiem, a inni, że ich zwodzi.

1. Miłość Boga: spojrzenie na Jezusa oczami wiary

2. Siła słów: prawda i oszustwo

1. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

17 Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby świat potępił; lecz aby świat przez Niego został zbawiony.

2. Jakuba 3:5-6 - Tak i język jest małym członkiem, a chlubi się wielkimi rzeczami. Oto, jak wielką sprawę rozpala mały ogień!

6 A język jest ogniem, światem nieprawości. Taki jest język wśród naszych członków, że kala całe ciało i podpala bieg natury; i zostaje podpalony ogień piekielny.

Jan 7:13 Nikt jednak nie mówił o nim otwarcie ze strachu przed Żydami.

W tym fragmencie podkreślono niebezpieczeństwo otwartego mówienia o Jezusie, gdyż Żydzi mieli o Nim negatywną opinię.

1: Bóg daje nam odwagę, abyśmy otwarcie i odważnie mówili o Jezusie, pomimo obawy przed tym, co pomyślą inni.

2: Nawet gdy szanse są przeciwko nam, musimy mocno trwać w wierze w Jezusa.

1: Dzieje Apostolskie 4:19-20 - „Lecz Piotr i Jan odpowiadając, rzekli do nich: Sami osądźcie, czy słusznie jest w oczach Boga bardziej słuchać was niż Boga. Nie możemy bowiem nie mówić tego, co widzieliśmy i słyszeliśmy”.

2: Mateusza 10:32-33 – „Jeśli więc ktokolwiek się do mnie przyzna przed ludźmi, przyznam się i ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. Ale kto się mnie wyprze przed ludźmi, tego i ja się wyprę przed moim Ojcem, który jest w niebie”.

Jana 7:14 A mniej więcej w połowie święta Jezus wszedł do świątyni i nauczał.

Jezus wszedł do świątyni w środku święta i nauczał.

1. Moc nauczania Jezusa

2. Zaangażowanie Jezusa w swoją misję

1. Izajasz 55:11: „Tak będzie z moim słowem, które wyjdzie z moich ust: nie wróci do mnie puste, ale wykona to, co zamierzyłem, i pomyślnie spełni to, z czym je posłałem”.

2. Mateusza 9:35: „A Jezus obchodził wszystkie miasta i wsie, nauczając w ich synagogach i głosząc ewangelię o królestwie oraz uzdrawiając każdą chorobę i każdą niemoc”.

Jana 7:15 I dziwili się Żydzi, mówiąc: Skąd ten zna listy, skoro się nigdy nie nauczył?

Żydzi byli zdumieni zdolnością Jezusa do rozumienia i nauczania, mimo że nie był on formalnie nauczany.

1. Moc słowa Bożego przemieniająca życie

2. Znaczenie dostrzegania potencjału w innych

1. Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, przyjemne i doskonałe.

2. Filipian 4:13 - Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia.

Jan 7:16 Odpowiedział im Jezus i rzekł: Nauka moja nie jest moja, lecz tego, który mnie posłał.

Zapytano Jezusa o Jego doktrynę, a On odpowiedział, że pochodzi ona od Jego Ojca.

1. Autorytet doktryny Jezusa

2. Źródło doktryny Jezusa

1. Mateusza 28:18-20 – „I przyszedł Jezus, i rzekł do nich: Dana mi jest wszelka władza na niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego, ucząc ich przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem, a oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków”.

2. Jana 14:26 – „Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, on was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem”.

Jan 7:17 Jeśli kto będzie pełnił wolę jego, ten pozna naukę, czy jest ona z Boga, czy też ja sam od siebie mówię.

Ten fragment zachęca nas do poszukiwania woli Bożej, aby zrozumieć Jego nauki.

1. Szukaj woli Boga i zrozum prawdę Jego nauk

2. Stawiaj wolę Bożą ponad wszystko i ucz się Jego mądrości

1. Jeremiasz 29:13 – „Będziecie mnie szukać i znajdziecie mnie, gdy będziecie mnie szukać całym swoim sercem”.

2. Jakuba 1:5 – „Jeśli komuś z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana.”

Jan 7:18 Kto mówi o sobie, szuka własnej chwały; ale kto szuka swojej chwały, która go posłała, to prawda i nie ma w nim nieprawości.

Ten fragment podkreśla wagę szukania chwały Bożej zamiast szukania chwały osobistej.

1: Szukaj chwały Bożej zamiast własnej

2: Nie ma nic niesprawiedliwego w szukaniu chwały Bożej

1: Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne korzyści, ale każdy z was na dobro drugiego.”

2: Jakuba 4:10 – „Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy”.

Jan 7:19 Czyż Mojżesz nie dał wam Prawa, a nikt z Was nie przestrzega Prawa? Dlaczego chcecie mnie zabić?

Jezus zastanawia się, dlaczego żydowscy przywódcy próbują go zabić, mimo że mają Prawo Mojżeszowe.

1. Obłuda próby zabicia Jezusa – badanie naszych działań w świetle prawa Mojżesza.

2. Wyjątkowość Jezusa - Omówienie wyjątkowości Jezusa w porównaniu z prawem Mojżesza.

1. Mateusza 5:17 – „Nie mniemajcie, że przyszedłem rozwiązać Prawo albo Proroków; nie przyszedłem, aby je rozwiązać, ale wypełnić”.

2. Jakuba 2:10 – „Kto bowiem przestrzega całego Prawa, a przechyla się w jednym punkcie, ponosi odpowiedzialność za całość”.

Jan 7:20 Odpowiedział lud i rzekł: Masz diabła. Kto zamierza cię zabić?

Ludzie kwestionowali Jezusa w związku z jego naukami i oskarżali go o posiadanie diabła.

1: Nauki Jezusa były tak radykalne i rewolucyjne, że ludzie nie mogli ich zrozumieć i dlatego oskarżali go o opętanie przez diabła.

2: Musimy zawsze pozostać otwarci na prawdę, nawet jeśli jest ona trudna do przyjęcia, ponieważ nasza wiara musi być wystarczająco silna, aby sobie z nią poradzić.

1: Jana 8:32: „I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli”.

2: Jana 14:6: „Rzekł mu Jezus: Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie”.

Jan 7:21 Odpowiedział Jezus i rzekł im: Jednego dzieła dokonałem, a wy wszyscy się dziwicie.

Jezus oświadczył, że wykonał jedno dzieło, a ludzie byli zdumieni.

1. Dzieło Jezusa: zdumiewający cud

2. Cud Bożego działania w naszym życiu

1. List do Hebrajczyków 2:3-4 „Jak ujdziemy ujdzie, jeśli zlekceważymy tak wielkie zbawienie, które na początku zaczęto opowiadać od Pana i które zostało nam potwierdzone przez tych, którzy go słyszeli; Bóg też dał im świadectwo, zarówno znakami i cudami, jak i różnorodnymi cudami oraz darami Ducha Świętego, według własnej woli?”

2. Dzieje Apostolskie 2:22 „Wy, mężowie izraelscy, słuchajcie tych słów: Jezus z Nazaretu, mąż cieszący się wśród was uznaniem Boga przez cuda, cuda i znaki, które Bóg przez niego czynił wśród was, jak sami wiecie .”

Jan 7:22 Dlatego Mojżesz dał wam obrzezanie; (nie dlatego, że pochodzi od Mojżesza, ale od ojców;) a wy w dzień sabatu obrzezajcie mężczyznę.

We fragmencie tym omówiono, jak Mojżesz dokonał obrzezania Izraelitów nie ze względu na swoją władzę, ale dlatego, że było to coś, co praktykowali przodkowie Izraelitów.

1. Znaczenie szanowania naszych przodków i ich tradycji.

2. Władza Boga jest większa niż jakakolwiek władza ludzka.

1. Powtórzonego Prawa 10:16 – „Obrzezajcie więc napletek waszego serca i nie bądźcie już sztywnym karkiem”.

2. Psalm 78:5-7 – „Albowiem ustanowił świadectwo w Jakubie i ustanowił prawo w Izraelu, które nakazał naszym ojcom, aby oznajmili je swoim dzieciom, aby poznało je przyszłe pokolenie, nawet dzieci, które mają się narodzić, które powstaną i opowiedzą o tym swoim dzieciom, aby pokładali nadzieję w Bogu i nie zapominali o dziełach Bożych, ale przestrzegali Jego przykazań”.

Jan 7:23 Jeśli mężczyzna w dzień szabatu zostanie obrzezany, aby nie naruszyć prawa Mojżesza; gniewacie się na mnie, że w dzień szabatu uzdrowiłem człowieka?

Jezus broni swoich działań uzdrawiających w szabat, pytając ludzi, dlaczego są źli, jeśli robi coś, na co zezwalają prawa Mojżesza.

1. „Jezus i szabat: wzór posłuszeństwa przykazaniom Bożym”

2. „Jezus i szabat: współczujący uzdrowiciel”

1. Mateusza 12:1-14 – Zapytano Jezusa o Jego uczniów zbierających zboże w szabat

2. Powtórzonego Prawa 5:12-15 - Przykazanie Boże, aby przestrzegać dnia szabatu

Jana 7:24 Nie sądźcie z pozoru, ale sądźcie sprawiedliwie.

Jezus zachęca nas, abyśmy podejmowali decyzje w oparciu o fakty i prawość, a nie pozory.

1. Dokonywanie sądów sprawiedliwie – Jan 7:24

2. Widzenie poza powierzchnią – Jan 7:24

1. Przysłów 16:2 – „Wszystkie drogi człowieka są w jego oczach czyste, lecz Pan waży ducha”.

2. Kolosan 3:12 – „Przyobleczcie się zatem jako wybrani Boży, święci i umiłowani, współczujące serca, dobroć, pokorę, cichość i cierpliwość”.

Jan 7:25 Wtedy mówili niektórzy z Jerozolimy: Czy to nie jest ten, którego chcą zabić?

Niektórzy mieszkańcy Jerozolimy pytali, czy jest obecny człowiek, którego chcą zabić.

1. Skąd możemy mieć pewność, że postępujemy zgodnie z wolą Bożą, a nie wolą człowieka?

2. Jaka jest właściwa reakcja, gdy znajdziemy się w sytuacji, która wydaje się sprzeczna z naszą wiarą?

1. Mateusza 22:36-40 – „Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?” I rzekł do niego: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i najważniejsze przykazanie. Drugie jest podobne do niego: Będziesz miłował bliźniego swego jak ty. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.'”

2. Przysłów 14:12 – „Jest droga, która wydaje się człowiekowi słuszna, ale jej końcem jest droga śmierci”.

Jana 7:26 Ale oto on odważnie mówi, a nic mu nie mówią. Czy władcy rzeczywiście wiedzą, że to jest sam Chrystus?

Podsumowanie – Jezus odważnie przemawiał publicznie i mimo że władcy wiedzieli, że jest Mesjaszem, zdecydowali się milczeć.

1. Odwaga Jezusa do mówienia prawdy w obliczu sprzeciwu.

2. Konsekwencje wyboru milczenia wobec prawdy.

1. Mateusza 10:32-33 – „Kto się mnie przyzna przed innymi, przyznam się i ja przed moim Ojcem w niebie. Kto zaś się mnie wyprze przed innymi, wyprę się i ja przed moim Ojcem w niebie”.

2. Izajasz 41:10 – „Nie bójcie się więc, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej”.

Jan 7:27 My jednak wiemy, skąd jest ten człowiek, lecz kiedy Chrystus przyjdzie, nikt nie będzie wiedział, skąd on jest.

Fragment ten sugeruje, że nikt nie wie, skąd przyjdzie Jezus, kiedy przybędzie.

1. Tajemnica Jezusa: odkrywanie nieznanego

2. Siła wiary: wiara w to, co skryte

1. Izajasz 40:13 - Kto kierował Duchem Pana lub nauczył go będąc jego doradcą?

2. Łk 17:20-21 - A gdy go żądano od faryzeuszy, gdy nadejdzie królestwo Boże, odpowiedział im i rzekł: Królestwo Boże nie przyjdzie przez obserwację. I nie będą mówić: Oto tutaj! albo, oto! bo oto królestwo Boże jest w was.

Jan 7:28 Wtedy Jezus wołał w świątyni, nauczając, mówiąc: Znacie mnie obaj i wiecie, skąd jestem, i nie przyszedłem od siebie, ale prawdziwy jest Ten, który mnie posłał, a którego nie znacie.

Jezus nauczał w świątyni, głosząc, że został posłany przez Boga i że ludzie nie znają prawdziwej tożsamości Boga.

1. Misja i nauczanie Jezusa pochodziły od Boga, a nie od niego samego.

2. Musimy rozpoznać prawdę Bożą i starać się ją zrozumieć.

1. Jana 8:12: „Jezus znowu przemówił do nich, mówiąc: «Ja jestem światłością świata. Kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światło życia.»

2. Psalm 34:8: „Och, skosztuj i zobacz, że Pan jest dobry! Błogosławiony człowiek, który się do niego ucieka!”

Jan 7:29 Ale ja go znam, bo jestem od niego i on mnie posłał.

Jezus oświadczył, że zna Boga, ponieważ został przez Niego posłany.

1. Wszyscy jesteśmy połączeni z Bogiem przez Jezusa.

2. Poznanie Boga jest przywilejem, który przychodzi przez Jezusa.

1. Jana 1:1-5 – Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo.

2. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Jan 7:30 Potem chcieli go pojmać, lecz nikt nie podniósł na niego ręki, bo jeszcze nie nadeszła jego godzina.

Ci, którzy mu się sprzeciwiali, szukali Jezusa, ale żaden z nich nie mógł położyć na nim ręki, ponieważ jego czas jeszcze nie nadszedł.

1. Uczyć się ufać Bożemu wyczuciu czasu – Musimy ufać, że Boży czas jest doskonały, nawet jeśli nie ma to dla nas sensu.

2. Moc w oczekiwaniu — Czasami najpotężniejszą rzeczą, jaką możemy zrobić, jest cierpliwe czekanie, aż Boży plan rozwinie się w naszym życiu.

1. Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje drogi myśli niż twoje myśli.”

2. Jakuba 4:13-15 – „Idźcie teraz, wy, którzy twierdzicie: Dziś lub jutro wejdziemy do takiego miasta i pozostaniemy tam przez rok, kupując i sprzedając, i osiągając zysk, a wy nie wiecie co będzie jutro. Bo jakie jest wasze życie? To nawet para, która pojawia się na krótki czas i znika. Dlatego powinniście powiedzieć: Jeśli Pan zechce, będziemy żyć i to czynić , albo to."

Jan 7:31 I wielu ludzi uwierzyło w niego i pytało: Czy Chrystus, gdy przyjdzie, uczyni więcej cudów niż te, które uczynił ten człowiek?

Wielu ludzi było zdumionych cudami Jezusa i zastanawiało się, czy po powrocie uczyni jeszcze więcej.

1. Cuda Jezusa: oznaki większej mocy

2. Uwierz w Jezusa: przesłanie cudów

1. Mateusza 11:2-5 – Świadectwo Jana Chrzciciela o Jezusie

2. Izajasz 35:5-6 – Boża obietnica uzdrowienia i odnowienia

Jana 7:32 Faryzeusze usłyszeli, że lud szemrał takie rzeczy na jego temat; faryzeusze i arcykapłani wysłali urzędników, aby go pojmali.

Faryzeusze i naczelni kapłani usłyszeli, jak ludzie szemrali na temat Jezusa, i wysłali funkcjonariuszy, aby go aresztowali.

1. Siła plotek — jak plotki i pogłoski mogą wpłynąć na nasze decyzje i działania.

2. Nieuchronność prześladowań – przykład wytrwałości Jezusa w obliczu sprzeciwu.

1. Jakuba 3:5-6 – „Tak i język jest małym członkiem, a chlubi się wielkimi rzeczami. Oto jak wielką sprawę rozpala mały ogień! A język jest ogniem, światem nieprawości. Podobnie jest z język wśród naszych członków, który kala całe ciało i podpala bieg natury, i płonie piekło”.

2. Mateusza 5:10-12 – „Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy ludzie wam urągają i prześladują was, i gdy mówią wszystko złe kłamliwie przeciwko wam, z mego powodu. Radujcie się i weselcie, bo wielka jest wasza nagroda w niebie, bo tak prześladowali prorocy, którzy byli przed wami.

Jan 7:33 Wtedy Jezus rzekł do nich: Jeszcze chwilkę jestem z wami, a potem idę do tego, który mnie posłał.

Jezus informuje swoich uczniów, że wkrótce ich opuści, aby powrócić do swego Ojca.

1: Jezus kocha nas tak bardzo, że chętnie oddaje za nas swoje życie.

2: Jezus jest naszym ostatecznym przykładem poświęcenia i posłuszeństwa.

1: Jana 10:17-18 – „Dlatego powiadam wam: Syn nie może nic czynić sam od siebie, jak tylko to, co widzi, że Ojciec czyni; cokolwiek bowiem czyni, to samo czyni i Syn. Bo Ojciec miłuje Syna i ukazuje mu wszystko, co sam czyni, i pokaże mu dzieła większe od tych, abyście się dziwili”.

2: Filipian 2:5-8 – „Niech takie będzie w was usposobienie, jakie było w Chrystusie Jezusie: który będąc w postaci Bożej, nie uważał za zbójstwo być równym Bogu, lecz pozbawił się sławy, i przyjął postać sługi, i stał się podobny do ludzi. A okazując się z natury człowiekiem, uniżył samego siebie, i stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.”

Jana 7:34 Będziecie mnie szukać, ale nie znajdziecie mnie, a gdzie ja jestem, tam przyjść nie możecie.

Jezus mówi swoim uczniom, że go nie znajdą i że nie mogą iść tam, gdzie on jest.

1. Znaczenie wiary w Jezusa: szukanie Go nawet wtedy, gdy Go nie widać

2. Wniebowstąpienie Jezusa: niedostępność nieba

1. Hebrajczyków 11:6 - Ale bez wiary nie można się mu podobać. Kto bowiem przystępuje do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go pilnie szukają.

2. Łk 24:50-51 - I wyprowadził ich aż do Betanii, podniósłszy ręce, błogosławił ich. I stało się, gdy im błogosławił, został oddzielony od nich i uniesiony do nieba.

Jana 7:35 Wtedy Żydzi mówili między sobą: Dokąd on pójdzie, żebyśmy go nie znaleźli? czy pójdzie do rozproszonych wśród pogan i będzie nauczał pogan?

Żydzi zastanawiali się, czy Jezus pójdzie do pogan, aby ich nauczać.

1. Jezus: Sługa Wszystkich Narodów

2. Wychodzenie poza naszą strefę komfortu

1. Dzieje Apostolskie 10:34-35 „Wtedy Piotr zaczął mówić: «Teraz zrozumiałem, jak prawdą jest, że Bóg nie faworyzuje, lecz przyjmuje z każdego narodu tego, kto się go boi i

postępuje sprawiedliwie.»

2. Rzymian 10:12-13 „Nie ma bowiem różnicy między Żydem a poganinem, ten sam Pan jest Panem wszystkich i obficie błogosławi wszystkim, którzy Go wzywają, gdyż każdy, kto wzywa imienia Pańskiego, będzie zbawiony .”

Jan 7:36 Co to za stwierdzenie, że powiedział: Będziecie mnie szukać, ale nie znajdziecie, a gdzie ja jestem, tam nie możecie przyjść?

Ten fragment Jana 7 mówi o zapewnieniu Jezusa, że odnajdą Go ci, którzy Go szukają, i że będzie w miejscu, do którego nie będą mogli dotrzeć ci, którzy w Niego nie wierzą.

1. Pocieszenie wynikające z poznania Jezusa: poleganie na obietnicy Jezusa, że zostanie znaleziony

2. Wyzwanie wiary: podjęcie odpowiedzialności za szukanie Jezusa

1. Jeremiasz 29:13 – „Będziecie mnie szukać i znajdziecie mnie, gdy będziecie mnie szukać całym swoim sercem”.

2. Jana 4:23 – „Ale nadchodzi godzina i teraz jest, kiedy prawdziwi czciciele będą oddawać Ojcu cześć w duchu i prawdzie, gdyż Ojciec takich szuka, którzy by mu oddawali cześć.”

Jan 7:37 W ostatnim dniu, w tym wielkim dniu święta, Jezus stanął i zawołał, mówiąc: Jeśli kto pragnie, niech przyjdzie do mnie i pije.

Jezus zaprasza wszystkich spragnionych, aby przyszli do Niego i pili.

1: Bądź orzeźwiony przez Jezusa: Dla tych, którzy pragną.

2: Picie ze Studni Jezusa: ugaszenie pragnienia.

1: Izajasz 55:1-2 – „Przyjdźcie wszyscy, którzy jesteście spragnieni, przyjdźcie do wód; a wy, którzy nie macie pieniędzy, przyjdźcie, kupcie i jedzcie! Przyjdźcie, kupcie wino i mleko bez pieniędzy i bez kosztów”.

2: Objawienie 22:17 – „Duch i oblubienica mówią: «Przyjdź!» A ten, kto słyszy, niech

powie: „Przyjdź!” Niech przyjdzie ten, kto jest spragniony, a kto chce, niech darmo bierze w darze wodę życia”.

Jana 7:38 Kto we mnie wierzy, jak mówi Pismo, z jego brzucha popłyną rzeki wody żywej.

Jezus głosi, że ci, którzy w Niego uwierzą, zostaną pobłogosławieni obfitością duchowych błogosławieństw.

1. Żywa woda Jezusa: obfite duchowe błogosławieństwa

2. Rzeki wody żywej: błogosławieństwa wiary w Jezusa

1. Ezechiela 47:1-12 – Wizja rzeki wody żywej

2. Izajasz 55:1 – Zaproszenie, aby przyjść do Pana po wodę życia.

Jan 7:39 (A to mówił o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w niego, gdyż Duch Święty jeszcze nie był dany, gdyż Jezus nie został jeszcze uwielbiony.)

Ten fragment omawia, jak Jezus mówił o Duchu, którego wierzący otrzymają, ale Duch Święty nie został jeszcze dany, ponieważ Jezus nie został uwielbiony.

1. Wiara w Jezusa i moc Ducha Świętego

2. Wiara i dar Ducha Świętego

1. Dzieje Apostolskie 2:38 (Wtedy Piotr rzekł do nich: Pokutujcie i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów, a otrzymacie dar Ducha Świętego.)

2. Efezjan 4:30 (I nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia.)

Jana 7:40 Wielu więc ludzi, usłyszawszy to powiedzenie, mówiło: Zaprawdę, ten jest Prorokiem.

Wielu ludzi słyszało słowa Jezusa i wierzyło, że jest prorokiem.

1. Posłuchaj słów Jezusa: Jak Jego nauki mogą przybliżyć nas do Boga

2. Wiara w Jezusa: bycie uczniem Mesjasza

1. Powtórzonego Prawa 18:15-19 – Pan mówi o proroku takim jak Mojżesz.

2. Jana 1:45 – Filip ogłaszający Jezusa obiecanym Mesjaszem.

Jan 7:41 Inni mówili: To jest Chrystus. Niektórzy jednak mówili: Czy Chrystus wyjdzie z Galilei?

Wśród ludzi toczyła się dyskusja na temat tego, czy człowiek Jezus był Chrystusem, a niektórzy pytali, czy Chrystus przyjdzie z Galilei.

1. Jezus: Chrystus, którego potrzebujemy

2. Wyjątkowość pochodzenia Chrystusa

1. Izajasz 9:6-7 – Dziecię nam się narodziło, syn został nam dany; a władza spocznie na jego ramieniu, a imię jego będzie nazwane Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2. Mateusza 2:23 - I poszedł i zamieszkał w mieście, zwanym Nazaret, aby wypełniło się to, co powiedzieli prorocy: «Nazwą go Nazarejczykiem».

Jana 7:42 Czyż Pismo nie mówi: Że Chrystus przyjdzie z potomstwa Dawida i z miasta Betlejem, gdzie był Dawid?

Ten fragment podkreśla fakt, że Jezus narodził się z rodu Dawida i w mieście Betlejem.

1. Cudowne wcielenie: jak Chrystus wypełnił Pismo

2. Majestat Jezusa: jak przepowiedziano Jego narodziny

1. Izajasz 9:6-7: Dziecię nam się bowiem narodziło i syn został nam dany; a władza spocznie na jego ramieniu, a imię jego będzie nazwane Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2. Micheasza 5:2: Ale ty, Betlejem Efrata, które jesteś za małe, aby należeć do rodów judzkich, z ciebie wyjdzie mi ten, który będzie władcą w Izraelu, którego pochodzenie jest od dawnych czasów, od czasów starożytnych.

Jan 7:43 I nastąpił rozłam między ludem z jego powodu.

Ludzie podzielili się w sprawie Jezusa.

1. Podziały Jezusa: jak pokonać konflikt

2. Moc Jezusa: jak Jego obecność może nas zjednoczyć

1. Rzymian 14:13-14 – Nie osądzajmy więc siebie nawzajem, ale raczej postanówcie, że nigdy nie będziemy stawiać bratu przeszkody ani przeszkody.

2. 1 Koryntian 1:10-13 - Apeluję do was, bracia, w imieniu Pana naszego Jezusa Chrystusa, abyście wszyscy byli zgodni i aby nie było między wami rozłamów, ale abyście byli zjednoczeni w tej samej myśli i ten sam wyrok.

Jan 7:44 A niektórzy z nich chcieli go zabrać; lecz nikt nie podniósł na niego ręki.

Jan 7:44 to fragment mówiący o tym, że Jezus uniknął aresztowania.

1. Nie bój się bronić tego, co słuszne.

2. Bóg będzie chronił tych, którzy Mu wiernie służą.

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Psalm 27:1 – „Pan jest moim światłem i moim zbawieniem. Kogo mam się bać? Pan jest twierdzą mojego życia. Kogo mam się bać?”

Jana 7:45 Potem przyszli urzędnicy do arcykapłanów i faryzeuszy; i rzekli do nich: Dlaczego go nie przyprowadziliście?

Funkcjonariusze zapytali arcykapłanów i faryzeuszy, dlaczego nie przyprowadzili do nich Jezusa.

1. Siła zadawania pytań w celu odkrycia prawdy.

2. Znaczenie dotrzymywania obietnic.

1. Łk 6,46-49: Dlaczego nazywacie mnie „Panem, Panie” i nie czynicie tego, co mówię?

2. Łk 11:9-10: Szukajcie, a znajdziecie; zapukaj, a otworzą Ci drzwi.

Jana 7:46 Odpowiedzieli funkcjonariusze: Nigdy nikt nie mówił tak jak ten.

Urzędnicy byli zdumieni słowami Jezusa.

1: Słowa Jezusa budzą podziw i podziw.

2: Powinniśmy starać się przemawiać z taką samą mądrością i autorytetem jak Jezus.

1: Izajasz 55:8-9 „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami, mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż twoje myśli.”

2: Jakuba 3:17 „Lecz mądrość, która jest z góry, jest najpierw czysta, potem pokojowa, łagodna i łatwa do leczenia, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, nie stronnicza i nie obłudna”.

Jana 7:47 Wtedy odpowiedzieli im faryzeusze: Czy i wy dajecie się zwieść?

Faryzeusze pytali, czy ludzie słuchający Jezusa również dali się zwieść.

1. Przed Bogiem nic nie jest ukryte – Kaznodziei 12:14

2. Kieruj się słowami mądrości – Przysłów 23:23

1. Rzymian 12:2 – Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

2. Psalm 119:104 – Przez Twoje przykazania zdobywam zrozumienie; dlatego nienawidzę wszelkiej fałszywej drogi.

Jan 7:48 Czy uwierzył w niego ktoś z przełożonych lub faryzeuszy?

W tym fragmencie pytamy, czy którykolwiek z żydowskich władców lub faryzeuszy uwierzył w Jezusa.

1. Ślepota serca: jak brakuje nam obecności Boga w naszym życiu

2. Moc wiary: jak wiara może nas przemienić

1. Rzymian 10:14-17 – Jak każdy, kto wzywa imienia Pańskiego, zostanie zbawiony.

2. Jana 3:16-17 - Jak Bóg posłał swego syna na świat, aby każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Jan 7:49 Ale ten lud, który nie zna Prawa, jest przeklęty.

Ludzie, którzy nie znają prawa, są przeklęci.

1: Nie zapominajcie o swoich obowiązkach wobec Boga i prawa; bo tylko przestrzegając prawa, możesz zostać zbawiony.

2: Nie lekceważcie prawa, bo wolą Bożą jest, abyśmy go przestrzegali; a ci, którzy tego nie czynią, będą przeklęci.

1: Jakuba 2:10-12 – „Kto bowiem przestrzega całego Prawa, a uchybia w jednym miejscu, ponosi odpowiedzialność za całość. Ten, który powiedział: „Nie cudzołóż”, powiedział także: „Nie zabijaj”. Jeśli nie cudzołożysz, ale dopuszczasz się morderstwa, jesteś przestępcą prawa. Mów i postępuj jak ci, którzy mają być sądzeni przez prawo wolności.

2: Mateusza 5:17-19 – „Nie mniemajcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków; nie przyszedłem, aby je rozwiązać, ale wypełnić. Bo zaprawdę powiadam wam, dopóki niebo i ziemia nie przeminą, nie najmniejsza litera ani najmniejsze pociągnięcie pióra zniknie z Prawa, aż wszystko się spełni. Dlatego każdy, kto odrzuci jedno z najmniejszych z tych przykazań i zgodnie z nim będzie uczył innych, będzie najmniejszy w królestwie niebieskim lecz kto by te przykazania praktykował i nauczał, będzie nazwany wielkim w królestwie niebieskim.”

Jana 7:50 Mówi im Nikodem: On, który przyszedł do Jezusa w nocy, będąc jednym z nich,

Nikodem uznaje Jezusa za Mesjasza.

1. Co to znaczy być naśladowcą Jezusa?

2. Jak możemy żyć wiarą w Jezusa?

1. Jana 3:1-21 – Nikodem odwiedza Jezusa

2. Rzymian 10:9-10 – Wyznawanie ustami i wiara sercem prowadzi do zbawienia

Jana 7:51 Czy nasze prawo sądzi kogokolwiek, zanim go wysłucha i dowie się, co czyni?

W tym fragmencie zadano pytanie, czy prawo powinno osądzać osobę, zanim zostanie ona wysłuchana i zrozumiana.

1. Prawo Boże nie jest narzędziem sądu, ale źródłem łaski i zrozumienia.

2. Zanim wydamy osąd, powinniśmy starać się wysłuchać i zrozumieć innych.

1. Jakuba 2:12-13 – „Mówcie i postępujcie jak ci, którzy mają być sądzeni przez prawo, które daje wolność, bo temu, kto nie był miłosierny, przyjdzie sąd bez miłosierdzia. Miłosierdzie zwycięży nad sądem”.

2. Mateusza 7:1-5 – „Nie osądzajcie, bo i wy będziecie osądzeni. Bo tak jak innych osądzacie, tak i wy będziecie osądzeni i taką miarą, jakiej użyjecie, taką wam odmierzą. Dlaczego Czy patrzysz na drzazgę w oku swego brata, a na belkę we własnym oku nie zwracasz uwagi? Jak możesz mówić bratu: «Pozwól mi wyjąć drzazgę z twojego oka», skoro cały czas jest belka we własnym oku? Obłudniku, najpierw wyjmij belkę ze swojego oka, a wtedy przejrzysz i usuń drzazgę z oka swego brata.

Jana 7:52 Odpowiedzieli mu i rzekli: Czy i ty jesteś z Galilei? Szukajcie i patrzcie, bo z Galilei nie powstaje żaden prorok.

Przywódcy religijni czasów Jezusa pytali go, czy jest z Galilei, ponieważ z Galilei nigdy nie powstał żaden prorok.

1. Jezus był pogardzany i odrzucany przez tych, którzy powinni byli wiedzieć lepiej.

2. Nie powinniśmy pochopnie oceniać kogoś na podstawie tego, skąd pochodzi.

1. Izajasz 53:3 - Wzgardzony i odrzucony przez ludzi, mąż boleści i doświadczony w smutku.

2. Mateusza 7:1 – Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni.

Jan 7:53 I każdy poszedł do swego domu.

Ten fragment opisuje, jak naród żydowski rozproszył się po Święcie Namiotów.

1. Znaczenie zachowywania świętych dni Bożych

2. Błogosławieństwo jedności i wspólnoty

1. Dzieje Apostolskie 2:1-4 – Przyjście Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy

2. Psalm 133:1 – Jak dobrze i przyjemnie, gdy lud Boży mieszka razem w jedności.

Jan 8 opisuje wydarzenie z kobietą przyłapaną na cudzołóstwie, dyskurs Jezusa na temat Jego boskiej tożsamości i pochodzenia oraz wynikający z tego spór z przywódcami żydowskimi.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od nauczania Jezusa na dziedzińcach świątynnych, kiedy uczeni w Piśmie i faryzeusze przyprowadzili przed Niego kobietę przyłapaną na cudzołóstwie. Zapytali Go, czy zgodnie z prawem Mojżesza należy ją ukamienować, chcąc Go złapać w pułapkę. Zamiast odpowiedzieć bezpośrednio, Jezus napisał na ziemi, po czym powiedział: „Kto z was, kto jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamień”.

Przekonani własnym sumieniem, odchodzili jeden po drugim, aż pozostał sam Jezus ze stojącą tam kobietą, którą wypuścił, mówiąc: „Ani ja cię nie potępiam, idź, teraz porzuć swój grzech”. (Jana 8:1-11).

Akapit drugi: Po tym incydencie Jezus ogłosił się „światłem świata”, obiecując, że ci, którzy za Nim podążają, nigdy nie będą chodzić w ciemności, ale będą mieli światło w życiu. Prowadzący faryzeusze kwestionują Jego świadectwo jako samopotwierdzające się, a zatem nieważne. W odpowiedzi zapewnił, że nawet jeśli daje świadectwo o sobie, świadectwo jest ważne, ponieważ wie, skąd wzięło się dalsze oskarżanie ich osądzanie według ludzkich standardów, nie wiedząc, że Bóg Ojciec Go posłał (Jana 8:12-20).

3. akapit: Pomimo ich ciągłej niewiary i zamieszania co do Jego tożsamości, On powtórzył zbliżającą się śmierć, wynikającą z nich niewiarę w postaci grzechu, ponieważ nie może iść tam, gdzie się deklaruje, chyba że uwierzy, że „Ja jestem” umrze za grzechy, powodując podział wśród Żydów, jedni wierzący, drudzy chcący go schwytać, ale nie jeden podał mu rękę, ponieważ jego godzina nie dobiegła jeszcze końca, potwierdzając radość Abrahama. Zobaczył dzień, w którym radował się kontrowersyjnym twierdzeniem o preegzystencji przed Abrahamem: „Zanim Abraham się urodził, jestem”. prowadząc ich, zbierali kamienie, kamienowali go, lecz sam uciekł i ukrył się (Jana 8:21-59).

Jana 8:1 Jezus udał się na Górę Oliwną.

Jezus udał się na Górę Oliwną, aby nauczać swoich uczniów.

1. Znaczenie nauczania: Jezus na Górze Oliwnej

2. Uczyć się od Jezusa: podróż na Górę Oliwną

1. Mateusza 28:18-20 - A Jezus podszedł i rzekł do nich: Dana mi jest wszelka władza na niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego, ucząc ich przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem, a oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków”.

2. Dzieje Apostolskie 1:1-8 - W pierwszej księdze, Teofilu, opisałem wszystko, co Jezus zaczął czynić i czego nauczał, aż do dnia, w którym został wzięty do góry, po tym jak przez Ducha Świętego wydał polecenia Jezusowi apostołów, których wybrał. Po swoich cierpieniach ukazał się im żywy, dając liczne dowody, ukazując się im przez czterdzieści dni i mówiąc o królestwie Bożym. A przebywając u nich, nakazał im, aby nie odchodzili z Jerozolimy, lecz czekali na obietnicę Ojca, o której, jak powiedział, „słyszeliście ode mnie; bo Jan chrzcił wodą, ale wy wkrótce zostaniecie ochrzczeni Duchem Świętym”.

Jan 8:2 I wczesnym rankiem wszedł ponownie do świątyni, i przyszedł do niego cały lud; a on usiadł i nauczał ich.

Jan wcześnie rano nauczał lud w świątyni.

1. Moc wczesnego wstawania: nauka z przykładu Jana

2. Inwestowanie w życie duchowe: znajdowanie czasu dla Boga

1. Psalm 5:3 – „Rano, Panie, słyszysz głos mój, rano przedkładam Ci moje prośby i czekam w oczekiwaniu”.

2. Przysłów 8:17 – „Kocham tych, którzy mnie miłują, a ci, którzy mnie szukają, znajdują mnie”.

Jana 8:3 I przyprowadzili do niego uczeni w Piśmie i faryzeusze kobietę przyłapaną na cudzołóstwie; a gdy ją postawili pośrodku,

Uczeni w Piśmie i faryzeusze przyprowadzili do Jezusa kobietę przyłapaną na cudzołóstwie.

1. Moc miłosierdzia: nauka na przykładzie Jezusa

2. Jezus i Prawo: analiza naszych własnych działań

1. Jakuba 2:13 – „Albowiem sąd bez miłosierdzia jest dla tego, kto nie okazał miłosierdzia. Miłosierdzie zwycięża sąd.”

2. Łk 6,36-37 – „Bądźcie miłosierni, jak miłosierny jest Ojciec wasz. Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni; przebaczajcie, a będzie wam przebaczone”.

Jan 8:4 Mówią mu: Mistrzu, tę kobietę przyłapano na cudzołóstwie, właśnie na tym akcie.

Ten fragment dotyczy kobiety, która została przyłapana na cudzołóstwie i przyprowadzona do Jezusa na sąd.

1. Moc odkupienia: łaska i miłość Boża w przebaczeniu

2. Analiza naszego własnego grzechu: rozpoznanie własnych wad i skonfrontowanie się z nimi

1. Rzymian 6:23 - Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Izajasz 1:18 – „Chodźcie, porozmawiajmy razem” – mówi Pan. „Choćby wasze grzechy były jak szkarłat, wybieleją jak śnieg; choćby były czerwone jak karmazyn, będą jak wełna”.

Jan 8:5 A Mojżesz w Prawie nakazał nam, aby takich kamienować; a ty co mówisz?

We fragmencie omawiamy fakt, że Mojżesz nakazał ukamienowanie za pewne przestępstwa oraz reakcję Jezusa.

1. Miłosierdzie Jezusa: Zrozumienie nauczania Jezusa o miłosierdziu i łasce w świetle prawa Mojżesza.

2. Prawo i łaska: Porównanie i przeciwstawienie praw Starego Testamentu z łaską Jezusa.

1. Rzymian 6:14 - Grzech bowiem nad wami nie będzie panował, bo nie jesteście pod zakonem, ale pod łaską.

2. Mateusza 5:17-18 – „Nie mniemajcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków; nie przyszedłem je rozwiązać, ale wypełnić. Bo zaprawdę powiadam wam, dopóki niebo i ziemia nie przeminą ani jedna jota, ani jedna kreska nie przeminie z Prawa, aż wszystko się spełni”.

Jan 8:6 To mówili, kusząc go, aby go oskarżyli. Ale Jezus nachylił się i pisał palcem po ziemi, jakby ich nie słyszał.

Jan był kuszony przez otaczających go ludzi, ale Jezus zamiast tego pochylił się i pisał na ziemi, pozornie ignorując pokusę.

1. Bóg daje nam siłę, aby oprzeć się pokusom.

2. Musimy posługiwać się mądrością, aby rozeznać, jak odpowiedzieć na pokusę.

1. Jakuba 1:13-15 – „Niech nikt, gdy jest kuszony, nie mówi: «Jestem kuszony przez Boga», gdyż Bóg nie może być kuszony do zła, a On sam nikogo nie kusi. Każdy jednak podlega pokusie, gdy zostaje zwabiony i znęcony przez własne pragnienie. Wtedy pożądanie, gdy pocznie, rodzi grzech, a grzech, gdy dorośnie, rodzi śmierć.

2. Hebrajczyków 4:15-16 – „Nie mamy bowiem arcykapłana, który nie mógłby współczuć naszym słabościom, lecz doświadczonego pod każdym względem na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. Zatem z ufnością czerpajmy blisko tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej chwili".

Jana 8:7 A gdy go w dalszym ciągu pytali, podniósł się i rzekł do nich: Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamień.

Ten fragment podkreśla wezwanie Jezusa do pokory i sprawiedliwości, wzywając ludzi, aby osądzili swój własny grzech, zanim potępią inny.

1. „Siła pokory: jak łaska Boża może pomóc nam sprawiedliwie sądzić"

2. „Sprawiedliwość w oczach Boga: nauka miłości i przebaczania"

1. Jakuba 4:12 – „Jeden jest prawodawca i sędzia, Ten, który może zbawiać i niszczyć. Ale kim jesteś, żeby sądzić swego bliźniego?"

2. Mateusza 7:5 – „Obłudniku, najpierw wyjmij belkę ze swojego oka, a wtedy przejrzysz i usuń drzazgę z oka swego brata".

Jan 8:8 I znowu nachylił się i pisał na ziemi.

Jan pisał na ziemi na znak pokory.

1: Pokora jest cnotą, która może nas prowadzić w codziennym życiu.

2: Siłę i mądrość możemy czerpać z przykładu Jezusa z Jana 8:8.

1: Filipian 2:3-4 – Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenij innych ponad siebie.

2: Jakuba 4:10 - Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy.

Jana 8:9 A ci, którzy to usłyszeli, przekonani własnym sumieniem, wychodzili jeden po drugim, począwszy od najstarszych aż do ostatnich, a Jezus został sam i kobieta stojąca w pośrodku.

We fragmencie tym opisano reakcję osób, które usłyszały słowa Jezusa, gdy własne sumienie ich przekonało i jeden po drugim opuścili miejsce zdarzenia, aż pozostał sam Jezus i kobieta.

1. Życie w sposób uczciwy: jak wytrwać w obliczu pokusy

2. Moc słów: jak nasze słowa mogą ożywić innych

1. Rzymian 2:15 – „Pokazują, że działanie Prawa jest zapisane w ich sercach, podczas gdy ich sumienie o tym świadczy, a ich sprzeczne myśli oskarżają ich lub nawet usprawiedliwiają”

2. Jakuba 3:2 – „bo wszyscy potykamy się na wiele sposobów. A jeśli ktoś nie potyka się w tym, co mówi, jest człowiekiem doskonałym, zdolnym okiełznać także całe swoje ciało”.

Jan 8:10 A gdy Jezus podniósł się i nie widział nikogo innego, jak tylko kobietę, rzekł do niej: Niewiasto, gdzie są ci twoi oskarżyciele? czy nikt cię nie potępił?

Kobieta stanęła w obliczu oskarżycielskiego tłumu, lecz Jezus przejrzał go i zapytał, czy ktoś ją potępił.

1: Bóg nie zwraca uwagi na oskarżenia świata i bardzo się o nas troszczy.

2: Miłość Jezusa do nas jest bezwarunkowa i wykracza poza nawet najbardziej potępiające okoliczności.

1:1 Jana 3:16-18 – „Po tym poznaliśmy miłość, że On za nas oddał życie swoje, a my powinniśmy życie swoje oddać za braci. Jeżeli jednak ktoś posiada dobra tego świata i widzi brata swego w potrzebuje, a zamyka przed nim swoje serce, jakże może w nim mieszkać miłość Boża? Dziatki, nie kochajmy słowem i mową, ale czynem i prawdą.

2: Łk 6,27-28 – „A powiadam wam, którzy słuchacie: Miłujcie swoich wrogów, dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą, błogosławcie tym, którzy was przeklinają, módlcie się za tych, którzy was znieważają”.

Jan 8:11 Powiedziała: Żaden człowiek, Panie. I rzekł jej Jezus: I ja ciebie nie potępiam; idź i nie grzesz więcej.

Ten fragment mówi o miłosierdziu i łasce Jezusa wobec kobiety przyłapanej na cudzołóstwie. Okazał miłosierdzie, nie potępiając jej, a zamiast tego powiedział jej, aby poszła i nie grzeszyła więcej.

1. Bezwarunkowa miłość Jezusa – Miłość Jezusa do nas jest tak wielka, że spogląda ponad nasze grzechy i okazuje nam miłosierdzie i łaskę.

2. Życie w świętości – Jezus nie tylko przebacza nasze grzechy, ale wzywa nas do życia w świętości i posłuszeństwie Bogu.

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. 1 Piotra 1:15-16 - Ale ponieważ Ten, który was powołał, jest święty, tak i wy bądźcie święci w całym swoim postępowaniu, gdyż napisano: «Bądźcie święci, bo ja jestem święty».

Jana 8:12 Wtedy Jezus znowu przemówił do nich, mówiąc: Ja jestem światłością świata; kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światło życia.

Jezus ogłasza siebie światłością świata i obiecuje, że ci, którzy za Nim podążają, nie będą chodzić w ciemności, ale będą mieli światło życia.

1. Życie w świetle Jezusa – nadzieja zbawienia

2. Chodzenie w świetle Jezusa – droga do prawdziwego życia

1. Jana 1:5 – A światło świeci w ciemności; i ciemność tego nie ogarnęła.

2. Izajasz 60:1 – Powstań, świeć; bo przyszło twoje światło i wzeszła nad tobą chwała Pańska.

Jana 8:13 Rzekli więc do niego faryzeusze: Ty sam o sobie świadczysz; twoje zapisy nie są prawdziwe.

Faryzeusze kwestionowali świadectwo Jezusa o sobie.

1: Świadectwo Jezusa jest godne zaufania pomimo tego, co mówi świat.

2: Możemy ufać słowom Jezusa, że nas poprowadzą.

1: Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie.

2:2 Koryntian 5:17 - Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare rzeczy przeminęły; oto wszystko stało się nowe.

Jana 8:14 Odpowiedział Jezus i rzekł im: Choć daję o sobie świadectwo, to jednak moje świadectwo jest prawdziwe, bo wiem, skąd przyszedłem i dokąd idę; lecz nie wiecie, skąd przychodzę i dokąd idę.

Jezus świadczył o sobie, ale jego zapis był prawdziwy.

1. Świadectwo Jezusa i prawda

2. Wiedza o tym, skąd pochodzimy i dokąd zmierzamy

1. Jana 1:14 - A Słowo ciałem się stało i zamieszkało między nami, i oglądaliśmy chwałę jego, chwałę, jaką ma Jednorodzony od Ojca, pełne łaski i prawdy.

2. 1 Jana 5:9-10 – Jeśli przyjmujemy świadectwo ludzi, świadectwo Boga jest większe, gdyż takie jest świadectwo Boga, które złożył o swoim Synu. Kto wierzy w Syna Bożego, ma świadectwo w sobie.

Jana 8:15 Sądzicie według ciała; Nie oceniam nikogo.

Jana 8:15 uczy nas, abyśmy byli pokorni i nie osądzali innych.

1. „Kochaj bliźniego: powstrzymuj się od osądzania”

2. „Siła pokory: powstrzymywanie się od osądzania innych”

1. Jakuba 4:11-12 – „Nie mówcie wzajemnie źle, bracia. Kto obmawia brata lub osądza jego brata, mówi zło przeciwko prawu i osądza prawo. Jeśli jednak sądzicie prawo, nie jesteście wykonawcami prawa, lecz sędziami.

2. Mateusza 7:1-5 – „Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. Bo sądem, który ogłaszacie, zostaniecie osądzeni i miarą, której używacie, zostanie wam odmierzeni. Dlaczego widzisz plamkę, która jest w oku twego brata, a belki, która jest w twoim oku, nie dostrzegasz? Albo jak możesz powiedzieć bratu: «Pozwól mi wyjąć drzazgę z twojego oka», skoro we własnym oku masz belkę? Obłudniku, wyjmij najpierw belkę z własnego oka, a wtedy będziesz widzieć wyraźnie, i wyjmij drzazgę z oka swego brata”.

Jana 8:16 A jeśli jednak osądzam, mój sąd jest prawdziwy, bo nie jestem sam, ale ja i Ojciec, który mnie posłał.

Jezus nie jest sam w swoim sądzie, gdyż On i Ojciec stanowią jedno.

1. Siła jedności: jak wspólna praca może wzmocnić nasze osądy

2. Ojciec i Syn: studium relacji między Jezusem a Bogiem

1. Rzymian 8:31-39 – Co w takim razie powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg będzie z nami, któż może być przeciwko nam?

2. Jana 17:1-26 - I chwałę, którą mi dałeś, oddałem im; aby stanowili jedno, tak jak my stanowimy jedno.

Jana 8:17 W waszym Prawie jest napisane, że świadectwo dwóch ludzi jest prawdziwe.

Ten fragment mówi o prawdziwości dwóch lub więcej świadków w kontekście prawnym, zgodnie z prawem.

1. „Moc świadectwa: jak prawo dwóch świadków może nam pomóc w dotarciu do prawdy”

2. „Prawo świadków: praktyczne zastosowanie w naszym życiu”

1. Powtórzonego Prawa 19:15 – „Nie powstanie jeden świadek przeciwko człowiekowi z powodu jakiejkolwiek niegodziwości lub jakiegokolwiek grzechu, w jakimkolwiek grzechu, który popełnił: na ustach dwóch świadków lub na ustach trzech świadków sprawa zostanie ustalona.”

2. Hebrajczyków 10:28 – „Kto wzgardził prawem Mojżesza, umarł bez miłosierdzia na podstawie dwóch lub trzech świadków”.

Jan 8:18 Ja świadczę o sobie i świadczy o mnie Ojciec, który mnie posłał.

We fragmencie tym wyrażono, że Jezus świadczy o swojej tożsamości i że Ojciec, który Go posłał, świadczy także o swojej tożsamości.

1. Jezus jest Synem Bożym: świadectwo wiary

2. Boży świadek Jezusa: studium Jana 8:18

1. Rzymian 8:16 - Sam Duch świadczy wraz z naszym duchem, że jesteśmy dziećmi Bożymi.

2. 1 Jana 5:9-10 – Jeśli przyjmujemy świadectwo ludzi, świadectwo Boga jest większe; Takie jest bowiem świadectwo Boże, które On dał o swoim Synu.

Jan 8:19 Wtedy rzekli do niego: Gdzie jest twój Ojciec? Odpowiedział Jezus: Nie znacie mnie ani Ojca mojego. Gdybyście mnie znali, znalibyście i Ojca mojego.

Faryzeusze pytali Jezusa o Jego Ojca, na co On odpowiadał, że nie znają ani Jego, ani Jego Ojca.

1. Nasza relacja z Bogiem – zrozumienie wagi wiedzy o tym, kim jest Bóg i kim my jesteśmy w relacji z Nim.

2. Poznanie Boga – uznanie wagi zrozumienia istoty Boga i Jego charakteru.

1. Mateusza 11:27 – „Wszystko przekazał mi mój Ojciec. Nikt nie zna Syna, tylko Ojciec i nikt nie zna Ojca, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić”.

2. Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż twoje myśli.”

Jan 8:20 Te słowa wypowiedział Jezus w skarbnicy, gdy nauczał w świątyni, i nikt nie podnosił na niego ręki; bo jeszcze nie nadeszła jego godzina.

Jezus przemawiał w świątyni, nie będąc aresztowanym, gdyż jego czas jeszcze nie nadszedł.

1. Boży czas jest doskonały – Jan 8:20

2. Znaczenie posłuszeństwa – Jan 8:20

1. Dzieje Apostolskie 2:23 – Z góry ustalony plan i przepowiednia Boga dotycząca śmierci Jezusa.

2. Izajasz 53:10 - Jednak wolą Pana było zmiażdżenie go i przysporzenie mu cierpień, i chociaż Pan złożył jego życie w ofierze za grzech, ujrzy swoje potomstwo i przedłuży swoje dni, a wola Pana będzie prosperować w jego rękach.

Jan 8:21 Wtedy Jezus znowu im powiedział: Ja idę, a wy będziecie mnie szukać i pomrzecie w swoich grzechach; dokąd ja idę, wy nie możecie przyjść.

Jezus mówi ludziom, że będą Go szukać, ale umrą w swoich grzechach i nie będą mogli za Nim podążać.

1. Konsekwencje zaparcia się Jezusa

2. Moc Bożej miłości i miłosierdzia

1. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

2. Rzymian 6:23 – „Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne

przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego”.

Jana 8:22 I rzekli Żydzi: Czy on się zabije? bo mówi: Dokąd ja idę, wy nie możecie przyjść.

Żydzi byli zdezorientowani oświadczeniem Jezusa, że nie mogą pójść za Nim tam, dokąd idzie.

1. Cel misji Jezusa: pomóc nam podążać za Nim, dokądkolwiek nas prowadzi

2. Moc wiary: jak naśladować Jezusa niezależnie od tego, dokąd zmierza

1. Hebrajczyków 11:6 – „A bez wiary nie można się Mu podobać; kto bowiem przystępuje do Boga, musi wierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go szukają.”

2. Jana 14:4 – „I znacie drogę, dokąd idę”.

Jan 8:23 I rzekł do nich: Wy jesteście z dołu; Ja jestem z góry. Wy jesteście z tego świata; Nie jestem z tego świata.

Jezus wyraźnie daje do zrozumienia, że nie jest z tego świata, ale z góry.

1: Jezus przyszedł, aby nas wybawić ze świata grzechu i ciemności.

2: Jezus jest z nieba, a nie z tego zepsutego świata.

1: Jana 3:19-21 - A to jest potępienie, że światło przyszło na świat, a ludzie bardziej umiłowali ciemność niż światło, bo ich uczynki były złe. Bo każdy, kto czyni zło, nienawidzi światła i nie przychodzi do światła, aby nie potępiono jego uczynków. Kto zaś postępuje zgodnie z prawdą, przychodzi do światła, aby wyszły na jaw jego uczynki, które są dokonane w Bogu.

2: Kolosan 1:13-14 - Który nas wybawił z mocy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna, w którym mamy odkupienie przez krew jego i odpuszczenie grzechów.

Jana 8:24 Dlatego powiedziałem wam, że pomrzecie w swoich grzechach; bo jeśli nie uwierzycie, że Ja nim jestem, pomrzecie w swoich grzechach.

Umrzecie w swoich grzechach, jeśli nie uwierzycie w Jezusa jako Mesjasza.

1. Siła wiary: jak wiara w Jezusa nas zbawia

2. Przyjęcie Jezusa jako Mesjasza: co oznacza naśladowanie Go

1. Rzymian 10:9 - Że jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

2. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Jana 8:25 I rzekli do niego: Kim jesteś? I rzekł im Jezus: To samo, co wam mówiłem od początku.

Jezus oznajmił, że jest tym samym, co mówił od początku.

1. Zrozumienie tożsamości Jezusa – kim On jest?

2. Niezłomność – stałość Jezusa w czasie

1. Izajasz 7:14: „Dlatego sam Pan da wam znak: Dziewica pocznie i porodzi syna, i nazwie go Immanuel”.

2. Jana 10:30: „Ja i Ojciec jedno jesteśmy”.

Jana 8:26 Wiele mam o was do powiedzenia i sądzenia; lecz Ten, który mnie posłał, jest prawdziwy; i mówię światu to, co o nim słyszałem.

Jan mówi światu o prawdzie, którą usłyszał od Boga.

1. Życie w prawdzie.

2. Poznanie i przyjęcie Prawdy Bożej.

1. Jana 8:32: „I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli”.

2. Kolosan 3:17: „I wszystko, cokolwiek działacie w słowie lub uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując Bogu i Ojcu przez Niego”.

Jan 8:27 Nie zrozumieli, że mówił im o Ojcu.

Ludzie nie rozumieli, że Jezus mówił o Ojcu.

1. Ojciec objawiony przez Jezusa: zrozumienie znaczenia słów Jezusa

2. Poznanie Ojca: doświadczenie miłości Boga przez Jezusa

1. Mateusza 11:27 – „Wszystko przekazał mi mój Ojciec. Nikt nie zna Syna, tylko Ojciec i nikt nie zna Ojca, tylko Syn i ci, którym Syn zechce Go objawić”.

2. 1 Jana 4:16 – „Bóg jest miłością i kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim.”

Jan 8:28 Wtedy Jezus rzekł do nich: Gdy wywyższycie Syna Człowieczego, wtedy poznacie, że Ja nim jestem i że nic od siebie nie czynię; ale tak jak mnie nauczył mój Ojciec, tak mówię.

Syn Człowieczy to Jezus i mówi to, czego nauczył Go Ojciec.

1. Jezus, nasz wzór wierności

2. Mądrość Ojca i posłuszeństwo Syna

1. Jana 14:10-11 – „Czy nie wierzycie, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie? Słowa, które do was mówię, nie mówię od siebie, lecz Ojciec, który mieszka we mnie Ja czynię Jego dzieła. Wierzcie mi, że jestem w Ojcu, a Ojciec jest we mnie, albo wierzcie ze względu na same uczynki.

2. Galacjan 2:20 – „Z Chrystusem jestem ukrzyżowany. Żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus. A obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który umiłował mnie i wydał samego siebie za mnie.”

Jan 8:29 A Ten, który mnie posłał, jest ze mną; Ojciec nie pozostawił mnie samego; bo zawsze czynię to, co mu się podoba.

Bóg jest zawsze z nami i nigdy nie zostawi nas samych.

1. Bóg jest zawsze obecny: poleganie na obecności Pana w naszym życiu

2. Podobanie się Bogu: jak nasze czyny odzwierciedlają miłość Boga

1. Izajasz 41:10 – Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą.

2. Hebrajczyków 13:5 – Niech wasze życie będzie wolne od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co macie, bo On powiedział: „Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę”.

Jan 8:30 Gdy mówił te słowa, wielu w niego uwierzyło.

Fragment Wiele osób uwierzyło w Jezusa po tym, jak przemówił.

1. Moc wiary – jak słowa Jezusa zainspirowały wiarę Jego naśladowców.

2. Wierz i przyjmuj – Znaczenie wiary w Jezusa i błogosławieństwa, które z niej płyną.

1. Efezjan 2:8-9 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest wasze dzieło, lecz dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił”.

2. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

Jan 8:31 Wtedy Jezus rzekł do Żydów, którzy w niego uwierzyli: Jeśli wytrwacie w nauce mojej, będziecie prawdziwie moimi uczniami;

Jezus zachęca Żydów, aby trwali w Jego słowie i stali się prawdziwymi uczniami.

1: Trwanie w Chrystusie, aby być prawdziwym uczniem

2: Koszt bycia uczniem

1: Jana 15:1-10 – Trwanie w Chrystusie, aby być prawdziwym uczniem

2: Łukasza 14:25-33 – Koszt bycia uczniem

Jana 8:32 I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.

Werset ten zachęca ludzi do poszukiwania wiedzy i prawdy, która przyniesie wolność.

1. Uznajcie, że wiedza i prawda są podstawą wolności.

2. Przyjmij wiedzę i prawdę jako drogę do wolnego życia.

1. Przysłów 3:13-14 – „Szczęśliwy jest człowiek, który znajduje mądrość i człowiek, który nabywa rozumu. Bo jego towary są lepsze niż srebro, a zysk z nich – niż czyste złoto”.

2. Filipian 4:8 – „W końcu, bracia, cokolwiek jest prawdą, cokolwiek jest uczciwe, cokolwiek jest sprawiedliwe, cokolwiek jest czyste, cokolwiek jest miłe, cokolwiek cieszy się dobrą opinią; jeśli jest jakaś cnota i jeśli jest jakaś pochwała, pomyśl o tym.”

Jana 8:33 Odpowiedzieli mu: Jesteśmy potomstwem Abrahama i nigdy nie byliśmy w niewoli u nikogo. Jak możesz mówić: Wyzwoleni będziecie?

Żydzi twierdzą, że nigdy nie byli w niewoli u żadnego mężczyzny, ale Jezus się z tym nie zgadza.

1. „Prawda wolności w Chrystusie”

2. „Co to znaczy być naprawdę wolnym?”

1. Galacjan 5:1: „Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. Stójcie więc niewzruszenie i nie poddawajcie się już pod jarzmo niewoli”.

2. Hebrajczyków 2:14-15: „Skoro więc dzieci mają udział w ciele i krwi, więc i on miał udział w tych samych rzeczach, aby przez śmierć zniszczyć tego, który ma władzę nad śmiercią, to jest diabła, i wybaw wszystkich, którzy ze strachu przed śmiercią przez całe życie byli poddani niewoli”.

Jana 8:34 Odpowiedział im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Każdy, kto popełnia grzech, jest sługą grzechu.

Grzech nas zniewala i tylko Jezus może nas wyzwolić.

1: Jezus jest jedyną drogą do wolności

2: Nie bądź niewolnikiem grzechu

1: Jana 8:34

2: Galacjan 5:1 – „Ku wolności wyswobodził nas Chrystus; stójcie więc niewzruszenie i nie poddawajcie się już pod jarzmo niewoli”.

Jan 8:35 A sługa nie pozostaje w domu na zawsze, lecz Syn pozostaje na wieki.

Syn zawsze pozostanie w domu, podczas gdy słudzy nie.

1. Miłość Ojca: trwanie w Chrystusie

2. Niezawodne zaangażowanie Boga: wieczna obietnica

1. Jana 14:16-18 - I prosić będę Ojca, a da wam innego Pocieszyciela, aby był z wami na wieki, Ducha Prawdy.

2. Izajasz 40:8 - Trawa więdnie, kwiat więdnie, ale słowo naszego Boga trwa na wieki.

Jan 8:36 Jeśli więc Syn was wyswobodzi, rzeczywiście będziecie wolni.

Ten fragment zachęca chrześcijan do przyjęcia daru wolności od Jezusa i życia w tej wolności.

1. „Prawdziwie wolni – życie w wolności, jaką oferuje Jezus”

2. „Bezwarunkowa wolność Chrystusa”

1. Rzymian 6:18 „Uwolnieni od grzechu staliście się sługami sprawiedliwości”.

2. Galacjan 5:1 „Trwajcie więc w wolności, którą wyswobodził nas Chrystus, i nie dajcie się ponownie wplątać w jarzmo niewoli”.

Jan 8:37 Wiem, że jesteście potomstwem Abrahama; ale wy staracie się mnie zabić, bo na moje słowo nie ma w was miejsca.

Ludzie z rodu Abrahama chcieli zabić Jezusa, ponieważ odrzucili Jego słowo.

1: Musimy być pokorni, aby przyjąć prawdę Słowa Jezusa pomimo naszego dziedzictwa.

2: Nie możemy wykorzystywać naszego dziedzictwa jako wymówki do odrzucenia nauk Jezusa.

1: Rzymian 2:17-29 – Przypomniano Żydom, że ich fizyczne pochodzenie od Abrahama nie wystarczyło, aby uczynić ich sprawiedliwymi przed Bogiem.

2: Galacjan 6:15-16 – Paweł przypomina Galacjanom, że nie liczy się ich dziedzictwo, ale nowe stworzenie w Chrystusie.

Jan 8:38 Mówię to, co widziałem u mojego Ojca, a wy to czynicie, co widzieliście u waszego ojca.

Jezus mówi o tym, co widział u swego Ojca, a Jego naśladowcy czynią to, co widzieli u swego ojca.

1. „Widzieć, w co wierzymy: analiza Jana 8:38”

2. „Rozmawianie: życie zgodnie z tym, w co wierzymy”

1. Efezjan 4:1-2 – „Ja zatem, więzień Pana, proszę was, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, okazując wyrozumiałość wobec siebie nawzajem w miłości.”

2. Rzymian 12:2 – „I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście mogli poznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, przyjemne i doskonałe”.

Jan 8:39 Odpowiedzieli mu i rzekli: Abraham jest naszym ojcem. Rzekł im Jezus: Gdybyście byli dziećmi Abrahama, pełnilibyście dzieła Abrahama.

Ludzie powiedzieli Jezusowi, że Abraham jest ich ojcem, lecz Jezus odpowiedział, że gdyby naprawdę byli jego dziećmi, postępowaliby według jego uczynków.

1. Życie wiarą: studium Abrahama

2. Trwajcie w Słowie: żyjcie według Pisma Świętego

1. Rzymian 4:16-17: „Dlatego obietnica przychodzi przez wiarę, aby była z łaski i była zabezpieczona całemu potomstwu Abrahama, nie tylko tym, którzy są z Prawa, ale także tym, którzy są z wiara Abrahama. On jest ojcem nas wszystkich”.

2. Jakuba 2:21-22: „Czyż nasz przodek Abraham nie był uważany za sprawiedliwego za to, co uczynił, składając na ołtarzu swego syna Izaaka w ofierze? Widzicie, że jego wiara i jego uczynki współdziałały i jego wiara została dopełniona przez co on zrobił."

Jan 8:40 Ale teraz chcecie mnie zabić, człowieka, który wam powiedział prawdę, którą słyszałem od Boga; to nie był Abraham.

Jezus jest prześladowany za mówienie prawdy tego, co usłyszał od Boga, czego Abraham nie uczynił.

1. Niebezpieczeństwo mówienia prawdy

2. Prześladowanie za postępowanie słuszne

1. Jana 15:18-21 – „Jeśli świat was nienawidzi, pamiętajcie, że najpierw mnie znienawidził. Gdybyś należał do świata, kochałby cię jak swój własny. A zatem nie należycie do świata, ale Ja was wybrałem ze świata. Dlatego świat cię nienawidzi.

Pamiętajcie, co wam powiedziałem: „Sługa nie jest większy od swego pana”. Jeśli mnie prześladowali, będą prześladować i was. Jeśli byli posłuszni mojej nauce, będą posłuszni także Twojej. Będą was tak traktować ze względu na moje imię, bo nie znają Tego, który mnie posłał”.

2. Łk 6,22-23 – „Błogosławieni jesteście, gdy ludzie was nienawidzą, gdy was wykluczają i znieważają, i odrzucają wasze imię jako złe ze względu na Syna Człowieczego. Radujcie się w tym dniu i skaczcie z radości, bo wielka jest wasza nagroda w niebie. Bo tak ich przodkowie odnosili się do proroków”.

Jan 8:41 Wypełniacie uczynki waszego ojca. Wtedy rzekli do niego: Nie rodzimy się z rozpusty; mamy jednego Ojca, samego Boga.

Jezus objawia Żydom, że nie muszą rodzić się z rozpusty, gdyż mają jednego Ojca, Boga.

1. Wszyscy mamy tego samego Ojca: odkrywanie znaczenia Jana 8:41

2. Ojcostwo Boga: nasze prawdziwe źródło tożsamości

1. Izajasz 64:8 - Ale teraz, Panie, ty jesteś naszym ojcem; my jesteśmy gliną, a ty naszym garncarzem; i wszyscy jesteśmy dziełem rąk Twoich.

2. 1 Jana 3:1 - Oto, jaką miłość obdarzył nas Ojciec, abyśmy zostali nazwani synami Bożymi. Dlatego świat nas nie zna, bo go nie znał.

Jan 8:42 Rzekł im Jezus: Gdyby Bóg był waszym Ojcem, miłowalibyście mnie, bo wyszedłem i wyszedłem od Boga; i ja sam od siebie nie przyszedłem, ale on mnie posłał.

Jezus prosi tych, którzy wątpią w Jego tożsamość, aby rozważyli, że gdyby Bóg był naprawdę ich Ojcem, nie wątpiliby w Niego.

1: Mamy kochać i ufać Jezusowi, gdyż On pochodzi od Boga i jest przez Niego posłany.

2: Nie powinniśmy wątpić w Jezusa i Jego tożsamość, gdyż oznaczałoby to brak wiary w Boga, naszego Ojca.

1: Mateusza 7:21-23 „Nie każdy, kto do mnie mówi: «Panie, Panie», wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz tylko ten, kto pełni wolę mojego Ojca, który jest w niebie. Wielu mi powie w tym dniu: «Panie, Panie, czyż nie prorokowaliśmy w Twoim imieniu i w Twoim

imieniu nie wypędzaliśmy demonów, i w Twoim imieniu nie dokonywaliśmy wielu cudów?» Wtedy powiem im wyraźnie: «Nigdy was nie znałem. Preczcie ode mnie, wy złoczyńcy!»”.

2:1 Jana 4:7-8 „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość pochodzi od Boga. Każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością .”

Jana 8:43 Dlaczego nie rozumiecie mojej mowy? nawet dlatego, że nie słyszycie moich słów.

Jezus pyta, dlaczego jego słuchacze nie rozumieją przesłania, które przekazuje, sugerując, że powodem, dla którego nie mogą zrozumieć, jest to, że nie mogą usłyszeć jego słowa.

1. Słuchanie Słowa Bożego: klucz do zrozumienia

2. Przyjęcie przesłania Jezusa: sprawa serca

1. Jakuba 1:22-25 – Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.

2. Przysłów 4:20-22 - Synu mój, zważaj na moje słowa; nakłoń ucha na moje wypowiedzi. Niech nie schodzą z twoich oczu; zachowaj je w sercu swoim.

Jan 8:44 Wy macie diabła za ojca i będziecie spełniać pożądliwości waszego ojca. Od początku był zabójcą i w prawdzie nie wytrwał, bo prawdy w nim nie ma. Kiedy mówi kłamstwo, mówi od siebie, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa.

Ten fragment podkreśla prawdę, że źródłem kłamstw i oszustw jest diabeł.

1. Kłamstwa diabła: bądź czujny wobec oszustwa

2. Moc prawdy: odrzucenie zwiedzenia wroga

1. 1 Jana 4:1-6 – Próba duchów

2. Efezjan 6:10-18 – Zakładanie zbroi Bożej

Jan 8:45 A ponieważ mówię wam prawdę, nie wierzycie mi.

Prawda jest odrzucana przez tych, którzy ją słyszą.

1: Musimy być otwarci na słuchanie prawdy, nawet jeśli jest ona trudna do przyjęcia.

2: Musimy starać się żyć prawdą, aby można było ufać naszym słowom.

1: Przysłów 12:17 – Kto mówi prawdę, mówi to, co słuszne, a świadek fałszywy – oszustwo.

2: Kolosan 3:9-10 – Nie okłamujcie się nawzajem, widząc, że zrzuciliście starego „ja” z jego praktykami i przyoblekliście się w nowe „ja”, które odnawia się w wiedzy na obraz swego twórcy.

Jan 8:46 Kto z was przekonuje mnie o grzechu? A jeśli powiem prawdę, dlaczego mi nie wierzycie?

Jana 8:46 wzywa nas, abyśmy zbadali własne serca i rozważyli, czy jesteśmy otwarci na prawdę, bez względu na jej źródło.

1: Nie spiesz się z osądzaniem tych, którzy przynoszą ci prawdę, bo możesz stracić okazję do nauczenia się czegoś.

2: Wierz w prawdę, bez względu na to, kto ją mówi.

1: Jakuba 1:19 – Wiedzcie o tym, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu.

2: Przysłów 18:13 - Jeśli ktoś daje odpowiedź, zanim usłyszy, jest to jego głupota i wstyd.

Jana 8:47 Kto jest z Boga, słucha słów Boga; dlatego ich nie słuchacie, bo nie jesteście z Boga.

Ludzie, którzy są z Boga, będą słuchać słów Boga, a ci, którzy nie są z Boga, nie będą ich słyszeć.

1. Musimy wybrać należenie do Boga, jeśli pragniemy słuchać Jego słów.

2. Bóg wzywa nas, abyśmy przyjęli Jego słowa i byli częścią Jego rodziny.

1. Rzymian 8:14-17 Bo wszyscy, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi.

2. 1 Jana 5:1-5 Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Chrystusem, z Boga się narodził.

Jan 8:48 Wtedy odpowiedzieli Żydzi i rzekli do niego: Czy nie dobrze mówimy, że jesteś Samarytaninem i masz diabła?

Żydzi oskarżali Jezusa o posiadanie diabła, ponieważ był Samarytaninem.

1. Nieuzasadnione oskarżenia naszych sąsiadów

2. Odpieranie fałszywych oskarżeń

1. Rzymian 8:31-32 – Co zatem powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg jest za nami, któż może być przeciwko nam? On, który własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał wraz z nim darować nam wszystkiego?

2. Mateusza 5:11-12 – „Błogosławieni jesteście, gdy inni wam urągają i prześladują was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie na was wszelkie zło. Radujcie się i weselcie, bo wielka jest wasza nagroda w niebie, bo tak prześladowali proroków, którzy byli przed wami.

Jana 8:49 Odpowiedział Jezus: Nie mam diabła; ale ja czczę Ojca mego, a wy mnie hańbicie.

Jezus zapewnia, że czci Boga, a ludzie znieważają Go.

1. Honor Jezusa: studium Ewangelii Jana

2. Prowadź honorowe życie, okazując szacunek Bogu

1. Rzymian 12:10 – Bądźcie oddani sobie nawzajem w miłości. Czcijcie się wzajemnie ponad siebie.

2. 1 Piotra 2:17 – Okazujcie każdemu należyty szacunek: Kochajcie braterstwo wierzących, bójcie się Boga, czcijcie króla.

Jana 8:50 A ja nie szukam własnej chwały: jest ktoś, kto szuka i sądzi.

Jezus nie szuka własnej chwały, ale jest ktoś inny, kto szuka i sądzi.

1. Znajdowanie chwały w bezinteresowności – Jan 8:50

2. Sąd Boży - Jana 8:50

1. Filipian 2:3-4 – Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie.

4. Rzymian 14:10 – Wszyscy bowiem staniemy przed sądem Bożym.

Jan 8:51 Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Jeśli ktoś będzie przestrzegał moich słów, nie zazna śmierci na wieki.

Ten fragment podkreśla wagę podążania za naukami Jezusa, aby otrzymać życie wieczne.

1. Moc nauczania Jezusa: jak dotrzymywanie Jego słów zapewnia nam życie wieczne

2. Obietnica życia Jezusa: przewodnik po życiu wiarą

1. Izajasz 25:8 – Połknie śmierć na zawsze; a Pan Bóg otrze łzy z każdego oblicza.

2. 1 Koryntian 15:26 – Ostatnim wrogiem, który zostanie zniszczony, jest śmierć.

Jan 8:52 Wtedy rzekli do niego Żydzi: Teraz wiemy, że masz diabła. Abraham umarł i prorocy; i mówisz: Jeśli ktoś będzie przestrzegał moich słów, nie zazna nigdy śmierci.

Żydzi oskarżyli Jezusa o posiadanie diabła po tym, jak powiedział, że jeśli człowiek przestrzega swoich słów, nigdy nie zazna śmierci.

1. Moc słów Jezusa: dlaczego powinniśmy Go słuchać i naśladować

2. Niezrozumienie Jezusa przez Żydów: jak nie powinniśmy naśladować ich przykładu

1. Hebrajczyków 9:27 – „A jak postanowiono ludziom raz umrzeć, a potem sąd”

2. Jana 11:25-26 – „Rzekł jej Jezus: Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. A kto żyje i wierzy we mnie, nie umrze na wieki .”

Jan 8:53 Czy jesteś większy od naszego ojca Abrahama, który umarł? i prorocy umarli. Kim jesteś ty sam?

Żydzi przepytywali Jezusa o jego władzę.

1: Zawsze powinniśmy starać się poznać źródło autorytetu, za którym się podążamy.

2: Zawsze powinniśmy być otwarci na możliwość, że inny autorytet może być większy od tego, za którym już podążamy.

1: Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie.

2: Efezjan 2:19-20 - A więc nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga, zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, samego Jezusa Chrystusa będąc głównym kamieniem węgielnym.

Jana 8:54 Odpowiedział Jezus: Jeśli czczę siebie, cześć moja jest niczym. Mnie czci mój Ojciec; o którym mówicie, że jest waszym Bogiem:

Jezus uczy, jak ważna jest pokora i moc Boża.

1. Siła pokory: uczenie się na przykładzie Jezusa

2. Oddawanie czci Bogu: serce prawdziwego wielbienia

1. Filipian 2:5-11

2. Mateusza 6:1-4

Jana 8:55 A wy go nie poznaliście; ale znam go, a jeśli powiem: Nie znam go, będę kłamcą jak ty, ale znam go i strzeżę jego wypowiedzi.

Jan znał Boga i Jego nauki i nie bał się wypowiadać się przeciwko tym, którzy ich nie znali.

1: Nie powinniśmy bać się mówić głośno, gdy znamy prawdę.

2: Znajomość Boga i przestrzeganie Jego nauk jest sprawą najwyższej wagi.

1: Przysłów 28:1 - Bezbożni uciekają, gdy nikt ich nie goni, ale sprawiedliwi są odważni jak lew.

2: Rzymian 10:17 - A więc wiara jest ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego.

Jana 8:56 Ojciec twój, Abraham, radował się, że ujrzał dzień mój, i ujrzał go, i uradował się.

Ten fragment mówi o radości Abrahama, gdy ujrzał Jezusa i jego dzień.

1. Radość z zobaczenia Jezusa: spojrzenie na wiarę Abrahama

2. Radość w Jezusie: celebrowanie obietnicy odkupienia

1. Hebrajczyków 11:13-16 – Wiara Abrahama w obietnicę Zbawiciela

2. Rzymian 4:17-18 – Wiara i nadzieja Abrahama w Boże obietnice

Jan 8:57 Wtedy rzekli do niego Żydzi: Nie masz jeszcze pięćdziesięciu lat, a widziałeś Abrahama?

Jezus posługuje się Abrahamem, aby udowodnić, że pochodzi od Boga.

1. Możemy uczyć się z przykładu Jezusa, jak posługiwał się Pismem Świętym na poparcie swoich wypowiedzi i nauk.

2. Wiara w Boże obietnice i zaufanie, że Jego czas jest doskonały.

1. Hebrajczyków 11:8-12 – Przez wiarę Abraham usłuchał wezwania, aby udać się na miejsce, które miał otrzymać w dziedzictwie. Wyszedł nie wiedząc dokąd idzie.

2. Psalm 33:4 - Bo słowo Pana jest słuszne i prawdziwe; Jest wierny we wszystkim, co czyni.

Jan 8:58 Odpowiedział im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Zanim Abraham był, Ja jestem.

Jezus twierdzi, że jest Bogiem, stwierdzając, że istniał przed Abrahamem, co było potwierdzeniem wieczności.

1. Jezus jest Bogiem: analiza Jana 8:58

2. Zrozumienie wielkości Jezusa poprzez Jego wieczną naturę

1. Filipian 2:5-11

2. Izajasz 9:6-7

Jana 8:59 Wtedy porwali kamienie, aby w niego rzucić, lecz Jezus ukrył się i wyszedł ze świątyni, przechodząc przez ich środek, i tak przechodził.

Jezus uniknął konfliktu i spokojnie opuścił świątynię.

1. Siła pokoju i pokory w walce z konfliktem.

2. Znaczenie odchodzenia od pokus.

1. Mateusza 26:52-54 – Odpowiedź Jezusa wobec Piotra, gdy ten odciął ucho słudze arcykapłana.

2. Przysłów 16:32 – „Lepszy jest cierpliwy niż wojownik, opanowany niż zdobywca miasta”.

Jana 9 to dziewiąty rozdział Ewangelii Jana, który opisuje uzdrowienie człowieka niewidomego od urodzenia przez Jezusa i późniejsze kontrowersje, jakie powstają wśród przywódców religijnych.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od spotkania Jezusa z mężczyzną, który był niewidomy od urodzenia (Jana 9:1-7). Uczniowie dopytują się o przyczynę jego ślepoty, pytając, czy jest to spowodowane jego własnym grzechem, czy grzechem rodziców. Jezus odpowiada, że żaden z nich nie był odpowiedzialny, lecz stało się tak, aby dzieła Boże mogły się w nim objawić. Następnie Jezus pluje na ziemię, robi błoto ze swojej śliny i nakłada je na oczy mężczyzny. Każe mu się obmyć w sadzawce Siloam. Mężczyzna jest posłuszny i w cudowny sposób odzyskuje wzrok.

Akapit 2: Uzdrowienie wywołuje poruszenie wśród tych, którzy znali wcześniej niewidomego mężczyznę (Jana 9:8-34). Niektórzy są zdumieni jego nowo odkrytym widokiem, inni zastanawiają się, czy to rzeczywiście ta sama osoba. Faryzeusze — przywódcy religijni — wzywają na przesłuchanie zarówno uzdrowionego mężczyznę, jak i jego rodziców. Pytają, w jaki sposób odzyskał wzrok w szabat, uznając to za naruszenie ich ścisłej interpretacji praw dotyczących sabatu. Uzdrowiony broni Jezusa jako prorok posłany od Boga, ale przyznaje, że niewiele więcej o Nim wie.

3. akapit: Rozdział kończy się tym, że Jezus szuka i objawia się uzdrowionemu człowiekowi (Jana 9:35-41). Dowiedziawszy się, że przywódcy religijni wyrzucili spośród siebie niegdyś niewidomego człowieka, Jezus go odnajduje i pyta, czy wierzy w Niego jako „Syna Człowieczego”. Uzdrowiony człowiek odpowiada twierdząco i oddaje Mu cześć. W odpowiedzi Jezus oświadcza, że przyszedł na ten świat, aby dokonać sądu – aby objawić tych, którzy są duchowo ślepi – i dla zbawienia – aby otworzyć ich oczy na duchową prawdę. Niektórzy faryzeusze podsłuchują tę wymianę zdań i zastanawiają się, czy oni również są ślepi duchowo z powodu oporu wobec nauk Jezusa.

W podsumowaniu,

Rozdział dziewiąty Jana opisuje uzdrowienie przez Jezusa niewidomego człowieka od urodzenia, późniejsze kontrowersje między przywódcami religijnymi i objawienie się Jezusa jako Syna Człowieczego.

Jezus uzdrawia niewidomego śliną i poleca mu obmyć się w basenie, przywracając mu wzrok. Powoduje to podziały wśród tych, którzy go znali, co prowadzi do zadawania pytań przez faryzeuszy w sprawie naruszenia sabatu.

Uzdrowiony człowiek broni Jezusa jako proroka, a później spotyka Go ponownie. Uznaje

Jezusa za Syna Człowieczego i oddaje Mu cześć. Jezus wyjaśnia swój cel, jakim jest sąd i zbawienie, rzucając wyzwanie duchowej ślepocie niektórych faryzeuszy. Rozdział ten podkreśla cudowną moc Jezusa, Jego konfrontację z religijnym legalizmem oraz Jego rolę zarówno jako sędziego, jak i Zbawiciela.

Jana 9:1 A przechodząc Jezus ujrzał człowieka niewidomego od urodzenia.

W tym fragmencie opisano spotkanie Jezusa z człowiekiem niewidomym od urodzenia.

1. Wiara niewidomego: spostrzeżenia na temat zaufania Jezusowi pomimo przeciwności losu

2. Współczucie Jezusa dla bezbronnych: model naszych interakcji z innymi

1. Mateusza 11:5 – „Niewidomi wzrok odzyskują, chromi chodzą, trędowaci doznają oczyszczenia, głusi słyszą, umarli zmartwychwstają, ubogim głosi się ewangelię”

2. Jakuba 1:27 – „Czystą i nieskalaną pobożnością przed Bogiem i Ojcem jest to: nieść pomoc sierotom i wdowom w ich niedoli i zachowywać siebie niesplamionym przez świat”.

Jana 9:2 I pytali go uczniowie jego, mówiąc: Nauczycielu, kto zgrzeszył, on czy jego rodzice, że się urodził niewidomy?

Uczniowie Jezusa pytali go, czy niewidomy od urodzenia zrobił coś złego, czy też jest to wina jego rodziców.

1. Bóg posługuje się cierpieniem, aby wprowadzić dobro w nasze życie.

2. Nasze cierpienie nie jest oznaką niezadowolenia Boga z nas.

1. Rzymian 8:28 „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia.”

2. 2 Koryntian 12:7-10 „Dlatego abym nie popadł w pychę, dano mi cierń w ciele moim, posłańca szatana, aby mnie dręczył. Trzy razy błagałem Pana, aby go zabrał ode mnie, lecz on mi powiedział: Wystarczy ci mojej łaski, bo moja moc w słabości się doskonali. Dlatego tym chętniej będę się chlubił moimi słabościami, aby moc Chrystusa spoczęła na mnie. Dlatego ze względu na Chrystusa rozkoszuję się słabościami, obelgami,

trudnościami, prześladowaniami, trudnościami. słaby, wtedy jestem silny”.

Jan 9:3 Odpowiedział Jezus: Ani on nie zgrzeszył, ani rodzice jego, lecz aby na nim objawiły się sprawy Boże.

Ten fragment ukazuje, że Jezus nie widział grzechu w niewidomym od urodzenia ani w jego rodzicach, ale cudowne dzieła Boże można było zobaczyć w uzdrowieniu tego człowieka.

1. Cudowna moc Boża – jak dzieła Boże ukazują się poprzez cuda, takie jak uzdrowienie niewidomego od urodzenia.

2. Żadnego potępienia – jak Jezus nie widział grzechu w tym człowieku ani w jego rodzicach i jak my również nie jesteśmy potępieni przez Boga.

1. Rzymian 8:1-2 - Dlatego teraz nie ma potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie. Albowiem zakon Ducha życia wyzwolił was w Chrystusie Jezusie spod prawa grzechu i śmierci.

2. Izajasz 53:4-5 – Zaprawdę, on dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze smutki; a jednak uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale został przebity za nasze przestępstwa; został zdruzgotany za nasze winy; na Niego spadła kara, która przyniosła nam pokój, a dzięki Jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

Jan 9:4 Muszę wykonywać dzieła tego, który mnie posłał, póki dzień nastaje; nadchodzi noc, kiedy nikt nie będzie mógł działać.

Ten fragment przypomina nam, że powinniśmy ciężko pracować i wykorzystywać czas, który mamy teraz, bo nadejdzie noc i nasze możliwości przepadną.

1. Jak najlepiej wykorzystać czas, który mamy: uczenie się z Jana 9:4

2. Ciężko pracuj i rób, co w Twojej mocy: Mądrość Jana 9:4

1. Kaznodziei 9:10 – Cokolwiek zechce zrobić twoja ręka, rób to ze wszystkich sił.

2. Efezjan 5:16 – jak najlepiej wykorzystać czas, bo dni są złe.

Jana 9:5 Dopóki jestem na świecie, jestem światłością świata.

Jezus głosi, że dopóki jest na świecie, jest światłością świata.

1. Światło świata: jak Jezus niesie nadzieję i zbawienie.

2. Największe światło świata: Jezus i Jego wieczne przesłanie miłości i współczucia.

1. Mateusza 5:14-16 – „Wy jesteście światłością świata. Nie da się ukryć miasta położonego na górze. Nie zapala się też lampy i nie stawia jej pod korcem, lecz na stojaku, aby świeciła wszystkim w domu. Podobnie niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili waszego Ojca, który jest w niebie".

2. Filipian 2:14-16 – „Czyńcie wszystko bez szemrania i powątpiewania, abyście byli nienagannymi i niewinnymi dziećmi Bożymi bez skazy pośród pokolenia złego i przewrotnego, wśród którego świecicie jak światła na świecie trzymając się mocno słowa życia, abym w dzień Chrystusa mógł być dumny, że nie na próżno biegłem i nie na próżno się trudziłem".

Jana 9:6 To powiedziawszy, splunął na ziemię i ze śliny uczynił błoto, i namaścił gliną oczy niewidomego,

Jezus swoją śliną i prochem ziemi uzdrowił niewidomego człowieka.

1: Nawet w najtrudniejszych chwilach Jezus może zapewnić nam uzdrowienie, którego potrzebujemy.

2: Bóg może użyć wszystkiego, aby dokonać cudu, nawet najbardziej podstawowych przedmiotów codziennego użytku.

1: Marka 8:22-25 – Jezus uzdrawia niewidomego w pobliżu Betsaidy, dotykając jego oczu.

2: Mateusza 9:29-30 – Jezus uzdrawia dwóch niewidomych, dotykając ich oczu.

Jana 9:7 I rzekł do niego: Idź, obmyj się w sadzawce Siloam, co się tłumaczy: Posłany. Poszedł więc, umył się i przyszedł widząc.

Jan uczy, jak ważna jest wiara i posłuszeństwo. 1. „Wiara i posłuszeństwo: moc cudów" 2.

„Stawka Siloam: siła wiary i posłuszeństwa”. 1. Mateusza 17:20 – „Powiedział im: «Z powodu waszej małej wiary. Zaprawdę bowiem powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: «Odsuń się stąd» tam”, a ono się przesunie i nie będzie dla ciebie rzeczy niemożliwej. 2. Hebrajczyków 11:6 – „A bez wiary nie można się mu podobać, bo kto chce zbliżyć się do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go szukają”.

Jan 9:8 Dlatego sąsiedzi i ci, którzy go wcześniej widzieli, że był niewidomy, mówili: Czy to nie ten, który siedział i żebrał?

Grupa ludzi, która widziała wcześniej niewidomego żebrającego, rozpoznała go po uzdrowieniu przez Jezusa.

1. Cudowne uzdrowienie niewidomego – Jana 9:8

2. Nowe spojrzenie na cuda Jezusa – Jan 9:8

1. Izajasz 35:5-6 - Wtedy otworzą się oczy ślepych i uszy głuchych się otworzą. Wtedy chromy podskoczy jak jeleń i język niemych będzie śpiewał, bo na pustyni wytrysną wody, a potoki na pustyni.

2. Mateusza 15:30-31 - I przystąpiły do niego wielkie tłumy, mając z sobą chromych, ślepych, niemych, ułomnych i wielu innych, i rzucili ich do stóp Jezusa; i uzdrowił ich, tak że zdumiewał się tłum, gdy ujrzeli, że niemi mówią, ułomni są zdrowi, chromi chodzą, a niewidomi widzą, i wielbili Boga Izraelskiego.

Jan 9:9 Jedni mówili: To jest on, inni mówili: Podobny do niego, lecz on odpowiedział: Ja nim jestem.

Ten fragment ukazuje tożsamość Jezusa, potwierdzając swoją tożsamość.

1. Jezus wie, kim jest i chce, abyśmy i my to wiedzieli

2. Jak można odnaleźć naszą tożsamość w Jezusie?

1. Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Efezjan 1:17-21 - aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam ducha mądrości i objawienia do poznania Jego, mając oświecone oczy serc waszych, abyście wiedzcie, jaka jest nadzieja, do której was powołał, jakie jest bogactwo jego chwalebnego dziedzictwa w świętych i jaka jest niezmierzona wielkość Jego mocy wobec nas, wierzących, zgodnie z działaniem jego wielkiej mocy, w której działał Chrystusa, gdy go wskrzesił z martwych i posadził po swojej prawicy w wyżynach niebieskich, wysoko ponad wszelką władzą, władzą, mocą i panowaniem, i ponad wszelkim imieniem, które zostanie wymienione nie tylko w tym wieku, ale także w tym, które ma przychodzić.

Jan 9:10 Dlatego rzekli do niego: Jak otworzyły się twoje oczy?

Otworzył oczy na prawdę Jezusa Chrystusa: Jezus jest Światłością świata.

1: Jezus jest Światłością, która świeci w ciemnościach i prowadzi nas wszystkich do zbawienia.

2: Musimy otworzyć oczy na prawdę Jezusa Chrystusa i przyjąć Jego światło.

1: Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2: Mateusza 5:14-16 – Wy jesteście światłością świata. Nie da się ukryć miasta położonego na górze. Nie zapala się też świecy i nie stawia jej pod korcem, lecz na świeczniku; i daje światło wszystkim, którzy są w domu. Niech wasze światło tak świeci przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

Jan 9:11 On odpowiedział i rzekł: Człowiek, zwany Jezusem, uczynił błoto, namaścił moje oczy i rzekł do mnie: Idź do sadzawki Siloam i obmyj się; poszedłem i obmyłem się, i przejrzałem.

Człowiek ten został uzdrowiony ze ślepoty przez Jezusa, który uczynił błoto i namaścił mu oczy.

1. Cuda Jezusa: wezwanie do wiary

2. Uzdrawiająca moc Jezusa: Przejrzyj i zobacz prawdę

1. Izajasz 35:5-6 – „Wtedy otworzą się oczy ślepych i uszy głuchych się otworzą; wtedy chromy podskoczy jak jeleń, a język niemych będzie śpiewał z radości”.

2. Mateusza 11:5 – „Niewidomi wzrok odzyskują, chromi chodzą, trędowaci doznają oczyszczenia, głusi słyszą, umarli zmartwychwstają, ubogim głosi się ewangelię”.

Jana 9:12 Wtedy rzekli do niego: Gdzie on jest? Powiedział: „Nie wiem”.

Faryzeusze pytali Jezusa, gdzie jest uzdrowiony niewidomy, ale Jezus odpowiedział, że nie wie.

1: Bóg nie zawsze musi mieć kontrolę nad każdą sytuacją. Czasami pozwala nam podejmować własne decyzje i ścieżki.

2: Nawet jeśli nie rozumiemy planu Boga, On nadal sprawuje kontrolę i pracuje dla naszego ostatecznego dobra.

1: Rzymian 8:28 „A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani”.

2: Przysłów 3:5 „Zaufaj Panu całym swoim sercem; i nie opieraj się na własnym zrozumieniu.”

Jan 9:13 Przyprowadzili do faryzeuszy tego, który dawniej był niewidomy.

Faryzeuszom przedstawiono człowieka, który w przeszłości był niewidomy.

1. Uzdrowienie Boże: świadectwo wiary

2. W Jezusie znajdujemy odnowienie

1. Izajasz 61:1 – „Duch Pana Boga nade mną; gdyż Pan mnie namaścił, abym głosił dobrą nowinę cichym; posłał mnie, abym opatrzył tych, którzy mają złamane serce, abym ogłosił jeńcom wyzwolenie, a związanym otwarcie więzienia;

2. Marka 10:46-52 – „I przyszli do Jerycha, a gdy on wychodził z Jerycha wraz ze swoimi uczniami i licznym ludem, niewidomy Bartymeusz, syn Tymeusza, siedział przy drodze i żebrał. A gdy usłyszał, że to Jezus z Nazaretu, począł wołać i mówić: Jezusie, synu

Dawida, zmiłuj się nade mną.... I rzekł mu Jezus: Idź; twoja wiara cię uzdrowiła. I natychmiast przejrzał, i szedł drogą za Jezusem".

Jan 9:14 A był szabat, gdy Jezus uczynił błoto i otworzył mu oczy.

W tym fragmencie szczegółowo opisano uzdrowienie przez Jezusa w dzień szabatu niewidomego od urodzenia.

1. Miłosierdzie Boże jest bezwarunkowe

2. Uzdrowienie przez wiarę

1. Mateusza 12:9-14 - Jezus broni swoich uczniów za zbieranie zboża w szabat

2. Łk 6,6-11 – Jezus uzdrawia chorych w dzień szabatu, pomimo krytyki ze strony faryzeuszy

Jan 9:15 I znowu faryzeusze pytali go, w jaki sposób przejrzał. Powiedział do nich: Nałożył błoto na moje oczy, obmyłem się i widzę.

Jezus uzdrowił niewidomego mężczyznę prostym gestem gliny i wody.

1: Możemy doświadczyć uzdrowienia fizycznego i duchowego, jeśli pokornie poddamy się Bożemu planowi.

2: Wiara w Jezusa przynosi uzdrowienie i odnowienie.

1: Jakuba 5:15 „A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie, a jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone."

2: Izajasz 53:5 „Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, starty za nasze winy; spadła na niego kara naszego pokoju, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni".

Jan 9:16 Dlatego mówili niektórzy z faryzeuszy: Człowiek ten nie jest z Boga, bo nie przestrzega dnia sabatu. Inni mówili: Jak człowiek grzeszny może dokonywać takich cudów? I nastąpił między nimi podział.

Z tego fragmentu wynika, że faryzeusze byli podzieleni w opinii na temat Jezusa, gdy zobaczyli cuda, których dokonywał w dzień sabatu.

1: Powinniśmy celebrować Bożą moc bez względu na dzień.

2: Nie powinniśmy pochopnie oceniać działań innych.

1: Mateusza 7:1-5 – „Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. Bo takim sądem, jaki ogłaszacie, zostaniecie osądzeni i taką miarą, jakiej użyjecie, odmierzą was".

2:1 Koryntian 13:4-7 – „Miłość jest cierpliwa i łaskawa, miłość nie zazdrości ani nie chełpi się, nie jest arogancka ani niegrzeczna. Nie upiera się przy swoim, nie jest drażliwa ani złośliwa, nie radujcie się z nieprawości, ale radujcie się prawdą".

Jan 9:17 Znowu mówią do niewidomego: Co powiesz o nim, że otworzył ci oczy? Powiedział: On jest prorokiem.

Niewidomy mężczyzna poświadczył, że Jezus jest prorokiem.

1. Jakie świadectwo możemy dać o Jezusie?

2. Jak możemy rozpoznać dzieło Boga?

1. Powtórzonego Prawa 18:15-22 (Pan, twój Bóg, wzbudzi ci proroka takiego jak ja spośród ciebie, spośród twoich braci – jego będziesz słuchał)

2. List do Hebrajczyków 1:1-2 (Dawno temu wielokrotnie i na wiele sposobów Bóg przemawiał do naszych ojców przez proroków, a w ostatnich dniach przemówił do nas przez swego Syna...)

Jan 9:18 Ale Żydzi nie wierzyli co do niego, że był niewidomy, a przejrzał, dopóki nie wezwali rodziców tego, który przejrzał.

Jana 9:18 mówi o niedowierzaniu Żydów w sprawie człowieka, który został uzdrowiony ze ślepoty.

1. Bóg może czynić cuda w naszym życiu, nawet jeśli tego nie widzimy.

2. Nasza wiara nie powinna opierać się na tym, co widzialne, lecz powinna być zakorzeniona w tym, co niewidzialne.

1. Jana 20:29 „Jezus mu odpowiedział: «Uwierzyłeś dlatego, że mnie ujrzałeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli».

2. Rzymian 4:17-21 „Jak napisano: Uczyniłem cię ojcem wielu narodów” – przed Bogiem, w którego uwierzył, który ożywia umarłych i powołuje do istnienia to, co nie istnieje. W nadziei wbrew nadziei uwierzył, że stanie się ojcem wielu narodów, jak mu powiedziano: „Takie będzie twoje potomstwo”. Nie osłabł w wierze, gdy pomyślał o swoim własnym ciele, które było już prawie martwe (ponieważ miał około stu lat) ani o bezpłodności łona Sary. Żadna niewiara nie zachwiała go w związku z obietnicą Bożą, lecz utwierdzał się w wierze, oddając chwałę Bogu, w pełni przekonany, że Bóg jest w stanie spełnić to, co obiecał”.

Jana 9:19 I pytali ich, mówiąc: Czy to jest wasz syn, o którym mówicie, że urodził się niewidomy? jak więc on teraz widzi?

Ludzie pytali rodziców niewidomego mężczyzny, jak teraz widzi.

1. Jak wiara może otworzyć nasze oczy

2. Dostrzeganie cudów Boga w życiu codziennym

1. Mateusza 9:27-31 (Uzdrowienie dwóch niewidomych)

2. Jana 11:38-44 (Wskrzeszenie Łazarza z martwych)

Jana 9:20 Odpowiedzieli im jego rodzice i rzekli: Wiemy, że to jest nasz syn i że urodził się niewidomy.

Rodzice Jana wyznali wiarę w cudowne uzdrowienie syna, pomimo jego oczywistej ślepoty.

1: Zaufajmy cudom Boga, nawet jeśli nie możemy ich zobaczyć na własne oczy.

2: Musimy z wiarą przyjąć wolę Bożą, nawet jeśli nasze oczy nie widzą.

1: Jeremiasz 17:7-8 – „Błogosławiony mąż, który ufa Panu i którego zaufaniem jest Pan. Jest jak drzewo zasadzone nad wodą, które nad potokiem zapuszcza korzenie i nie boi się upału przychodzi, bo liście pozostają zielone, i nie drży w roku suszy, bo nie przestaje wydawać owocu”.

2: Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

Jana 9:21 Ale w jaki sposób teraz widzi, nie wiemy; ani kto otworzył oczy, nie wiemy. Jest już pełnoletni; zapytaj go: on będzie mówił za siebie.

Jana 9:21 uczy nas ufać Bogu, gdy nasze pytania pozostają bez odpowiedzi, i szanować autonomię innych.

1. Tajemnica Boga: Ufanie nawet wtedy, gdy nie rozumiemy

2. Poszanowanie autonomii: szanowanie decyzji innych

1. Izajasz 55:8-9 „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli”.

2. Izajasz 40:28-29 „Czy nie wiedziałeś? Nie słyszałeś? Pan jest Bogiem wiecznym, Stwórcą krańców ziemi. Nie mdleje i nie męczy się; jego zrozumienie jest niezbadane. Daje moc słabym, a temu, który nie ma siły, dodaje siły.

Jana 9:22 Te słowa powiedzieli jego rodzice, bo bali się Żydów, bo Żydzi już zgodzili się, że jeśli ktoś wyzna, że jest Chrystusem, powinien zostać wyłączony z synagogi.

Ten fragment ukazuje strach Żydów, którzy wierzyli, że wyznanie Chrystusa grozi wykluczeniem z synagogi.

1. Strach przed człowiekiem jest pułapką

2. Stań w obronie tego, w co wierzysz

1. Przysłów 29:25 - Strach przed człowiekiem zastawia sidło, ale kto ufa Panu, będzie

bezpieczny.

2. Rzymian 10:9-10 - Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu, a ustami wyznaje się ku zbawieniu.

Jan 9:23 Dlatego powiedzieli jego rodzice: Jest pełnoletni; Zapytaj go.

Fragment: W 9 rozdziale Ewangelii Jana Jezus uzdrawia niewidomego od urodzenia. Jego sąsiedzi, znajomi, a nawet rodzice zostali przesłuchani w sprawie tego, kto dopuścił się tego „bezprawnego" aktu uzdrawiania w szabat. Nie potrafili jednak odpowiedzieć, kto dokonał uzdrowienia, ponieważ nie wiedzieli. Kiedy uczniowie Jezusa zapytali człowieka, który go uzdrowił, odpowiedział, że to Jezus. Jego rodzice jednak milczeli, bo bali się przywódców żydowskich. Wreszcie powiedzieli: „Jest pełnoletni, zapytajcie go".

1. Uzdrawiająca moc Jezusa: Jak Jezus mógł dokonać cudownego uzdrowienia niewidomego od urodzenia i potrzebnej do tego wiary

2. Odwaga naśladowców Jezusa: Jak niewidomy od urodzenia i jego rodzice okazali odwagę, podążając za Jezusem nawet w obliczu sprzeciwu

1. Mateusza 17:20 – „Powiedział im: «Z powodu waszej małej wiary. Zaprawdę bowiem powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: «Odsuń się stąd» tam", a ono się przesunie i nie będzie dla ciebie rzeczy niemożliwej.

2. Jana 10:27-28 – „Owce moje głosu mojego słuchają i ja je znam, a one idą za mną. Daję im życie wieczne i nie zginą na wieki ani nikt nie wyrwie ich z mojej ręki".

Jan 9:24 Potem znowu przywołali niewidomego i powiedzieli mu: Oddajcie chwałę Bogu; wiemy, że ten człowiek jest grzesznikiem.

Władze religijne poprosiły niewidomego mężczyznę, aby oddał chwałę Bogu, wierząc, że człowiek Jezus jest grzesznikiem.

1: Musimy rozpoznać moc Boga w dziele Jezusa, nawet jeśli otaczający nas ludzie tego nie robią.

2: Musimy celebrować cuda Jezusa, nawet jeśli inni ich nie rozpoznają.

1: Izajasz 29:18-19 – W owym dniu głusi usłyszą słowa księgi, a z ich mroku i ciemności ujrzą oczy niewidomych. Cisi uzyskają nową radość w Panu, a ubodzy spośród ludzi będą się radować w Świętym Izraela.

2: Mateusza 11:5 - Niewidomi wzrok odzyskują, chromi chodzą, trędowaci doznają oczyszczenia, głusi słyszą, umarli zmartwychwstają, ubogim głosi się dobrą nowinę.

Jan 9:25 A on odpowiadając, rzekł: Nie wiem, czy jest grzesznikiem, czy nie. Jedno wiem, że będąc ślepym, teraz widzę.

Niewidomy człowiek zostaje uzdrowiony przez Jezusa i wyjaśnia, że nie jest pewien, czy uzdrowiciel jest grzesznikiem, czy nie, ale wie, że kiedyś był ślepy, ale teraz widzi.

1. Moc Jezusa uzdrawiająca i odnawiająca

2. Świadectwo wiary niewidomego

1. Mateusza 9:27-31 – Jezus uzdrawia dwóch niewidomych

2. Psalm 146:8 – Pan otwiera oczy niewidomych

Jan 9:26 I znowu mu rzekli: Co on ci uczynił? jak otworzył twoje oczy?

Uzdrowienie niewidomego: Jezus pokazał swoją boską moc, cudownie uzdrawiając niewidomego.

1. Bóg jest w stanie dokonać niemożliwego

2. Cuda przypominają o mocy Boga

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Exodus 15:11 - Któż jest podobny Tobie, Panie, wśród bogów? Któż jest jak Ty, majestatyczny w świętości, budzący grozę w chwalebnych czynach, czyniący cuda?

Jan 9:27 Odpowiedział im: Już wam powiedziałem, a nie słyszeliście. Dlaczego mielibyście to znowu słyszeć? czy i wy będziecie jego uczniami?

Faryzeusze zapytali niewidomego od urodzenia mężczyznę, czy jest uczniem Jezusa, na co ten odpowiedział, pytając, dlaczego mieliby słyszeć odpowiedź jeszcze raz, skoro już ją usłyszeli.

1. Moc Jezusa: Pomimo tego, że urodził się niewidomy i spotykał się z wyśmiewaniem ze strony faryzeuszy, ten człowiek zdecydował się stanąć w obronie swojej wiary w Jezusa.

2. Wiara w obliczu przeciwności: Wiara tego człowieka w Jezusa była niezachwiana pomimo sprzeciwu faryzeuszy.

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

2. Mateusza 16:24 – „Wtedy Jezus powiedział swoim uczniom: «Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, weźmie krzyż swój i naśladuje mnie».

Jana 9:28 Wtedy złorzeczyli mu i mówili: Ty jesteś jego uczniem; ale my jesteśmy uczniami Mojżesza.

Jana 9:28 podsumowuje, jak uczniowie Jezusa byli oczerniani przez inne osoby podające się za uczniów Mojżesza.

1. Z przykładu Jezusa możemy uczyć się pokory i łaski w obliczu sprzeciwu.

2. Naszą wiarę należy raczej chwalić niż krytykować.

1. Mateusza 5:11-12 „Błogosławieni jesteście, gdy ludzie będą wam urągać i prześladować was, i gdy z mego powodu będą wam mówić kłamliwie wszystko złe na was. Radujcie się i weselcie bardzo, bo wielka jest wasza nagroda w niebie, bo tak prześladowali prorocy, którzy byli przed wami.

2. Jakuba 1:2-4 „Bracia moi, uważajcie to za radość, gdy wpadacie w rozmaite pokusy; Wiedząc o tym, że wypróbowywanie wiary waszej rodzi cierpliwość. Ale cierpliwość niech będzie dziełem doskonałym, abyście byli doskonali i cali, nie pragnąc niczego”.

Jana 9:29 Wiemy, że Bóg rozmawiał z Mojżeszem; co do tego, nie wiemy, skąd pochodzi.

Ludzie w tamtych czasach kwestionowali, kim był Jezus, ponieważ wiedzieli, że Bóg rozmawiał z Mojżeszem, ale nie wiedzieli, skąd Jezus pochodzi.

1. Jezus jest większy od Mojżesza: Bóg rozmawiał z Mojżeszem, ale Jezus był szczególnym przykładem Bożej mocy.

2. Wszyscy są mile widziani w Królestwie Bożym: niezależnie od tego, skąd pochodzimy, Bóg przyjmuje nas z otwartymi ramionami.

1. Mateusza 11:11-12 „Zaprawdę powiadam wam, że wśród narodzonych z niewiast nie powstał większy od Jana Chrzciciela. Jednak najmniejszy w królestwie niebieskim jest większy od niego”.

2. Rzymian 8:38-39 „Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

Jana 9:30 Odpowiedział im ten człowiek i rzekł: Dlaczego w tym rzecz dziwna, że nie wiecie, skąd on jest, a mimo to otworzył mi oczy?

Ten fragment podkreśla cud, w wyniku którego Jezus uzdrowił niewidomego od urodzenia człowieka. Jest zdumiony , że Jezus go uzdrowił, choć nie znał jego tożsamości.

1: Jezus jest Uzdrowicielem i Jego uzdrowienie jest dostępne dla wszystkich, niezależnie od ich tożsamości.

2: Jezus jest źródłem cudownych uzdrowień, a ci, którzy przyjmują Jego uzdrowienie, ulegają przemianie.

1: Mateusza 11:5 - Niewidomi wzrok odzyskują, chromi chodzą, trędowaci doznają oczyszczenia, głusi słyszą, umarli zmartwychwstają, a ubogim głosi się dobrą nowinę.

2: Izajasz 53:5 - Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

Jan 9:31 Teraz wiemy, że Bóg nie wysłuchuje grzeszników, ale jeśli ktoś jest czcicielem

Boga i pełni wolę jego, tego wysłuchuje.

Bóg wysłuchuje tych, którzy są Jego prawdziwymi czcicielami i są posłuszni Jego woli.

1: Prawdziwe wielbienie: serce posłuszeństwa

2: Moc uwielbienia: jak usłyszeć głos Boga

1: Jakuba 4:7-10 Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

2: Kolosan 3:17 I cokolwiek czynicie w słowie lub uczynku, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu i Ojcu przez Niego.

Jan 9:32 Od początku świata nie słyszano, aby ktoś otworzył oczy niewidomemu od urodzenia.

Fragment ten opowiada o człowieku, który urodził się niewidomy i jego oczy zostały otwarte.

1. Cuda Boże i dary łaski

2. Siła wiary

1. Mateusza 19:26: „Lecz Jezus spojrzał na nich i rzekł do nich: U ludzi to niemożliwe, ale u Boga wszystko jest możliwe”.

2. Psalm 146:8: „Pan otwiera oczy niewidomych; Pan podnosi pochylonych; Pan miłuje sprawiedliwych.”

Jana 9:33 Gdyby ten człowiek nie był z Boga, nie mógłby nic uczynić.

Werset ten mówi o boskim autorytecie i mocy Jezusa, potwierdzając, że może On robić to, co robi, tylko dlatego, że jest od Boga.

1. Jezus: źródło wszelkiej władzy i mocy

2. Cudowne dzieła Chrystusa: świadectwo Jego boskości

1. Jana 14:10-11 – „Czy nie wierzycie, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie? Słowa, które do was mówię, nie mówię od siebie, lecz Ojciec, który mieszka we mnie dokonuje swoich dzieł. Wierzcie mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec jest we mnie, albo wierzcie ze względu na same uczynki.

2. Kolosan 2:9-10 - Bo w nim mieszka cieleśnie cała pełnia boskości, a wy zostaliście napełnieni nim, który jest głową wszelkiej władzy i władzy.

Jan 9:34 Odpowiedzieli mu i rzekli: Całkowicie narodziłeś się w grzechach i czy nas uczysz? I wyrzucili go.

Przywódcy religijni byli tak pełni pychy i uprzedzeń, że wyrzucili niewidomego tylko dlatego, że ich czegoś nauczył.

1: W Królestwie Bożym nie ma miejsca na dumę i uprzedzenie.

2: Pan wzywa nas, abyśmy byli pokorni i otwarci na uczenie się od innych.

1: Jakuba 4:6: „Ale daje więcej łaski. Dlatego mówi: Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje.

2: Łk 18,14: „Powiadam wam, że ten odszedł do domu usprawiedliwiony, a nie tamten. Bo każdy, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony”.

Jana 9:35 Jezus usłyszał, że go wyrzucili; a gdy go znalazł, rzekł mu: Czy wierzysz w Syna Bożego?

Jezus okazuje miłosierdzie człowiekowi odrzuconemu przez własny lud i daje mu szansę uwierzenia w Niego.

1: Miłosierdzie Jezusa jest bezwarunkowe

2: Uwierz w Syna Bożego

1: Łk 6,36 – „Bądźcie miłosierni, jak miłosierny jest Ojciec wasz”.

2:1 Jana 5:10-12 – „Kto wierzy w Syna Bożego, ma świadectwo w sobie samym; kto nie wierzy Bogu, uczynił go kłamcą, ponieważ nie uwierzył w świadectwo, jakie Bóg dał o swoim Synu .”

Jan 9:36 Odpowiedział i rzekł: Kim on jest, Panie, abym w niego uwierzył?

Jan 9:36 podsumowuje ten fragment jako pytanie postawione przez niewidomego człowieka, kim jest Jezus, aby mógł w niego uwierzyć.

1. Kwestia wiary: Skąd wiemy, że możemy wierzyć w Jezusa?

2. Odkrywanie prawdy: poszukiwanie obietnic Zbawiciela

1. Rzymian 10:17 – Wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez Słowo Boże.

2. 1 Jana 5:13 - To napisałem wam, którzy wierzycie w imię Syna Bożego; abyście wiedzieli, że macie życie wieczne.

Jan 9:37 I rzekł mu Jezus: Widziałeś go i on, który z tobą rozmawia.

Z tego fragmentu wynika, że Jezus utożsamił się z człowiekiem niewidomym od urodzenia i potwierdził swoją tożsamość jako tego, który z nim rozmawiał.

1. Potęga tożsamości osobistej: jak wiedza o tym, kim jesteśmy, pomaga nam przezwyciężyć ślepotę

2. Jezus objawia swoją tożsamość: rozpoznanie i przyjęcie naszego prawdziwego ja

1. Rzymian 8:37-39 – Nie, we wszystkim tym jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował. Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadne moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie w stanie nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Exodus 33:14 - Pan odpowiedział: „Moja obecność pójdzie z tobą i dam ci odpoczynek”.

Jan 9:38 I rzekł: Wierzę, Panie. I oddał mu pokłon.

Jan okazuje wiarę, oddając cześć Jezusowi w tym wersecie.

1. Moc wiary – odkrywanie mocy wiary na przykładzie Jana oddającego cześć Jezusowi.

2. Wzrastanie w wierze – uczenie się, jak możemy wzrastać w wierze na przykładzie Jana oddającego cześć Jezusowi.

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

2. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara pochodzi z tego, co się słyszy, a to, co się słyszy, pochodzi z wiadomości o Chrystusie”.

Jan 9:39 I rzekł Jezus: Przyszedłem na ten świat na sąd, aby ci, którzy nie widzą, widzieli; i aby ci, którzy widzą, stali się ślepymi.

Jezus przyszedł na świat, aby sądzić tych, którzy są zaślepieni grzechem i otwierać oczy tym, którzy są „ślepi”.

1: Jezus jest światłością świata.

2: Sąd Boży jest sprawiedliwy.

1: Izajasz 9:2 - Lud, który chodził w ciemności, ujrzał światło wielkie; nad nimi, którzy mieszkają w krainie cienia śmierci, światło zabłysło.

2: Jana 12:46 - Przyszedłem na świat jako światło, aby każdy, kto we mnie wierzy, nie przebywał w ciemności.

Jana 9:40 A niektórzy z faryzeuszy, którzy z nim byli, usłyszeli te słowa i rzekli do niego: Czy i my jesteśmy ślepi?

Jezus nauczał faryzeuszy o duchowej ślepocie, a oni zareagowali pytaniem, czy oni też są ślepi.

1. Niebezpieczeństwo duchowej ślepoty

2. Wezwanie do autorefleksji

1. Izajasz 6:9-10 – Zrozumcie sercem i zwróćcie się do Pana, aby ich uzdrowił.

2. Mateusza 13:13-15 - Przypowieść Jezusa o siewcy i tych, którzy mają oczy, a nie widzą.

Jana 9:41 Rzekł im Jezus: Gdybyście byli niewidomi, nie mielibyście grzechu; a teraz mówicie: Widzimy; dlatego wasz grzech trwa.

Jezus rzuca wyzwanie faryzeuszom, którzy twierdzą, że widzą, wskazując, że gdyby byli ślepi, nie mieliby grzechu.

1. „Ślepota pychy” – odkrywanie, w jaki sposób duma może uniemożliwić nam dostrzeżenie prawdy i jak pokora może pomóc nam wzrastać w wierze.

2. „Widzenie duchowymi oczami” – Zbadanie znaczenia rozeznawania prawdy oczami wiary, a nie tylko fizycznym wzrokiem.

1. Jakuba 4:6 – „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”.

2. Przysłów 3:5-6 - „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Zwracajcie się do niego na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki”.

Jana 10 przytacza metaforę Dobrego Pasterza przedstawioną przez Jezusa, Jego dyskurs na temat Jego relacji z naśladowcami oraz ciągły podział co do Jego tożsamości.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od przedstawienia się Jezusa jako bramy dla owiec i dobrego pasterza. Krytykuje tych, którzy wchodzą do zagrody dla owiec inną drogą niż przez bramę, jako złodziei i rozbójników. Owce podążają za Nim, ponieważ rozpoznają Jego głos, ale nigdy nie pójdą za obcym. Jako dobry pasterz zna swoje owce i chętnie oddaje za nie życie, w przeciwieństwie do najemnika, który porzuca owce na widok wilka (Jana 10:1-18).

Akapit drugi: To nauczanie spowodowało podziały wśród Żydów, niektórzy twierdzili, że był opętany przez demona, szaleńcy, inni kwestionowali, w jaki sposób demon może

otworzyć oczy i oślepić. W czasie Poświęcenia Święta w Jerozolimie zimą Jezus przechadzał się po dziedzińcach świątyni, po Kolumnadzie Salomona, gdzie zgromadzeni wokół Niego Żydzi pytali go, jak długo będziesz nas trzymał w niepewności? Jeśli jesteś Mesjaszem, powiedz nam to wyraźnie. W odpowiedzi wskazał, że powiedział im, ale nie wierzą, czyny, które imię Ojca świadczą o Nim, ale nie wierzą, ponieważ nie są jego owcami, które słuchają jego głosu, wiedzą, że je dają życie wieczne, nigdy nie zginą, nikt ich nie porywa. wyciągniętą ręką Ojca (Jana 10:19-30).

Akapit 3: Po tym przemówieniu Jezus ogłosił jedność z Bogiem Ojcem. „Ja Ojciec jestem jeden". To doprowadziło Żydów do podnoszenia kamieni, ukamienowania go ponownie, bluźnierstwa, twierdzenia, że jest Bogiem, podczas gdy zwykła odpowiedź człowieka wskazywała na uczynki, czyniąc imię, Ojciec świadczy o Nim, ale jeśli nie wierzysz w czyny, najmniej wierz w cuda, więc możesz wiedzieć, zrozum, że Ojciec jest we mnie. Jestem w Ojcu, prowadząc innego. nieudana próba aresztowania. Następnie wycofał się w rejon po drugiej stronie Jordanii, gdzie Jan chrzcił. Pierwsze miejsce, w które wielu przyszło do niego, jak wierzyło, mówiąc: „Jan nie uczynił żadnego znaku, wszystko, co Jan powiedział o tym człowieku, było prawdą". (Jana 10:31-42).

Jana 10:1 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto nie wchodzi przez bramę do owczarni, ale wdziera się inną drogą, ten jest złodziejem i zbójcą.

Jezus ostrzega przed fałszywymi nauczycielami, którzy próbują odwieść ludzi od prawdziwej wiary. 1: Musimy wystrzegać się fałszywych nauczycieli i trzymać się Słowa Bożego. 2: Musimy szukać prawdy i nie dać się zwieść przebiegłym słowom. 1: Jeremiasz 29:11: „Bo znam plany, które mam wobec was, wyrocznia Pana, plany pomyślne, a nie złe, aby zapewnić wam przyszłość i nadzieję". 2:1 Piotra 5:8: „Bądźcie trzeźwi, czuwajcie. Wasz przeciwnik diabeł jak lew ryczący krąży i szuka kogo pożreć".

Jan 10:2 Ale kto wchodzi przez bramę, jest pasterzem owiec.

Fragment ten mówi o pasterzu, który wchodzi przez drzwi, aby opiekować się owcami.

1. Jesteśmy wezwani, aby być wiernymi pasterzami naszej trzody i chronić ją z taką samą troską, z jaką pasterz otacza swoje owce.

2. Naśladowanie Chrystusa oznacza, że musimy starać się być pokornymi i łagodnymi pasterzami, prowadząc z takim samym współczuciem i zrozumieniem, jakie On ma.

1. 1 Piotra 5:2-3 „Bądźcie pasterzami trzody Bożej, która jest pod waszą opieką, i czuwajcie nad nimi – nie dlatego, że musicie, ale dlatego, że chcecie, tak jak chce tego Bóg; nie goni za nieuczciwym zyskiem, ale jest chętny do służby; nie panując nad tymi, którzy zostali ci powierzoni, ale będąc przykładem dla trzody".

2. Psalm 23:1 „Pan jest moim pasterzem, niczego mi nie brakuje”.

Jan 10:3 Jemu otwiera odźwierny; i owce słuchają głosu jego, i woła po imieniu owce swoje, i wyprowadza je.

Dobry Pasterz woła swoje owce po imieniu i wyprowadza je.

1. Pasterz, który zna nas po imieniu

2. Podążanie za powołaniem pasterza

1. Izajasz 40:11 Jak pasterz będzie pasł swoją trzodę: zbierze jagnięta swoim ramieniem i będzie je nosił na swoim łonie, a młode będzie prowadził delikatnie.

2. Mateusza 18:12-14 Co o tym myślisz? Jeśli ktoś ma sto owiec, a jedna z nich zabłądziła, czyż nie pozostawi dziewięćdziesięciu dziewięciu na górach i nie pójdzie szukać tej, która się zabłądziła? A jeśli ją znajdzie, zaprawdę, powiadam wam, raduje się z tego bardziej niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu, które nigdy nie zbłądziły. Nie jest więc wolą mojego Ojca, który jest w niebie, aby zginęło jedno z tych małych.

Jan 10:4 A gdy wypuści swoje owce, idzie przed nimi, a owce idą za nim, bo znają głos jego.

Ten fragment mówi o tym, jak Jezus prowadzi swoje owce, a one rozpoznają Jego głos i podążają za Nim.

1: Jezus jest dobrym pasterzem, który prowadzi i troszczy się o swoje owce

2: Głos Jezusa jest rozpoznawalny i podążają za nim Jego owce

1: Psalm 23:1: „Pan jest moim pasterzem, niczego mi nie zabraknie”.

2: Mateusza 11:28-30: „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja was pokrzepię. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca. a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie”.

Jana 10:5 A za obcym nie pójdą, lecz uciekną od niego, bo nie znają głosu obcych.

Ludzie raczej nie pójdą za tymi, których nie znają, ponieważ nie są zaznajomieni z ich głosem.

1. Siła zażyłości — chętniej słuchamy i podążamy za ludźmi, których znamy, niż za tymi, których nie znamy.

2. Znaczenie poznania Boga – Powinniśmy dążyć do głębszego poznania Boga, abyśmy mogli bliżej podążać za Jego głosem.

1. Dzieje Apostolskie 2:42 - I trwali w nauce apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i modlitwach.

2. Jana 8:32 - I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.

Jana 10:6 Tę przypowieść opowiedział im Jezus, ale nie zrozumieli, co im mówił.

Jezus opowiedział ludowi przypowieść, lecz oni nie rozumieli, co mówił.

1. Przypowieść o Jezusie: Odsłonięcie Słowa Bożego

2. Jak interpretować przypowieści: Zrozumienie znaczenia słów Jezusa

1. Psalm 119:105-106: „Słowo Twoje jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce. Złożyłem przysięgę i dotrzymałem jej, że będę strzec Twoich sprawiedliwych przykazań”.

2. Przysłów 2:1-5: „Synu mój, jeśli przyjmiesz moje słowa i zachowasz u siebie moje przykazania, nadstawiając ucho ku mądrości i nachylając serce ku roztropności, tak, jeśli przywołasz roztropność i podniesiesz swe głos rozsądku, jeśli będziecie go szukać jak srebra i szukać go jak ukrytych skarbów, wtedy zrozumiecie bojaźń Pańską i znajdziecie wiedzę o Bogu.

Jana 10:7 Wtedy Jezus znowu im rzekł: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Ja jestem bramą dla owiec.

Jezus jest bramą zbawienia dla owiec.

1. Jezus jest bramą do życia wiecznego

2. Moc Jezusa bramą do zbawienia

1. Mateusza 7:13-14 „Wchodźcie przez wąską bramę. Bo szeroka jest brama i prosta droga, która prowadzi na zatracenie, a wielu jest tych, którzy przez nią wchodzą. Bo wąska jest brama i wąska droga, która prowadzi do życia, a tych, którzy ją znajdują, jest niewielu.”

2. 1 Piotra 1:3-5 „Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa! On według swego wielkiego miłosierdzia sprawił, że odrodziliśmy się na nowo do żywej nadziei przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa z martwych do dziedzictwa niezniszczalnego, nieskalanego i niewiędnącego, zachowanego w niebie dla was, którzy mocą Bożą przez wiarę jesteście strzeżeni ku zbawieniu, które ma się objawić w czasie ostatecznym”.

Jan 10:8 Wszyscy, którzy byli przede mną, są złodziejami i rozbójnikami, ale owce ich nie słuchały.

Fragment ten opowiada o tym, jak owce Jezusa nie słuchały złodziei i zbójców, którzy przyszli przed Nim.

1: Musimy uważać, aby słuchać tylko głosu Boga i odrzucać wszystkich fałszywych proroków.

2: Musimy być świadomi tego, kogo słuchamy i upewnić się, że słuchamy tylko jedynego prawdziwego głosu Boga.

1: Jeremiasz 23:1-4 – „Biada pasterzom, którzy niszczą i rozpraszają owce mojego pastwiska!”

2: Mateusza 7:15-20 – „Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w owczej skórze, ale wewnątrz są drapieżnymi wilkami”.

Jan 10:9 Ja jestem drzwiami: jeśli ktoś wejdzie przeze mnie, będzie zbawiony i będzie wchodzić i wychodzić, i znajdzie pastwisko.

Fragment z Jana 10:9 wyjaśnia, że Jezus jest bramą zbawienia i każdy, kto wejdzie przez

Niego, będzie miał życie wieczne oraz wszelkie potrzebne zaopatrzenie i pożywienie.

1. Jezus jest bramą zbawienia: zaproszenie do życia wiecznego

2. Opieka i zaopatrzenie Jezusa: znajdowanie w Nim pożywienia

1. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Rzymian 10:9 - Że jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

Jana 10:10 Złodziej nie przychodzi, tylko po to, aby kraść, zabijać i niszczyć. Ja przyszedłem, aby mieć życie i mieć je w obfitości.

Jezus przyszedł, aby dać życie w obfitości.

1: Jezus przyszedł, aby dać nam życie i radość.

2: Jezus przyszedł, aby przynieść nam pokój, nadzieję i obfitość.

1: Izajasz 61:1-2 - Duch Pana Boga nade mną, gdyż Pan namaścił mnie, abym zwiastował ubogim dobrą nowinę; posłał mnie, abym opatrzył tych, którzy mają złamane serce, abym ogłosił jeńcom wyzwolenie, a związanym otwarcie więzienia; abym obwieścił rok łaski Pana i dzień pomsty naszego Boga.

2: Rzymian 8:11 - Jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, który wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.

Jan 10:11 Jestem dobrym pasterzem: dobry pasterz oddaje życie swoje za owce.

Dobry pasterz oddaje życie za owce.

1. Jezus jako dobry pasterz: miłość ofiarna

2. Moc miłości pasterskiej

1. Izajasz 40:11 - On pasie swoją trzodę jak pasterz: gromadzi jagnięta w swoich ramionach i nosi je blisko swego serca;

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Jan 10:12 Ale najemnik, a nie pasterz, do którego owce nie należą, widzi nadchodzącego wilka, opuszcza owce i ucieka, a wilk je łapie i rozprasza owce.

Najemnik nie jest prawdziwym pasterzem i ucieknie, gdy nadejdzie niebezpieczeństwo, pozostawiając owce podatne na krzywdę.

1: Prawdziwi pasterze zostaną i będą chronić swoją trzodę bez względu na niebezpieczeństwo.

2: Musimy zachować czujność w odróżnianiu prawdziwych pasterzy od najemników.

1: Mateusza 7:15-20 – Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w owczej skórze, ale wewnątrz są drapieżnymi wilkami.

2: Jeremiasz 23:1-4 – Biada pasterzom, którzy niszczą i rozpraszają owce mojego pastwiska! wyrocznia Pana.

Jana 10:13 Najemnik floty, bo jest najemnikiem i nie troszczy się o owce.

Wynajęty pasterz nie troszczy się o owce i ucieka, gdy pojawia się niebezpieczeństwo.

1: Bóg wzywa nas, abyśmy troszczyli się o Jego trzodę

2: Nasz obowiązek służenia i ochrony

1:1 Piotra 5:2-3 – „Bądźcie pasterzami trzody Bożej, która jest pod waszą opieką, i czuwajcie nad nimi – nie dlatego, że musicie, ale dlatego, że chcecie, tak jak chce tego Bóg, nie goniąc za nieuczciwym zyskiem, ale chętni do służby, nie panując nad tymi, którzy zostali wam powierzoni, ale będąc przykładem dla trzody”.

2: Ezechiela 34:11-12 – „Tak bowiem mówi Wszechwładny Pan: Ja sam będę szukać i znajdę moje owce. Będę jak pasterz szukający swojej rozproszonej trzody. Znajdę moje owce i wybawię je ze wszystkich miejsc, gdzie się rozproszyły w ten ciemny i pochmurny dzień.

Jana 10:14 Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, i moje mnie znają.

Ten fragment mówi o Jezusie, który jest dobrym pasterzem i zna swoje owce, które z kolei znają jego.

1: Jezus jest Dobrym Pasterzem i zna nas dogłębnie.

2: Możemy ufać Jezusowi, Dobremu Pasterzowi, że zatroszczy się o nas i nas poprowadzi.

1: Ezechiela 34:11-16 – Boża obietnica zapewnienia i ochrony swoich owiec.

2: Psalm 23 - Pan jest moim pasterzem, nie braknie mi.

Jana 10:15 Jak mnie zna Ojciec, tak i ja znam Ojca, i życie swoje oddaję za owce.

Jana 10:15 mówi o relacji między Bogiem Ojcem a Jezusem Chrystusem. Oboje mają doskonałą wzajemną wiedzę i zrozumienie.

1. Doskonała więź miłości pomiędzy Ojcem i Synem

2. Służenie owcom poprzez ofiarę

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje swoją miłość do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Jana 15:13 - Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

Jana 10:16 Mam też inne owce, które nie są z tej owczarni; i te muszę przyprowadzić, i głosu mojego słuchać będą; i będzie jedna owczarnia i jeden pasterz.

Ten fragment mówi o Jezusie, który zgromadził wierzących nie-Żydów w jedną owczarnię pod swoim przewodnictwem jako jednego pasterza.

1. Moc zaproszenia Jezusa: zrozumienie jedności wierzących

2. Dobry pasterz: znaczenie przywództwa Jezusa

1. Efezjan 4:4-6 - Jedno jest Ciało i jeden Duch, tak jak powołani zostaliście do jednej nadziei, kiedy zostaliście powołani; jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest; jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest nad wszystkim, przez wszystkich i we wszystkich.

2. Psalm 23:1-3 - Pan jest moim pasterzem, nie braknie mi. Pozwala mi leżeć na zielonych pastwiskach; prowadzi mnie nad spokojne wody; On przywraca moją duszę. Prowadzi mnie po właściwych ścieżkach przez wzgląd na swoje imię.

Jan 10:17 Dlatego miłuje mnie Ojciec mój, bo ja życie swoje oddaję, aby je znów odzyskać.

Ten fragment ukazuje, że Jezus oddał swoje życie z miłości do Ojca i miał je odebrać.

1. Moc miłości: poznanie przykładu ofiarnej miłości Jezusa

2. Prawdziwe znaczenie ofiary: Zrozumienie głębi miłości Jezusa

1. Filipian 2:5-8 - Przykład pokory i posłuszeństwa Jezusa

2. Rzymian 5:8 – Miłość Boga do nas pomimo naszej grzeszności

Jana 10:18 Nikt mi tego nie odbiera, lecz Ja od siebie to oddaję. Mam moc je odłożyć i mam moc je ponownie przyjąć. Przykazanie to otrzymałem od mojego Ojca.

Jana 10:18 podkreśla władzę i władzę Jezusa nad jego życiem, daną mu przez Ojca.

1. Jezus: niepowstrzymana siła władzy

2. Jak samopoświęcenie Jezusa objawia Jego władzę

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Filipian 2:5-8 - Wasza postawa powinna być taka sama, jak postawa Chrystusa Jezusa: który będąc z natury Bogiem, nie uważał równości z Bogiem za coś do uchwycenia, lecz stał się niczym, przyjmując samą naturę sługa, stworzony na podobieństwo ludzkie. A w zewnętrznym wyglądzie uznany za człowieka, uniżył samego siebie i stał się posłuszny aż do śmierci — i to śmierci krzyżowej!

Jan 10:19 Dlatego znowu powstał podział wśród Żydów w związku z tymi wypowiedziami.

Zdania Żydów były podzielone ze względu na nauki Jezusa.

1. Nauki Jezusa mają moc zarówno jednoczenia, jak i dzielenia.

2. Moc słów Jezusa przynosząca pokój i niezgodę.

1. Mateusza 10:34-36 „Nie mniemajcie, że przyszedłem przynieść pokój na ziemię. Nie przyszedłem przynieść pokój, ale miecz. Przyszedłem bowiem, aby poróżnić człowieka z jego ojcem, a córkę z jej mama..."

2. Hebrajczyków 12:14-15 Dokładajcie wszelkich starań, aby żyć w pokoju ze wszystkimi i być świętymi; bez świętości nikt nie ujrzy Pana. Uważajcie, aby nikomu nie zabrakło łaski Bożej i aby nie wyrósł gorzki korzeń, który by sprawiał kłopoty i nie kalał wielu.

Jan 10:20 I wielu z nich mówiło: Ma diabła i szaleje; dlaczego go słuchacie?

Przeciwnicy Jezusa kwestionowali jego nauki i twierdzili, że jest szalony i ma diabła.

1: Musimy być otwarci na możliwości, jakie niosą ze sobą nowe pomysły, nawet jeśli ich nie rozumiemy.

2: Błędem jest ocenianie innych i wyciąganie wniosków na temat ich charakteru bez dowodów.

1: Mateusza 7:1-5 – „Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. Bo jakim sądem osądzacie,

takim będziecie osądzeni; i jaką miarą mierzycie, taką i wam odmierzą.”

2: Jakuba 1:19 – „Dlatego, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu”.

Jan 10:21 Inni mówili: To nie są słowa tego, który ma diabła. Czy diabeł może otworzyć oczy ślepemu?

Krytycy Jezusa kwestionowali Jego zdolność do czynienia cudów, ale Jego naśladowcy wiedzieli, że nie był opętany przez diabła.

1. Moc Jezusa w przezwyciężaniu wątpliwości

2. Cuda Jezusa: znak Jego boskości

1. Izajasz 35:5-6 - Wtedy otworzą się oczy ślepych i uszy głuchych się otworzą.

6 Wtedy chromy podskoczy jak jeleń, a język niemych będzie śpiewał, bo na puszczy wytrysną wody, a potoki na pustyni.

2. Mateusza 11:4-5 - Odpowiedział Jezus i rzekł do nich: Idźcie i jeszcze raz oznajmijcie Janowi to, co słyszycie i na co patrzycie:

5 Niewidomi wzrok odzyskują, chromi chodzą, trędowaci doznają oczyszczenia, głusi słyszą, umarli zmartwychwstają, ubogim głosi się ewangelię.

Jan 10:22 A było w Jerozolimie święto poświęcenia i była zima.

Zimą Żydzi obchodzili w Jerozolimie Święto Poświęcenia.

1. Znaczenie celebrowania wierności Boga

2. Jak celebrować miłość Bożą zimą

1. Nehemiasza 8:13-18

2. Psalm 105:1-5

Jan 10:23 A Jezus przechadzał się po świątyni w przedsionku Salomona.

Jana 10:23 mówi nam, że Jezus przechadzał się po świątyni w przedsionku Salomona.

1. Znaczenie obecności Jezusa w świątyni w przedsionku Salomona.

2. Znaczenie obecności Jezusa w świątyni na przedsionku Salomona w naszym dzisiejszym życiu.

1. 1 Królewska 6:3 - A przysionek przed świątynią domową miał długość dwadzieścia łokci, według szerokości domu; a szerokość jego była dziesięć łokci przed domem.

2. Jana 4:23 - Ale nadchodzi godzina i teraz jest, gdy prawdziwi czciciele będą oddawać Ojcu cześć w duchu i prawdzie, bo i Ojciec takich szuka, którzy by mu oddawali cześć.

Jana 10:24 Wtedy otoczyli go Żydzi i rzekli do niego: Jak długo każesz nam wątpić? Jeśli jesteś Chrystusem, powiedz nam to wyraźnie.

Jezus wyraźnie przedstawił się Żydom jako Mesjasz i domagał się odpowiedzi.

1: Każdy musi podjąć decyzję w sprawie Jezusa: albo Mu wierzyć, albo Go odrzucić.

2: Jezus jest jedyną drogą do zbawienia, dlatego musimy Go przyjąć jako Pana i Zbawiciela.

1: Dzieje 4:12 - I nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, przez które moglibyśmy być zbawieni.

2: Rzymian 10:9 - Że jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

Jan 10:25 Odpowiedział im Jezus: Powiedziałem wam, a nie uwierzyliście; dzieła, które dokonuję w imieniu Ojca mojego, świadczą o mnie.

Jezus pokazał im, że jest Mesjaszem poprzez swoje uczynki dokonane w imieniu swego Ojca.

1. Jezus był Mesjaszem, czego dowodem były Jego dzieła dokonane w imieniu Jego Ojca.

2. Uwierz w Jezusa jako swojego Pana i Zbawiciela, czego dowodem są Jego dzieła dokonane w imieniu Jego Ojca.

1. Jana 5:36: „Ale ja mam świadectwo większe niż Janowe: moje nauki i moje cuda”.

2. Izajasz 61:1: „Duch Wszechwładnego Pana spoczywa na mnie, gdyż Pan namaścił mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim. Posłał mnie, abym opatrzył tych, którzy mają złamane serce, abym ogłosił jeńcom wolność i uwolnienie z ciemności dla więźniów.”

Jan 10:26 Ale wy nie wierzycie, bo nie jesteście z moich owiec, jak wam powiedziałem.

W tym fragmencie jest napisane, że ci, którzy nie wierzą, nie są z owiec Jezusa.

1. Znaczenie wiary w Jezusa

2. Moc owiec Jezusa

1. Rzymian 10:9 - Że jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

2. Mateusza 11:28 - Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja was pokrzepię.

Jan 10:27 Owce moje głosu mojego słuchają i ja je znam, a one idą za mną:

Fragment ten podkreśla wagę słuchania głosu Jezusa i wypełniania Jego przykazań.

1. Moc słuchania: dlaczego powinniśmy naśladować Jezusa

2. Błogosławieństwo posłuszeństwa: jak podążanie za Jezusem prowadzi do radości

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Mateusza 6:33 - Szukajcie najpierw jego królestwa i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane.

Jan 10:28 I daję im życie wieczne; i nie zginą na wieki, ani nikt nie wyrwie ich z mojej ręki.

Bóg daje nam życie wieczne i chroni nas przed złem.

1: Niezawodna miłość i ochrona Boga

2: Obietnica życia wiecznego

1: Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2: Psalm 121:2-3 - Pomoc moja pochodzi od Pana, który stworzył niebo i ziemię. On nie pozwoli poruszyć twojej nodze; ten, który cię strzeże, nie zaśnie.

Jan 10:29 Mój Ojciec, który mi je dał, jest większy od wszystkich; i nikt nie jest w stanie ich wyrwać z ręki mojego Ojca.

Boża ochrona jest większa niż jakiekolwiek niebezpieczeństwo, przed którym stoimy.

1: Możemy być pewni, że bez względu na niebezpieczeństwo, przed którym stoimy, Boża ochrona nas przeprowadzi.

2: Bóg jest większy niż jakiekolwiek niebezpieczeństwo, jakie może nam grozić i nie pozwoli, aby stała się nam jakakolwiek krzywda, jeśli Mu zaufamy.

1: Rzymian 8:31-39 – Żadna moc na tym świecie nie może nas odłączyć od miłości Bożej.

2: Izajasz 41:10 – Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci; Podtrzymam cię moją sprawiedliwą prawicą.

Jana 10:30 Ja i mój Ojciec jedno jesteśmy.

Jezus Chrystus ustanowił swoją jedność z Bogiem Ojcem poprzez swoją boską naturę, czyniąc ich jednym.

1: Jezus Chrystus jest Bogiem wcielonym, jednoczącym Boga Ojca i samego siebie.

2: Jezus Chrystus jest mostem między Bogiem a ludzkością, jednocząc w sobie jedno i drugie.

1: Kolosan 2:9 - Bo w nim mieszka cieleśnie cała pełnia boskości.

2:2 Koryntian 5:19 - Albowiem Bóg był w Chrystusie, świat ze sobą pojednawszy, nie poczytując im ich upadków...

Jan 10:31 Wtedy Żydzi znowu porwali kamienie, aby go ukamienować.

Jezus demonstruje swoją władzę nad śmiercią, rozmawiając z Żydami i grożąc im konsekwencjami za swoje czyny.

1: Jezus jest jedynym, który ma władzę nad życiem i śmiercią.

2: Powinniśmy poświęcić swoje życie naśladowaniu Jezusa, a nie wyrządzaniu mu krzywdy.

1: Rzymian 6:9-11 – Wiemy bowiem, że Chrystus powstawszy z martwych, już nigdy nie umrze; śmierć nad nim już nie panuje.

2: Jana 11:25-26 - Rzekł do niej Jezus: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.”

Jan 10:32 Odpowiedział im Jezus: Ukazałem wam wiele dobrych uczynków od mojego Ojca; za który z tych uczynków kamienujecie mnie?

Jezus był prześladowany za dobre uczynki, które czynił jako świadectwo swemu Ojcu.

1: Powinniśmy nadal czynić dobre uczynki, nawet jeśli jesteśmy z ich powodu prześladowani, bo taki był przykład, jaki dał nam Jezus.

2: Prześladowania nie powinny powstrzymywać nas od życia wiarą i wykonywania uczynków, aby służyć i chwalić Boga.

1: Mateusza 5:11-12 „Błogosławieni jesteście, gdy ludzie będą wam urągać i prześladować was, i z mego powodu mówić kłamliwie wszystko złe na was. Radujcie się i weselcie, bo wielka jest wasza nagroda w niebie; bo tak prześladowali proroków, którzy byli przed wami".

2: 1 Piotra 4: 12-13 „Umiłowani, nie uważajcie za dziwne tej ognistej próby, która was doświadcza, jak gdyby przydarzyło wam się coś dziwnego: Ale radujcie się, ponieważ jesteście uczestnikami cierpień Chrystusa; abyście, gdy się objawi jego chwała, także i wy weselili się wielką radością".

Jan 10:33 Odpowiedzieli mu Żydzi, mówiąc: Nie kamienujemy cię za dobry uczynek; ale za bluźnierstwo; i dlatego, że będąc człowiekiem, czynisz siebie Bogiem.

Żydzi oskarżali Jezusa o bluźnierstwo za to, że podawał się za Boga.

1: Musimy zrozumieć moc słów Jezusa i wpływ, jaki wywarły na otaczających Go ludzi.

2: Jezus jest przykładem mocy miłości i przebaczenia, nawet w obliczu fałszywych oskarżeń.

1:1 Jana 4:8 – „Kto nie miłuje, nie zna Boga, gdyż Bóg jest miłością".

2: Mateusza 5:44 – „Ale powiadam wam, miłujcie swoich nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was prześladują".

Jan 10:34 Odpowiedział im Jezus: Czy nie jest napisane w waszym Prawie: Powiedziałem: Jesteście bogami?

Jezus potwierdził swoją boskość, cytując Psalm 82:6.

1: Jezus jest Bogiem i należy go czcić i okazywać posłuszeństwo.

2: Wszyscy jesteśmy stworzeni na obraz Boga i powinniśmy starać się prowadzić święte i pobożne życie.

1: Psalm 82:6 – „Powiedziałem: «Jesteście bogami», wszyscy jesteście synami Najwyższego”.

2: Jana 1:1 – „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo”.

Jan 10:35 Gdyby nazwał bogami tych, do których doszło słowo Boże, a Pismo nie może być naruszone;

We fragmencie tym omówiono, że słowo Boże jest niezniszczalne i że Bóg nazywał ludzi bogami.

1. Moc Słowa Bożego

2. Świętość dzieci Bożych

1. Mateusza 5:48 – „Bądźcie więc doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski”.

2. Psalm 19:7 – „Zakon Pański jest doskonały i pokrzepia duszę”.

Jan 10:36 Mówcie o tym, którego Ojciec uświęcił i posłał na świat: Bluźnisz ; dlatego, że powiedziałem: Jestem Synem Bożym?

Jezus przesłuchuje swoich oskarżycieli, pytając, dlaczego oskarżają go o bluźnierstwo, gdy twierdzi, że jest Synem Bożym.

1. Autorytet Jezusa: refleksja na temat Jana 10:36

2. Boski Syn Boży: jak Jezus broni swojej boskości

1. Izajasz 9:6 - Dziecię nam się narodziło, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu, i nazwą imię jego: Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2. Filipian 2:5-8 - Niech takie samo będzie w was usposobienie, jakie było w Chrystusie Jezusie, który choć był w postaci Bożej, nie uważał równości z Bogiem za coś, co można wyzyskiwać, lecz ogołocił się, biorąc w postaci niewolnika, rodząc się na podobieństwo ludzkie. A znaleziony w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie i stał się posłuszny aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej.

Jana 10:37 Jeśli nie czynię dzieł mojego Ojca, nie wierzcie mi.

Ten fragment podkreśla wagę wiary w Jezusa tylko wtedy, gdy dokonuje on dzieł Bożych.

1. Konieczność ukazania przez Jezusa dzieł Bożych, abyśmy w Niego uwierzyli.

2. Moc wiary w Jezusa i dzieła Boże.

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

2. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

Jan 10:38 A jeśli tak uczynię, choć mi nie wierzycie, wierzcie uczynkom, abyście poznali i uwierzyli, że Ojciec jest we mnie, a Ja w nim.

Ten fragment mówi o dziełach Jezusa i jedności Ojca i Syna.

1. Dzieła Jezusa: znak jedności Ojca i Syna

2. Wiara w Jezusa: droga do poznania Ojca

1. Jana 14:10-11 – „Wierzcie mi, że jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie, albo wierzcie mi przez wzgląd na uczynki. Wierzcie mi, że jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie, albo wierzcie mi przez wzgląd na uczynki”.

2. Jana 17:21 – „Aby wszyscy stanowili jedno; jak ty, Ojcze, we mnie, a ja w tobie, aby i oni stanowili jedno w nas.”

Jan 10:39 Dlatego znowu próbowali go pojmać, lecz on umknął z ich rąk,

Faryzeusze próbowali aresztować Jezusa, ale On ich uniknął i uciekł.

1. Moc miłości Jezusa: jak Jezus uniknął faryzeuszy dzięki swojej miłości do nas

2. Ochrona Boża: Ucieczka Jezusa przed faryzeuszami jako symbol Bożej opieki

1. Rzymian 8:31-39 – Co w takim razie powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg będzie z nami, któż może być przeciwko nam?

2. Mateusza 16:18 - I tobie też powiadam: Ty jesteś Piotr, skała i na tej opoce zbuduję Kościół mój; a bramy piekielne go nie przemogą.

Jana 10:40 I odeszli znowu za Jordan, na miejsce, gdzie Jan początkowo chrzcił; i tam zamieszkał.

Jan wrócił do miejsca, gdzie pierwotnie ochrzcił Jan Chrzciciel, i tam pozostał.

1: Jezus pokazał nam, jak ważny jest powrót do naszych korzeni.

2: Jezus ukazuje moc pokory, wracając do miejsca skromnych początków.

1:2 Tymoteusza 2:1-2 - Ty więc, synu mój, umocnij się w łasce, która jest w Chrystusie Jezusie. A to, co słyszałeś, co mówiłem w obecności wielu świadków, powierz ludziom godnym zaufania, którzy też będą kwalifikacje do nauczania innych.”

2: Przysłów 27:17 – „Jak żelazo ostrzy żelazo, tak jeden człowiek ostrzy drugiego”.

Jana 10:41 I zwracało się do niego wielu, mówiąc: Jan nie uczynił żadnego cudu, ale wszystko, co Jan powiedział o tym człowieku, było prawdą.

Jan świadczył o prawdziwości tożsamości i posługi Jezusa.

1: Jezus jest Synem Bożym i ma moc czynienia cudów.

2: Powinniśmy słuchać świadectw Jezusa od ludzi wokół nas.

1: Mateusza 11:2-6 – Świadectwo Jana na temat tożsamości i służby Jezusa.

2: Łk 7,18-23 – świadectwo Jana o mocy Jezusa odpuszczania grzechów.

Jan 10:42 I wielu tam w niego uwierzyło.

Jana 10:42 podsumowuje służbę Jezusa w Galilei, gdzie wielu w niego uwierzyło.

1: Wiara w Jezusa przynosi prawdziwą wolność.

2: Służba Jezusa przynosi prawdziwą radość i pokój.

1: Galacjan 5:1 – „Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. Stójcie zatem niewzruszenie i nie dajcie się ponownie obciążyć jarzmem niewoli”.

2: Izajasz 9:6-7 – „Bo dziecię narodziło się nam, syn został nam dany i na jego barkach spocznie władza. I będą go zwać Cudownym Doradcą, Bogiem Mocnym, Ojcem Wiecznym, Księciem Pokój. Rozrostowi jego rządu i pokojowi nie będzie końca.

Jan 11 opisuje śmierć i zmartwychwstanie Łazarza, przemówienie Jezusa na temat bycia Zmartwychwstaniem i Życiem oraz spisek mający na celu zabicie Jezusa, który nastąpił.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od wiadomości skierowanej do Jezusa, że Jego przyjaciel Łazarz jest chory. Zamiast jednak natychmiast do niego udać się, Jezus pozostał tam, gdzie był, jeszcze dwa dni. Następnie powiedział swoim uczniom, że Łazarz „zasnął” (umarł), ale zamierzał go obudzić. Pomimo niezrozumienia i obawy przed wrogością Żydów w Judei, poszli za Nim (Jana 11:1-16).

Akapit 2: Kiedy przybyli do Betanii, Łazarz był już w grobie od czterech dni. Marta spotkała Jezusa lamentując, gdyby tam był, jej brat nie umarłby, ale wyrażając wiarę, że Bóg da wszystko, o co prosi, wtedy Jezus pocieszył ją objawieniem: „Ja jestem życiem zmartwychwstałym, kto mi wierzy, choć umrze, żyć będzie, każdy, kto żyje, wierzy mi, że nigdy nie umrze. ' Po zapytaniu jej o wiarę w to stwierdzenie, spotkali się z Marią, która upadła do Jego stóp, płacząc wraz z Żydami, którzy przyszli pocieszyć ją, poruszony głęboko zmartwiony duch. Płakał najkrótszym wersetem Biblii: „Jezus płakał”. demonstrując swoją empatię, ludzki smutek kontynuował grób i poprosił o usunięcie kamienia, pomimo obaw Marty o nieprzyjemny zapach, ponieważ ciało leżało tam przez cztery dni (Jana 11:17-39).

3. Akapit: Po głośnej modlitwie o dobrodziejstwo tłumu, aby uwierzył, Ojciec Go posłał, zawołał donośnym głosem: „Łazarzu, wyjdź na zewnątrz!” zmarły wyszedł ręce stopy owinięte paski płótno wokół twarzy zdumiony wielu Żydów uwierzyło Mu jednak niektórzy poszli Faryzeusze donieśli, co zrobili czołowi arcykapłani Faryzeusze zwołują spotkanie Sanhedryn wyrazili strach Rzymianie zabiorą oba miejsca naród, jeśli pozwolą Mu działać zgodnie z proponowanym rozwiązaniem Kajfasz rok arcykapłana nieświadomie przepowiedział, że lepiej jeden człowiek umrze, od tego dnia zginie cały naród, spisek odebrał mu życie, dlatego nie poruszał się już publicznie wśród ludzi. Żydzi wycofali się z regionu w pobliżu pustynnej wioski zwanej Efraimem, którzy nadal służyli uczniom (Jana 11:40-54).

Jan 11:1 A pewien człowiek, imieniem Łazarz, był chory i pochodził z Betanii, miasta Marii i jej siostry Marty.

Ten fragment przedstawia historię Łazarza, człowieka, który był chory w Betanii.

1. Moc wiary: historia Łazarza i jego cudownego przywrócenia

2. Nadzieja w czasach cierpienia: nauka z wiary Łazarza

1. Hebrajczyków 11:1-3 – Wiara jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

2. Rzymian 8:18 - Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić.

Jan 11:2 (Była to Maria, która namaściła Pana olejkiem i włosami swoimi wytarła Jego nogi, której brat Łazarz był chory.)

Maria, która namaściła Jezusa olejkiem i włosami wytarła Jego stopy, miała brata imieniem Łazarz, który był chory.

1. Jezus i współczucie

2. Moc wiary w uzdrowieniu

1. Mateusza 6:14-15: „Bo jeśli przebaczycie innym ich przewinienia, wasz Ojciec w niebie

i wam przebaczy; ale jeśli nie przebaczycie innym ich przewinień, i wasz Ojciec nie przebaczy wam waszych win”.

2. Jakuba 5:15-16: „A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie. A jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone”.

Jan 11:3 Dlatego posłały do niego jego siostry, mówiąc: Panie, oto chory jest ten, którego kochasz.

Siostry Jezusa przesyłają mu wiadomość, w której informują, że osoba, którą kocha, jest chora.

1. Miłość Boga do nas w obliczu trudnych czasów - Jan 11:3

2. Siła prostego przesłania – Jana 11:3

1. Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. 1 Koryntian 13:7 – Miłość wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma.

Jana 11:4 Gdy Jezus to usłyszał, rzekł: Choroba ta nie jest na śmierć, ale na chwałę Bożą, aby przez nią został uwielbiony Syn Boży.

Jezus oświadczył, że choroba Łazarza nie zmierzała ku śmierci, ale ku chwale Bożej, aby Syn Boży mógł zostać uwielbiony.

1. Chwała Boża w trudnych okolicznościach

2. Nieskończone współczucie i troska Jezusa

1. Psalm 19:1 – Niebiosa głoszą chwałę Boga; a firmament ukazuje jego dzieło.

2. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

Jan 11:5 A Jezus miłował Martę i jej siostrę, i Łazarza.

Ten fragment z Jana 11:5 ukazuje, że Jezus żywił szczególną miłość do Marty, jej siostry i Łazarza.

1. Miłość Jezusa: jak Jezus okazywał bezwarunkowe uczucie Martie, jej siostrze i Łazarzowi

2. Moc miłości: jak miłość Jezusa może przemienić nasze życie

1. Mateusza 5:43-48 – Jezus uczy kochać nieprzyjaciół

2. 1 Koryntian 13 – Rozdział o miłości, wyjaśniający cechy miłości

Jan 11:6 Gdy więc usłyszał, że jest chory, pozostał jeszcze dwa dni w tym samym miejscu, w którym był.

Jezus dowiaduje się, że jego przyjaciel Łazarz jest chory i postanawia pozostać tam przez dwa dni.

1. Jezus uczy nas, że czasami najlepszym działaniem jest zachowanie cierpliwości i zaufanie Bożemu planowi.

2. Bóg jest zawsze z nami, nawet gdy czujemy się samotni.

1. Rzymian 8:28 - ? □ I wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy są powołani według Jego postanowienia.

2. Psalm 46:1 - ? □ od jest naszą ucieczką i siłą, bardzo aktualną pomocą w kłopotach. ??

Jan 11:7 Potem rzekł do swoich uczniów: Chodźmy jeszcze raz do Judei.

Jezus każe swoim uczniom ponownie udać się do Judei.

1: Wcielanie naszej wiary w czyn – przykład wiary Jezusa.

2: Zaufanie Bożemu planowi – Znaczenie wiary w trudnych czasach.

1: Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

2: Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

Jan 11:8 Mówią mu uczniowie jego: Mistrzu, Żydzi chcieli cię ostatnio ukamienować; i znowu tam idziesz?

Uczniowie martwili się, że Jezus wróci do miejsca, gdzie niedawno Żydzi próbowali Go ukamienować.

1: Bez względu na prześladowania Jezus wykazał zaangażowanie w swoją misję i zaufał Bożej ochronie.

2: Nie powinniśmy bać się stanąć w obronie tego, w co wierzymy, pomimo sprzeciwu.

1: Mateusza 5:10-12 – „Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy inni wam urągają i prześladują was, i gdy mówią kłamliwie wszystko złe na was na moim Radujcie się i weselcie, bo wielka jest wasza nagroda w niebie, bo tak prześladowali proroków, którzy byli przed wami.

2:1 Piotra 2:21-23 – „Na to bowiem powołani zostaliście, gdyż i Chrystus cierpiał za was, zostawiając wam przykład, abyście wstępowali w jego ślady. On grzechu nie popełnił ani nie znaleziono podstępu w ustami. Gdy mu złorzeczono, nie odwzajemniał się złorzeczeniem, gdy cierpiał, nie groził, lecz w dalszym ciągu powierzał się temu, który sądzi sprawiedliwie.

Jan 11:9 Odpowiedział Jezus: Czy doba nie ma dwunastu godzin? Jeśli kto chodzi za dnia, nie potknie się, bo widzi światło tego świata.

Jezus pyta, czy doba ma dwanaście godzin i wspomina, że jeśli ktoś chodzi w dzień, nie potknie się, bo widzi światło świata.

1. Moc światła: jak światło słoneczne nas prowadzi i chroni

2. Moc Dwunastu: jak najlepiej wykorzystać nasz czas i zasoby

1. Psalm 119:105 – Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

2. Kaznodziei 3:1 – Na wszystko jest czas i na każdą czynność pod niebem ma swój czas.

Jana 11:10 Jeżeli jednak ktoś będzie chodził w nocy, potknie się, bo nie ma w nim światła.

Czy ten fragment podkreśla znaczenie posiadania światła w życiu? podróż .

1. Niech świeci Twoje światło: Bóg? wezwanie, aby być latarnią nadziei.

2. Rozjaśnij swoją ścieżkę: odnalezienie kierunku i celu w życiu.

1. Psalm 119:105 ? nasze słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce. ??

2. Mateusza 5:14-16? jesteście światłością świata. Nie da się ukryć miasta zbudowanego na górze. Nie zapala się też lampy i nie stawia jej pod miską. Zamiast tego postawili go na stojaku i oświetlał wszystkich w domu. Podobnie, niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili waszego Ojca w niebie. ??

Jan 11:11 To powiedział, a potem rzekł do nich: Nasz przyjaciel Łazarz śpi; ale idę, aby go obudzić ze snu.

Jezus mówi uczniom, że ich przyjaciel Łazarz śpi, ale on pójdzie i go zbudzi.

1. Nadzieja zmartwychwstania – obietnica Jezusa zmartwychwstania i nadzieja, jaką ona niesie.

2. Wiara w działaniu – dowód wiary Jezusa w działaniu poprzez chęć pójścia i obudzenia Łazarza.

1. 1 Koryntian 15:51-57 – Wyjaśnienie Pawła na temat mocy Jezusa, aby wyprowadzić życie ze śmierci.

2. Izajasz 26:19 – Obietnica zmartwychwstania dla wszystkich wierzących.

Jan 11:12 Wtedy rzekli jego uczniowie: Panie, jeśli zaśnie, dobrze się stanie.

Uczniowie Jezusa wyrazili obawę, że jeśli pozwolono Łazarzowi spać, wyzdrowieje z choroby.

1. Jezus zawsze ma najlepszy plan na nasze życie, nawet jeśli w danej chwili go nie rozumiemy.

2. Bóg jest suwerenny i nawet najtrudniejsze okoliczności może wykorzystać dla dobra.

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Jeremiasz 29:11 – Bo znam plany, jakie mam wobec ciebie – wyrocznia Pana – □ planuje zapewnić ci dobrobyt, a nie zaszkodzić, planuje dać ci nadzieję i przyszłość.

Jan 11:13 A jednak Jezus mówił o swojej śmierci, a oni myśleli, że mówił o odpoczynku we śnie.

Uczniowie nie rozumieli słów Jezusa, wierząc, że mówi on o odpoczynku we śnie, a nie o swojej śmierci.

1. Plany Boże: nauka ich rozumienia i przestrzegania

2. Jezus i jego uczniowie: lekcja uległości

1. Izajasz 55:8-9: „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje drogi myśli niż twoje myśli.”

2. Filipian 2:5-8: „Niech takie będzie w was usposobienie, jakie było w Chrystusie Jezusie: który będąc w postaci Bożej, nie uważał za zbójstwo być równym Bogu, lecz pozbawił się sławy, i przyjął postać sługi, i stał się podobny do ludzi. A okazując się z natury człowiekiem, uniżył samego siebie, i stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.”

Jan 11:14 Wtedy Jezus rzekł im wyraźnie: Łazarz umarł.

Jezus informuje swoich uczniów, że Łazarz nie żyje.

1: Nawet w obliczu śmierci Jezus jest nadal naszym źródłem nadziei i pokoju.

2: Możemy ufać Panu nawet w chwilach smutku i rozpaczy.

1: Rzymian 8:18 – ? czy też uważam, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która się w nas objawi.

2: Psalm 46:1-2 – ? od jest naszą ucieczką i siłą, bardzo aktualną pomocą w kłopotach. Dlatego nie będziemy się bać, choćby ziemia się poruszyła i choć góry zostały przeniesione w środek morza.

Jan 11:15 I cieszę się ze względu na was, że tam nie byłem, abyście uwierzyli; mimo to pójdźmy do niego.

Jezus cieszy się, że nie był obecny przy śmierci Łazarza, aby obecni ludzie w niego uwierzyli.

1. Odnajdywanie wiary w przeciwnościach losu

2. Zaufanie Panu w trudnych czasach

1. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa.

2. Psalm 37:3-4 – Zaufaj Panu i czyń dobrze; zamieszkajcie w tej ziemi i zaprzyjaźnijcie się z wiernością. Rozkoszuj się Panem, a On spełni pragnienia twojego serca.

Jan 11:16 Wtedy rzekł Tomasz, zwany Dydymus, do swoich współuczniów: Chodźmy i my, abyśmy razem z nim umarli.

Tomasz i jego współuczniowie chcieli dołączyć do Jezusa po śmierci, aby okazać swoją lojalność i wsparcie.

1: Bądź oddany sprawie Chrystusa, bez względu na osobiste koszty.

2: Nie bój się bronić swoich przekonań.

1: Mateusza 10:32-33? □ Dlatego kto się przyzna do mnie przed ludźmi, do tego i ja przyznam się przed moim Ojcem, który jest w niebie. 33 Ale kto się mnie wyprze przed ludźmi, tego i Ja się wyprę przed moim Ojcem, który jest w niebie. ??

2: Jana 15:13? □ nikt nie ma większej miłości niż ta, niż ta, która ją położyła? □ życie dla swoich przyjaciół.??

Jan 11:17 A gdy Jezus przyszedł, stwierdził, że już od czterech dni leży w grobie.

Jezus przybył i stwierdził, że Łazarz nie żyje i jest pochowany od czterech dni.

1. Siła wiary: Możemy zaufać Jezusowi, nawet jeśli wygląda na to, że cała nadzieja przepadła.

2. Moc modlitwy: Nawet jeśli śmierć zabrała naszych bliskich, Jezus wciąż może ich sprowadzić z powrotem.

1. Izajasz 43:2? Gdy przejdziesz przez wody, będę z tobą; a gdy będziecie przechodzić przez rzeki, nie zaleją was.??

2. 2 Koryntian 4:8-9? □ Jesteśmy mocno uciskani ze wszystkich stron, ale nie zmiażdżeni; zakłopotany, ale nie w rozpaczy; prześladowani, ale nie opuszczeni; powalony, ale nie zniszczony.??

Jana 11:18 A Betania była blisko Jerozolimy, w odległości około piętnastu stadiów.

Jezus pociesza Marię i Martę po śmierci ich brata Łazarza.

1. Jezus jest naszym Pocieszycielem w czasach trudności

2. Wartość przyjaźni

1. Izajasz 40:1 – „Pocieszajcie, tak, pocieszajcie mój lud” – mówi wasz Bóg.

2. Przysłów 17:17 - Przyjaciel kocha przez cały czas, a brat rodzi się na czas nieszczęścia.

Jan 11:19 I wielu Żydów przyszło do Marty i Marii, aby je pocieszyć w związku z ich bratem.

Wielu Żydów odwiedziło Martę i Marię, aby pocieszyć je po śmierci brata.

1. Smutek z innymi: jak pocieszać innych w chwilach straty

2. Siła wspólnoty w pokonywaniu straty

1. Rzymian 12:15 - Radujcie się z tymi, którzy się weselą, i płaczcie z tymi, którzy płaczą.

2. Hioba 2:11-13 – Kiedy Hiob? trzej przyjaciele, Elifaz Temanita, Bildad Szuhita i Sofar Naamatyta, usłyszeli o wszystkich nieszczęściach, które go spotkały, wyruszyli ze swoich domów i zebrali się razem, aby pójść, współczuć mu i pocieszyć go.

Jan 11:20 Wtedy Marta, gdy tylko usłyszała, że Jezus nadchodzi, wyszła mu na spotkanie, lecz Maria siedziała jeszcze w domu.

Marta i Maria zareagowały inaczej, gdy Jezus przyszedł z wizytą.

1. Z przykładu Marty i Marii możemy się nauczyć, że zawsze powinniśmy witać Jezusa w naszym życiu.

2. Starajmy się naśladować Martę i odpowiadać Jezusowi z radością i entuzjazmem.

1. Mateusza 11:28-29 ? Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja wam dam ukojenie. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla waszych dusz.

2. Łk 10,38-42 A gdy szli w drodze, Jezus wszedł do pewnej wioski. A kobieta imieniem Marta przyjęła Go w swoim domu. Miała też siostrę, zwaną Marią, która siedziała u stóp Pana i słuchała Jego nauki. Marta była jednak zajęta częstym serwowaniem. A ona

podeszła do niego i zapytała: ? Ord , czy nie obchodzi Cię, że moja siostra zostawiła mnie samą, abym służyła? Powiedz jej więc, żeby mi pomogła. Ale Pan jej odpowiedział, ? artha, marto, martwisz się i niepokoisz o wiele rzeczy, ale jedno jest konieczne. Maryja wybrała dobrą cząstkę, która nie będzie jej odebrana.

Jan 11:21 Wtedy Marta rzekła do Jezusa: Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł.

Marta wyraża swój głęboki smutek i rozczarowanie, że Jezus nie był obecny, aby uzdrowić jej brata.

1. Jezus jest naszą jedyną nadzieją w czasach trudności

2. Boży czas jest doskonały, nawet jeśli go nie rozumiemy

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2. Psalm 46:1-3 – Bóg jest naszą ucieczką i siłą, bardzo aktualną pomocą w kłopotach. Dlatego nie będziemy się bać, choćby ziemia się poruszyła i choć góry zostały przeniesione w środek morza; Choćby szumiały i wzburzały się jego wody, chociaż góry drżały od ich wezbrań.

Jan 11:22 Ale wiem, że i teraz, o cokolwiek poprosisz Boga, Bóg ci da.

Jezus zapewnia Martę, że o cokolwiek poprosi Boga, zostanie jej dane.

1. Wiara: wiara, że Bóg wypełni swoje obietnice

2. Nadzieja: Zaufanie Panu w trudnych sytuacjach

1. Mateusza 21:22 - I wszystko, o co z wiarą prosić będziecie na modlitwie, otrzymacie.

2. Jeremiasz 29:11 - Znam bowiem plany, które mam wobec was, wyrocznia Pana, plany, aby wam powodziło się, a nie wyrządzajcie wam krzywdy, plany, aby dać wam nadzieję i przyszłość.

Jan 11:23 Rzekł jej Jezus: Brat twój zmartwychwstanie.

Jezus zapewnia Martę, że jej brat Łazarz dostąpi zmartwychwstania.

1: Jezus jest źródłem nadziei i pewności, że śmierć nie jest końcem.

2: Jezus niesie życie i nadzieję tym, którzy Mu ufają.

1: Rzymian 8:11 –? I jeśli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała dzięki swemu Duchowi, który mieszka w was.

2:1 Koryntian 15:20-22 – ? Oto Chrystus rzeczywiście zmartwychwstał jako pierwociny tych, którzy zasnęli. Ponieważ bowiem przez człowieka przyszła śmierć, przez człowieka też zmartwychwstanie. Bo jak w Adamie wszyscy umierają, tak w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni.

Jana 11:24 Marta mu odpowiedziała: Wiem, że w dniu ostatecznym zmartwychwstanie podczas zmartwychwstania.

Marta wyznaje wiarę w zmartwychwstanie Jezusa w dniu ostatecznym.

1: Nadzieja w zmartwychwstaniu Jezusa, że bez względu na okoliczności możemy ufać obietnicom Bożym.

2: Zaufaj Panu, gdyż On jest wierny i odnowi nasze życie.

1:1 Piotra 1:3-5 - Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa! Według swego wielkiego miłosierdzia przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa zrodził nas na nowo do żywej nadziei.

2: Rzymian 8:11 - Jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, który wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.

Jan 11:25 Rzekł jej Jezus: Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie.

Jezus jest źródłem życia i zmartwychwstania.

1. Musimy wierzyć w Jezusa, aby doświadczyć życia i zmartwychwstania.

2. Zaufanie Jezusowi jest kluczem do odblokowania życia i zmartwychwstania.

1. Jana 3:16 „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

2. Rzymian 10:9 „Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz”.

Jan 11:26 A kto żyje i wierzy we mnie, na wieki nie umrze. Czy w to wierzysz?

Ten fragment ukazuje wiarę Jezusa, że ci, którzy w niego wierzą, nigdy nie umrą.

1. Moc Jezusa: jak wiara w Niego może pokonać śmierć

2. Dar życia wiecznego: wiara w Jezusa i doświadczenie nieśmiertelności

1. Rzymian 10:9-10 – „Jeśli więc ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem swoim wierzycie i jesteście usprawiedliwieni, i ustami swoimi wyznajecie i zostajecie zbawieni.”

2. 1 Koryntian 15:54-57 – „Kiedy to, co zniszczalne, przyoblecze się w niezniszczalność, a śmiertelnik w nieśmiertelność, wtedy spełni się napisane powiedzenie: ‚Śmierć została pochłonięta w zwycięstwie’. "Gdzie, o śmierci, jest twoje zwycięstwo? Gdzie, o śmierci, jest twoje żądło?" Żądłem śmierci jest grzech, a mocą grzechu jest prawo. Ale Bogu niech będą dzięki! On daje nam zwycięstwo przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Jan 11:27 Rzekła mu: Tak, Panie, wierzę, że Ty jesteś Chrystusem, Synem Bożym, który miał przyjść na świat.

Jezus spotyka Martę pogrążoną w smutku po śmierci brata. Wyznaje wiarę w Niego jako Syna Bożego.

Marta wyraża swoją wiarę w Jezusa jako Syna Bożego.

1. Wiara Marty: jak pielęgnować niezachwianą wiarę w Pana

2. Pocieszenie w smutku: odnajdywanie siły w miłości Jezusa

1. Mateusza 11:28 - ? □ przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam odpocznienie.??

2. Rzymian 10:9-10 - ? Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu; i ustami wyznaje się ku zbawieniu.??

Jan 11:28 A to powiedziawszy, poszła i zawołała potajemnie Marię, siostrę swoją, mówiąc: Mistrz przyszedł i woła cię.

Jezus przybył do domu Marii i Marty i wezwał Marię.

1. Jezus wzywa nas w chwilach rozpaczy i daje nam nadzieję.

2. Musimy odpowiedzieć na wezwanie Jezusa i zaufać Jego miłości i miłosierdziu.

1. Izajasz 43:2-3? Gdy przejdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zasypią was; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali. Bo jestem Panem, twoim Bogiem, Świętym Izraela, twoim Zbawicielem.

2. Mateusza 11:28 ? □ przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja wam dam odpocznienie.??

Jan 11:29 Gdy tylko to usłyszała, szybko wstała i przyszła do niego.

Maria usłyszała, że Jezus nadchodzi, więc szybko wstała i wyszła Mu na spotkanie.

1. Bóg jest zawsze gotowy na spotkanie z nami, gdy Go szukamy.

2. Podjęcie inicjatywy w poszukiwaniu Boga może prowadzić do niesamowitych błogosławieństw.

1. Jeremiasz 29:13 – „Będziecie mnie szukać i znajdziecie mnie, gdy będziecie mnie szukać całym swoim sercem”.

2. Izajasz 55:6 – „Szukajcie Pana, póki można go znaleźć, wzywajcie go, póki jest blisko”.

Jan 11:30 A Jezus jeszcze nie wszedł do miasta, ale był na tym miejscu, gdzie Marta go spotkała.

Marta spotkała Jezusa na miejscu poza miastem, zanim wszedł.

1. Przezwyciężanie smutku: nauka ze spotkania Marty z Jezusem

2. Spotkanie Jezusa w nieoczekiwanych miejscach

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2. Jana 11:25-26 – Jezus jej powiedział: ? Jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki. Czy wierzysz w to???

Jan 11:31 Żydzi więc, którzy byli z nią w domu i pocieszali ją, gdy zobaczyli Marię, że wstała szybko i wyszła, poszli za nią, mówiąc: Idzie do grobu, aby tam płakać.

Maria poszła do grobu Łazarza, aby płakać, gdy usłyszała o jego śmierci. Żydzi, którzy byli z nią w domu, poszli za nią do grobu.

1. Pocieszenie Boże w chwilach smutku

2. Odnajdywanie nadziei pośród śmierci

1. Psalm 56:8 - ? □ wziąłeś pod uwagę moje wędrówki; wlej moje łzy do Twojej butelki. Czy nie ma ich w Twojej książce???

2. Izajasz 41:10 - ? Nie bój się , bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci; Będę cię podpierał moją sprawiedliwą prawicą. ??

Jana 11:32 A gdy Maria przyszła do miejsca, w którym był Jezus, i ujrzała go, upadła mu do nóg i mówiła do niego: Panie, gdybyś tu był, mój brat nie umarłby.

Maria wyraziła swój żal Jezusowi z powodu śmierci jej brata.

1: W chwilach smutku zwróć się do Jezusa o pocieszenie.

2: Jezus jest ostatecznym źródłem pocieszenia i pokoju.

1: Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo Ja jestem z tobą, nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem: wzmocnię cię, tak, pomogę ci, tak, podeprę cię prawą ręką mojej sprawiedliwości.”

2: Psalm 34:18 – „Pan jest blisko tych, którzy mają złamane serce i wybawia skruszonego ducha”.

Jan 11:33 Gdy więc Jezus ujrzał ją płaczącą i płaczących także Żydów, którzy z nią szli, wzruszył się w duchu i zatrwożył się,

Jezus zasmucił się wraz z tymi, którzy opłakiwali śmierć Łazarza.

1. Bóg jest z nami w naszych smutkach i rozumie nasz ból.

2. Pocieszenie w Chrystusie: znajdowanie siły w chwilach smutku.

1. Rzymian 12:15 – „Weselcie się z tymi, którzy się weselą, płaczcie z tymi, którzy płaczą”.

2. Psalm 34:18 – „Pan jest blisko tych, którzy mają złamane serce, i wybawia zdruzgotanych na duchu”.

Jan 11:34 I rzekli: Gdzie go położyliście? Powiedzieli mu: Panie, przyjdź i zobacz.

Jezus okazał współczucie pogrążonej w żałobie rodzinie Łazarza, pytając o miejsce jego pochówku.

1: Powinniśmy okazywać współczucie osobom pogrążonym w żałobie, chcąc ich

wysłuchać i pocieszyć.

2: Z przykładu Jezusa możemy uczyć się, jak okazywać współczucie i pocieszać osobom pogrążonym w żałobie.

1:1 Piotra 5:7 - Przerzućcie na niego całą swoją troskę, gdyż on się o was troszczy.

2: Rzymian 12:15 – Radujcie się z tymi, którzy się radują; płaczcie z tymi, którzy płaczą.

Jana 11:35 Jezus zapłakał.

Jezus zapłakał nad śmiercią Łazarza, okazując głębię swojej miłości i współczucia dla przyjaciela.

1. Moc Jezusa? Miłość: studium Jana 11:35

2. Współczucie w kryzysie: refleksja nad Jezusem? Łzy w Ew. Jana 11:35

1. Jana 3:16 - Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Jan 11:36 I rzekli Żydzi: Oto, jak go miłował!

Jezus zapłakał nad swoim drogim przyjacielem Łazarzem. Jezusa nie było, gdy Łazarz zachorował, a przybył po śmierci Łazarza. Jezus był głęboko poruszony śmiercią przyjaciela, a otaczający go Żydzi zauważyli jego miłość i smutek.

Miłość Jezusa do przyjaciela ukazała głębię jego współczucia i miłosierdzia.

1: Miłość Boga jest bezwarunkowa

2: Współczucie w obliczu straty

1: 1 Koryntian 13:4-7 – Miłość jest cierpliwa i łaskawa; miłość nie zazdrości i nie przechwala się; nie jest to aroganckie ani niegrzeczne. Nie upiera się przy swojej własnej drodze; nie jest drażliwy ani urażony; nie raduje się z nieprawości, lecz raduje się prawdą.

2: Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Jan 11:37 A niektórzy z nich mówili: Czyż ten człowiek, który otworzył oczy niewidomym, nie mógł sprawić, że i on nie umarł?

Ludzie wokół grobowca Łazarza byli zdezorientowani i pytali, dlaczego Jezus go nie uzdrowił, zamiast pozwolić mu umrzeć.

1. Jezus jest suwerenem: refleksje na temat śmierci Łazarza

2. Życie, śmierć i nadzieja w zmartwychwstaniu Łazarza

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2. Jana 11:25 - Rzekł jej Jezus: Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie.

Jan 11:38 Jezus więc ponownie wzdycha w sobie, przychodzi do grobu. Była to jaskinia, a na niej leżał kamień.

Jezus odwiedza grób Łazarza i ogarnia go smutek.

1: Siła empatii – Jezus zademonstrował moc empatii, gdy płakał nad swoim ukochanym przyjacielem Łazarzem.

2: Życie pełne współczucia – Jezus pokazał nam moc życia pełnego współczucia, demonstrując swoją miłość do Łazarza.

1: Rzymian 12:15 – Radujcie się z tymi, którzy się weselą, płaczcie z tymi, którzy płaczą.

2:1 Jana 4:19-20 – Kochamy, bo on pierwszy nas umiłował. Jeśli ktoś powie, ? kocha Boga i nienawidzi swego brata, jest kłamcą; bo kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie

może miłować Boga, którego nie widzi.

Jan 11:39 Jezus rzekł: Usuńcie kamień. Mówi mu Marta, siostra umarłego: Panie, już śmierdzi, bo już od czterech dni nie żyje.

Marcie przypomina się o mocy Jezusa przywracania życia nawet wtedy, gdy śmierć wydaje się pewna.

1: W chwilach smutku Jezus jest naszym źródłem nadziei.

2: Możemy zaufać Jezusowi, że będzie wierny nawet wtedy, gdy okoliczności wydają się niemożliwe.

1: Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2: Izajasz 43:2 - Gdy przejdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zaleją cię. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się; i płomień nie zapali się nad tobą.

Jana 11:40 Rzekł jej Jezus: Czyż ci nie mówiłem, że jeśli uwierzysz, ujrzysz chwałę Bożą?

Jezus przypomina Marcie swoją wcześniejszą obietnicę, że jeśli uwierzy, ujrzy chwałę Bożą.

1: Wiara przybliża nas do chwały Bożej.

2: Uwierz, a ujrzysz chwałę Bożą.

1: Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

2: Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

Jana 11:41 Potem usunięto kamień z miejsca, gdzie złożono zmarłego. A Jezus podniósł oczy i rzekł: Ojcze, dziękuję ci, że mnie wysłuchałeś.

Jezus dziękuje Bogu po usunięciu kamienia z grobu Łazarza.

1. Moc wdzięczności: nauka dziękowania w dobrych i złych chwilach.

2. Wznoszenie oczu ku niebu: nauka patrzenia na Pana w chwilach trudności.

1. Filipian 4:6-7 - Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbach z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu.

2. Psalm 118:1-2 - Dziękujcie Panu, bo jest dobry; jego miłość trwa na wieki. Niech Izrael powie: ? □ Czy miłość trwa wiecznie?

Jan 11:42 I wiedziałem, że zawsze mnie wysłuchujesz, ale ze względu na lud, który stoi obok, powiedziałem to, aby uwierzyli, że mnie posłałeś.

Jezus modlił się do Boga i przyznał, że On zawsze Go wysłuchuje, chociaż powiedział to na głos, aby ludzie usłyszeli i uwierzyli, że Jezus został posłany przez Boga.

1. Uczyć się ufać Bożemu wyczuciu czasu

2. Moc uwielbienia i uwielbienia

1. List do Hebrajczyków 13:5-6 – „Niech wasza rozmowa będzie wolna od pożądliwości i poprzestawajcie na tym, co macie; bo powiedział: Nie opuszczę cię ani nie opuszczę. Abyśmy mogli śmiało powiedzieć: Pan jest moim pomocnikiem i nie będę się bał, co mi uczyni człowiek.

2. Psalm 66:19 – „Ale zaprawdę, Bóg mnie wysłuchał i wysłuchał głosu mojej modlitwy”.

Jan 11:43 A to powiedziawszy, zawołał donośnym głosem: Łazarzu, wyjdź na zewnątrz.

Fragment ten opowiada o tym, jak Jezus wezwał Łazarza, aby wyszedł z grobu.

1. Władza Jezusa nad śmiercią i Jego współczucie dla cierpiących

2. Znaczenie wiary w moc Jezusa

1. Łk 7,14-15 – Jezus wskrzesza z martwych syna wdowy

2. Rzymian 6:23 – Moc grzechu i śmierci zostaje złamana przez zmartwychwstanie Jezusa

Jana 11:44 I wyszedł umarły, mając związane ręce i nogi płótnami, a twarz jego była owinięta chustą. Rzekł im Jezus: Rozwiążcie go i wypuśćcie.

Zmarłego wyprowadzono z grobu, związanego i przykrytego płótnami. Jezus nakazał ludziom, aby go uwolnili.

1. Jezus daje życie - Przykład Łazarza i moc Jezusa, aby dać życie.

2. Moc Jezusa – Jak Jezus ma moc wskrzeszania umarłych i uwalniania nas z niewoli.

1. Izajasz 26:19 - ? nasi umarli ożyją; ich ciała powstaną. Wy, którzy mieszkacie w prochu, obudźcie się i śpiewajcie z radości! Bo rosa wasza jest rosą światłości, a ziemia będzie rodzić umarłych.

2. Rzymian 6:4-5 - ? Zostaliśmy więc razem z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy i my mogli kroczyć w nowości życia, jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca. Bo jeśli zjednoczyliśmy się z nim w śmierci takiej jak jego, z pewnością zjednoczymy się z nim w zmartwychwstaniu takim jak jego.

Jan 11:45 Wtedy wielu Żydów, którzy przyszli do Marii i zobaczyli, czego dokonał Jezus, uwierzyło w niego.

Wielu Żydów widziało cuda, jakich dokonywał Jezus, i uwierzyło w Niego.

1: Uwierz w Jezusa i Jego cuda.

2: Przez wiarę możemy zaufać mocy Jezusa.

1: Rzymian 10:9 - Jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

2: Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby

każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Jana 11:46 Niektórzy jednak z nich udali się do faryzeuszy i opowiedzieli im, czego dokonał Jezus.

Niektórzy z ludzi, którzy widzieli cuda Jezusa, donieśli o nich faryzeuszom.

1. Cuda Chrystusa: niezaprzeczalne świadectwo

2. Moc świadectwa: jak nasze historie mogą wywołać zmiany

1. Dzieje Apostolskie 4:20, ? □ , czy też nie możemy nie mówić tego, co widzieliśmy i słyszeliśmy.??

2. Izajasz 43:10, ? □ Jesteśmy moimi świadkami, mówi Pan, i moim sługą, którego wybrałem.

Jan 11:47 Wtedy zebrali się arcykapłani i faryzeusze rada i zapytali: Co mamy zrobić? bo ten człowiek czyni wiele cudów.

Arcykapłani i faryzeusze zebrali się, aby porozmawiać o Jezusie, który dokonywał wielu cudów.

1. Cud wiary – historia Jezusa oraz arcykapłanów i faryzeuszy

2. Cuda Boże — jak Bóg czyni cuda w naszym życiu

1. Dzieje Apostolskie 4:13-17 – Kiedy przełożeni, starsi i uczeni w Piśmie stanęli wobec uzdrowienia chromego człowieka, byli zdumieni i zdali sobie sprawę, że stało się to dzięki mocy Jezusa.

2. Mateusza 16:21-23 – Kiedy Piotr wyznaje, że Jezus jest Synem Bożym, Jezus odpowiada ostrzeżeniem, że wrogowie Boga będą próbowali go zniszczyć.

Jana 11:48 Jeśli go tak zostawimy, wszyscy w niego uwierzą, a przyjdą Rzymianie i zabiorą zarówno nasze miejsce, jak i naród.

Arcykapłani i faryzeusze obawiają się, że lud przyjmie Jezusa jako Mesjasza i że Rzymianie przyjdą, aby zabrać ich naród.

1. Jezus jako Mesjasz – kim jest i jakie ma dla nas znaczenie?

2. Strach przed człowiekiem a strach przed Bogiem – jaka powinna być nasza motywacja?

1. Jana 11:48 - ? Jeśli go tak zostawimy, wszyscy uwierzą w niego i przyjdą Rzymianie, i zabiorą zarówno nasze miejsce, jak i naród.

2. Rzymian 10:17 - ? o wiara pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa. ??

Jana 11:49 A jeden z nich, imieniem Kajfasz, będący w tym roku arcykapłanem, rzekł do nich: W ogóle nic nie wiecie,

Kajfasz ostrzegł lud, aby nie wtrącał się w sprawy wykraczające poza ich zrozumienie.

1: Powinniśmy być pokorni i przyznać, że są pewne rzeczy, których nie jesteśmy w stanie zrozumieć.

2: Powinniśmy oprzeć się pokusie osądzania i krytykowania tych, których przekonania i punkty widzenia różnią się od naszych.

1: Jakuba 4:11-12 „Nie mówcie wzajemnie źle, bracia. Kto obmawia brata lub osądza brata jego, mówi zło przeciwko prawu i osądza prawo. Jeśli zaś sądzicie prawo, jesteście nie wykonawca prawa, ale sędzia.

2: Kolosan 2:8 „Uważajcie, aby was nikt nie zniewolił filozofią i pustym oszustwem, według tradycji ludzkiej, według żywiołów świata, a nie według Chrystusa”.

Jan 11:50 I nie uważajcie, że jest dla nas korzystne, aby jeden człowiek umarł za lud, a nie zginął cały naród.

Jeden człowiek powinien umrzeć za naród, aby ocalić naród.

1. Moc poświęcenia: studium Jana 11:50

2. Koszt miłości: zrozumienie wielkości ofiary Chrystusa

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazał nam swoją wielką miłość, wysyłając Chrystusa, aby umarł za nas, gdy byliśmy jeszcze grzesznikami.

2. Izajasz 53:5 - Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

Jana 11:51 I nie mówił to od siebie, lecz będąc w tym roku arcykapłanem, prorokował, że Jezus za ten naród umrze;

Arcykapłan przepowiedział śmierć Jezusa.

1. Jezus został wysłany, aby umrzeć za grzechy narodu.

2. Śmierć Jezusa była konieczna, aby zbawić nas od naszych grzechów.

1. Izajasz 53:5-6 - Ale on został zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy: kara naszego pokoju spadła na niego; a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje swoją miłość do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Jan 11:52 I nie tylko za ten naród, ale także aby zgromadzić w jedno rozproszone dzieci Boże.

Werset ten mówi o zgromadzeniu rozproszonych dzieci Bożych w jeden naród.

1.? □ athering Together in Unity????A o znaczeniu utrzymywania jedności wśród ludu Bożego.

2.? □ on rozproszone dzieci Boże????A o znaczeniu ponownego zjednoczenia rozproszonych dzieci Bożych.

1. Efezjan 4:3-7 ??? Czy dokładacie wszelkich starań, aby zachować jedność Ducha

poprzez więź pokoju?

2. Psalm 133:1 ??? □ ehold, jak dobrze i przyjemnie, gdy bracia żyją w jedności!??

Jan 11:53 Od tego dnia naradzali się wspólnie, aby go zabić.

Z tego fragmentu wynika, że ówcześni przywódcy religijni spiskowali, by zabić Jezusa.

1: Musimy stanąć w obronie sprawiedliwości i nie dać się zwieść złym zamiarom.

2: Musimy uważać na tych, którzy próbują nami manipulować fałszywymi obietnicami i własnymi programami.

1: Przysłów 14:16 - Mądry jest ostrożny i odwraca się od zła, głupi zaś jest lekkomyślny i nieostrożny.

2: Hebrajczyków 10:24-25 - Zastanówmy się, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się wzajemnie, a tym bardziej, gdy widzicie Zbliża się dzień.

Jan 11:54 Dlatego Jezus nie występował już otwarcie wśród Żydów; lecz udał się stamtąd do krainy w pobliżu pustyni, do miasta zwanego Efraim, i tam pozostał ze swoimi uczniami.

Jezus opuścił Judeę i udał się do pobliskiego miasta Efraim, gdzie zatrzymał się ze swoimi uczniami.

1. Droga wiary Jezusa: Zrozumienie odwagi i wytrwałości Jezusa

2. Naśladowanie przykładu Jezusa: opowiadanie się za tym, co słuszne

1. Dzieje Apostolskie 5:29 – ? □ ut Piotr i apostołowie odpowiedzieli: □ Musimy słuchać Boga, a nie ludzi.? □ €?

2. Hebrajczyków 11:8 - ? Twojej wiary Abraham usłuchał, gdy został wezwany, aby udać się na miejsce, które miał otrzymać w dziedzictwie. I wyszedł, nie wiedząc dokąd idzie.??

Jana 11:55 A zbliżała się Pascha żydowska i wielu przed Paschą wychodziło z kraju do Jerozolimy, aby się oczyścić.

Wielu Żydów udało się do Jerozolimy przed Paschą, aby się oczyścić.

1. Znaczenie oczyszczenia duchowego i oczyszczenia przed ważnymi wydarzeniami duchowymi.

2. Znaczenie Paschy i podróży do Jerozolimy dla Żydów.

1. Rzymian 6:19-22 – Bo tak jak wydaliście swoje członki na niewolników nieczystości i bezprawia prowadzącego do większego bezprawia, tak teraz oddawajcie swoje członki na niewolników prawości prowadzącej do uświęcenia.

2. Izajasz 1:16-17 – Umyjcie się; oczyśćcie się; usuńcie zło swoich uczynków sprzed moich oczu; przestań czynić zło, naucz się czynić dobro; szukajcie sprawiedliwości, eliminujcie ucisk; wymierzcie sprawiedliwość sierocie, wstawiajcie się za wdową.

Jana 11:56 Potem szukali Jezusa i rozmawiali między sobą, gdy stali w świątyni: Jak myślicie, że nie przyjdzie na święto?

Żydzi rozmawiali między sobą o Jezusie w świątyni, pytając, czy przyjdzie na ucztę.

1: Szukaj Jezusa i zadawaj trudne pytania.

2: Nie bój się skonfrontować z tym, czego nie rozumiesz.

1: Mateusza 7:7-8 – Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; Pukajcie, a będzie wam otworzone. Bo każdy, kto prosi, otrzymuje; a kto szuka, znajduje; a pukającemu będzie otworzone.

2: Psalm 27:4 - Jednego pragnąłem od Pana i o to będę zabiegał; abym mógł mieszkać w domu Pańskim po wszystkie dni mego życia, aby oglądać piękno Pana i pytać w Jego świątyni.

Jan 11:57 A arcykapłani i faryzeusze wydali przykazanie, aby jeśli ktoś wiedział, gdzie on jest, powinien to pokazać, aby go mogli zabrać.

Arcykapłani i faryzeusze nakazali, aby każdy, kto zna miejsce pobytu Jezusa, dał im znać, aby mogli go aresztować.

1. Plan Boży jest większy niż nasze zrozumienie – Rzymian 11:33-36

2. Boża ochrona jest niezawodna – Psalm 91:1-2

1. Jana 7:30 – „Wtedy chcieli go pojmać, lecz nikt nie położył na nim rąk, bo jeszcze nie nadeszła jego godzina”.

2. Mateusza 26:53-54 – „Czy myślisz, że nie mogę teraz modlić się do mojego Ojca, a wkrótce da mi więcej niż dwanaście legionów aniołów? Ale jak wtedy wypełnią się Pisma, że tak się stać musi?”

Jana 12 opisuje namaszczenie Jezusa w Betanii, Jego triumfalny wjazd do Jerozolimy, przepowiednię Jego śmierci i nieustające niedowierzanie wielu osób pomimo Jego cudów.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się obiadem w Betanii na sześć dni przed Paschą, podczas którego Łazarz był obecny z Jezusem. Podczas posiłku Maria namaściła stopy Jezusa drogimi perfumami i wytarła je włosami. Judasz Iskariota sprzeciwiał się marnowaniu perfum, które można było sprzedać biednym, ale Jezus bronił działania Marii jako przygotowania do jego pogrzebu (Jana 12:1-8).

2. akapit: Wiadomość o wskrzeszeniu Łazarza sprawiła, że wielu Żydów wyszło, aby go zobaczyć. Łazarz, prowadzący spisek arcykapłanów, spiskujący na zabicie Łazarza, ponieważ z jego powodu wielu Żydów przychodziło do Jezusa wierząc w Niego. Następnego dnia, kiedy tłumy przybyły na ucztę, usłyszały, że Jezus nadchodzi do Jerozolimy, zerwały gałązki palmowe i wyszły Mu na spotkanie, wołając: Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi i nazywa się Pan, król Izrael! wypełniając się proroctwo Zachariasz na osiołku, lecz uczniowie nie zrozumieli tych rzeczy dopiero po uwielbieniu i przypomnieli sobie, że to o nim napisano (Jana 12:9-16).

Akapit 3: Pomimo czynienia tak wielu znaków w ich obecności, nadal nie wierzyli, że wypełnia proroctwo Izajasza, zatwardzając ich serca. Jednak w tym samym czasie wśród czołowych Żydów wielu Mu uwierzyło, ale ponieważ faryzeusze nie chcieli otwarcie wyznawać swojej wiary ze strachu, że zostaną wyrzuceni, synagoga bardziej kochała ludzką pochwałę niż Boga. Wtedy Jezus głośno zawołał, mówiąc, że kto we mnie wierzy, nie wierzy we mnie, tylko w tego, który mnie posłał. Przyszedłem do świata światłości, aby kto we mnie wierzy, nie pozostał ciemnością, jeśli ktoś usłyszy moje słowa, nie zachowuje ich. Nie osądzam go, bo nie przyszedłem. osądzaj świat, ale zbawiaj świat – końcowy rozdział przedstawiający cel misji, przesłanie od Samego Ojca (Jana 12:37-50).

Jan 12:1 Potem Jezus na sześć dni przed Paschą przybył do Betanii, gdzie przebywał Łazarz, który był umarły, a którego wskrzesił z martwych.

Jezus odwiedził Betanię na sześć dni przed Paschą i wskrzesił Łazarza z martwych.

1. Potęga miłości: jak miłość Jezusa do Łazarza przekroczyła śmierć

2. Jezus jako cudotwórca: studium Jego cudownej mocy

1. Rzymian 8:38-39: Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Jana 11:25-26: Jezus jej odpowiedział: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki. Czy w to wierzysz?”

Jana 12:2 Tam przyrządzili mu kolację; i Marta służyła; ale Łazarz był jednym z tych, którzy z nim zasiedli do stołu.

Łazarz był jednym z tych, którzy spożywali posiłek z Jezusem.

1: Jezus pokazuje nam, że pośród cierpienia można znaleźć radość i społeczność.

2: W Jezusie możemy znaleźć nadzieję i siłę nawet w najtrudniejszych chwilach.

1: Jakuba 1:2-4 - Uznajcie to za czystą radość, bracia moi, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało.

2: Hebrajczyków 13:5 – Niech wasze życie będzie wolne od miłości do pieniędzy i zadowalajcie się tym, co macie, ponieważ Bóg powiedział: „Nigdy cię nie opuszczę; nigdy Cię nie opuszczę.”

Jan 12:3 Potem wzięła Maria funt maści nardowej, bardzo kosztownej, namaściła nogi Jezusa i wytarła je swoimi włosami, a dom napełnił się wonią maści.

Maria okazała swą miłość i oddanie Jezusowi poprzez kosztowny dar namaszczenia jego stóp maścią nardową.

1. Moc oddania: badanie daru Maryi dla Jezusa

2. Hojność i miłość: przykład Maryi

1. Izajasz 1:17 „Nauczcie się czynić dobro; szukajcie sprawiedliwości, eliminujcie ucisk; wymierzcie sprawiedliwość sierocie, brońcie sprawy wdowy”.

2. Rzymian 12:1-2 „Apeluję więc do was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i przyjemną Bogu, co jest waszą duchową czcią. Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

Jan 12:4 Wtedy mówi jeden z jego uczniów, Judasz Iskariota, syn Szymona, który go miał wydać:

Okazało się, że Judasz Iskariota, jeden z uczniów Jezusa, jest tym, który Go zdradzi.

1. Zdrada Judasza – analiza niefortunnych wydarzeń poprzedzających ukrzyżowanie Jezusa

2. Siła zdrady – jak pojedynczy czyn może zmienić bieg historii

1. Mateusza 26:14-16 – Spisek mający na celu zdradę Jezusa

2. Łk 22:47-48 – Zdrada Jezusa przez Judasza Iskariotę

Jan 12:5 Dlaczego nie sprzedano tego olejku za trzysta denarów i nie rozdano ubogim?

W tym fragmencie opisano sytuację, w której Maryja namaszcza stopy Jezusa drogim olejkiem, a Jezus odpowiada, że lepiej byłoby rozdać te pieniądze biednym.

1. Znaczenie troski o ubogich w oczach Jezusa.

2. Znaczenie posiadania hojnego serca.

1. Mateusza 25:40 – „A król im odpowie: Zaprawdę powiadam wam, jak uczyniliście to jednemu z tych najmniejszych moich braci, mnieście to uczynili”.

2. Przysłów 14:31 – „Kto uciska biednego, znieważa jego Stwórcę, lecz kto jest hojny dla potrzebującego, okazuje mu szacunek”.

Jana 12:6 To powiedział nie dlatego, że troszczył się o ubogich; ale dlatego, że był złodziejem i miał torbę, i odsłonił to, co było w niej włożone.

John nauczał o znaczeniu dobroczynności, kiedy ujawnił, że złodziejowi, który miał torbę, zależało jedynie na zabraniu jej dla siebie.

1. Musimy dawać z miłości, a nie z chciwości.

2. Strzeż się pokusy egoizmu.

1. Mateusza 6:19-21: „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną, ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.

2. 1 Jana 3:17: „Kto jednak posiada dobra tego świata, a widzi brata swego w potrzebie i zamyka przed nim serce swoje, jakże może w nim mieszkać miłość Boża?”

Jana 12:7 Wtedy Jezus rzekł: Zostaw ją; zachowała to na dzień mojego pogrzebu.

We fragmencie tym Jezus mówi ludziom, aby zostawili Marię w spokoju, gdy przygotowywała się do jego pogrzebu.

1. Współczucie i miłość Jezusa: Ofiara Maryi

2. Moc przygotowania: lekcje od Maryi

1. Łk 10,38-42 – Przykład pobożności Maryi

2. Jana 11:1-44 – Wskrzeszenie Łazarza przez Jezusa

Jan 12:8 Bo ubogich zawsze macie u siebie; ale mnie nie zawsze.

Werset ten podkreśla, że ubodzy zawsze będą z nami, ale Jezus nie zawsze będzie z nami.

1. Nie bierz Jezusa za coś oczywistego: żyj dla Jezusa każdego dnia

2. Moc hojności: służenie biednym w imieniu Jezusa

1. Mateusza 25:31-46 – Przypowieść o owcach i kozach

2. Jakuba 2:14-17 – Wiara bez uczynków jest martwa

Jana 12:9 Dlatego wielu Żydów wiedziało, że tam jest, i przyszli nie tylko ze względu na Jezusa, ale także po to, aby zobaczyć Łazarza, którego wskrzesił z martwych.

Wielu Żydów wiedziało, że Jezus przybył do Betanii i wskrzesił Łazarza z martwych. Przyszli zobaczyć Jezusa i Łazarza.

1. Moc wiary: jak Jezus wskrzesił Łazarza z martwych

2. Cuda Boże: Cuda Jezusa

1. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

2. Dzieje Apostolskie 3:1-10 - A Piotr i Jan szli do świątyni w godzinie modlitwy, o godzinie dziewiątej.

Jana 12:10 Arcykapłani zaś naradzili się, aby i Łazarza zabić;

Arcykapłani chcieli zabić Łazarza.

1: Nie powinniśmy pozwalać, aby gniew i zazdrość kontrolowały nasze działania.

2: Miłość Boga do nas jest większa niż nasza żądza zemsty.

1: Mateusza 5:44 - Ale powiadam wam, miłujcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują.

2: Rzymian 12:19 – Nie mścijcie się, drodzy przyjaciele, ale zostawcie miejsce gniewowi Bożemu, gdyż napisano: „Moja jest pomsta, Ja odpłacę” – mówi Pan.

Jan 12:11 Ponieważ przez niego wielu Żydów odeszło i uwierzyło w Jezusa.

Ten fragment ukazuje, że wielu Żydów uwierzyło w Jezusa po zobaczeniu Jego cudów.

1. Moc cudów Jezusa: jak Jezus zmienił życie

2. Wpływ wiary: jak wiara w Jezusa przemienia życie

1. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

2. Jana 16:8-9 – „A gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie, o grzechu, bo we mnie nie uwierzyli”.

Jana 12:12 Nazajutrz wiele osób, które przybyły na święto, usłyszawszy, że Jezus idzie do Jerozolimy,

Mieszkańcy Jerozolimy z niecierpliwością czekali na przybycie Jezusa.

1: Jezus jest Królem Chwały i powinniśmy być gotowi powitać Go w naszych sercach.

2: Jezus jest jedyną drogą do zbawienia i musimy otworzyć nasze serca, aby Go przyjąć.

1: Psalm 24:7-10 Podnieście głowy, bramy; i podnieście się, bramy wieczne; i wejdzie Król chwały.

2: Jana 3:16-17: Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Jana 12:13 Wzięli gałązki palmowe, wyszli mu na spotkanie i wołali: Hosanna: Błogosławiony król Izraela, który przychodzi w imieniu Pana.

Ten fragment opisuje triumfalny wjazd Jezusa do Jerozolimy, kiedy jego naśladowcy witali go gałązkami palm i wołali: „Hosanna! Błogosławiony król Izraela, który przychodzi w imię Pańskie!”

1. Wezwanie do radości: świętowanie triumfalnego wjazdu Jezusa do Jerozolimy

2. Hosanna! Król Izraela przychodzi w imieniu Pana

1. Izajasz 40:9-10 – „O Syjonie, który niesiesz dobrą nowinę, wstąp na wysoką górę; Jerozolimo, która niesiesz dobrą nowinę, podnieś z mocą swój głos, podnieś go, nie bój się. Mówcie do miast judzkich: „Oto wasz Bóg”.

2. Psalm 118:26 – Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim! Błogosławimy Cię z domu Pańskiego.

Jana 12:14 A Jezus, znalazłszy osła, usiadł na nim; jak jest napisane,

Jezus pokornie wjechał do Jerozolimy na osiołku. 1: Pokora Jezusa jest dla nas wzorem do naśladowania. 2: Wjazd Jezusa do Jerozolimy był wypełnieniem proroctwa. 1: Filipian 2:5-11, który mówi o pokorze Jezusa. 2: Izajasz 62:11, który przepowiadał wjazd Jezusa do Jerozolimy.

Jan 12:15 Nie bój się, córko Syjonu, oto nadchodzi Król twój, siedząc na oślęciu.

Jezus przybywa do Jerozolimy, jadąc na oślęciu.

1. „Król Jezus: wkracza w nasze życie”

2. „Przyjście naszego króla: wejście triumfalne”

1. Zachariasz 9:9 – „Raduj się wielce, córo Syjonu! Krzycz głośno, córko jerozolimska! Oto twój król przychodzi do ciebie; sprawiedliwy i mający zbawienie, on jest pokorny i dosiada osła, oślęcia, źrebięcia oślicy”.

2. Izajasz 62:11 – „Oto Pan oznajmił aż po krańce ziemi: Powiedz córce Syjonu: «Oto nadchodzi twoje zbawienie; oto jego zapłata jest z nim i jego zapłata przed nim.'”

Jan 12:16 Tego początkowo nie zrozumieli jego uczniowie, ale gdy Jezus został uwielbiony, wtedy przypomnieli sobie, że to o nim napisano i że mu to uczynili.

Uczniowie Jezusa początkowo nie rozumieli znaczenia śmierci Jezusa, ale kiedy Jezus został uwielbiony, zdali sobie sprawę, że te wydarzenia były przepowiedziane i że mu je uczynili.

1. Chwała Jezusa: realizacja Jego celu

2. Naśladowanie Jezusa: zrozumienie Jego planu

1. Izajasz 53:4-6 – Zaprawdę, on dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze smutki; a jednak uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on został zraniony za nasze przestępstwa; został zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

2. Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie.

Jana 12:17 Lud zatem, który był z nim, gdy wywołał Łazarza z grobu i wskrzesił go z martwych, jest jawną kroniką.

Ludzie obecni na cudownym wskrzeszeniu Łazarza przez Jezusa z martwych dali świadectwo mocy Bożej.

1. Cud życia: ponowne odkrycie mocy Jezusa do niesienia nowego życia

2. Składanie świadectwa: jak cuda Jezusa mogą przemienić nasze życie

1. Rzymian 8:11 – „Jeśli jednak Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, mieszka w was, Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.”

2. Jana 11:25-26 – „Odpowiedział jej Jezus: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. A kto żyje i wierzy we Mnie, nigdy nie umrze. Czy w to wierzysz?”

Jana 12:18 Dlatego też lud go spotkał, bo usłyszał, że uczynił ten cud.

Ludzie zgromadzili się wokół Jezusa, bo słyszeli o cudzie, którego dokonał.

1: Moc Boga widoczna jest w Jego cudach.

2: Jezus pokazał swoją moc poprzez swoje akty dobroci i służby.

1: Mateusza 5:16 – „Niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie”.

2: Dzieje Apostolskie 9:36 – „W Joppie była uczennica imieniem Tabita (co w tłumaczeniu znaczy Dorkas), która zawsze czyniła dobrze i pomagała biednym”.

Jan 12:19 Dlatego faryzeusze mówili między sobą: Widzicie, że niczego nie zwyciężacie? oto świat poszedł za nim.

Mimo najlepszych wysiłków faryzeusze nie przeszkodzili Jezusowi w pozyskiwaniu naśladowców.

1. Podążanie za wolą Bożą, nawet w obliczu sprzeciwu, przyniesie sukces.

2. Powinniśmy być gotowi bronić naszych przekonań pomimo sprzeciwu.

1. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie”.

2. Jozuego 1:9 – „Bądźcie silni i mężni; nie bój się i nie lękaj się, bo Pan, Bóg twój, jest z tobą, gdziekolwiek pójdziesz”.

Jana 12:20 A byli wśród nich niektórzy Grecy, którzy przyszli, aby oddać pokłon podczas święta:

Ci Grecy byli poganami, którzy przybyli, aby oddać cześć Bogu w święto Paschy.

1. Możemy uczyć się na przykładzie Greków, którzy pomimo tego, że nie należeli do ludu wybranego przez Boga, mimo to postanowili Go szukać i oddawać Mu cześć.

2. Siłę wspólnego oddawania czci Bogu widać na przykładzie Greków, którzy postanowili szukać Boga na wspólnych zgromadzeniach.

1. Rzymian 10:12 - Nie ma bowiem różnicy między Żydem a poganinem - ten sam Pan jest Panem wszystkich i obficie błogosławi wszystkich, którzy go wzywają.

2. Hebrajczyków 13:15 - Przez Jezusa więc nieustannie składajmy Bogu ofiarę uwielbienia - owoc warg, które otwarcie wyznają jego imię.

Jan 12:21 To samo przyszło do Filipa, który był z Betsaidy w Galilei, i prosiło go, mówiąc: Panie, zobaczymy Jezusa.

Grupa ludzi przyszła do Filipa, mieszkańca Betsaidy w Galilei, i poprosiła o spotkanie z Jezusem.

1. Warto szukać Jezusa

2. Spotkanie z Jezusem poprzez innych

1. Mateusza 18:20 „Bo gdzie dwóch lub trzech gromadzi się w imię moje, tam jestem wśród nich”.

2. Jan 14:9 „Jezus mu odpowiedział: Tak długo jestem z wami, a jeszcze mnie nie poznałeś, Filipie? Kto mnie widział, widział też Ojca; jak więc możesz mówić: „Pokaż nam ojciec'?"

Jan 12:22 Filip przychodzi i mówi Andrzejowi, a Andrzej i Filip znowu mówią Jezusowi.

Filip informuje o czymś Andrzeja, a następnie Andrzej i Filip mówią o tym Jezusowi.

1. Siła komunikacji: przekazywanie ewangelii innym

2. Moc świadectwa: dzielenie się naszą wiarą z innymi

1. Filipian 2:12-13 „Dlatego, umiłowani moi, jak zawsze byliście posłuszni, tak teraz nie tylko jak w mojej obecności, ale o wiele bardziej pod moją nieobecność, z bojaźnią i drżeniem sprawujcie swoje zbawienie z bojaźnią i drżeniem, bo to jest Bóg który w was działa, aby chcieć i działać dla swego upodobania”.

2. Przysłów 27:17 „Żelazo ostrzy żelazo, a jeden człowiek ostrzy drugiego”.

Jan 12:23 A Jezus im odpowiedział, mówiąc: Nadeszła godzina, aby został uwielbiony Syn Człowieczy.

Nadeszła godzina, aby Jezus, Syn Człowieczy, został uwielbiony.

1: Jezus został uwielbiony w swojej śmierci i zmartwychwstaniu, a my także możemy zostać uwielbieni przez Chrystusa.

2: Jezus jest Synem Człowieczym i powinniśmy starać się Go wysławiać w naszym życiu.

1: Rzymian 6:4-5 - Dlatego wraz z nim zostaliśmy pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, tak i my powinniśmy postępować w nowości życia.

2: Filipian 2:5-11 - Niech takie będzie w was usposobienie, jakie było w Chrystusie Jezusie: Który będąc w postaci Bożej, nie uważał za zbójstwo być równym Bogu, lecz pozbawił się sławy i przyjął postać sługi i stał się podobny do ludzi. A okazując się w modzie człowiekiem, uniżył samego siebie, i stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Jan 12:24 Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Jeśli ziarno pszenicy nie wpadnie w ziemię i nie obumrze, zostaje samo, ale jeśli obumrze, przynosi plon obfity.

Jezus uczy, że aby coś wydało obfity owoc, musi najpierw upaść w ziemię i obumrzeć.

1. Wiedza, kiedy odpuścić: moc poświęcenia

2. Inwestowanie w przyszłość: korzyści z poświęcenia

1. Rzymian 6:4-11: Nasze dawne ja umarło i zostało pogrzebane z Chrystusem, abyśmy mogli żyć dla Tego, który powstał z martwych.

2. Galacjan 2:20: Zostałem ukrzyżowany z Chrystusem i już nie żyję, ale żyje we mnie Chrystus.

Jan 12:25 Kto miłuje swoje życie, straci je; a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne.

Ten, kto kocha swoje życie, straci życie wieczne, które obiecał Bóg; ale kto nienawidzi swego życia na tym świecie, znajdzie życie wieczne.

1. Kochać świat to nie kochać siebie

2. Wybór nienawiści do świata oznacza wybór miłości do siebie

1. Mateusza 16:24-26 – „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, weźmie krzyż swój i naśladuje mnie. Kto bowiem chce zachować swoje życie, straci je. a kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je. Bo cóż za korzyść odniesie człowiek, jeśli pozyska cały świat, a straci swoją duszę, albo co da człowiek w zamian za swoją duszę?

2. 1 Jana 2:15-17 – „Nie miłujcie świata ani tego, co jest na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca. Za wszystko, co jest na świecie, pożądliwość ciała i pożądliwość oczu, i pycha życia nie są z Ojca, ale ze świata. A świat przemija i pożądliwość jego, lecz ten, kto pełni wolę Bożą trwa na wieki.”

Jan 12:26 Jeśli kto mi służy, niech idzie za mną; a gdzie ja jestem, tam będzie i mój sługa. Jeśli ktoś będzie mi służył, uczci go Ojciec mój.

Służba Bogu to sposób na przyniesienie sobie chwały.

1: Naśladowanie przykładu Jezusa prowadzi do Bożej czci.

2: Służba Bogu jest największą służbą, jaką można oddać.

1: Mateusza 28:19-20 Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w

imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem, i Oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Amen.

2: Filipian 2:5-8 Niech takie będzie w was usposobienie, jakie było w Chrystusie Jezusie: który będąc w postaci Bożej, nie uważał za zbójstwo być równym Bogu, lecz pozbawił się sławy i przyjął na nim postać sługi i stał się podobny do ludzi. A okazując się w modzie człowiekiem, uniżył samego siebie, i stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Jana 12:27 Teraz dusza moja jest zaniepokojona; i co mam powiedzieć? Ojcze, wybaw mnie od tej godziny, ale po to przyszedłem na tę godzinę.

Podsumuj fragment: Jezus wyraża swój wewnętrzny niepokój, gdy stoi w obliczu zbliżającej się śmierci.

1. Uczyć się ufać Bogu w chwilach trudności

2. Siła, by stawić czoła własnym zmaganiom

1. Izajasz 43:2 – Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zasypią was.

2. Hebrajczyków 12:2 - Patrząc na Jezusa, założyciela i dokończyciela naszej wiary, który dla przygotowanej mu radości wycierpiał krzyż, nie bacząc na hańbę, i zasiada po prawicy tronu Bożego.

Jan 12:28 Ojcze, wsław swoje imię. Wtedy odezwał się głos z nieba mówiący: Wsławiłem i jeszcze wsławię.

Jezus modli się, aby Bóg uwielbił Jego imię, na co Bóg odpowiada, że tak uczynił i uczyni to jeszcze raz.

1. Moc modlitwy: Jak prośba Jezusa o uwielbienie Boga ukazuje nam moc modlitwy

2. Chwała Boża: jak modlitwy Jezusa ukazują wielkość Boga

1. Izajasz 6:1-3. W roku śmierci króla Uzjasza widziałem także Pana siedzącego na wysokim i wyniosłym tronie, a Jego tren wypełniał świątynię.

2. Rzymian 11:33-36: O, głębio bogactwa, zarówno mądrości, jak i poznania Boga! Jakże niezbadane są Jego sądy i Jego drogi, których nie można poznać!

Jan 12:29 Lud więc, który stał i to słyszał, mówił, że zagrzmiało, inni zaś mówili: Anioł do niego przemówił.

Ludzie usłyszeli głośny hałas i nie byli pewni, czy to grzmot, czy anioł przemawiający do Jezusa.

1. Bóg przemawia w sposób, którego się nie spodziewamy

2. Moc słyszenia głosu Bożego

1. Jana 14:26 – „Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem”.

2. Łk 1:13-14 – „Ale anioł rzekł do niego: «Nie bój się, Zachariaszu; twoja modlitwa została wysłuchana. Żona twoja, Elżbieta, urodzi ci syna i nazwiesz go Jan”.

Jana 12:30 Odpowiadając Jezus, rzekł: Głos ten nie doszedł do mnie ze względu na mnie, ale ze względu na was.

Jezus okazał pokorę, przyjmując, że Jego głos rozległ się nie z jego powodu, ale ze względu na innych.

1. Siła pokory: jak Jezus dał siebie w ofierze

2. Uczenie się służenia innym: naśladowanie przykładu pokory Jezusa

1. Filipian 2:5-7 - „Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz się ogołocił. przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi”.

2. Mateusza 20:24-28 – „A gdy usłyszało to dziesięciu, oburzyli się na dwóch braci. Ale Jezus przywołał ich do siebie i rzekł: «Wiecie, że władcy narodów uciskają ich, a ich wielcy sprawują nad nimi władzę. Nie tak będzie między wami. Ktokolwiek jednak chciałby być między wami wielkim, niech będzie waszym sługą, a kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie waszym niewolnikiem, jak Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służono, ale aby służyć i oddać swoje życie na okup za wielu. „”

Jana 12:31 Teraz odbywa się sąd nad tym światem: teraz władca tego świata będzie wyrzucony.

Jezus oświadcza, że nadszedł czas sądu nad światem i wyrzucenia księcia tego świata.

1. Odkupienie przez sąd: jak współistnieją Boża miłość i sprawiedliwość

2. Rzeczywistość szatana i jego porażka przez Jezusa

1. Rzymian 16:20 – „Bóg pokoju wkrótce zetrze szatana pod waszymi stopami”.

2. Efezjan 4:27 – „nie dawajcie miejsca diabłu”.

Jan 12:32 A ja, jeśli zostanę nad ziemię wywyższony, wszystkich ludzi przyciągnę do siebie.

Ten fragment mówi o mocy śmierci Jezusa na krzyżu, która przyciąga ludzi do siebie.

1. Moc krzyża: jak śmierć Jezusa przyciąga wszystkich ludzi do siebie

2. Co to znaczy być „podniesionym”? Zrozumienie znaczenia śmierci Jezusa

1. Filipian 2:8-11 - Jezus uniżył się aż do śmierci na krzyżu, a Bóg w zamian Go wywyższył.

2. Izajasz 53:5 - Ale został zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy; Spadła na Niego kara za nasz pokój, a Jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

Jan 12:33 To powiedział, zaznaczając, jaką śmiercią ma umrzeć.

Jezus miał na myśli swoją własną śmierć, mówiąc o tym, jaką śmiercią powinien umrzeć.

1. Umieranie dla siebie: przykład Jezusa

2. Jezus i krzyż: wezwanie do poświęcenia

1. Filipian 2:5-11

2. Rzymian 5:6-9

Jan 12:34 Odpowiedział mu lud: Słyszeliśmy z zakonu, że Chrystus trwa na wieki; a jak mówisz: Syn Człowieczy musi być wywyższony? kim jest ten Syn Człowieczy?

Ludzie byli zdezorientowani stwierdzeniem Jezusa, że Syn Człowieczy musi zostać wywyższony, i pytali, kim jest Syn Człowieczy.

1. Jezus: Syn Człowieczy, który trwa na wieki

2. Jak trzeba wywyższyć Syna Człowieczego

1. Psalm 90:2 – „Zanim powstały góry i w ogóle stworzyłeś ziemię i świat, od wieków na wieki, Ty jesteś Bogiem”.

2. Jana 14:6 – „Rzekł mu Jezus: Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie”.

Jan 12:35 Wtedy Jezus im rzekł: Jeszcze przez krótki czas jest z wami światło. Chodźcie, póki światłość macie, aby ciemność nie przyszła na was; bo kto chodzi w ciemności, nie wie, dokąd idzie.

Jezus poucza swoich uczniów, aby korzystali ze światła, które posiadają, i nie chodzili w ciemności, bo ci, którzy to czynią, nie będą wiedzieli, dokąd idą.

1. Moc światła: wykorzystywanie szans

2. Chodzenie w świetle: unikanie ciemności

1. Mateusza 6:22-23 – „Oko jest lampą ciała. Jeśli twoje oczy są zdrowe, całe twoje ciało będzie pełne światła. Ale jeśli twoje oczy są niezdrowe, całe twoje ciało będzie pełne ciemności. Jeśli więc światło w tobie jest ciemnością, jak wielka jest ta ciemność!”

2. Psalm 119:105 – „Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce”.

Jana 12:36 Dopóki macie światło, wierzcie w światło, abyście byli dziećmi światłości. To powiedział Jezus, odszedł i ukrył się przed nimi.

Jezus powiedział ludziom, aby w niego uwierzyli, póki jeszcze mają szansę, a potem zniknął z ich grona.

1. Wierz w Jezusa, póki możesz – Jan 12:36

2. Stawanie się dziećmi światłości – Jan 12:36

1. Izajasz 49:6 – „I rzekł: To niewielka rzecz, że będziesz moim sługą, aby wzbudzić pokolenia Jakuba i przywrócić ocalałych z Izraela. Dam też ciebie na światło dla pogan abyś był moim zbawieniem aż po krańce ziemi.”

2. Efezjan 5:8 – „Byliście czasami ciemnością, ale teraz jesteście światłem w Panu. Postępujcie jak dzieci światłości:”

Jan 12:37 A chociaż uczynił przed nimi tyle cudów, a oni w niego nie uwierzyli:

Ludzie w czasach Jezusa widzieli, jak dokonywał wielu cudów, a mimo to nadal w niego nie wierzyli.

1. Pamiętaj, że wiara to coś więcej niż tylko widzenie; to wiara w to, co widzisz.

2. Nawet jeśli dzieją się cuda, dla prawdziwej wiary nadal musi być obecna wiara.

1. Rzymian 10:17 - A zatem wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego.

2. Mateusza 21:21-22 - Odpowiedział Jezus i rzekł im: Zaprawdę powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę, a nie zwątpicie, nie tylko będziecie czynili to, co się czyni z drzewem figowym, ale także jeśli będziecie powiedz tej górze: Usuń się i wrzuć do morza; zostanie to zrobione.

Jana 12:38 Aby wypełniło się słowo proroka Izajasza, które wypowiedział: Panie, kto uwierzył naszej opowieści? i komu zostało objawione ramię Pańskie?

Ten fragment mówi o tym, jak wypełniło się proroctwo Izajasza i stawia pytania, kto uwierzył w wieść Pana i komu Pan objawił swoją moc.

1. Wiara w Pana: studium Jana 12:38

2. Siła wiary: odsłonięcie tajemnicy z Jana 12:38

1. Izajasz 53:1 – Kto uwierzył naszemu raportowi? i komu objawiło się ramię Pana?

2. Rzymian 10:16 - Ale nie wszyscy byli posłuszni ewangelii. Mówi bowiem Izajasz: Panie, kto uwierzył naszym wieść?

Jan 12:39 Dlatego nie mogli uwierzyć, bo znowu powiedział Izajasz:

Ludzie w czasach Jezusa nie mogli w niego uwierzyć, ponieważ nie czytali proroctw Izajasza.

1: Znaczenie czytania Pisma Świętego i zrozumienia jego nauk.

2: Wiara w Jezusa pomimo tego, co mówi nam świat.

1: Dzieje 17:11 - A ci Żydzi byli szlachetniejsi niż ci w Tesalonice; przyjęli słowo z całą gorliwością, codziennie badając Pisma, czy tak się rzeczy mają.

2: Izajasz 53:1 – Kto uwierzył w to, co od nas usłyszał? A komu zostało objawione ramię Pańskie?

Jan 12:40 Zaślepił ich oczy i zatwardził ich serce; aby nie widzieli oczami i nie rozumieli sercem, i nie nawrócili się, a żebym ich uzdrowił.

Boży sąd nad Izraelitami za ich odmowę pokuty i przyjęcia Jezusa jako Mesjasza spowodował ich duchową ślepotę.

1: Sąd Boży jest realny i może sprawić, że stracimy z oczu prawdę.

2: Sąd Boży, choć surowy, jest także miłosierny i jest aktem miłości.

1: Izajasz 6:9-10 - I rzekł: Idźcie i powiedzcie temu ludowi: Słuchajcie, ale nie rozumiejcie; i rzeczywiście widzicie, ale nie postrzegacie. Utucz serce tego ludu, zagłusz jego uszy i zamknij jego oczy; aby oczami nie widzieli i uszami nie słyszeli, i sercem nie rozumieli, i nie nawrócili się, i nie zostali uzdrowieni.

2: Psalm 119:70 - Serce ich jest tłuste jak tłuszcz; ale mam upodobanie w Twoim Prawie.

Jana 12:41 To powiedział Izajasz, ujrzawszy jego chwałę, i mówił o nim.

Ten fragment ukazuje, że kiedy Izajasz ujrzał chwałę Jezusa, mówił o Nim.

1. „Niezgłębiona chwała Jezusa”

2. „Widzieć chwałę Jezusa”

1. Hebrajczyków 1:1-3

2. Izajasz 6:1-7

Jan 12:42 Jednak i wśród naczelnych władców wielu w niego uwierzyło; ale ze względu na faryzeuszy nie wyznali go, aby ich nie wyrzucono z synagogi.

Wielu przywódców wierzyło w Jezusa, ale bali się, że zostaną odrzuceni przez faryzeuszy.

1: Stanięcie po stronie Jezusa: stawienie czoła strachowi przed odrzuceniem

2: Wiara w Jezusa: niezmienna postawa w obliczu sprzeciwu

1: Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz: Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Bo wierzysz sercem swoim i doznajecie usprawiedliwienia, i ustami swoimi wyznajecie wiarę i zostajecie zbawieni”.

2: Mateusza 10:32-33 – „Kto się mnie przyzna przed innymi, przyznam się i ja przed

moim Ojcem w niebie. Kto zaś się mnie wyprze przed innymi, wyprę się i ja przed moim Ojcem w niebie”.

Jana 12:43 Bardziej bowiem umiłowali pochwałę ludzką niż pochwałę Bożą.

Ludziom często bardziej zależy na zdobyciu aprobaty innych niż na aprobacie Boga.

1. Niebezpieczeństwa związane z poszukiwaniem ludzkiej akceptacji

2. Przede wszystkim szukanie aprobaty Boga

1. Filipian 3:7-8 - Ale jakikolwiek zysk miałem, ze względu na Chrystusa uważałem za stratę. 8 Rzeczywiście wszystko uznaję za stratę ze względu na niezrównaną wartość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mojego.

2. Psalm 19:14 - Niech słowa moich ust i myśli mojego serca będą miłe w twoich oczach, Panie, moja skało i mój odkupicielu.

Jana 12:44 Jezus zawołał i rzekł: Kto we mnie wierzy, nie we mnie wierzy, lecz w tego, który mnie posłał.

Jezus wyjaśnia, że ci, którzy w Niego wierzą, wierzą nie tylko w Niego, ale w Boga, który Go posłał.

1. Moc wiary w Jezusa Chrystusa

2. Prawdziwy sens wiary w Jezusa

1. Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz”.

2. Filipian 2:5-11 – „Chrystus Jezus, który mając postać Bożą, nie uważał za rzecz równą Bogu, co można uchwycić, lecz ogołocił siebie, przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi.”

Jan 12:45 A kto mnie widzi, widzi tego, który mnie posłał.

Jan przypomina nam, że wszystko, co widzimy w Jezusie, jest odbiciem Boga.

1: Jezus jest doskonałym odbiciem Boga – Jan 12:45.

2: Jezus jest obrazem Boga – Jan 12:45.

1: Kolosan 1:15 – On jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego stworzenia.

2: Hebrajczyków 1:3 – On jest odblaskiem chwały Bożej i dokładnym odbiciem Jego natury.

Jan 12:46 Przyszedłem na świat jako światło, aby każdy, kto we mnie wierzy, nie przebywał w ciemności.

Ten fragment mówi o przyjściu Jezusa na świat jako źródło światła, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie pozostawał w ciemności.

1. Światło Chrystusa – odkrywanie znaczenia przyjścia Jezusa jako źródła światła

2. Moc wiary — jak wiara w Jezusa może prowadzić do nowego sposobu życia

1. Izajasz 9:2 – „Lud chodzący w ciemności ujrzał światło wielkie; nad mieszkańcami krainy głębokiej ciemności wzeszło światło”.

2. Jana 8:12 – „Jezus jeszcze raz przemówił do ludu i rzekł: «Ja jestem światłością świata. Jeśli pójdziecie za mną, nie będziecie musieli chodzić w ciemności, bo będziecie mieli światło, które prowadzi do życia."

Jan 12:47 A jeśli ktoś słucha moich słów, a nie wierzy, nie sądzę go, bo nie przyszedłem sądzić świat, ale świat zbawić.

Ten fragment uczy, że Jezus nie przyszedł, aby sądzić świat, ale aby go zbawić.

1. „Ocaleni przez łaskę: refleksja nad Janem 12:47”

2. „Moc bezwarunkowej miłości: odkrywanie miłości Jezusa w Jana 12:47”

1. Rzymian 3:23-24 - Wszyscy bowiem zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, i dostępują usprawiedliwienia dzięki łasce jego jako darowi, przez odkupienie w Chrystusie Jezusie.

2. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, aby świat został przez Niego zbawiony.

Jan 12:48 Kto mnie odrzuca i nie przyjmuje moich słów, ma kogoś, kto go sądzi; słowo, które powiedziałem, ono go osądzi w dniu ostatecznym.

Ten fragment podkreśla wagę przyjęcia nauk Jezusa, ponieważ zostaną one wykorzystane do osądzenia nas w dniach ostatecznych.

1. Sąd Boży: przyjęcie nauk Jezusa jako naszego przewodnika

2. Moc słów Jezusa: słuchajcie i bądźcie posłuszni

1. List do Hebrajczyków 4:12-13 „Bo Słowo Boże jest żywe i skuteczne, ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, rozeznające myśli i zamiary serce. I żadne stworzenie nie jest ukryte przed jego wzrokiem, lecz wszystkie są nagie i odsłonięte przed oczami Tego, przed którym mamy zdać sprawę”.

2. Rzymian 2:15-16 „Pokazują, że działanie Prawa jest zapisane w ich sercach, a o tym świadczy także ich sumienie, a ich sprzeczne myśli oskarżają ich lub nawet usprawiedliwiają w owym dniu, gdy według mojej ewangelii Bóg sądzi tajemnice ludzkie przez Chrystusa Jezusa”.

Jan 12:49 Bo nie mówiłem o sobie; lecz Ojciec, który mnie posłał, dał mi przykazanie, co mam mówić i co mam mówić.

Ojciec nakazał Jezusowi mówić o tym, co Mu powiedziano.

1: Bóg przemawia do nas przez swoje słowo i wskazuje nam, jak mamy żyć.

2: Musimy zawsze być posłuszni Ojcu i postępować tak, jak On nakazał.

1: Rzymian 12:2 – Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

2: Przysłów 3:5-6 – Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Na wszystkich swoich drogach zwracajcie się do Niego, a On wyprostuje wasze ścieżki.

Jana 12:50 I wiem, że przykazanie jego jest życiem wiecznym; cokolwiek więc mówię, tak jak mi powiedział Ojciec, tak mówię.

Jezus wypowiada słowa, które nakazał mu mówić Ojciec, a które prowadzą do życia wiecznego.

1: Życie według Słowa Bożego przynosi życie wieczne.

2: Bądź posłuszny Jezusowi i Jego Słowu, aby doświadczyć prawdziwego i trwałego życia.

1: Psalm 119:105 – „Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce”.

2: Jana 14:15 – „Jeśli mnie miłujecie, przestrzegajcie moich przykazań”.

Jana 13 opisuje Jezusa umyjącego nogi swoim uczniom, przepowiednię dotyczącą zdrady Judasza i przykazanie, aby się wzajemnie miłować.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od Ostatniej Wieczerzy, podczas której Jezus wiedział, że nadeszła Jego godzina opuszczenia tego świata i udania się do Ojca. Podczas wieczerzy wstał od stołu, zdjął szaty wierzchnie, przewiązał ręcznik wokół bioder i zaczął myć nogi uczniom. Kiedy przyszedł do Piotra, Piotr początkowo odmówił, ale ustąpił, gdy Jezus powiedział, że jeśli go nie umyje, nie będzie miał z Nim żadnego udziału. Po umyciu ich nóg, włożył swoje ubrania, zwrócony do stołu zapytał ich, czy rozumieją, co zrobił, wskazując, że gdy Pan Nauczyciel myje im stopy, oni także powinni myć nogi sobie nawzajem, dając im przykład (Jana 13:1-17).

2. akapit: Po tym akcie służby Jezus zatrwożył się na duchu i złożył świadectwo: „Zaprawdę powiadam wam, że jeden z was mnie zdradzi”. Uczniowie spoglądali po sobie niepewni, kogo ma na myśli, po czym podążając za gestem Piotra, Jan, który siedział obok niego, zapytał, kto prowadzi. Jezus odpowiedział: „To ten, któremu dam ten kawałek chleba, gdy go umoczę”. Kiedy więc zanurzony kawałek dał go Judasz Iskariota po wzięciu chleba, wstąpił w niego szatan, wtedy Jezus powiedział mu: „Co masz zamiar zrobić, szybko”. Żaden z tych rozkładanych stołów nie rozumiał, dlaczego powiedział to, myśląc, skoro Judasz miał torbę z pieniędzmi, być może mówiąc mu, żeby kupił potrzebne

święto, dał coś kiepskiego, a potem po otrzymaniu kawałka chleba natychmiast wyszedł wieczorem (Jana 13:18-30).

3. akapit: Po odejściu Judasza Jezus zaczął mówić o uwielbieniu Bóg, Syn Człowiek, dając uczniom nowe przykazanie: „Miłujcie się wzajemnie, tak jak Ja was umiłowałem, dlatego też musicie się wzajemnie miłować przez to, aby wszyscy poznali, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłować. ' Kiedy Piotr zapytał, dokąd zmierza, stwierdził, że nie może teraz podążać, ale podąży później, prowadząc Piotra, twierdząc, że chce oddać za Niego życie, ale przepowiedział zaprzeczenie, zanim kogut zapieje trzykrotnie, kończąc rozdział (Jana 13:31-38).

Jan 13:1 A przed świętem Paschy, gdy Jezus wiedział, że nadeszła jego godzina przejścia z tego świata do Ojca, umiłowawszy swoich na świecie, do końca ich umiłował.

Jezus do końca umiłował swoich i przygotowywał się do opuszczenia tego świata, aby pójść do Ojca.

1. Miłość bezwarunkowa – przykład miłości Jezusa do swoich.

2. Życie pełne poświęcenia – gotowość Jezusa do porzucenia swojego ziemskiego życia.

1. Efezjan 5:1-2 „Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane. I postępujcie w miłości, bo i Chrystus nas umiłował i samego siebie wydał za nas na miłą wonną ofiarę i ofiarę Bogu”.

2. Rzymian 12:1 „Apeluję więc do was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i przyjemną Bogu, co jest waszą duchową czcią.”

Jan 13:2 I dobiegła końca wieczerza, gdy diabeł włożył teraz w serce Judasza Iskarioty, syna Szymona, aby go wydać;

Jezus przed śmiercią spożył ostatni posiłek ze swoimi uczniami. Judasz Iskariota został nakłoniony przez diabła do zdradzenia Jezusa.

1. Moc ostatniego posiłku Jezusa z uczniami

2. Kuszenie Judasza Iskarioty

1. Marka 14:17-21 – Jezus ustanawia Wieczerzę Pańską

2. Mateusza 6:13 – Jezus uczy nas modlić się: „Nie wódź nas na pokusę”

Jana 13:3 Jezus wiedząc, że Ojciec wszystko dał w jego ręce i że od Boga wyszedł, i do Boga poszedł;

Jezus pokornie umył nogi swoim uczniom, dając przykład służby i pokory.

1: „Przede wszystkim pokora: studium służby z Jana 13:3”

2: „Moc poznania naszego miejsca: studium przykładu Jezusa z Jana 13:3”

1: Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne korzyści, ale każdy z was na dobro drugiego.”

2: Jakuba 4:10 – „Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy”.

Jan 13:4 Wstaje od wieczerzy i odkłada swoje szaty; wziął prześcieradło i się przepasał.

Ten fragment opisuje Jezusa wstającego od wieczerzy, odkładającego swoje szaty, aby wziąć prześcieradło i się przepasać.

1. Jezus myje nogi uczniom: wzór pokory

2. Od kolacji do sługi: przykład służby Jezusa

1. Filipian 2:3-4 - Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za lepszych od siebie.

2. Mateusza 25:40 – Król odpowie: „Zaprawdę powiadam wam, cokolwiek uczyniliście jednemu z tych moich braci najmniejszych, mnie uczyniliście”.

Jan 13:5 Potem nalał wody do misy i zaczął myć nogi uczniów i wycierać je prześcieradłem, którym był przepasany.

Jezus uniżył się, umywając nogi swoim uczniom.

1. Moc pokory

2. Naśladowanie przykładu służby Chrystusa

1. Filipian 2:3-8

2. Mateusza 20:25-28

Jan 13:6 Potem przyszedł do Szymona Piotra i rzekł do niego Piotr: Panie, czy ty umywasz moje nogi?

Jezus pokornie i z miłością mycie stóp Swoich uczniów przypomina nam, że powinniśmy się ukorzyć i służyć innym.

1: Akt pokory i miłości, jaki Jezus wykonał, umywając nogi swoim uczniom, jest dla nas przykładem, abyśmy naśladowali innych i pokornie służyli im.

2: Powinniśmy starać się naśladować Jezusa w Jego akcie pokory i miłości, pokornie służąc innym w naszym życiu.

1: Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne korzyści, ale każdy z was na dobro drugiego.”

2:1 Piotra 5:5-6 – „Przyodziejcie się wszyscy w pokorę wobec siebie nawzajem, gdyż Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje.” Uniżcie się więc pod potężną ręką Boga, aby was wywyższył we właściwym czasie.”

Jana 13:7 Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Co Ja czynię, ty teraz nie wiesz; ale dowiesz się później.

Jezus uczy, że można się wiele nauczyć i zrozumieć, a czego nie da się poznać od razu.

1. „Tajemnica Jezusa: wiedzieć teraz i wiedzieć później”

2. „Mądrość Jezusa: poza naszym zrozumieniem”

1. Przysłów 3:19–20 – „Pan mądrością założył ziemię; rozumem utwierdził niebiosa. Dzięki jego wiedzy rozpadają się głębiny, a chmury spuszczają rosę”.

2. Izajasz 55:8–9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

Jana 13:8 Rzekł mu Piotr: Nigdy nie będziesz mi nóg mył. Odpowiedział mu Jezus: Jeżeli cię nie umyję, nie będziesz miał działu ze Mną.

Piotr kwestionował prośbę Jezusa o umycie nóg, lecz Jezus odpowiedział, że jeśli Piotr nie pozwoli Mu umyć nóg, Piotr nie będzie miał z Nim żadnego udziału.

1. Miłość i współczucie Jezusa: bezwarunkowe i niezgłębione

2. Koszt bycia uczniem: poddanie się woli Pana

1. 1 Jana 1:7 Ale jeśli chodzimy w światłości, jak on jest w światłości, społeczność mamy między sobą, a krew Jezusa, Syna jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.

2. Mateusza 10:38-39 A kto nie bierze krzyża swego, a idzie za mną, nie jest mnie godzien. Kto znajdzie swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je.

Jana 13:9 Rzekł mu Szymon Piotr: Panie, nie tylko moje nogi, ale i ręce i głowę.

Jan uczy Piotra służyć w pokorze i miłości.

1. Służba w pokorze i miłości

2. Wyciąganie ręki do innych ze współczuciem

1. Filipian 2:3-4: „Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie i nie patrzcie na swoje

własne interesy, ale każdy z was na dobro innych”.

2. Łk 10:27: „Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją mocą i całym swoim umysłem, a swego bliźniego jak siebie samego.”

Jana 13:10 Rzekł mu Jezus: Umyty nie potrzebuje tylko nóg swoich umyć, bo jest czysty pod każdym względem; i wy jesteście czyści, ale nie wszyscy.

Jezus uczy, że chociaż jesteśmy czyści, powinniśmy nadal starać się zachować stopy w czystości.

1: Utrzymuj stopy w czystości

2: Zachowaj czystość w brudnym świecie

1: Jakuba 4:8 – Zbliżcie się do Boga, a On zbliży się do was.

2:1 Jana 1:5-9 - Oto wiadomość, którą od niego usłyszeliśmy i którą wam głosimy, że Bóg jest światłością i nie ma w nim żadnej ciemności.

Jan 13:11 Wiedział bowiem, kto ma go wydać; dlatego powiedział: Nie wszyscy jesteście czyści.

Ten fragment z Jana 13:11 wyjaśnia, że Jezus wiedział, kto go zdradzi, i dlatego ostrzegł, że nie wszyscy jego uczniowie są czyści.

1. Jezus znał swojego zdrajcę: Jak możemy zaufać Bożej wiedzy i być Mu wierni?

2. Nie wszyscy są czyści: Co to znaczy być czystym w oczach Boga?

1. Mateusza 7:5: „Obłudniku, wyjmij najpierw belkę z własnego oka, a wtedy przejrzysz i wyjmij drzazgę z oka swego brata”.

2. Hebrajczyków 10:22: „Przybliżmy się ze szczerym sercem, z całkowitą pewnością wiary, z sercami oczyszczonymi ze złego sumienia i obmytymi ciałami czystą wodą”.

Jana 13:12 A gdy umył im nogi, włożył szaty i ponownie usiadł, rzekł do nich: Wiecie, co wam uczyniłem?

Jezus umył nogi swoim uczniom, aby pokazać im, jak służyć sobie nawzajem.

1. Służenie innym – Jana 13:12

2. Stawianie innych ponad siebie – Jana 13:12

1. Filipian 2:3-4 - Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za lepszych od siebie.

2. Mateusza 22:39 – Kochaj bliźniego swego jak siebie samego.

Jan 13:13 Nazywacie mnie Mistrzem i Panem i dobrze mówicie; bo taki jestem.

Jezus nazywany jest Mistrzem i Panem i On potwierdza, że jest to rzeczywiście prawda.

1. Autorytet Jezusa: uznanie Mistrza i Pana

2. Bierzmowanie Jezusa: ogłoszenie Jego tożsamości

1. Mateusza 28:18-20 – Wtedy Jezus przyszedł do nich i powiedział: „Dana mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Dlatego idźcie i czyńcie uczniami wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, i ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I zaprawdę, jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca świata”.

2. Filipian 2:5-11 – Wasza postawa powinna być taka sama, jak postawa Chrystusa Jezusa: który będąc z natury Bogiem, nie uważał równości z Bogiem za coś do uchwycenia, lecz stał się niczym, przyjmując samą naturę sługa, stworzony na podobieństwo ludzkie. A w zewnętrznym wyglądzie uznany za człowieka, uniżył samego siebie i stał się posłuszny aż do śmierci — i to śmierci krzyżowej! Dlatego Bóg wywyższył go na najwyższe miejsce i dał mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią i aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

Jan 13:14 Jeśli więc Ja, wasz Pan i Mistrz, umyłem wam nogi; i wy powinniście sobie nawzajem umywać nogi.

Jezus nakazuje swoim uczniom, aby służyli sobie nawzajem, umywając sobie nawzajem nogi.

1. „Dar służenia: naśladowanie przykładu Jezusa”

2. „Siła pokory: uczenie się od Jezusa”

1. Filipian 2:3-8

2. Jakuba 4:10-12

Jan 13:15 Dałem wam bowiem przykład, abyście tak postępowali, jak ja wam uczyniłem.

Jezus okazał swoją miłość do swoich uczniów, myjąc im nogi i nakazał im, aby czynili to samo wobec siebie.

1. Kochajcie się wzajemnie: refleksja na temat Jezusa umyjącego nogi uczniowi.

2. Przykład Jezusa: nauka przestrzegania Jego przykazań.

1. Galatów 5:13-14 – „Bo wy, bracia moi, powołani zostaliście do życia w wolności. Ale nie wykorzystujcie swojej wolności do zaspokojenia swojej grzesznej natury. Zamiast tego korzystajcie ze swojej wolności, aby służyć sobie nawzajem w miłości. Całe prawo można bowiem streścić w jednym przykazaniu: „Kochaj bliźniego swego jak siebie samego”.

2. 1 Jana 4:7-8 – „Drodzy przyjaciele, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość pochodzi od Boga. Każdy, kto miłuje, jest dzieckiem Bożym i zna Boga. Kto zaś nie miłuje, nie zna Boga bo Bóg jest miłością.”

Jana 13:16 Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Sługa nie jest większy od swego pana; ani ten, który jest posłany, nie jest większy od tego, który go posłał.

Jezus podkreśla znaczenie lojalności sługi wobec pana.

1. Prawdziwa wierność: przykład Jezusa jako sługi

2. Moc służby: życie na wzór Jezusa.

1. Filipian 2:5-7 - „Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz się ogołocił. przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi.”

2. 1 Piotra 2:21-22 – „Na to bowiem zostaliście powołani, gdyż i Chrystus cierpiał za was, zostawiając wam przykład, abyście wstępowali w jego ślady. On grzechu nie popełnił ani nie znaleziono podstępu w jego usta."

Jan 13:17 Jeśli to wiecie, szczęśliwi jesteście, jeśli to czynicie.

Ten fragment zachęca czytelników, aby wprowadzili w życie rzeczy, o których wiedzą, że są prawdziwe, i obiecuje, że dzięki temu będą szczęśliwi.

1. Radość posłuszeństwa: nauka podążania Bożymi drogami

2. Wiedza i działanie: różnica, która robi różnicę

1. Powtórzonego Prawa 28:1-2: „Jeśli będziesz całkowicie posłuszny Panu, Bogu swemu, i będziesz pilnie przestrzegał wszystkich jego przykazań, które ci dzisiaj daję, Pan, Bóg twój, wywyższy cię ponad wszystkie narody na ziemi”.

2. Jakuba 1:22: „Nie tylko słuchajcie słowa i w ten sposób oszukujcie samych siebie. Czyńcie, co ono mówi”.

Jan 13:18 Nie mówię o was wszystkich: wiem, kogo wybrałem, ale aby się wypełniło Pismo: Ten, kto ze mną je chleb, podniósł na mnie piętę.

Jezus wie, kto Go zdradzi, ale pozwala, aby tak się stało, aby wypełniło się Pismo.

1: Jezus pozwala nam dokonywać własnych wyborów, nawet jeśli prowadzą one do zdrady, ale nadal będzie nas kochał bezwarunkowo.

2: Musimy zaakceptować konsekwencje naszych wyborów, nawet jeśli oznacza to zdradę, i polegać na Jezusie, że nas przez to przeprowadzi.

1: Rzymian 8:38-39 „Mam bowiem pewność, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego we wszelkim stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

2: Izajasz 41:10 „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

Jan 13:19 Teraz mówię wam, zanim to nastąpi, abyście, gdy to się stanie, uwierzyli, że Ja nim jestem.

Jezus mówi swoim uczniom, że przewidział przyszłe wydarzenia, więc gdy to nastąpi, rozpoznają w Nim Mesjasza.

1. Jezus jest Bogiem: wie, co się stanie, zanim to się stanie

2. Wiara w Jezusa: zaufanie Mu, że wie, co jest najlepsze

1. Izajasz 40:21-31 – Pan wie wszystko

2. Izajasz 55:8-11 – Drogi Boże są wyższe niż nasze drogi

Jan 13:20 Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto przyjmuje tego, kogo poślę, mnie przyjmuje; a kto mnie przyjmuje, przyjmuje tego, który mnie posłał.

Ten fragment podkreśla wagę przyjmowania i przyjmowania tych, których posyła Jezus.

1. Moc powitania: przyjmuj to, co posyła Jezus

2. Wezwanie do wspólnoty: wspólna służba jak Jezus

1. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem”.

2. Hebrajczyków 10:24-25 – „I zastanówmy się, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się wzajemnie, tym bardziej, im bardziej zobaczcie, jak zbliża

się Dzień.”

Jana 13:21 To powiedziawszy Jezus, zatrwożył się w duchu, dał świadectwo i rzekł: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, że jeden z was mnie zdradzi.

Jezus zatrwożył się na duchu i ostrzegł swoich uczniów, że jeden z nich Go zdradzi.

1: „Wypełni się wola Boża: przykład poddania się Jezusa”

2: „Niebezpieczeństwo zdrady: unikanie przykładu Judasza”

1: Łk 22,31-32 – „I rzekł Pan: Szymonie, Szymonie! Zaprawdę szatan prosił o was, aby was przesiać jak pszenicę. Ale ja modliłem się za tobą, aby nie ustała twoja wiara; a kiedy powrócicie do Mnie, wzmocnijcie swoich braci.'”

2: Psalm 55:12-14 – „Bo to nie wróg urąga mi; Wtedy byłbym w stanie to znieść. Ani ten, kto mnie nienawidzi, nie wywyższył się nade mną; Wtedy mogłabym się przed nim ukryć. Ale to byłeś ty, człowiek mi równy, mój towarzysz i znajomy. Posłuchaliśmy razem słodkiej rady i w tłumie poszliśmy do domu Bożego”.

Jan 13:22 Wtedy uczniowie spojrzeli jeden na drugiego, wątpiąc, o kim mówił.

Uczniowie byli zdezorientowani i wątpili, kogo Jezus miał na myśli.

1: Powinniśmy być pewni naszej wiary, nawet gdy jesteśmy pomieszani i zwątpieni.

2: Zanim podejmiemy działania, powinniśmy poświęcić czas na przemyślenie naszych wątpliwości i zrozumienie, dlaczego czujemy się w określony sposób.

1: Jakuba 1:5-6 – „Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana. Niech jednak prosi z wiarą i bez wątpienia o kto wątpi, jest jak fala morska niesiona i miotana przez wiatr”.

2: Mateusza 14:22-33 – Jezus chodzący po wodzie i Piotr chodzący po wodzie, ale z powodu wątpliwości zaczęli tonąć.

Jan 13:23 A na łonie Jezusa opierał się jeden z jego uczniów, którego Jezus miłował.

Z tego fragmentu wynika, że jeden z uczniów Jezusa opierał się na jego piersi i Jezus darzył go szczególną miłością.

1. Kochajcie się wzajemnie: nasza relacja z Jezusem i sobą nawzajem

2. Siła miłości Jezusa do uczniów

1. 1 Jana 4:7-12 – Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, bo miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga.

2. Jana 15:12-14 - To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem. Większej miłości nikt nie ma od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

Jan 13:24 Skinął więc na niego Szymon Piotr, aby zapytał, kto to powinien być, o kim mówił.

Piotr dał Jezusowi znak, aby wskazał, o którym z uczniów ma na myśli.

1. „Życie w posłuszeństwie”

2. „Siła komunikacji niewerbalnej”

1. Mateusza 16:23 – „Lecz on odwrócił się i rzekł do Piotra: Zejdź mi z oczu, szatanie, jesteś dla mnie zgorszeniem, bo nie smakujesz tego, co Boże, ale tego, co ludzkie”.

2. Jana 21:15-17 – „A gdy zjedli, Jezus rzekł do Szymona Piotra: Szymonie, synu Jonasza, miłujesz mnie bardziej niż ci? Mówi mu: Tak, Panie, ty wiesz, że cię kocham Mówi do niego: Paś baranki moje. Mówi mu znowu po raz drugi: Szymonie, synu Jonasza, kochasz mnie? Mówi mu: Tak, Panie, ty wiesz, że cię kocham. Mówi mu: Paś moje owce.”

Jan 13:25 Wtedy leżąc na piersi Jezusa, zapytał go: Panie, kto to jest?

Jezus wyjawia swoim uczniom tożsamość zdrajcy:

1: Nie możemy być pewni, czy ktoś jest wobec nas lojalny, ale Jezus jest zawsze wierny i

można mu ufać, że będzie miał na uwadze nasze dobro.

2: W chwilach niepewności możemy znaleźć pocieszenie w Jezusie, ponieważ On jest zawsze przy nas i nigdy nas nie opuści.

1: Mateusza 28:20b – „...A oto jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”.

2: Izajasz 26:3 – „Trzymasz w doskonałym pokoju tego, którego umysł jest skupiony na tobie, ponieważ ufa tobie”.

Jan 13:26 Odpowiedział Jezus: To jest ten, któremu dam łyk, gdy go umoczę. A gdy umoczył sok, dał go Judaszowi Iskariocie, synowi Szymona.

Jezus objawia Judasza jako zdrajcę.

1: Akt Jezusa, który dał mocz Judaszowi, przypomina o mocy przebaczenia i łaski.

2: Z przykładu Jezusa możemy się nauczyć, że ważne jest, aby być pokornym i życzliwym, nawet jeśli otaczający nas ludzie wyrządzili nam krzywdę.

1: Mateusza 5:44 - Ale powiadam wam, miłujcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują.

2: Łk 6,36 – Bądźcie miłosierni, jak miłosierny jest Ojciec wasz.

Jan 13:27 A po umyciu wszedł w niego szatan. Wtedy rzekł do niego Jezus: Co czynisz, czyń prędko.

Jezus powiedział Judaszowi Iskariocie, aby zrobił wszystko, co do niego należy, szybko po tym, jak Szatan w niego wszedł.

1. „Moc szatana”

2. „Pilna potrzeba pójścia za Jezusem”

1. 1 Piotra 5:8 – „Bądźcie trzeźwi, czuwajcie, gdyż wasz przeciwnik diabeł jak lew ryczący krąży, szukając, kogo by pożreć”.

2. Efezjan 6:12 – „Nie zmagamy się bowiem z ciałem i krwią, ale z księstwami, z władzami, z władcami ciemności tego świata, z duchową niegodziwością na wyżynach”.

Jana 13:28 Żaden zaś przy stole nie wiedział, w jakim celu mu to powiedział.

Ten fragment z Jana 13:28 opisuje zamieszanie uczniów w związku z tym, dlaczego Jezus wypowiedział pewne zdanie do Judasza.

1. Zagadkowe słowa Jezusa skierowane do Judasza mogą nauczyć nas ufać planowi Bożemu, nawet jeśli go nie rozumiemy.

2. Słowa Jezusa skierowane do Judasza ukazują, jak Jego ofiarna miłość i łaska odnosiły się nawet do najbardziej nieoczekiwanych ludzi.

1. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani”.

2. Efezjan 2:4-5 - „Ale Bóg, bogaty w miłosierdzie, przez swą wielką miłość, jaką nas umiłował, nawet gdy byliśmy martwi w grzechach, ożywił nas razem z Chrystusem (łaską jesteście zbawieni;)"

Jan 13:29 Niektórzy bowiem z nich myśleli, ponieważ Judasz miał torbę, że Jezus mu powiedział: Kupuj to, czego potrzebujemy na święto; albo żeby dał coś biednym.

Niektórzy uczniowie Jezusa myśleli, że Judasz otrzymał od Jezusa polecenie kupowania żywności i rozdawania ubogim na nadchodzące święto.

1. Moc hojności – jak Jezus pokazuje nam, jak ważne jest dawanie i hojne życie.

2. Koszt bycia uczniem – jak naśladowanie Jezusa wymaga od nas poświęceń i innego życia.

1. Mateusza 6:19-21 – „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną, ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.

2. Filipian 4:19 – „A mój Bóg zaspokoi każdą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale w Chrystusie Jezusie”.

Jan 13:30 On tedy, wziąwszy mop, natychmiast wyszedł i zapadła noc.

Jana 13:30 to fragment ilustrujący ostateczny akt pokory Jezusa, polegający na umyciu nóg Swoim uczniom.

1. Pokora Jezusa: wzór dla nas wszystkich

2. Ufanie przykładowi Jezusa, który doprowadzi nas do prawdziwej pokory

1. Filipian 2:5-8

2. Rzymian 12:3-8

Jan 13:31 Dlatego gdy Jezus wyszedł, rzekł: Teraz Syn Człowieczy został uwielbiony, a Bóg został uwielbiony w nim.

Jezus został uwielbiony, a Bóg został uwielbiony w Nim.

1: Możemy chwalić Boga, żyjąc zgodnie z Jego wolą i będąc odbiciem Jego miłości i łaski.

2: Jezus jest godzien naszej czci i uwielbienia. Jest dla nas wzorem do naśladowania.

1: Rzymian 8:28-30 „A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy są powołani według Jego postanowienia. Tych, których przedtem znał, przeznaczył też na wzór obrazu Jego Syna, aby był pierworodnym między wielu braćmi. A tych, których przeznaczył, tych także powołał, a których powołał, także usprawiedliwił, a których usprawiedliwił, także uwielbił”.

2: Galacjan 5:22-23 „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa."

Jan 13:32 Jeśli Bóg będzie w nim uwielbiony, Bóg uwielbi go także w sobie i zaraz go

uwielbi.

Jezus mówi swoim uczniom, że jeśli oni będą chwalić Boga, Bóg odwdzięczy się im.

1. Moc wysławiania Boga: jak oddawanie chwały Bogu może przynieść nam wspaniałe nagrody

2. Bezinteresowność i służba: jak stawianie Boga na pierwszym miejscu w naszym życiu przynosi nam bezwarunkową miłość

1. Izajasz 43:7 - Każdy, kto nosi moje imię, którego stworzyłem dla mojej chwały, którego ukształtowałem i uczyniłem.

2. Kolosan 3:17 - I cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

Jan 13:33 Dziatki, jeszcze trochę, póki jestem z wami. Będziecie mnie szukać. A jak powiedziałem Żydom: Dokąd ja idę, wy nie możecie przyjść; więc teraz ci mówię.

Jezus mówi swoim uczniom, że wkrótce ich opuści, ale oni nie będą mogli za Nim podążać.

1. Rzeczywistość odejścia Jezusa: nauka życia z Jego nieobecnością

2. Pewność nadziei w Jezusie: ufność w Jego obietnice pomimo Jego odejścia

1. Hebrajczyków 13:5 – „Baczcie, aby wasze życie było wolne od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co macie, bo On powiedział: „Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę”.

2. Jana 14:2-3 – „W domu mojego Ojca jest wiele pomieszczeń. Gdyby tak nie było, czy powiedziałbym wam, że idę przygotować wam miejsce? A jeśli odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę ponownie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem”.

Jana 13:34 Nowe przykazanie daję wam, abyście się wzajemnie miłowali; tak jak Ja was umiłowałem, abyście i wy miłowali się wzajemnie.

Ten fragment podkreśla wagę wzajemnej miłości, tak jak Jezus nas umiłował.

1: Jesteśmy wezwani, aby miłować się wzajemnie, tak jak Jezus nas umiłował.

2: Okazujmy sobie miłość poprzez nasze czyny.

1: 1 Jana 4:20-21 – Jeśli ktoś mówi: „Miłuję Boga”, a nienawidzi swego brata, jest kłamcą; bo kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi.

2: Galacjan 5:13-14 – Wy bowiem powołani zostaliście do wolności, bracia. Tylko nie wykorzystujcie swojej wolności jako okazji dla ciała, ale przez miłość służcie sobie nawzajem. Całe prawo bowiem wypełnia się w jednym słowie: „Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego”.

Jan 13:35 Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali.

Ten fragment podkreśla znaczenie miłości między współchrześcijanami, ponieważ jest ona kluczowym wskaźnikiem bycia uczniem.

1. „Miłość, która jednoczy: życie w duchu bycia uczniem poprzez życzliwość i współczucie”

2. „Próba uczniostwa: udowadnianie naszej wiary poprzez miłość”

1. Galacjan 5:22-23 – „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i wstrzemięźliwość. Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa”.

2. 1 Jana 4:7-8 – „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość pochodzi od Boga. Każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, ponieważ Bóg jest Miłość."

Jan 13:36 Rzekł do niego Szymon Piotr: Panie, dokąd idziesz? Odpowiedział mu Jezus: Dokąd idę, teraz nie możesz pójść za Mną; ale potem pójdziesz za mną.

Jezus mówi Piotrowi, że pójdzie za Nim później, mimo że Piotr nie może teraz za Nim pójść.

1: Być może teraz nie rozumiemy planu Pana w naszym życiu, ale On nadal ma dla nas plan i będzie nas prowadził w przyszłości.

2: Musimy ufać Panu, nawet jeśli nie możemy zrozumieć, co On robi.

1: Izajasz 55:8-9 „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli”.

2: Przysłów 3:5-6 „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Zwracajcie się do niego na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki”.

Jan 13:37 Rzekł mu Piotr: Panie, dlaczego teraz nie mogę pójść za Tobą? Życie moje oddam za Ciebie.

Piotr wyraża chęć pójścia za Jezusem aż do śmierci.

1. Odważne zaangażowanie Piotra: jak możemy naśladować Jezusa bez zastrzeżeń

2. Jak jesteśmy wezwani, aby umrzeć dla siebie i bezwarunkowo naśladować Jezusa

1. Marka 8:34-35 – „I przywoławszy do siebie tłum ze swoimi uczniami, rzekł do nich: «Jeśli ktoś chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i idzie za mną. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu i dla ewangelii, ten je ocali”.

2. 1 Jana 2:6 – „Kto twierdzi, że w nim mieszka, powinien postępować tak samo, jak on postępował.”

Jan 13:38 Odpowiedział mu Jezus: Czy oddasz życie swoje za mnie? Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci: Kogut nie zapieje, dopóki trzykroć się mnie nie wyprzesz.

Jezus pyta Piotra, czy odda za niego życie, i przepowiada, że trzykrotnie się go wyprze, zanim kogut zapieje.

1. „Oddanie życia za Jezusa: wezwanie do zaangażowania”

2. „Siła wyparcia: przezwyciężanie strachu przez wiarę”

1. Mateusza 10:32-33 – „Kto się mnie przyzna przed innymi, przyznam się i ja przed moim Ojcem w niebie. Kto zaś się mnie wyprze przed innymi, wyprę się i ja przed moim Ojcem w niebie”.

2. Filipian 1:21 – „Dla mnie żyć to Chrystus, a umrzeć to zysk”.

Jana 14 przedstawia przemówienie Jezusa o drodze do Ojca, Jego obietnicę Ducha Świętego i Jego pokój, który pozostawia swoim uczniom.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od pocieszenia przez Jezusa uczniów w związku ze swoim zbliżającym się odejściem. Zapewnia ich, że przygotuje dla nich miejsce w domu swego Ojca i wróci, aby ich zabrać ze sobą. Kiedy Tomasz wyraża zamieszanie w związku z tym, dokąd Jezus idzie, Jezus oświadcza: „Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze mnie. Następnie wyjaśnia, że każdy, kto Go widział, widział Ojca pytającego Filipa, który chciał się spotkać z Ojcem: „Czy nie znasz mnie, Filipie, mimo że jestem wśród was przez tak długi czas?” (Jana 14:1-9).

2. akapit: Po tej deklaracji Jezus obiecuje, że każdy, kto w Niego wierzy, będzie dokonywał dzieł. On dokonuje jeszcze większych rzeczy, ponieważ idzie do Ojca, obiecując, że cokolwiek poprosi o imię, uczyni, aby Ojciec był uwielbiony. Syn następnie nakazuje, jeśli mnie kochasz, strzeż mojego przykazania obiecujące wysłać innego Orędownika Ducha Pomocnika prawdy świat nie może przyjąć, ponieważ Go nie widzi i nie zna, ale znają Go, bo życie z nimi będzie w nich (Jana 14:10-17).

3. Akapit: Następnie zapewnia ich, mówiąc: nie odchodźcie, bo sieroty wracają po chwili, gdy świat już nie widzi, ale widzą, ponieważ żyją także ludzie, którzy żyją dzień, zdajcie sobie sprawę, że jestem w moim Ojcu, jesteście we mnie, jestem w was. Kto ma moje przykazania, dotrzymuje ich, kocha mnie . kochany przez mojego ojca też kocham go prowadzę Judasza nie Iskariotę pytam dlaczego ma zamiar pokazać się tylko nam, a nie światu odpowiedzieć ,Kto mnie kocha, jest posłuszny nauczaniu, wtedy mój ojciec kocha nas, uczyńmy z nim dom każdy mnie nie kocha, nie jest posłuszny nauczaniu pamiętaj o tym słowa wypowiedziane jeszcze z tobą, ale Orędownik Duchu Święty, któremu ojciec posyła imię, nauczaj wszystkiego, przypomnij wszystko, co powiedziałem: pokój dawaj, nie tak jak świat daje, niech serca zmartwione, przestraszone, słyszą, jak mówią: wróć ponownie, powtarzając nadchodzące odejście. Książę ten świat nadchodzi, ale nic nie kończy rozdziału (Jana 14:18-31).

Jan 14:1 Niech się nie trwoży serce wasze; wierzycie w Boga, wierzcie i we mnie.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy położyli ufność i wiarę w Jezusie i Bogu.

1: Poleganie na Bogu w czasach kłopotów

2: Moc wiary w Jezusa

1: Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2: Hebrajczyków 11:6 - A bez wiary nie można się mu podobać, bo kto chce zbliżyć się do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go szukają.

Jan 14:2 W domu mojego Ojca jest wiele mieszkań; gdyby tak nie było, byłbym wam powiedział. Idę przygotować wam miejsce.

Ten fragment mówi o Bożej obietnicy, że przygotuje miejsce dla Swoich dzieci w domu Jego Ojca.

1. Boża obietnica miejsca dla Jego dzieci: przygotowanie domu w niebie

2. Życzliwość Boga: miejsce dla nas w domu Jego Ojca

1. Izajasz 43:2 „Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą; a gdy będziecie przechodzić przez rzeki, nie zaleją was. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się; płomienie cię nie spalą”.

2. Rzymian 8:32 „On, który własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał wraz z nim darować nam wszystkiego?”

Jan 14:3 A jeśli odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę ponownie i przyjmę was do siebie; aby gdzie ja jestem, tam i wy byli.

Jezus obiecuje przygotować miejsce dla swoich uczniów, przyjść ponownie i przyprowadzić ich do siebie.

1: Jezus daje nadzieję i pewność swoim uczniom, pokazując im, że zawsze będzie z nimi.

2: Jezus zaprasza nas, abyśmy Go naśladowali i obiecuje, że zaprowadzi nas ze sobą do domu.

1: Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie jest w stanie nas odłączyć od miłości Bożej w Chrystusie Jezusie, Panu naszym".

2: Psalm 23:4 – „Choćbym nawet szedł ciemną doliną, zła się nie ulęknę, bo ty jesteś ze mną; Twoja laska i Twoja laska, one mnie pocieszają".

Jan 14:4 I dokąd idę, wiecie i jaką drogę znacie.

Ten fragment z Jana 14:4 mówi, że Jezus Chrystus jest jedyną drogą do Boga. 1. Jezus jest jedyną drogą do Boga – Jan 14:4; 2. Znalezienie zbawienia przez Jezusa – Jan 14:4. 1. Dzieje Apostolskie 4:12 - I nie ma w żadnym innym zbawienia, bo nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, przez które moglibyśmy być zbawieni; 2. Jana 10:9 - Ja jestem drzwiami. Jeśli ktoś wejdzie przeze mnie, będzie zbawiony.

Jana 14:5 Rzekł mu Tomasz: Panie, nie wiemy, dokąd idziesz; i skąd możemy znać drogę?

Jezus prosi Tomasza, aby Mu zaufał i poszedł za Nim na drodze życia.

1: „Podróż wiary: zaufanie Jezusowi pomimo niepewności życia"

2: „Podążać za Jezusem: jak Mu ufać i podążać za nim w podróży życia"

1: Izajasz 30:21 – „Twoje uszy go usłyszą. Tuż za tobą usłyszysz głos: „To jest droga, którą powinieneś iść", czy to w prawo, czy w lewo".

2: Hebrajczyków 11:6 – „Bez wiary nie można podobać się Bogu, gdyż każdy, kto do Niego przychodzi, musi wierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go pilnie szukają".

Jana 14:6 Rzekł mu Jezus: Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie.

Jezus jest jedyną drogą do Ojca.

1. Jezus jest drogą: odnajdywanie kierunku w życiu

2. Jezus jest prawdą: życie w sposób uczciwy

1. Mateusza 7:13-14 „Wchodźcie przez wąską bramę. Bo szeroka jest brama i prosta droga, która prowadzi na zatracenie, a wielu jest tych, którzy przez nią wchodzą. Bo wąska jest brama i wąska droga, która prowadzi do życia, a tych, którzy ją znajdują, jest niewielu.”

2. Jana 3:16-17 „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, aby świat został przez Niego zbawiony.”

Jan 14:7 Gdybyście mnie znali, znalibyście i Ojca mojego; i odtąd go znacie i widzieliście go.

Jana 14:7 podsumowuje relację Boga z ludzkością, pokazując, że znając Jezusa, znamy także Boga i widzieliśmy Go.

1. Poznanie Jezusa jest poznaniem Boga: implikacje Jana 14:7

2. Widzenie Boga przez Jezusa: doświadczanie boskości poprzez człowieka

1. Kolosan 2:9-10 - Bo w nim mieszka cieleśnie cała pełnia Bóstwa.

2. Rzymian 8:14-17 – Bo wszyscy, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi.

Jana 14:8 Rzekł mu Filip: Panie, pokaż nam Ojca, a wystarczy nam.

Filip wyraża pragnienie zobaczenia Boga Ojca, wskazując, że to mu wystarczy.

1. Bóg już wystarczy – jak zadowolić się tym, co mamy

2. Jezus jest drogą do Ojca – jak nawiązać bliższą więź z Bogiem

1. Powtórzonego Prawa 8:3 – „I uniżył was, pozwolił wam odczuwać głód i nakarmił was manną, której nie znaliście ani wasi przodkowie, aby wam pokazać, że nie samym chlebem żyje człowiek, ale człowiek żyje każdym słowem, które pochodzi z ust Pana”.

2. Mateusza 6:25-34 – „Dlatego powiadam wam, nie martwcie się o swoje życie, o to, co będziecie jeść i co będziecie pić, ani o swoje ciało, w co się będziecie ubierać. Czy życie nie jest czymś więcej niż pokarm, a ciało czymś więcej niż ubraniem? Spójrzcie na ptaki powietrzne: nie sieją, nie żną i nie gromadzą do spichlerzy, a jednak wasz Ojciec niebieski je żywi. Czyż nie jesteście bardziej wartościowi od nich? A który z was, będąc niespokojnym, może przedłużyć swoje życie o jedną godzinę? A dlaczego martwisz się o ubranie? Przyjrzyjcie się liliom polnym, jak rosną: nie pracują i nie przędą, a powiadam wam, że nawet Salomon w całej swej chwale nie był przyodziany jak jedna z nich. Jeśli jednak Bóg tak przyodziewa trawę polną, która dziś żyje, a jutro do pieca będzie wrzucona, czyż nie tym bardziej was, małej wiary? Nie martwcie się więc i nie mówcie: Co będziemy jeść? lub „Co będziemy pić?” lub „W co się ubierzemy?” Bo poganie szukają tego wszystkiego i Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie”.

Jana 14:9 Odpowiedział mu Jezus: Tak długo jestem z wami, a jeszcze mnie nie poznałeś, Filipie? kto mnie widział, widział Ojca; jakże więc mówisz: Pokaż nam Ojca?

Jezus pyta Filipa, dlaczego prosi, aby ukazał mu się Ojciec, skoro widzenie Jezusa jest jak widzenie Ojca.

1: Jezus jest Bogiem – tak jak widzieć Ojca, to widzieć Jezusa, tak widzieć Jezusa, to widzieć Ojca

2: Ponieważ Jezus jest Objawicielem Ojca, powinniśmy zwracać się do Jezusa o Jego przewodnictwo

1: Jana 10:30: „Ja i mój Ojciec jedno jesteśmy”.

2: Kolosan 1:15: „On jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego stworzenia”.

Jan 14:10 Czy nie wierzysz, że ja jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie? słowa, które do was mówię, nie od siebie mówię, lecz Ojciec, który we mnie mieszka, on dokonuje dzieł.

Ojciec i Syn mają doskonałą jedność, a słowa Jezusa pochodzą od Ojca.

1. Siła relacji ojciec-syn

2. Doskonałe zjednoczenie Boga w Jezusie Chrystusie

1. Jana 17:21-22 – Aby wszyscy stanowili jedno; jak Ty, Ojcze, we mnie, a ja w tobie, aby i oni stanowili jedno w nas, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś.

2. Kolosan 2:9-10 – Bo w nim mieszka cieleśnie cała pełnia Bóstwa. I jesteście pełni w nim, który jest głową wszelkiego księstwa i władzy.

Jan 14:11 Wierzcie mi, że jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie, albo wierzcie mi przez wzgląd na uczynki.

Fragment ten podkreśla znaczenie wiary w Jezusa ze względu na dzieła, których dokonał.

1: Jezus dokonał dla nas wielkich dzieł i dzięki nim powinniśmy w Niego wierzyć.

2: Powinniśmy wierzyć w Jezusa i przyjąć go jako naszego Pana i Zbawiciela ze względu na cudowne dzieła, których dokonał.

1: Efezjan 2:8-10 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił.

2: Hebrajczyków 11:1 – Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

Jan 14:12 Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto we mnie wierzy, ten także będzie dokonywał dzieł, których ja dokonuję; i większe dzieła niż te będzie czynił; ponieważ idę do mojego Ojca.

Jezus obiecuje, że ci, którzy w Niego uwierzą, dokonają jeszcze większych dzieł, niż On sam.

1: Uwierz w moc Jezusa i siłę Jego miłości, aby dokonać dzieł większych niż nawet sam Jezus.

2: Uwierz w obietnicę Jezusa, że ci, którzy w Niego wierzą, będą mogli dokonać większych dzieł niż On.

1: Efezjan 3:20 - Temu, który według mocy działającej w nas może uczynić o wiele więcej, niż wszystko, o co prosimy lub o czym myślimy.

2: Filipian 4:13 – Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia.

Jana 14:13 I o cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, to uczynię, aby Ojciec był uwielbiony w Synu.

Jezus obiecuje, że kiedy modlimy się w Jego imieniu, On odpowie na nasze modlitwy, aby Ojciec był uwielbiony.

1. Modlitwa w imieniu Jezusa: Poddanie naszego życia Jego woli

2. Poleganie na obietnicach Jezusa: zaufanie Jego Słowu

1. Efezjan 2:18 - Przez Niego obaj mamy przystęp w jednym Duchu do Ojca.

2. Rzymian 8:26 - Podobnie i Duch pomaga naszym słabościom. Nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach.

Jana 14:14 Jeśli o cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, spełnię to.

Ten fragment z Jana 14:14 podkreśla obietnicę Jezusa, że będzie odpowiadał na modlitwy zanoszone w jego imieniu.

1. Jezus jest zawsze gotowy odpowiedzieć na nasze modlitwy

2. Modlitwa w imieniu Jezusa: co to znaczy?

1. Mateusza 7:7-11 – Proście, szukajcie, pukajcie

2. Jakuba 1:5-8 – Módlcie się z wiarą i otrzymujcie mądrość

Jana 14:15 Jeśli mnie miłujecie, przestrzegajcie moich przykazań.

Jana 14:15 przypomina nam, że jeśli kochamy Boga, musimy przestrzegać Jego przykazań.

1: Miłość Boga i przestrzeganie Jego przykazań

2: Wierna miłość i posłuszeństwo Słowu Bożemu

1:1 Jana 5:3 - Na tym polega miłość Boga, że przykazania jego przestrzegamy, a przykazania jego nie są ciężkie.

2: Powtórzonego Prawa 6:4-5 - Słuchaj, Izraelu: Pan, Bóg nasz, jest Panem jedynym. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą.

Jana 14:16 Ja będę modlił się do Ojca i da wam innego Pocieszyciela, aby pozostał z wami na wieki;

Jezus obiecuje, że ześle swoim uczniom Ducha Świętego jako Pocieszyciela.

1: Pocieszenie Ducha Świętego – Jan 14:16

2: Dar Ducha Świętego – Jan 14:16

1: Izajasz 66:13 – Jak matka pociesza swoje dziecko, tak i ja pocieszę was;

2: Rzymian 15:13 - Niech Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem, jeśli Mu zaufacie, abyście mocą Ducha Świętego przepełnili się nadzieją.

Jana 14:17 Nawet Duch prawdy; którego świat przyjąć nie może, bo go nie widzi i nie zna, ale wy go znacie; bo mieszka z wami i będzie w was.

Świat nie może przyjąć Ducha Prawdy, lecz wierzący znają Ducha, ponieważ On z nimi mieszka i będzie w nich.

1. Obecność Boga w naszym życiu: doświadczenie Ducha Prawdy

2. Odrzucenie przez świat Ducha Prawdy

1. Rzymian 8:9-11 – „Ale wy nie jesteście w ciele, ale w Duchu, jeśli rzeczywiście Duch Boży w was mieszka. A jeśli ktoś nie ma Ducha Chrystusowego, nie jest jego. A jeśli Chrystus jest w was, ciało jest martwe z powodu grzechu, ale Duch jest życiem dzięki usprawiedliwieniu, ale jeśli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, przywróci życie także wasze śmiertelne ciała przez Ducha swego, który w was mieszka.”

2. 1 Koryntian 2:14 – „Ale cielesny człowiek nie przyjmuje spraw Ducha Bożego, bo są dla niego głupstwem, i nie może ich poznać, gdyż należy je duchowo rozsądzać”.

Jan 14:18 Nie pozostawię was bez pociechy: przyjdę do was.

Jezus obiecał, że nigdy nie pozostawi swoich uczniów samych i przyjdzie do nich.

1: Bóg jest zawsze z nami, nawet w najciemniejszych chwilach.

2: Musimy zachować nadzieję i wierzyć w obietnicę pocieszenia Jezusa.

1: Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej”.

2: Hebrajczyków 13:5 – „Trzymajcie życie wolne od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co macie, bo On powiedział: „Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę”.

Jana 14:19 Jeszcze chwilka, a świat mnie już więcej nie zobaczy; ale wy mnie widzicie; ponieważ ja żyję, i wy będziecie żyć.

Jezus zapewnia swoich uczniów, że choć świat może go nie widzieć, oni nadal go zobaczą i dzięki temu będą żyć.

1. „Dar życia: obietnica Jezusa złożona uczniom”

2. „Niewidzialna rzeczywistość: objawiająca obecność Jezusa”

1. Rzymian 6:23 – „Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego”.

2. 1 Jana 5:11-12 – „A oto świadectwo: Bóg dał nam życie wieczne, a to życie jest w Jego Synu. Kto ma Syna, ma życie; kto nie ma Syna Bożego, ma nie mieć życia.”

Jan 14:20 W owym dniu poznacie, że Ja jestem w moim Ojcu, a wy we mnie, a Ja w was.

Jezus obiecuje, że jego naśladowcy będą wiedzieć, że są z Nim zjednoczeni, a On jest zjednoczony z Ojcem.

1. Zjednoczenie Boga i Jego ludu: studium Jana 14:20

2. Doświadczenie rzeczywistości zjednoczonej społeczności z Bogiem

1. Filipian 2:5-11 – Miejcie taki sam umysł i postawę, jak Jezus Chrystus.

2. Rzymian 8:9-17 – Duch Boży mieszkający w nas.

Jan 14:21 Kto ma przykazania moje i przestrzega ich, ten mnie miłuje; a kto mnie miłuje, będzie miłowany przez mojego Ojca, a ja będę go miłował i objawię mu się.

Jezus obiecuje ukazać się tym, którzy Go miłują i przestrzegają Jego przykazań.

1. Kochać Boga i przestrzegać Jego przykazań

2. Boża obietnica ukazania się wiernym

1. Powtórzonego Prawa 6:5-7 - Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą

2. 1 Jana 3:16-17 – Powinniśmy okazywać miłość naszymi czynami, a nie tylko słowami

Jan 14:22 Mówił do niego Judasz, a nie Iskariota: Panie, jak to się stanie, że objawisz się nam, a nie światu?

Judasz, a nie Iskariota, zapytał Jezusa, w jaki sposób objawi się uczniom, a nie światu.

1. Jezus objawia się tym, którzy Go szukają

2. Jak rozpoznać obecność Boga w naszym życiu

1. Jakuba 4:8 – Zbliżcie się do Boga, a On zbliży się do was.

2. Izajasz 55:6 – Szukajcie Pana, póki można go znaleźć; wzywajcie Go, póki jest blisko.

Jana 14:23 Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Jeśli ktoś mnie miłuje, słowa mojego przestrzegać będzie, a Ojciec mój umiłuje go i do niego przyjdziemy, i u niego zamieszkamy.

Jezus uczy, że jeśli ktoś Go miłuje, będzie posłuszny Jego słowom i Jego Ojcu, a On przyjdzie do nich i zamieszka z nimi.

1. Kochaj Pana całym sercem, duszą i siłą

2. Posłuszeństwo słowom Jezusa przybliża nas do Boga

1. Powtórzonego Prawa 6:4-5 „Słuchaj, Izraelu: Pan, Bóg nasz, Pan jest jeden. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą.

2. Jana 15:10 „Jeśli będziecie przestrzegać moich przykazań, trwać będziecie w mojej miłości, tak jak ja przestrzegałem przykazań mojego Ojca i trwam w jego miłości”.

Jan 14:24 Kto mnie nie miłuje, nie przestrzega moich słów, a słowo, które słyszycie, nie jest moje, lecz Ojca, który mnie posłał.

Miłość Boga do nas jest wynikiem naszego posłuszeństwa Jego przykazaniom.

1: Kochaj Boga, przestrzegając Jego przykazań

2: Miłość i miłosierdzie Ojca okazywane przez Jego przykazania

1: Powtórzonego Prawa 6:5 - Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją

duszą i całą swoją mocą.

2: Jakuba 2:17 – Wiara sama w sobie, jeśli nie towarzyszy jej działanie, jest martwa.

Jan 14:25 To wam powiedziałem, będąc jeszcze u was.

Ten fragment mówi o Jezusie rozmawiającym ze swoimi uczniami, gdy jest jeszcze wśród nich obecny.

1. Moc obecności: nauka opierania się na obecności Jezusa.

2. Pojawianie się: znaczenie bycia obecnym w naszym kroczeniu wiarą.

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Mateusza 28:20 – „Uczcie ich przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków”.

Jan 14:26 Ale Pocieszyciel, którym jest Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, on was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, cokolwiek wam powiedziałem .

Duch Święty pomoże nam pamiętać i uczyć się wszystkiego, co powiedział Jezus.

1: Duch Święty: nasz pomocnik i nauczyciel

2: Ufanie przewodnictwu Ducha Świętego

1: Izajasz 11:2 – „Spocznie na nim Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i mocy, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej”.

2: Jana 16:7-14 – „Ale zaprawdę powiadam wam, że odchodzę dla waszego dobra. Jeśli nie odejdę, Pocieszyciel do was nie przyjdzie, ale jeśli odejdę, poślę go do was, gdy przyjdzie, udowodni światu, że się myli co do grzechu, sprawiedliwości i sądu: co do grzechu, bo ludzie we mnie nie wierzą, co do sprawiedliwości, bo idę do Ojca, gdzie możecie zobaczyć już mnie nie ma i o sądzie, gdyż książę tego świata jest teraz potępiony. Mam wam o wiele więcej do powiedzenia, niż możecie teraz znieść. Ale gdy

przyjdzie On, Duch Prawdy, będzie was prowadził we całą prawdę. On nie będzie mówił od siebie, będzie mówił tylko to, co usłyszy, i oznajmi wam to, co ma nadejść. On mnie uwielbi, bo ode mnie otrzyma to, co oznajmi. wam. Wszystko, co należy do Ojca, moje jest. Dlatego powiedziałem, że Duch otrzyma ode mnie to, co wam oznajmi."

Jan 14:27 Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam; nie jak świat daje, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka.

Pokój daje Bóg, a nie świat.

1: Poleganie na Bogu w kwestii pokoju

2: Pokonanie strachu i niepokoju dzięki pokojowi Bożemu

1: Filipian 4:6-7 – „Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbach z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serca i umysły w Chrystusie Jezusie."

2: Izajasz 26:3 – „Zachowacie w doskonałym pokoju tych, których umysł jest wytrwały, ponieważ ufają wam".

Jan 14:28 Słyszeliście, jak wam powiedziałem: Odchodzę i przyjdę znowu do was. Gdybyście mnie miłowali, radowalibyście się, bo powiedziałem: Idę do Ojca, bo Ojciec mój jest większy ode mnie.

Jana 14:28 przypomina, że miłość Jezusa do nas jest tak wielka, że chce On odejść, aby być ze swoim Ojcem, mimo że jest większy od Jezusa.

1. Największa miłość: zrozumienie głębi ofiary Jezusa

2. Miłość Ojca: uznanie supremacji Boga

1. Jana 15:13: „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich".

2. Rzymian 8:31-39: „Co w takim razie powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam?"

Jana 14:29 A teraz powiedziałem wam, zanim to się stanie, abyście uwierzyli, gdy się to stanie.

Jezus informuje swoich uczniów, że powiedział im o rzeczach, które mają się wydarzyć, aby uwierzyli, gdy się spełnią.

1. Moc proroctw Jezusa – odkrywanie, jak wypełniły się proroctwa Jezusa i jak wzmacnia to naszą wiarę.

2. Wierz i przyjmuj — pokazanie, jak wiara w słowa Jezusa przybliża nas do Niego.

1. Izajasz 46:10 - Ogłaszając od początku koniec i od dawnych czasów to, czego jeszcze nie dokonano, mówiąc: Moja rada się utrzyma i wykonam całą moją wolę.

2. Powtórzonego Prawa 18:22 - Jeśli prorok będzie mówił w imieniu Pańskim, a rzecz nie nastąpi ani się nie spełni, to jest to, czego Pan nie powiedział, ale prorok powiedział to zuchwale: będziesz nie bój się go.

Jan 14:30 Odtąd nie będę z wami wiele mówił, bo nadchodzi książę tego świata, a we mnie nie ma nic.

Jezus ostrzega swoich uczniów, że Książę tego świata nadchodzi i że nie ma nad nim władzy.

1. Potęga księcia tego świata i zwycięstwo Jezusa nad nim

2. Siła Jezusa w pokonaniu pokus szatana

1. Rzymian 8:37-39 – Nie, we wszystkim tym jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował. Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie w stanie nas odłączyć od miłości Boga w Chrystus Jezus, nasz Pan.

2. 1 Jana 4:4 - Dziatki, jesteście z Boga i zwyciężyliście ich, bo Ten, który jest w was, jest większy od tego, który jest na świecie.

Jan 14:31 Ale żeby świat poznał, że miłuję Ojca; i jak mi Ojciec dał przykazanie, tak też czynię. Wstańcie, pójdźmy stąd.

Jezus każe swoim uczniom wstać i odejść, podkreślając, że przestrzega przykazań Ojca, będąc wyrazem swojej miłości do Niego.

1. Posłuszeństwo Jezusa: wzór naszego życia

2. Miłość do Ojca: największe przykazanie

1. Rzymian 12:2 – Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

2. 1 Jana 5:3 - Na tym polega miłość Boga, że przestrzegamy Jego przykazań.

Jana 15 zawiera nauki Jezusa o winorośli i gałęziach, Jego przykazanie, aby się wzajemnie miłować oraz ostrzeżenie przed nienawiścią świata.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od tego, że Jezus opisuje siebie jako prawdziwą winorośl, a swojego Ojca jako ogrodnika. Wyjaśnia, że każda latorośl, która w Nim nie przynosi owocu, jest odcięta, a każda latorośl, która przynosi owoc, jest przycinana, aby była jeszcze bardziej owocna. Nalega, aby Jego uczniowie pozostali w Nim, jak gałęzie nie mogą same wydawać owocu, lecz muszą pozostać w winorośli, tak samo nie mogą przynosić owocu, jeśli nie pozostają w Nim, bo bez Niego nic nie mogą uczynić, jeśli ktoś nie pozostanie w Nim jak odrzucona, uschnięta gałąź takie gałęzie, zebrane, wrzucone w ogień, spalone, jeśli pozostaną w nim słowa, mogą zadać dowolne życzenie, które spełni, wysławiając Ojca, przynosząc wiele owocu, ukazując uczniów (Jana 15:1-8).

2. akapit: Po tej metaforze Jezus nakazuje im trwać w Jego miłości, tak jak On zachował przykazania Swojego Ojca, pozostając w Jego miłości. Mówi im to wszystko, aby Jego radość była w nich pełna i aby ich radość była pełna. Następnie daje im nowe przykazanie: „Miłujcie się wzajemnie, jak Ja was umiłowałem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół”. Nazywa ich przyjaciółmi zamiast sługami, bo sługa nie zna się na sprawach swego pana, ale oznajmił wszystko, co usłyszał od swego Ojca, wybranego, wyznaczonego świata, idźcie, przynoście trwały owoc, aby cokolwiek poprosili Ojca o imię, wydawajcie ponownie rozkazy: „To jest mój rozkaz, Miłujcie się wzajemnie”. .' (Jana 15:9-17).

3. akapit: Następnie ostrzega ich przed nienawiścią świata, mówiąc, że jeśli świat nienawidzi, pamiętajcie o znienawidzonych wcześniej, jeśli należący świat kochałby swoich, ale ponieważ nie należycie, zostali wybrani ze świata, ponieważ nienawidzi, nie mają sługi większego od pana, jeśli prześladowani również prześladują, również trzymajcie się słowo dotrzymało mi słowa, tak będą postępować ze względu na imię, nie znają tego, który mnie posłał, gdyby nie przyszedł, nie powiedziałby żadnego grzechu, teraz nie ma usprawiedliwienia dla grzechu, kto mnie nienawidzi, nienawidzi mojego ojca,

cóż, gdyby nie czynił wśród uczynków, których nikt inny nie popełniłby, byłby winnym grzechu teraz widziałem, jak nienawidził mnie, ojca, wypełniającego słowo pisanego prawa. „Nienawidzili mnie bez powodu”. Kiedy przychodzi Orędownik, którego pośle od Ojca Duch, prawda wychodzi od Ojca, przychodzi złóż świadectwo, kiedy przyjdzie, złóż dobre świadectwo, ponieważ był to początek i koniec rozdziału (Jana 15:18-27).

Jana 15:1 Ja jestem prawdziwą winoroślą, a mój Ojciec jest rolnikiem.

Ten fragment mówi o Jezusie będącym prawdziwą winoroślą i Bogu będącym rolnikiem.

1. Bóg jest ogrodnikiem, który się o nas troszczy – Jan 15:1

2. Winorośl Jezusa: nasze źródło życia – Jan 15:1

1. Izajasz 5:1-7 – Bóg jest winiarzem, który troszczy się o swoją winnicę

2. Psalm 80:8-19 – Bóg jako pasterz, który troszczy się o swoją trzodę

Jan 15:2 Każdą latorośl, która nie przynosi owocu we mnie, odcina, a każdą latorośl, która przynosi owoc, oczyszcza ją, aby przynosiła obfitszy owoc.

Bóg przycina nas, abyśmy wydali więcej owoców.

1: Jezus jest winoroślą, my jesteśmy latoroślami – Jan 15:2

2: Wycięcie bezowocności – Jan 15:2

1: Galacjan 5:22-23 - Owocem zaś Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, łagodność, dobroć, wiara, łagodność, wstrzemięźliwość. Dla takich nie ma prawa.

2: Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

Jan 15:3 Teraz jesteście czyści dzięki słowu, które wam powiedziałem.

Ten fragment mówi o oczyszczającej mocy słowa Bożego.

1. Oczyszczająca moc słowa Bożego

2. Jak otrzymać oczyszczenie od Boga

1. Efezjan 5:26 – „aby go uświęcić i oczyścić obmyciem wodą przez słowo”

2. Psalm 119:9 – „Czym młodzieniec oczyści swoją drogę? Będę się jej trzymał według twego słowa”.

Jan 15:4 Trwajcie we mnie, a ja w was. Podobnie jak latorośl nie może sama wydawać owocu, jeśli nie pozostaje w winorośli; więcej nie możecie, jeśli nie trwacie we mnie.

Trwanie w Jezusie jest niezbędne, aby przynosić owoce.

1. Trwajcie w Chrystusie, aby uzyskać obfitą płodność

2. Poleganie na Jezusie w kwestii spełnienia

1. Kolosan 2:6-7 – „Tak więc, jak przyjęliście Chrystusa Jezusa jako Pana, tak dalej w nim żyjcie, wkorzenieni i zbudowani na nim, umocnieni wiarą, jak was nauczono, i przepełnieni wdzięcznością .”

2. Galacjan 5:22-23 – „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i wstrzemięźliwość. Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa”.

Jana 15:5 Ja jestem winoroślą, wy jesteście latoroślami: kto we mnie trwa, a ja w nim, ten wydaje obfity owoc, bo beze mnie nic nie możecie uczynić.

Ten fragment przypomina, że nasze życie bez Boga jest bezowocne i bez Niego nic nie możemy zrobić.

1. „Trwajcie w Chrystusie: czerpiecie korzyści z przebywania w Nim”

2. „Moc trwania: kultywowanie owocnego życia”

1. Rzymian 8:28-30 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani. Kogo bowiem wiedział, tego też przeznaczył na to, by się upodobnili do obrazu Jego Syna, aby był pierworodnym między wielu braćmi. Nadto, których przeznaczył, tych i powołał, a których powołał, tych i usprawiedliwił, a których usprawiedliwił, tych i uwielbił.

2. Kolosan 1:27-29 – Komu Bóg dał poznać bogactwo chwały tej tajemnicy wśród pogan; którym jest Chrystus w was, nadzieja chwały, którego głosimy, ostrzegając każdego człowieka i ucząc każdego człowieka we wszelkiej mądrości; abyśmy mogli stawić każdego człowieka doskonałym w Chrystusie Jezusie, nad czym i ja pracuję, walcząc według dzieła jego, które potężnie działa we mnie.

Jana 15:6 Jeśli ktoś we mnie nie trwa, zostanie wyrzucony jak latorośl i uschnie; i ludzie je zbierają, i wrzucają w ogień, i spłoną.

Jana 15:6 uczy, że ci, którzy nie trwają w Jezusie, zostaną odrzuceni i zniszczeni.

1: Trwaj w Jezusie, aby zostać zbawionym.

2: Trwajcie w Chrystusie, aby być chronieni.

1:1 Jana 4:16 - I poznaliśmy i uwierzyliśmy miłości, jaką Bóg ma do nas. Bóg jest miłością; a kto mieszka w miłości, mieszka w Bogu, a Bóg w nim.

2: Mateusza 11:28-30 – Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja was pokrzepię. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie; bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie.

Jan 15:7 Jeśli trwać będziecie we mnie i słowa moje w was, będziecie prosić, o co chcecie, i stanie się wam.

Trwanie w Chrystusie i pozwolenie, aby Jego słowa przebywały w nas, sprawią, że nasze modlitwy zostaną wysłuchane.

1: Trwanie w Chrystusie jest kluczem do odpowiedzi na modlitwy

2: Pozwól, aby słowa Boga kierowały twoimi modlitwami

1: Jakuba 4:2-3 „Nie masz, bo nie prosisz. Prosicie, a nie otrzymujecie, bo źle prosicie, aby wydać to na swoje namiętności.

2: Mateusza 6:7-8 „A kiedy się modlicie, nie mówcie pustych frazesów, jak to czynią poganie, bo myślą, że dzięki wielu słowom zostaną wysłuchani. Nie bądźcie podobni do nich, bo wasz Ojciec wie, czego potrzebujecie, zanim go poprosicie".

Jana 15:8 Przez to zostanie uwielbiony Ojciec mój, abyście owoc obfity wydali; tak i wy będziecie moimi uczniami.

Jezus naucza, że wydawanie obfitego owocu to sposób, w jaki uczniowie Chrystusa wychwalają Ojca.

1. „Prowadzenie owocnego życia: wydawanie obfitego owocu jako uczniowie Chrystusa"

2. „Moc wydawania owocu: wielbienie Ojca przez bycie uczniem"

1. Galacjan 5:22-23 – „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; przeciw takim rzeczom nie ma prawa".

2. Mateusza 7:16-17 – „Poznacie ich po owocach. Czy z cierni zbiera się winogrona, a z ostu figi? Każde zdrowe drzewo wydaje dobre owoce, ale chore drzewo wydaje złe owoce."

Jan 15:9 Jak mnie umiłował Ojciec, tak i ja was umiłowałem; trwajcie w mojej miłości.

Werset ten zachęca nas, abyśmy trwali w miłości Jezusa, naśladując przykład Bożej miłości do Niego.

1: Jesteśmy powołani, aby wzorować swoje życie na miłości Boga do Jezusa.

2: Jesteśmy wezwani, aby trwać w miłości Jezusa, tak jak Bóg Go umiłował.

1:1 Jana 4:19 – Kochamy Go, bo On pierwszy nas umiłował.

2: Rzymian 5:5 - A nadzieja nie zawstydza; ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który jest nam dany.

Jan 15:10 Jeśli będziecie przestrzegać moich przykazań, trwać będziecie w mojej miłości; tak jak ja przestrzegam przykazań mojego Ojca i trwam w Jego miłości.

Jana 15:10 zachęca nas, abyśmy przestrzegali przykazań Boga, aby trwać w Jego miłości.

1. Moc posłuszeństwa: przestrzeganie przykazań Bożych

2. Trwanie w Bożej miłości poprzez posłuszeństwo

1. Mateusza 7:24-27 – Każdy, kto słucha tych moich słów i wprowadza je w życie, jest jak człowiek mądry, który zbudował swój dom na skale.

2. Rzymian 6:16-17 - Czy nie wiecie, że gdy oddajecie się komuś jako niewolnicy posłuszni, jesteście niewolnikami tego, któremu jesteście posłuszni, czy jesteście niewolnikami grzechu, który prowadzi do śmierci, czy też posłuszeństwa? co prowadzi do sprawiedliwości?

Jan 15:11 To wam powiedziałem, aby radość moja w was trwała i aby radość wasza była pełna.

Jezus przemówił do swoich uczniów, aby mogli doświadczyć radości i jej spełnienia.

1. Radość z przebywania w Jezusie

2. Wypełnianie radości przez Jezusa

1. Filipian 4:4-7 – Radujcie się zawsze w Panu. Jeszcze raz powtórzę: radujcie się!

2. Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie za radość, gdy wpadacie w różne próby, wiedząc, że próba waszej wiary rodzi cierpliwość.

Jan 15:12 To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem.

Ten fragment podkreśla wagę kochania innych tak, jak Jezus nas umiłował.

1: Wszyscy możemy uczyć się z przykładu Jezusa bezwarunkowej, ofiarnej miłości do innych.

2: Nasza wzajemna miłość powinna być zakorzeniona w naszej miłości do Boga.

1:1 Jana 4:7-12 - Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga.

2: Rzymian 13:8-10 – Nikomu nic nie jesteśmy winni, z wyjątkiem wzajemnej miłości, bo kto miłuje drugiego, wypełnił Prawo.

Jana 15:13 Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

Werset ten mówi o największym akcie miłości, jakim jest oddanie życia za przyjaciół.

1. Siła miłości: jak okazywać innym ofiarną miłość

2. Ostateczny akt przyjaźni: co to znaczy oddać życie za innych

1. Rzymian 5:8 – Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. 1 Jana 3:16 – Po tym poznaliśmy miłość, że On oddał za nas życie swoje i my powinniśmy oddać życie za braci.

Jan 15:14 Wy jesteście moimi przyjaciółmi, jeśli czynicie wszystko, co wam rozkażę.

Ten fragment mówi o znaczeniu posłuszeństwa przykazaniom Boga, aby być Jego przyjacielem.

1: Posłuszeństwo przynosi przyjaźń – Jana 15:14

2: Przyjaciel Boga – Jan 15:14

1: Jakuba 2:17-18 – „Tak i wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa, będąc sama. Tak, ktoś może powiedzieć: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki. Okaż mi wiarę swoją bez uczynków, a ja ci pokażę wiarę na podstawie moich uczynków.”

2:1 Jana 2:3-4 - "A z tego wiemy, że go znamy, jeśli przykazania jego zachowujemy. Kto mówi: Znam go, a przykazań jego nie przestrzega, jest kłamcą i prawda nie jest w nim."

Jan 15:15 Odtąd nie nazywam was sługami; bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi; bo wszystko, co słyszałem od Ojca mego, oznajmiłem wam.

Jezus oświadcza, że jego naśladowcy nie są już uważani za sługi, ale za przyjaciół, gdyż objawił im wszystko, co powiedział mu Ojciec.

1. Łaska przyjaźni: radykalna zmiana Jezusa w Jego stosunkach z naśladowcami

2. Jezus: Przyjaciel, który wszystko objawia Ojcu

1. Jakuba 2:23 – „I wypełniło się Pismo, które mówi: Uwierzył Abraham Bogu i poczytano mu to za sprawiedliwość, i został nazwany przyjacielem Boga”.

2. Przysłów 18:24 – „Człowiek mający wielu towarzyszy może popaść w ruinę, ale jest przyjaciel, który jest bliższy niż brat”.

Jan 15:16 Nie wyście mnie wybrali, ale ja was wybrałem i przeznaczyłem was, abyście szli i przynosili owoc i aby wasz owoc trwał: aby o cokolwiek prosić będziecie Ojca w moim imieniu, On spełni daj to ty.

Jana 15:16 odzwierciedla znaczenie bycia wybranym przez Boga i odpowiedzialności za wydawanie trwałych owoców.

1: Bóg nas wybrał i musimy przynosić owoce

2: Moc bycia wybranym przez Boga

1: Mateusza 7:15-20 – Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w owczej skórze, ale wewnątrz są drapieżnymi wilkami.

2: Rzymian 8:28-30 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

Jan 15:17 To wam rozkazuję, abyście się wzajemnie miłowali.

Ten werset zachęca nas, abyśmy miłowali się wzajemnie, tak jak Jezus nas umiłował.

Po pierwsze: Kochajcie się wzajemnie, tak jak Jezus nas umiłował

Drugie: Nasze wezwanie do miłości tak, jak kocha Chrystus

1: 1 Jana 4:7-12 – Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga.

Drugie: Rzymian 13:8-10 – Nikomu nic nie jesteśmy winni, z wyjątkiem wzajemnej miłości, bo kto kocha drugiego, wypełnił Prawo.

Jan 15:18 Jeśli świat was nienawidzi, wiecie, że mnie wcześniej znienawidził was.

Ten fragment podkreśla, że kiedy jesteśmy prześladowani za wiarę, nie powinniśmy tego brać do siebie, gdyż sam Jezus był prześladowany przed nami.

1: Bóg wykorzystuje nasze cierpienie, aby przybliżyć nas do siebie.

2: Nie powinniśmy się dziwić, że świat nas nienawidzi, tak jak nienawidził Jezusa przed nami.

1: Rzymian 8:17-18 – A jeśli dzieci, to i dziedzice; dziedzice Boga i współdziedzice Chrystusa; jeśli tak, abyśmy cierpieli razem z nim, abyśmy także razem mogli zostać uwielbieni.

2: Jakuba 1:2-4 - Bracia moi, uważajcie to za radość, gdy wpadacie w rozmaite pokusy; Wiedząc o tym, że wypróbowywanie wiary waszej rodzi cierpliwość. Ale cierpliwość niech będzie dziełem doskonałym, abyście byli doskonali i cali, nie pragnąc niczego.

Jan 15:19 Gdybyście byli ze świata, świat miłowałby to, co jest jego; ale ponieważ nie

jesteście ze świata, ale Ja was wybrałem ze świata, dlatego świat was nienawidzi.

Jezus mówi swoim naśladowcom, że ponieważ nie są ze świata, świat ich znienawidzi.

1: Bóg wzywa nas, abyśmy byli inni i wyróżniali się na tle świata.

2: Nasza tożsamość w Chrystusie czyni nas obiektami nienawiści świata.

1: Rzymian 12:2 „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe".

2:1 Jana 2:15-17 „Nie miłujcie świata ani tego, co na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca. Bo wszystko, co jest na świecie – pożądliwości ciało i pożądliwość oczu, i pycha żywota, nie jest z Ojca, ale ze świata. A świat przemija wraz z pożądliwościami swoimi, lecz kto pełni wolę Bożą, trwa na wieki.

Jana 15:20 Pamiętajcie na słowo, które wam powiedziałem: Sługa nie jest większy od swego pana. Jeśli mnie prześladowali, będą prześladować i was; jeśli zachowali moje słowo, i wasze zachowają.

Jezus przypomina swoim uczniom, że jeśli On był prześladowany, oni także będą prześladowani. Zachęca ich, aby pozostali wierni swoim przekonaniom.

1. Nie zniechęcaj się w obliczu prześladowań

2. Niezmiennie stój i pozostań wierny w obliczu przeciwności losu

1. Mateusza 5:11-12 – „Błogosławieni jesteście, gdy inni wam urągają i prześladują was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie na was wszelkie zło. Radujcie się i weselcie, bo wielka jest wasza nagroda w niebie, bo tak prześladowali proroków, którzy byli przed wami".

2. 2 Tymoteusza 3:12 – „Zaiste, wszyscy, którzy pragną pobożnie żyć w Chrystusie Jezusie, prześladowani będą".

Jan 15:21 Ale to wszystko będą wam czynić przez wzgląd na moje imię, bo nie znają tego, który mnie posłał.

Ludzie będą czynić różne rzeczy tym, którzy idą za Jezusem ze względu na jego imiennik, chociaż nie znają Ojca, który go posłał.

1. Moc imienia Jezusa: Zrozumienie wpływu naśladowania Jezusa

2. Poznanie Ojca: znaczenie poznania Boga

1. Filipian 2:9-10 - „Dlatego Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią. ”

2. Efezjan 1:3-6 - „Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który pobłogosławił nas w Chrystusie wszelkim błogosławieństwem duchowym w wyżynach niebieskich, jak nas wybrał w nim przed założeniem świata abyśmy byli przed Nim święci i nienaganni. Z miłości przeznaczył nas do przybrania za synów przez Jezusa Chrystusa, zgodnie z zamierzeniem swojej woli, ku chwale swojej chwalebnej łaski, którą nas pobłogosławił w Umiłowanym”.

Jan 15:22 Gdybym nie przyszedł i nie mówił do nich, nie mieliby grzechu, ale teraz nie mają płaszcza dla swego grzechu.

Grzech jest nieunikniony, ale Jezus daje możliwość przebaczenia.

1: Jezus jest naszym płaszczem przebaczenia naszych grzechów.

2: Nie mamy usprawiedliwienia dla naszych grzechów, ale Jezus oferuje nam wyjście.

1: Rzymian 3:23-24 – Wszyscy bowiem zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, i dostępują darmowego usprawiedliwienia z łaski jego przez odkupienie, które przyszło przez Chrystusa Jezusa.

2:1 Jana 1:9 - Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.

Jana 15:23 Kto mnie nienawidzi, nienawidzi także mojego Ojca.

Z tego fragmentu wynika, że ci, którzy nienawidzą Jezusa, nienawidzą także Boga Ojca.

1: Miłość Boga jest bezwarunkowa – pomimo naszej nienawiści do Niego, Bóg nadal nas kocha.

2: Nienawiść do Jezusa jest nienawiścią do Boga. Musimy uważać na naszą postawę wobec Jezusa, ponieważ nasza postawa wobec Niego odzwierciedla naszą postawę wobec Boga.

1: Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2:1 Jana 4:20 – Kto twierdzi, że miłuje Boga, a nienawidzi brata lub siostry, jest kłamcą. Kto bowiem nie miłuje brata swego, którego widział, nie może miłować Boga, którego nie widział.

Jana 15:24 Gdybym nie dokonał wśród nich dzieł, których nikt inny nie dokonał, nie mieliby grzechu, ale teraz obaj widzieli i znienawidzili mnie i mojego Ojca.

Ten fragment mówi o dziełach Jezusa, które były tak niezwykłe, że ludzie zdecydowali się odrzucić Go i Jego Ojca, mimo że je widzieli.

1: Jezus był wyjątkowy i dokonywał dzieł, jakich nie dokonał żaden inny człowiek. Chociaż ludzie widzieli te dzieła, zdecydowali się odrzucić Jego i Jego Ojca.

2: Jezus był człowiekiem niezwykłych dzieł. Pomimo oglądania tych dzieł ludzie postanowili nienawidzić Jego i Jego Ojca.

1: Izajasz 53:3 Jest wzgardzony i odrzucony przez ludzi; mąż boleści i doświadczony w smutku. I jakby zakryliśmy przed nim nasze twarze; wzgardzony był i nie zważaliśmy na niego.

2: Mateusza 13:54-58 A gdy przybył do swojej ojczyzny, nauczał ich w ich synagodze, tak że byli zdumieni i mówili: Skąd u tego człowieka ta mądrość i te potężne dzieła? Czy to nie jest syn cieśli? czy jego matka nie nazywa się Maria? i jego bracia: Jakuba i Josesa, Szymona i Judasza? A jego siostry, czyż nie są wszystkie z nami? Skąd więc ten człowiek ma to wszystko? I zgorszyli się na niego. Ale Jezus im odpowiedział: Nie jest prorok pozbawiony czci, chyba że w swojej ojczyźnie i w swoim domu.

Jan 15:25 Ale to się stało, aby się wypełniło słowo zapisane w ich prawie: Nienawidzili mnie bez przyczyny.

Ten fragment ukazuje, że wrogowie Jezusa nienawidzili Go nawet wtedy, gdy nie uczynił nic złego, wypełniając proroctwo zapisane w ich prawie.

1. Plan Boga jest doskonały i nic nie może go zatrzymać

2. Niesprawiedliwość nienawiści

1. Izajasz 53:3 – Był wzgardzony i odrzucony przez ludzkość, człowiek cierpienia i zaznajomiony z bólem.

2. 1 Piotra 2:23 - Gdy rzucali na niego obelgi, on się nie zemścił; gdy cierpiał, nie groził. Zamiast tego powierzył się temu, który sądzi sprawiedliwie.

Jana 15:26 Ale gdy przyjdzie Pocieszyciel, którego wam poślę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, on będzie świadczył o mnie:

Pocieszyciel, wysłany od Ojca, złoży świadectwo o Jezusie.

1. Moc Ducha Świętego: Przewodnik po świadectwie Jezusa

2. Obietnica Ducha Świętego: przyjęcie Pocieszyciela

1. Rzymian 8:15-17 – Nie otrzymaliście bowiem ducha, który ponownie czyni was niewolnikami strachu, ale otrzymaliście Ducha synostwa. I przez Niego wołamy: „Abba, Ojcze”. Sam Duch świadczy wraz z naszym duchem, że jesteśmy dziećmi Bożymi.

2. Dzieje Apostolskie 2:1-4 – Gdy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, byli wszyscy razem na jednym miejscu. Nagle rozległ się z nieba szum, jakby wichru gwałtownego, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Widzieli coś, co wyglądało na języki ognia, które rozdzieliły się i spoczęły na każdym z nich. Wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym i zaczęli mówić innymi językami, tak jak im Duch pozwalał.

Jan 15:27 I wy też będziecie świadczyć, ponieważ jesteście ze mną od początku.

W tym fragmencie opisano polecenie Jezusa skierowane do uczniów, aby byli świadkami Jego nauk i czynów, tak jak byli z Nim od początku.

1. Składanie świadectwa: życie oparte na świadectwie

2. Wezwanie do bycia uczniem: odpowiedź na wezwanie Jezusa

1. Dzieje Apostolskie 1:8 – „Ale otrzymacie moc Ducha Świętego, gdy zstąpi na was, i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i Samarii, i aż po krańce ziemi”.

2. 1 Piotra 3:15 – „Ale w swoich sercach czcijcie Chrystusa Pana jako świętego, zawsze gotowi do obrony każdemu, kto pyta was o powód nadziei, która jest w was; czyńcie to jednak z łagodnością i szacunkiem .”

Jana 16 omawia dalsze nauczanie Jezusa na temat działania Ducha Świętego, Jego przepowiednię dotyczącą Jego śmierci i zmartwychwstania oraz Jego obietnicę zwycięstwa nad światem.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od ostrzeżenia Jezusa przez swoich uczniów przed nadchodzącymi prześladowaniami. Mówi im to, aby nie odpadli, gdy nadejdzie czas, że zostaną zgaszone synagogi. Rzeczywiście nadchodzi czas, gdy ktoś was zabije, będą myśleć, że służą Bogu. Wyjaśnia, że powiedział im to, aby gdy nadejdzie ich czas, przypomnieli sobie, przed czym ich ostrzegał. Nie mówił im tego od początku, bo był z nimi, ale teraz idzie ten, który go posłał, a nikt nie pyta, dokąd idziecie? Ponieważ te słowa napełniły smutek, po czym uspokajał, mówiąc, że dobrze, że odejdzie, chyba że odejdzie. Orędownik nie przychodzi, jeśli odejdzie, pośle go (Jana 16:1-7).

2. akapit: Kiedy przyjdzie Duch, prawda wprowadzi do całej prawdy, nie będzie mówić własnym autorytetem, cokolwiek usłyszy, powie, co jeszcze przyjdzie, uwielbić, czerpiąc z tego, co moje oznajmiam, ponieważ cały Ojciec należy, zatem wszystko, co moje należy, dlatego Ojciec mówi, że bierze z tego, co czyni znanym. Następnie Jezus używa języka przenośnego, mówiąc: „Za chwilę mnie już nie zobaczysz, a potem już mnie nie zobaczysz”. Niektórzy uczniowie nie rozumieli tego, co Jezus wyjaśnił, jak smutek przemienić w radość, jak kobieta rodząca, gdy narodzone dziecko zapomina o udręce, ponieważ radość, dziecko narodzone na świat, więc także uczniowie smucą się, ale widzą ponownie, radują się, nikt nie odbiera radości (Jana 16:8-22).

3. Akapit: Następnie mówi im, że w tym dniu nie będą już Go pytać o nic zapewniającego: „Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, mój Ojciec, dajcie imię każdemu, kto o to poprosi”. Do tej pory o nic nie pytałem o imię, pytałem, otrzymywałem radość, chociaż używałem języka przenośnego, czas nadejdzie, mówił wyraźnie o Dniu Ojca, pytał o imię, zapewniał, czy miłość jest okazywana osobiście świat kochany ojciec kochał świat, ojciec kochał jeszcze przed założeniem, świat także mówił uczniom, kłopoty, pokój, opamiętaj się, pokonaj koniec świata rozdział zapewniający pocieszenie w obliczu zbliżających się prób i udręk (Jana 16:23-33).

Jan 16:1 To wam powiedziałem, abyście się nie zgorszyli.

Ten fragment zachęca wierzących, aby nie dali się zniechęcić, bez względu na okoliczności.

1: „Pokonywanie wykroczeń – jak zachować silną wiarę w obliczu przeciwności losu”

2: „Nie obrażaj się – utrzymuj odporność duchową”

1: Rzymian 12:19 – Nie mścijcie się, drodzy przyjaciele, ale zostawcie miejsce na gniew Boży, gdyż napisano: „Moją rzeczą jest pomścić; Odpłacę” – mówi Pan.

2:1 Piotra 5:7 - Przerzućcie na niego całą swoją troskę, bo on się o was troszczy.

Jan 16:2 Będą was wyłączać z synagog. Nadchodzi godzina, gdy każdy, kto was zabije, będzie mniemał, że pełni służbę Bożą.

Ten fragment podkreśla niebezpieczeństwa i prześladowania, jakie grożą naśladowcom Jezusa, ostrzegając ich, że ci, którzy ich zabiją, będą myśleć, że pełnią służbę Bożą.

1: Prześladowania, z którymi mamy do czynienia: jak reagować z wiarą i odwagą

2: Niezmiennie w obliczu sprzeciwu: uczenie się na przykładzie Jezusa

1: Daniel 3:17-18 – „Jeśli tak się stanie, nasz Bóg, któremu służymy, może nas wybawić z rozpalonego pieca ognistego i wyrwie nas z twojej ręki, królu. A jeśli nie, niech ci będzie wiadome, królu, że nie będziemy służyć twoim bogom i nie będziemy oddawać czci złotemu posągowi, który wzniosłeś.

2: Dzieje Apostolskie 5:29 - „Wtedy Piotr i pozostali apostołowie odpowiedzieli i rzekli: Powinniśmy bardziej słuchać Boga niż ludzi”.

Jan 16:3 I to wam uczynią, bo nie poznali Ojca ani mnie.

New Line Jezus ostrzega swoich uczniów, że będą prześladowani z powodu wiary w Niego i Ojca.

1. Prześladowanie wierzących: nieugięte działanie w obliczu przeciwności losu

2. Odporność w obliczu sprzeciwu: Boża siła w cierpieniu

1. Rzymian 8:37-39 – „Nie, w tym wszystkim jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował. Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadne moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie w stanie nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym."

2. Filipian 4:13 – „Mogę to wszystko dzięki temu, który mnie wzmacnia".

Jana 16:4 Ale to wam powiedziałem, abyście, gdy nadejdzie czas, przypomnieli sobie, że wam o tym mówiłem. A tego nie mówiłem wam na początku, bo byłem z wami.

Jezus powiedział uczniom o swojej nadchodzącej śmierci i zmartwychwstaniu, ale nie powiedział im tego na początku swojej posługi, ponieważ wciąż był z nimi.

1. Pamiętanie o słowach Jezusa: szukanie siły i przewodnictwa w Jana 16:4.

2. Moc zmartwychwstania: odnajdywanie nadziei w obietnicy Jezusa.

1. Łk 24,6-8: Nie ma go tu, ale zmartwychwstał. Pamiętajcie, jak do was mówił, gdy był jeszcze w Galilei.

2. 1 Koryntian 15:20-22: Ale teraz Chrystus zmartwychwstał i stał się pierwocinem tych, którzy zasnęli.

Jan 16:5 Ale teraz idę do Tego, który mnie posłał; i nikt z was nie pyta mnie: Dokąd idziesz?

Uczniowie nie wypytywali Jezusa o jego odejście.

1. Nie bierz rzeczy za oczywistość – Często bardzo szybko przyjmujemy za oczywistość ludzi i rzeczy w naszym życiu, ale powinniśmy stale starać się być tego świadomi.

2. Zadawanie właściwych pytań — powinniśmy zwracać uwagę na to, jakie pytania zadajemy i starać się, aby były one znaczące i skuteczne.

1. Kolosan 4:6 – „Niech wasza mowa zawsze będzie uprzejma, przyprawiona solą, abyście wiedzieli, jak powinniście każdemu odpowiedzieć.”

2. Przysłów 15:23 – „Udzielenie trafnej odpowiedzi jest radością człowieka i słowem w porę, jakże to dobre!”

Jan 16:6 Ale ponieważ to wam powiedziałem, smutek napełnił wasze serce.

Jana 16:6 mówi o tym, że Jezus poinformował swoich uczniów, że ich serca napełnił smutek.

1: Nawet w chwilach smutku możemy czerpać siłę i pocieszenie od Jezusa.

2: Jezus rozumie nasze smutki i jest z nami nawet w najciemniejszych chwilach.

1: Psalm 34:18 - Pan jest blisko złamanych na duchu i wybawia zdruzgotanych na duchu.

2: Izajasz 41:10 - Nie bójcie się, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci; Podtrzymam cię moją sprawiedliwą prawicą.

Jan 16:7 Niemniej jednak mówię wam prawdę; Pożyteczne jest dla was moje odejście. Bo jeśli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was; lecz jeśli odejdę, poślę go do was.

Pocieszyciel przyjdzie, gdy Jezus odejdzie.

1: Przez ofiarę Jezusa przynosi nam Ducha Świętego, Pocieszyciela, który jest zawsze z nami.

2: Odejście Jezusa nie jest niczym złym, jest błogosławieństwem, ponieważ przez nie otrzymujemy Ducha Świętego, Pocieszyciela.

1: Izajasz 9:6 - Dziecię nam się narodziło, syn został nam dany; a władza spocznie na jego ramieniu, a imię jego będzie nazwane Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2: Rzymian 8:26-27 – Podobnie Duch pomaga nam w naszej słabości. Nie wiemy bowiem,

o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w westchnieniach, których nie da się wyrazić słowami. A Ten, który bada serca, wie, jaki jest zamysł Ducha, gdyż Duch wstawia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą.

Jan 16:8 A gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu i sprawiedliwości, i sądzie:

We fragmencie jest napisane, że kiedy Duch Święty przyjdzie, przekona świat o grzechu, sprawiedliwości i sądzie.

1: Moc Ducha Świętego w naszym życiu

2: Niezachwiana sprawiedliwość i sąd Boży

1: Izajasz 30:21 – „Czy zwrócicie się w prawo, czy w lewo, wasze uszy usłyszą głos za wami mówiący: «To jest droga, idźcie nią».

2: Psalm 139:7-10 – „Dokąd ujdę przed Twoim Duchem? Gdzie mogę uciec przed Twoją obecnością? Jeśli wzniosę się do nieba, ty tam będziesz; jeśli pościelę swoje łóżko w głębinach, tam będziesz. Jeśli wzniosę się na skrzydłach jutrzenki, jeśli osiądę po drugiej stronie morza, nawet tam Twoja ręka będzie mnie prowadzić, Twoja prawica mnie podtrzyma.

Jan 16:9 O grzechu, bo we mnie nie uwierzyli;

Jana 16:9 podsumowuje znaczenie wiary w Jezusa Chrystusa.

1: Miejcie wiarę i wierzcie w Jezusa Chrystusa.

2: Uwierz w Jezusa Chrystusa i bądź zbawiony.

1: Rzymian 10:9-10 „Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Sercem bowiem wierzy się ku usprawiedliwieniu; i ustami wyznaje się ku zbawieniu.”

2: Efezjan 2:8-9 „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił”.

Jan 16:10 O sprawiedliwości, bo idę do Ojca mego i już mnie nie widzicie;

Fragment ten mówi o Jezusie idącym do Ojca i jego naśladowcach, którzy już Go nie widzą.

1. Powrót Jezusa do Ojca: perspektywa wiernego naśladowcy

2. Odejście Jezusa: wezwanie do sprawiedliwości

1. Jana 14:1-3 – „Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzcie w Boga, wierzcie i we mnie. W domu mojego Ojca jest wiele pomieszczeń. Gdyby tak nie było, czy powiedziałbym wam, że idę przygotować miejsce dla was? A jeśli odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę ponownie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem.

2. Mateusza 6:33 – „Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a to wszystko będzie wam dodane”.

Jan 16:11 O sądzie, gdyż książę tego świata jest osądzony.

Fragment Jana 16:11 omawia sąd księcia tego świata.

1. Moc sądu Bożego nad księciem tego świata

2. Jak możemy przeciwstawić się księciu tego świata poprzez wiarę w sąd Boży

1. 2 Koryntian 4:4 - W ich przypadku bóg tego świata zaślepił umysły niewierzących, aby im nie świeciło światło ewangelii chwały Chrystusa, który jest obrazem Boga.

2. Efezjan 6:12 - Nie walczymy bowiem z ciałem i krwią, ale z władcami, z władzami, z kosmicznymi władzami nad obecną ciemnością, z duchowymi siłami zła w okręgach niebieskich.

Jan 16:12 Mam wam jeszcze wiele do powiedzenia, ale teraz nie możecie tego znieść.

Jezus mówi swoim uczniom, że ma im więcej do powiedzenia, ale oni nie są jeszcze gotowi, aby to usłyszeć.

1. Poświęcanie czasu na rozwój: przygotowanie naszych serc na przyjęcie Słowa Bożego

2. Niezłomni w wierze: naucz się wytrwać, dopóki nie otrzymamy Bożych obietnic

1. Efezjan 3:14-19 – Modlitwa Pawła za Kościół

2. Jakuba 1:2-4 – Znajdowanie radości w próbach i uciskach

Jan 16:13 Gdy jednak przyjdzie on, Duch Prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę, bo nie będzie mówił od siebie; lecz cokolwiek usłyszy, mówić będzie i oznajmi wam przyszłe rzeczy.

Duch Prawdy wprowadzi nas we wszelką prawdę i pokaże nam rzeczy przyszłe.

1. Moc Ducha Świętego w naszym życiu

2. Podążanie za przewodnictwem Ducha

1. Rzymian 8:14 - Bo wszyscy, których Duch Boży prowadzi, są synami Bożymi.

2. Mateusza 16:17 - A Jezus odpowiadając, rzekł mu: Błogosławiony jesteś, Szymonie Barjona, bo nie ciało i krew objawiły ci to, ale Ojciec mój, który jest w niebie.

Jana 16:14 On mnie uwielbi, bo z mojego otrzyma i wam objawi.

Z tego fragmentu wynika, że uczniowie Jezusa otrzymają od Niego wiedzę, która Go uwielbi.

1: Możemy wychwalać Jezusa, otrzymując od Niego wiedzę i dzieląc się nią z innymi.

2: Przez Jezusa możemy otrzymać wiedzę, która przyniesie Mu chwałę.

1: Izajasz 11:2 – „I spocznie na nim duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i mocy, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej.”

2: Przysłów 2:6 – „Bo Pan daje mądrość; z jego ust wychodzi wiedza i zrozumienie”.

Jan 16:15 Wszystko, co ma Ojciec, moje jest; dlatego powiedziałem, że z mojego weźmie i wam objawi.

Bóg dał swoim naśladowcom dar zrozumienia Jego nauk.

1: Błogosławieństwa wynikające ze znajomości nauk Chrystusa

2: Radość dzielenia się naukami Chrystusa

1: Kolosan 2:3 W którym ukryte są wszystkie skarby mądrości i wiedzy.

2: Jakuba 1:5 Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje szczodrze i nie wypomina; i będzie mu to dane.

Jana 16:16 Jeszcze chwila, a nie będziecie mnie widzieć; i znowu chwila, a będziecie mnie widzieć, bo idę do Ojca.

Jezus oznajmia swoim uczniom, że odejdzie na krótki czas, ale wkrótce znów go zobaczą.

1: Bóg nigdy nie zostawia nas samych. Chociaż Jezus opuszczał uczniów, obiecał, że powróci i znów będzie z nimi.

2: Musimy być cierpliwi w trudnych chwilach. Jezus obiecał uczniom, że choć zmagają się z trudnościami, nie będzie to trwało wiecznie i wkrótce znów Go zobaczą.

1: Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2: Hebrajczyków 13:5-6 – Niech wasze życie będzie wolne od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co macie, bo On powiedział: „Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę”. Dlatego możemy śmiało powiedzieć: „Pan jest moim pomocnikiem; nie będę się bać; co może mi zrobić człowiek?”

Jana 16:17 Wtedy niektórzy z jego uczniów mówili między sobą: Co to jest, co do nas mówi: Jeszcze chwila, a nie będziecie mnie widzieć, i znowu chwila, a zobaczycie mnie, i:

Ponieważ Ja iść do Ojca?

Niektórzy uczniowie Jezusa byli zdezorientowani jego oświadczeniem, że nie będą go widzieć przez jakiś czas, ale potem zobaczą go ponownie.

1. Nieobecność Jezusa: znajdowanie siły w oczekiwaniu

2. Obietnica Jezusa: zaufanie w Jego powrót

1. Rzymian 8:25 – „Jeśli jednak pokładamy nadzieję w tym, czego nie widzimy, cierpliwie czekamy”.

2. Hebrajczyków 10:35-36 – „Nie porzucajcie więc ufności waszej, która ma wielką nagrodę. Potrzebna jest wam bowiem wytrwałość, abyście po wypełnieniu woli Bożej otrzymali obietnicę”.

Jan 16:18 Mówili więc: Cóż to znaczy, że mówi: Jeszcze chwila? nie możemy powiedzieć, co mówi.

Jezus mówi swoim uczniom o swojej śmierci i zmartwychwstaniu, ale oni nie rozumieją jego słów.

1. Tajemnica krzyża: zrozumienie nauczania Jezusa o zmartwychwstaniu

2. Siła wiary: wiara w obietnicę życia wiecznego Jezusa

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Filipian 3:10-11 - Chcę poznać Chrystusa – tak, poznać moc Jego zmartwychwstania i udziału w Jego cierpieniach, upodobnić się do Niego w Jego śmierci i w ten sposób w jakiś sposób dostąpić zmartwychwstania.

Jan 16:19 A Jezus wiedział, że chcieli go pytać, i rzekł do nich: Pytajcie między sobą o to, co powiedziałem: Jeszcze chwila, a nie będziecie mnie widzieć; i znowu krótka chwila, a wy zobaczy mnie?

Jezus wiedział, że jego uczniowie byli zdezorientowani jego oświadczeniem, że wkrótce

ich opuści, więc zapytał ich, czy kwestionują jego słowa.

1. Jezus wiedział, że Jego uczniowie będą zmagać się z Jego odejściem, a mimo to zdecydował się ich opuścić, aby zesłać Ducha Świętego.

2. Jezus wiedział, że jego słowa będą zdezorientowane, a mimo to zdecydował się powierzyć im prawdę.

1. Jana 14:16-17 – „A Ja prosić będę Ojca, a da wam innego Pocieszyciela, aby pozostał z wami na wieki; Nawet Duch Prawdy; którego świat przyjąć nie może, bo go nie widzi i nie zna, ale wy go znacie; bo mieszka z wami i będzie w was.”

2. Izajasz 11:2-3 – „I spocznie na nim duch Pański, duch mądrości i zrozumienia, duch rady i mocy, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej; I obdarzy go szybkim zrozumieniem w bojaźni Pańskiej, i nie będzie sądził według wzroku swoich oczu ani upominał według słyszenia swoich uszu.

Jana 16:20 Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Będziecie płakać i lamentować, ale świat się będzie radował; i będziecie się smucić, ale smutek wasz zamieni się w radość.

Ten fragment przypomina nam, że chociaż możemy doświadczać trudności i smutku w tym życiu, Bóg może zamienić je w radość.

1. Znajdowanie radości w smutku – jak znaleźć prawdziwą radość poprzez wiarę w Boga, nawet pośród cierpienia.

2. Radowanie się w Panu – Zrozumienie radości, która wypływa z zaufania Bogu i pokładania w Nim wiary.

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2. Izajasz 61:3 - Aby wyznaczyć płaczących na Syjonie, dać im piękno zamiast popiołu, olejek radości na żałobę, szatę chwały na ducha smutku; aby nazywano je drzewami sprawiedliwości, sadzeniem Pana, aby był uwielbiony.

Jan 16:21 Kobieta rodząca odczuwa smutek, bo nadeszła jej godzina, ale gdy porodzi dziecko, nie pamięta już o udręce z radości, że mężczyzna narodził się na świat.

Kobieta odczuwa ból i smutek podczas porodu, ale radość, gdy rodzi się dziecko.

1. Radość z bycia rodzicem

2. Ból porodu i nagroda za nowe życie

1. Psalm 127:3: „Oto dzieci są dziedzictwem Pana, a owoc łona nagrodą”.

2. Rzymian 8:18-25: „Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić”.

Jana 16:22 I dlatego teraz jesteście smutni, ale znowu was zobaczę i rozraduje się serce wasze, a radości waszej nikt wam nie odbierze.

Bóg obiecuje nam radość, której nikt nie może nam odebrać.

1: Nie pozwólmy, aby smutek odebrał nam radość, ale szukajmy u Boga radości i pewności.

2: Radość Boża jest radością wieczną, której nikt nie może nam odebrać – zaufajmy Mu i odnajdujmy w Nim radość.

1: Psalm 16:11 - Dajesz mi poznać drogę życia; w Twojej obecności jest pełnia radości; po twojej prawicy rozkosze na wieki.

2: Rzymian 15:13 - Niech Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem w wierze, abyście mocą Ducha Świętego obfitowali w nadzieję.

Jan 16:23 I w owym dniu nie będziecie mnie o nic pytać. Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: O cokolwiek prosić będziecie Ojca w imię moje, da wam.

Jezus obiecuje, że jeśli poprosimy Ojca w Jego imieniu, On da nam wszystko, o co poprosimy.

1. Moc proszenia w imieniu Jezusa

2. Wiara w obietnice Jezusa

1. Mateusza 7:7-11 – „Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; pukajcie, a będzie wam otworzone”.

2. Efezjan 3:20-21 – „Temu zaś, który według mocy działającej w nas może o wiele więcej uczynić ponad wszystko, o co prosimy lub o czym myślimy, temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie przez cały czas wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.”

Jan 16:24 Dotąd o nic nie prosiliście w imię moje; proście, a otrzymacie, aby radość wasza była pełna.

Ten fragment zachęca wierzących, aby prosili Boga o to, czego potrzebują w imieniu Jezusa, wiedząc, że to otrzymają i będą napełnieni radością.

1: Bóg jest zawsze gotowy nas wysłuchać i spełnić nasze prośby.

2: Kiedy prosimy w imieniu Jezusa, możemy mieć pewność, że nasza radość będzie pełna.

1: Filipian 4:6-7 – Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

2: Jakuba 4:2-3 – Nie macie, bo nie prosicie Boga. Kiedy prosicie, nie otrzymujecie, ponieważ prosicie ze złych pobudek, aby to, co otrzymacie, wydać na swoje przyjemności.

Jan 16:25 To wam mówiłem w przysłowiach; lecz nadchodzi czas, gdy nie będę wam już mówił w przysłowiach, ale oznajmię wam wyraźnie o Ojcu.

Jezus obiecał ujawnić uczniom więcej planu Swego Ojca.

1: Bóg kocha nas na tyle, że objawił plan na nasze życie.

2: Możemy ufać, że Bóg wypełni swoje obietnice.

1: Przysłów 3:5-6 – Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu;

Poddajcie się mu na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki.

2: Jeremiasz 29:11 – Znam bowiem plany, które mam wobec ciebie – wyrocznia Pana – plany, które mają ci pomóc, a nie zaszkodzić, plany, aby dać ci nadzieję i przyszłość.

Jan 16:26 W owym dniu będziecie prosić w imieniu moim, a nie mówię wam, że będę modlił się za wami Ojca:

W Ewangelii Jana 16:26 Jezus obiecuje, że uczniowie będą mogli prosić w Jego imieniu, a On nie będzie musiał modlić się za nich do Ojca.

1. Jezus jest orędownikiem: zrozumienie mocy imienia Jezusa

2. Poleganie na Bożym zaopatrzeniu poprzez modlitwę

1. Filipian 4:6-7 - Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbach z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu.

2. Hebrajczyków 7:25 - Dlatego może całkowicie zbawić tych, którzy przez niego przystępują do Boga, ponieważ zawsze żyje, aby się wstawiać za nimi.

Jan 16:27 Albowiem sam Ojciec was miłuje, bo wy mnie umiłowaliście i uwierzyliście, że wyszedłem od Boga.

Bóg nas kocha, ponieważ my umiłowaliśmy Go i uwierzyliśmy w Niego.

1. Wiara w miłość Boga – Jana 16:27

2. Radość z Bożej miłości – Jan 16:27

1. 1 Jana 4:10 – „Na tym polega miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On nas umiłował i posłał swego Syna, aby był przebłaganiem za nasze grzechy”.

2. Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

Jan 16:28 Wyszedłem od Ojca i przyszedłem na świat; znowu opuszczam świat i idę do Ojca.

Ten fragment ukazuje, że Jezus wiedział, że wyszedł od Ojca i przyszedł na świat, i że wkrótce opuści świat i powróci do Ojca.

1. „Radość poznania Jezusa”

2. „Prowadzenie życia oddanego Ojcu”

1. Filipian 2:5-10

2. Hebrajczyków 12:2-3

Jana 16:29 Rzekli mu uczniowie jego: Oto teraz mówisz wyraźnie i nie mówisz przysłów.

Uczniowie zrozumieli, że Jezus nie mówił już w przypowieściach, ale nauczał bezpośrednio.

1. Jezus jest naszym przewodnikiem po prawdzie: zrozumienie jasnego nauczania Chrystusa

2. Przypowieści Jezusa: Odkrywanie ukrytego znaczenia w Jego przypowieściach

1. Przysłów 8:6-9 – Słuchaj, bo mam do powiedzenia wnikliwe rzeczy; Otwieram usta, żeby powiedzieć to, co słuszne. Moje usta mówią prawdę, bo moje wargi brzydzą się niegodziwości. Wszystkie słowa moich ust są sprawiedliwe; żaden z nich nie jest krzywy ani przewrotny.

2. Jana 1:1-5 – Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo. Na początku był z Bogiem. Przez Niego wszystko się stało; bez Niego nic nie powstało, co zostało uczynione. W Nim było życie, a życie to było światłością całej ludzkości. Światło świeci w ciemności i ciemność jej nie ogarnęła.

Jan 16:30 Teraz jesteśmy pewni, że wszystko wiesz i nie potrzebujesz, aby cię kto pytał; przez to wierzymy, że wyszedłeś od Boga.

Uczniowie Jezusa utwierdzili się w przekonaniu, że Jezus pochodzi od Boga, uznając Jego

wszechwiedzę.

1. Wszechwiedza Jezusa: potwierdzona nasza wiara w Boga

2. Zaufanie naszemu Zbawicielowi: moc wiary w Jezusa

1. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

2. Rzymian 10:9-10 - Jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Sercem bowiem wierzy się i zostaje usprawiedliwiony, a ustami wyznaje się i zostaje zbawiony.

Jan 16:31 Odpowiedział im Jezus: Czy teraz wierzycie?

Jana 16:31 podsumowuje fragment, w którym Jezus pytał uczniów, czy teraz wierzą.

1. Czy wierzymy w to, czego naucza Jezus?

2. Miej wiarę w czasach trudności

1. Mateusza 17:20 – „Powiedział im: «Z powodu waszej małej wiary. Zaprawdę bowiem powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: «Odsuń się stąd» tam”, a ono się przesunie i nie będzie dla ciebie rzeczy niemożliwej.

2. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia”.

Jan 16:32 Oto nadchodzi godzina, a nawet już nadeszła, że się rozproszycie, każdy w swoją stronę, a mnie zostawicie samego, a jednak nie jestem sam, bo Ojciec jest ze mną.

Nadeszła godzina cierpienia Jezusa, ale pociesza Go obecność Ojca.

1: W trudnych chwilach możemy pocieszyć się faktem, że Bóg jest zawsze z nami.

2: Nigdy nie traktuj Bożej obecności jako czegoś oczywistego; On jest zawsze tam, gdzie Go najbardziej potrzebujemy.

1: Psalm 46:1 – Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w kłopotach.

2: Hebrajczyków 13:5-6 – Niech wasze życie będzie wolne od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co macie, bo On powiedział: „Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę”.

Jan 16:33 To wam powiedziałem, abyście pokój we mnie mieli. Na świecie ucisk mieć będziecie. Ale bądźcie dobrej myśli; Zwyciężyłem świat.

Pokój w Jezusie Chrystusie: Na świecie będziemy mieli ucisk, ale Jezus zwyciężył świat i dzięki Niemu możemy mieć pokój.

1. Radujcie się w Panu – odnajdujcie radość w czasach trudności

2. Zwyciężyć świat – czerpać pocieszenie ze zwycięstwa Jezusa Chrystusa

1. Rzymian 15:13 - Niech teraz Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem w wierze, abyście dzięki mocy Ducha Świętego obfitowali w nadzieję.

2. Filipian 4:6-7 - Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu; a pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli przez Chrystusa Jezusa.

Jan 17 opisuje Modlitwę Arcykapłana Jezusa, w której modli się za siebie, swoich uczniów i wszystkich wierzących.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od modlitwy Jezusa do Ojca po Jego ostatniej wieczerzy z uczniami. Uznaje, że nadeszła godzina, aby został uwielbiony, aby mógł uwielbić Ojca. Definiuje życie wieczne jako poznanie jedynego prawdziwego Boga i Jezusa Chrystusa, którego posłał Bóg. Jezus oświadcza, że oddał chwałę Ojcu na ziemi, dokończywszy zlecone Mu dzieło do wykonania teraz, prosi Ojca, aby Go uwielbił przed obliczem chwałą, jaką miał przed początkiem świata (Jan 17,1-5).

Akapit drugi: Następnie Jezus modli się szczególnie za swoich uczniów. Uznaje, że należą one do Boga, ale zostały Mu dane i są posłuszne słowu Bożemu. Wiedzą, że wszystko pochodzi od Boga. Przyjęte słowa, dane im, wiedzą, że naprawdę pochodzą od zesłanych na świat. Modlą się nie za świat, ale za tych, którzy są mu dane, ponieważ oni są jego. Wszystko, co ma, należy do nich, a co jest ich, to Jego chwała ukazana przez nich, nie jest już na świecie, podczas gdy oni nadal są na świecie, który nadchodzi, prosi Ojca, chroń ich mocą imienia, aby mogli być jedno, tak jak są jedno w czasie. Chronił ich, nikt nie

zginął, z wyjątkiem jednego skazanego na zagładę, wypełnionego Pisma Świętego (Jana 17:6-12).

3. akapit: Następnie kontynuuje modlitwę, nie prosząc o zabranie ze świata, ale o zachowanie złego, uświęci prawdę, słowo prawda, tak jak posłany na świat, także posłany na świat, uświęca siebie, aby także mógł być naprawdę uświęcony, w końcu rozszerza modlitwę poza najbliższy krąg, uczniowie modlą się także ci, którzy wierzą dzięki ich poselstwu wszyscy mogą stanowić jedno, tak jak Ojciec jest w nim, on w Ojcu, tak też może być w nas, aby świat uwierzył, że mnie posłałeś, oddał im chwałę, dał im, mogli być jedno, jak my jesteśmy – Ja jestem nimi, ty ja – aby oni przyniosłeś całkowitą jedność, niech świat się dowie, że wysłałeś, kochaj mnie, miłość, umieszczoną w końcowym rozdziale modlitwę arcykapłana, w której wstawia się za obu obecnych przyszłych wyznawców (Jana 17:13-26).

Jan 17:1 Te słowa wyrzekł Jezus, podniósł oczy ku niebu i rzekł: Ojcze, nadeszła godzina; wychwalaj Syna swego, aby i Syn Twój wsławił Ciebie.

Jezus prosi Ojca, aby go uwielbił, aby i on mógł uwielbić swego Ojca.

1. Moc modlitwy w życiu Jezusa

2. Znaczenie uwielbienia Boga w naszym życiu

1. Filipian 2:5-11 – Jezus uniża się i zostaje wywyższony przez Boga

2. Mateusza 5:16 – Niech wasze światło świeci przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie

Jan 17:2 Jak dałeś mu władzę nad wszelkim ciałem, aby dał życie wieczne tym, ilu go dałeś.

Jezus modlił się o życie wieczne tych, których dał Mu Bóg.

1: Zostaliśmy pobłogosławieni życiem wiecznym przez Jezusa Chrystusa.

2: Łaska Boża zapewnia nam życie wieczne przez Jezusa.

1: Jana 10:27-28: „Owce moje głosu mojego słuchają i ja je znam, i idą za mną; i daję im życie wieczne, i nie zginą na wieki ani nikt nie wyrwie ich z mojej ręki .”

2: Rzymian 6:23: „Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego”.

Jan 17:3 A to jest życie wieczne, aby poznali ciebie, jedynego prawdziwego Boga, i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś.

Ten fragment mówi o znaczeniu poznania jedynego prawdziwego Boga i Jezusa Chrystusa, a wiedza ta zapewnia życie wieczne.

1. Poznanie Boga i Jezusa jest kluczem do życia wiecznego

2. Nie trać z oczu tego, co najważniejsze

1. Mateusza 22:37-39 „Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. I drugie podobne: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.”

2. 1 Jana 5:11-12 „A to jest świadectwo, że Bóg dał nam życie wieczne, a to życie jest w Jego Synu. Kto ma Syna, ma życie; kto nie ma Syna Bożego, nie ma życia”.

Jan 17:4 Ja cię uwielbiłem na ziemi: ukończyłem dzieło, które mi zleciłeś.

Jezus ukończył dzieło zlecone mu przez Boga na ziemi.

1. Jezus: doskonały wzór posłuszeństwa

2. Moc Bożego dzieła przez Jezusa

1. Efezjan 2:10 - Jesteśmy bowiem dziełem Bożym, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował dla nas, abyśmy je pełnili.

2. Filipian 2:5-8 – We wzajemnych relacjach miejcie taki sam sposób myślenia jak Chrystus Jezus: który będąc z natury Bogiem, nie uważał równości z Bogiem za coś, co można wykorzystać dla własnej korzyści; raczej nie uczynił siebie niczym, przyjmując samą naturę sługi, będąc stworzonym na podobieństwo ludzkie. A w wyglądzie uznany za

człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci — i to śmierci krzyżowej!

Jan 17:5 A teraz Ty, Ojcze, uwielbij mnie u siebie tą chwałą, którą miałem u ciebie, zanim świat powstał.

Jan modli się do Boga, aby został uwielbiony tą samą chwałą, jaką miał przed założeniem świata.

1: Wszyscy jesteśmy wezwani, aby być uwielbionymi w oczach Boga, tak jak Jezus.

2: Jezus został uwielbiony zanim powstał świat i naszym obowiązkiem jest również zabiegać o tę chwałę.

1: Rzymian 8:30 - A których przeznaczył, tych też powołał, a których powołał, tych też uwielbił.

2: Kolosan 3:17 - I cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

Jan 17:6 Objawiłem imię twoje ludziom, których mi dałeś ze świata. Oni byli Twoimi i dałeś ich mi; i zachowali Twoje słowo.

Jezus objawił imię Ojca tym, których Bóg dał mu ze świata, a którzy należeli do Boga i których Bóg dał Jezusowi. Dotrzymali słowa.

1. Moc Jezusa w objawieniu imienia Bożego

2. Niezachwiana wiara Boga w swój lud

1. Rzymian 8:31-39 – Co w takim razie powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg będzie z nami, któż może być przeciwko nam?

2. 1 Jana 2:15-17 – Nie miłujcie świata ani tego, co jest na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca.

Jan 17:7 Teraz poznali, że wszystko, co mi dałeś, pochodzi od Ciebie.

Jezus przyznaje, że wszystko, co dał mu Bóg, pochodzi od Boga.

1. Moc poznania Boga: zrozumienie naszego miejsca w Jego planie

2. Dotrzeć do zaginionego świata: do czego powołał nas Bóg

1. Psalm 8:3-4 - Kiedy patrzę na twoje niebo, dzieło twoich palców, księżyc i gwiazdy, które przeznaczyłeś; 4 Czym jest człowiek, że o nim pamiętasz? i syna człowieczego, że go odwiedzasz?

2. Efezjan 1:11-12 - W nim i my otrzymaliśmy dziedzictwo, będąc przeznaczeni według zamysłu Tego, który wszystko sprawuje według zamysłu swojej woli, 12 abyśmy my, którzy pierwsi zaufaliśmy Chrystusowi, byli do chwała Jego chwały.

Jan 17:8 Bo dałem im słowa, które mi dałeś; i przyjęli je i poznali na pewno, że wyszedłem od ciebie, i uwierzyli, że mnie posłałeś.

Fragment ten podkreśla wagę słów Jezusa, które Bóg dał Jego naśladowcom.

1: Słowa Jezusa są potężnym darem od Boga, który może nas do Niego zbliżyć.

2: Musimy poważnie traktować słowa Jezusa i wykorzystywać je do budowania naszej wiary.

1:2 Tymoteusza 3:16-17 – Całe Pismo Święte jest natchnione przez Boga i pożyteczne uczy nas, co jest prawdą, i uświadamia nam, co jest złego w naszym życiu. Naprawia nas, gdy się mylimy i uczy nas postępować właściwie.

2: Psalm 119:105 - Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

Jan 17:9 Modlę się za nimi. Nie proszę za światem, ale za tymi, których mi dałeś; bo są twoje.

Ten fragment ukazuje miłość Jezusa do swoich naśladowców i Jego szczególną modlitwę za nich.

1: Miłość Jezusa do swoich naśladowców – Jan 17:9

2: Moc modlitwy – Jana 17:9

1: Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2:1 Jana 4:19 – Kochamy, bo on pierwszy nas umiłował.

Jan 17:10 I wszystko moje jest twoim, a twoje jest moim; i jestem w nich uwielbiony.

Jezus głosi, że jego naśladowcy są w Nim uwielbieni i że cały Jego majątek należy do Jego naśladowców i odwrotnie.

1. Wysławianie Jezusa poprzez nasz majątek

2. Jezus jest uwielbiony w nas

1. Mateusza 6:19-21 - Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną. Gromadźcie sobie jednak skarby w niebie, gdzie mól i rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.

2. 1 Tymoteusza 6:17-19 - Nakazuj bogatym na tym świecie, aby nie popadali w pychę i nie pokładali nadziei w bogactwie, które jest tak niepewne, ale pokładali nadzieję w Bogu, który obficie zaopatrza nas we wszystko dla naszej przyjemności. Nakazuj im czynić dobro, być bogatym w dobre uczynki, być hojnym i chętnym do dzielenia się. W ten sposób zgromadzą dla siebie skarb stanowiący mocny fundament na nadchodzący wiek, aby mogli uchwycić się życia, które jest prawdziwym życiem.

Jan 17:11 A teraz mnie już nie ma na świecie, ale oni są na świecie i idę do ciebie. Ojcze Święty, zachowaj w imieniu swoim tych, których Mi dałeś, aby stanowili jedno, jak my.

New Line Jezus modlił się do Boga o ochronę swoich uczniów i o to, aby pozostali zjednoczeni, tak jak on i Bóg stanowili jedno.

1. Siła jedności – jak modlitwa Jezusa o jedność między wierzącymi może prowadzić do

wielkiej siły i mocy w kościele.

2. Ochrona Boża – Zrozumienie Bożej ochrony dla nas i tego, w jaki sposób możemy ufać Jego opatrzeniu.

1. Efezjan 4:3-6 – Dokładajcie wszelkich starań, aby zachować jedność Ducha poprzez więź pokoju.

2. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

Jana 17:12 Dopóki byłem z nimi na świecie, zachowywałem ich w imieniu twoim; tych, których mi dałeś, strzegłem i nikt z nich nie zginął, tylko syn zatracenia; aby się wypełniło Pismo.

Jezus strzegł swoich uczniów w imieniu Boga, gdy był z nimi na świecie, z wyjątkiem syna zatracenia, wypełniając Pismo.

1. Obietnica ochrony: moc Boga, która zapewnia nam bezpieczeństwo

2. Wypełnienie proroctw: jak spełnia się Słowo Boże

1. Hebrajczyków 13:5-6 „Baczcie, aby wasze życie było wolne od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co macie, bo On powiedział: „Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę”.

2. Rzymian 8:28-39 „A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego zostali powołani”.

Jan 17:13 A teraz idę do ciebie; i to mówię na świecie, aby radość moją mieli w sobie dopełnioną.

Jezus przemawia do swoich naśladowców na świecie, aby przynieść im radość.

1. Radość Jezusa: doświadczenie Jego obecności w świecie

2. Jezus: źródło prawdziwej radości

1. Filipian 4:4-7 – Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powiem: Radujcie się. Niech Twoja łagodność będzie znana wszystkim. Pan jest blisko; nie zamartwiajcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

2. Jana 15:11 - To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna.

Jana 17:14 Dałem im Twoje słowo; i świat ich znienawidził, bo nie są ze świata, jak i ja nie jestem ze świata.

Świat nienawidzi tych, którzy nie są ze świata, tak jak Jezus nie jest ze świata.

1. Świat może nas nienawidzić, ale nasza wiara w Jezusa nas ochroni.

2. Musimy być w świecie, ale nie z niego.

1. 1 Jana 4:4–5 – Większy jest ten, który jest w was, niż ten, który jest na świecie.

2. Rzymian 12:2 – Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

Jan 17:15 Nie proszę, abyś ich zabrał ze świata, ale abyś ich ustrzegł od złego.

Ten werset z Jana 17:15 mówi o Bożej ochronie swego ludu przed złem.

1. „Ochrona Pana: poleganie na Bożej mocy w świecie zła”

2. „Obietnica ochrony: odnajdywanie siły w Słowie Bożym w niespokojnych czasach”

1. Psalm 91:9-10 – „Ponieważ uczyniłeś Pana, który jest moją ucieczką, Najwyższego, swoim mieszkaniem; nie spotka cię żadne zło ani żadna plaga nie zbliży się do twojego mieszkania”.

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga

miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani”.

Jan 17:16 Nie są ze świata, jak i ja nie jestem ze świata.

Jezus modli się, aby Jego uczniowie nie byli częścią świata, tak jak On nie jest częścią świata.

1. Jak modlitwy Jezusa mogą nas odwieść od światowych pokus

2. Wzięcie krzyża i naśladowanie Jezusa do świętości

1. Mateusza 16:24-26 - Jezus mówi swoim uczniom, że muszą zaprzeć się samych siebie, wziąć swój krzyż i naśladować Go.

2. Rzymian 12:2 – Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

Jan 17:17 Uświęć ich w prawdzie Twojej; słowo Twoje jest prawdą.

Werset ten podkreśla wagę i moc prawdy i Słowa Bożego.

1: Moc Słowa Bożego

2: Uświęcająca natura prawdy

1: Psalm 119:160 „Słowo Twoje jest prawdziwe od początku i każdy z Twoich sprawiedliwych sądów trwa na wieki”.

2: Przysłów 12:17 „Kto mówi prawdę, okazuje sprawiedliwość, lecz fałszywy świadek zwodzi”.

Jana 17:18 Jak mnie posłałeś na świat, tak i ja ich posłałem na świat.

Jezus wysyła swoich uczniów w świat, aby wypełnili tę samą misję, do której On został posłany.

1. Świat czeka: jak misja Jezusa może zainspirować naszą własną

2. Wysłani, aby służyć: moc wezwania Jezusa do działania

1. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I oto , Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków”.

2. Dzieje Apostolskie 1:8 – „Ale otrzymacie moc Ducha Świętego, gdy zstąpi na was, i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i Samarii, i aż po krańce ziemi”.

Jan 17:19 I za nich poświęcam siebie, aby i oni zostali uświęceni przez prawdę.

Jezus uświęca siebie, aby i inni mogli zostać uświęceni przez prawdę.

1. „Uświęcenie przez prawdę”

2. „Moc poświęcenia”

1. Efezjan 5:26-27, aby ją uświęcić, oczyściwszy ją obmyciem wodą słowem

2. 1 Piotra 3:15 Ale czcijcie w swoich sercach Chrystusa Pana jako świętego, zawsze gotowi do obrony przed każdym, kto prosi was o uzasadnienie nadziei, która jest w was.

Jan 17:20 Nie proszę tylko za nimi, ale i za tych, którzy dzięki ich słowu uwierzą we mnie;

Ten fragment mówi o Jezusie modlącym się za tych, którzy w Niego wierzą, poprzez świadectwo uczniów.

1: Moc świadectwa – Jezus modlił się za tych, którzy uwierzą w Niego dzięki świadectwu uczniów.

2: Miejcie wiarę w Boże obietnice – Jezus modlił się za wierzących, którzy przyjdą do Niego poprzez słowa Jego uczniów, ukazując wierność Boga wobec Jego obietnic.

1: Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna,

aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2: Rzymian 10:17 - A więc wiara jest ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego.

Jana 17:21 Aby wszyscy stanowili jedno; jak Ty, Ojcze, we mnie, a ja w tobie, aby i oni stanowili jedno w nas, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś.

Ten fragment mówi o jedności i o tym, jak pozwala ona światu uwierzyć w Jezusa.

1. Moc jedności: jak nasza jedność może ukazać światu miłość Boga

2. Siła wynikająca ze wspólnoty: jak możemy okazywać wiarę poprzez naszą społeczność

1. 1 Jana 4:19 – Kochamy, ponieważ on pierwszy nas umiłował.

2. Efezjan 4:3-6 – Dokładanie wszelkich starań, aby zachować jedność Ducha poprzez więź pokoju.

Jana 17:22 I dałem im chwałę, którą mi dałeś; aby stanowili jedno, tak jak my jedno jesteśmy:

Jezus modlił się do Boga, aby jego naśladowcy byli tak zjednoczeni, jak on i Bóg.

1. Znaczenie jedności w Chrystusie

2. Moc modlitwy Jezusa

1. Efezjan 4:3 – Staramy się zachować jedność Ducha w węźle pokoju.

2. Rzymian 15:5-6 - A niech Bóg cierpliwości i pocieszenia sprawi, abyście byli jedni wobec drugich podobni na wzór Chrystusa Jezusa, abyście jednym umysłem i jednymi ustami chwalili Boga, Ojca naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Jan 17:23 Ja w nich, a ty we mnie, aby byli doskonali w jednym; i żeby świat poznał, że Ty mnie posłałeś i że ich umiłowałeś, jak i mnie umiłowałeś.

Miłość Boga do nas jest doskonała i całkowita, a On pragnie zjednoczyć nas w doskonałej jedności.

1. Miłość jednoczy: odkrywanie doskonałej miłości Boga do swego ludu.

2. Doskonała jedność: doświadczanie Bożej miłości poprzez relację.

1. 1 Jana 4:7-12

2. Galacjan 3:26-28

Jan 17:24 Ojcze, chcę, aby także ci, których mi dałeś, byli ze mną, gdzie jestem; aby oglądali moją chwałę, którą mi dałeś, bo umiłowałeś mnie przed założeniem świata.

Jezus modli się do Ojca, aby ci, którym został dany, byli z Nim w niebie i mogli być świadkami chwały, jaką obdarzył go Ojciec.

1. Miłość Boża trwa przez cały czas

2. Wartość przynależności do Królestwa Niebieskiego

1. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Efezjan 2:4-5 - Ale Bóg, bogaty w miłosierdzie, przez swą wielką miłość, jaką nas umiłował, nawet gdy byliśmy martwi w grzechach, ożywił nas razem z Chrystusem (łaską zbawieni jesteście;)

Jana 17:25 Ojcze sprawiedliwy, świat cię nie poznał, ale ja cię poznałem i oni poznali, że mnie posłałeś.

Ten fragment mówi o głębokiej wiedzy Jezusa o swoim Ojcu i zrozumieniu Jego misji przez jego naśladowców.

1. Niezgłębiona miłość Ojca

2. Poznanie Ojca przez Jezusa

1. Filipian 3:8-11 – Poznanie Chrystusa i moc Jego zmartwychwstania, udział w Jego cierpieniach i upodobnienie się do Jego śmierci

2. 1 Jana 4:7-12 – Miłość Boża doskonaląca się w nas i wierząca w imię Jego Syna, Jezusa Chrystusa

Jan 17:26 I oznajmiłem im imię twoje i będę je głosił, aby miłość, którą mnie umiłowałeś, była w nich, a ja w nich.

Miłość Bożą należy dzielić między wierzącymi, aby przybliżyć ich do Niego.

1. Moc miłości: jak dzielić się miłością Boga z innymi

2. Trwanie w Jego miłości: doświadczanie pełni Bożej miłości

1. 1 Jana 4:7-21

2. Rzymian 5:1-11

Jan 18 opisuje aresztowanie Jezusa w Ogrodzie Getsemane, Jego proces przed arcykapłanem i Piłatem oraz zaparcie się Piotra.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od Jezusa i Jego uczniów przekraczających Dolinę Cedronu do ogrodu, w którym Judasz wiedział, że się znajdą, ponieważ Jezus często spotykał się tam ze swoimi uczniami. Judasz przyszedł do ogrodu prowadząc oddział żołnierzy i kilku urzędników od arcykapłanów faryzeuszy niosących pochodnie, latarnie i broń. Gdy przyszli, Jezus wiedząc o wszystkim, co się miało wydarzyć, wyszedł i zapytał ich, kogo szukają, odpowiedział: „Jezus z Nazaretu”. Kiedy On odpowiedział: „Ja nim jestem”, cofnęli się, upadli na ziemię i zapytali ponownie, którzy szukali, udzielili tej samej odpowiedzi, dodając: „Jeśli mnie szukacie, wypuśćcie tych ludzi”, wypełniając swoje własne słowa, nic straconego (Jana 18:1-9).

2. akapit: Następnie Szymon Piotr dobył miecza i uderzył sługę arcykapłana, odcinając mu prawe ucho, lecz Jezus nakazał mu odłożyć miecz, mówiąc: „Czyż nie będę pić kielicha, który dał mi Ojciec?” Następnie aresztowani żołnierze Jezus poprowadził go pierwszego w tym roku teścia Annasza, arcykapłana Kajfasza, który doradził przywódcom żydowskim, żeby lepiej, żeby jeden człowiek umarł, podczas gdy Annasz go przesłuchiwał w sprawie jego uczniów nauczanie odpowiedziało otwarcie świat zawsze nauczał

synagogi świątynie, gdzie spotykają się Żydzi nic nie powiedział tajemnica, po co mnie przepytywać, pytać tych, którzy słyszeli, co im powiedzieli, wiedzą, co powiedziałem, co skłoniło jednego urzędnika do uderzenia go i zapytania, czy w ten sposób odpowiada arcykapłan, ale Jezus odpowiedział, jeśli wypowiedziane źle, zeznaj źle, ale dobrze, po co mnie uderzać? Następnie Annasz wysłał do niego związanego arcykapłana Kajfasza (Jana 18:10-24).

Akapit 3: W międzyczasie, gdy to się działo, Piotr czekał na zewnątrz, na dziedzińcu, gdzie służąca rozpoznała w nim ucznia Jezusa. Jednak Piotr zaprzeczył, twierdząc, że tak nie jest. To zaprzeczenie miało miejsce jeszcze dwukrotnie, nawet po tym, jak zostało rozpoznane przez krewnego Malchusa, któremu Piotr odciął ucho po trzecim zaprzeczeniu. Kogut zapiał zgodnie z przepowiednią, a tymczasem Żydzi przyprowadzili Jezusa z siedziby namiestnika Kajfasza. Piłat wczesnym rankiem nie wszedł do siedziby głównej, uniknął ceremonialnego skalania, mógł spożyć Paschę. więc Piłat wyszedł z prośbą o oskarżenie przeciwko człowiekowi uznanemu za winnego zasługującego na śmierć, przekazanemu wtedy, gdy Piłat zaoferował uwolnienie więźnia. Pascha wybrała Barabasza zamiast zakończyć rozdział (Jana 18:25-40).

Jan 18:1 Po tych słowach Jezus wyszedł ze swoimi uczniami za potok Cedron, gdzie był ogród, do którego wszedł wraz ze swoimi uczniami.

Jezus i jego uczniowie udali się do ogrodu po drugiej stronie potoku Cedron.

1: Znaczenie chodzenia z Jezusem, podążania Jego śladami i siła towarzystwa.

2: Pokora Jezusa i jak może być dla nas przykładem.

1: Mateusza 11:28-30 – Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja wam dam ukojenie. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie.

2: Filipian 2:5-8 - Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz ogołocił się przez przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi. A znaleziony w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Jana 18:2 I Judasz, który go wydał, znał to miejsce, gdyż Jezus często się tam udawał ze swoimi uczniami.

Judasz znał miejsce ostatniej wieczerzy Jezusa, ponieważ Jezus był tam wielokrotnie ze swoimi uczniami.

1. Ważne jest, aby pozostać wiernym tym samym miejscom i przyzwyczajeniom, które przybliżają nas do Boga.

2. Zdrada Jezusa przez Judasza była możliwa dzięki znajomości nawyków Jezusa.

1. Jana 18:2

2. Mateusza 26:47-50; Judasz zdradził Jezusa pocałunkiem po tym, jak przedstawił go strażnikom.

Jan 18:3 Zatem Judasz, otrzymawszy grupę ludzi i oficerów od arcykapłanów i faryzeuszy, przychodzi tam z latarniami, pochodniami i bronią.

Judasz, wysłany przez arcykapłanów i faryzeuszy, przybył, aby aresztować Jezusa z grupą ludzi, pochodniami i bronią.

1. Musimy pozostać wierni naszemu powołaniu pomimo prób i udręk – Jan 18:3

2. Jezus jest naszym ostatecznym przykładem siły i odwagi w obliczu prześladowań – Jan 18:3

1. Jana 16:33 - ? To wam powiedziałem, abyście pokój we mnie mieli. Na świecie będziecie mieli ucisk. Ale odważ się; Zwyciężyłem świat.??

2. Rzymian 8:31 - ? Cóż więc powiemy o tych rzeczach? Jeśli Bóg jest za nami, kto może być przeciwko nam???

Jan 18:4 Jezus więc wiedząc wszystko, co go spotkało, wyszedł i rzekł do nich: Kogo szukacie?

Jezus odważnie stawił czoła aresztowaniu i zapytał tłum: „Kogo szukacie?”

1. Jezus wykazał się wielką odwagą w obliczu przeciwności losu.

2. Z przykładu Jezusa możemy uczyć się odwagi i zaufania Bogu.

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. List do Hebrajczyków 13:5-6 – „Trzymajcie swoje życie wolne od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co macie, bo On powiedział: „Nigdy cię nie opuszczę ani nie porzucę”. Możemy więc śmiało powiedzieć: On jest moim pomocnikiem, nie będę się lękał, cóż może mi zrobić człowiek ???

Jan 18:5 Odpowiedzieli mu: Jezus z Nazaretu. Jezus im odpowiedział: Ja nim jestem. I Judasz, który go wydał, stanął przy nich.

Ten fragment z Jana 18:5 ukazuje, że to Jezusa z Nazaretu władze przyszły schwytać i że był z nimi także Judasz.

1: Jezus jest jedynym, na którym możemy polegać w sprawie zbawienia, a Judasz był przypomnieniem naszych osobistych zdrad.

2: Jezus pozostał wierny swojej misji pomimo zdrady najbliższych.

1: Izajasz 53:5-6 „Ale on został przebity za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a w jego ranach jesteśmy uzdrowieni. Wszyscy jak owce przeminęliśmy zbłądził, każdy z nas zboczył na swoją drogę, a Pan dotknął go karą za winę nas wszystkich”.

2: Mateusza 26:47-50 „Gdy on jeszcze mówił, przybył Judasz, jeden z Dwunastu. Wraz z nim był wielki tłum uzbrojony w miecze i kije, wysłany przez arcykapłanów i starszych ludu. zdrajca dał im znak: „ ten , którego całuję, to ten człowiek; aresztujcie go.?” Idąc natychmiast do Jezusa, powiedział Judasz, „ reeting, Rabbi!” i pocałował go. Jezus odpowiedział: „ o po co przyszedłeś, przyjacielu? Wtedy ci mężczyźni wystąpili naprzód, schwytali Jezusa i aresztowali go.

Jan 18:6 Gdy tylko im powiedział: Ja nim jestem, cofnęli się i upadli na ziemię.

Jezus oświadczył się grupie ludzi, którzy próbowali go pojmać, a oni byli tak przepełnieni strachem, że upadli na ziemię.

1. Władza i moc Jezusa wykraczają poza nasze zrozumienie i powinny budzić w nas respekt przed Nim.

2. Naszą reakcją na Jezusa powinna być cześć i uległość.

1. Izajasz 6:1-5 – Wizja Izajasza dotycząca chwały i mocy Pana.

2. Objawienie 1:17-18 – Uwielbiony Jezus i odpowiedź Jana Apostoła.

Jan 18:7 Wtedy znowu ich zapytał: Kogo szukacie? A oni rzekli: Jezus z Nazaretu.

Żołnierze rzymscy zapytali uczniów, kogo szukają, a uczniowie odpowiedzieli, że szukają Jezusa z Nazaretu.

1. „Boży plan dla nas: zaufanie Jezusowi”

2. „Moc wiary: Jezus z Nazaretu”

1. Filipian 2:5-11

2. Mateusza 11:28-30

Jana 18:8 Odpowiedział Jezus: Powiedziałem wam, że nim jestem; jeśli więc mnie szukacie, pozwólcie tym odejść.

Jezus okazuje swoją moc i miłość, chroniąc swoich uczniów.

1: Jezus ukazuje moc prawdziwej miłości, gdy jesteśmy gotowi do poświęceń dla innych.

2: Jezus objawia siłę swojego charakteru, chroniąc swoich bliskich.

1: Marka 12:30-31 – „I będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą: to jest przykazanie pierwsze. I drugie jest podobne, a mianowicie to: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. Nie ma innego przykazania większego od tych.

2: Rzymian 12:10 – „Dajcie sobie nawzajem życzliwość i miłość braterską, okazując sobie szacunek, preferując jedni drugich”.

Jan 18:9 Aby się wypełniło słowo, które powiedział: Z tych, których mi dałeś, nie straciłem żadnego.

Jezus stwierdza, że żaden z wyznawców danych mu przez Boga nie zginął.

1. Moc Bożej ochrony w naszym życiu

2. Zachowaj wiarę w trudnych czasach

1. Rzymian 8:38-39 ??? □ lub jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie w stanie nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.??

2. Psalm 91:14-16 ??? ponieważ trzyma się mnie w miłości, wybawię go; Będę go chronić, bo zna moje imię. Gdy do mnie zawoła, odpowiem mu; Będę z nim w niedoli; Wybawię go i oddam mu cześć. Długim życiem nasycę go i ukażę mu moje zbawienie.

Jan 18:10 Wtedy Szymon Piotr, mając miecz, dobył go, uderzył sługę arcykapłana i odciął mu prawe ucho. Sługa miał na imię Malchus.

Szymon Piotr dobył miecza i odciął słudze arcykapłana prawe ucho. Sługa miał na imię Malchus.

1. Jezus uczy nas, że przemoc nie jest rozwiązaniem.

2. Bóg wzywa nas, abyśmy odłożyli na bok własne potrzeby i postawili na pierwszym miejscu potrzeby innych.

1. Mateusza 5:38-39 „Słyszeliście, że powiedziano: Oko za oko i ząb za ząb. A Ja wam powiadam: Nie stawiajcie oporu złemu. Jeśli jednak ktoś uderzy was w prawy policzek, nadstawcie mu i drugi”.

2. Rzymian 12:17-19 „Nikomu złem za zło nie oddawajcie, ale starajcie się czynić to, co jest godne w oczach wszystkich. Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, żyjcie w pokoju ze wszystkimi. Umiłowani, nigdy się nie mścijcie wy, ale zostawcie to gniewowi Bożemu, gdyż napisano: ‚Pomsta do mnie należy, Ja odpłacę, mówi Pan’”.

Jana 18:11 Wtedy Jezus rzekł do Piotra: Włóż miecz swój do pochwy; kielicha, który mi dał Ojciec mój, czyż nie mam go pić?

Ten fragment podkreśla gotowość Jezusa do realizacji planu Ojca wobec niego, pomimo możliwej śmierci.

1: Jezus wykazał się odwagą i posłuszeństwem woli Bożej nawet w obliczu śmierci.

2: Jezus bardziej ufał planowi Bożemu niż własnym instynktom.

1: Mateusza 26:39 - I odszedł nieco dalej, upadł na twarz i modlił się, mówiąc: Ojcze mój, jeśli to możliwe, niech mnie ten kielich minie; wszakże nie jak ja chcę, ale jak ty więdnąć.

2: Filipian 2:8 - A okazawszy się z fasonem jako człowiek, uniżył samego siebie, i stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Jana 18:12 Wtedy banda, dowódca i oficerowie żydowscy schwytali Jezusa i związali go,

Jezus został aresztowany i związany przez przywódców żydowskich.

1. Moc uległości: nauka z reakcji Jezusa na Jego aresztowanie

2. Rola władzy: kiedy powinniśmy być posłuszni, a kiedy powinniśmy się opierać?

1. Mateusza 26:47-56 Aresztowanie Jezusa i zaparcie się Piotra

2. Filipian 2:5-11 ?Pokorne posłuszeństwo Jezusa woli Bożej

Jan 18:13 I zaprowadził go najpierw do Annasza; był on bowiem teściem Kajfasza, który był w tym roku arcykapłanem.

Jezusa zabrano do Annasza, teścia Kajfasza, który w tym roku sprawował funkcję arcykapłana.

1. Jezus: wzór pokory i posłuszeństwa

2. Siła wiary w obliczu autorytetu

1. Filipian 2:8 – „A w zewnętrznym przejawie uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.”

2. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.”

Jan 18:14 To właśnie Kajfasz dał radę Żydom, że wskazane jest, aby jeden człowiek umarł za naród.

Kajfasz radził Żydom, że trzeba, aby jeden człowiek umarł za naród.

1: Jezus chętnie oddał swoje życie za nas, abyśmy zostali zbawieni od naszych grzechów.

2: Musimy być gotowi do poświęceń dla dobra innych, tak jak Jezus zrobił to dla nas.

1: Filipian 2:5-8 – „Niech takie będzie w was usposobienie, jakie było w Chrystusie Jezusie: który będąc w postaci Bożej, nie uważał za zbójstwo być równym Bogu, lecz pozbawił się sławy, i przyjął postać sługi, i stał się podobny do ludzi. A okazując się z natury człowiekiem, uniżył samego siebie, i stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.”

2: Rzymian 5:8 – „Ale Bóg daje dowód swojej miłości do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.”

Jan 18:15 A za Jezusem szedł Szymon Piotr, a także inny uczeń; uczeń ten był znany arcykapłanowi i wszedł z Jezusem do pałacu najwyższego kapłana.

Jana 18 jest relacją z aresztowania Jezusa i przesłuchania przez arcykapłana. Piotr i inny uczeń poszli za Jezusem do pałacu arcykapłana.

1. Podążaj za Jezusem nawet w trudnych okolicznościach.

2. Odwaga Piotra, by naśladować Jezusa nawet w obliczu niebezpieczeństwa.

1. Mateusza 10:28 – „I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, choć duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej tego, który może i duszę i ciało zatracić w piekle.”

2. List do Hebrajczyków 13:5-6 – „Trzymajcie życie wolne od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co macie, bo On powiedział: „Nigdy cię nie opuszczę ani nie porzucę”. Zatem możemy śmiało powiedzieć: On jest moim pomocnikiem, nie będę się lękał, cóż może mi zrobić człowiek ???

Jan 18:16 Ale Piotr stał w drzwiach na zewnątrz. Potem wyszedł ów drugi uczeń, znany arcykapłanowi, i rozmawiał z tą, która strzegła drzwi, i wprowadziła Piotra.

Wierność i odwaga Piotra w obliczu przeciwności losu.

1: Z przykładu Piotra możemy uczyć się wierności i odwagi w obliczu przeciwności losu.

2: Możemy pocieszać się wiedzą, że Bóg będzie z nami nawet w trudnych chwilach, tak jak był z Piotrem.

Rzymian 8:35-39 – Któż nas oddzieli od miłości Chrystusowej? Czy ucisk, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz?

Psalm 27:1 - Pan jest moim światłem i moim zbawieniem; kogo powinienem się bać? Pan jest twierdzą mojego życia; kogo mam się bać?

Jan 18:17 Wtedy mówi dzieweczka, która strzegła drzwi Piotra: Czy i ty nie jesteś jednym z uczniów tego człowieka? Mówi: nie jestem.

Dziewczyna zapytała Piotra, czy jest uczniem Jezusa, a on zaprzeczył.

1. Znaczenie wytrwania w wierze nawet w trudnych okolicznościach.

2. Moc spowiedzi w naszym chodzeniu z Chrystusem.

1. Mateusza 10:32-33 – „Kto się mnie przyzna przed innymi, przyznam się i ja przed moim Ojcem w niebie. Kto zaś się mnie wyprze przed innymi, wyprę się i ja przed moim Ojcem w niebie”.

2. Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz: esus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem twoim wierzycie i jesteście usprawiedliwieni, ustami swoimi wyznajecie wiarę i zostajecie

zbawieni.”

Jan 18:18 A stali tam słudzy i oficerowie, którzy rozpalili ogień węgli; bo było zimno, i się ogrzali, a Piotr stał przy nich i się grzał.

Ten fragment opisuje, jak Piotr oraz słudzy i urzędnicy Najwyższego Kapłana stali wokół ognia węgli, aby się ogrzać w zimną noc.

1. W jaki sposób nasze działania mogą odzwierciedlać ciepło miłości Jezusa?

2. Znaczenie dbania o nasze potrzeby fizyczne.

1. Mateusza 25:35-36 – „Bo byłem głodny, a daliście mi jeść, byłem spragniony, a daliście mi pić, byłem przybyszem, a zaprosiliście mnie”

2. Jakuba 2:14-17 – „Co z tego, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, ale nie ma uczynków? Czy taka wiara może go zbawić? Przypuśćmy, że brat lub siostra są bez ubrania i codziennego pożywienia. Jeśli ktoś z was powie im: „ O , bądźcie w pokoju, trzymajcie się ciepło i dobrze się odżywiajcie”, ale nie zrobi nic, by zaspokoić ich potrzeby fizyczne, co z tego?

Jan 18:19 Wtedy arcykapłan zapytał Jezusa o jego uczniów i o jego naukę.

Arcykapłan wypytywał Jezusa o Jego uczniów i nauczanie.

1. Przykład posłuszeństwa Jezusa wobec władzy

2. Nauki Jezusa i ich wpływ na nasze życie

1. Mateusza 22:16 – „I wysłali do niego swoich uczniów wraz z Herodianami, mówiąc: Nauczycielu, wiemy, że jesteś prawdziwy i drogi Bożej nauczasz w prawdzie, a o nikogo się nie troszczysz, bo się boisz nie osobą ludzką.”

2. Filipian 2:1-11 – „Jeśli więc w Chrystusie będzie jakieś pocieszenie, jeśli jakaś pociecha miłości, jeśli jakaś społeczność w Duchu, jeśli jakieś wnętrzności i miłosierdzie, dopełnijcie mojej radości, abyście byli podobnie myślący, mając tę samą miłość, będąc zgodni i jednomyślni. Nie czyńcie niczego przez spory i próżność, ale w pokorze umysłu niech każdy uważa innych za lepszych od siebie. Nie każdy patrzy na swoje sprawy, ale każdy też na sprawy innych. Niech takie będzie w was usposobienie, jakie było w Chrystusie

Jezusie: który będąc w postaci Bożej, nie uważał za zbójstwo być równym Bogu, lecz pozbawił się sławy i przyjął postać sługą i stał się podobny do ludzi. A okazawszy się z wyglądu człowiekiem, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej".

Jan 18:20 Odpowiedział mu Jezus: Mówiłem jawnie światu; Nauczałem zawsze w synagodze i w świątyni, dokąd zawsze uciekają się Żydzi; i w tajemnicy nic nie powiedziałem.

Jezus mówił publicznie i otwarcie o swoich naukach w synagodze i świątyni, ale nie mówił nic w tajemnicy.

1. Siła otwartości: przykład Jezusa

2. Wpływ nauk Jezusa: jak możemy zastosować Jego słowa w naszym życiu

1. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Mateusza 5:13-14 - Wy jesteście solą ziemi. Jeśli jednak sól zwietrzeje, czymże ją posolić? odtąd na nic się nie przyda, jak tylko na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi.

Jan 18:21 Dlaczego mnie pytasz? zapytaj tych, którzy mnie słuchali, co im powiedziałem; oto wiedzą, co powiedziałem.

Jezus pyta władze o swoją tożsamość i kieruje je do tych, którzy słyszeli jego przemówienie.

1: Powinniśmy zwracać uwagę na to, jak reagujemy na autorytety i zawsze korzystać z Bożego przewodnictwa.

2: Powinniśmy chcieć, aby Słowo Boże przemawiało za nas i nie poddawać się strachowi przed człowiekiem.

1: Efezjan 6:5-7 – „Słudzy, bądźcie posłuszni tym, którzy są waszymi panami według ciała, z bojaźnią i drżeniem, w prostocie serca swego, jak Chrystusowi; nie w służbie na oko, jak ci, którzy się ludziom podobają, ale jak słudzy Chrystusa, pełniący z serca wolę Bożą, z dobrą wolą pełniąc służbę jak Panu, a nie ludziom".

2: Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym swoim sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie prostował twoje ścieżki”.

Jana 18:22 A gdy to powiedział, jeden ze sług, którzy tam stali, uderzył Jezusa dłonią, mówiąc: Tak odpowiadasz arcykapłanowi?

Urzędnik uderzył Jezusa za to, że odpowiedział arcykapłanowi w sposób, który mu się nie podobał.

1: Nigdy nie powinniśmy uciekać się do przemocy, nawet jeśli jesteśmy sprowokowani, lecz zawsze prowadzić trudne rozmowy z wdziękiem, pokorą i życzliwością.

2: Jezus pokazał nam, jak radzić sobie z trudnymi rozmowami, nawet jeśli się mylimy, odpowiadając z wdziękiem i pokorą.

1: Efezjan 4:29 – „Niech z ust waszych nie wychodzi żadna mowa szkodliwa, lecz dobra, ku zbudowaniu, aby przyniosła łaskę słuchaczom”.

2: Mateusza 5:38-42 – „Słyszeliście, że powiedziano: Oko za oko i ząb za ząb; ale powiadam wam: Nie stawiajcie oporu złemu, lecz ktokolwiek by was uderzył prawy policzek, nadstaw mu i drugi... Abyście byli dziećmi Ojca waszego, który jest w niebie... Miłujcie waszych wrogów, błogosławcie tym, którzy was przeklinają, dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą, i módlcie się za którzy bez skrupułów was wykorzystują i prześladują”.

Jan 18:23 Odpowiedział mu Jezus: Jeśli źle powiedziałem, poświadcz o złem, a jeśli dobrze, dlaczego mnie bijesz?

Ten fragment podkreśla pokojową reakcję Jezusa na przemoc, mimo że został niesłusznie oskarżony.

1: W czasach niesprawiedliwości musimy zachować spokój i ufać Bogu, że nas obroni.

2: Nie uciekaj się do przemocy, nawet jeśli wydaje się to łatwiejszą opcją, ale zamiast tego zdaj się na moc Boga.

1: Mateusza 5:38-39 „Słyszeliście, że powiedziano: Oko za oko i ząb za ząb. A Ja wam powiadam: Nie stawiajcie oporu złemu. Jeśli jednak ktoś uderzy was w prawy policzek, nadstawcie mu i drugi”.

2: Jakuba 1:19-20 „Wiedzcie to, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu, bo gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej.”

Jan 18:24 Annasz wysłał go związanego do arcykapłana Kajfasza.

Annasz wysłał Jezusa do arcykapłana Kajfasza.

1. Jak wykorzystuje się władzę w niefortunnych okolicznościach

2. Wytrwałość Jezusa w obliczu przeciwności losu

1. Dzieje Apostolskie 4:23-28 – Piotr i Jan przed Sanhedrynem

2. Marka 15:1-5 – Jezus przed Piłatem

Jan 18:25 A Szymon Piotr stał i grzał się. Rzekli więc do niego: Czy i ty nie jesteś jednym z jego uczniów? Zaprzeczył temu i powiedział: Nie jestem.

W konfrontacji z ludźmi Szymon Piotr zaprzeczył, jakoby był uczniem Jezusa.

1. Siła wiary: jak Piotr wytrwał w obliczu prześladowań

2. Czy w obliczu próby wyprzesz się Jezusa?

1. Mateusza 26:69-75 (Piotr trzykrotnie wypiera się Jezusa)

2. Łk 22,31-34 (Jezus mówi Piotrowi, że się Go wyprze)

Jan 18:26 Jeden ze sług najwyższego kapłana, będący jego krewnym, któremu Piotr odciął ucho, mówi: Czy nie widziałem cię z nim w ogrodzie?

Sługa arcykapłana, który był z nim spokrewniony, zauważył Piotra w ogrodzie z Jezusem.

1. Moc świadectwa: zbadanie roli Piotra w Ew. Jana 18:26

2. Uczenie się na błędach Piotra: studium Jana 18:26

1. Łk 22,54-62 Aresztowanie Jezusa w Ogrodzie Getsemane

2. Mateusza 26:57-68 Pojawienie się Jezusa przed Kajfaszem i Soborem

Jan 18:27 Wtedy Piotr ponownie zaprzeczył: i natychmiast załoga koguta.

Jezus został fałszywie oskarżony przez przywódców żydowskich i postawiony przed Piłatem. Piotr, jeden z uczniów Jezusa, poszedł za Nim i próbował Go bronić, ale zamiast tego trzykrotnie się Go zaparł, zanim kogut zapiał.

1: Musimy zawsze pozostać wierni Chrystusowi, pomimo naszych lęków i słabości.

2: Nasza wierność Chrystusowi zostanie poddana próbie, ale musimy pozostać niezłomni.

1: 1 Koryntian 10:13 - Nie spotkała was żadna pokusa, która nie jest wspólna dla człowieka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad wasze siły, ale wraz z pokusą wskaże wam także drogę wyjścia, abyście mogli ją przetrwać.

2: Mateusza 26:33-35 – Odpowiedział mu Piotr, ? □ Choćby wszyscy odpadli z Twojego powodu, Ja nigdy nie odpadnę. Jezus mu odpowiedział: □ Ruly, powiadam ci, jeszcze tej nocy, zanim kogut zapieje, trzy razy się mnie wyprzesz. Piotr mu odpowiedział: Nawet jeśli będę musiał z tobą umrzeć, nie zaprę się ciebie!? I wszyscy uczniowie mówili to samo.

Jan 18:28 Potem zaprowadzili Jezusa od Kajfasza do sali sądowej; i było wcześnie; i sami nie weszli do sali sądowej, aby się nie skalać; ale żeby mogli spożyć Paschę.

Jezusa przyprowadzono od Kajfasza do sali sądowej wczesnym rankiem, a Żydzi nie weszli do sali, aby zachować rytualną czystość i spożyć Paschę.

1. Ofiara Jezusa: studium Jana 18:28

2. Świętość Boga: znaczenie rytualnej czystości

1. Wj 12,15-20 – Zasady obchodzenia Paschy

2. Księga Kapłańska 11:44-45 – Prawa dotyczące rytualnej czystości

Jan 18:29 Wtedy Piłat wyszedł do nich i zapytał: Jaką skargę wnosicie przeciwko temu człowiekowi?

Piłat przesłuchuje oskarżycieli Jezusa.

1. Jezus jest godzien naszej adoracji – Jan 18:29

2. Kwestie wartości – Jan 18:29

1. 1 Piotra 2:22 – „Grzechu nie popełnił ani w ustach jego nie znaleziono podstępu”.

2. Psalm 34:15 – „Oczy Pana zwrócone są na sprawiedliwych, a jego uszy na ich wołanie”.

Jana 18:30 Odpowiedzieli mu i rzekli: Gdyby nie był złoczyńcą, nie wydalibyśmy go tobie.

Ten fragment mówi o żydowskich przywódcach, którzy odmówili przyjęcia Jezusa jako Mesjasza, ponieważ wierzyli, że jest on przestępcą.

1. Prawdziwa wiara wymaga od nas przyjęcia Jezusa pomimo naszych wątpliwości i uprzedzeń.

2. Możemy uczyć się od przywódców żydowskich, aby nie osądzać kogoś, zanim nie zrozumiemy, kim naprawdę jest.

1. Łukasza 6:37-40 - ? Nie osądzaj , a nie będziesz osądzony. Nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni. Przebaczaj, a zostanie ci przebaczone. Dawajcie, a będzie wam dane. Miarka dobra, naciśnięta, utrząśnięta i opływająca, będzie wsypana na wasze kolana. Bo taką miarą, jakiej używacie, taką wam odmierzą.???

2. Rzymian 12:1-2 - ? zatem proszę was, bracia i siostry, w obliczu Boga? miłosierdzie, abyście złożyli swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu? Jego jest twoje prawdziwe i właściwe uwielbienie. Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się

przez odnowienie umysłu. Wtedy będziesz mógł przetestować i zatwierdzić, jakiego Boga? będzie ? □ to wola dobra, przyjemna i doskonała.??

Jan 18:31 Wtedy rzekł do nich Piłat: Weźcie go i osądźcie go według waszego prawa. Rzekli więc do niego Żydzi: Nie godzi się nam nikogo zabić.

W tym fragmencie podkreślono żydowskie prawo, które nie pozwala im na zabijanie kogokolwiek.

1: Moc przebaczenia – Musimy nauczyć się przebaczać i być gotowi okazywać miłosierdzie, nawet wobec tych, którzy nas skrzywdzili.

2: Konieczność miłosierdzia – Musimy uznać, że miłosierdzie jest nie tylko aktem miłości, ale niezbędnym elementem sprawiedliwości.

1: Mateusza 5:7 – ? □ mniej miłosierni, bo oni miłosierdzia dostąpią?

2: Efezjan 4:32 ??? □ jedni dla drugich życzliwi, serdeczni, przebaczający sobie nawzajem, jak przebaczył wam Bóg w Chrystusie.

Jan 18:32 Aby się wypełniło słowo Jezusa, które wypowiedział, zaznaczając, jaką śmiercią ma umrzeć.

Jezus przepowiedział swoją śmierć i to proroctwo wypełniło się, gdy został ukrzyżowany.

1. Moc przepowiedni: jak Jezus wypełnił swoje proroctwo

2. Znaczenie śmierci Jezusa: jak Jego ukrzyżowanie wypełniło Jego własne proroctwo

1. Izajasz 53:5-6 - Ale on został zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy: kara naszego pokoju spadła na niego; a jego ranami jesteśmy uzdrowieni. Wszyscy jak owce zbłądziliśmy; zwróciliśmy każdego na swoją drogę; i Pan dotknął go karą za winę nas wszystkich.

2. Mateusza 26:39 - I odszedł nieco dalej, upadł na twarz i modlił się, mówiąc: Ojcze mój, jeśli to możliwe, niech mnie ten kielich minie. Wszakże nie jak Ja chcę, ale jak Ty więdnąć.

Jana 18:33 Wtedy Piłat wszedł ponownie do sali sądowej, zawołał Jezusa i rzekł do niego:

Czy ty jesteś królem żydowskim?

Piłat pyta Jezusa, czy jest królem żydowskim.

1: Jezus, nasz Król, jest naszym ostatecznym źródłem prawdy i sprawiedliwości.

2: Idąc za przykładem pokory Jezusa, zaufaj Bogu, że przywróci sprawiedliwość.

1: Jana 8:32 – ? i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.

2: Izajasz 9:6-7 – ? albo nam się dziecko narodziło, i syn został nam dany; a władza spocznie na jego ramieniu, a imię jego będzie nazwane Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju. Rozrostowi jego rządu i pokojowi nie będzie końca.

Jan 18:34 Odpowiedział mu Jezus: Czy ty sam to mówisz, czy też inni powiedzieli ci to o mnie?

Jezus kwestionuje autorytet Piłata, kwestionując jego twierdzenia.

1: Powinniśmy badać i kwestionować autorytet osób sprawujących władzę, aby zapewnić przestrzeganie prawdy.

2: Zawsze musimy być świadomi ukrytych motywów w słowach i czynach osób sprawujących władzę.

1: Przysłów 14:15-16 - ? Prosty wierzy we wszystko, ale roztropny zastanawia się nad swoimi krokami. Mądry jest ostrożny i odwraca się od zła, a głupi jest lekkomyślny i nieostrożny.

2: Kolosan 1:9-10 – ? lub z tego powodu od dnia, w którym o Tobie usłyszeliśmy, nie przestajemy się za Ciebie modlić. Nieustannie prosimy Boga, aby napełnił was poznaniem swojej woli przez całą mądrość i zrozumienie, jakie daje Duch, abyście prowadzili życie godne Pana i podobały mu się we wszystkim: wydając owoc w każdym dobrym uczynku, wzrastając w poznaniu Boga.??

Jana 18:35 Piłat odpowiedział: Czy jestem Żydem? Twój naród i arcykapłani wydali mi cię. Cóżeś uczynił?

Piłat przesłuchiwał Jezusa w związku z oskarżeniami postawionymi mu przez przywódców żydowskich.

1: Jezus stanął w obliczu fałszywych oskarżeń i niesprawiedliwych prześladowań, ale nadal ufał planowi Bożemu.

2: Możemy uczyć się od Jezusa – przykładu niezachwianej wiary nawet w obliczu prześladowań.

1: Izajasz 53:7 - Był uciskany i uciskany, a nie otworzył ust swoich; prowadzony był jak baranek na rzeź i jak owca milczy przed tymi, którzy ją strzygą, tak nie otworzył ust swoich.

2: Psalm 27:14 – Czekaj na Pana; bądźcie silni, odważni i czekajcie na Pana.

Jan 18:36 Odpowiedział Jezus: Królestwo moje nie jest z tego świata; gdyby królestwo moje było z tego świata, słudzy moi walczyliby, abym nie został wydany Żydom; ale teraz moje królestwo nie jest stąd.

Jezus wyjaśnia, że jego królestwo nie jest częścią tego świata i że jego słudzy nie będą walczyć z Żydami, aby zapobiec wydaniu ich w ich ręce.

1. Królestwo Jezusa: Zrozumienie Boskiego autorytetu naszego Pana

2. Życie w Królestwie Jezusa: co oznacza naśladowanie Go?

1. Kolosan 1:13-14 - Albowiem wybawił nas spod panowania ciemności i wprowadził do królestwa umiłowanego Syna, w którym mamy odkupienie, odpuszczenie grzechów.

14. Hebrajczyków 12:28 - Skoro więc otrzymujemy królestwo niezachwiane, dziękujmy i czcijmy Boga w sposób akceptowalny, ze czcią i bojaźnią.

Jana 18:37 Rzekł mu więc Piłat: Czy więc jesteś królem? Jezus odpowiedział: Ty mówisz, że jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu.

Fragment ten ukazuje oświadczenie Jezusa, że jest Królem i że narodził się, aby dawać świadectwo prawdzie.

1: Jezus jest Królem Prawdy

2: Składanie świadectwa prawdzie

1: Jana 14:6 – Jezus mu rzekł: ? Jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie.

2: Efezjan 4:15 - Czy jednak mówiąc prawdę w miłości, mogę we wszystkim wzrastać do Tego, który jest Głową? □ Chrystus.

Jan 18:38 Rzekł mu Piłat: Cóż to jest prawda? A to powiedziawszy, wyszedł znowu do Żydów i rzekł im: Nie znajduję w nim żadnej winy.

Piłat nie znajduje żadnej winy w Jezusie, ale mimo to kwestionuje prawdziwość jego twierdzeń.

1: W Jezusie znajdujemy prawdę i zbawienie.

2: Prawda Boża zawsze zwycięży, pomimo wątpliwości innych.

1: Jana 14:6 – Jezus mu rzekł: ? Jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie.

2: Psalm 119:142 - Twoja sprawiedliwość jest sprawiedliwością wieczną, a twoje prawo jest prawdą.

Jan 18:39 Ale macie zwyczaj, że wam jednego wypuszczam na Paschę. Czy więc chcecie, abym wam wypuścił króla żydowskiego?

Piłat zapytał tłum, czy chcą, aby uwolnił Jezusa, króla żydowskiego, zgodnie z żydowskim zwyczajem zwalniania więźnia podczas Paschy.

1. Jak uwolnienie Jezusa podczas Paschy wskazuje na Jego władzę jako króla żydowskiego?

2. Znaczenie przestrzegania zwyczajów żydowskich: analiza historii uwolnienia Jezusa

podczas Paschy

1. Izajasz 53:7: „Był uciskany i uciskany, a nie otworzył ust swoich; jak baranek prowadzony na rzeź i jak owca przed tymi, którzy ją strzygą, milczą, więc nie otworzył ust swoich. "

2. Jana 19:1: „Wtedy Piłat wziął Jezusa i kazał go ubiczować”.

Jana 18:40 Wtedy znowu wszyscy zawołali, mówiąc: Nie ten człowiek, lecz Barabasz. A Barabasz był zbójcą.

Przejście Lud żądał uwolnienia Barabasza zamiast Jezusa, mimo że Barabasz był zbójcą.

1. Przyjęcie łaski zamiast potępienia: zrozumienie wyboru Barabasza i Jezusa

2. Miłosierdzie i łaska Jezusa: uwolnienie Barabasza zamiast Jezusa

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Izajasz 53:5-6 – Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni. Wszyscy jak owce zbłądziliśmy, każdy z nas zboczył na swoją drogę; i Pan zwalił na niego winę nas wszystkich.

Jana 19 opisuje proces Jezusa przed Piłatem, Jego ukrzyżowanie, śmierć i pogrzeb.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od tego, jak Piłat bierze Jezusa i każe go biczować. Żołnierze splotli koronę cierniową i włożyli mu ją na głowę. Ubrali go w purpurową szatę i wielokrotnie podchodzili do niego, mówiąc: Witaj, królu żydowski! I uderzyli go w twarz. Pomimo tego nadużycia, kiedy Piłat przedstawia Jezusa tłumowi, oświadczając: „Oto ten człowiek!” żądają ukrzyżowania. Piłat upiera się, że nie znaleziono żadnych zasadniczych zarzutów, ale Żydzi oświadczają, że prawo musi umrzeć, twierdząc, że jest Synem Bożym, słysząc tego Piłata jeszcze bardziej przestraszonego, próbował uwolnić, ale żydowscy przywódcy nalegali, aby każdy, kto ustanawia się królem, sprzeciwiał się Cezarowi (Jana 19:1-12) .

Akapit 2: Po tej deklaracji przywódców żydowskich Piłat wyprowadził Jezusa na miejsce sędziowskie, znane jako Kamienny Chodnik (w języku aramejskim Gabbata). Był to dzień Przygotowania Paschy. O szóstej godzinie Żydzi powiedzieli: „Oto wasz król”, ale oni

krzyknęli: „Precz z nim!”. Ukrzyżuj go! Na co Piłat zapytał: „Czy mam ukrzyżować waszego Króla?” Arcykapłani odpowiedzieli: „Nie mamy króla poza Cezarem”. W końcu wydano ich na ukrzyżowanie, miało miejsce zwane Czaszką (Golgota) tam przybity krzyż wzdłuż dwóch innych, po obu stronach, Jezus pośrodku nad głową, napis „Jezus Nazaret, Król Żydzi”, pisany po hebrajsku, łacinie, greccy arcykapłani protestowali przeciwko sformułowaniu, ale Piłat odpowiedział na to, co napisano (Jan 19:13-22).

3. akapit: Gdy Jezus wisiał na krzyżu, żołnierze podzielili ubrania, rzucali losy, wypełnili Pismo, stojąc przy krzyżu, matka, siostra matki, Maria, żona Clopas, Maria Magdalena, widząc matkę, ucznia, kochaną, powiedziała kobieta tutaj, synu uczniu, tutaj matka od czasu, gdy uczeń zabrał się do domu, wiedząc, że wszystko już się skończyło, wypełnij Pismo powiedziało pragnienie, dano wino, ocet, namoczoną gąbkę, hizop, podniesione usta, otrzymano napój, powiedziane, gotowe, pochylona głowa, dała ducha od dnia, przygotowanie, ciała opuściły krzyże, zbliżający się szabat, zapytały nogi, połamane ciała zdjęte. Żołnierze tak zrobili, więc złodzieje, po obu stronach, znalezieni już martwi, nie złamali nóg, zamiast tego przebili włócznię w boku. przynosząc nagły wypływ krwi, wodę. Stało się to, aby wypełniło się Pismo. Nie jeden jego kości zostaną złamane, inny mówi, że będzie wyglądał na tego, którego przebili później. Józef Arymatea poprosił o pozwolenie, aby wziąć ciało, które udzieliło. Nikodem przyniósł mieszaninę mirry, aloesu, około stu funtów wagi, wziął owinięte ciało. paski bielizny i przyprawy Sposób Żydowski zwyczaj pochówku w miejscu, gdzie ukrzyżowany ogród ukrzyżowany, nowy grób został jeszcze złożony, ponieważ w dniu żydowskim w pobliżu położono grób przygotowawczy, kończący rozdział (Jana 19:23-42).

Jana 19:1 Wtedy Piłat wziął Jezusa i ubiczował go.

Piłat ubiczował Jezusa.

1: Jezus zniósł niewyobrażalne cierpienia dla naszego zbawienia.

2: Moc miłości Jezusa ukazana w Jego chęci wzięcia na siebie cierpienia.

1: Izajasz 53:5 – „Ale został przebity za nasze przestępstwa, zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a w jego ranach jesteśmy uzdrowieni”.

2:1 Piotra 2:24 – „On sam w swoim ciele poniósł nasze grzechy na krzyż, abyśmy umarli dla grzechów, a żyli dla sprawiedliwości. Jego ranami zostaliście uzdrowieni”.

Jan 19:2 A żołnierze ulepili koronę cierniową i włożyli mu na głowę, i włożyli na niego szatę purpurową,

Ten fragment opisuje żołnierzy koronujących Jezusa koroną cierniową i fioletową szatą.

1. Korona cierniowa: symbol pokory i cierpienia

2. Noszenie szaty prawości: przykład do naśladowania

1. Filipian 2:5-8 - „Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz się ogołocił. przyjmując postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi. A okazawszy się w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej”.

2. Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

Jan 19:3 I rzekli: Witaj, królu żydowski! i bili go rękami.

Piłat zapytał tłum, czy wypuścić Jezusa, a oni zaczęli krzyczeć, aby go ukrzyżowano. Następnie Piłat naśmiewał się z Jezusa, mówiąc: „Witaj, królu żydowski!” a tłum bił go rękami.

1. Cierpienie i ofiara Jezusa

2. Siła tłumu

1. Izajasz 53:7-8 Był uciskany i uciskany, a mimo to nie otworzył ust swoich; prowadzony był jak baranek na rzeź i jak owca milczy przed tymi, którzy ją strzygą, tak nie otworzył ust swoich.

2. Mateusza 26:67-68 Potem pluli mu w twarz i bili go pięściami. Inni bili go i mówili: „Prorokuj nam, Mesjaszu. Kto cię uderzył?"

Jan 19:4 Dlatego Piłat wyszedł znowu i rzekł do nich: Oto wyprowadzam go do was, abyście wiedzieli, że nie znajduję w nim żadnej winy.

Piłat, nie znajdując żadnej winy w Jezusie, wyprowadza go przed tłumy, aby i oni przekonali się o jego niewinności.

1. Niewinność Jezusa: jak czyny Piłata mówią głośniej niż słowa

2. Moc rozeznania: zdolność Piłata do uznania niewinności

1. Izajasz 53:9 – Po jego śmierci wyznaczono mu grób z bezbożnymi i z bogatymi, chociaż nie dopuścił się przemocy ani nie miał podstępu w ustach swoich.

2. Mateusza 27:11-14 - Jezus stanął przed namiestnikiem, a namiestnik zapytał go: «Czy jesteś królem żydowskim?» Jezus powiedział: „Tak powiedziałeś”. Ale gdy go oskarżali arcykapłani i starsi, nie dał żadnej odpowiedzi. Wtedy Piłat rzekł do niego: „Czy nie słyszysz, jak wiele świadczą przeciwko tobie?” Ale on nie dał mu żadnej odpowiedzi, nawet na jedno oskarżenie, tak że namiestnik był bardzo zdumiony.

Jan 19:5 Potem wyszedł Jezus w koronie cierniowej i szacie purpurowej. I rzekł do nich Piłat: Oto człowiek!

Fragment ten mówi o przedstawieniu Jezusa przed Piłatem w koronie cierniowej i purpurowej szacie.

1. „Upokorzenie Chrystusa: przyjęcie cierpienia Jezusa”

2. „Majestat Chrystusa: król wśród ludzi”

1. Izajasz 53:3-5 – Wzgardzony i odrzucony przez ludzi, Mąż boleści i doświadczony w smutku. I jakby zakryliśmy przed Nim nasze twarze; Wzgardzony był i nie szanowaliśmy Go.

4. Filipian 2:5-8 - Takie bądźcie usposobienie, jakie było w Chrystusie Jezusie, który będąc w postaci Bożej, nie uważał za zbójstwo bycia równym Bogu, lecz pozbawił się sławy, zabierając ze sobą w postaci sługi i przychodząc na podobieństwo ludzi. A w przejawie uznany za człowieka, uniżył samego siebie i stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Jan 19:6 A gdy go ujrzeli arcykapłani i słudzy, wołali, mówiąc: Ukrzyżuj go, ukrzyżuj go. Rzecze do nich Piłat: Weźcie go i ukrzyżujcie go, bo nie znajduję w nim winy.

Arcykapłani i urzędnicy domagali się ukrzyżowania Jezusa, lecz Piłat nie znalazł w nim żadnej winy.

1. Niewinny Jezus. Refleksje na temat cierpień niewinnego człowieka

2. Znajdowanie winy w Jezusie: zbadanie żądania Najwyższego Kapłana dotyczącego ukrzyżowania

1. Izajasz 53:4-5 - Zaprawdę, on dźwigał nasze boleści i dźwigał nasze boleści, a jednak uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy. Spadła na niego kara naszego pokoju; a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje swoją miłość do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Jan 19:7 Odpowiedzieli mu Żydzi: Mamy prawo i według naszego prawa powinien umrzeć, ponieważ stał się Synem Bożym.

Żydzi oświadczyli, że Jezus powinien umrzeć zgodnie z ich prawem, tak jak On oświadczył, że jest Synem Bożym.

1. Odrzucenie boskości Jezusa: konsekwencje niewiary

2. Siła wiary: wiara w Jezusa jako Syna Bożego

1. Izajasz 53:3-6 – Wzgardzony i odrzucony przez ludzi, mąż boleści i doświadczony w smutku; i jako ten, przed którym ludzie zakrywają twarz, był wzgardzony i nie szanowaliśmy go.

2. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, aby świat został przez Niego zbawiony.

Jan 19:8 Gdy więc Piłat usłyszał to powiedzenie, zląkł się tym bardziej;

Piłat był głęboko zaniepokojony słowami Jezusa.

1. Strach przed nieznanym: analiza słów Jezusa skierowanych do Piłata

2. Siła wiary: zrozumienie reakcji Piłata udzielonej Jezusowi

Przechodzić-

1. Mateusza 27:22-26 – Spotkanie Piłata z Jezusem przed ukrzyżowaniem

2. Hebrajczyków 11:1-3 – Wiara tych, którzy byli przed nami

Jan 19:9 I wszedł znowu do sali sądowej, i zapytał Jezusa: Skąd jesteś? Ale Jezus nie dał mu żadnej odpowiedzi.

Piłat zapytał Jezusa, skąd jest, ale Jezus nie odpowiedział.

1. Moc milczenia – Zbadanie znaczenia milczenia Jezusa w obliczu pytania Piłata.

2. Wiara w obliczu przeciwności losu – badanie siły wiary Jezusa w obliczu pytań Piłata.

1. Przysłów 17:28 - Nawet głupiec, który milczy, uważany jest za mądrego; kiedy zamyka usta, uważa się go za inteligentnego.

2. Mateusza 27:12-14 – Gdy go oskarżali arcykapłani i starsi, nie dał odpowiedzi. Wtedy Piłat zapytał go: „Czy nie słyszysz, jakie świadectwo składają przeciwko tobie?” Ale Jezus nie odpowiedział nawet na żaden zarzut – ku wielkiemu zdumieniu namiestnika.

Jan 19:10 Wtedy rzekł do niego Piłat: Czy nie mówisz do mnie? Czy nie wiesz, że mam władzę cię ukrzyżować i mam władzę cię uwolnić?

Piłat przesłuchuje Jezusa, pytając, czy jest świadomy mocy, jaką ma Piłat, aby go ukrzyżować lub uwolnić.

1. Moc wyboru: studium odpowiedzi Jezusa na pytanie Piłata

2. Prawdziwa siła: analiza reakcji Jezusa wobec Piłata w obliczu wielkich przeciwności losu

1. Mateusza 27:11-26 – Interakcja Piłata z arcykapłanami i tłumem, a także jego decyzja o ukrzyżowaniu Jezusa.

2. Filipian 2:5-8 - Postawa Jezusa pokory i posłuszeństwa w obliczu cierpienia.

Jana 19:11 Odpowiedział Jezus: Nie mógłbyś mieć żadnej władzy nade mną, gdyby ci nie była dana z góry; dlatego większy grzech ma ten, który mnie tobie wydał.

Jezus pokazuje, że suwerenność Boga jest większa niż władza ziemska.

1. Bóg zawsze ma kontrolę

2. Grzeszność zdrady

1. Rzymian 13:1: „Niech każda dusza będzie poddana władzom wyższym. Nie ma bowiem innej mocy, jak tylko od Boga; wszelkie władze są ustanowione przez Boga".

2. Przysłów 17:15: „Kto usprawiedliwia bezbożnego, i ten, który potępia sprawiedliwego, obaj są obrzydliwością dla Pana".

Jana 19:12 I odtąd Piłat starał się go uwolnić, lecz Żydzi wołali, mówiąc: Jeśli wypuścisz tego człowieka, nie jesteś przyjacielem Cezara.

Żydzi próbowali wywrzeć presję na Piłata, aby skazał Jezusa na śmierć, twierdząc, że gdyby Go uwolnił, nie byłby przyjacielem Cezara.

1. Zawsze powinniśmy starać się być lojalni wobec władzy, bez względu na koszty.

2. Powinniśmy zdawać sobie sprawę z siły presji otoczenia i jej wpływu na nasze decyzje.

1. Rzymian 13:1-7 – Niech każda dusza będzie poddana władzom wyższym. Nie ma bowiem innej mocy, jak tylko od Boga. Władze, które są, są ustanowione przez Boga.

2. Przysłów 29:25 - Strach przed człowiekiem zastawia sidło, ale kto pokłada ufność w Panu, będzie bezpieczny.

Jana 19:13 Gdy więc Piłat usłyszał to powiedzenie, wyprowadził Jezusa i zasiadł na tronie sędziowskim na miejscu zwanym chodnikiem, ale po hebrajsku Gabbata.

Jezus zostaje postawiony przed Piłatem i zasiada na tronie sędziowskim w Gabbata.

1: Dlaczego Jezus jest sprawiedliwym sędzią

2: Moc władzy Piłata

1: Efezjan 2:2-3, w którym niegdyś postępowaliście według zwyczaju tego świata, według władcy, który ma władzę w powietrzu, ducha, który teraz działa w synach nieposłusznych

2: Izajasz 53:5 Ale on został zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy; kara naszego pokoju spadła na niego; a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

Jan 19:14 I było przygotowanie Paschy, i około godziny szóstej, i rzekł do Żydów: Oto Król wasz!

W dzień przygotowania do Paschy Jezus oznajmił Żydom, że jest ich Królem.

1. Król królów: Jezus Mesjasz

2. Zmartwychwstał: zmartwychwstanie Jezusa i Jego królewskość

1. Izajasz 9:6-7 - Dziecię się nam bowiem narodziło, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu, i nazwą imię jego: Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny , Książę Pokoju.

2. Objawienie 19:16 - I ma na szacie swojej i na biodrze swoim wypisane imię: KRÓL KRÓLÓW I PAN PANÓW.

Jan 19:15 Ale oni wołali: Precz z nim, precz z nim, ukrzyżuj go. Mówi do nich Piłat: Czy mam ukrzyżować waszego króla? Odpowiedzieli arcykapłani: Nie mamy króla poza Cezarem.

Arcykapłani odmówili uznania Jezusa za swego Króla i zamiast tego oświadczyli, że ich władcą jest wyłącznie Cezar.

1. „Niebezpieczeństwo odrzucenia Jezusa jako Króla”

2. „Koszt odrzucenia autorytetu Jezusa”

1. Mateusza 27:22-23 – „I mieli wówczas więźnia znamienitego, zwanego Barabaszem. Gdy więc się zebrali, rzekł do nich Piłat: Kogo wam wypuszczę? Barabasza, czyli Jezusa, zwanego Chrystusem ?”

2. Jana 18:33-38 – „Wtedy Piłat wszedł ponownie do sali sądowej, zawołał Jezusa i zapytał go: Czy jesteś królem żydowskim? Odpowiedział mu Jezus: Czy ty to mówisz od siebie, czy też inni Powiedz to o mnie? Odpowiedział Piłat: Czy jestem Żydem? Naród twój i arcykapłani wydali mi cię. Cóżeś uczynił?

Jan 19:16 Wtedy wydał go im na ukrzyżowanie. I wzięli Jezusa, i poprowadzili go.

Żołnierze rzymscy zabrali Jezusa na ukrzyżowanie, po tym jak wydał go im Piłat.

1. Moc poddania się: nauka odpuszczania i podążania za Jezusem

2. Cena odkupienia: koszt naśladowania Jezusa

1. Mateusza 16:24-25 – Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: „Kto chce być moim uczniem, niech się zaprze samego siebie, weźmie krzyż swój i naśladuje mnie. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je.

2. Filipian 2:8 - A w wyglądzie uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej!

Jana 19:17 I dźwigając krzyż swój, wyszedł na miejsce zwane Miejscem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota:

Fragment ten opowiada o Jezusie niosącym swój krzyż na miejsce zwane Golgotą.

1. Krzyż: symbol siły i zwycięstwa

2. Moc oddania naszego życia Bogu

1. Izajasz 53:4-5 – Zaprawdę, on dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze smutki; a jednak

uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on został zraniony za nasze przestępstwa; został zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

2. Filipian 2:8 - A okazawszy się w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Jan 19:18 Gdzie go ukrzyżowali, a z nim dwóch innych, po jednym z obu stron, a pośrodku Jezus.

Jezus został ukrzyżowany pomiędzy dwoma złoczyńcami na Golgocie.

1. Ofiara Jezusa: wzór bezinteresowności

2. Ukrzyżowanie Jezusa: Boży wyraz miłości

1. List do Efezjan 5:2: „I postępujcie w miłości, bo i Chrystus nas umiłował i samego siebie wydał za nas w ofierze i ofierze Bogu na miłą wonność.”

2. Izajasz 53:4-5: „Zaprawdę, on dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze boleści, a mimo to uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, starty za nasze winy : kara naszego pokoju spadła na niego, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.”

Jan 19:19 I Piłat napisał tytuł i umieścił go na krzyżu. A było napisane: JEZUS Z NAZARETU, KRÓL ŻYDÓW.

Piłat napisał tytuł mówiący „Jezus z Nazaretu, król żydowski” i umieścił go na krzyżu.

1: Siła słów Piłata pokazuje nam, że prawda o tożsamości Jezusa ma być głoszona.

2: Jezus był nie tylko człowiekiem, ale królem i ważne jest, aby to rozpoznać i szanować.

1: Izajasz 9:6-7 - Dziecię bowiem nam się narodziło, syn został nam dany; a władza spocznie na jego ramieniu, a imię jego będzie nazwane Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2: Filipian 2:9-11 - Dlatego Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest

ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią, i wszelki język wyznaje, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

Jan 19:20 Tytuł ten czytało wielu Żydów, gdyż miejsce, gdzie ukrzyżowano Jezusa, było blisko miasta, a był napisany po hebrajsku, grecku i łacinie.

Ten fragment mówi o tytule napisanym nad krzyżem Jezusa, napisanym po hebrajsku, grecku i łacinie i czytanym przez wielu Żydów.

1. Krzyż Jezusa: znak Bożej miłości

2. Krzyż Jezusa: znak zbawienia dla wszystkich ludzi

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Galacjan 3:13 - Chrystus wykupił nas od przekleństwa zakonu, stając się za nas przekleństwem, gdyż napisano: „Przeklęty każdy zawieszony na słupie”.

Jan 19:21 Wtedy rzekli arcykapłani żydowscy do Piłata: Nie pisz: Król żydowski; ale że powiedział: Jestem królem żydowskim.

Arcykapłani żydowscy poprosili Piłata, aby nie pisał „Król Żydów” na znaku Jezusa, ale raczej, aby Jezus powiedział: „Jestem Królem Żydów”.

1. Królestwo Jezusa: najwyższa władza

2. Nasza odpowiedź na królewskość Jezusa: poddanie się i posłuszeństwo

1. Psalm 2:10-12 – „Teraz więc, królowie, bądźcie mądrzy; bądźcie ostrzeżeni, władcy ziemi. Służcie Panu z bojaźnią i radujcie się ze drżeniem. Pocałuj Syna, aby się nie rozgniewał i nie zginął w drodze, bo jego gniew szybko się zapala. Błogosławieni wszyscy, którzy się do Niego uciekają.”

2. Daniel 4:34-35 – „Pod koniec dni ja, Nabuchodonozor, podniosłem oczy ku niebu i wrócił mi rozum, i błogosławiłem Najwyższego, chwaliłem i czciłem żyjącego na wieki, bo jego panowanie jest panowaniem wiecznym, a jego królestwo trwa z pokolenia na pokolenie; wszyscy mieszkańcy ziemi są poczytani za nic, a on postępuje według swojej woli wśród zastępów niebieskich i wśród mieszkańców ziemi; i nikt nie może powstrzymać

jego ręki ani mu powiedzieć: «Cóż uczyniłeś?»”.

Jana 19:22 Piłat odpowiedział: Co napisałem, napisałem.

Ten fragment ukazuje decyzję Piłata, aby pozostać niezmiennym w swoim piśmie i nie dać się zwieść prośbom ludu.

1. „Siła wytrwania w swoich przekonaniach”

2. „Jak pozostać niezłomnymi w swoich przekonaniach”

1. Rzymian 5:3-5 – „Nie tylko to, ale i chlubimy się cierpieniami naszymi, bo wiemy, że cierpienie rodzi wytrwałość, wytrwałość – charakter, a charakter – nadzieję. A nadzieja nas nie zawstydza, bo Boże miłość rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.”

2. 2 Tymoteusza 1:7 – „Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni, lecz mocy i miłości, i zdrowego myślenia”.

Jan 19:23 Wtedy żołnierze, gdy Jezusa ukrzyżowali, wzięli jego szaty i zrobili cztery części, każdemu żołnierzowi część; i także jego płaszcz: teraz płaszcz był bez szwu, tkany od góry na całej długości.

Po ukrzyżowaniu żołnierze podzielili między siebie szaty Jezusa. Jego płaszcz był bez szwu, tkany od góry do dołu.

1. Siła pokory: Pokorne poddanie się Jezusa śmierci na krzyżu ukazało Jego wielką moc i miłość do nas.

2. Bogactwo ofiary: Ofiara Jezusa ze swoich ubrań żołnierzom ukazuje nam moc poświęcenia się dla innych.

1. Filipian 2:8 – „A z wyglądu uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej!”

2. Mateusza 5:40 – „A jeśli ktoś chce się z tobą procesować i zabrać twoją tunikę, niech weźmie i twój płaszcz”.

Jan 19:24 Mówili więc między sobą: Nie rozdzierajmy go, ale rzucajmy losy o to, do kogo ma należeć, aby się wypełniło Pismo, które mówi: Podzielili między siebie moje szaty, a o moją szatę zrobili rzucać losy. To więc uczynili żołnierze.

Żołnierze przy ukrzyżowaniu Jezusa postanowili rzucić losy o jego ubranie, aby wypełniło się Pismo.

1. Doskonały plan Boga: nauka zaufania w Jego suwerenność

2. Wypełnianie swojej roli w Bożej historii

1. Izajasz 53:12 Dlatego podzielę go z wielkimi, a on będzie dzielił łup z mocarzami; bo wydał na śmierć duszę swoją, i do przestępców został zaliczony; i poniósł grzech wielu, i wstawiał się za przestępcami.

2. Psalm 22:18 Dzielą między siebie moje szaty i rzucają losy o moją szatę.

Jan 19:25 A pod krzyżem Jezusa stała jego matka i siostra jego matki, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena.

Na krzyżu Jezusa stanęły przy Nim jego matka Maria, siostra jego matki Maria, żona Kleofasa i Maria Magdalena.

1. Wierność Maryi i Niewiast pod Krzyżem

2. Siła rodziny w czasach trudności

1. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani”.

2. Psalm 34:19 – „Sprawiedliwy może mieć wiele kłopotów, ale Pan go wybawia od nich wszystkich”.

Jan 19:26 Gdy więc Jezus ujrzał swą matkę i stojącego obok ucznia, którego miłował, rzekł do swojej matki: Niewiasto, oto syn twój!

Jezus na krzyżu, spojrzał na swoją matkę i na ucznia, którego kochał, i powiedział do swojej matki: „Niewiasto, oto syn twój!”

1. Miłość Chrystusa: jak Jezus okazywał miłość swojej matce i uczniowi

2. Moc słów Jezusa: jak wielkie znaczenie miały ostatnie słowa Jezusa

1. Mateusza 10:37: „Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż mnie, nie jest mnie godzien; a kto kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien”.

2. Jana 15:13: „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

Jana 19:27 Wtedy rzekł do ucznia: Oto matka twoja! I od tej godziny uczeń ów wziął ją do swego domu.

Jezus powierza swoją Matkę opiece jednego ze swoich uczniów, który zabiera ją ze sobą do domu.

1. Moc zawierzenia: nauka zaufania Jezusowi

2. Największy dar miłości: troska o tych, których kochamy

1. Jana 15:13 – „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

2. Galacjan 6:2 – „Jedni drugich brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe”.

Jan 19:28 Potem Jezus wiedząc, że już wszystko się dokonało, aby się wypełniło Pismo, mówi: Pragnę.

Jezus przyznaje się do swego pragnienia i stwierdza, że niech się wypełni Pismo.

1. Moc wypełnienia planu Bożego: studium Jezusa w Jana 19:28

2. Ofiara Chrystusa: analiza pragnienia Jezusa w Jana 19:28

1. Psalm 22:15 – „Moja siła wyschła jak skorupa, a mój język przylgnął do moich szczęk;

położyłeś mnie w prochu śmierci.”

2. Izajasz 53:7 – „Był uciskany i uciskany, a mimo to nie otworzył ust swoich; prowadzony był jak baranek na rzeź i jak owca milczy przed tymi, którzy ją strzygą, tak nie otworzył ust swoich”.

Jan 19:29 A postawiono naczynie pełne octu, i napełnili gąbkę octem, nałożyli ją na hizop i przyłożyli mu do ust.

Jezusowi na krzyżu podano ocet na gąbce.

1. Ofiara Jezusa i Jego współczucie dla ludzkości

2. Śmierć Jezusa i nasze zbawienie

1. Izajasz 53:4-5 – „Zaprawdę, On dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze boleści; a jednak uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on został zraniony za nasze przestępstwa; został zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

2. Filipian 2:8 – „I okazawszy się w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej”.

Jan 19:30 A gdy Jezus pił ocet, rzekł: Wykonało się, i skłonił głowę, i wypuścił ducha.

Dokonało się: Jezus ukończył dzieło, do którego został posłany, zanim oddał swoje życie.

1. Moc słów Jezusa: Jak ostatnie słowa Jezusa zmieniły wszystko

2. Znaczenie śmierci Jezusa: zrozumienie głębokości ofiary Jezusa

1. Izajasz 53:5-12

2. Kolosan 1:15-20

Jana 19:31 Żydzi więc, ponieważ było to przygotowanie, aby ciała nie pozostały na krzyżu

w dzień sabatu (bo dzień sabatu był dniem wielkim), prosili Piłata, aby połamano im golenie i aby mogą zostać zabrane.

Żydzi prosili Piłata, aby połamał nogi ukrzyżowanym, aby ciała nie pozostały na krzyżu w dzień szabatu.

1. Śmierć Jezusa na krzyżu była nie tylko znakiem Jego wielkiej ofiary, ale przypomnieniem o tym, jak ważne jest przestrzeganie przykazań Bożych.

2. Pośród cierpień i śmierci naśladowcy Jezusa nadal starali się przestrzegać prawa Bożego.

1. Hebrajczyków 4:14-16 - Mając więc wielkiego arcykapłana, który przeszedł przez niebiosa, Jezusa, Syna Bożego, trwajmy mocno w wierze, którą wyznajemy. 15 Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który nie mógłby wczuć się w nasze słabości, lecz takiego, który był kuszony we wszystkim, podobnie jak my, a jednak nie zgrzeszył. 16 Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski Bożej, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę, która nam pomoże w potrzebie.

2. Mateusza 5:17-19 – „Nie sądźcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków; Nie przyszedłem je znieść, ale wypełnić. 18 Bo zaprawdę powiadam wam, dopóki niebo i ziemia nie znikną, ani najmniejsza litera, ani najmniejsze pociągnięcie pióra w żaden sposób nie zniknie z Prawa, aż wszystko się spełni. 19 Dlatego każdy, kto odrzuci jedno z najmniejszych z tych przykazań i zgodnie z nim będzie uczył innych, będzie najmniejszy w królestwie niebieskim, ale kto będzie wykonywał i nauczał tych przykazań, będzie nazwany wielkim w królestwie niebieskim.

Jan 19:32 Wtedy przyszli żołnierze i połamali golenie pierwszemu i drugiemu, który był wraz z nim ukrzyżowany.

Jan 19 mówi o ukrzyżowaniu Jezusa i żołnierzach łamiących nogi dwóm ukrzyżowanym z Nim mężczyznom.

1. Moc poświęcenia: uczenie się na przykładzie Jezusa

2. Siła miłości: jak Jezus okazał bezwarunkowe zaangażowanie

1. Filipian 2:5-11 – Bezinteresowna postawa Jezusa, pełna pokory i posłuszeństwa.

2. Rzymian 5:6-8 – Gotowość Jezusa do oddania życia za innych.

Jan 19:33 Ale gdy przyszli do Jezusa i zobaczyli, że już umarł, nie łamali mu nóg:

Żołnierze nie łamali nóg Jezusowi, gdy dowiedzieli się, że już nie żyje.

1. Moc ofiary Jezusa: jak śmierć Jezusa zmieniła wszystko

2. Miłosierdzie Boże: jak śmierć Jezusa pokazała łaskę Bożą

1. Izajasz 53:5 – „Ale on został przebity za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy. Na nim spadła kara, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

2. Hebrajczyków 9:22 – „Zaprawdę, pod Zakonem prawie wszystko zostaje oczyszczone krwią, a bez przelania krwi nie ma odpuszczenia grzechów”.

Jan 19:34 Ale jeden z żołnierzy włócznią przebił jego bok i natychmiast wypłynęła krew i woda.

Ten fragment Ewangelii Jana 19:34 opisuje, jak jeden z żołnierzy przebił włócznią bok Jezusa, z czego wypłynęła krew i woda.

1. Ofiara Jezusa: Jego śmierć i jej znaczenie

2. Wyjątkowość Jezusa: Jego ukrzyżowanie i jego moc

1. Izajasz 53:4-5 – Zaprawdę, on dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze smutki; a jednak uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on został zraniony za nasze przestępstwa; został zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

2. Efezjan 2:13-16 - Ale teraz w Chrystusie Jezusie wy, którzy niegdyś byliście daleko, zostaliście bliscy przez krew Chrystusa. Albowiem On sam jest naszym pokojem, który uczynił nas obojga jednym i który w swoim ciele zburzył dzielący mur wrogości, znosząc prawo przykazań wyrażone w zarządzeniach, aby stworzyć w sobie jednego nowego człowieka w miejsce dwóch, w ten sposób zaprowadzając pokój i pojednając nas obu z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, zabijając w ten sposób wrogość.

Jan 19:35 A ten, który to widział, dał świadectwo, a jego świadectwo jest prawdziwe; i on wie, że mówi prawdę, abyście uwierzyli.

Werset ten podkreśla wagę wiary w świadectwo Jezusa Chrystusa.

1: Opowieść o świadectwie Jezusa – Znaczenie wiary w słowa i misję Jezusa Chrystusa.

2: Świadek świadectwa Jezusa – Siła wiary w prawdę Jezusa Chrystusa.

1: Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

2: Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

Jan 19:36 Stało się bowiem, aby wypełniło się Pismo: Żadna kość jego nie będzie złamana.

Ten fragment wyjaśnia, że kości Jezusa nie zostały złamane, aby wypełnić Pismo.

1. Wypełnienie przez Jezusa Pisma Świętego dowodzi Jego posłuszeństwa woli Bożej.

2. Doskonała ofiara Jezusa ukazuje Jego miłość do nas.

1. Izajasz 53:5 – „Ale on został przebity za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy. Na nim spadła kara, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

2. Psalm 34:20 – „On strzeże wszystkich swoich kości i żadna z nich nie jest złamana”.

Jana 19:37 I znowu inne Pismo mówi: Będą patrzeć na Tego, którego przebili.

Jana 19:37 mówi nam, że ci, którzy przebili Jezusa, będą na Niego patrzeć.

1. „Przebicie Jezusa – wezwanie do pokuty”

2. „Jezus – najwyższa ofiara”

1. Izajasz 53:5 – „Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, starty za nasze winy. Spadła na niego kara naszego pokoju, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

2. Ezechiela 39:25 – „Dlatego tak mówi Pan BÓG: Teraz ponownie sprowadzę niewolę Jakuba i zmiłuję się nad całym domem Izraela, i będę zazdrosny o moje święte imię”.

Jan 19:38 A potem Józef z Arymatei, będąc uczniem Jezusa, ale potajemnie ze strachu przed Żydami, prosił Piłata, aby zabrał ciało Jezusa, i Piłat pozwolił mu. Przyszedł tedy i wziął ciało Jezusa.

Józef z Arymatei, uczeń Jezusa, poprosił Piłata o pozwolenie na zabranie ciała Jezusa po jego śmierci. Piłat przychylił się do prośby i Józef zabrał ciało Jezusa.

1. Prawdziwe oddanie ucznia: historia Józefa z Arymatei

2. Przezwyciężyć strach i postępować właściwie: Józef z Arymatei

1. Mateusza 16:24-26 – „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i naśladuje mnie. Bo kto zachowa swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je. Bo cóż za korzyść odniesie człowiek, jeśli cały świat pozyska, a straci swą duszę?”

2. Jana 15:13 – „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

Jan 19:39 I przyszedł też Nikodem, który najpierw przyszedł do Jezusa w nocy i przyniósł mieszaninę mirry i aloesu, około stu funtów.

Nikodem odwiedził Jezusa i przyniósł sto funtów mirry i aloesu.

1. Dar Nikodema: lekcja hojności

2. Zajęcie stanowiska: Nikodem i jego wsparcie dla Jezusa

1. Jana 12:42-43 – „Mimo to i wśród naczelnych przełożonych wielu w niego uwierzyło, lecz ze względu na faryzeuszy nie wyznawali go, aby ich nie wyrzucono z synagogi, gdyż

bardziej umiłowali pochwałę ludzką niż chwała Boża.”

2. Mateusza 6:19-21 – „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną; ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną, bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje”.

Jan 19:40 Potem zabrali ciało Jezusa i owinęli je w płótno z wonnościami, jak to jest u Żydów grzebać.

Żydzi owinęli ciało Jezusa w lniane szaty z wonnościami, zgodnie ze zwyczajem grzebania.

1. Możemy się uczyć z przykładu Jezusa, który pokornie przyjął śmierć i pochówek zgodnie ze zwyczajami swego ludu.

2. Znaczenie szanowania zwyczajów i tradycji naszych przodków.

1. Mateusza 27:59-60 – Józef wziął ciało, owinął je w czyste prześcieradło i złożył w swoim nowym grobowcu, który wykuł w skale; i przywalił duży kamień pod wejście do grobowca, i odszedł.

2. 2 Kronik 16:14 - Pochowano go w jego własnym grobowcu, który wydrążył w mieście Dawida. Położyli go na marach przykrytych płótnami i na jego cześć rozpalili ogromne ognisko.

Jana 19:41 A na miejscu, gdzie Go ukrzyżowano, był ogród; a w ogrodzie nowy grób, w którym jeszcze nie złożono człowieka.

Ten fragment z Jana 19:41 opisuje miejsce ukrzyżowania Jezusa – ogród z nowym grobowcem, który nigdy wcześniej nie był używany.

1. Ogród śmierci: symbolika ukrzyżowania Jezusa

2. Wstęp do nowego życia: znaczenie nowego grobu

1. Izajasz 53:9 - I uczynił swój grób wśród bezbożnych i bogatych w swojej śmierci; bo przemocy nie dopuścił się i nie było podstępu na ustach jego.

2. Łk 23:50-53 - A był człowiek imieniem Józef, z żydowskiego miasta Arymatea. Był członkiem rady, człowiekiem dobrym i sprawiedliwym, który nie zgodził się na ich decyzję i działanie; i szukał królestwa Bożego. Człowiek ten poszedł do Piłata i poprosił o ciało Jezusa. Potem zdjął, owinął w płócienny całun i położył w grobowcu wykutym w kamieniu, gdzie jeszcze nikt nie był pochowany.

Jan 19:42 Dlatego położyli tam Jezusa ze względu na dzień przygotowawczy Żydów; bo grób był blisko.

Jezus został pochowany w grobie niedaleko Jerozolimy, w dzień przygotowania do żydowskiej Paschy.

1. Znaczenie pochówku Jezusa

2. Znaczenie żydowskiego dnia przygotowawczego

1. Mateusza 27:57-60 (Jezus złożony w grobie Józefa z Arymatei)

2. Łk 23,50-56 (Wydarzenia dnia przygotowania i pochówku Jezusa)

Jana 20 opisuje odkrycie pustego grobu Jezusa, Jego ukazanie się Marii Magdalenie i uczniom, a także wątpliwości i późniejszą wiarę Tomasza.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od wizyty Marii Magdaleny w grobowcu pierwszego dnia tygodnia, gdy było jeszcze ciemno. Zobaczyła, że kamień od wejścia do grobowca został odsunięty. Pobiegła do Szymona Piotra i Jana, mówiąc im, że zabrano Pana z grobu, nie wiemy, gdzie Go położyli. Zatem Piotr Jan pobiegł do grobu, znalazł leżące płótna, ale ciało, potem i Jan wszedł, zobaczył, uwierzył, chociaż nie rozumiał z Pisma Świętego, Jezus zmartwychwstał, umarli uczniowie wrócili do domu, ale Maria stała na zewnątrz i płakała, pochylona, spojrzała w dół i zobaczyła dwóch aniołów w biały w miejscu, gdzie leżało ciało Jezusa (Jana 20:1-12).

Akapit 2: Kiedy się odwróciła, zobaczyła stojącego tam Jezusa, ale w pierwszej chwili Go nie rozpoznała, myśląc, że jest ogrodnikiem. Zapytała Go, czy wie, gdzie położono ciało Jezusa. Kiedy zawołał ją po imieniu „Maryja”, rozpoznała Go i próbowała się do Niego przylgnąć, ale On powiedział jej, żeby nie trzymała się, bo jeszcze nie wstąpił. Ojcze, idź i powiedz braciom, idą wstąpić. Ojciec, Twój Ojciec, Bóg, Twój Bóg, więc Maria Magdalena poszła do uczniów. widziałem Pana, który przekazał te orędzia później wieczorem tego samego dnia, kiedy drzwi były zamknięte ze strachu, przyszli Żydzi, stanęli wśród nich i powiedzieli: Pokój niech będzie z wami, pokazali ręce. Uczniowie byli uradowani, zobaczcie, jak Pan ponownie powiedział: Pokój z wami, ponieważ Ojciec mnie posłał.

Wysyłam was, tchnieni na nich. Przyjmijcie Świętego. Duchu, kto grzeszy, odpuści, grzechy zatrzyma (Jana 20:13-23).

Akapit 3: Jednakże Tomasza dwunastego nie było z nimi, kiedy przyszedł Jezus, więc inni uczniowie powiedzieli mu: „Widzieliśmy Pana”. Ale oświadczył, że jeśli nie zobaczy śladów gwoździ, ręce włożą palec w miejsce gwoździ, włożą rękę w bok, uwierzą, że tydzień później uczniowie znów byli w domu. Tomasz był z nimi, chociaż drzwi były zamknięte. Jezus przyszedł, stanął pośród nich i powiedział: „Pokój wam!”. Następnie powiedział Tomasz, połóż tutaj palec, zobacz wyciągnięte ręce, przesuń rękę w bok, przestań wątpić, uwierz, Tomasz odpowiedział mu: „Pan mój, Boże mój!”. Wtedy Jezus mu odpowiedział: «Uwierzyłeś, bo mnie ujrzałeś, błogosławieni, którzy nie widzieli, jeszcze uwierzyli». Jan kończy rozdział stwierdzając wiele innych znaków dokonanych przez obecność jego uczniów. Napisano tę księgę. Napisano je, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, wierząc, że jego imię będzie mogło żyć (Jana 20:24-31).

Jana 20:1 Pierwszego dnia tygodnia Maria Magdalena przychodzi wcześnie rano, gdy było jeszcze ciemno, do grobu i widzi, że kamień jest odsunięty od grobu.

W pierwszy dzień tygodnia usunięto kamień z grobu.

1. Kamień Grobu i Zmartwychwstanie Jezusa: Znaczenie pierwszego dnia tygodnia

2. Wierna podróż Marii Magdaleny do Grobu

1. Mateusza 28:1-10 – Opis zmartwychwstania Jezusa pierwszego dnia tygodnia

2. Łk 24,1-12 – Relacja z wizyty kobiet w grobie i odkrycia przez nie pustego grobu.

Jan 20:2 Potem pobiegła i przyszła do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego Jezus miłował, i rzekła do nich: Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie go położyli.

Maria Magdalena biegnie do Szymona Piotra i drugiego ucznia Jana, aby im powiedzieć, że Jezus został zabrany z grobu i nieznane jest miejsce jego ciała.

1. Śmierć i zmartwychwstanie Jezusa przypominają o Bożej mocy nad śmiercią

2. Znaczenie wiary w Boże plany dla naszego życia

1. Jana 11:25-26 – Jezus jej odpowiedział: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.

2. Izajasz 43:2 – Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zasypią was; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali.

Jana 20:3 Wyszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i przyszli do grobu.

Dwaj uczniowie, Piotr i drugi uczeń, udali się do grobu.

1: Powinniśmy mieć wiarę, aby podążać za Jezusem, dokądkolwiek On prowadzi.

2: Powinniśmy z odwagą naśladować Jezusa, nawet w trudnych chwilach.

1: Hebrajczyków 11:1: „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

2: Mateusza 28:20: „ucząc ich przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”.

Jana 20:4 Pobiegli więc obaj razem, a ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i pierwszy przyszedł do grobu.

Drugi uczeń pobiegł do grobu przed Piotrem.

1. Siła wytrwałości: jak pokonać strach

2. Znaczenie pośpiechu: osiąganie celów w trybie pilnym

1. Izajasz 40:31 – „Lecz ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły, wzbijają się na skrzydłach jak orły, biegną bez zmęczenia, będą chodzić i nie ustaną”.

2. Filipian 3:13-14 – „Bracia, nie uważam siebie za tego, który pojmowałem, ale to jedno czynię, zapominając o tym, co za mną, i sięgając do tego, co przed nami. Dążę do celu, aby nagrodą wysokiego powołania Bożego w Chrystusie Jezusie.”

Jana 20:5 A on nachylił się i wejrzał do środka, i ujrzał leżące szaty lniane; jeszcze nie wszedł.

Maria Magdalena odkrywa, że grób Jezusa jest pusty i choć zagląda do środka, nie wchodzi do środka.

1. Nigdy nie zapominaj o mocy zmartwychwstania Jezusa – Jan 20:5

2. Odwaga Marii Magdaleny – Jan 20:5

1. Łk 24:12 - Ale Piotr wstał i pobiegł do grobu; i pochyliwszy się, ujrzał leżące obok siebie płótna i odszedł, zastanawiając się w duchu nad tym, co się wydarzyło.

2. Jana 11:25 - Rzekł jej Jezus: Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie.

Jan 20:6 Potem idzie za nim Szymon Piotr, wszedł do grobu i zobaczył leżące szaty lniane,

Szymon Piotr poszedł za Jezusem do grobu i znalazł tam leżące płótno.

1. Zmartwychwstanie Jezusa i siła wiary

2. Podążanie za Jezusem i siła posłuszeństwa

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Jana 21:18 - Wtedy Jezus powiedział: „Paście moje baranki”.

Jan 20:7 I chusta, która była na jego głowie, nie leżała razem z płótnami, ale była zwinięta osobno na jednym miejscu.

Maria Magdalena odkrywa, że ciała Jezusa nie ma już w grobie, i znajduje starannie złożone w osobnym miejscu jego płótna pogrzebowe.

1. Zmartwychwstanie Jezusa: niewątpliwy znak Jego boskości

2. Zmartwychwstanie Jezusa: znak niesłabnącej miłości Boga

1. Mateusza 28:5-6 – Anioł ogłasza zmartwychwstanie Jezusa kobietom przy grobie.

2. Izajasz 25:8 – Bóg w zwycięstwie połknie śmierć.

Jana 20:8 Potem wszedł i ten drugi uczeń, który pierwszy przyszedł do grobu, i zobaczył, i uwierzył.

Drugi uczeń, który przybył do grobu pierwszy, wszedł i uwierzył temu, co zobaczył.

1. Moc wiary w Jezusa Chrystusa

2. Znaczenie bycia świadkiem cudu

1. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa.

2. Jana 11:25-26 – Jezus jej odpowiedział: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.”

Jan 20:9 Bo jeszcze nie znali Pisma, że musi powstać z martwych.

Uczniowie nie rozumieli jeszcze Pisma, że Jezus zmartwychwstanie.

1. „Nadzieja w zmartwychwstaniu”

2. „Moc słowa Bożego”

1. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa.

2. 1 Koryntian 15:20-22 - Ale w rzeczywistości Chrystus zmartwychwstał jako pierwociny tych, którzy zasnęli. Bo jak przez człowieka przyszła śmierć, tak przez człowieka przyszło zmartwychwstanie. Bo jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni.

Jan 20:10 Potem uczniowie odeszli znowu do swoich domów.

Po zobaczeniu zmartwychwstałego Jezusa uczniowie rozeszli się do swoich domów.

1. Boża wierność nigdy nas nie zawiedzie, nawet gdy sytuacja wydaje się być najczarniejsza.

2. Moc zmartwychwstania Jezusa powinna nas zachęcać do wiernego życia w odpowiedzi.

1. Psalm 91:2 – „Powiem o Panu: On jest moją ucieczką i moją twierdzą: mój Bóg, w Nim pokładam ufność.”

2. Rzymian 6:4-5 – „Dlatego też jesteśmy wraz z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, tak i my powinniśmy postępować w nowości życia”.

Jan 20:11 Ale Maria stała na zewnątrz przy grobie i płakała, a gdy płakała, pochyliła się i zajrzała do grobu,

Reakcją Marii na zmartwychwstanie Jezusa był smutek i żal.

1: Musimy pamiętać, że jest czas żałoby i czas radości.

2: Marta i Maria opłakiwały Jezusa na różne sposoby i możemy się od nich uczyć, jak wyrażać nasz smutek.

1: Rzymian 12:15 - Radujcie się z tymi, którzy się weselą, i płaczcie z tymi, którzy płaczą.

2: Jana 11:35 – Jezus zapłakał.

Jan 20:12 I widzi dwóch aniołów w bieli siedzących, jednego u głowy, a drugiego u nóg, tam, gdzie leżało ciało Jezusa.

Ciałem Jezusa opiekowało się dwóch aniołów w bieli, jeden u głowy, drugi u stóp.

1. Pocieszenie aniołów: jak posłańcy Boga zapewniają ochronę i pokój

2. Obietnica życia wiecznego: jak śmierć i zmartwychwstanie Jezusa dają nadzieję i pocieszenie

1. Mateusza 28:2-6 – Anioł, który odsunął kamień z grobu Jezusa

2. Hebrajczyków 1:14 – Aniołowie jako duchy służebne wysłane, aby służyć tym, którzy odziedziczą zbawienie.

Jana 20:13 I rzekli do niej: Niewiasto, dlaczego płaczesz? Mówi do nich: Ponieważ zabrano mojego Pana i nie wiem, gdzie go położyli.

Maria Magdalena zostaje znaleziona płacząca przed grobem Jezusa. Uczniowie pytają ją, dlaczego płacze, a ona odpowiada, że Jezusa zabrano i nie wie, gdzie Go położono.

1. Życie wiarą w trudnych czasach - studium odwagi Marii Magdaleny w obliczu tragedii.

2. Siła nadziei w czasach rozpaczy – jak wiara Marii Magdaleny w Chrystusa podtrzymała ją w obliczu wielkiej straty.

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2. 1 Piotra 5:7 – Zrzućcie na niego całą swoją troskę; bo się o ciebie troszczy.

Jan 20:14 A to powiedziawszy, odwróciła się i ujrzała stojącego Jezusa, ale nie wiedziała, że to był Jezus.

W Niedzielę Wielkanocną Maria Magdalena udaje się do grobu Jezusa i zastaje go pustym. Odwraca się ze smutkiem, ale potem odwraca się i widzi stojącego Jezusa, chociaż Go nie poznaje.

1. Zaufaj planowi Bożemu, nawet jeśli nie jest on jasny.

2. Nawet w najciemniejszych chwilach szukaj światła nadziei.

1. Rzymian 8:18: „Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić”.

2. Psalm 34:18: „Pan jest blisko tych, którzy mają złamane serce, i wybawia zdruzgotanych na duchu”.

Jan 20:15 Rzecze jej Jezus: Niewiasto, czemu płaczesz? kogo szukasz? Ona mniemając, że to ogrodnik, mówi mu: Panie, jeśli ty go stąd wyniosłeś, powiedz mi, gdzie go położyłeś, a ja go zabiorę.

Maria Magdalena bierze Jezusa za ogrodnika i wyraża swój smutek w nadziei, że odnajdzie Jezusa.

1. Jezus rozumie nasz żal i smutek i jest przy nas, aby nas pocieszyć w trudnych chwilach.

2. Musimy rozpoznawać Jezusa we wszystkich naszych spotkaniach i ufać Jego kierownictwu.

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Izajasz 40:11 – „Jak pasterz będzie pasł swoją trzodę, zbierze jagnięta w swoje ramiona, będzie je nosił na swoim łonie, a młode będzie prowadził delikatnie”.

Jana 20:16 Rzekł jej Jezus: Maryjo. Obróciła się i rzekła do niego: Rabboni; czyli Mistrzu.

Radosne spotkanie Maryi z Jezusem: Maryja rozpoznaje Jezusa zmartwychwstałego i nazywa Go Mistrzem.

1. Radość ze zmartwychwstania Chrystusa: uznanie i radowanie się w naszym Zbawicielu

2. Doświadczanie Mistrza: poznanie miłości Jezusa w naszym życiu

1. Rzymian 6:4-5 – „Dlatego zostaliśmy razem z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, tak i my postępowaliśmy w nowości życia”.

2. Psalm 54:4 – „Oto Bóg jest moim pomocnikiem; Pan jest z tymi, którzy podtrzymują moje życie.”

Jana 20:17 Rzekł jej Jezus: Nie dotykaj mnie; bo jeszcze nie wstąpiłem do Ojca mego, ale idź do braci moich i powiedz im: Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego; i do Boga mojego i Boga waszego.

Jezus poleca Marii, aby Go puściła, aby poszła i oznajmiła Jego uczniom, że wstąpił do Swojego Ojca w Niebie.

1: Powinniśmy ufać Jezusowi i Jego obietnicom, gdyż On zawsze będzie wstępował do Swojego Ojca w Niebie.

2: Jezus powierzył nam misję dzielenia się swoją dobrą nowiną z innymi, tak jak polecił to Marii.

1: Filipian 3:20-21 – Bo nasza rozmowa jest w niebie; skąd też szukamy Zbawiciela, Pana Jezusa Chrystusa, który przemieni nasze podłe ciało, aby upodobniło się do chwalebnego ciała swego, według dzieła, dzięki któremu jest w stanie wszystko sobie podporządkować.

2: Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego: Uczcie je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem: i oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Amen.

Jan 20:18 Przyszła Maria Magdalena i oznajmiła uczniom, że widziała Pana i że jej to powiedział.

Maria Magdalena zwiastuje uczniom, że widziała Jezusa zmartwychwstałego.

1: Zmartwychwstanie Jezusa – Jan 20:18

2: Moc obecności Jezusa – Jan 20:18

1: Rzymian 6:9 - Wiemy bowiem, że Chrystus powstawszy z martwych, już nigdy nie umrze; śmierć nad nim już nie panuje.

2: Dzieje Apostolskie 2:24 - Ale Bóg wskrzesił go z martwych, uwalniając go od agonii śmierci, gdyż śmierć nie mogła go utrzymać.

Jan 20:19 Potem tego samego dnia wieczorem, pierwszego dnia tygodnia, gdy zamknięto drzwi tam, gdzie gromadzili się uczniowie z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: Pokój niech będzie. do ciebie.

Pierwszego dnia tygodnia uczniowie ze strachu przed Żydami zebrali się, kiedy ukazał się Jezus i powiedział: „Pokój wam”.

1. Pokój Chrystusa pośród strachu

2. Pewność obecności Jezusa

1. Izajasz 9:6 - Dziecię nam się narodziło, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu, i nazwą imię jego: Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2. Hebrajczyków 13:5 – Niech wasza rozmowa będzie pozbawiona pożądliwości; i poprzestawajcie na tym, co macie; bo powiedział: Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę.

Jana 20:20 A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Wtedy uradowali się uczniowie, gdy ujrzeli Pana.

Jezus pokazał uczniom swoje ręce i bok, a uczniowie uradowali się, gdy Go zobaczyli.

1. Jezus żyje – Cudowne Zmartwychwstanie naszego Zbawiciela

2. Radujcie się w Panu – odnajdywanie radości poprzez poznanie Jezusa

1. Łk 24:39 – „Patrzcie moje ręce i nogi, że to ja sam. Dotknij mnie i zobacz. Bo duch nie ma ciała i kości, jak widzicie, że Ja mam”.

2. 1 Piotra 1:8 – „Miłujesz go, choć go nie widziałeś. Chociaż go teraz nie widzicie, wierzycie w niego i radujecie się radością niewysłowioną i pełną chwały”.

Jan 20:21 Wtedy Jezus znowu im powiedział: Pokój wam; jak mnie posłał mój Ojciec, tak i ja was posyłam.

Jezus polecił uczniom, aby kontynuowali Jego służbę i szerzyli pokój.

1: Jezus pozostawił nam dziedzictwo pokoju i nadziei, a my jesteśmy powołani, aby je kontynuować.

2: Otrzymaliśmy polecenie kontynuowania służby Jezusa i niesienia pokoju światu.

1: Jana 14:27 – „Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam; nie jak świat daje, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka”.

2: Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem : a oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Amen."

Jan 20:22 A to powiedziawszy, tchnął na nich i rzekł do nich: Weźcie Ducha Świętego.

Jezus tchnął na uczniów i dał im Ducha Świętego.

1. Moc tchnienia Bożego

2. Przyjmuj, wierz i raduj się w Duchu Świętym

1. Dzieje Apostolskie 2:1-4 – Przyjście Ducha Świętego

2. Ezechiela 37:1-14 – Dolina Suchych Kości i Tchnienie Boga

Jana 20:23 Którymkolwiek grzechy odpuścicie, są im odpuszczone; a którymkolwiek grzechy zatrzymacie, są zatrzymane.

Jezus daje swoim uczniom władzę odpuszczania i zatrzymywania grzechów.

1. Moc przebaczenia: jak Jezus umacnia nas w przebaczaniu

2. Autorytet Kościoła: jak jesteśmy wezwani do zachowywania grzechu

1. Łk 6,37: „Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni; odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone”

2. Mateusza 18:18: „Zaprawdę powiadam wam, cokolwiek zwiążecie na ziemi, będzie związane w niebie, a cokolwiek rozwiążecie na ziemi, będzie rozwiązane w niebie”.

Jana 20:24 Ale Tomasza, jednego z Dwunastu, zwanego Didymos, nie było z nimi, gdy przyszedł Jezus.

Świadkami zmartwychwstania Jezusa byli uczniowie, z wyjątkiem Tomasza.

1. Siła wiary: jak wierzyć, nie widząc

2. Nagroda za cierpliwość: radość z bycia obecnym

1. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

2. 1 Tesaloniczan 5:18 – Dziękujcie w każdych okolicznościach; Taka jest bowiem wola Boża w Chrystusie Jezusie wobec was.

Jan 20:25 Rzekli więc do niego pozostali uczniowie: Widzieliśmy Pana. Ale on im odpowiedział: Jeśli nie zobaczę na rękach jego odcisku gwoździ, nie włożę palca mego w odcisk gwoździ i nie włożę ręki mojej w bok jego, nie uwierzę.

Pozostali uczniowie mówią Tomaszowi, że widzieli Pana, ale Tomasz upiera się, że nie uwierzy, dopóki nie zobaczy fizycznego dowodu ran Jezusa.

1. Wierzyć znaczy widzieć: zwiększanie naszej wiary poprzez zwątpienie

2. Wątpliwość i wiara: czego możemy się nauczyć od Tomasza

1. Psalm 37:5 – Powierz swoją drogę Panu; zaufaj także Jemu; i on to doprowadzi.

2. Rzymian 10:17 - A zatem wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego.

Jan 20:26 A po ośmiu dniach znowu byli w nim uczniowie jego, a Tomasz z nimi. Wtedy przyszedł Jezus za zamkniętymi drzwiami, stanął pośrodku i powiedział: Pokój wam.

Jezus ukazał się swoim uczniom osiem dni po swoim zmartwychwstaniu, kiedy drzwi były zamknięte. Powitał ich ze spokojem.

1. Moc wiary: ukazanie się Jezusa uczniom

2. Pokój Zmartwychwstałego Pana: pozdrowienie Jezusa skierowane do uczniów

1. Rzymian 5:1-2 - Dlatego też usprawiedliwieni przez wiarę, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez którego przez wiarę uzyskaliśmy dostęp do tej łaski, w której obecnie stoimy.

2. Hebrajczyków 13:20 - Niech teraz Bóg pokoju, który przez krew wiecznego przymierza wskrzesił z martwych Pana naszego Jezusa, wielkiego Pasterza owiec, niech was wyposaży we wszystko, co dobre do pełnienia Jego woli.

Jana 20:27 Wtedy rzekł do Tomasza: Zbliż się do palca swego i przyjrzyj się moim dłoniom; i wyciągnij tu swą rękę i włóż ją w mój bok, i nie bądź bez wiary, ale wierz.

Jezus dał Tomaszowi możliwość udowodnienia swego zmartwychwstania poprzez dotknięcie jego ran. Zachęcał Tomasza do wiary.

1. „Dowód wiary”

2. „Siła wątpliwości”

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

2. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara pochodzi z tego, co się słyszy, a to, co się słyszy, pochodzi z wiadomości o Chrystusie”.

Jan 20:28 A odpowiadając Tomasz, rzekł mu: Pan mój i Bóg mój.

Fragment ten ukazuje uznanie przez Tomasza Jezusa jako swego Pana i Boga.

1. Uznanie Jezusa za naszego Pana i Boga

2. Uczyć się na wierze Tomasza w Jezusa

1. Filipian 2:5-11 – Miej taki sam sposób myślenia jak Jezus Chrystus

2. Rzymian 10:9-10 - Wyznawanie ustami i wiara w sercu, że Jezus jest Panem i Bogiem.

Jan 20:29 Odpowiedział mu Jezus: Tomaszu, uwierzyłeś, ponieważ mnie ujrzałeś; błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli.

Wierzący, którzy nie widzieli Jezusa, nadal są błogosławieni.

1: Służymy Bogu wiary, a nie wzroku.

2: Widzenie nie jest warunkiem wiary w Jezusa.

1: Hebrajczyków 11:1 – Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

2: Mateusza 17:20 - Odpowiedział im: «Z powodu waszej małej wiary. Bo zaprawdę powiadam wam, jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: «Przesuń się stąd tam», a ona się przesunie i nie będzie dla was nic niemożliwego”.

Jan 20:30 I wiele innych znaków rzeczywiście uczynił Jezus wobec swoich uczniów, a które nie są zapisane w tej księdze:

Ewangelia Jana opisuje wiele cudownych znaków mocy i władzy Jezusa.

1. Moc i władza Jezusa: znak Królestwa Niebieskiego

2. Wezwanie do wiary w cuda Jezusa

1. Mateusza 11:2-5 - Jezus wysyła uczniów, aby dokonywali cudów

2. Psalm 103:1-5 – Chwała cudom i mocy Pana

Jana 20:31 Te zaś spisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Chrystusem, Synem Bożym; i abyście wierząc mieli życie przez imię jego.

Ten fragment podkreśla znaczenie wiary w Jezusa Chrystusa jako Syna Bożego, aby mieć życie przez Jego imię.

1. Moc wiary: jak zaufanie Jezusowi zapewnia życie wieczne

2. Łaska zbawienia: jak wiara w Chrystusa zapewnia obfite życie

1. Rzymian 10:9-10: „Jeśli ustami swoimi wyznasz: «Jezus jest Panem» i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg wskrzesił Go z martwych, zbawiony będziesz. Bo wierzysz sercem i doznajecie usprawiedliwienia, i ustami swoimi wyznajecie wiarę i zostajecie zbawieni”.

2. Efezjan 2:8: „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie jest z was, jest to dar Boży”

Jan 21 opisuje trzecie ukazanie się Jezusa uczniom po zmartwychwstaniu, cudowny połów ryb i rozmowę z Piotrem.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od ponownego ukazania się Jezusa uczniom nad Jeziorem Galilejskim. Byli razem Szymon Piotr, Tomasz (znany też jako Dydymus), Natanael z Kany Galilejskiej, synowie Zebedeusza i dwóch innych uczniów. Piotr postanowił wybrać się na ryby, ale tej nocy nic nie złowili. Wczesnym rankiem Jezus stał na brzegu, ale uczniowie nie zdawali sobie sprawy, że to On. Zawołał, pytając, czy mają jakąś rybę, a oni odpowiedzieli, że nie. Powiedział im, żeby zarzucili sieć na prawą burtę. Łódź znajdzie jakąś, gdy tak się stanie, ale nie będzie w stanie tego złapać, ponieważ duża liczba ryb zorientowała się, że to Pan Piotr wskoczył do wody, inni poszli za łodzią, ciągnąc pełną sieć . ryba (Jana 21:1-8).

Akapit 2: Kiedy wylądowali, ujrzeli tam ogień rozżarzonych węgli, na którym leżały ryby i kawałek chleba. Jezus poprosił ich, aby przynieśli trochę ryb, które właśnie złowili, więc Szymon Piotr wszedł z powrotem do łodzi i wyciągnął sieć na brzeg, pełne, duże ryby, mimo że wiele sieci nie zostało rozdartych, po czym zaprosił ich, żeby przyszli zjeść, nikt nie odważył się zapytać, kim jest Pan podał chleb, dał im także i tym razem po raz trzeci pojawili się uczniowie po zmartwychwstaniu (Jana 21:9-14).

Akapit 3: Po śniadaniu Jezus trzykrotnie zapytał Szymona Piotra, czy kocha Go bardziej

niż ci inni, na co za każdym razem odpowiadał tak, wiem, że cię kocham, za każdym razem pouczał go: „Paś moje baranki”, „Paś moje owce”, „Paś moje owce”. Następnie przepowiedziano, jaki rodzaj śmierci uwielbi Boga, mówiąc, kiedy młodszy ubrany będzie poszukiwany, ale kiedy starszy ktoś inny ubierze ołów tam, gdzie nie chce iść, powiedział, wskazując, że miła śmierć uwielbi Boga po powiedzeniu Pójdź za mną Odwracając się, zobaczył ucznia, który lubił podążać za tym, który się pochylał z powrotem przeciwko niemu wieczerza zapytała Pana, czy go wyda, zapytała, co z nim. Jezus odpowiedział. Jeśli chcesz pozostać przy życiu aż do powrotu, co oznacza, że musisz iść za mną, ponieważ ta wieść rozeszła się wśród braci. Uczeń nie umrze, ale Jezus nie powiedział, że nie umrze; Powiedział tylko: „Jeśli chcę, żeby pozostał przy życiu, dopóki nie wrócę, co to za ty?” Jan kończy rozdział stwierdzając, że uczeń składający świadectwo o tych rzeczach napisał, że jego świadectwo jest prawdziwe, a także o wielu innych rzeczach, które Jezus zrobił, każdy z nich napisał, przypuszczając, że nawet cały świat będzie miał spisane księgi pokojowe (Jana 21:15-25).

Jan 21:1 Potem Jezus znowu ukazał się uczniom nad morzem Tyberiadzkim; i na ten temat sam pokazał.

Jezus objawił się uczniom nad Morzem Tyberiadzkim.

1. Jezus objawia swoją obecność w naszym życiu

2. Znaczenie naśladowania przykładu Jezusa

1. Izajasz 43:2 – Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zasypią was; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali.

2. Mateusza 5:14-16 – Wy jesteście światłością świata. Nie da się ukryć miasta położonego na górze. Nie zapala się też lampy i nie stawia jej pod korcem, lecz na stojaku, aby świeciła wszystkim w domu. Podobnie niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili waszego Ojca, który jest w niebie.

Jana 21:2 Byli razem Szymon Piotr, Tomasz, zwany Dydymus, i Natanael z Kany Galilejskiej, synowie Zebedeusza i dwóch innych jego uczniów.

Jan opowiada swoim słuchaczom o obecności Szymona Piotra, Tomasza, Natanaela, synów Zebedeusza i dwóch innych uczniów.

1. Uczniowie Jezusa byli mu oddani i podążali za nim nawet w obliczu niepewności i wątpliwości.

2. Uczniowie Jezusa chcieli być zaliczani do Niego i mieć udział w Jego służbie.

1. Łk 5:11 – „A gdy przypłynęli łodziami do brzegu, zostawili wszystko i poszli za Nim.”

2. Mateusza 10:37-39 – „Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż mnie, nie jest mnie godzien. A kto miłuje syna lub córkę bardziej niż mnie, nie jest mnie godzien. Kto nie bierze krzyża swego i podążajcie za Mną, nie jest Mnie godzien. Kto znajduje swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je.

Jan 21:3 Rzekł im Szymon Piotr: Idę na ryby. Mówią mu: I my idziemy z tobą. Wyszli i natychmiast weszli na statek; i tej nocy nic nie złowili.

Jan i jego uczniowie poszli na ryby i nic nie złowili.

1: Bóg może nas czasami wystawiać na próbę, ale mimo to zapewnia nam obfite błogosławieństwa.

2: Nawet w chwilach niepowodzeń Bóg jest z nami i zatroszczy się o to.

1: Mateusza 6:26 – Spójrzcie na ptaki powietrzne; nie sieją, nie żną, nie zbierają do stodół, a jednak wasz Ojciec niebieski ich żywi.

2: Psalm 121:1-2 – Wznoszę oczy ku górom. Skąd nadchodzi moja pomoc? Pomoc moja przychodzi od Pana, który stworzył niebo i ziemię.

Jan 21:4 A gdy już nastał poranek, Jezus stanął na brzegu, ale uczniowie nie wiedzieli, że to był Jezus.

Gdy rano Jezus przyszedł do brzegu, uczniowie łowili ryby, ale Go nie poznali.

1. Jezus jest zawsze przy nas – nawet jeśli Go nie rozpoznajemy

2. Nie jesteśmy sami – Jezus jest zawsze obecny w naszym życiu

1. Łk 24,13-35 – Droga do Emaus

2. Jana 20:19-29 – Jezus ukazuje się uczniom po swoim zmartwychwstaniu

Jana 21:5 Wtedy Jezus im rzekł: Dzieci, macie mięso? Odpowiedzieli mu: Nie.

Jezus zapytał uczniów, czy mają coś do jedzenia.

1. Moc miłości Jezusa: Nawet w chwilach głodu Jezus okazywał uczniom swoją miłość.

2. Zaopatrzenie w potrzebie: Jezus zaopatrywał uczniów, gdy nie mieli nic.

1. Mateusza 14:19-20 - I kazał tłumowi usiąść na trawie, wziął pięć chlebów i dwie ryby, i patrząc w niebo, pobłogosławił, połamał i dał chleby swoim uczniów, a uczniowie do rzeszy.

2. Filipian 4:19 - Ale mój Bóg zaspokoi całą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale przez Chrystusa Jezusa.

Jan 21:6 I rzekł do nich: Zarzućcie sieć po prawej stronie statku, a znajdziecie. Rzucili więc i teraz nie mogli jej wyciągnąć z powodu mnóstwa ryb.

Jezus każe uczniom zarzucić sieć po prawej stronie statku, a złowią mnóstwo ryb.

1. Moc posłuszeństwa – przestrzeganie przykazań Boga przynosi obfitość

2. Zaopatrzenie Boże – Bóg obficie zaopatruje tych, którzy za Nim podążają

1. Izajasz 55:10-11 - ? □ albo jak deszcz i śnieg spadają z nieba i tam nie wracają, ale nawadniają ziemię, sprawiając, że rodzi i kiełkuje, dając ziarno siewcy, a chleb jedzącemu, 11 tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moje usta; nie wróci do mnie puste, ale wykona to, co zamierzyłem, i pomyślnie dokona tego, z czym je posłałem.

2. Jakuba 1:22-25 - Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. 23 Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który uważnie przygląda się w lustrze swemu naturalnemu obliczu. 24 Bo patrzy na siebie, odchodzi i natychmiast zapomina, jaki był. 25 Kto zaś wpatruje się w doskonałe Prawo, prawo wolności, i wytrwa, nie będąc słuchaczem, który zapomina, lecz wykonawcą, który działa, ten będzie błogosławiony w swoim działaniu.

Jan 21:7 Dlatego ów uczeń, którego Jezus miłował, mówi Piotrowi: To jest Pan. A gdy Szymon Piotr usłyszał, że to Pan, przepasał mu płaszcz rybacki (bo był nagi) i rzucił się do morza.

Umiłowany uczeń rozpoznał, że to Jezus, a Piotr, usłyszawszy to, włożył płaszcz i wskoczył do morza, aby spotkać Jezusa.

1. Siła wiary, którą pokazał odważny czyn Piotra, który skoczył do morza na spotkanie Jezusa.

2. Miłość do Jezusa przejawiająca się uznaniem Go przez umiłowanego ucznia.

1. Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie jest w stanie nas odłączyć od miłości Bożej w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

2. 1 Jana 4:19 – „Kochamy, bo on pierwszy nas umiłował”.

Jan 21:8 A pozostali uczniowie przybyli małym statkiem; (bo byli niedaleko od lądu, ale jakby na dwieście łokci), ciągnąc sieć z rybami.

Pozostali uczniowie przybyli małą łódką i zdołali złowić w sieć dużą ilość ryb.

1. Bóg zapewnia: Nawet w obliczu zniechęcających zadań Bóg zapewni środki i wskazówki niezbędne do osiągnięcia sukcesu.

2. Inwestuj w innych: Nawet jeśli nie jesteśmy w stanie samodzielnie wykonać zadania, Bóg może użyć nas, aby wzmocnić innych i zainwestować w nich, aby pomogli nam osiągnąć nasze cele.

1. Mateusza 14:22-33 - Jezus kroczący po wodzie i uciszający burzę.

2. Mateusza 19:26 - Nauczanie Jezusa, że u Boga wszystko jest możliwe.

Jan 21:9 A gdy tylko wyszli na ląd, ujrzeli tam rozpalone węgle i ułożone na nim ryby oraz chleb.

Jezus ukazał się uczniom i podał im posiłek złożony z ryb i chleba pieczonego na ogniu węgli.

1. Jezus jest zawsze przy nas, gdy jesteśmy w potrzebie.

2. Bóg zaopatruje nas, nawet jeśli czujemy, że nie mamy nic.

1. Filipian 4:19 - A mój Bóg zaspokoi wszystkie wasze potrzeby według swego bogactwa w chwale w Chrystusie Jezusie.

2. Psalm 34:10 – Młodym lwom brakuje i cierpią głód; Tym zaś, którzy szukają Pana, nie zabraknie żadnego dobra.

Jan 21:10 Rzekł im Jezus: Przynieście ryby, które teraz złowiliście.

Jezus poprosił uczniów, aby przynieśli złowione ryby.

1: Jezus przypomina nam, abyśmy byli wdzięczni i dzielili się naszą hojnością z innymi.

2: Nawet w trudnym zadaniu Jezus może zapewnić nam błogosławieństwo.

1: Dzieje Apostolskie 4:32-35 – Wszyscy wierzący byli jednego serca i duszy i nikt nie rościł sobie prawa do własności prywatnej, lecz wszystko, co posiadali, było wspólne.

2:1 Tymoteusza 6:17-19 - Nakazuj bogatym na tym świecie, aby nie popadali w pychę i nie pokładali nadziei w bogactwach, które są tak niepewne, ale pokładali nadzieję w Bogu, który obficie zaopatruje nas we wszystko dla naszej przyjemności.

Jana 21:11 Szymon Piotr wyruszył i wyciągnął na ląd sieć pełną wielkich ryb, których było sto pięćdziesiąt i trzy, a było ich wszystkich tak wiele, a sieć nie została złamana.

Jezus zapewnił uczniom obfity połów ryb i pokazał swą władzę nad światem przyrody.

1: Jezus jest źródłem obfitości, a jego moc jest większa niż jakakolwiek siła naturalna.

2: Musimy nauczyć się ufać Panu w naszych potrzebach i wierzyć w Jego moc.

1: Mateusza 6:25-34 – Jezus zachęca nas, abyśmy się nie martwili i ufali Bogu w naszych potrzebach.

2: Psalm 23:1 - Pan jest moim pasterzem, nie braknie mi.

Jan 21:12 Rzekł im Jezus: Przyjdźcie i jedzcie. I żaden z uczniów nie odważył się go zapytać: Kim jesteś? wiedząc, że to był Pan.

Jezus zaprosił uczniów, aby z nim spożyli obiad, a oni go rozpoznali bez pytania.

1. Zaproszenie Jezusa na obiad przypomina o Jego obecności i miłości.

2. Jezus jest zawsze dostępny dla swoich naśladowców, nawet w czasach niepewności.

1. 1 Jana 4:16 - I poznaliśmy i uwierzyliśmy w miłość, jaką Bóg ma do nas. Bóg jest miłością; a kto mieszka w miłości, mieszka w Bogu, a Bóg w nim.

2. Łk 24:30-31 - I stało się, gdy zasiadł z nimi do posiłku, wziął chleb, pobłogosławił, połamał i dawał im. I otworzyły się im oczy, i poznali go; i zniknął im z oczu.

Jan 21:13 Potem przychodzi Jezus, bierze chleb i daje mu, a także ryby.

Jezus zaspokaja fizyczne i duchowe potrzeby uczniów.

1: Jezus jest Zasilaczem wszystkich naszych potrzeb

2: Jezus troszczy się o swoich uczniów

1: Mateusza 6:25-34 – Jezus uczy nas, abyśmy się nie martwili i ufali Bogu, że zatroszczy się o nasze potrzeby.

2: Filipian 4:19 – Bóg zaspokoi wszystkie nasze potrzeby według swego bogactwa.

Jana 21:14 To już trzeci raz, kiedy Jezus ukazał się swoim uczniom po zmartwychwstaniu.

Jezus po swoim zmartwychwstaniu ukazał się swoim uczniom trzy razy.

1. Jezus żyje: doświadczanie rzeczywistości zmartwychwstania

2. Jezus jest drogą: podążanie Jego drogą miłości

1. 1 Koryntian 15:3-8; Bo to, co otrzymałem, przekazałem wam przede wszystkim: że Chrystus umarł za nasze grzechy zgodnie z Pismem, że został pogrzebany, że trzeciego dnia zmartwychwstał zgodnie z Pismem i że ukazał się Kefasowi, a potem do Dwunastu. Potem ukazał się jednocześnie ponad pięciuset braciom i siostrom, z których większość jeszcze żyje, choć niektórzy zasnęli. Potem ukazał się Jakubowi, potem wszystkim apostołom.

2. Mateusza 28:5-7; Anioł powiedział do kobiet: ? Nie bójcie się, bo wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma go tutaj; zmartwychwstał, tak jak powiedział. Przyjdźcie i zobaczcie miejsce, gdzie leżał. Potem idźcie szybko i powiedzcie Jego uczniom: ? □ e powstał z martwych i poprzedza was do Galilei. Tam go zobaczysz. Teraz już ci mówiłem.

Jan 21:15 Kiedy więc zjedli, Jezus rzekł do Szymona Piotra: Szymonie, synu Jonasza, czy miłujesz mnie bardziej niż ci? On mu odpowiedział: Tak, Panie; wiesz, że cię kocham. Mówi mu: Paś moje baranki.

Jezus uczy nas, jak ważne jest kochanie Go i troska o innych.

1: Musimy kochać Pana ponad wszystko, a nasza miłość do Niego doprowadzi nas do miłości i troski o innych.

2: Możemy okazać naszą miłość do Jezusa, pokornie troszcząc się o otaczających nas ludzi.

1:1 Jana 4:19-21 – Kochamy, bo on pierwszy nas umiłował. Jeśli ktoś powie, ? kocha Boga i nienawidzi swego brata, jest kłamcą; bo kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi. I to przykazanie mamy od Niego: Kto miłuje Boga, powinien miłować także swego brata.

2: Mateusza 22:39 – Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego.

Jan 21:16 Mówi mu znowu po raz drugi: Szymonie, synu Jonasza, miłujesz mnie? On mu odpowiedział: Tak, Panie; wiesz, że cię kocham. Mówi mu: Paś owce moje.

Jezus przypomina Piotrowi o jego miłości do niego i nakazuje mu opiekować się trzodą.

1: Bóg wzywa nas, abyśmy Go kochali i służyli Jego ludowi.

2: Jesteśmy wezwani, aby wyjść i służyć potrzebującym.

1:1 Jana 4:19??1 – Kochamy, bo on pierwszy nas umiłował.

2: Mateusza 28:16-20 – Idźcie i nauczajcie wszystkie narody.

Jana 21:17 Mówi mu po raz trzeci: Szymonie, synu Jonasza, czy miłujesz mnie? Piotr zasmucił się, bo mu rzekł po raz trzeci: Kochasz mnie? I rzekł mu: Panie, ty wszystko wiesz; wiesz, że cię kocham. Rzekł mu Jezus: Paś owce moje.

Ten fragment przekazuje wezwanie Jezusa skierowane do Piotra, aby zatroszczył się o swoje owce i że Jezus jest świadomy miłości Piotra do Niego.

1. „Kochaj Pana całym sercem” – A o znaczeniu kochania Pana i o tym, jak przykład Piotra może nas prowadzić.

2. „Posłuszeństwo i miłość” – A o tym, jak posłuszeństwo Piotra wobec wezwania Jezusa, nawet gdy było to trudne, jest dla nas wzorem do naśladowania.

1. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. 1 Jana 4:7-8 – Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga; i każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga; bo Bóg jest miłością.

Jana 21:18 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci: Gdy byłeś młody, przepasałeś się i chodziłeś, dokąd chciałeś, ale gdy się zestarzejesz, wyciągniesz ręce swoje, a inny cię przepasze i będzie nosił cię, dokąd byś nie chciał.

Jezus przepowiada śmierć Piotra z rąk innego.

1. Jak przyjąć wolę Bożą w trudnych sytuacjach

2. Nagrody za pokorę i posłuszeństwo

1. Mateusza 10:39 - Kto znajdzie swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je.

2. Filipian 2:7-8 - Ale pozbawił się sławy i przyjął postać sługi, i stał się podobny do ludzi: A okazując się człowiekiem, uniżył się i stał się posłuszni aż do śmierci i to śmierci krzyżowej.

Jan 21:19 To powiedział, zaznaczając, jaką śmiercią ma uwielbić Boga. A to powiedziawszy, rzekł mu: Pójdź za mną.

Jezus pokazał, że jest gotowy oddać życie, aby uwielbić Boga. Następnie poprosił Piotra, aby poszedł za nim.

1. Ofiara Jezusa – ostateczny przykład bezinteresowności

2. Podążanie za Jezusem - droga do prawdziwego spełnienia

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Filipian 2:5-8 – We wzajemnych relacjach miejcie taki sam sposób myślenia jak Chrystus Jezus: który będąc z natury Bogiem, nie uważał równości z Bogiem za coś, co można wykorzystać dla własnej korzyści; raczej nie uczynił siebie niczym, przyjmując samą naturę sługi, będąc stworzonym na podobieństwo ludzkie. A w przejawie uznany za człowieka, uniżył samego siebie, będąc posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej!

Jana 21:20 Wtedy Piotr, odwracając się, widzi, jak idzie za nim uczeń, którego Jezus miłował; który także podczas wieczerzy opierał się na piersi i mówił: Panie, kto Cię wydaje?

Piotr rozpoznaje ucznia, którego Jezus kochał:

1: Znaczenie rozpoznawania naśladowców Jezusa.

2: Pielęgnowanie relacji z Jezusem na wzór tej, jaką miał z Nim uczeń, którego kochał Jezus.

1: Mateusza 17:1-9? Doświadczenia Piotra, Jakuba i Jana z Jezusem na Górze Przemienienia.

2: Jana 13:21-30 ?Rozmowa Jezusa z uczniami podczas Ostatniej Wieczerzy.

Jan 21:21 Piotr, widząc go, mówi do Jezusa: Panie, a co uczyni ten człowiek?

Rozmowa Jezusa z Piotrem w Ewangelii Jana 21:21 ukazuje Jego miłość, troskę i troskę o uczniów.

1: Miłość Boga do swoich uczniów – Jan 21:21

2: Boża troska i troska o Jego dzieci – Jan 21:21

1: Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2: 1 Koryntian 13:4-7 – Miłość jest cierpliwa i łaskawa; miłość nie zazdrości i nie przechwala się; nie jest to aroganckie ani niegrzeczne. Nie upiera się przy swojej własnej drodze; nie jest drażliwy ani urażony; nie raduje się z nieprawości, lecz raduje się prawdą. Miłość wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma.

Jan 21:22 Odpowiedział mu Jezus: Jeśli chcę, aby pozostał, aż przyjdę, co tobie do tego? podążaj za mną.

Jezus zachęca Piotra, aby skupił się na własnej misji, zamiast martwić się o innych.

1. Przesłanie Jezusa o indywidualnym charakterze: Życie dla Pana i siebie

2. Podążanie za wolą Boga: słuchanie i przestrzeganie Jego przykazań

1. Mateusza 6:31-34 – „Nie martwcie się więc i nie mówcie: «Co będziemy jeść?» lub „Co będziemy pić?” lub „W co się ubierzemy?” Bo tego wszystkiego poganie szukają i Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie, ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a to wszystko będzie wam dodane.

2. Filipian 4:6 - Nie zamartwiajcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu.

Jan 21:23 Potem rozeszło się to powiedzenie wśród braci, aby uczeń ten nie umarł; wszakże Jezus mu nie powiedział: Nie umrze; ale jeśli zechcę, aby pozostał, aż przyjdę, co tobie do tego?

Ten fragment ukazuje Jezusa i ucznia omawiających przyszłość ucznia, przy czym Jezus podkreśla, że liczy się tylko jego wola.

1. Suwerenność Boga w naszym życiu – jak liczy się tylko wola Boża i jak Jemu powinniśmy ufać przede wszystkim.

2. Moc modlitwy – jak modlitwa do Boga może nas doprowadzić do zrozumienia Jego woli i zaufania Mu.

1. Izajasz 55:8-9 - Bo myśli moje nie są myślami waszymi, ani wasze drogi moimi drogami, mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2. Filipian 4:6-7 – Nie uważajcie na nic; lecz we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli przez Chrystusa Jezusa.

Jan 21:24 To jest uczeń, który świadczy o tym i to napisał, i wiemy, że świadectwo jego jest prawdziwe.

Fragment ten potwierdza prawdziwość zeznań autora.

1. Siła autentycznych świadectw

2. Autorytet prawdy pisanej

1. 2 Koryntian 1:12-14 – „Chlubą naszą jest to, świadectwo naszego sumienia, że

postępowaliśmy na świecie w prostocie i pobożnej szczerości, nie dzięki ziemskiej mądrości, ale dzięki łasce Bożej, a przede wszystkim wobec Nie piszemy wam bowiem nic innego poza tym, co czytacie lub co przyznajecie, i ufam, że będziecie to uznawać aż do końca, tak jak i wy częściowo uznaliście nas, że jesteśmy waszą radością, tak jak i wy jesteśmy naszymi w dzień Pana Jezusa."

2. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać."

Jan 21:25 Jest też wiele innych rzeczy, których dokonał Jezus, a które, gdyby je spisano wszyscy, sądzę, że nawet świat nie pomieściłby ksiąg, które należy napisać. Amen.

Służba Jezusa była tak rozległa i cudowna, że nigdy nie dałoby się jej opisać w całości.

1. Cudowna służba Jezusa Chrystusa

2. Zakres posługi Jezusa

1. Łk 5,17-26 – Uzdrowienie przez Jezusa sparaliżowanego mężczyzny

2. Mateusza 14:1-14 – Nakarmienie Jezusa pięciu tysięcy

Pierwszy rozdział Dziejów Apostolskich opisuje ostatnie instrukcje Jezusa dla uczniów, wstąpienie do nieba i wybór Macieja na miejsce Judasza Iskarioty.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od słów Łukasza, który zwraca się do Teofila, podsumowując życie i nauki Jezusa Chrystusa aż do jego wniebowstąpienia. Po swoich cierpieniach i śmierci Jezus przez czterdzieści dni ukazywał się żywy apostołom, mówiąc o królestwie Bożym. Pewnego razu, gdy z nimi jedli, poinstruował ich, aby nie opuszczali Jerozolimy, ale czekali na obietnicę Ojca, która usłyszała ode mnie Jan ochrzcił wodę, ale kilka dni ochrzcił Duchem Świętym, zapytał, czy czas przywrócić królestwo Izrael odpowiedział, a nie razy daty Ojciec ustanowił własną władzę, ale otrzymał moc kiedy Duch Święty przyjdzie, bądźcie świadkami Jerozolimy, Judei, Samarii i końca ziemi (Dz 1,1-8).

Akapit 2: Po tych słowach, a oni patrzyli, został uniesiony w górę i obłok zabrał Go sprzed ich oczu. Kiedy patrzyli w niebo, gdy On odchodził, nagle stanęli obok nich dwaj mężczyźni w białych szatach i powiedzieli: „Mężowie galilejscy, dlaczego stoicie i patrzycie w niebo? Ten Jezus , wzięty od was do nieba, przyjdzie w taki sam sposób, w jaki widzieliście Go wstępującego do nieba. Następnie wróciłem na Górę Jerozolimską zwaną Oliwną w pobliżu miasta. W szabat podróż dalej, kiedy przybyłem, udałem się do

pokoju na piętrze, zatrzymując się Piotr Jan Jakub Andrzej Filip Tomasz Bartłomiej Mateusz Jakub syn Alfeusz Szymon Zelota Judasz syn Jakub wszyscy złączyli się nieustannie na modlitwie wraz z kobietami Marią, matką Jezusem, braćmi (Dz 1: 9-14).

3. Akapit: W tamtych czasach Piotr stał wśród grupy wierzących liczącej około stu dwudziestu osób, do których zwrócono się w związku z potrzebą zastąpienia Judasza Iskarioty, który zdradził Pana. Odszedł na swoje miejsce. Cytował Psalmy. Niech rezydencja stanie się opustoszała, nikt nią nie żyje. Niech inny zajmie jego miejsce. Przywództwo zaproponowało dwóch mężczyzn, Józefa, zwanego Barsabaszem. znany także Justus Matthias modlił się, Panie, wszyscy wskażcie, który z wybranych, a następnie rzucił losy. Matthias więc dodał jedenastu apostołów (Dz 1:15-26).

Dzieje Apostolskie 1:1 Poprzedni traktat napisałem, Teofilu, o wszystkim, co Jezus zaczął czynić i czego nauczał,

Autor pisze traktat do Teofila na temat nauk i dzieł Jezusa.

1. „Nauki i dzieła Jezusa”

2. „Moc przykładu Jezusa”

1. Mateusza 5:16 – „Niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie”.

2. Jana 13:17 – „Teraz, gdy już to wiesz, będziesz błogosławiony, jeśli to zrobisz”.

Dzieje Apostolskie 1:2 Aż do dnia, w którym został wzięty w górę, po czym przez Ducha Świętego dał przykazania wybranym przez siebie apostołom:

Jezus Chrystus przed wstąpieniem do nieba dał swoim wybranym apostołom przykazania przez Ducha Świętego.

1. Postępuj zgodnie z przykazaniami Jezusa: moc posłuszeństwa

2. Moc Ducha Świętego: obecność Boga w naszym życiu

1. Jana 14:15-17 „Jeśli mnie miłujecie, będziecie przestrzegać moich przykazań. I będę

prosić Ojca, a da wam innego Pocieszyciela, aby był z wami na zawsze, Ducha Prawdy, którego świat przyjąć nie może, bo go nie widzi i nie zna. Znacie go, bo mieszka z wami i będzie w was.

2. Mateusza 28:18-20 „I podszedł Jezus, i rzekł do nich: «Dana mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i czyńcie uczniami wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków”.

Dzieje Apostolskie 1:3 Któremu także po swojej męce dał dowód, że żyje, na podstawie wielu nieomylnych dowodów, widując się przez czterdzieści dni i rozmawiając o królestwie Bożym:

Jezus po swojej męce pokazał, że żyje, poprzez wiele nieomylnych dowodów, ukazując się swoim naśladowcom przez czterdzieści dni i mówiąc o królestwie Bożym.

1. Zmartwychwstanie Jezusa: świadectwo naszej wiary

2. Królestwo Boże: wizja Jezusa dla ludzkości

1. 1 Koryntian 15:3-4 - Najpierw bowiem przekazałem wam to, co i ja przejąłem, że Chrystus umarł za nasze grzechy zgodnie z Pismem; I że został pogrzebany, i że trzeciego dnia zmartwychwstał, zgodnie z Pismem.

2. Marka 16:15-16 - I rzekł do nich: Idźcie na cały świat i głoście ewangelię wszelkiemu stworzeniu. Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; lecz kto nie uwierzy, będzie potępiony.

Dzieje Apostolskie 1:4 A zgromadziwszy się z nimi, nakazał im, aby nie odchodzili z Jerozolimy, lecz czekali na obietnicę Ojca, o której, mówi, słyszeliście o mnie.

Jezus nakazał swoim uczniom czekać w Jerozolimie na obietnicę Ojca.

1. Oczekiwanie na obietnicę Ojca: jak najlepsze wykorzystanie czasu w otchłani

2. Siła oczekiwania: zaufanie Bożemu czasowi dla naszego życia

1. Rzymian 8:25 – „Jeśli jednak pokładamy nadzieję w tym, czego jeszcze nie mamy, cierpliwie czekamy”.

2. Hebrajczyków 10:36 – „Potrzebujecie bowiem wytrwałości, abyście, pełniąc wolę Bożą, otrzymali to, co jest obiecane”.

Dzieje Apostolskie 1:5 Jan bowiem prawdziwie chrzcił wodą; lecz za kilka dni zostaniecie ochrzczeni Duchem Świętym.

Jezus mówi uczniom, że wkrótce zostaną ochrzczeni Duchem Świętym.

1. Moc Ducha Świętego: jak uzyskać dostęp do Bożej mocy.

2. Moc chrztu: refleksja na temat znaczenia wody i Ducha.

1. Jana 14:26 – „Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w imieniu moim, on was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem”.

2. Mateusza 3:11 – „Ja was chrzczę wodą dla pokuty, lecz Ten, który za mną idzie, jest mocniejszy ode mnie i nie jestem godzien nosić sandałów. On was będzie chrzcić Duchem Świętym i ogniem”.

Dzieje Apostolskie 1:6 Gdy więc się zebrali, pytali go, mówiąc: Panie, czy w tym czasie przywrócisz ponownie królestwo Izraelowi?

Uczniowie Jezusa pytali go, czy w tym czasie przywróci królestwo Izraelowi.

1. Boży czas jest doskonały – odkrywanie znaczenia cierpliwości i wiary w plany Pana.

2. Królestwo Boże – Odkrycie nadziei królestwa Bożego i jego znaczenie dla nas dzisiaj.

1. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

2. Mateusza 6:33 - Szukajcie jednak najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego; i to wszystko będzie wam dodane.

Dzieje Apostolskie 1:7 I rzekł do nich: Nie wasza to rzecz znać czasy i pory, które Ojciec ustanowił w swojej mocy.

Bóg dał władzę i wiedzę o czasach i porach tylko sobie.

1. Moc Boga: Zaufanie Bogu w nieznanym

2. Odpuszczenie kontroli: zrozumienie suwerenności Boga

1. Izajasz 55:8-9 „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi, a moje myśli niż Twoje myśli."

2. Rzymian 11:33-36 „O głębokości bogactw, mądrości i poznania Boga! Jakże niezbadane są Jego sądy i niezgłębione Jego drogi! Któż bowiem poznał zamysł Pana i kto był jego doradcą? ? Albo kto dał mu dar, aby mógł zostać odwdzięczony? Bo od niego i przez niego, i do niego jest wszystko. Jemu chwała na wieki. Amen.

Dzieje Apostolskie 1:8 Ale otrzymacie moc po zstąpieniu na was Ducha Świętego i będziecie mi świadkami zarówno w Jerozolimie, jak i w całej Judei, i w Samarii, i aż do krańca ziemi.

Apostołom obiecano moc Ducha Świętego, aby byli świadkami Jezusa na całym świecie.

1: Moc Ducha Świętego w naszym życiu

2: Stać się świadkiem Jezusa

1: Jana 15:26-27 „Lecz gdy przyjdzie Pocieszyciel, którego wam poślę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, on będzie świadczył o mnie. I wy też będziecie świadczyć, bo jesteście ze mną od początku”.

2: Efezjan 3:16-17 „aby według bogactwa swojej chwały pozwolił wam przez Ducha swego utwierdzić się mocą w waszym wnętrzu, aby Chrystus zamieszkał w waszych sercach przez wiarę”.

Dzieje Apostolskie 1:9 A gdy to powiedział, a oni na to patrzyli, został podniesiony; i obłok wziął go sprzed ich oczu.

Jezus po rozmowie z uczniami został wzięty do nieba w obłoku.

1. Naśladuj przykład wiary i posłuszeństwa Jezusa, nawet gdy droga jest niejasna.

2. Prowadź życie godne powołania, które powierzył nam Jezus.

1. Łk 9,51-62 – Podróż Jezusa do Jerozolimy i Jego posłuszeństwo Ojcu.

2. Efezjan 4:1-3 – Postępowanie w sposób godny powołania, które otrzymaliśmy.

Dzieje Apostolskie 1:10 A gdy oni pilnie patrzyli w stronę nieba, gdy on wchodził, oto stanęło przy nich dwóch mężów w białych szatach;

Uczniowie Jezusa widzieli, jak wstępował do nieba i ukazało się dwóch mężczyzn w białych szatach.

1: Bóg zawsze wysyła pomoc, kiedy jej potrzebujemy.

2: Nawet w chwilach smutku Bóg daje nam nadzieję i pocieszenie.

1: Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują.

2: Izajasz 41:10 – Nie bój się; bo Ja jestem z tobą. Nie lękaj się; bo jestem twoim Bogiem. Wzmocnię cię; tak, pomogę ci; tak, podeprę cię prawicą mojej sprawiedliwości.

Dzieje Apostolskie 1:11 Które także powiedziały: Mężowie galilejscy, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? ten sam Jezus, który wzięty jest od was do nieba, przyjdzie w podobny sposób, jak go widzieliście wstępującego do nieba.

Apostołom powiedziano, że Jezus, który został wzięty do nieba, powróci tak samo, jak wyszedł.

1. Poleganie na obietnicach Chrystusa – jak możemy ufać, że Jezus powróci tak samo, jak odszedł.

2. Znajdowanie nadziei w nieoczekiwanych miejscach — jak Boże obietnice dotyczące powrotu Jezusa mogą przynieść nam pocieszenie w trudnych czasach.

1. Jana 14:3 - A jeśli odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę ponownie i przyjmę was do siebie; aby gdzie ja jestem, tam i wy byli.

2. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

Dzieje Apostolskie 1:12 Potem wrócili do Jerozolimy z góry zwanej Oliwną, która jest od Jerozolimy w drogę na szabat.

Uczniowie Jezusa wrócili do Jerozolimy z Góry Oliwnej, oddalonej o dzień sabatu .

1. Znaczenie naśladowania przykładu Jezusa i poświęcania czasu na wspólną podróż we wspólnocie.

2. Znaczenie zrozumienia odległości, jaką dzieli podróż w dzień sabatu, i życia w niej.

1. Filipian 2:5 – „Niech takie będzie w was usposobienie, jakie było w Chrystusie Jezusie”.

2. Exodus 16:29 – „Niech nikt siódmego dnia nie wychodzi ze swojego miejsca”.

Dzieje Apostolskie 1:13 A gdy weszli, weszli do górnej izby, gdzie mieszkali zarówno Piotr, jak i Jakub, i Jan, i Andrzej, Filip, i Tomasz, Bartłomiej i Mateusz, Jakub, syn Alfeusza, i Szymon Zelota i Judasz, brat Jakuba.

Uczniowie weszli do górnej izby, gdzie zebrali się Piotr, Jakub, Jan, Andrzej, Filip, Tomasz, Bartłomiej, Mateusz, Jakub, syn Alfeusza, Szymon Zelota i Judasz, brat Jakuba.

1. Siła wspólnoty: jak jedność uczniów zmieniła świat

2. Znaczenie gromadzenia się razem: spojrzenie na zgromadzenia uczniów

1. Jana 13:34-35: „Nowe przykazanie daję wam, abyście się wzajemnie miłowali: tak jak Ja was umiłowałem, tak i wy powinniście się wzajemnie miłować. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami jeśli będziecie się wzajemnie miłować”.

2. Galacjan 6:2: „Jedni drugich brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe”.

Dzieje Apostolskie 1:14 Ci wszyscy jednomyślnie trwali na modlitwie i prośbie wraz z niewiastami, Marią, matką Jezusa, i jego braćmi.

Naśladowcy Jezusa, łącznie z jego matką Marią i braćmi, modlili się wspólnie i jednomyślnie.

1. Moc wspólnej modlitwy: jak wspólna praca jednoczy nas z Bogiem

2. Znaczenie rodziny: wpływ rodziny Jezusa na Jego misję

1. Efezjan 4:1-6 – Jedność w Ciele Chrystusa

2. Powtórzonego Prawa 6:4-9 – Kochaj Pana całym swoim sercem, duszą i mocą

Dzieje Apostolskie 1:15 W owych dniach Piotr stanął pośród uczniów i rzekł: (Imiona było razem około stu dwudziestu)

Piotr zebrał uczniów, aby wybrać następcę Judasza Iskarioty.

1. Siła jedności — jak możemy dokonać wielkich rzeczy, gdy jesteśmy razem

2. Znaczenie wspólnoty — dlaczego społeczność i towarzystwo są niezbędne dla zdrowego życia duchowego

1. Jana 13:35 – „Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłować.”

2. 1 Koryntian 12:12-27 – „Jak bowiem ciało jest jedno, a członków ma wiele, a wszystkie członki ciała, choć jest ich wiele, stanowią jedno ciało, tak też jest z Chrystusem”.

Dzieje Apostolskie 1:16 Mężowie i bracia, musiało się wypełnić to Pismo, które Duch Święty przez usta Dawida powiedział przedtem o Judaszu, który był przewodnikiem tych, którzy przyjęli Jezusa.

Ten werset Pisma Świętego odnosi się do zdrady Jezusa przez Judasza i wypełnienia proroctw.

1. Konsekwencje zdrady

2. Wypełnienie się proroctw Bożych

1. Jana 17:12 – „Dopóki z nimi byłem, zachowywałem ich w imieniu twoim; tych, których mi dałeś, zachowałem i nikt z nich nie zginął oprócz syna zatracenia, aby się wypełniło Pismo. "

2. Izajasz 53:12 - „Dlatego dam mu dział z wielkimi, a on będzie dzielić łup z mocarzami, ponieważ wylał swą duszę na śmierć i został zaliczony do przestępców, i urodził grzech wielu i wstawia się za przestępcami.”

Dzieje Apostolskie 1:17 Był bowiem do nas zaliczony i otrzymał część tej posługi.

Fragment ten ukazuje, że apostoł Maciej został wybrany, aby zająć miejsce Judasza w posłudze apostolskiej.

1: Bóg ma plan dla każdego z nas.

2: Bóg powołuje nas, abyśmy byli częścią Jego misji.

1: Rzymian 8:28-30 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2: Efezjan 4:11-13 - Tak więc sam Chrystus dał apostołów, proroków, ewangelistów, pasterzy i nauczycieli, aby przygotowywali swój lud do dzieł posługi, aby budowało się Ciało Chrystusowe.

Dzieje Apostolskie 1:18 A ten człowiek kupił pole za zapłatę za nieprawość; i upadłszy na głowę, pękł na pół i wypłynęły wszystkie wnętrzności jego.

Ten fragment opisuje śmierć Judasza Iskarioty, który zmarł po zakupie pola za pieniądze, które otrzymał za zdradę Jezusa.

1. Konsekwencje zdrady: nauka od Judasza Iskarioty

2. Moc przebaczenia: łaska Jezusa pomimo zdrady Judasza

1. Mateusza 26:14-16 – Wiedza Jezusa o zdradzie Judasza

2. Hebrajczyków 9:27 – Śmierć jako nieunikniona konsekwencja grzechu

Dzieje Apostolskie 1:19 I było to wiadome wszystkim mieszkańcom Jerozolimy; o tyle, że pole to w ich właściwym języku nazywa się Aceldama, to znaczy Pole Krwi.

Pole w pobliżu Jerozolimy, zwane Aceldama, jest znane wszystkim mieszkańcom Jerozolimy, co tłumaczy się jako Pole Krwi.

1. Siła imienia: Aceldama i jej znaczenie

2. Symbolika krwi: jej znaczenie w chrześcijaństwie

1. Mateusza 27:3-10 – Historia Judasza i tego, jak wydał Jezusa za 30 srebrników

2. Hebrajczyków 9:18-22 – Znaczenie śmierci Jezusa na krzyżu i jej wpływ na nasze życie

Dzieje Apostolskie 1:20 Bo napisano w Księdze Psalmów: Niech jego mieszkanie będzie spustoszone i niech nikt w nim nie mieszka, a jego biskupstwo niech weźmie inny.

Ten fragment z Dziejów Apostolskich stwierdza, że mieszkanie osoby wymienionej w Psalmach powinno być opuszczone, a ich biskupstwo powinien przejąć ktoś inny.

1. Moc woli Bożej: jak zawsze realizowane są plany Boże

2. Poszukiwanie znaczenia w Piśmie Świętym: badanie symbolicznego języka Biblii

1. Psalm 69:25 – „Niech ich mieszkanie będzie spustoszone i niech nikt nie mieszka w ich namiotach”.

2. Dzieje Apostolskie 2:25 – „Gdyż Dawid o nim mówił, zawsze widziałem Pana przed sobą, bo jest po mojej prawicy, abym się nie zachwiał”.

Dzieje Apostolskie 1:21 Dlatego też z tych mężów, którzy towarzyszyli nam przez cały czas, gdy Pan Jezus wchodził i wychodził między nas,

Fragment ten opisuje towarzyszy, których Jezus miał przed wniebowstąpieniem.

1. Znaczenie towarzystwa w życiu.

2. Droga wiary Jezusa i przykład, jaki nam dał.

1. Kaznodziei 4:9-12 – Lepiej jest dwóm niż jednemu; gdyż mają dobrą zapłatę za swoją pracę.

2. Mateusza 28:19-20 – Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Dzieje Apostolskie 1:22 Począwszy od chrztu Jana aż do tego samego dnia, w którym został wzięty od nas w górę, trzeba zostać ustanowionym, aby być razem z nami świadkiem Jego zmartwychwstania.

Fragment ten podkreśla wagę wyznaczania świadków, którzy będą świadczyć o zmartwychwstaniu Jezusa.

1. Moc dawania świadectwa: jak być skutecznym świadkiem Jezusa

2. Wezwanie do składania świadectwa: nasz obowiązek szerzenia dobrej nowiny o zmartwychwstaniu Jezusa

1. Izajasz 43:10-12 – „Wy jesteście moimi świadkami” – mówi Pan – „i moim sługą, którego wybrałem, abyście poznali i uwierzyli mi, i zrozumieli, że nim jestem. Przede mną nie powstał żaden bóg i po mnie nie będzie.

2. Mateusza 28:16-20 - Wtedy jedenastu uczniów poszło do Galilei na górę, gdzie Jezus im kazał iść. Gdy go ujrzeli, oddali mu pokłon; ale niektórzy wątpili. Wtedy Jezus podszedł do nich i rzekł: „Dana mi jest wszelka władza na niebie i na ziemi. Dlatego idźcie i czyńcie uczniami wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, i ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I zaprawdę, jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca świata”.

Dzieje Apostolskie 1:23 I wyznaczyli dwóch: Józefa, zwanego Barsabasem, zwanego

Justus, i Macieja.

Uczniowie Jezusa wyznaczyli dwóch mężczyzn, Józefa Barsabę (znanego również jako Justus) i Macieja, aby zajęli miejsce Judasza Iskarioty jako jeden z 12 apostołów.

1. „Nowy początek: postęp w służbie”

2. „Znaczenie przygotowania do służenia Panu”

1. Mateusza 19:28 - „Jezus im odpowiedział: Zaprawdę powiadam wam, gdy Syn Człowieczy zasiądzie na swoim tronie chwały, wy, którzy poszliście za mną, zasiądziecie także na dwunastu tronach, sądząc dwanaście pokoleń Izraela.”

2. Rzymian 12:4-8 – „Jak bowiem każdy z nas ma jedno ciało złożone z wielu członków, a nie wszystkie te członki pełnią tę samą czynność, tak też w Chrystusie my, choć liczni, tworzymy jedno ciało, a każdy członek należy do wszystkim innym. Mamy różne dary, w zależności od łaski danej każdemu z nas. Jeśli twoim darem jest prorokowanie, to prorokuj zgodnie z twoją wiarą, jeśli służy, to służ, jeśli jest to nauczanie, to nauczaj; jeśli ma zachęcać, to zachęcaj; jeśli daje, to dawaj hojnie; jeśli ma przewodzić, czyń to pilnie; jeśli ma okazywać miłosierdzie, czyń to z radością.”

Dzieje Apostolskie 1:24 I modlili się, i mówili: Ty, Panie, który znasz serca wszystkich ludzi, pokaż, czy z tych dwóch wybrałeś,

Uczniowie Jezusa modlili się do Boga, aby ujawnił, który z dwóch kandydatów powinien zastąpić Judasza.

1: Zawsze zwracajmy się do Boga w modlitwie i ufajmy Jego woli dla naszego życia.

2: Przy podejmowaniu ważnych decyzji musimy szukać Bożego przewodnictwa.

1: Przysłów 3:5-6 – Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Poddajcie się mu na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki.

2: Jakuba 1:5-6 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim hojnie i nie szuka winy, a będzie wam dana.

Dzieje Apostolskie 1:25 Aby mógł wziąć udział w tej posłudze i apostolstwie, z którego Judasz upadł przez przestępstwo, aby móc wrócić na swoje miejsce.

Zdradę Judasza wobec Jezusa i potrzebę zastąpienia go nowym uczniem omawiamy w Dz 1,25.

1: Jezus Chrystus, Odkupiciel grzeszników

2: Służba Apostołów i jej wpływ na nauczanie Jezusa

1: Łk 22:47-48 - A gdy on jeszcze mówił, oto mnóstwo ludzi, a także ten, którego zwano Judaszem, jeden z Dwunastu, szedł przed nimi i przybliżył się do Jezusa, aby go pocałować. Ale Jezus mu odpowiedział: Judaszu, pocałunkiem wydajesz Syna Człowieczego?

2: Jana 17:12 - Dopóki byłem z nimi na świecie, zachowywałem ich w imieniu twoim; tych, których mi dałeś, strzegłem i nikt z nich nie zginął, tylko syn zatracenia; aby się wypełniło Pismo.

Dzieje Apostolskie 1:26 I dali swoje losy; i los padł na Macieja; i został zaliczony do jedenastu apostołów.

Jedenastu apostołów losowo wybrało Macieja na dwunastego apostoła.

1. Znaczenie zaufania i polegania na Bożym planie dla naszego życia.

2. Potrzeba otwartości i chęci służenia na jakimkolwiek niezbędnym stanowisku.

1. Przysłów 16:33 – „Los jest rzucony na kolana, ale każda decyzja pochodzi od Pana”.

2. Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z was dba nie tylko o swój własny interes, ale także o dobro innych”.

Drugi rozdział Dziejów Apostolskich opisuje przyjście Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy, kazanie Piotra do tłumów w Jerozolimie i początki wspólnoty chrześcijańskiej.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od zgromadzenia wszystkich wierzących w jednym miejscu w dniu Pięćdziesiątnicy. Nagle z nieba rozległ się dźwięk, jakby powiał gwałtowny

wiatr, napełnił cały dom, w którym siedzieli, ujrzał, jak jakby języki rozdzielone ogniem spoczęły, każdy z nich napełniony Duchem Świętym, zaczął mówić innymi językami, tak jak Duch im to umożliwił. W tym czasie w Jerozolimie mieszkali pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod niebem. Gdy usłyszeli ten dźwięk, zgromadził się zdumiony tłum, ponieważ każdy słyszał, jak uczniowie mówili w swoim własnym języku (Dz 2,1-6).

2. akapit: Następnie Piotr wstał, a Jedenaście podniesionym głosem zwróciło się do tłumu, wyjaśniając, że nie jest pijany, jak niektórzy przypuszczali, ale to było spełnienie proroctwa Joela: „W ostatnich dniach Bóg mówi, że wyleję mojego Ducha, wszyscy ludzie, synowie, córki prorokują, młodzi mężczyźni mają wizje, stare sny, nawet sny. słudzy, mężczyźni, kobiety, wylewają mojego Ducha w te dni, które prorokują. Następnie świadczył o Jezusie Nazarecie, człowieku akredytowanym przez Boga, cudach, cudach, znakach, które Bóg uczynił przez niego, ukrzyżowanych, zabitych rękach bezprawnych ludzi, ale Bóg go wskrzesił, uwalniając od męki, śmierci, ponieważ niemożliwa, aby śmierć go trzymała. Dawid powiedział: „Widziałem Pana zawsze przede mną”. On jest po mojej prawicy, nie zachwieję się. Niech więc cały Izrael będzie o tym pewien: Bóg stworzył tego Jezusa, którego ukrzyżowaliście, zarówno Pana Mesjasza, jak i Pana (Dz 2,14-36).

Akapit 3: Kiedy ludzie to usłyszeli, poruszyło ich serce i zapytali Piotra, innych apostołów: „Bracia, co mamy zrobić?” Piotr odpowiedział: „Nawróćcie się, niechaj każdy, kogo nazwiecie Jezusem Chrystusem, odpuści sobie wasze grzechy, otrzymacie dar. Obietnicę Ducha Świętego dla was, dzieci, dla wszystkich, którzy są daleko - dla wszystkich, których Pan, Bóg nasz, powoła”. Wielu innymi słowami ich ostrzegał, błagał, ratujcie siebie, zepsute pokolenie. Ci, którzy przyjęli przesłanie, ochrzcili się około trzech tysięcy dodanej liczby dni. Poświęcili się apostołom, wspólnocie nauczania, łamaniu chleba, modlitwie. Wszyscy napełnili strachem, wieloma cudami, cudownymi znakami, które czynili, apostołowie. Wszyscy wierzący byli razem. Wszystko było wspólne, sprzedane. majątek rozdawał każdemu w razie potrzeby Codziennie spotykał się z dziedzińcami świątynnymi, łamał chleb, domy jedli razem, radując się, szczere serca, chwaląc Boga, ciesząc się łaską ludzi. Pan codziennie zwiększał liczbę tych, którzy dostąpili zbawienia (Dzieje Apostolskie 2:37-47).

Dzieje Apostolskie 2:1 A gdy nadszedł w pełni dzień Pięćdziesiątnicy, wszyscy byli jednomyślnie na tym samym miejscu.

W dniu Pięćdziesiątnicy wszyscy uczniowie zebrali się w jednym miejscu.

1. Siła jedności: jak wspólne działanie wzmacnia naszą wiarę

2. Obietnica Pięćdziesiątnicy: w jaki sposób dary Boże są dla nas dostępne

1. Psalm 133:1 – Oto, jak dobrze i jak miło jest, gdy bracia mieszkają razem w jedności!

2. Efezjan 4:3 – Staramy się zachować jedność Ducha w węźle pokoju.

Dzieje Apostolskie 2:2 I nagle rozległ się z nieba szum, jakby pędzącego gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali.

Duch Święty napełnił dom szumem z nieba, podobnym do potężnego wiatru.

1. Moc Ducha Świętego

2. Dźwięki nieba

1. Ezechiela 37:1-14 – Dolina Suchych Kości

2. Izajasz 11:1-2 – Siedmioraki Duch Boży

Dzieje Apostolskie 2:3 I ukazały się im rozszczepione języki, jakby z ognia, i usiadły na każdym z nich.

W dniu Pięćdziesiątnicy Duch Święty zstąpił na Apostołów i ukazał się im w postaci języków ognia.

1. Moc Ducha Świętego – Dzieje Apostolskie 2:3

2. Dary Ducha – Dzieje Apostolskie 2:3

1. Jana 14:26 - Ale Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w imieniu moim, on was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem.

2. Izajasz 11:2 - I spocznie na nim Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i mocy, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej.

Dzieje Apostolskie 2:4 I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić innymi językami, tak jak im Duch poddawał.

Wierzący w pierwotnym Kościele zostali napełnieni Duchem Świętym i mówili językami.

1. Moc Ducha Świętego w życiu wierzących

2. Dar języków: znak Ducha Świętego

1. Rzymian 8:26 W ten sam sposób Duch pomaga nam w naszej słabości. Nie wiemy, o co powinniśmy się modlić, ale sam Duch wstawia się za nami w westchnieniach, których nie da się wyrazić słowami.

2. Efezjan 5:18-19 I nie upijajcie się winem, bo to jest rozpusta, ale napełniajcie się Duchem, zwracając się do siebie nawzajem w psalmach i hymnach, i pieśniach duchowych, śpiewając i grając Panu swoim sercem.

Dzieje Apostolskie 2:5 A w Jerozolimie mieszkali Żydzi, ludzie pobożni, ze wszystkich narodów pod niebem.

Fragment ten mówi o Żydach ze wszystkich narodów zamieszkujących Jerozolimę.

1. Zgromadzenie Narodów: jedność poprzez różnorodność

2. Podróż do Jerozolimy: pielgrzymka wiary

1. Amosa 9:7 -? Czy nie jesteście mi podobni do Kuszytów, ludu izraelski? – wyrocznia Pana. ? Czyż nie wyprowadziłem Izraela z ziemi egipskiej i Filistynów z Kaphtor, a Syryjczyków z Kir?

2. Psalm 87:4-6 – Wśród tych, którzy uznają mnie, wymienię Rachab i Babilon, a także Filistynę i Tyr wraz z Kuszem, i powiem: jego urodził się na Syjonie. Zaprawdę, o Syjonie powiedzą: narodził się w niej ten i ten, i sam Najwyższy ją utwierdzi. ??

Dzieje Apostolskie 2:6 A gdy rozgłoszono to za granicą, zebrał się tłum i zmieszał się, ponieważ każdy słyszał, jak mówili w swoim własnym języku.

Tłumy były zdumione, gdy usłyszały, jak wszyscy mówią w swoim własnym języku.

1: Moc Boża nie zna granic i może pokonać bariery językowe.

2: Nie bójmy się dzielić ewangelią z innymi, nawet jeśli nie mówimy tym samym językiem.

1:1 Koryntian 13:1 – „Choć mówię językami ludzi i aniołów, a nie mam miłości, stałem się jak miedź brzęcząca lub talerz brzęczący.”

2: Dzieje Apostolskie 10:34-35 – „Wtedy Piotr otworzył usta i rzekł: Zaprawdę dostrzegam, że Bóg nie ma względu na osobę, lecz w każdym narodzie miły jest mu ten, kto się go boi i postępuje sprawiedliwie. "

Dzieje Apostolskie 2:7 I wszyscy byli zdumieni i zdumieni, i mówili jeden do drugiego: Oto czy wszyscy ci, którzy mówią, nie są po galilejczykach?

Ten fragment opisuje zdumienie tłumu, gdy w dniu Pięćdziesiątnicy uczniowie Jezusa rozmawiali w różnych językach.

1. Oto moc Boża: celebrowanie daru Pięćdziesiątnicy

2. Cudowna obecność Jezusa: jak Duch Święty dodaje nam odwagi

1. Jana 14:26 - Ale Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w imieniu moim, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem.

2. Izajasz 28:11-13 – Bowiem jąkającymi się wargami i innym językiem będzie mówił do tego ludu. któremu powiedział: Oto reszta, dzięki której dasz odpocząć zmęczonemu; i to jest pokrzepiające: choć oni nie chcieli słuchać.

Dzieje Apostolskie 2:8 A jakże słyszymy każdy w swoim języku, w którym się urodziliśmy?

Mieszkańcy Pięćdziesiątnicy byli zdumieni, słysząc uczniów mówiących w swoich ojczystych językach.

1. Moc Ducha Świętego: jak pokonuje bariery językowe

2. Cud Pięćdziesiątnicy: odnowienie wiary w Boga

1. Dzieje Apostolskie 10:44-48 Piotr? Wizja zwierząt czystych i nieczystych

2. Joel 2:28-32 Obietnica Ducha Świętego dla wszystkich ludzi

Dzieje Apostolskie 2:9 Partowie, Medowie, Elamici i mieszkańcy Mezopotamii, Judei i Kapadocji, Pontu i Azji,

Ten fragment opisuje wiele różnych grup ludzi obecnych w tłumie zgromadzonym w dniu Pięćdziesiątnicy.

1. Różnorodność Kościoła Bożego: jak różne narody i kultury mogą zjednoczyć się w jedności i miłości.

2. Moc Ducha Świętego: Jak Duch Święty może zjednoczyć ludzi ze wszystkich środowisk.

1. Galacjan 3:28 – „Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie”.

2. Objawienie 7:9 – „Potem widziałem, a oto mnóstwo wielkie, którego nikt nie mógł zliczyć, ze wszystkich narodów i pokoleń, i ludów, i języków, które stało przed tronem i przed Barankiem. "

Dzieje Apostolskie 2:10 Frygia i Pamfilia, w Egipcie i w częściach Libii w okolicach Cyreny oraz przybysze z Rzymu, Żydzi i prozelici,

Ten fragment odnosi się do szerzenia ewangelii w wielu różnych częściach świata, w tym we Frygii, Pamfilii, Egipcie, Libii i Rzymie.

1. Zrozumienie mocy Ewangelii – jak Dobra Nowina o Jezusie Chrystusie obejmuje cały świat

2. Docierać do niedostępnych – jak możemy nieść ewangelię w każdy zakątek świata

1. Mateusza 28:16-20 – Wielki Nakaz Misyjny

2. Rzymian 10:14-17 – Jak wiara rodzi się ze słuchania Słowa Bożego

Dzieje Apostolskie 2:11 Krety i Arabowie, słyszymy, jak mówią w naszych językach o cudownych dziełach Bożych.

Mieszkańcy Krety i Arabów słyszeli, jak uczniowie Jezusa mówili w swoim własnym języku o cudownych dziełach Bożych.

1. Moc Ewangelii docierająca do wszystkich ludzi

2. Cud języka: narzędzie jednoczące Boga

1. Dzieje Apostolskie 10:34-35? kiedy Piotr zaczął mówić: ? Czy teraz zdajesz sobie sprawę, jak prawdą jest, że Bóg nie faworyzuje, ale przyjmuje z każdego narodu tego, który się Go boi i postępuje sprawiedliwie? €?

2. Izajasz 66:18-19? albo znam ich uczynki i ich myśli, i przyjdę zgromadzić wszystkie narody i języki. I przyjdą, i ujrzą moją chwałę, i uczynię między nimi znak.

Dzieje Apostolskie 2:12 I wszyscy zdumiewali się i powątpiewali, mówiąc jeden do drugiego: Cóż to znaczy?

Ten fragment opisuje reakcję mieszkańców Jerozolimy, gdy usłyszeli uczniów mówiących w innych językach.

1) Moc Ducha Świętego: Jak Duch Święty może nas przemienić

2) Znaczenie otwartości i otwartości na Boga

1) Dzieje Apostolskie 2:1-4 – Gdy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, byli wszyscy razem na jednym miejscu. I nagle odezwał się z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. I ukazały się im języki jakby z ognia, rozdzielone i spoczywające na każdym z nich. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić innymi językami, tak jak im Duch poddawał.

2) Jana 14:16-17 – A Ja prosić będę Ojca, i da wam innego Pocieszyciela, aby był z wami na wieki, Ducha Prawdy, którego świat przyjąć nie może, bo go nie widzi i nie zna ; znacie go, bo u was mieszka i będzie w was.

Dzieje Apostolskie 2:13 Inni, drwiąc, mówili: Ci ludzie są pełni młodego wina.

Ludzie naśmiewali się z apostołów, twierdząc, że byli pijani.

1: W czasach sprzeciwu i szyderstw pozostańcie niezachwiani w wierze.

2: Nie daj się zwieść opiniom innych, zamiast tego kieruj się naszą wiarą w Boga.

1: Galacjan 6:9 - I nie ustawajmy się w czynieniu dobrze, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli nie zachwiejemy się.

2: Filipian 4:13 – Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.

Dzieje Apostolskie 2:14 Ale Piotr wstając wraz z jedenastoma, podniósł swój głos i rzekł do nich: Mężowie Judei i wszyscy, którzy mieszkacie w Jerozolimie, bądźcie o tym wiadomi i zważajcie na moje słowa:

Piotr stoi wraz z jedenastoma innymi uczniami i zwraca się do mieszkańców Jerozolimy, wzywając ich, aby wysłuchali jego słów.

1. Moc słów Piotra: jak jeden głos może zmienić bieg historii

2. Znaczenie słuchania: zważanie na przesłanie Pisma Świętego

1. Mateusza 28:18-20 - A Jezus przyszedł i rzekł do nich: ? Dana mi jest cała władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i czyńcie uczniami wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca wieku.

2. Dzieje Apostolskie 1:8 - Ale otrzymacie moc Ducha Świętego, gdy zstąpi na was, i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i Samarii, i aż po krańce ziemi.

Dzieje Apostolskie 2:15 Bo oni nie są pijani, jak sądzicie, bo jest dopiero trzecia godzina dnia.

Ludzie w tłumie nie byli pijani, jak niektórzy przypuszczali, gdyż była dopiero trzecia godzina dnia.

1. Znaczenie powściągliwości

2. Siła percepcji

1. Przysłów 23:20-21 – Nie przebywaj wśród pijaków; wśród rozpustników mięsożerców: Bo pijak i żarłok popadną w nędzę, a senność odzieje człowieka w łachmany.

2. 1 Piotra 4:3-4 – Albowiem w przeszłości naszego życia wystarczyło, abyśmy spełniali wolę pogan, kiedy chodziliśmy w rozwiązłości, pożądliwościach, nadmiarze wina, biesiadach, ucztach i obrzydliwym bałwochwalstwie: W którym uważają za dziwne, że nie wpadacie z nimi w taki sam bunt, mówiąc źle o was.

Dzieje Apostolskie 2:16 Ale to właśnie zostało powiedziane przez proroka Joela;

Ten fragment opisuje wypełnienie się proroctwa proroka Joela.

1. Słowo Boże jest zawsze prawdziwe: badanie wypełnienia się proroctwa Joela

2. Moc i dokładność proroctw: jak wypełnia się Słowo Boże

1. Joela 2:28-32

2. Izajasz 55:10-11

Dzieje Apostolskie 2:17 I stanie się w ostatecznych dniach, mówi Bóg, wyleję ducha mojego na wszelkie ciało, i wasi synowie i wasze córki będą prorokować, a wasi młodzieńcy będą mieli widzenia, a wasi starcy będę śnił sny:

Bóg obiecuje, że w dniach ostatecznych wyleje swego Ducha na wszystkich ludzi, aby ludzie w każdym wieku mogli doświadczać wizji i snów.

1: Boża obietnica wylania swego Ducha

2: Doświadczanie Boga poprzez wizje i sny

1: Joel 2:28-29 - I stanie się później, że wyleję ducha mojego na wszelkie ciało; i wasi synowie i wasze córki będą prorokować, wasi starcy będą śnić sny, wasi młodzieńcy będą mieli wizje.

2: Jana 10:10 – Złodziej przychodzi tylko po to, aby kraść, zabijać i niszczyć; Przyszedłem,

aby mieli życie i mieli je w obfitości.

Dzieje Apostolskie 2:18 I na moje sługi i na moje służebnice wyleję w owych dniach Ducha mojego; i będą prorokować:

Duch Święty zostanie wylany na wszystkich wierzących, aby mogli prorokować.

1: Jak Duch Święty uzdolni nas do służenia Bogu

2: Doświadczenie mocy Ducha Świętego poprzez proroctwo

1: Łk 11:13 – „Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec niebieski da Ducha Świętego tym, którzy go proszą!”

2: Jana 14:26 – „Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w imieniu moim, on was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem”.

Dzieje Apostolskie 2:19 I ukażę cuda na niebie w górze i znaki na ziemi w dole; krew i ogień, i kłęby dymu:

Fragment ten mówi o Bożej mocy czynienia cudów w niebiosach i na ziemi poprzez krew, ogień i dym.

1: Bóg jest w stanie dokonać niesamowitych rzeczy

2: Wierz w cuda Boże

1: Izajasz 40:31 „Lecz ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły, wzbiją się na skrzydłach jak orły, będą biec, a nie będą zmęczeni, i będą chodzić, a nie ustaną”.

2: Hebrajczyków 11:6 „Ale bez wiary nie można się mu podobać; kto bowiem przystępuje do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go pilnie szukają.”

Dzieje Apostolskie 2:20 Słońce zamieni się w ciemność, a księżyc w krew, zanim nadejdzie ten wielki i godny uwagi dzień Pański:

Słońce i księżyc zaćmią się przed Dniem Pańskim.

1. Moc Boża – analiza ostrzeżenia proroka Joela dotyczącego Dnia Pańskiego

2. Przyjście Pana – Zrozumienie znaczenia Słońca i Księżyca w czasach ostatecznych

1. Joel 2:31 – „Słońce zamieni się w ciemność, a księżyc w krew, zanim nadejdzie wielki i straszny dzień Pański”.

2. Objawienie 6:12-14 – „I widziałem, gdy otworzył szóstą pieczęć, a oto nastąpiło wielkie trzęsienie ziemi i słońce stało się czarne jak wór włosiany, a księżyc stał się jak krew; i słońce gwiazdy niebieskie spadły na ziemię, jak drzewo figowe rzuca swoje przedwczesne figi, gdy potrząśnie nim silny wiatr”.

Dzieje Apostolskie 2:21 I stanie się, że każdy, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, będzie zbawiony.

Każdy, kto będzie wzywał imienia Pana, będzie zbawiony.

1. Moc uwielbienia: wzywanie imienia Pana

2. Obietnica zbawienia: poleganie na imieniu Pana

1. Rzymian 10:13 – „Każdy, kto wzywa imienia Pańskiego, będzie zbawiony”.

2. Psalm 116:13 – „Wezmę kielich zbawienia i będę wzywał imienia Pana”.

Dzieje Apostolskie 2:22 Mężowie izraelscy, słuchajcie tych słów; Jezusa z Nazaretu, męża cieszącego się uznaniem Boga wśród was przez cuda, cuda i znaki, które Bóg przez niego czynił wśród was, jak sami wiecie:

Jezus z Nazaretu, mąż cieszący się uznaniem Boga, dokonywał cudów, cudów i znaków wśród ludu Izraela, o czym oni wiedzieli i czego byli świadkami.

1. Cuda Jezusa: świadectwo Jego boskości

2. Znaczenie znaków i cudów w Biblii

1. Mateusza 11:2-6 – Świadectwo Jana Chrzciciela

2. Mateusza 12:38-42 – Znak Jezusa proroka Jonasza

Dzieje Apostolskie 2:23 Jego wybawieni za postanowieniem i przepowiednią Boga, pojmaliście, a rękami niegodziwymi ukrzyżowaliście i zabijaliście:

Ukrzyżowanie Jezusa było aktem zdeterminowanym przez Boga.

1. Suwerenność Boga w ukrzyżowaniu Jezusa

2. Ostateczna ofiara Jezusa

1. Izajasz 53:10 – „A jednak spodobało się Panu go zmiażdżyć, zasmucił go, gdy złożysz jego duszę na ofiarę za grzech”.

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani”.

Dzieje Apostolskie 2:24 Którego Bóg wskrzesił, uwolniwszy się od boleści śmierci, gdyż było niemożliwe, aby go uchwycono.

Bóg wskrzesił Jezusa i uwolnił Go z uścisku śmierci, która nie mogła Go utrzymać.

1: Bóg jest najwyższą mocą i tylko On ma władzę przywracania do życia zmarłych.

2: Zmartwychwstanie Jezusa jest znakiem ogromnej miłości Boga do nas i przypomnieniem, że możemy w Niego wierzyć w każdej sytuacji.

1: Jana 11:25-26 – Jezus jej rzekł: ? Jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.

2: Rzymian 8:11 - Jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to

Ten, który wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.

Dzieje Apostolskie 2:25 Gdyż Dawid o nim mówił, zawsze widziałem Pana przed sobą, bo jest po mojej prawicy, abym się nie zachwiał.

Dawid przewidział, że Pan jest zawsze przed jego obliczem i że się nie wzruszy.

1. Świadomość, że Bóg jest z nami: jak znaleźć siłę i odwagę w trudnych czasach

2. Niezawodna obecność Boga: poleganie na Bożej mocy w pokonywaniu wyzwań

1. Psalm 16:8 - ? □ zawsze stawiam Pana przede mną; ponieważ jest po mojej prawicy, nie zachwieję się.

2. Izajasz 41:10 - ? □ nie słuchajcie, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą. ??

Dzieje Apostolskie 2:26 Dlatego rozradowało się moje serce i rozradował się mój język; nadto i ciało moje odpocznie w nadziei:

Radość zbawienia wnosi nadzieję i radość do serca wierzącego.

1: Radość z nadziei zbawienia

2: Radość zbawionego serca

1: Rzymian 5:1-5 - Skoro więc zostaliśmy usprawiedliwieni z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Przez Niego także przez wiarę uzyskaliśmy dostęp do tej łaski, w której stoimy, i radujemy się nadzieją chwały Bożej.

2: Kolosan 1:27 - Im Bóg postanowił dać poznać, jak wielkie jest wśród pogan bogactwo chwały tej tajemnicy, którą jest Chrystus w was, nadzieja chwały.

Dzieje Apostolskie 2:27 Bo nie zostawisz duszy mojej w piekle i nie pozwolisz, aby Święty Twój oglądał skażenie.

Bóg nie pozostawi swego ludu w piekle, ale zamiast tego przyniesie mu odkupienie.

1: Bóg jest miłosierdziem, miłością i przebaczeniem.

2: Bóg nie opuszcza swojego ludu.

1: Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2:1 Piotra 1:3-5 - Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który według obfitego miłosierdzia swego zrodził nas na nowo do żywej nadziei przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa, do dziedzictwa niezniszczalnego i nieskalany, i niewiędnący, zachowany w niebie dla was, którzy mocą Bożą strzeżeni jesteście przez wiarę ku zbawieniu, gotowemu się objawić w czasie ostatecznym.

Dzieje Apostolskie 2:28 Dałeś mi poznać drogi życia; napełnisz mnie radością obliczem swoim.

Drogi życia są nam znane dzięki Bożej obecności.

1: Radość z Oblicza Pana

2: Znalezienie kierunku dzięki Bożej obecności

1: Psalm 27:4? □ Niczego nie pragnąłem od Pana, o to będę zabiegał; abym mógł mieszkać w domu Pańskim przez wszystkie dni mego życia, aby oglądać piękno Pana i pytać w Jego świątyni.

2: Izajasz 58:11? A Pan będzie cię nieustannie prowadził, nasyci duszę twoją w czasie suszy i utuczy twoje kości, i będziesz jak ogród nawodniony i jak źródło wody, którego wody nie wysychają.

Dzieje Apostolskie 2:29 Mężowie i bracia, pozwólcie, że swobodnie będę wam mówił o patriarsze Dawidzie, że umarł i został pochowany, a jego grób jest u nas aż do dnia dzisiejszego.

Apostoł Piotr zwraca się do tłumów w Jerozolimie, aby poinformować, że patriarcha Dawid umarł i został pochowany, a jego grób jest nadal obecny w ich czasach.

1. Moc śmierci: przykład Dawida

2. Dziedzictwo wiary: pamięć o patriarchach

1. 2 Samuela 7:12-13 - Gdy dopełnią się twoje dni i spoczniesz ze swoimi ojcami, wzbudzę po tobie twoje potomstwo, które wyjdzie z twojego ciała, i utwierdzę jego królestwo.

2. Psalm 16:8-11 - Zawsze stawiam przed sobą Pana; ponieważ jest po mojej prawicy, nie zachwieję się. Dlatego raduje się moje serce i raduje się cała moja istota; i moje ciało mieszka bezpiecznie. Bo nie wydasz duszy mojej do Szeolu i nie pozwolisz, aby Twój Święty oglądał skażenie.

Dzieje Apostolskie 2:30 Będąc więc prorokiem i wiedząc, że Bóg mu przysiągł, że z owocu jego lędźwi według ciała, wzbudzi Chrystusa, aby zasiadł na jego tronie;

Dawid wiedział przez proroctwo, że Bóg obiecał wzbudzić Chrystusa z jego potomstwa według ciała, aby zasiadł na jego tronie.

1. Obietnica tronu Chrystusa: niezmienny Boży plan odkupienia

2. Moc proroctwa: skąd Dawid wiedział o przyjściu Chrystusa

1. Psalm 132:11 „Pan przysiągł Dawidowi zgodnie z prawdą i nie odstąpi od tego. Z owocu twego ciała posadzę na twoim tronie”.

2. Hebrajczyków 7:14 „Wiadomo bowiem, że nasz Pan wywodził się z Judy, o której plemieniu Mojżesz nie mówił nic o kapłaństwie”.

Dzieje Apostolskie 2:31 Widząc to, mówił już o zmartwychwstaniu Chrystusa, że dusza jego nie pozostała w piekle ani ciało jego nie zaznało skażenia.

Zmartwychwstanie Chrystusa zostało przepowiedziane w Piśmie Świętym, a jego dusza nie pozostała w piekle, a jego ciało nie doznało skażenia.

1. Jezus zmartwychwstał: zwycięstwo życia nad śmiercią

2. Zmartwychwstanie Jezusa: Boża moc nad grzechem i śmiercią

1. Psalm 16:10 ? albo nie zostawisz duszy mojej w piekle; ani nie pozwolisz, aby Twój Święty oglądał skażenie.

2. Izajasz 25:8? □ połkniemy śmierć w zwycięstwie; a Pan Bóg otrze łzy z każdego oblicza.??

Dzieje Apostolskie 2:32 Tego Jezusa wskrzesił Bóg, czego my wszyscy jesteśmy świadkami.

Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jest rzeczywistością, której świadkami są wszyscy.

1. Niewątpliwa rzeczywistość zmartwychwstania Jezusa

2. Nadzieja i radość ze Zmartwychwstania Jezusa

1. 1 Koryntian 15:14-17 - A jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie i próżna jest także wasza wiara.

2. Rzymian 4:25 – Który został wydany za nasze przestępstwa i zmartwychwstał dla naszego usprawiedliwienia.

Dzieje Apostolskie 2:33 Będąc więc wywyższony prawicą Boga i otrzymawszy od Ojca obietnicę Ducha Świętego, zesłał to, co wy teraz widzicie i słyszycie.

Jezus Chrystus, wywyższony przez Boga, otrzymał od Ojca obietnicę Ducha Świętego i zesłał dary Ducha, które ówcześni ludzie mogli widzieć i słyszeć.

1. Boże obietnice są prawdziwe i niezawodne

2. Moc Ducha Świętego

1. Rzymian 8:14-16 – „Albowiem wszyscy, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. Nie otrzymaliście bowiem ducha niewoli, aby ponownie popaść w bojaźń, ale otrzymaliście Ducha przybrania za synów , przez którego wołamy: ? □ bba! Ojcze!? Sam Duch świadczy wraz z duchem naszym, że jesteśmy dziećmi Bożymi.

2. Efezjan 1:13-14 – „W nim i wy, gdy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię waszego zbawienia i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecanym Duchem Świętym, który jest gwarancją naszego dziedzictwa aż do posiądziemy go, ku chwale Jego chwały”.

Dzieje Apostolskie 2:34 Dawid bowiem nie wstąpił do nieba, ale sam mówi: Rzekł Pan mojemu Panu: Usiądź po mojej prawicy,

W Dziejach Apostolskich 2:34 Piotr cytuje Psalm 110:1, aby udowodnić zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa.

1. Autorytet Chrystusa: udowodniony przez Pismo Święte

2. Moc zmartwychwstania: nadzieja dla nas wszystkich

1. Psalm 110:1 - Pan rzekł do mojego Pana: Usiądź po mojej prawicy

2. Filipian 2:9-11 - Dlatego Bóg wielce go wywyższył i dał mu imię ponad wszelkie imię.

Dzieje Apostolskie 2:35 Aż uczynię twoich wrogów podnóżkiem twoich nóg.

Ten fragment Dziejów Apostolskich 2:35 jest cytatem z Psalmu 110:1, który mówi o mocy Boga, która może uczynić swoich wrogów podnóżkiem pod nogami swego ludu.

1. Moc Boga, która czyni wrogów podnóżkiem

2. Opieranie się na obietnicach Bożych

1. Psalm 110:1 - Rzekł Pan do Pana mego: Usiądź po mojej prawicy, aż położę twoich wrogów podnóżkiem twoich stóp.

2. Rzymian 16:20 – Bóg pokoju wkrótce zetrze szatana pod waszymi stopami. Łaska naszego Pana Jezusa niech będzie z wami.

Dzieje Apostolskie 2:36 Niech więc wie z całą pewnością cały dom Izraela, że Bóg stworzył tego samego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście, zarówno Pana, jak i Chrystusa.

Bóg oświadczył, że Jezus jest zarówno Panem, jak i Chrystusem, a dom Izraela powinien to wiedzieć.

1: Jezus: Pan i Chrystus – kim On jest?

2: Jezus: Ukrzyżowany – Dlaczego jest Panem i Chrystusem?

1: Filipian 2:9-11 - Dlatego Bóg wywyższył go na najwyższe miejsce i dał mu imię, które jest ponad wszelkie imię, 10 aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią, 11 i wszelki język uzna, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

2: Kolosan 1:15-20 – Jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego stworzenia. 16 Bo przez Niego zostało stworzone wszystko na niebie i na ziemi, widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy państwa, czy zwierzchności, czy władze? Wszystko zostało stworzone przez Niego i dla Niego. 17 On jest przed wszystkim i wszystko w nim ma swoją całość. 18 I on jest Głową Ciała, Kościoła. On jest początkiem, pierworodnym z umarłych, aby we wszystkim górować. 19 Bo w Nim zechciała zamieszkać cała Pełnia Boga, 20 i przez Niego pojednać ze sobą wszystko, czy to na ziemi, czy w niebie, wprowadzając pokój przez krew Jego krzyża.

Dzieje Apostolskie 2:37 Gdy to usłyszeli, zaniepokoiło ich serce i rzekli do Piotra i pozostałych apostołów: Mężowie i bracia, co mamy zrobić?

Ludzie byli głęboko poruszeni i pytali apostołów, co powinni zrobić.

1. Moc słowa: jak porusza nas Ewangelia

2. Odpowiadanie na wezwanie wiary: co powinniśmy zrobić, gdy usłyszymy dobrą nowinę

1. Izajasz 55:11 - Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona to, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się sprawa, do której je posłałem.

2. Jakuba 1:22-24 - Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który w zwierciadle widzi swoje naturalne oblicze: bo patrzy na siebie i odchodzi, i natychmiast zapomina, jakim był człowiekiem.

Dzieje Apostolskie 2:38 Wtedy Piotr rzekł do nich: Pokutujcie i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów, a otrzymacie dar Ducha Świętego.

Piotr nakazuje ludziom, aby pokutowali i przyjęli chrzest w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów, a otrzymają dar Ducha Świętego.

1: Moc pokuty i chrztu

2: Znaczenie otrzymania daru Ducha Świętego

1: Mateusza 3:13-17 – Jezus zostaje ochrzczony przez Jana Chrzciciela

2:2 Koryntian 5:17 - Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare odeszło, nowe nadeszło.

Dzieje Apostolskie 2:39 Bo obietnica jest dla was i dla waszych dzieci, i dla wszystkich, którzy są daleko, ilu ich Pan, Bóg nasz, powoła.

Obietnica Pana dotyczy wszystkich, których powołuje, zarówno bliskich, jak i dalekich.

1:? co ? □ Obietnica zbawienia??

2:? co ? □ Zew Łaski??

1: Rzymian 10:14-15 – Jak więc będą wzywać tego, w którego nie uwierzyli? A jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? A jak mają słuchać, skoro nikt nie głosi? A jak mają głosić, jeśli nie są posłani?

2: Izajasz 55:6-7 – Szukajcie Pana, póki można go znaleźć; wzywajcie go, póki jest blisko; niech bezbożny porzuci swoją drogę, a nieprawy swoje myśli; niech się nawróci do Pana, aby się nad nim zlitował, i do naszego Boga, gdyż hojnie przebaczy.

Dzieje Apostolskie 2:40 I wieloma innymi słowami świadczył i napominał, mówiąc: Ratujcie się spośród tego przewrotnego pokolenia.

Piotr nawołuje lud, aby ratował się przed złym pokoleniem.

1. Życie w nieprawym świecie: jak nie podążać za tłumem

2. Boże wezwanie do pokuty: jak zostać wybawionym od niegodziwości

1. Psalm 1:1-2 - Błogosławiony człowiek, który nie chodzi za radą bezbożnych, nie stoi na drodze grzeszników i nie zasiada w gronie szyderców.

2. Tytusa 2:11-14 - Pojawiła się bowiem łaska Boża, niosąca zbawienie wszystkim ludziom, kształcąca nas do wyrzeczenia się bezbożności i światowych namiętności oraz do prowadzenia w obecnym wieku wstrzemięźliwego, uczciwego i pobożnego życia.

Dzieje Apostolskie 2:41 Ci, którzy chętnie przyjęli jego słowo, zostali ochrzczeni i tego samego dnia dołączyło do nich około trzech tysięcy dusz.

Wczesny Kościół witał nowo nawróconych i chrzcił ich, co doprowadziło do wzrostu ich liczby do około trzech tysięcy dusz.

1. Znaczenie przyjmowania nowych wierzących

2. Moc chrztu

1. Mateusza 28:19-20 – Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

20 Nauczcie ich przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem, a oto jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Amen.

2. Rzymian 10:8-10 – Ale co to mówi? Blisko ciebie jest słowo, w twoich ustach i w twoim sercu, to jest słowo wiary, które głosimy;

9 Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

10 Bo sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu; i ustami wyznaje się ku zbawieniu.

Dzieje Apostolskie 2:42 I trwali wytrwale w nauce apostolskiej i we wspólnocie, w łamaniu

chleba i w modlitwach.

Wczesny Kościół poświęcał się studiowaniu nauk apostołów, społeczności, łamaniu chleba i modlitwie.

1. Podstawa Kościoła: oddanie nauce apostolskiej

2. Moc wspólnoty: doświadczanie błogosławieństwa przynależności

1. Kolosan 3:16 Niech słowo Chrystusowe zamieszka w was obficie we wszelkiej mądrości; ucząc i napominając się wzajemnie w psalmach, hymnach i pieśniach duchowych, śpiewając z łaską w sercach waszych Panu.

2. Hebrajczyków 10:24-25 I zważajmy jedni na drugich, aby pobudzać się do miłości i dobrych uczynków: Nie opuszczając wspólnych zgromadzeń, jak to niektórzy mają w zwyczaju; ale napominajcie się nawzajem, a tym bardziej, im bardziej widzicie, że dzień się zbliża.

Dzieje Apostolskie 2:43 I strach ogarnął każdą duszę, a apostołowie działy się wiele cudów i znaków.

Strach ogarnął lud, gdy apostołowie dokonywali wielu znaków i cudów.

1. Moc cudów: okazywanie autorytetu Boga

2. Stawianie czoła strachowi: przezwyciężanie lęku i zmartwień w trudnych czasach

1. Hebrajczyków 2:3-4 – Jak ujdziemy, jeśli zaniedbamy tak wielkie zbawienie; co na początku zaczął opowiadać Pan, a zostało nam potwierdzone przez tych, którzy go słuchali.

4. 2 Koryntian 12:9 - I rzekł do mnie: Wystarczy ci mojej łaski, bo moja siła doskonali się w słabości. Najchętniej więc będę się chlubił ze swoich słabości, aby moc Chrystusa spoczęła na mnie.

Dzieje Apostolskie 2:44 I wszyscy, którzy uwierzyli, byli razem i wszystko mieli wspólne;

Wierzący dzielili się między sobą całym swoim majątkiem.

1. Siła hojności

2. Piękno wspólnoty

1. Dzieje Apostolskie 4:32 - ? □ a więc cała liczba wierzących była jednego serca i jednej duszy i nikt nie mówił, że cokolwiek z jego rzeczy należy do niego, jest jego własnością, lecz wszystko mają wspólne.

2. 1 Koryntian 13:4-7 – ? □ ove jest cierpliwy i miły; miłość nie zazdrości i nie przechwala się; nie jest to aroganckie ani niegrzeczne. Nie upiera się przy swojej własnej drodze; nie jest drażliwy ani urażony; nie raduje się z nieprawości, lecz raduje się prawdą. Miłość wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma.

Dzieje Apostolskie 2:45 I sprzedali swoje posiadłości oraz dobra i rozdzielili je wszystkim ludziom według potrzeby.

Ludzie wczesnego kościoła chrześcijańskiego dzielili się między sobą swoim majątkiem, aby zaspokoić potrzeby członków wspólnoty kościelnej.

1. Siła hojności we wspólnocie chrześcijańskiej

2. Troska o siebie nawzajem w Kościele

1. Galacjan 6:2 - Noście jedni drugich brzemiona i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe.

2. 1 Jana 3:17 - Jeśli jednak ktoś posiada dobra tego świata, a widzi brata swego w potrzebie, a zamyka przed nim swoje serce, jak może w nim mieszkać miłość Boża?

Dzieje Apostolskie 2:46 A oni codziennie zgodnie przebywali w świątyni i łamiąc chleb od domu do domu, jedli ich mięso z radością i w prostocie serca,

Wczesny Kościół w dalszym ciągu gromadził się w świątyni i dzielił posiłki z radością i jednością.

1: Powinniśmy starać się żyć w jedności, tak jak wczesny Kościół.

2: Wzajemne celebrowanie naszej wiary sprawia nam radość i wzmacnia naszą wiarę.

1: Efezjan 4:3, ? Czy dokładasz wszelkich starań, aby zachować jedność Ducha poprzez więź pokoju?

2: Psalm 133:1, ? ehold, jak dobrze i jak miło, gdy bracia mieszkają razem w jedności!??

Dzieje Apostolskie 2:47 Chwalijcie Boga i miejcie łaskę u całego ludu. I Pan codziennie dodawał do kościoła takich, którzy powinni być zbawieni.

Pan był chwalony przez lud i cieszył się przez nich uznaniem. W rezultacie Pan codziennie dodawał do kościoła tych, którzy zostali zbawieni.

1: Powinniśmy zawsze chwalić Pana i cieszyć się Jego łaską.

2: Powinniśmy codziennie starać się o zbawienie i dołączenie do kościoła.

1: Psalm 103:1-2 „Błogosław, duszo moja, Pana i wszystko, co we mnie, błogosław święte imię jego! Błogosław, duszo moja, Pana i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach”.

2: Dzieje Apostolskie 3:19 „Dlatego pokutujcie i nawróćcie się, aby wasze grzechy zostały zgładzone i aby od oblicza Pana nadeszły czasy ochłody.”

Dzieje Apostolskie 3 opowiadają o uzdrowieniu przez Piotra kulawego żebraka i jego późniejszym kazaniu w Portyku Salomona.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od udania się Piotra i Jana do świątyni w czasie modlitwy. Spotykają człowieka chromego od urodzenia, którego niesiono do bramy świątyni zwanej Piękną, gdzie codziennie stawiano go, aby żebrał od tych, którzy wchodzili na dziedzińce świątyni. Gdy zobaczył Piotra i Jana, którzy mieli wejść, poprosił ich o pieniądze. Ale Piotr patrzył prosto na niego, podobnie jak Jan. Wtedy Piotr rzekł: «Srebra i złota nie mam, ale co mam, to ci daję. W imię Jezusa Chrystusa z Nazaretu, chodź». Wzięcie go za prawą rękę natychmiast pomogło mu wstać, stopy w kostkach stały się mocne, zaczęły chodzić, a następnie poszły z nimi na dziedzińce świątyni, chodząc, skacząc, chwaląc Boga (Dzieje Apostolskie 3:1-8).

2. akapit: Wszyscy ludzie widzieli go, jak szedł, chwaląc Boga, rozpoznał go ten sam człowiek, który siedział i żebrał. Piękna Brama była pełna cudów, wydarzyło się zdumienie. Widząc okazję, Piotr zwrócił się do tłumu, wyjaśniając, że nie własną mocą ani

pobożnością sprawili, że ten człowiek chodzi, ale przez wiarę. w imię Jezusa, którego Bóg uwielbił, którego wydali, wyparł się przed Piłatem, choć ten zdecydował się go wyprzeć, Święty Sprawiedliwy prosił o uwolnienie zabójcy, zabitego autora, ale Bóg wskrzesił martwego, czego świadkowie (Dz 3:9-15).

Akapit 3: To imię Jezusa i wiara, które przychodzą przez Niego, całkowicie uzdrowiły tego człowieka, jak wszyscy wyraźnie widzą. Bracia wiedzą, że wasi przywódcy działali w ramach ignorancji, ale w ten sposób Bóg wypełnił to, co przepowiedział przez wszystkich proroków, mówiąc, że Jego Mesjasz będzie cierpiał, więc pokutujcie, zawróćcie wymazane grzechy. Niech nadejdą odświeżające czasy. Niech nadejdzie Pan, aby posłał Mesjasza już dla was wyznaczonego. Jezus musi pozostać niebem, aż nadejdzie czas. albowiem Bóg przywróci wszystko, jak dawno temu obiecał przez swoich świętych proroków (Dz 3,16-21). Kontynuuje swoje kazanie, odnosząc się do Mojżesza Samuela i innych proroków, którzy mówili o tych dniach, kończąc: „Jesteście dziedzicami, prorokami, przymierzem, które Bóg zawarł z waszymi przodkami, kiedy powiedział Abraham: „Przez wasze potomstwo wszystkie narody będą błogosławione ziemia". Kiedy Bóg wzbudził swego sługę, posłał wam najpierw błogosławieństwo, odwracając każdego ze złych dróg" (Dz 3,22-26).

Dzieje Apostolskie 3:1 Piotr i Jan weszli razem do świątyni o godzinie modlitwy, czyli o godzinie dziewiątej.

O godzinie dziewiątej Piotr i Jan udali się do świątyni, aby się modlić.

1. Znaczenie modlitwy i oddania się Bogu.

2. Siła wiary i to, jak może przenosić góry.

1. 1 Tesaloniczan 5:17 – Módlcie się bez przerwy.

2. Mateusza 17:20 - Odpowiedział im: „Z powodu waszej małej wiary. Bo zaprawdę powiadam wam, jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: «Przesuń się stąd tam», a ona się przesunie i nie będzie dla was nic niemożliwego".

Dzieje Apostolskie 3:2 I niesiono pewnego człowieka, chromego od łona matki, którego kładziono codziennie u bramy świątyni zwanej Piękną, aby prosić o jałmużnę wchodzących do świątyni;

Człowieka, który był chromy od urodzenia, zaprowadzono do bramy świątyni zwanej Piękną, gdzie prosił o jałmużnę od wchodzących do świątyni.

1. Moc wiary: jak Bóg uzdrawia wiernych

2. Siła współczucia: jak możemy coś zmienić

1. Łk 4,18-19 – „Duch Pański nade mną, gdyż namaścił mnie, abym głosił ewangelię ubogim; posłał mnie, abym uzdrawiał tych, którzy mają złamane serce, abym głosił jeńcom wybawienie, a niewidomym przejrzenie, abym uciśnionych wypuścił na wolność”.

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani”.

Dzieje Apostolskie 3:3 Kto, widząc Piotra i Jana, którzy mieli wejść do świątyni, poprosił o jałmużnę.

Człowiek w świątyni poprosił Piotra i Jana o jałmużnę.

1. Moc hojności: zrozumienie błogosławieństwa dawania

2. Naucz się ufać Bogu w potrzebie

1. Mateusza 6:19-21 „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną, ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamuj się i nie kradnij. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.

2. Łk 6:38 „Dawajcie, a będzie wam dane. Miara dobra, naciśnięta, utrząśnięta i przelana, będzie włożona na wasze kolana. Bo taką miarą, jakiej użyjesz, taką ci odmierzą.”

Dzieje Apostolskie 3:4 A Piotr, wpatrując się w niego wraz z Janem, powiedział: Spójrz na nas.

Ten fragment opisuje Piotra i Jana, którzy uważnie przyglądają się mężczyźnie.

1. „Spójrz na nas: siła umyślnych spojrzeń”

2. „Siła wspólnoty: jedność w skrócie”

1. „Niech twoje oczy patrzą prosto przed siebie, kieruj wzrok bezpośrednio przed siebie.” — Przysłów 4:25

2. „Nie rozglądaj się ani na prawo, ani na lewo; strzeż swojej nogi od złego”. — Przysłów 4:27

Dzieje Apostolskie 3:5 I zważał na nich, spodziewając się, że coś od nich otrzyma.

Do Piotra i Jana przyszedł pewien człowiek, spodziewając się, że coś od nich otrzyma.

1. Siła hojności: naucz się dawać, nie oczekując niczego w zamian.

2. Moc wiary: Zaufanie Bogu, że zaspokoi wszystkie twoje potrzeby.

1. Jakuba 1:17 - Każdy dobry dar i każdy doskonały dar pochodzi z góry i zstępuje od Ojca światłości, u którego nie ma zmienności ani cienia zawrócenia.

2. 2 Koryntian 9:10-11 - Teraz ten, który oddaje ziarno siewcy, daje chleb jako pokarm dla was i rozmnaża wasze zasiane nasienie i pomnaża owoce waszej sprawiedliwości; Wzbogaceni we wszystko ku wszelkiej szczodrości, która powoduje przez nas dziękczynienie Bogu.

Dzieje Apostolskie 3:6 Wtedy Piotr rzekł: Nie mam srebra ani złota; ale takie, jakie mam, daję ci: W imię Jezusa Chrystusa z Nazaretu powstań i chodź.

Piotr uzdrawia chromego człowieka, głosząc imię Jezusa Chrystusa z Nazaretu.

1. Moc imienia Jezus: doświadczanie cudów Bożych przez Chrystusa

2. Jezus: źródło życia i uzdrowienia

1. Jana 14:12 – „Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto we mnie wierzy, będzie także dokonywał dzieł, których ja dokonuję, i większych od tych dokona, bo Ja idę do Ojca”.

2. Mateusza 8:3 – „A Jezus wyciągnął rękę i dotknął go, mówiąc: „Chcę; bądź czysty.” I natychmiast jego trąd został oczyszczony”.

Dzieje Apostolskie 3:7 I ujął go za prawą rękę, i podniósł, i natychmiast wzmocniły się jego nogi i kostki.

Mężczyzna został uzdrowiony mocą Jezusa i mógł wstać.

1: Moc Jezusa uzdrawia

2: Nieoczekiwana siła wiary

1: Mateusza 9:2 - A oto przyprowadzono do niego człowieka paraliżowanego, leżącego na łożu, a Jezus, widząc wiarę ich, rzekł do paralityka; Synu, bądź dobrej myśli; twoje grzechy będą ci odpuszczone.

2: Dzieje Apostolskie 10:38 - Jak Bóg namaścił Jezusa z Nazaretu Duchem Świętym i mocą, który chodził, czyniąc dobrze i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła; bo Bóg był z nim.

Dzieje Apostolskie 3:8 A on zrywając się, wstał i chodził, i wszedł z nimi do świątyni, chodząc i skacząc, i chwaląc Boga.

Człowiek kaleki od urodzenia został uzdrowiony, mógł stać i chodzić, i wszedł do świątyni z radością i uwielbieniem.

1. Moc uwielbienia — jak uwielbienie Boga może przynieść uzdrowienie i radość.

2. Pokonywanie przeciwności losu — jak wiara i odwaga mogą przynieść niesamowite rezultaty.

1. Jana 14:12-14 – Zaufanie Jezusowi przynosi pokój i nadprzyrodzoną radość.

2. Psalm 34:1-4 – Chwalenie Boga przynosi uzdrowienie i pokój.

Dzieje Apostolskie 3:9 I cały lud widział go, jak chodził i chwalił Boga:

Człowiek, który był chromy, został uzdrowiony i widziano go, jak chodził i chwalił Boga.

1. Moc uwielbienia: zachęcanie innych do dziękczynienia w każdej sytuacji

2. Cuda Boga: doświadczanie Jego uzdrowienia i odnowienia

1. Psalm 34:1-3 - Będę błogosławił Pana w każdym czasie; Jego chwała będzie zawsze w moich ustach.

2. Hebrajczyków 13:15 - Przez niego zatem składajmy Bogu nieustannie ofiarę chwały, to jest owoc warg, które wyznają jego imię.

Dzieje Apostolskie 3:10 I poznali, że to on siedział przy jałmużnie u pięknej bramy świątyni, i napełnili się zdumieniem i zdumieniem nad tym, co go spotkało.

Mężczyzna, który siedział przed bramą świątyni i żebrał o jałmużnę, został cudownie uzdrowiony przez Piotra i Jana, co pozostawiło otaczających go ludzi pełnych zdumienia i zdumienia.

1. Moc cudów: Cudowne uzdrowienie Jezusa

2. Dostrzeganie cudów Boga na co dzień

1. Mateusza 9:35 – „A Jezus obchodził wszystkie miasta i wsie, nauczając w ich synagogach i głosząc ewangelię o królestwie oraz uzdrawiając wszelką chorobę i wszelką niemoc wśród ludu.”

2. Łk 7:22 - „Wtedy Jezus odpowiadając, rzekł do nich: Idźcie i opowiadajcie Janowi, co widzieliście i słyszeliście: że niewidomi widzą, chromi chodzą, trędowaci zostają oczyszczeni, głusi słyszą, a głusi słyszą, umarli zmartwychwstają, ubogim głoszona jest ewangelia”.

Dzieje Apostolskie 3:11 A gdy chromy, który został uzdrowiony, trzymał Piotra i Jana, cały lud zbiegł się do nich do przedsionka, zwanego Salomonowym, bardzo się dziwiąc.

Chromy został uzdrowiony, a lud ze zdumieniem zgromadził się wokół Piotra i Jana.

1. Cuda uzdrowień dzisiaj

2. Moc i obecność Boga w naszym życiu

1. Jana 14:12 – „Zaprawdę zaprawdę powiadam wam, kto we mnie wierzy, będzie dokonywał dzieł, których ja dokonuję, i dokona jeszcze większych rzeczy niż te, bo ja idę do Ojca”.

2. Dzieje Apostolskie 2:22 – „Mężowie izraelscy, słuchajcie tego: Jezus z Nazaretu był człowiekiem, któremu Bóg udzielił wam uznania przez cuda, cuda i znaki, których Bóg dokonał między wami przez niego, jak sami wiecie”.

Dzieje Apostolskie 3:12 A gdy Piotr to zobaczył, odpowiedział ludowi: Mężowie izraelscy, dlaczego się temu dziwicie? lub dlaczego tak na nas patrzycie, jakbyśmy własną mocą lub świętością sprawili, że ten człowiek zaczął chodzić?

Piotr zapytał lud Izraela, dlaczego był zdumiony cudem uzdrowienia człowieka przez Jezusa.

1. Moc Jezusa: rozpoznanie cudu Jezusa w naszym życiu

2. Przyjmowanie cudów Boga: przyjęcie Jego zaopatrzenia i łaski

1. Łk 5,17-26 – Jezus uzdrawia sparaliżowanego

2. Jana 10:10 – Jezus przyszedł, aby dać życie i to w obfitości

Dzieje Apostolskie 3:13 Bóg Abrahama, Izaaka i Jakuba, Bóg naszych ojców, wsławił swego Syna, Jezusa; którego wydaliście, i zaparliście się go przed Piłatem, gdy ten był zdecydowany go wypuścić.

Bóg uwielbił swego Syna Jezusa, mimo że został odrzucony i zdradzony przez ludzkość.

1. Moc Bożej miłości – Jak Boża miłość do ludzkości jest silniejsza od naszych własnych grzechów i niedoskonałości.

2. Uwielbienie Jezusa – jak posłuszeństwo Jezusa woli Bożej doprowadziło do Jego uwielbienia.

1. Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze

grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

2. Filipian 2:5-8 – „W stosunkach między sobą zachowujcie ten sam sposób myślenia, co Chrystus Jezus: który będąc z natury Bogiem, nie uważał równości z Bogiem za coś, co można wykorzystać dla własnej korzyści, lecz raczej: uczynił siebie niczym, przyjmując naturę sługi, stając się podobnym do człowieka. A w wyglądzie uznany za człowieka, uniżył się, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej!”

Dzieje Apostolskie 3:14 Wy zaś zaparliście się Świętego i Sprawiedliwego i chcieliście, żeby wam był dany zabójca;

Przejście Ludzie odrzucili to, co święte i jedyne, a zamiast tego pragnęli mordercy.

1. Niebezpieczeństwo odrzucenia Boga

2. Moc dokonywania złego wyboru

1. Izajasz 53:5 - Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy: kara naszego pokoju spadła na niego; a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

2. Jakuba 4:17 - Kto więc umie dobrze czynić, a nie czyni, ten jest grzechem.

Dzieje Apostolskie 3:15 I zabili Księcia życia, którego Bóg wskrzesił z martwych; czego jesteśmy świadkami.

Piotr, jeden z dwunastu apostołów, głosił mieszkańcom Jerozolimy, że Jezus, Książę Życia, został zabity, ale Bóg wskrzesił go z martwych.

1. Moc Zmartwychwstania – Zgłębianie znaczenia zmartwychwstania Jezusa i mocy, jaką nam ono oferuje.

2. Życie Jezusa – badanie wpływu, jaki życie Jezusa miało na jego naśladowców i nasze dzisiejsze życie.

1. Rzymian 6:4-10 – Odkrywanie naszego nowego życia w Chrystusie poprzez zjednoczenie z Jego śmiercią i zmartwychwstaniem.

2. 1 Koryntian 15:21-26 – Zbadanie znaczenia zmartwychwstania Jezusa w przyniesieniu

nam nowego życia.

Dzieje Apostolskie 3:16 A jego imię przez wiarę w jego imię wzmocniło tego człowieka, którego widzicie i znacie; zaiste, wiara, która jest przez niego, zapewniła mu to doskonałe zdrowie przed wami wszystkimi.

Pewien człowiek został uzdrowiony przez wiarę w imię Jezusa, a wszyscy obecni byli świadkami tego cudownego uzdrowienia.

1. Wiara, która przenosi góry: jak prowadzić życie pełne cudownych możliwości

2. Moc wiary: jak uzyskać dostęp do Boskiego uzdrowienia

1. Marek 11:22-24 - A Jezus im odpowiedział: «Miejcie wiarę w Boga. Zaprawdę powiadam wam, kto powie tej górze: „Podnieś się i wrzuć do morza”, a nie wątpi w swoim sercu, ale wierzy, że spełni się to, co mówi, tak się mu stanie.

2. Jakuba 1:5-7 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana. Niech jednak prosi z wiarą i bez wątpienia, bo kto wątpi, jest jak fala morska niesiona i miotana przez wiatr.

Dzieje Apostolskie 3:17 A teraz, bracia, założę się, żeście to uczynili przez niewiedzę, podobnie jak i wasi przełożeni.

Piotr karci tłum Żydów za zabicie Jezusa, tłumacząc, że stało się to z niewiedzy.

1. Potęga ignorancji: jak pokonać własną ślepotę

2. Nieumyślny grzech: nauka rozpoznawania swoich złych uczynków i odpokutowania za nie

1. Mateusza 26:67-68 - Wtedy pluli mu w twarz i bili go pięściami; a inni bili go, mówiąc: „Prorokuj nam, Chryste! Kim jest ten, który cię uderzył?”

2. Jakuba 4:17 - Dlatego ten, kto wie, co należy czynić, a tego nie robi, jest grzechem.

Dzieje Apostolskie 3:18 Ale to, co Bóg przedtem oznajmił przez usta wszystkich swoich proroków, że Chrystus będzie cierpiał, właśnie wypełnił.

Bóg wypełnił swoją obietnicę, że Chrystus będzie cierpiał za nasze grzechy.

1. Obietnica krzyża: zrozumienie cierpienia Jezusa

2. Śmierć Jezusa: ostateczna ofiara za nasze grzechy

1. Izajasz 53:4-5 – Zaprawdę, on dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze smutki; a jednak uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on został zraniony za nasze przestępstwa; został zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

2. Filipian 2:6-8 – Który będąc z natury Bogiem, nie uważał równości z Bogiem za coś, co można wykorzystać dla własnej korzyści; raczej nie uczynił siebie niczym, przyjmując samą naturę sługi, będąc stworzonym na podobieństwo ludzkie. A w zewnętrznym wyglądzie uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci — i to śmierci krzyżowej!

Dzieje Apostolskie 3:19 Pokutujcie więc i nawróćcie się, aby wasze grzechy zostały zmazane, gdy nastaną od Pana czasy ochłody;

Pokutujcie i zwróćcie się do Boga o przebaczenie grzechów.

1: Pokuta prowadzi do przebaczenia.

2: Szukaj odkupienia poprzez nawrócenie.

1: Izajasz 1:18 – „Chodźcie, przemyślmy to razem, mówi Pan, choć wasze grzechy są jak szkarłat, wybieleją jak śnieg, choć będą czerwone jak karmazyn, staną się jak wełna”.

2:1 Jana 1:9 – „Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości”.

Dzieje Apostolskie 3:20 I pośle Jezusa Chrystusa, o którym wam wcześniej opowiadano:

Ten fragment mówi o Jezusie Chrystusie, który był już wcześniej głoszony ludziom.

1. Jezus: nadzieja świata

2. Głoszenie Dobrej Nowiny o Jezusie Chrystusie

1. 1 Koryntian 15:3-4 - Najpierw bowiem przekazałem wam to, co i ja przejąłem, że Chrystus umarł za nasze grzechy zgodnie z Pismem; I że został pogrzebany, i że trzeciego dnia zmartwychwstał, zgodnie z Pismem.

2. Rzymian 10:14-15 – Jak więc mają wzywać tego, w którego nie uwierzyli? i jak uwierzą w Tego, o którym nie słyszeli? i jak usłyszą bez kaznodziei? A jakże mają głosić, jeśli nie zostaną posłani? jak napisano: Jak piękne są stopy tych, którzy głoszą ewangelię pokoju i przynoszą radosną wieść o dobrych rzeczach!

Dzieje Apostolskie 3:21 Którego niebo musi przyjąć aż do czasów naprawienia wszystkiego, o czym Bóg przepowiedział przez usta wszystkich swoich świętych proroków od początku świata.

W Dziejach Apostolskich 3:21 jest powiedziane, że niebo przyjmie Jezusa aż do czasów naprawienia wszystkiego, o czym Bóg przepowiedział przez proroków od początku świata.

1. Jezus jest wypełnieniem Bożych obietnic i planu od początku czasów.

2. Boże obietnice zostały objawione przez Jego proroków i wypełnią się przez Jezusa.

1. Izajasz 55:11 – „tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust; nie wróci do mnie puste, ale wykona to, co zamierzyłem i pomyślnie spełni to, z czym je posłałem”.

2. Hebrajczyków 2:14 – „Skoro więc dzieci mają udział w ciele i krwi, on także miał udział w tych samych rzeczach, aby przez śmierć zniszczyć tego, który ma władzę nad śmiercią, to jest diabła”.

Dzieje Apostolskie 3:22 Zaprawdę bowiem Mojżesz powiedział do ojców: Proroka z waszych braci wzbudzi wam Pan, Bóg wasz, na wzór mnie; będziecie go słuchać we wszystkim, co wam powie.

Mojżesz prorokował o przyjściu Mesjasza, który przyniesie nowe przymierze zbawienia.

1. Obietnica Mesjasza: co przepowiedzieli prorocy

2. Odpowiedź na przyjście Mesjasza

1. Izajasz 53:4-6

2. Łk 4,18-21

Dzieje Apostolskie 3:23 I stanie się, że każda dusza, która nie usłucha tego proroka, zostanie wytracona spośród ludu.

Ten fragment Dziejów Apostolskich 3:23 ostrzega, że ci, którzy nie słuchają proroka, zostaną wytraceni spośród ludu.

1. „Boże wezwanie do posłuszeństwa: słuchanie proroka”

2. „Konsekwencje nieposłuszeństwa: zniszczenie przez lud”

1. Powtórzonego Prawa 18:15-19: „Pan, twój Bóg, wzbudzi ci proroka takiego jak ja, spośród ciebie, spośród twoich braci – jego będziesz słuchał – tak jak chciałeś od Pana, Boga swego, na Horebie w dniu zgromadzenia, gdy mówiliście: Niech już nie słyszę głosu Pana, Boga mojego, i nie oglądam już tego wielkiego ognia, abym nie umarł. I rzekł Pan do mnie: Mają rację w tym, co powiedzieli. Wzbudzę im proroka spośród ich braci, takiego jak ty, i włożę moje słowa w jego usta, i będzie im mówił wszystko, co Rozkazuję mu. A kto nie będzie słuchał moich słów, które będzie mówił w moim imieniu, Ja sam będę tego od niego wymagał.'”

2. Jeremiasz 7:23-24: „Ale dałem im taki rozkaz: «Słuchajcie mojego głosu, a będę waszym Bogiem, a wy będziecie moim ludem. I chodźcie całą drogą, którą wam rozkażę, aby była będzie ci dobrze. Ale oni nie byli posłuszni i nie nakłonili swego ucha, lecz postępowali według własnych rad i zatwardziałości swoich złych serc i cofali się, a nie naprzód”.

Dzieje Apostolskie 3:24 Tak, i wszyscy prorocy, począwszy od Samuela i po nim, ilu ich mówiło, podobnie przepowiadali te dni.

Bóg obiecał, że pośle swego Syna na świat, aby zbawił ludzkość.

1. Wierność Boga w wypełnieniu obietnicy posłania swego Syna dla zbawienia ludzkości.

2. Moc proroctw i ich znaczenie w wskazywaniu na przyjście Chrystusa.

1. Izajasz 9:6-7 – Dziecię nam się narodziło, syn został nam dany; a władza spocznie na jego ramieniu, a imię jego będzie nazwane Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2. Łk 1:68-69 - Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, bo nawiedził i odkupił swój lud, i wzbudził dla nas róg zbawienia w domu swego sługi Dawida.

Dzieje Apostolskie 3:25 Wy jesteście dziećmi proroków i przymierza, które Bóg zawarł z naszymi ojcami, mówiąc do Abrahama: W twoim potomstwie będą błogosławione wszystkie pokolenia ziemi.

Bóg zawarł przymierze z Abrahamem, obiecując, że dzięki jego potomstwu wszystkie narody ziemi zostaną pobłogosławione.

1. Moc Bożych obietnic przymierza

2. Błogosławieństwo potomków Abrahama

1. Galacjan 3:14 – „Aby błogosławieństwo Abrahama spłynęło na pogan przez Jezusa Chrystusa; abyśmy przez wiarę otrzymali obietnicę Ducha.”

2. Księga Rodzaju 12:1-3 – „Teraz rzekł Pan do Abrama: Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej i z domu swego ojca do ziemi, którą ci wskażę. jesteś narodem wielkim, będę ci błogosławił i rozsławię twoje imię; i będziesz błogosławieństwem. I będę błogosławił błogosławiącym ciebie, i przeklnę tego, który cię przeklina, i będą błogosławione w tobie wszystkie narody ziemi.

Dzieje Apostolskie 3:26 Wam najpierw Bóg wskrzesił swego Syna Jezusa i posłał go, aby wam błogosławił w odwróceniu każdego z was od swoich niegodziwości.

Boży plan odkupienia zakłada wysłanie swego Syna Jezusa, aby nas pobłogosławił i odwrócił od naszych grzechów.

1: Jezus, nasz Odkupiciel i Zbawiciel

2: Odwrócenie się od niegodziwości

1:1 Jana 2:1-2 – „Dzieci moje, to wam piszę, abyście nie grzeszyli. A jeśliby ktoś zgrzeszył, mamy orędownika u Ojca, Jezusa Chrystusa sprawiedliwego. On jest przebłaganiem za nasze grzechy, i to nie tylko za nasze, ale i za grzechy całego świata”.

2: Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu; i ustami wyznaje się życie ku zbawieniu”.

Czwarty rozdział Dziejów Apostolskich opisuje aresztowanie Piotra i Jana przez Sanhedryn, ich odważne głoszenie wiary w Jezusa Chrystusa oraz jedność i hojność wśród pierwszych wierzących.

1. akapit: Rozdział zaczyna się od rozmowy Piotra i Jana z ludźmi o zmartwychwstaniu Jezusa, kiedy podeszli do nich kapłani, kapitan straży świątynnej Saduceusze, zaniepokojeni tym, że apostołowie nauczali ludzi głoszących, że w Jezusie zmartwychwstanie umarło. Pojmali Piotra i Jana, bo był wieczór, i wtrącili ich do więzienia aż do następnego dnia. Jednakże wielu, którzy usłyszeli przesłanie, wierzyło, że liczba ludzi wzrosła o około pięć tysięcy (Dzieje Apostolskie 4:1-4).

2. Akapit: Następnego dnia władcy, starsi, nauczyciele prawa spotkali się w Jerozolimie z arcykapłanem Annasza, Kajfaszem Janem Aleksandrem, inni arcykapłani rodziny przyprowadzili Piotra Jana. Zapytał, jaką mocą to uczynił? Wtedy napełniony Duchem Świętym Piotr powiedział: «Władcy, starsi, jeśli dzisiaj jesteśmy wezwani na rachunek, okażcie dobroć człowiekowi kulawemu, zapytanemu, jak został uzdrowiony, wiedzcie o tym wy wszyscy, Izraelu, imiecie Jezusa Chrystusa Nazaretu, którego ukrzyżowaliście, ale którego Bóg wskrzesił z martwych, że ten człowiek stoi zanim wyzdrowiałeś. Następnie oznajmił, że w nikim innym nie ma zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, przez które moglibyśmy być zbawieni (Dzieje Apostolskie 4:5-12).

3. akapit: Widząc odwagę, Piotr Jan, zdając sobie sprawę, że są to niewykształceni, zwykli ludzie, zdumiony zauważył, że ci mężczyźni byli z Jezusem, ale ponieważ widzieli stojącego tam człowieka, który został uzdrowiony, nic nie nakazywało im mówić, uczyć w ogóle imienia Jezus, ale Piotr Jan odpowiedział: Nie możemy powstrzymać się od mówienia o tym, co widzieliśmy, słyszeliśmy. Po kolejnych groźbach niech odejdą nie znajdując sposobu na ukaranie ich bo ludzie chwalą Boga za to co się stało. Po uwolnieniu wrócili do siebie ludzie zgłosili arcykapłani starsi powiedzieli: modlili się, Boże, daj sługom mówić słowo, wielką śmiałość, wyciągać ręce, uzdrawiać, dokonywać cudów przez imię świętego sługi, miejsce Jezusa, gdzie modlił się, wstrząśnięty, napełniony Duchem Świętym, odważnie wypowiadał słowo Bóg (Dzieje Apostolskie 4:13-31). . Rozdział kończy się opisem jedności wśród wierzących, twierdzących, że posiadają wszystko, co im się należy, gdyby apostołowie nadal dawali świadectwo o zmartwychwstaniu, Panu Jezusie, wielkiej łaski dla wszystkich potrzebujących, między rozdzielonych, każdemu, kto potrzebował (Dz 4:32-37).

Dzieje Apostolskie 4:1 A gdy rozmawiali z ludem, podeszli do nich kapłani, dowódca świątyni i saduceusze,

Wczesny kościół chrześcijański był prześladowany przez kapłanów, dowódcę świątyni i saduceuszy.

1. Nie zniechęcajcie się, gdy jesteście prześladowani za wiarę.

2. Trwaj niezachwianie w swojej wierze pomimo sprzeciwu.

1. Dzieje Apostolskie 5:41 – „I odeszli od Rady, ciesząc się, że zostali uznani za godnych znoszenia hańby dla jego imienia”.

2. Rzymian 8:35-39 – „Któż nas oddzieli od miłości Chrystusowej? Czy ucisk, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz?… Ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie nie będzie mogło nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

Dzieje Apostolskie 4:2 Zasmuceni, że nauczali lud i głosili przez Jezusa zmartwychwstanie.

Przywódcy religijni byli niezadowoleni, że apostołowie nauczali i głosili o Jezusie i zmartwychwstaniu.

1. Moc zmartwychwstałego życia

2. Moc nauczania i głoszenia

1. Jana 11:25-26 – Jezus jej odpowiedział: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.

2. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków.

Dzieje Apostolskie 4:3 I włożyli na nich ręce, i zatrzymali ich aż do następnego dnia, gdyż

był już wieczór.

Apostołowie zostali aresztowani i przetrzymywani do następnego dnia.

1. Siła wiary: jak apostołowie wytrwali pomimo przeciwności losu

2. Niezmiennie w obliczu prześladowań

1. Rzymian 8:31–39 – Bezwarunkowa miłość i ochrona Boga w trudnych czasach

2. Efezjan 6:10–20 – Przywdzianie zbroi Bożej, aby wytrwać w wierze

Dzieje Apostolskie 4:4 Wielu jednak z nich, którzy usłyszeli słowo, uwierzyło; a liczba mężów wynosiła około pięciu tysięcy.

Głoszono Słowo Boże i uwierzyło około pięciu tysięcy ludzi.

1) Moc głoszenia: jak Słowo Boże może prowadzić do zbawienia

2) Wartość wiary: jak wiara robi różnicę

1) Izajasz 55:11 – „Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona to, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się sprawa, do której je posłałem. ”

2) Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego”.

Dzieje Apostolskie 4:5 I stało się nazajutrz, że ich przełożeni, starsi i uczeni w Piśmie,

Następnego dnia zebrali się władcy, starsi i uczeni w Piśmie.

1. Siła jednoczenia się: Znaczenie wspólnej pracy jako społeczność.

2. Solidarność w trudnych czasach: jak zachować jedność w trudnych czasach.

1. Hebrajczyków 10:24-25 – „I zastanówmy się, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem, a tym bardziej zobaczcie, jak zbliża się Dzień.”

2. Kaznodziei 4:9-10 – „Lepiej jest dwóch niż jeden, gdyż mają dobrą nagrodę za swój trud. Bo jeśli upadną, jeden podniesie bliźniego. Biada jednak samotnemu, gdy upadnie i ani innego, kto by go podniósł!”

Dzieje Apostolskie 4:6 A arcykapłan Annasz, Kajfasz, Jan, Aleksander i wszyscy z rodu arcykapłana zebrali się w Jerozolimie.

Arcykapłan i jego rodzina zebrali się w Jerozolimie.

1. Znaczenie jedności rodziny.

2. Siła wiary w osiągnięciu jedności.

1. Psalm 133:1 „Oto jak dobrze i jak miło, gdy bracia mieszkają razem w jedności!”

2. Efezjan 4:1-3 „Przeto ja, więzień Pana, proszę was, abyście postępowali godnie powołania, jakim zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości; Staramy się zachować jedność Ducha w węźle pokoju.”

Dzieje Apostolskie 4:7 A gdy ich postawili w środku, pytali: Jaką mocą lub w jakim imieniu to uczyniliście?

Przywódcy religijni w Jerozolimie wypytywali Piotra i Jana w sprawie cudu, którego dokonali.

1. Moc imienia Jezus: jak Piotr i Jan pokazali swoją władzę

2. Autorytet wierzących: jak możemy czynić cuda w imieniu Jezusa

1. Filipian 2:9-11 - Dlatego Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią, i wszelki język wyznaje, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

2. Marka 16:17-18 - A takie znaki będą towarzyszyły tym, którzy uwierzą: w imieniu moim złe duchy będą wyganiać; będą mówić nowymi językami; będą chwytać węże swoimi rękami; i choćby wypili jakąś śmiertelną truciznę, nie zaszkodzi im; na chorych ręce będą kłaść, a ci wyzdrowieją.

Dzieje Apostolskie 4:8 Wtedy Piotr napełniony Duchem Świętym powiedział do nich: Wy, władcy ludu i starsi Izraela!

Piotr odważnie oświadczył, że Jezus jest jedyną drogą do zbawienia.

1: Jezus jest Drogą, Prawdą i Życiem

2: Świętość Jezusa i nasze zbawienie

1: Jana 14:6 „Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze mnie.'"

2: Hebrajczyków 7:26 „Takiego bowiem przystało mieć arcykapłana, świętego, niewinnego, niesplamionego, oddzielonego od grzeszników i wywyższonego nad niebiosa".

Dzieje Apostolskie 4:9 Jeśli dziś zbadamy dobry uczynek uczyniony bezsilnemu człowiekowi, w jaki sposób został on uzdrowiony;

W tym fragmencie opisano przesłuchanie apostołów przez władze żydowskie w sprawie uzdrowienia chromego człowieka.

1. Moc wiary – jak chromy człowiek został uzdrowiony przez wiarę w Jezusa Chrystusa.

2. Miłosierdzie i miłość Boga – jak Bóg działa przez nas, okazując miłosierdzie i miłość tym, którzy mają mniej szczęścia.

1. Mateusza 8:5-13 - Jezus uzdrawia sługę setnika.

2. Łk 7,11-17 – Jezus wskrzesił z martwych syna wdowy.

Dzieje Apostolskie 4:10 Niech wam wszystkim i całemu ludowi izraelskiemu będzie wiadome, że w imię Jezusa Chrystusa z Nazaretu, którego wy ukrzyżowaliście, a którego

Bóg wskrzesił z martwych, przez niego ten człowiek stoi tu przed wami cały.

Ten fragment podkreśla moc Jezusa Chrystusa, który został ukrzyżowany przez lud Izraela, ale wskrzeszony z martwych przez Boga.

1. Moc imienia Jezusa Chrystusa

2. Zmartwychwstająca moc Boga

1. Dzieje Apostolskie 10:38 - Jak Bóg namaścił Jezusa z Nazaretu Duchem Świętym i mocą, który chodził, czyniąc dobrze i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła; bo Bóg był z nim.

2. Jana 11:25-26 - Rzekł jej Jezus: Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. A kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.

Dzieje Apostolskie 4:11 To jest kamień, który wam, budowniczym, został w niczym porzucony, a który stał się głowicą węgła.

Kamień, który został pominięty przez budujących, stał się kamieniem węgielnym.

1. Niefortunne piękno odrzucenia

2. Moc odkupienia

1. Psalm 118:22 – „Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym”.

2. Mateusza 21:42 – „Czy nigdy nie czytaliście w Piśmie Świętym: ‚Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym; Pan to uczynił i jest to cudowne w naszych oczach”.

Dzieje Apostolskie 4:12 I nie ma w żadnym innym zbawienia, bo nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, przez które moglibyśmy być zbawieni.

Zbawienie można znaleźć tylko w Jezusie Chrystusie.

1: Musimy zaufać wyłącznie Jezusowi Chrystusowi, jeśli chodzi o nasze zbawienie.

2: Tylko przez Jezusa Chrystusa możemy zostać zbawieni.

1: Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie.

2: Efezjan 2:8-9 - Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę i to nie z was; jest to dar Boży, a nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

Dzieje Apostolskie 4:13 A gdy ujrzeli śmiałość Piotra i Jana i spostrzegli, że są to ludzie nieuczeni i nieświadomi, zdumieli się; i poznali o nich, że byli z Jezusem.

Mieszkańcy Jerozolimy byli zdumieni śmiałością Piotra i Jana i zdali sobie sprawę, że byli z Jezusem, mimo że byli niewykształceni i nieprzeszkoleni.

1: Dzięki Jezusowi możemy mieć odwagę stawić czoła wszelkim przeciwnościom.

2: Nie musimy się kształcić ani szkolić, aby mieć moc dokonywania wielkich rzeczy z Jezusem.

1: Filipian 4:13 – Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie.

2: Izajasz 41:10 – Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą.

Dzieje Apostolskie 4:14 A widząc stojącego z nimi uzdrowionego, nie mogli nic przeciwko temu powiedzieć.

Ludzie, którzy byli świadkami uzdrowienia stojącego z apostołami, nie mogli się temu sprzeciwić.

1. Mocy Boga nie da się zatrzymać

2. Cuda są dowodem Bożej miłości i łaski

1. Rzymian 8:31 – Cóż więc powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg jest za nami, któż może być przeciwko nam?

2. Psalm 37:5 – Powierz swoją drogę Panu; zaufaj mu, a on będzie działał.

Dzieje Apostolskie 4:15 A gdy kazali im odejść od rady, naradzili się między sobą,

Członkowie rady poprosili apostołów o opuszczenie soboru i omówili między sobą sytuację.

1. Musimy zawsze pamiętać, aby słuchać mądrości Boga i tych, którzy przemawiają w Jego imieniu.

2. Kiedy stajemy przed trudnymi decyzjami, powinniśmy zawsze szukać Bożego przewodnictwa.

1. Przysłów 1:7 - Bojaźń Pańska jest początkiem wiedzy; głupcy gardzą mądrością i nauką.

2. Jeremiasz 33:3 – Wołaj do mnie, a odpowiem ci i oznajmię ci rzeczy wielkie i ukryte, o których nie wiedziałeś.

Dzieje Apostolskie 4:16 Mówiąc: Co zrobimy z tymi ludźmi? bo to, że rzeczywiście dokonali przez nich godnego uwagi cudu, jest oczywiste dla wszystkich, którzy mieszkają w Jerozolimie; i nie możemy temu zaprzeczyć.

Mieszkańcy Jerozolimy byli zdumieni cudem dokonanym przez Piotra i Jana i pytali, co z nimi zrobić.

1. Cuda są znakami Bożej obecności

2. Posłuszeństwo Bogu przynosi błogosławieństwo

1. Dzieje Apostolskie 5:32 – „A my jesteśmy jego świadkami tego, podobnie jak Duch Święty, którego Bóg dał tym, którzy są mu posłuszni”.

2. Jana 14:11-12 – „Wierzcie mi, że ja jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie, albo wierzcie mi przez same uczynki. Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto wierzy we mnie dzieła,

których ja dokonuję, on także będzie dokonywał, i większe od tych będzie czynił, bo idę do Ojca mego”.

Dzieje Apostolskie 4:17 Aby jednak nie rozprzestrzeniło się to dalej wśród ludu, zagroźmy im surowo, aby odtąd nie rozmawiali z nikim w tym imieniu.

Przywódcy religijni zagrozili uczniom, że nie będą już więcej mówić o Jezusie Chrystusie.

1: Moc Jezusa Chrystusa jest niezaprzeczalna; nie bójcie się dzielić swoją wiarą i głosić Jego imię.

2: Stań w obronie Jezusa Chrystusa i dziel się Jego miłością i prawdą ze wszystkimi.

1: Jana 15:13 - Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

2: Hebrajczyków 13:15 - Przez Jezusa więc nieustannie składajmy Bogu ofiarę uwielbienia - owoc warg, które otwarcie wyznają jego imię.

Dzieje Apostolskie 4:18 I przywołali ich, i zakazali im w ogóle mówić i nauczać w imieniu Jezusa.

Władze nakazały Piotrowi i Janowi, aby nie przemawiali ani nie nauczali w imieniu Jezusa.

1. Niezmiennie stawiaj czoła przeciwnościom

2. Mów prawdę i żyj odważnie

1. Mateusza 5:11-12 „Błogosławieni jesteście, gdy ludzie wam urągają, prześladują was i z mojego powodu fałszywie mówią na was wszelkie zło. Radujcie się i weselcie, gdyż wielka jest wasza nagroda w niebie, bo tak samo prześladowali proroków, którzy byli przed wami.

2. Efezjan 6:13-17 Dlatego przyobleczcie się w pełną zbroję Bożą, abyście, gdy nadejdzie dzień zła, mogli ostać się na swoim miejscu, a gdy już wszystko uczynicie, ostać się. Stójcie zatem niewzruszenie, z pasem prawdy przepasanym wokół bioder, z napierśnikiem prawości na swoim miejscu i z nogami wyposażonymi w gotowość, która pochodzi z ewangelii pokoju. Oprócz tego weźcie tarczę wiary, dzięki której zgaście wszystkie płonące strzały złego. Weźcie hełm zbawienia i miecz Ducha, którym jest Słowo

Boże.

Dzieje Apostolskie 4:19 Ale Piotr i Jan odpowiedzieli i rzekli do nich: Sami osądźcie, czy słusznie jest w oczach Boga bardziej słuchać was niż Boga.

Piotr i Jan odmawiają posłuszeństwa przywódcom Sanhedrynu i zamiast tego wybierają posłuszeństwo Bogu.

1. Znaczenie posłuszeństwa Bogu nad człowiekiem.

2. Moc obrony tego, co słuszne.

1. Kolosan 3:23-24 – Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie dla ludzi.

2. Jakuba 4:7-8 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was. Zbliżcie się do Boga, a On zbliży się do was.

Dzieje Apostolskie 4:20 Nie możemy bowiem nie mówić tego, co widzieliśmy i słyszeliśmy.

Uczniowie są zmuszeni podzielić się swoim doświadczeniem Jezusa i Jego nauk.

1. Mów o tym, co widziałeś i słyszałeś: wezwanie do świadectwa

2. Głoszenie Dobrej Nowiny o Jezusie: konieczny obowiązek

1. Jana 15:27 – „I wy też będziecie świadczyć, ponieważ jesteście ze mną od początku”.

2. Rzymian 10:14-15 – „Jakże więc będą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? I jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? I jak mają słuchać, gdyby ktoś nie głosił?”

Dzieje Apostolskie 4:21 A gdy im jeszcze bardziej grozili, wypuścili ich, nie znajdując nic, jak mogliby ich ukarać ze względu na lud, bo wszyscy ludzie chwalili Boga za to, co się stało.

Ludzie wychwalali Boga za cudowne wydarzenie, które miało miejsce, więc władze nie

miały innego wyjścia, jak tylko wypuścić ich.

1. Bóg działa w tajemniczy sposób i może posłużyć się nawet najbardziej nieprawdopodobnymi ludźmi, aby osiągnąć swoje zamierzenia.

2. Bóg może wykorzystać każdą sytuację, aby się uwielbić i nawet wtedy, gdy wydaje się, że cała nadzieja została stracona, wciąż może doprowadzić do cudownego zwycięstwa.

1. Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami" – oświadcza Pan. „Jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

Dzieje Apostolskie 4:22 Człowiek miał bowiem ponad czterdzieści lat, któremu ukazał się ten cud uzdrowienia.

Ten fragment opisuje cud uzdrowienia dokonany na mężczyźnie, który miał ponad 40 lat.

1. Przyjmij cuda Boże: kochająca moc Boga jest dostępna dla wszystkich, niezależnie od wieku.

2. Moc wiary: Cuda można dokonać dzięki zaufaniu mocy Pana.

1. Marka 16:17-18 – A takie znaki będą towarzyszyć tym, którzy uwierzą; W imię moje będą wyganiać diabły; będą mówić nowymi językami; Będą brać węże; i choćby coś trującego wypili, nie zaszkodzi im; będą kłaść ręce na chorych, a ci wyzdrowieją.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

Dzieje Apostolskie 4:23 A uwolnieni, poszli do siebie i opowiedzieli o wszystkim, co im powiedzieli arcykapłani i starsi.

Po konfrontacji z arcykapłanami i starszymi apostołowie zostali zwolnieni i opowiedzieli o wszystkim, co im powiedziano.

1: Zawsze powinniśmy bronić tego, co słuszne w obliczu sprzeciwu i ufać Panu, że nas ochroni.

2: Z przykładu apostołów możemy się nauczyć, że będziemy doświadczać prób i udręk, ale Pan nadal będzie z nami.

1: Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie”.

2: Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej”.

Dzieje Apostolskie 4:24 A gdy to usłyszeli, jednomyślnie podnieśli głos do Boga i rzekli: Panie, Ty jesteś Bogiem, który stworzył niebo i ziemię, i morze, i wszystko, co w nich jest.

Ludzie w kościele wychwalali Boga za stworzenie niebios, ziemi, morza i wszystkiego, co w nich jest.

1. Bóg jest Stwórcą wszystkich rzeczy

2. Wdzięczność za Boże stworzenie

1. Psalm 148:5 - Niech chwalą imię Pana, bo on nakazał i zostali stworzeni.

2. Kolosan 1:16 - Bo przez niego zostało stworzone wszystko, co jest na niebie i na ziemi, widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy księstwa, czy moce. Wszystko przez niego zostało stworzone i dla niego.

Dzieje Apostolskie 4:25 Kto przez usta twego sługi Dawida powiedział: Dlaczego poganie się złościli, a ludzie wyobrażali sobie próżne rzeczy?

Poganie wściekali się, a ludzie wymyślali próżne rzeczy, wbrew woli Bożej.

1. Wola Boża ostatecznie zwycięży, pomimo tego, co może wydawać się przeciwko niej wściekać.

2. Musimy rozróżnić wolę Bożą od rzeczy, które na próżno sobie wyobrażamy.

1. Mateusza 16:18 (I powiadam ci także: Ty jesteś Piotr, skała i na tej skale zbuduję mój Kościół, a bramy piekielne go nie przemogą.)

2. Psalm 2:1-2 (Dlaczego poganie się gniewają, a ludy wyobrażają sobie daremne rzeczy? Powstają królowie ziemi, a władcy wspólnie naradzają się przeciwko Panu i Jego pomazańcowi...)

Dzieje Apostolskie 4:26 Powstali królowie ziemi, a władcy zebrali się przeciwko Panu i przeciwko Jego Chrystusowi.

Królowie i władcy ziemi zebrali się, aby przeciwstawić się Panu i Jego Chrystusowi.

1. Moc zjednoczenia przeciwko Bogu

2. Niezmienne stanowisko w obliczu opozycji

1. Efezjan 6:10-20 – Sprzeciwiajcie się planom diabła

2. Daniel 3:16-18 – Szadrach, Meszach i Abednego stanowczo przeciwstawili się Nabuchodonozorowi i ognistemu piecowi

Dzieje Apostolskie 4:27 Albowiem ze względu na prawdę przeciwko Twojemu świętemu dziecku Jezusowi, które namaściłeś, zebrali się Herod i Poncjusz Piłat wraz z poganami i ludem Izraela,

Herod, Piłat, poganie i Izraelici – wszyscy zjednoczyli się przeciwko Jezusowi, pomazańcowi Bożemu.

1. Jedność opozycji: jak nasi wrogowie jednoczą się przeciwko planowi Bożemu

2. Namaszczenie Jezusa: jak błogosławieństwo Boże zmienia bieg historii

1. Izajasz 53:3-5 Jest wzgardzony i odrzucony przez ludzi, Mąż boleści i doświadczony w smutku. I jakby zakryliśmy przed Nim nasze twarze; Wzgardzony był i nie szanowaliśmy Go.

2. Psalm 2:2 Królowie ziemi ustanawiają siebie, a władcy wspólnie naradzają się przeciwko Panu i Jego Pomazańcowi.

Dzieje Apostolskie 4:28 Aby uczynić wszystko, co twoja ręka i twoja rada przedtem postanowiły zrobić.

Ten fragment mówi o tym, jak Boża ręka i rada decydują o tym, co stanie się w przyszłości.

1. „Suwerenność Boga: możemy zaufać Jego planowi”

2. „Posłuszeństwo: czynienie tego, co chce Bóg”

1. Izajasz 46:10-11 – „Od początku, od czasów starożytnych, oznajmiam koniec, to, co jeszcze ma nadejść. Mówię: «Mój zamiar się ostanie i uczynię wszystko, co mi się podoba».

2. Przysłów 16:9 – „Ludzie planują w swoich sercach swój bieg, lecz Pan utwierdza ich kroki”.

Dzieje Apostolskie 4:29 A teraz, Panie, spójrz na ich groźby i daj sługom Twoim, aby z całą odwagą głosili słowo Twoje,

Ten fragment mówi o modlitwie o Bożą ochronę i odwagę w dalszym szerzeniu Jego Słowa.

1: Nie powinniśmy się zniechęcać przeciwnościami, ale zamiast tego polegajmy na Bożej ochronie i sile, abyśmy byli odważni w głoszeniu Jego Słowa.

2: Możemy ufać Panu, że zapewni nam odwagę i siłę, których potrzebujemy, aby kontynuować Jego dzieło, bez względu na przeciwności.

1: Izajasz 41:10 „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2: Rzymian 8:31-32 „Co w takim razie powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg jest za nami, któż może być przeciwko nam? On, który własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał wraz z nim darować nam wszystkiego?”

Dzieje Apostolskie 4:30 Wyciągając rękę, aby uzdrawiać; i aby działy się znaki i cuda w

imieniu Twojego świętego Dzieciątka Jezus.

Wczesny Kościół modlił się o uzdrowienie oraz o to, aby w imieniu Jezusa działy się znaki i cuda.

1. Jezus jest uzdrowicielem: jak Bóg używa cudów, aby dać poznać swoją obecność

2. Znaki i cuda: badanie roli, jaką odgrywały cuda we wczesnym Kościele

1. Mateusza 8:16-17 – Gdy nastał wieczór, przyprowadzono do Niego wielu opętanych. I słowem wypędzał duchy i uzdrawiał wszystkich chorych, aby się spełniło, co zostało powiedziane przez proroka Izajasza, mówiącego: On sam wziął na siebie nasze słabości i dźwigał nasze choroby.

2. Marka 16:17-18 - A takie znaki będą towarzyszyć tym, którzy uwierzą: W imieniu moim demony będą wyganiać; będą mówić nowymi językami; będą brać węże; a jeśli wypiją coś zabójczego, nie zaszkodzi im to; na chorych ręce będą kłaść, a ci wyzdrowieją.

Dzieje Apostolskie 4:31 A gdy się modlili, zatrząsło się miejsce, gdzie byli zebrani; i wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i odważnie głosili słowo Boże.

Wierzący modlili się, a miejsce się zatrzęsło, a wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym i odważnie głosili słowo Boże.

1. Pozwól Duchowi Świętemu kierować Twoimi słowami

2. Moc modlitwy

1. Efezjan 6:19-20 – „I módlcie się w Duchu przy każdej okazji, zanosząc wszelkiego rodzaju modlitwy i prośby. Mając to na uwadze, bądźcie czujni i nie ustawajcie w modlitwie za cały lud Pański.”

2. Łk 11:1 – „Pewnego dnia Jezus modlił się w pewnym miejscu. Gdy skończył, rzekł do niego jeden z uczniów: «Panie, naucz nas się modlić, tak jak i Jan nauczył swoich uczniów»”.

Dzieje Apostolskie 4:32 A mnóstwo wierzących miało jedno serce i jedną duszę, a nikt z nich nie mówił, że z tego, co posiada, należy do niego; ale mieli wszystko wspólne.

Wczesny Kościół miał silne poczucie wspólnoty, w której żadna osoba nie była ważniejsza od drugiej, a cały majątek był wspólny.

1. Jedność Kościoła: wezwanie do miłości i dzielenia się.

2. Praktykowanie hojności: dawanie tego, co możesz, branie tego, czego potrzebujesz.

1. Filipian 2:3-4 – Nie czyń niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenij innych ponad siebie.

2. Hebrajczyków 13:16 - Nie zaniedbujcie czynienia dobra i dzielenia się tym, co posiadacie, gdyż takie ofiary są miłe Bogu.

Dzieje Apostolskie 4:33 I z wielką mocą dawali apostołom świadectwo o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, i wielka łaska była na nich wszystkich.

Apostołowie dawali świadectwo o zmartwychwstaniu Jezusa z wielką mocą i łaską.

1. Moc świadczenia o Jezusie

2. Doświadczanie łaski Bożej w świadczeniu

1. Jana 15:27 — „I wy też będziecie świadczyć, ponieważ jesteście ze mną od początku”.

2. 1 Koryntian 15:15 – „A jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie i wasza wiara”.

Dzieje Apostolskie 4:34 I nie było wśród nich nikogo, komu by nie brakowało; albowiem wszyscy, którzy posiadali pola lub domy, sprzedawali je i przynosili ceny za sprzedawane rzeczy,

Pierwsi chrześcijanie dzielili się sobą i troszczyli o siebie nawzajem, nie pozwalając nikomu odejść.

1: W potrzebie lud Boży powinien się zjednoczyć i dzielić się posiadanymi zasobami.

2: Musimy być otwarci na poświęcenie własnego majątku, aby zapewnić wszystkim opiekę.

1: Dzieje Apostolskie 2:44, 45 - I wszyscy, którzy uwierzyli, byli razem i wszystko mieli wspólne; i sprzedali swoje posiadłości i dobra, i rozdzielili je wszystkim ludziom według potrzeby.

2: Jakuba 2:15-17 - Jeśli brat lub siostra są nadzy i pozbawieni codziennego pożywienia, a ktoś z was powie do nich: Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i nasyćcie; chociaż nie dajecie im tego, co jest potrzebne ciału; jaki to ma zysk?

Dzieje Apostolskie 4:35 I położyli je u stóp apostołów, i rozdzielono każdemu według jego potrzeb.

Apostołowie rozdzielili zasoby każdemu według jego indywidualnych potrzeb.

1. Znaczenie hojności i miłosierdzia wobec innych.

2. Siła społeczności, gdy wszyscy współpracują, aby zapewnić sobie wzajemne utrzymanie.

1. Jakuba 2:14-17 – Cóż z tego, moi bracia i siostry, jeśli ktoś twierdzi, że wierzy, ale nie ma uczynków? Czy taka wiara może ich ocalić? 15 Załóżmy, że brat lub siostra są bez ubrania i codziennego pożywienia. 16 Jeśli ktoś z was powie im: «Idźcie w pokoju; ogrzać się i dobrze nakarmić”, ale nie wpływa to na ich potrzeby fizyczne. Co z tego? 17 Podobnie wiara sama w sobie, jeśli nie towarzyszy jej działanie, jest martwa.

2. 2 Koryntian 8:9-11 - Znacie bowiem łaskę Pana naszego Jezusa Chrystusa, że choć był bogaty, dla was stał się ubogim, abyście wy przez jego ubóstwo stali się bogaci. 10 A oto moja rada, co jest dla ciebie najlepsze w tej sprawie: W ubiegłym roku jako pierwsi nie tylko daliście, ale i mieliście na to ochotę. 11 Dokończ teraz dzieło, aby twoja gorliwość w jego wykonaniu dorównała twojemu ukończeniu, zgodnie z twoimi możliwościami.

Dzieje Apostolskie 4:36 Joses, którego przez apostołów nadano przydomkiem Barnaba, co się interpretuje: Syn Pocieszenia, lewita i pochodzący z krainy cypryjskiej,

Barnaba był Lewitą z Cypru, któremu apostołowie nadali przydomek „Syn Pocieszenia”.

1. Siła wiary – jak historia Barnaby może nas zachęcić do wiary w Boga

2. Błogosławieństwo dobrego imienia — znaczenie bycia znanym z naszych dobrych uczynków

1. Hebrajczyków 13:2 – „Nie zapomnijcie okazywać gościnności obcym, gdyż postępując w ten sposób niektórzy, nie wiedząc o tym, okazali gościnność aniołom.”

2. Przysłów 22:1 – „Dobre imię jest bardziej pożądane niż wielkie bogactwa, a bycie szanowanym jest lepsze niż srebro i złoto”.

Dzieje Apostolskie 4:37 Sprzedawszy ziemię, przynioswszy pieniądze, położyłem ją u stóp apostołów.

Grupa ludzi sprzedała swoją ziemię i przekazała dochód apostołom.

1. Siła hojności: przykład wczesnego Kościoła

2. Prowadź szczodre życie: przykład z Biblii

1. 2 Koryntian 8:12-15

2. Łukasza 6:38 i Mateusza 6:19-21

Dzieje Apostolskie 5 przytaczają historię Ananiasza i Safiry, cudowne znaki dokonane przez apostołów, ich aresztowanie i cudowną ucieczkę oraz ich świadectwo przed Sanhedrynem.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od tego, że Ananiasz i jego żona Safira sprzedają część majątku, zatrzymując jednak część pieniędzy dla siebie, udając, że cały dochód przekazują apostołom. Kiedy Ananiasz przyniósł część pieniędzy, Piotr zapytał, dlaczego Szatan kłamie w sercu, Duch Święty powstrzymuje jakąś cenną ziemię. Usłyszawszy słowa Piotra, Ananiasz upadł i umarł. Strach ogarnął wszystkich, którzy usłyszeli, co się stało. Później, kiedy Safira weszła nieświadoma tego, co się stało, Peter zapytał ją o cenę ziemi, potwierdziła fałszywą kwotę, a następnie powiedziała jej stopom, że mężczyźni pochowali męża, gdy wynieśli ją za drzwi, upadła, zmarła w chwili, gdy przyszli młodzi mężczyźni, znaleźli ją martwą, wynieśli ją pochowano następnego męża, wielki strach ogarnął całość kościoła wszyscy, którzy słyszeli o tych wydarzeniach (Dz 5,1-11).

2. akapit: Apostołowie dokonywali wielu znaków, cudów wśród ludzi, z których korzystali wierzący, spotykali się razem Kolumnada Salomona, nikt inny nie odważył się do nich dołączyć, mimo że ludzie cieszyli się dużym szacunkiem. Więcej mężczyzn, kobiet, wierzyło, że Pan codziennie zwiększał liczbę tych, którzy byli zbawieni. W rezultacie ludzie, przyprowadzając chorych na ulice, kładli ich na matach łóżek, aby chociaż cień Piotra padł na niektórych z nich, gdy przechodził obok tłumów zgromadzonych także z miast wokół Jerozolimy, niosąc chorych, udręczone duchy nieczyste, wszystkich uzdrowionych (Dzieje Apostolskie 5:12-16). .

3. Akapit: Następnie arcykapłan, jego współpracownicy, którzy należeli do partii, saduceusze, wypełnili zazdrość, aresztowani apostołowie, w nocy zamknęli publiczne więzienie. Anioł Pan otworzył drzwi więzienia, wyprowadził ich. „Idźcie, stańcie, sądy świątynne kazały przekazać ludziom pełną wiadomość o nowym życiu". O świcie weszli na tereny świątynne, zaczęli nauczać, przybyli współpracownicy arcykapłanów, zwołali starszych Sanhedrynu, Izrael wysłał funkcjonariuszy więzienia, aby przyprowadzili apostołów, znaleźli więzienie, bezpiecznie zamknięci strażnicy, stojące drzwi, po otwarciu, nie zastali nikogo w środku. Po usłyszeniu tego raportu kapitan straży świątynnej, naczelni kapłani byli zaskoczeni, zastanawiając się, czy to nadejdzie. ktoś przyszedł i powiedział: „Patrz, ludzie, których wtrącasz do więzienia, stoją na dziedzińcach świątynnych i nauczają ludzi". Zatrzymali ponownie, ale nie użyli siły w obawie, że ludzie ich ukamienują (Dz 5,17-26). Przyprowadzeni przed Sanhedryn Piotr inni apostołowie oświadczyli: „Musimy słuchać raczej Boga niż ludzi!" Boże, nasi przodkowie wskrzesili Jezusa, którego zabiłeś, wieszając go na krzyżu, wywyższył go na prawą rękę jako Książę Zbawiciel, przebaczenie grzechów Izrael. Jesteśmy tego świadkami, tak Duch Święty, któremu Bóg dał tych, którzy są mu posłuszni" (Dz 5,27-32). Gamaliel, szanowany faryzeusz, radził, aby rada wypuściła ludzi, jeśli wysiłki ludzkiego pochodzenia zawiodą, jeśli boskość nie będzie w stanie tego powstrzymać, może nawet walczyć z Bogiem. Jego rada została wysłuchana. Wychłostany nakazano nie wypowiadać imienia. Jezus puścił. Radując się, policzony godny. cierpienie hańba. Imiona Dzień po dniu. Świątynia z domu nie. przestańcie nauczać i głosić dobrą nowinę o Jezusie Chrystusie (Dzieje Apostolskie 5:33-42).

Dzieje Apostolskie 5:1 Ale pewien człowiek, imieniem Ananiasz, wraz z żoną swoją Safirą sprzedał posiadłość,

Ananiasz i Safira kłamią na temat kwoty, jaką otrzymali za sprzedaną posiadłość.

1. Uczciwość i prawość – przykład nieuczciwości i braku uczciwości podany przez Ananiasza i Safirę.

2. Moc zwiedzenia – jak kłamstwa Ananiasza i Safiry doprowadziły do ich upadku.

1. Przysłów 12:22 – „Usta kłamliwe są obrzydliwością dla Pana, lecz ci, którzy postępują wiernie, cieszą się Jego upodobaniem".

2. Kolosan 3:9-10 – „Nie okłamujcie siebie nawzajem, widząc, że zrzuciliście starego „ja” z jego praktykami i przyoblekliście się w nowe „ja”, które odnawia się w wiedzy na obraz swego stwórcy. ”

Dzieje Apostolskie 5:2 I zatrzymał część ceny, w której również jego żona była wtajemniczona, i przyniosła pewną część i złożyła u stóp apostołów.

Małżeństwo Ananiasza i Safiry próbowało oszukać apostołów, nie dając całej kwoty, jaką zarobili na sprzedaży swojej ziemi.

1: Grzech oszustwa – Dzieje Apostolskie 5:2

2: Moc uczciwości – Dzieje Apostolskie 5:2

1: Przysłów 12:22 - Wargi kłamliwe są obrzydliwością dla Pana, lecz ci, którzy postępują wiernie, są Jego upodobaniem.

2: Efezjan 4:25 - Dlatego odrzuciwszy kłamstwo, niech każdy z was mówi prawdę swojemu bliźniemu, bo jesteśmy jedni drugimi członkami.

Dzieje Apostolskie 5:3 Ale Piotr rzekł: Ananiaszu, dlaczego szatan napełnił twoje serce okłamywaniem Ducha Świętego i zatrzymaniem części ceny ziemi?

Piotr zganił Ananiasza za to, że okłamał Ducha Świętego i nie oddał całej kwoty za ziemię.

1: Musimy być uczciwi wobec Boga i nie próbować Go oszukać.

2: Musimy być hojni i oddać Bogu wszystko, co mamy.

1: Jakuba 1:22 – „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie”.

2: Przysłów 3:9 – „Oddawaj cześć Panu swoim majątkiem i pierwocinami wszystkich swoich płodów”.

Dzieje Apostolskie 5:4 Czy dopóki ono pozostało, nie było twoje? a po sprzedaży, czy nie

było to w twojej mocy? dlaczego począłeś tę rzecz w swoim sercu? nie okłamałeś ludzi, ale Boga.

Ananiasz i Safira okłamali Boga, nie oddając całości pieniędzy, które otrzymali ze sprzedaży posiadłości.

1. Siła kłamstw i konsekwencje nie bycia uczciwym wobec Boga

2. Znaczenie uczciwości i prawości w naszej relacji z Bogiem

1. Przysłów 12:22 - Wargi kłamliwe są obrzydliwością dla Pana, lecz ci, którzy postępują wiernie, są Jego rozkoszą.

2. Efezjan 5:11 – Nie bierzcie udziału w bezowocnych dziełach ciemności, ale zamiast tego demaskujcie je.

Dzieje Apostolskie 5:5 Ananiasz, usłyszawszy te słowa, upadł i wyrzucił ducha, a na wszystkich, którzy to słyszeli, padł wielki strach.

Ananiasz okłamał Boga i został zabity.

1: Przypomnienie, że należy szanować Bożą prawdę i że okłamywanie Boga ma konsekwencje.

2: Przestroga, abyśmy nie zatwardzali naszych serc na prawdę Bożą, lecz przyjęli ją i żyli zgodnie z nią.

1: Przysłów 12:22 - Wargi kłamliwe są obrzydliwością dla Pana, lecz ci, którzy postępują wiernie, są Jego rozkoszą.

2: Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, aby świat został przez Niego zbawiony.

Dzieje Apostolskie 5:6 I wstali młodzieńcy, zwinęli go, wynieśli i pochowali.

Dwóch młodzieńców podeszło i wyniosło człowieka, którego pochowali.

1. Moc współczucia: jak możemy uczyć się od młodych mężczyzn z Dziejów Apostolskich 5:6

2. Znaczenie troski o naszych braci i siostry: wezwanie do działania z Dziejów Apostolskich 5:6

1. Łk 10,25-37 – Przypowieść o dobrym Samarytaninie

2. Jakuba 2:14-17 – Wiara bez uczynków jest martwa

Dzieje Apostolskie 5:7 I mniej więcej po trzech godzinach weszła jego żona, nie wiedząc, co się stało.

Ananiasz i Safira okłamali apostołów w sprawie kwoty pieniędzy, którą przekazali kościołowi. Trzy godziny później Safira przybyła, nieświadoma tego, co się wydarzyło.

1. Konsekwencje kłamstwa: nauka z historii Ananiasza i Safiry

2. Serce dla Boga: moc hojnego dawania

1. Efezjan 4:25 – „Dlatego odrzuciwszy kłamstwo, niech każdy z was mówi prawdę swojemu bliźniemu, bo jesteśmy jedni drugimi członkami.”

2. Łk 6:38 – „Dawajcie, a będzie wam dane. Wysypią ci na kolana dobrą miarę – ugniecioną, potrząśniętą i rozpływającą się. Bo według waszej miary będzie wam to odmierzone.”

Dzieje Apostolskie 5:8 I odpowiedział jej Piotr: Powiedz mi, czy za tyle sprzedaliście tę ziemię? A ona odpowiedziała: „Tak, za bardzo”.

Piotr zapytał kobietę, czy sprzedała swoją ziemię za określoną kwotę, a ona potwierdziła, że tak.

1. Korzyści z uczciwości

2. Siła pytań

1. Psalm 15:2 Kto postępuje uczciwie i postępuje sprawiedliwie, i mówi prawdę w swoim sercu.

2. Jakuba 3:17 Ale mądrość, która jest z góry, jest najpierw czysta, potem pokojowa, łagodna i łatwa do uproszenia, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, nie stronnicza i nie obłudna.

Dzieje Apostolskie 5:9 Wtedy Piotr jej odpowiedział: Jak to się stało, że zgodziliście się razem wystawiać na próbę Ducha Pańskiego? oto nogi tych, którzy pochowali męża twego, są u drzwi i wyniosą cię.

Piotr przesłuchuje Ananiasza i Safirę za spisek mający na celu oszukanie Ducha Świętego.

1. Niebezpieczeństwo oszustwa – Bóg zna nasze kłamstwa i nie da się zwieść.

2. Moc Boga – Nawet w obliczu naszych największych oszustw Bóg wciąż ma kontrolę.

1. Psalm 34:15 - Oczy Pana zwrócone są na sprawiedliwych, a jego uszy na ich wołanie;

2. Przysłów 12:22 - Pan nienawidzi warg kłamliwych, ale ma upodobanie w ludziach godnych zaufania.

Dzieje Apostolskie 5:10 Wtedy natychmiast upadła do nóg jego i wydała ducha. A młodzieńcy weszli, znaleźli ją martwą i wynosząc ją, pochowali ją przy jej mężu.

Kobieta zmarła natychmiast po zobaczeniu apostołów z powodu wiary w nich. Następnie młodzi mężczyźni pochowali ją wraz z mężem.

1. Wiara w apostołów Chrystusa może być tak silna, że może doprowadzić do cudownej śmierci.

2. Z wiary kobiety możemy uczyć się zaufania apostołom.

1. Mateusza 9:20-22 – A oto kobieta, która od dwunastu lat cierpiała na krwotok, podeszła z tyłu i dotknęła się rąbka jego szaty, bo mówiła w sobie: Jeśli mogę się dotknąć jego szatę, będę zdrowy. Ale Jezus go zawrócił, a gdy ją ujrzał, powiedział: Córko, pociesz się; twoja wiara cię uzdrowiła.

2. Jana 11:25-26 – Rzekł jej Jezus: Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. A kto żyje i we mnie wierzy, na wieki nie umrze. Czy w to wierzysz?

Dzieje Apostolskie 5:11 I wielki strach ogarnął cały Kościół i wszystkich, którzy to słyszeli.

Po usłyszeniu wieści o cudach apostołów strach ogarnął cały Kościół.

1. Moc cudów: jak Bóg działa w nas i przez nas

2. Siła naszej wiary: świadomość, że Bóg jest z nami

1. Mateusza 17:20 - Odpowiedział im: „Z powodu waszej małej wiary. Bo zaprawdę powiadam wam, jeśli będziecie mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: „Przesuń się stąd tam", a ona się przesunie i nie będzie dla ciebie nic niemożliwego.

2. Rzymian 8:31b – Cóż więc powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg jest za nami, któż może być przeciwko nam?

Dzieje Apostolskie 5:12 A przez ręce apostołów działo się wiele znaków i cudów wśród ludu; (i wszyscy byli jednomyślnie w przedsionku Salomona.

Apostołowie dokonali wielu cudów i cudów wśród ludu i wszyscy zgodnie zebrali się w przedsionku Salomona.

1. Dzieło Boga poprzez Apostołów: jak rozpoznać i podążać za Jego cudami

2. Jedność poprzez apostołów: moc wspólnej pracy w wierze

1. Marka 16:17-18 - A te znaki będą towarzyszyły tym, którzy uwierzą: W moim imieniu będą wyganiać złe duchy; będą mówić nowymi językami; 18 węże swoimi rękami będą chwytać; a gdy wypiją śmiertelną truciznę, wcale im to nie zaszkodzi; na chorych będą kłaść ręce i ci wyzdrowieją.

2. Jana 6:7-8 - Filip mu odpowiedział: „Wystarczyłoby więcej niż półroczna zapłata, aby kupić dość chleba, aby każdy mógł coś ugryźć!" 8 Przemówił inny z jego uczniów, Andrzej, brat Szymona Piotra, mówiąc:

Dzieje Apostolskie 5:13 A z pozostałych nikt nie śmiał się do nich przyłączyć, lecz lud ich powiększał.

Mieszkańcy Jerozolimy byli pod takim wrażeniem apostołów i ich nauk, że nikt nie mógł się do nich przyłączyć.

1. Siła wpływu: nauka życia, które wpływa na innych

2. Branie odpowiedzialności za swój wpływ: jak wykorzystać swój wpływ, aby coś zmienić

1. Przysłów 11:30 - Owocem sprawiedliwych jest drzewo życia; a kto zdobywa dusze, jest mądry.

2. 1 Piotra 2:12 - Prowadźcie uczciwą rozmowę między poganami, aby chociaż mówili przeciwko wam jako złoczyńcy, dzięki waszym dobrym uczynkom, które będą oglądać, chwalili Boga w dniu nawiedzenia.

Dzieje Apostolskie 5:14 I coraz bardziej przyłączały się do Pana wierzące, mnóstwo mężczyzn i kobiet.)

Do wiary chrześcijańskiej dołączyły rzesze mężczyzn i kobiet.

1. „Siła wiary: jak wiara popycha nas do przodu”

2. „Wzrost w wierze: wzmacnianie naszej relacji z Panem”

1. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

2. Efezjan 2:8–9 – „Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby nikt się nie chlubił”.

Dzieje Apostolskie 5:15 Do tego stopnia, że chorych wyprowadzano na ulice i kładziono na łóżkach i kanapach, aby przynajmniej cień przechodzącego Piotra mógł przyćmić niektórych z nich.

Ludzie wyprowadzali na ulice swoich chorych przyjaciół i rodzinę, aby zostali uzdrowieni przez cień Piotra.

1. Uzdrawiająca moc wiary: jak nawet cień Piotra mógł powodować cuda

2. Służba Piotra: jak wiara jednego człowieka powoduje cuda

1. Mateusza 9:20-22 - A oto kobieta, która od dwunastu lat cierpiała na krwotok, podeszła z tyłu i dotknęła się rąbka jego szaty, bo mówiła w sobie: Jeśli mogę się dotknąć jego szatę, będę zdrowy. Ale Jezus go zawrócił, a gdy ją ujrzał, powiedział: Córko, pociesz się; twoja wiara cię uzdrowiła. I od tej godziny kobieta została uzdrowiona.

2. Marka 2:3-5 - I przyszli do niego, przynosząc jednego chorego na paraliż, którego urodziło się czterech. A gdy nie mogli się do niego zbliżyć po prasę, odsłonili dach, gdzie był, a rozbiwszy go, spuścili łoże, na którym leżeli paraliżowie. Widząc ich wiarę, Jezus rzekł do chorych na paraliż: Synu, odpuszczone są ci grzechy twoje.

Dzieje Apostolskie 5:16 Przybyło też mnóstwo ludzi z okolicznych miast do Jerozolimy, przynosząc chorych i dręczonych duchami nieczystymi, i wszyscy zostali uzdrowieni.

Tłum z pobliskich miast został uzdrowiony, gdy przywieźli do Jerozolimy swoich chorych i opętanych.

1. Uzdrawiająca moc Boga jest dostępna dla wszystkich, którzy przychodzą do Niego z wiarą.

2. Moc Jezusa Chrystusa jest dziś żywa, aby uzdrawiać chorych i uwalniać jeńców.

1. Mateusza 8:16-17 - Gdy nastał wieczór, przyprowadzono do niego wielu opętanych, a on słowem wypędzał duchy i uzdrawiał wszystkich chorych.

17 Tak miało się spełnić słowo proroka Izajasza: „On wziął na siebie nasze słabości i dźwigał nasze choroby”.

2. Jakuba 5:14-15 – Czy ktoś wśród was choruje? Niech zwołają starszych kościoła, aby się za nich pomodlili i namaścili ich olejem w imieniu Pana. 15 A modlitwa zanoszona z wiarą uzdrowi chorego; Pan ich podniesie. Jeśli zgrzeszyli, zostanie im przebaczone.

Dzieje Apostolskie 5:17 Wtedy wstał arcykapłan i wszyscy, którzy z nim byli (czyli sekta

saduceuszy), i napełnili się oburzeniem,

Arcykapłana i sektę saduceuszy ogarnęło oburzenie.

1. Niebezpieczeństwo niekontrolowanych emocji

2. Siła miłości nad gniewem

1. Jakuba 1:19-20 – Niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu; bo gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej.

2. Przysłów 15:1 - Łagodna odpowiedź uśmierza gniew, ale ostre słowo wywołuje gniew.

Dzieje Apostolskie 5:18 I włożyli ręce na apostołów, i wtrącili ich do wspólnego więzienia.

Władze aresztowały apostołów i wtrąciły ich do więzienia.

1. Posłuszeństwo Bogu w obliczu sprzeciwu

2. Wierność w prześladowaniach

1. Hebrajczyków 11:32-40

2. Dzieje Apostolskie 4:13-22

Dzieje Apostolskie 5:19 Ale anioł Pański w nocy otworzył drzwi więzienia, wyprowadził ich i powiedział:

Anioł Pański wyprowadził Piotra i innych apostołów z więzienia.

1: Moc Boga jest nieskończona i może nas wyzwolić z wszelkich więzów.

2: Jeśli będziemy posłuszni Bogu, On wybawi nas od wszelkich przeciwności.

1: Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej”.

2: Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia”.

Dzieje Apostolskie 5:20 Idźcie, stańcie i mówcie w świątyni ludowi wszystkie słowa tego życia.

Apostoł Piotr zachęca ludzi, aby udali się do świątyni i wypowiadali słowa życia wiecznego.

1. Moc słów: jak wmówić życie w swoje życie

2. Radość dzielenia się ewangelią: dlaczego powinniśmy zawsze głosić słowa życia wiecznego

1. Kolosan 3:16 - Niech słowo Chrystusowe zamieszka w was obficie we wszelkiej mądrości, ucząc i napominając się wzajemnie w psalmach, hymnach i pieśniach duchowych, śpiewając Panu z łaską w sercach waszych.

2. Jakuba 1:19 - Dlatego, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu.

Dzieje Apostolskie 5:21 A gdy to usłyszeli, wcześnie rano weszli do świątyni i nauczali. Ale przyszedł arcykapłan i ci, którzy z nim byli, zwołali Radę i cały senat synów Izraela i posłali do więzienia, aby ich sprowadzić.

Arcykapłan i senat synów Izraela zwołali radę i posłali do więzienia, aby sprowadzić uczniów Jezusa, gdy usłyszeli, że nauczają w świątyni.

1. Znaczenie posłuszeństwa prawu Bożemu.

2. Niezmiennie w obliczu prześladowań.

1. Rzymian 13:1-7 – Niech każda dusza będzie poddana władzom wyższym.

2. Hebrajczyków 11:32-40 – Ludzie w dawnych czasach wytrwali dzięki wierze.

Dzieje Apostolskie 5:22 A gdy funkcjonariusze przyszli i nie zastali ich w więzieniu, wrócili i powiedzieli:

Funkcjonariusze odkryli, że apostołów nie było w więzieniu.

1 - Bóg wybawił apostołów z więzienia.

2 – Powinniśmy ufać Bogu, że wybawi nas w trudnych czasach.

1 - Psalm 34:7 - Anioł Pański obozuje wokół tych, którzy się go boją, i wybawia ich.

2 – Psalm 91:14 – „Ponieważ trzyma się mnie w miłości, wybawię go; Będę go chronić, bo zna moje imię.

Dzieje Apostolskie 5:23 Mówiąc: Rzeczywiście zastali więzienie, które było całkowicie bezpiecznie zamknięte, a stróże stali na zewnątrz przed drzwiami; lecz gdy otworzyliśmy, nie znaleźliśmy nikogo w środku.

Stwierdzono, że więzienie jest bezpiecznie zamknięte, ale nikogo nie znaleziono w środku.

1. Bóg jest potężny i może dokonać niemożliwego.

2. Zaufaj Bogu, że zapewni ochronę i bezpieczeństwo.

1. Izajasz 40:31 – „ale ci, którzy pokładają nadzieję w Panu, odzyskają siły. Będą szybować na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie znużą się, będą chodzić i nie ustaną”.

2. Izajasz 46:4 – „Nawet do twojej starości i siwych włosów jestem nim, jestem tym, który cię podtrzyma. Stworzyłem cię i będę cię nosić; Podtrzymam cię i wybawię”.

Dzieje Apostolskie 5:24 Gdy zaś arcykapłan, dowódca świątyni i arcykapłani usłyszeli to , zwątpili, do czego to wszystko doprowadzi.

Arcykapłan, dowódca świątyni i arcykapłani byli sceptyczni, gdy usłyszeli wiadomość o Apostołach.

1. Siła wiary – jak zaufanie Bogu może dokonać niemożliwego

2. Stawanie w obronie tego, co słuszne – miej odwagę przeciwstawić się tym, którzy wątpią

1. Mateusza 17:20 – „On odpowiedział: «Ponieważ tak mało macie wiary. Zaprawdę powiadam wam, jeśli macie wiarę małą jak ziarnko gorczycy, możecie powiedzieć tej górze: „Przesuń się stąd tam”, a ona się przesunie. Nie będzie dla Ciebie nic niemożliwego.”

2. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest ufnością w to, czego się spodziewamy i pewnością tego, czego nie widzimy”.

Dzieje Apostolskie 5:25 Wtedy przyszedł jeden i powiedział im, mówiąc: Oto ludzie, których wtrąciliście do więzienia, stoją w świątyni i nauczają lud.

Stwierdzono, że więźniowie osadzeni w więzieniu nauczali lud w świątyni.

1. Suwerenność Boga: żadna przeszkoda nie jest w stanie powstrzymać Jego planu

2. Wierność Boga: On nigdy nie zaniedbuje realizacji swoich celów

1. Izajasz 55:11 - Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona to, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się sprawa, do której je posłałem.

2. Jeremiasz 29:11 - Znam bowiem myśli, które myślę o was, mówi Pan, myśli o pokoju, a nie o złu, aby dać wam oczekiwany koniec.

Dzieje Apostolskie 5:26 Potem poszedł kapitan ze oficerami i przyprowadził ich bez przemocy, bo bali się ludu, aby go nie ukamienowano.

Kapitan i oficerowie przyprowadzili apostołów bez użycia przemocy, ponieważ ludzie bali się ich ukamienować.

1: Bojaźń Pańska jest mądrością i może nas uchronić przed krzywdą.

2: Zawsze powinniśmy szukać pokojowego rozwiązania konfliktów, nawet jeśli się boimy.

1: Przysłów 1:7 – „Początkiem wiedzy jest bojaźń Pańska; głupcy gardzą mądrością i nauką”.

2: Rzymian 12:18 – „Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, żyjcie w pokoju ze wszystkimi”.

Dzieje Apostolskie 5:27 A gdy ich przyprowadzono, postawili ich przed Radą, a arcykapłan zapytał ich:

Apostołowie zostali postawieni przed Radą i przesłuchani przez arcykapłana.

1. Niezmienne stanowisko w obliczu prześladowań

2. Jak odpowiedzieć na niesłuszne oskarżenia

1. 1 Piotra 2:20-23 – Jaka to zasługa, jeśli znosisz grzech i jesteś za to bity? Jeżeli jednak czynicie dobro i cierpicie z tego powodu, wytrwacie, jest to rzecz łaskawa w oczach Boga. Na to bowiem powołani zostaliście, gdyż i Chrystus cierpiał za nas, zostawiając nam przykład, abyście wstępowali w Jego ślady: «Który grzechu nie popełnił ani nie znaleziono podstępu w ustach Jego»;

2. Mateusza 5:10-12 - Błogosławieni, którzy cierpią prześladowania dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. „Błogosławieni jesteście, gdy wam urągają i prześladują, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was. Radujcie się i weselcie bardzo, bo wielka jest wasza nagroda w niebie, bo tak prześladowali proroków, którzy byli przed wami.

Dzieje Apostolskie 5:28 Mówiąc: Czyż nie nakazaliśmy wam surowo, abyście nie nauczali w tym imieniu? i oto napełniliście Jerozolimę waszą nauką i zamierzacie sprowadzić na nas krew tego człowieka.

Ten werset z Dziejów Apostolskich 5:28 mówi o apostołach, którym nakazano, aby nie nauczali w imieniu Jezusa, a mimo to to zrobili, szerząc swoją naukę w całej Jerozolimie.

1. Moc posłuszeństwa: przestrzeganie przykazań Bożych pomimo trudności

2. Wpływ wiary: jak nasze czyny mówią głośniej niż nasze słowa

1. Mateusza 28:19-20 „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

2. Izajasz 6:8 „I usłyszałem głos Pana mówiący: «Kogo mam posłać i kto nam pójdzie?» Wtedy powiedziałem: „Oto jestem! Wyślij mi.'"

Dzieje Apostolskie 5:29 Wtedy Piotr i inni apostołowie odpowiedzieli i rzekli: Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi.

Apostołowie odpowiedzieli władcom żydowskim, mówiąc, że muszą słuchać Boga, a nie ludzi.

1. Posłuszeństwo Bogu a posłuszeństwo człowiekowi

2. Stawianie Boga na pierwszym miejscu we wszystkich wyborach

1. Mateusza 22:21 („Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga”).

2. Filipian 3:20 („Albowiem rozmowa nasza jest w niebie, skąd też szukamy Zbawiciela, Pana Jezusa Chrystusa.”)

Dzieje Apostolskie 5:30 Bóg naszych ojców wskrzesił Jezusa, którego wyście zabili i powiesili na drzewie.

Bóg Izraelitów wskrzesił Jezusa, który został zabity i powieszony na drzewie przez lud Izraela.

1. Moc zmartwychwstania Bożego: jak Jezus zwyciężył śmierć

2. Ofiara Jezusa: przykład miłości i przebaczenia

1. Rzymian 6:4-5 - Dlatego wraz z nim zostaliśmy pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, tak i my postępowaliśmy w nowości życia.

5. 1 Koryntian 15:3-4 - Najpierw bowiem przekazałem wam to, co i ja przejąłem, że Chrystus umarł za nasze grzechy zgodnie z Pismem i że został pogrzebany, i że trzeciego dnia zmartwychwstał według do Pisma Świętego.

Dzieje Apostolskie 5:31 Tego samego Bóg wywyższył prawicą swoją na księcia i zbawiciela, aby dać Izraelowi pokutę i odpuszczenie grzechów.

Bóg wywyższył Jezusa jako Księcia i Zbawiciela, aby dać Izraelowi pokutę i przebaczenie grzechów.

1. Wywyższony Książę i Zbawiciel – Łk 2,11

2. Dar pokuty i przebaczenia – Dzieje Apostolskie 17:30

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby świat potępił, ale aby świat przez Niego zbawił.

Dzieje Apostolskie 5:32 A my jesteśmy jego świadkami tego; podobnie jest z Duchem Świętym, którego Bóg dał tym, którzy są Mu posłuszni.

Apostołowie byli świadkami dzieł Jezusa Chrystusa, a Duch Święty został dany tym, którzy są posłuszni przykazaniom Boga.

1. Nasze posłuszeństwo Bogu otwiera drzwi Duchowi Świętemu

2. Moc bycia świadkiem Bożego dzieła

1. Jana 14:15-17 – Jeśli mnie miłujecie, będziecie przestrzegać moich przykazań. I poproszę Ojca, a da wam innego Pocieszyciela, aby był z wami na wieki, samego Ducha Prawdy.

2. Rzymian 12:1-2 - Proszę więc was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i przyjemną Bogu, co jest waszą duchową czcią. Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i

doskonałe.

Dzieje Apostolskie 5:33 Gdy to usłyszeli, przerazili się do głębi serca i naradzali się, aby ich zabić.

Przywódcy żydowscy przepełnili się gniewem, gdy usłyszeli nauki apostołów i postanowili ich zabić.

1. Moc słowa: jak Ewangelia przemienia nawet najbardziej niewierzące serce

2. Prześladowanie Kościoła: jak reagujemy na cierpienie

1. Efezjan 4:15 – „Mówiąc prawdę w miłości, mamy wzrastać pod każdym względem w Tego, który jest Głową, w Chrystusa”

2. Filipian 1:29 – „Ponieważ wam dano, abyście ze względu na Chrystusa nie tylko w Niego wierzyli, ale i dla Niego cierpieli”.

Dzieje Apostolskie 5:34 Wtedy stanął tam ktoś z rady, faryzeusz, imieniem Gamaliel, uczony w Prawie, cieszący się dobrą reputacją wśród całego ludu, i kazał postawić apostołom trochę miejsca;

Gamaliel, faryzeusz i szanowany nauczyciel prawa, wystąpił w radzie i poprosił o przeniesienie apostołów.

1. Mądrość Gamaliela: słuchanie głosu rozsądku w czasach konfliktu

2. Siła reputacji: wpływ dobrego imienia

1. Przysłów 18:13 – „Kto odpowiada w sprawie, zanim ją usłyszy, jest to dla niego głupotą i hańbą”.

2. Kaznodziei 10:2 – „Serce mądrego jest po jego prawicy, a serce głupiego po jego lewej stronie”.

Dzieje Apostolskie 5:35 I rzekł do nich: Mężowie izraelscy, uważajcie na siebie, co zamierzacie zrobić, dotykając tych ludzi.

Mężowie izraelscy zostali ostrzeżeni o swoich zamiarach wobec mężczyzn stojących przed nimi.

1. Znaczenie uwzględniania woli Bożej w naszych decyzjach.

2. Konieczność bycia mądrym i rozeznającym w obliczu trudnych decyzji.

1. Jakuba 1:5 – „Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana”.

2. Przysłów 3:5-6 - „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Zwracajcie się do niego na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki”.

Dzieje Apostolskie 5:36 Bo zanim te dni powstał Teudas, przechwalając się, że jest kimś; do którego przyłączyło się około czterystu mężów; który został zabity; i wszyscy, którzy byli mu posłuszni, zostali rozproszeni i obróceni wniwecz.

Theudas był człowiekiem, który podawał się za kogoś ważnego i zebrał około 400 mężczyzn, aby do niego dołączyli. Jednakże został zabity, a wszyscy jego zwolennicy zostali rozproszeni i unicestwieni.

1. Suwerenny plan Boga zawsze się wypełnia – Rzymian 8:28

2. Strzeżcie się fałszywych proroków i ich pustych obietnic – Mateusz 7:15-17

1. Daniela 4:35 – Wszyscy mieszkańcy ziemi są uważani za nic

2. Przysłów 16:2 - Wszystkie drogi człowieka są w jego oczach czyste, lecz Pan waży ducha.

Dzieje Apostolskie 5:37 Po tym człowiek powstał Juda z Galilei w dniach opodatkowania i pociągnął za sobą wiele ludu; i on zginął; i wszyscy, nawet ci, którzy byli mu posłuszni, rozproszyli się.

Ten fragment mówi o Judaszu z Galilei, który powstał w czasach opodatkowania i zgromadził wielu zwolenników, ale ostatecznie zginął, a jego zwolennicy rozproszyli się.

1. Przelotna natura światowej sławy

2. Znaczenie naśladowania Boga, a nie człowieka

1. Psalm 146:3-4 - Nie pokładajcie ufności w książętach, w synu człowieczym, w którym nie ma zbawienia. Gdy ustaje jego dech, wraca na ziemię; tego właśnie dnia giną jego plany.

2. Przysłów 14:12 - Jest droga, która wydaje się człowiekowi słuszna, ale jej końcem jest droga do śmierci.

Dzieje Apostolskie 5:38 A teraz powiadam wam: Powstrzymajcie się od tych ludzi i zostawcie ich w spokoju, bo jeśli ta rada lub to dzieło będzie od ludzi, to na nic się to nie zda.

Apostoł Piotr radził ludziom, aby trzymali się z daleka od ludzi głoszących fałszywą ewangelię, bo to na nic.

1. Bądź świadomy fałszywych ewangelii i nie daj się przez nie zwieść.

2. Nie dajcie się zwieść fałszywym nauczycielom, gdyż ich praca nic nie da.

1. Jeremiasz 17:5-8 – Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu.

2. Rzymian 12:2 – Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

Dzieje Apostolskie 5:39 Jeżeli jednak pochodzi od Boga, nie możecie go obalić; abyście się nie przyłapali na walce z Bogiem.

Bóg zawsze w końcu zwycięży i próba przeciwstawienia się Mu jest dla nas niebezpieczna.

1: Nigdy nie powinniśmy próbować opierać się Bogu i Jego woli, ponieważ jest to daremne i może być dla nas szkodliwe.

2: Bóg jest suwerennym Panem, który króluje niepodzielnie i mądrze jest poddać się Jemu.

1: Efezjan 4:6 - Jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest nade wszystko i przez wszystkich i w was wszystkich.

2: Psalm 103:19 - Pan przygotował tron swój w niebiosach; a jego królestwo panuje nad wszystkim.

Dzieje Apostolskie 5:40 I co do niego zgodzili się, a gdy przywołali apostołów i bili ich, zakazali, aby nie przemawiali w imieniu Jezusa, i wypuścili ich.

Apostołowie zostali wezwani i pobici, ale pozwolono im odejść po tym, jak zakazano im przemawiać w imieniu Jezusa.

1. Moc wytrwałości: uczenie się od Apostołów

2. Podążaj za Jezusem bez względu na cenę

1. Mateusza 10:32-33 – „Kto się do mnie przyzna przed innymi, przyznam się i ja przed moim Ojcem w niebie. Ale kto się mnie wyprze przed innymi, i ja się wyprę przed moim Ojcem w niebie”.

2. 1 Piotra 4:13 – „Ale radujcie się, uczestnicząc w cierpieniach Chrystusa, abyście i wy mogli się radować i radować, gdy objawi się Jego chwała”.

Dzieje Apostolskie 5:41 I odeszli od Rady, ciesząc się, że zostali uznani za godnych znoszenia hańby dla jego imienia.

Apostołowie radowali się z cierpień dla imienia Jezusa.

1. „Uznany za godnego znoszenia wstydu ze względu na swoje imię”

2. „Radością stawić czoło wstydowi”

1. Filipian 3:8-11 „Doprawdy wszystko uznaję za stratę ze względu na niezrównaną wartość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mojego. Dla Niego poniosłem stratę wszystkiego i uznaję to za śmiecie, aby pozyskać Chrystusa i znaleźć się w Nim, nie mając własnej sprawiedliwości, wynikającej z Prawa, lecz tę, która wypływa z wiary w Chrystusa, sprawiedliwości Bożej opartej na wierze, abym poznał Go i moc Jego

zmartwychwstania, abym mógł dzielić Jego cierpienia, stając się podobny do Niego w Jego śmierci, aby wszelkimi możliwymi sposobami dostąpić zmartwychwstania. ”

2. 2 Koryntian 12:9-10 „Lecz on mi rzekł: «Wystarczy ci mojej łaski, bo moja moc w słabości się doskonali». Dlatego tym chętniej będę się chlubił swoimi słabościami, aby moc Chrystusa spoczęła na mnie. Ze względu na Chrystusa zadowalam się więc słabościami, zniewagami, trudnościami, prześladowaniami i nieszczęściami. Bo kiedy jestem słaby, wtedy jestem mocny.”

Dzieje Apostolskie 5:42 I codziennie w świątyni i w każdym domu nie przestawali nauczać i głosić Jezusa Chrystusa.

Każdego dnia uczniowie Jezusa nauczali i głosili o Jezusie w świątyni i w domach.

1. Moc ewangelii – jak uczniowie Jezusa szerzą Słowo

2. Misja Kościoła – głoszenie i nauczanie Ewangelii

1. Mateusza 28:19-20 – Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem.

2. Rzymian 10:14-15 – Jak więc będą wzywać tego, w którego nie uwierzyli? A jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? A jak mają słuchać, skoro nikt nie głosi? A jak mają głosić, jeśli nie są posłani?

W Dziejach Apostolskich 6 opisano powołanie siedmiu mężczyzn do służby rosnącej wspólnocie chrześcijańskiej, aresztowanie Szczepana, jednego z tych siedmiu mężczyzn, i postawienie mu fałszywych oskarżeń.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od problemu, który pojawił się we wczesnym Kościele, kiedy greckojęzyczni Żydzi skarżyli się, że przy codziennym rozdawaniu żywności pomija się ich wdowy. Zatem dwunastu apostołów zgromadziło wszystkich uczniów i powiedziało: „Nie byłoby w porządku, gdybyśmy zaniedbywali służbę słowa Bożego, porządek kelnerski. Bracia siostry wybierają spośród was siedmiu mężczyzn, o których wiadomo, że są pełni mądrości Ducha, przejmą na nich odpowiedzialność i zwrócą naszą uwagę na modlitwę, słowo posługi.' Propozycja ta zadowoliła całą grupę wybranego Szczepana, człowieka pełnej wiary, Ducha Świętego, także Filipa Prokorusa, Nicanora Timona Parmenas, Nicolasa Antiocha, który nawrócił się na judaizm. Przedstawił tych mężczyzn, apostolowie modlili się, wkładając na nich ręce (Dz 6:1-6).

2. akapit: Po wprowadzeniu tego rozwiązania słowo Boże rozprzestrzeniło się, a liczba uczniów w Jerozolimie gwałtownie wzrosła, a duża liczba kapłanów stała się posłuszną wiarą. Tymczasem Szczepan, pełna moc łaski, dokonywał wielkich cudów, cudownych znaków wśród ludzi, powstali członkowie sprzeciwu, synagoga, wyzwoleńcy, Żydzi, Cyrena, Aleksandria, studnie, prowincje, Cylicja, Azja, zaczęli spierać się ze Szczepanem, ale nie mogli przeciwstawić się mądrości, jaką dał mu Duch, gdy mówił (Dz 6:7-10).

3. akapit: Następnie potajemnie przekonali kilku mężczyzn, którzy powiedzieli: „Słyszeliśmy, jak Szczepan wypowiadał bluźniercze słowa przeciwko Mojżeszowi", pobudzili ludzi, starsi nauczyciele, prawo schwytali go, przyprowadzili go przed Sanhedryn, przedstawili fałszywych świadków, którzy powiedzieli: „Ten człowiek nigdy nie przestaje mówić przeciwko temu świętemu miejscu, prawu, które my słyszałem, jak mówił, że Jezus Nazarejczyk zniszczy zwyczaje, które przekazał Mojżesz. Wszyscy zasiadający w Sanhedrynie uważnie przyglądali się Szczepanowi i zobaczyli, że jego twarz była podobna do twarzy anioła (Dzieje Apostolskie 6:11-15).

Dzieje Apostolskie 6:1 A w owych dniach, gdy pomnażała się liczba uczniów, wzrosło szemranie Greków przeciwko Hebrajczykom, że wdowy po nich zaniedbywano w codziennej posłudze.

Wraz z rozwojem wczesnego kościoła, wierzący greckojęzyczni Żydzi zaczęli narzekać, że przy codziennym rozdzielaniu pomocy pomija się ich wdowy.

1. „Wezwanie do współczucia i służby: przezwyciężanie samozadowolenia w Kościele"

2. „Siła jedności: wspólna praca, aby służyć innym"

1. Mateusza 5:43-45: „Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego". Ale powiadam wam: Kochajcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują, abyście byli synami waszego Ojca, który jest w niebie.

2. Galacjan 6:2: „Jedni drugich brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe".

Dzieje Apostolskie 6:2 Wtedy Dwunastu zwołało do siebie mnóstwo uczniów i powiedziało: Nie ma powodu, abyśmy porzucali Słowo Boże i służyli stołom.

Dwunastu apostołów zgromadziło uczniów i nauczało ich, że nie powinni zaniedbywać słowa Bożego i skupiać się wyłącznie na stołach do serwowania posiłków.

1. Priorytetowe traktowanie Słowa Bożego: dlaczego jest to ważne

2. Służba celowa: studium przykładu apostołów

1. Kolosan 3:23 - Cokolwiek robisz, pracuj nad tym całym sercem, jakbyś pracował dla Pana, a nie dla ludzkich mistrzów.

2. Efezjan 6:7 – Służ całym sercem, jakbyś służył Panu, a nie ludziom.

Dzieje Apostolskie 6:3 Dlatego, bracia, wypatrujcie wśród siebie siedmiu mężów uczciwych, pełnych Ducha Świętego i mądrości, których możemy wyznaczyć w tej sprawie.

Apostołowie proszą Kościół, aby wybrał siedmiu mężczyzn o uczciwym charakterze, pełnych Ducha Świętego i mądrości, do nadzorowania spraw Kościoła.

1. Cechy boskiego przywództwa: odkrywanie cech dobrego przywódcy w Dziejach Apostolskich 6:3

2. Moc Ducha Świętego w Kościele: jak rozpoznać i pielęgnować dary duchowe w ciele wierzących

1. Przysłów 11:3 – „Prowadzi ich prawość, lecz przewrotność przewrotnych ich zniszczy”.

2. 1 Koryntian 12:7 – „Ale objawienie Ducha jest dane każdemu człowiekowi dla pożytku”.

Dzieje Apostolskie 6:4 My zaś będziemy nieustannie oddawać się modlitwie i posłudze słowa.

Wczesny Kościół poświęcał swój czas modlitwie i posłudze Słowa.

1. Moc modlitwy

2. Powołanie do służby w służbie

1. Jakuba 5:16 – „Modlitwa sprawiedliwego ma wielką moc, gdyż jest skuteczna”.

2. 1 Koryntian 12:4-11 – „Różne są dary, ale ten sam Duch, różne są służby, ale ten sam Pan, różne są czynności, ale ten sam Bóg uzdalnia je wszystkie w każdym.”

Dzieje Apostolskie 6:5 I spodobało się to słowo całemu ludowi, i wybrali Szczepana, męża pełnego wiary i Ducha Świętego, i Filipa, i Prochora, i Nikanora, i Tymona, i Parmenasa, i Mikołaja, prozelitę z Antiochii.

Całe mnóstwo wybrało Szczepana, Filipa, Prochora, Nikanora, Tymona, Parmenasa i Mikołaja do służby w kościele.

1. Siła wiary w służbie Bogu

2. Konieczność bycia pełnym Ducha Świętego

1. Rzymian 12:11 – „Nie traćcie nigdy gorliwości, ale zachowujcie zapał duchowy, służąc Panu”.

2. Galacjan 5:22-23 – „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i wstrzemięźliwość”.

Dzieje Apostolskie 6:6 Którego postawili przed apostołami, a gdy się modlili, włożyli na nich ręce.

Apostołowie modlili się i wkładali ręce na wybrane osoby, aby je przed nimi postawić.

1. Moc modlitwy – jak modlitwa może pomóc nam pokonać strach i wejść w nieznane.

2. Dar służby – Powołanie do służby i to, jak nakładanie rąk na poszczególne osoby może być znakiem Bożego błogosławieństwa.

1. Jakuba 5:13-16 – Czy ktoś z was ma kłopoty? Niech się modlą. Czy ktoś jest szczęśliwy? Niech śpiewają pieśni pochwalne.

2. 1 Tymoteusza 4:14 - Nie zaniedbuj swojego daru, który został ci dany przez proroctwo, gdy grono starszych położyło na ciebie ręce.

Dzieje Apostolskie 6:7 I wzmogło się słowo Boże; a liczba uczniów w Jerozolimie bardzo się rozmnożyła; i wielka rzesza kapłanów była posłuszna wierze.

Liczba uczniów w Jerozolimie bardzo się rozmnożyła, a wielu kapłanów pozostało posłusznych wierze.

1. Wzrost wiary: jak posłuszeństwo może prowadzić do wielkich rzeczy

2. Moc Boża: jak Słowo Boże rozprzestrzenia się poprzez posłuszeństwo

1. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, i ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem.

2. Rzymian 1:5 – Przez niego i w imię jego? dlatego otrzymaliśmy łaskę i apostolstwo, aby wezwać ludzi ze wszystkich narodów do posłuszeństwa, które wynika z wiary.

Dzieje Apostolskie 6:8 A Szczepan pełen wiary i mocy dokonywał wielkich cudów i cudów wśród ludu.

Szczepan, człowiek wielkiej wiary i mocy, dokonał wśród ludzi wielu niesamowitych cudów.

1. Życie wiarą i mocą

2. Zaufanie cudom Boga

1. Hebrajczyków 11:1 - ? Czy wiara jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

2. Mateusza 14:22-33 - Jezus kroczący po wodzie i uciszający burzę.

Dzieje Apostolskie 6:9 Wtedy powstali niektórzy z synagogi, zwanej synagogą Libertynów, Cyrenejczyków i Aleksandryjczyków, a także z Cylicji i Azji, dyskutując ze Szczepanem.

Dyskusja Szczepana z członkami synagogi wywołuje ostrą reakcję.

1. Siła debaty: jak możemy wykorzystać dyskusje do szerzenia Królestwa Bożego

2. Wartość słuchania w celu zrozumienia: jak możemy uczyć się od innych poprzez dialog

1. Rzymian 15:5-7 „A niech Bóg cierpliwości i pocieszenia sprawi, abyście byli jedni wobec drugich podobni na wzór Chrystusa Jezusa, abyście jednym umysłem i jednymi ustami wychwalali Boga, Ojca naszego Pana, Jezusa Chrystusa. Dlatego przyjmujcie jedni drugich, jak i Chrystus przyjął nas ku chwale Bożej."

2. Jakuba 1:19-20 „Dlatego, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu, gdyż gniew człowieka nie powoduje sprawiedliwości Bożej".

Dzieje Apostolskie 6:10 I nie mogli się oprzeć mądrości i duchowi, przez które mówił.

Szczepan był tak pełen mądrości i Ducha, że jego przeciwnicy nie byli w stanie mu się oprzeć.

1. Moc Ducha Świętego: jak nasze słowa mogą przemieniać innych

2. Mądrość poprzez Ducha: jak przemawiać z autorytetem

1. Izajasz 11:2-3: ? I spocznie na nim Duch Pański, duch mądrości i zrozumienia, duch rady i mocy, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej.

2. Przysłów 15:23: ? Radość ma człowiek z odpowiedzi ust swoich, a słowo wypowiedziane we właściwym czasie, jakże jest dobre!?

Dzieje Apostolskie 6:11 Potem podporządkowali sobie ludzi, którzy mówili: Słyszeliśmy, jak mówił bluźniercze słowa przeciwko Mojżeszowi i Bogu.

Zatrudniono fałszywych świadków, którzy mieli zeznawać przeciwko Szczepanowi, twierdząc, że zbluźnił przeciwko Mojżeszowi i Bogu.

1. Nie składaj fałszywego świadectwa: konsekwencje oszustwa

2. Mów prawdę w miłości: siła autentyczności

1. Wyjścia 20:16? Nie będziesz fałszywie świadczył przeciwko bliźniemu swemu.

2. Efezjan 4:15 ? ather, mówiąc prawdę w miłości, mamy wzrastać pod każdym względem w Tego, który jest Głową, w Chrystusa.

Dzieje Apostolskie 6:12 I podburzyli lud, i starszych, i uczonych w Piśmie, i napadli na niego, schwytali go i przyprowadzili do rady,

Lud, starsi i uczeni w Piśmie podburzyli lud i aresztowali Jezusa.

1. Siła zbiorowego działania: analiza aresztowania Jezusa

2. Rola przywództwa w trudnych czasach: analiza aresztowania Jezusa

1. Psalm 46:10-11 - ? Bądź nadal i wiedz, że jestem Bogiem. Będę wywyższony między narodami, będę wywyższony na ziemi!??

2. Mateusza 26:53-54 – Jezus im rzekł: ? Czy myślisz, że nie mogę zwrócić się do mojego Ojca, a on natychmiast wyśle mi więcej niż dwanaście legionów aniołów? Ale jakże więc wypełnią się Pisma, że tak się stać musi???

Dzieje Apostolskie 6:13 I ustawcie fałszywych świadków, którzy powiedzieli: Człowiek ten nie przestaje mówić bluźnierczych słów przeciwko temu świętemu miejscu i Prawu.

Sanhedryn oskarżył Szczepana o mówienie bluźnierczych słów przeciwko świętemu miejscu i prawu.

1. Jak prowadzić święte życie, które podoba się Bogu

2. Znaczenie przestrzegania prawa Bożego w naszym życiu

1. Hebrajczyków 12:14 – „Starajcie się o pokój ze wszystkimi ludźmi i o świętość, bez której nikt nie ujrzy Pana”.

2. Rzymian 13:1-7 – „Niech każda dusza będzie poddana władzom rządzącym. Nie ma bowiem żadnej władzy, jak tylko od Boga, a władze, które istnieją, są ustanowione przez Boga”.

Dzieje Apostolskie 6:14 Słyszeliśmy bowiem, jak mówił, że ten Jezus z Nazaretu zniszczy to miejsce i zmieni zwyczaje, które przekazał nam Mojżesz.

Ten fragment mówi o tym, jak ludzie słyszeli, jak Jezus z Nazaretu mówił o zniszczeniu tego miejsca i zmianie zwyczajów przekazanych przez Mojżesza.

1. Zmiana: nauka dostosowywania się do woli Bożej

2. Zniszczenie i odnowienie: wezwanie do pokuty

1. Izajasz 43:18-19 - ? Nie pamiętaj o rzeczach dawnych i nie rozmyślaj o rzeczach dawnych. Oto uczynię rzecz nową; teraz wyrośnie; nie będziesz tego wiedział? Uczynię nawet drogę na pustyni i rzeki na pustyni.

2. Rzymian 12:2 - ? i nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście mogli przekonać się, jaka jest dobra, przyjemna i doskonała wola Boża.

Dzieje Apostolskie 6:15 A wszyscy, którzy zasiadali w Radzie, wpatrując się w niego uważnie, widzieli jego oblicze, jakby było obliczem anioła.

Szczepan, jeden z pierwszych diakonów pierwotnego Kościoła, został przyprowadzony przed Radę Sanhedrynu i wszyscy obecni byli zdumieni wyrazem jego twarzy, która przypominała twarz anioła.

1. Jak zachować niebiańskie oblicze

2. Siła boskiego charakteru

1. Mateusza 5:16 – „Niech wasze światło świeci przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie”.

2. Kolosan 3:12-17 – „Dlatego jako Bóg? naród wybrany, święty i umiłowany, przyobleczcie się we współczucie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość. Znoście się wzajemnie i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli kto z was ma żal do kogoś. Przebaczaj, jak Pan przebaczył tobie. A nad wszystkie te cnoty przyobleczcie się w miłość, która spaja ich wszystkich w doskonałej jedności.

Dzieje Apostolskie 7 opowiadają o obronie Szczepana przed Sanhedrynem, o jego wizji Jezusa stojącego po prawicy Boga i o jego męczeństwie.

Akapit pierwszy: W odpowiedzi na postawione mu zarzuty Szczepan wygłasza długie przemówienie, w którym opisuje historię Izraela. Rozpoczyna od powołania Boga do Abrahama i danej mu obietnicy, że jego potomkowie staną się obcymi w obcym kraju, gdzie będą w niewoli przez czterysta lat (Dz 7,1-8). Kontynuuje opowieść o Józefie, który został sprzedany do Egiptu, ale później został tam władcą, ratując swoją rodzinę przed głodem (Dzieje Apostolskie 7:9-16).

Akapit drugi: Szczepan następnie opowiada, jak Bóg ukazał się Mojżeszowi w płonącym krzaku i zlecił mu wyprowadzenie Izraela z niewoli egipskiej. Pomimo wyzwolenia Izraelitów z Egiptu poprzez cuda, odwrócili się od Mojżesza i oddawali cześć bożkom (Dzieje Apostolskie 7:17-43). Mówi także o przybytku zbudowanym przez Mojżesza według planu Bożego, a później o świątyni Salomona, ale przypomina im, że Najwyższy nie mieszka w domach zbudowanych ręką ludzką, jak mówi prorok: „Niebo jest moim tronem, ziemia jest moim podnóżkiem. Jaki dom mi zbudujesz?" mówi Pan, albo gdzie będzie moje miejsce spoczynku? Czyż moja ręka nie uczyniła tego wszystkiego? (Dzieje 7:44-50).

Akapit trzeci: Szczepan oskarża przywódców o twardym karku, o nieobrzezanych sercach, uszach, którzy zawsze opierają się Duchowi Świętemu, tak jak to robili ich przodkowie. Prześladowali proroków, którzy przepowiadali przyjście Sprawiedliwego, a teraz zdradzili, zamordowali. Otrzymali prawo, ustanowieni przez aniołów, ale go nie przestrzegali (Dz 7:51-53). Słysząc to, członkowie Sanhedrynu wściekli się, zgrzytając na niego zębami, lecz on, pełen Ducha Świętego, spojrzał w górę, niebo ujrzało chwałę. Bóg Jezus stojący po prawicy. Bóg powiedział: „Spójrzcie, widzę otwarte niebo, Syna Człowieka, stojącego po prawicy Boga". Zakryli uszy, krzycząc. Najwyższe głosy rzuciły się na niego. Wyciągnięto go z miasta. Zaczęto go kamienować. Świadkowie położyli stopy. Młody człowiek imieniem Saul podczas kamienowania Szczepan modlił się: „Panie Jezu, przyjmij ducha", po czym padli na kolana i zawołali donośnym głosem: „Panie, nie miej im tego za grzech". powiedziawszy to zasnął, Saul zgodził się na zabijanie (Dz 7,54-60).

Dzieje Apostolskie 7:1 Wtedy arcykapłan zapytał: Czy tak się rzeczy mają?

Fragment ten dotyczy arcykapłana pytającego, czy oskarżenia pod adresem Szczepana były prawdziwe.

1. Moc zadawania pytań: studium oskarżycieli Szczepana w Dziejach Apostolskich 7

2. Rola pokory w sytuacjach konfrontacyjnych: analiza reakcji Szczepana z Dziejów Apostolskich 7

1. Izajasz 53:7 – Był uciskany i uciskany, a mimo to nie otworzył ust swoich; prowadzono go jak baranka na rzeź.

2. Mateusza 11:29 - Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca.

Dzieje Apostolskie 7:2 I rzekł: Mężowie, bracia i ojcowie, słuchajcie; Bóg chwały ukazał się naszemu ojcu Abrahamowi, gdy był w Mezopotamii, zanim zamieszkał w Charran,

Szczepan przemawiał do ludu, opowiadając, jak Bóg ukazał się Abrahamowi w Mezopotamii, zanim przeniósł się do Charranu.

1. Życie według planu Bożego: historia wiary i posłuszeństwa Abrahama

2. Wyjście z wiarą: uczenie się na przykładzie Abrahama

1. Księga Rodzaju 12,1-3 – Bóg wzywa Abrahama, aby udał się do kraju, który mu wskaże

2. Hebrajczyków 11:8 – Abraham usłuchał i poszedł, nie wiedząc, dokąd idzie

Dzieje Apostolskie 7:3 I rzekł do niego: Wyjdź z twojej krainy i ze swojej rodziny, a wejdź do ziemi, którą ci ukażę.

Bóg powołał Abrahama, aby opuścił swój kraj i swoją rodzinę i udał się do nowej ziemi, którą Bóg mu wskaże.

1. Jak posłuszeństwo Bożym powołaniom przynosi błogosławieństwa

2. Podążanie za Bożym przywództwem w czasach przejściowych

1. Rodzaju 12:1-4 - I rzekł Pan do Abrama: Wyjdź z twojej ziemi, z twojej rodziny i z domu twojego ojca, do ziemi, którą ci ukażę.

2. Jozuego 1:1-9 - Po śmierci Mojżesza, sługi Pańskiego, stało się, że Pan przemówił do Jozuego, syna Nuna, sługi Mojżesza, mówiąc: Umarł Mojżesz, mój sługa; Dlatego teraz wstań i przejdź przez ten Jordan, ty i cały ten lud, do ziemi, którą im daję, synom Izraela.

Dzieje Apostolskie 7:4 Potem wyszedł z ziemi Chaldejczyków i zamieszkał w Charran, i stamtąd, gdy umarł jego ojciec, przeniósł go do tej ziemi, w której teraz mieszkacie.

Szczepan opisuje podróż Abrahama z ziemi Chaldejczyków do Charranu, a następnie do ziemi, w której obecnie mieszkali Żydzi.

1. Dalszy rozwój: podróż Abrahama od Chaldejczyków do Charranu

2. Zakorzenienie: długotrwały pobyt Abrahama w Ziemi Obiecanej

1. Księga Rodzaju 11:31 - 12:4 - Boże wezwanie dla Abrahama, aby opuścił swoją ojczyznę i udał się do Ziemi Obiecanej.

2. Hebrajczyków 11,8-10 – Wiara Abrahama w Bożą obietnicę nowego domu i posłuszeństwo Bożemu wezwaniu.

Dzieje Apostolskie 7:5 I nie dał mu w nim żadnego dziedzictwa, bynajmniej, żeby na nim postawił nogę; obiecał jednak, że jemu je da w posiadanie i jego potomstwu po nim, gdy jeszcze nie miał dziecka.

Bóg obiecał Abrahamowi ziemię, nawet gdy Abraham nie miał dziedzica.

1. Wierność Boga wobec Jego obietnic, niezależnie od okoliczności

2. Znaczenie zaufania Bogu i Jego obietnicom

1. Rzymian 4:13-18 – Wiara Abrahama w Boga i Boża obietnica dotycząca mu ziemi

2. Hebrajczyków 11:8-10 – Wiara Abrahama w Boga, nawet gdy nie miał dziedzica

Dzieje Apostolskie 7:6 I tak przemówił Bóg, aby jego potomstwo przebywało w obcej ziemi; i żeby ich wzięli w niewolę i upominali ich źle przez czterysta lat.

Bóg przepowiedział, że Jego lud zostanie zabrany do obcego kraju i będzie cierpiał złe traktowanie przez 400 lat.

1. „Moc wytrwałości: jak lud Boży przetrwał trudne czasy”

2. „Boże obietnice: spojrzenie na wierną wytrwałość”

1. Rzymian 5:3-5 „Nie tylko to, ale i chlubimy się cierpieniami naszymi, wiedząc, że cierpienie rodzi wytrwałość, wytrwałość – charakter, a charakter – nadzieję. A nadzieja nas nie zawstydza, ponieważ miłość Boga rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.”

2. Rzymian 8:18 „Uważam, że naszych obecnych cierpień nie można porównywać z chwałą, która się w nas objawi”.

Dzieje Apostolskie 7:7 I osądzę naród, któremu będą w niewoli, powiedział Bóg, a potem wyjdą i będą mi służyć na tym miejscu.

Bóg obiecał Izraelitom, że będą Mu służyć, gdy znajdą się w niewoli obcego narodu.

1. Nadzieja Izraelitów: Obietnica wybawienia i wierności Bogu

2. Moc Boga: Jego suwerenność nad narodami i Jego wierność swemu ludowi

1. Izajasz 43:1-3 – Nie bój się, bo cię odkupiłem; Wołałem cię po imieniu, jesteś mój.

2. Rzymian 8:28 - A wiemy, że z miłującymi Boga wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

Dzieje Apostolskie 7:8 I dał mu przymierze obrzezania. I tak Abraham spłodził Izaaka, i obrzezał go ósmego dnia; i Izaak spłodził Jakuba; a Jakub spłodził dwunastu patriarchów.

Abraham otrzymał przymierze obrzezania i przekazał je swojemu synowi Izaakowi, który następnie przekazał je swemu synowi Jakubowi. Jakub był ojcem dwunastu patriarchów.

1. Znaczenie przekazywania tradycji z pokolenia na pokolenie.

2. Moc Bożego przymierza obrzezania i sposób jego przekazywania przez wieki.

1. Księga Rodzaju 17:10-14 – Boże przymierze obrzezania z Abrahamem.

2. Powtórzonego Prawa 6:4-9 – Nakaz przekazywania Bożego przymierza przyszłym pokoleniom.

Dzieje Apostolskie 7:9 Patriarchowie zaś z zazdrości sprzedali Józefa do Egiptu, lecz Bóg był z nim,

Patriarchowie z zazdrości sprzedali Józefa do Egiptu, jednak Bóg pozostał z nim.

1: Pomimo trudności, które napotykamy, Bóg jest zawsze z nami.

2: Zazdrość może prowadzić do destrukcyjnych działań, ale Bóg nadal może wyprowadzić z nich dobro.

1: Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2: Jakuba 1:2-4 - Bracia moi, uważajcie to za radość, gdy wpadacie w rozmaite pokusy; Wiedząc o tym, że wypróbowywanie wiary waszej rodzi cierpliwość. Ale cierpliwość niech będzie dziełem doskonałym, abyście byli doskonali i cali, nie pragnąc niczego.

Dzieje Apostolskie 7:10 I wybawił go ze wszystkich ucisków, i dał mu łaskę i mądrość w oczach faraona, króla egipskiego; i ustanowił go namiestnikiem Egiptu i całego jego domu.

Bóg wybawił Józefa z jego kłopotów, obdarzył go mądrością i łaską na dworze faraona, ustanawiając go namiestnikiem Egiptu i jego domem.

1. Boży plan na trudne czasy – jak Bóg może wykorzystać nasze cierpienia dla swoich celów

2. Mądrość Boża – jak Pan daje nam wnikliwość i łaskę w chwilach potrzeby

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że z miłującymi Boga wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Jakuba 1:5 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim

szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana.

Dzieje Apostolskie 7:11 A w całej ziemi egipskiej i Chanaan nastał niedostatek i ucisk wielki, i ojcowie nasi nie znaleźli pożywienia.

Ziemię egipską i Chanaan doświadczył wielki głód, a ludzie byli w wielkiej niedoli, ponieważ nie mogli znaleźć pożywienia.

1. Zaopatrzenie Boże w potrzebie

2. Poleganie na Bożej mocy w trudnych sytuacjach

1. Mateusza 6:25-34 – Nie martwcie się, ale ufajcie Bożemu zaopatrzeniu

2. Psalm 16:8 - Zawsze stawiam przed sobą Pana i On jest moją pomocą w chwilach utrapienia

Dzieje Apostolskie 7:12 Ale gdy Jakub usłyszał, że w Egipcie jest zboże, wysłał najpierw naszych ojców.

Jakub wysłał przodków Izraela do Egiptu w poszukiwaniu pożywienia, gdy usłyszał, że jest tam kukurydza.

1. Bóg zatroszczy się o nas nawet w trudnych czasach.

2. Nie bójcie się ryzykować dla Boga.

1. Mateusza 6:25-34 – Nie martwcie się o jutro, bo jutro będzie się martwić samo o siebie.

2. Hebrajczyków 11:8 - Przez wiarę Abraham usłuchał wezwania, aby udać się na miejsce, które miał otrzymać w dziedzictwie.

Dzieje Apostolskie 7:13 Po raz drugi Józef dał się poznać swoim braciom; i dano poznać faraonowi rodzinę Józefa.

Rodzina Józefa została objawiona faraonowi podczas drugiego spotkania.

1. Bóg może zapewnić nam możliwości ponownego połączenia się z rodziną.

2. Bóg może wykorzystać nasze przeszłe doświadczenia, aby ukształtować naszą przyszłość.

1. Mateusza 10:29-31 (Czyż nie sprzedano dwóch wróbli za grosze? I jeden z nich nie spadnie na ziemię bez waszego Ojca. Ale wszystkie włosy na waszej głowie są policzone. Nie bójcie się więc, jesteście mają większą wartość niż wiele wróbli.)

2. Rzymian 8:28 (A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, czyli z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani).

Dzieje Apostolskie 7:14 Potem posłał Józefa i wezwał do siebie jego ojca Jakuba i wszystkich jego krewnych, sześćdziesiąt piętnaście dusz.

Józef wysyła swojego ojca Jakuba i jego dalszą rodzinę składającą się z siedemdziesięciu pięciu osób, aby przybyli do Egiptu.

1. Siła rodziny: znaczenie jednoczenia się i wzajemnego wspierania w trudnych chwilach.

2. Zaufanie Bożemu planowi dla naszego życia: nauczenie się akceptowania i przyjmowania tego, co nieoczekiwane.

1. Izajasz 43:2 „Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą; a gdy będziecie przechodzić przez rzeki, nie zaleją was. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się; płomienie cię nie spalą”.

2. Psalm 34:8 „Skosztujcie i zobaczcie, że Pan jest dobry; błogosławiony, kto się do niego ucieka”.

Dzieje Apostolskie 7:15 Jakub więc zszedł do Egiptu i umarł on i nasi ojcowie,

Podróż Jakuba do Egiptu i śmierć opisana jest w Dziejach Apostolskich 7:15.

1. Wierność Boga wobec swego ludu, nawet w trudnych okolicznościach.

2. Moc Bożych obietnic, która nas prowadzi i wspiera.

1. Psalm 105:17-19 - Posłał przed nimi człowieka, Józefa, zaprzedanego za sługę: Któremu nogi krępowano w kajdanach; został skuty w żelazo: Aż do czasu, gdy nadeszło jego słowo: słowo Pan go doświadczył.

2. Rodzaju 50:24-25 - I Józef rzekł do swoich braci: Umieram, a Bóg na pewno was nawiedzi i wyprowadzi was z tej ziemi do ziemi, którą poprzysiągł Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi. I Józef złożył przysięgę od synów Izraela, mówiąc: Bóg na pewno was nawiedzi i wyniesiecie stąd moje kości.

Dzieje Apostolskie 7:16 I zostali przeniesieni do Sychem i złożeni w grobie, który kupił Abraham za sumę pieniędzy synów Emmora, ojca Sychema.

Synowie Emmora sprzedali Abrahamowi grób, który znajdował się w Sychem.

1. „Boża obietnica dana Abrahamowi" – Zbadanie przymierza, które Bóg zawarł z Abrahamem i roli grobu w wypełnieniu tej obietnicy.

2. „Znaczenie grobów" – Zbadanie znaczenia grobów w narracji biblijnej i we współczesnym świecie.

1. Księga Rodzaju 15:17-21 – Przymierze, które Bóg zawarł z Abrahamem.

2. Jana 11:17-44 - Jezus wskrzesza Łazarza z martwych, demonstrując moc zmartwychwstania grobów.

Dzieje Apostolskie 7:17 Gdy jednak przybliżył się czas obietnicy, którą Bóg poprzysiągł Abrahamowi, lud rósł i rozmnażał się w Egipcie,

W miarę jak zbliżał się czas Bożej obietnicy danej Abrahamowi, lud Izraela pomnażał się w Egipcie.

1. Boże obietnice są niezawodne i spełnią się.

2. Bóg zawsze będzie wierny swojemu ludowi.

1. Rzymian 4:20-21 - Nie zachwiał się z powodu niewiary w obietnicę Bożą, ale umocnił

się w wierze i oddał chwałę Bogu, mając całkowitą pewność, że Bóg ma moc wykonać to, co obiecał.

2. Hebrajczyków 10:23 - Trzymajmy się niezachwianie nadziei, którą wyznajemy, bo wierny jest Ten, który obiecał.

Dzieje Apostolskie 7:18 Aż nastał inny król, który nie znał Józefa.

Faraon egipski nie rozpoznał Józefa i jego osiągnięć.

1: Boży plan ostatecznie działa w każdej sytuacji, nawet jeśli nie wszyscy go dostrzegają.

2: Nawet w trudnych okolicznościach możemy ufać, że Bóg ma plan.

1: Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2: Izajasz 55:8-9 – Bo myśli moje nie są myślami waszymi, ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

Dzieje Apostolskie 7:19 To samo postąpiło podstępnie z naszą rodziną i zło błagało naszych ojców, aby wyrzucili swoje dzieci, aż nie przeżyją.

Faraon postąpił podstępnie z Izraelitami, znęcając się nad ich przodkami i zmuszając ich do porzucenia małych dzieci, aby nie przeżyły.

1. Konsekwencje oszustwa: wyciąganie wniosków ze złego traktowania Izraelitów przez faraona

2. Przyjęcie Bożej obietnicy odkupienia w obliczu niesprawiedliwego traktowania

1. Mateusza 10:28-29 – „Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który może zatracić duszę i ciało w piekle. Czyż nie sprzedano dwóch wróbli za grosz? Jednak żaden z nich nie spadnie na ziemię poza opieką waszego Ojca”.

2. Powtórzonego Prawa 30:19-20 – „Dziś dałem wam wybór między życiem a śmiercią,

między błogosławieństwem a przekleństwem. Teraz wzywam niebo i ziemię, aby były świadkami dokonanego przez was wyboru. Obyś wybrał życie, abyś mógł żyć ty i twoje potomstwo! Możesz dokonać takiego wyboru, kochając Pana, Boga swego, będąc Mu posłusznym i mocno się Mu zobowiązując".

Dzieje Apostolskie 7:20 W tym czasie urodził się Mojżesz, był niezwykle piękny i wychowywał się w domu swego ojca przez trzy miesiące:

Mojżesz urodził się w czasie wielkiego prześladowania Izraelitów i był bardzo piękny, dorastając w domu swego ojca przez trzy miesiące.

1. Życie w prześladowaniach: jak Bóg wykorzystuje trudności w dobrym celu

2. Piękno Mojżesza: refleksja na temat doskonałości Boga

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Psalm 139:14 – Wysławiam Cię, bo jestem stworzony w sposób straszny i cudowny; Twoje prace są wspaniałe, wiem to doskonale.

Dzieje Apostolskie 7:21 A gdy został wyrzucony, wzięła go córka faraona i karmiła go swoim synem.

Córka faraona znalazła Mojżesza w Nilu i wychowała go jak własnego syna.

1. Bóg panuje nad nawet najtrudniejszą sytuacją.

2. Musimy zaufać Bogu i Jego planowi dla naszego życia.

1. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani".

2. Jeremiasz 29:11 – „‚Znam bowiem plany, jakie mam wobec ciebie' – wyrocznia Pana – plany, które mają ci zapewnić pomyślność, a nie wyrządzić ci krzywdę, plany, które dają ci nadzieję i przyszłość".

Dzieje Apostolskie 7:22 A Mojżesz był wykształcony we wszelkiej mądrości Egipcjan i był

potężny w słowach i czynach.

Mojżesz był wykształcony we wszystkich aspektach egipskiej mądrości i był potężnym mówcą i wykonawcą.

1. Potęga edukacji: jak opanowanie przez Mojżesza mądrości egipskiej odmieniło jego życie

2. Moc działania: jak słowa i czyny Mojżesza zmieniły historię

1. Przysłów 4:7 – Mądrość jest rzeczą najważniejszą; nabywajcie więc mądrości, a za wszystko, co zdobywacie, nabywajcie rozumu.

2. Jakuba 1:22-25 - Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który uważnie przygląda się w lustrze swemu naturalnemu obliczu. Bo patrzy na siebie, odchodzi i natychmiast zapomina, jaki był. Kto jednak wpatruje się w doskonałe Prawo, prawo wolności, i wytrwa, nie będąc słuchaczem, który zapomina, ale wykonawcą, który działa, ten będzie błogosławiony w swoim działaniu.

Dzieje Apostolskie 7:23 A gdy dożył czterdziestu lat, przyszło mu na myśl odwiedzić swoich braci, synów Izraela.

Kiedy Szczepan miał czterdzieści lat, bardzo zapragnął odwiedzić współwyznawców, Izraelitów.

1. Siła społeczności: analiza historii Stephena

2. Znaczenie spełniania naszych marzeń: lekcje od Stephena

1. Rzymian 12:10 – Okazujcie sobie nawzajem miłość braterską, okazując sobie szacunek.

2. Przysłów 13:20 - Kto chodzi z mądrymi, będzie mądry, ale towarzysz głupców zostanie zniszczony.

Dzieje Apostolskie 7:24 A widząc, że jeden z nich cierpi, stanął w jego obronie i zemścił się na uciśnionym, i uderzył Egipcjanina.

Mojżesz broni Izraelitę i uderza Egipcjanina.

1. Siła wstawania w obronie innych: jak możemy uczyć się od Mojżesza

2. Potęga sprawiedliwości: jak możemy naprawić zło

1. Przysłów 31:8-9 – „Mów w imieniu tych, którzy nie mogą mówić sami za siebie, zapewnij sprawiedliwość miażdżonym. Tak, wypowiadaj się w imieniu biednych i bezbronnych i dopilnuj, aby otrzymali sprawiedliwość”.

2. Jakuba 5:4 – „Oto! Nie wypłacona zapłata, robotnicy, którzy kosili wasze pola, wołają przeciwko wam. Krzyki żniwiarzy dotarły do uszu Pana Wszechmogącego”.

Dzieje Apostolskie 7:25 Przypuszczał bowiem, że jego bracia zrozumieliby, jak Bóg ich wybawi za jego ręką, ale oni nie zrozumieli.

Lud Boży musi ufać Jemu i Jego planowi dla nich.

1: „Moc zaufania: poleganie na planie Bożym”

2: „Wzmacnianie naszej wiary: zrozumienie Bożego wybawienia”

1: Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły, wzbijają się na skrzydłach jak orły, biegną, a nie są zmęczeni, i będą chodzić, i nie ustawają”.

2: Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym swoim sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie prostował twoje ścieżki”.

Dzieje Apostolskie 7:26 A następnego dnia ukazał się im, gdy walczyli, i znów chciał ich zjednać, mówiąc: Panowie, jesteście braćmi; dlaczego wyrządzacie krzywdę jedni drugim?

Szczepan zganił lud za jego przewinienia i nalegał, aby się pojednali.

1. Pojednanie: droga do pokoju

2. Siła jedności

1. Mateusza 5:9 – „Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi”.

2. Efezjan 4:3 – „dokładając wszelkich starań, aby zachować jedność Ducha poprzez więź pokoju”.

Dzieje Apostolskie 7:27 Ale ten, który wyrządził krzywdę bliźniemu, odepchnął go, mówiąc: Kto cię ustanowił władcą i sędzią nad nami?

Szczepan został niesłusznie oskarżony o próbę uczynienia siebie władcą i sędzią ludu.

1. Niebezpieczeństwo fałszywych oskarżeń

2. Znaczenie pokory

1. Psalm 15:3 - Kto nie obmawia swoim językiem i nie wyrządza zła swemu bliźniemu, ani nie znieważa bliźniego.

2. Przysłów 17:9 - Kto zakrywa przestępstwo, szuka miłości; ale kto powtarza sprawę, rozdziela bardzo przyjaciół.

Dzieje Apostolskie 7:28 Czy zabijesz mnie, jak wczoraj zabiłeś Egipcjanina?

Szczepan oskarżył przywódców żydowskich o próbę zabicia go, tak jak dzień wcześniej zabili Egipcjanina.

1. Jakie konsekwencje mają nasze działania: badanie śmiałości Szczepana

2. Jak reagujemy na prześladowania?: Ucząc się na wierze Szczepana

1. Exodus 2:14 – „I rzekł: Kto cię uczynił księciem i sędzią nad nami? Czy chcesz mnie zabić, tak jak zabiłeś Egipcjanina?”

2. Mateusza 5:44 – „A Ja wam powiadam: Kochajcie swoich wrogów, błogosławcie tym,

którzy was przeklinają, dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą, i módlcie się za tych, którzy złorzeczą wam i prześladują was”.

Dzieje Apostolskie 7:29 Na te słowa Mojżesz uciekł i był przybyszem w ziemi Madian, gdzie spłodził dwóch synów.

Mojżesz uciekł, gdy Bóg nakazał mu wrócić do Egiptu i pozostał w Madian, gdzie miał dwóch synów.

1: Pamiętajmy o posłuszeństwie przykazaniom Bożym, nawet jeśli jest to trudne.

2: Bóg zatroszczy się o nas, nawet gdy będziemy z dala od domu.

1: Psalm 37:23-24 – „Pan utwierdza kroki człowieka, gdy ma upodobanie w swojej drodze; choćby upadł, nie zostanie rzucony na ziemię, bo Pan podtrzymuje jego rękę”.

2: Hebrajczyków 11:24-26 – „Przez wiarę Mojżesz, gdy dorósł, nie chciał być nazywany synem córki faraona, woląc raczej cierpieć z ludem Bożym, niż cieszyć się przemijającymi przyjemnościami grzechu. Uważał hańbę Chrystusową za większe bogactwo niż skarby Egiptu, gdyż oczekiwał nagrody”.

Dzieje Apostolskie 7:30 A gdy upłynęło czterdzieści lat, ukazał mu się na pustyni góry Syna anioł Pański w płomieniu ognia w krzaku.

Po czterdziestu latach wędrówki po pustyni Mojżesz spotkał anioła Pańskiego w płonącym krzaku.

1. Jak Bóg objawia swoją obecność w nieoczekiwany sposób

2. Boży czas jest zawsze odpowiedni

1. Exodus 3:2-4 - I ukazał mu się anioł Pański w płomieniu ognia ze środka krzaka; i spojrzał, a oto krzak płonął ogniem, a krzaka nie było strawiony.

2. Hebrajczyków 12:25-29 – Uważajcie, abyście nie odrzucali tego, który mówi. Bo jeśli nie uciekli ci, którzy odmówili temu, który mówił na ziemi, tym bardziej nie ujdziemy, jeśli odwrócimy się od tego, który mówi z nieba.

Dzieje Apostolskie 7:31 Gdy Mojżesz to zobaczył, dziwił się temu widokowi, a gdy się przybliżył, aby to zobaczyć, odezwał się do niego głos Pana:

Mojżesz był pełen podziwu dla Bożej mocy i majestatu.

1: Zawsze powinniśmy budzić respekt przed mocą i majestatem Boga.

2: Powinniśmy stać w podziwie i czci przed obecnością Boga.

1: Izajasz 6:3 - I jeden do drugiego wołał i mówił: Święty, święty, święty jest Pan zastępów, cała ziemia jest pełna chwały jego.

2: Psalm 33:8 - Niech się boi cała ziemia Pana, niech się go boją wszyscy mieszkańcy świata.

Dzieje Apostolskie 7:32 Mówiąc: Jestem Bogiem waszych ojców, Bogiem Abrahama, Bogiem Izaaka i Bogiem Jakuba. Wtedy Mojżesz zadrżał i nie śmiał patrzeć.

Mojżesz zadrżał, gdy usłyszał, jak Bóg ogłasza się Bogiem jego ojców: Abrahama, Izaaka i Jakuba.

1. Bóg jest Bogiem wszystkich pokoleń.

2. Poznanie Boga budzi podziw i szacunek.

1. Księga Rodzaju 17:1-8 – Przymierze Boga z Abrahamem.

2. Mateusza 3:13-17 – Jezus ochrzcił się w Jordanie.

Dzieje Apostolskie 7:33 Wtedy rzekł do niego Pan: Zdejmij buty z nóg swoich, gdyż miejsce, na którym stoisz, jest ziemią świętą.

Bóg nakazał Mojżeszowi zdjąć buty z nóg, aby okazać cześć świętej ziemi.

1: Cześć dla Świętego: Zdejmowanie butów jako akt poddania się i szacunku wobec Boga.

2: Świętość ziemi: Jesteśmy wezwani do szanowania i szanowania miejsc, które stworzył Bóg.

1: Exodus 3:5 – „Nie podchodź bliżej! Zdejmij sandały z nóg, bo miejsce, na którym stoisz, jest ziemią świętą”.

2: Izajasz 6:1-2 – „W roku śmierci króla Uzjasza widziałem Pana siedzącego na tronie wysokim i wyniosłym; a tren jego szaty napełnił świątynię. Nad nim stał serafin. Każdy miał po sześć skrzydeł: dwoma zakrywał swoją twarz, dwoma zakrywał swoje stopy, a dwoma latał.”

Dzieje Apostolskie 7:34 Widziałem, widziałem ucisk mojego ludu, który jest w Egipcie, słyszałem ich jęki, i zstąpiłem, aby ich wybawić. A teraz przyjdź, poślę cię do Egiptu.

Bóg widział ucisk swego ludu w Egipcie i słyszał ich jęki, dlatego zstąpił, aby ich wybawić. Następnie wysłał Mojżesza do Egiptu, aby ich wyprowadził.

1. Nasze wybawienie dzięki Bożej interwencji

2. Poleganie na Panu w trudnych czasach

1. List do Hebrajczyków 13:5-6 – „Bądźcie wolni od miłości do pieniędzy i zadowalajcie się tym, co macie, bo On powiedział: „Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę”.

2. Psalm 34:17-18 – „Gdy sprawiedliwi wołają o pomoc, Pan ich wysłuchuje i wybawia ze wszystkich ucisków. Pan jest blisko tych, którzy mają złamane serce, i wybawia przygnębionych na duchu”.

Dzieje Apostolskie 7:35 Tego Mojżesza odrzucili, mówiąc: Kto cię ustanowił władcą i sędzią? Tego samego posłał Bóg, aby był władcą i wybawicielem przez rękę anioła, który ukazał mu się w krzaku.

W Dziejach Apostolskich 7:35 czytamy o Mojżeszu, którego Izraelici odrzucili jako swojego władcę i sędziego, ale Bóg posłał go jako władcę i wybawiciela za pośrednictwem anioła, który ukazał mu się w krzaku.

1. Jak Bóg może przemienić odrzuconą osobę w przywódcę

2. Wierność Boga wobec swego ludu pomimo jego buntu

1. Izajasz 6:8 – „Usłyszałem też głos Pana mówiący: Kogo mam posłać i kto nam pójdzie? Wtedy powiedziałem: Oto jestem, poślij mnie”.

2. Exodus 3:2 - „I ukazał mu się anioł Pański w płomieniu ognia ze środka krzaka; i spojrzał, a oto krzak płonął ogniem, ale krzak nie spłonął .”

Dzieje Apostolskie 7:36 I wyprowadził ich, po czym czynił cuda i znaki w ziemi egipskiej i na Morzu Czerwonym, i na pustyni przez czterdzieści lat.

Bóg wiernie prowadził Izraelitów przez 40 lat na pustyni, pokazując im znaki i cuda w Egipcie i Morzu Czerwonym.

1: Bóg jest wiernym przewodnikiem, który nigdy nas nie opuści ani nie porzuci.

2: Bóg jest Bogiem znaków i cudów, który zatroszczy się o nas, jeśli Mu zaufamy.

1: Powtórzonego Prawa 31:6 – „Bądź silny i odważny. Nie bój się ani nie przerażaj z ich powodu, bo Pan, Bóg twój, idzie z tobą; nigdy cię nie opuści ani nie porzuci”.

2: Psalm 105:27 – „On [Bóg] kazał im [Izraelitom] jeździć po wyżynach kraju i nakarmił ich owocami pól”.

Dzieje Apostolskie 7:37 To jest ten Mojżesz, który powiedział do synów Izraela: Proroka z waszych braci powoła wam Pan, Bóg wasz, na wzór mnie; go usłyszycie.

Mojżesz był prorokiem wybranym przez Boga, aby przemawiał do Izraelitów.

1: Bóg wybiera przywódców, którzy nas prowadzą.

2: Moc proroctwa i znaczenie posłuszeństwa.

1: Jeremiasz 1:5 - Zanim cię ukształtowałem w łonie matki, znałem cię, zanim przyszedłeś na świat, poświęciłem cię; Wyznaczyłem cię na proroka dla narodów.

2: Hebrajczyków 11:23-29 – Przez wiarę Mojżesz, gdy się narodził, był przez trzy miesiące ukrywany przez swoich rodziców, bo widzieli, że było pięknym dzieckiem; i nie ulękli się

dekretu królewskiego.

Dzieje Apostolskie 7:38 To jest on, który był w kościele na pustyni z aniołem, który do niego mówił na górze Syna, i z naszymi ojcami, który otrzymał żywe wyrocznie, aby nam je dać:

Szczepan omawia rolę Mojżesza w przekazywaniu żywego słowa Bożego Izraelitom na pustyni.

1. Znaczenie żywego słowa Bożego w naszym życiu

2. Moc posłuszeństwa Słowu Bożemu

1. Powtórzonego Prawa 4:2-4 – Nie dodawaj ani nie ujmuj Słowa Bożego

2. Rzymian 10:17 – Wiara pochodzi ze słuchania słowa Bożego

Dzieje Apostolskie 7:39 Któremu nasi ojcowie nie chcieli być posłuszni, ale odepchnęli go od siebie i w sercach swoich zwrócili się ponownie do Egiptu,

Izraelici Starego Testamentu nie byli posłuszni Bogu, zamiast tego odwrócili się i wrócili do Egiptu.

1. Podążanie za Bogiem jest trudne, ale warto

2. Miłość Boga jest bezwarunkowa

1. Powtórzonego Prawa 28:1-2 – „A jeśli będziesz wiernie słuchał głosu Pana, Boga swego, i będziesz pilnie wypełniał wszystkie Jego przykazania, które ci dzisiaj daję, Pan, Bóg twój, wywyższy cię ponad wszystkie narody ziemia.

2. Jeremiasz 29:11 - Znam bowiem plany, które mam wobec was, wyrocznia Pana, plany pomyślne, a nie złe, aby zapewnić wam przyszłość i nadzieję.

Dzieje Apostolskie 7:40 Mówiąc do Aarona: Uczyń nam bogów, abyśmy szli przed nami; bo co do tego Mojżesza, który nas wyprowadził z ziemi egipskiej, nie wiemy, co się z nim stało.

Izraelici poprosili Aarona, aby uczynił ich bogami, aby ich prowadzili, ponieważ nie wiedzieli, co się stało z Mojżeszem, który ich wyprowadził z Egiptu.

1. Plan Boga jest większy niż plan człowieka: jak rozpoznać wolę Boga i poddać się jej

2. Zaopatrzenie Boże: jak ufać Bogu w czasach niepewności

1. Izajasz 55:8-9 „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2. Exodus 14:31 „I ujrzał Izrael wielkie dzieło, którego Pan dokonał nad Egipcjanami, i lud bał się Pana i uwierzył Panu i jego słudze Mojżeszowi”.

Dzieje Apostolskie 7:41 I w tych dniach zrobili sobie cielca, i złożyli ofiarę bożkowi, i radowali się z dzieł swoich rąk.

W czasach Izraelitów robili złotego cielca i składali bożkowi ofiary, celebrując kunszt swoich rąk.

1. Niebezpieczeństwo bałwochwalstwa — jak możemy go uniknąć

2. Moc celebrowania naszych prezentów

1. Wyjścia 32:1-6

2. Psalm 115:4-8

Dzieje Apostolskie 7:42 Wtedy Bóg się odwrócił i wydał ich, aby oddawali pokłon zastępowi niebieskiemu; jak napisano w Księdze Prorockiej: Czyście, domu Izraela, składali mi zabite zwierzęta i ofiary przez czterdzieści lat na pustyni?

Według Księgi Prorockiej Izraelici przez czterdzieści lat byli oddani czci zastępowi niebieskiemu na pustyni.

1. Niebezpieczeństwo bałwochwalstwa

2. Znaczenie wielbienia samego Boga

1. Powtórzonego Prawa 6:4-5 – „Słuchaj, Izraelu: Pan, nasz Bóg, Pan jest jeden. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą”.

2. Jeremiasz 10:2-3 – „Tak mówi Pan: „Nie uczcie się dróg narodów i nie lękajcie się znaków na niebie, bo lękają się ich narody, bo zwyczaje narodów są marne. "

Dzieje Apostolskie 7:43 Tak, wzięliście przybytek Molocha i gwiazdę waszego boga Remphana, posągi, które uczyniliście, aby im oddawać pokłon, i przeniosę was poza Babilon.

Izraelici wzięli przybytek Molocha i gwiazdę swego boga Remphana, bożki, które sporządzili, aby im oddawać cześć. Bóg obiecał, że za karę zabierze ich z Babilonu.

1. Bałwochwalstwo nie podoba się Bogu i pociąga za sobą konsekwencje.

2. Musimy pozostać wierni Bogu i odrzucać wszelkie formy bałwochwalstwa.

1. Księga Wyjścia 20:3-5 „Nie będziesz miał bogów cudzych przede mną. Nie będziesz czynił sobie rzeźbionego posągu ani żadnego podobieństwa czegokolwiek, co jest na niebie w górze i tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodzie pod ziemią. Nie będziesz się im kłaniał i nie będziesz im służył, bo Ja, Pan, twój Bóg, jestem Bogiem zazdrosnym.

2. Rzymian 1:23-25 „I zamienili chwałę nieśmiertelnego Boga na obrazy przypominające śmiertelnego człowieka, ptaki, zwierzęta i stworzenia pełzające. Dlatego też wydał ich Bóg w pożądliwościach ich serc na pastwę nieczystości, na bezczeszczenie ciał między sobą, gdyż prawdę o Bogu zamienili na kłamstwo oraz czcili i służyli stworzeniu, a nie Stwórcy, który jest błogosławiony na wieki! Amen."

Dzieje Apostolskie 7:44 Nasi ojcowie mieli przybytek świadectwa na pustyni, jak postanowił, rozmawiając z Mojżeszem, aby go wykonał według wzoru, który widział.

Przybytek świadectwa został wykonany według wzoru, jaki Bóg pokazał Mojżeszowi na pustyni.

1. Wierność Boga w wypełnianiu Jego obietnic

2. Podążaj za Bożym planem dla swojego życia

1. Hebrajczyków 11:8-10 – „Dzięki wierze Abraham usłuchał, gdy został wezwany, aby udać się na miejsce, które miał otrzymać w dziedzictwie. I wyszedł, nie wiedząc, dokąd idzie. Przez wiarę zamieszkał w ziemi obiecanej jak w obcym kraju, mieszkając w namiotach z Izaakiem i Jakubem, którzy byli z nim dziedzicami tej samej obietnicy; oczekiwał bowiem miasta mającego fundamenty, którego budowniczym i twórcą jest Bóg”.

2. Exodus 25:40 – „I uważaj, abyś uczynił je według ich wzoru, który ci ukazano na górze”.

Dzieje Apostolskie 7:45 Którzy także nasi ojcowie, którzy przyszli później, wprowadzili z Jezusem w posiadanie pogan, których Bóg wypędził przed oblicze naszych ojców, aż do dni Dawida;

Przodkowie Żydów otrzymali od Boga pozwolenie na posiadanie ziemi pogańskiej aż do czasów króla Dawida.

1. Wierność Boga wobec swego ludu przez pokolenia.

2. Znaczenie pamiętania o wierności naszych przodków Bogu.

1. Psalm 77:11 – „Będę pamiętał dzieła Pana, na pewno będę pamiętał twoje dawne cuda”.

2. Powtórzonego Prawa 6:20-22 – „A gdy twój syn zapyta cię w przyszłości, mówiąc: Co oznaczają świadectwa, ustawy i sądy, które ci nakazał Pan, Bóg nasz?, wtedy powiesz synu twój, byliśmy niewolnikami faraona w Egipcie i Pan wyprowadził nas z Egiptu ręką potężną; i uczynił Pan znaki i cuda wielkie i bolesne na Egipcie, na faraonie i na całym jego domu, na naszych oczach .”

Dzieje Apostolskie 7:46 Którzy znaleźli łaskę u Boga i zapragnęli znaleźć przybytek dla Boga Jakuba.

Szczepan przytacza historię Izraelitów i zauważa, że Bóg znalazł w nich łaskę i zapragnął zapewnić mieszkanie Bogu Jakuba.

1. Wierność Boga: jak łaska Boża trwa pomimo naszych błędów

2. Jak możemy podążać śladami Izraelitów i zyskać łaskę Bożą

1. Powtórzonego Prawa 4:7-8 - Jakiż bowiem jest wielki naród, który ma boga tak blisko siebie, jak Pan, nasz Bóg, jest nam, ilekroć go wzywamy?

2. Psalm 33:18 - Oto oko Pana zwrócone jest na tych, którzy się go boją, na tych, którzy pokładają nadzieję w jego nieustannej miłości.

Dzieje Apostolskie 7:47 Ale Salomon zbudował mu dom.

Fragment ten mówi o Salomonie budującym dom dla Boga.

1. Moc ofiary: jak budowa domu dla Boga przez Salomona dowodzi jego wiary

2. Serce uwielbienia: zrozumienie znaczenia budowania domu dla Boga

1. 2 Kronik 2:1-10 – Budowa świątyni dla Pana przez Salomona

2. Mateusza 6:33 – Przede wszystkim szukajcie Królestwa Bożego

Dzieje Apostolskie 7:48 Najwyższy jednak nie mieszka w świątyniach zbudowanych rękami; jak mówi prorok,

Najwyższy nie mieszka w świątyniach zbudowanych rękami, jak powiedział prorok.

1. Bóg jest większy niż nasze struktury: badanie transcendencji Najwyższego

2. Konieczność duchowej łączności: poszukiwanie relacji z boskością

1. Izajasz 66:1 – „Tak mówi Pan: Niebo jest moim tronem, a ziemia podnóżkiem moich stóp. Jaki jest dom, który mi zbudujecie i jakie jest miejsce mego odpoczynku?”

2. Psalm 24:1-2 – „Do Pana należy ziemia i to, co ją napełnia, świat i jego mieszkańcy, bo

On założył ją na morzach i utwierdził ją na rzekach”.

Dzieje Apostolskie 7:49 Niebo jest moim tronem, a ziemia podnóżkiem moich nóg. Jaki dom mi zbudujecie? mówi Pan: albo jakie jest miejsce mego odpoczynku?

Wielkość i suwerenność Boga jest ponad wszelką ziemską mocą i władzą.

1: Bóg jest większy niż wszystko, co możemy sobie wyobrazić, a Jego moc i władza przewyższają wszystko.

2: Wszyscy mamy obowiązek rozpoznać wielkość i suwerenność Boga podczas podejmowania decyzji.

1: Psalm 147:5 – „Wielki jest nasz Pan i potężny w mocy, a jego zrozumienie nie ma granic”.

2: Izajasz 40:22 – „Zasiada na tronie nad okręgiem ziemi, a jej mieszkańcy są jak koniki polne. Rozciąga niebiosa jak baldachim i rozciąga je jak namiot do zamieszkania”.

Dzieje Apostolskie 7:50 Czyż moja ręka nie uczyniła tego wszystkiego?

Fragment ten mówi o wszechmocy Boga w stworzeniu wszystkiego.

1. Podziw i zadziwienie: zrozumienie suwerenności Boga w stworzeniu

2. Niezachwiana siła: wszechpotężna ręka Boga

1. Psalm 19:1 – „Niebiosa głoszą chwałę Boga, niebiosa głoszą dzieło rąk jego”.

2. Izajasz 40:26 – „Podnieście oczy i spójrzcie w niebo: Kto to wszystko stworzył? Ten, który wyprowadza jedną po drugiej zastępy gwiaździste i przywołuje każdego z nich po imieniu”.

Dzieje Apostolskie 7:51 Wy, twardego karku i nieobrzezanego serca i uszu, zawsze sprzeciwiacie się Duchowi Świętemu; jak czynili wasi ojcowie, tak i wy.

Szczepan mówi ludziom, że ich przodkowie opierali się Duchowi Świętemu i oni robią to samo.

1. Zrozumienie wagi słuchania Ducha Świętego

2. Uczenie się na błędach naszych przodków

1. Jana 16:13 – „Lecz gdy przyjdzie On, Duch Prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę. Nie będzie mówił od siebie, lecz powie tylko to, co usłyszy, i powie wam to, co jeszcze nie nadeszło.”

2. Przysłów 2:1-3 – „Synu mój, jeśli przyjmiesz moje słowa i będziesz gromadził w sobie moje przykazania, nawrócisz ucha na mądrość, a serce nakłonisz do zrozumienia, jeśli będziesz wołał o roztropność i głośno wołał o zrozumienie i jeśli będziesz go szukać jak srebra i szukać go jak ukrytego skarbu.”

Dzieje Apostolskie 7:52 Którego z proroków nie prześladowali wasi ojcowie? i zabili tych, którzy wcześniej zapowiadali przyjście Sprawiedliwego; których wy teraz jesteście zdrajcami i mordercami:

Naród żydowski prześladował i zabijał wielu proroków, którzy przepowiadali przyjście Jezusa, a teraz Go zdradzili i zamordowali.

1. Prześladowanie proroków Bożych: konsekwencje odrzucenia Boga

2. Zdrada sprawiedliwego: niebezpieczeństwo niewiary

1. Psalm 105:15 „Nie dotykaj moich pomazańców i nie wyrządzajcie krzywdy moim prorokom”

2. Jana 3:16-17 „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby świat potępił; lecz aby świat przez Niego został zbawiony”.

Dzieje Apostolskie 7:53 Którzy otrzymali Prawo z postanowienia aniołów, a nie zachowali go.

Szczepan oskarżył Żydów o nieprzestrzeganie Prawa Mojżeszowego danego im przez

aniołów.

1. Przestrzeganie prawa Bożego: przykład Szczepana

2. Moc posłuszeństwa: przestrzeganie Prawa Mojżeszowego

1. Księga Wyjścia 20:1-17 – Dziesięć Przykazań

2. Rzymian 7:12 – Prawo jest święte i sprawiedliwe

Dzieje Apostolskie 7:54 Gdy to usłyszeli, przeraziło ich serce i zgrzytali na niego zębami.

Szczepan głosił ludziom, a to, co powiedział, tak ich rozgniewało, że chcieli go zaatakować.

1. Moc głoszenia: jaki wpływ mają słowa, które wypowiadamy

2. Znajdowanie siły w trudnych czasach: historia Szczepana

1. Przysłów 15:1: „Odpowiedź łagodna uśmierza gniew, lecz słowo ostre wznieca gniew”.

2. Psalm 27:14: „Oczekuj Pana, bądź silny i nabierz odwagi w swoim sercu, czekaj na Pana!”

Dzieje Apostolskie 7:55 On zaś, będąc pełen Ducha Świętego, uważnie patrzył w niebo i widział chwałę Bożą i Jezusa stojącego po prawicy Bożej,

Szczepan, napełniony Duchem Świętym, spojrzał w niebo i ujrzał chwałę Boga i Jezusa stojącego po prawicy Boga.

1. Poznanie Jezusa jako naszego sprawiedliwego Orędownika

2. Moc Ducha Świętego w naszym życiu

1. Hebrajczyków 7:25 – „Dlatego może całkowicie zbawić tych, którzy przez niego

przystępują do Boga, ponieważ zawsze żyje, aby się wstawiać za nimi”.

2. Rzymian 8:26 – „Tak samo Duch pomaga nam w naszej słabości. Nie wiemy, o co się modlić, ale sam Duch wstawia się za nami w niemych westchnieniach”.

Dzieje Apostolskie 7:56 I rzekli: Oto widzę niebiosa otwarte i Syna Człowieczego stojącego po prawicy Boga.

Szczepan miał wizję Jezusa stojącego po prawicy Boga w otwartym niebiosach.

1. „Moc nieba – zrozumienie wizji Szczepana”

2. „Prawa ręka Boga – miejsce czci i mocy”

1. Rzymian 8:34 – „Chrystus Jezus, który umarł, a nawet więcej, który zmartwychwstał, jest po prawicy Boga i oręduje za nami”.

2. Efezjan 1:20 – „Uruchomił tę moc w Chrystusie, gdy go wskrzesił z martwych i posadził po swojej prawicy w krainach niebieskich”.

Dzieje Apostolskie 7:57 Wtedy krzyknęli donośnym głosem, zatkali uszy i jednomyślnie na niego napadli,

Mieszkańcy Jerozolimy odrzucili przesłanie Szczepana i zabili go.

1: Zawsze musimy być gotowi zaakceptować prawdę, nawet jeśli jest ona trudna.

2: Nie powinniśmy tak szybko kogoś osądzać, a zamiast tego starać się go zrozumieć.

1: Mateusza 7:1-5 „Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. Bo takim sądem, jaki wydacie, zostaniecie osądzeni i taką miarą, jakiej użyjecie, odmierzą wam.”

2: Jakuba 1:19-20 „Wiedzcie to, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu; bo gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej”.

Dzieje Apostolskie 7:58 I wygnali go z miasta, i ukamienowali, a świadkowie złożyli swoje szaty u stóp młodzieńca, imieniem Saul.

Szczepan został ukamienowany przez mieszkańców Jerozolimy, podczas gdy świadkowie złożyli swoje szaty u stóp młodego Saula.

1. Moc świadków: przykład Szczepana i Saula

2. Wierność w obliczu prześladowań: odwaga Szczepana

1. Rzymian 12:21 – „Nie dajcie się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężajcie.”

2. Jakuba 1:2-4 – „Uważajcie to, bracia, za czystą radość, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rozwija wytrwałość. Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i kompletny, niczego mu nie brakuje.”

Dzieje Apostolskie 7:59 I kamienowali Szczepana, wzywającego Boga i mówiącego: Panie Jezu, przyjmij ducha mojego.

Szczepan został ukamienowany, gdy modlił się do Boga i wzywał Jezusa, aby przyjął jego ducha.

1. „Moc modlitwy z wiarą”

2. „Wierność Szczepana w obliczu prześladowań”

1. Jakuba 5:13-20 – Moc modlitwy w wierze.

2. Hebrajczyków 11:32-40 – Przykłady wierności w obliczu prześladowań.

Dzieje Apostolskie 7:60 A gdy upadł na kolana, zawołał donośnym głosem: Panie, nie przypisuj im tego grzechu. A to powiedziawszy, zasnął.

Szczepan, wierny uczeń Jezusa Chrystusa, przed śmiercią modlił się o przebaczenie swoim prześladowcom.

1. Moc przebaczenia — jak modlitwa Szczepana za prześladowców zmieniła historię

2. Siła wiary – niezachwiane oddanie Szczepana Jezusowi Chrystusowi

1. Mateusza 5:44 - A Ja wam powiadam: Kochajcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują.

2. Łk 23:34 – Jezus powiedział: „Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią”.

8 rozdział Dziejów Apostolskich opisuje szerzenie się ewangelii po śmierci Szczepana, pracę ewangelizacyjną Filipa w Samarii oraz współpracę z etiopskim urzędnikiem.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od wyrażenia przez Saula zgody na egzekucję Szczepana. W tym dniu wybuchło wielkie prześladowanie Kościoła w Jerozolimie, wszyscy oprócz apostołów zostali rozproszeni po całej Judei i Samarii. Pobożni mężczyźni pochowali Szczepana, bardzo go opłakiwali, ale Saul zaczął niszczyć kościół, chodząc od domu do domu, pociągnął obu mężczyzn, kobiety, wtrącił je do więzienia (Dz 8:1-3). Ci, którzy byli rozproszeni, głosili słowo, dokądkolwiek się udali, Filip szedł do miasta Samaria i głosił tam Chrystusa, gdy tłumy usłyszały, że Filip widział znaki, których dokonywał, wszyscy uważnie zwracali uwagę na to, co mówił. Wyszły duchy nieczyste, wielu opętanych, wielu sparaliżowanych chromych zostało uzdrowionych, tak że było wielka radość w tym mieście (Dz 8,4-8).

2. akapit: Był mężczyzna o imieniu Simon, który wcześniej praktykował magię w mieście, zdumiewał ludzi Samarię, twierdząc, że jest kimś wielkim, wszyscy poszli za nim, ponieważ od dawna zadziwiał ich swoją sztuką magiczną. Kiedy jednak uwierzyli Filipowi, gdy ten głosił dobrą nowinę o królestwie, imię Boże, Jezus Chrystus, obaj mężczyźni, kobiety, przyjęli chrzest, a sam Szymon, w co wierzył, został ochrzczony, szedł za Filipem wszędzie, zdumiony wielkimi znakami i cudami, które widział (Dzieje Apostolskie 8:9-13). Kiedy apostołowie Jerozolima usłyszeli, że Samaria przyjęła słowo, że Bóg posłał Piotra Jana, modlili się, aby nowi wierzący otrzymali Ducha Świętego, ponieważ Duch Święty jeszcze na żadnego z nich nie zstąpił, po prostu przyjęli chrzest w imieniu Pan Jezus, następnie Piotr Jan położył na nich ręce, otrzymał Ducha Świętego, widząc, że Szymon ofiarował pieniądze mówiąc: „Daj mi także tę zdolność, aby każdy, na kogo włożę ręce, mógł otrzymać Ducha Świętego”. Piotr zganił go, mówiąc, że jego serce nie jest czyste przed Bogiem i musi odpokutować za swoją niegodziwość i modlić się do Pana, mając nadzieję, że możliwe będzie przebaczenie jego intencji gorycz niegodziwość Szymon odpowiedział: „Proś mnie, Panie, aby nic, co powiedziałeś, nie przydarzyło mi się” (Dz 8,14-24).

3. akapit: Po złożeniu świadectwa głoszenia słowa Pan Piotr Jan powrócił do Jerozolimy, głosząc ewangelię w wielu wioskach samarytańskich. Teraz anioł Pan powiedział Filipowi: „Idź na południe, droga prowadzi z Jerozolimy do Gazy”. Więc wyruszyłem w drodze spotkałem etiopskiego eunucha, ważnego urzędnika, skarbnika, królową Candace, Etiopczyków czytających książkę, prorok Izajasz, duch powiedział Filipowi, aby podszedł

do rydwanu, pozostał w jego pobliżu, zapytał, zrozumiał, co czytając, powiedział, jak mógłby to zrobić, gdyby ktoś z przewodników nie wyjaśnił dobrej nowiny o Jezusie, rozpoczynając czytanie fragmentu Pisma Świętego — „On prowadzeni jak rzeź owiec, cicho, zanim strzygacze nie otworzyli ust, upokorzenie, odmowa sprawiedliwości, kto może mówić, pokolenia pozbawione ziemi” — jadąc drogą nadchodził jakiś wodny eunuch i powiedział: „Spójrz, oto woda. Co stoi na przeszkodzie, abym został ochrzczony?” wydał rozkaz zatrzymania rydwanu. Obaj eunuch Filip zszedł do wody. Filip ochrzcił go, gdy wypłynął z wody. Duch Pan nagle zabrał eunucha. Widział go ponownie. Poszedł bardzo uradowany, ale pojawił się. Azot podróżował po miastach, głosząc ewangelię, aż dotarł do Cezarei (Dzieje Apostolskie 8:25-40).).

Dzieje Apostolskie 8:1 A Saul zgodził się na swoją śmierć. A w owym czasie było wielkie prześladowanie Kościoła, który był w Jerozolimie; i rozproszyli się wszyscy po krainach Judei i Samarii, z wyjątkiem apostołów.

Po śmierci Szczepana Saul zgodził się na jego śmierć, a wielkie prześladowania Kościoła w Jerozolimie spowodowały, że wielu wierzących, z wyjątkiem apostołów, rozproszyło się po całej Judei i Samarii.

1. Pokonywanie strachu w obliczu prześladowań

2. Trwanie silnym w obliczu przeciwności losu

1. Psalm 27:1-3 "Pan jest moim światłem i moim zbawieniem. Kogo mam się bać? Pan jest twierdzą mojego życia. Kogo mam się bać? Gdy złoczyńcy napadną na mnie, aby pożreć moje ciało, moje przeciwnicy i wrogowie, to oni potykają się i upadają. Choćby wojsko rozbiło obóz przeciwko mnie, serce moje się nie ulęknie, choć wybuchnie przeciwko mnie wojna, ale będę spokojny.

2. List do Hebrajczyków 11:32-34 „I co jeszcze mam powiedzieć? Bo nie starczy mi czasu, aby opowiedzieć o Gedeonie, Baraku, Samsonie, Jeftem, Dawidzie i Samuelu oraz o prorokach, którzy przez wiarę podbili królestwa, wymusili sprawiedliwość, uzyskali obietnice, zamknęli paszcze lwów, zgasili moc ognia, uciekli przed ostrzem miecza, stali się silni ze słabości, stali się potężni na wojnie, zmusili obce armie do ucieczki”.

Dzieje Apostolskie 8:2 Pobożni ludzie zanieśli Szczepana na jego pogrzeb i bardzo lamentowali nad nim.

Szczepan był człowiekiem pobożnym, którego prowadzono na pogrzeb z wielkim lamentem.

1. Moc oddania: wspominanie Szczepana

2. Zrozumienie wpływu lamentacji

1. Kaznodziei 3:4 – „czas płaczu i czas śmiechu, czas żałoby i czas tańca”

2. Hioba 30:25 – „Czy nie płakałem nad tym, którego dzień był ciężki? Czy dusza moja nie była zasmucona potrzebującym?”

Dzieje Apostolskie 8:3 Szaweł dokonał spustoszenia w kościele, wchodząc do każdego domu i zatrzymując mężczyzn i kobiety, wtrącił ich do więzienia.

Saul prześladował Kościół, wchodząc do domów i wtrącając ludzi do więzień.

1. Łaska i miłosierdzie Boga są większe niż jakiekolwiek zło wyrządzone Jego Kościołowi.

2. Konieczność pozostania wiernym i oddanym Bogu pomimo prześladowań.

1. Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Hebrajczyków 10:32-39 – Ale przypomnijcie sobie dawne dni, kiedy po osiągnięciu oświecenia znosiliście ciężką walkę z cierpieniami, czasami będąc publicznie wystawieni na hańbę i ucisk, a czasami będąc partnerami osób tak traktowanych. Zlitowaliście się bowiem nad więźniami i z radością przyjęliście plądrowanie waszego mienia, wiedząc, że sami macie lepszą i trwalszą własność. Nie porzucajcie więc ufności swojej, która ma wielką nagrodę. Potrzebna jest wam bowiem wytrwałość, abyście, pełniąc wolę Bożą, otrzymali to, co jest obiecane.

Dzieje Apostolskie 8:4 Dlatego rozproszeni poszli wszędzie, głosząc słowo.

Po śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa jego naśladowcy rozproszyli się po całym świecie i wszędzie głosili Ewangelię.

1. Głoś Słowo Boże wszędzie

2. Moc Ewangelii przemieniająca życie

1. Rzymian 10:14-17 – Jak więc mają wzywać tego, w którego nie uwierzyli? i jak uwierzą w Tego, o którym nie słyszeli? i jak usłyszą bez kaznodziei?

2. Dzieje Apostolskie 1:8 - Ale otrzymacie moc po zstąpieniu na was Ducha Świętego i będziecie mi świadkami zarówno w Jerozolimie, jak i w całej Judei, i w Samarii, i aż do krańca ziemia.

Dzieje Apostolskie 8:5 Potem Filip udał się do miasta Samarii i głosił im Chrystusa.

Filip udał się do Samarii i głosił o Jezusie Chrystusie.

1. Moc głoszenia: jak skutecznie dzielić się ewangelią

2. Przezwyciężyć strach i odważnie głosić Ewangelię

1. Rzymian 10:14-15 – „Jakże więc będą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? I jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? I jak mają słuchać, jeśli ktoś nie głosi? jak mają głosić, jeśli nie są posłani?”

2. Izajasz 6:8 – „I usłyszałem głos Pana mówiący: «Kogo mam posłać i kto nam pójdzie?» Wtedy powiedziałem: „Oto jestem! Poślij mnie”.

Dzieje Apostolskie 8:6 A lud jednomyślnie zważał na to, co mówił Filip, słysząc i widząc cuda, których dokonywał.

Lud z uwagą słuchał Filipa i obserwował cuda, których dokonywał.

1: Uwierz w moc Boga, a zobaczysz cuda.

2: Słuchaj uważnie Słowa Bożego, a będziesz błogosławiony.

1: Mateusza 11:28-30 – Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja was pokrzepię.

2: 1 Koryntian 2:4-5 - A moja mowa i moje nauczanie nie opierały się na kuszących słowach ludzkiej mądrości, ale na pokazie Ducha i mocy.

Dzieje Apostolskie 8:7 Bo duchy nieczyste z krzykiem donośnym wychodziły z wielu opętanych, a wielu paraliżujących i chromych zostało uzdrowionych.

Duch Święty uzdrowił wielu ludzi z ich fizycznych dolegliwości.

1: Przez wiarę i moc Ducha Świętego wszystko jest możliwe.

2: Uzdrowienie przychodzi do tych, którzy zwracają się do Pana o pomoc.

1: Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie”.

2: Jakuba 5:15 – „A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie. A jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone.”

Dzieje Apostolskie 8:8 I zapanowała w tym mieście wielka radość.

Mieszkańcy miasta przepełnili się wielką radością, gdy usłyszeli przesłanie ewangelii.

1. Moc radości: doświadczanie Bożej radości w naszym życiu

2. Radość Ewangelii: jak dzielić się dobrą nowiną

1. Psalm 126:3 - Pan uczynił nam wielkie rzeczy i jesteśmy napełnieni radością.

2. Filipian 4:4 – Radujcie się zawsze w Panu. Jeszcze raz powtórzę: radujcie się!

Dzieje Apostolskie 8:9 Ale był pewien człowiek, imieniem Szymon, który przedtem w tym samym mieście posługiwał się czarami i czarował lud Samarii, podając się za kogoś wielkiego:

Szymon, czarnoksiężnik z Samarii, zwodził ludzi, podając się za kogoś ważnego.

1. Niebezpieczeństwo fałszywych twierdzeń

2. Siła oszustwa

1. Przysłów 14:5 – „Świadek wierny nie kłamie, lecz świadek fałszywy powiewa kłamstwa”.

2. 1 Jana 4:1 – „Umiłowani, nie każdemu duchowi wierzcie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na świat”.

Dzieje Apostolskie 8:10 Na których wszyscy zważali, od najmniejszego do największego, mówiąc: Ten człowiek jest wielką mocą Bożą.

Ten fragment mówi o podziwie i szacunku, jaki lud Samarii darzył apostoła Filipa, gdy głosił im moc Bożą.

1) Moc Boga: nauka rozpoznawania i uznawania autorytetu Boga

2) Moc świadectwa: jak nasze słowa mogą wpłynąć na innych

1) Psalm 24:8 – Kim jest ten Król chwały? Pan mocny i potężny, Pan potężny w bitwie.

2) 2 Koryntian 4:6 - Albowiem Bóg, który powiedział: „Niech światło zajaśnieje z ciemności”, zajaśniał w naszych sercach, aby dać światło poznania chwały Bożej na obliczu Jezusa Chrystusa.

Dzieje Apostolskie 8:11 I na niego zważali, gdyż od dawna czarował ich czarami.

Mieszkańcy Samarii darzą wielkim szacunkiem czarnoksiężnika Szymona, gdyż od dawna zwodził ich swoimi czarami.

1. Uważaj na fałszywych proroków i ich nauki.

2. Tylko Jezus może nas naprawdę zbawić.

1. Mateusza 7:15-16 „Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w

owczej skórze, ale wewnątrz są drapieżnymi wilkami. Poznacie ich po owocach.”

2. Jana 14:6 „Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze Mnie.'”

Dzieje Apostolskie 8:12 Ale gdy uwierzyli Filipowi głoszącemu sprawy dotyczące królestwa Bożego i imienia Jezusa Chrystusa, przyjmowali chrzest zarówno mężczyźni, jak i kobiety.

Wiara w Jezusa Chrystusa i Królestwo Boże prowadzi do chrztu.

1. Wiara i spełnienie: moc Ewangelii

2. Chrzest: symbol nowego życia

1. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem.

2. Rzymian 10:9-10 - bo jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Sercem bowiem wierzy się i zostaje usprawiedliwiony, a ustami wyznaje się i zostaje zbawiony.

Dzieje Apostolskie 8:13 Wtedy i sam Szymon uwierzył, a gdy przyjął chrzest, przebywał z Filipem i dziwił się, widząc cuda i znaki, które się działy.

Szymon był przekonany o prawdziwości ewangelii i został ochrzczony, gdy był świadkiem cudów dokonywanych przez Filipa.

1. Moc świadczenia: jak cuda Filipa zainspirowały Szymona do wiary

2. Wiara i chrzest: dlaczego wytrwanie w wierze jest tak istotne

1. Mateusza 28:19-20 „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem: i oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Amen."

2. Jana 3:16 „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby

każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

Dzieje Apostolskie 8:14 A gdy apostołowie, którzy byli w Jerozolimie, usłyszeli, że Samaria przyjęła słowo Boże, posłali do nich Piotra i Jana:

Apostołowie w Jerozolimie wysłali Piotra i Jana do Samarii, gdy usłyszeli, że tamtejszy lud przyjął Słowo Boże.

1. Moc Ewangelii: jak Dobra Nowina o Jezusie zmienia życie

2. Moc świadczenia: jak możemy dzielić się Słowem Bożym

1. Rzymian 1:16-17 - Nie wstydzę się bowiem ewangelii, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego, najpierw Żyda, a potem Greka.

2. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem.

Dzieje Apostolskie 8:15 Którzy, gdy schodzili, modlili się za nimi, aby otrzymali Ducha Świętego:

Mieszkańcy Samarii zostali ochrzczeni i modlili się o Ducha Świętego.

1: Musimy zawsze szukać Ducha Świętego i pozwolić Mu na wypełnienie naszego życia swoją łaską.

2: Bądź gotowy przyjąć chrzest i otrzymać Ducha Świętego.

1: Rzymian 8:9 - Ale wy nie jesteście w ciele, ale w Duchu, jeśli rzeczywiście Duch Boży mieszka w was.

2: Mateusza 3:11 - Ja was chrzczę wodą ku pokucie, lecz Ten, który za mną idzie, jest mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien nosić sandałów. On cię ochrzci Duchem Świętym i ogniem.

Dzieje Apostolskie 8:16 (Bo jeszcze na żadnego z nich nie upadł, tylko oni zostali ochrzczeni w imię Pana Jezusa.)

Ten fragment wyjaśnia, że Samarytanie nie otrzymali jeszcze Ducha Świętego, kiedy zostali ochrzczeni w imię Pana Jezusa.

1. Moc chrztu w imię Pana Jezusa

2. Zrozumienie znaczenia Ducha Świętego

1. Jana 3:5-8 (Każdy bowiem, kto czyni zło, nienawidzi światła i nie przychodzi do światłości, aby nie potępiono jego uczynków. Kto zaś postępuje zgodnie z prawdą, przychodzi do światła, aby wyszły na jaw jego uczynki, że są one stworzone w Bogu.)

2. Efezjan 5:8-10 (Byliście czasami ciemnością, ale teraz jesteście światłością w Panu. Postępujcie jak dzieci światłości: (Bo owocem Ducha jest wszelka dobroć, sprawiedliwość i prawda;) Sprawdzanie, co jest do przyjęcia przez Pana.)

Dzieje Apostolskie 8:17 Potem włożyli na nich ręce, a oni otrzymali Ducha Świętego.

Apostołowie kładli ręce na wierzących i zostali napełnieni Duchem Świętym.

1. Moc Ducha Świętego w naszym życiu

2. Przemiana namaszczenia Duchem Świętym

1. Łk 24:49 – „A oto Ja ześlę na was obietnicę mojego Ojca. Pozostańcie jednak w mieście Jerozolimie, aż zostaniecie przyobleczeni mocą z wysokości”.

2. Rzymian 8:11 – „Ale jeśli Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, zamieszka w was, Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, ożywi także wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.”

Dzieje Apostolskie 8:18 A gdy Szymon zobaczył, że przez nałożenie rąk apostołów został dany Duch Święty, ofiarował im pieniądze,

Szymon próbował za pieniądze kupić dar Ducha Świętego.

1: Musimy pamiętać, że darów Bożych nigdy nie można kupić ani sprzedać.

2: Musimy starać się służyć Bogu sercem, a nie portfelem.

1: Mateusza 6:19-21 – „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną. Gromadźcie sobie natomiast skarby w niebie, gdzie mól i rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.

2:1 Koryntian 13:3 – „Jeśli wszystko, co posiadam, rozdam ubogim i ciało moje wydam na niedolę, aby się chlubić, a miłości nie będę miał, nic nie zyskam”.

Dzieje Apostolskie 8:19 Mówiąc: Daj i mnie tę władzę, aby na kogokolwiek włożę ręce, otrzymał Ducha Świętego.

Samarytanie poprosili o moc wkładania rąk na innych, aby obdarzyli ich Duchem Świętym.

1: Moc Ducha Świętego jest darem, a nie czymś, co można lekceważyć.

2: Powinniśmy być pokorni, prosząc Boga o dary duchowe.

1: Efezjan 4:7 „Ale każdemu z nas została dana łaska, jaką Chrystus ją rozdzielił.”

2: Jakuba 4:6 „Ale daje więcej łaski. Dlatego mówi: „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”.

Dzieje Apostolskie 8:20 Ale Piotr mu odpowiedział: Twoje pieniądze zginą wraz z tobą, bo myślałeś, że dar Boży można kupić za pieniądze.

Piotr gani Szymona za próbę zakupu daru Bożego za pieniądze.

1: Nie możemy kupić daru Bożego za pieniądze.

2: Dary Pana nie są na sprzedaż.

1: Mateusza 10:8 – Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie.

2: Jakuba 1:17 - Każdy dobry dar i każdy doskonały dar pochodzi z góry i zstępuje od Ojca światłości, u którego nie ma zmienności ani cienia zawrócenia.

Dzieje Apostolskie 8:21 Nie masz w tej sprawie ani udziału, ani udziału, bo serce twoje nie jest prawe w oczach Boga.

Podkreślono znaczenie posiadania prawego serca w oczach Boga.

1. Wartość prawego serca przed Bogiem

2. Konieczność uczciwości serca

1. Przysłów 4:23 - Z całą pilnością strzeż swego serca; bo z niego pochodzą sprawy życia.

2. 1 Kronik 28:9 - A ty, Salomonie, synu mój, poznaj Boga swego ojca i służ mu doskonałym sercem i ochoczym umysłem, gdyż Pan bada wszystkie serca i rozumie wszystkie zamysły ludzi myśli.

Dzieje Apostolskie 8:22 Pokutuj więc za tę niegodziwość i módl się do Boga, aby ci mogła zostać przebaczona zamysł twego serca.

Pokuta jest niezbędna, aby otrzymać przebaczenie od Boga.

1. Odwrócenie się od grzechu: droga do przebaczenia

2. Konieczność pokuty dla dostąpienia miłosierdzia Bożego

1. Jeremiasz 3:13 – „Tylko uznajcie swoją winę, że dopuściliście się przestępstwa wobec Pana, Boga waszego, i rozproszyliście swoje drogi do obcych pod każdym zielonym drzewem, a nie usłuchaliście mojego głosu – mówi Pan.

2. Łk 13:3 – „Powiadam wam: Nie, ale jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie”.

Dzieje Apostolskie 8:23 Bo widzę, że jesteś w żółci goryczy i w więzach nieprawości.

Anioł Pański rozmawia z mężczyzną imieniem Szymon, ostrzegając go przed jego duchowym stanem goryczy i niegodziwości.

1. „Więź niegodziwości”

2. „Niebezpieczeństwo goryczy”

1. Efezjan 4:31-32 – „Niech odejdzie od was wszelka gorycz i gniew, i złość, i krzyki, i złe słowa wraz z wszelką złośliwością; i bądźcie dla siebie życzliwi, serdeczni, przebaczajcie sobie nawzajem tak jak Bóg wam przebaczył przez wzgląd na Chrystusa”.

2. Kolosan 3:8 – „Ale teraz i wy odłóżcie to wszystko; gniew, gniew, złośliwość, bluźnierstwo, obrzydliwe słowa z waszych ust”.

Dzieje Apostolskie 8:24 Wtedy Szymon odpowiedział i rzekł: Módlcie się za mnie do Pana, aby nic z tego, co powiedzieliście, nie spotkało mnie.

Szymon wyraża potrzebę opieki Bożej i prosi uczniów o modlitwę.

1. Pokładaj wiarę w Bogu: wnioski z prośby Szymona zawartej w Dziejach Apostolskich 8:24

2. Zaufaj Panu: polegaj na Bożej ochronie w trudnych czasach

1. Izajasz 26:3-4 – Będziesz utrzymywał w doskonałym pokoju tych, których umysły są niezachwiane, ponieważ ufają Tobie.

2. Psalm 4:8 - W pokoju będę się kładł i spał, bo tylko Ty, Panie, daj mi bezpiecznie mieszkać.

Dzieje Apostolskie 8:25 A oni, składając świadectwo i głosząc słowo Pańskie, wrócili do Jerozolimy i głosili ewangelię w wielu wioskach Samarytan.

Uczniowie składali świadectwo i głosili słowo Pana, po czym wrócili do Jerozolimy, aby głosić ewangelię w wielu wioskach Samarytan.

1. Moc składania świadectwa i głoszenia słowa Pańskiego

2. Szerzenie Ewangelii w najbardziej nieprawdopodobnych miejscach

1. Filipian 1:18 – „Co więc? Tylko, że pod każdym względem, czy to w ukryciu, czy w prawdzie, głosi się Chrystusa i z tego się raduję”.

2. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem”.

Dzieje Apostolskie 8:26 I anioł Pański przemówił do Filipa, mówiąc: Wstań i idź na południe, ku drodze wiodącej z Jerozolimy do Gazy, która jest pustynią.

Anioł Pański polecił Filipowi udać się z Jerozolimy na południe do Gazy, która była pustynią.

1. Znaczenie słuchania Bożych wskazówek

2. Posłuszeństwo Bożemu wezwaniu: podążanie drogą mniej uczęszczaną

1. Izajasz 40:3 – Głos jednego wołania: „Na pustyni przygotujcie drogę Panu, wyprostujcie na pustyni drogę dla naszego Boga.

2. Mateusza 7:13-14 – „Wchodźcie przez wąską bramę. Bo szeroka jest brama i przestronna droga, która prowadzi do zagłady, a wielu przez nią wchodzi. Ale mała jest brama i wąska droga, która prowadzi do życia i tylko nieliczni je znajdują.

Dzieje Apostolskie 8:27 I wstał, i poszedł, a oto mąż Etiopii, eunuch o wielkiej władzy pod panowaniem Candace, królowej Etiopczyków, który sprawował pieczę nad całym jej skarbem, a przybył do Jerozolimy, aby oddać pokłon,

Do Jerozolimy, aby oddać cześć, przybył eunuch z Etiopii, cieszący się wielką władzą pod rządami królowej Etiopczyków, Candace.

1. Moc kultu: historia etiopskiego eunucha

2. Nieoczekiwany wyznawca: historia etiopskiego eunucha

1. Izajasz 56:3-5 – „Ani syn obcego, który przyłączył się do Pana, niech nie mówi, mówiąc: Pan całkowicie oddzielił mnie od swego ludu; ani eunuch niech nie mówi: Oto jestem suche drzewo. Bo tak mówi Pan do eunuchów, którzy przestrzegają moich sabatów i wybierają to, co mi się podoba, i trzymają się mojego przymierza: I im dam w moim domu i w moich murach miejsce i imię lepsi niż synowie i córki: dam im imię wieczne, które nie będzie wytracone”.

2. Mateusza 8:14-15 – „A gdy Jezus wszedł do domu Piotra, ujrzał matkę swojej żony leżącą i mającą gorączkę. I dotknął jej ręki, i gorączka ją opuściła, a ona wstała i usługiwała do nich.”

Dzieje Apostolskie 8:28 Wracał i siedząc w swoim rydwanie czytał proroka Izajasza.

Anioł poleca Filipowi udać się na pustynną drogę i spotyka mężczyznę w rydwanie, który czyta Księgę proroka Izajasza.

1. Znaczenie bycia w zgodzie ze Słowem Bożym i słuchania Jego wskazówek.

2. Moc Słowa Bożego, która powoduje przemianę w naszym życiu.

1. Izajasz 55:11 – „Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona, co mi się podoba, i pomyślnie spełni tę rzecz, do której je posłałem. "

2. Jakuba 1:22-25 – „A wy bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który patrzy jego naturalne oblicze w zwierciadle: Bo patrzy na siebie, odchodzi i od razu zapomina, jakim był człowiekiem. Kto jednak wpatruje się w doskonałe prawo wolności i w nim trwa, ten nie jest zapominającym słuchaczem, ale wykonawcą dzieła, ten człowiek będzie błogosławiony w swym uczynku”.

Dzieje Apostolskie 8:29 Wtedy Duch powiedział do Filipa: Zbliż się i przyłącz się do tego rydwanu.

Duch Boży nakazał Filipowi podejść i przyłączyć się do rydwanu.

1. Moc Ducha: jak Bóg kieruje nami w życiu

2. Posłuszeństwo głosowi Boga: podążanie za Jego powołaniem

1. Jana 14:26 - Ale Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w imieniu moim, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem.

2. Izajasz 30:21 – Czy zwrócisz się w prawo, czy w lewo, twoje uszy usłyszą za tobą głos mówiący: „To jest droga; chodzić po nim.”

Dzieje Apostolskie 8:30 Filip pobiegł tam do niego i usłyszał, jak czytał proroka Izajasza, i rzekł: Czy rozumiesz, co czytasz?

Filip usłyszał, jak mężczyzna czyta fragment Księgi Izajasza, i zapytał, czy rozumie, co czyta.

1. Nigdy nie przestawaj szukać prawdy

2. Moc słuchania Słowa Bożego

1. Jana 8:31-32 – „Wtedy Jezus rzekł do Żydów, którzy w niego uwierzyli: Jeśli będziecie trwać w nauce mojej, będziecie prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli. "

2. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego”.

Dzieje Apostolskie 8:31 I rzekł: Jak mogę, jeśli nie ktoś mnie poprowadzi? I prosił Filipa, aby wszedł i usiadł z nim.

Etiopski eunuch czyta Izajasza i prosi Filipa o pomoc w zrozumieniu Pisma Świętego.

1. Słowem Bożym należy się dzielić i rozumieć.

2. Moc Pisma Świętego przyprowadzająca ludzi do Boga.

1. Łk 24:27 - I zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykładał im, co we wszystkich Pismach dotyczyło jego osoby.

2. Psalm 119:105 - Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

Dzieje Apostolskie 8:32 Miejsce Pisma, które czytał, było takie: Jak owca prowadzono go na rzeź; i jak baranek niemy przed tym, który go strzyże, tak nie otworzył ust swoich.

Filip czyta fragment z Izajasza 53, skierowany do eunucha, który mówi o Jezusie prowadzonym na rzeź jak owca.

1. Branie krzyża: koszt pójścia za Jezusem

2. Moc uległości: podążanie za wolą Bożą pomimo trudnych okoliczności

1. Izajasz 53:7 - Uciskano go i uciskano, a nie otworzył ust swoich. Jako baranek na rzeź prowadzony jest i jak owca przed strzygającymi, jest niemy, więc nie otwiera ust swoich.

2. Mateusza 10:38 - A kto nie bierze krzyża swego, a idzie za mną, nie jest mnie godzien.

Dzieje Apostolskie 8:33 W jego poniżeniu odebrano mu sąd; a kto wypowie jego pokolenie? bo jego życie zostało zabrane z ziemi.

Poniżenie Jezusa doprowadziło do braku sprawiedliwości i odebrało mu życie z ziemi.

1. Jak znaleźć sprawiedliwość w niesprawiedliwości

2. Życie i śmierć Jezusa

1. Izajasz 53:8 – „Przez ucisk i sąd został zabrany, a kto pomyślał o jego pokoleniu, że został wycięty z krainy żyjących, ukarany za występek mojego ludu?”

2. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

Dzieje Apostolskie 8:34 A eunuch odpowiedział Filipowi i rzekł: Proszę, o kim to mówi prorok? siebie, czy jakiegoś innego człowieka?

Etiopski eunuch prosi Filipa o wyjaśnienie, kto jest bohaterem proroctwa Izajasza.

1. Wierne posłuszeństwo: odpowiedź na Boże wezwanie

2. Poznanie woli Bożej: szukanie zrozumienia poprzez Pismo Święte

1. Izajasz 53:7-8 Był uciskany i uciskany, a mimo to nie otworzył ust swoich; prowadzony był jak baranek na rzeź i jak owca milczy przed tymi, którzy ją strzygą, tak nie otworzył ust swoich.

2. Mateusza 16:15 I rzekł do nich: „A wy za kogo mnie uważacie?”

Dzieje Apostolskie 8:35 Wtedy Filip otworzył usta, zaczął od tego samego Pisma i głosił mu Jezusa.

Filip otworzył Pismo i zaczął mu głosić o Jezusie.

1. Moc Słowa Bożego – Jak Słowo Boże ma moc otwierania naszych serc na Pana.

2. Przywilej głoszenia Ewangelii – jaki mamy przywilej i obowiązek dzielenia się Dobrą Nowiną o Jezusie.

1. Izajasz 55:11 – „Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona, co mi się podoba, i pomyślnie spełni tę rzecz, do której je posłałem. "

2. Mateusza 4:17 – „Od tego czasu Jezus zaczął nauczać i mówić: Nawracajcie się, bo przybliżyło się królestwo niebieskie”.

Dzieje Apostolskie 8:36 A gdy szli drogą, doszli do pewnej wody, a eunuch powiedział: Oto woda; co stoi na przeszkodzie, abym został ochrzczony?

Eunuch zapytał, co stoi na przeszkodzie, aby przyjąć chrzest.

1. Moc chrztu: jak chrzest przemienia nasze życie

2. Znaczenie wody w chrzcie

1. Mateusza 28:19-20 „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto: Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca świata”.

2. Rzymian 6:3-4 „Czy nie wiecie, że my wszyscy, którzy zostaliśmy ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy ochrzczeni w jego śmierć? Zostaliśmy więc razem z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy i my mogli kroczyć w nowości życia, jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca”.

Dzieje Apostolskie 8:37 I rzekł Filip: Jeśli wierzysz z całego serca, możesz. A on odpowiadając, rzekł: Wierzę, że Jezus Chrystus jest Synem Bożym.

Filip zachęca mężczyznę, aby uwierzył w Jezusa Chrystusa, a mężczyzna odpowiada, że wierzy, że Jezus Chrystus jest Synem Bożym.

1. Wierz całym sercem

2. Syn Boży

1. Rzymian 10:9 - Że jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

2. Jana 1:14-15 - A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, i oglądaliśmy jego chwałę, chwałę, jaką ma Jednorodzony od Ojca, pełne łaski i prawdy.

Dzieje Apostolskie 8:38 I kazał zatrzymać rydwan, i zeszli obaj do wody, zarówno Filip, jak i eunuch; i on go ochrzcił.

Eunuch został ochrzczony przez Filipa.

1. Moc chrztu: jak chrzest może przemienić życie

2. Serce dla zgubionych: naśladowanie przykładu służby Filipa

1. Dzieje Apostolskie 8:26-39

2. Mateusza 28:19-20

Dzieje Apostolskie 8:39 A gdy wyszli z wody, Duch Pański porwał Filipa, tak że eunuch go więcej nie widział, i odszedł z radością w drodze.

Duch Pański zabrał Filipa po eunuchu i przyjął on chrzest, a eunuch z radością ruszył w drogę.

1. Moc Ducha Świętego – jak Duch Boży może działać w naszym życiu.

2. Radość w Panu - Odnajdywanie radości w naszej wierze i działaniu Boga w naszym życiu.

1. Efezjan 5:18-20 - I nie upijajcie się winem, w którym następuje rozpusta; ale bądźcie napełnieni Duchem, rozmawiając ze sobą przez psalmy, hymny i pieśni duchowne, śpiewając i grając w sercu swoim Panu, dziękując zawsze za wszystko Bogu Ojcu, w imieniu Pana naszego Jezusa Chrystusa.

2. Rzymian 15:13 - Niech teraz Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem w wierze, abyście dzięki mocy Ducha Świętego obfitowali w nadzieję.

Dzieje Apostolskie 8:40 Filipa zaś znaleziono w Azocie i przechodząc przez nie, głosił we wszystkich miastach, aż dotarł do Cezarei.

Filip głosił we wszystkich miastach od Azotu aż po Cezareę.

1: Wytrwałe głoszenie

2: Moc głoszenia

1: Łk 4,18-19: „Duch Pański nade mną, gdyż namaścił mnie, abym głosił ewangelię ubogim, posłał mnie, abym uzdrawiał tych, którzy mają złamane serce, abym jeńcom głosił wyzwolenie i powrót do zdrowia wzrok niewidomym, aby wypuścić uciśnionych na wolność”.

2: Rzymian 10:15: „A jakże mają głosić, jeśli nie zostaną posłani? Jak napisano: Jak piękne są stopy tych, którzy głoszą ewangelię pokoju i przynoszą radosną wieść o dobrych rzeczach!”

Dziewiąty rozdział Dziejów Apostolskich opisuje dramatyczne nawrócenie Saula, jego późniejsze głoszenie i cuda dokonane przez Piotra.

1. akapit: Rozdział zaczyna się od tego, że Saul wciąż dyszy morderczymi groźbami wobec uczniów Pana. Udał się do arcykapłana i zapytał listami synagogi w Damaszku, czy znalazł tam kogoś, kto należał do Drogi, czy mężczyźni i kobiety mogliby ich wziąć do niewoli w Jerozolimie. Kiedy w drodze zbliżał się do Damaszku, nagle wokół niego rozbłysło światło z nieba. Upadł na ziemię i usłyszał głos mówiący: „Saulu, Saulu, dlaczego mnie prześladujesz?" „Kim jesteś, Panie?" Saul zapytał: „Ja jestem Jezus, którego prześladujesz". Odpowiedział: „Teraz wstań i idź do miasta, tam ci powiedzą, co masz czynić". Mężczyźni podróżujący z Saulem stali tam oniemiali i słyszeli dźwięki, ale nikogo nie widzieli. Saul wstał z ziemi, lecz gdy otworzył oczy, nic nie widział, więc zaprowadzono go za rękę do Damaszku, gdzie przez trzy dni był ślepy, nic nie jadł i nie pił (Dz 9,1-9).

Akapit drugi: W Damaszku żył uczeń imieniem Ananiasz. Pan zawołał do niego w widzeniu: „Ananiaszu!" „Tak, Panie" – odpowiedział. Pan mu powiedział: „Idź do domu Judasza na ulicy Prostej i poproś o człowieka z Tarsu o imieniu Saul, modli się, aby widział w wizji człowieka o imieniu Ananiasz, przyjdź, połóż na nim ręce, przywróć mu wzrok". Jednak Ananiasz wyraził zaniepokojenie tym poleceniem ze względu na to, co usłyszał o krzywdzie, jaką Saul wyrządził świętym w Jerozolimie, a jego upoważnienie od arcykapłanów aresztuje wszystkich, którzy wzywają imienia Jezus. Ale Bóg zapewnił Ananiasza, mówiąc, że wybrał Saula jako narzędzie do głoszenia Jego imienia przed poganami, ich królami i ludem Izraela, i pokazał mu, jak wiele musi wycierpieć dla Jego imienia. Zatem Ananiasz wszedł do domu, kładąc ręce na Saulu i powiedział: „Bracie Saulu, Pan – Jezus ukazał się, że przyszedłeś – posłał mnie, abym mógł znowu ujrzeć napełnionego Ducha Świętego". Natychmiast coś jakby łuski spadły z oczu i było widać, że znowu wstał, ochrzczony po spożyciu posiłku, odzyskał siły, spędził kilka dni, a uczniowie z Damaszku zaczęli kiedyś głosić w synagogach Jezusa, Syna Bożego (Dz 9:10-22).

3. akapit: Po wielu dniach Żydzi spiskowali, zabili go, ucząc się spisku, patrzyli, jak bramy zabijają go w dzień, w nocy, ale jego zwolennicy zabrali noc, opuścili go przez otwierającą się ścianę, uciekli, Jerozolima próbowała dołączyć do uczniów, bali się, wierząc naprawdę, uczeń Barnaba przyprowadził apostołów, opisaną, widział drogę, jak głoszono. bez lęku imienia Jezusa (Dzieje Apostolskie 9:23-28). Potem Piotr podróżował po kraju, przybyli także żywi święci Lydda znalazła mężczyznę o imieniu Eneasz, który był sparaliżowany od ośmiu lat. Powiedział Eneasz: „Jezus Chrystus uzdrawia. Wstańcie z rolki". Eneasz natychmiast wstał. Wszyscy przeżyli. Lydda Szaron widziała, jak uwierzyli (Dzieje Apostolskie 9:32-35). . W Joppie uczennica o imieniu Tabitha, znana grecka Dorkas, zawsze czyniła dobrze, pomagając biednym, zachorowała, umyła się, umieściła się w pokoju na piętrze, słysząc, jak Piotr w pobliżu wysłał dwóch mężczyzn, nalegał, aby przyszli bezzwłocznie. Po przybyciu wyszli wszyscy uklękli, modlili się, odwracając się, ciało powiedziało „Tabitha, wstań", otworzyła oczy i zobaczyła. Piotr usiadł, podał jej rękę, pomógł jej stanąć, zwany wierzącymi wdowami, przedstawił żywe wieści rozchodzące się po całej Joppie. Wielu wierzyło, że Pan Piotr pozostał w Joppie przez wiele dni, pewien garbarz imieniem Szymon (Dz 9:36-43).

Dzieje Apostolskie 9:1 A Saul, dysząc groźbami i rzeziami wobec uczniów Pana, poszedł do arcykapłana,

Saul groził uczniom Pana i udał się do arcykapłana.

1. Siła wiary: nawrócenie Saula

2. Przebaczenie i odkupienie: podróż Saula

1. Mateusza 18:21-22 – „Wtedy Piotr przyszedł do Jezusa i zapytał: «Panie, ile razy mam przebaczać temu, kto zawini przeciwko mnie? Siedem razy?» „Nie, nie siedem razy" – odpowiedział Jezus, „ale siedemdziesiąt siedem razy!"

2. Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazał nam swoją wielką miłość, wysyłając Chrystusa, aby umarł za nas, gdy byliśmy jeszcze grzesznikami".

Dzieje Apostolskie 9:2 I prosił go o listy do Damaszku, do synagog, aby gdyby znalazł kogoś takiego, czy to mężczyzn, czy kobiety, sprowadził ich związanych do Jerozolimy.

Saul poprosił o listy do synagog w Damaszku, aby mógł sprowadzić w łańcuchach wszystkich napotkanych chrześcijan z powrotem do Jerozolimy.

1. Niebezpieczeństwo prześladowań: jak nasza wiara jest poddawana próbie przez tych, którzy nam się sprzeciwiają

2. Wartość odwagi: trwanie przy swoich przekonaniach pomimo wyzwań

1. Rzymian 8:31-37 (Co w takim razie powiemy na to? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam?)

2. Mateusza 5:10-12 (Błogosławieni, którzy cierpią prześladowania dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie).

Dzieje Apostolskie 9:3 A gdy wędrował, zbliżył się do Damaszku i nagle zajaśniało wokół niego światło z nieba:

W czasie podróży do Damaszku Saula otaczało jasne światło z nieba.

1. „Światło Bożej mocy i miłosierdzia”

2. „Wezwanie do pójścia w ślady Saula”

1. Izajasz 6:1-8;

2. Łk 9,23-25.

Dzieje Apostolskie 9:4 I upadł na ziemię, i usłyszał głos mówiący do niego: Saulu, Saulu, dlaczego mnie prześladujesz?

Saul pada na ziemię i słyszy głos pytający, dlaczego prześladuje mówiącego.

1. Moc nawrócenia: spotkanie Saula z Panem

2. Znaczenie prawego życia: przemiana Saula

1. 1 Koryntian 15:9-10 - Jestem bowiem najmniejszym z apostołów i nie zasługuję na miano apostoła, ponieważ prześladowałem Kościół Boży. Ale za łaską Bożą jestem tym, czym jestem, a łaska Jego, która mi została dana, nie poszła na marne; ale pracowałem więcej niż oni wszyscy; wszakże nie ja, lecz łaska Boża, która jest ze mną.

2. Rzymian 12:2 - I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu swego, abyście mogli poznać, jaka jest wola Boża dobra, przyjemna i doskonała.

Dzieje Apostolskie 9:5 I rzekł: Kim jesteś, Panie? I rzekł Pan: Jam jest Jezus, którego prześladujesz; trudno ci kopać w ukłucia.

Saul, który prześladował chrześcijan, spotyka Jezusa w drodze do Damaszku i dowiaduje się, że walka z Bogiem jest daremna.

1. Daremność walki z wolą Bożą.

2. Moc Boża zmieniająca nawet najbardziej zatwardziałego grzesznika.

1. Rzymian 8:31 – Co w takim razie powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg będzie z nami, któż może być przeciwko nam?

2. Psalm 33:11 - Rada Pana trwa na wieki, a zamysły serca jego z pokolenia na pokolenie.

Dzieje Apostolskie 9:6 A on drżący i zdumiony rzekł: Panie, co chcesz, abym uczynił? I rzekł do niego Pan: Wstań i idź do miasta, a powiedzą ci, co masz czynić.

Człowiek pyta Pana, co ma czynić, a Pan każe mu udać się do miasta i dowiedzieć się, co ma czynić.

1. Poznanie woli Bożej – Przysłów 3:5-6

2. Podążanie za Bożym kierownictwem – Rzymian 12:2

1. Psalm 32:8 – „Pouczę cię i wskażę drogę, którą masz iść, poprowadzę cię moim okiem”.

2. Izajasz 30:21 – „Uszy wasze usłyszą za sobą słowo mówiące: «To jest ta droga, idźcie nią», ilekroć zwrócicie się w prawo lub kiedy zwrócicie się w lewo”.

Dzieje Apostolskie 9:7 A mężowie, którzy z nim szli, stali oniemiali, słysząc głos, ale nikogo nie widząc.

Mężczyźni, którzy podróżowali z Saulem, usłyszeli głos, ale nikogo nie widzieli.

1. Moc Bożego głosu: doświadczanie Bożej obecności w nieoczekiwany sposób

2. Szacunek dla tego, co skryte: zrozumienie mocy wiary

1. Izajasz 55:8-9 „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami, mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż twoje myśli.”

2. Efezjan 3:20-21 „Temu zaś, który według mocy działającej w nas może uczynić nieskończenie więcej, niż to wszystko, o co prosimy lub co sobie wyobrażamy, temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkich wszystkich pokolenia na wieki wieków! Amen.”

Dzieje Apostolskie 9:8 I powstał Saul z ziemi; a gdy się otworzyły oczy jego, nikogo nie widział, ale prowadzono go za rękę i wprowadzono do Damaszku.

Saul przeżył dramatyczne spotkanie z Panem, które na zawsze odmieniło jego życie.

1. Boża moc może przynieść niesamowitą przemianę w naszym życiu.

2. Musimy chcieć otworzyć nasze serca na Pana i pozwolić Mu się prowadzić.

1. Rzymian 12:2 – „I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnawianie umysłu swego, abyście mogli poznać, jaka jest wola Boża dobra, przyjemna i doskonała”.

2. Filipian 3:13-14 – „Bracia, nie uważam siebie za tego, który pojmowałem, ale to jedno czynię, zapominając o tym, co za mną, a sięgając do tego, co przed nami, dążę do celu, aby nagrodą wysokiego powołania Bożego w Chrystusie Jezusie.”

Dzieje Apostolskie 9:9 I przez trzy dni nie widział, nie jadł i nie pił.

Saul został chwilowo oślepiony i przez trzy dni nie jadł ani nie pił.

1. Moc wiary: podróż Saula do Damaszku i przemieniająca moc wiary

2. Odmowa poddania się: Znaczenie wytrwałości w chwilach próby

1. Jana 9:1-3 - Jezus uzdrawia niewidomego od urodzenia

2. Rzymian 5:1-5 – Nadzieja, która rodzi się przez cierpienie i wytrwałość

Dzieje Apostolskie 9:10 A był w Damaszku pewien uczeń, imieniem Ananiasz; i do niego rzekł Pan w widzeniu: Ananiaszu. I rzekł: Oto jestem, Panie.

Ananiasz jest uczniem w Damaszku, którego Pan odwiedza w wizji.

1. Pan wzywa nas, abyśmy Go naśladowali: historia Ananiasza

2. Bóg zawsze działa: wiara Ananiasza

1. Jana 10:27 – „Owce moje głosu mojego słuchają i ja je znam, a one idą za mną”.

2. 1 Koryntian 10:13 - „Nie spotkała was żadna pokusa inna niż ludzka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad siły wasze, ale wraz z pokusą wskaże też drogę wyjścia, abyście mogli to znieść.”

Dzieje Apostolskie 9:11 I rzekł Pan do niego: Wstań, idź na ulicę zwaną Prostą i zapytaj w domu Judasza o człowieka, zwanego Saulem, z Tarsu; bo oto się modli,

Pan poleca Ananiaszowi, aby udał się do Saula i zastał go modlącego się.

1. Pańskie powołanie do pójścia za Nim: Ananiasz i Saul

2. Modlitwa z odwagą i wiarą

1. Mateusza 4:19 – „I rzekł do nich: Pójdźcie za mną, a uczynię was rybakami ludzi”

2. Hebrajczyków 11:1 – „A wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać”

Dzieje Apostolskie 9:12 I widział w widzeniu człowieka imieniem Ananiasz, przychodzącego i kładącego na niego rękę, aby przejrzał.

Saul zostaje oślepiony wizją od Boga i otrzymuje polecenie odszukania Ananiasza w Damaszku, aby odzyskać wzrok.

1. Siła wiary: jak Bóg posłużył się Ananiaszem, aby przywrócić Saulowi wzrok

2. Kiedy Bóg daje wizję: jak powinniśmy zareagować

1. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

2. Jana 3:16-17 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, aby świat został przez Niego zbawiony.”

Dzieje Apostolskie 9:13 Wtedy Ananiasz odpowiedział: Panie, od wielu z tego człowieka słyszałem, jak wiele zła wyrządził twoim świętym w Jerozolimie.

Pan jest świadomy zła wyrządzonego świętym w Jerozolimie.

1. Bóg jest świadomy naszych zmagań i jest z nami w naszym cierpieniu.

2. Pamiętaj, że bez względu na zło, przed którym stoimy, Bóg zawsze będzie naszym obrońcą.

1. Psalm 34:17-19 „Gdy sprawiedliwi wołają o pomoc, Pan ich wysłuchuje i wybawia ich ze wszystkich ucisków. Pan jest blisko tych, którzy mają złamane serce i wybawia przygnębionych na duchu. Wiele nieszczęść spotyka sprawiedliwego, lecz Pan go wybawia z nich wszystkich”.

2. Izajasz 41:10 „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podtrzymam cię moją sprawiedliwą prawicą”.

Dzieje Apostolskie 9:14 I oto ma władzę od arcykapłanów, aby związać wszystkich, którzy wzywają twojego imienia.

Saul, który wcześniej prześladował chrześcijan, nawrócił się, a arcykapłani udzielili mu władzy aresztowania tych, którzy wzywają imienia Jezusa.

1. Niesamowita miłość Boga: jak nawrócenie Saula odzwierciedla bezwarunkową miłość Boga

2. Moc odkupienia: jak przemiana serca Saula objawia zbawiającą łaskę Bożą

1. Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.”

2. 1 Koryntian 15:10 – „Ale dzięki łasce Bożej jestem tym, czym jestem, a łaska Jego, która została mi dana, nie poszła na marne; ale pracowałem więcej niż oni wszyscy; wszakże nie ja, lecz łaska Boża, która jest ze mną”.

Dzieje Apostolskie 9:15 Ale Pan mu odpowiedział: Idź, bo on jest dla mnie naczyniem wybranym, aby nieść moje imię przed poganami, królami i synami Izraela.

Bóg wybrał Saula, aby był naczyniem swego imienia dla pogan, królów i synów Izraela.

1. Bóg wybiera to, co nieprawdopodobne – Dzieje Apostolskie 9:15

2. Boże wezwanie w naszym życiu – Dzieje Apostolskie 9:15

1. Jeremiasz 1:5 – „Zanim ukształtowałem cię w łonie matki, znałem cię i zanim przyszedłeś na świat, poświęciłem cię; Wyznaczyłem cię prorokiem dla narodów”.

2. 1 Koryntian 1:27 – „Ale Bóg wybrał to, co głupie na świecie, aby zawstydzić mądrych; Bóg wybrał to, co słabe na świecie, aby zawstydzić silnych.

Dzieje Apostolskie 9:16 Bo ukażę mu, jak wiele musi wycierpieć przez wzgląd na moje imię.

Nawrócenie Saula na chrześcijaństwo nie było łatwe, gdyż Bóg poinformował go, że będzie musiał wiele wycierpieć ze względu na imię Boże.

1. Cierpienie dla Chrystusa to wielki zaszczyt.

2. Moc łaski Bożej może nas przeprowadzić przez każdą próbę.

1. Rzymian 8:18 - Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić.

2. Jana 15:13 - Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

Dzieje Apostolskie 9:17 Ananiasz poszedł swoją drogą i wszedł do domu; i włożywszy na

niego ręce, rzekł: Brat Saul, Pan, Jezus, który ci się ukazał w drodze, gdy szedłeś, posłał mnie, abyś przejrzał i został napełniony Duchem Świętym.

Ananiasz został wysłany przez Jezusa do Saula, aby przywrócić mu wzrok i napełnić go Duchem Świętym.

1: Jesteśmy wezwani do pełnienia misji Boga mocą Ducha Świętego.

2: Bóg nieustannie działa w naszym życiu, aby spełnić swoją wolę.

1: Dzieje Apostolskie 1:8 – „Ale otrzymacie moc, gdy Duch Święty zstąpi na was; i będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi".

2: Łk 24:49 – „Oto Ja ześlę na was Obietnicę mojego Ojca; ale pozostańcie w mieście Jerozolimie, aż zostaniecie przyobleczeni mocą z wysokości".

Dzieje Apostolskie 9:18 I natychmiast spadły z jego oczu jakby łuski, i natychmiast przejrzał, wstał i został ochrzczony.

Paweł został uzdrowiony i nawrócił się na chrześcijaństwo.

1: Bez względu na to, jak daleko zbłądziliśmy, Bóg zawsze będzie przy nas, aby nas sprowadzić z powrotem.

2: Bóg może działać nawet w najbardziej nieoczekiwanych okolicznościach.

1: Jana 8:12 – „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za mną, nigdy nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światło życia".

2: Rzymian 10:9 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz: «Jezus jest Panem» i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz".

Dzieje Apostolskie 9:19 A gdy otrzymał pokarm, nabrał sił. Potem były Saul pewne dni z uczniami, którzy byli w Damaszku.

Saul został wzmocniony przez uczniów w Damaszku.

1. Siła społeczności: jak społeczność może nas wzmocnić

2. Siła wiary: jak wiara w Boga może nas ożywić

1. Hebrajczyków 10:24-25 - Zastanówmy się też, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem, a tym bardziej, jak widzisz zbliżający się Dzień.

2. Rzymian 12:10 – Kochajcie się wzajemnie uczuciem braterskim. Prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu honoru.

Dzieje Apostolskie 9:20 I od razu w synagogach głosił Chrystusa, że jest Synem Bożym.

Saul z Tarsu natychmiast zaczął głosić o Jezusie Chrystusie w synagogach, ogłaszając Go Synem Bożym.

1. Moc przemienionego życia: analiza nawrócenia Saula w Dziejach Apostolskich 9:20

2. Jezus: Syn Boży: ogłaszanie swojej tożsamości z Dziejów Apostolskich 9:20

1. Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Sercem bowiem wierzy się i dostępuje usprawiedliwienia, i sercem ustami się wyznaje i zostaje zbawiony.”

2. Mateusza 16:13-17 – „A gdy Jezus przybył w okolice Cezarei Filipowej, zapytał swoich uczniów: «Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?» I rzekli: Niektórzy za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, a jeszcze inni za Jeremiasza lub za jednego z proroków. Zapytał ich: «A wy za kogo mnie uważacie?» Szymon Piotr odpowiedział: „Ty jesteś Chrystus, Syn Boga żywego”. A Jezus mu odpowiedział: «Błogosławiony jesteś, Szymonie Bar-Jonaszu, bo nie ciało i krew objawiły ci to, ale Ojciec mój, który jest w niebie.»

Dzieje Apostolskie 9:21 Ale wszyscy, którzy go słyszeli, zdumiewali się i mówili: Czy to nie ten, który zniszczył ich, którzy wzywali tego imienia w Jerozolimie i w tym celu tu przybyli, aby przyprowadzić ich związanych do arcykapłanów?

Ludzie byli zdumieni, słysząc Saula przemawiającego w imieniu Jezusa, który wcześniej był prześladowcą tych, którzy szli za Nim w Jerozolimie.

1. Nigdy nie wolno nam rezygnować z tych, którzy zboczyli ze ścieżki prawości i miłości.

2. Bóg może działać przez każdą osobę, niezależnie od tego, kim była w przeszłości.

1. Łk 15,11-32, Przypowieść o synu marnotrawnym

2. Rzymian 5:8. Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Dzieje Apostolskie 9:22 Saul zaś tym bardziej wzmocnił się i zawstydził Żydów, którzy mieszkali w Damaszku, dowodząc, że to jest prawdziwy Chrystus.

Saul, znany również jako Paweł, udał się do Damaszku i był w stanie udowodnić tamtejszym Żydom, że Jezus jest Mesjaszem.

1. Głoszenie Pana: jak Paweł głosił dobrą nowinę

2. Siła wiary: odważne świadectwo Pawła o Jezusie

1. 1 Koryntian 15:1-8 – Zmartwychwstanie Chrystusa

2. Rzymian 1:16-17 – Moc ewangelii ku zbawieniu

Dzieje Apostolskie 9:23 A gdy minęło wiele dni, Żydzi naradzali się, aby go zabić:

Po wielu dniach Żydzi planowali zabić Pawła.

1. Siła wytrwałości – W obliczu przeciwności losu Paweł pozostał wierny swojej wierze i wytrwał.

2. Siła Bożego planu – Pomimo, że Żydzi spiskowali, by zabić Pawła, Boży plan wobec niego został wypełniony.

1. Filipian 4:13 - Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.

2. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

Dzieje Apostolskie 9:24 Ale ich oczekiwanie było znane Saulowi. I dniem i nocą strzegli bram, aby go zabić.

Znany był plan Saula dotyczący zabicia wierzących, dlatego też stale strzegli bram, aby go chronić.

1. Boża ochrona w czasach prześladowań

2. Nie bój się: poznanie suwerenności Boga

1. Psalm 23:4 Choćbym szedł ciemną doliną, zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną; Twoja laska i Twoja laska, one mnie pocieszają.

2. Rzymian 8:31-32 Co zatem powiemy w odpowiedzi na te rzeczy? Jeśli Bóg jest za nami, któż może być przeciwko nam? On, który własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał wraz z Nim darować nam wszystkiego?

Dzieje Apostolskie 9:25 Potem uczniowie zabrali go w nocy i spuścili w koszu pod mur.

Uczniowie Jezusa potajemnie zabrali Saula z Damaszku i spuścili go w koszu z muru.

1. Wierność Boga w nieoczekiwanych okolicznościach

2. Siła wiary w sytuacji pozornie niemożliwej

1. Izajasz 41:10 – „Nie bójcie się więc, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej”.

2. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia”.

Dzieje Apostolskie 9:26 A gdy Saul przybył do Jerozolimy, próbował przyłączyć się do uczniów, ale wszyscy się go bali i nie wierzyli, że jest uczniem.

Nawrócenie Saula na chrześcijaństwo spotkało się ze sceptycyzmem i strachem.

1. „Miłość Boga jest bezwarunkowa”

2. „Moc przebaczenia”

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Efezjan 4:32 - Bądźcie dla siebie dobrzy i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył w Chrystusie.

Dzieje Apostolskie 9:27 Ale Barnaba wziął go, przyprowadził do apostołów i opowiedział im, jak widział Pana w drodze i że z nim rozmawiał, i jak odważnie głosił w Damaszku w imieniu Jezus.

Barnaba przyprowadził Saula do apostołów i opowiedział im o swoim doświadczeniu z Panem oraz o tym, jak odważnie głosił w imieniu Jezusa w Damaszku.

1. Odważna wiara: podejmowanie odważnych kroków w naszej chodzeniu z Chrystusem

2. Moc świadectwa: dzielenie się naszymi doświadczeniami z innymi

1. Mateusza 10:27-28 – Co wam mówię w ciemności, mówcie w świetle dnia; co szeptano wam do ucha, głoście z dachów.

2. Hebrajczyków 11:1-3 – Wiara jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

Dzieje Apostolskie 9:28 I był z nimi, gdy wchodzili i wychodzili z Jerozolimy.

Saul przebywał z uczniami w Jerozolimie i chodził z nimi tam i z powrotem.

1. W czasach prześladowań wystarczy łaska Boża.

2. Wierzący powinni pozostać niezachwiani w swojej wierze pomimo sprzeciwu.

1. 2 Koryntian 12:9-10 - Ale on rzekł do mnie: Wystarczy ci mojej łaski, bo moja moc w

słabości się doskonali. Dlatego tym chętniej będę się chlubił swoimi słabościami, aby moc Chrystusa spoczęła na mnie.

2. Rzymian 8:35 – Kto nas oddzieli od miłości Chrystusowej? Czy będą kłopoty, czy trudności, czy prześladowania, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz?

Dzieje Apostolskie 9:29 I mówił śmiało w imieniu Pana Jezusa, i spierał się z Grekami, ale oni poszli go zabić.

Saul odważnie przemawiał w imieniu Pana Jezusa i kłócił się z Grekami, którzy próbowali go zabić.

1. Siła wiary: niezmienne stanie w obliczu przeciwności losu

2. Życie pełne odwagi: obrona tego, w co wierzysz

1. 2 Tymoteusza 1:7 „Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni, lecz mocy i miłości, i trzeźwego myślenia”.

2. Izajasz 41:10 „Nie bój się, bo Ja jestem z tobą: nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem: wzmocnię cię, tak, pomogę ci, tak, podeprę cię prawicą moja sprawiedliwość.”

Dzieje Apostolskie 9:30 Dowiedziawszy się o tym bracia, sprowadzili go do Cezarei i wysłali do Tarsu.

Uczniowie zaprowadzili Saula do Cezarei i wysłali go do Tarsu.

1. Moc posłuszeństwa: podróż Saula do Tarsu.

2. Znaczenie służenia innym: pomoc uczniów dla Saula.

1. Rzymian 8:28: „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia”.

2. Filipian 2:3-4: „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne korzyści, ale każdy z was na dobro drugiego.”

Dzieje Apostolskie 9:31 Wtedy kościoły w całej Judei, Galilei i Samarii odpoczęły i zostały zbudowane; i chodzenie w bojaźni Pańskiej i w pocieszeniu Ducha Świętego, rozmnożyli się.

Kościoły w Judei, Galilei i Samarii przeżyły okres odpoczynku i wzrostu dzięki przewodnictwu Pana i Ducha Świętego.

1. Chodzenie w bojaźni Pańskiej – Przysłów 3:5-6

2. Pocieszenie Ducha Świętego – Jan 14:15-18

1. Izajasz 11:2 – Duch Pański spocznie na Nim – namaszczając Go Duchem wiedzy, mądrości, zrozumienia, rady, mocy i bojaźni Pańskiej.

2. Rzymian 15:13 - Niech Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem w wierze, abyście mocą Ducha Świętego obfitowali w nadzieję.

Dzieje Apostolskie 9:32 I stało się, gdy Piotr przechodził wszystkie dzielnice, przyszedł także do świętych, którzy mieszkali w Liddzie.

Piotr udał się do Liddy, aby odwiedzić tamtejszych świętych.

1. Moc życzliwości: jak wizyta Piotra w Lyddzie zmieniła życie

2. Prawdziwa jedność: Święci z Lyddy jednoczą się w wierze

1. Jana 13:34-35: „Daję wam nowe przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem, abyście i wy się wzajemnie miłowali. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie miejcie wzajemną miłość.”

2. Rzymian 12:10: „Okazujcie sobie nawzajem miłość braterską, okazując sobie szacunek, okazując sobie nawzajem dobro”.

Dzieje Apostolskie 9:33 I znalazł tam pewnego człowieka, imieniem Eneasz, który leżał w łóżku przez osiem lat i był chory na paraliż.

Eneasz był człowiekiem sparaliżowanym od ośmiu lat.

1. Siła wiary: historia Eneasza o zaufaniu Bogu

2. Pokonywanie przeciwności: przykład wytrwałości Eneasza

1. Mateusza 9:2-7 - Jezus uzdrawia paralityka

2. Mateusza 11:28-30 – Zaproszenie Jezusa, aby przyszedł do Niego po odpoczynek i orzeźwienie

Dzieje Apostolskie 9:34 I rzekł do niego Piotr: Eneaszu, Jezus Chrystus cię uzdrowił; wstań i pościel swoje łóżko. I natychmiast wstał.

Piotr zachęca Eneasza, aby został uzdrowiony przez Jezusa Chrystusa.

1. Uzdrawiająca moc Boga: jak Jezus Chrystus nas uzdrawia

2. Zaufanie Jezusowi Chrystusowi: poleganie na Jego sile i miłosierdziu

1. Izajasz 53:4-5 – „Zaprawdę, on dźwigał nasze boleści i dźwigał nasze boleści, a mimo to uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy. Spadła na niego kara naszego pokoju; a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

2. Jakuba 5:14-15 – „Czy jest ktoś wśród was chory? niech wezwie starszych kościoła; i niech się nad nim modlą, namaszczając go oliwą w imię Pańskie. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie; a jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone”.

Dzieje Apostolskie 9:35 I ujrzeli go wszyscy mieszkańcy Liddy i Saronu, i nawrócili się do Pana.

Cały lud, który mieszkał w Liddzie i Saronie, ujrzał człowieka i nawrócił się do Pana.

1: Bez względu na trudności, jakie napotykamy w życiu, Bóg jest zawsze przy nas i nas przeprowadzi.

2: Wszyscy możemy być światłem dla otaczających nas osób, a nasze działania mogą mieć głęboki wpływ na innych.

1: Izajasz 40:31 Ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskają siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły, będą biec i nie będą zmęczeni, będą chodzić i nie ustaną.

2:2 Koryntian 5:17 Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, nadeszło nowe stworzenie: stare przeminęło, nowe jest tutaj!

Dzieje Apostolskie 9:36 A była w Joppie pewna uczennica, imieniem Tabita, zwana Dorkas; kobieta ta była pełna dobrych uczynków i jałmużny, które czyniła.

Tabitha, znana również jako Dorkas, była przykładną chrześcijańską uczennicą mieszkającą w Joppie, która udowadniała swą wiarę dobrymi uczynkami i hojnymi datkami.

1. Wezwanie do naśladowania przykładu dobrych uczynków i hojności Tabity.

2. Pamiętanie o dziedzictwie Tabithy jako wiernej uczennicy.

1. Łk 6:38 „Dawajcie, a będzie wam dane. Miara dobra, naciśnięta, utrząśnięta i opływająca, zostanie wsypana na wasze kolana. Bo taką miarą, jakiej używacie, taką wam odmierzą .”

2. Jakuba 2:17-18 „Tak samo wiara sama w sobie, jeśli nie towarzyszy jej działanie, jest martwa. Ktoś jednak powie: Ty masz wiarę, ja mam uczynki”. Pokażcie mi wiarę bez uczynków, a ja pokażę wam wiarę moimi czynami.”

Dzieje Apostolskie 9:37 I stało się w owych dniach, że zachorowała i umarła; a gdy się umyli, położyli ją w górnej izbie.

Za dni apostoła Pawła pewna kobieta zachorowała i zmarła. Lud umył jej ciało i położył ją w górnej izbie, aby była opłakiwana.

1. Rozważanie życia ukochanej osoby: czego możemy się nauczyć z Dziejów Apostolskich 9:37

2. Komfort wynikający ze świadomości, że nasi bliscy spoczywają pod opieką Boga

1. Jana 11:25-26 „Odpowiedział jej Jezus: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.”

2. 1 Tesaloniczan 4:13-14 „Ale nie chcemy, bracia, abyście nie wiedzieli o tych, którzy śpią, abyście się nie smucili jak inni, którzy nie mają nadziei. Ponieważ wierzymy, że Jezus umarł i zmartwychwstał, tak też przez Jezusa Bóg przyprowadzi z Nim tych, którzy zasnęli”.

Dzieje Apostolskie 9:38 A ponieważ Lydda była blisko Joppy, a uczniowie usłyszeli, że Piotr tam jest, wysłali do niego dwóch ludzi, prosząc, aby nie zwlekał z przybyciem do nich.

Uczniowie Liddy, którzy mieszkali w pobliżu Joppy, usłyszeli, że Piotr tam jest, i wysłali dwóch ludzi z prośbą, aby bezzwłocznie do nich wrócił.

1. Bóg opatrznościowo użyje ludzi do wypełnienia swojej woli.

2. Znaczenie utrzymywania silnych relacji ze współwyznawcami.

1. Jana 15:12-17 – Nauczanie Jezusa o tym, jak żyć w jedności z innymi wierzącymi.

2. Rzymian 12:10 – Znaczenie wzajemnej miłości braterskiej.

Dzieje Apostolskie 9:39 Potem wstał Piotr i poszedł z nimi. Gdy przyszedł, wprowadzono go do górnej izby, a wszystkie wdowy stały przy nim, płacząc i pokazując płaszcze i szaty, które zrobiła Dorkas, gdy była z nimi.

Piotr wraz z innymi apostołami odwiedził wdowy i zobaczył szaty, które uszyła Dorkas.

1. Powinniśmy hojnie dzielić się swoim czasem i talentami oraz służyć innym tak, jak robiła to Dorcas.

2. Nawet w żałobie możemy czerpać inspirację i pocieszenie z przykładów tych, którzy byli przed nami.

1. Marek 10:43-44 „Ale nie tak będzie między wami. Ktokolwiek będzie między wami wielki, będzie waszym sługą, a każdy z was, który będzie najważniejszy, będzie sługą wszystkich”.

2. 2 Koryntian 9:8 „I Bóg może zlać na was wszelką łaskę; abyście mając zawsze wszystkiego pod dostatkiem, obfitowali we wszelkie dobre uczynki”.

Dzieje Apostolskie 9:40 Ale Piotr wypuścił ich wszystkich, upadł na kolana i modlił się; i zwracając go do ciała, rzekł: Tabito, powstań. I otworzyła oczy swoje, a ujrzawszy Piotra, usiadła.

Piotr modlił się za Tabitę, a ona otworzyła oczy i usiadła, gdy go zobaczyła.

1. Moc modlitwy: Ufanie Bogu, że odpowie na nasze modlitwy

2. Cudowna moc Jezusa: realizacja Jego posługi w naszym życiu

1. Jakuba 5:16 - Wyznawajcie jedni drugim swoje winy i módlcie się jedni za drugich, abyście zostali uzdrowieni.

2. Marka 11:24 - Dlatego powiadam wam: Czegokolwiek pragniecie, modląc się, wierzcie, że je otrzymacie, a będziecie je mieć.

Dzieje Apostolskie 9:41 I podał jej rękę, podniósł ją, a przywoławszy świętych i wdowy, przedstawił ją żywą.

Piotr wskrzesił martwą kobietę, wzywając świętych i wdowy na pomoc.

1. Boża władza nad śmiercią – przyjęcie życia i wiary w Chrystusa

2. Nadzieja na cuda – zaufanie w miłość i zaopatrzenie Pana

1. Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy,

przekonaniem o tym, czego nie widać.

Dzieje Apostolskie 9:42 I było to wiadome w całej Joppie; i wielu uwierzyło w Pana.

Ten fragment mówi o tym, jak wieść o mocy i dobroci Jezusa rozeszła się po mieście Joppa i wielu ludzi uwierzyło w Pana.

1. Moc świadectwa: jak rozprzestrzenia się historia Jezusa

2. Uwierz i bądź zbawiony: cud Joppy

1. Izajasz 43:10-11: „Wy jesteście moimi świadkami" – mówi Pan – „i moim sługą, którego wybrałem, abyście poznali i uwierzyli mi, i zrozumieli, że nim jestem. Przede mną nie powstał żaden bóg i po mnie nie będzie.

2. Mateusza 28:18-20: Wtedy Jezus przyszedł do nich i rzekł: „Dana mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Dlatego idźcie i czyńcie uczniami wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, i ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I zaprawdę, jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca świata".

Dzieje Apostolskie 9:43 I stało się, że przez wiele dni przebywał w Joppie u niejakiego Szymona, garbarza.

Piotr przebywał przez długi czas w Joppie u garbarza imieniem Szymon.

1. Zrozumienie Bożego celu w każdej sytuacji

2. Wybór posłuszeństwa w trudnych okolicznościach

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. 1 Piotra 5:6-7 - Uniżcie się więc pod potężną ręką Boga, aby was wywyższył we właściwym czasie, przerzucając na niego wszystkie wasze troski, bo On się o was troszczy.

Dziejów Apostolskich 10 opisuje wizję Piotra i nawrócenie Korneliusza, rzymskiego setnika, co stanowi znaczący punkt zwrotny we wczesnym kościele chrześcijańskim,

kiedy przesłanie ewangelii dotarło do nie-Żydów.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od Korneliusza, rzymskiego setnika mieszkającego w Cezarei, który był pobożny i bogobojny. Pewnego popołudnia miał wizję, w której anioł Boży zawołał go po imieniu. Anioł powiedział mu, że Bóg pamięta o jego modlitwach i darach dla ubogich i polecił mu wysłać ludzi do Joppy, aby sprowadzili Szymona, zwanego Piotrem (Dzieje Apostolskie 10:1-6). Korneliusz usłuchał i wysłał dwóch sług i żołnierza, który był pobożny wobec Boga.

2. akapit: Kiedy byli w drodze, Piotr wszedł na dach, modlił się, zgłodniał, chciał coś zjeść, popadł w trans, zobaczył, jak niebo się otworzyło, coś w rodzaju dużego prześcieradła opadającego na ziemię w czterech rogach, zawierającą wszystkie rodzaje czworonożnych zwierząt, gady, ziemię, ptaki, niebo. głos powiedział: „Wstań, Piotrze, zabij, jedz", ale odpowiedział: „Na pewno nie Panie!" Nigdy nie jadłem niczego nieczystego. Głos odezwał się po raz drugi. Nie nazywaj nieczystym tego, co Bóg oczyścił. Stało się to trzy razy, po czym niebo zostało ponownie wciągnięte (Dz 10:9-16). Kiedy Piotr zastanawiał się nad znaczeniem wizji, wysłani przez Korneliusza ludzie, którzy znaleźli miejsce, w którym zatrzymał się dom Szymona, zadzwonili do bramy i zapytali, czy przebywa tam Szymon, znany jako Piotr. Duch powiedział do niego: «Szymonie, trzech ludzi cię szuka, więc wstań, zejdź na dół, nie wahaj się, idź do nich, bo ich posłałem» (Dz 10,17-20).

3. Akapit: Zatem Piotr zszedł następnego dnia, pozdrawiając mężczyzn, towarzysząc im, inni z Joppy udali się na spotkanie Korneliusza, który czekał na nich, zgromadził krewnych, bliskich przyjaciół. Kiedy Korneliusz wszedł do domu, oddał cześć swoim stopom, ale Piotr wstał i powiedział: „Ja sam jestem tylko człowiekiem". Rozmowa wszedł do środka, zastali duże zgromadzenie, ludzie powiedzieli im, jak nielegalny żydowski współpracownik odwiedza kogokolwiek z innego narodu, ale Bóg, jak pokazano, nie powinien nazywać nikogo nieczystym, nieczystym (Dzieje Apostolskie 10). :23-28). Następnie Korneliusz wyjaśnił, dlaczego po niego posłał, opowiadając o swojej wizji anioła, który kazał mu wysłać Joppę, aby sprowadził Szymona, zwanego Piotrem, który przekaże wiadomość, dzięki której cały dom zostanie zbawiony (Dz 10:30-33). Następnie Piotr zaczął mówić prawdę, Bóg nie okazuje faworyzowania, akceptuje każdy naród, każdy postępuje, jak należy. Głosił dobrą nowinę, pokój przez Jezusa Chrystusa, Pana, przez cały czas mówienia. Duch Święty zstąpił, wszyscy usłyszeli przesłanie. obrzezani wierzący, którzy przychodzą z Piotrem, byli zdumieni darem. Wylany został nawet Duch Święty. Poganie słyszeli, jak mówili językami, chwaląc Boga, a następnie poprosili, aby każdy mógł odmówić wody, ci, którzy zostali ochrzczeni, otrzymali Ducha Świętego, po prostu zamówiliśmy ochrzczone imię Jezus Chrystus, a następnie poprosiliśmy o pozostanie przez kilka dni (Dzieje Apostolskie 10:34-48).

Dzieje Apostolskie 10:1 Był w Cezarei pewien człowiek, imieniem Korneliusz, setnik oddziału, zwanego zespołem włoskim,

Korneliusz, rzymski setnik stacjonujący w Cezarei, był człowiekiem wiary.

1. Wierność Boga przekracza podziały kulturowe i religijne.

2. Moc wiary przemieniająca życie.

1. Dzieje Apostolskie 11:19 – „Teraz ci, którzy rozproszyli się z powodu prześladowań, jakie miały miejsce w związku ze Szczepanem, udali się do Fenicji, na Cypr i do Antiochii, nie głosząc słowa nikomu oprócz Żydów”.

2. Rzymian 10:12 – „Nie ma bowiem różnicy między Żydem a Grekiem; bo ten sam Pan jest Panem wszystkich i obdarza swym bogactwem wszystkich, którzy go wzywają”.

Dzieje Apostolskie 10:2 Człowiek pobożny i bogobojny wraz z całym domem swoim, który dawał ludowi liczne jałmużny i zawsze modlił się do Boga.

Ten fragment opisuje człowieka, który był oddany Bogu i w praktyczny sposób okazywał swoją wiarę, hojnie dając innym i regularnie się modląc.

1. Życie pełne oddania: jak praktycznie praktykować swoją wiarę

2. Korzyści z dawania i modlitwy: doświadczanie prawdziwego błogosławieństwa w życiu

1. Jakuba 2:17-18: „Tak i wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa, będąc sama. Tak, ktoś może powiedzieć: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki. Okaż mi wiarę swoją bez uczynków, a ja ci pokażę wiarę na podstawie moich uczynków.”

2. 1 Jana 3:17-18: „Lecz kto ma dobra tego świata, a widzi, że brat jego jest w potrzebie i zamyka przed nim swoje wnętrzności miłosierne, jakże mieszka w nim miłość Boża? Dzieci moje, pozwólmy sobie nie kochajcie słowem ani językiem, ale czynem i prawdą”.

Dzieje Apostolskie 10:3 Najwyraźniej około godziny dziewiątej tego dnia widział w widzeniu anioła Bożego, który przyszedł do niego i powiedział do niego: Korneliuszu.

Korneliusz ma wizję od Boga, w której anioł zwraca się do niego bezpośrednio.

1. Wszyscy możemy otrzymać bezpośrednią komunikację od Boga w nieoczekiwany sposób.

2. Każdy z nas może zostać powołany przez Boga do czynienia wielkich rzeczy.

1. Jana 10:27 – „Owce moje głosu mojego słuchają i ja je znam, a one idą za mną”.

2. Jozuego 1:9 – „Bądź mocny i odważny. Nie bój się, nie zniechęcaj się, bo Pan, Bóg twój, będzie z tobą, gdziekolwiek pójdziesz.”

Dzieje Apostolskie 10:4 A gdy na niego spojrzał, przestraszył się i powiedział: Co się dzieje, Panie? I rzekł do niego: Twoje modlitwy i jałmużny są zbierane na pamiątkę przed Bogiem.

Korneliusz otrzymuje wizję od Boga i dowiaduje się, że Bóg pamięta jego modlitwy i czyny miłosierdzia.

1. Moc modlitwy: jak akty wiary prowadzą do łaski Bożej

2. Hojność prowadzi do duchowego spełnienia.

1. Jakuba 5:16 – „Wiele może pomóc skuteczna i żarliwa modlitwa sprawiedliwego”.

2. 2 Koryntian 9:7 – „Niech więc każdy daje, jak chce w swoim sercu, nie z niechęcią lub z konieczności, gdyż Bóg miłuje dawcę ochotnego”.

Dzieje Apostolskie 10:5 A teraz wyślij ludzi do Joppy i wezwij niejakiego Szymona, który ma na imię Piotr:

Bóg wysyła posłańca do miasta Joppa, aby odszukał człowieka imieniem Szymon Piotr.

1. Bóg zawsze nas prowadzi — jak Bóg prowadzi nas przez życie, nawet jeśli nie zdajemy sobie z tego sprawy.

2. Moc modlitwy – jak modlitwa może pomóc nam znaleźć odpowiedzi na nasze pytania.

1. Jana 16:13 – „Gdy przyjdzie Duch Prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę, bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszy, i oznajmi wam rzeczy które mają nadejść.”

2. Przysłów 3:6 – „Przyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje twoje

ścieżki”.

Dzieje Apostolskie 10:6 Zakwaterował się u niejakiego Szymona, garbarza, którego dom jest nad morzem, on ci powie, co masz czynić.

Fragment ten opowiada o niejakim Szymonie, garbarzu, który nocuje u innego mężczyzny i może mu powiedzieć, co ma zrobić.

1. W jaki sposób naszymi działaniami można kierować się mądrością innych.

2. Znaczenie szukania rady.

1. Przysłów 11:14 – „Gdzie nie ma rady, ludzie upadają, lecz w mnóstwie doradców jest bezpieczeństwo”.

2. Jakuba 1:5 – „Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje szczodrze i nie wypomina, a będzie mu dana.”

Dzieje Apostolskie 10:7 A gdy anioł, który mówił do Korneliusza, odszedł, przywołał dwóch swoich sług domowych i jednego pobożnego żołnierza, który stale go służył;

Anioł przemówił do Korneliusza, po czym odszedł, zostawiając Korneliusza z dwoma jego sługami i żołnierzem.

1. Znaczenie posłuszeństwa przykazaniom Pana.

2. Moc oddanego sługi Bożego.

1. Łk 6:46-49 – „Dlaczego nazywacie mnie Panem, Panie, a nie czynicie tego, co wam mówię?”

2. Izajasz 1:19 – „Jeśli zechcecie i będziecie posłuszni, będziecie spożywać dobra tej ziemi”.

Dzieje Apostolskie 10:8 A gdy oznajmił im to wszystko, wysłał ich do Joppy.

Korneliusz otrzymał od anioła polecenie, aby posłał po Piotra, aby mógł podzielić się z nim ewangelią. Wysłał swoje sługi do Joppy, aby odszukali Piotra.

1. Boże przewodnictwo: rozpoznawanie i podążanie za Bożym planem

2. Moc świadectwa: dzielenie się ewangelią z innymi

1. Rzymian 10:14-15 – „Jakże więc będą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? I jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? I jak mają słuchać, jeśli ktoś nie głosi? jak mają głosić, jeśli nie są posłani?”

2. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I oto , jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków.”

Dzieje Apostolskie 10:9 Nazajutrz, gdy szli w drogę i zbliżali się do miasta, Piotr wszedł na dach, aby się modlić około godziny szóstej:

Następnego dnia w południe, gdy Piotr wraz z towarzyszami podróżował do pobliskiego miasta, wszedł na dach, aby się modlić.

1. Praktyka modlitwy: przykład Piotra

2. Znajdowanie czasu dla Boga: priorytetowe traktowanie modlitwy

1. Kolosan 4:2 — „Trwajcie gorliwie na modlitwie, czuwając w niej z dziękczynieniem”.

2. 1 Tesaloniczan 5:16–18 — „Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie, za wszystko dziękujcie; taka jest bowiem wola Boża w Chrystusie Jezusie względem was”.

Dzieje Apostolskie 10:10 I poczuł się bardzo głodny, i chciał zjeść, ale gdy gotowali, wpadł w trans,

Kiedy Korneliusz był głodny, wpadł w trans, zanim zdążył zjeść.

1. Boży czas jest doskonały: zrozumienie mocy cierpliwości w chwilach potrzeby.

2. Szukanie Pana w czasach głodu: nauka polegania na Bożym zaopatrzeniu.

1. Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje drogi myśli niż twoje myśli.”

2. Psalm 37:25 – „Byłem młody, a teraz się zestarzałem, ale nie widziałem sprawiedliwego opuszczonego ani jego potomstwa żebrzącego o chleb”.

Dzieje Apostolskie 10:11 I ujrzał otwarte niebo i pewne naczynie zstępujące do niego, jakby wielkie prześcieradło na czterech rogach, spuszczone na ziemię.

W Dziejach Apostolskich 10:11 Piotr miał wizję, w której otworzyło się niebo i zstąpiło do niego naczynie podobne do dużego prześcieradła.

1. Siła wizji: jak Bóg posługuje się nimi, aby przemawiać do swego ludu

2. Z nieba na ziemię: doświadczanie obecności Boga w naszym życiu

1. Izajasz 6:1-8 – Wizja Izajasza dotycząca Pana w świątyni

2. Objawienie 11:19 – Otwarcie świątyni w niebie

Dzieje Apostolskie 10:12 W których znajdowały się wszelkie czworonogi ziemskie, dzikie zwierzęta, zwierzęta pełzające i ptactwo powietrzne.

Stworzenie Boże jest obfite we wszelkiego rodzaju zwierzęta, od zwierząt lądowych po dzikie zwierzęta, od gadów po ptaki powietrzne.

1. Cuda Bożego stworzenia

2. Piękno natury

1. Psalm 104:24 „O Panie, jak różnorodne są dzieła Twoje! W mądrości stworzyłeś je wszystkie; ziemia jest pełna twoich stworzeń”.

2. Księga Rodzaju 1:20-25 „I rzekł Bóg: «Niech wody zaroją się rojami żywych stworzeń i niech ptaki latają nad ziemią po przestworzach niebios». I stworzył Bóg, według rodzajów, wielkie stworzenia morskie i wszelkie poruszające się stworzenia żyjące, którymi roją się wody, oraz wszelkie ptaki skrzydlate według ich rodzajów. I Bóg widział, że było dobre. I Bóg im pobłogosławił, mówiąc: Rozradzajcie się i rozmnażajcie się, i zapełniajcie wody w morzach, a ptactwo niech się rozmnaża na ziemi. I nastał wieczór, i nastał poranek, dzień piąty. I rzekł Bóg: «Niech ziemia wyda istoty żyjące według ich rodzajów: bydło, zwierzęta pełzające i zwierzęta ziemskie według ich rodzajów». I tak było.”

Dzieje Apostolskie 10:13 I odezwał się do niego głos: Wstań, Piotrze; zabijaj i jedz.

Fragment ten opisuje rozmowę głosu Boga z Piotrem. Bóg nakazuje Piotrowi zabijać i jeść.

1. Aby postępować zgodnie z Jego wolą, musimy być gotowi przestrzegać przykazań Boga, bez względu na to, jak trudne lub niewygodne.

2. Musimy pozostać otwarci na prowadzenie ducha Bożego w naszym życiu, aby mieć pewność, że wykonujemy Jego wolę.

1. Mateusza 4:4 – „A on odpowiadając, rzekł: Napisano: Nie samym chlebem człowiek będzie żył, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych”.

2. Rzymian 12:2 – „I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnawianie umysłu swego, abyście mogli poznać, jaka jest wola Boża dobra, przyjemna i doskonała”.

Dzieje Apostolskie 10:14 Ale Piotr odpowiedział: Nie tak, Panie; bo nigdy nie jadłem niczego pospolitego i nieczystego.

Piotr nie chce przyjąć wizji od Boga, mówiącej, że nie powinien nazywać nieczystym niczego, co Bóg oczyścił.

1. Łaska Boża: Przypomnienie, aby nie osądzać tego, co Bóg oczyścił

2. Rozpoznawanie woli Bożej: Jak rozpoznać przykazania Boże i kiedy je przestrzegać

1. Rzymian 14:14 – „Wiem i jestem przekonany przez Pana Jezusa, że nie ma nic samo w sobie nieczystego, lecz dla tego, kto uważa jakąkolwiek rzecz za nieczystą, dla niego jest to nieczyste.”

2. Efezjan 2:8 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: jest to dar Boży”.

Dzieje Apostolskie 10:15 I głos przemówił do niego ponownie po raz drugi: Co Bóg oczyścił, tego nie nazywasz pospolitym.

Bóg dał nam moc oczyszczenia i oczyszczenia; nie powinniśmy odrzucać ani gardzić tym darem.

1. Moc Bożego oczyszczenia: domaganie się błogosławieństwa czystości

2. Serce czystości: przyjęcie Bożego daru oczyszczenia

1. Izajasz 1:18 – „Chodźcie teraz, porozmawiajmy razem” – mówi Pan. „Choćby wasze grzechy były jak szkarłat, wybieleją jak śnieg; choćby były czerwone jak karmazyn, będą jak wełna”.

2. 1 Jana 1:9 - Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.

Dzieje Apostolskie 10:16 Powtórzyło się to trzykrotnie i naczynie zostało ponownie wzięte do nieba.

Ten fragment Dziejów Apostolskich 10:16 opisuje wizję Piotra, w której naczynie zostało trzykrotnie wzięte do nieba.

1: Bóg zawsze ma kontrolę; On jest jedynym prawdziwym źródłem mocy i siły.

2: Moc Boga jest nieskończona – zawsze powinniśmy starać się podążać za Nim i Jego wolą.

1: Psalm 18:2 - Pan jest moją skałą i moją twierdzą, i moim wybawicielem, moim Bogiem, moją skałą, w której się chronię, moją tarczą i rogiem mojego zbawienia, moją twierdzą.

2: Izajasz 40:28 – Czy nie wiedziałeś? Nie słyszałeś? Pan jest Bogiem wiecznym, Stwórcą krańców ziemi. Nie mdleje i nie męczy się; jego zrozumienie jest niezbadane.

Dzieje Apostolskie 10:17 A gdy Piotr wątpił w sobie, co oznacza to widzenie, które miał, oto mężowie wysłani od Korneliusza, pytając o dom Szymona, stanęli przed bramą,

Piotr otrzymał wizję od Boga, w której poinstruował go, aby nie osądzał ludzi na podstawie ich pochodzenia.

1. Zaufaj kierownictwu Boga i obejmij wszystkie Jego dzieci, niezależnie od ich pochodzenia.

2. Nie pozwól, aby nasze z góry przyjęte przekonania przeszkodziły nam w podążaniu za wolą Bożą.

1. Dzieje Apostolskie 10:17

2. Galacjan 3:28 – „Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie”.

Dzieje Apostolskie 10:18 Zadzwonili i zapytali, czy przebywa tam Szymon, zwany Piotrem.

Korneliusz, setnik rzymski, wysłał dwóch swoich sług, aby odszukali apostoła Piotra, który przebywał w domu Szymona garbarza.

1. Podążanie za Bożym prowadzeniem: Możemy ufać, że Bóg będzie nas prowadził na naszej ścieżce.

2. Służenie Panu: Powinniśmy być gotowi przestrzegać przykazań Boga, nawet jeśli jest to trudne.

1. Izajasz 55:8-9 „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli”.

2. Jana 14:15 „Jeśli mnie miłujecie, będziecie przestrzegać moich przykazań.”

Dzieje Apostolskie 10:19 Gdy Piotr rozmyślał nad tym widzeniem, rzekł do niego Duch: Oto trzech ludzi szuka cię.

Pan zesłał wizję Piotrowi, a Duch Święty pouczył go, że szuka go trzech mężczyzn.

1. Pan zawsze prowadzi: jak słuchać głosu Pana

2. Podążanie za Bożym przewodnictwem: nauka reagowania na Jego wskazówki

1. Izajasz 30:21 – Czy zwrócisz się w prawo, czy w lewo, twoje uszy usłyszą głos za tobą mówiący: „To jest droga; chodzić po nim.”

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Poddajcie się mu na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki.

Dzieje Apostolskie 10:20 Wstań więc, zejdź na dół i idź z nimi, nie wątpiąc w nic, bo ich posłałem.

Bóg nakazał Piotrowi, aby poszedł z ludźmi wysłanymi przez Korneliusza i nie wątpił.

1. Bóg wzywa nas do zaufania i posłuszeństwa.

2. Moc wiary w Boży plan.

1. Hebrajczyków 11:1-3 – Wiara jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu.

Dzieje Apostolskie 10:21 Potem Piotr zszedł do mężów, których wysłano do niego od Korneliusza; i rzekli: Oto jestem tym, którego szukacie. Jaka jest przyczyna, dla której przyszliście?

Piotr spotyka się z grupą mężczyzn wysłanych od Korneliusza i pyta, dlaczego przybyli.

1. Znaczenie podejmowania inicjatywy w wykonywaniu dzieła Bożego

2. Bycie gościnnym i serdecznym wobec obcych

1. Jana 4:35-36 – „Nie mówcie: Zostały jeszcze cztery miesiące, a potem nastaną żniwa? Oto powiadam wam: Podnieście oczy i spójrzcie na pola, bo są już białe do żniwa ... A ten, kto żnie, otrzymuje zapłatę i zbiera owoc ku życiu wiecznemu, aby zarówno siejący, jak i żący, mogli się razem radować.

2. Łk 10:2-3 – „Dlatego rzekł do nich: Żniwo wprawdzie jest wielkie, ale robotników mało. Proście więc Pana żniwa, aby wyprawił robotników na swoje żniwo. Idźcie swoimi drogami : oto posyłam was jak owce między wilki.”

Dzieje Apostolskie 10:22 I rzekli: Setnik Korneliusz, mąż sprawiedliwy i bojący się Boga, mający dobrą opinię wśród całego narodu żydowskiego, został ostrzeżony przez Boga przez świętego anioła, aby posłał po ciebie do swego domu, i słuchać słów Twoich.

Korneliusz, sprawiedliwy i bogobojny człowiek cieszący się dobrą opinią wśród Żydów, został ostrzeżony przez anioła Bożego, aby zaprosił Piotra do swego domu, aby wysłuchał jego słów.

1. Boża miłość i sprawiedliwość rozciąga się na wszystkich, którzy Go szukają.

2. Bóg użyje każdego, aby wypełnić swoją wolę.

1. Łk 1,5-25 – Wizyta anioła Gabriela u Zachariasza, aby ogłosić narodziny Jana Chrzciciela.

2. Dzieje Apostolskie 17:26-27 – Boża suwerenność nad wszystkimi narodami i Jego zamiar ich zbawienia.

Dzieje Apostolskie 10:23 Potem ich wezwał i przenocował. A nazajutrz odszedł z nimi Piotr, a towarzyszyli mu niektórzy bracia z Joppy.

Apostoł Piotr został zaproszony do noclegu u kilku pogan, a następnego ranka wyjechał z pewnymi braćmi z Joppy.

1. Jesteśmy wezwani do akceptowania i przyjmowania tych, którzy różnią się od nas, bez względu na ich pochodzenie.

2. Nie jesteśmy osamotnieni w naszej wierze; polegaj na sile otaczających Cię osób.

1. Galacjan 2:11-14 – „Ale kiedy Piotr przybył do Antiochii, sprzeciwiłem mu się w twarz,

bo wyraźnie się mylił. Zanim przyszli pewni ludzie od Jakuba, jadał z poganami. Ale kiedy oni przybył, zaczął się wycofywać i oddzielać od pogan, bo bał się tych, którzy należeli do grupy obrzezania. Pozostali Żydzi przyłączyli się do niego w jego obłudzie, tak że przez ich obłudę zwiedli nawet Barnabę. Kiedy to zobaczyłem, nie postępowali zgodnie z prawdą ewangelii, powiedziałem do Piotra na oczach wszystkich: «Jesteś Żydem, a żyjesz jak poganin, a nie jak Żyd. Jak więc to się dzieje, że zmuszasz poganie mają przestrzegać żydowskich zwyczajów?”

2. Dzieje Apostolskie 11:1-3 - „Apostołowie i wierzący w całej Judei usłyszeli, że także poganie przyjęli słowo Boże. Kiedy więc Piotr udał się do Jerozolimy, obrzezani wierzący krytykowali go i mówili: «Wszedłeś do domu nieobrzezanych mężczyzn i jadłem z nimi”. Piotr zaczął i wyjaśnił im wszystko dokładnie tak, jak to się wydarzyło:”

Dzieje Apostolskie 10:24 I nazajutrz po wejściu do Cezarei. Korneliusz czekał na nich i zwołał swoich krewnych oraz bliskich przyjaciół.

Korneliusz zaprosił rodzinę i bliskich przyjaciół i czekał na nich następnego dnia po wejściu do Cezarei.

1. Bóg jest wierny i zbierze tych, których połączył.

2. Zawsze powinniśmy być gotowi powitać tych, którzy pojawiają się w naszym życiu.

1. Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Hebrajczyków 10:24-25 - Zastanówmy się też, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem, a tym bardziej, jak widzisz zbliżający się Dzień.

Dzieje Apostolskie 10:25 A gdy Piotr wchodził, Korneliusz wyszedł mu naprzeciw, upadł mu do nóg i oddał mu pokłon.

Korneliusz spotkał Piotra i upadł, aby mu oddać pokłon, gdy ten przybył.

1. Siła pokory: przykład Korneliusza

2. Życie pełne wielbienia Boga: jak Korneliusz wskazał nam drogę

1. Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z was dba nie tylko o swoje własne interesy, ale także o interesy innych”.

2. Rzymian 12:1-2 – „Apeluję więc do was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i przyjemną Bogu, co jest waszym duchowym kultem. Nie dostosowujcie się do tym świecie, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

Dzieje Apostolskie 10:26 Ale Piotr podniósł go i powiedział: Wstań; Ja sam też jestem mężczyzną.

Piotr zachęcił Korneliusza, aby wstał, zapewniając go, że on także jest mężczyzną.

1. Godność każdego człowieka: studium zachęty Piotra skierowanej do Korneliusza

2. Autorefleksja i siła zachęty

1. Jana 13:34-35: „Daję wam nowe przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali: tak jak Ja was umiłowałem, tak i wy powinniście się wzajemnie miłować. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami jeśli będziecie się wzajemnie miłować.”

2. Galacjan 3:28: „Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie”.

Dzieje Apostolskie 10:27 A gdy z nim rozmawiał, wszedł i zastał wielu zebranych.

Kiedy Piotr przybył do jego domu, Korneliusz miał wielu gości.

1. Siła przyjaźni: zrozumienie wartości odwiedzania innych

2. Znaczenie wspólnoty: studium Dziejów Apostolskich 10:27

1. Rzymian 12:10-13: Kochajcie się wzajemnie uczuciem braterskim; prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu honoru. Nie bądźcie leniwi w gorliwości, bądźcie żarliwi w duchu, służcie Panu. Radujcie się nadzieją, bądźcie cierpliwi w ucisku, bądźcie nieustanni

w modlitwie.

2. Kaznodziei 4:9-12: Lepiej jest dwóm niż jednemu, gdyż za swój trud mają dobrą nagrodę. Bo jeśli upadną, jeden podniesie swego bliźniego. Biada jednak temu, kto jest sam, gdy upadnie i nie ma innego, kto by go podniósł! Powtórzę: jeśli dwoje leży razem, jest im ciepło, ale jak jeden może się ogrzać sam? I chociaż człowiek może zwyciężyć samotnego, dwóch mu się przeciwstawi – sznur potrójny nie jest szybko zerwany.

Dzieje Apostolskie 10:28 I rzekł do nich: Wiecie, że niedopuszczalne jest, aby człowiek będący Żydem przebywał w towarzystwie lub przychodził do kogoś z innego narodu; ale Bóg mi pokazał, że żadnego człowieka nie powinienem nazywać skalanym i nieczystym.

Bóg mówi Piotrowi, że nie powinien uważać żadnej osoby za nieczystego.

1. Miłość Boża nie dyskryminuje

2. Bezwarunkowa miłość Boga

1. Galacjan 3:28 – „Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie”.

2. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

Dzieje Apostolskie 10:29 Dlatego przyszedłem do was bez sprzeciwu, gdy tylko zostałem wezwany. Pytam więc, w jakim celu po mnie posłaliście?

Korneliusz poprosił Piotra, aby do niego przyszedł, a Piotr zapytał Korneliusza, po co go wezwano.

1. Jak reagować, gdy inni nas wzywają

2. Naucz się zadawać pytania, gdy jesteś zdezorientowany

1. Mateusza 5:41 „A kto cię będzie zmuszał, abyś przeszedł milę, idź z nim po dwoje”.

2. Dzieje Apostolskie 17:11 „Ci byli szlachetniejsi niż ci w Tesalonice, ponieważ przyjęli Słowo z całą gotowością i codziennie badali Pisma, czy tak się rzeczy mają.”

Dzieje Apostolskie 10:30 I rzekł Korneliusz: Cztery dni temu pościłem aż do tej godziny; i o dziewiątej godzinie modliłem się w moim domu, a oto stanął przede mną człowiek w jasnym ubraniu,

Modlitwa Korneliusza została wysłuchana, gdy ukazał mu się anioł.

1. Bóg wysłuchuje i odpowiada na wszystkie modlitwy.

2. Módlcie się bez przerwy i ufajcie Bożemu wyczuciu czasu.

1. 1 Tesaloniczan 5:17 – „Módlcie się bez przerwy”.

2. Jeremiasz 29:11-13 – „Bo znam plany, jakie mam wobec was, wyrocznia Pana, plany pomyślne, a nie złe, aby dać wam przyszłość i nadzieję”.

Dzieje Apostolskie 10:31 I rzekli: Korneliuszu, twoja modlitwa została wysłuchana i twoje jałmużny będą wspominane przed Bogiem.

Korneliusz modlił się i Bóg wspomniał o jego jałmużnie.

1. Moc modlitwy: jak nasze modlitwy są wysłuchiwane i pamiętane przez Boga

2. Wartość jałmużny: jak Bóg pamięta o dawaniu innym

1. 1 Tesaloniczan 5:17 – Módlcie się bez przerwy.

2. Jakuba 1:27 - Pobożność czysta i nieskalana przed Bogiem i Ojcem to jest: Nawiedzanie sierot i wdów w ich niedoli i zachowywanie siebie niesplamionego przez świat.

Dzieje Apostolskie 10:32 Poślij więc do Joppy i wezwij tutaj Szymona, który ma na imię Piotr; Zakwaterował się w domu niejakiego Szymona garbarza nad morzem, który gdy przyjdzie, będzie z tobą rozmawiać.

Korneliuszowi polecono posłać po Szymona Piotra, który przebywa w domu garbarza nad morzem w Joppie.

1. Moc posłuszeństwa: jak przestrzeganie Bożych wskazówek może prowadzić do wielkich rzeczy

2. Niezawodne zaopatrzenie Boże: jak Bóg zawsze zaopatruje swój lud

1. Jakuba 4:17 – „Kto więc wie, co należy zrobić, a nie czyni tego, jest to grzech”.

2. Izajasz 55:11 – „tak będzie z moim słowem, które wyjdzie z moich ust; nie wróci do mnie puste, ale wykona to, co zamierzyłem i pomyślnie spełni to, z czym je posłałem”.

Dzieje Apostolskie 10:33 Natychmiast więc posłałem do ciebie; i dobrze zrobiłeś, że przyszedłeś. Dlatego teraz jesteśmy tu wszyscy obecni przed Bogiem, aby słuchać wszystkiego, co ci Bóg nakazał.

Korneliusz, setnik rzymski, zwołał spotkanie rodziny i przyjaciół, aby usłyszeć słowa Boże od Piotra.

1. Bóg wzywa każdego z nas, abyśmy słuchali Jego Słowa

2. Podejmowanie działań zgodnie ze Słowem Bożym

1. Jeremiasz 29:13 – „Będziecie mnie szukać i znajdziecie mnie, gdy będziecie mnie szukać całym swoim sercem”.

2. Jakuba 1:22 – „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie”.

Dzieje Apostolskie 10:34 Wtedy Piotr otworzył usta i rzekł: Zaprawdę rozumiem, że Bóg nie ma względu na osobę.

Piotr oświadcza, że Bóg nie dyskryminuje żadnej osoby ze względu na jej pochodzenie.

1. Bóg jest Wielkim Wyrównywaczem: nie jest stronniczy

2. Bóg kocha wszystkich: bez względu na rasę i pochodzenie

1. Galacjan 3:28 - Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie.

2. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Dzieje Apostolskie 10:35 Ale w każdym narodzie miły jest mu ten, kto się go boi i postępuje sprawiedliwie.

Ten fragment podkreśla, że Bóg akceptuje tych, którzy się Go boją i czynią to, co słuszne, bez względu na narodowość.

1. Moc wierności: jak prawe życie zapewnia akceptację Boga

2. Nieważne, kim jesteś, Bóg akceptuje tych, którzy się Go boją i czynią to, co słuszne

1. Izajasz 66:2 – „To jest ten, którego cenię: pokorny i skruszony w duchu, i drżący przed moim słowem”.

2. Mateusza 7:21 – „Nie każdy, kto do mnie mówi: «Panie, Panie!», wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz tylko ten, kto pełni wolę mojego Ojca, który jest w niebie”.

Dzieje Apostolskie 10:36 Słowo, które Bóg posłał do synów Izraela, głosząc pokój przez Jezusa Chrystusa: (on jest Panem wszystkich :)

Bóg posłał Izraelitom przesłanie pokoju przez Jezusa Chrystusa, Pana wszystkich.

1. Boże przesłanie pokoju 2. Jezus Chrystus, Pan wszystkiego

1. Efezjan 2:14-17 - On sam jest naszym pokojem, który uczynił nas jednym i w swoim ciele zburzył dzielący mur wrogości. 2. Rzymian 10:9-13 - Jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

Dzieje Apostolskie 10:37 To słowo, powiadam, wiecie, które rozeszło się po całej Judei, a zaczęło się od Galilei, po chrzcie, który głosił Jan;

Gdy Jan Chrzciciel głosił chrzest pokuty, wieść o ewangelii rozeszła się po całej Judei, począwszy od Galilei.

1. Ewangelia pokuty: szerzenie orędzia nadziei

2. Moc świadectwa: jak jedno przesłanie może zmienić świat

1. Izajasz 40:3-5 – Głos wołającego: „Przygotujcie na pustyni drogę dla Pana; wyprostujcie na pustyni drogę dla naszego Boga. 4 Każda dolina zostanie podniesiona, każda góra i pagórek obniżone; nierówna ziemia stanie się równa, miejsca nierówne staną się równiną. 5 I objawi się chwała Pańska, i wszyscy razem ją ujrzą.

2. Marka 1:14-15 - Po uwięzieniu Jana Jezus udał się do Galilei, głosząc dobrą nowinę Bożą. 15 „Nadszedł czas” – powiedział. „Przybliżyło się Królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie dobrej nowinie!”

Dzieje Apostolskie 10:38 Jak Bóg namaścił Jezusa z Nazaretu Duchem Świętym i mocą, który chodził, czyniąc dobrze i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła; bo Bóg był z nim.

Bóg namaścił Jezusa Duchem Świętym i mocą czynienia dobra oraz uzdrawiania gnębionych przez diabła.

1: Rozpoznawanie i poleganie na namaszczeniu Bożym

2: Uwolnienie z ucisku diabła

1: Izajasz 61:1 - Duch Pana Boga nade mną; gdyż Pan mnie namaścił, abym głosił dobrą nowinę cichym; posłał mnie, abym opatrzył tych, którzy mają złamane serce, abym ogłosił jeńcom wyzwolenie, a związanym otwarcie więzienia;

2: Jakuba 5:14 – Czy jest wśród was ktoś chory? niech wezwie starszych kościoła; i niech się modlą nad nim, namaszczając go oliwą w imię Pańskie.

Dzieje Apostolskie 10:39 A my jesteśmy świadkami wszystkiego, co uczynił zarówno w ziemi żydowskiej, jak i w Jerozolimie; którego zabili i powiesili na drzewie:

Fragment ten opowiada o świadectwie Apostołów o wydarzeniach z życia Jezusa, w tym o Jego śmierci na krzyżu.

1. Moc świadectwa: rozpoznawanie i stosowanie naszego duchowego świadectwa

2. Bez wstydu: odważne życie w obliczu przeciwności losu

1. Rzymian 1:16 - Nie wstydzę się bowiem ewangelii, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego.

2. Hebrajczyków 12:1-2 - Skoro więc jesteśmy otoczeni tak wielkim obłokiem świadków, odłóżmy także wszelki ciężar i grzech, który tak mocno przylega, i biegnijmy wytrwale w wyznaczonym wyścigu nas, patrząc na Jezusa, założyciela i doskonaliciela naszej wiary.

Dzieje Apostolskie 10:40 Tego Bóg wskrzesił trzeciego dnia i objawił go jawnie;

Bóg wskrzesił Jezusa z martwych i pokazał Go wszystkim.

1. Moc zmartwychwstania: jak Bóg może pokonać śmierć

2. Jezus: przykład życia zmartwychwstałego

1. Jana 11:25-26 – Jezus jej odpowiedział: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.

2. Rzymian 6:4-5 - Zostaliśmy więc razem z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy i my mogli kroczyć w nowości życia, jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca.

Dzieje Apostolskie 10:41 Nie całemu ludowi, ale świadkom wybranym przed Bogiem, nam, którzy z nim jedliśmy i piliśmy po jego zmartwychwstaniu.

Bóg wybrał określonych ludzi, aby byli świadkami Jego mocy i chwały przez Jezusa Chrystusa.

1. Moc Jezusa: badanie Zmartwychwstania Pańskiego i jego wpływu na wybranych świadków

2. Boży wybór: uznanie Jego wyboru wyjątkowych ludzi, którzy będą świadkami Jego cudów

1. Jana 20:19-31 – Jezus ukazuje się uczniom wieczorem po swoim zmartwychwstaniu

2. Marka 16:14-18 – Jezus ukazuje się uczniom po swoim zmartwychwstaniu i zleca im szerzenie ewangelii

Dzieje Apostolskie 10:42 I nakazał nam głosić ludowi i świadczyć, że to on został ustanowiony przez Boga, aby być sędzią żywych i umarłych.

Nakazał nam głosić Ewangelię i świadczyć, że Jezus jest Sędzią żywych i umarłych.

1. Jezus: Sędzia wszystkich

2. Głoszenie Ewangelii: przykazanie dane nam przez Boga

1. Jana 3:17-18: „Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, aby świat został przez Niego zbawiony. Kto w Niego wierzy, nie będzie potępiony, ale kto nie wierzy, już został potępiony, ponieważ nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego”.

2. Rzymian 14:10-12: „Dlaczego osądzasz swego brata? Albo ty, dlaczego gardzisz swoim bratem? Wszyscy bowiem staniemy przed sądem Bożym; bo napisano: Na moje życie, mówi Pan, ugnie się przede mną wszelkie kolano i wszelki język będzie wyznawał Boga. Wtedy każdy z nas za siebie zda sprawę Bogu”.

Dzieje Apostolskie 10:43 O nim świadczą wszyscy prorocy, że przez jego imię każdy, kto w niego wierzy, otrzyma odpuszczenie grzechów.

Wszyscy, którzy wierzą w Jezusa, otrzymują przebaczenie swoich grzechów.

1: Łaska przebaczenia w Jezusie

2: Boży dar odkupienia

1: Kolosan 1:13-14 - Wybawił nas spod władzy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna, w którym mamy odkupienie, odpuszczenie grzechów.

2: Rzymian 3:23-24 - Wszyscy bowiem zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, i dostępują usprawiedliwienia dzięki łasce jego jako darowi, przez odkupienie w Chrystusie Jezusie.

Dzieje Apostolskie 10:44 Gdy Piotr jeszcze mówił te słowa, Duch Święty zstąpił na wszystkich, którzy słuchali tego słowa.

Piotr mówił i Duch Święty zstąpił na każdego, kto słuchał Słowa.

1. „Łaska Boża spływa na tych, którzy słuchają Jego słowa”

2. „Moc słuchania Słowa Bożego”

1. Izajasz 55:10-11 – „Jak bowiem deszcz i śnieg spadają z nieba i tam nie wracają, lecz nawadniają ziemię, sprawiając, że rodzi i kiełkuje, dając ziarno siewcy i chleb jedzącemu, tak będzie moje słowo, które wyjdzie z moich ust, nie wróci do mnie puste, ale wykona to, co zamierzyłem, i pomyślnie spełni to, z czym je posłałem.

2. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

Dzieje Apostolskie 10:45 A ci z obrzezania, którzy uwierzyli, zdumieli się, wszyscy, którzy przyszli z Piotrem, ponieważ i na pogan został wylany dar Ducha Świętego.

Żydowscy wierzący byli zszokowani, gdy zobaczyli, że Duch Święty został dany także poganom.

1. Miłość Boga jest dla każdego, bez względu na jego dziedzictwo i pochodzenie.

2. Łaska Boża jest większa niż nasze oczekiwania.

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił.

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Dzieje Apostolskie 10:46 Słyszeli bowiem, jak mówili językami i wysławiali Boga. Wtedy odpowiedział Piotr:

Piotra do pogan pokazało, że Boży plan zbawienia był dostępny także dla nich.

1. Miłość Boża jest ogromna i otwarta dla wszystkich, niezależnie od ich pochodzenia i przekonań.

2. Zbawienie jest dostępne dla każdego przez Jezusa Chrystusa.

1. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Rzymian 10:9-10 - Jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Sercem bowiem wierzy się i zostaje usprawiedliwiony, a ustami wyznaje się i zostaje zbawiony.

Dzieje Apostolskie 10:47 Czy ktoś może odmówić wody, aby nie przyjmowali chrztu ci, którzy podobnie jak my otrzymali Ducha Świętego?

Mieszkańcy Korneliusza pytali, czy powinni przyjąć chrzest po otrzymaniu Ducha Świętego, na co Piotr odpowiedział, że nikt nie może im zabronić przyjąć chrztu.

1. Moc Ducha Świętego: zrozumienie daru zbawienia

2. Znaczenie chrztu: krok wiary w posłuszeństwie

1. Rzymian 6:3-5 – „Czy nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy ochrzczeni w jego śmierć? Zostaliśmy więc wraz z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak i Chrystus wskrzeszeni z martwych przez chwałę Ojca, także i my możemy chodzić w nowości życia”.

2. Dzieje Apostolskie 16:33 – „I wziął ich o tej samej godzinie w nocy, obmył ich rany i od razu przyjął chrzest on i cała jego rodzina”.

Dzieje Apostolskie 10:48 I nakazał im przyjąć chrzest w imię Pana. Następnie poprosili go, aby pozostał w określonych dniach.

Apostołowie nakazali Korneliuszowi i jego domownikom, aby przyjęli chrzest w imię Pana, a następnie poprosili go, aby pozostał przez jakiś czas.

1. Znaczenie chrztu w imię Pana

2. Dlaczego powinniśmy trwać w Panu

1. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem : i oto jestem z wami przez wszystkie dni aż do skończenia świata. Amen.”

2. Dzieje Apostolskie 1:4 - „I zgromadziwszy się z nimi, nakazał im, aby nie odchodzili z Jerozolimy, lecz czekali na obietnicę Ojca, o której, jak mówi, słyszeliście o mnie”.

W Dziejach Apostolskich 11 przytoczono wyjaśnienie Piotra, że ewangelia jest przeznaczona także dla pogan i założenie kościoła w Antiochii.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od tego, że wierzący apostołowie w całej Judei usłyszeli, że poganie również otrzymali słowo Boże. Kiedy Piotr wchodził do Jerozolimy, obrzezani wierzący krytykowali go, mówiąc: „Wszedłeś do domu, a nieobrzezani ludzie ich zjadali”. W odpowiedzi Piotr szczegółowo wyjaśnił, co się stało – jego wizja nieczystych zwierząt i głos mówiący mu, aby nie nazywał nieczystym tego, co Bóg oczyścił, trzech mężczyzn przybyłych z Cezarei w tym samym momencie, w którym wizja się zakończyła, Duch kazał mu iść z nimi bez wahanie. Opowiedział także, jak sześciu braci towarzyszyło mu do domu Korneliusza, gdzie anioł kazał Korneliuszowi wysłać Joppę, aby sprowadził Szymona, zwanego Piotrem, który przekaże wiadomość, dzięki której cały dom zostanie zbawiony. Kiedy zaczął mówić, zstąpił na nich Duch Święty, tak samo jak na nas na początku. Przypomniały sobie słowa Pana, które powiedział: „Jan ochrzcił wodę, ale wy zostaniecie ochrzczeni Duchem Świętym”. Więc jeśli Bóg dał im ten sam dar, który dał nam, uwierzył, Panu Jezusowi Chrystusowi, kto, jak sądzę, mógłby stanąć na drodze Bogu? Gdy to usłyszeli, nie mieli już żadnych zastrzeżeń, wychwalali Boga, mówiąc: „Tak więc i poganie, których Bóg udzielił, nawrócenie prowadzą do życia” (Dz 11,1-18).

2. akapit: Tymczasem ci, którzy zostali rozproszeni w wyniku prześladowań, wybuchli z powodu Szczepana, udali się w daleką Fenicję, Cypr, Antiochia, rozpowszechniając wieść tylko wśród Żydów, niektórzy mężczyźni z Cypru, Cyrena, jednak udała się do Antiochii, zaczęli mówić Grecy, opowiadając także dobrą nowinę o Panu Jezusie, ręka Pana była z nimi wielka liczba ludzi uwierzył, stał się Panem (Dzieje Apostolskie 11:19-21). Wiadomość ta dotarła do kościoła w Jerozolimie, wysłali Barnabę do Antiochii, kiedy przybył, zobaczył dowody łaski, Bóg się ucieszył, że wszyscy pozostali prawdziwi, Panie, serca, był dobrym człowiekiem, pełen wiary Ducha Świętego, wielu ludzi przyniosło Pana (Dzieje Apostolskie 11:22-24).

3. akapit: Potem Barnaba udał się do Tarsu, poszukał Saula, kiedy go odnaleziono,

przyprowadził go do Antiochii. W tym roku zgromadził się razem Kościół, nauczał wielkiej liczby ludzi, a uczniów nazywano chrześcijanami w pierwszej kolejności Antiochią (Dz 11:25-26). W tym czasie kilku proroków przybyło z Jerozolimy do Antiochii, jeden o imieniu Agabus powstał przez Ducha, przepowiadając, że w całym świecie rzymskim rozprzestrzeni się poważny głód. Wydarzyło się za panowania uczniów Klaudiusza, każdy według swoich możliwości, postanowił zapewnić pomoc braciom, siostrom mieszkającym w Judei, wysłał swój dar, opieka nad starszymi, Barnabas Saul. (Dzieje 11:27-30).

Dzieje Apostolskie 11:1 A apostołowie i bracia, którzy byli w Judei, usłyszeli, że także poganie przyjęli słowo Boże.

Rozeszła się wieść, że poganie przyjęli poselstwo Boże.

1. Dobra Nowina o Zbawieniu jest dla każdego

2. Jedność przez Ewangelię

1. Efezjan 2:14-18 - On sam jest naszym pokojem, który stworzył jedno i drugie i zburzył środkowy mur podziału między nami.

2. Rzymian 10:12-13 - Nie ma bowiem różnicy między Żydem a Grekiem, gdyż ten sam Pan nad wszystkimi jest bogaty dla wszystkich, którzy Go wzywają.

Dzieje Apostolskie 11:2 A gdy Piotr przybył do Jerozolimy, spierali się z nim ci, którzy byli z obrzezania,

Żydowscy wierzący w Jerozolimie kwestionowali misję Piotra wśród pogan.

1: Miłość Boża jest dla każdego, bez względu na pochodzenie.

2: Musimy wykazywać się pokorą, gdy nawiązujemy kontakt z osobami, które różnią się od nas.

1: Galatów 3:26-28 – Albowiem w Chrystusie Jezusie wszyscy jesteście synami Bożymi przez wiarę. Bo wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa. Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie.

2: Kolosan 3:11 - W Chrystusie nie ma różnicy między Żydem i Grekiem, obrzezanym i nieobrzezanym, barbarzyńcą, Scytą, niewolnikiem i wolnym, lecz wszystkim i we wszystkich jest Chrystus.

Dzieje Apostolskie 11:3 Mówiąc: Wszedłeś do ludzi nieobrzezanych i jadłeś z nimi.

Piotr broni swojej decyzji o jedzeniu z nieobrzezanymi mężczyznami przed apostołami w Jerozolimie.

1. „Miłość Boga do wszystkich ludzi”

2. „Życie w akceptacji”

1. Rzymian 2:11-16

2. Galacjan 3:26-29

Dzieje Apostolskie 11:4 Ale Piotr od początku powtarzał tę sprawę i wyjaśniał im według polecenia, mówiąc:

Piotr opowiedział apostołom wydarzenia ze swojego spotkania z Duchem Świętym.

1. Musimy być otwarci na prowadzenie Ducha Świętego, niezależnie od tego, jak niezwykłe może nam się to wydawać.

2. Powinniśmy być gotowi dzielić się naszą wiarą i doświadczeniami z innymi.

1. Dzieje Apostolskie 11:4 - Ale Piotr od początku powtarzał tę sprawę i wykładał im według zarządzenia, mówiąc:

2. Jana 14:26 - Ale Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, on was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem.

Dzieje Apostolskie 11:5 Modliłem się w mieście Joppa i w transie miałem wizję: Pewne naczynie zstępowało jak wielkie płótno, spuszczone z nieba za czterema rogami; i nawet do mnie dotarło:

Pewien człowiek w Joppie miał wizję wielkiego płótna zstępującego z nieba.

1. Plany Boga są większe niż nasze.

2. Dzięki modlitwie możemy otrzymać Boże prowadzenie.

1. Izajasz 55:8-9 ??? □ albo moje myśli nie są waszymi myślami, ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2. Jakuba 1:5-6 ??? Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana. Ale niech prosi z wiarą i bez wątpienia, bo kto wątpi, jest jak fala morska niesiona i miotana przez wiatr.

Dzieje Apostolskie 11:6 Na które, gdy przymrużyłem oczy, przypatrywałem się i ujrzałem czworonożne zwierzęta ziemskie, dzikie zwierzęta, zwierzęta pełzające i ptactwo powietrzne.

Przyglądając się uważnie, narrator Dziejów Apostolskich 11:6 ujrzał czworonożne zwierzęta ziemskie, dzikie zwierzęta, stworzenia pełzające i ptactwo powietrzne.

1. Stworzenie Boga: cud, który warto zobaczyć

2. Cuda natury: dostrzeganie Bożej ręki wokół nas

1. Psalm 8:3-9

2. Izajasz 40:25-26

Dzieje Apostolskie 11:7 I usłyszałem głos mówiący do mnie: Wstań, Piotrze; zabijaj i jedz.

Niebiański głos poinstruował Piotra, aby jadł żywność, która wcześniej była zabroniona przez prawo żydowskie.

1. Łaska Boża jest większa niż nasze zasady - Rzymian 6:14

2. Postępowanie zgodnie z Bożymi wskazówkami prowadzi do błogosławieństwa – Dzieje Apostolskie 11:18

1. Rzymian 6:14 Albowiem grzech nad wami panować nie będzie, bo nie jesteście pod zakonem, ale pod łaską.

2. Dzieje Apostolskie 11:18 Gdy to usłyszeli, uspokoili się i chwalili Boga, mówiąc: Zatem i poganom Bóg udzielił nawrócenia do życia.

Dzieje Apostolskie 11:8 Ale odpowiedziałem: Nie tak, Panie, bo nic pospolitego i nieczystego nigdy nie weszło do moich ust.

Bóg nakazuje nam, abyśmy nie bali się podejmować ryzyka w szerzeniu Jego przesłania, nawet w dziwnych i nieznanych okolicznościach.

1. „Nie lękajcie się: odważnie głoście Ewangelię”

2. „Zaufanie Bogu: wyjście z wiarą”

1. Jozuego 1:9 – „Czyż ci nie rozkazałem? Bądź silny i odważny. Nie bój się, nie upadaj, bo Pan, Bóg twój, będzie z tobą, gdziekolwiek pójdziesz.”

2. Izajasz 43:1 – „Ale teraz tak mówi Pan? ten, który cię stworzył, Jakubie, ten, który cię ukształtował, Izraelu: nie bój się, bo cię odkupiłem, wezwałem cię przez imię; jesteś mój.”

Dzieje Apostolskie 11:9 Ale znowu odpowiedział mi głos z nieba: Co Bóg oczyścił, tego nie nazywajcie pospolitymi.

Świętość Boga nie podlega ludzkiemu zrozumieniu.

1: Bóg przekracza nasze zrozumienie i Jego decyzje należy akceptować bez zastrzeżeń.

2: Powinniśmy rozpoznać i zaakceptować autorytet Boga w naszym życiu.

1: Jozuego 24:15 – „Wybierzcie sobie dzisiaj, komu będziecie służyć…”

2: Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje drogi myśli niż twoje myśli.”

Dzieje Apostolskie 11:10 I powtórzyło się to trzykrotnie, i wszyscy zostali ponownie wciągnięci do nieba.

Anioł z nieba miał trzykrotną wizję i za każdym razem anioł był wciągany z powrotem do nieba.

1. Miłosierdzie i łaska Boża w wizjach

2. Moc modlitwy w objawianiu woli Bożej

1. Jana 14:18? □ nie zostawię was sierotami; Przyjdę do ciebie.??

2. Rodzaju 28:12-13? I śniło mu się, że oto drabina ustawiona na ziemi, a jej szczyt sięga nieba, i oto aniołowie Boży wstępują i schodzą po niej. I oto Pan stał nad nim.

Dzieje Apostolskie 11:11 A oto natychmiast do domu, w którym przebywałem, przybyło już trzech mężczyzn, wysłanych do mnie z Cezarei.

Apostoła Piotra odwiedziło trzech mężczyzn wysłanych z Cezarei.

1. Bóg może posłużyć się niespodziewanymi gośćmi, aby ukazać nam swoją wolę.

2. Bóg zapewni nam pomoc i wskazówki, gdy zajdzie taka potrzeba.

1. Mateusza 2:1-12 – Wizyta Mędrców u Jezusa.

2. Izajasz 41:10 – Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą.

Dzieje Apostolskie 11:12 I Duch kazał mi iść z nimi, bez wątpliwości. Nadto tych sześciu braci towarzyszyło mi i weszliśmy do domu tego człowieka:

Duch Boży powiedział apostołowi Piotrowi, aby poszedł z mężczyznami, którzy do niego przyszli, a on poszedł z nimi wraz z sześcioma innymi braćmi.

1. Wola Boża jest często nieoczekiwana i należy ją bez wahania wypełniać.

2. Kiedy Bóg wzywa nas do zrobienia czegoś, zapewni nam siłę i towarzystwo, których potrzebujemy.

1. Hebrajczyków 11:8 - Przez wiarę Abraham usłuchał wezwania, aby udać się na miejsce, które miał otrzymać w dziedzictwie. I wyszedł, nie wiedząc, dokąd idzie.

2. Izajasz 43:2 – Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zasypią was; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali.

Dzieje Apostolskie 11:13 I opowiedział nam, jak widział w swoim domu anioła, który stanął i rzekł do niego: Wyślij ludzi do Joppy i wezwij Szymona, mającego na imię Piotr;

Wizja anioła skłania Korneliusza do wezwania Piotra.

1: Boże przewodnictwo jest potężne i jasne, a On zawsze poprowadzi nas we właściwym kierunku.

2: Znaczenie zaufania do Bożego przewodnictwa w naszej podróży przez życie.

1: Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie, poddaj się Mu na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki”.

2: Psalm 32:8 – „Pouczę cię i wskażę drogę, którą masz iść, będę ci radził, spoglądając na ciebie z miłością”.

Dzieje Apostolskie 11:14 Kto ci powie słowa, dzięki którym zbawisz ty i cały twój dom.

Piotr wyjaśnia ludziom, że Bóg posłał go, aby głosił ewangelię, aby oni i ich domy mogli zostać zbawieni.

1. Zbawienna moc Słowa Bożego

2. Znaczenie zbawienia rodziny

1. Rzymian 10:13-14 – „Bo każdy, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, będzie zbawiony. Jak więc będą wzywać tego, w którego nie uwierzyli? I jak uwierzą w tego, w którego nie uwierzyli usłyszeli? Jakże usłyszą bez kaznodziei?”

2. 2 Koryntian 5:17-18 – „Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe. I wszystko jest z Boga, który nas pojednał sobie przez Jezusa Chrystusa i zlecił nam posługę pojednania”.

Dzieje Apostolskie 11:15 A gdy zacząłem mówić, zstąpił na nich Duch Święty, tak jak na nas na początku.

Duch Święty zstąpił na pogan, tak samo jak na apostołów na początku ich posługi.

1. „Duch Boży jest dla wszystkich”

2. „Obietnica Ojca”

1. Łk 24:49 - A oto Ja ześlę na was obietnicę mojego Ojca. Pozostańcie jednak w mieście Jeruzalem, aż zostaniecie przyobleczeni mocą z wysokości.

2. Dzieje Apostolskie 2:38-39 - Wtedy Piotr im powiedział: Pokutujcie i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów, a otrzymacie dar Ducha Świętego. Bo obietnica jest dla was i dla waszych dzieci, i dla wszystkich, którzy są daleko, ilu ich Pan, Bóg nasz, powoła.

Dzieje Apostolskie 11:16 Wtedy przypomniałem sobie słowo Pana, jak powiedział: Jan rzeczywiście chrzcił wodą; ale wy będziecie ochrzczeni Duchem Świętym.

Pan przepowiedział, że wierzący zostaną ochrzczeni Duchem Świętym.

1: Znaczenie Ducha Świętego i jego moc przemieniania naszego życia.

2: Znaczenie życia według Słowa Bożego.

1: Efezjan 5:18, ? i nie upijajcie się winem, w którym jest nadmiar; ale bądźcie napełnieni Duchem.??

2: Rzymian 8:9, ? Nie jesteście jednak w ciele, ale w Duchu, jeśli tak jest, aby Duch Boży zamieszkał w was. A jeśli ktoś nie ma Ducha Chrystusowego, ten nie jest jego.

Dzieje Apostolskie 11:17 Ponieważ Bóg dał im taki sam dar, jak nam, którzy uwierzyliśmy w Pana Jezusa Chrystusa; czymże byłem, że mogłem przeciwstawić się Bogu?

Łaska Boża jest dana wszystkim wierzącym w Jezusa Chrystusa.

1. Moc łaski Bożej

2. Inkluzywność łaski Bożej

1. Efezjan 2:8-9 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest wasze dzieło, lecz dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił”.

2. Tytusa 3:5-7 – „Zbawił nas nie dla uczynków sprawiedliwości spełnionych przez nas, ale według miłosierdzia swego przez kąpiel odrodzenia i odnowienia w Duchu Świętym, którego obficie wylał na nas przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego, abyśmy usprawiedliwieni Jego łaską stali się dziedzicami w nadziei życia wiecznego”.

Dzieje Apostolskie 11:18 Gdy to usłyszeli, zamilkli i chwalili Boga, mówiąc: Wtedy i poganom Bóg udzielił pokuty ku życiu.

Bóg udzielił pokuty wszystkim, zarówno poganom, jak i Żydom.

1: Bóg pragnie, aby wszyscy ludzie pokutowali i zostali zbawieni.

2: Łaska Boża jest dla wszystkich, nie tylko dla Żydów.

1: Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2:2 Piotra 3:9 - Pan nie zwleka z dotrzymaniem obietnicy, jak niektórzy uważają za zwlekanie; ale jest wobec nas cierpliwy i nie chce, aby ktokolwiek zginął, ale aby wszyscy przyszli do pokuty.

Dzieje Apostolskie 11:19 A ci, którzy zostali rozproszeni po prześladowaniu, jakie wybuchło wokół Szczepana, udali się aż do Fenice, na Cypr i do Antiochii, nie głosząc słowa nikomu, tylko samym Żydom .

Uczniowie Szczepana zostali rozproszeni za granicą z powodu prześladowań i udali się do Fenice, na Cypr i do Antiochii, i głosili Słowo tylko Żydom.

1. Boża ochrona podczas prześladowań

2. Znaczenie głoszenia właściwym słuchaczom

1. Dzieje Apostolskie 8:4 – „Dlatego rozproszeni poszli wszędzie, głosząc słowo”.

2. Mateusza 28:19 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

Dzieje Apostolskie 11:20 A niektórzy z nich byli mężami z Cypru i Cyreny, którzy przybyli do Antiochii i rozmawiali z Grekami, głosząc Pana Jezusa.

Mieszkańcy Cypru i Cyreny głosili Grekom Pana Jezusa w Antiochii.

1. Moc głoszenia Ewangelii

2. Głoszenie Jezusa w każdym narodzie

1. Dzieje Apostolskie 1:8 – „Ale otrzymacie moc Ducha Świętego, gdy zstąpi na was, i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i Samarii, i aż po krańce ziemi”.

2. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, i ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I z pewnością Jestem z wami zawsze, aż do końca wieku.??

Dzieje Apostolskie 11:21 I była z nimi ręka Pańska, a wielka liczba uwierzyła i nawróciła się do Pana.

Ręka Pana była z wierzącymi i sprawiła, że wielu zwróciło się do Pana.

1. Bóg? □ Ręka jest zawsze z nami

2. Odpowiadanie Bogu? Zadzwoń _

1. Rzymian 8:31 - ? □ Cóż więc powiemy o tych rzeczach? Jeśli Bóg jest za nami, kto może być przeciwko nam???

2. Psalm 23:4 - ? Choćbym szedł doliną cienia śmierci, zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną; twoja laska i twoja laska pocieszają mnie.??

Dzieje Apostolskie 11:22 I doszła wieść o tych rzeczach do uszu Kościoła, który był w Jerozolimie, i wysłali Barnabę, aby poszedł aż do Antiochii.

Kościół w Jerozolimie wysłał Barnabę do Antiochii, aby rozgłosił tę wiadomość.

1. Moc szerzenia dobrej nowiny

2. Znaczenie misjonarzy chrześcijańskich

1. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I oto , jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków.”

2. Izajasz 6:8 – „Wtedy usłyszałem głos Pana mówiący: ? Kogo mam wysłać? I kto po nas pójdzie? I powiedziałem: ? □ Oto jestem. Poślij mnie!?

Dzieje Apostolskie 11:23 Który gdy przyszedł i ujrzał łaskę Bożą, ucieszył się i napominał wszystkich, aby całym sercem przylgnęli do Pana.

Barnaba dostrzegł łaskę Bożą i zachęcał wszystkich, aby pozostali oddani Panu.

1. Łaska Boża jest darem, którego nigdy nie należy lekceważyć.

2. Nasze oddanie Panu powinno być świadomym i niezachwianym zobowiązaniem.

1. Rzymian 12:1-2 - Dlatego namawiam was, bracia i siostry, w obliczu Boga? □

miłosierdzie, abyście złożyli swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu? Jego jest twoje prawdziwe i właściwe uwielbienie.

2. Powtórzonego Prawa 6:5 - Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą.

Dzieje Apostolskie 11:24 Był to bowiem człowiek dobry i pełen Ducha Świętego i wiary, i dodano do Pana wiele ludu.

Dobry człowiek był pełen Ducha Świętego i wiary, prowadząc wielu ludzi do Pana.

1. Moc wiary i Ducha Świętego

2. Wpływ dobrych ludzi na Królestwo Boże

1. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa.

2. Mateusza 5:14-16 - ? jesteście światłością świata. Nie da się ukryć miasta położonego na górze. Nie zapala się też lampy i nie stawia jej pod korcem, lecz na stojaku, aby świeciła wszystkim w domu. Podobnie niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili waszego Ojca, który jest w niebie.

Dzieje Apostolskie 11:25 Następnie Barnaba odszedł do Tarsu, aby szukać Saula:

Barnaba udał się na poszukiwanie Saula do Tarsu.

1. Opatrznościowa ręka Boga zadziałała – Barnaba odnalazł Saula w Tarsie.

2. Znaczenie wiernej społeczności – Barnaba szuka Saula.

1. Przysłów 16:9 - Serce człowieka planuje swoją drogę, ale Pan utwierdza jego kroki.

2. Rzymian 8:28 - A wiemy, że z miłującymi Boga wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

Dzieje Apostolskie 11:26 A gdy go znalazł, przywiódł go do Antiochii. I stało się, że przez

cały rok gromadzili się w kościele i nauczali wielu ludzi. A w Antiochii najpierw nazwano uczniów chrześcijanami.

Barnaba odnalazł Saula i przyprowadził go do kościoła w Antiochii. Obaj nauczali lud przez cały rok i tamtejsi ludzie jako pierwsi nazwali uczniów chrześcijanami.

1. Kościół w Antiochii: model pracy misyjnej

2. Bycie uczniem Chrystusa: co to znaczy?

1. Dzieje Apostolskie 11:26

2. Mateusza 28:18-20 - ? A Jezus przyszedł i zapytał ich: ? Dana mi jest cała władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i czyńcie uczniami wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków. □ €?

Dzieje Apostolskie 11:27 W tych dniach przybyli prorocy z Jerozolimy do Antiochii.

W tym czasie do Antiochii przybywali prorocy z Jerozolimy.

1. Moc proroctwa: jak Słowo Boże może zmienić życie

2. Znaczenie podążania za Bożym powołaniem: analiza Dziejów Apostolskich 11:27

1. Dzieje Apostolskie 11:27 – „W tych dniach przybyli prorocy z Jerozolimy do Antiochii”.

2. Izajasz 55:11 – „Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona to, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się sprawa, do której je posłałem. "

Dzieje Apostolskie 11:28 I powstał jeden z nich, imieniem Agabus, i dał znak Duchowi, że na całej ziemi będzie wielki niedostatek, co stało się za dni Klaudiusza Cezara.

Agabus był prorokiem, który przepowiedział wielki głód za dni Klaudiusza Cezara, który ostatecznie nastąpił.

1. Moc proroctwa: zrozumienie przesłania Agabusa

2. Suwerenność Boga: jak Bóg wykorzystał głód, aby zrealizować swój plan

1. Habakuka 2:3 – Bo wizja wciąż czeka na wyznaczony czas; spieszy się do końca? Nie będę kłamać . Jeśli wydaje się to powolne, poczekaj na to; na pewno nadejdzie; nie będzie zwlekać.

2. Am 3:7 - Albowiem Pan Bóg nic nie czyni, nie ujawniając swojej tajemnicy swoim sługom, prorokom.

Dzieje Apostolskie 11:29 Wtedy uczniowie, każdy według swoich możliwości, postanowili wysłać pomoc braciom mieszkającym w Judei:

Uczniowie podzielili się swoimi zasobami z wierzącymi w Judei.

1. Dzielenie się oznacza troskę: przykład uczniów

2. Błogosławieństwo hojności: przykład uczniów

1. Galacjan 6:10 Dlatego, jeśli tylko mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim ludziom, zwłaszcza tym, którzy należą do rodziny wierzących.

2. Rzymian 12:13 Dzielić się z Bogiem? □ ludzie, którzy są w potrzebie. Praktykuj gościnność.

Dzieje Apostolskie 11:30 Tak też uczynili i wysłali to do starszych przez ręce Barnaby i Saula.

Ten fragment opisuje, jak Barnaba i Saul wysłali ofiarę finansową od pogan do starszych w Jerozolimie.

1. Siła szczodrości: czego możemy się uczyć od Barnaby i Saula

2. Priorytet społeczności: jak możemy się wspierać

1. Przysłów 11:25: „Szczodremu powodzi się dobrze; kto pokrzepia innych, ten będzie pokrzepiony”.

2. 2 Koryntian 9:7: „Każdy z was powinien dawać to, co postanowił w swoim sercu dać, nie niechętnie lub pod przymusem, gdyż Bóg miłuje dawcę ochotnego”.

Dzieje Apostolskie 12 opowiadają o prześladowaniu pierwotnego Kościoła przez króla Heroda, cudownej ucieczce Piotra z więzienia i śmierci Heroda.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od prześladowania przez króla Heroda Agryppę I niektórych członków Kościoła. Kazał Jakuba, brata Jana uśmiercić mieczem, widząc, jak zadowoleni Żydzi przystąpili do schwytania Piotra także podczas Święta Przaśników po aresztowaniu go, wsadzili go do więzienia, wydając go, aby był strzeżony przez cztery oddziały, czterech żołnierzy, każdy z zamiarów miał na celu wystawienie go na publiczny proces po Paschy (Dzieje Apostolskie 12:1-4). Trzymano więc Piotra w więzieniu, ale Kościół zanosił za nim żarliwe modlitwy do Boga.

2. akapit: W noc poprzedzającą wystawienie go na proces Heroda Piotr śpiący pomiędzy dwoma żołnierzami związanymi łańcuchami wartownicy stali na straży wejścia Nagle pojawił się anioł Pan, światło zaświeciło, cela uderzyła w bok Piotra, obudź się. „Szybko wstawaj!”. łańcuchy spadły z nadgarstków anioł powiedział: „Załóż sandały” tak owinięty płaszcz poszedł za aniołem wiedział, co się naprawdę dzieje pomyślał, że wizja minęła, pierwsza sekunda strażnicy przybyli żelazną bramą prowadzące miasto samo je otworzyło, przeszli wzdłuż jednej ulicy nagle anioł go opuścił (Dzieje Apostolskie 12:6-10). Uświadomiwszy sobie, co się stało, poszła do domu, Mary, matka Jan, zadzwoniła także do Marka, gdzie zebrało się wiele osób, modląc się. Powiedziano Rhodzie, aby otworzyła drzwi podekscytowana. Rozpoznała głos Piotra. Pobiegła z powrotem, nie otwierając drzwi, wołając: „Piotr jest u drzwi!”. Mówili, że straciła rozum, i upierali się, że to prawda. Mówili: „To musi być jego anioł”. Ale Piotr nie przestawał pukać, gdy otwierali drzwi, zobaczył, jak byli zdumieni, gestem ręki nakazał im milczeć. Opisał, jak Pan wyprowadził z więzienia, powiedział, zgłoś to. Jakub, inni bracia, następnie opuścili i udali się gdzie indziej (Dz 12:11-17).

Akapit 3: Rano nie było małego zamieszania wśród żołnierzy, jak to, co stało się z Piotrem. Po dokładnych przeszukaniach Heroda nie znaleziono straconych strażników. Następnie Herod udał się z Judei do Cezarei i zatrzymał się tam przez pewien czas. Kłócił się z ludźmi, Tyr Sydon, teraz się zjednoczył, szukał audiencji, zapewnił wsparcie, zaufany osobisty sługa, król, prosząc o pokój, ponieważ ich kraj był zależny od dostaw żywności króla. W wyznaczonym dniu Herod ubrany w królewskie szaty, zasiadał na tronie i wygłaszał publiczne przemówienia, ludzie krzyczeli: „Ten głos to Bóg, a nie człowiek”. .' Natychmiast, ponieważ nie oddał chwały Bogu, anioł Pan powalił zjedzone robaki, umarło słowo Bóg kontynuował rozkwit, Barnaba Saul zakończył swoją misję, wrócił do Jerozolimy, zabierając ich Jan, zwany także Markiem (Dz 12:18-25).

Dzieje Apostolskie 12:1 Mniej więcej w tym czasie król Herod wyciągnął ręce, aby

zirytować niektórych członków Kościoła.

Król Herod prześladował niektórych członków kościoła.

1. Nie zniechęcajmy się w czasie prześladowań, ale bądźmy mocni w wierze.

2. W obliczu przeciwności losu pozostańmy skupieni na naszym celu i misji.

1. Mateusza 5:10-12 „Błogosławieni, którzy cierpią prześladowania dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy inni wam urągają i prześladują was, i gdy z mojego powodu kłamliwie mówią na was wszelkie zło. Radujcie się i weselcie, bo wielka jest wasza nagroda w niebie, bo tak prześladowali proroków, którzy byli przed wami".

2. Hebrajczyków 10:32-34 „Ale przypomnijcie sobie dawne dni, kiedy po osiągnięciu oświecenia znosiliście ciężkie zmagania z cierpieniami, czasami będąc publicznie wystawiani na hańby i uciski, a czasami będąc partnerami tych, którzy byli tak traktowani. Bo zlitowaliście się nad więźniami i z radością przyjęliście plądrowanie waszego mienia, wiedząc, że sami macie lepszą i trwalszą własność".

Dzieje Apostolskie 12:2 I zabił mieczem Jakuba, brata Jana.

Herod Agryppa Kazałem zabić mieczem Jakuba, brata Jana.

1. Przypomnienie, że nigdy nie możemy zapomnieć o zachowaniu pokory i uznaniu mocy Boga w naszym życiu.

2. Lekcja o mocy miłości i przebaczenia, nawet w obliczu śmierci.

1. Jakuba 4:10 – „Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy".

2. Mateusza 5:43-45 – „Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz nienawidził". Ale Ja wam powiadam: Kochajcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują".

Dzieje Apostolskie 12:3 A ponieważ widział, że spodobało się to Żydom, poszedł dalej, aby zabrać także Piotra. (Wtedy nadeszły dni przaśników.)

Herod Agryppa I aresztowałem Piotra w czasach Przaśników, jak się Żydom podobało.

1: W chwilach trudności musimy pozostać niezachwiani w wierze, ufając Panu, że przeprowadzi nas przez trudności.

2: Musimy uważać, aby pragnienia ludzi nie doprowadziły nas do kompromisu w naszej wierze w Boga.

1: Rzymian 8:28 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia”.

2: Psalm 46:10 – „Zatrzymajcie się i poznajcie, że Ja jestem Bogiem; będę wywyższony między narodami, będę wywyższony na ziemi”.

Dzieje Apostolskie 12:4 A gdy go pojmał, wtrącił go do więzienia i wydał czterem czwartorzędom żołnierzy, aby go strzegli; zamierzając po Wielkanocy wyprowadzić Go do ludu.

Po aresztowaniu Piotra Herod wtrącił go do więzienia i przydzielił do jego pilnowania cztery grupy żołnierzy. Planował wyprowadzić Piotra do ludu po Wielkanocy.

1. Poleganie na Bożej mocy w trudnych czasach

2. Trwanie w wierze, gdy życie staje się trudne

1. Rzymian 8:31 – Cóż więc powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg jest za nami, któż może być przeciwko nam?

2. 2 Koryntian 12:9 - Ale on rzekł do mnie: Wystarczy ci mojej łaski, bo moja moc w słabości się doskonali.

Dzieje Apostolskie 12:5 Trzymano więc Piotra w więzieniu, ale Kościół nieustannie modlił się za niego do Boga.

Kościół nieustannie modlił się o uwolnienie Piotra z więzienia.

1. Moc modlitwy – jak nasze modlitwy mogą nam pomóc w potrzebie.

2. Moc wiary – jak wiara w Boga może pomóc nam pokonać wszelkie trudności.

1. Jakuba 5:16b – „Modlitwa sprawiedliwego ma wielką moc, gdyż jest skuteczna”.

2. Mateusza 21:22 – „I o cokolwiek prosić będziecie w modlitwie, otrzymacie, jeśli będziecie mieli wiarę”.

Dzieje Apostolskie 12:6 A gdy Herod miał go wyprowadzić, tej samej nocy Piotr spał między dwoma żołnierzami, związany dwoma łańcuchami, a stróże przed drzwiami strzegli więzienia.

Piotr został aresztowany i osadzony w więzieniu, gdzie podczas snu strzegło go dwóch żołnierzy i dwa łańcuchy.

1. Często można znaleźć Bożą ochronę w najbardziej nieoczekiwanych miejscach.

2. Musimy pozostać wierni Bogu nawet w trudnych okolicznościach.

1. Psalm 91:11 - Albowiem aniołom swoim da władzę nad tobą, aby cię strzegli na wszystkich twoich drogach.

2. Izajasz 41:10 – Nie bój się; bo Ja jestem z tobą. Nie lękaj się; bo jestem twoim Bogiem. Wzmocnię cię; tak, pomogę ci; tak, podeprę cię prawicą mojej sprawiedliwości.

Dzieje Apostolskie 12:7 I oto anioł Pański zstąpił na niego i zabłysła światło w więzieniu, i uderzył Piotra w bok, i podniósł go, mówiąc: Wstań prędko. I łańcuchy spadły z jego rąk.

Anioł Pański ukazał się Piotrowi, gdy był w więzieniu, uderzył go i nakazał mu wstać. Następnie łańcuchy wypadły mu z rąk.

1. Moc Boga: jak Bóg może nas uwolnić z naszych łańcuchów

2. Niespodziewany cud: odnajdywanie nadziei w trudnych czasach

1. Izajasz 61:1 - Duch Pana Boga nade mną, gdyż Pan namaścił mnie, abym niósł dobrą nowinę cierpiącym; Posłał mnie, abym opatrzył tych, którzy mają złamane serce, abym

ogłosił jeńcom wolność, a więźniom wolność.

2. Psalm 146:7 – Podtrzymuje pokornych, a bezbożnych powala na ziemię.

Dzieje Apostolskie 12:8 I rzekł do niego anioł: Przepasz się i zawiąż sandały. I tak zrobił. I rzekł do niego: Zarzuć na siebie szatę swoją i pójdź za mną.

Anioł poleca Piotrowi założyć sandały i ubranie i pójść za nim.

1. Posłuszeństwo: przykład Piotra

2. Gotowość: Bądź gotowy naśladować Boga

1. Izajasz 52:7 – „Jakże piękne są na górach stopy Tego, który zwiastuje dobrą nowinę, który ogłasza pokój, który przynosi dobrą nowinę, który ogłasza zbawienie, który mówi do Syjonu: Twój Bóg króluje!”

2. Mateusza 4:20 – „I natychmiast zostawili sieci i poszli za nim”.

Dzieje Apostolskie 12:9 I wyszedł, i szedł za nim; i nie twierdzcie, że to było prawdą, co uczynił anioł; ale wydawało mu się, że miał wizję.

Osoba, która za nim podążała, nie rozpoznała wskazówek anioła, ponieważ sądził, że ma wizję.

1. Boże przewodnictwo: rozpoznawanie ręki Pana w naszym życiu

2. Moc wiary: nauka zaufania Panu

1. Mateusza 28:20 – „Uczcie ich przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków”.

2. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

Dzieje Apostolskie 12:10 Gdy minęli pierwszą i drugą dzielnicę, doszli do żelaznej bramy

prowadzącej do miasta; które im się otworzyło od niego samego; i wyszli, i przeszli jedną ulicą; i natychmiast anioł odszedł od niego.

Anioł otworzył żelazną bramę prowadzącą do miasta i poprowadził Piotra jedną ulicą, zanim odszedł od niego.

1. Wierność aniołów Bożych

2. Doświadczenie Bożego przewodnictwa w nieoczekiwany sposób

1. Psalm 91:11-12 – Albowiem rozkaże swoim aniołom odnośnie ciebie, aby cię strzegli na wszystkich twoich drogach; podniosą cię na rękach, abyś nie uderzył nogą o kamień.

2. Izajasz 30:21 – Czy zwrócisz się w prawo, czy w lewo, twoje uszy usłyszą za tobą głos mówiący: „To jest droga; chodzić po nim.”

Dzieje Apostolskie 12:11 A gdy Piotr przyszedł do siebie, powiedział: Teraz mam pewność, że Pan posłał swego anioła i wybawił mnie z ręki Heroda i ze wszystkich oczekiwań ludu Żydzi.

Piotr był pewien, że Pan posłał anioła, aby go wybawił z rąk Heroda i Żydów.

1. Bóg zawsze ma kontrolę, nawet w trudnych okolicznościach.

2. Boża ochrona jest zawsze dostępna, jeśli szukamy jej z wiarą.

1. Izajasz 41:10 – „Nie bójcie się więc, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej”.

2. Psalm 34:7 – „Anioł Pański obozuje wokół tych, którzy się go boją, i on ich wybawia”.

Dzieje Apostolskie 12:12 A gdy się nad tym zastanowił, przyszedł do domu Marii, matki Jana, imieniem Marek; gdzie wielu ludzi gromadziło się na modlitwie.

Pierwotny Kościół gromadził się na modlitwie.

1. Wspólnota modlitwy: siła jednoczenia się w modlitwie

2. Moc modlitwy: dlaczego się modlimy i do czego to prowadzi

1. Efezjan 6:18 – „W każdej modlitwie i prośbie zanoście się zawsze modląc w Duchu i czuwając nad tym z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych”;

2. Jakuba 5:16 – „Wyznawajcie jedni drugim swoje winy i módlcie się jedni za drugich, abyście zostali uzdrowieni. Skuteczna, żarliwa modlitwa sprawiedliwego może wiele pomóc”.

Dzieje Apostolskie 12:13 A gdy Piotr pukał do drzwi bramy, przyszła słuchać dziewczyna imieniem Rhoda.

Piotr zapukał do drzwi bramy i powitała go młoda kobieta imieniem Rhoda.

1. Słuchaj pukania: słuchanie Bożego wezwania w naszym życiu

2. Otwarcie drzwi wiary: odpowiedź na zaproszenie Boga

1. Hebrajczyków 11:6 – „A bez wiary nie można podobać się Bogu, gdyż każdy, kto do Niego przychodzi, musi wierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go pilnie szukają.”

2. Łk 11:9 – „Dlatego powiadam wam: Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; pukajcie, a drzwi wam zostaną otwarte”.

Dzieje Apostolskie 12:14 A poznawszy głos Piotra, nie otworzyła bramy z radości, lecz wbiegła do środka i opowiedziała, jak Piotr stał przed bramą.

Przybycie Piotra do domu Marii i Rody było nieoczekiwane, a kiedy Maria usłyszała jego głos, była tak uszczęśliwiona, że pobiegła do domu, aby powiedzieć o tym Rhodzie.

1. Bóg zawsze zapewnia nieoczekiwaną radość w życiu.

2. Moc rozpoznawania głosu Bożego.

1. Psalm 30:11 – „Zamieniłeś moją żałobę w taniec. Rozwiązałeś mój wór i przepasałeś mnie weselem”.

2. Jana 10:3-5 – „Jemu otwiera odźwierny i owce słuchają jego głosu, a on woła po imieniu swoje owce i wyprowadza je. A wypuszczając swoje owce, idzie przed nimi a owce idą za nim, bo znają głos jego.”

Dzieje Apostolskie 12:15 I rzekli do niej: Szalejesz. Ale ona ciągle upierała się, że tak właśnie jest. Wtedy powiedzieli: To jest jego anioł.

Ludzie myśleli, że Maria oszalała, gdy powiedziała im, że Piotr żyje, ona jednak nadal twierdziła, że to prawda. Potem powiedzieli, że to musi być jego anioł.

1. Ufanie niezawodnym obietnicom Boga

2. Stawianie czoła niewierze z wiarą

1. Łk 1,45 – „Błogosławiona, która uwierzyła, że Pan spełni swoje obietnice wobec niej!”

2. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

Dzieje Apostolskie 12:16 Piotr jednak dalej pukał, a gdy otworzyli drzwi i ujrzeli go, zdumieli się.

Piotr zapukał do drzwi, a kiedy je otworzono, ludzie byli zszokowani jego widokiem.

1. Zdumiewająca moc wiary – odkrywanie niezachwianej wiary Piotra w trudnych czasach.

2. Cuda się zdarzają – badanie, w jaki sposób niemożliwe staje się możliwe dzięki wierze.

1. Mateusza 17:20 – „On odpowiedział: «Ponieważ tak mało macie wiary. Zaprawdę powiadam wam, jeśli macie wiarę małą jak ziarnko gorczycy, możecie powiedzieć tej górze: «Przesuń się stąd tam». i będzie się poruszać. Dla Ciebie nie będzie rzeczy niemożliwych.”

2. Łk 5:5 – „Odpowiedział Szymon: «Mistrzu, całą noc pracowaliśmy i nic nie złowiliśmy.

Ale ponieważ tak mówisz, zarzucę sieci.»

Dzieje Apostolskie 12:17 On zaś, skinąwszy na nich ręką, aby zamilkli, opowiedział im, jak Pan wyprowadził go z więzienia. I rzekł: Idź i pokaż to Jakubowi i braciom. I odszedł, i udał się w inne miejsce.

Piotr z pomocą Pana uciekł z więzienia i poinstruował lud, aby poinformował Jakuba i innych wierzących o jego wybawieniu.

1. Siła wiary: jak Piotr pokonał pozornie niemożliwe szanse

2. Zaopatrzenie Pana: doświadczenie Bożej opieki w trudnych czasach

1. 1 Piotra 5:7 - Przerzućcie na niego wszystkie swoje troski, bo on się o was troszczy.

2. Psalm 34:7 – Anioł Pański obozuje wokół tych, którzy się go boją, i wybawia ich.

Dzieje Apostolskie 12:18 A gdy tylko nastał dzień, wśród żołnierzy zapanowało niemałe zamieszanie, co się stało z Piotrem.

Żołnierze byli bardzo zdezorientowani, gdy odkryli, że Piotra nie ma tam, gdzie go trzymali.

1. Bóg może dokonać niemożliwego, jeśli Mu zaufamy

2. Nawet w najciemniejszych czasach nasza wiara może pomóc nam zwyciężyć

1. Mateusza 19:26 - Ale Jezus spojrzał na nich i rzekł: U ludzi to niemożliwe, ale u Boga wszystko jest możliwe.

2. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

Dzieje Apostolskie 12:19 A gdy Herod go szukał i nie znalazł, przesłuchał stróżów i rozkazał, aby ich zamordowano. I zszedł z Judei do Cezarei i tam zamieszkał.

Herod szukał Piotra, ale nie mógł go znaleźć. W rezultacie skazał strażników na śmierć, a następnie przeniósł się z Judei do Cezarei.

1. Wystarczająca jest łaska Boża: Historia Piotra i Heroda ukazuje, jak łaska Boża wystarczy, aby nas chronić nawet wtedy, gdy jesteśmy w niebezpieczeństwie.

2. Moc wiary: Historia Piotra i Heroda uczy nas mocy wiary i tego, jak może ona pomóc nam pokonać każdą przeszkodę.

1. 1 Koryntian 10:13 – „Nie spotkała was żadna pokusa, która nie jest wspólna dla człowieka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad wasze siły, ale wraz z pokusą wskaże wam także drogę wyjścia, abyście mogli ją przetrwać”.

2. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

Dzieje Apostolskie 12:20 I Herod bardzo się rozgniewał na nich z Tyru i Sydonu, lecz oni przyszli do niego jednomyślnie i uczyniwszy ze swego przyjaciela szambelana królewskiego Blastusa, pragnęli pokoju; ponieważ ich kraj był karmiony przez kraj króla.

Mieszkańcy Tyru i Sydonu podjęli wysiłki dyplomatyczne, aby zawrzeć pokój z Herodem, zapewniając przyjaźń Blastusowi, szambelanowi królewskiemu, ponieważ ich kraj był zależny od kraju królewskiego.

1. Potęga dyplomacji: jak Bóg stosuje pokojowe rozwiązania, aby rozwiązać konflikt

2. Wyzwanie zależności: znalezienie bezpieczeństwa i stabilności w niestabilnym świecie

1. Izajasz 2:4 – On będzie sądził między narodami i rozstrzygał spory wielu narodów. Przekują swoje miecze na lemiesze, a włócznie na sierpy. Naród nie będzie już podnosił miecza przeciw narodowi i nie będzie się już więcej przygotowywał do wojny.

2. Przysłów 3:29-30 - Nie planuj krzywdy swojemu bliźniemu, który ufnie mieszka blisko ciebie. Nie wdawaj się w konflikt z osobą bez powodu, która nie wyrządziła ci żadnej krzywdy.

Dzieje Apostolskie 12:21 A pewnego ustalonego dnia Herod, ubrany w szaty królewskie, usiadł na swoim tronie i wygłosił do nich mowę.

Herod wygłasza przemówienie w stroju królewskim.

1: Znaczenie ubioru w przekazywaniu władzy i autorytetu.

2: Siła słów i znaczenie wystąpień publicznych.

1: Przysłów 17:27-28 – „Kto ma wiedzę, szczędzi słów, a człowiek rozumny jest spokojnego ducha. Nawet głupiego uważa się za mądrego, gdy milczy; gdy zamyka wargi, uważa się go za mądrego” spostrzegawczy."

2: Kolosan 3:12-14 – „Przeto jako naród wybrany przez Boga, święty i umiłowany, przyobleczcie się we współczucie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość. Znoście jedni drugich i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli ktoś z was ma skargę przeciwko komuś. Przebaczaj, jak Pan przebaczył tobie. A nad wszystkie te cnoty przyobleczcie się w miłość, która łączy je wszystkie w doskonałą jedność.

Dzieje Apostolskie 12:22 I lud podniósł okrzyk, mówiąc: To głos boga, a nie człowieka.

Mieszkańcy Jerozolimy zrozumieli, że głos, który słyszeli, należał do boga, a nie do człowieka.

1. Rozpoznawanie Głosu Bożego w naszym życiu

2. Nauka podążania za głosem Boga

1. Jana 10:27 – „Owce moje głosu mojego słuchają i ja je znam, a one idą za mną”.

2. Jeremiasz 29:13 – „Będziecie mnie szukać i znajdziecie mnie, jeśli będziecie mnie szukać całym swoim sercem”.

Dzieje Apostolskie 12:23 I natychmiast uderzył go anioł Pański, za to, że nie oddał chwały Bogu, i został zjedzony przez robaki, i wyzionął ducha.

Król Herod nie oddał Bogu chwały i został ukarany śmiercią.

1: Musimy uważać, aby zawsze oddawać Bogu chwałę za to, czego dokonuje w naszym życiu.

2: Musimy uważać, aby nie popaść w pychę i nie zapomnieć oddać Bogu chwały za wszystko, co czyni.

1: Jakuba 4:6 Ale daje więcej łaski. Dlatego mówi: Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje.

2:1 Koryntian 10:31 Czy więc jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Bożą.

Dzieje Apostolskie 12:24 Ale słowo Boże rosło i rozmnażało się.

Słowo Boże rozprzestrzeniało się i rosło w liczbę.

1. Moc słowa: jak ewangelia Chrystusa szerzy się i pomnaża

2. Nieograniczony potencjał Słowa Bożego: jak Słowo Boże rozszerza się i wzmacnia

1. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem”.

2. Izajasz 55:11 – „Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust; nie wróci do mnie puste, ale wykona to, co zamierzyłem, i pomyślnie wykona sprawę, z którą je posłałem.

Dzieje Apostolskie 12:25 Po wykonaniu swojej posługi Barnaba i Saul wrócili z Jerozolimy i zabrali ze sobą Jana, który miał na imię Marek.

Apostołowie Barnaba i Saul zakończyli swoją misję w Jerozolimie i powrócili z Janem Markiem.

1: Wierność Boga widoczna jest w całym Piśmie Świętym, gdy zapewnia nam towarzyszy w naszych duchowych podróżach.

2: Musimy pamiętać o znaczeniu obecności w naszym życiu ludzi, którzy pomagają nam prowadzić naszą wiarę.

1: Kaznodziei 4:9-10 – Lepiej jest dwóch niż jednego, ponieważ mają dobry zysk ze swojej pracy: jeśli jeden z nich upadnie, jeden może pomóc drugiemu.

2: Przysłów 27:17 – Żelazo ostrzy żelazo, a jeden człowiek ostrzy drugiego.

13 rozdział Dziejów Apostolskich opisuje początek podróży misyjnej Pawła, jego kazanie w Antiochii Pizydyjskiej i sprzeciw, z jakim się spotykał.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od kościoła w Antiochii, który ma proroków i nauczycieli. Kiedy oddawali cześć Panu na czczo, Duch Święty powiedział: „Wyznacz mi Barnabę Saula do pracy, do której ich powołałem". Zatem po poście i modlitwie, położenie na nich rąk wypędziło ich (Dz 13,1-3). Wysłani w drogę przez Ducha Świętego, udali się do Seleucji i stamtąd odpłynęli na Cypr. Kiedy przybyli do Salaminy, głosili słowo Bóg. Synagogi żydowskie. Jan był z nimi jako pomocnik (Dz 13,4-5). Podróżowali po całej wyspie, aż dotarli do Pafos, gdzie spotkali żydowskiego czarnoksiężnika, fałszywego proroka imieniem Bar-Jezus, który był towarzyszącym namiestnikiem Sergiuszem Pawłem, inteligentnym człowiekiem, namiestnikiem zwanym Barnaba Saulem, ponieważ chciał usłyszeć słowo Boże, ale czarnoksiężnik z Elimas sprzeciwił się im, próbując zmienić namiestnika w wiarę (Dz 13:6- 8).

2. akapit: Następnie Saul, znany również jako Paweł, napełniony Duchem Świętym, spojrzał prosto na Elimasa i powiedział: „Jesteś dzieckiem diabła, wrogiem, wszystko w porządku, pełne oszustwo, oszustwo, nigdy nie przestanie wypaczać właściwych dróg, Panie?" Teraz daj Panu, abyś był ślepy przez czas i nie był w stanie nawet zobaczyć jasnego słońca. Natychmiast ogarnęła go mgła i ciemność. Błąkał się, szukając kogoś, kto by go poprowadził za rękę, gdy namiestnik zobaczył, co się stało, uwierzył w zdumiewające nauczanie o Panu (Dz 13,9-12). Z Pafos Paweł i jego towarzysze popłynęli do Perge w Pamfilii, gdzie Jan ich zostawił. Powrót z Jerozolimy z Perge udał się do Antiochii. Pizydia W szabat wszedł do synagogi, usiadł i czytał prawo. Prorocy przywódcy synagogi wysłali wiadomość: „Bracia, jeśli macie słowo napomnienia, proszę, mówcie" (Dz 13). :13-15).

3. akapit: Wstając, gestem ciszy zaczął przemawiać, przedstawiając krótką historię Wybawienie Izraela z niewoli egipskiej, jego wędrówki po pustyni, wskrzeszenie króla Dawida, a następnie przyjście Zbawiciela Jezus jako obiecany potomek Dawida. Mówił także o służbie Jana Chrzciciela, chrzcie, pokucie, a następnie głosił dobrą nowinę Jezus ukrzyżowanie, zmartwychwstanie, przebaczenie grzechów, usprawiedliwienie wiarę każdy, kto wierzy, bez różnicy między Żydem-Żydem. Ludzie zaprosili ich ponownie w przyszły szabat, prawie całe miasto się zebrało, usłyszcie słowo Pan, kiedy Żydzi zobaczyli tłumy wypełnione zazdrością, zaczęły zaprzeczać temu, co Paweł powiedział bluźnierczo, po czym Paweł Barnaba odpowiedział śmiało: „Najpierw mówiliśmy słowo do Boga, ponieważ odrzuciliśmy, nie uważajcie się za godnych życia wiecznego, teraz się odwracamy" pogan" (Dzieje Apostolskie 13:16-46). Poganie uradowali się, gdy usłyszeli to zaszczycone słowo: Pan, wszyscy wyznaczeni do życia wiecznego, uwierzyli, że wieść o tym rozeszła się po całym regionie. Żydzi jednak podburzyli bogobojne kobiety, wysokie stanowiska czołowych mężczyzn. Miasto wzniecało prześladowania przeciwko Pawłowi Barnabie wygnanemu z ich regionu, więc otrząsnął się z kurzu i zaprotestował przeciwko poszli, a uczniowie Ikonium napełnili się radością Duchem Świętym (Dz 13,48-52).

Dzieje Apostolskie 13:1 W kościele, który był w Antiochii, byli niektórzy prorocy i nauczyciele; jak Barnaba i Symeon, zwany Nigrem, i Lucjusz z Cyreny, i Manaen, który wychowywał się z tetrarchą Herodem, i Saulem.

Kościół w Antiochii miał proroków i nauczycieli, takich jak Barnaba, Symeon, Lucjusz, Manaen i Saul.

1. Bóg powołuje nas, abyśmy byli prorokami i nauczycielami, aby służyć Kościołowi

2. Znaczenie wierności Bożemu powołaniu

1. Izajasz 6:8 – „Wtedy usłyszałem głos Pana mówiący: „Kogo mam posłać? A kto po nas pójdzie?” I powiedziałem: „Oto jestem. Poślij mnie!”

2. 1 Koryntian 12:28 - I Bóg ustanowił w Kościele najpierw apostołów, po wtóre proroków, po trzecie nauczycieli, potem czynić cuda, potem dary uzdrawiania, pomagania, kierowania i różne rodzaje języków.

Dzieje Apostolskie 13:2 Gdy służyli Panu i pościli, rzekł Duch Święty: Odłączcie mi Barnabę i Saula do pracy, do której ich powołałem.

Duch Święty powołał Barnabę i Saula do szczególnego dzieła.

1. Moc Ducha Świętego do powoływania i wysyłania ludzi

2. Odpowiedź na wezwanie Ducha Świętego

1. Izajasz 6:8 – „Wtedy usłyszałem głos Pana mówiący: „Kogo mam posłać? A kto po nas pójdzie?” I powiedziałem: „Oto jestem. Poślij mnie!”

2. Rzymian 10:13-15 – „bo „każdy, kto wzywa imienia Pańskiego, będzie zbawiony”. Jak więc mogą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? A jak mogą uwierzyć w Tego, o którym nie słyszeli? I jak mogą słuchać, jeśli ktoś im nie głosi? A jak ktoś może głosić, jeśli nie jest posłany? Jak napisano: „Jak piękne są stopy tych, którzy niosą dobrą nowinę!”

Dzieje Apostolskie 13:3 A gdy pościli i modlili się, i włożyli na nich ręce, wypędzili ich.

Uczniowie w Antiochii wspólnie pościli i modlili się, po czym włożyli ręce na dwóch ze swoich członków i odesłali ich.

1. Moc modlitwy zbiorowej

2. Znaczenie nałożenia rąk

1. Jakuba 5:14-15 – Czy ktoś wśród was choruje? Niech przywoła starszych Kościoła i niech się modlą nad nim, namaszczając go oliwą w imię Pańskie.

2. 1 Tymoteusza 4:14 – Nie zaniedbuj daru, który posiadasz, który został ci dany przez proroctwo, gdy Rada Starszych położyła na tobie ręce.

Dzieje Apostolskie 13:4 Wysłani więc przez Ducha Świętego, udali się do Seleucji; i stamtąd popłynęli na Cypr.

Uczniowie zostali wysłani przez Ducha Świętego, aby udali się do Seleucji, a następnie na Cypr.

1. Moc Ducha Świętego: uzdolnienie nas do wypełnienia Bożej misji

2. Zaufanie Duchowi Świętemu: poleganie na mocy Ducha, aby ukończyć Boże dzieło

1. Izajasz 6:8 – „Wtedy usłyszałem głos Pana mówiący: «Kogo mam posłać? A kto po nas pójdzie? I powiedziałem: «Oto jestem. Poślij mnie!»”.

2. Jana 16:13 – „Gdy przyjdzie Duch Prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę, bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszy, i oznajmi wam rzeczy które mają nadejść.”

Dzieje Apostolskie 13:5 A gdy byli w Salaminie, głosili słowo Boże w synagogach żydowskich, mieli też Jana za swego sługę.

Apostołowie Paweł i Barnaba głosili słowo Boże w synagogach Żydów w Salaminie, a ich asystentem był Jan.

1. Wezwanie do głoszenia Ewangelii

2. Moc głoszenia słowa Bożego

1. Rzymian 10:14-15 – Jak piękne są stopy tych, którzy głoszą ewangelię pokoju i przynoszą radosną wieść o dobrych rzeczach!

2. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem: i oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Amen.

Dzieje Apostolskie 13:6 A gdy przeszli przez wyspę do Pafos, spotkali pewnego czarnoksiężnika, fałszywego proroka, Żyda, imieniem Barjesus:

Apostołowie Paweł i Barnaba znajdują na wyspie Pafos fałszywego proroka imieniem Barjesus.

1. Niebezpieczeństwa związane z fałszywymi prorokami

2. Moc Ewangelii

1. Jeremiasz 23:16-17 – „Tak mówi Pan Zastępów: Nie słuchajcie słów proroków, którzy wam prorokują: czynią was próżnymi; mówią widzenie z własnego serca, a nie z ust Pana.”

2. Dzieje Apostolskie 17:10-11 – „I natychmiast bracia wysłali w nocy Pawła i Sylasa do Berei. Ci, którzy tam przyszli, weszli do synagogi żydowskiej. Ci byli szlachetniejsi niż ci w Tesalonice, ponieważ przyjęli słowo z całą gotowością umysłu i codziennie badali Pisma, czy tak się rzeczy mają.”

Dzieje Apostolskie 13:7 Który był z namiestnikiem kraju, Sergiuszem Pawłem, mężem roztropnym; który wołał Barnabę i Saula i pragnął słuchać słowa Bożego.

Zastępca kraju Sergiusz Paweł wezwał Barnabę i Saula, aby usłyszeli słowo Boże.

1. Siła wytrwałości: wierne dążenie Barnaby i Saula

2. Wartość słuchania: przykład Sergiusza Pawła

1. Jakuba 1:19-20 – „Wiedzcie to, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu, bo gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej”.

2. Jeremiasz 33:3 – „Wołaj do mnie, a odpowiem ci i oznajmię ci rzeczy wielkie i ukryte, o których nie wiedziałeś”.

Dzieje Apostolskie 13:8 Ale przeciwstawił się im czarnoksiężnik Elimas (bo takie jest jego imię według interpretacji), chcąc odwieść go od wiary.

Czarnoksiężnik Elimas próbował przeszkodzić zastępcy w przyjęciu wiary chrześcijańskiej.

1. Siła wiary pokonująca przeszkody

2. Bądź silny pomimo przeciwności losu

1. Izajasz 55:10-11 – „Jak bowiem deszcz i śnieg spadają z nieba i tam nie wracają, lecz nawadniają ziemię, sprawiając, że rodzi i kiełkuje, dając ziarno siewcy i chleb jedzącemu, tak będzie moje słowo, które wychodzi z moich ust; nie wróci do mnie puste, ale wykona to, co zamierzyłem, i pomyślnie wykona sprawę, z którą je posłałem.

2. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

Dzieje Apostolskie 13:9 Wtedy Saul, zwany także Pawłem, napełniony Duchem Świętym, skierował na niego wzrok,

Saul został napełniony Duchem Świętym i spojrzał na kogoś.

1. Znaczenie bycia napełnionym Duchem Świętym

2. Siła pojedynczego spojrzenia

1. Kolosan 3:16 - Niech słowo Chrystusa mieszka w was obficie, ucząc i napominając jedni drugich we wszelkiej mądrości, śpiewając psalmy i hymny, i pieśni duchowe, z wdzięcznością w sercach waszych Bogu.

2. Filipian 4:8 - Wreszcie, bracia, cokolwiek jest prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co godne pochwały, jeśli jest jakaś doskonałość, jeśli jest coś godnego pochwały, myślcie o tych rzeczach.

Dzieje Apostolskie 13:10 I rzekli: Pełni wszelkiej przebiegłości i wszelkiej złośliwości, synu diabła, wrogu wszelkiej sprawiedliwości, czy nie przestaniesz wypaczać prostych dróg Pana?

Paweł skonfrontował się z czarnoksiężnikiem Elimasem za próbę odwrócenia namiestnika od wiary.

1. Siła konfrontacji w obronie prawości

2. Rozpoznanie i odrzucenie oszustwa wroga

1. Przysłów 28:4-5 „Oddalili się od życia Bożego z powodu niewiedzy, która jest w nich, z powodu zatwardziałości ich serc. Stali się nieczuli i oddali się zmysłowości, chciwi praktykowania wszelkiego rodzaju nieczystości.”

2. Efezjan 6:11-13 „Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła. Bo nie walczymy z ciałem i krwią, ale z władcami, z władzami, z kosmicznymi mocami nad obecną ciemnością, z duchowymi siłami zła w okręgach niebieskich. Dlatego weźcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła w zły dzień i po dokonaniu wszystkiego wytrwać.”

Dzieje Apostolskie 13:11 A teraz oto ręka Pana jest nad tobą i będziesz ślepy i przez pewien czas nie będziesz widział słońca. I natychmiast spadła na niego mgła i ciemność; i chodził, szukając kogoś, kto by go poprowadził za rękę.

Paweł w cudowny sposób został dotknięty chwilową ślepotą na skutek działania ręki Pana.

1. Moc ręki Pana: potężne przypomnienie Jego obecności i władzy

2. Wezwanie do zależności: Ręka Pana prowadzi nas, gdy nie możemy widzieć

1. Izajasz 41:10 – Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą.

2. Psalm 119:105 - Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

Dzieje Apostolskie 13:12 Wtedy zastępca, widząc, co się dzieje, uwierzył i zdumiał się nauką Pańską.

Zastępca był zdumiony i uwierzył w naukę Pana, gdy był świadkiem cudownego uzdrowienia.

1. Moc wiary: jak wiara w doktrynę Pana może prowadzić do cudów

2. Cuda Pańskie: w jaki sposób nauki Pana mogą inspirować cuda

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

2. Jakuba 2:19 – „Wierzysz, że Bóg jest jeden, dobrze postępujesz. Nawet złe duchy wierzą i drżą!”

Dzieje Apostolskie 13:13 Gdy Paweł i jego oddział wyruszyli z Pafos, przybyli do Perge w Pamfilii, a Jan, wychodząc od nich, wrócił do Jerozolimy.

Paweł i jego towarzysze opuścili Pafos i przybyli do Perge w Pamfilii. Jan jednak opuścił ich i wrócił do Jerozolimy.

1. Znaczenie pozostawania wiernym swojej misji pomimo pokus

2. Boże przewodnictwo w naszych życiowych podróżach

1. Filipian 3:14 - Dążę do celu, aby zdobyć nagrodę, do której powołał mnie Bóg do nieba w Chrystusie Jezusie.

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Poddajcie się Mu na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje wasze ścieżki.

Dzieje Apostolskie 13:14 Gdy jednak wyruszyli z Perge, przybyli do Antiochii w Pizydii, w dzień szabatu weszli do synagogi i usiedli.

Paweł i Barnaba udali się z Perge do Antiochii w Pizydii i w szabat udali się do synagogi.

1. Znaczenie spędzania czasu we wspólnocie z Kościołem.

2. Znaczenie święcenia dnia sabatu.

1. Hebrajczyków 10:25 – Nie opuszczając naszych wspólnych zgromadzeń, jak to ma w zwyczaju niektórzy; ale napominajcie się nawzajem, a tym bardziej, im bardziej widzicie, że dzień się zbliża.

2. Izajasz 58:13 - Jeśli odwrócisz swoją nogę od sabatu, aby w mój święty dzień nie załatwiać swoich spraw; i nazywajcie sabat rozkoszą, a święto Pańskie chwalebne; i czcij go, nie postępując własnymi drogami, nie znajdując przyjemności i nie wypowiadając własnych słów.

Dzieje Apostolskie 13:15 A po przeczytaniu Prawa i proroków przełożeni synagogi posłali do nich, mówiąc: Wy, bracia i bracia, jeśli macie jakieś słowo napomnienia dla ludu, mówcie dalej.

Przełożeni synagogi poprosili apostołów, aby po przeczytaniu Prawa i proroków przemówili i dali ludowi słowo zachęty.

1. Moc zachęty

2. Odwaga przemawiania w imieniu ludzi

1. Psalm 138:2: „Będę oddawał pokłon Twojemu świętemu przybytkowi i będę wysławiał Twoje imię za Twoją łaskę i za Twoją prawdę, bo wywyższyłeś swoje słowo ponad całe swoje imię”.

2. Jakuba 1:19: „Dlatego, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu”.

Dzieje Apostolskie 13:16 Wtedy Paweł wstał i skinąwszy ręką, powiedział: Mężowie izraelscy i wy, którzy boicie się Boga, słuchajcie.

Paweł zwrócił się do ludu Izraela, prosząc, aby go słuchali.

1. Bój się Boga, bądź Mu posłuszny i czerp korzyści.

2. Posłuszeństwo Bogu zawsze przynosi błogosławieństwo.

1. Przysłów 16:20 - Kto mądrze postępuje w sprawie, znajdzie dobro. A kto ufa Panu, szczęśliwy jest.

2. Powtórzonego Prawa 10:12-13 - A teraz, Izraelu, czego żąda od ciebie Pan, Bóg twój, jak tylko bać się Pana, Boga swego, chodzić wszystkimi jego drogami, miłować go i służyć Panu, twojemu Boże całym sercem i całą duszą.

Dzieje Apostolskie 13:17 Bóg tego ludu izraelskiego wybrał naszych ojców i wywyższył lud, gdy przebywał jako przybysz w ziemi egipskiej, i wyprowadził go z niej wysokim ramieniem.

Bóg wybrał Izraelitów na swój naród wybrany i swoim potężnym ramieniem wybawił ich z niewoli egipskiej.

1. Moc Bożej miłości i wybawienia

2. Wierność Boga swemu ludowi

1. Księga Wyjścia 3:7-10 - Bóg przemawia do Mojżesza z płonącego krzewu i wysyła go, aby wybawił Izraelitów z niewoli w Egipcie.

2. Psalm 136:10-12 – Pieśń pochwalna dla Boga za Jego wierność i miłość w wybawianiu Jego ludu z niewoli.

Dzieje Apostolskie 13:18 A mniej więcej przez czterdzieści lat znosił ich postępowanie na pustyni.

Bóg znosił nieposłuszeństwo Izraelitów na pustyni przez czterdzieści lat.

1. Zaufaj Bogu, że przeprowadzi Cię przez trudne chwile.

2. Z wiarą wytrwaj w pokusach i próbach.

1. List do Hebrajczyków 11:17-19 „Przez wiarę Abraham, poddany próbie, ofiarował

Izaaka, a ten, który otrzymał obietnice, ofiarował swego jednorodzonego syna. O którym powiedziano: Że w Izaaku będzie nazwane twoje potomstwo : Uznając, że Bóg mógł go wskrzesić nawet z martwych, skąd też wziął go w postaci.”

2. Jakuba 1:2-4 „Bracia moi, za radość uznajcie to, gdy wpadacie w rozmaite pokusy. Wiedząc to, że wypróbowywanie wiary waszej rodzi cierpliwość. Cierpliwość zaś niech będzie doskonałym dziełem, abyście byli doskonali i zdrowi , nie chcąc niczego.”

Dzieje Apostolskie 13:19 A gdy wytracił siedem narodów w ziemi Chanaan, podzielił między nimi ich ziemię w drodze losowania.

Bóg zniszczył siedem narodów w ziemi Kanaan i dał tę ziemię Izraelitom w drodze podziału.

1. „Moc Opatrzności Bożej”

2. „Wierność Bożym obietnicom”

1. Powtórzonego Prawa 32:8-9 „Kiedy Najwyższy dał narodom dziedzictwo, gdy podzielił całą ludzkość, ustanowił granice między narodami według liczby synów Izraela. Bo działem Pana jest Jego lud, Jakubowi przydzielone mu dziedzictwo.”

2. Jozuego 21:43-45 „I dał Pan Izraelowi całą ziemię, którą poprzysiągł dać ich przodkom, a oni wzięli ją w posiadanie i tam osiedlili. Pan dał im odpoczynek ze wszystkich stron, tak jak przysiągł do swoich przodków. Żaden z ich wrogów nie przeciwstawił się im. Pan wydał w ich ręce wszystkich ich wrogów. Żadna ze wszystkich dobrych obietnic Pana danych Izraelowi nie zawiodła, każda się spełniła.

Dzieje Apostolskie 13:20 Potem dał im sędziów na mniej więcej czterysta pięćdziesiąt lat, aż do proroka Samuela.

Bóg dał narodowi izraelskiemu sędziów, aby rządzili nim przez 450 lat, aż do proroka Samuela.

1. Opatrzność Boża: zrozumienie planu Boga dla Jego ludu

2. Znaczenie posłuszeństwa: uczenie się na przykładzie Izraela

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga

miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2. Jozuego 24:15 - A jeśli wydaje wam się złe służyć Panu, wybierzcie dzisiaj siebie, komu będziecie służyć; czy bogom, którym służyli wasi ojcowie, którzy byli po drugiej stronie potopu, czy bogom Amorytów, w których ziemi mieszkacie; ale ja i mój dom będziemy służyć Panu.

Dzieje Apostolskie 13:21 Potem zapragnęli króla, i dał im Bóg Saula, syna Cisa, męża z pokolenia Beniamina, na czterdzieści lat.

Bóg dał Izraelitom króla Saula z pokolenia Beniamina na czterdzieści lat.

1. Suwerenność Boga: moc Boga w wyznaczaniu króla

2. Dobroć Boga w trosce o swój lud

1. Daniel 4:35 – „I wszyscy mieszkańcy ziemi uchodzą za nic, a on postępuje według swojej woli w wojsku niebieskim i wśród mieszkańców ziemi; i nikt nie może powstrzymać jego ręki ani powiedzieć do niego: Co robisz?”

2. Psalm 25:8-10 - "Dobry i prawy jest Pan. Dlatego będzie uczył grzeszników na drodze. Cichy będzie prowadził w sądzie, a cichy będzie uczył swojej drogi. Wszystkie ścieżki Pana są miłosierdzie i prawda dla tych, którzy strzegą jego przymierza i jego świadectw”.

Dzieje Apostolskie 13:22 A gdy go usunął, wzbudził im Dawida, aby był ich królem; któremu też dał świadectwo, i rzekł: Znalazłem Dawida, syna Jessego, męża według mego serca, który spełni całą moją wolę.

Bóg wybrał Dawida na swojego króla i dał świadectwo jego wierności i posłuszeństwu.

1: Nasza wierność i posłuszeństwo Bogu zostaną nagrodzone.

2: Bóg wybiera nas w określonym celu i musimy dążyć do jego osiągnięcia.

1: Efezjan 2:10 Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg przedtem przeznaczył, abyśmy w nich chodzili.

2: Filipian 2:13 Albowiem to Bóg według swego upodobania sprawia w was i chcenie, i

wykonanie.

Dzieje Apostolskie 13:23 Z nasienia tego człowieka Bóg zgodnie ze swoją obietnicą wzbudził Izraelowi Zbawiciela, Jezusa:

Bóg, zgodnie ze Swoją obietnicą, zapewnił Izraelowi Zbawiciela, Jezusa.

1. „Obiecany Zbawiciel: Boży dar Jezusa”

2. „Niezawodne przymierze Boga: wypełnienie Jego obietnicy w Jezusie”

1. Galacjan 3:16 – „A Abrahamowi i jego potomstwu zostały dane obietnice. Nie mówi: I potomkom jak wielu, ale jak jednemu: I potomstwu twojemu, którym jest Chrystus”.

2. Izajasz 9:6-7 – „Bo dziecię narodziło się nam, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu, i nazwą imię jego: Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Odwieczny Ojcze, Książę Pokoju. Rozmnażanie się jego władzy i pokoju nie będzie końca na tronie Dawida i w jego królestwie, aby rządzić nim i utwierdzać go sądem i sprawiedliwością odtąd aż na wieki Dokona tego gorliwość Pana Zastępów”.

Dzieje Apostolskie 13:24 Kiedy Jan po raz pierwszy przed swoim przyjściem głosił chrzest pokuty całemu ludowi Izraela.

Jan głosił przesłanie pokuty ludowi Izraela przed przybyciem Jezusa.

1. Moc pokuty: wezwanie do zmiany

2. Przesłanie pokuty: wezwanie do działania

1. Jeremiasz 31:18-20 – Z pewnością słyszałem, jak Efraim tak ubolewał; Ukarałeś mnie i zostałem ukarany, jak byk nieprzyzwyczajony do jarzma. Nawróć mnie, a się nawrócę; bo Ty jesteś Panem, moim Bogiem.

2. Łk 5:31-32 - A Jezus odpowiadając, rzekł im: Zdrowi nie potrzebują lekarza; ale ci, którzy są chorzy. Nie przyszedłem wzywać do pokuty sprawiedliwych, ale grzeszników.

Dzieje Apostolskie 13:25 A gdy Jan dokończył swój bieg, powiedział: Za kogo mnie uważacie? Nie jestem nim. Ale oto idzie za mną ktoś, komu butów na nogach nie jestem

godzien rozwiązać.

Jan Chrzciciel rozpoznał w Jezusie Mesjasza i jego pokornego sługę.

1. Jak możemy wzorem Jana Chrzciciela rozpoznać w Jezusie Mesjasza i pokornie Mu służyć?

2. Co to znaczy być godnym rozluźnienia butów u stóp Jezusa?

1. Mateusza 3:11-12 – „Ja was chrzczę wodą dla pokuty, ale Ten, który za mną idzie, jest mocniejszy ode mnie i nie jestem godzien nosić sandałów. On was będzie chrzcić Duchem Świętym i ogniem.

2. Filipian 2:5-8 - Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz ogołocił się przez przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi. A znaleziony w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Dzieje Apostolskie 13:26 Mężowie i bracia, synowie rodu Abrahama i każdy z was, kto boi się Boga, do was jest posłane słowo tego zbawienia.

Ten fragment mówi o tym, że Bóg posyła słowo zbawienia tym, którzy się Go boją, zwłaszcza dzieciom z rodu Abrahama.

1. „Niezmienne słowo zbawienia”

2. „Powołanie dzieci Abrahama”

1. Rzymian 10:13 – „Bo każdy, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, będzie zbawiony”.

2. Psalm 33:18 – „Oto oko Pana zwrócone jest na tych, którzy się go boją, na tych, którzy pokładają nadzieję w jego miłosierdziu”.

Dzieje Apostolskie 13:27 Albowiem mieszkańcy Jerozolimy i ich przełożeni, ponieważ go nie znali, ani głosy proroków, które czyta się w każdy sabat, wypełnili je, potępiając go.

Mieszkańcy Jerozolimy, łącznie ze swoimi władcami, potępiali Jezusa, nie rozumiejąc słów

proroków, które czytano podczas nabożeństw szabatowych.

1: Słowo Boże jest nadal aktualne i zrozumienie proroctw i przesłań Pisma Świętego jest niezbędne, aby móc podejmować prawe decyzje.

2: Tak jak mieszkańcy Jerozolimy nie zrozumieli proroctw Pisma Świętego i potępili Jezusa, tak ważne jest, aby mieć pewność, że dzisiaj nie popełniamy podobnych błędów w naszych decyzjach.

1: Izajasz 53:1-5 – Kto uwierzył naszemu raportowi? i komu objawiło się ramię Pana?

2: Rzymian 10:14-17 – Jak więc mają wzywać tego, w którego nie uwierzyli? i jak uwierzą w Tego, o którym nie słyszeli? i jak usłyszą bez kaznodziei?

Dzieje Apostolskie 13:28 I choć nie znaleźli w nim żadnej przyczyny śmierci, to jednak prosili Piłata, aby go zabito.

Żydzi oskarżali Jezusa o popełnienie przestępstwa, ale Piłat nie znalazł w nim żadnej winy. Mimo to Żydzi poprosili Piłata, aby go ukrzyżował.

1. „Niebezpieczeństwo fałszywych oskarżeń”

2. „Siła niewiary”

1. Mateusza 27:17-26 – Piłat próbował uwolnić Jezusa

2. Jana 19:1-16 – Decyzja Piłata o ukrzyżowaniu Jezusa

Dzieje Apostolskie 13:29 A gdy wypełnili wszystko, co o nim napisano, zdjęli go z drzewa i złożyli w grobie.

Lud wypełnił wszystko, co napisano o Jezusie i położył go w grobie.

1. Wierność Jezusa woli Ojca przez Jego śmierć i zmartwychwstanie.

2. Moc ofiarnej śmierci i pogrzebu Jezusa, która może przynieść zbawienie.

1. 1 Koryntian 15:3-4 – „Przede wszystkim przekazałem wam to, co i ja przejąłem, że Chrystus umarł za nasze grzechy zgodnie z Pismem i że został pogrzebany, i że trzeciego dnia zmartwychwstał zgodnie z Pismem.”

2. Rzymian 4:25 – „Który został wydany z powodu naszych przestępstw i wskrzeszony z powodu naszego usprawiedliwienia”.

Dzieje Apostolskie 13:30 Ale Bóg wskrzesił go z martwych:

Paweł w Dziejach Apostolskich 13 mówi o zmartwychwstaniu Jezusa.

1. Moc zmartwychwstania Jezusa: nasza nadzieja w czasach kryzysu

2. Zmartwychwstanie Jezusa: punkt zwrotny w historii

1. Rzymian 6:4-11 – Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa jako droga do nowego życia.

2. Kolosan 2:12-15 – Moc zmartwychwstania Jezusa w zwycięstwie nad śmiercią.

Dzieje Apostolskie 13:31 I widywano go przez wiele dni z tymi, którzy z nim przybyli z Galilei do Jerozolimy i którzy są jego świadkami wobec ludu.

Świadkami nauk Pawła byli ludzie, którzy podróżowali z nim z Galilei do Jerozolimy.

1. Słowo Boże potwierdzane jest przez świadków

2. Prowadzenie życia będącego świadectwem Chrystusa

1. Mateusza 28:19-20 „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, i ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I zaprawdę, jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca świata”.

2. Hebrajczyków 12:1 „Skoro więc otacza nas tak wielki obłok świadków, odrzućmy wszystko, co przeszkadza, i grzech, który tak łatwo oplata. I biegnijmy wytrwale w wyznaczonym nam wyścigu.”

Dzieje Apostolskie 13:32 I ogłaszamy wam radosną wieść, że obietnica dana ojcom

Bóg wypełnił swą obietnicę daną ojcom poprzez Jezusa Chrystusa.

1: Boża obietnica zbawienia przez Jezusa Chrystusa

2: Dar łaski i odkupienia w Jezusie Chrystusie

1: Rzymian 3:23-24 - Wszyscy bowiem zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, i dostępują usprawiedliwienia dzięki łasce jego jako darowi, przez odkupienie w Chrystusie Jezusie.

2: Galacjan 3:13 - Chrystus wykupił nas od przekleństwa zakonu, stając się za nas przekleństwem, gdyż napisano: „Przeklęty każdy powieszony na drzewie”.

Dzieje Apostolskie 13:33 Bóg spełnił to samo wobec nas, ich dzieci, wskrzeszając Jezusa na nowo; jak napisano także w Psalmie drugim: Ty jesteś moim Synem, dzisiaj cię zrodziłem.

Bóg wypełnił swą obietnicę daną nam i naszym przodkom, wskrzeszając Jezusa z martwych, jak napisano w Psalmie 2.

1: Jezus wypełnił Bożą obietnicę, powstając z martwych – na pamiątkę mocy Bożej miłości i łaski.

2: Zmartwychwstanie Jezusa jest znakiem nadziei i obietnicą życia wiecznego.

1: Psalm 2:7 – „Będę ogłaszał wyrok Pana: On mi powiedział: «Ty jesteś moim synem, dziś zostałem twoim Ojcem»”.

2: Rzymian 4:25 – „Został wydany na śmierć za nasze grzechy i zmartwychwstał dla naszego usprawiedliwienia”.

Dzieje Apostolskie 13:34 A odnośnie tego, że go wskrzesił z martwych, aby już nie miał powrócić do zepsucia, powiedział w tej sprawie: Dam wam pewne miłosierdzie Dawida.

Bóg wskrzesił Jezusa z martwych i obiecał obdarzyć nas pewnym miłosierdziem Dawida.

1. Błogosławione zapewnienie Bożych obietnic

2. Nadzieja zmartwychwstania

1. Izajasz 55:3: „Nakłońcie ucha i przyjdźcie do mnie. Słuchajcie, a ożyje wasza dusza, a Ja zawrę z wami wieczne przymierze, na mocy pewnego miłosierdzia Dawida”.

2. Efezjan 1:18-20: „Oczy waszego zrozumienia zostają oświecone, abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja jego powołania i jakie bogactwo chwały jego dziedzictwa w świętych i jaka jest niezmierna wielkość mocy swojej nam, wierzącym, według działania przemożnej mocy jego, której dokonał w Chrystusie, gdy go wskrzesił z martwych i posadził po prawicy swojej w wyżynach niebieskich”.

Dzieje Apostolskie 13:35 Dlatego też w innym psalmie mówi: Nie dopuścisz, aby Święty Twój oglądał skażenie.

W Dziejach Apostolskich Paweł cytuje Psalm 16:10, który stwierdza, że Bóg nie pozwoli, aby Jego Święty uległ zepsuciu.

1. Moc Bożej ochrony

2. Niezawodna obietnica Boża

1. Psalm 16:10 – „Bo nie wydasz duszy mojej do Szeolu i nie pozwolisz, aby twój święty oglądał skażenie”.

2. Izajasz 53:9 – „I uczynił swój grób wśród niegodziwych i bogatych w swojej śmierci, ponieważ nie dopuścił się przemocy ani nie było podstępu w jego ustach”.

Dzieje Apostolskie 13:36 Dawid bowiem, gdy z woli Bożej służył swojemu pokoleniu, zapadł w sen i został złożony swoim ojcom, i zaznał skażenia.

Dawid służył woli Bożej przez całe swoje życie, a następnie zmarł i został pochowany.

1. Służenie woli Bożej: jak żyć w spełnieniu i zadowoleniu

2. Dziedzictwo Dawida: dawanie przykładu przyszłym pokoleniom

1. Rzymian 11:36 - Bo od niego i przez niego i do niego jest wszystko.

2. Kaznodziei 12:13-14 – Koniec sprawy; wszystko zostało usłyszane. Bójcie się Boga i przestrzegajcie Jego przykazań, bo to jest cały obowiązek człowieka.

Dzieje Apostolskie 13:37 Ale ten, którego Bóg wskrzesił na nowo, nie dostrzegł skażenia.

Paweł głosił w Antiochii, że Jezus powstał z martwych i nie doświadczył skażenia.

1. Moc zmartwychwstania: badanie skutków cudownej interwencji Boga

2. Nadzieja życia wiecznego: przyjęcie obietnicy zmartwychwstania Jezusa

1. Rzymian 6:4-5 – „Zostaliśmy więc razem z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, i my mogli chodzić w nowości życia”.

2. 1 Koryntian 15:20-22 – „Ale rzeczywiście Chrystus zmartwychwstał jako pierwociny tych, którzy zasnęli. Bo jak przez człowieka przyszła śmierć, tak przez człowieka przyszło zmartwychwstanie. Bo jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni”.

Dzieje Apostolskie 13:38 Niech więc będzie wam wiadome, mężowie i bracia, że przez tego człowieka głoszone jest wam odpuszczenie grzechów:

Ten fragment Dziejów Apostolskich 13:38 wyjaśnia, że dzięki Jezusowi ludzie mogą otrzymać przebaczenie swoich grzechów.

1. „Dar przebaczenia”

2. „Moc łaski”

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Efezjan 1:7 - W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski Bożej.

Dzieje Apostolskie 13:39 I przez niego wszyscy wierzący zostają usprawiedliwieni we wszystkim, z czego wy nie mogliście zostać usprawiedliwieni na mocy prawa Mojżesza.

Wszyscy wierzący są usprawiedliwieni przez Jezusa Chrystusa, a nie przez Prawo Mojżeszowe.

1. Życie w wierze: usprawiedliwieni przez Jezusa, a nie przez Prawo

2. Zbawienie: otrzymanie usprawiedliwienia przez Jezusa

1. Rzymian 3:20-22 - Dlatego z uczynków zakonu żadne ciało nie będzie usprawiedliwione przed nim, bo przez zakon jest poznanie grzechu.

2. Galacjan 3:11 - Ale jest rzeczą oczywistą, że nikt przez zakon nie zostaje usprawiedliwiony przed Bogiem. Sprawiedliwy bowiem z wiary żyć będzie.

Dzieje Apostolskie 13:40 Strzeżcie się więc, aby nie przyszło na was to, co jest powiedziane u proroków;

Boże ostrzeżenie przed nieposłuszeństwem: Słuchaj ostrzeżeń proroków, bo inaczej poniesiesz konsekwencje.

1. „Głos proroków – zważanie na Boże ostrzeżenia dotyczące konsekwencji”

2. „Chodź w posłuszeństwie – unikaj konsekwencji nieposłuszeństwa”

1. Jeremiasz 17:9-10 – „Serce jest podstępne przede wszystkim i bardzo niegodziwe. Któż może to poznać? Ja, Pan, badam serce, próbuję lejców, aby oddać każdemu według jego dróg i według owocu jego uczynków.”

2. Psalm 37:27 – „Odstąp od zła i czyń dobro, a zamieszkaj na wieki”.

Dzieje Apostolskie 13:41 Oto wy, którzy gardzicie, dziwicie się i giniecie, bo za waszych dni dokonuję dzieła, w które nie uwierzycie, choćby ktoś wam to oznajmił.

Bóg działa w tajemniczy sposób i nie można mu zaprzeczyć.

1: Nie można przeszkodzić Bożym planom i od nas zależy, czy Mu zaufamy.

2: Musimy mieć wiarę i nie wątpić, nawet jeśli wydaje się to niemożliwe.

1: Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia”.

2: Izajasz 40:31 – „Lecz ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły, wzbijają się na skrzydłach jak orły, biegną, a nie są zmęczeni, i będą chodzić, i nie ustawają”.

Dzieje Apostolskie 13:42 A kiedy Żydzi wyszli z synagogi, poganie prosili, aby w następny sabat głoszono im te słowa.

Poganie chcieli, aby Żydzi głosili im ewangelię w najbliższy szabat.

1. „Boże wezwanie do wszystkich narodów”

2. „Miłość Boga do wszystkich ludzi”

1. Mateusza 28:19-20 „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem”.

2. Rzymian 10:12 „Nie ma bowiem różnicy między Żydem a Grekiem; ten sam Pan jest Panem wszystkich i obdarza swym bogactwem wszystkich, którzy go wzywają”.

Dzieje Apostolskie 13:43 A gdy zbór się rozpadł, wielu Żydów i pobożnych prozelitów poszło za Pawłem i Barnabą, którzy w rozmowie z nimi namawiali ich, aby trwali w łasce Bożej.

Paweł i Barnaba zwrócili się do zgromadzenia i zachęcili ich, aby trwali w łasce Bożej. Wielu Żydów i nawróconych religijnych poszło za nimi.

1. Zrozumienie łaski Bożej – jak pozostać niezłomnymi

2. Życie w łasce Bożej – zbieranie nagród

1. Rzymian 5:20-21 - Ponadto wkroczyło prawo, aby wzmogło się przestępstwo. Ale gdzie wzmógł się grzech, tam łaska rozlała się znacznie bardziej.

2. Efezjan 2:8-10 - Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę i to nie z was; jest to dar Boży, a nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

Dzieje Apostolskie 13:44 A następnego szabatu zebrało się prawie całe miasto, aby słuchać słowa Bożego.

W następny szabat większość miasta zebrała się, aby słuchać Słowa Bożego.

1. „Słowo Boże: źródło nadziei i pocieszenia”

2. „Siła wspólnoty w angażowaniu się w Słowo Boże”

1. Hebrajczyków 4:12 - Żywe jest bowiem słowo Boże, skuteczne, ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, rozeznające myśli i zamiary serca .

2. Psalm 1:2 - Ale ma upodobanie w Prawie Pańskim i nad Jego Prawem rozmyśla dniem i nocą.

Dzieje Apostolskie 13:45 Ale Żydzi, widząc tłumy, napełnili się zazdrością i wypowiadali się przeciwko temu, co mówił Paweł, zaprzeczając i bluźniąc.

Żydzi byli zazdrośni, gdy zobaczyli, że mnóstwo ludzi podążało za Pawłem i wypowiadało się przeciwko niemu, zaprzeczając i bluźniąc jego naukom.

1. Nie powinniśmy być zazdrośni o to, co Bóg czyni w życiu innych.

2. Nie możemy pozwolić, aby zawiść i zazdrość przeszkodziły nam w usłyszeniu tego, co Bóg ma do powiedzenia.

1. Jakuba 3:14-16 - Jeśli jednak w sercach waszych macie gorzką zazdrość i kłótnię, nie

przechwalajcie się i nie kłamcie przeciwko prawdzie.

2. Przysłów 14:30 - W zdrowym sercu życie ciała, ale zazdrość zgnilizny kości.

Dzieje Apostolskie 13:46 Wtedy Paweł i Barnaba odważyli się i powiedzieli: Trzeba było najpierw powiedzieć wam słowo Boże, ale widząc, że je od siebie odrzuciliście i uważacie się za niegodnych życia wiecznego, oto odwracamy się do pogan.

Paweł i Barnaba odważnie głosili Słowo Boże skierowane do Żydów, lecz gdy Żydzi je odrzucili, zwrócili się zamiast tego do pogan.

1. Odrzucenie Słowa Bożego ma konsekwencje

2. Słuchaj Słowa Bożego lub odrzuć ryzyko

1. Hebrajczyków 3:7-11 - Dlatego, jak mówi Duch Święty: „Dziś, jeśli głos Jego usłyszycie, nie zatwardzajcie serc swoich jak podczas buntu, w dzień próby na pustyni.

2. Mateusza 7:21-23 – „Nie każdy, kto Mi mówi: «Panie, Panie», wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto pełni wolę mojego Ojca, który jest w niebie.

Dzieje Apostolskie 13:47 Bo tak nam nakazał Pan, mówiąc: Ustanowiłem cię światłością pogan, abyś był zbawieniem aż po krańce ziemi.

Bóg nakazał apostołom, aby nieśli światło zbawienia poganom aż po krańce ziemi.

1. Moc Boga, która niesie zbawienie wszystkim narodom

2. Nakaz Boży dla wszystkich, aby głosili Ewangelię

1. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego: Uczcie je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem: i oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Amen.

2. Izajasz 49:6 - I rzekł: To niewielka rzecz, że będziesz moim sługą, aby wzbudzić pokolenia Jakuba i przywrócić ocalałych z Izraela. Dam też ciebie na światło dla pogan. abyś był moim zbawieniem aż po krańce ziemi.

Dzieje Apostolskie 13:48 A słysząc to poganie, radowali się i wielbili słowo Pańskie, a wszyscy, którzy zostali przeznaczeni do życia wiecznego, uwierzyli.

Poganie z radością usłyszeli Słowo Pana i wielu spośród tych, którzy zostali wyświęceni do życia wiecznego, uwierzyło.

1. Żyć pełnią życia poprzez wiarę w Pana

2. Doświadczanie obfitości poprzez wiarę w Słowo Boże

1. Jana 3:16 - Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Rzymian 10:17 - Zatem wiara rodzi się ze słuchania orędzia, a orędzie można usłyszeć poprzez słowo o Chrystusie.

Dzieje Apostolskie 13:49 I rozeszło się słowo Pańskie po całej okolicy.

Słowo Pańskie rozprzestrzeniło się po całym regionie.

1. Słowo Boże ma moc, aby dotrzeć do wszystkich ludzi

2. Ewangelia jest dla wszystkich

1. Rzymian 10:18 – „Ale pytam, czy oni nie słyszeli? Oczywiście, że tak: „Ich głos rozszedł się po całej ziemi, a ich słowa aż po krańce świata”.

2. Izajasz 55:11 – „tak będzie moje słowo, które wychodzi z moich ust; nie wróci do mnie próżne, ale wykona, co mi się podoba, i pomyślnie spełni to, z czym je posłałem”.

Dzieje Apostolskie 13:50 Ale Żydzi podburzyli pobożne i zacne niewiasty oraz naczelników miasta, wszczęli prześladowanie Pawła i Barnaby i wypędzili ich ze swoich granic.

Żydzi podburzyli mieszkańców miasta przeciwko Pawłowi i Barnabie, co spowodowało ich prześladowanie i wygnanie z miasta.

1. Prześladowanie: silna postawa pośród opozycji

2. Siła wpływu: używanie głosu do właściwych celów

1. Izajasz 54:17 – „Żadna broń ukuta przeciwko wam nie będzie skuteczna i każdy język, który podniesie się przeciwko wam w sądzie, potępicie. Takie jest dziedzictwo sług Pana, a ich sprawiedliwość pochodzi ode mnie” – mówi Izajasz 54:17 Lord.

2. Jakuba 5:16 - Wyznawajcie sobie nawzajem swoje przewinienia i módlcie się jeden za drugiego, abyście odzyskali zdrowie. Skuteczna i żarliwa modlitwa sprawiedliwego człowieka może wiele zdziałać.

Dzieje Apostolskie 13:51 Oni jednak otrząsnęli na nich proch ze swoich nóg i przyszli do Ikonium.

Paweł i Barnaba opuścili Antiochię i głosili ewangelię w wielu miastach. Kiedy Żydzi w Antiochii Pizydyjskiej odrzucili ich przesłanie, w proteście otrząsnęli proch z nóg i udali się do Ikonium.

1. Nie zniechęcaj się, gdy spotkasz się z odrzuceniem, zamiast tego otrząsnij się z niego i idź dalej.

2. Pozostanie wiernym swoim przekonaniom spotka się ze sprzeciwem, ale Pan poprowadzi twoją ścieżkę.

1. Izajasz 55:11 – „Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona, co mi się podoba, i pomyślnie spełni tę rzecz, do której je posłałem. "

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani”.

Dzieje Apostolskie 13:52 A uczniów napełniła radość i Duch Święty.

Uczniowie Jezusa zostali napełnieni radością i Duchem Świętym.

1. Radość Pana jest naszą siłą – Nehemiasz 8:10

2. Radujcie się zawsze w Panu – Filipian 4:4

1. Psalm 16:11 - Dajesz mi poznać drogę życia; w Twojej obecności jest pełnia radości; po twojej prawicy rozkosze na wieki.

2. Galacjan 5:22-23 - Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa.

14 rozdział Dziejów Apostolskich opisuje dalszy ciąg podróży misyjnej Pawła i Barnaby, cuda, których dokonywali oraz przeciwności, jakie napotykali.

Akapit pierwszy: W Ikonium Paweł i Barnaba udali się jak zwykle do synagogi żydowskiej. Tam przemawiali tak skutecznie, że uwierzyła wielka liczba Żydów i Greków. Ale Żydzi, którzy odmówili uwierzenia, podburzeni poganie, zatruli swoje umysły przeciwko braciom. Paweł Barnaba spędził tam sporo czasu, odważnie mówiąc, gdyż Pan potwierdził przesłanie swoją łaską, która umożliwiła im dokonywanie znaków cudów (Dz 14:1-3). Mieszkańcy miasta byli podzieleni, niektórzy po stronie Żydów, inni po stronie apostołów, powstał spisek wśród pogan, a ich przywódcy znęcali się nad nimi, dowiadując się, że uciekli z miast likaońskich, Lystra Derbe, okoliczny kraj, gdzie nadal głoszono ewangelię (Dz 14:4-7).

2. Akapit: W Listrze siedział człowiek chromy od urodzenia, który nigdy nie chodził, słyszał, jak Paweł przemawiał, patrząc prosto na niego, widząc, że wiara została uzdrowiona, i zawołał donośnym głosem: „Wstańcie!” Na ten mężczyzna podskoczył i zaczął iść. Kiedy tłum zobaczył, co zrobił Paweł, krzyknął w języku likaońskim: „Bogowie zeszli na nas w ludzkiej postaci!”. Nazwali Barnabę Zeusem Paulem Hermesem, ponieważ był głównym mówcą. Kapłan Świątynia Zeusa na obrzeżach miasta przyniosła byki, wieńce, przednie bramy chciały złożyć ofiarę, tłum wraz z apostołami, gdy apostołowie Barnaba Paweł usłyszał, jak to podarte ubranie wpadło do tłumu, krzycząc: „Przyjaciele, dlaczego to robicie?”. My też jesteśmy tylko ludźmi, tak jak Ty! Przynosimy wam dobrą nowinę nakazującą odwrócenie się od tych bezwartościowych rzeczy, żywego Boga, który uczynił niebo, ziemię morzem wszystko, co w nich jest. Nawet te słowa ledwo zatrzymywały tłumy składające im ofiary (Dzieje Apostolskie 14:8-18).

3. akapit: Wtedy przyszli Żydzi z Antiochii Ikonium, zwyciężyli tłum przez ukamienowanie, Paweł wyciągnął go za miasto, myśląc, że umarł, zgromadzeni wokół niego uczniowie wstali, następnego dnia wrócili do miasta, udali się do Derbe. Po głoszeniu ewangelii to miasto pozyskując wielu uczniów, wróciło do Listry Ikonium. Antiochia umacnia uczniów, zachęca do pozostania w prawdziwej wierze, mówiąc: „Musimy przejść przez wiele trudności, aby wejść do królestwa Bożego”. Wyznaczyli starszych, każdy kościół modlił się, pościł, powierzył ich Pan, któremu zaufali. Po przejściu przez Pizydię przybyła Pamfilia, głosiła słowo Perga, a następnie zeszła do Attalii. Stamtąd odpłynęli z powrotem do Antiochii, gdzie zostało popełnione, łaska Boża, dzieło zostało już zakończone, przybycie zgromadzonych kościołów razem zrelacjonowało wszystko, co Bóg uczynił.

poprzez otwarte drzwi wiary poganie pozostali uczniami przez długi czas (Dzieje Apostolskie 14:19-28).

Dzieje Apostolskie 14:1 I stało się w Ikonium, że weszli obaj razem do synagogi żydowskiej i tak powiedzieli, że uwierzyło wielkie mnóstwo Żydów i Greków.

Paweł i Barnaba udali się do Ikonium i obaj głosili w synagodze, dzięki czemu wielu Żydów i Greków uwierzyło w ewangelię.

1. Moc głoszenia: jak Paweł i Barnaba byli w stanie zmienić życie

2. Siła jedności: jak wspólna praca może prowadzić do bezprecedensowych rezultatów

1. Dzieje Apostolskie 1:8 „Ale otrzymacie moc, gdy Duch Święty zstąpi na was; i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi".

2. Mateusza 28:19 „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego".

Dzieje Apostolskie 14:2 Ale niewierzący Żydzi podburzyli pogan i skierowali ich umysły na zły nastrój przeciwko braciom.

Żydzi podburzali pogan i wywierali na nich wpływ, aby byli wrogo nastawieni do chrześcijan.

1. Opieranie się pokusom – jak pozostać wiernymi pośród prześladowań

2. Reagowanie na wrogość – jak okazywać miłość i łaskę w obliczu nienawiści

1. 1 Jana 4:7-21 – Miłość Boga i to, jak może zwyciężyć zło

2. Mateusza 5:43-48 – Kochajcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują

Dzieje Apostolskie 14:3 Dlatego od dawna odważnie rozmawiali w Panu, który dawał

świadectwo słowu swojej łaski i pozwalał, aby przez ich ręce działy się znaki i cuda.

Apostołowie odważnie przemawiali w Panu, świadcząc o łasce Bożej oraz dokonując znaków i cudów.

1) Moc odważnego wypowiadania Słowa Bożego

2) Cuda łaski Bożej

1) Rzymian 10:14-15 – „Jakże więc będą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? I jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? I jak mają słuchać, jeśli ktoś nie głosi? jak mają głosić, jeśli nie są posłani?”

2) Mateusza 17:20 – „Powiedział im: «Z powodu waszej małej wiary. Zaprawdę bowiem powiadam wam: Jeśli będziecie mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: «Odsuń się stąd» tam”, a ono się przesunie i nie będzie dla ciebie rzeczy niemożliwej.

Dzieje Apostolskie 14:4 Ale lud miasta był podzielony i część trzymana była przez Żydów, a część przez apostołów.

Miasto zostało podzielone na tych, którzy trzymali się Żydów, i tych, którzy trzymali się z Apostołami.

1. Siła wytrwałości w obliczu podziałów

2. Konieczność trwania w wierze pomimo sprzeciwu

1. Efezjan 6:10-20 – Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli przeciwstawić się planom diabła

2. Jakuba 1:2-4 - Uznajcie to za czystą radość, bracia moi, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, ponieważ wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość.

Dzieje Apostolskie 14:5 A gdy doszło do napaści zarówno na pogan, jak i na Żydów wraz z ich władcami, aby ich złośliwie wykorzystać i ukamienować,

Poganie i Żydzi wraz ze swoimi władcami próbowali źle traktować i ukamienować apostołów Pawła i Barnabę.

1. Niezmienne stanowisko w obliczu prześladowań

2. Siła wiary w trudnych czasach

1. Hebrajczyków 11:24-27 – Przez wiarę Mojżesz, gdy dorósł, nie chciał być nazywany synem córki faraona; Wolimy cierpieć uciski z ludem Bożym, niż przez jakiś czas cieszyć się przyjemnościami grzechu.

2. Rzymian 8:31-39 – Co w takim razie powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg będzie z nami, któż może być przeciwko nam?

Dzieje Apostolskie 14:6 Dowiedzieli się o tym i uciekli do Listry i Derbe, miast Likaonii, i do okolicznej krainy.

Apostołowie głosili ewangelię po miastach Listrze i Derbe oraz w okolicy.

1. Moc wiary: jak apostołowie szerzą ewangelię

2. Znaczenie dzielenia się naszą wiarą z innymi

1. Rzymian 10:14-15 „Jakże więc będą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? I jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? I jak mają słuchać, jeśli ktoś nie głosi? I jak czy mają głosić, jeśli nie zostaną posłani?”

2. Mateusza 28:19-20 „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto: Ja jestem z wami zawsze, aż do końca świata”.

Dzieje Apostolskie 14:7 I tam głosili ewangelię.

Paweł i Barnaba głosili ewangelię w Listrze.

1. Nie bój się, bo Bóg jest z nami - Izajasz 41:10

2. Uwierz w Pana Jezusa, a będziesz zbawiony – Dzieje Apostolskie 16:30-31

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Dzieje Apostolskie 16:30-31 – „Potem ich wyprowadził i zapytał: «Panowie, co mam czynić, aby zostać zbawionym?» I rzekli: «Uwierz w Pana Jezusa, a zbawisz siebie i swój dom».

Dzieje Apostolskie 14:8 A w Listrze siedział pewien człowiek, niemoc w nogach, kaleka od łona matki, która nigdy nie chodziła:

Pewien człowiek w Listrze był kaleką od urodzenia i nigdy nie chodził.

1. Moc wiary: jak Bóg może przemienić nasze życie

2. Pokonywanie przeciwności losu: gdy życie staje się trudne, idź dalej

1. Jeremiasz 29:11 – „Bo znam plany, jakie mam wobec ciebie”, oświadcza Pan, „plany, które mają ci pomóc, a nie zaszkodzić, plany, aby dać ci nadzieję i przyszłość”.

2. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie”.

Dzieje Apostolskie 14:9 To samo słyszał Paweł, który mówił: który uparcie się mu przyglądał i wiedział, że ma wiarę potrzebną do uzdrowienia,

Mężczyzna usłyszał, jak Paweł mówił, i zobaczył, że ma wiarę potrzebną do uzdrowienia.

1. Wiara jest podstawą uzdrowienia.

2. Uwierz w moc Boga i uzyskaj uzdrowienie.

1. Hebrajczyków 11:1 „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

2. Jakuba 5:14-15 „Czy ktoś wśród was choruje? Niech przywoła starszych Kościoła i niech się modlą nad nim, namaszczając go oliwą w imię Pańskie. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie. A jeśli dopuścił się grzechów, będą mu

odpuszczone”.

Dzieje Apostolskie 14:10 Rzekł donośnym głosem: Stań prosto na nogach. A on skoczył i chodził.

Apostoł Paweł uzdrowił kulawego człowieka, dzięki czemu wstał i zaczął chodzić.

1. Bóg jest potężny i może nas uzdrowić z dolegliwości fizycznych.

2. Nawet w obliczu pozornie niemożliwych do pokonania przeciwności losu Bóg jest w stanie zapewnić nam siłę i nadzieję.

1. Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły, wzbiją się na skrzydłach jak orły, będą biec, a nie będą zmęczeni, i będą chodzić, a nie ustaną”.

2. Mateusza 11:28-30 – „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja was pokrzepię. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca. a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie”.

Dzieje Apostolskie 14:11 A gdy lud zobaczył, co uczynił Paweł, podniósł głos, mówiąc w mowie Likaonii: Bogowie zstąpili do nas w postaci ludzkiej.

Mieszkańcy Likaonii widzieli, jak Paweł dokonywał wielu cudów i wierzyli, że bogowie przybyli do nich w postaci ludzi.

1. Bóg używa zwykłych ludzi do dokonywania niezwykłych rzeczy.

2. Nigdy nie powinniśmy zapominać o mocy Boga i Jego zdolności działania przez nas.

1. Izajasz 55:8-9 – Bo myśli moje nie są myślami waszymi, a wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2. Łk 10:19 - Oto dałem wam władzę stąpania po wężach i skorpionach, i po całej potędze nieprzyjacielskiej, a nic wam nie zaszkodzi.

Dzieje Apostolskie 14:12 I wezwali Barnabę, Jowisza; i Paweł, Mercurius, ponieważ był

głównym mówcą.

Gdy głosili w Listrze, Barnabie i Pawłowi nadano imiona odpowiednio Jowisz i Merkuriusz.

1. Moc słowa Bożego: poznanie życia Barnaby i Pawła

2. Podążanie za Bożym powołaniem: przykład wiary Barnaby i Pawła

1. Izajasz 55:11 „Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust; nie wróci do mnie puste, ale wykona to, co zamierzyłem, i pomyślnie wykona sprawę, z którą je posłałem.

2. 2 Koryntian 4:7 „Ale my mamy ten skarb w naczyniach glinianych, aby pokazać, że niezrównana moc należy do Boga, a nie do nas”.

Dzieje Apostolskie 14:13 Wtedy kapłan Jowisza, który był przed ich miastem, przyprowadził do bram woły i girlandy i miał złożyć ofiarę z ludem.

Kapłan Jowisza próbował składać ofiary ludziom u bram miasta.

1. Tylko Bóg jest godny naszej czci i oddania.

2. Nie powinniśmy dać się zwieść fałszywym obietnicom bałwochwalstwa.

1. Exodus 20:3-5 – „Nie będziesz miał innych bogów przede mną. Nie będziesz czynił sobie posągu w postaci czegokolwiek na niebie w górze ani na ziemi poniżej, ani w wodach poniżej. Nie będziesz się kłaniał zniż się do nich i nie oddawaj im czci, gdyż Ja, Pan, twój Bóg, jestem Bogiem zazdrosnym”.

2. Rzymian 1:18-25 – „Albowiem gniew Boży objawia się z nieba na wszelką bezbożność i nieprawość ludzi, którzy przez nieprawość tłumią prawdę. To, co o Bogu można poznać, jest dla nich jawne, gdyż Bóg pokazał im to. Jego niewidzialne przymioty, mianowicie jego wieczna moc i boska natura, były wyraźnie dostrzegalne od stworzenia świata w rzeczach, które zostały stworzone. Dlatego nie mają żadnego usprawiedliwienia. Chociaż bowiem wiedzieli, Boże, nie czcili go jako Boga i nie dziękowali mu, lecz znikczemnieli w swoich myślach i zaćmiło się ich głupie serce. Podając się za mądrych, stali się głupcami i zamienili chwałę nieśmiertelnego Boga na obrazy podobne do śmiertelny człowiek i ptaki, zwierzęta i stworzenia pełzające.”

Dzieje Apostolskie 14:14 Gdy usłyszeli o tym apostołowie Barnaba i Paweł, rozdarli swoje szaty i wbiegli między lud, wołając:

Apostołowie, Barnaba i Paweł, usłyszeli o spisku mającym na celu ich ukamienowanie, co bardzo ich zaniepokoiło.

1. W obliczu przeciwności losu, zamiast uciekać, trwaj mocno w wierze i zaufaj Bogu.

2. Bóg jest z nami w obliczu naszego cierpienia i da nam siłę, aby je przetrwać.

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego zostali powołani”.

Dzieje Apostolskie 14:15 I mówiąc: Panowie, dlaczego to czynicie? My także jesteśmy ludźmi podobnych do was namiętności i głosimy wam, abyście odwrócili się od tych marności do Boga żywego, który stworzył niebo i ziemię, i morze, i wszystko, co w nich jest.

Apostołowie Paweł i Barnaba wyjaśniają mieszkańcom Listry, że nie różnią się niczym od innych, i namawiają ich, aby odwrócili się od fałszywych bogów i oddawali cześć żywemu Bogu, który stworzył niebiosa i ziemię.

1. Bóg jest Stwórcą wszystkiego i zasługuje na naszą cześć

2. Wszyscy jesteśmy podobni do namiętności i musimy odwrócić się od fałszywych bogów

1. Izajasz 40:25-26 – Do kogo więc mnie porównacie, czy też będę równy? mówi Święty. Podnieście oczy swoje w górę i spójrzcie, kto stworzył te rzeczy, który wyprowadza ich zastępy według liczby. On wszystkich woła po imieniu mocą swojej potęgi, bo jest mocny w mocy; ani jeden nie zawodzi.

2. Psalm 19:1 – Niebiosa głoszą chwałę Boga; a firmament ukazuje jego dzieło.

Dzieje Apostolskie 14:16 Który w przeszłości pozwalał wszystkim narodom chodzić swoimi drogami.

W tym fragmencie Paweł i Barnaba głoszą mieszkańcom Listry, przypominając im, że Bóg dał wszystkim narodom wolność podążania własnymi drogami.

1. Zrozumienie suwerenności Boga w naszym życiu

2. Miłość Boga do wszystkich narodów

1. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

2. Rzymian 9:15 – „Bo mówi Mojżeszowi: Zmiłuję się, nad kim się zlituję, i zlituję się, nad kim się zlituję”.

Dzieje Apostolskie 14:17 Jednakże nie pozostawił siebie bez świadectwa, czyniąc dobro i zesłał nam deszcz z nieba oraz pory urodzajne, napełniając nasze serca pokarmem i weselem.

Boża dobroć i zaopatrzenie są widoczne w całym stworzeniu.

1. Obfitość Bożego zaopatrzenia

2. Doświadczanie dobroci Bożej

1. Psalm 145:9 - Pan jest dobry dla wszystkich, a Jego miłosierdzie nad wszystkim, co stworzył.

2. Jakuba 1:17 - Każdy dobry dar i każdy doskonały dar pochodzi z góry i zstępuje od Ojca światłości, u którego nie ma zmienności ani cienia zawrócenia.

Dzieje Apostolskie 14:18 I tymi słowami ledwo powstrzymywali lud, że nie złożyli im ofiary.

Paweł i Barnaba, dwaj apostołowie, musieli powstrzymywać lud od składania im ofiar, ponieważ nie byli bogami.

1. Rozpoznanie różnicy między człowiekiem a boskością

2. Odrzucenie bałwochwalstwa i naśladowanie prawdziwego Boga

1. Psalm 115:1-8 „Nie nam, Panie, nie nam, ale Twojemu imieniu daj chwałę za Twoje miłosierdzie i za Twoją prawdę.

2. Izajasz 45:5-6 „Ja jestem Pan i nie ma innego, nie ma Boga oprócz mnie. Przepasałem cię, choć mnie nie poznałeś, aby wiedzieli od wschodu słońca i od zachodu, że nie ma nikogo poza mną. Ja jestem Pan i nie ma innego”.

Dzieje Apostolskie 14:19 I przybyli tam pewni Żydzi z Antiochii i Ikonium, którzy przekonali lud i ukamienowawszy Pawła, wyciągnęli go z miasta, mniemając, że umarł.

Niektórzy Żydzi z Antiochii i Ikonium ukamienowali Pawła i wyciągnęli go z miasta, wierząc, że nie żyje.

1. Siła perswazji – Dzieje Apostolskie 14:19

2. Trwanie w naszej wierze – Dzieje Apostolskie 14:19

1. Jakuba 1:12 - Błogosławiony, kto wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, otrzyma koronę życia, którą obiecał Bóg tym, którzy go miłują.

2. Hebrajczyków 10:25 – Nie rezygnujmy ze wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcajmy się nawzajem – tym bardziej, gdy widzicie zbliżający się Dzień.

Dzieje Apostolskie 14:20 Gdy jednak uczniowie stali wokół niego, wstał i wszedł do miasta, a następnego dnia udał się z Barnabą do Derbe.

Paweł został cudownie uzdrowiony z kontuzji i wrócił do miasta, a następnego dnia wraz z Barnabą udał się do Derbe.

1. Moc Bożego uzdrowienia – odkrywanie cudów, których Bóg może dokonać w naszym życiu

2. Boże przewodnictwo – Zrozumienie, w jaki sposób Bóg nas prowadzi i prowadzi przez nasze życie.

1. Psalm 147:3 – „On leczy złamanych na duchu i przewiązuje ich rany”.

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia.”

Dzieje Apostolskie 14:21 A gdy głosili ewangelię temu miastu i pouczyli wielu, wrócili się ponownie do Listry, Ikonium i Antiochii,

Paweł i Barnaba głosili ewangelię i nauczali wielu w mieście, zanim wrócili do Listry, Ikonium i Antiochii.

1. Rozpalanie na nowo naszej misji: docieranie do Ewangelii

2. Odnowienie wiary: ponowne odkrycie mocy Ewangelii

1. Rzymian 10:14-15 – „Jak więc będą wzywać tego, w którego nie uwierzyli? A jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? A jak mają słuchać, skoro nikt nie głosi? A jak mają głosić, jeśli nie są posłani?”

2. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków”.

Dzieje Apostolskie 14:22 Utwierdzajcie dusze uczniów i zachęcajcie ich, aby trwali w wierze, i że musimy przez wiele ucisków wejść do królestwa Bożego.

Uczniowie muszą pozostać oddani wierze pomimo trudności, jakie ich spotkają.

1: Trwaj w wierze pomimo wszelkich ucisków.

2: Nie dajcie się zwieść próbom i utrapieniom życia – utrzymujcie silną wiarę.

1: Jakuba 1:2-4 – „Uważajcie to za czystą radość, bracia moi, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało”.

2: Rzymian 5:3-4 – „Nie tylko to, ale i chlubimy się z naszych cierpień, bo wiemy, że

cierpienie rodzi wytrwałość; wytrwałość, charakter; i charakter, nadzieja.”

Dzieje Apostolskie 14:23 A gdy ich ustanowili starszymi w każdym kościele i modlili się w poście, polecili ich Panu, w którego uwierzyli.

Apostołowie Paweł i Barnaba ustanawiali starszych w każdym kościele poprzez modlitwę i post i polecali ich Panu, w którego wierzyli.

1. Nauka przewodzenia: moc modlitwy i postu

2. Dar uległości: poleganie na Panu i oddanie się Jemu

1. Mateusza 6:16-18 – „A kiedy pościcie, nie przygnębiajcie jak obłudnicy, bo zniekształcają swoje oblicze, aby inni widzieli ich post. Zaprawdę powiadam wam, otrzymali swoją nagrodę. Ale gdy pościsz, namaść sobie głowę i umyj twarz, aby inni nie widzieli twojego postu, lecz twój Ojciec, który jest w ukryciu, a twój Ojciec, który widzi w ukryciu, wynagrodzi cię.

2. 1 Piotra 5:5-7 – Podobnie i wy, młodsi, bądźcie poddani starszym. Przyobleczcie się wszyscy w pokorę wobec siebie nawzajem, gdyż „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”. Ukorzcie się więc pod potężną ręką Boga, aby we właściwym czasie was wywyższył, przerzucając na niego wszystkie wasze troski, bo On się o was troszczy.

Dzieje Apostolskie 14:24 A gdy przeszli Pizydię, przybyli do Pamfilii.

Paweł i Barnaba przeszli przez Pizydię i dotarli do Pamfilii.

1. Podróż wiary: jak zaufanie w Boży plan prowadzi do spełnienia

2. Podążanie Bożą ścieżką: uczenie się na przykładzie Pawła i Barnaby

1. Izajasz 40:31: „Ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły, wznoszą się na skrzydłach jak orły, biegną bez zmęczenia, będą chodzić i nie ustawać”.

2. Filipian 3:13-14: „Bracia, nie uważam, że to sobie uczyniłem. Ale czynię jedno: zapominając o tym, co za mną, i wysilając się ku temu, co przede mną, dążę do celu, aby nagrodą powołania Bożego w górę w Chrystusie Jezusie.”

Dzieje Apostolskie 14:25 A gdy głosili słowo w Perge, zeszli do Attalii:

Paweł i Barnaba głosili słowo w Perge, a następnie udali się do Attalii.

1. Wytrwałość w głoszeniu: spojrzenie na Pawła i Barnabę

2. Niezachwiana wiara: naśladowanie przykładów Pawła i Barnaby

1. Hebrajczyków 10:35-36 – „Nie porzucajcie więc swojej ufności; zostanie ono sowicie wynagrodzone. Musisz wytrwać, abyś po wypełnieniu woli Bożej otrzymał to, co obiecał”.

2. 2 Tymoteusza 4:2 – „Głoś słowo; bądź przygotowany w sezonie i poza sezonem; poprawiaj, karć i zachęcaj – z wielką cierpliwością i uważnym pouczeniem”.

Dzieje Apostolskie 14:26 Stamtąd odpłynęli do Antiochii, skąd zostali poleceni łasce Bożej ze względu na dzieło, które wykonali.

Paweł i Barnaba popłynęli do Antiochii z Listry, gdzie otrzymali od Boga pochwałę za swoją pracę.

1. „Moc pochwały”

2. „Wartość dobrej pracy”

1. Kolosan 3:23-24 – „Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie dla ludzi, wiedząc, że od Pana otrzymacie dziedzictwo w nagrodę. Służycie Panu Chrystusowi”.

2. Przysłów 27:21 – „Tygiel jest na srebro, a piec na złoto, a Pan bada serca”.

Dzieje Apostolskie 14:27 A kiedy przyszli i zgromadzili Kościół, powtarzali wszystko, czego Bóg z nimi dokonał i jak otworzył poganom drzwi wiary.

Paweł i Barnaba opowiedzieli Kościołowi o wszystkim, co Bóg dla nich uczynił i jak otworzył drzwi wiary poganom.

1. Otwarte drzwi wiary: jak Bóg otwiera drogę do zbawienia

2. Moc świadectwa: jak Bóg posługuje się swoim ludem do szerzenia dobrej nowiny

1. Efezjan 2:8-9 Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; to dar Boży,

2. Rzymian 10:14-15 Jak więc będą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? A jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? A jak mają słuchać, skoro nikt nie głosi?

Dzieje Apostolskie 14:28 I tam przebywali przez długi czas z uczniami.

Paweł i Barnaba przebywali z uczniami w Listrze przez dłuższy czas.

1. „Kochać zagubionych poprzez długotrwałą obecność”

2. „Włączanie bycia uczniem w życie codzienne”

1. Rzymian 12:13: „Zaspokajajcie potrzeby świętych i starajcie się okazywać gościnność”.

2. 1 Jana 4:7-21: „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga”.

Dzieje Apostolskie 15 przytaczają decyzję Soboru Jerozolimskiego w sprawie zobowiązań chrześcijan pochodzenia pogańskiego wobec Prawa Mojżeszowego oraz spór między Pawłem a Barnabą.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od słów niektórych wierzących, którzy należeli do grupy faryzeuszy, przybywających z Judei do Antiochii, nauczających, że poganie muszą zostać obrzezani zgodnie ze zwyczajem nauczanym przez Mojżesza, aby mogli zostać zbawieni. Wywołało to wielką dyskusję na temat niezgody. Kościół Pawła Barnaby zdecydował wysłać Pawła Barnabę innym do starszych apostołów w Jerozolimie w związku z pytaniami (Dzieje Apostolskie 15:1-2). Po wysłaniu ich w drogę przez kościół, przez Fenicję, Samarię, opisującą nawrócenie, poganie przynieśli wielką radość, gdy wszyscy bracia przybyli do Jerozolimy, zostali powitani przez starszych apostołów kościoła, którzy opowiedzieli o wszystkim, czego Bóg przez nich dokonał (Dz 15:3-4).

Akapit drugi: Ale niektórzy wierzący, którzy należeli do partii faryzeuszy, wstali i powiedzieli: „Poganie muszą być obrzezani, co wymaga przestrzegania prawa Mojżesza”.

Spotkani apostołowie starsi rozważyli pytanie po wielu dyskusjach Piotr stanął, zwracając się do nich, opowiadając, jak Bóg wybrał go na tego, przez którego poganie będą słyszeć przesłanie ewangelii, podkreślając, że Bóg wie, że serce ich przyjęło, dając Ducha Świętego, tak jak to zrobił my, nie czyniąc między nami żadnej różnicy, oczyszczając ich serca wiara kwestionowana, dlaczego Bóg wystawia jarzmo na próbę, nakładając jarzmo na szyję uczniów, ani przodków, ani utwierdzonej wiary, zbawionej łaski Pana Jezusa, takich, jakimi są (Dz 15:5-11). Wtedy całe zgromadzenie ucichło i słuchało, jak Barnaba Paweł opowiadał o znakach, których Bóg przez nich dokonał wśród pogan (Dz 15,12).

3. akapit: Kiedy skończyli, Jakub przemówił, mówiąc: „Bracia, słuchajcie mnie, Szymon opisał nam, jak Bóg jako pierwszy interweniował, wybierając ludzi dla swojego imienia spośród pogan, co potwierdzają prorocy". Zacytował Amosa, który potwierdził, że jest to zgodne z proroctwem. Zasugerował, aby nie utrudniać poganom nawrócenia się do Boga, ale napisać do nich, aby powstrzymywali się od jedzenia, skażonych bożków, niemoralności seksualnej, mięsa, uduszonych zwierząt, krwi, rzeczy obraźliwych dla wierzących Żydów, rozproszonych po miastach, gdzie synagogi czytają prawo w każdy szabat (Dzieje Apostolskie 15:13-21). Sobór zgodził się z propozycją Jakuba przesłaną w piśmie przez wybranych Judasza Barsabasza Sylasa wraz z Pawłem Barnabą, wyrażając swoją decyzję, wywołując wielką radość wśród wierzących pogan. Jednak jakiś czas później między Pawłem i Barnabą powstał spór co do tego, czy zabrać ze sobą Jana, który także wezwał Marka w inną podróż, ponieważ Pamfilia ich opuściła. Pamfilia nie kontynuowała pracy, co doprowadziło do tak ostrego nieporozumienia. Rozstał się. Barnaba zabrał Marka i popłynął na Cypr, a Paweł wybrał Sylasa, który pozostawił chwalebnym braciom łaskę. Pan udał się do Syrii, Cylicji, wzmacniając kościoły (Dz 15,22-41).

Dzieje Apostolskie 15:1 A niektórzy mężowie, którzy przybyli z Judei, nauczali braci i mówili: Jeśli nie zostaniecie obrzezani na wzór Mojżesza, nie będziecie zbawieni.

Niektórzy mężczyźni z Judei nauczali wierzących, że jeśli nie zostaną obrzezani zgodnie z prawami Mojżesza, nie będą mogli zostać zbawieni.

1. Boże miłosierdzie i zbawienie – Jak Boża miłość i łaska zbawiają nas pomimo naszych wad

2. Prawo i wiara – odkrywanie, jak prawo i wiara są ze sobą powiązane i jak możemy wiernie żyć w obu przypadkach

1. Rzymian 3:21-24 - Ale teraz sprawiedliwość Boża objawiła się bez zakonu, o czym świadczy zakon i prorocy;

2. Galatów 3:23-25 – Ale zanim przyszła wiara, byliśmy trzymani pod Prawem, zamknięci na wiarę, która potem miała zostać objawiona.

Dzieje Apostolskie 15:2 Kiedy więc Paweł i Barnaba mieli z nimi niemałe spory i spory, postanowili, że Paweł i Barnaba oraz niektórzy z nich powinni udać się w tej sprawie do Jerozolimy, do apostołów i starszych.

Paweł i Barnaba pokłócili się z kilkoma innymi osobami, więc postanowili udać się do Jerozolimy, aby porozmawiać o tej sprawie z apostołami i starszymi.

1. „Siła rozwiązywania konfliktów”

2. „Znaczenie posiadania mądrych rad”

1. Jakuba 1:19-20: „Wiedzcie to, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu, bo gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej”.

2. Przysłów 11:14: „Gdzie nie ma przewodnictwa, naród upadnie, ale w obfitości doradców jest bezpieczeństwo”.

Dzieje Apostolskie 15:3 A prowadzeni przez Kościół, przeszli przez Fenikę i Samarię, ogłaszając nawrócenie pogan, i sprawili radość wielką wszystkim braciom.

Ten fragment opisuje radość braci, gdy apostołowie ogłosili nawrócenie pogan.

1. Pojawia się radość podczas dzielenia się dobrą nowiną – Dzieje Apostolskie 15:3

2. Radość ze zbawienia innych – Dzieje Apostolskie 15:3

1. Jana 15:11 - ? To wam powiedziałem, aby radość moja w was trwała i aby radość wasza była pełna.

2. Rzymian 15:13 - ? Czy Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem w wierze, abyście obfitowali w nadzieję przez moc Ducha Świętego?

Dzieje Apostolskie 15:4 A gdy przybyli do Jerozolimy, zostali przyjęci przez Kościół, apostołów i starszych i opowiadali o wszystkim, czego Bóg z nimi dokonał.

Apostołowie i starsi w Jerozolimie powitali nowych wierzących i usłyszeli o wielkich rzeczach, których Bóg dla nich dokonał.

1. Wierni naśladowcy: moc posłuszeństwa w Kościele

2. Stanąć na ramionach gigantów: uznanie wpływu naszych poprzedników

1. Hebrajczyków 13:7 - Pamiętajcie o tych, którzy mają nad wami władzę, którzy powiedzieli wam słowo Boże, których wiara podąża, biorąc pod uwagę koniec ich rozmowy.

2. 1 Tesaloniczan 5:12-13 - Prosimy was, bracia, abyście znali tych, którzy u was pracują i którzy przewodzą wam w Panu i napominają was; I cenić ich bardzo w miłości ze względu na ich pracę. I bądźcie spokojni między sobą.

Dzieje Apostolskie 15:5 Ale powstali niektórzy z sekty faryzeuszy, którzy uwierzyli, mówiąc: Trzeba ich obrzezać i nakazać im przestrzegać Prawa Mojżeszowego.

Niektórzy faryzeusze, którzy uwierzyli, argumentowali, że poganie powinni zostać obrzezani i przestrzegać prawa Mojżesza.

1. Znaczenie posłuszeństwa prawu Bożemu

2. Moc wiary w Jezusa Chrystusa

1. Galacjan 3:10 - Albowiem wszyscy, którzy polegają na uczynkach Prawa, podlegają przekleństwu, jak napisano: ? Czy ursed jest każdy, kto nie kontynuuje wykonywania wszystkiego, co jest zapisane w Księdze Prawa?

2. Rzymian 3:28 - Uważamy bowiem, że człowiek zostaje usprawiedliwiony przez wiarę niezależnie od uczynków zakonu.

Dzieje Apostolskie 15:6 I zebrali się apostołowie i starsi, aby rozważyć tę sprawę.

Apostołowie i starsi zebrali się, aby omówić pewną kwestię.

1. Znaczenie jedności w Kościele

2. Podejmowanie decyzji zgodnych z Bogiem? – Will

1. Efezjan 4:3-6? □ dokładając wszelkich starań, aby zachować jedność Ducha poprzez więź pokoju. Jedno jest Ciało i jeden Duch, tak jak powołani zostaliście do jednej nadziei; jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest; jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest nad wszystkim, przez wszystkich i we wszystkich. ??

2. Jakuba 1:5? Jeśli komu z was brakuje mądrości, powinniście prosić Boga, który daje wszystkim hojnie i nie szuka winy, a będzie wam dana.

Dzieje Apostolskie 15:7 A gdy było wiele sporów, wstał Piotr i rzekł do nich: Mężowie i bracia, wiecie, jak dawno temu Bóg dokonał między nami wyboru, aby poganie przez moje usta słuchali słowa ewangelię i uwierzcie.

Piotr zwrócił się do zgromadzonych i przypomniał, jak Bóg wybrał go, aby głosił Ewangelię poganom.

1. Bóg wybiera najbardziej nieprawdopodobnych ludzi do wykonania Jego dzieła.

2. Jak możemy zaufać Bożym planom wobec nas, nawet jeśli nie mają one sensu.

1. Jeremiasz 29:11 - Znam bowiem plany, które mam wobec was, wyrocznia Pana, plany pomyślne, a nie złe, aby zapewnić wam przyszłość i nadzieję.

2. Rzymian 10:14-15 – Jak więc będą wzywać tego, w którego nie uwierzyli? A jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? A jak mają słuchać, skoro nikt nie głosi? A jak mają głosić, jeśli nie są posłani? Jak jest napisane, ? □ jakie piękne są stopy tych, którzy głoszą dobrą nowinę!??

Dzieje Apostolskie 15:8 A Bóg, który zna serca, dał im świadectwo, dając im Ducha Świętego, tak jak nam to uczynił;

Miłość Boga objawia się w darze Ducha Świętego.

1: Dar Ducha Świętego, Dzieje Apostolskie 15:8

2: Bezwarunkowa miłość Boga, Dzieje Apostolskie 15:8

1: Rzymian 5:5 –? Czy nadzieja nie zawodzi, bo miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.??

2:1 Koryntian 2:10 - ? Ale Bóg objawił je nam przez Swego Ducha. Albowiem Duch bada wszystko, tak, głębokości Boże.

Dzieje Apostolskie 15:9 I nie wprowadzajcie żadnej różnicy między nami a nimi, oczyszczając ich serca przez wiarę.

Wczesny Kościół nie rozróżniał pomiędzy Żydami a poganami i zamiast tego skupiał się na oczyszczaniu serc wszystkich ludzi przez wiarę w Chrystusa.

1. „Moc wiary: oczyszczenie naszych serc”

2. „Bez rozróżnienia: zjednoczenie przez miłość”

1. Jana 14:6? Jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie.??

2. Galacjan 3:26-28? albo wszyscy jesteście dziećmi Bożymi przez wiarę w Chrystusa Jezusa. Bo wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa. Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety? czy wy wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie.??

Dzieje Apostolskie 15:10 Dlaczego więc teraz wystawiacie Boga na próbę, aby włożyć na szyję uczniów jarzmo, którego ani nasi ojcowie, ani my nie mogliśmy unieść?

Wczesny Kościół dyskutował o konieczności obrzezania wierzących pogan, ale ostatecznie zdecydował, że nie jest to konieczne.

1: Nie powinniśmy próbować nakładać na innych ciężarów, których sami nie jesteśmy w stanie unieść.

2: Powinniśmy szukać Boga? woli i ufaj jego osądowi.

1: Mateusza 11:28-30 – Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja wam dam ukojenie. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo

jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie.

2: Galatów 5:1 – Ku wolności wyswobodził nas Chrystus; stójcie zatem niewzruszenie i nie poddawajcie się ponownie pod jarzmo niewoli.

Dzieje Apostolskie 15:11 Wierzymy jednak, że dzięki łasce Pana Jezusa Chrystusa będziemy zbawieni, podobnie jak oni.

Apostołowie w Dziejach Apostolskich wierzą, że zbawienie przychodzi przez łaskę Jezusa Chrystusa.

1: Wystarczy łaska Boża – 2 Koryntian 12:9

2: Usprawiedliwieni przez wiarę – Rzymian 5:1-2

1: Efezjan 2:8-9 – Albowiem łaską zostaliście zbawieni, przez wiarę? □ i to nie jest od was, to jest dar Boży?

2: Tytusa 3:5 - Zbawił nas nie ze względu na to, że spełniliśmy sprawiedliwość, ale ze względu na swoje miłosierdzie. Zbawił nas przez obmycie odrodzenia i odnowienia przez Ducha Świętego.

Dzieje Apostolskie 15:12 Wtedy cały tłum milczał i dał słuch Barnabie i Pawłowi, opowiadając, jakie cuda i cuda uczynił Bóg przez nich wśród pogan.

Ten fragment opisuje, jak słuchacze Barnaby i Pawła byli pod wielkim wrażeniem cudów i cudów, których Bóg przez nich dokonał.

1. Boża moc czynienia cudów i cudów

2. Wpływ cudów Boga na Jego lud

1. Efezjan 3:20 – „Teraz temu, który według mocy działającej w nas może uczynić niezmiernie więcej, niż wszystko, o co prosimy lub co sobie wyobrażamy”

2. Jana 10:37-38 – „Nie wierzcie mi, jeśli nie dokonuję dzieł mojego Ojca. Ale jeśli je dokonuję, to chociaż mi nie wierzycie, wierzcie uczynkom, abyście poznali i zrozumieli, że

Ojciec jest we mnie, a ja w Ojcu.”

Dzieje Apostolskie 15:13 A gdy zamilkli, odpowiedział Jakub, mówiąc: Mężowie i bracia, słuchajcie mnie:

Apostołowie i starsi zebrali się, aby omówić kwestię obrzezania we wczesnym kościele. James zabrał głos, aby rozwiązać tę kwestię.

1. Siła dyskursu w Kościele: jak przemówienie Jakuba zmieniło historię

2. Znaczenie obrzezania we wczesnym Kościele: studium słów Jakuba

1. Efezjan 4:15-16 - Mówiąc prawdę w miłości, wzrastamy i stajemy się pod każdym względem dojrzałym ciałem Tego, który jest Głową, czyli Chrystusa. Od Niego całe ciało, połączone i utrzymywane razem przez wszystkie więzadła podtrzymujące, rośnie i buduje się w miłości, podczas gdy każda część wykonuje swoją pracę.

2. 1 Koryntian 12:25-26 - aby nie było podziału w ciele, ale aby członki dbały o siebie nawzajem. Jeśli cierpi jeden członek, cierpią wszystkie razem; jeśli jeden członek doznaje czci, wszyscy razem się radują.

Dzieje Apostolskie 15:14 Symeon opowiedział, jak Bóg najpierw nawiedził pogan, aby z nich wybrać lud dla swego imienia.

Bóg wybrał ludzi ze wszystkich środowisk, aby byli częścią Jego imienia.

1: Wszyscy jesteśmy częścią rodziny Bożej, bez względu na różnice między nami, a On wzywa nas razem, abyśmy dzielili się swoją miłością między sobą.

2: Wszyscy jesteśmy częścią planu Boga i On wybrał nas, abyśmy byli częścią Jego imienia.

1: Galacjan 3:26-28 – „Wszyscy bowiem jesteście dziećmi Bożymi przez wiarę w Jezusa Chrystusa. A wszyscy, którzy przez chrzest zostali zjednoczeni z Chrystusem, przyoblekli się w Chrystusa jak w nowe szaty. Nie ma już Żyda ani Poganin, niewolnik czy wolny, mężczyzna i kobieta. Wszyscy bowiem jesteście jedno w Chrystusie Jezusie.

2: Efezjan 2:14-18 – „Albowiem sam Chrystus przyniósł nam pokój. Zjednoczył Żydów i pogan w jeden naród, gdy w swoim ciele na krzyżu zburzył dzielący nas mur wrogości.

Uczynił to to przez położenie kresu systemowi prawa żydowskiego, które wykluczało pogan. Zaprowadził pokój między Żydami i poganami, tworząc w sobie jeden nowy naród z obu grup. Chrystus jako jedno ciało pojednał obie grupy z Bogiem przez swoją śmierć na krzyż i nasza wzajemna wrogość została unicestwiona".

Dzieje Apostolskie 15:15 I z tym zgadzają się słowa proroków; jak jest napisane,

Ten fragment mówi o tym, jak słowa proroków zgadzają się ze słowami apostołów z Dziejów Apostolskich 15:15.

1. Siła porozumienia: jak jedność nas jednoczy

2. Jednocząca moc proroków: słuchanie Słowa Bożego

1. Psalm 133:1 – „Oto jak dobrze i miło, gdy bracia mieszkają w jedności!"

2. Efezjan 4:3 – „chętni do zachowania jedności Ducha w węźle pokoju".

Dzieje Apostolskie 15:16 Potem wrócę i odbuduję upadły przybytek Dawida; i odbuduję jego ruiny, i wzniosę go:

Bóg obiecuje odbudować upadły przybytek Dawida.

1. Boża obietnica odnowienia

2. Nadzieja na nowy dzień

1. Izajasz 61:4 - Odbudują stare spustoszenia, wzniosą dawne spustoszenia i naprawią zniszczone miasta, spustoszenia wielu pokoleń.

2. Aggeusz 2:9 - Chwała tego ostatniego domu będzie większa niż pierwszego, mówi Pan Zastępów: i na tym miejscu dam pokój, mówi Pan Zastępów.

Dzieje Apostolskie 15:17 Aby reszta ludzi szukała Pana i wszystkie narody, nad którymi wzywane jest imię moje, mówi Pan, który to wszystko czyni.

Ten werset z Dziejów Apostolskich 15:17 podkreśla, że Bóg pragnie, aby wszyscy ludzie, zarówno Żydzi, jak i poganie, szukali Go.

1. „Bezwarunkowa miłość Boga: szukanie Pana bez względu na to, kim jesteś”

2. „Moc Pana: Jego dzieła wśród wszystkich narodów”

1. Izajasz 45:22 „Wypatrujcie mnie, a będziecie zbawieni, wszystkie krańce ziemi, bo ja jestem Bogiem i nie ma innego”.

2. Rzymian 10:13 „Bo każdy, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, będzie zbawiony”.

Dzieje Apostolskie 15:18 Od początku świata znane są Bogu wszystkie Jego dzieła.

Ten fragment z Dziejów Apostolskich 15:18 stwierdza, że Bóg zna wszystkie swoje dzieła od początku świata.

1. Wszechwiedza Boga: wiedza o wszystkim

2. Moc i mądrość dzieł Bożych

1. Hioba 37:16 – „Czy znasz równowagę chmur i cudowne dzieła Tego, który ma doskonałą wiedzę?”

2. Psalm 139:4 – „Zanim jeszcze słowo pojawi się na moim języku, oto, Panie, znasz je całkowicie”.

Dzieje Apostolskie 15:19 Dlatego mój wyrok jest taki, żebyśmy nie sprawiali kłopotu tym, którzy spośród pogan nawrócili się do Boga:

Apostołowie i starsi w kościele jerozolimskim zgadzają się nie nakładać dodatkowego ciężaru na chrześcijan pochodzenia pogańskiego, którzy nawrócili się na wiarę.

1. Zaufanie łasce Bożej: przyjęcie włączenia pogan do Kościoła

2. Nasz obowiązek powitania pogan: okazywanie współczucia i zrozumienia

1. Rzymian 10:14-15 – Jak więc mają wzywać tego, w którego nie uwierzyli? i jak uwierzą w Tego, o którym nie słyszeli? i jak usłyszą bez kaznodziei?

2. Efezjan 2:11-13 - Pamiętajcie więc, że kiedyś wy, poganie w ciele, zwani ? nieobrzezanie przez to, co nazywa się obrzezaniem, które jest dokonywane na ciele rękami? Pamiętajcie, że byliście w tym czasie oddzieleni od Chrystusa, oddaleni od wspólnoty Izraela i obcy przymierzom obietnicy, nie mający nadziei i bez Boga na świecie.

Dzieje Apostolskie 15:20 Ale żebyśmy im napisali, aby się powstrzymywali od nieczystości bałwanów, od rozpusty, od tego, co uduszone, i od krwi.

Apostołowie i starsi Kościoła jerozolimskiego poinstruowali nawróconych pogan, aby powstrzymywali się od nieczystości bożkami, rozpusty, rzeczy uduszonych i krwi.

1. Moc Kościoła: odnajdywanie siły w jedności

2. Siła abstynencji: wybór świętości zamiast grzechu

1. Efezjan 5:3-7 - ? Czyż nie może być między wami nawet śladu niemoralności lub jakiejkolwiek nieczystości lub chciwości, bo to nie przystoi Bogu? − święci ludzie. Nie powinno być też wulgaryzmów, głupich rozmów czy prostackich żartów, które są nie na miejscu, ale raczej dziękczynienie. Tego bowiem możecie być pewni: Nie ma osoby niemoralnej, nieczystej lub chciwej? Czy ktoś jest bałwochwalcą? jak każde dziedzictwo w królestwie Chrystusa i Boga. Niech was nikt nie zwodzi pustymi słowami, bo Bóg przez takie rzeczy? gniew przychodzi na nieposłusznych. Dlatego nie bądź z nimi partnerem. ??

2. 1 Koryntian 8:1-13 – ? A co do jedzenia ofiarowanego bożkom: Wiemy o tym? Wszyscy posiadamy wiedzę. Ale wiedza nadyma się, podczas gdy miłość rośnie. Ci, którym się wydaje, że coś wiedzą, jeszcze nie wiedzą tak, jak powinni. Ale tego, kto miłuje Boga, Bóg poznaje. Wiemy zatem, że co do spożywania pokarmów ofiarowanych bożkom? n idol nie istnieje realnie, i to? nie ma tu Boga prócz jednego. Bo chociaż mogą istnieć tak zwani bogowie w niebie lub na ziemi? Czy rzeczywiście jest ich wiele? szanse i wiele? rozkazy? Jednak dla nas istnieje jeden Bóg Ojciec, z którego pochodzi wszystko i dla którego istniejemy, oraz jeden Pan, Jezus Chrystus, przez którego wszystko się stało i przez którego my istniejemy. Jednak nie wszyscy posiadają tę wiedzę. Niektórzy jednak wskutek wcześniejszego kontaktu z bożkami jedzą pożywienie rzeczywiście ofiarowane bożkowi i ich sumienie, będąc słabym, zostaje skalane. Jedzenie nie poleci nas Bogu. Nie jesteśmy w gorszej sytuacji, jeśli nie jemy, i nie jesteśmy lepsi, jeśli to robimy. Uważajcie jednak, aby to wasze prawo nie stało się w jakiś sposób przeszkodą dla słabych. Bo jeśli ktoś zobaczy was, którzy posiadacie wiedzę, jedzących w bożku? w świątyni, czy nie zostanie zachęcony, jeśli ma słabe sumienie, do spożywania pokarmu ofiarowanego bożkom? Tak więc ten słaby brat, za którego Chrystus umarł, zostaje zniszczony przez

waszą wiedzę. Kiedy w ten sposób grzeszycie przeciwko swoim braciom i ranicie ich słabe sumienie, grzeszycie przeciwko Chrystusowi. Dlatego jeśli jedzenie zgorszy mojego brata, nigdy nie będę jadł mięsa, aby nie zgorszyć mojego brata.

Dzieje Apostolskie 15:21 Dawny bowiem Mojżesz ma w każdym mieście tych, którzy go głoszą, a w synagogach czyta się je w każdy szabat.

Nauki Mojżesza są głoszone w miastach na całym świecie i czytane podczas nabożeństw szabatowych.

1. Moc głoszenia: jak możemy wykorzystać nauki Mojżesza, aby wpłynąć na nasze społeczności

2. Zrozumienie sabatu: jak najlepiej wykorzystać dzień odpoczynku

1. Łk 4,16-21 – Jezus czyta w synagodze Izajasza

2. Wyjścia 20:8-11 – Dziesięć Przykazań

Dzieje Apostolskie 15:22 Spodobało się więc apostołom i starszym wraz z całym Kościołem wysłać wybranych mężów z własnego towarzystwa do Antiochii wraz z Pawłem i Barnabą; mianowicie Judasz, zwany Barsabasem, i Sylas, naczelnicy braci:

Apostołowie i starsi wraz z całym kościołem wybrali Judasza Barsabasę i Sylasa, aby towarzyszyli Pawłowi i Barnabie w drodze do Antiochii.

1. Siła jedności w Kościele

2. Znaczenie wspólnej służby

1. Filipian 2:2-4 - ? Dopełnij moją radość, będąc tego samego umysłu, mając tę samą miłość, pozostając w pełnej zgodzie i jednomyślności. Nie czyńcie niczego z samolubnych ambicji lub zarozumiałości, ale z pokorą uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z Was dba nie tylko o swoje interesy, ale także o interesy innych. ??

2. Efezjan 4:1-3 - ? Dlatego zachęcam was, więźniowie Pana, abyście postępowali w sposób godny powołania, do którego zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, pragnąc zachować jedność Duch w węźle pokoju.??

Dzieje Apostolskie 15:23 I pisali przez nich listy w ten sposób; Apostołowie, starsi i bracia przesyłają pozdrowienia braciom z pogan w Antiochii, Syrii i Cylicji:

Apostołowie i starsi przesłali pozdrowienia braciom pogańskim w Antiochii, Syrii i Cylicji.

1: Kochaj bliźniego bez względu na religię.

2: Nie dyskryminuj innych.

1: Micheasza 6:8 On pokazał ci, człowiecze, co jest dobre; A czego żąda od ciebie Pan, jeśli nie tego, abyś postępował sprawiedliwie, miłował miłosierdzie i pokornie chodził z Bogiem twoim?

2: Rzymian 12:18 Jeśli to możliwe, na tyle, na ile od was zależy, ze wszystkimi ludźmi żyjcie w pokoju.

Dzieje Apostolskie 15:24 Ponieważ słyszeliśmy, że niektórzy, którzy od nas wyszli, niepokoili was słowami, wywracając dusze wasze, mówiąc: Trzeba się obrzezać i przestrzegać Prawa, którym nie daliśmy takiego przykazania.

Niektórzy ludzie z Kościoła niepokoili pogan słowami, mówiąc im, że muszą zostać obrzezani i przestrzegać prawa, chociaż Kościół nie dał takiego przykazania.

1. Niebezpieczeństwo fałszywego nauczania – Dzieje Apostolskie 15:24

2. Dlaczego musimy wykazywać się rozeznaniem – Dzieje Apostolskie 15:24

1. Kolosan 2:8 - Strzeżcie się, aby was ktoś nie zepsuł filozofią i próżnym oszustwem, według tradycji ludzkiej, według podstaw świata, a nie według Chrystusa.

2. 1 Jana 4:1 - Umiłowani, nie każdemu duchowi wierzcie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na świat.

Dzieje Apostolskie 15:25 Wydało nam się, zgromadzeni jednomyślnie, wysłać do was wybranych mężów wraz z naszymi umiłowanymi Barnabą i Pawłem,

Wczesny Kościół zebrał się, aby wysłać Barnabę i Pawła, aby dzielili się Ewangelią.

1. Moc jedności – Rzymian 12:5

2. Znaczenie świadczenia – Mateusza 28:19-20

1. Efezjan 4:3 – Dokładanie wszelkich starań, aby zachować jedność Ducha poprzez więź pokoju.

2. 1 Piotra 2:9 - Ale ty jesteś narodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, Bogiem? posiadanie szczególne, abyście głosili chwałę Tego, który was powołał z ciemności do swego przedziwnego światła.

Dzieje Apostolskie 15:26 Ludzie, którzy ryzykowali życie dla imienia naszego Pana, Jezusa Chrystusa.

W tym fragmencie mowa jest o tych, którzy ryzykowali życie dla imienia Jezusa Chrystusa.

1.? Odwaga wiary?

2.? on Moc imienia?

1. Hebrajczyków 11:32-34 ??? i co mam więcej powiedzieć? Bo nie starczy mi czasu, aby opowiedzieć o Gedeonie, Baraku, Samsonie, Jeftym, Dawidzie i Samuelu oraz o prorokach? 33 którzy przez wiarę podbili królestwa, wymusili sprawiedliwość, uzyskali obietnice, zatkali paszcze lwom, 34 ugasili moc ognia , uciekli przed ostrzem miecza, stali się silni ze słabości, stali się potężni na wojnie, zmusili obce armie do ucieczki.

2. Mateusza 10:39 ??? kto znajdzie swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je.??

Dzieje Apostolskie 15:27 Wysłaliśmy więc Judasza i Sylasa, którzy również ustnie powiedzą wam to samo.

Apostołowie wysłali Judasza i Sylasa, aby przekazali wierzącym z pogan to samo przesłanie, które słyszeli od apostołów.

1. Moc słowa: znaczenie przekazywania tego samego przesłania wszystkim wierzącym.

2. Podążanie za Bożą Misją: Jak podążanie za Bożą wolą może przynieść jedność i zrozumienie.

1. Mateusza 28:18-20 - A Jezus przyszedł i rzekł do nich: ? Dana mi jest cała władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i czyńcie uczniami wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca wieku.

2. Rzymian 15:5-6 - Niech Bóg wytrwałości i zachęty sprawi, abyście żyli w zgodzie między sobą, w zgodzie z Chrystusem Jezusem, abyście razem jednym głosem chwalili Boga i Ojca naszego Pana Jezusa Chrystusa .

Dzieje Apostolskie 15:28 Wydało się bowiem dobre Duchowi Świętemu i nam, aby nie nakładać na was większego ciężaru niż te konieczne;

Pierwsi przywódcy Kościoła uznali, że od wierzących należy wymagać tylko niektórych niezbędnych rzeczy i że Duch Święty się z tym zgadzał.

1. Boże przewodnictwo przynosi wolność

2. Konieczność pełnienia woli Bożej

1. Mateusza 11:28-30 – Zaproszenie Jezusa, aby przyszedł do Niego na odpoczynek

2. Galatów 5:1-15 – Wolność w Chrystusie i życie pod przewodnictwem Ducha

Dzieje Apostolskie 15:29 Abyście się powstrzymywali od pokarmów ofiarowanych bożkom, od krwi, od tego, co uduszone, i od wszeteczeństwa; jeśli się będziecie trzymać, dobrze wam się powiedzie. Życzcie sobie dobrze.

Kościół w Jerozolimie dał wierzącym pogańskim instrukcje, aby powstrzymywali się od czterech rzeczy: jedzenia pokarmu ofiarowanego bożkom, spożywania krwi, jedzenia uduszonych zwierząt i rozpusty.

1. Powstrzymaj się od bałwochwalstwa: bliższe spojrzenie na Dzieje Apostolskie 15:29

2. Siła abstynencji: znaczenie samokontroli

1. 1 Koryntian 10:14-22 – Pouczenie Pawła dla kościoła w Koryncie o powstrzymywaniu się od bałwochwalstwa.

2. Rzymian 13:11-14 – Pouczenie Pawła dla kościoła w Rzymie, jak żyć w sposób przyjemny Bogu.

Dzieje Apostolskie 15:30 A gdy zostali odprawieni, przybyli do Antiochii i zgromadziwszy rzeszę, przekazali list:

Apostołowie przekazali list tłumom w Antiochii.

1. Siła komunikacji pisemnej

2. Znaczenie posłuszeństwa

1. Jakuba 1:22 – „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.”

2. 2 Koryntian 3:4-6 – „Taka jest ufność, jaką mamy przez Chrystusa wobec Boga. Nie żebyśmy sami w sobie byli wystarczalni, aby twierdzić, że coś pochodzi od nas, ale nasza wystarczalność pochodzi od Boga, który nas uczynił kompetentnymi być sługami Nowego Przymierza, nie litery, ale Ducha. Litera bowiem zabija, a Duch ożywia”.

Dzieje Apostolskie 15:31 A gdy je przeczytali, cieszyli się z pociechy.

Ludzie uradowali się, gdy przeczytali słowa pocieszenia z Dziejów Apostolskich 15:31.

1. Radość z przesłania pocieszenia od Pana

2. Przyjmowanie pocieszenia ze Słowa Bożego

1. Izajasz 40:1-2 – Pocieszajcie, pocieszajcie mój lud, mówi wasz Bóg.

2. Psalm 147:3 – On leczy złamanych na duchu i przewiązuje ich rany.

Dzieje Apostolskie 15:32 A Judasz i Sylas, sami będąc prorokami, wieloma słowami napominali braci i utwierdzali ich.

Apostołowie Judasz i Sylas zachęcali braci słowami i utwierdzali ich.

1. Mówcie słowa zachęty - 1 Tesaloniczan 5:11 Dlatego zachęcajcie się nawzajem i budujcie siebie nawzajem, tak jak to czynicie.

2. Utwierdźcie braci - Rzymian 15:14 Ja sam jestem usatysfakcjonowany wami, bracia moi, że sami jesteście pełni dobroci, pełni wszelkiej wiedzy i zdolni do wzajemnego pouczania.

1. 1 Tesaloniczan 5:11 Zachęcajcie się więc wzajemnie i budujcie jedni drugich, tak jak to czynicie.

2. Rzymian 15:14 Ja sam jestem o was przekonany, bracia moi, że sami jesteście pełni dobroci, pełni wszelkiej wiedzy i zdolni do wzajemnego pouczania.

Dzieje Apostolskie 15:33 A gdy tam zatrzymali się, zostali wypuszczeni w pokoju od braci do apostołów.

Apostołowie i bracia pozostawali we wspólnocie przez jakiś czas, zanim odeszli w pokoju.

1: Dzięki społeczności możemy doświadczyć pokoju.

2: Spędzaj czas we wspólnocie, aby doświadczyć Bożego pokoju.

1: Filipian 4:7 - A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

2: Kolosan 3:15 - A w sercach waszych niech panuje pokój Chrystusowy, do którego też powołani zostaliście w jednym ciele. I bądź wdzięczny.

Dzieje Apostolskie 15:34 Mimo to Sylasowi spodobało się tam pozostać.

Sylas zdecydował się pozostać w Antiochii.

1. Dokonywanie wyborów w życiu: jak rozeznać wolę Bożą

2. Życie z myślą o elastyczności i pokorze.

1. Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Poddaj się Jemu na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki”.

2. Jakuba 4:7-8 – „Poddajcie się zatem Bogu. Sprzeciwiajcie się diabłu, a ucieknie od was. Zbliżcie się do Boga, a On zbliży się do was. Umyjcie ręce, grzesznicy, i oczyśćcie się wasze serca, wy dwulicowcy.”

Dzieje Apostolskie 15:35 Również Paweł i Barnaba pozostali w Antiochii, nauczając i głosząc słowo Pańskie, a także wielu innych.

Paweł i Barnaba wraz z wieloma innymi głosili słowo Pańskie w Antiochii.

1. Moc wspólnego głoszenia Ewangelii

2. Siła wspólnoty w szerzeniu słowa Bożego

1. Filipian 1:27 – „Tylko sposób waszego życia niech będzie godny ewangelii Chrystusowej, abym czy przyjdę i zobaczę was, czy też będę nieobecny, słyszał o was, że trwacie niewzruszenie w jednym duchu, w jednym umysłami walcząc ramię w ramię o wiarę w ewangelię”,

2. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I oto , Jestem z wami zawsze, aż do końca wieku.??

Dzieje Apostolskie 15:36 A po kilku dniach Paweł powiedział do Barnaby: Pójdźmy jeszcze raz i odwiedźmy naszych braci w każdym mieście, w którym głosiliśmy słowo Pańskie, i zobaczmy, jak się sprawy mają.

Paweł zasugerował Barnabie, aby ponownie odwiedzili miejsca, w których głosili słowo Boże, i obserwowali, jak sobie radzi lud.

1. Powrót tam, gdzie zostałeś pobłogosławiony: Pamiętaj o miejscach, w których Bóg cię

pobłogosławił i wracaj, aby pokazać im Bożą miłość.

2. Znaczenie ponownego odwiedzania: Ponowne odwiedzanie miejsc, w których głosiłeś słowo Boże, jest ważne, aby okazać swoje ciągłe wsparcie i przypomnieć im o Bożej miłości.

1. 1 Tesaloniczan 3:10 - Abyśmy wspólnie mogli się pocieszać wzajemną wiarą was i mnie.

2. Hebrajczyków 10:24-25 - Zastanówmy się też, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem, a tym bardziej, jak widzisz zbliżający się Dzień.

Dzieje Apostolskie 15:37 Barnaba zaś postanowił zabrać ze sobą Jana, który miał na imię Marek.

Z tego fragmentu wynika, że Barnaba postanowił zabrać ze sobą Jana, który miał na imię Marek.

1. Bóg często wysyła pozornie nieprawdopodobnych ludzi na misje, aby szerzyć Jego Słowo.

2. Zawsze powinniśmy ufać woli Bożej i podążać za Jego planami, nawet jeśli nie mają one dla nas sensu.

1. Izajasz 55:8-9 - ? □ albo moje myśli nie są waszymi myślami, ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. ? Ponieważ niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2. Przysłów 16:9 – Ludzie w swoich sercach planują swój bieg, ale Pan ustala ich kroki.

Dzieje Apostolskie 15:38 Paweł jednak nie uznał za stosowne zabrać ze sobą tego, który odszedł od nich z Pamfilii i nie poszedł z nimi do pracy.

Paweł nie chciał zabrać ze sobą konkretnej osoby, gdyż rozstali się w Pamfilii i nie poszli z nimi do pracy.

1. Znaczenie pozostawania zjednoczonym i kontynuowania

2. Moc podejmowania trudnych decyzji

1. Efezjan 4:1-3 - Dlatego ja, więzień Pana, namawiam was, abyście postępowali w sposób godny powołania, do którego zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, pragnącej zachować jedność Ducha w węźle pokoju.

2. Przysłów 16:9 - Serce człowieka planuje swoją drogę, ale Pan utwierdza jego kroki.

Dzieje Apostolskie 15:39 I powstał między nimi spór tak ostry, że rozdzielili się jeden od drugiego. Barnaba wziął więc Marka i popłynął na Cypr;

Ostry spór między Barnabą i Pawłem spowodował, że się rozstali, a Barnaba zabrał ze sobą Marka na Cypr.

1) Prawdziwa jedność w Chrystusie nie polega na zwykłej zgodzie, ale na wzajemnej miłości i szacunku, nawet jeśli nie ma zgody.

2) Bóg może działać poprzez nasze różnice, aby spełnić swoją wolę.

1) Rzymian 12:18 – „Jeśli to możliwe, na tyle, na ile od was zależy, ze wszystkimi ludźmi żyjcie w pokoju”.

2) Efezjan 4:3 – „Starając się zachować jedność Ducha w węźle pokoju”.

Dzieje Apostolskie 15:40 I Paweł wybrał Sylasa i odszedł, polecany przez braci łasce Bożej.

Paweł i Sylas zostali poleceni przez braci łasce Bożej.

1. Siła jedności: jak wspólna praca może prowadzić do łaski Bożej

2. Wartość rekomendacji: jak dobre słowo może przybliżyć nas do Boga

1. Efezjan 4:3 – Staramy się zachować jedność Ducha w węźle pokoju.

2. Przysłów 21:1 - Serce króla jest w ręku Pana, jak rzeki wód: on je kieruje, dokąd chce.

Dzieje Apostolskie 15:41 I przeszedł przez Syrię i Cylicję, utwierdzając kościoły.

Paweł podróżował po Syrii i Cylicji, aby zachęcać i wzmacniać kościoły.

1. Siła, jaką znajdujemy w zachęcie – Dzieje Apostolskie 15:41

2. Moc zjednoczenia naszej wiary – Dzieje Apostolskie 15:41

1. Hebrajczyków 10:24-25 - Zastanówmy się też, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem, a tym bardziej, jak widzisz zbliżający się Dzień.

2. Rzymian 1:11-12 – Pragnę was zobaczyć, abym mógł udzielić wam jakiegoś duchowego daru, aby was wzmocnić, to znaczy, abyśmy mogli wzajemnie się zachęcać swoją wiarą, zarówno waszą, jak i moją.

16 rozdział Dziejów Apostolskich opisuje dodanie Tymoteusza do zespołu misyjnego Pawła, nawrócenie Lidii i jej domu oraz uwięzienie Pawła i Sylasa w Filippi.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od przybycia Pawła do Derbe, a następnie do Listry, gdzie mieszkał uczeń imieniem Tymoteusz. Jego matka była Żydówką, ale jego ojciec był Grekiem. Żydzi wiedzieli, że jego ojciec był Grekiem, ponieważ jego matka była Żydówką. Dobrze mówił przez braci. Listra Ikonium chciała zabrać go w podróż, więc go obrzezano, ponieważ Żydzi mieszkali w obszarach, przez które przechodzili, wiedzieli, że ojciec był Grekiem (Dzieje Apostolskie 16:1-3). Gdy wyjeżdżali z miasta, wydane decyzje dotarły do apostołów, starszych do Jerozolimy, aby ludzie byli posłuszni, aby kościoły zostały wzmocnione, a wiara codziennie rosła w liczebność (Dzieje Apostolskie 16:4-5).

2. Akapit: Szli po Frygii, regionie Galacji, powstrzymywani przez Ducha Świętego od głoszenia słowa „Prowincja Azja”, kiedy nadeszła granica, Mysia próbowała wejść do Bitynii. Duch Jezus nie pozwolił im przejść przez Myzję. Zeszła w nocy do Troady. Paweł miał wizję, człowieka, Macedonię, stojącego i błagającego go. Przyjedź do Macedonii, pomóż nam. Po wizji Pawła, gdy już byliśmy gotowi do wyjazdu do Macedonii, doszliśmy do wniosku, że Bóg nas powołał, abyśmy głosili im ewangelię (Dzieje Apostolskie 16:6-10). Z Troady popłynęliśmy prosto do Samotraki następnego dnia Neapolis następnego dnia Filippi Kolonia rzymska wiodąca dzielnica miasta Macedonia zatrzymała się tam na kilka dni w szabat wyszliśmy za bramę miasta nad rzeką, gdzie spodziewaliśmy się znaleźć miejsce na modlitwę spotkaliśmy handlarza Lidią, handlarz fioletowym suknem, miasto Tiatyra, czciciel Bóg Pan otworzył serce, odpowiedz na wiadomość przekazaną

przez Paweł, którego ochrzcili jej domownicy, zaprosił go do pozostania w jej domu, jeśli Pan uzna go za wiernego (Dzieje Apostolskie 16:11-15).

3. Akapit: Kiedy szli na miejsce, modlitwa spotkała niewolnicę, która miała przepowiednie duchowe i zarobiła ogromne pieniądze dla właścicieli. Wróżenie podążało za Pawłem, krzycząc: „Ci mężczyźni, słudzy Najwyższego Boga, mówią o zbawieniu". Powtarzała to przez wiele dni. W końcu Paul tak się zirytował, odwrócił się i powiedział duch: „W imieniu Jezusa Chrystusa rozkaż ci z niej wyjść!". W tym momencie duch ją opuścił. Kiedy właściciele zdali sobie sprawę, że ich zyski przepadły, Paul Silas zaciągnął ich na rynek, twarzą w twarz, władze przyprowadziły ich przed sędziów, którzy powiedzieli: „Ci mężczyźni, Żydzi, wprawiają nasze miasto w wrzawę, opowiadając się za nielegalnymi zwyczajami, a my, Rzymianie, akceptujemy tę praktykę". Tłum przyłączył się do ataku na nich sędziowie nakazali rozebrać się do pobicia po surowej chłoście wtrąceni do więzienia strażnik kazał ich uważnie strzec po otrzymaniu takich rozkazów umieścić ich w wewnętrznej celi unieruchomione stopy około północy modląc się śpiewając hymny Boże inni więźniowie słuchający nagle gwałtowne trzęsienie ziemi fundamenty więzienia wstrząśnięte, gdy wszystkie drzwi więzienia otworzyły się, łańcuchy wszystkich się poluzowały. Strażnik obudził się, zobaczył otwarte drzwi więzienia, wyciągnął miecz, chcąc się zabić. Myślałem, że więźniowie uciekli, ale krzyknął: „Nie rób sobie krzywdy!". Wszyscy tu jesteśmy! Strażnik więzienny wezwał światła, drżał, zanim Paul Silas wyprowadził go i zapytał: „Panowie, co należy zrobić, aby zostać zbawionym?" Odpowiedzieli: „Uwierz Panu Jezusowi, że będziesz zbawiony – ty, twój dom". Następnie przemówił słowo Pan, wszyscy inni w nocy w domu natychmiast obmyli rany, a cała rodzina ochrzciła się, radując się, ponieważ przyszli uwierzyć Bogu. Kiedy już nastał dzień, sędziowie wysłali funkcjonariuszy, aby powiedzieli strażnikowi uwolnienie tych mężczyzn. Strażnik przekazał tę wiadomość. Paweł powiedział, że sędziowie nakazali zwolnić, powiedz opuszczenie, znajdź inny sposób. Funkcjonariusze zgłosili, że sędziowie zaniepokojeni dowiedzieli się, czy obywatele rzymscy zostali wysłani z przeprosinami, osobiście ich eskortowali, poprosili o opuszczenie miasta po spotkaniu z Lidią. kobieta, gdzie pozostała (Dzieje Apostolskie 16:16-40).

Dzieje Apostolskie 16:1 Potem przyszedł do Derbe i Listry, a oto był tam pewien uczeń, imieniem Tymoteusz, syn pewnej kobiety, która była Żydówką i uwierzył; ale jego ojciec był Grekiem:

Paweł odwiedził Derbe i Listrę, gdzie spotkał ucznia imieniem Tymoteusz, którego matka była Żydówką i wierzyła w Jezusa, ale miał ojca Greka.

1. Siła wiary: jak wiara Tymoteusza zmieniła jego życie

2. Przyjmowanie różnorodności: jak wyjątkowe pochodzenie Tymoteusza pokazało miłość Boga

1. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne".

2. Galacjan 3:28 – „Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie”.

Dzieje Apostolskie 16:2 O czym dobrze poinformowali bracia w Listrze i Ikonium.

Służba Pawła i Sylasa została dobrze przyjęta w Listrze i Ikonium.

1. Siła dobrego sprawozdania — jak dobre świadectwo może prowadzić do pozytywnego wyniku

2. Raduj się z dobrego sprawozdania – celebruj Dobrą Nowinę o Pawle i Sylasie

1. Rzymian 12:15 - Radujcie się z tymi, którzy się cieszą, płaczcie z tymi, którzy płaczą.

2. Przysłów 18:21 - Śmierć i życie są w mocy języka, a ci, którzy go kochają, będą spożywać jego owoce.

Dzieje Apostolskie 16:3 Paweł musiałby z nim iść; wzięli go i obrzezali ze względu na Żydów, którzy byli w tych dzielnicach; wiedzieli bowiem wszyscy, że jego ojciec był Grekiem.

Paweł i Sylas przyjęli Tymoteusza, Greka, i obrzezali go, aby zyskać akceptację miejscowej ludności żydowskiej.

1: Bóg troszczy się o wszystkich ludzi, niezależnie od ich pochodzenia i różnic kulturowych.

2: Powinniśmy akceptować osoby z innych kultur i środowisk w naszych własnych społecznościach, tak jak to zrobili Paweł i Sylas.

1: Galacjan 3:28 - Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie.

2: Rzymian 10:12 - Nie ma bowiem różnicy między Żydem a Grekiem, gdyż ten sam Pan nad wszystkimi jest bogaty dla wszystkich, którzy go wzywają.

Dzieje Apostolskie 16:4 A gdy przechodzili przez miasta, przekazali im do przestrzegania dekrety, które zostały wydane przez apostołów i starszych, którzy byli w Jerozolimie.

Apostołowie i starsi w Jerozolimie wydali dekrety, których miasta miały przestrzegać.

1: Przestrzegaj praw Pana

2: Przestrzegajcie Dekretów Apostolskich

1: Rzymian 13:1-2 „Niech każda dusza będzie poddana władzom wyższym. Nie ma bowiem innej mocy, jak tylko od Boga. Władze są ustanowione przez Boga. Kto więc przeciwstawia się mocy, sprzeciwia się zarządzeniu Bożemu".

2:1 Piotra 2:13-14 „Poddajcie się wszelkim zarządzeniom ludzkim ze względu na Pana: czy to królowi jako najwyższemu, czy też namiestnikom jako tym, którzy są przez niego posłani w celu karania złoczyńców, i na chwałę tych, którzy dobrze czynią."

Dzieje Apostolskie 16:5 I tak kościoły utwierdzały się w wierze i z każdym dniem rosły w liczbę.

Kościoły w wierze powstawały i z dnia na dzień rosły w liczbę.

1. Wierność Boga jest widoczna w rozwoju pierwszych kościołów.

2. Siła wspólnoty i wspólnoty w Kościele.

1. Rzymian 1:16-17: „Albowiem nie wstydzę się ewangelii, jest ona bowiem mocą Bożą, która niesie zbawienie każdemu wierzącemu: najpierw Żydowi, potem poganowi. Albowiem w ewangelii objawia się sprawiedliwość Boża, sprawiedliwość, która wynika z wiary od pierwszego do ostatniego, jak napisano: „Sprawiedliwy z wiary żyć będzie".

2. Galacjan 6:10: „Dlatego, dopóki mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim ludziom, zwłaszcza tym, którzy należą do rodziny wierzących".

Dzieje Apostolskie 16:6 A gdy obeszli Frygię i okolice Galacji, a Duch Święty zabronił im głosić słowo w Azji,

Duch Święty zabronił Pawłowi i jego towarzyszom głoszenia słowa w Azji.

1. Moc Ducha Świętego w naszym życiu

2. Posłuszeństwo woli Bożej

1. Jana 14:26 – „Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, on was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem”.

2. Izajasz 30:21 – „A wasze uszy usłyszą za wami słowo mówiące: «To jest ta droga, idźcie nią», kiedy skręcacie w prawo lub kiedy skręcacie w lewo.”

Dzieje Apostolskie 16:7 A gdy przyszli do Myzji, usiłowali udać się do Bitynii, lecz Duch im nie dopuścił.

Duch nie pozwolił Pawłowi i Sylasowi udać się do Bitynii.

1: Powinniśmy być gotowi przyjąć wolę Bożą, nawet jeśli zaprowadzi nas ona w nieoczekiwane miejsca.

2: Powinniśmy być posłuszni podszeptom Boga i ufać Mu, że poprowadzi nas we właściwym kierunku.

1: Przysłów 3:5-6 „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie prostował twoje ścieżki.”

2: Izajasz 55:8-9 „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami, mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż twoje myśli.”

Dzieje Apostolskie 16:8 A oni, mijając Mysię, zeszli do Troady.

Paweł i jego towarzysze przeszli przez Myzję i dotarli do Troady.

1. Moc i postanowienia planu Bożego: jak Paweł i jego towarzysze podążali za Bożym przewodnictwem

2. Pokonywanie przeszkód i wyzwań: jak Paweł i jego towarzysze wytrwali w podróży

1. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia”.

2. Izajasz 43:2 – „Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą, a przez rzeki nie zaleją cię; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali .”

Dzieje Apostolskie 16:9 I w nocy miał Paweł widzenie; Stał tam pewien Macedończyk i modlił się do niego, mówiąc: Przepraw się do Macedonii i pomóż nam.

Paweł otrzymał w nocy wizję od Macedończyka, który prosił o pomoc.

1. Dotarcie do potrzebujących: wezwanie Macedonii

2. Słuchanie głosu Boga: moc wizji

1. Izajasz 6:8 – „Wtedy usłyszałem głos Pana mówiący: „Kogo mam posłać? A kto po nas pójdzie?” I powiedziałem: „Oto jestem. Poślij mnie!”

2. Jana 10:27 – „Owce moje głosu mojego słuchają i ja je znam, a one idą za mną”.

Dzieje Apostolskie 16:10 A po tym widzeniu natychmiast staraliśmy się udać do Macedonii, przekonani, że Pan nas powołał, abyśmy głosili im ewangelię.

Paweł i jego towarzysze kierowali się wizją Pana, aby udać się do Macedonii, aby głosić Ewangelię.

1. Wezwanie Pana: odpowiedź na Boże przewodnictwo w naszym życiu

2. Moc widzenia: zrozumienie objawionej woli Boga

1. Izajasz 6:8 - Wtedy usłyszałem głos Pana mówiący: Kogo mam posłać? A kto po nas pójdzie?”

2. Jana 6:44 - Nikt nie może przyjść do mnie, jeśli Ojciec, który mnie posłał, go nie pociągnie, a Ja ich wskrzeszę w dniu ostatecznym.

Dzieje Apostolskie 16:11 Dlatego przegrawszy z Troadą, skierowaliśmy się prostym kursem do Samotraki, a następnego dnia do Neapolis;

Paweł i jego kompania popłynęli z Troady do Samotraki, a następnego dnia do Neapolis.

1. Moc kierowania: podążanie za Bożym kursem w życiu

2. Wierne posłuszeństwo: utrzymywanie kursu pomimo wyzwań

1. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Zwracajcie się do niego na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki.

2. Hebrajczyków 11:8 – Przez wiarę Abraham usłuchał wezwania, aby udać się na miejsce, które miał otrzymać w dziedzictwie. I wyszedł, nie wiedząc, dokąd idzie.

Dzieje Apostolskie 16:12 A stamtąd do Filippi, które jest głównym miastem tej części Macedonii i kolonią; i przebywaliśmy w tym mieście przez określone dni.

Apostoł Paweł i jego towarzysze udali się z Troady do Filippi, głównego miasta regionu Macedonii i kolonii rzymskiej.

1. Siła wytrwałości: podróż Pawła z Troady do Filippi

2. Podróż wiary: doświadczenie Bożego przewodnictwa w trudnych czasach

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2. Filipian 4:13 - Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.

Dzieje Apostolskie 16:13 A w szabat wyszliśmy z miasta nad rzekę, gdzie zwykle się modliło; i usiedliśmy, i rozmawialiśmy z kobietami, które się tam schodziły.

W szabat Paweł i jego towarzysze udali się nad rzekę za miastem, gdzie ludzie modlili się i rozmawiali ze zgromadzonymi tam kobietami.

1. Moc modlitwy: jak Bóg używa modlitwy, aby zmienić życie

2. Siła społeczności: jak możemy się wspólnie uczyć i rozwijać

1. Filipian 4:6-7 „Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbach z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc a umysły wasze w Chrystusie Jezusie.”

2. Hebrajczyków 10:23-25 „Trzymajmy się niezachwianie wyznawanej przez nas nadziei, bo wierny jest Ten, który obiecał. Rozważajmy też, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie rezygnując ze wspólnych spotkań, jak niektórzy mają w zwyczaju to robić, ale zachęcają się nawzajem, a tym bardziej widzicie, że zbliża się Dzień.

Dzieje Apostolskie 16:14 I wysłuchała nas pewna kobieta, imieniem Lidia, sprzedawczyni purpury z miasta Tiatyra, która oddawała Bogu pokłon; której Pan otworzył serce, aby pilnie słuchała tego, co było powiedziane o Pawle.

Lidia była bogobojną kobietą, która słuchała Pawła i była poruszona jego słowami.

1: Miłość i miłosierdzie Boga mogą poruszyć i przemienić nasze serca.

2: Musimy być zawsze gotowi słuchać słowa Bożego i otwierać przed Nim nasze serca.

1: Jeremiasz 29:13 – „Będziecie mnie szukać i znajdziecie mnie, gdy będziecie mnie szukać całym swoim sercem”.

2: Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego”.

Dzieje Apostolskie 16:15 A kiedy ona została ochrzczona i jej dom, błagała nas, mówiąc: Jeśli uznaliście mnie za wierną Panu, wejdź do mojego domu i zamieszkaj tam. I ona nas ograniczała.

Przyjęła chrzest pewna kobieta i jej domownicy i poprosiła apostołów, aby z nią pozostali.

1. Bóg nagradza wiarę gościnnością

2. Bycie wiernym naśladowcą Chrystusa przynosi błogosławieństwa

1. Łk 14:12-14: Potem rzekł także do tego, który go skarżył: Kiedy przygotowujesz obiad lub kolację, nie zwołuj swoich przyjaciół ani swoich braci, ani swoich krewnych, ani bogatych sąsiadów; aby i oni znowu cię nie prosili i nie otrzymano od ciebie zadośćuczynienia. Ale gdy urządzisz ucztę, zawołaj ubogich, ułomnych, chromych i niewidomych: i będziesz błogosławiony; bo nie mogą ci odpłacić, bo otrzymasz zapłatę przy zmartwychwstaniu sprawiedliwych.

2. Rzymian 12:13: Rozdawanie na potrzeby świętych; oddany gościnności.

Dzieje Apostolskie 16:16 I stało się, gdy szliśmy na modlitwę, wyszła nam naprzeciw pewna dziewczyna posiadająca ducha wróżenia, która wróżbiąc, przyniosła wielki zysk swoim panom:

Dziewica opętana duchem wróżenia spotkała Pawła i jego towarzyszy, gdy byli w drodze na modlitwę. Władcy dzieweczki odnieśli duży zysk dzięki jej wróżbom.

1. Strzeżcie się wróżb i fałszywych proroctw – Dzieje Apostolskie 16:16

2. Koszt nieposłuszeństwa – Dzieje Apostolskie 16:16

1. Jeremiasz 14:14 - „I rzekł do mnie Pan: «Prorocy prorokują kłamstwa w imieniu moim. Nie posłałem ich, ani im nie rozkazałem, ani z nimi nie rozmawiałem. Proroczą ci kłamliwą wizję, bezwartościowe wróżby i oszukiwanie własnych umysłów.”

2. Powtórzonego Prawa 18:10 – „Nie znajdzie się wśród was nikt, kto pali swego syna lub swoją córkę w ofierze, nikt, kto uprawia wróżby, przepowiada przyszłość lub interpretuje wróżby, ani czarownik”

Dzieje Apostolskie 16:17 To samo szło za Pawłem i za nami i wołało, mówiąc: Ci ludzie są sługami Boga Najwyższego, którzy wskazują nam drogę zbawienia.

Paweł i jego towarzysze byli zwiastunami ewangelii, głoszącymi drogę zbawienia wszystkim, którzy chcieli słuchać.

1. Moc głoszenia: dzielenie się dobrą nowiną o zbawieniu

2. Słudzy Boży: prowadzenie życia głoszenia

1. Rzymian 10:14-17 – Jak usłyszą bez kaznodziei?

2. 2 Koryntian 5:18-20 - Bóg pojednał świat ze sobą w Chrystusie, nie poczytując im ich upadków.

Dzieje Apostolskie 16:18 I czyniła to przez wiele dni. Ale Paweł zasmucony odwrócił się i rzekł do ducha: Rozkazuję ci w imieniu Jezusa Chrystusa, abyś wyszedł z niej. I wyszedł o tej samej godzinie.

Paweł wyrzucił ducha z kobiety, korzystając z mocy Jezusa Chrystusa.

1: Wszystko możemy w Chrystusie, który nas umacnia.

2: Przez wiarę możemy przenosić góry i wypędzać duchy.

1: Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia”.

2: Mateusza 17:20-21 – „Powiedział im: «Z powodu waszej małej wiary. Bo zaprawdę, powiadam wam, jeśli będziecie mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: «Przesuń się stąd tam», a ona się przesunie i nie będzie dla ciebie nic niemożliwego”.

Dzieje Apostolskie 16:19 A gdy jej panowie zobaczyli, że zniknęła nadzieja na ich zyski, pochwycili Pawła i Sylasa i wciągnęli ich na rynek do władców,

Paweł i Sylas zostali niesprawiedliwie pojmani przez swoich panów, gdy zobaczyli, że stracili szansę na zysk.

1: W czasach próby Bóg nie pozwoli, abyśmy byli deptani przez tych, którzy chcą nas wykorzystać.

2: Pan zawsze będzie za nas walczył i chronił nas, gdy zostaniemy niesprawiedliwie potraktowani.

1: Izajasz 54:17: „Żadna broń ukuta przeciwko wam nie będzie skuteczna i każdy język, który podniesie się przeciwko wam w sądzie, potępicie. Takie jest dziedzictwo sług Pana, a ich sprawiedliwość pochodzi ode mnie” – mówi Izajasz 54:17. Lord.

2: Izajasz 41:10: „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem.

Wzmocnię cię, tak, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

Dzieje Apostolskie 16:20 I przyprowadzili ich do urzędników, mówiąc: Ci ludzie, będąc Żydami, bardzo niepokoją nasze miasto,

Paweł i Sylas zostali oskarżeni o zakłócanie spokoju i postawieni przed sędziami przez mieszkańców Filippi.

1. Nie pozwól, aby kłopoty stanęły między tobą a wolą Bożą

2. Znaczenie wytrwania w wierze pomimo przeciwności

1. Rzymian 8:28 – A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, czyli z tymi, którzy są powołani według Jego postanowienia

2. Hebrajczyków 11:1 – A wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

Dzieje Apostolskie 16:21 I uczcie zwyczajów, których nam, jako Rzymianom, nie wolno przyjmować ani przestrzegać.

Paweł i Sylas zostali aresztowani w Filippi za nauczanie zwyczajów, których przestrzeganie nie było zgodne z prawem obywateli rzymskich.

1. Pamiętaj o prawach i zwyczajach obowiązujących w danym kraju, nawet jeśli nie są one zgodne z twoimi przekonaniami.

2. Zawsze trwajcie mocno w swojej wierze i nie dajcie się zachwiać naciskom zewnętrznym.

1. Rzymian 13:1-7 – Niech każda dusza będzie poddana władzom wyższym. Nie ma bowiem innej mocy, jak tylko od Boga. Władze, które są, są ustanowione przez Boga.

2. Jakuba 4:7 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

Dzieje Apostolskie 16:22 I powstał przeciw nim tłum, a przełożeni rozdarli ich szaty i kazali ich bić.

Tłum powstał przeciwko Pawłowi i Sylasowi, a przełożeni nakazali ich pobić.

1: Bóg jest z nami nawet wtedy, gdy jesteśmy prześladowani.

2: W Chrystusie możemy znaleźć siłę pośród cierpienia.

1: Izajasz 43:2 „Gdy przejdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zasypią was; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali”.

2: Hebrajczyków 12:2 „Patrząc na Jezusa, założyciela i dokończyciela naszej wiary, który dla przygotowanej mu radości wycierpiał krzyż, nie bacząc na hańbę, i zasiada po prawicy tronu Bożego”.

Dzieje Apostolskie 16:23 A gdy nałożyli na nich wiele biczów, wtrącili ich do więzienia, zlecając strażnikowi, aby ich bezpiecznie strzegł.

Paweł i Sylas zostali dotkliwie pobici i wtrąceni do więzienia, a stróż więzienny otrzymał polecenie, aby ich bezpiecznie przetrzymywał.

1. Siła wytrwałości: historia Pawła i Sylasa

2. Zrozumienie Bożych planów w cierpieniu: doświadczenie Pawła i Sylasa

1. Hebrajczyków 12:1-3 – „Skoro więc jesteśmy otoczeni tak wielkim obłokiem świadków, odłóżmy także wszelki ciężar i grzech, który tak mocno przylega, i biegnijmy wytrwale w wyznaczonym wyścigu przed nami, patrząc na Jezusa, założyciela i dokończyciela naszej wiary, który dla wyznaczonej mu radości wycierpiał krzyż, gardząc hańbą, i zasiada po prawicy tronu Bożego. Weźcie pod uwagę tego, który znosił ze strony grzeszników taką wrogość wobec siebie, abyście nie znużyli się ani nie zwątpili”.

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy są powołani według jego postanowienia.”

Dzieje Apostolskie 16:24 Którzy, usłyszawszy takie oskarżenie, wtrącili ich do wewnętrznego więzienia i unieruchomili ich nogi w dybach.

Strażnik wtrąca Pawła i Sylasa do wewnętrznego więzienia, a ich nogi zakuwa w dyby.

1: Nie pozwól, aby okoliczności dyktowały twoją wiarę.

2: Bądź wierny w obliczu przeciwności losu.

1: Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2: Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskają siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; będą chodzić i nie ustaną.

Dzieje Apostolskie 16:25 A o północy Paweł i Sylas modlili się i śpiewali Bogu, a więźniowie ich słyszeli.

O północy Paweł i Sylas modlili się i śpiewali Bogu, a nawet więźniowie ich słyszeli.

1. Moc uwielbienia — jak uwielbienie Boga może przynieść radość i nadzieję nawet w najciemniejszych czasach.

2. Wydawanie radosnego hałasu — znaczenie śpiewania pieśni pochwalnych dla Boga bez względu na okoliczności.

1. Psalm 105:1-2 – „Dziękujcie Panu, wzywajcie Jego imienia, głoście Jego dzieła wśród narodów! Śpiewajcie mu, śpiewajcie mu, opowiadajcie o wszystkich jego cudach”.

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego zostali powołani”.

Dzieje Apostolskie 16:26 I nagle powstało wielkie trzęsienie ziemi, tak że zachwiały się fundamenty więzienia, i natychmiast otworzyły się wszystkie drzwi i rozluźniły się więzy wszystkich.

Nagle nastąpiło trzęsienie ziemi, które wstrząsnęło fundamentami więzienia, powodując otwarcie wszystkich drzwi i uwolnienie kajdan każdego więźnia.

1. Potężne wybawienie – Boża moc objawiona poprzez trzęsienie ziemi

2. Nie trać wiary w trudnych czasach – nawet gdy wszystko wydaje się stracone, Bóg może interweniować

1. Hebrajczyków 11:1 – „A wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać”.

2. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

Dzieje Apostolskie 16:27 A stróż więzienia obudził się ze snu i ujrzawszy, że drzwi więzienia są otwarte, dobył miecza i byłby się zabił, sądząc, że więźniowie uciekli.

Strażnik więzienia obudził się i zobaczył, że drzwi więzienia są otwarte, i wierząc, że więźniowie uciekli, dobył miecza, aby się zabić.

1. Siła strachu: badanie reakcji strażnika na otwarte drzwi więzienia.

2. Nadzieja w środku rozpaczy: odnajdywanie odwagi w obliczu niepewnych okoliczności.

1. Jana 16:33 – „To wam powiedziałem, abyście pokój we mnie mieli. Na świecie ucisk mieć będziecie. Ale bądźcie dobrej myśli, Ja zwyciężyłem świat”.

2. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

Dzieje Apostolskie 16:28 Paweł zaś zawołał donośnym głosem, mówiąc: Nie czyń sobie krzywdy, bo tu jesteśmy wszyscy.

Paweł krzyczy donośnym głosem i mówi dozorcy, żeby się nie krzywdził, bo wszyscy byli obecni.

1: Nie myśl tak szybko o najgorszym, gdy pojawia się niebezpieczeństwo, ale zamiast tego zaufaj Bogu i Jego ochronie.

2: Nigdy nie jesteśmy sami, nawet jeśli nam się to wydaje, ponieważ Bóg jest zawsze przy nas, aby nas chronić w potrzebie.

1: Izajasz 41:10 - Nie bójcie się, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym

Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci; Podtrzymam cię moją sprawiedliwą prawicą.

2: Psalm 23:4 - Choćbym szedł ciemną doliną, zła się nie ulęknę, bo ty jesteś ze mną; Twoja laska i Twoja laska, one mnie pocieszają.

Dzieje Apostolskie 16:29 Wtedy zawołał o światło, wskoczył do środka i z drżeniem upadł przed Pawłem i Sylasem,

Strażnik tak się przestraszył Pawła i Sylasa, że zawołał o światło, wskoczył do środka i padł przed nimi drżący.

1: Zawsze powinniśmy mieć świadomość mocy Boga i Jego zdolności do przemieniania życia.

2: Zawsze powinniśmy starać się być bardziej podobni do Pawła i Sylasa, którzy byli przykładami pobożnych ludzi.

1: Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia”.

2:1 Piotra 5:6-7 – „Uniżcie się więc pod potężną ręką Boga, aby was wywyższył we właściwym czasie, przerzucając na niego wszystkie wasze troski, bo on się o was troszczy”.

Dzieje Apostolskie 16:30 I wyprowadził ich, i zapytał: Panowie, co mam czynić, aby zostać zbawionym?

Strażnik więzienny w Filippi zapytał, co ma czynić, aby zostać zbawionym.

1: Aby zostać zbawionym, musimy zwrócić się do Jezusa Chrystusa z wiarą i pokutą.

2: Aby zostać zbawionym, musimy przyjąć ewangelię Jezusa Chrystusa i podążać za nią.

1: Rzymian 10:8-10 – „Ale co tam jest napisane? „Słowo jest blisko ciebie, na twoich ustach i w twoim sercu” (to znaczy słowo wiary, które głosimy); bo jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Sercem bowiem wierzy się i osiąga usprawiedliwienie, a ustami wyznaje się i zostaje zbawiony.”

2: Jana 3:16-17 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, aby świat został przez Niego zbawiony.”

Dzieje Apostolskie 16:31 I rzekli: Uwierz w Pana Jezusa Chrystusa, a będziesz zbawiony ty i twój dom.

Paweł i Sylas zachęcają strażnika więziennego, aby uwierzył w Jezusa Chrystusa, aby mógł zostać zbawiony.

1. Moc wiary: jak wiara w Jezusa Chrystusa może cię zbawić

2. Wpływ zbawienia: jak przyjęcie Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela zmieni Twoje życie

1. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

2. Rzymian 10:9 – „Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz”.

Dzieje Apostolskie 16:32 I mówili mu słowo Pańskie oraz wszystkim, którzy byli w jego domu.

Paweł i Sylas podzielili się słowem Pana ze strażnikiem więziennym i całą jego rodziną.

1. Moc Słowa Bożego – jak Boże przesłanie może przemienić życie.

2. Przywilej dzielenia się Słowem Bożym – Znaczenie szerzenia Ewangelii.

1. Rzymian 10:14-15 – „Jak więc będą wzywać tego, w którego nie uwierzyli? A jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? A jak mają słuchać, skoro nikt nie głosi? A jak mają głosić, jeśli nie są posłani? Jak napisano: „Jak piękne są stopy głosicieli dobrej nowiny!”

2. Mateusza 28:18-20 – „I podszedł Jezus, i rzekł do nich: «Dana mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i czyńcie uczniami wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków”.

Dzieje Apostolskie 16:33 I wziął ich o tej samej godzinie w nocy i umył ich rany; i od razu został ochrzczony on i wszyscy jego.

Paweł i Sylas przebywali w więzieniu w Filippi, kiedy przyszedł do nich strażnik więzienny i poprosił o zbawienie. W odpowiedzi Paweł i Sylas obmyli jego rany i ochrzcili jego oraz cały jego dom.

1. Moc zbawienia: jak Paweł i Sylas zmienili życie strażnika więziennego

2. Moc posłuszeństwa: podążanie za wezwaniem do miłości bliźniego

1. Rzymian 10:13: „Bo każdy, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, będzie zbawiony”.

2. Galacjan 6:1-2: „Bracia, jeśli ktoś zostanie przyłapany na winie, wy, którzy jesteście duchowi, uzdrawiajcie takiego w duchu łagodności; zważ na siebie, abyś i ty nie był kuszony. Jedni drugich brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe.”

Dzieje Apostolskie 16:34 A gdy wprowadził ich do swego domu, postawił przed nimi posiłek i radował się, wierząc w Boga wraz z całym swoim domem.

Paweł i Sylas zostali powitani w domu mężczyzny, gdzie zaoferowano im gościnność, a mężczyzna radował się swoją wiarą w Boga.

1. Siła gościnności i radosna wiara w Boga

2. Znajdowanie pocieszenia i siły w Bożej obecności

1. Rzymian 15:7 - Powitajcie więc siebie nawzajem, jak przyjął was Chrystus, na chwałę Bożą.

2. Hebrajczyków 13:2 – Nie zaniedbujcie okazywania gościnności obcym, gdyż czyniąc tak, niektórzy, nie wiedząc o tym, gościli aniołów.

Dzieje Apostolskie 16:35 A gdy nastał dzień, przełożeni wysłali sierżantów z poleceniem: Wypuśćcie tych ludzi.

Rano sędziowie wypuścili Pawła i Sylasa na wolność.

1. Moc przebaczenia

2. Wolność przez wiarę

1. Łk 6:37: „Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni. Nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni. Przebaczajcie, a będzie wam odpuszczone”.

2. Efezjan 2:8-9: „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest z was, lecz jest darem Bożym – nie z uczynków, aby się nikt nie mógł chlubić”.

Dzieje Apostolskie 16:36 I stróż więzienia powiedział Pawłowi to, co powiedział: Urzędnicy posłali, aby was wypuścić; teraz więc idźcie i idźcie w pokoju.

Strażnik powiedział Pawłowi, że urzędnicy wydali rozkaz uwolnienia go i Paweł mógł odejść w spokoju.

1. Moc przebaczenia: jak miłosierdzie Boże może prowadzić do odkupienia

2. Pokonywanie przeciwności losu: zaufanie Bogu w trudnych czasach

1. Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły, wzbiją się na skrzydłach jak orły, będą biec, a nie będą zmęczeni, i będą chodzić, a nie ustaną”.

2. Psalm 34:17-19 – „Sprawiedliwy woła, a Pan wysłuchuje i wybawia ich ze wszystkich ucisków. Pan jest blisko tych, którzy mają złamane serce i wybawia skruszonych na duchu Wiele nieszczęść spotyka sprawiedliwego, ale ze wszystkich wybawia go Pan.

Dzieje Apostolskie 16:37 Ale Paweł im odpowiedział: Bili nas jawnie i bez potępienia, będąc Rzymianami, i wtrącili do więzienia; a teraz potajemnie nas wypędzają? nie, zaprawdę; ale niech sami przyjdą i nas wyprowadzą.

Paweł i Sylas zostali niesprawiedliwie pobici i wtrąceni do więzienia, a mimo to nadal ufali Bogu i polegali na nim.

1. Bóg jest zawsze z nami, nawet pośród cierpienia.

2. Zaufaj Panu bez względu na okoliczności.

1. Izajasz 43:2 – Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zasypią was; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali.

2. Psalm 56:3 – Kiedy się boję, ufam Tobie.

Dzieje Apostolskie 16:38 I powiedzieli sierżanci te słowa do urzędników, i zlękli się, gdy usłyszeli, że są Rzymianami.

Sierżanci poinformowali urzędników, że Paweł i Sylas są obywatelami rzymskimi, co wywołało u nich strach.

1. Strach przed władzą

2. Zaufaj Bożej suwerenności i ochronie

1. Rzymian 13:1-7

2. Izajasz 41:10-13

Dzieje Apostolskie 16:39 I przyszli, i prosili, i wyprowadzili ich, i żądali, aby wyszli z miasta.

Po trzęsieniu ziemi Paweł i Sylas zostali zwolnieni z więzienia i poproszeni o opuszczenie miasta.

1. Bóg zawsze sprawuje kontrolę i działa w tajemniczy sposób.

2. Wierność przynosi wspaniałe nagrody.

1. Hebrajczyków 11:6 „Ale bez wiary nie można się mu podobać; kto bowiem przystępuje do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go pilnie szukają”.

2. 2 Koryntian 12:9 „I rzekł do mnie: Wystarczy ci mojej łaski, bo moja siła doskonali się w

słabości. Najchętniej więc będę się chlubił ze swoich słabości, aby moc Chrystusa spoczęła na mnie.”

Dzieje Apostolskie 16:40 I wyszli z więzienia, i weszli do domu Lidii, a ujrzawszy braci, pocieszyli ich i odeszli.

Paweł i Sylas zostali zwolnieni z więzienia i udali się do domu Lidii, gdzie przed wyjściem uspokoili braci.

1. Bóg zapewni nam drogę ucieczki od prób.

2. Moc zachęty i pocieszenia.

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. 1 Tesaloniczan 5:11 - Zachęcajcie się więc wzajemnie i budujcie siebie nawzajem, tak jak to czynicie.

17 rozdział Dziejów Apostolskich opisuje podróż misyjną Pawła przez Tesalonikę, Bereę i Ateny, jego głoszenie Żydom i Grekom oraz kazanie na Areopagu.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od przybycia Pawła i Sylasa do Tesaloniki. Była tam żydowska synagoga, do której chodził Paweł, zgodnie ze swoim zwyczajem, argumentując na podstawie Pisma Świętego, wyjaśniając, jak Chrystus cierpiał zmartwychwstał, głosząc: „Ten Jezus, ja ciebie ogłaszam, jest Chrystusem”. Niektórzy Żydzi przekonali dużą liczbę bogobojnych Greków, prominentnych kobiet (Dzieje Apostolskie 17:1-4). Ale inni Żydzi stali się zazdrośni, zebrali kilku niegodziwych ludzi, utworzyli targowiska, tłum wszczął zamieszki, miasto rzuciło się na przeszukanie domu Jasona, Paul Silas, wyprowadził ich, tłum, ale kiedy ich nie znaleźli, zaciągnęli Jasona przed władze miejskie, krzycząc: „Ci ludzie sprawili kłopoty na całym świecie”. teraz tu przybyli. Jazon przyjął ich w swoim domu. Wszyscy przeciwstawiają się dekretom Cezara, mówiąc tam o innym królu, zwanym Jezusem (Dzieje Apostolskie 17:5-7). Po otrzymaniu kaucji od Jasona inni wypuścili ich.

Akapit 2: Gdy tylko zapadła noc, bracia wysłali Pawła i Sylasa do Berei. Po przybyciu na miejsce poszli do żydowskiej synagogi. Żydzi z Berei byli szlachetniejsi niż ci z Tesaloniki, ponieważ otrzymali wiadomość z wielką gorliwością. Codziennie badali Pismo Święte, sprawdzając, czy to, co powiedział Paweł, było prawdą, wielu wierzyło, w tym wiele prominentnych Greczynek, wielu mężczyzn (Dzieje Apostolskie 17:10-12). . Kiedy jednak Żydzi w Tesalonice dowiedzieli się o słowie Bożym głoszonym przez Pawła Bereę, przybyli tam zbyt agitując, wzniecając tłumy, po czym natychmiast bracia wysłali Pawła na brzeg, zostawiając Sylasa Tymoteusza, podczas gdy eskortujący zabrali go do Aten, po czym

przekazali instrukcje, że Sylas Tymoteusz dołączył do niego tak szybko, jak to możliwe (Dzieje Apostolskie 17: 13-15).

Akapit 3: Czekając na nich w Atenach, bardzo się zasmucił, widząc, że miasto było pełne bożków. Tak uzasadniona synagoga z obydwoma Żydami, bogobojnymi Grekami oraz rynkiem dzień po dniu z tymi, którzy się tam wydarzyli. Grupa epikurejskich filozofów-stoików rozpoczęła z nim debatę, niektórzy pytali: „Co ten bełkot próbuje powiedzieć?" Inni zauważyli: „Wygląda na to, że opowiada się za obcymi bogami". Powiedzieli, że głoszona dobra nowina o zmartwychwstaniu Jezusa doprowadziła go do spotkania na Areopagu, gdzie zapytano: „Czy możemy poznać tę nową naukę, którą prezentujesz?". Przynosisz nam dziwne myśli, chcielibyśmy wiedzieć, co to oznacza" (Dz 17,16-20). Następnie wstał na spotkaniu na Areopagu i wygłosił przemówienie wyjaśniające koncepcję nieznanego boga, którego czcili Ateńczycy, oświadczając, że wszechświat stwórcy nie żyje świątyniami, stworzonymi przez ludzkie ręce, daje życie wszystkim innym, ponieważ jesteśmy potomstwem, nie powinniśmy myśleć o boskiej istocie jak złoto, srebro, kamień, obraz stworzony przez człowieka czasy umiejętności ignorancja przeoczona, ale teraz nakazuje ludziom wszędzie pokutować, nastał dzień, który osądzi sprawiedliwość świata przez człowieka, którego wyznaczył, biorąc pod uwagę dowód, że wszyscy go wskrzeszają, słysząc o zmartwychwstaniu, niektórzy drwili, inni powiedzieli, że chcą cię jeszcze raz usłyszeć na ten temat. Po opuszczeniu Rady niewielu mężczyzn dołączyło do wiary Dionizego Areopagitki, która wraz z nimi wymieniła Damaris, inne osoby (Dzieje Apostolskie 17:22-34).

Dzieje Apostolskie 17:1 A gdy przeszli Amfipolis i Apolonię, przybyli do Tesaloniki, gdzie była synagoga żydowska:

Paweł i Sylas przeszli przez Amfipolis i Apolonię, zanim przybyli do Tesaloniki, gdzie znaleźli synagogę żydowską.

1. Moc wiary: podróż wiary Pawła i Sylasa

2. Znaczenie synagog: łączenie się ze społecznością żydowską

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

Dzieje Apostolskie 17:2 I Paweł według swego zwyczaju wszedł do nich i przez trzy dni sabatu rozprawiał z nimi na podstawie Pism,

Paweł przez trzy dni rozmawiał z ludźmi w synagodze o Pismach.

1. Jak studiować i rozumieć Biblię

2. Siła perswazji poprzez Pismo Święte

1. 2 Tymoteusza 3:16 - Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauki, do nagany, do poprawiania, do wychowywania w sprawiedliwości.

2. Przysłów 18:13 - Kto odpowiada w sprawie, zanim ją usłyszy, jest to dla niego głupotą i hańbą.

Dzieje Apostolskie 17:3 Otwarcie i twierdzenie, że Chrystus musiał cierpieć i zmartwychwstać; i że ten Jezus, którego wam głoszę, jest Chrystusem.

Paweł głosił mieszkańcom Berei, że Jezus Chrystus musiał cierpieć i zmartwychwstać oraz że jest Chrystusem.

1: Jezus Chrystus cierpiał i zmartwychwstał. On jest Chrystusem

2: Uwierz w Jezusa Chrystusa, On jest naszym Zbawicielem

1: Rzymian 10:9 - Że jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

2:1 Piotra 3:18 - Albowiem i Chrystus raz za grzechy cierpiał, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby nas przywieść do Boga, będąc wprawdzie zabity w ciele, ale ożywiony Duchem.

Dzieje Apostolskie 17:4 Niektórzy z nich uwierzyli i obcowali z Pawłem i Sylasem; i pobożnych Greków mnóstwo wielkie, i spośród naczelników niemało.

Paweł i Sylas dzielili się ewangelią z mieszkańcami Berei i wielu uwierzyło, w tym wielka rzesza pobożnych Greków i niektóre czołowe kobiety.

1. Oddawać Bogu całą chwałę: jak Paweł i Sylas dzielili się Ewangelią ze śmiałością i pokorą

2. Moc świadectwa: jak Berejczycy odpowiedzieli wiarą i oddaniem na Ewangelię

1. 1 Koryntian 1:27-29 – Bóg wybrał głupstwa tego świata, aby zawstydzić mądrych; i Bóg wybrał to, co słabe na świecie, aby zawstydzić to, co potężne.

2. Rzymian 10:17 - A zatem wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego.

Dzieje Apostolskie 17:5 Ale Żydzi, którzy nie uwierzyli, poruszyli się z zazdrością, przyjęli do siebie kilku sprośnych ludzi z podłego pokroju, zebrali oddział i wprawili w wrzawę całe miasto, napadli na dom Jazona i starali się wyprowadź ich do ludzi.

Żydzi, którzy nie wierzyli, wywołali zamieszanie, werbując ludzi o niskim charakterze, aby wywołali zamieszanie i zaatakowali dom Jazona, aby dać im przykład dla ludu.

1. Niebezpieczeństwo niewiary: jak niewiara powoduje zamieszanie i podziały

2. Moc wiary: jak wiara przynosi pokój i jedność

1. Jakuba 3:16 – Bo gdzie zazdrość i kłótnia, tam zamieszanie i wszelki zły uczynek.

2. Filipian 4:7 - A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli przez Chrystusa Jezusa.

Dzieje Apostolskie 17:6 A gdy ich nie znaleźli, przyciągnęli Jazona i niektórych braci do władców miasta, wołając: Przyszli tu także ci, którzy wywrócili świat do góry nogami;

Władcy miasta próbowali odszukać Pawła i Sylasa, lecz gdy im się to nie udało, aresztowali Jazona i kilku jego towarzyszy.

1. Naśladując Jezusa, możemy doświadczyć życia do góry nogami

2. Konsekwencje, jakie możemy ponieść, jeśli pójdziemy za Jezusem

1. Rzymian 12:2 – Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

2. Mateusza 5:10-12 - Błogosławieni, którzy cierpią prześladowania z powodu sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Dzieje Apostolskie 17:7 Którego przyjął Jason; a oni wszyscy postępują wbrew postanowieniom Cezara, mówiąc, że jest inny król, jeden Jezus.

Mieszkańcy Tesaloniki odmawiali posłuszeństwa dekretom Cezara, utrzymując, że Jezus jest ich prawdziwym królem.

1. Życie dla Jezusa ponad wszystko

2. Przestrzeganie Prawa Bożego pomimo światowej władzy

1. Mateusza 6:33 - Szukajcie najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a to wszystko będzie wam dodane.

2. Rzymian 13:1 – Niech każda dusza będzie poddana władzom rządzącym. Nie ma bowiem żadnej władzy, jak tylko od Boga, a władze, które istnieją, są ustanowione przez Boga.

Dzieje Apostolskie 17:8 Gdy usłyszeli to, zaniepokoili lud i władców miasta.

Mieszkańcy i władcy miasta byli zaniepokojeni wiadomością przyniesioną przez Pawła i Sylasa.

1. Nie bójcie się słuchać Ewangelii – Dzieje Apostolskie 17:8

2. Nie bójcie się ludzi, którzy sprzeciwiają się Ewangelii – Dzieje Apostolskie 17:8

1. Jana 16:33 – „Na świecie ucisku mieć będziecie. Ale bądźcie odważni, Ja zwyciężyłem świat”.

2. 2 Tymoteusza 1:7 – „Albowiem Bóg nie dał nam ducha bojaźni, ale mocy, miłości i wstrzemięźliwości”.

Dzieje Apostolskie 17:9 A gdy zabrali bezpieczeństwo Jazona i drugiego, wypuścili ich.

Władze odebrały Jasonowi i innej osobie ochronę, zanim ich wypuściły.

1. Bóg zawsze zapewni drogę ucieczki w trudnych chwilach.

2. Siła wiary w trudnych sytuacjach.

1. 1 Koryntian 10:13: „Nie dosięgła was żadna pokusa z wyjątkiem tej, która jest wspólna dla ludzi. A Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad to, co możecie znieść. Ale gdy będziecie kuszeni, On też da wam wyjście, abyś mógł to znieść."

2. Mateusza 17:20: „Powiedział im: «Z powodu waszej małej wiary. Zaprawdę bowiem powiadam wam: Jeśli będziecie mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: «Odsuń się stąd» tam", a ono się przesunie i nie będzie dla ciebie rzeczy niemożliwej.

Dzieje Apostolskie 17:10 I natychmiast bracia wysłali w nocy Pawła i Sylasa do Berei, a którzy tam przybyli, weszli do synagogi żydowskiej.

W nocy Paweł i Sylas zostali wysłani przez braci do Berei, gdzie udali się do synagogi żydowskiej.

1. Bóg zatroszczy się o nas nawet w najciemniejszą noc.

2. Pan doprowadzi nas do celu, nawet jeśli najmniej się tego spodziewamy.

1. Izajasz 55:7-8 „Niech bezbożny porzuci swoją drogę, a bezbożny swoje myśli i niech się nawróci do Pana, aby się nad nim zmiłował, i do naszego Boga, gdyż hojnie przebaczy. Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami, mówi Pan."

2. Izajasz 40:29-31 „On daje moc słabym, a tym, którzy nie mają siły, dodaje siły. Nawet młodzi będą słabnąć i będą zmęczeni, a młodzi mężczyźni całkowicie upadną. Ale ci, którzy czekają na Pan odnowi ich siły, wzbiją się na skrzydłach jak orły, będą biec, a nie będą zmęczeni, i będą chodzić, i nie ustaną."

Dzieje Apostolskie 17:11 Ci byli szlachetniejsi niż ci w Tesalonice, ponieważ przyjęli Słowo z całą gotowością i codziennie badali Pisma, czy tak się rzeczy mają.

Mieszkańcy Berei byli otwarci i chętni do nauki, pilnie studiując pisma święte, aby

sprawdzić, czy to, czego ich uczono, jest prawdą.

1. Miej otwarty umysł: bądź gotowy słuchać nowych pomysłów i być otwarty na rozwój i zmiany.

2. Szukaj prawdy: Używaj Pisma Świętego jako przewodnika w odkrywaniu prawdy.

1. Kolosan 3:10 i odnawiaj się duchem swego umysłu;

2. Przysłów 2:3-5 Tak, jeśli wołacie o roztropność i podniesiecie głos, by prosić o zrozumienie, jeśli będziecie jej szukać jak srebra i szukać jej jak ukrytych skarbów; wtedy zrozumiecie bojaźń Pańską i poznacie Boga.

Dzieje Apostolskie 17:12 Dlatego wielu z nich uwierzyło; także zacnych kobiet, które były Grekami, i mężczyzn, niemało.

Wielu Greków przekonało się do przesłania chrześcijaństwa i nawróciło się, także osoby o wysokiej pozycji społecznej.

1. Moc nawrócenia: jak przesłanie Ewangelii przemienia życie

2. Włączalność Ewangelii: jak Bóg działa przez wszystkich ludzi

1. Dzieje Apostolskie 2:38-39 - Wtedy Piotr rzekł do nich: Pokutujcie i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów, a otrzymacie dar Ducha Świętego. Bo obietnica jest dla was i dla waszych dzieci, i dla wszystkich, którzy są daleko, ilu ich Pan, Bóg nasz, powoła.

2. Rzymian 5:8-9 - Ale Bóg zaleca swoją miłość do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł. Tym bardziej, że będąc teraz usprawiedliwieni przez Jego krew, będziemy przez Niego ocaleni od gniewu.

Dzieje Apostolskie 17:13 Gdy jednak Żydzi z Tesaloniki dowiedzieli się, że w Berei głosi się słowo Boże od Pawła, oni również tam przyszli i podburzyli lud.

Żydzi z Tesaloniki usłyszeli, że Paweł głosi Słowo Boże w Berei, i udali się tam, aby poruszyć lud.

1. Moc Słowa Bożego: reakcja Żydów na nauczanie Pawła

2. Niebezpieczeństwo wywołania kłopotów: reakcja Żydów na nauczanie Pawła

1. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa”.

2. Jakuba 3:16 – „Bo gdzie jest zazdrość i samolubna ambicja, tam będzie nieporządek i wszelka niegodziwość”.

Dzieje Apostolskie 17:14 I natychmiast bracia wysłali Pawła, aby udał się jakby do morza, lecz Sylas i Tymoteusz tam jeszcze mieszkali.

Bracia odesłali Pawła, a Sylas i Tymoteusz pozostali.

1. Moc posłuszeństwa: jak Bóg powołał nas do posłuszeństwa Jego woli

2. Siła wspólnoty: jak praca zespołowa może pomóc nam osiągnąć nasze cele

1. Izajasz 55:11 – „Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona, co mi się podoba, i pomyślnie spełni tę rzecz, do której je posłałem. "

2. Jana 14:15 – „Jeśli mnie miłujecie, przestrzegajcie moich przykazań”.

Dzieje Apostolskie 17:15 I ci, którzy prowadzili Pawła, przyprowadzili go do Aten, a otrzymawszy rozkaz Sylasowi i Tymoteuszowi, aby jak najszybciej do niego przyszli, odeszli.

Ludzie, którzy eskortowali Pawła, przyprowadzili go do Aten. Polecono im szybko przyprowadzić Sylasa i Tymoteusza do Pawła.

1. Boży plan dla nas często wymaga od nas przystosowania się do nowych i nieoczekiwanych okoliczności.

2. Nigdy nie lekceważ ważności bycia gotowym do działania zgodnie z Bożym poleceniem.

1. Jana 14:15: „Jeśli mnie miłujecie, będziecie przestrzegać moich przykazań”.

2. Rzymian 12:2: „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

Dzieje Apostolskie 17:16 Gdy Paweł czekał na nich w Atenach, poruszył się w nim duch, gdy zobaczył miasto całkowicie oddane bałwochwalstwu.

Paweł był głęboko zaniepokojony bałwochwalstwem, jakie zobaczył w Atenach.

1: Grzech doprowadzi do zagłady, ale Bóg oferuje zbawienie.

2: Bałwochwalstwo jest obrazą jedynego prawdziwego Boga.

1: Jeremiasz 17:9 „Serce jest podstępne przede wszystkim i bardzo niegodziwe. Któż może to poznać?”

2:1 Koryntian 10:14 „Dlatego, najmilsi moi, uciekajcie od bałwochwalstwa”.

Dzieje Apostolskie 17:17 Dlatego spierał się w synagodze z Żydami i z pobożnymi, a także codziennie na rynku z tymi, którzy się z nim spotykali.

Paweł głosił w synagodze i na rynku, dzieląc się ewangelią.

1. Moc ewangelizacji: głoszenie ewangelii, gdziekolwiek się udasz

2. Życie w zgodzie ze swoją wiarą: pozyskiwanie uczniów ze wszystkich narodów

1. Rzymian 10:14-15 – Jak więc będą wzywać tego, w którego nie uwierzyli? A jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? A jak mają słuchać, skoro nikt nie głosi?

2. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem.

Dzieje Apostolskie 17:18 Spotkali go wówczas niektórzy filozofowie epikurejczyków i stoików. A niektórzy mówili: Co powie ten bełkot? innym wydaje się, że jest zwiastunem obcych bogów, gdyż głosił im Jezusa i zmartwychwstanie.

Niektórzy epikurejczycy i stoicy spotkali Pawła i debatowali z nim, zastanawiając się, o czym on mówi. Niektórzy oskarżali go o stwarzanie obcych bogów, ponieważ głosił o Jezusie i zmartwychwstaniu.

1. Znaczenie niezachwianej wiary pomimo sprzeciwu

2. Odnajdywanie siły w Jezusie w chwilach zwątpienia

1. Dzieje Apostolskie 17:18

2. Hebrajczyków 11:1-3: „A wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać. Dzięki niej bowiem starsi otrzymali dobrą wieść. Przez wiarę poznajemy, że światy zostały ukształtowane słowem Boga, aby to, co widzialne, nie powstało z tego, co się pojawia".

Dzieje Apostolskie 17:19 I wzięli go, i przyprowadzili na Areopag, i pytali: Czy możemy dowiedzieć się, jaka jest ta nowa nauka, o której mówisz?

Mieszkańcy Aten przyprowadzili Pawła na Areopag i poprosili go o wyjaśnienie jego nowego nauczania.

1. Jak odpowiedzieć na nowe nauki

2. Siła nowej perspektywy

1. Filipian 4:8-9 – „W końcu, bracia, wszystko, co prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co godne pochwały, jeśli jest jakaś doskonałość, jeśli jest coś godnego chwal, pomyśl o tych rzeczach."

2. Hebrajczyków 13:8 – „Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam i na wieki".

Dzieje Apostolskie 17:20 Bo przynosisz nam do uszu pewne dziwne rzeczy, abyśmy wiedzieli, co one oznaczają.

Mieszkańcy Berei z Dziejów Apostolskich 17:20 byli zdumieni słowami Pawła i chcieli dowiedzieć się więcej na temat jego słów.

1. Słowo Boże jest żywe – jak starożytny tekst może zmienić życie

2. Moc wiary – jak wiara może zmienić nasze życie

1. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

Dzieje Apostolskie 17:21 (Wszyscy bowiem Ateńczycy i przybysze, którzy tam byli, nie zajmowali się niczym innym, jak tylko opowiadaniem lub słuchaniem czegoś nowego).

Mieszkańcy Aten zawsze byli zainteresowani słuchaniem nowych rzeczy.

1: Zawsze powinniśmy być otwarci na nowe rzeczy i stale uczyć się od naszego otoczenia.

2: Nie zadowalaj się tym, co wiesz, ale zawsze staraj się uczyć i rozwijać.

1: Przysłów 9:9 – „Udzielaj pouczeń mądremu, a stanie się jeszcze mądrzejszy; naucz sprawiedliwego, a pomnoży wiedzę”.

2:2 Tymoteusza 3:16-17 – „Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauki, do strofowania, do poprawiania, do wychowywania w sprawiedliwości, aby człowiek Boży był doskonały, gruntownie przygotowany dla wszystkich dobra robota."

Dzieje Apostolskie 17:22 Wtedy Paweł stanął pośrodku wzgórza Marsa i powiedział: Mężowie ateńscy, widzę, że we wszystkim jesteście zbyt przesądni.

Paweł zwrócił się do mieszkańców Aten na rynku i skrytykował ich za nadmierny przesąd.

1. Nauka odróżniania religii prawdziwej od fałszywej

2. Niebezpieczeństwo ślepego podążania za przesądami

1. 1 Tesaloniczan 5:21-22 – Testuj wszystko; trzymajcie się tego, co dobre.

2. Izajasz 8:20 - Do Prawa i do świadectwa: jeśli nie mówią według tego słowa, to dlatego, że nie ma w nich światła.

Dzieje Apostolskie 17:23 Gdy bowiem przechodziłem i widziałem wasze nabożeństwa, znalazłem ołtarz z napisem: NIEZNANEMU BOGU. Którego więc wy w nieświadomości czcicie, tego wam oznajmiam.

Paweł zauważył ołtarz poświęcony nieznanemu Bogu i wykorzystał go jako okazję do dzielenia się ewangelią z ludźmi.

1. Moc nieznanego Boga

2. Rozpoznawanie i reagowanie na obecność Boga w naszym życiu

1. Rzymian 1:19-20 – Bo to, co o Bogu można wiedzieć, jest dla nich jawne, ponieważ Bóg im to pokazał. Od chwili stworzenia świata jego niewidzialna natura, a mianowicie jego wieczna moc i boskość, są wyraźnie widoczne w rzeczach, które zostały stworzone.

2. Hebrajczyków 11:6 - A bez wiary nie można się mu podobać, bo kto chce zbliżyć się do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go szukają.

Dzieje Apostolskie 17:24 Bóg, który stworzył świat i wszystko na nim, wiedząc, że jest Panem nieba i ziemi, nie mieszka w świątyniach zbudowanych rękami;

Bóg nie mieszka w świątyniach zbudowanych przez człowieka; On jest Panem Nieba i Ziemi.

1. Bóg jest suwerenny nad całym stworzeniem

2. Życie w obecności Boga Wszechmogącego

1. Izajasz 66:1 „Tak mówi Pan: „Niebo jest moim tronem, a ziemia jest moim podnóżkiem.

Gdzie jest dom, który Mi zbudujecie? A gdzie jest miejsce Mojego odpoczynku?”

2. Psalm 139:7-10 „Dokąd ujdę przed Twoim Duchem? Albo gdzie mogę uciec przed Twoją obecnością? Jeśli wstąpię do nieba, Ty tam jesteś; Jeśli pościelę swoje łóżko w piekle, oto Ty tam jesteś. Jeśli wezmę skrzydła poranka i zamieszkam na krańcach morza, nawet tam Twoja ręka będzie mnie prowadzić i Twoja prawica będzie mnie trzymać.

Dzieje Apostolskie 17:25 Ani też nie oddaje się czci rękami ludzkimi, jak gdyby czego potrzebował, gdyż daje wszystkim życie i tchnienie, i wszystko;

We fragmencie tym podkreślono, że Bóg niczego od nas nie potrzebuje, gdyż zapewnia nam życie, oddech i wszystko.

1. „Obfite zaopatrzenie Boże”

2. „Ostateczne źródło naszego życia”

1. Jakuba 1:17: „Każdy dobry dar i każdy doskonały dar pochodzi z góry i zstępuje od Ojca światłości, u którego nie ma zmienności ani cienia zmienności”.

2. Jana 4:24: „Bóg jest duchem, a ci, którzy mu cześć oddają, winni mu ją oddawać w duchu i prawdzie”.

Dzieje Apostolskie 17:26 I z jednej krwi uczynił wszystkie narody ludzkie, aby zamieszkiwały na całej powierzchni ziemi, i ustalił wcześniej wyznaczone czasy i granice ich zamieszkania;

Bóg stworzył całą ludzkość z jednej krwi i przez Niego wyznaczył granice miejsca, w którym mieli żyć.

1. Suwerenność Boga: nasze miejsce na ziemi

2. Jedność poprzez różnorodność: moc jednej krwi

1. Rodzaju 1:27 - Stworzył więc Bóg ludzkość na swój obraz, na obraz Boży go stworzył; stworzył ich jako mężczyznę i kobietę.

2. Kolosan 3:11 - Nie ma tu poganina ani Żyda, obrzezanego ani nieobrzezanego,

barbarzyńcy, Scyty, niewolnika ani wolnego, ale Chrystus jest wszystkim i jest we wszystkich.

Dzieje Apostolskie 17:27 Aby szukali Pana, może uda im się go wyczuć i znaleźć, choć nie jest on daleko od każdego z nas:

Bóg jest blisko każdego z nas; powinniśmy Go szukać.

1: Bóg jest bliżej, niż nam się wydaje – Dzieje Apostolskie 17:27

2: Nie zapomnijcie szukać Pana – Dzieje Apostolskie 17:27

1. Jeremiasz 29:13 - Będziesz mnie szukać i znajdziesz mnie, gdy będziesz mnie szukać całym swoim sercem.

2. Psalm 145:18 - Bliski jest Pan wszystkim, którzy go wzywają, wszystkim, którzy go wzywają szczerze.

Dzieje Apostolskie 17:28 Bo w nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy; jak powiedzieli niektórzy z waszych poetów: Bo i my jesteśmy z jego potomstwa.

Bóg jest źródłem życia i wszystkiego, co żyje.

1: Nasze życie jest darem Boga, który należy wykorzystać, aby Go uwielbić.

2: Wszyscy jesteśmy częścią rodziny Bożej i musimy żyć ze sobą w harmonii.

1: Kolosan 3:17 - I cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

2: Jakuba 2:14-17 – Cóż z tego, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, ale nie ma uczynków? Czy ta wiara może go ocalić? Jeśli brat lub siostra są ubogo ubrani i brakuje im codziennego pożywienia, a ktoś z was powie im: „Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i najedcie”, nie dając im tego, czego potrzebuje ciało, jaki z tego pożytek? Podobnie i wiara sama w sobie, jeśli nie ma uczynków, jest martwa.

Dzieje Apostolskie 17:29 Skoro więc jesteśmy potomstwem Bożym, nie powinniśmy sądzić, że Bóstwo jest podobne do złota, srebra lub kamienia, wyrzeźbionych dziełem

sztuki i zamysłem człowieka.

My, jako dzieci Boże, nie powinniśmy myśleć o Bogu jako o czymś, co ludzie mogą stworzyć i którymi mogą manipulować.

1. Jesteśmy stworzeni na obraz Boga

2. Bałwochwalstwo człowieka

1. Rodzaju 1:27 - Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył; stworzył ich mężczyzna i kobieta.

2. Izajasz 40:18-20 – Do kogo zatem porównacie Boga? albo jakie podobieństwo z nim porównacie? Robotnik topi posąg rzeźbiony, a złotnik pokrywa go złotem i odlewa srebrne łańcuszki. Kto jest tak zubożały, że nie ma ofiary, wybiera drzewo, które nie gnije; szuka dla siebie przebiegłego robotnika, który wykona posąg ryty, który nie będzie wzruszony.

Dzieje Apostolskie 17:30 A na czasy tej niewiedzy Bóg mrugnął okiem; ale teraz nakazuje wszystkim ludziom, gdziekolwiek, pokutę.

Bóg nakazał wszystkim ludziom, aby pokutowali, pomimo czasów niewiedzy, które wcześniej przeoczył.

1. Miłosierdzie i łaska Boga w pokucie

2. Znaczenie pokuty w naszym życiu

1. Jana 3:16-17 „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Bóg bowiem nie posłał swego Syna na świat, aby potępił świat, lecz aby świat przez Niego zbawić.”

2. 2 Piotra 3:9 „Pan nie zwleka z dotrzymaniem swojej obietnicy, jak niektórzy rozumieją powolność. Przeciwnie, okazuje wam cierpliwość, nie chcąc, aby ktokolwiek zginął, ale aby wszyscy przyszli do pokuty”.

Dzieje Apostolskie 17:31 Ponieważ wyznaczył dzień, w którym będzie sądził świat sprawiedliwie przez człowieka, którego ustanowił; o czym dał pewność wszystkim ludziom, wskrzesił go z martwych.

Bóg wyznaczył dzień, aby sądzić świat sprawiedliwie przez Jezusa, który zmartwychwstał.

1: Musimy przygotować się na dzień sądu, który nadejdzie i mieć pewność, że jesteśmy gotowi stanąć twarzą w twarz z Panem.

2: Wierząc w Jezusa i przyjmując Go jako naszego Pana i Zbawiciela, możemy mieć pewność, że w dniu sądu staniemy sprawiedliwi przed Panem.

1: Rzymian 14:10-12 – Wszyscy bowiem staniemy przed tronem sędziowskim Chrystusa.

2: Mateusza 24:36-44 – Czuwajcie, bo nie wiecie, w którym dniu przyjdzie wasz Pan.

Dzieje Apostolskie 17:32 A gdy usłyszeli o zmartwychwstaniu, jedni naśmiewali się, a inni mówili: Jeszcze raz cię wysłuchamy w tej sprawie.

Niektórzy drwili, gdy słyszeli, jak Paweł głosi kazanie o zmartwychwstaniu, inni zaś twierdzili, że jeszcze raz usłyszą go na ten temat.

1. Moc zmartwychwstania: odkrywanie nadziei życia wiecznego

2. Nadzieja zmartwychwstania: zrozumienie obietnicy życia wiecznego

1. Rzymian 6:4-5 - Dlatego wraz z nim jesteśmy pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, tak i my powinniśmy postępować w nowości życia.

2. 1 Koryntian 15:20-22 - Ale teraz Chrystus powstał z martwych i stał się pierwocinem tych, którzy zasnęli. Ponieważ bowiem przez człowieka przyszła śmierć, przez człowieka przyszło i zmartwychwstanie. Bo jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni.

Dzieje Apostolskie 17:33 Paweł więc odszedł spośród nich.

Paweł opuścił lud i kontynuował swoją podróż.

1: Bóg wzywa nas, abyśmy żyli życiem wiary i odwagi, jak Paweł, i nie bali się opuszczać

naszej strefy komfortu, aby podążać za Nim.

2: Na przykładzie Pawła możemy się uczyć, abyśmy zawsze byli otwarci na wolę Bożą wobec nas, nawet jeśli oznacza to porzucenie tego, co znane.

1: Izajasz 43:2 - Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zasypią was; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali.

2: Hebrajczyków 13:5-6 – Niech wasze życie będzie wolne od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co macie, bo On powiedział: „Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę". Dlatego możemy śmiało powiedzieć: „Pan jest moim pomocnikiem; nie będę się bać; co może mi zrobić człowiek?"

Dzieje Apostolskie 17:34 Jednak niektórzy ludzie przylgnęli do niego i uwierzyli: wśród nich był Dionizjusz Areopagita i kobieta imieniem Damaris, a z nimi inni.

Niektórzy ludzie trzymali się Pawła i wierzyli w jego przesłanie, zwłaszcza Dionizjusz Areopagita, Damaris i niektórzy inni.

1. Przylgnięcie do Pana: nasze obowiązki jako wierzących

2. Niewielu wiernych: przezwyciężanie strachu i wątpliwości i naśladowanie Jezusa

1. Jozuego 1:9 – „Czyż ci nie rozkazałem? Być silny i odważny. Nie bój się i nie lękaj się, bo Pan, Bóg twój, jest z tobą, gdziekolwiek pójdziesz".

2. Mateusza 10:31-33 – „Nie bójcie się więc; jesteście cenniejsi niż wiele wróbli. Tak więc do każdego, kto przyzna się do mnie przed ludźmi, przyznam się i ja przed moim Ojcem, który jest w niebie; lecz kto się mnie wyprze przed ludźmi, wyprę się i ja przed moim Ojcem, który jest w niebie".

Dzieje Apostolskie 18 opowiadają o pracy misyjnej Pawła w Koryncie i Efezie, jego spotkaniu z Akwilą i Pryscyllą oraz historii Apolla.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od opuszczenia przez Pawła Aten i udania się do Koryntu, gdzie spotkał parę Żydów o imieniu Akwila i Pryscylla, którzy niedawno przybyli z Włoch, ponieważ Klaudiusz nakazał wszystkim Żydom opuścić Rzym. Paweł poszedł do nich, ponieważ był wytwórcą namiotów, ponieważ przebywali z nimi, pracując z nimi w każdy szabat, rozumując synagogę, próbując przekonać Żydów, Greków (Dzieje Apostolskie 18:1-4). Kiedy Sylas Tymoteusz przybył do Macedonii, Paweł poświęcił się

wyłącznie głoszeniu świadectw dla Żydów, że Jezus był Chrystusem, gdy przeciwnicy go obrazili, otrząsnął się z ubrania i protestował, mówiąc: „Wasza krew na waszą głowę!” Mam jasność co do mojej odpowiedzialności. Odtąd odejdę do pogan” (Dz 18,5-6).

2. akapit: Potem odszedł, wszedł do domu człowiek imieniem Titius Justus, czciciel Boga, którego dom obok synagogi Crispus przywódca synagogi całe jego gospodarstwo domowe uwierzyło Panu, wielu Koryntian, którzy słyszeli, jak mu uwierzyło, zostało ochrzczonych pewnej nocy Pan wypowiedział wizję Pawła: „Nie bój się, mów, nie milcz” Jestem z tobą, nikt nie będzie cię atakował, krzywdził, ponieważ mam wielu ludzi w tym mieście. Tak spędziłem pół roku, ucząc ich słowa o Bogu (Dzieje Apostolskie 18:7-11). Ale kiedy Gallio został prokonsulem Achai, Żydzi przypuścili zjednoczony atak, Paweł postawił go przed trybunałem, oskarżając go o namawianie ludzi do oddawania czci Bogu w sposób sprzeczny z prawem, ale właśnie miał się bronić. Gallio powiedział Żydzi: „Gdyby chodziło o wykroczenie, poważne przestępstwo miałoby powód, aby przyjąć skargę, ale ponieważ wiąże się to z pytaniami o słowach nazwy własne prawo rozstrzygajcie sami. Nie będę osądzać takich rzeczy”, więc wypędził ich przed trybunał, a potem tłum zwrócił się do Sostenesa. Przywódca synagogi pobił go przed trybunałem. Gallio nie okazał żadnego zaniepokojenia (Dzieje Apostolskie 18:12-17).

Akapit 3: Po spędzeniu tam sporo czasu Paweł zdecydował się wrócić do Syrii w towarzystwie Pryscylli i Akwili. Przed wypłynięciem z Kenchrei ściął włosy, wypełniając złożoną przysięgę. Następnie przybył do Efezu, gdzie Pryscylla Akwila poszła do synagogi. Porozmawiali z Żydami, prosząc go, aby spędził więcej czasu. Odmówili. Obiecali: „Wrócę, jeśli taka będzie wola Boża”. Następnie wypłynął z Efezu, wylądował w Cezarei, przywitał się z kościołem, następnie udał się do Antiochii, po spędzeniu tam trochę czasu, wyruszył w podróż, miejsce w całym regionie Galacja Frygia, wzmacniając wszystkich uczniów, tymczasem Żyd o imieniu Apollos, rodowity Aleksandria, przybył do Efezu, wymowny człowiek, kompetentny, Pisma zostały pouczone, w jaki sposób Pan żarliwy duch przemówił, nauczał dokładnie. rzeczy dotyczące Jezusa, choć znał tylko chrzest, Jan zaczął śmiało przemawiać w synagodze, gdy Pryscylla Akwila usłyszała, jak go odłożył, wyjaśnił sposób, w jaki Bóg bardziej adekwatnie, gdy chciał krzyż, bracia Achaja, zachęcali, pisali, uczniowie witali go, przybycie bardzo pomogło tym, dzięki łasce, z mocą uwierzyli, obalili Żydów, publicznie pokazując Pismo Święte, że Jezus był Chrystus (Dzieje Apostolskie 18:18-28).

Dzieje Apostolskie 18:1 Potem Paweł opuścił Aten i przybył do Koryntu;

Paweł opuścił Ateny i przybył do Koryntu.

1. Boży plan jest niezawodny – bez względu na przeszkody i trudności, jakie napotykamy, Boży plan zawsze się spełni.

2. Ufanie Bożemu przewodnictwu – Nawet jeśli nie rozumiemy, dlaczego Bóg prowadzi nas w określonym kierunku, możemy ufać, że On wie, co jest dla nas najlepsze.

1. Izajasz 55:11 - Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona to, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się sprawa, do której je posłałem.

2. Jeremiasz 29:11 - Znam bowiem plany, które mam wobec was, wyrocznia Pana, plany pomyślne, a nie złe, aby zapewnić wam przyszłość i nadzieję.

Dzieje Apostolskie 18:2 I spotkałem pewnego Żyda, imieniem Akwila, urodzonego w Poncie, który niedawno przybył z Włoch wraz z żoną swoją Pryscyllą; (ponieważ Klaudiusz kazał wszystkim Żydom opuścić Rzym :) i przyszedł do nich.

Akwila i Pryscylla byli Żydami z Pontu, którzy niedawno przybyli w te okolice po wydaniu przez Klaudiusza nakazu opuszczenia Rzymu.

1. Wierność Akwili i Pryscylli w wypełnianiu przykazań Bożych

2. Znaczenie szanowania władzy i przestrzegania prawa Bożego

1. Rzymian 13:1-2 – Niech każda dusza będzie poddana władzom wyższym. Nie ma bowiem innej mocy, jak tylko od Boga. Władze, które są, są ustanowione przez Boga.

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym swoim sercem; i nie opieraj się na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie kierował twoimi ścieżkami.

Dzieje Apostolskie 18:3 A ponieważ zajmował się tym samym rzemiosłem, przebywał u nich i pracował, gdyż z zawodu byli wytwórcami namiotów.

Paweł i Akwila zajmowali się wyrabianiem namiotów i zajmowali się tym samym zawodem, więc mieszkali i pracowali razem.

1. Moc wzajemnej społeczności w naszym życiu

2. Znaczenie wspólnego życia i pracy

1. Kaznodziei 4:9-10 – Lepiej jest dwóm niż jednemu, bo mają dobrą nagrodę za swoją pracę. Bo jeśli upadną, ten podniesie swego towarzysza. Biada jednak samotnemu, gdy

upadnie, bo nie ma nikogo, kto by mu pomógł.

2. Galacjan 6:2 - Noście jedni drugich brzemiona i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe.

Dzieje Apostolskie 18:4 I w każdy szabat rozprawiał w synagodze i przekonywał Żydów i Greków.

Paweł głosił ewangelię w synagodze w każdy szabat.

1. Moc głoszenia Ewangelii

2. Znaczenie perswazji w ewangelizacji

1. Rzymian 10:14-15 „Jakże więc będą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? I jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? I jak mają słuchać, jeśli ktoś nie głosi? I jak mają głosić, jeśli nie zostaną posłani? Jak napisano: „Jakże piękne są stopy tych, którzy głoszą dobrą nowinę!”

2. 1 Koryntian 9:19-22 Bo choć jestem wolny od wszystkich, stałem się sługą wszystkich, aby pozyskać ich jak najwięcej. Dla Żydów stałem się jak Żyd, aby pozyskać Żydów. Dla tych, którzy podlegają Prawu, stałem się jak ten, który podlega Prawu (chociaż sam nie jestem pod Prawem), aby pozyskać tych, którzy są pod Prawem. Dla tych, którzy są poza prawem, stałem się jak ktoś poza prawem (nie będąc poza prawem Bożym, ale pod prawem Chrystusa), aby pozyskać tych, którzy są poza prawem. Dla słabych stałem się słaby, aby pozyskać słabych. Stałem się wszystkim dla wszystkich, żeby chociaż niektórych ocalić.

Dzieje Apostolskie 18:5 A gdy Sylas i Tymoteusz przyszli z Macedonii, Paweł był uciskany w duchu i świadczył Żydom, że Jezus jest Chrystusem.

Paweł świadczył Żydom, że Jezus był Chrystusem.

1. Znaczenie świadczenia o prawdzie Jezusa jako Chrystusa.

2. Odwaga Pawła do świadczenia o Jezusie pomimo sprzeciwu.

1. Mateusza 28:16-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

2. Dzieje Apostolskie 1:8 - Ale otrzymacie moc Ducha Świętego, gdy zstąpi na was, i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i Samarii, i aż po krańce ziemi.

Dzieje Apostolskie 18:6 A gdy się sprzeciwiali i bluźnili, on potrząsnął swoimi szatami i rzekł do nich: Wasza krew niech spadnie na wasze głowy; Jestem czysty: odtąd pójdę do pogan.

Paweł odmówił dalszego głoszenia Żydom, gdy sprzeciwiali się i bluźnili, deklarując zamiast tego, że pójdzie głosić poganom.

1. Bóg nigdy nas nie opuści, nawet gdy czujemy się najbardziej samotni.

2. Nigdy nie rezygnujcie z wypełniania misji danej nam przez Boga.

1. Rzymian 8:31-39 – „Co w takim razie powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg jest za nami, któż może być przeciwko nam?”

2. Hebrajczyków 12:1-3 – „Skoro więc jesteśmy otoczeni tak wielkim obłokiem świadków, odłóżmy także wszelki ciężar i grzech, który tak mocno przylega, i biegnijmy wytrwale w wyznaczonym wyścigu przed nami."

Dzieje Apostolskie 18:7 I odszedł stamtąd, i wszedł do domu pewnego człowieka, imieniem Justus, który czcił Boga i którego dom był ściśle połączony z synagogą.

Paweł odwiedza dom Justusa, człowieka, który czci Boga i którego dom znajduje się blisko synagogi.

1. Znaczenie trzymania się blisko Kościoła i tych, którzy czczą Boga.

2. Siła wspólnoty chrześcijańskiej i to, jak może ona przybliżyć nas do Boga.

1. Hebrajczyków 10:25 – Nie opuszczając naszych wspólnych zgromadzeń, jak to ma w zwyczaju niektórzy; ale napominajcie się nawzajem, a tym bardziej, im bardziej widzicie, że dzień się zbliża.

2. 1 Jana 2:6 - Kto twierdzi, że w nim mieszka, sam powinien tak postępować, jak on chodził.

Dzieje Apostolskie 18:8 A Kryspus, przełożony synagogi, wraz z całym swoim domem uwierzył Panu; a wielu ze słuchających Koryntian uwierzyło i przyjęło chrzest.

Przełożony synagogi Kryspus oraz wielu Koryntian uwierzyło w Pana i przyjęło chrzest.

1. Uwierz w Pana i daj się ochrzcić

2. Przyjmij zbawienie Pana

1. Rzymian 10:9 - Że jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

2. Jana 3:5 - Odpowiedział Jezus: Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci, jeśli się człowiek nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego.

Dzieje Apostolskie 18:9 Wtedy w nocy przemówił Pan do Pawła w widzeniu: Nie bój się, ale mów i nie milcz.

Bóg zachęcił Pawła, aby mówił odważnie i pewnie.

1. Boże wezwanie do odwagi

2. Miej odwagę i mów głośno

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Efezjan 6:19-20 – „A także i dla mnie, abym mógł śmiało otworzyć usta i głosić tajemnicę ewangelii, której jestem ambasadorem w łańcuchach, abym mógł ją śmiało głosić jak powinienem mówić.”

Dzieje Apostolskie 18:10 Bo Ja jestem z tobą i nikt nie napadnie na ciebie, aby cię skrzywdzić, bo mam wielu ludzi w tym mieście.

Bóg zachęcił Pawła, aby pozostał w Koryncie i głosił, ponieważ miał tam wielu ludzi.

1. Bóg jest zawsze z nami – Izajasz 41:10

2. Wierność Boga – Lamentacje 3:22-23

1. Rzymian 8:31 – Co w takim razie powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg będzie z nami, któż może być przeciwko nam?

2. Psalm 37:25 – Byłem młody, a teraz jestem stary; wszakże nie widziałem sprawiedliwego opuszczonego i jego potomstwa żebrzącego o chleb.

Dzieje Apostolskie 18:11 I pozostał tam rok i sześć miesięcy, nauczając wśród nich słowa Bożego.

Paweł przebywał w Koryncie przez 18 miesięcy, nauczając tamtejszy lud słowa Bożego.

1. Znaczenie nauczania Słowa Bożego

2. Moc długotrwałego bycia uczniem

1. Powtórzonego Prawa 11:18-19 – „Dlatego złożysz te moje słowa w swoim sercu i w swojej duszy i przywiążesz je jako znak do swojej ręki i będą jak przepaska między twoimi oczami. 19 Będziesz ich uczył swoje dzieci, rozmawiając o nich, przebywając w domu, idąc drogą, kładąc się i wstając”.

2. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, 20 ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków”.

Dzieje Apostolskie 18:12 A gdy Gallio był namiestnikiem Achai, Żydzi jednomyślnie wystąpili przeciwko Pawłowi i doprowadzili go przed sąd,

Paweł został doprowadzony przed sąd przez Żydów, którzy wszczęli przeciwko niemu powstanie.

1. Suwerenność Boga w sytuacjach trudnych

2. Niezmienne stanowisko w obliczu opozycji

1. Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły, wzbiją się na skrzydłach jak orły, będą biec, a nie będą zmęczeni, i będą chodzić, a nie ustaną”.

2. Jakuba 1:2-4 – „Bracia moi, za radość uznajcie to, gdy wpadacie w rozmaite pokusy. Wiedząc to, że wypróbowywanie wiary waszej rodzi cierpliwość. Cierpliwość zaś niech będzie doskonałym dziełem, abyście byli doskonali i cały, niczego nie pragnąc.”

Dzieje Apostolskie 18:13 Mówią: Ten namawia ludzi, aby czcili Boga wbrew prawu.

Pawła oskarżano o namawianie ludzi do oddawania czci Bogu niezgodnie z prawem.

1. Odwaga Pawła w obliczu sprzeciwu

2. Siła perswazji

1. Dzieje Apostolskie 17:22-31 – Przemówienie Pawła na Areopagu

2. Rzymian 1:16 – Moc ewangelii zbawiająca tych, którzy wierzą

Dzieje Apostolskie 18:14 A gdy Paweł już miał otworzyć usta, Gallio rzekł do Żydów: Gdyby chodziło o niegodziwą lub niegodziwą sprośność, o wy, Żydzi, miałbym powód, abym z wami znosił:

Paweł zostaje uniewinniony przez rzymskiego namiestnika Gallio, gdy zostaje oskarżony o nauczanie przez nich przeciwko Żydom.

1. Przykład Pawła życia i obrony Ewangelii

2. Jak reagować na oskarżenia i prześladowania

1. 1 Piotra 3:15 – „Ale Chrystusa czcijcie w swoich sercach jako Pana. Bądźcie zawsze gotowi dać odpowiedź każdemu, kto prosi was o uzasadnienie waszej nadziei. Czyńcie to jednak z łagodnością i szacunkiem.”

2. Mateusza 5:10-12 – „Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie z powodu sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy ludzie wam urągają, prześladują was i kłamliwie mówią na was wszelką niegodziwość z mego powodu Radujcie się i weselcie, bo wielka jest wasza nagroda w niebie, bo tak samo prześladowali proroków, którzy byli przed wami”.

Dzieje Apostolskie 18:15 Jeśli jednak chodzi o słowa i imiona oraz o wasze prawo, zwróćcie na to uwagę; bo nie będę sędzią w takich sprawach.

Paweł radzi szukać prawa Bożego w kwestiach słów i imion.

1. Znaczenie szukania prawa Bożego w naszym życiu

2. Zrozumienie różnicy pomiędzy prawem ludzkim a prawem Bożym

1. Mateusza 22:36-40 – „Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?” I rzekł do niego: "Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. I drugie jest podobne do niego: Będziesz miłował swego bliźniego jak na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.

2. Filipian 4:6-7 – „Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc a umysły wasze w Chrystusie Jezusie.”

Dzieje Apostolskie 18:16 I wyciągnął ich z tronu sędziowskiego.

Niezachwiana odwaga i wiara Pawła zainspirowały mieszkańców Koryntu do odrzucenia fałszywych nauczycieli, którzy próbowali go zdyskredytować.

1: Odwaga i wiara Pawła w Boga pokazuje nam, że musimy zawsze trwać niewzruszenie w swoich przekonaniach i odrzucać fałszywe nauki.

2: Przykład odwagi i wiary w Boga Pawła przypomina, że powinniśmy zawsze szukać prawdy Bożej i odrzucać kłamstwa.

1: Efezjan 6:10-20 – Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli przeciwstawić się zakusom diabła.

2: Jakuba 1:5-6 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana.

Dzieje Apostolskie 18:17 Wtedy wszyscy Grecy pojmali Sostenesa, przełożonego synagogi, i bili go przed tronem sędziowskim. A Gallio nie dbał o żadną z tych rzeczy.

Grecy pobili Sostenesa, przełożonego synagogi, przed tronem sędziowskim, a Gallio nie interweniował.

1. Potrzeba współczucia w przywództwie

2. Moc dokonywania wyborów

1. Mateusza 25:35-40 – Bo byłem głodny, a daliście mi jeść, byłem spragniony, a daliście mi pić, byłem przybyszem, a przyjęliście mnie.

2. Przysłów 20:28 - Miłosierdzie i prawda strzegą króla, a on dzięki lojalnej życzliwości podtrzymuje swój tron.

Dzieje Apostolskie 18:18 Potem Paweł pozostał tam jeszcze przez jakiś czas, po czym pożegnał się z braćmi i odpłynął stamtąd do Syrii, a z nim Pryscylla i Akwila; ogolił głowę w Kenchrei, gdyż złożył ślub.

Paweł pozostał w Kenchrei przez jakiś czas, po czym odszedł i wypłynął z Pryscyllą i Akwilą. Spełnił także przysięgę, goląc głowę.

1. Znaczenie dotrzymywania ślubów.

2. Znaczenie znalezienia czasu na pożegnanie.

1. Kaznodziei 5:4-5 (Kiedy składasz Bogu ślub, nie zwlekaj z jego wypełnieniem. Nie ma upodobania w głupcach; dotrzymaj swojego ślubu.)

2. Rzymian 12:1 (Dlatego nawołuję was, bracia i siostry, ze względu na miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu – to jest wasza prawdziwa i właściwa cześć).

Dzieje Apostolskie 18:19 I przyszedł do Efezu, i tam ich zostawił, sam zaś wszedł do

synagogi i rozprawiał z Żydami.

Paweł odwiedził Efez i wszedł do synagogi, aby rozmawiać z Żydami.

1. Siła rozumowania: jak możemy wykorzystać dialog, aby dotrzeć do ludzi

2. Przykład ewangelizacji Pawła: wzór do naśladowania

1. Kolosan 4:5-6 „Postępujcie mądrze wobec tych, którzy są na zewnątrz, wykupując czas. Niech wasza mowa będzie zawsze wdzięczna, przyprawiona solą, abyście wiedzieli, jak powinniście odpowiedzieć każdemu”.

2. Rzymian 10:14-15 „Jakże więc będą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? I jak uwierzą w Tego, o którym nie słyszeli? I jak usłyszą bez kaznodziei? I jak usłyszą? głosić, chyba że zostaną posłani? Jak napisano: Jak piękne są stopy tych, którzy głoszą ewangelię pokoju i przynoszą radosną wieść o dobrych rzeczach!

Dzieje Apostolskie 18:20 Gdy chcieli, aby pozostał z nimi dłużej, nie zgodził się;

Paweł nie zgodził się pozostać dłużej z mieszkańcami Koryntu, mimo że go o to prosili.

1. Boże plany wobec nas nie zawsze będą zgodne z tym, co jest dla nas wygodne.

2. Musimy chcieć podążać za wolą Bożą, nawet jeśli jest ona trudna i niepopularna.

1. Jakuba 4:15 – „Zamiast tego powinniście powiedzieć: «Jeśli Pan zechce, będziemy żyć i robić to czy tamto».

2. Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami” – oświadcza Pan. „Jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli”.

Dzieje Apostolskie 18:21 Pożegnałem ich jednak, mówiąc: Koniecznie muszę obchodzić to święto, które przypada w Jerozolimie, ale jeśli Bóg pozwoli, wrócę do was. I odpłynął z Efezu.

Paweł wrócił do Jerozolimy na ucztę, obiecując wrócić do Efezu, jeśli Bóg będzie tego chciał.

1. Wola Boża jest zawsze najlepszym planem – Dzieje Apostolskie 18:21

2. Pokładaj wiarę w Bożym planie – Dzieje Apostolskie 18:21

1. Izajasz 55:9 – „Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli”.

2. Filipian 4:6 – „Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu”.

Dzieje Apostolskie 18:22 A gdy dotarł do Cezarei, wstąpił i pozdrowił Kościół, zszedł do Antiochii.

Paweł odwiedza kościół w Cezarei, a następnie udaje się do Antiochii.

1. Droga wiary: uczenie się na przykładzie Pawła

2. Znaczenie wspólnoty i wspólnoty chrześcijańskiej

1. Hebrajczyków 10:24-25 - Zastanówmy się też, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem, a tym bardziej, jak widzisz zbliżający się Dzień.

2. Dzieje Apostolskie 2:42-47 - I trwali w nauce apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i modlitwach. I strach ogarnął każdą duszę, a przez apostołów działo się wiele cudów i znaków. A wszyscy wierzący byli razem i wszystko mieli wspólne. I sprzedawali swój majątek i dobytek, a dochód rozdawali wszystkim według potrzeb. I dzień po dniu, wspólnie uczęszczając do świątyni i łamiąc chleb w swoich domach, przyjmowali pożywienie z radosnym i hojnym sercem, wychwalając Boga i ciesząc się przychylnością całego ludu. I Pan dzień po dniu powiększał ich liczbę o tych, którzy byli zbawieni.

Dzieje Apostolskie 18:23 A gdy tam spędził trochę czasu, odszedł i objechał w kolejności całą krainę Galacji i Frygię, umacniając wszystkich uczniów.

Paweł przebywał w okolicach Galacji i Frygii, zachęcając wyznawców chrześcijaństwa.

1. Moc zachęty: jak Paweł wzmacniał uczniów

2. Wytrzymałość wiary: podróż Pawła do Galacji i Frygii

1. Rzymian 15:5 - Niech Bóg wytrwałości i zachęty sprawi, że będziecie żyć w zgodzie między sobą na wzór Jezusa Chrystusa.

2. 1 Tesaloniczan 5:11 - Dlatego zachęcajcie się wzajemnie i budujcie jedni drugich, tak jak to czynicie.

Dzieje Apostolskie 18:24 A do Efezu przybył pewien Żyd, imieniem Apollos, urodzony w Aleksandrii, mąż wymowny i potężny w Piśmie.

Apollos, Żyd urodzony w Aleksandrii, przybył do Efezu i był znany ze swojej elokwencji i znajomości Pisma Świętego.

1. Siła elokwencji: studium Apollosa w Dziejach Apostolskich 18:24

2. Wartość Pisma Świętego: studium Apollosa w Dziejach Apostolskich 18:24

1. Dzieje Apostolskie 18:24

2. Psalm 119:105 – „Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce”

Dzieje Apostolskie 18:25 Człowiek ten został pouczony o drodze Pana; a będąc żarliwym w duchu, mówił i nauczał pilnie spraw Pańskich, znając jedynie chrzest Janowy.

W tym fragmencie mowa jest o Apollosie, człowieku wyszkolonym w drogach Pańskich i pasjonującym się nauczaniem o Panu, który wiedział jedynie o chrzcie Jana.

1. Siła pasji w głoszeniu Ewangelii

2. Poznanie i zrozumienie chrztu Jana

1. Dzieje Apostolskie 2:38 – „Wtedy Piotr rzekł do nich: Pokutujcie i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów, a otrzymacie dar Ducha Świętego”.

2. Jana 3:7-8 „Nie dziw się, że ci powiedziałem: Trzeba się na nowo narodzić. Wiatr wieje tam, gdzie chce, i szum jego słyszysz, ale nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd zmierza. tak jest z każdym, kto się narodził z Ducha”.

Dzieje Apostolskie 18:26 I zaczął odważnie mówić w synagodze, a gdy usłyszeli go Akwila i Pryscylla, zabrali go do siebie i objaśnili mu drogę Bożą dokładniej.

Paweł spotkał Akwilę i Pryscyllę i dowiedział się więcej o drodze Bożej.

1. Znaczenie zdobywania wiedzy o Bogu.

2. Otrzymywanie wskazówek i instrukcji od duchowych mentorów.

1. Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Poddaj się Mu na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki”.

2. 1 Tesaloniczan 5:12 – „Prosimy teraz was, bracia i siostry, abyście docenili tych, którzy wśród was ciężko pracują, którzy troszczą się o was w Panu i którzy was napominają”.

Dzieje Apostolskie 18:27 A gdy chciał udać się do Achai, bracia napisali, zachęcając uczniów, aby go przyjęli, który gdy przyszedł, bardzo pomógł tym, którzy uwierzyli przez łaskę:

Paweł pomógł uczniom w Achai uwierzyć w łaskę.

1. Jesteśmy zbawieni wyłącznie przez łaskę

2. Moc dawania i otrzymywania wsparcia

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

2. Galacjan 6:2 - Noście jedni drugich brzemiona i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe.

Dzieje Apostolskie 18:28 Mocno bowiem przekonał Żydów, i to publicznie, wykazując na podstawie Pism, że Jezus był Chrystusem.

Paweł z mocą pokazał Żydom, że Jezus jest Mesjaszem, używając Pisma Świętego.

1. Moc Pisma Świętego: jak możemy używać Słowa Bożego, aby świadczyć innym

2. Głoszenie Ewangelii: jak z ufnością dzielić się Dobrą Nowiną o Jezusie

1. Rzymian 1:16 - Nie wstydzę się bowiem ewangelii, jest ona bowiem mocą Bożą, która każdemu wierzącemu przynosi zbawienie.

2. Izajasz 61:1-2 - Duch Wszechwładnego Pana nade mną, gdyż Pan namaścił mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim. Posłał mnie, abym opatrzył tych, którzy mają złamane serce, abym ogłosił jeńcom wolność i uwolnienie więźniów od ciemności.

19 rozdział Dziejów Apostolskich opisuje pobyt Pawła w Efezie, niezwykłe cuda, których dokonał oraz zamieszki wywołane przez Demetriusza i innych złotników.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od przybycia Pawła do Efezu, gdzie spotkał kilku uczniów, którzy przyjęli jedynie chrzest Janowy. Kiedy Paweł zapytał ich, czy otrzymali Ducha Świętego, kiedy wierzyli, odpowiedzieli, że nawet nie słyszeli, że Duch Święty istnieje. Zatem Paweł wyjaśnił im, że chrzest Jana był chrztem pokuty i po usłyszeniu tego zostali ochrzczeni w imię Jezusa Chrystusa. Kiedy Paweł włożył na nich ręce, zstąpił na nich Duch Święty, który mówił językami i prorokował w sumie o dwunastu mężczyznach (Dzieje Apostolskie 19:1-7). Wszedł do synagogi, mówił tam śmiało przez trzy miesiące, przekonująco kłócił się o królestwo Boże, ale niektórzy uparli się, odmówili uwierzenia w publicznie oczerniane Drogi, więc zostawił ich, wziął uczniów, prowadził codzienne dyskusje, sala wykładowa. Tyrannus kontynuował przez dwa lata, więc wszyscy Żydzi, Grecy, mieszkali w prowincji Azja, usłyszeli słowo Pan (Dzieje Apostolskie 19:8-10).

2. akapit: Bóg dokonywał niezwykłych cudów przez Pawła, tak że nawet chusteczki i fartuchy, które go dotknęły, były zabrane do chorych, a ich choroby zostały uzdrowione, a złe duchy ich opuściły (Dz 19:11-12). Niektórzy Żydzi, którzy szli i wyganiali złe duchy, próbowali wzywać imienia Pana Jezusa nad opętanymi i mówili: „W imieniu Jezusa, którego głosi Paweł, rozkazuję wam wyjść”. Siedmiu synów, arcykapłana żydowskiego Scewy, robiło to pewnego dnia zły duch odpowiedział: „Jezu, znam Pawła, wiem o nim, ale kim jesteś?” Potem opętany skoczył na nich, obezwładnił wszystkich, dał takie bicie, wybiegł z domu nago, krwawienie. Kiedy stało się to wiadome, Żydzi Grecy żyjący w Efezie, strach przejął wszelkie imiona. Pan Jezus cieszył się wielkim szacunkiem, wielu z tych, w których wierzyli, teraz przyszło otwarcie wyznało, co zrobili. Duża liczba praktykujących czary przyniosła swoje zwoje razem spalono publicznie obliczoną wartość uznano za pięćdziesiąt tysięcy drachm. W ten sposób słowo Pana szeroko rozpowszechniło się, a jego moc wzrosła (Dz 19,13-20).

Akapit 3: Po tych wydarzeniach złotnik imieniem Demetriusz wywołał zamieszki, ponieważ wykonywał srebrne kapliczki Artemidy, a jego interes był zagrożony z powodu rozprzestrzeniania się chrześcijaństwa. Podburzył innych rzemieślników i powiedział: „Widzicie, słyszycie nie tylko Efez, ale prawie całą prowincję Azji, ten człowiek, za którym Paweł namawiał, sprowadził na manowce dużą liczbę ludzi, mówiąc, że bogowie stworzyli ludzkie ręce, żadnych bogów. Niebezpieczeństwo, że nie tylko nasz handel straci swoje dobre imię, także wielka świątynia bogini Artemida zostanie zdyskredytowana, sama bogini będzie czczona w całej prowincji Azji, a świat zostanie okradziony z jej boskiego majestatu" (Dz 19,26-27). Spowodowało to ogromne zamieszanie, a ludzie krzyczeli: „Wielka jest Artemida Efeska!" W końcu urzędnik miejski zdołał uspokoić tłum, mówiąc, czy Demetriusz powinien zająć się skargami innych osób, sądy ostrzegły tłum, że ich działania mogą zakończyć się oskarżeniami zamieszek, ponieważ żaden powód nie może usprawiedliwiać zwolnienia tłumu ze zgromadzenia (Dzieje Apostolskie 19:28-41).

Dzieje Apostolskie 19:1 I stało się, gdy Apollos przebywał w Koryncie, Paweł obszedłszy górne wybrzeża przybył do Efezu i znalazł niektórych uczniów,

Paweł spotkał uczniów w Efezie i jeszcze lepiej nauczał ich o drodze Bożej.

1. Doskonały plan Boga dla Jego ludu

2. Siła nauczania Pawła

1. Efezjan 3:20-21 „Temu zaś, który według mocy działającej w nas może uczynić nieskończenie więcej, niż to wszystko, o co prosimy lub co sobie wyobrażamy, temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkich wszystkich pokolenia na wieki wieków! Amen."

2. Tytusa 2:11-12 „Ukazała się bowiem łaska Boża, która wszystkim ludziom daje zbawienie. Uczy nas mówić „nie" bezbożności i światowym namiętnościom oraz prowadzić w obecnym wieku wstrzemięźliwe, prawe i pobożne życie".

Dzieje Apostolskie 19:2 I rzekł do nich: Czy otrzymaliście Ducha Świętego, odkąd uwierzyliście? I rzekli mu: Nawet nie słyszeliśmy, czy jest Duch Święty.

Paweł zapytał uczniów w Efezie, czy otrzymali Ducha Świętego, odkąd uwierzyli. Odpowiedzieli, że nie słyszeli o istnieniu Ducha Świętego.

1. Konieczność otrzymania Ducha Świętego

2. Znaczenie poznania Ducha Świętego

1. Jana 14:26 – „Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, on was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem”.

2. Efezjan 1:13-14 – „W nim i wy, gdy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię waszego zbawienia i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecanym Duchem Świętym, który jest gwarancją naszego dziedzictwa aż do posiądziemy go, ku chwale Jego chwały”.

Dzieje Apostolskie 19:3 I rzekł do nich: W co więc zostaliście ochrzczeni? A oni rzekli: Na chrzest Janowy.

Paweł zapytał dwunastu mężczyzn, czy zostali ochrzczeni, a oni odpowiedzieli, że zostali ochrzczeni na wzór chrztu Janowego.

1. Znaczenie wiedzy o swoim chrzcie: w jaki sposób wiedza o swoim statusie chrztu może wzmocnić twoją wiarę

2. Moc Pawła: w jaki sposób pytania Pawła mogą prowadzić do duchowego wzrostu

1. Mateusza 3:11-12 – „Ja was chrzczę wodą ku pokucie, ale Ten, który po mnie idzie, jest mocniejszy ode mnie i którego butów nie jestem godzien nosić. On was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogień."

2. Marka 1:4-5 – „Jan chrzcił na pustyni i głosił chrzest pokuty na odpuszczenie grzechów. I szła do niego cała ziemia judzka oraz mieszkańcy Jerozolimy, i wszyscy przyjmowali od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając swoje grzechy”.

Dzieje Apostolskie 19:4 Wtedy Paweł rzekł: Jan zaprawdę chrzcił chrztem nawrócenia, mówiąc ludowi, aby uwierzyli w tego, który po nim przyjdzie, to jest w Chrystusa Jezusa.

Paweł wyjaśnia, że Jan Chrzciciel głosił chrzest pokuty, namawiając ludzi, aby uwierzyli w Jezusa Chrystusa.

1. Wezwanie do pokuty: przygotowanie drogi dla Jezusa

2. Siła wiary: jak wiara w Jezusa przemienia życie

1. Łk 3:3 – „I obchodził całą okolicę wokół Jordanu, głosząc chrzest pokuty na odpuszczenie grzechów.”

2. Jana 14:6 - „Rzekł mu Jezus: Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie”.

Dzieje Apostolskie 19:5 Gdy to usłyszeli, przyjęli chrzest w imię Pana Jezusa.

Gdy lud usłyszał kazanie Pawła, przyjął chrzest w imię Pana Jezusa.

1. Moc wiary: zrozumienie wpływu chrztu

2. Poddanie się Panu: znaczenie chrztu

1. Rzymian 6:3-5 – „Albo czy nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy ochrzczeni w jego śmierć? Zostaliśmy więc wraz z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak i Chrystus powstawszy z martwych przez chwałę Ojca, my także możemy żyć nowym życiem. Bo jeśli zjednoczyliśmy się z Nim w takiej śmierci, jak jego, z pewnością zjednoczymy się z nim także w takim jak jego zmartwychwstaniu.

2. Kolosan 2:12 – „zostaliście razem z nim pogrzebani w chrzcie, w którym także razem z nim zostaliście wzbudzeni przez wiarę w działanie Boga, który go wskrzesił z martwych”.

Dzieje Apostolskie 19:6 A gdy Paweł włożył na nich ręce, zstąpił na nich Duch Święty; i mówili językami, i prorokowali.

Ręce Pawła udzielające wierzącym Ducha Świętego sprawiły, że mówili językami i prorokowali.

1: Otwieranie darów Ducha Świętego

2: Mówienie językami w Kościele

1: Galacjan 5:22-23 Owocem zaś Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, łagodność, dobroć, wiara, łagodność, wstrzemięźliwość. Dla takich nie ma prawa.

2: Dzieje Apostolskie 2:4 I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić innymi językami, tak jak im Duch poddawał.

Dzieje Apostolskie 19:7 A wszystkich mężczyzn było około dwunastu.

Fragment ten dotyczy liczby obecnych obecnie 12 mężczyzn.

1. Bez względu na to, jak mała jest liczba ludzi, Bóg może ich nadal używać do czynienia wielkich rzeczy.

2. O mocy Boga nie decyduje wielkość grupy, ale Jego obecność w niej.

1. Mateusza 19:26 – „Jezus spojrzał na nich i rzekł: U ludzi to niemożliwe, ale u Boga wszystko jest możliwe”.

2. Jeremiasz 33:3 – „Wołajcie do mnie, a odpowiem wam i powiem wam rzeczy wielkie i niezgłębione, o których nie wiecie”.

Dzieje Apostolskie 19:8 Potem wszedł do synagogi i przez trzy miesiące odważnie przemawiał, rozprawiając i przekonując w sprawach dotyczących królestwa Bożego.

Paweł odważnie przemawiał w synagodze przez trzy miesiące, przekonując ludzi o królestwie Bożym.

1. Moc słowa: głoszenie Królestwa Bożego

2. Odważne głoszenie słowa Bożego: przykład Pawła

1. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa.

2. Hebrajczyków 11:6 - A bez wiary nie można się mu podobać, bo kto chce zbliżyć się do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go szukają.

Dzieje Apostolskie 19:9 A gdy nurkowie zatwardziali i nie uwierzyli, lecz przed tłumem mówili źle o tym, odszedł od nich i rozdzielił uczniów, codziennie spierając się w szkole jednego Tyrannosa.

Paweł spotkał tych, którzy odrzucili ewangelię, oddzielił się od nich wraz z uczniami i codziennie nauczał ich w szkole Tyrannusa.

1. Siła separacji

2. Wiara Pawła

1. Rzymian 16:17-18 - Apeluję do was, bracia, abyście uważali na tych, którzy powodują podziały i stwarzają przeszkody sprzeczne z nauką, której was nauczono; Unikaj ich. Bo tacy ludzie nie służą naszemu Panu Chrystusowi, ale swoim własnym apetytom, a gładką mową i pochlebstwami zwodzą serca naiwnych.

2. 1 Koryntian 5:11-13 – Ale teraz piszę do was, abyście nie zadawali się z nikim, kto nosi imię brata, jeśli dopuścił się niemoralności lub chciwości, albo jest bałwochwalcą, oszczercą, pijakiem lub oszustem – nawet nie jeść z takim. Bo cóż mam wspólnego z osądzaniem obcych? Czy to nie ci, którzy są w kościele, macie sądzić? Bóg sądzi tych, którzy są na zewnątrz. „Usuńcie złego spośród siebie”.

Dzieje Apostolskie 19:10 I trwało to przez dwa lata; tak że wszyscy mieszkańcy Azji, zarówno Żydzi, jak i Grecy, usłyszeli słowo Pana Jezusa.

Paweł głosił ewangelię w Efezie przez dwa lata i wielu ludzi, zarówno Żydów, jak i Greków, usłyszało słowo Pana Jezusa.

1. Znaczenie dzielenia się ewangelią — jak służba Pawła w Efezie może nas zainspirować, abyśmy docierali do bliźnich

2. Moc Słowa - Jak Słowo Pana Jezusa przemieniło serca mieszkańców Efezu

1. Rzymian 10:14-15 – Jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? A jak mają słuchać, skoro nikt nie głosi? A jak mają głosić, jeśli nie są posłani?

2. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem.

Dzieje Apostolskie 19:11 I Bóg czynił szczególne cuda przez ręce Pawła:

Bóg czynił cuda poprzez posługę Pawła.

1. „Moc wiary: doświadczanie cudów Boga poprzez zaangażowanie”

2. „Cudotwórca: łączenie się z Bogiem poprzez służbę Pawła”

1. List do Hebrajczyków 11:1-2 „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać. Przez nią bowiem dawni ludzie otrzymali pochwałę”.

2. 2 Koryntian 12:9 „Lecz on mi rzekł: Wystarczy ci mojej łaski, bo moja moc w słabości się doskonali”. Dlatego tym chętniej będę się chlubił swoimi słabościami, aby moc Chrystusa spoczęła na mnie.”

Dzieje Apostolskie 19:12 I tak z jego ciała przynoszono chorym chusteczki lub przepaski, i choroby ustąpiły od nich, a złe duchy wychodziły z nich.

Ciała Pawła używano do uzdrawiania ludzi; zabrano mu chusteczki i przepaski i używano ich do uzdrawiania chorych i wypędzania złych duchów.

1. „Moc wiary: Paweł i cudowne uzdrowienie”

2. „Autorytet Jezusa: uzdrowienie przez Pawła”

1. Marka 16:17-18 – „A tym, którzy uwierzą, takie znaki będą towarzyszyły: W imieniu moim złe duchy będą wyganiać , nowymi językami mówić będą, węże brać będą rękami, a gdy wypiją śmiertelną truciznę, nie zaszkodzi im to; na chorych położą ręce, a ci wyzdrowieją”.

2. Mateusza 10:1 – „Przywołał do siebie dwunastu swoich uczniów i dał im władzę wypędzania duchów nieczystych oraz leczenia wszelkich chorób i niemocy.”

Dzieje Apostolskie 19:13 Wtedy przyszli do nich niektórzy z włóczęgów-Żydów, egzorcyści, i wzywali nad opętanymi złymi duchami imię Pana Jezusa, mówiąc: Zaklinamy was przez Jezusa, którego głosi Paweł.

Niektórzy Żydzi używali imienia Jezus, próbując wypędzać złe duchy.

1. Moc imienia Jezus

2. Autorytet Ewangelii

1. Filipian 2:9-11 - Dlatego Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest ponad wszelkie imię, 10 aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią, 11 i wszelki język wyznaje, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

2. Mateusza 28:18-20 - I podszedł Jezus, i rzekł do nich: Dana mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. 19 Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, 20 ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków”.

Dzieje Apostolskie 19:14 A było siedmiu synów niejakiego Scewy, Żyda i przełożonego kapłanów, którzy tak uczynili.

Synowie żydowskiego księdza próbowali wypędzić złego ducha.

1. Moc wiary: jak przesłanie zbawienia Pawła zmieniło życie

2. Znaczenie posłuszeństwa: przestrzeganie przykazań Boga

1. Jakuba 2:17-18 „Tak i wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa, będąc sama. Tak, ktoś może powiedzieć: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki. Okaż mi wiarę swoją bez uczynków i Okażę ci wiarę na podstawie moich uczynków.”

2. Dzieje Apostolskie 5:29 „Wtedy Piotr i inni apostołowie odpowiedzieli i rzekli: Powinniśmy bardziej słuchać Boga niż ludzi”.

Dzieje Apostolskie 19:15 A odpowiadając zły duch, rzekł: Znam Jezusa i znam Pawła; ale kim jesteście?

Zły duch zapytał, kim są ludzie, którzy go wypędzają w imieniu Jezusa i Pawła.

1. Moc imienia: odkrywanie mocy imienia Jezusa i wpływu służby Pawła

2. Poznanie Jezusa: Jak poznanie Jezusa prowadzi do duchowego autorytetu

1. Filipian 2:9-10: „Dlatego Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią. ”

2. Efezjan 6:12: „Nie zmagamy się bowiem z ciałem i krwią, ale z władcami, z władzami, z siłami kosmicznymi panującymi nad obecną ciemnością, z duchowymi siłami zła w okręgach niebieskich”.

Dzieje Apostolskie 19:16 I rzucił się na nich człowiek, w którym był zły duch, zwyciężył ich i zwyciężył, tak że nadzy i ranni uciekli z tego domu.

Człowiek opętany złym duchem obezwładnił i zranił ludzi, którzy przebywali w tym samym domu co on, tak że uciekli w nagości.

1. Moc bezbożnego ducha: rozpoznawanie i unikanie bezbożnych wpływów.

2. Zwycięstwo zła dobrem: jak wiara może nam pomóc pokonać pokusę i grzech.

1. Efezjan 6:12 – „Albowiem nasza walka nie toczy się przeciwko ciału i krwi, ale przeciwko władcom, przeciwko władzom, przeciwko mocom tego ciemnego świata i przeciwko duchowym siłom zła w krainach niebieskich”.

2. 1 Jana 4:4 – „Wy, drogie dzieci, jesteście z Boga i zwyciężyliście ich, ponieważ Ten, który jest w was, jest większy od tego, który jest na świecie”.

Dzieje Apostolskie 19:17 I było to wiadome wszystkim Żydom i Grekom mieszkającym także w Efezie; i padł strach na nich wszystkich, i wywyższało się imię Pana Jezusa.

Strach ogarnął Żydów i Greków mieszkających w Efezie, gdy usłyszeli o potędze Pana Jezusa.

1. Moc imienia Jezus

2. Strach i wiara w Boga

1. Filipian 2:9-11 - „Dlatego Bóg wywyższył go na najwyższe miejsce i dał mu imię, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią, i wszelki język uzna, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca”.

2. Izajasz 12:2 – „Zaprawdę, Bóg jest moim zbawieniem. Będę ufał i nie będę się lękał. Pan, sam Pan, jest moją siłą i moją obroną, On stał się moim zbawieniem”.

Dzieje Apostolskie 19:18 I przyszło wielu wierzących, wyznawali i ujawniali swoje uczynki.

Wielu wierzących publicznie wyznało swoją wiarę w Jezusa Chrystusa.

1: Moc spowiedzi – jak publiczne wyznanie naszej wiary w Jezusa Chrystusa może zmienić nasze życie.

2: Wolność wiary – jak zaufanie Jezusowi Chrystusowi może przynieść prawdziwą wolność.

1: Rzymian 10:9-10 „Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu; i ustami wyznaje się życie ku zbawieniu”.

2: Mateusza 16:16 „A odpowiadając Szymon Piotr, rzekł: Ty jesteś Chrystus, Syn Boga żywego.”

Dzieje Apostolskie 19:19 Wielu z nich zajmowało się też sztukami osobliwymi, zebrało swoje księgi i spaliło je przed wszystkimi, policzyli ich cenę i znaleźli pięćdziesiąt tysięcy srebrników.

Mieszkańcy Efezu zniszczyli swoje księgi magii i magii, wyceniając je na 50 000 srebrników.

1. Moc pokuty: przezwyciężanie pokus świata

2. Cena grzechu: cena odwrócenia się od Boga

1. Rzymian 12:2 – „I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu swego, abyście mogli przekonać się, jaka jest wola Boża dobra, przyjemna i doskonała”.

2. Przysłów 1:10-19 - „Synu mój, jeśli grzesznicy cię namawiają, nie zgadzaj się. Jeśli powiedzą: „Chodź z nami, czyhamy na przelanie krwi, czyhamy potajemnie na niewinnych bez powodu; połkniemy ich żywcem jak Szeol i w całości jak tych, którzy

schodzą do dołu; znajdziemy wszelkiego rodzaju kosztowności, domy nasze napełnimy łupem; wrzućmy wasz los między nas, wszyscy będziemy mieli jedną sakiewkę „- synu mój, nie idź z nimi drogą, trzymaj swoją nogę z dala od ich ścieżki, bo ich stopy biegną do zła i śpieszą się do przelewania krwi.

Dzieje Apostolskie 19:20 Tak potężnie wzrosło słowo Boże i zwyciężyło.

Słowo Boże rosło potężnie i odnosiło sukcesy.

1. Słowo Boże ma moc przemieniania życia

2. Moc skutecznego głoszenia

1. Rzymian 1:16 - Nie wstydzę się bowiem ewangelii, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego.

2. Izajasz 55:11 - Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust; nie wróci do mnie puste, ale wykona to, co zamierzyłem, i pomyślnie dokona tego, z czym je posłałem.

Dzieje Apostolskie 19:21 Gdy się to wszystko dopełniło, Paweł postanowił w duchu, przechodząc przez Macedonię i Achaję, udać się do Jerozolimy, mówiąc: Gdy tam będę, muszę jeszcze zobaczyć Rzym.

Paweł postanowił w duchu udać się do Jerozolimy, a następnie do Rzymu.

1. Znaczenie wyznaczenia sobie celu duchowego i dążenia do niego celowo.

2. Moc Ducha Świętego, która kieruje i kieruje naszym życiem.

1. Filipian 3:14 – „Zmierzam do celu, po nagrodę Bożego powołania w górę w Chrystusie Jezusie”.

2. Rzymian 8:14 – „Bo wszyscy, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi”.

Dzieje Apostolskie 19:22 Wysłał więc do Macedonii dwóch z tych, którzy mu służyli, Tymoteusza i Erastusa; ale on sam pozostał przez pewien czas w Azji.

Paweł wysłał dwóch swoich towarzyszy, Tymoteusza i Erastusa, do Macedonii, podczas gdy sam przebywał przez jakiś czas w Azji.

1. Znaczenie delegowania i zaufania Bożemu planowi

2. Siła towarzystwa i wspólnej pracy

1. Przysłów 15:22 - Bez rady plany się nie udają, ale w mnóstwie doradców są urzeczywistnione.

2. 1 Koryntian 3:5-7 – Kim zatem jest Apollos? A jaki jest Paweł? Słudzy, przez których uwierzyliście, tak jak Pan dał każdemu szansę. Ja sadziłem, Apollos podlewał, ale Bóg spowodował wzrost. Zatem ani ten, który sieje, ani ten, który podlewa, nie jest niczym, ale Bogiem, który powoduje wzrost.

Dzieje Apostolskie 19:23 A w tym samym czasie powstało niemałe zamieszanie wokół tej drogi.

W mieście zapanowało wielkie zamieszanie z powodu nauk Drogi.

1. Siła dobrego przesłania — jak pojedyncza wiadomość może wywołać wielkie poruszenie w mieście

2. Obstawanie za tym, co słuszne — znaczenie wypowiadania się w obronie tego, w co się wierzy

1. Dzieje Apostolskie 4:14-17 – Piotr i Jan odważnie świadczą o Jezusie

2. Izajasz 40:31 – Ci, którzy czekają na Pana, odnowią swoje siły

Dzieje Apostolskie 19:24 Niektóry bowiem, imieniem Demetriusz, złotnik, który wykonywał srebrne kapliczki dla Diany, przynosił rzemieślnikom niemały zysk;

Sukces Demetriusza w wykonywaniu srebrnych kapliczek dla Diany jest przykładem tego, jak ciężka praca i poświęcenie mogą zaowocować wspaniałą nagrodą.

1. Ciężka praca i poświęcenie mogą zaowocować wspaniałą nagrodą.

2. Praca naszych rąk ma wielką wartość.

1. Kaznodziei 9:10 – Cokolwiek zechce zrobić twoja ręka, rób to ze wszystkich sił.

2. Kolosan 3:23 - Cokolwiek robisz, pracuj nad tym całym sercem, jakbyś pracował dla Pana, a nie dla ludzkich mistrzów.

Dzieje Apostolskie 19:25 Którego zwołał wraz z robotnikami wykonującymi podobne zawody i powiedział: Panowie, wiecie, że dzięki temu rzemiosłu zdobywamy bogactwo.

Przypomina się robotnikom z Efezu, że ich rzemiosło jest źródłem ich bogactwa.

1: Bóg pobłogosławił nas darami i talentami, których możemy użyć, aby zapewnić dobrobyt.

2: Powinniśmy być wdzięczni za bogactwo materialne, które posiadamy i używać go, aby Go wysławiać.

1: Kaznodziei 9:10: Cokolwiek zrobi twoja ręka, rób to ze wszystkich sił.

2: Mateusza 6:24: Nikt nie może dwom panom służyć. Albo jednego będziecie nienawidzić, a drugiego miłować, albo będziecie wierni jednemu, a drugim pogardzicie.

Dzieje Apostolskie 19:26 Poza tym widzicie i słyszycie, że nie tylko w Efezie, ale prawie w całej Azji ten Paweł przekonał i odstraszył wielu ludzi, mówiąc, że nie są to bogowie stworzeni rękami:

Paweł przekonał i odrzucił wielu ludzi w Azji, ucząc ich, że bożki wykonane rękami nie są bogami.

1. Bałwochwalstwo: zastąpienie Stwórcy stworzeniem

2. Moc słowa Bożego: przemienianie życia

1. Powtórzonego Prawa 5:7-9 – Nie będziesz miał innych bogów przede mną

2. Izajasz 44:15-20 – Na próżno tworzycie bożki i czcicie to, co zrobiono waszymi rękami

Dzieje Apostolskie 19:27 Zatem nie tylko temu naszemu rzemiosłu grozi zniszczenie; ale także, aby wzgardzić świątynią wielkiej bogini Diany i zniszczyć jej wspaniałość, którą czci cała Azja i świat.

Wielka bogini Diana była czczona przez wielu, jednak jej świątyni groziło zniszczenie.

1: Nikt nie jest ponad Bogiem – Dzieje Apostolskie 19:27

2: Każdy jest zdolny do duchowej wielkości – Jakuba 4:10

1: Bóg jest większy niż jakakolwiek inna moc – 1 Jana 4:4

2: Nasz Bóg jest Bogiem strasznym – Psalm 47:2

Dzieje Apostolskie 19:28 A słysząc te słowa, byli pełni gniewu i krzyczeli, mówiąc: Wielka jest Diana Efeska.

Grupa Efezjan rozgniewała się słowami Pawła i ogłosiła swoje oddanie Dianie.

1. Nie pozwól, aby chwilowe namiętności odwiodły cię od prawdy.

2. Musimy wykazywać się mądrością i rozeznaniem w obliczu nacisków kulturowych.

1. Jakuba 1:5-8 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana.

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje twoje ścieżki.

Dzieje Apostolskie 19:29 I całe miasto ogarnęło zamieszanie, a schwytawszy Gajusza i Arystarcha, mężów macedońskich, towarzyszy Pawła w podróży, jednomyślnie pobiegli do teatru.

Po aresztowaniu towarzyszy Pawła w całym Efezie zapanował chaos.

1: Plan Boga jest większy niż nasze okoliczności

2: Trwajcie niezachwianie w wierze pomimo chaosu i zamieszania

1: Rzymian 8:38-39 „Mam bowiem pewność, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego we wszelkim stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Bożej w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

2: Izajasz 41:10 „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

Dzieje Apostolskie 19:30 A gdy Paweł miał wejść do ludu, uczniowie mu nie pozwolili.

Uczniowie nie pozwolili Pawłowi wejść do tłumu.

1. Siła jedności: jak wspólna praca wzmacnia naszą wiarę

2. Siła rozeznania: kiedy naśladować, a kiedy przewodzić

1. Efezjan 4:1-3 - Dlatego ja, więzień Pana, namawiam was, abyście postępowali w sposób godny powołania, do którego zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, pragnącej zachować jedność Ducha w węźle pokoju.

2. Przysłów 14:15 - Prosty wierzy we wszystko, ale roztropny rozważa swoje kroki.

Dzieje Apostolskie 19:31 I posłali do niego niektórzy z wodzów Azji, którzy byli jego przyjaciółmi, prosząc go, aby nie narażał się na ryzykowne wejście do teatru.

Kilku przyjaciół Paula w Azji wysłało mu wiadomość, prosząc, aby nie chodził do teatru.

1. Zaufaj przyjaciołom: nawet najwięksi przywódcy potrzebują wsparcia

2. Wiedza o tym, kiedy podjąć ryzyko: równowaga wiary i ostrożności

1. Przysłów 19:20: „Słuchaj rad i przyjmuj pouczenia, abyś był mądry w swoim ostatecznym celu”.

2. Filipian 4:13: „Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia”.

Dzieje Apostolskie 19:32 Niektórzy więc wołali tak, a drudzy co innego, gdyż w zgromadzeniu panowało zamieszanie; a większa część nie wiedziała, po co się zebrali.

Zgromadzenie było zdezorientowane i nie wiedziało, po co się zbierają.

1. Siła jedności: jak możemy osiągnąć wielkie rzeczy, pracując razem

2. Nie bój się zadawać pytań: szukaj jasności i zrozumienia

1. Efezjan 4:1-3 - Ja zatem, więzień Pana, namawiam was, abyście postępowali w sposób godny powołania, do którego zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem zakochani, pragnący zachować jedność Ducha w węźle pokoju.

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje twoje ścieżki.

Dzieje Apostolskie 19:33 I wyciągnęli Aleksandra spośród tłumu, a Żydzi go wysunęli. I Aleksander skinął ręką i byłby się bronił przed ludem.

Żydzi wyprowadzili Aleksandra z tłumu i gestem nakazał ludziom, aby pozwolili mu mówić.

1. Moc świadków: jak nasz wpływ może zmienić życie

2. Stawanie w obronie tego, co słuszne: opowiadanie się za naszymi przekonaniami

1. Izajasz 43:1-3 - Ale teraz tak mówi Pan, który cię stworzył, Jakubie, i który cię ukształtował, Izraelu, nie bój się, bo cię odkupiłem, wezwałem cię po imieniu; jesteś mój.

Gdy będziesz przechodził przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zaleją cię. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się; i płomień nie zapali się nad tobą.

2. Mateusza 10:32-33 - Do każdego więc, kto się do mnie przyzna przed ludźmi, przyznam się i ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. Ale kto by się mnie wyparł przed ludźmi, tego i ja się wyprę przed moim Ojcem, który jest w niebie.

Dzieje Apostolskie 19:34 Gdy jednak poznali, że jest to Żyd, wszyscy jednym głosem przez około dwie godziny wołali: Wielka jest Diana Efeska.

Na zgromadzeniu w Efezie lud rozpoznał w Pawle Żyda i przez dwie godziny zaczął wołać na cześć Diany.

1: Powinniśmy uważać na nasze reakcje na osoby, które różnią się od nas.

2: Musimy być świadomi mocy naszych słów i wpływu, jaki mogą mieć na otaczających nas ludzi.

1: Jakuba 3:1-12, podkreślając moc języka i to, jak można go używać zarówno w dobrym, jak i złym celu.

2: Kolosan 4:6, zachęcając nas, abyśmy używali naszych słów mądrze i z wdziękiem.

Dzieje Apostolskie 19:35 A gdy urzędnik miejski uspokoił lud, powiedział: Mężowie Efezu, jakiż jest tam człowiek, który nie wie, że miasto Efezjan czci wielką boginię Dianę i posąg, który upadł w dół od Jowisza?

Urzędnik Efezu uspokoił lud, przypominając o kulcie w mieście wielkiej bogini Diany i posągu, który spadł z Jowisza.

1. Niebezpieczeństwo kultu bożków

2. Siła dziedzictwa miasta

1. Exodus 20:3-5 – „Nie będziesz miał innych bogów przede mną. Nie będziesz czynił sobie rzeźbionego posągu ani żadnego podobieństwa czegokolwiek, co jest na niebie w górze i tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodzie pod ziemią. Nie będziesz się im kłaniał i nie będziesz im służył, gdyż Ja, Pan, twój Bóg, jestem Bogiem zazdrosnym.

2. Dzieje Apostolskie 17:16-17 - Gdy Paweł czekał na nich w Atenach, poruszył się w nim duch jego, gdy zobaczył, że miasto zostało wydane bożkom. Rozprawiał więc w synagodze z Żydami i czcicielami pogan, a także codziennie na rynku z tymi, którzy tam byli.

Dzieje Apostolskie 19:36 Skoro więc nie można mówić przeciwko tym rzeczom, powinniście zachować spokój i nie postępować pochopnie.

Ostrzeżenie Pawła przed pochopnymi decyzjami w Dziejach Apostolskich 19:36.

1: Rozważ konsekwencje – Rozważ ostrzeżenie Pawła, aby unikać pochopnych decyzji

2: Poświęć czas na przemyślenie – Zrozumienie, jak ważne jest podejmowanie świadomych decyzji

1: Przysłów 14:15 - Prosty wierzy każdemu słowu, ale roztropny uważa na swoje wyjście.

2: Jakuba 1:19 - Przeto, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu.

Dzieje Apostolskie 19:37 Przyprowadziliście tu bowiem tych ludzi, którzy nie są ani rabusiami kościołów, ani bluźniercami przeciwko waszej bogini.

Paweł i jego towarzysze oskarżeni są o rabunek i bluźnierstwo wobec bogini Efezu. Paweł oświadcza, że są niewinni w związku z tymi zarzutami.

1. Siła naszych słów: jak nasze słowa wpływają na nasze życie

2. Uczciwość w wierze: studium Pawła i Sylasa

1. Przysłów 18:21 - Śmierć i życie są w mocy języka, a ci, którzy go kochają, będą jeść jego owoce.

2. Filipian 4:8 - Wreszcie, bracia, cokolwiek jest prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co godne pochwały, jeśli jest jakaś doskonałość, jeśli jest coś godnego pochwały, myślcie o tych rzeczach.

Dzieje Apostolskie 19:38 Jeśli więc Demetriusz i rzemieślnicy, którzy z nim są, mają sprawę przeciwko komukolwiek, prawo jest jawne i są posłowie; niech się nawzajem narzucają.

Demetriusz i jego towarzysze powinni korzystać z systemu prawnego, aby rozstrzygać wszelkie spory, jakie mają między sobą, zamiast uciekać się do przemocy.

1. Pokojowe rozwiązywanie konfliktów – jak korzystać z prawa, aby rozstrzygać spory bez uciekania się do przemocy.

2. Mądrość prawa – Zrozumienie wartości prawa i powodów, dla których należy je szanować.

1. Rzymian 12:17-19 – Nie oddawajcie nikomu złem za zło, ale myślcie o tym, co szlachetne w oczach wszystkich.

2. Przysłów 15:1 - Łagodna odpowiedź uśmierza gniew, ale ostre słowo wywołuje gniew.

Dzieje Apostolskie 19:39 Jeśli jednak o coś innego zapytacie, zostanie to rozstrzygnięte na zgodnym z prawem zgromadzeniu.

Paweł poleca uczniom w Efezie, aby wszelkie inne sprawy rozstrzygali na zgodnym z prawem zgromadzeniu.

1. Znaczenie rozeznania w zgromadzeniu chrześcijańskim

2. Konieczność jedności w Kościele

1. Rzymian 15:5-6 „Niech Bóg wytrwałości i zachęty sprawi, abyście żyli w zgodzie między sobą, w zgodzie z Chrystusem Jezusem, abyście razem jednym głosem chwalili Boga i Ojca naszego Pana Jezusa Chrystusa .”

2. 1 Koryntian 14:40 „Ale wszystko powinno odbywać się przyzwoicie i w porządku.”

Dzieje Apostolskie 19:40 Grozi nam bowiem niebezpieczeństwo, że będziemy kwestionowani w związku z dzisiejszym zgiełkiem, ponieważ nie ma powodu, na podstawie którego moglibyśmy zdać sprawę z tego zgromadzenia.

Pawłowi i jego towarzyszom groziło niebezpieczeństwo przesłuchania w związku z udziałem w zamieszaniu z powodu braku wyjaśnienia tego zamieszania.

1. Siła reputacji: jak nasze działania odbijają się na naszym charakterze

2. Niebezpieczeństwo wywołania zamieszania: refleksja nad konsekwencjami naszych działań

1. Przysłów 22:1 – Dobre imię jest bardziej pożądane niż wielkie bogactwa; być szanowanym, jest lepsze niż srebro i złoto.

2. Jakuba 2:14 – Cóż z tego, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że wierzy, ale nie ma uczynków? Czy taka wiara może ich ocalić?

Dzieje Apostolskie 19:41 A to powiedziawszy, rozpuścił zgromadzenie.

Paweł zakończył swoje przemówienie do zgromadzenia, po czym ich odprawił.

1. Siła naszych słów: jak przemawiać z autorytetem

2. Znaczenie słuchania: jak słuchać z rozeznaniem

1. Przysłów 18:21 – Śmierć i życie są w mocy języka

2. Jakuba 1:19 – Bądźcie prędcy do słuchania, nieskorzy do mówienia i nieskory do gniewu

W Dziejach Apostolskich 20 opisano podróż Pawła przez Macedonię i Grecję, wydarzenie z Eutychusem w Troadzie i pożegnalną mowę Pawła do starszych w Efezie.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od opuszczenia przez Pawła Efezu po zamieszkach i podróżowania po Macedonii, zachęcania uczniów. Przebywał w Grecji trzy miesiące, ale gdy miał już odpłynąć do Syrii, dowiedział się, że Żydzi spiskują przeciwko niemu, więc zdecydował się wrócić przez Macedonię w towarzystwie Sopatera Pyrrhus Berea Aristarchus Secundus Tesaloniczan Gajusz Derbe Tymoteusz Tychicus Trophimus Asia (Dz 20:1 -4). Ci ludzie poszli dalej i czekali na nas. Troada, którą odpłynęliśmy z Filippi po Dniach Przaśników, pięć dni później dołączyła do nich Troada, gdzie przebywała siedem dni (Dz 20:5-6).

2. akapit: Pierwszego dnia tygodnia, kiedy spotkał się z przerwą na chleb, Paweł przemówił do ludzi, którzy zamierzali wyjść następnego dnia, rozmawiali aż do północy. Pomieszczenie na piętrze, gdzie zgromadzono wiele płonących tam lamp, młody człowiek o imieniu Eutychus, siedzący na parapecie okna, zapadł w głęboki sen, podczas gdy Paweł mówił jeszcze dłużej, pokonując sen. w dół trzeciego piętra wzięty martwy, ale Paul pochylił się nad nim, wziął go za ramiona i powiedział: „Nie martw się, on żyje!" Potem poszedł na górę, łamał chleb, długo rozmawiał aż do świtu, po czym wyszedł, a tymczasem chłopiec został zabrany do domu żywy i bardzo pocieszony (Dz 20,7-12).

Akapit 3: Stamtąd popłynęli do Miletu, ponieważ Paweł postanowił ominąć Efez i unikać spędzania czasu w prowincji Azji, ponieważ chciał, jeśli to możliwe, dotrzeć do Jerozolimy w dniu Pięćdziesiątnicy. Z Miletu wysłano wiadomość, że Kościół starszych w Efezie przyszedł się z nim spotkać. Kiedy przybyli, wygłosił im pożegnalną mowę, przypominając, jak żyło się wśród nich, służyła Panu, wielka pokora, łzy pośród surowych prób, spiskowani Żydzi nigdy nie wahali się głosić niczego, co byłoby korzystne, nauczał publicznie dom dom, świadczący obaj Żydzi, Grecy, pokuta wobec Boga wiara, nasz Pan Jezus Chrystus, teraz zmusił Ducha do odejścia Jerozolima nie wie, co się tam stanie, znam tylko każde miasto. Duch Święty ostrzega mnie przed trudnościami więziennymi, jakie mnie czekają, jednak uważaj, że moje życie jest warte czegokolwiek, tylko ukończ zadanie wyścigowe, które dał mi Pan Jezus, dawaj świadectwo ewangelii o łasce Bożej (Dz 20:13-24). Ostrzegł ich, że dzikie wilki przychodzą do siebie, zniekształcają prawdę, odciągają uczniów za sobą. Nalegają, aby czuwać, pamiętajcie, że przez trzy lata nigdy nie przestawaliście ostrzegać każdego dnia ze łzami w jedną noc. Po tych słowach uklęknął, pomodlił się wraz ze wszystkimi, po czym odszedł, a oni płakali, objęli go i pocałowali, najbardziej zasmuceni jego oświadczeniem, że nigdy więcej nie zobaczą jego oblicza (Dz 20:25-38).

Dzieje Apostolskie 20:1 A gdy ucichło zamieszanie, Paweł przywołał do siebie uczniów, objął ich i udał się do Macedonii.

Gdy ucichło zamieszanie, Paweł pożegnał się ze swoimi uczniami i udał się do Macedonii.

1. Moc pożegnania: nauka odpuszczania

2. Przyjmowanie zmian i podróż przed nami

1. Izajasz 43:18-19 („Nie pamiętajcie o dawnych rzeczach i nie zastanawiajcie się nad tym, co dawne. Oto czynię rzecz nową; teraz wychodzi, czy tego nie dostrzegacie? Utoruję drogę w pustynię i rzeki na pustyni").

2. Jozuego 1:9 („Czyż ci nie rozkazałem? Bądź silny i odważny. Nie bój się i nie lękaj się, bo Pan, Bóg twój, jest z tobą, gdziekolwiek się udasz.")

Dzieje Apostolskie 20:2 A gdy przeszedł te strony i udzielił im wielu napomnień, przybył do Grecji,

Paweł zachęcał wierzących na terenach, które odwiedził przed przyjazdem do Grecji.

1. „Wzmacnianie wiary poprzez zachętę”

2. „Moc słów”

1. Efezjan 4:29 – „Niechaj z ust waszych nie wychodzi żadna mowa szkodliwa, lecz tylko budująca, stosownie do okazji, aby przyniosła łaskę tym, którzy słuchają”.

2. Rzymian 15:4-5 – „Albowiem wszystko, co w dawnych czasach napisano, napisano dla naszego pouczenia, abyśmy przez wytrwałość i przez zachętę z Pisma Świętego mieli nadzieję. Niech Bóg wytrwałości i zachęty sprawi, abyście żyli ze sobą w takiej harmonii, w zgodzie z Chrystusem Jezusem”.

Dzieje Apostolskie 20:3 I przebywali tam przez trzy miesiące. A gdy Żydzi czekali na niego, gdy miał odpłynąć do Syrii, zamierzał wrócić przez Macedonię.

Paweł przebywał w Grecji przez trzy miesiące, a kiedy Żydzi spiskowali przeciwko niemu, zamiast przez Syrię zdecydował się podróżować przez Macedonię.

1. Pokonywanie wyzwań: jak przetrwać w trudnych czasach

2. Suwerenność Boga: zaufanie w Jego plany i przewodnictwo

1. Efezjan 6:13 „Dlatego weźcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła w złym dniu i po dokonaniu wszystkiego wytrwać.”

2. Rzymian 8:28 „A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy są powołani według jego postanowienia.”

Dzieje Apostolskie 20:4 I towarzyszył mu do Azji Sopater z Berei; a z Tesaloniczan Arystarch i Secundus; i Gajusz z Derbe, i Tymoteusz; a z Azji Tychik i Trofim.

Paweł w towarzystwie Sopatera, Arystarcha, Secundusa, Gajusza, Tymoteusza, Tychika i Trofima udał się do Azji.

1. Moc jedności: podróż Pawła i jego towarzyszy

2. Siła przyjaźni: przygody Pawła i jego przyjaciół

1. Kaznodziei 4:9-12 – Lepiej jest dwóm niż jednemu, gdyż za swój trud mają dobrą nagrodę. Bo jeśli upadną, jeden podniesie swego bliźniego. Biada jednak temu, kto jest sam, gdy upadnie i nie ma innego, kto by go podniósł! Powtórzę: jeśli dwoje leży razem, jest im ciepło, ale jak jednemu może być ciepło? I chociaż człowiek może zwyciężyć samotnego, dwóch mu się przeciwstawi – sznur potrójny nie jest szybko zerwany.

2. Przysłów 13:20 - Kto chodzi z mądrymi, staje się mądry, ale towarzysz głupich dozna krzywdy.

Dzieje Apostolskie 20:5 Ci, którzy szli wcześniej, zatrzymali się dla nas w Troadzie.

Ten fragment mówi o tych, którzy udali się do Troady i czekali na przybycie reszty grupy.

1. Stawianie innych na pierwszym miejscu: siła bezinteresownej służby

2. Zachowanie wiary: wytrwanie w trudnych czasach

1. Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego poprzez rywalizację lub zarozumiałość, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z was dba nie tylko o swój własny interes, ale także o dobro innych”.

2. Hebrajczyków 10:23-25 – „Trzymajmy się niezachwianie wyznania naszej nadziei, bo wierny jest Ten, który obiecał. I zastanówmy się, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się wzajemnie, tym bardziej, gdy widzicie, że Dzień się zbliża”.

Dzieje Apostolskie 20:6 A po dniach przaśników odpłynęliśmy z Filippi i po pięciu dniach przybyliśmy do nich do Troady; gdzie przebywaliśmy siedem dni.

Paweł i jego towarzysze opuścili Filippi po obchodzeniu Święta Przaśników i pięć dni później przybyli do Troady, gdzie spędzili siedem dni.

1. Moc wspólnoty: towarzystwo Pawła i podróż do Troady.

2. Odświeżony i odnowiony: Jak pobyt Pawła w Troadzie zachęcił go do dalszego szerzenia ewangelii.

1. Rzymian 8:38-39 Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadna moc, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie w stanie oddziel nas od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. 1 Koryntian 15:58 Dlatego, moi drodzy bracia i siostry, stójcie niewzruszenie. Niech nic Cię nie porusza. Zawsze oddawajcie się całkowicie dziełu Pana, bo wiecie, że wasz trud w Panu nie jest daremny.

Dzieje Apostolskie 20:7 A pierwszego dnia tygodnia, gdy uczniowie zebrali się na łamanie chleba, Paweł im głosił, gotowy do wyjścia nazajutrz; i kontynuował swoje przemówienie aż do północy.

Pierwszego dnia tygodnia Paweł głosił uczniom na zgromadzeniu i przemawiał aż do północy.

1. Moc głoszenia: jak Paweł używał swoich słów, aby inspirować i nauczać.

2. Znaczenie społeczności: znajdowanie siły we wspólnocie.

1. Rzymian 10:14-17 – Jak wiara rodzi się ze słuchania przesłania i jak wiara rodzi się ze słuchania słowa Chrystusa.

2. Hebrajczyków 10:23-25 – Jak zachęcać się nawzajem i spotykać się, aby pobudzać się nawzajem do miłości i dobrych uczynków.

Dzieje Apostolskie 20:8 A w górnej izbie, gdzie byli zebrani, było wiele świateł.

Grupa ludzi zebrała się w górnej izbie, gdzie było dużo świateł.

1. Światło Chrystusa – Jan 8:12

2. Siła wspólnoty – Dzieje Apostolskie 2:1-4

1. Jana 8:12 – Kiedy Jezus ponownie przemówił do ludu, powiedział: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za mną, nigdy nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światło życia”.

2. Dzieje Apostolskie 2:1-4 – Gdy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, byli wszyscy razem na jednym miejscu. Nagle rozległ się z nieba szum, jakby wichru gwałtownego, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Widzieli coś, co wyglądało na języki ognia, które rozdzieliły się i spoczęły na każdym z nich. Wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym i zaczęli mówić innymi językami, tak jak im Duch pozwalał.

Dzieje Apostolskie 20:9 A siedział w oknie pewien młodzieniec, imieniem Eutychus, pogrążony w głębokim śnie, a gdy Paweł długo nauczał, zapadł we śnie i spadł z trzeciego piętra, i został wzięty martwy .

Młody człowiek Eutychus zasnął podczas długiego pobytu Pawła i spadł z okna trzeciego piętra, ale został zabrany martwy.

1. Jak nasze działania mogą wpłynąć na nasze życie duchowe

2. Moc modlitwy w czasach trudności

1. Łk 8,22-25 – Jezus ucisza burzę

2. Jakuba 5:13-15 – Modlitwa za chorych

Dzieje Apostolskie 20:10 I Paweł zszedł, upadł na niego i obejmując go, powiedział: Nie zamartwiajcie się; bo jego życie jest w nim.

Paweł pocieszał przyjaciół młodego mężczyzny, zapewniając ich, że on wciąż żyje.

1. Siła pocieszenia w trudnych czasach

2. Pewność w obliczu tragedii

1. Jana 11:25-26 – Jezus powiedział do Marty: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie.”

2. 1 Tesaloniczan 4:13-14 - Bracia i siostry, nie chcemy, abyście byli niedoinformowani o tych, którzy śpią w śmierci, abyście nie smucili się jak reszta ludzkości, która nie ma nadziei. Wierzymy bowiem, że Jezus umarł i zmartwychwstał, i dlatego wierzymy, że Bóg przyprowadzi z Jezusem tych, którzy w Nim zasnęli.

Dzieje Apostolskie 20:11 Gdy więc wrócił, połamał chleb, jadł i długo rozmawiał aż do świtu, więc odszedł.

Paweł długo głosił do późna w nocy.

1: Siła wytrwałości

2: Znaczenie wytrzymałości

1: Jakuba 1:2-4 „Poczytujcie to sobie za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków".

2: Galacjan 6:9 „I nie ustawajmy w czynieniu dobra, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli się nie poddamy".

Dzieje Apostolskie 20:12 I ożywili młodzieńca i nie byli ani trochę pocieszeni.

Uczniowie Pawła odczuli wielką ulgę, gdy młody człowiek, za którego się modlili, został przywrócony do życia.

1. Bóg jest zawsze gotowy odpowiedzieć na nasze modlitwy w swoim czasie.

2. Nawet jeśli wydaje się, że nadzieja została stracona, zbawienie Boże jest zawsze możliwe.

1. Marka 11:24 – „Dlatego powiadam wam, o cokolwiek byście prosili w modlitwie, wierzcie, że otrzymaliście, a stanie się wasze".

2. Psalm 37:5 – „Powierz swoją drogę Panu; zaufaj mu, a on to uczyni".

Dzieje Apostolskie 20:13 A my wypłynęliśmy wcześniej, i popłynęliśmy do Assos, tam zamierzając przyjąć Pawła, bo tak postanowił, myśląc, żeby iść pieszo.

Paweł postanowił udać się pieszo do Assos.

1. Branie odpowiedzialności za swoje działania

2. Postępowanie w posłuszeństwie woli Bożej

1. Mateusza 11:28-30 – Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja wam dam ukojenie. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie.

2. Rzymian 12:1-2 - Proszę więc was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i przyjemną Bogu, co jest waszą duchową czcią. Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe.

Dzieje Apostolskie 20:14 A kiedy spotkał się z nami w Assos, przyjęliśmy go i przybyliśmy do Mityleny.

Paweł spotkał się ze swoimi towarzyszami w Assos i udali się do Mityleny.

1. Boże wskazówki: jak je rozpoznać i podążać za nimi

2. Siła wspólnej pracy

1. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Na wszystkich swoich drogach wyznawaj Go, a On wyprostuje twoje ścieżki.

2. Rzymian 12:10 – Kochajcie się wzajemnie uczuciem braterskim. Prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu honoru.

Dzieje Apostolskie 20:15 Popłynęliśmy stamtąd i następnego dnia przybyliśmy na Chios; Następnego dnia dotarliśmy do Samos i zatrzymaliśmy się w Trogillium; a następnego dnia dotarliśmy do Miletu.

Podróż Pawła z Efezu do Miletu obejmowała przystanki w Chios, Samos i Trogillium.

1. Podróż wiary: studium Dziejów Apostolskich 20:15

2. Zgłębianie podróży misyjnych apostoła Pawła

1. Hebrajczyków 11:8-10 – Przez wiarę Abraham usłuchał wezwania, aby udać się na miejsce, które miał otrzymać w dziedzictwie. I wyszedł, nie wiedząc, dokąd idzie.

2. Psalm 37:23 - Stopnie człowieka są utwierdzone przez Pana, gdy ma upodobanie w swojej drodze;

Dzieje Apostolskie 20:16 Paweł bowiem postanowił przepłynąć przez Efez, gdyż nie chciał spędzać czasu w Azji, gdyż spieszył się, jeśli tylko było to możliwe, aby być w Jerozolimie w dzień Pięćdziesiątnicy.

Paweł postanowił przejść przez Efez, ponieważ spieszył się, aby dotrzeć do Jerozolimy na czas Pięćdziesiątnicy.

1. Plany Boże a pośpiech ludzki – Dzieje Apostolskie 20:16

2. Jak najlepiej wykorzystać czas – Dzieje Apostolskie 20:16

1. Przysłów 19:2 – „Pożądanie bez wiedzy nie jest dobre; o ileż bardziej pośpieszne stopy zbłądzą!”

2. Kaznodziei 3:1 – „Na wszystko jest pora i na każdą sprawę pod niebem swój czas”.

Dzieje Apostolskie 20:17 Potem posłał z Miletu do Efezu i wezwał starszych kościoła.

Paweł wysłał wiadomość do starszych kościoła w Efezie i wezwał ich do Miletu.

1. Znaczenie słuchania Bożego wezwania – Dzieje Apostolskie 20:17

2. Wierność Boga wobec Jego Kościoła – Dzieje Apostolskie 20:17

1. Rzymian 8:28: „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia”.

2. Hebrajczyków 10:23-25: „Trzymajmy się niezachwianie wyznawanej przez nas nadziei, bo wierny jest Ten, który obiecał. Rozważajmy też, jak możemy się wzajemnie pobudzać do miłości i dobrych uczynków. Nie ustawajmy w spotkaniach razem, jak to niektórzy mają w zwyczaju robić, ale zachęcajmy się nawzajem, a tym bardziej, gdy widzicie, że ten Dzień się zbliża”.

Dzieje Apostolskie 20:18 A gdy do niego przyszli, rzekł do nich: Wiecie, od pierwszego dnia, kiedy przybyłem do Azji, jak przebywałem z wami przez wszystkie pory roku,

Paweł rozmawiał ze starszymi w Efezie o swojej służbie w Azji i swoim zaangażowaniu na rzecz nich.

1. Poświęcenie się służbie: uczenie się na przykładzie Pawła

2. Siła zaangażowania: przykład Pawła

1. Kolosan 1:21-23 – Zaangażowanie Pawła w głoszenie ewangelii

2. Rzymian 12:11-13 – Służenie Panu z lojalnością i gorliwością

Dzieje Apostolskie 20:19 Służę Panu z całą pokorą umysłu, z wieloma łzami i pokusami, które spadły na mnie z powodu zasadzek Żydów:

Służbę apostoła Pawła cechowała pokora, łzy i prześladowania.

1. Duchowość pokory: jak służyć Panu pokornymi umysłami

2. Przezwyciężanie pokus i prześladowań: przykład Pawła

1. Jakuba 4:10 – „Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy”.

2. 1 Koryntian 10:13 – „Nie spotkała was żadna pokusa inna niż ludzka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad siły wasze, ale wraz z pokusą wskaże wam drogę

wyjścia, abyście mogli to znieść.”

Dzieje Apostolskie 20:20 I jak nie ukrywałem niczego, co było dla was pożyteczne, ale oznajmiłem wam i nauczałem publicznie i od domu do domu,

Paweł nauczał mieszkańców Efezu zarówno publicznie, jak i prywatnie, w ich domach.

1. Znaczenie nauczania w małych grupach

2. Moc nauczania i jego wpływ na życie

1. Przysłów 11:30 - Owocem sprawiedliwych jest drzewo życia; a kto zdobywa dusze, jest mądry.

2. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem: i oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Amen.

Dzieje Apostolskie 20:21 Świadczymy zarówno Żydom, jak i Grekom, pokutę przed Bogiem i wiarę w Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

Paweł głosił Żydom i Grekom pokutę i wiarę w Jezusa Chrystusa.

1. Moc pokuty: droga do świętości

2. Wiara w Jezusa: decyzja zmieniająca życie

1. Izajasz 55:7 - Niech bezbożny porzuci swoją drogę, a bezbożny swoje myśli i niech się nawróci do Pana, a on się nad nim zmiłuje; i naszemu Bogu, gdyż On hojnie przebaczy.

2. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Dzieje Apostolskie 20:22 A teraz oto idę związany duchem do Jerozolimy, nie wiedząc, co mnie tam spotka:

Paweł udaje się do Jerozolimy, chociaż nie jest pewien, co się stanie, gdy przybędzie.

1. „Siła zaufania Bożemu planowi”

2. „Wyjście z wiarą pomimo nieznanego”

1. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.”

2. Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym swoim sercem; i nie opieraj się na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie kierował twoimi ścieżkami.”

Dzieje Apostolskie 20:23 Tyle że Duch Święty świadczy w każdym mieście, mówiąc, że czekają mnie więzy i uciski.

W tym fragmencie jest mowa o tym, że Duch Święty świadczy w każdym mieście, że Pawła czekają trudy i cierpienia.

1. Duch Święty: świadek naszych kłopotów

2. Odważnie stawiaj czoła nieszczęściom i niewoli

1. Rzymian 8:18 – „Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić”.

2. Hebrajczyków 12:1 – „Skoro więc jesteśmy otoczeni tak wielkim obłokiem świadków, odłóżmy także wszelki ciężar i grzech, który tak mocno przylega, i biegnijmy wytrwale w wyznaczonym nam wyścigu .”

Dzieje Apostolskie 20:24 Ale nic z tych rzeczy mnie nie porusza i nie cenię sobie życia swego, abym z radością ukończył swój bieg i służbę, którą otrzymałem od Pana Jezusa, świadczenia o ewangelii Łaska Boga.

Żadne przeszkody nie zniechęciły apostoła Pawła w jego misji świadczenia o ewangelii łaski Bożej.

1. Wytrwajcie w trudnościach: przykład apostoła Pawła

2. Dobra Nowina o Łasce Bożej

1. Filipian 1:21 – „Dla mnie żyć to Chrystus, a umrzeć to zysk”

2. Efezjan 2:8-9 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił”.

Dzieje Apostolskie 20:25 A teraz wiem, że wy wszyscy, wśród których głosiłem królestwo Boże, nie będziecie już więcej oglądać mojego oblicza.

Paweł żegna się ze starszymi w Efezie, wiedząc, że będzie to ostatni raz, kiedy ich zobaczy.

1. Królestwo Boże jest wieczne: zachęta płynąca z pożegnania Pawła

2. Poznanie Bożego planu w naszym życiu: jak dodaje nam otuchy pożegnanie Pawła

1. Hebrajczyków 11:8-10 – Przez wiarę Abraham usłuchał wezwania, aby udać się na miejsce, które miał otrzymać w dziedzictwie. I wyszedł, nie wiedząc, dokąd idzie.

2. Rzymian 8:28 - A wiemy, że z miłującymi Boga wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

Dzieje Apostolskie 20:26 Dlatego dzisiaj prowadzę was do zapisania, że jestem czysty od krwi wszystkich ludzi.

Paweł przypomina chrześcijanom w Efezie, że jest niewinny krwi wszystkich ludzi.

1. Znaczenie czystego życia przed Bogiem

2. Pawłowy przykład świętości i czystości

1. 1 Piotra 1:14-15 - Jako dzieci posłuszne nie upodabniajcie się do namiętności waszej dawnej niewiedzy, ale ponieważ Ten, który was powołał, jest święty, tak i wy bądźcie święci w całym swoim postępowaniu.

2. Hebrajczyków 12:14 – Dążcie do świętości, bez której nikt nie ujrzy Pana.

Dzieje Apostolskie 20:27 Nie stroniłem bowiem od oznajmiania wam wszystkich rad Bożych.

Ten fragment zachęca nas do dzielenia się radami Bożymi z innymi.

1. Znaczenie ogłaszania rady Bożej

2. Głoszenie Słowa Bożego

1. Kolosan 3:16 - Niech słowo Chrystusowe zamieszka w was obficie we wszelkiej mądrości; ucząc i napominając się wzajemnie w psalmach, hymnach i pieśniach duchowych, śpiewając z łaską w sercach waszych Panu.

2. Jakuba 1:22 - Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.

Dzieje Apostolskie 20:28 Uważajcie więc na siebie i na całą trzodę, nad którą Duch Święty ustanowił was nadzorcami, abyście paśli Kościół Boży, który On nabył własną krwią.

Duch Święty wyznaczył przywódców kościelnych, aby troszczyli się o Kościół Boży, nabyty krwią Jezusa.

1: Celowa inwestycja Boga: troska o Kościół

2: Wyznaczenie Ducha Świętego: Pasterstwo trzody

1: Jana 10:14-15 – Ja jestem dobrym pasterzem; Znam swoje owce, a one znają mnie, tak jak zna mnie mój Ojciec i ja znam Ojca. Dlatego poświęcam swoje życie za owce.

2: 1 Piotra 5:2-3 – Bądźcie pasterzami trzody Bożej, która jest pod waszą opieką, i czuwajcie nad nimi – nie dlatego, że musicie, ale dlatego, że chcecie, tak jak chce tego Bóg; nie goni za nieuczciwym zyskiem, ale jest chętny do służby; nie panując nad powierzonymi sobie, ale będąc przykładem dla trzody.

Dzieje Apostolskie 20:29 Wiem bowiem, że po moim odejściu wejdą między was wilki drapieżne, nie oszczędzając trzody.

Paweł ostrzega starszych w Efezie przed niebezpieczeństwem zagrażającym kościołowi.

1. Bądź gotowy: przygotuj się na najgorsze w Kościele

2. Niezmiennie w obliczu przeciwności losu

1. 1 Piotra 5:8-9 – „Bądźcie czujni i trzeźwi. Wróg wasz diabeł krąży jak lew ryczący, szukając kogo pożreć. Sprzeciwiajcie mu się, mocni w wierze, wiedząc, że takie same cierpienia są doświadczają wasi współwyznawcy na całym świecie”.

2. Jakuba 1:2-3 – „Uważajcie to za czystą radość, bracia moi, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość”.

Dzieje Apostolskie 20:30 Także spośród was powstaną ludzie mówiący rzeczy przewrotne, aby pociągnąć za sobą uczniów.

Paweł ostrzegł starszych w Efezie, że w ich szeregach wyłonią się fałszywi nauczyciele.

1. Znaczenie rozeznania i dyskrecji w Kościele

2. Wyjście poza fałszywe nauki

1. Efezjan 4:14-15 - Abyśmy odtąd nie byli już dziećmi, miotanymi tam i z powrotem i unoszonymi każdym powiewem nauki przez oszustwo ludzkie i przebiegłą przebiegłość, którymi czyhają na zwiedzenie; Ale mówienie prawdy w miłości może wrosnąć w niego we wszystkim, którym jest Głowa, nawet Chrystus.

2. 2 Tymoteusza 3:16-17 - Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauki, do nagany, do poprawiania, do wychowywania w sprawiedliwości: Aby człowiek Boży był doskonały, całkowicie przygotowany do wszelkiego dobra Pracuje.

Dzieje Apostolskie 20:31 Czuwajcie więc i pamiętajcie, że przez trzy lata nie przestałem ostrzegać ze łzami każdej nocy i dnia.

Apostoł Paweł ostrzegał wszystkich dzień i noc łzami przez trzy lata.

1. Wezwanie do czujności: zachowaj czujność w obliczu kłopotów

2. Moc łez: lekcja niezachwianego zaangażowania

1. 2 Piotra 3:17 – „Wy zatem, umiłowani, skoro już o tym wiecie, strzeżcie się, abyście i wy, zwiedzeni przez błąd niegodziwych, nie odpadli od swojej stałości”.

2. Hebrajczyków 10:23-25 – „Trzymajmy się niezachwianie wyznania naszej wiary; (bo wierny jest ten, który obiecał;) I zważajmy jedni na drugich, aby pobudzać się do miłości i dobrych uczynków: Nie opuszczając zgromadzeń skupiajmy się na sobie, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale napominajmy się nawzajem, a tym bardziej, im bardziej widzicie, że dzień się zbliża.

Dzieje Apostolskie 20:32 A teraz, bracia, polecam was Bogu i słowu Jego łaski, które ma moc zbudować i dać wam dziedzictwo wśród wszystkich uświęconych.

Paweł zachęca braci, aby polegali na Bogu i Jego Słowie, które może ich zbudować i dać dziedzictwo.

1. Moc łaski Bożej — jak poleganie na Bogu i Jego Słowie może przynieść nam siłę i błogosławieństwa.

2. Obiecane dziedzictwo — zgłębienie błogosławieństw, jakie wiążą się z byciem uświęconym.

1. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa.

2. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił.

Dzieje Apostolskie 20:33 Nie pożądam niczyjego srebra ani złota, ani szat.

Ten fragment stanowi przypomnienie, jakie Paweł skierował do Efezjan, że w swojej służbie nie kierował się materialnymi korzyściami.

1. „Cena służebności: wyrzeczenie się egoizmu w imię Ewangelii”

2. „Życie poza urokiem materializmu: odnalezienie spełnienia w Chrystusie”

1. Filipian 4:11-13 – „Nie żebym mówił o niedostatku, gdyż nauczyłem się tym zadowalać, w jakimkolwiek jestem stanie. Umiem i uniżać się, i umiem obfitować. wszędzie i we wszystkim jestem pouczony, abym był nasycony i głodny, i obfitował, i cierpiał niedostatek. Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.

2. 1 Tymoteusza 6:6-10 – „Ale pobożność z zadowoleniem jest wielkim zyskiem. Nic bowiem nie przynieśliśmy na ten świat i pewne jest, że niczego nie wyniesiemy. A mając żywność i odzienie, poprzestawajmy na tym. Ale oni bogaci wpadną w pokusę i sidło oraz w wiele głupich i szkodliwych pożądliwości, które pogrążają ludzi w zagładzie i zatraceniu, gdyż miłość do pieniędzy jest korzeniem wszelkiego zła, którego niektórzy pożądali, ale odeszli od wiarę i przeszli przez wiele boleści.”

Dzieje Apostolskie 20:34 Tak, sami wiecie, że te ręce służyły moim potrzebom i tym, którzy byli ze mną.

Paweł przypomniał starszym w Efezie, że pracował, aby utrzymać siebie i swoich towarzyszy.

1: Wezwanie do pracy: przykład Pawła w służbie innym

2: Moc służenia innym: przykład Pawła

1: Filipian 4:12-13 – Wiem, co to znaczy być w potrzebie i wiem, co to znaczy mieć dostatek. Nauczyłem się sekretu zadowolenia w każdej sytuacji, niezależnie od tego, czy jestem dobrze odżywiony, czy głodny, czy żyję w dostatku, czy w niedostatku.

2:1 Tesaloniczan 2:9 - Pamiętajcie bowiem, bracia, o naszym trudzie i trudzie: dzień i noc pracowaliśmy, aby dla nikogo nie być ciężarem, głosząc wam ewangelię Bożą.

Dzieje Apostolskie 20:35 Pokazałem wam wszystko, że tak pracując powinniście wspierać słabych i pamiętać na słowa Pana Jezusa, który powiedział: Bardziej błogosławioną rzeczą jest dawać niż brać.

W tym fragmencie podkreślono, że większym błogosławieństwem jest dawanie niż otrzymywanie.

1: „Radość dawania”

2: „Błogosławieństwo hojności”

1: Łk 6:38 – „Dawajcie, a będzie wam dane. Dobra miara, natłoczona, utrząśnięta i opływająca, zostanie wsypana na wasze kolana. Miarą bowiem, której używacie, będzie odmierzone Ty."

2: Przysłów 3:27 – „Nie odmawiaj dobra tym, którym się ono należy, jeśli możesz je wyświadczyć”.

Dzieje Apostolskie 20:36 A to powiedziawszy, upadł na kolana i modlił się z nimi wszystkimi.

Paweł uklęknął i modlił się wraz z ludem zgromadzonym w kościele.

1. Moc modlitwy: nauka modlitwy z innymi

2. Klękanie przed Bogiem: znak pokory

1. Jakuba 5:16 – „Dlatego wyznawajcie sobie nawzajem grzechy i módlcie się jeden za drugiego, abyście odzyskali zdrowie. Modlitwa sprawiedliwego ma moc i skuteczność.”

2. Filipian 2:5-11 – „Powinniście zachować taką samą postawę, jak postawa Chrystusa Jezusa: który będąc z natury Bogiem, nie uważał, że równość z Bogiem jest czymś do uchwycenia, lecz stał się niczym, przyjmując samą naturę sługi, stworzony na podobieństwo człowieka. A w wyglądzie uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej!”

Dzieje Apostolskie 20:37 I wszyscy płakali, rzucali się Pawłowi na szyję i całowali go,

Rozstanie Pawła z uczniami w Dziejach Apostolskich 20:37 było pełne smutku i wzruszenia.

1. Wartość prawdziwej przyjaźni

2. Siła powiązań emocjonalnych

1. Przysłów 17:17 – „Przyjaciel kocha w każdym czasie i rodzi się brat na czas niedoli”

2. Rzymian 12:15 – „Weselcie się z tymi, którzy się weselą, płaczcie z tymi, którzy płaczą”

Dzieje Apostolskie 20:38 Najbardziej smucąc się z powodu słów, które wypowiedział, że nie powinni już oglądać jego oblicza. I towarzyszyli mu aż do statku.

Paweł i mieszkańcy Efezu ze smutkiem żegnali się, gdy wchodził na statek, aby kontynuować podróż.

1. Moc pożegnania: nauka odpuszczania i pielęgnowania wspomnień

2. Znaczenie separacji: wiedzieć, kiedy przejść dalej

1. Rzymian 12:15 - Radujcie się z tymi, którzy się cieszą, płaczcie z tymi, którzy płaczą.

2. Hebrajczyków 13:1-2 – Kochajcie się wzajemnie jak bracia i siostry. Nie zapominajcie o okazywaniu gościnności obcym, gdyż w ten sposób niektórzy ludzie, nie wiedząc o tym, okazali gościnność aniołom.

21 rozdział Dziejów Apostolskich opisuje podróż Pawła do Jerozolimy, proroctwa dotyczące jego uwięzienia i aresztowania w świątyni.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od wypłynięcia Pawła i jego towarzyszy z Miletu do Tyru, gdzie zastali uczniów, którzy przebywali z nimi przez siedem dni. Przez Ducha namawiali Pawła, aby nie jechał do Jerozolimy, lecz gdy czas minął, mógł kontynuować podróż w towarzystwie żon i dzieci, aż do poza miastem, na plaży, na klęczkach, modlił się, żegnał się nawzajem i wracał na pokład statku (Dzieje Apostolskie 21:1-6) . Z Tyru popłynęli do Ptolemais. Powitani bracia zatrzymali ich na dzień. Następnego dnia przybyła Cezarea. Została w domu Filip ewangelista. Jeden z siedmiu miał cztery niezamężne córki, które prorokowały (Dz 21:7-9).

Akapit 2: Kiedy tam przebywali, z Judei przybył prorok imieniem Agabus. Wziął pas Pawła, zawiązany własnymi rękami, powiedział: „Duch Święty mówi: W ten sposób Żydzi Jerozolima zwiążą właściciela, ten pas przekażą go poganom” (Dz 21:10-11). Kiedy to usłyszeliśmy, odpoczywaliśmy, błagaliśmy go, aby nie szedł do Jerozolimy, a Paweł odpowiedział: „Dlaczego płaczesz, łamiąc mi serce?”. Jestem gotowy nie tylko zostać związany, ale także umrzeć w Jerozolimie w imieniu Pana Jezusa. Kiedy nie dał się przekonać, poddaliśmy się i powiedzieliśmy: „Niech się stanie wola Pana” (Dzieje Apostolskie 21:12-14).

3. akapit: Po tych dniach przygotowania udali się do Jerozolimy kilku uczniów, Cezarea, poszła z nami, przyprowadziła nam Mnasona z Cypru, wczesnego ucznia, u którego powinni zostać, gdy przybędą do Jerozolimy, bracia przyjęli nas ciepło następnego dnia Paweł poszedł odpocząć, zobaczył Jakuba, wszyscy starsi byli obecni, przywitali ich, zgłoszono szczegóły co Bóg uczynił wśród pogan przez służbę, słysząc to, chwalili Pana, po czym powiedzieli: „Widzisz, bracie, ile tysięcy Żydów uwierzyło całemu gorliwemu prawu. Zostali poinformowani, że uczysz wszystkich Żydów, aby żyli wśród pogan, odwróć Mojżesza, mówiąc im, żeby nie obrzezali swoich dzieci, aby żyły według nasze zwyczaje. Co zrobimy? Na pewno usłyszą, że przyszedłeś, więc zrób, co im sugerujesz” (Dz 21,15-22). Poprosili go, aby oczyścił się wraz z czterema mężczyznami, którzy złożyli ślub, i pokrył ich wydatki, aby mogli ogolić głowy, pokazując wszystkim, że stawiane mu zarzuty są nieprawdziwe. On także żył zgodnie z prawem posłuszeństwa. Jeśli chodzi o wierzących z pogan, już napisano, że powinni powstrzymywać się od jedzenia ofiarowanych bożków, krwi, mięsa uduszonego w wyniku niemoralności seksualnej, zgodnie z radą Jakuba. Paweł dołączył do mężczyzn następnego dnia i oczyścił się wraz z nimi. wszedł do świątyni. Poinformował o dniach zakończenia, każdy z nich miał złożyć ofiarę oczyszczenia (Dzieje Apostolskie 21:23). -26). Jednakże, gdy prawie siedem dni niektórzy Żydzi z Azji zobaczyli go w świątyni, cały tłum chwycił go, krzycząc: „Bracia Izraelici, pomóżcie nam!”. Ten człowiek wszędzie nauczał wszystkich przeciwko naszemu ludowi, naszemu prawu, to miejsce Poza tym wprowadził Greków do świątyni, zbezczeszczonego miejsca świętego. Bo wcześniej widzieliśmy Trophimusa, miasto w Efezie, z założeniem, że Paweł wprowadził do świątyni, pobudziło całe miasto, ludzie biegli we wszystkie strony, natychmiast zajęli świątynię. bramy zamknięte próba zabicia wiadomość dotarła do dowódcy wojska rzymskie całe miasto natychmiast zawrzało, kilku oficerów żołnierze rozbiegli się po tłumie, widząc dowódcę żołnierze przestali bić zamieszki dowódca aresztowany rozkazał związać dwa łańcuchy zapytać, kto co zrobił, niektórzy tłum krzyczeli tak, inni nie mogli uzyskać faktów, ponieważ zamieszanie nakazano przenieść do koszar, gdy żołnierze nieśli schody, ponieważ brutalny tłum podążający za nim krzyczał: „Pozbądź się go!”. (Dzieje 21:27-36). Gdy Paweł miał zostać wprowadzony do koszar, zapytał dowódcę, czy może porozmawiać z ludem. Otrzymawszy pozwolenie, stanął na stopniach i dał znak tłumowi, a gdy wszyscy umilkli, zaczął do nich mówić po aramejsku (Dz 21,37-40).

Dzieje Apostolskie 21:1 I stało się, że po tym, jak nas od nich uwolniono i wypłynęliśmy, skierowaliśmy się prostym kursem do Coos, a następnego dnia na Rodos, a stamtąd do Patary.

Po opuszczeniu ludzi, z którymi dotychczas przebywali, grupa udała się prosto do Coos, następnie na Rodos, a w końcu do Patary.

1. Bóg zawsze kontroluje nasze życie, nawet jeśli nasze plany mogą nie pójść tak, jak tego oczekujemy.

2. Musimy chcieć podążać za Bożymi planami i ufać Mu, nawet jeśli nie rozumiemy.

1. Psalm 119:105: „Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce”.

2. Izajasz 55:8-9: „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż twoje myśli.”

Dzieje Apostolskie 21:2 A znalazłszy statek płynący do Fenicji, weszliśmy na pokład i wyruszyliśmy.

Apostoł Paweł i jego towarzysze znaleźli statek płynący do Fenicji i wsiedli na niego.

1. Nauczyć się zadowalać tym, co Bóg zapewnia w naszym życiu.

2. Znaczenie zaufania w Boży plan dla naszego życia.

1. Filipian 4:12-13 – Wiem, co to znaczy być w potrzebie i wiem, co to znaczy mieć dostatek. Nauczyłem się sekretu zadowolenia w każdej sytuacji, niezależnie od tego, czy jestem dobrze odżywiony, czy głodny, czy żyję w dostatku, czy w niedostatku.

13 Wszystko to mogę dzięki Temu, który daje mi siłę.

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Na wszystkich swoich drogach zwracajcie się do niego, a on wyprostuje wasze ścieżki.

Dzieje Apostolskie 21:3 A gdy odkryliśmy Cypr, zostawiliśmy go po lewej stronie i popłynęliśmy do Syrii, i wylądowaliśmy w Tyrze, bo tam statek miał wyładować swoje brzemię.

Kontynuowano podróż Pawła z Cypru do Syrii, gdzie dotarł do Tyru i wyładował swój ładunek.

1. Naśladujmy przykład wytrwałości i zaangażowania w wiarę Pawła.

2. Z podróży Pawła możemy się nauczyć, że nawet gdy życie napotyka trudne przeszkody, musimy skupiać się na swoim celu.

1. Kolosan 3:23-24 – „Cokolwiek czynicie, pracujcie nad tym całym sercem, pracując dla Pana, a nie dla panów ludzkich, wiedząc bowiem, że otrzymacie dziedzictwo od Pana w nagrodę. To Panu Chrystusowi służysz.”

2. Hebrajczyków 10:36 – „Potrzebujecie bowiem wytrwałości, abyście, pełniąc wolę Bożą, otrzymali to, co jest obiecane”.

Dzieje Apostolskie 21:4 A znalazłszy uczniów, pozostaliśmy tam siedem dni, którzy przez Ducha powiedzieli Pawłowi, aby nie szedł do Jerozolimy.

Paweł i jego towarzysze znaleźli w Tyrze uczniów, którzy mieli dla niego wiadomość za pośrednictwem Ducha, aby nie szedł do Jerozolimy.

1. Moc Ducha Świętego w naszym życiu

2. Słuchanie przewodnictwa Ducha Świętego

1. Jana 14:26 „Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, on was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem”.

2. Łk 12:12 „Albowiem Duch Święty nauczy was w tej właśnie godzinie, co powinniście powiedzieć.”

Dzieje Apostolskie 21:5 A gdy dopełniliśmy tych dni, odeszliśmy i poszliśmy; I prowadzili nas wszyscy z żonami i dziećmi, aż wyszliśmy z miasta, i upadłszy na brzeg, modliliśmy się.

Osoby z Dziejów Apostolskich 21:5 udały się w podróż w towarzystwie swoich rodzin i wspólnie modliły się przed wyjazdem.

1. Moc modlitwy: jak nasza wiara może nas prowadzić w podróży

2. Siła społeczności: jak możemy się wzajemnie wspierać w obliczu wyzwań życiowych

1. Mateusza 18:20 – „Bo gdzie dwóch lub trzech gromadzi się w imię moje, tam jestem z nimi”.

2. Efezjan 6:18 – „W każdej modlitwie i prośbie módlcie się w Duchu”.

Dzieje Apostolskie 21:6 A kiedy się rozstaliśmy, wsiedliśmy na statek; i znowu wrócili do

domu.

Paweł i jego towarzysze pożegnali się i rozstali, a Paweł i jego towarzysze udali się statkiem w stronę domu.

1. Podróż wiary: nauka zaufania Bożemu planowi

2. Żegnanie się: znajdowanie siły w rozstaniu

1. Jeremiasz 29:11 „Bo znam plany, które mam wobec ciebie”, oświadcza Pan, „plany, które mają ci pomóc, a nie zaszkodzić, plany, które dają ci nadzieję i przyszłość”.

2. Rzymian 12:15 Radujcie się z tymi, którzy się weselą, płaczcie z tymi, którzy płaczą.

Dzieje Apostolskie 21:7 A kiedy zakończyliśmy naszą podróż z Tyru, przybyliśmy do Ptolemais, pozdrowiliśmy braci i zamieszkaliśmy u nich pewnego dnia.

Paweł i jego towarzysze zakończyli podróż z Tyru do Ptolemaidy, gdzie zatrzymali się na jeden dzień i pozdrowili miejscowych wierzących.

1. Moc pozdrowienia: jak nasze słowa mogą wpłynąć na innych

2. Wytrwać w podróży: rozwijanie odporności w obliczu przeciwności losu

1. Rzymian 12:15 – Radujcie się z tymi, którzy się radują; płaczcie z tymi, którzy płaczą.

2. 1 Tesaloniczan 5:11 - Dlatego zachęcajcie się wzajemnie i budujcie jedni drugich, tak jak to czynicie.

Dzieje Apostolskie 21:8 A następnego dnia my, którzy byliśmy z towarzyszeniem Pawła, wyruszyliśmy i przybyliśmy do Cezarei, i weszliśmy do domu ewangelisty Filipa, który był jednym z siedmiu; i zamieszkaj u niego.

Następnego dnia Paweł i jego towarzysze udali się do Cezarei i zatrzymali się u ewangelisty Filipa, jednego z siedmiu.

1. Siła wspólnoty: podróż Pawła i jego towarzyszy

2. Siła wspólnoty: przykład Filipa Ewangelisty

1. Psalm 133:1 – Oto, jak dobrze i jak miło jest, gdy bracia mieszkają razem w jedności!

2. Hebrajczyków 10:24-25 - Zastanówmy się też, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem, a tym bardziej, jak widzisz zbliżający się Dzień.

Dzieje Apostolskie 21:9 I ten sam człowiek miał cztery córki, dziewice, które prorokowały.

Mężczyzna imieniem Filip miał cztery córki, które były dziewicami i prorokowały.

1. Dziedzictwo ojca: moc wychowywania pobożnych dzieci

2. Moc głoszenia: rola prorokinek

1. Przysłów 22:6 Wychowuj chłopca zgodnie z drogą, którą ma iść, a gdy się zestarzeje, nie zejdzie z niej.

2. Łk 2,36-38 Była też Anna, prorokini, córka Fanuela z pokolenia Asera. Była w podeszłym wieku i żyła z mężem siedem lat od swego dziewictwa; A była to wdowa mająca około sześćdziesięciu czterech lat i nie odchodząca od świątyni, służąca Bogu w postach i modlitwach dniem i nocą. A ona, przychodząc w tej chwili, również dziękowała Panu i mówiła o Nim wszystkim, którzy oczekiwali odkupienia w Jerozolimie.

Dzieje Apostolskie 21:10 A gdy tam przebywaliśmy przez wiele dni, przybył z Judei pewien prorok, imieniem Agabus.

We fragmencie tym opisano, jak Agabus, prorok z Judei, odwiedził apostołów podczas ich podróży.

1. Znaczenie wskazówek proroka: uczenie się na przykładzie Agabusa

2. Ufanie Głosowi Boga: jak rozpoznać mądrą radę

1. Dzieje Apostolskie 2:17-18 – „I stanie się w ostatnich dniach – mówi Bóg – że wyleję Ducha mojego na wszelkie ciało i będą prorokować wasi synowie i wasze córki, a wasi młodzieńcy ujrzą wizje, a starcy wasi będą śnić sny. I wyleję w owych dniach ducha mojego na moje sługi i na moje służebnice, i będą prorokować”.

2. Jeremiasz 29:11-13 – „Znam bowiem myśli, które mam wobec was, mówi Pan, myśli pokojowe, a nie złe, aby dać wam oczekiwany koniec. Wtedy będziecie mnie wzywać i będziecie pójdziecie i będziecie się do mnie modlić, a ja was wysłucham. Będziecie mnie szukać i znajdziecie mnie, gdy będziecie mnie szukać całym swoim sercem.

Dzieje Apostolskie 21:11 A gdy przyszedł do nas, wziął pas Pawła, związał sobie ręce i nogi i powiedział: Tak mówi Duch Święty: Tak Żydzi w Jerozolimie zwiążą człowieka, do którego należy ten pas, i wydaj go w ręce pogan.

Paweł otrzymał od Ducha Świętego pouczenie, że zostanie związany przez Żydów w Jerozolimie i wydany w ręce pogan.

1. Odwaga w wierze: przykład posłuszeństwa Pawła Duchowi Świętemu

2. Wierne posłuszeństwo: przestrzeganie Bożych wskazówek, nawet gdy są one trudne

1. Izajasz 55:8-9 „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. 9 Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2. Łk 16:10-11 „Kto jest wierny w najmniejszym, ten i w wielkim jest wierny, a kto w najmniejszym jest niesprawiedliwy, i w wielkim jest niesprawiedliwy. 11 Jeśli więc nie byliście wierni w niesprawiedliwej mamonie, kto powierzy wam prawdziwe bogactwa?”

Dzieje Apostolskie 21:12 A gdy to usłyszeliśmy, zarówno my, jak i oni z tego miejsca, prosiliśmy go, aby nie szedł do Jerozolimy.

Mieszkańcy miasta błagali Pawła, aby nie szedł do Jerozolimy.

1: Nigdy nie powinniśmy bać się tego, co nas czeka, jeśli podążamy za wolą Bożą.

2: Nigdy nie powinniśmy się zniechęcać, gdy ludzie nie rozumieją naszych decyzji, które mają podobać się Bogu.

1: Rzymian 8:38-39 „Mam bowiem pewność, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego we wszelkim stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

2:2 Tymoteusza 1:7 „Albowiem Bóg nie dał nam ducha bojaźni, ale mocy, miłości i wstrzemięźliwości”.

Dzieje Apostolskie 21:13 Wtedy Paweł odpowiedział: Co chcecie płakać i łamać mi serce? bo jestem gotowy nie tylko zostać związanym, ale i umrzeć w Jerozolimie dla imienia Pana Jezusa.

Paweł był gotowy umrzeć w Jerozolimie za Pana Jezusa.

1: Nie ma większej miłości od oddania życia za drugiego

2: Oddanie wszystkiego dla Pana

1: Jana 15:13 - Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

2:1 Jana 3:16 - Po tym poznajemy miłość Boga, gdyż On za nas oddał życie swoje.

Dzieje Apostolskie 21:14 A gdy nie dał się przekonać, przestaliśmy mówić: Niech się stanie wola Pańska.

Paweł nie dał się namówić do zrobienia czegoś wbrew swojej woli, a otaczający go ludzie zaakceptowali, że wola Pana się stanie.

1. Zaufaj Panu: naucz się akceptować Jego wolę.

2. Zaakceptowanie tego, że Bóg ma kontrolę: odpuszczenie i wypuszczenie Boga.

1. Rzymian 12:1-2: „Apeluję więc do was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i przyjemną Bogu, co jest waszą duchową czcią. Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

2. Psalm 46:10: „Uspokójcie się i wiedzcie, że jestem Bogiem. Będę wywyższony między narodami, będę wywyższony na ziemi!”

Dzieje Apostolskie 21:15 Po tych dniach wsiedliśmy do wozów i udaliśmy się do Jerozolimy.

Po ukończeniu misji Paweł i jego towarzysze udali się do Jerozolimy.

1. Żyj odważnie dla Jezusa – przykład odwagi i wierności Pawła.

2. Siła wspólnoty — siła wspólnej misji i celu.

1. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem.

2. Dzieje Apostolskie 4:32-35 - A cała liczba wierzących była jednego serca i jednej duszy, a nikt nie mówił, że cokolwiek z jego majątku jest jego własnością, lecz wszystko mieli wspólne. A apostołowie z wielką mocą dawali świadectwo o zmartwychwstaniu Pana Jezusa i wielka łaska była na nich wszystkich.

Dzieje Apostolskie 21:16 Poszli z nami także niektórzy uczniowie z Cezarei i przyprowadzili z sobą niejakiego Mnasona z Cypru, starego ucznia, u którego mieliśmy nocować.

Paweł i kilku uczniów Cezarei udali się do Jerozolimy i zabrali ze sobą na pobyt Mnasona z Cypru, starego ucznia.

1. Znaczenie wspólnoty i wspólnoty na naszej drodze wiary.

2. Praktykowanie gościnności wobec obcych i potrzebujących.

1. Hebrajczyków 10:24-25 - Zastanówmy się też, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem.

2. Rzymian 12:13 – Zaspokajaj potrzeby świętych i staraj się okazywać gościnność.

Dzieje Apostolskie 21:17 A gdy przyszliśmy do Jerozolimy, bracia przyjęli nas z radością.

Bracia w Jerozolimie serdecznie powitali Pawła i jego towarzyszy.

1: Znaczenie witania innych z otwartymi ramionami

2: Bezwarunkowa miłość braci

1: Rzymian 12:10 – „Bądźcie jedni drugimi w miłości. Czcijcie się wzajemnie ponad siebie”.

2: Galacjan 6:10 – „Dlatego, dopóki mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim ludziom, zwłaszcza tym, którzy należą do rodziny wierzących”.

Dzieje Apostolskie 21:18 A następnego dnia Paweł wszedł z nami do Jakuba; i obecni byli wszyscy starsi.

Paweł udał się na spotkanie z Jakubem i wszystkimi starszymi kościoła.

1. Znaczenie wspólnoty w Kościele

2. Moc jedności w Ciele Chrystusa

1. Hebrajczyków 10:24-25 - Zastanówmy się też, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem, a tym bardziej, jak widzisz zbliżający się Dzień.

2. 1 Koryntian 12:12-27 - Albowiem jak ciało jest jedno, a członków ma wiele, a wszystkie członki ciała, choć jest ich wiele, stanowią jedno ciało, tak też jest z Chrystusem.

Dzieje Apostolskie 21:19 A gdy ich pozdrowił, oznajmił szczególnie, czego Bóg dokonał wśród pogan przez swoją służbę.

Paweł opowiedział o wielkich dziełach Bożych, które widział podczas swojej posługi wśród pogan.

1. Łaska Boża: jak jest ona postrzegana w posłudze Pawła

2. Życie wiarą: przykład Pawła

1. Efezjan 3:7-8 – „Dzięki tej ewangelii zostałem sługą dzięki darowi łaski Bożej, danej mi przez działanie Jego mocy. 8 Mnie, choć jestem najmniejszym ze wszystkich świętych, została dana ta łaska, abym głosił poganom niezgłębione bogactwa Chrystusa”.

2. 1 Koryntian 15:10 – „Ale dzięki łasce Bożej jestem tym, czym jestem, a łaska Jego dana mi nie okazała się daremna. Przeciwnie, pracowałem ciężej niż którykolwiek z nich, choć to nie ja, lecz łaska Boża ze mną”.

Dzieje Apostolskie 21:20 A gdy to usłyszeli, chwalili Pana i mówili do niego: Widzisz, bracie, ile tysięcy Żydów wierzy; i wszyscy są gorliwi wobec Prawa:

Paweł odwiedza Jerozolimę i zostaje powitany przez wielu Żydów, którzy wierzą w Pana i z wielką pasją przestrzegają Prawa.

1. Siła żarliwej wiary: jak gorliwość Pawła zachęcała innych.

2. Znaczenie przestrzegania prawa: jak przykład Pawła może nas zainspirować.

1. Galacjan 5:22-23 - Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa.

2. Rzymian 12:1-2 - Proszę więc was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i przyjemną Bogu, co jest waszą duchową czcią. Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe.

Dzieje Apostolskie 21:21 I dowiadują się o tobie, że uczysz wszystkich Żydów, którzy są wśród pogan, aby opuścili Mojżesza, mówiąc, że nie powinni obrzezać swoich dzieci ani przestrzegać zwyczajów .

Paweł spotkał się z oskarżeniami o nauczanie Żydów wśród pogan, aby porzucili Mojżesza i swoje zwyczaje.

1: Znajdź siłę poprzez wiarę pomimo oskarżeń

2: Pozostań wierny swoim przekonaniom pomimo sprzeciwu

1: Rzymian 15:4-5 – „Albowiem wszystko, co napisano dawniej, napisano dla naszego pouczenia, abyśmy przez wytrwałość i przez zachętę z Pism nadzieję mieli. Niech Bóg wytrwałości i zachęty da wam żyć w taką harmonię między sobą na wzór Chrystusa Jezusa”.

2: Mateusza 5:11-12 – „Błogosławieni jesteście, gdy ludzie wam urągają i prześladują was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was. Radujcie się i weselcie, gdyż wielka jest wasza nagroda w niebie, bo w ten sam sposób sposób, w jaki prześladowali proroków, którzy byli przed wami”.

Dzieje Apostolskie 21:22 O co zatem chodzi? tłumy muszą się zebrać, bo usłyszą, że przyszedłeś.

Obecność Pawła w Jerozolimie spowodowała, że zgromadził się duży tłum pragnący usłyszeć jego przemówienie.

1. Szukaj tego, co będzie trwać wiecznie

2. Siła pozytywnej obecności

1. Mateusza 6:19-21 „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną, ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamuj się i nie kradnij. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.

2. Rzymian 12:17-18 „Nikomu złem za zło nie oddawajcie, ale starajcie się czynić to, co jest godne w oczach wszystkich. Jeśli to możliwe, o ile to od ciebie zależy, żyj ze wszystkimi w pokoju.”

Dzieje Apostolskie 21:23 Czyń więc to, co ci mówimy: Mamy czterech mężów, którzy złożyli na nich ślub;

Ten fragment mówi o czterech mężczyznach, którzy złożyli przysięgę.

1. Moc przysięgi: jak składanie obietnic Bogu może zmienić twoje życie

2. Życie pełne zaangażowania: moc poświęcenia się Panu

1. Kaznodziei 5:4-5 – Kiedy ślubujesz Bogu, nie zwlekaj z jego wypełnieniem; bo nie ma upodobania w głupcach; oddaj to, co ślubowałeś.

2. Izajasz 38:14-15 - Do poranku liczyłem, że jak lew połamie wszystkie moje kości: od dnia aż do nocy położysz mi kres. Jak żuraw lub jaskółka, tak gadałem: lamentowałem jak gołębica, oczy moje słabły, gdy patrzyły w górę: Panie, jestem uciskany; podjąć się za mnie.

Dzieje Apostolskie 21:24 Weźcie je i oczyśćcie się wraz z nimi, i bądźcie z nimi oskarżeni, aby ogolili sobie głowy, a wszyscy poznają, że to, o czym ich o tobie poinformowano, jest niczym; ale abyś i ty postępował porządnie i przestrzegał prawa.

Ten fragment zachęca czytelnika do oczyszczenia się i przestrzegania praw Pana.

1. Moc posłuszeństwa: cnota przestrzegania prawa

2. Świętość w działaniu: życie w zgodzie z Bożym powołaniem

1. Rzymian 6:19-20 – „Bo tak jak wydaliście swoje członki na niewolników nieczystości i bezprawia prowadzącego do większego bezprawia, tak teraz oddawajcie swoje członki na niewolników prawości prowadzącej do uświęcenia. Bo będąc niewolnikami grzechu, byliście wolni w sprawiedliwości”.

2. 1 Jana 5:2-3 – „Po tym poznajemy, że miłujemy dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i przestrzegamy Jego przykazań. Na tym polega miłość Boga, że przestrzegamy Jego przykazań. A Jego przykazania nie są uciążliwe”.

Dzieje Apostolskie 21:25 A co do pogan, którzy wierzą, napisaliśmy i doszliśmy do wniosku, że oni niczego takiego nie przestrzegają, z wyjątkiem tego, że wystrzegają się ofiar ofiarowanych bożkom, krwi, uduszenia i rozpusty.

Chrześcijanie pogańscy zostali poinstruowani, aby powstrzymywali się od bałwochwalstwa, jedzenia krwi, uduszonych zwierząt i niemoralności.

1. Konieczność powstrzymywania się od grzechu

2. Świętość życia chrześcijańskiego

1. Rzymian 6:1-2 – Co w takim razie powiemy? Czy mamy trwać w grzechu, aby łaska obfitowała? W żaden sposób! Jak my, którzy umarliśmy dla grzechu, możemy nadal w nim żyć?

2. 1 Piotra 1:13-16 - Dlatego przygotowując umysły do działania i zachowując trzeźwość umysłu, pokładajcie całą nadzieję w łasce, która zostanie wam dana w objawieniu Jezusa Chrystusa. Jako posłuszne dzieci nie upodabniajcie się do namiętności, wynikających z waszej dawnej niewiedzy, ale ponieważ Ten, który was powołał, jest święty, tak i wy bądźcie święci w całym swoim postępowaniu, gdyż jest napisane: „Bądźcie święci, bo ja jestem święty”. ”

Dzieje Apostolskie 21:26 Następnie Paweł wziął tych mężczyzn i następnego dnia, oczyszczając się wraz z nimi, wszedł do świątyni, aby zaznaczyć dopełnienie dni oczyszczenia, aż za każdego z nich zostanie złożona ofiara.

Paweł oczyścił siebie i innych, aby wejść do świątyni i złożyć ofiarę.

1. Oczyśćcie się i szukajcie świętości w oczach Pana

2. Odnów swoje oddanie Panu poprzez akty pokuty

1. 1 Jana 1:9: „Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości”.

2. Tytusa 2:14: „Który wydał samego siebie za nas, aby nas odkupić od wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud nabyty, gorliwy w dobrych uczynkach”.

Dzieje Apostolskie 21:27 A gdy prawie dobiegło końca siedem dni, Żydzi z Azji, ujrzawszy go w świątyni, podburzyli cały lud i włożyli na niego ręce,

Siódmego dnia pobytu Pawła w Jerozolimie ujrzeli go w świątyni Żydzi z Azji i podburzyli lud, aby włożył na niego ręce.

1. Siła Zjednoczonego Narodu

2. Jak nasze działania wpływają na innych

1. Przysłów 20:3 - Zaprzestanie sporów jest dla człowieka zaszczytem, lecz każdy głupiec będzie się wtrącał.

2. Rzymian 12:18 - Jeśli to możliwe, na tyle, na ile od was zależy, ze wszystkimi ludźmi żyjcie w pokoju.

Dzieje Apostolskie 21:28 Wołajcie, mężowie izraelscy, pomóżcie: To jest człowiek, który wszędzie naucza wszystkich ludzi przeciwko ludowi i prawu, i temu miejscu, i jeszcze bardziej wprowadził Greków do świątyni i zbezcześcił to święte miejsce.

Ludzie oskarżali Pawła o nauczanie wbrew ich prawu i zwyczajom oraz o sprowadzanie Greków do świątyni, zanieczyszczając ją.

1: Musimy pozostać wierni Bogu i Jego prawom, nawet gdy jest to trudne.

2: Musimy zadbać o to, aby nasza wiara nie została skażona wpływami zewnętrznymi.

1: Galacjan 6:9 - I nie ustawajmy się w czynieniu dobrze, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli nie zachwiejemy się.

2: Jozuego 24:15 - A jeśli będzie wam się wydawać złe służyć Panu, wybierzcie dzisiaj siebie, komu będziecie służyć; czy bogom, którym służyli wasi ojcowie, którzy byli po drugiej stronie potopu, czy bogom Amorytów, w których ziemi mieszkacie; ale ja i mój dom będziemy służyć Panu.

Dzieje Apostolskie 21:29 (Widzieli już wcześniej z nim w mieście Trofima z Efezu, którego, jak sądzili, Paweł wprowadził do świątyni).

Paweł został oskarżony o wprowadzenie do świątyni poganina Trofima.

1: Musimy pozostać wierni, aby strzec świętości świątyni.

2: Miłość do bliźnich powinna wykraczać poza nasz własny lud.

1: Mateusza 5:43-44 – „Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz nienawidził”. Ale powiadam wam, kochajcie swoich

wrogów, błogosławcie tym, którzy was przeklinają, dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą”.

2: Galacjan 3:28 – „Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie”.

Dzieje Apostolskie 21:30 I poruszyło się całe miasto, i zbiegł się lud, i pojmali Pawła, i wywlekli go ze świątyni, i natychmiast zamknięto drzwi.

Mieszkańcy Jerozolimy zbiegli się i aresztowali Pawła, a następnie zamknęli drzwi świątyni.

1. Siła jedności: jak wspólna praca może dokonać wielkich rzeczy

2. Moc posłuszeństwa: właściwe postępowanie nawet wtedy, gdy jest to trudne

1. Efezjan 4:3-4: „Dokładajcie wszelkich starań, aby w węźle pokoju zachować jedność Ducha. Jedno jest Ciało i jeden Duch, tak jak powołani zostaliście do jednej nadziei, gdy zostaliście powołani.”

2. Daniel 3:17-18: „Jeśli wrzucą nas do rozpalonego pieca, Bóg, któremu służymy, będzie mógł nas wybawić z tego i wybawi nas z twojej ręki, królu. A nawet jeśli tego nie zrobi, chcemy, żebyś wiedział, królu, że nie będziemy służyć twoim bogom i nie będziemy oddawać czci złotemu posągowi, który wzniosłeś”.

Dzieje Apostolskie 21:31 A gdy już mieli go zabić, do naczelnika hufca dotarła wieść, że w całej Jerozolimie wrzawa.

Tłum w Jerozolimie próbował zabić Pawła, ale ich plany zostały pokrzyżowane, gdy o wrzawie powiedziano głównemu kapitanowi orkiestry.

1. Opieka Boża w chwilach zagrożenia

2. Niezmiennie w obliczu sprzeciwu

1. Psalm 91:11-12 – Albowiem rozkaże swoim aniołom odnośnie ciebie, aby cię strzegli na wszystkich twoich drogach; podniosą cię na rękach, abyś nie uderzył nogą o kamień.

2. Rzymian 8:31 – Co zatem powiemy w odpowiedzi na te rzeczy? Jeśli Bóg jest za nami, któż może być przeciwko nam?

Dzieje Apostolskie 21:32 Którzy natychmiast wzięli żołnierzy i setników i pobiegli do nich, a ujrzawszy naczelnika i żołnierzy, przestali bić Pawła.

Paweł został aresztowany przez rzymskich żołnierzy i naczelnego wodza.

1. Nie zniechęcaj się w trudnych czasach – Paweł przetrwał aresztowanie i zachował wiarę w Boga

2. Pozostań wierny swoim przekonaniom — Paweł był gotowy stanąć w obronie swoich przekonań, nawet w obliczu przeciwności losu

1. 2 Tymoteusza 4:7-8 – W dobrych zawodach wystąpiłem, bieg ukończyłem, wiary zachowałem

2. Psalm 56:3 – Kiedy się boję, ufam Tobie.

Dzieje Apostolskie 21:33 Wtedy zbliżył się naczelny dowódca, wziął go i kazał związać dwoma łańcuchami; i zapytał, kim jest i co zrobił.

Naczelny kapitan aresztował Pawła i przesłuchiwał go.

1. Znaczenie zachowywania czujności w wierze i posłuszeństwie Bogu.

2. Wartość odwagi nawet w obliczu prześladowań.

1. Mateusza 10:28-31 – „Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który może i duszę i ciało zatracić w piekle.”

2. Filipian 1:20-21 – „Oczekuję i mam nadzieję, że w żaden sposób nie będę zawstydzony, ale będę miał dość odwagi, aby teraz jak zawsze Chrystus został wywyższony w moim ciele czy to przez życie, czy przez śmierć”.

Dzieje Apostolskie 21:34 I jedni w tłumie krzyczeli tak, drudzy inaczej, a gdy nie mógł być pewien, co do zamieszania, kazał go wnieść do zamku.

Tłum zrobił zamieszanie, a Paweł nie był w stanie zrozumieć, co się mówi, więc dla bezpieczeństwa zabrano go do zamku.

1. Bóg jest naszym obrońcą w czasach kryzysu.

2. Możemy ufać planowi Bożemu, nawet jeśli sytuacja wydaje się chaotyczna.

1. Psalm 46:1-3 „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w uciskach. Dlatego nie będziemy się bać, nawet gdyby ziemia się załamała, choćby góry ruszyły w środek morza, choć szumiły jego wody i piana, chociaż góry drżą od jej wezbrania. Selah”

2. Psalm 34:19 „Wiele nieszczęść spotyka sprawiedliwego, ale Pan wybawia go ze wszystkich”.

Dzieje Apostolskie 21:35 A gdy wszedł na schody, tak się stało, że został uniesiony przez żołnierzy z powodu przemocy ludu.

Paweł został porwany przez żołnierzy z powodu przemocy tłumu.

1. Siła tłumu – jak radzić sobie z silnymi emocjami w społeczności.

2. Podążanie za wezwaniem Pana – Bycie wiernym misji Bożej pomimo przeciwności.

1. Mateusza 10:28 – „I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który może i duszę, i ciało zatracić w piekle”.

2. Hebrajczyków 11:24-26 – „Przez wiarę Mojżesz, gdy dorósł, nie chciał być nazywany synem córki faraona, woląc być źle traktowanym wśród ludu Bożego, niż cieszyć się przemijającymi przyjemnościami grzechu. Uważał hańbę Chrystusową za większe bogactwo niż skarby Egiptu, gdyż oczekiwał nagrody”.

Dzieje Apostolskie 21:36 Bo mnóstwo ludu szło za nim, wołając: Precz z nim.

Ludzie krzyczeli, żeby usunąć Pawła.

1. Nie spiesz się z oceną: Refleksje na temat Jezusa i Pawła.

2. Przezwyciężanie prześladowań: lekcje z doświadczeń Pawła.

1. Mateusza 7:1-2 „Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. Bo takim sądem, jaki ogłaszacie, zostaniecie osądzeni i taką miarą, jakiej użyjecie, odmierzą was.”

2. Rzymian 8:35-39 „Któż nas oddzieli od miłości Chrystusowej? Czy ucisk, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz?... Bo jestem pewien, że ani śmierć ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego we wszelkim stworzeniu nie będzie mogło nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Dzieje Apostolskie 21:37 A gdy Paweł miał być wprowadzony do zamku, zapytał naczelnika: Czy mogę z tobą porozmawiać? Kto powiedział: Czy umiesz mówić po grecku?

Paweł odważnie prosi o pozwolenie na rozmowę z naczelnym kapitanem.

1. Wiara w Boga dodaje nam odwagi do odważnego realizowania naszej misji.

2. Mów odważnie i pokornie, gdy stawiasz czoła trudnym sytuacjom.

1. Izajasz 41:10 „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Filipian 4:6-7 „Nie zamartwiajcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie”.

Dzieje Apostolskie 21:38 Czyż nie ty jesteś tym Egipcjaninem, który przed tymi dniami wywołał zamieszanie i wyprowadził na pustynię cztery tysiące ludzi, którzy byli mordercami?

Wódz rzymski zapytał Pawła, czy to Egipcjanin wywołał zamieszanie i uprowadził cztery tysiące ludzi, którzy dopuścili się morderstwa.

1. Siła wpływu: nauka odciągania ludzi od grzechu

2. Nie każda ścieżka jest dobra: rozpoznawanie i unikanie pokus

1. Rzymian 6:13 – „I nie oddawajcie członków swoich na narzędzia nieprawości grzechowi, ale oddawajcie siebie Bogu jako żywi z martwych, a członki wasze Bogu jako narzędzia sprawiedliwości”.

2. Galacjan 5:19-21 – „Teraz jawne są uczynki ciała: nierząd, nieczystość, rozwiązłość, bałwochwalstwo, czary, wrogość, spory, zazdrość, napady gniewu, rywalizacja, niezgoda, podziały, zazdrość, pijaństwo, orgie i tym podobne. Ostrzegam was, tak jak ostrzegałem już wcześniej, że ci, którzy czynią takie rzeczy, nie odziedziczą królestwa Bożego”.

Dzieje Apostolskie 21:39 Ale Paweł rzekł: Jestem człowiekiem, który jest Żydem z Tarsu, miasta w Cylicji, obywatelem nie byle jakiego miasta, i proszę, pozwól mi mówić do ludu.

Paweł prosi o pozwolenie na przemówienie do mieszkańców Jerozolimy.

1. Nigdy nie przestawaj mówić swojej prawdy

2. Siła determinacji

1. Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły, wzbiją się na skrzydłach jak orły, będą biec, a nie będą zmęczeni, i będą chodzić, a nie ustaną”.

2. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia”.

Dzieje Apostolskie 21:40 A gdy mu pozwolił, Paweł stanął na schodach i skinął ręką na lud. A gdy zapadła wielka cisza, przemówił do nich w języku hebrajskim, mówiąc:

Paweł stanął na schodach i skinął na lud, co spowodowało wielką ciszę. Następnie przemówił do nich po hebrajsku.

1. Siła ciszy w hałaśliwym świecie

2. Znaczenie wypowiadania słów życiodajnych

1. Psalm 46:10 „Uspokójcie się i wiedzcie, że Ja jestem Bogiem”

2. Przysłów 18:21 „Śmierć i życie są w mocy języka”

22 rozdział Dziejów Apostolskich opisuje obronę Pawła przed tłumem w Jerozolimie, obywatelstwo rzymskie, które uratowało go przed chłostą, oraz spisek mający na celu jego zabicie.

1. akapit: Rozdział zaczyna się od słów Pawła, który przemawia do tłumu po aramejsku, opowiadając o swoich początkach jako pobożnego Żyda studiującego pod kierunkiem Gamaliela i o prześladowaniach wyznawców „Drogi". Następnie opowiada o swoim nawróceniu w drodze do Damaszku – jak oślepiło go jasne światło z nieba i usłyszał głos Jezusa pytającego, dlaczego Go prześladuje. Przyszedł do niego człowiek imieniem Ananiasz, pobożny przestrzegający prawa, wielce szanowanego przez wszystkich żyjących tam Żydów, i powiedział mu, że Bóg go wybrał, aby poznał Jego wolę, patrz Sprawiedliwy, który słyszy słowa z Jego ust, bądź Jego świadkiem wszyscy ludzie, co on widział, słyszał (Dzieje Apostolskie 22:1-15).

2. akapit: Następnie wyjaśnił, jak w wizji podczas modlitwy w świątyni otrzymał od Pana polecenie szybkiego opuszczenia Jerozolimy, ponieważ ludzie nie chcieli przyjąć świadectwa o Nim, ale kiedy zaprotestowali, mówiąc, że wiedzą, jak prześladowany kościół Jerozolima zgodziła się na zabicie Szczepana, Lord powiedział: „Idź, poślę wy, odlegli poganie" (Dz 22,17-21). Tłum słuchał aż do tego momentu, ale kiedy Paweł wspomniał o misji „Poganie", podnieśli głosy i zawołali: „Uwolnijcie się od tego człowieka!" Nie nadaje się do życia! Gdy krzyczeli zrzucając płaszcze i rzucając kurz w powietrze, dowódca rozkazał zaprowadzić Pawła do koszar, polecił go wychłostać, przesłuchał i dowiedział się, dlaczego ludzie tak na niego krzyczeli (Dz 22,22-24).

Akapit trzeci: Kiedy wyciągnęli go, aby go biczować, Paweł zapytał stojącego tam setnika: „Czy wolno wam biczować obywatela rzymskiego, który nawet nie został uznany za winnego?" Kiedy setnik to usłyszał, dowódca doniósł, że pyta: „Co zamierzasz zrobić?". Ten człowiek jest obywatelem rzymskim. Dowódca poszedł, Paweł zapytał: „Powiedz mi, czy jesteś obywatelem rzymskim?" Po zatwierdzeniu dowódca powiedział, że to jedna wielka cena, ale Paweł odpowiedział: „Urodziłem się taką". Ci, którzy byli w pobliżu przesłuchania, natychmiast się wycofali. Ci, którzy byli niemal przerażeni, gdy zorientowali się, że jest on obywatelem rzymskim, ponieważ go związali (Dzieje Apostolskie 22:25-29). Następnego dnia, ponieważ chcieli poznać prawdziwy powód, dla którego Żydzi oskarżający niezwiązanych, zwołali arcykapłanów, nakazał sprowadzić przed nich cały Sanhedryn (Dz 22:30).

Dzieje Apostolskie 22:1 Mężowie, bracia i ojcowie, słuchajcie mojej obrony, którą wam teraz kieruję.

Paweł broni się przed narodem żydowskim.

1: Wszyscy musimy być gotowi bronić naszych przekonań i wiary.

2: Musimy ufać i wierzyć, że Bóg będzie naszym obrońcą.

1: Rzymian 10:9-10 „Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Sercem bowiem wierzy się ku usprawiedliwieniu; i ustami wyznaje się ku zbawieniu.”

2: Psalm 27:1 „Pan jest moim światłem i moim zbawieniem. Kogo mam się bać? Pan jest siłą mojego życia. Kogo mam się bać?”

Dzieje Apostolskie 22:2 (A gdy usłyszeli, że mówił do nich po hebrajsku, tym bardziej milczeli, a on rzekł:)

Przemówienie Pawła przed Sanhedrynem: Paweł opowiada o swoim nawróceniu i zwraca się do Sanhedrynu, przemawiając do nich po hebrajsku.

1. Bóg może nas przemienić, jeśli jesteśmy otwarci na Jego wolę.

2. Bóg może użyć każdego z nas do swoich celów na swój własny, szczególny sposób.

1. Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, przyjemne i doskonałe.

2. Efezjan 2:10 - Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował, abyśmy w nich chodzili.

Dzieje Apostolskie 22:3 Zaprawdę jestem człowiekiem, który jest Żydem, urodzonym w Tarsie, mieście w Cylicji, a jednak wychowanym w tym mieście u stóp Gamaliela i wyuczonym według doskonałego prawa ojców, i byliście gorliwi wobec Boga, jak wy wszyscy jesteście dzisiaj.

Paweł był Żydem urodzonym w Tarsie w Cylicji, wychowanym w Jerozolimie i nauczanym według prawa żydowskiego przez Gamaliela. Był gorliwy w wierze, podobnie jak Żydzi, którzy go słyszeli.

1. Odnajdywanie gorliwości dla Boga w nieznanych miejscach

2. Wzrastanie w wierze poprzez poświęcenie i posłuszeństwo

1. Rzymian 10:2 - Bo zaświadczam o nich, że mają gorliwość Bożą, ale nie według wiedzy.

2. Jakuba 1:22 - Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.

Dzieje Apostolskie 22:4 I tak prześladowałem aż do śmierci, wiążąc i wtrącając do więzień mężczyzn i kobiety.

Paweł prześladował chrześcijan aż do śmierci, wtrącając do więzień zarówno mężczyzn, jak i kobiety.

1. Siła prześladowania: jak nasze działania mogą mieć niezamierzone konsekwencje

2. Życie z przekonaniem: pozostawanie wiernym Bożemu wezwaniu

1. Mateusza 5:10-11: „Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy inni wam urągają i prześladują was, i gdy mówią kłamliwie wszystko złe na was na moim konto."

2. Rzymian 12:14: „Błogosławcie tych, którzy was prześladują; błogosławcie ich i nie przeklinajcie”.

Dzieje Apostolskie 22:5 O czym świadczy także arcykapłan i cały majątek starszych, od których też otrzymałem listy do braci i udałem się do Damaszku, aby sprowadzić tych, którzy tam byli, związanych do Jerozolimy, aby byli ukarany.

Paweł otrzymał listy od arcykapłana i starszych Jerozolimy, w których nakazywał sprowadzić chrześcijan z Damaszku do Jerozolimy w celu ukarania.

1. Zrozumienie lęku przed karą Bożą

2. Znaczenie posłuszeństwa wobec przywództwa

1. Przysłów 16:6 - Przez bojaźń Pana ludzie odwracają się od zła.

2. Rzymian 13:1-7 – Niech każda dusza będzie poddana władzom wyższym. Nie ma

bowiem innej mocy, jak tylko od Boga. Władze, które są, są ustanowione przez Boga.

Dzieje Apostolskie 22:6 I stało się, gdy udałem się w podróż i około południa zbliżyłem się do Damaszku, nagle zajaśniało z nieba wielkie światło dokoła mnie.

Gdy Paweł podróżował do Damaszku, nagle z otaczającego go nieba zajaśniało wielkie światło.

1. Moc Bożej Obecności – Odkrywanie, w jaki sposób spotkanie Bożej obecności może prowadzić do chwil zmieniających życie.

2. Podążanie w podróż z wiarą – Uczenie się ufania Bogu podczas naszych podróży i temu, że ma dla nas plan.

1. Izajasz 40:31 - ? a ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

2. Hebrajczyków 11:1 - ? Czy wiara jest istotą rzeczy, na które mamy nadzieję, dowodem rzeczy niewidzialnych?

Dzieje Apostolskie 22:7 I upadłem na ziemię, i usłyszałem głos mówiący do mnie: Saulu, Saulu, dlaczego mnie prześladujesz?

Saul zostaje powalony na ziemię i słyszy głos pytający, dlaczego Go prześladuje.

1. Potrzeba uległości wobec Boga? □ Moc

2. Niebezpieczeństwo prześladowania Boga? − Ludzie

1. Hebrajczyków 12:25-29

2. Rzymian 10:13-15

Dzieje Apostolskie 22:8 I odpowiedziałem: Kim jesteś, Panie? I rzekł do mnie: Ja jestem Jezus z Nazaretu, którego ty prześladujesz.

Paweł spotyka Jezusa i zostaje zapytany przez Jezusa, dlaczego go prześladuje.

1. Musimy zadać sobie pytanie, dlaczego dzisiaj prześladujemy Jezusa w naszym życiu.

2. Kiedy Jezus nas wzywa, musimy być gotowi odpowiedzieć i przyjąć Jego wskazówki.

1. Mateusza 28:19-20: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I oto , Jestem z wami zawsze, aż do końca wieku.??

2. 1 Koryntian 15:3-8: ? albo przekazałem wam na początek to, co i ja otrzymałem: że Chrystus umarł za nasze grzechy zgodnie z Pismem, że został pogrzebany, że trzeciego dnia zmartwychwstał zgodnie z Pismem i że ukazał się do Kefasa, potem do Dwunastu. Potem ukazał się jednocześnie ponad pięciuset braciom, z których większość jeszcze żyje, choć niektórzy zasnęli. Potem ukazał się Jakubowi, potem wszystkim apostołom. Na koniec, jeśli chodzi o kogoś przedwcześnie urodzonego, ukazał się on także mnie.??

Dzieje Apostolskie 22:9 A ci, którzy byli ze mną, rzeczywiście ujrzeli światło i przestraszyli się; lecz głosu tego, który do mnie mówił, nie słyszeli.

Paweł i jego towarzysze ujrzeli jasne światło, ale tylko Paweł usłyszał głos, który do niego mówił.

1. „Siła wiary: wytrwanie w obliczu przeciwności losu”

2. „Usłyszano, ale nie zrozumiano: Boże wezwanie”

1. Izajasz 50:4-5 – „Pan Bóg dał mi język tych, którzy się uczą, abym wiedział, jak słowem wesprzeć spracowanego. Rano się budzi, budzi moje ucho, aby słuchajcie jak ci, którzy się uczą. Pan Bóg otworzył moje ucho i nie zbuntowałem się ani nie cofnąłem się.

2. Izajasz 30:21 – „A wasze uszy usłyszą za sobą słowo mówiące: „Do niego należy droga, idźcie nią, kiedy skręcacie w prawo lub kiedy skręcacie w lewo”.

Dzieje Apostolskie 22:10 I zapytałem: Co mam zrobić, Panie? I rzekł Pan do mnie: Wstań i idź do Damaszku; i tam powiedzą ci o wszystkim, co zostało ci postanowione, abyś uczynił.

Pan nakazał Pawłowi udać się do Damaszku, gdzie zostanie poinformowany o zadaniach,

do których został powołany.

1. Posłuszeństwo Bożemu wezwaniu: przestrzeganie wskazówek Pana, aby osiągnąć nasze cele

2. Postępowanie zgodnie ze wskazówkami i podejmowanie działań: Czynienie tego, o co prosi nas Pan

1. Jeremiasz 29:11 – „Bo znam plany, które mam wobec was, wyrocznia Pana, plany pomyślne, a nie złe, aby dać wam przyszłość i nadzieję”.

2. Mateusza 7:24-27 – „Każdy zatem, kto słucha tych moich słów i je wypełnia, będzie jak mąż mądry, który zbudował swój dom na skale. I spadł deszcz, wezbrały powodzie, zerwały się wichry i uderzali w ten dom, ale on nie runął, bo był zbudowany na skale”.

Dzieje Apostolskie 22:11 A gdy nie mogłem widzieć z powodu chwały tego światła, prowadzony za rękę tych, którzy byli ze mną, przybyłem do Damaszku.

Cudowne spotkanie Pawła z jasnym światłem w drodze do Damaszku, które doprowadziło do jego nawrócenia na chrześcijaństwo.

1: Bóg może wykorzystać nawet najbardziej nieoczekiwane okoliczności, aby przyciągnąć nas bliżej siebie.

2: Doświadczenie Pawła przypomina, że Bóg jest zawsze obecny z nami, nawet jeśli Go nie widzimy.

1. Mateusza 5:14-16 ? jesteście światłością świata. Nie da się ukryć miasta położonego na górze. Nie zapala się też lampy i nie stawia jej pod korcem, lecz na stojaku, aby świeciła wszystkim w domu. Podobnie, niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i oddawali chwałę waszemu Ojcu, który jest w niebie. ??

2. Rzymian 8:14-17? czyli wszyscy, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. Nie otrzymaliście bowiem ducha niewoli, aby ponownie popaść w strach, ale otrzymaliście Ducha przybrania za synów, przez którego wołamy? co za baba! Ojcze!??Sam Duch świadczy wraz z duchem naszym, że jesteśmy dziećmi Bożymi, a jeśli dziećmi, to i dziedzicami? dziedzice Boga i współdziedzice Chrystusa, pod warunkiem, że cierpimy z nim, abyśmy także mogli zostać wraz z nim uwielbieni.

Dzieje Apostolskie 22:12 A niejaki Ananiasz, człowiek pobożny według Prawa, mający

dobrą opinię u wszystkich Żydów, którzy tam mieszkali,

Ananiasz był pobożnym Żydem, cieszącym się dobrą opinią wśród społeczności żydowskiej w swojej okolicy.

1. Siła dobrej reputacji

2. Korzyści z pobożnego życia

1. Rzymian 12:17-19 – „Nikomu złem za zło nie oddawajcie, ale starajcie się czynić to, co jest godne w oczach wszystkich. Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, żyjcie w pokoju ze wszystkimi. Umiłowani, nigdy mścijcie się, ale zostawcie to gniewowi Bożemu, bo napisano: „ Moja jest siła , ja odpłacę, mówi Pan”.

2. Przysłów 11:23 – „Pragnienie sprawiedliwego kończy się tylko dobrem, oczekiwanie niegodziwych – gniewem”.

Dzieje Apostolskie 22:13 Przyszedł do mnie, stanął i powiedział do mnie: Bracie Saulu, przejrzyj. I w tej samej godzinie spojrzałem na niego.

Paweł odzyskuje wzrok dzięki Ananiaszowi, który nazywa go „bratem Saulem”.

1. Moc przebaczenia: jak bezwarunkowa miłość Ananiasza przywróciła Pawłowi wzrok

2. Wezwanie do akceptacji: powitanie wszystkich w Królestwie Bożym

1. Łk 15,11-32 – Przypowieść o synu marnotrawnym

2. Efezjan 2:11-22 – Pojednanie Boże i jedność wierzących

Dzieje Apostolskie 22:14 I rzekł: Bóg naszych ojców wybrał ciebie, abyś poznał jego wolę i ujrzał Jedynego, i abyś usłyszał głos jego ust.

Bóg naszych ojców wybrał Pawła, aby poznał Jego wolę i był świadkiem wymierzania sprawiedliwości.

1: Pozwól Bogu prowadzić. Bóg wybrał nas, abyśmy znali Jego wolę i byli świadkami wymierzania sprawiedliwości.

2: Sprawiedliwość Boża jest sprawiedliwa – Musimy pamiętać, że sprawiedliwość Boża jest zawsze sprawiedliwa i właściwa.

1: Izajasz 55:9 - Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2: Rzymian 12:19 - Najmilsi, nie mścijcie się, ale raczej dajcie miejsce gniewowi, bo napisano: Moja jest pomsta; Odpłacę – mówi Pan.

Dzieje Apostolskie 22:15 Bo będziesz jego świadkiem wobec wszystkich ludzi tego, co widziałeś i słyszałeś.

Ananiasz poinstruował Pawła, aby głosił wszystkim ludziom swoje świadectwo o tym, co widział i słyszał.

1. Moc świadectwa: dzielenie się swoją historią z innymi

2. Świadek naszego życia: życie naszą wiarą

1. Rzymian 10:14-15? Czy więc będą wzywać tego, w którego nie uwierzyli? A jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? A jak mają słuchać, skoro nikt nie głosi? A jak mają głosić, jeśli nie są posłani???

2. Mateusza 5:14-16? jesteście światłością świata. Nie da się ukryć miasta położonego na górze. Nie zapala się też lampy i nie stawia jej pod korcem, lecz na stojaku, aby świeciła wszystkim w domu. Podobnie, niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i oddawali chwałę waszemu Ojcu, który jest w niebie. ??

Dzieje Apostolskie 22:16 A teraz dlaczego zwlekasz? wstańcie, dajcie się ochrzcić i obmyjcie swoje grzechy, wzywając imienia Pańskiego.

Saul, znany obecnie jako Paweł, otrzymał od Ananiasza polecenie, aby przyjął chrzest i zmył swoje grzechy, wzywając imienia Pana.

1. Moc chrztu: jak chrzest przynosi zbawienie

2. Konieczność pokuty: jak pokuta prowadzi do prawości

1. Rzymian 6:3-4 – „Czy nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy ochrzczeni w jego śmierć? Zostaliśmy więc wraz z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak i Chrystus wskrzeszeni z martwych przez chwałę Ojca, my także możemy chodzić w nowości życia.

2. Galacjan 3:27 – ? albo wszyscy z was, którzy zostali ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekli się w Chrystusa.??

Dzieje Apostolskie 22:17 I stało się, gdy wróciłem do Jerozolimy, już modląc się w świątyni, byłem w transie;

Paweł wpada w trans podczas modlitwy w świątyni jerozolimskiej.

1. Moc modlitwy: doświadczenie Pawła w świątyni

2. Poddanie się woli Bożej: doświadczenie Pawła w świątyni

1. Mateusza 6:5-13 – Jezus naucza o znaczeniu modlitwy i o tym, jak się modlić.

2. 2 Koryntian 12:2-4 – Paweł opowiada o niebiańskiej wizji i porwaniu do raju.

Dzieje Apostolskie 22:18 I widziałem go, jak mówił do mnie: Pospiesz się i wyjdź prędko z Jerozolimy, bo świadectwa twego o mnie nie przyjmą.

Paweł przebywał w Jerozolimie i w wizji nakazano mu szybko opuścić miasto, ponieważ ludzie nie chcieli przyjąć jego świadectwa o Jezusie.

1. Znaczenie posłuszeństwa głosowi Pana

2. Konieczność dzielenia się Ewangelią

1. Łukasza 6:46? jak do mnie dzwonisz ? ord, Panie, i nie rób, co mówię???

2. Mateusza 28:19-20 ? Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Dzieje Apostolskie 22:19 I powiedziałem: Panie, oni wiedzą, że uwięziłem i biłem w każdej synagodze wierzących w Ciebie.

Paweł opowiada swoją historię prześladowań chrześcijan przed swoim nawróceniem.

1. Łaska Boża może zamienić naszych wrogów w sojuszników.

2. Moc nawrócenia przez wiarę.

1. Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

2. Efezjan 2:1-10 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę? I to nie jest z was, lecz jest darem Bożym, a nie z uczynków, aby nikt nie mógł się chlubić. "

Dzieje Apostolskie 22:20 A kiedy została przelana krew twojego męczennika Szczepana, ja także stałem obok i zgodziłem się na jego śmierć, i strzegłem szat tych, którzy go zabili.

Saul był obecny i zgodził się na śmierć Szczepana, pierwszego męczennika, a nawet zatrzymał ubrania tych, którzy go zabili.

1. Moc pokuty: przemiana Saula z prześladowcy w kaznodzieję.

2. Koszt naśladowania Chrystusa: ofiara Szczepana i konsekwencje bycia uczniem.

1. Dzieje Apostolskie 9:1-19 – Nawrócenie Saula i powołanie na apostoła.

2. Łk 9,23-25 - Nauczanie Jezusa o braniu krzyża i naśladowaniu Go.

Dzieje Apostolskie 22:21 I rzekł do mnie: Odejdź, bo wyślę cię daleko stąd do pogan.

Pawłowi nakazano udać się do pogan i dzielić się ewangelią.

1. Moc ewangelii: jak dzielić się dobrą nowiną z innymi

2. Wezwanie do wyjścia: jak odpowiedzieć na Boże polecenie

1. Mateusza 28:19-20 ? Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, i ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I zaprawdę, jestem z wami zawsze, aż do końca wieku. ??

2. Rzymian 10:13-15? lub,? Każdy, kto wzywa imienia Pana, będzie zbawiony. Jak więc mogą wzywać tego, w którego nie uwierzyli? A jak mogą uwierzyć w Tego, o którym nie słyszeli? I jak mogą słuchać, jeśli ktoś im nie głosi? A jak ktoś może głosić, jeśli nie jest posłany? Jak jest napisane: ? jakie piękne są stopy tych, którzy przynoszą dobrą nowinę!??

Dzieje Apostolskie 22:22 I dali mu słuchać tego słowa, a potem podnieśli głos i powiedzieli: Precz z ziemią takiego człowieka, bo nie godzi się mu żyć.

Żydzi odrzucili Pawła po tym, jak podzielił się swoim świadectwem i nawoływali do usunięcia go z ziemi.

1. „Moc świadectwa: głoszenie dobrej nowiny o Jezusie Chrystusie”

2. „Odwaga niezmiennego działania: obrona swojej wiary w obliczu sprzeciwu”

1. Filipian 1:20-21 – „zgodnie z moim gorącym oczekiwaniem i nadzieją, że w niczym się nie zawstydzę, ale z całą śmiałością, jak zawsze, tak i teraz Chrystus zostanie uwielbiony w moim ciele, czy to przez życie, czy przez śmierć Bo dla mnie żyć to Chrystus, a umrzeć to zysk”.

2. Rzymian 8:31-39 – „Cóż tedy na to powiemy? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam? Ten, który własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże Czyż On razem z Nim nie daruje nam wszystkiego? Kto będzie oskarżał Boga? Czy wybrany? To Bóg usprawiedliwia. Kto jest tym, który potępia? To Chrystus umarł, ale i zmartwychwstał, który jest nawet w prawica Boga, który też wstawia się za nami. Któż nas oddzieli od miłości Chrystusowej? Czy ucisk, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz? Jak jest napisane: ? lub Z powodu Ciebie przez cały dzień jesteśmy zabijani, uważani jesteśmy za owce na rzeź. Jednak w tym wszystkim jesteśmy zwycięzcami przez Tego, który nas umiłował. Bo jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie ani księstwa, ani moce, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie nie będzie w stanie nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Dzieje Apostolskie 22:23 A gdy wołali i zrzucali swoje szaty, i wyrzucali proch w powietrze,

Paweł został aresztowany i zabrany przez dowódcę gwardii rzymskiej.

1: Nasze reakcje w czasach trudności powinny odzwierciedlać pokój Chrystusa, a nie chaos świata.

2: Kiedy spotykamy się ze sprzeciwem, powinniśmy ufać Bogu, że nas ochroni i zatroszczy się o nasze potrzeby.

1: Filipian 4:6-7 – „Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbach z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serca i umysły w Chrystusie Jezusie.”

2: Psalm 23:4 – „Choćbym szedł ciemną doliną, zła się nie ulęknę, bo ty jesteś ze mną, twoja laska i laska twoja mnie pocieszają”.

Dzieje Apostolskie 22:24 Naczelny dowódca kazał go zaprowadzić do zamku i kazał go przesłuchać poprzez biczowanie; aby wiedział, dlaczego tak wołali na niego.

Naczelny kapitan kazał sprowadzić Pawła do zamku i kazał go ubiczować, aby się dowiedzieć, dlaczego lud krzyczał przeciwko niemu.

1. Wierność Pawła: jak niezachwiane przywiązanie Pawła do wiary doprowadziło do jego prześladowań

2. Moc bezwarunkowej miłości: jak miłość Pawła do wrogów doprowadziła do jego odkupienia

1. Mateusza 5:44 - ? □ powiadam wam, kochajcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują. ??

2. Rzymian 8:37-39 - ? □ o, w tym wszystkim jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki Temu, który nas umiłował. Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie w stanie nas odłączyć od miłości Boga w Chrystus Jezus, nasz Pan.??

Dzieje Apostolskie 22:25 A gdy go związano rzemieniami, Paweł zapytał stojącego obok setnika: Czy wolno ci biczować człowieka, który jest Rzymianinem i nie jest potępiony?

Paweł zapytał, czy wolno biczować niepotępionego Rzymianina.

1. Moc zadawania pytań: jak śmiałość Pawła może nas nauczyć kwestionowania autorytetów

2. Moc znajomości swoich praw: jak śmiałość Pawła powinna nas nauczyć bronić się

1. Galacjan 6:7-9 – Nie dajcie się zwieść: z Boga nie można naśmiewać się. Mężczyzna zbiera to, co sieje. Kto sieje, aby zadowolić swoje ciało, z ciała zbierze zagładę; kto sieje, aby się podobać Duchowi, z Ducha zbierze życie wieczne.

2. Izajasz 1:17 – Naucz się postępować właściwie; szukać sprawiedliwości. Broń uciśnionych. Podejmij sprawę sieroty; wstaw się za wdową.

Dzieje Apostolskie 22:26 Gdy setnik to usłyszał, poszedł i oznajmił naczelnemu dowódcy, mówiąc: Uważaj, co robisz, bo ten człowiek jest Rzymianinem.

Setnik rozpoznał w Pawle Rzymianina i przestrzegł naczelnego wodza.

1. Zawsze musimy pamiętać o innych, nawet jeśli różnią się od nas.

2. Podejmując decyzje mające wpływ na życie innych, powinniśmy zachować ostrożność i mądrość.

1. Kolosan 3:12-14 – Przyoblecz się więc jak Bóg? wybrani, święci i umiłowani, o litościwym sercu, dobroć, pokora, łagodność i cierpliwość, znosząc jedni drugich, a jeśli jeden ma skargę na drugiego, przebaczając sobie nawzajem; jak Pan ci przebaczył, tak i ty musisz przebaczyć. A nade wszystko przyoblekają się w miłość, która spaja wszystko w doskonałej harmonii.

2. Jakuba 1:5 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana.

Dzieje Apostolskie 22:27 Wtedy przyszedł naczelny dowódca i zapytał go: Powiedz mi,

czy jesteś Rzymianinem? Powiedział: Tak.

W napiętej sytuacji ujawnia się obywatelstwo rzymskie Pawła.

1: Bóg jest wierny i zaopatruje, gdy jesteśmy w potrzebie.

2: Mamy być uczciwi i prawdomówni, nawet jeśli jest to trudne.

1: Jozuego 1:9 – „Czyż ci nie rozkazałem? Bądź mocny i odważny. Nie bój się, nie upadaj, bo Pan, twój Bóg, będzie z tobą, gdziekolwiek pójdziesz.”

2: Izajasz 41:10 – „Nie bójcie się więc, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej”.

Dzieje Apostolskie 22:28 I odpowiedział naczelny kapitan: Za wielką sumę zdobyłem tę wolność. A Paweł odpowiedział: Ale ja urodziłem się wolny.

Paul twierdzi, że jest wolny, pomimo kosztów, jakie poniósł za to jego porywacz.

1. Życie wolne: Boży dar wolności

2. Wysoki koszt wolności: ile jesteś skłonny zapłacić?

1. Galacjan 5:1 ??? □ lub wolność, którą wyzwolił nas Chrystus; stójcie zatem niewzruszenie i nie poddawajcie się ponownie pod jarzmo niewoli.

2. 1 Koryntian 7:22 ??? □ lub ten, który został powołany w Panu jako niewolnik, jest wyzwoleńcem Pana. Podobnie i ten, kto był wolny, gdy został powołany, jest niewolnikiem Chrystusa.

Dzieje Apostolskie 22:29 Wtedy natychmiast odeszli od niego, którzy mieli go przesłuchać, a także przełożony naczelny zląkł się, gdy dowiedział się, że jest Rzymianinem i że go związał.

Naczelny dowódca zląkł się, gdy dowiedział się, że Paweł jest Rzymianinem i że go związał.

1: Nie bój się, gdy stajesz przed trudnymi decyzjami.

2: Nie daj się komuś zastraszyć? □ stanowisko lub władza.

1: Filipian 4:6-7? Nie zamartwiajcie się o nic, ale w każdej sytuacji przez modlitwę i prośbę z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

2: Izajasz 41:10? Nie lękaj się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci; Będę cię podpierał moją sprawiedliwą prawicą. ??

Dzieje Apostolskie 22:30 Nazajutrz, chcąc mieć pewność, dlaczego został oskarżony o Żydów, uwolnił go od jego band, rozkazał stawić się arcykapłanom i całej ich radzie, po czym sprowadził Pawła i postawił go przed nimi.

Następnego dnia dowódca rzymski uwolnił Pawła z więzów, aby lepiej zrozumieć, dlaczego był oskarżany przez Żydów. Następnie zwołał arcykapłanów i ich radę, po czym sprowadził Pawła, aby stanął przed nimi.

1. Wierność Boga w chwilach próby: odnajdywanie siły w wierze w Boga.

2. Znaczenie sprawiedliwości w społeczeństwie: Przestrzeganie prawa i poszukiwanie prawdy.

1. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

2. Przysłów 21:15 – Gdy sprawiedliwość się stanie, sprawiedliwym przynosi radość, a złoczyńcom grozę.

Dzieje Apostolskie 23 opowiadają o obronie Pawła przed Sanhedrynem, sporze między faryzeuszami i saduceuszami oraz spisku na jego życie.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od spojrzenia Pawła prosto na Sanhedryn i stwierdzenia, że z całym sumieniem wypełnił swój obowiązek wobec Boga. Arcykapłan Ananiasz rozkazał stojącym obok niego uderzyć go w usta, na co Paweł odpowiedział: „Bóg uderzy cię, pobielona ściana!” Siedzisz i osądzasz mnie zgodnie z prawem, a sam łamiesz prawo, rozkazując mi uderzyć! Obecni pytali go, jak mógł obrażać najwyższego kapłana Bożego, na co Paweł odpowiedział, że nie zdawał sobie sprawy, że Ananiasz był arcykapłanem, jak napisano: „Nie mów źle o władcy swego ludu” (Dz 23,1-5).

Akapit drugi: Zdając sobie sprawę, że niektórzy członkowie rady byli saduceuszami (którzy mówią, że nie ma zmartwychwstania), a inni faryzeuszami, Paweł zawołał w Sanhedrynie: „Bracia moi, jestem faryzeuszem, potomkiem faryzeuszy". Stoję przed sądem, bo umarła moja nadzieja na zmartwychwstanie. Kiedy to powiedziano, wybuchł spór między faryzeuszami, zgromadzenie saduceuszy podzieliło się (saduceusze mówią, że nie ma zmartwychwstania, ani aniołów, ani duchów, ale faryzeusze wierzą w to wszystko). Powstało wielkie zamieszanie, niektórzy nauczyciele prawa, faryzeusze, wstali i energicznie argumentowali: „Nie znajdujemy nic złego w tym człowieku, a co by było, gdyby przemówił do niego duchowy anioł?" Spór stał się tak gwałtowny, że dowódca obawiał się, że rozerwą Pawła na kawałki, rozkazał żołnierzom zejść na dół, zabrać go siłą i zaprowadzić do koszar (Dz 23,6-10).

Akapit trzeci: Następnej nocy Pan stanął obok Pawła i powiedział: „Odwagi!" Jak daliście o mnie świadectwo w Jerozolimie, tak musicie świadczyć o Rzymie" (Dz 23,11). Następnego ranka Żydzi utworzyli spisek i zobowiązali się przysięgą, że nie będą pić, dopóki nie zabiją Pawła. W ten spisek zaangażowanych było ponad czterdziestu mężczyzn, którzy poszli do arcykapłanów, starsi powiedzieli, złożyli uroczystą przysięgę, skosztowali jedzenia, dopóki teraz nie zabijemy Pawła, więc ty, dowódca petycji Sanhedrynu, przyprowadź go przed twoim pretekstem, chcąc uzyskać dokładniejsze informacje na temat przypadku, gdy jesteśmy gotowi go zabić, zanim tu dotrze (Dzieje Apostolskie 23:12-15). Jednak syn siostry usłyszał, że spisek wszedł do koszar i powiedział ostrzegł, że dowódca wysłał młodego mężczyznę, wujka setnika, mówiąc: „Uważaj, młody człowieku, bo stanie się krzywda". Następnie odprawił młodzieńca, który zaatakował, powiedz nikomu, aby wyjawili tajemnicę, po czym wezwano dwóch setników, aby przygotować oddział dwustu żołnierzy, siedemdziesięciu jeźdźców, dwustu włóczników, o dziewiątej wieczorem udają się do Cezarei, dostarczają wierzchowce Pawłowi, aby mógł zostać bezpiecznie zabrany namiestnikiem Feliksem. Napisał następujący list... (Pozostała część Dziejów Apostolskich 23 zawiera szczegółowe informacje na temat treści listu Klaudiusza Lizjasza, gubernatora Feliksa, zorganizowanie bezpiecznego transportu dla Pawła, miasta Cezarea, z powodu zagrożeń dla jego życia.)

Dzieje Apostolskie 23:1 A Paweł, uważnie przyglądając się radzie, powiedział: Mężowie i bracia, aż do dnia dzisiejszego żyłem przed Bogiem z pełnym sumieniem.

Paweł zwrócił się do soboru, zapewniając, że prowadził przed Bogiem życie sumienia.

1. Życie sumieniem przed Bogiem jest przykładem, do którego wszyscy powinniśmy dążyć.

2. Przykład Pawła, jak żyć w czystym sumieniu przed Bogiem, może być dla nas źródłem siły i zachęty.

1. Rzymian 14:12 - Zatem każdy z nas za siebie zda sprawę Bogu.

2. 1 Piotra 3:16 – Posiadanie czystego sumienia; aby choć o was źle mówili, jak o złoczyńcach, zawstydzili się, którzy fałszywie oskarżają waszą dobrą rozmowę w Chrystusie.

Dzieje Apostolskie 23:2 Arcykapłan Ananiasz rozkazał tym, którzy przy nim stali, uderzyć go w usta.

Arcykapłan Ananiasz nakazał swoim sługom fizycznie zaatakować Pawła.

1. „Niebezpieczeństwo nieuczciwej władzy”

2. „Boża moc w obliczu cierpienia”

1. Izajasz 30:20-21 – „I chociaż Pan da wam chleb niedoli i wodę ucisku, to jednak wasi nauczyciele nie zostaną już usunięci do kąta, lecz wasze oczy będą widzieć waszych nauczycieli. uszy usłyszą za tobą słowo mówiące: To jest ta droga, idźcie nią, gdy się zwrócicie w prawo i gdy zwrócicie się w lewo.

2. Mateusza 5:39 – „Ale powiadam wam: Nie stawiajcie oporu złu; lecz kto cię uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi”.

Dzieje Apostolskie 23:3 Wtedy Paweł rzekł do niego: Uderzy cię Bóg, ściano pobielona; bo zasiadasz, aby mnie sądzić według Prawa i każesz mnie bić wbrew Prawu?

Paweł zganił arcykapłana za to, że nakazał go biczować wbrew prawu.

1. Znaczenie stania w obronie sprawiedliwości zgodnie z prawem.

2. Jak nawet w obliczu sprzeciwu musimy pozostać niezachwiani w naszych przekonaniach.

1. Łk 18,1-8 – Przypowieść o wytrwałej wdowie.

2. Efezjan 6:10-18 – Zbroja Boża.

Dzieje Apostolskie 23:4 A ci, którzy tam stali, mówili: Czy znieważasz arcykapłana

Bożego?

Odwaga Pawła w obronie własnej spowodowała, że został oskarżony o bluźnierstwo.

1 – „Bądź odważny w obronie siebie”

2 – „Potęga słów”

1 – 1 Piotra 3:15 – „Ale Chrystusa czcijcie w swoich sercach jako Pana. Bądźcie zawsze gotowi dać odpowiedź każdemu, kto prosi was o podanie powodu waszej nadziei. Czyńcie to jednak z łagodnością i szacunkiem.”

2 – Jakuba 1:19 – „Moi drodzy bracia i siostry, zwróćcie uwagę na to: Każdy powinien być prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu”.

Dzieje Apostolskie 23:5 Wtedy Paweł rzekł: Nie sądzę, bracia, aby był arcykapłanem, bo napisano: Nie będziesz mówił źle o władcy ludu swego.

Obrona Pawła przed oskarżeniem o bluźnierstwo ukazuje jego szacunek dla władzy i zaangażowanie w przestrzeganie pism świętych.

1: Szanuj osoby sprawujące władzę i postępuj zgodnie z naukami pism świętych.

2: Szanuj urząd arcykapłana i nie mów o nim nic złego.

1: Rzymian 13:1-7

2:1 Piotra 2:13-17

Dzieje Apostolskie 23:6 Ale gdy Paweł spostrzegł, że jedna część to saduceusze, a druga faryzeusze, zawołał w radzie: Mężowie i bracia, jestem faryzeuszem, synem faryzeusza: nadziei i zmartwychwstania Jestem kwestionowany.

Paweł, mając świadomość obecności obu stron obecnych na soborze, oświadczył, że jest faryzeuszem i oświadczył, że przesłuchuje się go w sprawie nadziei i zmartwychwstania.

1. Nadzieja i zmartwychwstanie – Dzieje Apostolskie 23:6

2. Trwanie w wierze – Dzieje Apostolskie 23:6

1. Rzymian 10:9-10 - Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

2. 1 Piotra 1:3-4 - Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który według obfitego miłosierdzia swego zrodził nas na nowo do żywej nadziei przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa.

Dzieje Apostolskie 23:7 A gdy to powiedział, powstał spór między faryzeuszami i saduceuszami, i podzielił się lud.

Faryzeusze i saduceusze kłócili się między sobą, co doprowadziło do podzielonego tłumu.

1. Niebezpieczeństwo podziałów: jak unikać dyskursu, który narzuca nas przeciwko sobie

2. Niwelowanie różnic: nauka szanowania i doceniania naszych różnic

1. Przysłów 18:19 – „Urażony brat jest bardziej nieustępliwy niż warowne miasto, a spory są jak zaryglowane bramy cytadeli”.

2. Efezjan 4:2-3 - „z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, tolerując jedni drugich w miłości, pilnie starając się zachować jedność Ducha w węźle pokoju”.

Dzieje Apostolskie 23:8 Saduceusze bowiem twierdzą, że nie ma zmartwychwstania ani anioła, ani ducha, ale faryzeusze wyznają jedno i drugie.

Faryzeusze i saduceusze mieli różne opinie na temat zmartwychwstania, aniołów i ducha.

1: Nigdy nie wolno nam stracić wiary w zmartwychwstanie oraz w istnienie aniołów i duchów.

2: Saduceusze mylili się, nie wierząc w zmartwychwstanie i duchy, a faryzeusze mieli rację w swojej wierze.

1:1 Tesaloniczan 4:13-14 - Ale nie chcę, bracia, abyście byli w nieświadomości, bracia, co do tych, którzy śpią, abyście się nie smucili, jak inni, którzy nie mają nadziei. Bo jeśli wierzymy, że Jezus umarł i zmartwychwstał, to i tych, którzy śpią w Jezusie, Bóg przyprowadzi ze sobą.

2: Hebrajczyków 12:22-23 - Ale wy przyszliście na górę Syjon i do miasta Boga żywego, Jeruzalem niebieskiego, i do niezliczonej rzeszy aniołów, do zgromadzenia ogólnego i Kościoła pierworodnych, którzy są napisane w niebie, i Bogu, Sędziemu wszystkich, i duchom ludzi sprawiedliwych, którzy stali się doskonałymi.

Dzieje Apostolskie 23:9 I powstał krzyk wielki, i powstali uczeni w Piśmie, którzy byli z faryzeuszy, i walczyli, mówiąc: Nie znaleźliśmy nic złego w tym człowieku; ale jeśli przemówił do niego duch lub anioł, nie walczyć z Bogiem.

Uczeni w Piśmie faryzeuszy, po wysłuchaniu obrony Pawła, doszli do wniosku, że nie mogą doszukać się w nim żadnej winy i że wszelka jego komunikacja musiała pochodzić ze źródła duchowego.

1. Konieczność wierności Bogu w naszym życiu

2. Moc słuchania głosu Bożego

1. Przysłów 3:5-6: Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Na wszystkich swoich drogach zwracajcie się do niego, a on wyprostuje wasze ścieżki.

2. Mateusza 6:10: Przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja, tak i na ziemi, jak i w niebie.

Dzieje Apostolskie 23:10 A gdy powstała wielka niezgoda, naczelny dowódca, bojąc się, aby Paweł nie został rozerwany na kawałki, rozkazał żołnierzom zejść i wziąć go spośród nich siłą, i przyprowadzić do zamek.

Powstało wielkie zamieszanie wśród ludu i naczelny dowódca, obawiając się o bezpieczeństwo Pawła, rozkazał żołnierzom, aby go siłą pojmali i wprowadzili do zamku.

1. Zaufaj Panu, że ochroni cię w trudnych chwilach

2. Znaczenie stawiania innych na pierwszym miejscu, aby pomóc ich chronić

1. Psalm 46:1 „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, zawsze obecną pomocą w trudnościach”.

2. Mateusza 22:39 „A drugie jest podobne: «Kochaj bliźniego swego jak siebie samego»”.

Dzieje Apostolskie 23:11 A następnej nocy Pan stanął przy nim i powiedział: Bądź dobrej myśli, Pawle, bo jak świadczył o mnie w Jerozolimie, tak musisz świadczyć i w Rzymie.

Pan ukazał się Pawłowi w nocy i zachęcił go, aby nadal składał o Nim świadectwo w Rzymie, tak jak to zrobił w Jerozolimie.

1. Trwajcie w składaniu świadectwa o Panu – Dzieje Apostolskie 23:11

2. Odwaga w trudnych czasach – Dzieje Apostolskie 23:11

1. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

2. Rzymian 8:37-39 – Nie, we wszystkim tym jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował. Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani księstwa, ani moce, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie nie będzie w stanie odłączyć nas od miłości Boga, który jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Dzieje Apostolskie 23:12 A gdy nastał dzień, zebrali się niektórzy Żydzi i związali się pod przekleństwem, mówiąc, że nie będą jeść ani pić, dopóki nie zabiją Pawła.

Grupa Żydów planowała zabić Pawła, składając przysięgę, że nie będą jeść ani pić, dopóki misja nie zakończy się pomyślnie.

1. Wierność Boga objawia się w obliczu złych planów i intryg.

2. Możemy nauczyć się ufać Bożej opiece nawet w obliczu niebezpieczeństwa.

1. Psalm 56:3-4 – „Kiedy się boję, ufam Tobie. Bogu, którego słowo wysławiam, Bogu ufam; Nie będę się bać. Co może mi zrobić ciało?”

2. Rzymian 8:28-29 – „A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy są powołani według Jego postanowienia. Tych zaś, których przedtem znał, przeznaczył też na wzór obrazu Jego Syna, aby był pierworodnym między

wielu braćmi”.

Dzieje Apostolskie 23:13 A było ich ponad czterdziestu, którzy utworzyli ten spisek.

Z tego fragmentu wynika, że przeciwko Pawłowi spiskowało czterdziestu ludzi.

1. Bóg zawsze będzie chronił Swoje wierne sługi, bez względu na to, jak wielkie będą szanse.

2. Nawet w obliczu przeważającego sprzeciwu powinniśmy zawsze trwać w wierze.

1. Izajasz 54:17 „Żadna broń utworzona przeciwko tobie nie powiedzie się”

2. Rzymian 8:31 „Co więc powiemy na to? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam?”

Dzieje Apostolskie 23:14 I przyszli do arcykapłanów i starszych, i powiedzieli: Związaliśmy się pod wielkim przekleństwem, że nie będziemy nic jeść, dopóki nie zabijemy Pawła.

Przywódcy żydowscy byli tak rozgniewani na Pawła, że ślubowali, że nie będą jeść, dopóki go nie zabiją.

1. Niebezpieczeństwo niekontrolowanych emocji: studium Dziejów Apostolskich 23:14

2. Moc Bożej ochrony: studium Dziejów Apostolskich 23:14

1. Przysłów 29:11 - Głupiec daje upust swojemu duchowi, ale mądry człowiek spokojnie go powstrzymuje.

2. Psalm 91:11 - Albowiem rozkaże swoim aniołom dotyczącym ciebie, aby cię strzegli na wszystkich twoich drogach.

Dzieje Apostolskie 23:15 Dlatego teraz wy wraz z radą dajcie znać przełożonemu, aby go do was jutro przyprowadził, jak gdybyście chcieli dowiedzieć się o nim czegoś dokładniejszego, a my lub kiedykolwiek się zbliżymy, jesteśmy gotowi go zabić .

Rada żydowska nalega, aby następnego dnia rzymski kapitan przyprowadził przed nich

Pawła, aby mogli go dalej przesłuchiwać, a gotowi są go zabić.

1. Niebezpieczeństwo odrzucenia orędzia Bożego: studium życia Pawła

2. Wartość wytrwałości w trudnych czasach

1. Rzymian 8:31-39 – Pewność i moc Bożej miłości pośród cierpienia.

2. Hebrajczyków 12:1-3 – Potrzeba wytrwania i pozostania wiernym nawet w trudnych czasach.

Dzieje Apostolskie 23:16 A gdy syn siostry Pawła usłyszał, że czyhają, poszedł i wszedł do zamku, i powiedział o tym Pawłowi.

Syn siostry Pawła został ostrzeżony o spisku przeciwko Pawłowi i zaalarmował go w porę.

1. Bóg zapewnia ochronę nawet w najciemniejszych czasach.

2. Bóg okazuje nam swoją miłość poprzez otaczających nas ludzi.

1. Psalm 27:5 „Bo w dniu niedoli będzie mnie strzegł w swoim mieszkaniu, ukryje mnie w osłonie swego świętego namiotu i postawi mnie wysoko na skale”.

2. Rzymian 8:28 „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia”.

Dzieje Apostolskie 23:17 Wtedy Paweł przywołał do siebie jednego z setników i rzekł: Przyprowadźcie tego młodzieńca do naczelnika, bo ma mu pewną rzecz do powiedzenia.

Paweł wezwał setnika, aby przyprowadził młodego mężczyznę do naczelnego wodza, gdyż młody człowiek miał mu coś ważnego do powiedzenia.

1. Bóg dodaje nam odwagi, aby mówić prawdę rządzącym.

2. W trudnych sytuacjach zawsze możemy polegać na przewodnictwie Pana.

1. Przysłów 28:1 – „Bezbożnik ucieka, gdy nikt go nie goni, lecz sprawiedliwi są odważni jak lew”.

2. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

Dzieje Apostolskie 23:18 Wziął go więc, zaprowadził do naczelnika i rzekł: Więzień Paweł wezwał mnie do siebie i prosił, abym przyprowadził do siebie tego młodzieńca, który ma ci coś do powiedzenia.

Paweł poprosił ucznia, aby przyprowadził młodego mężczyznę do naczelnego dowódcy, aby mógł mu coś powiedzieć.

1. Bądź odważny i mów głośno – Dzieje Apostolskie 23:18

2. Stań w obronie tego, w co wierzysz – Dzieje Apostolskie 23:18

1. Przysłów 31:8-9 „Mów w imieniu tych, którzy nie mogą mówić za siebie, w obronie praw wszystkich pozbawionych środków do życia. Zabieraj głos i osądzaj sprawiedliwie; bronić praw biednych i potrzebujących”.

2. Jakuba 1:19-20 „Zrozumcie to, moi drodzy bracia i siostry: wszyscy musicie być prędcy do słuchania, nieskorzy do mówienia i nieskorzy do złości. Gniew ludzki nie rodzi sprawiedliwości, jakiej pragnie Bóg”.

Dzieje Apostolskie 23:19 Wtedy naczelny kapitan wziął go za rękę, odszedł z nim na osobności i zapytał go: Co masz mi do powiedzenia?

Główny kapitan wziął Paula na bok i poprosił go, aby podzielił się swoją historią.

1: Bóg zapewni nam możliwość podzielenia się naszą historią i przyniesienia chwały Jego imieniu.

2: Musimy chcieć wystąpić z wiarą i ufnością, że Bóg zapewni siłę i odwagę potrzebne w trudnych sytuacjach.

1: Rzymian 8:31 – „Co w takim razie powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg jest za nami, któż może być przeciwko nam?”

2: Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia”.

Dzieje Apostolskie 23:20 I rzekł: Żydzi zgodzili się pragnąć, abyś jutro sprowadził Pawła na Radę, jakby chcieli go lepiej zapytać.

Żydzi poprosili dowódcę, aby następnego dnia przyprowadził Pawła na radę i zadał mu dalsze pytania.

1. Znaczenie słuchania Bożych wskazówek pomimo nacisków innych

2. Bycie przygotowanym na podążanie za wolą Bożą w każdej sytuacji

1. Jakuba 1:5-6 – „Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana. Niech jednak prosi z wiarą i bez wątpienia o Kto wątpi, jest jak fala morska niesiona i miotana przez wiatr.

2. Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli”.

Dzieje Apostolskie 23:21 Ale nie poddawaj się im, bo czyha na niego spośród nich ponad czterdziestu mężów, którzy związali się przysięgą, że nie będą jeść ani pić, dopóki go nie zabiją; a teraz są są gotowi i oczekują od Ciebie obietnicy.

Ponad 40 mężczyzn ostrzega Paula przed planowanym zamachem na niego, którzy przysięgli, że nie będą jeść ani pić, dopóki nie zostanie zabity.

1. Nie poddawaj się naciskom tych, którzy pragną czynić zło.

2. Trwaj niezachwianie w swojej wierze pomimo sprzeciwu i pokus.

1. Efezjan 6:11-13 – Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli przeciwstawić się zakusom diabła.

2. Mateusza 10:22 - I będziecie w nienawiści u wszystkich ze względu na moje imię. Ale kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony.

Dzieje Apostolskie 23:22 Wtedy naczelny kapitan wypuścił młodzieńca i przykazał mu: Nie mów nikomu, że mi to pokazałeś.

Naczelny kapitan wypuścił młodzieńca i zakazał mu nikomu mówić o tym, co się wydarzyło.

1. Moc utrzymywania tajemnic

2. Realizowanie naszych zobowiązań

1. Przysłów 11:13 – Plotka zdradza pewność; ale człowiek godny zaufania dochowuje tajemnicy.

2. Kolosan 3:23 - Cokolwiek robisz, pracuj nad tym całym sercem, jakbyś pracował dla Pana, a nie dla ludzkich mistrzów.

Dzieje Apostolskie 23:23 I przywołał do siebie dwóch setników, mówiąc: Przygotuj o trzeciej godzinie w nocy dwustu żołnierzy, aby wyruszyli do Cezarei, sześćdziesięciu jeźdźców i dwustu włóczników;

Paweł rozkazuje dwóm centurionom zebrać 200 żołnierzy, 70 jeźdźców i 200 włóczników, aby udali się nocą do Cezarei.

1. Wierność Pawła w wypełnianiu woli Bożej

2. Moc posłuszeństwa przykazaniom Boga

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Hebrajczyków 11:6 - A bez wiary nie można podobać się Bogu, gdyż każdy, kto do Niego przychodzi, musi wierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go pilnie szukają.

Dzieje Apostolskie 23:24 I dajcie im zwierzęta, aby mogli dopaść Pawła i sprowadzić go bezpiecznie do namiestnika Feliksa.

Klaudiusz Lizjasz rozkazuje żołnierzom zapewnić Pawłowi zwierzęta, które mają zostać

bezpiecznie zabrane do namiestnika Feliksa.

1. Boża opatrzność objawia się w opiece Pawła w jego misji dzielenia się Dobrą Nowiną o Jezusie Chrystusie.

2. Moc modlitwy może przenosić góry i zapewniać nam ochronę w chwilach zagrożenia.

1. Filipian 4:6-7 „Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie”.

2. Psalm 18:2 „Pan jest moją skałą, moją twierdzą i moim wybawicielem; Bóg mój jest moją skałą, w której się chronię, moją tarczą i rogiem mojego zbawienia, moją twierdzą”.

Dzieje Apostolskie 23:25 I napisał list w następujący sposób:

Dylemat Pawła dotyczący utknięcia pomiędzy lojalnością wobec soboru a lojalnością wobec wiary został rozwiązany w liście wysłanym do rady przez Feliksa.

1. Lojalność wobec Boga powinna być zawsze naszym priorytetem.

2. Powinniśmy być gotowi stanąć w obronie naszej wiary, nawet gdy jest ona trudna.

1. Mateusza 6:33 - Szukajcie najpierw jego królestwa i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane.

2. Daniel 3:17 - Jeśli wrzucą nas do pieca rozpalonego, Bóg, któremu służymy, będzie mógł nas z tego wybawić i wybawi nas z ręki twojej, królu.

Dzieje Apostolskie 23:26 Klaudiusz Lizjasz najdostojniejszemu namiestnikowi Feliksowi przesyła pozdrowienia.

Klaudiusz Lizjasz przesyła pozdrowienia szanownemu namiestnikowi Feliksowi.

1. Wartość szacunku w naszych relacjach.

2. Znaczenie pokory w przywództwie.

1. Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z was dba nie tylko o swój własny interes, ale także o dobro innych”.

2. Przysłów 18:12 – „Przed zagładą serce człowieka jest wyniosłe, lecz pokora jest ważniejsza niż honor”.

Dzieje Apostolskie 23:27 Ten człowiek został wzięty spośród Żydów i powinien był zostać przez nich zabity. Wtedy przybyłem z wojskiem i uratowałem go, wiedząc, że jest Rzymianinem.

Paweł zostaje uratowany przez armię rzymską po wzięciu go do niewoli przez Żydów.

1: W czasach nieszczęścia Bóg może skorzystać z nieoczekiwanych źródeł, aby nas uratować.

2: Powinniśmy być przygotowani na to, że Bóg użyje nas do ratowania innych.

1: Izajasz 41:10 – Nie bój się; bo Ja jestem z tobą. Nie lękaj się; bo jestem twoim Bogiem. Wzmocnię cię; tak, pomogę ci; tak, podeprę cię prawicą mojej sprawiedliwości.

2: Psalm 91:14-15 - Ponieważ umiłował mnie, dlatego go wybawię: wywyższę go, bo poznał imię moje. Będzie mnie wzywał, a ja mu odpowiem. Będę z nim w ucisku; Wybawię go i oddam mu cześć.

Dzieje Apostolskie 23:28 A gdy już poznałem przyczynę, dla której go oskarżyli, wyprowadziłem go przed ich radę:

Paweł przyprowadził przed Radę nieznanego mu człowieka, aby dowiedział się, o co jest oskarżony.

1. Podejmowanie mądrych decyzji w niepewnych czasach

2. Moc sprawiedliwego sądu

1. Przysłów 15:22 - Bez celów doradczych rozczarowuje się: ale w mnóstwie doradców są

ugruntowani.

2. Jakuba 1:19 - Dlatego, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu.

Dzieje Apostolskie 23:29 Którego poznałem jako oskarżonego o kwestie związane z ich prawem, lecz nie postawione mu nic godnego śmierci lub więzów.

Pawła oskarżono o złamanie żydowskiego prawa, ale nic, co zrobił, nie było na tyle poważne, aby zasługiwało na karę.

1. Jak reagujemy na prześladowania — zachęcanie chrześcijan, aby pozostali wierni Bogu pomimo niesprawiedliwego traktowania.

2. Pokonywanie fałszywych oskarżeń – Przypominanie wierzącym, aby pozostawali pewni Bożej prawdy.

1. Rzymian 8:35-39 – Kto nas oddzieli od miłości Chrystusa?

2. Jana 16:32-33 – Na świecie ucisk będziecie mieć; ale bądź dobrej myśli, ja zwyciężyłem świat.

Dzieje Apostolskie 23:30 A gdy mi powiedziano, że Żydzi czyhali na tego człowieka, natychmiast posłałem do ciebie i dałem rozkaz także jego oskarżycielom, aby powiedzieli przed tobą, co mają przeciwko niemu. Pożegnanie.

Paweł polecił rzymskiemu dowódcy, aby przyprowadził przed niego Żydów planujących zasadzkę na człowieka, aby odpowiedzieli na swoje zarzuty.

1. Znaczenie sprawiedliwości i uczciwości w społeczeństwie.

2. Boża ochrona przed wrogami.

1. Psalm 37:40 – „I Pan im pomoże i wybawi ich. Wybawi ich od bezbożnych i zbawi ich, bo w Nim pokładają ufność”.

2. Przysłów 21:15 – „Sprawiedliwy jest radością sądzić, lecz zagłada czyniących nieprawość”.

Dzieje Apostolskie 23:31 Wtedy żołnierze, zgodnie z rozkazem, wzięli Pawła i w nocy zaprowadzili go do Antipatris.

Zgodnie z rozkazem, Paweł został w nocy zabrany przez żołnierzy do Antypatris.

1. Przestrzeganie przykazań: przykład Pawła z Dziejów Apostolskich 23:31

2. Wypełnianie poleceń: Jak Paweł okazywał posłuszeństwo w Dziejach Apostolskich 23:31

1. Jozuego 1:7-9 – Bądź silny i bardzo odważny; pilnie przestrzegajcie całego prawa, które dał wam mój sługa Mojżesz; nie odwracajcie się od niego ani na prawo, ani na lewo, aby wam się powiodło, gdziekolwiek się udacie.

2. Rzymian 13:1-5 – Niech każdy będzie poddany władzom rządzącym, gdyż nie ma innej władzy, jak tylko ta, którą ustanowił Bóg. Istniejące władze zostały ustanowione przez Boga.

Dzieje Apostolskie 23:32 Nazajutrz zostawili jeźdźców, aby poszli z nim, i wrócili do zamku:

Następnego dnia jeźdźcy towarzyszyli Pawłowi w drodze do zamku, a pozostali wrócili.

1. Podróż Pawła na zamek jest przykładem wierności i zaufania Bożemu prowadzeniu.

2. Siła towarzystwa – jak dzięki przyjaciołom nawet najtrudniejsze ścieżki stają się łatwiejsze.

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

2. Przysłów 27:17 – „Żelazo ostrzy żelazo, a jeden ostrzy drugiego”.

Dzieje Apostolskie 23:33 Gdy przybyli do Cezarei i dostarczyli list namiestnikowi, przedstawili mu także Pawła.

Paweł zostaje przedstawiony namiestnikowi w Cezarei.

1: Możemy ufać Bożemu wyczuciu czasu, ponieważ On zawsze będzie wierny swoim obietnicom.

2: Zawsze powinniśmy być wierni planom, jakie Bóg ma dla nas i być gotowi trwać niewzruszenie w naszej wierze.

1: Hebrajczyków 11:1-3 „A wiara to pewność tego, czego się spodziewamy, i pewność tego, czego nie widzimy. Za to właśnie otrzymali pochwałę starożytni. Przez wiarę rozumiemy, że wszechświat został stworzony na rozkaz Boga, aby to, co widzialne, nie powstało z tego, co widzialne."

2: Rzymian 8:28 „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia."

Dzieje Apostolskie 23:34 A gdy namiestnik przeczytał ten list, zapytał, w jakiej prowincji jest. A gdy zrozumiał, że pochodzi z Cylicji;

Ustalono, że Paweł pochodził z Cylicji.

1. Bycie identyfikowanym poprzez nasze działania i czyny.

2. Wiedza o tym, kim jesteśmy w Chrystusie.

1. Efezjan 4:1-3 - „Dlatego ja, więzień Pana, namawiam was, abyście postępowali w sposób godny powołania, do którego zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości, pragnący zachować jedność Ducha w węźle pokoju."

2. Kolosan 3:12-17 – „Przyobleczcie się zatem jako wybrani Boga, święci i umiłowani, współczujące serca, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość, znosząc jedni drugich, a jeśli jeden ma skargę na drugiego, przebaczając siebie nawzajem; jak Pan wam przebaczył, tak i wy powinniście przebaczać. A nade wszystko przyobleczcie się w miłość, która wszystko łączy w doskonałej harmonii. A w sercach waszych niech panuje pokój Chrystusowy, do którego też zostaliście wezwani jedno ciało. I dziękujcie. Niech słowo Chrystusowe mieszka w was obficie, ucząc i napominając jedni drugich we wszelkiej mądrości, śpiewając psalmy i hymny, i pieśni duchowe, z wdzięcznością w sercach waszych Bogu.

Dzieje Apostolskie 23:35 Wysłucham cię – powiedział – gdy przyjdą także twoi oskarżyciele. I kazał go trzymać w sali sądowej Heroda.

Paweł spotkał się z rzymskim dowódcą i obiecał, że zostanie wysłuchany, gdy przybędą jego oskarżyciele.

1. Bóg zawsze zapewnia nam możliwość bycia wysłuchanymi w chwilach zmagań.

2. Możemy ufać, że Bóg będzie z nami nawet w trudnych sytuacjach.

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci; Podtrzymam cię moją sprawiedliwą prawicą".

2. Psalm 55:22 – „Zrzuć swoje troski na Pana, a On cię wesprze; nigdy nie dopuści do upadku sprawiedliwego".

24 rozdział Dziejów Apostolskich opisuje proces Pawła przed namiestnikiem Feliksem w Cezarei, oskarżenia Tertullusa, prawnika reprezentującego arcykapłana i starszych żydowskich, oraz obronę Pawła.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od przybycia Ananiasza, kilku starszych i prawnika imieniem Tertullus do Cezarei, aby przedstawić namiestnikowi Feliksowi sprawę przeciwko Pawłowi. Tertullus rozpoczął swoje oskarżenie od schlebiania Feliksowi, a następnie zaczął oskarżać Pawła o bycie wichrzycielem, który wzniecał zamieszki wśród Żydów na całym świecie. Pochwycił go przywódca sekty Nazarejczyków, który próbował nawet zbezcześcić świątynię (Dzieje Apostolskie 24:1-7). Poprosili Feliksa, aby na podstawie tego, co powiedzieli, zbadał samego Pawła.

Akapit drugi: Po tym jak Tertullus przedstawił swoją sprawę, Feliks dał Pawłowi możliwość obrony. Paweł grzecznie zwrócił się do gubernatora, odpierając zarzuty, mówiąc, że dwanaście dni wcześniej udał się na nabożeństwo do Jerozolimy, nie kłócąc się z nikim ani nie powodując zamieszania. Żadna z synagog świątynnych w mieście nie mogła udowodnić zarzutów, zamiast tego wyznał, że podążał „Drogą", którą nazywali sektą, wierzył we wszystko, co napisano. Prorocy Prawa mają nadzieję, że Bóg jest oni sami twierdzą, że zmartwychwstanie zarówno sprawiedliwy, jak i niegodziwy (Dzieje Apostolskie 24:10-15). Podkreślił, że zawsze starał się zachować czyste sumienie przed Bogiem, człowiek po kilku latach przyszedł, przyniósł dary, ludzie składali tam ofiary, uznano ich za ceremonialnie czystych, bez zakłócania porządku tłumu. Niektórzy Żydzi z prowincji Azja powinni tu być, zanim postawicie jakiekolwiek zarzuty, jeśli mają coś przeciwko mnie, lub niech sami ci ludzie to powiedzą. jaką zbrodnię odkryli, gdy stanęli przed Sanhedrynem, chyba że podczas procesu wykrzykiwano jedną rzecz: „Chodzi o zmartwychwstanie, jestem dzisiaj przed wami sądzony" (Dzieje Apostolskie 24:16-21).

Akapit 3: Jednakże, ponieważ Feliks miał dokładną wiedzę o Drodze, odroczył postępowanie, mówiąc: „Kiedy dowódca Lizjasza przybędzie, rozstrzygnę twoją sprawę".

Nakazał setnikowi trzymać Pawła pod strażą, ale dać mu trochę wolności, pozwolić przyjaciołom zająć się jego potrzebami (Dz 24,22-23). Kilka dni później przyszedł Feliks z żoną Druzyllą, która była Żydówką, posłaną po Pawła, słuchał, jak mówił o wierze Jezus Chrystus. Gdy rozmawiano o sprawiedliwości, samokontroli, przyszedł sąd, Feliks przestraszył się i powiedział: „Na razie wystarczy!". Możesz odejść. Kiedy uznam to za stosowne, poślę po ciebie. Jednocześnie miał nadzieję, że Paweł da mu pieniądze, więc posyłany po niego często z nim rozmawiał, lecz po dwóch latach na jego miejsce wstąpił Porcjusz Festus, Feliks, który chciał udzielić łaski Żydom, którzy pozostawili Pawła w więzieniu (Dz 24:24-27).

Dzieje Apostolskie 24:1 A po pięciu dniach zszedł arcykapłan Ananiasz ze starszymi i z pewnym mówcą imieniem Tertullus, który doniósł namiestnikowi na Pawła.

Paweł został oskarżony przed namiestnikiem przez arcykapłana Ananiasza i mówcę Tertullusa o przestępstwo.

1. Niebezpieczeństwo plotek: studium oskarżenia Pawła

2. Niezmiennie w obliczu sprzeciwu: obrona Pawła w Dziejach Apostolskich 24

1. Przysłów 18:8 – „Słowa plotek są jak wyborne kąski; docierają do najgłębszych zakątków człowieka".

2. 1 Koryntian 10:13 – „Żadna pokusa nie dosięgła was, z wyjątkiem tej, która jest wspólna dla ludzi; lecz wierny jest Bóg, który nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad to, co możecie, ale poprzez pokusę także toruje drogę ucieczki, abyście mogli to znieść".

Dzieje Apostolskie 24:2 A gdy go wezwano, Tertullus zaczął go oskarżać, mówiąc: Ponieważ dzięki tobie cieszymy się wielkim spokojem i dzięki Twojej opatrzności dokonują się wobec tego narodu bardzo godne czyny,

Tertullus wychwalał Feliksa za wielki spokój i godne czyny, jakie zapewnił narodowi.

1. Uznanie Bożego dzieła poprzez ludzkich przywódców

2. Zrozumienie roli ludzkich przywódców w służeniu ludowi Bożemu

1. Filipian 2:12-13 „Dlatego, umiłowani moi, jak zawsze byliście posłuszni, tak i teraz nie

tylko jak w mojej obecności, ale o wiele bardziej pod moją nieobecność, z bojaźnią i drżeniem sprawujcie swoje zbawienie z bojaźnią i drżeniem, bo to jest Bóg który w was działa, aby chcieć i działać dla swego upodobania”.

2. Kolosan 3:23-24 „Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie dla ludzi, wiedząc, że od Pana otrzymacie dziedzictwo w nagrodę. Służycie Panu Chrystusowi.”

Dzieje Apostolskie 24:3 Przyjmujemy to zawsze i wszędzie, najszlachetniejszy Feliksie, z całą wdzięcznością.

Paweł podziękował Feliksowi za to, że zawsze akceptował jego i jego nauki.

1. Moc dziękczynienia: jak wdzięczność może zmienić nasze życie

2. Sztuka pokory: pozwalanie, aby nasza wdzięczność przemawiała za nas

1. Kolosan 3:15-17 - A w sercach waszych niech panuje pokój Boży, do którego też powołani zostaliście w jednym ciele; i bądź wdzięczny. Niech Słowo Chrystusowe zamieszka w was obficie we wszelkiej mądrości, ucząc i napominając się wzajemnie w psalmach, hymnach i pieśniach duchowych, śpiewając Panu z łaską w sercach waszych. I wszystko, cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

2. Efezjan 5:20 - Zawsze dziękując za wszystko Bogu Ojcu w imieniu Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Dzieje Apostolskie 24:4 Mimo to, że nie będę ci już dłużej przeszkadzał, proszę cię, abyś wysłuchał nas w kilku słowach o twojej łaskawości.

Paweł broni się przed Feliksem, namiestnikiem rzymskim.

1. Próby i cierpienia: jak radzić sobie w trudnych sytuacjach z wdziękiem i godnością

2. Siła perswazji: Spraw, aby Twój głos został usłyszany w uprzejmy sposób

1. Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków.

2. Rzymian 12:18 - Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, żyjcie w pokoju ze wszystkimi.

Dzieje Apostolskie 24:5 Stwierdziliśmy bowiem, że ten człowiek jest człowiekiem zarazy i podżegaczem do buntu wśród wszystkich Żydów na całym świecie, a także przywódcą sekty Nazarejczyków:

Paweł zostaje oskarżony o sprawianie kłopotów i przywódcę nowej sekty wierzących.

1. Siła wpływu: jak możemy zmienić świat

2. Niezmiennie w obliczu sprzeciwu: przykład Pawła

1. Mateusza 5:14-16 – „Wy jesteście światłością świata. Nie może się ukryć miasto zbudowane na górze. Nie zapala się też lampy i nie stawia jej pod czaszą. Zamiast tego stawia się ją na stojaku i daje światło każdemu w domu.Tak i wasze światło niech świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

2. Efezjan 6:10-12 – Wreszcie bądźcie silni w Panu i Jego potężnej mocy. Założyć pełną zbroję Bożą, aby móc przeciwstawić się diabłu? schematy. Nasza walka nie jest bowiem toczona przeciwko ciału i krwi, ale przeciwko władcom, przeciwko władzom, przeciwko mocom tego ciemnego świata i przeciwko duchowym siłom zła w niebiańskich królestwach. Dlatego przywdziejcie pełną zbroję Bożą, abyście, gdy nadejdzie dzień zły, mogli stanąć na swoim miejscu, a gdy już wszystko uczynicie, ostać się.

Dzieje Apostolskie 24:6 Który też dopuścił się bezczeszczenia świątyni, którego wzięliśmy i osądzilibyśmy według naszego prawa.

Paweł został oskarżony o zbezczeszczenie świątyni jerozolimskiej.

1: Możemy uczyć się z przykładu Pawła odwagi i wiary w obliczu sprzeciwu.

2: Nie powinniśmy zapominać o znaczeniu świątyni i jej świętości.

1: Galatów 6:9 – „Nie ustawajmy się w czynieniu dobra, bo we właściwym czasie zbierzemy żniwo, jeśli się nie poddamy”.

2: Łk 21:19 – „Stając niewzruszenie, zyskasz życie”.

Dzieje Apostolskie 24:7 Ale napadł na nas naczelny dowódca Lizjasz i z wielką gwałtownością porwał go z naszych rąk,

Lizjasz brutalnie odbiera Pawła jego naśladowcom.

1. Współczucie w obliczu przeciwności losu

2. Podtrzymywanie wiary w obliczu sprzeciwu

1. Mateusza 5:10-12 - ? mniejsi są ci, którzy są prześladowani ze względu na sprawiedliwość, bo do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy inni wam urągają i prześladują was, i gdy z mojego powodu kłamliwie mówią na was wszelkie zło. Radujcie się i weselcie, bo wielka jest wasza nagroda w niebie, bo tak prześladowali proroków, którzy byli przed wami.

2. Rzymian 8:31-39 - ? Cóż więc powiemy o tych rzeczach? Jeśli Bóg jest za nami, któż może być przeciwko nam? On, który własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał wraz z nim darować nam wszystkiego? Kto wniesie oskarżenie przeciwko Bogu? wybrać ? To Bóg usprawiedliwia. Kto ma potępiać? Chrystus Jezus jest tym, który umarł? poza tym, kto został wychowany? ho jest po prawicy Boga, który rzeczywiście wstawia się za nami. Któż nas oddzieli od miłości Chrystusowej? Czy ucisk, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz? Jak jest napisane, ? albo ze względu na ciebie, jesteśmy zabijani przez cały dzień; jesteśmy uważani za owce przeznaczone na rzeź. Nie, we wszystkim tym jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki Temu, który nas umiłował. Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie w stanie nas odłączyć od miłości Boga w Chrystus Jezus, nasz Pan.??

Dzieje Apostolskie 24:8 Nakaż swoim oskarżycielom, aby przyszli do ciebie, badając, od kogo możesz się dowiedzieć o tym wszystkim, o co go oskarżamy.

Obrona Pawła przed Feliksem pokazała jego ufność w sprawiedliwość Bożą.

1. Bóg jest naszym ostatecznym sędzią, więc zaufaj Mu.

2. Nawet w trudnych czasach powinniśmy ufać sprawiedliwości Pana.

1. Rzymian 8:28 „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia.”

2. Przysłów 3:5-6 „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Poddaj się Mu na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki”.

Dzieje Apostolskie 24:9 I Żydzi także się zgodzili, twierdząc, że tak się stało.

Żydzi zgodzili się ze słowami Pawła, że były one prawdziwe.

1. Wierność nagrodzona – Bóg wysłuchał słów Pawła i nagrodził go aprobatą Żydów.

2. Prawda jest niezmienna – Paweł mówił zgodnie z prawdą i Żydzi to uznali.

1. Jana 8:32 – „I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli”.

2. Przysłów 12:19 – „Warga prawdy zostanie ustalona na zawsze”.

Dzieje Apostolskie 24:10 Wtedy Paweł, gdy namiestnik dał mu znak, aby przemówił, odpowiedział: Ponieważ wiem, że przez wiele lat byłeś sędzią tego narodu, odpowiadam sobie z większą radością:

Paweł z radością odpowiedział na pytanie gubernatora, biorąc pod uwagę swoje wieloletnie doświadczenie z narodem.

1: Zaufaj Bogu i z radością odpowiadaj na zadawane ci pytania.

2: Bądź pewien swojej wiedzy i doświadczenia i wykorzystaj je na swoją korzyść.

1: Przysłów 3:5-6 „Zaufaj Panu całym swoim sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj Go na wszystkich swoich drogach, a On będzie prostował twoje ścieżki.”

2: Filipian 4:4-5 „Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtarzam: radujcie się. Niech wszyscy poznają wasze umiarkowanie. Pan jest blisko”.

Dzieje Apostolskie 24:11 Abyście zrozumieli, że minęło jeszcze zaledwie dwanaście dni, odkąd udałem się do Jerozolimy, aby oddać pokłon.

Paweł broni swojej wiary przed Feliksem, stwierdzając, że dopiero niedawno był w Jerozolimie, aby oddać cześć Bogu.

1. Pozostań wierny swojej wierze: pozostawaj oddany Bogu

2. Co to znaczy oddawać cześć: odkrywanie głębi oddania

1. Hebrajczyków 10:22 - Przystąpmy ze szczerym sercem, z całkowitą pewnością wiary, pokropiając serca od złego sumienia i obmywając ciała czystą wodą.

2. Jana 4:23-24 - Ale nadchodzi godzina i już jest, kiedy prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w duchu i prawdzie; bo i Ojciec takich szuka, którzy by mu oddawali cześć. Bóg jest Duchem i ci, którzy Go czczą, muszą oddawać cześć w duchu i prawdzie.

Dzieje Apostolskie 24:12 I nie znaleźli mnie w świątyni, jak kłóciłem się z kimkolwiek, ani podrywałem ludu, ani w synagogach, ani w mieście:

Pawła uznano za niewinnego jakiegokolwiek przestępstwa, gdyż nie znaleziono go w świątyni, synagogach ani w mieście, który podrywał lud lub kłócił się z kimkolwiek.

1. Moc niewinności: spojrzenie na przeżycia Pawła z Dziejów Apostolskich 24

2. Trzymanie się z dala od fałszywych oskarżeń: lekcje płynące z obrony przez Pawła swojego charakteru

1. Mateusza 5:11-12 - Błogosławieni jesteście, gdy ludzie będą wam urągać i prześladować was, i gdy z mego powodu będą wam mówić kłamliwie wszystko złe na was. Radujcie się i weselcie bardzo, bo wielka jest wasza nagroda w niebie, bo tak prześladowali prorocy, którzy byli przed wami.

2. 1 Piotra 2:20-21 – Bo cóż to za chwała, jeśli cierpliwie zniesiecie, gdy was policzkują za wasze przewinienia? lecz jeśli dobrze czynicie i cierpicie z tego powodu, znosicie to cierpliwie, jest to miłe Bogu. Bo i do tego powołani zostaliście, gdyż i Chrystus cierpiał za nas, zostawiając nam przykład, abyście wstępowali w jego ślady.

Dzieje Apostolskie 24:13 Nie mogą też udowodnić tego, o co mnie teraz oskarżają.

Paweł staje przed Feliksem, aby bronić się przed fałszywymi oskarżeniami kierowanymi pod jego adresem.

1. Starajmy się żyć uczciwie i uczciwie, aby inni nie mogli nas o nic zarzucić.

2. Powinniśmy ufać Bożej ochronie i zaopatrzeniu, nawet gdy rzucane są przeciwko nam fałszywe oskarżenia.

1. Przysłów 10:9 - Kto postępuje uczciwie, chodzi bezpiecznie, ale kto wypacza swoje drogi, zostanie zdemaskowany.

2. 1 Piotra 2:19-21 - Jest to bowiem rzecz łaskawa, gdy pamiętając o Bogu, znosi się smutki, cierpiąc niesprawiedliwie. Jaka to zasługa, jeśli grzeszysz i jesteś za to bity, a mimo to wytrwasz? Jeżeli jednak czynicie dobro i cierpicie z tego powodu, wytrwacie, jest to rzecz łaskawa w oczach Boga. Na to bowiem powołani zostaliście, gdyż i Chrystus cierpiał za was, zostawiając wam przykład, abyście wstępowali w jego ślady.

Dzieje Apostolskie 24:14 Ale to ci wyznaję, że drogą, którą nazywają herezją, tak oddaję cześć Bogu moich ojców, wierząc we wszystko, co jest napisane w Prawie i u Proroków:

Paweł wyznaje, że jest czcicielem Boga swoich ojców i wierzy we wszystko, co napisane w Prawie i u proroków.

1: Jesteśmy powołani do naśladowania Boga, a nie człowieka.

2: Ważne jest, aby być zakorzenionym w Słowie Bożym.

1: Rzymian 12:2 – Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

2: Powtórzonego Prawa 6:4-6 - Słuchaj, Izraelu: Pan, Bóg nasz, Pan jest jeden. Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą. Przykazania, które wam dzisiaj daję, niech będą w waszych sercach.

Dzieje Apostolskie 24:15 I miejcie w Bogu nadzieję, którą sami też dają, że nastąpi zmartwychwstanie, zarówno sprawiedliwych, jak i niesprawiedliwych.

Paweł zachęcał ludzi, aby pokładać nadzieję w Bogu, ufając w zmartwychwstanie zarówno sprawiedliwych, jak i niesprawiedliwych.

1. Nadzieja zmartwychwstania: ufność w Boże obietnice

2. Sprawiedliwość Boża: zmartwychwstanie sprawiedliwych i niesprawiedliwych

1. Izajasz 25:8-9 On pochłonie śmierć na zawsze; a Pan BÓG otrze łzy z każdego oblicza; usunie naganę swego ludu z całej ziemi; bo Pan przemówił.

2. Rzymian 6:23 Zapłatą za grzech jest śmierć; lecz darem Bożym jest życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Dzieje Apostolskie 24:16 I w tym ćwiczę, aby zawsze mieć sumienie wolne od obrazy wobec Boga i ludzi.

Paweł przywiązywał wagę do czystego sumienia przed Bogiem i ludźmi.

1: Jezus wzywa nas, abyśmy mieli czyste sumienie przed Bogiem i ludźmi.

2: Jesteśmy wezwani do prowadzenia życia uczciwego w obecności Boga i ludzi.

1:1 Jana 3:20-21? lub kiedykolwiek nasze serce nas potępia, Bóg jest większy od naszego serca i On wie wszystko. Umiłowani, jeśli nasze serce nas nie potępia, mamy ufność przed Bogiem. ??

2: Rzymian 12:17? Nie odpłacajcie nikomu złem za zło, lecz starajcie się czynić to, co jest godne w oczach wszystkich.

Dzieje Apostolskie 24:17 Po wielu latach przyszedłem przynosić mojemu narodowi jałmużnę i ofiary.

Paweł wraca do Jerozolimy, aby przynosić ofiary swemu ludowi.

1. Znaczenie powrotu do domu i odwdzięczenia się tym, którzy nam dali.

2. Pamiętanie o naszych korzeniach i okazywanie wdzięczności.

1. Łk 17:11??9 – Jezus uzdrawia dziesięciu trędowatych i tylko jeden wraca, aby Mu podziękować.

2. Mateusza 25:35??6 Jezus nakazuje nam pomagać potrzebującym.

Dzieje Apostolskie 24:18 Po czym zastali mnie niektórzy Żydzi z Azji oczyszczonym w świątyni, bez tłumu i zgiełku.

Niektórzy Żydzi z Azji znaleźli Pawła oczyszczonego w świątyni, bez wielkiego tłumu i zamieszania.

1. Moc posłuszeństwa: odkrywanie Bożego celu w naszym życiu

2. Życie w pokoju: odnajdywanie harmonii w niepewnych czasach

1. Psalm 130:5-6 - "Oczekuję Pana, dusza moja oczekuje i w Jego słowie pokładam nadzieję. Dusza moja oczekuje Pana bardziej niż ci, którzy czuwają o poranku. Mówię więcej niż oni tę straż poranną".

2. Mateusza 5:9 – „Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani dziećmi Bożymi".

Dzieje Apostolskie 24:19 Którzy powinni byli tu być przed tobą i sprzeciwiać się, gdyby byli przeciw mnie.

Paweł broni się przed Feliksem, stwierdzając, że gdyby ktoś miał coś przeciwko niemu, powinien był być obecny i wyrazić sprzeciw.

1. Stawanie w obronie sprawiedliwości: przykład Pawła, który bronił się i domagał się sprawiedliwości.

2. Sprawiedliwość w obliczu oskarżenia: Niezmiennie trwać i ufać Bożej sprawiedliwości, gdy zostaje fałszywie oskarżony.

1. Izajasz 54:17 – Żadna broń utworzona przeciwko mnie nie będzie skuteczna.

2. Przysłów 17:15 - Kto usprawiedliwia bezbożnego, i ten, kto potępia sprawiedliwego, obaj jednakowo są obrzydliwością dla Pana.

Dzieje Apostolskie 24:20 Albo też ci sami, którzy tu są, niech mówią, jeśli znaleźli we mnie coś złego, gdy stałem przed Radą,

Paweł został oskarżony przed soborem o wykroczenie, lecz nie znaleziono przeciwko niemu żadnych dowodów.

1: Sprawiedliwość Boża zawsze zwycięża i On wiernie chroni nas przed fałszywymi oskarżeniami.

2: Możemy ufać Bogu, że nas ochroni i przyniesie sprawiedliwość niesprawiedliwym.

1: Psalm 37:5-6 – Powierz Panu swoją drogę; zaufaj Mu, a On będzie działał. On wyprowadzi twoją sprawiedliwość jak światło i twoją sprawiedliwość jak południe.

2: Przysłów 21:3 - Czynienie sprawiedliwości i sprawiedliwości jest milsze Panu niż ofiara.

Dzieje Apostolskie 24:21 Z wyjątkiem tego jednego głosu, który wołałem, stojąc pośród nich, Dotykając zmartwychwstania, dzisiaj kwestionujecie mnie.

Paweł jest przesłuchiwany przed Feliksem w związku z jego twierdzeniami dotyczącymi zmartwychwstania.

1. Nasza nadzieja na zmartwychwstanie: celebrowanie daru życia wiecznego

2. Życie w świetle zmartwychwstania: przemienianie świata przez wiarę

1. 1 Koryntian 15:20-22 ??? Oto teraz Chrystus zmartwychwstał i stał się pierwiastkiem tych, którzy zasnęli. Ponieważ bowiem przez człowieka przyszła śmierć, przez Człowieka przyszło też zmartwychwstanie. Bo jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni.

2. Łukasza 24:3-7 ??? Gdy przypomnieli sobie Jego słowa, wrócili od grobu i opowiedzieli o tym wszystkim jedenastu i wszystkim pozostałym. To Maria Magdalena, Joanna, Maria, matka Jakuba, i inne kobiety, które były z nimi, powiedziały to apostołom. A ich słowa

wydawały im się błahymi opowieściami i nie wierzyli im. Ale Piotr wstał i pobiegł do grobu; i pochyliwszy się, ujrzał leżące osobno płótna; i odszedł, dziwiąc się temu, co się stało.

Dzieje Apostolskie 24:22 A gdy Feliks usłyszał te rzeczy, mając o tym szerszą wiedzę, odłożył je na później i powiedział: Gdy przybędzie naczelny dowódca Lizjasz, dowiem się wszystkiego o waszej sprawie.

Feliks przysłuchiwał się dyskusji Pawła i Żydów i postanowił zaczekać, aż przybędzie naczelny kapitan Lizjasz, aby zdobyć więcej wiedzy na ten temat.

1. Cierpliwość w podejmowaniu decyzji: uczenie się od Feliksa z Dziejów Apostolskich 24

2. Wartość poszukiwania mądrości: przykład Feliksa z Dziejów Apostolskich 24

1. Jakuba 1:5 – „Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana.”

2. Przysłów 11:14 – „Gdzie nie ma rady, ludzie upadają; lecz w mnóstwie doradców jest bezpieczeństwo”.

Dzieje Apostolskie 24:23 I rozkazał setnikowi, aby strzegł Pawła i pozostawił mu wolność oraz aby nikomu ze swoich znajomych nie zabraniał usługiwać ani przychodzić do niego.

Paweł może mieć swobodę przyjmowania gości i otrzymywania pomocy od swoich znajomych.

1: Łaska Boża daje nam wolność bycia otoczonym wsparciem tych, którzy nas kochają.

2: Miłość i miłosierdzie Boga pozwalają nam cieszyć się pocieszeniem i opieką ze strony otaczających nas osób.

1: Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2: Hebrajczyków 13:5 – Trzymajcie swoje życie wolne od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co posiadacie, bo on powiedział: Nigdy Cię nie opuszczę ani nie

opuszczę.

Dzieje Apostolskie 24:24 A gdy po kilku dniach przyszedł Feliks ze swą żoną Druzyllą, która była Żydówką, posłał po Pawła i wysłuchał go w sprawie wiary w Chrystusa.

Paweł rozmawiał z Feliksem i Druzyllą o wierze w Chrystusa.

1. Znaczenie dzielenia się ewangelią z innymi

2. Moc wiary w Jezusa Chrystusa

1. Mateusza 28:18-20 - A Jezus przyszedł i rzekł do nich: ? Dana mi jest cała władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i czyńcie uczniami wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca wieku.

2. Rzymian 10:14-17 – Jak więc będą wzywać tego, w którego nie uwierzyli? A jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? A jak mają słuchać, skoro nikt nie głosi? A jak mają głosić, jeśli nie są posłani? Jak jest napisane, ? Jakże piękne są stopy tych, którzy głoszą dobrą nowinę!? Zatem wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa.

Dzieje Apostolskie 24:25 A gdy rozważał sprawiedliwość, wstrzemięźliwość i nadchodzący sąd, Feliks zadrżał i odpowiedział: Idź tym razem; gdy będę miał dogodną porę, zawołam cię.

Feliks został skazany za swą grzeszność po Pawle? głoszenie o sprawiedliwości, wstrzemięźliwości i przyszłym sądzie.

1. Grzeszność człowieka i konsekwencje braku skruchy

2. Moc głoszenia i jego zdolność oddziaływania na serce

1. Rzymian 3:10-12 - Jak napisano: Nie ma sprawiedliwego, ani jednego. Nie ma rozumnego, nie ma, kto szuka Boga. Wszyscy zniknęli z drogi, razem stali się nieopłacalni; nie ma nikogo, kto by dobrze czynił, nie, ani jednego.

2. 1 Koryntian 2:4-5 - A moja mowa i moje nauczanie nie opierały się na kuszących słowach ludzkiej mądrości, ale na pokazie Ducha i mocy: aby wasza wiara nie opierała się

na mądrości ludzkiej, ale na moc Boga.

Dzieje Apostolskie 24:26 Miał też nadzieję, że od Pawła dano mu pieniądze, aby go uwolnił; dlatego częściej posyłał po niego i rozmawiał z nim.

Zatrzymanie Pawła bardzo zainteresowało Feliksa, który miał nadzieję otrzymać od niego łapówkę w zamian za wolność.

1: Z tego fragmentu dowiadujemy się, że zatrzymanie Pawła bardzo zainteresowało Feliksa, który miał nadzieję, że łapówka uwolni Pawła. Musimy uważać, aby nadzieja na nagrodę nie odciągnęła nas od czynienia tego, co właściwe.

2: Historia Pawła i Feliksa pokazuje nam, że nawet najbardziej niegodziwi ludzie mogą kierować się chciwością. Musimy starać się skupiać na tym, co słuszne i sprawiedliwe, nawet w obliczu pokus.

1: Efezjan 5:15-17 „Baczcie więc pilnie, jak postępujecie, nie jako niemądrzy, ale jako mądrzy, wykorzystując czas jak najlepiej, bo dni są złe. Dlatego nie bądźcie niemądrzy, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pan jest.”

2: Mateusza 6:24 „Nikt nie może dwom panom służyć, bo albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował, albo przy jednym będzie trzymał, a drugim pogardzi. Nie można służyć Bogu i pieniądzom”.

Dzieje Apostolskie 24:27 Ale po dwóch latach Porcjusz Festus wszedł do pokoju Feliksa, a Feliks, chcąc sprawić Żydom przyjemność, zostawił Pawła związanego.

Paweł został związany przez Feliksa, aby zadowolić Żydów.

1: Jezus nauczył nas kochać naszych wrogów i traktować innych tak, jak sami chcielibyśmy być traktowani. Musimy nauczyć się przebaczać i nie chować urazy do innych.

2: Musimy nauczyć się przebaczać i nie ulegać opiniom innych. Musimy pozostać wierni naszym przekonaniom i ufać woli Bożej.

1: Mateusza 5:44-45? □ powiadam wam, miłujcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują, abyście byli dziećmi waszego Ojca w niebie. ??

2: Filipian 4:4-5? Zawsze radujcie się w Panu. Powtórzę jeszcze raz: Radujcie się! Niech Twoja łagodność będzie widoczna dla wszystkich. Pan jest blisko.??

Dzieje Apostolskie 25 wspominają kontynuację procesu Pawła toczącego się obecnie przed namiestnikiem Festusem, spisek przywódców żydowskich mający na celu zabicie Pawła oraz zaangażowanie króla Agryppy w tę sprawę.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się objęciem urzędu przez Festusa i po trzech dniach udania się z Cezarei do Jerozolimy. Stanęli przed nim arcykapłani i przywódcy żydowscy, przedstawiając zarzuty przeciwko Pawłowi. W ramach wyświadczonej im przysługi pilnie poprosili o przeniesienie Pawła do Jerozolimy, gdyż planowali zasadzkę, w której mieliby go zabić po drodze. Ale Festus odpowiedział, że Paweł jest przetrzymywany w Cezarei i że on sam wkrótce się tam uda. Zasugerował, aby ci, którzy są wśród nich zdolni, poszli z nim i przedstawili swoje oskarżenia przeciwko Pawłowi, jeśli uczynił coś złego (Dzieje Apostolskie 25:1-5).

Akapit drugi: Około ośmiu lub dziesięciu dni później Festus wrócił do Cezarei. Następnego dnia zwołał sąd nakazał sprowadzić Pawła, gdy przybyli Żydzi, którzy przybyli z Jerozolimy, stanęli wokół niego, wnosząc przeciwko niemu wiele poważnych zarzutów, których nie mogli udowodnić (Dz 25:6-7). Na swoją obronę Paweł oświadczył: „Nie uczyniłem nic złego przeciwko prawu żydowskiemu, świątyni czy Cezarowi”. Jednak Festus, chcąc przypodobać się Żydom, powiedział: „Czy chcesz udać się do Jerozolimy i stanąć przede mną przed sądem z tymi oskarżeniami?” Ale Paweł odpowiedział: „Stoję przed sądem Cezara, gdzie powinienem być sądzony. Nie zrobiłem nic złego Żydom, jak dobrze wiesz, jeśli jestem winny. Zrobiłem coś zasługującego na śmierć. Nie odmawiam śmierci, ale jeśli zarzuty są fałszywe, nikt nie ma racji. Wydaj mnie, błagam Cezara!” Po naradzie ze swoją radą Festus oświadczył: „Odwołałeś się do Cezara? Do Cezara pójdziesz! (Dzieje 25:8-12).

Akapit 3: Kilka dni później król Agryppa i Bernice przybyli do Cezarei, aby złożyć wyrazy szacunku Festusowi, choć byli tam od wielu dni. Festus przedstawił królowi sprawę, mówiąc, że tam człowiek pozostawiony przez Feliksa jako więzień, w sprawie którego cała społeczność żydowska skarżyła się do mnie oboje w Jerozolimie, krzycząc, że powinien nie żyję już, nie znalazłem nic zasługującego na śmierć, ale ponieważ zaapelował cesarz zdecydował wysłać go, ale nie wiem, co o nim napisać, dlatego Pan przyprowadził przed wszystkimi szczególnie, aby badanie mogło zadawać pytania, móc napisać coś, co wydaje się nierozsądne, wysłać więźnia bez podawania mu zarzutów (Dzieje Apostolskie 25:13-27).

Dzieje Apostolskie 25:1 Gdy Festus przybył do prowincji, po trzech dniach wstąpił z Cezarei do Jerozolimy.

Festus przybył do prowincji i trzy dni później udał się z Cezarei do Jerozolimy.

1. Podróż do nieba – refleksja nad przykładem Festusa z Dziejów Apostolskich 25:1

2. Podążanie właściwą ścieżką — zbadanie znaczenia podejmowania mądrych decyzji podczas podróży

1. Psalm 139:7-9 – Dokąd odejdę od Twojego Ducha? Albo dokąd ucieknę przed obliczem twoim? Jeśli wstąpię do nieba, tam będziesz! Jeśli pościelę swoje łoże w Szeolu, tam będziesz! Jeśli wezmę skrzydła poranka i zamieszkam na krańcach morza, nawet tam Twoja ręka będzie mnie prowadzić i Twoja prawica będzie mnie trzymać.

2. Przysłów 16:9 - Serce człowieka planuje swoją drogę, ale Pan utwierdza jego kroki.

Dzieje Apostolskie 25:2 Wtedy arcykapłan i naczelnicy Żydów donieśli mu na Pawła i błagali go:

Oskarżyciele Pawła przedstawili urzędnikowi rzymskiemu fałszywe oskarżenia.

1. Głoszenie Ewangelii pomimo fałszywych oskarżeń

2. Poleganie na Bożej mocy w przezwyciężaniu prześladowań

1. Rzymian 8:31-32 – „Cóż tedy na to powiemy? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam? Ten, który własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże i nie z nim łaskawie dać nam wszystkiego?”

2. Mateusza 10:22 – „Ze względu na moje imię będziecie w nienawiści u wszystkich, ale kto wytrwa do końca, ten zostanie zbawiony”.

Dzieje Apostolskie 25:3 I zapragnął przeciwko niemu łaski, aby posłał po niego do Jerozolimy i czyhał na drodze, aby go zabić.

Wrogowie oskarżają Pawła o niegodziwe postępowanie i próbują go zabić.

1. Musimy uważać, aby nasze namiętności nie doprowadziły nas do zła.

2. Powinniśmy uważać na naszych wrogów i chronić się przed ich intrygami.

1. Przysłów 14:16 „Mądry jest ostrożny i odwraca się od zła, głupi zaś jest lekkomyślny i nieostrożny”.

2. Efezjan 4:31-32 „Niech odejdzie od was wszelka gorycz i gniew, i gniew, i wrzask, i oszczerstwa, jak i wszelka złośliwość. Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy, miłosierni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak przebaczył wam Bóg w Chrystusie. "

Dzieje Apostolskie 25:4 Ale Festus odpowiedział, że Pawła należy zatrzymać w Cezarei i że on sam wkrótce tam wyruszy.

Festus postanawia zatrzymać Pawła w Cezarei i wkrótce odchodzi.

1. Plan Boży jest zawsze najlepszy: analiza podróży Pawła w Dziejach Apostolskich

2. Ufanie Bożemu wyczuciu czasu: znajdowanie siły w przeciwnościach losu

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Psalm 46:10 – Mówi: ? Bądź spokojny i wiedz, że jestem Bogiem; Będę wywyższony między narodami, będę wywyższony na ziemi.

Dzieje Apostolskie 25:5 Niech więc ci – powiedział – którzy z was mogą, pójdą ze mną i oskarżą tego człowieka, jeśli jest w nim jakaś niegodziwość.

Paweł zostaje postawiony przed Festusem i prosi, aby był sądzony w Jerozolimie.

1: Bóg nas poniża i wzywa do podejmowania trudnych decyzji.

2: Wola Boża jest często przed nami ukryta, ale musimy Mu zaufać.

1: Izajasz 55:8-9? □ albo moje myśli nie są waszymi myślami, ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2: Galacjan 6:9? I nie ustawajmy się w czynieniu dobrze, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli nie zachwiejemy się.

Dzieje Apostolskie 25:6 A gdy przebywał wśród nich więcej niż dziesięć dni, udał się do Cezarei; a następnego dnia zasiadając na tronie sędziowskim, nakazał sprowadzić Pawła.

Pawła doprowadzono do rzymskiego namiestnika Festusa w Cezarei.

1. Suwerenność Boga: jak Bóg posługuje się władzą nawet w niesprawiedliwych sytuacjach

2. Wierność Pawła: niezachwianie w obliczu przeciwności losu

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2. Izajasz 55:8-9 – Bo myśli moje nie są myślami waszymi, ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

Dzieje Apostolskie 25:7 A gdy on przyszedł, stanęli wokoło Żydzi, którzy schodzili z Jerozolimy, i rzucali na Pawła liczne i ciężkie skargi, których nie mogli udowodnić.

Żydzi wysunęli mnóstwo oskarżeń przeciwko Pawłowi, których nie mogli udowodnić.

1. Nie poddawaj się fałszywym oskarżeniom.

2. Mów prawdę, nawet w obliczu ostrej krytyki.

1. Przysłów 19:5 – „Fałszywy świadek nie ujdzie bezkarnie, a kto powie kłamstwa, nie ucieknie”.

2. Kolosan 4:6 – „Niech wasza mowa zawsze będzie uprzejma, przyprawiona solą, abyście wiedzieli, jak powinniście każdemu odpowiedzieć”.

Dzieje Apostolskie 25:8 A on sam za siebie odpowiadał: Ani przeciwko prawu żydowskiemu, ani przeciwko świątyni, ani nawet przeciwko Cezarowi, w niczym nie zgrzeszyłem.

Paweł broni się przed Festusem, wypierając się wszelkich niegodziwości wobec Żydów, świątyni czy Cezara.

1. Siła dobrej obrony: dlaczego ważne jest, aby się bronić

2. Uczyć się od Pawła: Jak możemy żyć odważnie i sprawiedliwie

1. Przysłów 22:1, ? □ Należy wybierać dobre imię, a nie wielkie bogactwa, a łaska jest lepsza niż srebro i złoto.

2. Filipian 4:13, ? □ Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia. ??

Dzieje Apostolskie 25:9 Ale Festus, chcąc sprawić przyjemność Żydom, odpowiedział Pawłowi i rzekł: Czy chcesz udać się do Jerozolimy i tam być z tego powodu sądzony przede mną?

Festus zaoferował Pawłowi możliwość udania się do Jerozolimy i poddania się procesowi za swoje oskarżenia.

1. Siła kompromisu: nauka szanowania przekonań innych

2. Wspólna praca dla wspólnego dobra: odnajdywanie harmonii poprzez zrozumienie

1. Rzymian 12:18? Jeśli to możliwe, o ile to od Ciebie zależy, żyj w pokoju ze wszystkimi.??

2. Filipian 2:3-4? Nie ma nic z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro innych.

Dzieje Apostolskie 25:10 Wtedy Paweł rzekł: Stoję na tronie sędziowskim Cezara, gdzie powinienem być sądzony. Żydom nie uczyniłem nic złego, o czym dobrze wiesz.

Paweł oświadczył Żydom przed trybunałem Cezara, że jest niewinny.

1: Odważne stanowisko Pawła w obliczu sądu.

2: Wierność Boga, nawet w obliczu niesprawiedliwości.

1: Izajasz 40:31 - „Lecz ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły, wzbijają się na skrzydłach jak orły, biegną, a nie są zmęczeni, i będą chodzić, i nie ustawają”.

2: Psalm 37:3 – „Zaufaj Panu i czyń dobrze, a będziesz mieszkał w tej ziemi i będziesz nakarmiony”.

Dzieje Apostolskie 25:11 Bo jeśli dopuściłem się przestępstwa lub dopuściłem się czegoś zasługującego na śmierć, nie chcę umrzeć; ale jeśli nie będzie nic z tych rzeczy, o które mnie oskarżają, nikt nie może mnie im wydać. Zwracam się do Cezara.

Paweł zapewnia o swojej niewinności i apeluje do Cezara o sprawiedliwy proces.

1. „Moc obrony sprawiedliwości”

2. „Siła opowiadania się za tym, co słuszne”

1. Izajasz 1:17 – Naucz się postępować właściwie; szukać sprawiedliwości. Broń uciśnionych. Podejmij sprawę sieroty; wstaw się za wdową.

2. Przysłów 31:8-9 – Wypowiadaj się w imieniu tych, którzy nie mogą mówić za siebie, w obronie praw wszystkich pozbawionych środków do życia. Zabieraj głos i osądzaj sprawiedliwie; bronić praw biednych i potrzebujących.

Dzieje Apostolskie 25:12 Wtedy Festus naradziwszy się z Radą, odpowiedział: Czy zwróciłeś się do Cezara? do Cezara pójdziesz.

Festus postanawia wysłać Pawła do Cezara na sąd.

1. „Suwerenny Plan Boga” – badanie jak Bóg działa poprzez nasze decyzje, nawet jeśli pozornie są one niesprawiedliwe.

2. „Niezmiennie w obliczu przeciwności losu” – badanie, w jaki sposób Paweł zachował determinację i wiarę nawet w obliczu pozornie niekorzystnego wyniku.

1. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani”.

2. Jakuba 1:2-4 – „Bracia moi, za radość uznajcie to, gdy wpadacie w rozmaite pokusy. Wiedząc to, że wypróbowywanie wiary waszej rodzi cierpliwość. Cierpliwość zaś niech będzie doskonałym dziełem, abyście byli doskonali i cały, niczego nie pragnąc.”

Dzieje Apostolskie 25:13 A po kilku dniach król Agryppa i Bernice przybyli do Cezarei, aby pozdrowić Festusa.

Król Agryppa i Bernice odwiedzili Festusa w Cezarei.

1. Siła relacji: badanie relacji Agryppy i Bernice z Festusem

2. Gościnność: wizyta króla Agryppy i Bernice u Festusa

1. Rzymian 12:13 – „Dzielcie się z Panem? ludźmi w potrzebie. Praktykujcie gościnność”.

2. Przysłów 22:1 – „Dobre imię jest bardziej pożądane niż wielkie bogactwa, a bycie szanowanym jest lepsze niż srebro i złoto”.

Dzieje Apostolskie 25:14 A gdy przebywali tam przez wiele dni, Festus przedstawił królowi sprawę Pawła, mówiąc: Jest pewien człowiek, który Feliks pozostawił w więzach:

Festus przedstawił sprawę Pawła królowi Agryppie.

1: Tak jak sprawa Pawła została ogłoszona królowi Agryppie, tak i my musimy głosić Słowo Boże.

2: W trudnych czasach musimy szukać u Boga siły i odwagi, tak jak to zrobił Paweł podczas procesu przed królem Agryppą.

1: Efezjan 6:19-20 – ? i także dla mnie, aby dane mi były słowa, które pozwolą mi śmiało otworzyć usta i głosić tajemnicę ewangelii, której jestem ambasadorem w okowach, abym mógł ją odważnie głosić, tak jak powinienem mówić.

2: Izajasz 40:31 – ? a ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

Dzieje Apostolskie 25:15 O którym, gdy byłem w Jerozolimie, donieśli mi arcykapłani i starsi żydowscy, chcąc wydać na niego sąd.

Arcykapłani i starsi żydowscy oskarżają Pawła o uczynienie czegoś złego i chcą, aby został za to osądzony.

1. Historia Pawła o wierze i odporności może zainspirować nas do pozostania silnymi w obliczu przeciwności losu.

2. Nie możemy pozwolić, aby oskarżenia innych definiowały naszą wartość i tożsamość.

1. Psalm 37:3-4 – „Zaufaj Panu i czyń dobrze. Mieszkaj na ziemi i bądź wierny. Rozkoszuj się Panem, a On spełni pragnienia twojego serca”.

2. Rzymian 8:31 – „Cóż więc na to powiemy? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam?”

Dzieje Apostolskie 25:16 Im odpowiedziałem: Rzymianie nie mają zwyczaju wydawać kogokolwiek na śmierć, zanim oskarżony stanie twarzą w twarz z oskarżycielami i będzie mógł sam odpowiedzieć za zarzuconą mu zbrodnię .

W tym fragmencie omówiono rzymski system prawny, w którym oskarżony miał możliwość samodzielnej odpowiedzi na pytanie o popełnione wobec niego przestępstwo w obecności oskarżycieli.

1. Wartość prawdy i sprawiedliwości w społeczeństwie.

2. Znaczenie zapewnienia ludziom szansy na obronę.

1. Przysłów 16:11: „Właściwa waga i wagi należą do Pana; wszystkie odważniki w worku są jego dziełem.”

2. Łk 18:2-8: „I w tym celu opowiedział im przypowieść, że ludzie powinni zawsze się modlić i nie ustawać, mówiąc: W pewnym mieście był sędzia, który nie bał się Boga i nie zważał na mężczyzna: A była w tym mieście wdowa, która przyszła do niego, mówiąc: Pomścij mnie na moim przeciwniku, ale przez pewien czas nie chciał, ale potem powiedział w sobie: Choć Boga się nie boję i nie zważam na ludzi ; Ponieważ jednak ta wdowa mnie niepokoi, pomszczę ją, aby nie męczyła mnie ciągłym przychodzeniem. I rzekł Pan: Słuchajcie, co mówi niesprawiedliwy sędzia. I czy Bóg nie będzie się zemścił na swoich wybranych, którzy we dnie i w nocy wołają do niego? chociaż długo z nimi znosi? Mówię wam, że rychło ich pomści. Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi,

gdy przyjdzie?

Dzieje Apostolskie 25:17 Gdy więc tu przyszli, następnego ranka bez zwłoki zasiadłem na tronie sędziowskim i kazałem wyprowadzić tego człowieka.

Pawła zaprowadzono przed namiestnika Festusa w Cezarei, który następnego dnia natychmiast zorganizował przesłuchanie.

1. Bóg może działać w nieoczekiwany sposób i nawet w czasach niepewności nadal sprawuje kontrolę.

2. Znaczenie chwili – wykorzystaj jak najlepiej szanse, jakie nam dajesz.

1. Izajasz 55:8-9 - ? □ albo moje myśli nie są waszymi myślami, ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. ? Ponieważ niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2. Efezjan 5:16 – Jak najlepiej wykorzystywać czas, bo dni są złe.

Dzieje Apostolskie 25:18 Przeciwko któremu, gdy wystąpili oskarżyciele, nie wnieśli żadnego oskarżenia o takie rzeczy, jak przypuszczałem:

Oskarżyciele Pawła nie postawili żadnych zarzutów w związku z oskarżeniami, których się spodziewał.

1. Zaskakująca siła wiary: jak zaufanie Pawła do Boga doprowadziło do nieoczekiwanych rezultatów

2. Obstawanie przy tym, w co wierzysz: odwaga Pawła w obliczu przeciwności losu

1. Rzymian 8:31 – Co zatem powiemy w odpowiedzi na te rzeczy? Jeśli Bóg jest za nami, któż może być przeciwko nam?

2. Psalm 27:1 - Pan jest moim światłem i moim zbawieniem? □ kogo mam się bać? Pan jest twierdzą mojego życia? □ Kogo mam się bać?

Dzieje Apostolskie 25:19 Ale mieli przeciwko niemu pewne pytania dotyczące ich własnego przesądu i jednego Jezusa, który był umarły, a o którym Paweł twierdził, że

żyje.

Paweł bronił Jezusa, aby żył pomimo przesądów tych, którzy go przesłuchiwali.

1: Przez Jezusa możemy zostać ożywieni w duchu.

2: Jezus jest źródłem nadziei i życia.

1: Rzymian 8:11 –? Ale jeśli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, który wskrzesił Jezusa Chrystusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.

2: Jana 3:16-17 – ? □ lub Bóg tak umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, aby świat został przez Niego zbawiony.

Dzieje Apostolskie 25:20 A ponieważ wątpiłem w tego rodzaju pytania, zapytałem go, czy pójdzie do Jerozolimy i tam będzie sądzony w tych sprawach.

Paweł wypytuje Festusa o jego plany udania się do Jerozolimy, aby stanąć przed sądem w związku z stawianymi mu oskarżeniami.

1. Siła wątpliwości: jak wiara może prowadzić do pytań

2. Stawanie w obronie tego, co słuszne: historia odwagi Pawła

1. Jana 20:24-29 – Wątpliwość i wiara Tomasza

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest istotą rzeczy, których się spodziewamy

Dzieje Apostolskie 25:21 Ale kiedy Paweł poprosił, aby zachować go na przesłuchanie Augusta, kazałem go zachować, dopóki nie wyślę go do Cezara.

Paweł apeluje, aby cesarz go wysłuchał i nakazuje mu być przetrzymywanym do czasu wysłania go do Cezara.

1. Pozostań wierny Bogu nawet w trudnych okolicznościach

2. Bóg jest suwerenny nawet nad naszymi próbami

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że z miłującymi Boga wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Filipian 4:11-13 – Nie żebym mówił o potrzebie, bo nauczyłem się, że w każdej sytuacji mam być zadowolony. Umiem upaść i umiem obfitować. W każdych okolicznościach poznałem sekret stawienia czoła dostatkowi i głodowi, obfitości i potrzebie.

Dzieje Apostolskie 25:22 Wtedy Agryppa rzekł do Festusa: Ja też chcę tego człowieka wysłuchać. Jutro, powiedział, usłyszysz go.

Król Agryppa powiedział Festusowi, że następnego dnia chce wysłuchać samego Pawła.

1. Boże plany wobec nas często przychodzą w nieoczekiwany sposób.

2. Ważne jest, abyśmy pozostali otwarci na słuchanie orędzi Bożych w naszym życiu.

1. Izajasz 55:8-9 „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami, mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż twoje myśli.”

2. Jakuba 1:19-20 „Dlatego, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu, gdyż gniew człowieka nie powoduje sprawiedliwości Bożej”.

Dzieje Apostolskie 25:23 A nazajutrz, gdy Agryppa i Bernice z wielką pompą przybyli na miejsce przesłuchania wraz z naczelnikami i naczelnikami miasta, na rozkaz Festusa, wyprowadzono Pawła na zewnątrz .

Festus kazał wyprowadzić Pawła na miejsce przesłuchania, gdzie z wielką pompą przybyli Agryppa, Bernice oraz główni dowódcy i główni żołnierze miasta.

1. Suwerenny plan Boga kieruje ścieżkami nas wszystkich, niezależnie od naszej pozycji życiowej.

2. Nasze życie może zostać wykorzystane do realizacji Bożych celów, jeśli pozostaniemy posłuszni Jego woli.

1. Efezjan 2:10 - Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował, abyśmy w nich chodzili.

2. Rzymian 8:28 - A wiemy, że z miłującymi Boga wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

Dzieje Apostolskie 25:24 I Festus rzekł: Królu Agryppo i wszyscy ludzie, którzy są tu z nami, widzicie tego człowieka, z powodu którego postąpiło ze mną całe mnóstwo Żydów zarówno w Jerozolimie, jak i tutaj, wołając, że nie powinien już żyć.

Festus przedstawia Pawła królowi Agryppie i innym obecnym mężczyznom. Żydzi upierają się, że Paweł nie powinien już żyć.

1. Musimy żyć wiarą i odwagą w obliczu sprzeciwu.

2. Wola Boża jest ważniejsza niż opinie ludzi.

1. Filipian 1:21-24 - Dla mnie żyć to Chrystus, a umrzeć to zysk.

2. Rzymian 8:31-32 – Cóż więc powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg jest za nami, któż może być przeciwko nam?

Dzieje Apostolskie 25:25 Gdy jednak stwierdziłem, że nie dopuścił się on niczego godnego śmierci i że sam odwołał się do Augusta, postanowiłem go wysłać.

Paweł został uznany za niewinnego jakiejkolwiek zbrodni zasługującej na śmierć i odwołał się do Cezara, więc Festus zdecydował się wysłać go do Rzymu.

1. Boża suwerenność w zapewnianiu ochrony – Rzymian 8:28

2. Życie z wiarą i nadzieją w trudnych czasach – Hebrajczyków 11:1-3

1. Psalm 46:1-2 – Bóg jest naszą ucieczką i siłą, bardzo aktualną pomocą w kłopotach.

2. Filipian 4:6-7 - Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu.

Dzieje Apostolskie 25:26 O których nie mam pewnej rzeczy do napisania mojemu panu. Dlatego przyprowadziłem go przed ciebie, a szczególnie przed ciebie, królu Agryppo, abym po zbadaniu mógł coś napisać.

Paweł zostaje przyprowadzony przed króla Agryppę na przesłuchanie, aby miał o czym pisać do cesarza Cezara.

1. Znaczenie egzaminu: badanie naszego życia, aby dowiedzieć się więcej o nas samych i naszej wierze.

2. Trwanie w wierze: pozostawanie wiernym naszej wierze, nawet gdy nasze przekonania są kwestionowane.

1. Filipian 4:8-9 - Wreszcie, bracia, wszystko, co prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co godne pochwały, jeśli jest jakaś doskonałość, jeśli jest coś godnego pochwały , pomyśl o tych rzeczach. Czego się nauczyłeś, co otrzymałeś, co usłyszałeś i zobaczyłeś we mnie? Czyńcie to, a Bóg pokoju będzie z wami.

2. Mateusza 5:37-38 – Pozwól swojemu? □ es?be? □ es, ??a twoje? o ,??? □ o. ??Bo wszystko, co jest ponad to, pochodzi od złego.

Dzieje Apostolskie 25:27 Nierozsądne wydaje mi się bowiem wysyłanie więźnia bez wspominania o zarzucanych mu zbrodniach.

Paweł jest oskarżany o złe uczynki i nierozsądne jest wysyłanie go do Rzymu bez wyjaśnienia jego rzekomych zbrodni.

1. Bóg wzywa nas, abyśmy szukali sprawiedliwości i uczciwości we wzajemnych kontaktach

2. Nigdy nie wolno nam zapominać, że każdy jest niewinny, dopóki nie udowodni mu się winy

1. Powtórzonego Prawa 16:20 - Dąż do sprawiedliwości i tylko sprawiedliwości, aby żyć i posiąść ziemię, którą ci daje Pan, Bóg twój.

2. Psalm 82:3 – Oddaj sprawiedliwość słabym i sierotom; utrzymać prawa cierpiących i pozbawionych środków do życia.

26 rozdział Dziejów Apostolskich opisuje obronę Pawła przed królem Agryppą, jego świadectwo o swoim nawróceniu i powołaniu oraz reakcję Agryppy na przesłanie Pawła.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się słowami Agryppy do Pawła: „Masz pozwolenie, aby mówić za siebie". Następnie Paweł wyciągnął rękę i rozpoczął swoją obronę stwierdzając, że uważa się za szczęśliwego stanięcia przed odpowiedzią króla Agryppy na zarzuty Żydów, zwłaszcza że są zaznajomieni ze wszystkimi sporami celnymi narodu żydowskiego. Opowiada historię swojego wczesnego życia jako faryzeusza i prześladowania naśladowców Jezusa aż do śmierci (Dzieje Apostolskie 26:1-11).

2. akapit: Następnie opowiada o swoim spotkaniu z Jezusem w drodze do Damaszku – jak światło z nieba jaśniejsze od słońca zajaśniało wokół niego. Ci, którzy z nim podróżowali, wszyscy upadli na ziemię, po czym usłyszeli głos po aramejsku: „Saul Saulu, dlaczego mnie prześladujesz?". Trudno ci kopać ościenie. Na pytanie, kto mówi, głos odpowiedział: „Ja jestem Jezus, którego prześladujecie. A teraz wstań, powstań. Pojawiłem się. Wyznacz sługę na świadka. To, co widziałeś, pokażę ci. Od tego momentu został wyznaczony na sługę i świadka nie tylko tego, co widział, ale także tego, co Bóg mu objawi (Dz 26,12-18).

3. akapit: Po tym spotkaniu Paweł mówi, że nie był nieposłusznym widzeniem nieba, ale najpierw Damaszek, a następnie Jerozolima w całej Judei, poganie głosili, że powinni pokutować, nawrócić się, aby Bóg okazał swoją skruchę swoimi uczynkami, dlatego Żydzi zajęli świątynię, próbowali go zabić, ale Bóg pomógł nadal świadczyć o obu małe wielkie mówienie nic poza prorokami, o których Mojżesz powiedział, że się stanie Że Chrystus będzie cierpiał, najpierw zmartwychwstanie, głoście lekkie przesłanie o zbawieniu obu ludzi, pogan (Dzieje Apostolskie 26:19-23). Kiedy Paweł się bronił, Festus krzyknął donośnym głosem: „Paul, postradałeś zmysły!". Twoja wspaniała nauka doprowadza cię do szaleństwa! Ale Paweł odpowiedział: „Nie jestem szalony, najwspanialszy Festusie. To, co mówię, prawdziwy, racjonalny król, zna te rzeczy, może o tym świadczyć, wierzą, że prorocy wiedzą" (Dz 26:24-27). Agryppa powiedział do Pawła: „Czy myślisz, że w krótkim czasie przekonasz się, aby zostać chrześcijaninem?" I odpowiedział, czy krótko, długo módl się do Boga, aby nie tylko, ale wszyscy, którzy dzisiaj słuchają, stali się tym, kim jestem, z wyjątkiem tych łańcuchów. Wtedy wstał król, namiestnik Bernice, siedzący na nich po opuszczeniu pokoju zaczęli rozmawiać między sobą, mówiąc, że człowiek, który nic nie robi, zasługuje na karę śmierci. Agryppa powiedział, że Festus mógłby zostać uwolniony, gdyby odwołał się do Cezara (Dzieje Apostolskie 26:28-32).

Dzieje Apostolskie 26:1 Wtedy Agryppa rzekł do Pawła: Wolno ci mówić za siebie. Wtedy Paweł wyciągnął rękę i odpowiedział sobie:

Paweł otrzymuje możliwość obrony przed Agryppą.

1. Bądź odważny i miej odwagę w czasach przeciwności losu.

2. Zaufaj Panu, który zaopiekuje się w chwilach potrzeby.

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Wyznawaj Go na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki”.

Dzieje Apostolskie 26:2 Uważam się za szczęśliwego, królu Agryppo, gdyż dzisiaj przed tobą odpowiem za wszystko, o co mnie oskarżają Żydzi:

Paweł jest szczęśliwy, że może bronić się przed królem Agryppą w sprawie wszystkich oskarżeń wysuwanych przez Żydów.

1. Jak zachować pozytywne nastawienie w trudnych sytuacjach

2. Siła samoświadomości

1. Filipian 4:4-6 – Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtórzę: radujcie się. Niech wszyscy poznają Twój rozsądek. Pan jest blisko; nie zamartwiajcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu.

2. Rzymian 8:31-32 – Cóż więc powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg jest za nami, któż może być przeciwko nam? On, który własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał wraz z nim darować nam wszystkiego?

Dzieje Apostolskie 26:3 Tym bardziej, że wiem, że jesteś biegły we wszystkich zwyczajach i sprawach, jakie występują u Żydów, dlatego proszę cię, abyś mnie cierpliwie wysłuchał.

Apel Pawła do króla Agryppy, aby go cierpliwie wysłuchał ze względu na jego znajomość żydowskich zwyczajów i zagadnień.

1. Ufanie Bogu, że otworzy przed nami drzwi możliwości, gdy będziemy starali się dzielić ewangelią.

2. Poleganie na Bożej mądrości w każdych okolicznościach.

1. Jana 10:7: „Więc Jezus znowu powiedział: Zaprawdę powiadam wam, jestem bramą dla owiec”.

2. 1 Koryntian 2:5, „aby wasza wiara nie opierała się na ludzkiej mądrości, ale na Bogu? □ mocy”.

Dzieje Apostolskie 26:4 Mój sposób życia od młodości, który był pierwszy wśród mojego narodu w Jerozolimie, znali wszyscy Żydzi;

Paweł opowiada królowi Agryppie swoje poprzednie życie, ukazując swoją wiarę i oddanie Bogu.

1: Wszyscy jesteśmy zdolni do życia wiarą i oddaniem, bez względu na naszą przeszłość.

2: Bóg zawsze pozostanie nam wierny, bez względu na to, jak daleko zbłądzimy.

1: Rzymian 8:37-39 „Nie, w tym wszystkim jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował. Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żaden moce ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

2: 1 Piotra 5:6-7 „Uniżcie się więc przed Bogiem? □ potężną ręką, aby was podniósł we właściwym czasie. Przerzućcie na niego całą swoją troskę, bo on się o was troszczy”.

Dzieje Apostolskie 26:5 Którzy znali mnie od początku, gdyby zeznali, że po najsurowszej sekcie naszej religii żyłem jako faryzeusz.

Paweł bronił się przed królem Agryppą, ogłaszając swoje faryzejskie pochodzenie.

1. Bóg spogląda poza naszą przeszłość, aby poprowadzić nas we właściwym kierunku.

2. Możemy znaleźć odkupienie w Chrystusie i zostać przemienieni pomimo naszej przeszłości.

1. Rzymian 3:23-24 - Wszyscy bowiem zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, dostępując usprawiedliwienia darmowo z łaski jego przez odkupienie w Chrystusie Jezusie.

2. Filipian 3:7-8 - Ale co było dla mnie zyskiem, to uznałem za szkodę dla Chrystusa. A jednak i wszystko uznaję za stratę ze względu na doskonałość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mojego, dla którego poniosłem stratę wszystkiego i uznaję to za śmiecie, aby zyskać Chrystusa.

Dzieje Apostolskie 26:6 A teraz stoję i jestem sądzony z nadziei obietnicy danej przez Boga naszym ojcom:

Paweł staje przed sądem, aby zostać osądzonym za wiarę w obietnicę Bożą daną ich przodkom.

1. Siła wiary: pozostawanie wiernym Bożym obietnicom

2. Niezmiennie w obliczu przeciwności losu: przykład Pawła

1. Rzymian 10:17 - A zatem wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego.

2. Hebrajczyków 10:23 – Trzymajmy się mocno wyznania naszej wiary i nie wahajmy się; (bo wierny jest ten, który obiecał).

Dzieje Apostolskie 26:7 Na co ma nadzieję przyjść nasze dwanaście pokoleń, natychmiast służących Bogu we dnie i w nocy. Dla jakiej nadziei, królu Agryppo, jestem oskarżany o Żydów.

Paweł jest sądzony przed królem Agryppą za głoszenie obietnicy zbawienia, na które ma nadzieję otrzymać dwanaście pokoleń Izraela.

1. Nadzieja Pawła: refleksja nad Dzieje Apostolskie 26:7

2. Służenie Bogu dniem i nocą: studium wiernego zaangażowania

1. Rzymian 8:24-25 – „W tej bowiem nadziei zostaliśmy zbawieni. Ale nadzieja, którą widzimy, nie jest wcale nadzieją. Kto ma nadzieję w tym, co już ma? Jeśli jednak mamy nadzieję w tym, czego jeszcze nie mamy, czekaj cierpliwie.”

2. Efezjan 2:12 – „Pamiętajcie, że w tym czasie byliście oddzieleni od Chrystusa, wykluczeni z obywatelstwa Izraela i cudzoziemców do przymierzy obietnicy, bez nadziei i

bez Boga na świecie”.

Dzieje Apostolskie 26:8 Dlaczego u was należy uważać za rzecz niewiarygodną, że Bóg wskrzesza umarłych?

Paweł pyta, dlaczego ludzie nie wierzą, że Bóg ma moc wskrzeszania umarłych.

1. „Moc Boga i Jego zdolność wskrzeszania umarłych”

2. „Miłość Boga i Jego niezłomna wierność”

1. Jana 11:25-26 – Jezus jej powiedział: ? Jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.

2. Rzymian 8:11 - Jeśli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, który wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.

Dzieje Apostolskie 26:9 Zaprawdę myślałem w sobie, że wiele powinienem czynić wbrew imieniu Jezusa z Nazaretu.

Paweł wspomina, jak w przeszłości sprzeciwiał się Jezusowi i jego naśladowcom przed jego nawróceniem.

1: Miłosierdzie i łaska Boga są dostępne dla wszystkich, bez względu na to, jak daleko zbłądziliśmy.

2: Miłość i moc Jezusa mogą przynieść przemianę nawet w najciemniejszych chwilach.

1: Rzymian 5:8 – Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2:1 Koryntian 6:9-11 - Albo czy nie wiecie, że niesprawiedliwi nie odziedziczą królestwa Bożego? Nie dajcie się zwieść: ani rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołożnicy, ani mężczyźni współżyjący z mężczyznami, ani złodzieje, ani chciwi, ani pijacy, ani oszczercy, ani zdziercy nie odziedziczą królestwa Bożego.

Dzieje Apostolskie 26:10 Co też uczyniłem w Jerozolimie: a wielu świętych zamknąłem w więzieniu, otrzymawszy władzę od arcykapłanów; a gdy zostali skazani na śmierć, dałem mój głos przeciwko nim.

Ten fragment opisuje, jak Paweł prześladował chrześcijan w Jerozolimie, wtrącając ich do więzienia i głosując za ich egzekucją.

1: Musimy rozpoznać i odpokutować za nasze własne grzechy oraz szukać Bożego miłosierdzia i przebaczenia.

2: Musimy okazywać łaskę i przebaczenie innym, nawet tym, którzy nas skrzywdzili.

1: Efezjan 4:32 - Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył w Chrystusie.

2: Łk 6:37 – Nie osądzajcie, a nie będziecie sądzeni. Nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni. Przebaczaj, a zostanie ci przebaczone.

Dzieje Apostolskie 26:11 I często ich karałem w każdej synagodze i zmuszałem do bluźnierstwa; i będąc na nich bardzo rozgniewany, prześladowałem ich aż do obcych miast.

Paweł prześladował chrześcijan i zmuszał ich do bluźnierstwa.

1: Uważaj, jak mówisz o Bogu

2: Siła miłości zwycięża wszystko

1: Kolosan 3:12-15 – „Przyobleczcie się zatem jako wybrani Boży, święci i umiłowani, wnętrzności miłosierdzia, dobroć, pokora umysłu, cichość, cierpliwość; Znosząc jedni drugich i przebaczając sobie nawzajem, jeśli kto spierajcie się z kimkolwiek. Jak Chrystus wam przebaczył, tak i wy. A ponad to wszystko przyobleczcie się w miłość, która jest więzią doskonałości. I niech w sercach waszych panuje pokój Boży, którym i wy jesteście powołani w jednym ciele, i bądźcie wdzięczni.”

2: Rzymian 12:17-21 – „Nikomu nie oddawajcie złem za zło. Zapewniajcie rzeczy uczciwe w oczach wszystkich ludzi. Jeśli to możliwe, o ile od was zależy, żyjcie w pokoju ze wszystkimi ludźmi. Najdrożsi, mścijcie się nie wy, ale raczej dajcie miejsce gniewowi, bo napisano: Do mnie należy pomsta, Ja odpłacę, mówi Pan. Dlatego jeśli wróg wasz będzie łaknął, nakarm go, jeśli pragnie, daj mu pić, bo czyniąc to, będziesz zgromadźcie węgle

ogniste na jego głowę. Nie dajcie się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężajcie”.

Dzieje Apostolskie 26:12 Po czym udałem się do Damaszku z upoważnieniem i poleceniem arcykapłanów,

Paweł został wysłany do Damaszku z upoważnieniem i misją od arcykapłanów.

1: Siłę i odwagę do wypełniania Bożej misji możemy znaleźć w innych.

2: Bóg może używać ludzi posiadających władzę do wypełnienia swojej woli.

1: Efezjan 3:20-21 - Temu, który według mocy działającej w nas może uczynić nieskończenie więcej, niż to wszystko, o co prosimy lub co sobie wyobrażamy, według Jego mocy działającej w nas, Jemu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkiemu pokolenia, na wieki wieków! Amen.

2:1 Koryntian 15:10 - Ale dzięki łasce Bożej jestem tym, czym jestem, a łaska Jego nie pozostała bez skutku. Nie, pracowałem ciężej niż oni wszyscy? nie ja, ale łaska Boża, która jest ze mną.

Dzieje Apostolskie 26:13 W południe, królu, ujrzałem w drodze światłość z nieba przewyższającą jasność słońca, która świeciła wokół mnie i tych, którzy ze mną podróżowali.

Paweł opowiada o swoim doświadczeniu jasnego światła z nieba, które oświeciło wokół niego i jego towarzyszy podczas podróży.

1. Światło Boga prowadzi naszą drogę – Dzieje Apostolskie 26:13

2. Moc doświadczenia Bożej obecności – Dzieje Apostolskie 26:13

1. Psalm 119:105 - ? nasze słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce. ??

2. Mateusza 5:16 - ? aby wasze światło świeciło przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili waszego Ojca w niebie. ??

Dzieje Apostolskie 26:14 A gdy wszyscy upadliśmy na ziemię, usłyszałem głos mówiący

do mnie i mówiący w języku hebrajskim: Saulu, Saulu, dlaczego mnie prześladujesz? trudno ci kopać przeciwko ukłuciom.

Saul został powalony na ziemię i usłyszał głos mówiący po hebrajsku, pytający, dlaczego Go prześladuje.

1. Nie walcz wbrew woli Boga

2. Moc Bożego Głosu

1. Izajasz 55:8-9: „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje drogi myśli niż twoje myśli.”

2. Rzymian 8:28: „A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani”.

Dzieje Apostolskie 26:15 I zapytałem: Kim jesteś, Panie? I rzekł: Jam jest Jezus, którego ty prześladujesz.

Paweł spotyka Jezusa na drodze do Damaszku i Jezus objawia się jako ten, którego Paweł prześladuje.

1. Moc i Opatrzność Boża

2. Jezus objawia swoją suwerenność

1. Rzymian 8:28 A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, czyli z tymi, którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Izajasz 55:8-9 Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami, mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

Dzieje Apostolskie 26:16 Ale wstań i stań na nogi, bo ukazałem ci się po to, aby cię uczynić sługą i świadkiem zarówno tych rzeczy, które widziałeś, jak i tych, w których się objawię do ciebie;

Paweł powołany jest przez Boga, aby być świadkiem i sługą tego, co widział i co zobaczy.

1. Jak Bóg wzywa nas, abyśmy Mu służyli

2. Moc świadectwa

1. Izajasz 6:8 – „Wtedy usłyszałem głos Pana mówiący: «Kogo mam posłać i kto nam pójdzie?» I powiedziałem: «Oto jestem, poślij mnie!»”.

2. Mateusza 4:19 – „I rzekł do nich: Pójdźcie za mną, a uczynię was rybakami ludzi”.

Dzieje Apostolskie 26:17 Wybawiając cię od ludu i od pogan, do których cię teraz posyłam,

Paweł zostaje posłany, aby głosić ewangelię Jezusa Chrystusa poganom.

1. Moc zbawienia poprzez głoszenie Ewangelii

2. Wielkość Boga? Miłość do wszystkich narodów

1. Izajasz 49:6 ??? e mówi,? To zbyt mała rzecz, abyś był moim sługą, aby przywrócić pokolenia Jakuba i sprowadzić z powrotem te z Izraela, których zachowałem. Uczynię cię także światłem dla pogan, abyś niósł moje zbawienie aż po krańce ziemi.

2. Rzymian 10:13-15 ??? lub? Czy każdy, kto wzywa imienia Pana, będzie zbawiony? Jak więc mogą wzywać tego, w którego nie uwierzyli? A jak mogą uwierzyć w Tego, o którym nie słyszeli? I jak mogą słuchać, jeśli ktoś im nie głosi? A jak ktoś może głosić, jeśli nie jest posłany? Jak jest napisane: ? Jak piękne są stopy tych, którzy przynoszą dobrą nowinę!? €?

Dzieje Apostolskie 26:18 Aby otworzyć ich oczy i odwrócić ich od ciemności do światła i od mocy szatana do Boga, aby otrzymali odpuszczenie grzechów i dziedzictwo między uświęconymi przez wiarę we mnie.

Paweł głosi poganom, zachęcając ich, aby odwrócili się od ciemności i mocy szatana do Boga, aby mogli otrzymać przebaczenie grzechów i zostać uświęceni.

1. Jak znaleźć przebaczenie i zostać uświęconym przez wiarę

2. Zrozumienie mocy przejścia z ciemności do światła

1. Efezjan 5:8-11 – „Bo kiedyś byliście ciemnością, ale teraz jesteście światłością w Panu. Postępujcie jak dzieci światłości (bo owoc światła można znaleźć we wszystkim, co dobre, prawe i prawdziwe) i starajcie się rozeznać, co podoba się Panu.”

2. Kolosan 1:13-14 – „Wybawił nas spod władzy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna, w którym mamy odkupienie, odpuszczenie grzechów”.

Dzieje Apostolskie 26:19 Dlatego, królu Agryppo, nie byłem nieposłuszny niebiańskiej wizji:

Paweł odważnie ogłaszał swoje posłuszeństwo otrzymanej niebiańskiej wizji.

1. Moc posłuszeństwa: jak reakcja Pawła na wizję zmieniła świat

2. Posłuszeństwo Bogu: wezwanie do naśladowania przykładu Pawła

1. Mateusza 7:21 – „Nie każdy, kto do mnie mówi: «Panie, Panie», wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto pełni wolę mojego Ojca, który jest w niebie”.

2. Łk 6:46 – „Dlaczego nazywacie mnie «Panem, Panie», a nie czynicie tego, co wam mówię?”

Dzieje Apostolskie 26:20 Ale najpierw ukazano im w Damaszku i Jerozolimie, i na wszystkich wybrzeżach Judei, a następnie poganom, aby pokutowali i nawrócili się do Boga, i spełniali uczynki godne pokuty.

Głoszone przesłanie dotyczyło pokuty i zwrócenia się do Boga oraz wykonywania uczynków odpowiadających pokucie.

1. Pokutujcie i zwróćcie się do Boga – Dzieje Apostolskie 26:20

2. Czynić uczynki godne pokuty – Dzieje Apostolskie 26:20

1. 2 Kronik 7:14 - Jeśli ukorzy się mój lud, nad którym nawoływane jest moje imię, i

będzie się modlił, i będzie szukał mojego oblicza, i odwróci się od swoich niegodziwych dróg, wtedy Ja wysłucham z nieba i przebaczę ich grzechy i uzdrowię ich ziemię.

2. Łukasza 13:3 – Nie, mówię wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie.

Dzieje Apostolskie 26:21 Z tego powodu Żydzi złapali mnie w świątyni i chcieli mnie zabić.

Paweł został aresztowany przez Żydów w świątyni za głoszenie ewangelii Jezusa Chrystusa.

1. Moc głoszenia ewangelii: studium ofiary Pawła w Dziejach Apostolskich 26:21

2. Odwaga w obliczu przeciwności: Paweł i Żydzi w Dziejach Apostolskich 26:21

1. Izajasz 6:8 – „Usłyszałem też głos Pana mówiący: Kogo mam posłać i kto nam pójdzie? Wtedy powiedziałem: Oto jestem, poślij mnie”.

2. 2 Tymoteusza 4:2 – „Głoś słowo, bądź natychmiast w porę, nie w porę, karć, karć, napominaj z całą cierpliwością i nauką”.

Dzieje Apostolskie 26:22 Uzyskawszy zatem pomoc Bożą, aż do dnia dzisiejszego świadczę małym i wielkim, nie mówiąc nic innego, jak tylko to, co według proroków i Mojżesza miało nastąpić:

Paweł uzyskał pomoc od Boga i nadal głosił przesłanie proroków i Mojżesza.

1: Wszyscy powinniśmy starać się trwać w wierze i ufać Bogu o pomoc.

2: Wszyscy powinniśmy głosić przesłanie proroków i Mojżesza.

1:2 Koryntian 12:9-10 - I rzekł do mnie: Wystarczy ci mojej łaski, gdyż moja siła doskonali się w słabości. Najchętniej więc będę się chlubił ze swoich słabości, aby moc Chrystusa spoczęła na mnie.

2: Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskają siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

Dzieje Apostolskie 26:23 Aby Chrystus cierpiał i aby jako pierwszy powstał z martwych, i aby oświecił ludu i pogan.

Ten fragment wyjaśnia, że przeznaczeniem Jezusa było cierpieć i jako pierwszy zmartwychwstać, przynosząc światło zarówno ludziom, jak i poganom.

1. Moc zmartwychwstania: jak zmartwychwstanie Jezusa daje nam nadzieję

2. Znaczenie ofiary Jezusa: jak Jego cierpienie ukształtowało naszą przyszłość

1. Rzymian 6:4-5; Dlatego zostaliśmy razem z Nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, tak i my postępowaliśmy w nowości życia.

2. Izajasz 53:11; Zobaczy trud swojej duszy i będzie nasycony. Swoją wiedzą Mój sprawiedliwy Sługa usprawiedliwi wielu, bo On poniesie ich winy.

Dzieje Apostolskie 26:24 A gdy to mówił od siebie, Festus zawołał donośnym głosem: Paweł, jesteś nieprzytomny; wiele nauki doprowadza cię do szaleństwa.

Festus przerywa Pawłowi obronę i oskarża go o szaleństwo z powodu jego nauki.

1. Niebezpieczeństwo dumy z wiedzy

2. Łaska Boża w obliczu przeciwności losu

1. Przysłów 16:18 – „Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem”.

2. Rzymian 5:3-5 – „Co więcej, radujemy się z cierpień naszych, wiedząc, że cierpienie rodzi wytrwałość, a wytrwałość rodzi charakter, a charakter daje nadzieję, a nadzieja nas nie zawstydza, gdyż miłość Boża rozlany jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.”

Dzieje Apostolskie 26:25 Ale on rzekł: Nie jestem szalony, najszlachetniejszy Festusie; ale mówcie słowa prawdy i trzeźwości.

Paweł broni się przed Festusem, twierdząc, że nie jest szalony, ale mówi słowa prawdy i trzeźwości.

1: Zawsze musimy mówić prawdę, bez względu na konsekwencje.

2: Mów prawdę i trzeźwo, nawet jeśli wydaje się, że cały świat jest przeciwko tobie.

1: Przysłów 12:17 – Kto mówi prawdę, oznajmia to, co słuszne, a świadek fałszywy – oszustwo.

2: Kolosan 4:6 – Niech wasza rozmowa będzie zawsze pełna wdzięku, przyprawiona solą, abyście umieli każdemu odpowiedzieć.

Dzieje Apostolskie 26:26 Bo o tym wie król, przed którym też swobodnie mówię, bo jestem przekonany, że żadna z tych rzeczy nie jest przed nim zakryta; bo nie działo się to w kącie.

Paweł broni swojej wiary przed królem Agryppą.

1: Bóg zawsze czuwa i zna każdy szczegół naszego życia, dlatego powinniśmy starać się żyć w sposób Mu się podobający.

2: Nie bójmy się dzielić naszą wiarą, gdyż Pan jest z nami i doda nam odwagi i siły.

1: Izajasz 41:10: „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej”.

2: Psalm 139:7-8: „Dokąd ujdę przed Twoim Duchem? I dokąd ucieknę przed Twoim obliczem? Jeśli wstąpię do nieba, tam jesteś! Jeśli pościelę sobie łóżko w Szeolu, tam jesteś!”

Dzieje Apostolskie 26:27 Królu Agryppo, czy wierzysz prorokom? Wiem, że wierzysz.

Paweł pyta króla Agryppę, czy wierzy prorokom. Wie, że Agryppa wierzy.

1. Siła wiary: jak nasza wiara może zmienić nasze życie

2. Znaczenie wiary w proroków

1. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Rzymian 10:17 - A zatem wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego.

Dzieje Apostolskie 26:28 Wtedy Agryppa rzekł do Pawła: Prawie przekonałeś mnie, abym został chrześcijaninem.

Król Agryppa słuchał świadectwa Pawła i był prawie przekonany, że zostanie chrześcijaninem.

1: Wszyscy mamy okazję dać się przekonać Słowu Bożemu i przyjąć Jezusa jako naszego Pana i Zbawiciela.

2: Pełne pasji świadectwo Pawła złożone królowi Agryppie przypomina nam, że dzieło Boże nigdy nie jest zakończone, dopóki wszyscy nie usłyszą dobrej nowiny.

1: Jana 3:16-17 „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Bóg bowiem nie posłał swego Syna na świat, aby potępił świat, lecz aby świat przez Niego zbawić."

2: Rzymian 10:14-15 „Jak więc mogą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? I jak mogą uwierzyć w Tego, o którym nie słyszeli? I jak mogą słuchać, jeśli im nikt nie głosi? „I jak mogą głosić, jeśli nie są posłani?" Jak jest napisane: „ Jakże piękne są stopy tych, którzy niosą dobrą nowinę!"

Dzieje Apostolskie 26:29 I Paweł powiedział: Chciałbym Bogu, abyś nie tylko ty, ale także wszyscy, którzy mnie dzisiaj słuchają, byli prawie i całkowicie tacy jak ja, z wyjątkiem tych więzów.

Paweł pragnie, aby wszyscy, którzy go słuchają, podzielali jego wiarę i oddanie Bogu, nawet jeśli oznaczało to bycie związanym tak jak on.

1. Miej wiarę w trudnych czasach

2. Siła poświęcenia

1. 2 Koryntian 4:8-9 – „Z każdej strony jesteśmy uciskani, ale nie zdruzgotani; jesteśmy zakłopotani, ale nie pogrążeni w rozpaczy; prześladowani, ale nie opuszczeni; powaleni, ale nie zgładzeni”.

2. Rzymian 8:37-39 – „A jednak w tym wszystkim jesteśmy więcej niż zwycięzcami przez Tego, który nas umiłował. Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani księstwa, ani moce, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie nie będzie w stanie nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

Dzieje Apostolskie 26:30 A gdy to powiedział, wstał król, namiestnik, Bernice i ci, którzy z nimi siedzieli.

Spotkanie Pawła przed królem Agryppą spowodowało, że król i jego świta okazali szacunek.

1. Musimy starać się okazywać naszym słowom szacunek i cześć, tak jak to robił Paweł przed królem Agryppą.

2. Siła słów jest tak wielka, że może postawić ludzi na nogi w atmosferze szacunku i podziwu.

1. Rzymian 12:10 – Okazujcie sobie nawzajem życzliwą miłość braterską; na cześć, preferując siebie nawzajem.

2. Przysłów 15:1 - Odpowiedź łagodna uśmierza gniew, ale słowa przykre wzniecają gniew.

Dzieje Apostolskie 26:31 A gdy odeszli, rozmawiali między sobą, mówiąc: Ten człowiek nie czyni nic godnego śmierci ani więzów.

Osoby obecne na przesłuchaniu Pawła doszły do wniosku, że nie zrobił on nic, co zasługiwałoby na śmierć lub uwięzienie.

1. Łaska i sprawiedliwość Boża - Jak łaska Boża prowadzi do sprawiedliwości nawet w obliczu trudnych okoliczności.

2. Moc miłosierdzia – Jak miłosierdzie może prowadzić do przebaczenia i pojednania.

1. Efezjan 2:4-5 - Ale Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, przez wielką miłość, jaką nas umiłował, nawet wtedy, gdy byliśmy martwi w grzechach, ożywił nas razem z Chrystusem.

2. Izajasz 43:25 - Ja, ja, przez wzgląd na siebie usuwam wasze przestępstwa i nie będę pamiętał waszych grzechów.

Dzieje Apostolskie 26:32 Wtedy Agryppa powiedział do Festusa: Być może ten człowiek zostałby wypuszczony na wolność, gdyby nie zwrócił się do Cezara.

Agryppa i Festus uznają niewinność Pawła za jakiekolwiek przestępstwo i możliwość jego uwolnienia.

1: Bóg daje nam możliwość uwolnienia się od konsekwencji naszych czynów.

2: Możemy być pewni, że Bóg zapewni nam możliwość uzyskania przebaczenia naszych grzechów.

1: Izajasz 43:25 – ? Czy nawet ja jestem tym, który przez wzgląd na siebie wymazuje wasze przestępstwa i nie pamięta już więcej waszych grzechów?

2: Łukasza 23:34 – Jezus powiedział: ? Ather, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią.??

27 rozdział Dziejów Apostolskich opisuje niebezpieczną podróż Pawła i innych więźniów płynących do Rzymu, burzę, którą napotykają na morzu, oraz przywództwo Pawła podczas tego kryzysu.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się decyzją, że Paweł i kilku innych więźniów popłyną do Włoch pod opieką setnika o imieniu Juliusz. Weszli na statek z Adramyttium, który miał płynąć wzdłuż wybrzeży prowincji Azji. Julius potraktował Pawła życzliwie, dał mu wolność, przyjaciele zaopiekowali się jego potrzebami. Kiedy przepłynęli otwarte morze u wybrzeży Cylicji, Pamfilia wylądowała na Myrze Licji, tam setnik znalazł aleksandryjski statek płynący po Włoszech, który wsadził nas na pokład (Dzieje Apostolskie 27:1-6). Podróż była powolna i trudna, a niesprzyjające wiatry zmusiły ich do żeglowania pod osłoną Krety.

2. akapit: Pomimo ostrzeżeń Pawła, że ich podróż będzie katastrofalna i pociągnie za sobą ciężkie straty, nie tylko statek towarowy również żyje centurion, zamiast tego posłuchał rady pilota-właściciela statku. Gdy zaczął wiać umiarkowany południowy wiatr, myśleli, że osiągnęli to, czego chcieli, więc zważona kotwica popłynęła wzdłuż brzegu Krety, ale

zanim bardzo długi, silny wiatr zwany „Northeaster” zerwał się z wyspy. Statek wpadł w sztorm, nie mógł płynąć pod wiatr, więc ustąpił i popłynął dalej (Dzieje Apostolskie 27:9-15). Po wielu dniach burzliwej pogody stopniowo porzucano wszelkie nadzieje na ratunek.

3. akapit: W środku rozpaczy Paweł wstał pośród nich i powiedział: „Mężowie, powinniście byli posłuchać mojej rady, nie wypływać z Krety, oszczędzając sobie strat, teraz nalegajcie, zachowajcie odwagę, ponieważ nie będzie strat w życiu między wami, jedynym statkiem”. Opowiedział, że anioł Bóg, do którego należał, i którego czcił, powiedział mu, aby się nie bał, ponieważ musi stanąć przed sądem przed Cezarem. Bóg łaskawie dał mu życie wszystkim, którzy z nim pływali (Dzieje Apostolskie 27:21-24). Ponad czternaście nocy minęło na wzburzonym Morzu Adriatyckim, kiedy około północy marynarze wyczuli zbliżający się ląd, rzucili cztery kotwice na rufie, modlili się o światło dzienne, a następnie w obawie, że mogą osiąść na mieliźnie, wyciąć kotwice, pozwolić im spaść, lewe liny steru, podniesiony fok, wiatr skierowany na plażę, ale uderzył w mieliznę, osiadł na mieliźnie, dziób utknął szybko. nie poruszyłby surowych, załamanych fal (Dzieje Apostolskie 27:27-41). O świcie, zgodnie z radą Pawła, wszyscy zjedli coś do jedzenia; na pokładzie było 276 osób. Następnie odciążyli statek jeszcze bardziej wrzucając zboże do morza, po zjedzeniu wszyscy wyskakiwali za burtę, bezpiecznie dopłynęli do lądu, pływając lub unosząc się na kawałkach wraku.

Dzieje Apostolskie 27:1 A gdy postanowiono, że powinniśmy popłynąć do Włoch, wydali Pawła i kilku innych więźniów niejakiemu Juliuszowi, setnikowi z hufca Augusta.

Paweł i inni więźniowie zostali przekazani Juliuszowi, setnikowi z drużyny Augusta, aby popłynęli do Włoch.

1. Boży plan dla nas: uznanie suwerenności Boga w naszym życiu

2. Siła wytrwałości: znajdowanie siły w trudnych czasach

1. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani”.

2. Hebrajczyków 12:1-2 – „Skoro więc otacza nas tak wielki obłok świadków, odrzućmy wszystko, co przeszkadza, i grzech, który tak łatwo oplata. I biegnijmy wytrwale w wyznaczonym wyścigu nas, wpatrując się w Jezusa, pioniera i doskonaliciela wiary”.

Dzieje Apostolskie 27:2 I wchodząc na statek Adramyttium, wypłynęliśmy, chcąc przepłynąć wybrzeża Azji; był z nami Arystarch, Macedończyk z Tesaloniki.

Apostoł Paweł wraz z kilkoma towarzyszami wsiadł na statek z Adramyttium, aby

popłynąć wzdłuż wybrzeży Azji z Arystarchem z Tesaloniki na pokładzie.

1. Nauka żeglowania z towarzyszami – podróż apostoła Pawła

2. Siła przyjaźni – przykład Pawła i Arystarcha

1. Efezjan 4:2-3 „Z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, chcąc zachować jedność Ducha w węźle pokoju”.

2. Przysłów 27:17 „Żelazo ostrzy żelazo, a jeden człowiek ostrzy drugiego”.

Dzieje Apostolskie 27:3 Następnego dnia dotarliśmy do Sydonu. I Juliusz uprzejmie błagał Pawła i pozwolił mu pójść do przyjaciół, aby się pokrzepić.

Juliusz pozwolił Pawłowi na krótki czas odwiedzić przyjaciół w Sydonie.

1. Siła życzliwości: jak nawet najmniejsze gesty mogą zrobić różnicę

2. Przyjaźń: dlaczego potrzebujemy siebie nawzajem i jak możemy wzmocnić nasze więzi

1. Jakuba 2:14-17 – „Co z tego, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że wierzy, ale nie ma uczynków? Czy taka wiara może ich ocalić? Załóżmy, że brat lub siostra nie mają ubrań ani codziennego jedzenia. Jeśli ktoś z was powie im: «Idźcie w pokoju; ogrzać się i dobrze nakarmić”, ale nie wpływa to na ich potrzeby fizyczne. Co z tego? Podobnie wiara sama w sobie, jeśli nie towarzyszy jej działanie, jest martwa”.

2. Przysłów 18:24 – „Człowiek mający wielu towarzyszy może popaść w ruinę, ale jest przyjaciel, który jest bliższy niż brat”.

Dzieje Apostolskie 27:4 A gdy stamtąd wypłynęliśmy, popłynęliśmy pod Cypr, gdyż wiatry były przeciwne.

Fragment opisuje podróż, podczas której wiatry były przeciwne, więc podróżnicy płynęli pod Cyprem.

1. Wiatry przeciwności: jak zwyciężyć nad wyzwaniami życia

2. Siła wytrwałości: jak pokonać przeszkody w życiu

1. Jakuba 1:2-4 - Potraktujcie to jako czystą radość, bracia i siostry, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, ponieważ wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość.

2. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

Dzieje Apostolskie 27:5 A gdy przepłynęliśmy morze Cylicji i Pamfilii, dotarliśmy do Myry, miasta Licji.

Fragment opisuje podróż Pawła i jego towarzyszy z Cylicji i Pamfilii do Myry w Licji.

1. Bóg jest z nami w naszych podróżach – Psalm 16:8

2. Bądź przygotowany na nieznane w życiu – Jakub 4:13-15

1. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia.”

2. Izajasz 43:2 – „Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą; a gdy będziecie przechodzić przez rzeki, nie zaleją was. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się; płomienie cię nie spalą”.

Dzieje Apostolskie 27:6 I tam setnik znalazł statek aleksandryjski płynący do Italii; i on nas tam umieścił.

Setnik znalazł statek z Aleksandrii płynący do Włoch i wsadził ludzi na pokład.

1. Zaopatrzenie Boże w potrzebie

2. Zaufanie Bożemu planowi

1. Psalm 23:4 – „Choćbym nawet szedł ciemną doliną, zła się nie ulęknę, bo ty jesteś ze mną; Twoja laska i Twoja laska, one mnie pocieszają”.

2. Izajasz 40:29-31 – „Daje moc słabym, a temu, który nie ma siły, dodaje siły. Nawet młodzi ludzie będą mdleć i być zmęczeni, a młodzieńcy upadną wyczerpani; ale ci, którzy czekają na Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; będą chodzić i nie ustaną”.

Dzieje Apostolskie 27:7 A gdy płynęliśmy powoli przez wiele dni i ledwie dotarliśmy do Knidos, gdyż wiatr nam nie dokuczał, popłynęliśmy pod Kretę naprzeciw Salmone;

Statek płynął powoli przez wiele dni, aż dopłynął do Knidos, lecz wiatr nie był im sprzyjający, więc popłynęli pod Kretę, niedaleko Salmone.

1. Boży doskonały moment: Nawet jeśli wydaje się, że nasze plany się rozsypują, Bóg wciąż ma plan.

2. Znaczenie wytrwałości: Nawet gdy wiatr jest przeciwko nam, musimy nieprzerwanie działać i ufać planowi Pana.

1. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia.”

2. Psalm 46:10 – „Uspokójcie się i wiedzcie, że Ja jestem Bogiem. Będę wywyższony między narodami, będę wywyższony na ziemi!”

Dzieje Apostolskie 27:8 I ledwie ją mijając, dotarliśmy do miejsca, które nazywa się Przystaniem Pięknym; niedaleko, gdzie było miasto Lasea.

Paweł i jego towarzysze popłynęli w stronę miejsca zwanego Pięknymi Przystanią, niedaleko miasta Lasea.

1. Wskazówki Boże: Jak Bóg prowadzi nas do bezpiecznej przystani

2. Niebezpieczeństwa na morzu: nauka zaufania Bogu pośród burz

1. Psalm 107:23-30

2. Izajasz 43:2-3

Dzieje Apostolskie 27:9 A gdy minęło już dużo czasu i gdy żeglowanie stało się

niebezpieczne, ponieważ post już minął, Paweł ich upomniał:

Paweł napominał grupę, aby po zakończeniu postu byli świadomi niebezpieczeństwa związanego z żeglowaniem.

1. Niebezpieczeństwo opóźnienia: jak uniknąć zwlekania

2. Potrzeba pilności: nie odkładaj tego, co można zrobić dzisiaj

1. Przysłów 19:15 – „Lenistwo wprawia w głęboki sen, a bezczynny będzie cierpiał głód”.

2. 2 Koryntian 6:2 – „Albowiem On mówi: «W czasie łaski wysłuchałem cię, a w dniu zbawienia pomogłem ci». Oto teraz jest czas łaski; oto teraz dzień zbawienia”.

Dzieje Apostolskie 27:10 I rzekł do nich: Panowie, widzę, że ta podróż będzie pełna bólu i szkód nie tylko dla załadunku i statku, ale także dla naszego życia.

Paul ostrzegł załogę statku, że podróż będzie niebezpieczna i może potencjalnie doprowadzić do uszkodzenia ładunku i życia osób.

1. Uczyć się ufać Bogu pomimo przeciwności losu

2. Rola wiary i cierpliwości w trudnych czasach

1. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego zostali powołani”.

2. Jakuba 5:11 – „Oto błogosławieni, którzy pozostali niezłomni. Słyszeliście o wytrwałości Hioba i widzieliście zamysł Pana, jak Pan jest litościwy i miłosierny”.

Dzieje Apostolskie 27:11 Mimo to setnik bardziej uwierzył kapitanowi i właścicielowi statku niż temu, co mówił Paweł.

Setnik zaufał opiniom kapitana i właściciela statku, a nie opinii Pawła.

1. Znaczenie rozeznania i ufnej mądrości

2. Naucz się ważyć rady i opinie

1. Przysłów 3:5-6 „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj Go na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki.”

2. Jakuba 1:5 „Jeśli komuś z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana”.

Dzieje Apostolskie 27:12 A ponieważ przystań nie nadawała się do zimowania, większej części radzono również stamtąd wyruszyć, jeśli w jakikolwiek sposób uda im się dotrzeć do Fenice i tam spędzić zimę; które jest przystanią Krety i leży na południowym zachodzie i na północnym zachodzie.

Większa część poradziła, aby opuścili przystań i udali się do Fenice, przystani na Krecie, położonej na południowym zachodzie i północnym zachodzie.

1. Bóg może wykorzystać trudne sytuacje, aby sprowadzić nas do lepszego miejsca.

2. Zaufanie Panu może nas zaprowadzić w nieoczekiwane miejsca.

1. Jeremiasz 29:11: „Bo znam plany, jakie mam wobec ciebie”, oświadcza Pan, „plany, które mają ci pomóc, a nie zaszkodzić, plany, które dają ci nadzieję i przyszłość”.

2. Księga Przysłów 3:5-6: „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Poddaj się Mu na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki”.

Dzieje Apostolskie 27:13 A gdy wiał słaby wiatr z południa, sądząc, że osiągnęli swój cel, zgubiwszy się, popłynęli w pobliże Krety.

Żeglarze dopłynęli w pobliżu Krety, gdy wiał łagodny południowy wiatr.

1. Uważaj na otoczenie i uważaj na wiatr.

2. Boże przewodnictwo widać w wietrze i falach.

1. Mateusza 8:27 - I dziwili się ludzie, mówiąc: Cóż to za człowiek, że nawet wichry i

morze są mu posłuszne?

2. Psalm 107:29 - Uciszył burzę i uciszyły się fale morskie.

Dzieje Apostolskie 27:14 Niedługo potem zerwał się przeciwko niemu gwałtowny wiatr, zwany Euroklidonem.

Podczas podróży Pawła i pozostałych napotkał silny i niebezpieczny wiatr.

1: Nie bój się, gdy życie rzuca nam wyzwanie, nieważne jak silne, Bóg będzie z nami i nas ochroni.

2: W chwilach udręki zwracaj się do Boga o przewodnictwo i siłę.

1: Psalm 46:1-3 „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w niedoli. Dlatego nie będziemy się bać, choćby ziemia się załamała, choć góry przesunęły się do serca morza, choć szumiły jego wody i pianę, chociaż góry drżą od jej wezbrania.”

2: Izajasz 43:2 „Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą, a przez rzeki nie zaleją cię; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali. "

Dzieje Apostolskie 27:15 A gdy statek został złapany i nie mógł unieść się pod wiatr, pozwoliliśmy mu płynąć.

Statek wpadł w sztorm i nie mógł płynąć pod wiatr, więc załoga musiała pozwolić mu płynąć.

1. Nauka akceptowania nieoczekiwanego: na przykładzie Dziejów Apostolskich 27:15

2. Pokonywanie przeciwności losu: znajdowanie siły w Dziejach Apostolskich 27:15

1. Izajasz 43:2 – „Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą, a przez rzeki nie zatopią cię”.

2. Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Wyznawaj Go na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki”.

Dzieje Apostolskie 27:16 A płynąc pod pewną wyspą, zwaną Klaudą, mieliśmy dużo pracy do przybycia łodzią:

Ludzie na pokładzie mieli duże trudności z przeprawą przez wyspę Clauda.

1. Boża siła w czasach trudności

2. Pokonywanie przeciwności losu poprzez wiarę

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Przysłów 3:5-6 - „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Zwracajcie się do niego na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki”.

Dzieje Apostolskie 27:17 Które gdy zabrali, skorzystali z pomocy, podtrzymując statek; i w obawie, że nie wpadną w ruchome piaski, postawili żagiel i tak zostali popędzeni.

Załoga chwyciła kotwice i podtrzymała statek za pomocą lin, obawiając się, że zostanie wciągnięty w ruchome piaski. Następnie opuścili żagle i dali się ponieść wiatrowi.

1. Zaufaj Bogu, a On zapewni wsparcie w czasach strachu i niepewności.

2. Bądź gotowy na dostosowanie się do zmieniającego się otoczenia.

1. Izajasz 41:10 „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Jakuba 1:2-4 „Poczytujcie to sobie za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków”.

Dzieje Apostolskie 27:18 A gdy nas bardzo miotała burza, następnego dnia odciążyli statek;

Załoga statku została wrzucona w gwałtowny sztorm, a następnego dnia odciążyła statek.

1. „W burzy: odnajdywanie siły w trudnych czasach”

2. „Żeglowanie po wzburzonym morzu: nauka polegania na Bogu”

1. Psalm 107:23-29 – Ci, którzy wyruszają w morze na statkach, którzy załatwiają interesy na wielkich wodach;

2. Izajasz 43:2 – Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zasypią was.

Dzieje Apostolskie 27:19 A trzeciego dnia własnymi rękami rozpoczęliśmy walkę ze statkiem.

Trzeciego dnia ludzie na statku własnoręcznie wyrzucili sprzęt nośny statku.

1. Nawet w najciemniejszych chwilach możemy nabrać odwagi i mieć nadzieję w Panu.

2. Boża obietnica wybawienia jest zawsze z nami, nawet gdy czujemy się bezradni.

1. Izajasz 43:2 - Gdy przejdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zaleją cię. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się; i płomień nie zapali się nad tobą.

2. Psalm 46:1-3 – Bóg jest naszą ucieczką i siłą, bardzo aktualną pomocą w kłopotach. Dlatego nie będziemy się bać, choćby ziemia się poruszyła i choć góry zostały przeniesione w środek morza; Choćby szumiały i wzburzały się jego wody, chociaż góry drżały od ich wezbrań.

Dzieje Apostolskie 27:20 A gdy przez wiele dni nie pokazało się ani słońce, ani gwiazdy i nie spadła na nas żadna burza, zniknęła wszelka nadzieja na zbawienie.

Silna burza na wiele dni nie pozwalała na pojawienie się słońca i gwiazd, a nadzieja na ocalenie została stracona.

1. Pokładaj nadzieję w Bogu w chwilach próby

2. Siła wiary nad strachem

1. Rzymian 5:3-5 – Nie tylko to, ale także chlubimy się naszymi cierpieniami, ponieważ wiemy, że cierpienie rodzi wytrwałość; wytrwałość, charakter; i charakter, nadzieja. A nadzieja nie zawstydza nas, gdyż miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.

2. Izajasz 40:28-31 – Czy nie wiecie? Nie słyszałeś? Pan jest Bogiem wiecznym, Stwórcą krańców ziemi. Nie będzie się męczył ani znużył, a jego zrozumienia nikt nie będzie w stanie pojąć. Daje siłę zmęczonym i zwiększa moc słabych. Nawet młodzi ludzie stają się zmęczeni i znużeni, a młodzi mężczyźni potykają się i upadają; lecz ci, którzy pokładają nadzieję w Panu, odzyskują siły. Będą szybować na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie znużą się, będą chodzić i nie zmdleją.

Dzieje Apostolskie 27:21 Ale po długiej wstrzemięźliwości Paweł stanął pośród nich i powiedział: Panowie, powinniście byli mnie posłuchać i nie odłączać się od Krety i nabawić się tej szkody i straty.

Paweł upomina marynarzy, że nie posłuchali jego rad i pozostali na Krecie, przez co wyrządzili im krzywdę i straty.

1. Znaczenie posłuszeństwa

2. Koszt nieposłuszeństwa

1. Przysłów 1:30-31 – „Nie przyjęli mojej rady i odrzucili moją naganę. Dlatego będą jeść owoce swojej własnej drogi i nasycają się własnymi pomysłami”.

2. Hebrajczyków 5:8-9 – „Chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa z tego, co wycierpiał, a gdy stał się doskonałym, stał się źródłem zbawienia wiecznego dla wszystkich, którzy są Mu posłuszni”.

Dzieje Apostolskie 27:22 A teraz zachęcam was, abyście byli dobrej myśli, bo nikt między wami nie zginie, z wyjątkiem statku.

Paweł zachęca pasażerów statku, aby nie tracili optymizmu, ponieważ nie będzie wśród nich ofiar śmiertelnych, a jedynie na statku.

1. Trzymaj się nadziei podczas burzy – Rzymian 5:3-5

2. Bądź zachęcany do wytrwania – Hebrajczyków 10:23-25

1. Rzymian 5:3-5 – Nie tylko to, ale radujemy się w naszych cierpieniach, wiedząc, że cierpienie rodzi wytrwałość, a wytrwałość rodzi charakter, a charakter rodzi nadzieję.

2. Hebrajczyków 10:23-25 – Trzymajmy się mocno i niezachwianie wyznania naszej nadziei, bo wierny jest Ten, który obiecał. I zastanówmy się, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków.

Dzieje Apostolskie 27:23 Tej nocy bowiem stanął przy mnie anioł Boży, którego jestem i któremu służę,

Anioł Boży stanął w nocy przy Pawle i oznajmił, że Paweł należy do Boga i Mu służy.

1. Pocieszenie Bożej obecności w najciemniejszych godzinach

2. Moc służenia Bogu

1. Mateusza 28:20 – „uczcie ich przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I zaprawdę, jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków”.

2. Jeremiasz 33:3 – „Wołajcie do mnie, a odpowiem wam i powiem wam rzeczy wielkie i niezgłębione, o których nie wiecie”.

Dzieje Apostolskie 27:24 Mówiąc: Nie bój się, Pawle; trzeba cię przyprowadzić przed Cezara, a oto dał ci Bóg wszystkich, którzy z tobą płyną.

Pawłowi powiedziano, żeby się nie bał, bo Bóg dał mu wszystkich, którzy z nim płyną, i musi stawić czoła Cezarowi.

1. Bóg jest zawsze z nami: studium historii Pawła z Dziejów Apostolskich 27.

2. Nie bój się: przezwyciężanie lęku poprzez wiarę w Boga.

1. Filipian 4:6-7 „Nie zamartwiajcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie”.

2. List do Hebrajczyków 13:5-6 „Baczcie, aby wasze życie było wolne od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co macie, bo On powiedział: ‚Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę’. Dlatego możemy śmiało powiedzieć: «Pan jest moim pomocnikiem; nie będę się bać; co może mi zrobić człowiek?”

Dzieje Apostolskie 27:25 Dlatego bądźcie dobrej myśli, panowie, bo wierzę Bogu, że będzie tak, jak mi powiedziano.

Apostoł Paweł zachęca mężczyzn na statku, aby nie tracili nadziei w wierze.

1: Miej wiarę i odwagę w Panu, nawet w obliczu pozornie nieprzezwyciężonych przeciwności.

2: Bądźcie napełnieni radością, nawet pośród prób i ucisków, w nadziei obietnic Bożych.

1: Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2: Izajasz 43:2 - Gdy przejdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zaleją cię. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się; i płomień nie zapali się nad tobą.

Dzieje Apostolskie 27:26 Musimy jednak zostać wyrzuceni na pewną wyspę.

Paweł i załoga statku, na którym płynął, zostali ostrzeżeni przez anioła, że zostaną wyrzuceni na pewną wyspę.

1. Bóg jest zawsze z nami, nawet podczas burzy.

2. Kiedy słuchamy ostrzeżeń Boga, On poprowadzi nas w bezpieczne miejsce.

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Jozuego 1:9 – Czy ci nie rozkazałem? Być silny i odważny. Nie bój się; nie zniechęcaj się, bo Pan, Bóg twój, będzie z tobą, gdziekolwiek pójdziesz.

Dzieje Apostolskie 27:27 Gdy jednak nastała czternasta noc, gdy jeździliśmy tam i z powrotem po Adrii, około północy żeglarze sądzili, że zbliżają się do jakiejś krainy;

Statek odbył długą podróż morską i ostatecznie marynarze uwierzyli, że zbliżają się do lądu.

1. Boska ochrona Boga: Nawet w środku długiej i trudnej podróży Bóg zapewnia ochronę i nadzieję.

2. Nie trać nadziei w trudnych czasach. Bez względu na to, jak długa i trudna jest podróż, nigdy nie trać nadziei.

1. Psalm 91:4 - Okryje cię swoimi piórami, a pod jego skrzydłami znajdziesz schronienie; jego wierność będzie twoją tarczą i wałem.

2. Rzymian 12:12 – Radujcie się nadzieją, bądźcie cierpliwi w uciskach, bądźcie nieustanni w modlitwie.

Dzieje Apostolskie 27:28 I sondowali, i znaleźli dwadzieścia sążni; a gdy odeszli nieco dalej, zatrąbili ponownie i znaleźli piętnaście sążni.

Żeglarze na statku Pawła odkryli, że głębokość morza zmniejszyła się z dwudziestu do piętnastu sążni.

1: W czasach prób i niepewności Bóg zapewni nam wskazówki niezbędne do przetrwania burzy.

2: Opatrzność Boża jest niezawodną kotwicą w trudnych chwilach, pozwalającą nam znaleźć w Nim bezpieczną przystań.

1: Izajasz 43:2 „Gdy przejdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zasypią was; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali”.

2: Psalm 46:1-2 „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w trudnościach. Dlatego nie będziemy się bać, choćby ziemia się ustąpiła, choćby góry przesunęły się do serca morza”.

Dzieje Apostolskie 27:29 W obawie, żebyśmy nie spadli na skały, zarzucili z rufy cztery kotwice i życzyli sobie dnia.

Żeglarze na pokładzie statku z Dziejów Apostolskich 27:29 obawiali się, że rozbiją się o skały, więc zarzucili cztery kotwice i czekali na światło dzienne.

1. Moc Boża pośród prób

2. Oczekiwanie na Pana w trudnych czasach

1. Psalm 46:1-3 „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, nieustanną pomocą w trudnościach. Dlatego nie będziemy się bać, choćby ziemia się załamała i góry wpadłyby w serce morza, choć jego wody szumiały i pieniły się, a góry trzęsły się od wzburzenia”.

2. Izajasz 40:31 „Lecz ci, którzy pokładają nadzieję w Panu, odzyskają siły. Będą szybować na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie znużą się, będą chodzić i nie ustaną”.

Dzieje Apostolskie 27:30 A gdy żeglarze mieli już uciekać ze statku, gdy spuścili łódź do morza, w kolorze, jak gdyby chcieli rzucić kotwice z dziobu,

Marynarze mieli właśnie opuścić statek, opuszczając łódź do morza i udając, że rzucają kotwice od przodu statku.

1. Boża ochrona w czasach ucisku

2. Wytrwałość w obliczu przeciwności losu

1. Izajasz 43:2 – Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zasypią was.

2. Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków.

Dzieje Apostolskie 27:31 Paweł rzekł do setnika i żołnierzy: Jeżeli oni nie pozostaną na statku, nie będziecie mogli zostać zbawieni.

Paweł przypomniał setnikowi i żołnierzom, że aby mogli zostać zbawieni, muszą pozostać na statku.

1: Musimy wierzyć w Boży plan dla naszego życia, nawet jeśli wydaje się to trudną ścieżką.

2: Posłuszeństwo Bogu jest jedyną drogą do osiągnięcia prawdziwego zbawienia.

1: Przysłów 3:5-6: „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie, poddaj się Mu na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki”.

2: Rzymian 10:9: „Jeśli ustami swoimi wyznasz: Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz”.

Dzieje Apostolskie 27:32 Wtedy żołnierze odcięli liny łodzi i pozwolili jej spaść.

Żołnierze na pokładzie przecięli liny utrzymujące łódź w miejscu, pozwalając łodzi odpłynąć.

1. Boża ochrona w chaosie: Dzieje Apostolskie 27:32-33

2. Moc wiary i zaufania: Hebrajczyków 11:1

1. Dzieje Apostolskie 27:33-44

2. Jakuba 1:2-4

Dzieje Apostolskie 27:33 A gdy już nastał ten dzień, Paweł nalegał, aby wszyscy jedli mięso, mówiąc: Dziś jest czternasty dzień, kiedy pozostajecie i pościcie, nic nie jedząc.

Apostoł Paweł zachęcał towarzyszących mu na statku, aby czternastego dnia przerwali post.

1. Moc zachęty

2. Siła poświęcenia czasu dla siebie

1. Hebrajczyków 3:13 - Ale napominajcie się wzajemnie codziennie, póki się zwie: Dziś; aby nikt z was nie był zatwardzony przez zwodniczość grzechu.

2. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

Dzieje Apostolskie 27:34 Dlatego proszę was, abyście wzięli trochę mięsa, bo to dla waszego zdrowia, bo włos nie spadnie żadnemu z was z głowy.

Paweł zachęca pasażerów statku, aby w trosce o swoje zdrowie spożywali żywność, zapewniając, że ani jeden włos na ich głowie nie ucierpi.

1. Wierność Boga w czasach trudności i zmagań

2. Znaczenie zaufania Bogu w każdych okolicznościach

1. Psalm 37:25 – „Byłem młody, a teraz się zestarzałem, ale nie widziałem sprawiedliwego opuszczonego ani jego dzieci żebrzących o chleb”.

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia.”

Dzieje Apostolskie 27:35 A to powiedziawszy, wziął chleb i dziękował Bogu w obecności wszystkich, a przełamałszy, zaczął jeść.

Paweł dziękował Bogu przed łamaniem chleba i spożywaniem go w obecności ludu.

1. Wdzięczność: droga do obfitości – nauka okazywania wdzięczności nawet za najmniejsze rzeczy może przynieść obfitość błogosławieństw w naszym życiu.

2. Chleb życia – Refleksja nad historią Pawła łamiącego chleb, aby przypomnieć nam o Jezusie, który jest Chlebem Życia.

1. Łk 17,11-19 – Jezus uzdrawia dziesięciu trędowatych, tylko jeden powraca, aby Mu podziękować.

2. Kolosan 3:15-17 – Niech pokój Chrystusowy panuje w waszych sercach i bądźcie wdzięczni.

Dzieje Apostolskie 27:36 Wtedy wszyscy byli dobrej myśli i wzięli też trochę mięsa.

Pasażerowie statku pokrzepili się, gdy znaleźli pożywienie.

1. Nie trać nadziei w trudnych okolicznościach

2. Raduj się z małych zwycięstw

1. Filipian 4:6-7 - Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

2. Psalm 34:8 – Skosztuj i zobacz, że Pan jest dobry! Błogosławiony człowiek, który się do Niego ucieka!

Dzieje Apostolskie 27:37 A było nas ogółem na statku dwieście trzydzieści sześć dusz.

Na statku było w sumie 216 dusz.

1. Bóg jest zawsze z nami w chwilach prób i ucisków.

2. Możemy ufać Bogu, że przeprowadzi nas przez każdą trudną sytuację.

1. Izajasz 41:10 – „Nie bójcie się więc, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej”.

2. Psalm 91:4 – „Okryje cię swoimi piórami i pod jego skrzydłami znajdziesz schronienie, a jego wierność będzie twoją tarczą i wałem”.

Dzieje Apostolskie 27:38 A gdy już zjedli, odciążyli statek i wrzucili pszenicę do morza.

Ludzie na statku odciążyli ładunek, wyrzucając pszenicę do morza.

1. Żyj lżejszym życiem (Mateusza 11:28-30)

2. Noszenie jedni drugich ciężarów (Galatów 6:2)

1. Mateusza 11:28-30 – „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja wam dam odpocznienie. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca i znajdziecie ukojenie dla dusz waszych, bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie”.

2. Galacjan 6:2 – „Jedni drugich brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe”.

Dzieje Apostolskie 27:39 A gdy nastał dzień, nie znali lądu, odkryli jednak pewien strumień z brzegiem, do którego chcieli, jeśli to możliwe, wbić statek.

Pasażerowie statku z Dziejów Apostolskich 27 nie byli w stanie zidentyfikować lądu, do którego przybyli, dopóki nie zauważyli strumienia z brzegiem, na którym mieli nadzieję zakotwiczyć statek.

1. Bóg zaopatruje nawet w trudnych sytuacjach

2. Kiedy się zgubimy, naszym przewodnikiem będzie Bóg

1. Izajasz 43:2 – Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zasypią was; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali.

2. Psalm 119:105 - Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

Dzieje Apostolskie 27:40 A gdy podnieśli kotwice, wypłynęli w morze, poluzowali liny sterowe, podnieśli grotżagiel pod wiatr i skierowali się w stronę brzegu.

Marynarze na statku podnieśli kotwice, puścili stery i podnieśli grot pod wiatr, aby popłynąć w stronę brzegu.

1. Zaufanie Bogu i Jego planowi. Przykładem zaufania marynarzy do Boga i Jego planu jest ich zaangażowanie na morzu i wiara, że dotrą do brzegu.

2. Wiara w obliczu przeciwności: Nawet w trudnych okolicznościach żeglarze wykazują wiarę, która prowadzi ich do sukcesu.

1. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go

miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani”.

2. Izajasz 43:2 – „Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą, a gdy przejdziesz przez rzeki, nie zaleją cię. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się; płomienie was nie spalą.”

Dzieje Apostolskie 27:41 A wpadwszy na miejsce, gdzie spotykały się dwa morza, wpadli na mieliznę; a przednia część utknęła mocno i pozostała nieruchoma, lecz tylna część została rozbita przez siłę fal.

Statek przewożący Pawła i jego towarzyszy osiadł na mieliźnie, jego przednia część utknęła w miejscu, a tylna część została rozbita przez wzburzone morze.

1. Wiedza, kiedy odpuścić: jak dostosować się do nieprzewidzianych okoliczności

2. Niezmiennie w trudnych czasach: znaczenie wiary i odporności

1. Izajasz 43:2 – „Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą, a przez rzeki nie zaleją cię; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali .”

2. 1 Koryntian 10:13 - „Nie spotkała was żadna pokusa inna niż ludzka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad siły wasze, ale wraz z pokusą wskaże też drogę wyjścia, abyście mogli to znieść.”

Dzieje Apostolskie 27:42 Żołnierze zaś zaradzili, aby jeńców zabić, aby nikt z nich nie wypłynął i nie uciekł.

Żołnierze na statku radzili zabić więźniów, aby mieć pewność, że żaden z nich nie ucieknie, wypływając ze statku.

1. Siła strachu: jak strach może prowadzić do destrukcyjnych wyborów

2. Wartość życia ludzkiego: dlaczego warto ocalić każde życie

1. Przysłów 11:17 – „Człowiek życzliwy odnosi korzyść, lecz okrutny ściąga na siebie kłopoty”.

2. Mateusza 5:44 – „Ale powiadam wam, miłujcie swoich nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was prześladują”.

Dzieje Apostolskie 27:43 Ale setnik, chcąc ocalić Pawła, odwiódł ich od zamierzonego celu; i rozkazał, aby ci, którzy potrafią pływać, rzucili się najpierw do morza i wylądowali.

Setnik chciał ocalić Pawła, nakazując pływakom rzucić się do morza i dotrzeć na ląd.

1. Współczucie setnika: jak Bóg posługuje się ludźmi, aby pomagać innym w potrzebie

2. Siła współczucia: okazywanie miłosierdzia innym pomimo konsekwencji

1. Łk 10,25-37 – Przypowieść o dobrym Samarytaninie

2. Jakuba 2:14-17 – Wiara i wspólna praca

Dzieje Apostolskie 27:44 A resztę część na deskach, a część na potłuczonych kawałkach statku. I tak się stało, że wszyscy bezpiecznie wylądowali na lądzie.

Pasażerowie statku cudem uszli bezpiecznie na ląd.

1. Boża ochrona i przewodnictwo w chwilach udręki.

2. Znaczenie wiary w czasach zawirowań.

1. Mateusza 14:22-33 - Jezus kroczący po wodzie i uciszający burzę.

2. Jozuego 3:14-17 – Rozstąpienie się rzeki Jordan.

28 rozdział Dziejów Apostolskich opisuje ostatnie wydarzenia z podróży Pawła, w tym jego pobyt na Malcie, dokonane tam cuda uzdrowień oraz przybycie i służbę w Rzymie.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od Pawła i jego rozbitków, którzy bezpiecznie dotarli do brzegu i odkryli, że wyspa nazywa się Malta. Wyspiarze okazali niezwykłą życzliwość, witając ich z powodu deszczowego chłodu. Kiedy Paweł zbierał wiązki patyków, podpalał je, wypędzona przez ciepło żmija uczepiła się jego dłoni, gdy wyspiarze zobaczyli wiszące na dłoniach stworzenie, mówili sobie nawzajem: „Ten człowiek musi być mordercą, chociaż uciekł z morza. Sprawiedliwość nie pozwoliła mu żyć”. Ale Paweł strząsnął węża w ogień, nie doznał żadnych złych skutków, których ludzie się spodziewali, puchł, nagle

padł martwy po długim oczekiwaniu, nie widząc nic niezwykłego, zmienili zdanie, powiedzieli, że jest bogiem (Dzieje Apostolskie 28:1-6).

2. akapit: W pobliżu znajdowała się posiadłość należąca do Publiusza, głównego urzędnika wyspy, który nas gościł, gościł nas uprzejmie przez trzy dni, ojciec chory, cierpiący na gorączkę, czerwonka, Paweł poszedł do niego po modlitwie, położył ręce, on go uzdrowił po tym, co się stało, odpocznij, przyszła chora wyspa, również zostali wyleczeni. zaszczycili nas na wiele sposobów, gdy byliśmy gotowi do wypłynięcia, i zaopatrzyli nas w potrzebne zapasy (Dzieje Apostolskie 28:7-10). Po trzech miesiącach odpłynęli na statku aleksandryjskim, który zimował na wyspie na pokładzie bliźniaczych bogów Kastora Polluksa, gdy przybył galion. Syrakuzy pozostały tam przez trzy dni, a następnie opłynęli. Następnego dnia zerwał się południowy wiatr. Dwa dni później przybyli do Puteoli, gdzie zastali zaproszonych braci. pozostań z nimi siedem dni, aż dotarłeś do Rzymu.

3. akapit: Stamtąd bracia, słysząc o nas, dotarli aż do Forum Appius. Trzy tawerny spotkały nas na spotkanie tych ludzi. Paweł dziękował Bogu, nabrał odwagi, gdy Rzym pozwolił żyć samemu jednemu żołnierzowi-strażnikowi. Po trzech dniach zebrani lokalni przywódcy żydowscy powiedzieli: „Nie zrobiłem nic przeciwko naszym ludowym zwyczajom, naszym przodkom, a mimo to zostałem aresztowany w Jerozolimie, wydany Rzymianie przesłuchali mnie, chcieli mnie zwolnić, ponieważ nie byłem winny żadnego przestępstwa zasługującego na śmierć, ale Żydzi sprzeciwili się, złożyli apelację Cezarze, nie żebym miał jakieś oskarżenie przeciwko mojemu ludowi” (Dz 28,17-19). Żył całe dwa lata na własny koszt, witając wszystkich, którzy przychodzili, odważnie i bez przeszkód głosił królestwo, którego Bóg nauczał o Panu Jezusie Chrystusie.

Dzieje Apostolskie 28:1 A gdy uciekli, poznali, że wyspa nazywa się Melita.

Po ucieczce z wraku statku ludzie odkryli, że wyspa, na której się znajdowali, nazywała się Melita.

1. Bóg zawsze ma kontrolę – Dzieje Apostolskie 28:1

2. Bóg może wykorzystać nawet nasze najgorsze chwile na dobre – Dzieje Apostolskie 28:1

1. Psalm 46:1 – „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, zawsze obecną pomocą w kłopotach”.

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia.”

Dzieje Apostolskie 28:2 A lud barbarzyński okazał nam niemałą życzliwość, bo rozpalili ogień i przyjęli nas wszystkich z powodu obecnego deszczu i zimna.

Barbarzyńcy okazali podróżnikom wielką gościnność, rozpalając ciepły ogień pomimo deszczu i zimna.

1. Siła gościnności — w jaki sposób nasza gościnność może okazać miłość Chrystusa otaczającym nas osobom.

2. Służenie innym – Jak możemy służyć otaczającym nas ludziom i okazywać im miłość Chrystusa.

1. Rzymian 12:13 – „Zaspokajajcie potrzeby świętych i starajcie się okazywać gościnność”.

2. Hebrajczyków 13:2 – „Nie zaniedbujcie okazywania gościnności obcym, bo w ten sposób niektórzy nieświadomie gościli aniołów”.

Dzieje Apostolskie 28:3 A gdy Paweł zebrał wiązkę drągów i położył je na ogniu, z gorąca wyszła żmija i uczepiła się jego ręki.

Cudowna ucieczka Pawła przed jadowitym wężem przypomina, aby ufać Bożej ochronie.

1. „Opatrzność Boża: ufność w Bożą opiekę”

2. „Cuda Boże: ucieczka Pawła przed jadowitym wężem”

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Mateusza 10:28-29 – „I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej tego, który może i duszę, i ciało zatracić w piekle. Czyż za grosz nie sprzedają się dwóch wróbli? A nie jednego z nich upadnie na ziemię bez waszego Ojca.

Dzieje Apostolskie 28:4 A gdy barbarzyńcy ujrzeli jadowitą bestię wiszącą na jego ręce, mówili między sobą: Bez wątpienia ten człowiek jest mordercą, który choć uciekł z morza, zemsta nie pozwala żyć.

Barbarzyńcy zobaczyli Pawła z wężem i uznali, że jest on mordercą.

1. Miłosierdzie i sprawiedliwość Boga współdziałają nawet w najbardziej nieprawdopodobnych okolicznościach.

2. Znaczenie nieprzyjmowania założeń na podstawie pozorów.

1. Rzymian 12:19 – „Umiłowani, nigdy się nie mścijcie, lecz zostawcie to gniewowi Bożemu, gdyż napisano: „ Moja jest moja zasługa, Ja odpłacę – mówi Pan”.

2. Przysłów 14:12 – „Jest droga, która wydaje się człowiekowi słuszna, ale jej końcem jest droga do śmierci.”

Dzieje Apostolskie 28:5 I strząsnął bestię w ogień, i nie poczuł żadnej szkody.

Na Malcie Paweł spotkał jadowitego węża, ale wrzuciwszy go do ognia, nie odniósł żadnych obrażeń.

1. Boża ochrona: Nawet w obliczu niebezpieczeństwa Bóg jest z nami i nas chroni.

2. Wiara: Możemy ufać Bożym obietnicom i polegać na Jego sile i mocy.

1. Psalm 91:11-12 – „Bo aniołom swoim rozkaże co do ciebie, aby cię strzegli na wszystkich twoich drogach i podniosą cię na rękach, abyś nie uderzył nogą o kamień”.

2. Rzymian 8:18 – „Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić”.

Dzieje Apostolskie 28:6 Natomiast oni patrzyli, kiedy powinien był spuchnąć lub nagle paść martwy, ale gdy patrzyli przez dłuższy czas i nie widzieli, żeby mu stała się krzywda, zmienili zdanie i powiedzieli, że jest bogiem.

Mieszkańcy Malty, gdzie Paweł rozbił się, byli zdumieni, gdy odkryli, że Paweł nie doznał żadnych obrażeń po ukąszeniu jadowitego węża. Wierząc, że jest bogiem, zmienili zdanie w sprawie Pawła.

1. Boża ochrona w czasach ucisku

2. Moc Boga w przezwyciężaniu wątpliwości

1. Psalm 46:1-3 – „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, nieustanną pomocą w trudnościach. Dlatego nie będziemy się bać, choćby ziemia się uchyliła, a góry wpadną w serce morza, choć jego wody ryk i piana, a góry drżą od ich wezbrania”.

2. Jana 14:27 – „Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie daję wam tak, jak daje świat. Niech się nie trwoży serce wasze i nie lękajcie się”.

Dzieje Apostolskie 28:7 W tych samych dzielnicach znajdował się majątek wodza wyspy, imieniem Publiusz; który nas przyjął i gościnnie nas gościł przez trzy dni.

Publiusz, wódz wyspy, okazał gościnność Pawłowi i jego towarzyszom.

1. Moc gościnności: jak współczucie i hojność przynoszą Boże błogosławieństwo

2. Model dobrego zarządzania: naśladowanie przykładu hojności Publiusza

1. Rzymian 12:13 – Bezgranicznie okazujcie sobie nawzajem gościnność.

2. 1 Tymoteusza 6:17-19 - Nakazuj bogatym na tym świecie, aby nie byli wyniośli i nie ufali niepewnym bogactwom, ale Bogu żywemu, który obficie daje nam wszystko do korzystania. Niech czynią dobro, aby byli bogaci w dobre uczynki, gotowi dawać, chętni do dzielenia się.

Dzieje Apostolskie 28:8 I stało się, że ojciec Publiusza leżał chory na gorączkę i krwawy katar, do którego Paweł wszedł i modlił się, położył na nim ręce i uzdrowił go.

Paweł uzdrowił ojca Publiusza modlitwą i nałożeniem rąk.

1. Moc modlitwy: jak Paweł uzdrowił ojca Publiusza

2. Dzieło Jezusa: studium cudu Pawła na Malcie

1. Jakuba 5:15-16 – ? A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie. A jeśli dopuścił się grzechów, zostaną mu odpuszczone. Wyznawajcie więc sobie nawzajem grzechy i módlcie się jedni za drugich, abyście odzyskali zdrowie. Modlitwa sprawiedliwego człowieka ma wielką moc, gdyż działa.

2. Marka 16:18 - ? hej, będę podnosił węże rękami; a gdy wypiją śmiertelną truciznę, wcale im to nie zaszkodzi; będą kłaść ręce na chorych, a oni wyzdrowieją.

Dzieje Apostolskie 28:9 A gdy to się stało, przyszli i inni, którzy mieli choroby na wyspie, i zostali uzdrowieni.

Osoby chore na Malcie zostały uzdrowione, gdy Paweł modlił się za nich.

1. Moc modlitwy: uzdrawiający dotyk Boga

2. Służba uzdrawiania Jezusa: cuda odnowienia

1. Jakuba 5:16 – „Wyznawajcie jedni drugim swoje winy i módlcie się jedni za drugich, abyście zostali uzdrowieni. Skuteczna, żarliwa modlitwa sprawiedliwego może wiele pomóc”.

2. Izajasz 53:4-5 - ? Zaprawdę, on dźwigał nasze boleści i dźwigał nasze boleści, a jednak uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy. Spadła na niego kara naszego pokoju; i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.??

Dzieje Apostolskie 28:10 Który także zaszczycił nas wieloma zaszczytami; a kiedy odeszliśmy, zaopatrzyli nas w potrzebne rzeczy.

Mieszkańcy Malty uhonorowali Pawła i jego towarzyszy wieloma zaszczytami oraz zapewnili im zapasy niezbędne do podróży.

1. Powinniśmy okazywać gościnność i życzliwość obcym, nawet pośród trudności.

2. Powinniśmy dawać hojnie i ofiarnie potrzebującym, okazując miłość Boga.

1. Rzymian 12:13 – „Zaspokajajcie potrzeby świętych i starajcie się okazywać gościnność”.

2. Dzieje Apostolskie 20:35 – „We wszystkim pokazałem wam, że tak pracując, trzeba pomagać słabym i pamiętać o słowach Pana Jezusa, jak On sam powiedział: „Większym szczęściem jest dawać niż otrzymać.? □ €?

Dzieje Apostolskie 28:11 A po trzech miesiącach odpłynęliśmy statkiem z Aleksandrii, który przezimował na wyspie, której znakiem byli Kastor i Polluks.

Paweł i jego towarzysze spędzili trzy miesiące na Malcie, po czym wypłynęli statkiem z Aleksandrii ze znakiem Kastora i Polluksa.

1. Znak nadziei: Paweł i jego towarzysze na Malcie

2. Boska ochrona: znak Kastora i Polluksa

1. Rzymian 8:28 ??A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy Go miłują i którzy zostali powołani według Jego postanowienia.

2. Izajasz 43:2 Gdy przejdziesz przez wody, będę z tobą; a gdy będziecie przechodzić przez rzeki, nie zaleją was. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się; płomienie cię nie spalą.

Dzieje Apostolskie 28:12 A gdy przybyliśmy do Syrakuz, pozostaliśmy tam przez trzy dni.

Paweł i jego towarzysze wylądowali w Syrakuzach i pozostali tam przez trzy dni.

1. Poświęcanie czasu na odpoczynek: poznanie wartości odpoczynku z podróży Pawła

2. Poświęcanie czasu na nawiązywanie kontaktu: Łączenie się z innymi podczas naszych podróży, tak jak Paul

1. Exodus 31:17 – „To jest znak na zawsze między mną a ludem Izraela. Bo w sześciu dniach Pan stworzył niebo i ziemię, a siódmego dnia odpoczął i wytchnął.”

2. Rzymian 12:13 – „Zaspokajajcie potrzeby świętych i starajcie się okazywać gościnność”.

Dzieje Apostolskie 28:13 Stamtąd wzięliśmy kompas i przybyliśmy do Regium. Po jednym dniu powiał wiatr południowy i następnego dnia dotarliśmy do Puteoli.

Paweł i jego towarzysze wyruszyli w podróż z Malty i okrążyli wybrzeże do Regium. Po jednym dniu zawiał południowy wiatr i dotarli do Puteoli.

1: Boża suwerenność działa we wszystkim, nawet w wietrze.

2: Musimy zaufać Bogu, że zapewni nam doskonałe warunki do podróży.

1: Przysłów 21:1 – „Serce króla jest strumieniem wody w ręku Pana, on je obraca, dokąd chce”.

2: Psalm 107:29 – „Uciszył burzę i ucichły fale morskie”.

Dzieje Apostolskie 28:14 Gdzie znaleźliśmy braci i chcieliśmy pozostać z nimi przez siedem dni, i tak udaliśmy się do Rzymu.

Paweł i jego towarzysze zostali powitani przez braci i poproszeni o pozostanie z nimi przez siedem dni w drodze do Rzymu.

1. Siła gościnności: witanie nieznajomych z otwartymi ramionami

2. Błogosławieństwa przyjmowania innych z życzliwością i hojnością

1. Rzymian 12:13 – „Dzielcie się z Panem? □ ludźmi w potrzebie. Praktykujcie gościnność”.

2. 1 Piotra 4:9 – „Gościnujcie jedni drugich bez szemrania”.

Dzieje Apostolskie 28:15 Stamtąd, gdy bracia o nas usłyszeli, wyszli nam na spotkanie aż do Forum Appii i do trzech gospod, których Paweł ujrzawszy, podziękował Bogu i nabrał odwagi.

Paweł spotkał się ze swoimi braćmi w Chrystusie na forum Appii i w trzech tawernach i dziękował Bogu za otrzymane wsparcie.

1. Bóg jest zawsze z nami w trudnych chwilach i zapewni nam zachętę, gdy zajdzie taka potrzeba.

2. Możemy nabrać odwagi, ufając Panu, nawet w obliczu trudności.

1. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia jego zostali powołani”.

2. Psalm 46:1 – „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w kłopotach”.

Dzieje Apostolskie 28:16 A gdy przybyliśmy do Rzymu, setnik wydał więźniów dowódcy straży, ale Pawłowi pozwolono mieszkać sam na sam z żołnierzem, który go strzegł.

Paweł został uwięziony w Rzymie i setnik wydał go dowódcy straży, ale Pawłowi pozwolono pozostać w swojej kwaterze pod okiem strażnika, który czuwał nad nim.

1. Boża ochrona w obliczu ucisku — jak można odczuć Bożą łaskę i ochronę nawet w najtrudniejszych chwilach.

2. Siła pokory — jak pokora i wiara mogą prowadzić do prawdziwej siły w obliczu przeciwności losu.

1. Psalm 91:9-10 – „Ponieważ uczyniliście Panem swoim mieszkaniem, Najwyższy, który jest moją ucieczką, żadne zło nie spadnie na was, żadna plaga nie zbliży się do waszego namiotu”.

2. Przysłów 16:7 – „Kiedy drogi człowieka podobają się Panu, pozwala on żyć z nim w pokoju nawet swoim wrogom”.

Dzieje Apostolskie 28:17 I stało się, że po trzech dniach Paweł zwołał naczelników Żydów, a gdy się zebrali, rzekł do nich: Mężowie i bracia, chociaż nic nie popełniłem przeciwko ludowi ani zwyczajom naszych ojców, a jednak zostałem wydany jako więzień z Jerozolimy w ręce Rzymian.

Paweł, będąc w niewoli u Rzymian, oświadczył, że jest niewinny.

1: W czasach ucisku musimy polegać na naszej wierze i zaufaniu Bogu.

2: W czasach cierpienia musimy pozostać niezachwiani w naszych przekonaniach i ufać planowi Bożemu.

1: Psalm 56:3-4 ? □ Boję się, ufam Tobie. Bogu, którego słowo wysławiam, Bogu ufam; Nie będę się bać. Co ciało może mi zrobić???

2: Izajasz 41:10? □ nie słuchajcie, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą. ??

Dzieje Apostolskie 28:18 Którzy mnie przesłuchali i wypuścili, bo nie było we mnie przyczyny śmierci.

Paweł został oczyszczony z wszelkich zarzutów i zwolniony z więzienia.

1: Miłosierna i opiekuńcza dłoń Boga jest z nami w każdych okolicznościach.

2: Możemy być pewni, że Bóg będzie wierny nawet w obliczu niemożliwych przeciwności losu.

1: Rzymian 8:31 – Cóż więc powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg jest za nami, któż może być przeciwko nam?

2: Psalm 46:1 – Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w kłopotach.

Dzieje Apostolskie 28:19 Ale gdy Żydzi sprzeciwili się temu, byłem zmuszony zwrócić się do Cezara; nie żebym miał oskarżać mój naród.

Paweł zaapelował do Cezara, aby unikał niesłusznych oskarżeń ze strony Żydów.

1. Bóg jest naszym obrońcą w czasach prześladowań.

2. Trwaj niezachwianie w swojej wierze, nawet w obliczu sprzeciwu.

1. Izajasz 41:10 - ? □ nie słuchajcie, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą. ??

2. Rzymian 8:31 - ? Cóż więc powiemy o tych rzeczach? Jeśli Bóg jest za nami, kto może być przeciwko nam???

Dzieje Apostolskie 28:20 Dlatego wezwałem cię, aby cię zobaczyć i porozmawiać z tobą, ponieważ dla nadziei Izraela jestem związany tym łańcuchem.

Paweł jest aresztowany i wzywa swoich przyjaciół w Rzymie, aby go odwiedzili.

1. Nadzieja pośród cierpienia

2. Zaopatrzenie Boże w trudnych sytuacjach

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2. Izajasz 43:2 - Gdy przejdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zaleją cię. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się; i płomień nie zapali się nad tobą.

Dzieje Apostolskie 28:21 I rzekli do niego: Nie otrzymaliśmy listów z Judei w sprawie ciebie ani żaden z braci, którzy przybyli, nie okazywał ani nie mówił o tobie nic złego.

Mieszkańcy Rzymu nie słyszeli nic negatywnego o Pawle od Żydów ani innych chrześcijan.

1. Zawsze będzie można usłyszeć prawdę Bożą i wierzyć jej.

2. Zawsze powinniśmy starać się przedstawiać innym prawdę Bożą.

1. Jana 8:32: „I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli”.

2. Kolosan 4:5-6: „Postępujcie mądrze wobec tych, którzy są na zewnątrz, wykupując czas. Niech wasza mowa będzie zawsze wdzięczna, przyprawiona solą, abyście wiedzieli, jak powinniście odpowiedzieć każdemu”.

Dzieje Apostolskie 28:22 Pragniemy jednak usłyszeć od ciebie, co myślisz; wiemy bowiem, że co do tej sekty, wszędzie się o niej mówi.

Służba Pawła była znacznie utrudniana przez Żydów, ale miejscowi w Rzymie nadal chcieli usłyszeć, co ma do powiedzenia, pomimo negatywnej reputacji jego nauk.

1. Nie daj się zwieść negatywnym opiniom innych; szukaj prawdy dla siebie.

2. Słowo Boże często spotyka się ze sprzeciwem, ale to nie znaczy, że nie jest prawdą.

1. Jana 8:32, ? □ i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.

2. Rzymian 10:17, ? □ zatem wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego. ??

Dzieje Apostolskie 28:23 A gdy wyznaczono mu dzień, wielu przyszło do niego do jego mieszkania; któremu wykładał i świadczył o królestwie Bożym, przekonując ich o Jezusie, zarówno na podstawie Prawa Mojżeszowego, jak i proroków, od rana do wieczora.

Paweł od rana do wieczora głosił ludziom, którzy go odwiedzali, Królestwo Boże i nauki Jezusa z Prawa Mojżeszowego i Proroków.

1. Siła perswazji: jak słowa Pawła zmieniły życie

2. Królestwo Boże: zrozumienie naszego powołania w Chrystusie

1. Hebrajczyków 4:12-13 - Słowo Boże jest żywe i skuteczne, ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, rozeznające myśli i zamiary serce.

2. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe.

Dzieje Apostolskie 28:24 I niektórzy uwierzyli temu, co zostało powiedziane, a niektórzy nie.

Niektórzy ludzie wierzyli słowom Pawła, inni nie.

1. Wiara w Słowo Boże: siła wiary

2. Odrzucenie Słowa Bożego: konsekwencje niewiary

1. Jakuba 1:22 – „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.”

2. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

Dzieje Apostolskie 28:25 A gdy nie zgodzili się między sobą, odeszli, po tym jak Paweł powiedział jedno słowo: Dobrze powiedział Duch Święty przez proroka Izajasza do naszych ojców,

Paweł przekazał słowo od proroka Izajasza, że Duch Święty przemówił do ich ojców.

1: Pocieszenie możemy znaleźć w słowach proroków i Ducha Świętego.

2: Możemy patrzeć na słowa proroków, które prowadzą nas w życiu.

1: Izajasz 55:11? Och, słowo moje, które wychodzi z ust moich, nie wróci do mnie próżne, ale wykona, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się sprawa, do której je posłałem.

2: Mateusza 7:24-27? Dlatego każdego, kto słucha tych moich słów i je wykonuje, przyrównam go do męża mądrego, który zbudował swój dom na skale: I spadł deszcz, i przyszły powodzie, i wiały wichry, i uderzyły w ten dom ; i nie upadł, bo był założony na skale.

Dzieje Apostolskie 28:26 Mówiąc: Idźcie do tego ludu i powiedzcie: Słuchając, będziecie słuchać, a nie zrozumiecie; i patrząc, będziecie widzieć, a nie ujrzycie:

Przesłanie Pawła do Żydów dotyczyło niesłyszenia i niewidzenia.

1. Siła perspektywy: widzieć i słyszeć sercem

2. Słuchanie Boga: jak słuchać i rozumieć Jego Słowo

1. Izajasz 6:9-10 – „I rzekł: Idźcie i powiedzcie temu ludowi: Rzeczywiście słuchacie, ale nie rozumiecie; i rzeczywiście widzicie, ale nie dostrzegacie”.

2. Marka 4:12 – „Aby patrząc, widzieli, a nie widzieli, i słysząc, słyszeli, a nie rozumieli, aby w każdej chwili nie nawrócili się i nie były im odpuszczone grzechy”.

Dzieje Apostolskie 28:27 Bo serce tego ludu stało się otępiałe, uszy ich otępiały, a oczy ich przymknęły się; aby oczami nie widzieli i uszami nie słyszeli, i sercem nie rozumieli, i nie nawrócili się, a ja ich nie uzdrowiłem.

Ludzie mają twarde serca i głusi na słuch, zamknęli oczy i nie są w stanie zrozumieć i nawrócić się.

1. Miłość Boga do tych, którzy nie chcą słuchać

2. Zamykanie oczu na Bożą Prawdę

1. Jeremiasz 32:33-35 – „I zwrócili się do mnie tyłem, a nie twarzą; chociaż ich uczyłem, wstawałem wcześnie rano i nauczałem, oni jednak nie słuchali, aby przyjąć pouczenie. Ale postawili swoje obrzydliwości w domu, który jest nazwany moim imieniem, aby go zbezcześcić, i zbudowali wyżyny Baala, które są w dolinie syna Hinnoma, aby przeprowadzić swoich synów i swoje córki przez ogień do Molocha; czego im nie przykazywałem, i nie przyszło mi do głowy, aby dopuszczali się tej obrzydliwości i sprowadzili Judę na grzech”.

2. Powtórzonego Prawa 30:15-20 – „Patrz, kładę przed tobą dzisiaj życie i dobro, śmierć i zło, nakazując ci dzisiaj miłować Pana, Boga swego, chodzić Jego drogami i przestrzegaj jego przykazań, jego ustaw i praw, abyś żył i rozmnażał się, a Pan, Bóg twój, będzie ci błogosławił w ziemi, do której idziesz, aby ją posiąść. Ale jeśli twoje serce odwróci się i nie będziesz słuchał, ale zostaniecie odciągnięci i będziecie czcić innych bogów i służyć im; potępiam was dzisiaj, że na pewno zginiecie i że nie przedłużycie swoich dni na ziemi, do której przechodzicie przez Jordan, aby ją posiąść. Wzywam niebo i ziemię, aby zapisały przeciwko wam ten dzień, że kładę przed wami życie i śmierć, błogosławieństwo i przekleństwo; wybierajcie więc życie, abyście żyli i ty, i twoje potomstwo.

Dzieje Apostolskie 28:28 Niech więc wam będzie wiadome, że zbawienie Boże zostało posłane do pogan i że je usłyszą.

Zbawienie Boże jest przeznaczone dla wszystkich ludzi, a w szczególności poganie je zaakceptują.

1. Zbawienie Boże jest dla każdego – Łk 4,18-19

2. Poganie usłyszą słowo Boże – Dzieje Apostolskie 13:46-48

1. Rzymian 10:12-15

2. Efezjan 2:11-22

Dzieje Apostolskie 28:29 A gdy powiedział te słowa, Żydzi odeszli i pokłócili się między sobą.

Po przemówieniu Pawła Żydzi wdali się w wielką dyskusję między sobą.

1: Od Żydów z Dziejów Apostolskich 28 możemy dowiedzieć się, że ważne jest nawiązywanie dialogu z innymi, nawet jeśli się z nimi nie zgadzamy.

2: W Dziejach Apostolskich 28 widzimy, jak Żydzi prowadzili między sobą wielką dyskusję. Powinniśmy starać się prowadzić zdrową rozmowę z tymi, którzy się z nami nie zgadzają.

1: Przysłów 18:13 Kto odpowiada, zanim wysłucha, jest to dla niego głupotą i wstydem.

2: Jakuba 1:19 Zatem, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu.

Dzieje Apostolskie 28:30 Paweł mieszkał całe dwa lata w wynajętym domu i przyjmował wszystkich, którzy do niego przychodzili,

Paweł mieszkał przez dwa lata w wynajętym domu i witał wszystkich, którzy go odwiedzali.

1. Otwórz swoje serce i swój dom na innych.

2. Przyjmuj ludzi z gościnnością i wdziękiem.

1. Rzymian 12:13 – Podziel się z Panem? ludzie, którzy są w potrzebie. Praktykuj gościnność.

2. Mateusza 25:35 - Bo byłem głodny, a daliście mi jeść, byłem spragniony, a daliście mi

pić, byłem przybyszem, a zaprosiliście mnie.

Dzieje Apostolskie 28:31 Głosicie królestwo Boże i nauczacie tego, co dotyczy Pana Jezusa Chrystusa, z całą pewnością i nikt mu tego nie zabrania.

Paweł nadal z ufnością głosił Ewangelię, pomimo sprzeciwu, jaki napotykał.

1. Moc niepowstrzymanej Ewangelii Bożej

2. Wierz i bądź posłuszny: wezwanie Chrystusa

1. Filipian 1:12-14 – „Chcę teraz, bracia i siostry, abyście wiedzieli, że to, co mnie spotkało, rzeczywiście pomogło w szerzeniu Dobrej Nowiny. W rezultacie stało się to widoczne w całej straży pałacowej i wszystkim innym, że moje łańcuchy są w Chrystusie.A większość braci i sióstr, mając ufność w Panu poprzez moje uwięzienie, jest znacznie odważniejsza, aby bez lęku głosić słowo Boże.

2. Rzymian 1:16-17 - ? , czyli nie wstydzę się ewangelii, bo to moc Boża niesie zbawienie każdemu wierzącemu: najpierw Żydowi, potem poganowi. Bo w ewangelii objawia się sprawiedliwość Boża? sprawiedliwość przez wiarę od pierwszego do ostatniego, jak napisano: ? sprawiedliwy będzie żył z wiary.? €?

Pierwszy rozdział Listu do Rzymian przedstawia list apostoła Pawła do chrześcijan w Rzymie, jego pragnienie odwiedzenia ich i jego teologiczny dyskurs na temat mocy Ewangelii i powszechnej grzeszności ludzkości.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od przedstawienia się Pawła jako sługa Chrystusa Jezusa, powołanego na apostoła i wydzielonego dla ewangelii Bożej. Przyznaje, że głoszona przez niego ewangelia została wcześniej obiecana przez proroków Bożych w Piśmie Świętym. Chodzi o Syna Bożego, Jezusa Chrystusa, naszego Pana, który według ciała był potomkiem Dawida, ale przez zmartwychwstanie został z mocą uznany za Syna Bożego (Rzymian 1:1-4). Paweł podkreśla, że przez Chrystusa otrzymaliśmy łaskę i apostolstwo dla posłuszeństwa wiary wśród wszystkich narodów Jego imienia, w tym Rzymian, których Bóg kocha i nazywa świętymi (Rz 1,5-7).

2. akapit: W wersetach 8-15 Paweł wyraża swoją wdzięczność wierzącym w Rzymie, ponieważ o ich wierze mówi się na całym świecie. Dzieli się swoją tęsknotą, aby odwiedzić ich, aby dać im jakiś dar duchowy, aby ich wzmocnili, a raczej, aby mogli się wzajemnie zachęcać swoją wiarą (Rzymian 1:8-12). Pomimo wielu przeszkód, jak mówi, planował wiele razy, aby przyszli, aby mogli zebrać wśród nich żniwo, tak jak wśród pozostałych pogan zobowiązali zarówno Greków, jak i nie-Greków, mądrych i głupich, którzy po co gorliwie głosić ewangelię także wam, Rzymie (Rzymian 1:13-15).

3. akapit: W wersetach 16-32 Paweł głosi, że nie wstydzi się Ewangelii, ponieważ jest to moc, którą Bóg przynosi zbawienie. Każdy wierzy najpierw Żydowi, potem poganowi. Najpierw objawia się sprawiedliwość z wiary. „Sprawiedliwy z wiary żyć będzie” (Rz 1). :16-17). Następnie jednak odwraca się, aby omówić ludzką bezbożność, nieprawość, ci, którzy tłumią prawdę, ich niegodziwość, ponieważ to, co może wiedzieć o Bogu, ujawniło ich, ponieważ stało się jasne, że świat stworzenia Niewidzialne cechy Boga, wieczna moc Boska natura zostały wyraźnie widoczne i rozumiane z tego, co zostało stworzone, więc ludzie bez wymówka nie uważała za wartościową zachowanie wiedzy zostało wypełnione wszelkiego rodzaju niegodziwość zła chciwość zepsucie pomimo wiedzy dekret ci, którzy robią takie rzeczy, zasługują na śmierć, kontynuuj, czy te rzeczy również pochwalają ci, którzy je praktykują (Rzymian 1:18-32).

Rzymian 1:1 Paweł, sługa Jezusa Chrystusa, powołany na apostoła, odłączony dla ewangelii Bożej,

Paweł został powołany, aby być apostołem i dzielić się Dobrą Nowiną o Bogu.

1. Powołanie apostoła: zrozumienie Bożego celu dla twojego życia

2. Ewangelia Boża: dzielenie się dobrą nowiną z innymi

1. Mateusza 28:19-20 „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto: Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca świata”.

2. Dzieje Apostolskie 1:8 „Ale otrzymacie moc, gdy Duch Święty zstąpi na was, i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i Samarii, i aż po krańce ziemi”.

Rzymian 1:2 (które obiecał wcześniej przez swoich proroków w Piśmie Świętym)

List Pawła do Rzymian był przypomnieniem obietnic, które Bóg dał swemu ludowi poprzez swoich proroków w Piśmie Świętym.

1. Obietnica Boża: wiara w obietnice Boże

2. Opieranie się na Bożych obietnicach: dochowywanie wiary w Boże Przymierze

1. Izajasz 55:11 - Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona to, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się sprawa, do której je posłałem.

2. 2 Kronik 20:20 - Uwierzcie w Pana, Boga waszego, a tak zostaniecie utwierdzeni; wierzcie jego prorokom, a będzie wam się powodziło.

Rzymian 1:3 O Jego Synu, Jezusie Chrystusie, Panu naszym, który według ciała powstał z nasienia Dawida;

List Pawła do Rzymian podkreśla Jezusa Chrystusa jako Syna Bożego, zrodzonego z linii Dawida.

1: Jezus Chrystus jest Synem Bożym i przez Niego jesteśmy odkupieni.

2: Otrzymaliśmy obietnicę zbawienia przez Jezusa Chrystusa, Syna Dawida.

1: Izajasz 9:6-7 - Dziecię bowiem nam się narodziło, syn został nam dany; a władza spocznie na jego ramieniu, a imię jego będzie nazwane Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2:2 Tymoteusza 2:8 - Pamiętajcie o Jezusie Chrystusie, zmartwychwstałym, potomku Dawida, jak głosi moja ewangelia.

Rzymian 1:4 I uznany za Syna Bożego z mocą według ducha świętości, przez zmartwychwstanie:

Paweł uznaje Jezusa za Syna Bożego i wyjaśnia, że zostało to udowodnione przez Jego zmartwychwstanie.

1. Moc zmartwychwstania: jak Jezus udowodnił swoją boskość

2. Świętość Jezusa: zrozumienie znaczenia Jego zmartwychwstania

1. Jana 10:30-31 – „Ja i mój Ojciec jedno jesteśmy”

2. Dzieje Apostolskie 13:33 – „Wypełnił dla nas, ich dzieci, wskrzeszając Jezusa”

Rzymian 1:5 Przez którego otrzymaliśmy łaskę i apostolstwo dla posłuszeństwa wierze wśród wszystkich narodów, dla jego imienia:

Paweł został wyznaczony przez Boga do szerzenia ewangelii wśród wszystkich narodów i przyprowadzania ludzi do posłuszeństwa wierze.

1. Rzeczywistość łaski Bożej: jak jednoczy nas Ewangelia

2. Wezwanie do posłuszeństwa: życie wiarą

1. Efezjan 2:8-9 Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży

2. Jakuba 1:22 Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.

Rzymian 1:6 Wśród których i wy jesteście powołani przez Jezusa Chrystusa:

Paweł napisał list do Kościoła rzymskiego, aby zachęcić go, aby zachowywał silną wiarę i był oddany Bogu.

1. Bóg powołał nas, abyśmy byli Mu oddani i pozostali silni w wierze.

2. Jesteśmy wezwani do wierności Bogu bez względu na okoliczności.

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. 2 Tesaloniczan 1:11 - Mając to na uwadze, nieustannie modlimy się za was, aby nasz Bóg uczynił was godnymi swego powołania i aby swoją mocą urzeczywistnił wszelkie wasze pragnienia dobra i każdy wasz pobudzony uczynek przez wiarę.

Rzymian 1:7 Do wszystkich, którzy są w Rzymie, umiłowani przez Boga i powołani do świętości: Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa.

Paweł pozdrawia wierzących w Rzymie łaską i pokojem od Boga i Jezusa Chrystusa.

1. Życie w łasce i pokoju: jak znaleźć zadowolenie w Panu

2. Czerpanie siły w trudnych czasach: poleganie na Bożej łasce i pokoju

1. Galacjan 5:22-23 – „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i wstrzemięźliwość. Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa”.

2. Filipian 4:6-7 – „Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serca i umysły w Chrystusie Jezusie.”

Rzymian 1:8 Najpierw dziękuję mojemu Bogu przez Jezusa Chrystusa za was wszystkich, że o waszej wierze mówi się po całym świecie.

Paweł wychwala Boga za wiarę Rzymian, która jest znana na całym świecie.

1. Nasza wiara powinna być świadectwem dla świata, tak jak była wiara Rzymian.

2. Starajmy się być przykładem wiary dla innych, tak jak Rzymianie.

1. Mateusza 5:13-16 – „Wy jesteście solą ziemi. Jeśli jednak sól utraci swą słoność, jakże ją ponownie zasolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie .

2. 1 Piotra 2:12 - Żyjcie tak dobrze wśród pogan, aby chociaż oskarżali was o czynienie zła, widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Boga w dniu, w którym nas nawiedzi.

Rzymian 1:9 Albowiem świadkiem moim jest Bóg, któremu służę duchem moim w ewangelii Jego Syna, że nieustannie wspominam o Was w moich modlitwach;

Paweł dziękuje za wierzących w Rzymie, którym służy poprzez swoją pracę w ewangelii Jezusa Chrystusa.

1. Służba Bogu poprzez Ewangelię Jezusa Chrystusa

2. Moc modlitwy

1. Filipian 1:3-5

2. Kolosan 1:3-5

Rzymian 1:10 Prosząc, abym w jakiś sposób mógł teraz szczęśliwie odbyć podróż, zgodnie z wolą Bożą, aby przyjść do was.

Paweł wyraża chęć odwiedzenia Rzymian i prosi, aby wypełniła się wola Boża, aby jego podróż przebiegła pomyślnie.

1. Znaczenie modlitwy o wypełnienie się woli Bożej w naszym życiu.

2. Uznanie woli Bożej względem nas, abyśmy mogli osiągnąć dobrobyt.

1. Efezjan 3:20 - Temu, który według mocy działającej w nas może uczynić nieporównanie więcej, niż wszystko, o co prosimy lub o czym myślimy.

2. Jakuba 4:15 – Zamiast tego powinieneś powiedzieć: „Jeśli taka będzie wola Pana, będziemy żyć i robić to czy tamto”.

Rzymian 1:11 Pragnę bowiem was zobaczyć, abym mógł wam udzielić jakiegoś duchowego daru, abyście do końca zostali utwierdzeni;

Paweł wyraża pragnienie odwiedzenia rzymskich chrześcijan, aby móc podzielić się z nimi jakimś duchowym darem, który pomoże im wzrastać w wierze.

1: „Moc daru duchowego”

2: „Utwierdzać się w wierze”

1: Galacjan 6:10 - Zatem, jeśli tylko mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim, a zwłaszcza domownikom wiary.

2: Filipian 1:9-11 - Modlę się też, aby wasza miłość coraz bardziej obfitowała w wiedzę i wszelkie rozeznanie, abyście cenili to, co doskonałe, i abyście byli czyści i nienaganni na dzień Chrystusa, napełnieni owocem sprawiedliwości, która przychodzi przez Jezusa

Chrystusa, ku chwale i chwale Boga.

Rzymian 1:12 To znaczy, abym razem z wami mógł się pocieszyć wzajemną wiarą was i mnie.

Ten fragment wyjaśnia, jak Paweł miał nadzieję uzyskać pocieszenie dzięki wzajemnej wierze jego i Kościoła rzymskiego.

1. „Pocieszanie wzajemną wiarą”

2. „Budowanie siebie nawzajem w wierze”

1. Filipian 2:1-2 „Jeśli więc w Chrystusie jest jakaś zachęta, jakieś pocieszenie z miłości, jakieś uczestnictwo w Duchu, jakieś uczucie i współczucie, dopełnijcie moją radość tym, że będziecie tej samej myśli, tej samej miłości, bycia w pełnej zgodzie i jednomyślności.”

2. Hebrajczyków 10:24-25 „I zastanówmy się, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem, a tym bardziej, jak widzisz zbliżający się Dzień”.

Rzymian 1:13 Nie chcę, bracia, abyście nie wiedzieli, że często miałem zamiar do was przyjść (ale dotąd mi pozwalano), aby także i wśród was mieć owoc, jak i wśród innych pogan.

Paweł zamierza odwiedzić wspólnotę rzymską, aby przynieść jej owoce duchowe, tak jak to czyni z innymi poganami.

1. Owoc posługi Pawła: Jak wizyty Pawła mogą przynieść duchowe owoce w naszym życiu

2. Moc niepowstrzymanego celu: maksymalne wykorzystanie możliwości, jakie daje nam misja

1. Kolosan 1:3-6 - Dziękujemy Bogu, Ojcu naszego Pana Jezusa Chrystusa, modląc się zawsze za was, ponieważ słyszeliśmy o waszej wierze w Chrystusa Jezusa i o waszej miłości do wszystkich świętych; ze względu na nadzieję, która jest dla was odłożona w niebie, o której słyszeliście już wcześniej w słowie prawdy ewangelii, która do was dotarła, podobnie jak na całym świecie, i przynosi owoc, jak jest także wśród was od dnia, w którym usłyszeliście i poznaliście w prawdzie łaskę Bożą.

2. Dzieje Apostolskie 11:19-21 – Ci zaś, którzy rozproszyli się po prześladowaniu, jakie wybuchło nad Szczepanem, dotarli aż do Fenicji, na Cypr i do Antiochii, nie głosząc słowa nikomu poza samymi Żydami. Ale byli wśród nich mężowie z Cypru i Cyreny, którzy przybyli do Antiochii i rozmawiali z hellenistami, głosząc Pana Jezusa. I była z nimi ręka Pańska, i wielka liczba uwierzyła i nawróciła się do Pana.

Rzymian 1:14 Jestem dłużnikiem zarówno Greków, jak i barbarzyńców; zarówno mądrym, jak i niemądrym.

Paweł rozumiał, że jako chrześcijanin miał obowiązek szerzyć ewangelię wszystkim ludziom, bez względu na ich pochodzenie kulturowe.

1: Jesteśmy wezwani do dzielenia się ewangelią ze wszystkimi ludźmi, niezależnie od ich pochodzenia i wiedzy.

2: Przesłanie ewangelii jest dla każdego, bez względu na jego tożsamość kulturową i poziom mądrości.

1: Dzieje Apostolskie 17:26-27 – „I z jednego człowieka uczynił wszystkie narody ludzkie, aby zamieszkiwały na całej powierzchni ziemi, ustaliwszy wyznaczone okresy i granice ich miejsca zamieszkania, aby szukali Boga w nadzieję, że wyczują drogę do niego i go odnajdą”.

2:1 Koryntian 12:13 – „Albowiem w jednym Duchu wszyscy zostaliśmy ochrzczeni w jedno ciało – Żydzi lub Grecy, niewolnicy i wolni – i wszyscy zostaliśmy napojeni jednym Duchem”.

Rzymian 1:15 Tak więc, na ile to jest we mnie, jestem gotowy głosić ewangelię także wam, którzy jesteście w Rzymie.

Paweł jest gotowy głosić Ewangelię mieszkańcom Rzymu.

1. Musimy głosić Słowo Boże wszystkim narodom

2. Moc Ewangelii przemieniająca życie

1. Mateusza 28:19-20 „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem”.

2. 2 Koryntian 5:17 „Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. Stare przeminęło; oto nadeszło nowe”.

Rzymian 1:16 Bo nie wstydzę się ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego; najpierw Żydowi, potem także Grekowi.

Ewangelia Chrystusa jest mocą Bożą, która może przynieść zbawienie każdemu wierzącemu.

1. Moc Ewangelii: wiara w zbawienie Boże

2. Bezwstydne głoszenie Ewangelii: szerzenie dobrej nowiny o zbawieniu Bożym

1. Rzymian 10:13-14 – „Bo każdy, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, będzie zbawiony. Jak więc będą wzywać tego, w którego nie uwierzyli? I jak uwierzą w tego, w którego nie uwierzyli usłyszeli? Jakże usłyszą bez kaznodziei?”

2. Izajasz 61:1 - „Duch Pana Boga nade mną, gdyż Pan namaścił mnie, abym zwiastował dobrą nowinę cichym, posłał mnie, abym opatrzył tych, którzy mają złamane serce, abym głosił jeńcom wyzwolenie i otwarcie więzienia dla związanych.”

Rzymian 1:17 Bo w tym objawia się sprawiedliwość Boża z wiary w wiarę, jak napisano: Sprawiedliwy z wiary żyć będzie.

Sprawiedliwość Boża objawia się przez wiarę, a ci, którzy są sprawiedliwi, będą żyć przez wiarę.

1. Życie wiarą: nasza droga do prawości

2. Zrozumienie wiary: klucz do sprawiedliwego życia

1. Habakuka 2:4 – „Oto jego wywyższona dusza nie jest w nim prostolinijna, lecz sprawiedliwy dzięki swojej wierze żyć będzie”.

2. Galacjan 3:11 – „Ale to, że nikt przez zakon nie zostaje usprawiedliwiony przed Bogiem, jest rzeczą oczywistą, gdyż sprawiedliwy z wiary żyć będzie”.

Rzymian 1:18 Albowiem gniew Boży objawia się z nieba na wszelką bezbożność i nieprawość ludzi, którzy w nieprawości trzymają się prawdy;

Gniew Boży objawia się przeciwko wszelkiej bezbożności i nieprawości.

1. Konsekwencje nieprawości

2. Nieuchronność gniewu Bożego

1. Przysłów 11:31 - Oto sprawiedliwy otrzyma zapłatę na ziemi, tym bardziej niegodziwy i grzesznik.

2. Psalm 5:5 - Głupcy nie staną przed tobą; nienawidzisz wszystkich czyniących nieprawość.

Rzymian 1:19 Ponieważ to, co o Bogu można poznać, jawne jest w nich; albowiem Bóg im to objawił.

Prawda Boża jest widoczna w całym stworzeniu.

1. Prawda Boża: podstawa naszej wiary

2. Dowód Bożej miłości w stworzeniu

1. Psalm 19:1-4 - Niebiosa głoszą chwałę Boga; a firmament ukazuje jego dzieło.

2. Jana 1:1-5 – Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo.

Rzymian 1:20 Albowiem to, co jego niewidzialne, od stworzenia świata, jest wyraźnie widoczne i zrozumiałe przez to, co zostało stworzone, nawet jego wieczną moc i Bóstwo; aby byli bez wymówki:

Boską moc i boską naturę można dostrzec w stworzeniu, pozostawiając ludzkość bez wymówki, by w Niego nie wierzyć.

1. Chwała Boża objawiona w stworzeniu

2. Żadnych wymówek: wielkość Boga jest wszędzie

1. Psalm 19:1-4

2. Dzieje Apostolskie 14:15-17

Rzymian 1:21 Ponieważ poznawszy Boga, nie chwalili go jako Boga i nie byli wdzięczni; ale próżno było w ich wyobrażeniach i zaćmiło się ich głupie serce.

Ludzie woleli nie wychwalać Boga ani nie okazywać wdzięczności, gdy Go poznali, zamiast tego popadli w próżność w swoich wyobrażeniach i mieli zaćmione serce.

1. Świętość Boga i nasze obowiązki – Odkrywamy, jak powinniśmy reagować, gdy poznajemy Boga i rozumiemy Jego świętość.

2. Moc wdzięczności – Zbadanie znaczenia dziękowania Bogu za Jego liczne błogosławieństwa.

1. Kolosan 3:16 - Niech słowo Chrystusowe zamieszka w was obficie we wszelkiej mądrości; ucząc i napominając się wzajemnie w psalmach, hymnach i pieśniach duchowych, śpiewając z łaską w sercach waszych Panu.

2. Jakuba 4:17 - Kto więc umie dobrze czynić, a nie czyni, ten jest grzechem.

Rzymian 1:22 Podając się za mądrych, stali się głupcami,

Ludzie mogą myśleć, że są mądrzy, ale odrzucając Bożą prawdę, stają się głupcami.

1. „Upadek dumnych”

2. „Mądrość poznania Boga”

1. Przysłów 16:18 – „Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem”.

2. Jakuba 3:17 – „Ale mądrość, która pochodzi z nieba, jest przede wszystkim czysta,

potem miłująca pokój, rozważna, uległa, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, bezstronna i szczera”.

Rzymian 1:23 I zamienili chwałę niezniszczalnego Boga na obraz podobny do zniszczalnego człowieka i ptaków, i czworonożnych zwierząt, i pełzających.

Paweł pisze w Liście do Rzymian 1:23, że ludzie przyjęli chwałę Bożą i zamienili ją w obrazy ziemskich stworzeń.

1. Niebezpieczeństwo bałwochwalstwa: niebezpieczeństwa związane z przedkładaniem stworzenia ludzkiego nad doskonałość Boga

2. Pamiętanie o jedynym prawdziwym Bogu: odrzucanie fałszywych bożków i oddawanie czci Bożej chwale

1. Powtórzonego Prawa 4:15-19 – Przestrogi Boga przed oddawaniem czci bożkom

2. Izajasz 40:18-26 – Niezrównana wielkość Boga w porównaniu z ziemskimi bożkami

Rzymian 1:24 Dlatego i Bóg wydał ich na nieczystość przez pożądliwości ich serc, aby między sobą bezcześcić własne ciała:

Bóg pozwolił, aby ludzie pochłonęli ich własne pożądliwości i zbezcześcili własne ciała.

1. Niebezpieczeństwa niekontrolowanego pragnienia

2. Odpowiadanie na pokusy świętością

1. Galacjan 5:16-17 – „Ale ja powiadam: postępujcie według Ducha, a nie będziecie pobłażali pragnieniom ciała. Pożądania bowiem ciała są przeciwne Duchowi, a pożądliwości Ducha są przeciwne Duchowi cielesne, bo one są sobie przeciwne, abyście powstrzymali się od robienia tego, co chcecie”.

2. 1 Koryntian 6:19-20 – „Albo czy nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który jest w was, którego macie od Boga? Nie jesteście swoimi, bo za cenę zostaliście kupieni. Zatem chwalcie Boga w swoim ciele.”

Rzymian 1:25 Który zamieniłeś prawdę Bożą w kłamstwo, oddając cześć stworzeniu i

służąc mu bardziej niż Stwórcy, który jest błogosławiony na wieki. Amen.

Ludzie często wolą oddawać cześć stworzeniom niż Stwórcy, co nie podoba się Bogu.

1: Nasze uwielbienie powinno być skierowane wyłącznie do Boga, a nie do rzeczy stworzonych.

2: We wszystkim, co robimy, powinniśmy stawiać Boga na pierwszym miejscu i nie robić bożków ze rzeczy tego świata.

1: Kolosan 3:5 Umartwiajcie więc wszystko, co należy do waszej ziemskiej natury: niemoralność, nieczystość, pożądliwość, złe pożądliwości i chciwość, co jest bałwochwalstwem.

2: Jakuba 4:4 Cudzołożnicy, czy nie wiecie, że przyjaźń ze światem oznacza wrogość wobec Boga? Dlatego każdy, kto decyduje się być przyjacielem świata, staje się wrogiem Boga.

Rzymian 1:26 Dlatego wydał ich Bóg złym namiętnościom, gdyż nawet ich kobiety zamieniły pożycie naturalne na przeciwne naturze.

Bóg wydał ludzi na świecie na pastwę ich niemoralnych pragnień, w tym także kobiety, które zmieniły naturalny sposób korzystania z seksu na sprzeczny z naturą.

1. Niebezpieczeństwo niemoralnych pragnień

2. Nienaturalna i niedopuszczalna natura grzechu seksualnego

1. 1 Koryntian 6:18-20 – Uciekajcie od niemoralności seksualnej; każdy inny grzech, który ktoś popełnia, popełnia poza ciałem, lecz osoba rozpustna grzeszy przeciwko własnemu ciału.

2. Galacjan 5:19-21 – Czyny ciała są oczywiste: niemoralność seksualna, nieczystość i rozpusta; bałwochwalstwo i czary; nienawiść, niezgoda, zazdrość, napady wściekłości, samolubne ambicje, spory, podziały i zazdrość; pijaństwo, orgie i tym podobne.

Rzymian 1:27 Podobnie i mężczyźni, porzucając naturalne korzystanie z kobiety, płonęli w swych pożądliwościach, jedni ku drugim; mężczyźni z ludźmi pracujący nad tym, co niestosowne i otrzymujący w sobie zapłatę za popełniony błąd.

Mężczyźni porzucili swoje naturalne pragnienia wobec kobiet i zamiast tego zostali pochłonięci przez żądzę innych mężczyzn, angażując się w działania haniebne i ponosząc konsekwencje swojego grzechu.

1. Boży zamysł dotyczący małżeństwa – Rzymian 1:27

2. Konsekwencje odejścia od Bożego planu – Rzymian 1:27

1. Księga Kapłańska 18:22 – „Nie będziesz spał z mężczyzną jak z kobietą; to obrzydliwość."

2. 1 Koryntian 6:9-10 – „Albo czy nie wiecie, że niesprawiedliwi nie odziedziczą królestwa Bożego? Nie dajcie się zwieść: ani rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołożnicy, ani mężczyźni homoseksualni, ani złodzieje, ani chciwi, ani pijacy, ani oszczercy, ani oszuści nie odziedziczą królestwa Bożego".

Rzymian 1:28 A chociaż nie chcieli zachować Boga w swojej wiedzy, Bóg wydał ich na pastwę potępionego umysłu, aby robili rzeczy niewygodne;

Ponieważ ludzie nie chcieli uznać Boga, pozwolił im mieć zdeprawowany umysł i robić rzeczy, które nie są właściwe.

1. Poddanie się woli Bożej jest najlepszym sposobem na uczciwe życie.

2. Musimy zdecydować się na uznanie Boga i oprzeć się pokusie czynienia tego, co niewłaściwe.

1. Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, przyjemne i doskonałe.

2. Psalm 119:11 - Zachowałem twoje słowo w swoim sercu, abym nie zgrzeszył przeciwko tobie.

Rzymian 1:29 Pełni wszelkiej nieprawości, rozpusty, niegodziwości, pożądliwości, złośliwości; pełen zazdrości, morderstwa, debaty, oszustwa, złośliwości; szeptacze,

Ten fragment opisuje ludzi o sercach niegodziwości i pełnych zazdrości, morderstw, debat, oszustw i złośliwości.

1. Niebezpieczeństwo niegodziwości – Rzymian 1:29

2. Przezwyciężanie zazdrości i złośliwości – Rzymian 1:29

1. Jakuba 4:7 – „Sprzeciwiajcie się diabłu, a ucieknie od was”.

2. Przysłów 16:32 – „Kto jest nieskory do gniewu, jest lepszy od mocarza, a kto rządzi swoim duchem, niż ten, kto zdobywa miasto”.

Rzymian 1:30 Oszczercy, nienawidzący Boga, złośliwi, pyszni, chełpliwi, wynalazcy rzeczy złych, nieposłuszni rodzicom,

Paweł potępia oszczerców, nienawidzących Boga, pysznych, chełpliwych, wynalazców zła i nieposłusznych rodzicom.

1. Prawdziwa wiara i sprawiedliwe życie: Moralna nauka Pawła w Liście do Rzymian 1:30

2. Niebezpieczeństwa nieposłuszeństwa: jak być posłusznym Bogu i szanować rodziców.

1. Mateusza 7:12 – „Tak więc we wszystkim czyńcie innym to, co chcielibyście, aby wam czynili, bo na tym streszcza się Prawo i Prorocy”.

2. 1 Tesaloniczan 4:8 – „Dlatego każdy, kto odrzuca to przykazanie, nie odrzuca człowieka, lecz Boga, tego samego Boga, który daje wam swego Ducha Świętego”.

Rzymian 1:31 Bez zrozumienia, łamiący przymierza, bez naturalnego uczucia, nieprzejednani, niemiłosierni:

Paweł podkreśla konsekwencje grzechu, w tym brak zrozumienia, złamanie przymierza i brak współczucia.

1. Rozpoznanie grzechu i jego konsekwencji

2. Moc miłosierdzia i współczucia

1. Efezjan 4:31-32 – „Niech odejdzie od was wszelka gorycz i gniew, i złość, i krzyki, i złe słowa wraz z wszelką złośliwością; i bądźcie dla siebie życzliwi, miłosierni, przebaczając sobie nawzajem tak jak Bóg wam przebaczył przez wzgląd na Chrystusa”.

2. Jakuba 2:13 – „Albowiem ten, który nie okazał miłosierdzia, otrzyma sąd bez miłosierdzia, a miłosierdzie raduje się z sądu”.

Rzymian 1:32 Którzy znając sąd Boży, że ci, którzy takie rzeczy popełniają, zasługują na śmierć, nie tylko sami to czynią, ale mają upodobanie w tych, którzy to czynią.

Sąd Boży jest jasny: ci, którzy popełniają grzechy ciężkie, zasługują na śmierć. Nie tylko sami popełniają grzechy, ale zachęcają i czerpią przyjemność z tych, którzy czynią to samo.

1: Sąd Boży jest pewny i sprawiedliwy; nie wolno nam angażować się w grzech ciężki ani do niego zachęcać.

2: Nie powinniśmy mieć upodobania w grzechach innych, gdyż sąd Boży jest w tej sprawie jasny.

1: Psalm 119:128 - Dlatego uważam, że wszystkie Twoje przykazania dotyczące wszystkiego są słuszne; i nienawidzę wszelkiej fałszywej drogi.

2: Efezjan 5:11 - I nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale raczej je karćcie.

Drugi rozdział Listu do Rzymian stanowi kontynuację wykładu Pawła na temat grzesznej natury ludzkości, podkreślając bezstronny osąd Boży, ważność czynów ponad dziedzictwo oraz prawdziwe znaczenie obrzezania.

1. akapit: Rozdział zaczyna się od wskazania Pawła, że ci, którzy osądzają innych, są bez wymówki, ponieważ postępując w ten sposób, potępiają siebie, ponieważ praktykują dokładnie te same rzeczy. Podkreśla, że sąd Boży opiera się na prawdzie i jest skierowany przeciwko tym, którzy takie rzeczy czynią. Przestrzega przed poleganiem na Bożej dobroci, cierpliwości i wyrozumiałości, przypominając czytelnikom, że to Boża dobroć ma ich doprowadzić do pokuty (Rzymian 2:1-4).

Akapit 2: W wersetach 5-16 Paweł dalej omawia, w jaki sposób Bóg odda każdemu

według jego uczynków. Tym, którzy szukają chwały, czciją nieśmiertelność, czyniąc dobrze, da życie wieczne, lecz tym, którzy szukają chwały, nie są posłuszni prawdzie, słuchają nieprawości, nastanie gniew, wściekłość, ucisk, ucisk, każdy człowiek wyrządzi zło, Żyd najpierw, także grecka chwała, honor, pokój, każdy będzie postępował dobrze, także Żyd przede wszystkim Grecki (Rzymian 2:6-10). Podkreśla, że u Boga nie ma stronniczości wszyscy, którzy grzeszą poza prawem, przez prawo zginą wszyscy, którzy grzeszą pod prawem, zostaną osądzeni przez prawo to nie słuchacze prawa sprawiedliwi wzrok Bóg, ale ci, którzy prawo czynią usprawiedliwieni, gdy poganie nie mają prawa instynktownie róbcie to, czego wymaga same w sobie stanowią prawo, mimo że nie mają spisanego kodeksu (Rzymian 2:11-16).

3. akapit: Począwszy od wersetu 17, Paweł zwraca się bezpośrednio do żydowskich czytelników, kwestionując ich poleganie na posiadanym dziedzictwie. Prawo obrzezanie dla zbawienia, stwierdzając: „Jeśli nazywasz siebie Żydem, polegaj na Prawie, chlub się w Bogu, wiedz, że On zatwierdzi tego, który jest przełożony, ponieważ został pouczony. Prawo ufny przewodnik ślepy. rozświetl tych w ciemnościach, instruktorze, głupie dzieci-nauczyciele, posiadające ucieleśnioną wiedzę, prawdę. Prawo, więc uczysz innych, a nie siebie? (Rzymian 2:17-21). Krytykuje hipokryzję wśród Żydów, mówi, że prawdziwe obrzezanie ma znaczenie, serce, duch, a nie litera. Jego pochwała pochodzi od Boga, a nie od ludzi (Rzymian 2:28-29).

Rzymian 2:1 Dlatego jesteś niewybaczalny, człowiecze, kimkolwiek jesteś, który sądzisz; bo jeśli sądzisz innego, sam siebie potępiasz; bo ty, który jesteś sędzią, to samo czynisz.

Paweł mówi czytelnikowi, że nikt nie jest zwolniony od sądu i potępia tych, którzy osądzają innych, gdy oni czynią to samo.

1. Zbadaj siebie, zanim osądzisz innych – Łk 6,37-38

2. Bądź szybki w słuchaniu i nieskory do mówienia – Jakuba 1:19

1. Mateusza 7:1-5

2. Galacjan 6:1-5

Rzymian 2:2 Ale jesteśmy pewni, że sąd Boży jest zgodny z prawdą przeciwko tym, którzy takie rzeczy popełniają.

Sąd Boży opiera się na prawdzie i ci, którzy czynią zło, zostaną odpowiednio osądzeni.

1. Konsekwencje grzechu: zrozumienie sądu Bożego

2. Życie w prawości: jak uniknąć sądu Bożego

1. Izajasz 5:20 – „Biada tym, którzy zło nazywają dobrem, a dobro złem, którzy ciemność przedstawiają jako światło, a światło jako ciemność, którzy gorycz przedstawiają jako słodycz, a słodycz jako gorycz!”

2. Jakuba 4:17 – „Kto więc wie, co należy zrobić, a nie czyni tego, jest to grzech”.

Rzymian 2:3 I myślisz o tym, człowiecze, który osądzasz tych, którzy takie rzeczy czynią, a sam to robisz, że unikniesz sądu Bożego?

Paweł kwestionuje hipokryzję człowieka, który osądza innych za ich grzechy, a sam popełnia te same grzechy, pytając, czy sądzi, że uniknie sądu Bożego.

1. Życie obłudne: jak uniknąć sądu Bożego

2. Przerwanie kręgu hipokryzji: jak przestrzegać Bożych standardów

1. Mateusza 7:3-5 – „I dlaczego widzisz źdźbło w oku swego brata, a nie zwracasz uwagi na belkę w swoim oku? Albo jak powiesz swemu bratu: Pozwól mi wyciągnąć drzazgę z oka swego, a oto belka jest w oku twoim? Obłudnicy, wyrzuć najpierw belkę z oka swego, a potem przejrzysz, aby wyrzucić źdźbło z oka brata swego.

2. Jakuba 4:17 – „Dlatego ten, kto umie czynić dobro, a nie czyni, jest grzechem”.

Rzymian 2:4 Albo gardzisz bogactwem jego dobroci, wyrozumiałości i cierpliwości; nie wiedząc, że dobroć Boża prowadzi cię do pokuty?

Dobroć Boża prowadzi do pokuty.

1: „Dobroć Boga jest drogą do pokuty”

2: „Wielka cierpliwość i wyrozumiałość Boga są niezbędne do pokuty”

1: Psalm 51:17 - Ofiarami Boga jest duch skruszony: sercem skruszonym i skruszonym, Boże, nie wzgardzisz.

2: Łk 5:32 - Nie przyszedłem wzywać do nawrócenia sprawiedliwych, ale grzeszników.

Rzymian 2:5 Ale według zatwardziałości i zatwardziałego serca skarb sobie gniew na dzień gniewu i objawienia się sprawiedliwego sądu Bożego;

Bóg gromadzi gniew dla tych, którzy nie okazują skruchy i mają zatwardziałe serca.

1. Potrzeba pokuty i przyjęcia miłosierdzia Bożego

2. Rozpoznanie konsekwencji grzechu bez skruchy

1. Izajasz 55:6-7 „Szukajcie Pana, póki można go znaleźć; wzywajcie go, póki jest blisko; niech bezbożny porzuci swoją drogę, a nieprawy swoje myśli; niech się nawróci do Pana, aby się nad nim zlitował, i do naszego Boga, gdyż hojnie przebaczy.

2. Jeremiasz 31:18-20 „Słyszałem, jak Efraim zasmucony był: «Karciłeś mnie i byłem karcony jak niewyćwiczone cielę; sprowadź mnie z powrotem, abym wyzdrowiał, bo Ty jesteś Pan, mój Bóg. Bo gdy się odwróciłem, ustąpiłem i po otrzymaniu pouczenia uderzyłem się w udo; Wstydziłem się i byłem zawstydzony, bo zniosłem hańbę mojej młodości. Czy Efraim jest moim drogim synem? Czy to moje kochane dziecko? Bo tak często, jak mówię przeciwko niemu, wciąż go pamiętam. Dlatego moje serce tęskni za nim; Z pewnością zmiłuję się nad nim – wyrocznia Pana”.

Rzymian 2:6 Który odda każdemu według jego uczynków:

Bóg nagradza każdego człowieka według jego uczynków.

1: Możemy ufać, że Bóg zawsze wynagrodzi nas stosownie do naszych uczynków.

2: Bóg jest sprawiedliwy i zawsze nagradza nas według tego, co zrobiliśmy.

1: Galacjan 6:7-8 „Nie dajcie się zwieść: Bóg nie daje się naśmiewać, bo cokolwiek sieje, to i żąć będzie. Kto bowiem sieje dla własnego ciała, z ciała będzie żął skażenie, lecz ten, który sieje Duchowi, z Ducha będzie zbierać życie wieczne.”

2: Mateusza 16:27 „Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie ze swoimi aniołami w chwale swego Ojca i wtedy odda każdemu według jego uczynków”.

Rzymian 2:7 Tym, którzy przez cierpliwe trwanie w dobrych uczynkach szukają chwały, czci i nieśmiertelności, życie wieczne:

Werset ten zachęca wierzących, aby pozostali wierni i posłuszni Bogu, gdyż dzięki cierpliwej wytrwałości otrzymają życie wieczne.

1. „Wartość cierpliwości w poszukiwaniu życia wiecznego”

2. „Boże obietnice dla wytrwałych”

1. Jakuba 1:12 - Błogosławiony mąż, który wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, otrzyma koronę życia, którą obiecał Bóg tym, którzy go miłują.

2. Hebrajczyków 10:36 - Potrzebna jest wam bowiem wytrwałość, abyście, pełniąc wolę Bożą, otrzymali to, co jest obiecane.

Rzymian 2:8 A tym, którzy są kłótliwi i nie są posłuszni prawdzie, lecz posłuszni nieprawości, oburzenie i gniew,

Ci, którzy są kłótliwi i nieposłuszni prawdzie, spotkają się z oburzeniem i gniewem.

1. Niebezpieczeństwo nieposłuszeństwa

2. Konsekwencje odrzucenia prawdy

1. Efezjan 5:6 „Niech was nikt nie zwodzi próżnymi słowami, bo z powodu tych rzeczy przychodzi gniew Boży na synów buntu”.

2. Jakuba 1:21-22 „Dlatego odłóżcie wszelki brud i zbędną niegrzeczność i przyjmijcie z łagodnością wszczepione słowo, które jest w stanie zbawić wasze dusze. Bądźcie jednak wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie”.

Rzymian 2:9 Ucisk i udręka dla każdej duszy ludzkiej czyniącej zło, najpierw Żyda, a także pogana;

Bóg sprowadzi ucisk i udrękę zarówno na Żydów, jak i pogan, którzy czynią zło.

1. Konsekwencje czynienia zła: studium Rzymian 2:9

2. Boże miłosierdzie i sprawiedliwość: zrozumienie kontekstu Listu do Rzymian 2:9

1. Jana 3:16-17 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby świat potępił; lecz aby świat przez Niego został zbawiony".

2. Jakuba 1:13-15 – „Niech nikt nie mówi, gdy jest kuszony, że jestem kuszony przez Boga, gdyż Bóg nie może być kuszony do zła ani nikogo nie kusi; lecz każdy człowiek podlega pokusie, gdy jest odwiedziony własnej żądzy i zwabiony. A gdy pożądliwość pocznie, rodzi grzech, a grzech, gdy się dopełni, rodzi śmierć.

Rzymian 2:10 Ale chwała, cześć i pokój każdemu, kto czyni dobrze, najpierw Żydowi, a potem poganowi.

Każdy, kto czyni dobro, zostanie nagrodzony chwałą, honorem i pokojem, niezależnie od tego, czy jest Żydem, czy poganem.

1. Każdy zasługuje na nagrodę za swoje dobre uczynki, bez względu na to, kim jest.

2. Wszyscy jesteśmy równi w oczach Boga i On odpowiednio nas wszystkich wynagrodzi.

1. Galacjan 3:28 - Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie.

2. Efezjan 2:14 - On jest naszym pokojem, który stworzył jedno i drugie, i zburzył środkowy mur przegrody między nami.

Rzymian 2:11 U Boga bowiem nie ma względu na osobę.

Bóg nie faworyzuje i nie osądza na podstawie stronniczości.

1: Miłość Boża jest bezwarunkowa – bez względu na nasze różnice, miłość Boża jest dla wszystkich jednakowo.

2: Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni – nie powinniśmy być stronniczy w stosunku do innych i powinniśmy traktować wszystkich ludzi tak samo.

1: Jakuba 2:1-13 – Nie powinniśmy faworyzować niektórych w stosunku do innych.

2: Jana 3:16 – Bóg okazał miłość wszystkim, wysyłając swego syna, aby za nas umarł.

Rzymian 2:12 Bo ci, którzy bez zakonu zgrzeszyli, bez zakonu też zginą, a ci, którzy zgrzeszyli według zakonu, przez zakon zostaną osądzeni;

Wszyscy ludzie zostaną osądzeni za swoje grzechy, niezależnie od tego, czy przestrzegają prawa, czy nie.

1. Pan jest sprawiedliwy i sprawiedliwy w swoich wyrokach

2. Zbieranie tego, co zasialiśmy

1. Kaznodziei 12:14 - Albowiem Bóg osądzi każdą sprawę, każdą tajemnicę, czy to dobrą, czy złą.

2. Kolosan 3:25 - Kto bowiem czyni zło, otrzyma za zło, które uczynił; i nie ma względu na osobę.

Rzymian 2:13 (Bo nie ci, którzy słuchają Prawa, są sprawiedliwi przed Bogiem, lecz ci, którzy Prawo wykonują, będą usprawiedliwieni.

Usprawiedliwienie przed Bogiem nie opiera się na samym słuchaniu prawa, ale także na jego wykonywaniu.

1. Jesteśmy usprawiedliwieni poprzez nasze czyny, a nie słowa

2. Znaczenie robienia tego, czego się nauczyliśmy

1. Jakuba 1:22-25 (Bądźcie jednak wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który widzi swoje naturalna twarz w zwierciadle: Bo patrzy na siebie, odchodzi i od razu zapomina, jakim był człowiekiem. Kto jednak wpatruje się w doskonałe prawo wolności i w nim trwa, ten nie jest zapominającym słuchaczem, ale wykonawcą dzieła, ten człowiek będzie błogosławiony w swoim uczynku.)

2. Mateusza 7:24-27 (Dlatego każdego, kto słucha tych moich słów i je wykonuje, przyrównam do męża mądrego, który zbudował swój dom na skale: I spadł deszcz, i wezbrały powodzie, i wiały wiatry i uderzały na ten dom, ale nie runął, bo był założony na skale. A każdy, kto słucha tych moich słów, a nie czyni ich, będzie przyrównany do człowieka głupiego, który zbudował swój dom na piasek: I spadł deszcz, wezbrały powodzie, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom, i runął, a upadek jego był wielki.)

Rzymian 2:14 Gdy bowiem poganie, którzy nie mają Prawa, z natury czynią to, co jest w Prawie, ci, nie mając Prawa, są dla siebie prawem:

Poganie, mimo że nie mają Prawa, nadal mogą czynić to, co jest w nim zawarte i stanowią swoje własne prawo.

1. Moc prawa naturalnego: zrozumienie implikacji Listu do Rzymian 2:14

2. Nowe prawo: życie z natury na nieznanym terytorium

1. Galacjan 5:14-15 – „Całe prawo bowiem wypełnia się w jednym słowie: «Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego». Jeśli jednak będziecie się wzajemnie gryźć i pożerać, uważajcie, abyście się wzajemnie nie pożarli.”

2. Efezjan 2:15 - „usunąwszy w swoim ciele nieprzyjaźń, to jest zakon przykazań zawarty w zarządzeniach, aby z dwóch stworzyć w sobie jednego nowego człowieka, wprowadzając w ten sposób pokój”.

Rzymian 2:15 Którzy ukazują działanie Prawa zapisanego w ich sercach, o czym świadczy także ich sumienie, a ich myśli powściągliwe w oskarżaniu lub usprawiedliwianiu się nawzajem;)

Paweł wyjaśnia, że prawo Boże jest zapisane w sercach wszystkich ludzi, a ich sumienie jest tego świadectwem.

1. Moc Prawa Bożego zapisanego w naszych sercach

2. Siła sumienia kierująca naszymi działaniami

1. Rzymian 13:5: „Dlatego musicie być poddani nie tylko po to, aby uniknąć gniewu Bożego, ale także ze względu na sumienie”.

2. Przysłów 20:27: „Duch człowieka jest lampą Pana, przenikającą wszystkie jego najskrytsze zakątki”.

Rzymian 2:16 W dniu, w którym Bóg będzie sądził tajemnice ludzkie przez Jezusa Chrystusa, zgodnie z moją ewangelią.

Sąd Boży nad całą ludzkością będzie sprawiedliwy i sprawiedliwy.

1: Musimy odpowiadać przed Bogiem za wszystkie nasze czyny, ponieważ Jego sąd będzie sprawiedliwy i sprawiedliwy.

2: Każdego czeka sąd, starajmy się więc żyć uczciwie przed Bogiem.

1: Mateusza 12:36 – „Bo powiadam wam, w dniu sądu ludzie zdadzą sprawę z każdego nierozważnego słowa, które wypowiedzą”.

2: Kaznodziei 12:14 – „Albowiem Bóg podda sąd każdy czyn i każdą tajemnicę, czy to dobrą, czy złą”.

Rzymian 2:17 Oto ty nazywasz się Żydem i odpoczywasz w Prawie, i chlubisz się Bogiem,

Ten fragment mówi o Żydach, którzy odpoczywają w prawie i chlubią się Bogiem.

1. Pokory i wierności możemy się nauczyć od Żydów, którzy zaufali Bogu.

2. Musimy pamiętać, co to znaczy być częścią ludu wybranego przez Boga i nie uważać naszych błogosławieństw za coś oczywistego.

1. Izajasz 41:10: „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podtrzymam cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Mateusza 5:16: „Niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie”.

Rzymian 2:18 I zna jego wolę i aprobuje rzeczy wspanialsze, będąc pouczonym przez Prawo;

Przejście Poznanie woli Bożej poprzez pouczenie z prawa.

1. Wola Boga objawia się poprzez Jego Słowo

2. Posłuszeństwo poprzez instrukcje biblijne

1. Kolosan 3:16: „Niech Słowo Chrystusowe zamieszka w was obficie we wszelkiej mądrości, ucząc i napominając się wzajemnie w psalmach, hymnach i pieśniach duchowych, śpiewając Panu z łaską w sercach waszych”.

2. Powtórzonego Prawa 29:29: „To, co ukryte, należy do Pana, Boga naszego, ale to, co zostało objawione, należy do nas i do naszych dzieci na wieki, abyśmy mogli wykonywać wszystkie słowa tego prawa”.

Rzymian 2:19 I masz pewność, że jesteś przewodnikiem ślepych, światłem tych, którzy są w ciemności,

Paweł wyjaśnia, że nie należy osądzać innych, ponieważ mogą być nieświadomi prawdy i mogą polegać na przewodnictwie tych, którzy mają większą wiedzę.

1. Ocenianie innych: prawdziwa ślepota

2. Rola przewodnika: widzenie światła

1. Mateusza 7:1-2 „Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. Bo jakim sądem sądzicie, takim będziecie osądzeni; i jaką miarą mierzycie, taką i wam odmierzą.”

2. Jakuba 4:12 „Jeden jest prawodawca, który może zbawić i zniszczyć. Kim jesteś ty, który sądzisz innego?”

Rzymian 2:20 Wychowawca głupich, nauczyciel niemowląt, który ma postać wiedzy i prawdy w Prawie.

Ten fragment mówi o znaczeniu nauczania i wychowywania ludzi w zakresie prawa Bożego.

1. Moc nauczania: jak prawo Boże może przemienić życie

2. Powołanie nauczyciela: przyjęcie odpowiedzialności za przekazywanie prawdy Bożej

1. Przysłów 22:6 – Wychowuj dziecko zgodnie z drogą, którą ma iść; nawet gdy się zestarzeje, nie odejdzie od niego.

2. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem.

Rzymian 2:21 Ty więc, który drugiego uczysz, sam siebie nie uczysz? ty, który głosisz, że nie wolno kraść, czy kradniesz?

Musimy praktykować to, co głosimy.

1: Musimy uważać, aby żyć zgodnie z tym, co głosimy innym.

2: Powinniśmy mierzyć nasze własne działania według standardów, które wyznaczamy innym.

1: Łk 6,41-42 – „Dlaczego patrzysz na drzazgę w oku swego brata, a nie zwracasz uwagi na belkę w swoim oku? Jak możesz mówić swojemu bratu: «Bracie, pozwól mi wziąć źdźbło ze swego oka”, skoro sam nie widzisz belki we własnym oku?”

2: Jakuba 1:22-25 – „Nie tylko słuchajcie słowa i w ten sposób siebie oszukujcie. Czyńcie, co ono mówi. Każdy, kto słucha słowa, ale nie czyni tego, co mówi, jest jak ktoś, kto patrzy w swoje oblicze lustro, a spojrzawszy na siebie, odchodzi i natychmiast zapomina, jak wygląda. Kto jednak wpatruje się w doskonałe Prawo, które daje wolność, i trwa w nim, nie zapominając o tym, co usłyszał, ale czyniąc to, ten będzie błogosławieni w tym, co czynią.”

Rzymian 2:22 Ty, który mówisz, że mężczyzna nie powinien cudzołożyć, cudzołożysz? brzydzisz się bożkami, czy dopuszczasz się świętokradztwa?

We fragmencie tym stawiane jest pytanie, czy ludzie, którzy mówią jedno, sami robią coś przeciwnego.

1. „Bądź przykładem, jaki chcesz widzieć na świecie”

2. „Praktykuj to, co głosisz”

1. Mateusza 7:3-5 – „Dlaczego widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki w swoim oku nie dostrzegasz? Albo jak możesz powiedzieć swemu bratu: «Pozwól mi wziąć źdźbło z oka swego, skoro jest belka we własnym oku? Obłudniku, najpierw wyjmij belkę z własnego oka, a wtedy przejrzysz i wyjmij drzazgę z oka swego brata.

2. Jakuba 2:10 – „Kto bowiem przestrzega całego Prawa, a przechyla się w jednym punkcie, ponosi odpowiedzialność za całość”.

Rzymian 2:23 Ty, który chlubisz się prawem, łamiąc prawo znieważasz Boga?

Ci, którzy szczycą się swoim posłuszeństwem prawu Bożemu, a mimo to je łamią, znieważają Boga.

1. Musimy pamiętać, że prawa Bożego nie można po prostu zignorować. Musimy potraktować to poważnie i starać się go utrzymać.

2. Musimy starać się żyć zgodnie ze standardami prawa Bożego, a nie kpić z niego, lekceważąc je.

1. Jakuba 2:10-12 – Ktokolwiek bowiem zachowa całe Prawo, a przekroczy jedno tylko, ponosi winę za wszystkie.

2. Galacjan 5:14 - Całe prawo bowiem wypełnia się w jednym słowie, właśnie w tym; Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego.

Rzymian 2:24 Bo przez was poganie bluźnią imieniu Boga, jak jest napisane.

Poganie bluźnią imieniu Boga z powodu postępowania Żydów.

1. Siła naszych działań i sposób, w jaki reprezentujemy Boga w świecie.

2. Znaczenie pokory i uznania własnych niedoskonałości.

1. Jakuba 2:14-17 – Cóż z tego, moi bracia i siostry, jeśli ktoś twierdzi, że wierzy, ale nie ma uczynków? Czy taka wiara może ich ocalić? 15 Załóżmy, że brat lub siostra są bez ubrania i codziennego pożywienia. 16 Jeśli ktoś z was powie im: «Idźcie w pokoju; ogrzać się i dobrze nakarmić", ale nie wpływa to na ich potrzeby fizyczne. Co z tego? 17 Podobnie wiara sama w sobie, jeśli nie towarzyszy jej działanie, jest martwa.

2. Filipian 2:3-4 – Nie rób nic z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, 4 nie patrząc na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro drugiego.

Rzymian 2:25 Albowiem obrzezanie rzeczywiście przynosi korzyść, jeśli przestrzegasz Prawa, ale jeśli łamiesz Prawo, obrzezanie twoje stanie się nieobrzezaniem.

Paweł podkreśla wagę życia według prawa Bożego, nawet jeśli ktoś został obrzezany.

1. Życie zgodnie z Bożym prawem: znaczenie przestrzegania Bożych przykazań

2. Znaczenie obrzezania: posłuszeństwo ponad rytuałem

1. Powtórzonego Prawa 10:12-13 - A teraz, Izraelu, czego żąda od ciebie Pan, Bóg twój, jak tylko bać się Pana, Boga swego, chodzić wszystkimi jego drogami, miłować Go i służyć Panu, Bogu twojemu całym sercem i całą duszą.

2. Jeremiasz 7:22-23 - Nie mówiłem bowiem do waszych przodków ani nie rozkazałem im w dniu, w którym ich wyprowadziłem z ziemi egipskiej, w sprawie całopaleń i ofiar. Ale to właśnie im przykazałem, mówiąc: Słuchajcie mojego głosu, a będę waszym Bogiem, a wy będziecie Moim ludem.

Rzymian 2:26 Jeśli więc nieobrzezany będzie przestrzegał sprawiedliwości Prawa, to czy jego nieobrzezanie nie będzie policzone za obrzezanie?

Paweł zastanawia się, czy nieobrzezany człowiek, który przestrzega prawa, będzie traktowany tak, jakby był obrzezany.

1. Jak prowadzić pobożne życie w nieobrzezanym stanie

2. Symboliczne znaczenie obrzezania

1. Rzymian 3:19-31

2. Galacjan 5:1-6

Rzymian 2:27 I czy nieobrzezanie, które jest z natury, jeśli wypełnia prawo, nie będzie sądziło ciebie, który przez literę i obrzezanie przekraczasz prawo?

Paweł zadaje pytanie, czy nieobrzezany, który wypełnia Prawo, może sądzić osobę obrzezaną, która przekracza Prawo.

1. Moc prawa: analiza Listu do Rzymian 2:27

2. Znaczenie przestrzegania prawa Bożego: studium Rzymian 2:27

1. Jakuba 2:10-11 – Ktokolwiek bowiem zachowa całe Prawo, a przekroczy w jednym miejscu, ponosi winę za wszystkie. Bo ten, który powiedział: Nie cudzołóż, powiedział też: Nie zabijaj. Jeśli więc nie cudzołożysz, ale jeśli zabijesz, staniesz się przestępcą prawa.

2. Galacjan 5:1-3 - Trwajcie zatem w wolności, którą wyswobodził nas Chrystus, i nie dajcie się ponownie wplątać w jarzmo niewoli. Oto ja, Paweł, powiadam wam, że jeśli zostaniecie obrzezani, Chrystus na nic wam się nie przyda. Bo świadczę raz jeszcze każdemu obrzezanemu, że jest dłużnikiem wypełnienia całego Prawa.

Rzymian 2:28 Nie jest bowiem Żydem, który nim jest na zewnątrz; ani to nie jest obrzezanie, które jest zewnętrzne na ciele:

Paweł podkreśla, że o prawdziwej tożsamości człowieka nie decyduje jego wygląd zewnętrzny, ale raczej wewnętrzna wiara.

1: Każdy jest równy w oczach Boga i powinien być traktowany jako taki, bez względu na jego wygląd zewnętrzny.

2: Wszyscy jesteśmy stworzeni na obraz Boga i powinniśmy starać się żyć z sercem pełnym wiary i miłości.

1: Galacjan 3:28 – „Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma

mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie”.

2: Kolosan 3:11 – „Gdzie nie ma Greka ani Żyda, obrzezania ani nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika ani wolnego, lecz wszystkim i we wszystkich jest Chrystus”.

Rzymian 2:29 Ale on jest Żydem i jest nim wewnętrznie; a obrzezanie jest obrzezaniem serca, w duchu, a nie w literze; którego chwała nie pochodzi od ludzi, ale od Boga.

Paweł wyjaśnia, że prawdziwymi Żydami są ci, którzy są obrzezani na sercu, a nie na ciele fizycznym, a ich pochwała pochodzi od Boga, a nie od ludzi.

1. Nasza wiara pochodzi od Boga, a nie od ludzi

2. Konieczność wewnętrznego obrzezania

1. Jeremiasz 9:26 – „Bo to wszystko uczyniła moja ręka i to wszystko istnieje” – wyrocznia Pana. „Ale na tego będę patrzeć, na pokornego i skruszonego na duchu, i który drży przed moim słowem.

2. Filipian 3:3 - Jesteśmy bowiem obrzezani, którzy oddajemy cześć Duchowi Bożemu i chlubimy się w Chrystusie Jezusie, a nie pokładamy ufności w ciele.

Rzymian 3 stanowi kontynuację teologicznego dyskursu Pawła na temat powszechnej grzeszności ludzkości, zarówno Żydów, jak i pogan, sprawiedliwości Bożej przez wiarę w Jezusa Chrystusa oraz roli prawa w odniesieniu do wiary.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od odpowiedzi Pawła na pytania dotyczące korzyści z bycia Żydem i wartości obrzezania. Twierdzi, że Żydom powierzono same słowa Boga. Nawet jeśli niektórzy byli niewierni, ich niewierność nie unieważnia wierności Boga (Rzymian 3:1-4). Następnie omawia ludzką grzeszność w odniesieniu do Bożej sprawiedliwości, argumentując, że nasza nieprawość służy wyraźniejszemu ukazaniu Bożej sprawiedliwości (Rzymian 3:5-8).

Akapit 2: W wersetach 9-20 Paweł dochodzi do wniosku, że wszyscy ludzie, zarówno Żydzi, jak i poganie, są pod wpływem grzechu. Cytuje kilka fragmentów Starego Testamentu, aby przedstawić swój pogląd na temat powszechnej grzeszności człowieka: „Nie ma ani jednego sprawiedliwego; nie ma nikogo, kto by to zrozumiał; nie ma nikogo, kto by szukał Boga” (Rzymian 3:10-11). Twierdzi, że „wszyscy zgrzeszyli, brak im chwały Bożej”. Prawo uświadamia nam nasze grzechy, ale nie może sprawić, że staniemy się sprawiedliwymi przed Bogiem (Rzymian 3:19-20).

Akapit 3: Od wersetu 21 Paweł wprowadza nowy temat – usprawiedliwienie przez wiarę, niezależnie od Prawa uczynków. Sprawiedliwość, jak mówi, teraz przychodzi przez wiarę Jezus Chrystus, wszyscy wierzą, że nie ma różnicy między Żydem-Żydem, poganinem, ponieważ wszyscy zgrzeszyli, brak im chwały, Bóg jest usprawiedliwiony darmo przez swoją łaskę, odkupienie przyszło Chrystus Jezus, którego złożył jako ofiarę pojednanie przez przelanie Jego krwi otrzymanej przez wiarę (Rzymian 3). :21-25). To usprawiedliwienie przez wiarę raczej podtrzymuje niż unieważnia Prawo, ponieważ pokazuje, jak całkowicie powinniśmy polegać na zbawieniu z łaski, a nie na naszych własnych możliwościach doskonałego przestrzegania Prawa (Rzymian 3:26-31).

Rzymian 3:1 Jaką więc korzyść ma Żyd? albo jaki pożytek jest z obrzezania?

Fragment ten kwestionuje przewagę Żydów i korzyść z obrzezania.

1. „Zalety bycia Żydem”

2. „Znaczenie obrzezania”

1. Powtórzonego Prawa 10:16 - Obrzezajcie zatem napletek waszego serca i nie bądźcie już sztywnym karkiem.

2. Efezjan 2:8 - Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was: jest to dar Boży.

Rzymian 3:2 Prawie pod każdym względem: głównie dlatego, że zostały im powierzone wyrocznie Boże.

Wyrocznie Boże zostały powierzone Żydom, czyniąc ich pod wieloma względami uprzywilejowanymi.

1. Błogosławieństwa Boże: jak Żydzi zostali błogosławieni

2. Moc słowa Bożego: jak wyrocznie Boże zmieniły historię

1. Rzymian 9:4-5 – „Są Izraelitami i do nich należy synostwo, chwała, przymierza, nadanie prawa, oddawanie czci i obietnice. Do nich należą patriarchowie i ich rodzaj według ciała Chrystus, Bóg ponad wszystko, błogosławiony na wieki. Amen.”

2. Powtórzonego Prawa 4:5-8 – „Patrzcie, nauczyłem was ustaw i praw, jak mi nakazał Pan, Bóg mój, abyście je wypełniali w ziemi, do której idziecie, aby ją wziąć w posiadanie. Strzeżcie ich i czyńcie nich, bo to będzie wasza mądrość i wasze zrozumienie w oczach narodów, które, gdy usłyszą wszystkie te ustawy, powiedzą: Zaprawdę, ten wielki naród jest ludem mądrym i rozumnym. Bo który jest wielki naród, który ma boga tak blisko siebie, jak Pan, Bóg nasz, jest nam bliski, ilekroć go wzywamy, i jaki jest tam wielki naród, który ma ustawy i zasady tak sprawiedliwe, jak całe to prawo, które ja ustanawiam? przed tobą dzisiaj?”

Rzymian 3:3 A co by było, gdyby niektórzy nie uwierzyli? Czy ich niewiara sprawi, że wiara w Boga stanie się bezskuteczna?

Paweł kwestionuje wpływ niewiary na wierność Boga.

1. Niezachwiana wiara w Boga: Rzymian 3:3

2. Siła niewiary: co to dla nas oznacza?

1. Izajasz 40:8 – „Trawa więdnie, kwiat więdnie, ale słowo naszego Boga trwa na wieki.”

2. Hebrajczyków 11:6 – „Ale bez wiary nie można się mu podobać; kto bowiem przystępuje do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go pilnie szukają.”

Rzymian 3:4 Nie daj Boże: tak, niech Bóg będzie prawdziwy, ale każdy człowiek będzie kłamcą; jak napisano: Abyście byli usprawiedliwieni w swoich wypowiedziach i abyście zwyciężyli, gdy będziecie sądzeni.

Bóg jest zawsze prawdziwy, nawet jeśli każdy człowiek jest kłamcą.

1: Wybieraj prawdę zamiast kłamstw, nawet jeśli jest to trudne.

2: Prawda Boża jest niezmienna i ona nas wyzwoli.

1: Psalm 119:142 - Sprawiedliwość twoja jest sprawiedliwością wieczną, a prawo twoje jest prawdą.

2: Jana 8:31-32 - Wtedy Jezus rzekł do Żydów, którzy w niego uwierzyli: Jeśli wytrwacie w nauce mojej, będziecie prawdziwie moimi uczniami; i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.

Rzymian 3:5 A jeśli nasza nieprawość chwali sprawiedliwość Bożą, co powiemy? Czy Bóg, który mści się, jest nieprawy? (mówię jako mężczyzna)

Boża sprawiedliwość objawia się w obliczu nieprawości, ale czy to czyni Boga nieprawym, który chce się zemścić?

1. Sprawiedliwość Boża w nieprawym świecie

2. Zemsta Bożej Sprawiedliwości

1. Psalm 145:17 - Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swoich drogach i święty we wszystkich swoich dziełach.

2. Izajasz 61:8 - Bo ja, Pan, kocham sąd, nienawidzę rabunku na całopalenie; i pokieruję ich dziełem w prawdzie, i zawrę z nimi wieczne przymierze.

Rzymian 3:6 Nie daj Boże, bo jakże więc Bóg będzie sądził świat?

W tym fragmencie omówiono konsekwencje braku osądu świata przez Boga.

1. Boża sprawiedliwość jest doskonała – Rzymian 3:6

2. Dlaczego potrzebujemy sądu Bożego – Rzymian 3:6

1. Kaznodziei 12:14 – „Albowiem Bóg osądzi każdy uczynek i każdą tajemnicę, czy to dobrą, czy złą”.

2. Izajasz 33:22 – „Bo Pan jest naszym sędzią; Pan jest naszym prawodawcą; Pan jest naszym królem; on nas ocali.”

Rzymian 3:7 Bo jeśli prawda Boża przez moje kłamstwo bardziej się rozmnożyła ku jego chwale; dlaczego jednak i ja jestem osądzany jako grzesznik?

Paweł pyta, dlaczego nadal jest osądzany jako grzesznik, mimo że jego kłamstwo pomnożyło prawdę Bożą i przyniosło Mu chwałę.

1. „Paradoks grzechu: co robić, gdy prawda Boża wzrasta w wyniku naszego zła”

2. „Dylemat grzechu: kiedy czynienie zła zwiększa sprawiedliwość Bożą”

1. Rzymian 4:7-8 – „Błogosławieni, którym odpuszczono bezprawne czyny i których grzechy zostały zakryte. Błogosławiony człowiek, któremu Pan nie poczyta swego grzechu”.

2. 1 Jana 1:8-10 – „Jeśli mówimy, że nie mamy grzechu, to samych siebie oszukujemy i prawdy w nas nie ma. Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam nasze grzechy i oczyści nas od wszelkiej nieprawości”.

Rzymian 3:8 A nie raczej (jak nas oszczerczo donoszą i jak twierdzą niektórzy:) Czyńmy zło, aby przyszło dobro? którego potępienie jest sprawiedliwe.

Niektórzy ludzie fałszywie oskarżają i donoszą, że chrześcijanie opowiadają się za czynieniem zła, aby przyszło dobro, ale to nieprawda, a tych, którzy w to wierzą, czeka po prostu potępienie.

1. Siła słów: jak plotki i oszczerstwa mogą prowadzić do fałszywego zrozumienia naszej wiary

2. Niebezpieczeństwo fałszywego nauczania: jak rozpoznać i odrzucić kłamstwa na temat naszej wiary

1. Przysłów 18:21 - Śmierć i życie są w mocy języka, a ci, którzy go miłują, będą jeść jego owoc.

2. Galacjan 1:6-9 - Dziwię się, że tak szybko oddaliliście się od tego, który was powołał do łaski Chrystusowej do innej ewangelii: która nie jest inna; lecz są tacy, którzy was niepokoją i wypaczają ewangelię Chrystusową. Ale choćby my lub anioł z nieba głosił wam inną ewangelię niż ta, którą wam głosiliśmy, niech będzie przeklęty. Jak powiedzieliśmy wcześniej, tak i teraz mówię: Jeśli ktoś będzie wam głosił inną ewangelię niż ta, którą otrzymaliście, niech będzie przeklęty.

Rzymian 3:9 I co wtedy? czy jesteśmy lepsi od nich? Nie, w żadnym wypadku. Już wcześniej udowodniliśmy zarówno Żydom, jak i poganom, że wszyscy są pod wpływem

grzechu;

Zarówno Żydzi, jak i poganie są pod wpływem grzechu i nie ma nikogo lepszego od drugiego.

1. Nikt nie jest ponad grzechem – Rzymian 3:9

2. Wszyscy są równi przed Bogiem – Rzymian 3:9

1. Galacjan 3:28 - Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie.

2. Jakuba 2:1 - Bracia moi, nie miejcie wiary w Pana naszego Jezusa Chrystusa, Pana chwały, ze względu na osoby.

Rzymian 3:10 Jak napisano: Nie ma sprawiedliwego, ani jednego:

Według Biblii nikt nie jest sprawiedliwy.

1. „Moc Słowa Bożego: uznanie naszej nieprawości”

2. „Miłosierdzie Boże: przezwyciężenie naszej nieprawości”

1. Psalm 14:3 – „Wszyscy odeszli, wszyscy razem stali się brudni. Nie ma nikogo, kto by czynił dobrze, ani jednego”.

2. Rzymian 5:20 – „Co więcej, wkroczyło Prawo, aby wzmogło się przestępstwo. Gdzie jednak wzmógł się grzech, tam łaska znacznie obficiej się rozmnożyła”.

Rzymian 3:11 Nie ma rozumnego, nie ma, kto szuka Boga.

Nikt nie jest w stanie sam zrozumieć i szukać Boga.

1. „Poszukiwanie Boga: droga zrozumienia”

2. „Szukanie Boga: droga do mądrości”

1. Jeremiasz 29:13 – „Będziecie mnie szukać i znajdziecie mnie, gdy będziecie mnie szukać całym swoim sercem”.

2. Przysłów 8:17 – „Miłuję tych, którzy mnie miłują, a ci, którzy mnie pilnie szukają, znajdują mnie”.

Rzymian 3:12 Wszyscy zniknęli z drogi, razem stali się nieopłacalni; nie ma nikogo, kto by dobrze czynił, nie, ani jednego.

Wszyscy ludzie są nieużyteczni i odeszli od Boga, bo nikt nie jest w stanie czynić dobra.

1. Moc grzechu: zrozumienie zgubnego wpływu upadku

2. Łaska i prawda: nauka przyjmowania obu w imię prawdziwej świętości

1. Rzymian 5:12-14: „Dlatego jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, tak i na wszystkich ludzi śmierć przyszła z powodu tego, że wszyscy zgrzeszyli, gdyż grzech rzeczywiście był na świecie, zanim wprowadzono Prawo dany, ale grzechu się nie liczy, gdzie nie ma prawa. Jednak śmierć panowała od Adama aż do Mojżesza, nawet nad tymi, których grzech nie był podobny do przestępstwa Adama, który był typem tego, który miał przyjść”.

2. Psalm 14:1-3: „Głupiec mówi w swoim sercu: «Nie ma Boga». Są zepsuci, dopuszczają się obrzydliwych czynów; nie ma nikogo, kto by czynił dobro. Pan spogląda z nieba na synów ludzkich, aby zobaczyć, czy jest ktoś rozumny, szukający Boga. Wszyscy się odwrócili; razem stali się zepsuci; nie ma nikogo, kto czyniłby dobro, ani jednego”.

Rzymian 3:13 Ich gardło jest grobem otwartym; swoimi językami posługiwali się oszustwem; jad boleni jest pod ich wargami:

Ten fragment mówi o podstępnych słowach i zdradzieckich czynach, które porównuje się do trucizny.

1: Zawsze musimy uważać na nasze słowa i czyny, ponieważ mogą być dla innych jak trucizna.

2: Starajmy się być uczciwi i szczerzy we wszystkim, co robimy, gdyż nasze słowa i czyny

powinny być błogosławieństwem, a nie przekleństwem.

1: Jakuba 3:5-9 – Musimy uważać na słowa, które wychodzą z naszych ust, gdyż mają one moc wyrządzenia wielkiej szkody.

2: Przysłów 12:18 – Słowa lekkomyślnych przebijają jak miecze, ale język mądrych przynosi uzdrowienie.

Rzymian 3:14 Którego usta są pełne przekleństwa i goryczy:

Ten fragment mówi o ludziach, których usta są pełne przekleństw i goryczy.

1. Nauka mówienia po życiu: siła pozytywnych słów

2. Niech twoje słowa będą nieliczne: ćwicz panowanie nad sobą w mowie

1. Jakuba 3:5-10

2. Kolosan 4:6

Rzymian 3:15 Ich stopy są chętne do przelewania krwi:

Ten fragment mówi o szybkości, z jaką ludzie przelewają krew.

1. A o znaczeniu ochrony naszych serc i umysłów przed myślami i czynami przemocy.

2. A o mocy odkupienia i możliwości wyboru życia w pokoju zamiast życia pełnego przemocy.

1. Przysłów 4:23 – Przede wszystkim strzeż swojego serca, bo ono wyznacza bieg twojego życia.

2. Izajasz 43:25 – Ja dla siebie wycieram wasze przestępstwa i nie pamiętam już więcej waszych grzechów.

Rzymian 3:16 Zniszczenie i nędza czyhają na ich drogach:

Ten fragment mówi o zniszczeniu i nieszczęściu, które spotykają tych, którzy nie podążają za Bogiem.

1: Podążaj za Bogiem i Jego drogami, aby mieć pokój i radość

2: Zniszczenie i nędza nie są daleko od tych, którzy odwracają się od Boga

1: Jeremiasz 17:5-8 – Ten fragment mówi o zagładzie, która następuje po tych, którzy odwracają się od Boga.

2: Psalm 1:1-3 – Ten fragment mówi o błogosławieństwach, które spotykają tych, którzy upodobali sobie prawo Boże.

Rzymian 3:17 A drogi pokoju nie poznali:

Konsekwencje nieznajomości drogi do pokoju są straszne.

1. Znaczenie poznania drogi pokoju.

2. Koszt nieznajomości drogi do pokoju.

1. Izajasz 59:8 - Nie znają drogi pokoju i nie ma sądu w ich postępowaniu. Uczynili je ścieżkami krętymi. Ktokolwiek nimi wejdzie, nie zazna pokoju.

2. Psalm 119:165 - Wielki pokój mają ci, którzy miłują zakon twój, i nic ich nie zgorszy.

Rzymian 3:18 Przed ich oczami nie ma bojaźni Bożej.

Ludzie postępują bez lęku przed Bogiem i Jego sądem.

1. Bojaźń Pańska: podstawa owocnego życia

2. Bóg patrzy: jak żyć w obecności Wszechmogącego

1. Przysłów 9:10 - Bojaźń Pańska jest początkiem mądrości, a wiedza Świętego jest wnikliwością.

2. Psalm 111:10 – Bojaźń Pańska jest początkiem mądrości; wszyscy, którzy to praktykują, mają dobre zrozumienie. Jego chwała trwa na wieki!

Rzymian 3:19 Wiemy już, że cokolwiek mówi Prawo, mówi do tych, którzy podlegają Prawu, aby zatkały się wszelkie usta i aby cały świat stał się winny przed Bogiem.

Prawo dotyczy wszystkich ludzi i wszyscy ludzie są winni przed Bogiem.

1. Moc prawa i jego zastosowanie do nas wszystkich.

2. Jak poczucie winy przed Bogiem przybliża nas do Niego.

1. Psalm 51:3 - Bo wyznaję moje przestępstwa, a mój grzech jest zawsze przede mną.

2. Jakuba 2:10 - Ktokolwiek bowiem zachowa całe Prawo, a przekroczy jedno tylko w jednym, ponosi winę za wszystkie.

Rzymian 3:20 Dlatego też z uczynków zakonu żadne ciało nie będzie usprawiedliwione przed nim, bo przez zakon jest poznanie grzechu.

Nikt nie może zostać uznany za sprawiedliwego przed Bogiem przez przestrzeganie prawa; zamiast tego przynosi jedynie wiedzę o grzechu.

1. Prawo ujawnia, że potrzebujemy Zbawiciela

2. Wolność łaski

1. Galacjan 2:16 - Wiedząc, że człowiek nie zostaje usprawiedliwiony przez uczynki zakonu, ale przez wiarę w Jezusa Chrystusa, i my uwierzyliśmy w Jezusa Chrystusa, abyśmy zostali usprawiedliwieni przez wiarę w Chrystusa, a nie z uczynków zakonu, bo z uczynków zakonu żadne ciało nie będzie usprawiedliwione.

2. Psalm 51:4 - Przeciwko tobie samemu zgrzeszyłem i uczyniłem to zło przed tobą, abyś

był usprawiedliwiony, gdy mówisz, i abyś był jasny, gdy sądzisz.

Rzymian 3:21 Ale teraz sprawiedliwość Boża objawiła się bez Prawa, o czym świadczy Prawo i Prorocy;

Sprawiedliwość Boża objawia się niezależnie od prawa i została przepowiedziana przez prawo i proroków.

1. Sprawiedliwość Boża jest większa niż prawo

2. Jesteśmy zbawieni z łaski przez wiarę

1. Galacjan 2:16 - Wiedząc, że człowiek nie zostaje usprawiedliwiony przez uczynki zakonu, ale przez wiarę w Jezusa Chrystusa, i my uwierzyliśmy w Jezusa Chrystusa, abyśmy zostali usprawiedliwieni przez wiarę w Chrystusa, a nie z uczynków zakonu, bo z uczynków zakonu żadne ciało nie będzie usprawiedliwione.

2. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

Rzymian 3:22 Nawet sprawiedliwość Boża, która jest przez wiarę w Jezusa Chrystusa, dla wszystkich i na wszystkich wierzących, bo nie ma różnicy:

Werset ten podkreśla, że każdy, kto wierzy w Jezusa Chrystusa, otrzyma sprawiedliwość Bożą, bez względu na jakiekolwiek różnice, jakie mogą istnieć.

1. Bóg nie jest stronniczy – Rzymian 3:22

2. Jezus Chrystus jest drogą do sprawiedliwości – Rzymian 3:22

1. Galacjan 2:16 – „Wiedząc, że człowiek nie zostaje usprawiedliwiony przez uczynki zakonu, ale przez wiarę w Jezusa Chrystusa, i my uwierzyliśmy w Jezusa Chrystusa, abyśmy zostali usprawiedliwieni przez wiarę w Chrystusa i nie przez uczynki zakonu, bo przez uczynki zakonu żadne ciało nie będzie usprawiedliwione.”

2. Efezjan 2:8-9 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił”.

Rzymian 3:23 Wszyscy bowiem zgrzeszyli i brak im chwały Bożej;

Każdy zgrzeszył i brak mu chwały Bożej.

1. Rzeczywistość grzechu i jego konsekwencje

2. Pilna potrzeba zmiany i nadzieja na przebaczenie

1. Izajasz 59:2 – „Ale wasze winy spowodowały oddzielenie między wami a waszym Bogiem, a wasze grzechy zakryły przed wami jego oblicze, tak że nie słyszy”.

2. Hebrajczyków 4:16 – „Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej chwili”.

Rzymian 3:24 Będąc usprawiedliwieni darmowo przez swoją łaskę przez odkupienie w Chrystusie Jezusie:

Ten fragment wyjaśnia, że wierzący zostają usprawiedliwieni przez łaskę Bożą przez odkupienie w Chrystusie Jezusie.

1. Moc łaski: jak łaska Boża nas usprawiedliwia

2. Odkupienie przez Jezusa: jak Jezus zbawia nas od grzechu

1. Efezjan 2:8-9 „Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby nikt się nie chlubił”.

2. Tytusa 3:5-7 „Zbawił nas nie dla uczynków sprawiedliwości spełnionych przez nas, ale według miłosierdzia swego przez kąpiel odradzającą i odnawiającą w Duchu Świętym, którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela, abyśmy usprawiedliwieni Jego łaską stali się dziedzicami zgodnie z nadzieją życia wiecznego”.

Rzymian 3:25 Którego Bóg ustanowił jako przebłaganie przez wiarę w jego krew, aby oznajmić jego sprawiedliwość na odpuszczenie grzechów przeszłości przez cierpliwość Bożą;

Bóg umożliwił nam przebaczenie grzechów, posyłając Jezusa jako ofiarę za nas. Możemy otrzymać to przebaczenie poprzez wiarę w Jezusa i Jego krew.

1. Moc krzyża: jak przyjęcie ofiary Jezusa przynosi przebaczenie

2. Znajdowanie siły w wierze: jak wiara w ofiarę Jezusa pozwala nam pokonać nasze grzechy

1. Izajasz 53:5 - Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

2. Hebrajczyków 9:22 – W rzeczywistości prawo wymaga, aby prawie wszystko zostało oczyszczone krwią, a bez przelania krwi nie ma przebaczenia.

Rzymian 3:26 Aby w tym czasie oznajmić swoją sprawiedliwość, aby był sprawiedliwy i usprawiedliwiający tego, który wierzy w Jezusa.

Boża sprawiedliwość zostaje ogłoszona przez Jezusa, który usprawiedliwia tych, którzy w Niego wierzą.

1. Moc usprawiedliwienia Jezusa: jak otrzymać dar sprawiedliwości

2. Uwierz w Jezusa: zbieranie nagród za wiarę

1. Izajasz 45:25 – „W Panu całe potomstwo Izraela będzie usprawiedliwione i będzie się chlubić”.

2. Galacjan 2:16 – „Uwierzyliśmy w Chrystusa Jezusa, abyśmy mogli zostać usprawiedliwieni przez wiarę w Chrystusa, a nie przez uczynki zakonu, gdyż z uczynków zakonu nikt nie będzie usprawiedliwiony”.

Rzymian 3:27 Gdzie zatem jest chluba? Jest to wykluczone. Jakim prawem? prac? Nie, ale przez prawo wiary.

Nikt nie może się pochwalić osiągnięciem zbawienia dzięki własnym uczynkom. Zbawienie można osiągnąć jedynie przez wiarę.

1. Moc wiary w zbawienie

2. Duma i zbawienie

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił.

2. Galacjan 2:16 - Wiemy jednak, że człowiek nie dostępuje usprawiedliwienia z uczynków zakonu, ale przez wiarę w Jezusa Chrystusa, dlatego i my uwierzyliśmy w Chrystusa Jezusa, aby zostać usprawiedliwionym przez wiarę w Chrystusa, a nie z uczynków prawa, gdyż z uczynków zakonu nikt nie będzie usprawiedliwiony.

Rzymian 3:28 Dlatego wnioskujemy, że człowiek zostaje usprawiedliwiony przez wiarę, bez uczynków zakonu.

Ludzkość zostaje usprawiedliwiona ze swoich grzechów przez wiarę w Boga, a nie przez przestrzeganie praw Starego Testamentu.

1. Dar usprawiedliwienia przez wiarę w Boga

2. Jak otrzymać dar usprawiedliwienia

1. Galacjan 2:16 – „Wiedząc, że człowiek nie zostaje usprawiedliwiony przez uczynki zakonu, ale przez wiarę w Jezusa Chrystusa, i my uwierzyliśmy w Jezusa Chrystusa, abyśmy zostali usprawiedliwieni przez wiarę w Chrystusa i nie przez uczynki zakonu, bo przez uczynki zakonu żadne ciało nie będzie usprawiedliwione.”

2. Jakuba 2:17-18 – „Tak i wiara, jeśli nie ma uczynków, w samotności jest martwa. Tak, ktoś może powiedzieć: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki. Okaż mi wiarę swoją bez uczynków, a ja ci pokażę wiarę na podstawie moich uczynków.”

Rzymian 3:29 Czy jest On tylko Bogiem Żydów? czyż nie jest on także z pogan? Tak, także z pogan:

Paweł zastanawia się, czy Bóg jest tylko Bogiem Żydów, czy też jest Bogiem pogan. Potwierdza, że Bóg rzeczywiście jest Bogiem także pogan.

1. Bóg jest Bogiem wszystkiego: A w Liście do Rzymian 3:29 i powszechności Bożej miłości.

2. Nikt nie jest wykluczony: A w Rzymian 3:29 i inkluzywność królestwa Bożego.

1. Dzieje Apostolskie 10:34-35 – Wizja Piotra dotycząca zwierząt, pokazująca, że Bóg nie jest wyłączny dla jednego ludu.

2. Efezjan 2:14-18 – Nauczanie Pawła, że Bóg stworzył jedno ciało zarówno Żydów, jak i pogan.

Rzymian 3:30 Albowiem jeden jest Bóg, który usprawiedliwi obrzezanie przez wiarę, a nieobrzezanie przez wiarę.

Jeden Bóg usprawiedliwia zarówno obrzezanych, jak i nieobrzezanych przez wiarę.

1: Zaufanie Bogu jest jedyną drogą do usprawiedliwienia.

2: Bez względu na naszą sytuację fizyczną, wiara jest kluczem do zbawienia.

1: Galacjan 3:28 - Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie.

2: Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

Rzymian 3:31 Czy więc przez wiarę unieważniamy prawo? Nie daj Boże: tak, ustanawiamy prawo.

Paweł oświadcza, że wiara w Jezusa nie znosi prawa, ale raczej służy jego przestrzeganiu.

1. „Prawo i miłość: jak dotrzymujemy słowa Bożego”

2. „Życie wiarą: jak wypełniamy prawo”

1. Galacjan 5:14-15: „Całe prawo bowiem wypełnia się w jednym słowie: «Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego». Jeśli jednak będziecie się wzajemnie gryźć i pożerać, uważajcie, abyście się wzajemnie nie pochłonęli.

2. Mateusza 5:17-20: „Nie mniemajcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków; Nie przyszedłem je znieść, ale wypełnić. Bo zaprawdę powiadam wam, dopóki niebo i ziemia

nie przeminą, ani jedna jota, ani jedna kreska nie przeminie z Prawa, aż wszystko się spełni. Dlatego każdy, kto złagodzi jedno z tych najmniejszych przykazań i będzie uczył innych, aby tak samo postępowali, będzie najmniejszy w królestwie niebieskim, ale kto je będzie wykonywał i nauczał, będzie nazwany wielkim w królestwie niebieskim. Bo powiadam wam, jeśli wasza sprawiedliwość nie będzie większa od uczonych w Piśmie i faryzeuszy, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego".

Rzymian 4 stanowi kontynuację dyskusji Pawła na temat usprawiedliwienia przez wiarę, używając Abrahama i Dawida jako przykładów, aby zilustrować, że sprawiedliwość przypisuje się przez wiarę, a nie uczynki czy przestrzeganie Prawa.

1. akapit: Rozdział zaczyna się od pytania Pawła, co możemy powiedzieć o Abrahamie, naszym praojcu według ciała. Twierdzi, że jeśli Abraham został usprawiedliwiony na podstawie uczynków, to ma się czym chlubić, ale nie przed Bogiem. Pismo Święte bowiem mówi: „Abraham uwierzył Bogu, poczytano mu to za sprawiedliwość" (Rzymian 4:1-3). Paweł wyjaśnia, że płaca robotnika jest mu należna jako obowiązek, a nie jako dar, natomiast osoba, która nie pracuje, ale ufa Bogu, bezbożnie usprawiedliwia swoją wiarę, jest uznawana za sprawiedliwość (Rzymian 4:4-5).

2. akapit: W wersetach 6-15 Paweł przytacza inny przykład ze Starego Testamentu – króla Dawida – który również mówi, że błogosławi tych, którym Bóg przypisuje sprawiedliwość niezależnie od uczynków, mówiąc: „Błogosławieni ci, którym odpuszczone są przestępstwa, których grzechy zostały zakryte, błogosławiony człowiek, którego grzechu Pan nigdy mu nie poczyta" (Rzymian 4:6-8). Następnie omawia obrzezanie, argumentując, że był to znak sprawiedliwości, którą Abraham miał przez wiarę, gdy był jeszcze nieobrzezany. Dlatego stał się ojcem, w co wierzą wszyscy, chociaż oni są nieobrzezani, aby za sprawiedliwość można było uznać także ich ojca obrzezanych, którzy nie tylko obrzezali, ale także podążali śladami wiary, jaką miał nasz ojciec Abraham, zanim został obrzezany (Rzymian 4:9-12). Obietnica dana Abrahamowi i jego potomstwu przyszła poprzez sprawiedliwość wiary, a nie przez przestrzeganie Prawa.

3. akapit: Począwszy od wersetu 16, Paweł wyjaśnia, w jaki sposób ta obietnica wypływa z wiary, aby mogła być zagwarantowana całemu potomstwu Abrahama – nie tylko tym podlegającym prawu, ale także tym, którzy mają wiarę jak Abraham, abyśmy wszyscy widzieli Tego, który uwierzył – Bóg daje życie martwe wezwania, rzeczy istnieją, nie są sprzeczne z nadzieją, w którą wierzy się, że nadzieja stała się ojcem wielu narodów zgodnie z obietnicą: „Takie będzie twoje potomstwo". Nie osłabiając swojej wiary, stanął twarzą w twarz z faktem, że jego ciało było już martwe, odkąd miał około stu lat. Łono Sary również zmarło, zachwiało się z powodu niewiary w obietnicę. Bóg wzmocnił jego wiarę. Oddał chwałę Bogu, będąc w pełni przekonanym. Boża moc uczyniła to, co obiecało, dlaczego „poczytano mu to za sprawiedliwość". ' Te słowa: „zostało napisane wyłącznie ze względu na Niego", zostały napisane także dla nas, zostaną uznane za nas, wierzymy, że On wskrzesił Jezusa, Pana naszego, z martwych, wydany przez śmierć, nasze grzechy wskrzesiły życie, nasze usprawiedliwienie (Rzymian 4:16-25).

Rzymian 4:1 Cóż więc powiemy, że Abraham, nasz ojciec, znalazł coś cielesnego?

Abraham był wzorem wiary w oczach Boga.

1. Wiara Abrahama: wzór dla nas wszystkich

2. Przyjęcie obietnicy Bożej przez wiarę

1. Rodzaju 15:6 – I uwierzył Panu; i poczytał mu to za sprawiedliwość.

2. Hebrajczyków 11:8-10 - Przez wiarę Abraham, gdy został wezwany, aby udać się na miejsce, które miał później otrzymać w dziedzictwo, usłuchał; i wyszedł, nie wiedząc, dokąd idzie. Przez wiarę przebywał w ziemi obiecanej, jak w krainie obcej, mieszkając w namiotach z Izaakiem i Jakubem, dziedzicami tej samej obietnicy z nim, bo szukał miasta mającego fundamenty, którego budowniczym i twórcą jest Bóg.

Rzymian 4:2 Bo jeśli Abraham został usprawiedliwiony z uczynków, ma się czym chlubić; ale nie przed Bogiem.

Abraham nie został usprawiedliwiony na podstawie swoich uczynków, ale na podstawie wiary w Boga.

1. Wiara w Boga prowadzi do usprawiedliwienia

2. Usprawiedliwienie nie pochodzi z uczynków

1. Hebrajczyków 11:6 – „Ale bez wiary nie można się mu podobać; kto bowiem przystępuje do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go pilnie szukają”.

2. Jakuba 2:24 – „Widzicie więc, że człowiek zostaje usprawiedliwiony na podstawie uczynków, a nie tylko na podstawie wiary”.

Rzymian 4:3 Bo co mówi Pismo? Abraham uwierzył Bogu i poczytano mu to za sprawiedliwość.

Abraham został uznany przez Boga za sprawiedliwego ze względu na jego wiarę i wiarę.

1. Moc wiary – jak wiara w Boga może prowadzić do niesamowitych błogosławieństw.

2. Boża sprawiedliwość – Zrozumienie, co to znaczy być uznanym przez Boga za sprawiedliwego.

1. Rzymian 4:3 – Bo co mówi Pismo? Abraham uwierzył Bogu i poczytano mu to za sprawiedliwość.

2. Hebrajczyków 11:8 - Przez wiarę Abraham, gdy został wezwany, aby udać się na miejsce, które miał później otrzymać w dziedzictwo, usłuchał; i wyszedł, nie wiedząc, dokąd idzie.

Rzymian 4:4 Temu, kto pracuje, należy się nagroda nie z łaski, ale z długu.

Paweł wyjaśnia, że ci, którzy pracują, są nagradzani nie jako łaska, ale jako dług wobec nich.

1. Wartość pracy: Bóg nagradza tych, którzy ciężko pracują

2. Łaska Boża: nauka życia we wdzięczności

1. Kolosan 3:23-24 – „Cokolwiek czynicie, pracujcie nad tym całym sercem, jak pracując dla Pana, a nie dla panów ludzkich, wiedząc, że otrzymacie w nagrodę dziedzictwo od Pana. To jest Pan Chrystus, któremu służysz.”

2. Kaznodziei 9:10 – „Cokolwiek twoja ręka znajdzie do zrobienia, rób to ze wszystkich sił, bo w królestwie umarłych, dokąd idziesz, nie ma ani pracy, ani planowania, ani wiedzy, ani mądrości”.

Rzymian 4:5 Ale temu, kto nie pracuje, ale wierzy w tego, który usprawiedliwia bezbożnego, jego wiara jest poczytana za sprawiedliwość.

Bóg przyznaje sprawiedliwość tym, którzy w Niego wierzą i nie polegają na własnych uczynkach.

1. Wiara: dar od Boga

2. Co to znaczy usprawiedliwić bezbożnego

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

2. Rzymian 5:1 - Usprawiedliwieni zatem z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Rzymian 4:6 Podobnie jak Dawid opisuje błogosławieństwo człowieka, któremu Bóg przypisuje sprawiedliwość bez uczynków,

Paweł podkreśla znaczenie wiary, a nie uczynków, jeśli chodzi o sprawiedliwość przed Bogiem.

1: Wiara ponad uczynki – Rzymian 4:6

2: Błogosławieństwo sprawiedliwości bez uczynków – Rzymian 4:6

1: Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

2: Galacjan 2:16 - Wiedząc, że człowiek nie zostaje usprawiedliwiony przez uczynki zakonu, ale przez wiarę w Jezusa Chrystusa, i my uwierzyliśmy w Jezusa Chrystusa, abyśmy zostali usprawiedliwieni przez wiarę w Chrystusa, a nie z uczynków zakonu, bo z uczynków zakonu żadne ciało nie będzie usprawiedliwione.

Rzymian 4:7 Mówiąc: Błogosławieni, którym odpuszczono nieprawości i których grzechy zostały zakryte.

Paweł zachęca wierzących, aby byli wdzięczni za przebaczenie grzechów przez Boga.

1. „Wdzięczny za przebaczenie: doświadczenie błogosławieństwa bycia objętym łaską Bożą”

2. „Życie w wolności przebaczenia: radość z oczyszczenia z grzechów”

1. Psalm 103:12 - Jak daleko jest wschód od zachodu, tak daleko odsunął od nas nasze przestępstwa.

2. Izajasz 43:25 - Ja, ja, jestem tym, który ze względu na siebie zmazuje wasze przestępstwa i nie będzie pamiętał waszych grzechów.

Rzymian 4:8 Błogosławiony człowiek, któremu Pan nie poczyta grzechu.

Przejście Bóg nie liczy grzechów tych, którzy Mu ufają.

1. Moc wiary: jak zaufanie do Boga uwalnia nas od grzechu

2. Raduj się miłosierdziem Boga: znajdź pocieszenie w Jego przebaczeniu

1. Psalm 32:1-2 „Błogosławiony ten, któremu odpuszczono występki i którego grzechy zostały zakryte. Błogosławiony ten, którego grzechu Pan im nie poczyta”.

2. Izajasz 43:25 „Ja, ja, jestem tym, który przez wzgląd na siebie wymazuje wasze przestępstwa i nie pamięta już więcej waszych grzechów”.

Rzymian 4:9 Czy to błogosławieństwo przychodzi tylko na obrzezanych, czy też na nieobrzezanych? mówimy bowiem, że wiara została poczytana Abrahamowi za sprawiedliwość.

Paweł zastanawia się, czy błogosławieństwo sprawiedliwości przychodzi tylko do tych, którzy są obrzezani, czy też do wierzących zarówno obrzezanych, jak i nieobrzezanych.

1. Wszyscy są jednakowo błogosławieni przez wiarę w Jezusa

2. Siła wiary nad obrzezaniem

1. Galacjan 3:6-9 – „Jak Abraham uwierzył Bogu i poczytano mu to za sprawiedliwość. Wiedzcie więc, że ci, którzy wierzą, są tymi samymi dziećmi Abrahama. A Pismo, przewidując, że Bóg usprawiedliwiać pogan przez wiarę, głoszono Abrahamowi przed ewangelią, mówiąc: W tobie będą błogosławione wszystkie narody. Zatem ci, którzy wierzą, będą błogosławieni wiernym Abrahamem.

2. Jakuba 2:14-17 – „Co za pożytek, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, a nie ma uczynków? Czy wiara może go zbawić? Jeśli brat lub siostra będą nadzy i pozbawieni codziennego pożywienia, I powie im ktoś z was: Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i napełnijcie, chociaż nie dawajcie im tego, co jest potrzebne ciału, cóż to za pożytek? Tak samo wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa, być samemu."

Rzymian 4:10 Jak więc to zostało policzone? kiedy był w obrzezaniu, czy też w nieobrzezaniu? Nie w obrzezaniu, ale w nieobrzezaniu.

List Pawła do Rzymian wyjaśnia, że usprawiedliwienie nie opiera się na obrzezaniu, ale na wierze w Chrystusa.

1. Wiara jest podstawą usprawiedliwienia

2. Moc nieobrzezania

1. Galacjan 2:15-16 – „My, którzy jesteśmy Żydami od urodzenia, a nie „grzesznikami z pogan", wiemy, że człowiek nie zostaje usprawiedliwiony przez uczynki zakonu, ale przez wiarę w Jezusa Chrystusa. Dlatego i my położyliśmy wiarę w Chrystusie Jezusie, abyśmy mogli zostać usprawiedliwieni przez wiarę w Chrystusa, a nie przez uczynki zakonu, bo przez uczynki zakonu nikt nie będzie usprawiedliwiony".

2. Efezjan 2:8-9 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest z was, lecz jest darem Bożym – nie z uczynków, aby się nikt nie mógł chlubić".

Rzymian 4:11 I otrzymał znak obrzezania, pieczęć sprawiedliwości wiary, którą miał jeszcze jako nieobrzezany, aby być ojcem wszystkich wierzących, choć nie obrzezanych; aby i im poczytano sprawiedliwość:

Abrahamowi dano znak obrzezania na znak sprawiedliwości, chociaż nie był obrzezany, aby wszyscy, którzy w niego wierzą, niezależnie od tego, czy są obrzezani, otrzymali sprawiedliwość.

1. „Moc wiary: Abraham i prawość"

2. „Znaczenie obrzezania w wierze Abrahama"

1. Galacjan 3:6-7 – „Jak Abraham „uwierzył Bogu i poczytano mu to za sprawiedliwość", tak ci, którzy wierzą, są potomkami Abrahama.

7 Wiedzcie więc, że ci, którzy wierzą, są dziećmi Abrahama.

2. Jakuba 2:23 – „I wypełniło się Pismo, które mówi: Uwierzył Abraham Bogu i poczytano

mu to za sprawiedliwość, i został nazwany przyjacielem Boga”.

Rzymian 4:12 I ojcem obrzezania dla tych, którzy nie tylko są obrzezani, ale także kroczą śladami wiary naszego ojca Abrahama, którą miał jeszcze jako nieobrzezany.

Abraham był przykładem wiary dla tych, którzy nie byli obrzezani, gdyż miał wiarę jeszcze zanim został obrzezany.

1. Moc wiary: Jak przykład wiary Abrahama może zainspirować nas do wyjścia poza naszą obecną sytuację.

2. Znaczenie obrzezania: spojrzenie na duchowe implikacje obrzezania i jego związek z naszą wiarą.

1. Hebrajczyków 11:8-9 – Przez wiarę Abraham usłuchał wezwania, aby udać się na miejsce, które miał otrzymać w dziedzictwie. Wyszedł nie wiedząc dokąd idzie.

2. Jakuba 2:21-23 – Czy Abraham, nasz ojciec, nie został usprawiedliwiony przez uczynki, kiedy ofiarował na ołtarzu swojego syna Izaaka? Czy widzisz, że wiara współdziałała z jego uczynkami i przez uczynki stała się doskonała?

Rzymian 4:13 Bo obietnica, że będzie dziedzicem świata, nie została dana Abrahamowi ani jego potomstwu przez zakon, ale przez sprawiedliwość wiary.

Obietnica, że Abraham i jego potomstwo będą dziedzicami świata, nie została dana przez prawo, ale przez wiarę.

1. Wiara jest kluczem do otrzymania Bożych obietnic.

2. Aby otrzymać Boże obietnice, musimy żyć sprawiedliwie przez wiarę.

1. Hebrajczyków 11:6 „A bez wiary nie można się mu podobać, bo kto chce zbliżyć się do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go szukają”.

2. Galacjan 3:29 „A jeśli należycie do Chrystusa, to jesteście potomkami Abrahama, dziedzicami zgodnie z obietnicą.”

Rzymian 4:14 Bo jeśli ci, którzy są z Prawa, będą dziedzicami, wiara zostanie

unieważniona, a obietnica bezskuteczna:

Prawo nie może uczynić nikogo dziedzicem, do wypełnienia się Bożej obietnicy konieczna jest wiara.

1. Czym jest wiara i jak wpływa na nasze życie?

2. Jak możemy polegać na obietnicach Bożych?

1. Hebrajczyków 11:1-3 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

2. Jakuba 2:14-17 – Jaki pożytek, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, a nie ma uczynków? Wiara bez uczynków jest martwa.

Rzymian 4:15 Ponieważ zakon wywołuje gniew, bo gdzie nie ma prawa, nie ma przestępstwa.

Prawo wywołuje gniew, gdyż żadne przestępstwo nie może istnieć bez prawa.

1. Cel prawa: krzewienie posłuszeństwa i rozeznania

2. Konsekwencje nieprzestrzegania prawa: gniew

1. Wyjścia 20:1-17, Prawo Boże dane Mojżeszowi

2. Ezechiela 18:20, Bóg nie ma upodobania w śmierci bezbożnego

Rzymian 4:16 A zatem wynika to z wiary, aby stało się to z łaski; do końca obietnica mogła być pewna dla całego nasienia; nie tylko do tego, co wynika z Prawa, ale także do tego, co wynika z wiary Abrahama; który jest ojcem nas wszystkich,

Paweł wyjaśnia w Liście do Rzymian 4:16, że do otrzymania łaski wymagana jest wiara i że Abraham jest ojcem wszystkich wierzących.

1. „Abraham: Ojciec wiary”

2. „Niezawodna obietnica zbawienia przez wiarę i łaskę”

1. Księga Rodzaju 15:6 – „I uwierzył Panu, i poczytał mu to za sprawiedliwość”.

2. Galacjan 3:7 – „Wiedzcie więc, że ci, którzy wierzą, są tymi samymi dziećmi Abrahama”.

Rzymian 4:17 (Jak napisano: Uczyniłem cię ojcem wielu narodów) przed Tym, któremu uwierzył, Bogiem, który ożywia umarłych i przywołuje to, czego nie ma, tak jakby było.

Abraham był uważany przez Boga za ojca wielu narodów, mimo że był bardzo stary, a jego żona była bezpłodna, ze względu na wiarę i wiarę w Boga, który jest w stanie ożywić umarłych i sprawić, że niemożliwe stanie się możliwe.

1. Wiara w obliczu przeciwności: przykład zaufania Abrahama do Boga pomimo niemożliwych przeciwności losu.

2. Moc Boża: Jak Bóg może uczynić niemożliwe możliwym.

1. Hebrajczyków 11:11-12 – „Przez wiarę Abraham, gdy został wezwany, aby udać się na miejsce, które miał później otrzymać w dziedzictwo, usłuchał i wyszedł, nie wiedząc, dokąd idzie. Przez wiarę przebywał w ziemi obiecanej, jak w krainie obcej, mieszkając w namiotach z Izaakiem i Jakubem, którzy wraz z nim dziedzicami tej samej obietnicy.”

2. Galacjan 3:7-9 – „Wiedzcie więc, że ci, którzy są z wiary, są tymi samymi dziećmi Abrahama. A Pismo, przepowiadając, że Bóg będzie usprawiedliwiał pogan przez wiarę, głosiło Abrahamowi przed ewangelią, mówiąc: „W Tobie będą błogosławione wszystkie narody. Zatem wierzący będą błogosławieni wiernym Abrahamem”.

Rzymian 4:18 Który wbrew nadziei uwierzył nadziei, aby stać się ojcem wielu narodów, zgodnie z tym, co zostało powiedziane: Takie będzie twoje potomstwo.

List Pawła do Rzymian przypomina, że wiara w Jezusa, choć wydaje się niemożliwa, może przynieść nadzieję i odnowę.

1: Nigdy się nie poddawaj – możemy ufać Bogu i Jezusowi pomimo niemożliwych przeciwności losu.

2: Siła wiary – Dzięki wierze możemy zrobić wszystko, do czego powołał nas Bóg.

1: Filipian 4:13 – Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie.

2: Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskają siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

Rzymian 4:19 A nie będąc słabym w wierze, nie uważał swego ciała za martwe, gdy miał około stu lat, ani za martwość łona Sary:

Abraham, mimo że miał sto lat i pomimo tego, że jego żona Sara nie mogła mieć dzieci, miał silną wiarę i nie zważał na ograniczenia swojego ciała fizycznego ani łona Sary.

1. „Czym jest wiara? Przykład Abrahama”

2. „Siła nadziei w trudnych okolicznościach”

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać”.

2. Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły, wzbiją się na skrzydłach jak orły, będą biec, a nie będą zmęczeni, i będą chodzić, i nie ustaną”.

Rzymian 4:20 Nie zachwiał się obietnicą Bożą z powodu niewiary; ale był mocny w wierze, oddając chwałę Bogu;

Paweł naucza, że wiara w Boga daje siłę i odwagę, aby pokonać wątpliwości.

1. „Trwanie w wierze: odnajdywanie siły w Bożych obietnicach”

2. „Pokonanie niewiary: świętowanie zwycięstwa wiary”

1. Hebrajczyków 11:1 – „A wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać”.

2. Jakuba 1:6-7 – „Ale niech prosi z wiarą, bez wahania. Bo kto się waha, podobny jest do

fali morskiej, pędzonej przez wiatr i miotanej. Niech bowiem ten człowiek nie myśli, że otrzyma coś od Pana”.

Rzymian 4:21 A będąc całkowicie przekonany, że to, co obiecał, mógł także wykonać.

Abraham był całkowicie pewien, że Bóg spełni daną mu obietnicę.

1. Wierność Boga: zaufanie Bożym obietnicom

2. Wiara w działaniu: historia Abrahama

1. Hebrajczyków 11:8-10 - Przez wiarę Abraham, gdy został wezwany, aby udać się do miejsca, które miał później otrzymać w dziedzictwie, usłuchał i poszedł, chociaż nie wiedział, dokąd idzie.

2. Jakuba 2:20-24 - Abraham uwierzył Bogu i poczytano mu to za sprawiedliwość, i nazwany został przyjacielem Boga.

Rzymian 4:22 I dlatego poczytano mu to za sprawiedliwość.

W tym fragmencie uwypuklono sprawiedliwość Abrahama, która została mu przypisana przez Boga.

1. Niezawodna wiara Abrahama: jak możemy naśladować jego przykład

2. Moc prawości: prowadzenie świętego życia

1. Księga Rodzaju 15:6 – „I uwierzył Panu, i poczytał mu to za sprawiedliwość”.

2. Jakuba 2:23 – „I wypełniło się Pismo, które mówi: Abraham uwierzył Bogu i poczytano mu to ku usprawiedliwieniu, i nazwany został przyjacielem Boga”.

Rzymian 4:23 Nie napisano tego jednak tylko ze względu na niego, że mu to przypisano;

Ten fragment mówi o Bożym błogosławieństwie Abrahama i jego zastosowaniu do wszystkich wierzących.

1: Boże błogosławieństwo Abrahama jest przypomnieniem Jego wierności i miłości do wszystkich wierzących.

2: Możemy mieć wiarę i nadzieję w Boże obietnice dzięki przykładowi wiary Abrahama.

1: Rodzaju 15:6 – „I uwierzył Panu, i poczytał mu to za sprawiedliwość”.

2: Hebrajczyków 11:8-10 – „Przez wiarę Abraham, gdy został wezwany, aby udać się na miejsce, które miał później otrzymać w dziedzictwo, usłuchał i wyszedł, nie wiedząc, dokąd idzie. Przez wiarę przebywał w ziemi obiecanej, jak w obcej krainie, mieszkając w namiotach z Izaakiem i Jakubem, dziedzicami tej samej obietnicy z nim, bo szukał miasta mającego fundamenty, którego budowniczym i twórcą jest Bóg.

Rzymian 4:24 Ale i za nas, którym to będzie policzone, jeśli uwierzymy w Tego, który wskrzesił Jezusa, Pana naszego, z martwych;

Paweł naucza, że ta sama sprawiedliwość jest nam przypisana, jeśli wierzymy w zmartwychwstanie Jezusa.

1. Siła wiary w zmartwychwstanie Jezusa

2. Osiąganie sprawiedliwości poprzez wiarę w zmartwychwstałego Chrystusa

1. 1 Koryntian 15:12-14 – „Jeśli zaś głosi się, że Chrystus powstał z martwych, jak mogą niektórzy z was mówić, że nie ma zmartwychwstania? Jeśli jednak nie ma zmartwychwstania, to nawet Chrystus nie zmartwychwstał. A jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie i daremna jest wasza wiara”.

2. Jana 20:27-28 – „Wtedy rzekł do Tomasza: „Podłóż tutaj palec i zobacz moje ręce; i wyciągnij rękę i połóż ją na moim boku. Nie wierzcie, ale wierzcie.” Odpowiedział mu Tomasz: «Pan mój i Bóg mój!»

Rzymian 4:25 Który został wydany za nasze przestępstwa i zmartwychwstał dla naszego usprawiedliwienia.

Ten fragment mówi o Jezusie Chrystusie, który umarł za nasze grzechy i zmartwychwstał do życia, usprawiedliwiając nas przed Bogiem.

1. Usprawiedliwienie Boże przez śmierć i zmartwychwstanie Jezusa

2. Moc śmierci i zmartwychwstania Jezusa dla nas

1. Izajasz 53:5 – „Ale on został przebity za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy. Na nim spadła kara, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

2. Efezjan 2:4-5 - „Ale Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości, jaką nas umiłował, nawet gdy byliśmy martwi przez upadki, ożywił nas wraz z Chrystusem; łaską zostaliście uratowany.”

Rzymian 5 stanowi kontynuację wykładu Pawła na temat usprawiedliwienia przez wiarę, omawiając korzyści płynące z bycia usprawiedliwionym przez wiarę, powszechność grzechu i łaskawy dar Boży przez Jezusa Chrystusa.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się stwierdzeniem Pawła, że usprawiedliwieni z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Dzięki niemu uzyskaliśmy przez wiarę dostęp do tej łaski, w której teraz stoimy. I chlubimy się nadzieją chwały Bożej. Nie tylko to, ale także chlubimy się naszymi cierpieniami, ponieważ cierpienie rodzi wytrwałość; charakter wytrwały; i nadzieja charakteru (Rzymian 5:1-4). Następnie podkreśla, że ta nadzieja nie zawstydza nas, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany (Rz 5,5).

2. akapit: W wersetach 6-11 Paweł wyjaśnia, jak we właściwym czasie, gdy byliśmy jeszcze bezsilni, Chrystus umarł za bezbożnego. Rzadko zdarza się, żeby ktoś umarł za sprawiedliwego, chociaż za dobrego człowieka mógłby ktoś odważyć się umrzeć, ale Bóg okazuje swoją miłość za nas w tym, gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł. Zapewnia, że skoro już zostaliśmy usprawiedliwieni przez jego krew, o ileż bardziej będziemy ocaleni od gniewu Bożego przez niego, pojednani, zbawieni przez swoje życie, radujcie się w Bogu przez Pana Jezusa Chrystusa, który dostąpił pojednania (Rzymian 5:6-11).

3. akapit: Począwszy od wersetu 12, Paweł omawia, w jaki sposób grzech wszedł na świat, w wyniku czego śmierć rozprzestrzeniła się na wszystkich ludzi, ponieważ wszyscy zgrzeszyli jeszcze przed nadaniem Prawa, śmierć panowała Adam Mojżesz nawet nad tymi, którzy nie zgrzeszyli, łamiąc przykazanie tak jak Adam, który przyszedł wzór (Rzymian 5). :12-14). Jednak kontrastuje z nim wykroczenie jednego człowieka sprowadziło na niego wyrok potępienia, wielu przyniosło dar, a za nim wiele wykroczeń, przyniosło usprawiedliwienie królowanie życie jeden człowiek Jezus Chrystus spowodował usprawiedliwienie życie wszystkich ludzi, w wyniku jednego wykroczenia potępienie ludzi, więc także wynik czynu sprawiedliwość była usprawiedliwieniem, które przynosi życie ludziom, tak jak nieposłuszeństwo jednego człowieka sprawił, że wielu grzeszników stało się posłusznych, jeden człowiek uczynił wielu sprawiedliwych. Prawo wprowadziło wzrost wykroczeń tam, gdzie grzech wzmógł się, łaska wzrosła tym bardziej, aby tak jak

królowała śmierć, i łaska mogła królować sprawiedliwość, przynosząc życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego (Rzymian 5:15-21).

Rzymian 5:1 Usprawiedliwieni więc z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa:

Pokój mamy z Bogiem przez Jezusa Chrystusa, który nas usprawiedliwia przez wiarę.

1. Pokój Chrystusa: jak wiara w Jezusa przybliża nas do Boga

2. Co to jest usprawiedliwienie? Odkrywanie znaczenia wiary w Chrystusa

1. Rzymian 3:23-24 - Wszyscy bowiem zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, i dostępują usprawiedliwienia dzięki łasce jego jako darowi, przez odkupienie w Chrystusie Jezusie.

2. Galacjan 2:16 - Wiemy jednak, że człowiek nie dostępuje usprawiedliwienia z uczynków zakonu, ale przez wiarę w Jezusa Chrystusa, dlatego i my uwierzyliśmy w Chrystusa Jezusa, aby zostać usprawiedliwionym przez wiarę w Chrystusa, a nie z uczynków prawa, gdyż z uczynków zakonu nikt nie będzie usprawiedliwiony.

Rzymian 5:2 Przez którego też przez wiarę mamy dostęp do tej łaski, w której stoimy i chlubimy się nadzieją chwały Bożej.

Przez wiarę mamy dostęp do łaski Bożej i możemy się radować nadzieją Jego chwały.

1. Radość z łaski Bożej – Rzymian 5:2

2. Trwanie w nadziei chwały Bożej – Rzymian 5:2

1. „Ale łaski daje więcej. Dlatego mówi: Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje” – Jakuba 4:6

2. „Pan jest moją siłą i moją tarczą, moje serce w nim ufa i doznaję pomocy. Dlatego moje serce bardzo się raduje i moją pieśnią będę go wysławiał” – Psalm 28:7

Rzymian 5:3 I nie tylko to, ale chlubimy się także z ucisków, wiedząc, że ucisk wywołuje

cierpliwość;

Chwałę możemy znaleźć w uciskach, ponieważ pomagają nam one rozwinąć cierpliwość i wytrwałość.

1. Raduj się w próbach – Filipian 4:4

2. Triumf poprzez ucisk – Rzymian 8:37-39

1. Jakuba 1:2-4

2. 1 Piotra 5:7-10

Rzymian 5:4 A cierpliwość i doświadczenie; i doświadczenie, nadzieja:

Rzymian 5:4 mówi o cierpliwości prowadzącej do doświadczenia i doświadczeniu prowadzącym do nadziei.

1. Cierpliwość jest cnotą: jak cierpliwość prowadzi do nadziei

2. Doświadczenie wierności Boga: jak doświadczenie prowadzi do nadziei

1. Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków.

2. Psalm 62:5-6 - Tylko Boga oczekuj, duszo moja, w milczeniu, bo od niego jest moja nadzieja. On jest tylko moją skałą i moim zbawieniem, moją twierdzą; Nie będę wstrząśnięty.

Rzymian 5:5 A nadzieja nie zawstydza; ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który jest nam dany.

Nadzieja pokładana w miłości Bożej przynosi radość i pokój tym, którzy ją przyjmują.

1. „Nadzieja w miłości Bożej”

2. „Pocieszenie Ducha Świętego”

1. Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną”.

2. Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani księstwa, ani moce, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie będą mogli nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

Rzymian 5:6 Gdy byliśmy jeszcze bez sił, we właściwym czasie Chrystus umarł za bezbożnych.

Jezus umarł za nas, nawet gdy nie mogliśmy sami sobie pomóc.

1. Wszystko jest możliwe dzięki Chrystusowi

2. Moc miłości: jak Jezus poświęcił za nas swoje życie

1. Jana 3:16 - Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. 1 Jana 4:9-10 – W ten sposób Bóg okazał swoją miłość wśród nas: posłał swego jedynego Syna na świat, abyśmy mogli żyć przez Niego. To jest miłość: nie żebyśmy kochali Boga, ale że On nas umiłował i posłał swego Syna jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy.

Rzymian 5:7 Rzadko bowiem za sprawiedliwego można umrzeć, choć być może dla dobrego człowieka niektórzy odważą się nawet umrzeć.

Sprawiedliwy człowiek rzadko jest gotowy umrzeć za drugiego, ale ktoś może chcieć umrzeć za dobrego człowieka.

1. Moc dobroci: jak dobry człowiek może zmienić świat

2. Wartość prawości: jak prawość może przemienić życie

1. Łk 9:23 - I rzekł do wszystkich: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech codziennie bierze krzyż swój i naśladuje mnie.

2. Mateusza 25:34-36 - Wtedy powie król do nich po swojej prawicy: Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, odziedziczcie królestwo przygotowane dla was od założenia świata. Byłem bowiem głodny, a wy daliście mi jeść: byłem spragniony, a daliście mi pić: byłem przybyszem, a przyjęliście mnie: nagi, a przyodzialiście mnie: byłem chory, a odwiedziliście mnie: byłem w więzieniu, a przyszliście do Ja.

Rzymian 5:8 Ale Bóg pochwala swoją miłość do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Miłość Boga objawia się w ofierze Jezusa Chrystusa dla zbawienia ludzkości, nawet gdy byliśmy jeszcze grzesznikami.

1. Największa historia miłosna: bezwarunkowa miłość Boga do nas

2. Moc przebaczenia: Boże odkupienie przez Jezusa Chrystusa

1. Jana 3:16-17 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby potępił świat, lecz aby świat przez niego został zbawiony.”

2. Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani księstwa, ani moce, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie będą mogli nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

Rzymian 5:9 Tym bardziej zatem, będąc teraz usprawiedliwieni przez jego krew, przez niego zostaniemy wybawieni od gniewu.

Jesteśmy usprawiedliwieni przez krew Jezusa i zbawieni od gniewu Bożego.

1. Moc krwi Jezusa: jak jesteśmy usprawiedliwieni i zbawieni

2. Gniew Boży: jak możemy dzięki niemu otrzymać wybawienie

1. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał,

aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, aby świat został przez Niego zbawiony.

2. Ezechiela 18:20 – Dusza, która grzeszy, umrze. Syn nie będzie cierpiał z powodu winy ojca, a ojciec nie będzie cierpiał z powodu winy syna. Sprawiedliwość sprawiedliwego spadnie na niego samego, a niegodziwość bezbożnego spadnie na niego samego.

Rzymian 5:10 Jeśli bowiem będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Bogiem przez śmierć Jego Syna, to tym bardziej, będąc pojednani, przez Jego życie zostaniemy zbawieni.

Przez śmierć Jezusa Chrystusa możemy pojednać się z Bogiem i zostać zbawieni przez Jego życie.

1. Moc pojednania: jak Jezus Chrystus zmienił nasze życie

2. Bezwarunkowa miłość Boga: jak Jezus Chrystus nas zbawił

1. 1 Jana 4:10 – Na tym polega miłość, nie na tym, że umiłowaliśmy Boga, ale na tym, że On nas umiłował i posłał swego Syna, aby był przebłaganiem za nasze grzechy.

2. Efezjan 2:4-5 - Ale Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości, jaką nas umiłował, nawet gdy byliśmy martwi w grzechach, ożywił nas wraz z Chrystusem - łaską zbawieni jesteście .

Rzymian 5:11 I nie tylko to, ale także radujemy się w Bogu przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, przez którego teraz otrzymaliśmy przebłaganie.

Możemy się radować w Bogu przez Jezusa Chrystusa, który czyni nas miłymi Bogu.

1. Radość z bycia zaakceptowanym przez Boga

2. Wierność Jezusa: Zadośćuczynienie za wszystkich

1. Efezjan 1:7 - W nim mamy odkupienie przez jego krew, odpuszczenie naszych win, według bogactwa jego łaski.

2. Psalm 51:1-2 - Zmiłuj się nade mną, Boże, według Twojej niezachwianej miłości; według obfitego miłosierdzia swego zgładź moje przestępstwa. Obmyj mnie całkowicie od mojej winy i oczyść mnie od mojego grzechu!

Rzymian 5:12 Dlatego jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć; i tak na wszystkich ludzi śmierć przyszła, bo wszyscy zgrzeszyli.

Grzech wszedł na świat przez Adama, a śmierć przeszła na całą ludzkość, ponieważ wszyscy zgrzeszyli.

1. Konsekwencje grzechu: Zrozumienie skutków grzechu Adama

2. Łaska Boża: jak Jezus pokonuje klątwę grzechu Adama

1. Rzymian 3:23-24: „Wszyscy bowiem zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, i dostępują usprawiedliwienia dzięki łasce jego jako darowi, przez odkupienie w Chrystusie Jezusie”.

2. 1 Koryntian 15:22: „Bo jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni”.

Rzymian 5:13 (Bo aż do zakonu był grzech na świecie, ale grzechu się nie przypisuje, gdy nie ma zakonu.

Grzech wszedł na świat przez nieposłuszeństwo Adama, a po nim śmierć.

1: Wszyscy powinniśmy starać się być posłuszni Bogu, bo jeśli tego nie zrobimy, sprowadzimy na świat śmierć i smutek.

2: Nadzieję możemy pokładać w Jezusie Chrystusie, który przez swoją śmierć przynosi nam życie i zbawienie.

1: Rzymian 6:23 – Zapłatą za grzech jest śmierć; lecz darem Bożym jest życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

2:1 Koryntian 15:21-22 - Ponieważ bowiem przez człowieka przyszła śmierć, przez człowieka przyszło też zmartwychwstanie. Bo jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni.

Rzymian 5:14 Jednakże śmierć panowała od Adama aż do Mojżesza, nawet nad tymi, którzy nie zgrzeszyli na podobieństwo przestępstwa Adama, który jest postacią tego, który miał przyjść.

Śmierć panowała od Adama do Mojżesza, nawet nad tymi, którzy nie zgrzeszyli jak Adam, który jest reprezentacją Chrystusa.

1. Panowanie śmierci i nadzieja zbawienia

2. Konsekwencje grzechu i obietnica nowego życia

1. Rodzaju 3:19-20 - W pocie oblicza twego będziesz jadł chleb, aż wrócisz do ziemi; bo z niego zostałeś wzięty; bo prochem jesteś i w proch się obrócisz.

2. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Rzymian 5:15 Ale nie jako przestępstwo, taki jest także darmowy dar. Jeśli bowiem przez przestępstwo jednego wielu umarło, tym bardziej łaska Boża i dar łaski, który pochodzi od jednego człowieka, Jezusa Chrystusa, rozlały się na wielu.

Wolny dar łaski od Boga za pośrednictwem Jezusa Chrystusa obfituje dla wielu, znacznie więcej, niż przestępstwo jednego spowodowało śmierć wielu.

1. Boży dar łaski przez Jezusa Chrystusa jest większy niż konsekwencja grzechu.

2. Jezus Chrystus jest tym, który przynosi nam obfitość łaski i miłosierdzia.

1. Jana 3:16 - Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Tytusa 3:4-7 - Ale gdy ukazała się dobroć i miłość Boga, naszego Zbawiciela, zbawił nas nie ze względu na to, co zrobiliśmy sprawiedliwie, ale ze względu na swoje miłosierdzie. Zbawił nas przez obmycie odrodzenia i odnowy przez Ducha Świętego, którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego, abyśmy usprawiedliwieni Jego łaską, stali się dziedzicami mającymi nadzieję życia wiecznego.

Rzymian 5:16 I nie tak jak w przypadku grzesznika, tak jest z darem, bo sąd przez jednego jest potępiający, lecz dar darmowy obejmuje wiele przewinień ku

usprawiedliwieniu.

Dar usprawiedliwienia pochodzi z wielu przewinień, a nie tylko z jednego.

1: Boży dar łaski i przebaczenia

2: Moc odkupienia i nowego życia

1: Efezjan 2:8-9 - Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę i to nie z was; jest to dar Boży, a nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

2: Łk 24:46-47 - Potem rzekł do nich: Tak jest napisane i tak było konieczne, aby Chrystus cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstał, i aby była pokuta i odpuszczenie grzechów głoszono w Jego imieniu wszystkim narodom, począwszy od Jerozolimy.

Rzymian 5:17 Bo jeśli przez przestępstwo jednego człowieka śmierć przyszła na świat; o wiele bardziej ci, którzy otrzymają obfitość łask i daru sprawiedliwości, będą królować w życiu przez jednego, Jezusa Chrystusa.)

Łaska Boża i dar sprawiedliwości pozwalają nam wejść w życie w pokoju i radości w Jezusie Chrystusie.

1. Dar obfitej łaski i prawości

2. Panowanie w życiu przez Jezusa Chrystusa

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił.

2. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, aby świat został przez Niego zbawiony.

Rzymian 5:18 Dlatego też, jak przez przestępstwo jednego sądu, na wszystkich ludzi spadło potępienie; tak samo przez sprawiedliwość jednego na wszystkich ludzi spadł dar ku usprawiedliwieniu życia.

Dar usprawiedliwienia życia jest udziałem wszystkich ludzi dzięki sprawiedliwości Chrystusa.

1. Dar życia wiecznego – odkrywanie darmowego daru usprawiedliwienia przez Chrystusa

2. Rzym 5:18 – Moc sprawiedliwości, która przezwycięży potępienie grzechu

1. Galacjan 3:13 - Chrystus wykupił nas od przekleństwa prawa, stając się za nas przekleństwem.

2. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Rzymian 5:19 Bo jak przez nieposłuszeństwo jednego człowieka wielu stało się grzesznikami, tak przez posłuszeństwo jednego wielu stanie się sprawiedliwymi.

Wielu stanie się sprawiedliwymi dzięki posłuszeństwu jednego człowieka.

1. Boże zapewnienie sprawiedliwości przez Jezusa Chrystusa

2. Moc posłuszeństwa i jej skutki

1. Izajasz 53:11 - Ujrzy udrękę swojej duszy i nasyci się. Swoją wiedzą mój sprawiedliwy sługa usprawiedliwi wielu; bo on poniesie ich winy.

2. Tytusa 3:5-7 - Nie przez uczynki sprawiedliwości, które spełniliśmy, ale według swego miłosierdzia zbawił nas przez kąpiel odrodzenia i odnowienie Ducha Świętego; Którą wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela; Abyśmy usprawiedliwieni Jego łaską, stali się dziedzicami według nadziei życia wiecznego.

Rzymian 5:20 Nadto weszło prawo, aby mnożyło się przestępstwo. Ale gdzie wzmógł się grzech, łaska rozlała się znacznie bardziej:

Prawo zostało dane, aby pokazać, jak wiele grzechu przejęło kontrolę, ale łaska przejęła jeszcze więcej.

1. „Łaska Boża jest większa niż nasz grzech”

2. „Moc bezwarunkowej miłości Boga”

1. List do Efezjan 2:4-5 „Ale Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości, jaką nas umiłował, nawet wtedy, gdy umarliśmy przez upadki, ożywił nas razem z Chrystusem”

2. 1 Jana 4:19 „Kochamy, ponieważ on pierwszy nas umiłował”.

Rzymian 5:21 Aby jak grzech królował aż do śmierci, tak łaska królowała przez sprawiedliwość do życia wiecznego przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Grzech spowodował śmierć, ale łaska może przynieść życie wieczne przez Jezusa Chrystusa.

1. Przezwyciężenie grzechu dzięki łasce Bożej

2. Moc Jezusa Chrystusa, aby nas zbawić

1. Rzymian 3:23-24 - Wszyscy bowiem zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, a dostępują darmowego usprawiedliwienia z łaski jego przez odkupienie, które przyszło przez Chrystusa Jezusa.

2. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Rzymian 6 zagłębia się w implikacje łaski, omawiając stosunek wierzącego do grzechu, chrzest jako symbol zjednoczenia z Chrystusem w Jego śmierci i zmartwychwstaniu oraz kontrast pomiędzy byciem niewolnikiem grzechu a niewolnikiem sprawiedliwości.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od słów Pawła, w których odniósł się do potencjalnego nieporozumienia na temat łaski. Pyta, czy powinniśmy trwać w grzechu, aby łaska mogła wzrastać. Zdecydowanie zaprzecza temu stwierdzeniu: „W żadnym wypadku!” Umarliśmy dla grzechu; jak możemy w nim dłużej mieszkać? Wyjaśnia, że ci, którzy zostali ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, zostali ochrzczeni w Jego śmierć i tak jak Chrystus zmartwychwstał przez chwałę, także Ojciec może żyć nowym życiem (Rzymian 6:1-4).

Akapit 2: W wersetach 5-14 Paweł szczegółowo omawia to zjednoczenie z Chrystusem

zarówno w Jego śmierci, jak i zmartwychwstaniu. Jeśli tak zjednoczyliśmy się z nim w chwili jego śmierci, z pewnością zjednoczymy się z nim także w jego zmartwychwstaniu. Nasze dawne ja zostało wraz z nim ukrzyżowane, aby ciało rządzone przez grzech mogło zostać zniszczone, nie było już dłużej niewolnikami grzechu, ponieważ każdy, kto umarł, został uwolniony od grzechu (Rzymian 6:5-7). Dlatego zachęca, aby nie dopuścić do tego, aby śmiertelne ciała grzechu były posłuszne jego złym pragnieniom, ale raczej ofiarować Bogu tych, którzy żyją z martwych narzędzi, sprawiedliwość (Rzymian 6:12-14).

Akapit trzeci: Począwszy od wersetu 15, Paweł omawia wolność od niewoli grzechu i zamiast tego stanie się niewolnikiem sprawiedliwości. Używa analogii do niewolnictwa, podkreślając, że posłuszeństwo prowadzi albo do grzechu skutkującego śmiercią, albo posłuszeństwo prowadzi do prawości, ostatecznie do życia wiecznego (Rzymian 6:15-16). Pochwala ich za to, że całym sercem byli posłuszni nauczaniu, które im powierzono, teraz, gdy zostali uwolnieni od grzechu, stali się niewolnikami sprawiedliwości, a następnie nalega, aby sami ofiarowali każdą część jako narzędzie niegodziwości, a raczej tych, którzy żyją, dla uświęcenia Boga, prowadzącego do życia wiecznego (Rzymian 6:17-19). Rozdział kończy się stwierdzeniem, że zapłatą za grzech jest śmierć, ale darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, naszym Panu, różne skutki w zależności od tego, czy ktoś służy Bogu, czy grzechowi (Rzymian 6:20-23).

Rzymian 6:1 Co w takim razie powiemy? Czy mamy trwać w grzechu, aby obfitowała łaska?

Paweł zastanawia się, czy chrześcijanie powinni nadal grzeszyć, aby łaska Boża była jeszcze większa.

1. Obfitujcie w łaskę: jak żyć w świętości pomimo grzechu

2. Moc łaski Bożej: jak pokonać grzech, ufając Bogu

1. Efezjan 2:8-9 - Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę, i to nie z was, jest to dar Boży, nie z uczynków, aby się nikt nie mógł chlubić.

2. Rzymian 5:20-21 – Prawo zostało wprowadzone, aby wzmogło się przestępstwo. Ale gdzie wzmógł się grzech, tam jeszcze bardziej rozmnożyła się łaska, aby jak grzech królował śmiercią, tak i łaska zapanowała przez sprawiedliwość, aby przynieść życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Rzymian 6:2 Nie daj Boże. Jak my, którzy umarliśmy dla grzechu, mamy w nim dalej żyć?

Ten fragment przypomina nam, że umarliśmy dla grzechu i nie powinniśmy już w nim żyć.

1. „Nie żyć już w grzechu: nasza wolność w Chrystusie”

2. „Życie w wolności: życie, jakie zaplanował dla nas Bóg”

1. Galacjan 5:1 – „Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. Stójcie więc niewzruszenie i nie poddawajcie się już pod jarzmo niewoli”.

2. Kolosan 3:5-6 – „Umartwiajcie więc to, co w was ziemskie: rozpustę, nieczystość, namiętność, złe pożądliwości i pożądliwość, czyli bałwochwalstwo. Z ich powodu nadchodzi gniew Boży”.

Rzymian 6:3 Czy nie wiecie, że tak wielu z nas, którzy zostali ochrzczeni w Jezusa Chrystusa, zostało ochrzczonych w jego śmierć?

Wierzący w Jezusa Chrystusa zostali ochrzczeni w Jego śmierć, co oznacza, że umarli dla swoich dawnych jaźni i teraz żyją w Nim.

1. „Nowe życie w Chrystusie: zrozumienie chrztu”

2. „Moc umierania dla siebie ze względu na Jezusa”

1. Kolosan 2:12-13 - Razem z Nim zostaliśmy pogrzebani w chrzcie, w którym także razem z Nim zostaliście wzbudzeni przez wiarę w działanie Boga, który Go wskrzesił z martwych.

13 A was, umarłych z powodu wykroczeń i nieobrzezania waszego ciała, razem z nim ożywił, odpuszczając wam wszystkie przewinienia.

2. Galacjan 2:20 – Razem z Chrystusem zostałem ukrzyżowany; żyję już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie.

Rzymian 6:4 Dlatego jesteśmy wraz z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, tak i my powinniśmy postępować w nowości życia.

Jesteśmy zjednoczeni z Chrystusem przez chrzest i tak jak Chrystus zmartwychwstał, tak

i my powinniśmy żyć nowym życiem.

1. Życie zmartwychwstałym

2. Życie nowym życiem w Chrystusie

1. Kolosan 2:12-13 - Razem z nim pogrzebani w chrzcie, w którym także razem z nim powstaliście przez wiarę w działanie Boga, który go wskrzesił z martwych.

2. Rzymian 8:1-2 - Nie ma więc teraz żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, którzy nie postępują według ciała, ale według Ducha. Albowiem zakon Ducha życia w Chrystusie Jezusie uwolnił mnie od prawa grzechu i śmierci.

Rzymian 6:5 Bo jeśli wrośliśmy w podobieństwo jego śmierci, wrośniemy także w podobieństwo jego zmartwychwstania:

Jesteśmy zjednoczeni z Chrystusem w Jego śmierci i zmartwychwstaniu.

1. Życie zjednoczone z Chrystusem: moc komunii z Panem Ukrzyżowanym i Zmartwychwstałym

2. Uczestnicy Zmartwychwstania: doświadczanie błogosławieństw ducha życiodajnego

1. List do Efezjan 2:4-5: „Ale Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości, jaką nas umiłował, nawet wtedy, gdy byliśmy martwi przez upadki, ożywił nas wraz z Chrystusem – łaską zostaliście uratowany.”

2. Kolosan 3:1-3: „Jeśli więc z Chrystusem powstaliście z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus zasiada po prawicy Boga. Skupiajcie się na tym, co w górze, a nie na tym, co na ziemi. Umarliście bowiem i życie wasze jest ukryte z Chrystusem w Bogu.”

Rzymian 6:6 Wiedząc to, że nasz stary człowiek został wespół z nim ukrzyżowany, aby grzeszne ciało zostało zniszczone, abyśmy odtąd nie służyli grzechowi.

Nie jesteśmy już niewolnikami grzechu, ponieważ umarliśmy i zmartwychwstaliśmy z Chrystusem.

1. Życie wolne od grzechu

2. Moc Krzyża Chrystusa

1. Galacjan 2:20 – „Z Chrystusem jestem ukrzyżowany, żyję jednak nie ja, lecz żyje we mnie Chrystus, a obecne życie moje w ciele jest życiem wiarą w Syna Bożego, który umiłował mnie i wydał samego siebie za mnie.”

2. Kolosan 3:3 – „Bo umarliście i życie wasze jest ukryte z Chrystusem w Bogu”.

Rzymian 6:7 Bo kto umarł, jest wolny od grzechu.

W tym fragmencie jest napisane, że ci, którzy umarli, są wolni od grzechu.

1. Zostaliśmy uwolnieni od naszych grzechów mocą Jezusa Chrystusa.

2. Śmierć jest ostatecznym wyzwoleniem od grzechu.

1. Kolosan 2:13-14 – „A was, którzy umarliście przez upadki i nieobrzezanie ciała, Bóg wraz z nim ożywił, odpuściwszy nam wszystkie nasze przewinienia, kasując ciążący na nas zapis długów z jego żądaniami prawnymi. Odłożył to i przybił do krzyża”.

2. Rzymian 8:1-2 – „Teraz więc nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie. Albowiem zakon Ducha życia wyzwolił was w Chrystusie Jezusie spod prawa grzechu i śmierci.”

Rzymian 6:8 Jeśli zaś z Chrystusem umarliśmy, wierzymy, że z nim też żyć będziemy:

Wierzący w Chrystusa są umarli dla grzechu, a żywi dla sprawiedliwości dzięki wierze w Niego.

1. Życie w Chrystusie: życie martwe dla grzechu, życie dla sprawiedliwości

2. Obfite życie w Chrystusie: życie poza grzechem i śmiercią

1. Rzymian 6:8-11

2. Efezjan 4:17-24

Rzymian 6:9 Wiedząc, że Chrystus zmartwychwstały, już więcej nie umiera; śmierć nie ma już nad nim władzy.

Śmierć nie ma już władzy nad Jezusem.

1: Moc Zmartwychwstania – zwycięstwo Jezusa nad śmiercią ukazuje nam moc wiary w Boga.

2: Jezus żyje – Śmierć nie jest końcem historii, przez Jezusa otrzymujemy życie wieczne.

1: Kolosan 2:13-15 – „Gdy byliście martwi w grzechach i w nieobrzezaniu ciała, Bóg ożywił was z Chrystusem. Przebaczył nam wszystkie nasze grzechy, unieważniając zarzut naszego zadłużenia prawnego, który stawiał nam czoła i potępiał nas; zabrał go i przybił do krzyża. A rozbrajając władze i władze, zrobił z nich publiczny spektakl, odnosząc nad nimi triumf na krzyżu”.

2:1 Piotra 1:3-5 – „Chwała niech będzie Bogu i Ojcu naszego Pana Jezusa Chrystusa! W swoim wielkim miłosierdziu zrodził nas na nowo do żywej nadziei przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa z martwych i do dziedzictwa, które nigdy nie może zginąć, zepsuć się ani zwiędnąć. To dziedzictwo jest zachowane w niebie dla was, którzy przez wiarę jesteście chronieni mocą Bożą aż do nadejścia zbawienia, które ma się objawić w czasach ostatecznych.”

Rzymian 6:10 Albowiem przez to, że umarł, raz umarł dla grzechu, ale przez to, że żyje, żyje dla Boga.

Jezus umarł, aby zapłacić za nasze grzechy, ale teraz żyje, aby służyć Bogu.

1. Życie dla Boga: jak ofiara Jezusa daje nam nadzieję

2. Moc Jezusa: jak Jego życie zmieniło nasze

1. 1 Piotra 2:24 - On sam w swoim ciele poniósł nasze grzechy na krzyż, abyśmy umarli dla grzechów i żyli dla sprawiedliwości; Jego ranami zostaliście uzdrowieni.

2. Efezjan 2:4-5 - Ale Bóg, bogaty w miłosierdzie, przez swoją wielką miłość do nas, ożywił nas z Chrystusem, nawet gdy byliśmy martwi w przestępstwach - łaską jesteście

zbawieni.

Rzymian 6:11 Podobnie i wy uważajcie się za umarłych dla grzechu, ale żyjących dla Boga przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Jesteśmy powołani do życia w świętości, umarli dla grzechu i żywi w Bogu przez Jezusa Chrystusa.

1: Życie w świętości: umarli dla grzechu i żyli w Bogu

2: Umarli dla grzechu i żywi w Bogu: wezwanie do świętości

1:1 Piotra 2:24 – „On sam w swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy umarli dla grzechu, a żyli dla sprawiedliwości. Jego ranami zostaliście uzdrowieni.”

2: Mateusza 5:48 – „Bądźcie więc doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski”.

Rzymian 6:12 Niech więc grzech nie króluje w waszym śmiertelnym ciele, abyście byli mu posłuszni w pożądliwościach.

Nie powinniśmy pozwalać grzechowi rządzić naszymi śmiertelnymi ciałami i nie powinniśmy być posłuszni jego pragnieniom.

1. Powinniśmy wyprzeć się naszych grzesznych pragnień i poddać się woli Bożej.

2. Naszymi śmiertelnymi ciałami powinniśmy kierować się Duchem Świętym, a nie naszymi grzesznymi pragnieniami.

1. 1 Koryntian 10:13 – „Nie spotkała was żadna pokusa, która nie jest wspólna dla człowieka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad wasze siły, ale wraz z pokusą wskaże wam także drogę wyjścia, abyście mogli ją przetrwać”.

2. Galacjan 5:16 – „Ale ja mówię: postępujcie według Ducha, a nie będziecie zaspokajać pragnień ciała”.

Rzymian 6:13 Nie oddawajcie też członków swoich na narzędzia nieprawości dla grzechu, ale oddajcie siebie Bogu jako ci, którzy ożyli z martwych, a członki wasze jako narzędzia sprawiedliwości Bogu.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy odwrócili się od grzechu i zamiast tego wiernie służyli Bogu.

1. Moc poddania się Bogu

2. Przezwyciężanie grzechu poprzez posłuszeństwo

1. Jana 15:5 – „Ja jestem winorośla, wy jesteście latoroślami. Kto trwa we mnie, a ja w nim, ten przynosi obfity owoc, bo beze mnie nic nie możecie uczynić.”

2. 1 Koryntian 6:19-20 – „Albo czy nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który jest w was, którego macie od Boga? Nie jesteście swoimi, bo za cenę zostaliście kupieni. Zatem chwalcie Boga w swoim ciele.”

Rzymian 6:14 Albowiem grzech nad wami panować nie będzie, bo nie jesteście pod zakonem, ale pod łaską.

Grzech nie ma nad nami kontroli, ponieważ jesteśmy pod łaską Boga, a nie pod prawem.

1. Wolność łaski: doświadczenie bezwarunkowej miłości Boga

2. Ucieczka z uścisku grzechu: uwolnienie się dzięki Bożemu miłosierdziu

1. Kolosan 2:13-14 - A was, którzy umarliście przez upadki i nieobrzezanie ciała, Bóg wraz z nim ożywił, odpuściwszy nam wszystkie nasze przewinienia, kasując ciążący na nas zapis długu swoje żądania prawne. Odłożył to na bok i przybił do krzyża.

2. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił.

Rzymian 6:15 I co wtedy? Czy zgrzeszymy, bo nie jesteśmy pod zakonem, ale pod łaską? Broń Boże.

Paweł zadaje retoryczne pytanie: czy powinniśmy grzeszyć dlatego, że nie jesteśmy już związani prawem, ale żyjemy łaską? Jego odpowiedź to zdecydowane „nie”.

1. Życie w łasce: odnajdywanie wolności w prawości

2. Zrozumienie łaski: jak żyć pobożnie

1. Efezjan 2:8-9 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was, jest to dar Boży, a nie z uczynków, aby się nikt nie chlubił”.

2. Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

Rzymian 6:16 Nie wiecie, że komu oddajecie się w posłuszeństwo, tym jesteście jego sługami, którym jesteście posłuszni; czy przez grzech ku śmierci, czy przez posłuszeństwo ku sprawiedliwości?

Paweł ostrzega nas przed konsekwencjami naszych wyborów: albo poddać się grzechowi, albo posłuszeństwu.

1: Wybierz posłuszeństwo i prawość, aby czerpać wieczne radości.

2: Bądź posłuszny Bogu i odrzuć grzech, aby uwolnić się od śmierci wiecznej.

1:1 Jana 1:9 – „Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości”.

2: Jana 14:15 – „Jeśli mnie miłujecie, przestrzegajcie moich przykazań”.

Rzymian 6:17 Ale niech będą dzięki Bogu, że byliście sługami grzechu, ale z serca byliście posłuszni tej formie nauki, która została wam przekazana.

Paweł wyraża swoją wdzięczność Bogu za to, że Rzymianie byli posłuszni nauce danej im z serca.

1. Wartość posłuszeństwa: jak całym sercem podążać za Słowem Bożym

2. Znajomość różnicy: co to znaczy być sługą grzechu lub Boga?

1. Powtórzonego Prawa 6:4-5 – „Słuchaj, Izraelu: Pan, nasz Bóg, Pan jest jeden. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą”.

2. Kolosan 3:23 – „Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie dla ludzi”.

Rzymian 6:18 Będąc wówczas uwolnieni od grzechu, staliście się sługami sprawiedliwości.

Ten fragment mówi o uwolnieniu od grzechu i zostaniu sługą sprawiedliwości.

1. Siła wolności: przezwyciężenie łańcuchów grzechu

2. Radość ze sprawiedliwości: porzucenie grzechu i wejście na nową ścieżkę

1. 1 Koryntian 15:34 – „Obudźcie się ku sprawiedliwości i nie grzeszcie; bo niektórzy nie mają poznania Boga. Mówię to ku waszej hańbie.

2. Jana 8:36 – „Jeśli więc Syn was wyswobodzi, rzeczywiście będziecie wolni”.

Rzymian 6:19 Mówię po ludzku z powodu słabości waszego ciała, bo tak jak wydaliście członki wasze na służbę nieczystości i nieprawości ku nieprawości; tak i teraz oddajcie członki wasze na służbę sprawiedliwości ku świętości.

Paweł nalega, aby Rzymianie oddali swoje członki na rzecz sprawiedliwości i świętości, a nie nieczystości i niegodziwości.

1. Oderwanie się od grzechu i podążanie za Słowem Bożym

2. Moc poddania się prawości

1. Kolosan 3:5-10 – Umartwiajcie więc to, co w was ziemskie: niemoralność, nieczystość, namiętność, złe pożądliwości i pożądliwość, czyli bałwochwalstwo.

2. Ezechiela 18:30-32 – Pokutujcie i odwróćcie się od wszystkich swoich występków, aby nieprawość was nie zgubiła. Odrzućcie od siebie wszystkie przestępstwa, które popełniliście, a uczyńcie sobie nowe serce i nowego ducha! Dlaczego umrzecie, domu Izraela?

Rzymian 6:20 Bo będąc sługami grzechu, byliście wolni od sprawiedliwości.

Ten werset z Listu do Rzymian przypomina nam, że kiedy jesteśmy zniewoleni grzechem, jesteśmy wolni od sprawiedliwości.

1. Wolność grzechu: wyzwolenie się z okowów prawości

2. Niewola prawości: ucieczka do wyzwalającej mocy grzechu

1. Galacjan 5:1 – „Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. Stójcie zatem niewzruszenie i nie dajcie się ponownie obciążyć jarzmem niewoli”.

2. Jana 8:32 – „Wtedy poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli”.

Rzymian 6:21 Jaki więc mieliście owoc w tym, czego teraz się wstydzicie? bo końcem tych rzeczy jest śmierć.

Konsekwencją grzesznego zachowania jest śmierć.

1. Musimy odwrócić się od naszego grzesznego zachowania, w przeciwnym razie grozi nam śmierć.

2. Bóg zapewnił sposób na uniknięcie śmierci, a jest nim pokuta i wiara.

1. Przysłów 14:12 — „Jest droga, która wydaje się człowiekowi słuszna, ale jej końcem jest droga do śmierci”.

2. Efezjan 2:8-9 — „Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby nikt się nie chlubił”.

Rzymian 6:22 Ale teraz uwolnieni od grzechu i stając się sługami Boga, macie owoc do świętości, a na koniec życie wieczne.

Po uwolnieniu od grzechu chrześcijanie stają się sługami Boga i otrzymują życie wieczne jako ostateczną nagrodę za prowadzenie świętego życia.

1. Moc przebaczenia: jak wolność od grzechu prowadzi do świętości

2. Dokonywanie sprawiedliwych wyborów: czerpanie korzyści ze świętego życia

1. Łk 1:74-75 – „Abyśmy wybawieni z rąk naszych wrogów, mogli mu służyć bez lęku w świętości i sprawiedliwości przed nim przez wszystkie dni naszego życia”.

2. Kolosan 3:5-7 – „Umartwiajcie więc członki wasze, które są na ziemi; rozpusta, nieczystość, rozpusta, zła pożądliwość i chciwość, czyli bałwochwalstwo. Z tego powodu gniew Boży przychodzi na dzieci nieposłuszeństwa. W którym i wy przez jakiś czas chodziliście, kiedy w nich mieszkaliście.

Rzymian 6:23 Zapłatą za grzech jest śmierć; lecz darem Bożym jest życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Konsekwencją grzechu jest śmierć, ale Bóg dał dar życia wiecznego przez Jezusa Chrystusa.

1. Cena grzechu i dar życia wiecznego

2. Doświadczanie obfitości największego daru Bożego

1. Jana 3:16 - Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Efezjan 2:8-9 - Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę, i to nie z was, jest to dar Boży, nie z uczynków, aby się nikt nie mógł chlubić.

Rzymian 7 stanowi kontynuację wykładu Pawła na temat stosunku chrześcijanina do Prawa, omawiając uwolnienie wierzącego od Prawa przez Chrystusa, funkcję Prawa w wzbudzaniu grzesznych pragnień i osobistą walkę z grzechem.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od tego, że Paweł użył małżeństwa jako analogii, aby wyjaśnić, w jaki sposób wierzący zostają uwolnieni od prawa przez Chrystusa. Tak jak kobieta jest prawnie związana z mężem, dopóki on żyje, ale jeśli on umrze, jest zwolniona spod prawa w odniesieniu do męża, podobnie wierzący umarli dla tego, co kiedyś związało nas przez ciało Chrystusa, więc należymy do innego Tego, który zmartwychwstał, aby przynosił owoc Bogu (Rzymian 7:1-4). Twierdzi, że kiedy byliśmy w

cielesnej krainie, grzeszne namiętności wzbudzone przez prawo działały, teraz wydaliśmy owoc śmierci, jednak uwolnieni od prawa umarło to, co nas trzymało w niewoli, więc służmy nowemu duchowi, a nie staremu kodowi pisanemu (Rzymian 7:5-6) .

Akapit 2: W wersetach 7-13 Paweł omawia, w jaki sposób Prawo uświadomiło mu grzech. Wyjaśnia, że bez Prawa nie wiedziałby, czym jest grzech, na przykład nie wiedziałby, czym naprawdę jest pożądanie, gdyby Prawo nie powiedziało: „Nie będziesz pożądał”. Ale grzech, chwytając okazję, dał przykazanie, zrodził wszelkiego rodzaju pożądanie go poza prawem, grzech umarł raz żywy, poza prawem, kiedy przyszło przykazanie, grzech zrodził się, życie umarło, a okazało się, że przykazanie miało przynieść życie, a faktycznie przyniosło śmierć (Rzymian 7:7-10). Dlatego dochodzi do wniosku, że to grzech wykorzystujący okazję poprzez przykazanie spowodował śmierć, czyniąc ją całkowicie grzeszną ponad miarę (Rzymian 7:11-13).

3. akapit: Od wersetu 14 Paweł opisuje swoją osobistą walkę z grzechem, pomimo pragnienia czynienia dobra, zła, w tym momencie jego wewnętrzna istota zachwyca się Bożym prawem, ale widzi innych członków dzieła toczących wojnę z umysłem, czyniących więźniów prawa grzechu działającego w członkach. Woła, kto uratuje tę śmierć ciała? Dzięki niech Bóg mnie wybawia przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego! Zatem ja służę prawu Bożemu, chociaż moja grzeszna natura służy prawom grzechu (Rzymian 7:14-25). To podkreśla ciągłą walkę pomiędzy duchowym ciałem w wierzącym, co ilustruje potrzebę polegania na mocy łaski pokonanej przez Ducha Świętego.

Rzymian 7:1 Czyż nie wiecie, bracia (bo mówię do tych, którzy znają Prawo), że Prawo panuje nad człowiekiem przez całe jego życie?

Paweł przypomina wierzącym, że Prawo ma nad nimi władzę, dopóki żyją.

1. Siła prawa: jak żyć pod jego władzą

2. Znaczenie przestrzegania prawa: jak żyć jako pobożny obywatel

1. Jakuba 2:10-12 – „Kto bowiem przestrzega całego Prawa, a uchybia w jednym miejscu, ponosi odpowiedzialność za całość. Ten, który powiedział: „Nie cudzołóż”, powiedział także: „Nie zabijaj”. Jeśli nie cudzołożysz, ale dopuszczasz się morderstwa, jesteś przestępcą prawa. Mów i postępuj jak ci, którzy mają być sądzeni przez prawo wolności.

2. Mateusza 22:36-40 – „Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?” I rzekł do niego: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. A drugie podobne: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.'”

Rzymian 7:2 Kobieta bowiem mająca męża, związana jest prawem z mężem, dopóki on żyje; lecz jeśli mąż umrze, jest uwolniona od prawa męża swego.

Fragment ten wyjaśnia, że kobieta zamężna jest prawnie związana ze swoim mężem za jego życia, lecz zostaje zwolniona spod tego prawa po jego śmierci.

1. Błogosławieństwo małżeństwa: życie w posłuszeństwie prawu Bożemu

2. Znalezienie wolności w przestrzeganiu przykazań Bożych

1. Efezjan 5:22-24 – „Żony, bądźcie uległe swoim mężom, jak Panu. Mąż bowiem jest głową żony, jak i Chrystus jest Głową Kościoła, swego Ciała, i sam jest jego Zbawicielem. A jak Kościół jest poddany Chrystusowi, tak i żony powinny być podporządkowane we wszystkim swoim mężom".

2. 1 Koryntian 7:39 – „Żona jest związana ze swoim mężem, dopóki on żyje. Jeśli jednak jej mąż umrze, może wyjść za mąż, za kogo chce, tylko w Panu".

Rzymian 7:3 Tak więc, jeśli za życia męża swego wyjdzie za innego mężczyznę, będzie zwana cudzołożnicą; lecz jeśli mąż umrze, wolna jest od tego prawa; aby nie była cudzołożnicą, choćby wyszła za innego mężczyznę.

Kobieta jest uważana za cudzołożnicę, jeśli za życia męża wyszła za mąż za innego mężczyznę, lecz w przypadku śmierci męża jest wolna od tego prawa.

1. Znaczenie małżeństwa i poszanowanie jego świętości

2. Miłość Boga do nas, widziana poprzez Jego miłosierdzie i zrozumienie naszej sytuacji

1. Mateusza 19:3-9

2. Rzymian 8:1-4

Rzymian 7:4 Dlatego też, bracia moi, i wy umarliście dla zakonu przez ciało Chrystusa; abyście pobrali się za innego, tego, który powstał z martwych, abyśmy wydali owoc Bogu.

Ten fragment wyjaśnia, w jaki sposób wierzący uwalniają się od prawa przez śmierć Chrystusa, aby móc zjednoczyć się z Nim i spełniać dobre uczynki na chwałę Bożą.

1. „Wolność od prawa: jak śmierć Chrystusa nas wyzwala”

2. „Małżeństwo wierzących: zjednoczenie się z Chrystusem w celu wydania owocu”

1. 2 Koryntian 5:21 - Albowiem za nas grzechem uczynił go, który nie znał grzechu; abyśmy w nim stali się sprawiedliwością Bożą.

2. Galacjan 5:22-23 - Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, łagodność, dobroć, wiara, łagodność, wstrzemięźliwość. Dla takich nie ma prawa.

Rzymian 7:5 Gdy bowiem byliśmy w ciele, podniety grzechowe, które wynikały z Prawa, działały w naszych członkach, przynosząc owoc prowadzący do śmierci.

Prawo Boże objawia grzeszną naturę człowieka, której skutkiem jest śmierć.

1: Musimy poddać naszą grzeszną naturę woli Boga i zaufać Mu.

2: Prawo Boże objawia naszą grzeszną naturę i tylko dzięki Jego łasce i miłosierdziu możemy zostać zbawieni.

1: Rzymian 5:8 Ale Bóg dał dowód swojej miłości do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2: Efezjan 2:8-9 Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

Rzymian 7:6 Ale teraz jesteśmy wybawieni od Prawa, ponieważ umarliśmy, w którym byliśmy przetrzymywani; abyśmy służyli w nowości ducha, a nie w starości litery.

Ten fragment podkreśla znaczenie służenia w duchu, a nie trzymania się litery prawa.

1. Moc służenia w Duchu

2. Wolność bycia wyzwolonym od prawa

1. Galacjan 5:13-15 – Wy bowiem powołani zostaliście do wolności, bracia; tylko nie zamieniajcie swojej wolności w okazję dla ciała, ale przez miłość służcie sobie nawzajem. Całe Prawo bowiem wypełnia się w jednym słowie, w stwierdzeniu: „Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego”.

2. Mateusza 22:34-39 - Ale gdy faryzeusze usłyszeli, że uciszył saduceuszy, zebrali się. Wtedy jeden z nich, uczony w Prawie, zadał Mu pytanie, wystawiając Go na próbę i pytając: «Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?» Jezus mu odpowiedział: «Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem.» To jest pierwsze i największe przykazanie. A drugie jest podobne: «Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego». Na tych dwóch przykazaniach zawisło całe Prawo i Prorocy.”

Rzymian 7:7 Co zatem powiemy? Czy prawo jest grzechem? Broń Boże. Nie, nie znałem grzechu, jak tylko przez zakon. Nie znałem bowiem pożądliwości, chyba że zakon powiedział: Nie będziesz pożądał.

Paweł wyjaśnia, że prawo nie jest grzeszne, lecz ukazuje, czym jest grzech, czyli pożądanie.

1. Moc prawa: jak prawo objawia grzech

2. Piękno prawa: jak prawo chroni nas przed grzechem

1. Exodus 20:17 – Nie będziesz pożądał

2. Jakuba 1:14-15 – Każdy jest kuszony, gdy pociągają go i kuszą jego własne pragnienia. Następnie, gdy pożądanie pocznie, rodzi grzech; a grzech, gdy dojrzeje, powoduje śmierć.

Rzymian 7:8 Ale grzech, wywołany przykazaniem, wzbudził we mnie wszelką pożądliwość. Bez zakonu bowiem grzech był martwy.

Grzech wszedł na świat i przez Prawo zepsuł serce człowieka.

1: Grzeszna natura człowieka – Rzymian 7:8

2: Moc Prawa do ujawnienia grzechu – Rzymian 7:8

1: Rodzaju 3:1-7 (Upadek człowieka)

2: Jakuba 1:13-15 (Pokusa grzechu)

Rzymian 7:9 Bo kiedyś żyłem bez zakonu, lecz gdy przyszło przykazanie, grzech ożył i umarłem.

Grzech przynosi śmierć.

1: Życie jest krótkie, ale Słowo Boże jest wieczne i objawia nam, jak żyć w pokoju.

2: Wszyscy musimy odwrócić się od grzechu i przyjąć nauki Pana, gdyż tylko poprzez posłuszeństwo Jego słowu odnajdziemy prawdziwe życie.

1: Jakuba 1:14-15 „Ale każdy człowiek podlega pokusie, gdy zostaje odciągnięty i uwiedziony przez własne złe pragnienia. Następnie, gdy pożądanie pocznie, rodzi grzech; a grzech, gdy dojrzeje, rodzi śmierć".

2: Przysłów 23:27-28 „Bo prostytutkę można mieć za bochenek chleba, lecz żona innego mężczyzny żeruje na twoim życiu. Czy można nabrać ognia na kolana i nie spalić ubrania?"

Rzymian 7:10 A przykazanie, które miało prowadzić do życia, okazało się, że prowadzi do śmierci.

Przykazanie Boże, które powinno było przynieść życie, okazało się zamiast tego śmiercią.

1. Paradoks przykazań Bożych – w jaki sposób przykazania Boże mogą sprowadzić życie i śmierć.

2. Oszustwo grzechu – jak grzech może wyglądać dobrze, ale ostatecznie prowadzi do śmierci.

1. Przysłów 14:12 – „Jest droga, która wydaje się człowiekowi prosta, ale jej końcem są drogi śmierci".

2. Rzymian 6:23 – „Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego”.

Rzymian 7:11 Albowiem grzech wywołany przykazaniem zwiódł mnie i przez nie zabił.

Grzech może być zwodniczy i może doprowadzić do ich zagłady.

1. Bądź świadomy zwiedzenia grzechu i uważaj, aby nie pozwolić mu przejąć kontroli.

2. Rozpoznaj niebezpieczne konsekwencje grzechu i pamiętaj, aby je odrzucić.

1. Przysłów 14:12 – „Jest droga, która wydaje się człowiekowi słuszna, ale jej końcem jest droga do śmierci.”

2. 1 Piotra 5:8 – „Bądźcie trzeźwi, czuwajcie. Wasz przeciwnik diabeł krąży jak lew ryczący, szukając kogo pożreć”.

Rzymian 7:12 Dlatego Prawo jest święte, a przykazanie święte, sprawiedliwe i dobre.

Prawo jest święte, sprawiedliwe i dobre.

1: Prawo Boże jest dobre i podnoszące na duchu

2: Prawo Boże jest święte i sprawiedliwe

1: Psalm 19:7-8 „Prawo Pana jest doskonałe, orzeźwia duszę; świadectwo Pana jest pewne, czyni prostych mądrymi; przykazania Pana są słuszne, radują serce; przykazanie Pana Pan jest czysty i oświeca oczy.”

2: Jakuba 1:25 „A kto wpatruje się w doskonałe prawo, prawo wolności, i wytrwa, nie będąc słuchaczem, który zapomina, ale wykonawcą, który działa, ten będzie błogosławiony w swoim działaniu”.

Rzymian 7:13 Czy zatem to, co dobre, stało się dla mnie śmiercią? Broń Boże. Grzeszcie jednak, aby okazało się grzechem, powodując we mnie śmierć przez to, co dobre; aby grzech przez przykazanie stał się bardzo grzeszny.

Śmierć grzechu następuje przez to, co dobre, a grzech staje się jeszcze bardziej grzeszny przez przykazanie.

1. Moc dobroci: jak nawet najlepsi mogą prowadzić do grzechu

2. Siła grzechu: jak przykazania zwiększają pokusę

1. Jakuba 1:13-14 – „Niech nikt, gdy jest kuszony, nie mówi: «Jestem kuszony przez Boga», gdyż Bóg nie może być kuszony do zła i sam nikogo nie kusi. Ale każdy podlega pokusie, gdy daje się zwabić i zwabić jego własne pragnienie”.

2. 1 Jana 1:8-10 – „Jeśli mówimy, że nie mamy grzechu, to samych siebie oszukujemy i nie ma w nas prawdy. Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości. Jeśli mówimy, że nie zgrzeszyliśmy, czynimy go kłamcą i nie ma w nas Jego słowa”.

Rzymian 7:14 Wiemy bowiem, że zakon jest duchowy, ja natomiast jestem cielesny i zaprzedany grzechowi.

Paweł przyznaje, że prawo jest duchowe, ale on sam jest cielesny i znajduje się pod wpływem grzechu.

1. Moc prawa: jak przezwyciężyć cielesność poprzez posłuszeństwo

2. Walka z grzechem: jak znaleźć siłę w duchowej mądrości

1. Jakuba 1:22-25 – Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.

2. Rzymian 6:12-14 – Niech więc grzech nie króluje w waszym śmiertelnym ciele, abyście byli mu posłuszni w pożądliwościach.

Rzymian 7:15 Na to, co czynię, nie pozwalam; czego chcę, tego nie czynię; ale czego nienawidzę, to właśnie robię.

Walczę z robieniem tego, co wiem, że jest słuszne i robieniem tego, co chcę.

1. Życie w napięciu pomiędzy naszymi pragnieniami a wolą Bożą

2. Pokonanie pokusy czynienia zła

1. Jakuba 1:13-15: „Niech nikt, gdy jest kuszony, nie mówi: «Przez Boga jestem kuszony», gdyż Bóg nie może być kuszony do zła i sam nikogo nie kusi. Ale każdy człowiek ulega pokusie, gdy jest kuszony i kuszony przez własne pragnienia. Wtedy pożądanie, gdy pocznie, rodzi grzech, a grzech, gdy dojrzeje, rodzi śmierć”.

2. Galacjan 5:16-17: „A ja mówię, postępujcie według Ducha i nie dogadzajcie pożądliwościom ciała. Albowiem pożądliwości ciała są przeciwne duchowi i pożądliwości ducha są przeciwne ciału; gdyż oni są sobie przeciwni, aby wam przeszkodzić w czynieniu tego, co chcecie”.

Rzymian 7:16 Jeżeli więc uczynię to, czego nie chcę, przyjmuję Prawo, że jest dobre.

Paweł wyjaśnia, że czynienie tego, czego się nie chce, jest oznaką dobroci prawa.

1. Moc prawa: jak wykorzystać jego dobroć.

2. Osiągnięcie prawdziwej wolności poprzez poddanie się prawu.

1. Galacjan 5:13-14 – Wy, bracia, powołani zostaliście do wolności. Tylko nie wykorzystujcie swojej wolności jako okazji dla ciała, ale przez miłość służcie sobie nawzajem. Całe prawo bowiem wypełnia się w jednym słowie: „Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego”.

2. Jakuba 2:8-12 – Jeśli rzeczywiście będziesz wypełniał królewskie prawo zgodnie z Pismem: „Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego”, dobrze sobie radzisz. Jeśli jednak okazujecie stronniczość, popełniacie grzech i przez prawo jesteście skazani za przestępców. Kto bowiem przestrzega całego Prawa, a przechyla się w jednym, ponosi odpowiedzialność za całość. Bo Ten, który powiedział: „Nie cudzołóż”, powiedział także: „Nie zabijaj”. Jeśli nie cudzołożysz, ale dopuszczasz się morderstwa, jesteś przestępcą prawa. Mówcie i postępujcie tak, jak ci, którzy mają być sądzeni na mocy prawa wolności.

Rzymian 7:17 A więc już nie ja to czynię, lecz grzech, który we mnie mieszka.

Paweł przyznaje, że już nie on panuje nad sytuacją, lecz że mieszka w nim grzech.

1. „Przyznaj swoje grzechy i weź odpowiedzialność”

2. „Moc grzechu i jego wpływ na nasze życie”

1. Jakuba 1:14-15 – „Ale każdy człowiek ulega pokusie, gdy zostaje uwiedziony i uwiedziony przez swoje złe pożądliwości. Potem, gdy pożądliwość pocznie, rodzi grzech, a grzech, gdy dorośnie rodzi śmierć.”

2. Galacjan 5:19-21 – „Uczynki ciała są oczywiste: rozpusta, nieczystość i rozpusta, bałwochwalstwo i czary, nienawiść, niezgoda, zazdrość, napady gniewu, samolubne ambicje, spory, rozłamy i zazdrość, pijaństwo, orgie itp. Ostrzegam was, tak jak to uczyniłem wcześniej, że ci, którzy tak żyją, nie odziedziczą królestwa Bożego.

Rzymian 7:18 Wiem bowiem, że we mnie, to jest w moim ciele, nie mieszka dobro, bo chęć jest we mnie obecna; ale jak wykonać to, co jest dobre, nie znajduję.

Paweł przyznaje, że w jego ciele nie ma dobra, ale pragnie czynić dobro, choć sprawia mu to trudność.

1. Walka o dobro: uczenie się z przykładu Pawła

2. Przezwyciężanie słabości ciała: osiąganie dobra z pomocą Boga

1. Psalm 51:17 – „Moją ofiarą, Boże, jest duch skruszony, sercem skruszonym i skruszonym Ty, Boże, nie pogardzisz”.

2. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia”.

Rzymian 7:19 Bo dobra, którego chcę, nie czynię, lecz zło, którego nie chcę, czynię.

Walka dobra ze złem jest realna.

1. Nasze serca są podzielone pomiędzy pragnieniami dobra i pokusami zła – Rzymian 7:19

2. Musimy codziennie walczyć, aby wybrać to, co właściwe i unikać tego, co złe – Rzymian 7:19

1. Jakuba 4:7 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

2. Galacjan 5:17 - Albowiem pożądliwości ciała są przeciwne duchowi, a pożądliwości ducha są przeciwne ciału, bo one są sobie przeciwne, abyście nie czynili tego, co chcecie.

Rzymian 7:20 A gdybym tak uczynił, nie zrobiłbym tego, już nie ja to czynię, ale grzech, który we mnie mieszka.

Paweł stwierdza, że jeśli czyni coś, czego nie chce, to nie on, ale grzech, który w nim żyje.

1. Zrozumienie natury grzechu: jak możemy pokonać jego moc

2. Walka z grzechem: nauka życia w wolności Chrystusa

1. Rzymian 6:14 - Albowiem grzech nie będzie już waszym panem, ponieważ nie jesteście pod zakonem, ale pod łaską.

2. 1 Koryntian 10:13 - Nie spotkała was żadna pokusa z wyjątkiem tej, która jest wspólna dla ludzkości. A Bóg jest wierny; On nie pozwoli, abyś był kuszony ponad to, co możesz znieść. Ale kiedy jesteś kuszony, On również zapewni wyjście, abyś mógł to przetrwać.

Rzymian 7:21 Znajduję więc prawo, że gdy chcę czynić dobro, jest we mnie zło.

Paweł zdaje sobie sprawę, że toczy wewnętrzną walkę pomiędzy czynieniem dobra a byciem kuszonym przez zło.

1) Walka dobra ze złem: nauka pokonywania pokus

2) Moc prawa Bożego: wskazówki, jak żyć cnotliwie

1) Jakuba 1:13-15 – Nikt, kto jest kuszony, nie powinien mówić: „Bóg mnie kusi”. Albowiem Bóg nie może być kuszony przez zło i nikogo nie kusi; lecz każdy człowiek ulega pokusie, gdy zostaje porwany i uwiedziony przez swoje własne złe pragnienia.

2) Galacjan 5:16-18 – Dlatego mówię: postępujcie według Ducha, a nie zaspokoicie pragnień ciała. Ciało bowiem pragnie tego, co jest przeciwne Duchowi, a Duch tego, co jest sprzeczne z ciałem. Są ze sobą w konflikcie, abyście nie robili, co chcecie. Jeśli jednak Duch was prowadzi, nie jesteście pod Prawem.

Rzymian 7:22 Mam bowiem upodobanie w prawie Bożym według wewnętrznego człowieka:

Fragment Listu do Rzymian 7:22 podkreśla radość płynącą z rozkoszowania się prawem Bożym.

1. Radość rozkoszowania się Prawem Bożym

2. Radość z Woli Bożej

1. Psalm 19:7-11 - Prawo Pańskie jest doskonałe, ożywia duszę; świadectwo Pana jest pewne i czyni mądrym prostego.

2. Izajasz 58:13-14 – „Jeśli odwrócisz swą nogę od sabatu, aby załatwiać swoje sprawy w moim świętym dniu, i nazwiesz sabat rozkoszą, a dzień święty Pana czcigodnym; jeśli to uszanujesz, nie będziesz chodzić własnymi drogami, nie będziesz szukać własnej przyjemności ani nie będziesz rozmawiać bezczynnie;

Rzymian 7:23 Ale w moich członkach widzę inne prawo, które toczy wojnę z prawem mojego umysłu i bierze mnie w niewolę prawa grzechu, które jest w moich członkach.

Prawo grzechu toczy wojnę z prawem umysłu, prowadząc do niewoli grzechu.

1. Konflikt wewnętrzny: zrozumienie walki pomiędzy grzechem a sprawiedliwością

2. Branie w niewolę naszych myśli: przezwyciężanie mocy grzechu

1. Jakuba 1:13-15 – Niech nikt, gdy jest kuszony, nie mówi: „Jestem kuszony przez Boga”; albowiem Bóg nie może być kuszony przez zło i sam nikogo nie kusi. Ale każdy ulega pokusie, gdy pociągają go i kuszą jego własne pragnienia. Następnie, gdy pożądanie pocznie, rodzi grzech; a grzech, gdy dojrzeje, powoduje śmierć.

2. Kolosan 3:5-7 - Dlatego umartwiajcie członki wasze, które są na ziemi: rozpustę, nieczystość, namiętność, złą pożądliwość i pożądliwość, która jest bałwochwalstwem. Z powodu tych rzeczy nadchodzi gniew Boży na synów nieposłuszeństwa, w których sami kiedyś chodziliście, gdy w nich żyliście.

Rzymian 7:24 Nieszczęsny ja człowiek! kto mnie wybawi z ciała tej śmierci?

Paweł wyraża swoją frustrację z powodu swojej grzesznej natury, pytając, kto może go uratować od śmiertelności.

1. Moc wybawienia: jak ewangelia uwalnia nas od grzechu

2. Rozpoznanie naszej słabości: Zrozumienie grzesznej natury człowieka

1. Psalm 40:2 „Wydobył mnie z mulistej otchłani, z błota i błota; postawił moje stopy na skale i dał mi stabilne oparcie”.

2. Galacjan 5:16 „Tak powiadam: postępujcie według Ducha, a nie będziecie zaspokajać pragnień ciała”.

Rzymian 7:25 Dziękuję Bogu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Zatem umysłem sam służę prawu Bożemu; lecz ciałem prawo grzechu.

Paweł wyraża swoją wdzięczność Bogu za Jego zbawienie przez Jezusa Chrystusa i przyznaje, że w myślach walczył o służenie prawu Bożemu, podczas gdy jego ciało podążało za prawem grzechu.

1. Walka o posłuszeństwo: jak służyć prawu Bożemu

2. Łaska i wdzięczność: nasza odpowiedź na Boże zbawienie

1. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie”.

2. Galacjan 5:16-17 – „Ale ja powiadam: postępujcie według Ducha, a nie będziecie pobłażali pragnieniom ciała. Pożądania bowiem ciała są przeciwne Duchowi, a pożądliwości Ducha są przeciwne Duchowi cielesne, bo one są sobie przeciwne, abyście powstrzymali się od robienia tego, co chcecie”.

Rzymian 8 to ważny rozdział listu Pawła, omawiający życie w Duchu, nasz status dzieci Bożych, nadzieję przyszłej chwały i pewność Bożej miłości.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się stwierdzeniem Pawła, że nie ma już potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, ponieważ przez Chrystusa Jezusa prawo Ducha,

który daje życie, wyzwoliło nas od prawa, grzechu, śmierci (Rzymian 8:1-2). . Wyjaśnia, że czego Prawo nie było w stanie dokonać, ponieważ było osłabione przez ciało, tego dokonał Bóg, wysyłając grzeszne ciało na podobieństwo swego Syna jako ofiarę za grzech, więc potępił grzech ciała, porządek sprawiedliwych wymagań, aby Prawo mogło zostać w pełni spełnione dla nas, którzy nie żyjemy według ciała ale według Ducha (Rzymian 8:3-4).

Akapit 2: W wersetach 5-17 Paweł przeciwstawia życie według ciała życiu według Ducha. Ci, którzy żyją według ciała, skupiają swoje umysły na pragnieniach ciała; lecz ci, którzy żyją zgodnie z Duchem, skupiają się na tym, czego pragnie Duch (Rzymian 8:5). Zapewnia, że jeśli przez Ducha sprowadzimy śmierć na złe uczynki, ciało będzie żyło, wszyscy prowadzeni przez dzieci Boże, nie otrzymali niewoli ducha, popadli w strach, otrzymali duchowe synostwo, przez które wołały „Abba Ojcze", sam Duch Święty świadczy naszym duchem, że jesteśmy dziećmi Bożymi, jeśli jesteśmy dziećmi. spadkobiercy – dziedzice Boga, współdziedzice z Chrystusem, jeśli rzeczywiście mają udział w Jego cierpieniach, mogą także mieć udział w Jego chwale (Rzymian 8:13-17).

3. akapit: Od wersetu 18 Paweł omawia nadzieję, przyszłą chwałę, stworzenie, czeka niecierpliwe oczekiwanie, objawienie, synowie, Bóg został poddany frustracji, a nie swemu własnemu wyborowi, nadzieja zostanie wyzwolona z niewoli, rozkład, przyniósł wolność, chwała, dzieci. Bóg sam wzdycha wewnętrznie, niecierpliwie czekając na adopcję, synostwo, odkupienie, ciała. nadzieja uratowana. Ponadto zapewnia wstawiennictwo Słabości Ducha Świętego, gdy nie wiemy, o co się modlimy, wstawia się za nami bezsłowne jęki, wszystko działa razem dobra miłość zwana celem nic oddzielnego miłość Chrystus kłopoty trudności prześladowania głód nagość niebezpieczeństwo miecz przytłaczające zwycięstwo nasze przez Niego umiłował nas przekonany ani śmierci, ani życia aniołowie ani demony, teraźniejszość, ani przyszłe moce wysokość głębokość cokolwiek innego całe stworzenie nie będzie w stanie oddzielić miłości Bóg jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym (Rzymian 8:18-39). Daje to potężne przesłanie zapewnienia o wiecznym bezpieczeństwie chrześcijanina w miłości Bożej.

Rzymian 8:1 Nie ma więc teraz żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, którzy nie postępują według ciała, ale według Ducha.

Nikt w Chrystusie Jezusie nie będzie potępiony za pójście za Duchem zamiast za ciałem.

1. Błogosławieństwa życia w Chrystusie – przyjęcie wolności sprawiedliwości poprzez wiarę w Chrystusa

2. Unikanie potępienia – Postępowanie według Ducha, a nie ciała

1. Rzymian 8:1-4 - Nie ma więc teraz żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, którzy nie postępują według ciała, ale według Ducha. Albowiem zakon Ducha życia w Chrystusie Jezusie uwolnił mnie od prawa grzechu i śmierci. Albowiem czego

zakon nie mógł dokonać, w czym był słaby z powodu ciała, Bóg zesłał własnego Syna w postaci grzesznego ciała i za grzech potępił grzech w ciele, aby sprawiedliwość zakonu wypełniła się w nas którzy nie postępują według ciała, ale według Ducha.

2. Galacjan 5:16 - To więc mówię: Według Ducha postępujcie, a nie będziecie pobłażać żądzy ciała.

Rzymian 8:2 Albowiem zakon Ducha życia w Chrystusie Jezusie uwolnił mnie od prawa grzechu i śmierci.

Ten fragment mówi o mocy ducha życia w Chrystusie Jezusie, który uwalnia nas z niewoli grzechu i śmierci.

1. Wolność życia w Chrystusie – Odkrywanie mocy Ducha życia, który znajduje się w Chrystusie Jezusie, aby nas wyzwolić spod prawa grzechu i śmierci.

2. Moc krzyża – badanie przemieniającej mocy krzyża, która przynosi wolność w naszym życiu.

1. Galacjan 5:1 – „Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. Stójcie więc niewzruszenie i nie poddawajcie się już pod jarzmo niewoli”.

2. Jana 8:36 – „Jeśli więc Syn was wyswobodzi, prawdziwie wolni będziecie”.

Rzymian 8:3 Albowiem czego zakon nie mógł dokonać, w czym był słaby z powodu ciała, Bóg zesłał własnego Syna w postaci grzesznego ciała i za grzech potępił grzech w ciele:

Bóg posłał swego własnego Syna, aby potępił grzech i umożliwił wprowadzenie prawa.

1: Największy dar Boga

2: Moc krzyża

Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Jan 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Rzymian 8:4 Aby sprawiedliwość Prawa wypełniła się w nas, którzy nie według ciała postępujemy, ale według Ducha.

Sprawiedliwość Prawa może się w nas wypełnić, jeśli będziemy podążać za Duchem, a nie za własnymi pragnieniami.

1. Porzucenie siebie i przyjęcie Ducha

2. Moc Ducha przynosząca spełnienie

1. Kolosan 3:5-10

2. Galacjan 5:16-26

Rzymian 8:5 Ci bowiem, którzy pragną ciała, myślą o sprawach cielesnych; lecz ci, którzy są według Ducha, są sprawami Ducha.

Ludzie kontrolowani przez swoją grzeszną naturę skupiają się na ziemskich pragnieniach, natomiast ci prowadzeni przez Ducha skupiają się na sprawach duchowych.

1. Odnawianie umysłu: studium Rzymian 8:5

2. Rzeczy, które są najważniejsze: refleksja nad duchem i ciałem

1. Kolosan 3:2 – „Koncentrujcie się na tym, co w górze, a nie na tym, co na ziemi”.

2. Mateusza 16:26 – „Jaki pożytek odniesie człowiek, jeśli cały świat pozyska, a swoją duszę straci?”

Rzymian 8:6 Bo bycie cielesnym to śmierć; ale bycie nastawionym duchowo to życie i pokój.

Ten fragment podkreśla znaczenie posiadania duchowego sposobu myślenia, w przeciwieństwie do cielesnego, aby doświadczyć życia i pokoju.

1. Odkrywanie życia i pokoju poprzez duchowe nastawienie

2. Zrozumienie różnicy pomiędzy cielesnością a duchowością

1. Kolosan 3:2 – Skupiaj się na tym, co w górze, a nie na tym, co na ziemi.

2. Rzymian 12:2 – Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

Rzymian 8:7 Ponieważ zmysł cielesny jest wrogi Bogu, gdyż nie podlega prawu Bożemu i nie może.

Umysł cielesny jest w sprzeczności z Bogiem i nigdy nie może podlegać prawu Bożemu.

1: Musimy poddać naszą wolę Bogu i starać się przestrzegać Jego prawa, aby zbliżyć się do Niego.

2: Nie możemy dać się zwieść pragnieniom ciała, lecz zamiast tego starać się, aby nasze umysły i serca były skupione na Bogu i Jego drogach.

1: Filipian 4:8: „W końcu, bracia, wszystko, co prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co godne pochwały, jeśli jest jakaś doskonałość, jeśli jest coś godnego pochwały, pomyśl o tych rzeczach.”

2: Kolosan 3:2: „Koncentrujcie się na tym, co w górze, a nie na tym, co na ziemi”.

Rzymian 8:8 Zatem ci, którzy są w ciele, nie mogą podobać się Bogu.

Ci, którzy żyją według pragnień ciała, nie mogą podobać się Bogu.

1. Ciało kontra duch: jak prowadzić życie przyjemne Bogu

2. Moc łaski Bożej: jak pokonać ciało

1. Galacjan 5:16-17 – „To więc mówię: Według Ducha postępujcie, a nie będziecie pobłażać żądzy ciała. Ciało bowiem pożąda przeciwko duchowi, a duch przeciwko ciału, a

to jest sprzeczne jednego do drugiego, abyście nie mogli czynić tego, co chcielibyście.”

2. 1 Jana 2:15-17 – „Nie miłujcie świata ani tego, co jest na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat , nie ma w nim miłości Ojca. Za wszystko, co jest na świecie, pożądliwość ciała i pożądliwość oczu, i pycha życia nie są z Ojca, ale ze świata. A świat przemija i pożądliwość jego, lecz ten, kto pełni wolę Bożą trwa na wieki.”

Rzymian 8:9 Ale wy nie jesteście w ciele, ale w Duchu, jeśli tak jest, aby Duch Boży zamieszkał w was. Jeśli zaś ktoś nie ma Ducha Chrystusowego, ten nie jest jego.

Duch Boży mieszka w wierzących, a ci, którzy nie mają Ducha Chrystusowego, nie są z Chrystusa.

1. Duch Boży – bliższe obcowanie z Bogiem

2. Konieczność Ducha Chrystusowego – wypełnienie naszego przymierza z Bogiem

1. 1 Koryntian 6:19-20 – „Czy nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który jest w was, którego macie od Boga? Nie należysz do siebie, bo zostałeś kupiony za wysoką cenę. Wysławiajcie więc Boga w swoim ciele.”

2. Jana 14:16-17 – „I poproszę Ojca, a da wam innego Pocieszyciela, aby był z wami na wieki, Ducha Prawdy, którego świat przyjąć nie może, bo go nie widzi i nie zna jego. Znacie go, bo mieszka z wami i będzie w was”.

Rzymian 8:10 A jeśli Chrystus jest w was, ciało jest martwe z powodu grzechu; lecz Duch jest życiem dzięki sprawiedliwości.

Obecność Chrystusa w nas ożywia nas duchem dzięki sprawiedliwości, mimo że ciało jest martwe z powodu grzechu.

1. Moc Ducha Świętego w naszym życiu

2. Przezwyciężanie grzechu poprzez prawość

1. Rzymian 8:10

2. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna,

aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby świat potępił, ale aby świat przez Niego zbawił.

Rzymian 8:11 Jeżeli zaś zamieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, ożywi także wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.

Duch Boży, który Jezusa wskrzesił z martwych, mieszka w nas i ożywi także nasze śmiertelne ciała.

1. Moc Boża w nas: jak Duch Boży wskrzesił Jezusa z martwych i może nas ożywić

2. Doświadczanie zmartwychwstania: połączenie się z Duchem Bożym, aby otrzymać życie

1. Jana 11:25-26 – Jezus jej odpowiedział: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.

2. Efezjan 3:16-17 - Aby według bogactwa swojej chwały pozwolił wam przez Ducha swego utwierdzić się mocą w waszym wnętrzu, aby Chrystus zamieszkał w waszych sercach przez wiarę.

Rzymian 8:12 Dlatego, bracia, jesteśmy dłużnikami nie ciała, abyśmy żyli według ciała.

Jesteśmy powołani do życia niezgodnego z pragnieniami ciała.

1. „Życie wbrew ciału: podążanie drogami Bożymi”

2. „Mamy dług: służenie Bogu całym naszym życiem”

1. Galacjan 5:16-26 – Przypomnienie walki pomiędzy pragnieniami ciała i pragnieniami Ducha.

2. Kolosan 3:1-17 – Wezwanie do umartwienia pragnień ciała i życia w świętości.

Rzymian 8:13 Bo jeśli według ciała żyć będziecie, pomrzecie; ale jeśli przez Ducha sprawy ciała będziecie umartwiać, żyć będziecie.

Ten fragment przypomina nam, że wybory, których dokonujemy, mają konsekwencje i że życie według Ducha Bożego przyniesie życie, a życie według pragnień ciała przyniesie śmierć.

1. Wybory, których dokonujemy: konsekwencje życia według ciała

2. Moc Ducha: wybór życia zamiast śmierci

1. Galatów 5:19-21 – Teraz widoczne są uczynki ciała: rozpusta, nieczystość, rozpusta, bałwochwalstwo, czary, wrogość, spory, zazdrość, napady gniewu, rywalizacja, niezgoda, podziały, zazdrość, pijaństwo, hulanki i tego typu rzeczy. Ostrzegam was, tak jak ostrzegałem już wcześniej, że ci, którzy czynią takie rzeczy, nie odziedziczą królestwa Bożego.

2. Mateusza 6:24 – Nikt nie może dwom panom służyć; bo albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował, albo jednego będzie wierny, a drugim pogardzi. Nie można służyć Bogu i mamonie.

Rzymian 8:14 Bo wszyscy, których Duch Boży prowadzi, są synami Bożymi.

Duch Boży prowadzi wierzących, aby stali się dziećmi Bożymi.

1: Niech Duch Boży prowadzi cię, abyś stał się dzieckiem Bożym.

2: Podążaj za Duchem Bożym i zostań synem lub córką Boga.

1: Galacjan 4:6-7 „A ponieważ jesteście synami, Bóg posłał do naszych serc Ducha Syna swego, wołającego: «Abba! Ojcze!» Nie jesteś już więc niewolnikiem, lecz synem, a jeśli synem, to i dziedzicem przez Boga”.

2: Jana 1:12-13 „Lecz wszystkim, którzy go przyjęli i uwierzyli w jego imię, dał prawo stać się dziećmi Bożymi, którzy narodzili się nie z krwi ani z woli ciała, ani z wola człowieka, lecz Boga.”

Rzymian 8:15 Nie otrzymaliście już ducha niewoli, aby się bać; ale otrzymaliście Ducha usynowienia, przez który wołamy: Abba, Ojcze.

Chrześcijanie otrzymali Ducha przybrania, który pozwala im nazywać Boga „Abba, Ojcze”.

1. Komfort adopcji: jak duch adopcji zmienia naszą relację z Bogiem

2. Nie bój się: odrzucenie ducha niewoli i przyjęcie ducha adopcji

1. Galacjan 4:4-7 - Ale gdy nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem, 5 aby odkupić tych, którzy podlegali Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo jako synowie. 6 A ponieważ jesteście synami, Bóg posłał do naszych serc Ducha swego Syna, wołającego: „Abba! Ojciec!" 7 Zatem nie jesteś już niewolnikiem, ale synem, a jeśli synem, to i dziedzicem przez Boga.

2. Efezjan 1:5 - Przeznaczył nas do przybrania za synów przez Jezusa Chrystusa, zgodnie z zamierzeniem swojej woli.

Rzymian 8:16 Sam Duch świadczy wraz z duchem naszym, że jesteśmy dziećmi Bożymi:

Duch Boży zaświadcza, że wierzący są dziećmi Bożymi.

1. Świadczenie o naszej tożsamości jako dzieci Boga

2. Moc Ducha i nasza pozycja w rodzinie Bożej

1. Galacjan 4:6-7 – „A ponieważ jesteście synami, Bóg zesłał do serc naszych Ducha Syna swego, wołającego: «Abba! Ojcze!» Nie jesteś już więc niewolnikiem, lecz synem, a jeśli synem, to i dziedzicem przez Boga”.

2. Jana 1:12-13 – „Lecz wszystkim, którzy go przyjęli i uwierzyli w jego imię, dał prawo stać się dziećmi Bożymi, którzy narodzili się nie z krwi ani z woli ciała, ani z wolą człowieka, lecz Boga.”

Rzymian 8:17 A jeśli dzieci, to i dziedzice; dziedzice Boga i współdziedzice Chrystusa; jeśli tak, abyśmy cierpieli razem z nim, abyśmy także razem mogli zostać uwielbieni.

Wierzący w Chrystusa są dziedzicami Boga i współdziedzicami Chrystusa, i jeśli zechcą cierpieć z Nim, również wspólnie dostąpią chwały.

1. Obietnica uwielbienia: doświadczenie wspaniałości Boga w jedności z Chrystusem

2. Cierpienie z Chrystusem: droga do zostania z Nim współdziedzicem

1. Galacjan 3:26-29 - Albowiem wszyscy jesteście dziećmi Bożymi przez wiarę w Chrystusa Jezusa. Bo wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa. Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie. A jeśli jesteście Chrystusowi, to jesteście potomstwem Abrahama i dziedzicami według obietnicy.

2. Efezjan 1:3-5 - Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który w Chrystusie pobłogosławił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym w wyżynach niebieskich: według tego, jak nas wybrał w nim przed założeniem świata, abyśmy byli święci i bez nagany przed Nim w miłości, przeznaczając nas do przybrania dzieci przez Jezusa Chrystusa dla siebie, według upodobania swojej woli.

Rzymian 8:18 Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która się w nas objawi.

Obecne cierpienia są nieporównywalne z chwałą, która się objawi.

1: Musimy patrzeć w przyszłą chwałę, która nas czeka pomimo obecnych trudności, przed którymi stoimy.

2: Chociaż w tym życiu stawiamy czoła próbom i utrapieniom, musimy patrzeć na nagrodę chwały, która czeka na nas w przyszłości.

Rzymian 5:3-5 – Nie tylko to, ale także chlubimy się naszymi cierpieniami, ponieważ wiemy, że cierpienie rodzi wytrwałość; wytrwałość, charakter; i charakter, nadzieja.

Hebrajczyków 11:1 - Wiara zaś jest ufnością w to, czego się spodziewamy i pewnością tego, czego nie widzimy.

Rzymian 8:19 Stworzenie bowiem wyczekuje objawienia synów Bożych.

Stworzenie oczekuje na objawienie się synów Bożych.

1. Nadzieja tych, którzy czekają

2. Wierne oczekiwania dzieci Bożych

1. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

2. Habakuka 2:3 - Bo wizja jest jeszcze na czas wyznaczony, ale na końcu przemówi, a nie skłamie; choć będzie zwlekać, czekaj na nią; bo na pewno przyjdzie, nie będzie zwlekać.

Rzymian 8:20 Bo stworzenie zostało poddane marności nie dobrowolnie, ale przez tego, który je poddał w nadziei,

Stworzenie zostało poddane marności przez Boga w nadziei.

1. Mieć nadzieję w Bogu pomimo trudów życia

2. Uznanie suwerenności Boga nawet w trudnych czasach

1. Lamenty 3:22-23 – „Dzięki miłosierdziu Pana nie wyczerpujemy się, bo Jego miłosierdzie nie ustanie. Każdego ranka są nowe. Wielka jest Twoja wierność”.

2. Izajasz 43:2 – „Gdy będziesz przechodził przez wody, będę z tobą, a gdy przez rzeki, nie zaleją cię; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się ani płomień nie zapali się na ciebie.”

Rzymian 8:21 Ponieważ i samo stworzenie zostanie wybawione z niewoli skażenia do chwalebnej wolności dzieci Bożych.

Stworzenie zostanie wyzwolone z niewoli zepsucia i osiągnie chwalebną wolność dzieci Bożych.

1. Chwalebna wolność dzieci Bożych

2. Wybawiony z niewoli zepsucia

1. Galacjan 5:1 - Trwajcie zatem w wolności, którą wyswobodził nas Chrystus.

2. 2 Koryntian 3:17 - Teraz Pan jest tym Duchem, a gdzie Duch Pański, tam wolność.

Rzymian 8:22 Wiemy bowiem, że całe stworzenie aż dotąd wespół wzdycha i wespół boleje.

Stworzenie od zarania dziejów znajdowało się w stanie cierpienia i bólu.

1. „Jęk stworzenia: jak ból kształtuje naszą perspektywę”

2. „Nadzieja w cierpieniu: siła wytrwałości”

1. Izajasz 55:8: „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami, mówi Pan”.

2. 2 Koryntian 4:16-18: „Nie upadajmy więc na duchu. Chociaż nasze zewnętrzne „ja” zanika, nasze wewnętrzne „ja” odnawia się z dnia na dzień. Albowiem to lekkie, chwilowe cierpienie przygotowuje dla nas wieczny ciężar chwały nieporównanej, ponieważ nie patrzymy na to, co widzialne, ale na to, co niewidzialne. Bo to, co widzialne, jest przemijające, ale to, czego niewidzialne, jest wieczne”.

Rzymian 8:23 I nie tylko oni, ale i my, którzy mamy pierwociny Ducha, i my sami wzdychamy w sobie, oczekując usynowienia, to znaczy odkupienia ciała naszego.

Chrześcijanie wzdychają w oczekiwaniu na odkupienie ich ciał, co jest częścią Bożego planu adopcji.

1. Jęk świętych: nauka czekania na Pana

2. Odkupienie naszych ciał: nasza nadzieja i pewność życia wiecznego

1. Rzymian 8:18-25

2. Izajasz 40:31

Rzymian 8:24 Bo nadzieja nas zbawia, ale nadzieja, którą widać, nie jest nadzieją; bo czego człowiek widzi, po co jeszcze mieć nadzieję?

Zbawia nas nadzieja, która nie jest widzialna, więc dlaczego wciąż mamy nadzieję na coś, czego nie możemy zobaczyć?

1. Siła nadziei: co to znaczy wierzyć w to, co niewidzialne

2. Jak wytrwać w wierze, nawet jeśli nie widzimy rezultatu

1. Hebrajczyków 11:1 – „A wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać”.

2. Jeremiasz 29:11 – „Bo znam plany, jakie mam wobec ciebie”, oświadcza Pan, „plany, które mają ci pomóc, a nie zaszkodzić, plany, które dają ci nadzieję i przyszłość”.

Rzymian 8:25 Jeśli jednak tego nie widzimy, to cierpliwie czekamy.

Prosimy o cierpliwość i nadzieję wobec tego, czego nie możemy zobaczyć.

1. Cierpliwość jest cnotą: czekanie z nadzieją

2. Przewidywanie tego, co niewidzialne: wiara i nadzieja

1. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

2. Jakuba 5:7-8 – Bądźcie zatem cierpliwi, umiłowani, aż do przyjścia Pana. Rolnik czeka na cenne plony z ziemi i cierpliwie znosi je, aż spadnie wczesny i późny deszcz.

Rzymian 8:26 Podobnie i Duch pomaga naszym słabościom, bo nie wiemy, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach.

Duch wstawia się za nami, gdy nie wiemy, o co się modlić.

1. Duch wstawia się: jak miłość Boża wspiera nas w modlitwie

2. Nieobliczalny dar Ducha Świętego

1. 1 Jana 3:20: „Bo jeśli nasze serce nas oskarża, Bóg jest większy od naszego serca i wie wszystko”.

2. Psalm 139:23-24: „Zbadaj mnie, Boże, i poznaj moje serce. Doświadcz mnie i poznaj moje myśli. I zobacz, czy jest we mnie jakaś niegodziwa droga, i prowadź mnie drogą wieczną”.

Rzymian 8:27 A Ten, który bada serca, zna zamysł Ducha, bo zgodnie z wolą Bożą wstawia się za świętymi.

Bóg zna nasze serca i wstawia się za nami zgodnie ze swoją wolą.

1. Niezawodna miłość Boga: zrozumienie serca Ojca

2. Moc wstawiennictwa: poznanie woli Bożej dla naszego życia

1. Psalm 139:23-24 - Zbadaj mnie, Boże, i poznaj moje serce! Wypróbuj mnie i poznaj moje myśli! I zobacz, czy jest we mnie jakaś droga bolesna, i prowadź mnie drogą wieczną!

2. Hebrajczyków 4:12-13 - Słowo Boże jest bowiem żywe i skuteczne, ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, rozeznające myśli i zamiary serce. I żadne stworzenie nie jest ukryte przed jego wzrokiem, lecz wszystkie są nagie i odsłonięte przed oczami Tego, przed którym mamy zdać sprawę.

Rzymian 8:28 A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

Bóg współdziała we wszystkim dla dobra tych, którzy Go miłują i według Jego postanowienia powołani są.

1. Uczyć się ufać Bogu w trudnych czasach

2. Boży cel i działanie w naszym życiu

1. Jeremiasz 29:11 – „Bo znam plany, jakie mam wobec ciebie”, oświadcza Pan, „plany, które mają ci pomóc, a nie zaszkodzić, plany, które dają ci nadzieję i przyszłość”.

2. Filipian 4:13 - Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia.

Rzymian 8:29 Bo kogo przewidział, i tego przeznaczył, aby się upodobnili do obrazu Jego Syna, aby był pierworodnym między wielu braćmi.

Bóg przeznaczył tych, których znał wcześniej, na podobieństwo Jego Syna, Jezusa Chrystusa, aby był pierworodnym wśród wielu braci i sióstr.

1. Miłość Boża: Przeznaczona na upodobnienie się do Jezusa

2. Predestynacja: nasza droga do upodobnienia się do Chrystusa

1. 1 Jana 3:1 – Zobaczcie, jaką miłość obdarzył nas Ojciec, abyśmy zostali nazwani dziećmi Bożymi; i tak jesteśmy.

2. Efezjan 1:4-5 - Jak nas w nim wybrał przed założeniem świata, abyśmy byli przed nim święci i nienaganni. Z miłości przeznaczył nas do przybrania za synów przez Jezusa Chrystusa, zgodnie z zamierzeniem swojej woli.

Rzymian 8:30 A których przeznaczył, tych i powołał, a których powołał, tych i usprawiedliwił, a których usprawiedliwił, tych i uwielbił.

Bóg przeznaczył, powołał, usprawiedliwił i uwielbił tych, których wybrał.

1. Uwielbienie wybranych Bożych

2. Predestynacja: dar miłości Bożej

1. Efezjan 1:4-5 – „Jak nas wybrał w nim przed założeniem świata, abyśmy byli przed nim święci i bez skazy w miłości, gdyż przeznaczył nas dla siebie do synostwa przez Jezusa Chrystusa według upodobania swojej woli”

2. Izajasz 43:7 – „Każdy, kto jest nazwany moim imieniem, bo stworzyłem go dla mojej chwały, ukształtowałem go; tak, to ja go stworzyłem.

Rzymian 8:31 Co w takim razie powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg będzie z nami, któż może być przeciwko nam?

Bóg jest zawsze po naszej stronie i będzie nas chronił przed wszelkim sprzeciwem.

1. Bóg jest zawsze z nami – Rzymian 8:31

2. Niezawodna miłość Boga – Rzymian 8:31

1. Psalm 118:6 – Pan jest po mojej stronie; Nie będę się lękał: cóż może mi zrobić człowiek?

2. Izajasz 41:10 – Nie bój się; bo Ja jestem z tobą. Nie lękaj się; bo jestem twoim Bogiem. Wzmocnię cię; tak, pomogę ci; tak, podeprę cię prawicą mojej sprawiedliwości.

Rzymian 8:32 On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał wraz z nim darować nam wszystkiego?

Bóg dał nam ostateczny dar, posyłając Swojego Syna, Jezusa Chrystusa, i będzie nadal swobodnie dawać nam wszystko.

1. Niezgłębiony dar Jezusa Chrystusa

2. Niezrównana hojność Boga

1. Jana 3:16 - Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. 2 Koryntian 9:15 – Bogu niech będą dzięki za jego nieopisany dar!

Rzymian 8:33 Kto będzie oskarżył wybranych Bożych? To Bóg usprawiedliwia.

Bóg jest wierny i sprawiedliwy i nigdy nie będzie oskarżał wybranych o żadne zło.

1. Niezawodna wierność Boga

2. Sprawiedliwe usprawiedliwienie Boże

1. Rzymian 3:21-26 - Teraz jednak objawiła się sprawiedliwość Boża poza prawem, o której świadczy Prawo i Prorocy, sprawiedliwość Boża przez wiarę w Jezusa Chrystusa wszystkim i na wszystkich wierzących . Bo nie ma różnicy; bo wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej.

2. Psalm 103:12 - Jak daleko jest wschód od zachodu, tak daleko odsunął od nas nasze przestępstwa.

Rzymian 8:34 Kim jest ten, który potępia? To Chrystus umarł, a raczej zmartwychwstał, który jest po prawicy Boga i który także wstawia się za nami.

Chrystus umarł za nas i zmartwychwstał, a teraz wstawia się za nami po prawicy Boga.

1. Miłość i wstawiennictwo Jezusa Chrystusa

2. Zbawienie i łaska Chrystusa

1. Izajasz 53:5 - Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

2. 1 Jana 2:1-2 – Dzieci moje, to wam piszę, abyście nie grzeszyli. A jeśli ktoś zgrzeszy, mamy orędownika u Ojca, Jezusa Chrystusa sprawiedliwego. On jest przebłaganiem za nasze grzechy, i to nie tylko za nasze, ale i za grzechy całego świata.

Rzymian 8:35 Któż nas oddzieli od miłości Chrystusowej? Czy ucisk, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz?

Paweł pyta, kto może nas odłączyć od miłości Chrystusa, wymieniając różne trudności, jakie możemy znieść.

1. „Niezachwiana miłość Chrystusa”

2. „Siła naszej wiary w trudnych czasach”

1. Hebrajczyków 13:5 – „Baczcie, aby wasze życie było wolne od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co macie, bo On powiedział: „Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę”.

2. 2 Koryntian 12:9 - Ale on rzekł do mnie: Wystarczy ci mojej łaski, bo moja moc w słabości się doskonali.

Rzymian 8:36 Jak napisano: Przez cały dzień jesteśmy zabijani z powodu ciebie; uważani jesteśmy za owce na rzeź.

Lud Boży jest gotowy cierpieć z jego powodu.

1: Musimy być gotowi cierpieć dla Chrystusa i nieść swój krzyż każdego dnia.

2: Bóg przeprowadzi nas przez nasze cierpienia dla swojej chwały.

1:1 Piotra 5:6-7 – „Uniżcie się więc pod potężną ręką Boga, aby was wywyższył we właściwym czasie, przerzucając na niego wszystkie wasze troski, bo on się o was troszczy”.

2: Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

Rzymian 8:37 Nie, we wszystkim tym jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował.

W Chrystusie możemy pokonać każdą przeszkodę i wyzwanie, które stanie na naszej drodze.

1. Pokonywanie wyzwań przez Chrystusa

2. Pokonanie strachu przez wiarę

1. 1 Jana 4:18; Doskonała miłość usuwa strach

2. Izajasz 41:10; Nie bój się, bo Ja jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem

Rzymian 8:38 Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani księstwa, ani władze, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe,

W tym fragmencie czytamy, że nic nie może nas odłączyć od miłości Boga.

1: Nieskończona miłość Boga – Bez względu na to, co nas spotyka w tym życiu, zawsze możemy być pewni Bożej miłości do nas.

2: Niezmienny charakter Boga – Boża miłość do nas nie zmienia się w zależności od okoliczności, pozostaje stała i pewna.

1: Jeremiasz 31:3 - Pan ukazał mi się od dawna i powiedział: „Tak, umiłowałem cię miłością wieczną; Dlatego w miłosierdziu cię przyciągnąłem.

2: Izajasz 40:8 - Trawa więdnie, kwiat więdnie, ale słowo naszego Boga trwa na wieki.

Rzymian 8:39 Ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie nie będzie mogło nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Nic nie może nas odłączyć od miłości Bożej, która znajduje się w Jezusie Chrystusie.

1: Niekończąca się miłość Boga

2: Przezwyciężenie oddzielenia od grzechu

1: Jeremiasz 31:3 – W przeszłości ukazał się nam Pan i powiedział: „Ukochałem cię miłością wieczną; Przyciągnąłem cię niesłabnącą życzliwością.

2:1 Jana 4:18 – W miłości nie ma strachu. Ale doskonała miłość wypiera strach, ponieważ strach wiąże się z karą. Kto się boi, nie jest doskonały w miłości.

9 rozdział Listu do Rzymian to złożony rozdział, w którym Paweł omawia suwerenność Boga w wyborze Izraela, Jego sprawiedliwość w wyborze oraz włączenie pogan w Boży plan zbawienia.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od wyrażenia przez Pawła swego głębokiego

smutku i nieustannego udręki z powodu swego własnego ludu, Izraelitów. Pragnie nawet, aby sam został przeklęty i odcięty od Chrystusa ze względu na nich (Rzymian 9:1-3). Uznaje przywileje dane im jako adopcja, synostwo, przymierza boskiej chwały, otrzymanie prawa, kult świątynny, obiecuje patriarchom, ludzkie pochodzenie, Chrystus, który jest Bogiem ponad wszystko, wysławianym na wieki (Rzymian 9:4-5). Wyjaśnia jednak, że nie wszyscy potomkowie Izraela są Izraelem i dlatego, że są potomkami Abrahama, wszyscy są jego dziećmi, lecz „w Izaaku będzie zaliczone twoje potomstwo" (Rzymian 9:6-7).

2. akapit: W wersetach 8-18 Paweł wyjaśnia suwerenny wybór Boga w wyborze, używając przykładów Izaaka nad Izmaelem i Jakuba nad Ezawem, jeszcze zanim się urodzili lub zrobili coś dobrego lub złego. To pokazuje, że nie zależy to od ludzkich pragnień i wysiłków, ale od miłosierdzia Bożego (Rz 9,8-16). Dalej ilustruje to odnosząc się do faraona, którego Bóg powołał, aby objawił swoją moc i głosił Jego imię po całej ziemi, okazując w ten sposób miłosierdzie, kto chce, zatwardza tego, kogo chce (Rzymian 9:17-18).

Akapit 3: Począwszy od wersetu 19, Paweł przewiduje zastrzeżenia dotyczące słuszności Bożej suwerenności. Posługuje się analogią do gliny garncarskiej, mówiąc, że stworzył odpowiedni przedmiot. „Dlaczego mnie takiego stworzyłeś?" kiedy garncarz ma prawo do tej samej bryły gliny, należy uczynić jedną ceramikę szlachetnym celem innym powszechnym zastosowaniem (Rzymian 9:19-21). Następnie omawia, jak gdyby Bóg z wielką cierpliwością znosił przedmioty, gniew przygotowany na zagładę, co by było, gdyby tak uczynił bogactwa chwałą znanych przedmiotów, miłosierdzie przygotowało wcześniej chwałę nas, powołał nie tylko Żydów, ale także pogan? Jak jest napisane: „Nazwę ich ludem moim, którzy nie są moim ludem. Nazwę ją umiłowaną, a nie umiłowaną" „Stanie się tam, gdzie powiedziano: „Nie jesteście moim ludem", tam będą nazywani „dziećmi Boga żywego" '' odnośnie zatwardzenia Izraela, część miała miejsce, aż do przyjścia pełnej liczby pogan, całego Izraela zbawionego. To przygotowuje grunt dla następnych rozdziałów, w których wyjaśnia się tajemnicę częściowego zatwardzenia Izraela aż do przyjścia pełni pogan, prowadzącej do ostatecznego zbawienia całego Izraela.

Rzymian 9:1 Prawdę mówię w Chrystusie, nie kłamię, a poświadcza mi to sumienie w Duchu Świętym,

Paweł wyraża szczerą wiarę w prawdziwość swoich wypowiedzi na temat pokrewieństwa Żydów z Bogiem.

1. Znaczenie prawdy i uczciwości w naszych relacjach z Bogiem i sobą nawzajem.

2. Wierność Boga wobec Jego obietnic danych Żydom.

1. 2 Koryntian 1:12 - To bowiem jest nasza chluba: świadectwo naszego sumienia, że

postępowaliśmy na świecie w prostocie i pobożnej szczerości, nie w oparciu o mądrość cielesną, ale dzięki łasce Bożej.

2. Powtórzonego Prawa 7:9 - Wiedz więc, że Pan, Bóg twój, jest Bogiem; On jest Bogiem wiernym, dotrzymującym swego przymierza miłości z tysiącami pokoleń tych, którzy Go miłują i przestrzegają Jego przykazań.

Rzymian 9:2 Że mam w sercu wielki smutek i ciągły smutek.

Paweł wyraża swój głęboki smutek i niepokój w swoim sercu z powodu ludu Izraela.

1: „Miłość Boża trwa pomimo naszych upadków”

2: „Smutek duchowego nieposłuszeństwa”

1: Lamentacje 3:22-23 – „Miłość Pana nie ustaje, miłosierdzie Jego nie ma końca, każdego ranka jest nowe, wielka jest wierność twoja”.

2: Hebrajczyków 4:15-16 – „Nie mamy bowiem arcykapłana, który by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz doświadczonego pod każdym względem na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. Zatem z ufnością czerpajmy blisko tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej chwili”.

Rzymian 9:3 Wolałbym bowiem być wykluczony od Chrystusa ze względu na moich braci, moich krewnych według ciała:

Paweł wyraża pragnienie porzucenia swego zbawienia na rzecz współ-Żydów, którzy odrzucili Jezusa.

1. Siła miłości: poświęcenie dla innych

2. Koszt bycia uczniem: serce, które boli

1. Jana 15:13 – „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

2. Mateusza 19:29 – „I każdy, kto dla mojego imienia opuścił domy, braci, siostry, ojca, matkę, dzieci lub pola, stokroć więcej otrzyma i życie wieczne odziedziczy”.

Rzymian 9:4 Kim są Izraelici; do którego należy synostwo i chwała, i przymierza, i nadanie prawa, i służba Boża, i obietnice;

Paweł przypomina nam o wielu przywilejach, jakie otrzymali Izraelici, takich jak synostwo, chwała, przymierza, prawo, służba Boża i obietnice.

1. Serce Boga dla Jego Narodu Wybranego: studium Rzymian 9:4

2. Przywileje Izraelitów: celebrowanie błogosławieństw Bożych

1. Powtórzonego Prawa 7:6-8 - Ty bowiem jesteś ludem świętym dla Pana, Boga swego. Pan, Bóg twój, wybrał cię, abyś był dla siebie ludem szczególnym, ponad wszystkimi ludźmi, którzy są na powierzchni ziemi.

2. Efezjan 3:6 - Aby poganie byli współdziedzicami i jednym ciałem oraz uczestnikami jego obietnicy w Chrystusie przez ewangelię.

Rzymian 9:5 Do których należą ojcowie i z których według ciała przyszedł Chrystus, który jest ponad wszystkimi, Bóg błogosławiony na wieki. Amen.

Bóg wybrał ojców Jezusa Chrystusa, któremu pobłogosławił na wieki.

1: Nie mamy większego zaszczytu niż bycie wybranym przez Boga.

2: Możemy być pewni Bożego błogosławieństwa, gdy przyjmiemy Jezusa Chrystusa.

1: Efezjan 1:3-6 – Chwalenie Boga za Jego błogosławieństwo i łaskę.

2: Izajasz 45:25 – Chwaląc Boga za Jego błogosławieństwo i zbawienie.

Rzymian 9:6 Nie tak, jakby słowo Boże nie odniosło skutku. Bo nie wszyscy są Izraelem, którzy są z Izraela:

Nie każdy, kto jest z Izraela, jest prawdziwym Izraelem, gdyż słowo Boże odnosi się do niektórych, a do innych nie.

1. Słowo Boże nie dotyczy wszystkich

2. Znaczenie prawdziwego Izraela

1. Galacjan 6:16 – „I którzy postępują według tej zasady, niech będzie pokój i miłosierdzie, i Izrael Boży”.

2. Dzieje Apostolskie 13:46 – „Wtedy Paweł i Barnaba odważyli się i powiedzieli: Trzeba było najpierw powiedzieć wam Słowo Boże, ale widząc, że je od siebie odrzuciliście i uważacie się za niegodnych życia wiecznego, oto zwracamy się do pogan”.

Rzymian 9:7 Ani też wszyscy są dziećmi, ponieważ są potomstwem Abrahama, lecz: W Izaaku będzie nazwane twoje potomstwo.

Fragment ten podkreśla, że to, że ktoś jest potomkiem Abrahama, nie czyni go automatycznie dzieckiem Bożym. Obietnica Boża dana Abrahamowi wypełnia się poprzez Izaaka.

1. Obietnica Boża dana Abrahamowi zostaje wypełniona poprzez Izaaka

2. Bycie potomkiem Abrahama nie czyni nas automatycznie dziećmi Bożymi

1. Galacjan 3:16: „Teraz obietnice zostały dane Abrahamowi i jego potomstwu. Nie mówi: I nasionom, jak wielu; ale jako jednego, i twojego potomstwa, którym jest Chrystus.

2. List do Hebrajczyków 11:17-19: „Przez wiarę Abraham, wystawiony na próbę, ofiarował Izaaka, a ten, który otrzymał obietnice, ofiarował swego jednorodzonego syna, o którym powiedziano: W Izaaku będzie potomstwo twoje zwane: Rozliczenie, że Bóg mógł go wskrzesić nawet z martwych; skąd też wziął go w postaci.”

Rzymian 9:8 To znaczy, że ci, którzy są dziećmi cielesnymi, nie są dziećmi Bożymi, ale dzieci obietnicy liczą się za potomstwo.

Naród wybrany przez Boga nie jest określony na podstawie fizycznego pochodzenia, ale na podstawie Jego obietnic.

1. Dzieci Obietnicy: Dlaczego jesteśmy wybrani przez Boga

2. Znajomość naszej tożsamości: kim jesteśmy w Chrystusie

1. Galacjan 3:26-29 - Albowiem wszyscy jesteście dziećmi Bożymi przez wiarę w Chrystusa Jezusa.

2. Efezjan 1:3-6 - W miłości przeznaczył nas do przybrania do synostwa przez Jezusa Chrystusa, zgodnie ze swoim upodobaniem i wolą.

Rzymian 9:9 Bo to jest słowo obietnicy: W tym czasie przyjdę i Sara będzie miała syna.

Bóg obiecał Abrahamowi i Sarze syna we właściwym czasie i ta obietnica się spełniła.

1. Wierność Boga – jak zawsze wypełniają się Boże Obietnice

2. Moc modlitwy – jak modlitwa może przynieść Boże obietnice

1. Jeremiasz 29:11 - Znam bowiem plany, jakie mam wobec was, wyrocznia Pana, plany, aby wam powodziło się, a nie wyrządzajcie wam krzywdy, plany, aby dać wam nadzieję i przyszłość.

2. Psalm 37:4 - Rozkoszuj się Panem, a On spełni pragnienia twojego serca.

Rzymian 9:10 I nie tylko to; ale kiedy i Rebeka poczęła z jednego, z naszego ojca Izaaka;

Bóg wybrał Rebekę i Izaaka na rodziców dwóch wielkich narodów.

1. Plan Boży jest często trudny do zrozumienia, ale możemy ufać, że zawsze jest dobry.

2. Możemy wierzyć, że Bóg ma plan dla każdego z nas, nawet jeśli nie ma to sensu.

1. Rodzaju 25:21-26 – Rebeka rodzi dwóch synów.

2. Rzymian 8:28 – Wszystko współdziała dla dobra Bożego.

Rzymian 9:11 (Bo dzieci jeszcze się nie narodziły i nie uczyniły nic dobrego ani złego, aby zamysł Boży według wybrania opierał się nie na uczynkach, ale na tym, który powołuje;)

Boży wybór opiera się na Jego zamierzeniu, a nie na uczynkach.

1. Bezwarunkowa miłość Boga – uznanie suwerennej łaski i miłosierdzia Boga dla wszystkich.

2. Wybranie Boga – Zrozumienie, dlaczego Bóg wybiera określonych ludzi.

1. Efezjan 2:8-9 - Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę i to nie z was; jest to dar Boży, a nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

2. Rzymian 11:33 - O, głębia bogactwa, zarówno mądrości, jak i poznania Boga! Jakże niezbadane są Jego sądy i Jego drogi, których nie można poznać!

Rzymian 9:12 Powiedziano jej: Starszy będzie służył młodszemu.

Fragment z Rzymian 9:12 stwierdza, że starszy będzie służył młodszemu.

1. Bóg ma plan dla każdego, bez względu na wiek, i ważne jest, aby pamiętać, że młodsze pokolenie ma taki sam potencjał jak starsze.

2. Wiek nie jest miarą ważności czy celu życia, lecz przypomnieniem, że każdy może przyczynić się do większego dobra.

1. Przysłów 16:31 – Siwe włosy są koroną chwały; można je zdobyć w prawym życiu.

2. Filipian 2:3-4 – Nie rób nic z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro innych.

Rzymian 9:13 Jak napisano: Jakuba umiłowałem, a Ezawa znienawidziłem.

Bóg postanowił kochać Jakuba i nienawidzić Ezawa, jeszcze zanim którykolwiek z nich się urodził.

1. Miłość Boża jest potężna i doskonała, nawet jeśli nie jest rozumiana

2. Musimy pamiętać, że plany Boga są poza naszym zrozumieniem, a Jego miłość jest większa niż wszystko, co moglibyśmy kiedykolwiek pojąć

1. Powtórzonego Prawa 7:6-8 - Jesteście bowiem ludem świętym Pana, Boga waszego. Pan, Bóg twój, wybrał ciebie na swój naród, jako najcenniejszą własność, spośród wszystkich narodów, które są na ziemi. Nie dlatego, że było was więcej niż jakikolwiek inny lud, Pan obdarzył was swoją miłością i wybrał was, gdyż byliście najmniejszym ze wszystkich narodów

2. Jeremiasz 31:3 - Pan ukazał mu się z daleka. Ukochałem cię wieczną miłością; dlatego zachowałem dla Ciebie wierność.

Rzymian 9:14 Co w takim razie powiemy? Czy u Boga istnieje nieprawość? Broń Boże.

Paweł pyta, czy Bóg jest nieprawy, i szybko odrzuca tę myśl.

1. Bóg jest dobry: jak potwierdzić naszą wiarę w niespokojnym świecie

2. Sprawiedliwość Boża: studium Rzymian 9:14

1. Psalm 145:17 – Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swoich drogach i miłujący wszystko, co stworzył.

2. Jakuba 2:13 – Bo sąd będzie bezlitosny dla tego, kto nie okazał miłosierdzia; miłosierdzie zwycięża nad sądem.

Rzymian 9:15 Mówi bowiem do Mojżesza: Zmiłuję się, nad kim się zlituję, i zlituję się, nad kim się zlituję.

Bóg jest suwerenny i okazuje miłosierdzie i współczucie tym, których wybierze.

1. Suwerenność Boga i Jego miłosierdzie

2. Zrozumienie Bożego współczucia

1. Exodus 33:19 – „I rzekł: «Sprawię, że cała moja dobroć przejdzie przed tobą i będę głosił przed tobą moje imię: «Pan». I okażę miłosierdzie, komu będę łaskawy, i okażę miłosierdzie, komu będę miłosierny”.

2. Jakuba 2:13 – „Albowiem sąd bez miłosierdzia jest dla tego, kto nie okazał miłosierdzia. Miłosierdzie zwycięża sąd.”

Rzymian 9:16 A zatem nie chodzi o tego, kto chce, ani o tego, kto obiega, ale o Boga, który okazuje miłosierdzie.

Miłosierdzie Boże jest ostatecznym wyznacznikiem naszego życia, a nie ludzka wola i działanie.

1. Moc miłosierdzia Bożego

2. Suwerenność Boga

1. Jakuba 1:17 - Każdy dobry i doskonały dar pochodzi z góry, zstępuje od Ojca świateł niebieskich, który nie zmienia się jak ruchome cienie.

2. Psalm 136:1-2 - Dziękujcie Panu, bo jest dobry. Jego miłość trwa wiecznie. Dziękujcie Bogu nad bogów. Jego miłość trwa wiecznie.

Rzymian 9:17 Mówi bowiem Pismo do faraona: W tym samym celu cię wzbudziłem, aby okazać na tobie moją moc i aby moje imię było rozsławione po całej ziemi.

Pismo Święte mówi faraonowi, że Bóg go wskrzesił, aby ukazał swoją moc i został ogłoszony na całym świecie.

1. Bóg jest wszechmocny: A w Rzymian 9:17

2. Głoszenie imienia Bożego wszędzie: A w Liście do Rzymian 9:17

1. Exodus 9:16 - W tym celu cię wzbudziłem, aby okazać na tobie moją moc i aby rozsławiano moje imię po całej ziemi.

2. Psalm 66:3 - Powiedz Bogu: Jak straszny jesteś w swoich dziełach! Przez wielkość twojej mocy poddadzą się tobie twoi wrogowie.

Rzymian 9:18 Dlatego lituje się, nad kim chce, i kogo chce, zatwardza.

Miłosierdzie i moc Boga nie podlegają ludzkiej kontroli.

1. Suwerenność Boga: przyjęcie miłosierdzia i zatwardzenie

2. Zrozumienie miłosierdzia Bożego: kogo On wybiera?

1. Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż twoje myśli.”

2. Mateusza 19:26 – „Lecz Jezus spojrzał na nich i rzekł: U ludzi to niemożliwe, ale u Boga wszystko jest możliwe”.

Rzymian 9:19 Powiesz mi więc: Dlaczego jeszcze szuka winy? Bo któż oparł się jego woli?

Boża suwerenność i moc są nieograniczone, a Jego mądrość wykracza poza ludzkie zrozumienie.

1: Powinniśmy przyjąć wolę Boga, ufając w Jego najwyższą dobroć, nawet jeśli nie rozumiemy, dlaczego On pozwala na pewne rzeczy.

2: Nigdy nie wolno nam kwestionować Bożej mocy i mądrości, lecz zamiast tego starać się zrozumieć Jego boską wolę z pokorą i szacunkiem.

1: Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli”.

2: Hioba 42:2 – „Wiem, że możesz wszystko i że żaden twój cel nie może zostać pokrzyżowany”.

Rzymian 9:20 Wszakże, człowiecze, kim jesteś, który odpowiadasz Bogu? Czy rzecz utworzona powie temu, który ją stworzył: Dlaczego mnie takim uczyniłeś?

Paweł zastanawia się, dlaczego ludzie kwestionują decyzje i władzę Boga.

1. Suwerenność Boga: zrozumienie, jak Bóg działa w naszym życiu

2. Zaufanie doskonałemu planowi Boga

1. Izajasz 45:9-10 – „Biada temu, kto walczy ze swoim Stwórcą! Niech skorupa będzie się spierać z okruszkami ziemi. Czy glina powie temu, który ją kształtuje: Co jest tworem ciebie? bez rąk?"

2. Hioba 40:1-2 – „Ponadto Pan odpowiedział Hiobowi i rzekł: Czy ten, który spiera się z Wszechmogącym, ma go pouczać? Kto karci Boga, niech odpowie”.

Rzymian 9:21 Czy garncarz nie ma władzy nad gliną z tej samej bryły, aby zrobić jedno naczynie ku czci, a drugie ku hańbie?

Bóg jest garncarzem i ma moc tworzyć naczynia na cześć i hańbę z tej samej bryły gliny.

1. Moc Boża: jak Bóg sprawuje swoją suwerenność

2. Garncarz i glina: suwerenność Boga i odpowiedzialność człowieka

1. Izajasz 64:8 – „A jednak, Panie, Ty jesteś naszym Ojcem; Jesteśmy gliną, a Ty naszym garncarzem; A my wszyscy jesteśmy dziełem Twoich rąk.”

2. Jeremiasz 18:1-6 – „Słowo, które doszło do Jeremiasza od Pana, mówiące: „Wstań i idź do domu garncarza, a tam sprawię, że usłyszysz moje słowa”.

Rzymian 9:22 A co by było, gdyby Bóg, chcąc okazać swój gniew i dać poznać swą moc, znosił z wielką cierpliwością naczynia gniewu skazane na zagładę:

Boża moc i gniew objawia się w Jego cierpliwości wobec naczyń gniewu przygotowanych na zagładę.

1. Boża moc i gniew w wytrwałości w cierpliwości

2. Zrozumienie Bożego gniewu i cierpliwości

1. Efezjan 2:4-5 - Ale Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, przez wielką miłość, jaką nas umiłował, nawet wtedy, gdy byliśmy martwi w grzechach, ożywił nas razem z Chrystusem.

2. 1 Piotra 3:18-19 - Albowiem i Chrystus raz za grzechy cierpiał, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby nas przywieść do Boga, ponosząc śmierć w ciele, ale ożywiając w duchu.

Rzymian 9:23 I żeby dał poznać bogactwo swojej chwały na naczyniach miłosierdzia, które wcześniej przygotował ku chwale,

Pan objawia swoją chwałę tym, których wybrał na naczynia miłosierdzia.

1. Miłosierdzie Boże: wybór tych, którzy otrzymają Jego chwałę

2. Przygotowanie na przyjęcie Jego chwały: kto jest naczyniem miłosierdzia?

1. Efezjan 2:4-9 (Ale Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, przez swoją wielką miłość, którą nas umiłował)

2. Psalm 103:8-14 (Pan jest miłosierny i łaskawy, nieskory do gniewu i pełen miłosierdzia.)

Rzymian 9:24 Nawet nas, których powołał, nie tylko z Żydów, ale i z pogan?

Paweł, pisząc do Rzymian, przypomina im, że Bóg wzywa do wiary w Niego zarówno Żydów, jak i pogan.

1. Miłość Boża jest dla wszystkich: odkrywanie inkluzywnego charakteru Bożego powołania

2. Wielkość Boga: Celebrowanie Bożego miłosierdzia i łaski zarówno dla Żydów, jak i pogan

1. Efezjan 2:11-22 – Badanie włączenia pogan do Królestwa Bożego

2. Amosa 9:7-12 – Boża obietnica przywrócenia i zbawienia dla wszystkich narodów

Rzymian 9:25 Jak też powiedział w Osee, nazwiem ich moim ludem, którzy nie byli moim ludem; i jej umiłowany, który nie był umiłowany.

Paweł cytuje proroka Ozeasza z Listu do Rzymian 9:25, ilustrując, jak Bóg powołuje tych, którzy nie są Jego ludem, i kocha tych, którzy wcześniej nie byli kochani.

1. Bezwarunkowa miłość Boga: jak Bóg kocha nawet tych, którzy nie są Jego własnością

2. Moc miłości: jak miłość Boża może przemienić życie

1. 1 Jana 4:7-8 „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, ponieważ Bóg jest miłością .”

2. Galacjan 5:22-23 „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość. Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa”.

Rzymian 9:26 I stanie się, że na miejscu, gdzie im powiedziano: Nie jesteście moim ludem; tam będą nazwani dziećmi Boga żywego.

Bóg przyniesie zbawienie tym, którzy nie są Jego ludem i nazwie ich swoimi dziećmi.

1. Bezwarunkowa miłość Boga: jak On przynosi wszystkim zbawienie

2. Jak być dzieckiem Boga żywego: kroki do otrzymania zbawienia

1. Jana 3:16 - Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. 1 Jana 5:11-12 - A oto świadectwo: Bóg dał nam życie wieczne, a to życie jest w Jego Synu. Kto ma Syna, ma życie; kto nie ma Syna Bożego, nie ma życia.

Rzymian 9:27 I Izajasz woła także nad Izraelem, choć liczba synów Izraela będzie jak piasek morski, resztka zostanie ocalona.

Boże obietnice są prawdziwe i zostaną wypełnione; resztka Izraela zostanie ocalona.

1. „Zbawienna moc Bożych obietnic”

2. „Resztka ludu Bożego”

1. Izajasz 10:22 – „Bo choć twój lud, Izrael, będzie jak piasek morski, to jednak jego resztka powróci”

2. Izajasz 11:11 – „I stanie się w tym dniu, że Pan po raz drugi podniesie rękę, aby odzyskać resztę swego ludu”

Rzymian 9:28 Bo dokończy dzieło i skróci je w sprawiedliwości, gdyż krótkie dzieło uczyni Pan na ziemi.

Bóg dokończy to, co zaczął, i uczyni to sprawiedliwie.

1. Boże obietnice – Bóg jest wierny i dotrzymuje swoich obietnic, bez względu na trudności

2. Sprawiedliwość — możemy ufać Bogu, że zawsze będzie czynił to, co słuszne

1. Izajasz 46:10-11 - Ogłaszając koniec od początku i od czasów starożytnych to, czego jeszcze nie dokonano, mówiąc: Moja rada się utrzyma i wykonam całą moją wolę.

11 Przywołuję żarłocznego ptaka ze wschodu słońca, męża, który wykonuje moją radę z dalekiej krainy. Tak, powiedziałem to, i ja to spełnię; Zamierzałem to zrobić, także to zrobię.

2. 2 Piotra 3:9 – Pan nie zwleka z dotrzymaniem swojej obietnicy, jak niektórzy uważają za zwlekanie; ale jest wobec nas cierpliwy i nie chce, aby ktokolwiek zginął, ale aby wszyscy przyszli do pokuty.

Rzymian 9:29 I jak powiedział wcześniej Izajasz: Gdyby Pan Sabaot nie zostawił nam nasienia, bylibyśmy jak Sodoma i upodabnialiśmy się do Gomory.

Miłosierdzie Boże uchroniło nas od zagłady, tak jak zachował resztkę Izraela.

1. Miłosierdzie Boże: różnica między zniszczeniem a zachowaniem

2. Moc Bożej miłości: od Sodomy i Gomory do zbawienia

1. Izajasz 1:9 – „Gdyby Pan Wszechmogący nie zostawił nam kilku ocalałych, stalibyśmy się jak Sodoma, bylibyśmy jak Gomora”.

2. Joel 2:32 – „I każdy, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, będzie zbawiony, gdyż na górze Syjon i w Jerozolimie nastąpi wybawienie, jak powiedział Pan, nawet wśród ocalałych, których Pan wezwie”.

Rzymian 9:30 Co w takim razie powiemy? Że poganie, którzy nie poszli za sprawiedliwością, osiągnęli sprawiedliwość, i to sprawiedliwość wynikającą z wiary.

Bożą sprawiedliwość osiąga się przez wiarę, a nie uczynki.

1: Wiara jest kluczem do zdobycia Bożej sprawiedliwości.

2: Poganie mogli osiągnąć sprawiedliwość przez wiarę, a nie przez uczynki.

1: Efezjan 2:8-9 „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby nikt się nie chlubił”.

2: Galacjan 3:11 „Teraz jest oczywiste, że nikt nie zostaje usprawiedliwiony przed Bogiem na podstawie Prawa, gdyż „sprawiedliwy z wiary żyć będzie”.

Rzymian 9:31 Ale Izrael, który postępował według prawa sprawiedliwości, nie doszedł do prawa sprawiedliwości.

Izrael nie osiągnął sprawiedliwości przez posłuszeństwo prawu.

1: Posłuszeństwo prawu Bożemu jest słuszne, ale nie wystarczy. Aby zostać zbawionym, musimy także wierzyć w Jezusa Chrystusa.

2: Przestrzeganie prawa Bożego nie zapewnia nam sprawiedliwości; tylko przez wiarę w Jezusa możemy zostać zbawieni.

1: Galacjan 3:11 – „Teraz jest oczywiste, że nikt nie zostaje usprawiedliwiony przed Bogiem przez zakon, gdyż sprawiedliwy z wiary żyć będzie”.

2: Efezjan 2:8-9 – „Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby nikt się nie chlubił”.

Rzymian 9:32 Dlaczego? Ponieważ szukali go nie przez wiarę, ale jakby przez uczynki Prawa. Bo potknęli się o ten kamień potknięcia;

Ludziom nie udało się uzyskać sprawiedliwości przez wiarę, lecz zamiast tego próbowali na nią zapracować uczynkami prawa. W rezultacie potknęli się o Jezusa, który jest kamieniem obrazy.

1. Łaska Boża jest darmowym darem, a nie czymś, na co możemy zasłużyć dobrymi uczynkami.

2. Jezus jest kamieniem węgielnym naszej wiary i nie powinniśmy pozwolić, aby cokolwiek stanęło na przeszkodzie naszej relacji z Nim.

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

2. 1 Piotra 2:6-7 - Dlatego też w Piśmie jest napisane: Oto kładę na Syjonie kamień węgielny, wybrany, kosztowny, a kto w niego wierzy, nie zawiedzie się.

Rzymian 9:33 Jak napisano: Oto kładę na Syjonie kamień potknięcia i skałę zgorszenia, a każdy, kto w niego wierzy, nie będzie zawstydzony.

Paweł cytuje Izajasza 28:16, opisując Jezusa Chrystusa jako kamień potknięcia i skałę zgorszenia dla tych, którzy Go odrzucają, ale dla tych, którzy w Niego wierzą, nie będą zawstydzeni.

1. Korzyści z wiary w Jezusa: zbawienie i brak wstydu

2. Konsekwencje odrzucenia: potknięcia i obrazy

1. Izajasz 28:16 „Dlatego tak mówi Pan BÓG: Oto kładę na Syjonie kamień, kamień wypróbowany, kosztowny kamień węgielny, fundament pewny. Kto wierzy, nie będzie się spieszył”.

2. 1 Piotra 2:6-8 „Dlatego też Pismo Święte mówi: Oto kładę na Syjonie kamień węgielny, wybrany, kosztowny, a kto w niego wierzy, nie zawiedzie się. Wam więc, którzy wierzycie On jest kosztowny; ale dla nieposłusznych kamień, którego odrzucili budowniczowie, staje się głową węgła, kamieniem potknięcia i skałą zgorszenia, nawet dla tych, którzy potykają się na słowie, będąc nieposłuszni: do czego też zostali powołani”.

Rzymian 10 stanowi kontynuację dyskusji Pawła na temat sprawiedliwości pochodzącej od Boga, koncentrując się na niepowodzeniu Izraela w osiągnięciu tej sprawiedliwości i powszechnej dostępności zbawienia przez wiarę w Chrystusa.

1. akapit: Rozdział rozpoczyna się od wyrażenia przez Pawła pragnienia swego serca i modlitwy do Boga za Izraelitów o ich zbawienie. Uznaje ich gorliwość dla Boga, ale zauważa, że nie opiera się ona na wiedzy, ponieważ nie znają sprawiedliwości pochodzącej od Boga i starali się utwierdzić swoją (Rzymian 10:1-3). Twierdzi, że Chrystus jest prawem kulminacyjnym, aby każdy, kto wierzy, mógł osiągnąć sprawiedliwość (Rzymian 10:4).

2. akapit: W wersetach 5-13 Paweł przeciwstawia sprawiedliwość opartą na prawie, które mówi: „Czyń tak, będziesz żył” ze sprawiedliwością opartą na wierze, która nie zależy od ludzkiego wysiłku, ale od wyznania wiary, wiary w serce Jezus Pan wskrzesił martwego, co skutkuje usprawiedliwieniem i zbawieniem. Podkreśla, że nie ma różnicy pomiędzy Żydem poganinem, tym samym Panem, bogatym, wszyscy nazywają go „Każdy, kto wzywa imienia Pan, będzie zbawiony” (Rzymian 10:5-13).

Akapit 3: Począwszy od wersetu 14, Paweł omawia, w jaki sposób wiara rodzi się ze słuchania przesłania o Chrystusie, stąd konieczność głoszenia ewangelii. Jednakże ubolewa, że pomimo powszechnego głoszenia ewangelii nie wszyscy Izraelici przyjęli dobrą nowinę, jak mówi Izajasz: „Panie, kto uwierzył naszemu przesłaniu?” Jednak on zapewnia, że blisko nas są słowa, nawet nasze usta, serca, przesłanie dotyczące wiary, głoszą, jeśli wyznają, usta: „Jezus Pan”, wierz sercu, Bóg wskrzesił go martwego, zostanie zbawiony (Rzymian 10:14-17). Rozdział kończy się cytatem Pawła z Mojżesza Izajasza, który pokazuje, że obaj poganie osiągnęli sprawiedliwość, podczas gdy Izrael pomimo przestrzegania prawa nie osiągnął go, ponieważ gonił za uczynkami, a nie zawziętymi, nieposłusznymi wiarą (Rzymian 10:18-21). To jeszcze bardziej podkreśla jego argument o znaczeniu wiary nad uczynkami pozwalającymi osiągnąć właściwą pozycję przed Bogiem.

Rzymian 10:1 Bracia, pragnieniem mojego serca i modlitwą do Boga jest to, aby byli zbawieni.

Paweł wyraża swoje szczere pragnienie i modlitwę o zbawienie ludu Izraela.

1. Moc nieustannej modlitwy: serdeczna prośba Pawła za Izrael

2. Co to znaczy być zbawionym?

1. Mateusza 7:7-8 – „Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; pukajcie, a będzie wam otworzone; bo każdy, kto prosi, otrzymuje, a kto szuka, znajduje; i pukającemu będzie otworzone.”

2. Jakuba 5:16 – „Wiele może pomóc żarliwa modlitwa sprawiedliwego”.

Rzymian 10:2 Bo zaświadczam o nich, że mają gorliwość Bożą, ale nie według wiedzy.

Paweł wyraża, że Żydzi mają gorliwą postawę wobec Boga, ale nie posiadają wiedzy, która by ją potwierdzała.

1. Gorliwość Pańska: dążenie do służenia Bogu poprzez wiedzę

2. Podążanie za Panem: zrozumienie potrzeby wiedzy biblijnej

1. Przysłów 9:10 - Bojaźń Pańska jest początkiem mądrości, a wiedza Świętego jest zrozumieniem.

2. Kolosan 2:3 – W którym ukryte są wszystkie skarby mądrości i wiedzy.

Rzymian 10:3 Ponieważ nie znali sprawiedliwości Bożej, a starali się utwierdzać własną sprawiedliwość, nie poddali się sprawiedliwości Bożej.

Nieznajomość Bożej sprawiedliwości prowadzi do błędnych prób ustanowienia własnej sprawiedliwości, zamiast podporządkowania się Bożej.

1: Musimy poddać się sprawiedliwości Bożej, a nie polegać na własnej.

2: Musimy starać się zrozumieć Bożą sprawiedliwość, abyśmy mogli pełniej się jej poddać.

1: Filipian 3:9 - I dajcie się w nim znaleźć, nie mając własnej sprawiedliwości, wynikającej z zakonu, ale tę, która wynika z wiary w Chrystusa, sprawiedliwość, która jest z Boga przez wiarę.

2: Izajasz 64:6 - Ale my wszyscy jesteśmy jak coś nieczystego, a wszystkie nasze sprawiedliwości jak brudna szmata; i wszyscy blakniemy jak liść; a nieprawości nasze jak wiatr porwały nas.

Rzymian 10:4 Końcem bowiem zakonu jest Chrystus, ku usprawiedliwieniu każdego wierzącego.

Paweł stwierdza, że Chrystus jest wypełnieniem prawa i jedyną drogą do osiągnięcia sprawiedliwości.

1. „Wypełnienie Prawa: przejście Chrystusa do sprawiedliwości”

2. „Osiągnięcie sprawiedliwości przez wiarę w Jezusa”

1. Galacjan 3:24-25 – „Tak więc Zakon był naszym stróżem aż do przyjścia Chrystusa, abyśmy zostali usprawiedliwieni z wiary. Ale teraz, gdy przyszła wiara, nie jesteśmy już pod strażą”.

2. Jana 14:6 – „Jezus mu odpowiedział: « Jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie.»

Rzymian 10:5 Mojżesz bowiem opisuje sprawiedliwość wynikającą z zakonu, że człowiek, który to czyni, żyć będzie dzięki nim.

Mojżesz opisuje sprawiedliwość prawa, wyjaśniając, że ci, którzy przestrzegają prawa, będą według niego żyć.

1. Sprawiedliwość prawa: dlaczego go przestrzegamy

2. Błogosławieństwo posłuszeństwa prawu Bożemu

1. Mateusza 5:17-20

2. Psalm 119:1-2

Rzymian 10:6 Ale sprawiedliwość wynikająca z wiary mówi o tym: Nie mów w swoim sercu: Kto wstąpi do nieba? (czyli sprowadzić Chrystusa z góry:)

Sprawiedliwość wynikająca z wiary mówi o daremności poszukiwania Chrystusa w sensie fizycznym.

1: Wierz w Chrystusa i Jego moc, a nie w nasze własne możliwości.

2: Aby mieć wiarę w Chrystusa, nie jest konieczne wstąpienie do nieba.

1: Hebrajczyków 11:6 - Ale bez wiary nie można się mu podobać; kto bowiem przystępuje do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go pilnie szukają.

2: Jakuba 2:17-18 – Tak i wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa, będąc sama. Tak, ktoś może powiedzieć: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki; pokaż mi wiarę swoją bez uczynków, a ja ci pokażę wiarę przez uczynki moje.

Rzymian 10:7 Albo: Kto zstąpi do głębiny? (to znaczy, aby ponownie wskrzesić Chrystusa z martwych).

Ten fragment z Rzymian 10:7 mówi o mocy Bożej, która może wskrzesić Chrystusa z martwych.

1: Boża moc wskrzeszania umarłych

2: Moc Zmartwychwstania

1:1 Koryntian 15:20-22 - Ale teraz Chrystus zmartwychwstał i stał się pierwocinem tych, którzy zasnęli.

2: Jana 11:25-26 - Rzekł jej Jezus: Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie.

Rzymian 10:8 Ale co to mówi? Blisko ciebie jest słowo, w twoich ustach i w twoim sercu, to jest słowo wiary, które głosimy;

Blisko nas, w naszych ustach i sercach, jest słowo wiary, które głoszą chrześcijanie.

1. Moc słowa wiary w naszym życiu

2. Znaczenie głoszenia słowa wiary

1. Powtórzonego Prawa 30:14 – „Ale słowo jest bardzo blisko ciebie, w twoich ustach i w twoim sercu, abyś to uczynił.”

2. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego”.

Rzymian 10:9 Że jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

Wiara w Chrystusa jest jedyną drogą do zbawienia.

1: Uwierz w Jezusa i bądź zbawiony.

2: Żadna inna droga nie prowadzi do zbawienia wiecznego, jak tylko przez Pana Jezusa Chrystusa.

1: Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

2: Dzieje Apostolskie 16:31 – „Uwierz w Pana Jezusa Chrystusa, a będziesz zbawiony ty i twój dom”.

Rzymian 10:10 Bo sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu; i ustami wyznaje się ku zbawieniu.

Wiara w Chrystusa prowadzi do sprawiedliwości i zbawienia.

1. Moc wiary: jak wiara w Jezusa może prowadzić do prawości i zbawienia

2. Wyznawanie Pana: Konieczność spowiedzi w osiągnięciu sprawiedliwości i zbawienia

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

2. 1 Jana 5:13 - To napisałem wam, którzy wierzycie w imię Syna Bożego; abyście wiedzieli, że macie życie wieczne i abyście wierzyli w imię Syna Bożego.

Rzymian 10:11 Albowiem Pismo mówi: Kto w niego wierzy, nie będzie zawstydzony.

Pismo Święte mówi, że ci, którzy uwierzą w Jezusa, nie będą zawstydzeni.

1. Don? Wstydźcie się swojej wiary – Rzymian 10:11

2. Pocieszenie, że nie będziemy się wstydzić – Rzymian 10:11

1. Izajasz 45:17 - Ale Pan cię wybawi; będzie się tobą radował, śpiewając.

2. Psalm 25:3 - Zaprawdę, nikt, kto na ciebie czeka, nie zostanie zawstydzony; zawstydzą się ci, którzy są bezmyślnie zdradzieccy.

Rzymian 10:12 Nie ma bowiem różnicy między Żydem a Grekiem, gdyż ten sam Pan nad wszystkimi jest bogaty dla wszystkich, którzy go wzywają.

Ten sam Pan jest bogaty i dostępny dla wszystkich, którzy Go wzywają, bez względu na rasę i pochodzenie.

1: W jedności i połączeniu z Panem kryje się moc.

2: Bóg? Miłość jest obfita i dostępna dla każdego.

1: Galacjan 3:28? □ nie ma tu Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie.

2: Efezjan 2:14-17? albo on jest naszym pokojem, który stworzył jedno i drugie, i zburzył środkowy mur przegrody między nami; Usunąwszy w swoim ciele wrogość, nawet prawo

przykazań zawarte w zarządzeniach; aby z dwojga uczynić jednego nowego człowieka, wprowadzając w ten sposób pokój; I aby pojednał obu z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, zabijając w ten sposób nieprzyjaźń: I przyszedł, i głosił pokój wam, którzy jesteście daleko i tym, którzy byli bliscy.

Rzymian 10:13 Bo każdy, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, będzie zbawiony.

Wszyscy, którzy wzywają Pana, zostaną zbawieni.

1. Moc modlitwy: jak wołanie do Pana może przynieść zbawienie

2. Obietnica zbawienia: doświadczenie życia wiecznego przez imię Pana

1. Dzieje Apostolskie 2:21 - I stanie się, że każdy, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, będzie zbawiony.

2. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Rzymian 10:14 Jak więc mają wzywać tego, w którego nie uwierzyli? i jak uwierzą w Tego, o którym nie słyszeli? i jak usłyszą bez kaznodziei?

W tym fragmencie podkreślono wagę głoszenia w szerzeniu słowa Bożego.

1. Moc głoszenia – odkrywanie, w jaki sposób moc głoszenia może przybliżyć ludzi do Boga

2. Konieczność głoszenia – omówienie, w jaki sposób głoszenie jest niezbędnym narzędziem szerzenia Dobrej Nowiny

1. Izajasz 53:1 – Kto uwierzył naszemu raportowi? i komu objawiło się ramię Pana?

2. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem: i oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Amen.

Rzymian 10:15 A jak mają głosić, jeśli nie zostaną posłani? jak napisano: Jak piękne są stopy tych, którzy głoszą ewangelię pokoju i przynoszą radosną wieść o dobrych

rzeczach!

Głoszenie ewangelii pokoju jest Bożą misją, która wymaga wypełnienia przez tych, którzy zostali posłani przez Boga.

1. Moc głoszenia: jak szerzyć Ewangelię pokoju

2. Radość głoszenia: radowanie się orędziem pokoju

1. Izajasz 52:7 - Jak piękne są na górach stopy Tego, który przynosi dobrą nowinę i ogłasza pokój; który niesie dobre wieści, który ogłasza zbawienie; który mówi do Syjonu: Bóg twój króluje!

2. Efezjan 6:15 - A nogi wasze obute w przygotowanie ewangelii pokoju;

Rzymian 10:16 Ale nie wszyscy byli posłuszni ewangelii. Mówi bowiem Izajasz: Panie, kto uwierzył naszym wieść?

Nie wszyscy byli posłuszni ewangelii, jak zapytał Izajasz, kto w nią uwierzy?

1. Pokładanie wiary w Ewangelii

2. Potrzeba wiary w Ewangelię

1. Efezjan 1:13-14 - W nim i wy, gdy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię waszego zbawienia i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecanym Duchem Świętym, który jest gwarancją naszego dziedzictwa aż do czasu, gdy posiąść je, ku chwale Jego chwały.

2. Marka 16:15-16 – I rzekł do nich: ? □ na cały świat i głoście ewangelię całemu stworzeniu. Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony, ale kto nie uwierzy, będzie potępiony.

Rzymian 10:17 Wiara więc wynika ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego.

Wiara rodzi się ze słuchania Słowa Bożego.

1: Nasza wiara wzmacnia się poprzez słuchanie i studiowanie Słowa Bożego.

2: Moc Słowa Bożego prowadzi nas do wiary.

1: Hebrajczyków 11:1 – Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

2: Rzymian 4:17-21 – Jak jest napisane, ? Czy uczyniłeś Cię ojcem wielu narodów? □ € □ n obecność Boga, w którego uwierzył, który ożywia umarłych i powołuje do istnienia to, czego nie ma. W nadziei wbrew nadziei uwierzył, że stanie się ojcem wielu narodów, jak mu powiedziano? Czy będzie twoje potomstwo? Czy nie osłabł w wierze, gdy pomyślał o swoim własnym ciele, które było już prawie martwe (ponieważ miał około stu lat) lub gdy pomyślał o bezpłodności Sary? łono . Żadna nieufność nie skłoniła go do zachwiania się w stosunku do obietnicy Bożej, ale utwierdzał się w swojej wierze, oddając chwałę Bogu, w pełni przekonany, że Bóg jest w stanie spełnić to, co obiecał.

Rzymian 10:18 A ja mówię: Czy oni nie słyszeli? Zaprawdę, ich dźwięk rozszedł się po całej ziemi, a ich słowa aż po krańce świata.

Paweł wspomina, że ewangelia została usłyszana i rozpowszechniona na całym świecie.

1. Moc ewangelii: jak Słowo Boże dociera daleko i szeroko

2. Szerzenie dobrej nowiny: niesamowity zasięg ewangelii

1. Mateusza 28:19-20 Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem, i Oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.

2. Dzieje Apostolskie 1:8 Ale otrzymacie moc po zstąpieniu na was Ducha Świętego i będziecie mi świadkami zarówno w Jerozolimie, jak i w całej Judei, i w Samarii, i aż aż do krańca ziemi .

Rzymian 10:19 A ja mówię: Czy Izrael nie wiedział? Najpierw mówi Mojżesz: Pobudzę was do zazdrości przez tych, którzy nie są ludem, i przez naród głupi, rozgniewam was.

Paweł omawia, jak głupi naród pobudzał Żydów do zazdrości, cytując słowa Mojżesza.

1: „Niebezpieczeństwo zazdrości”

2: „Boży wybór głupiego narodu”

1: Jakuba 3:14-16 (Ale jeśli macie w sercach gorzką zazdrość i kłótnię, nie przechwalajcie się i nie kłamcie przeciwko prawdzie).

2:1 Koryntian 1:27-29 (Lecz Bóg wybrał to, co głupie u świata, aby zawstydzić mądrych, i Bóg wybrał to, co słabe u świata, aby zawstydzić to, co jest potężne.)

Rzymian 10:20 Ale Izajasz jest bardzo śmiały i mówi: Znalazłem się wśród tych, którzy mnie nie szukali; Objawiłem się tym, którzy o mnie nie pytali.

Boga mogą znaleźć ci, którzy Go szukają, nawet jeśli nie wiedzą, że szukają.

1. Niewidzialna ręka Boga – jak znaleźć Boga, nawet jeśli nie wiesz, że patrzysz

2. Odwaga Izajasza – zbliżanie się do Boga pomimo niepewności

1. Jeremiasz 29:13 – „Będziecie mnie szukać i znajdziecie mnie, gdy będziecie mnie szukać całym swoim sercem”.

2. Łk 11:9-10 – „Dlatego powiadam wam: Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; pukajcie, a drzwi wam zostaną otwarte”.

Rzymian 10:21 Ale do Izraela mówi: Przez cały dzień wyciągałem ręce moje do ludu nieposłusznego i sprzeciwiającego się.

Bóg wielokrotnie wyciąga rękę do ludu Izraela, mimo że często jest Mu nieposłuszny i sprzeciwia się.

1. Nieskończona miłość Boga – Jak Boża miłość do nas jest bezwarunkowa i nigdy się nie kończy, nawet w obliczu nieposłuszeństwa i sprzeciwu.

2. Niezłomność Boga — znaczenie polegania na wierności i stałości Boga, bez względu na to, z czym się spotykamy.

1. Jeremiasz 29:11-14 – Znam bowiem plany, jakie mam wobec was, wyrocznia Pana,

plany, aby wam się powodziło, a nie wyrządziły wam krzywdy, plany, aby dać wam nadzieję i przyszłość.

2. Lamentacje 3:22-23 - Nieustanna miłość Pana nie ustaje, Jego miłosierdzie nie ma końca; są nowe każdego ranka, wielka jest twoja wierność.

Rzymian 11 omawia tajemnicę częściowego zatwardziałości Izraela, zbawienia pogan i przyszłej nadziei dla całego Izraela. Służy jako zakończenie przemówienia Pawła na temat postępowania Boga z Izraelem i Jego planu zbawienia dla nich.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od Pawła, który obala pogląd, że Bóg odrzucił swój lud, wskazując, że sam jest Izraelitą. Wspomina o rozpaczy Eliasza z powodu niewierności Izraela, ale także o tym, jak Bóg zarezerwował dla siebie siedem tysięcy, które nie zgięły kolan przed Baalem. Podobnie i obecnie jest resztka wybrana przez łaskę (Rzymian 11:1-5). Ponownie podkreśla, że dzieje się to z łaski, a nie z uczynków, w przeciwnym razie łaska nie będzie już łaską (Rz 11,6).

2. akapit: W wersetach 7-24 Paweł wyjaśnia, że to, czego Izrael tak usilnie szukał, nie uzyskało, lecz wybrańcy odpoczęli, zostało zatwardziałych, jak jest napisane: „Bóg dał im ducha otępienia, oczy nie mogły widzieć, uszy nie mogły słyszeć”. Ale ich przestępstwo oznacza bogactwo świata, ich utratę bogactwa. Poganie, o ileż większe będzie ich pełne włączenie! (Rzymian 11:7-12). Ostrzega wierzących pogan przed arogancją, przypominając im, że zostali wszczepieni w kultywowaną wiarę w drzewo oliwne, podczas gdy niektóre naturalne gałęzie zostały odłamane z powodu niewiary, która również może zostać odcięta, jeśli nie będą trwać w dobroci Bożej (Rzymian 11:13-24).

3. akapit: Począwszy od wersetu 25, Paweł wyjawia tajemnicę, częściowe zatwardzenie, które przydarzyło się Izraelowi, aż do przyjścia pełnej liczby pogan w ten sposób, cały Izrael zostanie zbawiony, jak napisano: „Przyjdzie wybawiciel z Syjonu, odwróci bezbożność od Jakuba”. przymierze z nimi, gdy zgładzę ich grzechy. Kończy, uznając głębię, bogactwo, mądrość, wiedzę, Boga, jego sądy, wykraczające poza wytyczanie jego ścieżek, niezrozumiałe, wołając: „Bo od niego przez niego wszystko jest. Jemu chwała na wieki! Amen” (Rzymian 11:25-36). Podkreśla to zarówno Boską suwerenność, ludzką odpowiedzialność, rozwój planu zbawienia, jak i ostateczny cel, jakim jest uwielbienie Boga.

Rzymian 11:1 Mówię więc: Czy Bóg odrzucił swój lud? Broń Boże. Bo i ja jestem Izraelitą z nasienia Abrahama, z pokolenia Beniamina.

Bóg nie opuścił swego wybranego narodu, Izraelitów.

1. Wierność i miłosierdzie Boga wobec Jego wybranego ludu.

2. Boża ochrona Izraelitów poprzez Jego obietnice przymierza.

1. Rzymian 11:1 – Mówię zatem: Czy Bóg odrzucił swój lud? Broń Boże. Bo i ja jestem Izraelitą z nasienia Abrahama, z pokolenia Beniamina.

2. Izajasz 41:10 – Nie bój się; bo Ja jestem z tobą. Nie lękaj się; bo jestem twoim Bogiem. Wzmocnię cię; tak, pomogę ci; tak, podeprę cię prawicą mojej sprawiedliwości.

Rzymian 11:2 Bóg nie odrzucił swego ludu, który znał. Czyż nie wiecie, co mówi Pismo o Eliaszu? jak wstawia się u Boga przeciw Izraelowi, mówiąc:

Bóg nie opuścił swego ludu wybranego.

1. Nadzieja w Bożą zaopatrzenie i wierność

2. Odzyskanie naszej tożsamości jako ludu Bożego

1. Izajasz 54:17 – Żadna broń utworzona przeciwko tobie nie będzie skuteczna

2. Psalm 145:18-19 - Bliski jest Pan wszystkim, którzy go wzywają, wszystkim, którzy go wzywają zgodnie z prawdą. Spełni pragnienia tych, którzy się go boją; on także usłyszy ich wołanie i wybawi ich.

Rzymian 11:3 Panie, zabili twoich proroków i zburzyli twoje ołtarze; i zostałem sam, a oni czyhają na moje życie.

Wierność Boga i ochrona Jego ludu w obliczu prześladowań.

1: Bóg jest wierny swojemu ludowi, bez względu na to, co rzuca na niego świat.

2: Możemy ufać Bożej ochronie i nigdy nie musimy bać się tych, którzy chcą nas skrzywdzić.

1: Psalm 34:7 - Anioł Pański obozuje wokół tych, którzy się go boją, i wybawia ich.

2: Izajasz 41:10 – Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą.

Rzymian 11:4 Ale co mówi mu odpowiedź Boga? Zachowałem dla siebie siedem tysięcy mężów, którzy nie zgięli kolan przed posągiem Baala.

Bóg zarezerwował dla siebie specjalną grupę ludzi, którzy nie kłaniali się obrazowi Baala.

1. Moc Bożej rezerwacji: jak Bóg rezerwuje lud dla siebie

2. Nigdy nie zginajcie kolan przed wizerunkiem Baala: błogosławieństwo pozostawania zdecydowanym przy Bogu

1. 1 Koryntian 1:18-31 – Przesłanie Pawła o głupocie krzyża

2. 2 Koryntian 4:7-12 – Przesłanie Pawła o skarbie w glinianych dzbanach

Rzymian 11:5 Tak jednak i w obecnym czasie pozostaje resztka według wybrania łaski.

Nawet obecnie istnieje resztka ludzi wybranych przez łaskę.

1. „Boży wybór łaski”

2. „Resztka Narodu Wybranego”

1. Efezjan 2:8-9; Albowiem łaską zostaliście zbawieni przez wiarę, i to nie z was, ale jest to dar Boży.

2. Izajasz 49:6; Mówi: „To zbyt mała rzecz, abyś był moim sługą, aby przywrócić pokolenia Jakuba i sprowadzić z powrotem tych z Izraela, których zachowałem. Uczynię cię także światłem dla pogan, abyś przyniósł moje zbawienie krańce ziemi.

Rzymian 11:6 A jeśli z łaski, to już nie z uczynków, w przeciwnym razie łaska nie byłaby już łaską. Ale jeśli jest to z uczynków, to nie jest już łaską. W przeciwnym razie praca nie byłaby już pracą.

Paweł wyjaśnia, że jeśli zbawienie jest z łaski, to nie może być także z uczynków i odwrotnie.

1. Paradoks łaski i uczynków: jak możemy otrzymać zbawienie?

2. Połączenie wiary i uczynków: jaka jest równowaga dla prawdziwego zbawienia?

1. Efezjan 2:8-9 (Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę i to nie z was: dar Boży jest: nie z uczynków, aby się kto nie chlubił).

2. Jakuba 2:17-18 (Tak samo wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa, będąc sama. Tak, ktoś może powiedzieć: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki. Okaż mi wiarę swoją bez uczynków i Okażę ci wiarę na podstawie moich uczynków.)

Rzymian 11:7 I co wtedy? Izrael nie osiągnął tego, czego szukał; ale wybranie to osiągnęło, a pozostali zostali zaślepieni.

Izrael nie osiągnął tego, czego pragnął, lecz wybrani przez Boga tak, a inni nie mogli widzieć.

1. Bóg ma plan dla każdego i musimy zaufać Jego mądrości.

2. Nigdy nie wolno nam zapominać, że naszym ostatecznym celem powinno być szukanie woli Bożej i wielbienie Go.

1. Jeremiasz 29:11-13 – „Znam bowiem plany, jakie mam wobec ciebie”, oświadcza Pan, „plany, które mają ci pomóc, a nie zaszkodzić, plany, które dają ci nadzieję i przyszłość. Wtedy wezwiesz przyjdź i módl się do mnie, a ja cię wysłucham. Będziesz mnie szukać i znajdziesz mnie, jeśli będziesz mnie szukać całym swoim sercem.

2. Psalm 37:4 - Rozkoszuj się Panem, a On spełni pragnienia twojego serca.

Rzymian 11:8 (Jak napisano: dał im Bóg ducha snu, oczy, żeby nie widzieli i uszy, żeby nie słyszeli) aż do dnia dzisiejszego.

Ten fragment wyjaśnia, że Bóg spowodował, że niektórzy ludzie pogrążyli się w duchowym uśpieniu i nie byli w stanie zrozumieć duchowych prawd.

1. „Obudźcie się i zobaczcie: A w Liście do Rzymian 11:8”

2. „Tajemnicze drogi Boga: zrozumienie Rzymian 11:8”

1. Izajasz 6:9-10 – „I rzekł: Idźcie i powiedzcie temu ludowi: Rzeczywiście słuchacie, ale nie rozumiecie; i rzeczywiście widzicie, ale nie dostrzegacie”.

2. Mateusza 13:14-15 – „I wypełniło się na nich proroctwo Izajasza, które mówi: Słuchać będziecie, a nie zrozumiecie, i patrząc będziecie widzieć, a nie zobaczycie”.

Rzymian 11:9 I rzekł Dawid: Niech ich stół stanie się sidłem i pułapką, i zgorszeniem, i zapłatą dla nich;

Paweł cytuje fragment Dawida z Rzymian 11:9, opisując konsekwencje odrzucenia Bożego planu zbawienia.

1. „Niebezpieczeństwo odrzucenia planu Bożego”

2. „Stół Boży: błogosławieństwo czy zguba?”

1. Przysłów 1:32: „Bo odwrócenie się prostaków zabije ich, a pomyślność głupców ich zniszczy”.

2. Jakuba 4:17: „Dlatego ten, kto umie czynić dobro, a nie czyni, jest grzechem”.

Rzymian 11:10 Niech zaćmią się ich oczy, aby nie widzieli, i zawsze pochylają plecy.

Sąd Boży jest taki, że ci, którzy zgrzeszyli, powinni zostać ukarani poprzez przyciemnienie im oczu i pochylenie pleców.

1. Bóg jest sprawiedliwy: zrozumienie konsekwencji grzechu

2. Miłosierdzie i łaska Boga w obliczu Jego sądu

1. Daniel 9:9-10 - Do Pana, Boga naszego, należy miłosierdzie i przebaczenie, chociaż przeciw niemu zbuntowaliśmy się;

2. Izajasz 60:2 - Bo oto ciemność okryje ziemię i ciemność narody, lecz nad tobą zabłyśnie Pan i ukaże się nad tobą chwała jego.

Rzymian 11:11 Mówię zatem: Czy potknęli się, aby upaść? Nie daj Boże, ale raczej przez ich upadek przyszło zbawienie do pogan, aby pobudzić ich do zazdrości.

Ten fragment mówi o tym, jak przez upadek Żydów zbawienie stało się udziałem pogan.

1. Moc miłosierdzia Bożego: jak upadek Żydów niesie zbawienie poganom

2. Plan Boga: zrozumienie Jego prowokującej zazdrości poprzez upadek Żydów

1. Izajasz 55:8-9 - Bo myśli moje nie są myślami waszymi, ani wasze drogi moimi drogami, mówi Pan . Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2. Efezjan 2:11-13 - Dlatego pamiętajcie, że wy, którzy kiedyś byliście poza poganami w ciele, zwanymi nieobrzezaniem przez to, co nazywa się obrzezaniem na ciele, wykonanym rękami; Że w tamtym czasie byliście bez Chrystusa, obcy społeczności izraelskiej i obcy przymierzom obietnicy, nie mający nadziei i bez Boga na świecie; teraz jednak w Chrystusie Jezusie wy, którzy czasami byliście daleko, staliście się bliscy przez krew Chrystusa.

Rzymian 11:12 A jeśli ich upadek stanie się bogactwem świata, a ich uszczuplenie bogactwem pogan; o ileż bardziej ich pełnia?

Paweł pyta, o ile obfitsze będą błogosławieństwa Boże, jeśli Żydzi przyjmą ewangelię i znajdą zbawienie.

1. Bogactwa Boże: analiza pytania Pawła zawartego w Liście do Rzymian 11:12

2. Obfitość Bożego błogosławieństwa: czerpanie korzyści ze zbawienia

1. Efezjan 1:18-19 – „mając oświecone oczy serc waszych, abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja, do której was powołał, i jakie jest bogactwo chwalebnego dziedzictwa jego w świętych”.

2. Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż twoje myśli.”

Rzymian 11:13 Mówię bowiem do was, poganie, jako że jestem apostołem pogan, wywyższam swój urząd:

Paweł oświadcza, że jest apostołem pogan i wywyższa swój urząd.

1. Służenie Bogu bez lęku: studium Rzymian 11:13

2. Życie w posłuszeństwie Bożemu powołaniu: Rzymian 11:13

1. Rzymian 1:5 - Przez którego otrzymaliśmy łaskę i apostolstwo, abyśmy przez wzgląd na Jego imię przynieśli do posłuszeństwa wiary wśród wszystkich narodów,

2. Dzieje Apostolskie 26:17 - Wybawiając cię od ludu i pogan, do których cię teraz wysyłam,

Rzymian 11:14 Jeśli w jakikolwiek sposób uda mi się pobudzić do naśladowania tych, którzy są moim ciałem, i ocalić niektórych z nich.

Paweł wyraża pragnienie sprowokowania swego ludu, aby naśladował jego przykład i został zbawiony.

1: Miłość Pawła do swego ludu – Rzymian 11:14

2: Naśladowanie przykładu Pawła – Rzymian 11:14

1: Galacjan 6:9-10 – „I nie ustawajmy się w czynieniu dobrze, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli nie ustaniemy. Skoro więc mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim ludziom, zwłaszcza tym, którzy są domownikami wiary”.

2: Filipian 3:17 – „Bracia, bądźcie moimi naśladowcami i zaznaczajcie tych, którzy postępują, tak abyście mieli nas za wzór”.

Rzymian 11:15 Bo jeśli odrzucenie ich będzie pojednaniem świata, czymże będzie ich przyjęcie, jeśli nie życiem z martwych?

Paweł zastanawia się, jak by to było, gdyby Żydzi zostali ponownie przyjęci do wiary, sugerując, że byłoby to jak życie powstałe ze śmierci.

1. „Siła pojednania: jak Żydzi mogą wydobyć życie ze śmierci”

2. „Piękno akceptacji: jak możemy powitać innych w naszej wierze”

1. Kolosan 1:20-21 – „I dokonawszy pokoju przez krew swego krzyża, aby przez niego pojednać ze sobą wszystko; przez niego, mówię, czy to na ziemi, czy w niebie. I was, którzy kiedyś byliście oddzieleni i nieprzyjaciele w waszych umysłach przez niegodziwe uczynki, a teraz pojednał”

2. 2 Koryntian 5:18-19 – „A wszystko jest z Boga, który nas pojednał ze sobą przez Jezusa Chrystusa i zlecił nam służbę pojednania, to znaczy, że Bóg był w Chrystusie i jednał świat sobie, nie poczytując im ich przewinień, i powierzył nam słowo pojednania”.

Rzymian 11:16 Bo jeśli pierwociny są święte, i bryła jest święta, a jeśli korzeń jest święty, to i gałęzie.

Werset ten przypomina nam, że nasza świętość ma swoje źródło w korzeniu naszej wiary, którym jest Bóg.

1. Korzenie naszej wiary: odnajdywanie świętości w Bogu

2. Świętość Kościoła: połączenie z naszym wiernym pochodzeniem

1. Hebrajczyków 12:14-15 – Dążcie do świętości, bez której nikt nie ujrzy Pana

2. Mateusza 5:48 – Bądźcie doskonali, jak doskonały jest wasz Ojciec niebieski

Rzymian 11:17 A jeśli niektóre gałęzie zostaną odłamane, a ty, będąc dzikim drzewem oliwnym, zostałeś wszczepiony między nie i wraz z nimi miałeś udział w korzeniu i tłuszczu drzewa oliwnego;

Bóg jest w stanie wszczepić do swojej rodziny ludzi z innych kultur i zapewnić im takie same duchowe błogosławieństwa, jak swoim własnym ludziom.

1. Miłość Boża jednoczy wszystkich ludzi

2. Nowe początki: odnalezienie przynależności do Bożej rodziny

1. Galatów 3:26-28 - Albowiem wszyscy jesteście dziećmi Bożymi przez wiarę w Chrystusa Jezusa.

2. Efezjan 2:11-22 - Aby w przyszłych wiekach okazać niezmierne bogactwo swojej łaski w swej dobroci wobec nas przez Chrystusa Jezusa.

Rzymian 11:18 Nie chlub się gałęziami. Ale jeśli się chlubisz, nie ty nosisz korzeń, ale korzeń siebie.

Ten fragment mówi nam, że nie powinniśmy przechwalać się sobą nawzajem, ponieważ nie będzie to miało wpływu na fundament naszej wiary.

1. Przechwalanie się jest daremne: pycha nie przystoi chrześcijanom

2. Korzeń naszej wiary: Naszym fundamentem jest nasza siła

1. Przysłów 27:2 – „Niech cię chwali ktoś inny, a nie własne usta; ktoś inny, a nie własne wargi.”

2. Jakuba 1:17 – „Każdy dobry dar i każdy doskonały dar pochodzi z góry i zstępuje od Ojca światłości, u którego nie ma zmiany ani cienia zmiany”.

Rzymian 11:19 Powiesz więc: Odłamano gałęzie, abym został wszczepiony.

Ten fragment mówi o tym, jak Bóg pozwala, aby wierzący zostali wszczepieni w swój plan.

1. Plan Boży jest niezawodny – Rzymian 11:19

2. Moc wiary – Rzymian 11:19

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

2. Izajasz 40:28-29 – Czy nie wiedziałeś? Czy nie słyszałeś, że Bóg wieczny, Pan, Stwórca krańców ziemi, nie mdleje i nie jest zmęczony? nie ma szukania jego zrozumienia. Daje moc słabym; a tym, którzy nie mają mocy, dodaje siły.

Rzymian 11:20 Cóż; z powodu niewiary zostały odłamane, a ty stoisz dzięki wierze. Nie bądź wyniosły, ale bój się:

Z powodu swojej niewiary Izrael został wyłamany z przymierza Bożego. Chrześcijanie są wezwani, aby trwać wiarą i nie być pychą, ale bać się Pana.

1. Siła niewiary: jak trwać przy wierze i unikać pychy

2. Niebezpieczeństwo pychy: nauka z niewiary Izraela

1. Przysłów 16:18: „Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem”.

2. Jakuba 4:6: „Ale daje więcej łaski. Dlatego mówi: Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje.

Rzymian 11:21 Jeśli bowiem Bóg nie oszczędził gałęzi naturalnych, uważaj, aby i ciebie nie oszczędził.

Bóg nie oszczędzi tych, którzy nie idą za Nim, więc bądźcie ostrożni.

1. Niebezpieczeństwo nienaśladowania Boga: Rzymian 11:21

2. Miłosierdzie Boże i nasz obowiązek: Rzymian 11:21

1. Jeremiasz 13:15-17 – Słuchajcie i nadstawcie ucha; nie bądź dumny, bo Pan przemówił.

2. Psalm 33:12 - Błogosławiony naród, którego Bogiem jest Pan; i lud, który wybrał na swoje dziedzictwo.

Rzymian 11:22 Oto więc dobroć i surowość Boga: surowość tych, którzy upadli; ale wobec ciebie, dobroć, jeśli trwać będziesz w jego dobroci, w przeciwnym razie i ty będziesz wytracony.

Ukazana jest zarówno dobroć, jak i surowość Boga: ci, którzy odeszli od Bożej dobroci, zostaną poddani Jego surowości, ale jeśli ktoś będzie trwał w Jego dobroci, doświadczą Jego dobroci.

1. Poznanie dobroci i surowości Boga: jak podążać Jego ścieżką

2. Trwanie w Jego dobroci: czerpanie korzyści z dobroci Bożej

1. Jakuba 1:17 - Każdy dobry dar i każdy doskonały dar pochodzi z góry i zstępuje od Ojca światłości, u którego nie ma zmienności ani cienia zawrócenia.

2. Psalm 54:6 - Ofiarować się będę chętnie: będę wysławiał imię Twoje, Panie; bo to jest dobre.

Rzymian 11:23 I i oni, jeśli nie będą trwać w niewierze, zostaną wszczepieni, gdyż Bóg ma moc ich ponownie wszczepić.

Bóg jest w stanie odnowić tych, którzy nie trwają w niewierze.

1. Nowa szansa: Boża obietnica odnowienia

2. Nie poddawajcie się: nadzieja na Boże odkupienie

1. Izajasz 43:18-19 – „Nie pamiętajcie o tym, co było dawniej, ani nie zastanawiajcie się nad tym, co dawne. Oto czynię rzecz nową; teraz to wyłania się, czy tego nie dostrzegacie? Utworzę drogę na pustyni i rzeki na pustyni”.

2. Jeremiasz 29:11 – „Bo znam plany, które mam wobec was, wyrocznia Pana, plany pomyślności, a nie zła, aby dać wam przyszłość i nadzieję”.

Rzymian 11:24 Bo jeśli zostałeś wycięty z drzewa oliwnego, które jest z natury dzikie, i wbrew naturze wszczepiony zostałeś w dobre drzewo oliwne, o ileż bardziej te, które są gałęziami naturalnymi, zostaną wszczepione we własną oliwkę drzewo?

Paweł pyta, o ile bardziej ci, którzy są już naturalnymi gałęziami, zostaną wszczepieni w swoje własne drzewo oliwne, jeśli ktoś, kto jest z natury dziki, może zostać wszczepiony w dobre drzewo oliwne, sprzeczne z naturą.

1. Moc wszczepiania: jak Bóg przemienia nasze życie

2. Jak łączy nas wiara: życie w jedności z Bogiem

1. Izajasz 11:1-2 - I wyrośnie różdżka z pnia Jessego, i wyrośnie odrośl z jego korzeni, i spocznie na nim duch Pański, duch mądrości i zrozumienia duch rady i mocy, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej

2. Efezjan 2:11-22 - Pamiętajcie więc, że kiedyś wy, poganie w ciele, zwani „nieobrzezaniem" przez tak zwanych obrzezaniem, które jest dokonywane na ciele rękami – pamiętajcie, że w tym czasie byliście oddzieleni od Chrystusa, wyobcowani ze wspólnoty Izraela i obcy przymierzom obietnicy, nie mający nadziei i bez Boga na świecie. Ale teraz w Chrystusie Jezusie wy, którzy niegdyś byliście daleko, zostaliście bliscy przez krew Chrystusa.

Rzymian 11:25 Nie chcę bowiem, bracia, abyście pozostali w nieświadomości tej tajemnicy, abyście nie byli mądrzy w swoich zarozumiałościach; że częściowa ślepota przypadła Izraelowi, aż do czasu, gdy wejdzie pełnia pogan.

Paweł ostrzega chrześcijan, aby nie popadali w pychę i przypomina im, że Izraelici byli częściowo zaślepieni, dopóki poganie nie zostali objęci przymierzem łaski.

1. Pycha cię oślepi: rozważenie ostrzeżenia Pawła zawartego w Liście do Rzymian 11:25

2. Niech nie wznosi się serce wasze: zrozumienie konsekwencji pychy w Liście do Rzymian 11:25

1. Przysłów 16:18-19 – „Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem. Lepiej być pokornego ducha z pokornymi, niż dzielić łup z pysznymi".

2. Jakuba 4:6-7 – „Ale łaski daje więcej. Dlatego jest powiedziane: „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje". Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

Rzymian 11:26 I tak cały Izrael będzie zbawiony, jak napisano: Z Syjonu wyjdzie Wybawiciel i odwróci bezbożność od Jakuba.

Paweł cytuje Izajasza 59:20-21, mówiąc, że cały Izrael zostanie zbawiony, a z Syjonu

nadejdzie wybawiciel, który odwróci Izrael od jego bezbożności.

1. Życie w świętości – studium Listu do Rzymian 11:26

2. Zbawienie całego Izraela – zrozumienie przesłania Izajasza 59:20-21

1. Izajasz 59:20-21 – „I przyjdzie Odkupiciel na Syjon i do tych, którzy odwracają się od przestępstwa w Jakubie, mówi Pan”.

2. Mateusza 3:2 – „Nawracajcie się, bo przybliżyło się królestwo niebieskie”.

Rzymian 11:27 Takie jest bowiem moje przymierze z nimi, kiedy zgładzę ich grzechy.

Bóg obiecał, że poprzez przymierze zgładzi grzechy swego ludu.

1. Moc Bożego Przymierza Przebaczenia

2. Łaska Boża w gładzeniu naszych grzechów

1. Izajasz 43:25-26 – „Ja, ja, jestem tym, który ze względu na siebie wymazuje wasze przestępstwa i nie pamięta już więcej waszych grzechów.”

2.Psalm 103:12 - Jak daleko jest wschód od zachodu, tak daleko odsunął od nas nasze przestępstwa.

Rzymian 11:28 Jeśli chodzi o ewangelię, są oni wrogami ze względu na was, ale co do wybrania, są umiłowani ze względu na ojców.

Paweł wyjaśnia, że chociaż niewierzący sprzeciwiają się ewangelii, nadal są kochani przez Boga ze względu na obietnice, które dał ich przodkom.

1. Bezwarunkowa miłość Boga – odkrywanie Bożej miłości do tych, którzy sprzeciwiają się ewangelii.

2. Obietnica wybrania – Przyjrzyjmy się obietnicom, które Bóg dał naszym przodkom.

1. Psalm 103:17 - Ale od wieków na wieki miłość Pana jest z tymi, którzy się go boją, a Jego sprawiedliwość z synami ich synów.

2. Izajasz 43:25 – „Ja, ja, jestem tym, który przez wzgląd na siebie wymazuje wasze przestępstwa i nie pamięta już więcej waszych grzechów.

Rzymian 11:29 Bo za dary i powołanie Boże nie ma pokuty.

Dary Boże dla nas są nieodwołalne i On nigdy ich nie odbierze.

1. Niezawodna miłość Boga: Jego dary i powołanie pozostają

2. Niezmienna natura Boga: Jego dary i powołanie trwają

1. Powtórzonego Prawa 7:9 - Wiedzcie zatem, że Pan, Bóg wasz, jest Bogiem, Bogiem wiernym, który dochowuje przymierza i niezłomnej miłości z tymi, którzy go miłują i strzegą jego przykazań, przez tysiąc pokoleń.

2. Hebrajczyków 13:8 – Jezus Chrystus jest ten sam wczoraj i dziś, i na wieki.

Rzymian 11:30 Bo tak jak i wy w przeszłości nie wierzyliście Bogu, a teraz dostąpiliście miłosierdzia przez ich niewiarę:

Bóg okazał miłosierdzie tym, którzy w przeszłości w Niego nie wierzyli.

1. Wierni nawet wtedy, gdy nie wierzymy: miłosierdzie Boże w niewierze

2. Niewiara nie jest wymówką: zrozumienie miłosierdzia poprzez Rzymian 11:30

1. Hebrajczyków 11:6 – „Ale bez wiary nie można się mu podobać; kto bowiem przystępuje do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go pilnie szukają”.

2. Jakuba 2:13 – „Albowiem ten, który nie okazał miłosierdzia, otrzyma sąd bez miłosierdzia, a miłosierdzie raduje się z sądu”.

Rzymian 11:31 Tak i oni teraz nie uwierzyli, aby i oni przez Twoje miłosierdzie dostąpili miłosierdzia.

Wielu nie uwierzyło w miłosierdzie Boże, ale wciąż może je otrzymać dzięki miłosierdziu wierzących.

1. „Spojrzenie na miłosierdzie: jak miłosierdzie Boże rozciąga się na wszystkich”

2. „Miłosierdzie wierzących: jak możemy uczestniczyć w szerzeniu miłosierdzia”

1. Izajasz 55:7 Niech bezbożny porzuci swoją drogę, a bezbożny swoje myśli i niech się nawróci do Pana, a on się nad nim zmiłuje; i naszemu Bogu, gdyż On hojnie przebaczy.

2. Łk 6:36 Bądźcie więc miłosierni, jak i Ojciec wasz jest miłosierny.

Rzymian 11:32 Albowiem Bóg zamknął ich wszystkich w niewierze, aby się nad wszystkimi zmiłować.

Bóg doprowadził wszystkich ludzi do niewiary, aby nad wszystkimi zmiłować się.

1. Miłosierdzie Boże dla wszystkich

2. Każdy w niewierze: szansa na miłosierdzie

1. Mateusza 9:13 – „Ale idźcie i dowiedzcie się, co to znaczy: «Pragnę miłosierdzia, a nie ofiary». Bo nie przyszedłem powołać sprawiedliwych, ale grzeszników.”

2. Jakuba 2:13 – „Albowiem sąd bez miłosierdzia jest dla tego, kto nie okazał miłosierdzia. Miłosierdzie zwycięża nad sądem.”

Rzymian 11:33 O głębokości bogactw, zarówno mądrości, jak i poznania Boga! jakże niezbadane są jego sądy i jego drogi, których nie można poznać!

Boża mądrość i wiedza są tak głębokie i bogate, że niemożliwe jest pełne zrozumienie Jego sądów i dróg.

1. Cud Bożej mądrości i wiedzy

2. Dlaczego nie możemy w pełni zrozumieć Bożych dróg

1. Hioba 42:2 „Wiem, że Ty możesz wszystko i że żaden Twój cel nie może być przed Tobą odrzucony”.

2. Psalm 19:1-2 „Niebiosa głoszą chwałę Boga, a sklepienie ukazuje dzieło Jego rąk. Dzień dniowi głosi mowę, a noc nocy odsłania wiedzę”.

Rzymian 11:34 Któż bowiem poznał zamysł Pana? albo kto był jego doradcą?

Paweł kwestionuje zdolność kogokolwiek do pełnego zrozumienia Bożego planu i rady.

1. Niezgłębiona Mądrość Boża - Zgłębianie tajemnicy Bożej mądrości i tego, że wykracza ona poza nasze zrozumienie.

2. Suwerenność Boga – A o absolutnej władzy Boga i tym, jak przekracza ona wszelkie zrozumienie.

1. Izajasz 40:13 – „Kto kierował Duchem Pana lub jak go pouczył jego doradca?”

2. Hioba 42:2 – „Wiem, że Ty możesz wszystko i że żaden Twój zamysł nie może zostać pokrzyżowany”.

Rzymian 11:35 Albo kto pierwszy dał mu i będzie mu to odpłacone?

Boża mądrość i moc są niezgłębione.

1: Musimy przyznać, że nigdy w pełni nie zrozumiemy Bożych dróg, ale musimy zaufać Jego miłosierdziu i łasce.

2: Powinniśmy być pod wrażeniem ogromnej wielkości Boga i pokornie starać się zrozumieć Jego wolę wobec nas.

1: Jeremiasz 32:17 – „Ach, Panie BOŻE, oto stworzyłeś niebo i ziemię swoją wielką mocą i

wyciągniętym ramieniem, i nie ma dla ciebie nic trudnego”.

2: Izajasz 40:28 – „Czy nie wiedziałeś? Czy nie słyszałeś, że wieczny Bóg, Pan, Stwórca krańców ziemi nie mdleje ani nie jest zmęczony? Nie ma dociekania jego zrozumienia” .

Rzymian 11:36 Bo z niego i przez niego, i dla niego jest wszystko: jemu chwała na wieki. Amen.

Bóg jest źródłem wszystkiego i jest godzien naszej czci i chwały.

1: Mamy oddawać chwałę Bogu za wszystko, czym nas obdarzył.

2: Powinniśmy dziękować i chwalić Boga za wszystko, czego dokonał.

1: Kolosan 1:16-17 - Bo przez niego zostało stworzone wszystko na niebie i na ziemi, widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy zwierzchności, czy władze - wszystko zostało stworzone przez niego i dla niego.

2: Psalm 136:1-3 - Dziękujcie Panu, bo jest dobry, bo Jego łaskawość trwa na wieki. Dziękujcie Bogu bogów, bo Jego łaskawość trwa na wieki. Dziękujcie Panu panów, bo Jego łaskawość trwa na wieki.

List do Rzymian 12 oznacza przejście w liście Pawła od nauk teologicznych do praktycznych wskazówek dotyczących życia chrześcijańskiego. W tym rozdziale poruszane są tematy życia ofiarnego, darów duchowych i powołania do kochania innych.

1. akapit: Rozdział rozpoczyna się od Pawła nawołującego wierzących, aby składali swoje ciała jako ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu – jest to ich prawdziwy i właściwy kult. Zachęca ich, aby nie dopasowywali się do wzorcowego świata, ale przekształcili się, odnawiając umysł, a wtedy będą mogli sprawdzić, jaka jest wola Boża – Jego dobra, przyjemna i doskonała wola (Rzymian 12:1-2). To przygotowuje grunt pod praktyczne wskazówki dotyczące tego, jak chrześcijanie powinni żyć swoją wiarą.

Akapit 2: W wersetach 3-8 Paweł omawia dary duchowe. Radzi wierzącym, aby nie myśleli o sobie wyżej, niż powinni, ale raczej o trzeźwym sądzie, każdy zgodnie z wiarą, jaką dał im Bóg (Rzymian 12:3). Używając ciała jako analogii, podkreśla, że mamy różne dary w zależności od danej nam łaski, czy proroctwa, zgodności wiary, służenia, nauczania, nauczania, zachęcania, zachęty, dawania hojności, prowadzenia pracowitości, miłosierdzia, pogody ducha (Rzymian 12:4-8). To podkreśla wagę uznania korzystania z wyjątkowych darów ciała służebnego Chrystusowi.

Akapit 3: Począwszy od wersetu 9, Paweł udziela napomnień na temat miłości i etycznego postępowania. Nalega, aby wierzący miłość miała szczerą nienawiść, co zło lgnie, co dobro, oddanie sobie nawzajem, miłość, okazujcie sobie nawzajem szacunek ponad siebie, nigdy nie tracąc gorliwości, zachowujcie duchową gorliwość w służbie Panu, cierpliwe cierpienie, wierna modlitwa, dzielcie się z ludem Pańskim potrzebującym, praktykujcie gościnność, błogosławcie prześladowanych, radujcie się z tymi. radujcie się, opłakujcie z tymi, którzy opłakujcie, żyjcie w zgodzie ze sobą, nie odpłacajcie nikomu złem za zło, uważajcie, czyńcie dobre oczy, każdy, kto to możliwe, daleko od tego, abyście wszyscy żyli w pokoju (Rzymian 12:9-18). Kończy rozdział słowami: „Nie dajcie się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężajcie” (Rzymian 12:21), podkreślając temat miłości, reakcji nawet w obliczu sprzeciwu.

Rzymian 12:1 Proszę was zatem, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, przyjemną Bogu, co jest waszą rozsądną służbą.

Paweł zachęca chrześcijan, aby poświęcili swoje życie Bogu w akcie oddawania czci.

1. „Żywe ofiary: poświęcenie życia Bogu”

2. „Święty i akceptowalny: co to znaczy wielbić Boga”

1. Mateusza 22:37-40 – Jezus uczy kochać Boga całym sercem, duszą i umysłem.

2. Psalm 51:17 – Modlitwa za złamane i skruszone serce, miła Bogu.

Rzymian 12:2 I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście mogli poznać, jaka jest wola Boża, dobra, przyjemna i doskonała.

Nie powinniśmy dopasowywać się do standardów świata, lecz zamiast tego przemieniać się poprzez odnawianie naszych umysłów, abyśmy mogli rozeznawać i wykonywać wolę Bożą.

1. Nie bądź owcą – wybierz, aby się wyróżnić.

2. Nie podążaj za tłumem – podążaj za Bogiem.

1. Efezjan 4:23-24 – I odnawiajcie się w duchu swego umysłu; I abyście przyoblekli się w nowego człowieka, stworzonego na wzór Boga w sprawiedliwości i prawdziwej świętości.

2. 1 Piotra 1:13-16 - Przepaszcie więc biodra umysłu waszego, bądźcie trzeźwi i do końca miejcie nadzieję na łaskę, która wam przyniesie w objawieniu Jezusa Chrystusa; Jako dzieci posłuszne, nie kształtujące się według dawnych pożądliwości w waszej niewiedzy. Ale jak Ten, który was powołał, jest święty, tak bądźcie święci we wszelkiej rozmowie; Ponieważ napisano: Bądźcie święci; bo jestem święty.

Rzymian 12:3 Mówię bowiem przez łaskę daną mi każdemu, kto jest wśród was, aby nie myślał o sobie wyżej, niż powinien myśleć; ale myśleć trzeźwo, według tego, jak Bóg każdemu dał miarę wiary.

Chrześcijanie powinni mieć uczciwy i pokorny pogląd na siebie oraz powinni uznawać wiarę, jaką dał im Bóg.

1. Łaska pokory

2. Życie w wiernej trzeźwości

1. Jakuba 4:10 - Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy.

2. 1 Koryntian 4:7 – Bo kto sprawia, że różnisz się od drugiego? i cóż masz, czego byś nie otrzymał? Jeśli więc otrzymałeś, dlaczego się chlubisz, jakbyś tego nie otrzymał?

Rzymian 12:4 Jak bowiem w jednym ciele mamy wiele członków, a nie wszystkie członki pełnią tę samą funkcję:

Ten fragment mówi o znaczeniu zrozumienia, że w ciele Chrystusa istnieją różne role i obowiązki.

1: Różni członkowie, różne role: Spojrzenie na współpracę Ciała Chrystusa

2: Celebrowanie jedności w różnorodności: Docenianie piękna różnic w Kościele

1: 1 Koryntian 12:14-26 – Spojrzenie na różne dary duchowe w kościele

2: Efezjan 4:1-16 – Spojrzenie na różne role przywódców i to, jak służą one budowaniu

kościoła.

Rzymian 12:5 Tak więc my, liczni, jesteśmy jednym ciałem w Chrystusie, a każdy z nas jest członkiem drugiego.

Wierzący są zjednoczeni przez Chrystusa i są ze sobą połączeni jako członkowie jednego ciała.

1. „Ciało Chrystusa: jedność poprzez nasze połączenie”

2. „Wzmocnij swoją więź z braćmi i siostrami w Chrystusie”

1. Kolosan 3:14-15 – „A nade wszystko przyobleczcie się w miłość, która wszystko spaja w doskonałej harmonii. A w sercach waszych niech panuje pokój Chrystusowy, do którego też zostaliście powołani w jednym ciele. I bądźcie wdzięczni .”

2. Efezjan 4:1-3 - „Dlatego ja, więzień Pana, namawiam was, abyście postępowali w sposób godny powołania, do którego zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości, pragnący zachować jedność Ducha w węźle pokoju.”

Rzymian 12:6 Mając więc różne dary w zależności od danej nam łaski, czyli proroctwo, prorokujmy według proporcji wiary;

Powinniśmy korzystać z naszych darów zgodnie z łaską, jaką dał nam Bóg.

1. Korzystaj ze swoich darów, aby służyć Bogu

2. Wykorzystaj w pełni dary, które dał ci Bóg

1. Efezjan 4:7-8 - Każdemu z nas została jednak dana łaska według miary daru Chrystusowego. Dlatego jest napisane: „Wstępując na wysokość, prowadził jeńców i rozdawał ludziom dary”.

2. 1 Koryntian 12:4-7 – Istnieją różne dary, ale ten sam Duch. Są różne służby i ten sam Pan. Istnieją różne skutki, ale ten sam Bóg, który sprawia wszystko we wszystkich osobach. Każdemu jednak dane jest objawienie się Ducha dla wspólnego dobra. Jednemu bowiem dane jest słowo mądrości przez Ducha, drugiemu zaś umiejętność poznania według tego samego Ducha.

Rzymian 12:7 Albo posługiwanie, czekajmy na naszą służbę, albo ten, który uczy, na nauczanie;

Ten fragment zachęca nas, abyśmy byli oddani naszym zadaniom i wiernie służyli w jakiejkolwiek roli, do której jesteśmy powołani.

1. „Powołanie do wiernej służby”

2. „Prawdziwe oddanie naszym zadaniom”

1. Kolosan 3:23-24 – „Cokolwiek czynicie, pracujcie nad tym całym sercem, jak pracując dla Pana, a nie dla panów ludzkich, wiedząc, że otrzymacie w nagrodę dziedzictwo od Pana. To jest Pan Chrystus, któremu służysz.”

2. 1 Koryntian 15:58 – „Dlatego, moi drodzy bracia i siostry, stójcie niewzruszenie. Niech was nic nie porusza. Zawsze oddawajcie się całkowicie dziełu Pana, bo wiecie, że wasz trud w Panu nie jest daremny. "

Rzymian 12:8 Albo kto napomina, na napominaniu: kto daje, niech to czyni w prostocie; kto rządzi, pilnie; kto okazuje miłosierdzie, z radością.

Ten fragment zachęca nas do służenia z doskonałością, pilnością, radością i prostotą.

1: Doskonała obsługa

2: Służenie z radością

1: Kolosan 3:23-24 – „Cokolwiek czynicie, pracujcie nad tym całym sercem, jak pracując dla Pana, a nie dla panów ludzkich, wiedząc, że otrzymacie w nagrodę dziedzictwo od Pana. To jest Pan Chrystus, któremu służysz.”

2:1 Koryntian 10:31 – „Czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Bożą”.

Rzymian 12:9 Miłość niech będzie bez udawania. Brzydźcie się tym, co złe; trzymaj się tego, co dobre.

Kochaj szczerze i konsekwentnie, unikaj zła i dąż do dobra.

1. Dążenie do miłości: siła konsekwencji

2. Różnica między dobrem a złem

1. Jakuba 1:22 – „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.”

2. 1 Koryntian 13:4-7 – „Miłość jest cierpliwa i łaskawa, miłość nie zazdrości ani nie chełpi się, nie jest arogancka ani niegrzeczna. Nie upiera się przy swoim, nie jest drażliwa ani złośliwa, nie radujcie się z nieprawości, ale radujcie się prawdą. Miłość wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma.

Rzymian 12:10 Okazujcie sobie nawzajem życzliwość i miłość braterską; na cześć, preferując siebie nawzajem;

Chrześcijanie powinni okazywać sobie miłość i szacunek.

1. „Kochaj swego brata: analiza Rzymian 12:10”

2. „Szanujcie się wzajemnie: moc Rzymian 12:10”

1. Jana 13:34-35 „Daję wam nowe przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem, abyście i wy się wzajemnie miłowali. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie miłość wzajemna.”

2. 1 Piotra 4:8 „A nade wszystko miejcie żarliwą miłość jedni do drugich, bo miłość zakrywa mnóstwo grzechów”.

Rzymian 12:11 Nie jestem leniwy w interesach; żarliwy w duchu; służenie Panu;

We fragmencie tym podkreślono znaczenie bycia aktywnym i entuzjastycznym w służbie Panu.

1. „Życie aktywną wiarą: moc gorliwości w duchu”

2. „Służenie Panu: radość życia w wiernej służbie”

1. Jeremiasz 29:11-13 – „Bo znam plany, które mam wobec was, wyrocznia Pana, plany pomyślności, a nie zła, aby dać wam przyszłość i nadzieję. Wtedy będziecie mnie wzywać i przyjdziecie i będziecie się do mnie modlić, a ja was wysłucham. Będziesz mnie szukać i znajdziesz mnie, jeśli będziesz mnie szukać całym swoim sercem.”

2. Psalm 37:4-5 – „Rozkoszuj się Panem, a On spełni pragnienia twojego serca. Powierz swoją drogę Panu; zaufaj mu, a będzie działał”.

Rzymian 12:12 Radość w nadziei; pacjent w ucisku; ciągłe trwanie w modlitwie;

Ten fragment zachęca nas, abyśmy w czasach ucisku zachowywali nadzieję i cierpliwość oraz nie ustawali w modlitwie.

1. Radujcie się nadzieją: moc modlitwy w czasach trudności

2. Cierpliwość w uciskach: jak zachować siłę w trudnych czasach

1. Filipian 4:4-7 – Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtórzę: radujcie się! Niech Twoja łagodność będzie znana wszystkim ludziom. Pan jest w zasięgu ręki. Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu; a pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli przez Chrystusa Jezusa.

2. Jakuba 1:2-5 - Bracia moi, poczytujcie sobie za radość, gdy wpadacie w różne próby, wiedząc, że próba waszej wiary rodzi cierpliwość. Ale cierpliwość niech ma swoje doskonałe dzieło, abyście byli doskonali i zupełni, nie mając żadnych braków. Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana. Niech jednak prosi z wiarą i bez wątpienia, bo kto wątpi, jest jak fala morska niesiona i miotana przez wiatr.

Rzymian 12:13 Rozdawanie na potrzeby świętych; oddany gościnności.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy byli hojni i gościnni wobec potrzebujących.

1: „Radość hojności”

2: „Gościnność świętych”

1: Łk 6:38 – „Dawajcie, a będzie wam dane. Dobra miara, natłoczona, utrząśnięta i opływająca, zostanie wsypana na wasze kolana. Miarą bowiem, której używacie, będzie odmierzone Ty."

2: Jakuba 2:15-17 – „Przypuśćmy, że brat lub siostra są bez ubrania i codziennego pożywienia. Jeśli ktoś z was powie im: «Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i dobrze nakarmcie», ale nic nie robi, aby zaspokoić ich potrzeby fizyczne Cóż z tego? Podobnie wiara sama w sobie, jeśli nie towarzyszy jej czyn, jest martwa.

Rzymian 12:14 Błogosławcie tych, którzy was prześladują: błogosławcie, a nie przeklinajcie.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy okazywali miłość i życzliwość nawet tym, którzy nas prześladują.

1. Moc przebaczenia: jak kochać swoich wrogów

2. Przerwanie cyklu zemsty: wybór błogosławieństwa zamiast przekleństwa

1. Mateusza 5:44 – „Ale powiadam wam, miłujcie swoich nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was prześladują.”

2. Efezjan 4:31-32 – „Niech odejdzie od was wszelka gorycz, gniew, złość, wrzask i oszczerstwa wraz z wszelką złośliwością. Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy, serdeczni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak przebaczył wam Bóg w Chrystusie”.

Rzymian 12:15 Radujcie się z tymi, którzy się weselą, i płaczcie z tymi, którzy płaczą.

Chrześcijanie powinni dzielić radości i smutki innych.

1. „Życie poza miłością: doświadczanie radości i smutku z innymi”

2. „Moc współczucia: wezwanie do radości i płaczu”

1. Hioba 16:20-21 – „Mój orędownik jest moim przyjacielem, tak jak moje oczy wylewają łzy do Boga; w imieniu człowieka modli się do Boga, jak prosi się o przyjaciela”.

2. Jakuba 5:11 – „Oto uważamy za błogosławionych, którzy wytrwali. Słyszeliście o wytrwałości Hioba i widzieliście skutek dzieł Pana, że Pan jest pełen współczucia i miłosierny”.

Rzymian 12:16 Bądźcie jednomyślni wobec siebie. Nie zajmuj się wysokimi rzeczami, ale zniżaj się do ludzi o niskim stanie. Nie bądź mądry w swoich własnych zarozumiałościach.

Chrześcijanie powinni mieć wobec siebie pokorny stosunek, nie mieć o sobie zbyt wysokiego mniemania i nie patrzeć z góry na innych.

1. Siła pokory we wspólnocie chrześcijańskiej

2. Duma kontra pokora: studium Rzymian 12:16

1. Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, 4 nie patrząc na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro drugiego.”

2. Jakuba 4:10 – „Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy”.

Rzymian 12:17 Nie oddawajcie nikomu złem za zło. Zapewnij rzeczy uczciwe w oczach wszystkich ludzi.

Nie odpowiadajcie złem na zło, zamiast tego postępujcie uczciwie i honorowo w oczach wszystkich.

1. Siła pozytywnej reakcji – odkrywanie, w jaki sposób możemy pozytywnie zareagować na zło, zamiast odpowiadać złem.

2. Uczciwe życie – Zrozumienie wagi działania w sposób uczciwy i honorowy w każdej sytuacji.

1. Przysłów 20:22 – Nie mów: „Odpłacę za zło”; czekaj na Pana, a On cię wybawi.

2. Mateusza 5:38-39 – Słyszeliście, że powiedziano: „Oko za oko i ząb za ząb”. Ale powiadam wam, nie stawiajcie oporu złemu człowiekowi. Jeśli cię ktoś uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi.

Rzymian 12:18 Jeśli to możliwe, na tyle, na ile od was zależy, ze wszystkimi ludźmi żyjcie w pokoju.

Ten fragment zachęca nas do dążenia do pokojowych relacji ze wszystkimi ludźmi.

1. „Wezwanie do pokojowego życia”

2. „Życie w harmonii z sąsiadami”

1. Mateusza 5:9 – „Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi”.

2. Przysłów 15:1 – „Odpowiedź łagodna uśmierza gniew, lecz słowo ostre wznieca gniew”.

Rzymian 12:19 Najmilsi, nie mścijcie się, ale raczej dajcie miejsce gniewowi, bo napisano: Moja jest pomsta; Odpłacę – mówi Pan.

Wierzący nie powinni brać spraw zemsty w swoje ręce, zamiast tego pozwolić Bogu zadbać o sprawiedliwość.

1. „Pan się zemści: ufając Bożej sprawiedliwości” 2. „Wytrzymując gniew: praktykując przebaczenie w obliczu niesprawiedliwości”

1. Przysłów 20:22 – „Nie mów: „Odpłacę ci za to zło!” Czekaj na Pana, a on cię pomści.” 2. List do Hebrajczyków 10:30 – „Znamy bowiem tego, który powiedział: «Pomsta do mnie należy, ja odpłacę», a także: «Pan będzie sądził swój lud».

Rzymian 12:20 Jeśli więc twój wróg jest głodny, karm go; jeśli pragnie, daj mu pić, bo czyniąc to, zgromadzisz na jego głowie węgle rozżarzone.

Chrześcijanie powinni kochać swoich wrogów i okazywać im życzliwość, nawet jeśli na nią nie zasługują.

1. Siła miłości nad nienawiścią

2. Czynienie dobra tym, którzy nas krzywdzą

1. Mateusza 5:44 – „Ale powiadam wam, miłujcie swoich nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was prześladują”.

2. Przysłów 25:21-22 – „Jeśli twój wróg jest głodny, daj mu jeść; jeśli jest spragniony, daj mu wodę do picia. Czyniąc to, zrzucisz na jego głowę rozżarzone węgle, a Pan nagrodzić Cię."

Rzymian 12:21 Nie dajcie się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężajcie.

Wierzący nie powinni pozwalać, aby zło ich zwyciężyło, lecz zamiast tego powinni zwyciężać zło czyniąc dobro.

1. „Władza dobra nad złem”

2. „Zwycięstwo zła mocą Boga”

1. Mateusza 5:44 – „A Ja wam powiadam: Miłujcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują”.

2. Efezjan 4:31–32 – „Niech odejdzie od was wszelka gorycz i gniew, i złość, i krzyki, i oszczerstwa, jak i wszelka złośliwość. Bądźcie dla siebie dobrzy, serdeczni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak przebaczył wam Bóg w Chrystusie .”

Rzymian 13 to rozdział, w którym Paweł porusza kwestię relacji między chrześcijanami a władzami cywilnymi, a także obowiązków miłości i moralnego postępowania.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od Pawła, który radzi wierzącym, aby poddali się władzom rządzącym, gdyż nie ma innej władzy poza tą, którą ustanowił Bóg. Ostrzega, że ci, którzy buntują się przeciwko władzy, buntują się przeciwko temu, co ustanowił Bóg, i ściągną na siebie sąd. Bo władcy nie obawiają się tych, którzy czynią dobro, lecz tych, którzy czynią źle (Rzymian 13:1-3). Wyjaśnia dalej, że władze są sługami Boga dla naszego dobra i noszą miecz jako mściciel, aby wywrzeć Boży gniew na złoczyńcy, dlatego konieczne jest poddanie się nie tylko gniewowi, ale także sumieniu (Rzymian 13:4-5).

2. akapit: W wersetach 6-7 Paweł poucza wierzących, aby płacili podatki i szanowali tych, którym się one należą, ponieważ władze są sługami Bożymi, dawajcie każdemu to, co jest należne – jeśli podatki opodatkowują dochody, jeśli dochody szanują szacunek, jeśli honor, honor (Rzymian 13:6-7). Świadczy to o odpowiedzialności chrześcijańskiej wobec społeczeństwa, obejmującej wierne wypełnianie obowiązków obywatelskich.

Akapit 3: Od wersetu 8 Paweł mówi o miłości jako o wypełnieniu prawa. Zachęca wierzących, aby żaden dług nie pozostawał nieuregulowany, z wyjątkiem długów ciągłych, kochajcie się wzajemnie. Kto miłuje innych, wypełnił przykazania prawa „Nie cudzołóż" „Nie zabijaj" „Nie kradnij" „Nie pożądaj" żadnego innego przykazania można podsumować jednym przykazaniem: „Kochaj bliźniego swego jak siebie samego". Miłość nie wyrządza krzywdy bliźniemu, zatem spełnienie prawa miłości (Rzymian 13:8-10). Rozdział kończy się wezwaniem do świętego życia w świetle teraźniejszości. Zrozumienie chwili. Już czas. Obudź się. Sen. Zbawienie. Bliżej teraz niż wtedy, gdy po raz pierwszy uwierzyłeś. Noc już prawie za dniem. (Rzymian 13:11-14). Ta część wzmacnia motyw życia wiarą chrześcijańską poprzez prawdziwą miłość i etyczne zachowanie w oczekiwaniu na powrót Chrystusa.

Rzymian 13:1 Niech każda dusza będzie poddana władzom wyższym. Nie ma bowiem innej mocy, jak tylko od Boga. Władze, które są, są ustanowione przez Boga.

Każda dusza powinna być posłuszna władzom rządzącym, tak jak Bóg umieścił je na pozycji władzy.

1. Moc posłuszeństwa: poddanie się władzy

2. Zrozumienie suwerenności Boga

1. Daniel 2:21: „On [Bóg] zmienia czasy i pory, usuwa królów i ustanawia królów"

2. Tytusa 3:1: „Przypomnij im, aby byli poddani zwierzchnościom i władzom, aby byli posłuszni i byli gotowi do wszelkiego dobrego dzieła"

Rzymian 13:2 Kto więc przeciwstawia się mocy, sprzeciwia się postanowieniu Bożemu, a ci, którzy się sprzeciwiają, sami otrzymają potępienie.

Ten fragment podkreśla znaczenie szanowania władzy, ponieważ przeciwstawienie się władzy jest postrzegane jako przeciwstawienie się Bożym zarządzeniom i będzie skutkować karą.

1. Władza: poszanowanie porządku Bożego

2. Posłuszeństwo władzy: poddanie się woli Bożej

1. 1 Piotra 2:13-14: „Bądźcie poddani ze względu na Pana wszelkiej ludzkiej instytucji, czy to cesarzowi jako najwyższemu, czy namiestnikom, których posłał, aby karali tych, którzy czynią zło, i chwalili tych, którzy czynią Prawidłowy."

2. Psalm 33:12: „Błogosławiony naród, którego Bogiem jest Pan, lud, który wybrał na swoje dziedzictwo!”

Rzymian 13:3 Bo władcy nie są postrachem dobrych uczynków, ale złych. Czy nie będziesz się więc bał tej mocy? czyń to, co dobre, a będziesz przez to chwalony.

Nie należy się obawiać władców za to, że czynią dobre uczynki, a jedynie za to, że czynią zło. Czynienie dobra zasługuje na pochwałę od tych, którzy mają władzę.

1. Czynienie dobra jest nagradzane przez tych, którzy mają władzę

2. Nie bój się mocy, podążaj ścieżką dobra

1. Przysłów 21:3 - Czynienie sprawiedliwości i sądu jest milsze Panu niż ofiara.

2. Psalm 37:3 – Zaufaj Panu i czyń dobrze; tak będziesz mieszkał w ziemi i zaprawdę będziesz nakarmiony.

Rzymian 13:4 On jest bowiem twoim sługą Bożym na zawsze. Ale jeśli czynisz to, co złe, bój się; bo nie na próżno miecz nosi, jest bowiem sługą Bożym, mścicielem, który wymierza gniew na czyniącym zło.

Fragment ten sugeruje, że Bóg wyznaczył władców, aby karali tych, którzy czynią zło i nagradzali tych, którzy czynią dobro.

1. Moc Bożej władzy: sprawiedliwe życie w zepsutym świecie

2. Poddanie się władzy: Zrozumienie roli rządu w Królestwie Bożym

1. Jakuba 4:7 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

2. Efezjan 6:12 - Nie walczymy bowiem z ciałem i krwią, ale z księstwami, z władzami, z władcami ciemności tego świata, z duchową niegodziwością na wyżynach.

Rzymian 13:5 Dlatego musicie być poddani nie tylko ze względu na gniew, ale także ze względu na sumienie.

Jesteśmy wezwani do poddania się władzy, którą Bóg nad nami umieścił, nie tylko ze strachu, ale także z posłuszeństwa Jego woli.

1: Posłuszeństwo woli Bożej

2: Złożenie wniosku do władz

1: Efezjan 6:1-3 - Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom w Panu, bo to jest słuszne. Czcij swego ojca i matkę, aby długo trwały twoje dni na ziemi, którą daje ci Pan, Bóg twój.

2: 1 Piotra 2:13-15 – Ze względu na Pana bądźcie poddani każdej ludzkiej instytucji, czy to cesarzowi jako najwyższemu, czy namiestnikom wysłanym przez niego, aby karać tych, którzy czynią zło i chwalić tych, którzy czynią dobro .

Rzymian 13:6 Bo i z tego powodu oddawajcie daninę, bo oni są sługami Bożymi i właśnie o to stale się troszczą.

Jesteśmy winni szacunek i wsparcie naszemu rządowi i jego przywódcom, ponieważ są oni sługami Boga.

1: Jesteśmy wezwani do szanowania i szanowania naszego rządu i jego przywódców, ponieważ są oni sługami Boga.

2: Powinniśmy być posłuszni naszemu rządowi i jego przywódcom, ponieważ są oni wyznaczani przez Boga.

1: Mateusza 22:21 – „Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga”.

2: 1 Piotra 2:13-14 – „Poddajcie się wszelkim zarządzeniom ludzkim ze względu na Pana: czy to królowi, jako najwyższemu; Albo do namiestników jako do tych, którzy są przez niego posłani, aby ukarać złoczyńców i aby wysławić tych, którzy dobrze czynią”.

Rzymian 13:7 Oddawajcie więc wszystkim, co im się należy: hołd, któremu się należy;

zwyczaj do kogo zwyczaj; strach przed kim strach; cześć komu cześć.

Okazuj należny szacunek i cześć osobom sprawującym władzę.

1: Nasze społeczeństwo opiera się na prawie i porządku, a jako chrześcijanie musimy szanować ludzi sprawujących władzę.

2: Nasze działania muszą odzwierciedlać nasz szacunek i honor dla osób sprawujących władzę i musimy składać hołd tym, którzy na to zasługują.

1:1 Piotra 2:17 - Czcij wszystkich ludzi, miłuj braterstwo, Boga się bój, czcij króla.

2: Tytusa 3:1 – Przypomnij im, aby byli poddani zwierzchnościom i władzom, aby byli posłuszni, aby byli gotowi do wszelkiego dobrego dzieła.

Rzymian 13:8 Nikomu nic nie bądźcie winni, tylko abyście się wzajemnie miłowali, bo kto miłuje drugiego, wypełnił Prawo.

Nie jesteśmy nikomu nic winni, jak tylko miłowali się wzajemnie: wypełniając prawo przez miłość.

1. Siła miłości: jak wypełnić prawo

2. Przykazanie miłości: przezwyciężanie długów

1. Galacjan 5:14 – „Całe prawo bowiem wypełnia się w jednym słowie: «Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego».

2. Mateusza 22:36-40 – „Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?” I rzekł do niego: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. A drugie podobne: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.”

Rzymian 13:9 Dlatego nie cudzołóż, nie zabijaj, nie kradnij, nie zeznawaj fałszywie, nie pożądaj; a jeśli jest jakieś inne przykazanie, to jest ono krótko ujęte w tym powiedzeniu, a mianowicie: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego.

Fragment ten dotyczy wypełniania przykazań Bożych, w szczególności Dziesięciu Przykazań, poprzez miłowanie bliźniego jak siebie samego.

1. Kochaj bliźniego swego: wypełnianie przykazań Bożych

2. Moc kochania bliźnich: przestrzeganie słów z Listu do Rzymian 13:9

1. Mateusza 22:37-40: „Jezus mu odpowiedział: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem". To jest pierwsze i największe przykazanie. A drugie jest podobne: «Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego». Na tych dwóch przykazaniach zawisło całe Prawo i Prorocy."

2. Galacjan 5:14: „Całe prawo bowiem wypełnia się w jednym słowie, właśnie w tym: «Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego»".

Rzymian 13:10 Miłość nie wyrządza zła bliźniemu, dlatego miłość jest wypełnieniem prawa.

Miłość jest podstawą wypełnienia prawa.

1. Miłość jest drogą do wypełnienia prawa Bożego

2. Życie miłością jako nasza podstawa

1. Jana 13:34-35 – „Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali: tak jak Ja was umiłowałem, tak i wy powinniście się wzajemnie miłować. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłować".

2. Mateusza 22:36-40 – „Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?" I rzekł do niego: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. A drugie podobne: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.'"

Rzymian 13:11 I to znając czas, że już najwyższy czas obudzić się ze snu, bo teraz nasze zbawienie jest bliższe niż wtedy, gdy wierzyliśmy.

Ten fragment zachęca wierzących, aby się przebudzili i uznali, że zbawienie jest bliżej niż kiedykolwiek.

1: Obudź się! Uznanie bliskości zbawienia

2: Nie śpij na tym: zbawienie jest blisko

1:1 Tesaloniczan 5:6-8 Nie śpijmy więc jak inni; ale czuwajmy i bądźmy trzeźwi. Bo ci, którzy śpią, śpią w nocy; a ci, którzy są pijani, są pijani w nocy. Ale my, którzy należymy do tego dnia, bądźmy trzeźwi, przywdziewając napierśnik wiary i miłości; a za hełm nadzieja zbawienia.

2: Hebrajczyków 6:11-12 Pragniemy też, aby każdy z was z taką samą pilnością zabiegał o zupełną pewność nadziei aż do końca: abyście nie byli leniwi, lecz naśladowali tych, którzy przez wiarę i cierpliwość dziedziczą obietnice.

Rzymian 13:12 Noc już dawno minęła, dzień się przybliżył; odrzućmy więc uczynki ciemności i przyobleczmy się w zbroję światłości.

Powinniśmy porzucić grzeszne zachowanie i zamiast tego przyjąć prawość w tym nowym dniu.

1. Dzień odkupienia: nie marnuj ani chwili

2. Nie daj się złapać w ciemność: załóż zbroję światła

1. Efezjan 6:11-17 - Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła.

2. Kolosan 3:5-11 - Umartwiajcie więc to, co w was ziemskie: rozpustę, nieczystość, namiętność, złe pożądliwości i pożądliwość, czyli bałwochwalstwo.

Rzymian 13:13 Postępujmy uczciwie, jak za dnia; nie w zamieszkach i pijaństwach, nie w rozpustach i rozpustach, nie w kłótniach i zazdrości.

Prowadź święte życie, unikając niemoralnych zachowań, takich jak pijaństwo i rozwiązłość.

1. Życie w czystości i świętości

2. Moc prawego życia

1. 1 Tesaloniczan 4:3-8 - Taka jest bowiem wola Boża, nawet wasze uświęcenie, abyście powstrzymywali się od rozpusty: aby każdy z was wiedział, jak posiadać swoje naczynie w uświęceniu i czci; Nie w pożądliwości pożądliwości, jak i poganie, którzy nie znają Boga, aby nikt nie wykraczał poza to i nie oszukiwał brata swego w jakiejkolwiek sprawie, gdyż Pan jest mścicielem na wszystkich, jak też was ostrzegaliśmy i świadczyliśmy. Albowiem nie powołał nas Bóg do nieczystości, ale do świętości. Kto więc gardzi, nie gardzi człowiekiem, lecz Bogiem, który nam też dał swego Ducha Świętego.

2. Tytusa 2:12 – Naucz nas, że wyrzekając się bezbożności i światowych pożądliwości, powinniśmy żyć trzeźwo, sprawiedliwie i pobożnie na tym obecnym świecie.

Rzymian 13:14 Ale przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa i nie troszczcie się o ciało, aby spełniać jego pożądliwości.

Żyj zgodnie z naukami Jezusa Chrystusa i przeciwstawiaj się pokusom ciała.

1. Moc Chrystusa przeciwstawiająca się pokusie

2. Jak stosować się do nauk Jezusa w życiu codziennym

1. 1 Koryntian 10:13: „Nie dosięgła was żadna pokusa z wyjątkiem tej, która jest wspólna dla ludzi. A Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad to, co możecie znieść. Ale gdy będziecie kuszeni, On też da wam wyjście, abyś mógł to znieść.”

2. Galacjan 5:16-17: „Tak powiadam: postępujcie według Ducha, a nie będziecie zaspokajać pragnień ciała. Ciało bowiem pragnie tego, co jest przeciwne Duchowi, a Duch – tego, co jest sprzeczne z ciałem Są ze sobą w konflikcie, dlatego nie wolno wam robić, co chcecie”.

Rzymian 14 omawia temat chrześcijańskiej wolności, rozstrzyga spory dotyczące spraw wątpliwych oraz zasadę, aby nie powodować potknięcia współwyznawcy.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od Pawła, który radzi wierzącym, aby akceptowali tych, którzy są słabi w wierze, bez kłótni w kwestiach spornych. Podaje przykłady dni obchodzenia się z żywnością, podkreślając różnice w przekonaniach pomiędzy wierzącymi, każdy powinien być w pełni przekonany o swoim umyśle, ponieważ żyjemy Pan, umrzemy, Panie, czy żyjemy, umrzemy, Panie (Rzymian 14:1-8). To nadaje ton dyskusji na temat różnorodności tolerancji w społeczności chrześcijańskiej.

Akapit 2: W wersetach 9-12 Paweł podkreśla, że Chrystus umarł i powrócił do życia, aby być Panem zarówno umarłych, jak i żywych. Dlatego wszyscy staniemy przed Bożym sądem, każdy z nas zda sprawę Bogu (Rzymian 14:9-12). To podkreśla wagę osobistej odpowiedzialności wobec Boga, a nie osądzania współwyznawców w sprawach nieistotnych.

3. akapit: Począwszy od wersetu 13, Paweł instruuje wierzących, aby nie osądzali się już nawzajem, ale raczej postanowili, że nigdy nie będą stawiać przeszkody dla brata i siostry (Rzymian 14:13). Wyjaśnia, że dla jednego wierzącego wszystko może być czyste, jeśli drugiego zgorszy, jest to złe (Rzymian 14:20), stąd królestwo Boże nie ma znaczenia jedzenie, picie, ale sprawiedliwość, pokój, radość, Duch Święty, kto służy Chrystusowi w ten sposób, podobając się Bogu, otrzymuje ludzką aprobatę (Rzymian 14:17-18). Rozdział kończy się wezwaniem. Dążcie do pokoju, wzajemnego budowania, nie niszczcie pracy. Na Boga, pożywienie. Zachowajcie między sobą to, w co wierzycie. Bóg błogosławiony, kto nie potępia siebie przez to, co uznaje (Rzymian 14:19-22). To podkreśla zasadę życia, miłości i uwzględnienia innych, nawet w obliczu wolności osobistej.

Rzymian 14:1 Słabych w wierze przyjmujcie, ale nie na wątpliwe spory.

Wierzący powinni akceptować się nawzajem bez sporów w sprawach osobistej wiary.

1. Nie powinniśmy osądzać wiary innych

2. Akceptowanie siebie w miłości

1. 1 Koryntian 13:4-7 – Miłość jest cierpliwa, miłość jest łaskawa. Nie zazdrości, nie przechwala się, nie jest dumna. Nie hańbi innych, nie jest egocentryczny, nie wpada łatwo w gniew, nie zapamiętuje krzywd.

2. Jakuba 4:11-12 – Nie mówcie źle jeden drugiemu, bracia. Kto występuje przeciwko bratu lub osądza brata swego, mówi zło przeciwko prawu i osądza prawo. Jeśli jednak sądzisz Prawo, nie jesteś wykonawcą prawa, lecz sędzią.

Rzymian 14:2 Jeden bowiem wierzy, że może jeść wszystko, inny zaś, który jest słaby, je zioła.

Dwie osoby mają różne poglądy na temat tego, co mogą jeść. Jeden wierzy, że może jeść wszystko, drugi zaś, słaby, je tylko zioła.

1. Siła znajomości swoich ograniczeń

2. Siła akceptowania różnic

1. Mateusza 6:25-34 – Przyjrzyjmy się liliom polnym

2. Filipian 4:4-7 – Radujcie się zawsze w Panu

Rzymian 14:3 Niech jedzący nie gardzi tym, który nie je; i niech nie sądzi jedzący, który je, bo przyjął go Bóg.

Chrześcijanie nie powinni osądzać się nawzajem na podstawie nawyków żywieniowych, ponieważ Bóg zaakceptował ich obu.

1. Moc przebaczenia: studium Rzymian 14:3

2. Bezwarunkowa miłość: życie według Listu do Rzymian 14:3

1. Łk 6:37 – „Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni; odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone:”

2. Efezjan 4:32 – „I bądźcie jedni dla drugich dobrzy, serdeczni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył przez wzgląd na Chrystusa”.

Rzymian 14:4 Kim jesteś, że osądzasz sługę innego człowieka? wobec swego pana stoi lub upadnie. Tak, zostanie podtrzymany, bo Bóg ma moc go postawić.

Chrześcijanie nie powinni siebie nawzajem osądzać, gdyż każdy ma swojego pana, Boga, przed którym ostatecznie odpowiada.

1. „Każdy z nas jest odpowiedzialny przed Bogiem”

2. „Moc Boga i Jego zdolność do podtrzymania nas”

1. Rzymian 3:23 „Bo wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej”.

2. Izajasz 40:28-31 „Czy nie wiecie? Czy nie słyszeliście? Odwieczny Bóg, Pan, Stwórca

krańców ziemi, nie mdleje ani nie jest zmęczony. Jego rozum jest nie do zbadania. On daje moc słabym, a tym, którzy nie mają siły, dodaje siły. Nawet młodzi ludzie będą omdlewać i znużeni, a młodzi mężczyźni całkowicie upadają, ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły i wznoszą się na skrzydłach jak orły, będą biegać i nie będą zmęczeni, będą chodzić i nie ustaną."

Rzymian 14:5 Jeden dzień ceni bardziej niż drugi, inny każdy dzień ceni jednakowo. Niech każdy człowiek będzie w pełni przekonany w swoim umyśle.

Każdy powinien wyrobić sobie własną opinię na temat tego, jak najlepiej oddawać cześć Bogu.

1: Znaczenie posiadania własnego zdania i trzymania się go.

2: Znaczenie szanowania opinii innych ludzi.

1: Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie; wyznawaj Go na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki".

2: Filipian 4:8 – „W końcu, bracia, wszystko, co prawdziwe, co szlachetne, co słuszne, co czyste, co miłe, co godne podziwu, jeśli coś jest doskonałe i godne pochwały – o tym myślcie."

Rzymian 14:6 Kto patrzy na dzień, uważa go za Pana; a kto nie zważa na dzień, dla Pana nie zważa na niego. Kto je, je dla Pana, bo dziękuje Bogu; a kto nie je, dla Pana nie je i dziękuje Bogu.

Paweł zachęca wierzących, aby uznali, że wszystko, co czynią, powinno być czynione na chwałę Bożą, niezależnie od tego, czy chodzi o przestrzeganie dnia, jedzenie czy niejedzenie.

1. „Życie dla Boga we wszystkim"

2. „Obecność Boga w życiu codziennym"

1. Kolosan 3:23 – „Cokolwiek czynicie, z serca róbcie jak dla Pana, a nie dla ludzi".

2. 1 Koryntian 10:31 – „Czy więc jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Bożą".

Rzymian 14:7 Nikt bowiem z nas nie żyje dla siebie i nikt nie umiera dla siebie.

Wszyscy ludzie żyją i umierają dla czegoś większego niż oni sami.

1. Życie i śmierć dla czegoś większego – Rzymian 14:7

2. Koncentrowanie się na szerszej perspektywie – Rzymian 14:7

1. Galacjan 6:7 Nie dajcie się zwieść; Z Boga się nie naśmiewa, bo cokolwiek człowiek posieje, to i żąć będzie.

2. Hebrajczyków 12:1–2 Skoro więc i my jesteśmy otoczeni tak wielkim obłokiem świadków, odłóżmy wszelki ciężar i grzech, który tak łatwo nas nęka, i biegnijmy cierpliwie w wyścigu, który jest postawieni przed nami, patrząc na Jezusa, sprawcę i dokończyciela naszej wiary; który dla przygotowanej mu radości wycierpiał krzyż, gardząc hańbą, i zasiadł po prawicy tronu Bożego.

Rzymian 14:8 Bo czy żyjemy, żyjemy dla Pana; i czy umieramy, umieramy Panu; czy zatem żyjemy, czy umieramy, Pańscy jesteśmy.

Na wszystkich etapach życia wierzący należą do Pana – czy żyją, czy umierają.

1. Życie i śmierć dla Pana – Rzymian 14:8

2. Przynależność do Pana w każdej porze roku – Rzymian 14:8

1. Psalm 116:15 - Cenna w oczach Pana jest śmierć Jego świętych.

2. Powtórzonego Prawa 10:12 - Czego żąda od ciebie Pan, Bóg twój, jak tylko bać się Pana, Boga swego, chodzić wszystkimi jego drogami, miłować Go, służyć Panu, Bogu twojemu, całym sercem i całą swoją dusza.

Rzymian 14:9 Albowiem na to Chrystus umarł, zmartwychwstał i zmartwychwstał, aby być Panem zarówno umarłych, jak i żywych.

Ostatecznym celem Boga jest bycie Panem zarówno żywych, jak i umarłych.

1: Życie dla wieczności: Dar poznania Chrystusa

2: Moc zmartwychwstania: nadzieja zbawienia

1: Jana 11:25-26 – Jezus powiedział: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie.”

2: Rzymian 8:11 – Mieszka w was Duch Boży, który Jezusa wskrzesił z martwych. I tak jak Bóg wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, tak i On ożywi wasze śmiertelne ciała przez tego samego Ducha, który w was mieszka.

Rzymian 14:10 Ale dlaczego osądzasz swego brata? albo dlaczego lekceważysz swego brata? albowiem wszyscy staniemy przed trybunałem Chrystusowym.

Nie powinniśmy osądzać ani poniżać się nawzajem, ponieważ wszyscy staniemy przed sądem Chrystusa.

1. Refleksja nad Listem do Rzymian 14:10 – Jak traktować innych z szacunkiem

2. Trybunał Chrystusa – dlaczego nie powinniśmy osądzać siebie nawzajem

1. Mateusza 7:1-5 – Nie osądzajcie innych

2. Jakuba 4:11-12 – Nie mówcie źle o sobie nawzajem

Rzymian 14:11 Bo napisano: Jako żyję, mówi Pan, ugnie się przede mną wszelkie kolano i wszelki język wyznawać będzie Boga.

Każdy człowiek pewnego dnia przyzna się do tego i pokłoni się przed Bogiem.

1: Musimy żyć przygotowując się na dzień, w którym pokłonimy się Bogu.

2: Nasze słowa i czyny powinny teraz czcić i wysławiać Boga, abyśmy gdy kłaniamy się przed Nim, nie żałowali.

1: Filipian 2:10-11 - Na imię Jezusa niech się zgina wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią i wszelki język wyznaje, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

2: Izajasz 45:23 – „Przysiągłem na siebie; Słowo wyszło z moich ust w sprawiedliwości i nie wróci się, że przede mną zegnie się wszelkie kolano i każdy język będzie przysięgał.

Rzymian 14:12 Tak więc każdy z nas za siebie zda sprawę Bogu.

Każdy będzie odpowiadał przed Bogiem za swoje czyny.

1. Dzień rozliczenia: zrozumienie odpowiedzialności, jaką mamy przed Bogiem

2. Życie wiarą: wypełnianie naszych obowiązków wobec Boga

1. Mateusza 12:36-37 – „Ale powiadam wam, że każdy w dniu sądu zda sprawę z każdego pustego słowa, które wypowiedział. Bo na podstawie twoich słów zostaniesz uniewinniony i na podstawie twoich słów zostaniesz potępiony.”

2. Hebrajczyków 4:13 – „Nic w całym stworzeniu nie jest ukryte przed Bogiem. Wszystko zostało odkryte i obnażone przed oczami Tego, przed którym musimy zdać sprawę”.

Rzymian 14:13 Nie osądzajmy więc siebie nawzajem, ale raczej tak osądzajcie, aby nikt nie stawiał bratu przeszkody ani powodu do upadku.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy nie osądzali się nawzajem i pomagali naszym braciom i siostrom.

1. Życie w harmonii: unikanie osądu i zachęcanie do jedności

2. Przeszkody: jak wspierać, a nie przeszkadzać bliźniemu

1. Galacjan 5:22-23 „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość. Przeciwko takim nie ma prawa”.

2. Mateusza 7:12 „Dlatego wszystko, co chcecie, aby ludzie wam czynili, i wy im czyńcie, bo takie jest Prawo i Prorocy”.

Rzymian 14:14 Wiem i jestem przekonany przez Pana Jezusa, że nie ma nic samo w sobie nieczystego, ale dla tego, kto uważa jakąkolwiek rzecz za nieczystą, dla niego jest to nieczyste.

Paweł jest przekonany przez Jezusa, że nie ma nic z natury nieczystego, lecz cokolwiek ktoś postrzega jako nieczyste, jest dla niego nieczyste.

1. Znaczenie szanowania przekonań innych i nieoceniania ich na podstawie różnic.

2. Siła naszych przekonań i sposób, w jaki kształtują one nasze myśli i działania.

1. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje twoje ścieżki.

2. Galacjan 5:1 – Ku wolności wyswobodził nas Chrystus; stójcie zatem niewzruszenie i nie poddawajcie się ponownie pod jarzmo niewoli.

Rzymian 14:15 Ale jeśli twój brat zasmuca się twoim jedzeniem, teraz nie postępujesz miłosiernie. Nie niszczcie swoim mięsem, za którego Chrystus umarł.

Nie powinniśmy pozwolić, aby nasze czyny zniszczyły kogoś, za kogo Chrystus umarł, nawet jeśli powoduje to ich smutek.

1) Kochaj bliźniego pomimo różnic zdań

2) Znaczenie miłości i miłosierdzia

1) Efezjan 4:32 – „I bądźcie jedni dla drugich dobrzy, serdeczni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył przez wzgląd na Chrystusa”.

2) Jana 15:13 – „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

Rzymian 14:16 Niech więc o waszym dobru nie mówi się źle:

Życie zgodnie z wolą Boga jest ważniejsze niż zadowalanie ludzi.

1. Czynienie woli Bożej ponad wszystko

2. Uznanie wartości innych

1. Filipian 2:3-4 – Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie.

2. Jakuba 4:7 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

Rzymian 14:17 Albowiem królestwo Boże to nie pokarm i napój; lecz sprawiedliwość i pokój, i radość w Duchu Świętym.

Królestwo Boże nie opiera się na rzeczach fizycznych, ale na sprawiedliwości, pokoju i radości odnalezionych w Duchu Świętym.

1. „Życie w Królestwie Bożym: odnajdywanie sprawiedliwości, pokoju i radości w Duchu Świętym”

2. „Królestwo Boże: poza dobrami materialnymi”

1. Mateusza 6:33 – „Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a to wszystko będzie wam dodane”.

2. Kolosan 3:15 – „A w sercach waszych niech panuje pokój Boży, do którego też powołani jesteście w jednym ciele, i bądźcie wdzięczni.”

Rzymian 14:18 Kto bowiem w tym służy Chrystusowi, jest miły Bogu i cieszy się uznaniem ludzi.

Służba Chrystusowi podoba się zarówno Bogu, jak i ludziom.

1. Moc służby: jak czynienie dobra dla innych przybliża nas do Boga

2. Akceptacja służenia: jak czynienie dobra dla innych zapewnia nam akceptację ze strony innych

1. Kolosan 3:23-24 – „Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie swoją pracę, raczej jak dla Pana, a nie dla ludzi, wiedząc, że od Pana otrzymacie zapłatę dziedzictwa. To Panu Chrystusowi służycie .”

2. Mateusza 25:31-40 – „Kiedy Syn Człowieczy przyjdzie w swojej chwale i wszyscy aniołowie z nim, zasiądzie na swoim tronie chwały. Zostaną przed nim zgromadzone wszystkie narody, a on oddzieli ludy jeden od drugiego, jak pasterz oddziela owce od kóz. Umieści owce po swojej prawej stronie, a kozy po swojej lewej stronie. Wtedy król powie do tych po swojej prawicy: Pójdźcie, błogosławieni przez mojego Ojca; weźcie w posiadanie swoje królestwo przygotowane dla was od założenia świata, bo byłem głodny, a daliście mi jeść, byłem spragniony, a daliście mi pić, byłem przybyszem, a zaprosiliście mnie, potrzebowałem ubrania, a przyodzialiście mnie, byłem chory, a zaopiekowaliście się mną, byłem w więzieniu, a przyszliście mnie odwiedzić. Wtedy odpowiedzą mu sprawiedliwi: «Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Cię albo spragnionym, i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i zaprosiliśmy Cię do środka lub potrzebującego ubrania i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzimy cię chorego lub w więzieniu i odwiedzamy cię?” Król odpowie: Zaprawdę powiadam wam, cokolwiek uczyniliście jednemu z tych moich braci najmniejszych, mnie uczyniliście.

Rzymian 14:19 Naśladujmy więc to, co służy pokojowi i tym, czym można budować drugiego.

Powinniśmy dążyć do pokoju i używać naszych słów i czynów, aby budować siebie nawzajem.

1. Siła pokoju: jak możemy współpracować na rzecz jedności

2. Budowanie siebie nawzajem: jak możemy coś zmienić

1. Filipian 4:8-9 - Wreszcie, bracia, wszystko, co prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co godne pochwały, jeśli jest jakaś doskonałość, jeśli jest coś godnego pochwały , pomyśl o tych rzeczach. Tego się nauczyliście, otrzymaliście, usłyszeliście i zobaczyliście we mnie – to praktykujcie, a Bóg pokoju będzie z wami.

2. Kolosan 3:12-14 - Przyobleczcie się zatem jako wybrani Boży, święci i umiłowani, we współczujące serca, w dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość, znosząc jedni drugich, a jeśli jeden ma skargę na drugiego, przebaczając sobie nawzajem Inny; jak Pan ci przebaczył, tak i ty musisz przebaczyć. A nade wszystko przyoblekają się w miłość, która spaja wszystko w doskonałej harmonii.

Rzymian 14:20 Bo mięso nie niszczy dzieła Bożego. Zaprawdę, wszystko jest czyste; lecz jest to złe dla człowieka, który je ze zgorszeniem.

Nie pozwólcie, aby wasze wybory żywieniowe zniszczyły dzieło Boże. Wszystko jest czyste, lecz niedobrze jest jeść w sposób powodujący zgorszenie.

1. Jedzenie z pokorą i szacunkiem

2. Siła wyborów żywieniowych

1. Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z was dba nie tylko o swoje własne interesy, ale także o interesy innych”.

2. 1 Koryntian 8:9 – „Baczcie jednak, aby to wasze prawo nie stało się w jakiś sposób zgorszeniem dla słabych”.

Rzymian 14:21 Niedobrze jest jeść mięsa ani pić wina, ani niczego, przez co brat twój się potknie, zgorszy się lub osłabnie.

Nie powinniśmy robić niczego, co powoduje, że druga osoba jest słaba, potyka się lub obraża.

1. Czynienie dobra innym: duchowy wpływ bezinteresownych czynów

2. Kochać innych: nie wyrządzać krzywdy swoim postępowaniem

1. Mateusza 7:12 – „Dlatego wszystko, co byście chcieli, aby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie; na tym polega Prawo i Prorocy”.

2. Efezjan 4:32 – „Bądźcie jedni dla drugich dobrzy, serdeczni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak Bóg wam przebaczył ze względu na Chrystusa”.

Rzymian 14:22 Czy masz wiarę? miej to dla siebie przed Bogiem. Szczęśliwy, kto nie potępia siebie w tym, na co pozwala.

Wierzący nie powinni osądzać siebie na podstawie tego, na co sobie pozwalają.

1. „Życie w równowadze: na co pozwalamy i co potępiamy”

2. „Moc autorefleksji: znajdowanie zadowolenia w planie Bożym”

1. Filipian 4:11-13 – „Nie żebym mówił o byciu w potrzebie, bo nauczyłem się zadowalać w każdej sytuacji. Umiem uniżać się i umiem obfitować. W każdej sytuacji i w każdych okolicznościach poznałem sekret stawienia czoła dostatkowi i głodowi, obfitości i potrzebie. Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia.

2. Galacjan 5:13-14 – „Albowiem powołani zostaliście, bracia, do wolności. Tylko nie wykorzystujcie swojej wolności jako okazji dla ciała, ale w miłości służcie sobie nawzajem. Całe Prawo bowiem wypełnia się w jednym słowie: „ Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.”

Rzymian 14:23 A kto wątpi, jeśli będzie jadł, będzie potępiony, bo nie je z wiary; bo wszystko, co nie jest z wiary, jest grzechem.

Ci, którzy nie są pewni, co robić, nie powinni działać pod wpływem wątpliwości, ponieważ wszystko, co dzieje się bez wiary, jest uważane za grzech.

1. Niech wiara kieruje twoimi działaniami.

2. Wątpliwość jest wrogiem wiary.

1. Hebrajczyków 11:6 – „A bez wiary nie można się mu podobać, bo kto chce zbliżyć się do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go szukają.”

2. Jakuba 1:5-8 – „Jeśli komuś z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana. Niech jednak prosi z wiarą i bez wątpienia o Kto wątpi, jest jak fala morska, którą wiatr gna i miota. Nie należy bowiem sądzić, że otrzyma coś od Pana; jest to człowiek o rozdwojonym umyśle, niestały na wszystkich swoich drogach.

Rzymian 15 stanowi kontynuację dyskusji z poprzedniego rozdziału na temat życia chrześcijańskiego, skupiając się na wzajemnym budowaniu, Chrystusie jako wzorzec akceptacji i posłudze Pawła wobec pogan.

1. akapit: Rozdział rozpoczyna się od Pawła, który radzi wierzącym, że my, którzy jesteśmy silni, powinniśmy znosić słabości, a nie zadowalać się sobą, każdy powinien podobać się naszym bliźnim, dobrze ich budować . Wskazuje, że Chrystus nie podobał się sobie, ale jak jest napisane: „Obelgi, które wy obrażacie, spadły na mnie” (Rzymian 15:1-3). Zauważa, że wszystko, co zostało napisane w przeszłości, zostało napisane, uczy nas,

abyśmy dzięki wytrwałości i pocieszeniu Pismo Święte mogło mieć nadzieję (Rzymian 15:4).

2. akapit: W wersetach 5-13 Paweł modli się o jedność między wierzącymi, aby jednym umysłem i jednym głosem chwalili Boga. Namawia ich, aby akceptowali siebie nawzajem, tak jak przyjął ich Chrystus, aby przynosić chwałę Bogu. Następnie opisuje, w jaki sposób Jezus stał się sługą. Żydzi potwierdzają obietnice złożone patriarchom. Poganie mogą wysławiać Boga swoim miłosierdziem, cytując kilka fragmentów Starego Testamentu. Pokazują inkluzywną naturę. Boży plan zbawienia kulminuje jego nadzieję. (Rzymian 15:5-13).

3. akapit: Począwszy od wersetu 14, Paweł opowiada o swojej służbie wśród pogan, wyrażając swoją ambicję głoszenia ewangelii tam, gdzie nie jest znany Chrystus, aby nie budował fundamentu na kimś innym (Rzymian 15:20). Wyjaśnia, dlaczego uniemożliwiono mu odwiedzenie Rzymu z powodu tej pracy misyjnej, ale teraz nie ma już tych regionów, ponieważ od wielu lat tęsknił za wizytą w Rzymie, kiedy jedzie. Hiszpania ma nadzieję zobaczyć ich podczas przejazdu, a jeśli po raz pierwszy się tam uda, pomogą mu w podróży przez jakiś czas w ich towarzystwie (Rzymian 15:22-24). Rozdział kończy się planem Pawła. Wizyta w Jerozolimie, nabożeństwo. Lud Pański, który tam prosi o modlitwę, może być bezpieczny. Niewierzący. Ofiary nabożeństwa w Judei mogą być akceptowalne. Cel świętych, przyjdźcie bezpiecznie, zobaczcie ich, zgodnie z wolą Boga, napełnioną wspólną radością, pokrzepieniem. Rzymian 15:30-32). Daje to wgląd w misjonarską pasję serca apostoła, która szerzyła ewangelię w niedostępnych obszarach.

Rzymian 15:1 My zatem, którzy jesteśmy silni, powinniśmy znosić słabości słabych, a nie zadowalać się sobą.

Powinniśmy chcieć pomagać potrzebującym, a nie zawsze dbać o własne interesy.

1: Bądź dobrym Samarytaninem – kochaj innych i służ im

2: Nie zadowalanie siebie – stawianie innych ponad siebie

1: Mateusza 22:36-40 – Kochaj Boga i kochaj bliźniego

2: Filipian 2:3-4 – Nie rób nic z samolubnych ambicji

Rzymian 15:2 Niech każdy z nas podoba się bliźniemu dla jego dobra ku zbudowaniu.

Starajmy się podobać bliźnim, aby się wzajemnie budować.

1. „Kochaj bliźniego: klucz do zbudowania”

2. „Siła jedności poprzez miłość”

1. Efezjan 4:29 „Niech z ust waszych nie wychodzi żadna mowa szkodliwa, lecz dobra, ku zbudowaniu, aby przyniosła łaskę słuchaczom”.

2. Kolosan 3:12-14 „Przyobleczcie się zatem jako wybrani Boży, święci i umiłowani, wnętrzności miłosierdzia, dobroć, pokora umysłu, łagodność, cierpliwość. Znosząc jedni drugich i przebaczając sobie nawzajem, jeśli kto spierajcie się z kimkolwiek. Jak Chrystus wam przebaczył, tak i wy. A ponad to wszystko przyobleczcie się w miłość, która jest więzią doskonałości.

Rzymian 15:3 Bo nawet Chrystus nie podobał się sobie; lecz jak napisano: Spadli na mnie urągania urągających tobie.

Ofiara Chrystusa jest wzorem tego, jak stawiać innych na pierwszym miejscu.

1: Powinniśmy naśladować przykład bezinteresowności Chrystusa, aby stawiać innych na pierwszym miejscu w naszym życiu.

2: Podobnie jak Jezus, powinniśmy znosić zniewagi innych dla dobra innych.

1: Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne korzyści, ale każdy z was na dobro drugiego.”

2: Mateusza 5:39 – „Ale powiadam wam, nie stawiajcie oporu złemu. Jeśli ktoś cię uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi”.

Rzymian 15:4 Bo wszystko, co dawniej napisano, napisano dla naszego pouczenia, abyśmy przez cierpliwość i przez pociechę Pism nadzieję mieli.

Słowo Boże jest dla nas źródłem pocieszenia i nadziei.

1: „Cierpliwość i pocieszenie w Pismach”

2: „Nadzieja, którą otrzymujemy ze Słowa Bożego”

1: Psalm 119:105 „Słowo Twoje jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce”.

2: Hebrajczyków 4:12 „Albowiem słowo Boże jest żywe i skuteczne, ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, rozeznające myśli i zamiary serca .”

Rzymian 15:5 A niech Bóg cierpliwości i pocieszenia sprawi, abyście byli jedni wobec drugich podobni na wzór Jezusa Chrystusa:

Paweł nalega, aby Kościół rzymski był zjednoczony w wierze i okazywał sobie wzajemną cierpliwość, tak jak Jezus Chrystus.

1. „Cierpliwość w jedności: moc Chrystusa w naszym życiu”

2. „Życie w zgodzie z Jezusem: osiągnięcie jedności poprzez cierpliwość”

1. Efezjan 4:3 – „Dokładajcie wszelkich starań, aby zachować jedność Ducha w węźle pokoju”.

2. Kolosan 3:13 – „Znoście jedni drugich i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli ktoś z was ma do kogoś żal. Przebaczajcie, jak Pan wam przebaczył”.

Rzymian 15:6 Abyście jednym umysłem i jednymi ustami wychwalali Boga, Ojca naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Możemy czcić i wychwalać Boga poprzez zjednoczone i jednolite wyrażanie uwielbienia.

1: „Jedność w uwielbieniu”

2: „Wspólne wielbienie Boga”

1: Filipian 2:5-11 - Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz ogołocił się przez przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi.

2: Psalm 34:3 - Wysławiajcie ze mną Pana i wspólnie wywyższajmy Jego imię!

Rzymian 15:7 Dlatego przyjmujcie jedni drugich, jak i Chrystus przyjął nas ku chwale Bożej.

Chrześcijanie powinni przyjmować siebie nawzajem tak, jak przyjął nas Chrystus, aby przynosić chwałę Bogu.

1. Siła akceptacji: jak możemy wychwalać Boga poprzez miłość do innych

2. Kochać wszystkich: jak możemy odzwierciedlać Chrystusa poprzez nasze działania

1. Jana 13:34-35 – „Daję wam nowe przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem, abyście i wy się wzajemnie miłowali. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie miejcie wzajemną miłość”.

2. Efezjan 4:2-3 – „Z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, starając się zachować jedność Ducha w węźle pokoju”.

Rzymian 15:8 Mówię teraz, że Jezus Chrystus był sługą obrzezania dla prawdy Bożej, aby potwierdzić obietnice dane ojcom:

Jezus Chrystus był sługą Bożym, który miał wypełnić obietnice dane ojcom.

1. Spełnienie Bożych obietnic

2. Jezus Chrystus: Minister Boży

1. Izajasz 55:11 – „Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona, co mi się podoba, i pomyślnie spełni tę rzecz, do której je posłałem. "

2. Hebrajczyków 11:17-19 – „Przez wiarę Abraham, poddany próbie, ofiarował Izaaka, a ten, który otrzymał obietnice, ofiarował swojego jednorodzonego syna, o którym powiedziano: „W Izaaku będzie potomstwo twoje”. powołany”, dochodząc do wniosku, że Bóg był w stanie go wskrzesić nawet z martwych, z których też go otrzymał w sensie przenośnym”.

Rzymian 15:9 I aby poganie chwalili Boga za jego miłosierdzie; jak napisano: Dlatego wyznaję cię między poganami i będę śpiewał imieniu twojemu.

Poganie mogli wychwalać Boga za Jego miłosierdzie, o czym napisano w Liście do Rzymian 15:9.

1. Miłosierdzie Boże źródłem błogosławieństw i chwały

2. Celebracja Bożego Miłosierdzia: wyraz wdzięczności

1. Psalm 18:49 - Dlatego będę Cię wysławiał, Panie, wśród narodów i będę śpiewał Twojemu imieniu.

2. Efezjan 2:4-5 - Ale Bóg, bogaty w miłosierdzie, przez swoją wielką miłość, którą nas umiłował, nawet gdy byliśmy martwi w grzechach, ożywił nas razem z Chrystusem (łaską jesteście zbawieni).

Rzymian 15:10 I znowu mówi: Radujcie się, poganie, wraz z jego ludem.

Paweł wzywa pogan, aby się radowali i świętowali z ludem Bożym.

1. Siła jedności: radowanie się z ludem Bożym

2. Radość z przynależności: Świętowanie z Rodziną Bożą

1. Psalm 133:1 – „Oto jak dobrze i jak miło, gdy bracia mieszkają razem w jedności!”

2. Galacjan 6:10 – „Dlatego, dopóki mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim, zwłaszcza tym, którzy są domownikami wiary”.

Rzymian 15:11 I znowu: Chwalcie Pana, wszyscy poganie; i chwalcie go wszyscy.

Paweł nawołuje zarówno pogan, jak i ludzi, aby chwalili i wysławiali Pana.

1. Moc uwielbienia: jak oddawanie czci Bogu odblokowuje Jego błogosławieństwo

2. Radość w Panu: celebrowanie naszego zbawienia poprzez uwielbienie

1. Psalm 28:6-7 – „Błogosławiony Pan, bo wysłuchał głosu moich błagań o miłosierdzie. Pan jest moją siłą i moją tarczą. W Nim ufa moje serce i doznaję pomocy, moje serce się raduje. i moją pieśnią dziękuję mu.”

2. Objawienie 5:11-13 – „Wtedy spojrzałem i usłyszałem wokół tronu, żywych stworzeń i starszych głos wielu aniołów, liczących miriady miriad i tysiące tysięcy, mówiących donośnym głosem: „Godzien jest Baranek zabity, aby otrzymać moc i bogactwo, i mądrość, i moc, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo!” I słyszałem, jak wszelkie stworzenie na niebie i na ziemi, pod ziemią i w morzu, i wszystko, co w nich jest, mówiło: Zasiadającemu na tronie i Barankowi błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc na wieki wieków. kiedykolwiek!"

Rzymian 15:12 I znowu Ezajasz mówi: Będzie korzeń Jessego i ten, który powstanie, aby królować nad poganami; w nim poganie będą ufać.

Ten werset z Listu do Rzymian mówi o przyjściu korzenia Jessego, który będzie panował nad poganami i któremu poganie będą ufać.

1. Obietnica godnego zaufania władcy: jak Jezus wypełnia proroctwo Izajasza

2. Nadzieja króla: poleganie na Jezusie w niespokojnym świecie

1. Izajasz 11:10 – „I w owym dniu wyrośnie korzeń Jessego, który będzie sztandarem ludu; poganie będą go szukać.”

2. Izajasz 11:1-2 – „I wyrośnie różdżka z pnia Jessego, i wyrośnie odrośl z jego korzeni, i spocznie na nim duch Pański, duch mądrości i rozumu, ducha rady i mocy, ducha wiedzy i bojaźni Pańskiej”.

Rzymian 15:13 A teraz Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem w wierze, abyście obfitowali w nadzieję przez moc Ducha Świętego.

Bóg daje nam radość i pokój poprzez wiarę w Niego, pozwalając nam pokładać w Nim nadzieję.

1. Moc nadziei w Duchu Świętym

2. Wypełnianie radości i pokoju poprzez wiarę

1. Izajasz 40:31 Ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

2. Psalm 31:24 Bądźcie odważni, a on wzmocni wasze serca, wszyscy, którzy pokładacie nadzieję w Panu.

Rzymian 15:14 I ja sam jestem o was przekonany, bracia moi, że i wy jesteście pełni dobroci, pełni wszelkiej wiedzy i zdolni także do wzajemnego napominania.

Bracia z Rzymian 15:14 są pełni dobroci i wiedzy i potrafią się wzajemnie napominać.

1. Moc wspólnej pracy: uznanie korzyści płynących z jedności we wspólnocie wierzących

2. Siła wsparcia: jak zachęcać i podnosić na duchu siebie nawzajem jako Kościół

1. Efezjan 4:2-3 – „Z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, chcąc zachować jedność Ducha w węźle pokoju”.

2. 1 Koryntian 12:12-13 – „Jak bowiem ciało jest jedno, a członków ma wiele, a wszystkie członki ciała, choć jest ich wiele, stanowią jedno ciało, tak też jest z Chrystusem. Bo w jednym Duchu byliśmy wszyscy zostali ochrzczeni w jedno ciało – Żydzi lub Grecy, niewolnicy i wolni – i wszyscy zostali napojeni jednym Duchem”.

Rzymian 15:15 Jednakże, bracia, pisałem wam w jakiś sposób odważniej, mając na myśli was, ze względu na łaskę daną mi od Boga,

Paweł przypomina Kościołowi rzymskiemu o łasce, jaką dał mu Bóg.

1. Niezachwiana łaska Boża

2. Moc przypomnień

1. Efezjan 2:8-9 Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę i to nie z was; jest to dar Boży, a nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

2. Księga Przysłów 3:5–6 Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Wyznawajcie Go na wszystkich swoich drogach, a On będzie kierował waszymi ścieżkami.

Rzymian 15:16 Abym był sługą Jezusa Chrystusa dla pogan, pełniąc ewangelię Bożą, aby ofiara pogan była przyjemna, będąc uświęconym przez Ducha Świętego.

Paweł został wyznaczony na sługę Jezusa Chrystusa wśród pogan, głosząc ewangelię Bożą, aby poganie zostali uświęceni przez Ducha Świętego.

1. Przyjęcie powołania: służba Pawła wśród pogan

2. Uświęcająca moc Ducha Świętego

1. Izajasz 61:1-2 – „Duch Pana Boga nade mną, gdyż Pan namaścił mnie, abym zwiastował dobrą nowinę cichym, posłał mnie, abym opatrzył tych, którzy mają złamane serce, abym głosił jeńcom wolność i otwarcie więzienia dla związanych, aby obwieścić rok łaski Pana”.

2. 2 Koryntian 5:17-21 – „Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe. I wszystko jest z Boga, który nas pojednał sobie przez Jezusa Chrystusa i powierzył nam posługę pojednania, to znaczy, że Bóg był w Chrystusie, jednając świat ze sobą, nie poczytując im ich wykroczeń, i powierzył nam słowo pojednania. jesteśmy ambasadorami Chrystusa, jak gdyby Bóg was przez nas uprosił; prosimy was w zamian za Chrystusa, pojednajcie się z Bogiem, gdyż On uczynił grzechem dla nas tego, który nie znał grzechu, abyśmy stali się w nim sprawiedliwość Boża.”

Rzymian 15:17 Mam więc powód, aby się chlubić przez Jezusa Chrystusa w tym, co należy do Boga.

Paweł mówi o swojej chwale przez Jezusa Chrystusa w odniesieniu do Boga.

1. Moc wiary: jak Jezus może pomóc nam żyć dla Boga

2. Sięganie po chwałę: jak znaleźć znaczenie dzięki Jezusowi Chrystusowi

1. Kolosan 3:17 - I cokolwiek czynicie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imieniu

Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

2. Jana 15:5 – Jestem winoroślą; jesteście gałęziami. Jeśli pozostaniecie we mnie, a ja w was, przyniesiecie obfity owoc; poza mną nic nie możesz zrobić.

Rzymian 15:18 Nie odważę się bowiem mówić o żadnej z tych rzeczy, których Chrystus nie dokonał przeze mnie, aby narody były posłuszne słowem i czynem,

Paweł stwierdza, że nie będzie mówił o niczym, czego Chrystus nie dokonał przez niego, aby poganie byli posłuszni zarówno w słowie, jak i uczynku.

1. Moc posłuszeństwa: przykład służenia Chrystusowi przez Pawła

2. Wspólna praca dla Królestwa Bożego: jedność przez posłuszeństwo

1. Efezjan 4:1-3 - Dlatego ja, więzień Pana, namawiam was, abyście postępowali w sposób godny powołania, do którego zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, pragnącej zachować jedność Ducha w węźle pokoju.

2. Filipian 2:12-13 - Dlatego, umiłowani moi, jak zawsze byliście posłuszni, tak teraz nie tylko jak w mojej obecności, ale o wiele bardziej pod moją nieobecność, z bojaźnią i drżeniem sprawujcie swoje zbawienie z bojaźnią i drżeniem, bo to jest Bóg który w was działa, aby chcieć i działać dla swego upodobania.

Rzymian 15:19 Przez potężne znaki i cuda, mocą Ducha Bożego; tak że od Jerozolimy aż do Illyricum w pełni głosiłem ewangelię Chrystusową.

Paweł głosił ewangelię Chrystusa w całej Jerozolimie i Illyricum mocą Ducha Bożego.

1: Moc głoszenia ewangelii

2: Siła Ducha Świętego

1: Dzieje Apostolskie 1:8 – „Ale otrzymacie moc, gdy Duch Święty zstąpi na was. I będziecie moimi świadkami, opowiadającymi o mnie ludziom wszędzie – w Jerozolimie, w całej Judei, w Samarii i aż po krańce ziemi .”

2:1 Koryntian 2:4 – „Moje orędzie i głoszenie nie opierały się na mądrych i przekonujących słowach, lecz na ukazaniu mocy Ducha”.

Rzymian 15:20 Tak też starałem się głosić ewangelię tam, gdzie nie było imienia Chrystusa, abym nie budował na fundamencie innego człowieka:

Paweł starał się głosić Ewangelię tam, gdzie nie był znany Chrystus, aby nie musiał budować na fundamencie innego człowieka.

1. Znaczenie bycia pionierem Ewangelii

2. Obowiązek bycia świadkiem Ewangelii

1. Rzymian 10:14-15 – Jak więc mają wzywać tego, w którego nie uwierzyli? i jak uwierzą w Tego, o którym nie słyszeli? i jak usłyszą bez kaznodziei? A jakże mają głosić, jeśli nie zostaną posłani?

2. Dzieje Apostolskie 16:6-10 - A gdy obeszli Frygię i okolice Galacji, a Duch Święty zabronił im głosić słowo w Azji, przyszli do Myzji i postanowili udać się do Bitynii: lecz Duch ich nie dopuścił. A mijając Mysię, zeszli do Troady. I w nocy miał Paweł widzenie; Stał tam pewien Macedończyk i modlił się do niego, mówiąc: Przepraw się do Macedonii i pomóż nam. A po tym widzeniu natychmiast staraliśmy się udać do Macedonii, przekonani, że Pan nas powołał, abyśmy głosili im ewangelię.

Rzymian 15:21 Ale jak napisano: Zobaczą, o kim nie mówiono, a ci, którzy nie słyszeli, zrozumieją.

Boże przesłanie zbawienia jest dla wszystkich, a nie tylko dla tych, którzy już je zaznajomili.

1: Dobra Nowina o Zbawieniu jest dla wszystkich

2: Zrozumienie nieznanego poprzez wiarę

1: Izajasz 52:15: „Tak pokropi wiele narodów; królowie zamkną przed nim usta. Zobaczą bowiem to, czego im nie powiedziano; i rozważą to, czego nie słyszeli”.

2: Łk 24:47: „I aby w imię jego głoszono wśród wszystkich narodów, począwszy od Jerozolimy, pokutę i odpuszczenie grzechów”.

Rzymian 15:22 Z tego też powodu znacznie utrudniano mi przyjście do was.

Z jakiegoś bliżej nieokreślonego powodu Paweł nie mógł odwiedzić Rzymian.

1. Znaczenie pokonywania przeszkód w życiu

2. Siła wytrwałości

1. Filipian 4:13 - Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.

2. 2 Koryntian 12:9-10 - Wystarczy ci mojej łaski, gdyż moja moc doskonali się w słabości.

Rzymian 15:23 Ale teraz nie mając już miejsca w tych stronach i mając wielkie pragnienie przybycia do was przez te wiele lat;

Paweł wyraża chęć odwiedzenia wierzących w Rzymie.

1. Siła pragnień: nauka zdecydowanego realizowania marzeń

2. Wartość relacji: duchowy wzrost we wspólnocie

1. Filipian 3:10-14 – Dążenie do Chrystusa i Jego sprawiedliwości

2. Hebrajczyków 10:24-25 – Zachęcajcie się nawzajem i wzbudzajcie miłość i dobre uczynki

Rzymian 15:24 Ilekroć udam się do Hiszpanii, przyjdę do was, ufam bowiem, że zobaczę was w mojej podróży i że zostanę tam prowadzony przez was, jeśli najpierw trochę wypełnię się waszym towarzystwem.

Paweł wyraża pragnienie odwiedzenia Rzymian w Hiszpanii i towarzyszenia im w podróży.

1. Znaczenie towarzystwa w naszych podróżach przez życie.

2. Jak towarzystwo może nam pomóc w naszej duchowej podróży.

1. Kaznodziei 4:9-12 – Lepiej jest dwóm niż jednemu; gdyż mają dobrą zapłatę za swoją pracę.

2. Przysłów 27:17 - Żelazo ostrzy żelazo; tak człowiek zaostrza oblicze przyjaciela swego.

Rzymian 15:25 Ale teraz idę do Jerozolimy, aby służyć świętym.

Paweł udaje się do Jerozolimy, aby służyć świętym.

1. Wierni słudzy Boży: Paweł i moc poświęcenia

2. Służba świętym: wezwanie do chrześcijańskiego działania

1. Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z was dba nie tylko o swój własny interes, ale także o dobro innych”.

2. 1 Piotra 4:10 – „Ponieważ każdy otrzymał dar, używajcie go, aby służyć sobie nawzajem, jako dobrzy szafarze różnorodnej łaski Bożej”.

Rzymian 15:26 Spodobało się bowiem Macedonii i Achai złożyć pewną datkę na rzecz biednych świętych, którzy są w Jerozolimie.

Mieszkańcy Macedonii i Achai z radością przekazali datki finansowe biednym świętym w Jerozolimie.

1. Hojność: przyjemność dawania

2. Łaska Boża: Błogosławcie obficie tych, którzy dają

1. 2 Koryntian 9:7 - Każdy z was powinien dawać to, co postanowił w swoim sercu dać, nie niechętnie lub pod przymusem, gdyż Bóg miłuje ochotnego dawcę.

2. Przysłów 11:24-25 – Jedna osoba daje darmo, a zyskuje jeszcze więcej; inny

wstrzymuje się nadmiernie, ale popada w ubóstwo. Hojna osoba będzie prosperować; kto pokrzepia innych, będzie pokrzepiony.

Rzymian 15:27 Zaprawdę, podobało im się to; i oni są ich dłużnikami. Jeżeli bowiem poganie stali się uczestnikami ich spraw duchowych, ich obowiązkiem jest także służenie im w sprawach cielesnych.

Poganie mają obowiązek służyć narodowi żydowskiemu w sprawach doczesnych, ponieważ Żydzi dzielili się z poganami swoimi duchowymi darami.

1. Zbieranie tego, co siejemy: Obowiązek pogan wobec Żydów.

2. Dzielenie się błogosławieństwami: Znaczenie dawania czegoś od siebie.

1. Galacjan 6:7-8 - Nie dajcie się zwieść: Bóg nie daje się naśmiewać, bo co kto posieje, to i żąć będzie. Kto bowiem sieje dla własnego ciała, z ciała będzie żnił zepsucie, a kto sieje dla Ducha, z Ducha będzie zbierał życie wieczne.

2. Przysłów 19:17 - Kto jest hojny dla ubogiego, pożycza Panu, a on mu odpłaci za jego uczynek.

Rzymian 15:28 Kiedy więc to uczynię i zapieczętuję dla nich ten owoc, przyjdę przez was do Hiszpanii.

Paweł planował podróż do Hiszpanii i przywiezienie ze sobą owoców swojej misji.

1. Owoc naszej wiary: co zabieramy ze sobą w podróż

2. Boży plan dla naszego życia: podążanie ścieżką, którą dla nas wyznaczył

1. Mateusza 6:33 - Szukajcie najpierw jego królestwa i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane.

2. Filipian 4:13 – Wszystko to mogę w Tym, który mnie umacnia.

Rzymian 15:29 I jestem pewien, że gdy przyjdę do was, przyjdę w pełni błogosławieństw ewangelii Chrystusowej.

Paweł ma pewność, że po przybyciu do Rzymian przyniesie pełnię Ewangelii Chrystusowej.

1. Błogosławieństwo Ewangelii – Rzymian 15:29

2. Wypełnianie Ewangelii - Rzymian 15:29

1. Rzymian 10:14-15 – Jak mogą słuchać, skoro nikt im nie głosi?

2. Galacjan 6:9 - Nie ustawajmy się w czynieniu dobra, bo we właściwym czasie zbierzemy żniwo, jeśli się nie poddamy.

Rzymian 15:30 Proszę was, bracia, przez wzgląd na Pana Jezusa Chrystusa i przez miłość Ducha, abyście wspólnie ze mną walczyli w swoich modlitwach do Boga za mnie;

Paweł prosi braci, aby modlili się za niego w imię Jezusa Chrystusa i z miłości do Ducha.

1. Moc wspólnej modlitwy

2. Znaczenie wzajemnego wspierania się

1. Dzieje Apostolskie 12:5 – Piotr przebywał w więzieniu, a Kościół modlił się za niego i został cudownie uwolniony.

2. Efezjan 6:18 - Módlcie się w Duchu przy każdej okazji za pomocą wszelkiego rodzaju modlitw i próśb.

Rzymian 15:31 Abym został wybawiony od niewierzących w Judei; i aby moja służba, którą pełnię dla Jerozolimy, została przyjęta przez świętych;

Paweł pragnie wyzwolenia od tych, którzy nie wierzą w Judei, i ma nadzieję, że święci przyjmą jego służbę dla Jerozolimy.

1. Życie w niewierze: niebezpieczeństwo odmowy wiary

2. Służba Panu: siła poświęcenia i zaangażowania

1. Jana 3:16-18 „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, aby świat został przez Niego zbawiony. Kto w Niego wierzy, nie będzie potępiony, ale kto nie wierzy, już został potępiony, ponieważ nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego”.

2. Jakuba 1:22-25 „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który uważnie przygląda się w lustrze swemu naturalnemu obliczu. Bo patrzy na siebie, odchodzi i natychmiast zapomina, jaki był. Kto jednak wpatruje się w doskonałe prawo, prawo wolności, i wytrwa, nie będąc słuchaczem, który zapomina, ale wykonawcą, który działa, ten będzie błogosławiony w swym działaniu”.

Rzymian 15:32 Abym za wolą Bożą z radością przyszedł do was i wraz z wami doznał orzeźwienia.

Paweł wyraża pragnienie przychodzenia do wierzących w Rzymie z radością i pokrzepiania się w ich obecności.

1. Poleganie na woli Bożej: jak odnajdujemy radość i orzeźwienie

2. Moc społeczności: jak otrzymujemy od siebie nawzajem radość i orzeźwienie

1. Filipian 4:4-7 – Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtórzę: radujcie się. Niech wszyscy poznają Twój rozsądek. Pan jest blisko; nie zamartwiajcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

2. Hebrajczyków 10:24-25 - Zastanówmy się też, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem, a tym bardziej, jak widzisz zbliżający się Dzień.

Rzymian 15:33 Teraz Bóg pokoju niech będzie z wami wszystkimi. Amen.

Paweł przesyła błogosławieństwo mieszkańcom Rzymu, życząc im pokoju od Boga.

1. Pokój Boży w naszym życiu: jak żyć w komforcie Jego ochrony

2. Błogosławieństwo pokoju: zwrócenie się do Boga z naszymi problemami

1. Filipian 4:6-7 - Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

2. Łk 12:22-26 - I rzekł do swoich uczniów: Dlatego wam mówię: Nie martwcie się o swoje życie ani o to, co będziecie jeść, ani o swoje ciało, w co się ubierzecie. Bo życie to coś więcej niż pokarm, a ciało to więcej niż ubranie. Spójrzcie na kruki: nie sieją i nie żną, nie mają spichlerzy ani stodoły, a jednak Bóg je żywi. O ileż większą wartość jesteście wy niż ptaki! A który z was, będąc niespokojnym, może przedłużyć swoje życie o jedną godzinę? Jeśli więc nie jesteś w stanie zrobić tak małej rzeczy, dlaczego martwisz się o resztę?

Rzymian 16 to końcowy rozdział listu Pawła do Rzymian. Zawiera osobiste pozdrowienia dla różnych osób w kościele rzymskim, ostrzeżenia przed ludźmi powodującymi podziały i końcową doksologię.

1. akapit: Rozdział rozpoczyna się od Pawła, który pochwala Febe, diakonisę kościoła w Kenchreach, prosząc wierzących w Rzymie, aby przyjęli ją w sposób godny świętych i pomogli jej we wszystkim, czego od nich będzie potrzebować. Przesyła pozdrowienia Pryscylli i Akwili, swoim współpracownikom w Chrystusie Jezusie, którzy ryzykowali dla niego życie (Rzymian 16:1-4). Kontynuuje, pozdrawiając liczne inne osoby, takie jak Epenetus, Maria, Andronik, Junia i inne, podkreślając ich wierność (Rzymian 16:5-15).

2. akapit: W wersetach 17-20 Paweł ostrzega przed tymi, którzy powodują podziały i stawiają przeszkody sprzeczne z doktryną, której się nauczyli, doradzając wierzącym, aby trzymali się od nich z daleka (Rzymian 16:17). Ostrzega, że tacy ludzie nie służą Chrystusowi, ale swoim własnym apetytom, używając gładkiej mowy i pochlebstw, zwodząc naiwne umysły (Rzymian 16:18). Pomimo tego ostrzeżenia, pochwala, że posłuszeństwo Rzymian było zgłaszane wszystkim, więc raduje się z nich, chce, aby byli mądrzy, jaki dobry niewinny, co zły Bóg, pokój wkrótce zetrze szatana pod nogami, łaska Panie Jezu, bądź z tobą (Rzymian 16:19-20).

3. akapit: Od wersetu 21 Paweł przesyła pozdrowienia w imieniu swoich towarzyszy, takich jak Tymoteusz Lucjusz Jazon Sosipater Tertius Gajusz Erastus Quartus (Rzymian 16:21-23). List kończy się rozbudowaną doksologią: „Teraz On może was utwierdzić w zgodzie z moją ewangelią, głoszeniem Jezusa Chrystusa, tajemnicą objawienia, trzymaną w tajemnicy od wieków, teraz objawioną w pismach proroczych, nakazaniem wiecznego Boga, który dał poznać wszystkie narody, doprowadźcie do posłuszeństwa wiarę, chwałę tylko mądrego Boga przez Jezusa Chrystusa na wieki. ! Amen” (Rzymian 16:25-27). To wzmacnia motywy zbawienia ewangelii przez wiarę Jezusa Chrystusa, boski plan mądrości rozwijający wieki na chwałę Boga.

Rzymian 16:1 Polecam wam Febe, siostrę naszą, która jest służebnicą Kościoła, który jest w Kenchrei:

Paweł poleca czytelnikom swojego listu Febe, służebnicę kościoła w Kenchrei.

1. Znaczenie służenia Kościołowi

2. Celebracja wkładu kobiet w Kościół

1. Hebrajczyków 13:17 - Bądźcie posłuszni przełożonym wami i poddajcie się; oni bowiem czuwają nad duszami waszymi, jak ci, którzy mają zdać sprawę, aby czynili to z radością, a nie ze smutkiem; bo to jest dla Ciebie nieopłacalne.

2. 1 Piotra 4:10 - Jak każdy człowiek otrzymał dar, tak też służcie sobie nawzajem, jako dobrzy szafarze różnorodnej łaski Bożej.

Rzymian 16:2 Abyście ją przyjęli w Panu, jak przystoi świętym, i abyście jej pomagali we wszystkim, czego od was potrzebuje, gdyż była pomocnicą wielu, a także mnie.

Ten fragment mówi o znaczeniu pomagania i wspierania tych, którzy zrobili to samo dla nas i innych.

1. „Bądź pomocnikiem: wspieraj innych w potrzebie”

2. „Moc zachęty: podnoszenie na duchu innych poprzez życzliwość”

1. Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro drugiego.”

2. Przysłów 3:27-28 - „Nie odmawiaj dobra tym, którym się ono należy, gdy jest to w twojej mocy. Nie mów bliźniemu: «Wróć jutro, a dam ci to ”-kiedy już go masz przy sobie.”

Rzymian 16:3 Pozdrówcie Pryscyllę i Akwilę, moich pomocników w Chrystusie Jezusie:

Paweł pozdrawia Pryscyllę i Akwilę, którzy byli jego pomocnikami w szerzeniu Ewangelii Jezusa Chrystusa.

1. Siła partnerstwa w służbie

2. Okazywanie wdzięczności tym, którzy służą

1. Efezjan 4:1-3 - Dlatego ja, więzień Pana, namawiam was, abyście postępowali w sposób godny powołania, do którego zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, pragnącej zachować jedność Ducha w węźle pokoju.

2. 1 Tesaloniczan 5:12-13 - Prosimy was, bracia, abyście szanowali tych, którzy wśród was pracują i przewodzą wam w Panu, i którzy was napominają, i abyście ich bardzo cenili w miłości ze względu na ich pracę. Bądźcie spokojni między sobą.

Rzymian 16:4 Którzy za moje życie nadstawili kark, którym nie tylko ja dziękuję, ale i wszystkie kościoły pogańskie.

Paweł wyraża swoją wdzięczność tym, którzy ryzykowali życie dla niego, oraz dla kościołów pogańskich.

1: Siła wdzięczności: jak okazywać wdzięczność tym, którzy przekraczają granice

2: Ryzyko wiary: jak wytrwać w obliczu niepewności

1: Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

2: Jakuba 2:26 – „Bo tak jak ciało bez ducha jest martwe, tak też jest martwa wiara bez uczynków”.

Rzymian 16:5 Podobnie pozdrówcie Kościół, który jest w ich domu. Pozdrówcie mojego umiłowanego Epaenetusa, który jest pierwociną Achai dla Chrystusa.

Ten fragment dotyczy polecenia Pawła, aby pozdrowić kościół w domu Epaeneta, a także pozdrowić Epaeneta, który był pierwszym nawróconym na chrześcijaństwo w Achai.

1: Każdy ma potencjał, aby być pierwocinami ewangelii – Epaenetus był pierwszym nawróconym w Achai i stanowi przypomnienie, aby jako pierwszy dzielić się ewangelią.

2: Zawsze powinniśmy znaleźć czas, aby się pozdrowić i rozpoznać, tak jak Paweł polecił to zrobić kościołowi w domu Epaenetusa.

1: Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I oto , jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków.”

2: Dzieje Apostolskie 8:4 – „A ci, którzy się rozproszyli, chodzili, głosząc słowo”.

Rzymian 16:6 Pozdrówcie Marię, która zadała nam wiele pracy.

Maria była pracowitą i wierną służebnicą Kościoła.

1. Wartość ciężkiej pracy – Rzymian 16:6

2. Uznanie wiernej służby – Rzymian 16:6

1. Przysłów 10:4 – „Ubogim staje się ten, kto pracuje opieszałą ręką, lecz ręka pracowitego wzbogaca”.

2. Przysłów 12:24 – „Ręka pracowitych będzie rządzić, ale leniwi będą pod daniną”.

Rzymian 16:7 Pozdrówcie Andronika i Junię, moich krewnych i moich współwięźniów, którzy są znani wśród apostołów, którzy też byli w Chrystusie przede mną.

Wśród apostołów wyróżniali się Andronik i Junia, którzy byli w Chrystusie przed Pawłem.

1. Znaczenie Andronika i Junii jako apostołów

2. Moc bycia w Chrystusie przed innymi

1. Dzieje Apostolskie 17:11-12, przesłanie Pawła o zbawieniu w Chrystusie

2. Mateusza 22:37-40, przykazanie Chrystusa o miłości Boga i bliźniego

Rzymian 16:8 Pozdrówcie Ampliasa, mojego umiłowanego w Panu.

Paweł przesyła pozdrowienie Ampliasowi, wyrażając swoją miłość do niego w Panu.

1. Miłować się wzajemnie w Panu: przykład Pawła i Ampliasa

2. Być umiłowanym w Panu: błogosławieństwo Ampliasa

1. 1 Jana 4:7-11: „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, ponieważ Bóg jest miłość. W tym objawiła się miłość Boga między nami, że Bóg posłał swego jednorodzonego Syna na świat, abyśmy przez niego żyli. Na tym polega miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On nas umiłował i posłał swego Syna, aby był przebłaganiem za nasze grzechy. Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłował, to i my powinniśmy miłować się wzajemnie."

2. 1 Koryntian 13:1-8: „Jeśli mówię językami ludzi i aniołów, ale nie mam miłości, jestem dźwięcznym gongiem lub cymbałem brzęczącym. I jeśli mam moc proroczą i rozumiem wszystkie tajemnice i wszelką wiedzę i gdybym miał całą wiarę, aby góry przenosić, ale nie miałbym miłości, jestem niczym. Jeśli rozdam wszystko, co mam, i jeśli wydam swoje ciało na spalenie, ale nie mam miłości, nic nie zyskuje. Miłość jest cierpliwa i łaskawa, miłość nie zazdrości i nie chełpi się, nie jest arogancka ani niegrzeczna, nie upiera się przy swoim, nie jest drażliwa ani złośliwa, nie cieszy się z nieprawości, ale współweseli się z prawdę. Miłość wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma.

Rzymian 16:9 Pozdrówcie Urbana, naszego pomocnika w Chrystusie, i Stachysa, mojego umiłowanego.

Ten fragment jest pozdrowieniem Pawła skierowanym do dwóch jego przyjaciół, Urbana i Stachysa, którzy pomogli mu w posłudze szerzenia Ewangelii.

1. Moc zachęty: jak Urbane i Stachys pomogli Pawłowi w jego misji

2. Znaczenie przyjaźni w życiu chrześcijańskim

1. Hebrajczyków 10:24-25 – „I zastanówmy się, jak możemy pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie rezygnując ze wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem – i wszyscy więcej, gdy zobaczycie, że Dzień się zbliża".

2. Efezjan 4:29 – „Niech z ust waszych nie wychodzi żadna mowa szkodliwa, lecz tylko budująca, stosownie do okazji, aby przyniosła łaskę tym, którzy słuchają”.

Rzymian 16:10 Pozdrówcie Apellesa, uznanego w Chrystusie. Pozdrówcie tych, którzy są z domu Arystobula.

Paweł instruuje swoich czytelników, aby pozdrowili Apellesa i domowników Arystobula, którzy cieszą się uznaniem w Chrystusie.

1. Znaczenie zachęcania innych do wiary w Chrystusa

2. Jak żyć w uznaniu w oczach Chrystusa

1. Efezjan 4:1-3 - „Dlatego ja, więzień Pana, namawiam was, abyście postępowali w sposób godny powołania, do którego zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości, pragnący zachować jedność Ducha w węźle pokoju.”

2. 1 Tesaloniczan 5:11 – „Dlatego zachęcajcie się wzajemnie i budujcie jedni drugich, tak jak to czynicie”.

Rzymian 16:11 Pozdrów Herodiona, mojego krewnego. Pozdrówcie domowników Narcyza, którzy są w Panu.

Ten fragment zachęca wierzących, aby pozdrawiali się i rozpoznawali w Panu, nawet jeśli pochodzą z różnych środowisk.

1. Rozpoznanie naszych braci i sióstr w Chrystusie: siła jedności

2. Okazywanie miłości wszystkim: celebrowanie naszej różnorodności w Panu

1. Galacjan 3:28 – „Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie”.

2. 1 Jana 4:7-8 – „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, gdyż Bóg jest Miłość."

Rzymian 16:12 Pozdrówcie Tryfenę i Tryfosę, które pracują w Panu. Pozdrówcie umiłowaną Persydę, która wiele pracowała w Panu.

Paweł pozdrawia trzy kobiety: Tryfenę, Tryfozę i Persydę, które wiele pracowały w Panu.

1. Pracować jak Pan: Świętowanie poświęcenia Tryfeny, Tryfozy i Persydy

2. Przykład służby: uczenie się z wiernej pracy Tryfeny, Tryfozy i Persydy

1. Przysłów 31:17 - Przepasuje się siłą i wzmacnia swoje ramiona.

2. Kolosan 3:23 - Cokolwiek robisz, pracuj nad tym całym sercem, jakbyś pracował dla Pana.

Rzymian 16:13 Pozdrówcie Rufusa wybranego w Panu, jego matkę i moją.

Paweł pozdrawia Rufusa, współwyznawcę Pana, i jego matkę, która jest także matką Pawła.

1. Rodzina Boża wykracza poza naszą rodzinę.

2. Miłość Boga do nas przewyższa wszelkie różnice.

1. 1 Koryntian 12:12-14 - Albowiem jak ciało jest jedno, a członków ma wiele, a wszystkie członki ciała, chociaż jest ich wiele, stanowią jedno ciało, tak też jest z Chrystusem.

2. Efezjan 4:1-3 - Dlatego ja, więzień Pana, namawiam was, abyście postępowali w sposób godny powołania, do którego zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w Miłość.

Rzymian 16:14 Pozdrówcie Asynkryta, Flegona, Hermasa, Patrobę, Hermesa i braci, którzy są z nimi.

W tym fragmencie jest mowa o pozdrowieniach Pawła skierowanych do sześciu osób i grupy osób z nimi związanych.

1. Znaczenie utrzymywania kontaktu z innymi: studium Listu do Rzymian 16:14

2. Jak okazywać szacunek i miłość członkom naszej społeczności: spójrz na Rzymian 16:14

1. 1 Jana 4:7-12 – Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, bo miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga.

2. Kolosan 3:12-14 - Przyobleczcie się zatem jako wybrani Boży, święci i umiłowani, współczujące serca, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość.

Rzymian 16:15 Pozdrówcie Filologa i Julię, Nereusa i jego siostrę, Olimpasa i wszystkich świętych, którzy z nimi są.

Paweł pozdrawia wymienione osoby i wszystkich wierzących z nimi.

1. Siła wspólnoty: siła wspólnoty

2. Błogosławieństwo bycia znanym przez Boga

1. Dzieje Apostolskie 2:44-47 – Pierwotny Kościół oddał się nauce apostołów i wspólnocie, łamaniu chleba i modlitwie.

2. Psalm 139:1-4 - Przeszukałeś mnie, Panie, i znasz mnie.

Rzymian 16:16 Pozdrówcie się nawzajem świętym pocałunkiem. Pozdrawiają was kościoły Chrystusowe.

Chrześcijanie powinni witać się świętym pocałunkiem na znak jedności i miłości.

1: Powinniśmy okazywać sobie wzajemną miłość, pozdrawiając się świętym pocałunkiem.

2: Powinniśmy wyrażać naszą jedność w Ciele Chrystusa poprzez akty miłości i dobroci, takie jak święty pocałunek.

1: 1 Piotra 5:14 – Pozdrówcie się wzajemnie pocałunkiem miłości.

2: Jana 13:34-35 – Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali; jak Ja was umiłowałem, abyście i wy miłowali się wzajemnie. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali.

Rzymian 16:17 Proszę was, bracia, zwróćcie uwagę na tych, którzy powodują podziały i przestępstwa sprzeczne z nauką, którą poznaliście; i unikaj ich.

Paweł zachęca Kościół, aby identyfikował i unikał tych, którzy szerzą fałszywe nauki.

1. Niebezpieczeństwo fałszywych nauczycieli

2. Pozostań wierny prawdzie

1. Tytusa 3:9-11 - Ale unikaj głupich sporów, genealogii, waśni i sporów o prawo, bo są one nieużyteczne i bezwartościowe. Jeśli chodzi o osobę, która wywołuje podziały, po ostrzeżeniu jej raz i dwa razy nie miej z nią nic więcej do czynienia, wiedząc, że taka osoba jest wypaczona i grzeszna; jest potępiony.

2. 2 Tymoteusza 4:2-4 – Głoś słowo; bądź gotowy w sezonie i poza sezonem; karć, karć i napominaj z całą cierpliwością i nauką. Nadchodzi bowiem czas, kiedy ludzie zdrowej nauki nie zniosą, lecz swędzące uszy zgromadzą dla siebie nauczycieli odpowiadających swoim namiętnościom i odwrócą się od słuchania prawdy i pobłądzą w mity.

Rzymian 16:18 Bo tacy nie służą Panu naszemu Jezusowi Chrystusowi, ale własnemu brzuchowi; i dobrymi słowami i uczciwymi przemówieniami zwodzą serca prostaków.

Niektórzy zamiast Jezusa służą swoim egoistycznym pragnieniom i zwodzą ludzi przyjemnymi słowami.

1. Uważajcie na tych, którzy posługują się pochlebstwami i pustymi obietnicami, aby odciągnąć ludzi od Jezusa. 2. Musimy odłożyć na bok nasze pragnienia i skupić się na naukach Jezusa.

1. Przysłów 26:24-25 - Kto nienawidzi, ukrywa to wargami, ale w swoim sercu kładzie podstęp. Gdy mówi miło, nie wierz mu, bo w jego sercu jest siedem obrzydliwości. 2. Efezjan 5:15-17 - Uważajcie więc, abyście postępowali rozważnie, nie jak głupcy, ale jak mądrzy, wykupując czas, bo dni są złe. Nie bądźcie więc niemądrzy, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pana.

Rzymian 16:19 Bo twoje posłuszeństwo dotarło do wszystkich ludzi. Cieszę się więc z waszego powodu, ale chciałbym, abyście byli mądrzy w tym, co dobre, a prostolinijni w sprawie zła.

Paweł jest zadowolony z posłuszeństwa wierzących w Rzymie, ale zachęca ich, aby byli mądrzy w tym, co dobre, i niewinni w tym, co złe.

1. Mądrość posłuszeństwa

2. Chodzenie w niewinności

1. Przysłów 3:13-15 (13) Szczęśliwy człowiek, który znajduje mądrość i człowiek, który nabywa rozumu. (14) Albowiem jego handel jest lepszy niż handel srebrny, a zysk z niego niż czyste złoto. (15) Jest cenniejsza niż rubiny i nie można z nią porównywać wszystkiego, czego pragniesz.

2. Filipian 4:4-7 (4) Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtarzam: radujcie się. (5) Niech wasze umiarkowanie będzie znane wszystkim ludziom. Pan jest w zasięgu ręki. (6) Nie uważaj na nic; lecz we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. (7) A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli przez Chrystusa Jezusa.

Rzymian 16:20 A Bóg pokoju wkrótce zetrze szatana pod waszymi stopami. Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa niech będzie z wami. Amen.

Bóg pokoju pokona szatana i przyniesie pokój wierzącym; łaska Jezusa Chrystusa będzie z nimi.

1: Radujcie się wiedząc, że Bóg przyniesie pokój wierzącym i że łaska Jezusa będzie z nimi.

2: Bądźcie pokrzepieni, że Bóg pokoju jest po naszej stronie i że łaska Jezusa jest z nami.

1: Izajasz 11:6-9 - Wilk będzie mieszkał z barankiem, a lampart będzie leżał z koźlęciem, a cielę, lew i tuczne cielę razem; i małe dziecko będzie je prowadzić.

2: Filipian 4:7 - A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

Rzymian 16:21 Tymoteusz, mój współpracownik, oraz Lucjusz, Jason i Sosipater, moi krewni, pozdrawiają cię.

Tymoteusz, Lucjusz, Jazon i Sosipater pozdrawiają publiczność.

1. Bóg wzywa nas, abyśmy służyli sobie nawzajem w miłości.

2. Wszyscy jesteśmy częścią jednej rodziny w Chrystusie.

1. Galacjan 6:10 - Zatem, jeśli tylko mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim, a zwłaszcza domownikom wiary.

2. Efezjan 4:1-3 - Dlatego ja, więzień Pana, namawiam was, abyście postępowali w sposób godny powołania, do którego zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, pragnącej zachować jedność Ducha w węźle pokoju.

Rzymian 16:22 Ja Tercjusz, który napisałem ten list, pozdrawiam was w Panu.

Ten fragment jest pozdrowieniem od Tercjusza, skryby, który napisał List do Rzymian.

1. Znaczenie pozdrowień: studium Rzymian 16:22

2. Siła wspólnoty: spojrzenie na Rzymian 16:22

1. Kolosan 4:18 – „Ja, Paweł, własnoręcznie piszę to pozdrowienie. Pamiętajcie o moich łańcuchach”.

2. Filemona 1:19 – „Ja, Paweł, piszę to własnoręcznie – odpłacę – aby ci przypomnieć, że jesteś mi winien samego siebie”.

Rzymian 16:23 Pozdrawia cię Gajusz, mój zastęp i cały Kościół. Pozdrawia was Erastus, szambelan miejski, i Kwartus, brat.

Passage Gaius, gospodarz kościoła i Erastus, szambelan miasta, przesyłają pozdrowienia do kościoła wraz z bratem Quartusem.

1. Siła wspólnoty chrześcijańskiej: jak wzmacniają nas więzi z innymi

2. Znaczenie gościnności: rola Gajusza w Kościele

1. Hebrajczyków 13:1-2 – „Niech trwa miłość braterska. Nie zaniedbujcie gościnności wobec obcych, bo w ten sposób niektórzy nieświadomie gościli aniołów”.

2. Galacjan 6:10 – „Tak więc, jeśli mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim, a zwłaszcza domownikom wiary”.

Rzymian 16:24 Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa niech będzie z wami wszystkimi. Amen.

Paweł udziela błogosławieństwa łask wszystkim czytelnikom swego listu.

1. Łaska Boża jest wieczna

2. Życie w błogosławieństwie Łaski Pańskiej

1. Efezjan 2:8-9 - Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę i nie jest to wasza zasługa; to dar Boży —

2. Jana 1:17 – Prawo bowiem zostało nadane przez Mojżesza; łaska i prawda przyszły przez Jezusa Chrystusa.

Rzymian 16:25 A temu, który ma władzę utwierdzić was według mojej ewangelii i głoszenia Jezusa Chrystusa, zgodnie z objawieniem tajemnicy strzeżonej od początku świata,

Bóg ma władzę utwierdzić nas na podstawie ewangelii, przepowiadania Jezusa i tajemnicy skrywanej od początku świata.

1. Ustanowione przez Boga: jak szukać Jego siły i ochrony

2. Ujawnienie tajemnicy: jak Jezus odkrywa prawdziwy sens naszego życia

1. Efezjan 3:6-7 - Aby poganie byli współdziedzicami i jednym ciałem oraz uczestnikami jego obietnicy w Chrystusie przez ewangelię

2. Efezjan 1:9-10 - Objawiając nam tajemnicę swojej woli, zgodnie ze swoim upodobaniem, które w sobie zamierzył: aby w dyspensacji pełni czasów zgromadził wszystko w jedno w Chrystusie .

Rzymian 16:26 Ale teraz zostało to ujawnione i przez pisma proroków, zgodnie z przykazaniem wiecznego Boga, oznajmione wszystkim narodom, aby były posłuszne wierze:

Wieczny Bóg dał poznać swoje przykazania wszystkim narodom, aby zachęcić do posłuszeństwa wiary.

1: Posłuszeństwo Słowu Bożemu – droga do wiary

2: Wzrastanie w wierze – odpowiadanie na przykazania Boże

1: Jozuego 1:8 – „Ta księga Prawa nie odejdzie od twoich ust, ale będziesz o niej rozmyślać dniem i nocą, abyś przestrzegał, aby postępować zgodnie ze wszystkim, co w niej jest napisane; bo wtedy uczynisz swoje pomyślnie, a wtedy odniesiesz dobry sukces”.

2: Psalm 119:11 – „Słowo twoje ukryłem w sercu moim, abym nie zgrzeszył przeciwko tobie”.

Rzymian 16:27 Tylko Bogu mądremu niech będzie chwała przez Jezusa Chrystusa na wieki. Amen.

Ten fragment jest wyrazem czci i uznania dla Boga jako jedynego źródła mądrości.

1. Moc uwielbienia: docenianie mądrości Bożej

2. Wzrastanie w mądrości: szukanie wskazówek u jedynego mądrego Boga

1. Jakuba 1:5 – „Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana”.

2. Przysłów 2:6 – „Gdyż Pan daje mądrość, z Jego ust pochodzi wiedza i zrozumienie.”

1 List do Koryntian 1 to pierwszy rozdział Pierwszego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł porusza kwestię podziałów i konfliktów w kościele korynckim i podkreśla centralne miejsce przesłania Chrystusa.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od wyrażenia wdzięczności za łaskę Bożą daną wierzącym w Koryncie przez Jezusa Chrystusa. Przyznaje, że zostali wzbogaceni pod każdym względem, łącznie z darami duchowymi, i nie brakuje im żadnego duchowego błogosławieństwa (1 Koryntian 1:4-7). Od razu jednak zwraca się do ich podziałów i frakcji, zauważając, że toczą się między nimi spory oparte na podążaniu za różnymi przywódcami, takimi jak Paweł, Apollos czy Kefas (Piotr) (1 Koryntian 1:10-12). Paweł nawołuje ich, aby byli zjednoczeni w myślach i osądach oraz przypomina im, że to Chrystus powinien być ich celem.

Akapit 2: Paweł podkreśla głupotę ludzkiej mądrości w porównaniu z mądrością Bożą. Wskazuje, że Bóg wybrał to, co według światowych standardów jest uważane za głupie, aby zawstydzić tych, którzy myślą, że są mądrzy (1 Koryntian 1:18-20). Przesłanie Chrystusa ukrzyżowanego może niektórym wydawać się przeszkodą lub głupotą, ale w rzeczywistości jest to Boża moc i mądrość ku zbawieniu (1 Koryntian 1:23-24). Paweł podkreśla, że to nie dzięki ludzkiej inteligencji i elokwencji, ale przez wiarę w ofiarę Chrystusa wierzący otrzymują zbawienie.

Akapit 3: Rozdział kończy się przypomnieniem, że niewielu mądrych i wpływowych ludzi zostało powołanych przez Boga. Zamiast tego wybrał tych, których społeczeństwo uważa za słabych i pokornych, aby zmylić silnych (1 Koryntian 26-29). Przypomina to, że chlubić się można wyłącznie w Panu, ponieważ to On zapewnia sprawiedliwość, uświęcenie i odkupienie (1 Koryntian 30-31). Ostatecznie wszelka chwała należy się wyłącznie Bogu.

Podsumowując, rozdział pierwszy Pierwszego Listu do Koryntian omawia podziały i frakcje w kościele korynckim. Paweł podkreśla wagę jedności w Chrystusie i odrzuca mądrość ludzką na rzecz mądrości Bożej. Podkreśla przesłanie Chrystusa ukrzyżowanego jako mocy i mądrości Bożej ku zbawieniu. Paweł przypomina wierzącym, że Bóg wybiera tych, których uważa się za słabych, aby zawstydzić silnych, dlatego wszelka przechwałka powinna być skierowana wyłącznie ku Panu. W tym rozdziale podkreślono tematy jedności, pokory i polegania na Bożej mądrości, a nie na światowych standardach.

1 Koryntian 1:1 Paweł, z woli Bożej powołany na apostoła Jezusa Chrystusa, i Sostenes, brat nasz,

Fragment Paweł jest apostołem Jezusa Chrystusa, powołanym do służby z woli Bożej, a Sostenes jest jego bratem w wierze.

1. Moc podążania za wolą Bożą

2. Radość służenia braciom i siostrom w wierze

1. Rzymian 12:2 – Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

2. Mateusza 6:33 - Szukajcie najpierw jego królestwa i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane.

1 Koryntian 1:2 Do Kościoła Bożego, który jest w Koryncie, do tych, którzy zostali uświęceni w Chrystusie Jezusie, powołani do świętości, wraz ze wszystkimi, którzy na każdym miejscu wzywają imienia Jezusa Chrystusa, Pana naszego, zarówno ich, jak i naszego:

Paweł pisze list do Kościoła w Koryncie, który składa się z tych, którzy zostali uświęceni w Jezusie Chrystusie i powołani do świętości, oraz tych, którzy na każdym miejscu wzywają imienia Jezusa Chrystusa.

1. Moc uświęcenia: jak zostać oddzielonym przez Boga

2. Naucz się wzywać imienia Jezusa Chrystusa

1. Rzymian 8:29-30 – „Albowiem tych, których Bóg przewidział, tych też przeznaczył na wzór obrazu Jego Syna, aby był pierworodnym między wielu braćmi. A tych, których przeznaczył, tych też powołał; tych, których powołany, i usprawiedliwił, a których usprawiedliwił, i uwielbił”.

2. Jana 10:30 – „Ja i Ojciec jedno jesteśmy”.

1 Koryntian 1:3 Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i od Pana Jezusa Chrystusa.

Paweł przesyła Koryntianom pozdrowienia łaski i pokoju od Boga i Jezusa.

1. Łaska Boża: dar pokoju

2. Zbliżanie się do Boga przez Jezusa

1. Efezjan 2:8-9 - Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę i to nie z was; jest to dar Boży, a nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

2. Jana 14:27 - Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam; nie tak jak daje świat, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka.

1 Koryntian 1:4 Zawsze dziękuję Bogu mojemu za was, za łaskę Bożą daną wam przez Jezusa Chrystusa;

Dziękuję Bogu za łaskę udzieloną mieszkańcom Koryntu przez Jezusa Chrystusa.

1. Łaska Boża: jak otrzymać dar Boży i dzielić się nim.

2. Jezus Chrystus: źródło życia i radości.

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

2. Rzymian 5:1-2 - Usprawiedliwieni zatem przez wiarę, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa: Przez którego i przez wiarę mamy dostęp do tej łaski, w której stoimy.

1 Koryntian 1:5 Abyście ubogaceni byli przez niego we wszystkim, we wszelkiej mowie i wszelkiej wiedzy;

W Chrystusie wierzący zostali pobłogosławieni wiedzą i umiejętnością skutecznego porozumiewania się.

1. Moc słowa: jak Chrystus wzbogaca nas wiedzą i wypowiedzią

2. Błogosławieństwo wspólnoty: jak Chrystus wzbogaca nas poprzez jedność

1. Kolosan 3:16 „Niech Słowo Chrystusowe zamieszka w was obficie, ucząc i napominając jedni drugich z całą mądrością”

2. Efezjan 4:15-16 „Raczej mówiąc prawdę w miłości, mamy wzrastać pod każdym względem w Tego, który jest Głową, w Chrystusa, z którego całe Ciało, złączone i spojone każdym stawem, z którym jest wyposażone, gdy każda część działa prawidłowo, sprawia, że ciało rośnie i buduje się w miłości.”

1 Koryntian 1:6 Tak jak utwierdziło się w was świadectwo Chrystusa:

Świadectwo Chrystusa zostało potwierdzone w Koryntianach.

1. Moc bierzmowania: jak Boże świadectwo o Chrystusie może wzmocnić naszą wiarę

2. Jak wzrastać w wierze: potwierdzenie świadectwa Chrystusa w Liście do Koryntian

1. Jana 3:16-17 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby potępił świata, lecz po to, aby świat został przez Niego zbawiony”.

2. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

1 Koryntian 1:7 Abyście nie pozostali w żadnym darze; czekając na przyjście Pana naszego Jezusa Chrystusa:

Paweł zachęca Koryntian, aby nie brakowało im żadnych darów duchowych w oczekiwaniu na przyjście Jezusa Chrystusa.

1. „Oczekiwanie: przygotowanie się na przyjście naszego Pana Jezusa Chrystusa”

2. „Obdarowani w określonym celu: wykorzystanie naszych duchowych darów, aby oczekiwać na przyjście Pana”

1. Rzymian 8:19 Stworzenie bowiem wyczekuje objawienia synów Bożych.

2. Kolosan 3:1-4 Jeśli więc zmartwychwstaniecie z Chrystusem, szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus siedzi po prawicy Boga. Skieruj swoje uczucia na rzeczy w górze, a nie na rzeczy na ziemi. Bo umarliście i życie wasze jest ukryte z Chrystusem w Bogu. Gdy się ukaże Chrystus, życie nasze, wtedy i wy razem z nim ukażecie się w chwale.

1 Koryntian 1:8 Kto też was utwierdzi aż do końca, abyście byli bez nagany na dzień naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Ten fragment mówi o byciu nienagannym w dniu Pana Jezusa Chrystusa.

1: Aby być nienagannymi w dzień Pana Jezusa Chrystusa, musimy pozostać Mu wierni i oddani.

2: Musimy starać się prowadzić życie godne bycia nienagannym w dniu Pana Jezusa Chrystusa.

1: Mateusza 5:48 – „Bądźcie więc doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz, który jest w niebie".

2: Efezjan 5:27 – „Aby sobie wystawić Kościół pełen chwały, nie mający zmazy ani zmarszczki, ani niczego podobnego, ale aby był święty i nieskalany".

1 Koryntian 1:9 Wierny jest Bóg, przez którego zostaliście powołani do wspólnoty z Jego Synem, Jezusem Chrystusem, Panem naszym.

Paweł zachęca Koryntian, aby uznali wierność Boga i pozostali w społeczności z Jezusem Chrystusem.

1. „Wierność Boga: zrozumienie i docenienie bezwarunkowej miłości Boga"

2. „Życie we wspólnocie z Jezusem: stawanie się bardziej podobnym do Niego"

1. Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Jana 13:34-35 - Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali: tak jak Ja was umiłowałem, tak i wy powinniście się wzajemnie miłować. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali.

1 Koryntian 1:10 Proszę was, bracia, w imię naszego Pana, Jezusa Chrystusa, abyście

wszyscy mówili to samo i aby nie było między wami podziałów; lecz abyście byli doskonale zjednoczeni w tym samym umyśle i w tym samym sądzie.

Paweł napomina Koryntian, aby byli zjednoczeni w swojej wierze, mówili to samo i nie mieli między sobą podziałów.

1. Jedność w Kościele: siła wspólnoty

2. Postępuj zgodnie z radą Pawła: Utrzymuj zjednoczony Kościół

1. Efezjan 4:1-6 – Jedność w Kościele

2. Filipian 2:2-4 – Pokora i jedność w Kościele

1 Koryntian 1:11 Bo doniesiono mi o was, bracia moi, przez tych, którzy są z domu Chloe, że są między wami spory.

Paweł ostrzega przed sporem pomiędzy kościołem korynckim.

1. Niebezpieczeństwa braku jedności: jak konflikt szkodzi Kościołowi

2. Siła jedności: jakie korzyści Kościół czerpie z bycia zjednoczonym

1. Efezjan 4:1-3 - Proszę was zatem ja, więzień Pana, abyście postępowali godni powołania, jakim zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości; Staramy się zachować jedność Ducha w węźle pokoju.

2. Rzymian 12:5 - Tak więc my, liczni, jesteśmy jednym ciałem w Chrystusie, a każdy z nas jest członkiem drugiego.

1 Koryntian 1:12 To teraz mówię, że każdy z was mówi: Ja jestem z Pawła; i ja Apollosa; i ja z Kefasa; i ja Chrystusa.

Paweł przypomina Kościołowi w Koryncie, że nie powinien być podzielony i powinien uznać, że wszyscy są z Chrystusa.

1. Jedność w Kościele: Pamiętanie, że wszyscy jesteśmy Chrystusem

2. Przezwyciężanie podziałów: bycie zjednoczonym w Chrystusie

1. Jana 17:20-23 - Jezus modli się do Ojca, aby wszyscy wierzący stanowili jedno

2. Filipian 2:1-11 - Nawoływanie Pawła do jedności i pokory w Ciele Chrystusa

1 Koryntian 1:13 Czy Chrystus jest podzielony? Czy Paweł został za ciebie ukrzyżowany? albo zostaliście ochrzczeni w imię Pawła?

Paweł pyta Koryntian, czy zostali przez niego podzieleni, tak jak Chrystus nie jest podzielony. Pyta także, czy został za nich ukrzyżowany lub czy oni zostali ochrzczeni w jego imię.

1. Jedność w Chrystusie: niebezpieczeństwo podziału

2. Moc chrztu: znak naszego oddania Chrystusowi

1. Jana 17:20-21 – Jezus modli się, aby wszyscy wierzący stanowili jedno, tak jak On i Ojciec jedno są

2. Kolosan 2:12 – Chrzest jest znakiem naszego zjednoczenia z Chrystusem i Jego śmierci na krzyżu.

1 Koryntian 1:14 Dziękuję Bogu, że nikogo z was nie ochrzciłem, tylko Kryspusa i Gajusza;

We fragmencie czytamy, że Paweł jest wdzięczny, że ochrzcił jedynie Kryspusa i Gajusza.

1. Siła wdzięczności: wyrażanie wdzięczności za to, co czyni Bóg

2. Znaczenie chrztu: jego rola w życiu chrześcijańskim

1. Kolosan 2:12, „Wraz z nim pogrzebani w chrzcie, w którym też razem z nim zostaliście wskrzeszeni przez wiarę w działanie Boga, który go wskrzesił z martwych”.

2. Mateusza 28:19: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

1 Koryntian 1:15 Aby nikt nie mówił, że chrzciłem w swoim imieniu.

Paweł broni swoich praktyk chrztu, aby inni nie twierdzili, że ochrzcił w swoim własnym imieniu.

1. Moc obrony swojej wiary: studium 1 Koryntian 1:15

2. Znaczenie samoobrony w chrześcijaństwie: zrozumienie działań Pawła w 1 Koryntian 1:15

1. Mateusza 16:18 – „A powiadam ci, że jesteś Piotrem i na tej skale zbuduję mój Kościół, a bramy piekielne go nie przemogą”.

2. 2 Tymoteusza 1:7 – „Albowiem Bóg nie dał nam ducha bojaźni, ale mocy, miłości i wstrzemięźliwości”.

1 Koryntian 1:16 Ochrzciłem też dom Stefana, poza tym nie wiem, czy kogo innego ochrzciłem.

Paweł ochrzcił dom Stefana, ale nie był pewien, czy ochrzcił kogoś innego.

1. Znaczenie chrztu chrześcijańskiego i jego miejsce w szerzeniu ewangelii.

2. Radość uczestniczenia w nowym życiu, jakie daje chrzest i przemiana, jaką on niesie.

1. Rzymian 6:3-4 - Czy nie wiecie, że my wszyscy, którzy zostaliśmy ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy ochrzczeni w Jego śmierć? Zostaliśmy więc razem z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy i my mogli kroczyć w nowości życia, jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca.

2. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków.

1 Koryntian 1:17 Albowiem nie posłał mnie Chrystus, abym chrzcił, ale abym głosił

ewangelię, nie w mądrości słów, aby krzyż Chrystusowy nie stracił mocy.

Apostołowi Pawłowi powierzono misję głoszenia ewangelii, a nie chrzczenia, aby nie umniejszała się moc krzyża Chrystusa.

1. Moc krzyża: co to oznacza dla nas dzisiaj

2. Misja głoszenia Ewangelii: dlaczego powinniśmy to robić

1. Rzymian 1:16 - Nie wstydzę się bowiem ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego; najpierw Żydowi, potem także Grekowi.

2. Mateusza 28:19 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

1 Koryntian 1:18 Głoszenie krzyża jest bowiem głupstwem dla tych, którzy giną; ale dla nas, którzy jesteśmy zbawieni, jest to moc Boża.

Głoszenie krzyża jest mocą Bożą, która przynosi zbawienie wierzącym i głupotę tym, którzy ją odrzucają.

1. Moc krzyża: dlaczego wierzymy

2. Głupota czy wiara: wybór przyjęcia krzyża

1. Hebrajczyków 12:2, „patrząc na Jezusa, sprawcę i dokończyciela naszej wiary, który dla przygotowanej mu radości wycierpiał krzyż, nie bacząc na hańbę, i zasiadł po prawicy tronu Bożego .”

2. Jana 3:16: „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

1 Koryntian 1:19 Bo napisano: Zniszczę mądrość mądrych i obrócę wniwecz rozum roztropnych.

W 1 Liście do Koryntian 1:19 Paweł stwierdza, że mądrość i zrozumienie mądrych ulegną zniszczeniu, natomiast moc Boża pozostanie.

1. „Moc Słowa Bożego” – odkrywanie, w jaki sposób Bóg używa swojego Słowa, aby obalić mądrość mądrych i zademonstrować swoją moc.

2. „Boża suwerenność i nasza pokora” – badanie, w jaki sposób suwerenność Boga przewyższa ludzką mądrość i zrozumienie oraz jak powinniśmy reagować z pokorą.

1. Hioba 12:13 – „U Niego jest mądrość i siła. On ma radę i zrozumienie”.

2. Przysłów 16:25 – „Jest droga, która wydaje się człowiekowi słuszna, ale jej końcem jest droga śmierci”.

1 Koryntian 1:20 Gdzie jest mądry? gdzie jest pisarz? gdzie jest dyskutant tego świata? Czyż Bóg nie uczynił głupstwem mądrości tego świata?

Mądrość świata jest głupstwem u Boga.

1: Nie powinniśmy polegać na mądrości świata, ale zamiast tego ufać mądrości Bożej.

2: Nie powinniśmy być dumni z własnej mądrości, ale zamiast tego uniżać się przed Bogiem.

1: Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym swoim sercem; i nie opieraj się na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie kierował twoimi ścieżkami.

2: Jakuba 1:5 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje szczodrze i nie wypomina; i będzie mu to dane.

1 Koryntian 1:21 Bo potem w mądrości Bożej świat przez mądrość nie poznał Boga, spodobało się Bogu przez głupotę głoszenia zbawić wierzących.

Świat nie był w stanie rozpoznać Boga dzięki własnej mądrości, dlatego Bóg zdecydował się zbawić tych, którzy wierzą, poprzez głupotę głoszenia.

1. Moc głoszenia, która zbawia

2. Szaleństwo ludzkiego zrozumienia

1. Efezjan 3:9-10 - I aby wszyscy ludzie zobaczyli, jaka jest społeczność tajemnicy, ukrytej od początku świata w Bogu, który wszystko stworzył przez Jezusa Chrystusa:

2. Rzymian 10:14-15 – Jak więc mają wzywać tego, w którego nie uwierzyli? i jak uwierzą w Tego, o którym nie słyszeli? i jak usłyszą bez kaznodziei? A jakże mają głosić, jeśli nie zostaną posłani? jak napisano: Jak piękne są stopy tych, którzy głoszą ewangelię pokoju i przynoszą radosną wieść o dobrych rzeczach!

1 Koryntian 1:22 Żydzi bowiem znaku potrzebują, a Grecy szukają mądrości:

Przejście Żydzi oczekują znaku jako dowodu mocy Boga, podczas gdy Grecy szukają mądrości, aby zrozumieć moc Boga.

1. Znak mocy Bożej: badanie oczekiwań Żydów wobec znaku.

2. Mądrość Boża: zrozumienie poszukiwań wglądu przez Greków.

1. Izajasz 11:2-3 - Spocznie na nim Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i mocy, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej.

2. Psalm 19:7-9 - Prawo Pańskie jest doskonałe, nawraca duszę; świadectwo Pana jest pewne, czyni mądrym prostego.

1 Koryntian 1:23 My natomiast głosimy Chrystusa ukrzyżowanego, który dla Żydów jest zgorszeniem, a dla Greków głupstwem;

Paweł głosił, że ukrzyżowanie Jezusa było przeszkodą dla Żydów i głupstwem dla Greków.

1. Moc krzyża: jak ukrzyżowanie Jezusa nas odkupiło

2. Paradoks krzyża: jak ukrzyżowanie Jezusa wprawia nas w zakłopotanie i wyzwala

1. Galacjan 6:14 - Ale nie daj Boże, abym się chlubił inaczej niż z krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez którego świat został ukrzyżowany dla mnie, a ja dla świata.

2. Izajasz 53:5 - Ale został zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy; Spadła na Niego kara za nasz pokój, a Jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

1 Koryntian 1:24 Ale dla powołanych, zarówno Żydów, jak i Greków, Chrystus, moc Boża i mądrość Boża.

Chrystus jest mocą i mądrością Bożą dla wszystkich powołanych.

1: Zaufaj mocy Chrystusa

2: Przyjmij mądrość Chrystusa

1: Filipian 4:13 – Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia

2: Przysłów 3:19 - Pan mądrością założył ziemię; rozumem utwierdził niebiosa.

1 Koryntian 1:25 Ponieważ głupota Boża jest mądrzejsza od ludzi; a słabość Boga jest silniejsza od ludzi.

Mądrość Boża jest większa niż jakakolwiek mądrość ludzka, a Jego siła przewyższa wszelkie siły ludzkie.

1. Potęga szaleństwa Bożego

2. Siła słabości Boga

1. Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2. Hioba 42:2 – „Wiem, że Ty możesz wszystko i że żaden Twój zamysł nie może zostać pokrzyżowany”.

1 Koryntian 1:26 Widzicie bowiem, bracia, powołanie wasze, jak niewielu mędrców według ciała, niewielu mocarzy i niewielu szlachetnych, jest powołanych:

Apostoł Paweł naucza Koryntian, że Bóg nie powołuje mądrych, potężnych i szlachetnych.

1. Bóg nie wybiera tego, co światowe – odkrywanie, dlaczego Bóg nie powołuje mądrych, potężnych i szlachetnych.

2. Siła słabych – odkrywanie siły tych, których świat postrzega jako słabych.

1. Jakuba 2:5 – „Słuchajcie, moi umiłowani bracia, czyż Bóg nie wybrał ubogich tego świata na bogatych w wierze i na dziedziców królestwa, które obiecał tym, którzy Go miłują?”

2. Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli”.

1 Koryntian 1:27 Ale Bóg wybrał głupstwa tego świata, aby zawstydzić mądrych; i Bóg wybrał to, co słabe na świecie, aby zawstydzić to, co potężne;

Bóg wybiera najmniej prawdopodobnego pokonania potężnych.

1. Bóg ma plan dla słabych i głupich.

2. Bóg działa poprzez nieoczekiwane osoby.

1. Izajasz 41:8-10 – „A ty, Izraelu, mój sługo, Jakubie, którego wybrałem, potomku Abrahama, mojego przyjaciela; was, których wziąłem z krańców ziemi i wezwałem z jej najdalszych zakątków, mówiąc do was: Jesteś moim sługą, wybrałem cię i nie odrzuciłem; nie lękaj się, bo jestem z tobą, nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Łk 1:46-49 – „I rzekła Maria: Wielbi dusza moja Pana i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawicielu, bo wejrzał na pokorę swego sługi. Bo oto odtąd wszystkie pokolenia będą mnie nazywać błogosławioną; bo wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, a święte jest imię Jego.'”

1 Koryntian 1:28 I to, co niskie tego świata, i to, co wzgardzone, wybrał Bóg, i to, czego nie ma, aby obrócić wniwecz to, co jest:

Bóg wybrał pokornych i nic nie znaczących, aby powalić tych, którzy są potężni i

szanowani.

1. Bóg wybiera słabych, aby powalić silnych

2. Siła pokory nad dumą

1. Jakuba 4:6-10 – Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje.

2. Zachariasza 4:6 - Nie siłą ani mocą, ale duchem moim, mówi Pan Zastępów.

1 Koryntian 1:29 Aby żadne ciało nie chlubiło się przed nim.

Przejście:

Paweł pisze w 1 Koryntian 1:29, że nikt nie powinien się chlubić przed Bogiem. Przypomina nam, że jesteśmy usprawiedliwieni z łaski przez wiarę i że jest to dar Boży.

Paweł naucza, że nikt nie powinien być dumny ze swoich osiągnięć przed Bogiem, ponieważ usprawiedliwienie z łaski i wiary jest darem Bożym.

1. „Dar łaski: usprawiedliwienie przez wiarę”

2. „Duma i pokora w obecności Boga”

1. Efezjan 2:8-9 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest wasze dzieło, lecz dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił”.

2. Jakuba 4:6 – „Ale łaski daje więcej. Dlatego jest powiedziane: „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”.

1 Koryntian 1:30 Ale wy z niego jesteście w Chrystusie Jezusie, który z Boga stał się dla nas mądrością i sprawiedliwością, i uświęceniem, i odkupieniem:

Jesteśmy w Chrystusie Jezusie, który został stworzony przez Boga, aby był naszą mądrością, sprawiedliwością, uświęceniem i odkupieniem.

1. Zrozumienie mocy odkupienia Chrystusa

2. Poznanie Bożej Mądrości w naszym życiu

1. Efezjan 1:7 - W nim mamy odkupienie przez jego krew, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski Bożej

2. Jakuba 1:5 - Jeśli komuś z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim hojnie i nie szuka winy, a będzie mu dana.

1 Koryntian 1:31 Jak napisano: Kto się chlubi, niech się chlubi w Panu.

Powinniśmy chwalić Boga, a nie siebie.

1. Duma jest grzechem; pokora jest drogą Pana.

2. Pan jest naszym źródłem chwały i czci, a nie my sami.

1. Przysłów 16:18: Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem.

2. Rzymian 12:3: Albowiem dzięki udzielonej mi łasce mówię każdemu z was, aby nie myślał o sobie wyżej, niż powinien myśleć, ale aby myślał trzeźwo, każdy według miary wiary, jaką ma Bóg przydzielony.

1 Koryntian 2 to drugi rozdział Pierwszego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł w dalszym ciągu zwraca się do Kościoła w Koryncie, podkreślając znaczenie polegania na mądrości Bożej, a nie na ludzkiej mądrości i zrozumieniu.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od przyznania, że kiedy po raz pierwszy przybył do Koryntu, w swoim nauczaniu nie polegał na przekonujących słowach ani ludzkiej mądrości. Zamiast tego skupił się na głoszeniu Chrystusa ukrzyżowanego poprzez demonstrację mocy Ducha (1 Koryntian 2:1-5). Wyjaśnia, że mądrość Boża objawia się przez Jego Ducha, która wykracza poza ludzkie pojęcie (1 Koryntian 2:6-10). Duch Święty umożliwia wierzącym zrozumienie i rozeznanie prawd duchowych, ponieważ otrzymali Ducha, który jest od Boga (1 Koryntian 2:12).

Akapit 2: Paweł przeciwstawia duchowe rozeznanie światowej mądrości. Wyjaśnia, że ci, którzy są duchowo dojrzali, mogą zrozumieć i osądzić wszystko, ponieważ mają umysł Chrystusowy (1 Koryntian 2:15-16). Jednakże ci, którzy polegają wyłącznie na ludzkiej

mądrości, nie mogą pojąć ani zaakceptować prawd duchowych, ponieważ są one rozeznawane duchowo (1 Koryntian 2:14). Paweł podkreśla, że prawdziwa wiedza i zrozumienie pochodzą z Bożego objawienia poprzez Jego Ducha.

3. akapit: Rozdział kończy się przypomnieniem, że kiedy Paweł głosił wśród Koryntian, nie używał wzniosłych słów ani przekonującej retoryki, ale polegał na demonstrowaniu Bożej mocy, aby ich wiara opierała się wyłącznie na Nim (1 Koryntian 2:4-5). Zachęca ich, aby uznali, że ich wiara nie opiera się na ludzkiej mądrości, ale na mocy Bożej. Dzięki temu ich nadzieja będzie opierać się na Bogu, a nie na zwykłej ludzkiej elokwencji czy rozumowaniu.

Podsumowując, rozdział drugi Pierwszego Listu do Koryntian podkreśla różnicę pomiędzy mądrością światową a rozeznaniem duchowym. Paweł podkreśla swoje poleganie na głoszeniu Chrystusa ukrzyżowanego poprzez demonstracje Bożej mocy, a nie na użyciu przekonujących słów i ludzkiej mądrości. Wyjaśnia, że prawdziwe zrozumienie i rozeznanie pochodzi od Ducha Świętego, który objawia wierzącym mądrość Bożą. Paweł zachęca Koryntian, aby swoją wiarę opierali raczej na mocy Bożej niż na ludzkiej mądrości, uznając, że prawdy duchowe rozeznaje się duchowo. W tym rozdziale podkreślono znaczenie polegania na objawieniu Boga i działaniu Jego Ducha, a nie na poleganiu wyłącznie na ludzkim intelekcie lub przekonującej retoryce.

1 Koryntian 2:1 A ja, bracia, gdy przyszedłem do was, nie przyszedłem z przepychem mowy lub mądrości, aby oznajmić wam świadectwo Boże.

Paweł podkreśla, jak ważne jest, aby podczas głoszenia ewangelii nie polegać na imponującej retoryce.

1. A w Liście do Filipian 2:3-4 – Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub zarozumiałości, ale z pokorą uważajcie innych za ważniejszych od siebie.

2. A na 1 Piotra 3:15 - Ale czcijcie w sercach Chrystusa Pana jako świętego, zawsze gotowi do obrony każdemu, kto prosi was o uzasadnienie nadziei, która jest w was; rób to jednak z łagodnością i szacunkiem.

1. Mateusza 10:19-20 – Kiedy was wydadzą, nie martwcie się, jak macie mówić i co macie mówić, bo to, co macie do powiedzenia, będzie wam dane w tej godzinie. Bo to nie wy przemawiacie, lecz Duch waszego Ojca mówi przez was.

2. Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, przyjemne i doskonałe.

1 Koryntian 2:2 Postanowiłem bowiem nie wiedzieć między wami niczego poza Jezusem Chrystusem i to ukrzyżowanym.

Paweł był zdecydowany głosić przesłanie Jezusa Chrystusa i Jego ukrzyżowania wśród Koryntian.

1. Moc krzyża: zrozumienie znaczenia śmierci Jezusa

2. Co to znaczy naśladować Jezusa?

1. Galacjan 2:20 - Z Chrystusem jestem ukrzyżowany, mimo to żyję; wszakże nie ja, lecz żyje we mnie Chrystus, a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie.

2. Marka 8:34-35 - A gdy przywołał do siebie lud i swoich uczniów, rzekł do nich: Ktokolwiek pójdzie za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i idzie za mną. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je; lecz kto straci swoje życie z powodu mnie i ewangelii, ten je ocali.

1 Koryntian 2:3 I byłem z wami w słabości, w bojaźni i w wielkim drżeniu.

Paweł mówi o swojej własnej posłudze wśród Koryntian, wyrażając swoją pokorę i poleganie na mocy Bożej.

1. Pokora w służbie: przykład Pawła

2. Poleganie na Bożej mocy w słabości

1. Filipian 4:13 - Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia.

2. 1 Piotra 5:5-7 - Przyobleczcie się wszyscy w pokorę wobec siebie nawzajem, gdyż Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje.

1 Koryntian 2:4 A moja mowa i moje głoszenie nie opierały się na kuszących słowach ludzkiej mądrości, ale na pokazie Ducha i mocy:

Paweł głosił z mocą Ducha Świętego, nie polegając na przekonujących słowach ludzi.

1. Moc Ducha: dlaczego powinniśmy polegać na Bogu, a nie na człowieku

2. Głoszenie Ewangelii: jak możemy szerzyć słowo Boże

1. Efezjan 5:18-20 – „I nie upijajcie się winem, w którym jest nadmiar, ale napełnijcie się Duchem, rozmawiając ze sobą przez psalmy, hymny i pieśni duchowne, śpiewając i grając Panu w sercu swoim; Dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego Jezusa Chrystusa”

2. Dzieje Apostolskie 2:4 – „I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić innymi językami, tak jak im Duch poddawał”

1 Koryntian 2:5 Aby wasza wiara nie opierała się na mądrości ludzkiej, lecz na mocy Bożej.

Apostoł Paweł zachęca chrześcijan, aby polegali raczej na mocy Bożej niż na mądrości ludzkiej.

1. Siła wiary: nauka polegania na Bożej mocy

2. Mądrość ludzka: jak nie zadowala

1. Rzymian 8:38-39 - Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadna moc, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie w stanie aby nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Mateusza 6:25-34 - Dlatego powiadam wam, nie martwcie się o swoje życie, co będziecie jeść i pić; lub o swoim ciele, co będziesz nosić. Czyż życie nie jest czymś więcej niż pożywieniem, a ciało czymś więcej niż ubraniem? Spójrzcie na ptaki powietrzne; nie sieją, nie żną, ani nie przechowują w stodołach, a jednak wasz Ojciec niebieski ich żywi. Czy nie jesteś o wiele bardziej wartościowy od nich? Czy ktoś z Was poprzez zamartwianie się może dodać choć jedną godzinę do swojego życia?

1 Koryntian 2:6 A przecież głosimy mądrość wśród doskonałych, wszakże nie mądrość tego świata ani książąt tego świata, która poszła w zapomnienie:

Paweł naucza Koryntian, że mądrość Boża nie jest tym samym, co mądrość świata i jego

władców.

1. Mądrość Boża jest większa niż mądrość świata

2. Odrzuć mądrość człowieka i przyjmij mądrość Boga

1. Jakuba 3:17-18 Ale mądrość, która jest z góry, jest najpierw czysta, potem pokojowa, łagodna i łatwa do leczenia, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, nie stronnicza i nie obłudna.

2. Przysłów 21:30 Nie ma mądrości ani zrozumienia, ani rady przeciwko Panu.

1 Koryntian 2:7 Głosimy jednak mądrość Bożą tajemniczą, mądrość ukrytą, którą Bóg przeznaczył przed światem ku naszej chwale:

Paweł mówi o ukrytej mądrości, którą Bóg przeznaczył przed światem na chwałę ludzkości.

1. Odblokowanie ukrytej mądrości Bożej

2. Zrozumienie tajemnicy Mądrości Bożej

1. Efezjan 3:8-10 - Mnie, który jestem mniejszy od najmniejszego ze wszystkich świętych, dana jest ta łaska, abym wśród pogan głosił niezgłębione bogactwo Chrystusa;

2. Przysłów 2:1-6 - Jeśli wołasz o wiedzę i podnosisz głos, prosząc o zrozumienie;

1 Koryntian 2:8 Czego nie wiedział żaden z książąt tego świata, bo gdyby wiedzieli, nie ukrzyżowaliby Pana chwały.

Ten fragment wyjaśnia, że ukrzyżowanie Jezusa nie było czymś, czego światowi przywódcy byli świadomi, ponieważ gdyby o tym wiedzieli, nie pozwoliliby na to.

1. Plany Boga są większe niż nasze zrozumienie - Rzymian 11:33-36

2. Moc miłości Jezusa – Jana 3:16-17

1. Izajasz 53:1-5

2. 1 Piotra 2:21-25

1 Koryntian 2:9 Ale jak napisano: Oko nie widziało i ucho nie słyszało, i do serca ludzkiego nie wstąpiło to, co przygotował Bóg tym, którzy go miłują.

Bóg przygotował dla tych, którzy Go kochają, niesamowite rzeczy, których nawet nie można sobie wyobrazić.

1. Niezgłębiona miłość Boga: odkrywanie głębi Bożych darów dla tych, którzy Go kochają

2. Poza wyobraźnią: niewidzialne błogosławieństwa Boga dla tych, którzy Go naśladują

1. Rzymian 8:28-29: A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani. Kogo bowiem wiedział, tego też przeznaczył na to, by się upodobnili do obrazu Jego Syna, aby był pierworodnym między wielu braćmi.

2. Psalm 84:11: Albowiem Pan Bóg jest słońcem i tarczą, Pan da łaskę i chwałę, nie odmówi żadnego dobra tym, którzy postępują uczciwie.

1 Koryntian 2:10 Ale objawił nam je Bóg przez Ducha swego, gdyż Duch bada wszystko, a nawet głębokości Boże.

Bóg objawił nam prawdy duchowe poprzez Ducha Świętego, który potrafi zgłębiać nawet najgłębsze zakamarki Bożej wiedzy.

1. Duch Święty: nasz przewodnik po prawdzie duchowej

2. Głębia Bożej wiedzy: czego możemy się nauczyć od Ducha

1. Jana 16:13 – „Gdy jednak przyjdzie on, Duch Prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę”

2. Efezjan 3:14-19 – „Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem Pana naszego Jezusa

Chrystusa, od którego wzięła się nazwa cała rodzina na niebie i na ziemi, aby wam dał według bogactwa swego chwałę, abyście przez Ducha swego umocnili się mocą w wewnętrznym człowieku, aby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, abyście w miłości wkorzenieni i ugruntowani, wraz ze wszystkimi świętymi zdołali ogarnąć, jaka jest szerokość i długość i głębokość, i wysokość? poznajcie miłość Chrystusową, która przewyższa wiedzę, abyście zostali napełnieni całą Pełnią Bożą.”

1 Koryntian 2:11 Bo któż człowiek zna sprawy ludzkie, jak tylko duch człowieczy, który w nim jest? tak i nikt nie zna spraw Bożych, tylko Duch Boży.

We fragmencie tym stwierdza się, że tylko Duch Boży zna sprawy Boże i żaden człowiek nie może poznać spraw Bożych.

1. Nigdy nie będziemy w stanie zrozumieć głębi Bożej wiedzy, ale możemy zaufać Duchowi Bożemu, który nas poprowadzi.

2. Tylko Duch Boży może naprawdę zrozumieć sprawy Boże, dlatego powinniśmy Mu zaufać.

Przechodzić-

1. Jeremiasz 17:9-10 – Serce jest podstępne przede wszystkim i bardzo niegodziwe: któż może to wiedzieć? Ja, Pan, badam serca, próbuję lejców, aby oddać każdemu według jego dróg i owoców jego uczynków.

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym swoim sercem; i nie opieraj się na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie kierował twoimi ścieżkami.

1 Koryntian 2:12 Teraz otrzymaliśmy nie ducha świata, ale ducha, który jest z Boga; abyśmy poznali to, co jest nam dane łaskawie od Boga.

Wierzący w Chrystusa otrzymali Ducha Bożego, który pozwala im zrozumieć prawdy dane im przez Boga.

1. Siła zrozumienia: docenianie daru Ducha Świętego

2. Przyjmowanie Bożej miłości: doświadczanie dobrodziejstw Ducha Bożego

1. Jana 14:26 - Ale Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w imieniu moim, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem.

2. Rzymian 8:14 - Albowiem ci, których prowadzi Duch Boży, są dziećmi Bożymi.

1 Koryntian 2:13 O czym też mówimy nie w słowach, których uczy mądrość ludzka, ale których uczy Duch Święty; porównywanie rzeczy duchowych z duchowymi.

Słowa Ducha Świętego są potężniejsze niż mądrość człowieka.

1. Moc Ducha Świętego

2. Porównanie rzeczy duchowych z duchowymi

1. Jana 14:26 Ale Pocieszyciel, którym jest Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, on was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, cokolwiek wam powiedziałem.

2. Dzieje Apostolskie 1:8 Ale otrzymacie moc po zstąpieniu na was Ducha Świętego i będziecie mi świadkami zarówno w Jerozolimie, jak i w całej Judei, i w Samarii, i aż aż do krańca ziemi .

1 Koryntian 2:14 Ale cielesny człowiek nie przyjmuje tego, co jest z Ducha Bożego, bo są dla niego głupstwem i nie może ich poznać, gdyż należy je duchowo rozsądzać.

Naturalny człowiek nie jest w stanie zrozumieć spraw Ducha Bożego, gdyż wydają mu się one głupie i można je zrozumieć jedynie duchowo.

1. „Życie w Duchu: zrozumienie spraw Bożych”

2. „Człowiek naturalny i sprawy ducha”

1. Rzymian 8:14 - Bo wszyscy, których Duch Boży prowadzi, są synami Bożymi.

2. 1 Jana 4:1 - Umiłowani, nie każdemu duchowi wierzcie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na świat.

1 Koryntian 2:15 Kto jednak jest duchowy, sądzi wszystko, sam zaś nie jest sądzony przez nikogo.

Każdy powinien być sądzony przez osobę duchową, tak jak ludzie duchowi nie mogą być sączeni przez nikogo.

1. Wszyscy powinniśmy zostać osądzeni przez osobę duchową, bo tylko wtedy możemy uzyskać prawdziwy wgląd w siebie.

2. Powinniśmy starać się być duchowi, abyśmy mogli osądzać innych, a nie sami być osądzanymi.

1. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje twoje ścieżki.

2. Rzymian 8:1 - Dlatego teraz nie ma potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie.

1 Koryntian 2:16 Któż bowiem poznał zamysł Pana, aby go pouczać? Ale my mamy umysł Chrystusowy.

Mamy umysł Chrystusowy, ale nikt nie może poznać umysłu Pana.

1. Umysł Chrystusa: odnajdywanie i podążanie za wolą Bożą w naszym życiu

2. Poznanie zamysłu Pana: poddanie się planowi Bożemu

1. Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, przyjemne i doskonałe.

2. Jeremiasz 29:11 - Znam bowiem plany, które mam wobec was, wyrocznia Pana, plany pomyślne, a nie złe, aby zapewnić wam przyszłość i nadzieję.

1 Koryntian 3 to trzeci rozdział Pierwszego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł porusza kwestię podziału i niedojrzałości w kościele korynckim oraz podkreśla znaczenie duchowego wzrostu i jedności.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od zwrócenia się do Koryntian jako do niemowląt w

Chrystusie, niezdolnych do spożywania stałego pokarmu i wciąż potrzebujących mleka. Wyraża swoje rozczarowanie faktem, że są podzieleni i zachowują się jak zwykli ludzie światowi (1 Koryntian 3:1-4). Wskazuje, że ich podziały świadczą o ich niedojrzałości, gdyż utożsamiają się z różnymi przywódcami, takimi jak Paweł czy Apollos, zamiast uznać, że wszyscy przywódcy są sługami pracującymi dla królestwa Bożego (1 Koryntian 3:5-9).

Akapit drugi: Paweł używa analogii do budynku, aby zilustrować swoją tezę. Wyjaśnia, że jako mądry budowniczy położył fundament, którym jest Jezus Chrystus. Inni mogą budować na tym fundamencie, używając różnych materiałów – złota, srebra, drogich kamieni, drewna, siana czy słomy – ale dzieło każdego zostanie poddane próbie w ogniu (1 Koryntian 3:10-13). Jeśli czyjaś praca przetrwa próbę, otrzyma nagrodę; jeśli spłonie, poniosą stratę, ale mimo to zostaną zbawieni (1 Koryntian 3:14-15).

Akapit trzeci: Paweł kończy, namawiając Koryntian, aby unikali przechwalania się naśladowaniem konkretnych przywódców, ponieważ wszystko do nich należy – czy to Paweł, czy Apollos, czy Kefas – a oni należą do Chrystusa (1 Koryntian 3:21-23). Przypomina im, że świątynia Boga jest święta i że wspólnie są Jego mieszkaniem poprzez Jego Ducha (1 Koryntian 3:16-17). Dlatego nie powinni przechwalać się ludzką mądrością, lecz uznawać, że wszystko pochodzi od Boga.

Podsumowując, rozdział trzeci Pierwszego Listu do Koryntian porusza kwestię podziału i niedojrzałości w kościele korynckim. Paweł karci ich za podziały i jako przyczynę wskazuje ich niedojrzałość. Podkreśla, że wszyscy przywódcy są sługami pracującymi na rzecz królestwa Bożego i nie powinni się przechwalać tym, że podążają za konkretnymi przywódcami. Paweł używa analogii do budynku, aby zilustrować znaczenie budowania na fundamencie Jezusa Chrystusa przy użyciu wysokiej jakości materiałów, symbolizujących duchowy wzrost i dojrzałość. Na zakończenie przypomina im, że wspólnie tworzą świątynię Boga poprzez Jego Ducha i że wszystko pochodzi od Boga, nalegając, aby unikali chełpienia się ludzką mądrością. W tym rozdziale podkreślono potrzebę jedności, duchowego wzrostu i skupienia się na Chrystusie jako fundamencie wiary.

1 Koryntian 3:1 A ja, bracia, nie mogłem do was mówić jak do duchowych, ale jak do cielesnych, jak do dzieci w Chrystusie.

Paweł zwraca się do zgromadzenia kościoła w Koryncie jako do cielesnych i dzieci w Chrystusie, a nie do duchowych.

1. Znaczenie duchowego wzrostu w naszej wierze

2. Jak dojrzewać w chodzeniu z Chrystusem

1. Kolosan 2:6-7 - Tak więc, jak przyjęliście Chrystusa Jezusa jako Pana, tak dalej żyjcie w Nim, wkorzenieni i zbudowani na Nim, umocnieni wiarą, jak was nauczono, i przepełnieni wdzięcznością.

2. Filipian 3:13-14 – Bracia i siostry, nie sądzę, że jeszcze to pojąłem. Ale jedno robię: zapominając o tym, co za mną, i dążąc do tego, co przede mną, dążę do celu, aby zdobyć nagrodę, do której Bóg mnie powołał do nieba w Chrystusie Jezusie.

1 Koryntian 3:2 Nakarmiłem was mlekiem, a nie mięsem, bo dotąd nie mogliście tego znieść i teraz też nie możecie.

Paweł zachęca Koryntian, aby przyjmowali zapewniany przez niego pokarm duchowy, mimo że nie są jeszcze gotowi na ten pokarm.

1. Rozwój duchowy: przejście od mleka do mięsa

2. Wzrastanie w wierze: przygotowanie do głębszego zrozumienia

1. Hebrajczyków 5:12-14 – Kiedy bowiem powinniście być nauczycielami przez pewien czas, potrzeba, aby was znowu nauczył, jakie są pierwsze zasady wyroczni Bożych; i stali się takimi, którzy potrzebują mleka, a nie mocnego mięsa.

14 Bo każdy, kto używa mleka, jest nieumiejętny w słowie sprawiedliwości, bo jest niemowlęciem.

2. 1 Piotra 2:2 – Jako nowonarodzone dzieci, pragnijcie szczerego mleka słowa, abyście dzięki niemu wzrastali.

1 Koryntian 3:3 Bo jesteście jeszcze cieleśni, bo chociaż jest między wami zazdrość, waśnie i podziały, czyż nie jesteście cieleśni i nie postępujecie jak ludzie?

Paweł upomina Koryntian za zazdrość, kłótnie i powodowanie podziałów.

1. Bądźmy zjednoczeni: jak pokonać zazdrość, spory i podziały.

2. Siła pokory: dążenie do jedności w Kościele.

1. Jakuba 3:14-16 – Jeśli jednak w sercu waszym kryje się gorzka zazdrość i samolubna

ambicja, nie bądźcie aroganccy i nie kłamcie w ten sposób przeciwko prawdzie.

2. Filipian 2:3-4 – Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie.

1 Koryntian 3:4 Choć ktoś mówi: Jestem z Pawła; a po drugie, jestem Apollosem; czyż nie jesteście cieleśni?

Paweł niepokoi się, że Koryntianowie sprzeczają się o to, za kim mają naśladować, między nim a Apollosem, zamiast skupić się na naukach Jezusa.

1. Jedność w Chrystusie: skupienie się na naukach Jezusa

2. Życie w Duchu: Pokonywanie argumentów powodujących podziały

1. Filipian 2:2-4 – „Dopełnijcie moją radość, mając ten sam umysł, tę samą miłość, pozostając w pełnej zgodzie i jednomyślności. Nie czyńcie niczego poprzez rywalizację lub zarozumiałość, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie .”

2. Galacjan 5:13-14 – „Albowiem powołani zostaliście, bracia, do wolności. Tylko nie wykorzystujcie swojej wolności jako okazji dla ciała, ale w miłości służcie sobie nawzajem. Całe Prawo bowiem wypełnia się w jednym słowie: „ Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.”

1 Koryntian 3:5 Kim więc jest Paweł i kim jest Apollos, jeśli nie sługami, przez których uwierzyliście, tak jak Pan dał każdemu?

Paweł i Apollos byli jedynie sługami, przez których Koryntianie uwierzyli w Pana.

1. „Wspólnicy w wierze: posługa Pawła i Apollosa”

2. „Moc posługi: wiara w Pana”

1. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego”.

2. Efezjan 4:11-13 – „I dał jednych apostołów, drugich proroków, innych ewangelistów, a jeszcze innych pasterzy i nauczycieli, dla doskonalenia świętych, dla dzieła posługiwania,

dla budowanie Ciała Chrystusowego, aż wszyscy dojdziemy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, aż do człowieka doskonałego, do miary wzrostu pełni Chrystusa”.

1 Koryntian 3:6 Ja zasadziłem, Apollos podlał; ale Bóg dał wzrost.

Paweł i Apollos zasiali i podlewali ziarno ewangelii, ale to Bóg je wyhodował.

1. „Suwerenność Boga: sadzenie i podlewanie Ewangelii”

2. „Moc Boga: wzrastanie ewangelii”

1. Izajasz 55:11 - Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust; nie wróci do mnie puste, ale wykona to, co zamierzyłem, i pomyślnie dokona tego, z czym je posłałem.

2. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków.

1 Koryntian 3:7 Tak więc ani ten, który cokolwiek sadzi, ani ten, który podlewa; lecz Bóg, który daje wzrost.

We fragmencie tym podkreślono, że to Bóg daje wzrost, a nie plantator czy podający.

1. „Moc Boga: osiąganie wzrostu i spełnienia”

2. „Wierność Boga w czasach trudności”

1. Kolosan 1:6-7 „Która przyszła do was, jak to dzieje się na całym świecie, i przynosi owoc, podobnie jak i w was, od dnia, w którym o tym usłyszeliście i poznaliście łaskę Bożą w prawda"

2. Izajasz 55:10-11 „Bo jak deszcz i śnieg spada z nieba, i nie wracają tam, ale nawadniają ziemię i sprawiają, że rodzi i zawiązuje pąki, aby dać nasienie siewcy i chleb do jedzącego: Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie puste, ale wykona, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się rzecz, do której je posłałem.

1 Koryntian 3:8 A siejący i podlewający jedno są; i każdy otrzyma nagrodę według swego trudu.

Paweł zachęca Koryntian, aby byli zjednoczeni w swojej pracy dla Pana, ponieważ każdy otrzyma własną nagrodę stosownie do swojej pracy.

1. Radość ze wspólnej pracy: jedność poprzez służbę Panu

2. Błogosławieństwa pilności: otrzymanie sprawiedliwej nagrody

1. Galacjan 6:7-9 - Nie dajcie się zwieść: z Boga nie można się naśmiewać, bo co kto posieje, to i żąć będzie. 8 Kto bowiem sieje dla własnego ciała, z ciała będzie żnił zepsucie, a kto sieje dla Ducha, z Ducha będzie zbierał życie wieczne. 9 I nie ustawajmy w czynieniu dobra, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli się nie poddamy.

2. Hebrajczyków 6:10 - Bóg nie jest bowiem niesprawiedliwy, aby przeoczyć wasze dzieło i miłość, jaką okazaliście Jego imieniu, służąc świętym, jak to czynicie nadal.

1 Koryntian 3:9 Jesteśmy bowiem współpracownikami Boga; jesteście gospodarstwem Bożym i budowlą Bożą.

Paweł zachęca chrześcijan do współpracy z Bogiem w budowaniu Kościoła.

1. Współpraca z Bogiem: siła jedności

2. Kościół: Boże pole żniwa

1. Efezjan 4:3-6 „Dokładajcie wszelkich starań, aby przez więź pokoju zachować jedność Ducha. Jedno jest Ciało i jeden Duch, jak też powołani zostaliście do jednej nadziei, gdy zostaliście powołani: jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest, jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest nad wszystkim i przez wszystkich i we wszystkich.”

2. Mateusza 16:18: „A powiadam ci, że jesteś Piotrem i na tej skale zbuduję mój Kościół, a bramy piekielne go nie przemogą”.

1 Koryntian 3:10 Według danej mi łaski Bożej jako mądry budowniczy położyłem fundament, a inny na nim buduje. Niech jednak każdy uważa, jak na tym buduje.

Paweł, dzięki łasce Bożej, położył fundament pod kościół, a teraz inni na nim budują. Każdy powinien mieć świadomość tego, w jaki sposób buduje na tym fundamencie.

1. Budowanie na fundamencie wiary: Znaczenie pamiętania o tym, jak budujemy na fundamencie Boga.

2. Wzmacnianie Kościoła: Budowanie trwałego kościoła opartego na mocnym fundamencie w Bogu.

1. Mateusza 7:24-27: Każdy, kto słucha tych moich słów i wprowadza je w życie, jest jak człowiek mądry, który zbudował swój dom na skale.

2. Efezjan 2:19-22: Nie jesteście już obcokrajowcami i przychodniami, ale współobywatelami ludu Bożego, a także domownikami Jego, zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, których kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus.

1 Koryntian 3:11 Fundamentu innego bowiem człowiek nie może założyć niż ten, który jest założony, a którym jest Jezus Chrystus.

Paweł podkreśla, że poza fundamentem, którym jest Jezus Chrystus, nie można założyć innego fundamentu.

1. Solidna skała: budowanie solidnego fundamentu na Jezusie Chrystusie

2. Podstawy wiary: Zaufanie Jezusowi w kwestii siły i stabilności

1. Mateusza 7:24-25 - Dlatego każdego, kto słucha tych moich słów i je wykonuje, przyrównam go do męża mądrego, który zbudował swój dom na skale: I spadł deszcz, i wezbrały powodzie, i wiały wiatry i uderzały w ten dom; i nie upadł, bo był założony na skale.

2. Psalm 18:2 - Pan jest moją skałą i moją twierdzą, i moim wybawicielem; Boże mój, siła moja, któremu będę ufał; mój puklerz i róg mojego zbawienia, i moja wysoka wieża.

1 Koryntian 3:12 Jeśli zaś ktoś będzie budował na tym fundamencie złoto, srebro, drogie kamienie, drewno, siano, ściernisko;

Każdy człowiek musi budować na fundamencie Jezusa Chrystusa; Pan może ocenić ich dzieła jako trwałe lub tymczasowe.

1. „Fundament Jezusa Chrystusa: wezwanie do budowania”

2. „Dzieła ze złota, srebra i kamieni szlachetnych: budowanie na wieczność”

1. Izajasz 28:16: „Dlatego tak mówi Pan BÓG: Oto Ja położyłem fundament na Syjonie kamień, kamień wypróbowany, kosztowny kamień węgielny pewnego fundamentu; kto wierzy, nie będzie spiesz się.”

2. 1 Piotra 2:4-5: „Gdy przychodzicie do Niego, kamienia żywego odrzuconego przez ludzi, ale w oczach Boga wybranego i cennego, wy sami niczym żywe kamienie budujecie się na dom duchowy, na święte kapłaństwo, aby składać duchowe ofiary, przyjemne Bogu przez Jezusa Chrystusa.”

1 Koryntian 3:13 Dzieło każdego człowieka zostanie ujawnione, bo dzień to objawi, bo w ogniu się to objawi; i ogień wypróbuje dzieło każdego człowieka, jakie ono jest.

Przejście Dzieło każdego zostanie sprawdzone i ujawnione w dniu sądu.

1. Ogień sądu: jak wytrwać w czynieniu tego, co słuszne.

2. Ogień rafinera: jak znaleźć siłę w czasach próby.

1. Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, przyjemne i doskonałe.

2. Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków.

1 Koryntian 3:14 Jeśli czyjeś dzieło, na którym zbudował, wytrwa, otrzyma nagrodę.

Paweł zachęca chrześcijan, aby budowali swoją pracę na fundamencie Chrystusa, aby otrzymać nagrodę.

1. Podstawa wiary: budowanie na skale Jezusa Chrystusa

2. Słodka nagroda za służenie Panu

1. Mateusza 7:24-27 - Dlatego każdego, kto słucha tych moich słów i wykonuje je, przyrównam do męża mądrego, który zbudował swój dom na skale:

2. 1 Piotra 5:4 - A gdy się objawi naczelny pasterz, otrzymacie koronę chwały, która nie więdnie.

1 Koryntian 3:15 Jeśli czyjeś dzieło spłonie, poniesie szkodę, ale on sam będzie zbawiony; a jednak jak przez ogień.

Fragment ten mówi o losie człowieka, którego dzieło spłonęło, ale którego ostatecznie ocalił ogień.

1. „Ogień rafinera: nauka z prób życia”

2. „Spalenie naszych dzieł: ostrzeżenie dla nas wszystkich”

1. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani”.

2. 1 Piotra 1:7 – „Oni przyszli, aby wasza wiara – ważniejsza niż złoto, które ginie, choć oczyszczone w ogniu – okazała się prawdziwa i zaowocowała uwielbieniem, chwałą i czcią, gdy objawi się Jezus Chrystus. "

1 Koryntian 3:16 Czyż nie wiecie, że jesteście świątynią Bożą i że Duch Boży mieszka w was?

Przejście Wierzący są świątynią Boga i Duch Boży mieszka w nich.

1. Przywilej bycia świątynią Boga

2. Doświadczanie obecności Ducha Bożego

1. Efezjan 2:19-22 – Jesteście współobywatelami świętych i częścią domu Bożego.

2. 1 Piotra 2:4-5 - Jako żywe kamienie jesteśmy budowani w duchowy dom, aby być świętym kapłaństwem, składającym duchowe ofiary przyjemne Bogu.

1 Koryntian 3:17 Jeśli ktoś zbezcześci świątynię Bożą, tego Bóg zniszczy; bo świątynia Boga jest święta, a wy nią jesteście.

Świątynia Boga jest miejscem świętym i każdy, kto ją zbezcześci, zostanie zniszczony przez Boga.

1. Musimy szanować świątynię Bożą i traktować ją z szacunkiem i świętością.

2. Musimy uważać, aby nie zbezcześcić świątyni Bożej, w przeciwnym razie Bóg podejmie działania przeciwko nam.

1. 1 Koryntian 6:19-20 – „Czy nie wiecie, że ciała wasze są świątynią Ducha Świętego, który jest w was, którego otrzymaliście od Boga? Nie jesteś swój; zostaliście kupieni za wysoką cenę. Oddawajcie więc cześć Bogu swoimi ciałami."

2. List do Hebrajczyków 10:22 – „Przybliżajmy się do Boga ze szczerym sercem i z pełną pewnością, jaką daje wiara, pokropiając serca w celu oczyszczenia z wyrzutów sumienia i obmywając ciała czystą wodą".

1 Koryntian 3:18 Niech nikt sam siebie nie oszukuje. Jeśli komukolwiek z was wydaje się, że jest mądry na tym świecie, niech stanie się głupcem, aby stał się mądry.

Przejście:

W 1 Liście do Koryntian 3:18 Paweł ostrzega nas, abyśmy nie oszukiwali samych siebie, sądząc, że mądrość tego świata może nas uczynić mądrymi. Radzi nam, abyśmy stali się głupcami, abyśmy mogli być naprawdę mądrzy.

1. Prawdziwa mądrość pochodzi od Boga, a nie od świata

2. Stać się głupcem, aby zyskać prawdziwą mądrość

1. Przysłów 1:7: „Początkiem wiedzy jest bojaźń Pańska; głupcy gardzą mądrością i nauką"

2. Jakuba 1:5: „Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana”

1 Koryntian 3:19 Mądrość bowiem tego świata jest głupstwem u Boga. Bo napisano: On bierze mądrych w ich własnej przebiegłości.

Mądrość tego świata jest głupstwem w oczach Boga.

1: Mądrość człowieka nie wystarczy; Szukaj Mądrości Bożej

2: Głupota człowieka może oszukać mądrych; Polegaj na Bożej Mądrości

1: Przysłów 3:5-7 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Poddajcie się mu na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki.

2: Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami” – wyrocznia Pana. „Jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

1 Koryntian 3:20 I znowu: Pan zna myśli mądrych, że są próżne.

Przejście Pan wie, że myśli mądrych są marnością.

1. „Iluzja mądrości: poleganie na własnym zrozumieniu”

2. „Szaleństwo próżnych myśli: wytyczanie ścieżki prowadzonej przez Boga”

1. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym swoim sercem; i nie opieraj się na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie kierował twoimi ścieżkami.

2. Psalm 94:11 - Zna Pan myśli ludzkie, że są marnością.

1 Koryntian 3:21 Niech więc nikt nie przechwala się ludźmi. Bo wszystko jest twoje;

Nie powinniśmy być dumni z osiągnięć innych, ponieważ wszystko jest nam dane przez

Boga.

1. Wszyscy jesteśmy jednakowo błogosławieni przez Boga

2. Nie przechwalaj się osiągnięciami innych

1. Rzymian 12:3: „Bo mówię przez łaskę daną mi każdemu, kto jest wśród was, aby nie myślał o sobie wyżej, niż powinien myśleć, ale aby myślał trzeźwo, zgodnie z tym, co Bóg uczynił każdemu człowiekowi miarę wiary”.

2. Jakuba 4:6: „Ale on daje więcej łaski. Dlatego mówi: Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”.

1 Koryntian 3:22 Czy Paweł, czy Apollos, czy Kefas, czy świat, czy życie, czy śmierć, czy teraźniejszość, czy przyszłość; wszystko jest twoje;

Paweł przypomina Koryntianom, że mają dostęp do wszystkiego, w tym do Pawła, Apollosa, Kefasa, świata, życia, śmierci, rzeczy teraźniejszych i przyszłych.

1. Siła perspektywy: nauka postrzegania wszystkich rzeczy jako swoich

2. Zaopatrzenie Boże: dostęp do wszystkiego, czego potrzebujemy

1. Filipian 4:19 - A mój Bóg zaspokoi każdą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale w Chrystusie Jezusie.

2. Psalm 34:10 – Młode lwy cierpią niedostatek i głód; lecz szukającym Pana nie brakuje żadnego dobra.

1 Koryntian 3:23 I wy jesteście Chrystusowi; a Chrystus jest Boży.

Wierzący są częścią rodziny Chrystusowej i ostatecznie częścią rodziny Bożej.

1. „Rodzina Boża: objęcie naszego miejsca w Królestwie”

2. „Dziedzictwo wierzących: nasza tożsamość w Chrystusie”

1. Rzymian 8:14-17 – Wszyscy bowiem, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi.

2. Efezjan 2:19-22 - A zatem nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga.

1 Koryntian 4 to czwarty rozdział Pierwszego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł porusza kwestię pychy i osądów w kościele korynckim, podkreślając pokorę i prawdziwy duchowy autorytet.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od opisania siebie i Apollosa jako sług Chrystusa, którym powierzono tajemnice Boże. Podkreśla, że od tych, którym powierzono taką odpowiedzialność, wymagana jest wierność (1 Koryntian 4:1-2). Paweł przyznaje, że nawet siebie nie osądza, ponieważ tylko Bóg może trafnie ocenić motywy i intencje (1 Koryntian 4:3-5). Przestrzega przed przedwczesnym osądzaniem innych, zachęcając, aby czekali na ostateczny sąd Boży, kiedy wszystko wyjdzie na światło dzienne.

Akapit 2: Paweł używa ironii, aby odnieść się do ich dumnej postawy. Wskazuje, że niektórzy w Koryncie stali się aroganccy, myśląc, że już są królami i panują bez potrzeby posiadania apostołów takich jak on (1 Koryntian 4:6-8). Jednak przeciwstawia ich postrzeganie siebie swojej własnej sytuacji – znoszenia prześladowań i trudności ze względu na Chrystusa (1 Koryntian 4:9-13). Namawia ich, aby zamiast przechwalać się lub patrzeć z góry na innych, naśladowali jego przykład pokory.

Akapit 3: Paweł kończy, przypominając im, że wkrótce zamierza odwiedzić Korynt. Kiedy przyjdzie, rozpozna nie tylko słowa, ale także moc – wskazując na jego władzę jako apostoła wzmocnionego Duchem Bożym (1 Koryntian 4:18-21). Rzuca wyzwanie tym, którzy są nadęci pychą, aby zastanowili się, czy jego przyjściu będzie towarzyszyć rózga karności, czy też miłość i duch łagodności (1 Koryntian 4:21).

Podsumowując, rozdział czwarty Pierwszego Listu do Koryntian porusza kwestie związane z dumą, postawą osądu i prawdziwym duchowym autorytetem w kościele korynckim. Paweł podkreśla, że przywódcy są jedynie sługami, którym powierzono Boże tajemnice i powinni być wierni swoim obowiązkom. Przestrzega przed przedwczesnym sądem, nalegając, aby czekali na ostateczny sąd Boży. Paweł odnosi się do ich pychy i przeciwstawia ją własnemu, pokornemu przykładowi cierpienia dla Chrystusa. Na zakończenie przypomina im o swojej zbliżającej się wizycie i rozeznaniu swojej władzy jako apostoła, wzywając ich, aby zastanowili się nad swoją reakcją — czy spotka się to z karnością, czy z miłością i łagodnością. W tym rozdziale podkreślono znaczenie pokory, powstrzymywania się od przedwczesnych osądów i uznawania prawdziwego duchowego autorytetu.

1 Koryntian 4:1 Niech tak człowiek będzie o nas uważał, jak o sługach Chrystusowych i

szafarzach tajemnic Bożych.

Ten fragment podkreśla odpowiedzialność chrześcijan za służbę jako szafarze i szafarze Bożych tajemnic.

1. Obowiązki chrześcijan w służbie szafarzy Bożych tajemnic

2. Znaczenie bycia odpowiedzialnym sługą Chrystusa

1. Rzymian 12:6-7 - Mając więc różne dary w zależności od danej nam łaski, korzystajmy z nich: jeśli prorokujemy, prorokujmy proporcjonalnie do naszej wiary; lub służbę, używajmy jej w naszej służbie; ten, który uczy, w nauczaniu;

2. Mateusza 25:14-30 – Królestwo niebieskie jest jak człowiek udający się do dalekiej krainy, który przywołał swoje sługi i przekazał im swoje dobra. Jednemu dał pięć talentów, innemu dwa, a innemu jeden; każdemu według jego zdolności; i od razu wyruszył w podróż.

1 Koryntian 4:2 Od szafarzy wymagane jest, aby człowiek okazał się wiernym.

Zarządzanie to wielka odpowiedzialność i wymaga wierności.

1. „Żyć wiernie jako szafarz”

2. „Wezwanie do wiernego szafowania”

1. Mateusza 25:14-30 (Przypowieść o talentach)

2. Łk 16:10-12 (Przypowieść o nieprawym zarządcy)

1 Koryntian 4:3 Ale dla mnie to drobnostka, że mnie osądzą przez was albo przez sąd ludzki; owszem, sam siebie nie sądzę.

Pawła nie obchodzi, co ludzie o nim myślą, ani nie osądza siebie.

1. Życie bez strachu przed sądem – naucz się ufać Bożej opinii na nasz temat, a nie opinii

innych.

2. Nieosądzanie – Znalezienie odwagi, aby żyć naszą wiarą bez obawy przed oceną ze strony ludzi.

1. Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, przyjemne i doskonałe.

2. Mateusza 7:1 – Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni.

1 Koryntian 4:4 Bo sam nic nie wiem; wszakże nie przez to jestem usprawiedliwiony; lecz tym, który mnie sądzi, jest Pan.

Pan jest ostatecznym sędzią wszystkich ludzi i ich czynów.

1. Musimy być świadomi naszych czynów, ponieważ Pan jest naszym ostatecznym sędzią.

2. Powinniśmy zaakceptować wyrok Pana, ponieważ On jest ostatecznym sędzią.

1. Rzymian 14:12 Zatem każdy z nas za siebie zda sprawę Bogu.

2. Przysłów 16:2 Wszystkie drogi człowieka są czyste w jego własnych oczach; ale Pan waży duchy.

1 Koryntian 4:5 Dlatego nie sądźcie przedwcześnie, aż przyjdzie Pan, który rozjaśni to, co ukryte w ciemności, i objawi zamysły serc, a wtedy każdy będzie miał chwałę Bożą.

Apostoł Paweł zachęca nas, abyśmy byli cierpliwi i czekali na sąd Pana za nasze czyny, bo wtedy każdy z nas otrzyma pochwałę od Boga.

1. Cierpliwość jest cnotą. Naucz się czekać na sąd Pana.

2. Moc Pana: Poleganie na Bogu w kwestii sądu i uwielbienia.

1. Jakuba 5:7-8 Bądźcie więc cierpliwi, bracia, aż do przyjścia Pana. Oto rolnik wyczekuje

drogocennego owocu ziemi i ma dla niego długą cierpliwość, aż otrzyma wczesny i późny deszcz. Bądźcie i wy cierpliwi; utwierdzajcie serca wasze, bo przyjście Pana się przybliża.

2. Psalm 62:8 Zawsze mu ufaj; wy, wylewajcie przed nim swoje serca. Bóg jest dla nas ucieczką. Sela.

1 Koryntian 4:6 I to, bracia, w pewnym sensie przeniosłem na siebie i na Apollosa ze względu na was; abyście nauczyli się od nas nie myśleć o ludziach ponad to, co jest napisane, aby nikt z was nie pychał się jeden przeciwko drugiemu.

Fragment Paweł używa siebie i Apollosa jako przykładów, aby uczyć Koryntian, aby nie wywyższali jednej osoby nad drugą i nie popadali w zarozumiałość.

1. Pycha nas zniszczy: uczenie się na przykładzie Pawła i Apollosa

2. Niebezpieczeństwo zbyt wysokiego myślenia o sobie: naśladowanie przykładu Pawła i Apollosa

1. Przysłów 16:18 - Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem.

2. Jakuba 4:6 – Ale daje więcej łaski. Dlatego mówi: „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”.

1 Koryntian 4:7 Bo kto cię różni od drugiego? i cóż masz, czego byś nie otrzymał? Jeśli więc otrzymałeś, dlaczego się chlubisz, jakbyś tego nie otrzymał?

Paweł pyta, dlaczego ludzie przechwalają się swoimi osiągnięciami, skoro na nic, na co się ktoś nie zapracował, lecz dał mu Bóg.

1. Duma poprzedza upadek: badanie niebezpieczeństw związanych z przechwalaniem się

2. Docenianie darów Bożych: nauka doceniania błogosławieństw Bożych

1. Jakuba 4:13-17 – Pokora w obliczu pychy

2. Rzymian 12:3-8 – Życie w wierze i pokorze

1 Koryntian 4:8 Teraz jesteście nasyceni, teraz jesteście bogaci, królowaliście bez nas jako królowie; i chciałbym, żebyście królowali, abyśmy i my królowali z wami.

Apostoł Paweł wyraził swoje pragnienie, aby Koryntianie panowali w swoim życiu duchowym, aby on i inni także mieli możliwość królowania wraz z nimi.

1. Panowanie z Bogiem: pokonywanie przeszkód na drodze do bliskości z Bogiem

2. Powołanie króla: wyposażenie wierzących do panowania z Bogiem

1. Rzymian 5:17 – „Jeśli bowiem z powodu przestępstwa jednego człowieka śmierć zapanowała przez tego jednego człowieka, o wiele bardziej ci, którzy otrzymają obfitość łask i darmowy dar sprawiedliwości, będą królować w życiu przez jednego człowieka, Jezusa Chrystusa. ”

2. Efezjan 2:6 – „I wraz z nim wskrzesił nas i wraz z nim posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie.”

1 Koryntian 4:9 Myślę bowiem, że Bóg ustanowił nas, apostołów, jako ostatnich, jako przeznaczonych na śmierć, bo staliśmy się widowiskiem dla świata i aniołów, i ludzi.

Bóg ustanowił apostołów ostatnimi, jakby byli skazani na śmierć, aby mogli być świadkami dla świata, aniołów i ludzi.

1. Możemy wykorzystać nasze cierpienie na chwałę Boga

2. Wytrwałość w trudnych chwilach jest oznaką wiary

1. Rzymian 8:18 - Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić.

2. 1 Piotra 4:12-14 – Umiłowani, nie dziwcie się ognistej próbie, gdy przyjdzie na was, aby was wystawić na próbę, jak gdyby działo się z wami coś dziwnego. Ale radujcie się, uczestnicząc w cierpieniach Chrystusa, abyście i wy mogli się radować i radować, gdy objawi się Jego chwała. Jeśli znieważacie imię Chrystusa, jesteście błogosławieni, gdyż Duch chwały i Boży spoczywa na was.

1 Koryntian 4:10 Jesteśmy głupcami ze względu na Chrystusa, wy natomiast jesteście mądrzy w Chrystusie; my jesteśmy słabi, ale wy jesteście silni; wy jesteście godni

szacunku, lecz my jesteśmy wzgardzeni.

Jesteśmy wezwani, abyśmy byli pokorni i skupiali się na Chrystusie, uznając jednocześnie, że jesteśmy słabi i pogardzani, a inni są silni i honorowi w Chrystusie.

1. Siła pokory: dlaczego musimy skupiać się na Chrystusie

2. Paradoks słabości: jak jesteśmy powołani do bycia głupcami dla Chrystusa

1. Filipian 2:3-4 – Nie czyń niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro innych.

2. Mateusza 11:29 - Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych.

1 Koryntian 4:11 Aż do chwili obecnej łakniemy i pragniemy, jesteśmy nadzy, jesteśmy policzkowani i nie mamy stałego mieszkania;

Paweł i jego towarzysze znosili cierpienia i nie mieli żadnych podstawowych środków do życia ani zabezpieczenia.

1. Błogosławieństwa cierpienia: nauka znoszenia trudów życia

2. Znajdowanie pocieszenia w cierpieniu: poleganie na Bogu w trudnych czasach

1. Hebrajczyków 12:7-11 – Znoszenie cierpienia jako karcenie od Boga

2. Jakuba 1:2-4 – Znajdowanie radości poprzez wytrwałość w próbach i uciskach

1 Koryntian 4:12 I trudzimy się, pracując własnymi rękami: znieważani, błogosławimy; będąc prześladowanymi, cierpimy:

Pomimo obelg i prześladowań Paweł zachęca chrześcijan, aby pracowali rękami.

1. Siła wytrwałości: jak pokonać przeciwności za pomocą wiary

2. Praca rękami: błogosławieństwo ciężkiej pracy i pracowitości

1. Jakuba 1:2-4 - Potraktujcie to jako czystą radość, bracia i siostry, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, ponieważ wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość.

2. Kolosan 3:23-24 - Cokolwiek czynicie, pracujcie nad tym całym sercem, jak pracując dla Pana, a nie dla panów ludzkich, wiedząc bowiem, że otrzymacie dziedzictwo od Pana w nagrodę. To Panu Chrystusowi, któremu służysz.

1 Koryntian 4:13 Zniesławieni, błagamy: zostaliśmy stworzeni jak śmieci świata i aż do dnia dzisiejszego jesteśmy zniesławieniem wszystkiego.

Pomimo oszczerstw i złego traktowania Paweł i jego towarzysze nadal głoszą ewangelię.

1. Nie poddawaj się: pokonywanie przeciwności losu w głoszeniu ewangelii

2. Jak wytrwać, gdy świat sprzymierza się z tobą

1. Izajasz 54:17 – „Żadna broń ukuta przeciwko tobie nie będzie skuteczna; i każdy język, który podniesie się przeciwko tobie w sądzie, potępisz. Takie jest dziedzictwo sług Pana, a ich sprawiedliwość ode mnie pochodzi – mówi Pan”.

2. Rzymian 8:37-39 – „Nie, we wszystkim tym jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował. Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani księstwa, ani moce, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie nie będzie w stanie odłączyć nas od miłości Boga, który jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

1 Koryntian 4:14 Nie piszę tego, aby was zawstydzić, ale jako moi umiłowani synowie ostrzegam was.

Paweł pisze do Koryntian nie po to, aby ich zawstydzić, ale aby ich ostrzec jako umiłowanych synów.

1. „Życie w miłości: ostrzeżenie jako akt miłości ojca”

2. „Życie w Duchu: przestroga i rozeznanie przez Ewangelię”

1. Efezjan 4:15-16 „Raczej mówiąc prawdę w miłości, mamy wzrastać pod każdym względem w Tego, który jest Głową, w Chrystusa, z którego całe Ciało, złączone i spojone każdym stawem, z którym jest wyposażone, gdy każda część działa prawidłowo, sprawia, że ciało rośnie i buduje się w miłości”.

2. Przysłów 27:5-6 „Lepsza jest jawna nagana niż ukryta miłość. Wierne są rany przyjaciela; obfite są pocałunki wroga”.

1 Koryntian 4:15 Choć bowiem macie dziesięć tysięcy nauczycieli w Chrystusie, jednak niewielu macie ojców, gdyż w Chrystusie Jezusie zrodziłem was przez ewangelię.

Paweł przypomina Koryntianom, że jest ich duchowym ojcem, zrodził ich przez ewangelię.

1. Moc Ewangelii przemieniająca życie

2. Wezwanie do czci naszych duchowych ojców

1. Efezjan 5:1-2 - Bądźcie zatem naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane i żyjcie życiem miłości, tak jak Chrystus nas umiłował i samego siebie wydał za nas jako wonną ofiarę i ofiarę Bogu.

2. Rzymian 8:14-17 – Ci bowiem, których prowadzi Duch Boży, są dziećmi Bożymi. Duch, który otrzymaliście, nie czyni was niewolnikami, abyście znowu żyli w strachu; raczej Duch, który otrzymałeś, spowodował twoje przybranie do synostwa. I przez Niego wołamy: „Abba, Ojcze”.

1 Koryntian 4:16 Dlatego proszę was, bądźcie naśladowcami moimi.

Paweł zachęca Koryntian, aby byli jego naśladowcami.

1. „Podążaj za przywódcą: lekcja zachęty Pawła dla Koryntian”

2. „Jak naśladować przykład wierności Pawła”

1. Mateusza 4:19 – „I rzekł do nich: Pójdźcie za mną, a uczynię was rybakami ludzi”.

2. Hebrajczyków 13:7 – „Pamiętajcie o swoich przywódcach, o tych, którzy głosili wam słowo Boże. Przyjrzyjcie się wynikom ich postępowania i naśladujcie ich wiarę”.

1 Koryntian 4:17 Dlatego posłałem do was Tymoteusza, syna mojego umiłowanego i wiernego w Panu, który przypomni wam moje drogi, które są w Chrystusie, jak nauczam wszędzie i w każdym kościele.

Paweł wysłał Tymoteusza do Koryntian, aby przypomniał im, aby podążali drogami Chrystusa, tak jak Paweł nauczał we wszystkich kościołach.

1. Pamiętanie o naszym zobowiązaniu do przestrzegania nauk Jezusa

2. Żyć na sposób Chrystusa

1. Efezjan 4:1-2 - Dlatego ja, więzień służby Panu, proszę was, abyście prowadzili życie godne waszego powołania, gdyż zostaliście powołani przez Boga. Bądź pokorny i delikatny. Bądźcie cierpliwi wobec siebie, wybaczając sobie nawzajem wady ze względu na waszą miłość.

2. Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, przyjemne i doskonałe.

1 Koryntian 4:18 Niektórzy są nadęci, jakbym nie miał przyjść do was.

Niektórzy ludzie przechwalają się, jakby apostoł Paweł do nich nie przyszedł.

1. Nie bądź dumny i nie przechwalaj się tym, co masz, bo Bóg może to wszystko w jednej chwili odebrać.

2. Bóg poniża pysznych, a wywyższa pokornych, więc bądźmy pokorni i nie pysznimy się.

1. Rzymian 12:16 – Bądźcie jednomyślni wobec siebie. Nie zajmuj się wysokimi rzeczami, ale zniżaj się do ludzi o niskim stanie.

2. Jakuba 4:6 – Ale daje więcej łaski. Dlatego mówi: Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje.

1 Koryntian 4:19 Ale przyjdę do was wkrótce, jeśli Pan pozwoli, i pozna nie mowę nadętych, ale moc.

Paweł wyraża pragnienie, aby wkrótce odwiedzić Koryntian, jeśli Pan pozwoli, aby mógł rozpoznać nie ich pompatyczne słowa, ale moc Bożą.

1. „Moc Boga: badanie serca naszych słów i czynów”

2. „Zależność od Pana: szukanie Jego woli w naszym życiu”

1. Rzymian 12:1-2 - Dlatego nawołuję was, bracia i siostry, ze względu na miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu - to jest wasza prawdziwa i właściwa cześć.

2. Kolosan 3:12-17 - Jako naród Boży wybrany, święty i umiłowany, przyobleczcie się we współczucie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość. Znoście jedni drugich i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli ktoś z was ma do kogoś żal. Przebaczajcie, tak jak Pan przebaczył wam. A na wszystkie te cnoty nakładana jest miłość, która łączy je wszystkie w doskonałą jedność.

1 Koryntian 4:20 Albowiem królestwo Boże nie opiera się na słowie, ale na mocy.

Królestwo Boże nie opiera się na słowach, ale na mocy.

1. Prawdziwa moc Królestwa Bożego

2. Różnica między słowami a mocą w Królestwie Bożym

1. Mateusza 6:33 - Szukajcie najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a to wszystko będzie wam dodane.

2. Rzymian 14:17 - Albowiem królestwo Boże nie polega na jedzeniu i piciu, ale na sprawiedliwości, pokoju i radości w Duchu Świętym.

1 Koryntian 4:21 Co chcecie? czy mam przyjść do was z rózgą, czy w miłości i w duchu łagodności?

Paweł ostrzega Koryntian, że przyjdzie do nich albo z rózgą, albo z miłością i łagodnością.

1. Znaczenie miłości i łagodności w karceniu

2. Konieczność dyscypliny w wierze

1. Galacjan 6:1 „Bracia, jeśli ktoś zostanie przyłapany na błędzie, wy, którzy jesteście duchowi, uzdrawiajcie takiego w duchu łagodności, mając na uwadze siebie samych, abyście i ty nie byli kuszeni”.

2. Kolosan 3:12-14 „Przyobleczcie się zatem jako wybrani Boży, święci i umiłowani, wnętrzności miłosierdzia, dobroć, pokora umysłu, łagodność, cierpliwość. Znosząc jedni drugich i przebaczając sobie nawzajem, jeśli kto spierajcie się z kimkolwiek. Jak Chrystus wam przebaczył, tak i wy. A ponad to wszystko przyobleczcie się w miłość, która jest więzią doskonałości.

1 Koryntian 5 to piąty rozdział Pierwszego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł porusza konkretny przypadek niemoralności seksualnej w kościele korynckim i poucza, jak postępować w takich sytuacjach.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od omówienia otrzymanego raportu na temat przypadku niemoralności wśród Koryntian. Wyraża swój szok i karci ich za tolerancję i arogancję, gdy pozwalają na takie zachowanie (1 Koryntian 5:1-2). Instruuje ich, aby usunęli spośród siebie osobę, której to dotyczy, podkreślając, że nie powinni zadawać się z kimś, kto twierdzi, że jest wierzący, ale trwa w zatwardziałym grzechu (1 Koryntian 5:3-5). Paweł przypomina im, że ich przechwalanie się nie jest właściwe, ponieważ nawet odrobina zaczynu może wpłynąć na całą porcję ciasta, co symbolizuje, jak grzech może zepsuć całą społeczność (1 Koryntian 5:6-8).

Akapit drugi: Paweł wyjaśnia, że jego pouczenie nie oznacza, że powinni unikać przebywania w towarzystwie wszystkich niewierzących, którzy dopuszczają się niemoralnego zachowania. Wyjaśnia, że niemożliwe jest całkowite oddzielenie się od ludzi spoza Kościoła, którzy są pogrążeni w światowych grzechach (1 Koryntian 5:9-10). Podkreśla jednak, że mają władzę nad członkami swojej społeczności i powinni wzajemnie pociągać do odpowiedzialności za prawe życie (1 Koryntian 5:11-13).

Akapit 3: Rozdział kończy się dodatkowym napomnieniem dotyczącym procesów sądowych wśród wierzących. Paweł nalega, aby nie podejmowali sporów prawnych przed niewierzącymi, ale raczej rozstrzygali sprawy w ramach własnej społeczności, jeśli to konieczne, z mądrymi osobami jako arbitrami (1 Koryntian 6:1-8). Przypomina im, że jako wierzący zostali obmyci, uświęceni i usprawiedliwieni przez Chrystusa; dlatego powinni żyć zgodnie z Jego standardami, zamiast uciekać się do światowych sposobów rozwiązywania konfliktów.

Podsumowując, rozdział piąty Pierwszego Listu do Koryntian omawia konkretny przypadek niemoralności seksualnej w kościele korynckim. Paweł gani ich za tolerancję i instruuje, aby usunęli spośród siebie osobę zatwardziałą. Podkreśla znaczenie utrzymywania społeczności wolnej od zepsutych wpływów i ostrzega przed przechwalaniem się lub pozwalaniem, aby grzech pozostał bez kontroli. Paweł wyjaśnia, że nie powinni całkowicie oddzielać się od niewierzących, ale raczej sprawować władzę nad tymi, którzy należą do ich własnej społeczności. Rozdział kończy się przestrogą dotyczącą procesów sądowych, wzywającą wierzących, aby rozstrzygali spory wewnętrznie, zamiast uciekać się do środków doczesnych. Rozdział ten podkreśla potrzebę odpowiedzialności, czystości w kościele i zaangażowania w rozwiązywanie konfliktów w sposób Chrystusowy.

1 Koryntian 5:1 Powszechnie mówi się, że panuje wśród was rozpusta, i to taka, o której nie mówi się nawet wśród pogan, że ktoś powinien mieć żonę swego ojca.

Istnieją doniesienia o rozpuście wśród członków Kościoła w Koryncie, obejmującej nawet te czynności, które nawet niechrześcijanie uważają za niemoralne.

1. Dlaczego musimy żyć świętym życiem: żyć wiarą w naszym codziennym życiu

2. Siła społeczności: jak nasze działania wpływają na innych

1. Efezjan 5:3 – „Ale nie może być między wami nawet śladu niemoralności ani jakiejkolwiek nieczystości, ani chciwości, gdyż są one niestosowne dla świętego ludu Bożego”.

2. Rzymian 12:2 – „Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnawianie umysłu. Wtedy będziecie mogli wypróbować i zatwierdzić wolę Bożą – Jego dobrą, przyjemną i doskonałą wolę. "

1 Koryntian 5:2 A wy jesteście nadęci i raczej nie smucisz się, aby ten, który dopuścił się tego czynu, został usunięty spośród was.

Ten fragment skupia się na grzechu pychy i nawołuje Koryntian, aby raczej opłakiwali obecność grzechu wśród nich, zamiast się nadymać.

1. Duma poprzedza zniszczenie: jak walczyć z dumą w naszym życiu.

2. Bądź pokorny: jak przyjąć pokorne serce i umysł.

1. Jakuba 4:6-10: Uniżcie się przed Panem.

2. Przysłów 16:18: Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem.

1 Koryntian 5:3 Ja bowiem, jako nieobecny ciałem, ale obecny duchem, już osądziłem, jak gdybym był obecny, o tym, który dopuścił się tego czynu,

Paweł napomina Koryntian, aby podjęli działania przeciwko niemoralnemu bratu i przestrzegali dyscypliny kościelnej.

1. Wybór miłości: odpowiedzialność za dyscyplinę kościelną

2. Rozwiązanie problemu grzechu: jak podjąć działania w Kościele

1. Galacjan 6:1-2 – „Bracia, jeśli ktoś zostanie przyłapany na jakimkolwiek przestępstwie, wy, którzy jesteście duchowi, powinniście go odnowić w duchu łagodności. Uważaj na siebie, abyś i ty nie uległ pokusie”.

2. 2 Tesaloniczan 3:14-15 – „Jeśli ktoś nie posłucha tego, co mówimy w tym liście, zwróćcie uwagę na tego człowieka i nie zadawajcie się z nim, aby się nie zawstydził. Nie uważaj go za wroga, ale ostrzegaj go jak brata”.

1 Koryntian 5:4 W imię Pana naszego Jezusa Chrystusa, gdy się zgromadzicie wy i duch mój, mocą Pana naszego Jezusa Chrystusa,

Fragment Ten fragment wzywa Kościół do zgromadzenia się w imię Pana Jezusa Chrystusa, z Jego duchem i Jego mocą.

1. Siła wspólnoty: jak Kościół wzmacnia się dzięki jedności

2. Poddanie się mocy Pana: wzrost w wierze poprzez poddanie się

1. Dzieje Apostolskie 2:1-4 – Duch Święty przychodzi w dniu Pięćdziesiątnicy

2. Efezjan 3:14-21 – Modlitwa Pawła o umocnienie Kościoła w miłości

1 Koryntian 5:5 Wydać takiego szatanowi na zatracenie ciała, aby duch był zbawiony w dzień Pana Jezusa.

Ten fragment wyjaśnia, że człowiek powinien zostać wydany szatanowi na zatracenie ciała, aby duch mógł zostać zbawiony w dniu Pana Jezusa.

1. Musimy uznać naszą potrzebę zbawienia i pozwolić Jezusowi nas zbawić.

2. Powinniśmy poddać się woli Boga i pozwolić Mu działać w naszym życiu.

1. Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Sercem bowiem wierzy się i dostępuje usprawiedliwienia, i sercem ustami się wyznaje i zostaje zbawiony.”

2. Efezjan 2:8-10 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest wasze dzieło, lecz dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił. My bowiem Jego dziełem są stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował, abyśmy w nich chodzili”.

1 Koryntian 5:6 Wasze przechwalanie się nie jest dobre. Czyż nie wiecie, że odrobina kwasu zakwasza całe ciasto?

Ludzie nie powinni być dumni, bo niewielka ilość czegoś złego może wpłynąć na całą grupę.

1. „Uważaj na dumę”

2. „Odrobina zakwasu zostawia całą grudkę”

1. Przysłów 16:18 „Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem”.

2. Galacjan 5:9 „Odrobina kwasu zakwasza całe ciasto”.

1 Koryntian 5:7 Usuńcie więc stary kwas, abyście stali się nową grudą, tak jak jesteście przaśnikami. Bo i Chrystus, nasza Pascha, jest za nas ofiarowany:

Koryntianie są zachęcani, aby usunęli stary zakwas grzechu ze swojego życia i stali się nowym, przaśnym ludem, ponieważ Chrystus został za nich złożony w ofierze.

1. Moc odnowy: przaśnięcie w Chrystusie

2. Oczyszczenie starego zakwasu: droga świętości

1. Rzymian 6:1-14 – Umarli dla grzechu, żywi w Chrystusie

2. Galacjan 5:16-26 – Życie dzięki mocy Ducha

1 Koryntian 5:8 Obchodźmy więc święto nie w starym zakwasie ani w zakwasie złości i niegodziwości; ale przaśnikami szczerości i prawdy.

Apostoł Paweł zachęca Koryntian, aby obchodzili to święto w sposób szczery i prawdziwy, a nie w sposób grzeszny i niegodziwy.

1. „Życie uczciwe i uczciwe”

2. „Wolny od grzechu i niegodziwości”

1. Efezjan 4:25 – „Dlatego odrzuciwszy kłamstwo, niech każdy z was mówi prawdę swojemu bliźniemu, bo jesteśmy członkami jedni drugich”.

2. Kolosan 3:9-10 – „Nie okłamujcie siebie nawzajem, widząc, że zrzuciliście starego „ja” z jego praktykami i przyoblekliście się w nowe „ja”, które odnawia się w wiedzy na obraz swego stwórcy. "

1 Koryntian 5:9 Napisałem wam w liście, abyście nie zadawali się z rozpustnikami:

Paweł napisał list do Koryntian, w którym ostrzegał ich przed obcowaniem z ludźmi dopuszczającymi się niemoralności.

1. Kochaj bliźniego: dlaczego nie powinniśmy obcować z grzechem

2. Powołanie do świętości: chodzenie w posłuszeństwie Bogu

1. Galacjan 5:19-21 – Uczynki ciała kontrastują z owocami Ducha.

2. Rzymian 12:2 – Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

1 Koryntian 5:10 Jednak nie razem z rozpustnikami tego świata, ani z chciwcami, ani zdziercami, ani z bałwochwalcami; bo wtedy będziecie musieli wyjść ze świata.

Chrześcijanie Passage nie powinni zadawać się z ludźmi, którzy angażują się w niemoralne działania, ale mimo to muszą żyć w świecie.

1. Znaczenie świętego życia pośród grzesznego świata.

2. Znaczenie rozróżnienia pomiędzy zachowaniem moralnym a niemoralnym.

1. Mateusza 6:24 – Nikt nie może dwom panom służyć; bo albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował, albo jednego będzie wierny, a drugim pogardzi.

2. 1 Piotra 2:11 - Umiłowani, proszę was, jako przybyszów i pielgrzymów, powstrzymujcie się od cielesnych pożądliwości, które walczą z duszą.

1 Koryntian 5:11 Ale teraz napisałem wam, abyście nie dotrzymywali towarzystwa, jeśli ktoś nazywany bratem będzie rozpustnikiem lub chciwcem, albo bałwochwalcą, albo oszczercą, albo pijakiem, albo zdziercą; z takim nie wolno nie jeść.

Ten fragment ostrzega przed utrzymywaniem bliskiej społeczności z tymi, którzy nie okazują skruchy za swój grzech.

1. „Święte życie”

2. „Niebezpieczeństwo złego towarzystwa”

1. Efezjan 5:11 – „I nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale raczej je upominajcie”.

2. 2 Koryntian 6:14-17 – „Nie wprzęgajcie się w nierówne jarzmo z niewierzącymi. Cóż

bowiem za społeczność sprawiedliwości z nieprawością i cóż za społeczność światłości z ciemnością?”

1 Koryntian 5:12 Bo cóż mam zrobić, aby sądzić i tych, którzy są na zewnątrz? czyż nie sądzicie tych, którzy są wewnątrz?

Fragment Apostoł Paweł pyta Koryntian, dlaczego osądzają ludzi poza kościołem, podczas gdy powinni zajmować się grzechami, które są wewnątrz kościoła.

1. Nie osądzaj innych: lekcje z 1 Koryntian 5:12

2. Życie w miłości i przebaczeniu: przesłanie 1 Koryntian 5:12

1. Łk 6:37 – „Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni. Nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni. Odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone.”

2. Rzymian 14:13 – „Naśladujmy więc to, co służy pokojowi i to, czym można budować drugiego”.

1 Koryntian 5:13 Ale tych, którzy są bez Boga, sądzi. Dlatego usuńcie spośród siebie tego niegodziwca.

Powinniśmy usunąć niegodziwych ludzi z naszego życia, tak jak Bóg ich osądzi.

1. Bóg wymaga od nas, abyśmy zdystansowali się od niegodziwych ludzi, ponieważ On ich osądzi.

2. Musimy usunąć niegodziwych z naszego życia, gdyż tylko Bóg może ich osądzić.

1. 1 Koryntian 5:13 – „Ale ci, którzy są bez Boga, osądzają. Dlatego usuńcie spośród siebie tego niegodziwca”.

2. Psalm 101:3-4 – „Nie będę stawiać przed oczy moje nic bezwartościowego; Nienawidzę pracy tych, którzy odpadają ; Nie będzie się do mnie przylgnąć. Odejdzie ode mnie serce przewrotne; Nie zaznam zła”.

1 Koryntian 6 to szósty rozdział Pierwszego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł porusza różne kwestie związane z procesami sądowymi, niemoralnością seksualną

i świętością ciał wierzących.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od napomnienia Koryntian, aby swoje spory i skargi przedstawiali przed sądami świeckimi, zamiast rozwiązywać je w ramach wspólnoty kościelnej (1 Koryntian 6:1-6). Podkreśla, że wierzący zostali powołani, aby sądzić nawet aniołów i powinni być w stanie rozstrzygać między sobą mniejsze sprawy (1 Koryntian 6:2-3). Paweł podkreśla, że zwracanie się do światowych systemów w celu uzyskania osądu, zamiast szukać mądrych osób we własnej społeczności, oznacza porażkę.

Akapit drugi: Paweł skupia się na niemoralności seksualnej w kościele korynckim. Potępia wszelkie formy niemoralności seksualnej, w tym prostytucję, jako niezgodne z jednością wierzącego z Chrystusem (1 Koryntian 6:9-11). Przypomina im, że ich ciała są świątyniami Ducha Świętego i nie należy ich skalać niemoralnymi czynami (1 Koryntian 6:15-20). Paweł nalega, aby uciekali od niemoralności i czcili Boga swym ciałem.

3. akapit: Rozdział kończy się podkreśleniem, że wierzący zostali kupieni za wysoką cenę – ofiarę Jezusa Chrystusa – i dlatego nie należą do siebie, lecz należą do Boga (1 Koryntian 6:19-20). Paweł ostrzega przed angażowaniem się w niemoralność seksualną, ponieważ jest to grzech przeciwko własnemu ciału. Zachęca ich, aby chwalili Boga zarówno duchem, jak i ciałem.

Podsumowując, rozdział szósty Pierwszego Listu do Koryntian porusza kwestie związane z procesami sądowymi, niemoralnością seksualną i świętością ciał wierzących. Paweł gani wierzących w Koryncie, że zamiast wewnętrznie rozwiązywać spory, zwracali się do sądów świeckich. Potępia wszelkie formy niemoralności seksualnej jako niezgodne z jednością z Chrystusem i nalega, aby czcili Boga swoimi ciałami. Paweł podkreśla, że wierzący są świątyniami Ducha Świętego i zostali drogo kupieni, dlatego powinni uciekać od niemoralności i chwalić Boga duchem i ciałem. W rozdziale tym podkreślono wagę rozwiązywania konfliktów we wspólnocie kościelnej, powstrzymywania się od niemoralności seksualnej i uznania świętości ciała jako mieszkania Ducha Bożego.

1 Koryntian 6:1 Czy ktoś z was śmie, mając sprawę przeciwko drugiemu, występować do sądu przed niesprawiedliwymi, a nie przed świętymi?

Ten fragment jest pytaniem Pawła z 1 Koryntian 6:1, w którym pyta, czy któryś z Koryntian w przypadku sporu z innym poszedłby do sądu, zamiast szukać pomocy u świętych.

1. „Piękno chrześcijańskiego przebaczenia: rozwiązywanie konfliktów bez wchodzenia do sądu”

2. „Pozwolić Jezusowi być naszym sędzią: właściwy sposób rozwiązywania konfliktów”

1. Mateusza 18:15-17 („Jeśli twój brat lub siostra zgrzeszy, idź i wykaż im winę między wami. Jeśli was usłuchają, przekonaliście ich. Ale jeśli nie usłuchają, weź ze sobą jeszcze jednego lub dwóch, aby każda sprawa została ustalona na podstawie zeznań dwóch lub trzech świadków. Jeżeli nadal nie usłuchają, powiedz to kościołowi, a jeśli nawet kościoła nie usłuchają, potraktuj ich jakbyś był poganinem lub celnikiem.”)

2. Rzymian 12:18 („Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, ze wszystkimi żyjcie w pokoju”).

1 Koryntian 6:2 Czy nie wiecie, że święci będą sądzić świat? a jeśli świat będzie przez was sądzony, czy jesteście niegodni sądzić najmniejsze sprawy?

Święci będą sądzić świat, więc chrześcijanie powinni umieć sądzić nawet najmniejsze sprawy.

1. Znaczenie rozeznania w życiu chrześcijańskim

2. Moc sprawiedliwego wyroku

1. Jakuba 1:5 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje szczodrze i nie wypomina; i będzie mu to dane.

2. Przysłów 16:2 - Wszystkie drogi człowieka są czyste w jego własnych oczach; ale Pan waży duchy.

1 Koryntian 6:3 Czyż nie wiecie, że aniołów będziemy sądzić? ile jeszcze rzeczy odnosi się do tego życia?

Fragment ten podkreśla fakt, że wierzący są w stanie osądzać sprawy doczesne, a tym bardziej sprawy odnoszące się do sfery duchowej.

1. Wierzącym powierzona jest władza rozeznawania spraw tego świata, a nawet sfery duchowej.

2. Mamy moc rozróżniania dobra od zła i podejmowania właściwych decyzji.

1. Przysłów 14:12: Istnieje droga, która wydaje się człowiekowi słuszna, ale jej końcem

jest droga śmierci.

2. Izajasz 11:2: I spocznie na nim Duch Pański, Duch mądrości i rozumu, Duch rady i mocy, Duch wiedzy i bojaźni Pańskiej.

1 Koryntian 6:4 Jeśli więc macie osądy dotyczące tego życia, niech osądzą tych, którzy są najmniej cenieni w kościele.

Zachęca się Kościół, aby powierzał swoje świeckie sprawy, takie jak spory prawne, najmniej szanowanym członkom.

1. Bóg może użyć najmniejszego z nas do osiągnięcia wielkich rzeczy.

2. Ufać Bożej mądrości we wszystkich sprawach.

1. Jakuba 1:5-6 – „Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje szczodrze i nie wypomina, a będzie mu dana. Niech jednak prosi z wiarą i bez wahania .”

2. Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym swoim sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie prostował twoje ścieżki”.

1 Koryntian 6:5 Mówię na waszą hańbę. Czyż nie ma wśród was mądrego? nie, nie taki, który będzie mógł sądzić między swoimi braćmi?

W 1 Liście do Koryntian 6:5 Paweł zadaje Koryntianom pytanie, czy nie mają wśród nich mądrego człowieka, który mógłby podejmować decyzje w ich społeczności.

1. Musimy starać się być mądrzy i szukać mądrości nawet w naszych własnych społecznościach.

2. Jesteśmy odpowiedzialni za podejmowanie mądrych decyzji dla naszych braci i sióstr w Chrystusie.

1. Przysłów 1:5: „Niech mądrzy słuchają i pogłębiają wiedzę, a kto rozumie, niech uzyska wskazówki”.

2. Przysłów 3:13: „Błogosławiony, kto znajduje mądrość i ten, który nabywa rozumu”.

1 Koryntian 6:6 Brat zaś zadaje się z bratem i to przed niewiernymi.

Chrześcijanie nie powinni wnosić swoich sporów z innymi chrześcijanami do sądu, gdyż nie jest to zgodne z ich wiarą.

1. Chrześcijanom nie wolno wnosić sporów ze współwyznawcami do sądu, lecz szukać mediacji i pojednania.

2. Musimy uważać, aby rozwiązywać nieporozumienia z naszymi braćmi i siostrami w Chrystusie z szacunkiem i pokorą, zamiast próbować rozwiązywać je na drodze sądowej.

1. Mateusza 5:25-26: „Pogódź się szybko ze swoim oskarżycielem, gdy idziesz z nim do sądu, aby twój oskarżyciel nie wydał cię sędziemu, a sędzia straży, i nie zostałbyś wtrącony do więzienia. Zaprawdę powiadam wam, nie wyjdziecie stąd, dopóki nie oddasz ostatniego grosza.

2. Jakuba 4:6: „Ale daje więcej łaski. Dlatego mówi: „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”.

1 Koryntian 6:7 Teraz więc jest między wami wielka wada, że stanowicie między sobą prawo. Dlaczego raczej nie przyjmujecie źle? dlaczego raczej nie pozwalacie się oszukać?

Chrześcijanie w Koryncie zamiast rozstrzygać spory między sobą, udają się do sądu, aby rozstrzygać spory.

1. „Cierpienie zła: lekcja z 1 Koryntian 6:7”

2. „Szaleństwo sporów sądowych: nauka z 1 Koryntian 6:7”

1. Kolosan 3:13 – „Znoście jedni drugich i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli ktoś ma do kogoś pretensje. Jak Chrystus wam przebaczył, tak i wy”.

2. Efezjan 4:2-3 – „Z całą pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości. 3 Starając się zachować jedność Ducha w węźle pokoju”.

1 Koryntian 6:8 Tak, źle czynicie i oszukujecie, i to wasi bracia.

Przejście Ludzie wyrządzają krzywdę i oszukują swoich braci.

1. Niebezpieczeństwa krzywdzenia i oszukiwania innych

2. Znaczenie uczciwości i uczciwości

1. Jakuba 4:17 - Kto więc umie dobrze czynić, a nie czyni, ten jest grzechem.

2. Mateusza 7:12 - Dlatego wszystko, co byście chcieli, aby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie; bo takie jest Prawo i Prorocy.

1 Koryntian 6:9 Czy nie wiecie, że niesprawiedliwi nie odziedziczą królestwa Bożego? Nie dajcie się zwieść: ani rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołożnicy, ani zniewieściali, ani krzywdzący siebie z ludźmi,

Niesprawiedliwi nie zostaną wpuszczeni do królestwa Bożego. Niedozwolone jest praktykowanie rozpusty, bałwochwalstwa, cudzołóstwa, zniewieściałości i homoseksualizmu.

1. Musimy starać się być sprawiedliwi, jeśli chcemy wejść do Królestwa Bożego.

2. Jeśli chcemy być zaakceptowani przez Boga, musimy uciekać od grzechu i praktykować świętość.

1. 1 Koryntian 6:9

2. 1 Koryntian 6:18-20 – Uciekajcie od niemoralności seksualnej. Wszystkie inne grzechy, które człowiek popełnia, są poza ciałem, ale kto grzeszy seksualnie, grzeszy przeciwko własnemu ciału. Czy nie wiecie, że ciała wasze są świątynią Ducha Świętego, który jest w was, a którego otrzymaliście od Boga? Nie jesteś swój; zostaliście kupieni za wysoką cenę. Dlatego czcijcie Boga swoimi ciałami.

1 Koryntian 6:10 Ani złodzieje, ani chciwi, ani pijacy, ani oszczercy, ani zdziercy nie odziedziczą królestwa Bożego.

Fragment ten ostrzega przed pięcioma konkretnymi grzesznymi zachowaniami i stwierdza, że ci, którzy je praktykują, nie odziedziczą królestwa Bożego.

1: Musimy żyć w świętości i posłuszeństwie Bogu, aby otrzymać obietnicę życia wiecznego.

2: Musimy wyrzec się i odwrócić od grzesznych zachowań, takich jak kradzież, chciwość, pijaństwo, obelgi i wymuszenia, jeśli chcemy odziedziczyć królestwo Boże.

1: Galacjan 5:19-21 – Teraz jawne są uczynki ciała: rozpusta, nieczystość, rozwiązłość, bałwochwalstwo, czary, wrogość, spory, zazdrość, napady gniewu, rywalizacja, niezgoda, podziały, zazdrość, pijaństwo, hulanki i tego typu rzeczy. Ostrzegam was, tak jak ostrzegałem już wcześniej, że ci, którzy czynią takie rzeczy, nie odziedziczą królestwa Bożego.

2: Efezjan 5:3-5 - Nie wolno wam jednak wspominać o niemoralności płciowej ani o wszelkiej nieczystości i pożądliwości, jak to przystoi świętym. Niech nie będzie żadnej sprośności, głupstw i prostackich żartów, które są nie na miejscu, lecz niech będzie dziękczynienie. Możecie być pewni tego, że każdy, kto postępuje rozpustnie lub nieczysto, albo pożądliwie (to jest bałwochwalca), nie ma dziedzictwa w królestwie Chrystusa i Boga.

1 Koryntian 6:11 A tacy byli niektórzy z was: ale jesteście obmyci, ale jesteście uświęceni, ale jesteście usprawiedliwieni w imię Pana Jezusa i przez Ducha Boga naszego.

Niektórzy ludzie żyli w grzechu, ale teraz zostali oczyszczeni, oddzieleni i usprawiedliwieni mocą Pana Jezusa i Ducha Świętego.

1. Moc Chrystusa do przemieniania życia

2. Uświęcenie przez działanie Ducha Świętego

1. Rzymian 5:1-5 - Dlatego też usprawiedliwieni przez wiarę, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez którego przez wiarę uzyskaliśmy dostęp do tej łaski, w której obecnie stoimy. I chlubimy się nadzieją chwały Bożej.

3. Tytusa 3:4-7 - Ale gdy ukazała się dobroć i miłość Boga, naszego Zbawiciela, zbawił nas nie ze względu na to, co sprawiedliwego zrobiliśmy, ale ze względu na swoje miłosierdzie. Zbawił nas przez obmycie odrodzenia i odnowienia przez Ducha Świętego.

1 Koryntian 6:12 Wszystko mi wolno, ale nie wszystko jest pożyteczne: wszystko mi wolno, ale nie dam się poddać niczyjej mocy.

Paweł ostrzega Koryntian, że chociaż wszystko może być dozwolone, niekoniecznie jest korzystne.

1. Nie daj się zwieść przyciąganiu świata, ale mocy Chrystusa.

2. Upewnij się, że twoje wybory są korzystne dla twojej wiary i nieszkodliwe.

1. 1 Jana 2:15-17 – Nie miłujcie świata ani rzeczy na świecie.

2. Rzymian 12:1-2 – Nie dopasowujcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

1 Koryntian 6:13 Mięso na brzuch, a brzuch na mięso; ale Bóg zniszczy i to, i je. Ciało zaś nie jest przeznaczone na rozpustę, ale dla Pana; i Pan za ciało.

Ciało nie jest przeznaczone do rozpusty, lecz do oddawania czci Bogu. Bóg ostatecznie wyeliminuje zarówno ciało, jak i jego pragnienia.

1. Co to znaczy oddawać cześć Bogu naszymi ciałami?

2. Jak możemy używać naszych ciał do wyrażania miłości i szacunku dla Boga?

1. Rzymian 12:1-2 – „Dlatego nawołuję was, bracia i siostry, ze względu na miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu. To jest wasza prawdziwa i właściwa cześć. Czyńcie to. nie dopasowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieńcie się przez odnowienie umysłu. Wtedy będziecie mogli wypróbować i zatwierdzić wolę Bożą – Jego dobrą, przyjemną i doskonałą wolę.

2. Mateusza 5:27-28 – „Słyszeliście, że powiedziano: Nie cudzołóż. A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już w swoim sercu dopuścił się z nią cudzołóstwa”.

1 Koryntian 6:14 I Bóg zarówno Pana wskrzesił, jak i nas swoją mocą wskrzesi.

Fragment: W tym fragmencie Paweł przypomina nam o mocy Bożej, która może nas wskrzesić z martwych. Zachęca nas, abyśmy używali naszych ciał dla Jego chwały, a nie dla grzesznych czynów.

1. Moc Boża pozwalająca pokonać śmierć

2. Używanie naszych ciał na chwałę Bożą

1. Rzymian 6:12-14 - Nie pozwólcie więc grzechowi królować w waszym śmiertelnym ciele, abyście byli mu posłuszni w jego pożądliwościach. I nie oddawajcie swoich członków na narzędzia nieprawości grzechowi, ale oddawajcie siebie Bogu jako żywi zmartwychwstali, a członki wasze jako narzędzia sprawiedliwości Bogu.

14. 1 Jana 1:9 - Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.

1 Koryntian 6:15 Czyż nie wiecie, że ciała wasze są członkami Chrystusa? czyż więc wezmę członki Chrystusa i uczynię je członkami nierządnicy? Broń Boże.

Paweł ostrzega chrześcijan, aby nie przyłączali się do prostytutki, ponieważ ich ciała są członkami Chrystusa.

1. Pamiętajmy, że nasze ciała są członkami Chrystusa i nie powinny być wykorzystywane do grzesznych celów.

2. Nie powinniśmy brać członków Chrystusa i czynić ich członkami niemoralnego stylu życia.

1. Rzymian 12:1-2 - Dlatego nawołuję was, bracia i siostry, ze względu na miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu - to jest wasza prawdziwa i właściwa cześć. Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

2. 1 Koryntian 10:31 - Czy więc jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Bożą.

1 Koryntian 6:16 Co? Czyż nie wiecie, że ten, kto się łączy z nierządnicą, jest jednym ciałem? bo dwoje, mówi, będzie jednym ciałem.

Fragment: Apostoł Paweł w liście do Koryntian stanowczo ostrzega przed niemoralnością seksualną. Stwierdza, że wierzący nie powinni łączyć się z tymi, którzy dokonują rozpusty. Następnie wyjaśnia, że ten akt złączenia tworzy duchową jedność, ponieważ dwoje staje

się jednym ciałem.

1. Konsekwencje niemoralności seksualnej 2. Siła zjednoczenia w małżeństwie

1. Efezjan 5:31-32 – „Dlatego opuści człowiek ojca i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem.” 2. Hebrajczyków 13:4 – „Niech małżeństwo będzie szanowane przez wszystkich i łoże małżeńskie niech będzie nieskalane, gdyż Bóg osądzi rozpustników i cudzołożników”.

1 Koryntian 6:17 Kto jednak łączy się z Panem, jest jednym duchem.

Ten fragment podkreśla znaczenie bycia zjednoczonym duchowo z Panem.

1. „Życie w jedności z Panem”

2. „Moc jedności z Panem”

1. Kolosan 3:15 – „A w sercach waszych niech panuje pokój Boży, do którego i wy powołani jesteście w jednym ciele, i bądźcie wdzięczni.”

2. Efezjan 4:3 – „Starając się zachować jedność Ducha w węźle pokoju”.

1 Koryntian 6:18 Uciekajcie od rozpusty. Każdy grzech, który popełnia człowiek, jest bez ciała; kto zaś dopuszcza się rozpusty, grzeszy przeciw własnemu ciału.

Fragment ten podkreśla znaczenie unikania rozpusty, ponieważ jest ona grzechem przeciwko własnemu ciału.

1. „Grzech rozpusty: dlaczego musimy uciekać”

2. „Szanuj swoje ciało: uciekaj od rozpusty”

1. 1 Tesaloniczan 4:3-5 - Taka jest bowiem wola Boża, nawet wasze uświęcenie, abyście powstrzymywali się od rozpusty: aby każdy z was wiedział, jak posiadać swoje naczynie w uświęceniu i czci; Nie w pożądliwości pożądliwości, jak i poganie, którzy nie znają Boga.

2. Mateusza 5:27-28 - Słyszeliście, że w dawnych czasach mówiono: Nie cudzołóż. A Ja wam powiadam: Każdy, kto patrzy na kobietę i pożąda jej, już się z nią cudzołożył w jego sercu.

1 Koryntian 6:19 Co? Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który jest w was, którego macie od Boga, a nie jesteście swoimi?

Nasze ciała należą do Boga, a my nie jesteśmy swoimi.

1. Nasze ciała są świątyniami Pana – 1 Koryntian 6:19

2. Bóg jest właścicielem naszych ciał – 1 Koryntian 6:19

1. 1 Koryntian 3:16 - Czy nie wiecie, że jesteście świątynią Bożą i że Duch Boży mieszka w was?

2. 1 Piotra 2:5 - I wy, jako kamienie żywe, budujecie dom duchowy, kapłaństwo święte, dla składania duchowych ofiar, przyjemnych Bogu przez Jezusa Chrystusa.

1 Koryntian 6:20 Drogo bowiem zostaliście kupieni; chwalcie więc Boga w ciele swoim i duchu swoim, które są Boże.

Ten fragment przypomina nam, że jesteśmy kupieni za cenę i dlatego musimy chwalić Boga w naszych ciałach i duchach.

1: Należymy do Boga: wezwanie do wielbienia Pana

2: Jak możemy wychwalać Boga naszymi ciałami i duchem?

1: Rzymian 12:1-2 - Dlatego namawiam was, bracia i siostry, ze względu na miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu - to jest wasza prawdziwa i właściwa cześć.

2: Kolosan 3:23-24 - Cokolwiek czynicie, pracujcie nad tym całym sercem, jak pracując dla Pana, a nie dla panów ludzkich, wiedząc bowiem, że otrzymacie dziedzictwo od Pana w nagrodę. To Panu Chrystusowi, któremu służysz.

1 Koryntian 7 to siódmy rozdział Pierwszego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale

Paweł porusza różne aspekty małżeństwa, stanu wolnego i relacji we wspólnocie chrześcijańskiej.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od omówienia znaczenia czystości seksualnej w małżeństwie. Twierdzi, że mężowie i żony powinni wzajemnie wypełniać swoje obowiązki małżeńskie i nie pozbawiać się nawzajem, z wyjątkiem wspólnie uzgodnionego czasu na modlitwę i post (1 Koryntian 7:1-5). Paweł zdaje sobie sprawę, że niektórzy wierzący mogą posiadać dar stanu wolnego, pozwalający im całkowicie i bez zakłóceń poświęcić się służbie Bogu (1 Koryntian 7:6-9). Radzi osobom niezamężnym lub owdowiałym, aby rozważyły pozostanie kawalerem, jeśli mogą to zrobić zachowując samokontrolę, ale przyznaje, że małżeństwo jest uzasadnioną opcją dla tych, którzy tego pragną (1 Koryntian 7:8-9).

Akapit drugi: Paweł zwraca się do małżeństw, w których jeden z małżonków jest wierzący, a drugi nie. Radzi wierzącym, aby nie starali się o rozwód, ale raczej starali się utrzymać swoje małżeństwo w nadziei, że ich wiara wpłynie na ich niewierzącego małżonka (1 Koryntian 7:10-16). Jeśli jednak niewierzący małżonek zdecyduje się odejść, Paweł stwierdza, że wierzący nie jest związany w takich okolicznościach i może być spokojny (1 Koryntian 7:15).

Akapit 3: Rozdział kończy się praktyczną radą, jak pozostać wiernym w obecnej sytuacji. Paweł zachęca wierzących, aby pozostali tam, gdzie zostali powołani do wiary, chyba że istnieją istotne powody do zmiany (1 Koryntian 7:17-24). Podkreśla, że niezależnie od tego, czy jesteś w związku małżeńskim, czy samotnym, obrzezanym czy nieobrzezanym, najważniejsze jest przestrzeganie przykazań Boga i życie zgodnie z Jego powołaniem (1 Koryntian 7:19-24). Na koniec porusza wątpliwości dotyczące zaręczyn i zaleca ostrożność w niepewnych czasach, ale ostatecznie pozostawia to indywidualnej ocenie, w zależności od okoliczności (1 Koryntian 7:25-40).

Podsumowując, rozdział siódmy Pierwszego Listu do Koryntian omawia różne aspekty małżeństwa, stanu wolnego i relacji we wspólnocie chrześcijańskiej. Paweł podkreśla znaczenie czystości seksualnej w małżeństwie i uznaje dar stanu wolnego dla tych, którzy mogą całkowicie poświęcić się Bogu. Doradza osobom wierzącym w małżeństwach mieszanych, aby dążyły do pojednania, ale przyznaje, że pokój można znaleźć, jeśli niewierzący małżonek zdecyduje się odejść. Paweł zachęca wierzących, aby pozostali wierni w swojej obecnej sytuacji, chyba że istnieją istotne powody do zmiany i podkreśla wagę przestrzegania przykazań Bożych niezależnie od stanu cywilnego i pochodzenia. W tym rozdziale znajdują się praktyczne wskazówki dotyczące nawigowania w związkach i przeżywania wiary w różnych okolicznościach.

1 Koryntian 7:1 A co do tego, o czym do mnie napisaliście: Dobrze jest, żeby mężczyzna nie dotykał kobiety.

Paweł odpowiada na pytania Koryntian dotyczące małżeństwa i zachęca ich, jeśli to możliwe, do pozostania w celibacie.

1. „Siła celibatu: wybór wstrzemięźliwości dla Boga”

2. „Życie w wierze i wstrzemięźliwości: zrozumienie 1 Koryntian 7:1”

1. 1 Tesaloniczan 4:3-5 – „Albowiem wolą Bożą jest wasze uświęcenie, abyście powstrzymywali się od rozpusty: aby każdy z was wiedział, jak posiadać swoje naczynie w uświęceniu i czci; Nie w pożądliwości pożądliwości, jak poganie, którzy nie znają Boga”

2. 1 Tymoteusza 5:1-2 – „Nie karć starszego, ale proś go jak ojca; a młodsi jak bracia; Starsze kobiety jako matki; młodsi jak siostry, z całą czystością”.

1 Koryntian 7:2 Aby jednak uniknąć rozpusty, niech każdy mężczyzna ma swoją żonę i każda kobieta niech ma własnego męża.

Paweł radzi, aby w celu uniknięcia niemoralności seksualnej każdy zawierał związek małżeński z osobą płci przeciwnej.

1. Świętość małżeństwa: przyjęcie Bożego planu dotyczącego intymności

2. Moc czystości: wybieranie tego, co najlepsze od Boga w związkach

1. Księga Rodzaju 2:24 Dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę i złączy się ze swoją żoną, i staną się jednym ciałem.

2. Hebrajczyków 13:4 Niech małżeństwo będzie przez wszystkich szanowane, a łoże małżeńskie niech będzie nieskalane, gdyż Bóg osądzi rozpustników i cudzołożników.

1 Koryntian 7:3 Mąż niech oddaje żonie należną życzliwość, podobnie i żona mężowi.

Mężowie i żony powinni okazywać sobie życzliwość i szacunek.

1. Miłość, szacunek i życzliwość: czego Biblia uczy nas o małżeństwie

2. Boży plan dla małżeństwa: studium 1 Koryntian 7:3

1. Efezjan 5:33 – „Jednakże i każdy z was ma miłować swoją żonę, jak siebie samego, a żona ma szanować męża”.

2. Kolosan 3:19 – „Mężowie, miłujcie swoje żony i nie bądźcie dla nich surowi”.

1 Koryntian 7:4 Nie żona ma władzę nad swoim ciałem, ale mąż; podobnie i mąż nie ma władzy nad swoim ciałem, ale żona.

Fragment ten podkreśla znaczenie wzajemnego szacunku między mężem i żoną w odniesieniu do ich ciał.

1. Świętość małżeństwa: szacunek w sypialni

2. Siła wzajemnego szacunku: biblijne podstawy szczęśliwego małżeństwa

1. Efezjan 5:21-33 – Poddanie się w małżeństwie

2. 1 Piotra 3:7 – Mężowie, mieszkajcie ze swoimi żonami w zrozumieniu

1 Koryntian 7:5 Nie oszukujcie się wzajemnie, chyba że za zgodą na jakiś czas, abyście oddawali się postowi i modlitwie; i zbierzcie się ponownie, aby was szatan nie kusił z powodu waszej niewstrzemięźliwości.

Chrześcijanie nie powinni powstrzymywać się od współmałżonków, chyba że wspólnie uzgodniono, że będą mieli ograniczony czas na poświęcenie się modlitwie i poście.

1) Siła wzajemnej zgody w małżeństwie

2) Korzyści z modlitwy i postu w małżeństwie

1) Efezjan 5:22-33 – Żony bądźcie uległe swoim mężom jak Panu

2) Galacjan 5:16-25 – Postępuj według Ducha i wypełniaj prawo miłości.

1 Koryntian 7:6 Ale mówię to za pozwoleniem, a nie z przykazania.

Paweł pozwala chrześcijanom na zawieranie małżeństw, ale nie jest to przykazanie.

1. Małżeństwo: błogosławieństwo Boże, a nie przykazanie

2. Zrozumienie nauczania Pawła na temat małżeństwa

1. Rodzaju 2:24 - Dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę swoją, a złączy się z żoną swoją, i będą jednym ciałem.

2. Efezjan 5:22-33 - Żony, bądźcie uległe swoim mężom, jak Panu. Mężowie, miłujcie żony, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie.

1 Koryntian 7:7 Chciałbym bowiem, aby wszyscy ludzie byli tacy jak ja. Ale każdy człowiek ma swój własny dar Boży, jeden w taki, a drugi w inny sposób.

Paweł wyraża swoje pragnienie, aby wszyscy ludzie byli tacy, jak on, przyznaje jednak, że każdy otrzymał od Boga inny dar.

1. Nasze dary od Boga: uznanie i wykorzystanie naszych wyjątkowych talentów

2. Siła indywidualności: celebrowanie naszych różnic

1. Mateusza 25:14-30 – Przypowieść o talentach

2. Efezjan 4:7-8 – Rola każdego chrześcijanina w Ciele Chrystusa

1 Koryntian 7:8 Mówię zatem nieżonatym i wdowom: Dobrze będzie dla nich, jeśli wytrwają tak jak ja.

Fragment Paweł zachęca osoby stanu wolnego i owdowiałe, aby tak jak on pozostały samotne.

1. Trwajcie w Panu i bądźcie zadowoleni: Zrozumienie 1 Koryntian 7:8

2. Moc stanu wolnego: przyjęcie dobrego planu Boga dla stanu wolnego

1. Filipian 4:11-13 – „Nie żebym mówił o potrzebie, bo nauczyłem się być zadowolonym w jakiejkolwiek sytuacji. Umiem upaść i umiem obfitować. W każdych okolicznościach poznałem sekret stawienia czoła dostatkowi i głodowi, obfitości i potrzebie.

2. 1 Piotra 5:6-7 – „Uniżcie się więc pod potężną ręką Boga, aby was wywyższył we właściwym czasie, przerzucając na niego wszystkie wasze troski, bo on się o was troszczy”.

1 Koryntian 7:9 A jeśli nie mogą powstrzymać, niech się żenią, bo lepiej jest wyjść za mąż, niż palić.

Paweł zachęca tych, którzy nie mogą powstrzymać swoich namiętności, do zawarcia małżeństwa, ponieważ jest to lepsze niż płonięcie pożądaniem.

1. Siła samokontroli: jak oprzeć się pokusie.

2. Małżeństwo: dar od Boga, który daje nam radość i satysfakcję.

1. Galacjan 5:16-17 – „Według Ducha postępujcie, a nie będziecie pobłażali pożądliwości ciała. Ciało bowiem pożąda przeciwko duchowi, a duch przeciwko ciału, a te są sobie przeciwne : abyście nie mogli czynić tego, co chcielibyście.”

2. 1 Tesaloniczan 4:3-5 – „Albowiem wolą Bożą jest wasze uświęcenie, abyście się powstrzymywali od rozpusty, aby każdy z was wiedział, jak posiadać swoje naczynie w uświęceniu i czci, a nie w pożądliwość pożądliwości, jak poganie, którzy nie znają Boga”.

1 Koryntian 7:10 A żonatym rozkazuję, wszakże nie ja, lecz Pan: Niech żona nie odchodzi od męża:

Paweł nakazuje małżeństwom, aby pozostawały razem, powołując się na Pana jako źródło swego przykazania.

1. „Siła małżeństwa: odnajdywanie siły w jedności”

2. „Pańskie wezwanie do świętości w małżeństwie”

1. Przysłów 18:22 – „Kto znajdzie żonę, znajdzie coś dobrego i uzyska łaskę Pana”.

2. Efezjan 5:22-33 – Żony, bądźcie uległe swoim mężom jak Panu. Mąż bowiem jest głową żony, jak i Chrystus głową Kościoła, jego ciała, i sam jest jego Zbawicielem […] Mężowie, miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie…”

1 Koryntian 7:11 A jeśli ona odejdzie, niech pozostanie niezamężna i niech się pojedna z mężem, a mąż niech nie opuszcza swojej żony.

W tym fragmencie omówiono znaczenie małżeństwa i sposób jego utrzymywania, nawet w przypadku niezgody.

1. Siła małżeństwa: dlaczego musimy pokonać trudności

2. Świętość małżeństwa: oddawanie czci Bogu poprzez zaangażowanie

1. Efezjan 5:21-33 – Uleganie sobie nawzajem w bojaźni Pańskiej

2. Rzymian 12:9-21 – Życie w harmonii ze sobą i wzajemnej miłości

1 Koryntian 7:12 Do pozostałych mówię ja, a nie Pan: Jeśli jakiś brat ma żonę, która nie wierzy, a ona chce z nim mieszkać, niech jej nie opuszcza.

Paweł radzi małżeństwom, w których jeden z małżonków nie wierzy w ewangelię, aby pozostali razem, jeśli obie strony się na to zgadzają.

1) Znaczenie zaangażowania w małżeństwie, nawet w obliczu wyzwań.

2) Siła małżeństwa, gdy dwoje ludzi spotyka się dla większego dobra.

1) Rzymian 12:18 – „Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, ze wszystkimi żyjcie w pokoju.”

2) Efezjan 5:21 – „Bądźcie sobie wzajemnie poddani ze czci dla Chrystusa”.

1 Koryntian 7:13 A kobieta, która ma męża niewierzącego, a jeśli ten zechce z nią zamieszkać, niech go nie opuszcza.

Wierząca żona nie powinna opuszczać niewierzącego męża, jeśli on chce z nią mieszkać.

1. Uczyć się kochać niewierzących – Jak oddawać cześć Bogu w małżeństwie z niewierzącym partnerem.

2. Życie z nadzieją w trudnym małżeństwie – odnalezienie siły i odporności w obliczu małżeństwa z partnerem, który nie podziela Twojej wiary.

1. Efezjan 5:21-33 – Poddajcie się sobie wzajemnie z szacunku dla Chrystusa i tego, jak mężowie powinni miłować swoje żony.

2. Rzymian 12:9-13 – Miłość musi być szczera i kochać się nawzajem w praktyczny sposób.

1 Koryntian 7:14 Albowiem niewierzący mąż jest uświęcany przez żonę, a niewierząca żona jest uświęcana przez męża; w przeciwnym razie wasze dzieci byłyby nieczyste; ale teraz są święci.

Wierzący i niewierzący mogą zawierać małżeństwa, a ich dzieci będą święte.

1. Moc uświęcenia: jak wierzący i niewierzący mogą nadal być błogosławieni

2. Świętość dzieci: jak Twoje dzieci mogą otrzymać błogosławieństwo Boże

1. Mateusza 19:3-9; Faryzeusze pytają Jezusa o rozwód

2. Efezjan 6:1-4; Rodzice i dzieci w domu Bożym

1 Koryntian 7:15 Ale jeśli niewierzący odejdzie, niech odejdzie. W takim wypadku brat lub siostra nie są w niewoli, ale Bóg powołał nas do pokoju.

Jeśli jeden z partnerów małżeństwa jest niewierzący i zdecyduje się odejść, osoba wierząca nie powinna być tym związana i powinna być spokojna.

1. „Pokój pośród niewiary”

2. „Boże wezwanie do pokoju”

1. Rzymian 12:18 – „Jeśli to możliwe, na tyle, na ile od was zależy, ze wszystkimi ludźmi żyjcie w pokoju”.

2. Efezjan 4:3 – „Starając się zachować jedność Ducha w węźle pokoju”.

1 Koryntian 7:16 Bo cóż wiesz, żono, czy zbawisz męża swego? albo skąd wiesz, człowiecze, czy zbawisz swoją żonę?

Paweł kwestionuje zdolność męża i żony do wzajemnego zbawienia.

1. „Moc miłości: jak możemy się ocalić?”

2. „Małżeństwo i odkupienie: wyzwanie zbawienia”.

1. Efezjan 5:33 – „Niech jednak każdy z was szczególnie kocha swoją żonę jak siebie samego; a żona uważa, że czci swego męża”.

2. Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani księstwa, ani moce, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie będą mogli nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

1 Koryntian 7:17 Ale jak Bóg rozdzielił każdemu człowiekowi, jak Pan każdego powołał, tak niech chodzi. I tak wyświęcam we wszystkich kościołach.

Werset ten zachęca chrześcijan, aby zaakceptowali swoje miejsce w życiu określone przez Boga i żyli zgodnie z powołaniem, które dla nich przeznaczył.

1. „Akceptacja swojego miejsca w życiu: znajdowanie zadowolenia z woli Bożej”

2. „Życie zgodnie z powołaniem Bożym: wyzwanie dla wszystkich wierzących”

1. Mateusza 6:33 – „Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a to wszystko będzie wam dodane”.

2. Filipian 4:11-13 – „Nie żebym mówił o potrzebie, bo nauczyłem się zadowalać w każdej sytuacji. Umiem uniżać się i umiem obfitować. i w każdych okolicznościach poznałem sekret stawienia czoła dostatkowi i głodowi, obfitości i potrzebie. Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia.

1 Koryntian 7:18 Czy ktoś nazywa się obrzezanym? niech nie zostanie nieobrzezany. Czy ktoś jest powołany do nieobrzezania? niech nie będzie obrzezany.

Paweł poucza, że ci, którzy są powołani do obrzezania, nie powinni być nieobrzezani, a ci, którzy są powołani do nieobrzezania, nie powinni być obrzezani.

1. Moc wyboru: zgłębianie wskazówek Pawła dla Koryntian

2. Piękno akceptacji: zrozumienie poglądu Pawła na obrzezanie

1. Galacjan 5:6 – „Albowiem w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie na nic nie pomaga, ani nieobrzezanie, lecz wiara, która działa przez miłość”.

2. Rzymian 2:25-29 – „Albowiem obrzezanie zaprawdę przynosi pożytek, jeśli przestrzegasz prawa; ale jeśli łamiesz prawo, twoje obrzezanie stanie się nieobrzezaniem. Jeśli więc nieobrzezany będzie zachowywał sprawiedliwość prawa, nie będzie jego nieobrzezanie będzie policzone za obrzezanie? I czy nieobrzezanie, które jest z natury, jeśli wypełnia Prawo, nie osądzi cię, kto przez literę i obrzezanie przekracza Prawo? Nie jest on bowiem Żydem, który nim jest na zewnątrz, ani nie jest nim to obrzezanie, które jest na zewnątrz na ciele; ale on jest Żydem, który jest nim wewnętrznie, a obrzezanie jest obrzezaniem serca, w duchu, a nie w literze, którego chwała nie jest od ludzi, ale od Boga. "

1 Koryntian 7:19 Obrzezanie nie jest niczym i nieobrzezanie nie jest niczym innym, jak tylko przestrzeganiem przykazań Bożych.

Paweł przypomina Koryntianom, że obrzezanie nie jest ważne, ale przestrzeganie przykazań Bożych już tak.

1. „Życie w posłuszeństwie: moc przestrzegania przykazań Bożych”

2. „Głębokie znaczenie obrzezania i nieobrzezania”

1. Mateusza 22:35-40 - Jezus naucza o największych przykazaniach

2. Powtórzonego Prawa 6:1-5 – Szema: rdzeń wiary żydowskiej

1 Koryntian 7:20 Niech każdy trwa w tym samym powołaniu, w jakim został powołany.

Każdy powinien pozostać na tej samej roli lub stanowisku, do którego został powołany na początku.

1. Trwajcie w powołaniu: znajdowajcie zadowolenie w pracy, którą otrzymaliście

2. Znaczenie pozostania wiernym swojemu powołaniu

1. Kaznodziei 9:10 - Cokolwiek twoja ręka znajdzie do zrobienia, rób to swoją mocą, bo nie ma pracy ani myśli, ani wiedzy, ani mądrości w Szeolu, do którego idziesz.

2. Filipian 3:14 - Dążę do celu, po nagrodę Bożego powołania w górę w Chrystusie Jezusie.

1 Koryntian 7:21 Czy jesteś powołany do bycia sługą? nie troszcz się o to; ale jeśli możesz zostać uwolniony, raczej korzystaj z tego.

Chrześcijanie powinni wykorzystywać każdą okazję, aby uwolnić się od niewoli.

1. Wolność Chrystusa: zrozumienie naszego miejsca w wiecznym planie Boga

2. Siła wyboru: znajdowanie własnej drogi do wolności

1. Galacjan 5:1 – „Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. Stójcie więc niewzruszenie i nie poddawajcie się już pod jarzmo niewoli”.

2. Izajasz 61:1 - „Duch Pana Boga nade mną, gdyż Pan namaścił mnie, abym zwiastował ubogim dobrą nowinę, posłał mnie, abym opatrzył tych, którzy mają złamane serce, abym głosił jeńcom wyzwolenie i otwarcie więzienia dla związanych.”

1 Koryntian 7:22 Kto bowiem jest powołany w Panu, będąc sługą, jest wolnym człowiekiem Pana; podobnie i ten, kto jest powołany, będąc wolnym, jest sługą Chrystusa.

Ten fragment wyjaśnia, że ci, którzy są powołani do służby Bożej, czy to słudzy, czy wolni, ostatecznie służą Chrystusowi.

1. Wolność bycia sługą Chrystusa.

2. Znaczenie powołania do służby Pana.

1. Galacjan 5:1 – „Ku wolności wyswobodził nas Chrystus; stójcie zatem niewzruszenie i nie poddawajcie się ponownie pod jarzmo niewoli”.

2. Rzymian 12:1 - „Apeluję więc do was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i przyjemną Bogu, co jest waszą duchową czcią.”

1 Koryntian 7:23 Drogą cenę zostaliście kupieni; nie bądźcie sługami ludzkimi.

Chrześcijanie przejścia nie powinni dać się zniewolić żadnemu ludzkiemu panu, gdyż zostali wykupieni ceną śmierci Jezusa.

1. Nie jesteśmy niewolnikami, ale wyzwolonymi mężczyznami i kobietami w Chrystusie

2. Wysoki koszt naszego odkupienia: ile Jezus za nas zapłacił

1. Kolosan 3:24-25 - I cokolwiek czynicie, z serca czyńcie jak dla Pana, a nie dla ludzi; Wiedząc, że od Pana otrzymacie zapłatę dziedzictwa, bo służycie Panu Chrystusowi.

2. Mateusza 20:28 - Podobnie jak Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, ale aby służył i oddał swoje życie na okup za wielu.

1 Koryntian 7:24 Bracia, niech każdy człowiek, w którym jest powołany, w nim przebywa z Bogiem.

Wierzący powinni trwać w stanie lub powołaniu, w jakim zostali powołani i służyć w tym Bogu.

1. Trwajcie w swoim powołaniu i służcie Bogu.

2. Wykorzystuj jak najlepiej miejsce, gdzie Bóg cię umieścił, abyś Mu służył.

1. Rzymian 12:1-2 - Dlatego nawołuję was, bracia i siostry, ze względu na miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu - to jest wasza prawdziwa i właściwa cześć. Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu. Wtedy będziesz mógł sprawdzić i zatwierdzić, jaka jest wola Boga – Jego dobra, przyjemna i doskonała wola.

2. Filipian 4:13 – Wszystko to mogę w Tym, który mnie umacnia.

1 Koryntian 7:25 Co do dziewic nie mam przykazań Pana, a jednak wydaję swój sąd jako ten, który dostąpił miłosierdzia Pana, aby być wiernym.

Paweł zachęca chrześcijan, aby pozostawali w stanie wolnym do czasu, gdy będą gotowi do zawarcia małżeństwa, przyznaje jednak, że jest to decyzja osobista.

1. „Dar stanu wolnego: zrozumienie błogosławieństw życia w celibacie”

2. „Miłość i małżeństwo: rozeznawanie woli Pana dla swojego życia”

1. Mateusza 19:12 „Są bowiem eunuchowie, którzy tak narodzili się z łona matki”

2. Efezjan 5:21-33 „Ulegli sobie nawzajem w bojaźni Bożej”.

1 Koryntian 7:26 Sądzę więc, że jest to dobre w obecnej niedoli, powiadam, że dobrze jest tak być.

Apostoł Paweł zachęca chrześcijan znajdujących się w obliczu obecnych trudności, aby pozostawali stanu wolnego.

1. „Błogosławieństwo życia w stanie wolnym”

2. „Siła wynikająca z przebywania z Bogiem”

1. Mateusza 19:10-12 - Nauczanie Jezusa o błogosławieństwie stanu wolnego

2. Izajasz 41:10 – Boża obietnica siły dla tych, którzy w Nim trwają

1 Koryntian 7:27 Czy jesteś związany z żoną? staraj się nie dać się rozluźnić. Czy zostałeś uwolniony od żony? nie szukaj żony.

Paweł radzi chrześcijanom, aby pozostawali w związku małżeńskim, jeśli są w związku małżeńskim, i pozostawali samotni, jeśli są samotni.

1. Dar małżeństwa: Boży plan na spełnione życie

2. Stan wolny: znajdowanie radości i spełnienia w samym Bogu

1. Efezjan 5:22-33 – Małżeństwo jako odzwierciedlenie Chrystusa i Kościoła

2. Mateusza 19:3-12 - Nauczanie Jezusa na temat małżeństwa i rozwodu

1 Koryntian 7:28 Ale jeśli się ożenisz, nie zgrzeszysz; a jeśli panna wyjdzie za mąż, nie zgrzeszyła. Wszakże tacy będą mieli kłopoty cielesne, lecz Ja was oszczędzę.

Zawarcie małżeństwa nie jest grzechem, choć może wiązać się z problemami.

1. Małżeństwo jest błogosławieństwem pomimo potencjalnych problemów

2. Rozważając małżeństwo, szukaj Bożej mądrości

1. Psalm 127:3 - Oto dzieci są dziedzictwem Pana, a owoc łona nagrodą.

2. Kaznodziei 4:9 – Lepiej jest dwóm niż jednemu, gdyż za swój trud mają dobrą nagrodę.

1 Koryntian 7:29 Ale to mówię, bracia, czasu jest mało; pozostaje, aby obaj, którzy mają żony, byli tak, jak gdyby ich nie mieli;

Czasu jest mało, więc ci, którzy mają żony, powinni zachowywać się tak, jakby ich nie mieli.

1. „Życie chwilą: jak najlepiej wykorzystać swój czas”

2. „Życie z celem: ustalanie priorytetów tego, co najważniejsze”

1. Rzymian 13:11-14 – Wykorzystaj czas jak najlepiej, bo dni są złe.

2. Kaznodziei 3:1-8 – Wszystko ma swój czas i każda czynność pod niebem ma swój czas.

1 Koryntian 7:30 A ci, którzy płaczą, jakby nie płakali; a ci, którzy się radują, jakby się nie cieszyli; a ci, którzy kupują, jakby nie posiadali;

Fragment ten mówi o życiu w świecie, nie będąc ze świata.

1. Życie w świecie nie będąc ze świata

2. Dążenie do zadowolenia i radości w Panu

1. 2 Koryntian 6:14-18

2. Filipian 4:11-13

1 Koryntian 7:31 A ci, którzy korzystają z tego świata, tak jak go nie nadużywają, gdyż przemija postać tego świata.

Świat jest tymczasowy i nie należy go nadużywać.

1. Przyjęcie teraźniejszości i życie na wieczność

2. Przemijanie życia i potrzeba gotowości

1. Jakuba 4:14, „Chociaż nie wiecie, co będzie jutro. Po co jest Twoje życie? Jest to nawet para, która pojawia się na krótki czas, a potem znika.

2. Mateusza 6:19-20: „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną; ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje się nie włamują i nie kradną.”

1 Koryntian 7:32 Ale chciałbym was mieć bez ostrożności. Kto nieżonaty, dba o to, co należy do Pana, aby się Panu podobać:

Paweł zachęca osoby stanu wolnego, aby skupiły się na podobaniu się Panu, bez przytłaczania ziemskimi troskami.

1. „Życie dla Pana: wezwanie do wierzących stanu wolnego”

2. „Błogosławieństwo stanu wolnego: skupianie się na woli Pana”

1. 1 Piotra 1:13 – „Dlatego przepaszcie biodra waszego umysłu, bądźcie trzeźwi i do końca miejcie nadzieję na łaskę, która wam przyniesie w objawieniu Jezusa Chrystusa”.

2. Mateusz 6:33 – „Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego; a to wszystko będzie wam dodane”.

1 Koryntian 7:33 Kto zaś żonaty, troszczy się o rzeczy tego świata, aby zadowolić swoją żonę.

Paweł nalega, aby małżonkowie podczas podejmowania decyzji uwzględniali potrzeby współmałżonków.

1. Znaczenie uwzględniania naszego partnera przy podejmowanych decyzjach.

2. Żyć w harmonii, uwzględniając potrzeby współmałżonka.

1. Efezjan 5:21-33: Poddajcie się sobie wzajemnie z szacunku dla Chrystusa.

2. Kolosan 3:18-19: Żony bądźcie poddane mężom, jak przystoi w Panu.

1 Koryntian 7:34 Istnieje także różnica między żoną a dziewicą. Kobieta niezamężna troszczy się o sprawy Pańskie, aby była święta na ciele i na duchu, natomiast zamężna troszczy się o sprawy tego świata, aby podobać się swemu mężowi.

We fragmencie tym omówiono różnice pomiędzy kobietami zamężnymi i niezamężnymi w odniesieniu do ich oddania Panu.

1. „Życie dla Pana: serce samotnej kobiety”

2. „Odnajdywanie równowagi: serce zamężnej kobiety”

1. Przysłów 31:10-31

2. Mateusza 6:33-34

1 Koryntian 7:35 A mówię to dla waszego własnego dobra; nie po to, abym zastawił na was sidła, ale po to, co jest przyjemne, abyście mogli bez przeszkód służyć Panu.

Paweł zachęca wierzących, aby służyli Panu bez zakłóceń i rozproszeń.

1. Moc skupionego uwielbienia: jak służyć Bogu bez rozpraszania się

2. Radość służenia Bogu bez rozpraszania uwagi

1. Kolosan 3:23-24 - Cokolwiek czynicie, pracujcie nad tym całym sercem, jak pracując dla Pana, a nie dla panów ludzkich, wiedząc bowiem, że otrzymacie dziedzictwo od Pana w nagrodę. To Panu Chrystusowi, któremu służysz.

2. Psalm 46:10 – Uspokójcie się i wiedzcie, że jestem Bogiem; Będę wywyższony między narodami, będę wywyższony na ziemi.

1 Koryntian 7:36 Jeśli jednak ktoś uważa, że zachowuje się nieprzyzwoicie w stosunku do swojej dziewicy, a ona mija kwiat swego wieku, a tego wymaga, niech czyni, co chce, nie grzeszy: niech się pobiorą.

Paweł radzi, że jeśli mężczyzna uważa, że postępuje niewłaściwie wobec swojej niezamężnej partnerki, powinien się z nią ożenić, jeśli jest ona w wieku umożliwiającym zawarcie małżeństwa, i nie będzie to uważane za grzech.

1. Znaczenie małżeństwa – zrozumienie rady Pawła dla Koryntian

2. Dokonywanie właściwych wyborów — przestrzeganie nauczania Pawła na temat małżeństwa

1. Hebrajczyków 13:4 - Małżeństwo jest we wszystkich uczciwe, a łoże nieskalane. Rozpustników i cudzołożników osądzi Bóg.

2. Efezjan 5:21-33 – Poddawanie się sobie nawzajem z szacunku dla Chrystusa.

1 Koryntian 7:37 Jednakże ten, kto stoi niezachwianie w swoim sercu, nie mając żadnej konieczności, ale ma władzę nad swoją wolą i tak postanowił w swoim sercu, że zachowa swą dziewicę, dobrze postąpi.

Paweł zachęca tych, którzy zdecydowali się nie zawierać związku małżeńskiego, aby wytrwali w swojej decyzji, ponieważ jest to decyzja ich własnej woli.

1. Siła samokontroli: jak decyzja o pozostaniu singlem jest aktem siły.

2. Piękno celibatu: akceptowanie stanu wolnego i uznanie jego wartości.

1. 1 Koryntian 6:12-13 – „Wszystko mi wolno, ale nie wszystko jest pożyteczne. Wszystko mi wolno, ale nie dam się poddać niczyjej mocy”.

2. 1 Piotra 5:8 – „Bądźcie trzeźwi, czuwajcie, gdyż wasz przeciwnik diabeł jak lew ryczący krąży, szukając, kogo by pożreć”.

1 Koryntian 7:38 Dobrze więc czyni ten, kto ją wydaje za mąż; ale kto ją daje nie za mąż, lepiej czyni.

Paweł zachęca wierzących, aby przed jego zawarciem rozważyli zalety i wady małżeństwa i sugeruje, że niezawarcie małżeństwa może być korzystniejsze.

1. „Korzyści z wstrzymywania się od małżeństwa”

2. „Dokonywanie właściwego wyboru: kiedy rozwiązaniem jest małżeństwo”

1. Mateusza 19:12 – „Są bowiem bezżennicy, którzy tak narodzili się z łona matki, i są

bezżennicy, którzy stali się bezżennymi ludźmi, i są bezżennicy, którzy stali się bezżennikami dla królestwa na litość boską. Kto może to przyjąć, niech to przyjmie”.

2. 1 Tymoteusza 5:14 – „Chcę tedy, aby młodsze kobiety wychodziły za mąż, rodziły dzieci, prowadziły dom i nie dawały przeciwnikowi powodu do rzucania wyrzutów”.

1 Koryntian 7:39 Żona związana jest prawem, dopóki żyje jej mąż; lecz jeśli jej mąż umrze, będzie mogła wyjść za mąż, za kogo chce; tylko w Panu.

Kobieta jest związana ze swoim mężem, dopóki on żyje, a jeśli on umrze, może poślubić, kogo chce, dopóki są w Panu.

1. Znaczenie zaangażowania się w Boga w małżeństwie

2. Wolność wynikająca z zaufania Bogu

1. Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Mateusza 19:4-6 – On odpowiedział: „Czy nie czytaliście, że Stwórca od początku stworzył ich jako mężczyznę i kobietę i powiedział: Dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę swoją, i będzie trzymał się swego żonę i będą oboje jednym ciałem”? Tak więc nie są już dwojgiem, lecz jednym ciałem. Co więc Bóg złączył, człowiek niech nie rozdziela”.

1 Koryntian 7:40 Ale szczęśliwsza będzie, jeśli po moim sądzie tak pozostanie; myślę też, że mam Ducha Bożego.

Paweł zachęca samotne chrześcijanki, aby pozostały takie, jakie są, i wierzy, że ma Ducha Bożego.

1. Siła samotnej chrześcijanki

2. Boży Duch Pocieszenia

1. Rzymian 8:26-27 – Podobnie Duch pomaga również w naszych słabościach. Nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach.

2. 1 Piotra 3:3-4 – Niech wasza ozdoba nie będzie jedynie zewnętrzna – układanie włosów, noszenie złota lub eleganckie stroje – niech to będzie raczej ukryta osoba serca, o niezniszczalnym pięknie delikatnej i spokojny duch, który jest bardzo cenny w oczach Boga.

1 Koryntian 8 to ósmy rozdział Pierwszego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł porusza kwestię spożywania pokarmu ofiarowanego bożkom i podaje wskazówki, jak wierzący powinni podchodzić do tej kwestii.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od uznania, że wierzący mają świadomość, że bożki nie są prawdziwymi bogami i że istnieje tylko jeden prawdziwy Bóg (1 Koryntian 8:4-6). Przestrzega jednak, aby sama wiedza nie prowadziła do arogancji, gdyż może nadymać człowieka pychą (1 Koryntian 8:1-2). Wyjaśnia, że chociaż bożki są niczym, niektórzy ludzie, którzy wcześniej byli czcicielami bożków, mogą nadal znajdować się pod wpływem swoich przeszłych skojarzeń i uważać jedzenie żywności składanej w ofierze bożkom za udział w kulcie bożków (1 Koryntian 8:7-10). Paweł nalega, aby ci, którzy posiadają wiedzę, aby okazywali miłość i względy słabszym wierzącym, powstrzymując się od takiego pożywienia, jeśli prowadzi ono do potknięcia (1 Koryntian 8:9-13).

Akapit drugi: Paweł podkreśla, że sama wiedza nie czyni człowieka bliższym i bardziej akceptowalnym przez Boga. Wyjaśnia, że prawdziwej wiedzy towarzyszy miłość, która buduje duchowo innych (1 Koryntian 8:1-3). Przestrzega przed wykorzystywaniem własnej wolności i wiedzy jako przeszkody dla innych, zwłaszcza dla tych, którzy są słabsi w wierze (1 Koryntian 8:9-12). Zamiast tego wierzący powinni przedkładać miłość nad prawa osobiste i preferencje.

Akapit 3: Rozdział kończy się wezwaniem do wierzących, aby naśladowali przykład Chrystusowej miłości ofiarnej. Paweł zachęca ich, aby zastanowili się, w jaki sposób ich działania wpływają na duchowy dobrobyt innych, zamiast skupiać się wyłącznie na własnych pragnieniach i wolnościach (1 Koryntian 8:13). Namawia ich, aby dobrowolnie ograniczali swoją wolność w imię zachowania jedności w Ciele Chrystusa.

Podsumowując, rozdział ósmy Pierwszego Listu do Koryntian porusza kwestię spożywania pokarmów ofiarowanych bożkom. Paweł przyznaje, że bożki nie są prawdziwymi bogami, ale przestrzega przed arogancją i podkreśla wagę miłości i szacunku dla słabszych wierzących. Nalega, aby osoby posiadające wiedzę powstrzymywały się od spożywania takiej żywności, która może powodować u innych potknięcia. Paweł podkreśla, że prawdziwej wiedzy towarzyszy miłość i przestrzega przed wykorzystywaniem wolności osobistej jako przeszkody dla innych. Zachęca wierzących, aby na pierwszym miejscu traktowali ofiarną miłość i zastanawiali się nad wpływem swoich działań na duchowy dobrobyt współwyznawców. W tym rozdziale podkreślono znaczenie miłości, jedności i uwzględniania potrzeb innych w sprawach związanych z wolnościami osobistymi i praktykami.

1 Koryntian 8:1 A co wzruszające ofiarowano bożkom, wiemy, że wszyscy posiadamy wiedzę. Wiedza nadyma, ale miłość buduje.

Wiedza to wielka rzecz, ale musi jej towarzyszyć miłość, inaczej może stać się pychą.

1. Siła wiedzy i miłości

2. Siła miłości nad dumą

1. Rzymian 12:9-10 Niech miłość będzie szczera. Brzydźcie się złem; trzymajcie się tego, co dobre. Kochajcie się wzajemnie miłością braterską. Prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu honoru.

2. Kolosan 3:12-14 Przyobleczcie się zatem jako wybrani Boży, święci i umiłowani, w miłosierne serce, w dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość, znosząc jedni drugich, a jeśli jeden ma skargę na drugiego, przebaczając sobie nawzajem ; jak Pan ci przebaczył, tak i ty musisz przebaczyć. A nade wszystko przyoblekają się w miłość, która spaja wszystko w doskonałej harmonii.

1 Koryntian 8:2 A jeśli komu się wydaje, że coś wie, to jeszcze nic nie wie, tak jak wiedzieć powinien.

Paweł ostrzega Koryntian, aby byli pokorni, ponieważ może im się wydawać, że coś wiedzą, ale w rzeczywistości nie wiedzą tyle, ile powinni.

1. Pokora: klucz do prawdziwej wiedzy

2. Duma utrudnia zrozumienie

1. Przysłów 11:2 – Kiedy przychodzi pycha, potem przychodzi hańba, ale z pokorą przychodzi mądrość.

2. Jakuba 4:6 – Ale daje więcej łaski. Dlatego mówi: „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”.

1 Koryntian 8:3 Jeśli jednak ktoś miłuje Boga, wiadomo o nim to samo.

Wierzący, którzy kochają Boga, są przez Niego znani.

1. „Serce dla Boga” skupiające się na znaczeniu kochania Boga.

2. „Znani przez Boga” skupiający się na tym, jak Bóg zna tych, którzy Go kochają.

1. Rzymian 8:27-29, który mówi o tym, jak Duch Święty wstawia się za nami i jak Bóg zna nasze serca.

2. Psalm 139:1-4, który mówi o tym, jak Bóg zna nas osobiście i jest z nami, gdziekolwiek się udamy.

1 Koryntian 8:4 A co się tyczy jedzenia tego, co składa się w ofierze bożkom, wiemy, że bożek nie jest niczym na świecie i że nie ma innego Boga, jak tylko jeden.

Paweł uczy, że bożki są niczym i jest tylko jeden Bóg.

1: Musimy uznać, że jest tylko jeden Bóg i że bożki są niczym.

2: Nie powinniśmy pokładać nadziei i zaufania w fałszywych bogach i bożkach, ale raczej skupiać się na jedynym prawdziwym Bogu.

1: Powtórzonego Prawa 32:39 – „Patrzcie teraz, że ja, ja, jestem nim i nie ma boga obok mnie; Zabijam i ożywiam; Ranię i leczę; i nie ma nikogo, kto by wybawił z mojej ręki”.

2: Izajasz 44:6-8 – „Tak mówi Pan, Król Izraela i jego Odkupiciel, Pan Zastępów: «Ja jestem pierwszy i ja ostatni; poza mną nie ma Boga. Kto jest taki jak ja? Niech to ogłosi. Niech ogłosi i postawi przede mną, gdyż ustanowiłem lud starożytny. Niech ogłoszą, co ma nadejść i co się stanie. Nie bój się i nie bój się; Czyż nie mówiłem wam od dawna i nie oznajmiłem tego? A wy jesteście moimi świadkami! Czy jest Bóg oprócz mnie? Nie ma Skały; Nie znam żadnego.

1 Koryntian 8:5 Bo chociaż są tak zwani bogowie, czy to na niebie, czy na ziemi, ponieważ jest wielu bogów i wielu panów,

Fragment Paweł przyznaje, że jest wielu bogów i panów, zarówno w niebie, jak i na ziemi.

1. Pan jest ponad wszystkim: jak żyć dla jedynego prawdziwego Boga

2. Zrozumienie wielości bogów: co Biblia mówi o innych bogach

1. Psalm 97:9 – „Bo Ty, Panie, jesteś wywyższony nad całą ziemię, wywyższony ponad wszystkich bogów”.

2. Dzieje Apostolskie 14:11-15 – „A gdy lud zobaczył, co uczynił Paweł, podniósł swój głos, mówiąc w mowie Likaonii: Bogowie zstąpili do nas w postaci ludzkiej. I nazwali Barnabę, Jowiszem; i Paweł, Mercurius, ponieważ był głównym mówcą. Wtedy kapłan Jowisza, który był przed ich miastem, przywiódł do bram woły i girlandy i miał złożyć ofiarę z ludem. O czym usłyszeli apostołowie Barnaba i Paweł, rozdarli swoje szaty i wbiegli między lud, wołając: Panowie, dlaczego to czynicie? My także jesteśmy ludźmi o podobnych namiętnościach co wami i głosimy wam, abyście odwrócili się od tych marności do Boga żywego, który stworzył niebo i ziemię, i morze, i wszystko, co w nim jest.

1 Koryntian 8:6 Ale dla nas istnieje tylko jeden Bóg, Ojciec, z którego wszystko pochodzi, a my w nim; i jeden Pan, Jezus Chrystus, przez którego wszystko jest, a my przez niego.

Jest tylko jeden Bóg Ojciec, który jest stwórcą wszystkich rzeczy, i jeden Pan Jezus Chrystus, który jest Zbawicielem wszystkich rzeczy.

1. „Wyjątkowość Boga i Jezusa Chrystusa”

2. „Jedcząca moc Boga i Jezusa Chrystusa”

1. Efezjan 4:4-6 - Jedno jest Ciało i jeden Duch, jak też powołani zostaliście do jednej nadziei, która jest związana z waszym powołaniem, jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest, jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest nad wszystkim i przez wszystko i we wszystkich.

2. Izajasz 45:22 – „Nawróćcie się do mnie i bądźcie zbawieni, wszystkie krańce ziemi! Bo Ja jestem Bogiem i nie ma innego.

1 Koryntian 8:7 Nie u każdego jednak jest taka wiedza. Niektórzy bowiem, mając świadomość bożka, do tej pory jedzą to jako ofiarę składaną bożkowi; a ich sumienie, będąc słabe, zostaje skalane.

Paweł ostrzega, że nie każdy ma wiedzę o konsekwencjach spożywania pokarmu ofiarowanego bożkom i że ci, którzy tego nie rozumieją, mogą mieć skalane sumienie.

1. „Co to znaczy mieć słabe sumienie?”

2. „Potęga wiedzy: jak wiedza o konsekwencjach spożywania pokarmu poświęconego bożkom może pomóc chronić sumienie”

1. Rzymian 14:21-23

2. Tytusa 1:15-16

1 Koryntian 8:8 Ale mięso nie poleca nas Bogu, bo jeśli jemy, nie jesteśmy lepsi; i jeśli nie jemy, nie jesteśmy gorsi.

We fragmencie tym podkreślono, że to, co jemy, nie czyni nas lepszymi ani gorszymi w oczach Boga.

1. Nie jesteśmy osądzani na podstawie tego, co jemy, ale na podstawie tego, jak żyjemy zgodnie z wolą Bożą.

2. W oczach Boga nasze fizyczne działania nie są ważniejsze niż nasze duchowe działania.

1. Jana 6:63-65 – Słowa Jezusa o tym, że nasze duchowe pożywienie jest o wiele ważniejsze niż fizyczne.

2. Galacjan 5:16-17 – Słowa Pawła o znaczeniu podążania za Duchem, a nie za własnymi pragnieniami.

1 Koryntian 8:9 Baczcie jednak, aby ta wasza wolność nie stała się zgorszeniem dla słabych.

Paweł ostrzega chrześcijan, aby byli świadomi, że ich wolność w niektórych sprawach może stać się przeszkodą dla słabszych wierzących.

1. Żyć swoją wiarą w świecie, który nie rozumie

2. Moc naszego świadectwa: jak możemy wpłynąć na innych na dobre

1. Efezjan 4:1-3 - Postępować w sposób godny powołania, do którego zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, pragnąc zachować jedność Ducha w więź pokoju.

2. Mateusza 5:14-16 – Wy jesteście światłością świata. Nie da się ukryć miasta położonego na górze. Nie zapala się też lampy i nie stawia jej pod korcem, lecz na stojaku, aby świeciła wszystkim w domu. Podobnie niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili waszego Ojca, który jest w niebie.

1 Koryntian 8:10 Bo jeśli ktoś ujrzy ciebie, który posiadasz wiedzę, siedzącego przy posiłku w świątyni bożka, czy sumienie słabego nie ośmieli się do spożycia tego, co ofiarowuje się bożkom;

Człowiek znający świątynię bożków powinien zdawać sobie sprawę, jak ich działania mogą wpłynąć na osobę o słabszym sumieniu.

1. Prowadź życie pełne miłości, uwzględniając wpływ na innych.

2. Wywieranie pozytywnego wpływu pomimo naszego otoczenia.

1. Efezjan 4:32 - Bądźcie dla siebie dobrzy i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył w Chrystusie.

2. Galacjan 5:13-14 – Wy, moi bracia i siostry, powołani zostaliście do wolności. Ale nie wykorzystuj swojej wolności do pobłażania ciału; raczej służcie sobie nawzajem pokornie w miłości. Całe prawo bowiem wypełnia się w przestrzeganiu tego jednego przykazania: „Kochaj bliźniego swego jak siebie samego”.

1 Koryntian 8:11 I przez twoją wiedzę zginie słaby brat, za którego Chrystus umarł?

Fragment Paweł kwestionuje, czy wiedza może doprowadzić do duchowej zagłady słabszego brata, mimo że Chrystus za niego umarł.

1. Potęga wiedzy: jak zbyt duża wiedza może prowadzić do duchowej zagłady

2. Koszt odkupienia: cena, jaką Jezus zapłacił za ocalenie nas od duchowej zagłady

1. Rzymian 8:37-39 – Nie, we wszystkim tym jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował. Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie,

ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie w stanie nas odłączyć od miłości Boga w Chrystus Jezus, nasz Pan.

2. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, aby świat został przez Niego zbawiony.

1 Koryntian 8:12 Jeżeli zaś tak grzeszycie przeciw braciom i ranicie ich słabe sumienie, grzeszycie przeciw Chrystusowi.

Paweł ostrzega Koryntian, że grzesząc przeciwko swoim współwyznawcom, grzeszą także przeciwko Chrystusowi.

1. Nasze działania mają znaczenie: konsekwencje grzechu wobec innych

2. Słabe sumienie: jak nasze działania mogą wpłynąć na osoby bezbronne

1. Jakuba 4:17 - Kto więc wie, co należy zrobić, a nie czyni tego, jest to grzech.

2. Mateusza 18:6-7 – „Jeśliby ktoś zgorszył jednego z tych małych, którzy we Mnie wierzą, byłoby lepiej dla niego, gdyby mu zawieszono u szyi duży kamień młyński i utopiono go w głębinach morza.

1 Koryntian 8:13 Jeśli więc mięso gorszy mojego brata, nie będę jadł mięsa, dopóki świat stoi, aby nie urazić mojego brata.

Paweł zachęca chrześcijan, aby byli świadomi swoich czynów i tego, jak mogą one wpłynąć na ich braci i siostry w Chrystusie, oraz aby powstrzymywali się od czegoś, jeśli mogłoby to ich spowodować potknięcie.

1. Życie rozważne: praktykowanie miłości poprzez poświęcenie

2. Siła samozaparcia: powstrzymywanie się dla dobra innych

1. Efezjan 4:2-3 – „Z całą pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości; Staramy się zachować jedność Ducha w węźle pokoju.”

2. Kolosan 3:14-15 – „A przede wszystkim przyobleczcie się w miłość, która jest więzią doskonałości. A w sercach waszych niech panuje pokój Boży, do którego i wy powołani jesteście w jednym ciele; i bądźcie wdzięczni.”

1 Koryntian 9 to dziewiąty rozdział Pierwszego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł broni swojego apostolstwa i omawia swoje prawa jako apostoła, podkreślając swoją gotowość do rezygnacji z osobistych przywilejów na rzecz ewangelii.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od potwierdzenia swojej władzy apostolskiej i obrony swojego prawa do otrzymania wsparcia od Koryntian (1 Koryntian 9:1-3). Przedstawia argumenty na poparcie tej tezy, przytaczając przykłady żołnierzy, rolników i osób służących w świątyni, którym przysługuje wynagrodzenie za swoją pracę (1 Koryntian 9:4-14). Wyjaśnia jednak, że nie skorzystał z tego prawa wśród nich, aby nie utrudniać im ani nie obciążać zobowiązaniami finansowymi (1 Koryntian 9:12). Zamiast tego zdecydował się polegać na głoszeniu ewangelii w ramach dobrowolnej służby, bez szukania osobistych korzyści.

Akapit drugi: Następnie Paweł opisuje, jak dostosowuje się do różnych kontekstów kulturowych, aby dotrzeć z przesłaniem ewangelii do różnych grup. Staje się „wszystkim” dla wszystkich ludzi, aby wszelkimi możliwymi sposobami niektórzy zostali zbawieni (1 Koryntian 9:19-23). Podkreśla, że choć jako apostoł jest wolny i ma prawa, to chętnie zrzeka się tych praw w imię zbawienia innych. Jego ostatecznym celem jest zdobywanie ludzi dla Chrystusa i dzielenie się ich duchowymi błogosławieństwami.

Akapit 3: Rozdział kończy się wezwaniem do samodyscypliny i wytrwałości w biegu w wierze. Paweł używa obrazów sportowych, aby zilustrować, jak wierzący powinni ćwiczyć się duchowo i dążyć do niezniszczalnej nagrody (1 Koryntian 9:24-27). Namawia ich, aby nie biegali bez celu ani nie walczyli jak ktoś bijący w powietrzu, ale raczej zdyscyplinowali swoje ciała i zapanowali nad nimi, aby mogli skutecznie służyć celom Bożym.

Podsumowując, rozdział dziewiąty Pierwszego Listu do Koryntian skupia się na obronie przez Pawła jego apostolstwa i jego chęci wyrzeczenia się osobistych przywilejów w imię ewangelii. Broni swojego prawa do otrzymania wsparcia, ale wyjaśnia, że zdecydował się nie korzystać z tego prawa wśród Koryntian, aby ich nie obciążać. Paweł dostosowuje się do różnych kontekstów kulturowych, aby dotrzeć z przesłaniem ewangelii do różnych grup, podkreślając swój cel, jakim jest pozyskiwanie ludzi dla Chrystusa. Wzywa do samodyscypliny i wytrwałości, używając obrazów sportowych, aby zilustrować potrzebę treningu duchowego i panowania nad swoim ciałem. W tym rozdziale podkreślono ofiarny sposób myślenia Pawła, jego oddanie szerzeniu ewangelii oraz znaczenie samodyscypliny w służbie celom Bożym.

1 Koryntian 9:1 Czyż nie jestem apostołem? czy nie jestem wolny? Czyż nie widziałem Jezusa Chrystusa, Pana naszego? czyż nie jesteście moim dziełem w Panu?

Apostoł Paweł pyta Koryntian, czy jest apostołem, wolnym i czy widział Jezusa Chrystusa, i czy Koryntianie są Jego dziełem w Panu.

1. Wolność bycia dzieckiem Bożym

2. Błogosławieństwa służenia Panu

1. Jana 8:36 – Jeśli więc Syn was wyswobodzi, rzeczywiście będziecie wolni.

2. Galacjan 5:13 - Wy, moi bracia i siostry, powołani zostaliście do wolności. Ale nie wykorzystuj swojej wolności do pobłażania ciału; raczej służcie sobie nawzajem pokornie w miłości.

1 Koryntian 9:2 Jeśli dla innych nie jestem apostołem, to jednak dla was jestem; bo pieczęcią mojego apostolstwa jesteście w Panu.

Paweł stwierdza, że jest apostołem Koryntian i że oni są dla niego dowodem jego apostolstwa.

1. Bóg powołuje nas do służby na wiele różnych sposobów; Koryntian był dowodem apostolstwa Pawła.

2. Wszyscy jesteśmy sługami ewangelii i mamy obowiązek być świadkami łaski Bożej.

1. Rzymian 1:16 - Nie wstydzę się bowiem ewangelii, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego.

2. 1 Piotra 2:9 - Ale wy jesteście rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście głosili wspaniałości tego, który was powołał z ciemności do przedziwnego swego światła.

1 Koryntian 9:3 Moja odpowiedź dla tych, którzy mnie przesłuchują, jest następująca:

Fragment ten mówi o odpowiedzi Pawła udzielonej tym, którzy kwestionowali jego prawo do wsparcia ze strony Kościoła.

1. Znaczenie wspierania kaznodziejów

2. Czego możemy się nauczyć z odpowiedzi Pawła

1. Rzymian 15:27 - ? hej, z przyjemnością to zrobili i rzeczywiście są im to winni. Bo jeśli poganie przybyli, aby mieć udział w ich duchowych błogosławieństwach, powinni także służyć im w błogosławieństwach materialnych.

2. 2 Koryntian 11:7-9 – ? Czy popełniłem grzech, poniżając się, abyście wy zostali wywyższeni, za to, że głosiłem Boga? ewangelia dla ciebie bezpłatnie? Okradłem inne kościoły, przyjmując od nich wsparcie, aby wam służyć. A kiedy byłem u was i byłem w potrzebie, nikomu nie obciążałem, gdyż bracia, którzy przybyli z Macedonii, zaspokoili moją potrzebę. Zatem powstrzymałem się i będę powstrzymywał się od obciążania Cię w jakikolwiek sposób.??

1 Koryntian 9:4 Czy nie mamy mocy jeść i pić?

We fragmencie tym omówiono korzystanie przez apostoła Pawła z prawa do otrzymania wsparcia finansowego od Kościoła.

1. Potęga naszych praw – odkrywanie, w jaki sposób możemy wykorzystać nasze prawa, aby służyć innym.

2. Służba z miłości – Zrozumienie, dlaczego służymy innym, nawet jeśli mamy prawo do otrzymania wsparcia.

1. Filipian 2:3-4 - ? Nie ma nic z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro innych.

2. Mateusza 6:2-4 - ? o gdy dajecie potrzebującym, nie rozgłaszajcie tego na trąbach, jak to czynią obłudnicy w synagogach i na ulicach, aby inni was pochwalili. Zaprawdę powiadam wam, otrzymali w pełni swoją nagrodę. Ale gdy dajesz potrzebującym, niech nie wie twoja lewa ręka, co czyni twoja prawica, aby twoje dawanie pozostało w tajemnicy. Wtedy twój Ojciec, który widzi, co dzieje się w tajemnicy, wynagrodzi cię.

1 Koryntian 9:5 Czy nie mamy władzy przewodzić siostrze, żonie i innym apostołom, a także braciom Pana i Kefasowi?

Paweł ma wątpliwości, czy jemu i innym apostołom wolno zabierać w podróż żonę lub

siostrę, na przykład brata Jezusa i Piotra.

1.? Czy masz moc prowadzenia naszych podróży?

2.? □ on wsparcie wiernych towarzyszy?

1. Księga Rodzaju 2,18-24 Bóg stwarza kobietę jako towarzyszkę mężczyzny.

2. Przysłów 18:24 Człowiek mający wielu towarzyszy może popaść w ruinę, ale jest przyjaciel, który jest bliższy niż brat.

1 Koryntian 9:6 Czy tylko ja i Barnaba nie mamy mocy powstrzymać się od pracy?

Z fragmentu wynika, że Paweł i Barnaba mieli prawo nie pracować i korzystać ze wsparcia Kościoła.

#1: Wszyscy mamy prawo do wsparcia ze strony naszej rodziny kościelnej, kiedy tego potrzebujemy.

#2: Bóg zapewnia nam zasoby, abyśmy mogli przetrwać w potrzebie.

#1: Galacjan 6:2 – Noście jedni drugich brzemiona i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe.

#2: Filipian 4:19 - Ale mój Bóg zaspokoi całą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale przez Chrystusa Jezusa.

1 Koryntian 9:7 Kto w każdej chwili wyrusza na wojnę na swój własny koszt? kto sadzi winnicę, a nie spożywa jej owoców? albo kto pasie trzodę, a mleka trzody nie je?

Paweł zadaje pytania retoryczne, aby podkreślić znaczenie posiadania środków finansowych, gdy służy się Panu.

1. Znaczenie wsparcia finansowego dla ministerstwa

2. Uczciwa służba Bogu: jak to wygląda?

1. Powtórzonego Prawa 25:4 – ? Nie będziesz zawiązywał pyska wołowi młócącemu.

2. Łk 10:7 - ? Zostańcie w tym domu, jedząc i pijąc to, co oni dają, bo robotnik godzien jest swojej zapłaty.

1 Koryntian 9:8 Mówię to jako człowiek? czy też nie mówi to samo prawo?

Paweł twierdzi, że jego dotyczy to samo prawo, co wszystkich innych ludzi.

1. Możemy uczyć się na przykładzie Pawła i pamiętać o przestrzeganiu tych samych praw, które obowiązują wszystkich.

2. Nawet gdy sprawujemy władzę, musimy pamiętać o przestrzeganiu tych samych praw, co wszyscy inni.

1. Mateusza 22:16-21 - Jezus przypomina swoim słuchaczom, że prawa Boże mają być przestrzegane przez wszystkich.

2. Jakuba 2:10-11 – Jakub przypomina wierzącym o znaczeniu równego traktowania wszystkich i niedyskryminowania.

1 Koryntian 9:9 Bo w Prawie Mojżesza napisano: Nie zawiążesz pyska wołowi młócącemu. Czy Bóg troszczy się o woły?

Paweł używa cytatu ze Starego Testamentu, aby argumentować, że Bóg troszczy się o swoje stworzenie, nawet o zwierzęta, i dlatego właściwe jest, aby ci, którzy głoszą ewangelię, otrzymywali wsparcie finansowe.

1. Bóg się troszczy: analiza 1 Koryntian 9:9

2. Prawo Mojżeszowe: analiza kontekstu 1 Koryntian 9:9

1. Psalm 147:9 – „Daje zwierzęciu pokarm i wołające kruki”.

2. Mateusza 10:9-10 – „Nie bierzcie do swoich sakiewek złota ani srebra, ani miedzi, ani pieniędzy na podróż, ani dwóch płaszczy, ani butów, ani jeszcze lasek, bo godzien jest robotnik swego mięsa”.

1 Koryntian 9:10 Albo mówi to zupełnie ze względu na nas? Bez wątpienia ze względu na nas napisano, że orający powinien orać w nadziei; i aby ten, kto młóci w nadziei, był uczestnikiem jego nadziei.

Paweł wyjaśnia, że Bóg napisał w Biblii pewne rzeczy ze względu na nas, abyśmy mogli mieć nadzieję i być jej uczestnikami.

1. Nadzieja Pana: jak polegać na Bożych obietnicach

2. Kultywowanie serca nadziei: rosnąca wiara w trudnych czasach

1. Rzymian 8:24-25 – W tej nadziei zostaliśmy zbawieni. Nadzieja, którą widać, nie jest nadzieją. Bo kto ma nadzieję na to, co widzi? Jeśli jednak pokładamy nadzieję w tym, czego nie widzimy, czekamy na to z cierpliwością.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

1 Koryntian 9:11 Jeśli zasialiśmy wam rzeczy duchowe, czy będzie to wielka rzecz, jeśli będziemy żąć wasze cielesne rzeczy?

Paweł pyta, czy jest czymś złym, że przywódcy kościoła otrzymują wsparcie finansowe za pracę, którą wykonują dla kościoła.

1. Błogosławieństwa dawania i otrzymywania w Kościele

2. Znaczenie szafarstwa w Ciele Chrystusa

1. 2 Koryntian 9:7 – „Każdy według swego postanowienia w swoim sercu, niech więc daje, nie z niechęcią lub z konieczności, gdyż Bóg miłuje dawcę ochotnego”.

2. Mateusza 10:8-10 – „Uzdrawiajcie chorych, oczyszczajcie trędowatych, wskrzeszajcie umarłych, wyganiajcie diabły. Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie. Nie dawajcie do swoich trzosów złota ani srebra, ani miedzi... Ani skryptu na podróż ani dwóch płaszczy, ani butów, ani lasek, bo godzien jest robotnik swego mięsa”.

1 Koryntian 9:12 Jeśli inni mają udział w tej władzy nad wami, to czyż nie my raczej?

Niemniej jednak nie użyliśmy tej mocy; ale znoście wszystko, abyśmy nie przeszkadzali ewangelii Chrystusowej.

Paweł przypomina Koryntianom, że nie próbował wykorzystywać swojej władzy nad nimi, lecz zamiast tego zdecydował się cierpieć, aby mieć pewność, że ewangelia Chrystusa nie będzie utrudniana.

1. Moc poświęcenia: przykład Pawła

2. Nagrody za życie w darze

1. Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro drugiego.”

2. Rzymian 12:10 – „Miłujcie się wzajemnie uczuciem braterskim. Prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu szacunku”.

1 Koryntian 9:13 Czy nie wiecie, że ci, którzy pełnią służbę w sprawach świętych, żyją ze spraw świątyni? a ci, którzy czekają przy ołtarzu, są uczestnikami ołtarza?

Ci, którzy służą w kościele, otrzymują zaopatrzenie ze świątyni.

1. Zrozumienie, jak Bóg nagradza tych, którzy służą w Kościele

2. Błogosławieństwa służby w Królestwie Bożym

1. Malachiasz 3:10 - ? Zanieście całą dziesięcinę do spichlerza, aby w moim domu była żywność. I w ten sposób wystawcie mnie na próbę, mówi Pan Zastępów, jeśli nie otworzę wam okien niebieskich i nie wyleję na was błogosławieństwa, aż nie będzie już potrzeby.

2. Hebrajczyków 13:17 - ? bądźcie swoimi przywódcami i bądźcie im posłuszni, gdyż oni czuwają nad waszymi duszami, jako ci, którzy będą musieli zdać rachunek. Niech to czynią z radością, a nie z jękiem, bo to nie przyniesie wam korzyści.

1 Koryntian 9:14 Tak też postanowił Pan, aby ci, którzy głoszą ewangelię, żyli z ewangelii.

Pan postanowił, że ci, którzy głoszą ewangelię, powinni być przez nią wspierani.

1. Błogosławieństwo Pańskie dla głosicieli Ewangelii

2. Odpowiedzialność głosicieli Ewangelii

1. Mateusza 10:7-8 – A idąc, głoście tę wiadomość: ? przybliżyło się królestwo niebieskie. 8 Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie demony. Darmo otrzymaliście; swobodnie dawaj.

2. 2 Koryntian 9:8 - I Bóg może wam obficie błogosławić, abyście we wszystkim i w każdym czasie, mając wszystko, czego potrzebujecie, obfitowali we wszelkie dobre uczynki.

1 Koryntian 9:15 Ale ja nie używałem żadnej z tych rzeczy ani nie pisałem tych rzeczy, aby mi się tak stało; bo lepiej byłoby dla mnie umrzeć, niż żeby ktoś miał zniweczyć moją chwałę.

Paweł twierdzi, że nie korzystał ze swoich praw apostolskich w celu uzyskania korzyści finansowych, gdyż zniweczyłoby to jego chełpienie się w Bogu.

1. Nie pozwólcie, aby wasze przechwalanie się poszło na marne: A w 1 Koryntian 9:15

2. Wartość poświęcenia: A w 1 Koryntian 9:15

1. Filipian 2:5-8 - „Niech takie będzie w was usposobienie, jakie było w Chrystusie Jezusie: który będąc w postaci Bożej, nie uważał za zbójstwo być równym Bogu, lecz pozbawił się sławy, i przyjął postać sługi, i stał się podobny do ludzi. A okazując się z natury człowiekiem, uniżył samego siebie, i stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.”

2. 2 Koryntian 12:9 - „I rzekł do mnie: Wystarczy ci mojej łaski, bo moja siła doskonali się w słabości. Najchętniej więc będę się chlubił z moich słabości, aby moc Chrystusa spoczęła na nich Ja."

1 Koryntian 9:16 Chociaż ewangelię głoszę, nie mam się czym chlubić, bo nałożono na mnie konieczność; tak, biada mi, gdybym nie głosił ewangelii!

Paweł mówi o konieczności głoszenia ewangelii i wyraża swój żal, gdyby tego nie czynił.

1. „Życie z konieczności: głoszenie Ewangelii”

2. „Posłuszeństwo Bogu: głoszenie Ewangelii”

1. Rzymian 1:14-16 – „Albowiem nie wstydzę się ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego, najpierw Żyda, potem także Greka. W niej bowiem jest sprawiedliwość Boża objawiona z wiary w wiarę, jak napisano: Sprawiedliwy z wiary żyć będzie. Albowiem gniew Boży objawia się z nieba na wszelką bezbożność i nieprawość ludzi, którzy w nieprawości trzymają się prawdy.

2. 1 Jana 4:19 – „My go miłujemy, bo on pierwszy nas umiłował”.

1 Koryntian 9:17 Bo jeśli dobrowolnie to uczynię, otrzymam nagrodę; lecz jeśli wbrew mojej woli, zostanie mi powierzona dyspensacja ewangelii.

Ten fragment mówi o gotowości Pawła do głoszenia ewangelii, nawet jeśli jest to obowiązek, a nie wybór.

1. Siła chęci: jak najlepiej wykorzystać zobowiązania

2. Nowe spojrzenie na obowiązki: przyjęcie swojego powołania

1. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. "

2. Rzymian 1:14-16 – „Jestem dłużnikiem zarówno Greków, jak i barbarzyńców, mądrych i niemądrych. Na tyle, na ile mnie stać, jestem gotowy głosić ewangelię wam, którzy jesteście w Rzymie także. Nie wstydzę się bowiem ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego.

1 Koryntian 9:18 Jaka więc będzie moja nagroda? Zaprawdę, abym głosząc ewangelię, mógł bezpłatnie głosić ewangelię Chrystusową, abym nie nadużywał swojej mocy w ewangelii.

Paweł wyjaśnia, że głosząc ewangelię, nie żąda w zamian żadnego wynagrodzenia ani zapłaty.

1. Moc Ewangelii: co czyni miłość

2. Głoszenie Ewangelii: darmowy dar dla wszystkich

1. 1 Koryntian 13:4-7 – Miłość jest cierpliwa, miłość jest łaskawa. Nie zazdrości, nie przechwala się, nie jest dumna. Nie hańbi innych, nie jest egocentryczny, nie wpada łatwo w gniew, nie zapamiętuje krzywd. Miłość nie ma upodobania w złu, lecz raduje się prawdą. Zawsze chroni, zawsze ufa, zawsze ma nadzieję, zawsze wytrwa.

2. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby świat potępił, ale aby świat przez Niego zbawił.

1 Koryntian 9:19 Bo choć jestem wolny od wszystkich ludzi, to jednak wszystkim stałem się sługą, aby więcej zyskać.

Paweł oświadczył, że chociaż był wolny od wszystkich ludzi, stał się sługą wszystkich, aby więcej zyskać.

1. Moc służenia innym: zrozumienie przykładu Pawła z 1 Koryntian 9:19

2. Znajdowanie wolności poprzez służbę: czego mogą nas nauczyć słowa Pawła z 1 Koryntian 9:19

1. Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro drugiego.”

2. Mateusza 20:25-28 – „Jezus zwołał ich i rzekł: «Wiecie, że władcy narodów uciskają ich i ich wysocy urzędnicy sprawują nad nimi władzę. Nie tak jest z wami. Przeciwnie, kto chce, stanie się między wami wielkim, niech będzie waszym sługą, a kto chce być pierwszym, musi być waszym niewolnikiem, tak jak Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, ale aby służyć i oddać swoje życie na okup za wielu. "

1 Koryntian 9:20 A dla Żydów stałem się jak Żyd, aby pozyskać Żydów; tym, którzy podlegają prawu, jak pod zakonem, abym pozyskał tych, którzy są pod zakonem;

Paweł dostosował swoje przesłanie do odbiorców, aby zyskać więcej zwolenników.

1. Dostosowanie naszego przesłania do naszych odbiorców

2. Docieranie do różnych ludzi z Ewangelią

1. Rzymian 12:2? Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie swego umysłu, abyście poprzez doświadczanie mogli rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe.

2. Mateusza 9:36-38 ? Gdy ujrzał tłumy, zlitował się nad nimi, bo byli znękani i bezsilni, jak owce nie mające pasterza. Następnie rzekł do swoich uczniów: ? żniwo jest wielkie, ale robotników mało; dlatego módlcie się żarliwie do Pana żniwa, aby wyprawił robotników na swoje żniwo. □ €?

1 Koryntian 9:21 Tym, którzy są bez Prawa, jako bez Prawa (nie będąc bez Prawa wobec Boga, ale pod Prawem wobec Chrystusa), aby pozyskać tych, którzy są bez Prawa.

Paweł wyjaśnia, że jest gotowy działać jak ktoś bez prawa, aby dotrzeć do tych, którzy nie mają prawa, ale nadal podlega prawu Chrystusa.

1. Nauka docierania: przykład Pawła z 1 Koryntian 9:21

2. Stawanie się przygotowanym do docierania do innych: życie zgodnie z Prawem Chrystusowym z 1 Koryntian 9:21

1. Rzymian 10:14-15 – Jak więc będą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? A jak uwierzą w Tego, o którym nie słyszeli? A jak usłyszą bez kaznodziei?

15 A jak będą głosić, jeśli nie zostaną posłani? Jak jest napisane: ? Jakże piękne są stopy tych, którzy głoszą ewangelię pokoju, którzy przynoszą radosną wieść o dobrych rzeczach!??

2. Kolosan 4:5-6 – Postępuj mądrze wobec tych, którzy są na zewnątrz, wykupując czas. 6 Niech wasza mowa zawsze będzie pełna wdzięku i przyprawiona solą, abyście wiedzieli, jak powinniście każdemu odpowiadać.

1 Koryntian 9:22 Dla słabych stałem się słaby, aby słabych pozyskać; dla wszystkich stałem się wszystkim, aby chociaż niektórych zbawić.

Paweł zachęca wierzących, aby byli wszystkim dla wszystkich, aby choć niektórych zbawić.

1. Siła adaptacji: jak dotrzeć do ludzi na każdym poziomie życia

2. Mądrość i współczucie: wezwanie Pawła do kochania wszystkich

1. Mateusza 5:44-45 – „A Ja wam powiadam: Miłujcie swoich nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was prześladują, abyście byli synami waszego Ojca, który jest w niebie”.

2. Rzymian 12:2 – „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

1 Koryntian 9:23 A czynię to ze względu na ewangelię, abym wraz z wami miał w niej udział.

Paweł mówi o pracy na rzecz Ewangelii, aby wraz z Koryntianami mieć w niej udział.

1. Siła wspólnego celu: wspólna praca dla Ewangelii

2. Praca dla Ewangelii: przykład poświęcenia Pawła

1. Filipian 2:5-7 „Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za coś do uchwycenia, lecz stał się niczym, przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi.”

2. Kolosan 1:28-29 „Jego głosimy, ostrzegając wszystkich i ucząc wszystkich z całą mądrością, abyśmy każdego przygotowali dojrzale w Chrystusie. O to walczę całą swoją energią, że On z całą mocą działa we mnie”.

1 Koryntian 9:24 Czyż nie wiecie, że ci, którzy biegną w wyścigu, wszyscy biegną, a jeden otrzymuje nagrodę? Biegnijcie więc, abyście otrzymali.

Biblia zachęca nas, abyśmy dążyli do doskonałości we wszystkim, gdyż tylko jeden może otrzymać nagrodę.

1. „W pogoni za doskonałością: dążenie do nagrody”

2. „Wyścig chrześcijański: biegnij, aby wygrać”

1. Filipian 3:14 - Dążę do celu, aby zdobyć nagrodę, do której powołał mnie Bóg do nieba w Chrystusie Jezusie.

2. Hebrajczyków 12:1 - Skoro więc otacza nas tak wielki obłok świadków, odrzućmy wszystko, co przeszkadza, i grzech, który tak łatwo oplata. I biegnijmy wytrwale w wyznaczonym nam wyścigu.

1 Koryntian 9:25 A każdy, kto dąży do mistrzostwa, jest we wszystkim umiarkowany. Teraz robią to, aby zdobyć zniszczalną koronę; ale my jesteśmy nieprzekupni.

Paweł zachęca chrześcijan, aby dążyli do mistrzostwa i zachowywali wstrzemięźliwość we wszystkim, dążąc raczej do niezniszczalnej korony od Boga, a nie zniszczalnej korony od świata.

1. „Zwycięstwo w wyścigu: dążenie do mistrzostwa z wstrzemięźliwością”

2. „Nagroda czystości: korona niezniszczalna”

1. 1 Koryntian 10:31 – „Czy więc jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Bożą”.

2. Mateusza 5:8 – „Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.”

1 Koryntian 9:26 Dlatego tak sądzę, ale nie z taką niepewnością; więc walczę ja, nie jak ten, który bije powietrze:

Paweł podkreśla znaczenie niemarnowania energii na bezsensowne działania i zamiast tego dążenie do celowych celów.

1. Bóg wzywa nas do doskonałości – moc świadomego życia

2. Don? □ Bój się podejmować ryzyko – odwaga, aby podążać za swoim powołaniem

1. Mateusza 5:14-16 – Wy jesteście światłością świata.

2. Kaznodziei 9:10 - Cokolwiek zechce zrobić twoja ręka, zrób to swoją mocą.

1 Koryntian 9:27 Ale podtrzymuję ciało moje i ujarzmiam je, abym w żadnym wypadku nie był odrzuconym, głosząc innym.

Paweł nalega, aby trzymać swoje ciało pod kontrolą i w podporządkowaniu, aby nie zostać odrzuconym po głoszeniu ewangelii innym.

1. Dyscyplina uległości

2. Siła samokontroli

1. Galacjan 5:22-23 - Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, łagodność, dobroć, wiara, łagodność, wstrzemięźliwość. Dla takich nie ma prawa.

2. Rzymian 12:1-2 - Proszę was zatem, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, przyjemną Bogu, co jest waszą rozsądną służbą. I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu swego, abyście mogli przekonać się, jaka jest wola Boża, dobra, przyjemna i doskonała.

1 Koryntian 10 to dziesiąty rozdział Pierwszego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł odnosi się do doświadczeń Izraelitów na pustyni i wyciąga wnioski z ich historii, aby zapewnić wskazówki wierzącym w Koryncie.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od przypomnienia Koryntianom ich duchowego dziedzictwa i tego, jak ich przodkowie, pomimo prowadzenia przez Bożą obecność i doświadczania cudów, popadli w bałwochwalstwo i niemoralność (1 Koryntian 10:1-7). Ostrzega ich przed nadmierną pewnością siebie, zachęcając, aby uczyli się na tych przykładach i unikali popadania w podobne grzechy (1 Koryntian 10:11-12). Paweł podkreśla, że Bóg zapewnia wyjście w obliczu pokusy, aby wierzący mogli ją przetrwać (1 Koryntian 10:13).

Akapit 2: Paweł omawia kwestię spożywania pokarmów ofiarowanych bożkom. Przyznaje, że bożki nie istnieją w rzeczywistości, ale przestrzega przed uczestniczeniem w bałwochwalczych praktykach, ponieważ mogą one sprowadzić innych na manowce lub narazić na szwank własne sumienie (1 Koryntian 10:14-22). Radzi wierzącym, aby uciekali od bałwochwalstwa i przystępowali do komunii jako środka społeczności z Chrystusem, zamiast angażować się w pogańskie rytuały (1 Koryntian 10:16-17).

Akapit 3: Rozdział kończy się praktycznymi instrukcjami dotyczącymi interakcji z niewierzącymi. Paweł zachęca wierzących, aby swobodnie jedli wszystko, co jest

sprzedawane na rynku, bez kwestionowania jego pochodzenia, chyba że ktoś wyraźnie wskaże jego związek z kultem bożków (1 Koryntian 10:25-26). Jeśli jednak ktoś ich poinformuje, że bożkowi ofiarowano pożywienie, powinni powstrzymać się od jego spożywania ze względu na sumienie, a nie dla własnej korzyści, ale dla duchowego dobra innych (1 Koryntian 10:27-30). Radzi wierzącym, aby nie powodowali niepotrzebnej obrazy ani nie utrudniali wiary innym, ale raczej szukali okazji do ewangelizacji, zachowując jednocześnie postawę miłości wobec wszystkich ludzi.

Podsumowując, rozdział dziesiąty Pierwszego Listu do Koryntian czerpie lekcje z doświadczeń Izraelitów na pustyni, aby zapewnić wskazówki wierzącym w Koryncie. Paweł ostrzega przed nadmierną pewnością siebie i nalega, aby uczyli się na błędach przodków. Podkreśla wierność Boga w zapewnieniu wyjścia z pokusy i zachęca wierzących do ucieczki przed bałwochwalstwem. Paweł porusza kwestię spożywania pokarmów ofiarowanych bożkom, zalecając ostrożność ze względu na sumienie i wzgląd na duchowe dobro innych. Uczy wierzących, aby swobodnie uczestniczyli w życiu codziennym, ale uważali, aby nie spowodować obrazy lub narazić na szwank własnej wiary lub wiary innych. W tym rozdziale podkreślono znaczenie uczenia się z historii, unikania bałwochwalstwa oraz okazywania miłości i rozważenia w kontaktach zarówno z wierzącymi, jak i niewierzącymi.

1 Koryntian 10:1 A nie chciałbym, bracia, abyście nie wiedzieli, że wszyscy nasi ojcowie byli pod obłokiem i wszyscy przeszli przez morze;

Paweł przypomina Koryntianom, jak ich przodkowie doświadczyli Bożej ochrony i przewodnictwa.

1. Wierność Boga wobec swego ludu – jak Izraelici doświadczyli Bożej ochrony i przewodnictwa

2. Moc napomnienia — uczenie się na przykładzie Pawła, który zachęcał innych

1. Exodus 13:21-22 - Pan szedł przed nimi za dnia w słupie obłoku, aby prowadzić drogę, a w nocy w słupie ognia, aby im świecić, aby iść dniem i nocą.

2. Powtórzonego Prawa 1:30-31 - Pan, Bóg twój, który idzie przed tobą, sam będzie walczył za ciebie, jak to czynił dla ciebie w Egipcie na twoich oczach i na pustyni, gdzie widziałeś, jak Pan, twój Bóg cię niósł, jak człowiek nosi swego syna, przez całą drogę, którą przebyłeś, aż doszedłeś do tego miejsca.

1 Koryntian 10:2 I wszyscy zostali ochrzczeni w Mojżeszu w obłoku i w morzu;

Ten fragment wyjaśnia, w jaki sposób Izraelici zostali ochrzczeni w Mojżesza, gdy przeszli przez obłok i morze.

1.: Życie życiem wiary – Jak zanurzyć się w Bogu

2.: Moc posłuszeństwa – Nauka zaufania Bożemu planowi

1.: Hebrajczyków 11:1-2 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

2. Mateusza 14:22-23 – Jezus natychmiast kazał swoim uczniom wsiąść do łodzi i wyprzedzić Go na drugi brzeg, podczas gdy On odprawiał tłumy. A gdy odprawił tłumy, sam wszedł na górę, aby się modlić.

1 Koryntian 10:3 I czy wszyscy jedli ten sam pokarm duchowy;

Ten fragment mówi o tym, że wszyscy jedli to samo duchowe mięso.

1. Znaczenie pokarmu duchowego w naszym życiu.

2. Wszyscy mamy dostęp do tego samego duchowego pożywienia.

1. Hebrajczyków 5:14 Natomiast pokarm stały przysługuje osobom pełnoletnim, to znaczy takim, które dzięki używaniu mają wyćwiczone zmysły do rozróżniania dobra i zła.

2. Psalm 34:8 Skosztuj i zobacz, że Pan jest dobry! Błogosławiony człowiek, który się do Niego ucieka!

1 Koryntian 10:4 I wszyscy ten sam duchowy napój pili, bo pili z duchowej Skały, która im towarzyszyła, a tą Skałą był Chrystus.

Ten fragment wyjaśnia, że Izraelici pili z duchowej Skały, która szła za nimi, a tą Skałą był Chrystus.

1. Bóg zapewnia swojemu ludowi wyżywienie i przewodnictwo.

2. Jezus jest naszą duchową Skałą, dającą nam siłę i stabilność.

1. Psalm 18:2 - Pan jest moją skałą i moją twierdzą, i moim wybawicielem; Boże mój, siła moja, któremu będę ufał; moja tarcza i róg mojego zbawienia, moja twierdzo.

2. Izajasz 26:4 – Zaufaj Panu na wieki, bo w JAH, PANIE, jest wieczna siła.

1 Koryntian 10:5 Ale w wielu z nich Bóg nie miał upodobania, gdyż zostali wybici na pustyni.

W 1 Liście do Koryntian 10:5 jest objawione, że wielu Izraelitów nie podobało się Bogu i nie odniosło sukcesu na pustyni.

1. Przezwyciężanie rozczarowania: uczenie się od Izraelitów? Błędy na pustyni

2. Wzrastanie w wierze: Zrozumienie konsekwencji nieposłuszeństwa Bogu

1. Wyjścia 16:2-3? I całe zgromadzenie synów Izraela szemrało na pustyni przeciwko Mojżeszowi i Aaronowi: I rzekli do nich synowie Izraelscy: Obyśmy dla Boga umarli z ręki Pana w ziemi egipskiej, gdy siedzieliśmy obok garnki z mięsem i kiedy jedliśmy chleb do sytości; bo wyprowadziliście nas na tę pustynię, aby całe to zgromadzenie wymordować głodem.

2. Powtórzonego Prawa 8:2-3? I będziesz pamiętał całą drogę, którą Pan, Bóg twój, prowadził cię przez te czterdzieści lat na pustyni, aby cię ukorzyć i wypróbować, aby poznać, co jest w twoim sercu, czy będziesz przestrzegać jego przykazań, czy nie. I poniżał cię, i dokuczał ci głód, i żywił cię manną, której nie znałeś ani twoi przodkowie; aby ci dać poznać, że nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które wychodzi z ust Pana, żyje człowiek.

1 Koryntian 10:6 Te rzeczy były dla nas przykładem, abyśmy nie pożądali złych rzeczy, tak jak i oni pożądali.

Fragment Wydarzenia Starego Testamentu powinny służyć jako przykłady uczące nas, abyśmy nie pożądali złych rzeczy, jak to czynili Izraelici w przeszłości.

1. Uczcie się na błędach Izraelitów: nie poddawajcie się pokusie zła.

2. Stary Testament dostarcza nam przykładów, czego w życiu należy unikać.

1. 2 Tymoteusza 3:16??7 – Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauki, do nagany, do poprawiania, do nauczania w sprawiedliwości.

2. Rzymian 15:4 - Wszystko bowiem, co wcześniej napisano, napisano dla naszego pouczenia, abyśmy przez cierpliwość i pociechę Pism nadzieję mieli.

1 Koryntian 10:7 Ani nie bądźcie bałwochwalcami, jak niektórzy z nich; jak napisano: Lud usiadł, aby jeść i pić, i wstawał, aby się bawić.

Paweł ostrzega Koryntian, aby nie naśladowali bałwochwalstwa Izraela, powołując się na biblijny przykład z Księgi Wyjścia.

1. „Życie wiarą: unikanie bałwochwalstwa”

2. „Siła przykładu: jak nasze działania wpływają na innych”

1. Exodus 32:6 - I wstali wcześnie rano, i złożyli ofiary całopalne, i przynieśli ofiary pokojowe; a lud usiadł, aby jeść i pić, i wstawał, aby się bawić.

2. Rzymian 12:2 - I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu swego, abyście mogli poznać, jaka jest wola Boża dobra, przyjemna i doskonała.

1 Koryntian 10:8 Nie dopuszczajmy się też rozpusty, jak niektórzy z nich dopuścili się i upadło w jednym dniu dwadzieścia i trzy tysiące.

Paweł ostrzega Koryntian przed rozpustą, podając przykład Izraelitów, którzy pewnego dnia upadli z powodu swego grzechu.

1. „Unikaj pokus: spojrzenie na niemoralność seksualną”.

2. „Konsekwencje nieposłuszeństwa: historia Izraelitów”.

1. Galacjan 5:19-21 – „Teraz jawne są uczynki ciała: rozpusta, nieczystość, rozwiązłość, bałwochwalstwo, czary, wrogość, spory, zazdrość, napady gniewu, rywalizacja, niezgoda, podziały, zazdrość, pijaństwo, orgie i tym podobne. Ostrzegam was, jak ostrzegałem już wcześniej, że ci, którzy dopuszczają się takich rzeczy, nie odziedziczą królestwa Bożego.

2. Hebrajczyków 13:4 – „Niech małżeństwo będzie szanowane przez wszystkich i łoże małżeńskie niech będzie nieskalane, gdyż Bóg osądzi rozpustników i cudzołożników”.

1 Koryntian 10:9 Ani nie wystawiajmy Chrystusa na próbę, jak i niektórzy z nich kusili i zostali zniszczeni przez węże.

Ten fragment z 1 Koryntian 10:9 ostrzega nas, abyśmy nie wystawiali na próbę cierpliwości Boga, kusząc Go, jak to robili niektórzy Izraelici w przeszłości, co doprowadziło do ich zniszczenia przez węże.

1. Kuszenie Boga: zrozumienie konsekwencji

2. Rozpoznawanie sytuacji, w których wystawiamy na próbę cierpliwość Boga

1. Jakuba 1:13-14 – Niech nikt nie mówi, kiedy jest kuszony, ? Jestem kuszony przez Boga, gdyż Bóg nie może być kuszony do zła i sam nikogo nie kusi. Ale każdy człowiek ulega pokusie, gdy jest kuszony i kuszony przez własne pragnienia.

2. Hebrajczyków 3:7-8 – Zatem, jak mówi Duch Święty, ? Dzisiaj , jeśli głos jego usłyszycie, nie zatwardzajcie serc waszych jak podczas buntu, w dzień próby na pustyni.

1 Koryntian 10:10 Ani nie szemrajcie, jak i niektórzy z nich szemrali i zostali wytraceni przez niszczyciela.

Fragment ten ostrzega przed szemraniem, gdyż część z tych, którzy szemrali w przeszłości, została zniszczona przez niszczyciela.

1. „Bóg jest naszym Obrońcą: unikaj szemrania i polegaj na Jego sile”

2. „Niebezpieczeństwo szemrania: ufaj Bogu, a nie sobie”

1. Rzymian 8:31 – „Cóż więc na to powiemy? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam?”

2. Psalm 46:1 – „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w kłopotach”.

1 Koryntian 10:11 A to wszystko przydarzyło się im dla przykładu i jest napisane dla

przestrogi dla nas, na których przyszły krańce świata.

Przejście Wydarzenia, które miały miejsce w przeszłości, zostały zapisane jako przykłady, z których możemy się uczyć w naszym życiu.

1. Uczyć się na przeszłości, aby żyć w teraźniejszości.

2. Stosowanie Słowa Bożego w naszym życiu.

1. Rzymian 15:4 ? Bo cokolwiek wcześniej napisano, napisano dla naszego pouczenia, abyśmy przez cierpliwość i pocieszenie Pism nadzieję mieli.

2. Jakuba 1:22? Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.

1 Koryntian 10:12 Niech więc ten, kto mniema, że stoi, uważa, aby nie upaść.

Powinniśmy być ostrożni w ocenie samych siebie i uważać, aby nie popaść w grzech.

1. Pycha idzie przed zagładą.

2. Uważaj na duchowe samozadowolenie.

1. Rzymian 12:3 Mówię bowiem przez łaskę daną mi każdemu, kto jest wśród was, aby nie myślał o sobie wyżej, niż powinien myśleć; ale myśleć trzeźwo, według tego, jak Bóg każdemu dał miarę wiary.

2. Łk 21:34-36 I uważajcie na siebie, aby w żadnym momencie wasze serca nie były przeciążone obżarstwom, pijaństwem i troskami doczesnymi, aby ten dzień nie przyszedł na was niespodziewanie. Bo jak sidło spadnie na wszystkich mieszkańców całej ziemi. Czuwajcie więc i módlcie się zawsze, abyście mogli uniknąć tego wszystkiego, co ma nastąpić, i stanąć przed Synem Człowieczym.

1 Koryntian 10:13 Nie spotkała was żadna pokusa inna niż ludzka. Wierny jest jednak Bóg, który nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad siły; ale wraz z pokusą dacie też sposób na ucieczkę, abyście mogli ją znieść.

Żadna pokusa nie jest dla nas zbyt wielka, ponieważ Bóg obiecuje, że da nam sposób na

uniknięcie jej i sprawi, że będziemy w stanie ją znieść.

1. Wierność Boga zawsze zapewni nam drogę ucieczki.

2. Z Bożą pomocą żadna pokusa nie jest dla nas zbyt wielka.

1. Filipian 4:13 - Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.

2. 1 Jana 4:4 - Wy jesteście z Boga, dzieci, i zwyciężyliście ich, ponieważ Ten, który jest w was, jest większy od tego, który jest na świecie.

1 Koryntian 10:14 Dlatego, najmilsi moi, uciekajcie od bałwochwalstwa.

Ten fragment jest ostrzeżeniem, aby unikać bałwochwalstwa.

1. Siła bałwochwalstwa i sposoby jej przezwyciężenia

2. Niebezpieczeństwa bałwochwalstwa i nagrody za posłuszeństwo

1. Exodus 20:3-5 – „Nie będziesz miał innych bogów przede mną. Nie będziesz czynił sobie posągu w postaci czegokolwiek na niebie w górze ani na ziemi poniżej, ani w wodach poniżej. Nie będziesz się kłaniał zniż się do nich i nie oddawaj im czci, gdyż Ja, Pan, twój Bóg, jestem Bogiem zazdrosnym”.

2. Kolosan 3:5 – „Umartwiajcie więc wszystko, co należy do waszej ziemskiej natury: niemoralność, nieczystość, pożądliwość, złe pożądliwości i chciwość, co jest bałwochwalstwem”.

1 Koryntian 10:15 Mówię jak do mędrców; osądzajcie, co mówię.

Fragment: Paweł napomina Koryntian, aby przy ocenie jego słów i nauk korzystali ze swojej mądrości i rozeznania.

1. Używanie naszej mądrości do oceny Słowa Bożego

2. Nauka rozeznania w naszym życiu

1. Przysłów 2:6-9 - Bo Pan daje mądrość; z Jego ust wychodzi wiedza i zrozumienie.

2. Jakuba 1:5 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana.

1 Koryntian 10:16 Kielich błogosławieństwa, który błogosławimy, czyż nie jest społecznością krwi Chrystusa? Chleb, który łamiemy, czyż nie jest wspólnotą Ciała Chrystusowego?

Chrześcijanie uczestniczą w komunii, która symbolizuje Ciało i Krew Chrystusa.

1. Znaczenie Komunii: Zrozumienie znaczenia Ciała i Krwi Chrystusa

2. Doświadczenie łaski komunii: jak otrzymać Boży dar odkupienia

1. 1 Koryntian 11:23-26 - Ja bowiem otrzymałem od Pana to, co wam przekazałem, że Pan Jezus tej nocy, której został wydany, wziął chleb;

24 A podziękowawszy, złamał je i rzekł: ? □ ake, jedz; to jest Ciało Moje za was wydane; czyńcie to na moją pamiątkę.??

25 Podobnie i po wieczerzy wziął kielich, mówiąc: ? □ Jego kielich to Nowe Przymierze we Krwi Mojej. Czyńcie to ilekroć będziecie to pić na moją pamiątkę.

26 Ilekroć bowiem jecie ten chleb i pijecie ten kielich, głosicie Pana? □ śmierć, aż przyjdzie.

2. Łk 22:19 - I wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie, połamał go i dał im, mówiąc: ? □ Jego jest Ciało Moje, które za was będzie wydane; czyńcie to na moją pamiątkę.??

1 Koryntian 10:17 Albowiem wielu nas jest jednym chlebem i jednym ciałem, bo wszyscy jesteśmy uczestnikami tego jednego chleba.

Wszyscy chrześcijanie są częścią tego samego ciała i wszyscy spożywają ten sam chleb, co symbolizuje jedność.

1. „Zjednoczeni w Chrystusie”, zgłębiając koncepcję jedności w Ciele Chrystusa.

2. „Uczestnicy Chleba Życia”, skupiając się na znaczeniu Jezusa jako źródła pożywienia i życia.

1. Jana 17:20-21 - Jezus modli się o jedność wśród wierzących.

2. Rzymian 12:5 – Każdy członek Ciała Chrystusowego ma swoją rolę do odegrania.

1 Koryntian 10:18 Oto Izrael według ciała: czyż ci, którzy jedzą ofiary, nie są uczestnikami ołtarza?

Paweł przypomina Koryntianom, że nadal są uczestnikami ołtarza, spożywając ofiary.

1. „Przyjmowanie ołtarza: dlaczego powinniśmy obchodzić święta ofiarne”

2. „Duchowe znaczenie spożywania ofiar”

1. Hebrajczyków 13:10-16 – Znaczenie utrzymywania świąt ofiarnych

2. Powtórzonego Prawa 12:5-7 – Instrukcje dotyczące składania i spożywania ofiar

1 Koryntian 10:19 Cóż więc powiem? że bożek jest jakąkolwiek rzeczą lub to, co składa się w ofierze bożkom, jest jakąkolwiek rzeczą?

Paweł kwestionuje wartość bożków i ofiar składanych im.

1. Siła bałwochwalstwa w naszym życiu

2. Moc Boża ponad wszystko

1. Izajasz 44:9-20 – Władza Pana w przeciwieństwie do bożków

2. Psalm 115:3-8 – Głupota kultu bożków w porównaniu z chwałą Bożą

1 Koryntian 10:20 A ja mówię, że to, co poganie ofiarują, składają w ofierze diabłom, a nie Bogu; i nie chcę, abyście mieli społeczność z diabłami.

Poganie składają ofiary diabłom, a nie Bogu, a Paweł ostrzega Koryntian, aby nie mieli z nimi społeczności.

1. Bóg wzywa nas, abyśmy oddzielili się od zła i chodzili Jego drogami.

2. Nie dajmy się zwieść zwiedzeniu diabła i pozostańmy wierni prawdzie Bożej.

1. Efezjan 5:11 - I nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale raczej je karćcie.

2. Jakuba 4:7 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

1 Koryntian 10:21 Kielicha Pańskiego i kielicha diabelskiego nie możecie pić; nie możecie być uczestnikami stołu Pańskiego i stołu demonów.

We fragmencie tym podkreślono, że wierzący nie mogą brać udziału w czynnościach związanych z Panem i czynnościach związanych z diabłem.

1. Musimy pozostać niezachwiani w naszej wierze i nie narażać naszych przekonań dla ziemskich przyjemności.

2. Musimy zawsze starać się oddawać cześć Panu i trzymać się z daleka od działań sprzecznych z Jego naukami.

1. 1 Jana 2:15-17 – Nie miłujcie świata ani tego, co jest na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca.

2. Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu swego, abyście mogli poznać, jaka jest wola Boża dobra, przyjemna i doskonała.

1 Koryntian 10:22 Czy pobudzamy Pana do zazdrości? czy jesteśmy silniejsi od niego?

Paweł przypomina Koryntianom, że nie mają mocy rzucić wyzwania Bogu, ponieważ jest On nieskończenie większy od nich.

1. Daremność rzucania wyzwania Bogu – nigdy nie wygramy bitwy z Wszechmogącym.

2. Uznanie Bożej supremacji – Musimy zawsze pamiętać, kto ma kontrolę.

1. Izajasz 40:12-17 – Kto zmierzył wody w zagłębieniu swojej ręki lub szerokością swojej ręki zaznaczoną na niebiosach? Kto trzymał proch ziemi w koszu i kto ważył góry na wadze i pagórki na wadze?

2. Psalm 115:3 – Nasz Bóg jest w niebie; robi to, co mu się podoba.

1 Koryntian 10:23 Wszystko mi wolno, ale nie wszystko jest pożyteczne: wszystko mi wolno, ale nie wszystko buduje.

Paweł zachęca chrześcijan, aby przy podejmowaniu decyzji kierowali się rozsądkiem i myśleli o innych.

1: Ważne jest, aby pamiętać, jak nasze decyzje wpływają na innych.

2: Nie powinniśmy kierować się własnymi pragnieniami, ale zastanówmy się, w jaki sposób nasze wybory mogą budować innych.

1: Filipian 2:3-4 – „Niech nic nie czyńcie przez kłótnie i próżność, ale w pokorze umysłu niech każdy uważa innych za lepszych od siebie. Nie każdy patrzy na swoje własne sprawy, ale każdy też na sprawy innych .”

2: Rzymian 14:19 – „Naśladujmy więc to, co służy pokojowi i tym, czym można budować drugiego”.

1 Koryntian 10:24 Niech nikt nie szuka swego, lecz każdy bogactwa drugiego.

Chrześcijanie powinni skupić się na pomaganiu innym, a nie na szukaniu własnego bogactwa.

1. Serce hojności: życie dla innych

2. Siła bezinteresowności: dawanie innym

1. Filipian 2:4 - Niech każdy z was dba nie tylko o swoje własne interesy, ale także o interesy innych.

2. Łk 6:38 – Dawajcie, a będzie wam dane. Miarka dobra, naciśnięta, utrząśnięta i opływająca, będzie wsypana na wasze kolana. Bo taką miarą, jakiej używasz, taką i tobie odmierzą.

1 Koryntian 10:25 Wszystko, co się sprzedaje w gruzach, jedzą, nie zadając pytań dla sumienia:

Chrześcijanie nie powinni zadawać pytań, kupując żywność na rynku.

1. Stawianie Boga na pierwszym miejscu: życie wiarą i posłuszeństwem

2. Siła samokontroli: dokonywanie mądrych wyborów

1. Rzymian 14:14-23 – rozważania Pawła na temat znaczenia osobistego sumienia w sprawach wiary.

2. Efezjan 5:15-17 – Napomnienie Pawła, aby być mądrym i wykupywać czas.

1 Koryntian 10:26 Bo do Pana należy ziemia i to, co ją napełnia.

Pan jest właścicielem całej ziemi i wszystkiego, co na niej jest.

1. Bóg jest suwerenny nad całą ziemią i wszystkim, co się na niej znajduje.

2. Powinniśmy pamiętać o własności Pana i uznawać naszą zależność od Niego.

1. Psalm 24:1 – Do Pana należy ziemia i to, co ją napełnia; świat i jego mieszkańcy.

2. Psalm 115:16 - Niebo i niebiosa są Pana, ale ziemię dał synom ludzkim.

1 Koryntian 10:27 Jeśli któryś z wierzących nie zaprosi was na ucztę, a będziecie gotowi pójść; cokolwiek wam podadzą, jedzcie, nie zadając pytań dla sumienia.

Wierzący nie powinni zadawać pytań na temat jedzenia podawanego im na ucztach dla niewierzących, a zamiast tego powinni przyjmować wszystko, co jest im podawane ze względu na sumienie.

1. Chrześcijanie powinni praktykować gościnność i przyjmować zaproszenia na uczty bez względu na okoliczności.

2. Ważne jest, aby zachować ostrożność podczas spożywania posiłków z niewierzącymi, ale ostatecznie przyjmuj wszystko, co zostanie podane, z szacunku dla ich gościnności.

1. Rzymian 14:2 - ? Nowa osoba wierzy, że może jeść wszystko, podczas gdy słaba osoba je tylko warzywa.??

2. Mateusza 22:39 - ? Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. ??

1 Koryntian 10:28 Jeśli jednak ktoś wam powie: To jest składane w ofierze bożkom, nie jedzcie przez wzgląd na tego, który to okazał, i przez wzgląd na sumienie, bo do Pana należy ziemia i to, co ją napełnia.

Przejście Chrześcijanie nie powinni spożywać pokarmów składanych w ofiarach bożkom, jeśli są tego świadomi, gdyż Pan jest właścicielem ziemi i wszystkiego, co się na niej znajduje.

1. Jak mieć sumienie Chrystusowe: kochać Boga i służyć innym

2. Utrzymywanie dobroci Bożej w centrum: potrzeba szanowania panowania Bożego

1. Efezjan 5:1-2 - Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane i żyjcie życiem miłości, tak jak Chrystus nas umiłował i samego siebie wydał za nas jako wonną ofiarę i ofiarę Bogu.

2. Rzymian 12:1 - Dlatego namawiam was, bracia i siostry, w obliczu Boga? miłosierdzie, abyście złożyli swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu? Jego jest twoje prawdziwe i właściwe uwielbienie.

1 Koryntian 10:29 Sumienie, powiadam, nie twoje, ale drugiego; bo dlaczego moja wolność ma być oceniana na podstawie sumienia innego człowieka?

Paweł pisze, że przy podejmowaniu decyzji należy kierować się sumieniem innych, ponieważ to, co ktoś uważa za swoją wolność, może zostać osądzone przez kogoś innego.

1. „Wolność i sumienie: szanowanie opinii innych”

2. „Jedność w różnorodności: celebrowanie naszych różnic”

1. Galacjan 5:13-14: „Albowiem do wolności powołani zostaliście, bracia. Tylko nie wykorzystujcie swojej wolności jako okazji dla ciała, ale w miłości służcie sobie nawzajem. Całe Prawo bowiem wypełnia się w jednym słowie: ? □ Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. ??

2. Rzymian 14:13-15: „Nie osądzajmy więc siebie nawzajem, ale raczej starajcie się nie stawiać nigdy bratu przeszkody ani przeszkody. Wiem i jestem przekonany w Panu Jezusie, że nic samo w sobie nie jest nieczyste, ale jest nieczyste dla tego, kto uważa to za nieczyste. Bo jeśli twój brat zasmuca się tym, co jesz, to już nie postępujesz w miłości. Tym, co jesz, nie niszcz tego, za którego Chrystus umarł .”

1 Koryntian 10:30 Jeżeli bowiem dzięki łasce jestem uczestnikiem, dlaczego spotykają się ze złem za to, za co dziękuję?

Paweł pyta, dlaczego krytykuje się go za dziękczynienie za otrzymaną łaskę.

1. Przyjmowanie łaski Bożej: jak przyjmować i dziękować

2. Moc Święta Dziękczynienia: nauczenie się doceniania tego, co mamy

Przechodzić-

1. Jakuba 1:17 – „Każdy dobry i doskonały dar pochodzi z góry, zstępuje od Ojca świateł niebieskich, który nie zmienia się jak ruchome cienie”.

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia.”

1 Koryntian 10:31 Czy więc jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Bożą.

Wierzący powinni sobie za cel postawić przynoszenie chwały Bogu we wszystkim, co czynią.

1. Niech twoje działania będą odbiciem Boga? chwała _

2. Chwalić Boga w naszym codziennym życiu.

1. Kolosan 3:17 – „I wszystko, cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego”.

2. Rzymian 12:1-2 – „Apeluję więc do was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i przyjemną Bogu, co jest waszym duchowym kultem. Nie dostosowujcie się do tym świecie, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

1 Koryntian 10:32 Nie dawajcie zgorszenia ani Żydom, ani poganom, ani Kościołowi Bożemu:

Paweł zachęca Koryntian, aby postępowali w sposób, który nie obraża nikogo, łącznie z Żydami, poganami i Kościołem Bożym.

1. „Kochaj bliźniego swego: okazuj szacunek i uwagę wszystkim”

2. „Życie z szacunkiem: przykład Pawła dla Koryntian”

1. Rzymian 12:14-16 – „Błogosławcie tych, którzy was prześladują; błogosławcie, a nie przeklinajcie. Radujcie się z tymi, którzy się radują; smućcie się z tymi, którzy płaczą. Żyjcie w zgodzie ze sobą. Nie bądźcie dumni, ale bądźcie chętni do zadawaj się z ludźmi o niskim statusie. Nie bądź zarozumiały.

2. Efezjan 4:25-32 – „Dlatego każdy z was powinien odłożyć kłamstwo i mówić zgodnie z prawdą bliźniemu, bo wszyscy jesteśmy członkami jednego ciała. Nie grzeszcie w swoim gniewie. Nie pozwólcie zachodzić słońcu, gdy będziecie nadal się gniewacie i nie dawajcie diabłu przyczółka. Kto kradł, niech już nie kradnie, ale musi pracować, robiąc własnymi rękami coś pożytecznego, aby mieć z czego podzielić się z potrzebującymi. Nie pozwólcie, aby wszelka niezdrowa mowa wychodzi z ust waszych, ale tylko to, co jest

pożyteczne dla budowania innych według ich potrzeb, aby przynosiło pożytek tym, którzy słuchają. I nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym zostaliście zapieczętowani na dzień Zmartwychwstania. odkupienia. Pozbądźcie się wszelkiej goryczy, złości i gniewu, awantur i oszczerstw, a także wszelkiej formy złośliwości. Bądźcie dla siebie mili i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył w Chrystusie.

1 Koryntian 10:33 Tak jak wszystkim ludziom podobam się we wszystkim, nie szukając własnej korzyści, ale korzyści wielu, aby byli zbawieni.

Paweł zachęca wszystkich, aby szukali dobra innych, a nie tylko siebie, aby wielu mogło zostać zbawionych.

1. „Zysk wielu" – jak hojność i bezinteresowność mogą przynieść korzyści wielu.

2. „Szukanie zbawienia" – Zrozumienie wagi stawiania innych na pierwszym miejscu, aby ich ocalić.

1. Mateusza 22:37-39 – Kochaj bliźniego swego jak siebie samego.

2. Filipian 2:3-4 - Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za lepszych od siebie.

1 Koryntian 11 to jedenasty rozdział Pierwszego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł porusza różne kwestie związane z praktykami kultu, szczególnie dotyczącymi nakrycia głowy i Wieczerzy Pańskiej.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od omówienia ról płciowych i nakryć głowy podczas nabożeństwa. Twierdzi, że ludzie powinni modlić się lub prorokować z odkrytą głową, ponieważ zostali stworzeni na obraz Boga i odzwierciedlają Jego chwałę (1 Koryntian 11:3-7). Z drugiej strony kobiety powinny mieć zakryte głowy na znak poddania się władzy (1 Koryntian 11:5-6). Paweł odwołuje się do natury i tradycji, aby poparły jego argument na rzecz rozróżnienia płci w kulcie.

Akapit drugi: Następnie Paweł porusza kwestię niewłaściwego zachowania podczas Wieczerzy Pańskiej. Krytykuje wierzących w Koryncie za przekształcenie tego święta w pobłażliwą ucztę, podczas której jedni objadają się, a inni odczuwają głód (1 Koryntian 11:17-22). Przypomina im o ustanowieniu tego sakramentu przez Jezusa w noc poprzedzającą ukrzyżowanie i podkreśla jego znaczenie jako pamiątki Jego ofiary (1 Koryntian 11:23-26). Paweł ostrzega przed niegodnym uczestnictwem, bez rozeznania Ciała Chrystusowego, co może skutkować sądem Bożym (1 Koryntian 11:27-32).

Akapit 3: Rozdział kończy się wskazówkami dotyczącymi prawidłowego obchodzenia Wieczerzy Pańskiej. Paweł radzi wierzącym, aby przed uczestnictwem dokonali badania siebie, wyznali wszelkie grzechy i pojednali się z innymi, aby mogli przystąpić do tego w sposób godny (1 Koryntian 11:28-29). Zachęca ich, aby czekali na siebie nawzajem, gdy zbierają się na ten posiłek, zamiast angażować się w samolubne zachowanie, które wyklucza lub zawstydza innych (1 Koryntian 11:33-34). Paweł podkreśla, że te instrukcje nie mają na celu sprowadzenia potępienia, ale raczej napomnienie, aby oddawanie czci mogło odbywać się w sposób uporządkowany i pełen szacunku.

Podsumowując, rozdział jedenasty Pierwszego Listu do Koryntian porusza kwestie związane z praktykami kultu. Paweł omawia role płciowe i znaczenie nakrycia głowy podczas nabożeństwa, podkreślając znaczenie uległości i honorowania Bożego planu. Następnie kieruje swoją uwagę na Wieczerzę Pańską, ganiąc Koryntian za niewłaściwe postępowanie i przypominając im o jej świętej naturze jako pamiątkę ofiary Chrystusa. Paweł ostrzega przed niegodnym uczestnictwem i nalega, aby wierzący sprawdzili siebie przed uczestnictwem. Podkreśla potrzebę jedności, troski o innych i pełnego szacunku podejścia do tego sakramentu. W tym rozdziale znajdują się wskazówki dotyczące właściwych praktyk uwielbienia, które odzwierciedlają szacunek wobec Boga i wzajemną miłość w społeczności chrześcijańskiej.

1 Koryntian 11:1 Bądźcie naśladowcami moimi, jak i ja jestem naśladowcą Chrystusa.

Paweł zachęca Koryntian, aby naśladowali jego przykład naśladowania Chrystusa.

1. „Naśladowanie Chrystusa: naśladowanie przykładu Pawła”

2. „Przykład Pawła: naśladowanie Chrystusa”

1. 1 Koryntian 11:1 – Bądźcie naśladowcami moimi, jak i ja jestem naśladowcą Chrystusa.

2. Mateusza 16:24 - Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, weźmie krzyż swój i idzie za mną.

1 Koryntian 11:2 Wysławiam was, bracia, że we wszystkim o mnie pamiętacie i przestrzegacie przykazań, jakie wam przekazałem.

Paweł chwali wierzących w Koryncie za trzymanie się nauk, których im udzielił.

1. Znaczenie pamiętania i posłuszeństwa Słowu Bożemu.

2. Wartość wiernego przestrzegania danych nam nauk.

1. Jozuego 1:8 – „Ta Księga Prawa nie odejdzie od ust waszych, lecz będziecie o niej rozmyślać dniem i nocą, abyście pilnie postępowali zgodnie ze wszystkim, co jest w niej napisane”.

2. Kolosan 2:6-7 – „Jak więc przyjęliście Chrystusa Jezusa, Pana, tak w nim chodźcie wkorzenieni i zbudowani na nim, i utwierdzeni w wierze, jak was nauczono, obfitując w dziękczynienie”.

1 Koryntian 11:3 Chciałbym jednak, abyście wiedzieli, że głową każdego człowieka jest Chrystus; a głową kobiety jest mężczyzna; a głową Chrystusa jest Bóg.

Ten werset z 1 Koryntian 11:3 podkreśla hierarchiczną relację pomiędzy mężczyznami, kobietami i Bogiem.

1. Jak nasza więź z Chrystusem wpływa na nasze interakcje z innymi

2. Znaczenie uległości w życiu chrześcijańskim

1. Efezjan 5:22-33 - Żony, bądźcie uległe swoim mężom, jak Panu.

2. Kolosan 3:18-19 – Żony, bądźcie uległe swoim mężom, jak przystoi w Panu.

1 Koryntian 11:4 Każdy człowiek, modląc się lub prorokując, z nakrytą głową, hańbi swoją głowę.

Mężczyźni nie powinni zakrywać głowy podczas modlitwy lub prorokowania, ponieważ jest to postrzegane jako oznaka braku szacunku.

1. Naucz się czcić Boga we wszystkim, co robisz

2. Szanuj Pana w swoim uwielbieniu

1. 1 Piotra 2:17 – Okazujcie każdemu należyty szacunek, kochajcie rodzinę wierzących, bójcie się Boga, czcijcie cesarza.

2. Kolosan 3:17 - I cokolwiek czynicie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

1 Koryntian 11:5 Każda zaś kobieta, która się modli lub prorokuje z odkrytą głową, hańbi swą głowę, bo to wszystko jest jedno, jakby była ogolona.

Aby zachować swój honor, kobiety powinny zakrywać głowy podczas modlitwy lub prorokowania.

1. Czcij Boga, czcząc siebie: studium 1 Koryntian 11:5

2. Siła skromności: jak kobiety mogą godnie reprezentować Boga

1. 1 Piotra 3:3-4 – „Twoja uroda nie powinna wynikać z zewnętrznych ozdób, takich jak wymyślne fryzury czy noszenie złotej biżuterii lub pięknych ubrań. Powinno raczej pochodzić z twojego wnętrza, z niewiędnącego piękna ducha łagodnego i cichego, co ma wielką wartość w oczach Boga".

2. 1 Tymoteusza 2:9-10 – „Chcę też, żeby kobiety ubierały się skromnie, przyzwoicie i przyzwoicie, nie ozdabiając się wymyślnymi fryzurami ani złotem, ani perłami, ani drogimi ubraniami, ale dobrymi uczynkami, stosownymi dla kobiet, które wyznają wielbić Boga".

1 Koryntian 11:6 Bo jeśli kobieta nie będzie okryta, niech ją też strzygą; jeśli zaś wstydem jest strzyżenie lub ogolenie kobiety, niech ją zakryje.

Ten fragment zachęca kobiety do zakrywania głowy w miejscach publicznych, sugerując, że chodzenie bez nakrycia jest dla nich wstydem.

1. „Piękno skromności: analiza biblijnej definicji kobiecego ubioru"

2. „Znaczenie zasłony: zrozumienie biblijnego znaczenia zakrywania głowy"

1. 1 Tymoteusza 2:9-10 – „Podobnie też kobiety przyozdabiają się skromnym strojem, ze wstydem i wstrzemięźliwością, nie splecionymi włosami ani złotem, ani perłami, ani kosztownym strojem; ale (co przystoi kobietom wyznającym pobożność) z dobrymi uczynkami."

2. Przysłów 11:22 – „Jak złoty klejnot w pysku świni, tak piękna kobieta, która nie ma rozwagi”.

1 Koryntian 11:7 Bo mężczyzna nie powinien nakrywać głowy, gdyż jest obrazem i chwałą Boga, lecz kobieta jest chwałą mężczyzny.

Mężczyźni nie powinni zakrywać głów, gdyż zostali stworzeni na obraz Boga, kobiety zaś są chwałą mężczyzn.

1. Stworzenie Boga: obraz Boga w mężczyźnie i kobiecie 2. Chwała mężczyzny i kobiety

1. Księga Rodzaju 1:26-27 (I rzekł Bóg: Uczyńmy człowieka na nasz obraz, podobnego do nas i niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad bydłem; i nad całą ziemią, i nad wszelkim płazem pełzającym po ziemi.) 2. Efezjan 5:21-33 (Ulegli sobie nawzajem w bojaźni Bożej. Żony, bądźcie uległe swoim mężom, jak Panie. Albowiem mąż jest głową żony, jak Chrystus jest głową Kościoła i on jest zbawicielem ciała. Dlatego jak Kościół jest poddany Chrystusowi, tak i żony mężom swoim. wszystko.)

1 Koryntian 11:8 Bo mężczyzna nie jest z kobiety; ale kobieta mężczyzny.

Kobieta została stworzona z mężczyzny i dlatego podlega mężczyźnie.

1. Człowiek jest najwyższym autorytetem Boga w rodzinie.

2. Kobiety powinny szanować i szanować władzę mężczyzn.

1. Efezjan 5:22-33 – Relacja między mężem i żoną.

2. Księga Rodzaju 2:18-25 – Bóg stwarza kobietę z mężczyzny.

1 Koryntian 11:9 Mężczyzna nie został stworzony dla kobiety; ale kobieta dla mężczyzny.

Mężczyźni i kobiety zostali stworzeni do różnych celów, a kobieta została stworzona dla mężczyzny.

1. Bóg ma plan dla każdego z nas - 1 Koryntian 11:9

2. Kobiety zostały stworzone w specjalnym celu – 1 Koryntian 11:9

1. Księga Rodzaju 2:18-25 – Bóg stwarza mężczyznę i kobietę w określonym celu.

2. Efezjan 5:21-33 – Wzajemny szacunek w małżeństwie.

1 Koryntian 11:10 Dlatego kobieta powinna mieć władzę na głowie ze względu na aniołów.

Kobiety powinny mieć władzę nad swoimi głowami ze względu na aniołów.

1. Władza: studium 1 Koryntian 11:10

2. Ukryte znaczenie 1 Koryntian 11:10

1. Efezjan 5:22-24 - Żony bądźcie uległe swoim mężom, jak Panu. Mąż bowiem jest głową żony, jak i Chrystus jest Głową Kościoła, swego Ciała, i sam jest jego Zbawicielem. A jak Kościół jest poddany Chrystusowi, tak i żony powinny być poddane we wszystkim swoim mężom.

2. Rodzaju 3:16 – Do kobiety powiedział: „Z pewnością pomnożę twój ból w czasie rodzenia; w bólu będziecie rodzić dzieci. Twoje pragnienia będą ku twemu mężowi, a on będzie nad tobą panował.

1 Koryntian 11:11 Jednakże w Panu ani mężczyzna nie jest bez kobiety, ani kobieta bez mężczyzny.

Zarówno mężczyzna, jak i kobieta są ważni w oczach Pana.

1. Równość mężczyzny i kobiety w oczach Pana

2. Wartość mężczyzny i kobiety w Panu

1. Rodzaju 1:27 - Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył; stworzył ich mężczyzna i kobieta.

2. Galatów 3:28 - Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie.

1 Koryntian 11:12 Bo jak kobieta jest z mężczyzny, tak i mężczyzna jest z kobiety; ale wszystko, co Boże.

Biblia uczy, że mężczyźni i kobiety są równi w oczach Boga.

1. Równość mężczyzn i kobiet – zgłębianie 1 Koryntian 11:12

2. Odkrywanie Bożego planu dla mężczyzn i kobiet — szczegółowe spojrzenie na 1 Koryntian 11:12

1. Galacjan 3:28 - Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie.

2. Efezjan 5:21 – Poddając się jedni drugim w bojaźni Bożej.

1 Koryntian 11:13 Osądźcie sami: czy wypada, aby kobieta modliła się do Boga bez nakrycia?

Fragment Paweł zastanawia się, czy wypada, aby kobieta modliła się bez nakrycia głowy.

1. Życie w posłuszeństwie Słowu Bożemu — badanie konsekwencji 1 Koryntian 11:13 dla współczesnego życia.

2. Ozdoba pełna szacunku — jak oddawać cześć Bogu podczas modlitwy i uczestniczenia w nabożeństwach.

1. 1 Tymoteusza 2:9-10 – „Podobnie też kobiety przyozdabiają się skromnym strojem, z zawstydzeniem i wstrzemięźliwością, nie zaplecionymi włosami ani złotem, ani perłami, ani kosztownym strojem; ale (co przystoi kobietom wyznającym pobożność) z dobrymi uczynkami.”

2. 1 Piotra 3:3-4 – „Czyją ozdobą niech nie będzie zewnętrzne ozdabianie poprzez splatanie włosów, noszenie złota lub ubieranie się; lecz niech będzie to ukryty człowiek serca, w to, co nie ulega zniszczeniu, jest to ozdoba cichego i cichego ducha, która w oczach Boga ma wielką cenę”.

1 Koryntian 11:14 Czyż sama natura nie uczy was, że jeśli mężczyzna ma długie włosy, przynosi mu to wstyd?

Paweł przypomina Koryntianom, że sama natura uczy ich, że noszenie długich włosów przez mężczyznę jest haniebne.

1. Potęga natury: jak natura może nauczyć nas prawd biblijnych

2. Boży plan: jak powinniśmy trzymać się Bożego planu dotyczącego ról płciowych

1. 1 Koryntian 11:14

2. Rodzaju 1:27 - Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył; stworzył ich jako mężczyznę i kobietę.

1 Koryntian 11:15 Ale jeśli kobieta ma długie włosy, jest to dla niej chwałą, bo włosy jej dano za okrycie.

Paweł poucza, że długie włosy kobiety są chwałą i że są jej dane jako okrycie.

1. „Piękno i przeznaczenie kobiecych włosów”

2. „Okrycia otrzymane od Boga: używanie włosów jako oznaki szacunku”

1. 1 Piotra 3:3-4 – „Niech do was nie należy zewnętrzne ozdabianie splataniem włosów, ozdabianiem złotem i noszeniem szat, ale niech będzie to ukryta osoba serca o niezniszczalnym pięknie delikatnej i cichy duch, który jest bardzo cenny w oczach Boga”.

2. Izajasz 61:10 – „Wielce się weselę w Panu, dusza moja będzie się radować w Bogu moim, gdyż przyodział mnie w szaty zbawienia, okrył mnie płaszczem sprawiedliwości, jak oblubieniec się przyodziewa jak kapłan w pięknym nakryciu głowy i jak oblubienica strojna w swe klejnoty”.

1 Koryntian 11:16 Jeżeli jednak ktoś wydaje się być swarliwym, nie mamy takiego zwyczaju ani Kościoły Boże.

Zwyczajem kościołów Bożych jest to, aby nie wszczynać sporów.

1. „Jedność w Kościele”

2. „Siła porozumienia”

1. Kolosan 3:14-15 - A przede wszystkim przyobleczcie się w miłość, która jest więzią doskonałości. A w sercach waszych niech panuje pokój Boży, do którego i wy powołani jesteście w jednym ciele; i bądźcie wdzięczni.

2. Efezjan 4:1-3 - Proszę was zatem ja, więzień Pana, abyście postępowali godnie powołania, jakim zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości; Staramy się zachować jedność Ducha w węźle pokoju.

1 Koryntian 11:17 W tym, co wam oznajmiam, nie chwalę was, żeście się jednoczyli nie na lepsze, ale na gorsze.

Apostoł Paweł napomina Koryntian, aby nie gromadzili się razem na lepsze, ale na gorsze.

1. Siła wspólnoty: zrozumienie wpływu zjednoczenia się.

2. Brak jedności: wady braku gromadzenia się we wspólnocie.

1. Hebrajczyków 10:25 – „Nie opuszczając naszych wspólnych zgromadzeń, jak to ma w zwyczaju niektórzy; ale napominajcie się nawzajem, a tym bardziej, im bardziej widzicie, że dzień się zbliża”.

2. Dzieje Apostolskie 2:42-47 – „I trwali wytrwale w nauce apostolskiej i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach… I Pan codziennie dodawał do kościoła tych, którzy mieli być zbawieni”.

1 Koryntian 11:18 Przede wszystkim, gdy gromadzicie się w kościele, słyszę, że są między wami rozłamy; i po części w to wierzę.

W Kościele istnieją podziały pomiędzy członkami, co Paweł uważa za prawdę.

1. Jedność w Kościele: znaczenie zjednoczenia się

2. Pokonywanie podziałów: odnajdywanie siły w jedności

1. Efezjan 4:3 – Dokładanie wszelkich starań, aby zachować jedność Ducha poprzez więź pokoju.

2. Rzymian 12:16 – Żyjcie ze sobą w harmonii. Nie bądź dumny, ale bądź chętny do obcowania z ludźmi o niskiej pozycji. Nie bądź zarozumiały.

1 Koryntian 11:19 Bo i herezje muszą być wśród was, aby te, które są uznane, ujawniły się wśród was.

Aby sprawdzić wiarę wierzących, Paweł zachęca do obecności herezji wśród Koryntian.

1. Znaczenie sprawdzania wiary poprzez herezje.

2. Jak zachować siłę w obliczu herezji.

1. Jakuba 1:12 – „Błogosławiony mąż, który wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, otrzyma koronę życia, którą obiecał Bóg tym, którzy go miłują”.

2. 1 Piotra 1:7 – „aby wypróbowana prawdziwość waszej wiary – cenniejsza niż przemijające złoto wypróbowane w ogniu – okazała się owocna w cześć i chwałę, i cześć przy objawieniu Jezusa Chrystusa”.

1 Koryntian 11:20 Gdy więc gromadzicie się na jednym miejscu, nie oznacza to spożywania Wieczerzy Pańskiej.

Kiedy chrześcijanie się spotykają, nie powinni uczestniczyć w Wieczerzy Pańskiej.

1. „Przeżywanie Wieczerzy Pańskiej: praktykowanie samokontroli na naszych zgromadzeniach”

2. „Znaczenie Wieczerzy Pańskiej: pamięć o ofierze Chrystusa”

1. Mateusza 26:26-29 – Jezus ustanawia Wieczerzę Pańską

2. 1 Piotra 1:18-19 – Uznanie ceny naszego odkupienia poprzez Wieczerzę Pańską

1 Koryntian 11:21 Bo jedząc, każdy je przed drugim swoją wieczerzę, i jeden jest głodny, a drugi pijany.

Jedząc, każdy zjada własną kolację przed innymi i niektórzy pozostają głodni, a inni przesyceni.

1: Musimy pamiętać o dzieleniu się posiłkami z innymi i zwracać uwagę na tych, którzy mogą nie mieć dość.

2: Powinniśmy być wdzięczni za żywność, którą mamy i nie marnować, ponieważ są ludzie, którzy nie mają jej dość.

1: Galacjan 6:10 - Zatem, jeśli tylko mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim, a zwłaszcza domownikom wiary.

2: Przysłów 22:9 - Kto ma hojne oko, będzie błogosławiony, bo dzieli się swoim chlebem z biednymi.

1 Koryntian 11:22 Co? czyż nie macie domów, w których moglibyście jeść i pić? albo gardzicie Kościołem Bożym i zawstydzacie tych, którzy go nie mają? Co mam ci powiedzieć? mam cię w tym chwalić? Nie chwalę cię.

Paweł gani Koryntian za lekceważenie Kościoła Bożego i zawstydzanie tych, którzy mają mało.

1. Kościół Boży jest święty i należy go szanować

2. Nie zawstydzaj tych, którzy mają mało

1. Efezjan 4:1-3 - Dlatego ja, więzień Pana, namawiam was, abyście postępowali w sposób godny powołania, do którego zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, pragnącej zachować jedność Ducha w węźle pokoju.

2. Galacjan 6:10 - Zatem, jeśli tylko mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim, a zwłaszcza

domownikom wiary.

1 Koryntian 11:23 Ja bowiem otrzymałem od Pana to, co wam przekazałem, że Pan Jezus tej samej nocy, której został wydany, wziął chleb:

Przejście Pan Jezus tej nocy, kiedy został wydany, wziął chleb.

1. Chleb zdrady: refleksja nad Ostatnią Wieczerzą Jezusa

2. Wytrwać w zdradzie: lekcje z Ostatniej Wieczerzy Jezusa

1. Jana 13:21-30 – Jezus obmywa nogi i przepowiada zdradę

2. Psalm 41:9 – Zdrada bliskiego przyjaciela

1 Koryntian 11:24 A dzięki odmówiwszy, złamał je i rzekł: Bierzcie, jedzcie: to jest ciało moje, które za was wydane jest: to czyńcie na pamiątkę moją.

Jezus łamał chleb i polecał swoim naśladowcom, aby go jedli na pamiątkę jego i jego ofiary.

1: Musimy pamiętać o Jezusie i jego ofierze za nas.

2: Jezus dał nam sposób, abyśmy o nim pamiętali, a mianowicie spożywanie chleba na jego pamiątkę.

1: Łk 22:19 - I wziąwszy chleb, odmówiwszy dziękczynienie, łamał go i dawał im, mówiąc: To jest ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na pamiątkę moją.

2:1 Piotra 2:24 - Który sam na swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy umarli dla grzechów, żyli dla sprawiedliwości; przez którego rany zostaliście uzdrowieni.

1 Koryntian 11:25 Podobnie i po wieczerzy wziął kielich, mówiąc: Ten kielich jest nowym przymierzem we krwi mojej; to czyńcie, ilekroć go będziecie pić, na moją pamiątkę.

Ten fragment opisuje Jezusa biorącego kielich podczas Ostatniej Wieczerzy i

ogłaszającego go jako symbol Nowego Przymierza zawartego w Jego krwi.

1. Znaczenie kielicha: odkrywanie Nowego Przymierza we Krwi Jezusa

2. Wspominanie Jezusa: refleksja nad Ostatnią Wieczerzą i jej znaczeniem

1. Łk 22:19-20 - I wziąwszy chleb, odmówiwszy dziękczynienie, łamał go i dawał im, mówiąc: To jest ciało moje za was wydane. To czyńcie na pamiątkę moją. Podobnie i kielich po wieczerzy, mówiąc: Ten kielich to nowe przymierze we krwi mojej, która za was będzie wylana.

2. 2 Koryntian 3:6 - Który uczynił nas także zdolnymi sługami nowego testamentu; nie z litery, ale z ducha, bo litera zabija, a duch ożywia.

1 Koryntian 11:26 Ilekroć bowiem jecie ten chleb i pijecie ten kielich, śmierć Pana zwiastujecie, aż przyjdzie.

Chrześcijanie upamiętniają śmierć Pana poprzez obchodzenie Wieczerzy Pańskiej.

1. Znaczenie Wieczerzy Pańskiej: co ona reprezentuje?

2. Uczestnictwo w Wieczerzy Pańskiej: czas refleksji i wspomnień.

1. Łk 22:19-20 - I wziąwszy chleb, odmówiwszy dziękczynienie, łamał go i dawał im, mówiąc: To jest ciało moje za was wydane. To czyńcie na pamiątkę moją.

2. 1 Piotra 1:18-19 – Wiedząc, że nie zostaliście odkupieni rzeczami przemijającymi, jak srebrem czy złotem, z bezcelowego postępowania otrzymanego przez tradycję od waszych ojców, ale drogocenną krwią Chrystusa, jako baranka bez skazy i bez plamy.

1 Koryntian 11:27 Dlatego każdy, kto będzie jadł ten chleb i pił ten kielich Pański niegodnie, będzie winien Ciała i Krwi Pańskiej.

Spożywanie i picie chleba i kielicha Pańskiego niegodnie czyni człowieka winnym Ciała i Krwi Pańskiej.

1. Eucharystia: moc godnego uczestnictwa

2. Błogosławieństwo i przekleństwo Stołu Pańskiego

1. Mateusza 26:26-28: A gdy jedli, Jezus wziął chleb, pobłogosławił, połamał, dał uczniom i powiedział: „Bierzcie, jedzcie; To jest moje ciało."

2. Hebrajczyków 10:28-29: Kto odrzucił Prawo Mojżesza, umiera bez miłosierdzia na podstawie zeznania dwóch lub trzech świadków. O ileż bardziej surowo, waszym zdaniem, zasługuje na karę ktoś, kto podeptał Syna Bożego i kto uważał za rzecz bezbożną krew przymierza, które go uświęcało?

1 Koryntian 11:28 Ale niech ktoś sam siebie bada, i tak niech je ten chleb i pije z tego kielicha.

Chrześcijanie powinni poddać się badaniu przed przystąpieniem do komunii.

1. Życie w świętości: przed przystąpieniem do komunii sprawdźcie siebie

2. Serce komunii: poświęcenie czasu na autorefleksję

1. 2 Koryntian 13:5 – Badajcie siebie, czy trwacie w wierze; sprawdź się. Czy nie zdajesz sobie sprawy, że Chrystus Jezus jest w tobie, chyba że nie przejdziesz tej próby?

2. Psalm 51:10 - Serce czyste stwórz we mnie, Boże, i odnów we mnie ducha niezachwianego.

1 Koryntian 11:29 Kto bowiem je i pije niegodnie, je i pije potępienie dla siebie, nie rozeznając Ciała Pańskiego.

Wieczerzę Pańską należy przyjmować godnie i z rozeznaniem serca, aby uniknąć samopotępienia.

1. Moc rozeznania podczas Wieczerzy Pańskiej

2. Konsekwencje niegodnego uczestnictwa w Wieczerzy Pańskiej

1. 1 Koryntian 11:29

2. Hebrajczyków 5:14 - Ale pokarm stały przysługuje pełnoletnim, to znaczy takim, którzy dzięki używaniu mają wyćwiczone zmysły do rozróżniania dobra i zła.

1 Koryntian 11:30 Dlatego wielu wśród was jest słabych i chorych, a wielu śpi.

Wielu członków kościoła korynckiego było słabych i chorowitych, a niektórzy zmarli z powodu lekceważenia Wieczerzy Pańskiej.

1. Wieczerza Pańska: sakrament opieki

2. Czczenie Wieczerzy Pańskiej: zobowiązanie przymierza

1. Mateusza 26:26-29 – Ustanowienie przez Jezusa Wieczerzy Pańskiej

2. Hebrajczyków 10:24-25 – Pobudzajcie się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków

1 Koryntian 11:31 Bo jeśli sami siebie osądzamy, nie powinniśmy być sądzeni.

Powinniśmy osądzać siebie, aby uniknąć osądzania przez innych.

1. Autorefleksja: klucz do uniknięcia osądu

2. Branie odpowiedzialności za nasze działania

1. Przysłów 28:13 – „Kto ukrywa swoje przestępstwa, nie zazna szczęścia, lecz kto je wyznaje i porzuca, dostąpi miłosierdzia”.

2. Rzymian 2:1-3 – „Dlatego nie masz żadnego usprawiedliwienia, człowiecze, każdy z was, który sądzi. Bo wydając wyrok na innego, sam siebie potępiasz, ponieważ ty, sędzia, postępujesz dokładnie tak samo. Wiemy że sąd Boży słusznie spada na tych, którzy się takich rzeczy dopuszczają. Czy sądzisz, człowiecze, który osądzasz tych, którzy się takich rzeczy dopuszczają, a sam je popełniasz, że unikniesz sądu Bożego?

1 Koryntian 11:32 Ale gdy jesteśmy sądzeni, jesteśmy karceni przez Pana, abyśmy nie byli potępieni wraz ze światem.

Jesteśmy sądzeni przez Boga, abyśmy nie byli potępieni wraz z resztą świata.

1. W swoim miłosierdziu Bóg osądza nas, aby nas zbawić

2. Wezwanie do oddzielenia się od świata

1. Galacjan 6:1-2 - Bracia, jeśli ktoś zostanie przyłapany na jakimkolwiek przestępstwie, wy, którzy jesteście duchowi, powinniście go odnowić w duchu łagodności. Uważaj na siebie, abyś i ty nie uległ pokusie.

2. Jakuba 4:7-8 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was. Zbliżcie się do Boga, a On zbliży się do was. Oczyśćcie ręce, grzesznicy, i oczyśćcie serca, o rozdwojonych umysłach.

1 Koryntian 11:33 Dlatego, bracia moi, gdy schodzicie się na posiłek, zostańcie jeden za drugim.

Chrześcijanie powinni czekać na siebie, gdy zbierają się na posiłek.

1. „Cierpliwość przy stole: praktykowanie jedności w Ciele Chrystusa”

2. „Wspólne łamanie chleba: troska o naszych współbraci i siostry”

1. Rzymian 15:5-7 – „Niech Bóg wytrwałości i zachęty sprawi, abyście żyli w zgodzie między sobą, w zgodzie z Chrystusem Jezusem, abyście razem jednym głosem chwalili Boga i Ojca naszego Pana Jezusa Chrystus."

2. Efezjan 4:2-3 – „z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, chcąc zachować jedność Ducha w węźle pokoju”.

1 Koryntian 11:34 A jeśli ktoś odczuwa głód, niech je w domu; abyście się nie schodzili na potępienie. A resztę uporządkuję, kiedy przyjdę.

Paweł poucza Koryntian, aby nie gromadzili się na posiłki, jeśli ktoś jest głodny, a resztę uporządkuje, gdy on przybędzie.

1. Znaczenie wspólnoty w Kościele

2. Błogosławieństwo poświęcenia we wspólnocie

1. Dzieje Apostolskie 2:42-47 – Wczesny Kościół poświęcał się społeczności, łamaniu chleba i modlitwie.

2. Filipian 2:1-4 – Paweł zachęca Filipian, aby byli zjednoczeni w pokorze i poświęceniu.

1 Koryntian 12 to dwunasty rozdział Pierwszego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł omawia dary duchowe i ich rolę w ciele Chrystusa.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od omówienia różnorodności darów duchowych danych przez Ducha Świętego. Podkreśla, że dary te są przejawami Ducha Bożego i są udzielane dla dobra wspólnego (1 Kor 12,4-7). Wymienia różne dary, takie jak mądrość, wiedza, wiara, uzdrawianie, cuda, proroctwo, rozeznanie, języki i tłumaczenie języków (1 Koryntian 12:8-10). Paweł podkreśla, że chociaż w ciele Chrystusa istnieją różne dary i posługi, wszystkie pochodzą od tego samego Ducha i służą budowaniu i jednoczeniu wierzących (1 Koryntian 12:11-13).

Akapit drugi: Następnie Paweł wyjaśnia, w jaki sposób te różnorodne dary duchowe funkcjonują w ciele. Używa analogii porównującej wierzących do różnych części ciała fizycznego, spełniających różne funkcje, ale wzajemnie powiązanych (1 Koryntian 12:14-20). Podkreśla, że każdy członek ma do odegrania wyjątkową rolę, przyczyniając się do ogólnego zdrowia i funkcjonowania organizmu (1 Koryntian 12:21-26). Żaden prezent ani żadna osoba nie powinna być uważana za lepszą lub gorszą, ponieważ każdy członek jest niezbędny do wzajemnego wsparcia i rozwoju.

Akapit 3: Rozdział kończy się naciskiem na miłość jako przewyższającą wszelkie dary duchowe. Paweł wprowadza rozdział 13 stwierdzając, że nawet jeśli ktoś posiada niezwykłe zdolności duchowe, ale brakuje mu miłości, jest to niczym (1 Koryntian 13:1-3). Opisuje cechy miłości – cierpliwość, życzliwość, pokorę – i jej trwały charakter w porównaniu z tymczasowymi przejawami, takimi jak proroctwa czy języki (1 Koryntian 13:4-8). Miłość jest przedstawiana jako podstawa korzystania z darów duchowych w sposób budujący innych, a nie promujący własny interes.

Podsumowując, rozdział dwunasty Pierwszego Listu do Koryntian skupia się na darach duchowych i ich roli w ciele Chrystusa. Paweł podkreśla różnorodność darów Ducha Świętego dla dobra wspólnego. Ilustruje, jak te dary funkcjonują w ciele, używając analogii do różnych części współpracujących na rzecz jedności i wzrostu. Paweł podkreśla, że każdy wierzący ma do odegrania wyjątkową rolę i że żaden dar ani żadna osoba nie jest lepsza ani gorsza. Rozdział kończy się głębokim podkreśleniem miłości jako przewyższającej wszelkie dary duchowe, podkreślając jej zasadniczą rolę w korzystaniu z tych darów dla dobra innych. W tym rozdziale znajdują się wskazówki dotyczące

akceptowania różnorodności, uznawania swojego wyjątkowego wkładu i korzystania z darów duchowych w miłości w kontekście wspólnoty chrześcijańskiej.

1 Koryntian 12:1 A co do darów duchowych, bracia, nie chcę, żebyście byli w nieświadomości.

Paweł ostrzega Koryntian przed pozostawaniem w niewiedzy w sprawie darów duchowych.

1. Uznawaj swoje duchowe dary: Przyjmuj błogosławieństwa Pana

2. Duchowe dary od Boga: postępujcie w mocy Ducha

1. Rzymian 12:6-8 - Mając więc różne dary w zależności od danej nam łaski, korzystajmy z nich: jeśli prorokujemy, prorokujmy proporcjonalnie do naszej wiary; lub służbę, używajmy jej w naszej służbie; ten, który uczy, w nauczaniu; ten, który napomina, w napominaniu; ten, który daje, z hojnością; ten, który prowadzi, pilnie; kto okazuje miłosierdzie, z radością.

2. Efezjan 4:7-8 - Każdemu z nas została jednak dana łaska według miary daru Chrystusowego. Dlatego mówi: „Wstępując na wysokość, prowadził jeńców i rozdawał ludziom dary”.

1 Koryntian 12:2 Wiecie, że byliście poganami, uprowadzonymi do tych niemych bożków, tak jak was prowadzono.

Poganie zostali oderwani od swoich dawnych wierzeń i sprowadzeni na manowce, aby służyć fałszywym bożkom.

1. Jak poznać, że jesteśmy sprowadzeni na manowce

2. Niebezpieczeństwa bałwochwalstwa

1. Efezjan 4:17-19 - Dlatego to wam mówię i nalegam w Panu, abyście nie żyli już tak, jak poganie, w daremności swego myślenia. Są zaciemnieni w swoim zrozumieniu i oddzieleni od życia Bożego z powodu niewiedzy, która jest w nich z powodu zatwardziałości ich serc. Straciwszy wszelką wrażliwość, oddali się zmysłowości, aby oddawać się wszelkiego rodzaju nieczystościom i są pełni chciwości.

2. 1 Jana 5:21 – Drogie dzieci, strzeżcie się bożków.

1 Koryntian 12:3 Dlatego daję wam do zrozumienia, że nikt, mówiąc w Duchu Bożym, nie nazywa Jezusa przeklętym i nikt nie może mówić, że Jezus jest Panem, tylko przez Ducha Świętego.

Fragment: Paweł przypomina Koryntianom, że nikt nie może nazwać Jezusa Panem ani ogłosić Go przeklętym, jeśli nie jest kierowany przez Ducha Świętego.

1. Moc Ducha Świętego w naszym życiu

2. Życie w zgodzie z naszą wiarą w Jezusa Chrystusa

1. Dzieje Apostolskie 2:4 - I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić innymi językami, tak jak im Duch poddawał.

2. Jana 16:8-11 - A gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu i o sprawiedliwości, i o sądzie: O grzechu, bo nie uwierzyli we mnie; O sprawiedliwości, bo idę do Ojca mego i już mnie nie widzicie; O sądzie, gdyż książę tego świata jest sądzony.

1 Koryntian 12:4 Różne są dary, ale ten sam Duch.

Duch Boży rozdaje różne dary całemu swemu ludowi.

1. Celebrowanie różnorodności darów, jakie daje Bóg

2. Odblokowanie mocy Ducha Świętego w Twoim życiu

1. Efezjan 4:7-8 - Każdemu z nas została jednak dana łaska według miary daru Chrystusowego. Dlatego jest napisane: „Wstępując na wysokość, poprowadził zastęp jeńców i rozdawał ludziom dary”.

2. Rzymian 12:6-8 - Mając różne dary w zależności od danej nam łaski, korzystajmy z nich: jeśli proroctwo, proporcjonalnie do naszej wiary; jeśli służba, w naszym służbie; ten, który uczy w swoim nauczaniu; ten, który napomina, w swoim napominaniu; ten, który wnosi swój wkład w hojności; ten, który prowadzi z zapałem; ten, kto czyni dzieła miłosierdzia z radością.

1 Koryntian 12:5 Są też różne administracje, ale ten sam Pan.

Fragment z 1 Koryntian 12:5 podkreśla jedność Pana, mimo że istnieją różne administracje.

1. Wszyscy jesteśmy połączeni z Panem, bez względu na różnice między nami.

2. Pomimo naszych różnic wszyscy jesteśmy zjednoczeni w wierze w Pana.

1. Kolosan 3:11 – „Nie ma tu Greka ani Żyda, obrzezania i nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika, wolnego, lecz wszystkim i we wszystkich jest Chrystus”.

2. Galacjan 3:28 – „Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie”.

1 Koryntian 12:6 Istnieją różne sposoby działania, ale ten sam Bóg sprawia wszystko we wszystkich.

Biblia uczy, że chociaż istnieje wiele różnych ról i obowiązków, to Bóg działa poprzez i w każdym z nich.

1. Jedność w różnorodności: jak Bóg działa poprzez nasze różnice

2. Ten sam Bóg w działaniu: Zrozumienie roli Boga w naszym życiu

1. Efezjan 4:1-6 – Jedność w Ciele Chrystusa

2. Kolosan 1:17 – Wszystko łączy się w Chrystusie

1 Koryntian 12:7 Ale objawienie Ducha jest dane każdemu człowiekowi dla pożytku.

Manifestacja Ducha jest dana wszystkim ludziom dla ich dobra.

1. Moc Ducha Świętego: jakie przynosi nam korzyści

2. Przyjmowanie darów Ducha Świętego

1. Dzieje Apostolskie 2:4 - I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić innymi językami, tak jak im Duch poddawał.

2. Rzymian 12:6-8 - Mając więc różne dary w zależności od danej nam łaski, czy to proroctwo, prorokujmy według proporcji wiary; Albo służbę, czekajmy na naszą służbę, albo ten, który uczy, na nauczanie; Albo ten, który napomina, na napominaniu: kto daje, niech to czyni z prostotą; kto rządzi, pilnie; kto okazuje miłosierdzie, z radością.

1 Koryntian 12:8 Jednemu bowiem Duch daje słowo mądrości; innemu słowo wiedzy w tym samym Duchu;

Fragment: W 1 Liście do Koryntian 12 Paweł naucza o darach Ducha. Wyjaśnia, że Duch obdarza różnych ludzi różnymi darami, takimi jak słowo mądrości lub słowo wiedzy.

Paweł naucza, że Duch daje każdemu człowiekowi różne dary, takie jak słowa mądrości i wiedzy.

1. Dary Ducha: zrozumienie różnych sposobów, w jakie Bóg obdarza swoimi błogosławieństwami

2. Korzystanie z darów Ducha: jak najlepsze wykorzystanie tego, co dał nam Bóg

1. Efezjan 4:7-16 – Jedność Ciała Chrystusowego

2. Rzymian 12:3-8 – Dary Ducha i wykorzystanie każdego daru w Ciele Chrystusa

1 Koryntian 12:9 Innej wierze w tym samym Duchu; drugiemu dar uzdrawiania w tym samym Duchu;

Duch Święty daje wierzącym różne dary duchowe.

1. Wyjątkowość darów duchowych

2. Dary duchowe: błogosławieństwo Ducha Świętego

1. Rzymian 12:4-8

2. Efezjan 4:7-12

1 Koryntian 12:10 Innemu dokonywanie cudów; do innego proroctwa; do innego rozpoznawania duchów; do innych różnych rodzajów języków; innemu tłumaczenie języków:

Fragment ten mówi o darach duchowych danych Kościołowi przez Ducha Świętego, które obejmują dokonywanie cudów, proroctwo, rozpoznawanie duchów, mówienie różnymi językami i tłumaczenie języków.

1. Znaczenie darów duchowych w Kościele

2. Doświadczenie działania Ducha Świętego w Kościele

1. Rzymian 12:6-8 - Mając więc różne dary w zależności od danej nam łaski, czy to proroctwo, prorokujmy według proporcji wiary;

2. Efezjan 4:7-13 - Każdemu z nas dana jest łaska według miary daru Chrystusowego.

1 Koryntian 12:11 Ale to wszystko sprawia jeden i ten sam Duch, rozdzielając każdemu poszczególnie, jak chce.

Duch Święty działa, aby obdarzyć wierzących Bożymi darami zgodnie ze Swoją własną wolą.

1. Celebrowanie mocy Ducha Świętego w naszym życiu

2. Zrozumienie Woli Ducha Świętego

1. Rzymian 12:3-8

2. Efezjan 4:7-13

1 Koryntian 12:12 Albowiem jak ciało jest jedno, a członków ma wiele, a wszystkie członki jednego ciała, gdy jest ich wiele, tworzą jedno ciało, tak i Chrystus.

Ciało Chrystusa jest zjednoczone, a każdy z jego członków jest połączony i ważny.

1: Bóg powołuje nas, abyśmy byli częścią Jego Ciała i jako członkowie Jego Ciała musimy współpracować, aby ukazać światu miłość Chrystusa.

2: Wszyscy jesteśmy członkami tego samego Ciała Chrystusowego i każdy z nas ma inne dary i zdolności. Musimy używać naszych darów, aby budować kościół i służyć sobie nawzajem.

1: Efezjan 4:16 - Z którego całe ciało jest odpowiednio spojone i zagęszczone tym, co zaopatruje każdy staw, według skutecznego działania na miarę każdej części, powoduje wzrost ciała ku budowaniu siebie w miłości.

2: Kolosan 3:14-15 – A przede wszystkim przyobleczcie się w miłość, która jest więzią doskonałości. A w sercach waszych niech panuje pokój Boży, do którego i wy powołani jesteście w jednym ciele; i bądźcie wdzięczni.

1 Koryntian 12:13 Albowiem przez jednego Ducha wszyscy jesteśmy ochrzczeni w jedno ciało, czy jesteśmy Żydami, czy poganami, czy jesteśmy niewolni, czy wolni; i wszyscy zostaliśmy napojeni jednym Duchem.

Przejście Wszyscy wierzący, bez względu na rasę, status społeczny czy pochodzenie, są zjednoczeni w Chrystusie dzięki mocy Ducha Świętego.

1. Moc Ducha Świętego: jednoczenie Kościoła

2. Jedno w Chrystusie: przyjęcie naszej różnorodności

1. Galacjan 3:28 – „Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie”.

2. Efezjan 2:14-15 – „On bowiem jest naszym pokojem, który zjednoczył jednych i drugich i zburzył środkowy mur podziału między nami, zniszczywszy w swoim ciele nieprzyjaźń, nawet prawo przykazań zawarte w zarządzeniach aby z dwojga uczynić jednego nowego człowieka i w ten sposób zaprowadzić pokój.”

1 Koryntian 12:14 Ciało bowiem nie jest jednym członkiem, lecz wieloma.

Ciało Chrystusa składa się z wielu członków, z których każdy ma swoje unikalne dary i funkcje.

1. Znaczenie jedności w Ciele Chrystusa

2. Przyjęcie naszej indywidualności w Kościele

1. Rzymian 12:4-5 - Jak bowiem w jednym ciele mamy wiele członków, a nie wszystkie członki pełnią tę samą funkcję, tak też my, choć liczni, tworzymy jedno ciało w Chrystusie, a z osobna jesteśmy jedni drugich członkami.

2. Efezjan 4:11-16 - I dał apostołów, proroków, ewangelistów, pasterzy i nauczycieli, aby przygotowywali świętych do dzieła posługiwania, do budowania Ciała Chrystusowego, aż wszyscy dojdziemy do jedność wiary i poznania Syna Bożego, aż do dojrzałego człowieczeństwa, do miary wzrostu pełni Chrystusowej, abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi tam i z powrotem przez fale i niesionymi przez każdy powiew nauki przez przebiegłość ludzką i przebiegłość w oszukańczych zamysłach.

1 Koryntian 12:15 Jeśli noga powie: Ponieważ nie jestem ręką, nie należę do ciała; czyż więc nie jest z ciała?

Stopa nie powinna sprawiać wrażenia gorszej od dłoni, ponieważ mimo że są różne, obie są częścią tego samego ciała.

1. Każdy jest ważny i może wnieść coś wyjątkowego.

2. Wszyscy jesteśmy połączeni i stanowimy część tego samego większego ciała.

1. Efezjan 4:16 – „Z którego całe ciało, spojone i spojone tym, czego zaopatruje każdy staw, zgodnie ze skutecznym działaniem, przez które każda część ma swój udział, powoduje wzrost ciała dla budowania siebie w miłości. "

2. Rzymian 12:5 – „tak i my, liczni, stanowimy jedno ciało w Chrystusie, a z osobna jesteśmy jedni drugimi członkami.”

1 Koryntian 12:16 A jeśli ucho powie: Ponieważ nie jestem okiem, nie należę do ciała; czyż więc nie jest z ciała?

W 1 Liście do Koryntian 12:16 Paweł kwestionuje, czy coś jest częścią ciała, jeśli nie ma takich samych cech fizycznych jak inne członki ciała.

1. Bez względu na to, jak bardzo różnimy się wyglądem, wszyscy nadal jesteśmy częścią tego samego ciała.

2. Nie powinniśmy oceniać kogoś na podstawie różnic fizycznych, zamiast tego powinniśmy akceptować go takim, jakim jest.

1. Rzymian 12:4-5 - Jak bowiem w jednym ciele mamy wiele członków, a nie wszystkie członki pełnią tę samą funkcję, tak też my, liczni, stanowimy jedno ciało w Chrystusie, a każdy z nas jest członkiem jedni drugich.

2. Galacjan 3:26-28 - Albowiem wszyscy jesteście dziećmi Bożymi przez wiarę w Chrystusa Jezusa. Bo wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa. Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie.

1 Koryntian 12:17 Gdyby całe ciało było okiem, gdzież byłby słuch? Jeśli całość słyszała, gdzie było węszenie?

Fragment ten podkreśla znaczenie każdej części ciała i sposób, w jaki zależą one od siebie.

1. Wszyscy jesteśmy połączeni w jedno ciało w Chrystusie.

2. Wszyscy mamy różne dary i talenty, które możemy wykorzystać, aby służyć Bogu.

1. Rzymian 12:4-5 - Jak bowiem w jednym ciele mamy wiele członków, a nie wszystkie członki pełnią tę samą funkcję, tak też my, choć liczni, tworzymy jedno ciało w Chrystusie, a z osobna jesteśmy jedni drugich członkami.

2. Efezjan 4:16 - Z którego całe ciało, połączone i utrzymywane razem przez każdy staw, w który jest wyposażone, gdy każda część działa prawidłowo, sprawia, że ciało rośnie, aby budować się w miłości.

1 Koryntian 12:18 Ale teraz Bóg ułożył członki, każdy z nich w ciele, jak chciał.

Bóg wyznaczył każdemu członkowi Kościoła miejsce w ciele zgodnie ze swoją wolą.

1. Wola Boga wobec Jego Kościoła: zrozumienie naszego miejsca w ciele

2. Służba w jedności: jakie korzyści Kościół czerpie z wkładu każdego członka

1. Efezjan 4:11-16 – Dary łaski dla budowania ciała i wyposażania jego członków do służby

2. Rzymian 12:3-8 – Każdy członek ma inne dary, które może wnieść do ciała kościoła

1 Koryntian 12:19 A gdyby wszyscy byli jednym członkiem, gdzie byłoby ciało?

Przejście:

Paweł argumentuje w 1 Liście do Koryntian 12:19, że niemożliwe byłoby, aby Kościół stanowił jedno ciało, gdyby wszystkie członki były takie same. Wskazuje, jak wzmacnia się ciało kościoła, gdy składa się z różnych członków posiadających różne dary i zdolności.

Paweł argumentuje, że ciało kościoła wzmacnia się, gdy składa się z różnych członków posiadających różne dary i zdolności.

1. Siła różnorodności: jak różni członkowie Kościoła wzmacniają ciało

2. Moc jedności: jak zjednoczenie się w Kościele daje siłę

1. Efezjan 4:11-16 - I dał apostołów, proroków, ewangelistów, pasterzy i nauczycieli, aby przygotowywali świętych do dzieła posługiwania, do budowania Ciała Chrystusowego

2. Rzymian 12:4-8 - Jak bowiem w jednym ciele mamy wiele członków, a nie wszystkie członki pełnią tę samą funkcję, tak też my, choć liczni, tworzymy jedno ciało w Chrystusie, a z osobna jesteśmy jedni drugich członkami.

1 Koryntian 12:20 Ale teraz jest ich wiele członków, ale jedno ciało.

Fragment ten wyjaśnia, że chociaż jest wiele części, wszystkie tworzą jedno ciało.

1. Jedność w różnorodności: jak nasze różnice nas jednoczą

2. Siła społeczności: jak wspólna praca przynosi sukces

1. Efezjan 4:3-6 – Dokładajcie wszelkich starań, aby zachować jedność Ducha poprzez więź pokoju.

2. Dzieje Apostolskie 2:42-47 - I trwali w nauce apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i modlitwach.

1 Koryntian 12:21 I oko nie może powiedzieć ręce: Nie potrzebuję ciebie, ani głowa nogom: nie potrzebuję ciebie.

Ciało Chrystusa jest ze sobą powiązane i każda część jest niezbędna, aby ciało mogło prawidłowo funkcjonować.

1. Przyjęcie naszych wzajemnych powiązań w Ciele Chrystusa

2. Znaczenie każdego członka Kościoła

1. Efezjan 4:16 – „Z którego całe ciało jest odpowiednio spojone i zagęszczone tym, co zaopatruje każdy staw, zgodnie ze skutecznym działaniem na miarę każdej części, powoduje wzrost ciała ku budowaniu samego siebie w miłości. ”

2. Rzymian 12:3-5 – „Bo mówię przez łaskę daną mi każdemu, kto jest wśród was, aby nie myślał o sobie wyżej, niż powinien myśleć; ale myśleć trzeźwo, według tego, jak Bóg każdemu dał miarę wiary. Jak bowiem w jednym ciele mamy wiele członków, a nie wszystkie członki pełnią tę samą funkcję, tak też my, będąc liczni, tworzymy jedno ciało w Chrystusie, a każdy jest członkiem jedni drugich”.

potrzebne są te członki ciała, które wydają się słabsze :

Członkowie ciała, które wydają się słabsze, są tak samo ważne, jak te, które wydają się potężniejsze.

1. Znaczenie słabych: jak Bóg wykorzystuje nas wszystkich do swojej chwały

2. Jedność w różnorodności: plan Boga dla Jego Kościoła

1. Izajasz 40:28-31 – Bóg jest siłą słabych

2. Efezjan 4:11-13 – Dary, które daje, aby budować Ciało Chrystusa

1 Koryntian 12:23 A te członki ciała, które uważamy za mniej godne szacunku, obdarzamy większym szacunkiem; a nasze nieestetyczne części mają obfitszą urodę.

Powinniśmy szanować i okazywać szacunek tym częściom ciała, które często są pomijane lub uważane za mniej ważne.

1. „Nieestetyczne części” – refleksja nad 1 Koryntian 12:23, omawiająca znaczenie szanowania nawet tych pomijanych części ciała.

2. „Piękne ciało” – odkrywanie, jak ważna jest każda część ciała i należy ją szanować i szanować.

1. Efezjan 4:16 - Z którego całe ciało jest odpowiednio spojone i zagęszczone tym, co zaopatruje każdy staw, zgodnie ze skutecznym działaniem na miarę każdej części, czyni wzrost ciała ku budowaniu siebie w miłości.

2. Rzymian 12:4-5 - Jak bowiem w jednym ciele mamy wiele członków, a nie wszystkie członki pełnią tę samą funkcję, tak też my, liczni, stanowimy jedno ciało w Chrystusie, a każdy z nas jest członkiem jedni drugich.

1 Koryntian 12:24 Albowiem nasze piękne części nie są potrzebne, lecz Bóg hartował ciało razem, obdarzając większą chwałą tej części, której brakowało.

Bóg celowo stworzył wszystkie członki ciała i obdarzył większym szacunkiem tych, którym brakowało.

1. Boży plan jedności – jak Bóg łączy nasze różnice dla swojej chwały

2. Honor różnorodności – jak Bóg celebruje naszą wyjątkowość

1.Efezjan 4:1-7 - Jedność w Ciele Chrystusa

2. Rzymian 12:3-8 – Znaczenie pokory i służby w Ciele Chrystusa

1 Koryntian 12:25 Aby w ciele nie było schizmy; lecz żeby członki miały o siebie jednakową troskę.

Członkowie Ciała Chrystusowego powinni troszczyć się o siebie nawzajem i współpracować bez podziałów.

1: Jedność w Ciele Chrystusa

2: Wspólna praca w harmonii

1: Filipian 2:2-4 - Dopełnijcie mojej radości, abyście byli podobnie myślący, mając tę samą miłość, będąc zgodni i jednomyślni. Niech nic nie będzie czynione przez kłótnie i próżność; lecz w pokorze ducha niech każdy innych uważa za lepszych od siebie.

2: Rzymian 12:10 – Okazujcie sobie nawzajem życzliwość i miłość braterską; na cześć, preferując siebie nawzajem.

1 Koryntian 12:26 A jeśli cierpi jeden członek, cierpią z nim wszystkie członki; albo jeden członek zostanie uhonorowany, radują się z tym wszystkie członki.

W 1 Liście do Koryntian 12:26 Paweł podkreśla solidarność Kościoła, podkreślając, jak członkowie Kościoła wspólnie cierpią i radują się.

1. „Solidarność w cierpieniu: jak Kościół może wspierać się nawzajem w trudnych czasach”

2. „Zjednoczeni w radości: świętowanie sukcesu naszych współwyznawców”

1. Rzymian 12:15 – „Weselcie się z tymi, którzy się weselą, i płaczcie z tymi, którzy płaczą”.

2. Dzieje Apostolskie 2:44-45 – „I wszyscy, którzy uwierzyli, byli razem i wszystko mieli wspólne; sprzedawali swoje posiadłości i dobra i rozdzielali je wszystkim ludziom według potrzeby”.

1 Koryntian 12:27 Wy zaś jesteście Ciałem Chrystusowym i poszczególnymi członkami.

Wszyscy wierzący są częścią ciała Chrystusa i mają indywidualne role do odegrania.

1. Wszyscy jesteśmy częścią Ciała Chrystusa: wezwanie do jedności i celu w Chrystusie.

2. Członkowie określonego Ciała: Odkrycie i przyjęcie naszych indywidualnych darów w Kościele.

1. Efezjan 4:1-6 – Jedność i cel w ciele Chrystusa.

2. Rzymian 12:3-8 – Odkrywanie i używanie darów, które dał nam Bóg.

1 Koryntian 12:28 I Bóg ustanowił w Kościele najpierw apostołów, po wtóre proroków, po trzecie nauczycieli, potem cuda, potem dary uzdrawiania, niesienia pomocy, rządzenia, różnorodność języków.

Bóg wyznaczył w Kościele różne role, w tym apostołów, proroków, nauczycieli, cuda, uzdrowienia, pomoc, rządy i języki.

1. Różne dary służby w Kościele

2. Jedność poprzez różnorodność w Kościele

1. Efezjan 4:11-12 - I dał niektórych, apostołów; a niektórzy, prorocy; a niektórzy ewangeliści; a niektórzy – pastorzy i nauczyciele; O doskonalenie świętych, o dzieło posługiwania, o budowanie Ciała Chrystusowego.

2. Rzymian 12:4-5 - Jak bowiem w jednym ciele mamy wiele członków, a nie wszystkie członki pełnią tę samą funkcję, tak też my, liczni, stanowimy jedno ciało w Chrystusie, a każdy z nas jest członkiem jedni drugich.

1 Koryntian 12:29 Czy wszyscy są apostołami? czy wszyscy są prorokami? czy wszyscy są nauczycielami? czy wszyscy czynią cuda?

Fragment Paweł rzuca wyzwanie Koryntianom, pytając, czy wszyscy w kościele mają te

same dary i zdolności.

1. Moc różnych darów – Odkrywanie znaczenia różnorodnych darów i zdolności w kościele.

2. Jedność w różnorodności – odkrywanie potrzeby jedności wśród osób o różnych darach i zdolnościach.

1. Efezjan 4:11-13 – Odkrycie potrzeby zjednoczenia Kościoła w jego celach i darach.

2. Rzymian 12:3-8 – Odkrywanie różnych darów i zdolności danych każdej osobie w kościele.

1 Koryntian 12:30 Czy posiadasz wszystkie dary uzdrawiania? czy wszyscy mówią językami? wszyscy interpretują?

Fragment ten bada różnorodność darów duchowych w kościele.

1. Przyjmowanie naszych duchowych darów jako Kościół

2. Znalezienie swojego miejsca w Ciele Chrystusa

1. Rzymian 12:4-8

2. 1 Piotra 4:10-11

1 Koryntian 12:31 Ale gorąco pożądajcie najlepszych darów, a jednak wskazuję wam lepszą drogę.

Ten fragment podkreśla znaczenie pragnienia najlepszych prezentów, ale zachęca czytelników, aby skupili się na doskonalszym sposobie.

1. Bardziej doskonały sposób: dążenie do świętości zamiast prezentów

2. Pożądanie najlepszych darów: szukanie Bożej woli dla naszego życia

1. 1 Jana 2:15-17 – Nie miłujcie świata ani rzeczy na świecie.

2. Rzymian 12:1-2 – Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

1 Koryntian 13 to trzynasty rozdział Pierwszego Listu Pawła do Koryntian, często nazywany „rozdziałem miłości”. W tym rozdziale Paweł wymownie opisuje supremację i naturę miłości.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od podkreślenia, że miłość przewyższa wszystkie inne duchowe dary i czyny. Opisuje różne imponujące zdolności, takie jak mówienie językami, proroctwo, wiara i akty miłosierdzia, ale stwierdza, że bez miłości są one pozbawione znaczenia (1 Koryntian 13:1-3). Miłość ukazana jest jako istotny fundament wszelkich działań chrześcijańskich.

Akapit drugi: Następnie Paweł opisuje cechy i cechy prawdziwej miłości. W żywy sposób ukazuje, jak wygląda miłość w praktyce. Miłość jest cierpliwa i łaskawa; nie zazdrości i nie przechwala się. Nie jest arogancki ani niegrzeczny, ale zamiast tego stara się szanować innych (1 Koryntian 13:4-5). Miłość jest bezinteresowna, nie nosi w sobie złej woli ani urazy wobec innych. Raduje się prawdą i chroni, ufa, pokłada nadzieję i wytrwa w obliczu wyzwań (1 Koryntian 13:6-7).

Akapit 3: Rozdział kończy się refleksją na temat wiecznej natury miłości w porównaniu z innymi darami tymczasowymi. Paweł podkreśla, że proroctwa ustaną, języki ucichną, wiedza przeminie (1 Koryntian 13:8). Te tymczasowe przejawy są niedoskonałe i niekompletne w porównaniu z doskonałą naturą miłości. Zapewnia, że wiara, nadzieja i miłość pozostają, ale stwierdza, że wśród nich wszystkich miłość jest najważniejsza (1 Koryntian 13:13). Miłość trwa poza tym ziemskim życiem, aż do wieczności.

Podsumowując, trzynasty rozdział Pierwszego Listu do Koryntian pięknie oddaje istotę i znaczenie prawdziwej miłości. Paweł podkreśla jego nadrzędną wartość w stosunku do innych duchowych darów i działań. Opisuje jego cechy — cierpliwość, życzliwość — i przeciwstawia je negatywnym cechom, takim jak zazdrość czy arogancja. Miłość jest przedstawiana jako bezinteresowna i trwała, radująca się prawdą i wytrwała w obliczu wyzwań. Paweł kończy, podkreślając wieczną naturę miłości w porównaniu z darami tymczasowymi, potwierdzając jej najwyższe znaczenie wśród wiary, nadziei i miłości. Rozdział ten stanowi głębokie przypomnienie przemieniającej mocy i centralnej roli miłości w życiu wierzącego.

1 Koryntian 13:1 Chociaż mówię językami ludzi i aniołów, a nie mam miłości, stałem się jak miedź brzęcząca lub talerz brzęczący.

Ten fragment podkreśla wagę miłosierdzia ponad wszystko, nawet jeśli ma się inne zdolności.

1. „Moc miłości: zrozumienie znaczenia miłości”

2. „Najwyższa miłość: wykorzystanie 1 Koryntian 13:1 jako przewodnika”

1. 1 Jana 4:7-8 „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, ponieważ Bóg jest miłością .”

2. Rzymian 12:9-10 „Miłość niech będzie szczera. Brzydźcie się złem, trzymajcie się dobra. Kochajcie się wzajemnie miłością braterską. Prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu czci.”

1 Koryntian 13:2 Chociaż mam dar prorokowania i rozumiem wszystkie tajemnice i wszelką wiedzę; i chociaż mam całą wiarę, abym góry przenosił, a nie miałbym miłości, jestem niczym.

Bez miłości wszystkie inne zdolności są bezużyteczne.

1. Siła miłości: zrozumienie, co czyni nas naprawdę ludźmi

2. Konieczność miłości: jak pielęgnować współczucie w naszym życiu

1. 1 Jana 4:7-12

2. Galacjan 5:22-26

1 Koryntian 13:3 I chociaż cały swój majątek rozdaję na wyżywienie biednych i choć ciało swoje wydaję na spalenie, a nie mam miłości, to na nic mi to nie pomaga.

Nieważne, ile ktoś daje lub robi dla innych, bez miłości nie ma to sensu.

1. Siła miłości: jak okazywać miłość i dlaczego jest ona taka ważna

2. Żaden dobry uczynek nie pozostaje bez nagrody: znaczenie życzliwości i hojności

1. 1 Jana 4:7-12 – Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, bo miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga.

2. Mateusza 22:35-40 - I jeden z nich, prawnik, zadał mu pytanie, aby go wystawić na próbę. „Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?” I rzekł do niego: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem.

1 Koryntian 13:4 Miłość długo cierpi i jest łaskawa; miłość nie zazdrości; Miłość nie przechwala się, nie nadyma się,

Miłość jest cierpliwa i łaskawa; nie zazdrości, nie przechwala się, nie jest dumny.

1. Miłość jest cierpliwa, miłość jest łaskawa – 1 Koryntian 13:4

2. Moc miłości – 1 Koryntian 13:4

1. Galacjan 5:22-23 – „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; przeciw takim rzeczom nie ma prawa”.

2. 1 Jana 4:7-11 – „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, ponieważ Bóg jest miłość. W tym objawiła się miłość Boga między nami, że Bóg posłał swego jednorodzonego Syna na świat, abyśmy przez niego żyli. Na tym polega miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On nas umiłował i posłał swego Syna, aby był przebłaganiem za nasze grzechy. Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłował, to i my powinniśmy miłować się wzajemnie.”

1 Koryntian 13:5 Nie postępuje nieprzyzwoicie, nie szuka swego, nie daje się łatwo unieść, nie myśli nic złego;

Ten fragment mówi o cechach miłości, takich jak bezinteresowność i brak łatwości wpadania w gniew.

1. „Miłość jest bezinteresowna: lekcje z 1 Koryntian 13:5”

2. „Siła cierpliwości: zrozumienie 1 Koryntian 13:5”

1. Rzymian 12:9-10 – „Miłość musi być szczera. Miejcie w nienawiści zło, trzymajcie się dobra. Bądźcie jedni dla drugich w miłości. Czcijcie się wzajemnie ponad siebie.”

2. Kolosan 3:12-13 – „Przeto jako naród wybrany przez Boga, święty i umiłowany, przyobleczcie się we współczucie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość. Znoście jedni drugich i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli ktoś z was ma skargę przeciwko komuś. Przebaczajcie, jak Pan przebaczył wam”.

1 Koryntian 13:6 Nie raduje się z nieprawości, ale raduje się prawdą;

Miłość nie raduje się ze zła, lecz raduje się z prawdy.

1. Miłość i radość: znajdowanie szczęścia w prawdzie

2. Wybieranie prawości: odnajdywanie radości w uczciwym życiu

1. Przysłów 12:20: „Złudzenie jest w sercu tych, którzy wyobrażają sobie zło, lecz doradcom pokoju radość”.

2. Psalm 1:1-3: „Błogosławiony człowiek, który nie chodzi za radą bezbożnych, nie stoi na drodze grzeszników i nie zasiada na tronie pogardliwych. Ale ma upodobanie w prawie Pan, i nad Jego Prawem rozmyśla we dnie i w nocy, i będzie jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód, które wydaje swój owoc w swoim czasie, a jego liść nie więdnie, a cokolwiek uczyni, powiedzie się. "

1 Koryntian 13:7 Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma.

Miłość Przejścia jest cierpliwa i wytrwała, wierząca i mająca nadzieję we wszystkim.

1. Miłość wszystko znosi: zrozumienie cierpliwości i wytrwałości w naszych związkach

2. Wierz, ufaj i wytrwaj: jak sprawić, by wiara i miłość trwały

1. Rzymian 5:3-5 – „Nie tylko to, ale radujemy się z cierpień naszych, wiedząc, że cierpienie rodzi wytrwałość, a wytrwałość rodzi charakter, a charakter rodzi nadzieję, a nadzieja nas nie zawstydza”.

2. Kolosan 3:12-14 – „Przyobleczcie się zatem jako wybrani Boga, święci i umiłowani, współczujące serca, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość, znosząc jedni drugich, a jeśli jeden ma skargę na drugiego, przebaczając siebie nawzajem. Jak Pan wam przebaczył, tak i wy musicie przebaczyć. A nade wszystko przyobleczcie się w miłość, która wszystko łączy w doskonałej harmonii.

1 Koryntian 13:8 Miłość nigdy nie ustaje; ale czy są proroctwa, czy nie, zawiodą; czy są języki, ustaną; czy jest wiedza, zniknie.

Miłość jest wieczna, podczas gdy doczesne dary, takie jak proroctwo, mówienie językami i wiedza, przeminą.

1: Miłość jest większa niż jakikolwiek doczesny dar.

2: Miłość nigdy nas nie zawiedzie.

1: 1 Jana 4:8 - Kto nie miłuje, nie zna Boga; bo Bóg jest miłością.

2:1 Jana 4:16 - I poznaliśmy i uwierzyliśmy miłości, jaką Bóg ma do nas. Bóg jest miłością; a kto mieszka w miłości, mieszka w Bogu, a Bóg w nim.

1 Koryntian 13:9 Bo po części poznajemy i po części prorokujemy.

Wiemy i rozumiemy rzeczy tylko częściowo, a nasze proroctwa spełniają się tylko częściowo.

1. Miłość jest cierpliwa i życzliwa: studium cierpliwości i życzliwości z 1 Koryntian 13

2. Patrzenie przez ciemne szkło: zrozumienie naszych ograniczeń w upadłym świecie

1. Jakuba 1:2-4 - 2 Uznajcie to za czystą radość, bracia moi, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, 3 ponieważ wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. 4 Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało.

2. Rzymian 12:3 - Albowiem dzięki danej mi łasce mówię każdemu z was, aby nie myślał o sobie wyżej, niż powinien myśleć, ale aby myślał trzeźwo, każdy według miary wiary,

jaką ma Bóg przydzielony.

1 Koryntian 13:10 Ale gdy nadejdzie to, co doskonałe, wtedy to, co częściowe, przeminie.

Ten werset z 1 Listu do Koryntian odnosi się do faktu, że kiedy nadejdzie doskonałość, cząstkowe znikną.

1. „Lepszy sposób: doskonałość”

2. „Wezwanie do doskonałości”

1. Rzymian 8:28: „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy Go miłują, i którzy zostali powołani według Jego postanowienia”.

2. Izajasz 64:8: „Ale teraz, Panie, ty jesteś naszym Ojcem; my jesteśmy gliną, a ty jesteś naszym garncarzem; wszyscy jesteśmy dziełem Twoich rąk.”

1 Koryntian 13:11 Gdy byłem dzieckiem, mówiłem jak dziecko, rozumiałem jak dziecko, myślałem jak dziecko; lecz gdy stałem się mężczyzną, odrzuciłem to, co dziecinne.

Kiedy dorośniemy, musimy odłożyć na bok rzeczy dziecinne i myśleć jak dorośli.

1. Dorastanie: wyjście poza dziecinne pomysły

2. Dojrzewanie w wierze: porzucenie nawyków z dzieciństwa

1. Przysłów 22:6 „Wychowuj chłopca w drodze, którą ma iść, a gdy się zestarzeje, nie zejdzie z niej”.

2. Galacjan 4:1-2 „Teraz mówię: Dziedzic, dopóki jest dzieckiem, w niczym nie różni się od sługi, chociaż jest panem wszystkich; Ale podlega wychowawcom i namiestnikom aż do czasu wyznaczonego przez ojca”.

1 Koryntian 13:12 Bo teraz widzimy przez zwierciadło, ciemno; ale potem twarzą w twarz: teraz wiem częściowo; ale wtedy poznam tak, jak i jestem poznany.

Możemy jedynie dostrzec ograniczone zrozumienie Bożej prawdy i miłości do nas, ale pewnego dnia ujrzymy Go wyraźnie i będziemy mieli o Nim pełną wiedzę.

1. Poznanie Bożej miłości w naszym ograniczonym rozumieniu

2. Doświadczanie doskonałości Boga, gdy widzimy Go twarzą w twarz

1. Psalm 119:18 - Otwórz moje oczy, abym mógł oglądać cuda z Twojego prawa.

2. Jana 17:3 - A to jest życie wieczne, aby poznali ciebie, jedynego prawdziwego Boga, i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś.

1 Koryntian 13:13 A teraz trwa wiara, nadzieja, miłość, te trzy; lecz największą z nich jest miłość.

Paweł stwierdza, że wiara, nadzieja i miłość to trzy najważniejsze elementy życia, a miłość jest największa.

1. „Największy z nich: zrozumienie znaczenia i wagi miłości”

2. „Siła wiary, nadziei i miłości: trzy filary sensownego życia”

1. Rzymian 12:9-13 – „Miłość niech będzie bez udawania. Brzydźcie się złem, trzymajcie się tego, co dobre. Kierujcie się do siebie życzliwością i miłością braterską, w honorze preferujcie siebie nawzajem. Nie bądźcie leniwi w interesach; gorliwi w duchu, służący Panu, radujący się w nadziei, cierpliwi w ucisku, nieustający w modlitwie.”

2. Jakuba 2:14-17 – „Co za pożytek, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, a nie ma uczynków? Czy wiara może go zbawić? Jeśli brat lub siostra będą nadzy i pozbawieni codziennego pożywienia, I powie im ktoś z was: Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i napełnijcie, chociaż nie dawajcie im tego, co jest potrzebne ciału, cóż to za pożytek? Tak samo wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa, być samemu."

1 Koryntian 14 to czternasty rozdział Pierwszego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł zajmuje się właściwym użyciem i porządkiem darów duchowych, szczególnie skupiając się na darze języków i proroctwach w kontekście zbiorowego oddawania czci.

Akapit pierwszy: Paweł podkreśla wyższość proroctwa nad mówieniem językami w celu

budowania Kościoła. Zachęca wierzących, aby gorąco pragnęli darów duchowych, zwłaszcza prorokowania, gdyż przynosi to korzyść wszystkim (1 Koryntian 14:1-5). Wyjaśnia, że chociaż mówienie językami może być osobistą formą wyrazu relacji między daną osobą a Bogiem, proroctwo służy budowaniu i zachęcaniu całego zboru. Paweł nalega, aby wierzący starali się o zrozumienie i jasność w swojej mowie, aby inni mogli być podbudowani.

Akapit drugi: Paweł podaje wytyczne dotyczące uporządkowanego oddawania czci Bogu, gdy wiele osób ma dary duchowe, którymi może się podzielić. Radzi, aby jeśli podczas zgromadzenia ktoś mówi językami, powinien być obecny tłumacz; w przeciwnym razie powinni milczeć (1 Koryntian 14:27-28). Podkreśla, że wszystko należy robić godnie i tak, aby podczas nabożeństw nie doszło do zamieszania i chaosu (1 Kor 14,33).

Akapit trzeci: Rozdział kończy się instrukcjami dotyczącymi tego, w jaki sposób kobiety powinny uczestniczyć w publicznych zgromadzeniach związanych z nabożeństwem. Paweł stwierdza, że kobiety powinny milczeć podczas nauczania lub prorokowania, ale mogą modlić się lub prorokować z zakrytymi głowami na znak uległości (1 Koryntian 14:34-35). Należy zauważyć, że instrukcje te były przedmiotem różnych interpretacji i kontekstów kulturowych na przestrzeni dziejów.

Podsumowując, rozdział czternasty Pierwszego Listu do Koryntian skupia się na wskazówkach dotyczących korzystania z darów duchowych w miejscach zbiorowego nabożeństwa. Paweł podkreśla znaczenie przedkładania darów takich jak proroctwo nad mówienie językami w budowaniu wspólnoty kościelnej. Dla skutecznego budowania kładzie nacisk na jasność i zrozumienie w komunikacji. Ponadto udziela wskazówek, jak utrzymać porządek podczas zgromadzeń, podczas których wiele osób wnosi duchowy wkład, kładąc nacisk na tłumaczenie, gdy obecne jest mówienie językami. Na koniec Paweł odnosi się do roli kobiet w publicznym kulcie, radząc im, aby zachowywały postawę poddania i uczestniczyły w odpowiedni sposób, zgodnie z kontekstem kulturowym. W tym rozdziale znajdują się praktyczne wskazówki dotyczące utrzymywania porządku, budowania i jedności podczas zgromadzeń uwielbienia w kościele korynckim.

1 Koryntian 14:1 Idźcie za miłością i pragnijcie darów duchowych, lecz raczej po to, abyście prorokowali.

Paweł nalega, aby Koryntianie traktowali priorytetowo miłość i dary duchowe, zwłaszcza dar proroctwa.

1. Siła miłości: pielęgnowanie ducha miłosierdzia w Kościele

2. Wielkość proroctwa: zrozumienie daru proroctwa w Kościele

1. 1 Jana 4:7-12 – Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, bo miłość jest z Boga; i każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga.

2. Dzieje Apostolskie 2:17-21 - I stanie się w ostatnich dniach, mówi Bóg, że wyleję ducha mojego na wszelkie ciało, i będą prorokować wasi synowie i wasze córki, a wasi młodzieńcy będą mieli widzenia a twoi starcy będą śnić sny.

1 Koryntian 14:2 Kto bowiem mówi w nieznanym języku, nie ludziom mówi, lecz Bogu, bo nikt go nie rozumie; jednakże w duchu wypowiada tajemnice.

Pasaż Mówienie językami jest formą modlitwy, w której mówiący komunikuje się bezpośrednio z Bogiem, wypowiadając tajemnice niezrozumiałe dla innych.

1. Tajemnice Boże: Moc mówienia językami

2. Moc modlitwy: Komunikowanie się z Bogiem za pomocą języków

1. Dzieje Apostolskie 2:4 - I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić innymi językami, tak jak im Duch poddawał.

2. 1 Jana 4:7 – Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, bo miłość jest z Boga; i każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga.

1 Koryntian 14:3 Ale kto prorokuje, przemawia do ludzi ku zbudowaniu, napomnieniu i pocieszeniu.

Ten fragment mówi o mocy proroctwa, która buduje, napomina i pociesza.

1. Moc proroczych słów dających nadzieję i pocieszenie

2. Życiodajny wpływ proroczej mowy

1. Izajasz 61:1-2 - Duch Pański nade mną, gdyż namaścił mnie, abym głosił dobrą nowinę cichym; posłał mnie, abym opatrzył tych, którzy mają złamane serce, abym ogłosił jeńcom wyzwolenie, a związanym otwarcie więzienia.

2. Jakuba 3:2-4 – Bo w wielu rzeczach obrażamy wszystkich. Jeśli ktoś nie zgorszy słowem, jest człowiekiem doskonałym i zdolnym okiełznać całe ciało. Oto wędzimy konie

w pyski, aby były nam posłuszne; i obracamy całe ich ciało. Spójrzcie także na statki, które choć są tak wielkie i pędzone przez gwałtowne wiatry, to jednak zawracają z bardzo małym sterem, dokądkolwiek zechce namiestnik.

1 Koryntian 14:4 Kto mówi w nieznanym języku, buduje siebie; lecz kto prorokuje, buduje Kościół.

Mówienie językami może być korzystne dla mówiącego, ale prorokowanie jest bardziej korzystne dla kościoła.

1. Mów życiem: moc prorokowania w Kościele

2. Wykorzystanie daru języków do samokształcenia

1. Dzieje Apostolskie 2:1-4 – Gdy nadszedł w pełni dzień Pięćdziesiątnicy, wszyscy byli jednomyślnie na tym samym miejscu. I nagle odezwał się z nieba szum, jakby pędzącego, gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym siedzieli. Wtedy ukazały się im rozdzielone języki, jakby z ognia, i na każdym z nich siedział jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić innymi językami, tak jak im Duch poddawał.

2. Rzymian 8:26-27 – Podobnie Duch pomaga również w naszych słabościach. Nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach. Ten zaś, który bada serca, wie, jaki jest zamysł Ducha, gdyż zgodnie z wolą Bożą wstawia się za świętymi.

1 Koryntian 14:5 Chciałbym, abyście wszyscy mówili językami, lecz raczej, abyście prorokowali; bo większy jest ten, który prorokuje, niż ten, który mówi językami, jeśli nie interpretuje, aby Kościół otrzymał zbudowanie.

Paweł zachęca Kościół, aby skupił się na proroctwach, a nie na mówieniu językami, ponieważ jest to bardziej korzystne dla zbudowania kościoła.

1. Moc proroctwa: jak zrozumienie jego roli w Kościele może wzmocnić twoją wiarę

2. Mówienie językami: korzyści i ograniczenia w Kościele

1. Dzieje Apostolskie 2:2-4 – Przyjście Ducha Świętego i mówienie językami

2. 1 Tesaloniczan 5:19-21 – Zachęta do mówienia i prorokowania w Kościele

1 Koryntian 14:6 A teraz, bracia, jeśli przyjdę do was, mówiąc językami, cóż wam pomoże, jeśli nie będę wam mówił albo przez objawienie, albo przez wiedzę, albo przez prorokowanie, albo przez naukę?

Paweł pyta Koryntian, jaką korzyść odnieśliby dzięki temu, że mówił językami, gdyby do nich przyszedł, gdyby nie mówił do nich przez objawienie, wiedzę, prorokowanie lub doktrynę.

1. Moc wypowiadania słowa Bożego: jak najlepiej wykorzystać naszą mowę

2. Korzyści z mówienia językami i prorokowania

1. Izajasz 55:11 – „Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona, co mi się podoba, i pomyślnie spełni tę rzecz, do której je posłałem. "

2. Jakuba 3:2-12 – „W wielu bowiem rzeczach obrażamy wszystkich. Jeśli ktoś nie zgorszy słowem, jest człowiekiem doskonałym i zdolnym okiełznać całe ciało”.

1 Koryntian 14:7 A nawet rzeczy, które nie wydają dźwięku ożywiającego, czy to flet, czy harfa, jeśli nie dają rozróżnienia w dźwiękach, po czym poznać, co jest fletowe lub harfowe?

Paweł kwestionuje, w jaki sposób ludzie mogą rozróżniać dźwięki piszczałki lub harfy, jeśli nie ma żadnej różnicy w dźwiękach.

1. Moc rozeznania: jak rozpoznać różnicę między dobrem a złem

2. Dary muzyki: jak doceniać Boga i łączyć się z Bogiem poprzez dźwięk

1. Rzymian 12:2 – Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

2. Psalm 19:1 – Niebiosa głoszą chwałę Boga; niebiosa głoszą dzieło jego rąk.

1 Koryntian 14:8 Bo jeśli trąba wyda niepewny dźwięk, kto się przygotuje do bitwy?

Paweł zachęca Koryntian, aby korzystali ze swoich darów duchowych w sposób skuteczny i pomocny dla Kościoła.

1. Siła zjednoczonego głosu: odblokowanie potencjału Kościoła

2. Dźwięk trąby: wykorzystanie darów duchowych do przewodzenia Kościołowi

1. Efezjan 4:11-16 – Znaczenie jedności Kościoła w Chrystusie.

2. Rzymian 12:4-8 – Znaczenie używania darów duchowych w Kościele dla dobra innych.

1 Koryntian 14:9 Podobnie i wy, jeśli nie wypowiecie językami słów łatwych do zrozumienia, po czym poznamy, co się mówi? bo będziecie mówić w powietrze.

Paweł nalega, aby wierzący w kościele w Koryncie mówili wyraźnie, aby inni mogli ich zrozumieć.

1. Siła przekazu w Kościele

2. Rozumieć i być rozumianym w Kościele

1. Efezjan 4:29 - Niech z ust waszych nie wychodzi żadna mowa zepsuta, lecz tylko budująca, stosownie do okazji, aby przyniosła łaskę tym, którzy słuchają.

2. 2 Tymoteusza 2:15 – Staraj się stawić przed Bogiem jako uznany, pracownik nie mający powodu się wstydzić, właściwie władający słowem prawdy.

1 Koryntian 14:10 Być może na świecie istnieje wiele rodzajów głosów i żaden z nich nie jest pozbawiony znaczenia.

Na świecie istnieje wiele różnych rodzajów głosów i każdy z nich ma znaczenie.

1. Każdy ma ważny głos – 1 Koryntian 14:10

2. Moc wypowiadania się – 1 Koryntian 14:10

1. Rzymian 10:8-15 – Moc wyznawania wiary ustami i wiary sercem

2. Psalm 19:1-4 – Moc Słowa Bożego i piękno Jego stworzenia

1 Koryntian 14:11 Jeżeli więc nie będę znał znaczenia tego głosu, będę dla tego, który mówi, barbarzyńcą, a ten, który mówi, będzie dla mnie barbarzyńcą.

Osoba, która nie rozumie języka, którym mówi ktoś inny, nie będzie w stanie go zrozumieć i odwrotnie.

1. Siła języka: rozumienie i docenianie różnic

2. Budowanie mostów wzajemnego zrozumienia ze współczuciem

1. Jakuba 1:19 – Wiedzcie o tym, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu.

2. Kolosan 3:12-15 - Przyobleczcie się zatem jako wybrani Boży, święci i umiłowani, we współczujące serca, w dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość, znosząc jedni drugich, a jeśli jeden ma skargę na drugiego, przebaczając sobie nawzajem Inny; jak Pan ci przebaczył, tak i ty musisz przebaczyć. A nade wszystko przyoblekają się w miłość, która spaja wszystko w doskonałej harmonii.

1 Koryntian 14:12 Tak i wy, gorliwi w zdobywaniu darów duchowych, starajcie się wyróżniać w budowaniu Kościoła.

Paweł zachęca Koryntian, aby szukali darów duchowych w celu budowania kościoła.

1. „Kiedy dary duchowe wykorzystywane są dla dobra Kościoła”

2. „Gorliwość o dary duchowe”

1. Rzymian 12:6-8; „Mając dary, które różnią się w zależności od danej nam łaski, korzystajmy z nich: jeśli proroctwo, proporcjonalnie do naszej wiary, jeśli służba, w naszej służbie; ten, który naucza, w swoim nauczaniu; ten, który napomina w swoim napominanie, ten, który przyczynia się w hojności, ten, który przewodzi z gorliwością, ten, który czyni dzieła miłosierdzia z radością.”

2. Efezjan 4:11-12; „I dał apostołów, proroków, ewangelistów, pasterzy i nauczycieli, aby przygotowywali świętych do dzieła posługiwania, do budowania Ciała Chrystusowego”

1 Koryntian 14:13 Dlatego ten, który mówi w nieznanym języku, niech się modli, aby mógł interpretować.

Paweł poleca wierzącym modlić się o umiejętność tłumaczenia nieznanych języków.

1. Módlcie się o umiejętność zrozumienia woli Bożej.

2. Poproś Boga, aby dał ci umiejętność tłumaczenia nieznanych języków.

1. Jakuba 1:5 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje szczodrze i nie wypomina; i będzie mu to dane.

2. Efezjan 3:16-19 - Aby według bogactwa swojej chwały pozwolił wam zostać utwierdzonymi mocą przez Ducha swego w wewnętrznym człowieku; Aby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych; abyście w miłości wkorzenieni i ugruntowani, wraz ze wszystkimi świętymi zdołali ogarnąć duchem, czym jest szerokość, długość, głębokość i wysokość; I poznać miłość Chrystusową, przewyższającą wszelką wiedzę, abyście zostali napełnieni całą Pełnią Bożą.

1 Koryntian 14:14 Bo jeśli modlę się w nieznanym języku, modli się duch mój, ale rozum mój jest bezowocny.

Paweł stwierdza, że modlitwa w nieznanym języku jest zbawienna dla ducha, ale nie przynosi żadnych wymiernych rezultatów.

1. Poleganie na Duchu: moc modlitwy w nieznanym

2. Koncentrowanie się na tym, co nieuchwytne: czerpanie korzyści z modlitwy duchowej

1. Rzymian 8:26-27 Duch wstawia się za nami

2. 1 Tesaloniczan 5:16-18 Módlcie się nieustannie i zawsze dziękujcie

1 Koryntian 14:15 O co więc chodzi? Będę się modlił duchem i będę się modlił i rozumem. Będę śpiewał duchem i będę śpiewał i rozumem.

Paweł zachęca chrześcijan, aby modlili się i śpiewali zarówno duchem, jak i zrozumieniem.

1. Zrozumienie mocy modlitwy i pieśni

2. Modlitwa i śpiew z duchowym rozeznaniem

1. Filipian 4:6-7 - ? Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu; a pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, będzie strzegł waszych serc i myśli przez Chrystusa Jezusa.

2. Kolosan 3:16 - ? Niech Słowo Chrystusowe zamieszka w was obficie we wszelkiej mądrości, ucząc i napominając się wzajemnie w psalmach, hymnach i pieśniach duchowych, śpiewając Panu z łaską w sercach waszych.

1 Koryntian 14:16 Inaczej, gdy będziesz błogosławił duchem, jakże ten, który zajmuje pokój nieuczonych, powie „Amen” podczas twojego dziękczynienia, skoro nie rozumie, co mówisz?

Chrześcijanie powinni zachować ostrożność, gdy mówią językami, ponieważ ci, którzy nie rozumieją języka, nie będą w stanie odpowiednio zareagować.

1. Moc modlitwy: Zrozumienie korzyści płynących z mówienia językami

2. Kultywowanie wspólnoty duchowej: znaczenie włączenia i zrozumienia

1. Rzymian 8:26-27, ? podobnie i Duch pomaga naszym słabościom, bo nie wiemy, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach. A Ten, który bada serca, zna zamysł Ducha, gdyż zgodnie z wolą Bożą wstawia się za świętymi.

2. 1 Koryntian 12:7-11, ? Ale przejaw Ducha jest dany każdemu człowiekowi dla pożytku. Jednemu bowiem Duch daje słowo mądrości; innemu słowo wiedzy w tym samym Duchu; Do innej wiary w tym samym Duchu; drugiemu dar uzdrawiania w tym samym Duchu; Innemu działanie cudów; do innego proroctwa; do innego rozpoznawania duchów; do innych różnych rodzajów języków; drugiemu tłumaczenie języków. A tego wszystkiego dokonuje jeden i ten sam Duch, rozdzielając każdemu według własnej woli.

1 Koryntian 14:17 Ty bowiem dobrze dziękujesz, a drugi nie buduje.

Paweł zachęca chrześcijan, aby składali dziękczynienie Bogu, ale także dbali o to, aby inni byli zbudowani.

1. Znaczenie dziękczynienia i budowania innych

2. Jak zadbać o to, aby nasze wyrazy wdzięczności budowały innych

1. Efezjan 4:29 – „Niech z ust waszych nie wychodzi żadna mowa szkodliwa, lecz dobra, ku zbudowaniu, aby przyniosła łaskę słuchaczom”.

2. Kolosan 3:16 - „Niech Słowo Chrystusowe zamieszka w was obficie we wszelkiej mądrości, ucząc i napominając się wzajemnie w psalmach, hymnach i pieśniach duchowych, śpiewając Panu z łaską w sercach waszych.”

1 Koryntian 14:18 Dziękuję mojemu Bogu, że mówię językami więcej niż wy wszyscy:

Fragment Mówca jest wdzięczny Bogu za to, że potrafi mówić językami częściej niż ktokolwiek inny.

1. Siła wdzięczności: nauka doceniania tego, co mamy

2. Dar Ducha Świętego: przyjęcie Boskiego języka Bożego

1. Efezjan 4:29-30 – „Niech z ust waszych nie wychodzi żadna mowa szkodliwa, lecz tylko budująca, stosownie do okazji, aby przyniosła łaskę tym, którzy słuchają. I nie zasmucajcie tych, którzy Duchu Święty Boży, przez którego zostaliście opieczętowani na dzień odkupienia.”

2. Dzieje Apostolskie 2:4 – „I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić innymi językami, tak jak im Duch poddawał.”

1 Koryntian 14:19 Wolałem jednak w kościele powiedzieć pięć słów ze zrozumieniem, aby swoim głosem uczyć także innych, niż dziesięć tysięcy słów w nieznanym języku.

Paweł woli w kościele powiedzieć kilka słów ze zrozumieniem, aby nauczać innych, niż wiele słów w obcym języku.

1. Moc zrozumienia: korzystanie z naszych darów zrozumienia w kościele

2. Wartość nauczania: przyjęcie odpowiedzialności za nauczanie innych w kościele

1. Jakuba 3:17 - Ale mądrość, która jest z góry, jest najpierw czysta, potem pokojowa, łagodna i łatwa do uproszenia, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, bez stronniczości i bez obłudy.

2. Przysłów 16:24 - Przyjemne słowa są jak plaster miodu, słodkie dla duszy i zdrowie dla kości.

1 Koryntian 14:20 Bracia, nie bądźcie dziećmi w rozumieniu; chociaż w złości bądźcie dziećmi, ale w rozumie bądźcie ludźmi.

Wierzący powinni posiadać dojrzałe zrozumienie wiary, zachowując jednocześnie dziecięcą czystość serca.

1. Równowaga mądrości i niewinności

2. Wzrastanie w wierze i pokorze

1. Mateusz 18:3-4 – „I rzekł: Zaprawdę powiadam wam: Jeśli się nie nawrócicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego. Ktokolwiek więc ukorzy się jak to małe dziecko, ten sam jest największy w królestwie niebieskim”.

2. Efezjan 4:13-14 – „Aż dojdziemy wszyscy w jedności wiary i poznania Syna Bożego do człowieka doskonałego, do miary wzrostu pełni Chrystusa: abyśmy odtąd nie bądźcie już dziećmi miotanymi tam i z powrotem i unoszonymi przy każdym powiewie nauki przez podstępy ludzkie i przebiegłą przebiegłość, którymi czyhają, by zwieść”.

1 Koryntian 14:21 W Prawie jest napisane: Z ludźmi innymi językami i innymi wargami będę mówił do tego ludu; a mimo to nie chcą mnie słuchać, mówi Pan.

Paweł cytuje fragment z Prawa, który mówi, że Bóg przemawia do ludzi w wielu różnych językach, a oni nadal Go nie słuchają.

1. Siła niewiary: Zrozumienie, co to znaczy nie słuchać Bożego wezwania.

2. Znaczenie języka: Zbadanie znaczenia komunikacji i niwelowania różnic między ludźmi.

1. Jakuba 1:22-25 – Zbadanie znaczenia bycia wykonawcami Słowa, a nie tylko słuchaczami.

2. Mateusza 7:24-27 – Odkrywanie znaczenia budowania solidnego fundamentu wiary i słuchania Słowa Bożego.

1 Koryntian 14:22 Dlatego języki są znakiem nie dla tych, którzy wierzą, ale dla tych, którzy nie wierzą; ale prorokowanie nie służy tym, którzy nie wierzą, ale tym, którzy wierzą.

Dar mówienia językami jest znakiem dla niewierzących, zaś prorokowanie jest dla wierzących.

1. Siła niewiary: Zrozumienie znaczenia mówienia językami

2. Cel proroctwa: zachęcanie wierzących do wiary

1. Marek 16:17, A te znaki będą towarzyszyć tym, którzy uwierzą; W imię moje będą wyganiać diabły; będą mówić nowymi językami;

2. Rzymian 10:14-15: Jakże więc będą wzywać tego, w którego nie uwierzyli? i jak uwierzą w Tego, o którym nie słyszeli? i jak usłyszą bez kaznodziei? A jakże mają głosić, jeśli nie zostaną posłani? jak napisano: Jak piękne są stopy tych, którzy głoszą ewangelię pokoju i przynoszą radosną wieść o dobrych rzeczach!

1 Koryntian 14:23 Jeśli więc cały Kościół zbierze się na jednym miejscu i wszyscy będą mówić językami, a wejdą nieuczeni lub niewierzący, czy nie powiedzą, że szalejecie?

Mówiąc językami, Kościół powinien mieć na uwadze osoby z zewnątrz, w przeciwnym razie mogą pomyśleć, że Kościół jest szalony.

1. Mów językami z miłością i zrozumieniem.

2. Miłość i akceptacja są podstawą mówienia językami.

1. Kolosan 3:12-14 – Zatem jako Bóg? narodzie wybrany, święty i umiłowany, przyobleczcie się we współczucie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość.

2. 1 Piotra 4:8-10 - Przede wszystkim miłujcie się wzajemnie głęboko, bo miłość zakrywa mnóstwo grzechów.

1 Koryntian 14:24 Ale jeśli wszyscy prorokują i wejdzie niewierzący lub nieuczony, to przekonał się o wszystkich, został osądzony przez wszystkich:

Kiedy wszyscy ludzie w kościele prorokują, nawet ci, którzy nie wierzą lub są niewykształceni, rozumieją prawdę i są o niej przekonani.

1. Moc prorokowania: jak może to zrozumieć nawet niewierzący i niewyszkolony

2. Przekonanie Ducha: jak wierne prorokowanie prowadzi do przekonania

1. Rzymian 10:17 ??Tak więc wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego.

2. Mateusza 7:24 „Dlatego każdego, kto słucha tych moich słów i wykonuje je, przyrównam do męża mądrego, który zbudował swój dom na skale.

1 Koryntian 14:25 I w ten sposób zostają ujawnione tajemnice jego serca; i tak upadłszy na twarz, odda pokłon Bogu i oznajmi, że Bóg jest w was z prawdy.

Ten fragment wyjaśnia, w jaki sposób tajemnice serca wychodzą na jaw, gdy człowiek upada, oddaje cześć Bogu i przyznaje, że Bóg jest naprawdę obecny.

1. Moc uwielbienia: jak upadek przed Bogiem odkrywa tajemnice serca

2. Obecność Boga: rozpoznanie obecności Boga w nas

1. Psalm 95:6 – „Och, przyjdźcie, oddajmy pokłon i kłaniajmy się, klęknijmy przed Panem, naszym Stwórcą”.

2. Mateusza 28:20 – „A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca wieku. ??

1 Koryntian 14:26 Jak więc jest, bracia? gdy się gromadzicie, każdy z was ma psalm, ma naukę, ma język, ma objawienie i ma wykład. Niech wszystko się dzieje ku zbudowaniu.

Kiedy wierzący spotykają się, każdy powinien przynieść psalm, naukę, przesłanie w obcym języku, objawienie lub interpretację, aby się wzajemnie budować.

1. Siła jedności w Kościele

2. Uczestnictwo w nabożeństwach

1. Dzieje Apostolskie 2:42-47 – Nabożeństwo wczesnego kościoła do wspólnoty, łamania chleba i modlitwy.

2. Efezjan 4:15-16 – Dorastanie w jedności wiary i poznania Jezusa Chrystusa.

1 Koryntian 14:27 Jeśli ktoś mówi w nieznanym języku, niech dzieje się to dwoma, najwyżej trzema, i to oczywiście; i niech ktoś zinterpretuje.

Paweł poucza chrześcijan, aby mówili językami tylko w parach lub co najwyżej po trzech i aby był obecny tłumacz.

1. Moc mówienia językami: jak właściwie wykorzystać ten dar

2. Konieczność interpretacji: zrozumienie znaczenia tłumacza

1. 1 Koryntian 14:5-6, 27 - ? Obyście wszyscy mówili językami, lecz raczej prorokowali. Bo większy jest ten, który prorokuje, niż ten, który mówi językami, jeśli nie interpretuje, aby Kościół otrzymał zbudowanie. Jeśli ktoś mówi w nieznanym języku, niech będzie to dwóch, najwyżej trzech, i to oczywiście; i niech ktoś zinterpretuje.??

2. Rzymian 8:26-27 - ? podobnie i Duch pomaga naszym słabościom, bo nie wiemy, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach . A Ten, który bada serca, zna zamysł Ducha, gdyż zgodnie z wolą Bożą wstawia się za świętymi.

1 Koryntian 14:28 A jeśli nie ma tłumacza, niech w kościele zachowa milczenie; i niech mówi sam do siebie i do Boga.

Ważne jest, aby w kościele wszyscy zachowywali ciszę, a jeśli nie ma tłumacza, należy mówić do siebie i do Boga.

1. Moc ciszy – Odkrywanie znaczenia słuchania Boga i innych w kościele.

2. Interpretacja Kościoła - Zrozumienie konieczności obecności tłumacza w nabożeństwach kościelnych.

1. Rzymian 8:26-27 – Podobnie Duch pomaga nam w naszej słabości. Nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w westchnieniach, których nie da się wyrazić słowami.

2. Jakuba 1:19-20 – Wiedzcie o tym, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu; bo gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej.

1 Koryntian 14:29 Niech prorocy mówią dwóch lub trzech, a drugi niech sądzi.

Apostoł Paweł wzywa, aby prorocy mówili po dwa lub trzy na raz, a inni osądzali.

1. Moc rozeznania: jak zdecydować, w co wierzyć

2. Dar proroctwa: mówienie prawdy w miłości i pokorze

1. Hebrajczyków 4:12 - Żywe jest bowiem słowo Boże, skuteczne, ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, rozeznające myśli i zamiary serca .

2. 1 Jana 4:1 - Umiłowani, nie każdemu duchowi wierzcie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na świat.

1 Koryntian 14:30 Jeśli coś zostanie objawione innemu siedzącemu, niech pierwszy zachowa spokój.

Paweł poucza Koryntian, aby zachowywali się uprzejmie i nie przeszkadzali innym w

czasie prorokowania.

1. Nauka sztuki słuchania: studium 1 Koryntian 14:30

2. Siła milczenia: jak okazywać szacunek, zachowując ciszę

1. Jakuba 1:19 – Wiedzcie o tym, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu.

2. Przysłów 17:28 - Nawet głupiec, który milczy, uważany jest za mądrego; kiedy zamyka usta, uważa się go za inteligentnego.

1 Koryntian 14:31 Możecie bowiem prorokować wszyscy jeden po drugim, aby wszyscy się nauczyli i wszyscy doznali pocieszenia.

Wszyscy wierzący mogą prorokować jeden po drugim, dzięki czemu cała grupa może się uczyć i doznawać pocieszenia.

1. Moc wspólnego prorokowania — jak korzystać z prorokowania, aby wzmocnić swoją wiarę i zbudować społeczność.

2. Pocieszenie i uczenie się poprzez prorokowanie — jak korzystać z prorokowania, aby znaleźć pocieszenie i uczyć się od siebie nawzajem.

1. Dzieje Apostolskie 2:17 „I stanie się w ostatnich dniach – mówi Bóg – że wyleję ducha mojego na wszelkie ciało, i będą prorokować wasi synowie i wasze córki”.

2. Efezjan 4:11 „I dał niektórych apostołów, a niektórych proroków, a niektórych ewangelistów, a niektórych pasterzy i nauczycieli”;

1 Koryntian 14:32 A duchy proroków podlegają prorokom.

Duchy proroków podlegają kontroli proroków.

1. Moc proroctwa: zrozumienie i wykorzystanie daru proroctwa

2. Słuchaj Słowa Pańskiego: Obowiązek słuchania proroctw

1. Jeremiasz 23:21-22 – „Nie posłałem tych proroków, a oni biegli ze swoim przesłaniem; nie mówiłem do nich, a oni prorokowali. Ale gdyby stanęli w mojej radzie, głosiliby słowa moje do mojego ludu i odwróciłbym ich od złych dróg i złych czynów.

2. Jakuba 1:5-6 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim hojnie i nie szuka winy, a będzie wam dana. Ale kiedy pytasz, musisz wierzyć i nie wątpić, bo kto wątpi, jest jak fala morska, niesiona i miotana przez wiatr.

1 Koryntian 14:33 Bóg bowiem nie jest sprawcą zamieszania, lecz pokoju, jak we wszystkich kościołach świętych .

Bóg nie jest przyczyną chaosu i nieporządku, lecz pragnie pokoju i jedności wśród swego ludu.

1.? □ od wzywa nas do jedności i pokoju?

2.? Jaka jest wola dla Jego Kościoła?

1. Psalm 133:1 - ? □ ehold, jak dobrze i przyjemnie, gdy bracia mieszkają w jedności.

2. Rzymian 12:16 - ? □ żyjemy w harmonii ze sobą. Nie bądź wyniosły, ale obcuj z pokornymi. Nigdy nie bądź mądry we własnych oczach. ??

1 Koryntian 14:34 Wasze kobiety niech milczą w kościołach, bo nie wolno im mówić; ale przykazano im, aby byli posłuszni, jak też mówi Prawo.

Kobiety w kościele są poinstruowane, aby zachować milczenie, zgodnie z prawem.

1. Miejsce kobiety w Kościele: posłuszeństwo Słowu Bożemu

2. Siła ciszy: słuchanie, uczenie się i wzrastanie w wierze

1. Przysłów 31:10-31 – Przykład pobożnej kobiety

2. 1 Piotra 3:1-6 – Wartość spokojnego i łagodnego ducha

1 Koryntian 14:35 A jeśli się czegoś dowiedzą, niech pytają w domu swoich mężów, bo kobietom w kościele wstyd mówić.

Kobiety nie powinny przemawiać w kościele i powinny zadawać mężom wszelkie pytania dotyczące Kościoła.

1. Znaczenie mężów jako duchowych przywódców

2. Rola kobiet w Kościele

1. Efezjan 5:22-33 – uległość żon mężom

2. 1 Tymoteusza 2:11-14 – rola kobiet w Kościele

1 Koryntian 14:36 Co? wyszło od ciebie słowo Boże? czy przyszło to tylko do ciebie?

Fragment Paweł zadaje Koryntianom pytanie, czy słowo Boże przyszło tylko do nich, a nie od nich.

1. Bóg powołuje nas, abyśmy byli światłem dla świata i dzielili się dobrą nowiną ewangelii z otaczającymi nas ludźmi.

2. Musimy uważać, aby nie tylko słuchać Słowa Bożego, ale także wprowadzać je w czyn w naszym życiu.

1. Mateusza 5:14-16 – „Wy jesteście światłością świata. Nie może się ukryć miasto zbudowane na górze. Nie zapala się też lampy i nie stawia jej pod czaszą. Zamiast tego stawia się ją na stojaku i daje światło każdemu w domu. Tak samo niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

2. Jakuba 1:22 – „Nie tylko słuchajcie słowa i w ten sposób oszukujcie samych siebie. Czyńcie, co ono mówi.”

1 Koryntian 14:37 Jeśli ktoś uważa się za proroka lub osobę duchowną, niech uzna, że to, co wam piszę, jest przykazaniem Pana.

Paweł zachęca tych, którzy uważają się za duchowych, aby przyjęli nauki, które podał w swoich listach, jako przykazania Pana.

1. „Moc listów Pawła: zrozumienie przykazań Pana”

2. „Prowadź życie duchowe: przyjmuj nauki Pawła jako wolę Bożą”

1. Psalm 119:11 – „Słowo Twoje ukryłem w sercu moim, abym nie zgrzeszył przeciwko Tobie”.

2. Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym swoim sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie prostował twoje ścieżki”.

1 Koryntian 14:38 Jeśli jednak ktoś jest w niewiedzy, niech pozostanie w niewiedzy.

Paweł zachęca Koryntian, aby byli otwarci na dary Ducha, ale jeśli ktoś nie chce ich przyjąć, nie należy go zmuszać.

1. Przyjmowanie darów Ducha: zachęta Pawła dla Koryntian

2. Niewiedza i otwartość: zrozumienie przesłania Pawła zawartego w 1 Koryntian 14:38

1. Rzymian 12:6-8 – Posiadanie różnych darów w zależności od danej nam łaski.

2. 1 Piotra 4:10 – Każdy z was powinien używać otrzymanego daru, aby służyć innym jako wierni szafarze łaski Bożej w jej różnych postaciach.

1 Koryntian 14:39 Przeto, bracia, pragnijcie prorokować i nie zabraniajcie mówić językami.

Paweł zachęca chrześcijan, aby prorokowali i nie zabraniali mówienia językami.

1. Mów z wiarą: Jak przyjęcie naszych duchowych darów może przybliżyć nas do Boga.

2. Moc proroctwa: odkrywanie i wykorzystywanie naszych duchowych darów w celu szerzenia królestwa Bożego.

1. Rzymian 12:6-8 – Mając różne dary w zależności od danej nam łaski, korzystajmy z nich.

2. Dzieje Apostolskie 2:1-4 – Przyjście Ducha Świętego i uczniowie mówiący językami.

1 Koryntian 14:40 Niech wszystko dzieje się godnie i w porządku.

Paweł nawołuje Koryntian, aby zachowywali się w sposób uporządkowany i pełen szacunku.

1. Ustanowienie porządku i szacunku w naszym życiu

2. Prowadzenie przyzwoitego życia zgodnie ze wskazówkami Pawła

1. Efezjan 5:15-17 – Bądź zatem bardzo ostrożny, jak żyjesz? nie tak niemądre, ale równie mądre, wykorzystując każdą okazję, bo dni są złe. Dlatego nie bądźcie głupi, ale zrozumcie, jaka jest wola Pana.

2. Tytusa 2:11-12 – Pojawiła się bowiem łaska Boża, która wszystkim ludziom daje zbawienie. Uczy nas mówić? wyzbyć się bezbożności i ziemskich namiętności oraz prowadzić w obecnym wieku wstrzemięźliwe, uczciwe i pobożne życie.

1 Koryntian 15 to piętnasty rozdział Pierwszego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł podejmuje temat zmartwychwstania, podkreślając jego znaczenie w wierze chrześcijańskiej i korygując pewne nieporozumienia wśród wierzących w Koryncie.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od potwierdzenia orędzia ewangelii, które jest dla niego najważniejsze: że Chrystus umarł za nasze grzechy, został pogrzebany i trzeciego dnia zmartwychwstał zgodnie z Pismem (1 Koryntian 15:3-4). Podaje listę naocznych świadków, którzy widzieli Jezusa po Jego zmartwychwstaniu, włączając Piotra, Jakuba i ponad pięćset innych osób (1 Koryntian 15:5-8). Paweł podkreśla, że jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, to ich wiara jest daremna i nadal trwają w swoich grzechach (1 Koryntian 15:17). Przedstawia Jezusa jako pierwociny tych, którzy zasnęli, zapewniając wierzących, że tak jak Chrystus zmartwychwstał, tak i oni zostaną wskrzeszeni do życia wiecznego.

Akapit drugi: Paweł omawia pewne błędne przekonania na temat zmartwychwstania

wśród wierzących w Koryncie. Odpowiada tym, którzy zaprzeczają zmartwychwstaniu cielesnemu lub je kwestionują, wyjaśniając, że tak jak istnieją różne rodzaje ciała – ludzkie i zwierzęce – istnieją również różne rodzaje ciał – ziemskie i niebieskie (1 Koryntian 15:35-40). Używa analogii z naturą, aby zilustrować, jak ziarno musi umrzeć, zanim będzie mogło wydać nowe życie. Podobnie nasze zniszczalne ciała zostaną przemienione w niezniszczalne w czasie zmartwychwstania (1 Koryntian 15:42-44).

Akapit 3: Rozdział kończy się triumfalną deklaracją o zwycięstwie nad śmiercią przez Jezusa Chrystusa. Paweł głosi, że śmierć została pochłonięta w zwycięstwie i drwi z jej mocy, cytując Izajasza (1 Koryntian 15:54-55). Zachęca wierzących, aby trwali mocno w wierze, ponieważ ich trud w służbie Bogu nie jest daremny (1 Koryntian 15:58). Przesłanie Pawła jest przesłaniem nadziei i pewności, potwierdzającym realność zmartwychwstania i wieczne znaczenie zwycięstwa Chrystusa nad śmiercią.

Podsumowując, rozdział piętnasty Pierwszego Listu do Koryntian koncentruje się na temacie zmartwychwstania. Paweł podkreśla wagę zmartwychwstania Chrystusa jako fundamentu wiary chrześcijańskiej. Rozprawia się z błędnymi przekonaniami na temat zmartwychwstania w ciele i zapewnia wierzących, że tak jak Chrystus zmartwychwstał, tak i oni doświadczą zmartwychwstania do życia wiecznego. Paweł używa analogii, aby wyjaśnić przemianę z ciał zniszczalnych w niezniszczalne w momencie zmartwychwstania. Kończy triumfalną deklaracją o zwycięstwie nad śmiercią przez Jezusa Chrystusa, zachęcając wierzących, aby trwali mocno w wierze i zapewniając, że ich trud w służbie Bogu nie jest daremny. Rozdział ten podkreśla centralną rolę zmartwychwstania w teologii chrześcijańskiej i daje wierzącym nadzieję na ich przyszłe uwielbienie.

1 Koryntian 15:1 Ponadto, bracia, głoszę wam ewangelię, którą wam zwiastowałem, którą też przyjęliście i w której stoicie;

Paweł przypomina Koryntianom ewangelię, którą im głosił, a oni ją przyjęli i na której się opierali.

1. Moc ewangelii: dlaczego obstajemy przy jej prawdzie

2. Ewangelia Chrystusa: nasz fundament życia

1. 1 Koryntian 15:3-4 - Najpierw bowiem przekazałem wam to, co i ja przejąłem, że Chrystus umarł za nasze grzechy zgodnie z Pismem; I że został pogrzebany, i że trzeciego dnia zmartwychwstał, zgodnie z Pismem:

2. Rzymian 10:9 - Że jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

1 Koryntian 15:2 Przez które też będziecie zbawieni, jeśli będziecie pamiętać to, co wam głosiłem, chyba że na próżno uwierzyliście.

Paweł zachęca Koryntian, aby pamiętali o jego naukach, ponieważ jest to sposób, dzięki któremu zostaną zbawieni.

1. Moc pamiętania: jak utrzymać wiarę przy życiu

2. Błogosławieństwo zbawienia: Przyjmij i pamiętaj o Bożym darze

1. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

1 Koryntian 15:3 Najpierw bowiem przekazałem wam to, co i ja przejąłem, że Chrystus umarł za nasze grzechy zgodnie z Pismem;

Apostoł Paweł nauczał, że zgodnie z Pismem Jezus umarł za nasze grzechy.

1. Znaczenie śmierci Jezusa: zrozumienie mocy krzyża

2. Moc ewangelii: jak śmierć Jezusa zmieniła wszystko

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Izajasz 53:5-6 – Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

1 Koryntian 15:4 I że został pogrzebany, i że trzeciego dnia zmartwychwstał, zgodnie z Pismem:

Apostoł Paweł przypomniał kościołowi w Koryncie, że Jezus został pochowany i trzeciego dnia zmartwychwstał, jak przepowiedziało Pismo.

1. „Prowadzenie życia zmartwychwstającego: przykład Jezusa”

2. „Moc Pisma Świętego: znaczenie zmartwychwstania Jezusa”

1. Rzymian 6:4-5 - Dlatego zostaliśmy razem z Nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, tak i my postępowaliśmy w nowości życia.

5 Bo jeśli zjednoczyliśmy się w podobieństwo Jego śmierci, z pewnością też będziemy w podobieństwie Jego zmartwychwstania.

2. Jana 11:25-26 – Jezus jej odpowiedział: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. A kto żyje i wierzy we Mnie, nigdy nie umrze. Czy w to wierzysz?”

1 Koryntian 15:5 I że widziano go Kefasa, potem spośród Dwunastu:

Fragment: Paweł stwierdza, że po zmartwychwstaniu Jezus był widziany przez Kefasa i Dwunastu.

1. Rzeczywistość zmartwychwstania: byli świadkami Kefasa i Dwunastu

2. Moc Chrystusa: Jego zmartwychwstanie głoszone przez Jego naśladowców

1. Dzieje Apostolskie 1:3 Po swoich cierpieniach ukazał się im żywy, dając liczne dowody, ukazując się im przez czterdzieści dni i mówiąc o królestwie Bożym.

2. Jana 20:26 Osiem dni później jego uczniowie znów byli w środku, a Tomasz był z nimi. Chociaż drzwi były zamknięte, Jezus przyszedł, stanął pomiędzy nimi i powiedział: „Pokój wam”.

1 Koryntian 15:6 Potem widziano go jednocześnie ponad pięciuset braci; z których większa część pozostała aż do chwili obecnej, lecz niektórzy zasnęli.

Paweł opowiada o swoim spotkaniu ze zmartwychwstałym Jezusem i późniejszym spotkaniu ponad 500 osób ze zmartwychwstałym Panem.

1: Nasza nadzieja w zmartwychwstaniu Chrystusa

2: Siła wspólnoty w świadczeniu o Zmartwychwstałym Panu

1: Rzymian 6:4-5: „Dlatego też jesteśmy wraz z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, tak i my powinniśmy postępować w nowości życia”.

2: Dzieje Apostolskie 1:3: „Któremu także po swojej męce pokazał, że żyje, na wiele nieomylnych dowodów, widując się przez czterdzieści dni i rozmawiając o sprawach dotyczących królestwa Bożego”.

1 Koryntian 15:7 Potem widziano go od Jakuba; następnie wszystkich apostołów.

Przejście Jezus ukazał się Jakubowi, a następnie wszystkim apostołom.

1. Wiara w niewiarygodne: Zmartwychwstanie Jezusa

2. Obecność Jezusa: doświadczanie Go w naszym życiu

1. Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz: Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem wierzysz i osiągasz usprawiedliwienie, i ustami wyznajesz wiarę i zostajesz zbawiony”.

2. Jana 20:19-21 - Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, gdy uczniowie byli razem, a drzwi były zamknięte ze strachu przed przywódcami żydowskimi, Jezus przyszedł, stanął pomiędzy nimi i powiedział: „Pokój wam Ty!" To powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uczniowie bardzo się uradowali, gdy ujrzeli Pana. Jezus ponownie powiedział: „Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja posyłam Was”.

1 Koryntian 15:8 A na koniec widziano go także u mnie, jako urodzonego poza właściwym czasem.

Apostoł Paweł opowiada o doświadczeniu zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, mimo że urodził się w nieoczekiwanym czasie.

1: Musimy pozostać wierni naszej wierze w Jezusa Chrystusa, nawet jeśli wydaje się to nieoczekiwane lub niezwykłe.

2: Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jest potężnym przypomnieniem, że Bóg jest zawsze z nami i może z potężną mocą oddziaływać na nasze życie.

1: Hebrajczyków 11:1 – Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

2: Rzymian 10:9 - Jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

1 Koryntian 15:9 Jestem bowiem najmniejszym z apostołów i nie zasługuję na miano apostoła, ponieważ prześladowałem Kościół Boży.

Apostoł Paweł pokornie ogłasza się najmniejszym z apostołów ze względu na swoją przeszłość prześladowania Kościoła Bożego.

1. Przyjmuj pokorę: Możemy uczyć się z przykładu Pawła dotyczącego samoświadomości i pokory, kiedy zastanawiamy się nad własnym życiem i tym, jak daleko zaszliśmy.

2. Moc przebaczenia: Bez względu na to, jak daleko zbłądziliśmy, Boża łaska i przebaczenie zawsze mogą nas sprowadzić z powrotem do Niego.

1. Łk 1:37 – „Dla Boga nie ma nic niemożliwego”.

2. 1 Jana 2:1-2 – „Dzieci moje, to wam piszę, abyście nie grzeszyli. Jeśli jednak ktoś zgrzeszy, mamy orędownika u Ojca, Jezusa Chrystusa sprawiedliwego. On jest przebłaganie za nasze grzechy, i to nie tylko za nasze, ale i za grzechy całego świata”.

1 Koryntian 15:10 Ale dzięki łasce Bożej jestem tym, czym jestem, a łaska Jego, która została mi dana, nie poszła na marne; ale pracowałem więcej niż oni wszyscy; wszakże nie ja, lecz łaska Boża, która jest ze mną.

Paweł jest wdzięczny za łaskę Bożą, która go obdarzyła i pozwoliła mu pracować obficiej niż wszyscy.

1. Poleganie na łasce Bożej w naszej pracy

2. Obfitość łask Bożych

1. Filipian 4:13 - Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia

2. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

1 Koryntian 15:11 Dlatego czy to ja, czy oni, tak głosimy i tak uwierzyliście.

Paweł i inni apostołowie głosili to samo przesłanie, a Koryntianie w to uwierzyli.

1. Moc tego samego przesłania: jak jednoczy nas głoszenie tego samego przesłania

2. Siła wiary: jak wiara wzmacnia się przez jedność

1. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa.

2. Filipian 1:27-28 - Tylko niech wasz styl życia będzie godny ewangelii Chrystusowej, abym, czy przyjdę i zobaczę was, czy też będę nieobecny, słyszał o was, że stoicie niezachwianie w jednym duchu, z jednym umysłem walczącym ramię w ramię o wiarę w ewangelię.

1 Koryntian 15:12 Jeżeli zaś głosi się, że Chrystus powstał z martwych, jakże mogą twierdzić niektórzy wśród was, że nie ma zmartwychwstania?

Niektórzy Koryntianie zaprzeczali zmartwychwstaniu, a Paweł zastanawiał się, dlaczego tak się dzieje, biorąc pod uwagę, że głoszono, że Chrystus powstał z martwych.

1. Głupotą jest zaprzeczanie zmartwychwstaniu, gdy sam Chrystus powstał z martwych.

2. Musimy pamiętać i nigdy nie zapominać, że Jezus zmartwychwstał, stając się pierwociną tych, którzy zmartwychwstaną.

1. Rzymian 8:11 – „Jeśli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, który wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.”

2. Jana 11:25-26 - „Odpowiedział jej Jezus: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto

we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i wierzy we mnie, nie umrze na wieki. "

1 Koryntian 15:13 Jeśli jednak nie ma zmartwychwstania, to i Chrystus nie zmartwychwstał:

Paweł potwierdza zmartwychwstanie Chrystusa i przestrzega, że bez niego nie ma wiary chrześcijańskiej.

1. Niezachwiana nadzieja zmartwychwstania

2. Moc Chrystusa Zmartwychwstałego

1. Rzymian 10:9 - Że jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

2. Mateusza 28:6 - Nie ma go tu, bo zmartwychwstał, jak powiedział. Chodźcie i zobaczcie miejsce, gdzie leżał Pan.

1 Koryntian 15:14 A jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie i próżna jest także wasza wiara.

Apostoł Paweł stwierdza, że jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, to głoszenie nie ma sensu i wiara również jest bezwartościowa.

1. Moc zmartwychwstania: jak zmartwychwstanie Chrystusa nadaje sens i wartość naszemu życiu

2. Głoszenie i wiara: Przyjmij moc zmartwychwstałego Chrystusa

1. Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg wskrzesił go z martwych, zbawiony będziesz. Bo wiara w sercu daje ci sprawiedliwość u Boga, a wyznawanie ustami zapewnia ci zbawienie”.

2. 1 Piotra 1:3-5 – „Wszelka chwała Bogu, Ojcu naszego Pana Jezusa Chrystusa. To dzięki Jego wielkiemu miłosierdziu narodziliśmy się na nowo, ponieważ Bóg wskrzesił Jezusa Chrystusa z martwych. Teraz żyjemy z wielkimi oczekiwaniami i mamy bezcenne dziedzictwo — dziedzictwo, które jest przechowywane dla was w niebie, czyste i nieskalane, poza zasięgiem zmiany i rozkładu. I przez waszą wiarę Bóg chroni was swoją

mocą, aż otrzymacie zbawienie, które będzie gotowe do objawienia się w dniu ostatecznym, aby wszyscy mogli je zobaczyć”.

1 Koryntian 15:15 Tak, i znaleźliśmy fałszywych świadków Boga; ponieważ złożyliśmy świadectwo o Bogu, że wskrzesił Chrystusa, którego nie wskrzesił, jeśli tak się stanie, aby umarli nie powstali.

Ten fragment mówi o ludziach składających fałszywe świadectwa, mówiących, że Bóg wskrzesił Jezusa z martwych, podczas gdy w rzeczywistości nie jest to prawdą, jeśli umarli nie mogą zmartwychwstać.

1. Siła fałszywego świadectwa i konsekwencje wiary w nie

2. Znaczenie rozeznania i badania dowodów

1. Rzymian 10:17 - A zatem wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego.

2. Mateusza 7:15-20 – „Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w owczej skórze, ale wewnątrz są drapieżnymi wilkami. Poznacie ich po owocach. Czy zbiera się winogrona z cierni, a figi z ostu? Tak więc każde zdrowe drzewo wydaje dobre owoce, ale chore drzewo wydaje złe owoce. Zdrowe drzewo nie może wydawać złych owoców, ani chore drzewo nie może wydawać dobrych owoców. Każde drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycięte i w ogień wrzucone. W ten sposób poznacie ich po owocach.”

1 Koryntian 15:16 Bo jeśli umarli nie zmartwychwstają, to i Chrystus nie zmartwychwstanie:

Paweł argumentuje, że jeśli umarli nie zmartwychwstają, to i Chrystus nie może zostać wskrzeszony.

1. Moc zmartwychwstania: zrozumienie implikacji zmartwychwstania Chrystusa

2. Dowód zmartwychwstania: udowodnienie autentyczności zmartwychwstania Chrystusa

1. Izajasz 53:10-12 – Jednak wolą Pana było zmiażdżenie go i przysporzenie mu cierpień, i chociaż Pan złożył jego życie w ofierze za grzech, ujrzy swoje potomstwo i przedłuży swoje dni, a wola Pan będzie prosperował w jego ręku.

11 Po cierpieniu ujrzy światło życia i będzie nasycony; przez swoją wiedzę mój sprawiedliwy sługa usprawiedliwi wielu i on poniesie ich winy.

2. Rzymian 8:11 - A jeśli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała dzięki swemu Duchowi, który w was mieszka.

1 Koryntian 15:17 A jeśli Chrystus nie zmartwychwstanie, próżna będzie wasza wiara; jesteście jeszcze w swoich grzechach.

Jeśli Jezus Chrystus nie zmartwychwstał, wówczas nasza wiara nie ma sensu i nadal tkwimy w naszych grzechach.

1. „Moc zmartwychwstania”

2. „Obietnica zbawienia”

1. Rzymian 10:9 - Że jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

2. Psalm 103:12 - Jak daleko jest wschód od zachodu, tak daleko odsunął od nas nasze przestępstwa.

1 Koryntian 15:18 Wtedy i ci, którzy zasnęli w Chrystusie, giną.

Przejście Ci, którzy umarli w Chrystusie, zginęli.

1. Nie możemy zapominać o tych, którzy byli przed nami w Chrystusie i o wpływie, jaki wywarli na nasze życie.

2. Nasza nadzieja na życie wieczne leży w Jezusie i musimy trzymać się Go jako źródła pocieszenia i radości.

1. Filipian 3:20 - Ale nasza ojczyzna jest w niebie i stamtąd Zbawiciela oczekujemy, Pana Jezusa Chrystusa.

2. Rzymian 14:8 - Bo jeśli żyjemy, dla Pana żyjemy, a jeśli umieramy, dla Pana umieramy. Zatem czy żyjemy, czy umieramy, należymy do Pana.

1 Koryntian 15:19 Jeżeli tylko w tym życiu pokładamy nadzieję w Chrystusie, jesteśmy ze wszystkich ludzi najbardziej nędzni.

Paweł podkreśla, że bez nadziei w Chrystusie życie jest pełne nędzy.

1. „Trzymanie nadziei w Chrystusie: odrzucenie życia pełnego niedoli”

2. „Obietnica nadziei w Chrystusie: odrzucenie życia w nędzy”

1. Rzymian 8:25 – „Jeśli jednak pokładamy nadzieję w tym, czego nie widzimy, cierpliwie czekamy”.

2. Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły, wzbijają się na skrzydłach jak orły, biegną, a nie są zmęczeni, i będą chodzić, i nie ustawają”.

1 Koryntian 15:20 Ale teraz Chrystus powstał z martwych i stał się pierwiastkiem tych, którzy zasnęli.

Zmartwychwstanie Chrystusa: Chrystus powstał z martwych i stał się pierwocinami tych, którzy umarli.

1. Nadzieja zmartwychwstania: Bóg dał nam nadzieję życia wiecznego przez zmartwychwstanie Chrystusa.

2. Moc Chrystusa: Jezus pokonał śmierć i dał nam moc pokonania wszelkich przeszkód.

1. Jana 11:25-26 – Jezus jej odpowiedział: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.

2. Rzymian 6:9-10 – Wiemy, że Chrystus powstał z martwych i już nigdy więcej nie umrze; śmierć nad nim już nie panuje. Przez śmierć, którą umarł, umarł dla grzechu raz na zawsze, ale życie, którym żyje, żyje dla Boga.

1 Koryntian 15:21 Ponieważ bowiem przez człowieka przyszła śmierć, przez człowieka przyszło też zmartwychwstanie.

Śmierć została spowodowana przez człowieka, ale także zmartwychwstanie.

1. Moc ludzkości powodująca zmartwychwstanie.

2. Piękno odkupienia w śmierci.

1. Jana 11:25-26 – Jezus jej odpowiedział: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.

2. Rzymian 5:18 - Dlatego jak przestępstwo jednego sprowadziło na wszystkich ludzi wyrok potępiający, tak czyn sprawiedliwy jednego prowadzi do usprawiedliwienia i życia dla wszystkich ludzi.

1 Koryntian 15:22 Bo jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni.

Wszyscy ludzie umrą, ale w Chrystusie zostaną ożywieni.

1. „Życie w Chrystusie: nadzieja na życie wieczne”

2. „Moc zbawienia: przezwyciężenie śmierci przez Chrystusa”

1. Rzymian 6:23: „Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

2. Jana 11:25-26: „Odpowiedział jej Jezus: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki. Czy w to wierzysz?”

1 Koryntian 15:23 Ale każdy w swoim porządku: Chrystus jako pierwszy; potem ci, którzy należą do Chrystusa, podczas jego przyjścia.

Paweł mówi o porządku zmartwychwstania, w którym Chrystus jest pierwociną, a ci, którzy do Niego należą, pójdą w jego ślady.

1. Porządek zmartwychwstania: jak zwycięstwo Chrystusa gwarantuje nasze zwycięstwo

2. Nadzieja zmartwychwstania: jak powrót Chrystusa dodaje nam sił

1. Rzymian 8:23-25 - I nie tylko oni, ale i my, którzy mamy pierwociny Ducha, i my sami wzdychamy w sobie, oczekując przybrania, to znaczy odkupienia naszego ciała.

2. Filipian 3:20-21 – Bo nasza rozmowa jest w niebie; skąd też szukamy Zbawiciela, Pana Jezusa Chrystusa, który przemieni nasze podłe ciało, aby upodobniło się do chwalebnego ciała swego, według dzieła, dzięki któremu jest w stanie wszystko sobie podporządkować.

1 Koryntian 15:24 Potem nadejdzie koniec, gdy odda królestwo Bogu, Ojcu; kiedy odrzuci wszelką władzę i wszelką władzę i moc.

Koniec świata nadejdzie, gdy Jezus przekaże królestwo Bogu Ojcu i zniszczy wszelką władzę, władzę i moc.

1. Nadchodzi koniec: czy jesteś gotowy?

2. Władza ostateczna: suwerenność Boga

1. Rzymian 14:11-12 (Napisane jest bowiem: Jako żyję, mówi Pan, wszelkie kolano zegnie się przede mną i wszelki język będzie wyznawał Boga. Wtedy każdy z nas za siebie zda sprawę Bogu .)

2. Efezjan 1:20-21 (Którego dokonał w Chrystusie, gdy go wskrzesił z martwych i posadził po prawicy swojej w wyżynach niebieskich, wysoko ponad wszelkim księstwem i mocą, i mocą, i panowaniem, i wszelkie imię, które zostanie wymienione, nie tylko na tym świecie, ale także w tym, które ma nadejść.)

1 Koryntian 15:25 Musi bowiem królować, aż położy wszystkich wrogów pod swoje stopy.

Paweł stwierdza, że Jezus musi królować, aż pokona wszystkich swoich wrogów.

1. Jezus króluje: moc Jego zwycięstwa

2. Panowanie Chrystusa: zaufanie w Jego władzę

1. Filipian 2:9-11 - Dlatego Bóg wywyższył go na najwyższe miejsce i dał mu imię, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią, i wszelki język uzna, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca .

2. Efezjan 1:20-22 – których dokonał w Chrystusie, gdy go wskrzesił z martwych i posadził po swojej prawicy w wyżynach niebieskich, wysoko ponad wszelką władzą i władzą, mocą i panowaniem oraz wszelkim tytułem, jaki może być dane nie tylko w obecnym wieku, ale także w przyszłym. I Bóg poddał wszystko pod jego stopy i ustanowił go głową nad wszystkim w Kościele.

1 Koryntian 15:26 Ostatnim wrogiem, który zostanie zniszczony, jest śmierć.

Śmierć jest ostatecznym wrogiem, który zostanie pokonany.

1. Bez strachu – odkrycie zwycięstwa nad śmiercią

2. Moc zmartwychwstania – przekraczająca ostateczny uścisk śmierci

1. 1 Koryntian 15:54-57 – „Śmierć została pochłonięta przez zwycięstwo. Gdzie jest, o śmierci, twoje zwycięstwo? Gdzie, o śmierci, jest twoje żądło?”

2. Jana 11:25-26 – „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie”

1 Koryntian 15:27 Bo poddał wszystko pod swoje stopy. Kiedy jednak mówi, że wszystko zostało mu poddane, jest oczywiste, że jest wyjątkiem, który poddał mu wszystko.

Jezusowi dano władzę nad wszystkim, lecz Jego władza nie jest absolutna, gdyż On sam jest poddany Bogu.

1. Suwerenność Boga: zrozumienie, kto tu rządzi

2. Jezus: największy przykład poddania się Bogu

1. Rzymian 14:7-8 - Nikt bowiem z nas nie żyje dla siebie i nikt dla siebie nie umiera. Bo czy żyjemy, żyjemy dla Pana; i czy umieramy, umieramy Panu; czy zatem żyjemy, czy umieramy, Pańscy jesteśmy.

2. Filipian 2:5-11 - Niech takie będzie w was usposobienie, jakie było w Chrystusie Jezusie: który będąc w postaci Bożej, nie uważał za zbójstwo być równym Bogu, lecz pozbawił się sławy i przyjął postać sługi i stał się podobny do ludzi. A okazując się w modzie człowiekiem, uniżył samego siebie, i stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

1 Koryntian 15:28 A gdy wszystko zostanie mu podporządkowane, wówczas i sam Syn będzie poddany temu, który mu wszystko poddał, aby Bóg był wszystkim we wszystkich.

Ten fragment wyjaśnia, że Bóg ostatecznie będzie wszystkim we wszystkich, kiedy wszystko zostanie Mu podporządkowane, a Syn będzie Mu poddany.

1. Bóg jest najwyższym władcą wszystkiego

2. Moc Bożej suwerenności

1. Hebrajczyków 13:20-21 - Niech teraz Bóg pokoju, który wyprowadził z martwych naszego Pana Jezusa, wielkiego pasterza owiec, przez krew wiecznego przymierza, niech was obdarzy wszelkim dobrem, abyście mogli czynić Jego wolę, czyniąc w was to, co podoba się Jego oczom, przez Jezusa Chrystusa, któremu niech będzie chwała na wieki wieków. Amen.

2. Rzymian 11:33-36 – O, głębia bogactw, mądrości i poznania Boga! Jakże niezbadane są Jego sądy i jak nieprzeniknione są Jego drogi! „Któż bowiem poznał zamysł Pana i kto był jego doradcą?” „Albo kto mu dał dar, aby mu odwdzięczył się?” Bo z niego i przez niego, i do niego, wszystko jest. Jemu chwała na wieki. Amen.

1 Koryntian 15:29 Inaczej co mają zrobić ci, którzy przyjmują chrzest za umarłych, jeśli umarli wcale nie zmartwychwstają? dlaczego więc chrzczą się za zmarłych?

W tym fragmencie Paweł stawia pytanie, dlaczego ludzie przyjmują chrzest, jeśli nie ma zmartwychwstania.

1. Moc wiary: jaki jest cel chrztu?

2. Zmartwychwstanie Jezusa: głoszenie naszej nadziei.

1. Rzymian 6:3-4 – „Czy nie wiecie, że my wszyscy, którzy zostaliśmy ochrzczeni w

Chrystusa Jezusa, zostaliśmy ochrzczeni w jego śmierć? Zostaliśmy więc razem z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy i my mogli kroczyć w nowości życia, jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca”.

2. Kolosan 2:12 – „Byliście razem z nim pogrzebani w chrzcie, w którym także razem z nim zostaliście wzbudzeni przez wiarę w potężne działanie Boga, który go wskrzesił z martwych.”

1 Koryntian 15:30 I dlaczego co godzinę jesteśmy w niebezpieczeństwie?

Paweł pyta, dlaczego chrześcijanom stale grozi niebezpieczeństwo prześladowań i cierpień.

1. „Niebezpieczeństwo prześladowań: zachowanie siły pomimo ryzyka”

2. „Łaska Boża w obliczu niebezpieczeństwa”

1. Hebrajczyków 11,32-40 – Wiara świętych Starego Testamentu w obliczu niebezpieczeństwa.

2. Rzymian 8:31-39 – Pewność Bożej miłości pośród niebezpieczeństw.

1 Koryntian 15:31 Protestuję przez waszą radość, którą mam w Chrystusie Jezusie, Panu naszym, codziennie umieram.

Apostoł Paweł wyraża swą gotowość do codziennego umierania za sprawę Chrystusa.

1. Koszt pójścia za Jezusem: chęć codziennej śmierci

2. Życie pełne poświęcenia: przykład Pawła

1. Filipian 3:10 – „Aby poznać go i moc jego zmartwychwstania, abym mógł mieć udział w jego cierpieniach, stając się podobnym do niego w jego śmierci”.

2. Hebrajczyków 13:13 – „Wyjdziemy do niego poza obóz i zniesiemy hańbę, jaką znosił”.

1 Koryntian 15:32 Jeśli na sposób ludzki walczyłem ze zwierzętami w Efezie, cóż mi za korzyść, jeśli umarli nie powstają? jedzmy i pijmy; bo jutro umrzemy.

Fragment Paweł kwestionuje sens zmagania się i walki, jeśli umarli nie powstają ponownie. Sugeruje, że ludzie powinni cieszyć się życiem, póki je ma.

1. Sens życia: życie na wieczność

2. Korzystaj z chwili: ciesz się życiem, póki możesz

1. Kaznodziei 9:7-9 - Idź, z radością jedz swój chleb i pij wino z wesołym sercem, bo Bóg już przyjął twoje uczynki. Niech wasze szaty będą zawsze białe, a waszej głowie niech nie zabraknie oliwy. Żyj radośnie z żoną, którą kochasz, przez wszystkie dni swojego życia.

2. Jakuba 4:13-14 – Chodźcie teraz wy, którzy mówicie: „Dziś lub jutro wejdziemy do tego a takiego miasta i spędzimy tam rok, handlując i osiągając zysk” – ale nie wiecie, co będzie jutro przynieść. Czym jest Twoje życie? Bo jesteście mgłą, która pojawia się na chwilę, a potem znika.

1 Koryntian 15:33 Nie dajcie się zwieść: zła komunikacja psuje dobre maniery.

Fragment ten ostrzega przed zwiedzeniem przez złe wpływy, które mogą prowadzić do skorumpowanego zachowania.

1. „Niebezpieczeństwo złego wpływu”

2. „Moc dokonywania dobrych wyborów”

1. Przysłów 13:20 - Kto chodzi z mądrymi, będzie mądry, ale towarzysz głupców zostanie zniszczony.

2. Jakuba 1:16 – Nie dajcie się zwieść, moi umiłowani bracia.

1 Koryntian 15:34 Obudźcie się ku sprawiedliwości i nie grzeszcie; albowiem niektórzy nie mają poznania Boga. Mówię to na waszą hańbę.

Paweł zachęca Koryntian, aby przebudzili się do sprawiedliwości i nie grzeszyli, ponieważ niektórym z nich brakuje wiedzy o Bogu.

1. „Zrozumienie łaski Bożej: jak żyć sprawiedliwie”

2. „Potrzeba wiedzy: nie pozwól, aby wstyd cię kontrolował”

1. Rzymian 6:14-17 - Albowiem grzech nad wami panować nie będzie, bo nie jesteście pod zakonem, ale pod łaską.

2. Przysłów 2:6-8 - Bo Pan daje mądrość, z jego ust wychodzi wiedza i rozum.

1 Koryntian 15:35 Ale ktoś powie: Jak powstają zmarli umarli? i z jakim ciałem przychodzą?

Paweł stawia pytanie o zmartwychwstanie umarłych i o to, w jaki sposób zostaną oni wskrzeszeni.

1. „Zmartwychwstanie: nadzieja życia wiecznego”

2. „Ciało Zmartwychwstałego: jak będzie wyglądać?”

1. Hioba 19:25-27 – Wiem bowiem, że mój Odkupiciel żyje i na końcu stanie na ziemi. A gdy moja skóra zostanie w ten sposób zniszczona, jeszcze w moim ciele zobaczę Boga, którego zobaczę na własne oczy, i moje oczy będą patrzeć, a nie ktoś inny. Serce słabnie we mnie!

2. 1 Piotra 1:3-5 - Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa! On według swego wielkiego miłosierdzia sprawił, że odrodziliśmy się na nowo do żywej nadziei przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa z martwych do dziedzictwa niezniszczalnego, nieskalanego i niewiędnącego, zachowanego w niebie dla was, którzy mocą Bożą są strzeżeni przez wiarę ku zbawieniu, które ma się objawić w czasach ostatecznych.

1 Koryntian 15:36 Głupcze, to, co siejesz, nie ożywia się, chyba że umrze.

Przejście Śmierć jest konieczna, aby coś mogło zostać przywrócone do życia.

1. Potęga śmierci: jak śmierć wnosi życie

2. Konieczność poświęcenia: z czego musimy zrezygnować, aby zyskać

1. Jana 12:24 - Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Jeśli ziarno pszenicy nie wpadnie w ziemię i nie obumrze, zostaje samo, ale jeśli obumrze, przynosi plon obfity.

2. Rzymian 6:4-5 - Dlatego wraz z nim jesteśmy pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, tak i my powinniśmy postępować w nowości życia. Bo jeśli wrośliśmy w podobieństwo jego śmierci, wrośniemy także w podobieństwo jego zmartwychwstania.

1 Koryntian 15:37 A to, co siejesz, nie siejesz tego ciała, które ma powstać, ale gołe ziarno, może będzie pszenica lub inne ziarno:

Zasianie ziarna nie skutkuje natychmiastowym zbiorem, ale ostatecznie wyrośnie na to, w czym zostało zasiane.

1. Cud wzrostu: zrozumienie, jak działa Boże stworzenie

2. Zasiew nasion wiary: czerpanie korzyści z Bożej miłości

1. Galacjan 6:7-8 - Nie dajcie się zwieść: Bóg nie daje się naśmiewać, bo co kto posieje, to i żąć będzie. 8 Kto bowiem sieje dla własnego ciała, z ciała będzie żnił zepsucie, a kto sieje dla Ducha, z Ducha będzie zbierał życie wieczne.

2. Jakuba 1:17-18 – Każdy dobry dar i każdy doskonały dar pochodzi z góry i zstępuje od Ojca świateł, u którego nie ma zmiany ani cienia zmiany. 18 Z własnej woli wyprowadził nas na świat przez słowo prawdy, abyśmy byli jakby pierwocinami Jego stworzeń.

1 Koryntian 15:38 Ale Bóg daje mu ciało, jakie mu się podoba, a każdemu nasieniu jego własne ciało.

Bóg daje każdemu nasieniu wyjątkowe ciało, aby wypełniło swój cel, tak jak nakazał.

1. Moc Bożego planu: zrozumienie naszego celu poprzez Jego stworzenie

2. Piękno Bożego stworzenia: docenianie różnorodności Jego stworzeń

1. Psalm 139:14 – Będę Cię chwalił; bo jestem stworzony w sposób straszny i cudowny.

Przedziwne są dzieła Twoje; i o tym dobrze wie moja dusza.

2. Księga Rodzaju 1:11-13 – Potem rzekł Bóg: „Niech ziemia zarośnie roślinność, rośliny wydające nasienie i drzewa owocowe, rodzące na ziemi owoce według swego rodzaju, które mają w sobie nasienie”; i tak było. Ziemia wydała roślinność, rośliny dające nasienie według swego rodzaju i drzewa rodzące owoc zawierający nasienie, według swego rodzaju; i widział Bóg, że było dobre. Nastał wieczór i poranek, dzień trzeci.

1 Koryntian 15:39 Nie każde ciało jest tym samym ciałem, ale inne jest ciało ludzkie, inne zwierzęce, inne ryb, a inne ptaków.

Paweł podkreśla różnorodność stworzenia, zauważając, że istnieje różnorodność ciał wśród ludzi, zwierząt, ryb i ptaków.

1. Cudowna różnorodność Boga: zrozumienie różnorodności stworzenia

2. Wyjątkowość każdego życia: celebrowanie odrębności człowieka, bestii, ryby i ptaka

1. Księga Rodzaju 1:21-25 – Bóg stwarza ptaki, ryby i zwierzęta

2. Psalm 104:24-30 – Chwalmy Boga za zwierzęta, które stworzył

1 Koryntian 15:40 Są też ciała niebieskie i ciała ziemskie, ale inna jest chwała niebieskich, a inna chwała ziemskich.

Paweł wyjaśnia, że istnieje różnica w chwale ciał niebieskich i ziemskich.

1. Chwała nieba: co to znaczy i jak jej szukać

2. Odnajdywanie sensu w różnicach tego świata

1. Mateusza 6:19-21 – „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mole i robactwo niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną. Gromadźcie sobie jednak skarby w niebie, gdzie mole i robactwo nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.”

2. Jakuba 4:13-15 – „Słuchajcie teraz wy, którzy mówicie: «Dziś lub jutro udamy się do tego czy tamtego miasta, spędzimy tam rok, załatwimy interesy i zarobimy pieniądze».

Nawet nie wiesz, co stanie się jutro. Czym jest Twoje życie? Jesteś mgłą, która pojawia się na chwilę, a potem znika. Zamiast tego powinieneś powiedzieć: „Jeśli taka jest wola Pana, będziemy żyć i robić to czy tamto”.

1 Koryntian 15:41 Inna jest chwała słońca, inna chwała księżyca i inna chwała gwiazd, gdyż jedna gwiazda różni się od drugiej gwiazdą chwałą.

Chwała słońca, księżyca i gwiazd jest wyjątkowa i różnorodna.

1. Docenianie piękna stworzenia

2. Celebrowanie naszych różnic

1. Psalm 19:1-2 - Niebiosa głoszą chwałę Boga; niebiosa głoszą dzieło jego rąk. Dzień po dniu wygłaszają mowę; noc po nocy odkrywają wiedzę.

2. Jakuba 1:17 - Każdy dobry i doskonały dar pochodzi z góry, zstępuje od Ojca świateł niebieskich, który nie zmienia się jak ruchome cienie.

1 Koryntian 15:42 Podobnie jest ze zmartwychwstaniem. Jest zasiane zepsuciem; powstaje w nieskazitelności:

Przejście Zmartwychwstanie jest jak ziarno zasiane w zepsuciu, a następnie wzbudzone w nieskazitelności.

1. Nasze zmartwychwstanie: nadzieja nieskazitelności

2. Moc zmartwychwstania: życie ze śmierci

1. 1 Piotra 1:3-5 – Chwaląc Boga za nadzieję zmartwychwstania

2. Jana 11:25-26 - Jezus głoszący władzę zmartwychwstania nad śmiercią

1 Koryntian 15:43 Zasiewa się je bezczelnie; powstaje w chwale, zasiewa się w słabości; jest podniesiony w mocy:

Ten fragment wyjaśnia, że to, co zasiane jest w hańbie i słabości, może zostać wzbudzone w chwale i mocy.

1. Moc odkupienia: jak Bóg może przekształcić nasze słabości w mocne strony

2. Niezawodna miłość Boga: jak Jego miłosierdzie przemienia nasze życie

1. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie”.

2. Izajasz 40:31 – „Lecz ci, którzy pokładają nadzieję w Panu, odnowią swoje siły. Wzbiją się na skrzydłach jak orły, będą biec i nie znużą się, będą chodzić i nie ustawać”.

1 Koryntian 15:44 Wsiewa się ciało naturalne; powstaje duchowe ciało. Istnieje ciało naturalne i ciało duchowe.

Fragment ten mówi o przemianie ciała ludzkiego z naturalnego w duchowe.

1. Nasze ciała są świątynią Ducha i mogą zostać przemienione przez wiarę w Chrystusa.

2. Moc zmartwychwstania przynosi wierzącemu nowe życie.

1. Rzymian 8:11 - A jeśli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, który wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.

2. 2 Koryntian 5:17 - Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare rzeczy przeminęły; oto wszystko stało się nowe.

1 Koryntian 15:45 Tak też jest napisane: Stał się pierwszy człowiek, Adam, duszą żyjącą; ostatni Adam stał się duchem ożywiającym.

Biblia stwierdza, że pierwszy człowiek, Adam, został stworzony duszą żyjącą, a ostatni Adam duchem ożywiającym.

1. Różnica między Adamem a Jezusem: jak pierwszy i ostatni Adam symbolizują grzech i zbawienie

2. Ożywienie Duchem: doświadczenie życiodajnej mocy Jezusa

1. Rzymian 5:12-19 – Konsekwencje grzechu Adama i dar usprawiedliwienia przez Jezusa

2. Efezjan 2:1-10 – Moc łaski Bożej w przywracaniu zmarłych grzeszników do życia w Chrystusie

1 Koryntian 15:46 Jednakże nie było to najpierw duchowe, ale to, co naturalne; a potem to, co duchowe.

Na pierwszym miejscu jest to, co naturalne, potem to, co duchowe.

1. Priorytet natury: zrozumienie naszego miejsca w stworzeniu

2. Współzależność natury i duchowości: odkrywanie naszej drogi do świętości

1. Mateusza 6:33 - Szukajcie najpierw jego królestwa i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane.

2. Psalm 19:1-2 - Niebiosa głoszą chwałę Boga; niebiosa głoszą dzieło jego rąk. Dzień po dniu wygłaszają mowę; noc po nocy odkrywają wiedzę.

1 Koryntian 15:47 Pierwszy człowiek jest z ziemi, ziemski; drugi człowiek to Pan z nieba.

Werset ten mówi o dwóch ludziach: pierwszy człowiek jest z ziemi, a drugi człowiek to Pan z nieba.

1. Różnica pomiędzy ziemskim i niebiańskim sposobem myślenia

2. Życie jako obywatel nieba

1. Filipian 3:20-21 – „Ale nasza ojczyzna jest w niebie i stamtąd oczekujemy Zbawiciela, Pana Jezusa Chrystusa, który przemieni pokorne ciało nasze na podobne do swego uwielbionego ciała, mocą, która go również uzdolnia aby wszystko sobie podporządkować.”

2. Rzymian 12:2 – „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

1 Koryntian 15:48 Jaki jest ziemski, tacy i ziemscy, a jaki jest niebieski, tacy i niebiańscy.

To, co ziemskie i niebiańskie, jest różne, a cechy każdego z nich odzwierciedlają się w tych, którzy je zamieszkują.

1: Musimy odrzucić wartości ziemskie i starać się ucieleśnić wartości niebiańskie.

2: Aby upodobnić się do Boga, musimy wznieść się ponad nasze ziemskie pragnienia.

1: Mateusza 6:33 - Szukajcie jednak najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego; i to wszystko będzie wam dodane.

2: Rzymian 12:2 - A nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu swego, abyście mogli poznać, jaka jest wola Boża dobra, miła i doskonała.

1 Koryntian 15:49 A tak jak nosiliśmy obraz ziemski, tak też będziemy nosić obraz niebiański.

Przejście Będziemy nosić obraz tego, co niebiańskie, tak jak nosiliśmy obraz tego, co ziemskie.

1. „Obraz nieba: stawanie się bardziej podobnym do Chrystusa”

2. „Życie w świetle obrazu niebieskiego”

1. Efezjan 4:17-24 – Zrzuć starego człowieka i przyoblecz się w nowego

2. Rzymian 8:28-29 – Bóg współdziała we wszystkim dla dobra tych, którzy Go miłują i według Jego postanowienia powołani są

1 Koryntian 15:50 To zaś mówię, bracia, że ciało i krew nie mogą odziedziczyć królestwa Bożego; ani zepsucie nie dziedziczy nieskazitelności.

Królestwa Bożego nie można odziedziczyć przez ciało i krew, ani skażenie nie może odziedziczyć nieskazitelności.

1. Aby odziedziczyć królestwo Boże, musimy polegać na wierze, a nie na rzeczach fizycznych

2. Zepsuci nie zostaną wpuszczeni do królestwa Bożego

1. Rzymian 8:17 – A jeśli dzieci, to i dziedzice; dziedzice Boga i współdziedzice Chrystusa; jeśli tak, abyśmy cierpieli razem z nim, abyśmy także razem mogli zostać uwielbieni.

2. Łk 18:29-30 - I rzekł do nich: Zaprawdę powiadam wam: Nie ma nikogo, kto by opuścił dom albo rodziców, albo braci, albo żonę, albo dzieci dla królestwa Bożego, który nie otrzymają o wiele więcej w obecnym czasie i w przyszłym świecie życia wiecznego.

1 Koryntian 15:51 Oto objawiam wam tajemnicę; Nie wszyscy zaśniemy, ale wszyscy będziemy przemienieni,

Przejście Nie wszyscy ludzie umrą, ale wszyscy doświadczą przemiany.

1. Zrozumienie tajemnicy przemiany

2. Przyjęcie obietnicy zmiany

1. Rzymian 8:28-29 Wiemy też, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy Go miłują i którzy zostali powołani według Jego postanowienia.

2. Izajasz 43:18-19 „Zapomnij o tym, co było dawniej, nie rozpamiętuj przeszłości. Oto czynię coś nowego! Teraz wyrasta, czy tego nie dostrzegacie? Toruję drogę na pustyni i strumienie na pustkowiu.”

1 Koryntian 15:52 W jednej chwili, w mgnieniu oka, na dźwięk ostatniej trąby, bo zabrzmi trąba i umarli powstaną niezniszczalni, a my zostaniemy przemienieni.

Na dźwięk ostatniej trąby umarli zostaną wskrzeszeni niezniszczalni, a my w jednej chwili zostaniemy przemienieni.

1. Moc zmartwychwstania 2. Koniec czasu

1. Rzymian 8:11 - A jeśli Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, zamieszka w was, to Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, ożywi także wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka. 2. 1 Tesaloniczan 4:16-17 - Albowiem sam Pan zstąpi z nieba na hasło i na głos archanioła, i na trąbę Bożą, a zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi. Potem my, którzy pozostaniemy przy życiu i pozostaniemy razem z nimi porwani w obłokach, na spotkanie Pana w powietrzu, i tak zawsze będziemy z Panem.

1 Koryntian 15:53 To, co zniszczalne, musi przyoblec się w nieskazitelność, a to, co śmiertelne, musi przyoblec się w nieśmiertelność.

To, co zniszczalne, musi stać się niezniszczalne, a to, co śmiertelne, musi stać się nieśmiertelne.

1. Nadzieja życia wiecznego: jak pokonać śmierć

2. Moc zmartwychwstania: przemiana naszych śmiertelnych ciał

1. Rzymian 6:5-11 – Moc przemienionego życia dzięki zmartwychwstaniu Jezusa.

2. 1 Piotra 1:3-9 – Nadzieja życia wiecznego dzięki zmartwychwstaniu Jezusa.

1 Koryntian 15:54 Gdy więc to, co zniszczalne, przyodzieje się w nieskażoność, a ten śmiertelnik przyoblecze się w nieśmiertelność, wówczas spełni się napisane powiedzenie: Zwycięstwo pochłonie śmierć.

To, co zniszczalne i śmiertelne, zostanie zastąpione nieskażeniem i nieśmiertelnością, a Śmierć zostanie pokonana.

1: Zwycięstwo w Chrystusie – Bez względu na to, z czym przyjdzie nam się zmierzyć w życiu, Chrystus odniósł już ostateczne zwycięstwo nad śmiercią.

2: Moc wiary – Dzięki wierze w Boga możemy mieć pewność, że nawet gdy nadejdzie śmierć, mamy obietnicę zmartwychwstania i życia wiecznego.

1: Izajasz 25:8 W zwycięstwie połknie śmierć; a Pan BÓG otrze łzy z każdego oblicza; i usunie naganę swego ludu ze całej ziemi, bo Pan to powiedział.

2:1 Koryntian 15:26 Ostatnim wrogiem, który zostanie zniszczony, jest śmierć.

1 Koryntian 15:55 O śmierci, gdzie jest twoje żądło? O grobie, gdzie jest twoje zwycięstwo?

Fragment Paweł kwestionuje moc śmierci i zwycięstwo grobu.

1: „Zwycięstwo życia: przezwyciężenie śmierci”

2: „Siła naszej nadziei: nie w grobie”

1: Izajasz 25:8 – Połknie śmierć na zawsze; a Pan Bóg otrze łzy z każdego oblicza.

2: Objawienie 1:18 - Ja jestem tym, który żyje, a umarłem; i oto żyję na wieki, Amen; i macie klucze piekła i śmierci.

1 Koryntian 15:56 Żądłem śmierci jest grzech; a siłą grzechu jest prawo.

Śmierć jest spowodowana grzechem, a prawo daje grzechowi siłę.

1. Konsekwencją grzechu jest śmierć

2. Siła prawa

1. Rzymian 6:23 - Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Jakuba 2:8-13 - Jeśli bowiem wypełnisz królewskie prawo zgodnie z Pismem: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego, dobrze czynisz. Jeśli jednak okazujecie stronniczość, popełniacie grzech i przez prawo jesteście skazani za przestępców. Kto bowiem przestrzega całego Prawa, a przechyla się w jednym, ponosi odpowiedzialność za całość. Bo Ten, który powiedział: „Nie cudzołóż”, powiedział także: „Nie zabijaj”. Jeśli nie cudzołożysz, ale dopuszczasz się morderstwa, jesteś przestępcą prawa. Mówcie i postępujcie tak, jak ci, którzy mają być sądzeni na mocy prawa wolności. Bo sąd bez miłosierdzia jest dla tego, kto nie okazał miłosierdzia. Miłosierdzie zwycięża nad sądem.

1 Koryntian 15:57 Ale niech będą dzięki Bogu, który daje nam zwycięstwo przez naszego Pana Jezusa Chrystusa.

W 1 Koryntian 15:57 Paweł dziękuje Bogu za zapewnienie zwycięstwa przez Jezusa Chrystusa.

1. „Zwycięstwo przez Jezusa Chrystusa”

2. „Dziękowanie Bogu”

1. Filipian 4:13 - Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.

2. Psalm 118:14 - Pan jest moją siłą i moją piosenką; stał się moim zbawieniem.

1 Koryntian 15:58 Dlatego, bracia moi umiłowani, bądźcie niezachwiani, niewzruszeni, zawsze obfitujący w dzieło Pańskie, wiedząc, że wasz trud nie jest daremny w Panu.

Wierzący powinni pozostać niezłomni i zaangażowani w służbę Panu, gdyż ich wysiłki nie poszły na marne.

1. Obfita wiara: droga do niezachwianego zaangażowania

2. Niezachwiana służba: owoce wiernej pracy

1. Hebrajczyków 10:23-24 – Trzymajmy się mocno wyznania naszej wiary i nie wahajmy się; (bo wierny jest ten, który obiecał;) i miejmy na uwadze siebie nawzajem, aby pobudzać się do miłości i dobrych uczynków.

2. Jakuba 1:22-25 – Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który w zwierciadle widzi swoje naturalne oblicze: bo patrzy na siebie i odchodzi, i natychmiast zapomina, jakim był człowiekiem. Kto jednak wejrzy w doskonałe prawo wolności i w nim pozostanie, nie będąc słuchaczem, który zapomina, ale wykonawcą dzieła, ten człowiek będzie błogosławiony w swym uczynku.

1 Koryntian 16 to szesnasty i ostatni rozdział Pierwszego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł udziela różnych wskazówek i pozdrowień wierzącym w Koryncie.

Akapit pierwszy: Paweł poucza wierzących w Koryncie, jak zbierać specjalną ofiarę dla świętych w Jerozolimie. Radzi im, aby co tydzień odkładali część swoich dochodów stosownie do swojego zamożności, aby nie było potrzeby zbierania datków w ostatniej chwili, kiedy on przybędzie (1 Koryntian 16:1-3). Paweł wyraża chęć towarzyszenia przedstawicielom Koryntu w przekazywaniu tego hojnego daru, gdyż planuje ich odwiedzić po przejściu przez Macedonię (1 Koryntian 16:4-6).

Akapit 2: Paweł omawia swoje plany podróży i wyraża zamiar pozostania w Efezie aż do Pięćdziesiątnicy, ponieważ otworzyła się tam możliwość skutecznej posługi (1 Koryntian 16:8-9). Namawia wierzących w Koryncie, aby byli czujni, wytrwali w wierze, postępowali jak mężczyźni i byli silni (1 Koryntian 16:13). Zachęca ich, aby wszystko robili z miłością.

Akapit 3: Rozdział kończy się osobistymi pozdrowieniami i instrukcjami. Paweł pochwala Stephanasa, Fortunata i Achaika za ich wierną służbę i zachęca Kościół w Koryncie, aby chętnie poddawał się takim przywódcom (1 Koryntian 16:15-18). Przesyła pozdrowienia z kościołów w Azji wraz z Akwilą i Pryscyllą. Na koniec podkreśla, że jego miłość jest ze wszystkimi, którzy są w Chrystusie Jezusie (1 Koryntian 16:19-24).

Podsumowując, rozdział szesnasty Pierwszego Listu do Koryntian zawiera różne praktyczne instrukcje i pozdrowienia od Pawła. Doradza w zakresie zbierania ofiar na świętych Jerozolimy i udziela wskazówek w zakresie jej zbierania. Dzieli się swoimi planami podróży, jednocześnie zachęcając wierzących w Koryncie, aby pozostali niezachwiani w wierze. Rozdział kończy się osobistymi pochwałami, pozdrowieniami z innych kościołów i końcowym wyrazem miłości Pawła do wszystkich, którzy są w Chrystusie Jezusie. Rozdział ten służy jako końcowe wezwanie, podkreślające znaczenie spraw praktycznych, jedności w gronie wierzących i wyrażające przywiązanie Pawła do kościoła w Koryncie.

1 Koryntian 16:1 A jeśli chodzi o zbiórkę na świętych, tak i wy, jak dałem rozkaz kościołom w Galacji.

Paweł poleca Kościołowi w Koryncie, aby przyczyniał się do zbiórki na rzecz świętych, postępując zgodnie z tą samą instrukcją, jaką dał kościołom w Galacji.

1. Siła dawania: jak dawanie innym może coś zmienić

2. Kim są święci? Badanie, co to znaczy być świętym

1. Dzieje Apostolskie 20:35 – „We wszystkim pokazałem wam, że tak pracując, trzeba pomagać słabym i pamiętać o słowach Pana Jezusa, który sam powiedział: „Więcej szczęścia jest w dawaniu niż w odbierać.'"

2. Galacjan 6:10 – „Tak więc, jeśli mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim, a zwłaszcza domownikom wiary”.

1 Koryntian 16:2 Niech pierwszego dnia tygodnia każdy z was złoży przy nim zapasy, tak jak mu Bóg poszczęściło, aby nie było żadnych zgromadzeń, kiedy przyjdę.

Werset ten zachęca chrześcijan, aby odkładali część tego, co zarobią w niedzielę, na rzecz kościoła, aby uniknąć konieczności zbierania funduszy po przybyciu Pawła.

1: Bóg pobłogosławił nas zdolnością do pracy, więc wykorzystajmy ją, aby wnieść swój wkład w Jego Kościół.

2: Hojność w dawaniu jest oznaką prawdziwego uczniostwa.

1: Łk 6:38 – „Dawajcie, a będzie wam dane; miarę dobrą, natłoczoną, utrzęsioną i opływającą, ludzie będą dawać w zanadrze wasze. Bo taką miarą, jaką mierzycie, będzie znów być ci mierzony.”

2:2 Koryntian 9:7 – „Każdy według swego postanowienia w sercu swoim, niech więc daje, nie z niechęcią lub z konieczności, gdyż Bóg miłuje dawcę ochotnego”.

1 Koryntian 16:3 A kiedy przyjdę, kogokolwiek uznacie w swoich listach, poślę ich, aby przynieśli waszą hojność do Jerozolimy.

Paweł nalega, aby Koryntianie wysłali do Jerozolimy delegata z wkładem finansowym.

1. Znaczenie datków finansowych na dzieło Boże.

2. Obowiązek Kościoła za troskę o potrzeby innych.

1. 2 Koryntian 9:7 – „Każdy według swego postanowienia w swoim sercu, niech więc daje, nie z niechęcią lub z konieczności, gdyż Bóg miłuje dawcę ochotnego”.

2. Dzieje Apostolskie 2:44-45 – „I wszyscy, którzy uwierzyli, byli razem i wszystko mieli wspólne; sprzedawali swoje posiadłości i dobra i rozdzielali je wszystkim ludziom według potrzeby”.

1 Koryntian 16:4 A jeśli się okaże, że i ja pójdę, oni pójdą ze mną.

Fragment Paweł mówi Koryntianom, że jeśli uzna za stosowne, aby gdzieś poszedł, powinni mu towarzyszyć.

1. Bóg wzywa nas, abyśmy byli z Nim w Jego dziele

2. Wspólna służba dla Królestwa Bożego

1. Izajasz 58:12 - A ci, którzy z ciebie będą, odbudują stare pustkowia: położysz podwaliny wielu pokoleń; i będziesz nazywany Naprawiaczem wyłomów, Odnowicielem ścieżek do zamieszkania.

2. Mateusza 25:34-36 - Wtedy powie król do nich po swojej prawicy: Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, odziedziczcie królestwo przygotowane dla was od założenia świata. Byłem bowiem głodny, a wy daliście mi jeść: byłem spragniony, a daliście mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście mnie:

1 Koryntian 16:5 Teraz przyjdę do was, gdy będę przechodził przez Macedonię, bo przechodzę przez Macedonię.

Paweł w drodze do Koryntian planuje przejść przez Macedonię.

1. Wytrwaj w obliczu przeciwności: podróż Pawła do Koryntian

2. Wartość celów i planów: podróż Pawła do Koryntian

1. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie”.

2. Rzymian 8:37 – „Nie, w tym wszystkim jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował”.

1 Koryntian 16:6 I być może zostanę z wami przez zimę, abyście mnie zabierali w podróż, dokądkolwiek pójdę.

Paweł rozważa pozostanie u Koryntian na zimę i muszą zapewnić mu transport do następnego celu.

1. Bóg wzywa nas do gościnności i hojności, także wobec tych, których nie znamy.

2. Musimy chcieć służyć innym, nawet jeśli wymaga to poświęceń z naszej strony.

1. Hebrajczyków 13:2 – „Nie zaniedbujcie okazywania gościnności obcym, bo w ten sposób niektórzy nieświadomie gościli aniołów”.

2. Mateusza 10:42 – „A kto poda kubek zimnej wody jednemu z tych najmniejszych, ponieważ jest uczniem, zaprawdę, powiadam wam, nie utraci swojej nagrody”.

1 Koryntian 16:7 Bo teraz w drodze was nie zobaczę; ufam jednak, że pozostanę u was przez jakiś czas, jeśli Pan pozwoli.

Paweł wyraża pragnienie odwiedzenia Koryntian, ale przyznaje, że ostatecznie zależy to od Boga.

1. Bóg sprawuje kontrolę. Rozważanie poddania się Pawła Panu w 1 Koryntian 16:7.

2. Wola Boża i nasze plany: jak właściwie zintegrować nasze marzenia z Bożą Opatrznością.

1. Jakuba 4:15 – Zamiast tego powinniście powiedzieć: „Jeśli Pan zechce, będziemy żyć i robić to czy tamto”.

2. Przysłów 16:9 - Serce człowieka planuje swoją drogę, ale Pan utwierdza jego kroki.

1 Koryntian 16:8 Ale w Efezie pozostanę aż do Pięćdziesiątnicy.

Paweł planuje pozostać w Efezie aż do Pięćdziesiątnicy: 2

1. Znaczenie trwania w woli Bożej bez względu na cenę.

2. Znaczenie wytrwałości i cierpliwości w służbie Bogu.

1. Rzymian 8:25 – „Jeśli jednak pokładamy nadzieję w tym, czego jeszcze nie mamy, cierpliwie czekamy”.

2. Jakuba 1:2-3 – „Uważajcie to za czystą radość, bracia moi, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość”.

1 Koryntian 16:9 Bo otwarte są przede mną wielkie i skuteczne drzwi, a jest wielu przeciwników.

Paweł w swojej misji napotyka wiele przeszkód, ale otworzyła się przed nim wielka szansa.

1. „Naciśnij dalej pomimo przeciwności losu”

2. „Siła pozytywnego nastawienia”

1. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie”.

2. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo Ja jestem z tobą: nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem: wzmocnię cię, tak, pomogę ci, tak, podeprę cię prawą ręką mojej sprawiedliwości.”

1 Koryntian 16:10 A jeśli Tymoteusz przyjdzie, uważajcie, aby był z wami bez lęku, gdyż wykonuje dzieło Pańskie, podobnie jak i ja.

Paweł zachęca Koryntian, aby powitali Tymoteusza, który pracuje dla Pana, tak jak Paweł.

1. Moc akceptacji: witanie innych w służbie Pana

2. Uwolnić moc pracy dla Pana

1. Hebrajczyków 13:2 Nie zaniedbujcie okazywania gościnności obcym, gdyż w ten sposób niektórzy, nie wiedząc o tym, gościli aniołów.

2. Kolosan 3:23 Cokolwiek czynicie, pracujcie nad tym całym sercem, jakbyście pracowali dla Pana, a nie dla ludzkich mistrzów.

1 Koryntian 16:11 Niech więc nikt nim nie pogardzi, ale wyprowadźcie go w pokoju, aby do mnie przyszedł, bo szukam go z braćmi.

Paweł zachęca Kościół, aby powitał Tymoteusza po jego przybyciu i traktował go z szacunkiem.

1 – Jak interakcje pełne szacunku budują silne społeczności

2. Znaczenie witania innych

1 – Galacjan 6:10: „A zatem, jeśli tylko mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim, a zwłaszcza domownikom wiary”.

2 - Efezjan 4:32: „Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył w Chrystusie”.

1 Koryntian 16:12 Co do naszego brata Apollosa, bardzo go pragnąłem, aby przyszedł do was z braćmi, ale jego wola w tym czasie wcale nie była spełniona; ale przyjdzie, kiedy będzie miał dogodny czas.

Paweł pragnął, aby Apollos przyszedł do kościoła z innymi braćmi, lecz Apollos zdecydował się przyjść później.

1. Boże plany wobec nas nie zawsze pokrywają się z naszymi

2. Boży czas jest doskonały

1. Przysłów 16:9 – Możemy snuć plany, ale Pan decyduje o naszych krokach.

2. Jeremiasz 29:11 - Znam bowiem plany, jakie mam wobec was, wyrocznia Pana, plany, aby wam się powodziło, a nie wyrządzajcie wam krzywdy, plany, aby dać wam nadzieję i przyszłość.

1 Koryntian 16:13 Czuwajcie, trwajcie w wierze, porzućcie jak ludzie, bądźcie silni.

Paweł zachęca Koryntian, aby pozostali czujni i niezachwiani w wierze, a także aby byli odważni i silni.

1. Bądź odważny: trwaj mocno w swojej wierze

2. Przezwyciężyć strach i zwątpienie mocą w Panu

1. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

2. Efezjan 6:10-18 – Wreszcie bądźcie silni w Panu i Jego potężnej mocy. Załóżcie pełną zbroję Bożą, abyście mogli przeciwstawić się planom diabła.

1 Koryntian 16:14 Niech wszystkie wasze sprawy dzieją się z miłością.

Paweł napomina Koryntian, aby we wszystkich swoich działaniach postępowali z miłością i miłosierdziem.

1. Miłość jest największym przykazaniem – 1 Koryntian 16:14

2. Czyń wszystko z miłością - 1 Koryntian 16:14

1. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Galacjan 5:13-14 – Wy bowiem powołani zostaliście do wolności, bracia. Tylko nie wykorzystujcie swojej wolności jako okazji dla ciała, ale przez miłość służcie sobie nawzajem. Całe prawo bowiem wypełnia się w jednym słowie: „Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego”.

1 Koryntian 16:15 Proszę was, bracia, (znacie dom Stefana, że jest to pierwocina Achai i że uzależnili się od posługi świętych)

Paweł zachęca Koryntian, aby uznawali i szanowali posługę domu Stefana.

1. Znaczenie szanowania osób oddanych służbie

2. Rozpoznawanie i docenianie służby w naszym życiu

1. Kolosan 3:23-24 - I cokolwiek czynicie, z serca czyńcie jak dla Pana, a nie dla ludzi; Wiedząc, że od Pana otrzymacie zapłatę dziedzictwa, bo służycie Panu Chrystusowi.

2. Hebrajczyków 13:7 - Pamiętajcie o tych, którzy mają nad wami władzę, którzy powiedzieli wam słowo Boże, których wiara podąża, biorąc pod uwagę koniec ich rozmowy.

1 Koryntian 16:16 Abyście byli poddani takim i każdemu, kto z nami pomaga i pracuje.

Paweł zachęca Koryntian, aby poddali się tym, którzy im pomagają i współpracują.

1. Znaczenie podporządkowania się tym, którzy z nami pracują.

2. Docenianie znaczenia pracy i ciężkiej pracy.

1. Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z was dba nie tylko o swój własny interes, ale także o dobro innych”.

2. Efezjan 6:5-8 – „Niewolnicy, bądźcie posłuszni swoim ziemskim panom z bojaźnią i drżeniem, ze szczerym sercem, jak Chrystusowi, nie przez służbę na oko, aby się ludziom podobać, ale jako słudzy Chrystusa pełniąc z serca wolę Bożą, z dobrą wolą pełniąc służbę Panu, a nie ludziom, wiedząc, że cokolwiek dobrego ktoś uczyni, otrzyma to z powrotem od Pana, czy to niewolnik, czy wolny”.

1 Koryntian 16:17 Cieszę się z przybycia Stefanasa, Fortunata i Achaika; tego, czego wam brakowało, uzupełnili.

Paweł chwali obecność Stefanasa, Fortunata i Achaika za ich cenny wkład w Kościół w Koryncie.

1. Siła jedności: wkład Stefanasa, Fortunata i Achaika

2. Znaczenie społeczności: wspólna praca nad budowaniem królestwa

1. Filipian 2:3-4 – Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z Was dba nie

tylko o swój własny interes, ale także o dobro innych.

2. Przysłów 18:24 - Człowiek mający wielu towarzyszy może popaść w ruinę, ale jest przyjaciel, który jest bliższy niż brat.

1 Koryntian 16:18 Albowiem pokrzepili ducha mojego i waszego; dlatego uznajcie takich, którzy są.

Paweł zachęca Koryntian, aby rozpoznali tych, którzy służyli im duchowo, i docenili ich wysiłki.

1. Uznawanie duchowych przywódców w naszym życiu

2. Znaczenie doceniania i wdzięczności

1. Hebrajczyków 13:17 – Bądźcie posłuszni swoim przywódcom i bądźcie im poddani, gdyż oni czuwają nad waszymi duszami, jako ci, którzy będą musieli zdać sprawę.

2. Dzieje Apostolskie 20:28-32 - Pilnie strzeżcie siebie i całej trzody, w której Duch Święty ustanowił was nadzorcami, abyście opiekowali się Kościołem Bożym, który On nabył własną krwią.

1 Koryntian 16:19 Pozdrawiają was kościoły Azji. Akwila i Pryscylla pozdrawiają was serdecznie w Panu wraz z kościołem, który jest w ich domu.

Paweł przesyła pozdrowienia od kościołów w Azji, a także od Akwili i Pryscylli, którzy mają w domu kościół.

1. Znaczenie wspólnoty: analiza pozdrowień Pawła z Kościołów Azji

2. Akwila i Pryscylla: wzory gościnności i wierności

1. Rzymian 16:3-5 - Pozdrówcie Pryscyllę i Akwilę, moich współpracowników w Chrystusie Jezusie, którzy nadstawiali kark za moje życie, którym nie tylko ja dziękuję, ale także wszystkie kościoły pogańskie.

2. Dzieje Apostolskie 2:42-47 - I trwali w nauce apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i modlitwach. I strach ogarnął każdą duszę, a przez apostołów działo się wiele

cudów i znaków. A wszyscy wierzący byli razem i wszystko mieli wspólne.

1 Koryntian 16:20 Pozdrawiają was wszyscy bracia. Pozdrówcie się wzajemnie świętym pocałunkiem.

Paweł zachęca Koryntian, aby pozdrawiali się świętym pocałunkiem, ale także przesyła im pozdrowienia.

1. Moc pocałunku: odkrycie znaczenia wzajemnego powitania świętym pocałunkiem

2. Miłość, jedność i święty pocałunek: badanie zasad wspólnoty w 1 Koryntian 16:20

1. Rzymian 15:5-6 - Niech Bóg wytrwałości i zachęty sprawi, abyście żyli w zgodzie między sobą, w zgodzie z Chrystusem Jezusem, abyście razem jednym głosem chwalili Boga i Ojca naszego Pana Jezusa Chrystusa .

2. Hebrajczyków 13:1-2 – Kochajcie się wzajemnie jak bracia i siostry. Nie zapominajcie o okazywaniu gościnności obcym, gdyż w ten sposób niektórzy ludzie, nie wiedząc o tym, okazali gościnność aniołom.

1 Koryntian 16:21 Pozdrów mnie Pawłem własną ręką.

Paweł przesyła osobiste pozdrowienia na znak swojej troski i troski o Koryntian.

1) Siła więzi: jak pozdrowienie Pawła od Koryntian może nam dzisiaj pomóc we wzmocnieniu naszych więzi

2) Znaczenie troski: czego Paweł może nas nauczyć na temat oddania z pozdrowienia do Koryntian

1) Rzymian 16:16 – Pozdrówcie się świętym pocałunkiem.

2) 1 Jana 4:7 – Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, bo miłość jest z Boga.

1 Koryntian 16:22 Jeśli ktoś nie miłuje Pana Jezusa Chrystusa, niech będzie Anatema Maranatha.

Paweł zachęca chrześcijan, aby kochali Pana Jezusa Chrystusa i ostrzega przed brakiem miłości do Niego.

1. Miłość Jezusa: dlaczego jest to ważne.

2. Anathema Maranatha: ostrzeżenie przed nieposłuszeństwem.

1. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

2. Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadna moc, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie jest w stanie nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

1 Koryntian 16:23 Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa niech będzie z wami.

Przejście:

Paweł przesyła pozdrowienia Kościołowi w Koryncie, zachęcając go łaską Pana Jezusa Chrystusa.

Paweł przesyła pozdrowienie Kościołowi w Koryncie, życząc mu łaski Jezusa Chrystusa.

1. Moc łaski: odkrywanie miłości Jezusa Chrystusa

2. Bezwarunkowa łaska Boża: otrzymanie błogosławieństw Jezusa

1. Rzymian 5:20-21 – „A gdzie wzmógł się grzech, tam jeszcze bardziej rozmnożyła się łaska, aby jak grzech królował śmiercią, tak i łaska zapanowała przez sprawiedliwość, aby przynieść życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego”.

2. Efezjan 2:8-9 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest z was, lecz jest darem Bożym – nie z uczynków, aby się nikt nie mógł chlubić”.

1 Koryntian 16:24 Miłość moja niech będzie z wami wszystkimi w Chrystusie Jezusie. Amen.

Paweł przesyła swą miłość członkom Kościoła w Koryncie i potwierdza swoją wiarę w Jezusa Chrystusa.

1. Moc miłości: spojrzenie na to, co to znaczy kochać innych w Ciele Chrystusa

2. Miłość i jedność: rola miłości w jednoczeniu Kościoła

1. 1 Jana 4:7-8 – „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, ponieważ Bóg jest Miłość."

2. Efezjan 4:2-3 – „z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, chcąc zachować jedność Ducha w węźle pokoju”.

2 List do Koryntian 1 to pierwszy rozdział Drugiego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł zwraca się do wierzących w Koryncie i dzieli się swoimi osobistymi doświadczeniami cierpienia i pocieszenia, podkreślając wierność Boga w czasach ucisku.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od wyrażenia wdzięczności Bogu za Jego pocieszenie i zachętę w chwilach ucisku. Przyznaje, że on i jego towarzysze musieli stawić czoła trudnościom w Azji, które przekraczały ich siły (2 Koryntian 1:8). Jednakże świadczy, że Bóg zapewnił im boskie pocieszenie, aby mogli przetrwać i pokonać próby (2 Koryntian 1:9). Paweł podkreśla, że te doświadczenia dały mu głębsze zrozumienie cierpienia i obfitości Bożego pocieszenia w takich okolicznościach.

Akapit drugi: Paweł zapewnia wierzących w Koryncie, że tak jak on doświadczył Bożego pocieszenia w swoich własnych cierpieniach, tak i oni mogą znaleźć w Nim pocieszenie. Zachęca ich, stwierdzając, że ich cierpienia nie są daremne, ale raczej służą celowi. Wyjaśnia, że dzięki próbom będą mogli zapewnić prawdziwe pocieszenie innym, którzy przeżywają podobne trudności (2 Koryntian 1:4). Paweł potwierdza, że tak jak Chrystus cierpiał dla ludzkości, tak też wierzący mogą mieć udział w Jego cierpieniach, wiedząc, że także będą mieli udział w Jego pocieszeniu (2 Koryntian 1:5).

Akapit 3: Rozdział kończy się wyjaśnieniem zmiany planów podróży Pawła w związku z jego wizytą w Koryncie. Zapewnia ich, że nie podjął tej decyzji lekkomyślnie czy ze zmienności, ale raczej mając na uwadze ich dobro. Pragnął oszczędzić im potencjalnego smutku i ciężaru podczas swojej wizyty (2 Koryntian 1:23-24). Zamiast tego pisze ten list, aby poruszyć problemy w kościele przed przybyciem osobiście.

Podsumowując, rozdział pierwszy Drugiego Listu do Koryntian ukazuje osobiste doświadczenia Pawła związane z cierpieniem i boskim pocieszeniem. Wyraża wdzięczność

za wierność Boga w zapewnianiu pocieszenia w chwilach ucisku. Paweł zachęca wierzących w Koryncie, aby szukali ukojenia w pocieszeniu Bożym, zapewniając ich, że ich cierpienia służą celowi i pozwalają im nieść prawdziwe pocieszenie innym. Kończy rozdział wyjaśnieniem zmiany w planach podróży, podkreślając swoje pragnienie oszczędzenia Koryntianom wszelkiego potencjalnego ciężaru i poruszając w tym liście sprawy kościelne. W tym rozdziale podkreślono temat znajdowania siły i zachęty w Bogu w obliczu prób, podkreślając jednocześnie znaczenie oferowania wsparcia i empatii współwyznawcom borykającym się z trudnościami.

2 Koryntian 1:1 Paweł, z woli Bożej apostoł Jezusa Chrystusa, i Tymoteusz, brat nasz, do Kościoła Bożego, który jest w Koryncie, wraz ze wszystkimi świętymi, którzy są w całej Achai:

Paweł, apostoł Jezusa Chrystusa, i Tymoteusz piszą do Kościoła Bożego w Koryncie i do wszystkich świętych w Achai.

1. Moc Boża w działaniu

2. Siła Kościoła

1. Efezjan 5:19 – „Rozmawiajcie między sobą przez psalmy, hymny i pieśni duchowe, śpiewając i grając Panu w sercu swoim”

2. Rzymian 12:12 – „Radując się nadzieją, cierpliwi w ucisku, wytrwali w modlitwie”

2 Koryntian 1:2 Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i od Pana Jezusa Chrystusa.

Paweł przesyła do Koryntian pozdrowienia łaski i pokoju od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa.

1. Moc łaski i pokoju w naszym życiu

2. Boskie źródło łaski i pokoju

1. Efezjan 1:2 – „Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i od Pana Jezusa Chrystusa”.

2. Filipian 1:2 – „Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i od Pana Jezusa Chrystusa”.

2 Koryntian 1:3 Niech będzie błogosławiony Bóg, Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy;

Bóg jest chwalony za to, że jest Ojcem naszego Pana Jezusa Chrystusa, Ojcem miłosierdzia i Bogiem wszelkiej pociechy.

1. „Bóg jest naszym pocieszeniem w niespokojnych czasach”

2. „Bóg jest źródłem wszelkiego miłosierdzia”

1. Izajasz 40:1 – „Pocieszajcie, pocieszajcie mój lud, mówi wasz Bóg”.

2. Psalm 86:5 – „Bo Ty, Panie, jesteś dobry i gotowy przebaczać, i pełen miłosierdzia dla wszystkich, którzy Cię wzywają”.

2 Koryntian 1:4 Który nas pociesza we wszelkim naszym ucisku, abyśmy mogli pocieszać tych, którzy są w jakimkolwiek ucisku, pocieszeniem, którym sami jesteśmy pocieszeni przez Boga.

Bóg pociesza nas we wszystkich chwilach trudności, abyśmy mogli pocieszać innych w chwilach trudności.

1. Pocieszenie Pana w czasach ucisku

2. Wyciąganie ręki z miłością: pocieszanie innych w trudnych chwilach

1. Psalm 34:18 - Pan jest blisko złamanych na duchu i wybawia zdruzgotanych na duchu.

2. Izajasz 41:10 - Nie bójcie się, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci; Podtrzymam cię moją sprawiedliwą prawicą.

2 Koryntian 1:5 Jak bowiem obfitują w nas cierpienia Chrystusowe, tak obfite jest także nasze pocieszenie przez Chrystusa.

Obfituje w nas cierpienie w Chrystusie, ale także pocieszenie w Nim.

1. „Cierpienia i pocieszenia Chrystusa”

2. „Obfitość łaski w niespokojnych czasach”

1. Rzymian 8:18 – „Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić”.

2. Izajasz 43:2 – „Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą, a przez rzeki nie zaleją cię; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali .”

2 Koryntian 1:6 A czy doznajemy udręki, to dla waszej pociechy i zbawienia, co jest skuteczne w znoszeniu tych samych cierpień, które i my znosimy, czy też doznajemy pociechy, dla waszej pociechy i zbawienia.

Utrapienia i wygody życia mogą przynieść wierzącym zbawienie i pocieszenie.

1. Trwanie w cierpieniu w imię zbawienia

2. Pocieszenie oferowane dla zbawienia

1. Izajasz 61:1-2 – Duch Pana Boga nade mną; gdyż Pan mnie namaścił, abym głosił dobrą nowinę cichym; posłał mnie, abym opatrzył tych, którzy mają złamane serce, abym ogłosił jeńcom wyzwolenie, a związanym otwarcie więzienia;

2. Rzymian 8:28-29 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani. Kogo bowiem wiedział, tego też przeznaczył na to, by się upodobnili do obrazu Jego Syna, aby był pierworodnym między wielu braćmi.

2 Koryntian 1:7 A nasza nadzieja w was jest niezachwiana, wiedząc, że skoro jesteście uczestnikami cierpień, tak też będziecie i pocieszenia.

Paweł wyraża nadzieję, że Koryntianie będą mieli udział w pocieszeniach Chrystusa, tak jak uczestniczyli w Jego cierpieniach.

1. Siła nadziei w cierpieniu – jak mieć wiarę pośród bólu

2. Pocieszenie w cierpieniu - Jak znaleźć nadzieję i spokój w trudnych chwilach

1. Psalm 34:18-19 - Pan jest blisko tych, którzy mają złamane serce i wybawia zdruzgotanych na duchu.

2. Rzymian 8:18 - Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić.

2 Koryntian 1:8 Nie chcielibyśmy bowiem, bracia, abyście byli nieświadomi ucisku, który nas spotkał w Azji, że zostaliśmy przyciśnięci ponad miarę i ponad siły, tak że zwątpiliśmy w życie:

Paweł i jego towarzysze przeżyli w Azji wielką próbę, tak ekstremalną, że mieli wrażenie, że nie przeżyją.

1. Boża siła w czasach ucisku

2. Przezwyciężanie rozpaczy w trudnych okolicznościach

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Psalm 34:17-19 – „Kiedy sprawiedliwi wołają o pomoc, Pan ich wysłuchuje i wybawia ich ze wszystkich ucisków. Pan jest blisko tych, którzy mają złamane serce i wybawia przygnębionych na duchu. Wiele nieszczęść spotyka sprawiedliwych lecz Pan go wybawia z nich wszystkich”.

2 Koryntian 1:9 Ale mieliśmy w sobie wyrok śmierci, abyśmy nie ufali sobie samym, lecz Bogu, który wskrzesza umarłych:

Paweł przypomina Koryntianom, że nie powinni ufać sobie, ale Bogu, który może wskrzeszać umarłych.

1. Bóg wskrzesza umarłych: odnajdywanie nadziei w trudnych czasach

2. Zaufaj Bogu, a nie sobie: uczenie się polegania na Bożej sile

1. Rzymian 8:11; „Jeśli jednak Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, zamieszka

w was, to Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, ożywi także wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.”

2. Izajasz 40:28-31; Czy nie wiesz? Czy nie słyszałeś, że wieczny Bóg, Pan, Stwórca krańców ziemi, nie mdleje i nie jest zmęczony? Nie można dociekać jego zrozumienia. On daje moc słabym; tym, którzy nie mają mocy, dodaje siły. Nawet młodzieńcy będą omdlewać i znużeni, a młodzieńcy upadną całkowicie, a ci, którzy oczekują Pana, odzyskają siły, wzbiją się na skrzydłach jak orły, będą biec, a nie będą zmęczeni, i będą chodzić, i nie ustaną.”

2 Koryntian 1:10 Który nas wybawił od tak wielkiej śmierci i wybawia; w którym ufamy, że nas jeszcze wybawi;

Bóg wybawił nas od śmierci i nadal to robi, i ufamy, że będzie nadal wybawiał nas w przyszłości.

1. Moc wybawienia od Boga

2. Jak zachować nadzieję w trudnych czasach

1. Rzymian 8:37-39 – „Nie, w tym wszystkim jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował. Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadne moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie w stanie nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

2. Izajasz 43:1-3 – „Ale teraz tak mówi Pan – Ten, który cię stworzył, Jakubie, i który cię ukształtował, Izraelu: „Nie bój się, bo cię odkupiłem; Wezwałem cię po imieniu; jesteś mój. Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą; a gdy będziecie przechodzić przez rzeki, nie zaleją was. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się; płomienie cię nie spalą. Bo Ja jestem Pan, twój Bóg, Święty Izraela, twój Zbawiciel.”

2 Koryntian 1:11 Wy także wspólnie pomagajcie, modląc się za nas, aby za dar dany nam za pośrednictwem wielu osób wielu składało w naszym imieniu dziękczynienie.

Chrześcijanie powinni gromadzić się, aby modlić się za siebie nawzajem i dziękować za dary otrzymane od Boga za pośrednictwem innych ludzi.

1. Moc wspólnej modlitwy: jak współpraca wzmacnia naszą wiarę

2. Okazywanie wdzięczności: jak dziękować Bogu i naszym braciom i siostrom

1. Jakuba 5:16 - Wyznawajcie jedni drugim swoje winy i módlcie się jedni za drugich, abyście zostali uzdrowieni.

2. Dzieje Apostolskie 12:5 - Trzymano więc Piotra w więzieniu, lecz Kościół nieustannie modlił się za niego do Boga.

2 Koryntian 1:12 Tym się bowiem cieszymy, świadectwo naszego sumienia, że w prostocie i pobożnej szczerości, nie w mądrości cielesnej, ale za łaską Bożą, odbyliśmy rozmowę na świecie, a obficie z wami -oddział.

Paweł raduje się, że postępował w świecie z prostotą i szczerością, kierowany łaską Bożą.

1. Siła prostoty: jak postępować w Bożej uczciwości

2. Siła szczerości: podążanie za łaską Bożą

1. Mateusza 6:25-34 – Przyjrzyjcie się ptakom powietrznym i liliom polnym

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu.

2 Koryntian 1:13 Bo nic innego wam nie piszemy, jak tylko to, co czytacie lub co przyznajecie; i ufam, że uznacie to aż do końca;

Paweł pisze do Koryntian, przypominając im prawdę, którą już znają i której ufają.

1. Moc uznania — jak rozpoznanie prawdy może prowadzić do większego zrozumienia

2. Wierność Boga w naszym życiu – jak Bóg prowadzi nas przez trudne chwile

1. Filipian 1:6 – „Mając tę pewność, że Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, doprowadzi je do końca aż do dnia Chrystusa Jezusa”.

2. Rzymian 8:28 – „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy zostali powołani według jego postanowienia.”

2 Koryntian 1:14 Jak i wy po części przyznaliście się do nas, że jesteśmy waszą radością, jak i wy jesteśmy naszą radością w dniu Pana Jezusa.

Koryntianie okazali wdzięczność Pawłowi i jego służbie, ciesząc się wraz z nim w dniu Pana Jezusa.

1. Radujcie się w Panu: Świętujcie Jego odkupienie i zaopatrzenie

2. Uznanie wierności Boga: jak okazujemy wdzięczność

1. Filipian 4:4 – Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtórzę: radujcie się!

2. 1 Tesaloniczan 5:18 – Dziękujcie w każdych okolicznościach; Taka jest bowiem wola Boża w Chrystusie Jezusie wobec was.

2 Koryntian 1:15 I mając to zaufanie, zamierzałem przyjść do was wcześniej, abyście odnieśli drugą korzyść;

Paweł chciał ponownie odwiedzić Koryntian, aby mogli otrzymać drugie błogosławieństwo.

1. „Boży plan dotyczący naszego błogosławieństwa: miło jest dwa razy”

2. „Miłosierdzie i współczucie Boga: dar, który nie przestaje dawać”

1. Jakuba 1:17 – Każdy dobry dar i każdy doskonały dar pochodzi z góry i zstępuje od Ojca.

2. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2 Koryntian 1:16 I przejść obok was do Macedonii, i z Macedonii powrócić do was, i abyście zostali sprowadzeni w stronę Judei.

Paweł udaje się z Koryntu do Macedonii, a następnie z powrotem do Koryntu, po czym kontynuuje podróż do Judei.

1. Pokonywanie wyzwań życiowych – podróż Pawła do Judei

2. Wytrwać w trudnych czasach – podróże Pawła z Koryntu do Macedonii

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Filipian 4:13 – Wszystko to mogę w Tym, który mnie umacnia.

2 Koryntian 1:17 Czy myśląc w ten sposób, kierowałem się lekkością? albo czy to, co postanawiam, zamierzam według ciała, aby u mnie było tak, tak i nie, nie?

Paweł zastanawia się, czy nie był zbyt szybki, zbyt nonszalancki w podejmowaniu decyzji, czy może kierował się cielesnością.

1. Nauka życia w rozeznaniu: podejmowanie mądrych decyzji

2. Życie w uczciwości: życie zgodnie z tym, w co wierzymy

1. Jakuba 1:5 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana.

2. Przysłów 14:12 - Jest droga, która wydaje się człowiekowi słuszna, ale jej końcem jest droga do śmierci.

2 Koryntian 1:18 Ale ponieważ Bóg jest prawdziwy, nasze słowo wobec was nie brzmiało „tak” i „nie”.

Słowo Boże skierowane do nas jest zawsze prawdziwe i nigdy się nie waha.

1. Prawdomówność Boga jest stałym i niezmiennym źródłem siły.

2. Możemy zaufać słowu Bożemu jako fundamentowi naszego życia.

1. Izajasz 40:8 – „Trawa więdnie i kwiaty więdną, ale słowo naszego Boga trwa na wieki”.

2. Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie jest w stanie nas odłączyć od miłości Bożej w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

2 Koryntian 1:19 Albowiem Syn Boży, Jezus Chrystus, który był głoszony wśród was przez nas, przeze mnie, Sylwana i Tymoteusza, nie był tak i nie, ale w Nim było tak.

Paweł, Sylwan i Tymoteusz głosili wśród Koryntian Ewangelię Jezusa Chrystusa i oświadczyli, że w Nim jest tylko prawda.

1. Niewzruszony fundament Jezusa Chrystusa

2. Niezmienny charakter Ewangelii Jezusa Chrystusa

1. Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie.

2. Mateusza 7:24-27 – „Dlatego każdego, kto słucha tych moich słów i wykonuje je, przyrównam do męża mądrego, który zbudował swój dom na skale: i spadł deszcz, wezbrały powodzie i wichry dmuchali i walili w ten dom; i nie upadł, bo był założony na skale.

2 Koryntian 1:20 Bo w nim wszystkie obietnice Boże są tak i w nim Amen, ku chwale Boga przez nas.

We fragmencie tym stwierdza się, że wszystkie obietnice Boże potwierdzają się w Chrystusie i przynoszą chwałę Bogu.

1. Zapewnienie Bożych obietnic

2. Moc Amenu

1. Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Mateusza 6:13 - I nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego.

2 Koryntian 1:21 Tym zaś, który nas utwierdza wraz z wami w Chrystusie i namaścił nas, jest Bóg;

Bóg ustanowił i namaścił wierzących w Chrystusa.

1. Namaszczeni przez Boga: co to znaczy być odłączonym?

2. Doświadczanie niezłomnej miłości Boga w Chrystusie.

1. Rzymian 8:38-39: „Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie jest w stanie nas odłączyć od miłości Bożej w Chrystusie Jezusie, Panu naszym."

2. Psalm 89:20-22: „Znalazłem Dawida, mojego sługę, namaściłem go moim świętym olejem, tak że moja ręka będzie na nim oparta, a moje ramię go wzmocni. Wróg go nie przechytrze; bezbożny go nie upokorzy. Zmiażdżę przed nim jego wrogów i powalę tych, którzy go nienawidzą.

2 Koryntian 1:22 Który też nas opieczętował i włożył zadatek Ducha do serc naszych.

Bóg zapieczętował wierzących przez Ducha Świętego i dał im pewność zbawienia.

1. Doświadczanie mocy Ducha Świętego

2. Zrozumienie pewności zbawienia przez Ducha

1. Rzymian 8:16-17 - Sam Duch świadczy wraz z duchem naszym, że jesteśmy dziećmi Bożymi.

2. Hebrajczyków 6:13-20 – Bóg dał nam niezmienną rękojmię swojej obietnicy.

2 Koryntian 1:23 Przywołuję też Boga na świadectwo na mojej duszy, że aby was oszczędzić, jeszcze nie przyszedłem do Koryntu.

Paweł nie odwiedził jeszcze Koryntu, choć chciał, aby ich oszczędzić.

1. Bezwarunkowa miłość Pawła: nauka bezwarunkowej miłości na przykładzie Pawła.

2. Wierność Boga: Świadomość, że Bóg jest wierny i dotrzymuje swoich obietnic.

1. Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł".

2. Jana 13:35 – „Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłować".

2 Koryntian 1:24 Nie po to panujemy nad waszą wiarą, ale jesteśmy pomocnikami waszej radości, bo dzięki wierze stoicie.

Paweł podkreśla, że Koryntianie powinni polegać na swojej wierze, a nie na autorytecie kościoła.

1. Siła wiary: jak nasze przekonania dodają nam siły i radości

2. Siła społeczności: jak wsparcie innych może pomóc nam utrzymać wysoki poziom

1. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać."

2. Efezjan 2:19-22 – „Tak więc nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga, zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którym jest sam Chrystus Jezus kamień węgielny, na którym cała budowla zespolona rośnie w świątynię świętą w Panu. W Nim i wy razem się budujecie na mieszkanie Boga przez Ducha".

2 Koryntian 2 to drugi rozdział Drugiego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł kontynuuje swoją korespondencję z wierzącymi w Koryncie, poruszając kwestie związane z przebaczeniem, pojednaniem i służbą.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od omówienia swojej poprzedniej bolesnej wizyty w Koryncie. Wyjaśnia, że napisał list pod wpływem wielkiego cierpienia i udręki, nie mając zamiaru powodować dalszego smutku, ale raczej mając nadzieję na zrozumienie i pojednanie (2 Koryntian 2:4-5). Namawia ich, aby potwierdzili swoją miłość do skruszonej

osoby, która spowodowała smutek w społeczności, aby nie przytłaczali go nadmiernym smutkiem, ale zamiast tego przebaczyli mu i pocieszyli (2 Koryntian 2:6-8).

Akapit 2: Paweł opisuje swój własny stan emocjonalny podczas swojej wizyty w Troadzie. Mimo otwartych drzwi do posługi w tym miejscu nie mógł znaleźć spokoju, gdyż nie odnalazł Tytusa, który miał przynosić wieści z Koryntu (2 Kor 2,12-13). Niemniej jednak Paweł dziękuje Bogu za to, że zawsze prowadzi go w triumfalnym pochodzie przez Chrystusa i za szerzenie woni wiedzy o Nim, gdziekolwiek się udają (2 Koryntian 2:14-15).

Akapit 3: Rozdział kończy się refleksjami na temat szczerości w posłudze. Paweł zapewnia, że nie sprzedaje słowa Bożego dla zysku ani nie manipuluje innymi, ale mówi szczerze, zgodnie z poleceniem Boga. Podkreśla, że ich autentyczność pochodzi od Boga i że są sługami nowego przymierza opartego na Duchu, a nie na samych literach czy legalizmie (2 Kor 3,1-6). Kontrastuje to nowe przymierze ze starym, danym przez Mojżesza, które sprowadziło śmierć, podkreślając jednocześnie, o ile chwalebniejsza i życiodajna jest służba sprawiedliwości w ramach nowego przymierza.

Podsumowując, rozdział drugi Drugiego Listu do Koryntian porusza temat przebaczenia, pojednania, zamieszania emocjonalnego podczas podróży służbowych i szczerości w służbie Słowu Bożemu. Paweł szuka zrozumienia i pojednania w związku z bolesną wizytą w Koryncie, nalegając na przebaczenie i pocieszenie dla skruszonej osoby. Wyraża swój niepokój emocjonalny podczas pobytu w Troadzie i podkreśla znaczenie znalezienia pokoju dzięki wieściom z Koryntu. Paweł podkreśla szczerość ich posługi, podkreślając ich autentyczność jako sług nowego przymierza opartego na Duchu. Kontrastuje to ze starym przymierzem i jego legalistycznym podejściem, potwierdzając wyższość i życiodajny charakter posługi w ramach nowego przymierza. Rozdział ten podkreśla przebaczenie, autentyczność w służbie i przemieniającą moc łaski Bożej w relacjach i służbie.

2 Koryntian 2:1 Ale postanowiłem to w sobie, abym już więcej do was nie przychodził w smutku.

Paweł zdecydował, że nie przyjdzie do Koryntian z ciężkim sercem.

1. „Odciążanie: jak pozbyć się niepokoju i zmartwień”

2. „Serce pełne radości: jak żyć z wdzięcznością i uznaniem”

1. Rzymian 12:12 – Radość w nadziei; pacjent w ucisku; ciągłe trwanie w modlitwie;

2. Filipian 4:4-7 - Radujcie się zawsze w Panu: i jeszcze raz powtarzam: radujcie się. Niech Twój umiar będzie znany wszystkim ludziom. Pan jest w zasięgu ręki. Nie uważaj na nic;

lecz we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli przez Chrystusa Jezusa.

2 Koryntian 2:2 Bo jeśli was zasmucam, kim w takim razie jest ten, który mnie raduje, jeśli nie ten sam, którego ja zasmucam?

Paweł próbuje wskazać, że jeśli unieszczęśliwił kogoś innego, kto może sprawić, że poczuje się lepiej, jeśli nie ta sama osoba, przez którą poczuł się źle?

1. Moc pojednania: jak przezwyciężyć szkodliwe działania

2. Piękno przebaczenia: jak przeprosić i znaleźć spokój

1. Efezjan 4:32 – „Bądźcie jedni dla drugich dobrzy, serdeczni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak przebaczył wam Bóg w Chrystusie”.

2. Mateusza 6:14-15 – „Bo jeśli przebaczycie innym ich przewinienia, wasz Ojciec niebieski i wam przebaczy, ale jeśli nie przebaczycie innym ich przewinień, i wasz Ojciec nie przebaczy wam waszych przewinień.”

2 Koryntian 2:3 I to samo wam napisałem, abym przychodząc nie odczuwał smutku od tych, z których powinienem się radować; mając ufność do was wszystkich, że moja radość jest radością was wszystkich.

Paweł napisał do Koryntian, aby dać im znać, że ma do nich zaufanie i że jego radość jest ich radością.

1. Świętuj radość Boga w jedności

2. Siła zaufania do innych

1. Filipian 2:2-4 - Dopełnij moją radość, pozostając tej samej myśli, mając tę samą miłość, pozostając w pełnej zgodzie i jednomyślności.

2. Rzymian 15:13 - Niech Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem w wierze, abyście mocą Ducha Świętego obfitowali w nadzieję.

2 Koryntian 2:4 Z powodu wielkiego ucisku i udręki serca pisałem do was z wieloma łzami; nie po to, abyście byli zasmuceni, ale abyście poznali miłość, którą mam do was w obfitości.

Paweł zalany łzami napisał list do Koryntian, wyrażając swoją głęboką miłość do nich.

1. Głębia miłości Bożej – łzy miłości Pawła do Koryntian

2. Pocieszenie w ucisku: poznanie obfitej miłości Boga

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2 Koryntian 2:5 Jeśli jednak ktoś był powodem smutku, to nie on mnie zasmucał, ale po części, abym was wszystkich nie obciążał zbyt mocno.

Paweł radzi Koryntianom, aby nie przeciążali się smutkiem spowodowanym przez kogoś, ponieważ on został zasmucony tylko częściowo.

1. Smutek: jak żyć dalej – nauka akceptowania bólu spowodowanego żałobą i kontynuowania życia.

2. Przebaczenie: droga do uzdrowienia – dlaczego przebaczenie jest niezbędne do uzdrowienia emocjonalnego.

1. Jakuba 5:16 – „Dlatego wyznawajcie sobie nawzajem grzechy i módlcie się jedni za drugich, abyście odzyskali zdrowie. Modlitwa sprawiedliwego ma wielką moc, gdyż jest skuteczna.”

2. Rzymian 12:19 – „Umiłowani, nigdy się nie mścijcie, lecz zostawcie to gniewowi Bożemu, gdyż napisano: „ Moja jest moja siła, ja odpłacę – mówi Pan”.

2 Koryntian 2:6 Takiemu człowiekowi wystarczy ta kara, która została wymierzona wielu.

Paweł stwierdza, że kara wymierzona danej osobie powinna być wystarczająca i powinna

być zaakceptowana przez wiele osób.

1. Sprawiedliwość Boża jest zawsze sprawiedliwa i sprawiedliwa.

2. Zawsze powinniśmy szukać porozumienia zbiorowego w karaniu ludzi.

1. Rzymian 12:19 – „Umiłowani, nigdy się nie mścijcie, lecz zostawcie to gniewowi Bożemu, gdyż napisano: „ Moja jest moja siła, ja odpłacę – mówi Pan”.

2. Przysłów 19:11 – „Zdrowy rozsądek powstrzymuje człowieka od gniewu i chwałą jego jest nie patrzeć na zgorszenie”.

2 Koryntian 2:7 Przeto raczej powinniście mu przebaczyć i pocieszyć, aby takiego nie pogrążył zbyt wielki smutek.

Chrześcijanie powinni przebaczać i pocieszać tych, którzy zgrzeszyli, ponieważ nadmiar smutku może być szkodliwy.

1. Moc przebaczenia – Znaczenie okazywania miłosierdzia i łaski w naszym życiu.

2. Pocieszenie w czasach próby – jak zapewnić pocieszenie w trudnych chwilach.

1. Łk 6:37 „Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni. Nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni. Odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone”.

2. Rzymian 12:15 „Weselcie się z tymi, którzy się weselą, i płaczcie z tymi, którzy płaczą”.

2 Koryntian 2:8 Dlatego proszę was, abyście utwierdzili swoją miłość do niego.

Paweł błaga Koryntian, aby okazali mu miłość.

1. Miłość nie jest uczuciem, ale działaniem – 2 Koryntian 2:8

2. Moc okazywania miłości – 2 Koryntian 2:8

1. 1 Jana 3:18 – „Dziatki, nie miłujmy słowem ani językiem, ale czynem i prawdą”.

2. Rzymian 12:9-10 – „Miłość niech będzie bez udawania. Brzydźcie się złem, trzymajcie się tego, co dobre. Kierujcie się do siebie życzliwością i miłością braterską, w honorze preferując siebie nawzajem.”

2 Koryntian 2:9 Bo i w tym celu napisałem, aby poznać waszą próbę, czy we wszystkim będziecie posłuszni.

Paweł pisał do Koryntian, aby wystawić na próbę ich posłuszeństwo i doświadczyć ich.

1. Dowód posłuszeństwa — jak okazujemy naszą wiarę

2. Próba bycia uczniem – życie zgodnie z Bożymi standardami

1. Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, przyjemne i doskonałe .

2. Jakuba 1:22-25 - Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który uważnie przygląda się w lustrze swemu naturalnemu obliczu. Bo patrzy na siebie, odchodzi i natychmiast zapomina, jaki był. Kto jednak wpatruje się w doskonałe Prawo, prawo wolności, i wytrwa, nie będąc słuchaczem, który zapomina, ale wykonawcą, który działa, ten będzie błogosławiony w swoim działaniu.

2 Koryntian 2:10 Komu cokolwiek przebaczycie, ja też przebaczam; bo jeśli cokolwiek przebaczyłem, komu przebaczyłem, to dla was przebaczyłem w osobie Chrystusa;

Paweł uczy Koryntian, że powinni przebaczać innym, tak jak Jezus im przebaczył.

1. Moc przebaczenia: nauka przyjmowania i dawania łaski

2. Jak Jezus modeluje przebaczenie: naśladowanie jego przykładu

1. Kolosan 3:13 – „Znoście jedni drugich i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli ktoś z was ma do kogoś żal. Przebaczajcie, jak Pan wam przebaczył”.

2. Mateusza 6:14-15 – „Bo jeśli przebaczycie innym, gdy oni przeciw wam zawinili, i wam przebaczy Ojciec wasz niebieski. Jeśli jednak nie przebaczycie innym grzechów, Ojciec wasz nie przebaczy waszych grzechów”.

2 Koryntian 2:11 Aby szatan nie miał nad nami korzyści, gdyż nie jesteśmy nieświadomi jego zamysłów.

Paweł ostrzega przed planami szatana, przypominając wierzącym, że nie są ignorantami w zakresie jego taktyki.

1. „Świadomość jest kluczem: zrozumienie planów szatana”

2. „Bądź pilny: pozostań o krok przed wrogiem”

1. Efezjan 6:11 – „Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła”.

2. 1 Piotra 5:8 – „Bądźcie trzeźwi, czuwajcie, gdyż wasz przeciwnik diabeł jak lew ryczący krąży, szukając, kogo by pożreć”.

2 Koryntian 2:12 A gdy przyszedłem do Troady, aby głosić ewangelię Chrystusową, i otworzyły mi się drzwi od Pana,

Paweł otrzymał od Pana możliwość głoszenia ewangelii Chrystusa w Troadzie.

1. Otwarte drzwi Boga: rozpoznawanie i wykorzystywanie szans w służbie

2. Głoszenie Ewangelii: Boże wezwanie do działania

1. Izajasz 45:2 „Pójdę przed tobą i wyprostuję miejsca krzywe. Skruszę bramy miedziane i połamię zasuwy żelazne”.

2. Hebrajczyków 13:20-21 „A teraz Bóg pokoju, który przez krew wiecznego przymierza wskrzesił z martwych Pana naszego Jezusa, wielkiego Pasterza owiec, niech was obdarzy wszystkim, co dobre do pełnienia Jego woli, i niech sprawia w nas to, co się Jemu podoba, przez Jezusa Chrystusa, któremu niech będzie chwała na wieki wieków. Amen.”

2 Koryntian 2:13 Nie zaznałem spokoju ducha, bo nie znalazłem Tytusa, brata mego, ale

pożegnawszy się z nimi, udałem się stamtąd do Macedonii.

Paweł doświadczył niepokoju w swoim duchu, gdy Tytusa nie było z nim, więc udał się z Koryntu do Macedonii.

1. Siła towarzystwa: jak posiadanie przyjaciela może zapewnić spokój i komfort

2. Pokonanie zniechęcenia: nauka znajdowania siły i nadziei w trudnych czasach

1. Rzymian 15:5-6 - Niech Bóg wytrwałości i zachęty sprawi, abyście żyli w zgodzie między sobą, w zgodzie z Chrystusem Jezusem, abyście razem jednym głosem chwalili Boga i Ojca naszego Pana Jezusa Chrystusa .

2. Przysłów 17:17 - Przyjaciel kocha przez cały czas, a brat rodzi się na czas nieszczęścia.

2 Koryntian 2:14 A niech będą dzięki Bogu, który zawsze pozwala nam zwyciężać w Chrystusie i sprawia, że na każdym miejscu objawia się przez nas woń Jego poznania.

Bóg sprawia, że zwyciężamy w Chrystusie i wszędzie poprzez nas objawia się Jego wiedza.

1. Moc Boga: jak pozwala nam odnosić sukcesy i głosić swoją wiedzę

2. Przeżyj triumf Boga: jak czyni nas świadkami swojej wiedzy

1. Rzymian 8:37 – „Nie, w tym wszystkim jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował”.

2. Efezjan 6:10-13 – „W końcu, bracia moi, umacniajcie się w Panu i mocy Jego mocy. Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła Bo nie walczymy z ciałem i krwią, ale z księstwami, z władzami, z władcami ciemności tego świata, z duchową niegodziwością na wyżynach. Dlatego weźcie na siebie całą zbroję Bożą, abyście mogli przeciwstawić się w dzień zły i uczyniwszy wszystko, ostać.”

2 Koryntian 2:15 Jesteśmy bowiem dla Boga miłą wonią Chrystusa zarówno w zbawionych, jak i w tych, którzy giną:

Chrześcijanie powinni starać się być miłym zapachem dla Boga i otaczających ich ludzi,

bez względu na wynik.

1. Zapach Chrystusa: jak być słodką wonią dla Boga i innych

2. Możliwość zaginięcia: jak najlepsze wykorzystanie każdej okazji

1. Izajasz 6:8? □ usłyszałem głos Pana mówiący: □ kogo mam wysłać? A kto po nas pójdzie???I powiedziałem, ? □ Oto jestem. Wyślij mnie!??

2. Kolosan 4:5-6? W stosunku do obcych zachowujcie się mądrze, wykorzystując czas jak najlepiej. Niech wasza mowa będzie zawsze łaskawa, przyprawiona solą, abyście wiedzieli, jak powinniście każdemu odpowiedzieć.

2 Koryntian 2:16 Dla tego jesteśmy wonią śmierci na śmierć; a dla drugiego aromat życia ku życiu. A kto jest do tego wystarczający?

Paweł wyraża obawę, że jego nauki będą miały różny wpływ na różnych ludzi, przez co poczuje się nieodpowiedni do podjęcia tego wyzwania.

1. Nasze życie i słowa mogą mieć ogromny wpływ na życie innych i musimy być świadomi tej odpowiedzialności.

2. Bóg powierza nam wielką moc sprowadzenia życia lub śmierci i musimy z niej mądrze korzystać.

1. Przysłów 10:19 - Gdy jest wiele słów, nie brakuje grzechu, ale kto trzyma język za zębami, jest mądry.

2. 1 Koryntian 4:2 – Teraz wymagane jest, aby ci, którym powierzono zaufanie, okazali się wierni.

2 Koryntian 2:17 Nie bowiem jesteśmy tacy, którzy psują słowo Boże, ale ze szczerości, ale jako od Boga, w oczach Boga mówimy w Chrystusie.

Paweł ostrzega Koryntian, aby nie psuli słowa Bożego i mówili szczerze, jak gdyby przed Bogiem w Chrystusie.

1. Nieskażone Słowo – studium 2 Listu do Koryntian 2:17

2. Wzrok Boga – życie w obecności Chrystusa

1. Psalm 119:140 Twoje słowo jest bardzo czyste, dlatego twój sługa je miłuje.

2. Mateusza 5:8 Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.

2 Koryntian 3 to trzeci rozdział Drugiego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł omawia wyższość nowego przymierza w Chrystusie nad starym przymierzem danym przez Mojżesza. Podkreśla przemieniającą moc Ducha i przeciwstawia ją legalizmowi i posłudze opartej na literach.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od stwierdzenia, że wierzący są żywymi listami, znanymi i czytanymi przez wszystkich ludzi, będącymi świadectwem ich przemiany w Chrystusie (2 Koryntian 3:2-3). Podkreśla, że ich kompetencje pochodzą od Boga, który uczynił ich sługami nowego przymierza, nie opartego na kodeksie pisanym, ale na Duchu (2 Koryntian 3:4-6). Paweł kontrastuje to ze starym przymierzem, które sprowadziło potępienie i śmierć, ponieważ zostało wyryte na kamiennych tablicach.

Akapit drugi: Paweł wyjaśnia, że chociaż służba Mojżesza była pełna chwały – jego twarz promieniała po spotkaniu z Bogiem – była tymczasowa i blaknąca (2 Koryntian 3:7-11). Podkreśla, że jeśli służba, która sprowadziła potępienie, była chwała, to o ileż chwalebniejsza jest służba prawości w ramach nowego przymierza? Chwała tego nowego przymierza przewyższa tę, której doświadczył Mojżesz. Przynosi wolność, przemianę i trwałą chwałę przez Chrystusa.

Akapit 3: Rozdział kończy się ilustracją przedstawiającą zasłonę Mojżesza. Paweł wyjaśnia, jak Mojżesz zwykł nosić zasłonę, aby ukryć swoje jaśniejące oblicze przed Izraelitami, gdy jego chwała przygasła (2 Koryntian 3:13). Jednakże teraz w Chrystusie wierzący mogą zbliżyć się do Boga bez zasłon i przeszkód. Kiedy zwracają się do Niego z odsłoniętymi twarzami, są przemieniani na Jego obraz z jednego stopnia na drugi przez Jego Ducha (2 Koryntian 3:18).

Podsumowując, rozdział trzeci Drugiego Listu do Koryntian skupia się na porównaniu starego i nowego przymierza. Paweł podkreśla, że wierzący są żywymi świadectwami jako jednostki przemienione pod nowym przymierzem. Podkreśla, że ich kompetencje i posługa pochodzą od Boga przez Ducha, a nie poprzez legalistyczne trzymanie się pisanego kodeksu. Paweł kontrastuje tymczasową chwałę służby Mojżesza z niezrównaną chwałą nowego przymierza w Chrystusie, które przynosi sprawiedliwość, wolność i trwałą przemianę. Kończy ilustrując, jak wierzący mogą zbliżyć się do Boga bez zasłon i przeszkód, będąc przemienionymi na Jego obraz przez Jego Ducha. Rozdział ten podkreśla wyższość nowego przymierza i jego przemieniającą moc poprzez Ducha.

2 Koryntian 3:1 Czy na nowo zaczynamy się chwalić? czy też potrzebujemy, jak niektórzy inni, listów pochwalnych do Ciebie lub listów pochwalnych od Ciebie?

Paweł pyta Kościół w Koryncie, czy potrzebują listów polecających od niego lub od kogokolwiek innego, aby mu uwierzyć.

1. „Poleganie wyłącznie na Słowie Bożym”

2. „Moc pochwały”

1. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje twoje ścieżki.

2. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe.

2 Koryntian 3:2 Wy jesteście naszym listem zapisanym w naszych sercach, znanym i czytanym przez wszystkich ludzi:

List do Koryntian jest jak list zapisany w sercach wszystkich ludzi, znany i czytany przez wszystkich.

1. Moc Bożego przykładu: prowadzenie życia, które mówi głośniej niż słowa

2. Pisanie historii: jak przekształcić swoje życie w mocne świadectwo

1. Przysłów 12:28 - Na drodze sprawiedliwości jest życie, a na jej ścieżce nie ma śmierci.

2. Rzymian 12:2 – Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

2 Koryntian 3:3 Ponieważ jawnie jesteście uznawani za list Chrystusowy, pisany przez nas, napisany nie atramentem, ale Duchem Boga żywego; nie na tablicach kamiennych, ale na cielesnych tablicach serca.

List do Koryntian został uznany za list Chrystusa, napisany nie atramentem, ale Duchem

Boga żywego, nie na tablicach kamiennych, ale na cielesnych tablicach serca.

1. Żywe listy Chrystusa: moc Ducha

2. Zapisana w naszych sercach: Moc miłości

1. Rzymian 2:15-16 - Gdy bowiem poganie, którzy nie mają Prawa, z natury czynią to, co jest w Prawie, ci, nie mając Prawa, są dla siebie Prawem: którzy ukazują działanie Prawa zapisane w ich sercach, o czym świadczy także ich sumienie, a ich myśli są złośliwe w oskarżaniu lub usprawiedliwianiu się nawzajem.

2. Psalm 119:11 - Słowo twoje ukryłem w sercu moim, abym nie zgrzeszył przeciwko tobie.

2 Koryntian 3:4 I taką ufność pokładamy przez Chrystusa w stosunku do Boga:

Paweł wyraża swą ufność, że Chrystus ma dostęp do Boga.

1. Moc wiary w Chrystusa: jak uzyskać dostęp do Bożej obecności

2. Błogosławieństwo zaufania: jak wzmocnić naszą relację z Bogiem

1. Jana 3:16 - Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Jeremiasz 29:13 - Będziesz mnie szukać i znajdziesz mnie, gdy będziesz mnie szukać całym swoim sercem.

2 Koryntian 3:5 Nie żebyśmy byli w stanie myśleć o czymkolwiek jak o sobie; ale nasza wystarczalność pochodzi od Boga;

Wierzący muszą polegać na Bożej wystarczalności, jeśli chodzi o ich siłę i zdolności.

1. Poleganie na Bożej mocy – 2 Koryntian 3:5

2. Ufanie Bożemu zaopatrzeniu – Filipian 4:19

1. 2 Koryntian 3:5 – Nie żebyśmy byli w stanie myśleć o czymkolwiek jak o sobie; ale nasza wystarczalność pochodzi od Boga;

2. Filipian 4:19 - A mój Bóg zaspokoi całą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale przez Chrystusa Jezusa.

2 Koryntian 3:6 Który uczynił nas także zdolnymi sługami nowego testamentu; nie z litery, ale z ducha, bo litera zabija, a duch ożywia.

Paweł zachęca wierzących, aby byli sługami nowego przymierza, posługując się Duchem, a nie literą prawa, ponieważ litera może być zabójcza, ale Duch ożywia.

1. Moc Ducha Świętego: Jak Duch Święty ożywia Nowe Przymierze

2. Litera i duch: jak rozpoznać prawdziwą ścieżkę Nowego Przymierza i podążać nią

1. Rzymian 8:2-4 – Albowiem prawo Ducha życia w Chrystusie Jezusie uwolniło mnie od prawa grzechu i śmierci.

2. Galacjan 5:16-18 – To zatem mówię: Postępujcie według Ducha, a nie będziecie pobłażać żądzy ciała.

2 Koryntian 3:7 A jeśli służba śmierci wypisana i wyryta w kamieniach była pełna chwały, tak że synowie izraelscy nie mogli wytrwale patrzeć na oblicze Mojżesza dla chwały jego oblicza; która chwała miała zostać zgładzona:

Twarz Mojżesza była tak pełna chwały, że Izraelici nie mogli na nią patrzeć bezpośrednio, ale chwała była tymczasowa.

1: Chwała Mojżesza przygasła, ale chwała Boża trwa na wieki.

2: Powinniśmy patrzeć poza tymczasową chwałę świata na chwałę Boga.

1: Psalm 27:4 - Jednego pragnąłem od Pana i o to będę zabiegał; abym mógł mieszkać w domu Pańskim po wszystkie dni mego życia, aby oglądać piękno Pana i pytać w Jego świątyni.

2: Izajasz 43:7 - Nawet każdego, kto nosi moje imię; bo go stworzyłem dla mojej chwały, ukształtowałem go; tak, stworzyłem go.

2 Koryntian 3:8 Jakże posługiwanie ducha nie będzie raczej chwalebne?

Paweł podkreśla, że służba Ducha jest chwalebniejsza niż służba litery.

1. Moc Ducha: odkrywanie chwalebnej posługi Ducha

2. Niezgłębiony majestat Ducha: odsłanianie blasku Ewangelii

1. Rzymian 8:26-27 – „Podobnie Duch pomaga nam w naszej słabości. Nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w westchnieniach, których nie da się wyrazić słowami. A Ten, który bada serca, wie, jaki jest zamysł Ducha, gdyż Duch wstawia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą".

2. Jana 3:8 – „Wiatr wieje, dokąd chce, i szum jego słyszysz, ale nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd idzie. Podobnie jest z każdym, kto narodził się z Ducha".

2 Koryntian 3:9 Bo jeśli posługa potępienia jest chwałą, o wiele bardziej posługa sprawiedliwości przewyższa chwałą.

Służba sprawiedliwości jest o wiele bardziej chwalebna niż służba potępienia.

1) Moc prawości: Jak chodzenie z Bogiem prowadzi do prawdziwej chwały

2) Cień potępienia: jak światowy pogląd na sukces jest ulotny i błędny

1) Rzymian 5:17 – Bo jeśli przez przestępstwo jednego człowieka śmierć przyszła na świat; tym bardziej ci, którzy otrzymają obfitość łask i daru sprawiedliwości, będą królować w życiu przez jednego, Jezusa Chrystusa.

2) Mateusza 6:33 - Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego; i to wszystko będzie wam dodane.

2 Koryntian 3:10 Nawet to, co zostało uwielbione, nie miało pod tym względem chwały z powodu chwały, która się wyróżnia.

Chwała Boża jest o wiele większa niż wszystko, co ludzie mogą ofiarować i przewyższa wszelką chwałę daną przez człowieka.

1. Wspaniałość chwały Bożej

2. Oszałamiające piękno majestatu Bożego

1. Izajasz 6:3 – „I jeden do drugiego wołał i mówił: «Święty, Święty, Święty jest Pan Zastępów. Cała ziemia jest pełna Jego chwały!»

2. Psalm 19:1 – „Niebiosa głoszą chwałę Boga; A firmament ukazuje Jego dzieło.”

2 Koryntian 3:11 Jeśli bowiem to, co przeminęło, było chwalebne, o wiele bardziej chwalebne jest to, co pozostaje.

Chwała tego, co przeminęło, jest niczym w porównaniu z chwałą, która pozostaje.

1. Niezrównana chwała Boża

2. Transcendentny charakter wiary

1. Rzymian 8:18: „Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić”.

2. Hebrajczyków 11:1: „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

2 Koryntian 3:12 Widząc więc, że mamy taką nadzieję, używamy wielkiej prostoty mowy:

Chrześcijanie mają nadzieję, którą widać w ich mowie.

1. Wyraź swoją nadzieję: odkrywanie mocy pozytywnego nastawienia

2. Odwaga w mowie: stawianie czoła wyzwaniom za pomocą słów pełnych wiary

1. Rzymian 15:13 - Niech Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem w wierze, abyście mocą Ducha Świętego obfitowali w nadzieję.

2. Psalm 34:18 - Pan jest blisko tych, którzy mają złamane serce i wybawia zdruzgotanych na duchu.

2 Koryntian 3:13 I nie jak Mojżesz, który nałożył zasłonę na twarz swoją, aby synowie izraelscy nie mogli wytrwale patrzeć do końca tego, co przeminęło:

Paweł porównuje użycie przez Mojżesza zasłony do zakrycia twarzy z zasłoną Starego Przymierza podniesioną przez Jezusa.

1. Zasłona Starego Przymierza: zrozumienie jej znaczenia i znaczenia dla nas dzisiaj

2. Zniesienie Starego Przymierza: jak Jezus przyniósł wszystkim wolność

1. Hebrajczyków 10:19-22 - Mając więc, bracia, ufność, że wejdziemy do miejsc świętych przez krew Jezusa, drogą nową i żywą, którą nam otworzył przez zasłonę, to jest przez swoje ciało, a skoro mamy wielkiego kapłana nad domem Bożym, przystąpmy ze szczerym sercem, z pełną pewnością wiary.

2. Objawienie 21:1-4 - Potem ujrzałem nowe niebo i nową ziemię, bo pierwsze niebo i pierwsza ziemia przeminęły i morza już nie było. I widziałem miasto święte, Nowe Jeruzalem, zstępujące z nieba od Boga, przygotowane jak oblubienica ozdobiona swemu mężowi. I usłyszałem donośny głos mówiący od tronu: «Oto mieszkanie Boga z człowiekiem. Zamieszka z nimi i będą jego ludem, a sam Bóg będzie z nimi jako ich Bóg. On otrze z ich oczu wszelką łzę i śmierci już nie będzie ani żałoby, ani krzyku, ani bólu, bo pierwsze rzeczy przeminęły”.

2 Koryntian 3:14 Ale ich umysły były zaślepione, gdyż aż do dnia dzisiejszego ta sama zasłona pozostaje nieodkryta podczas czytania Starego Testamentu; która zasłona została zniesiona w Chrystusie.

Umysły ludzi Starego Testamentu były zaślepione na zrozumienie, dopóki Chrystus nie zdjął zasłony oddzielającej ich od prawdy.

1. „Moc Chrystusa w objawieniu prawdy”

2. „Widzenie światła Chrystusa”

1. Izajasz 25:7 – Połknie śmierć na zawsze; a Pan Bóg otrze łzy z każdego oblicza.

2. Łk 24:45 - Wtedy oświecił ich umysły, aby mogli zrozumieć Pisma.

2 Koryntian 3:15 Ale aż do dnia dzisiejszego, gdy czyta się Mojżesza, zasłona jest na ich sercu.

Izraelici nie byli w stanie zrozumieć nauk Mojżesza, ponieważ ich serca zakrywała zasłona.

1. Zasłona niewiary: odrzucenie Słowa Bożego

2. Siła wiary: zrozumienie prawdy

1. Izajasz 6:9-10 – „I rzekł: Idź i powiedz temu ludowi: Rzeczywiście słuchacie, ale nie rozumiecie, i rzeczywiście widzicie, ale nie dostrzegacie. Utuczcie serce tego ludu i utuczcie ich uszy ociężałymi i zamknęli oczy, aby oczami nie widzieli i uszami nie słyszeli, i sercem nie rozumieli, i nie nawrócili się, i nie zostali uzdrowieni.”

2. Jana 8:32 – „I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli”.

2 Koryntian 3:16 Gdy jednak zwróci się do Pana, zasłona zostanie usunięta.

Zasłona niewiary może zostać usunięta, gdy zwrócimy się do Pana.

1. Zasłona niewiary: jak ją pokonać i zwrócić się do Pana

2. Moc do zwycięstwa: odkrycie prawdziwej wolności w Bogu

1. 2 Koryntian 5:17 - Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. Stare przeminęło; oto nadeszło nowe.

2. Izajasz 25:7 - I zniszczy na tej górze zasłonę rozpostartą nad wszystkimi narodami, prześcieradło rozciągnięte nad wszystkimi narodami.

2 Koryntian 3:17 A Pan jest tym Duchem, a gdzie Duch Pański, tam wolność.

Duch Pański przynosi wolność tym, którzy za Nim podążają.

1. Moc Ducha: jak Bóg wnosi wolność do naszego życia

2. Wolność przez Ducha: doświadczenie błogosławieństwa obecności Pana

1. Rzymian 8:2 - Albowiem zakon Ducha życia w Chrystusie Jezusie uwolnił mnie od zakonu grzechu i śmierci.

2. Galacjan 5:1 - Trwajcie zatem w wolności, którą wyswobodził nas Chrystus, i nie dajcie się ponownie wplątać w jarzmo niewoli.

2 Koryntian 3:18 Ale my wszyscy z otwartym obliczem, oglądając jak w zwierciadle chwałę Pana, przemieniamy się w ten sam obraz z chwały w chwałę, podobnie jak przez Ducha Pańskiego.

Odzwierciedlamy chwałę Pana i ulegamy przemianie, aby być bardziej podobni do Niego, gdy zostajemy napełnieni Duchem Pana.

1. Przemieniająca chwała Pana

2. Stawanie się podobnym do Chrystusa poprzez Ducha

1. Rzymian 8:29 - Bo kogo od dawna wiedział, tego też przeznaczył na to, aby się na wzór obrazu Jego Syna, aby był pierworodnym między wielu braćmi.

2. 1 Koryntian 13:12 – Na razie widzimy przez szkło, ciemno; ale potem twarzą w twarz: teraz wiem częściowo; ale wtedy poznam tak, jak i jestem poznany.

2 Koryntian 4 to czwarty rozdział Drugiego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł omawia służbę ewangelii, podkreślając związane z nią wyzwania i podkreślając nadzieję i chwałę odnalezioną w Chrystusie.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od uznania, że on i jego towarzysze otrzymali

miłosierdzie Boże i powierzono im posługę. Deklaruje, że nie upadają na duchu pomimo różnych prób, trudności i prześladowań (2 Koryntian 4:1-9). Paweł podkreśla, że w ich posłudze nie chodzi o nich samych, ale o głoszenie Jezusa Chrystusa jako Pana. Podkreśla, jak noszą w sobie skarb ewangelii w kruchych glinianych dzbanach, aby było oczywiste, że ich moc pochodzi od Boga (2 Koryntian 4:5-7).

Akapit 2: Paweł opisuje ich cierpienia ze względu na Chrystusa, stwierdzając, że nawet jeśli doświadczają ucisku, nie zostają zmiażdżeni; nawet gdy są prześladowani, nie są porzuceni; nawet powaleni nie ulegają zniszczeniu (2 Koryntian 4:8-9). Wyjaśnia, że ich cierpienie służy objawieniu życia Jezusa w ich śmiertelnych ciałach, aby przez nich Jego życie mogło objawić się także w innych (2 Koryntian 4:10-12). Mimo że na zewnątrz wyniszczają na skutek prześladowań i prób, wewnętrznie odnawiają się z dnia na dzień.

Akapit 3: Rozdział kończy się skupieniem na perspektywie wiecznej. Paweł kontrastuje ich obecne, chwilowe cierpienia z nieporównywalnym ciężarem wiecznej chwały (2 Koryntian 4:17). Zachęca wierzących, aby skupiali wzrok nie na tym, co widzialne, ale na tym, co niewidzialne, ponieważ to, co widzialne, jest tymczasowe, a to, co niewidzialne, jest wieczne (2 Koryntian 4:18). Paweł podkreśla, jak ta nadzieja podtrzymuje ich w obliczu trudności, gdy starają się żyć swoją wiarą.

Podsumowując, rozdział czwarty Drugiego Listu do Koryntian koncentruje się na wyzwaniach stojących przed służbą, podkreślając jednocześnie nadzieję i chwałę odnalezioną w Chrystusie. Paweł podkreśla, że w ich posłudze nie chodzi o nich samych, ale o głoszenie Jezusa Chrystusa jako Pana. Opisuje próby i cierpienia, jakie znoszą, potwierdzając, że ich moc pochodzi od Boga. Pomimo cierpienia nie dają się zmiażdżyć ani porzucić; zamiast tego noszą w sobie skarb ewangelii. Paweł wyjaśnia, w jaki sposób ich cierpienie służy objawieniu w nich życia Jezusa i zachęca wierzących, aby skupiali wzrok na wiecznej chwale, a nie na przejściowych udrękach. W tym rozdziale podkreślono wyzwania związane ze służbą, przemieniającą moc życia Chrystusa w wierzących oraz nadzieję odnalezioną w wiecznej perspektywie.

2 Koryntian 4:1 Mając więc tę posługę i dostąpiwszy miłosierdzia, nie upadamy;

Autor zachęca czytelników, aby nie rezygnowali ze swojej posługi, gdyż otrzymali miłosierdzie.

1. „W miłosierdziu Bożym wytrwamy”

2. „Siła miłosierdzia, która nas podniesie”

1. Rzymian 5:20-21 – „Ponadto weszło prawo, aby mnożyło się przestępstwo. Ale gdzie wzmógł się grzech, tam znacznie obficiej rozmnożyła się łaska: aby jak grzech królował aż

do śmierci, tak i łaska królowała przez sprawiedliwość ku życiu wiecznemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego”.

2. Psalm 103:17-18 – „Ale miłosierdzie Pana od wieków na wieki nad tymi, którzy się go boją, a jego sprawiedliwość nad wnukami; Tym, którzy strzegą jego przymierza, i tym, którzy pamiętają o jego przykazaniach, aby je wypełniali”.

2 Koryntian 4:2 Ale wyrzekliście się tego, co ukryte w nieuczciwości, i nie postępowaliście przebiegle ani nie posługiwaliście się słowem Bożym podstępnie; lecz przez ukazywanie prawdy polecamy się sumieniu każdego człowieka przed Bogiem.

Paweł poleca siebie i swoich współpracowników sumieniu każdego człowieka, postępując w prawdzie i nie posługując się podstępnie słowem Bożym.

1. Siła przejrzystego życia

2. Obowiązek uczciwości w posługiwaniu się Słowem Bożym

1. Przysłów 12:22 - Wargi kłamliwe są obrzydliwością dla Pana, lecz ci, którzy postępują zgodnie z prawdą, cieszą się Jego upodobaniem.

2. Efezjan 4:15 - Raczej mówiąc prawdę w miłości, mamy wzrastać pod każdym względem w Tego, który jest Głową, w Chrystusa.

2 Koryntian 4:3 Jeśli jednak nasza ewangelia jest ukryta, jest ona zakryta dla zagubionych:

Ewangelię Jezusa Chrystusa mogą zobaczyć jedynie ci, którzy są zagubieni i potrzebują zbawienia.

1. Potrzeba szukania Ewangelii: dlaczego każdy powinien szukać zbawienia

2. Moc ewangelii: jak Jezus może przemienić życie

1. Łk 19:10 – „Albowiem Syn Człowieczy przyszedł szukać i zbawić zagubionych”.

2. Rzymian 10:14-17 – „Jak więc będą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? A jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? A jak mają słuchać, skoro nikt nie głosi? A

jak mają głosić, jeśli nie są posłani? Jak napisano: „Jakże piękne są stopy głosicieli dobrej nowiny!”

2 Koryntian 4:4 W których bóg tego świata zaślepił umysły niewierzących, aby nie świeciło im światło chwalebnej ewangelii Chrystusa, który jest obrazem Boga.

Bóg tego świata zaślepił umysły niewierzących, tak że nie mogą dostrzec światła ewangelii Jezusa Chrystusa, który jest obrazem Boga.

1. Światło Boże zawsze świeci: jak znaleźć oświecenie Ewangelii.

2. Bóg tego świata: rozpoznanie wroga, pogoń za światłem.

1. Mateusza 5:14-16 – Wy jesteście światłością świata.

2. Rzymian 1:16-17 – Ewangelia jest mocą Bożą ku zbawieniu.

2 Koryntian 4:5 Nie siebie bowiem głosimy, lecz Chrystusa Jezusa, Pana; a my jesteśmy waszymi sługami ze względu na Jezusa.

Apostoł Paweł przypomina nam, że kiedy głosimy, powinniśmy głosić przesłanie Chrystusa, a nie siebie samych, i że powinniśmy to robić jako pokorni słudzy.

1. Moc głoszenia Chrystusa

2. Pokorna służba głoszenia

1. Mateusza 28:18-20 – „I przyszedł Jezus i rzekł do nich: «Dana mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i czyńcie uczniami wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca wieku.'”

2. Rzymian 10:14-17 – „Jak więc będą wzywać tego, w którego nie uwierzyli? A jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? A jak mają słuchać, skoro nikt nie głosi? A jak mają głosić, jeśli nie są posłani? Jak napisano: „Jakże piękne są stopy głosicieli dobrej nowiny!” Ale nie wszyscy byli posłuszni ewangelii. Mówi bowiem Izajasz: «Panie, kto uwierzył w to, co od nas usłyszał?» Wiara więc rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe.”

2 Koryntian 4:6 Albowiem Bóg, który nakazał, aby światło zajaśniało z ciemności, zabłysnął w sercach naszych, aby zajaśnieć poznaniem chwały Bożej na obliczu Jezusa Chrystusa.

Bóg wniósł światło i wiedzę do naszych serc przez Jezusa Chrystusa, pozwalając nam rozpoznać chwałę Bożą.

1. Światło Boże: Jak Jezus Chrystus objawia chwałę Boga 2. Oświecone serca: Znajdowanie wiedzy i światła poprzez Jezusa Chrystusa

1. Izajasz 9:2 – Lud, który chodził w ciemności, ujrzał wielkie światło; tym, którzy mieszkali w krainie głębokiej ciemności, nad nimi zabłysło światło. 2. Jana 1:14 – A Słowo ciałem się stało i zamieszkało między nami, i oglądaliśmy jego chwałę, chwałę, jaką ma Jednorodzony od Ojca, pełen łaski i prawdy.

2 Koryntian 4:7 Ale skarb ten przechowujemy w naczyniach glinianych, aby przewaga mocy pochodziła od Boga, a nie od nas.

Apostoł Paweł naucza, że chociaż wierzący są słabi, moc Boża przez nich doskonali się.

1. Boża siła jaśnieje poprzez nasze słabości

2. Jak przyjąć nasze słabości i pozwolić, aby Boża moc przeświecała

1. 2 Koryntian 12:9-10 - I rzekł do mnie: Wystarczy ci mojej łaski, bo moja siła doskonali się w słabości. Najchętniej więc będę się chlubił ze swoich słabości, aby moc Chrystusa spoczęła na mnie.

2. Rzymian 8:26-27 - Podobnie i Duch pomaga naszym słabościom. Nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach. A Ten, który bada serca, zna zamysł Ducha, bo zgodnie z wolą Bożą wstawia się za świętymi.

2 Koryntian 4:8 Zewsząd jesteśmy zaniepokojeni, ale nie załamani; jesteśmy zakłopotani, ale nie w rozpaczy;

Mimo że ze wszystkich stron doświadczają niepokojów, Paweł i jego towarzysze nie są zaniepokojeni ani nie popadają w rozpacz.

1. Pocieszenie Boże w czasach ucisku

2. Wytrwałość w obliczu wyzwań życiowych

1. Psalm 34:17-19 „Gdy sprawiedliwi wołają o pomoc, Pan ich wysłuchuje i wybawia ich ze wszystkich ucisków. Pan jest blisko tych, którzy mają złamane serce i wybawia przygnębionych na duchu. Wiele nieszczęść spotyka sprawiedliwego, ale Pan go wybawia z nich wszystkich.

2. Izajasz 41:10-13 „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej. Oto wszyscy, którzy się na ciebie gniewają, zostaną zawstydzeni i zawstydzeni, ci, którzy walczą przeciwko tobie, będą niczym i zginą. Będziesz szukać tych, którzy z tobą walczą, ale ich nie znajdziesz; ci, którzy walczą z tobą, będą jak nic, bo Ja, Pan, Bóg twój, trzymam twoją prawicę i to Ja ci mówię: Nie bój się, to Ja ci pomagam.

2 Koryntian 4:9 Prześladowani, ale nie opuszczeni; zrzucony, ale nie zniszczony;

Chrześcijanie są często prześladowani, ale Bóg nigdy ich nie opuszcza i nigdy nie są zniszczeni.

1. Znajdowanie siły i nadziei w trudnych czasach: jak Bóg nas wspiera, nawet gdy czujemy się przygnębieni

2. Przezwyciężanie prześladowań: wierność Boga w obliczu trudności

1. Izajasz 43:2 – „Gdy przejdziesz przez wody, będę z tobą; A przez rzeki nie zaleją cię. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali”.

2. Psalm 34:17 – „Sprawiedliwi wołają, a Pan ich wysłucha i wybawia ich ze wszystkich ucisków”.

2 Koryntian 4:10 Zawsze niosąc w ciele śmierć Pana Jezusa, aby i życie Jezusa objawiło się w naszym ciele.

Apostoł Paweł napomina wierzących, aby zawsze nosili śmierć Pana Jezusa w swoich ciałach, aby życie Jezusa objawiło się w ich życiu.

1. Manifestacja Jezusa w naszym życiu

2. Moc niesienia w sobie śmierci Jezusa

1. Rzymian 6:11 - Podobnie wy uważajcie się za umarłych dla grzechu, ale żyjących dla Boga w Chrystusie Jezusie.

2. Jana 12:24 – Zaprawdę powiadam wam, jeśli ziarno pszenicy spadnie na ziemię i nie obumrze, pozostanie tylko jedno ziarno. Ale jeśli obumrze, wydaje wiele nasion.

2 Koryntian 4:11 My bowiem, którzy żyjemy, zawsze jesteśmy wydawani na śmierć ze względu na Jezusa, aby i życie Jezusa objawiło się w naszym śmiertelnym ciele.

Jako wierzący stale stoimy w obliczu śmierci, ale przez tę śmierć życie Jezusa objawia się w naszych śmiertelnych ciałach.

1. Życie Jezusa objawione w naszej śmiertelności

2. Moc śmierci w ukazaniu życia Jezusa

1. Rzymian 8:11 – „A jeśli Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, zamieszka w was, Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, ożywi także wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.”

2. Filipian 1:21 – „Dla mnie żyć to Chrystus, a umrzeć to zysk”.

2 Koryntian 4:12 Tak więc śmierć działa w nas, ale życie w was.

Paweł przypomina Koryntianom, że chociaż działa w nich śmierć, w Koryntianach działa życie.

1. Ożywiająca moc wiary: spojrzenie na 2 Koryntian 4:12

2. Pokonanie śmierci: odnalezienie siły w 2 Koryntian 4:12

1. Rzymian 8:11 - A jeśli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to

Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała dzięki swemu Duchowi, który w was mieszka.

2. 2 Tymoteusza 1:10 - Ale teraz objawił nam to przez Ducha, gdyż Duch przenika wszystko, nawet głębiny Boże.

2 Koryntian 4:13 Mamy tego samego ducha wiary, jak napisano, uwierzyłem i dlatego powiedziałem; my także wierzymy i dlatego mówimy;

Mamy ducha wiary, który pozwala nam wierzyć i mówić, jak napisano w 2 Koryntian 4:13.

1. „Moc wiary: mówienie sercem”

2. „Życie wiarą: wiara i mówienie”

1. Rzymian 10:9 - Że jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

2 Koryntian 4:14 Wiedząc, że Ten, który wskrzesił Pana Jezusa, przez Jezusa wskrzesi i nas i postawi nas z wami.

Przejście:

W tym fragmencie Paweł przypomina Koryntianom, że tak jak Jezus zmartwychwstał, tak i oni zostaną wskrzeszeni do życia wiecznego w obecności Pana. Twierdzi, że jest to ta sama moc, która wskrzesiła Jezusa, która podniesie także ich.

Paweł zachęca Koryntian, aby wierzyli, że zostaną wskrzeszeni do życia wiecznego w obecności Pana.

1. „Moc Boga: świadomość, że nasza przyszłość jest bezpieczna”

2. „Nadzieja zmartwychwstania: przemieniająca moc wiary”

1. Rzymian 8:11 – „A jeśli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała dzięki swemu Duchowi, który w was mieszka.”

2. Jana 11:25 – „Odpowiedział jej Jezus: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie».

2 Koryntian 4:15 Wszystko bowiem dla was, aby obfita łaska przez dziękczynienie wielu przyniosła chwałę Bożą.

Paweł zachęca Koryntian, aby dziękowali Bogu, ponieważ wszystko w życiu zostało im dane dla Jego celów i chwały.

1. Moc wdzięczności: nauka doceniania Bożych błogosławieństw

2. Dziękowanie: wyzwalanie radości z obfitej łaski Bożej

1. Kolosan 3:15-17 - Niech pokój Chrystusowy panuje w sercach waszych, gdyż jako członkowie jednego ciała powołani zostaliście do pokoju. I bądź wdzięczny. Niech słowo Chrystusa mieszka w was obficie, gdy z całą mądrością nauczacie i napominacie się nawzajem, i gdy z wdzięcznością w sercach waszych śpiewacie Bogu, psalmy, hymny i pieśni duchowe.

2. Psalm 103:1-5 - Chwal duszo moja Pana; cała moja istota, wysławiajcie Jego święte imię. Chwal, duszo moja, Pana, i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach, który odpuszcza wszystkie twoje grzechy i leczy wszystkie twoje choroby, który wybawia twoje życie z otchłani i wieńczy cię miłością i współczuciem, który zaspokaja twoje pragnienia dobrem, aby twoje młodość odnawia się jak orzeł.

2 Koryntian 4:16 Dlatego nie ustawamy; lecz chociaż nasz zewnętrzny człowiek ginie, to jednak człowiek wewnętrzny odnawia się dzień po dniu.

Pomimo trudności życiowych wierzący mogą pozostać silni, ponieważ ich wewnętrzny człowiek odnawia się każdego dnia.

1. „Nadzieja odnowy: siła wewnętrznego człowieka”

2. „Wytrwanie w trudnych czasach: siła odnowy”

1. Psalm 51:10 „Serce czyste stwórz we mnie, Boże, i odnów we mnie ducha prawego”.

2. Rzymian 12:2 „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

2 Koryntian 4:17 Albowiem nasze lekkie cierpienie, które trwa tylko chwilę, sprawia nam o wiele większy i wieczysty ciężar chwały;

Chociaż doświadczamy ucisku w tym życiu, może on przynieść nam wieczny ciężar chwały w życiu, które nadejdzie.

1. Światło ucisku: jak ból i cierpienie mogą prowadzić do wiecznej chwały

2. Przekształcanie naszych chwilowych prób w trwały wpływ na królestwo

1. Rzymian 8:18 – „Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić”.

2. Hebrajczyków 12:1-2 – „Skoro więc jesteśmy otoczeni tak wielkim obłokiem świadków, odłóżmy także wszelki ciężar i grzech, który tak mocno przylega, i biegnijmy wytrwale w wyznaczonym wyścigu przed nami, patrząc na Jezusa, założyciela i dokończyciela naszej wiary, który dla wyznaczonej mu radości wycierpiał krzyż, gardząc hańbą, i zasiada po prawicy tronu Bożego”.

2 Koryntian 4:18 Chociaż nie patrzymy na to, co widzialne, ale na to, czego nie widać, gdyż to, co widzialne, jest doczesne; ale to, czego nie widać, jest wieczne.

Nie powinniśmy skupiać się na rzeczach tymczasowych, fizycznych, ale na rzeczach wiecznych, niewidzialnych.

1. Niewidzialne królestwo: jak żyć z wieczną perspektywą

2. Nie daj się zwieść temu, co widzisz: dążenie do rzeczy wiecznych

1. Mateusza 6:19-21 - Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną, ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamuj się i nie kradnij. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.

2. Kolosan 3:1-3 - Jeśli więc z Chrystusem powstaliście z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus zasiada po prawicy Boga. Skup się na tym, co w górze, a nie na tym, co na ziemi. Umarliście bowiem i życie wasze jest ukryte z Chrystusem w Bogu.

2 Koryntian 5 to piąty rozdział Drugiego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł omawia takie tematy, jak nasze ziemskie ciała, nasze wieczne mieszkanie i pojednanie z Bogiem przez Chrystusa.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od wyrażenia swojej tęsknoty za tym, aby wierzący otrzymali mieszkanie w niebie, podkreślając, że nasze ziemskie ciała są tymczasowe i podlegają rozkładowi (2 Koryntian 5:1-4). Wyjaśnia, że będąc w ciałach ziemskich, wzdychamy i tęsknimy za mieszkaniem w niebie, pragnąc przyoblec się w ciała niebieskie, aby życie pochłonęło śmiertelność (2 Koryntian 5:4-5). Paweł zapewnia wierzących, że Bóg przygotował nas właśnie na ten cel i dał nam swego Ducha jako gwarancję tego, co ma nadejść.

Akapit 2: Paweł kontynuuje, omawiając relację wierzącego z Chrystusem. Zapewnia, że niezależnie od tego, czy jesteśmy u siebie w tych ziemskich ciałach, czy też jesteśmy z dala od nich w obecności Pana, naszym celem jest podobanie się Jemu (2 Koryntian 5:9). Podkreśla, że wszyscy wierzący staną przed tronem sędziowskim Chrystusa, aby otrzymać zapłatę za swoje uczynki popełnione w ciele, dobre lub złe (2 Koryntian 5:10). Paweł podkreśla, że to miłość Chrystusa przynagla go i przynagla wierzących, aby spojrzeli na innych z nowej perspektywy – już nie według światowych standardów, ale zgodnie z nową tożsamością w Chrystusie (2 Koryntian 5:14-17).

Akapit 3: Rozdział kończy się przesłaniem pojednania. Paweł oświadcza, że Bóg pojednał nas ze sobą przez Chrystusa i zlecił nam posługę pojednania. Wyjaśnia, jak Bóg w Chrystusie pojednał świat ze sobą, nie poczytując ludziom grzechów, ale ofiarowując przebaczenie i zbawienie przez Jezusa (2 Koryntian 5:18-19). Jako ambasadorzy Chrystusa Paweł nawołuje wierzących w imieniu samego Chrystusa, aby pojednali się z Bogiem i stali się sprawiedliwością Bożą w Chrystusie (2 Koryntian 5:20-21).

Podsumowując, rozdział piąty Drugiego Listu do Koryntian omawia tematy naszych ziemskich ciał, naszego wiecznego mieszkania i pojednania z Bogiem przez Chrystusa. Paweł podkreśla tymczasowy charakter naszych ziemskich ciał i wyraża tęsknotę za naszym mieszkaniem w niebie. Podkreśla, że wierzący powołani są do życia w sposób, który podoba się Panu. Paweł omawia stanie przed tronem sędziowskim Chrystusa i zachęca wierzących, aby patrzyli na innych z nowej perspektywy opartej na ich tożsamości w Chrystusie. Rozdział kończy się przesłaniem pojednania, stwierdzającym, że Bóg pojednał nas ze sobą przez Jezusa i powierzył nam posługę pojednania. Paweł nawołuje wierzących, aby pojednali się z Bogiem i przyjęli swoją tożsamość ambasadorów Chrystusa. W tym rozdziale podkreślono nadzieję, jaką pokładamy w naszym wiecznym zamieszkiwaniu, życiu dla Chrystusa i uczestnictwie w Bożym dziele pojednania przez Jezusa.

2 Koryntian 5:1 Wiemy bowiem, że gdyby nasz ziemski dom tego przybytku uległ zniszczeniu, mamy budowę Bożą, dom nie rękami zbudowany, wieczny w niebiosach.

Wiemy, że kiedy nasze ziemskie ciała umrą, otrzymamy mieszkanie w niebie, które będzie wieczne i nie zostało zbudowane rękami ludzkimi.

1. Nasz wieczny dom: nadzieja i pocieszenie w niebie

2. Niewidzialna kraina: nasz prawdziwy dom w niebie

1. Jana 14:2-3 – „W domu mojego Ojca jest wiele pomieszczeń. Gdyby tak nie było, czy powiedziałbym wam, że idę przygotować wam miejsce? A jeśli pójdę i przygotuję wam miejsce, Przyjdę ponownie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli gdzie Ja jestem.

2. Hebrajczyków 11:10 - Wyczekiwał bowiem miasta mającego fundamenty, którego projektantem i budowniczym jest Bóg.

2 Koryntian 5:2 W tym bowiem wzdychamy, gorąco pragnąc przyoblec się w nasz dom, który jest z nieba:

Wierzący pragną przyodziać się w niebiańskie mieszkanie, wzdychając w oczekiwaniu na ostateczne odkupienie.

1. „Przemiany życia: oczekiwanie na Odkupiciela”

2. „Niebiańskie mieszkania: nadzieja dla wierzących”

1. Rzymian 8:23 - I nie tylko oni, ale i my, którzy mamy pierwociny Ducha, i my sami w sobie wzdychamy, oczekując przybrania, to znaczy odkupienia ciała naszego.

2. Jana 14:2-3 - W domu mojego Ojca jest wiele mieszkań. Gdyby tak nie było, byłbym wam powiedział. Idę przygotować wam miejsce. A jeśli odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę ponownie i przyjmę was do siebie; aby gdzie ja jestem, tam i wy byli.

2 Koryntian 5:3 Jeżeli tak, to będąc ubrani, nie zostaniemy znalezieni nadzy.

Wierzących zachęca się, aby żyli w oczekiwaniu na przyobleczenie się w sprawiedliwość Chrystusa pod koniec ich ziemskiego życia.

1. Życie w oczekiwaniu na ostateczne szaty: analiza 2 Koryntian 5:3

2. Dążenie do świętości: szata sprawiedliwości i 2 Koryntian 5:3

1. Rzymian 3:21-26 – „Ale teraz niezależnie od Prawa objawiła się sprawiedliwość Boża, chociaż Prawo i prorocy świadczą o tym – sprawiedliwość Boża przez wiarę w Jezusa Chrystusa dla wszystkich wierzących. "

2. Izajasz 61:10 – „Wielce się weselę w Panu, dusza moja będzie się radować w Bogu moim, gdyż przyodział mnie w szaty zbawienia, okrył mnie płaszczem sprawiedliwości, jak oblubieniec się przyodziewa jak kapłan w pięknym nakryciu głowy i jak oblubienica strojna w swe klejnoty”.

2 Koryntian 5:4 My bowiem, którzy jesteśmy w tym przybytku, wzdychamy obciążeni, nie po to chcemy się rozebrać, ale przyodziewamy, aby śmiertelność została pochłonięta przez życie.

Wierzący wzdychają pod ciężarem śmiertelności, pragnąc na nowo przyodziać się w nieśmiertelność.

1. Brzemię śmiertelności: tęsknota za szatami życia

2. Jęk w Przybytku: Ciężar śmiertelności

1. Rzymian 8:23 - I nie tylko oni, ale i my, którzy mamy pierwociny Ducha, i my sami w sobie wzdychamy, oczekując przybrania, to znaczy odkupienia ciała naszego.

2. Filipian 3:20-21 – Bo nasza rozmowa jest w niebie; skąd też szukamy Zbawiciela, Pana Jezusa Chrystusa, który przemieni nasze podłe ciało, aby upodobniło się do chwalebnego ciała swego, według dzieła, dzięki któremu jest w stanie wszystko sobie podporządkować.

2 Koryntian 5:5 Tym, który nas uczynił w tym samym celu, jest Bóg, który dał nam zadatek Ducha.

Bóg pracował, aby wprowadzić nas w swój cel i dał nam Ducha Świętego jako gwarancję.

1: Nasza nadzieja w Bogu – 2 Koryntian 5:5

2: Dar Ducha Świętego – 2 Koryntian 5:5

1: Rzymian 8:16-17 – Sam Duch świadczy wraz z duchem naszym, że jesteśmy dziećmi Bożymi.

2: Galacjan 4:6 - A ponieważ jesteście synami, Bóg posłał do naszych serc Ducha Syna swego, wołającego? co za baba! Ojciec!??

2 Koryntian 5:6 Dlatego zawsze jesteśmy ufni, wiedząc, że dopóki jesteśmy w ciele, jesteśmy nieobecni u Pana:

Wierzący mają pewność, że choć fizycznie są obecni na świecie, pewnego dnia ponownie zjednoczą się z Panem w Niebie.

1. „Wspaniała nadzieja: pewność nieba”

2. „Życie z ufnością w upadłym świecie”

1. Rzymian 8:18-25

2. 1 Tesaloniczan 4:13-18

2 Koryntian 5:7 (Bo według wiary, a nie dzięki widzeniu postępujemy :)

Ten fragment zachęca wierzących, aby żyli wiarą, a nie widzeniem.

1: Musimy wierzyć w Boże plany wobec nas, nawet jeśli nie możemy zobaczyć rezultatu końcowego.

2: Nie możemy ulegać ziemskim pragnieniom i pokusom, ale zamiast tego ufajmy Bożym obietnicom.

1: Hebrajczyków 11:1 (A wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego,

czego nie widać.)

2: Jakuba 1:2-4 (Poczytujcie to sobie za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie pełny skutek, abyście byli doskonali i kompletne, nie pozbawione niczego.)

2 Koryntian 5:8 Jesteśmy ufni, powiadam, i chcemy raczej opuścić ciało, a być obecni z Panem.

Paweł wyraża swą ufność w świadomości, że wierzący będą z Panem po śmierci.

1. Życie z ufnością w Chrystusa – Świadomość, że śmierć prowadzi nas do bycia z Panem.

2. Pocieszenie wiary w niebo – Poczucie pewności, że czeka nas życie z Panem.

1. Filipian 1:21-23 - Dla mnie żyć to Chrystus, a umrzeć to zysk.

2. Rzymian 8:18 - Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która się w nas objawi.

2 Koryntian 5:9 Dlatego pracujemy, abyśmy obecni lub nieobecni mogli zostać przez Niego przyjęci.

Paweł podkreśla wagę dążenia do bycia zaakceptowanym przez Boga, niezależnie od tego, czy jesteśmy obecni, czy nie.

1. „Wiara w miłość Boga: dążenie do bycia przez Niego zaakceptowanym”

2. „Wezwanie do wierności: dokładanie wszelkich starań, aby podobać się Bogu”

1. Rzymian 12:11-12 „Nie traćcie nigdy gorliwości, ale zachowujcie zapał duchowy, służąc Panu. Radujcie się w nadziei, cierpliwi w ucisku, wierni w modlitwie”.

2. Hebrajczyków 11:6 „A bez wiary nie można podobać się Bogu, gdyż każdy, kto do Niego przychodzi, musi wierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go pilnie szukają”.

2 Koryntian 5:10 Wszyscy bowiem musimy stanąć przed sądem Chrystusa; aby każdy otrzymał to, czego dokonał w swoim ciele, zgodnie z tym, czego dokonał, czy to dobrze, czy źle.

Wszyscy ludzie muszą stawić się przed tronem sędziowskim Chrystusa, aby otrzymać to, czego dokonali w swoich ciałach, niezależnie od tego, czy byli dobrzy, czy źli.

1. Życie w świetle dnia sądu — jak powinniśmy żyć w świetle pewności dnia sądu.

2. Nagrody za prawość — w jaki sposób możemy otrzymać nagrodę za prawe życie.

1. Kaznodziei 12:13-14 - Wysłuchajmy zakończenia całej sprawy: Bójcie się Boga i przestrzegajcie Jego przykazań, bo to jest cały obowiązek człowieka. Albowiem Bóg osądzi każde dzieło, także każdą tajemną rzecz, dobrą lub złą.

2. Rzymian 14:10-12 – Dlaczego osądzasz swojego brata? Albo ty, dlaczego gardzisz swoim bratem? Wszyscy bowiem staniemy przed sądem Bożym; bo jest napisane,? Jeśli żyję, mówi Pan, wszelkie kolano zegnie się przede mną i każdy język będzie wyznawał Boga. Wtedy każdy z nas zda sprawę Bogu.

2 Koryntian 5:11 Znając tedy strach przed Panem, przekonujemy ludzi; ale my jesteśmy objawieni Bogu; i ufam, że uwidocznią się także w waszych sumieniach.

Paweł wyjaśnia, że on i jego współsłudzy biorą na siebie odpowiedzialność za przekonanie ludzi do przyjęcia Ewangelii, wiedząc, że Bóg jest świadomy ich wysiłków.

1. Obowiązki duchownych: poznanie grozy Pańskiej

2. Żyj swoją wiarą w obecności Boga

1. Rzymian 10:14-15 – Jak więc będą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? A jak uwierzą w Tego, o którym nie słyszeli? A jak usłyszą bez kaznodziei?

2. Kolosan 4:5-6 – Postępuj mądrze wobec tych, którzy są na zewnątrz, wykupując czas. Niech wasza mowa będzie zawsze pełna wdzięku i przyprawiona solą, abyście wiedzieli, jak powinniście odpowiadać każdemu.

2 Koryntian 5:12 Nie polecamy się bowiem wam ponownie, ale dajemy wam okazję do chwały z naszego powodu, abyście mogli choć trochę odpowiedzieć tym, którzy chlubią

się wyglądem, a nie sercem.

Paweł zachęca Koryntian, aby wychwalali Boga, nie przechwalając się własnymi osiągnięciami, ale zamiast tego skupiając się na sercu, a nie na wyglądzie.

1: „Sedno sprawy: skupienie się na tym, co naprawdę ważne”

2: „Chwała Boża: dążenie do oddawania czci Bogu we wszystkim, co robimy”

1:1 Piotra 5:5-7 - ? Podobnie i wy, młodsi, bądźcie poddani starszym. Przyobleczcie się wszyscy w pokorę wobec siebie nawzajem, gdyż? od sprzeciwia się pysznym, ale daje łaskę pokornym. Uniżajcie się zatem pod potężną ręką Boga, aby was wywyższył we właściwym czasie, przerzucając na niego wszystkie wasze troski, bo On się o was troszczy. ?

2: Przysłów 21:2 – ? Bardzo postępowanie człowieka jest słuszne w jego własnych oczach, lecz Pan waży serce.

2 Koryntian 5:13 Bo czy jesteśmy trzeźwi, to dla Boga, czy też trzeźwi, to dla was.

Paweł zachęca chrześcijan, aby skupiali się na Bogu, zarówno w stanie podniecenia, jak i w stanie trzeźwości.

1. „Życie w Bożej radości: zachowanie trzeźwości w świecie pełnym ekscytacji”

2. „Moc poświęcenia: służenie Bogu i innym”

1. Psalm 100:2 - Służcie Panu z radością: przychodźcie przed Jego oblicze ze śpiewem.

2. Galatów 5:13 - Albowiem, bracia, powołani zostaliście do wolności; Nie wykorzystujcie wolności jedynie jako okazji dla ciała, lecz w miłości służcie sobie nawzajem.

2 Koryntian 5:14 Bo miłość Chrystusowa nas przynagla; ponieważ tak sądzimy, że jeśli jeden umarł za wszystkich, to wszyscy byli martwi:

Miłość Chrystusa motywuje nas do osądzenia, że jeśli On umarł za wszystkich, to wszyscy byliby martwi.

1. Potęga miłości: jak ogranicza nas miłość Chrystusa

2. Koszt miłości: zrozumienie konsekwencji ofiary Chrystusa

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje swoją miłość do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Jana 15:13 - Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

2 Koryntian 5:15 I że umarł za wszystkich, aby ci, którzy żyją, nie żyli odtąd dla siebie, lecz dla tego, który za nich umarł i zmartwychwstał.

Jezus umarł za wszystkich, aby ci, którzy żyją, mogli żyć dla Niego, a nie dla siebie.

1: Prawdziwa wolność – życie dla Chrystusa zamiast dla siebie

2: Moc Krzyża – Jezus umierający za nas i zmartwychwstający

1: Jana 15:13 – Nikt nie ma większej miłości od tej: aby kogoś położyć? życie dla jednego? przyjaciele .

2: Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2 Koryntian 5:16 Dlatego odtąd nie znamy nikogo według ciała; wprawdzie znaliśmy Chrystusa według ciała, ale teraz już go nie znamy.

Nie rozpoznajemy już nikogo po wyglądzie fizycznym, chociaż kiedyś znaliśmy Chrystusa w jego fizycznej postaci, teraz polegamy na rozpoznaniu duchowym.

1. „Życie poza ciałem”

2. „Moc rozpoznania duchowego”

1. Rzymian 8:5-8 „Bo ci, którzy są według ciała, myślą o tym, co cielesne, ci zaś, którzy są według Ducha, o tym, co duchowe. Bo myślenie cielesne to śmierć, ale myślenie duchowe jest życie i pokój. Ponieważ zmysł cielesny jest wrogi Bogu, gdyż nie podlega prawu Bożemu i nie może. Tak więc ci, którzy są w ciele, nie mogą podobać się Bogu.

2. Galacjan 6:14-15 „Ale nie daj Boże, abym się chlubił z innego powodu, jak tylko z krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez którego dla mnie świat jest ukrzyżowany, a ja dla świata. W Chrystusie Jezusie obrzezanie nie przynosi żadnego skutku ani nieobrzezanie, ale nowe stworzenie".

2 Koryntian 5:17 Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem: stare przeminęło; oto wszystko stało się nowe.

Wierzący w Chrystusa zostali odnowieni i wszystko stało się nowe.

1. „Nowe stworzenie: odkrywanie odnowy i przemiany w Chrystusie"

2. „Odnawiająca moc Ewangelii: stawanie się nowym stworzeniem"

1. Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, przyjemne i doskonałe .

2. Efezjan 4:22-24 - Aby porzucić dawnego siebie, który należy do poprzedniego sposobu życia i jest zepsuty przez oszukańcze pragnienia, i odnowić się w duchu swoich umysłów, i przyoblec się w nowego siebie, stworzeni na podobieństwo Boga w prawdziwej sprawiedliwości i świętości.

2 Koryntian 5:18 I wszystko jest z Boga, który pojednał nas ze sobą przez Jezusa Chrystusa i zlecił nam posługę pojednania;

Bóg pojednał nas ze sobą przez Jezusa Chrystusa i zlecił nam posługę pojednania.

1. „Służba Pojednania"

2. „Boży dar pojednania przez Jezusa Chrystusa"

1. Rzymian 5:10-11 – Jeśli bowiem będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Bogiem przez śmierć Jego Syna, tym bardziej, będąc pojednani, zostaniemy zbawieni przez Jego

życie. I nie tylko to, ale także radujemy się w Bogu przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, przez którego teraz otrzymaliśmy przebłaganie.

2. Kolosan 1:19-20 - Spodobało się bowiem Ojcu, aby w Nim zamieszkała cała Pełnia; I zawarwszy pokój przez krew swego krzyża, aby przez niego pojednać wszystko ze sobą; przez niego, mówię, czy to na ziemi, czy na niebie.

2 Koryntian 5:19 To znaczy, że Bóg był w Chrystusie, jednając świat ze sobą, nie poczytując im ich przewinień; i powierzył nam słowo pojednania.

Bóg był w Chrystusie, aby pojednać świat ze sobą, a nie karać ich za ich grzechy, i przekazał nam orędzie pojednania.

1. „Boża łaska pojednania: jak Jezus pojednał nas z Bogiem”

2. „Życie w pojednaniu: jak wygląda naśladowanie Chrystusa?”

1. Kolosan 1:20-22 - I zawarwszy pokój przez krew krzyża swego, przez niego pojednać wszystko ze sobą; przez niego, mówię, czy to na ziemi, czy na niebie.

2. Rzymian 5:10-11 – Jeśli bowiem będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Bogiem przez śmierć Jego Syna, tym bardziej, będąc pojednani, zostaniemy zbawieni przez Jego życie.

2 Koryntian 5:20 A zatem jesteśmy ambasadorami Chrystusa, jak gdyby Bóg was przez nas błagał: w zastępstwie Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem.

Wierzący są powołani, aby być ambasadorami Chrystusa i modlić się o pojednanie ludzi z Bogiem.

1. Powołani do bycia ambasadorami Chrystusa

2. Pojednani z Bogiem przez wiarę

1. Mateusza 28:18-20 - A Jezus przyszedł i rzekł do nich: ? Dana mi jest cała władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i czyńcie uczniami wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca wieku.

2. Rzymian 10:14-17 – Jak więc będą wzywać tego, w którego nie uwierzyli? A jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? A jak mają słuchać, skoro nikt nie głosi? A jak mają głosić, jeśli nie są posłani? Jak jest napisane, ? Jak piękne są stopy tych, którzy głoszą dobrą nowinę!? Ale nie wszyscy byli posłuszni ewangelii. Bo Izajasz mówi, ? □ or, kto uwierzył w to, co od nas usłyszał? Wiara zatem rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa.

2 Koryntian 5:21 Albowiem za nas grzechem uczynił go, który nie znał grzechu; abyśmy w nim stali się sprawiedliwością Bożą.

Bóg posłał Jezusa, aby był za nas ofiarą za grzech, abyśmy przez Niego mogli zostać usprawiedliwieni.

1. Moc łaski Bożej: jak Jezus zapłacił najwyższą cenę za nasze zbawienie

2. Świętość Boga: nasza sprawiedliwość w Chrystusie

1. Rzymian 3:21-26

2. Jana 3:16-17

2 Koryntian 6 to szósty rozdział Drugiego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł porusza różne aspekty swojej służby i nalega, aby wierzący żyli jak wierni słudzy Boga.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od podkreślenia pilności zbawienia i nalega, aby wierzący nie przyjmowali łaski Bożej na próżno. Podkreśla, że teraz jest czas łaski i teraz jest dzień zbawienia (2 Koryntian 6:2). Następnie Paweł opisuje swoje zaangażowanie w służbę, wyrażając, jak on i jego towarzysze przetrwali trudności, cierpienia i wyzwania, służąc wiernie (2 Koryntian 6:3-10). Zachęca wierzących, aby okazali swoją autentyczność jako słudzy Boży poprzez wytrwałość w próbach, czystość w postępowaniu, zrozumienie, cierpliwość, dobroć, miłość i prawdomówną mowę.

Akapit drugi: Paweł odnosi się do relacji wierzących w Koryncie z niewierzącymi. Namawia ich, aby nie wprzęgali się w nierówne jarzmo z niewierzącymi, ale raczej oddzielili się od wszelkich form bałwochwalstwa i bezbożnego wpływu (2 Koryntian 6:14-16). Podkreśla, że wierzący są świątyniami Boga żywego i nie powinni narażać swojej wiary na szwank, przyłączając się do tych, którzy nie podzielają ich wiary (2 Koryntian 6:16-18).

Akapit 3: Rozdział kończy się apelem o otwartość serca wobec Pawła i jego towarzyszy. Pomimo prześladowań i sprzeciwu ze strony niektórych mieszkańców Koryntu zapewnia

ich, że szeroko otworzył przed nimi swoje serce (2 Koryntian 6:11-13). Namawia ich, aby odwzajemnili tę otwartość, otwierając szeroko także swoje serca na Niego. Paweł stwierdza, że z jego strony nie brakuje uczucia, lecz raczej wezwanie do wzajemnej miłości i partnerstwa.

Podsumowując, rozdział szósty Drugiego Listu do Koryntian porusza różne aspekty związane ze służbą i wiernym życiem. Paweł podkreśla pilną potrzebę zbawienia i zachęca wierzących, aby żyli jako autentyczni słudzy Boży pośród trudności i wyzwań. Nalega, aby oddzielili się od bezbożnych wpływów i nie wprzęgali się w nierówne jarzmo z niewierzącymi. Paweł podkreśla tożsamość wierzących jako świątyń Boga żywego i wzywa do dbania o czystość i wierność. Na zakończenie apeluje o otwartość serca i wzajemną miłość, podkreślając znaczenie partnerstwa w posłudze. W tym rozdziale podkreślono pilną potrzebę zbawienia, wiernego życia, oddzielenia się od bezbożności oraz potrzebę otwartości serca i miłości we wspólnocie chrześcijańskiej.

2 Koryntian 6:1 My zatem, jako wraz z nim współpracownicy, prosimy i was, abyście nie przyjmowali łaski Bożej na próżno.

Paweł napomina wierzących, aby nie przyjmowali łaski Bożej za oczywistość i korzystali z niej w pełni.

1. „Moc łaski: przyjmij dar Boży i wykorzystaj go jak najlepiej”

2. „Błogosławieństwo niezasłużonej łaski Bożej: nie bierz tego za pewnik”

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił.

2. Rzymian 5:17 - Jeśli bowiem z powodu przestępstwa jednego człowieka śmierć zapanowała przez tego jednego człowieka, o wiele bardziej ci, którzy otrzymają obfitość łask i darmowy dar sprawiedliwości, będą królować w życiu przez jednego człowieka, Jezusa Chrystusa.

2 Koryntian 6:2 (Bo mówi: W czasie łaski cię wysłuchałem, a w dniu zbawienia udzieliłem ci pomocy; oto teraz czas łaski, oto teraz dzień zbawienia.)

Bóg oferuje zbawienie i wysłuchał nas w czasie akceptacji. Nadszedł czas, aby przyjąć Jego ofertę zbawienia.

1. „Czas zaakceptowany: wykorzystaj jak najlepiej Bożą ofertę zbawienia”

2. „Dziś jest dzień zbawienia. Nie przegapcie błogosławieństwa Bożego”

1. Izajasz 49:8 (Tak mówi Pan: W czasie łaski wysłuchałem cię i w dniu zbawienia pomogłem ci, i zachowam cię, i dam cię za przymierze z ludem, aby ustanowić ziemię, aby odziedziczyć dziedzictwo spustoszone;)

2. Efezjan 2:8-9 (Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę i to nie z was: dar Boży jest: nie z uczynków, aby się kto nie chlubił).

2 Koryntian 6:3 Nie dając w niczym żadnego zgorszenia, aby służba nie była ganiana:

Wierzący powinni żyć w sposób, który nie jest obraźliwy, aby nie obwiniać służby.

1. Życie bez obrazy: wezwanie do świętości

2. Chodzenie w mądrości: przewodnik dla służby

1. Efezjan 5:15-17 – Bądźcie więc naśladowcami Boga, jak drogie dzieci; I postępujcie w miłości, bo i Chrystus nas umiłował i samego siebie wydał za nas w ofierze i ofierze Bogu na miłą wonność. Rozpusta zaś i wszelka nieczystość lub chciwość niech nie będą ani razu wymieniane wśród was, jak przystoi świętym;

2. Jakuba 3:13-18 – Kto wśród was jest człowiekiem mądrym i obdarzonym wiedzą? niech przez dobrą rozmowę wykaże swoje dzieła z łagodnością i mądrością. Jeśli jednak macie w sercach gorzką zazdrość i kłótnię, nie przechwalajcie się i nie kłamcie przeciwko prawdzie. Ta mądrość nie zstępuje z góry, ale jest ziemska, zmysłowa, diabelska. Bo gdzie zazdrość i kłótnia, tam zamieszanie i wszelki zły uczynek. Ale mądrość, która jest z góry, jest najpierw czysta, potem pokojowa, łagodna i łatwa do leczenia, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, bez stronniczości i bez obłudy. A owoc sprawiedliwości sieje w pokoju tych, którzy zaprowadzają pokój.

2 Koryntian 6:4 Ale we wszystkim starajmy się być sługami Bożymi, w wielkiej cierpliwości, w uciskach, w potrzebach, w utrapieniach,

Paweł zachęca chrześcijan, aby pozostali niezłomni w wierze poprzez cierpliwość i znoszenie trudności.

1. Cierpliwość w próbach życia

2. Znoszenie trudności z Bożym nastawieniem

1. Jakuba 1:2-4 – Uważajcie to za radość, bracia moi, gdy napotykacie różne próby, wiedząc, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. A wytrwałość niech przyniesie swój doskonały skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków.

2. Rzymian 5:3-5 - I nie tylko to, ale także radujemy się z naszych ucisków, wiedząc, że ucisk powoduje wytrwałość; i wytrwałość, sprawdzony charakter; i sprawdzony charakter, nadzieja; a nadzieja nie zawodzi, gdyż miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.

2 Koryntian 6:5 W biczach, w więzieniach, w zgiełku, w trudach, w czuwaniach, w postach;

Paweł opowiada o trudnościach, których doświadczył w swojej służbie dla Koryntian.

1. Zaufanie Bożym Obietnicom w trudnych czasach

2. Siła wytrwałości

1. Psalm 23:4 - Choćbym szedł ciemną doliną, zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną; Twoja laska i Twoja laska, one mnie pocieszają.

2. Rzymian 8:18 - Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić.

2 Koryntian 6:6 Przez czystość, przez wiedzę, przez cierpliwość, przez życzliwość, przez Ducha Świętego, przez nieudawaną miłość,

Ten fragment zachęca chrześcijan do prowadzenia świętego życia poprzez bycie czystym, świadomym, cierpliwym, życzliwym, prowadzonym przez Ducha Świętego i okazującym prawdziwą miłość.

1. Moc prawdziwej miłości: studium 2 Koryntian 6:6

2. Moc Ducha Świętego: jak prowadzić święte życie według 2 Koryntian 6:6

1. Efezjan 5:1-2 - "Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane. I postępujcie w miłości, jak i Chrystus nas umiłował i samego siebie wydał za nas na miłą ofiarę i ofiarę Bogu."

2. 1 Jana 4:7-11 – „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, ponieważ Bóg jest miłość. W tym objawiła się miłość Boga między nami, że Bóg posłał swego jednorodzonego Syna na świat, abyśmy przez niego żyli. Na tym polega miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On nas umiłował i posłał swego Syna, aby był przebłaganiem za nasze grzechy. Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłował, to i my powinniśmy miłować się wzajemnie."

2 Koryntian 6:7 Przez słowo prawdy, przez moc Bożą, przez zbroję sprawiedliwości po prawej i po lewej stronie,

Paweł zachęca Koryntian, aby żyli zgodnie z Bożą prawdą, polegając na Jego mocy i nosząc Jego zbroję.

1. „Moc prawdy: poleganie na Bożej mocy, aby żyć właściwie"

2. „Przywdzianie zbroi Bożej: wezwanie do prawego życia"

1. Efezjan 6:10-18 – Cała zbroja Boża

2. Przysłów 3:5-6 – Zaufaj Panu całym sercem

2 Koryntian 6:8 Przez cześć i hańbę, przez złą i dobrą wieść: jako zwodziciele, a jednak prawdziwi;

Paweł zachęca Koryntian, aby pozostali wierni swojej wierze, nawet w obliczu krytyki i niezrozumienia.

1. Pokonywanie negatywnych opinii: bycie wiernym swojej wierze w obliczu krytyki

2. Poleganie na Bożej prawdzie w trudnych czasach: pozostawanie wiernym swoim przekonaniom

1. Rzymian 12:2 – „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża,

co jest dobre, miłe i doskonałe”.

2. Jakuba 1:2-4 – „Poczytujcie to sobie za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków”.

2 Koryntian 6:9 Nieznany, a jednak dobrze znany; jako umierający, a oto żyjemy; jako ukarany, a nie zabity;

Paweł mówi o paradoksie bycia nieznanym, a jednak dobrze znanym, umierającym, a jednak żyjącym, karconym, ale nie zabitym.

1. Paradoks Boga: życie w nieznanym

2. Jak znaleźć siłę w słabości

1. Rzymian 8:31-39 – Co w takim razie powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg będzie z nami, któż może być przeciwko nam?

2. Psalm 34:17-19 - Sprawiedliwi wołają, a Pan ich wysłucha i wybawia ich ze wszystkich ucisków.

2 Koryntian 6:10 Smutni, ale zawsze radujący się; jako biedni, a jednak ubogacający wielu; jako niemający niczego, a jednak posiadający wszystko.

Paweł zachęca Koryntian, aby pozostali wierni we wszystkich okolicznościach życia, pomimo obecnego stanu smutku, ubóstwa i braku dóbr materialnych.

1. Radujcie się zawsze w Panu – Filipian 4:4

2. Pokonywanie ubóstwa wiarą – Mateusz 6:25-33

1. Galacjan 6:9 - I nie ustawajmy się w czynieniu dobrze, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli nie zachwiejemy się.

2. Rzymian 8:18 - Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która się w nas objawi.

2 Koryntian 6:11 O wy, Koryntianie, nasze usta są dla was otwarte, nasze serce się rozszerzyło.

Paweł wyraża swoją otwartość i miłość do Koryntian w 2 Koryntian 6:11.

1. Otwartość i miłość Pawła

2. Powiększanie naszych serc, aby zbliżyć się do Boga

1. Rzymian 5:5 – „A nadzieja nie zawstydza, gdyż miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który jest nam dany”.

2. 1 Jana 4:11 – „Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłował, i my powinniśmy miłować się wzajemnie”.

2 Koryntian 6:12 Nie jesteście uciskani w nas, ale jesteście uciskani we własnych wnętrznościach.

Paweł przypomina Koryntianom, że ich ograniczenia nie pochodzą od niego, ale są narzucone przez nich samych.

1. „Życie w wolności od narzuconych sobie ograniczeń”

2. „Znalezienie siły i wolności w Bogu”

1. Psalm 34:4 - Szukałem Pana, a On mnie wysłuchał i wybawił mnie od wszystkich moich obaw.

2. Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2 Koryntian 6:13 A teraz w zamian za to samo (mówię jak do moich dzieci) i wy powiększcie się.

Paweł zachęca Koryntian, aby hojnie dzielili się swoimi zasobami i traktowali innych w taki sam sposób, w jaki traktowaliby własne dzieci.

1. „Hojność w Kościele: przewodnik po tym, jak powinniśmy traktować innych”

2. „Życie w rozszerzeniu: jak możemy okazywać hojność innym”

1. Jakuba 2:14-17 – Cóż z tego, moi bracia i siostry, jeśli ktoś twierdzi, że wierzy, ale nie ma uczynków? Czy taka wiara może ich ocalić?

2. Mateusza 25:31-46 – „Kiedy Syn Człowieczy przyjdzie w swojej chwale, a z nim wszyscy aniołowie, zasiądzie na swoim tronie chwały. Zostaną przed nim zgromadzone wszystkie narody, a on oddzieli jednych ludzi od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów.

2 Koryntian 6:14 Nie wprzęgajcie się w nierówne jarzmo z niewierzącymi; bo cóż wspólnego sprawiedliwość z nieprawością? i jaka jest wspólnota światła z ciemnością?

Chrześcijanie nie powinni tworzyć partnerstw z niewierzącymi ze względu na niezgodność prawości i nieprawości.

1. Światło i ciemność: jak żyć wiarą w świeckim świecie

2. Nierówne jarzmo: jak szukać woli Bożej we wszystkich naszych relacjach

1. Rzymian 12:2 – Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Poddajcie się mu na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki.

2 Koryntian 6:15 A jaką zgodność ma Chrystus z Belialem? albo cóż ma za dział wierzący z niewiernym?

Fragment ten kwestionuje zgodność chrześcijaństwa i niewierzących.

1. Niewiarygodna zgodność chrześcijaństwa

2. Jednocząca moc wiary w Chrystusa

1. 2 Koryntian 6:15-17

2. Galacjan 3:23-29

2 Koryntian 6:16 A cóż za zgodność świątyni Bożej z bożkami? bo wy jesteście świątynią Boga żywego; jak powiedział Bóg: Zamieszkam w nich i będę się w nich chodził; i będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem.

Apostoł Paweł przypomina kościołowi w Koryncie o jego tożsamości jako świątyni Boga żywego i o tym, że Bóg obiecał mieszkać w nim i chodzić z nim jako swój lud.

1. Co to znaczy być świątynią Boga żywego

2. Doświadczanie obecności Boga poprzez życie jako Jego lud

1. 1 Koryntian 3:16-17 - Czy nie wiecie, że sami jesteście świątynią Bożą i że Duch Boży mieszka wpośród was?

2. Rzymian 8:14-16 – Ci bowiem, których prowadzi Duch Boży, są dziećmi Bożymi. Duch, który otrzymaliście, nie czyni was niewolnikami, abyście znowu żyli w strachu; raczej Duch, który otrzymałeś, spowodował twoje przybranie do synostwa. I przez Niego wołamy: „Abba, Ojcze”.

2 Koryntian 6:17 Dlatego wyjdźcie spośród nich i odłączcie się, mówi Pan, i nieczystego się nie dotykajcie; i przyjmę Cię,

Pan wzywa chrześcijan, aby wyszli ze świata, pozostali oddzieleni i nie mieli kontaktu z niczym nieczystym, a On w zamian ich przyjmie.

1. „Siła separacji: jak wyróżnić się z tłumu”

2. „Chodź w świętości: dążenie do czystości w świecie nieczystości”

1. Rzymian 12:2 – „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez

odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

2. Efezjan 5:11 – „Nie bierzcie udziału w bezowocnych dziełach ciemności, ale raczej je demaskujcie.”

2 Koryntian 6:18 I będę wam Ojcem, a wy będziecie moimi synami i córkami, mówi Pan Wszechmogący.

Pan Wszechmogący obiecuje, że będzie dla nas Ojcem, a my w zamian mamy być Jego synami i córkami.

1: Nie bój się nazywać Boga Ojcem.

2: Zaufaj Panu, a On będzie twoim Ojcem.

1: Izajasz 64:8 - Ale teraz, Panie, ty jesteś naszym ojcem; my jesteśmy gliną, a ty naszym garncarzem; i wszyscy jesteśmy dziełem rąk Twoich.

2: Psalm 103:13 - Jak się lituje ojciec nad dziećmi, tak się lituje Pan nad tymi, którzy się go boją.

2 Koryntian 7 to siódmy rozdział Drugiego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł odnosi się do reakcji wierzących w Koryncie na jego poprzedni list i omawia Boży smutek, który prowadzi do pokuty.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od wyrażenia swojej radości i pocieszenia, gdy usłyszał o pozytywnym wpływie, jaki jego poprzedni list wywarł na wierzących w Koryncie. Przyznaje, że jego list wywołał u nich smutek, ale był to smutek Boży, który doprowadził ich do pokuty (2 Koryntian 7:8-10). Wyjaśnia, że smutek wywołał w nich pragnienie zmiany, które doprowadziło do prawdziwej pokuty i zbawienia. Paweł pochwalił ich za gorliwość w odpowiedzi na jego skarcenie i opisuje, jak ich zbożny smutek doprowadził do odrodzenia i pojednania.

Akapit drugi: Paweł zastanawia się, jak ich reakcja pokazała, że pragną oczyścić się z wszelkich złych uczynków. Podkreśla, że byli gorliwi w walce o to, co słuszne, podejmowali działania przeciwko grzechowi i okazali silne pragnienie prawości (2 Koryntian 7:11). Podkreśla, że ten boski smutek odwiódł ich od światowego smutku i wyrzutów sumienia, bez prawdziwej przemiany. Okazana przez nich skrucha zaowocowała odnowionym zaangażowaniem, oburzeniem na grzech, strachem przed sądem Bożym, tęsknotą za sprawiedliwością, gorliwością o sprawiedliwość i zemstą za

zło.

Akapit 3: Rozdział kończy się dalszą zachętą ze strony Pawła. Zapewnia ich o swojej miłości do nich i cieszy się z ich odnowionej relacji (2 Koryntian 7:13-16). Paweł pochwalił Tytusa jako zaufanego towarzysza, który podzielał jego radość z powodu reakcji wierzących w Koryncie. Wyraża wdzięczność Bogu, który go pociesza przybyciem Tytusa i sprawia mu wielką radość, widząc, jak bardzo dodała im otuchy obecność Tytusa wśród nich.

Podsumowując, rozdział siódmy Drugiego Listu do Koryntian skupia się na reakcji wierzących w Koryncie na poprzedni list Pawła i podkreśla przemieniającą moc Bożego smutku prowadzącego do pokuty. Paweł wyraża radość i pocieszenie, słysząc o ich pozytywnej reakcji i pochwala ich za szczerą skruchę. Zastanawia się, jak ich smutek wywołał pragnienie zmian i odnowy, co doprowadziło do odnowienia zaangażowania i gorliwości o prawość. Paweł podkreśla różnicę pomiędzy Bożym smutkiem, który prowadzi do prawdziwej przemiany, a światowym smutkiem, któremu brakuje prawdziwej skruchy. Kończy wdzięcznością za przywrócenie relacji, chwaląc Tytusa jako zaufanego towarzysza i wyrażając radość z powodu zachęty, jaką otrzymali za jego pośrednictwem. W tym rozdziale podkreślono znaczenie prawdziwej pokuty, odnowienia i przemieniającej mocy Bożego smutku w życiu wierzących.

2 Koryntian 7:1 Mając tedy te obietnice, najmilsi, oczyśćmy się od wszelkiej zmazy ciała i ducha, doskonaląc świętość w bojaźni Bożej.

Wierzący powinni starać się prowadzić święte życie, ponieważ Bóg obiecał im wielkie rzeczy.

1. Znaczenie świętości: dokonywanie Bożych wyborów w życiu codziennym

2. Oczyszczanie się z brudu: życie w bojaźni Bożej

1. 1 Tesaloniczan 4:7 - Albowiem Bóg nie powołał nas do nieczystości, ale do świętości.

2. 1 Piotra 1:15-16 - Ale ponieważ Ten, który was powołał, jest święty, tak i wy bądźcie święci w całym swoim postępowaniu, gdyż napisano: Bądźcie święci, bo ja jestem święty.

2 Koryntian 7:2 Przyjmijcie nas; nikogo nie skrzywdziliśmy, nikogo nie zepsuliśmy, nikogo nie oszukaliśmy.

Paweł i jego towarzysze nie uczynili nic złego, nikogo nie zepsuli i nikogo nie oszukali.

1. Znaczenie uczciwości w naszym życiu.

2. Czynić to, co słuszne w oczach Boga.

1. Przysłów 11:3 - Prowadzi ich nieskazitelność prawych, lecz przewrotność zdradliwych ich niszczy.

2. Jakuba 4:17 - Kto więc wie, co należy zrobić, a nie czyni tego, jest to grzech.

2 Koryntian 7:3 Nie mówię tego, aby was potępić, gdyż już wcześniej powiedziałem, że jesteście w naszych sercach, aby umrzeć i żyć z wami.

Paweł wyraża swoją głęboką miłość do Koryntian i zapewnia ich, że nie przemawia, aby ich potępić.

1. Miłość Jezusa w czasach ucisku

2. Siła afirmacji

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Psalm 27:14 – Czekaj na Pana; bądźcie silni, odważni i czekajcie na Pana.

2 Koryntian 7:4 Wielka jest śmiałość moja wobec was, wielka jest moja chwała z was; jestem napełniony pociechą, bardzo się raduję we wszelkim naszym ucisku.

Paweł wyraża swoją radość i pocieszenie pośród ucisków i przechwala się, że ma śmiałość w mówieniu wobec Koryntian.

1. Cierpienie i radość: doświadczanie komfortu i radości w próbach

2. Odwaga naszej mowy: używanie głosu, aby odważnie mówić w prawdzie

1. Rzymian 5:3-5 – Nie tylko to, ale także chlubimy się naszymi cierpieniami, ponieważ

wiemy, że cierpienie rodzi wytrwałość; 4 wytrwałość, charakter; i charakter, nadzieja. 5 A nadzieja nie zawstydza nas, gdyż miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.

2. Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie to za czystą radość, bracia i siostry, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, 3 ponieważ wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. 4 Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało.

2 Koryntian 7:5 Gdy bowiem weszliśmy do Macedonii, ciało nasze nie zaznało spokoju, lecz zewsząd byliśmy trwożni; na zewnątrz były walki, wewnątrz był strach.

Podczas podróży po Macedonii Paweł i jego towarzysze doświadczyli trudności i obaw.

1. Pokonywanie problemów i lęków w naszym życiu – 2 Koryntian 7:5

2. Siła potrzebna do przetrwania trudnych czasów – 2 Koryntian 7:5

1. Izajasz 43:2 - Gdy przejdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zaleją cię. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się; i płomień nie zapali się nad tobą.

2. Filipian 4:6-7 – Nie uważajcie na nic; lecz we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli przez Chrystusa Jezusa.

2 Koryntian 7:6 Jednakże Bóg, który pociesza porzuconych, pocieszył nas przez przyjście Tytusa;

Bóg pocieszył Koryntian, wysyłając do nich Tytusa.

1. Pocieszająca obecność Boga — jak Boże pocieszenie i obecność w naszym życiu mogą przynieść nam nadzieję i pokój.

2. Błogosławieństwo przyjaźni — jak znaczące i wspierające relacje mogą zapewnić radość i zachętę.

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Galacjan 6:2 – „Noście jedni drugich brzemiona i w ten sposób wypełnicie prawo Chrystusowe”.

2 Koryntian 7:7 I nie przez samo jego przybycie, ale przez pocieszenie, jakim był w was pocieszony, gdy oznajmił nam o waszych gorących pragnieniach, o waszej żałobie i o waszej żarliwości wobec mnie; więc tym bardziej się cieszyłem.

Pawła pocieszyło żarliwe pragnienie Koryntian, ich żałoba i żarliwość wobec niego, co wywołało u niego radość.

1. Moc żarliwej modlitwy

2. Zachęcanie innych miłością i współczuciem

1. Jakuba 5:16 – „Modlitwa sprawiedliwego ma wielką moc, gdyż jest skuteczna”.

2. Rzymian 12:15 – „Weselcie się z tymi, którzy się weselą, płaczcie z tymi, którzy płaczą”.

2 Koryntian 7:8 Bo chociaż zasmuciłem was listem, nie żałuję, chociaż żałowałem, bo widzę, że ten sam list zasmucił was, choć tylko na pewien czas.

Paweł napisał list do Koryntian, który ich zasmucił, ale nie żałował tego, ponieważ ostatecznie dzięki temu poczuli się lepiej.

1. List miłosny: jak Bóg wykorzystuje ból w dobrym celu

2. Moc słowa Bożego: jak Pismo Święte może nas przemienić

1. Izajasz 55:11 - Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona to, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się sprawa, do której je posłałem.

2. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2 Koryntian 7:9 Raduję się nie dlatego, żeście się zasmucili, ale że zasmuciliście się ku pokucie, bo pobożnie zostaliście zasmuceni, abyście w niczym nie doznali od nas szkody.

Paweł cieszył się, że Koryntianie pogrążyli się w smutku i okazali skruchę, pokazując, że postępowali pobożnie.

1. Moc pokuty: jak żyć pobożnie

2. Otrzymanie szkody w niczym: korzyści płynące z pokuty

1. Psalm 51:10-12 - Serce czyste stwórz we mnie, Boże; i odnów we mnie prawego ducha.

2. Łk 15:7 - Powiadam wam, że podobnie będzie w niebie radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują pokuty.

2 Koryntian 7:10 Bo smutek Boży powoduje pokutę ku zbawieniu, za którym nie można żałować; smutek zaś świata powoduje śmierć.

Boży smutek prowadzi do pokuty i zbawienia, za którym nie można żałować, natomiast smutek świata prowadzi do śmierci.

1. Moc pokuty – odwrócenie się od naszych grzechów i poleganie na Bożym odkupieniu

2. Kontrast smutku Bożego i smutku światowego – opowieść o dwóch boleściach

1. Psalm 51:17 – „Ofiarami Boga jest duch skruszony: sercem skruszonym i skruszonym, Boże, nie wzgardzisz”.

2. Hebrajczyków 12:11 – „Żadne karanie na razie nie wydaje się radosne, lecz smutne, wszakże później wydaje tym, którzy się nim posługują, błogi owoc sprawiedliwości”.

2 Koryntian 7:11 Bo oto to samo, że smucisz się po bogobojności, jaką ostrożność to w was spowodowało, tak, jakie oczyszczenie się, tak, jakie oburzenie, tak, jaki strach, tak, jakie gwałtowne pragnienie, tak co za zapał, o, co za zemsta! We wszystkim postanowiliście zachować jasność w tej sprawie.

Koryntian odczuwał Boży smutek, który pobudził ich do pokuty i podjęcia działania. W

swoich działaniach wykazali się czystym sumieniem.

1. Moc Bożego smutku – jak przemienić nasze życie

2. Oczyszczenie sumienia – jak przezwyciężyć poczucie winy

1. Przysłów 28:13 - Nie powiedzie się temu, kto ukrywa swoje grzechy; lecz kto je wyznaje i porzuca, dostąpi miłosierdzia.

2. Psalm 32:5 - Wyznałem ci mój grzech i nie ukrywałem swojej winy. Powiedziałem: Wyznam moje przestępstwa Panu; i przebaczyłeś winę mojego grzechu.

2 Koryntian 7:12 Dlatego pisałem wam, ale nie czyniłem tego dla jego sprawy, która wyrządziła zło, ani dla jego sprawy, która doznała krzywdy, ale aby wam ukazała się nasza troska o was w oczach Boga.

Paweł napisał do Koryntian, aby zademonstrować Bożą opiekę i troskę o nich.

1. Boża troska o nas: nauka z przykładu Pawła

2. Okazywanie troski o innych: podążanie za przykładem Pawła

1. 1 Piotra 5:7 – Przerzućcie na niego wszystkie swoje troski, bo on się o was troszczy.

2. Rzymian 12:15-16 - Radujcie się z tymi, którzy się cieszą, płaczcie z tymi, którzy płaczą. Żyjcie ze sobą w harmonii. Nie bądź wyniosły, ale obcuj z pokornymi.

2 Koryntian 7:13 Dlatego pocieszyliśmy się w waszej pociechy, a tym bardziej radowaliśmy się z radości Tytusa, ponieważ jego duch został przez was pokrzepiony.

Apostoł Paweł i jego towarzysze pocieszyli się pocieszeniem Koryntian i uradowali się radością Tytusa, którego duch został dzięki nim odświeżony.

1. Moc pocieszenia: jak Bóg posługuje się wspólnotą, aby odświeżyć naszego ducha

2. Radość ze wspólnoty: jak wyciąganie ręki może przybliżyć nas do Boga

1. Rzymian 15:13 - Niech Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem, jeśli Mu zaufacie, abyście mocą Ducha Świętego przepełnieni byli nadzieją.

2. Hebrajczyków 10:24-25 – Zastanówmy się także, jak możemy pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie rezygnując ze wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem – i tym bardziej gdy widzicie, że Dzień się zbliża.

2 Koryntian 7:14 Bo jeśli czymkolwiek się przed nim przechwalałem z waszego powodu, nie wstydzę się tego; ale jak mówiliśmy wam wszystko zgodnie z prawdą, tak też i nasza chluba, którą mówiłem przed Tytusem, okazała się prawdą.

Paweł nie wstydził się przechwalać się przed Tytusem na temat Koryntian, gdyż było to oparte na prawdzie.

1. Moc prawdy: jak autentyczność wzmacnia wiarę

2. Nie chlub się próżnością, lecz prawdą

1. Rzymian 12:3 - Albowiem przez daną mi łaskę mówię każdemu z was, aby nie myślał o sobie wyżej, niż powinien myśleć, ale aby myślał trzeźwo, każdy według miary wiary, jaką ma Bóg przydzielony.

2. Przysłów 27:1 - Nie przechwalaj się dniem jutrzejszym, bo nie wiesz, co przyniesie dzień.

2 Koryntian 7:15 A jego wewnętrzne uczucie wobec was jest bardziej obfite, gdy pamięta o posłuszeństwie was wszystkich, jak z bojaźnią i drżeniem go przyjęliście.

Paweł chwali Koryntian za posłuszeństwo wobec niego i wyraża swoje głębokie przywiązanie do nich.

1. Moc posłuszeństwa: jak podążanie za Słowem Bożym może wzmocnić naszą wiarę.

2. Miłość i posłuszeństwo: wpływ naszych działań na nasze relacje.

1. Kolosan 3:20 - Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom we wszystkim, bo to się podoba

Panu.

2. Łk 6:46 – Dlaczego nazywacie mnie „Panem, Panie” i nie czynicie tego, co mówię?

2 Koryntian 7:16 Cieszę się więc, że we wszystkim pokładam do was ufność.

Paweł wyraża radość z powodu wierności Koryntian, która daje mu pewność we wszystkich sprawach.

1. Radość w Panu: wzrastanie w wiernym uczniu

2. Siła zaufania: wzmacnianie relacji

1. Efezjan 4:2-3 - Z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, pragnąc zachować jedność Ducha w węźle pokoju.

2. Filipian 2:3-4 – Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z Was dba nie tylko o swój własny interes, ale także o dobro innych.

2 Koryntian 8 to ósmy rozdział Drugiego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł omawia temat hojnego i ofiarnego dawania dla dobra innych, na przykładzie kościołów macedońskich.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od pochwalenia kościołów macedońskich za ich hojność w dawaniu. Podkreśla, że pomimo własnego ubóstwa i ucisku mieli mnóstwo radości i głębokie pragnienie niesienia pomocy innym (2 Koryntian 8:1-4). Paweł wyjaśnia, że ich datki były dobrowolne i wypływały ze szczerego serca, co przeszło jego oczekiwania. Podkreśla, że jako wyraz swojego zaangażowania oddali się najpierw Bogu, a potem Jemu.

Akapit drugi: Następnie Paweł zachęca wierzących w Koryncie, aby również wyróżniali się w tym akcie łaski. Jako przykład podaje Jezusa Chrystusa, który będąc bogatym, stał się dla nas ubogim, abyśmy przez swoje ubóstwo mogli stać się bogaci (2 Koryntian 8:9). Namawia ich, aby dokończyli to, co zaczęli, wyrażając chęć hojnego dawania. Paweł podkreśla, że nie chodzi o obciążanie ich, ale o równość — tych, którzy mają więcej, dzielą się z tymi, którzy mają mniej — aby wśród wierzących panowała sprawiedliwość.

Akapit 3: Rozdział kończy się praktycznymi wskazówkami dotyczącymi zbiórki na potrzeby Jerozolimy. Paweł radzi im, jak zorganizować tę zbiórkę, aby przebiegała

sprawnie i uczciwie (2 Koryntian 8:16-24). Do nadzorowania tego zadania wyznacza zaufane osoby, w tym Tytusa i dwóch innych braci. Zapewnia ich, że osoby te cieszą się szacunkiem w obu kościołach i dla świętego spokoju wszystkich będą podchodzić do spraw w sposób przejrzysty.

Podsumowując, rozdział ósmy Drugiego Listu do Koryntian skupia się na temacie hojnego dawania na rzecz innych. Paweł pochwala kościoły macedońskie za ich ofiarną hojność pomimo własnego ubóstwa. Zachęca wierzących w Koryncie, aby podążali za ich przykładem i wyróżniali się w tym akcie łaski. Paweł podkreśla dobrowolny i szczery charakter dawania, zachęcając ich, aby dokończyli to, co zaczęli. Podkreśla przykład ofiarnego dawania Jezusa Chrystusa i podkreśla zasadę równości w dzieleniu się zasobami między wierzącymi. Rozdział kończy się praktycznymi wskazówkami dotyczącymi zbiórki na potrzeby Jerozolimy i powołaniem godnych zaufania osób do nadzorowania tego zadania. W tym rozdziale podkreślono znaczenie ofiarnego dawania, szczerości w hojności i sprawiedliwego podziału dla dobra wszystkich wierzących.

2 Koryntian 8:1 Ponadto, bracia, czynimy to dzięki łasce Bożej udzielonej kościołom Macedonii;

Paweł opowiada Koryntianom o łasce Bożej, która została dana kościołom w Macedonii.

1. Zrozumienie i docenienie łaski Bożej

2. Doświadczenie dobrodziejstw łaski Bożej

1. Efezjan 2:8-9 (Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę i to nie z was; darem jest Bóg, a nie z uczynków, aby się kto nie chlubił)

2. Rzymian 5:17 (Bo jeśli przez przestępstwo jednego człowieka śmierć zapanowała przez jednego człowieka, o wiele bardziej ci, którzy otrzymają obfitość łaski i daru sprawiedliwości, będą królować w życiu przez Jednego, Jezusa Chrystusa)

2 Koryntian 8:2 Jak podczas wielkiej próby ucisku obfitość ich radości i głębokiego ubóstwa przerodziły się w bogactwo ich szczodrości.

Pomimo wielkiego cierpienia i ubóstwa Koryntianie okazali hojność w dawaniu.

1. Siła hojności w obliczu przeciwności losu

2. Radość w obliczu ucisku

1. Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków.

2. Mateusza 5:3-4 - Błogosławieni ubodzy duchem, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni.

2 Koryntian 8:3 Bo, oświadczam, że na miarę ich mocy, a poza ich mocą byli ochoczy;

Koryntianie hojnie składali ofiary na rzecz Kościoła w Jerozolimie, nawet przekraczając ich możliwości.

1. Moc ofiarnego dawania

2. Hojność w działaniu

1. Rzymian 12:1-2 – Ofiarujcie swoje ciała jako ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu – to jest wasza prawdziwa i właściwa cześć.

2. Jakuba 2:15-17 – Jeśli brat lub siostra są ubogo ubrani i brakuje im codziennego pożywienia, a ktoś z was powie do nich: „Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i najedciejcie”, nie dając im rzeczy potrzebnych do ciało, co w tym dobrego?

2 Koryntian 8:4 Módlcie się do nas gorąco, abyśmy otrzymali ten dar i wzięli na siebie udział w posłudze świętym.

Paweł poprosił Koryntian, aby przyłączyli się do wysiłków na rzecz zapewnienia pomocy finansowej zubożałemu kościołowi w Jerozolimie.

1. Współczucie w działaniu: wspólnota posługi świętym

2. Bezinteresowna służba: wezwanie do pomocy naszym braciom i siostrom

1. 1 Jana 3:17-18 – „A jeśli ktoś posiada dobra tego świata, a widzi brata swego w potrzebie, a zamyka przed nim swoje serce, jak może w nim mieszkać miłość Boża? Drogie dzieci, nie kochajmy słowem i mową, ale czynem i prawdą”.

2. Galacjan 6:2 – „Jedni drugich brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe.”

2 Koryntian 8:5 I uczynili to nie tak, jak się spodziewaliśmy, ale najpierw wydali samych siebie Panu i nam, zgodnie z wolą Bożą.

Koryntianie oddali się Panu i Apostołom zgodnie z wolą Bożą.

1. Moc poświęcenia – czego możemy się nauczyć z przykładu Koryntian, którzy ofiarowali się Panu.

2. Priorytet posłuszeństwa – Zrozumienie wagi pełnienia woli Bożej.

1. Mateusza 16:24-26 – Nauczanie Jezusa o byciu uczniem i samozaparciu.

2. Filipian 2:3-8 - Nauczanie Pawła na temat pokory i stawiania innych ponad siebie.

2 Koryntian 8:6 Tak bardzo pragnęliśmy Tytusa, aby tak jak zaczął, tak i dokończył w was tę samą łaskę.

Paweł prosił Tytusa o dokończenie łaski, którą rozpoczął w Koryntianach.

1. Łaska spełnienia: uczenie się od Tytusa

2. Dokończenie tego, co zaczęliśmy: lekcja od Pawła i Tytusa

1. 2 Koryntian 8:6

2. Filipian 1:6 – „mając tę pewność, że Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, doprowadzi je do końca aż do dnia Chrystusa Jezusa”.

2 Koryntian 8:7 Ponieważ więc jesteście obfiti we wszystko, w wiarę, mowę, wiedzę, we wszelką pilność i miłość do nas, baczcie, abyście także obfitowali w tę łaskę.

Chrześcijan zachęca się, aby obfitowali w wiarę, wiedzę, pracowitość, miłość i łaskę.

1. Obfitowanie w łaskę: dary, które otrzymujemy od Boga

2. Obfitowanie w wiarę: droga do spełnionego życia

1. Hebrajczyków 11:6 - A bez wiary nie można się Mu podobać, bo kto przystępuje do Boga, musi wierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go pilnie szukają.

2. 1 Piotra 4:8 – A przede wszystkim żarliwą miłość jedni do drugich, bo „miłość zakryje mnóstwo grzechów”.

2 Koryntian 8:8 Nie mówię tego dla przykazania, ale dla zachęty innych i aby udowodnić szczerość waszej miłości.

Inni okazali chęć hojnego dawania Kościołowi, a Paweł zachęca Koryntian, aby czynili to samo, aby udowodnić szczerość swojej miłości.

1. Dowodzimy naszej miłości poprzez hojność

2. Moc dawania

1. Mateusza 6:21 – „Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce”.

2. Łk 6:38 – „Dawajcie, a będzie wam dane. Miara dobra, naciśnięta, utrząśnięta i przelana, będzie włożona na wasze kolana. Bo taką miarą, jakiej użyjesz, taką ci odmierzą.”

2 Koryntian 8:9 Znacie bowiem łaskę Pana naszego Jezusa Chrystusa, że choć był bogaty, dla was stał się ubogim, abyście wy przez jego ubóstwo się wzbogacili.

Jezus Chrystus zrezygnował ze swojego bogactwa i statusu, aby stać się biednym ze względu na innych, aby oni mogli być bogaci.

1. Moc poświęcenia: uczenie się na przykładzie Jezusa

2. Bogacenie się poprzez ubóstwo: jak Jezus wszystko zmienił

1. Filipian 2:5-8 - Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za coś do uchwycenia, lecz ogołocił się przez przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi. A znaleziony w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

2. Mateusza 19:24 - Jeszcze raz powiadam wam, łatwiej jest wielbłądowi przejść przez ucho igielne, niż bogatemu wejść do królestwa Bożego.

2 Koryntian 8:10 I w tym daję moją radę: tak jest bowiem pożyteczne dla was, którzy już rok temu zaczęliście nie tylko działać, ale także postępować naprzód.

Paweł radzi Koryntianom, aby kontynuowali hojne dawanie, rozpoczęte już rok wcześniej.

1. „Moc hojnego dawania”

2. „Nagrody za bycie naprzód”

1. Powtórzonego Prawa 15:10 – „Będziesz mu dawać darmo i serce twoje nie będzie żałować, gdy mu dasz, bo za to Pan, Bóg twój, będzie ci błogosławił w całej twojej pracy i we wszystkim, czego się podejmiesz. „”

2. Przysłów 11:24-25 – „Jeden daje obficie, a jednak staje się coraz bogatszy; inny wstrzymuje to, co powinien dać, i cierpi tylko niedostatek. Kto błogosławi, wzbogaci się, a kto podlewa, sam zostanie napojony.”

2 Koryntian 8:11 Dlatego teraz wykonajcie to; aby tak jak była gotowość chcenia, tak i wykonanie z tego, co macie.

Paweł nawołuje Koryntian, aby w ten sposób okazali swą chęć dawania biednym.

1. Bądź wykonawcą słowa, a nie tylko słuchaczem

2. Okazuj swoją wiarę poprzez działanie

1. Jakuba 1:22-25 – Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą,

podobny jest do człowieka, który uważnie przygląda się w lustrze swemu naturalnemu obliczu. Bo patrzy na siebie, odchodzi i natychmiast zapomina, jaki był. Kto jednak wpatruje się w doskonałe Prawo, prawo wolności, i wytrwa, nie będąc słuchaczem, który zapomina, ale wykonawcą, który działa, ten będzie błogosławiony w swoim działaniu.

2. Mateusza 5:16 - Podobnie niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

2 Koryntian 8:12 Bo jeśli najpierw jest ochoczy umysł, zostaje on przyjęty według tego, co człowiek ma, a nie według tego, czego nie ma.

Paweł zachęca Koryntian, aby dawali hojnie według swoich możliwości, a nie tego, czego im brakuje.

1. „Liczenie naszych błogosławieństw: dawanie hojne, radosne i ochocze serce”

2. „Moc hojności: jak nasze dawanie odzwierciedla naszą wiarę”

1. Mateusza 10:8 „... darmo otrzymaliście, darmo dawajcie”.

2. Powtórzonego Prawa 15:10 „... otworzysz przed nim szeroko swą rękę i na pewno pożyczysz mu tyle, ile potrzebuje, na to, czego chce”.

2 Koryntian 8:13 Nie mam bowiem na myśli tego, żeby innym ludziom było lżej, a wy obciążali:

Paweł zachęca Koryntian, aby pomagali innym potrzebującym kościołom, sugerując, że nie powinni być obciążeni tym zadaniem.

1. Bóg wzywa nas, abyśmy pomagali innym, nawet jeśli jest to niewygodne.

2. Powinniśmy być gotowi służyć innym w potrzebie, nawet jeśli wymaga to poświęceń.

1. Galacjan 6:9-10 „I nie ustawajmy w czynieniu dobra, bo w odpowiednim czasie będziemy żąć, jeśli się nie poddamy. A zatem, dopóki mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim i zwłaszcza domownikom wiary”.

2. Mateusza 25:35-36 „Bo byłem głodny, a daliście mi jeść, byłem spragniony, a daliście

mi pić, byłem przybyszem, a przyjęliście mnie”.

2 Koryntian 8:14 Ale przez równość, aby teraz w tym czasie wasza obfitość była zaspokojeniem ich niedostatku, aby i ich obfitość była zaspokojeniem waszego niedostatku, aby była równość:

Obfitość niektórych można wykorzystać, aby pomóc potrzebującym, tworząc równą równowagę między nimi.

1. „Obfitość równości: dzielenie się z potrzebującymi”

2. „Wykorzystuj jak najlepiej swoją obfitość: bycie błogosławieństwem dla innych”

1. Jakuba 2:15-17 „Jeśli brat lub siostra są nadzy i pozbawieni codziennego pożywienia, a ktoś z was powie do nich: Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i najedcie, chociaż nie dawajcie im tego, co jest potrzebne ciału; jaki pożytek? Tak samo wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa, będąc sama.

2. Mateusza 25:35-40 „Bo byłem głodny, a daliście mi jeść; byłem spragniony, a daliście mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście mnie: nagi, a przyodzialiście mnie: ja byłem chory, a odwiedziliście mnie. Byłem w więzieniu i przyszliście do mnie... Ponieważ uczyniliście to jednemu z tych najmniejszych moich braci, mnieście to uczynili.

2 Koryntian 8:15 Jak napisano: Ten, który zebrał wiele, nie miał nic ponad; a temu, który zebrał niewiele, nie brakowało.

Apostoł Paweł zachęca chrześcijan do hojności, cytując cytat ze Starego Testamentu , który pokazuje, że Bóg jest hojny i chce, abyśmy i my byli hojni.

1. „Bądź hojny: przykład Boga i nasza odpowiedzialność”

2. „Dzielenie się tym, co mamy: błogosławieństwo hojności”

1. Psalm 112:5 „Dobro przyjdzie temu, kto jest hojny i pożycza bezinteresownie, kto sprawiedliwie prowadzi swoje sprawy”.

2. Łk 6:38 „Dawajcie, a będzie wam dane. Miarka dobra, naciśnięta, utrząśnięta i opływająca, będzie wsypana na wasze kolana. Bo taką miarą, jakiej używasz, taką i tobie odmierzą”.

2 Koryntian 8:16 Ale niech będą dzięki Bogu, który tak samo żarliwie troszczył się o was w sercu Tytusa.

Bóg włożył w serce Tytusa szczerą troskę o Koryntian.

1. Moc Bożej miłości: jak Boża troska o innych może wpłynąć na nasze życie

2. Serce sługi: jak Bóg wzywa nas, abyśmy troszczyli się o innych

1. Rzymian 5:5 – „A nadzieja nie zawstydza, gdyż miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który jest nam dany”.

2. Jakuba 1:17 – „Każdy dobry dar i każdy doskonały dar pochodzi z góry i zstępuje od Ojca światłości, u którego nie ma zmienności ani cienia zmienności”.

2 Koryntian 8:17 Rzeczywiście przyjął napomnienie; ale będąc bardziej postępowym, poszedł do was z własnej woli.

Tytus przyjął wezwanie, aby na własną rękę udać się do Koryntu.

1. Siła własnej motywacji

2. Podejmowanie inicjatywy dla Dzieła Pańskiego

1. Rzymian 12:11 – Nie jestem leniwy w biznesie; żarliwy w duchu; służenie Panu;

2. Przysłów 16:3 - Powierz swoje dzieła Panu, a twoje myśli zostaną utwierdzone.

2 Koryntian 8:18 I wysłaliśmy z nim brata, którego chwała jest w ewangelii we wszystkich kościołach;

Paweł wysłał brata do kościołów z ewangelią.

1. „Moc uwielbienia”

2. „Dzielenie się Ewangelią”

1. Psalm 150:6 – Niech wszystko, co ma oddech, chwali Pana.

2. Dzieje Apostolskie 10:36 - Słowo, które Bóg posłał do synów Izraela, głosząc pokój przez Jezusa Chrystusa: On jest Panem wszystkich.

2 Koryntian 8:19 I nie tylko to, ale który został także wybrany spośród kościołów, aby podróżować z nami z tą łaską, której udzielamy na chwałę tego samego Pana, i oświadczeniem waszej gotowości:

Paweł i inni przywódcy kościoła zostali wybrani, aby przynosić łaskę kościołom, aby uwielbić Pana i zademonstrować gotowość kościołów do jej przyjęcia.

1. Moc łaski Bożej w naszym życiu

2. Życie pełne wdzięczności i hojności

1. Rzymian 8:37-39 – Nie, we wszystkim tym jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował. Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadne moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie w stanie nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Efezjan 2:4-7 - Ale przez swą wielką miłość do nas, Bóg, bogaty w miłosierdzie, ożywił nas z Chrystusem, nawet gdy byliśmy martwi w przestępstwach - łaską jesteście zbawieni. I Bóg wskrzesił nas z Chrystusem i wraz z nim posadził w krainach niebieskich w Chrystusie Jezusie, aby w przyszłych wiekach ukazał niezrównane bogactwo swojej łaski, wyrażonej w swojej dobroci wobec nas w Chrystusie Jezusie.

2 Koryntian 8:20 Unikajcie tego, aby nikt nie miał nam za złe tej obfitości, którą zarządzamy:

Paweł zachęca Koryntian, aby hojnie przekazywali zbiórki na rzecz ubogich w Jerozolimie, aby nikt nie mógł krytykować ich posługi za zapewnianą obfitość.

1. Szczodrość w dawaniu: przykład Pawła dla Koryntian

2. Obfitość w dawaniu: praktykowanie życia w hojności

1. 1 Koryntian 16:2 – „Pierwszego dnia każdego tygodnia niech każdy z was coś odłoży i zgromadzi, według własnego uznania, aby nie było zbierania, kiedy przyjdę”.

2. 2 Koryntian 9:7 – „Każdy powinien dawać tak, jak postanowił w swoim sercu, nie niechętnie lub pod przymusem, gdyż Bóg miłuje dawcę ochotnego”.

2 Koryntian 8:21 Dbaj o rzeczy uczciwe nie tylko w oczach Pana, ale także w oczach ludzi.

Paweł zachęca wierzących, aby postępowali uczciwie i bez zarzutu zarówno w oczach Pana, jak i ludzi.

1. „Prawe życie: przykład Pawła”

2. „Moc uczciwości: perspektywa biblijna”

1. Przysłów 11:3 – „Prowadzi ich prawość prawych, lecz przewrotność zdradliwych ich niszczy”.

2. Efezjan 4:25 – „Dlatego odrzuciwszy kłamstwo, niech każdy z was mówi prawdę swojemu bliźniemu, bo jesteśmy członkami jedni drugich”.

2 Koryntian 8:22 Wysłaliśmy też z nimi naszego brata, któremu wielokrotnie okazywałem się pilnym w wielu sprawach, a teraz o wiele pilniejszym, ze względu na wielkie zaufanie, jakie pokładam w was.

Paweł wysyła zaufanego brata z delegacją do Koryntu, aby okazał swoje zaufanie do tamtejszych wierzących.

1. Siła zaufania: jak nasza wiara w innych może wzmocnić naszą więź z Bogiem

2. Znaczenie udowadniania, że jesteśmy godni zaufania: pielęgnowanie pracowitości w życiu

1. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym swoim sercem; i nie opieraj się na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie kierował twoimi ścieżkami.

2. Jakuba 1:2-4 – Bracia moi, uważajcie to za radość, gdy wpadacie w różne pokusy; Wiedząc o tym, że wypróbowywanie wiary waszej rodzi cierpliwość. Ale cierpliwość niech będzie dziełem doskonałym, abyście byli doskonali i cali, nie pragnąc niczego.

2 Koryntian 8:23 Jeśli ktoś pyta Tytusa, on jest moim partnerem i współpomocnikiem w waszej sprawie; albo też pytajcie naszych braci, oni są posłańcami kościołów i chwałą Chrystusa.

Fragment ten podkreśla znaczenie Tytusa i braci, ponieważ są oni partnerami i współpomocnikami kościołów, przynoszącymi chwałę Chrystusowi.

1. Uznanie znaczenia partnerstwa w Kościele

2. Radość z chwały Chrystusa

1. Rzymian 15:20 – „Dlatego postawiłem sobie za cel głoszenie ewangelii nie tam, gdzie zostało nazwane Chrystus, abym nie budował na fundamencie innego człowieka”

2. 1 Piotra 4:11 – „Jeśli kto mówi, niech mówi jak wyrocznie Boże; jeśli kto służy, niech to czyni według zdolności, którą daje Bóg, aby Bóg we wszystkim był uwielbiony przez Jezusa Chryste, któremu niech będzie chwała i panowanie na wieki wieków. Amen.”

2 Koryntian 8:24 Dlatego pokazujcie im i przed kościołami dowód swojej miłości i naszej chluby z waszego powodu.

Kościół w Koryncie jest zachęcany do okazywania innym kościołom dowodów swojej miłości i przechwalania się.

1. Dowód waszej miłości: moc dobroci w Kościele

2. Chlubić się Panem: Głosić Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie

1. Przysłów 17:17 - Przyjaciel kocha przez cały czas, a brat rodzi się na czas nieszczęścia.

2. Rzymian 12:10 – Bądźcie oddani sobie nawzajem w miłości. Czcijcie się wzajemnie ponad siebie.

2 Koryntian 9 to dziewiąty rozdział Drugiego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł kontynuuje dyskusję na temat hojnego dawania i podkreśla zasady radosnego dawania i obfitego zaopatrzenia Bożego.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od zachęcenia wierzących w Koryncie, aby byli gotowi do niesienia hojnego wkładu, tak jak wcześniej obiecali. Podkreśla, że ci, którzy sieją oszczędnie, będą również skąpo zbierać plony, ale ci, którzy sieją obficie, również obficie będą zbierać plony (2 Koryntian 9:6). Paweł podkreśla, że każdy powinien dawać według własnej decyzji, a nie z przymusu czy niechęci. Podkreśla, że Bóg kocha radosnego dawcę, który daje chętnie i radośnie, z wdzięcznego serca.

Akapit 2: Paweł zapewnia wierzących, że Bóg jest w stanie ich obficie pobłogosławić, aby mieli więcej niż wystarczająco na każdy dobry uczynek (2 Koryntian 9:8). Zapewnia, że ich hojność zaowocuje dziękczynieniem Bogu ze strony tych, którzy otrzymają ich dary. Paweł przypomina im, że ich dawanie nie tylko zaspokaja potrzeby innych, ale także obfituje w wyrazy wdzięczności wobec Boga.

Akapit 3: Rozdział kończy się przypomnieniem o duchowym znaczeniu dawania. Paweł wyjaśnia, w jaki sposób ich hojność jest wyrazem posłuszeństwa ewangelii Chrystusa i potwierdza ich wyznanie wiary (2 Koryntian 9:13-14). Zachęca ich, aby modlili się za niego i jego towarzyszy, potwierdzając, jak ich modlitwy odegrały kluczową rolę w sprowadzeniu błogosławieństw i dziękczynienia wśród wielu wierzących.

Podsumowując, rozdział dziewiąty Drugiego Listu do Koryntian stanowi kontynuację dyskusji na temat hojnego dawania. Paweł zachęca wierzących w Koryncie, aby wypełnili swoje poprzednie zobowiązania, radośnie dając, zgodnie z decyzją każdej osoby. Podkreśla, że Bóg może ich obficie błogosławić, aby mogli być hojni w każdym dobrym dziele. Rozdział ten podkreśla, jak radosne dawanie prowadzi nie tylko do zaspokojenia praktycznych potrzeb, ale także skłania do dziękczynienia wobec Boga zarówno ze strony dawców, jak i odbiorców. Paweł kończy, podkreślając duchowe znaczenie ich dawania, ponieważ jest to wyrazem posłuszeństwa ewangelii i wzmacnia więź między wierzącymi. W tym rozdziale podkreślono zasady radosnego dawania, obfitego zaopatrzenia Bożego i duchowy wpływ hojności we wspólnocie chrześcijańskiej.

2 Koryntian 9:1 Jeśli zaś chodzi o posługę świętym, zbyteczne jest dla mnie pisanie wam:

Apostoł Paweł nie musiał pisać do Koryntian w sprawie posługi świętym, gdyż oni już to robili.

1. Radość dawania: jak służyć świętym wielkodusznym sercem

2. Moc dawania: zrozumienie wpływu hojnego dawania

1. Przysłów 11:25 – Kto pokrzepia innych, sam będzie orzeźwiony.

2. Łk 6:38 - Dawajcie, a będzie wam dane; miarę dobrą, natłoczoną, utrzęsioną i opływającą włożą w zanadrze wasze. Bo tą samą miarą, której używasz, taką i tobie odmierzą.

2 Koryntian 9:2 Znam bowiem przenikliwość waszego umysłu, za co chlubię się wami przed Macedończykami, że Achaja była gotowa rok temu; a gorliwość twoja pobudziła bardzo wielu.

Koryntianie okazali ogromną chęć i entuzjazm, by pomóc chrześcijanom w Macedonii, co zainspirowało do pomocy także wiele innych osób.

1. Siła entuzjazmu: jak nasza gorliwość może inspirować innych

2. Błogosławieństwa hojności: jak dawanie może wpłynąć na innych

1. 2 Koryntian 8:1-5

2. Filipian 2:4-8

2 Koryntian 9:3 Jednak posłałem braci, aby nasza chluba się wami z tego powodu nie poszła na marne; abyście, jak powiedziałem, byli gotowi:

Paweł wysyła współwyznawców do Koryntian, aby upewnić się, że Koryntianie będą gotowi na jego przybycie.

1. Moc wspólnej służby

2. Znaczenie przygotowania

1. Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z was dba nie tylko o swoje własne interesy, ale także o interesy innych”.

2. Jakuba 1:22 – „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi

samych siebie”.

2 Koryntian 9:4 Aby przypadkiem nie przyszli ze mną Macedończycy i nie zastali was nieprzygotowanych, my (a wy nie mówimy) wstydzilibyśmy się tej samej ufnej przechwałki.

Paweł obawia się, że jeśli Macedończycy pójdą z nim i zastaną Koryntian nieprzygotowanych, zrujnuje to jego pewność siebie.

1. Znaczenie bycia przygotowanym – Mateusza 25:1-13

2. Siła pokory – Filipian 2:3-11

1. 1 Koryntian 10:12 - Niech więc ten, kto myśli, że stoi, uważa, aby nie upaść.

2. Jakuba 4:7 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

2 Koryntian 9:5 Dlatego uznałem za konieczne napomnieć braci, aby poszli przed wami i z góry odprawili waszą szczodrość, o której wcześniej zauważyliście, aby była ona przygotowana w ramach szczodrości i nie z pożądliwości.

Paweł nawoływał Koryntian, aby wcześniej przygotowali dar, który miał być wręczany w duchu hojności, a nie chciwości.

1. Hojność ponad chciwość: praktykowanie ducha dawania

2. Boże błogosławieństwo szczodrości: życie w obfitości

1. Łukasza 6:38 ??? żyję , a będzie ci dane. Miarka dobra, naciśnięta, utrząśnięta i opływająca, będzie wsypana na wasze kolana. Bo taką miarą, jakiej używacie, taką wam odmierzą.???

2. Przysłów 11:25 ??? □ hojna osoba będzie prosperować; kto orzeźwia innych, będzie orzeźwiony.??

2 Koryntian 9:6 Ale to mówię: Kto skąpo sieje, skąpo i żąć będzie; a kto obficie sieje, ten także obficie będzie zbierał plony.

Zbieramy to, co siejemy; ci, którzy sieją oszczędnie, będą zbierać oszczędnie, a ci, którzy sieją hojnie, będą zbierać hojnie.

1. Hojność przynosi obfitość – 2 Koryntian 9:6

2. Moc siewu i zbioru – 2 Koryntian 9:6

1. Przysłów 11:24-25 – Jedna osoba daje darmo, a zyskuje jeszcze więcej; inny wstrzymuje się nadmiernie, ale popada w ubóstwo. Hojna osoba będzie prosperować; kto pokrzepia innych, będzie pokrzepiony.

2. Łk 6:38 – Dawajcie, a będzie wam dane. Miarka dobra, naciśnięta, utrząśnięta i opływająca, będzie wsypana na wasze kolana. Bo taką miarą, jakiej używasz, taką i tobie odmierzą.

2 Koryntian 9:7 Każdy według swego postanowienia w sercu swoim, niech więc daje; nie z niechęcią lub z konieczności, gdyż ochotnego dawcę miłuje Bóg.

Powinniśmy dawać Bogu z radosnym sercem, bez żalu i poczucia obowiązku.

1. Radość z hojnego dawania

2. Siła wesołego serca

1. Przysłów 11:24-25 – Jest taki, który rozprasza, a jednak zwiększa; i jest taki, który wstrzymuje się od więcej, niż jest słuszne, ale to prowadzi do ubóstwa. Dusza hojna zostanie wzbogacona, a kto podlewa, sam też będzie napojony.

2. Łk 6:38 - Dawajcie, a będzie wam dane; miarę dobrą, natłoczoną, utrzęsioną i opływającą włożą w zanadrze wasze. Bo tą samą miarą, której używasz, taką i tobie odmierzą.

2 Koryntian 9:8 I Bóg może zlać na was całą obfitość łask; abyście mając zawsze wszystkiego pod dostatkiem, obfitowali we wszelkie dobre uczynki:

Bóg jest w stanie obdarzyć nas łaską i obfitością, abyśmy mogli mieć wszystko, czego potrzebujemy i móc czynić dobre uczynki.

1. Obfitość dzięki łasce: poleganie na Bożym zaopatrzeniu

2. Moc hojności: korzystanie z Bożego zaopatrzenia

1. Mateusza 6:33 - Szukajcie najpierw jego królestwa i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane.

2. Filipian 4:19 - A mój Bóg zaspokoi wszystkie wasze potrzeby według bogactwa swojej chwały w Chrystusie Jezusie.

2 Koryntian 9:9 (Jak napisano: Rozproszył się, dał ubogim; sprawiedliwość jego trwa na wieki.

W 2 Liście do Koryntian 9:9 napisano, że Bóg dał ubogim i Jego sprawiedliwość trwa na wieki.

1. Błogosławieństwo dawania: jak dawanie ubogim przynosi chwałę Bogu

2. Obietnica prawości: jak wieczna prawość Boża przynosi radość

1. Przysłów 19:17 - Kto jest dobry dla ubogich, pożycza Panu, a On mu wynagrodzi za to, co uczynił.

2. Psalm 112:9 - Rozrzucił swoje dary dla biednych, a jego sprawiedliwość trwa na wieki; jego róg będzie wzniesiony ku czci.

2 Koryntian 9:10 A ten, który służy ziarnu siewcy, daje chleb jako pokarm dla was i rozmnaża wasze zasiane nasienie i pomnaża owoce waszej sprawiedliwości;)

Bóg zaopatruje siewcę, dostarczając chleba na pożywienie i pomnażając zasiane ziarno, aby zwiększyć owoce sprawiedliwości.

1. Obfite zaopatrzenie: jak Bóg zaspokaja wszystkie nasze potrzeby

2. Owoc prawości: błogosławieństwa czynienia tego, co właściwe

1. Psalm 23:1 – „Pan jest moim pasterzem, niczego mi nie braknie”.

2. Mateusza 6:33 – „Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a to wszystko będzie wam dodane”.

2 Koryntian 9:11 Wzbogaceni we wszystko ku wszelkiej szczodrości, która powoduje przez nas dziękczynienie Bogu.

Paweł zachęca Koryntian, aby hojnie dzielili się swoimi zasobami, gdyż przyniesie to wdzięczność Bogu.

1. „Błogosławieństwa hojności”

2. „Zarządzanie: obowiązek wiernych”

1. Przysłów 11:25: „Szczodremu powodzi się dobrze; kto pokrzepia innych, ten będzie pokrzepiony”.

2. Łk 6:38: „Dawajcie, a będzie wam dane. Miara dobra, natłoczona, utrzęsiona i opływająca, zostanie włożona na wasze kolana. Bo taką miarą, jakiej użyjecie, będzie wam odmierzone .”

2 Koryntian 9:12 Wykonywanie tej służby nie tylko zaspokaja potrzeby świętych, ale obfituje także w liczne dziękczynienia dla Boga;

Koryntianom należy się pochwała za hojną służbę świętym, która została pobłogosławiona przez Boga.

1. Hojność: oznaka prawdziwego uczniostwa

2. Błogosławieństwa służenia innym

1. Łk 6:38 – „Dawajcie, a będzie wam dane. Dobra miara, naciśnięta, utrząśnięta i opływająca, zostanie wlana na wasze kolana. Miarą bowiem, której użyjecie, będzie odmierzone Ty."

2. Mateusza 25:40 – „Król odpowie: «Zaprawdę powiadam wam, cokolwiek uczyniliście jednemu z tych moich braci najmniejszych, mnie uczyniliście»”.

2 Koryntian 9:13 Próbując tej posługi, wysławiają Boga za wasze rzekome poddanie się ewangelii Chrystusowej i za hojne rozdzielanie ich między nich i wszystkich ludzi;

Paweł chwali Koryntian za hojne wsparcie posługi i wszystkich ludzi.

1. Moc szczodrości: jak możemy przynosić chwałę Bogu poprzez nasze dawanie

2. Uznanie wartości innych: zrozumienie znaczenia bezinteresownego dawania

1. Łk 6:38 – „Dawajcie, a będzie wam dane. Miara dobra, natłoczona, utrzęsiona i opływająca, zostanie włożona na wasze kolana. Bo taką miarą, jakiej użyjecie, będzie wam odmierzone .??

2. Dzieje Apostolskie 20:35 - ? We wszystkim pokazałem wam, że tak pracując, należy pomagać słabym i pamiętać o słowach Pana Jezusa, jak On sam powiedział: Więcej szczęścia jest w dawaniu niż w braniu. □ €?

2 Koryntian 9:14 I przez ich modlitwę za was, którzy tęsknicie za wami przemożną łaską Bożą w was.

Chrześcijanie są zachęcani do szukania łaski Bożej poprzez modlitwę.

1. Moc modlitwy: szukanie łaski Bożej

2. Wdzięczność: zwracanie się do Boga w modlitwie

1. Jakuba 5:16 – „Modlitwa sprawiedliwego ma wielką moc, gdyż jest skuteczna”.

2. Filipian 4:6-7 – „Nie zamartwiajcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu”.

2 Koryntian 9:15 Bogu niech będą dzięki za jego niewypowiedziany dar.

Fragment ten wyraża wdzięczność Bogu za dar, którego nie da się opisać.

1. Siła wdzięczności — jak postawa wdzięczności może otworzyć nowe możliwości w życiu.

2. Niewysłowiony dar – Znaczenie rozpoznawania i doceniania Bożych błogosławieństw.

1. Efezjan 1:3 – Chwaląc Boga za jego duchowe błogosławieństwa w Chrystusie.

2. Psalm 107:1 - Dziękujcie Panu, bo jest dobry, bo na wieki miłosierdzie jego.

2 Koryntian 10 to dziesiąty rozdział Drugiego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł broni swojej władzy apostolskiej i odwołuje się do fałszywych oskarżeń stawianych mu przez niektórych członków kościoła korynckiego.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od uznania, że chociaż osobiście może wydawać się cichy i pokorny, posiada władzę od Chrystusa, aby stawić czoła tym, którzy kwestionują jego prawowitość (2 Koryntian 10:1-2). Zapewnia Koryntian, że chociaż chodzi w ciele, jego broń nie jest światowa, ale potężna dzięki Bogu do burzenia twierdz i sporów przeciwko poznaniu Boga (2 Koryntian 10:3-5). Paweł podkreśla, że jest gotowy podjąć działania przeciwko wszelkiemu nieposłuszeństwu, gdy tylko okaże się ono całkowite.

Akapit 2: Paweł zwraca się do tych, którzy krytykują go za przechwalanie się swoją władzą. Wyjaśnia, że jego przechwalanie się nie opiera się na ludzkich miernikach, ale na tym, co wyznaczył mu Bóg (2 Koryntian 10:7). Twierdzi, że nie jest mądre porównywanie lub mierzenie się według standardów innych, ponieważ każda osoba ma unikalną strefę wpływów wyznaczoną przez Boga. Paweł broni swojej posługi, podkreślając, jak zakładał kościoły i pilnie wśród nich pracował (2 Koryntian 10:12-18).

Akapit 3: Rozdział kończy się ostrzeżeniem dla tych, którzy mu się sprzeciwiają. Paweł ostrzega, że po przybyciu do Koryntu spotka się z tymi, którzy szerzą fałszywe oskarżenia przeciwko niemu. Twierdzi, że nie chodzi tu o pozory zewnętrzne czy puste słowa, ale o ukazanie prawdziwej mocy poprzez obecność Chrystusa w nim (2 Koryntian 10:8-11). Namawia ich, aby zastanowili się nad sobą, zanim wydadzą osąd na temat innych, i podkreśla, że prawdziwe pochwały pochodzą od Pana.

Podsumowując, rozdział dziesiąty Drugiego Listu do Koryntian skupia się na obronie apostolskiego autorytetu Pawła i odnoszeniu się do fałszywych oskarżeń kierowanych przeciwko niemu. Potwierdza swój duchowy autorytet nadany przez Chrystusa i wyjaśnia, jak potężna jest jego broń w niszczeniu argumentów przeciwko wiedzy Bożej. Paweł broni jego przechwałek, podkreślając, że jego władza pochodzi od Boga, a nie opiera się na ludzkich miernikach. Ostrzega tych, którzy mu się sprzeciwiają, zapewniając, że po przybyciu do Koryntu skonfrontuje się z ich fałszywymi oskarżeniami. Paweł podkreśla

znaczenie prawdziwej mocy przez Chrystusa i nalega, aby zastanowili się nad sobą, zanim wydają osądy na temat innych. Rozdział ten podkreśla duchowy autorytet Pawła, obronę przed fałszywymi oskarżeniami oraz potrzebę samoanalizy i polegania na mocy Bożej, a nie na ludzkich standardach.

2 Koryntian 10:1 A ja sam Paweł proszę was przez cichość i łagodność Chrystusa, który przed wami jestem pokorny, a będąc nieobecnym, jestem wobec was odważny:

Paweł zachęca Koryntian, aby zjednoczyli się w łagodności i łagodności Chrystusa, chociaż on sam jest pokorny, gdy jest obecny, i odważniejszy, gdy jest nieobecny.

1. Siła chrześcijańskiej pokory

2. Znaczenie łagodności w jedności

1. Mateusz 11:29 – „Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych”.

2. Efezjan 4:2 – „Z całą pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości”.

2 Koryntian 10:2 Błagam was, abym nie odważył się być śmiałym, gdy jestem obecny z tą pewnością siebie, którą mam zamiar mieć śmiałość wobec niektórych, którzy myślą o nas, jakbyśmy postępowali według ciała.

Paweł błaga Koryntian, aby nie osądzali go zbyt surowo, gdyż niektórzy fałszywie wierzą, że podąża drogami świata.

1. Drogi Boże a drogi świata

2. Ocenianie innych ze współczuciem

1. Mateusza 7:1-5 – „Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni”.

2. Rzymian 14:10 – „Dlaczego osądzasz swojego brata? Albo ty, dlaczego gardzisz swoim bratem? Wszyscy bowiem staniemy przed sądem Bożym”.

2 Koryntian 10:3 Bo choć w ciele chodzimy, nie według ciała walczymy:

Wierzący są powołani do toczenia bitew duchowych, a nie fizycznych.

1. Bądź odważny: walcz w walce duchowej

2. Moc modlitwy w walce duchowej

1. Efezjan 6:10-18 - Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła.

2. Jakuba 4:7 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

2 Koryntian 10:4 (Albowiem oręż naszej wojny nie jest cielesny, ale potężny przez Boga, ku burzeniu mocnych twierdz;)

Fragment ten mówi o potrzebie posiadania duchowej broni, aby walczyć z duchowymi twierdzami.

1.? Czy chcesz zdobyć duchową zbroję?

2.? Siła Oda pomaga nam pokonać twierdze?

1. Efezjan 6:10-18 (W końcu, bracia moi, umacniajcie się w Panu i mocy Jego mocy.)

2. 1 Jana 4:4 (Wy jesteście z Boga, dzieci, i zwyciężyliście ich, bo większy jest ten, który jest w was, niż ten, który jest na świecie.)

2 Koryntian 10:5 Porzucając wymysły i wszelką wyniosłość, która się wywyższa przeciwko poznaniu Boga, i poddając w niewolę wszelką myśl pod posłuszeństwo Chrystusowi;

Ten fragment zachęca nas, abyśmy każdą myśl podporządkowali Chrystusowi i odrzucili wszelką, która wynosi się ponad poznanie Boga.

1. „Moc posłuszeństwa: zniewolenie każdej myśli”

2. „Życie w prawdzie: odrzucenie wyobrażeń i wszelkich szczytów”

1. Filipian 4:8 – „W końcu, bracia, wszystko, co prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co godne pochwały, jeśli jest jakaś doskonałość, jeśli jest coś godnego pochwały, pomyśl o tych rzeczach.”

2. Psalm 19:14 - ? □ , aby słowa moich ust i myśli mojego serca były miłe w Twoich oczach, Panie, moja skało i mój Odkupicielu.

2 Koryntian 10:6 I gotowi zemścić się za wszelkie nieposłuszeństwo, gdy wasze posłuszeństwo się spełni.

Paweł zachęca Koryntian do całkowitego posłuszeństwa przykazaniom Boga i ostrzega przed konsekwencjami nieposłuszeństwa.

1. Uważaj, aby przestrzegać przykazań Boga

2. Konsekwencje nieposłuszeństwa

1. Powtórzonego Prawa 28:1-2 „Jeśli będziesz całkowicie posłuszny Panu, Bogu swemu, i będziesz pilnie wypełniał wszystkie Jego przykazania, które ci dzisiaj daję, Pan, Bóg twój, wywyższy cię ponad wszystkie narody na ziemi. Spadną na ciebie wszystkie te błogosławieństwa i będę ci towarzyszyć, jeśli będziesz posłuszny Panu, Bogu twojemu”.

2. List do Hebrajczyków 2:2-3 „Skoro bowiem poselstwo wypowiedziane przez aniołów było wiążące i wszelkie wykroczenie i nieposłuszeństwo spotkało się ze sprawiedliwą karą, jakże ujdziemy cało, jeśli zignorujemy tak wielkie zbawienie?”

2 Koryntian 10:7 Czy patrzycie na rzeczy według wyglądu zewnętrznego? Jeśli ktoś ufa sobie, że należy do Chrystusa, niech jeszcze raz o sobie pomyśli, że tak jak on należy do Chrystusa, tak i my jesteśmy Chrystusowi.

Paweł zachęca Koryntian, aby pamiętali, że podobnie jak on należą do Chrystusa i nie powinni osądzać na podstawie pozorów.

1. Nie sądźmy po pozorach, ale zaufajmy Chrystusowi.

2. Wszyscy jesteśmy zjednoczeni w Chrystusie, bez względu na dzielące nas różnice.

1. Izajasz 11:3 – „I będzie sądził między narodami, i będzie zganił wielu ludzi, i przekują swoje miecze na lemiesze, a swoje włócznie na sierpy. Naród nie podniesie miecza przeciwko narodowi i nie będą się uczyć nie ma już wojny.”

2. Jakuba 2:1 – „Bracia moi, nie wierzyjcie w Pana naszego Jezusa Chrystusa, Pana chwały, ze względu na osoby”.

2 Koryntian 10:8 Bo choć nieco bardziej miałbym się chlubić naszą władzą, którą dał nam Pan na zbudowanie, a nie na waszą zagładę, nie byłbym zawstydzony:

Paweł mówi o władzy danej mu przez Pana, aby raczej budować niż niszczyć.

1. Moc miłości — jak Boża władza poprzez miłość może przemienić życie

2. Władza przebaczenia – zrozumienie Bożego daru łaski i miłosierdzia

1. Rzymian 12:20-21 – „Dlatego jeśli twój wróg jest głodny, nakarm go; jeśli jest spragniony, daj mu pić, bo czyniąc to, zgarniesz na jego głowę węgle ogniste. Nie dajcie się pokonać zło, ale zło dobrem zwyciężaj.”

2. Jana 13:34-35 – „Daję wam nowe przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem, abyście i wy się wzajemnie miłowali. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie miejcie wzajemną miłość.”

2 Koryntian 10:9 Aby nie wyglądało na to, że będę was straszyć listami.

Paweł wyjaśnia, że jego listy nie mają na celu przestraszyć Koryntian, ale ich zachęcić.

1. Siła zachęty: jak możemy się nawzajem budować

2. Listy miłosne: życzliwe zwracanie się do innych

1. Filipian 4:8-9 – „W końcu, bracia i siostry, wszystko, co prawdziwe, co szlachetne, co słuszne, co czyste, co miłe, co godne podziwu? czy jest coś doskonałego i godnego pochwały ? hink o takich rzeczach. Czegokolwiek się nauczyliście, otrzymaliście, usłyszeliście ode mnie lub zobaczyliście u mnie? Wprowadźcie to w życie. A Bóg pokoju będzie z wami.

2. List do Hebrajczyków 10:24-25 – „I zastanówmy się, jak możemy pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie rezygnując ze wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem ? tym bardziej, im bardziej widzicie zbliżający się Dzień.

2 Koryntian 10:10 Mówią bowiem, że jego listy są ważne i potężne; ale jego cielesna obecność jest słaba, a jego mowa godna pogardy.

Paweł jest krytykowany za siłę swoich pisanych słów, ale jego fizyczną obecność i mowę uważa się za słabe.

1. Potęga słów: jak nasze słowa mogą zmienić świat

2. Znajdowanie siły w słabości: polegaj na Bogu, a nie na własnej sile

1. Przysłów 16:24 Przyjemne słowa są jak plaster miodu, słodkie dla duszy i zdrowe dla kości.

2. Izajasz 40:29 Daje moc słabym; a tym, którzy nie mają mocy, dodaje siły.

2 Koryntian 10:11 Niech taki myśli, że tak jak jesteśmy w słowie poprzez listy, gdy jesteśmy nieobecni, tacy też będziemy w czynach, gdy będziemy obecni.

Paweł zachęca Koryntian, aby rozważyli to, co pisze w swoich listach i przypomina im, że gdy będzie z nimi, jego słowa będą odzwierciedlać jego czyny.

1. Przyjmuj słowa Boże z otwartym sercem

2. Nasze słowa i czyny powinny odzwierciedlać miłość Boga

1. Jakuba 3:1-12 – Niech niewielu z was zostanie nauczycielami, wiedząc, że otrzymamy surowszy sąd.

2. Psalm 19:14 - Niech słowa moich ust i myśli mojego serca będą miłe w Twoich oczach, Panie, moja siła i mój Odkupicielu.

2 Koryntian 10:12 Nie śmiemy bowiem liczyć się z liczbą ani porównywać się z tymi, którzy się chwalą; lecz oni sami siebie mierzą i porównują się między sobą – nie są mądrzy.

Paweł ostrzega przed porównywaniem się do innych, gdyż nie jest mądrze porównywać się do siebie.

1. Niebezpieczeństwo porównywania: dlaczego Paweł nas przed nim ostrzega

2. Znajdowanie zadowolenia: dlaczego nie powinniśmy mierzyć się z innymi

1. Mateusza 23:11-12 - ? ale największy z was będzie waszym sługą. A kto się będzie wywyższał, będzie poniżony; a kto się poniża, będzie wywyższony.

2. Rzymian 12:3 - ? □ albo mówię, przez łaskę daną mi, każdemu, kto jest wśród was, aby nie myślał o sobie wyżej, niż powinien myśleć; ale myśleć trzeźwo, według tego, jak Bóg każdemu dał miarę wiary.

2 Koryntian 10:13 Ale nie będziemy się chlubić rzeczami bez naszej miary, ale według miary reguły, którą dał nam Bóg, a która jest miarą aż do was.

Paweł przypomina Koryntianom, że nie powinni przechwalać się rzeczami, które przekraczają ich możliwości. Zamiast tego powinni dążyć do celów wyznaczonych im przez Boga.

1. Rozpoznanie i osiągnięcie zamierzenia Bożego – 2 Koryntian 10:13

2. Znajomość swoich ograniczeń i osiąganie swojego potencjału – 2 Koryntian 10:13

1. Efezjan 2:10 - Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował, abyśmy w nich chodzili.

2. Psalm 19:14 - Niech słowa moich ust i myśli mojego serca będą miłe w twoich oczach, Panie, moja skało i mój odkupicielu.

2 Koryntian 10:14 Nie napinamy się bowiem ponad miarę, jakbyśmy nie sięgali do was, bo i do was doszliśmy, głosząc ewangelię Chrystusową:

Paweł i jego towarzysze głosili ewangelię Chrystusa Koryntianom, nie wykraczając poza ich miarę.

1. Sięganie dalej: jak rozciągać się i wzrastać w wierze

2. Głoszenie ewangelii: niesienie innym dobrej nowiny

1. Rzymian 10:14 – Jak zatem mogą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? A jak mogą uwierzyć w Tego, o którym nie słyszeli?

2. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, i ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I zaprawdę, jestem z wami zawsze, aż do końca wieku.

2 Koryntian 10:15 Nie chlubić się rzeczami ponad miarę, to znaczy pracą innych ludzi; ale mając nadzieję, że gdy wzmocni się wasza wiara, będziemy przez was obficie powiększeni według naszej reguły,

Apostoł Paweł zachęca Koryntian, aby wzmacniali wiarę, aby on i jego zespół mogli im jeszcze bardziej pomagać.

1. Zwiększ swoją wiarę, zwiększ swoje błogosławieństwa

2. Siła nadziei poprzez wiarę

1. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa.

2. Efezjan 3:20 - Temu, który według mocy działającej w nas może o wiele więcej uczynić niż to wszystko, o co prosimy lub o czym myślimy.

2 Koryntian 10:16 Głosić ewangelię w krainach poza wami i nie chlubić się czymś, co było przygotowane na nasze ręce.

Paweł zachęca chrześcijan, aby nieśli Ewangelię osobom, które są poza ich zasięgiem i nie przypisywały sobie zasług za dzieła innych.

1. Moc dzielenia się Ewangelią

2. Przypisywanie sobie zasług za pracę innych

1. Mateusza 28:19-20 (Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem)

2. Przysłów 16:18 (Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem)

2 Koryntian 10:17 Kto się jednak chlubi, niech się chlubi w Panu.

Powinniśmy być dumni z Pana, a nie z siebie.

1. Pan jest godzien naszej chwały

2. Pan jest naszym źródłem dumy

1. Psalm 34:3 – „Wychwalajcie ze mną Pana, razem wywyższajmy Jego imię”.

2. Jakuba 4:10 – „Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy”.

2 Koryntian 10:18 Bo nie ten, kto sam siebie poleca, cieszy się uznaniem, ale kogo Pan poleca.

Nie do nas należy akceptacja siebie; to od Pana zależy, czy nas pochwali.

1. Nasza wartość znajduje się w Panu

2. Nasza akceptacja znajduje się w oczach Boga

1. Jeremiasz 17:7-8 - Błogosławiony człowiek, który ufa Panu i w Nim pokłada ufność. Będzie jak drzewo zasadzone nad wodą, które nad strumieniem zapuszcza korzenie.

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Poddajcie się mu na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki.

2 Koryntian 11 to jedenasty rozdział Drugiego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł broni swojego apostolstwa i demaskuje fałszywych nauczycieli, którzy przeniknęli do kościoła w Koryncie.

Akapit pierwszy: Paweł wyraża swoje zaniepokojenie faktem, że wierzący w Koryncie łatwo dają się zwieść fałszywym nauczycielom, którzy głoszą inną ewangelię i podają się za superapostołów (2 Koryntian 11:4). Ostrzega ich przed zwiedzeniem przez osoby, które udają sług sprawiedliwości, ale w rzeczywistości są oszukańczymi pracownikami (2 Koryntian 11:13-15). Paweł podkreśla swoją wiarygodność jako apostoła, przechwalając się nie z dumy, ale z konieczności obrony swojej władzy. Opowiada swoje cierpienia, trudy, więzienia, pobicia i doświadczenia bliskie śmierci, jakich doświadczył w imię szerzenia prawdziwej ewangelii.

Akapit 2: Paweł odnosi się do postawionych mu zarzutów dotyczących kwestii finansowych. Oświadcza, że nie obciążał finansowo wierzących w Koryncie podczas swego pobytu wśród nich i zapewnia, że będzie się od tego nadal powstrzymywał (2 Koryntian 11:8-9). Zaznacza, że chociaż nie otrzymywał od nich bezpośrednio wsparcia finansowego, inne kościoły zapewniały mu opiekę, gdy służył w Koryncie. Paweł wyraża głęboką miłość i troskę o wierzących w Koryncie, pomimo ich podatności na fałszywe nauki.

Akapit 3: Rozdział kończy się ostrzeżeniem przed tymi, którzy chcą ich wyzyskiwać i oszukiwać. Paweł stwierdza, że jeśli ktoś przychodzi głosić innego Jezusa, innego ducha lub inną ewangelię niż ta, którą od Niego otrzymał, nie powinien tego tolerować (2 Koryntian 11:4). Zachęca ich, aby pozostali niezachwiani w wierze i rozeznani w swoich sądach. Pomimo sprzeciwu i oszczerczych oskarżeń Paweł potwierdza swoje zaangażowanie w dzieło Chrystusa i ślubuje nadal głosić prawdę.

Podsumowując, jedenasty rozdział Drugiego Listu do Koryntian skupia się na obronie apostolstwa Pawła przed fałszywymi nauczycielami i demaskowaniu ich oszukańczych taktyk. Paweł ostrzega wierzących w Koryncie przed łatwym zwiedzeniem przez tych, którzy głoszą inną ewangelię i podają się za superapostołów. Podkreśla swoje własne cierpienia i referencje jako apostoła, podkreślając swoje zaangażowanie w szerzenie prawdziwej ewangelii. Paweł odpowiada na oskarżenia dotyczące kwestii finansowych, zapewniając, że nie obciąża ich finansowo. Kończy przestrogą przed fałszywymi naukami i zachęca wierzących, aby pozostali niezłomni w wierze i rozeznani w swoich sądach. W tym rozdziale podkreślono znaczenie rozeznania, obrony prawdziwej ewangelii i pozostania wiernymi pomimo sprzeciwu fałszywych nauczycieli.

2 Koryntian 11:1 Gdybyście, u Boga, mogli trochę znieść moją głupotę i rzeczywiście znosić mnie.

Paweł prosi Koryntian, aby go znosili, chociaż może wydawać się głupi.

1. Moc przebaczenia – jak znosić innych, nawet jeśli popełniają błędy.

2. Okazywanie pokory – nauczenie się akceptowania własnej głupoty i głupoty innych.

1. Łk 6:37 – „Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni; odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone”;

2. Rzymian 12:14-16 – „Błogosławcie tych, którzy was prześladują; błogosławcie ich, a nie przeklinajcie ich. Radujcie się z tymi, którzy się radują, płaczcie z tymi, którzy płaczą. Żyjcie w zgodzie ze sobą. Nie bądźcie wyniośli, ale obcujcie z pokornych. Nigdy nie bądź mądry we własnych oczach.

2 Koryntian 11:2 Bo jestem o was zazdrosny zbożną zazdrością, bo poślubiłem was jednemu mężowi, aby was przedstawić Chrystusowi jako dziewicę czystą.

Paweł wyraża swoją zazdrość o wierzących w Koryncie, chcąc, aby pozostali wierni jedynie Chrystusowi.

1. „Trwała wierność: wezwanie do zachowania czystości dla Chrystusa”

2. „Zazdrość Boga i nasza reakcja na lojalność wobec Chrystusa”

1. Rzymian 12:2 – „I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu swego, abyście mogli przekonać się, jaka jest wola Boża, dobra, przyjemna i doskonała”.

2. Efezjan 5:25-27 – „Mężowie, miłujcie żony swoje, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie; Aby go uświęcić i oczyścić obmyciem wodą przez słowo, aby sobie go przedstawić jako Kościół pełen chwały, nie mający zmazy ani zmarszczki, ani niczego podobnego; ale żeby było święte i nieskalane”.

2 Koryntian 11:3 Obawiam się jednak, aby tak jak wąż swoją przebiegłością zwiódł Ewę, tak i wasze umysły nie uległy skażeniu od prostoty, która jest w Chrystusie.

Paweł wyraża swą obawę, że umysły Koryntian zostaną skażone i oderwą się od prostoty wiary w Chrystusa, gdy wąż zwiódł Ewę w ogrodzie Eden.

1. Nie dajcie się zwieść: strzeżcie się subtelności grzechu

2. Prostota wiary w Chrystusa: niezłomne trwanie w bezkompromisowej wierze

1. Księga Rodzaju 3:1-7 – Wąż zwodzi Ewę w ogrodzie Eden

2. Jakuba 1:14-15 – Nie dajcie się zwieść pokusie

2 Koryntian 11:4 Bo jeśli ten, który przychodzi, będzie głosił innego Jezusa, którego my nie głosiliśmy, lub jeśli przyjmiecie innego ducha, którego nie otrzymaliście, lub inną ewangelię, której nie przyjęliście, możecie go znieść.

Paweł ostrzega Koryntian przed przyjmowaniem fałszywych nauk od kaznodziejów, ponieważ mogliby wprowadzić innego Jezusa, innego Ducha lub inną ewangelię niż ta, która była głoszona.

1. Niebezpieczeństwo fałszywych nauk – 2 Koryntian 11:4

2. Autorytet Pisma Świętego – 2 Koryntian 11:4

1. Galacjan 1:6-9 - Paweł ostrzega przed słuchaniem innej ewangelii

2. 1 Jana 4:1 – Sprawdzanie fałszywych proroków, aby sprawdzić, czy pochodzą od Boga

2 Koryntian 11:5 Bo przypuszczam, że ani trochę nie odstałem od najważniejszych apostołów.

Paweł w niczym nie był gorszy od pozostałych apostołów.

1. Nie umniejszaj swojej wartości – 2 Koryntian 11:5

2. Uwierz w siebie – 2 Koryntian 11:5

1. Filipian 4:13 - Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.

2. Rzymian 12:3 - Albowiem dzięki udzielonej mi łasce mówię każdemu z was, aby nie myślał o sobie wyżej, niż powinien myśleć, ale myślał trzeźwo.

2 Koryntian 11:6 Choć jestem niegrzeczny w mowie, to jednak nie w wiedzy; lecz my zostaliśmy całkowicie objawieni wśród was we wszystkim.

Paweł stwierdza, że chociaż jego mowa może być nierafinowana, nie brakuje mu wiedzy. Okazał Koryntianom swą wiedzę i zrozumienie.

1. Potęga wiedzy: jak znajomość Słowa Bożego zmienia nasze życie

2. Mowa ma znaczenie: jak nasze słowa odzwierciedlają nasz charakter

1. Przysłów 16:21 - Mądrzy sercem nazywani są roztropnymi, a miłe słowa sprzyjają pouczeniu.

2. Jakuba 3:2-12 – Wszyscy bowiem potykamy się na wiele sposobów. A jeśli ktoś nie potyka się w tym, co mówi, jest człowiekiem doskonałym, zdolnym okiełznać także całe swoje ciało.

2 Koryntian 11:7 Czy popełniłem wykroczenie, poniżając się, abyście się wywyższyli, za to, że za darmo głosiłem wam ewangelię Bożą?

Paweł zastanawia się, czy dopuścił się obrazy, poniżając się i swobodnie głosząc ewangelię Bożą Koryntianom.

1. Moc bezinteresowności: co to znaczy ukorzyć się i swobodnie głosić ewangelię Bożą

2. Poniżanie się dla wywyższenia innych: przykład Pawła

1. Łk 6:38 – „Dawajcie, a będzie wam dane. Dobra miara, naciśnięta, utrząśnięta i opływająca, zostanie wlana na wasze kolana. Miarą bowiem, której użyjecie, będzie odmierzone Ty."

2. Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne korzyści, ale każdy z was na dobro drugiego.”

2 Koryntian 11:8 Okradałem inne kościoły, biorąc od nich zapłatę, aby wam służyć.

Paweł przyznaje, że aby służyć Koryntianom, pobierał wynagrodzenie od innych kościołów.

1. Służenie innym w miłości: przykład Pawła

2. Jak służyć bezinteresownie i z poświęceniem

1. Mateusza 20:28 – „Podobnie jak Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, ale aby służył i oddał swoje życie na okup za wielu".

2. Filipian 2:7 – „Ale pozbawił się sławy i przyjął postać sługi, i stał się podobny do ludzi".

2 Koryntian 11:9 A kiedy byłem u was i chciałem, nikomu nie byłem przypisany; tego, czego mi brakowało, dopełnili bracia, którzy przybyli z Macedonii, i we wszystkim unikałem bycia ciężarem dla ciebie, i ja też siebie zatrzymam.

Paweł nie był ciężarem dla Koryntian, a Macedończycy wspierali go, gdy był w potrzebie.

1. Moc szczodrości: jak Bóg posługuje się hojnym sercem, aby zaopatrzyć swój lud

2. Siła pokornej służby: jak możemy służyć, nie stając się ciężarem

1. Filipian 4:19 - A mój Bóg zaspokoi całą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale przez Chrystusa Jezusa.

2. Łk 14:12-14 - Wtedy rzekł także do tego, który go skarżył: Gdy robisz obiad lub kolację, nie zwołuj swoich przyjaciół ani swoich braci, ani swoich krewnych, ani bogatych sąsiadów; aby i oni znowu cię nie prosili i nie otrzymano od ciebie zadośćuczynienia. Ale gdy urządzisz ucztę, zawołaj ubogich, ułomnych, chromych i niewidomych: i będziesz błogosławiony; bo nie mogą ci odpłacić, bo otrzymasz zapłatę przy zmartwychwstaniu sprawiedliwych.

2 Koryntian 11:10 Ponieważ jest we mnie prawda Chrystusowa, nikt mi nie przeszkodzi w tej chlubie w okolicach Achai.

Paweł przechwala się, że nikt nie będzie w stanie go powstrzymać od głoszenia prawdy

Chrystusowej w rejonie Achai.

1. Nie bójcie się mówić prawdy o Chrystusie

2. Niezmiennie stawiaj czoła opozycji

1. Rzymian 8:31 – „Cóż więc na to powiemy? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam?”

2. Psalm 27:14 – „Czekaj na Pana, bądź silny i nabierz odwagi w swoim sercu, czekaj na Pana!”

2 Koryntian 11:11 Dlaczego? bo cię nie kocham? Bóg wie.

Paweł wyraża swoją miłość do Koryntian i troskę o ich duchową pomyślność, zadając sobie pytanie, czy brak wiary w Niego wynika z braku miłości.

1. Potęga miłości: nauka zaufania Bożej miłości

2. Nierozerwalna więź miłości: wspólny wzrost w wierze

1. 1 Jana 4:19 – Kochamy, ponieważ On pierwszy nas umiłował.

2. Rzymian 5:5 - A nadzieja nie zawstydza; ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który jest nam dany.

2 Koryntian 11:12 Ale co czynię, to uczynię, aby odciąć okazję tym, którzy pragną okazji; aby w czym się chlubili, można ich było spotkać tak jak my.

Autor jest zdecydowany zrobić to, co sobie zamierzył, nawet jeśli oznacza to pozbawienie tej szansy tych, którzy szukają okazji do krytykowania go.

1. „Bądź wytrwały w swoich zobowiązaniach – 2 Koryntian 11:12”

2. „Pokonywanie sprzeciwu – 2 Koryntian 11:12”

1. Jana 15:18-19 – „Jeśli świat was nienawidzi, pamiętajcie, że mnie pierwszy znienawidził. Gdybyście należeli do świata, miłowałby was jak swoje. A przecież nie należycie do świata, ale ja was wybrałem ze świata. Dlatego świat was nienawidzi”.

2. Mateusza 5:11-12 – „Błogosławieni jesteście, gdy ludzie wam urągają i prześladują was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was. Radujcie się i weselcie, gdyż wielka jest wasza nagroda w niebie, bo w ten sam sposób sposób, w jaki prześladowali proroków, którzy byli przed wami”.

2 Koryntian 11:13 Tacy bowiem są fałszywi apostołowie, podstępni pracownicy, przemieniający się w apostołów Chrystusa.

Fałszywi apostołowie i podstępni pracownicy udają apostołów Chrystusa.

1: Musimy zachować czujność i rozeznanie, gdy oceniamy tych, którzy podają się za apostołów Chrystusa.

2: Powinniśmy uważać na ludzi, którzy próbują nas oszukać, abyśmy uwierzyli, że są apostołami Chrystusa.

1: Dzieje Apostolskie 20:29-30 – Wiem bowiem, że po moim odejściu wejdą między was wilki groźne, nie oszczędzając trzody. Także spośród was samych powstaną ludzie mówiący rzeczy przewrotne, aby pociągnąć za sobą uczniów.

2:1 Jana 4:1 - Umiłowani, nie każdemu duchowi wierzcie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na świat.

2 Koryntian 11:14 I nic dziwnego; gdyż sam szatan zostaje przemieniony w anioła światłości.

Szatan przybiera postać anioła światłości, aby zwodzić ludzi.

1. Zwodnicza natura szatana – jak zwodzi nas i powoduje, że wątpimy w Bożą prawdę.

2. Załóżcie pełną zbroję Bożą – jedynym sposobem na walkę z kłamstwami wroga jest przyodzianie się w moc Bożą.

1. Efezjan 6:11; Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła.

2. 2 Koryntian 10:3-5; Bo chociaż chodzimy w ciele, nie według ciała walczymy: (Albowiem oręż naszej walki nie jest cielesny, ale potężny przez Boga, ku obalaniu mocnych chwytów;) Porzucając zamysły i wszelką wzniosłość, która się wywyższa się przeciwko poznaniu Boga i poddają w niewolę wszelką myśl pod posłuszeństwo Chrystusowi.

2 Koryntian 11:15 Nie będzie więc rzeczą wielką, jeśli jego słudzy również przemienią się w sługi sprawiedliwości; których koniec będzie według ich uczynków.

Paweł przypomina Koryntianom, że jeśli Szatan może przebrać się za anioła światłości, nie jest zaskakujące, że jego słudzy mogą jawić się jako słudzy prawości. Jednakże ich ostateczny koniec zostanie określony przez ich czyny.

1. Niebezpieczeństwo fałszywego nauczania: jak rozpoznać fałszywych proroków i rozpoznać prawdę

2. Koniec wszystkich czynów: zbieranie tego, co siejesz i sąd Boży

1. Jana 8:44 „Wy należycie do waszego ojca, diabła, i chcecie spełniać pożądliwości waszego ojca. Od początku był zabójcą, nie trzymającym się prawdy, bo prawdy w nim nie ma. Kiedy kłamie, mówi w swoim ojczystym języku, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa”.

2. 1 Jana 4:1 „Umiłowani, nie każdemu duchowi wierzcie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, ponieważ wielu fałszywych proroków wyszło na świat”.

2 Koryntian 11:16 Powtarzam jeszcze raz: Niech nikt nie uważa mnie za głupca; jeśli jest inaczej, to przyjmujcie mnie jak głupiego, abym się trochę chlubił.

Paweł prosi Koryntian, aby nie uważali go za głupca, a następnie stwierdza, że jeśli tak się stanie, zaakceptuje to, aby móc się choć trochę przechwalać.

1. Konieczność pokory w przywództwie

2. Zrozumienie dumy i chełpienia się w Biblii

1. Przysłów 11:2 – Kiedy przychodzi pycha, potem przychodzi hańba, ale z pokorą przychodzi mądrość.

2. Jakuba 4:10 - Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy.

2 Koryntian 11:17 To, co mówię, mówię nie po Panu, ale jakby w głupocie, w tej pewności i chlubie.

Paweł twierdzi, że słowa, które wypowiada, nie pochodzą od Pana, lecz pochodzą z miejsca chluby.

1. Niebezpieczeństwo przechwalania się – Przysłów 27:1-2

2. Siła pokory – Jakuba 4:6-7

1. Przysłów 27:1-2 – „Nie przechwalaj się dniem jutrzejszym, bo nie wiesz, co przyniesie dzień. Niech cię chwali ktoś inny, a nie własne usta, ktoś inny, a nie własne wargi.”

2. Jakuba 4:6-7 – „Ale On daje więcej łask. Dlatego mówi: „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”. Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was .”

2 Koryntian 11:18 Widząc, że wielu chlubi się według ciała, i ja będę się chlubił.

Paweł mówi, że będzie się przechwalał swoimi cierpieniami i słabościami, chociaż wielu szczyci się swoimi fizycznymi osiągnięciami.

1. Siła słabości: nauka chełpienia się cierpieniem

2. Nauka obejmowania krzyża: chlubienie się słabością

1. Filipian 3:7-8: „Ale wszelki zysk, jaki miałem, ze względu na Chrystusa uznałem za stratę. Doprawdy wszystko uznaję za stratę ze względu na niezrównaną wartość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mojego”.

2. Izajasz 45:3: „Dam wam ukryte skarby, bogactwa przechowywane w tajemnych miejscach, abyście wiedzieli, że Ja jestem Pan, Bóg Izraela, który was wzywam po imieniu”.

2 Koryntian 11:19 Chętnie znosicie głupców, bo sami jesteście mądrzy.

Paweł ostrzega Koryntian, aby uważali na fałszywych nauczycieli, którzy będą udawać mądrych, gdyż ci szybko ich akceptują.

1. „Głupcy niosący fałszywe prezenty: ignorowanie znaków ostrzegawczych fałszywych nauczycieli”

2. „Przejrzeć oszustwo: poznać oznaki fałszywych nauczycieli”

1. Przysłów 14:15 – „Prosty wierzy we wszystko, ale roztropny rozważa swoje kroki”.

2. 2 Piotra 2:1-2 – „Ale powstali także fałszywi prorocy wśród ludu, tak jak będą wśród was fałszywi nauczyciele, którzy potajemnie wprowadzą niszczycielskie herezje, wypierając się Mistrza, który ich kupił, ściągając na siebie szybkich zagłady. I wielu pójdzie za ich zmysłowością i przez nich droga prawdy będzie bluźniona.

2 Koryntian 11:20 Bo cierpicie, jeśli ktoś was zniewoli, jeśli ktoś was pożre, jeśli ktoś was pojmie, jeśli ktoś się wywyższy, jeśli ktoś uderzy was w twarz.

Apostoł Paweł ostrzega Koryntian, że będą cierpieć, jeśli pozwolą się wykorzystać lub źle potraktować.

1. Chroń się przed manipulacją i nadużyciami

2. Przeciwstawienie się niesprawiedliwości i uciskowi

1. Jakuba 1:19-20 – Wiedzcie o tym, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu; bo gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej.

2. Przysłów 18:14 – Duch człowieka zniesie chorobę, ale duch przygnębiony – któż zniesie?

2 Koryntian 11:21 Mówię z pogardą, jakbyśmy byli słabi. Jednakże ktokolwiek jest odważny (mówię głupio), ja też jestem odważny.

Paweł twierdzi, że przemawia odważnie, nawet gdy wydaje się słaby.

1. Bóg jest naszą siłą w słabości

2. Odwaga w obliczu słabości

1. Filipian 4:13 - Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.

2. 1 Koryntian 1:25 - Albowiem głupota Boża jest mądrzejsza od ludzi; a słabość Boga jest silniejsza od ludzi.

2 Koryntian 11:22 Czy to Hebrajczycy? ja też. Czy to Izraelici? Ja też. Czy oni są nasieniem Abrahama? ja też.

Paweł z dumą ogłaszał swoje żydowskie dziedzictwo i rodowód.

1: Powinniśmy być dumni ze swojego dziedzictwa i być dumni z tego, kim jesteśmy.

2: Powinniśmy wykorzystywać nasze dziedzictwo do budowania mostów i wzmacniania relacji z innymi.

1: Galacjan 3:28-29 - Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie.

2: Dzieje Apostolskie 17:26-27 - I z jednego człowieka uczynił wszystkie narody ludzkie, aby zamieszkiwały na całej powierzchni ziemi, ustalając wyznaczone okresy i granice ich siedlisk.

2 Koryntian 11:23 Czy są sługami Chrystusa? (mówię jak głupiec) Jestem czymś więcej; w trudach liczniejszych, w pasach ponad miarę, w więzieniach częstszych, w częstszych śmierciach.

Paweł przechwala się swoją ciężką pracą i cierpieniami dla Ewangelii, znacznie przewyższającymi cierpienia fałszywych nauczycieli.

1. Praca miłości: koszt służenia Jezusowi

2. Służenie Chrystusowi z radością i wytrwałością

1. Filipian 4:13 - Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.

2. Rzymian 8:35-37 – Kto nas oddzieli od miłości Chrystusa? Czy ucisk, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz?

2 Koryntian 11:24 Spośród Żydów pięć razy otrzymałem czterdzieści pasków, z wyjątkiem jednego.

Paweł opowiada o swoim doświadczeniu, gdy był pięciokrotnie chłostany przez Żydów i za każdym razem otrzymał czterdzieści biczów, z wyjątkiem jednego.

1. Wytrwałość poprzez cierpienie: analiza przykładu Pawła

2. Znajdowanie siły w słabości: wnioski z doświadczenia Pawła w chłostaniu

1. Rzymian 8:18 – „Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić”.

2. 1 Piotra 4:12-13 – „Umiłowani, nie dziwcie się ognistej próbie, gdy przyjdzie na was, aby was poddać próbie, jak gdyby działo się z wami coś dziwnego. Ale cieszcie się, mając udział w cierpieniach Chrystusa, żeście także mógł się radować i radować, gdy objawi się Jego chwała”.

2 Koryntian 11:25 Trzykroć byłem bity rózgami, raz kamienowany, trzykrotnie rozbił się statek, dzień i noc byłem na głębinie;

Paweł opowiada, jak wiele wycierpiał dla ewangelii.

1. Koszt bycia uczniem: nieść krzyż z Pawłem

2. Wytrwałość w przeciwnościach: jak Paweł znosił trudności

1. Mateusza 16:24-26; Filipian 3:10 – Obliczanie kosztów i znajdowanie pocieszenia na krzyżu

2. Hebrajczyków 11:36-38; Jakuba 1:2-4 – Wiara wytrwałości w obliczu prób i ucisków

2 Koryntian 11:26 W częstych podróżach, w niebezpieczeństwach na wodzie, w niebezpieczeństwach ze strony zbójców, w niebezpieczeństwach ze strony moich rodaków, w niebezpieczeństwach ze strony pogan, w niebezpieczeństwach w mieście, w niebezpieczeństwach na pustyni, w niebezpieczeństwach na morzu, w niebezpieczeństwach wśród fałszywych braci;

Paweł doświadczył wielu niebezpieczeństw i trudności podczas swoich podróży misyjnych dla ewangelii.

1. Wierność Boga w trudnych okolicznościach

2. Siła wytrwałości w obliczu przeciwności losu

1. Rzymian 8:35-39 – Kto nas oddzieli od miłości Chrystusa?

2. Hebrajczyków 11:32-38 – Przykłady wiary w obliczu wielkich trudności.

2 Koryntian 11:27 W trudzie i w boleściach, w częstych czuwaniach, w głodzie i pragnieniu, często w postach, w zimnie i nagości.

Paweł znosił w swojej służbie wielkie cierpienia, włączając w to zmęczenie, boleści, czuwania, głód, pragnienie, posty, zimno i nagość.

1. Cierpiący sługa: przykład zaangażowania i odwagi Pawła

2. Znaczenie ofiary: bezinteresowna służba Pawła

1. Filipian 3:8-11 – Zaangażowanie Pawła w poznanie Chrystusa i odnalezienie się w Nim pomimo kosztów

2. Hebrajczyków 12:1-3 – Potrzeba wytrwania w trudnościach, wpatrując się w Jezusa

2 Koryntian 11:28 Poza tym, co zewnętrzne, co spotyka mnie codziennie, troska o wszystkie kościoły.

Paweł był przytłoczony odpowiedzialnością za opiekę nad wszystkimi kościołami.

1. Wielkość odpowiedzialności: przykład Pawła odpowiedzialności za wszystkie Kościoły

2. Wierna służba: czego możemy się nauczyć z oddania Pawła wszystkim kościołom

1. 1 Koryntian 4:2 - Ponadto od szafarzy wymagane jest, aby człowiek okazał się wierny.

2. Mateusza 25:21 - Rzekł mu pan jego: Dobrze, sługo dobry i wierny. W niewielu rzeczach byłeś wierny, nad wieloma cię postawię. Wejdź do radości pana swego.

2 Koryntian 11:29 Kto jest słaby, a ja nie jestem słaby? kto się obrazi, a ja nie spłonę?

Paweł ukazuje swoje oddanie Koryntianom, podkreślając swoją gotowość do cierpień takich jak oni.

1. Przyjmij cierpienie: analiza zaangażowania Pawła wobec Koryntian

2. Przykład Pawła: wezwanie do poświęcenia się dla innych

1. Rzymian 12:15 – Radujcie się z tymi, którzy się radują; płaczcie z tymi, którzy płaczą.

2. Galacjan 6:2 - Noście jedni drugich brzemiona i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe.

2 Koryntian 11:30 Jeśli potrzebuję chwały, będę się chlubił tym, co dotyczy moich słabości.

Apostoł Paweł chętnie przechwala się swoimi słabościami, aby zademonstrować Bożą siłę.

1. „Siła słabości”

2. „Boża moc objawia się w naszej słabości”

1. Izajasz 40:29-31 – Daje moc słabym, a temu, który nie ma siły, dodaje siły.

2. 1 Koryntian 1:25 - Albowiem głupota Boża jest mądrzejsza od ludzi, a słabość Boża silniejsza od ludzi.

2 Koryntian 11:31 Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, błogosławionego na wieki, wie, że nie kłamię.

Paweł przypomniał swoim czytelnikom, że Bóg zna prawdę swoich słów i że jest błogosławiony na wieki.

1. Boża prawda jest zawsze sprawiedliwa – 2 Koryntian 11:31

2. Błogosławieni na wieki – 2 Koryntian 11:31

1. Rzymian 3:4 – „Niech Bóg będzie prawdziwy, choćby każdy był kłamcą”.

2. 1 Jana 5:20 – „A wiemy, że Syn Boży przyszedł i dał nam zrozumienie, abyśmy poznali Tego, który jest prawdziwy; i jesteśmy w tym, który jest prawdziwy, w Jego Synu, Jezusie Chrystusie. On jest prawdziwym Bogiem i życiem wiecznym.”

2 Koryntian 11:32 W Damaszku namiestnik pod wodzą Aretasa, króla, trzymał miasto Damascenów wraz z załogą, chcąc mnie pojmać:

Paweł przebywał w Damaszku i namiestnik tego miasta pod wodzą króla Aretasa próbował go pojmać.

1. Pozostań wierny pomimo wyzwań, przed którymi stoimy

2. Moc wiernej wytrwałości

1. Hebrajczyków 11:24-27 – Przez wiarę Mojżesz, gdy dorósł, nie chciał być nazywany synem córki faraona; Woląc raczej cierpieć ucisk z ludem Bożym, niż przez jakiś czas cieszyć się przyjemnościami grzechu; Uważał hańbę Chrystusową za większe bogactwo niż skarby Egiptu, bo miał wzgląd na odpłatę.

2. Rzymian 8:31 – Co w takim razie powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg będzie z nami, któż może być przeciwko nam?

2 Koryntian 11:33 A przez okno w koszu zostałem przerzucony pod mur i uszedłem jego

rąk.

Paweł opowiada, jak uniknął rąk wrogów, gdy został spuszczony ze ściany przez okno w koszu.

1. Boża ochrona: jak Pan chroni nas przed wrogami

2. Moc wiary: pokonywanie wyzwań dzięki zaufaniu Bogu

1. 2 Koryntian 11:33

2. Psalm 18:2-3: „Pan jest moją skałą i moją twierdzą, i moim wybawicielem, moim Bogiem, moją skałą, w której się chronię, moją tarczą i rogiem mojego zbawienia, moją twierdzą i moją ucieczką, mój Zbawicielu, Ty mnie ratujesz od przemocy.”

2 Koryntian 12 to dwunasty rozdział Drugiego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł dzieli się swoimi niezwykłymi doświadczeniami duchowymi, w tym wizją raju, i omawia swój cierń w ciele.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od przypomnienia niezwykłego doświadczenia, podczas którego został porwany aż do trzeciego nieba i usłyszał niewypowiedziane rzeczy, których człowiekowi nie wolno wypowiadać (2 Koryntian 12:2-4). Pokornie przyznaje, że przechwalanie się takimi objawieniami nie przynosi korzyści, ale dzieli się tą relacją jako potwierdzenie swego apostolskiego autorytetu. Paweł wspomina o cierniu w jego ciele, danym mu przez Boga, aby nie popadł w zarozumiałość z powodu tych niezwykłych doświadczeń.

Akapit drugi: Paweł opisuje, jak trzykrotnie błagał Pana, aby usunął mu ten cierń (2 Koryntian 12:8). Jednak zamiast go usunąć, Bóg zapewnia go, że Jego łaska jest wystarczająca, a Jego moc doskonali się w słabości (2 Koryntian 12:9). Paweł przyznaje, że przez jego słabości jaśnieje moc Chrystusa. Oświadcza, że tym chętniej będzie się chlubił swoimi słabościami, aby moc Chrystusa na nim spoczęła.

Akapit trzeci: Rozdział kończy się stwierdzeniem Pawła, że jest gotowy znosić trudy ze względu na Chrystusa. Opowiada o tym, jak był obrażany, prześladowany i stawiał czoła różnym próbom w trakcie swojej służby (2 Koryntian 12:10). Jednak pomimo tych wyzwań pozostaje niezłomny w służbie Chrystusowi. Wyraża ufność w moc Bożą działającą przez niego i potwierdza, że gdy jest słaby, wtedy jest silny.

Podsumowując, rozdział dwunasty Drugiego Listu do Koryntian skupia się na niezwykłych duchowych doświadczeniach Pawła i omawia jego cierń w ciele. Paweł wspomina, że

został porwany do raju i usłyszał boskie objawienia, ale powstrzymuje się od nadmiernego przechwalania się. Opowiada o cierniu danym przez Boga na pamiątkę pokory i o tym, jak błagał o jego usunięcie. Zamiast tego Bóg zapewnia go, że Jego łaska jest wystarczająca, a Jego moc doskonali się w słabości. Paweł akceptuje swoje słabości, chętnie się nimi przechwalając, aby powiększać siłę Chrystusa. Kończy stwierdzeniem, że jest gotowy znosić trudy ze względu na Chrystusa i wyraża ufność w siłę Bożą działającą przez niego. Rozdział ten uwydatnia paradoks szukania siły w słabości i podkreśla wystarczalność łaski Bożej pośród wyzwań stojących przed wierzącymi.

2 Koryntian 12:1 Nie jest mi niewątpliwie pożyteczna chwała. Dojdę do wizji i objawień Pana.

Paweł wyjaśnia, że podzieli się swoimi doświadczeniami związanymi z wizjami i objawieniami od Boga.

1. Moc Pana: doświadczanie cudów poprzez wizje i objawienia

2. Znajdowanie siły w słabości: jak polegać na mocy Pana

1. Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły, wzbiją się na skrzydłach jak orły, będą biec, a nie będą zmęczeni, i będą chodzić, a nie ustaną”.

2. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.”

2 Koryntian 12:2 Ponad czternaście lat temu poznałem człowieka w Chrystusie (czy w ciele, nie wiem, czy poza ciałem, nie wiem, Bóg wie); taki był porwany aż do trzeciego nieba .

Paweł opowiada o człowieku w Chrystusie, który czternaście lat wcześniej został wzięty do trzeciego nieba.

1. Moc Bożej obecności: doświadczenie trzeciego nieba

2.Bóg wie, czego my nie możemy: zaufaj Jego mądrości

1. Psalm 139:7-10 „Dokąd ujdę przed Twoim Duchem? I dokąd ucieknę przed Twoim obliczem? Jeśli wstąpię do nieba, tam jesteś; Jeśli pościelę sobie łoże w piekle, oto tam

jesteś. Jeśli wezmę skrzydła poranka i zamieszkam na krańcach morza, nawet tam Twoja ręka będzie mnie prowadzić i Twoja prawica będzie mnie trzymać.”

2. Izajasz 55:8-9 „Bo myśli moje nie są myślami waszymi, a wasze drogi moimi drogami” – mówi Pan. „Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli”.

2 Koryntian 12:3 I znałem takiego człowieka (czy w ciele, czy poza ciałem, nie mogę powiedzieć: Bóg wie;)

Paweł opisuje doświadczenie człowieka, który był w ciele lub poza nim, a Bóg zna prawdę.

1.? od's Knowledge? Odkrywanie mocy Bożej wszechwiedzy i tego, że jest ona większa od naszej.

2.? Nieznana Ścieżka?? Badanie drogi wiary i ufności w nieznane.

1. Rzymian 11:33-36 – Zgłębianie głębi Bożej wiedzy i mądrości.

2. Hebrajczyków 4:13 – Badanie mocy Słowa Bożego i sposobu, w jaki objawia ono Bożą prawdę.

2 Koryntian 12:4 Jak został porwany do raju i usłyszał słowa niewypowiedziane, których człowiekowi nie godzi się wypowiadać.

Paweł opowiada, jak przeżył, gdy został porwany do raju, gdzie usłyszał słowa zbyt zdumiewające, by je wyrazić słowami.

1. Chwała nieba: doświadczenie niewypowiedzianych słów Boga

2. Pokonywanie wyzwań życia: doświadczenie Pawła w raju

1. Rzymian 8:18-25 – Cierpienie i chwała

2. Objawienie 21:1-4 – Nowe Jeruzalem

2 Koryntian 12:5 Z takiego będę się chlubił; wszakże nie z siebie samego będę się chlubił, ale z moich słabości.

Paweł postanawia chlubić się swoimi słabościami, zamiast sobą.

1. Nauka akceptowania słabości – jak znaleźć siłę w naszych słabościach i wykorzystać je do wielbienia Boga.

2. Siła pokory – jak być pokornym i ufać Bogu, bez względu na nasze słabości.

1. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie”.

2. Izajasz 40:28-31 – „Czy nie wiedziałeś? Czy nie słyszałeś, że wieczny Bóg, Pan, Stwórca krańców ziemi nie ustawa ani nie jest zmęczony? zrozumienie. Daje moc słabym, a tym, którzy nie mają siły, dodaje siły. Nawet młodzi ludzie będą omdlewać i znużeni, a młodzieńcy upadną całkowicie. Ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły, oni wzbiją się na skrzydłach jak orły, będą biec, a nie będą zmęczeni, i będą chodzić, i nie ustaną.”

2 Koryntian 12:6 Bo choćbym pragnął chwały, nie będę głupcem; bo prawdę powiem, ale teraz się powstrzymuję, aby kto o mnie nie myślał ponad to, za co mnie widzi lub o mnie słyszy.

Paweł wyraża pragnienie chwały, ale woli pozostać pokorny, aby nie być postrzeganym ponad swoją pozycję.

1. Korzyści z pokory

2. Znaczenie pozostania pokornym

1. Filipian 2:3-4 „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne korzyści, ale każdy z was na dobro drugiego.”

2. Jakuba 4:10 „Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy”.

2 Koryntian 12:7 A żebym się nie wywyższył ponad miarę przez obfitość objawień , dano mi cierń w ciele, posłaniec szatana, aby mnie policzkował, abym się nie wywyższył ponad miarę.

Paweł otrzymał od szatana „cierń w ciele”, aby nie był zbyt dumny z objawień, które otrzymał.

1. Pycha poprzedza upadek: lekcje z ciernia w ciele Pawła.

2. Przezwyciężenie pokusy: refleksje na temat walki Pawła z cierniem w ciele.

1. Przysłów 16:18 - Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem.

2. Jakuba 4:7-8 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was. Zbliżcie się do Boga, a On zbliży się do was.

2 Koryntian 12:8 O to trzykrotnie prosiłem Pana, aby to ode mnie odstąpiło.

Paweł trzykrotnie błagał Pana o wybawienie z trudności, przed którymi stanął.

1. Boża siła w naszej słabości - 2 Koryntian 12:8

2. Moc nieustannej modlitwy – 2 Koryntian 12:8

1. Rzymian 5:3-5 – Nie tylko to, ale także chlubimy się naszymi cierpieniami, ponieważ wiemy, że cierpienie rodzi wytrwałość; wytrwałość, charakter; i charakter, nadzieja.

2. Jakuba 5:13 – Czy ktoś z was ma kłopoty? Powinien się modlić. Czy ktoś jest szczęśliwy? Niech śpiewa pieśni pochwalne.

2 Koryntian 12:9 I rzekł do mnie: Wystarczy ci mojej łaski, bo moja siła doskonali się w słabości. Najchętniej więc będę się chlubił ze swoich słabości, aby moc Chrystusa spoczęła na mnie.

Paweł był pewien, że łaska Boża wystarczy na jego potrzeby i postanowił chlubić się swoimi słabościami, aby moc Chrystusa mogła na nim spocząć.

1. Znajdowanie siły w słabości – jak łaska Boża wystarczy w potrzebie

2. Wysławianie Boga poprzez trudności – radowanie się ze słabości, aby doświadczyć mocy Chrystusa

1. Filipian 4:13 - Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia

2. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2 Koryntian 12:10 Dlatego mam upodobanie w słabościach, w urąganiach, w koniecznościach, w prześladowaniach, w udrękach ze względu na Chrystusa; bo gdy jestem słaby, wtedy jestem mocny.

Paweł potrafił zachować silną wiarę pomimo napotykanych trudności życiowych i czerpał z nich przyjemność dzięki swej miłości do Chrystusa.

1. Siła wierzącego w przeciwnościach losu

2. Radość z cierpień ze względu na Chrystusa

1. Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków.

2. Mateusza 5:11-12 - ? Mniej będzie wam, gdy inni wam urągają i prześladują was, i z mego powodu kłamliwie mówią na was wszelkie zło. Radujcie się i weselcie, bo wielka jest wasza nagroda w niebie, bo tak prześladowali proroków, którzy byli przed wami.

2 Koryntian 12:11 Głupi jestem w przechwalaniu się; zmusiliście mnie, bo należało mi się od was pochwały, bo w niczym nie odstaję od największych apostołów, chociaż jestem niczym.

Paweł zapewnia, że nie stoi w tyle za największymi apostołami, choć jest niczym.

1. Siła pokory: jak przykład Pawła pokazuje nam siłę bycia pokorą

2. Siła nicości: jak przykład Pawła pokazuje nam, że wiara i pokora są cenniejsze niż cokolwiek innego

1. Filipian 2:3-8 – Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie.

2. 1 Koryntian 4:7-13 – Cóż masz, czego nie otrzymałeś? Jeżeli więc otrzymaliście, dlaczego się chlubicie, jak gdybyście tego nie otrzymali?

2 Koryntian 12:12 Zaprawdę działy się wśród was znaki apostoła we wszelkiej cierpliwości, w znakach i cudach, i potężnych czynach.

Paweł przejawia znaki apostoła poprzez cierpliwość, znaki, cuda i potężne czyny w kościele korynckim.

1. Cierpliwość jest znakiem apostoła

2. Znaki, cuda i potężne czyny w Kościele

1. Hebrajczyków 13:7 – Pamiętajcie o swoich przywódcach, którzy przekazali wam słowo Boże. Weź pod uwagę skutki ich życia i naśladuj ich wiarę.

2. 1 Koryntian 2:4-5 – Moja mowa i moje przesłanie nie opierały się na wiarygodnych słowach mądrości, ale na ukazaniu Ducha i mocy, aby wasza wiara nie opierała się na mądrości ludzkiej, ale na mocy Bożej .

2 Koryntian 12:13 Bo cóż to znaczy, że byliście gorsi od innych kościołów, chyba że ja sam nie byłem dla was uciążliwy? wybacz mi to źle.

Paweł pokornie poprosił Koryntian, aby mu przebaczyli, że nie jest dla nich ciężarem w porównaniu z innymi kościołami.

1. Naucz się przebaczać: Zrozumienie mocy przebaczenia w naszym życiu

2. Znaczenie pokory: dlaczego pokora jest niezbędna

1. Mateusza 6:14-15 - ? □ albo jeśli przebaczycie innym ich przewinienia, wasz Ojciec niebieski również wam przebaczy, ale jeśli wy nie przebaczycie innym ich przewinień, i wasz Ojciec nie przebaczy wam waszych przewinień.

2. Filipian 2:3 - ? Nie ma nic z samolubnych ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze

uważaj innych za ważniejszych od siebie.

2 Koryntian 12:14 Oto już po raz trzeci jestem gotowy przyjść do was; i nie będę wam ciężarem, bo nie szukam waszych, ale was, bo nie dzieci powinny odkładać rodzicom, ale rodzice dzieciom.

We fragmencie tym podkreślono, że rodzice powinni zapewniać opiekę swoim dzieciom, a nie odwrotnie.

1. „Kto jest odpowiedzialny za nasze dzieci?”

2. „Błogosławieństwo troski o nasze dzieci”

1. Efezjan 6:4 – „A wy, ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu swoich dzieci, ale wychowujcie je w karności i napominaniu Pana”.

2. Przysłów 17:6 – „Dzieci? □ dzieci są koroną starców, a chwałą dzieci są ich ojcowie”.

2 Koryntian 12:15 I bardzo chętnie wydaję i będę dla was wydawany; choć im obficiej Cię kocham, tym mniej jestem kochany.

Paweł wyraża gotowość poświęcenia się dla Koryntian, pomimo braku wzajemnej miłości do niego.

1. Moc bezwarunkowej miłości: odkrycie śmiałego poświęcenia Pawła w 2 Koryntian 12:15

2. Uczyć się kochać bezwarunkowo: wyzwanie zawarte w przesłaniu Pawła z 2 Koryntian 12:15

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Jana 15:13 – Nikt nie ma większej miłości od tej: położyć? życie dla jednego? przyjaciele .

2 Koryntian 12:16 Ale niech tak będzie, nie obciążałem was; wszakże będąc przebiegłym, złapałem was podstępem.

Paweł podstępnie przekonał Koryntian na swoją stronę, nie obciążając ich.

1. Siła perswazji: jak przekonać ludzi, nie wywołując u nich presji

2. Przebiegłość Pawła i Koryntian: jak wykorzystać podstęp, aby osiągnąć pozytywne rezultaty

1. Przysłów 16:21 - Mądrzy sercem nazywani są roztropnymi, a miłe słowa sprzyjają pouczeniu.

2. Mateusza 10:16 - Oto wysyłam was jak owce pomiędzy wilki, bądźcie więc roztropni jak węże i niewinni jak gołębie.

2 Koryntian 12:17 Czy pozyskałem was przez któregoś z tych, których do was posłałem?

Paweł pyta Koryntian, czy odniósł zysk na którymś z ludzi, których do nich wysłał.

1. Siła bezinteresowności: wybór służenia innym bez oczekiwania zysku

2. Ponowna ocena naszych motywów: zbadanie naszych serc stojących za naszymi działaniami

1. Mateusza 6:2 - ? □ Dlatego też, gdy czynicie dobroczynność, nie dmiejcie przed sobą w trąbę, jak to czynią obłudnicy w synagogach i na ulicach, aby zyskać chwałę od ludzi. Zaprawdę, powiadam wam, mają swoją nagrodę.

2. Filipian 2:3-4 - ? Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji i zarozumiałości, lecz w pokorze umysłu niech każdy uważa innych za lepszych od siebie. Niech każdy z Was dba nie tylko o swoje interesy, ale także o interesy innych.??

2 Koryntian 12:18 Pragnąłem Tytusa i wysłałem z nim brata. Czy Tytus zyskał na tobie? nie szliśmy w tym samym duchu? szliśmy nie tymi samymi krokami?

Paweł wysłał Tytusa i brata do Koryntu, aby upewnili się, że Koryntianie podążają tą samą drogą.

1. Chodzenie w tym samym duchu – badanie, co to znaczy naśladować Boga

2. Życie we wspólnocie – korzyści z jedności w Chrystusie

1. Galacjan 5:25 – Jeśli żyjemy według Ducha, to i my podążajmy za Duchem.

2. Rzymian 12:3-5 - Albowiem dzięki danej mi łasce mówię każdemu z was, aby nie myślał o sobie wyżej, niż powinien myśleć, ale aby myślał trzeźwo, każdy według miary wiary, którą Bóg przydzielił. Jak bowiem w jednym ciele mamy wiele członków, a nie wszystkie członki pełnią tę samą funkcję, tak też my, choć liczni, tworzymy jedno ciało w Chrystusie, a z osobna jesteśmy jedni drugich członkami.

2 Koryntian 12:19 Znowu myślicie, że się przed wami usprawiedliwiamy? mówimy przed Bogiem w Chrystusie, ale wszystko, najmilsi, czynimy dla waszego zbudowania.

Paweł błaga Koryntian, aby pamiętali, że jego słowa zostały wypowiedziane przed Bogiem i że działa dla ich zbudowania.

1. Moc naszych słów: mówienie przed Bogiem

2. Budowanie Ciała Chrystusa: życie w służbie

1. Jakuba 3:3-12 – Moc naszych słów

2. Filipian 2:3-11 – Budowanie Ciała Chrystusa

2 Koryntian 12:20 Boję się, abym przychodząc nie zastał was takich, jak chciałbym, i abym nie dał się wam znaleźć takim, jakim byście nie chcieli, aby nie było dyskusji, zazdrości, gniewów, sporów, obmowy, szepty, wyzwiska, zgiełki:

Paweł obawia się, że kiedy odwiedzi Koryntian, nie powitają go tak, jak miał nadzieję, i może wybuchnąć między nimi konflikt.

1. Niebezpieczeństwo sporu – Rzymian 12:18

2. Błogosławieństwa jedności – Psalm 133:1

1. Rzymian 15:5 - Niech Bóg wytrwałości i zachęty sprawi, że będziecie żyć w zgodzie między sobą, w zgodzie z Chrystusem Jezusem.

2. Jakuba 3:16 – Bo gdzie panuje zazdrość i samolubne ambicje, tam będzie nieporządek i wszelka niegodziwość.

2 Koryntian 12:21 A żeby gdy przyjdę ponownie, mój Bóg nie upokorzył mnie wśród was i abym nie opłakiwał wielu, którzy już zgrzeszyli, a nie odpokutowali za nieczystość, rozpustę i rozpustę, których się dopuścili.

Paweł wyraża obawę, że podczas ponownej wizyty Bóg może go ukorzyć z powodu grzechów członków kościoła, którzy nie odpokutowali za swoje niemoralne zachowanie.

1. Moc pokuty – odwrócenie się od grzechu i otrzymanie łaski i miłosierdzia Bożego.

2. Potrzeba pokory – uznanie naszej małości przed Bogiem i poddanie się Jego woli.

1. Rzymian 3:23-24 - Wszyscy bowiem zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, a dostępują darmowego usprawiedliwienia z łaski jego przez odkupienie, które przyszło przez Chrystusa Jezusa.

2. Jakuba 4:6-7 – Ale daje nam więcej łask. Dlatego Pismo mówi: ? □ od sprzeciwia się pysznym, ale okazuje łaskę pokornym. Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

2 Koryntian 13 to trzynasty i ostatni rozdział Drugiego Listu Pawła do Koryntian. W tym rozdziale Paweł daje ostatnie napomnienie wierzącym w Koryncie, ostrzega ich przed zbliżającą się wizytą i zachęca, aby się zastanowili.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od potwierdzenia swojej władzy jako apostoła i przypomnienia Koryntianom, że nie zawaha się zastosować dyscypliny, kiedy przybędzie (2 Koryntian 13:1-2). Zachęca ich, aby sprawdzili samych siebie i sprawdzili, czy naprawdę trwają w wierze. Namawia ich, aby uznali, że Jezus Chrystus jest w nich, chyba że nie zdadzą egzaminu. Paweł wyraża nadzieję, że przejdą tę próbę i zachęca ich do wzrostu w prawości.

Akapit 2: Paweł przyznaje, że chociaż w ich oczach może wydawać się słaby, modli się, aby Bóg dał mu siłę, gdy przyjdzie, aby w razie potrzeby mógł zastosować dyscyplinę (2 Koryntian 13:3-4). Podkreśla, że jego pragnieniem jest ich budowanie, a nie niszczenie. Namawia ich, aby postępowali właściwie, nawet jeśli oznacza to wydawanie się słabymi w świeckich kategoriach.

Akapit trzeci: Rozdział kończy się serią wezwań. Paweł zachęca do jedności wśród wierzących, namawiając ich, aby dążyli do odnowy, pocieszali się nawzajem, byli jednomyślni, żyli w pokoju oraz doświadczali Bożej miłości i pokoju (2 Koryntian 13:11). Radzi im, aby pozdrawiali się świętym pocałunkiem na znak serdecznej społeczności. Na koniec wypowiada błogosławieństwo, prosząc o łaskę Bożą dla nich wszystkich.

Podsumowując, rozdział trzynasty Drugiego Listu do Koryntian zawiera ostatnie napomnienia i ostrzeżenia Pawła przed jego wizytą w Koryncie. Potwierdza swą władzę apostolską i przestrzega, by w razie potrzeby stosować dyscyplinę. Paweł rzuca wyzwanie wierzącym, aby sprawdzili samych siebie i poddali próbie swoją wiarę, zachęcając jednocześnie do wzrostu w prawości. Podkreśla jedność między wierzącymi i radzi, jak powinni współdziałać ze sobą w miłości i pokoju. Rozdział kończy się błogosławieństwem, w którym zwraca się do nich o łaskę Bożą. W tym rozdziale podkreślono znaczenie samoanalizy, jedności i życia zgodnie z Bożymi zasadami, gdy wierzący oczekują na wizytę Pawła.

2 Koryntian 13:1 Już trzeci raz przychodzę do was. Na ustach dwóch lub trzech świadków będzie oparte każde słowo.

Paweł po raz trzeci odwiedza Koryntian, aby umocnić swoje słowo świadectwem dwóch lub trzech świadków.

1. Boże wezwanie: wzmacnianie naszego świadectwa

2. Moc utwierdzania Słowa Bożego

1. Mateusza 18:16 – „A jeśli cię nie usłucha, weź ze sobą jeszcze jednego lub dwóch, aby na ustach dwóch lub trzech świadków mogło opierać się każde słowo”.

2. Hebrajczyków 10:24-25 – „I zważajmy jedni na drugich, abyśmy pobudzali się do miłości i dobrych uczynków: nie opuszczając naszych wspólnych zgromadzeń, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale napominając się wzajemnie, a tym bardziej gdy widzicie, że dzień się zbliża”.

2 Koryntian 13:2 Mówiłem wam już wcześniej i przepowiadam, jakbym był obecny, po raz drugi; a będąc teraz nieobecny, piszę do tych, którzy dotychczas zgrzeszyli, i do wszystkich innych, że jeśli przyjdę ponownie, nie oszczędzę:

Paweł ostrzega Koryntian, że jeśli powróci, nie okaże miłosierdzia tym, którzy wcześniej

zgrzeszyli przeciwko niemu.

1. Miłosierdzie Boże: wezwanie do pokuty

2. Konsekwencje grzechu bez skruchy

1. Hebrajczyków 4:16 - Przychodźmy więc śmiało do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej chwili.

2. Jakuba 5:20 - Niech wie, że kto nawróci grzesznika z błędnej drogi jego, wybawi duszę od śmierci i zakryje mnóstwo grzechów.

2 Koryntian 13:3 Szukacie bowiem dowodu na to, że przeze mnie przemawia Chrystus, który dla was nie jest słaby, ale w was mocny.

Paweł zachęca Koryntian, aby szukali dowodu na obecność Chrystusa w nim, podkreślając siłę tego dowodu w ich życiu.

1. Szukaj dowodów na obecność Chrystusa w swoim życiu

2. Bądź zachęcony mocą Chrystusa w tobie

1. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

2. 2 Piotra 1:17 - Otrzymał bowiem cześć i chwałę od Boga Ojca, gdy doszedł go głos z Majestatycznej Chwały mówiący: ? □ To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie. ??

2 Koryntian 13:4 Choć został ukrzyżowany przez słabość, żyje jednak mocą Bożą. Bo i my jesteśmy w nim słabi, ale będziemy z nim żyć dzięki mocy Bożej ku wam.

Jezus został ukrzyżowany z powodu słabości, ale zmartwychwstał dzięki mocy Bożej. My także jesteśmy słabi, ale dzięki Niemu będziemy żyć mocą Bożą.

1. Boża moc jest większa niż nasza słabość

2. Moc zmartwychwstania i życia

1. Rzymian 8:11: „Ale jeśli Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, zamieszka w was, Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, ożywi także wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.”

2. 1 Koryntian 15:57: „Ale niech będą dzięki Bogu, który daje nam zwycięstwo przez Pana naszego Jezusa Chrystusa”.

2 Koryntian 13:5 Badajcie samych siebie, czy trwacie w wierze; udowodnić siebie. Czy nie znacie samych siebie, jak Jezus Chrystus jest w was, jeśli nie jesteście potępieni?

Ten fragment zachęca czytelników do samoanalizy i udowodnienia, że Jezus Chrystus jest w nich, aby nie stali się odrzuceni.

1. „Kontrola wiary”

2. „Pewność poznania Jezusa Chrystusa”

1. Rzymian 8:9-11 – „Ale wy nie jesteście w ciele, ale w Duchu, jeśli tak, aby Duch Boży mieszkał w was. Jeśli zaś ktoś nie ma Ducha Chrystusowego, ten nie jest z jego. A jeśli Chrystus jest w was, ciało jest martwe przez grzech, a Duch jest życiem przez sprawiedliwość. Jeśli jednak mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, umarli ożywią także wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.”

2. Łk 9:23-24 – „I rzekł do wszystkich: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech codziennie bierze krzyż swój i naśladuje mnie. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je : lecz kto straci swoje życie z mego powodu, ten je ocali.”

2 Koryntian 13:6 Mam jednak nadzieję, że poznacie, że nie jesteśmy odrzuceni.

Paweł zachęca Koryntian, aby uznali, że on i jego towarzysze nie są odrzuceni przez Boga.

1. „Moc zaufania Bogu”

2. „Nie potępieni: życie w łasce Bożej”

1. Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie jest w stanie nas odłączyć od miłości Bożej w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

2. Efezjan 2:4-5 – „Ale Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości, jaką nas umiłował, nawet gdy byliśmy martwi przez upadki, przywrócił nas do życia wraz z Chrystusem? Łaskę macie został ocalony.”

2 Koryntian 13:7 Teraz proszę Boga, abyście nie czynili zła; nie abyśmy sprawiali wrażenie pochwalonych, ale abyśmy czynili to, co uczciwe, chociaż jesteśmy jak potępieni.

Paweł modli się do Boga, aby Koryntianie postępowali właściwie, chociaż on i jego towarzysze mogą nie być postrzegani jako aprobaci.

1. Postępuj właściwie, nawet jeśli nie jest to popularne

2. Znaczenie uczciwości pomimo naszych niedoskonałości

1. 1 Piotra 2:12 ? nakazujcie uczciwe postępowanie wasze wśród pogan, aby gdy będą mówić przeciwko wam jako czyniącym zło, zobaczyli wasze dobre uczynki i chwalili Boga w dniu nawiedzenia.

2. Jakuba 4:17? Kto wie, co należy zrobić, a nie czyni tego, jest to dla niego grzech.

2 Koryntian 13:8 Nic bowiem nie możemy czynić wbrew prawdzie, tylko dla prawdy.

Paweł zachęca Koryntian, aby byli wierni prawdzie, gdyż tylko ona jest w stanie oprzeć się wszelkim przeciwnościom.

1.? Czy jesteś mocny w prawdzie?

2.? Niezmienna Moc Prawdy?

1. Izajasz 40:8 - ? trawa więdnie, kwiat więdnie, ale słowo naszego Boga trwa na wieki. ??

2. Przysłów 12:19 - ? Bezlitosne usta trwają na zawsze, ale kłamliwy język tylko na chwilę. ??

2 Koryntian 13:9 Weselmy się bowiem, gdy jesteśmy słabi, a wy mocni, i tego też pragniemy, nawet waszej doskonałości.

Apostoł Paweł pragnie, aby Koryntianowie byli doskonali w wierze.

1. Doskonalenie wiary poprzez słabość

2. Raduj się ze słabości, dąż do doskonałości

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2. Mateusza 5:48 – Bądźcie zatem doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz, który jest w niebie.

2 Koryntian 13:10 Dlatego piszę, że te rzeczy są nieobecne, aby będąc obecnym nie używać ostrości zgodnie z mocą, którą dał mi Pan, ku zbudowaniu, a nie ku zatraceniu .

Paweł pisze do Koryntian, aby ich zbudować i uniknąć konieczności bycia wobec nich ostrym, korzystając z mocy danej mu przez Pana.

1. Moc budowania: jak Paweł użył swojej mocy, aby zbudować Kościół

2. Siła miłości: jak Paweł unikał używania swojej mocy do niszczenia Kościoła

1. Galacjan 6:1-2 – „Bracia, jeśli ktoś zostanie przyłapany na jakimkolwiek przestępstwie, wy, którzy jesteście duchowi, powinniście go odnowić w duchu łagodności. Czuwajcie nad sobą, abyście i wy nie byli kuszeni. Noście jedni drugich? ciężary i tak wypełnicie prawo Chrystusowe.

2. Rzymian 15:14 – „Ja sam jestem o was przekonany, bracia moi, że sami jesteście pełni dobroci, pełni wszelkiej wiedzy i zdolni do wzajemnego pouczania”.

2 Koryntian 13:11 Na koniec, bracia, żegnajcie. Bądźcie doskonali, bądźcie pocieszeni, bądźcie jednomyślni, żyjcie w pokoju; a Bóg miłości i pokoju będzie z wami.

1. Boża doskonałość i pocieszenie: zgłębienie 2 Koryntian 13:11

2. Jak żyć w pokoju: spójrz na 2 Koryntian 13:11

1. Filipian 4:7-9 - A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

2. Rzymian 15:5-6 - Niech teraz Bóg wytrwałości i zachęty sprawi, abyście żyli ze sobą w takiej harmonii, w zgodzie z Chrystusem Jezusem, abyście razem jednym głosem chwalili Boga i Ojca naszego Pana Jezusa Chrystus.

2 Koryntian 13:12 Pozdrawiajcie się wzajemnie świętym pocałunkiem.

Paweł wzywa wierzących, aby pozdrawiali się świętym pocałunkiem.

1. Pocałunek jedności: odkrywanie znaczenia pozdrowienia Pawła

2. Moc świętego pocałunku: okazywanie miłości i szacunku w Kościele

1. Efezjan 5:21 – Poddajcie się sobie wzajemnie z szacunku dla Chrystusa.

2. 1 Piotra 5:14 – Pozdrówcie się wzajemnie pocałunkiem miłości.

2 Koryntian 13:13 Pozdrawiają cię wszyscy święci.

Paweł przesyła pozdrowienia do Koryntian od wszystkich świętych.

1. Pozdrowienie pokoju i jedności: siła Kościoła.

2. Siła przynależności: zachęta poprzez społeczność.

1. Kolosan 3:15 - Niech pokój Chrystusowy panuje w sercach waszych, gdyż jako

członkowie jednego ciała powołani zostaliście do pokoju.

2. Efezjan 4:2-3 – Bądź całkowicie pokorny i łagodny; bądźcie cierpliwi, znosząc jedni drugich w miłości. Dokładajcie wszelkich starań, aby zachować jedność Ducha poprzez więź pokoju.

2 Koryntian 13:14 Łaska Pana Jezusa Chrystusa i miłość Boża, i wspólnota Ducha Świętego niech będą z wami wszystkimi. Amen.

Paweł pragnie, aby łaska, miłość i jedność z Duchem Świętym towarzyszyły mieszkańcom Koryntu.

1. Moc Trójcy: jak otrzymać łaskę, miłość i komunię Ducha Świętego

2. Błogosławieństwo błogosławieństwa Pawła: jak otrzymać błogosławieństwo łaski, miłości i komunii

1. Rzymian 5:5 – „A nadzieja nie zawstydza, gdyż miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który jest nam dany”.

2. Jana 15:26 - ? Ale gdy przyjdzie Pocieszyciel, którego Ja wam poślę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, On będzie świadczył o Mnie.

Galacjan 1 to pierwszy rozdział Listu Pawła do Galacjan. W tym rozdziale Paweł ustanawia swoją władzę apostolską i porusza kwestię fałszywych nauk, które przeniknęły do kościołów w Galacji.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od podkreślenia swojego boskiego powołania jako apostoła, wyznaczonego nie przez człowieka, ale przez Jezusa Chrystusa i Boga Ojca (Galacjan 1:1). Wyraża zdumienie, jak szybko wierzący w Galacji odwrócili się od prawdziwej ewangelii na rzecz wypaczonej wersji głoszonej przez fałszywych nauczycieli. Paweł twierdzi, że jest tylko jedna ewangelia i każdy, kto głosi inną ewangelię, powinien być przeklęty (Galacjan 1:6-9). Podkreśla, że swoje przesłanie otrzymał bezpośrednio od Chrystusa poprzez objawienie.

Akapit 2: Paweł broni swojego nawrócenia i posługi, wspominając swoje poprzednie życie jako gorliwego prześladowcy chrześcijan. Podkreśla, jak Bóg powołał go w swojej łasce i objawił mu swego Syna, aby mógł głosić wśród pogan (Galacjan 1:13-16). Paweł podkreśla, że nie konsultował się z żadną władzą ludzką, lecz przed powrotem do Damaszku natychmiast udał się do Arabii. Następnie na krótko odwiedził Jerozolimę, aby spotkać się z Piotrem i Jakubem, ale nie otrzymał od nich żadnych dodatkowych

wskazówek ani nauk.

Akapit trzeci: Rozdział kończy się stwierdzeniem Pawła, że jest niezależny od ludzkiej aprobaty i uznania. Zapewnia, że nie stara się podobać ludziom, ale Bogu, który go powołał w konkretnym celu (Galacjan 1:10). Paweł powtarza, że otrzymał ewangelię bezpośrednio od Chrystusa i nie ulegał wpływowi ani nauczaniu innych. Podkreśla, że jego przesłanie jest spójne we wszystkich regionach, wskazując na jego boskie pochodzenie.

Podsumowując, rozdział pierwszy Listu do Galacjan skupia się na ustanowieniu władzy apostolskiej Pawła i zajęciu się fałszywymi naukami w kościołach w Galacji. Paweł podkreśla, że otrzymał swoje powołanie i ewangelię bezpośrednio od Jezusa Chrystusa, a nie poprzez autorytet człowieka. Wyraża zdziwienie szybkim odejściem wierzących od prawdziwej ewangelii na rzecz wypaczonej wersji głoszonej przez fałszywych nauczycieli. Paweł broni swojego nawrócenia i posługi, podkreślając swoją niezależność od ludzkiego uznania i zapewniając, że jego przesłanie jest spójne we wszystkich regionach. W tym rozdziale podkreślono znaczenie trzymania się prawdziwej ewangelii i uznania boskiego powołania Pawła jako apostoła.

Galacjan 1:1 Paweł, apostoł (nie od ludzi ani przez człowieka, ale przez Jezusa Chrystusa i Boga Ojca, który go wskrzesił z martwych;)

Paweł przedstawia się jako apostoł powołany nie przez nikogo, ale przez Jezusa Chrystusa i Boga Ojca.

1: Wszyscy jesteśmy powołani przez Boga, aby służyć Jego celowi.

2: Życie Pawła przypomina nam o naszym powołaniu przez Boga.

1: Mateusza 4:19 - I rzekł do nich: Pójdźcie za mną, a uczynię was rybakami ludzi.

2:1 Koryntian 1:9 - Wierny jest Bóg, przez którego zostaliście powołani do wspólnoty Jego Syna, Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Galacjan 1:2 I wszyscy bracia, którzy są ze mną, do kościołów w Galacji:

Paweł przesyła pozdrowienia kościołom Galacji od siebie i swoich towarzyszy.

1: Pawłowe pozdrowienie miłości i jedności dla Kościołów w Galacji

2: Siła wspólnoty i wspólnoty w Kościele

1: Rzymian 12:10 – Kochajcie się wzajemnie uczuciem braterskim; prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu honoru.

2:1 Tesaloniczan 5:11 - Zachęcajcie więc jedni drugich i budujcie jedni drugich, tak jak to czynicie.

Galacjan 1:3 Łaska wam i pokój od Boga Ojca i Pana naszego Jezusa Chrystusa,

Pozdrowienie Pawła skierowane do Galatów zawiera łaskę i pokój od Boga Ojca i Jezusa Chrystusa.

1. Pokój Boży w trudnych czasach

2. Łaska Boża w życiu codziennym

1. Filipian 4:6-7 - Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbach z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

2. Efezjan 2:8-9 - Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę, i to nie z was, jest to dar Boży, nie z uczynków, aby się nikt nie mógł chlubić.

Galacjan 1:4 Który wydał samego siebie za nasze grzechy, aby nas wybawić z obecnego złego świata, zgodnie z wolą Boga i naszego Ojca:

Jezus oddał siebie samego, aby nas wybawić od świata i jego złych dróg, zgodnie z wolą Bożą.

1: Jezus poświęcił się, aby zbawić nas od grzechu i zła.

2: Dzięki ofierze Jezusa możemy zostać zbawieni od grzesznych dróg świata.

1: Efezjan 2:8-9: „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest wasze dzieło, lecz dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił”.

2: Mateusza 11:28-30: „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, i znajdziecie ukojenie dla dusz waszych, bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie”.

Galacjan 1:5 Jemu chwała na wieki wieków. Amen.

Ten fragment jest doksologią uwielbienia Boga za Jego chwalebne dzieło zbawienia.

1. Zbawienna łaska Boga: powód, aby oddać Mu chwałę

2. Bezwarunkowa miłość Boga: podstawa dziękczynienia

1. Efezjan 2:8-9 - Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę, i to nie z was, jest to dar Boży, nie z uczynków, aby się nikt nie mógł chlubić.

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Galacjan 1:6 Dziwię się, że tak szybko oddaliliście się od tego, który was powołał do łaski Chrystusa do innej ewangelii:

Paweł wyraża swoje zdziwienie, że Galacjanie szybko porzucili ewangelię Chrystusa na rzecz innej ewangelii.

1. „Niebezpieczeństwo fałszywych ewangelii”

2. „Radość z przyjęcia łaski Chrystusa”

1. 1 Koryntian 15:1-4 – Głoszenie przez Pawła ewangelii Jezusa Chrystusa

2. Rzymian 11:5-6 – Boża dobroć i surowość w zbawieniu

Galacjan 1:7 Co nie jest czymś innym; lecz są tacy, którzy was niepokoją i wypaczają ewangelię Chrystusową.

Paweł ostrzega Galatów przed fałszywymi nauczycielami, którzy próbują wypaczyć ewangelię Chrystusa.

1. Uważaj, kogo słuchasz

2. Nie dajcie się zwieść fałszywym naukom

1. Rzymian 16:17-18 - Teraz proszę was, bracia, zwróćcie uwagę na tych, którzy powodują podziały i przestępstwa sprzeczne z nauką, którą poznaliście; i unikaj ich. Bo tacy nie służą Panu naszemu Jezusowi Chrystusowi, lecz własnemu brzuchowi; i dobrymi słowami i uczciwymi przemówieniami zwodzą serca prostaków.

2. 2 Tymoteusza 4:3-4 – Przyjdzie bowiem czas, gdy zdrowej nauki nie będą znosić; ale według własnych pożądliwości nazbierają sobie nauczycieli, których uszy swędzą; I odwrócą uszy od prawdy, a zwrócą się ku baśniom.

Galacjan 1:8 Jeżeli jednak my lub anioł z nieba głosimy wam inną ewangelię niż ta, którą wam głosiliśmy, niech będzie przeklęty.

Paweł ostrzega Kościół w Galacji przed słuchaniem jakiejkolwiek innej ewangelii niż ta, którą sam głosił.

1. Moc ewangelii: pozostawanie wiernym Słowu Bożemu

2. Fałszywe nauczanie i niebezpieczeństwo herezji

1. 1 Koryntian 15:1-4 – Pawłowa ewangelia zbawienia przez śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa.

2. 2 Tymoteusza 2:15 – Studiowanie Pisma Świętego i unikanie fałszywych nauk.

Galacjan 1:9 Jak powiedzieliśmy wcześniej, tak i teraz mówię: Jeśli ktoś wam będzie głosił inną ewangelię niż ta, którą otrzymaliście, niech będzie przeklęty.

Paweł nalega, aby Galacjanie odrzucili jakąkolwiek inną ewangelię niż ta, którą otrzymali.

1. Odrzuć fałszywe nauki – Galacjan 1:9

2. Przyjmijcie prawdziwą ewangelię – Galacjan 1:9

1. Powtórzonego Prawa 13:1-5 – Ostrzeżenia przed fałszywymi prorokami.

2. Rzymian 16:17-18 – Napomnienie, aby uważać na fałszywych nauczycieli.

Galacjan 1:10 Czy teraz bowiem przekonuję ludzi, czy Boga? czy też staram się podobać mężczyznom? bo gdybym jeszcze podobał się ludziom, nie byłbym sługą Chrystusa.

Paweł zastanawia się, czy stara się podobać ludziom, czy Bogu.

1. Staraj się podobać Bogu, a nie ludziom.

2. Prowadź życie w posłuszeństwie Bogu, a nie ludziom.

1. Kolosan 3:23-24 - Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie dla ludzi, wiedząc, że od Pana otrzymacie dziedzictwo w nagrodę. Służysz Panu Chrystusowi.

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje twoje ścieżki.

Galacjan 1:11 Ale zaświadczam wam, bracia, że Ewangelia, która była o mnie głoszona, nie jest według człowieka.

Ewangelia głoszona przez Pawła nie pochodzi od człowieka.

1: Polegaj na Słowie Bożym, a nie ludzkim

2: Wszyscy jesteśmy powołani do głoszenia ewangelii

1:2 Tymoteusza 3:16-17 – „Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauki, do nagany, do poprawiania, do wychowywania w sprawiedliwości, aby człowiek Boży był doskonały, gruntownie przygotowany dla wszystkich dobra robota."

2: Kolosan 1:23 – „Jeżeli będziecie trwać w wierze ugruntowani i niezachwiani i nie zachwiejecie się nadziei ewangelii, którą słyszeliście i która była głoszona wszelkiemu stworzeniu pod niebem; którego sługą zostałem ja Paweł.”

Galacjan 1:12 Bo ani ja tego nie otrzymałem od człowieka, ani mnie tego nie nauczono, jak tylko przez objawienie Jezusa Chrystusa.

Paweł otrzymał ewangelię Jezusa Chrystusa poprzez boskie objawienie, a nie poprzez jakiekolwiek ludzkie nauczanie czy instrukcje.

1: Wyjątkowość Ewangelii Jezusa Chrystusa

2: Boskie Objawienie jest źródłem prawdziwej wiedzy

1: Efezjan 3:3-5 – Jak tajemnica Chrystusa, która nie była znana ludziom w innych pokoleniach, została teraz objawiona przez Ducha Jego świętym apostołom i prorokom.

2: Jana 14:26 - Ale Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w imieniu moim, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem.

Galacjan 1:13 Słyszeliście bowiem o mojej rozmowie w przeszłości na temat religii żydowskiej, że ponad miarę prześladowałem Kościół Boży i go niszczyłem:

Paweł opowiada o swoim życiu przed nawróceniem na chrześcijaństwo, w którym prześladował Kościół Boży.

1. Moc nawrócenia: przemiana Pawła z prześladowcy w kaznodzieję

2. Miłosierdzie Boże: przebaczenie i odkupienie dla wszystkich

1. Łk 15,11-32, Przypowieść o synu marnotrawnym

2. Rzymian 5:8. Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Galacjan 1:14 I odniosłem korzyści z religii żydowskiej bardziej niż wielu równych mi w

moim narodzie, będąc bardziej gorliwymi w tradycjach moich ojców.

Paweł odniósł wielki sukces w przestrzeganiu żydowskich zwyczajów i praw, a szczególnie był przywiązany do tradycji swoich przodków.

1. Znaczenie honorowania tradycji rodzinnych

2. Pozostaniemy oddani naszej wędrówce wiary

1. Powtórzonego Prawa 6:4-9

2. Kolosan 3:17-21

Galacjan 1:15 Gdy jednak spodobało się Bogu, który oddzielił mnie od łona matki mojej i powołał łaską swoją,

Łaska Boża jest źródłem naszego powołania.

1. Bóg powołuje nas przez swoją łaskę – studium Galatów 1:15

2. Nasze oddzielenie od Boga i jak łaska nas ponownie jednoczy – analiza Listu do Galatów 1:15

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Efezjan 2:4-5 - Ale Bóg, bogaty w miłosierdzie, przez swoją wielką miłość do nas, ożywił nas z Chrystusem, nawet gdy byliśmy martwi w przestępstwach - łaską jesteście zbawieni.

Galacjan 1:16 Aby objawić swego Syna we mnie, abym Go głosił wśród pogan; natychmiast nie radziłem się z ciałem i krwią:

Paweł został powołany przez Boga do głoszenia Ewangelii Jezusa Chrystusa wśród pogan.

1. Wezwanie Boże: odpowiedź na wolę Boga

2. Moc Ewangelii: głoszenie dobrej nowiny o Jezusie Chrystusie

1. Jeremiasz 1:5 „Zanim ukształtowałem cię w łonie matki, znałem cię i zanim przyszedłeś na świat, poświęciłem cię; prorokiem dla narodów ustanowiłem cię”.

2. Dzieje Apostolskie 10:34-35 „Wtedy Piotr otworzył usta i rzekł: „Zaprawdę rozumiem, że Bóg nie jest stronniczy, lecz w każdym narodzie miły Mu jest ten, kto się go boi i postępuje sprawiedliwie”.

Galacjan 1:17 Nie udałem się też do Jerozolimy, do tych, którzy przede mną byli apostołami; ale udałem się do Arabii i wróciłem ponownie do Damaszku.

Paweł wyjawia, że nie udał się do Jerozolimy na spotkanie z apostołami, lecz udał się do Arabii i wrócił do Damaszku.

1. Musimy uczyć się na przykładzie Pawła, jak postępować zgodnie z wolą Bożą, nawet jeśli nie jest to popularne ani wygodne.

2. Możemy ufać Bogu, że zapewni przewodnictwo i wskazówki, nawet jeśli nasze plany zostaną pokrzyżowane.

1. Jeremiasz 29:11 - Znam bowiem plany, które mam wobec was, wyrocznia Pana, plany pomyślne, a nie złe, aby zapewnić wam przyszłość i nadzieję.

2. Mateusza 6:33 - Szukajcie najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a to wszystko będzie wam dodane.

Galacjan 1:18 Potem po trzech latach udałem się do Jerozolimy, aby zobaczyć się z Piotrem, i mieszkałem u niego piętnaście dni.

Paweł odwiedził Jerozolimę, aby odwiedzić Piotra i spędził z nim piętnaście dni.

1. Możemy uczyć się z przykładu Pawła dotyczącego spędzania czasu z innymi wierzącymi.

2. Bóg może wykorzystać nasze relacje z innymi wierzącymi do dalszego dzieła Swojego królestwa.

1. Dzieje Apostolskie 9:26-27 - A gdy Saul przybył do Jerozolimy, próbował przyłączyć się do uczniów; lecz wszyscy się go bali i nie wierzyli, że jest uczniem. Ale Barnaba wziął go i zaprowadził do apostołów.

2. 1 Tesaloniczan 5:11 - Dlatego zachęcajcie się wzajemnie i budujcie jedni drugich, tak jak to czynicie.

Galacjan 1:19 Innych zaś apostołów nie widziałem nikogo, z wyjątkiem Jakuba, brata Pańskiego.

Paweł opowiada o swoim doświadczeniu ewangelii, mówiąc, że nie widział żadnego z apostołów oprócz Jakuba, brata Pańskiego.

1. Spojrzenie na Ewangelię: analiza doświadczeń Pawła

2. Jakub, brat Pana: wyjątkowa rola we wczesnym Kościele

1. Rzymian 1:16-17 - Nie wstydzę się bowiem ewangelii, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego, najpierw Żyda, a potem Greka. W nim bowiem objawia się sprawiedliwość Boża z wiary za wiarę, jak napisano: Sprawiedliwy z wiary żyć będzie.

2. 1 Koryntian 15:7-8 - Potem ukazał się Jakubowi, potem wszystkim apostołom. Na koniec, jeśli chodzi o osobę przedwcześnie urodzoną, ukazał się także i mnie.

Galacjan 1:20 A co wam piszę, oto przed Bogiem nie kłamię.

Paweł daje wyraz swojej uczciwości i prawdomówności w swoim piśmie, oświadczając, że nie okłamuje Galatów przed Bogiem.

1: Znaczenie bycia prawdomównym

2: Siła uczciwości

1: Przysłów 12:22 - Wargi kłamliwe są obrzydliwością dla Pana, lecz ci, którzy postępują wiernie, są Jego rozkoszą.

2: Efezjan 4:25 - Dlatego odrzuciwszy kłamstwo, niech każdy z was mówi prawdę swojemu bliźniemu, bo jesteśmy jedni drugimi członkami.

Galacjan 1:21 Potem przybyłem w rejony Syrii i Cylicji;

Po nawróceniu Paweł udał się do Syrii i Cylicji.

1. Podążanie za Bożym planem: podróż Pawła po nawróceniu

2. Udoskonalanie naszej wiary: nauka i rozwój w trudnych czasach

1. Dzieje Apostolskie 9:19-21 – Podróż Pawła z Damaszku do Jerozolimy

2. 2 Koryntian 11:25-27 – Cierpienie i wytrwałość Pawła dla ewangelii

Galacjan 1:22 I był nieznany z wyglądu kościołom judzkim, które były w Chrystusie:

Paweł Apostoł był nieznany z wyglądu kościołom judzkim, które były w Chrystusie.

1. Znaczenie śmiałości w szerzeniu Ewangelii

2. Moc Ducha Świętego w naszym życiu

1. Dzieje Apostolskie 9:15-16 – „Ale Pan rzekł do niego: Idź, bo on jest dla mnie naczyniem wybranym, aby nieść moje imię przed poganami, królami i synami Izraela. pokaż mu, jak wiele musi wycierpieć przez wzgląd na moje imię”.

2. Filipian 1:27-28 – „Niech wasza rozmowa będzie taka, jaka przystoi ewangelii Chrystusowej: abym, czy przyjdę i zobaczę was, czy też będę nieobecny, usłyszał o waszych sprawach, abyście trwali w jednym duchu jednomyślnie walcząc wspólnie o wiarę ewangelii.”

Galacjan 1:23 Ale oni tylko słyszeli, że Ten, który nas prześladował w przeszłości, teraz głosi wiarę, którą niegdyś zniszczył.

Galacjanie usłyszeli o nawróceniu Saula, który ich w przeszłości prześladował, i że teraz

głosi wiarę, którą kiedyś zniszczył.

1. Zdumiewająca łaska Boża: nawrócenie Saula

2. Odkupienie przez wiarę: pamiętanie historii Saula

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Izajasz 55:7 - Niech bezbożny porzuci swoją drogę, a bezbożny swoje myśli i niech się nawróci do Pana, a on się nad nim zmiłuje; i naszemu Bogu, gdyż On hojnie przebaczy.

Galacjan 1:24 I chwalili Boga we mnie.

Lud wychwalał Boga za posługę Pawła.

1. Życie Pawła przykładem uwielbienia Boga

2. Jak wielbić Boga w życiu codziennym

1. Kolosan 3:17: „I wszystko, cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując przez Niego Bogu Ojcu”.

2. 1 Piotra 4:11: „Kto mówi, ma to czynić jak ten, kto wypowiada słowa Boże; kto służy, niech to czyni jak ten, kto służy mocą, której udziela Bóg, aby we wszystkim Bóg niech będzie uwielbiony przez Jezusa Chrystusa, któremu należy się chwała i panowanie na wieki wieków. Amen.”

Galacjan 2 to drugi rozdział Listu Pawła do Galacjan. W tym rozdziale Paweł opisuje swoje kontakty z apostołami w Jerozolimie oraz broni swojego autorytetu i przesłania.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od opisu wizyty w Jerozolimie czternaście lat po swoim nawróceniu, gdzie prywatnie spotkał się z wpływowymi przywódcami, takimi jak Piotr, Jakub i Jan. Opowiada, że przedstawił im ewangelię, którą głosił wśród pogan, zabiegając o ich potwierdzenie i jedność (Galacjan 2:1-2). Apostołowie przyznali, że Bóg powierzył Pawłowi misję głoszenia poganom, podczas gdy oni skupiali się na służbie Żydom (Galacjan 2:7-9). Spotkanie to potwierdziło niezależność Pawła w głoszeniu ewangelii otrzymanej bezpośrednio od Chrystusa.

Akapit drugi: Następnie Paweł opisuje konfrontację z Piotrem w Antiochii. Kiedy od Jakuba przybyli pewni żydowscy chrześcijanie, Piotr wycofał się z spożywania posiłków z wierzącymi pogan w obawie przed krytyką ze strony tych judaistów (Galacjan 2:11-12). To zachowanie skłoniło innych żydowskich chrześcijan, w tym Barnabę, do pójścia w ich ślady. W odpowiedzi Paweł publicznie zganił Piotra za obłudę i niekonsekwencję w życiu zgodnie z prawdą ewangelii (Galacjan 2:14).

Akapit trzeci: Rozdział kończy się stwierdzeniem Pawła, który podkreśla, że usprawiedliwienie następuje wyłącznie przez wiarę w Chrystusa, a nie przez przestrzeganie żydowskich praw i zwyczajów. Twierdzi, że nikt nie może zostać usprawiedliwiony z uczynków prawa, lecz jedynie przez wiarę w Jezusa Chrystusa (Galacjan 2:16). Podkreśla, że wierzący umarli dla legalistycznych praktyk, a teraz żyją wiarą w Chrystusa, który ich umiłował i wydał za nich samego siebie (Galacjan 2:19-20). Paweł kończy stwierdzeniem, że gdyby sprawiedliwość można było osiągnąć poprzez przestrzeganie praw i rytuałów, wówczas śmierć Chrystusa byłaby niepotrzebna.

Podsumowując, rozdział drugi Listu do Galacjan skupia się na kontaktach Pawła z apostołami w Jerozolimie oraz na jego obronie swego autorytetu i przesłania. Paweł wspomina wizytę w Jerozolimie, gdzie przedstawił ewangelię, którą głosił wśród pogan, uzyskując potwierdzenie od apostołów. Podkreśla, że Bóg powierzył mu misję głoszenia poganom, podczas gdy oni skupiali się na posłudze Żydom. Następnie Paweł wspomina konfrontację z Piotrem w Antiochii, podczas której publicznie zganił go za hipokryzję dotyczącą zwyczajów żydowskich. Rozdział kończy się stwierdzeniem Pawła, że usprawiedliwienie następuje przez wiarę w Chrystusa, a nie przez przestrzeganie żydowskich praw i zwyczajów, podkreślając, że wierzący są usprawiedliwieni przez wiarę w Jezusa Chrystusa, który wydał samego siebie za nich. W tym rozdziale podkreślono znaczenie jedności, usprawiedliwienia przez wiarę i życia zgodnie z prawdą ewangelii, a nie praktykami legalistycznymi.

Galacjan 2:1 Potem po czternastu latach udałem się ponownie do Jerozolimy z Barnabą i zabrałem ze sobą także Tytusa.

Paweł odwiedza Jerozolimę, aby omówić ewangelię z apostołami.

1: Powinniśmy chcieć dzielić się ewangelią z innymi bez względu na koszty.

2: Zawsze powinniśmy być otwarci na naukę i wzrost w naszej wierze.

1: Dzieje Apostolskie 18:23-21 – Paweł odwiedza synagogę, aby głosić ewangelię i spotyka się ze sprzeciwem Żydów.

2: Mateusza 28:18-20 – Jezus nakazuje nam iść i nauczać wszystkie narody.

Galacjan 2:2 Poszedłem tam na skutek objawienia i przekazałem im ewangelię, którą głoszę wśród pogan, ale prywatnie tym, którzy cieszyli się dobrą opinią, abym w żadnym wypadku nie biegał lub nie biegał na próżno.

Paweł udał się do Jerozolimy dzięki boskiemu objawieniu i prywatnie dzielił się Ewangelią, którą głosił poganom, z tymi, którzy cieszyli się dobrą opinią.

1. Nie bójcie się dzielić swoją wiarą, nawet prywatnie.

2. Bóg zapewni odwagę i środki, aby wypełnić swoją wolę.

1. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego: Uczcie je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem: i oto jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Amen.

2. Izajasz 41:10 – Nie bój się; bo Ja jestem z tobą. Nie lękaj się; bo jestem twoim Bogiem. Wzmocnię cię; tak, pomogę ci; tak, podeprę cię prawicą mojej sprawiedliwości.

Galacjan 2:3 Ale ani Tytus, który był ze mną, ponieważ był Grekiem, nie był zmuszany do obrzezania:

Paweł udał się do Jerozolimy z Tytusem, greckim chrześcijaninem, aby umocnić porozumienie między poganami a Żydami.

1: Nie powinniśmy pozwolić, aby różnice nas dzieliły, ale raczej starajmy się współpracować w jedności.

2: Nie powinniśmy oceniać innych na podstawie ich różnic, ale raczej być otwarci na uczenie się od siebie nawzajem.

1: Rzymian 12:18 – ? Jeśli to możliwe, o ile to od Ciebie zależy, żyj w pokoju ze wszystkimi.??

2: Kolosan 3:14 – ? przede wszystkim przyobleczcie się w miłość, która łączy nas wszystkich w doskonałej harmonii. ??

Galacjan 2:4 A to z powodu nieświadomie wprowadzonych fałszywych braci, którzy weszli potajemnie, aby wyszpiegować naszą wolność, którą mamy w Chrystusie Jezusie, aby nas podbić w niewolę:

Paweł ostrzega przed fałszywymi braćmi, którzy próbują zniewolić wierzących, zamiast pozwolić im cieszyć się wolnością, jaką mają w Chrystusie.

1: Jezus wybawia z niewoli: ostrzeżenie Pawła skierowane do Galatów

2: Trwajcie niezachwianie w wolności Chrystusa

1: Rzymian 8:1-2? □ Dlatego teraz nie ma tu żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie. Albowiem zakon Ducha życia uwolnił was w Chrystusie Jezusie od prawa grzechu i śmierci.

2: Jana 8:36? □ o jeśli Syn was wyzwoli, rzeczywiście będziecie wolni.??

Galacjan 2:5 Tym, którym daliśmy miejsce przez poddanie, nie, ani na godzinę; aby prawda ewangelii trwała z wami.

Prawdy ewangelii należy przestrzegać pomimo wszelkich nacisków, by poddać się różnym opiniom i przekonaniom.

1. Życie wiarą: trwanie mocno w prawdzie Ewangelii

2. Przyjęcie Ewangelii: odmowa kompromisu

1. Rzymian 1:16-17 - Nie wstydzę się bowiem ewangelii, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego, najpierw Żyda, a potem Greka.

2. Jana 8:31-32 – Tak rzekł Jezus do Żydów, którzy w niego uwierzyli: ? Jeśli wytrwacie w moim słowie, będziecie prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.

Galacjan 2:6 Ale z tych, którzy wydawali się być w pewnym stopniu (czymkolwiek byli, nie ma to dla mnie znaczenia: Bóg nie przyjmuje osoby ludzkiej:) gdyż ci, którzy wydawali się być w pewnym stopniu zgodni, nic do mnie nie dodali:

Paweł uznaje status tych, którzy wydawali się ważni w oczach ludzi, lecz Bóg nie przyjmuje nikogo ze względu na jego pozycję życiową.

1. Wszyscy jesteśmy równi w oczach Boga

2. Bóg nie faworyzuje

1. Rzymian 2:11 – Bo u Boga nie ma stronniczości.

2. Kolosan 3:25 - Ale kto czyni zło, otrzyma zapłatę za to, co uczynił, i nie ma stronniczości.

Galacjan 2:7 Ale przeciwnie, gdy zobaczyli, że ewangelia nieobrzezania została mi powierzona, tak jak ewangelia obrzezania została powierzona Piotrowi;

Paweł starał się bronić swojej ewangelii usprawiedliwienia przez wiarę przed apostołami.

1: Jesteśmy usprawiedliwieni z wiary, a nie z uczynków zakonu.

2: Wszyscy jesteśmy równi w Chrystusie, niezależnie od naszych okoliczności i pochodzenia.

1: Efezjan 2:8-9 (Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę i to nie z was: dar Boży jest: nie z uczynków, aby się kto nie chlubił).

2: Rzymian 10:11-13 (Albowiem Pismo mówi: Każdy, kto w niego wierzy, nie będzie zawstydzony. Nie ma bowiem różnicy między Żydem a Grekiem, gdyż ten sam Pan nad wszystkimi jest bogaty dla wszystkich, którzy go wzywają. Bo każdy, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, będzie zbawiony.)

Galacjan 2:8 (Bo ten, który skutecznie działał w Piotrze na rzecz apostolstwa obrzezania, ten był potężny we mnie wobec pogan :)

Paweł podkreśla jedność między wierzącymi pomimo różnic w pochodzeniu.

1: Miłość Boża jednoczy nas wszystkich, niezależnie od naszego pochodzenia.

2: Łaski Bożej wystarczy dla wszystkich wierzących, bez względu na to, kim są.

1: Kolosan 3:11 – „Gdzie nie ma Greka ani Żyda, obrzezania ani nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika ani wolnego, lecz wszystkim i we wszystkich jest Chrystus”.

2: Efezjan 2:14??6 – „Albowiem on jest naszym pokojem, który stworzył jedno i drugie i zburzył środkowy mur podziału między nami, zniszczywszy w swoim ciele nieprzyjaźń, nawet zakon przykazań zawartych w zarządzenia, aby z dwojga uczynić jednego nowego człowieka, wprowadzając w ten sposób pokój, i aby obu pojednał z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, zabijając w ten sposób nieprzyjaźń.”

Galacjan 2:9 A gdy Jakub, Kefas i Jan, którzy zdawali się filarami, dostrzegli daną mi łaskę, podali mi i Barnabie prawe ręce wspólnoty; abyśmy szli do pogan, a oni do obrzezanych.

Jakub, Kefas i Jan, trzej szanowani członkowie Kościoła, uznali łaskę daną Pawłowi i Barnabie i dali im prawe ręce wspólnoty, aby mogli udać się do pogan, a oni do Żydów.

1. Znaczenie jedności w Kościele

2. Rozpoznawanie łaski Bożej i dzielenie się nią z innymi

1. Efezjan 4:1-6

2. Filipian 2:1-4

Galacjan 2:10 Tylko oni by chcieli, abyśmy pamiętali o ubogich; to samo, co również chciałem zrobić.

Paweł przypomina Galacjanom, aby pamiętali o ubogich.

1: Powinniśmy pamiętać o biednych i być wobec nich hojni.

2: Powinniśmy okazywać współczucie i hojność potrzebującym.

1: Jakuba 2:14-17 – Wiara bez uczynków jest martwa.

2: Mateusza 25:31-46 – Jezus mówi o sądzie narodów.

Galacjan 2:11 Ale gdy Piotr przybył do Antiochii, sprzeciwiłem mu się otwarcie, gdyż należało go potępić.

Paweł skonfrontował Piotra z jego obłudnym zachowaniem.

1. Budowanie fundamentów uczciwego życia

2. Przyjmowanie odpowiedzialności za nasze działania

1. Przysłów 10:9 - Kto postępuje uczciwie, chodzi bezpiecznie, ale kto wypacza swoje drogi, da się poznać.

2. Mateusza 5:37 – Niech wasze „Tak” będzie „Tak”, a waszym „Nie” „Nie”. Bo wszystko, co jest ponad to, pochodzi od złego.

Galacjan 2:12 Zanim bowiem przyszli niektórzy od Jakuba, jadał z poganami, lecz gdy przyszli, oddalał się i oddzielał się, bojąc się tych, którzy byli obrzezani.

Piotr jadł z poganami, dopóki pewne przybycie Jakuba nie spowodowało, że wycofał się i oddzielił ze strachu przed obrzezanymi.

1. Strach nie powinien prowadzić nas do separacji – Galacjan 2:12

2. Siła jedności – Galacjan 2:12

1. Efezjan 2:14-16 - On jest naszym pokojem, który stworzył jedno i drugie, i zburzył środkowy mur przegrody między nami; Usunąwszy w swoim ciele wrogość, nawet prawo przykazań zawarte w zarządzeniach; aby z dwojga uczynić jednego nowego człowieka, wprowadzając w ten sposób pokój; I aby obu pojednał z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, zabijając w ten sposób nieprzyjaźń.

2. Psalm 133:1 – Oto jak dobrze i jak miło jest, gdy bracia mieszkają razem w jedności!

Galacjan 2:13 A inni Żydzi podobnie się z nim zachowywali; do tego stopnia, że Barnaba także dał się ponieść ich udawania.

Paweł zganił Piotra za hipokryzję w jego postępowaniu wobec pogan.

1. Niebezpieczeństwo hipokryzji: badanie naszych działań pod kątem prawdziwej wiary

2. Barnaba: przykład podążania za fałszywą doktryną

1. Mateusza 23:27-28 - ? □ wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! Bo jesteście podobni do grobowców pobielanych, które z zewnątrz wydają się piękne, ale wewnątrz są pełne umarłych? □ kości i wszelka nieczystość. Tak więc i wy na zewnątrz wydajecie się innym sprawiedliwi, lecz wewnątrz jesteście pełni obłudy i bezprawia.

2. Przysłów 26:24-26 - ? □ kto nienawidzi, maskuje się wargami, a w sercu swoim kryje podstęp; gdy będzie łaskawie mówił, nie wierzcie mu, bo w jego sercu jest siedem obrzydliwości; chociaż jego nienawiść zostanie przykryta oszustwem, jego niegodziwość zostanie ujawniona na zgromadzeniu.

Galacjan 2:14 Ale gdy zobaczyłem, że nie postępowali uczciwie według prawdy ewangelii, powiedziałem Piotrowi w obecności wszystkich: Jeśli ty, jako Żyd, będziesz żył na wzór pogan, a nie jak Żydzi, dlaczego zmuszasz pogan, aby żyli tak, jak Żydzi?

Paweł zganił Piotra za zmuszanie pogan do przestrzegania żydowskich zwyczajów, choć sam Piotr ich nie przestrzegał.

1. Żyć uczciwie według Ewangelii Jezusa Chrystusa

2. Niebezpieczeństwo narzucania kultury innym

1. Rzymian 2:1-3 - Dlatego jesteś niewybaczalny, człowiecze, kimkolwiek jesteś, który sądzisz; bo jeśli sądzisz innego, sam siebie potępiasz; bo ty, który jesteś sędzią, to samo czynisz.

2. 1 Koryntian 9:19-23 - Choć jestem wolny od wszystkich ludzi, to jednak stałem się sługą wszystkich, aby więcej zyskać.

Galacjan 2:15 My, którzy z natury jesteśmy Żydami, a nie grzesznikami z pogan,

Paweł w tym fragmencie napomina Galacjan przed legalizmem.

1. Moc łaski w naszym życiu

2. Przezwyciężenie legalizmu poprzez wiarę

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży.

2. Rzymian 3:20 - Albowiem z uczynków zakonu żaden człowiek nie będzie usprawiedliwiony przed nim, gdyż przez zakon przychodzi poznanie grzechu.

Galacjan 2:16 Wiedząc, że nie na podstawie uczynków zakonu człowiek zostaje usprawiedliwiony, ale na podstawie wiary w Jezusa Chrystusa, i my uwierzyliśmy w Jezusa Chrystusa, abyśmy zostali usprawiedliwieni z wiary Chrystusa, a nie z uczynków zakonu, bo z uczynków zakonu żadne ciało nie będzie usprawiedliwione.

Paweł naucza, że zbawienie nie następuje przez przestrzeganie prawa, ale przez wiarę w Jezusa Chrystusa.

1. Usprawiedliwieni przez wiarę: prawda kryjąca się za Galacjan 2:16

2. Zbawienie przez Jezusa: jak wiara prowadzi do usprawiedliwienia

1. Rzymian 3:20-24 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; to dar Boży,

2. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił.

Galacjan 2:17 Jeżeli jednak szukając usprawiedliwienia w Chrystusie, sami okazujemy się grzesznikami, to czy Chrystus jest sługą grzechu? Broń Boże.

Paweł pyta, czy naśladowanie Chrystusa oznacza, że jest się grzesznikiem, a on odpowiada, że tak nie jest.

1. Siła krzyża: jak Jezus pokonuje nasze grzechy

2. Nowe życie w Chrystusie: jak żyć według Ewangelii

1. Rzymian 8:1-2 – „Teraz więc nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie. Albowiem zakon Ducha życia wyzwolił was w Chrystusie Jezusie od zakonu grzechu i śmierci.”

2. 1 Jana 1:9 – „Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości”.

Galacjan 2:18 Bo jeśli odbuduję to, co zniszczyłem, czynię siebie przestępcą.

Paweł ostrzega przed powrotem do praktyk, które zostały zniszczone, ponieważ uczyniłoby to człowieka przestępcą.

1. Nie odbudowuj tego, co Bóg zniszczył – Galacjan 2:18

2. Bądź posłuszny Bogu i trzymaj się z daleka od grzechu – Rzymian 6:12-13

1. Rzymian 6:12-13: „Nie pozwólcie więc, aby grzech panował w waszym śmiertelnym ciele, abyście byli mu posłuszni w jego pożądliwościach. I nie oddawajcie swoich członków na narzędzia nieprawości grzechowi, ale oddawajcie się Bogu jako istoty zmartwychwstali, a członki wasze jako narzędzia sprawiedliwości dla Boga”.

2. Mateusza 5:17-18: „Nie mniemajcie, że przyszedłem rozwiązać Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem rozwiązać, ale wypełnić. Zaprawdę powiadam wam: Dopóki niebo i ziemia nie przeminą, jedno ani jota, ani jedna kreska nie przeminie z Prawa, aż się wszystko spełni”.

Galacjan 2:19 Bo ja przez zakon umarłem dla zakonu, abym mógł żyć dla Boga.

Paweł wyjaśnia, że umarł dla Prawa, aby żyć dla Boga.

1. Konieczność umierania, aby żyć

2. Przezwyciężyć Prawo przez wiarę

1. Rzymian 6:4-11 – Zostaliśmy zatem wraz z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy i my, jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, mogli żyć nowym

życiem.

2. Galacjan 5:1-6 – Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. Stójcie zatem niewzruszenie i nie dajcie się ponownie obciążyć jarzmem niewoli.

Galacjan 2:20 Z Chrystusem jestem ukrzyżowany, żyję jednak; wszakże nie ja, lecz żyje we mnie Chrystus, a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie.

Ten fragment mówi o przemianie Pawła dzięki mocy wiary w Jezusa Chrystusa.

1. „Prowadzenie życia ukrzyżowanego: siła wiary w Jezusa”

2. „Życie pełne poświęcenia: miłość Syna Bożego”

1. Rzymian 6:4-5 – „Dlatego zostaliśmy razem z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy i my mogli chodzić w nowości życia, jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca”.

2. List do Efezjan 4:22-24 – „Porzućcie dawnego siebie, który należy do waszego poprzedniego sposobu życia i jest zepsuty na skutek zwodniczych pragnień, i abyście odnowili się duchem swoich umysłów i przyoblekli się w nowego siebie, stworzeni na podobieństwo Boga w prawdziwej sprawiedliwości i świętości.”

Galacjan 2:21 Nie udaremniam łaski Bożej, bo jeśli sprawiedliwość przychodzi przez zakon, to Chrystus na próżno umarł.

Łaska Boża nie powinna zostać udaremniona; jeśli sprawiedliwość wynika z przestrzegania prawa, to śmierć Jezusa była daremna.

1) Moc łaski Bożej i daremność legalizmu.

2) Znaczenie śmierci Jezusa i znaczenie zaufania łasce.

1) Efezjan 2:5-9 – Łaska Boża dana przez wiarę, a nie uczynki.

2) Rzymian 5:1-5 – Usprawiedliwieni z łaski przez wiarę w Jezusa.

Galacjan 3 to trzeci rozdział Listu Pawła do Galacjan. W tym rozdziale Paweł porusza kwestię legalizmu i podkreśla zbawienie przez wiarę w Chrystusa.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od wyzwania wierzących w Galacji, zadając pytanie, jak mogli być tak głupi, aby porzucić prawdę po rozpoczęciu swojej podróży w wierze (Galacjan 3:1-5). Przypomina im, że otrzymali Ducha Świętego nie przez przestrzeganie uczynków prawa, ale przez słuchanie i wiarę w orędzie wiary. Paweł jako przykład podaje Abrahama, podkreślając, że został usprawiedliwiony przez wiarę, a nie przez uczynki. Podkreśla, że ci, którzy polegają na uczynkach, są pod przekleństwem, ponieważ nikt nie jest w stanie doskonale przestrzegać wszystkich aspektów prawa.

Akapit 2: Paweł kontynuuje swój argument, wyjaśniając, że Chrystus odkupił wierzących od przekleństwa Prawa, stając się dla nich przekleństwem (Galacjan 3:13-14). Podkreśla, że to dzięki wierze w Chrystusa poganie zostają objęci obietnicą daną Abrahamowi i otrzymują błogosławieństwa. Obietnica dana Abrahamowi wypełniła się w Jezusie Chrystusie, który przynosi usprawiedliwienie i zbawienie wszystkim wierzącym. Paweł zapewnia dalej, że zbawienie nie następuje przez przestrzeganie praw żydowskich, ale wyłącznie przez wiarę.

Akapit trzeci: Rozdział kończy się wyjaśnieniem Pawła, dlaczego Bóg dał prawa. Twierdzi, że prawa zostały dodane z powodu przestępstw aż do przyjścia Chrystusa (Galacjan 3:19). Jednakże teraz, gdy nadeszła wiara, wierzący nie podlegają już ścisłemu przestrzeganiu tych praw. Wszyscy oni są uważani za dzieci Boże przez wiarę w Chrystusa Jezusa i zostali w Nim ochrzczeni. Nie ma podziału na Żyda czy poganina, niewolnika czy wolnego, mężczyznę czy kobietę – wszyscy są zjednoczeni jako jedno w Chrystusie.

Podsumowując, rozdział trzeci Listu do Galacjan dotyczy legalizmu i kładzie nacisk na zbawienie przez wiarę, a nie przez przestrzeganie praw żydowskich. Paweł rzuca wyzwanie wierzącym w Galacji, aby pamiętali, że otrzymali Ducha Świętego przez wiarę, a nie przez uczynki prawa. Zwraca uwagę na przykład Abrahama, który został usprawiedliwiony przez wiarę. Paweł wyjaśnia, że ofiara Chrystusa na krzyżu odkupiła wierzących od przekleństwa prawa i to przez wiarę w Niego zarówno Żydzi, jak i poganie otrzymują błogosławieństwa. Kończy stwierdzeniem, że prawa były tymczasowe i dodane z powodu przestępstw aż do przyjścia Chrystusa, ale teraz wierzący są usprawiedliwieni i zjednoczeni w Chrystusie przez wiarę. W rozdziale tym podkreślono znaczenie wiary w Chrystusa dla zbawienia i wolności od praktyk legalistycznych.

Galacjan 3:1 O niemądrzy Galacjanie, kto was rzucił urokiem, abyście nie byli posłuszni prawdzie, przed czyimi oczami Jezus Chrystus został najwyraźniej ukazany, ukrzyżowany wśród was?

Paweł gani Galatów za nieprzestrzeganie prawdy o Jezusie Chrystusie, którego widzieli

ukrzyżowanego.

1. Posłuszeństwo prawdzie: Chrystus Ukrzyżowany

2. Szaleństwo Galacjan: kto cię oczarował?

1. Rzymian 3:21-25 – Ale teraz sprawiedliwość Boża objawiła się bez zakonu, o czym świadczy zakon i prorocy;

2. 1 Koryntian 2:2-5 - Postanowiłem bowiem nie wiedzieć między wami niczego poza Jezusem Chrystusem i to ukrzyżowanym.

Galacjan 3:2 Czy tylko tego miałbym się od was dowiedzieć: Czy otrzymaliście Ducha przez uczynki zakonu, czy przez słuchanie wiary?

Galacjanie zostali wezwani do rozważenia, czy ich wiara wzięła się z uczynków prawa, czy ze słuchania wiary.

1) Moc słuchania wiary

2) Ewangelia łaski: uczynki prawa a wiara

1) Rzymian 10:17 – Wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego

2) Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was, jest to dar Boży; nie z uczynków, aby się nikt nie chlubił.

Galacjan 3:3 Czy jesteście aż tak głupi? zaczynając w Duchu, czy teraz jesteście doskonali przez ciało?

Paweł pyta Galatów, czy są na tyle głupi, aby sądzić, że mogą być duchowo doskonali, polegając na własnych wysiłkach, a nie na mocy Ducha Świętego.

1. „Moc Ducha Świętego: wzrastanie w wierze dzięki mocy Jezusa”

2. „Życie w Duchu: ufność w moc Bożą”

1. Filipian 2:13 – „Albowiem to Bóg sprawia w was chęć i działanie, aby wypełnić swój dobry cel.”

2. Efezjan 2:8 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie jest z was, jest to dar Boży”.

Galacjan 3:4 Czy na próżno tak wiele wycierpieliście? jeśli jeszcze na próżno.

Ten fragment z Galacjan 3:4 pyta, czy wiara wierzących poszła na marne, jeśli ich cierpienia były na darmo.

1. Moc wiary w naszych próbach

2. Nie tracić serca w trudnych czasach

1. Rzymian 5:3-5 – Nie tylko to, ale także chlubimy się naszymi cierpieniami, ponieważ wiemy, że cierpienie rodzi wytrwałość; 4 wytrwałość, charakter; i charakter, nadzieja. 5 A nadzieja nie zawstydza nas, gdyż miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.

2. Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie to za czystą radość, bracia i siostry, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, 3 ponieważ wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. 4 Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało.

Galacjan 3:5 Kto więc udziela wam Ducha i dokonuje wśród was cudów, czy czyni to przez uczynki zakonu, czy przez słuchanie wiary?

Paweł pyta, czy Duch i cuda pochodzą z Prawa, czy ze słuchania wiary.

1. Moc wiary: jak wiara może przemienić nasze życie

2. Rola prawa w naszym dzisiejszym życiu

1. List do Hebrajczyków 11:1: „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

2. Rzymian 3:20-21: „Albowiem z uczynków zakonu żaden człowiek nie będzie usprawiedliwiony przed nim, gdyż przez zakon przychodzi poznanie grzechu”.

Galacjan 3:6 Tak jak Abraham uwierzył Bogu i poczytano mu to za sprawiedliwość.

Abrahamowi przypisywano sprawiedliwość dzięki wierze w Boga.

1.Siła wiary: uczenie się na przykładzie Abrahama.

2.Wiara w Boga: droga do prawości.

1. Rzymian 4:3-4 Bo co mówi Pismo? „Abraham uwierzył Bogu i poczytano mu to za sprawiedliwość”.

2.Jakuba 2:23 I wypełniło się Pismo, które mówi: „Abraham uwierzył Bogu i poczytano mu to za sprawiedliwość” – i został nazwany przyjacielem Boga.

Galacjan 3:7 Wiedzcie więc, że ci, którzy są wiary, są tymi samymi dziećmi Abrahama.

Wiara Abrahama przynosi nam zbawienie i czyni nas Jego dziećmi.

1. Wierność Boga poprzez Abrahama przynosi nam zbawienie.

2. Przez wiarę w Abrahama stajemy się dziećmi Bożymi.

1. Rzymian 4:16-17 Dlatego jest to z wiary, aby stało się z łaski; do końca obietnica mogła być pewna dla całego nasienia; nie tylko do tego, co wynika z Prawa, ale także do tego, co wynika z wiary Abrahama; który jest ojcem nas wszystkich.

2. Jakuba 2:23-24 I wypełniło się Pismo, które mówi: Abraham uwierzył Bogu i poczytano mu to za sprawiedliwość, i nazwany został przyjacielem Boga. Widzicie więc, że człowiek zostaje usprawiedliwiony na podstawie uczynków, a nie tylko na podstawie wiary.

Galacjan 3:8 A Pismo, które przewidziało, że Bóg usprawiedliwi pogan przez wiarę, głosiło Abrahamowi przed ewangelią, mówiąc: W tobie będą błogosławione wszystkie narody.

Pismo Święte przewidywało, że Bóg usprawiedliwi pogan przez wiarę i głosiło Abrahamowi ewangelię, oznajmiając, że przez niego wszystkie narody będą błogosławione.

1. Siła wiary w Boży plan zbawienia

2. Obietnica błogosławieństwa dla wszystkich narodów w Abrahamie

1. Rodzaju 12:2-3 Uczynię z ciebie wielki naród, będę ci błogosławił i rozsławię twoje imię; i będziesz błogosławieństwem. I będę błogosławił błogosławiącym ciebie, i przeklnę tego, który cię przeklina, i będą błogosławione w tobie wszystkie narody ziemi.

2. Efezjan 2:11-13. Pamiętajcie więc, że wy, którzy kiedyś byliście poza poganami w ciele, zwanymi nieobrzezaniem przez to, co nazywa się obrzezaniem na ciele, wykonanym rękami; Że w tamtym czasie byliście bez Chrystusa, obcy społeczności izraelskiej i obcy przymierzom obietnicy, nie mający nadziei i bez Boga na świecie; teraz jednak w Chrystusie Jezusie wy, którzy czasami byliście daleko, staliście się bliscy przez krew Chrystusa.

Galacjan 3:9 Tak więc ci, którzy wierzą, są błogosławieni wiernym Abrahamem.

Bóg błogosławi tych, którzy w Niego wierzą, tak jak pobłogosławił Abrahama.

1: Wiara przynosi błogosławieństwa.

2: Wiara Abrahama została nagrodzona błogosławieństwami.

1: Hebrajczyków 11:8-10 – „Dzięki wierze Abraham usłuchał wezwania, aby udać się na miejsce, które miał otrzymać w dziedzictwie. I wyszedł, nie wiedząc, dokąd idzie. Przez wiarę zamieszkał w ziemi obiecanej jak w obcym kraju, mieszkając w namiotach z Izaakiem i Jakubem, którzy byli z nim dziedzicami tej samej obietnicy; oczekiwał bowiem miasta mającego fundamenty, którego budowniczym i twórcą jest Bóg”.

2: Rzymian 4:20-21 – „Nie zachwiał się wobec obietnicy Bożej z powodu niewiary, ale umocnił się wiarą, oddając chwałę Bogu i mając całkowitą pewność, że to, co obiecał, może też spełnić”.

Galacjan 3:10 Bo wszyscy, którzy są z uczynków zakonu, są pod przekleństwem; bo napisano: Przeklęty każdy, kto nie wytrwa we wszystkim, co jest zapisane w księdze zakonu, aby to czynić.

We fragmencie tym czytamy, że ci, którzy polegają na uczynkach prawa, są pod przekleństwem.

1. Zaufaj Panu, a nie swoim własnym uczynkom

2. Przekleństwo polegania na uczynkach

1. Rzymian 4:13-17

2. Jakuba 2:14-26

Galacjan 3:11 Ale rzeczą oczywistą jest, że przez zakon nikt nie zostaje usprawiedliwiony przed Bogiem, gdyż sprawiedliwy z wiary żyć będzie.

Usprawiedliwienie można osiągnąć jedynie poprzez wiarę w Boga, a nie w prawo.

1: Usprawiedliwienie przez wiarę – Galacjan 3:11

2: Życie wiarą – Galacjan 3:11

1: Rzymian 1:17 – „Albowiem w ewangelii objawia się sprawiedliwość Boża, sprawiedliwość, która jest z wiary od pierwszego do ostatniego, jak napisano: Sprawiedliwy z wiary żyć będzie”.

2: Hebrajczyków 10:38 – „Lecz mój sprawiedliwy z wiary żyć będzie. I nie podoba mi się ten, kto się cofa”.

Galacjan 3:12 A zakon nie jest z wiary, lecz: Człowiek, który je wykonuje, będzie w nich mieszkał.

Prawo nie zapewnia zbawienia przez wiarę, lecz ci, którzy są mu posłuszni, otrzymają życie.

1. Moc posłuszeństwa: zrozumienie życiodajnych skutków przestrzegania prawa

2. Konsekwencje nieposłuszeństwa: nauka szanowania i przestrzegania prawa

1. Rzymian 10:5-8 - Mojżesz pisze bowiem o sprawiedliwości opartej na prawie, że kto wypełnia przykazania, będzie według nich żył.

2. Jakuba 2:10-13 – Ktokolwiek bowiem przestrzega całego Prawa, a uchybia w jednym punkcie, staje się odpowiedzialny za całość.

Galacjan 3:13 Chrystus wykupił nas od przekleństwa zakonu, stając się za nas przekleństwem, gdyż napisano: Przeklęty każdy, który wisi na drzewie.

Chrystus wykupił nas od przekleństwa Prawa, stając się za nas przekleństwem.

1. „Odkupienie Chrystusa: błogosławieństwo dla wszystkich”

2. „Ofiara Jezusa: dźwiganie naszego przekleństwa”

1. Efezjan 1:7 - W nim mamy odkupienie przez jego krew, odpuszczenie naszych win, według bogactwa jego łaski.

2. Izajasz 53:4-5 – Zaprawdę, on dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze smutki; a jednak uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale został przebity za nasze przestępstwa; został zdruzgotany za nasze winy; na Niego spadła kara, która przyniosła nam pokój, a dzięki Jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

Galacjan 3:14 Aby błogosławieństwo Abrahama spłynęło na pogan przez Jezusa Chrystusa; abyśmy przez wiarę otrzymali obietnicę Ducha.

Błogosławieństwo Abrahama jest dostępne dla pogan przez Jezusa Chrystusa, a obietnica Ducha jest otrzymywana przez wiarę.

1. Jak otrzymać błogosławieństwo Abrahama przez Jezusa Chrystusa

2. Obietnica Ducha przez wiarę

1. Rzymian 4:13-16 - Albowiem obietnica dana Abrahamowi i jego potomstwu, że zostanie dziedzicem świata, nie przyszła przez prawo, ale przez sprawiedliwość wiary.

2. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił.

Galacjan 3:15 Bracia, mówię po ludzku; Chociaż jest to jedynie przymierze ludzkie, to jednak jeśli zostanie potwierdzone, nikt nie unieważnia go ani nic do niego nie dodaje.

Ten fragment mówi o ważności przymierza, pokazując, że jest ono wiążące i nie można go unieważnić ani zmienić.

1. Niezachwiane Przymierze Boga – Zgłębianie wiecznej i nieodwołalnej natury przymierza Boga z ludzkością.

2. Siła porozumienia – Zbadanie, dlaczego porozumienia ludzkie są tak samo wiążące jak te zawarte z Bogiem.

1. Jeremiasz 32:40 – „I zawrę z nimi wieczne przymierze, że nie odwrócę się od nich, aby im dobrze czynić, ale włożę moją bojaźń w ich serca, aby nie odstąpili ode mnie. "

2. Hebrajczyków 13:20 – „A Bóg pokoju, który przez krew wiecznego przymierza wyprowadził z martwych Pana naszego Jezusa, wielkiego pasterza owiec”.

Galacjan 3:16 Abrahamowi i jego potomstwu zostały dane obietnice. Nie mówi: I nasionom, jak wielu; ale jako jednego, i do twojego potomstwa, którym jest Chrystus.

Obietnica została dana Abrahamowi i jego potomstwu, którym jest Chrystus.

1. Boża obietnica wypełniona przez Jezusa Chrystusa

2. Znaczenie przymierza Abrahama z Bogiem

1. Rzymian 4:13-17

2. Rodzaju 15:1-6

Galacjan 3:17 A to mówię, że przymierze, potwierdzone przed Bogiem w Chrystusie, prawo, które nastąpiło czterysta trzydzieści lat później, nie może unieważnić, aby

obietnica stała się bezskuteczna.

Przymierze zawarte przez Boga w Chrystusie jest nieodwracalne, nawet wtedy, gdy prawo zostało ustanowione czterysta trzydzieści lat później.

1. Moc i niezmienność Przymierza Bożego

2. Przymierze Boże jest nieodwołalne

1. Hebrajczyków 13:20-21 - Niech teraz Bóg pokoju, który wyprowadził z martwych naszego Pana Jezusa, wielkiego pasterza owiec, przez krew wiecznego przymierza, niech was obdarzy wszelkim dobrem, abyście mogli czynić Jego woli, czyniąc w nas to, co miłe jest Jego obliczem, przez Jezusa Chrystusa, któremu niech będzie chwała na wieki wieków. Amen.

2. Izajasz 55:3 - Nakłoń ucha i przyjdź do mnie; słuchaj, aby dusza twoja ożyła; i zawrę z wami przymierze wieczne, moją niezachwianą i pewną miłość do Dawida.

Galacjan 3:18 Bo jeśli dziedzictwo jest z Prawa, to już nie jest na podstawie obietnicy, lecz Bóg dał je Abrahamowi na podstawie obietnicy.

Ten fragment wyjaśnia, że gdyby dziedzictwo zostało dane przez prawo, to nie byłaby to obietnica Boża. Zamiast tego Bóg dał to Abrahamowi poprzez obietnicę.

1. Boże obietnice są godne zaufania i niezawodne.

2. Prawo nie zastępuje mocy Bożych obietnic.

1. Księga Rodzaju 22:15-18 – Boża obietnica dana Abrahamowi o wielkim narodzie.

2. Rzymian 4:13-17 – Obietnica usprawiedliwienia z wiary, a nie z uczynków prawa.

Galacjan 3:19 Po co więc służy prawu? Zostało ono dodane z powodu przestępstw, aż do przyjścia potomstwa, któremu dano obietnicę; i zostało to zarządzone przez aniołów w ręku pośrednika.

Prawo zostało dodane, aby powstrzymać przestępstwa aż do przybycia obiecanego nasienia. Zostało ono przekazane przez aniołów za pośrednictwem pośrednika.

1. Dar Prawa: Boże zabezpieczenie przed grzechem

2. Spełnienie obietnicy: Jezus, nasz Pośrednik

1. Rzymian 8:3-4 - Albowiem czego zakon był bezsilny w tym, że był osłabiony przez ciało, tego dokonał Bóg, wysyłając swego własnego Syna w postaci grzesznego ciała na ofiarę za grzech. Dlatego potępił grzech w ciele.

2. Hebrajczyków 10:1 – Prawo bowiem, ponieważ ma jedynie cień przyszłych dóbr, a nie prawdziwą postać tej rzeczywistości, nigdy nie będzie w stanie przez te same ofiary składane nieustannie rok po roku udoskonalić tych, które którzy się zbliżają.

Galacjan 3:20 Pośrednik nie jest pośrednikiem jednego, lecz jeden jest Bóg.

Ten werset z Listu do Galacjan wyjaśnia, że Bóg jest jedynym pośrednikiem między ludźmi.

1. „Siła jedności: Bóg jest jedynym Pośrednikiem”

2. „Wyjątkowa rola Boga: jedyny Pośrednik”

1. Rzymian 5:6-11

2. 1 Tymoteusza 2:5-6

Galacjan 3:21 Czy zatem prawo jest sprzeczne z obietnicami Bożymi? Nie daj Boże, bo gdyby był dany zakon, który mógłby dać życie, zaprawdę, przez zakon powinna być sprawiedliwość.

Prawo nie jest sprzeczne z Bożymi obietnicami; gdyby tak było, zapewniłoby życie i sprawiedliwość.

1. Prawo i obietnica: studium Galacjan 3:21

2. Zrozumienie sprawiedliwości i życia poprzez Boże obietnice

1. Rzymian 10:4. Końcem zakonu jest bowiem Chrystus ku usprawiedliwieniu każdego wierzącego.

2. Galacjan 2:16 Wiedząc, że człowiek nie zostaje usprawiedliwiony przez uczynki zakonu, ale przez wiarę w Jezusa Chrystusa, i my uwierzyliśmy w Jezusa Chrystusa, abyśmy zostali usprawiedliwieni przez wiarę w Chrystusa, a nie z uczynków zakonu, bo z uczynków zakonu żadne ciało nie będzie usprawiedliwione.

Galacjan 3:22 Pismo jednak zamknęło wszystko pod grzechem, aby wierzącym dano obietnicę przez wiarę Jezusa Chrystusa.

Pismo Święte oznajmia, że wszyscy ludzie są pod władzą grzechu, aby wierzącym mogła zostać dana obietnica zbawienia przez wiarę w Jezusa Chrystusa.

1. Moc wiary: odkrywanie obietnicy Jezusa Chrystusa

2. Przezwyciężanie grzechu: odnalezienie wolności poprzez wiarę w Jezusa Chrystusa

1. Rzymian 3:23, „Bo wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej”

2. Efezjan 2:8-9: „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest wasze dzieło, lecz dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił”.

Galacjan 3:23 Ale zanim przyszła wiara, byliśmy trzymani pod Prawem, zamknięci na wiarę, która potem miała zostać objawiona.

Przed wiarą ludzie byli związani prawem, ale wiara została objawiona jako droga do zbawienia.

1. Dążenie do wiary: uwalnianie się z okowów prawa

2. Przyjęcie wiary: klucz do zbawienia

1. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

2. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

Galacjan 3:24 Dlatego zakon był naszym nauczycielem, aby nas doprowadzić do Chrystusa, abyśmy byli usprawiedliwieni z wiary.

Prawo zostało dane, aby wskazywać ludziom Chrystusa, aby mogli zostać usprawiedliwieni przez wiarę.

1: Prawo prowadzi do usprawiedliwienia przez wiarę

2: Cel Prawa: Wskazywanie na Chrystusa

1: Rzymian 10:4 – „Albowiem końcem zakonu jest Chrystus ku usprawiedliwieniu dla każdego wierzącego”.

2: Izajasz 53:11 - „Ujrzy udrękę swojej duszy i nasyci się. Swoją wiedzą mój sprawiedliwy sługa usprawiedliwi wielu; bo on poniesie ich winy”.

Galacjan 3:25 Ale gdy przyszła wiara, nie podlegamy już nauczycielowi.

Wiara w Jezusa Chrystusa prowadzi do wolności od prawa danego Mojżeszowi.

1. Wolność wiary w Jezusa

2. Moc zaufania Bożej obietnicy

1. Jana 8:32 – „I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli”.

2. Rzymian 8:2 – „Albowiem zakon Ducha życia w Chrystusie Jezusie uwolnił mnie od zakonu grzechu i śmierci”.

Galacjan 3:26 Albowiem wszyscy jesteście dziećmi Bożymi przez wiarę w Chrystusa Jezusa.

Wszyscy ludzie są dziećmi Bożymi przez wiarę w Jezusa Chrystusa.

1. Miłość Ojca: zrozumienie naszej tożsamości w Chrystusie

2. Piękno przynależności: nasza solidarność w rodzinie Bożej

1. Jana 1:12-13 - Wszystkim jednak, którzy go przyjęli i uwierzyli w jego imię, dał prawo stać się dziećmi Bożymi.

2. Efezjan 2:19-20 – Tak więc wy, poganie, nie jesteście już obcymi i przychodniami. Jesteście obywatelami wraz z całym świętym ludem Bożym. Jesteście członkami rodziny Bożej.

Galacjan 3:27 Bo wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa.

Wierzący w Chrystusa są identyfikowani jako ci, którzy zostali w Niego ochrzczeni i przyoblekli się w Niego.

1. Przyoblec się w Chrystusa: Zrozumienie, co to znaczy naśladować Jezusa

2. Chrzest: symbol zjednoczenia z Chrystusem

1. Rzymian 6:3-4 – „Czy nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy ochrzczeni w jego śmierć? Zostaliśmy więc wraz z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak i Chrystus wskrzeszeni z martwych przez chwałę Ojca, także i my możemy chodzić w nowości życia”.

2. Kolosan 2:11-12 – „W nim i wy zostaliście obrzezani obrzezaniem dokonanym bez użycia rąk, przez zdjęcie ciała cielesnego przez obrzezanie Chrystusa, będąc razem z nim pogrzebani w chrzcie, w którym zostaliście także wraz z nim wskrzeszeni przez wiarę w potężne działanie Boga, który go wskrzesił z martwych.”

Galacjan 3:28 Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie.

W Chrystusie Jezusie nie ma rozróżnienia między ludźmi ze względu na rasę, status społeczny czy płeć.

1. „Jedność w Chrystusie: odrzucenie podziałów społeczeństwa”

2. „Równość wszystkich w Chrystusie”

1. Rzymian 10:12-13 – „Nie ma bowiem różnicy między Żydem a Grekiem; bo ten sam Pan jest Panem wszystkich i obdarza swoim bogactwem wszystkich, którzy go wzywają. Bo „każdy, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, będzie zbawiony”.

2. Kolosan 3:11 - „Nie ma tu Greka ani Żyda, obrzezania i nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika, wolnego; lecz Chrystus jest wszystkim i we wszystkich.”

Galacjan 3:29 A jeśli jesteście Chrystusowi, to jesteście potomstwem Abrahama i dziedzicami według obietnicy.

Wierzący w Chrystusa są potomkami Abrahama i dziedzicami obietnicy danej mu przez Boga.

1. Obietnice Boże: jak wszyscy jesteśmy połączeni

2. Przyjmowanie naszego dziedzictwa poprzez wiarę w Chrystusa

1. Rzymian 4:13-17 Albowiem obietnica dana Abrahamowi i jego potomstwu, że zostanie dziedzicem świata, nie przyszła przez prawo, ale przez sprawiedliwość wiary.

2. Dzieje Apostolskie 3:25-26 Jesteście synami proroków i przymierza, które Bóg zawarł z waszymi ojcami, mówiąc do Abrahama: A w potomstwie twoim będą błogosławione wszystkie narody ziemi.

Galacjan 4 to czwarty rozdział Listu Pawła do Galacjan. W tym rozdziale Paweł używa analogii dziedzica i niewolnika, aby zilustrować wolność wierzących w Chrystusie i ostrzega przed powrotem do praktyk legalistycznych.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od wyjaśnienia, że przed przyjściem Chrystusa wierzący byli jak dzieci podlegające opiekunom i zarządcom, związane prawem (Galacjan 4:1-3). Porównuje ten okres do bycia zniewolonym przez elementarne zasady świata. Gdy jednak nadeszła pełnia czasu, Bóg posłał swego Syna, zrodzonego z niewiasty i zrodzonego pod Prawem, aby odkupił tych, którzy podlegają Prawu. Dzięki temu odkupieniu wierzący otrzymują adopcję jako synowie i córki Boga.

Akapit drugi: Paweł kontynuuje, odnosząc się do ich dawnych pogańskich praktyk. Przypomina im, że kiedyś byli niewolnikami bożków, ale teraz poznali Boga przez Chrystusa (Galacjan 4:8-9). Wyraża zaniepokojenie faktem, że przestrzegając określonych dni, miesięcy, pór roku i lat, powracają do słabych i bezwartościowych zasad. Obawia się, że jego praca wśród nich mogła pójść na marne.

Akapit 3: Rozdział kończy się alegorią porównującą Hagar i Sarę ze Starego Testamentu. Hagar reprezentuje górę Synaj, gdzie Mojżesz otrzymał prawo, podczas gdy Sara reprezentuje Jerozolimę powyżej jako symbol wolności (Galacjan 4:21-26). Paweł wyjaśnia, że ci, którzy polegają na uczynkach prawa, są jak dzieci zrodzone według ciała przez Hagar — dzieci, które nie będą dziedziczyć z Izaakiem. Jednakże wierzący są dziećmi obietnicy, tak jak Izaak — zrodzonymi przez wiarę w Chrystusa — i są wolni od niewoli.

Podsumowując, w czwartym rozdziale Listu do Galatów zastosowano analogie i alegorie, aby podkreślić wolność wierzących w Chrystusie i przestrzec przed powrotem do praktyk legalistycznych. Paweł wyjaśnia, jak wierzący byli kiedyś związani prawami jako dzieci pod opiekunami, a teraz zostali adoptowani jako synowie i córki Boże dzięki odkupieniu Chrystusa. Wyraża zaniepokojenie ich skłonnością do powrotu do praktyk pogańskich i przestrzegania określonych dni, miesięcy, pór roku i lat. Paweł używa alegorii Hagar i Sary, aby zilustrować różnicę pomiędzy tymi, którzy polegają na uczynkach prawa (Hagar), a tymi, którzy są dziećmi obietnicy przez wiarę w Chrystusa (Sara). Rozdział ten podkreśla wyzwolenie wierzących od legalizmu i ich tożsamość jako dzieci obietnicy poprzez wiarę w Jezusa Chrystusa.

Galacjan 4:1 A teraz mówię: Dziedzic, dopóki jest dzieckiem, w niczym nie różni się od sługi, chociaż jest panem wszystkich;

Spadkobierca i sługa mają ten sam status do czasu osiągnięcia przez spadkobiercę dojrzałości.

1: Z przykładu dziedzica i sługi z Listu do Galatów możemy się nauczyć, że Bóg ma plan dla naszego życia i że wszyscy wzrastamy i zmieniamy się w wierze i dojrzałości.

dopóki nie osiągniemy duchowej dojrzałości, zajmujemy tę samą pozycję sługi .

1: Łk 2:52 – „A Jezusowi przybywało mądrości i wzrostu oraz łaski u Boga i u ludzi”.

2:2 Koryntian 3:18 – „Ale my wszyscy z otwartym obliczem, oglądając jak w zwierciadle chwałę Pana, przemieniamy się w ten sam obraz, z chwały w chwałę, podobnie jak przez Ducha Pańskiego”.

Galacjan 4:2 Ale podlega wychowawcom i namiestnikom aż do czasu wyznaczonego przez ojca.

Ludzie podlegają autorytetom aż do wyznaczonego czasu Bożego.

1. Posłuszeństwo autorytetom drogą do Bożego wyczucia czasu

2. Zaufanie Bożemu momentowi dla twojego życia

1. Efezjan 6:1-3 – „Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom w Panu, bo to jest słuszne. „Szanuj swego ojca i matkę" – to pierwsze przykazanie z obietnicą – „aby ci się dobrze działo i abyś cieszył się długim życiem na ziemi".

2. Rzymian 12:1-2 - „Dlatego nawołuję was, bracia i siostry, ze względu na miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu – to jest wasza prawdziwa i właściwa cześć. Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu. Wtedy będziesz mógł sprawdzić i zatwierdzić, jaka jest wola Boga – Jego dobra, przyjemna i doskonała wola".

Galacjan 4:3 Podobnie i my, gdy byliśmy dziećmi, byliśmy w niewoli żywiołów świata:

Paweł zachęca Galatów, aby pamiętali o swoim duchowym dzieciństwie i o tym, jak byli zniewoleni przez swoje ziemskie pragnienia.

1: Pamiętaj o swoim duchowym dzieciństwie i odwróć się od ziemskich pragnień.

2: Polegaj na Panu, aby uwolnił cię z niewoli świata.

1: Rzymian 6:16-17 – Nie pozwólcie, aby grzech panował w waszym śmiertelnym ciele, abyście byli posłuszni jego złym pożądliwościom. Nie oddawajcie żadnej części siebie grzechowi jako narzędzie niegodziwości, ale raczej ofiarujcie siebie Bogu jako ci, którzy zostali sprowadzeni ze śmierci do życia; i ofiaruj mu całą siebie jako narzędzie sprawiedliwości.

2: Przysłów 29:18 - Gdzie nie ma widzenia, ginie lud; ale szczęśliwy jest ten, kto przestrzega prawa.

Galacjan 4:4 A gdy nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, stworzonego z niewiasty, stworzonego pod Prawem,

Boży doskonały moment doprowadził do posłania Jego Syna, Jezusa Chrystusa.

1: Doskonały czas Boga – Zrozumienie czasu Bożego w naszym życiu

2: Co to znaczy, że Jezus był stworzony z kobiety?

1: Efezjan 1:11 - W nim i my zostaliśmy wybrani, będąc przeznaczeni według planu Tego, który wszystko sprawuje zgodnie z zamysłem swojej woli.

2: Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy Go miłują i którzy według postanowienia Jego zostali powołani.

Galacjan 4:5 Aby wykupić tych, którzy podlegali Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane synowie.

Bóg posłał Swego Syna, aby odkupić ludzkość, aby mogła stać się adoptowanymi dziećmi Bożymi.

1. Przyjęcie do rodziny Bożej: radość bycia odkupionym

2. Nowa tożsamość: uwolnienie od prawa i stanie się dziećmi Bożymi

1. Rzymian 8:14-17 – Albowiem wszyscy, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi

2. Jana 1:12 – Wszystkim zaś, którzy go przyjęli i uwierzyli w jego imię, dał prawo stać się dziećmi Bożymi

Galacjan 4:6 A ponieważ jesteście synami, Bóg zesłał do serc waszych Ducha Syna swego, wołającego: Abba, Ojcze.

Bóg posłał swego Ducha Świętego, aby zamieszkał w sercach swoich dzieci, aby mogły wołać do Niego, nazywając Go „Abba Ojcem”.

1. „Wołanie do Boga: nauka nazywania Go „Abba Ojcem”"

2. „Pocieszenie Ducha Świętego: poznanie Boga jako Abba Ojca”

1. Rzymian 8:15-17 - Nie otrzymaliście bowiem ducha niewoli, aby ponownie popaść w strach, ale otrzymaliście Ducha przybrania za synów, przez którego wołamy: „Abba! Ojciec!"

2. Izajasz 41:10 – Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą.

Galacjan 4:7 Dlatego już nie jesteś sługą, ale synem; a jeśli syn, to i dziedzic Boga przez Chrystusa.

Bóg wyzwolił nas z niewoli i uczynił nas synami i dziedzicami swego królestwa przez Chrystusa.

1. „Wolność synostwa: dar Boży przez Chrystusa”

2. „Dziedzice Królestwa Bożego: dziedzictwo łaski”

1. Jana 1:12 - Wszystkim jednak, którzy go przyjęli i uwierzyli w imię jego, dał prawo stać się dziećmi Bożymi.

2. Rzymian 8:17 - A jeśli dziećmi, to i dziedzicami — dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa, jeśli razem z nim cierpimy, abyśmy i my razem z nim byli uwielbieni.

Galacjan 4:8 A jednak, nie znając Boga, służyliście tym, którzy z natury nie są bogami.

Paweł ostrzega Galatów przed powrotem do dawnego życia bałwochwalstwa.

1. Niebezpieczeństwa bałwochwalstwa – Galacjan 4:8

2. Konsekwencje niewiedzy – Galacjan 4:8

1. Rzymian 1:18-23 – Gniew Boży objawia się z nieba na wszelką bezbożność i nieprawość ludzką.

2. Jeremiasz 10:3-5 - Bo próżne są zwyczaje ludu: bo wycina się drzewo z lasu, dzieło rąk robotnika, siekierą.

Galacjan 4:9 Ale teraz, gdy poznaliście Boga, a raczej zostaliście poznani przez Boga, jak możecie ponownie zwrócić się do elementów słabych i żebraczych, przez które znowu pragniecie być w niewoli?

Paweł pyta Galatów o to, dlaczego odwrócili się od poznania i wolności Bożej i powrócili do dawnych sposobów niewolnictwa i niewoli.

1. Moc wyboru: wolność podążania za Bogiem

2. Uwolnienie się z łańcuchów niewoli

1. Rzymian 6:17-18 - Ale niech będą dzięki Bogu, że byliście sługami grzechu, ale z serca byliście posłuszni tej formie nauki, która została wam przekazana. Będąc wówczas uwolnieni od grzechu, staliście się sługami sprawiedliwości.

2. Mateusza 11:28-30 – Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja was pokrzepię. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie; bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie.

Galacjan 4:10 Przestrzegacie dni i miesięcy, i czasów, i lat.

Paweł zachęca Galatów, aby uważali i nie polegali na przestrzeganiu specjalnych dni i świąt jako sposobu na zdobycie przychylności Bożej.

1. Poleganie na uczynkach dla zbawienia przynosi efekt przeciwny do zamierzonego

2. Sama moc wiary

1. Rzymian 10:9-11 (Bo jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Sercem bowiem wierzy się ku usprawiedliwieniu; i ustami wyznaje się ku zbawieniu, gdyż Pismo mówi: Kto w Niego uwierzy, nie będzie zawstydzony.)

2. Efezjan 2:8-9 (Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę i to nie z was: dar Boży jest: nie z uczynków, aby się kto nie chlubił).

Galacjan 4:11 Boję się was, abym na próżno nie zlecił wam pracy.

Paweł martwi się, że zmarnował swój wysiłek w głoszeniu Ewangelii Galacjanom.

1. Wartość wytrwałości – Zrozumienie wagi pozostania wiernym w służbie Bogu.

2. Moc Ewangelii – Odkrywanie, w jaki sposób moc Ewangelii może wpłynąć na życie ludzi.

1. Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie jest w stanie nas odłączyć od miłości Bożej w Chrystusie Jezusie, Panu naszym."

2. Psalm 127:1 – „Jeśli Pan domu nie zbuduje, na próżno trudzą się ci, którzy go budują".

Galacjan 4:12 Bracia, proszę, bądźcie tacy jak ja; bo jestem taki, jaki jesteście i wy nie uczyniliście mi żadnej krzywdy.

Paweł nalega, aby Galacjanie go naśladowali i zapewnia, że nie wyrządził im żadnej krzywdy.

1. Siła naśladowania: naśladowanie Pawła jako wzór wiary

2. Znaczenie przebaczenia: odpuszczenie przeszłych krzywd

1. Rzymian 12:2 – „Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnawianie umysłu".

2. Kolosan 3:13 – „Znoście jedni drugich i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli ktoś z was ma do kogoś żal. Przebaczajcie, jak Pan wam przebaczył".

Galacjan 4:13 Wiecie, jak na początku zwiastowałem wam ewangelię przez niemoc ciała.

Paweł opowiada o tym, jak początkowo głosił Ewangelię Galacjanom, pomimo swojej fizycznej słabości.

1. Pokonywanie słabości fizycznych, aby wykonywać dzieło Boże

2. Odwaga pójścia za Jezusem pomimo przeciwności losu

1. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie”.

2. 2 Koryntian 12:9-10 – „I rzekł do mnie: Wystarczy ci mojej łaski, gdyż moja siła doskonali się w słabości. Najchętniej więc będę się raczej chlubił z moich słabości, aby moc Chrystusa mogła spocznij na mnie.”

Galacjan 4:14 A mojej pokusy, która była w moim ciele, nie wzgardziliście ani nie odrzuciliście; lecz przyjął mnie jak anioła Bożego, jak i Chrystusa Jezusa.

Paweł chwali Galatów za to, że go zaakceptowali, pomimo jego trudności i pokus.

1: Powinniśmy mieć taką samą otwartość i akceptację innych, jaką Galacjanie mieli wobec Pawła.

2: Nie powinniśmy pochopnie osądzać lub odrzucać kogoś, pomimo jego słabości i pokus.

1: Rzymian 15:7 - Przyjmujcie więc siebie nawzajem, jak przyjął was Chrystus, na chwałę Bożą.

2: Jakuba 2:1 – Moi bracia i siostry, nie faworyzujcie, trwając przy wierze w naszego chwalebnego Pana Jezusa Chrystusa.

Galacjan 4:15 Gdzie więc jest błogosławieństwo, o którym mówiliście? bo zaświadczam wam, że gdyby było to możliwe, sami byście wyłupili sobie oczy i oddali je mnie.

Paweł nawoływał Galatów, aby okazali mu miłość i lojalność.

1. Lojalność w miłości chrześcijańskiej: podejmowanie ofiarnych decyzji dla dobra innych.

2. Wezwanie do poświęcenia: wyjście poza słowa i przejście do czynów.

1. Filipian 2:7-8 - lecz pozbawił się sławy i przyjął postać sługi, i stał się podobny do ludzi; a okazując się człowiekiem, uniżył samego siebie i stał się posłuszni aż do śmierci i to śmierci krzyżowej.

2. Rzymian 12:1-2 - Proszę was zatem, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, przyjemną Bogu, co jest waszą rozsądną służbą. I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu swego, abyście mogli przekonać się, jaka jest wola Boża, dobra, przyjemna i doskonała.

Galacjan 4:16 Czy dlatego stałem się waszym wrogiem, że mówię wam prawdę?

Paweł pyta Galatów, czy stał się ich wrogiem, ponieważ mówił do nich zgodnie z prawdą.

1. Mów szczerze, nawet jeśli ludzie nie chcą tego słyszeć.

2. Nie powinniśmy bać się mówić prawdy, nawet jeśli sprawia to, że wyglądamy na wroga.

1. Przysłów 12:17-19 - Kto mówi prawdę, mówi to, co słuszne, lecz fałszywy świadek - oszustwo.

2. Kolosan 3:9-10 - Nie okłamujcie siebie nawzajem, gdyż zrzuciliście starego siebie z jego praktykami i przyoblekliście się w nowe, odnawiające się w wiedzy na obraz swego stwórcy.

Galacjan 4:17 Gorliwie wpływają na was, ale niezbyt dobrze; zaiste, wykluczyliby was, abyście wywarli na nich wpływ.

Paweł ostrzega Galatów przed fałszywymi nauczycielami, którzy manipulowali nimi dla własnego zysku.

1: Strzeż swojego serca przed fałszywymi nauczycielami, którzy chcą tobą manipulować.

2: Naśladuj przykład Pawła i trwaj mocno w prawdzie Słowa Bożego.

1: Efezjan 4:14: „Abyśmy odtąd nie byli już dziećmi, miotanymi tam i z powrotem i unoszonymi każdym powiewem nauki przez oszustwo ludzkie i przebiegłą przebiegłość, którymi czyhają na zwiedzenie”.

2: Jeremiasz 17:9: „Serce jest podstępne przede wszystkim i bardzo niegodziwe. Któż może to poznać?”

Galacjan 4:18 Dobrze jednak jest gorliwie zabiegać o dobro zawsze, a nie tylko wtedy, gdy jestem z wami.

Paweł zachęca Kościół w Galacji, aby zawsze był gorliwy w wierze.

1. Życie w gorliwej wierze

2. Trwanie wiernym w dobrych uczynkach

1. Mateusza 24:12-13 – Ostrzeżenie Jezusa, że wierność zostanie nagrodzona.

2. Hebrajczyków 10:22-25 – Znaczenie dochowania wierności Bożym obietnicom.

Galacjan 4:19 Dzieci moje, które w bólach rodzę na nowo, aż Chrystus ukształtuje się w was,

Paweł wyraża swoje pragnienie, aby Galacjanie mieli Chrystusa w swoich sercach.

1: Wszyscy powinniśmy dążyć do tego, aby Chrystus ukształtował się w naszych sercach.

2: Nigdy nie powinniśmy zapominać o miłości, jaką Paweł darzył Galatów.

1: Efezjan 4:20-24 - Abyśmy już nie byli dziećmi, którymi miotane są tam i z każdym powiewem nauki przez oszustwo ludzkie w przebiegłości oszukańczego spisku, ale mówiąc prawdę w miłości, wzrastać we wszystkim w Tego, który jest Głową – Chrystusa – z którego całe Ciało, połączone i spojone tym, czego zaopatruje każdy staw, zgodnie ze skutecznym działaniem, przez które każda część ma swój udział, powoduje wzrost ciało dla budowania siebie w miłości.

2: Rzymian 12:2 - I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu swego, abyście mogli przekonać się, jaka jest wola Boża dobra, przyjemna i doskonała.

Galacjan 4:20 Pragnę teraz być przy was i zmienić swój głos; bo w ciebie wątpię.

Paweł wyraża pragnienie przebywania z Galacjanami i rozmowy z nimi osobiście, gdyż nie jest pewien ich wierności.

1. Wątpliwości Pawła: jak uspokajać naszych braci i siostry w Chrystusie

2. Potrzeba komunikacji twarzą w twarz: lekcja Pawła dla Galatów

1. Hebrajczyków 10:22-25 – Przybliżajmy się ze szczerym sercem, z całkowitą pewnością wiary, pokropiając serca od złego sumienia i obmywając ciała czystą wodą.

2. 1 Tesaloniczan 2:7-8 - Ale my byliśmy między wami łagodni, jak matka karmiąca pielęgnuje swoje dzieci. Tak więc gorąco tęskniąc za Tobą, z radością przekazaliśmy Ci nie tylko ewangelię Bożą, ale także nasze życie, ponieważ staliście się nam drodzy.

Galacjan 4:21 Powiedzcie mi, którzy chcecie być pod Prawem, czyż nie słyszycie Prawa?

Fragment ten mówi o znaczeniu słuchania i przestrzegania prawa Bożego.

1. „Słuchaj prawa i postępuj zgodnie z nim: studium Galatów 4:21”

2. „Życie według przykazań Bożych”

1. Powtórzonego Prawa 30:11-14 - Albowiem przykazanie, które wam dzisiaj daję, nie jest dla was zbyt trudne ani odległe.

2. Psalm 119:4-5 - Nakazałeś pilnie przestrzegać swoich przykazań. Oby moje drogi wytrwały w przestrzeganiu Twoich ustaw!

Galacjan 4:22 Napisano bowiem, że Abraham miał dwóch synów, jednego z niewolnicy, drugiego z wolnej kobiety.

Fragment z Galacjan 4:22 opowiada historię Abrahama, który miał dwóch synów, jednego z niewolnicy i jednego z wolnej kobiety.

1. Boży plan dla naszego życia: historia Abrahama

2. Przymierze i błogosławieństwo: przesłanie synów Abrahama

1. Rodzaju 16:1-16

2. Hebrajczyków 11:8-12

Galacjan 4:23 Ale ten, który był z niewolnicy, narodził się według ciała; ale on z wolnej kobiety był na podstawie obietnicy.

Boże obietnice zawsze się spełniają, nawet jeśli nie są takie, jak tego oczekujemy.

1. Boże obietnice: ufność w nieoczekiwane

2. Moc Słowa Bożego: wiara poza ciałem

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2. Izajasz 55:11 - Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona to, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się sprawa, do której je posłałem.

Galacjan 4:24 Które rzeczy są alegorią, gdyż są to dwa przymierza; ten z góry Synaj, który rodzi do niewoli, czyli Agar.

Obydwa przymierza we fragmencie są alegorycznie przedstawione jako Agar, matka Izmaela, i przymierze z góry Synaj, które prowadzi do niewoli.

1. Alegoryczne znaczenie dwóch przymierzy w Galacjan 4:24

2. Zrozumienie niewoli Przymierza z góry Synaj

1. Hebrajczyków 8:6-7 „Ale teraz osiągnął znakomitszą posługę, o ile jest także pośrednikiem lepszego przymierza, które zostało ustanowione na lepszych obietnicach.

Gdyby bowiem to pierwsze przymierze było bez zarzutu, wówczas dla drugiego nie szukano miejsca.”

2. Galacjan 5:1 „Trwajcie więc w wolności, którą wyswobodził nas Chrystus, i nie dajcie się ponownie wplątać w jarzmo niewoli”.

Galacjan 4:25 Albowiem ten Agar to góra Synaj w Arabii, odpowiadająca Jerozolimie, która teraz jest i jest w niewoli ze swoimi dziećmi.

Agar jest przykładem niewoli Jerozolimy i jej dzieci.

1: Możemy uczyć się na przykładzie Agara, jak uwolnić się z niewoli grzechu w naszym życiu.

2: Możemy znaleźć wolność dzięki obietnicy, którą Bóg złożył Abrahamowi i Sarze poprzez ich syna Izaaka.

1: Rodzaju 17:19 – Bóg obiecał Abrahamowi i Sarze, że będą mieli syna, przez którego Bóg wypełni swoją obietnicę.

2: Galacjan 5:1 – Ku wolności wyswobodził nas Chrystus; stójcie zatem niewzruszenie i nie poddawajcie się ponownie pod jarzmo niewoli.

Galacjan 4:26 Ale Jerozolima, która jest w górze, jest wolna i jest matką nas wszystkich.

Paweł nawołuje Galatów, aby pamiętali, że niebiańskie Jeruzalem, które jest wolne, jest matką wszystkich wierzących.

1. Przyjęcie wolności w niebieskim Jeruzalem

2. Miłość Niebieskiego Jeruzalem jako Duchowej Matki

1. Izajasz 54:1 – „Śpiewajcie, niepłodne, które nie rodziłyście! Śpiewajcie i wołajcie głośno, wy, które nie rodziłyście! Bo więcej jest dzieci opuszczonych niż dzieci żonatych kobietą” – mówi Pan.

2. Rzymian 8:15 - Nie otrzymaliście bowiem ponownie ducha niewoli, aby się bać, ale otrzymaliście Ducha usynowienia, przez którego wołamy: „Abba, Ojcze”.

Galacjan 4:27 Bo napisano: Raduj się, niepłodna, która nie rodzisz; obudź się i wołaj, która nie cierpisz, gdyż samotna ma o wiele więcej dzieci niż ta, która ma męża.

Paweł zachęca niepłodne, aby się radowały, gdyż będą miały większą liczbę dzieci niż te, które mają mężów.

1. „Obfite błogosławieństwo Boże: radość z Jego zaopatrzenia”.

2. „Radość rodzicielstwa: błogosławieństwo dla wszystkich”.

1. Izajasz 54:1 – „Śpiewajcie, niepłodna, która nie rodziłaś, śpiewaj i wołaj głośno, która nie rodziłaś, bo więcej jest dzieci opuszczonych niż dzieci żonatych żoną, mówi Pan.”

2. Psalm 127:3 – „Oto dzieci są dziedzictwem Pana, a owoc łona jest jego nagrodą”.

Galacjan 4:28 A my, bracia, podobnie jak Izaak, jesteśmy dziećmi obietnicy.

Wierzący w Jezusa Chrystusa są dziećmi obietnicy, tak jak Izaak.

1. „Wszystko jest możliwe dzięki wierze w Chrystusa”

2. „Moc obietnic Bożych”

1. Hebrajczyków 11:11-12 – Przez wiarę Sara mogła począć dziecko, mimo że była już w wieku rozrodczym, ponieważ uważała za wiernego Tego, który obiecał.

2. Rzymian 8:16-17 – Duch Boży świadczy wraz z duchem naszym, że jesteśmy dziećmi Bożymi, a jeśli jesteśmy dziećmi, to jesteśmy dziedzicami – dziedzicami Boga i współdziedzicami Chrystusa.

Galacjan 4:29 Ale jak wtedy ten, który się narodził według ciała, prześladował narodzonego według Ducha, tak też jest i teraz.

W Liście do Galacjan Paweł mówi o tym, jak ci, którzy urodzili się według Ducha, byli prześladowani przez tych, którzy urodzili się według ciała, i jest to nadal prawdą.

1. Prześladowanie sprawiedliwych: jak reagować według Biblii

2. Moc ewangelii: niezmienność w obliczu prześladowań

1. Mateusza 5:10-12 – Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości

2. 1 Piotra 4:12-14 – Radujcie się w cierpieniach dla Chrystusa

Galacjan 4:30 Co jednak mówi Pismo? Wypędź niewolnicę i jej syna, bo syn niewolnicy nie będzie dziedziczył z synem wolnej.

Pismo Święte nakazuje wyrzucić niewolnicę i jej syna, gdyż syn niewolnicy nie może być współdziedzicem z synem wolnej.

1. Znaczenie dobrych uczynków: zbieranie tego, co siejemy

2. Boży plan dla naszego życia: uwolnienie od tego, co nie jest dla nas przeznaczone

1. Rzymian 8:17 (A jeśli dziećmi, to i dziedzicami; dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa; jeśli razem z nim cierpimy)

2. Jana 8:36 (Jeśli więc Syn was wyswobodzi, rzeczywiście będziecie wolni.)

Galacjan 4:31 A zatem, bracia, nie jesteśmy dziećmi niewolnicy, ale wolnych.

Fragment Listu do Galacjan 4:31 wyjaśnia, że wierzący nie są dziećmi niewolnicy, ale wolnych.

1. Wolność od niewoli: przedefiniowanie znaczenia wolności

2. Moc odkupienia: uwolnienie się z kajdan

1. Rzymian 8:21 - Aby samo stworzenie zostało wyzwolone z niewoli rozkładu i wprowadzone do chwalebnej wolności dzieci Bożych.

2. Izajasz 61:1 - Duch Wszechwładnego Pana nade mną, gdyż Pan namaścił mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim. Posłał mnie, abym opatrzył tych, którzy mają złamane serce, abym ogłosił jeńcom wolność i uwolnienie więźniów od ciemności.

Galacjan 5 to piąty rozdział Listu Pawła do Galacjan. W tym rozdziale Paweł omawia wolność, jaką wierzący mają w Chrystusie i przeciwstawia ją niewoli legalizmu.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od podkreślenia, że wierzący są powołani do wolności w Chrystusie i nie powinni ponownie poddawać się jarzmowi niewoli (Galacjan 5:1). Ostrzega przed obrzezaniem jako środkiem usprawiedliwienia, stwierdzając, że ci, którzy szukają usprawiedliwienia przez prawo, są oddzieleni od Chrystusa i wypadli z łaski. Zamiast tego podkreśla, że liczy się wiara działająca poprzez miłość.

Akapit drugi: Paweł wyjaśnia, że chociaż zostali powołani do wolności, nie powinni wykorzystywać swojej wolności jako okazji do ulegania grzesznym pragnieniom (Galacjan 5:13). Zamiast tego zachęca ich, aby służyli sobie nawzajem miłością. Podkreśla, że miłość wypełnia całe prawo i ostrzega przed działaniami takimi jak nienawiść, spory, zazdrość, napady gniewu, samolubne ambicje, spory i zazdrość.

Akapit 3: Rozdział kończy się stwierdzeniem, że Paweł przeciwstawia uczynki ciała owocom Ducha. Wymienia różne czyny związane z życiem kontrolowanym przez cielesne pragnienia, takie jak niemoralność seksualna, nieczystość, bałwochwalstwo, czary, pijaństwo i inne (Galacjan 5:19-21). W przeciwieństwie do tych uczynków ciemności, owoce, które powstają w wyniku chodzenia w zgodzie z Duchem — miłość, radość, pokój, cierpliwość, życzliwość, dobroć, wierność, łagodność, samokontrola.

W podsumowaniu,

Rozdział piąty Listu do Galacjan podkreśla wolność wierzących w Chrystusa, ostrzegając jednocześnie przed ponownym popadnięciem w praktyki legalistyczne. Paweł ostrzega przed szukaniem usprawiedliwienia poprzez obrzezanie lub przestrzeganie praw, ponieważ oddziela to od łaski Chrystusa. Zamiast tego zachęca do życia wiarą i działania przez miłość.

Paweł kładzie także nacisk na odpowiedzialne korzystanie z wolności, służąc sobie nawzajem w miłości, a nie oddając się grzesznym pragnieniom. Podkreśla znaczenie miłości w wypełnianiu całego prawa i przestrzega przed angażowaniem się w uczynki ciała, takie jak nienawiść, zazdrość i egoistyczne ambicje.

Rozdział kończy się stwierdzeniem, że Paweł przeciwstawia uczynki ciała owocom Ducha. Wymienia różne czyny związane z życiem kontrolowanym przez cielesne pragnienia, podkreślając jednocześnie, że ci, którzy należą do Chrystusa, ukrzyżowali swoją grzeszną naturę. Zamiast tego powinni przynosić owoce, idąc krok za Duchem — okazując takie cechy, jak miłość, radość, pokój, cierpliwość, życzliwość, dobroć, wierność, łagodność i panowanie nad sobą. W tym rozdziale podkreślono powołanie wierzących, aby żyć wiarą w Chrystusa i kierować się przemieniającą mocą Jego Ducha, zamiast wiązać się

legalistycznymi praktykami lub oddawać się grzesznym pragnieniom.

Galacjan 5:1 Trwajcie więc w wolności, którą wyswobodził nas Chrystus, i nie dajcie się ponownie wplątać w jarzmo niewoli.

Chrześcijan wzywa się, aby pozostali wolni w Chrystusie i nie dawali się skrępować ograniczeniom prawa.

1. „Uwolnienie się: moc wolności Chrystusa”

2. „Życie w obfitości: radość z wyzwolenia z niewoli”

1. Jana 8:36 – „Jeśli więc Syn was wyswobodzi, prawdziwie wolni będziecie”.

2. Izajasz 61:1 - „Duch Pana Boga nade mną, gdyż Pan namaścił mnie, abym zwiastował uciśnionym dobrą nowinę, posłał mnie, abym opatrzył tych, którzy mają złamane serce, abym głosił jeńcom wyzwolenie i wolność dla więźniów.”

Galacjan 5:2 Oto ja, Paweł, mówię wam, że jeśli zostaniecie obrzezani, Chrystus na nic wam się nie przyda.

Paweł ostrzega przed poleganiem na obrzezaniu jako sposobie osiągnięcia zbawienia.

1. Zaufaj jedynie Chrystusowi, jeśli chodzi o zbawienie

2. Fałszywa pewność obrzezania

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży.

2. Rzymian 3:21-24 - Teraz jednak niezależnie od zakonu objawiła się sprawiedliwość Boża, choć o tym świadczą Prawo i prorocy - sprawiedliwość Boża przez wiarę w Jezusa Chrystusa dla wszystkich wierzących. Nie ma bowiem różnicy: wszyscy bowiem zgrzeszyli i brak im chwały Bożej.

Galacjan 5:3 Bo znowu świadczę każdemu obrzezanemu, że jest dłużnikiem wypełnienia

całego Prawa.

Paweł przypomina Galacjanom, że jeśli poddali się obrzezaniu, mają obowiązek przestrzegać całego Prawa.

1: Musimy w pełni przestrzegać prawa i nie stosować metody „wybieraj i wybieraj”.

2: Nie możemy polegać na pojedynczym działaniu, aby nas zbawić, ale raczej musimy żyć w pełnym posłuszeństwie Bogu.

1: Jakuba 2:10-11 – Kto bowiem przestrzega całego Prawa, a przechyla się w jednym punkcie, ponosi odpowiedzialność za całość.

2: Rzymian 3:20 - Albowiem z uczynków zakonu żaden człowiek nie będzie usprawiedliwiony przed nim, gdyż przez zakon przychodzi poznanie grzechu.

Galacjan 5:4 Nie ma na was żadnego wpływu Chrystus, ktokolwiek z was jest usprawiedliwiony przez zakon; wypadliście z łask.

Chrześcijanie nie są usprawiedliwieni przez prawo, ale przez łaskę.

1. Moc łaski: zrozumienie różnicy między legalizmem a wiarą

2. Przywracanie wiary: przezwyciężanie pokusy legalizmu

1. Rzymian 3:20-24 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży.

2. Efezjan 2:8-10 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił.

Galacjan 5:5 My bowiem przez Ducha oczekujemy nadziei usprawiedliwienia przez wiarę.

Duch pomaga nam wytrwać w oczekiwaniu na sprawiedliwość przez wiarę.

1. Moc Ducha Świętego do wytrwania

2. Nadzieja sprawiedliwości przez wiarę

1. Rzymian 15:13 - Niech Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem w wierze, abyście mocą Ducha Świętego obfitowali w nadzieję.

2. Galacjan 3:11 – Teraz jest oczywiste, że nikt nie zostaje usprawiedliwiony przed Bogiem na podstawie Prawa, gdyż „sprawiedliwy z wiary żyć będzie”.

Galacjan 5:6 Albowiem w Jezusie Chrystusie ani obrzezanie nic nie daje, ani nieobrzezanie; ale wiara, która działa przez miłość.

Paweł podkreśla, że w oczach Boga liczy się wiara, a nie zewnętrzne praktyki, takie jak obrzezanie.

1. Życie w wierze: co to znaczy żyć w wierze?

2. Siła miłości: co to znaczy żyć w miłości?

1. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. 1 Koryntian 13:13 - A teraz trwa wiara, nadzieja, miłość, te trzy; lecz największą z nich jest miłość.

Galacjan 5:7 Dobrze pobiegliście; kto wam przeszkodził, abyście nie byli posłuszni prawdzie?

Paweł kwestionuje Galacjan, że nie postępowali zgodnie z prawdą, mimo że dobrze zaczynali.

1. Nie rezygnuj z prawdy; kontynuuj wyścig. 2. Nie przeszkadzaj opiniom innych; podążaj za prawdą.

1. Hebrajczyków 12:1 – „Skoro więc otacza nas tak wielki obłok świadków, odrzućmy wszystko, co przeszkadza, i grzech, który tak łatwo oplata”. 2. Filipian 3:14 – „Dążę do celu, aby zdobyć nagrodę, do której powołał mnie Bóg do nieba w Chrystusie Jezusie”.

Galacjan 5:8 To przekonanie nie pochodzi od tego, który was powołuje.

Ten fragment podkreśla, że nasza wiara nie jest zależna od opinii innych, ale raczej od naszej relacji z Bogiem.

1: Nasza wiara w Boga musi pochodzić z wnętrza, a nie ze źródeł zewnętrznych.

2: Musimy ufać Bożej miłości i przewodnictwu, a nie opiniom innych.

1: Jeremiasz 17:7-8 „Ale błogosławiony ten, kto ufa Panu i w Nim pokłada ufność. Będą jak drzewo zasadzone nad wodą, które nad potokiem zapuszcza korzenie. Nie boi się, gdy przychodzi upał, jego liście są zawsze zielone. Nie zmartwi się w roku suszy i zawsze wydaje owoce.

2: Rzymian 10:17 „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

Galacjan 5:9 Trochę kwasu zakwasza całe ciasto.

Ten werset przypomina, że małe wpływy mogą mieć duży skutek.

1: Musimy pamiętać o małych rzeczach w życiu, ponieważ mogą one mieć duży wpływ na nasze życie i ludzi wokół nas.

2: Powinniśmy uważać, aby nawet najmniejszy grzech nie miał na nas wpływu, ponieważ może szybko się rozprzestrzenić i zepsuć nasze życie.

1: Mateusza 16:6 – „Uważajcie i strzeżcie się kwasu faryzeuszy i saduceuszy”.

2:1 Koryntian 5:6 – „Wasza chwała nie jest dobra. Czyż nie wiecie, że odrobina kwasu zakwasza całe ciasto?”

Galacjan 5:10 Mam do was ufność przez Pana, że nie będziecie mieć innego zdania; lecz ten, kto wam przeszkadza, poniesie swój sąd, kimkolwiek jest.

Paweł wyraża swoje zaufanie do Galatów i ostrzega przed tymi, którzy chcą ich sprowadzić na manowce.

1. Siła zaufania Panu

2. Sąd nad fałszywymi nauczycielami

1. Mateusza 7:15-20 – „Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w owczej skórze, ale wewnątrz są drapieżnymi wilkami”.

2. Hebrajczyków 13:17 – „Bądźcie posłuszni przełożonym wami i poddajcie się; oni bowiem czuwają nad duszami waszymi, jak ci, którzy mają zdać sprawę, aby czynili to z radością, a nie ze smutkiem. jest dla ciebie nieopłacalne.”

Galacjan 5:11 A ja, bracia, jeśli jeszcze głoszę obrzezanie, dlaczego jeszcze znoszę prześladowanie? wtedy ustanie przestępstwo krzyża.

Paweł pyta, dlaczego nadal cierpi prześladowania, skoro głosi obrzezanie, sugerując, że obraza krzyża ustała.

1. Obraza krzyża: jak Jezus wszystko zmienił

2. Prześladowanie Pawła: podążanie za Jezusem pomimo kosztów

1. Rzymian 10:14-15 Jak więc mają wzywać tego, w którego nie uwierzyli? i jak uwierzą w Tego, o którym nie słyszeli? i jak usłyszą bez kaznodziei?

2. Efezjan 2:14-16 On jest naszym pokojem, który stworzył jedno i drugie i zburzył środkowy mur przegrody między nami; Usunąwszy w swoim ciele wrogość, nawet prawo przykazań zawarte w zarządzeniach; aby z dwojga uczynić jednego nowego człowieka i w ten sposób zaprowadzić pokój.

Galacjan 5:12 Chciałbym, żeby nawet zostali wybici, co was niepokoi.

Paweł wyraża swoje życzenie, aby ci, którzy niepokoją Galatów, zostali wytępieni.

1. Nie możemy pozwolić, aby awanturnicy zniszczyli naszą wiarę

2. Nie pozwólcie niewierzącym osłabić naszą wiarę

1. Rzymian 16:17-18 – „Nawołuję was, bracia i siostry, abyście uważali na tych, którzy powodują podziały i stawiają na waszej drodze przeszkody sprzeczne z nauką, której się nauczyliście. Trzymaj się od nich z daleka. Bo tacy ludzie nie służą naszemu Panu Chrystusowi, ale swoim własnym apetytom. Gładką mową i pochlebstwami zwodzą umysły naiwnych ludzi”.

2. Jakuba 4:7 – „Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was”.

Galacjan 5:13 Bo bracia, powołani zostaliście do wolności; Nie wykorzystujcie wolności jedynie jako okazji dla ciała, lecz w miłości służcie sobie nawzajem.

Powinniśmy wykorzystać naszą wolność jako okazję do służenia sobie nawzajem z miłością.

1. Siła miłości: służenie sobie nawzajem w wolności

2. Używanie naszej wolności do kochania innych

1. 1 Koryntian 13:4-8 – Miłość jest cierpliwa i łaskawa; miłość nie zazdrości i nie przechwala się; nie jest to aroganckie ani niegrzeczne. Nie upiera się przy swojej własnej drodze; nie jest drażliwy ani urażony; nie raduje się z nieprawości, lecz raduje się prawdą. Miłość wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma.

2. Rzymian 12:10 – Kochajcie się wzajemnie uczuciem braterskim. Prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu honoru.

Galacjan 5:14 Całe Prawo bowiem wypełnia się w jednym słowie, właśnie w tym; Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego.

Prawo Boże można wypełnić kochając bliźniego.

1. Moc miłości: jak wypełnić prawo Boże

2. Przykazanie miłości: biblijny pogląd na miłość do bliźnich

1. Jana 13:34-35 – Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali; tak jak Ja

was umiłowałem, abyście i wy miłowali się wzajemnie.

2. Rzymian 13:8-10 - Nikomu nic nie bądźcie winni, tylko abyście się wzajemnie miłowali, bo kto miłuje drugiego, wypełnił prawo.

Galacjan 5:15 Jeśli jednak wzajemnie się gryziecie i pożeracie, uważajcie, abyście się wzajemnie nie pochłonęli.

Ten fragment ostrzega przed niszczycielską mocą niemiłych słów i czynów, wzywając czytelników, aby uważali na swoje słowa i czyny, aby zapobiec konfliktom.

1. „Delikatna odpowiedź: siła życzliwości”

2. „Gryzienie i pożeranie: zniszczenie konfliktu”

1. Mateusza 5:44 – „Ale ja wam powiadam: Kochajcie swoich wrogów, błogosławcie tym, którzy was przeklinają, dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą, i módlcie się za tych, którzy złorzeczą wam i prześladują was”.

2. Przysłów 15:1 – „Odpowiedź łagodna uśmierza gniew, lecz słowa przykre wzniecają gniew.”

Galacjan 5:16 To więc mówię: Według Ducha postępujcie, a nie będziecie pobłażać żądzy ciała.

Żyjcie według Ducha, a nie pragnień ciała.

1. Moc Ducha: jak żyć dla Boga

2. Przezwyciężyć pokusę: jak żyć w Duchu

1. Rzymian 8:5-8 – Tym, którzy żyją według Ducha, Duch daje życie.

2. Efezjan 5:18 – Napełnijcie się Duchem, śpiewając psalmy, hymny i pieśni duchowe.

Galacjan 5:17 Albowiem ciało pożąda przeciwko duchowi, a duch przeciwko ciału, a te są

sobie przeciwne, tak że nie możecie czynić tego, co chcecie.

Paweł ostrzega Galatów, że ciało i Duch są sobie przeciwne i że nie powinni dać się zwieść własnym pragnieniom.

1. Jak żyć w harmonii z Duchem

2. Moc ciała i jej konsekwencje

1. Rzymian 8:1-4 - Dlatego teraz nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, ponieważ przez Chrystusa Jezusa prawo Ducha, który daje życie, wyzwoliło was spod prawa grzechu i śmierci.

2. Jakuba 4:7 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

Galacjan 5:18 Jeżeli jednak Duch was prowadzi, nie jesteście pod Prawem.

Wierzący nie są związani prawem, lecz powinni być prowadzeni przez Ducha.

1. Życie w wolności Ducha Świętego

2. Otrzymywanie wskazówek od Boga poprzez Jego Ducha

1. Rzymian 8:2-4 „Albowiem prawo Ducha życia uwolniło was w Chrystusie Jezusie od prawa grzechu i śmierci. Bóg bowiem dokonał tego, czego nie mogło dokonać Prawo osłabione ciałem. Posyłając własnego Syna w postaci grzesznego ciała i za grzech, potępił grzech w ciele, aby sprawiedliwe wymagania Prawa wypełniły się w nas, którzy nie postępujemy według ciała, ale według Ducha. ”

2. Jana 16:13 „Gdy przyjdzie Duch Prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę, bo nie będzie mówił od siebie, ale powie cokolwiek usłyszy i oznajmi wam to, co mają nadejść.”

Galacjan 5:19 Teraz ujawniono uczynki ciała, które są; Cudzołóstwo, rozpusta, nieczystość, rozpusta,

Uczynki ciała są oczywiste, z przykładami cudzołóstwa, rozpusty, nieczystości i lubieżności.

1. „Siła dyscypliny: pokonywanie pokus”

2. „Nasze czyny mają znaczenie: konsekwencje grzechu”

1. Rzymian 6:12-14 „Niechaj więc grzech nie króluje w waszym śmiertelnym ciele, abyście byli mu posłuszni w pożądliwościach. Nie oddawajcie też członków swoich na narzędzia nieprawości dla grzechu, ale oddajcie siebie Bogu jako żyjący z martwych, a członki wasze jako narzędzia sprawiedliwości Bogu. Albowiem grzech nad wami panować nie będzie, bo nie jesteście pod zakonem, ale pod łaską.”

2. Jakuba 1:14-15 „Lecz każdy człowiek podlega pokusie, gdy zostaje odciągnięty od własnej pożądliwości i uwiedziony. A gdy pożądliwość pocznie, rodzi grzech, a grzech, gdy się dopełni, rodzi śmierć.

Galacjan 5:20 Bałwochwalstwo, czary, nienawiść, niezgoda, współzawodnictwo, gniew, waśnie, bunty, herezje,

Ten fragment mówi przeciwko złu bałwochwalstwa, czarów, nienawiści, niezgodności, emulacji, gniewu, konfliktów, buntów i herezji.

1. „Niebezpieczeństwo bałwochwalstwa i innych występków”

2. „Moc miłości: unikanie nienawiści i konfliktów”

1. Efezjan 4:31-32 – „Niech odejdzie od was wszelka gorycz i gniew, i złość, i krzyki, i złe słowa wraz z wszelką złośliwością; i bądźcie dla siebie życzliwi, miłosierni, przebaczając sobie nawzajem tak jak Bóg wam przebaczył przez wzgląd na Chrystusa”.

2. Rzymian 12:17-19 – „Nikomu nie oddawajcie złem za zło. Zapewniajcie rzeczy uczciwe w oczach wszystkich ludzi. Jeśli to możliwe, o ile od was zależy, żyjcie w pokoju ze wszystkimi ludźmi. Najdrożsi, mścijcie się nie wy, ale raczej dajcie miejsce gniewowi, bo napisano: Do mnie należy pomsta; Ja odpłacę, mówi Pan”.

Galacjan 5:21 Zazdrość, morderstwa, pijaństwo, biesiady i tym podobne: o których wam mówiłem wcześniej, jak też mówiłem dawniej, że ci, którzy takie rzeczy czynią, nie odziedziczą królestwa Bożego.

Grzeszne zachowania, takie jak zazdrość, morderstwo, pijaństwo i hulanki, nie będą

tolerowane w Królestwie Bożym.

1. Niebezpieczeństwo grzechu i jego konsekwencje

2. Droga do prawości i świętości

1. Rzymian 6:23 - Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. 1 Koryntian 6:9-10 - Czy nie wiecie, że niesprawiedliwi nie odziedziczą królestwa Bożego? Nie dajcie się zwieść: ani rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołożnicy, ani mężczyźni homoseksualni, ani złodzieje, ani chciwi, ani pijacy, ani oszczercy, ani oszuści nie odziedziczą królestwa Bożego.

Galacjan 5:22 Owocem zaś Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, łagodność, dobroć, wiara,

Owoc Ducha jest istotną częścią chrześcijańskiego życia.

1: Znaczenie owocu Ducha

2: Wzrastanie w owocach Ducha

1: Rzym 12:9-10 – Miłość musi być szczera. Nienawidź zła; trzymać się tego, co dobre. Bądźcie oddani sobie nawzajem w miłości. Czcijcie się wzajemnie ponad siebie.

2: Jakuba 3:17-18 – Ale mądrość, która pochodzi z nieba, jest przede wszystkim czysta; następnie miłujący pokój, rozważny, uległy, pełen miłosierdzia i dobrych owoców, bezstronny i szczery.

Galacjan 5:23 Cichość i wstrzemięźliwość. Przeciwko takim nie ma prawa.

Paweł zachęca chrześcijan, aby praktykowali łagodność i wstrzemięźliwość, co doprowadzi do życia w harmonii z prawami Bożymi.

1. „Moc łagodności i wstrzemięźliwości”

2. „Życie w zgodzie z prawem Bożym”

1. Mateusza 5:5 – „Błogosławieni cisi, albowiem oni posiądą ziemię”.

2. 1 Piotra 4:7 – „Zbliżył się koniec wszystkiego. Zachowajcie więc wstrzemięźliwość i trzeźwość umysłu ze względu na wasze modlitwy”.

Galacjan 5:24 A ci, którzy należą do Chrystusa, ukrzyżowali ciało wraz z namiętnościami i pożądliwościami.

Wierzący w Chrystusa uśmiercili swoje grzeszne pragnienia.

1. Moc ukrzyżowania ciała

2. Konieczność zaparcia się siebie

1. Rzymian 6:11-12 – Tak samo uważajcie się za umarłych dla grzechu, ale żyjących dla Boga w Chrystusie Jezusie. Nie pozwólcie więc grzechowi królować w waszym śmiertelnym ciele, abyście byli posłuszni jego złym pożądliwościom.

2. Mateusza 16:24-26 - Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: Jeśli ktoś chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i naśladuje mnie. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je. Jaki pożytek odniesie człowiek, jeśli cały świat pozyska, a swoją duszę straci? Albo co da człowiek w zamian za swą duszę?

Galacjan 5:25 Jeśli według Ducha żyjemy, według Ducha też postępujmy.

W Liście do Galacjan 5:25 Paweł zachęca chrześcijan, aby żyli w Duchu i postępowali w Duchu.

1. Życie w Duchu: znaczenie bycia prowadzonym przez Ducha Świętego

2. Postępowanie według Ducha: praktykowanie wiernego posłuszeństwa Bogu

1. Rzymian 8:14 - Wszyscy bowiem, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi.

2. Galacjan 5:16 - A ja mówię: postępujcie według Ducha, a nie zaspokoicie pragnień ciała.

Galacjan 5:26 Nie pragnijmy próżnej chwały, prowokując się nawzajem i zazdroszcząc sobie nawzajem.

Nie powinniśmy kierować się pragnieniem uznania i nie powinniśmy wywoływać między sobą konfliktów ani zazdrości.

1. Niebezpieczeństwo próżnej chwały

2. Przezwyciężanie zazdrości we wspólnocie

1. Jakuba 3:14-16 - Jeśli jednak macie w sercach gorzką zazdrość i samolubną ambicję, nie przechwalajcie się i nie kłamcie prawdzie.

2. Mateusza 6:1-4 – „Strzeżcie się praktykowania swojej sprawiedliwości przed innymi ludźmi, aby was widzieli, bo wtedy nie będziecie mieli nagrody od waszego Ojca, który jest w niebie.

Galacjan 6 to szósty i ostatni rozdział Listu Pawła do Galacjan. W tym rozdziale Paweł udziela praktycznych wskazówek, jak żyć jako wierzący i zachęca ich, aby wzajemnie dźwigali brzemiona .

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od nawoływania wierzących, aby nawrócili współwyznawcę, który został złapany na przestępstwie, czyniąc to z łagodnością i biorąc pod uwagę własną bezbronność (Galacjan 6:1). Podkreśla wagę wzajemnego dźwigania ciężarów, wypełniając w ten sposób prawo Chrystusowe. Paweł zachęca, aby każdy dźwigał swój własny ciężar, a jednocześnie był gotowy pomagać innym w potrzebie.

Akapit drugi: Paweł porusza kwestię dumy osobistej i ostrzega przed oszukiwaniem samego siebie. Radzi wierzącym, aby nie myśleli o sobie zbyt wysoko, lecz zamiast tego przyjrzeli się swoim własnym działaniom i motywom (Galacjan 6:3-4). Każdy powinien brać odpowiedzialność za swoją pracę, nie porównując się z innymi. Ci, którzy otrzymują pouczenie w słowie Bożym, powinni dzielić się wszelkim dobrem z tymi, którzy ich uczą.

3. akapit: Rozdział kończy się stwierdzeniem Pawła, który podkreśla, że wierzący będą zbierać to, co sieją. Wyjaśnia, że siewanie dla podobania się ciału prowadzi do zepsucia, ale siewanie dla podobania się Duchowi prowadzi do życia wiecznego (Galacjan 6:7-8). Dlatego zachęca ich, aby nie ustawali w czynieniu dobra, ale raczej wytrwali w czynieniu tego, co słuszne. Na koniec podkreśla, że chluba powinna ograniczać się jedynie do

krzyża Chrystusa, przez który wierzący zostali ukrzyżowani dla świata, a on dla nich.

W podsumowaniu,

Rozdział szósty Listu do Galacjan zawiera praktyczne wskazówki, jak żyć jako wierzący we wspólnocie. Paweł nawołuje wierzących, aby łagodnie nawracali tych, którzy popadli w przestępstwo, i jedni drugich brzemiona nosili. Przestrzega przed dumnymi porównaniami i radzi każdej osobie, aby raczej przyjrzała się swoim własnym działaniom, zamiast szukać potwierdzenia u innych.

Paweł kładzie nacisk na osobistą odpowiedzialność, zachęcając jednocześnie do hojności wobec tych, którzy nauczają słowa Bożego. Podkreśla zasadę siewu i zbioru, namawiając wierzących, aby siali, aby zadowolić Ducha, a nie oddawać się cielesnym pragnieniom. Paweł kończy, zachęcając do wytrwania w czynieniu dobra i chlubienia się jedynie krzyżem Chrystusa, który przyniósł wolność od przywiązań do świata.

W tym rozdziale podkreślono znaczenie wspólnoty, osobistej odpowiedzialności, pokory i wytrwałości w życiu wiarą, opierając się na przemieniającej mocy ofiary Chrystusa.

Galacjan 6:1 Bracia, jeśli ktoś przyłapie się na błędzie, wy, którzy jesteście duchowi, uzdrawiajcie takiego w duchu łagodności; zważ na siebie, abyś i ty nie był kuszony.

Ten fragment zachęca chrześcijan, aby z życzliwością i zrozumieniem naprawiali tych, którzy popełnili błędy, pamiętając o własnych słabościach.

1. Łaska i współczucie dla wszystkich: moc przywracania naszych braci i sióstr

2. Znajomość własnych słabości: praktykowanie przebaczenia i pokory

1. Jakuba 5:19-20 - Bracia moi, jeśli ktoś z was odstąpi od prawdy i ktoś go nawróci; Niech wie, że ten, kto nawróci grzesznika z jego błędnej drogi, zbawi duszę od śmierci i zakryje mnóstwo grzechów.

2. Łk 6:37 - Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni: nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni: odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone.

Galacjan 6:2 Noście jedni drugich brzemiona i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe.

Chrześcijanie powinni wspierać się nawzajem w swoich ciężarach i dążyć do wypełnienia prawa Jezusa Chrystusa.

1. „Wzajemne dźwiganie ciężarów: istotna część bycia chrześcijaninem”

2. „Wypełnianie prawa Chrystusowego: wezwanie do wspólnoty”

1. Mateusza 11:28-30 – „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja wam dam odpocznienie. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca i znajdziecie ukojenie dla dusz waszych, bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie”.

2. 1 Koryntian 12:26 – „Jeśli cierpi jeden członek, współcierpią wszystkie członki; jeśli jeden członek doznaje czci, wszyscy razem się radują”.

Galacjan 6:3 Bo jeśli człowiek uważa się za coś, gdy jest niczym, oszukuje samego siebie.

Werset ten wzywa nas, abyśmy byli pokorni i nie przeceniali samych siebie, gdyż prowadzi to do samooszukiwania się.

1: Musimy być pokorni i nie przeceniać własnego znaczenia.

2: Musimy być świadomi niebezpieczeństwa samooszukiwania się i pozostać ugruntowani w naszej wierze.

1: Przysłów 16:18 - Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem.

2: Filipian 2:3-4 – Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenij innych ponad siebie.

Galacjan 6:4 Niech jednak każdy wypróbowuje swoje dzieło, a wtedy będzie się radował tylko w sobie, a nie w drugim.

Pamiętaj, aby oceniać swoją pracę i świętować własne sukcesy.

1. Świętujemy siebie i nasze osiągnięcia

2. Branie odpowiedzialności za siebie i swoją pracę

1. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie”.

2. Efezjan 5:15-16 – „Baczcie więc, abyście postępowali rozważnie, nie jak głupi, ale jak mądrzy, wykupując czas, bo dni są złe”.

Galacjan 6:5 Bo każdy swój ciężar poniesie.

Ten fragment uczy nas, jak ważne jest wzięcie odpowiedzialności za własne czyny i nie poleganie na innych, którzy dźwigają nasze ciężary za nas.

1.? Czy dźwigasz nasze własne ciężary?

2.? Czy działasz z odpowiedzialnością??

1. Mateusza 11:28-30 - ? Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja wam dam ukojenie. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie.

2. Filipian 4:13 - ? Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia. ??

Galacjan 6:6 Ten, kto jest wyuczony w słowie, niech porozumiewa się z tym, który uczy wszystkiego, co dobre.

Wierzący powinni być hojni wobec tych, którzy uczą ich Słowa Bożego.

1. Siła hojności w Kościele

2. Rozpoznawanie i docenianie tych, którzy uczą nas słowa Bożego

1. Przysłów 11:25 – Osoba hojna będzie błogosławiona, ponieważ część swojej żywności oddaje ubogim.

2. Dzieje Apostolskie 20:35 - We wszystkim, co czyniłem, pokazałem wam, że taką ciężką pracą należy pomagać słabym, pamiętając o słowach, które sam Pan Jezus wypowiedział: ? Więcej szczęścia jest w dawaniu niż w braniu.

Galacjan 6:7 Nie dajcie się zwieść; Z Boga się nie naśmiewa, bo cokolwiek człowiek posieje, to i żąć będzie.

Bóg nie da się naśmiewać i będziemy zbierać to, co zasiejemy.

1: Musimy wziąć odpowiedzialność za swoje czyny i zrozumieć, że z Boga nie będzie można się naśmiewać.

2: We wszystkim, co robimy, musimy postępować mądrze i pamiętać, że Bóg odpowiednio nas nagrodzi.

1: Przysłów 22:8 – „Kto sieje niesprawiedliwość, zbierze nieszczęście, a rózga jego zapalczywości przepadnie”.

2: Kaznodziei 11:4 – „Kto obserwuje wiatr, nie będzie sadził; kto patrzy na chmury, nie będzie żął”.

Galacjan 6:8 Kto bowiem sieje dla swego ciała, z ciała żąć będzie skażenie; lecz kto sieje dla Ducha, z Ducha będzie żął życie wieczne.

Będziemy zbierać konsekwencje wyborów, których dokonujemy: albo życie wieczne, jeśli siejemy dla Ducha, albo zepsucie, jeśli siejemy dla ciała.

1. Moc wyboru: wpływ naszych wyborów na nasze wieczne przeznaczenie

2. Zbieramy to, co siejemy: konsekwencje naszych działań

1. Rzymian 8:1-17 – Moc życia w Duchu

2. Jakuba 1:14-15 – Niebezpieczeństwo kierowania się namiętnościami

Galacjan 6:9 I nie ustawajmy się w czynieniu dobrze, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli nie zachwiejemy się.

Powinniśmy wytrwać w czynieniu tego, co słuszne, gdyż we właściwym czasie otrzymamy nagrodę, jeśli nie ulegniemy zniechęceniu.

1: Nie poddawajcie się – Galacjan 6:9

2: Wytrwajcie – Galacjan 6:9

1: Hebrajczyków 10:35-36 - Nie porzucajcie więc ufności waszej, która ma wielką nagrodę. Potrzebna jest wam bowiem wytrwałość, abyście po wypełnieniu woli Bożej otrzymali obietnicę.

2: Jakuba 1:12 – Błogosławiony mąż, który wytrwa w pokusie; bo gdy zostanie uznany, otrzyma koronę życia, którą obiecał Pan tym, którzy Go miłują.

Galacjan 6:10 Jeśli więc mamy okazję, czyńmy dobrze wszystkim ludziom, a zwłaszcza tym, którzy są domownikami wiary.

Powinniśmy wykorzystywać każdą okazję, aby czynić dobro dla wszystkich ludzi, zwłaszcza tych, którzy wierzą w Jezusa.

1. „Możliwości czynienia dobra” – odkrywanie, w jaki sposób możemy wykorzystać nasz czas, energię i zasoby, aby czynić dobro innym.

2. „Domownicy wiary” – skupienie się na znaczeniu pomagania i zachęcania naszych braci i sióstr w Chrystusie.

1. Mateusza 25:35-40 – Przypowieść Jezusa o owcach i kozach, podkreślająca wagę niesienia pomocy potrzebującym.

2. 1 Piotra 4:8-11 – Napomnienie Piotra, aby używać naszych duchowych darów, aby służyć innym.

Galacjan 6:11 Widzicie, jak duży list napisałem do was własnoręcznie.

Paweł napisał długi list do Kościoła w Galacji, aby zachęcić go do niezachwiania wiary.

1. Trwajcie niezachwianie w wierze: przesłanie Pawła do Galatów

2. Moc zachęty: List Pawła do Galacjan

1. 1 Tesaloniczan 5:11 - Zachęcajcie się więc wzajemnie i budujcie siebie nawzajem, tak jak to czynicie.

2. Hebrajczyków 10:23-25 - Trzymajmy się niezachwianie nadziei, którą wyznajemy, bo wierny jest Ten, który obiecał. Zastanówmy się też, jak możemy pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków.

Galacjan 6:12 Wszyscy, którzy chcą godnie wyglądać w ciele, zmuszają was do obrzezania; tylko aby nie cierpieli prześladowań z powodu krzyża Chrystusowego.

Fragment ten mówi o tych, którzy próbują wywierać presję na wierzących, aby poddali się obrzezaniu, aby uniknąć prześladowań za krzyż Chrystusa.

1: Musimy pozostać silni i niezachwiani w naszej wierze, nawet jeśli oznacza to prześladowanie z powodu krzyża Chrystusa.

2: Musimy pozostać niezmienni i nie dać się zwieść tym, którzy próbują na nas wywierać presję, abyśmy zmienili nasze przekonania.

1: Rzymian 8:31-39 – Jeśli Bóg jest za nami, któż może być przeciwko nam?

2: Kolosan 2:8-15 – Nie pozwólcie nikomu osądzać was na podstawie tego, co jecie i pijecie, lub w związku ze świętem religijnym, nowiem księżyca lub dniem szabatu.

Galacjan 6:13 Albowiem sami obrzezani nie przestrzegają Prawa; lecz pragnę was obrzezać, aby mogli się chlubić z waszego ciała.

Niektórzy ludzie chcą przekonać innych do obrzezania nie dlatego, że przestrzegają prawa, ale dlatego, że chcą przypisać sobie zasługi za czyny drugiej osoby.

1. Nie dajcie się zwieść tym, którzy chcą chwały tylko dla siebie.

2. Strzeżcie się tych, którzy podają się za sprawiedliwych, lecz nie przestrzegają praw Bożych.

1. Filipian 2:3 Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości.

2. Jakuba 1:22-25 Bądźcie jednak wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.

Galacjan 6:14 Ale nie daj Boże, abym się chlubił poza krzyżem Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez którego dla mnie świat jest ukrzyżowany, a ja dla świata.

Paweł podkreśla wagę krzyża Jezusa Chrystusa, podkreślając, że jest to jedyna droga do prawdziwej chwały.

1. „Moc krzyża: przemienianie naszego życia”

2. „Krzyż: nasze źródło życia i nadziei”

1. Efezjan 2:13-16 - On sam jest naszym pokojem, który uczynił nas jednym i w swoim ciele zburzył dzielący mur wrogości. On zniósł Prawo wraz z jego przykazaniami i zarządzeniami, aby w miejsce dwóch stworzyć w sobie jedną nową ludzkość, wprowadzając w ten sposób pokój, i aby nas obu pojednać z Bogiem w jednym ciele przez krzyż.

2. Kolosan 2:13-15 - A was, którzy umarliście przez upadki i nieobrzezanie ciała, Bóg wraz z nim ożywił, przebaczywszy nam wszystkie nasze przewinienia, kasując ciążący na nas zapis długu swoje żądania prawne. Odłożył to i przybił do krzyża. Rozbroił władców i władze i wystawił ich na jawną hańbę, odnosząc nad nimi triumf w Nim.

Galacjan 6:15 Albowiem w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie na nic nie pomaga, ani nieobrzezanie, ale nowe stworzenie.

W Chrystusie Jezusie ani obrzezanie, ani nieobrzezanie nie mają żadnej wartości, lecz nowe stworzenie.

1. Moc nowego stworzenia: jak żyć życiem przemienionym przez Jezusa

2. Nieistotność obrzezania: odkrywanie prawdziwego znaczenia zbawienia w Chrystusie

1. 2 Koryntian 5:17 - Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare odeszło, nadeszło nowe!

2. Rzymian 8:1-2 - Dlatego teraz nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, ponieważ przez Chrystusa Jezusa prawo Ducha, który daje życie,

wyzwoliło was spod prawa grzechu i śmierci.

Galacjan 6:16 A którzy postępują według tej zasady, niech będzie pokój i miłosierdzie, i Izrael Boży.

Ten fragment przypomina nam, że pokój i miłosierdzie są dostępne dla tych, którzy podążają za panowaniem Boga.

1. „Życie w pokoju i miłosierdziu Bożym”

2. „Postępowanie według przykazań Bożych”

1. Rzymian 12:2 – „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

2. Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Wyznawaj Go na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki”.

Galacjan 6:17 Niech mnie już nikt nie niepokoi, bo noszę na ciele swoje znamiona Pana Jezusa.

Paweł był dumny, że może nosić znamiona Pana Jezusa i prosił, aby nikt go z tego powodu nie niepokoił.

1. Znaki Jezusa: wezwanie do wytrwania w wierze

2. Moc noszenia znamion Jezusa: zaproszenie do świętości

1. Filipian 1:27-30 – Cokolwiek się stanie, postępujcie w sposób godny ewangelii Chrystusowej.

2. Rzymian 8:17 – A jeśli dzieci, to spadkobiercy? dziedzicami Boga i współdziedzicami Chrystusa, pod warunkiem, że razem z nim cierpimy, abyśmy razem z nim zostali uwielbieni.

Galacjan 6:18 Bracia, łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa niech będzie z duchem waszym. Amen.

Paweł wysyła przesłanie łaski i błogosławieństwa do braci w Galacji.

1. Dziękowanie Bogu za Jego obfite łaski

2. Moc błogosławieństwa

1. Efezjan 1:7 - W Nim mamy odkupienie przez Jego krew, odpuszczenie naszych win, według bogactwa Jego łaski.

2. Kolosan 3:16 - Niech słowo Chrystusowe mieszka w was obficie, ucząc i napominając jedni drugich we wszelkiej mądrości, śpiewając psalmy i hymny, i pieśni duchowe, z wdzięcznością w sercach waszych Bogu.

List do Efezjan 1 to pierwszy rozdział Listu Pawła do Efezjan. W tym rozdziale Paweł wychwala Boga za Jego błogosławieństwa i duchowe bogactwo, którymi obdarzył wierzących przez Chrystusa.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od wyrażenia swojej wdzięczności i uwielbienia Boga za wybranie wierzących w Chrystusa przed założeniem świata (Efezjan 1:3-4). Podkreśla, że Bóg przeznaczył ich do adopcji jako swoje dzieci poprzez dzieło odkupienia dokonane przez Jezusa Chrystusa. Paweł podkreśla, że wierzący zostali obdarzeni łaską, przebaczeniem i mądrością zgodnie z Bożym planem, objawiając Jego chwalebny cel.

Akapit 2: Paweł kontynuuje, podkreślając, że w Chrystusie wierzący otrzymali dziedzictwo. Zostali zapieczętowani Duchem Świętym jako gwarancja przyszłego odkupienia (Efezjan 1:11-14). Modli się, aby poznali nadzieję swego powołania i zrozumieli niezmierzoną wielkość działającej w nich mocy Bożej. Paweł wywyższa Chrystusa jako siedzącego ponad wszelką mocą i władzą, mając wszystko pod Jego stopami.

3. akapit: Rozdział kończy się stwierdzeniem Pawła, że wierzący są częścią ciała Chrystusa, którym jest Kościół (Efezjan 1:22-23). Podkreśla, że Chrystus jest głową wszystkiego dla dobra Swojego Ciała – Kościoła. Ta jedność w Chrystusie powoduje duchowy wzrost i dojrzałość wierzących, którzy są przez Niego karmieni.

W podsumowaniu,

Rozdział pierwszy Listu do Efezjan wychwala Boga za Jego błogosławieństwa udzielone wierzącym przez Jezusa Chrystusa. Podkreśla, że wierzący zostali wybrani przed nadejściem czasu i przeznaczeni do adopcji jako dzieci Boże dzięki odkupieńczemu dziełu Jezusa. Otrzymują hojne łaski, przebaczenie, mądrość zgodnie z Bożym planem.

Paweł podkreśla dalej, że w Chrystusie wierzący otrzymują dziedzictwo i są zapieczętowani Duchem Świętym jako gwarancją. Modli się, aby pojęli nadzieję swego powołania i pojęli niezmierzoną moc Bożą, która w nich działa. Chrystus jest wywyższony jako Głowa nad wszystko, a wierzący są zjednoczeni jako Jego Ciało – Kościół.

Rozdział ten ukazuje bogactwo łaski Bożej, Jego plan odkupienia poprzez Chrystusa oraz jedność i duchowy wzrost, których doświadczają wierzący jako część ciała Chrystusa.

Efezjan 1:1 Paweł, z woli Bożej apostoł Jezusa Chrystusa, do świętych, którzy są w Efezie, i do wiernych w Chrystusie Jezusie:

Paweł pisze list do świętych w Efezie i do wiernych w Chrystusie Jezusie.

1. Jak żyć jako święci i wierni naśladowcy Chrystusa.

2. Radość bycia w relacji z Bogiem przez Jezusa Chrystusa.

1. Hebrajczyków 10:22 - Przystąpmy ze szczerym sercem, z pełną pewnością wiary, z sercami oczyszczonymi ze złego sumienia i obmytymi ciałami czystą wodą.

2. Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Efezjan 1:2 Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i od Pana Jezusa Chrystusa.

Łaska i pokój Boży są dostępne dla wszystkich, którzy w Niego wierzą.

1: Obfita łaska i pokój w Bogu

2: Doświadczanie niesamowitej łaski i pokoju Bożego

1: Rzymian 5:1-2 - Dlatego też usprawiedliwieni przez wiarę, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez którego przez wiarę uzyskaliśmy dostęp do tej łaski, w której obecnie stoimy.

2: Rzymian 16:20 – Bóg pokoju wkrótce zetrze szatana pod waszymi stopami. Łaska

naszego Pana Jezusa niech będzie z wami.

Efezjan 1:3 Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który w Chrystusie pobłogosławił nas wszelkimi duchowymi błogosławieństwami w okręgach niebieskich:

Bóg Ojciec pobłogosławił nas wszelkimi duchowymi błogosławieństwami w Chrystusie.

1. Błogosławieństwa wiary w Jezusa

2. Radość bycia dzieckiem Bożym

1. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

2. Rzymian 8:15-17 – „Nie otrzymaliście już ducha niewoli, aby się bać; ale otrzymaliście Ducha usynowienia, przez który wołamy: Abba, Ojcze. Sam Duch świadczy wraz z duchem naszym, że jesteśmy dziećmi Bożymi: A jeśli dziećmi, to i dziedzicami; dziedzice Boga i współdziedzice Chrystusa; jeśli tak, abyśmy cierpieli razem z nim, abyśmy także razem mogli doznać chwały”.

Efezjan 1:4 Według tego, jak nas w nim wybrał przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed nim w miłości:

Bóg wybrał nas, abyśmy byli święci i nienaganni przed Nim w miłości, jeszcze przed założeniem świata.

1. Miłość Boga do nas jest bezwarunkowa i wieczna

2. Znaczenie prowadzenia życia w świętości i nienaganności przed Bogiem

1. Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie jest w stanie nas odłączyć od miłości Bożej w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

2. 1 Piotra 1:15-16 – „Ale ponieważ Ten, który was powołał, jest święty, tak i wy bądźcie święci w całym swoim postępowaniu, gdyż napisano: «Bądźcie święci, bo ja jestem święty»”.

Efezjan 1:5 Przeznaczył nas dla siebie do przybrania dzieci przez Jezusa Chrystusa, według upodobania swojej woli,

Bóg przeznaczył wierzących, aby zgodnie ze swoją dobrą wolą otrzymali przybrane dzieci w Jezusie Chrystusie.

1. Moc Bożej predestynacji

2. Dobroć woli Bożej

1. Rzymian 8:29-30 - Dla tych, których wcześniej znał, przeznaczył też na wzór obrazu Jego Syna, aby był pierworodnym między wielu braćmi. A tych, których przeznaczył, tych też powołał, a których powołał, także usprawiedliwił, a których usprawiedliwił, także uwielbił.

2. Jakuba 1:17-18 – Każdy dobry dar i każdy doskonały dar pochodzi z góry i zstępuje od Ojca świateł, u którego nie ma zmiany ani cienia zmiany. Z własnej woli wyprowadził nas na świat przez słowo prawdy, abyśmy byli jakby pierwocinami Jego stworzeń.

Efezjan 1:6 Ku chwale chwały swojej łaski, którą obdarzył nas w Umiłowanym.

Łaska i miłość Boża uczyniły nas akceptowanymi i godnymi chwały.

1. „Miłość Boża: dar akceptacji”

2. „Łaska: podstawa naszej wartości”

1. Jana 3:16 - Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Efezjan 1:7 W którym mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów według bogactwa łaski jego;

Ten fragment mówi o odkupieniu i przebaczeniu grzechów przez krew Jezusa i bogactwo Jego łaski.

1. Bogactwo łaski: zrozumienie odkupieńczej miłości Boga

2. Moc krwi Jezusa: przebaczenie grzechów

1. Rzymian 3:23-25 – Wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, ale są usprawiedliwieni darmowo przez jego łaskę przez odkupienie, które przyszło przez Chrystusa Jezusa.

2. Kolosan 1:14 - W Chrystusie mamy odkupienie przez jego krew, odpuszczenie grzechów.

Efezjan 1:8 W którym obfitował wobec nas we wszelką mądrość i roztropność;

Wylana została na nas łaska Boża, wypełniona mądrością i wnikliwością.

1. Odkrywanie obfitej łaski Bożej

2. Otrzymanie mądrości i wnikliwości od Boga

1. Psalm 119:98-105 – Ty przez swoje przykazania uczysz mnie mądrzejszym od moich wrogów; Bo oni są zawsze ze mną.

2. Jakuba 1:5 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana.

Efezjan 1:9 Poinformowawszy nas o tajemnicy swojej woli, zgodnie ze swoim upodobaniem, które w sobie zamierzył:

Tajemnica woli Bożej polega na tym, że jest ona zgodna z Jego upodobaniem.

1. Przyjemność poznania woli Bożej

2. Przyjmowanie woli Bożej z radością

1. Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, przyjemne i doskonałe.

2. Jakuba 4:15 – Zamiast tego powinieneś powiedzieć: „Jeśli Pan zechce, będziemy żyć i robić to czy tamto”.

Efezjan 1:10 Aby w dyspensacji pełni czasów zgromadził w jedno wszystko w Chrystusie, i to, co jest w niebie, i to, co jest na ziemi; nawet w nim:

Bóg zgromadzi wszystko w Chrystusie w czasie, gdy wszystko będzie ukończone.

1. Zrozumienie czasu Pańskiego: Ef 1:10

2. Wszystko zebrane w Chrystusie: Ef 1:10

1. Kolosan 1:20: I zawarwszy pokój przez krew swego krzyża, aby przez niego pojednać wszystko ze sobą; przez niego, mówię, czy to na ziemi, czy na niebie.

2. Objawienie 21:5: I rzekł Zasiadający na tronie: Oto czynię wszystko nowe.

Efezjan 1:11 W którym i my otrzymaliśmy dziedzictwo, będąc przeznaczeni według zamysłu Tego, który wszystko sprawuje według rady własnej woli:

Wierzący otrzymali dziedzictwo od Boga, który sprawia wszystko według swojej woli.

1. Suwerenna łaska Boża: zrozumienie predestynacji

2. Moc woli Bożej: nasze dziedzictwo w Chrystusie

1. Rzymian 8:28-30 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy Go miłują, i którzy zostali powołani według Jego postanowienia.

2. Rzymian 9:14-16 – Co zatem powiemy? Czy Bóg jest niesprawiedliwy? Zupełnie nie! Mówi bowiem do Mojżesza: „Zlituję się, nad kim się zlituję, i zlituję się, nad kim się zlituję”.

Efezjan 1:12 Abyśmy ku uwielbieniu Jego chwały byli, którzy pierwsi zaufali Chrystusowi.

Ten fragment stwierdza, że ci, którzy ufają Chrystusowi, będą chwaleni za Jego chwałę.

1. „Zaufanie Chrystusowi przynosi chwałę Bogu”

2. „Prowadzenie życia, które przynosi chwałę Bogu”

1. Izajasz 43:7 – „każdy, kto nosi moje imię, którego stworzyłem dla mojej chwały, którego ukształtowałem i uczyniłem”.

2. 1 Piotra 4:11 – „Ktokolwiek mówi, ma to czynić jak ten, kto wypowiada słowa Boże; kto służy, ma to czynić jak ten, kto służy mocą, której udziela Bóg; aby we wszystkim był uwielbiony Bóg przez Jezusa Chrystusa, któremu należy się chwała i panowanie na wieki wieków. Amen."

Efezjan 1:13 W którym i wy zaufaliście, potem usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię waszego zbawienia; w którym i potem uwierzyliście, zostaliście zapieczętowani tym świętym duchem obietnicy,

Po usłyszeniu prawdy ewangelii wierzący w Jezusa Chrystusa zostali zapieczętowani Obiecanym Duchem Świętym.

1. „Obietnica Ducha Świętego: Boża pieczęć uznania”

2. „Moc Ewangelii: przyjęcie Ducha Świętego”

1. Rzymian 8:15-17 - Nie otrzymaliście bowiem ducha niewoli, aby ponownie popaść w strach, ale otrzymaliście Ducha przybrania za synów, przez którego wołamy: „Abba! Ojcze!”

2. Dzieje Apostolskie 19:1-6 - I zdarzyło się, że gdy Apollos przebywał w Koryncie, Paweł przeszedł przez kraj w głębi lądu i przybył do Efezu. Tam znalazł kilku uczniów. I rzekł do nich: «Czy otrzymaliście Ducha Świętego, gdy uwierzyliście?» A oni odpowiedzieli: „Nie, nawet nie słyszeliśmy, że istnieje Duch Święty”.

Efezjan 1:14 Który jest zadatkiem naszego dziedzictwa aż do wykupienia nabytej własności, ku chwale jego chwały.

Z tego fragmentu wynika, że chwała Boża objawia się poprzez odkupienie nabytej własności.

1. Chwała Boża jest niezmierzona – Efezjan 1:14

2. Moc odkupienia – Efezjan 1:14

1. Rzymian 8:23 - I nie tylko oni, ale i my, którzy mamy pierwociny Ducha, i my sami w sobie wzdychamy, oczekując przybrania, to znaczy odkupienia ciała naszego.

2. Psalm 145:10 - Wszystkie dzieła twoje będą cię sławić, Panie; a twoi święci będą ci błogosławić.

Efezjan 1:15 Dlatego i ja, gdy usłyszałem o waszej wierze w Pana Jezusa i miłości do wszystkich świętych,

Paweł wychwala Efezjan za wiarę w Pana Jezusa i miłość do świętych.

1. Potęga wiary i miłości – Zbadanie wpływu wiary w Pana Jezusa i miłości do świętych na nasze życie.

2. Życie drogą Chrystusa – Praktykowanie przykładu wiary i miłości ustanowionego przez Jezusa Chrystusa w naszym codziennym życiu.

1. Jana 15:12-13 - Jezus nakazuje nam miłować się wzajemnie, tak jak On nas umiłował.

2. 1 Koryntian 13:1-13 – Paweł mówi o znaczeniu miłości w naszym życiu.

Efezjan 1:16 Nie przestawajcie dziękować za was, wspominając o was w moich modlitwach;

Paweł dziękuje Bogu za wierzących w Efezie i modli się za nich.

1. Radość z Bożego działania w naszym życiu – Efezjan 1:16

2. Wyrażanie wdzięczności Bogu - Efezjan 1:16

1. Kolosan 1:3-12 – dziękczynna modlitwa Pawła za Kolosan.

2. 1 Tesaloniczan 5:18 – Napomnienie Pawła, aby dziękować w każdych okolicznościach.

Efezjan 1:17 Aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam ducha mądrości i objawienia ku poznaniu Jego:

Ojciec chwały pragnie dać nam mądrość i objawienie o Nim.

1. Ojciec chwały chce dać nam mądrość

2. Otrzymanie objawienia poprzez poznanie Boga

1. Jakuba 1:5-6 – Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim szczodrze i bez wypominania, a będzie mu dana.

2. Psalm 111:10 – Bojaźń Pańska jest początkiem mądrości; Dobre zrozumienie mają wszyscy, którzy wypełniają Jego przykazania.

Efezjan 1:18 Oświecają się oczy waszego zrozumienia; abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja jego powołania i jakie bogactwo chwały jego dziedzictwa w świętych,

Paweł zachęca Efezjan, aby otworzyli swoje duchowe oczy, aby mogli zrozumieć nadzieję i chwałę, jakie dają im powołanie jako ludu wybranego przez Boga.

1. „Potęga otwartego umysłu: dostrzeganie nadziei i chwały naszego powołania”

2. „Życie w bogactwach dziedzictwa Bożego: refleksja na temat naszego chwalebnego powołania”

1. Kolosan 3:1-4 – „Jeśli więc z Chrystusem powstaliście z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus zasiada po prawicy Boga. Koncentrujcie się na tym, co w górze, a nie na tym, co którzy są na ziemi. Umarliście bowiem i życie wasze jest ukryte z Chrystusem w Bogu. Gdy się objawi Chrystus, który jest waszym życiem, wtedy i wy razem z nim ukażecie się w chwale.

2. Izajasz 55:6-8 – „Szukajcie Pana, póki można go znaleźć, wzywajcie go, póki jest blisko, niech bezbożny porzuci swoją drogę, a nieprawy swoje myśli, niech się nawróci do Pana, aby zlitujcie się nad nim i nad naszym Bogiem, gdyż hojnie przebaczy. Bo myśli moje nie są myślami waszymi, a drogi wasze moimi drogami – wyrocznia Pana.

Efezjan 1:19 A jaka jest niezmierna wielkość jego mocy dla nas, którzy wierzymy, zgodnie z działaniem jego potężnej mocy?

Moc Boża objawia się tym, którzy w Niego wierzą, zgodnie z Jego potężną mocą.

1. Moc wiary: jak wiara w Boga może zmienić twoje życie

2. Uwolnienie potencjału potężnej mocy Boga

1. Rzymian 8:11 - A jeśli Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, zamieszka w was, to Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, ożywi także wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.

2. Jana 14:12 - Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto we mnie wierzy, ten także będzie dokonywał dzieł, których ja dokonuję; i większe dzieła niż te będzie czynił; ponieważ idę do mojego Ojca.

Efezjan 1:20 Którego dokonał w Chrystusie, gdy go wskrzesił z martwych i posadził po prawicy swojej w wyżynach niebieskich,

Bóg wskrzesił Jezusa z martwych i dał mu pozycję mocy i władzy w sferze niebiańskiej.

1: Jezus żyje i zasiada po prawicy Boga na najwyższym stanowisku władzy.

2: Jako chrześcijanie możemy być pewni mocy zmartwychwstania Jezusa i autorytetu Jego pozycji w sferze niebiańskiej.

1: Filipian 2:9-11 - Dlatego Bóg wywyższył go na najwyższe miejsce i dał mu imię, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią, i wszelki język uzna, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

2: Kolosan 3:1-2 - Skoro więc zmartwychwstaliście z Chrystusem, ku temu co w górze zwróćcie uwagę, gdzie Chrystus zasiada po prawicy Boga. Skupiajcie się na sprawach wzniosłych, a nie ziemskich.

Efezjan 1:21 Ponad wszelką władzą i władzą, i mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, które zostanie wymienione, nie tylko na tym świecie, ale i w przyszłym:

Moc Boża jest o wiele większa niż jakakolwiek inna moc na świecie.

1. Suwerenność i zwierzchnictwo Boga

2. Niezgłębiona moc Boga

1. Izajasz 40:28-31

2. Objawienie 19:11-16

Efezjan 1:22 I poddał wszystko pod nogi swoje i dał go za głowę Kościoła nad wszystkim,

Kościół jest pod władzą Jezusa Chrystusa.

1. Jezus jest naszą Głową: poznanie i zaakceptowanie Jego władzy

2. Kościół: przyjęcie naszej wspólnej odpowiedzialności

1. Kolosan 1:18 – „A On jest Głową Ciała, Kościoła. On jest początkiem, pierworodnym z umarłych, aby we wszystkim miał pierwszeństwo”.

2. 1 Piotra 5:2-3 – „Paście trzodę Bożą, która jest wśród was, doglądając jej nie z przymusu, ale dobrowolnie, nie dla brudnego zysku, ale z gotowością, ani jako panujący nad Bożym dziedzictwo, lecz bycie przykładem dla trzody”.

Efezjan 1:23 Które jest jego ciałem, pełnią tego, który wypełnia wszystko we wszystkich.

W tym fragmencie mowa jest o Kościele jako o Ciele Chrystusa, wypełnionym Jego pełnią.

1. Kościół jest Ciałem Chrystusa: wezwanie do kochania Kościoła i służenia mu

2. Kościół: napełniony spełnieniem Chrystusa

1. Rzymian 12:5 „tak i my, choć liczni, stanowimy jedno ciało w Chrystusie, a z osobna jesteśmy jedni drugimi członkami”.

2. Kolosan 1:19 „Bo w nim zechciała zamieszkać cała Pełnia Boża”.

List do Efezjan 2 to drugi rozdział Listu Pawła do Efezjan. W tym rozdziale Paweł wyjaśnia przemieniającą moc Bożej łaski i zbawienia przez wiarę w Chrystusa.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od opisu duchowego stanu wierzących przed ich zbawieniem. Podkreśla, że byli martwi w swoich wykroczeniach i grzechach, podążając drogami tego świata i będąc pod wpływem szatana (Efezjan 2:1-3). Jednakże Bóg, bogaty w miłosierdzie i miłość, ożywił ich wraz z Chrystusem, nawet gdy byli martwi w swoich grzechach. To dzięki łasce wierzący zostali zbawieni przez wiarę.

Akapit drugi: Paweł kontynuuje, podkreślając, że zbawienie jest darem od Boga, a nie czymś, na co można sobie zasłużyć uczynkami (Efezjan 2:8-9). Wyjaśnia, że wierzący nie dostępują zbawienia dzięki własnym wysiłkom, ale raczej w wyniku łaskawego działania Boga. Eliminuje to wszelkie przechwalanie się i obłudę. Zamiast tego wierzący są stworzeni na nowo w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg przygotował dla nich wcześniej, aby mogli w nich chodzić.

3. akapit: Rozdział kończy się, gdy Paweł odniósł się do kwestii wierzących z pogan, którzy kiedyś zostali wykluczeni z relacji przymierza Izraela z Bogiem (Efezjan 2:11-22). Wyjaśnia, jak Chrystus zburzył mur oddzielający Żydów od pogan, godząc obie grupy w jedną nową ludzkość. Przez swoją ofiarę na krzyżu Jezus przyniósł pokój i jedność pomiędzy wszystkimi wierzącymi. Są teraz współobywatelami świętych i domownikami Boga, zbudowanymi na apostołach i prorokach, których kamieniem węgielnym jest Chrystus.

W podsumowaniu,

Rozdział drugi Listu do Efezjan podkreśla, jak łaska Boża przemienia wierzących ze śmierci duchowej do życia przez wiarę w Jezusa Chrystusa. Przed zbawieniem byli zniewoleni grzechem, ale zostali ożywieni razem z Chrystusem dzięki Jego miłosierdziu i miłości.

Paweł podkreśla, że zbawienie jest darem łaski Bożej, a nie zasługą uczynków. Wierzący są stworzeni na nowo w Chrystusie dla dobrych uczynków, które przygotował dla nich Bóg. Ponadto Paweł mówi o pojednaniu między Żydami i poganami poprzez ofiarę Chrystusa, przełamując bariery i ustanawiając pokój i jedność pomiędzy wszystkimi wierzącymi.

Rozdział ten podkreśla moc łaski Bożej w zbawieniu, znaczenie wiary ponad uczynkami oraz jednoczące dzieło Chrystusa, jednoczące w Nim różnych wierzących jako jedno ciało.

Efezjan 2:1 I ożywił was, którzy byliście martwi w upadkach i grzechach;

Łaska Boża jest dostępna dla wszystkich, którzy ją przyjmują, nawet dla tych, którzy popełnili błędy.

1. Łaska Boża: dar dla wszystkich

2. Droga odkupienia: przyjęcie łaski Bożej

1. Rzymian 6:23 - Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Tytusa 3:5-7 - Zbawił nas nie dla uczynków sprawiedliwości spełnionych przez nas, ale według miłosierdzia swego przez kąpiel odradzającą i odnawiającą w Duchu Świętym, którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela, abyśmy usprawiedliwieni Jego łaską stali się dziedzicami zgodnie z nadzieją życia wiecznego.

Efezjan 2:2 W których niegdyś postępowaliście według zwyczaju tego świata, według władcy, który ma władzę na powietrzu, ducha, który teraz działa w synach nieposłuszeństwa:

Fragment ten opowiada nam o tym, jak w przeszłości ludzie podążali drogami świata, podyktowanymi przez księcia mocy powietrza.

1. „Potęga powietrza: życie poza drogami świata”

2. „Uwolnienie się od księcia mocy powietrza”

1. Rzymian 12:2 – „I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnawianie umysłu swego, abyście mogli poznać, jaka jest wola Boża dobra, przyjemna i doskonała”.

2. Galacjan 5:16-17 – „To więc mówię: Według Ducha postępujcie, a nie będziecie pobłażali żądzy ciała. Ciało bowiem pożąda przeciw duchowi, a duch przeciwko ciału, a to

jest przeciwne jednego do drugiego, abyście nie mogli czynić tego, co chcielibyście.”

Efezjan 2:3 Między którymi także w przeszłości wszyscy rozmawialiśmy o pożądliwościach naszego ciała, dopełniając pragnienia ciała i umysłu; i z natury byli dziećmi gniewu, tak jak inni.

Wszyscy kiedyś żyliśmy w grzesznych pragnieniach, spełniając własne pragnienia i stawiając czoła gniewowi Bożemu.

1. Miłosierdzie i łaska Boża wobec naszej grzesznej natury

2. Znaczenie pokuty i wiary w Jezusa

1. Rzymian 3:23-24 - Wszyscy bowiem zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, dostępując usprawiedliwienia darmowo z łaski jego przez odkupienie w Chrystusie Jezusie.

2. 1 Jana 1:9 - Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.

Efezjan 2:4 Ale Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, przez swą wielką miłość, którą nas umiłował,

Wielka miłość i miłosierdzie Boga przynoszą nam zbawienie.

1. „Miłosierdzie i miłość Boga: nasze zbawienie”

2. „Wielka jest miłość Pana”

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. 1 Jana 4:19 – Kochamy, bo on pierwszy nas umiłował.

Efezjan 2:5 Nawet gdy byliśmy umarli w grzechach, ożywił nas razem z Chrystusem (łaską jesteście zbawieni;)

Bóg zbawił nas przez swoją łaskę, nawet gdy byliśmy martwi w naszych grzechach.

1. Niezwykła łaska Boża: jak bezwarunkowa miłość Boża zbawiła nas od naszych grzechów

2. Życiodajna moc łaski: doświadczenie nowego życia w Chrystusie

1. Rzymian 6:23 ??? □ albo zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.??

2. Tytusa 3:5 ??? □ zbawił nas nie dla uczynków, które spełniliśmy w sprawiedliwości, ale według własnego miłosierdzia przez kąpiel odrodzenia i odnowienia w Duchu Świętym.??

Efezjan 2:6 I razem nas wskrzesił i razem posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie:

Wszyscy jesteśmy zgromadzeni w Chrystusie i otrzymujemy miejsce w niebie.

1. Moc zjednoczenia się w Chrystusie

2. Siedząc w miejscach niebieskich w Chrystusie

1. Kolosan 3:1-3? Jeżeli więc z Chrystusem zostaliście wzbudzeni z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus zasiada po prawicy Boga. Skupiajcie się na tym, co w górze, a nie na tym, co na ziemi. Umarliście bowiem i życie wasze jest ukryte z Chrystusem w Bogu.

2. Rzymian 8:38-39? □ lub jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie w stanie nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.??

Efezjan 2:7 Aby w przyszłych wiekach okazać niezmierne bogactwo swojej łaski w dobroci wobec nas przez Chrystusa Jezusa.

Łaska Boża objawia się nam przez Jego dobroć w Chrystusie Jezusie.

1. Niezwykła łaska Boża: refleksja nad dobrocią Boga wobec nas

2. Niezmierne bogactwa łaski Bożej: celebrowanie nieskończonej miłości Boga do nas

1. Rzymian 5:8? Ale Bóg okazuje nam swą miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Tytusa 3:5-7? Zbawił nas nie ze względu na to, co sprawiedliwego zrobiliśmy, ale z powodu swego miłosierdzia. Zmył nasze grzechy, dając nam nowe narodzenie i nowe życie przez Ducha Świętego. On hojnie wylał na nas Ducha przez Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela.

Efezjan 2:8 Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was: jest to dar Boży:

Zbawienie jest darem Bożym danym wierzącym poprzez łaskę i wiarę.

1. Moc łaski: jak wiara w Boga przynosi zbawienie

2. Niegodność człowieka: otrzymanie Bożego daru zbawienia

1. Tytusa 3:5 - Nie przez uczynki sprawiedliwości, które spełniliśmy, ale według swego miłosierdzia zbawił nas przez kąpiel odrodzenia i odnowienie Ducha Świętego;

2. Rzymian 10:9 - Że jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

Efezjan 2:9 Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

Zbawienie Boże nie jest zależne od naszych uczynków, tak że nikt nie może się nim chlubić.

1: Nasze uczynki nigdy nas nie zbawią, gdyż jedynie łaska Boża może zapewnić zbawienie.

2: Pycha nas nie zbawi, gdyż musimy zaufać dobroci Pana dla naszego zbawienia.

1: Rzymian 3:20-24 – Nikt nie zostanie uznany za sprawiedliwego w oczach Boga, jeśli przestrzega prawa; raczej poprzez prawo stajemy się świadomi naszego grzechu.

2: Tytusa 3:5-7 - Zbawił nas nie ze względu na to, że spełniliśmy sprawiedliwość, ale ze względu na swoje miłosierdzie. Zbawił nas przez obmycie odrodzenia i odnowienia przez Ducha Świętego.

Efezjan 2:10 Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg przedtem przeznaczył, abyśmy w nich chodzili.

Jesteśmy dziełem Boga, stworzeni do wykonywania dobrych uczynków, które On dla nas przygotował.

1. Chodzenie w przygotowanych dla nas dobrych uczynkach

2. Zrozumienie naszego powołania jako dzieła Bożego

1. Jana 15:16 – „Nie wyście mnie wybrali, ale ja was wybrałem i przeznaczyłem was, abyście szli i przynosili owoc? □ ruit , który będzie trwał? □ i aby o cokolwiek prosić będziecie w moim imieniu, Ojciec da Ty."

2. Rzymian 12:2 – „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu , abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

Efezjan 2:11 Dlatego pamiętajcie, że wy byliście kiedyś poza poganami w ciele, którzy nazywani są nieobrzezaniem przez to, co nazywa się obrzezaniem na ciele, wykonanym rękami;

Paweł przypomina Efezjanom, że byli kiedyś poganami i że ci, którzy byli obrzezani na ciele, nazywani byli nieobrzezanymi.

1. Siła pamięci

2. Znaczenie obrzezania

1. Powtórzonego Prawa 30:19 – „Wzywam niebo i ziemię, aby zapisały wam ten dzień, że kładę przed wami życie i śmierć, błogosławieństwo i przekleństwo. Wybierajcie więc życie, abyście żyli i ty, i twoje potomstwo”.

2. Rzymian 3:1-2 – „Jaką więc korzyść ma Żyd? Albo jaki pożytek ma obrzezanie? Prawie pod każdym względem: głównie dlatego, że im zostały powierzone wyrocznie Boże”.

Efezjan 2:12 Że w tym czasie byliście bez Chrystusa, obcy społeczności izraelskiej i przymierzom obietnicy, nie mający nadziei i bez Boga na świecie:

Kiedyś byliśmy bez nadziei i bez Boga, ale Bóg uczynił nas częścią swojej rodziny.

1: Niezawodna miłość Boża i odkupienie

2: Moc nadziei w Chrystusie

1: Rzymian 5:8? Ale Bóg okazuje nam swą miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2: Izajasz 40:31? a ci, którzy pokładają nadzieję w Panu, odzyskają siły. Będą szybować na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą się męczyć, będą chodzić i nie będą mdleć. ??

Efezjan 2:13 Ale teraz w Chrystusie Jezusie wy, którzy czasami byliście daleko, jesteście bliscy przez krew Chrystusa.

Bóg uczynił nas blisko siebie poprzez ofiarę Jezusa.

1: Jaki jest koszt pojednania?

2: Moc krzyża: jak Jezus jednoczy nas z Bogiem

1: Rzymian 5:8-9 – Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2: Kolosan 1:20-22 - I przez Niego pojednać ze sobą wszystko, czy to na ziemi, czy w niebie, wprowadzając pokój przez krew Jego krzyża.

Efezjan 2:14 On bowiem jest naszym pokojem, który stworzył jedno i drugie i zburzył środkowy mur przegrody między nami;

Ten fragment podkreśla, że Jezus jest naszym pokojem i zburzył mur podziału między nami.

1. Jedność przez Jezusa

2. Moc Jezusa w przezwyciężaniu podziałów

1. Rzymian 5:1-2 - Skoro więc zostaliśmy usprawiedliwieni z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Przez niego także my uzyskaliśmy przez wiarę dostęp do tej łaski, w której trwamy, i radujemy się nadzieją chwały Bożej.

2. Kolosan 3:14-15 - A nade wszystko przyoblekają się w miłość, która spaja wszystko w doskonałej harmonii. A w sercach waszych niech panuje pokój Chrystusowy, do którego też powołani zostaliście w jednym ciele. I bądź wdzięczny.

Efezjan 2:15 Usunąwszy w swoim ciele nieprzyjaźń, nawet prawo przykazań zawarte w zarządzeniach; aby z dwojga uczynić jednego nowego człowieka, wprowadzając w ten sposób pokój;

Jezus zniósł Prawo Przykazań i zaprowadził pokój między Żydami a poganami, tworząc jednego nowego człowieka.

1: Jezus zburzył mury wrogości i podziałów pomiędzy grupami rasowymi i etnicznymi, tworząc jednego nowego człowieka.

2: Jezus przyniósł pokój, znosząc prawo przykazań i jednocząc wszystkich ludzi nowym przymierzem.

1: Galacjan 3:26-28 – Wszyscy bowiem jesteście dziećmi Bożymi przez wiarę w Chrystusa Jezusa. Bo wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa. Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie.

2: Kolosan 3:11 - Gdzie nie ma Greka ani Żyda, obrzezania ani nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika ani wolnego; lecz wszystkim i we wszystkich jest Chrystus.

Efezjan 2:16 I aby obu pojednać z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, zabijając w ten sposób nieprzyjaźń:

Chrystus pojednał Żydów i pogan z Bogiem w jednym ciele przez swoją śmierć na krzyżu, kończąc wrogość między nimi.

1. Moc pojednania: jak śmierć Chrystusa na krzyżu przekroczyła podziały kulturowe i religijne

2. Jedność w różnorodności: jak miłość Chrystusa jednoczy wszystkich ludzi

1. Kolosan 1:20-22 - Przez Chrystusa Bóg pojednał ze sobą wszystko, zarówno w niebie, jak i na ziemi.

2. Rzymian 5:8-11 – Bóg okazał nam swoją miłość poprzez śmierć Chrystusa na krzyżu, gdy byliśmy jeszcze grzesznikami.

Efezjan 2:17 I przyszedłszy głosił pokój wam, którzy jesteście daleko, i tym, którzy byli blisko.

Chrystus przyszedł, aby głosić pokój tym, którzy są daleko i tym, którzy są blisko.

1. Wezwanie Chrystusa, aby dotrzeć do zagubionych

2. Z miłością docierajmy do naszych bliźnich

1. Mateusza 28:18-20 – „Wtedy Jezus przyszedł do nich i rzekł: Dana mi jest władza na niebie i na ziemi. Dlatego idźcie i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, i ucząc ich przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I zaprawdę jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.

2. Rzymian 10:14-15 – „Jak więc mogą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? I jak mogą wierzyć w Tego, o którym nie słyszeli? I jak mogą słuchać, jeśli ktoś im nie głosi? I jak może ktoś głosić, jeśli nie jest posłany? Jak jest napisane: „ Jakże piękne są stopy tych, którzy niosą dobrą nowinę!”

Efezjan 2:18 Przez Niego obaj mamy przystęp w jednym Duchu do Ojca.

Ten fragment mówi o tym, jak przez Jezusa mamy dostęp do Boga Ojca.

1. Moc Jezusa: dostęp do Boga przez Jego śmierć i zmartwychwstanie

2. Brama do nieba: Jezus jako Ten, który otwiera drzwi

1. Rzymian 5:1-2 - Skoro więc zostaliśmy usprawiedliwieni z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Przez niego także my uzyskaliśmy przez wiarę dostęp do tej łaski, w której trwamy, i radujemy się nadzieją chwały Bożej.

2. Hebrajczyków 10:19-20 - Mając więc, bracia, ufność, że wejdziemy do miejsc świętych przez krew Jezusa, drogą nową i żywą, którą nam otworzył przez zasłonę, to jest przez swoje ciało.

Efezjan 2:19 A zatem nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale współobywatelami świętych i domownikami Boga;

Wierzący w Chrystusa są teraz częścią rodziny Bożej i współobywatelami świętych.

1. Błogosławieństwa przynależności: studium Efezjan 2:19

2. Nasza tożsamość w rodzinie Bożej: studium Efezjan 2:19

1. Galacjan 6:10 - Zatem, jeśli tylko mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim, a zwłaszcza domownikom wiary.

2. 1 Piotra 2:9-10 - Ale wy jesteście rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście głosili wspaniałości tego, który was powołał z ciemności do przedziwnego swego światła .

Efezjan 2:20 I zbudowani są na fundamencie apostołów i proroków, a kamieniem węgielnym jest sam Jezus Chrystus;

Fundament wiary chrześcijańskiej zbudowany jest na apostołach i prorokach, a kamieniem węgielnym jest Jezus Chrystus.

1: Musimy budować nasze życie na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest Jezus Chrystus.

2: Jezus Chrystus jest kamieniem węgielnym naszej wiary i musimy budować swoje życie

na fundamencie apostołów i proroków.

1: Mateusza 7:24-25 - Dlatego każdego, kto słucha tych moich słów i je wykonuje, przyrównam go do męża mądrego, który zbudował swój dom na skale: I spadł deszcz, i wezbrały powodzie, i wiały wiatry i uderzały w ten dom; i nie upadł, bo był założony na skale.

2:1 Koryntian 3:11 - Fundamentu innego nikt nie może założyć niż ten, który jest założony, a którym jest Jezus Chrystus.

Efezjan 2:21 Na którym cała budowa mocno spojona rośnie w świątynię świętą w Panu:

Budynek kościoła łączy się w jedność i staje się świętą świątynią w Panu.

1. Siła jedności w Kościele

2. Budowa Domu Pańskiego

1. Jana 17:21-23, Jezus modli się o jedność pomiędzy wierzącymi

2. 1 Piotra 2:5, Budowanie z żywych kamieni jako domu duchowego

Efezjan 2:22 Na którym i wy razem się budujecie na mieszkanie Boże przez Ducha.

Wierzący budują się razem jako mieszkanie Boga przez Ducha.

1. Budowanie domu dla Boga: jak Duch jednoczy wierzących

2. Moc Ducha w naszym życiu

1. 1 Koryntian 3:16-17 – Czy nie wiecie, że jesteście świątynią Bożą i że Duch Boży mieszka w was?

2. Rzymian 8:9-11 - Ale wy nie jesteście w ciele, ale w Duchu, jeśli tak jest, aby Duch Boży zamieszkał w was. Jeśli zaś ktoś nie ma Ducha Chrystusowego, ten nie jest jego.

List do Efezjan 3 to trzeci rozdział Listu Pawła do Efezjan. W tym rozdziale Paweł odsłania tajemnicę Bożego planu dotyczącego włączenia pogan do Ciała Chrystusowego i modli się o duchowy wzrost i zrozumienie wierzących.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od wyjaśnienia, że powierzono mu Boże objawienie dotyczące planu Bożego dla pogan (Efezjan 3:2-6). Podkreśla, że ta tajemnica, która nie była w pełni znana w poprzednich pokoleniach, teraz zostaje objawiona przez Ducha Jego świętym apostołom i prorokom. Tajemnica polega na tym, że poganie są współdziedzicami, członkami tego samego ciała i uczestnikami Bożych obietnic w Chrystusie Jezusie przez ewangelię.

Akapit drugi: Paweł wyraża swój podziw wobec niezmierzonej wielkości mocy Bożej działającej w wierzących (Efezjan 3:20-21). Przyznaje, że Bóg może uczynić znacznie więcej, niż to wszystko, o co mogliby prosić lub o czym myśleli, zgodnie z Jego mocą. Paweł wychwala Boga jako godnego chwały przez wszystkie pokolenia.

3. akapit: Rozdział kończy się modlitwą Pawła o duchową siłę i zrozumienie wśród wierzących (Efezjan 3:14-19). Prosi, aby Duch Boży umocnił ich w ich wnętrzu, aby Chrystus przez wiarę zamieszkał w ich sercach. Paweł pragnie, aby pojęli szerokość, długość, wysokość i głębokość miłości Chrystusa – miłości niezmierzonej, przewyższającej wszelką wiedzę. Modli się, aby zostali napełnieni całą Pełnią Bożą.

W podsumowaniu,

Rozdział trzeci Listu do Efezjan ukazuje, w jaki sposób poganie zostali włączeni w Boży plan poprzez Jezusa Chrystusa – jest to tajemnica odsłonięta przez Boże objawienie. Paweł zachwyca się wielkością Bożej mocy i wychwala Go jako zdolnego przekroczyć wszelkie oczekiwania.

Modli się także o duchowy wzrost i zrozumienie wierzących. Paweł prosi o ich wewnętrzną siłę, zamieszkanie Chrystusa w ich sercach i głębokie zrozumienie bezgranicznej miłości Chrystusa. Pragnie, aby zostali napełnieni pełnią Bożą.

W tym rozdziale podkreślono inkluzywny plan Boga dla pogan, niezrównaną moc Boga i modlitwę Pawła o duchowy wzrost i zrozumienie wierzących. Podkreśla jedność i miłość odnalezioną w Chrystusie Jezusie, gdy wierzący uczestniczą w Jego obietnicach przez wiarę.

Efezjan 3:1 Dlatego ja Paweł, więzień Jezusa Chrystusa za was, pogan,

Paweł pisze, że jest więźniem Jezusa Chrystusa dla pogan.

1. Poświęcenia, jakie czynimy dla innych: analiza przykładu Pawła

2. Jezus jest tego wszystkiego wart: posłuszeństwo Pawła Chrystusowi

1. Filipian 2:5-11

2. Kolosan 1:24-29

Efezjan 3:2 Jeśli słyszeliście o udzieleniu łaski Bożej, która jest mi dana wam:

Paweł wyjaśnia dyspensację łaski, którą Bóg dał Efezjanom.

1. Łaska Boża: dar dla wszystkich

2. Zrozumienie udzielania łaski

1. Rzymian 5:17 – Bo jeśli przez przestępstwo jednego człowieka śmierć przyszła na świat; tym bardziej ci, którzy otrzymają obfitość łask i daru sprawiedliwości, będą królować w życiu przez jednego, Jezusa Chrystusa.

2. Tytusa 2:11-12 - Albowiem łaska Boża niosąca zbawienie ukazała się wszystkim ludziom i uczy nas, abyśmy wyrzekli się bezbożności i światowych pożądliwości, abyśmy na tym świecie doczesnym żyli trzeźwo, sprawiedliwie i pobożnie.

Efezjan 3:3 Jak przez objawienie oznajmił mi tajemnicę; (jak pisałem wcześniej w kilku słowach,

Bóg objawił Pawłowi tajemnicę.

1. Tajemnica Boga objawiona Pawłowi

2. Przyjęcie tajemnicy Boga

1. Efezjan 1:9 - Objawiając nam tajemnicę swojej woli, zgodnie ze swoim upodobaniem, które w sobie zamierzył.

2. Rzymian 11:25 - Nie chcę bowiem, bracia, abyście pozostali w nieświadomości tej tajemnicy, abyście nie byli mądrzy w swoich zarozumiałościach; że częściowa ślepota

przypadła Izraelowi, aż do czasu, gdy wejdzie pełnia pogan.

Efezjan 3:4 Dzięki temu, czytając, zrozumiecie moją wiedzę o tajemnicy Chrystusa)

W tym fragmencie objawia się tajemniczy Boży plan zbawienia świata przez Jezusa Chrystusa.

1: „Tajemniczy Boży plan zbawienia”

2: „Zrozumienie tajemnicy Chrystusa”

1: Jana 3:16-17 „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, aby świat został przez Niego zbawiony.”

2: Rzymian 10:9-10 „Bo jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg wskrzesił go z martwych, zbawiony będziesz. Sercem bowiem wierzy się i osiąga usprawiedliwienie, a ustami wyznaje się i zostaje zbawiony.”

Efezjan 3:5 Które w poprzednich wiekach nie było znane synom ludzkim, jak teraz zostało objawione przez Ducha jego świętym apostołom i prorokom;

W przeszłości Boży plan zbawienia nie był objawiony ludzkości, ale został objawiony Jego apostołom i prorokom przez Ducha.

1. Moc Ducha Świętego: zrozumienie Bożego planu zbawienia

2. Przezwyciężanie nieznanego: objawienie Bożego planu zbawienia

1. Jana 16:13 – „Gdy przyjdzie Duch Prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę”.

2. Rzymian 8:14-16 – „Albowiem wszyscy, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. Nie otrzymaliście bowiem ducha niewoli, aby ponownie popaść w bojaźń, ale otrzymaliście Ducha przybrania za synów , przez które wołamy: „Abba, Ojcze!” Sam Duch świadczy wraz z duchem naszym, że jesteśmy dziećmi Bożymi.”

Efezjan 3:6 Aby poganie byli współdziedzicami i jednym ciałem oraz uczestnikami jego

obietnicy w Chrystusie przez ewangelię:

Ten fragment mówi o jedności wszystkich wierzących w Chrystusa, zarówno Żydów, jak i pogan, aby być współdziedzicami Jego obietnicy.

1: „Obietnica jedności w Chrystusie”

2: „Dziedzictwo Ewangelii”

1: Jana 17:20-21 – „Nie tylko za nimi proszę, ale także za tymi, którzy dzięki ich słowu uwierzą we mnie, aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we mnie i ja w was, aby i oni byli w nas, aby świat uwierzył, żeście mnie posłali”.

2: Galacjan 3:26-28 – „Albowiem w Chrystusie Jezusie wszyscy jesteście synami Bożymi przez wiarę. Bo wszyscy z was, którzy zostali ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekli się w Chrystusa. Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolni, nie ma mężczyzny ani kobiety, gdyż wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie.”

Efezjan 3:7 Którego sługą zostałem uczyniony według daru łaski Bożej, danej mi przez skuteczne działanie Jego mocy.

Paweł został powołany na sługę Ewangelii mocą łaski Bożej.

1. Łaska Boża uzdolnia nas do służenia

2. Dar posługi: odpowiedź na Boże wezwanie

1. Rzymian 12:1-8 – Ofiarujcie swoje ciała jako ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu.

2. Dzieje Apostolskie 20:17-38 – Pożegnalne przemówienie Pawła do starszych w Efezie.

Efezjan 3:8 Mnie, który jestem mniejszy od najmniejszego ze wszystkich świętych, dana jest ta łaska, abym wśród pogan głosił niezgłębione bogactwo Chrystusa;

Łaska głoszenia poganom niezgłębionego bogactwa Chrystusa została dana Pawłowi, który jest najmniejszym ze wszystkich świętych.

1. Niezgłębione bogactwa Chrystusa: odkrywanie skarbów Jego łaski

2. Łaska dana najmniejszym: jak Bóg posługuje się najbardziej nieoczekiwanymi ludźmi

1. Rzymian 11:33-36 – „O głębokości bogactw, mądrości i poznania Boga! Jakże niezbadane są Jego sądy i niezgłębione Jego drogi! Któż bowiem poznał zamysł Pana i kto był Jego doradcą? Albo kto dał mu dar, aby mógł zostać odwdzięczony? Bo od niego i przez niego, i do niego jest wszystko. Jemu chwała na wieki. Amen.

2. 1 Koryntian 1:27-29 – „Ale Bóg wybrał to, co głupie na świecie, aby zawstydzić mądrych; Bóg wybrał to, co słabe na świecie, aby zawstydzić silnych; Bóg wybrał to, co małe i wzgardzone na świecie, nawet tego, czego nie ma, aby obrócić wniwecz to, co jest, aby nikt nie chlubił się przed Bogiem”.

Efezjan 3:9 I żeby wszyscy zobaczyli, jaka jest społeczność tajemnicy, ukrytej od początku świata w Bogu, który wszystko stworzył przez Jezusa Chrystusa:

Tajemnica wspólnoty Boga ukryta w stworzeniu została objawiona przez Jezusa Chrystusa.

1: Jezus Chrystus: objawiciel Bożej tajemnicy

2: Społeczność tajemnicy: co to oznacza dla nas?

1: Kolosan 1:15-17 Jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego stworzenia. 16 Albowiem przez niego zostało stworzone wszystko na niebie i na ziemi, widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy państwa, czy zwierzchności, czy władze, wszystko przez niego i dla niego zostało stworzone. 17 On jest przed wszystkim i wszystko w nim ma swoją całość.

2: Rzymian 11:33-36 O, głębia bogactw, mądrości i poznania Boga! Jakże niezbadane są Jego sądy i jak nieprzeniknione są Jego drogi! 34 „Któż bowiem poznał zamysł Pana i kto był jego doradcą?” 35 „Albo kto mu dał dar, aby mógł otrzymać zapłatę?” 36 Bo z niego i przez niego, i do niego, wszystko istnieje. Jemu chwała na wieki. Amen.

Efezjan 3:10 W tym celu, aby teraz zwierzchnościom i zwierzchnościom w okręgach niebieskich Kościół mógł poznać różnorodną mądrość Bożą,

Ten fragment wyjaśnia, że mądrość Boża objawia się poprzez Kościół zwierzchnościom i władzom w okręgach niebieskich.

1. Jak demonstrujemy mądrość Bożą poprzez Kościół

2. Moc Kościoła w ukazywaniu mądrości Bożej

1. Przysłów 8:12-13 - „Mądrość mieszkam z roztropnością i poznaję wiedzę dowcipnych wynalazków. Bojaźnią Pana jest nienawiść do zła: pycha i arogancja, i zła droga, i przewrotne usta, czyńcie Nienawidzę."

2. Rzymian 11:33-36 – „O głębokości bogactw, zarówno mądrości, jak i poznania Boga! Jakże niezbadane są Jego sądy i Jego drogi, których nie można poznać! Któż bowiem poznał zamysł Pana? był jego doradcą? Albo kto pierwszy dał mu, i zostanie mu to odpłacone? Bo z niego i przez niego, i przez niego jest wszystko. Jemu chwała na wieki. Amen.

Efezjan 3:11 Według odwiecznego postanowienia, jakie powziął w Chrystusie Jezusie, Panu naszym:

Bóg ma dla nas cel, który został ustanowiony w Chrystusie Jezusie.

1. Moc celu: Boży plan dla naszego życia

2. Odwieczny cel Boga znaleziony w Chrystusie Jezusie

1. Mateusza 6:33 - Szukajcie najpierw jego królestwa i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane.

2. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

Efezjan 3:12 W którym dzięki wierze w Niego mamy śmiałość i przystęp z ufnością.

Z ufnością w Niego możemy zbliżyć się do Boga.

1. Wiara dodaje nam odwagi, aby zbliżyć się do Boga

2. Dostęp do Boga poprzez wiarę

1. Hebrajczyków 4:16 - Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej chwili.

2. Rzymian 5:1-2 - Skoro więc zostaliśmy usprawiedliwieni z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Przez niego także my uzyskaliśmy przez wiarę dostęp do tej łaski, w której trwamy, i radujemy się nadzieją chwały Bożej.

Efezjan 3:13 Dlatego pragnę, abyście nie ustawali w uciskach moich za was, które są waszą chwałą.

Paweł zachęca Efezjan, aby pomimo cierpień byli silni w wierze.

1: Nie poddawajcie się – zachęta Pawła skierowana do Efezjan

2: Niezmiennie w trudnych czasach

1: Rzymian 8:37-39 – Nie, we wszystkim tym jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował.

2: Hebrajczyków 10:35-36 – Nie porzucajcie więc swojej ufności; zostanie ono sowicie wynagrodzone.

Efezjan 3:14 Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem Pana naszego Jezusa Chrystusa,

Paweł wyraża swoje oddanie Ojcu Jezusa i prosi o łaskę i siłę dla Kościoła w Efezie.

1. „Oddanie Ojcu: podstawa życia chrześcijańskiego”

2. „Moc modlitwy: znajdowanie łaski i siły w trudnych czasach”

1. Mateusza 6:9-13 – Modlitwa Pańska

2. Filipian 4:6-7 – Nie zamartwiajcie się

Efezjan 3:15 Od którego bierze imię cała rodzina na niebie i na ziemi,

Cała rodzina Boża, zarówno w niebie, jak i na ziemi, nosi Jego imię.

1. Rodzina Boża: jedność w różnorodności

2. Imię Pana: błogosławieństwo i nakaz

1. Powtórzonego Prawa 28:10 - I zobaczą wszystkie ludy ziemi, że jesteś nazwany imieniem Pana; i będą się ciebie bać.

2. Dzieje Apostolskie 4:12 - I nie ma w żadnym innym zbawienia, bo nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, przez które moglibyśmy być zbawieni.

Efezjan 3:16 Aby wam pozwolił według bogactwa swojej chwały umocnić się mocą Jego Ducha w wewnętrznym człowieku;

Moc Ducha Bożego wzmacnia naszego wewnętrznego człowieka.

1. Siła Ducha w nas

2. Jak uzyskać dostęp do Bożej mocy

1. Rzymian 8:11 – „A jeśli Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, zamieszka w was, Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, ożywi także wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.”

2. Galacjan 5:16 – „To więc mówię: Według Ducha postępujcie, a nie będziecie pobłażać żądzy ciała”.

Efezjan 3:17 Aby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych; abyście w miłości wkorzenieni i ugruntowani,

Ten fragment mówi o stworzeniu w naszych sercach środowiska wiary i miłości.

1: Zakorzenieni i ugruntowani w miłości – A o znaczeniu wiary i miłości w naszym życiu.

2: Mieszkać w Chrystusie – A o Chrystusie jako fundamencie naszego życia.

1: Rzymian 5:5 – „A nadzieja nie zawstydza, gdyż miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który nam jest dany”.

2:1 Jana 4:8 – „Kto nie miłuje, nie zna Boga, gdyż Bóg jest miłością”.

Efezjan 3:18 Niech zdołają ogarnąć wraz ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, głębokość i wysokość;

Fragment ten mówi o potrzebie zrozumienia przez wierzącego ogromu miłości Bożej.

1: Miłość Boga jest niezmierzona

2: Nasza potrzeba zrozumienia Bożej miłości

1: Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

2: Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadna moc, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie jest w stanie nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

Efezjan 3:19 I poznać miłość Chrystusową, przewyższającą wszelką wiedzę, abyście zostali napełnieni całą Pełnią Bożą.

Ten fragment mówi o poznaniu miłości Chrystusa, przewyższającej wszelką wiedzę, aby wierzący zostali napełnieni pełnią Bożą.

1. Niesamowita miłość Chrystusa: doświadczenie bogactwa Jego łaski

2. Życie w życiu przepełnionym: doświadczanie Bożej obfitości

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Efezjan 1:7-8 - W Nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski swojej, której obdarzył nas obfitością we wszelkiej mądrości i roztropności.

Efezjan 3:20 A temu, który według mocy działającej w nas może uczynić znacznie więcej ponad wszystko, o co prosimy lub o czym myślimy,

Dzięki mocy, która w nas działa, Bóg może uczynić o wiele więcej, niż kiedykolwiek moglibyśmy prosić lub sobie wyobrazić.

1. Moc Boża: nasza zdolność wykraczania poza nasze oczekiwania

2. Obfitość Boga: wykraczanie poza naszą wyobraźnię

1. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie”.

2. Izajasz 40:29 – „Daje moc słabym, a tym, którzy nie mają siły, dodaje siły”.

Efezjan 3:21 Jemu chwała w Kościele przez Chrystusa Jezusa po wszystkie wieki, świat bez końca. Amen.

Chwała Boża powinna być celebrowana w Kościele przez Jezusa przez całą wieczność.

1: Wysławiajmy Boga za Jego wieczną chwałę i królujmy nad nami.

2: Radujcie się zawsze w Panu, bo Jego chwała jest nieskończona, a Jego miłość na wieki.

1: Psalm 145:1-3 - "Będę cię wysławiał, mój Boże i Królu, i będę błogosławił twoje imię na wieki wieków. Każdego dnia będę ci błogosławił i wysławiał twoje imię na wieki wieków. Wielki jest Pan i bardzo niech będzie pochwalony, a jego wielkość jest niezgłębiona.”

2: Izajasz 6:3 – „I jeden wołał do drugiego, i mówił: «Święty, Święty, Święty jest Pan Zastępów; cała ziemia jest pełna Jego chwały!”

List do Efezjan 4 to czwarty rozdział Listu Pawła do Efezjan. W tym rozdziale Paweł podkreśla jedność i dojrzałość wierzących w Chrystusa, zachęcając ich do życia godnego swego powołania.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od nawoływania wierzących, aby postępowali w sposób godny swego powołania, z pokorą, łagodnością, cierpliwością i miłością (Efezjan 4:1-3). Podkreśla znaczenie zachowywania jedności w Duchu i pokoju między sobą. Paweł podkreśla, że jest jedno ciało, jeden Duch, jedna nadzieja, jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest i jeden Bóg i Ojciec ponad wszystkimi.

Akapit drugi: Paweł wyjaśnia, że Chrystus dał różne dary, aby przygotować wierzących do dzieł służby i budowania Ciała Chrystusowego (Efezjan 4:11-13). Dary te obejmują apostołów, proroków, ewangelistów, pastorów i nauczycieli. Celem jest osiągnięcie jedności w wierze i wiedzy o Chrystusie podczas wzrastania w dojrzałości. Mówiąc prawdę w miłości i funkcjonując jako zjednoczone ciało pod przewodnictwem Chrystusa, wierzący są zachęcani do wspólnego wzrostu.

3. akapit: Rozdział kończy się praktycznymi wskazówkami dotyczącymi życia chrześcijańskiego (Efezjan 4:17-32). Paweł nalega, aby wierzący nie żyli tak, jak przed poznaniem Chrystusa, ale raczej odrzucili swoje dawne „ja", charakteryzujące się zwodniczymi pragnieniami. Zamiast tego powinni zostać odnowieni w swoich umysłach i przyoblec się w nowe „ja", stworzone na podobieństwo Boże – naznaczone prawością i świętością.

Paweł zachęca do uczciwej komunikacji między wierzącymi, unikając jednocześnie niezdrowych rozmów i goryczy. Podkreśla dobroć i przebaczenie wzorowane na Bożym przebaczeniu poprzez ofiarę Jezusa. Wierzących zachęca się, aby zamiast angażować się w grzeszne zachowanie, naśladowali miłość Boga okazywaną poprzez akty ofiarne.

W podsumowaniu,

Rozdział czwarty Listu do Efezjan podkreśla wagę prowadzenia życia godnego naszego powołania jako naśladowców Chrystusa. Paweł kładzie nacisk na jedność w Duchu i pokój między wierzącymi, uznając różnorodne dary dane przez Chrystusa, aby przygotować ich do służby i wzrostu.

Zachęca wierzących, aby przyjęli swoją rolę w budowaniu Ciała Chrystusowego, osiągając jedność w wierze i wiedzy. Paweł udziela praktycznych wskazówek dotyczących życia chrześcijańskiego, namawiając ich, aby odrzucili swoje stare „ja", odnowili się w umysłach i przyoblekli się w nowe „ja", stworzone na podobieństwo Boże.

W tym rozdziale podkreślono znaczenie jedności, dojrzałości i prowadzenia przemienionego życia charakteryzującego się prawością, dobrocią, przebaczeniem i miłością. Wzywa wierzących, aby przyjęli swoje wyjątkowe role w ciele Chrystusa, jednocześnie dążąc do wzrostu i okazując Chrystusowy charakter w swoich interakcjach z innymi.

Efezjan 4:1 Proszę więc ja, więzień Pana, abyście postępowali godnie powołania, jakim zostaliście powołani,

Żyj życiem godnym swojego powołania.

1: Żyj życiem pełnym celu i znaczenia, ponieważ Bóg powołał nas wszystkich do wyższego celu.

2: Starajmy się żyć tak, aby podobać się Bogu, bo jesteśmy do tego powołani.

1: Filipian 2:12-13 – „Dlatego, umiłowani moi, jak zawsze byliście posłuszni, tak i teraz, nie tylko w mojej obecności, ale o wiele bardziej pod moją nieobecność, z bojaźnią i drżeniem sprawujcie swoje zbawienie z bojaźnią i drżeniem, gdyż jest to Bóg, który w was działa i chcenie, i działanie dla swego upodobania”.

2: Kolosan 1:10 – „Aby postępować w sposób godny Pana, całkowicie Mu się podobając, wydając owoc w każdym dobrym uczynku i wzrastając w poznaniu Boga”.

Efezjan 4:2 Z całą pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości;

Powinniśmy okazywać sobie pokorę i cierpliwość, okazując sobie wzajemną miłość.

1. Siła życzliwości i cierpliwości w związkach

2. Kultywowanie serca pełnego miłości i pokory

1. 1 Koryntian 13:1-7

2. Kolosan 3:12-14

Efezjan 4:3 Staramy się zachować jedność Ducha w węźle pokoju.

Jedność między wierzącymi jest niezbędna do życia w pokoju.

1: Jedność w Kościele: siła miłości

2: Znaczenie jedności w zepsutym świecie

1: Jana 17:21-23 „Aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we mnie, a ja w tobie, aby i oni stanowili jedno w nas, aby świat uwierzył, że mnie posłałeś. I dałem im chwałę, którą mi dałeś; aby byli jedno, jak i my jedno jesteśmy: ja w nich, a ty we mnie, aby w jednym stali się doskonałymi; i żeby świat poznał, że Ty mnie posłałeś i że ich umiłowałeś, tak jak mnie umiłowałeś.

2: Galacjan 3:28 „Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie”.

Efezjan 4:4 Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo jesteście powołani do jednej nadziei swego powołania;

Po pierwsze: Wszyscy jesteśmy wezwani, aby być częścią tego samego grona wierzących i dzielić jedną nadzieję.

Po drugie: Życie w harmonii jako jedno ciało wymaga od nas zjednoczenia w Duchu.

1. List do Koryntian 12:12-13 – „Jak bowiem ciało jest jedno, a członków ma wiele, a wszystkie członki ciała, choć jest ich wiele, stanowią jedno ciało, tak też jest z Chrystusem. Bo w jednym Duchu byliśmy wszyscy zostali ochrzczeni w jedno ciało – Żydzi lub Grecy, niewolnicy i wolni – i wszyscy zostali napojeni jednym Duchem”.

Drugie: Kolosan 3:14-15 – „A nade wszystko przyobleczcie się w miłość, która wszystko spaja w doskonałej harmonii. A w sercach waszych niech panuje pokój Chrystusowy, do którego też zostaliście powołani w jednym ciele. I bądźcie wdzięczni .”

Efezjan 4:5 Jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest,

Fragment ten podkreśla wagę jedności w Panu, wiary i chrztu.

1: Jedność Pana: Jak celebrować naszą jedność

2: Wiara chrztu: podstawa zjednoczonej przyszłości

1: Jana 17:20-23 – Modlitwa Jezusa o jedność wierzących

2: Filipian 2:1-4 – Paweł wzywa do jedności ze względu na pokorę Chrystusa

Efezjan 4:6 Jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest nade wszystko i przez wszystkich i w was wszystkich.

Jest tylko jeden Bóg i On jest Ojcem wszystkich, przede wszystkim, przez wszystkich i we wszystkich.

1. Jednocząca moc jednego Boga

2. Wszechobecność Boga

1. Efezjan 4:1-5

2. Rzymian 11:36

Efezjan 4:7 Każdemu z nas dana jest łaska według miary daru Chrystusowego.

Bóg udzielił każdemu łaski w różnej ilości, zgodnie z darem Chrystusa.

1. Bezgraniczna łaska Chrystusa: nasza nadzieja w czasach utrapienia.

2. Dary Chrystusa: odblokowanie mocy łaski w naszym życiu.

1. 1 Koryntian 12:7-10 – Łaska Ducha objawia się na różne sposoby.

2. Rzymian 5:15-17 – Łaska obfituje w nas dzięki darowi Chrystusa.

Efezjan 4:8 Dlatego mówi: Wstąpiwszy na wysokość, wziął jeńców do niewoli i dał ludziom dary.

W Liście do Efezjan 4:8 Paweł mówi o Jezusie wstępującym do nieba i dającym dary ludzkości.

1. Porywacz: triumfalne wniebowstąpienie Jezusa i dawanie prezentów

2. Dar życia: docenianie darów, które dał nam Bóg

1. Filipian 2:8-11 - Jezus uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej. Dlatego Bóg wielce go wywyższył i dał mu imię ponad wszelkie imię.

2. Rzymian 5:15-17 – Ale darmowy prezent nie jest podobny do wykroczenia. Jeśli bowiem wielu zginęło przez przestępstwo jednego człowieka, tym bardziej łaska Boża i dar łaski przez łaskę tego jednego człowieka, Jezusa Chrystusa, obfitowały dla wielu.

Efezjan 4:9 (Teraz, gdy wstąpił, cóż to znaczy, jeśli nie to, że najpierw zstąpił do niższych części ziemi?

Ten fragment z Efezjan 4:9 mówi o zstąpieniu Jezusa do niższych części ziemi.

1. Zstąpienie i triumf Jezusa Chrystusa: znaczący przykład dla naszego życia

2. Znaczenie pochodzenia Jezusa dla Jego naśladowców

1. Rzymian 10:9 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz: «Jezus jest Panem» i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.”

2. Filipian 2:8-10 – „A z wyglądu uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci – i to śmierci na krzyżu. Dlatego Bóg wywyższył go na najwyższe miejsce i dał mu imię wyższe każde imię.”

Efezjan 4:10 Ten, który zstąpił, jest także tym, który wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosa, aby wszystko napełnić.)

Ten fragment mówi o tym, jak Chrystus zstąpił i wstąpił, aby wszystko wypełnić.

1. Wniebowstąpienie Chrystusa i nasza potrzeba naśladowania Go

2. Wielkość Chrystusa i nasza odpowiedź

1. Jana 14:1-3 „Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzyć w Boga; uwierz także we mnie. W domu mojego Ojca jest wiele pokoi. Gdyby tak nie było, czy powiedziałbym wam, że idę przygotować wam miejsce? A jeśli odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę ponownie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem”.

2. Filipian 2:5-8 „Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz ogołocił się przez przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi. A okazawszy się w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej”.

Efezjan 4:11 I dał niektórych, apostołów; a niektórzy, prorocy; a niektórzy ewangeliści; a niektórzy – pastorzy i nauczyciele;

Ten fragment wyjaśnia, że Jezus dał niektórym ludziom dary w postaci apostołów, proroków, ewangelistów, pasterzy i nauczycieli.

1. Moc darów Jezusa

2. Życie w służbie Bogu

1. Rzymian 12:6-8 - Mając więc różne dary w zależności od danej nam łaski, czy to proroctwo, prorokujmy według proporcji wiary; Albo służbę, czekajmy na naszą służbę, albo ten, który uczy, na nauczanie; Albo ten, który napomina, na napominaniu: kto daje, niech to czyni z prostotą; kto rządzi, pilnie; kto okazuje miłosierdzie, z radością.

2. 1 Koryntian 12:4-11 – Istnieją różne dary, ale ten sam Duch. Są też różne administracje, ale ten sam Pan. Istnieją różne rodzaje działania, lecz ten sam Bóg działa wszystko we wszystkich. Ale przejaw Ducha jest dany każdemu człowiekowi dla pożytku. Jednemu bowiem Duch daje słowo mądrości; innemu słowo wiedzy w tym samym Duchu; Do innej wiary w tym samym Duchu; drugiemu dar uzdrawiania w tym samym Duchu; Innemu działanie cudów; do innego proroctwa; do innego rozpoznawania duchów; do innych różnych rodzajów języków; drugiemu tłumaczenie języków. A to wszystko sprawia jeden i ten sam Duch, rozdzielając każdemu poszczególnie, jak chce.

Efezjan 4:12 Dla doskonalenia świętych, dla dzieła posługiwania, dla budowania Ciała Chrystusowego:

Ten fragment z Listu do Efezjan 4:12 mówi o tym, jak Bóg powołuje nas, abyśmy doskonalili świętych, wykonywali dzieło posługi i budowali Ciało Chrystusa.

1. „Powołanie do służby: doskonalenie świętych i budowanie Ciała Chrystusowego”

2. „Boże dzieło posługi i Ciało Chrystusa”

1. Rzymian 12:3-8 - Albowiem dzięki danej mi łasce mówię każdemu z was, aby nie myślał o sobie wyżej, niż powinien myśleć, ale aby myślał trzeźwo, każdy według miary wiary, jaką Bóg przydzielił. Jak bowiem w jednym ciele mamy wiele członków, a nie wszystkie członki pełnią tę samą funkcję, tak też my, choć liczni, tworzymy jedno ciało w Chrystusie, a z osobna jesteśmy jedni drugich członkami. Mając dary różniące się w zależności od danej nam łaski, korzystajmy z nich: jeśli proroctwa, proporcjonalnie do naszej wiary; jeśli służba, w naszym służbie; ten, który uczy w swoim nauczaniu; ten, który napomina, w swoim napominaniu; ten, który wnosi swój wkład w hojności; ten, który prowadzi z zapałem; ten, kto czyni dzieła miłosierdzia z radością.

2. Jakuba 1:27 - Religia czysta i nieskalana przed Bogiem Ojcem polega na tym, aby odwiedzać sieroty i wdowy w ich niedoli i zachowywać siebie nieskażonym przez świat.

Efezjan 4:13 Aż dojdziemy wszyscy w jedności wiary i poznania Syna Bożego do człowieka doskonałego, do miary wzrostu pełni Chrystusa:

Fragment ten podkreśla znaczenie jedności wśród wierzących w wierze i poznaniu Jezusa Chrystusa.

1. „Jedcząca moc wiary i wiedzy w Chrystusie”

2. „Osiągnięcie doskonałości przez jedność w Chrystusie”

1. Kolosan 2:2-3 - Aby pocieszyły się ich serca, złączone w miłości i do wszelkich bogactw zupełnej pewności zrozumienia, ku poznaniu tajemnicy Boga i Ojca, i Chrystusa ; W którym ukryte są wszystkie skarby mądrości i wiedzy.

2. Efezjan 4:3 – Staramy się zachować jedność Ducha w węźle pokoju.

Efezjan 4:14 Abyśmy odtąd nie byli już dziećmi, miotanymi tam i z powrotem i unoszonymi każdym powiewem nauki przez oszustwo ludzkie i przebiegłą przebiegłość, którymi czyhają na zwiedzenie;

Nie powinniśmy już dać się łatwo zwieść sprytnym i manipulacyjnym kłamstwom ludzi.

1. Nie daj się zwieść sprytnym i manipulacyjnym kłamstwom.

2. Trwajcie mocno w swojej wierze i pozostańcie wierni Bożym naukom.

1. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Poddajcie się mu na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki.

2. 1 Koryntian 16:13 – Miejcie się na baczności; trwajcie mocno w wierze; bądz odważny; bądź silny.

Efezjan 4:15 Ale mówiąc prawdę w miłości, niech we wszystkim wrosną w niego, którym jest Głowa, sam Chrystus:

Chrześcijanie powinni mówić prawdę w miłości, aby zbliżyć się do Chrystusa, który jest Głową Kościoła.

1. Moc mówienia prawdy w miłości

2. Zbliżanie się do Chrystusa poprzez prawdę i miłość

1. Przysłów 12:17 - Kto mówi prawdę, okazuje sprawiedliwość, a świadek fałszywy - oszustwo.

2. Jana 15:17 - To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali.

Efezjan 4:16 Z którego całe ciało jest ściśle zespolone i spojone tym, co zaopatruje każdy staw, zgodnie ze skutecznym działaniem na miarę każdej części, powoduje wzrost ciała ku budowaniu samego siebie w miłości.

Całe grono wierzących współdziała we wzajemnym budowaniu w miłości.

1. Jedność: siła Kościoła

2. Wspólna praca w miłości

1. 1 Koryntian 12:12-27

2. Kolosan 3:12-17

Efezjan 4:17 To dlatego mówię i świadczę w Panu, abyście odtąd nie postępowali tak, jak

postępują inni poganie w próżności swego umysłu,

Paweł zachęca chrześcijan, aby nie żyli jak poganie, których kierują własne pragnienia i próżne myśli.

1. Życie w świetle Pana: jak podążać ścieżką prawości

2. Próżność naszych myśli: unikanie pokusy grzechu

1. Filipian 4:8-9 – „W końcu, bracia i siostry, wszystko, co prawdziwe, co szlachetne, co słuszne, co czyste, co miłe, co godne podziwu – jeśli coś jest doskonałe i godne pochwały – myślcie o tym Czegokolwiek się nauczyliście albo otrzymaliście, albo usłyszeliście ode mnie, albo co we mnie zobaczyliście, wcielajcie to w życie, a Bóg pokoju będzie z wami.

2. Kolosan 3:2 – „Koncentrujcie się na tym, co w górze, a nie na tym, co ziemskie”.

Efezjan 4:18 Mając zaćmiony umysł i oddaleni od życia Bożego z powodu niewiedzy, która jest w nich, z powodu ślepoty ich serca:

Ludzie mogą odłączyć się od Boga, jeśli nie zrozumieją Go z powodu braku wiedzy i zatwardziałego serca.

1. Niebezpieczeństwo ignorancji i zatwardziałych serc

2. Ponowne połączenie z Bogiem poprzez zrozumienie i współczucie

1. Jeremiasz 17:9-10 – „Serce jest podstępne przede wszystkim i bardzo niegodziwe. Któż może to poznać? Ja, Pan, badam serce, próbuję lejców, aby oddać każdemu według jego dróg i według owocu jego uczynków.”

2. Rzymian 10:13-15 – „Bo każdy, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, będzie zbawiony. Jak więc będą wzywać tego, w którego nie uwierzyli? I jak uwierzą w tego, w którego nie uwierzyli usłyszeli? A jakże usłyszą bez głosiciela? I jak będą głosić, jeśli nie zostaną posłani? Jak napisano: Jak piękne są stopy tych, którzy głoszą ewangelię pokoju i przynoszą radosną wieść o dobrych rzeczach!

Efezjan 4:19 Którzy, mając przytępienie, oddali się rozpustie, z chciwością dopuszczając się wszelkiej nieczystości.

Ci, którzy zatwardzili swoje serca i nie odczuwają już emocji, pod wpływem chciwości poddali się niemoralnemu i poniżającemu postępowaniu.

1. Niebezpieczeństwo zatwardzenia naszych serc – Efezjan 4:19

2. Chciwość: niszczyciel integralności moralnej – Efezjan 4:19

1. Przysłów 28:14 – „Błogosławiony ten, kto zawsze boi się Pana, lecz kto zatwardza swoje serce, wpada w kłopoty”.

2. 1 Tymoteusza 6:10 – „Albowiem umiłowanie pieniędzy jest korzeniem wszelkiego zła. Niektórzy ludzie, żądni pieniędzy, odeszli od wiary i przebili się wieloma smutkami”.

Efezjan 4:20 Ale wy nie nauczyliście się Chrystusa;

Biblia uczy nas, abyśmy nie upodabniali się do świata, ale zamiast tego uczyli się i naśladowali Jezusa Chrystusa.

1: Uczenie się drogi Jezusa: Jak prowadzić życie, które podoba się Bogu

2: Moc Chrystusa: przemienianie naszego życia od wewnątrz

1: Mateusza 11:29 – Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię.

2: 2 Koryntian 5:17 – Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, nadeszło nowe stworzenie: stare przeminęło, nowe jest tutaj!

Efezjan 4:21 Jeżeli go słyszeliście i zostaliście przez niego pouczeni, bo prawda jest w Jezusie:

Werset ten zachęca wierzących, aby usłyszeli i zostali pouczeni przez Jezusa, który jest prawdą.

1. Znaczenie bycia uczniem Jezusa przez całe życie

2. Życie prawdą Jezusa

1. Jana 14:6 – „Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze mnie».

2. 2 Tymoteusza 3:16 – „Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauki, do przekonywania, do poprawiania, do wychowywania w sprawiedliwości”

Efezjan 4:22 Abyście odłożyli poprzednią rozmowę na starego człowieka, który jest zepsuty przez zwodnicze pożądliwości;

Chrześcijanie powinni porzucić swoje dotychczasowe grzeszne postępowanie i żyć zgodnie z wolą Bożą.

1. „Odrzuć stare ja i przyjmij nowe”

2. „Życie na obraz Boga”

1. Kolosan 3:9-10 – „Nie okłamujcie siebie nawzajem, widząc, że zrzuciliście starego siebie z jego praktykami i przyoblekliście się w nowego, odnawiającego się w wiedzy na obraz swego stwórcy. "

2. Rzymian 12:2 – „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

Efezjan 4:23 I odnawiajcie się w duchu swego umysłu;

Odnów swój umysł, aby być bardziej podobnym do Chrystusa.

1. Odnowa umysłu: przemieniaj swoje życie przez Chrystusa

2. Odnawianie umysłu w celu przezwyciężenia trudności

1. Rzymian 12:2 – „Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnawianie umysłu”.

2. Filipian 4:8 – „W końcu, bracia i siostry, cokolwiek jest prawdziwe, co szlachetne, co słuszne, co czyste, co miłe, co godne podziwu – jeśli coś jest doskonałe i godne pochwały – myślcie o takich rzeczach. "

Efezjan 4:24 I abyście przyoblekli się w nowego człowieka, stworzonego na wzór Boga w sprawiedliwości i prawdziwej świętości.

Wierzący mają przyoblec się w nowego człowieka, stworzonego według Bożych standardów prawości i świętości.

1. „Powołanie Boże: przyoblekanie się w nowego człowieka”

2. „Życie w prawości i świętości”

1. Kolosan 3:10 – „I przyobleczcie się w nowego człowieka, który odnawia się w wiedzy na wzór obrazu Tego, który go stworzył”

2. 1 Piotra 1:15-16 – „Ale jak Ten, który was powołał, jest święty, tak bądźcie święci we wszelkiej rozmowie, ponieważ jest napisane: Bądźcie święci, bo ja jestem święty”.

Efezjan 4:25 Dlatego odłóżcie kłamstwo i mówcie każdy prawdę swojemu bliźniemu, bo jesteśmy jedni drugimi członkami.

Odrzućcie kłamstwa i mówcie sobie nawzajem prawdę, bo wszyscy jesteśmy członkami tego samego ciała.

1. Potęga prawdy: jak uczciwość i prawość wzmacniają nasze relacje

2. Konieczność uczciwości: otwarta i szczera komunikacja

1. Kolosan 3:9-10 „Nie okłamujcie siebie nawzajem, widząc, że zrzuciliście starego siebie z jego praktykami i przyoblekliście się w nowego, odnawiającego się w wiedzy na obraz swego stwórcy”.

2. Psalm 34:13 „Trzymaj swój język od zła i wargi od mówienia podstępu”.

Efezjan 4:26 Gniewajcie się i nie grzeszcie; nad waszym gniewem niech nie zachodzi słońce.

Czasami powinniśmy się złościć, ale nie powinno to prowadzić do grzechu. Nie powinniśmy pozwalać, aby nasz gniew utrzymywał się zbyt długo.

1. „Moc słusznego gniewu”

2. „Zarządzanie emocjami w Boży sposób”

1. Przysłów 15:18 - Człowiek srogi wznieca kłótnię, ale nieskory do gniewu uśmierza kłótnię.

2. Jakuba 1:19-20 - Dlatego, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu, gdyż gniew ludzki nie powoduje sprawiedliwości Bożej.

Efezjan 4:27 Nie dawajcie miejsca diabłu.

Ten fragment podkreśla potrzebę nie pozostawiania miejsca w naszym życiu na wpływ diabła.

1. Musimy przeciwstawić się wpływowi diabła, aktywnie starając się czynić to, co jest słuszne w oczach Boga.

2. Musimy pamiętać, że diabeł pragnie nas odwieść od woli Bożej i powinniśmy pamiętać o jego próbach.

1. Jakuba 4:7 – „Sprzeciwiajcie się diabłu, a ucieknie od was”.

2. 1 Jana 4:4 – „Wy, drogie dzieci, jesteście z Boga i zwyciężyliście ich, ponieważ Ten, który jest w was, jest większy od tego, który jest na świecie”.

Efezjan 4:28 Kto kradł, niech już nie kradnie, ale raczej niech pracuje, wykonując rękami swoimi to, co dobre, aby móc dać potrzebującemu.

Ten fragment zachęca ludzi do ciężkiej pracy i wykorzystania swojej pracy, aby pomóc potrzebującym.

1. Znaczenie ciężkiej pracy: jak nasze wysiłki mogą pomóc innym

2. Boży plan hojności: wykorzystanie naszych zasobów, aby błogosławić innych

1. Przysłów 13:11 - Bogactwo zdobyte w pośpiechu będzie się zmniejszać, ale kto gromadzi stopniowo, będzie je powiększał.

2. 1 Jana 3:17-18 - Jeśli jednak ktoś posiada dobra tego świata, a widzi brata swego w potrzebie, a zamyka przed nim swoje serce, jak może w nim mieszkać miłość Boża? Drogie dzieci, nie kochajmy słowem i mową, ale czynem i prawdą.

Efezjan 4:29 Niech z ust waszych nie wychodzi żadna mowa zepsuta, lecz dobra, służąca budowaniu, aby przyniosła łaskę słuchaczom.

Powinniśmy używać naszych słów, aby budować innych, a nie ich burzyć, aby okazywać łaskę tym, którzy nas słuchają.

1. Moc słów: używanie naszej mowy do budowania innych

2. Łaska mowy: okazywanie łaski otaczającym nas osobom

1. Jakuba 3:5-6 – „Tak i język jest małym członkiem, a chlubi się wielkimi rzeczami. Oto jak wielką sprawę rozpala mały ogień! A język jest ogniem, światem nieprawości. Podobnie jest z język wśród naszych członków, który kala całe ciało i podpala bieg natury, i płonie piekło”.

2. Kolosan 4:6 – „Niech wasza mowa zawsze będzie pełna wdzięku, przyprawiona solą, abyście wiedzieli, jak powinniście każdemu odpowiedzieć”.

Efezjan 4:30 I nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia.

Nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, który nas pieczętuje aż do dnia odkupienia.

1: Musimy pamiętać, że Ducha Świętego nie można lekceważyć, gdyż to On nas pieczętuje aż do dnia odkupienia.

2: Duch Święty jest naszym obrońcą i przewodnikiem i zapewni nam bezpieczeństwo aż do dnia odkupienia.

1: Rzymian 8:16 Sam Duch świadczy wraz z duchem naszym, że jesteśmy dziećmi Bożymi.

2: Jana 14:26 Natomiast Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, on was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem.

Efezjan 4:31 Niech odejdzie od was wszelka gorycz i gniew, i gniew, i krzyk, i złe mówienie wraz z wszelką złośliwością:

Powinniśmy usunąć z naszego życia gorycz, gniew, złość, wrzask, złe mówienie i złośliwość.

1: Starajmy się być bardziej podobni do Chrystusa i pozbądźmy się wszystkiego, co mogłoby nam przeszkodzić w byciu bardziej podobnymi do Niego.

2: Musimy pozbyć się wszystkiego, co mogłoby powodować podziały i konflikty między nami, a zamiast tego starać się być zjednoczeni w miłości i zrozumieniu.

1: Kolosan 3:8-10 – „Ale teraz musicie odrzucić to wszystko: gniew, gniew, złośliwość, oszczerstwa i obelgi z waszych ust. Nie okłamujcie siebie nawzajem, gdyż odrzuciliście dawnego siebie z jego praktykami i przyoblekli się w nowe „ja”, które odnawia się w wiedzy na obraz swego twórcy”.

2: Jakuba 1:19-20 – „Wiedzcie to, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu, gdyż gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej”.

Efezjan 4:32 I bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy, serdeczni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył ze względu na Chrystusa.

Bądźcie dla siebie dobrzy i przebaczajcie, tak jak i Chrystus nam przebaczył.

1: Moc przebaczenia

2: Bądź miły i przebaczający

1: Kolosan 3:13 – Znosząc jedni drugich i przebaczając sobie nawzajem, jeśli ktoś ma skargę na drugiego; jak Pan ci przebaczył, tak i ty musisz przebaczyć.

2: Łk 6,36-37 – Bądźcie miłosierni, jak miłosierny jest Ojciec wasz. Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni; przebaczaj, a będzie ci przebaczone.

List do Efezjan 5 to piąty rozdział Listu Pawła do Efezjan. W tym rozdziale Paweł porusza różne aspekty postępowania chrześcijańskiego, podkreślając znaczenie naśladowania miłości Bożej i życia w światłości.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od nawoływania wierzących, aby naśladowali Boga i postępowali w miłości, tak jak Chrystus ich umiłował i wydał za nich samego siebie (Efezjan 5:1-2). Podkreśla, że wierzący powinni unikać niemoralności seksualnej, nieczystości i chciwości, a raczej prowadzić życie nacechowane dziękczynieniem. Paweł ostrzega przed uczestniczeniem w bezowocnych uczynkach ciemności, lecz raczej demaskowaniem ich poprzez prawe życie.

Akapit drugi: Paweł podkreśla znaczenie chodzenia w mądrości i wykorzystywania każdej okazji (Efezjan 5:15-17). Zachęca wierzących, aby rozumieli, co podoba się Panu, i nie byli głupi, ale mądrzy. Wzywa się ich, aby napełnili się Duchem Świętym, śpiewając psalmy, hymny i pieśni duchowe, zawsze dziękując za wszystko.

Akapit 3: Rozdział kończy się wskazówkami dotyczącymi różnych relacji w chrześcijańskich domach (Efezjan 5:22-33). Paweł zwraca się do żon, pouczając je, aby były poddane swoim mężom jak Panu. Mężowie są wezwani, aby kochać swoje żony ofiarnie, tak jak Chrystus umiłował Kościół. Zachęca się dzieci, aby były posłuszne rodzicom, a ojców zachęca się, aby nie prowokowali swoich dzieci, ale wychowywali je w dyscyplinie i pouczaniu.

Paweł mówi także o relacjach pomiędzy niewolnikami a panami, kładąc nacisk na sprawiedliwe traktowanie i wykonywanie swojej pracy z całego serca, na wzór Chrystusa.

W podsumowaniu,

Rozdział piąty Listu do Efezjan kładzie nacisk na naśladowanie Bożej miłości i prowadzenie życia charakteryzującego się prawością. Wierzący są powołani do chodzenia w miłości, unikania niemoralnego postępowania i demaskowania bezowocnych uczynków ciemności poprzez prawe życie.

Paweł podkreśla chodzenie w mądrości, napełnianie Duchem, dziękczynienie i wykorzystywanie każdej okazji. Podaje instrukcje dotyczące różnych relacji w chrześcijańskich domach, odnosząc się do roli żon, mężów, dzieci, ojców, niewolników i panów.

W tym rozdziale podkreślono, jak ważne jest naśladowanie miłości Bożej oraz życie w

prawości i mądrości. Podkreśla znaczenie utrzymywania zdrowych relacji w chrześcijańskich domach i uczciwego postępowania w różnych kontekstach społecznych.

Efezjan 5:1 Bądźcie zatem naśladowcami Boga, jak drogie dzieci;

Naśladujcie przykład Boga jako umiłowane dzieci.

1: Jesteśmy wezwani, aby być posłusznymi dziećmi Bożymi.

2: Musimy starać się odzwierciedlać Bożą miłość i miłosierdzie we wszystkim, co robimy.

1: Mateusza 5:44-45 – „A Ja wam powiadam: Kochajcie swoich wrogów, błogosławcie tym, którzy was przeklinają, dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą, i módlcie się za tych, którzy złorzeczą wam i prześladują was”.

2:1 Jana 4:12 – „Boga nikt nigdy nie widział, lecz jeśli kochamy się wzajemnie, Bóg mieszka w nas i Jego miłość jest w nas pełna”.

Efezjan 5:2 A postępujcie w miłości, bo i Chrystus nas umiłował i samego siebie wydał za nas w ofierze i ofierze Bogu na miłą wonność.

Chrześcijanie są wezwani do naśladowania przykładu Jezusa Chrystusa, który ofiarnie nas umiłował i dał siebie Bogu jako miłą ofiarę.

1. Życie w miłości: wezwanie do naśladowania przykładu Jezusa

2. Poświęcenie i służba: jak Jezus nas umiłował i czego możemy się od Niego nauczyć

1. Jana 15:12-13 – „To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak ja was umiłowałem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

2. Rzymian 12:1 – „Proszę was zatem, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, przyjemną Bogu, co jest waszą rozsądną służbą”.

Efezjan 5:3 Rozpusta zaś i wszelka nieczystość lub chciwość niech ani razu nie będą

wśród was wymieniane, jak przystoi świętym;

Chrześcijanie są powołani do prowadzenia świętego życia, wolnego od nieczystych myśli, słów i czynów.

1. „Święte życie”

2. „Moc naszych słów”

1. Jakuba 1:22-25 – Bądźcie wykonawcami Słowa, a nie tylko słuchaczami.

2. 1 Koryntian 6:18-20 – Uciekajcie od niemoralności seksualnej.

Efezjan 5:4 Ani sprośności, ani głupie gadanie, ani żarty, które nie są wygodne, ale raczej dziękczynienie.

Żyj życiem pełnym wdzięczności i wdzięczności za Boże błogosławieństwa.

1: Życie pełne wdzięczności i wdzięczności

2: Moc wdzięcznego serca

1: Kolosan 3:17 - I wszystko, cokolwiek działacie w słowie lub uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując Bogu i Ojcu przez Niego.

2: Psalm 92:1 - Dobrze jest dziękować Panu i śpiewać imieniu Twojemu, Najwyższy.

Efezjan 5:5 Bo to wiecie, że żaden rozpustnik, ani nieczysty, ani chciwy, czyli bałwochwalca, nie ma dziedzictwa w królestwie Chrystusowym i Bożym.

Ten werset z Listu do Efezjan 5:5 uczy, że ci, którzy popełniają niemoralne czyny, są nieczyści i są bałwochwalcami, nie mają prawa odziedziczyć królestwa Chrystusa i Boga.

1. Niebezpieczeństwa niemoralnego postępowania: studium Efezjan 5:5

2. Droga do zbawienia: studium Efezjan 5:5

1. 1 Koryntian 6:9-10 – Czy nie wiecie, że niesprawiedliwi nie odziedziczą królestwa Bożego? Nie dajcie się zwieść: ani rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołożnicy, ani zniewieściali, ani krzywdzący siebie z ludźmi.

2. Rzymian 6:23 – Zapłatą za grzech jest śmierć; lecz darem Bożym jest życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Efezjan 5:6 Niech was nikt nie zwodzi próżnymi słowami, bo z powodu tych rzeczy przychodzi gniew Boży na dzieci nieposłuszne.

Gniew Boży spada na tych, którzy sprzeciwiają się Jego przykazaniom.

1: Nie dajcie się zwieść pustym słowom i zamiast tego podążajcie za Słowem Bożym.

2: Jeśli pozostaniemy posłuszni Bogu, oszczędzony zostanie nam gniew Boży.

1: Jana 14:15: „Jeśli mnie miłujecie, przestrzegajcie moich przykazań”.

2: Przysłów 3:5-6: „Zaufaj Panu całym swoim sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj Go na wszystkich swoich drogach, a On będzie prostował twoje ścieżki”.

Efezjan 5:7 Nie bądźcie więc ich uczestnikami.

Chrześcijanie przejścia nie powinni brać udziału w działalności niewierzących.

1. Podążanie Bożą ścieżką – unikanie złych ścieżek

2. Życie w świętości – powstrzymywanie się od grzechu

1. 1 Tesaloniczan 5:22 – „Powstrzymujcie się od wszelkich pozorów zła”.

2. Rzymian 12:2 – „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście mogli poznać, jaka jest wola Boża dobra, przyjemna i

doskonała.

Efezjan 5:8 Byliście czasami ciemnością, ale teraz jesteście światłem w Panu; postępujcie jak dzieci światłości:

Wierzący byli kiedyś ciemnością, ale teraz są światłem w Panu. Powinni żyć jak dzieci światłości.

1. „Życie jako dzieci światłości”

2. „Przemiana z ciemności w światło”

1. Rzymian 13:12-14: „Noc już minęła, dzień się przybliżył. Odrzućmy więc uczynki ciemności i przyobleczmy się w zbroję światłości. 13 Postępujmy uczciwie jak za dnia; nie w zamieszkach i pijaństwach, nie w rozpustach i rozpustach, nie w kłótniach i zazdrości. 14 Ale przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa i nie troszczcie się o ciało, aby spełniać jego pożądliwości.

2. Mateusza 5:14-16: „Wy jesteście światłością świata. Nie da się ukryć miasta położonego na górze. 15 Nie zapala się też świecy i nie stawia jej pod korcem, lecz na świeczniku; i daje światło wszystkim, którzy są w domu. 16 Niech wasze światło świeci przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie”.

Efezjan 5:9 (Bo owoc Ducha jest we wszelkiej dobroci, sprawiedliwości i prawdzie;)

W tym fragmencie mowa jest o owocach Ducha, którymi są dobroć, sprawiedliwość i prawda.

1. Życie według owoców Ducha – Efezjan 5:9

2. Pielęgnujmy w życiu dobroć, prawość i prawdę – Efezjan 5:9

1. Rzymian 12:9-10 – Miłość musi być szczera. Nienawidź zła; trzymać się tego, co dobre. Bądźcie oddani sobie nawzajem w miłości. Czcijcie się wzajemnie ponad siebie.

2. Filipian 4:8 - Wreszcie, bracia i siostry, cokolwiek jest prawdziwe, co szlachetne, co słuszne, co czyste, co miłe, co godne podziwu, jeśli coś jest doskonałe i godne pochwały, myślcie o takich rzeczach .

Efezjan 5:10 Sprawdzanie, co jest miłe Panu.

Ten fragment podkreśla wagę prowadzenia życia, które podoba się Panu.

1. „Prowadzenie życia miłego Panu”

2. „Błogosławieństwo pobożnego życia”

1. Kolosan 1:10 – „Abyście postępowali w sposób godny Pana i ku upodobaniu wszystkich, będąc płodni we wszelkim dobrym dziele i wzrastając w poznaniu Boga”

2. 1 Tesaloniczan 4:1-2 – „Ponadto prosimy was, bracia, i napominamy przez Pana Jezusa, abyście tak jak otrzymaliście od nas, jak powinniście postępować i podobać się Bogu, abyście coraz bardziej obfitowali i więcej."

Efezjan 5:11 I nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale raczej je upominajcie.

Nie wdawaj się w bezbożne czyny, ale raczej je karć.

1. Życie w świetle: wzrastanie w świętości

2. Postępowanie w Duchu: odwrócenie się od grzechu

1. Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu , abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, przyjemne i doskonałe.

2. 1 Jana 1:7 - Ale jeśli chodzimy w światłości, jak on jest w światłości, społeczność mamy między sobą, a krew Jezusa, Syna jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.

Efezjan 5:12 Bo wstyd nawet mówić o tym, co się z nimi dzieje w tajemnicy.

Paweł napomina chrześcijan, aby nie rozmawiali o haniebnych rzeczach, które dzieją się w tajemnicy.

1. Moc słów – jak kontrolować to, co mówimy, aby chronić siebie i innych.

2. Nie wszystko jest przeznaczone do powiedzenia — spojrzenie na znaczenie dyskrecji i oddawania czci Bogu naszymi słowami.

1. Przysłów 10:19 – „Gdy mnoży się słów, nie brakuje występków, lecz kto powściąga wargi, jest roztropny”.

2. Jakuba 3:5-8 – „Tak i język jest małym członkiem, a jednak chlubi się wielkimi rzeczami. Jak wielki las płonie od tak małego ognia! A język jest ogniem, światem nieprawości Język między naszymi członkami plami całe ciało, podpala całe życie i jest rozpalony przez piekło. Bo wszelkie zwierzęta i ptaki, płazy i stworzenia morskie, można oswoić i zostały okiełznane. ujarzmiony przez ludzkość, ale żaden człowiek nie może ujarzmić języka. Jest to niespokojne zło, pełne śmiertelnej trucizny.

Efezjan 5:13 Ale wszystko, co jest napominane, objawia się w świetle; bo wszystko, co objawia, jest światłem.

W tym fragmencie Listu do Efezjan światło użyte jest jako metafora prawdy.

1. Życie w świetle: poznanie i wykonywanie woli Bożej

2. Moc światła: jak poznanie prawdy może zmienić twoje życie

1. Jana 3:19-21 - A to jest potępienie, że światło przyszło na świat, a ludzie bardziej umiłowali ciemność niż światło, bo ich uczynki były złe. Bo każdy, kto czyni zło, nienawidzi światła i nie przychodzi do światła, aby nie potępiono jego uczynków. Kto zaś postępuje zgodnie z prawdą, przychodzi do światła, aby wyszły na jaw jego uczynki, które są dokonane w Bogu.

2. Psalm 119:105 - Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

Efezjan 5:14 Dlatego mówi: Obudź się, który śpisz, i powstań z martwych, a oświeci cię Chrystus.

Paweł nawołuje wierzących, aby obudzili się z duchowego snu i pozwolili Chrystusowi dać im światło.

1. „Powstań z duchowego snu”

2. „Światło Chrystusa”

1. Izajasz 60:1-3 – „Wstań, świeć, bo przyszło twoje światło i wzeszła nad tobą chwała Pańska”.

2. Mateusza 5:14-16 – „Wy jesteście światłością świata. Nie może się ukryć miasto zbudowane na górze. Nie zapala się też lampy i nie stawia jej pod czaszą. Zamiast tego stawia się ją na stojaku i daje światło wszystkim w domu.”

Efezjan 5:15 Baczcie więc, abyście postępowali rozważnie, nie jak głupcy, ale jak mądrzy,

Bądź mądry w sposobie, w jaki chodzisz.

1. Znaczenie mądrości w naszym chodzeniu z Bogiem

2. Dokonywanie mądrych wyborów w życiu codziennym

1. Przysłów 4:7 – Mądrość jest rzeczą najważniejszą; nabywajcie więc mądrości, a za wszystko, co zdobywacie, nabywajcie rozumu.

2. Jakuba 1:5 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje szczodrze i nie wypomina; i będzie mu to dane.

Efezjan 5:16 Wykupienie czasu, bo dni są złe.

Powinniśmy jak najlepiej wykorzystać nasz czas, ponieważ dni są pełne zła.

1. „Mądre wykorzystanie czasu”

2. „Czas – cenny towar”

1. Kaznodziei 3:1-8

2. Kolosan 4:5-6

Efezjan 5:17 Nie bądźcie więc niemądrzy, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pana.

Zrozum wolę Bożą i bądź mądry.

1: Postępowanie zgodnie z wolą Boga

2: Mądrość zrozumienia woli Pana

1: Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe.

2: Jakuba 4:17 - Kto więc wie, co należy zrobić, a nie czyni tego, jest to grzech.

Efezjan 5:18 I nie upijajcie się winem, w którym jest nadmiar; ale bądźcie napełnieni Duchem;

Wierzący powinni być napełnieni Duchem, a nie winem, które prowadzi do nadmiaru.

1. „Życie w Duchu: klucz do duchowej obfitości”

2. „Niebezpieczeństwo pijaństwa i błogosławieństwo napełnienia duchem”

1. Galacjan 5:22-23 – „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; przeciw takim rzeczom nie ma prawa”.

2. Rzymian 8:14 – „Bo wszyscy, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi”.

Efezjan 5:19 Rozmawiajcie sami ze sobą przez psalmy, hymny i pieśni duchowe, śpiewając i grając Panu w sercach swoich;

Ten fragment zachęca wierzących do wyrażania swojej wiary poprzez śpiew i uwielbienie.

1: Zróbcie radosny hałas: wyrażanie wiary poprzez muzykę

2: Śpiewajcie Panu całym sercem

1: Kolosan 3:16-17 – „Niech Słowo Chrystusowe zamieszka w was obficie we wszelkiej mądrości, ucząc i napominając jedni drugich w psalmach, hymnach i pieśniach duchowych, śpiewając Panu z łaską w sercach waszych. I cokolwiek czynicie, wszystko w słowie i uczynku czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując Bogu i Ojcu przez Niego".

2: Psalm 98:4-5 - „Wściekajcie radośnie Panu, cała ziemio, wołajcie głośno, radujcie się i śpiewajcie. Śpiewajcie Panu na harfie, na harfie i głosem psalm."

Efezjan 5:20 Dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego Jezusa Chrystusa;

Zawsze powinniśmy dziękować Bogu za wszystko przez Jezusa Chrystusa.

1. Łaska Boża w naszym życiu: Święto Dziękczynienia

2. Życie pełne wdzięczności: Święto Dziękczynienia

1. Kolosan 3:15-17 - Niech pokój Chrystusowy panuje w sercach waszych, gdyż jako członkowie jednego ciała powołani zostaliście do pokoju. I bądź wdzięczny. Niech orędzie Chrystusowe zamieszka wśród was obficie, gdy będziecie się wzajemnie uczyć i napominać z całą mądrością poprzez psalmy, hymny i pieśni natchnione Duchem, śpiewając Bogu z wdzięcznością w sercach waszych.

2. Psalm 95:1-5 - Chodźcie, radośnie śpiewajmy Panu; wołajmy głośno do Skały naszego zbawienia. Przystąpmy do niego z dziękczynieniem i wywyższajmy go muzyką i pieśnią. Albowiem Pan jest Bogiem wielkim, Królem wielkim nad wszystkimi bogami. W jego ręku są głębiny ziemi i do niego należą szczyty gór. Morze jest jego, bo on je stworzył, a jego ręce utworzyły suchy ląd.

Efezjan 5:21 Poddając się jedni drugim w bojaźni Bożej.

Ten fragment zachęca wierzących, aby poddawali się sobie nawzajem w ramach szacunku dla Boga.

1: „Uległość: klucz do zbożnej relacji"

2: „Życie w bojaźni Pańskiej”

1: Mateusza 22:37-39 „I rzekł do niego: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie jest podobne: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.'”

2:1 Piotra 5:5 „Podobnie i wy, młodsi, bądźcie poddani starszym. Przyodziejcie się wszyscy w pokorę wobec siebie nawzajem, gdyż Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”.

Efezjan 5:22 Żony, bądźcie uległe swoim mężom, jak Panu.

Ten fragment zachęca żony, aby były poddane swoim mężom tak, jak byłyby podporządkowane Panu.

1. „Siła uległości: żony i mężowie w małżeństwie chrześcijańskim”

2. „Posłuszeństwo Bogu poprzez poddanie się małżonkom”

1. Kolosan 3:18-19 – „Żony, bądźcie uległe swoim mężom, jak przystoi w Panu. Mężowie, miłujcie swoje żony i nie złościjcie się na nie”.

2. 1 Piotra 3:1-2 – „Podobnie wy, żony, bądźcie podporządkowane swoim mężom, aby jeśli ktoś nie jest posłuszny słowu, i oni bez słowa mogli zostać pozyskani rozmową żon; podczas gdy one oto wasza czysta rozmowa połączona ze strachem.”

Efezjan 5:23 Albowiem mąż jest głową żony, jak Chrystus jest głową Kościoła i on jest zbawicielem ciała.

Mąż jest głową żony, tak jak Chrystus jest głową Kościoła i On jest zbawicielem ciała.

1. Mąż i Chrystus: Głowy domu i Kościoła

2. Mąż i Chrystus: zbawiciele domu i ciała

1. Kolosan 3:18-19 - Żony, bądźcie uległe swoim mężom, jak przystoi w Panu. Mężowie,

miłujcie żony i nie bądźcie wobec nich gorzcy.

2. 1 Koryntian 11:3 - Chcę jednak, abyście wiedzieli, że głową każdego człowieka jest Chrystus; a głową kobiety jest mężczyzna; a głową Chrystusa jest Bóg.

Efezjan 5:24 Jak więc Kościół poddany jest Chrystusowi, tak żony mężom swoim we wszystkim.

Kościół powinien być poddany Chrystusowi, a żony mężom we wszystkim.

1. Boży plan dla małżeństwa: uległość i miłość

2. Rola mężów i żon w przymierzu małżeńskim

1. Kolosan 3:18-19 - Żony, bądźcie uległe swoim mężom, jak przystoi w Panu. Mężowie, miłujcie żony i nie bądźcie wobec nich gorzcy.

2. 1 Piotra 3:7 - Podobnie wy, mężowie, mieszkajcie z nimi według wiedzy, oddając cześć żonie jako naczyniu słabszemu i jako współdziedzicom łaski życia; aby wasze modlitwy nie były utrudniane.

Efezjan 5:25 Mężowie, miłujcie żony swoje, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie;

Mężowie są wezwani do kochania swoich żon, tak jak Chrystus umiłował Kościół i poświęcił się dla niego.

1. Niezgłębiona miłość Chrystusa i wezwanie do kochania swoich małżonków

2. Miłość ofiarna: co to naprawdę oznacza?

1. 1 Jana 4:7-12

2. Rzymian 5:6-8

Efezjan 5:26 Aby je uświęcić i oczyścić obmyciem wodą przez słowo,

Ten fragment wskazuje na moc Słowa Bożego, która nas oczyszcza i uświęca.

1: Moc Słowa Bożego, która nas uświęca i oczyszcza

2: Znaczenie posłuszeństwa Słowu Bożemu

1: Psalm 119:9-11 „Czym młodzieniec ma oczyścić swoją drogę? przestrzegając tego według słowa twego. Całym sercem szukałem Cię: Nie pozwól mi odstąpić od przykazań Twoich. Słowo Twoje ukryłem w sercu moim, abym nie zgrzeszył przeciwko Tobie."

2: Jana 15:3 „Teraz jesteście czyści dzięki słowu, które wam powiedziałem".

Efezjan 5:27 Aby sobie stawić przed sobą Kościół pełen chwały, nie mający zmazy ani zmarszczki, ani niczego podobnego; ale żeby było święte i bez skazy.

Ten fragment mówi o znaczeniu przedstawiania Kościoła jako chwalebnego, świętego i doskonałego ciała.

1. Piękno Kościoła Świętego

2. Udoskonalanie naszego Kościoła

1. 1 Piotra 1:15-16 – „Ale jak Ten, który was powołał, jest święty, tak bądźcie święci we wszelkiej rozmowie ; Ponieważ napisano: Bądźcie święci; bo jestem święty."

2. Mateusza 5:48 – „Bądźcie więc doskonali, jak doskonały jest wasz Ojciec w niebie".

Efezjan 5:28 Podobnie mężczyźni powinni miłować swoje żony jak własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, miłuje siebie.

W Liście do Efezjan 5:28 Paweł zachęca mężów, aby kochali swoje żony tak, jak kochaliby siebie.

1. Kochaj swoją żonę jak siebie samego – Efezjan 5:28

2. Kochać swoją żonę – z perspektywy biblijnej

1. 1 Koryntian 13:4-7 – „Miłość jest cierpliwa i łaskawa, miłość nie zazdrości ani nie chełpi się, nie jest arogancka ani niegrzeczna. Nie upiera się przy swoim, nie jest drażliwa ani złośliwa, nie radujcie się z nieprawości, ale radujcie się prawdą. Miłość wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma.

2. Mateusza 22:37-39 - I rzekł do niego: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. A drugie podobne: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.

Efezjan 5:29 Albowiem nikt nigdy jeszcze nie miał w nienawiści własnego ciała; ale żywi go i pielęgnuje, jak Pan Kościół:

Nikt nigdy nie nienawidził własnego ciała, zamiast tego dba o nie, tak jak Pan troszczy się o Kościół.

1. Pielęgnujmy siebie tak, jak byśmy to robili, Kościół Pana

2. Znaczenie dbania o siebie

1. 1 Koryntian 6:19-20 - Czy nie wiecie, że wasze ciało jest świątynią Ducha Świętego, który jest w was, którego macie od Boga? Nie należysz do siebie, bo zostałeś kupiony za wysoką cenę. Wysławiajcie więc Boga w swoim ciele.

2. Filipian 4:5 – Niech wszyscy poznają waszą łagodność. Pan jest blisko.

Efezjan 5:30 Jesteśmy bowiem członkami jego ciała, jego ciała i jego kości.

Wierzący są członkami ciała, ciała i kości Chrystusa.

1. Tajemnica Wcielenia: Zrozumienie naszego zjednoczenia z Chrystusem

2. Znaczenie Kościoła: bycie Ciałem Chrystusa

1. Kolosan 1,15-20 – Chrystus jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego stworzenia.

2. Rzymian 12:4-5 – Jesteśmy członkami jednego ciała, a każda część ma swój własny cel.

Efezjan 5:31 Dlatego opuści człowiek ojca i matkę i złączy się z żoną swoją, i będą oboje jednym ciałem.

Ten fragment dotyczy świętej więzi małżeńskiej oraz tego, jak jest ona zbudowana na tym, że mężczyzna i kobieta opuszczają swoje rodziny, aby być razem.

1. „Przymierze małżeństwa: miłość zbudowana na poświęceniu”

2. „Zjednoczenie dwóch dusz: wzmocnienie więzi małżeńskiej”

1. Księga Rodzaju 2:24–25: „Dlatego opuści mężczyzna ojca swego i matkę swoją i złączy się ze swoją żoną, i staną się jednym ciałem”.

2. 1 Koryntian 7:4: „Bo nie żona rozporządza władzą nad swoim ciałem, lecz mąż. Podobnie i mąż nie rozporządza własnym ciałem, lecz żona”.

Efezjan 5:32 Tajemnica to wielka, a ja mówię o Chrystusie i o Kościele.

Ten fragment mówi o zjednoczeniu Chrystusa z Kościołem jako o wielkiej tajemnicy.

1. Tajemnica miłości Chrystusa do Kościoła

2. Odsłonięcie tajemnicy Chrystusa i Kościoła

1. Jana 15:13 – „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

2. Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani księstwa, ani moce, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie będą mogli nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

Efezjan 5:33 Niech jednak każdy z was szczególnie kocha swoją żonę jak siebie samego; a żona widzi, że czci męża.

Każdy powinien bezwarunkowo kochać swojego partnera, a żona powinna szanować męża.

1: Miłość i szacunek: kamienie węgielne małżeństwa

2: Budowanie silnego małżeństwa: zachęcanie do miłości i szacunku

1: Kolosan 3:19 – Mężowie, miłujcie swoje żony i nie bądźcie dla nich surowi.

2:1 Piotra 3:7 - Podobnie mężowie, żyjcie z żonami w sposób wyrozumiały, okazując cześć kobiecie jako naczyniu słabszemu, gdyż one są wraz z wami dziedzicami łaski życia, aby wasze modlitwy nie były utrudnione.

List do Efezjan 6 to szósty i ostatni rozdział Listu Pawła do Efezjan. W tym rozdziale Paweł omawia walkę duchową, przed którą stają wierzący, i podaje wskazówki, jak założyć zbroję Bożą.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od omówienia relacji między dziećmi i rodzicami, namawiając dzieci, aby były posłuszne rodzicom w Panu (Efezjan 6:1-4). Podkreśla, że jest to słuszne i obiecuje błogosławieństwa tym, którzy szanują swoich rodziców. Paweł poucza także ojców, aby nie prowokowali swoich dzieci, ale raczej wychowywali je w karności i pouczeniach Pana.

Akapit drugi: Następnie Paweł kieruje swoją uwagę na relacje pomiędzy niewolnikami a panami (Efezjan 6:5-9). Zachęca niewolników, aby szczerze służyli swoim panom, tak jakby służyli samemu Chrystusowi. Panowie są zachęcani, aby sprawiedliwie traktowali swoich niewolników, wiedząc, że oni również mają Pana w niebie. Paweł podkreśla, że u Boga nie ma stronniczości, podkreślając sprawiedliwość i równość wśród wierzących.

3. akapit: Rozdział kończy się mocnym wezwaniem dotyczącym walki duchowej (Efezjan 6:10-18). Paweł nawołuje wierzących, aby byli mocni potężną mocą Pana, przywdziewając całą zbroję Bożą, aby stawić czoła duchowym siłom zła. Opisuje każdy element zbroi — prawdę, prawość, gotowość do ewangelii pokoju, wiarę, zbawienie i Słowo Boże — i podkreśla, że modlitwa jest istotną bronią.

Paweł zachęca wierzących, aby cały czas modlili się w Duchu za wszystkich wierzących, zachowując jednocześnie czujność i wytrwałość w modlitwie.

W podsumowaniu,

Rozdział szósty Listu do Efezjan omawia różne relacje w chrześcijańskich domach – między dziećmi i rodzicami, a także niewolnikami i panami. Kładzie nacisk na

posłuszeństwo, honor, sprawiedliwe traktowanie i równość.

Następnie Paweł skupia się na walce duchowej. Namawia wierzących, aby przywdziali pełną zbroję Bożą — prawdę, sprawiedliwość, gotowość do ewangelii pokoju, wiarę, zbawienie i Słowo Boże. Podkreśla znaczenie modlitwy i czujności wobec duchowych sił zła.

W tym rozdziale podkreślono znaczenie zdrowych relacji w chrześcijańskich gospodarstwach domowych, uczciwości i równości. Podkreśla także rzeczywistość walki duchowej i dostarcza wierzącym wskazówek, jak wyposażyć się w zbroję Bożą i zaangażować się w wytrwałą modlitwę.

Efezjan 6:1 Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom w Panu, bo to jest słuszne.

Dzieci powinny być posłuszne rodzicom, ponieważ jest to moralny obowiązek.

1: Posłuszeństwo naszym rodzicom: Czcij swojego Ojca i Matkę.

2: Błogosławieństwa posłuszeństwa: Obowiązek dziecka w Panu.

1: Przysłów 22:6 „Wychowuj chłopca w drodze, którą ma iść, a nie zejdzie z niej, gdy się zestarzeje”.

2: Kolosan 3:20 „Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom we wszystkim, bo to jest miłe Panu”.

Efezjan 6:2 Czcij ojca swego i matkę; które jest pierwszym przykazaniem z obietnicą;

Dzieci powinny okazywać szacunek rodzicom.

1: Szanuj swoich rodziców: przykazanie z obietnicą

2: Czczenie ojca i matki: sposób na otrzymanie błogosławieństwa Bożego

1: Kolosan 3:20 – „Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom we wszystkim, bo to się podoba Panu”.

2: Exodus 20:12 – „Czcij swego ojca i swoją matkę, aby długo trwały twoje dni na ziemi, którą ci daje Pan, Bóg twój”.

Efezjan 6:3 Aby ci się dobrze działo i abyś długo żył na ziemi.

List do Efezjan 6:3 zachęca dzieci, aby były posłuszne rodzicom, aby mogły wieść długie i pomyślne życie.

1. „Błogosławieństwo posłuszeństwa: odniesienie sukcesu poprzez wiarę”

2. „Miłość rodziców: droga do długiego życia w szczęściu”

1. Przysłów 3:1-2 – „Synu mój, nie zapominaj o moim prawie, ale niech twoje serce przestrzega moich przykazań: długie dni, długie życie i pokój dodadzą ci”.

2. Kolosan 3:20 – „Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom we wszystkim, bo to jest miłe Panu”.

Efezjan 6:4 A wy, ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu dzieci swoich, ale wychowujcie je w karności i napominaniu Pana.

Rodzice powinni z miłością kierować swoimi dziećmi w wierze i dyscyplinie.

1. Nauczanie dzieci poprzez miłość i dyscyplinę

2. Wzmacnianie dzieci dzięki Bożej dyscyplinie

1. Przysłów 29:17 – Karć swoje dzieci, a dadzą wam pokój; przyniosą ci rozkosze, których pragniesz.

2. Kolosan 3:21 - Ojcowie, nie prowokujcie swoich dzieci, aby nie popadły w zniechęcenie.

Efezjan 6:5 Słudzy, bądźcie posłuszni tym, którzy są waszymi panami według ciała, z bojaźnią i drżeniem, w prostocie serca waszego, jak Chrystusowi;

Chrześcijanie powołani są do posłuszeństwa swoim ziemskim panom z pokorą i szczerością, tak jakby służyli samemu Chrystusowi.

1. Chrześcijańskie wezwanie do służenia z pokorą

2. Służyć innym tak, jakbyśmy służyli Chrystusowi

1. Kolosan 3:22-24 – „Słudzy, bądźcie posłuszni we wszystkim swoim panom według ciała, nie służąc na oko, jak się ludziom podobać, ale w prostocie serca, bojąc się Boga; i cokolwiek czynicie, róbcie to z serca, jak Panu, a nie ludziom; wiedząc, że od Pana otrzymacie zapłatę dziedzictwa, gdyż służycie Panu Chrystusowi.”

2. Mateusza 20:25-28 – „Lecz Jezus przywołał ich do siebie i rzekł: Wiecie, że książęta narodów panują nad nimi, a wielcy sprawują nad nimi władzę. Ale nie będzie tak między wy: ale kto między wami chce być wielki, niech będzie waszym sługą; a kto między wami chce być naczelny, niech będzie waszym sługą; jak Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, ale aby służyć i dawać jego życie jest okupem za wielu.”

Efezjan 6:6 Nie służąc na oko, jak się ludziom podobać; lecz jako słudzy Chrystusa, pełniący z serca wolę Bożą;

Słudzy Chrystusa powinni pełnić wolę Bożą ze szczerością i rzetelnością, a nie z obowiązku lub dla przypodobania się ludziom.

1. Czynienie woli Bożej ze szczerością i uczciwością

2. Służyć Bogu, aby zadowolić Jego, a nie ludzi

1. Kolosan 3:23 - Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie dla ludzi.

2. 1 Tesaloniczan 2:4 - Ale tak jak zostaliśmy uznani przez Boga za godnego powierzonej nam ewangelii, tak mówimy nie po to, aby podobać się ludziom, ale aby podobać się Bogu, który bada nasze serca.

Efezjan 6:7 Z dobrą wolą służcie jak Panu, a nie ludziom:

We fragmencie tym podkreślono znaczenie służenia Panu z dobrą wolą.

1. Moc ochoczej służenia Panu

2. Służenie Panu z dobrym nastawieniem

1. Kolosan 3:23-24 - Cokolwiek czynicie, pracujcie nad tym całym sercem, jak pracując dla Pana, a nie dla panów ludzkich, wiedząc bowiem, że otrzymacie dziedzictwo od Pana w nagrodę. To Panu Chrystusowi, któremu służysz.

2. Mateusza 25:40 – Król odpowie: „Zaprawdę powiadam wam, cokolwiek uczyniliście jednemu z tych moich braci najmniejszych, mnie uczyniliście”.

Efezjan 6:8 Wiedząc, że cokolwiek dobrego uczyni człowiek, to samo otrzyma od Pana, czy będzie niewolnikiem, czy wolnym.

Pan nagradza dobre uczynki, niezależnie od statusu społecznego.

1: Bóg nagradza tych, którzy czynią dobro, niezależnie od ich pozycji społecznej.

2: Traktowanie wszystkich z życzliwością i szacunkiem przynosi Boże błogosławieństwo.

1: Mateusza 5:44-45 - Ale powiadam wam, miłujcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują, abyście byli dziećmi waszego Ojca, który jest w niebie.

2: Galacjan 6:7-8 – Nie dajcie się zwieść: z Boga nie można naśmiewać się. Mężczyzna zbiera to, co sieje. Kto sieje, aby zadowolić swoje ciało, z ciała zbierze zagładę; kto sieje, aby się podobać Duchowi, z Ducha zbierze życie wieczne.

Efezjan 6:9 A wy, panowie, czyńcie im to samo, powstrzymując się od groźby, wiedząc, że i wasz Mistrz jest w niebie; i nie ma u niego względu na osobę.

Panowie powinni traktować swoje sługi z szacunkiem i życzliwością, wiedząc, że oni także muszą odpowiadać przed Bogiem.

1. „Życie w świetle Boga: wezwanie do życzliwości i szacunku”

2. „Przykład mistrza: okazywanie szacunku tym, którym przewodzimy”

1. Mateusza 7:12 – „Dlatego wszystko, co byście chcieli, aby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie; na tym polega Prawo i Prorocy”.

2. Kolosan 3:22-25 – „Słudzy, bądźcie posłuszni we wszystkim swoim panom według ciała, nie służąc na oko, jak się ludziom podobać, ale w prostocie serca, bojąc się Boga. A cokolwiek czynicie, z serca róbcie, jak Pana, a nie ludzi. Wiedząc, że od Pana otrzymacie zapłatę dziedzictwa, bo służycie Panu Chrystusowi. Kto zaś czyni źle, otrzyma za zło, które uczynił. osoby."

Efezjan 6:10 Wreszcie, bracia moi, umacniajcie się w Panu i mocy Jego mocy.

Bądźcie mocni w Panu i Jego mocy.

1: Przyjęcie mocy Pana

2: Moc Boża działająca w nas

1: Filipian 4:13 – Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia

2: Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskają siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

Efezjan 6:11 Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła.

Mamy przywdziać zbroję Bożą, aby przeciwstawić się planom diabła.

1. „Stanąć przeciwko wrogowi: jak założyć zbroję Bożą"

2. „Zbroja Boża: obrona przed planami diabła"

1. Izajasz 59:17 - Przyoblekł się w sprawiedliwość jak napierśnik, a na głowę hełm zbawienia; i włożył szaty zemsty zamiast ubioru, i okrył się gorliwością jak płaszczem.

2. Rzymian 13:12 - Noc już długa, dzień bliski. Odrzućmy więc uczynki ciemności i przyobleczmy się w zbroję światłości.

Efezjan 6:12 Nie walczymy bowiem z ciałem i krwią, ale z księstwami, z władzami, z władcami ciemności tego świata, z duchową niegodziwością na wyżynach.

Prowadzimy duchową wojnę przeciwko siłom zła i musimy być przygotowani do walki.

1. Zwiększ zbroję: przygotuj się do walki duchowej

2. Walka z ciemnością: nieugięta walka ze złem

1. Izajasz 59:17 - Przyoblekł się w sprawiedliwość jak napierśnik, a na głowę hełm zbawienia; i włożył szaty zemsty zamiast ubioru, i okrył się gorliwością jak płaszczem.

2. Efezjan 6:10-18 – Bądźcie wreszcie mocni w Panu i mocy Jego mocy. Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli przeciwstawić się zakusom diabła.

Efezjan 6:13 Weźcie więc na siebie całą zbroję Bożą, abyście w dzień zły mogli stawić opór i ostać się, dokonawszy wszystkiego.

Chrześcijanie powinni przygotować się do walki duchowej, zakładając zbroję Bożą.

1. „Zbroja Boża: przygotowanie do walki duchowej”

2. „Niezmiennie w obliczu zła”

1. Izajasz 11:5 – „Prawość będzie pasem na jego biodrach, a wierność pasem jego bioder”.

2. Rzymian 13:12 – „Noc już dawno minęła; dzień jest już blisko. Odrzućmy więc uczynki ciemności i przyobleczmy się w zbroję światłości”.

Efezjan 6:14 Stańcie więc przepasani prawdą w biodrach i przywdziani napierśnikiem sprawiedliwości;

Ten fragment wzywa wierzących, aby nosili zbroję prawości i prawdy.

1. Zbroja sprawiedliwości: założenie napierśnika wiary

2. Moc prawdy: przepasz się prawością

1. Kolosan 3:12-14 - Jako naród Boży wybrany, święty i umiłowany, przyobleczcie się we współczucie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość.

2. Izajasz 59:17 - Przyoblekł się w sprawiedliwość jak napierśnik, a na głowę hełm zbawienia; włożył szaty zemsty i owinął się gorliwością jak płaszczem.

Efezjan 6:15 A wasze nogi obute w przygotowanie ewangelii pokoju;

Ten fragment zachęca nas, abyśmy byli przygotowani do dzielenia się ze światem dobrą nowiną o Jezusie Chrystusie.

1. „Ewangelia pokoju: dzielenie się dobrą nowiną o Jezusie Chrystusie”

2. „Zakładanie całej zbroi Bożej: przygotowanie do bitwy z Ewangelią”

1. Rzymian 10:14-15 – „Jakże więc będą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? I jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? I jak mają słuchać, jeśli ktoś nie głosi? jak mają głosić, jeśli nie są posłani?”

2. Jeremiasz 20:9 – „Jeśli powiem: Nie będę o nim wspominał ani mówił więcej w jego imieniu”, w moim sercu jest jakby ogień płonący, zamknięty w moich kościach i jestem zmęczony trzymam to w sobie, a ja nie mogę”.

Efezjan 6:16 Przede wszystkim weźcie tarczę wiary, dzięki której będziecie mogli zgasić wszystkie ogniste strzały niegodziwców.

Wierzący powinni polegać na wierze, która chroni ich przed intrygami niegodziwych.

1. Siła wiary w przezwyciężaniu zła

2. Trwanie w wierze

1. Jakuba 4:7: „Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was”.

2. 1 Piotra 5:8-9: „Bądźcie trzeźwi, czuwajcie, gdyż przeciwnik wasz diabeł jak lew ryczący krąży, szukając, kogo by pożreć: którym się przeciwstawiacie, wytrwali w wierze…”

Efezjan 6:17 Weźcie też hełm zbawienia i miecz Ducha, którym jest słowo Boże:

Hełm zbawienia i miecz Ducha, którym jest Słowo Boże, są niezbędną bronią w walce duchowej.

1. Moc słowa: przewodnik po walce duchowej

2. Podjęcie hełmu zbawienia: wezwanie do działania

1. Izajasz 59:17 – „Bo przyoblekł się w sprawiedliwość jak napierśnik, a na głowę hełm zbawienia”.

2. Hebrajczyków 4:12 – „Albowiem słowo Boże jest żywe i skuteczne, i ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny”.

Efezjan 6:18 W każdej modlitwie i prośbie zanoście zawsze modły w Duchu i czuwajcie z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych;

Módlcie się wytrwale i wytrwale, wstawiając się za wszystkimi świętymi.

1. Moc modlitwy: wytrwanie dla świętych

2. Czujna modlitwa: wstawiennictwo za Ciałem Chrystusa

1. Jakuba 5:16 – „Modlitwa sprawiedliwego ma wielką moc, gdyż jest skuteczna”.

2. 1 Tesaloniczan 5:17 – „módlcie się bez przerwy”

Efezjan 6:19 I aby mi dana była mowa, abym śmiało otworzył usta i oznajmił tajemnicę ewangelii,

Paweł modlił się o umiejętność odważnego głoszenia tajemnicy ewangelii.

1. Odważne głoszenie Ewangelii - Efezjan 6:19

2. Tajemnica Ewangelii – Efezjan 6,19

1. Rzymian 1:16 - Nie wstydzę się bowiem ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego.

2. Kolosan 4:3-4 - Módlcie się jednocześnie i za nas, aby Bóg otworzył nam drzwi dla słowa, abyśmy głosili tajemnicę Chrystusa, dla której i ja jestem w okowach, abym mógł to oczywiste, tak jak powinienem mówić.

Efezjan 6:20 Którego jestem ambasadorem w więzach, abym mógł tam śmiało mówić, jak powinienem mówić.

Paweł był ambasadorem Chrystusa i był gotowy znosić wszelkie trudy, jakich od niego wymagano, aby odważnie głosić ewangelię.

1. Powołanie do służby: przykład Pawła

2. Przysposabiajmy się do śmiałości w głoszeniu Ewangelii

1. Filipian 1:12-14

2. Dzieje Apostolskie 26:16-18

Efezjan 6:21 Abyście jednak i wy poznali moje sprawy i jak się ja zachowuję, Tychik, brat umiłowany i sługa wierny w Panu, oznajmi wam wszystko:

Tychik jest umiłowanym bratem i wiernym sługą Pana, który oznajmi Efezjanom wszystkie sprawy Pawła.

1. Być wiernym sługą Pana: Efezjan 6:21

2. Uczenie się na przykładzie Tychika: Efezjan 6:21

1. Kolosan 4:7-9 – Paweł pochwala Tychika za jego wierną służbę

2. 2 Tymoteusza 4:12 – Paweł mówi o wysłaniu Tychika do Efezu, aby rozgłosił jego sprawy

Efezjan 6:22 Którego posłałem do was w tym samym celu, abyście poznali sprawy nasze i aby pocieszył wasze serca.

Ten fragment mówi o Pawle, który wysłał posłańca do kościoła w Efezie, aby podzielić się wiadomościami o ich sprawach i pocieszyć ich serca.

1. Jak znaleźć pocieszenie w trudnych czasach

2. Moc zachęty

1. Rzymian 15:5 – „Niech Bóg wytrwałości i zachęty sprawi, abyście żyli w zgodzie między sobą, w zgodzie z Chrystusem Jezusem”

2. Izajasz 40:1-2 – „Pocieszajcie, pocieszajcie mój lud, mówi wasz Bóg. Przemówcie czule do Jerozolimy i głoście jej, że dopełniła się jej ciężka służba, że jej grzech został zapłacony, że otrzymała od ręka Pana podwójna za wszystkie jej grzechy”

Efezjan 6:23 Pokój braciom i miłość z wiarą od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa.

Paweł kieruje do braci orędzie pokoju i miłości płynącej z wiary, od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa.

1. Potęga miłości i wiary: jak możemy wzmocnić nasze więzi z Bogiem oraz naszymi braćmi i siostrami

2. Znalezienie pokoju i miłości w Bogu: jak możemy otrzymać pocieszenie od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa

1. 1 Jana 3:18 – „Dziatki, nie miłujmy słowem i mową, ale czynem i prawdą”.

2. Rzymian 5:5 – „A nadzieja nas nie zawstydza, gdyż miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.”

Efezjan 6:24 Łaska niech będzie ze wszystkimi, którzy szczerze miłują Pana naszego Jezusa Chrystusa. Amen.

Paweł wyraża swoje pragnienie, aby łaska Boża była ze wszystkimi, którzy szczerze kochają Jezusa Chrystusa.

1. Życie w szczerości – nauka autentycznego życia chrześcijańskiego

2. Kochać naszego Pana – wzrastać w naszej relacji z Jezusem

1. Jana 15:9-10 – „Jak Ojciec mnie umiłował, tak i ja umiłowałem was. Trwajcie w mojej miłości. Jeżeli będziecie przestrzegać moich przykazań, trwać będziecie w mojej miłości, tak jak ja przestrzegałem przykazań mojego Ojca i trwam w jego miłości”.

2. 1 Jana 4:7-8 – „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością”.

Filipian 1 to pierwszy rozdział Listu Pawła do Filipian. W tym rozdziale Paweł wyraża swoją miłość i wdzięczność dla wierzących w Filippi, zachęca ich w wierze i dzieli się swoim spojrzeniem na cierpienie i rozwój ewangelii.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od wyrażenia swego głębokiego uczucia wobec wierzących w Filippi i dziękując Bogu za ich partnerstwo w szerzeniu ewangelii (Filipian 1:3-8). Zapewnia, że modli się za nich z radością i ufnością, ufając, że Bóg, który rozpoczął w nich dobre dzieło, doprowadzi je do końca. Paweł pragnie, aby ich miłość coraz bardziej obfitowała w wiedzę i rozeznanie.

Akapit drugi: Paweł omawia swoje uwięzienie, które w rzeczywistości posłużyło do szerzenia ewangelii (Filipian 1:12-18). Wyjaśnia, że jego łańcuchy dodały otuchy wielu osobom i nabrały pewności, że mogą bez lęku głosić słowo Boże. Niektórzy głoszą Chrystusa z zazdrości lub rywalizacji, ale Paweł raduje się, ponieważ Chrystus jest głoszony bez względu na motywy. Zapewnia, że niezależnie od tego, czy będzie żył, czy umrze, Chrystus będzie przez niego uhonorowany.

Akapit 3: Rozdział kończy się refleksją Pawła na temat życia i śmierci (Filipian 1:19-30). Wyraża swoją nadzieję i oczekiwanie, że nie zostanie zawstydzony, ale raczej wywyższony dzięki ich modlitwom i udzieleniu Ducha Świętego. Życie oznacza dla niego owocną pracę, a umieranie oznacza bycie z Chrystusem – z tym pragnieniem się zmaga. Niemniej jednak zachęca wierzących, aby pośród sprzeciwu zachowywali się w sposób godny ewangelii, bez lęku.

W podsumowaniu,

Pierwszy rozdział Listu do Filipian ukazuje głęboką miłość Pawła do wierzących w Filippi, a

także jego wdzięczność za ich partnerstwo w szerzeniu ewangelii. Wyraża ufność w Boże działanie w nich.

Paweł opowiada, jak pomimo uwięzienia przyczyniło się to do szerszego głoszenia Chrystusa. Raduje się z postępu ewangelii bez względu na motywy innych. Zastanawia się także nad życiem i śmiercią, wyrażając nadzieję na owocną pracę i pragnienie bycia z Chrystusem.

Rozdział ten podkreśla radość, wdzięczność i zaufanie, jakie Paweł pokłada w Bożym dziele wśród wierzących. Podkreśla pozytywny wpływ uwięzienia Pawła na szerzenie ewangelii i jego spojrzenie na życie i śmierć. Zachęca wierzących, aby żyli w sposób godny ewangelii pośród wyzwań i sprzeciwu.

Filipian 1:1 Paweł i Tymoteusz, słudzy Jezusa Chrystusa, do wszystkich świętych w Chrystusie Jezusie, którzy są w Filippi, wraz z biskupami i diakonami:

Paweł i Tymoteusz przesyłają pozdrowienia świętym w Filippi, w tym biskupom i diakonom.

1. Moc jedności w Ciele Chrystusa

2. Znaczenie służenia innym

1. Efezjan 4:16 – „Od Niego całe ciało, połączone i utrzymywane wszystkimi więzadłami podtrzymującymi, rośnie i buduje się w miłości, gdyż każda część wykonuje swoją pracę”.

2. Mateusza 20:25-28 – „Lecz Jezus przywołał ich do siebie i rzekł: «Wiecie, że władcy narodów uciskają ich, a wielcy sprawują nad nimi władzę. Jednak między nimi nie będzie tak was, ale kto między wami chce stać się wielkim, niech będzie waszym sługą, a kto chce być pierwszym między wami, niech będzie waszym niewolnikiem, jak Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służono, ale aby służyć i aby swoje życie oddać na okup za wielu.”

Filipian 1:2 Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i od Pana Jezusa Chrystusa.

Paweł życzy Filipianom łaski i pokoju od Boga i Jezusa Chrystusa.

1. Moc łaski i pokoju w naszym życiu

2. Radość z łaski i pokoju od Boga i Jezusa Chrystusa

1. Rzymian 5:1-2 „Dlatego też usprawiedliwieni z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Przez niego także my uzyskaliśmy przez wiarę dostęp do tej łaski, w której trwamy, i radujemy się nadzieją chwały Bożej”.

2. Efezjan 1:2 „Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa”.

Filipian 1:3 Dziękuję Bogu mojemu za każde wspomnienie o was,

Paweł wyraża swą wdzięczność Bogu za Kościół w Filippi.

1: „Bądź wdzięczny za ludzi w swoim życiu”

2: „Wdzięczność jest darem dla Boga”

1: 1 Tesaloniczan 5:16-18 - Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie, w każdym położeniu dziękujcie; taka jest bowiem wola Boża względem was w Chrystusie Jezusie.

2: Efezjan 4:29 - Niech z ust waszych nie wychodzi żadna mowa szkodliwa, lecz tylko budująca, stosownie do okazji, aby przyniosła łaskę tym, którzy słuchają.

Filipian 1:4 Zawsze w każdej mojej modlitwie za was wszystkich, prosząc z radością,

Ten fragment mówi o radosnej modlitwie Pawła za Filipian.

1. Doświadczanie radości poprzez modlitwę

2. Moc modlitwy za innych

1. Jakuba 5:16 – „Dlatego wyznawajcie sobie nawzajem grzechy i módlcie się jeden za drugiego, abyście odzyskali zdrowie. Modlitwa sprawiedliwego ma moc i skuteczność.”

2. Kolosan 1:9-12 - „Dlatego od dnia, w którym o was usłyszeliśmy, nie przestajemy się za was modlić. Nieustannie prosimy Boga, aby napełnił was poznaniem swojej woli przez całą mądrość i zrozumienie, które Duch daje, abyście prowadzili życie godne Pana i podobały mu się pod każdym względem: wydając owoc w każdym dobrym uczynku, wzrastając w poznaniu Boga, utwierdzając się wszelką mocą według Jego chwalebnej

potęgi, abyście mogli miejcie wielką wytrwałość i cierpliwość i z radością dziękujcie Ojcu, który was przygotował do udziału w dziedzictwie jego świętego ludu w królestwie światłości.”

Filipian 1:5 Za waszą społeczność w ewangelii od pierwszego dnia aż dotąd;

Ten fragment mówi o wspólnocie ewangelii od pierwszego dnia aż do chwili obecnej.

1. Znaczenie społeczności z ewangelią i dlaczego powinniśmy starać się ją zachować.

2. Konsystencja ewangelii i jej trwałość przez lata.

1. Dzieje Apostolskie 2:42 I trwali wytrwale w nauce apostolskiej i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach.

2. Hebrajczyków 10:24-25 I miejmy na uwadze siebie nawzajem, aby wzbudzić w sobie miłość i dobre uczynki, nie opuszczając wspólnych zgromadzeń, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale napominając się wzajemnie, a tym bardziej gdy widzicie, że Dzień się zbliża.

Filipian 1:6 Mając właśnie tę pewność, że Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, będzie je wykonywał aż do dnia Jezusa Chrystusa:

Paweł zachęca Filipian, aby ufali Bogu, który zapoczątkował w nich dobre dzieło i będzie je doskonalił aż do dnia Jezusa Chrystusa.

1. Zaufaj Panu: polegaj na udoskonalającym dziele Boga

2. Zachęta w obliczu niepewności: znajdowanie pocieszenia w Bożej obietnicy

1. Izajasz 41:10 – Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą.

2. List do Hebrajczyków 13:5-6 – Uwolnij swoje życie od miłości do pieniędzy i zadowalaj się tym, co masz, bo On powiedział: „Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę”. Dlatego możemy śmiało powiedzieć: „Pan jest moim pomocnikiem; nie będę się bać; co może mi zrobić człowiek?”

Filipian 1:7 Choć wypada mi tak myśleć o was wszystkich, ponieważ mam was w sercu moim; ponieważ zarówno w moich więzach, jak i w obronie i utwierdzaniu ewangelii wszyscy jesteście uczestnikami mojej łaski.

Paweł wyraża swą wdzięczność Kościołowi w Filippi za to, że stał wraz z nim w obronie i utwierdzaniu Ewangelii.

1. Rola Kościoła w obronie i potwierdzaniu Ewangelii

2. Stanąć razem z innymi w obronie Ewangelii

1. Dzieje Apostolskie 4:29 – „A teraz, Panie, spójrz na ich groźby i daj sługom Twoim, aby z całą odwagą głosili słowo Twoje”

2. Hebrajczyków 10:23-25 – „Trzymajmy się niezachwianie wyznania naszej wiary; (bo wierny jest ten, który obiecał;) I zważajmy jedni na drugich, aby pobudzać się do miłości i dobrych uczynków: Nie opuszczając zgromadzeń skupiajmy się na sobie, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale napominajmy się nawzajem, a tym bardziej, im bardziej widzicie, że dzień się zbliża.

Filipian 1:8 Bo Bóg jest moim świadectwem, jak bardzo tęsknię za wami wszystkimi w wnętrznościach Jezusa Chrystusa.

Paweł wyraża swoją głęboką miłość do wierzących w Filippi.

1: Miłość Boga do nas jest bezwarunkowa

2: Miłość do innych powinna odzwierciedlać miłość Boga

1:1 Jana 4:19 – Kochamy, bo On pierwszy nas umiłował

2: Jana 13:34-35 – Miłujcie się wzajemnie, tak jak Ja was umiłowałem

Filipian 1:9 A o to proszę, aby wasza miłość coraz bardziej obfitowała w wiedzę i wszelki osąd;

Paweł zachęca Filipian, aby dzięki miłości wzrastali w wiedzy i wszelkim osądzie.

1) Jak wzrastać w wiedzy i osądzie poprzez miłość

2) Moc obfitej miłości w wiedzy i osądzie

1) Kolosan 3:14 - A przede wszystkim przyobleczcie się w miłość, która jest więzią doskonałości.

2) 1 Koryntian 13:13 - A teraz trwa wiara, nadzieja, miłość, te trzy; lecz największą z nich jest miłość.

Filipian 1:10 Abyście pochwalali rzeczy doskonałe; abyście byli szczerzy i bez zgorszenia aż do dnia Chrystusa;

Ten fragment zachęca wierzących do prowadzenia życia niezwykle doskonałego i bez skazy, aby w dniu Chrystusa mogli zostać uznani za nienagannych.

1. Prowadzić doskonałe życie: moc Filipian 1:10

2. Dążenie do świętości: jak żyć bez obrazy aż do dnia Chrystusa

1. Rzymian 12:2 – „I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu swego, abyście mogli przekonać się, jaka jest wola Boża dobra, przyjemna i doskonała”.

2. 1 Piotra 1:15-16 – „Ale ponieważ Ten, który was powołał, jest święty, tak i wy bądźcie święci w całym swoim postępowaniu, gdyż napisano: «Bądźcie święci, bo ja jestem święty»”.

Filipian 1:11 Napełnieni owocami sprawiedliwości, które są przez Jezusa Chrystusa, ku chwale i chwale Boga.

Owoce sprawiedliwości są nam dane przez Jezusa Chrystusa, abyśmy chwalili i chwalili Boga.

1: Zostaliśmy pobłogosławieni owocami sprawiedliwości, udzielonymi nam przez Jezusa Chrystusa, na chwałę Bożą.

2: Ufając Jezusowi Chrystusowi, możemy osiągnąć owoce sprawiedliwości, aby przynieść chwałę Bogu.

1: Kolosan 1:10 - Abyście postępowali w sposób godny Pana i ku upodobaniu wszystkich, będąc płodni we wszelkim dobrym dziele i wzrastając w poznaniu Boga.

2: Jakuba 3:18 - A owoc sprawiedliwości sieje w pokoju tych, którzy pokój wprowadzają.

Filipian 1:12 Chciałbym jednak, bracia, abyście zrozumieli, że to, co mnie spotkało, miało raczej wpływ na rozwój ewangelii;

Ten fragment mówi o tym, jak trudności i próby, których doświadczał Paweł, zamieniły się w coś korzystnego, wspierającego ewangelię.

1: Możemy ufać Bogu, że z naszych zmagań wyjdzie dobro.

2: Możemy pokładać nadzieję w Bogu, nawet pomimo naszego cierpienia.

1: Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2: Jakuba 1:2-4 - Uznajcie to za czystą radość, bracia moi, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało.

Filipian 1:13 Aby moje więzy w Chrystusie były widoczne w całym pałacu i we wszystkich innych miejscach;

Uwięzienie Pawła było świadectwem jego wiary i oddania Chrystusowi oraz niezachwianą lojalnością wobec ewangelii.

#1: Nasza wierność Chrystusowi powinna być tak silna, aby była widoczna we wszystkim, co robimy.

#2: Nasze zaangażowanie w ewangelię musi być mocne jak cela więzienna i przetrwać każdą burzę.

#1: Mateusz 10:32-33 – „Kto się do mnie przyzna przed innymi, przyznam się i ja przed moim Ojcem w niebie. Ale kto się mnie wyprze przed innymi, i ja się wyprę przed moim Ojcem w niebie”.

#2: Kolosan 3:17 - I cokolwiek czynicie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

Filipian 1:14 A wielu braci w Panu, nabierając pewności w moich więzach, znacznie śmielej mówi słowo bez lęku.

Bracia w Panu dzięki więzom Pawła mają większą pewność w głoszeniu słowa Bożego bez lęku.

1. Siła wytrwałości w życiu zgodnie z naszą wiarą

2. Przezwyciężyć strach poprzez zaufanie i wiarę w Boga

1. Mateusza 10:28 - I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który może i duszę, i ciało zatracić w piekle.

2. Rzymian 10:13-14 – Bo „każdy, kto wzywa imienia Pańskiego, będzie zbawiony”. Jakże więc będą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? A jak uwierzą w Tego, o którym nie słyszeli? A jak usłyszą bez kaznodziei?

Filipian 1:15 Niektórzy rzeczywiście głoszą Chrystusa nawet przez zazdrość i waśnie; i niektórzy także dobrej woli:

Paweł nalega, aby Kościół w Filippi przyjął nauczanie Chrystusa, bez względu na motywacje, jakie za nim stoją.

1 – Bez względu na motywację, przesłanie Chrystusa należy przyjąć i przyjąć.

2 – Bóg może wykorzystać każdą sytuację, aby przekazać swoje przesłanie zbawienia.

1 - Przysłów 21:1 - Serce króla jest w ręku Pana; jak rzeki wód: kieruje je, dokąd chce.

2 - Jeremiasz 29:11 - Znam bowiem plany, jakie mam wobec ciebie – oświadcza Pan – „plany, które mają ci pomóc, a nie zaszkodzić, plany, aby dać ci nadzieję i przyszłość.

Filipian 1:16 Ten, kto głosi Chrystusa będącego przedmiotem sporu, nie szczerze, sądząc, że doda ucisku do moich więzów:

Uwięzienie Pawła nie przeszkodziło mu w głoszeniu Ewangelii Chrystusowej, nawet w obliczu sprzeciwu.

1: W chwilach trudności pozostańcie silni w wierze i nadal dzielcie się miłością Chrystusa.

2: Nawet w obliczu sprzeciwu nigdy nie idź na kompromis w sprawie swoich przekonań.

1: Rzymian 8:31-39 – Paweł zachęca wierzących, aby nie ustępowali i nie zrażali się sprzeciwem.

2: Mateusza 5:11-12 – Jezus uczy swoich naśladowców, aby pozostawali silni nawet w obliczu prześladowań.

Filipian 1:17 Ale drugi z miłości, wiedząc, że jestem gotowy na obronę ewangelii.

Paweł ma świadomość, że jest powołany do obrony Ewangelii i kieruje się miłością.

1. Potęga miłości: jak miłość może napędzać naszą misję

2. Niezmiennie: odwaga obrony Ewangelii

1. 1 Jana 4:7-12 – „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, bo miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga”.

2. Rzymian 12:1-2 – „Apeluję więc do was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i przyjemną Bogu, co jest waszą duchową czcią. Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

Filipian 1:18 I co wtedy? mimo to, na każdy sposób, czy to w ukryciu, czy w prawdzie, Chrystus jest głoszony; i ja się w tym raduję, zaiste, i będę się radował.

Chrystus jest głoszony we wszystkich okolicznościach i Paweł się tym raduje.

1: We wszystkich okolicznościach powinniśmy radować się mocą ewangelii Chrystusa.

2: Jako chrześcijanie powinniśmy znajdować radość w tym, że orędzie Chrystusa jest rozpowszechniane w każdy możliwy sposób.

1:1 Koryntian 1:17-18 - Nie posłał mnie bowiem Chrystus, abym chrzcił, lecz abym głosił ewangelię, nie w mądrości i wymowie, aby krzyż Chrystusowy nie utracił swej mocy.

2: Rzymian 1:16-17 – Nie wstydzę się bowiem ewangelii, jest ona bowiem mocą Bożą, która niesie zbawienie każdemu wierzącemu: najpierw Żydowi, potem poganowi.

Filipian 1:19 Wiem bowiem, że dzięki waszej modlitwie i zaopatrzeniu w Ducha Jezusa Chrystusa to doprowadzi mnie do zbawienia,

Paweł wyraża swą ufność w Boży plan zbawienia.

1. Boży plan naszego zbawienia jest zawsze większy niż nasz własny.

2. Łaska Boża przez moc Ducha Świętego wystarczy, aby nas podtrzymać.

1. Efezjan 2:8-10 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił.

2. Rzymian 8:26-27 – Podobnie Duch pomaga nam w naszej słabości. Nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w westchnieniach, których nie da się wyrazić słowami.

Filipian 1:20 Zgodnie z moim gorącym oczekiwaniem i moją nadzieją, że w niczym nie będę zawstydzony, lecz że z całą śmiałością, jak zawsze, tak i teraz Chrystus będzie uwielbiony w moim ciele, czy to przez życie, czy przez śmierć .

Fragment ten podkreśla wagę wywyższania Chrystusa w swoim życiu i czynienia tego ze śmiałością, bez względu na konsekwencje.

1: Odważne życie dla Chrystusa – Znaczenie prowadzenia życia, które wywyższa Chrystusa.

2: Nie wstydzić się Chrystusa – Nie wstydzić się żyć dla Chrystusa, bez względu na konsekwencje.

1: Mateusza 5:14-16 – „Wy jesteście światłością świata. Nie da się ukryć miasta zbudowanego na górze. Nie zapala się też lampy i nie stawia jej pod miską. Zamiast tego postawili go na stojaku i oświetlał wszystkich w domu. Tak samo niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili waszego Ojca w niebie.

2: Kolosan 3:17 - I cokolwiek czynicie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

Filipian 1:21 Dla mnie bowiem żyć to Chrystus, a umrzeć to zysk.

Paweł wyraża przekonanie, że życie dla Chrystusa ma większą wartość niż śmierć.

1: Życie dla Chrystusa ma większą wartość niż śmierć

2: Moc wiary w Chrystusa

1: Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2: Filipian 3:10 – Chcę poznać Chrystusa – tak, poznać moc Jego zmartwychwstania i udziału w Jego cierpieniach, stając się podobnym do Niego w Jego śmierci.

Filipian 1:22 Ale jeśli żyję w ciele, to jest owoc mojej pracy; wszakże nie wiem, co wybiorę.

Paweł wyraża niepewność co do wyboru pomiędzy życiem w ciele a śmiercią w Chrystusie.

1. Wolność wyboru: jak podjąć właściwą decyzję

2. Znaczenie mądrości biblijnej w podejmowaniu decyzji

1. Jakuba 1:5 – „Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim

daje chętnie i nie wypomina, a będzie mu dana.”

2. Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym swoim sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie prostował twoje ścieżki”.

Filipian 1:23 Bo jestem w trudnej sytuacji między dwoma, pragnąc odejść i być z Chrystusem; co jest o wiele lepsze:

Ten fragment mówi o pragnieniu Pawła, aby porzucić to życie i być z Chrystusem, co jest o wiele lepsze.

1: Możemy uczyć się z przykładu Pawła, jak szukać lepszego życia poza tym, starając się być z Chrystusem.

2: Powinniśmy pragnąć być z Chrystusem, gdyż jest to o wiele lepsze niż wszystko, co może zaoferować ten świat.

1:2 Koryntian 5:7-8 – Bo postępujemy dzięki wierze, a nie dzięki widzeniu. Tak, mamy ufność i wolelibyśmy raczej odejść od ciała i zamieszkać z Panem.

2: Objawienie 14:13 - Wtedy usłyszałem głos z nieba mówiący: Napisz to: Błogosławieni są odtąd umarli, którzy w Panu umierają. „Tak” – mówi Duch – „odpoczną od swojej pracy, bo ich uczynki pójdą za nimi”.

Filipian 1:24 Jednakże bardziej potrzebne jest wam trwanie w ciele.

We fragmencie tym stwierdza się, że bardziej potrzebne jest, aby czytelnik pozostał w ciele.

1. Potrzeba pozostania w ciele i czci Boga

2. Błogosławieństwo przebywania w ciele

1. Rzymian 8:13-14 – „Bo jeśli według ciała żyć będziecie, pomrzecie; ale jeśli przez Ducha sprawy ciała będziecie umartwiać, żyć będziecie. Bo wszyscy, których Duchem prowadzicie Boże, oni są synami Bożymi.”

2. Galacjan 5:16-17 – „To więc mówię: Według Ducha postępujcie, a nie będziecie pobłażali żądzy ciała. Ciało bowiem pożąda przeciw duchowi, a duch przeciwko ciału, a to jest przeciwne jednego do drugiego, abyście nie mogli czynić tego, co chcielibyście.”

Filipian 1:25 Mając tę pewność, wiem, że pozostanę i będę z wami wszystkimi dla waszego rozwoju i radości z wiary;

Ten fragment mówi o pewności Pawła w jego stałym partnerstwie z Filipianami na rzecz ich rozwoju i radości z wiary.

1: Zaufanie Pawła do Filipian i to, jak może nas ono zachęcić do utrzymywania relacji ze współchrześcijanami.

2: Przykład partnerstwa Pawła z Filipianami i to, jak możemy zastosować je w naszym życiu i relacjach.

1: Dzieje Apostolskie 20:35 – We wszystkim pokazałem wam, że tak pracując, trzeba pomagać słabym i pamiętać o słowach Pana Jezusa, który sam powiedział: Bardziej błogosławioną rzeczą jest dawać niż brać .'

2: Kolosan 3:13 – Znosząc jedni drugich i przebaczając sobie nawzajem, jeśli ktoś ma skargę na drugiego; jak Pan ci przebaczył, tak i ty musisz przebaczyć.

Filipian 1:26 Aby wasza radość była obfitsza w Jezusie Chrystusie za mnie, gdy ponownie do was przyjdę.

Paweł wyraża swoje pragnienie ponownego przebywania z Filipianami, aby mogli obficie radować się w Jezusie Chrystusie.

1. Radujcie się w Jezusie Chrystusie, bo On jest źródłem naszej radości!

2. Obfita radość w Jezusie Chrystusie: co to oznacza dla nas.

1. Rzymian 15:13 - Niech Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem w wierze, abyście mocą Ducha Świętego obfitowali w nadzieję.

2. Jana 15:11 - To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna.

Filipian 1:27 Niech wasza rozmowa będzie taka, jaka przystoi ewangelii Chrystusowej, abym, czy przyjdę i zobaczę was, czy też będę nieobecny, usłyszał o waszych sprawach, abyście trwali w jednym duchu i jednomyślnie walcząc razem za wiarę w ewangelię;

Paweł nalega, aby Filipianie prowadzili pobożną rozmowę i byli zjednoczeni w duchu i celu dla ewangelii.

1. Siła jedności – ramię w ramię dla Ewangelii

2. Siła rozmowy — pozwalanie, aby Ewangelia przemawiała przez nas

1. Kolosan 3:17 - I cokolwiek czynicie w słowie lub uczynku, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu i Ojcu przez Niego.

2. Rzymian 12:2 - I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu swego, abyście mogli poznać, jaka jest wola Boża dobra, przyjemna i doskonała.

Filipian 1:28 I w niczym nie przerażacie swoich przeciwników, co jest dla nich oczywistym znakiem zatracenia, ale dla was zbawienia i Bożego.

Paweł zachęca Filipian, aby nie bali się swoich przeciwników, jest to bowiem znak ich własnego zbawienia, a nie zagłady.

1: Odwaga w przeciwnościach losu: stawianie czoła strachowi i znajdowanie siły w Bogu

2: Moc zbawienia: dowód łaski Bożej

1: Izajasz 41:10 - Nie bójcie się, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci; Podtrzymam cię moją sprawiedliwą prawicą.

2: Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadna moc, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Filipian 1:29 Wam bowiem dane jest dla Chrystusa: nie tylko w Niego wierzyć, ale i dla

Niego cierpieć;

Ten fragment zachęca nas, abyśmy nie tylko wierzyli w Jezusa, ale także byli gotowi cierpieć dla Niego.

1. Cierpienie ze względu na Chrystusa: przewodnik po naśladowaniu Jezusa

2. Siła wiary: jak żyć życiem wiary

1. Rzymian 12:1-2 - Dlatego nawołuję was, bracia i siostry, ze względu na miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu - to jest wasza prawdziwa i właściwa cześć. Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

2. 1 Piotra 4:12-13 – Drodzy przyjaciele, nie dziwcie się ognistej próbie, która na was przyszła, aby was wypróbować, jak gdyby przydarzyło się wam coś dziwnego. Ale radujcie się, uczestnicząc w cierpieniach Chrystusa, abyście nie mogli się radować, gdy objawi się Jego chwała.

Filipian 1:30 Mieliście ten sam konflikt, który widzieliście we mnie, a teraz słyszycie, że jest we mnie.

Paweł zachęca Filipian, aby w obliczu prześladowań naśladowali jego niezachwianą wiarę.

1: Trwajmy niewzruszenie w naszej wierze, bez względu na cenę.

2: Zaufaj Bogu i wiedz, że On zawsze będzie z nami w chwilach walki.

1: 1 Piotra 5:8-9 – „Bądźcie trzeźwi; bądź czujny. Wasz przeciwnik, diabeł, krąży jak lew ryczący, szukając kogo pożreć. Przeciwstawiajcie mu się, mocni w wierze”.

2: Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

Filipian 2 to drugi rozdział Listu Pawła do Filipian. W tym rozdziale Paweł zachęca wierzących, aby w życiu wiarą naśladowali pokorę, jedność i bezinteresowność Chrystusa.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od nawoływania wierzących, aby mieli taki sam sposób

myślenia jak Chrystus Jezus, który uniżył samego siebie i stał się posłuszny aż do śmierci (Filipian 2:1-11). Podkreśla wagę jedności i bezinteresowności, zachęcając do uważania innych za ważniejszych od siebie. Paweł wzywa do pokory i chęci służenia sobie nawzajem w miłości.

Akapit drugi: Paweł podkreśla przykład Tymoteusza i Epafrodyta jako modele bezinteresowności i poświęcenia (Filipian 2:19-30). Planuje wkrótce wysłać Tymoteusza, aby dodać im otuchy i przekazać wieści o jego własnej sytuacji. Pochwala szczerą troskę Tymoteusza o ich dobro. Podobnie chwali Epafrodyta za to, że zaryzykował życie, służąc mu w imieniu kościoła w Filippi.

3. akapit: Rozdział kończy się wezwaniem dla wierzących, aby świecili jak gwiazdy w złym pokoleniu (Filipian 2:12-18). Paweł nalega, aby z bojaźnią i drżeniem pracowali nad swoim zbawieniem, wiedząc, że to Bóg sprawia w nich wolę i spełnianie Jego upodobania. Zachęca ich, aby nie szemrali ani nie kwestionowali, ale raczej trzymali się słowa Bożego, aby mógł się chlubić w dniu Chrystusa.

W podsumowaniu,

Rozdział drugi Listu do Filipian kładzie nacisk na naśladowanie pokory, jedności i bezinteresowności Chrystusa. Wzywa wierzących, aby uważali innych za bardziej znaczących od siebie, służąc sobie nawzajem w miłości.

Paweł podaje przykłady za pośrednictwem Tymoteusza i Epafrodyta — osób, które swym bezinteresownym postępowaniem okazywały autentyczną troskę o dobro innych.

Rozdział kończy się wezwaniem dla wierzących, aby z bojaźnią i drżeniem pracowali nad swoim zbawieniem, trzymając się mocno Słowa Bożego i świecąc jak światła w ciemnym świecie. Zachęca do postawy pokory, jedności i wiernego posłuszeństwa woli Bożej.

Filipian 2:1 Jeśli więc będzie w Chrystusie jakieś pocieszenie, jeśli jakaś pociecha miłości, jeśli jakaś wspólnota Ducha, jeśli jakieś wnętrzności i miłosierdzie,

Paweł nawołuje Filipian, aby zachowywali jedność i pokorę oraz aby myśleli podobnie i byli jednomyślni, tak jak to uczynił Jezus Chrystus.

1: Powinniśmy starać się naśladować Jezusa Chrystusa, zachowując między sobą jedność i pokorę.

2: Powinniśmy rozpoznać i docenić pocieszenie, pocieszenie, społeczność, wnętrzności i miłosierdzie, które można znaleźć w Chrystusie.

1: Jana 13:34-35 – „Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali; jak Ja

was umiłowałem, abyście i wy miłowali się wzajemnie. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłować”.

2: Efezjan 4:2-3 – „z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, starając się zachować jedność Ducha w węźle pokoju”.

Filipian 2:2 Dopełnijcie mojej radości, abyście byli podobnie myślący, mając tę samą miłość, będąc zgodni i jednomyślni.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy zjednoczyli się w jedności i miłości, mając ten sam sposób myślenia i nastawienie.

1. Jedność w Ciele Chrystusa: Moc Jednego

2. Radość z bycia podobnym: wezwanie do jedności

1. 1 Koryntian 10:17 - Bo my, choć liczni, jesteśmy jednym chlebem i jednym ciałem; bo wszyscy uczestniczymy w tym jednym chlebie.

2. Jana 17:20-23 - Nie tylko za nimi proszę, ale także za tymi, którzy dzięki ich słowu uwierzą we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, jesteś we mnie, a ja w Tobie; aby i oni stanowili jedno w Nas, aby świat uwierzył, że Ty Mnie posłałeś.

Filipian 2:3 Nie czyńcie niczego przez kłótnie i próżność; lecz w pokorze ducha niech każdy innych uważa za lepszych od siebie.

Chrześcijanie nie powinni działać z powodu egoizmu czy pychy, lecz zamiast tego powinni pokornie myśleć o innych jako o ważniejszych od siebie.

1. Siła pokory – jak stawiać innych ponad sobą i znaczenie chrześcijańskiej pokory.

2. Cnota bezinteresowności — wartość cenienia innych ponad siebie i sposoby praktykowania bezinteresowności.

1. Jakuba 4:10 - Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy.

2. Mateusza 20:25-28 – Jezus powiedział: „Wiecie, że władcy narodów panują nad nimi, a ich wielcy sprawują nad nimi władzę. Nie tak będzie między wami. Ktokolwiek jednak

chciałby być między wami wielkim, niech będzie waszym sługą, a kto by między wami chciał być pierwszym, niech będzie waszym niewolnikiem”.

Filipian 2:4 Nie każdy patrzy na swoje sprawy, ale każdy też na sprawy innych.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy myśleli o innych, a nie skupiali się wyłącznie na własnych interesach.

1: Bóg wzywa nas, abyśmy byli bezinteresowni, patrząc na potrzeby innych.

2: Musimy pamiętać, aby stawiać innych przed sobą.

1: Galacjan 6:2 „Jedni drugich brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe”.

2: Rzymian 12:10 „Dajcie sobie nawzajem życzliwość i miłość braterską, okazując sobie szacunek, preferując jedni drugich”.

Filipian 2:5 Niech takie będzie w was usposobienie, jakie było w Chrystusie Jezusie:

Chrześcijanie powinni starać się mieć taki sam sposób myślenia jak Jezus.

1. Być jak Jezus: jak pielęgnować postawę Chrystusową

2. Umysł Chrystusa: naśladowanie współczucia i pokory Jezusa

1. Kolosan 3:12-14 - Przyobleczcie się zatem jako wybrani Boży, święci i umiłowani, w miłosierne serce, w dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość, znosząc jedni drugich, a jeśli jeden ma skargę na drugiego, przebaczając sobie nawzajem Inny; jak Pan ci przebaczył, tak i ty musisz przebaczyć.

14 A ponad to wszystko przyobleczcie się w miłość, która spaja wszystko w doskonałej harmonii.

2. Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, przyjemne i doskonałe.

Filipian 2:6 Którzy będąc w postaci Bożej, nie uważali za zbóje być równym Bogu:

Ten fragment mówi o pokorze Jezusa, który miał postać Bożą, ale nie postrzegał bycia równym Bogu jako czegoś, co można wykorzystać.

1. „Życie w pokorze: uczenie się naśladowania przykładu Jezusa”

2. „Siła pokory: przykład Chrystusa, który stawia innych na pierwszym miejscu”

1. Mateusza 16:24-25: „Wtedy Jezus powiedział swoim uczniom: «Jeśli ktoś chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, weźmie krzyż swój i naśladuje mnie. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je.'”

2. Filipian 4:5: „Niech wszyscy poznają wasz rozsądek. Pan jest blisko.”

Filipian 2:7 Ale pozbawił się sławy, przyjął postać sługi i stał się podobny do ludzi:

Ten fragment z Filipian 2:7 mówi o tym, jak Jezus ukorzył się i przyjął postać sługi, aby stać się podobnym do ludzi.

1. Pokora jest drogą do wielkości

2. Przykład Jezusa: służenie innym z miłością

1. Mateusza 20:26-28 „Ale między wami tak nie będzie; lecz kto między wami będzie wielki, niech będzie waszym sługą; A kto między wami będzie naczelny, niech będzie waszym sługą. Podobnie jak Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, ale aby służył i oddał swoje życie na okup za wielu”.

2. 1 Piotra 5:5-6 „Podobnie i wy, młodsi, podporządkujcie się starszemu. Tak, wszyscy bądźcie poddani jedni drugim i przyodziejcie się w pokorę, gdyż Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje. Uniżcie się więc pod potężną ręką Boga, aby was wywyższył w swoim czasie.”

Filipian 2:8 A okazawszy się w modzie człowiekiem, uniżył samego siebie i stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

Ten fragment mówi o Jezusie, który uniżył samego siebie i stał się posłuszny aż do

śmierci, i to śmierci krzyżowej.

1. Boży plan odkupienia: Ofiara Jezusa

2. Siła pokory: naśladowanie przykładu Chrystusa

1. Izajasz 53:5-10

2. Hebrajczyków 5:7-9

Filipian 2:9 Dlatego też Bóg wielce go wywyższył i dał mu imię ponad wszelkie imię:

Ten fragment mówi o Jezusie i o tym, jak Bóg go wielce wywyższył i dał mu imię, które jest ponad wszelkie imię.

1. Siła imienia: nauka z historii Jezusa

2. Wywyższony ponad wszystko: Znaczenie imienia Jezusa

1. 1 Piotra 2:21 – „Bo i tu zostaliście powołani, gdyż i Chrystus cierpiał za nas, zostawiając nam przykład, abyście wstępowali w jego ślady.”

2. Hebrajczyków 1:3-4 – „Który będąc odblaskiem Jego chwały i wyrazem Jego osoby, i podtrzymując wszystko słowem swojej mocy, gdy sam odczyścił nasze grzechy, zasiadł na prawica Majestatu na wysokościach”.

Filipian 2:10 Aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano istot na niebie i na ziemi, i pod ziemią;

Przed imieniem Jezusa wszyscy powinni klękać w uwielbieniu, także ci w niebie, na ziemi i pod ziemią.

1: W Liście do Filipian 2:10 Biblia mówi nam, że każdy człowiek powinien klękać, oddając cześć imieniu Jezusa.

2: Powinniśmy czcić Jezusa, zginając kolana w uwielbieniu za każdym razem, gdy

wspominane jest Jego imię.

1: Izajasz 45:23 „Przysiągłem na siebie, słowo sprawiedliwości wyszło z moich ust i nie wróci, że przede mną zegnie się wszelkie kolano i przysięgać będzie każdy język”.

2: Rzymian 14:11 „Napisane jest bowiem: Jako żyję, mówi Pan, ugnie się przede mną wszelkie kolano i wszelki język będzie wyznawał Boga”.

Filipian 2:11 I aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

Ten fragment podkreśla wagę uznania Jezusa Chrystusa za Pana i wysławiania Boga Ojca za Jego chwałę.

1: Moc wyznania Jezusa Chrystusa jako Pana

2: Oddanie Bogu Ojcu chwały, na jaką zasługuje

1: Rzymian 10:9 - Jeśli ustami swoimi wyznasz: Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

2: Jana 5:23 - Aby wszyscy czcili Syna, tak jak czczą Ojca. Kto nie czci Syna, nie czci Ojca, który go posłał.

Filipian 2:12 Dlatego, umiłowani moi, jak zawsze byliście posłuszni, nie tylko w mojej obecności, ale teraz znacznie bardziej pod moją nieobecność, z bojaźnią i drżeniem sprawujcie swoje zbawienie.

Paweł zachęca Filipian, aby trwali w posłuszeństwie Bogu i z bojaźnią i drżeniem pracowali nad własnym zbawieniem.

1. Imperatyw posłuszeństwa: dlaczego musimy być posłuszni Bogu

2. Konieczność bojaźni i drżenia: jak wypracować własne zbawienie

1. Powtórzonego Prawa 28:1-2 „A jeśli będziesz wiernie słuchał głosu Pana, Boga swego, i będziesz pilnie wypełniał wszystkie Jego przykazania, które ci dzisiaj daję, Pan, Bóg twój, wywyższy cię ponad wszystkie narody ziemi I spójdą na ciebie wszystkie te

błogosławieństwa i dosięgną cię, jeśli będziesz posłuszny głosowi Pana, Boga twego.

2. Rzymian 12:1-2 Proszę więc was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i przyjemną Bogu, co jest waszą duchową czcią. Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe.

Filipian 2:13 Albowiem to Bóg według swego upodobania sprawia w was i chcenie, i wykonanie.

We fragmencie tym podkreślono, że Bóg działa w ludziach, aby umożliwić im podejmowanie decyzji, które Mu się podobają.

1: Bóg zapewnił nam wolną wolę, abyśmy mogli podejmować własne decyzje, ale ważne jest, aby rozważyć, w jaki sposób nasze decyzje są zgodne z Jego wolą.

2: Wszyscy jesteśmy w stanie dokonać wielkich rzeczy dla Boga, jeśli poddamy Mu naszą wolę i pozwolimy Mu działać w nas.

1: Rzymian 12:2 – „I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnawianie umysłu swego, abyście mogli poznać, jaka jest wola Boża, dobra, przyjemna i doskonała”.

2: Efezjan 3:20-21 – „A temu, który według mocy działającej w nas może uczynić znacznie więcej ponad to wszystko, o co prosimy lub o czym myślimy, temu niech będzie chwała w Kościele przez Chrystusa Jezusa przez wszystkie wieki , świat bez końca. Amen.”

Filipian 2:14 Czyńcie wszystko bez szemrań i sporów:

Ten fragment zachęca nas do pozytywnego myślenia i działania, bez narzekania i kłótni.

1: Wybierz radość: znajdź zadowolenie i spokój w życiu

2: Życie w harmonii z innymi: moc przebaczenia

1: Jakuba 1:19 - Przeto, bracia moi umiłowani, niech każdy człowiek będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu:

2: Galacjan 5:22-23 - Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, łagodność, dobroć, wiara, łagodność, wstrzemięźliwość. Dla takich nie ma prawa.

Filipian 2:15 Abyście byli nienagannymi i nienagannymi synami Bożymi, bez nagany, pośród narodu złego i przewrotnego, wśród którego świecicie jak światła na świecie;

Chrześcijanie powołani są do bycia nienagannymi i niewinnymi, będącymi przykładami Bożej miłości w często wprowadzanym w błąd i przewrotnym świecie.

1. Światło Bożej miłości w zaciemnionym świecie

2. Życie w nienaganności i świętości

1. Mateusza 5:14-16 – „Wy jesteście światłością świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też lampy i nie stawia jej pod koszem, lecz na stojaku, aby świeciła wszystkim w domu. Tak samo niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili waszego Ojca, który jest w niebie".

2. 1 Piotra 2:11-12 – „Umiłowani, namawiam was, jako przybyszów i wygnańców, abyście powstrzymywali się od namiętności cielesnych, które toczą wojnę z waszą duszą. Zachowujcie uczciwe postępowanie wśród pogan, abyście, gdy będą mówić przeciwko was jako złoczyńców, ujrzą wasze dobre uczynki i w dniu nawiedzenia będą chwalić Boga".

Filipian 2:16 Trzymajcie się słowa życia; abym się radował w dniu Chrystusowym, że nie na próżno biegałem i nie na próżno się trudziłem.

Ten fragment podkreśla wagę dalszego szerzenia słowa Bożego, nawet pomimo przeszkód.

1. „Trwajcie niezachwianie w Słowie Bożym"

2. „Siła wiary w trudnych czasach"

1. Mateusza 16:18 – „A powiadam ci, że jesteś Piotrem i na tej skale zbuduję mój Kościół, a bramy piekielne go nie przemogą".

2. Jakuba 1:2-4 – „Poczytujcie to sobie za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie pełny efekt, abyście byli doskonałe i kompletne, nie posiadające żadnych braków.”

Filipian 2:17 Tak, i jeśli zostanę ofiarowany za ofiarę i służbę waszej wiary, raduję się i raduję się z wami wszystkimi.

Apostoł Paweł wyraża radość z wiary mieszkańców Filippi i pragnie ofiarować się jej w służbie i ofiarach.

1. Radość służenia innym

2. Służenie innym z wiarą

1. Jana 15:13 – „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

2. Kolosan 3:23 – „Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie dla ludzi”.

Filipian 2:18 Z tej samej przyczyny radujcie się i radujcie się ze mną.

Paweł zachęca Kościół w Filippi, aby cieszył się wraz z nim jego wiernością Bogu i posługą ewangelii.

1. Radość w Panu: Radość z naszej wierności Bogu

2. Radość w partnerstwie: dzielenie się radością innych

1. Jana 15:11 – „To wam powiedziałem, aby moja radość w was trwała i aby wasza radość była pełna.”

2. Rzymian 12:15 – „Weselcie się z tymi, którzy się radują, i płaczcie z tymi, którzy płaczą”.

Filipian 2:19 Ufam jednak Panu Jezusowi, że wkrótce pośle do was Tymoteusza, abym i ja mógł się pocieszyć, gdy poznam wasz stan.

Apostoł Paweł ufa Panu Jezusowi, że wyśle Tymoteusza do Filipian, przynosząc mu pocieszenie, gdy pozna ich stan.

1. Zaufanie Panu w czasach niepewności

2. Obietnice Boże w trudnych czasach

1. Izajasz 41:10 – Nie bój się; bo Ja jestem z tobą. Nie lękaj się; bo jestem twoim Bogiem. Wzmocnię cię; tak, pomogę ci; tak, podeprę cię prawicą mojej sprawiedliwości.

2. Psalm 55:22 - Zrzuć swoje brzemię na Pana, a On cię podtrzyma: nigdy nie pozwoli zachwiać się sprawiedliwemu.

Filipian 2:20 Nie mam bowiem człowieka o podobnych poglądach, który w sposób naturalny troszczyłby się o wasz stan.

Paweł wyraża pragnienie znalezienia kogoś, kto będzie dbał o Kościół w Filippi tak samo jak on.

1. Serce sługi: nauka troszczenia się o innych

2. Wyzwanie autentycznej wspólnoty: kochanie się i służenie sobie nawzajem

1. Jana 13:34-35 – Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali; jak Ja was umiłowałem, abyście i wy miłowali się wzajemnie.

2. Rzymian 12:9-10 – Miłość niech będzie bez obłudy. Brzydź się tym, co złe. Trzymaj się tego, co dobre. Okazujcie sobie wzajemne uczucia serdeczną miłością braterską, okazując sobie cześć, okazując sobie nawzajem dobro.

Filipian 2:21 Bo wszyscy szukają swego, a nie tego, co należy do Jezusa Chrystusa.

Ludzie często skupiają się na tym, co jest dla nich korzystne, zamiast na tym, co jest korzystne dla Jezusa Chrystusa.

1. Musimy zawsze pamiętać, aby w naszym życiu na pierwszym miejscu stawiać Jezusa

Chrystusa.

2. Powinniśmy starać się stawiać innych ponad siebie.

1. Mateusza 16:24-25 „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: «Kto chce być moim uczniem, niech się zaprze samego siebie, weźmie krzyż swój i naśladuje mnie. Kto bowiem chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie dla mnie je znajdzie.”

2. Galacjan 2:20 „Z Chrystusem jestem ukrzyżowany i już nie żyję, ale żyje we mnie Chrystus. Życie, które teraz żyję w ciele, żyję wiarą w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie Dla mnie."

Filipian 2:22 Ale znacie jego dowód, że jako syn z ojcem służył ze mną w ewangelii.

Paweł mówi o zaangażowaniu Tymoteusza w ewangelię, chwaląc go za służbę u jego boku.

1. Zaangażowanie Tymoteusza: przykład dla nas wszystkich

2. Wspólna służba: podstawa Ewangelii

1. 2 Koryntian 5:14-15 - Albowiem miłość Chrystusowa nami kieruje, ponieważ doszliśmy do tego wniosku, że jeden za wszystkich umarł, dlatego wszyscy umarli; i umarł za wszystkich, aby ci, którzy żyją, już nie żyli dla siebie, lecz dla Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał.

2. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków.

Filipian 2:23 Mam więc nadzieję, że go wkrótce poślę, gdy tylko zobaczę, jak mi będzie.

Paweł wysyła Tymoteusza do Filipian i sam zdecyduje, kiedy to zrobić, na podstawie własnych okoliczności.

1. „Znaczenie cierpliwości w oczekiwaniu na Boży czas”

2. „Ofiara służenia innym”

1. Izajasz 40:31 – „Lecz ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły, wzbijają się na skrzydłach jak orły, biegną bez zmęczenia, będą chodzić i nie ustaną”.

2. Galacjan 6:2 – „Jedni drugich brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe”.

Filipian 2:24 Ale ufam Panu, że i ja wkrótce przyjdę.

Paweł wyraża swą ufność wobec Pana i wierzy, że wkrótce dołączy do Filipian.

1. Wierność Boga i nasze zaufanie do Niego

2. Boży czas i nasza cierpliwość

1. Rzymian 15:13 – „Niech Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem, jeśli Mu zaufacie, abyście przez moc Ducha Świętego przepełnieni byli nadzieją”.

2. Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły, wznoszą się na skrzydłach jak orły, biegną i nie będą zmęczeni, będą chodzić i nie ustaną”.

Filipian 2:25 Uznałem jednak za konieczne wysłać do was Epafrodyta, mojego brata i towarzysza pracy i współżołnierza, oprócz waszego posłańca i tego, który służył moim potrzebom.

Paweł wysłał Epafrodyta do Filipian jako przedstawiciela, brata i współpracownika, aby pomagał im w służbie.

1. Znaczenie jedności w służbie

2. Rozpoznawanie Bożego daru współpracowników

1. Jana 15:12-13 – „To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak ja was umiłowałem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

2. Rzymian 12:4-5 – „Jak bowiem w jednym ciele mamy wiele członków, a nie wszystkie członki pełnią tę samą funkcję, tak też my, liczni, stanowimy jedno ciało w Chrystusie, a każdy z osobna jest członkiem.”

Filipian 2:26 Bo tęsknił za wami wszystkimi i był pełen smutku, że słyszeliście, że był chory.

Paweł wyraża swoje głębokie uczucie i troskę o Filipian, gdyż był pełen smutku, gdy usłyszał o ich chorobie.

1. Uczyć się kochać z uczuciem na wzór Pawła

2. Okazywanie troski i troski o innych

1. Rzymian 12:15 - Radujcie się z tymi, którzy się cieszą, płaczcie z tymi, którzy płaczą.

2. 1 Jana 4:7 – Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, bo miłość jest z Boga; a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga.

Filipian 2:27 Rzeczywiście był bliski śmierci, ale Bóg zlitował się nad nim; i nie tylko na niego, ale i na mnie, abym nie doznawał smutku za smutkiem.

Paweł opowiada, jak Bóg zlitował się nad nim i nad chorym, oszczędzając im obojgu bólu za smutkiem.

1. Współczucie Boga

2. Miłosierdzie Boże w nieoczekiwany sposób

1. Mateusza 9:36 – Jezus widząc tłumy, ulitował się nad nimi, bo byli znękani i bezradni, jak owce nie mające pasterza.

2. Psalm 103:8 – Pan jest miłosierny i łaskawy, nieskory do gniewu, pełen miłości.

Filipian 2:28 Posłałem go więc tym ostrożniej, abyście się radowali, gdy go znowu zobaczycie, a ja abym był mniej smutny.

Paweł odsyła Tymoteusza z wielką ostrożnością, aby mieszkańcy Filippi mogli się radować, gdy go ponownie zobaczą, a Paweł był mniej zasmucony.

1. „Radość ze spotkań”

2. „Moc zachęty”

1. Psalm 30:5: „Bo jego gniew trwa tylko przez chwilę, a jego łaska na całe życie. Płacz może trwać przez noc, ale radość przychodzi o poranku”.

2. Rzymian 12:15: „Weselcie się z tymi, którzy się weselą, płaczcie z tymi, którzy płaczą”.

Filipian 2:29 Przyjmijcie go zatem w Panu z całą radością; i utrzymuj takie w reputacji:

Ten fragment zachęca wierzących, aby z entuzjazmem witali tych, którzy służą Panu w swojej wspólnocie i traktowali ich z szacunkiem.

1. Powitajcie Sługi: Świętowanie wiernych

2. Honor i szacunek: klucz do wspólnoty

1. Rzymian 16:2 – „abyście ją przyjęli w Panu, jak przystoi świętym, i abyście jej pomagali we wszystkim, czego od was potrzebuje. Była bowiem pomocnicą wielu, a także mnie”.

2. Przysłów 16:7 – „Kiedy drogi człowieka podobają się Panu, pozwala on żyć z nim w pokoju nawet swoim wrogom”.

Filipian 2:30 Ponieważ dla dzieła Chrystusa był bliski śmierci, nie mając na względzie swego życia, aby dopełnić wasz brak służby wobec mnie.

Paweł pochwalił Epafrodyta za to, że ryzykował życie, aby pełnić służbę dla Kościoła.

1: Zawsze musimy być gotowi oddać życie w służbie Kościoła.

2: Nigdy nie możemy uważać Kościoła za coś oczywistego, ale zawsze być gotowi oddać się jego misji.

1: Jana 15:13 – „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

2:1 Jana 3:16 – „Po tym poznaliśmy, czym jest miłość: Jezus Chrystus oddał za nas życie swoje. I my powinniśmy oddać życie za naszych braci i siostry”.

Filipian 3 to trzeci rozdział Listu Pawła do Filipian. W tym rozdziale Paweł omawia swoją własną duchową podróż, ostrzega przed fałszywymi naukami i zachęca wierzących, aby dążyli do celu, jakim jest poznanie Chrystusa.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od ostrzeżenia wierzących, aby wystrzegali się fałszywych nauczycieli, którzy polegają na zewnętrznych praktykach religijnych (Filipian 3:1-6). Podkreśla, że prawdziwe obrzezanie jest sprawą serca, a nie jedynie zewnętrznym rytuałem. Paweł dzieli się swoją historią jako pobożnego Żyda, podkreślając swoje imponujące przekonania religijne. Wszystkie te osiągnięcia uważa jednak za stratę w porównaniu z poznaniem Chrystusa.

Akapit 2: Paweł wyjaśnia, że wszystko uważa za stratę ze względu na poznanie Chrystusa i odnalezienie się w Nim (Filipian 3:7-11). Pragnie znaleźć się w Chrystusie dzięki sprawiedliwości, która wypływa z wiary, a nie z uczynków zakonu. Paweł wyraża swą tęsknotę za bliskim poznaniem Chrystusa, aby mieć udział w Jego cierpieniach i stać się podobnym do Niego w Jego śmierci, aby mógł dostąpić zmartwychwstania.

3. akapit: Rozdział kończy się wezwaniem dla wierzących, aby dążyli do dojrzałości w swojej wierze (Filipian 3:12-21). Paweł przyznaje, że nie osiągnął jeszcze doskonałości, ale nadal idzie naprzód. Zachęca wierzących, aby zapomnieli o tym, co za nimi, i wysilali się ku temu, co przed nimi — do niebiańskiego powołania w Chrystusie Jezusie. Ostrzega przed tymi, którzy żyją jak wrogowie krzyża, ale zapewnia ich, że ich obywatelstwo jest w niebie i z niecierpliwością oczekują powrotu Zbawiciela.

W podsumowaniu,

Rozdział trzeci Listu do Filipian podkreśla znaczenie prawdziwej duchowej przemiany, a nie polegania na zewnętrznych praktykach i osiągnięciach religijnych.

Paweł dzieli się swoją osobistą drogą, uznając wszystkie swoje przekonania religijne za stratę w porównaniu z głębokim poznaniem Chrystusa przez wiarę.

Zachęca wierzących, aby dążyli do dojrzałości, zapominając o przeszłych osiągnięciach i niepowodzeniach i wysilając się ku niebiańskiemu powołaniu w Chrystusie Jezusie. Rozdział ten ostrzega przed fałszywymi naukami i podkreśla ostateczne obywatelstwo wierzących w niebie, niecierpliwie oczekujących powrotu swego Zbawiciela.

Filipian 3:1 Na koniec, bracia moi, radujcie się w Panu. Pisać wam to samo, wprawdzie dla mnie nie jest to przykre, ale dla was jest to bezpieczne.

Radujcie się w Panu!

1: Uczmy się znajdować radość w Panu, bez względu na okoliczności, w jakich się znajdujemy.

2: Spójrzmy na Pana, aby zapewnił nam pocieszenie i siłę w chwilach potrzeby.

1: Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

2: Habakuka 3:17-18 - Chociaż drzewo figowe nie zakwitnie i nie będzie owocu w winorośli; praca oliwy ustanie, a pola nie przyniosą mięsa; trzoda zostanie wycięta z owczarni i nie będzie stada w oborach, a jednak będę się radował w Panu, będę się radował w Bogu mojego zbawienia.

Filipian 3:2 Strzeżcie się psów, strzeżcie się złych pracowników, strzeżcie się zwięzłości.

Paweł ostrzega Filipian, aby uważali na tych, którzy mogą próbować sprowadzić ich na manowce fałszywymi naukami.

1. Musimy wykazywać się rozeznaniem i nie podążać za fałszywymi naukami

2. Koncentruj się na Słowie Bożym, a nie na opinii człowieka

1. 1 Tesaloniczan 5:21-22 – Testuj wszystko; trzymajcie się tego, co dobre.

2. 2 Koryntian 11:3-4 – Obawiam się jednak, że tak jak Ewa została zwiedziona przez przebiegłość węża, tak i wasze umysły mogą w jakiś sposób zostać sprowadzone na manowce od waszego szczerego i czystego oddania Chrystusowi.

Filipian 3:3 Jesteśmy bowiem obrzezani, którzy w duchu czcimy Boga i radujemy się w Chrystusie Jezusie, a w ciele nie pokładamy ufności.

Powinniśmy pokładać wiarę i zaufanie w Chrystusie, a nie w sobie.

1: Aby mieć prawdziwą radość i zadowolenie, musimy pokładać ufność w Chrystusie, a nie w sobie.

2: Radujcie się w Chrystusie Jezusie i nie pokładajcie ufności w ciele – to jedyny sposób, aby doświadczyć prawdziwej radości i zadowolenia.

1: Rzymian 8:37-39 – „Nie, w tym wszystkim jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował. Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadne moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie w stanie nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym."

2: Jana 15:11 – „To wam powiedziałem, aby moja radość była w was i aby wasza radość była pełna".

Filipian 3:4 Choć i w ciele miałbym ufność. Jeśli komu innemu wydaje się, że może zaufać w ciele, to tym bardziej:

Paweł wyraża, że ma większą wiarę we własne możliwości niż jakakolwiek inna osoba.

1. Siła pewności siebie

2. Zaufanie sobie a zaufanie Bogu

1. Przysłów 3:5-6 „Zaufaj Panu całym swoim sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj Go na wszystkich swoich drogach, a On będzie prostował twoje ścieżki."

2. Rzymian 12:3 „Bo mówię przez łaskę daną mi każdemu, kto jest wśród was, aby nie myślał o sobie wyżej, niż powinien myśleć, ale aby myślał trzeźwo, tak jak Bóg postąpił z każdy człowiek na miarę wiary."

Filipian 3:5 W ósmym dniu obrzezany z rodu Izraela, z pokolenia Beniamina, Hebrajczyk z Hebrajczyków; co do prawa, faryzeusz;

Paweł opisuje siebie jako Żyda, który został obrzezany ósmego dnia i należał do pokolenia Beniamina, narodu izraelskiego, i był faryzeuszem w stosunku do Prawa.

1. „Moc obrzezania: spojrzenie na żydowską tożsamość Pawła”

2. „Wiara faryzeusza: zrozumienie legalizmu Pawła”

1. Księga Rodzaju 17:10-14 - Przymierze Boga z Abrahamem dotyczące obrzezania

2. Mateusza 23:1-3 – Potępienie przez Jezusa legalizmu faryzeuszy

Filipian 3:6 O gorliwości i prześladowaniu kościoła; dotykając sprawiedliwości, która jest w Prawie, bez nagany.

Paweł ostrzega Filipian, aby nie byli zbyt gorliwi w prześladowaniu Kościoła, ale aby stali na straży sprawiedliwości prawa.

1. Gorliwość o Słowo Boże: moc sprawiedliwości

2. Niebezpieczeństwo zarozumiałości: zbadaj swoją gorliwość

1. Rzymian 10:2-3 – Bo zaświadczam o nich, że mają gorliwość Bożą, ale nie według wiedzy. Ponieważ nie znali sprawiedliwości Bożej i starali się ugruntować swoją sprawiedliwość, nie poddali się sprawiedliwości Bożej.

2. Hebrajczyków 11:6 - Ale bez wiary nie można się mu podobać. Kto bowiem przystępuje do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go pilnie szukają.

Filipian 3:7 Ale to, co było dla mnie zyskiem, to uznałem za stratę dla Chrystusa.

We fragmencie tym podkreślono znaczenie poświęcenia korzyści materialnych w imię Chrystusa.

1: Powinniśmy chcieć stawiać Chrystusa na pierwszym miejscu w naszym życiu.

2: Powinniśmy być gotowi do poświęceń w imię Chrystusa.

1: Mateusza 16:24-25 – „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: «Kto chce być moim uczniem, niech się zaprze samego siebie, weźmie krzyż swój i naśladuje mnie».

2: Mateusza 6:33 – „Ale szukajcie najpierw jego królestwa i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane”.

Filipian 3:8 Tak, niewątpliwie i wszystko uznaję za stratę ze względu na doskonałość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mojego, dla którego poniosłem stratę wszystkiego i uznaję to za gnoj, aby pozyskać Chrystusa,

Ten fragment mówi o wartości zdobywania wiedzy o Jezusie Chrystusie i chęci poświęcenia wszystkich ziemskich rzeczy, aby Go zdobyć.

1: Nic na tym świecie nie jest cenniejsze niż poznanie Jezusa Chrystusa i radość, która się z tym wiąże.

2: Powinniśmy być gotowi porzucić wszystko, aby zyskać Jezusa Chrystusa, ponieważ jest On wart więcej niż wszystko, co może zaoferować ten świat.

1: Mateusza 13:44-46 – Przypowieść o skarbie ukrytym w polu.

2: Kolosan 3:1-4 – Skupiajcie się na tym, co w górze, a nie na tym, co na ziemi.

Filipian 3:9 I dajcie się znaleźć w nim, nie mając własnej sprawiedliwości, która wynika z Prawa, ale tę, która wynika z wiary w Chrystusa, sprawiedliwość, która jest z Boga przez wiarę:

Paweł zachęca wierzących, aby wierzyli w Chrystusa, zamiast polegać na własnej sprawiedliwości, która opiera się na prawie.

1. Pokładaj wiarę w Chrystusie: w sprawiedliwość, którą daje Bóg

2. Moc wiary: odnalezienie prawdziwej sprawiedliwości w Chrystusie

1. Rzymian 3:21-22 - Teraz jednak objawiła się sprawiedliwość Boża poza prawem, poświadczona przez Prawo i proroków. 22 Sprawiedliwość Boża przez wiarę w Jezusa Chrystusa wszystkim i na wszystkich, którzy uważać.

2. Galacjan 2:15-16 – My sami jesteśmy Żydami z urodzenia, a nie grzesznikami z pogan; 16 Wiemy jednak, że człowiek nie dostępuje usprawiedliwienia z uczynków zakonu, ale

przez wiarę w Jezusa Chrystusa, dlatego też uwierzyliśmy w Chrystusa Jezusa, aby zostać usprawiedliwionym przez wiarę w Chrystusa, a nie z uczynków zakonu, ponieważ przez uczynków prawa nikt nie będzie usprawiedliwiony.

Filipian 3:10 Abym go poznał i poznał moc jego zmartwychwstania oraz udział w jego cierpieniach, upodabniając się do jego śmierci;

Ten fragment mówi o pragnieniu poznania Chrystusa poprzez zrozumienie Jego mocy i cierpienia, aby upodobnić się do Jego śmierci.

1: Upodabnianie się do śmierci Chrystusa

2: Poznanie Chrystusa poprzez Jego moc i cierpienie

1: Rzymian 12:1-2 - Dlatego namawiam was, bracia i siostry, ze względu na miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu - to jest wasza prawdziwa i właściwa cześć. Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

2: Mateusza 16:24 - Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: Kto chce być moim uczniem, niech się zaprze samego siebie, weźmie swój krzyż i naśladuje mnie.

Filipian 3:11 Jeśli jakimkolwiek sposobem dojdę do zmartwychwstania.

Paweł wyraża pragnienie osiągnięcia zmartwychwstania.

1. Siła wytrwałości: dążenie Pawła do zmartwychwstania

2. Nadzieja nieba: zmartwychwstanie

1. Rzymian 8:18-25 - Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić.

2. 1 Koryntian 15:12-20 - Ale w rzeczywistości Chrystus zmartwychwstał jako pierwociny tych, którzy zasnęli.

Filipian 3:12 Nie jakobym już osiągnął, albo był już doskonały, lecz idę za nim, abym mógł pojąć to, za co zostałem pojmany przez Chrystusa Jezusa.

Paweł zachęca wierzących, aby dążyli do doskonałości w swojej wierze.

1. Doskonałość w wierze: osiągnięcie naszego wysokiego powołania

2. Wypełnianie naszej chrześcijańskiej odpowiedzialności

1. Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, przyjemne i doskonałe.

2. Mateusza 5:48 - Musicie więc być doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski.

Filipian 3:13 Bracia, nie sądzę, żem to pojmował, lecz jedno czynię, zapominając o tym, co za mną, i sięgając ku temu, co przed nami,

Ten fragment zachęca nas do skupienia się na przyszłości, pozostawiając przeszłość za sobą.

1: „Patrz w przyszłość: zostawiając przeszłość za sobą”

2: „Wzrost poprzez zmiany: ku przyszłości”

1: Izajasz 43:18-19 „Nie pamiętajcie o dawnych rzeczach i nie zastanawiajcie się nad tym, co dawne. Oto czynię coś nowego; teraz to wychodzi, czy tego nie dostrzegacie?”

2:2 Koryntian 5:17 „Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem. Stare przeminęło, oto przyszło nowe”.

Filipian 3:14 Zmierzam do celu po nagrodę wysokiego powołania Bożego w Chrystusie Jezusie.

Werset ten zachęca nas, abyśmy dążyli do osiągnięcia naszych celów i wykorzystywali moc Chrystusa, aby nam w tym pomagała.

1. „Wysokie powołanie Boże: Dążenie do naszych celów w Chrystusie”

2. „Dąż do celu: trzymaj kurs z Jezusem”

1. Mateusza 6:33 – „Ale szukajcie najpierw jego królestwa i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane”.

2. Galacjan 6:9 – „Nie ustawajmy się w czynieniu dobra, bo we właściwym czasie zbierzemy żniwo, jeśli się nie poddamy”.

Filipian 3:15 Zatem i my, wszyscy, którzy jesteśmy doskonali, miejmy to na uwadze, a jeśli w czymkolwiek będziecie mieli inne zdanie, i to Bóg wam objawi.

Ten fragment zachęca nas do dążenia do doskonałości i zapewnia, że jeśli nie będziemy się zgadzać, Bóg wskaże nam drogę.

1. Perfekcja jest celem osiągalnym

2. Podążanie Bożą ścieżką jest kluczem do sukcesu

1. Efezjan 4:13 – „Aż wszyscy dojdziemy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do człowieka doskonałego, do miary wzrostu pełni Chrystusa”.

2. Jakuba 1:4 – „A cierpliwość niech będzie dziełem doskonałym, abyście byli doskonali i zdrowi, i niczego nie pragnęli.”

Filipian 3:16 Jednakże tam, gdzie już doszliśmy, postępujmy według tej samej zasady, o tym samym myślmy.

Wierzący powinni starać się dalej żyć zgodnie ze standardami, które już osiągnęli.

1. „Trzymanie na właściwej drodze: konsekwentne chodzenie z Bogiem”

2. „Życie zgodnie ze standardami, które osiągnęliśmy”

1. Galacjan 5:25 – „Jeśli według Ducha żyjemy, według Ducha też postępujmy”.

2. Kolosan 2:6 – „Jak więc przyjęliście Chrystusa Jezusa, Pana, tak w Nim chodźcie”.

Filipian 3:17 Bracia, bądźcie moimi naśladowcami i zaznaczajcie tych, którzy postępują, tak abyście mieli nas za przykład.

Paweł zachęca wierzących, aby naśladowali jego przykład życia poświęconego Chrystusowi.

1. Kroczenie śladami Pawła: życie w oddaniu Bogu

2. Naśladowanie przykładu świętych: wzrastanie w świętości

1. 1 Koryntian 11:1 – „Bądźcie naśladowcami moimi, jak ja jestem naśladowcą Chrystusa”.

2. Hebrajczyków 12:1-2 – „Skoro więc jesteśmy otoczeni tak wielkim obłokiem świadków, odłóżmy także wszelki ciężar i grzech, który tak mocno przylega, i biegnijmy wytrwale w wyznaczonym wyścigu przed nami, patrząc na Jezusa, założyciela i dokończyciela naszej wiary, który dla wyznaczonej mu radości wycierpiał krzyż, gardząc hańbą, i zasiada po prawicy tronu Bożego”.

Filipian 3:18 (Bo wielu, o których wam często mówiłem, a teraz nawet z płaczem mówię, że są wrogami krzyża Chrystusowego:

)

Fragment ten ostrzega przed tymi, którzy są wrogami krzyża Chrystusa.

1: Podążanie drogą Chrystusa – Znaczenie życia zgodnie z naukami Jezusa i Jego ofiarą za nas.

2: Odrzucenie fałszywych nauk świata – przyjęcie ścieżki prawości i odrzucenie pokus świata.

1: Kolosan 3:5-10 - Umartwiajcie więc to, co w was ziemskie: rozpustę, nieczystość, namiętność, złe pożądliwości i pożądliwość, czyli bałwochwalstwo.

2:2 Tesaloniczan 3:6-15 - A teraz nakazujemy wam, bracia, w imię naszego Pana Jezusa

Chrystusa, abyście trzymali się z daleka od każdego brata, który postępuje bezczynnie i niezgodnie z tradycją, którą otrzymaliście od nas .

Filipian 3:19 których końcem jest zagłada, których Bogiem jest brzuch i których chwała jest w ich hańbie, którzy dbają o sprawy ziemskie.)

Niektórzy ludzie żyją dla własnej przyjemności i dbają tylko o sprawy ziemskie, ale doprowadzi to do zagłady.

1: Ścieżka zniszczenia nie jest ścieżką życia. Jeśli chcemy znaleźć prawdziwą radość i pokój, musimy zwrócić się do Boga i postawić Go na pierwszym miejscu w naszym życiu.

2: Nie dajmy się zwieść ziemskim pragnieniom i przyjemnościom, ale raczej szukajmy Boga dla naszego celu i prawdziwej radości.

1: Kolosan 3:2 – Skupiajcie się na tym, co w górze, a nie na tym, co ziemskie.

2: Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe.

Filipian 3:20 Bo nasza rozmowa jest w niebie; skąd też szukamy Zbawiciela, Pana Jezusa Chrystusa:

Ten fragment mówi o szukaniu z Nieba Pana Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela.

1. Nadzieja i zbawienie Jezusa Chrystusa – Filipian 3:20

2. Ufanie naszej niebiańskiej rozmowie – Filipian 3:20

1. Mateusza 16:27 - Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie ze swoimi aniołami w chwale swego Ojca i wtedy odda każdemu według jego uczynków.

2. Hebrajczyków 9:28 - Tak i Chrystus, raz ofiarowany na zgładzenie grzechów wielu, drugi raz ukaże się nie po to, aby rozprawić się z grzechem, ale aby zbawić tych, którzy Go z utęsknieniem oczekują.

Filipian 3:21 Który przemieni nasze podłe ciało, aby było podobne do chwalebnego ciała

swego, według dzieła, dzięki któremu jest w stanie wszystko sobie podporządkować.

Ten fragment z Filipian 3:21 uczy nas, że Bóg ma moc przemienić nasze ciała fizyczne, aby były podobne do Jego chwalebnego ciała.

1. Nasza przemiana na obraz Boga

2. Chwalebna Boża moc ujarzmiania wszystkiego

1. Rzymian 8:29 - Bo kogo od dawna wiedział, tego też przeznaczył na to, aby się na wzór obrazu Jego Syna, aby był pierworodnym między wielu braćmi.

2. 2 Koryntian 3:18 - Ale my wszyscy z otwartym obliczem, oglądając jak w zwierciadle chwałę Pana, przemieniamy się w ten sam obraz z chwały w chwałę, podobnie jak przez Ducha Pańskiego.

Filipian 4 to czwarty i ostatni rozdział Listu Pawła do Filipian. W tym rozdziale Paweł podaje praktyczne wskazówki dla wierzących, jak zachować radość, pokój i zadowolenie w swoim życiu.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od nawoływania wierzących, aby trwali mocno w Panu i goili wszelkie spory między sobą (Filipian 4:1-5). Zachęca dwie kobiety, Euodię i Syntychę, aby zgodziły się w Panu. Paweł kładzie nacisk na to, aby zawsze się radować i aby wszyscy mogli poznać łagodność. Namawia wierzących, aby nie zamartwiali się, ale raczej przedstawiali swoje obawy Bogu poprzez modlitwę z dziękczynieniem.

Akapit drugi: Paweł podkreśla znaczenie skupiania się na pozytywnych cnotach i zbożnym myśleniu (Filipian 4:6-9). Zachęca wierzących, aby nie martwili się o nic, ale zamiast tego przedstawiali swoje prośby Bogu. Pokój Boży będzie strzegł ich serc i umysłów w Chrystusie Jezusie. Paweł namawia ich, aby rozmyślali o rzeczach prawdziwych, chwalebnych, sprawiedliwych, czystych, miłych, godnych pochwały – cnotach godnych pochwały.

Akapit 3: Rozdział kończy się wyrazami wdzięczności za wsparcie otrzymane od Filipian (Filipian 4:10-23). Paweł wyraża uznanie dla ich hojności w zaspokajaniu jego potrzeb, gdy był w więzieniu. Zapewnia ich, że Bóg zaspokoi wszystkie ich potrzeby według swego bogactwa w chwale przez Chrystusa Jezusa. Paweł przesyła pozdrowienia od współpracowników i przesyła błogosławieństwa pełne miłości i łaski.

W podsumowaniu,

Rozdział czwarty Listu do Filipian kładzie nacisk na utrzymywanie radości, pokoju i

zadowolenia pośród konfliktów i niepokojów poprzez modlitewne poleganie na Bogu.

Paweł napomina wierzących, aby trwali niezachwianie w Panu i goili wszelkie spory między sobą, kultywując jednocześnie postawę skupioną na cnotach godnych pochwały.

Wyraża wdzięczność za wsparcie otrzymane od Filipian, zapewniając jednocześnie, że Bóg zaspokoi wszystkie ich potrzeby według swojej obfitości. Rozdział kończy się pozdrowieniami i pełnym łaski błogosławieństwem od Pawła i jego współpracowników.

W tym rozdziale zachęca się wierzących, aby na pierwszym miejscu traktowali jedność, modlitwę, pozytywne myślenie i wdzięczność, jednocześnie polegając na Bożym zaopatrzeniu i udzielając Jego łaski innym.

Filipian 4:1 Dlatego, moi bracia, umiłowani i upragnieni, moja radości i korono, tak trwajcie w Panu, moi umiłowani.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy pozostali niezachwiani w wierze i zaufaniu Panu.

1. Trwajcie niewzruszenie w Panu: siła naszej wiary

2. Zakotwiczyć się w Panu: trwać niezachwianie w Słowie Bożym

1. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

2. Hebrajczyków 10:23 – Trzymajmy się mocno wyznania naszej wiary i nie wahajmy się; (bo wierny jest ten, który obiecał;)

Filipian 4:2 Proszę Ewodiasza i Syntychę, aby byli jednomyślni w Panu.

Paweł zachęca Eudiasza i Syntychę, aby mieli wspólną postawę w Panu.

1: Jedność w Panu.

2: Życie w zgodzie z innymi.

1: Kolosan 3:12-14 - Przyobleczcie się zatem jako wybrani Boży, święci i umiłowani, współczujące serca, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość.

2: Hebrajczyków 12:14 - Starajcie się o pokój ze wszystkimi i o świętość, bez której nikt nie ujrzy Pana.

Filipian 4:3 I proszę i ciebie, prawdziwy współtowarzyszu, pomóż tym kobietom, które pracowały ze mną w ewangelii, a także z Klemensem i innymi moimi współpracownikami, których imiona są zapisane w księdze życia.

Fragment Paweł prosi o pomoc swojego współpracownika w ewangelii, Klemensa i innych współpracowników, których imiona są zapisane w księdze życia.

1. Siła współpracy w Ewangelii

2. Wartość imion w księdze życia

1. Rzymian 1:16 - Nie wstydzę się bowiem ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego; najpierw Żydowi, potem także Grekowi.

2. Objawienie 20:15 - A ktokolwiek się nie znalazł zapisany w księdze życia, został wrzucony do jeziora ognistego.

Filipian 4:4 Radujcie się zawsze w Panu, i jeszcze raz powtarzam: radujcie się.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy zawsze odnajdywali radość i zadowolenie w Panu.

1: Znalezienie radości i zadowolenia w Panu

2: Radowanie się dobrocią Boga

1: Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków.

2: Psalm 16:11 - Dajesz mi poznać drogę życia; w Twojej obecności jest pełnia radości; po twojej prawicy rozkosze na wieki.

Filipian 4:5 Niech wszyscy ludzie poznają wasze umiarkowanie. Pan jest w zasięgu ręki.

Zawsze powinniśmy zachować umiar w naszym postępowaniu, gdyż Pan jest blisko.

1. Znaczenie umiaru – Filipian 4:5

2. Bliskość Pana – Filipian 4:5

1. Jakuba 1:19-20 – Wiedzcie o tym, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu; bo gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej.

2. Galacjan 5:22-23 - Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa.

Filipian 4:6 Nie uważajcie na nic; lecz we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu.

Nie powinniśmy się o nic martwić, zamiast tego powinniśmy modlić się do Boga z dziękczynieniem i przekazywać Mu nasze prośby.

1. Moc modlitwy: Zamiast się martwić, możemy polegać na modlitwie do Boga.

2. Dziękuj: Możemy okazać naszą wdzięczność Bogu, dziękując Mu w naszych modlitwach.

1. Mateusza 6:25-34 – Jezus uczy nas, abyśmy się nie martwili i zamiast tego ufali Bogu.

2. 1 Tesaloniczan 5:16-18 – Powinniśmy się radować, modlić się i dziękować w każdych okolicznościach.

Filipian 4:7 A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli przez Chrystusa Jezusa.

Pokój Boży, który przewyższa wszelki ludzki umysł, będzie strzegł serc i umysłów wierzących przez Jezusa Chrystusa.

1. Niezgłębiony Pokój Boży – zgłębianie głębi pokoju, który Bóg ofiarowuje nam przez Jezusa Chrystusa.

2. Strzeżenie naszych serc i umysłów – zrozumienie, jak chronić się przed światem i jego wpływami poprzez Jezusa Chrystusa.

1. Jana 14:27 – „Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie jak świat daje, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka”.

2. Izajasz 26:3 – „Trzymasz w doskonałym pokoju tego, którego umysł jest skupiony na Tobie, ponieważ ufa Tobie”.

Filipian 4:8 Wreszcie, bracia, cokolwiek jest prawdą, cokolwiek jest uczciwe, cokolwiek jest sprawiedliwe, cokolwiek jest czyste, cokolwiek jest miłe, cokolwiek cieszy się dobrą opinią; jeśli jest jakaś cnota i jeśli jest jakaś pochwała, pomyśl o tym.

Paweł instruuje wierzących, aby skupiali swoje myśli na rzeczach prawdziwych, uczciwych, sprawiedliwych, czystych, miłych, cieszących się dobrą opinią, cnotliwych i godnych pochwały.

1. Siła myśli: jak nasze myśli kształtują nasze życie

2. Znaczenie prawidłowego myślenia: przekształć swój umysł, aby odmienić swoje życie

1. Rzymian 12:2 „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

2. Przysłów 23:7 „Bo jak myśli w swoim sercu, takim jest”.

Filipian 4:9 To, czego się nauczyliście, co przyjęliście, co słyszeliście i co widzieliście we mnie, czyńcie, a Bóg pokoju będzie z wami.

Ten fragment zachęca wierzących, aby w dalszym ciągu czynili to, czego się nauczyli, otrzymali, słyszeli i widzieli od Jezusa, a Bóg będzie z nimi w pokoju.

1. Pokój Pański: uczenie się od Jezusa i pozwalanie, aby Bóg cię prowadził

2. Życie w zgodzie z tym, co wiemy: naśladowanie Jezusa i doświadczanie pokoju Pańskiego

1. Kolosan 3:16 - Niech słowo Chrystusowe zamieszka w was obficie we wszelkiej mądrości; ucząc i napominając się wzajemnie w psalmach, hymnach i pieśniach duchowych, śpiewając z łaską w sercach waszych Panu.

2. Jana 14:27 - Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie jak świat daje, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka.

Filipian 4:10 Ale radowałem się bardzo w Panu, że teraz nareszcie znów rozkwitła twoja troska o mnie; w którym i wy byliście ostrożni, ale brakowało wam okazji.

Mówca radował się w Panu, ponieważ troska o innych o niego ponownie rozkwitła, mimo że początkowo nie mieli ku temu możliwości.

1. Radujcie się w Panu za błogosławieństwa opieki nad innymi.

2. Doceniaj chwile troski i życzliwości, jakie otrzymujemy w życiu.

1. 1 Tesaloniczan 5:18 – „Za wszystko dziękujcie; taka jest bowiem wola Boża w Chrystusie Jezusie względem was”.

2. Hebrajczyków 10:24 – „I zważajmy na siebie nawzajem, aby wzbudzać miłość i dobre uczynki”.

Filipian 4:11 Nie żebym mówił o niedostatku, nauczyłem się bowiem zadowalać tym, w jakimkolwiek jestem stanie.

Ten fragment mówi o zadowoleniu, niezależnie od okoliczności.

1. „Zadowolenie: droga do pokoju”

2. „Zadowolenie: błogosławieństwo w przebraniu”

1. Mateusza 6:25-34 – Jezus naucza o niemartwieniu się o dobra materialne.

2. Jakuba 1:2-4 – Próba wiary i radości w próbach.

Filipian 4:12 Umiem i uniżać się, i umiem obfitować; wszędzie i we wszystkim jestem pouczony, abym był syty i głodny, i obfitował, i cierpiał niedostatek.

Ten fragment zachęca nas do pozostania zadowolonymi w każdych okolicznościach, niezależnie od tego, czy jest ich mnóstwo, czy niedostatek.

1: „Zadowolenie z obfitości i niedoboru”

2: „Znajdowanie równowagi we wszystkim”

1: Psalm 37:3-5 – Zaufaj Panu i czyń dobrze; mieszkajcie na ziemi i korzystajcie z bezpiecznych pastwisk. Rozkoszuj się Panem, a On spełni pragnienia twojego serca. Powierz swoją drogę Panu; zaufaj mu, a on to zrobi.

2: Jakuba 4:13-15 – Przyjdźcie teraz wy, którzy mówicie: „Dziś lub jutro wejdziemy do tego a takiego miasta i spędzimy tam rok, handlując i osiągając zysk” – choć nie wiecie, co będzie jutro przynieść. Czym jest Twoje życie? Bo jesteście mgłą, która pojawia się na chwilę, a potem znika. Zamiast tego powinieneś powiedzieć: „Jeśli Pan zechce, będziemy żyć i robić to czy tamto”.

Filipian 4:13 Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.

Ten fragment podkreśla moc Jezusa Chrystusa, która pomaga nam pokonać wszelkie przeszkody w życiu.

1. Siła Jezusa: jak możemy osiągnąć wszystko z Jego pomocą

2. Osiąganie niemożliwego: moc Jezusa pozwalająca pokonać każde wyzwanie

1. Mateusza 19:26 - Ale Jezus ujrzał [nich] i rzekł do nich: U ludzi to niemożliwe; ale u Boga wszystko jest możliwe.

2. Efezjan 3:20 - Temu zaś, który według mocy działającej w nas może uczynić znacznie więcej ponad wszystko, o co prosimy lub o czym myślimy.

Filipian 4:14 Mimo że dobrze uczyniliście, że zgodziliście się na moją niedolę.

Ten fragment mówi o hojności Filipian, którzy zatroszczyli się o potrzeby Pawła w jego niedoli.

1: Hojność jest owocem ducha.

2: Bóg nagradza hojność.

1: Łk 6:38 – „Dawajcie, a będzie wam dane; miarę dobrą, natłoczoną, utrzęsioną i opływającą włożą w wasze zanadrze. Tą samą miarą, jakiej używacie, będzie odmierzone wrócić do Ciebie."

2: Galacjan 6:7-8 – „Nie dajcie się zwieść, Bóg nie daje się naśmiewać; bo cokolwiek człowiek sieje, to i żąć będzie. Kto bowiem sieje dla ciała, z ciała żąć będzie zepsucie, a kto sieje Duchowi, wola Ducha, zbierze życie wieczne."

Filipian 4:15 A wy i wy, Filipianie, wiecie, że na początku ewangelii, kiedy wyszedłem z Macedonii, żaden Kościół nie porozumiewał się ze mną w sprawie dawania i otrzymywania, tylko wy.

Paweł podziękował kościołowi w Filippi za hojne wsparcie finansowe jego posługi.

1. Hojność Kościoła w Filippi: przykład pobożnego życia

2. Błogosławieństwa dawania i otrzymywania w Ciele Chrystusa

1. 2 Koryntian 9:7 – „Każdy powinien dawać tak, jak postanowił w swoim sercu, nie niechętnie lub pod przymusem, gdyż Bóg miłuje dawcę ochotnego".

2. Łk 6:38 – „Dawajcie, a będzie wam dane. Miarka dobra, naciśnięta, utrząśnięta i opływająca, będzie wsypana na wasze kolana. Bo taką miarą, jakiej używasz, taką i tobie odmierzą".

Filipian 4:16 Nawet w Tesalonice wysyłaliście raz po raz do mojej potrzeby.

Fragment ten dotyczy Filipian wysyłających pomoc Pawłowi do Tesaloniki.

1. Siła hojności: jak satysfakcjonujące może być dawanie innym

2. Radość z pomagania innym: jak wszyscy możemy coś zmienić

1. Łk 6:38 – „Dawajcie, a będzie wam dane. Dobra miara, naciśnięta, utrząśnięta i opływająca, zostanie wlana na wasze kolana. Miarą bowiem, której użyjecie, będzie odmierzone Ty."

2. Mateusza 10:8 – „Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy. Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie.”

Filipian 4:17 Nie dlatego, że pragnę daru, ale pragnę owocu, który będzie wam obfitował.

Paweł zachęca Filipian, aby dawali na jego pracę misyjną nie z obowiązku, ale z miłości i radości.

1. Radosna hojność: moc dawania z wdzięcznym sercem

2. Błogosławieństwa dawania: dlaczego powinniśmy dawać bez oczekiwań

1. 2 Koryntian 9:6-8

2. Łk 6,38

Filipian 4:18 A ja mam wszystko i to w obfitości. Nasyciłem się, otrzymawszy od Epafrodyta to, co od was posłano, miłą woń, ofiarę przyjemną, miłą Bogu.

Apostoł Paweł został pobłogosławiony hojnym darem od Filipian, który był miłą i przyjemną ofiarą dla Boga.

1. Kultywowanie wdzięczności: jak doceniać Boże błogosławieństwa

2. Moc hojności: jak dawać z czystego serca

1. 2 Koryntian 9:6-7 – „Pamiętajcie o tym: Kto skąpo sieje, będzie też skąpo żąć, a kto sieje obficie, również obficie żąć będzie. Każdy z was powinien dawać to, co postanowił w swoim sercu dać, nie niechętnie i pod przymusem, gdyż Bóg miłuje ochotnego dawcę”.

2. Hebrajczyków 13:16 – „I nie zapominajcie o czynieniu dobra i dzieleniu się z innymi, bo takie ofiary podobają się Bogu”.

Filipian 4:19 Ale mój Bóg zaspokoi całą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale przez Chrystusa Jezusa.

Bóg zaspokoi wszystkie nasze potrzeby według swego chwalebnego bogactwa w Chrystusie Jezusie.

1. Bóg jest Dawcą: Zaufajmy Mu

2. Poleganie na Bogu w kwestii zaopatrzenia w potrzebie

1. Mateusza 6:25-34 – Nie martwcie się o swoje życie, o to, co będziecie jeść i pić, ani o swoje ciało, w co się będziecie ubierać.

2. Psalm 145:15-16 – Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swoich drogach i łaskawy we wszystkich swoich dziełach.

Filipian 4:20 A teraz Bogu i Ojcu naszemu niech będzie chwała na wieki wieków. Amen.

Ten fragment jest krótką doksologią wychwalającą Boga i Jego wieczną chwałę.

1: Bóg jest naszym Ojcem i zasługuje na naszą cześć ze względu na swoją wieczną chwałę.

2: Pozwolenie, aby chwała Boża jaśniejała w naszym życiu, zachęca innych do poszukiwania Jego wielkości.

1: Jakuba 1:17 – Każdy dobry i doskonały dar pochodzi z góry, zstępuje od Ojca świateł niebieskich, który nie zmienia się jak ruchome cienie.

2: Psalm 145:1-3 - Wywyższam Cię, Boże mój, Królu; Będę wielbił Twoje imię na wieki wieków. Każdego dnia będę Cię chwalił i wysławiał Twoje imię na wieki wieków. Wielki jest Pan i najbardziej godny chwały; nikt nie jest w stanie pojąć jego wielkości.

Filipian 4:21 Pozdrawiajcie każdego świętego w Chrystusie Jezusie. Pozdrawiają was bracia, którzy są ze mną.

Ten fragment jest pozdrowieniem apostoła Pawła skierowanym do wierzących w Filippi, zachęcającym ich do wzajemnego pozdrawiania w imię Jezusa.

1. Moc pozdrowienia w Jezusie: jak mała wymiana życzliwości może mieć duży wpływ

2. Jedność w Ciele Chrystusa: jak wspierać zdrową wspólnotę wierzących

1. Hebrajczyków 13:1-2 „Niech trwa miłość braterska. Nie zaniedbujcie okazywania gościnności obcym, gdyż w ten sposób niektórzy niespodziewanie gościli aniołów”.

2. Rzymian 12:9-10 „Miłość niech będzie szczera. Brzydźcie się złem; trzymajcie się tego, co dobre. Kochajcie się wzajemnie miłością braterską. Prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu szacunku”.

Filipian 4:22 Pozdrawiają was wszyscy święci, a przede wszystkim domownicy Cezara.

Ten fragment z Filipian 4:22 podkreśla znaczenie okazywania przez chrześcijan szacunku osobom sprawującym władzę, nawet tym, którzy być może nie są wierzącymi.

1. Rola szacunku w życiu chrześcijańskim

2. Życie jako sól i światło w świecie

1. Rzymian 13:1-7

2. 1 Piotra 2:13-17

Filipian 4:23 Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa niech będzie z wami wszystkimi. Amen.

Ten fragment jest błogosławieństwem i prośbą o łaskę Pana Jezusa Chrystusa, aby był z nami wszystkimi.

1. Moc łaski: jak łaska Jezusa Chrystusa może przemienić twoje życie

2. Co oznacza otrzymanie łaski Jezusa Chrystusa?

1. Efezjan 2:8-9 – „Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby nikt się nie chlubił”.

2. Rzymian 6:14 – „Grzech bowiem nie będzie miał nad wami panowania, gdyż nie jesteście pod zakonem, ale pod łaską”.

Kolosan 1 to pierwszy rozdział Listu Pawła do Kolosan. W tym rozdziale Paweł wyraża swoje dziękczynienie za wiarę i miłość wierzących w Kolosach, wywyższa zwierzchnictwo Chrystusa i podkreśla swoją własną posługę jako sługi ewangelii.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od wyrażenia swojej wdzięczności za wiarę, miłość i nadzieję, które były widoczne wśród wierzących w Kolosan (Kolosan 1:1-8). Pochwala ich reakcję na ewangelię i owocne życie. Paweł zapewnia ich, że nieustannie się za nich modli, prosząc Boga, aby napełnił ich poznaniem swojej woli oraz obdarzył duchową mądrością i zrozumieniem.

Akapit 2: Paweł wywyższa zwierzchnictwo Chrystusa nad całym stworzeniem (Kolosan 1:9-20). Modli się o ich wzrost w wiedzy i mądrości duchowej, aby mogli postępować w sposób godny Pana. Paweł podkreśla, że Chrystus jest obrazem Boga, stwórcą wszystkiego, co widzialne i niewidzialne. Opisuje, jak wszystko zostało stworzone przez Niego i dla Niego. Chrystus ma pierwszeństwo we wszystkim, łącznie ze swoim odkupieńczym dziełem na ziemi poprzez swoją śmierć na krzyżu.

Akapit 3: Rozdział kończy się wyjaśnieniem Pawła na temat jego posługi jako sługi głoszenia Chrystusa (Kolosan 1:21-29). Podkreśla, że kiedyś byli oddzieleni od Boga, ale teraz zostali pojednani dzięki ofierze Chrystusa. Paweł raduje się, dzieląc się tą tajemnicą – nadzieją chwały – zarówno z Żydami, jak i poganami. Stara się, aby wszyscy byli dojrzali w Chrystusie, głosząc Go z całą mądrością, aby mogli stanąć przed Bogiem jako doskonali.

W podsumowaniu,

Rozdział pierwszy Listu do Kolosan rozpoczyna się wyrazami wdzięczności za wiarę i miłość okazaną przez wierzących w Kolosan.

Paweł wywyższa zwierzchnictwo Chrystusa nad stworzeniem, podkreślając Jego rolę jako stwórcy i dzieło odkupienia dokonane przez Jego śmierć na krzyżu.

Wyjaśnia swoją posługę sługi, głosząc Chrystusowe orędzie pojednania i pracując nad tym, aby wierzący dojrzeli w Nim. Rozdział ten podkreśla znaczenie wiary, wzrostu wiedzy i dominacji Chrystusa we wszystkim. Zachęca wierzących, aby prowadzili życie godne

Pana i przyjmowali nadzieję na chwałę odnalezioną w Chrystusie.

Kolosan 1:1 Paweł, z woli Bożej apostoł Jezusa Chrystusa, i Tymoteusz, brat nasz,

Paweł i Tymoteusz przesyłają pozdrowienia łaski i pokoju od Boga Ojca i Jezusa Chrystusa, Syna Bożego.

Paweł i Tymoteusz przesyłają pozdrowienia łaski i pokoju od Boga Ojca i Jezusa Chrystusa, Syna Bożego.

1. Łaska Boża: jak otrzymać i utrzymać Jego miłosierdzie

2. Pokój z Bogiem przez Jezusa Chrystusa

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił.

2. Jana 14:27 – Pokój zostawiam wam; mój pokój daję wam. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka.

Kolosan 1:2 Do świętych i wiernych braci w Chrystusie, którzy są w Kolosach: Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca i Pana Jezusa Chrystusa.

Ten fragment mówi o łasce i pokoju udzielonym świętym i wiernym braciom w Chrystusie w Kolosach przez Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa.

1. Bezwarunkowa miłość Boga: łaska Boża i pokój dla wszystkich

2. Wierność wierzących: życie w łasce i pokoju Bożym

1. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby świat potępił; lecz aby świat przez Niego został zbawiony.

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje swoją miłość do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze

grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Kolosan 1:3 Dziękujemy Bogu i Ojcu naszego Pana Jezusa Chrystusa, modląc się zawsze za was,

Paweł wyraża swą wdzięczność Bogu za Kolosan i modli się za nich.

1. „Dziękowanie Bogu za Jego wierność”

2. „Radujmy się modlitwami za innych”

1. Izajasz 43:7 – Każdy, kto nosi moje imię, a którego stworzyłem dla mojej chwały; Uformowałem go, tak, stworzyłem go.

2. Rzymian 5:5 - A nadzieja nas nie zawstydza, gdyż miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.

Kolosan 1:4 Skoro usłyszeliśmy o waszej wierze w Chrystusa Jezusa i o miłości, jaką darzycie wszystkich świętych,

Paweł wyraża swą radość, słysząc o wierze i miłości Kolosan w Chrystusie Jezusie i za wszystkich świętych.

1. „Moc wiary i miłości w Chrystusie”

2. „Jak pielęgnować wiarę i miłość w swoim życiu”

1. Jana 15:13 – „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

2. 1 Koryntian 13:13 – „A teraz trwa wiara, nadzieja, miłość, te trzy; z nich jednak największa jest miłość”.

Kolosan 1:5 Ku nadziei, która jest dla was odłożona w niebie, o której słyszeliście przedtem w słowie prawdy ewangelii;

Ten fragment podkreśla wagę nadziei życia wiecznego, którą daje Ewangelia.

1: Miej nadzieję w Ewangelii: wieczna obietnica

2: Życie z wiarą i nadzieją: spojrzenie na Kolosan 1:5

1: Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

2: Rzymian 5:2-5 – „Przez Niego także przez wiarę uzyskaliśmy dostęp do tej łaski, w której stoimy, i chlubimy się nadzieją chwały Bożej. Co więcej, radujemy się w cierpieniach, wiedząc, że cierpienie rodzi wytrwałość, a wytrwałość rodzi charakter, a charakter rodzi nadzieję, a nadzieja nie zawstydza nas, gdyż miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.”

Kolosan 1:6 Które przyszło do was, jak to jest na całym świecie; i wydaje owoc, jak i w was, od dnia, w którym o tym usłyszeliście i poznaliście w prawdzie łaskę Bożą.

Ewangelia Chrystusa dotarła do Kolosów i wydaje owoce, odkąd ludzie o niej usłyszeli i zrozumieli łaskę Bożą.

1. Życie w łasce Bożej – zrozumienie i stosowanie Ewangelii

2. Wydawanie owocu w Królestwie – podtrzymywanie misji ewangelii

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; to dar Boży,

2. Rzymian 12:1-2 - Proszę więc was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i przyjemną Bogu, co jest waszą duchową czcią. Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe.

Kolosan 1:7 Jak się też dowiedzieliśmy o Epafrasie, naszym drogim współsłudze, który jest dla was wiernym sługą Chrystusa;

Ten fragment mówi o Epafrasie jako o wiernym słudze Chrystusa.

1. Wierność w służbie

2. Uczenie się na przykładach

1. 1 Koryntian 4:1-2 – „Niech tak człowiek uważa nas za sługi Chrystusa i szafarzy tajemnic Bożych. Od szafarzy wymaga się też, aby się okazywali wiernymi”.

2. 1 Tymoteusza 4:12 – „Niech nikt nie lekceważy waszej młodości, ale bądźcie przykładem dla wierzących w słowie, postępowaniu, miłości, duchu, wierze i czystości”.

Kolosan 1:8 Który też oznajmiłeś nam swoją miłość w Duchu.

Ten fragment mówi o miłości, jaką przynosi nam Duch Boży.

1: Miłość Ducha Bożego

2: Radość Pana jest naszą siłą

1: Rzymian 5:5 - A nadzieja nie zawstydza; ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który jest nam dany.

2: Efezjan 3:16-17 - Aby pozwolił wam według bogactwa swojej chwały zostać utwierdzonymi mocą przez Ducha swego w wewnętrznym człowieku; Aby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych ; abyście byli wkorzenieni i ugruntowani w miłości.

Kolosan 1:9 Dlatego i my od dnia, w którym to usłyszeliśmy, nie przestajemy się za was modlić i pragnąć, abyście zostali napełnieni znajomością Jego woli we wszelkiej mądrości i duchowym zrozumieniu;

Paweł modlił się, aby Kolosan napełnił się znajomością woli Bożej i duchowym zrozumieniem.

1. Módl się, aby wola Boża objawiła się w twoim życiu

2. Przyjmij duchowe zrozumienie, aby żyć zgodnie z wolą Bożą

1. Jeremiasz 29:13 - I będziecie mnie szukać, i znajdziecie mnie, gdy będziecie mnie szukać całym swoim sercem.

2. Jana 10:10 - Złodziej nie przychodzi, tylko żeby kraść, zabijać i niszczyć. Ja przyszedłem, aby życie mieli i mieli je w obfitości.

Kolosan 1:10 Abyście postępowali w sposób godny Pana i ku wszystkiemu upodobaniu, będąc płodni we wszelkim dobrym dziele i wzrastając w poznaniu Boga;

Chrześcijanie są powołani do prowadzenia życia podobającego się Panu poprzez produktywność, wykonywanie dobrych uczynków i wzrastanie w poznaniu Boga.

1: Żyć życiem, do którego powołuje nas Bóg: Postępowanie godne Pana

2: Wzrastanie w wiedzy o Bogu

1: Efezjan 4:1-3 Zachęcam was zatem ja, więzień Pana, abyście postępowali w sposób godny powołania, do którego zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości pragnąc zachować jedność Ducha w węźle pokoju.

2: Rzymian 12:2 Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe.

Kolosan 1:11 Umocnieni całą mocą według chwalebnej mocy swojej, ku wszelkiej cierpliwości i cierpliwości z radością;

Ten fragment podkreśla potrzebę wzmocnienia się ze wszystkich sił i wytrwałości, aby móc cieszyć się radością.

1: Aby wykazać się cierpliwością i cierpliwością, musimy polegać na chwalebnej mocy Boga.

2: Powinniśmy starać się osiągnąć radość dzięki mocy Bożej.

1: Rzymian 15:4-5 - Wszystko bowiem, co dawniej napisano, napisano dla naszego

pouczenia, abyśmy przez wytrwałość i przez zachętę z Pism mieli nadzieję.

2: Jakuba 1:2-3 - Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość.

Kolosan 1:12 Dziękując Ojcu, który nas przygotował na udział w dziedzictwie świętych w światłości:

Paweł uczy dziękować Ojcu za to, że uczyni nas godnymi otrzymania dziedzictwa świętych w światłości.

1. „Otrzymanie dziedzictwa świętych: podróż wdzięczności”

2. „Światło świętych: niezawodny dar Boga dla nas”

1. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Efezjan 2:4-5 - Ale Bóg, bogaty w miłosierdzie, przez swą wielką miłość, jaką nas umiłował, nawet gdy byliśmy martwi w grzechach, ożywił nas razem z Chrystusem (łaską zbawieni jesteście;)

Kolosan 1:13 Który nas wybawił z mocy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna:

Bóg wybawił nas z mocy ciemności i wprowadził do swego królestwa przez swego Syna.

1: W królestwie Bożym jesteśmy wolni od mocy ciemności i zła i możemy doświadczyć pokoju i radości naszego Pana.

2: Przez śmierć i zmartwychwstanie Jezusa zostajemy odkupieni z mocy ciemności i wprowadzeni do królestwa Bożego.

1: Rzymian 8:1-2 „Teraz więc nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie. Albowiem zakon Ducha życia w Chrystusie Jezusie uwolnił was od zakonu grzechu i śmierci”.

2: Efezjan 2:4-7 „Ale Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości, jaką nas

umiłował, nawet gdy byliśmy martwi w grzechach, ożywił nas wraz z Chrystusem – łaską zbawieni jesteście — i wraz z nim wskrzesił, i wraz z nim posadził w wyżynach niebieskich w Chrystusie Jezusie, aby w przyszłych wiekach mógł okazać niezmierzone bogactwo swojej łaski w dobroci wobec nas w Chrystusie Jezusie.”

Kolosan 1:14 W którym mamy odkupienie przez krew jego i odpuszczenie grzechów:

Kolosan 1:14 uczy, że Jezus poprzez swoją ofiarę oferuje nam odkupienie i przebaczenie grzechów.

1. Moc krwi Jezusa: jak Jego ofiara osiąga odkupienie i przebaczenie

2. Nadzieja odkupienia: jak Jezus oferuje nam przebaczenie i nowe życie

1. Efezjan 1:7 - W nim mamy odkupienie przez jego krew, odpuszczenie naszych win, według bogactwa jego łaski.

2. Izajasz 53:5 - Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

Kolosan 1:15 Kto jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego stworzenia:

Fragment ten mówi o Jezusie jako o obrazie Boga niewidzialnego i pierworodnym stworzenia.

1: Jezus jest widzialnym przedstawieniem niewidzialnego Boga.

2: Jezus jest pierworodnym wszelkiego stworzenia i zasługuje na naszą cześć.

1: Jana 14:9 - Rzekł mu Jezus: Tak długo jestem z wami, a jeszcze mnie nie poznałeś, Filipie? Kto mnie widział, widział też Ojca; jak więc możesz mówić: Pokaż nam ojciec'?

2: Objawienie 4:11 – „Godzien jesteś, Panie, przyjąć chwałę i cześć, i moc, bo Ty stworzyłeś wszystko i z woli Twojej wszystko istnieje i zostało stworzone”.

Kolosan 1:16 Bo przez niego zostało stworzone wszystko, co jest w niebie i na ziemi,

widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy księstwa, czy zwierzchności; wszystko przez niego zostało stworzone i dla jego:

Wszystko na niebie i na ziemi, widzialne i niewidzialne, zostało stworzone przez Jezusa i dla niego.

1. Moc stworzenia: odkrywanie naszego pochodzenia poprzez Jezusa

2. Nasz cel w Jezusie: Zrozumienie naszego miejsca we wszechświecie

1. Jana 1:3 - Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, co powstało.

2. Efezjan 3:9 - i aby wszyscy zobaczyli, jaka jest społeczność tajemnicy, która od początku wieków jest ukryta w Bogu, który wszystko stworzył przez Jezusa Chrystusa.

Kolosan 1:17 On jest przed wszystkim i wszystko na nim opiera się.

Jezus jest przed wszystkim i wszystko jest przez Niego spajane.

1. Jezus jest podstawą wszystkiego – Kolosan 1:17

2. Zrozumienie mocy Jezusa – Kolosan 1:17

1. Jana 1:3 - Wszystko przez nie się stało, a bez niego nic się nie stało, co się stało.

2. Hebrajczyków 1:3 - Jest odblaskiem chwały Bożej i dokładnym odbiciem Jego natury, i podtrzymuje wszechświat słowem swojej mocy.

Kolosan 1:18 On też jest Głową Ciała, Kościoła: który jest początkiem, pierworodnym z umarłych; aby we wszystkim miał pierwszeństwo.

Jezus jest głową Kościoła i pierwszym, który zmartwychwstał, dlatego ma pierwszeństwo nad wszystkim.

1. Prymat Jezusa: Jak Jezus ma wyższość nad wszystkim.

2. Głowa Kościoła: Znaczenie Jezusa jako głowy Kościoła.

1. Kolosan 3:17 - I cokolwiek czynicie w słowie lub uczynku, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu i Ojcu przez Niego.

2. Efezjan 1:20-23 - Którego dokonał w Chrystusie, gdy go wskrzesił z martwych i posadził po prawicy swojej w wyżynach niebieskich, wysoko ponad wszelkim księstwem i mocą, i mocą, i panowaniem, i wszelkie imię, które zostanie wymienione, nie tylko na tym świecie, ale i w przyszłym. I poddał wszystko pod swoje stopy, i dał go za głowę nad wszystkim Kościołowi, który jest jego ciałem, pełnia Tego, który wypełnia wszystko we wszystkich.

Kolosan 1:19 Spodobało się bowiem Ojcu, aby w Nim zamieszkała cała Pełnia;

Upodobanie Boże znajduje się w Jezusie, w którym mieszka cała pełnia.

1: Radość Boga w Jezusie

2: Jezus, pełnia Bożego zadowolenia

1: Efezjan 1:9-10 - Objawiwszy nam tajemnicę swojej woli, zgodnie ze swoim upodobaniem, jakie w sobie zamierzył: aby w dyspensacji pełni czasów zgromadził w jedno wszystko w jednym Chrystusa, i tych, którzy są w niebie, i tych, którzy są na ziemi; nawet w nim:

2: Filipian 2:13 - Albowiem to Bóg według swego upodobania sprawia w was i chcenie, i wykonanie.

Kolosan 1:20 I zawarwszy pokój przez krew swego krzyża, aby przez niego pojednać wszystko ze sobą; przez niego, mówię, czy to na ziemi, czy na niebie.

Przez śmierć Chrystusa na krzyżu pojednał ze sobą wszystko, co jest w niebie i na ziemi.

1. „Moc pojednania przez krzyż Chrystusa”

2. „Pokój przez krew Chrystusa”

1. Izajasz 53:5 - Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze

winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

2. Efezjan 2:16 - I wy także wespół się budujecie, aby stać się mieszkaniem, w którym mieszka Bóg przez swego Ducha.

Kolosan 1:21 A wy, którzy kiedyś byliście oddaleni i nieprzyjaciele w waszym umyśle przez niegodziwe uczynki, teraz jednak pojednał

1: Łaska Boża przynosi pojednanie między niegdyś wrogami.

2: Zostaliśmy usprawiedliwieni przed Bogiem dzięki dziełu Jezusa Chrystusa.

1: Efezjan 2:12-18 – Bóg przybliża nas do siebie przez Chrystusa i czyni nas jedno w Duchu.

2: Rzymian 5:10 – Jesteśmy pojednani z Bogiem przez śmierć Jezusa Chrystusa na krzyżu.

Kolosan 1:22 W ciele swoim przez śmierć, aby was stawić przed jego obliczem świętymi, nienagannymi i nienagannymi:

Śmierć Jezusa Chrystusa umożliwiła wierzącym przedstawienie się Bogu jako świętych i nienagannych.

1. Świętość Chrystusa: jak Jego ofiara czyni nas sprawiedliwymi

2. Nienaganne i nie do udowodnienia: życie w czystości w oczach Boga

1. 2 Koryntian 5:21 - Albowiem za nas grzechem uczynił go, który nie znał grzechu; abyśmy w nim stali się sprawiedliwością Bożą.

2. Rzymian 8:1 - Nie ma więc teraz żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, którzy nie postępują według ciała, ale według Ducha.

Kolosan 1:23 Jeśli będziecie trwać w wierze ugruntowani i niezachwiani i nie zachwiejecie się nadzieją ewangelii, którą słyszeliście i która była głoszona wszelkiemu stworzeniu pod niebem; którego sługą zostałem ja Paweł;

Paweł zachęca chrześcijan, aby pozostali ugruntowani i niezachwiani w wierze, nadziei i ewangelii głoszonej całemu stworzeniu.

1. Życie wiarą: trwanie w Ewangelii

2. Nadzieja w Ewangelii: zakotwiczenie naszego życia w Chrystusie

1. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa.

2. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił.

Kolosan 1:24 Którzy teraz radują się w cierpieniach moich za was i dopełniają tego, co pozostało po udrękach Chrystusa w moim ciele, przez wzgląd na Jego Ciało, którym jest Kościół:

Paweł raduje się ze swoich cierpień za Kościół, który jest Ciałem Chrystusa.

1. Radość służenia: przykład służenia Kościołowi według Pawła

2. Moc miłości Chrystusa: dopełnienie tego, co kryje się za udrękami Chrystusa

1. Fil. 3:10-11 - Abym go poznał i moc jego zmartwychwstania, i udział w jego cierpieniach, upodabniając się do jego śmierci;

2. Hebr. 12:1-2 - Skoro więc i my jesteśmy otoczeni tak wielkim obłokiem świadków, odłóżmy wszelki ciężar i grzech, który nas tak łatwo nęka, i biegnijmy cierpliwie w wyznaczonym nam wyścigu nas.

Kolosan 1:25 którym zostałem sługą według zarządzenia Bożego, danego mi dla was, aby wypełnić słowo Boże;

Paweł został wyznaczony przez Boga na sługę Kolosan, aby wypełnić Jego Słowo.

1. Nominacja Pawła — jak Boży plan przygotowuje nas do służby

2. Żyć Słowem – rozeznawać wolę Bożą w naszym życiu

1. Jeremiasz 1:5 – „Zanim ukształtowałem cię w łonie matki, znałem cię, zanim przyszedłeś na świat, poświęciłem cię, ustanowiłem cię prorokiem dla narodów”.

2. Mateusza 28:18-20 – „Wtedy Jezus przyszedł do nich i rzekł: «Dana mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Dlatego idźcie i czyńcie uczniami wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, i ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I zaprawdę, jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca świata.'”

Kolosan 1:26 Nawet tajemnica zakryta od wieków i pokoleń, a teraz objawiona jego świętym:

Tajemnica Bożego planu została objawiona Jego świętym.

1. Zrozumienie tajemnicy planu Bożego

2. Raduj się tajemnicą planu Bożego

1. Efezjan 3:6-11

2. Rzymian 16:25-27

Kolosan 1:27 Któremu Bóg dał poznać bogactwo chwały tej tajemnicy wśród pogan; którym jest Chrystus w was, nadzieja chwały:

Bóg objawił w nas tajemnicę Chrystusa, która jest nadzieją chwały.

1. Tajemnica Chrystusa: nadzieja chwały

2. Bogactwo chwały Chrystusa w nas

1. Rzymian 8:24-25 – W tej nadziei zostaliśmy zbawieni. Nadzieja, którą widać, nie jest nadzieją. Bo kto ma nadzieję na to, co widzi?

2. Efezjan 1:17-19 - aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia do poznania Jego, mając oświecone oczy serc waszych, abyście poznajcie nadzieję, do której was powołał.

Kolosan 1:28 Którego głosimy, ostrzegając każdego człowieka i ucząc każdego człowieka we wszelkiej mądrości; abyśmy mogli stawić każdego człowieka doskonałym w Chrystusie Jezusie:

Paweł był zaangażowany w głoszenie, ostrzeganie i nauczanie wszystkich w mądrości, aby każdy mógł ukazać się jako doskonały w Chrystusie Jezusie.

1. Moc doskonałego głoszenia

2. Doskonałość w Chrystusie Jezusie: wezwanie do działania

1. Mateusza 28:19-20 „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem; i oto jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”.

2. Rzymian 12:2 „I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście mogli przekonać się, jaka jest dobra, przyjemna i doskonała wola Boża”.

Kolosan 1:29 Nad czym i ja pracuję, walcząc według dzieła jego, które potężnie działa we mnie.

Paweł stara się działać zgodnie z wolą Boga, który z mocą działa w nim.

1. „Moc Boga działająca przez nas”

2. „Siła wytrwania w służbie Bożej”

1. Efezjan 3:20-21 - Temu, który według mocy działającej w nas może uczynić nieskończenie więcej, niż to wszystko, o co prosimy lub co sobie wyobrażamy, według mocy działającej w nas, temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkiemu pokolenia, na wieki wieków! Amen.

2. Filipian 4:13 - Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia.

Kolosan 2 to drugi rozdział Listu Pawła do Kolosan. W tym rozdziale Paweł odnosi się do fałszywych nauk i podkreśla wystarczalność i supremację Chrystusa.

Akapit pierwszy: Paweł wyraża swoją troskę o wierzących w Kolosan, ostrzegając ich przed zwiedzeniem przez przekonujące, ale puste filozofie (Kolosan 2:1-8). Pragnie, aby byli pokrzepieni w sercach i zjednoczeni w miłości, osiągając pełną pewność i zrozumienie tajemnicy Boga – samego Chrystusa. Paweł ostrzega ich, aby nie dali się zniewolić ludzkim tradycjom ani elementarnym siłom duchowym, lecz raczej pozostali zakorzenieni w Chrystusie.

Akapit drugi: Paweł obala różne fałszywe nauki, które przenikały do kościoła (Kolosan 2:9-23). Twierdzi, że w Chrystusie mieszka cieleśnie cała pełnia boskości. Wierzący są w Nim pełni, gdyż przez wiarę otrzymali Jego duchowe obrzezanie. Paweł ostrzega przed zniewoleniem przez praktyki legalistyczne i ascezę, podkreślając, że nie mają one żadnej wartości w powstrzymywaniu doczesnych pobłażliwości.

3. akapit: Rozdział kończy się wezwaniem, aby skupić się na rzeczywistościach niebiańskich, a nie na ziemskich przepisach (Kolosan 3:1-17). Paweł zachęca wierzących, aby skupiali swoje umysły na tym, co w górze i umartwiali swoją ziemską naturę. Namawia ich, aby przyoblekli się we współczucie, życzliwość, pokorę, łagodność, cierpliwość i przebaczenie – a wszystko to zakorzenione w miłości. Są wezwani, aby pokój Chrystusowy rządził ich sercami i aby Jego słowo obficie zamieszkało wśród nich.

W podsumowaniu,

Rozdział drugi Listu do Kolosan podkreśla troskę Pawła, aby wierzący nie dali się zwieść pustym filozofiom, ale raczej pozostali zakorzenieni w Chrystusie.

Odrzuca fałszywe nauki i podkreśla, że wierzący są pełni jedynie w Chrystusie.

Rozdział kończy się wezwaniem dla wierzących, aby skupili się na rzeczywistości niebiańskiej, okazując jednocześnie cnoty, takie jak współczucie, życzliwość, pokora i przebaczenie – a wszystko to opiera się na miłości. Podkreśla wystarczalność i wyższość Chrystusa nad świeckimi przepisami i tradycjami. Rozdział ten zachęca wierzących, aby pozostali niezachwiani w wierze, zakorzenieni w prawdzie o wystarczalności Chrystusa.

Kolosan 2:1 Chciałbym bowiem, abyście wiedzieli, jak wielki spór toczę z wami i z Laodyceą, i z powodu wszystkich, którzy nie widzieli mojego oblicza w ciele;

Paweł wyraża swą wielką troskę i troskę o Kolosan, a także tych w Laodycei i tych, którzy nie widzieli go osobiście.

1. „Siła troski: pielęgnowanie trwałych relacji”

2. „Radość służenia: przeżywanie naszej miłości do innych”

1. 1 Tesaloniczan 2:8 – „Ponieważ gorąco pragnęliśmy was, chcieliśmy przekazać wam nie tylko ewangelię Bożą, ale także nasze dusze, ponieważ byliście nam drodzy”.

2. Filipian 1:7-8 – „I choć wypada mi tak myśleć o was wszystkich, ponieważ mam was w swoim sercu, ponieważ zarówno w moich więzach, jak i w obronie i utwierdzaniu ewangelii wy wszyscy są uczestnikami mojej łaski.”

Kolosan 2:2 Aby pocieszyły się ich serca, złączone w miłości i do wszelkich bogactw, zupełnej pewności zrozumienia, ku poznaniu tajemnicy Boga i Ojca, i Chrystusa;

Fragment ten podkreśla znaczenie miłości i zrozumienia w rozpoznaniu tajemnicy Boga.

1. Siła miłości: osiąganie jedności poprzez zrozumienie

2. Tajemnica Boga: osiągnięcie przejrzystości poprzez połączenie

1. 1 Jana 4:7-8 „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, gdyż Bóg jest miłością .”

2. Efezjan 3:14-19 „Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem Pana naszego Jezusa Chrystusa, od którego bierze imię cała rodzina na niebie i na ziemi, aby wam dał według bogactwa swojej chwały abyście przez Ducha swego umocnili się mocą w wewnętrznym człowieku, aby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, abyście w miłości wkorzenieni i ugruntowani, wraz ze wszystkimi świętymi zdołali ogarnąć duchem, jaka jest szerokość i długość, i głębokość, i wysokość, i poznać miłość Chrystusową, przewyższającą wszelką wiedzę, abyście zostali napełnieni całą Pełnią Bożą”.

Kolosan 2:3 W którym ukryte są wszystkie skarby mądrości i wiedzy.

Paweł zachęca chrześcijan, aby szukali mądrości i wiedzy, patrząc na Jezusa, w którym ukryte są wszelkie skarby mądrości i wiedzy.

1. Szukajcie mądrości i wiedzy poprzez Jezusa

2. Ukryte skarby Jezusa

1. Przysłów 3:13-15 - Błogosławiony, kto znajduje mądrość i kto nabywa rozumu, bo zysk z niej jest lepszy niż zysk ze srebra, a jej zysk jest lepszy niż złoto. Jest cenniejsza niż klejnoty i nic, czego pragniesz, nie może się z nią równać.

2. Psalm 119:104 – Przez Twoje przykazania zdobywam zrozumienie; dlatego nienawidzę wszelkiej fałszywej drogi.

Kolosan 2:4 A to mówię, aby was nikt nie zwodził kuszącymi słowami.

Paweł ostrzega przed zwiedzeniem przez fałszywych nauczycieli i ich kuszące słowa.

1. Uważaj na fałszywych nauczycieli – Kolosan 2:4

2. Nie dajcie się zwieść zwodniczym słowom – Kolosan 2:4

1. 1 Jana 4:1-3 – Testuj duchy

2. Efezjan 5:6-7 – Nie dajcie się zwieść fałszywej nauce

Kolosan 2:5 Bo chociaż jestem nieobecny ciałem, jednak duchem jestem z wami, radując się i patrząc na wasz porządek i niezłomność waszej wiary w Chrystusa.

Ten fragment mówi o Pawle radującym się wiarą Kolosan, mimo że był nieobecny w ciele.

1. Moc wiary w Chrystusa: jak pozostać niezłomnymi w trudnych czasach

2. Błogosławieństwo wspólnoty: radość ze wspólnoty w Chrystusie

1. Hebrajczyków 10:23-25; Trzymajmy się mocno wyznania naszej wiary i nie wahajmy się; (bo wierny jest ten, który obiecał;)

2. Rzymian 15:13; Teraz Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem w wierze, abyście obfitowali w nadzieję przez moc Ducha Świętego.

Kolosan 2:6 Jak więc przyjęliście Chrystusa Jezusa, Pana, tak w Nim chodźcie:

Wierzący powinni żyć w sposób odzwierciedlający ich wiarę w Jezusa Chrystusa jako ich Pana i Zbawiciela.

1. Życie wiarą: co to znaczy naśladować Jezusa.

2. Kolosan 2:6: Chodzenie w posłuszeństwie Panu.

1. Rzymian 6:17-18 – „Ale niech będą dzięki Bogu, że byliście sługami grzechu, ale z serca byliście posłuszni tej formie nauki, która została wam przekazana. Będąc wówczas uwolnieni od grzechu, staliście się sługami sprawiedliwości.”

2. Efezjan 5:1-2 – „Bądźcie więc naśladowcami Boga jako drogie dzieci i postępujcie w miłości, bo i Chrystus nas umiłował i samego siebie wydał za nas w ofierze i ofierze Bogu na miłą wonność .”

Kolosan 2:7 Wkorzenieni i zbudowani na nim, i utwierdzeni w wierze, jak was nauczono, w niej obfitujący z dziękczynieniem.

Zakorzenieni w Chrystusie możemy trwać mocno w wierze i żyć w dziękczynieniu.

1: Bądźcie niezachwiani w wierze z wdzięcznością

2: Radujcie się w Panu i umacniajcie swoją wiarę

1: Rzymian 12:12 – Radujcie się nadzieją, bądźcie cierpliwi w uciskach, bądźcie nieustanni w modlitwie.

2: Galacjan 5:22-23 - Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa.

Kolosan 2:8 Strzeżcie się, aby was nikt nie zepsuł filozofią i próżnym oszustwem, według tradycji ludzkiej, według pierwiastków świata, a nie według Chrystusa.

Strzeżcie się fałszywych nauk, które są sprzeczne z naukami Jezusa Chrystusa.

1: Żyj zgodnie z naukami Jezusa Chrystusa, a nie według filozofii świata.

2: Nie dajcie się zwieść filozofiom sprzecznym z naukami Jezusa.

1: Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie.

2:1 Jana 2:15-17 – Nie miłujcie świata ani niczego na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości do Ojca. Wszystko bowiem na świecie – pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha życia – pochodzi nie od Ojca, ale od świata. Świat i jego pożądliwości przemijają, ale kto pełni wolę Bożą, żyje na wieki.

Kolosan 2:9 Bo w nim mieszka cieleśnie cała pełnia Bóstwa.

Paweł pisze w Kolosan 2:9, że Bóg mieszka w Jezusie w pełnej postaci cielesnej.

1. „Immanencja Boga: jak Bóg jest obecny w naszym życiu”

2. „W pełni Bóg, w pełni człowiek: celebrowanie boskości Jezusa”

1. Jana 1:1-2 – „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. On był na początku u Boga”.

2. Jan 14:9 - „Rzekł mu Jezus: Tak długo jestem z wami, a jeszcze mnie nie poznałeś, Filipie? Kto mnie widział, widział Ojca; jak więc możesz mówić: «Pokaż nam, Ojcu?”

Kolosan 2:10 I jesteście pełni w nim, który jest głową wszelkiego księstwa i władzy:

Bóg uczynił nas doskonałymi przez Chrystusa, który jest władcą wszelkiej władzy.

1. Porzucenie niepewności: poleganie na Bożej miłości, która nas uczyni pełnymi

2. Siła naszej wiary: zakotwiczenie się w Chrystusie

1. Efezjan 3:20-21 - Temu zaś, który według mocy działającej w nas może o wiele więcej

uczynić ponad wszystko, o co prosimy lub o czym myślimy, temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkiemu pokolenia, na wieki wieków. Amen.

2. Rzymian 8:37-39 – Nie, we wszystkim tym jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował. Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie w stanie nas odłączyć od miłości Boga w Chrystus Jezus, nasz Pan.

Kolosan 2:11 W którym i wy jesteście obrzezani obrzezaniem dokonanym bez użycia rąk, przez zrzucenie ciała z grzechów ciała przez obrzezanie Chrystusa:

W Kolosan 2:11 Paweł mówi o duchowym obrzezaniu dokonanym bez użycia rąk, które dokonuje się poprzez usunięcie ciała z grzechów ciała poprzez obrzezanie Chrystusa.

1. Obrzezanie Chrystusa: dlaczego jesteśmy wolni od grzechu

2. Moc duchowego obrzezania: wybór wolności od grzechu

1. Rzymian 6:6-7: „Wiemy, że nasz dawny ja został wraz z nim ukrzyżowany, aby grzeszne ciało zostało ubezwłasnowolnione i abyśmy nie byli już niewolnikami grzechu”.

2. Galacjan 5:24: „Ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje wraz z namiętnościami i pragnieniami”.

Kolosan 2:12 Pogrzebani razem z nim w chrzcie, w którym także wraz z nim powstaliście przez wiarę w działanie Boga, który go wskrzesił z martwych.

Ten fragment mówi o przyjęciu chrztu i zmartwychwstaniu z Chrystusem przez wiarę w moc Boga, który go wskrzesił ze śmierci.

1: Nasza nadzieja w zmartwychwstaniu Jezusa.

2: Siła wiary w zbawiającą łaskę Boga.

1: Rzymian 6:4 - Dlatego wraz z nim jesteśmy pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, tak i my powinniśmy postępować w nowości życia.

2:1 Piotra 3:21 - Podobna postać, do której zbawia nas także teraz chrzest (nie usunięcie brudu cielesnego, ale odpowiedź czystego sumienia przed Bogiem) przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa .

Kolosan 2:13 A was, którzy umarliście w grzechach waszych i w nieobrzezaniu ciała waszego, wraz z nim ożył, odpuściwszy wam wszystkie przewinienia;

Bóg przebaczył nam wszystkie nasze przewinienia i dał nam nowe życie.

1. Moc przebaczenia: nasza nadzieja w Panu

2. Odkupienie i odnowienie: przezwyciężenie grzechu łaską

1. Izajasz 43:25 – „Ja, ja, jestem tym, który przez wzgląd na siebie wymazuje wasze przestępstwa i nie pamięta już więcej waszych grzechów”.

2. Psalm 103:12 - Jak daleko jest wschód od zachodu, tak daleko odsunął od nas nasze przestępstwa.

Kolosan 2:14 Wymazując pismo rozporządzeń, które było przeciwko nam i było sprzeczne z nami, i usunął je, przybijając je do krzyża;

Jezus Chrystus usunął prawo oddzielające ludzkość od Boga, przybijając je do krzyża.

1. Miłość Jezusa przezwycięża prawo – jak śmierć Jezusa na krzyżu zastąpiła prawo łaską.

2. Przybici do krzyża – Zbadanie, co to znaczy przybić nasze grzechy do krzyża.

1. Rzymian 8:1 – „Dlatego teraz nie ma już potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie”.

2. Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

Kolosan 2:15 A złupiwszy zwierzchności i moce, jawnie wystawiał je na pokaz, odnosząc w tym zwycięstwo nad nimi.

Ten fragment opisuje, jak Jezus zatriumfował nad zwierzchnościami i mocami.

1. Triumf Jezusa nad grzechem i śmiercią

2. Zwycięstwo krzyża: Jezus pokonujący naszego wroga

1. Hebrajczyków 2:14-15 - Ponieważ więc dzieci mają udział w ciele i krwi, on sam miał udział w tych samych rzeczach, aby przez śmierć zniszczyć tego, który ma władzę nad śmiercią, to jest diabła.

2. 1 Koryntian 15:54-57 – Kiedy to, co zniszczalne, przyodzieje się w niezniszczalność, a to, co śmiertelne, przyodzieje się w nieśmiertelność, wówczas spełni się napisane powiedzenie: „Zwycięstwo pochłonie śmierć”. O śmierci, gdzie jest twoje zwycięstwo? O śmierci, gdzie jest twoje żądło? Żądłem śmierci jest grzech, a mocą grzechu jest prawo. Ale dzięki niech będą Bogu, który daje nam zwycięstwo przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Kolosan 2:16 Niech więc nikt was nie osądza co do mięsa, napoju, dnia świątecznego, nowiu księżyca lub szabatu.

Paweł zachęca wierzących w Kolosan, aby nie pozwalali nikomu osądzać ich ze względu na jedzenie, picie lub obchodzenie świąt religijnych.

1. Wolność nie bycia osądzanym

2. Poleganie na radach Pawła zawartych w Kolosan

1. Galacjan 5:1 „Trwajcie więc w wolności, którą wyswobodził nas Chrystus, i nie dajcie się ponownie wplątać w jarzmo niewoli”.

2. Rzymian 14:1-4 „słabych w wierze przyjmujcie, ale nie na wątpliwe spory. Bo jeden wierzy, że może jeść wszystko, drugi, który jest słaby, je zioła. Niech jedzący nie gardzi tym, który nie je; i niech nie sądzi jedzący, który je, bo przyjął go Bóg. Kim jesteś, że osądzasz sługę innego człowieka? wobec swego pana stoi lub upadnie. Tak, zostanie podtrzymany, bo Bóg ma moc go postawić”.

Kolosan 2:17 Które są cieniem rzeczy przyszłych; ale ciało jest z Chrystusa.

Ciało jest z Chrystusa, a to, co przyszłe, jest jego cieniem.

1. Rzeczywistość Chrystusa: zaufanie Mu w kwestii życia wiecznego

2. Cienie przyszłości: życie w teraźniejszości z nadzieją na przyszłość

1. Hebrajczyków 9:27-28 – „A jak postanowione ludziom raz umrzeć, a potem sąd, tak i Chrystus został raz ofiarowany, aby ponieść grzechy wielu. Tym, którzy z niecierpliwością na Niego czekają, On ukaże się po raz drugi, niezależnie od grzechu, dla zbawienia”.

2. Rzymian 8:18-19 – „Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która się w nas objawi. Stworzenie bowiem z upragnieniem wyczekuje objawienia synów Bożych”.

Kolosan 2:18 Niech nikt was nie zwodzi od waszej nagrody dobrowolną pokorą i oddawaniem czci aniołom, wtrącając się w to, czego nie widział, na próżno nadęty cielesnym umysłem,

Paweł ostrzega przed fałszywymi nauczycielami, którzy odciągaliby ludzi od nagrody ewangelii, nauczając doktryn pokory i oddawania czci aniołom, które opierają się na ludzkiej wyobraźni, a nie na Bożej prawdzie.

1: Musimy uważać, aby wystrzegać się nauk, które odwiodłyby nas od nagrody ewangelii, którą Bóg daje za darmo.

2: Musimy dbać o to, aby pozostać zakorzenieni w prawdzie Słowa Bożego i odrzucać nauki oparte na ludzkiej wyobraźni.

1: Kolosan 1:15-17 – Jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego stworzenia. Albowiem przez niego zostało stworzone wszystko na niebie i na ziemi, widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy zwierzchności, czy władze, wszystko przez niego i dla niego zostało stworzone.

2: Efezjan 4:14 - Abyśmy już nie byli dziećmi, którymi fale miotają i unoszą każdy wiatr nauki, przez ludzką przebiegłość i przebiegłość w oszukańczych zamysłach.

Kolosan 2:19 A nie trzymając Głowy, z której całe ciało poprzez stawy i więzy, karmione i spojone, wzrasta wraz ze wzrostem Bożym.

Ciało wierzących doświadcza wzrostu, gdy są zjednoczeni z Chrystusem jako ich Głową.

1: Jezus jest Głową Kościoła – Kolosan 2:19

2: Kościół wzrasta dzięki jedności – Kolosan 2:19

1: Efezjan 4:15-16 – Mówiąc prawdę w miłości, mamy wzrastać pod każdym względem w Tego, który jest Głową, w Chrystusa.

2:1 Koryntian 12:12-13 - Albowiem jak ciało jest jedno, a członków ma wiele, a wszystkie członki ciała, choć jest ich wiele, stanowią jedno ciało, tak też jest z Chrystusem. Albowiem w jednym Duchu wszyscy zostaliśmy ochrzczeni w jedno ciało – Żydzi lub Grecy, niewolnicy i wolni – i wszyscy zostaliśmy napojeni jednym Duchem.

Kolosan 2:20 Jeśli więc umarliście z Chrystusem od początków świata, dlaczego, jak gdybyście żyli w świecie, podlegacie zarządzeniom?

Wierzący w Chrystusa zostali uwolnieni od światowych zasad i przepisów, a mimo to nadal żyją w świecie.

1. Żyć w świecie, będąc dla niego martwym

2. Wolność i odpowiedzialność wierzących w Chrystusa

1. Rzymian 6:4-6 – Zostaliśmy pogrzebani z Chrystusem i wskrzeszeni do nowego życia.

2. Galacjan 5:1 - Trwajcie w wolności, dzięki której Chrystus nas wyzwolił.

Kolosan 2:21 (Nie dotykaj, nie kosztuj, nie dotykaj;

)

Werset ten ostrzega przed uwikłaniem się w puste i daremne praktyki tego świata.

1: Nie dajmy się zwieść fałszywym obietnicom świata, ale raczej szukajmy prawdy w Jezusie.

2: Nie dajcie się zwieść próżnym i bezwartościowym zwyczajom tego świata, ale zamiast tego skupcie się na zmieniającej życie prawdzie Jezusa.

1: Hebrajczyków 12:1-2 – „Skoro więc otacza nas tak wielki obłok świadków, odrzućmy wszystko, co przeszkadza, i grzech, który tak łatwo oplata. I biegnijmy wytrwale w wyznaczonym dla siebie wyścigu nas,"

2:1 Jana 2:15-17 – „Nie miłujcie świata ani niczego na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości do Ojca. Za wszystko na świecie – pożądliwość ciała, pożądliwość pożądliwość oczu i pycha życia nie pochodzą od Ojca, ale od świata. Świat i jego pożądliwości przemijają, ale kto pełni wolę Bożą, żyje na wieki.

Kolosan 2:22 Którzy wszyscy zginą poprzez używanie;) według przykazań i nauk ludzkich?

Paweł ostrzega przed przestrzeganiem przykazań i nauk ludzkich, gdyż w końcu zginie.

1. Nietrwałość ludzkich zasad: nie pozwól, aby twoja wiara została zachwiana

2. Doktryny ludzkie są ulotne: Zaufaj Chrystusowi

1. Mateusza 6:24: „Nikt nie może dwom panom służyć, gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował, albo jednego będzie wierny, a drugim pogardzi. Nie możecie służyć Bogu i mamonie”.

2. Izajasz 55:8-9: „,Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami’ – mówi Pan. „Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi, a moje myśli niż wasze myśli”.

Kolosan 2:23 Które rzeczy rzeczywiście wykazują mądrość w woli oddawania czci, pokorze i zaniedbywaniu ciała; nie w żadnej czci dla nasycenia ciała.

Fragment ten mówi o potrzebie samokontroli i umiaru w praktykach religijnych.

1: Stawiaj Boga na pierwszym miejscu i powstrzymuj się od pożądliwości cielesnych

2: Stawiaj zdrowie duchowe ponad zdrowie fizyczne

1: Jakuba 4:7 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

2: Rzymian 13:14 - Ale przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa, a nie troszczcie się o ciało, aby spełniać jego pożądliwości.

Kolosan 3 to trzeci rozdział Listu Pawła do Kolosan. W tym rozdziale Paweł poucza wierzących, jak prowadzić przemienione życie w Chrystusie, podkreślając znaczenie skupienia umysłu na sprawach niebiańskich i odrzucenia starych grzesznych zachowań.

Akapit pierwszy: Paweł nalega, aby wierzący skupili swoje myśli na tym, co w górze i uśmiercili swoją ziemską naturę (Kolosan 3:1-11). Zachęca ich, aby skupili się na wiecznej rzeczywistości Chrystusa, który zasiada po prawicy Boga. Wierzący są wezwani do odrzucenia grzesznych praktyk, takich jak niemoralność seksualna, nieczystość, złe pragnienia, chciwość, gniew i oszczerstwa. Zamiast tego poinstruowano ich, aby przyoblekli się w takie cnoty, jak współczucie, życzliwość, pokora, łagodność, cierpliwość, przebaczenie – wszystkie zakorzenione w miłości.

2. akapit: Paweł kładzie nacisk na jedność i miłość pomiędzy wierzącymi (Kolosan 3:12-17). Namawia ich, aby znosili siebie nawzajem i przebaczali sobie nawzajem, tak jak przebaczył im Chrystus. Przede wszystkim są powołani do przyobleczenia się w miłość – więź doskonałej jedności. Zachęca się ich, aby pozwolili, aby pokój Chrystusowy panował w ich sercach i aby byli wdzięczni w każdych okolicznościach. Paweł napomina ich, aby słowo Chrystusa obficie zamieszkało wśród nich poprzez wzajemne nauczanie i napominanie.

3. akapit: Rozdział kończy się wskazówkami dotyczącymi różnych relacji w chrześcijańskich domach (Kolosan 3:18-25; Kolosan 4:1). Żony są powołane, aby poddawały się swoim mężom, jak przystoi w Panu, podczas gdy mężowie są pouczeni, aby kochać swoje żony w sposób ofiarny. Nalega się, aby dzieci były posłuszne rodzicom we wszystkim, a ojcowie nie powinni prowokować ani zniechęcać swoich dzieci. Niewolnicy (pracownicy) powinni pilnie pracować jak dla Pana, podczas gdy panowie (pracodawcy) powinni traktować niewolników sprawiedliwie i uczciwie.

W podsumowaniu,

Rozdział trzeci Listu do Kolosan podkreśla przemienione życie w Chrystusie, wzywając wierzących, aby skupili swoje myśli na sprawach niebiańskich i odrzucili stare grzeszne zachowania.

Paweł zachęca do jedności, miłości i cnót, takich jak współczucie, życzliwość, pokora, przebaczenie – a wszystko to zakorzenione w miłości.

Rozdział ten zawiera wskazówki dotyczące różnych relacji w chrześcijańskich domach i podkreśla znaczenie posłuszeństwa, ofiarnej miłości i sprawiedliwego traktowania. Zachęca wierzących, aby pokój Chrystusa panował w ich sercach i aby Jego słowo obficie zamieszkało wśród nich. W tym rozdziale podkreślono znaczenie praktycznego przeżywania swojej wiary, jednocześnie skupiając się na wartościach niebiańskich.

Kolosan 3:1 Jeśli więc zmartwychwstaniecie z Chrystusem, szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus siedzi po prawicy Boga.

Wierzący w Chrystusa powinni szukać tego, co w górze, gdzie Chrystus zasiada po prawicy Boga.

1. Moc poszukiwania tego, co w górze: rozpoznawanie i osiąganie celów duchowych

2. W niebie: dążenie do niebiańskich nagród życia w Chrystusie

1. Mateusza 6:33 - Szukajcie jednak najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego; i to wszystko będzie wam dodane.

2. Filipian 4:8 - Wreszcie, bracia, cokolwiek jest prawdą, cokolwiek jest uczciwe, cokolwiek jest sprawiedliwe, cokolwiek jest czyste, cokolwiek jest miłe, cokolwiek cieszy się dobrą opinią; jeśli jest jakaś cnota i jeśli jest jakaś pochwała, pomyśl o tym.

Kolosan 3:2 Skupiajcie się na tym, co w górze, a nie na tym, co na ziemi.

Skieruj swój wzrok na Boga, a nie na świat.

1. Życie z myślą o niebie: wezwanie do wzniesienia naszego myślenia

2. Siła skupienia: wybór pogoni za wiecznymi skarbami

1. Mateusza 6:19-21 – „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną, ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.”

2. Filipian 4:8 - „W końcu, bracia, wszystko, co prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co godne pochwały, jeśli jest jakaś doskonałość, jeśli jest coś godnego pochwały, pomyśl o tych rzeczach.”

Kolosan 3:3 Umarliście bowiem i życie wasze jest ukryte z Chrystusem w Bogu.

Wierzący są duchowo martwi dla świata, a ich życie jest ukryte w Chrystusie i Bogu.

1. „Życie w świetle Chrystusa”

2. „Śmierć starej natury”

1. Mateusza 5:14-16 – „Wy jesteście światłością świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze”.

2. Rzymian 6:3-7 – „Czy nie wiecie, że tak wielu z nas, którzy zostali ochrzczeni w Jezusa Chrystusa, zostało ochrzczonych w jego śmierć?”

Kolosan 3:4 Gdy się ukaże Chrystus, życie nasze, wtedy i wy razem z nim ukażecie się w chwale.

Chrześcijanie pewnego dnia pojawią się z Chrystusem w chwale, kiedy powróci.

1. „Życie dla Chrystusa w oczekiwaniu na Jego powrót”

2. „Przywilej udziału w chwalebnym objawieniu się Chrystusa”

1. 1 Piotra 1:13 – Przygotujcie więc swoje umysły do działania; być opanowanym; Pokładaj całą nadzieję na łasce, która będzie ci dana, gdy objawi się Jezus Chrystus.

2. Tytusa 2:13 – Oczekując błogosławionej nadziei – pojawienia się chwały naszego wielkiego Boga i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

Kolosan 3:5 Umartwiajcie tedy członki wasze, które są na ziemi; rozpusta, nieczystość, nadmierne uczucia, zła pożądliwość i chciwość, która jest bałwochwalstwem:

Wierzący powinni uśmiercać grzeszne pragnienia, takie jak niemoralność seksualna, nieczystość, pożądliwość i chciwość, które są bałwochwalstwem.

1. Pokonanie pokusy: jak kontrolować grzeszne pragnienia

2. Droga do świętości: czego potrzeba, aby stać się prawym

1. Rzymian 6:11-13 – Tak samo uważajcie się za umarłych dla grzechu, ale żyjących dla Boga w Chrystusie Jezusie.

2. Galacjan 5:16-17 - Dlatego mówię: postępujcie według Ducha, a nie zaspokoicie pragnień ciała.

Kolosan 3:6 Z powodu tego gniewu Bożego przychodzi na dzieci nieposłuszeństwa:

Boży gniew spada na tych, którzy są Mu nieposłuszni.

1. Sąd Boży: konsekwencje nieposłuszeństwa

2. Wybór posłuszeństwa: droga do Bożego błogosławieństwa

1. Efezjan 5:6: „Niech was nikt nie zwodzi pustymi słowami, bo z powodu tych rzeczy gniew Boży przychodzi na synów buntu”.

2. Przysłów 1:10-19: „Synu mój, jeśli grzesznicy cię namawiają, nie zgadzaj się. Jeśli powiedzą: „Chodź z nami, czyhamy na przelanie krwi, czyhamy potajemnie na niewinnych bez powodu; połkniemy ich żywcem jak Szeol i w całości jak tych, którzy zstępują do dołu; znajdziemy wszystkie cenne dobra, napełnimy nasze domy łupem…”

Kolosan 3:7 W których i wy przez pewien czas chodziliście, gdy w nich mieszkaliście.

Paweł przypomina Kolosanom, że kiedyś żyli grzesznie, ale teraz muszą żyć zgodnie z naukami Chrystusa.

1. Moc transformacji: znajdowanie siły w Jezusie Chrystusie

2. Życie skoncentrowane na Chrystusie: jak naśladować przykład Chrystusa

1. 2 Koryntian 5:17 - Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. Stare przeminęło; oto nadeszło nowe.

2. Efezjan 4:17-24 - To teraz mówię i świadczę w Panu, abyście nie postępowali już tak, jak poganie w próżności swoich umysłów. Są zaciemnieni w swoim zrozumieniu, oddaleni od życia Bożego z powodu niewiedzy, która jest w nich, z powodu zatwardziałości ich serc.

Kolosan 3:8 Ale teraz i wy odłóżcie to wszystko; gniew, gniew, złośliwość, bluźnierstwo, obrzydliwa mowa z waszych ust.

Odłóż na bok gniew, złość, złośliwość, bluźnierstwo i niestosowną komunikację.

1: Odłóżmy nieprawą komunikację i zastąpmy ją miłością i współczuciem.

2: Odłóżmy nasz stary sposób mówienia i zastąpmy go Słowem Bożym.

1: Jakuba 3:9-10 - Językiem wychwalamy Pana i Ojca naszego i nim przeklinamy ludzi, stworzonych na podobieństwo Boże. Z tych samych ust wychodzi pochwała i przekleństwo. Moi bracia i siostry, tak nie powinno być.

2: Efezjan 4:29 - Niech z ust waszych nie wychodzi żadna niezdrowa mowa, lecz tylko to, co jest pożyteczne dla zbudowania innych według ich potrzeb, aby przynosiło pożytek tym, którzy słuchają.

Kolosan 3:9 Nie okłamujcie siebie nawzajem, bo zlekceważyliście starca jego uczynkami;

Nie okłamujcie siebie nawzajem, ponieważ pozbyliście się starego siebie z jego nawykami.

1. Znaczenie prawdomówności w naszym życiu

2. Zdejmowanie starego siebie i przybieranie nowego

1. Efezjan 4:22-24 – W odniesieniu do poprzedniego sposobu życia nauczono was, abyście porzucili dawnego siebie, skażonego zwodniczymi pragnieniami; abyście odnowili nastawienie waszych umysłów; i przyoblec się w nowego siebie, stworzonego, aby być podobnym do Boga w prawdziwej prawości i świętości.

2. Przysłów 12:22 - Pan nienawidzi warg kłamliwych, ale ma upodobanie w ludziach godnych zaufania.

Kolosan 3:10 I przyobleczcie się w nowego człowieka, który odnawia się w poznaniu na obraz tego, który go stworzył:

Wierzący powinni zabiegać o odnowienie wiedzy na obraz Boga, który ich stworzył.

1. Odnawianie naszej wiedzy o Bogu

2. Przyoblekanie się w nowego mężczyznę

1. Rzymian 12:2 – „I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnawianie umysłu swego, abyście mogli poznać, jaka jest wola Boża dobra, przyjemna i doskonała”.

2. Efezjan 4:23-24 – „I odnawiajcie się duchem swego umysłu, i przyobleczcie się w nowego człowieka, stworzonego na wzór Boga w sprawiedliwości i prawdziwej świętości”.

Kolosan 3:11 Gdzie nie ma Greka ani Żyda, obrzezania ani nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika ani wolnego, lecz wszystkim i we wszystkich jest Chrystus.

Chrystus jest centrum wszystkich tożsamości i wszyscy są wobec Niego równi.

1: Wszyscy są równi przed Chrystusem – Kolosan 3:11

2: Wszelka tożsamość jest drugorzędna w stosunku do Chrystusa – Kolosan 3:11

1: Galacjan 3:28 - Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie.

2: Efezjan 2:14-15 - On jest naszym pokojem, który stworzył jedno i drugie, i zburzył środkowy mur przegrody między nami; Usunąwszy w swoim ciele wrogość, nawet prawo przykazań zawarte w zarządzeniach; aby z dwojga uczynić jednego nowego człowieka i w ten sposób zaprowadzić pokój.

Kolosan 3:12 Przyobleczcie się więc jako wybrańcy Boży, święci i umiłowani, wnętrzności miłosierdzia, życzliwość, pokora umysłu, łagodność, cierpliwość;

Przyobleczcie się w cechy ludu wybranego przez Boga: miłosierdzie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość.

1. Siła pokory: analiza Kolosan 3:12

2. Przyjmowanie cech wybranych Bożych: studium Kolosan 3:12

1. Jakuba 3:13-18

2. Filipian 2:1-11

Kolosan 3:13 Znosząc jedni drugich i przebaczając sobie nawzajem, jeśli ktoś ma spór przeciwko komukolwiek; jak Chrystus wam przebaczył, tak i wy.

Powinniśmy przebaczać sobie nawzajem, tak jak przebaczył nam Chrystus.

1. Moc przebaczenia — jak przykład Jezusa może kierować naszym życiem

2. Nowe przykazanie – Znosić i przebaczać naszym braciom i siostrom

1. Mateusza 6:14-15 – „Bo jeśli przebaczycie innym, gdy oni przeciw wam zawinili, i wam przebaczy Ojciec wasz niebieski. Jeśli jednak nie przebaczycie innym grzechów, Ojciec wasz nie przebaczy waszych grzechów”.

2. Efezjan 4:31-32 – „Niech odejdzie od was wszelka gorycz i gniew, i gniew, i wrzask, i oszczerstwa, jak i wszelka złośliwość. Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy, serdeczni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak przebaczył wam Bóg w Chrystusie .”

Kolosan 3:14 A ponad to wszystko przyobleczcie się w miłość, która jest więzią doskonałości.

Jesteśmy wezwani do przyoblekania się w miłość, która nas łączy i doskonali.

1. „Moc miłości: jak miłość może wnieść doskonałość w nasze życie”

2. „Siła jedności: zrozumienie więzi doskonałości”

1. 1 Koryntian 13:13 – „A teraz trwa wiara, nadzieja, miłość, te trzy; z nich jednak największa jest miłość”.

2. Galacjan 5:22-23 – „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, łagodność, dobroć, wiara, łagodność, wstrzemięźliwość. Dla takich nie ma prawa”.

Kolosan 3:15 A w sercach waszych niech panuje pokój Boży, do którego i wy powołani jesteście w jednym ciele; i bądźcie wdzięczni.

Werset ten zachęca nas, abyśmy pozwolili, aby pokój Boży panował w naszych sercach i byli wdzięczni za powołanie do jednego ciała.

1. Niech pokój Boży zapanuje w naszych sercach

2. Bycie wdzięcznym za nasze powołanie do jednego ciała

1. Efezjan 4:3-4 „Starajcie się zachować jedność Ducha w węźle pokoju. Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo jesteście powołani do jednej nadziei waszego powołania.”

2. 1 Tesaloniczan 5:16-18 „Radujcie się zawsze. Módlcie się nieustannie. Za wszystko dziękujcie, bo taka jest wola Boża w Chrystusie Jezusie względem was.”

Kolosan 3:16 Niech słowo Chrystusowe zamieszka w was obficie we wszelkiej mądrości; ucząc i napominając się wzajemnie w psalmach, hymnach i pieśniach duchowych, śpiewając z łaską w sercach waszych Panu.

Chrześcijanie powinni pozwolić, aby nauki Chrystusa wypełniły ich serca i wyrażali swoją wiarę poprzez śpiewanie Panu psalmów, hymnów i duchowych pieśni.

1. Moc słowa Chrystusa

2. Pieśń chwały w twoim sercu

1. Psalm 95:1-2 – „Przyjdźcie, śpiewajmy Panu, wołamy radośnie ku skale naszego zbawienia! Przyjdźmy do Jego oblicza z dziękczynieniem, radośnie wołammy przed Nim pieśniami pochwalnymi!”

2. Rzymian 15:13 – „Niech Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem w wierze, abyście mocą Ducha Świętego obfitowali w nadzieję”.

Kolosan 3:17 I wszystko, cokolwiek działacie w słowie lub uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując Bogu i Ojcu przez Niego.

Wszystko powinniśmy czynić w imię Jezusa, dziękując Bogu Ojcu.

1. „Dziękować Bogu: żyć w dziękczynieniu”

2. „Moc imienia: czynienie wszystkiego w imieniu Jezusa”

1. Efezjan 5:20 - Zawsze dziękując za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego Jezusa Chrystusa.

2. Filipian 2:9-11 - Dlatego też Bóg wielce go wywyższył i dał mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano istot na niebie i na ziemi, i rzeczy pod ziemią; I aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.

Kolosan 3:18 Żony, bądźcie uległe swoim mężom, jak przystoi w Panu.

Żony są zachęcane, aby były podporządkowane swoim mężom, zgodnie z zaleceniami Pana.

1. „Uległość i szacunek: jak podążać za zamysłem Chrystusa dotyczącym małżeństwa”

2. „Przestrzeganie woli Pana: poddanie się w małżeństwie”

1. Efezjan 5:22-33

2. 1 Piotra 3:1-7

Kolosan 3:19 Mężowie, miłujcie żony i nie bądźcie wobec nich gorzcy.

Mężowie powinni okazywać żonom miłość i nie żywić urazy.

1. Siła miłości: jak okazywać miłość współmałżonkowi

2. Niebezpieczeństwo goryczy: przezwyciężanie urazy w małżeństwie

1. Efezjan 5:25-33 (Mężowie powinni miłować swoje żony, tak jak Chrystus umiłował Kościół)

2. 1 Piotra 3:7 (Mężowie powinni żyć z żonami w zrozumieniu i szacunku)

Kolosan 3:20 Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom we wszystkim, bo to jest miłe Panu.

Dzieci powinny być posłuszne rodzicom we wszystkim, aby podobać się Panu.

1. Uwalnianie błogosławieństwa posłuszeństwa: prowadź życie pełne honoru wobec swoich rodziców

2. Być błogosławieństwem dla Pana: być posłusznym rodzicom we wszystkim

1. Efezjan 6:1-3 - Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom w Panu, bo to jest słuszne. „Czcij ojca swego i matkę” – to pierwsze przykazanie z obietnicą – „aby ci się dobrze działo i abyś cieszył się długim życiem na ziemi”.

2. Przysłów 6:20-22 - Synu mój, przestrzegaj przykazań swego ojca i nie odstępuj od nauki swojej matki. Przywiąż je zawsze do swego serca; zapnij je na szyi. Kiedy będziesz szedł, oni cię poprowadzą; kiedy będziesz spać, będą nad tobą czuwać; kiedy się obudzisz, będą z tobą rozmawiać.

Kolosan 3:21 Ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu swoich dzieci, aby nie uległy zniechęceniu.

Rodzice nie powinni być zbyt surowi wobec swoich dzieci, aby zapobiec ich zniechęceniu.

1. Znaczenie okazywania życzliwości naszym dzieciom

2. Wychowywanie dzieci w miłości i zrozumieniu

1. Efezjan 6:4 „Ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu swoich dzieci, ale wychowujcie je w karności i pouczeniach Pana”.

2. Przysłów 22:6 „Wychowuj dziecko w drodze, którą ma iść; nawet gdy się zestarzeje, nie odejdzie od niego”.

Kolosan 3:22 Słudzy, bądźcie posłuszni we wszystkim swoim panom według ciała; nie z usługą naoczną, jak ludzie zadowalający; ale w prostocie serca, bojąc się Boga:

Posłuszeństwo jest kluczem do podobania się Bogu i wypełniania naszych obowiązków.

1. Kultywowanie posłuszeństwa w naszym życiu

2. Moc jedności serca

1. Efezjan 6:5-7 „Słudzy, bądźcie posłuszni tym, którzy są waszymi panami według ciała, z bojaźnią i drżeniem, w prostocie serca swego, jak Chrystusowi; nie w służbie naocznie, jak ci, którzy chcą się podobać ludziom, ale jak słudzy Chrystusa, pełniąc z serca wolę Bożą, z dobrą wolą pełniąc służbę jak Panu, a nie ludziom”.

2. Jakuba 4:7 „Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was”.

Kolosan 3:23 I cokolwiek czynicie, z serca czyńcie jak dla Pana, a nie dla ludzi;

Cokolwiek robimy, powinniśmy to robić z całego serca, jakbyśmy robili to dla Pana, a nie dla ludzi.

1. Pracuj dla Pana całym swoim sercem

2. Polegaj na Panu we wszystkich swoich wysiłkach

1. Efezjan 6:5-8 „Słudzy, bądźcie posłuszni waszym panom według ciała, z bojaźnią i drżeniem, w prostocie serca waszego, jak Chrystusowi; Nie z usługą oka, jak ludzie zadowalający; lecz jako słudzy Chrystusa, pełniący z serca wolę Bożą; Z dobrą wolą służcie jak Panu, a nie ludziom. Wiedząc, że cokolwiek dobrego ktoś uczyni, to samo otrzyma od Pana, czy będzie niewolnikiem, czy wolnym.

2. Powtórzonego Prawa 6:5 „Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą”.

Kolosan 3:24 Wiedząc, że od Pana otrzymacie zapłatę dziedzictwa, gdyż służycie Panu Chrystusowi.

Pan nagrodzi tych, którzy Mu służą.

1. Wierna służba: nagroda od Pana

2. Służba Panu Chrystusowi: dziedzictwo błogosławieństwa

1. Mateusza 6:19-21 „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną. Gromadźcie sobie jednak skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się ani nie kradną; bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje”.

2. List do Hebrajczyków 11:6 „A bez wiary nie można się Mu podobać, bo kto przystępuje do Boga, musi wierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go szukają”.

Kolosan 3:25 Kto jednak czyni zło, otrzyma za zło, które uczynił; i nie ma względu na osobę.

Każdy będzie pociągnięty do odpowiedzialności za swoje czyny, bez względu na swój status społeczny i wpływy.

1. Wszyscy zdamy sprawę ze swoich czynów

2. Wielki korektor: wszyscy zbieramy to, co siejemy

1. Przysłów 24:12 – „Jeśli powiesz: Oto, nie wiedzieliśmy tego; Czyż ten, kto rozważa serce, nie bierze tego pod uwagę? a kto strzeże twojej duszy, czyż on o tym nie wie? i czy nie odda każdemu według jego uczynków?”

2. Rzymian 2:11 – „U Boga bowiem nie ma względu na osobę”.

Kolosan 4 to czwarty i ostatni rozdział Listu Pawła do Kolosan. W tym rozdziale Paweł udziela wskazówek dotyczących relacji międzyludzkich, zachęca wierzących do modlitwy

i mądrego życia, przesyła pozdrowienia i uwagi końcowe.

Akapit pierwszy: Paweł poucza wierzących, jak mają się zachowywać wobec innych (Kolosan 4:2-6). Zachęca ich, aby oddawali się modlitwie, będąc czujnymi i wdzięcznymi. Paweł prosi także o modlitwę w jego imieniu, aby Bóg otworzył mu drzwi do głoszenia tajemnicy Chrystusa. Zachęca wierzących, aby jak najlepiej wykorzystywali każdą okazję, przemawiając z wdziękiem i mądrością do osób z zewnątrz.

2. akapit: Paweł przesyła pozdrowienia od współpracowników, którzy są z nim (Kolosan 4:7-14). Wspomina Tychika, ukochanego brata, który będzie na bieżąco informował o jego sytuacji. Arystarch, Marek, Justus i Epafras są także wymieniani jako współwięźniowie lub słudzy Chrystusa. Paul chwali Łukasza za jego umiejętności medyczne, a Demasa jako współpracownika. Przesyła pozdrowienia z kościoła domowego Laodycei i Nimfy.

3. akapit: Rozdział kończy się osobistymi uwagami Pawła (Kolosan 4:15-18). Instruuje wierzących w Kolosan, aby pozdrawiali mieszkańców Laodycei, czytając także publicznie wśród nich jego list. Archippus jest zachęcany do wiernego wypełniania swojej posługi. Na koniec Paweł żegna się, własnoręcznym pozdrowieniem i przypomina o swoim uwięzieniu, za które prosi o modlitwy, aby odważnie głosić ewangelię.

W podsumowaniu,

Rozdział czwarty Listu do Kolosan zawiera instrukcje dotyczące postępowania wobec innych poprzez modlitwę, mądrość w mowie i wykorzystywanie okazji.

Paweł przesyła pozdrowienia od współpracowników, którzy są z nim i chwalą ich służbę w Chrystusie.

Rozdział kończy się osobistymi uwagami, w tym instrukcjami dotyczącymi pozdrowień między kościołami, zachętą do wiernej posługi i przypomnieniem o uwięzieniu Pawła. W tym rozdziale podkreślono znaczenie modlitwy, mądrego postępowania i jedności między wierzącymi. Zachęca wierzących, aby żyli swoją wiarą w praktyczny sposób i wspierali się nawzajem w szerzeniu przesłania ewangelii.

Kolosan 4:1 Panowie, dajcie swoim sługom to, co sprawiedliwe i równe; wiedząc, że i wy macie Mistrza w niebie.

Mistrzowie powinni traktować swoje sługi sprawiedliwie i uczciwie, pamiętając, że oni również mają Mistrza w Niebie.

1. Bóg oczekuje uczciwości od pracodawców

2. Złota zasada: traktuj innych tak, jak sam chciałbyś być traktowany

1. Efezjan 6:9 – „A wy, panowie, czyńcie im to samo, powstrzymując się od groźby, wiedząc, że i wasz Mistrz jest w niebie; i nie ma u niego względu na osobę”.

2. Mateusza 7:12 – „Dlatego wszystko, co byście chcieli, aby ludzie wam czynili, i wy im czyńcie; na tym polega Prawo i Prorocy.”

Kolosan 4:2 Trwajcie w modlitwie i czuwajcie w niej z dziękczynieniem;

Trwajcie w modlitwie i bądźcie wdzięczni.

1: Nigdy nie powinniśmy przestać być wdzięczni i modlić się do Boga o wszystkie nasze potrzeby.

2: Modlitwa do Boga jest jednym z najważniejszych sposobów, w jaki możemy okazać Mu naszą wdzięczność i miłość.

1:1 Tesaloniczan 5:17 – Módlcie się bez przerwy.

2: Filipian 4:6 - Nie zamartwiajcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu.

Kolosan 4:3 Modląc się także za nas, aby Bóg otworzył nam drzwi mowy, abyśmy głosili tajemnicę Chrystusa, z powodu której i ja jestem związany:

Paweł prosi o modlitwę, aby Bóg dał mu możliwość mówienia o tajemnicy Chrystusa, za co przebywa w więzieniu.

1. Moc modlitwy: jak modlitwa może otworzyć nam drzwi

2. Tajemnica Chrystusa: zrozumienie mocy Ewangelii

1. Efezjan 3:14-21 – Modlitwa Pawła, aby Kościół zrozumiał miłość Bożą.

2. Rzymian 8:38-39 – Nic nie może nas odłączyć od miłości Chrystusa.

Kolosan 4:4 Abym objawił, jak powinienem mówić.

W tym fragmencie Paweł wyraża chęć przemawiania w sposób, który właściwie ukazuje prawdę Bożą.

1. Siła właściwej mowy

2. Objawianie prawdy Bożej poprzez nasze słowa

1. Jakuba 3:2-12 – Oswajanie języka

2. Przysłów 12:18 – Słowa mądrych sercem wypowiadane są z wdziękiem

Kolosan 4:5 Postępuj mądrze wobec tych, którzy są na zewnątrz, wykupując czas.

Powinniśmy wykorzystywać naszą mądrość do współdziałania z osobami spoza Kościoła w sposób, który maksymalnie wykorzystuje nasz czas.

1. Jak najlepiej wykorzystywać czas: studium Kolosan 4:5

2. Chodzenie w mądrości: refleksja nad Kolosan 4:5

1. Przysłów 4:7: „Mądrość jest rzeczą najważniejszą; nabywajcie więc mądrości, a za wszystko, co otrzymacie, nabywajcie zrozumienia”.

2. Efezjan 5:15-16: „Baczcie więc, abyście postępowali rozważnie, nie jak głupi, ale jak mądrzy, wykupując czas, ponieważ dni są złe”.

Kolosan 4:6 Niech wasza mowa zawsze będzie pełna wdzięku i przyprawiona solą, abyście wiedzieli, jak powinniście odpowiadać każdemu.

Chrześcijanie powinni posługiwać się mową z wdziękiem i mądrością, aby móc odpowiadać innym w sposób miły Bogu.

1. Moc naszych słów – Przysłów 18:21

2. Piękno miłych słów – Przysłów 15:1

1. Przysłów 15:1 - Odpowiedź łagodna uśmierza gniew, ale słowa przykre wzniecają gniew.

2. Przysłów 18:21 - Śmierć i życie są w mocy języka, a ci, którzy go miłują, będą jeść jego owoc.

Kolosan 4:7 Cały mój stan oznajmi wam Tychik, który jest bratem umiłowanym, sługą wiernym i współsługą w Panu:

Tychik był umiłowanym bratem i wiernym sługą Pana.

1: Bądź wiernym sługą Pana jak Tychik.

2: Kochajcie się i wspierajcie wzajemnie jako bracia i siostry w Panu.

1:1 Koryntian 16:15-16 – „Bądźcie czujni, trwajcie mocno w wierze, postępujcie jak mężczyźni, bądźcie silni. Wszystko, co czynicie, niech się dzieje w miłości”.

2: Galacjan 6:10 – „Tak więc, jeśli mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim, a zwłaszcza domownikom wiary”.

Kolosan 4:8 Którego posłałem do was w tym samym celu, aby poznał wasz stan i pocieszył wasze serca;

Paweł wysyła ukochanego brata, aby pomógł pocieszyć Kolosan.

1. Siła wspólnoty: jak możemy pocieszać się nawzajem w Kościele.

2. Pocieszenie Chrystusa: poleganie na Bożej obecności w trudnych czasach.

1. 2 Koryntian 1:3-4 - Błogosławiony Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy, który nas pociesza w każdym naszym ucisku, abyśmy mogli pocieszać tych, którzy jesteśmy w jakimkolwiek ucisku, z pocieszeniem, którym sami jesteśmy pocieszeni przez Boga.

2. Hebrajczyków 13:20-21 - Niech teraz Bóg pokoju, który wyprowadził z martwych naszego Pana Jezusa, wielkiego pasterza owiec, przez krew wiecznego przymierza, niech was obdarzy wszelkim dobrem, abyście mogli czynić Jego woli, czyniąc w nas to, co miłe jest Jego obliczem, przez Jezusa Chrystusa, któremu niech będzie chwała na wieki wieków. Amen.

Kolosan 4:9 Z Onezymem, bratem wiernym i umiłowanym, który jest jednym z was. Oznajmią wam wszystko, co się tu dzieje.

Onezym to wierny i ukochany brat, który należy do wspólnoty Kolosan i który będzie ich informował o wieściach z ich lokalizacji.

1. Życie swoją wiarą we wspólnocie

2. Siła wiernych przyjaźni

1. Hebrajczyków 10:24-25 - Zastanówmy się też, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem, a tym bardziej, jak widzisz zbliżający się Dzień.

2. Przysłów 27:17 - Żelazo ostrzy żelazo, a jeden człowiek ostrzy drugiego.

Kolosan 4:10 Pozdrawiają was Arystarch, mój współwięzień, i Marek, syn siostry Barnaby, (dotykając tego, od którego otrzymaliście przykazania: jeśli do was przyjdzie, przyjmijcie go;)

Paweł wita Kolosan szczególnym pozdrowieniem od dwóch współwięźniów.

1: Zawsze powinniśmy być gotowi akceptować i okazywać miłość otaczającym nas osobom, zwłaszcza tym, którzy są w potrzebie.

2: Zawsze powinniśmy w pierwszej kolejności zwracać się do Boga o przewodnictwo i wskazówki, nawet jeśli chodzi o to, kogo przyjąć i komu okazać miłość.

1: Hebrajczyków 13:2 – „Nie zaniedbujcie gościnności wobec obcych, bo w ten sposób niektórzy nieświadomie gościli aniołów”.

2:1 Jana 4:7-8 - „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, gdyż Bóg jest Miłość."

Kolosan 4:11 I Jezus, zwany Justusem, który jest z obrzezania. To są tylko moi współpracownicy w królestwie Bożym, którzy są dla mnie pociechą.

Paweł wspomina Jezusa i Justusa, dwóch swoich współpracowników w królestwie Bożym, i stwierdza, że byli dla niego pocieszeniem.

1. Pocieszenie Bożej wspólnoty

2. Moc wspólnoty w Królestwie Bożym

1. Kaznodziei 4:9-12

2. Rzymian 15:1-3

Kolosan 4:12 Pozdrawia was Epafras, który jest jednym z was, sługą Chrystusa, nieustannie trudząc się za was w modlitwach, abyście pozostali doskonali i zupełni we wszelkiej woli Bożej.

Epafras był przykładem modlitewnego oddania i oddania woli Bożej.

1: Musimy starać się być oddani i zaangażowani w wypełnianie woli Bożej.

2: Musimy patrzeć na Epafrasa jako na przykład modlitewnego oddania się woli Bożej.

1: Jakuba 5:16 – „Modlitwa sprawiedliwego ma moc i skuteczność”.

2: Mateusza 6:10 – „Przyjdź Królestwo Twoje, bądź wola Twoja, tak i na ziemi, jak i w niebie”.

Kolosan 4:13 Bo daję mu świadectwo, że ma wielką gorliwość o was i o tych, którzy są w Laodycei, i o tych w Hierapolis.

Paweł pochwala Epafrasa za wielką gorliwość o kościoły w Laodycei i Hierapolis.

1. Jak rozwijać gorliwość o Królestwo Boże

2. Moc oddanego serca

1. Mateusza 22:37-39 – Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, duszą i umysłem.

2. 1 Koryntian 15:58 - Bądźcie zatem, bracia moi umiłowani, wytrwali, niewzruszeni, zawsze obfitujący w dzieło Pańskie, wiedząc, że w Panu wasz trud nie jest daremny.

Kolosan 4:14 Pozdrawiają was Łukasz, umiłowany lekarz i Demas.

Ten fragment ukazuje Łukasza i Demasa jako osoby pozdrawiające Kolosan.

1. Moc pozdrowień: jak nasze interakcje z innymi odzwierciedlają naszą wiarę

2. Wierny lekarz: zaangażowanie Łukasza w Ewangelię

1. Rzymian 16:21 - Pozdrawia Cię Tymoteusz, mój współpracownik; podobnie jak Lucjusz, Jazon i Sosipater, moi krewni.

2. 2 Koryntian 13:12 – Pozdrówcie się świętym pocałunkiem. Pozdrawiamy Cię wszyscy święci.

Kolosan 4:15 Pozdrówcie braci, którzy są w Laodycei i Nimfie, i kościół, który jest w jego domu.

Ten fragment mówi o znaczeniu okazywania szacunku i miłości współwyznawcom w Laodycei i Nimfie, a także kościołowi w ich domu.

1. „Życie w jedności: moc okazywania szacunku i miłości współwyznawcom”

2. „Dom modlitwy: znaczenie Kościoła w naszym życiu”

1. Efezjan 4:1-3 - „Dlatego ja, więzień Pana, namawiam was, abyście postępowali w sposób godny powołania, do którego zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości, pragnący zachować jedność Ducha w węźle pokoju.”

2. Rzymian 12:10 – „Miłujcie się wzajemnie uczuciem braterskim. Prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu szacunku”.

Kolosan 4:16 A kiedy ten list będzie u was czytany, sprawcie, żeby był czytany także w kościele w Laodycei; i abyście i wy czytali list z Laodycei.

Paweł poleca Kolosanom, aby przeczytali jego list do kościoła w Laodycei i list od kościoła w Laodycei.

1. Moc słowa Bożego: jak czytanie Pisma Świętego jednoczy Kościół

2. Moc Pisma Świętego: łączenie Kościoła w czasie i przestrzeni

1. Psalm 119:105 – Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

2. Kolosan 3:12-15 - Jako naród wybrany przez Boga, święty i umiłowany, przyobleczcie się we współczucie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość. Znoście jedni drugich i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli ktoś z was ma do kogoś żal. Przebaczajcie, tak jak Pan przebaczył wam. A na wszystkie te cnoty nakładana jest miłość, która łączy je wszystkie w doskonałą jedność.

Kolosan 4:17 I powiedz Archippowi: Pilnuj posługi, którą otrzymałeś w Panu, abyś ją wypełnił.

Archippowi powierzono zadanie czuwania nad powierzoną mu posługą i jej pełnienie.

1. Zachowuj wiarę w wypełnianiu swojej służby

2. Żyj zgodnie ze służbą, którą dał ci Pan

1. Mateusza 25:14-30

2. 2 Koryntian 5:20-21

Kolosan 4:18 Pozdrowienie przez moją rękę, Pawła. Pamiętaj o moich więzach. Łaska niech będzie z tobą. Amen.

Paweł zachęca Kolosan, aby pamiętali o jego więzach i udziela im błogosławieństwa łaski.

1. Moc błogosławieństwa: życie w łasce

2. Siła dziedzictwa: pamięć o naszych przodkach

1. Efezjan 6:18-20 - W każdej modlitwie i prośbie zanoście zawsze modły w Duchu i czuwajcie z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych;

2. Rzymian 12:14-15 - Błogosławcie tych, którzy was prześladują: błogosławcie, a nie przeklinajcie. Radujcie się z tymi, którzy się radują, i płaczcie z tymi, którzy płaczą.

1 List do Tesaloniczan 1 to pierwszy rozdział listu napisanego przez apostoła Pawła do wierzących w Tesalonice. Rozpoczyna się ciepłym pozdrowieniem i wyraża wdzięczność za wiarę, miłość i wytrwałość pośród prześladowań.

1. akapit: Paweł pochwala wierzących w Tesaloniczan za ich wiarę i dzieło stworzone przez wiarę (1 Tesaloniczan 1:1-3). Uznaje ich reputację jako wzorcowego Kościoła, podkreślając ich niezłomność w naśladowaniu Chrystusa pomimo zmagań z trudnościami. Paweł wyraża swą wdzięczność Bogu za ich wierne świadectwo i wspomina, jak wieść o ich wierze rozeszła się szeroko.

2. akapit: W dalszej części rozdziału Paweł wspomina swoją pierwszą wizytę w Tesalonice (1 Tesaloniczan 1:4-7). Przypomina im, jak przyjęli przesłanie ewangelii z mocą, przekonaniem i głęboką pewnością. Tesaloniczan odwrócili się od bałwochwalstwa i z zapałem służyli Bogu żywemu w oczekiwaniu na powrót Jezusa z nieba. Ich przemiana była widoczna nie tylko w słowach, ale także w czynach, gdy stali się przykładami dla innych wierzących.

Akapit trzeci: Paweł kończy, podkreślając, jak ich wiara miała wpływ poza ich własną społecznością (1 Tesaloniczan 1:8-10). Wspomina, że wieść o ich nawróceniu dotarła do różnych regionów, inspirując innych do odwrócenia się od bożków i służenia Bogu. Apostoł podkreśla, że z niecierpliwością czekali na powrót Jezusa z nieba — Syna, którego Bóg wskrzesił z martwych — który ich wybawi od nadchodzącego gniewu.

W podsumowaniu,

Rozdział pierwszy 1 Listu do Tesaloniczan wychwala wierzących w Tesalonice za ich wzorową wiarę, miłość i wytrwałość pośród prześladowań.

Paweł chwali ich za to, że są wzorami chrześcijańskiego życia i przyznaje, że wieść o ich wierze daleko się rozeszła.

Wspomina swoją wizytę u nich, kiedy całym sercem przyjęli orędzie ewangelii, odwracając się od bałwochwalstwa, aby służyć Bogu żywemu. Ich przemiana stała się inspiracją dla innych i z niecierpliwością oczekiwali powrotu Jezusa jako wybawiciela od przyszłego sądu. W tym rozdziale podkreślono silną wiarę Tesaloniczan, ich wpływ na innych i ich nadzieję na powrót Chrystusa.

1 Tesaloniczan 1:1 Paweł, Sylwan i Tymoteusz do Kościoła Tesaloniczan, który jest w Bogu Ojcu i w Panu Jezusie Chrystusie: Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa .

Paweł, Sylwan i Tymoteusz posyłają łaskę i pokój Kościołowi Tesaloniczan, którzy są w Bogu Ojcu i Panu Jezusie Chrystusie.

1. Radujcie się Bożą łaską i pokojem

2. Przyjmijcie Miłość Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa

1. Rzymian 5:1-2 - Skoro więc zostaliśmy usprawiedliwieni z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Przez niego także my uzyskaliśmy przez wiarę dostęp do tej łaski, w której trwamy, i radujemy się nadzieją chwały Bożej.

2. Jana 14:25-26 – „To wszystko mówiłem, będąc jeszcze z wami. Ale Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem. Pokój zostawiam wam; mój pokój daję wam. Nie daję wam tak, jak daje świat. Niech się nie trwoży serce wasze i nie lękajcie się.

1 Tesaloniczan 1:2 Zawsze dziękujemy Bogu za was wszystkich, wspominając o was w naszych modlitwach;

Jesteśmy wdzięczni Bogu za Tesaloniczan i zawsze pamiętamy o nich w naszych modlitwach.

1: Zawsze powinniśmy być wdzięczni Bogu za ludzi, których spotykamy w naszym życiu i pamiętać o nich w modlitwie.

2: Wdzięczność Bogu za otaczających nas ludzi i regularna modlitwa za nich jest ważną częścią naszej wiary.

1: Kolosan 4:2-4 „Trwajcie wytrwale w modlitwie, czuwając w niej z dziękczynieniem. Równocześnie módlcie się i za nas, aby Bóg otworzył nam drzwi dla słowa, abyśmy głosili tajemnicę Chrystusa, z powodu której jestem w więzieniu, abym mógł to wyjaśnić, tak jak powinienem mówić."

2: Filipian 1:3-4 „Dziękuję Bogu mojemu przez całą moją pamięć o was, zawsze w każdej mojej modlitwie za was wszystkich, zanosząc modlitwę z radością”.

1 Tesaloniczan 1:3 Pamiętając nieustannie o dziele wiary i trudach miłości, i cierpliwości nadziei w Panu naszym, Jezusie Chrystusie, przed Bogiem i Ojcem naszym;

Wiara, miłość i nadzieja Tesaloniczan w Jezusie Chrystusie jest pamiętana i chwalona przez Pawła w oczach Boga Ojca.

1. Wiara, miłość i nadzieja: cechy prawdziwego wierzącego

2. Moc wytrwałości: wzmacnianie naszej wiary, miłości i nadziei

Przechodzić-

1. Galacjan 5:6 – „Albowiem w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie, ani nieobrzezanie na nic nie pomagają, lecz wiara działająca przez miłość”.

2. Mateusza 24:12-13 – „A ponieważ wzmoże się bezprawie, miłość wielu oziębnie. Ale kto wytrwa do końca, będzie zbawiony”.

1 Tesaloniczan 1:4 Wiedząc, bracia umiłowani, że jesteście wybrani przez Boga.

Apostoł Paweł przypomina wierzącym w Tesalonice o ich wyborze przez Boga.

1. Boży wybór swego ludu – radowanie się Jego miłością i łaską

2. Pamięć o naszym wyborze – chodzenie w wierze i posłuszeństwie

1. Rzymian 8:28-30 - A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy są powołani według Jego postanowienia.

2. 2 Tymoteusza 2:10 - Dlatego wszystko znoszę przez wzgląd na wybranych, aby i oni dostąpili zbawienia w Chrystusie Jezusie z wieczną chwałą.

1 Tesaloniczan 1:5 Albowiem ewangelia nasza nie przyszła do was tylko w słowie, ale także w mocy, w Duchu Świętym i w wielkiej pewności; wiecie, jakim człowiekiem byliśmy między wami ze względu na was.

Paweł i jego towarzysze głosili ewangelię Tesaloniczan i pokazali im przykład świętości, mocy i pewności.

1. Moc ewangelii: jak Słowo Boże może przemienić nasze życie

2. Życie w świętości i pewności: jak żyć wiarą

1. Rzymian 1:16-17 - Nie wstydzę się bowiem ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego; najpierw Żydowi, potem także Grekowi.

2. 1 Jana 1:5-7 - Oto więc wiadomość, którą od niego słyszeliśmy i którą wam oznajmiamy, że Bóg jest światłością i nie ma w nim żadnej ciemności. Jeśli mówimy, że mamy z nim społeczność, a chodzimy w ciemności, kłamiemy i nie postępujemy zgodnie z prawdą; ale jeśli chodzimy w światłości, jak on jest w światłości, społeczność mamy między sobą, a krew Jezus Chrystus, Syn Jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.

1 Tesaloniczan 1:6 I staliście się naśladowcami nas i Pana, przyjęwszy słowo w wielkim ucisku, z radością Ducha Świętego:

Tesaloniczan przyjęli Słowo Boże pomimo wielu ucisków i odpowiedzieli radością w Duchu Świętym.

1. Bądź radosny pomimo okoliczności

2. Moc Ducha Świętego w życiu wierzących

1. Hebrajczyków 10:34-35 – „Zlitowaliście się bowiem nad więźniami i z radością przyjęliście plądrowanie waszego mienia, wiedząc, że sami macie lepszą i trwalszą własność”.

2. Rzymian 15:13 – „Niech Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem w wierze, abyście mocą Ducha Świętego obfitowali w nadzieję”.

1 Tesaloniczan 1:7 Abyście byli wzorem dla wszystkich wierzących w Macedonii i Achai.

Werset ten zachęca wierzących w Macedonii i Achai, aby byli przykładem dla wszystkich innych wierzących.

1. Jak być Bożym przykładem dla innych

2. Naśladowanie przykładu wierności Pana

1. 1 Koryntian 11:1 – „Bądźcie naśladowcami moimi, jak i ja jestem naśladowcą Chrystusa”.

2. 1 Piotra 2:21 – „Bo i do tego powołani zostaliście, gdyż i Chrystus cierpiał za nas, zostawiając nam przykład, abyście wstępowali w jego ślady.”

1 Tesaloniczan 1:8 Bo od was rozeszło się słowo Pańskie nie tylko w Macedonii i Achai, ale i wszędzie rozprzestrzeniła się wasza wiara w Boga; żebyśmy nie musieli nic mówić.

Słowo Pańskie szybko rozeszło się z Tesaloniki po Macedonii, Achai i dalej, tak że nie było potrzeby dalszego głoszenia.

1. Siła wiary: jak nasze przekonania mogą rozprzestrzeniać się poza nas samych

2. Obowiązek Kościoła za głoszenie Ewangelii

1. Rzymian 10:14-15 – „Jak więc będą wzywać tego, w którego nie uwierzyli? A jak mają uwierzyć w Tego, o którym nigdy nie słyszeli? A jak mają słuchać, skoro nikt nie głosi? A jak mają głosić, jeśli nie są posłani?”

2. Dzieje Apostolskie 8:4 – „Teraz rozproszeni szli, głosząc słowo”.

1 Tesaloniczan 1:9 Sami bowiem pokazują nam, jakim sposobem do was weszliśmy i jak nawróciliście się od bożków do Boga, aby służyć Bogu żywemu i prawdziwemu;

Tesaloniczan odwrócili się od bożków, aby służyć Bogu żywemu i prawdziwemu.

1. Odwrócenie się od bożków i służenie Bogu

2. Siła transformacji

1. 1 Tesaloniczan 1:9

2. Izajasz 57:15 Bo tak mówi Wysoki i Wyniosły, który zamieszkuje wieczność, a którego imię jest Święty; Zamieszkuję na miejscu wysokim i świętym wraz z tym, który jest skruszonego i pokornego ducha, aby ożywić ducha pokornych i ożywić serca skruszonych.

1 Tesaloniczan 1:10 I czekać na swego Syna z nieba, którego wskrzesił z martwych, Jezusa, który nas wybawił od przyszłego gniewu.

Paweł zachęca Tesaloniczan, aby mieli wiarę i czekali na Jezusa, który wybawił ich od nadchodzącego gniewu.

1. Jezus: Wybawiciel naszego zbawienia

2. Miej wiarę i czekaj na Pana

1. Rzymian 5:8-10 – Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Psalm 27:14 – Czekaj na Pana; bądźcie silni, odważni i czekajcie na Pana.

1 Tesaloniczan 2 to drugi rozdział listu napisanego przez apostoła Pawła do wierzących w Tesalonice. W tym rozdziale Paweł zastanawia się nad swoją służbą wśród nich, podkreślając swoją prawość, miłość do nich i pragnienie obserwowania ich duchowego wzrostu.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od przypomnienia Tesaloniczan, jak się zachowywał, gdy przebywał z nimi (1 Tesaloniczan 2:1-6). Podkreśla, że on i jego towarzysze przemawiali odważnie, pomimo sprzeciwu i cierpień. Ich głoszenie nie było motywowane podstępem lub nieczystymi pobudkami, ale szczerym pragnieniem podobania się Bogu, który powierzył im ewangelię. Nie zabiegali o aprobatę ludzi, lecz starali się podobać Bogu, który bada ich serca.

Akapit drugi: Paweł wspomina, jak traktowali wierzących w Tesaloniczan z łagodnością i uczuciem (1 Tesaloniczan 2:7-12). Porównuje się do matki karmiącej, opiekującej się własnymi dziećmi. Nie tylko chcieli dzielić się ewangelią, ale także dzielić z nimi swoje życie. Ciężko pracowali dniem i nocą, aby w głoszeniu orędzia Bożego nie być dla nikogo ciężarem. Napominali, zachęcali i nalegali, jak ojciec swoje dzieci, namawiając je, aby prowadziły życie godne powołania Bożego.

3. akapit: Rozdział kończy się słowami Pawła wyrażającymi wdzięczność za to, jak wierzący w Tesaloniczan przyjęli słowo Boże (1 Tesaloniczan 2:13-16). Pochwala ich za przyjęcie tego jako prawdy – a nie tylko ludzkich słów – i uznanie jego przemieniającej mocy w nich samych. Pomimo prześladowań ze strony własnych rodaków – podobnych do tego, czego doświadczyły inne kościoły – ich wiara pozostała silna. Prześladowcy stali się przeszkodami w szerzeniu ewangelii, ale stanęli przed sądem Bożym z powodu odrzucenia Chrystusa.

W podsumowaniu,

Rozdział drugi 1 Listu do Tesaloniczan podkreśla uczciwość Pawła w służbie, jego miłość do wierzących w Tesaloniczan i odbiór przez nich przesłania ewangelii.

Paweł podkreśla, że on i jego towarzysze głosili szczerze i pragnąc podobać się Bogu, a nie zabiegając o aprobatę ludzi. Traktowali Tesaloniczan z łagodnością i miłością, dzieląc się nie tylko ewangelią, ale także swoim życiem. Paweł porównuje siebie do troskliwej matki i troskliwego ojca, który nawołuje je do godnego życia.

Wyraża wdzięczność za to, jak przyjęli słowo Boże jako prawdę i wyraża uznanie dla ich wytrwałości w obliczu prześladowań. Rozdział kończy się wzmianką, że ci, którzy się im sprzeciwiali, stanęli przed Bożym sądem za odrzucenie Chrystusa. W tym rozdziale podkreślono troskę duszpasterską Pawła, jego zaangażowanie w szerzenie ewangelii i wierność Tesaloniczan pomimo przeciwności losu.

1 Tesaloniczan 2:1 Sami, bracia, poznajcie nasze wejście do was, że nie poszło na marne:

Paweł i jego towarzysze nie przybyli do Tesaloniki na próżno, ale w celu głoszenia ewangelii.

1. Moc głoszenia ewangelii

2. Boży plan dla naszego życia

1. Rzymian 10:14-17 – Jak usłyszą bez kaznodziei?

2. Dzieje Apostolskie 4:31 - A gdy się modlili, zatrząsło się miejsce, gdzie byli zebrani; i wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i odważnie głosili słowo Boże.

1 Tesaloniczan 2:2 Ale nawet po tym, jak już wcześniej cierpieliśmy i jak wiecie, w Filippi, gdy nas haniebnie błagano, odważyliśmy się w Bogu naszym mówić wam ewangelię Bożą z wielkimi sporami.

Paweł i jego towarzysze cierpieli prześladowania w Filippi, ale mimo to odważyli się głosić ewangelię Bożą.

1. W obliczu przeciwności losu trwaj mocno w Bożej mocy.

2. Posłuszeństwo woli Bożej może nam pomóc zachować odwagę w trudnych czasach.

1. Izajasz 41:10 – Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą.

2. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje twoje ścieżki.

1 Tesaloniczan 2:3 Albowiem napominanie nasze nie wynikało z podstępu, ani z nieczystości, ani z podstępu:

Przejście Napomnienie zostało udzielone bez podstępu, nieczystości i podstępu.

1. Siła autentycznej zachęty

2. Okazywanie uczciwości w zachęcaniu

1. Kolosan 3:12-14 - Przyobleczcie się zatem jako wybrani Boży, święci i umiłowani, współczujące serca, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość.

2. Jakuba 1:19-21 – Wiedzcie o tym, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu; bo gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej.

1 Tesaloniczan 2:4 Ale jak Bóg pozwolił nam zaufać ewangelii, tak też mówimy; nie jako podobanie się ludziom, ale Bóg, który doświadcza naszych serc.

Paweł wyjaśnia, że jemu i innym apostołom powierzono ewangelię i mówią zgodnie z wolą Bożą, a nie po to, by podobać się ludziom.

1. Zaufanie Bożemu powołaniu: jak podążać za Ewangelią z odwagą i autorytetem

2. Podążanie za wolą Bożą: dlaczego zadowalanie ludzi nie powinno być naszym najwyższym priorytetem

1. Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje drogi myśli niż twoje myśli.”

2. Jeremiasz 29:11 – „Bo znam plany, jakie mam wobec ciebie”, oświadcza Pan, „plany, które mają ci pomóc, a nie zaszkodzić, plany, które dają ci nadzieję i przyszłość”.

1 Tesaloniczan 2:5 Albowiem, jak wiecie, nigdy nie używaliśmy pochlebnych słów, ani pozorów pożądliwości; Bóg jest świadkiem:

Apostoł Paweł zapewnia Tesaloniczan, że on i jego towarzysze nigdy nie stosowali pochlebstw ani nie próbowali ich wykorzystywać podczas głoszenia Ewangelii.

1. Siła uczciwości w głoszeniu Ewangelii

2. Znaczenie uczciwości w służeniu Bogu

1. Jana 15:13 – „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

2. Przysłów 11:3 – „Prowadzi ich prawość, lecz przewrotność przestępców ich zniszczy”.

1 Tesaloniczan 2:6 Ani u ludzi nie szukaliśmy chwały, ani u was, ani u innych, choć mogliśmy być ciężarami, jak apostołowie Chrystusa.

Apostoł Paweł i jego towarzysze nie szukali chwały u Tesaloniczan ani u nikogo innego, chociaż mieli prawo być uciążliwi.

1. Siła pokory: jak nie być ciężarem w uciążliwym świecie

2. Postrzeganie innych jako ważniejszych od siebie: przykład apostołów

1. Filipian 2:3–4: „Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie i nie patrzcie na swoje własne interesy, ale każdy z was na dobro innych”.

2. Mateusza 20:28: „Jak Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, ale aby służyć i oddać swoje życie na okup za wielu”.

1 Tesaloniczan 2:7 A my byliśmy między wami łagodni, jak pielęgniarka pielęgnuje swoje dzieci:

Paweł i jego towarzysze traktowali Tesaloniczan tak, jak pielęgniarka traktuje swoje dzieci, z łagodnością i troską.

1. „Łagodność: prawdziwa miara miłości”

2. „Kochanie dzieci: wzór życia”

1. 1 Tesaloniczan 2:7

2. Mateusz 11:29-30 – „Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych”.

1 Tesaloniczan 2:8 Pragnąc was serdecznie, chcieliśmy przekazać wam nie tylko ewangelię Bożą, ale także nasze dusze, ponieważ byliście nam drodzy.

Paweł tak bardzo lubił Tesaloniczan, że był gotowy dać im nie tylko ewangelię Bożą, ale także siebie.

1. Moc miłości — jak miłość Pawła do Tesaloniczan dała im ewangelię

2. Wartość relacji — jak Paweł pokazał Tesaloniczan, jak bardzo byli mu drodzy

1. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Rzymian 12:10 – Bądźcie oddani sobie nawzajem w miłości. Czcijcie się wzajemnie ponad siebie.

1 Tesaloniczan 2:9 Pamiętajcie bowiem, bracia, o naszym trudzie i trudzie. Pracując dniem i nocą, bo nie chcieliśmy być nikomu z was obciążeni, głosiliśmy wam ewangelię Bożą.

Paweł i jego towarzysze ciężko pracowali, aby głosić Ewangelię Bożą Tesaloniczanom, nie będąc dla nich ciężarem.

1. Radość służenia Bogu, nie oczekując niczego w zamian

2. Wytrwale w służbie Bogu pomimo trudności

1. Mateusza 10:7-8 – A idąc, głoście tę wiadomość: „Przybliżyło się królestwo niebieskie”. Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie demony. Darmo otrzymaliście; swobodnie dawaj.

2. Hebrajczyków 6:10 – Bóg nie jest niesprawiedliwy; nie zapomni waszej pracy i miłości, jaką mu okazaliście, gdy pomagaliście jego ludowi i nadal im pomagacie.

1 Tesaloniczan 2:10 Wy jesteście świadkami, a także Bóg, jak święci, sprawiedliwi i nienaganni postępowaliśmy wśród was, którzy wierzycie:

Apostoł Paweł przypomina wierzącym w Tesaloniczan, jak święty i prawy był wśród nich on i jego towarzysze.

1. Prawe życie: przykład Pawła i jego towarzyszy

2. Świętość w naszym życiu: wzór Pawła i jego towarzyszy

1. Mateusza 5:48 – Bądźcie więc doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski.

2. Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża,

co jest dobre, przyjemne i doskonałe.

1 Tesaloniczan 2:11 Jak wiecie, jak napominaliśmy, pocieszaliśmy i napominaliśmy każdego z was, jak ojciec swoje dzieci,

Paweł napominał, pocieszał i napominał Tesaloniczan jak kochającego ojca.

1. Miłość ojca: okazywanie współczucia i zachęty

2. Moc zachęty: błogosławienie innych miłością Bożą

1. Efezjan 6:4: „Ojcowie, nie irytujcie swoich dzieci; zamiast tego wychowuj ich w szkoleniu i pouczeniach Pana”.

2. Rzymian 15:5: „Niech Bóg, który daje wytrwałość i zachętę, obdarzy was takim samym nastawieniem do siebie nawzajem, jakie miał Chrystus Jezus”.

1 Tesaloniczan 2:12 Abyście postępowali godnie Boga, który was powołał do swego królestwa i chwały.

Tesaloniczan są zachęcani do prowadzenia życia godnego Boga, który powołał ich do swojego królestwa i chwały.

1. Prowadzenie życia godnego Bożego powołania

2. Być wiernym Królestwu Bożemu i chwale

1. Mateusza 5:16 – „Niech wasze światło świeci przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie”.

2. Efezjan 4:1 – „Przeto ja, więzień Pana, proszę was, abyście postępowali godnie powołania, jakim zostaliście powołani.”

1 Tesaloniczan 2:13 Za to też nieustannie dziękujemy Bogu, że przyjęliście słowo Boże, które od nas słyszeliście, nie jako słowo ludzkie, przyjęliście je jako słowo ludzkie, ale jako prawdziwe, jako słowo Boga, który skutecznie działa także w was, którzy wierzycie.

Paweł i jego towarzysze dziękują Bogu za wiarę Tesaloniczan w Słowo Boże, która stała się skuteczna w ich życiu.

1. Moc wiary: jak wiara w Słowo Boże zmienia nasze życie

2. Żyć Słowem: praktyczne sposoby włączania Słowa Bożego do naszego życia

1. Hebrajczyków 4:12 – Słowo Boże bowiem jest szybkie i potężne, i ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić myśli i zamiary serca.

2. Rzymian 10:17 - A zatem wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego.

1 Tesaloniczan 2:14 Wy bowiem, bracia, staliście się naśladowcami Kościołów Bożych, które w Judei są w Chrystusie Jezusie, bo i wy cierpieliście tak samo wobec swoich rodaków, jak i oni cierpieli od Żydów.

Kościół w Tesalonice poszedł za przykładem innych kościołów w Judei i podobnie jak Żydzi cierpiał prześladowania ze strony własnego ludu.

1. Moc wiernego prześladowania: nauka wiernego przetrwania w trudnych czasach

2. Siła jedności: solidarność w obliczu przeciwności losu

1. Rzymian 5:3-4 – Nie tylko to, ale także chlubimy się naszymi cierpieniami, ponieważ wiemy, że cierpienie rodzi wytrwałość; wytrwałość, charakter; i charakter, nadzieja.

2. Jakuba 1:2-4 - Potraktujcie to jako czystą radość, bracia i siostry, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, ponieważ wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało.

1 Tesaloniczan 2:15 Którzy zabili Pana Jezusa i swoich proroków, i nas prześladowali; i nie podobają się Bogu, i są przeciwni wszystkim ludziom:

Tesaloniczan zabili Pana Jezusa i swoich proroków oraz prześladowali tych, którzy za Nim podążali. Nie podobają się Bogu i są przeciwni wszystkim ludziom.

1. Niekorzystne konsekwencje niewiary

2. Niezawodna miłość Boga pomimo naszej niewiary

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje swoją miłość do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Łk 6:27 - A Ja wam, którzy słuchacie, powiadam: Miłujcie nieprzyjaciół waszych, dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą.

1 Tesaloniczan 2:16 Zabraniając nam rozmawiać z poganami, aby zostali zbawieni i dopełnili swoje grzechy na zawsze, bo przyszedł na nich ostateczny gniew.

Przejście Tesaloniczan nie wolno było rozmawiać z poganami, aby zbawić ich od grzechów, gdyż ciążył na nich gniew Boży.

1. Jak służyć tym, którzy potrzebują zbawienia

2. Gniew i miłosierdzie Boże

1. Ezechiela 18:23 – Czy w ogóle podoba mi się to, że bezbożni umrą? mówi Pan BÓG: a nie żeby zawrócił ze swoich dróg i żył?

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje swoją miłość do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

1 Tesaloniczan 2:17 My jednak, bracia, na krótki czas zabrani od was obecnością, a nie sercem, tym bardziej usilnie staraliśmy się zobaczyć wasze oblicze z wielkim pragnieniem.

Paweł i jego towarzysze bardzo pragnęli zobaczyć kościół w Tesaloniczan i starali się jak najszybciej odwiedzić ich ponownie.

1. Siła tęsknoty i tęsknoty za wspólnotą

2. Niezawodna siła jedności chrześcijan

1. Dzieje Apostolskie 20:38-39 – „Czuwajcie więc, bo nie znacie dnia ani godziny. I zachęcajcie się nawzajem tymi słowami”.

2. Hebrajczyków 10:24-25 - „Myślmy o tym, jak motywować się wzajemnie do czynów miłości i dobrych uczynków. Nie zaniedbujmy też wspólnych zebrań, jak to niektórzy czynią, ale zachęcajmy się nawzajem”.

1 Tesaloniczan 2:18 Dlatego i my, Paweł, przyszlibyśmy do was raz po raz; ale szatan nam przeszkodził.

Paweł chciał ponownie odwiedzić kościół Tesaloniczan, ale jego plany pokrzyżował szatan.

1. Wierny zwycięzca: nauka pokonywania przeszkód szatana

2. Trwanie w wierze: niezmienne trwanie w obliczu sprzeciwu

1. Efezjan 6:10-12 – Bądźcie wreszcie mocni w Panu i mocy Jego mocy. Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli przeciwstawić się zakusom diabła. Bo nie walczymy z ciałem i krwią, ale z władcami, z władzami, z kosmicznymi mocami nad obecną ciemnością, z duchowymi siłami zła w okręgach niebieskich.

2. Jakuba 4:7 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

1 Tesaloniczan 2:19 Bo cóż jest naszą nadzieją, radością i koroną radości? Czy i wy nie jesteście przed naszym Panem Jezusem Chrystusem podczas jego przyjścia?

Paweł pyta Tesaloniczan, jaka jest ich nadzieja, radość i korona radości, jaką będą w obecności Pana Jezusa w czasie Jego przyjścia.

1. Nasza nadzieja i radość w obecności Pana

2. Nasza korona radości z przyjścia Jezusa

1. Rzymian 8:24-25 – W tej nadziei zostaliśmy zbawieni. Nadzieja, którą widać, nie jest nadzieją. Bo kto ma nadzieję na to, co widzi? Jeśli jednak pokładamy nadzieję w tym, czego nie widzimy, czekamy na to z cierpliwością.

2. 1 Koryntian 15:51-54 – Oto! Zdradzę ci tajemnicę. Nie wszyscy zaśniemy, ale wszyscy

przemienimy się w jednej chwili, w mgnieniu oka, na dźwięk ostatniej trąby. Bo zabrzmi trąba i umarli powstaną niezniszczalni, a my zostaniemy przemienieni. Bo to zniszczalne ciało musi przyoblec się w niezniszczalność, a to śmiertelne ciało musi przyoblec się w nieśmiertelność.

1 Tesaloniczan 2:20 Bo wy jesteście naszą chwałą i radością.

Paweł wyraża swoją radość i uznanie dla chrześcijan w Tesaloniczan, przypominając im, że są dla niego źródłem chwały i radości.

1. Radość w podróży: moc wspólnoty chrześcijańskiej

2. Wysławianie Boga poprzez wspólnotę chrześcijańską

1. Dzieje Apostolskie 2:44-47 – Wszyscy wierzący byli razem i wszystko mieli wspólne.

2. Rzymian 15:5,7 - Niech Bóg wytrwałości i zachęty sprawi, abyście żyli w harmonii między sobą i akceptowali siebie nawzajem, tak jak Chrystus przyjął was, na chwałę Bożą.

1 Tesaloniczan 3 to trzeci rozdział listu napisanego przez apostoła Pawła do wierzących w Tesalonice. W tym rozdziale Paweł wyraża swoją troskę o ich wiarę i wysyła Tymoteusza, aby ich wzmacniał i zachęcał w próbach.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od wyrażenia swojej troski o wierzących w Tesaloniczan (1 Tesaloniczan 3:1-5). Wspomina, że nie mógł już znieść niewiedzy o ich wierze i postanowił wysłać Tymoteusza, swojego współpracownika i brata, aby ich wzmocnił i dodał otuchy. Paweł obawiał się, że mogą być kuszeni przez uciski i że ich wiara może osłabnąć z powodu prześladowań.

Akapit 2: Paweł raduje się, gdy otrzymuje pozytywne wieści na temat wiary Tesaloniczan (1 Tesaloniczan 3:6-9). Tymoteusz powraca z dobrą nowiną o ich wytrwałości w Panu. Ich miłość do Pawła i tęsknota za ponownym spotkaniem przyniosły mu wielką radość i pocieszenie w jego własnych utrapieniach. Modli się gorliwie dzień i noc, prosząc Boga, aby dał mu możliwość ponownego odwiedzenia ich .

Akapit 3: Rozdział kończy się modlitwą o wzrost miłości wśród wierzących (1 Tesaloniczan 3:10-13). Paweł prosi Boga, aby umożliwił mu spotkanie twarzą w twarz, aby mógł uzupełnić braki ich wiary. Modli się, aby Bóg sprawił, że ich miłość do siebie nawzajem – i do wszystkich ludzi – stawała się coraz większa. Na koniec prosi Boga, aby utwierdził ich serca w nienagannej świętości przed Nim na przyjście Jezusa ze wszystkimi swoimi

świętymi.

W podsumowaniu,

Rozdział trzeci 1 Listu do Tesaloniczan ujawnia troskę Pawła o wierzących w Tesaloniczan w obliczu prześladowań.

Wysyła Tymoteusza jako swojego przedstawiciela, aby umacniał ich i zachęcał w wierze.

Po otrzymaniu pozytywnej opinii od Tymoteusza Paweł cieszy się z ich niezłomności i wyraża pragnienie ponownego ich zobaczenia. Modli się o wzrost miłości między wierzącymi i prosi Boga, aby utwierdził ich serca w świętości. W tym rozdziale podkreślono troskę duszpasterską Pawła, jego pragnienie duchowego dobra i nadzieję na ich dalszy wzrost w wierze i miłości.

1 Tesaloniczan 3:1 Dlatego, gdy nie mogliśmy już dłużej znosić tego, pomyśleliśmy, że dobrze będzie, gdybyśmy zostali sami w Atenach;

Paweł i jego towarzysze nie mogli już znieść pobytu w Atenach, więc postanowili wyjechać.

1. Moc podejmowania trudnych decyzji - 1 Tesaloniczan 3:1

2. Podążanie za wolą Bożą pomimo strachu i niepewności - 1 Tesaloniczan 3:1

1. Izajasz 55:8-9 – Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2. Jozuego 1:9 – Czyż ci nie rozkazałem? Bądź silny i odważny; nie bój się i nie lękaj się, bo Pan, Bóg twój, jest z tobą, dokądkolwiek pójdziesz.

1 Tesaloniczan 3:2 I posłał Tymoteusza, naszego brata i sługę Bożego, i naszego współpracownika w ewangelii Chrystusowej, aby was utwierdzić i pocieszyć w waszej wierze:

Paweł wysłał Tymoteusza do Tesaloniki jako ich brata, sługę Bożego i współpracownika w ewangelii Chrystusa, aby dodać im otuchy w wierze.

1. „Zakotwiczeni w wierze: niezmienni w niebezpiecznych czasach”

2. „Moc zachęty: wzmacnianie Ciała Chrystusa”

1. Hebrajczyków 10:19-25 – „Dlatego, bracia, mając ufność, że wejdziemy do Miejsca Najświętszego przez krew Jezusa, drogą nową i żywą, otwartą dla nas przez zasłonę, to jest Jego Ciało a mając wielkiego kapłana nad domem Bożym, przystępujmy do Boga ze szczerym sercem i z pełną pewnością, jaką niesie wiara, pokropiając serca, aby oczyścić nas od wyrzutów sumienia, i obmywając ciała czysta woda."

2. Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadna moc, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie jest w stanie nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

1 Tesaloniczan 3:3 Aby nikogo nie wzruszały te nieszczęścia; sami bowiem wiecie, że do tego jesteśmy powołani.

Paweł zachęca Tesaloniczan, aby nie zniechęcali się utrapieniami, gdyż są powołani do ich znoszenia.

1. „Jesteśmy skazani na cierpienie: jak znaleźć siłę w próbach”

2. „Zachęta do wytrwania: zrozumienie Bożych zadań”

1. Jakuba 1:2-4 – „Poczytujcie to sobie za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie pełny skutek, abyście byli doskonałe i kompletne, nie posiadające żadnych braków.”

2. 2 Koryntian 4:17-18 – „Albowiem to lekkie, chwilowe cierpienie przygotowuje dla nas wieczną chwałę nieporównywalną, ponieważ nie patrzymy na to, co widzialne, ale na to, co niewidzialne. to, co widzialne, jest przemijające, lecz to, czego niewidzialne, jest wieczne.”

1 Tesaloniczan 3:4 Bo zaprawdę, kiedy byliśmy z wami, mówiliśmy wam, że powinniśmy cierpieć ucisk; tak jak się stało, i wiecie.

Apostoł Paweł ostrzegł Tesaloniczan, że spotka ich ucisk, który w końcu nastąpił.

1. Wiara w obliczu ucisku

2. Wytrwałość pomimo trudności

1. Jakuba 1:2-4 - Potraktujcie to jako czystą radość, bracia i siostry, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, ponieważ wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało.

2. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

1 Tesaloniczan 3:5 Dlatego, gdy nie mogłem już dłużej znosić, posłałem, aby poznać waszą wiarę, aby w jakiś sposób kusiciel was nie kusił i aby nasz trud nie poszedł na marne.

Paweł był zaniepokojony wiarą Tesaloniczan i wysłał kogoś, aby ich sprawdził, aby zapobiec zepsuciu ich wiary przez Kusiciela i unieważnieniu dzieła Pawła.

1. Musimy zachować czujność, chroniąc naszą wiarę i wiarę innych przed wpływem Kusiciela.

2. Motywacją naszych wysiłków w służbie Bogu powinna być chęć ochrony wiary innych.

1. 1 Piotra 5:8 – Bądźcie trzeźwi, bądźcie czujni; ponieważ wasz przeciwnik diabeł jak lew ryczący krąży, szukając, kogo by pożreć.

2. Galacjan 5:7-9 – Dobrze pobiegliście; kto wam przeszkodził, abyście nie byli posłuszni prawdzie? To przekonanie nie pochodzi od Tego, który was powołuje. Odrobina zaczynu zakwasza całą bryłę.

1 Tesaloniczan 3:6 Ale teraz, gdy Tymoteusz przyszedł od was do nas i przyniósł nam dobrą nowinę o waszej wierze i miłości oraz o tym, że zawsze dobrze o nas pamiętacie i bardzo pragniecie nas zobaczyć, tak jak i my was:

Tymoteusz przybył do Tesaloniczan z wiadomością o ich wierze i miłości oraz o tym, że miło wspominają Pawła i jego towarzyszy.

1. Siła wiary i miłości w naszych wspólnotach

2. Wzajemne wspominanie się z czułością

1. Rzymian 5:5 – „A nadzieja nie zawstydza, gdyż miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który jest nam dany”.

2. Jana 13:34-35 – „Nowe przykazanie daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem, abyście i wy się wzajemnie miłowali. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli miłowacie się wzajemnie.”

1 Tesaloniczan 3:7 Dlatego też, bracia, dzięki waszej wierze pocieszaliśmy się nad wami we wszystkich naszych uciskach i utrapieniach:

Tesaloniczan pocieszała wiara swoich współwyznawców pośród ucisku i udręki.

1. Pocieszenie wiary: znajdowanie siły w trudnych czasach

2. Wzmocnij swoją wiarę w czasach nieszczęścia

1. List do Hebrajczyków 11:1: „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

2. Jakuba 1:2-4: „Poczytujcie to sobie za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie pełny skutek, abyście byli doskonałe i kompletne, nie posiadające żadnych braków.”

1 Tesaloniczan 3:8 Bo teraz żyjemy, jeśli wytrwacie w Panu.

Apostoł Paweł zachęca Tesaloniczan, aby pozostali silni w Panu.

1. Trwajcie mocno w Panu – bądźcie niezachwiani w wierze i posłuszeństwie

2. Siła Pana – jak polegać na mocy Bożej

1. 1 Koryntian 16:13 – Miejcie się na baczności; trwajcie mocno w wierze; bądz odważny; bądź silny.

2. Filipian 4:13 – Wszystko to mogę w Tym, który mnie umacnia.

1 Tesaloniczan 3:9 Bo jakież dziękczynienie możemy znowu składać Bogu za was, za całą radość, jaką radujemy się z waszego powodu przed naszym Bogiem;

Dziękujemy Bogu za radość, jakiej doświadczamy dzięki Tesaloniczanom.

1. Radujcie się zawsze w Panu: celebrujmy radość w naszym życiu

2. Wdzięczność za Boże błogosławieństwa: Wyrażanie wdzięczności za Jego dobroć

1. Rzymian 12:12 – Radujcie się nadzieją, bądźcie cierpliwi w uciskach, bądźcie nieustanni w modlitwie.

2. Jana 3:16 - Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

1 Tesaloniczan 3:10 Dzień i noc modlimy się bardzo, abyśmy mogli zobaczyć Twoje oblicze i udoskonalić to, czego brakuje twojej wierze?

Paweł modlił się dzień i noc za wierzących w Tesalonice, pragnąc się z nimi spotkać i pomóc im osiągnąć pełnię wiary.

1. Moc modlitwy: przykład poświęcenia Pawła

2. Bycie kompletnym w wierze: zbliżanie się do Boga

1. Jakuba 5:16 – „Modlitwa sprawiedliwego ma wielką moc, gdyż jest skuteczna”.

2. Kolosan 1:19-20 – „Albowiem w nim zechciało zamieszkać cała Pełnia Boża i przez niego pojednać ze sobą wszystko, czy to na ziemi, czy w niebie, wprowadzając pokój przez krew jego krzyża”.

1 Tesaloniczan 3:11 Teraz sam Bóg i nasz Ojciec, i nasz Pan, Jezus Chrystus, kierują naszą drogę do was.

Paweł i jego towarzysze modlą się, aby Bóg i Jezus poprowadzili ich w drodze do Tesaloniczan.

1. Bóg wskaże kierunek, kiedy Go będziesz szukać.

2. Boże przewodnictwo jest korzystne dla naszego życia.

1. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Poddajcie się mu na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki.

2. Psalm 32:8 - Pouczę cię i wskażę drogę, którą masz iść; Będę ci doradzał, patrząc na ciebie moim kochającym okiem.

1 Tesaloniczan 3:12 A Pan sprawia, że wzrastacie i obfitujecie w miłość wzajemną wobec siebie i wobec wszystkich ludzi, tak jak my to czynimy wobec was:

Paweł zachęca Tesaloniczan, aby wzrastali i obfitowali w miłości wzajemnej i do wszystkich ludzi, tak jak On ich miłuje.

1. Obfitowanie w miłość: wyzwanie Tesaloniczan

2. Miłość, która obfituje: wypełnianie nauk Pawła

1. Jana 15:12 – „To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak ja was umiłowałem”.

2. Rzymian 12:10 – „Okazujcie sobie nawzajem życzliwość i miłość braterską, okazując sobie szacunek, preferując siebie nawzajem”.

1 Tesaloniczan 3:13 Niech do końca utwierdzi wasze serca w nienagannej świętości przed Bogiem, naszym Ojcem, na przyjście Pana naszego Jezusa Chrystusa wraz ze wszystkimi Jego świętymi.

Paweł zachęca Tesaloniczan, aby do czasu przyjścia Pana starali się być nienaganni w świętości przed Bogiem.

1. „Święte serce”

2. „Dążenie do prawości”

1. Rzymian 12:1-2 – „Dlatego nawołuję was, bracia i siostry, ze względu na miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu. To jest wasza prawdziwa i właściwa cześć. Czyńcie to. nie dopasowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieńcie się przez odnowienie umysłu. Wtedy będziecie mogli wypróbować i zatwierdzić wolę Bożą – Jego dobrą, przyjemną i doskonałą wolę.

2. Psalm 119:9-11 – „Jak młody człowiek może pozostać na ścieżce czystości? Żyjąc według Twojego słowa. Z całego serca szukam Ciebie, nie pozwól mi zboczyć od Twoich przykazań. Ukryłem Twoje słowo w sercu moim, abym nie zgrzeszył przeciw Tobie”.

1 Tesaloniczan 4 to czwarty rozdział listu napisanego przez apostoła Pawła do wierzących w Tesalonice. W tym rozdziale Paweł podaje wskazówki dotyczące świętego życia, szczególnie w odniesieniu do czystości seksualnej i miłości braterskiej.

Akapit pierwszy: Paweł nalega, aby wierzący w Tesaloniczan żyli w sposób, który podoba się Bogu (1 Tesaloniczan 4:1-8). Przypomina im o otrzymanych od niego wskazówkach, jak prowadzić święte życie. Podkreśla, że wolą Bożą wobec nich jest ich uświęcenie i powinni wystrzegać się niemoralności seksualnej. Paweł ostrzega przed oddawaniem się pożądliwym namiętnościom jak ci, którzy nie znają Boga, podkreślając, że lekceważenie tych wskazówek jest nie tylko obrazą człowieka, ale także samego Boga.

Akapit 2: Paweł zachęca Tesaloniczan, aby wyróżniali się w miłości braterskiej (1 Tesaloniczan 4:9-10). Chwali ich za wzajemną miłość, ale zachęca, aby ją jeszcze bardziej pogłębiali. Zachęca ich, aby prowadzili spokojne życie, zajmowali się swoimi sprawami i pracowali rękami, aby nie być zależni od innych. W ten sposób zachowywaliby się właściwie w obecności obcych i niczego by im nie brakowało.

3. akapit: Rozdział kończy się nauką o drugim przyjściu Chrystusa i jego konsekwencjach dla wierzących (1 Tesaloniczan 4:13-18). Paweł odnosi się do obaw związanych z tymi, którzy umarli przed powrotem Chrystusa, zapewniając Tesaloniczan, że nie powinni smucić się jak ci, którzy nie mają nadziei. Zamiast tego wyjaśnia, że kiedy Jezus powróci z głośnym rozkazem i trąbką, zarówno żyjący wierzący, jak i ci, którzy umarli, powstaną razem, aby spotkać się z Nim w powietrzu. Pozostaną z Nim na zawsze, zapewniając pocieszenie i nadzieję wszystkim wierzącym.

W podsumowaniu,

Rozdział czwarty 1 Listu do Tesaloniczan zawiera instrukcje dotyczące świętego życia w zakresie czystości seksualnej i miłości braterskiej.

Paweł nalega, aby Tesaloniczan powstrzymywali się od niemoralności i prowadzili życie w

sposób podobający się Bogu. Zachęca ich, aby wyróżniali się miłością braterską, prowadzili spokojne życie, dbali o swoje sprawy i pilnie pracowali.

Paweł wyraża także obawy dotyczące losu tych, którzy umarli przed powrotem Chrystusa, zapewniając ich, że powstaną ponownie, aby spotkać Jezusa, kiedy powróci. W tym rozdziale podkreślono znaczenie prowadzenia świętego życia, pielęgnowania miłości braterskiej i odnajdywania nadziei w powtórnym przyjściu Chrystusa dla wszystkich wierzących.

1 Tesaloniczan 4:1 Ponadto prosimy was, bracia, i napominamy przez Pana Jezusa, abyście, jak otrzymaliście od nas, jak powinniście postępować i podobać się Bogu, abyście coraz bardziej obfitowali.

Apostoł Paweł napomina wierzących w Tesalonice, aby prowadzili życie podobające się Bogu.

1. Obfitowanie w wiarę: prowadzenie życia, które podoba się Bogu

2. Wybór podążania: ścieżka oddania Bogu

1. Rzymian 12:1-2 - Dlatego nawołuję was, bracia i siostry, ze względu na miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu - to jest wasza prawdziwa i właściwa cześć.

2. Kolosan 3:17 - I cokolwiek czynicie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

1 Tesaloniczan 4:2 Wiecie bowiem, jakie przykazania daliśmy wam przez Pana Jezusa.

Paweł przypomniał Tesaloniczanom przykazania, które im dał w imię Pana Jezusa.

1. Moc przestrzegania przykazań Bożych - odkrywanie pozytywnego wpływu przestrzegania przykazań Bożych zgodnie z poleceniem Pana Jezusa.

2. Znaczenie posłuszeństwa Słowu Bożemu – zrozumienie, jak posłuszeństwo przykazaniom Pana jest niezbędne do życia wiarą.

1. Psalm 119:105 – „Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce”.

2. Powtórzonego Prawa 11:26-28 – „Oto kładę dzisiaj przed wami błogosławieństwo i przekleństwo: błogosławieństwo, jeśli będziecie przestrzegać przykazań Pana, Boga waszego, które wam dzisiaj nadaję, i przekleństwo, jeśli będziecie nie przestrzegajcie przykazań Pana, Boga waszego, lecz zboczcie z drogi, którą ja wam dzisiaj przykazuję”.

1 Tesaloniczan 4:3 Taka jest bowiem wola Boża, wasze uświęcenie, abyście się powstrzymywali od rozpusty:

Bóg chce, aby wierzący powstrzymywali się od rozpusty.

1. Moc woli Bożej – A w 1 Tesaloniczan 4:3

2. Wezwanie do świętości – A o uświęceniu wierzących

1. Efezjan 5:3 - Ale między wami nie może być nawet śladu rozpusty lub jakiejkolwiek nieczystości lub chciwości, ponieważ są one niestosowne dla świętego ludu Bożego.

2. Mateusza 5:27-28 – „Słyszeliście, że powiedziano: Nie cudzołóż. A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa.

1 Tesaloniczan 4:4 Aby każdy z was wiedział, jak posiąść swoje naczynie w świętości i czci;

Chrześcijanie powinni starać się żyć w świętości i honorze.

1. Życie w świętości i honorze: wezwanie do działania

2. Posiadanie naszych statków: zrozumienie naszego celu

1. Efezjan 5:3-4 - „Ale nierząd i wszelka nieczystość lub pożądliwość nie powinny być wśród was nawet wymieniane, jak przystoi świętym. Niech nie będzie żadnej nieczystości, głupiej gadaniny, ani prostackich żartów, które są nie na miejscu, ale zamiast tego niech będzie dziękczynienie.”

2. 2 Koryntian 7:1 – „Mając te obietnice, umiłowani, oczyśćmy się z wszelkiej zmazy ciała

i ducha, dopełniając świętość w bojaźni Bożej”.

1 Tesaloniczan 4:5 Nie w pożądliwości pożądliwości, jak i poganie, którzy nie znają Boga:

Nie angażujcie się w rozpustę jak ci, którzy nie znają Boga.

1: Słowo Boże uczy nas powstrzymywania się od niemoralności seksualnej

2: Siła powstrzymywania się od pożądania

1: Efezjan 5:3-5 „Ale niemoralność płciowa i wszelka nieczystość lub pożądliwość nie powinny być wśród was nawet wymieniane, jak przystoi świętym. Niech nie będzie żadnej nieczystości, głupiej gadaniny, ani prostackich żartów, które są nie na miejscu, ale zamiast tego niech będzie dziękczynienie. Możecie być tego pewni, że każdy, kto postępuje rozpustnie lub nieczysto, albo pożądliwie (to jest bałwochwalca), nie ma dziedzictwa w królestwie Chrystusa i Boga.

2: Kolosan 3:5-6 „Umartwiajcie więc to, co w was ziemskie: rozpustę, nieczystość, namiętność, złe pożądliwości i pożądliwość, czyli bałwochwalstwo. Z powodu nich nadchodzi gniew Boży”.

1 Tesaloniczan 4:6 Aby nikt nie wykraczał poza to i w jakiejkolwiek sprawie nie oszukiwał swego brata, gdyż Pan jest mścicielem na wszystkich, jak też was ostrzegaliśmy i świadczyliśmy.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy nie wykorzystywali naszych braci i sióstr, gdyż Pan wywrze zemstę na tych, którzy to robią.

1: Sprawiedliwość Boża: Nie wykorzystuj swoich braci i sióstr

2: Jesteśmy wezwani do kochania naszych bliźnich: nie oszukujcie ich

1: Mateusza 22:37-39 „I rzekł do niego: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie jest podoba Ci się: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.”

2: Galacjan 5:13-14 „Albowiem do wolności powołani zostaliście, bracia. Tylko nie wykorzystujcie swej wolności jako sposobności dla ciała, ale w miłości służcie jedni

drugim. Całe Prawo bowiem wypełnia się w jednym słowie: «Wy będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego.”

1 Tesaloniczan 4:7 Albowiem nie powołał nas Bóg do nieczystości, ale do świętości.

Bóg powołał nas do życia świętego i czystego.

1: Bóg wzywa nas do życia w świętości i czystości.

2: Musimy żyć zgodnie z wolą Boga, a nie własną.

1: Mateusza 5:48 – „Bądźcie więc doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski”.

2: Efezjan 4:1 – „Dlatego ja, więzień służby Panu, proszę was, abyście prowadzili życie godne waszego powołania, gdyż zostaliście powołani przez Boga”.

1 Tesaloniczan 4:8 Kto więc gardzi, nie gardzi człowiekiem, lecz Bogiem, który dał nam także swego Ducha Świętego.

Paweł zachęca nas, abyśmy nie gardzili darami, które dał nam Bóg, łącznie ze swoim Duchem Świętym.

1. Bóg pobłogosławił nas swoim Duchem Świętym, nie traktujmy tego jako coś oczywistego

2. Przyjmowanie i docenianie darów Bożych

1. Rzymian 5:5 – „A nadzieja nie zawstydza, gdyż miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który jest nam dany”.

2. Mateusza 7:11 – „Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec wasz, który jest w niebie, da dobre rzeczy tym, którzy go proszą?”

1 Tesaloniczan 4:9 Ale jako wzruszająca miłość braterska nie potrzebujecie, abym wam pisał, bo wy sami jesteście nauczeni przez Boga, abyście się wzajemnie miłowali.

Tesaloniczan zostali nauczeni przez Boga, aby miłowali się nawzajem i nie trzeba o tym przypominać.

1. Moc miłości: jak Bóg uczy nas kochać siebie nawzajem

2. Miłość wzajemna: stosowanie nauk Boga w naszym życiu

1. Rzymian 12:10 – „Miłujcie się wzajemnie uczuciem braterskim. Prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu szacunku”.

2. 1 Jana 4:7-8 – „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, ponieważ Bóg jest Miłość."

1 Tesaloniczan 4:10 I tak czynicie wobec wszystkich braci, którzy są w całej Macedonii; ale prosimy was, bracia, abyście wzrastali coraz bardziej;

Paweł zachęca Tesaloniczan, aby w dalszym ciągu okazywali miłość i troskę współwyznawcom w Macedonii, a nawet czynili jeszcze więcej.

1. Moc miłości: jak okazywać troskę współwyznawcom

2. Wzrastanie w wierze: zwiększanie swojej miłości i troski

1. 1 Koryntian 13:13 - A teraz pozostają te trzy: wiara, nadzieja i miłość. Ale z nich największa jest miłość.

2. Galatów 5:22-23 - Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i wstrzemięźliwość. Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa.

1 Tesaloniczan 4:11 I abyście się ćwiczyli, aby zachować ciszę, zająć się swoimi sprawami i pracować własnymi rękami, jak wam nakazaliśmy;

Wierzący są wezwani do prowadzenia życia w pokoju, pilności i ciężkiej pracy zgodnie z przykazaniami Pana.

1. „Pokój, pracowitość i ciężka praca: życie według przykazań Pana”

2. „Ciche życie: życie według Słowa Bożego”

1. Efezjan 4:28 - Kto kradł, niech już nie kradnie, ale raczej niech pracuje, wykonując rękami swoimi to, co dobre, aby móc dać potrzebującemu.

2. Kolosan 3:23 - I cokolwiek czynicie, z serca czyńcie jak dla Pana, a nie dla ludzi;

1 Tesaloniczan 4:12 Abyście uczciwie postępowali wobec tych, którzy są na zewnątrz, i żeby wam niczego nie brakowało.

Chrześcijanie powinni być uczciwi w kontaktach z niechrześcijanami i powinni starać się, aby wszystkie ich potrzeby były zaspokajane.

1. Znaczenie uczciwości w związkach

2. Życie w zadowoleniu

1. Efezjan 4:25 - Dlatego odrzuciwszy kłamstwo, niech każdy z was mówi prawdę swojemu bliźniemu, bo jesteśmy jedni drugimi członkami.

2. Filipian 4:11-13 – Nie żebym mówił o potrzebie, bo nauczyłem się, że w każdej sytuacji mam być zadowolony. Umiem upaść i umiem obfitować. W każdych okolicznościach poznałem sekret stawienia czoła dostatkowi i głodowi, obfitości i potrzebie.

1 Tesaloniczan 4:13 Nie chcę jednak, bracia, abyście pozostali w nieświadomości co do tych, którzy śpią, abyście się nie smucili, jak inni, którzy nie mają nadziei.

Wierzący nie powinni ignorować tych, którzy umarli; nie powinni się smucić jak ci, którzy nie mają nadziei.

1. Nadzieja życia wiecznego: radość nawet w czasach straty

2. Pocieszenie Boże w żałobie: odnajdywanie siły w smutku

1. Rzymian 15:13 - Niech Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem w wierze, abyście mocą Ducha Świętego obfitowali w nadzieję.

2. Psalm 34:18 - Pan jest blisko złamanych na duchu i wybawia zdruzgotanych na duchu.

1 Tesaloniczan 4:14 Jeśli bowiem wierzymy, że Jezus umarł i zmartwychwstał, to i tych, którzy w Jezusie śpią, Bóg przyprowadzi ze sobą.

Kiedy On powróci, Bóg przyprowadzi ze sobą tych, którzy umarli w Jezusie.

1. Boża miłość i wierność: pocieszenie dla tych, którzy się smucą

2. Obietnica życia wiecznego w Jezusie

1. 1 Koryntian 15:20-23 - Ale teraz Chrystus powstał z martwych i stał się pierwocinem tych, którzy zasnęli.

2. Jana 14:1-3 - Niech się nie trwoży serce wasze: wierzycie w Boga, wierzcie i we mnie.

1 Tesaloniczan 4:15 Mówimy wam to na podstawie słowa Pana, że my, którzy pozostaniemy przy życiu aż do przyjścia Pana, nie będziemy przeszkadzać tym, którzy śpią.

Paweł mówi Tesaloniczan, że ci, którzy będą jeszcze żyli, kiedy Pan powróci, nie wyprzedzą tych, którzy już umarli.

1. Pańska obietnica pocieszenia dla tych, którzy odeszli: jak miłość Boża trwa po śmierci

2. Nadzieja zmartwychwstania: jak wiara w powrót Pana zapewnia życie wieczne

1. Objawienie 21:4 – „Otrze z ich oczu wszelką łzę i śmierci już nie będzie ani żałoby, ani krzyku, ani bólu, bo pierwsze rzeczy przeminęły”.

2. Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie jest w stanie nas odłączyć od miłości Bożej w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

1 Tesaloniczan 4:16 Albowiem sam Pan zstąpi z nieba na hasło i na głos archanioła, i na

trąbę Bożą, a zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi:

Pan powróci na ziemię na okrzyk, głos archanioła i trąby Bożej, a zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi.

1. Jak przygotować się na Powrót Pana

2. Obietnica zmartwychwstania

1. Jana 14:1-3 – „Niech się nie trwoży serce wasze; wierzycie w Boga, wierzcie i we mnie. W domu Ojca mojego jest wiele mieszkań; gdyby było inaczej, byłbym wam powiedział. Idę do przygotujcie sobie miejsce.”

2. Rzymian 8:11 – „Ale jeśli Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, zamieszka w was, Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, ożywi także wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.”

1 Tesaloniczan 4:17 Wtedy my, którzy pozostaniemy przy życiu, razem z nimi porwani będziemy w obłokach, w powietrze na spotkanie Pana, i tak zawsze będziemy z Panem.

Wierzący, którzy będą jeszcze żyli, kiedy Chrystus powróci, zostaną porwani w obłokach na spotkanie Pana i będą z Nim na zawsze.

1. Wizja nieba: życie w radości z Panem

2. Nadzieja pośród niepewności: obietnica życia wiecznego

1. Jana 14:2-3 – „W domu mojego Ojca jest wiele pomieszczeń; gdyby było inaczej, byłbym wam powiedział. Idę przygotować wam miejsce. A jeśli pójdę i przygotuję wam miejsce, Przyjdę ponownie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli gdzie Ja jestem”.

2. Psalm 16:11 – „Dajesz mi poznać drogę życia; w Twojej obecności jest pełnia radości; rozkosze na wieki po twojej prawicy”.

1 Tesaloniczan 4:18 Dlatego pocieszajcie się wzajemnie tymi słowami.

Chrześcijanie powinni pocieszać się nawzajem słowami z Biblii.

1. Moc pocieszających słów z Biblii

2. Pocieszenie wynikające ze znajomości Słowa Bożego

1. Mateusza 11:28 – Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja was pokrzepię.

2. Psalm 27:14 - Oczekuj Pana, bądź dobrej myśli, a On wzmocni twoje serce. Czekaj, mówię, Panu.

1 Tesaloniczan 5 to piąty i ostatni rozdział listu napisanego przez apostoła Pawła do wierzących w Tesalonice. W tym rozdziale Paweł porusza różne aspekty życia chrześcijańskiego, w tym gotowość na powrót Chrystusa, relacje w kościele i powołanie do życia w pokoju.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od omówienia czasu powrotu Chrystusa (1 Tesaloniczan 5:1-11). Podkreśla, że nikt nie zna dokładnego czasu ani pory, kiedy Jezus powróci. Dlatego wierzący powinni być zawsze przygotowani i czujni. Przeciwstawia tych, którzy są w ciemności – niewierzących – z tymi, którzy są dziećmi światłości – wierzącymi. Zachęca ich, aby zachowywali trzeźwość i czujność, przybierając wiarę i miłość jak napierśnik, a nadzieję na zbawienie jak przyłbicę. Wierzący są przeznaczeni do zbawienia przez Jezusa Chrystusa.

2. akapit: Paweł poucza wierzących w Tesaloniczan odnośnie ich relacji w kościele (1 Tesaloniczan 5:12-22). Namawia ich, aby szanowali i szanowali swoich przywódców, którzy pilnie wśród nich pracują. Mają między sobą żyć w pokoju, napominać bezczynnych i niesfornych, zachęcać zniechęconych, pomagać słabym i okazywać cierpliwość wszystkim. Nie powinni szukać zemsty, lecz dążyć do tego, co jest dobre dla siebie nawzajem i dla wszystkich ludzi.

Akapit 3: Rozdział kończy się końcowymi napomnieniami dotyczącymi praktyk duchowych (1 Tesaloniczan 5:23-28). Paweł modli się, aby Bóg ich całkowicie uświęcił – duchowo nienagannych w chwili przyjścia Jezusa – i zachował do tego czasu całego ich ducha, duszę i ciało. Przypomina im, że Bóg jest wierny i spełni swoje obietnice. Paweł nalega, aby modlili się także za niego, pozdrawiając wszystkich wierzących świętym pocałunkiem – wyrazem uczuć – i poucza, aby jego list został wśród nich publicznie odczytany.

W podsumowaniu,

Rozdział piąty 1 Listu do Tesaloniczan podkreśla gotowość na powrót Chrystusa, relacje w kościele i praktyki duchowe.

Paweł zachęca wierzących, aby byli czujni i przygotowani na powtórne przyjście Jezusa. Uczy ich, aby żyli jak dzieci światłości, przyoblekając się w wiarę, miłość i nadzieję.

Odnosi się także do ich postępowania w kościele, wzywając do szacunku dla przywódców, życia w pokoju między sobą oraz angażowania się w akty zachęty i wsparcia. Paweł podkreśla znaczenie dążenia do tego, co jest dobre dla siebie nawzajem i dla wszystkich ludzi.

Rozdział kończy się modlitwą o ich uświęcenie i zachowanie aż do powrotu Chrystusa. Paweł potwierdza wierność Boga i prosi o modlitwę za siebie, polecając, aby jego list był publicznie udostępniany wierzącym. W tym rozdziale podkreślono pilną potrzebę gotowości, znaczenie harmonijnych relacji we wspólnocie kościelnej i znaczenie praktyk duchowych w życiu chrześcijańskim.

1 Tesaloniczan 5:1 Ale o czasach i porach, bracia, nie potrzebujecie, abym wam pisał.

Paweł przypomina Tesaloniczanom, że nie ma potrzeby, aby do nich pisał w sprawie czasów i pór roku.

1. Natura Bożego wyczucia czasu: jak rozpoznać doskonały Boży moment i na niego odpowiedzieć

2. Ufanie Bożemu wyczuciu czasu: jak czekać i wytrwać w wierze

1. Kaznodziei 3:1-8 – Na wszystko ma swój czas

2. Psalm 27:14 – Czekaj na Pana; bądźcie silni, odważni i czekajcie na Pana.

1 Tesaloniczan 5:2 Sami doskonale wiecie, że dzień Pański nadchodzi jak złodziej w nocy.

Dzień Pański nadejdzie niespodziewanie, jak złodziej w nocy.

1. „Życie w oczekiwaniu na powrót Pana”

2. „Niespodziewaność Dnia Pańskiego”

1. Mateusza 24:42-44 (Dlatego i wy bądźcie gotowi, bo o godzinie, o której myślicie, że nie przyjdzie Syn Człowieczy.)

2. 2 Piotra 3:9-10 (Pan nie zwleka z dotrzymaniem swojej obietnicy, jak niektórzy uważają za zwlekanie, lecz jest wobec nas cierpliwy i nie chce, aby ktokolwiek zginął, ale aby wszyscy przyszli do pokuty).

1 Tesaloniczan 5:3 Gdy bowiem powiedzą: Pokój i bezpieczeństwo; wtedy przyjdzie na nich nagła zagłada, jak ból na kobietę brzemienną; i nie uciekną.

Ostrzega się ludzi, że kiedy poczują się bezpieczni, spadnie na nich nagła zagłada.

1. Znaczenie bycia przygotowanym na nagłą zagładę

2. Rzeczywistość sądu Bożego nad grzechem

1. Mateusza 24:36-44 - Jezus ostrzega przed nieoczekiwanym przyjściem Syna Człowieczego.

2. Rzymian 1:18-32 – Boży gniew objawia się przeciwko nieprawości.

1 Tesaloniczan 5:4 Ale wy, bracia, nie jesteście w ciemności, aby dzień ten miał was zaskoczyć jak złodziej.

Wierzący nie są w ciemności i nie dadzą się dopaść dnia Pańskiego jak złodziej.

1. „Życie w świetle: Boża ochrona przed niespodziewaną katastrofą”

2. „Suwerenność Boga i dzień Pański”

1. Rzymian 13:11-14; „I czyńcie to, rozumiejąc czas obecny: Nadeszła już dla was godzina przebudzenia się ze snu, ponieważ nasze zbawienie jest teraz bliższe niż wtedy, gdy uwierzyliśmy. Noc prawie się skończyła; dzień już prawie nadszedł. Odłóżmy więc uczynki ciemności i przyobleczmy się w zbroję światłości”.

2. Izajasz 26:20-21; „Idź, ludu mój, wejdź do swoich pokojów i zamknij za sobą drzwi; ukryjcie się na chwilę, aż przeminie jego gniew. Oto Pan wychodzi ze swego mieszkania, aby ukarać ludzi na ziemi za ich grzechy. Ziemia ujrzy przejaw jego gniewu i zrozumie

jego zamierzenie”.

1 Tesaloniczan 5:5 Wy wszyscy jesteście dziećmi światłości i dziećmi dnia; nie jesteśmy z nocy ani z ciemności.

Mamy być dziećmi światłości, a nie ciemności.

1: Światło Chrystusa – Jak Jezus oświetla nasze życie i wyprowadza z ciemności.

2: Świecić światłem Boga – jak możemy być latarnią nadziei i prawdy dla świata spowitego ciemnością.

1: Jana 8:12 – Jezus powiedział: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za mną, nigdy nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światło życia”.

2: Efezjan 5:8 – „Byliście niegdyś ciemnością, ale teraz jesteście światłem w Panu. Żyjcie jak dzieci światłości”.

1 Tesaloniczan 5:6 Nie śpijmy więc jak inni; ale czuwajmy i bądźmy trzeźwi.

Powinniśmy zachować czujność i czujność, zamiast spać jak inni.

1. „Życie na jawie: znaczenie zachowania czujności i czujności”

2. „Wezwanie do trzeźwości: zachowywanie czujności poprzez wierne życie”

1. Efezjan 5:14-16 (o przebudzenie z martwych i prowadzenie mądrego życia)

2. Przysłów 4:23-27 (aby nasze serca i umysły były skupione na Bożej prawdzie i wskazówkach)

1 Tesaloniczan 5:7 Bo ci, którzy śpią, śpią w nocy; a ci, którzy są pijani, są pijani w nocy.

Nie powinniśmy dać się zdominować snem lub pijaństwem w nocy, ale zamiast tego bądźmy trzeźwi i czujni.

1) „Czuna noc: zachowywanie czujności w ciemności”

2) „Sen sprawiedliwych: unikanie pokus nocnych”

1) Izajasz 21:11: „Brzemię Dumy. Woła do mnie z Seiru, stróżu, co to za noc? Stróż, co za noc?”

2) Efezjan 5:14-15: „Dlatego mówi: Obudź się, który śpisz, i powstań z martwych, a zajaśnieje ci Chrystus. Baczcie więc, abyście postępowali rozważnie, nie jak głupcy, ale jak mądrzy”.

1 Tesaloniczan 5:8 My zaś, którzy należymy do dnia dzisiejszego, bądźmy trzeźwi, przywdziewając napierśnik wiary i miłości; a za hełm nadzieja zbawienia.

Wierzący, którzy żyją w dzisiejszych czasach, powinni być trzeźwi i nosić zbroję wiary, miłości i nadziei zbawienia.

1. Przywdzianie Zbroi Bożej: Napierśnik Wiary i Miłości oraz Hełm Zbawienia

2. Wezwanie do trzeźwego życia: dlaczego wierzący powinni żyć trzeźwo

1. Efezjan 6:10-18 – Zbroja Boża

2. Tytusa 2:11-14 – Wezwanie do trzeźwego życia

1 Tesaloniczan 5:9 Albowiem nie przeznaczył nas Bóg na gniew, lecz na osiągnięcie zbawienia przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa,

Bóg nie przeznaczył nas na spotkanie z Jego gniewem, ale na zbawienie przez Jezusa Chrystusa.

1. Miłosierdzie Boże: znalezienie zbawienia przez Jezusa Chrystusa

2. Gniew Boży: unikanie kary Bożej poprzez wiarę

1. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby

każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Rzymian 8:1 - Nie ma więc teraz żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, którzy nie postępują według ciała, ale według Ducha.

1 Tesaloniczan 5:10 Który za nas umarł, abyśmy czy czuwamy, czy śpimy, razem z Nim żyli.

Jezus umarł za nas, abyśmy mogli żyć z Nim zarówno w życiu, jak i w śmierci.

1. Jesteśmy powołani do życia z Chrystusem: jak żyć wiarą i wspólnotą z Bogiem.

2. Dar życia wiecznego: błogosławieństwo wiedzy, że będziemy żyć z Jezusem na zawsze.

1. Rzymian 6:23 - Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Jana 14:2-3 – W domu mojego Ojca jest wiele pomieszczeń. Gdyby tak nie było, czy powiedziałbym wam, że idę przygotować wam miejsce? A jeśli odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę ponownie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem.

1 Tesaloniczan 5:11 Pocieszajcie się więc razem i budujcie siebie nawzajem, jak i wy.

Chrześcijanie powinni pocieszać się i zachęcać siebie nawzajem.

1. „Boże pocieszenie w potrzebie”

2. „Moc zachęty”

1. Psalm 23:4 - Choćbym szedł ciemną doliną, zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną; Twoja laska i Twoja laska, one mnie pocieszają.

2. Hebrajczyków 10:24-25 - Zastanówmy się też, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem, a tym bardziej, jak widzisz zbliżający się Dzień.

1 Tesaloniczan 5:12 Prosimy was, bracia, abyście znali tych, którzy wśród was pracują i przewodzą wam w Panu, i napominają was;

Mamy uznawać i okazywać szacunek tym, którzy pracują i przewodzą wśród nas w Panu.

1. Doceniaj tych, którzy przewodzą: studium 1 Tesaloniczan 5:12

2. Naśladowanie tych, którzy podążają za Panem: objaśnienie 1 Tesaloniczan 5:12

1. Hebrajczyków 13:17 - Bądźcie posłuszni przełożonym wami i poddajcie się; oni bowiem czuwają nad duszami waszymi, jak ci, którzy mają zdać sprawę, aby czynili to z radością, a nie ze smutkiem; bo to jest dla Ciebie nieopłacalne.

2. 1 Piotra 5:5 – Podobnie wy, młodsi, poddajcie się starszemu. Tak, wszyscy bądźcie poddani jedni drugim i przyodziejcie się w pokorę, gdyż Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje.

1 Tesaloniczan 5:13 I cenić ich bardzo w miłości ze względu na ich pracę. I bądźcie spokojni między sobą.

Powinniśmy cenić i kochać siebie nawzajem oraz żyć ze sobą w pokoju.

1: Wszyscy jesteśmy częścią tej samej rodziny Bożej, dlatego traktujmy się nawzajem w ten sposób.

2: Miłość i pokój są niezbędnymi składnikami zdrowej i harmonijnej społeczności.

1: Rzymian 12:10 „Miłujcie się wzajemnie uczuciem braterskim. Prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu szacunku”.

2: Filipian 4:2-3 „Proszę Ewodię i Syntychę, aby zgodziły się w Panu. Tak, proszę i ciebie, prawdziwy towarzyszu, pomóż tym kobietom, które ramię w ramię pracowały razem ze mną w ewangelii, razem z Klemensem i innymi moimi współpracownikami, których imiona są zapisane w księdze życia”.

1 Tesaloniczan 5:14 A teraz napominamy was, bracia, ostrzegajcie nieposłusznych, pocieszajcie słabych, wspierajcie słabych, bądźcie cierpliwi wobec wszystkich ludzi.

Mamy zachęcać i wspierać ludzi wokół nas, a także okazywać cierpliwość i zrozumienie każdemu.

1. Moc zachęty: jak możemy podnosić się nawzajem na duchu

2. Siła cierpliwości: jak znaleźć zrozumienie w każdej sytuacji

1. Przysłów 15:1-4 - Łagodna odpowiedź uśmierza gniew, ale ostre słowo wywołuje gniew.

2. Rzymian 12:12 – Radujcie się nadzieją, bądźcie cierpliwi w uciskach, bądźcie nieustanni w modlitwie.

1 Tesaloniczan 5:15 Baczcie, aby nikt nie oddawał złem za zło komukolwiek; lecz zawsze podążajcie za tym, co dobre, zarówno między sobą, jak i wobec wszystkich ludzi.

Nie odpłacajcie złem za zło, zamiast tego dążcie do dobra we wszystkich relacjach.

1. Wybierz miłość: dążenie do dobra we wszystkich związkach

2. Zamień przeciwności w szansę: prowadź dobre życie

1. Rzymian 12:21 – Nie dajcie się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężajcie.

2. Izajasz 1:17 – Naucz się czynić dobro; szukajcie sprawiedliwości, eliminujcie ucisk; wymierzcie sprawiedliwość sierocie, wstawiajcie się za wdową.

1 Tesaloniczan 5:16 Radujcie się zawsze.

Zawsze powinniśmy radować się w Panu.

1. Radość w Panu: co to znaczy prawdziwie świętować w Panu.

2. Radość Pana: Znalezienie prawdziwej i trwałej radości w Panu.

1. Psalm 16:11 - Dajesz mi poznać drogę życia; w Twojej obecności jest pełnia radości; po

twojej prawicy rozkosze na wieki.

2. Psalm 100:1-2 - Wykrzykujcie radośnie Panu, cała ziemio! Służcie Panu z radością! Przyjdź do Jego obecności ze śpiewem!

1 Tesaloniczan 5:17 Módlcie się bez przerwy.

Chrześcijan zachęca się do nieustannej modlitwy.

1. Moc modlitwy: jak ciągła modlitwa może zmienić nasze życie

2. Modlitwa bez przerwy: osiągnięcie bliższej relacji z Bogiem

1. Jakuba 5:16 – „Modlitwa sprawiedliwego ma wielką moc, gdyż jest skuteczna”.

2. Filipian 4:6-7 – „Nie zamartwiajcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu”.

1 Tesaloniczan 5:18 Za wszystko dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Chrystusie Jezusie względem was.

Powinniśmy być wdzięczni za wszystko, bo taka jest wola Boża względem nas w Jezusie Chrystusie.

1. Bądź wdzięczny w każdej sytuacji – żyj życiem pełnym wdzięczności

2. Wola Boga – poddanie się Jego planom dotyczącym naszego życia

1. Efezjan 4:32 – „I bądźcie jedni dla drugich dobrzy, serdeczni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył przez wzgląd na Chrystusa”.

2. Psalm 100:4 – „Wejdźcie do jego bram z dziękczynieniem i do jego przedsionków z chwałą. Bądźcie mu wdzięczni i błogosławcie jego imię”.

1 Tesaloniczan 5:19 Ducha nie gaście.

Wierzący nie powinni tłumić działania Ducha Świętego w swoim życiu.

1. „Podsycanie płomieni ducha”

2. „Rozpalanie ognia ducha”

1. Efezjan 5:18: „I nie upijajcie się winem, bo to jest rozpusta, ale napełniajcie się Duchem”

2. Galacjan 5:16-17: „Ale ja mówię: postępujcie według Ducha, a nie będziecie pobłażać pragnieniom ciała. Pożądliwości bowiem ciała są przeciwne Duchowi, a pożądliwości Ducha są przeciwne duchowi cielesne, bo one są sobie przeciwne, abyście powstrzymali się od robienia tego, co chcecie”.

1 Tesaloniczan 5:20 Nie gardźcie prorokami.

Wierzący nie powinni patrzeć z góry na prorocze przesłania.

1. Moc proroczych orędzi: jak Bóg przemawia przez proroków.

2. Rozpoznawanie głosu Boga: jak rozpoznać i szanować przesłania prorocze.

1. Dzieje Apostolskie 2:17-21 – Wylanie Ducha Świętego i dar proroctwa.

2. Ezechiela 33:7-9 – Boże ostrzeżenie dla stróżów i obowiązek ostrzegania ludzi.

1 Tesaloniczan 5:21 Udowodnij wszystko; trzymajcie się tego, co dobre.

Powinniśmy sprawdzać prawdziwość wszystkiego i trzymać się tego, co dobre.

1. „Rozeznanie: badanie prawdy”

2. „Trzymanie się tego, co dobre”

1. Filipian 4:8-9: „W końcu, bracia, wszystko, co prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co

czyste, co miłe, co godne pochwały, jeśli jest jakaś doskonałość, jeśli jest coś godnego chwalcie, myślcie o tym. Czego się nauczyliście, co otrzymaliście, co usłyszeliście i co zobaczyliście we mnie, praktykujcie to, a Bóg pokoju będzie z wami.

2. Jana 8:31-32: „Wtedy Jezus rzekł do Żydów, którzy w niego uwierzyli: «Jeżeli wytrwacie w moim słowie, będziecie prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli .”

1 Tesaloniczan 5:22 Powstrzymuj się od wszelkich pozorów zła.

Paweł zachęca chrześcijan, aby unikali wszystkiego, co mogłoby być postrzegane jako złe.

1. „Unikaj pozorów zła: wezwanie do świętości”

2. „Życie w uczciwości: powstrzymywanie się od zła”

1. Jana 14:15 – „Jeśli mnie miłujecie, będziecie przestrzegać moich przykazań”.

2. Rzymian 12:2 – „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

1 Tesaloniczan 5:23 A sam Bóg pokoju niech was całkowicie uświęci; i modlę się do Boga, aby cały duch, dusza i ciało zachowały się bez zarzutu na przyjście Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Paweł modli się, aby Tesaloniczan zostali uświęceni i zachowani bez zarzutu na przyjście Jezusa Chrystusa.

1. „Uświęcenie i nienaganność: przygotowanie na przyjście Jezusa”

2. „Cały duch, dusza i ciało: zachowanie świętości w dniach ostatecznych”

1. Efezjan 4:22-24 – „Abyście odłożyli w związku z poprzednią rozmową starego człowieka, który jest zepsuty na skutek zwodniczych pożądliwości, i odnowili się duchem waszego umysłu, i przyoblekliście się w nowego człowieka, które na wzór Boga jest stworzone w sprawiedliwości i prawdziwej świętości.”

2. 1 Piotra 1:13-16 – „Dlatego przepaszcie biodra umysłu waszego, bądźcie trzeźwi i do końca miejcie nadzieję na łaskę, która wam będzie dana w objawieniu Jezusa Chrystusa. Jako dzieci posłuszne, nie kształtując się według dawnych pożądliwości w waszej niewiedzy: Ale jak Ten, który was powołał, jest święty, tak bądźcie święci we wszelkiej rozmowie, ponieważ jest napisane: Bądźcie święci, bo ja jestem święty.

1 Tesaloniczan 5:24 Wierny ten, który was wzywa, i który też to uczyni.

Ten fragment zachęca wierzących, że Bóg jest wierny i dotrzyma swojej obietnicy.

1. „Wierność Boga: źródło pocieszenia i nadziei”

2. „Bądźcie wierni i ufajcie Bogu”

1. Izajasz 43:2 „Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą, a przez rzeki nie zaleją cię; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali. "

2. Hebrajczyków 10:23 „Trzymajmy się niezachwianie wyznania naszej nadziei, bo wierny jest Ten, który obiecał”.

1 Tesaloniczan 5:25 Bracia, módlcie się za nami.

Autor 1 Tesaloniczan prosi swoich braci o modlitwę za niego.

1. Bóg zawsze odpowiada na modlitwy tych, którzy są Mu oddani.

2. Modlitwa jest ważną częścią duchowej podróży chrześcijanina.

1. Filipian 4:6-7: „Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbach z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serca i umysły w Chrystusie Jezusie.”

2. Jakuba 5:16: „Dlatego wyznawajcie sobie nawzajem grzechy i módlcie się za siebie nawzajem, abyście odzyskali zdrowie. Modlitwa sprawiedliwego ma moc i skuteczność”.

1 Tesaloniczan 5:26 Pozdrówcie wszystkich braci świętym pocałunkiem.

Apostoł Paweł zachęca wierzących, aby pozdrawiali się świętym pocałunkiem miłości i pokoju.

1. „Moc świętego pocałunku”

2. „Błogosławieństwo świętego pocałunku”

1. Rzymian 16:16 – „Pozdrawiajcie się nawzajem świętym pocałunkiem”.

2. 1 Piotra 5:14 – „Pozdrawiajcie się nawzajem pocałunkiem miłości”.

1 Tesaloniczan 5:27 Namawiam cię na Pana, aby ten list był czytany wszystkim świętym braciom.

Paweł nakazuje czytelnikom przeczytanie listu wszystkim współwyznawcom.

1. Znaczenie wspólnego czytania Pisma Świętego jako bracia i siostry w Chrystusie.

2. W jaki sposób listy Pawła pozostają aktualne dla współczesnych wierzących?

1. Kolosan 3:16 - Niech słowo Chrystusowe zamieszka w was obficie we wszelkiej mądrości; ucząc i napominając się wzajemnie w psalmach, hymnach i pieśniach duchowych, śpiewając z łaską w sercach waszych Panu.

2. Hebrajczyków 10:24-25 - I zważajmy jedni na drugich, aby pobudzać do miłości i dobrych uczynków: Nie opuszczając wspólnych zgromadzeń, jak to niektórzy mają w zwyczaju; ale napominajcie się nawzajem, a tym bardziej, im bardziej widzicie, że dzień się zbliża.

1 Tesaloniczan 5:28 Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa niech będzie z wami. Amen.

Paweł przesyła Tesaloniczan swoje błogosławieństwo, życząc im łaski od Pana Jezusa Chrystusa.

1. Moc błogosławieństwa: zrozumienie znaczenia błogosławieństwa Pawła dla Tesaloniczan

2. Łaska od Jezusa: nauka przyjmowania i doceniania obfitej łaski Bożej

1. Efezjan 1:7-8 – „W Nim mamy odkupienie przez Jego krew, odpuszczenie naszych win, według bogactwa Jego łaski, której nas hojnie udzielił…”

2. Rzymian 5:20-21 – „Teraz wszedł zakon, aby zwiększyć występek, lecz gdzie wzmógł się grzech, tym obficiej rozlała się łaska, aby gdy grzech królował śmiercią, i łaska zapanowała przez sprawiedliwość, prowadząc do życia wiecznego przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.”

2 Tesaloniczan 1 to pierwszy rozdział drugiego listu napisanego przez apostoła Pawła do wierzących w Tesalonice. W tym rozdziale Paweł wyraża zachętę i zapewnienie wierzących w Tesaloniczan pośród ich prześladowań oraz potwierdza sprawiedliwy sąd Boży nad tymi, którzy Mu się sprzeciwiają.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od pochwalenia wierzących w Tesaloniczan za ich rosnącą wiarę i miłość (2 Tesaloniczan 1:1-4). Uznaje ich wytrwałość w obliczu ucisków i prześladowań, będących dowodem sprawiedliwego sądu Bożego. Paweł zapewnia ich, że ich cierpienia nie są daremne, ale służą jako świadectwo Bożej sprawiedliwości i godności Jego królestwa.

Akapit 2: Paweł zapewnia Tesaloniczan, że Bóg postąpi sprawiedliwie z tymi, którzy ich dotykają (2 Tesaloniczan 1:5-10). Wyjaśnia, że kiedy Chrystus powróci, przyniesie ulgę wierzącym , którzy byli uciskani, jednocześnie karząc tych, którzy ich niepokoili. Kara ta będzie charakteryzowała się wiecznym zniszczeniem z dala od Jego obecności, co będzie ukazaniem sprawiedliwego sądu Bożego nad złoczyńcami.

3. akapit: Rozdział kończy się modlitwą o dalszy duchowy wzrost wierzących w Tesaloniczan (2 Tesaloniczan 1:11-12). Paweł modli się, aby Bóg uznał ich za godnych swego powołania i aby dzięki Jego mocy wypełnili każdy dobry cel, jaki mają. Pragnie, aby dzięki łasce Bożej było w nich uwielbione imię Jezusa, a oni w Nim. Na koniec zachęca ich, aby nadal żyli swoją wiarą, aby Jezus mógł być uwielbiony przez ich życie.

W podsumowaniu,

Rozdział pierwszy 2 Listu do Tesaloniczan zapewnia zachętę w obliczu prześladowań i potwierdza sprawiedliwy sąd Boży.

Paweł pochwala wierzących w Tesaloniczan za ich rosnącą wiarę i miłość okazaną poprzez wytrwanie w cierpieniach.

Zapewnia ich, że gdy Chrystus powróci, Bóg przyniesie ulgę uciśnionym i ukarze tych, którzy im przeszkadzają. Kara ta będzie charakteryzowała się wieczną zagładą z dala od Bożej obecności.

Paweł kończy modlitwą o ich duchowy wzrost, pragnąc, aby wypełnili Boże zamierzenia i przynieśli chwałę imieniu Jezusa. W tym rozdziale podkreślono wytrwałość wierzących w prześladowaniach, Bożą sprawiedliwość wobec złoczyńców oraz znaczenie przeżywania wiary dla chwały Jezusa.

2 Tesaloniczan 1:1 Paweł, Sylwan i Tymoteusz do Kościoła Tesaloniczan w Bogu, naszym Ojcu, i Panu Jezusie Chrystusie:

Paweł, Sylwan i Tymoteusz pozdrawiają Kościół Tesaloniczan i uznają Boga Ojca i Jezusa Chrystusa za Pana.

1. „Uznanie Boga Ojca i Jezusa Chrystusa za Pana”

2. „Moc pozdrowienia w Kościele”

1. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. I oto , Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków”.

2. Rzymian 10:9-10 – „bo jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Sercem bowiem wierzy się i osiąga usprawiedliwienie, a ustami wyznaje się i zostaje zbawiony.”

2 Tesaloniczan 1:2 Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa.

Paweł przesyła pozdrowienia łaski i pokoju wierzącym w Tesalonice od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa.

1. Pokój i łaska Boga – jak przyjmować i dzielić się Jego miłością

2. Doświadczanie łaski i pokoju Bożego – jak pielęgnować relację z Nim

1. Rzymian 5:1 - Dlatego też usprawiedliwieni z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.

2. Kolosan 3:15 - A w sercach waszych niech panuje pokój Chrystusowy, do którego też

powołani zostaliście w jednym ciele. I bądź wdzięczny.

2 Tesaloniczan 1:3 Zawsze, bracia, powinniśmy dziękować Bogu za was, bracia, ponieważ wasza wiara ogromnie wzrasta i wielka jest miłość każdego z was do siebie nawzajem;

Tesaloniczan zostali pochwaleni za rosnącą wiarę i wzajemną miłość.

1. Siła wiary i miłości

2. Wzajemne wsparcie: błogosławieństwo wspólnoty

1. Rzymian 15:14 - I ja sam też jestem o was przekonany, bracia moi, że i wy jesteście pełni dobroci, pełni wszelkiej wiedzy, zdolni także do napominania siebie nawzajem.

2. Galacjan 6:2 - Noście jedni drugich brzemiona i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe.

2 Tesaloniczan 1:4 Abyśmy sami chlubili się wami w kościołach Bożych za waszą cierpliwość i wiarę we wszystkich waszych prześladowaniach i uciskach, które znosicie:

Tesaloniczan chwalono za wiarę i cierpliwość w obliczu prześladowań i ucisków.

1. Siła cierpliwości i wiary: jak trwałe prześladowania mogą wzmocnić naszą wiarę

2. Siła odporności: jak zachować nadzieję w obliczu zmagań

1. Hebrajczyków 10:36 - Potrzebna jest wam bowiem wytrwałość, abyście, pełniąc wolę Bożą, otrzymali obietnicę.

2. Rzymian 5:3-5 – Nie tylko to, ale także chlubimy się naszymi cierpieniami, ponieważ wiemy, że cierpienie rodzi wytrwałość; wytrwałość, charakter; i charakter, nadzieja. A nadzieja nie zawstydza nas, gdyż miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.

2 Tesaloniczan 1:5 Który jest jawnym dowodem sprawiedliwego sądu Bożego, abyście zostali uznani za godnych królestwa Bożego, dla którego i wy cierpicie:

Cierpienie wierzących jest znakiem sprawiedliwego sądu Bożego, który czyni ich godnymi wejścia do Jego królestwa.

1. Zaufaj sądowi Bożemu: jak przyjąć cierpienie dla Królestwa

2. Wytrwałość w wierze: jak pozostać godnymi Królestwa

1. Rzymian 8:17-18 – A jeśli dzieci, to i dziedzice; dziedzice Boga i współdziedzice Chrystusa; jeśli tak, abyśmy cierpieli razem z nim, abyśmy także razem mogli zostać uwielbieni.

2. Jakuba 1:2-3 – Bracia moi, uważajcie to za radość, gdy wpadacie w różne pokusy; Wiedząc o tym, że wypróbowywanie wiary waszej rodzi cierpliwość.

2 Tesaloniczan 1:6 Ponieważ jest rzeczą słuszną u Boga odpłacać uciskiem tym, którzy was niepokoją;

Bóg odpłaci tym, którzy sprawiają kłopoty sprawiedliwym.

1. Bóg jest sprawiedliwym sędzią i zawsze będzie stał na straży sprawiedliwości.

2. Boża sprawiedliwość jest pewna i On zawsze pomści tych, którzy zostali skrzywdzeni.

1. Rzymian 12:19 – „Nie mścijcie się, moi drodzy, ale zostawcie miejsce gniewowi Bożemu, gdyż napisano: „Moja jest pomsta, ja odpłacę” – mówi Pan.

2. Psalm 7:11 – „Bóg jest sędzią sprawiedliwym, Bogiem, który każdego dnia wyraża swój gniew”.

2 Tesaloniczan 1:7 A wy, którzy umartwieni, odpocznijcie z nami, gdy Pan Jezus objawi się z nieba wraz ze swoimi potężnymi aniołami,

Wierzący, którzy są zaniepokojeni, znajdą odpoczynek, gdy Pan Jezus objawi się z nieba wraz ze swoimi aniołami.

1. Nadzieja nieba: znalezienie odpocznienia w przyjściu Pana

2. Pokonywanie problemów: poleganie na sile Pana

1. Objawienie 21:3-4 - I usłyszałem donośny głos mówiący od tronu: «Oto mieszkanie Boga z człowiekiem. Zamieszka z nimi i będą jego ludem, a sam Bóg będzie z nimi jako ich Bóg. On otrze z ich oczu wszelką łzę i śmierci już nie będzie ani żałoby, ani krzyku, ani bólu, bo pierwsze rzeczy przeminęły".

2. Psalm 55:22 – Zrzuć swoje brzemię na Pana, a On cię podtrzyma; nigdy nie dopuści, aby sprawiedliwy się zachwiał.

2 Tesaloniczan 1:8 W ogniu płonącym mści się na tych, którzy nie znają Boga i nie są posłuszni ewangelii Pana naszego, Jezusa Chrystusa:

Bóg zemści się na tych, którzy Go nie znają i nie są Mu posłuszni.

1. Nie zaliczajmy się do tych, którzy nie znają Boga i nie są mu posłuszni.

2. Pan osądzi tych, którzy nie uznają Jego władzy.

1. Mateusza 18:23-35 – Przypowieść o bezlitosnym słudze

2. Rzymian 2:12-16 – Sąd Boży nad grzesznikami

2 Tesaloniczan 1:9 Którzy zostaną ukarani wieczną zagładą sprzed oblicza Pana i chwały Jego mocy;

Ci, którzy nie będą posłuszni woli Bożej, zostaną ukarani wieczną zagładą, od oblicza Pana, od Jego chwały i mocy.

1. Konsekwencje nieposłuszeństwa: zrozumienie surowości kary Bożej

2. Wezwanie do sprawiedliwości: ostrzeżenie przed wieczną zagładą gniewu Bożego

1. Rzymian 2:5-9 Ale przez zatwardziałe i zatwardziałe serce gromadzisz sobie gniew na dzień gniewu, kiedy objawi się sprawiedliwy sąd Boży.

2. Hebrajczyków 10:31 Straszliwa jest wpaść w ręce Boga żywego.

2 Tesaloniczan 1:10 Kiedy w owym dniu zostanie uwielbiony w swoich świętych i podziwiany przez wszystkich wierzących (ponieważ uwierzyli naszemu świadectwu wśród was).

W dniu powrotu Chrystusa wierzący, którzy uwierzyli w świadectwo świętych, będą uwielbieni i podziwiani przez wszystkich.

1. Dzień chwały: przygotowanie na powrót Chrystusa

2. Co to znaczy wierzyć: celebrowanie świadectwa świętych

1. 2 Koryntian 5:10 – Wszyscy bowiem musimy stawić się przed trybunałem Chrystusa; aby każdy otrzymał to, czego dokonał w swoim ciele, zgodnie z tym, czego dokonał, czy to dobrze, czy źle.

2. Rzymian 8:17 – A jeśli dzieci, to i dziedzice; dziedzice Boga i współdziedzice Chrystusa; jeśli tak, abyśmy cierpieli razem z nim, abyśmy także razem mogli zostać uwielbieni.

2 Tesaloniczan 1:11 Dlatego też nieustannie modlimy się za was, aby nasz Bóg uznał was za godnych tego powołania i z mocą wypełnił wszelkie upodobania swojej dobroci i dzieła wiary:

Paweł modlił się, aby Bóg pomógł Tesaloniczanom żyć zgodnie z ich powołaniem i wypełniać dobre Boże zamierzenia wobec nich.

1. Dobre cele Boga: jak żyć zgodnie z naszym powołaniem

2. Moc wiary: co to znaczy naśladować Boga

1. Efezjan 2:10 - Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował, abyśmy w nich chodzili.

2. Rzymian 12:1-2 - Proszę więc was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i przyjemną Bogu, co jest waszą duchową czcią. Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe.

2 Tesaloniczan 1:12 Aby imię Pana naszego Jezusa Chrystusa było uwielbione w was, a wy w nim, dzięki łasce Boga naszego i Pana Jezusa Chrystusa.

Niech będzie uwielbione imię Jezusa w nas, a my w Nim, zgodnie z łaską Boga i Jezusa.

1. Życie dzięki łasce: jak łaska Pana Jezusa Chrystusa może zmienić twoje życie

2. Wysławianie Chrystusa: Moc chwalenia Pana Jezusa Chrystusa

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży.

2. 1 Piotra 4:11 – Ktokolwiek mówi, jako ten, kto wypowiada wyrocznie Boże; kto służy, jako ten, kto służy mocą, której udziela Bóg, aby we wszystkim Bóg był uwielbiony przez Jezusa Chrystusa.

2 Tesaloniczan 2 to drugi rozdział drugiego listu napisanego przez apostoła Pawła do wierzących w Tesalonice. W tym rozdziale Paweł porusza wątpliwości i wyjaśnia błędne przekonania dotyczące przyjścia Pana oraz ostrzega przed zwiedzeniem.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od odniesienia się do fałszywych nauk, które spowodowały zamieszanie wśród wierzących w Tesaloniczan (2 Tesaloniczan 2:1-4). Nalega, aby nie dawali się łatwo zaniepokoić i zwieść doniesieniami głoszącymi, że dzień Pański już nadszedł. Wyjaśnia, że przed powrotem Chrystusa musi nastąpić bunt i odsłonięcie człowieka bezprawia – powszechnie zwanego „Antychrystem”. Postać ta wywyższy się ponad Boga i będzie dokonywać znaków i cudów, zwodząc tych, którzy nie miłują prawdy.

Akapit 2: Paweł przypomina Tesaloniczan o swoim wcześniejszym nauczaniu na ten temat (2 Tesaloniczan 2:5-12). Mówi im, że powinni pamiętać, co im powiedział, gdy był z nimi. Tajemnica bezprawia już działała, ale istniała siła powstrzymująca, która powstrzymywała ją do wyznaczonego czasu. Kiedy to ograniczenie zostanie usunięte, wówczas człowiek bezprawia zostanie ujawniony. Jednakże jego panowanie będzie tymczasowe, ponieważ Jezus ostatecznie zniszczy go swoim chwalebnym przyjściem.

3. akapit: Rozdział kończy się zachętą do wytrwałości i przypomnieniem o Bożej miłości (2 Tesaloniczan 2:13-17). Paweł wyraża wdzięczność Bogu za wybranie wierzących w Tesaloniczan do zbawienia poprzez uświęcenie przez Jego Ducha i wiarę w prawdę. Zachęca ich, aby trwali niewzruszenie w wierze i trzymali się mocno Jego nauk, zarówno pisanych, jak i mówionych. Na koniec modli się o ich pociechę i siłę z łaski Bożej oraz dodaje otuchy ich sercom do każdego dobrego dzieła.

W podsumowaniu,

Rozdział drugi 2 Listu do Tesaloniczan porusza obawy związane z przyjściem Pana i ostrzega przed zwiedzeniem.

Paweł wyjaśnia, że przed powrotem Chrystusa musi nastąpić bunt i objawienie się człowieka bezprawia. Nalega, aby wierzący nie dawali się łatwo zwieść fałszywym doniesieniom. Postać ta wywyższy się ponad Boga i zwiedzie tych, którzy nie miłują prawdy.

Paweł przypomina im o swoich wcześniejszych naukach na ten temat, zapewniając, że panowanie tego człowieka będzie tymczasowe, gdyż Jezus ostatecznie go zniszczy. Zachęca do wytrwałości w wierze i wdzięczności za Bożą miłość i zbawienie.

Rozdział kończy się modlitwą o pocieszenie, siłę i zachętę z łaski Bożej. W tym rozdziale podkreślono znaczenie rozeznania, niezachwiania wiary i znajdowania pewności w Bożych obietnicach pomimo potencjalnego zwiedzenia.

2 Tesaloniczan 2:1 Prosimy was, bracia, przez przyjście Pana naszego Jezusa Chrystusa i przez nasze zgromadzenie się do Niego,

Apostoł Paweł nawołuje braci, aby byli gotowi na przyjście Pana Jezusa Chrystusa i zgromadzenie się przy Nim.

1. Przyjście Pana: czy jesteś gotowy?

2. Przygotowanie naszych serc na wspólne zgromadzenie się dla Chrystusa

1. Mateusza 24:44: „Dlatego i wy bądźcie gotowi, gdyż Syn Człowieczy przyjdzie o godzinie, której się nie domyślacie”.

2. Hebrajczyków 10:25: „Nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to jest w zwyczaju niektórych, ale zachęcajcie się nawzajem, i tym bardziej, gdy widzicie, że Dzień się zbliża”.

2 Tesaloniczan 2:2 Abyście szybko nie zachwiali się w myślach i nie trwożyli ani przez ducha, ani przez słowo, ani przez list, jak od nas, jako że dzień Chrystusowy jest już blisko.

Ten fragment przypomina chrześcijanom, aby nie dali się zwieść fałszywym naukom, że dzień Chrystusa jest bliski.

1. Niezmiennie stawiaj czoła fałszywym naukom

2. Nie daj się zwieść fałszywym wiadomościom

1. 1 Koryntian 16:13 – Bądźcie czujni, trwajcie mocno w wierze, postępujcie jak mężczyźni, bądźcie silni.

2. Mateusza 24:24 - Powstaną bowiem fałszywi Chrystusowie i fałszywi prorocy i będą dokonywać wielkich znaków i cudów, aby, jeśli to możliwe, sprowadzić na manowce nawet wybranych.

2 Tesaloniczan 2:3 Niech was nikt w żaden sposób nie zwodzi, bo dzień ten nie nadejdzie, dopóki najpierw nie nadejdzie odstępstwo i nie objawi się człowiek grzechu, syn zatracenia;

Fragment Ten fragment ostrzega przed dajeniem się zwieść, gdyż powrót Chrystusa nie nastąpi, dopóki nie zostanie ujawnione odstępstwo i człowiek grzechu.

1. Niebezpieczeństwo zwiedzenia: zrozumienie czasu powrotu Chrystusa

2. Rozpoznawanie znaków końca: odejście i człowiek grzechu

1. Rzymian 16:17-18 - Teraz proszę was, bracia, zwróćcie uwagę na tych, którzy powodują podziały i przestępstwa sprzeczne z nauką, którą poznaliście; i unikaj ich. Bo tacy nie służą Panu naszemu Jezusowi Chrystusowi, lecz własnemu brzuchowi; i dobrymi słowami i uczciwymi przemówieniami zwodzą serca prostaków.

2. Efezjan 5:11-12 - I nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale raczej je karćcie. Bo wstyd jest nawet mówić o tym, co się z nimi dzieje w tajemnicy.

2 Tesaloniczan 2:4 Który się sprzeciwia i wynosi ponad wszystko, co nazywa się Bogiem lub tym, co odbiera cześć; tak że on jako Bóg zasiądzie w świątyni Bożej i okaże się, że jest Bogiem.

Fragment ten mówi o osobie, która sprzeciwia się i wynosi ponad Boga, i zasiada w świątyni Bożej, okazując się Bogiem.

1. Niebezpieczeństwa związane z pychą: ostrzeżenie z 2 Tesaloniczan 2:4

2. Strzeżcie się fałszywych bogów: zrozumienie implikacji 2 Tesaloniczan 2:4

1. Przysłów 16:18 – „Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem”.

2. Izajasz 14:12-14 – „Jakże spadłeś z nieba, Lucyferze, synu jutrzenki! Jak zostałeś powalony na ziemię, ty, który osłabiłeś narody! Powiedziałeś bowiem w swoim sercu: «Ja wstąpię do nieba, wywyższę mój tron ponad gwiazdy Boże, zasiądę też na górze zgromadzenia na najdalszych krańcach północy, wstąpię na wysokość obłoków, będę jak Najbardziej Wysoki.'"

2 Tesaloniczan 2:5 Czy nie pamiętacie, że gdy jeszcze byłem z wami, mówiłem wam to?

Paweł przypomniał Tesaloniczan o ostrzeżeniach i informacjach, którymi się z nimi podzielił podczas osobistego spotkania.

1. Siła pamięci: jak zapamiętać to, co najważniejsze

2. Przykład Pawła: znaczenie sprawdzania prawdy Bożej

1. Psalm 119:11 – „Zachowałem twoje słowo w swoim sercu, abym nie zgrzeszył przeciwko tobie”.

2. 2 Tymoteusza 3:16 – „Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania i do wychowywania w sprawiedliwości”.

2 Tesaloniczan 2:6 A teraz wiecie, co powstrzymuje, aby mógł się objawić w swoim czasie.

Fragment ten odnosi się do tajemniczej postaci, która zostanie ujawniona w przyszłości, gdy nadejdzie odpowiedni czas.

1: Bóg ma plan dla każdego z nas i musimy zachować cierpliwość i ufać Jego czasowi.

2: Powinniśmy wierzyć, że Bóg objawi tę postać we właściwym czasie i przygotuje się na

swoje przyjście.

1: Izajasz 55:8-9 „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2: Psalm 27:14 „Oczekuj Pana, nabierz odwagi, a On wzmocni twoje serce; czekaj, mówię, Pana”.

2 Tesaloniczan 2:7 Bo tajemnica nieprawości już działa; tylko ten, kto teraz pozwoli, pozwoli, dopóki nie zostanie usunięty z drogi.

Tajemnica zła już działa, ale jest powstrzymywana, dopóki powściągliwość nie zostanie usunięta.

1. „Niewidzialna moc zła”

2. „Pogromca zła”

1. Mateusza 8:28-34 – Moc Jezusa do wypędzania demonów

2. 2 Koryntian 10:4-5 – Duchowa broń używana do walki z siłami zła

2 Tesaloniczan 2:8 I wtedy zostanie objawiony ów niegodziwy, którego Pan zniszczy duchem swoich ust i zniszczy blaskiem swego przyjścia:

Kiedy Pan powróci, położy kres niegodziwcom.

1. Powrót Pana: nasza nadzieja w niegodziwych czasach

2. Nasza ochrona na przyjście Pana

1. Izajasz 11:4 – „Ale On będzie sądził biednych w sprawiedliwości i będzie rozstrzygał sprawiedliwie za cichymi na ziemi; uderzy ziemię rózgą swoich ust i tchnieniem swoich warg zabije niegodziwcy.”

2. Rzymian 12:19 – „Nigdy nie mścijcie się, umiłowani, ale zostawcie miejsce na gniew Boży, bo napisano: «Moja jest pomsta, ja odpłacę», mówi Pan”.

2 Tesaloniczan 2:9 Nawet on, którego przyjście następuje po działaniu szatana z całą mocą, znakami i fałszywymi cudami,

Paweł ostrzegł Tesaloniczan, aby uważali na fałszywych nauczycieli i proroków, których nauki są natchnione przez Szatana i towarzyszą im cudowne znaki i cuda.

1. Nie dajcie się zwieść fałszywym prorokom – 2 Tesaloniczan 2:9

2. Odróżnij prawdę od kłamstw – 2 Tesaloniczan 2:9

1. Przysłów 14:15 – „Prosty wierzy we wszystko, ale roztropny rozważa swoje kroki.”

2. 1 Jana 4:1 – „Umiłowani, nie każdemu duchowi wierzcie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na świat”.

2 Tesaloniczan 2:10 I z całą zwodniczością nieprawości wśród tych, którzy giną; ponieważ nie przyjęli miłości prawdy, aby mogli zostać zbawieni.

Ludzie, którzy nie przyjmują miłości prawdy, zginą z powodu nieprawości i oszustwa.

1. Moc prawdy: wezwanie do przyjęcia miłości prawdy

2. Oszustwo i nieprawość: niebezpieczeństwo ignorowania prawdy

1. Rzymian 1:18-32 - Albowiem gniew Boży objawia się z nieba na wszelką bezbożność i nieprawość ludzi, którzy przez nieprawość tłumią prawdę.

2. Jana 8:31-32 - Wtedy Jezus rzekł do Żydów, którzy Mu uwierzyli: Jeśli wytrwacie w słowie moim, prawdziwie jesteście moimi uczniami. I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.

2 Tesaloniczan 2:11 I dlatego Bóg ześle na nich silne zwiedzenie, aby uwierzyli kłamstwu:

Bóg ześle silne zwiedzenie na tych, którzy nie wierzą prawdzie, powodując, że uwierzą w kłamstwo.

1. Niebezpieczeństwo bycia oszukanym – jak rozpoznać fałszywe nauki i przeciwstawić się im

2. Moc prawdy – dlaczego wiara w prawdę jest niezbędna do zbawienia

1. Przysłów 14:12 – „Jest droga, która wydaje się człowiekowi słuszna, ale jej końcem jest droga śmierci”.

2. Jana 8:31-32 – „Jeśli będziecie trwać w moim słowie, będziecie prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli”.

2 Tesaloniczan 2:12 Aby byli potępieni wszyscy, którzy nie uwierzyli prawdzie, ale upodobali sobie nieprawość.

Bóg potępi tych, którzy nie chcą przyjąć prawdy i czerpią przyjemność z nieprawości.

1. Odrzucenie prawdy: gniew Boży na tych, którzy czerpią przyjemność z nieprawości

2. Sprawiedliwość nad nieprawością: Boży sąd nad tymi, którzy nie wierzą w prawdę

1. Rzymian 1:18-25 – Paweł opisuje gniew Boży na tych, którzy odrzucają prawdę

2. Jana 3:16-17 – Miłość Boga do tych, którzy wierzą w Jezusa Chrystusa i Jego sąd nad tymi, którzy nie wierzą

2 Tesaloniczan 2:13 My jednak zawsze powinniśmy dziękować Bogu za was, bracia umiłowani przez Pana, że Bóg od początku wybrał was do zbawienia przez uświęcenie Ducha i wiarę w prawdę:

Bóg wybrał Tesaloniczan, aby otrzymali zbawienie przez wiarę w prawdę i uświęcenie Ducha.

1. Niesamowita miłość Boga do swego ludu: jak Bóg wybrał nas do zbawienia

2. Moc Ducha: doświadczenie uświęcenia i wiara w prawdę

1. Rzymian 8:28-30 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy Go miłują, i którzy zostali powołani według Jego postanowienia.

2. Efezjan 2:8-10 - Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was, jest to dar Boży, nie z uczynków, aby się nikt nie mógł chlubić.

2 Tesaloniczan 2:14 Do którego powołał was przez naszą ewangelię, abyście otrzymali chwałę Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

Pan Jezus Chrystus powołał nas, abyśmy otrzymali Jego chwałę przez ewangelię.

1. Moc Ewangelii w zdobywaniu chwały

2. Powołanie Pana: aby osiągnąć Jego chwałę

1. Rzymian 8:17-19 – A jeśli dzieci, to i spadkobiercy; dziedzice Boga i współdziedzice Chrystusa; jeśli tak, abyśmy cierpieli razem z nim, abyśmy także razem mogli zostać uwielbieni.

2. Kolosan 3:4 - Gdy się ukaże Chrystus, życie nasze, wtedy i wy razem z nim ukażecie się w chwale.

2 Tesaloniczan 2:15 Dlatego, bracia, stójcie mocno i trzymajcie się tradycji, których was nauczono , czy to słowem, czy naszym listem.

Chrześcijan zachęca się, aby zachowywali niezachwianą wiarę i trzymali się nauk, których zostali nauczeni ustnie lub w formie pisemnej.

1. „Trwajcie w wierze: przestrzegajcie nauk Boga”

2. „Pozostańcie niezachwiani w wierze: przestrzegajcie Tradycji Pana”

1. Jana 8:31-32 „Wtedy Jezus rzekł do Żydów, którzy Mu uwierzyli: «Jeśli wytrwacie w słowie moim, prawdziwie jesteście moimi uczniami. I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli”.

2. Hebrajczyków 10:23-25 „Trzymajmy się niezachwianie wyznania naszej nadziei, bo wierny jest Ten, który obiecał. I troszczmy się o siebie nawzajem, aby pobudzać miłość i dobre uczynki, nie opuszczając naszych wspólnych zgromadzeń, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale napominając się nawzajem, i to tym bardziej, im bardziej zbliża się ten Dzień.

2 Tesaloniczan 2:16 A sam Pan nasz, Jezus Chrystus, i Bóg, Ojciec nasz, który nas umiłował i dał nam przez łaskę wieczne pocieszenie i dobrą nadzieję,

Nasz Pan Jezus Chrystus i Bóg, nasz Ojciec, przez łaskę obdarzyli nas wiecznym pocieszeniem i dobrą nadzieją.

1. Wieczne pocieszenie łaski – odkrywanie pewności i nadziei, jakie można znaleźć w Bożych obietnicach.

2. Moc miłości – Przyjrzyjmy się Bożej miłości i temu, jak zapewnia ona siłę w potrzebie.

1. Rzymian 8:37-39 – Nie, we wszystkim tym jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował. Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadne moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie w stanie nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy pokładają nadzieję w Panu, odnowią swoje siły. Będą szybować na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie znużą się, będą chodzić i nie zmdleją.

2 Tesaloniczan 2:17 Pocieszajcie serca wasze i utwierdzajcie je w każdym dobrym słowie i uczynku.

Ten fragment zachęca wierzących, aby pocieszali się w wierze i utwierdzali się w dobrych słowach i czynach.

1. „Pocieszenie w wierze”

2. „Dobre uczynki i słowa”

1. Jana 14:27 – „Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie daję wam tak, jak daje świat. Niech się nie trwoży serce wasze i nie lękajcie się”.

2. Jakuba 2:14-17 – „Co z tego, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, ale nie ma uczynków? Czy taka wiara może go zbawić? Przypuśćmy, że brat lub siostra są bez ubrania i codziennego pożywienia. Jeśli ktoś z was powie im: „Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i nakarmcie”, ale nic nie zrobi, aby zaspokoić ich potrzeby fizyczne, cóż z tego? Podobnie wiara sama w sobie, jeśli nie towarzyszy jej działanie, nie żyje."

2 Tesaloniczan 3 to trzeci i ostatni rozdział drugiego listu napisanego przez apostoła Pawła do wierzących w Tesalonice. W tym rozdziale Paweł porusza konkretne kwestie związane z bezczynnością, nieporządnym postępowaniem i fałszywym nauczaniem w kościele.

Akapit pierwszy: Paweł nalega, aby wierzący w Tesaloniczan modlili się za niego i jego towarzyszy (2 Tesaloniczan 3:1-5). Prosi ich o modlitwę, aby orędzie Boże szybko się rozprzestrzeniło i zostało docenione wśród innych. Wyraża ufność w wierność Pana, który uchroni ich od zła i umocni w każdym dobrym dziele. Paweł zachęca ich też, aby naśladowali jego przykład i pilnie pracowali, a nie bezczynnie.

Akapit 2: Paweł porusza obawy związane z nieporządnym zachowaniem w kościele (2 Tesaloniczan 3:6-15). Przypomina im swoje własne zachowanie, gdy był z nimi — jak ciężko pracował dzień i noc, nie będąc dla nikogo ciężarem. Przestrzega przed tymi, którzy są bezczynni i nie żyją zgodnie z tradycją, którą otrzymali od Niego. Paweł poucza, że jeśli ktoś nie chce pracować, niech nie je. Namawia ich, aby nie ustawali w czynieniu tego, co właściwe, lecz raczej napomina tych, którzy są niesforni.

3. akapit: Rozdział kończy się ostatnimi wezwaniami do jedności, pokoju i wytrwałości (2 Tesaloniczan 3:16-18). Paweł modli się, aby sam Pan pokoju obdarzył ich pokojem w każdym czasie i na każdym kroku. Podkreśla, że jego pozdrowienia są napisane własnoręcznie, na znak autentyczności. Na koniec błogosławi ich łaską Jezusa Chrystusa.

W podsumowaniu,

Rozdział trzeci Listu 2 do Tesaloniczan omawia bezczynność, nieporządne postępowanie i fałszywe nauczanie w kościele.

Paweł nalega, aby modlitwa o szybkie rozprzestrzenienie się przesłania Bożego wśród innych wyrażała jednocześnie ufność w Jego wierność w ochronie i wzmacnianiu wierzących. Zachęca do sumiennej pracy i przestrzega przed bezczynnością.

Paweł porusza kwestię zakłócania porządku, przypominając im własny przykład ciężkiej pracy. Poucza, że ci, którzy nie chcą pracować, nie powinni jeść, i nalega, aby nie ustawali w czynieniu tego, co słuszne. Podkreśla znaczenie jedności, pokoju i wytrwałości.

Rozdział kończy się modlitwą o pokój, autentycznym pozdrowieniem Pawła i błogosławieństwem łaski Jezusa Chrystusa. W tym rozdziale podkreślono znaczenie

pracowitości, porządku i trzymania się zdrowego nauczania we wspólnocie kościelnej.

2 Tesaloniczan 3:1 Na koniec, bracia, módlcie się za nami, aby słowo Pańskie szło swobodnie i było uwielbione, tak jak u was:

Autor zachęca czytelników do modlitwy za nich, aby Słowo Pańskie mogło się szerzyć i być uwielbione tak, jak jest wśród nich.

1. Moc modlitwy: jak możemy pomóc w szerzeniu słowa Pana

2. Znaczenie słowa Pańskiego: jak należy je uwielbić

1. Łk 18:1 – „I opowiedział im w tym celu przypowieść, że ludzie powinni zawsze się modlić i nie ustawać”;

2. Psalm 138:2 – „Będę oddawał pokłon Twojemu świętemu przybytkowi i będę wysławiał Twoje imię za Twoją łaskę i za Twoją prawdę, bo wywyższyłeś swoje słowo ponad całe swoje imię”.

2 Tesaloniczan 3:2 Abyśmy się wybawili od ludzi nierozsądnych i niegodziwych, gdyż nie wszyscy ludzie mają wiarę.

Paweł modli się, aby Kościół w Tesalonice został wybawiony od tych, którzy nie mają wiary.

1. Boża ochrona – jak Bóg chroni nas przed niegodziwością świata

2. Wiara – moc wiary w Boga, która nas chroni i wspiera

1. Psalm 91:11 – Albowiem rozkaże swoim aniołom dotyczącym ciebie, aby cię strzegli na wszystkich twoich drogach.

2. 2 Koryntian 12:9 - Ale on rzekł do mnie: Wystarczy ci mojej łaski, bo moja moc w słabości się doskonali.

2 Tesaloniczan 3:3 Ale wierny jest Pan, który was utwierdzi i uchroni od złego.

Pan jest wierny i uchroni nas od zła.

1: Wierność Boga jest źródłem pocieszenia i bezpieczeństwa.

2: Możemy zaufać Panu, że uchroni nas od zła.

1: Izajasz 46:4 - Aż do twojej starości jestem nim; i aż do siwego włosa poniosę cię. Stworzyłem i poniosę; nawet ja będę cię niósł i wybawię.

2: Psalm 91:10 - Nie spotka cię żadne zło i żadna plaga nie zbliży się do twojego mieszkania.

2 Tesaloniczan 3:4 I mamy ufność, że Pan dotknie was, że oboje uczynicie i będziecie czynić to, co wam nakazujemy.

Autor wyraża ufność w posłuszeństwo Tesaloniczan wydawanym im przykazaniom.

1. Przestrzeganie przykazań Bożych: życie w wierności

2. Życie w posłuszeństwie: moc podążania za wolą Bożą

1. Jakuba 1:22-25 – „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który w lustrze obserwuje swoje naturalne oblicze; bo przygląda się sobie, odchodzi i natychmiast zapomina, jakim był człowiekiem. Kto jednak wpatruje się w doskonałe prawo wolności i trwa w nim, i nie jest słuchaczem, który zapomina, ale wykonawcą dzieła, ten będzie błogosławiony w tym, co czyni”.

2. Mateusza 7:21-23 – „Nie każdy, kto do mnie mówi: Panie, Panie, wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto pełni wolę mojego Ojca, który jest w niebie. Wielu powie mi tego dnia: «Panie, Panie, czyż nie prorokowaliśmy w Twoim imieniu i w Twoim imieniu nie wypędzaliśmy demonów, i w Twoim imieniu nie czyniliśmy wielu cudów?» A wtedy oświadczę im: „Nigdy was nie znałem; odejdźcie ode mnie wy, którzy dopuszczacie się bezprawia.'”

2 Tesaloniczan 3:5 A Pan skieruj wasze serca na miłość Bożą i na cierpliwe oczekiwanie na Chrystusa.

Pan prosi nas, abyśmy skierowali nasze serca na kochanie Boga i cierpliwe oczekiwanie na Chrystusa.

1. „Moc miłości i cierpliwości”

2. „Życie zgodnie z wolą Pana”

1. Rzymian 5:8 „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.”

2. Jakuba 5:7-8 „Bądźcie więc cierpliwi, bracia, aż do przyjścia Pana. Spójrz, jak rolnik cierpliwie czeka na cenny owoc ziemi, aż spadnie wczesny i późny deszcz. Ty też bądź cierpliwy. Utwierdzcie swoje serca, gdyż przyjście Pana jest bliskie”.

2 Tesaloniczan 3:6 Nakazujemy wam, bracia, w imię naszego Pana, Jezusa Chrystusa, abyście się odsunęli od każdego brata, który postępuje nieporządnie, a nie według tradycji, którą on od nas otrzymał.

Paweł nakazuje Tesaloniczanom, aby oddzielili się od tych, którzy nie postępują zgodnie z naukami Jezusa.

1. Moc separacji: nauka rozróżniania i odłączania się od tych, którzy odmawiają pójścia za Jezusem

2. Błogosławieństwo posłuszeństwa: przyjęcie dyscypliny polegającej na rozeznaniu i odłączeniu się od tych, którzy odmawiają pójścia za Jezusem

1. Jozuego 24:15 „A jeśli służenie Panu wydaje wam się złe, wybierzcie dzisiaj siebie, komu będziecie służyć; czy bogom, którym służyli wasi ojcowie, którzy byli po drugiej stronie potopu, czy bogom Amorytów, w których ziemi mieszkacie; ale ja i mój dom będziemy służyć Panu.

2. Przysłów 11:28 „Kto ufa swemu bogactwu, upadnie, ale sprawiedliwy wyrośnie jak latorośl”.

2 Tesaloniczan 3:7 Sami bowiem wiecie, jak powinniście nas naśladować, bo nie zachowywaliśmy się między wami nieporządnie;

Paweł poucza Kościół w Tesaloniczan, aby poszedł za jego przykładem, gdyż podczas

pobytu wśród nich zachowywał się w sposób uporządkowany.

1. Siła dobrego przykładu — jaki wpływ zachowanie Pawła wpłynęło na Tesaloniczan

2. Chodzenie drogą – naśladowanie przykładu Pawła i Jezusa

1. Jana 13:15 – „Dałem wam bowiem przykład, abyście postępowali tak, jak ja wam uczyniłem”.

2. 1 Piotra 5:3 – „Ani jako panowie dziedzictwa Bożego, ale jako przykłady dla trzody.”

2 Tesaloniczan 3:8 U nikogo też nie jedliśmy chleba za darmo; ale trudziliśmy się dniem i nocą, abyśmy nie byli obciążeni żadnym z was:

Apostołowie ciężko pracowali dzień i noc, aby nie być ciężarem finansowym dla Tesaloniczan.

1. Wartość ciężkiej pracy: studium 2 Tesaloniczan 3:8

2. Ciężka praca dla Pana: jak żyć zgodnie z 2 Tesaloniczan 3:8

1. Przysłów 14:23 – „W każdym trudzie jest zysk, lecz sama rozmowa prowadzi tylko do ubóstwa”.

2. Galacjan 6:9 – „I nie ustawajmy w czynieniu dobra, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli się nie poddamy.”

2 Tesaloniczan 3:9 Nie dlatego, że nie mamy mocy, ale po to, aby stać się dla was wzorem do naśladowania.

Apostoł Paweł zachęca Tesaloniczan, aby naśladowali jego przykład ciężkiej pracy i wytrwałości, mimo że nie jest do tego zmuszany.

1. Ciężka praca pomimo wyzwań: przykład Pawła

2. Trwajcie z radością: przykład Pawła

1. 1 Koryntian 9:24-27

2. Hebrajczyków 12:1-3

2 Tesaloniczan 3:10 Bo już gdy byliśmy z wami, to wam nakazaliśmy, aby jeśli kto nie chce pracować, niech też nie je.

Ten fragment zachęca do pracy w celu otrzymania pożywienia.

1. Nagroda za ciężką pracę – Omówienie znaczenia pracy i błogosławieństw przemysłu.

2. Zadowolenie przez wiarę – docenianie wartości odpoczynku i zaufanie Bogu.

1. Przysłów 14:23 - Wszelka ciężka praca przynosi zysk, ale sama rozmowa prowadzi tylko do biedy.

2. Filipian 4:11-13 – Nie mówię tego dlatego, że jestem w potrzebie, bo nauczyłem się zadowalać niezależnie od okoliczności. Wiem, co to znaczy być w potrzebie i wiem, co to znaczy mieć pod dostatkiem. Nauczyłem się sekretu zadowolenia w każdej sytuacji, niezależnie od tego, czy jestem dobrze odżywiony, czy głodny, czy żyję w dostatku, czy w niedostatku.

2 Tesaloniczan 3:11 Słyszeliśmy bowiem, że są wśród was tacy, którzy postępują nieporządnie, w ogóle nie pracując, ale są zajęci.

Paweł ostrzega kościół w Tesalonice przed niektórymi członkami kościoła, którzy nie pracują, a zamiast tego są wścibscy.

1. „Niebezpieczeństwo bycia wścibskim”

2. „Uporządkowane życie w Kościele”

1. Przysłów 16:27-28 – „Człowiek bezbożny wygrzebuje zło, a w jego wargach jest ogień jak ogień. Człowiek przewrotny sieje kłótnię, a szeptacz rozdziela głównych przyjaciół.”

2. Galacjan 6:7-8 – „Nie dajcie się zwieść; z Boga nie można się naśmiewać; bo cokolwiek

człowiek sieje, to i żąć będzie. Kto bowiem sieje dla ciała swego, z ciała żąć będzie skażenie, a kto sieje dla ciała Duch z Ducha będzie czerpał życie wieczne.”

2 Tesaloniczan 3:12 Tym zaś nakazujemy i napominamy przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, aby w spokoju pracowali i jedli własny chleb.

Paweł nakazuje i napomina Tesaloniczan, aby w spokoju pracowali i spożywali własny chleb według Pana Jezusa Chrystusa.

1. „Moc pracy w wierze”

2. „Zarabianie i cieszenie się chlebem życia”

1. Galacjan 6:9-10 – „I nie ustawajmy się w czynieniu dobrze, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli nie zachwiejemy się. Skoro więc mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim ludziom, a szczególnie im którzy są domownikami wiary.”

2. Jana 6:35 – „I rzekł im Jezus: Ja jestem chlebem żywota. Kto do mnie przychodzi, nigdy łaknąć nie będzie, a kto we mnie wierzy, nigdy pragnąć nie będzie”.

2 Tesaloniczan 3:13 Ale wy, bracia, nie ustawajcie w czynieniu dobrze.

Ten fragment zachęca wierzących, aby pozostali wierni i niezachwiani w swoich dobrych uczynkach.

1. „Siła wytrwałości”

2. „Nie ustawajcie w czynieniu dobra”

1. Galacjan 6:9 I nie ustawajmy się w czynieniu dobrze, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli nie ustaniemy.

2. Hebrajczyków 10:36 Potrzebna jest bowiem cierpliwość, abyście, gdy wypełnicie wolę Bożą, otrzymali obietnicę.

2 Tesaloniczan 3:14 A jeśli ktoś nie będzie posłuszny naszemu słowu zawartemu w tym liście, zwróćcie uwagę na tego człowieka i nie zadawajcie się z nim, aby się nie zawstydził.

Chrześcijanie nie powinni zadawać się z tymi, którzy nie przestrzegają nauk Biblii.

1. Życie w posłuszeństwie Słowu Bożemu

2. Znaczenie oddzielenia się od niewierzącego

1. Rzymian 12:2 – „Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu. Wtedy będziecie mogli wypróbować i zatwierdzić wolę Bożą – Jego dobrą, przyjemną i doskonałą wolę. "

2. Efezjan 5:11 – „Nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale raczej je demaskujcie”.

2 Tesaloniczan 3:15 Nie uważajcie go jednak za wroga, lecz napominajcie go jak brata.

Nie powinniśmy postrzegać naszych współchrześcijan jako wrogów, lecz powinniśmy ich napominać jak braci.

1. Jak kochać się wzajemnie jako bracia i siostry w Chrystusie

2. Wartość napomnienia w kochającej wspólnocie

1. Jana 13:34-35 – „Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali: tak jak Ja was umiłowałem, tak i wy powinniście się wzajemnie miłować. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłować”.

2. Kolosan 3:12-14 – „Przyobleczcie się zatem jako wybrani Boży, święci i umiłowani, współczujące serca, życzliwość, pokorę, łagodność i cierpliwość, znosząc jedni drugich, a jeśli jeden ma skargę na drugiego, przebaczając nawzajem; jak Pan ci przebaczył, tak i ty musisz przebaczyć. A nade wszystko przyoblekają się w miłość, która spaja wszystko w doskonałej harmonii.”

2 Tesaloniczan 3:16 A sam Pan pokoju daje wam pokój zawsze i za wszelką cenę. Pan niech będzie z wami wszystkimi.

Pan zachęca nas do znalezienia pokoju wszelkimi środkami i życzy pokoju nam wszystkim.

1. Spoczywaj w pokoju Pańskim – jak znaleźć trwały pokój w niespokojnych czasach

2. Pokój Pański – odpuszczenie i zaufanie Bożemu planowi

1. Filipian 4:7 – „A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.”

2. Izajasz 26:3 – „Zachowacie w doskonałym pokoju tych, których umysł jest wytrwały, ponieważ ufają wam”.

2 Tesaloniczan 3:17 Pozdrowienie Pawła moją ręką, co jest znakiem w każdym liście: tak piszę.

List Pawła do Tesaloniczan kończy się jego własnym pismem na znak autentyczności.

1. Znaczenie autentyczności w życiu chrześcijańskim

2. Życie w wierności przed Bogiem

1. Hebrajczyków 10:22 - Przystąpmy ze szczerym sercem, z całkowitą pewnością wiary, pokropiając serca od złego sumienia i obmywając ciała czystą wodą.

2. 1 Koryntian 4:2 – Ponadto od szafarzy wymaga się, aby ktoś okazał się wiernym.

2 Tesaloniczan 3:18 Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa niech będzie z wami wszystkimi. Amen.

Paweł życzy chrześcijanom w Tesalonice łaski Pana Jezusa Chrystusa.

1. Moc łaski: jak niezasłużona łaska Boża zmienia życie

2. Bezwarunkowa miłość Pana: doświadczenie mocy łaski Jezusa

1. Efezjan 2:8-9 - Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę, i to nie z was, jest to dar Boży, nie z uczynków, aby się nikt nie mógł chlubić.

2. Rzymian 5:17 – Jeśli bowiem przez przestępstwo jednego człowieka śmierć zapanowała przez tego jednego człowieka, o ileż bardziej ci, którzy otrzymali obfite zaopatrzenie Boga w łaskę i dar sprawiedliwości, będą królować w życiu przez jednego człowieka , Jezus Chrystus!

1 Tymoteusza 1 to pierwszy rozdział pierwszego listu napisanego przez apostoła Pawła do jego młodego protegowanego, Tymoteusza. W tym rozdziale Paweł odnosi się do fałszywych nauk i podkreśla znaczenie zdrowej doktryny i prawdziwej miłości.

Akapit pierwszy: Paweł zaczyna od przypomnienia Tymoteuszowi o jego celu w Efezie (1 Tymoteusza 1:1-11). Przedstawia się jako apostoł Chrystusa Jezusa i nalega, aby Tymoteusz pozostał w Efezie i stawił czoła tym, którzy szerzą fałszywe doktryny. Paweł podkreśla, że celem jego nauczania jest miłość, która wypływa z czystego serca, dobrego sumienia i szczerej wiary. Przestrzega przed ludźmi, którzy odeszli od tych zasad i zaczęli rozmawiać bez sensu, pragnąc być nauczycielami, ale brak im zrozumienia.

Akapit 2: Paweł rozważa swoje własne doświadczenie nawrócenia jako przykład łaski Bożej (1 Tymoteusza 1:12-17). Przyznaje, że kiedyś był bluźniercą, prześladowcą i człowiekiem gwałtownym, ale dostąpił miłosierdzia, ponieważ działał w ignorancji i niewierze. Podkreśla obfitość łaski Bożej, która została na niego wylana przez wiarę w Jezusa Chrystusa. Paweł oświadcza, że Chrystus przyszedł na świat, aby zbawić grzeszników, podkreślając swoją pozycję jako przykładu dla tych, którzy chcą w Niego wierzyć ku życiu wiecznemu.

Akapit 3: Rozdział kończy się wskazówkami dla Tymoteusza dotyczącymi zwalczania fałszywych nauk (1 Tymoteusza 1:18-20). Paweł nakazuje mu stoczyć dobry bój, trzymając się mocno wiary i czystego sumienia. Wspomina osoby takie jak Hymeneusz i Aleksander, którzy rozbili swą wiarę i zostali wydani Szatanowi w ramach dyscypliny. Stanowi to ostrzeżenie przed odejściem od zdrowej nauki.

W podsumowaniu,

Rozdział pierwszy Listu 1 do Tymoteusza skupia się na odnoszeniu się do fałszywych nauk, podkreślaniu zdrowej doktryny i zastanawianiu się nad łaską Bożą.

Paweł nalega, aby Tymoteusz przeciwstawił się tym, którzy szerzą fałszywe doktryny w Efezie, podkreślając jednocześnie znaczenie miłości zakorzenionej w czystości, sumieniu i wierze.

Jako przykład łaski Bożej dzieli się swoim nawróceniem, podkreślając zamierzenie Chrystusa, jakim jest zbawienie grzeszników. Paweł napomina Tymoteusza, aby trzymał się wiary i czystego sumienia, ostrzegając przed odstępstwem od zdrowej nauki.

Rozdział kończy się przestrogą dotyczącą osób, które rozbiły swoją wiarę i zostały

ukarane. W tym rozdziale podkreślono znaczenie zwalczania fałszywych nauk, korzystania z łaski Bożej i pozostawania niezachwianym w zdrowej doktrynie dla skutecznej służby.

1 Tymoteusza 1:1 Paweł, apostoł Jezusa Chrystusa na mocy przykazania Boga, naszego Zbawiciela i Pana Jezusa Chrystusa, który jest naszą nadzieją;

Paweł przypomina Tymoteuszowi, że Bóg jest naszym Zbawicielem, a Pan Jezus Chrystus naszą nadzieją.

1: W Jezusie Chrystusie możemy znaleźć nadzieję nawet w trudnych chwilach.

2: Musimy zawsze pamiętać, że Bóg jest naszym zbawicielem i obrońcą.

1: Izajasz 40:31 – „Lecz ci, którzy pokładają nadzieję w Panu, odzyskają siły. Będą szybować na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie znużą się, będą chodzić i nie ustaną”.

2: Tytusa 2:13 – „w oczekiwaniu na błogosławioną nadzieję — na pojawienie się chwały naszego wielkiego Boga i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa”.

1 Tymoteusza 1:2 Do Tymoteusza, syna mojego w wierze: Łaska, miłosierdzie i pokój od Boga, naszego Ojca i Jezusa Chrystusa, naszego Pana.

Ten fragment zachęca Tymoteusza, aby szukał łaski, miłosierdzia i pokoju u Boga Ojca i Jezusa Chrystusa.

1. Niezwykła łaska Boża – odkrywanie mocy łaski i tego, jak wprowadza ona pokój do naszego życia.

2. Miłosierdzie triumfuje nad sądem – Przyjrzyjmy się, jak miłosierdzie jest ostatecznym przejawem Bożej miłości.

1. Kolosan 3:12-15 – Odkrywanie, w jaki sposób przyoblec się w miłosierdzie i łaskę.

2. Rzymian 5:1-5 – Badanie, w jaki sposób łaska i pokój przychodzą przez Jezusa Chrystusa.

1 Tymoteusza 1:3 Ponieważ prosiłem cię, abyś pozostał jeszcze w Efezie, gdy szedłem do Macedonii, abyś mógł narzucić niektórym zarzut, że nie uczą innej nauki,

Paweł instruuje Tymoteusza, aby pozostał w Efezie i dopilnował, aby nie były nauczane żadne inne doktryny.

1. Przestrzeganie Bożych wskazówek - 1 Tymoteusza 1:3

2. Wierność i pilność – 1 Tymoteusza 1:3

1. Kolosan 3:17 - I cokolwiek czynicie w słowie lub uczynku, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu i Ojcu przez Niego.

2. Hebrajczyków 13:7 - Pamiętajcie o tych, którzy mają nad wami władzę, którzy powiedzieli wam słowo Boże, których wiara podąża, biorąc pod uwagę koniec ich rozmowy.

1 Tymoteusza 1:4 Nie zwracajcie uwagi na baśnie i niekończące się rodowody, które podają pytania, zamiast na pobożne zbudowanie w wierze: to róbcie.

Ten fragment ostrzega przed zwracaniem uwagi na bezużyteczne spekulacje, a zamiast tego zachęca do budowania wiary.

1. „Siła wiary: budowanie fundamentu siły duchowej”

2. „Próżność bajek: obalanie nieprzydatnych spekulacji”

1. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

2. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać”.

1 Tymoteusza 1:5 Celem przykazania jest miłość wypływająca z czystego serca, dobrego sumienia i nieudawanej wiary:

Przykazanie mówi, że miłość należy mieć z czystego serca, dobrego sumienia i prawdziwej wiary.

1. Kochać innych czystym sercem.

2. Znaczenie dobrego sumienia.

1. 1 Jana 4:7-8 – Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, bo miłość jest z Boga; i każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga; bo Bóg jest miłością.

2. Rzymian 12:9-10 – Miłość niech będzie bez udawania. Brzydźcie się tym, co złe; trzymaj się tego, co dobre. Okazujcie sobie nawzajem życzliwą miłość braterską; na cześć, preferując siebie nawzajem.

1 Tymoteusza 1:6 Od którego niektórzy odstąpili i poszli na marne brzęczenie;

Niektórzy odeszli od ewangelii i skupili się na bezużytecznych debatach.

1. „Trzymanie kursu: pozostawanie wiernym Ewangelii”

2. „Moc słów: rozważne dobieranie słów”

1. Jakuba 3:17 - Ale mądrość, która jest z góry, jest najpierw czysta, potem pokojowa, łagodna, skłonna do ustępstw, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, nie stronnicza i nie obłudna.

2. Kolosan 3:15-17 - A w sercach waszych niech panuje pokój Boży, do którego też powołani zostaliście w jednym ciele; i bądź wdzięczny. Niech Słowo Chrystusowe zamieszka w was obficie we wszelkiej mądrości, ucząc i napominając się wzajemnie w psalmach, hymnach i pieśniach duchowych, śpiewając Panu z łaską w sercach waszych. I wszystko, cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

1 Tymoteusza 1:7 Pragnąc być nauczycielami Prawa; nie rozumiejąc ani tego, co mówią, ani tego, co potwierdzają.

Niektórzy ludzie pragną być nauczycielami prawa, ale nie rozumieją, co mówią lub co twierdzą.

1. Nie podążaj za tym, czego nie rozumiesz

2. Nie przyjmuj fałszywych nauk

1. Przysłów 3:5-7 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu.

2. Izajasz 5:20 - Biada tym, którzy zło nazywają dobrem, a dobro złem, którzy ciemność przedstawiają jako światło, a światło jako ciemność.

1 Tymoteusza 1:8 Wiemy jednak, że Prawo jest dobre, jeśli ktoś używa go zgodnie z prawem;

Prawo jest dobre, jeśli jest właściwie stosowane.

1. „Życie zgodnie z prawem: dobroć w przestrzeganiu prawa”

2. „Korzystanie z prawa w dobrym celu: jak prawość pochodzi od wewnątrz”

1. Rzymian 8:4 – „Aby sprawiedliwość zakonu wypełniła się w nas, którzy nie według ciała postępujemy, ale według Ducha”.

2. Mateusza 5:17-20 – „Nie mniemajcie, że przyszedłem rozwiązać Prawo albo Proroków; nie przyszedłem rozwiązać, ale wypełnić. Bo zaprawdę powiadam wam: Dopóki niebo i ziemia nie przeminą, jedno Jota ani jedna kreska nie zmieni się z Prawa, aż się wszystko wypełni. Ktokolwiek więc złamie jedno z tych najmniejszych przykazań i będzie tak ludzi uczył, ten będzie najmniejszym w królestwie niebieskim. i nauczajcie ich, ten będzie nazwany wielkim w królestwie niebieskim”.

1 Tymoteusza 1:9 Wiedząc to, że Prawo nie jest ustanowione dla sprawiedliwego, ale dla bezbożnych i nieposłusznych, dla bezbożnych i grzeszników, dla bezbożnych i bluźnierczych, dla zabójców ojców i zabójców matek, zabójców,

Prawo nie jest ustanowione dla sprawiedliwych, ale dla bezprawnych, bezbożnych, grzeszników, bezbożnych, bezbożnych, morderców i zabójców.

1: „Moc prawości”

2: „Konsekwencje nieprawości”

1: Rzymian 8:1-4 - Nie ma więc teraz żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, którzy nie postępują według ciała, ale według Ducha.

2:1 Jana 1:5-10 - Jeśli chodzimy w światłości, jak on jest w światłości, społeczność mamy między sobą, a krew Jezusa Chrystusa, Syna Jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.

1 Tymoteusza 1:10 Za rozpustników, za tych, którzy kalają się z ludźmi, za menokradów, za kłamców, za krzywoprzysięstwo i jeśli jest jakakolwiek inna rzecz sprzeczna ze zdrową nauką;

Ten fragment z 1 Tymoteusza 1:10 wymienia szereg grzechów, które są sprzeczne ze zdrową doktryną.

1. „Grzech skalania się: ostrzeżenie z 1 Tymoteusza 1:10”

2. „Doktryna mocy zdrowego myślenia: lekcja z 1 Tymoteusza 1:10”

1. Przysłów 6:16-19 – „Sześć rzeczy nienawidzi Pan, a siedem jest dla Niego obrzydliwością: wyniosłe oczy, kłamliwy język, ręce przelewające krew niewinną, serce knujące niegodziwe plany, nogi prędkie do spieszyć się do zła, fałszywy świadek rozsiewający kłamstwa i osoba wzniecająca konflikty w społeczeństwie.”

2. Rzymian 12:2 – „Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnawianie umysłu. Wtedy będziecie mogli wypróbować i zatwierdzić wolę Bożą – Jego dobrą, przyjemną i doskonałą wolę. "

1 Tymoteusza 1:11 Według chwalebnej ewangelii błogosławionego Boga, która została mi powierzona.

Pawłowi powierzono obowiązek głoszenia ewangelii, która jest chwalebnym przesłaniem błogosławionego Boga.

1. Moc ewangelii: odkrywanie chwalebnego przesłania Bożego

2. Zaangażowanie w Ewangelię: otrzymywanie i dzielenie się błogosławieństwami

1. Rzymian 1:16 - Nie wstydzę się bowiem ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego.

2. 2 Koryntian 5:14 - Przynagla nas bowiem miłość Chrystusowa, gdyż tak sądzimy, że jeśli ktoś za wszystkich umarł, to wszyscy umarli.

1 Tymoteusza 1:12 I dziękuję Chrystusowi Jezusowi, Panu naszemu, który mnie uzdolnił, że uznał mnie za wiernego i powołał mnie do posługi;

Paweł dziękuje Chrystusowi Jezusowi za umożliwienie mu usługiwania w charakterze sługi.

1. Powołanie do służby: zrozumienie mocy wiary i służby

2. Rozpoznawanie Bożej ręki w naszym życiu: wyrażanie wdzięczności za Jego dary

1. Psalm 37:23-24 - Pan kieruje krokami dobrego człowieka, a on ma upodobanie w swojej drodze. Choćby upadł, nie zostanie całkowicie powalony, bo Pan go podtrzymuje ręką swoją.

2. Mateusza 25:21 - Rzekł mu pan jego: Dobrze, sługo dobry i wierny. W niewielu rzeczach byłeś wierny, nad wieloma cię postawię. Wejdź do radości pana swego.

1 Tymoteusza 1:13 Który był przed bluźniercą i prześladowcą, i wyrządzającym krzywdę; ale dostąpiłem miłosierdzia, bo uczyniłem to nieświadomie, w niewierze.

Świadectwo Pawła o jego przemianie z bluźniercy i prześladowcy w tego, który dostąpił miłosierdzia, pokazuje moc pokuty i wiary.

1: Miłosierdzie Boże: pokuta i wiara

2: Uznanie naszej niewiedzy i zwrócenie się do Boga

1: Izajasz 55:6-7 Szukajcie Pana, póki można go znaleźć, wzywajcie go, póki jest blisko: Niech bezbożny porzuci swoją drogę, a nieprawy swoje myśli, i niech się nawróci do Pana, a zlituje się nad nim; i naszemu Bogu, gdyż On hojnie przebaczy.

2: Łk 15,11-32 Przypowieść o synu marnotrawnym

1 Tymoteusza 1:14 A łaska Pana naszego była niezmiernie obfita wraz z wiarą i miłością, która jest w Chrystusie Jezusie.

Łaska Pana była obfita, przepełniona wiarą i miłością w Chrystusie Jezusie.

1. Nauczyć się polegać na obfitości łaski Bożej

2. Życie w obfitości wiary i miłości w Chrystusie Jezusie

1. Efezjan 2:8-9 - Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę i to nie z was; jest to dar Boży, a nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

2. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

1 Tymoteusza 1:15 To stwierdzenie wierne i godne wszelkiego uznania, że Chrystus Jezus przyszedł na świat, aby zbawić grzeszników; którego jestem szefem.

Chrystus Jezus przyszedł na świat, aby zbawić grzeszników.

1. Łaska Boża jest dla każdego: bez względu na to, jak grzeszny jesteś

2. Jezus jest Zbawicielem świata

1. Rzymian 5:8-10 – Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

1 Tymoteusza 1:16 Jednak po to dostąpiłem miłosierdzia, aby we mnie pierwszy Jezus Chrystus okazał wszelką cierpliwość jako wzór dla tych, którzy odtąd w Niego będą wierzyć ku życiu wiecznemu.

Paweł otrzymał miłosierdzie od Jezusa Chrystusa, aby mógł być przykładem wielkodusznej cierpliwości dla tych, którzy uwierzą w Niego i zyskają życie wieczne.

1. „Przykład wielkoduszności”

2. „Miłosierdzie Jezusa Chrystusa”

1. 1 Jana 4:10-11 – Na tym polega miłość, nie dlatego, że umiłowaliśmy Boga, ale że On nas umiłował i posłał swego Syna, aby był przebłaganiem za nasze grzechy.

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

1 Tymoteusza 1:17 Królowi zaś wiecznemu, nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, jedynemu mądremu Bogu niech będzie cześć i chwała na wieki wieków. Amen.

Król wieczny, nieśmiertelny i niewidzialny jest jedynym mądrym Bogiem i zasługuje na cześć i chwałę na wieki.

1: Nasz Bóg jest wieczny, nieśmiertelny i niewidzialny

2: Chwalenie Boga: Ku czci Jego Królewskiej Mości

1: Izajasz 6:3 - „I jeden wołał do drugiego, i mówił: Święty, święty, święty jest Pan Zastępów; cała ziemia jest pełna Jego chwały”.

2: Rzymian 11: 33-36 – „O, głębia bogactw, mądrości i poznania Boga! Jakże niezbadane są Jego sądy i jak nieprzeniknione są Jego drogi! Któż bowiem poznał zamysł Pana i kto był jego doradcą? Albo kto mu dał dar, aby mu odwdzięczył się? Bo z niego i przez niego, i do niego, wszystko jest. Jemu chwała na wieki. Amen."

1 Tymoteusza 1:18 Powierzam ci to zadanie, synu Tymoteusza, zgodnie z wcześniejszymi proroctwami o tobie, abyś przez nie mógł prowadzić dobrą wojnę;

Paweł zachęca Tymoteusza, aby na podstawie otrzymanych proroctw stoczył dobrą walkę duchową.

1. Bóg dał nam wszystkie narzędzia potrzebne do stoczenia duchowej bitwy.

2. Proroctwa Boże dają nam siłę do zwycięstwa w naszych duchowych bitwach.

1. Efezjan 6:10-18 – Wskazówki Pawła dotyczące zakładania zbroi Bożej.

2. 2 Koryntian 10:4-5 – Polecenie Pawła, aby używać broni Bożej do niszczenia duchowych twierdz.

1 Tymoteusza 1:19 Mając wiarę i czyste sumienie; które niektórzy, odkładając wiarę, rozbili statek:

Paweł zachęca wierzących, aby trzymali się wiary i zachowywali czyste sumienie, ostrzegając, że ci, którzy porzucili wiarę, doświadczyli zagłady.

1. Znaczenie wiary i dobrego sumienia

2. Odrzucenie wiary prowadzi do zagłady

1. Hebrajczyków 10:35-39 - Nie porzucajcie więc ufności, która ma wielką nagrodę. Potrzebna jest wam bowiem wytrwałość, abyście, pełniąc wolę Bożą, otrzymali obietnicę.

2. Jakuba 1:22-25 - Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który w lustrze obserwuje swoje naturalne oblicze; bo przygląda się sobie, odchodzi i natychmiast zapomina, jakim był człowiekiem.

1 Tymoteusza 1:20 Z których jest Hymeneusz i Aleksander; których wydałem szatanowi, aby nauczyli się nie bluźnić.

Paweł wydał Hymeneusza i Aleksandra szatanowi, aby ich nauczyć, aby nie bluźnili.

1. Niebezpieczeństwo bluźnierstwa

2. Moc odpowiedzialności

1. Przysłów 12:22 – „Usta kłamliwe są obrzydliwością dla Pana, lecz ci, którzy postępują wiernie, cieszą go.”

2. Jakuba 3:10 – „Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Bracia

moi, to nie powinno tak wyglądać.”

1 Tymoteusza 2 to drugi rozdział pierwszego listu napisanego przez apostoła Pawła do jego młodego protegowanego, Tymoteusza. W tym rozdziale Paweł udziela wskazówek dotyczących modlitwy, właściwego postępowania podczas oddawania czci i ról płciowych w kościele.

Akapit pierwszy: Paweł podkreśla wagę modlitwy za wszystkich ludzi (1 Tymoteusza 2:1-7). Nalega, aby zanosić błagania, modlitwy, wstawiennictwa i dziękczynienia za wszystkich, łącznie z królami i osobami sprawującymi władzę. Dzieje się tak dlatego, że Bóg pragnie, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy. Paweł podkreśla Jezusa Chrystusa jako pośrednika między Bogiem a ludzkością, który oddał siebie na okup za wszystkich.

Akapit drugi: Paweł porusza kwestię właściwego postępowania podczas zgromadzeń uwielbienia (1 Tymoteusza 2:8-15). Nakazuje, aby mężczyźni modlili się z podniesionymi świętymi rękami w sposób odzwierciedlający szacunek, bez gniewu i kłótni. Kobietom nakazuje się ubierać skromnie, zachowując przyzwoitość i przyzwoitość, ozdabiając się dobrymi uczynkami, a nie ekstrawaganckimi fryzurami czy biżuterią. Paweł stwierdza również, że kobiety powinny uczyć się w spokoju i nie mieć władzy nad mężczyznami, ale pozostać uległe.

Akapit 3: Rozdział kończy się nauką na temat roli kobiet w Kościele (1 Tymoteusza 2:11-15). Paweł wyjaśnia, że nie pozwala kobietom nauczać ani mieć władzy nad mężczyznami, lecz powinny uczyć się w milczeniu. Jako przykład tego, dlaczego kobiety nie powinny sprawować władzy nad mężczyznami, przywołuje oszustwo Ewy. Zapewnia ich jednak, że jeśli będą trwać w wierze, miłości, świętości i samokontroli, zostaną zbawieni poprzez rodzenie dzieci.

W podsumowaniu,

Rozdział drugi z 1 Listu Tymoteusza zawiera instrukcje dotyczące modlitwy, właściwego postępowania podczas zgromadzeń uwielbienia i ról płciowych w kościele.

Paweł kładzie nacisk na modlitwę za wszystkich ludzi — prośby zanoszone za wszystkich, łącznie z tymi, którzy mają władzę — ponieważ Bóg pragnie ich zbawienia przez Jezusa Chrystusa.

Opowiada o właściwym postępowaniu podczas nabożeństwa, instruując mężczyzn, aby modlili się z szacunkiem, bez gniewu i kłótni, podczas gdy kobiety mają się ubierać skromnie i uczyć się cicho, nie mając władzy nad mężczyznami.

Paweł wyjaśnia dalej, że kobiety nie powinny nauczać mężczyzn ani mieć nad nimi władzy, opierając się na przykładzie oszustwa Ewy. Zapewnia ich jednak o zbawieniu poprzez rodzenie dzieci, jeśli będą trwać w wierze, miłości, świętości i samokontroli. W tym rozdziale podkreślono znaczenie modlitwy, właściwego postępowania podczas

zgromadzeń uwielbienia oraz rolę mężczyzn i kobiet w kościele.

1 Tymoteusza 2:1 Zachęcam więc, aby przede wszystkim zanosić błagania, modlitwy, wstawiennictwa i dziękczynienia za wszystkich ludzi;

Powinniśmy modlić się za wszystkich ludzi i dziękować za nich.

1. Modlitwy wdzięczności: wezwanie do wdzięczności dla wszystkich ludzi

2. Wstawianie się za innymi: zanoszenie błagań za całą ludzkość

1. Jakuba 5:16 – „Wyznawajcie jedni drugim swoje winy i módlcie się jedni za drugich, abyście zostali uzdrowieni. Skuteczna, żarliwa modlitwa sprawiedliwego może wiele pomóc”.

2. 1 Jana 5:16 – „Jeśli ktoś zobaczy, że brat jego grzeszy grzechem nie na śmierć, niech się modli, a da mu życie za tych, którzy grzeszą nie na śmierć. Istnieje grzech na śmierć: Ja nie mów, że będzie się o to modlił”.

1 Tymoteusza 2:2 Za królów i za wszystkich sprawujących władzę; abyśmy mogli prowadzić życie ciche i spokojne, z całą pobożnością i uczciwością.

Werset ten zachęca wierzących, aby modlili się za tych, którzy mają władzę, aby chrześcijanie mogli prowadzić spokojne życie, oddając cześć Bogu.

1. Jak prowadzić ciche i pokojowe życie w pobożności i uczciwości

2. Moc modlitwy za tych, którzy mają władzę

1. Rzymian 13:1-7

2. 1 Piotra 2:13-17

1 Tymoteusza 2:3 Jest to bowiem dobre i miłe w oczach Boga, Zbawiciela naszego;

Przejście:

Bóg pragnie, abyśmy modlili się za wszystkich ludzi, a nie tylko za tych, których znamy lub lubimy. W 1 Tymoteusza 2:3-4 czytamy: „To jest dobre i podoba się Bogu, naszemu Zbawicielowi, który chce, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy”.

Bóg chce, abyśmy modlili się za wszystkich ludzi, aby zostali zbawieni i poznali prawdę.

1. Modlitwa: dar, który można dać wszystkim ludziom

2. Otwieranie serc i umysłów na prawdę poprzez modlitwę

1. 1 Tymoteusza 2:3-4

2. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

1 Tymoteusza 2:4 Który chce, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy.

Fragment: Biblia uczy, że każdy może zostać zbawiony. W Nowym Testamencie w 1 Liście do Tymoteusza 2:4 napisano, że Bóg „chce, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy”.

Bóg pragnie, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni i poznali prawdę.

1. Łaska Boża jest dla każdego: A o miłości Boga do całego swego ludu

2. Droga prawdy: A na drodze do zbawienia

1. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Rzymian 10:13 - Bo każdy, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, będzie zbawiony.

1 Tymoteusza 2:5 Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus;

Jest tylko jeden Bóg i jeden pośrednik między Bogiem a ludzkością, którym jest Jezus Chrystus.

1. „Znaczenie Jezusa Chrystusa jako naszego Pośrednika”

2. „Moc pośrednictwa Jezusa Chrystusa”

1. Rzymian 8:34 – „Chrystus Jezus, który umarł, a nawet więcej, który zmartwychwstał, jest po prawicy Boga i także oręduje za nami”.

2. Izajasz 59:16 – „Widział, że nikogo nie ma, przeraził się, że nie ma nikogo, kto mógłby interweniować; więc własne ramię przyniosło mu zwycięstwo i podtrzymała go sprawiedliwość”.

1 Tymoteusza 2:6 Który wydał siebie samego na okup za wszystkich, aby dać świadectwo we właściwym czasie.

Bóg wydał samego siebie na okup za wszystkich ludzi i zostanie to potwierdzone we właściwym czasie.

1. Ofiara Boga z siebie: zrozumienie i docenienie Zadośćuczynienia

2. Jak możemy świadczyć o łasce Bożej w naszym życiu?

1. Izajasz 53:5 – „Ale on został przebity za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy. Na nim spadła kara, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni”.

2. Jana 3:16-17 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby potępił świata, lecz po to, aby świat został przez Niego zbawiony.”

1 Tymoteusza 2:7 Na co zostałem ustanowiony kaznodzieją i apostołem (prawdę mówię w Chrystusie i nie kłamię), nauczycielem pogan w wierze i prawdzie.

Paweł został wyświęcony na kaznodzieję, apostoła i nauczyciela pogan w wierze i prawdzie.

1. Powołanie do głoszenia: życie wiarą i prawdą

2. Podążanie za naszym powołaniem: życie w poświęceniu i posłuszeństwie

1. Kolosan 4:3-4 - Zawsze modląc się w Duchu, w każdej modlitwie i prośbie. W tym celu czuwajcie z całą wytrwałością, zanosząc błagania za wszystkich świętych.

2. 1 Koryntian 15:10 - Ale dzięki łasce Bożej jestem tym, czym jestem, a łaska Jego dana mi nie okazała się daremna. Wręcz przeciwnie, pracowałem ciężej niż którykolwiek z nich, chociaż to nie ja, ale łaska Boża jest ze mną.

1 Tymoteusza 2:8 Chcę więc, aby ludzie modlili się na każdym miejscu, podnosząc ręce święte, bez gniewu i zwątpienia.

Paweł zachęca mężczyzn, aby modlili się wszędzie świętymi rękami, wolnymi od gniewu i wątpliwości.

1. Uznanie Bożej mocy odpowiadania na modlitwy

2. Modlitwa z wiarą i pokorą

1. Jakuba 5:16 – Skuteczna, żarliwa modlitwa sprawiedliwego człowieka może wiele zdziałać.

2. Filipian 4:6-7 – Nie uważajcie na nic; lecz we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu.

1 Tymoteusza 2:9 Podobnie, aby kobiety przyozdabiały się skromnym strojem, z wstydem i wstrzemięźliwością; nie ze splecionymi włosami, ani złotem, ani perłami, ani kosztownym strojem;

Kobiety powinny ubierać się skromnie, a nie kosztowną biżuterią i odzieżą.

1. Nasza wartość nie leży w naszej odzieży

2. Jak ubierać się skromnie

1. 1 Piotra 3:3-4 – „Niech wasza ozdoba nie będzie zewnętrzna – splatanie włosów i zakładanie złotej biżuterii lub ubranie, które nosicie – lecz niech waszą ozdobą będzie ukryta osoba serca z niezniszczalne piękno delikatnego i spokojnego ducha, które w oczach Boga jest bardzo cenne”.

2. Przysłów 11:22 – „Jak złoty pierścionek w pysku świni, tak piękna kobieta bez dyskrecji”.

1 Tymoteusza 2:10 Ale (co przystoi kobietom wyznającym pobożność) dobrymi uczynkami.

Kobiety wyznające pobożność powinny okazywać dobre uczynki.

1. „Życie wiarą: czynienie dobrych uczynków”

2. „Wzory pobożności: wezwanie do dobrych uczynków”

1. Przysłów 19:17 - Kto jest dobry dla ubogich, pożycza Panu, a on mu wynagrodzi za to, co uczynił.

2. Galacjan 6:9-10 - Nie ustawajmy się w czynieniu dobra, bo we właściwym czasie zbierzemy żniwo, jeśli się nie poddamy. Dlatego też, dopóki mamy możliwość, czyńmy dobrze wszystkim ludziom, a zwłaszcza tym, którzy należą do rodziny wierzących.

1 Tymoteusza 2:11 Kobieta niech się uczy w milczeniu, z całą uległością.

Kobiety powinny uczyć się w sposób cichy i pełen szacunku.

1. Wezwanie do milczenia: nauka szanowania władzy

2. Piękno uległości: wykorzystanie mocy cichej siły

1. Przysłów 11:2 – Kiedy przychodzi pycha, potem przychodzi hańba, ale z pokorą przychodzi mądrość.

2. 1 Piotra 3:4 - Ale niech waszą ozdobą będzie ukryta osoba serca niezniszczalnym pięknem łagodnego i cichego ducha, co w oczach Boga jest bardzo cenne.

1 Tymoteusza 2:12 Ale nie pozwalam kobiecie uczyć ani uzurpować sobie władzy nad mężczyzną, ale milczeć.

Kobietom nie wolno nauczać ani sprawować władzy nad mężczyznami w kościele, ale powinny milczeć.

1. „Miejsce kobiety w Kościele: autorytet biblijny i uległość”

2. „Moc spokojnego ducha: nauka życia w poddaniu się Słowu Bożemu”

1. 1 Koryntian 14:33-35 – „Albowiem Bóg nie jest Bogiem zamieszania, ale pokoju. Jak we wszystkich kościołach świętych, tak i w kościołach kobiety powinny milczeć. Nie wolno im bowiem mówić, ale powinny być uległe, jak też mówi Prawo. Jeśli chcą się czegoś dowiedzieć, niech pytają w domu swoich mężów. Bo hańbą jest dla kobiety przemawiać w kościele.

2. Efezjan 5:22-24 – „Żony, bądźcie uległe swoim mężom jak Panu. Mąż bowiem jest głową żony, tak jak i Chrystus jest głową Kościoła, jego ciała, i sam jest jego Zbawicielem (...) Jak Kościół jest poddany Chrystusowi, tak i żony powinny być poddawane we wszystkim swoim mężom”.

1 Tymoteusza 2:13 Albowiem najpierw został stworzony Adam, potem Ewa.

Fragment Biblii stwierdza, że Bóg stworzył najpierw Adama, a potem Ewę.

1. Znaczenie porządku Bożego w stworzeniu – jak plan Boży zawsze jest na pierwszym miejscu.

2. Jak doskonały jest plan Boży i jak konieczne jest jego przestrzeganie.

1. Księga Rodzaju 1:26-27 – Bóg stworzył człowieka na swój obraz, stworzył mężczyznę i kobietę.

2. Przysłów 14:12 - Jest droga, która wydaje się człowiekowi słuszna, ale jej końcem jest droga śmierci.

1 Tymoteusza 2:14 I nie Adam dał się zwieść, lecz zwiedziona kobieta dopuściła się przestępstwa.

Adam nie został zwiedziony przez węża, ale Ewa została zwiedziona i dopuściła się przestępstwa.

1. Niebezpieczeństwo oszustwa

2. Boże przebaczenie przestępstwa

1. Księga Rodzaju 3:1-7 – Relacja o wężu zwodzącym Ewę.

2. Izajasz 1:18 – Boże przebaczenie występków.

1 Tymoteusza 2:15 Jednakże dostąpi zbawienia przez rodzenie dzieci, jeśli w trzeźwości trwać będą w wierze, miłości i świętości.

Paweł zachęca chrześcijanki, aby trwały w wierze, miłości, świętości i trzeźwości, aby mogły zostać zbawione poprzez rodzenie dzieci.

1. Siła wiary, miłości, świętości i trzeźwości w życiu chrześcijanek

2. Żyjmy zgodnie z prawdą z 1 Tymoteusza 2:15 w naszym życiu

1. Galacjan 5:22-23 – „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość”.

2. 1 Piotra 3:1-2 – „Podobnie żony, bądźcie podporządkowane swoim mężom, aby nawet jeśli niektórzy nie będą posłuszni słowu, mogli zostać bez słowa pozyskani przez postępowanie swoich żon”.

1 Tymoteusza 3 to trzeci rozdział pierwszego listu napisanego przez apostoła Pawła do jego młodego protegowanego, Tymoteusza. W tym rozdziale Paweł przedstawia

kwalifikacje nadzorców i diakonów w kościele oraz podaje wskazówki dotyczące ich ról i obowiązków.

Akapit pierwszy: Paweł przedstawia kwalifikacje nadzorców, zwanych także biskupami lub starszymi (1 Tymoteusza 3:1-7). Stwierdza, że nadzorcy powinni być nienaganni, mieć jednego małżonka, wstrzemięźliwi, wstrzemięźliwi, szanowani, gościnni, zdolni do nauczania, nieskłonni do pijaństwa i przemocy, ale łagodni i nie kłótliwi. Powinni dobrze zarządzać swoimi gospodarstwami domowymi i cieszyć się dobrą opinią zarówno w kościele, jak i poza nim. Poza tym nie powinni to być osoby niedawno nawrócone, ale osoby, które wykazały dojrzałość w wierze.

2. akapit: Następnie Paweł odnosi się do kwalifikacji diakonów (1 Tymoteusza 3:8-13). Od diakonów wymaga się także, aby byli godni szacunku, szczerzy w wierze, nie pili zbyt wiele wina i nie gonili za nieuczciwym zyskiem. Powinni z czystym sumieniem trzymać się tajemnicy wiary. Podobnie jak nadzorcy, diakoni również muszą najpierw przejść próbę, zanim zostaną mianowani do pełnienia swojej roli. Powinni wiernie kierować własnym gospodarstwem domowym.

3. akapit: Rozdział kończy się podsumowaniem podkreślającym znaczenie tych instrukcji (1 Tymoteusza 3:14-16). Paweł wyraża pragnienie, aby wkrótce odwiedzić Tymoteusza, ale pisze to po to, aby w przypadku opóźnienia przybycia Tymoteusz wiedział, jak ludzie powinni się zachowywać w domu Bożym – Kościele – który jest określany jako „filar i fundament prawdy”. Podkreśla tajemnicę pobożności objawioną przez Jezusa Chrystusa – Jego wcielenie, usprawiedliwienie przez Ducha, głoszenie między narodami przez aniołów i przyjęte przez wiarę.

W podsumowaniu,

Rozdział trzeci z 1 Listu Tymoteusza przedstawia kwalifikacje nadzorców (starszych) i diakonów w kościele oraz podkreśla wagę ich ról i obowiązków.

Paweł przedstawia kwalifikacje nadzorców, podkreślając ich charakter, postępowanie i zdolność do nauczania. Powinni to być dojrzali wierzący i cieszący się dobrą opinią.

Następnie omawia kwalifikacje diakonów, podkreślając ich szczerość wiary, panowanie nad sobą i wierne prowadzenie domu.

Rozdział kończy się podsumowaniem podkreślającym znaczenie tych instrukcji dla właściwego postępowania w domu Bożym – kościele. Paweł podkreśla Jezusa Chrystusa jako centralną postać tajemnicy pobożności objawionej przez Jego wcielenie, usprawiedliwienie przez Ducha, głoszenie między narodami przez aniołów i przyjęte przez wiarę. W tym rozdziale podkreślono znaczenie wykwalifikowanych przywódców w kościele, którzy stoją na straży zdrowej doktryny i przejawiają pobożny charakter.

1 Tymoteusza 3:1 Prawdziwe jest to powiedzenie: Jeśli ktoś pragnie urzędu biskupa, pragnie dobrej pracy.

Paweł zachęca tych, którzy pragną zostać biskupami, aby uznali, że jest to szlachetne i dobre przedsięwzięcie.

1. Odpowiedzialność biskupa: życie zgodnie z Bożymi standardami

2. Odkrywanie powołania do posługi: co oznacza służyć jako biskup

1. Jakuba 3:1 – „Niewielu z was powinno zostać nauczycielami, bracia moi, bo wiecie, że my, którzy uczymy, będziemy sądzeni z większą surowością”.

2. 1 Piotra 5:2-3 – „Bądźcie pasterzami trzody Bożej, która jest pod waszą opieką, służąc jako nadzorcy – nie dlatego, że musicie, ale dlatego, że chcecie, tak jak chce tego Bóg; nie chciwy pieniędzy, ale chętny do służby; nie panując nad tymi, którzy zostali ci powierzoni, ale będąc przykładem dla trzody”.

1 Tymoteusza 3:2 Biskup więc powinien być nienaganny, mąż jednej żony, czujny, trzeźwy, przyzwoity, gościnny, skłonny do nauczania;

Paweł poucza Tymoteusza o przymiotach biskupa, takich jak bycie nienagannym, mąż jednej żony, czujny, trzeźwy, przyzwoity, gościnny i skłonny do nauczania.

1. Cechy biskupa: wymagania przywództwa

2. Życie szpitalne: Duch Boży w działaniu

1. Efezjan 4:1-2 – „Przeto ja, więzień Pana, proszę was, abyście postępowali godni powołania, jakim zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości”

2. 1 Piotra 5:2-3 – „Paś trzodę Bożą, która jest wśród was, czuwając nad nią nie pod przymusem, ale dobrowolnie; nie dla brudnego zysku, ale dla gotowości umysłu; Ani jako panowie dziedzictwa Bożego, ale jako przykłady dla trzody”.

1 Tymoteusza 3:3 Nie przepadam za winem, nie biję, nie jestem chciwy brudnego zysku; ale cierpliwy, nie awanturniczy, nie chciwy;

Ten fragment mówi o cechach charakteru, takich jak nie przepadanie za winem, nie bycie napastnikiem, brak chciwości na pieniądze, cierpliwość, brak awanturnictwa i brak chciwości.

1. „Siła cierpliwości: przezwyciężanie pokus chciwości i przemocy”

2. „Odpowiedzialność za samokontrolę: odrzucanie pokus alkoholu i konfliktu”

Przechodzić-

1. Przysłów 16:32 – „Kto jest nieskory do gniewu, jest lepszy od mocarza, a kto panuje nad swoim duchem, niż ten, kto zdobywa miasto”.

2. Galacjan 5:22-23 – „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, 23 łagodność, wstrzemięźliwość. Przeciwko takim nie ma prawa”.

1 Tymoteusza 3:4 Kto dobrze rządzi swoim domem, mając dzieci w niewoli z całą powagą;

Przywódca powinien umieć zarządzać swoim domem i wychowywać dzieci w godny sposób.

1. Cechy dobrego przywódcy

2. Odpowiedzialność rodziców

1. Efezjan 6:4 - Ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu swoich dzieci, ale wychowujcie je w karności i pouczeniach Pana.

2. Przysłów 15:20 - Mądry syn cieszy się ojcem, ale głupi człowiek gardzi swoją matką.

1 Tymoteusza 3:5 (Bo jeśli ktoś nie umie rządzić własnym domem, jakże będzie miał troszczyć się o Kościół Boży?)

Przejście:

List Pawła do Tymoteusza omawia kwalifikacje, jakie powinien posiadać nadzorca kościoła. Wspomina, że jedną z najważniejszych przymiotów jest to, że nadzorca powinien umieć dobrze rządzić własnym domem.

Paweł podkreśla znaczenie posiadania nadzorcy kościoła, który potrafi dobrze rządzić własnym domem.

1. „Kwalifikacje przywódcy Kościoła”

2. „Obowiązki chrześcijańskiego przywódcy”

1. Efezjan 5:21-33 – Uległość i miłość w domu

2. Tytusa 1:5-9 – Kwalifikacje przywódcy kościoła

1 Tymoteusza 3:6 Nie nowicjusz, aby wywyższony pychą nie wpadł pod potępienie diabła.

Tymoteusz zostaje ostrzeżony, aby nie mianował nowicjusza na przywódcę kościoła, gdyż może to spowodować pychę i ściągnięcie na siebie potępienia Bożego.

1. Pycha poprzedza upadek: uczenie się na przykładzie z 1 Tymoteusza 3:6

2. Wartość pokory: wzrastanie w mądrości z 1 Tymoteusza 3:6

1. Jakuba 4:6 – „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje.”

2. Przysłów 11:2 – „Kiedy przychodzi pycha, przychodzi hańba, ale wraz z pokorą przychodzi mądrość”.

1 Tymoteusza 3:7 Musi też mieć dobrą opinię o tych, którzy są na zewnątrz; aby nie wpadł w hańbę i sidła diabła.

W tym fragmencie podkreślono znaczenie posiadania dobrych opinii od osób spoza kościoła, ponieważ może to pomóc uniknąć wpadnięcia w sidła diabła.

1. Moc dobrego świadectwa: jak nasza reputacja może pomóc nam uniknąć pokus

2. Powstrzymywanie się od zarzutów: konieczność dobrego imienia w oczach osób z zewnątrz

1. Przysłów 22:1 - Należy wybierać raczej dobre imię niż wielkie bogactwa, a łaska jest lepsza niż srebro i złoto.

2. 1 Piotra 2:12 - Zachowujcie uczciwe postępowanie wśród pogan, aby gdy będą mówić przeciwko wam jako złoczyńcom, widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Boga w dniu nawiedzenia.

1 Tymoteusza 3:8 Podobnie diakoni muszą być poważni, nie dwujęzyczni, nie przepadający za wielkim winem i nie chciwi brudnego zysku;

Diakoni muszą wykazywać się godnością, uczciwością i wstrzemięźliwością oraz unikać chciwości.

1. Godność służby: studium 1 Tymoteusza 3:8

2. Życie w uczciwości: spójrz na 1 Tymoteusza 3:8

1. 1 Piotra 4:10 – Ponieważ każdy otrzymał dar, korzystajcie z niego, aby służyć sobie nawzajem, jako dobrzy szafarze różnorodnej łaski Bożej.

2. Przysłów 21:20 - Cenny skarb i oliwa są w mieszkaniu mądrego, ale głupi je pożera.

1 Tymoteusza 3:9 Trzymając w czystym sumieniu tajemnicę wiary.

Paweł zachęca Tymoteusza, aby z czystym sumieniem trzymał tajemnicę wiary.

1. „Życie wiernie: życie z czystym sumieniem”

2. „Zaufanie Bogu w tajemnicach życia”

1. Dzieje Apostolskie 24:16 – „Dlatego staram się zawsze zachować czyste sumienie

przed Bogiem i ludźmi”.

2. Filipian 4:8 – „W końcu, bracia i siostry, cokolwiek jest prawdziwe, co szlachetne, co słuszne, co czyste, co miłe, co godne podziwu – jeśli coś jest doskonałe i godne pochwały – myślcie o takich rzeczach. "

1 Tymoteusza 3:10 I niech najpierw zostaną sprawdzone i te; niech więc korzystają z urzędu diakona, a zostaną uznani za nienagannych.

Paweł poucza Tymoteusza, aby dopilnował, aby diakoni byli nienaganni, zanim będą mogli objąć urząd.

1. „Życie jako nienaganny przykład”

2. „Przymioty diakona”

1. 1 Piotra 2:12 – „Zachowujcie się wśród pogan w sposób uczciwy, abyście, gdy będą mówić przeciwko wam jako o złoczyńcach, dzięki waszym dobrym uczynkom, które obserwują, chwalili Boga w dniu nawiedzenia”.

2. Tytusa 1:6-7 – „Jeśli ktoś jest nienaganny, mąż jednej żony, mający wierne dzieci, nie oskarżane o rozpustę i niesforność. Biskup bowiem jako szafarz Boży ma być nienaganny, nie samowolny, nie szybko się złości, nie ma ochoty na wino, nie uderza, nie ma ochoty na brudny zysk.

1 Tymoteusza 3:11 Tak też żony ich muszą być poważne, nie oszczercze, trzeźwe, wierne we wszystkim.

Ten fragment z 1 Tymoteusza 3:11 poucza, że żony diakonów muszą być poważne, a nie oszczercze, trzeźwe i wierne we wszystkim.

1. Znaczenie wierności w małżeństwie

2. Rola kobiet w Kościele

1. Efezjan 5:22-33 – Żony bądźcie uległe swoim mężom jak Panu

2. Przysłów 31:10-31 – Cnotliwa żona

1 Tymoteusza 3:12 Diakoni niech będą mężami jednej żony, dobrze rządzącymi swoimi dziećmi i swoimi domami.

Paweł poucza, że diakoni powinni być mężami jednej żony i dobrze rządzić swoimi dziećmi i domami.

1. „Rola diakonów w Kościele”

2. „Życie według Ewangelii: odpowiedzialność diakona”

1. Efezjan 5:21-33 – Uległość i miłość w małżeństwie

2. Tytusa 1:5-9 – Kwalifikacje przywódców w Kościele

1 Tymoteusza 3:13 Ci bowiem, którzy dobrze sprawowali urząd diakona, nabyli sobie dobry stopień i wielką śmiałość w wierze, która jest w Chrystusie Jezusie.

1 Tymoteusza 3:13 zachęca diakonów, aby wiernie służyli, aby zyskać dobrą opinię i silną wiarę w Jezusa Chrystusa.

1. Osiąganie wielkości poprzez wierną służbę

2. Siła śmiałej wiary w Chrystusa

1. Marka 10:45 - Albowiem nawet Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, ale aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

1 Tymoteusza 3:14 To ci piszę, mając nadzieję, że wkrótce do ciebie przyjdę:

Paweł pisze list do Tymoteusza, mając nadzieję, że wkrótce go odwiedzi.

1. Znaczenie budowania relacji z innymi.

2. Siła nadziei w naszym życiu.

1. Rzymian 12:9-10 – „Miłość niech będzie szczera. Brzydźcie się złem, trzymajcie się tego, co dobre. Kochajcie się wzajemnie miłością braterską. Prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu czci.”

2. Psalm 33:20-22 - "Nasza dusza oczekuje Pana, On jest naszą pomocą i naszą tarczą. Bo w Nim raduje się nasze serce, bo ufamy Jego świętemu imieniu. Niech Twoja łaska, Panie, będzie na nas, tak jak w Tobie pokładamy nadzieję”.

1 Tymoteusza 3:15 Ale jeśli zostanę długo, abyś wiedział, jak powinieneś się zachowywać w domu Bożym, który jest Kościołem Boga żywego, filarem i podporą prawdy.

Kościół Boga żywego jest filarem i podstawą prawdy i powinniśmy zachowywać się w sposób, który reprezentuje tę prawdę.

1. Nasze zachowanie w Domu Bożym

2. Kościół: filar i podstawa prawdy

1. Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie.

2. Efezjan 4:15 - Ale mówiąc prawdę w miłości, we wszystkim wzrastajcie w Tego, który jest Głową – Chrystusa –

1 Tymoteusza 3:16 A bez wątpienia wielka jest tajemnica pobożności: Bóg objawił się w ciele, usprawiedliwiony w duchu, był widziany przez aniołów, głoszony był poganom, uwierzono mu na świecie, wzięty został do chwały.

Tajemnica pobożności polega na tym, że Bóg został objawiony w ludzkiej postaci, usprawiedliwiony przez Ducha, widziany przez aniołów, głoszony poganom, przyjęty na świecie i wzięty do chwały.

1. Uwierz w tajemnicę pobożności

2. Objawienie Jezusa w ciele

1. Jana 1:14 - A Słowo ciałem się stało i zamieszkało między nami, i oglądaliśmy chwałę jego, chwałę, jaką ma Jednorodzony od Ojca, pełne łaski i prawdy.

2. Kolosan 2:9 - Bo w nim mieszka cieleśnie cała pełnia boskości,

1 Tymoteusza 4 to czwarty rozdział pierwszego listu napisanego przez apostoła Pawła do jego młodego protegowanego, Tymoteusza. W tym rozdziale Paweł odnosi się do fałszywych nauk i zachęca Tymoteusza w jego służbie.

Akapit pierwszy: Paweł ostrzega przed fałszywymi naukami i naukami demonów (1 Tymoteusza 4:1-5). Stwierdza, że w późniejszych czasach niektórzy odejdą od wiary, zwracając uwagę na zwodnicze duchy i nauki zabraniające małżeństw i niektórych pokarmów. Paweł podkreśla, że wszystko, co Bóg stworzył, jest dobre, jeśli przyjmuje się je z dziękczynieniem. Przypomina Tymoteuszowi, aby nauczał i napominał wierzących o tych rzeczach, aby mogli być karmieni zdrową nauką.

Akapit drugi: Paweł poucza Tymoteusza, aby dał innym przykład w mowie, postępowaniu, miłości, wierności i czystości (1 Tymoteusza 4:6-10). Zachęca go, aby był dobrym sługą Chrystusa Jezusa, karmiąc się słowami wiary i dobrą nauką. Paweł podkreśla, że pobożność ma wartość we wszystkim — zarówno w tym życiu, jak i w życiu przyszłym — i nalega, aby Tymoteusz pracował i walczył, ponieważ położył nadzieję w żywym Bogu.

Akapit trzeci: Rozdział kończy się wskazówkami dotyczącymi służby Tymoteusza (1 Tymoteusza 4:11-16). Paweł napomina go, aby nie pozwalał nikomu pogardzać nim z powodu jego młodości, lecz aby raczej był przykładem w mowie, postępowaniu, miłości, wierności i czystości. Zachęca go, aby poświęcił się publicznemu czytaniu Pisma Świętego, napominaniu i nauczaniu. Paweł radzi mu, aby nie zaniedbywał swego daru duchowego, ale raczej pilnie go używał. Namawia go, aby praktykował te rzeczy, aby jego postęp był widoczny dla wszystkich.

W podsumowaniu,

Rozdział czwarty z 1 Listu Tymoteusza odnosi się do fałszywych nauk, podając wskazówki dotyczące służby.

Paweł ostrzega przed fałszywymi doktrynami zabraniającymi małżeństwa i niektórych pokarmów, podkreślając jednocześnie wdzięczność za wszystko, co stworzył Bóg.

Uczy Tymoteusza, jak dawać przykład mową, postępowaniem, miłością, wiernością i czystością. Paweł podkreśla wartość pobożności i zachęca Tymoteusza do pracy i wytężonego wysiłku w swojej służbie.

Rozdział kończy się wskazówkami dotyczącymi posługi Tymoteusza, doradzającymi mu,

aby był przykładem w różnych dziedzinach i poświęcił się czytaniu Pisma Świętego, napominaniu i nauczaniu. Paweł zachęca go, aby nie zaniedbywał swego daru duchowego, ale pilnie go wykorzystywał. W tym rozdziale podkreślono znaczenie zdrowej doktryny, osobistego przykładu i oddania w chrześcijańskiej służbie.

1 Tymoteusza 4:1 A Duch wyraźnie mówi, że w czasach ostatecznych niektórzy odstąpią od wiary, słuchając duchów zwodniczych i nauk diabelskich;

Duch ostrzega, że w czasach ostatecznych niektórzy porzucą wiarę, aby podążać za naukami złych duchów.

1. Niebezpieczeństwo apostazji: jak oprzeć się zwiedzeniu fałszywymi naukami

2. Wystrzeganie się zwiedzenia: trwanie niewzruszenie w wierze i prawdzie

1. Efezjan 6:10-17 – Załóżcie pełną zbroję Bożą, aby przeciwstawić się planom diabła.

2. 2 Koryntian 11:14 – Szatan przebiera się za anioła światłości, a swoje sługi za sługi sprawiedliwości.

1 Tymoteusza 4:2 Kłamstwo w obłudzie; mając sumienie przypalone gorącym żelazem;

We fragmencie jest mowa o ludziach kłamliwych z obłudą, których sumienie nie jest już w stanie odróżnić dobra od zła.

1. „Niebezpieczeństwo hipokryzji: jak zachować autentyczność w wierze”

2. „Moc prawdy: bycie uczciwym wobec siebie i innych”

1. Przysłów 12:22 – „Usta kłamliwe są obrzydliwością dla Pana, lecz ci, którzy postępują wiernie, cieszą go.”

2. Efezjan 4:25 – „Dlatego odrzuciwszy kłamstwo, niech każdy z was mówi prawdę swojemu bliźniemu, bo jesteśmy członkami jedni drugich”.

1 Tymoteusza 4:3 Zakaz zawierania małżeństw i nakaz powstrzymywania się od

pokarmów, które Bóg stworzył, aby je przyjmować z dziękczynieniem tych, którzy wierzą i znają prawdę.

Paweł ostrzega przed nauczaniem doktryn, które zabraniają małżeństwa i zabraniają spożywania niektórych rodzajów pożywienia, gdyż oba te pokarmy zostały stworzone przez Boga, aby mogli się nimi cieszyć z dziękczynieniem ci, którzy są wierzący i rozumieją prawdę.

1. Błogosławieństwa małżeństwa i jedzenia: celebrowanie darów Bożych

2. Powstrzymywanie się od fałszywych nauk: przyjęcie prawdy Słowa Bożego

1. Rodzaju 2:24 Dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę swoją i złączy się z żoną swoją, i będą jednym ciałem.

2. Mateusza 15:11 Nie to, co wchodzi do ust, kala człowieka; ale co z ust wychodzi, to kala człowieka.

1 Tymoteusza 4:4 Każde bowiem stworzenie Boże jest dobre i nie można odrzucić niczego, jeśli się to przyjmuje z dziękczynieniem:

Całe Boże stworzenie jest dobre i należy je przyjmować z wdzięcznością.

1: Powinniśmy dziękować Bogu za Jego dary i nigdy nie uważać ich za coś oczywistego.

2: Dziękuj za wszystkie błogosławieństwa Boże, bez względu na to, jak małe.

1: Psalm 28:7 Pan jest moją siłą i moją tarczą; Zaufało mu serce moje i otrzymałem pomoc. Dlatego raduje się serce moje. i moją pieśnią będę go chwalił.

2: Kolosan 3:17 I wszystko, cokolwiek działacie w słowie lub uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując Bogu i Ojcu przez Niego.

1 Tymoteusza 4:5 Jest bowiem uświęcony słowem Bożym i modlitwą.

Paweł zachęca Tymoteusza, aby korzystał ze słowa Bożego i modlitwy, aby prowadzić uświęcone życie.

1. Życie w świętości: jak Słowo Boże i modlitwa mogą przemienić nasze życie

2. Pielęgnowanie uświęconego życia: moc słowa Bożego i modlitwy

1. Kolosan 3:16-17 - Niech Słowo Boże zamieszka w was obficie, ucząc i napominając jedni drugich we wszelkiej mądrości, śpiewając psalmy i hymny, i pieśni duchowe, z wdzięcznością w sercach waszych Bogu.

2. Efezjan 6:18 - Zawsze modląc się w Duchu, w każdej modlitwie i prośbie. W tym celu czuwajcie z całą wytrwałością, zanosząc błagania za wszystkich świętych.

1 Tymoteusza 4:6 Jeśli będziesz przypominał o tym braciom, będziesz dobrym sługą Jezusa Chrystusa, karmionym słowami wiary i dobrej nauki, do której doszedłeś.

Tymoteusz jest zachęcany, aby być dobrym sługą Jezusa Chrystusa, przypominając braciom słowa wiary i dobrej nauki.

1. Znaczenie wiary i dobrej doktryny

2. Przypominanie innym o słowach wiary i dobrej doktrynie

1. Hebrajczyków 11:6 – „Ale bez wiary nie można się mu podobać; kto bowiem przystępuje do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go pilnie szukają”.

2. Tytusa 1:8-9 – „Ale miłujący gościnność, miłujący ludzi dobrych, trzeźwy, sprawiedliwy, święty, wstrzemięźliwy, trzymający się wiernego słowa, jak go nauczono, aby na podstawie zdrowej nauki mógł zarówno napominać i przekonywać sprzeciwiających się.”

1 Tymoteusza 4:7 Ale odrzucajcie bajki bluźniercze i staruszki, a ćwiczcie się raczej w pobożności.

Musimy odrzucić fałszywe nauki i zamiast tego starać się wzrastać w pobożności.

1. „Moc i konieczność odrzucenia tego, co fałszywe”

2. „Życie w pobożności: droga do prawdziwego spełnienia”

1. Tytusa 1:14 - Nie zważanie na żydowskie bajki i przykazania ludzi, którzy odwracają się od prawdy.

2. 1 Jana 2:15-17 – Nie miłujcie świata ani rzeczy na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca.

1 Tymoteusza 4:8 Ćwiczenia cielesne bowiem niewiele przynoszą pożytku, lecz pobożność jest pożyteczna do wszystkiego, mając obietnicę życia teraźniejszego i przyszłego.

Ten fragment podkreśla znaczenie pobożności nad ćwiczeniami fizycznymi, co daje obietnicę życia zarówno teraz, jak i w przyszłości.

1. „Pobożność jest kluczem do życia”

2. „Obietnica pobożności”

1. 1 Piotra 2:11 – „Umiłowani, proszę was, jako obcy i pielgrzymi, powstrzymujcie się od cielesnych pożądliwości, które walczą z duszą”

2. Kaznodziei 12:13 – „Wysłuchajmy zakończenia całej sprawy: Bójcie się Boga i przestrzegajcie jego przykazań, bo to jest cały obowiązek człowieka”

1 Tymoteusza 4:9 To powiedzenie wierne i godne wszelkiego uznania.

Paweł nakazuje Tymoteuszowi głosić, że przesłanie wiary ma zostać przyjęte przez wszystkich.

1. „Istota wiary: przyjęcie Bożego przesłania miłości”

2. „Moc wiary: życie w godnej akceptacji”

1. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa.

2. Efezjan 4:1-3 - Dlatego ja, więzień Pana, namawiam was, abyście postępowali w sposób godny powołania, do którego zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, pragnącej zachować jedność Ducha w węźle pokoju.

1 Tymoteusza 4:10 Dlatego też pracujemy i cierpimy hańbę, ufając Bogu żywemu, który jest Zbawicielem wszystkich ludzi, a szczególnie tych, którzy wierzą.

Paweł przypomina Tymoteuszowi, że wszyscy ludzie są zbawieni przez Boga żywego, ale szczególnie ci, którzy w Niego wierzą.

1. Zbawcza moc wiary

2. Zaufanie Bogu żywemu

1. Rzymian 10:8-10 – „Ale co tam jest napisane? „Słowo jest blisko ciebie, na twoich ustach i w twoim sercu” (to znaczy słowo wiary, które głosimy); 9 Bo jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. 10 Sercem bowiem wierzy się i osiąga usprawiedliwienie, a ustami wyznaje się i zostaje zbawiony.

2. Filipian 4:19 – „A mój Bóg zaspokoi każdą waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale w Chrystusie Jezusie.”

1 Tymoteusza 4:11 To nakazuje i uczy.

Paweł nakazuje i instruuje Tymoteusza, aby nauczał i wydawał polecenia innym.

1. „Życie jako przykład wiary: co oznacza przestrzeganie przykazań Bożych”

2. „Moc nauczania: czego możemy się nauczyć ze wskazówek Pawła udzielonych Tymoteuszowi”

1. Mateusza 28:19-20 – „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, i ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem”.

2. Kolosan 3:17 – „I wszystko, cokolwiek działacie w słowie lub w uczynku, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego”.

1 Tymoteusza 4:12 Niech nikt nie pogardza twoją młodością; ale bądź przykładem dla wierzących w słowie, w rozmowie, w miłości, w duchu, w wierze i czystości.

Tymoteusz ma być przykładem wierzącego we wszystkich aspektach swojego życia, takich jak słowo, rozmowa, miłość, duch, wiara i czystość.

1. Życie wiarą i czystością

2. Bycie przykładem wierzącego

1. Jakuba 1:22-25 – Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który w zwierciadle widzi swoje naturalne oblicze: bo patrzy na siebie i odchodzi, i natychmiast zapomina, jakim był człowiekiem. Kto jednak wejrzy w doskonałe prawo wolności i w nim pozostanie, nie będąc słuchaczem, który zapomina, ale wykonawcą dzieła, ten człowiek będzie błogosławiony w swym uczynku.

2. 1 Piotra 2:11-12 - Najmilsi, proszę was, jako obcy i pielgrzymi, powstrzymujcie się od cielesnych pożądliwości, które walczą z duszą; Prowadźcie uczciwą rozmowę między poganami, aby chociaż mówili przeciwko wam jako o złoczyńcach, waszymi dobrymi uczynkami, które zobaczą, chwalili Boga w dniu nawiedzenia.

1 Tymoteusza 4:13 Dopóki nie przyjdę, uważaj na czytanie, napominanie i naukę.

Paweł mówi Tymoteuszowi, aby do czasu jego powrotu skupił się na czytaniu, napominaniu i nauczaniu.

1. „Bądź pilny w nauce: znaczenie czytania, napominania i nauczania”

2. „Siła skupienia: nagrody za poświęcenie się duchowemu wzrostowi”

1. Kolosan 3:10-17 – Przyobleczcie się w nowe „ja”, które odnawia się w wiedzy na obraz swego twórcy.

2. 1 Piotra 5:5-7 – Bądźcie pokorni i posłuszni Bogu, a On was wywyższy we właściwym czasie.

1 Tymoteusza 4:14 Nie zaniedbuj daru, który jest w tobie, który został ci dany przez proroctwo przez nałożenie rąk prezbiterium.

Nie porzucajcie darów danych wam przez Boga przez proroctwo i nałożenie rąk.

1. Znaczenie wykorzystywania swoich darów dla Boga

2. Jak rozpoznać i wykorzystać dary, które dał ci Bóg

1. Efezjan 4:11-12; I dał niektórych, apostołów; a niektórzy, prorocy; a niektórzy ewangeliści; a niektórzy – pastorzy i nauczyciele; O doskonalenie świętych, o dzieło posługiwania, o budowanie Ciała Chrystusowego.

2. Rzymian 12:6-8; Mając tedy różne dary w zależności od danej nam łaski, czy to proroctwo, prorokujmy według proporcji wiary; lub służbę, oczekujmy naszej posługi, albo tego, który uczy, na nauczaniu; Albo ten, który napomina, na napominaniu: kto daje, niech to czyni z prostotą; kto rządzi, pilnie; kto okazuje miłosierdzie, z radością.

1 Tymoteusza 4:15 Rozważaj te rzeczy; oddaj się im całkowicie; aby Twój pożytek był widoczny dla wszystkich.

Paweł zachęca Tymoteusza, aby poświęcił się naukom Pana, aby wszyscy mogli zobaczyć jego postęp.

1. Moc poświęcenia: jak oddanie się Bogu prowadzi do głębokiego wzrostu

2. Robienie wrażenia: jak przestrzeganie nauk Pana może pozwolić innym zobaczyć twoją wiarę

1. Psalm 1:1-3 - Błogosławiony mąż, który nie chodzi za radą bezbożnych, nie stoi na drodze grzeszników i nie zasiada w gronie szyderców; lecz ma upodobanie w Prawie Pańskim i nad Jego Prawem rozmyśla dniem i nocą.

2. Jakuba 1:22-25 - Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który uważnie przygląda się w lustrze swemu naturalnemu obliczu. Bo patrzy na siebie, odchodzi i natychmiast zapomina, jaki był. Kto jednak wpatruje się w doskonałe Prawo, prawo wolności, i wytrwa, nie będąc słuchaczem, który zapomina, ale wykonawcą, który działa, ten będzie błogosławiony w swoim działaniu.

1 Tymoteusza 4:16 Uważaj na siebie i na naukę; Trwaj w nich, bo czyniąc to, zbawisz zarówno siebie, jak i tych, którzy cię słuchają.

Chrześcijanie powinni zwracać uwagę na swoją doktrynę i trwać w niej, gdyż przyniesie to pożytek zarówno im samym, jak i tym, których nauczają.

1) Znaczenie nauczania Biblii i jej doktryn

2) Moc ewangelii: jakie korzyści przynosi zarówno nauczycielowi, jak i słuchaczowi

1) 2 Tymoteusza 3:16 – Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauki, do nagany, do poprawiania, do wychowywania w sprawiedliwości.

2) Psalm 19:7-8 - Prawo Pańskie jest doskonałe, nawraca duszę: świadectwo Pana jest pewne, czyni mądrym prostego. Prawa Pańskie są słuszne i radują serce; przykazanie Pańskie jest czyste i oświeca oczy.

1 Tymoteusza 5 to piąty rozdział pierwszego listu napisanego przez apostoła Pawła do jego młodego protegowanego, Tymoteusza. W tym rozdziale Paweł podaje wskazówki dotyczące traktowania różnych grup w kościele, w tym wdów, starszych i niewolników.

Akapit pierwszy: Paweł mówi o tym, jak traktować wdowy we wspólnocie kościelnej (1 Tymoteusza 5:1-16). Instruuje Tymoteusza, aby traktował starsze kobiety jak matki, a młodsze kobiety jak siostry, zachowując absolutną czystość. Paweł zwraca się szczególnie do wdów, które naprawdę są w potrzebie i nie mają wsparcia ze strony rodziny. Radzi, aby jeśli wdowa ma dzieci lub wnuki, to oni powinni się nią opiekować, a nie obciążać Kościół. Jeśli jednak wdowa jest naprawdę samotna i pokłada nadzieję w Bogu, może zostać wpisana na listę osób ubiegających się o pomoc finansową ze strony Kościoła.

Akapit drugi: Paweł podaje wytyczne dotyczące postępowania w przypadku oskarżeń kierowanych przeciwko starszym (1 Tymoteusza 5:17-25). Podkreśla, że starszych, którzy dobrze przewodzą, należy uważać za godnych podwójnego szacunku — zwłaszcza tych, którzy trudzą się głoszeniem i nauczaniem. Przestrzega jednak również przed przyjmowaniem oskarżeń przeciwko starszemu bez odpowiednich dowodów i dochodzenia. Jeżeli starszy zostanie uznany za winnego uporczywego grzechu, powinien zostać publicznie skarcony w ramach przestrogi dla innych.

Akapit trzeci: Rozdział kończy się instrukcjami dotyczącymi niewolników i ich panów (1 Tymoteusza 6:1-2). Paweł radzi niewolnikom, aby szanowali swoich wierzących panów, aby nie bluźniono imieniu i nauczaniu Boga. Nalega, aby Tymoteusz nauczał tych zasad z całą mocą, aby wierzący w swoim postępowaniu okazali prawdziwą pobożność.

W podsumowaniu,

Rozdział piąty z 1 Listu Tymoteusza zawiera wskazówki dotyczące traktowania wdów, starszych oskarżonych o wykroczenie i niewolników we wspólnocie kościelnej.

Paweł poucza, jak właściwie traktować wdowy, biorąc pod uwagę ich sytuację — opiekując się osobami nieposiadającymi wsparcia ze strony rodziny, ale jeśli to możliwe, zachęcając do samowystarczalności.

Podaje wytyczne dotyczące postępowania z oskarżeniami wobec starszych, podkreślając potrzebę posiadania dowodów i ostrożność w przyjmowaniu oskarżeń. Uporczywym grzechem należy zająć się publicznie.

Rozdział kończy się instrukcją dla niewolników, aby szanowali swoich wierzących panów i dbali o to, aby nie bluźnić imieniu i nauczaniu Boga. Paweł nalega, aby Tymoteusz nauczał tych zasad ze autorytetem. W tym rozdziale podkreślono znaczenie właściwej opieki nad wdowami, odpowiedzialności w ramach przywództwa i zbożnego postępowania w różnych relacjach społecznych we wspólnocie kościelnej.

1 Tymoteusza 5:1 Nie upominaj starszego, ale traktuj go jak ojca; a młodsi jak bracia;

Szanuj i traktuj starszych jak ojców, a młodszych jak braci.

1. „Szanowanie osób starszych: szacunek i miłość w Kościele”

2. „Życie w jedności: traktowanie innych jak braci i siostry”

1. Przysłów 16:31 „Siwe włosy są koroną chwały; można je zdobyć dzięki prawemu życiu”.

2. Efezjan 6:1-3 „Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom w Panu, bo to słuszne. Czcijcie ojca swego i matkę” – to jest pierwsze przykazanie z obietnicą – „aby dobrze się wam działo i abyście mogli cieszyć się długim życiem na ziemi”.

1 Tymoteusza 5:2 Starsze kobiety jako matki; młodsze jak siostry, z całą czystością.

Starsze kobiety powinny być szanowane i traktowane jak matki, podczas gdy młodsze kobiety powinny być szanowane i traktowane jak siostry w czystości.

1. Szacunek i honor: znaczenie szanowania starszych i młodszych kobiet

2. Czystość w związkach: zachowywanie świętości w kontaktach z kobietami

1. Przysłów 31:28-29 „Jej dzieci powstają i nazywają ją błogosławioną; także jej mąż i ją chwali: «Wiele córek dobrze sobie radziło, ale ty przewyższasz je wszystkie»”.

2. 1 Piotra 3:7 „Podobnie, mężowie, żyjcie z żonami w sposób wyrozumiały, okazując cześć kobiecie jako naczyniu słabszemu, ponieważ one są wraz z wami dziedzicami łaski życia, aby wasze modlitwy nie były utrudnione.”

1 Tymoteusza 5:3 Czcij wdowy, które rzeczywiście są wdowami.

Wdowy należy szanować i otaczać opieką.

1. „Oddawanie czci wdowie: wezwanie do współczucia”

2. „Opieka nad wdową: przykazanie miłości”

1. Psalm 68:5 – „Ojcem sieroty, obrońcą wdów, jest Bóg w swoim świętym mieszkaniu”.

2. Jakuba 1:27 – „Religią czystą i nieskalaną przed Bogiem Ojcem jest to: nawiedzać sieroty i wdowy w ich niedoli i zachowywać siebie nieskażonym przez świat”.

1 Tymoteusza 5:4 Jeśli jednak wdowa ma dzieci lub siostrzeńców, niech najpierw nauczą się okazywać pobożność w domu i odwdzięczać się rodzicom, bo to jest dobre i miłe Bogu.

Wdowy z dziećmi lub siostrzeńcy niech je uczą pobożności i szacunku wobec rodziców, bo to podoba się Bogu.

1. Siła szacunku: uczenie dzieci szanowania rodziców

2. Błogosławieństwo pobożności: jak możemy podobać się Bogu naszymi czynami

1. Efezjan 6:1-3 - Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom w Panu, bo to jest słuszne. „Czcij ojca swego i matkę” – to pierwsze przykazanie z obietnicą: „aby było ci dobrze i abyś długo żył na ziemi”.

2. Przysłów 1:8 - Słuchaj, synu, pouczeń swego ojca i nie opuszczaj nauki swojej matki.

1 Tymoteusza 5:5 A ta, która jest prawdziwą wdową i osamotniona, ufa Bogu i nie ustawa w błaganiach i modlitwach we dnie i w nocy.

Wdowy naprawdę osamotnione mogą znaleźć pocieszenie w zaufaniu Bogu i nieustannej modlitwie.

1. Nie sam: odnajdywanie siły w Bożej miłości

2. Moc modlitwy: jak łączność z Bogiem może pocieszyć nawet najbardziej opuszczonych

1. Psalm 46:1 – „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, zawsze obecną pomocą w kłopotach”.

2. Izajasz 41:10 – „Nie bójcie się, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci; Podtrzymam cię moją sprawiedliwą prawicą”.

1 Tymoteusza 5:6 Ale kto żyje w przyjemnościach, za życia umarła.

Życie pełne przyjemności i pobłażania może prowadzić do duchowej śmierci.

1. Niebezpieczeństwa związane z pobłażliwym stylem życia

2. Odrzucenie przyjemności na rzecz wierności

1. Przysłów 11:19 - Jak sprawiedliwość prowadzi do życia, tak kto goni za złem, ściga je aż do własnej śmierci.

2. Rzymian 6:23 - Zapłatą bowiem za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

1 Tymoteusza 5:7 A te rzeczy dają władzę, aby byli nienaganni.

Paweł poinstruował Tymoteusza, aby dopilnował, aby ludzie, za których jest odpowiedzialny, pozostali nienaganni.

1. Siła odpowiedzialności: co to znaczy być nienagannym

2. Odpowiedzialność biblijna: obowiązek pozostania nienagannym

1. Efezjan 4:17-32 – Chodzenie w prawdzie i miłości.

2. Mateusza 5:48 – Doskonałość przez Chrystusa.

1 Tymoteusza 5:8 Jeżeli jednak ktoś nie troszczy się o swoich, a zwłaszcza o domowników, ten zaparł się wiary i jest gorszy od niewiernego.

Utrzymanie własnej rodziny jest obowiązkiem człowieka. Jeśli tego nie robią, jest to postrzegane jako zaprzeczenie ich wiary i są gorsi od tych, którzy nie mają wiary.

1. Utrzymanie rodziny jest istotną częścią wierności Bogu.

2. Lekceważenie potrzeb rodziny jest oznaką duchowej słabości.

1. 1 Jana 3:17-18 – „Jeśli jednak ktoś posiada dobra tego świata, a widzi brata swego w potrzebie, a zamyka przed nim serce swoje, jakże może w nim mieszkać miłość Boża? Dziatki, nie kochajmy słowem ani mówić, ale czynem i prawdą”.

2. 1 Tymoteusza 5:4 – „Jeśli jednak wdowa ma dzieci lub wnuki, musi najpierw nauczyć się pobożności wobec własnej rodziny i sprawić, by część wróciła do rodziców, bo to jest miłe w oczach Boga. "

1 Tymoteusza 5:9 Niech nie będzie brana wdowa w wieku poniżej trzydziestu lat, będąc żoną jednego mężczyzny,

We fragmencie jest mowa o nieuwzględnianiu wdów, które nie ukończyły sześćdziesiątego roku życia, a które pozostawały w związku małżeńskim tylko z jednym mężczyzną.

1. Znaczenie pielęgnowania i troski o owdowiałe osoby w naszej społeczności.

2. Wartość szanowania prawa Bożego i mądrości w opiece nad wdowami.

1. Jakuba 1:27 - Czystą i nieskalaną pobożnością przed Bogiem i Ojcem jest to: odwiedzać sieroty i wdowy w ich niedoli i zachowywać siebie niesplamionym przez świat.

2. Izajasz 1:17 – Naucz się czynić dobro; szukajcie sprawiedliwości, karćcie ciemiężyciela; broń sierotę, wstawiaj się za wdową.

1 Tymoteusza 5:10 Dobrze oceniane za dobre uczynki; jeśli wychowała dzieci, jeśli gościła obcych, jeśli umyła nogi świętych, jeśli niosła ulgę cierpiącym, jeśli pilnie wykonywała każdy dobry uczynek.

Paweł zachęca Tymoteusza, aby szanował i wspierał wdowy, które wykazywały się dobrymi uczynkami, takimi jak wychowywanie dzieci, przyjmowanie obcych, mycie nóg świętych, niesienie ulgi cierpiącym i wykonywanie każdego dobrego dzieła.

1. Moc dobrych uczynków: jak wdowy mogą nam wskazać drogę

2. Znaczenie wspierania wdów: realizacja wizji Pawła

1. Galacjan 6:9-10 – „W czynieniu dobra nie ustawajmy, bo jeśli się nie poddamy, we właściwym czasie zbierzemy żniwo. Dlatego, dopóki mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim ludziom zwłaszcza tym, którzy należą do rodziny wierzących”.

2. Jakuba 1:27 – „Religią, którą Bóg, nasz Ojciec, uważa za czystą i bez skazy, jest ta: opiekować się sierotami i wdowami w ich niedoli i chronić się przed skalaniem przez świat”.

1 Tymoteusza 5:11 Ale młodsze wdowy odmawiają; bo gdy zaczną się rozpustnie przeciw Chrystusowi, wyjdą za mąż;

Ten fragment radzi młodszym wdowom, aby unikały ponownego wychodzenia za mąż i zachęca je, aby pozostały oddane Chrystusowi.

1. Wzrastanie w wierze: poznanie wartości oddania Chrystusowi

2. Wdowieństwo: znajdowanie pocieszenia i siły w Bogu

1. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym swoim sercem; i nie opieraj się na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie kierował twoimi ścieżkami.

2. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

1 Tymoteusza 5:12 Potępieni, bo odrzucili pierwszą wiarę.

Ludzie, którzy porzucili swoją pierwotną wiarę, zasługują na potępienie.

1. „Porzucenie wiary: konsekwencje, przed którymi stoimy”

2. „Znaczenie pozostania wiernym swoim przekonaniom”

1. Hebrajczyków 10:26-31 – „Jeśli bowiem po otrzymaniu poznania prawdy dalej rozmyślnie grzeszymy, nie pozostaje nam już ofiara za grzechy, lecz tylko straszne oczekiwanie sądu i zapalczywość ognia, która pochłonie przeciwników.”

2. Galacjan 5:1-4 – „Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. Stójcie więc niewzruszenie i nie poddawajcie się już pod jarzmo niewoli”.

1 Tymoteusza 5:13 I z czasem uczą się bezczynności, wędrując od domu do domu; i nie tylko bezczynni, ale także plotkarze i wścibscy, mówiący rzeczy, których nie powinni.

Ludzie uczą się bezczynności i plotkowania o rzeczach, których nie powinni.

1. Siła plotek: jak zataić plotki i porozmawiać o życiu

2. Bezczynność: zrozumienie konsekwencji nierobienia niczego

1. Mateusza 12:36-37 „Powiadam wam, w dniu sądu ludzie zdadzą sprawę z każdego nierozważnego słowa, które wypowiedzą, bo na podstawie waszych słów zostaniecie usprawiedliwieni i na podstawie waszych słów zostaniecie potępieni”.

2. Przysłów 18:8 „Słowa szeptacza są jak pyszne kąski; schodzą do wewnętrznych części ciała.”

1 Tymoteusza 5:14 Chcę więc, aby młodsze kobiety wychodziły za mąż, rodziły dzieci, prowadziły dom i nie dawały przeciwnikowi okazji do rzucania słów z wyrzutami.

Paweł zachęca młode kobiety do wychodzenia za mąż, posiadania dzieci i prowadzenia domu, aby nie dawać wrogom powodu do oczerniania ich.

1. Znaczenie małżeństwa i rodziny w aktywnej wierze

2. Zwiększanie naszej wierności w domu, aby czcić Boga

1. Przysłów 31:10-31

2. Efezjan 5:22-33

1 Tymoteusza 5:15 Niektórzy bowiem już odeszli od szatana.

Niektórzy członkowie Kościoła zostali sprowadzeni na manowce przez Szatana.

1. „Nie dajcie się zwieść: prowadźcie życie wiary w grzesznym świecie”

2. „Boże ostrzeżenie: nie podążajcie ścieżką grzechu”

1. Jakuba 1:14-15 – Jednak każdy człowiek ulega pokusie, gdy zostaje porwany przez własne złe pragnienia i uwiedziony. Następnie, gdy pożądanie pocznie, rodzi grzech; a grzech, gdy dojrzeje, rodzi śmierć.

2. 1 Koryntian 10:13 - Nie spotkała was żadna pokusa z wyjątkiem tej, która jest wspólna dla ludzkości. A Bóg jest wierny; nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad to, co możecie znieść. Ale gdy ulegniesz pokusie, On także wskaże wyjście, abyś mógł ją przetrwać.

1 Tymoteusza 5:16 Jeśli jakiś wierzący mężczyzna lub kobieta ma wdowy, niech je uwolnią i niech Kościół nie będzie obciążony; aby ulżyło tym, które rzeczywiście są wdowami.

Wierzący powinni opiekować się wdowami, a Kościół powinien pomagać tym, które naprawdę są wdowami.

1. Cześć wdowom: współczucie i wsparcie w Kościele

2. Moc troski: wezwanie do działania dla Kościoła

1. Jakuba 1:27 - Pobożność czysta i nieskalana przed Bogiem i Ojcem to jest: Nawiedzanie sierot i wdów w ich niedoli i zachowywanie siebie niesplamionego przez świat.

2. Izajasz 1:17 – Naucz się dobrze postępować; szukajcie sądu, ulżyjcie uciśnionym, osądzajcie sierotę, wstawiajcie się za wdową.

1 Tymoteusza 5:17 Starsi, którzy dobrze rządzą, niech będą poczytani za godnych podwójnej czci, zwłaszcza ci, którzy pracują w słowie i nauce.

Starsi, którzy dobrze przewodzą i ciężko pracują w głoszeniu i nauczaniu Słowa Bożego, zasługują na podwójny zaszczyt.

1. Wartość starszeństwa: błogosławieństwo podwójnego honoru

2. Przywództwo w Kościele: godne podwójnej czci

1. Hebrajczyków 13:17 - Bądźcie posłuszni przełożonym wami i poddajcie się; oni bowiem czuwają nad duszami waszymi, jak ci, którzy mają zdać sprawę, aby czynili to z radością, a nie ze smutkiem; bo to jest dla Ciebie nieopłacalne.

2. 1 Tesaloniczan 5:12-13 - Prosimy was, bracia, abyście znali tych, którzy u was pracują i którzy przewodzą wam w Panu i napominają was; I cenić ich bardzo w miłości ze względu na ich pracę. I bądźcie spokojni między sobą.

1 Tymoteusza 5:18 Pismo bowiem mówi: Nie zawiążesz pyska wołowi młócącemu zboże. I godzien jest robotnik swojej nagrody.

Pismo Święte uczy nas, że robotnik zasługuje na swoją zapłatę.

1. „Bądź sprawiedliwy: zbierz to, co zasiałeś”

2. „Wartość pracy i płacy”

1. Mateusza 20:1-16

2. Galacjan 6:7-10

1 Tymoteusza 5:19 Przeciwko starszemu nie przyjmuj oskarżenia, ale przed dwoma lub trzema świadkami.

Nie należy wnosić oskarżenia przeciwko starszemu bez obecności dwóch lub trzech świadków.

1. Moc świadków: dlaczego potrzebujemy świadków, gdy rzucane są oskarżenia.

2. Stanąć u boku starszych: jak szanować i wspierać naszych przywódców.

1. Przysłów 18:17: „Ten, kto pierwszy przedstawia swoją sprawę, wydaje się słuszny, dopóki drugi nie przyjdzie i go nie przesłucha”.

2. Jakuba 5:16: „Dlatego wyznawajcie sobie nawzajem grzechy i módlcie się jedni za drugich, abyście odzyskali zdrowie. Modlitwa sprawiedliwego ma wielką moc, gdyż jest skuteczna”.

1 Tymoteusza 5:20 Napominajcie przede wszystkim grzeszników, aby i inni się bali.

Grzeszenie powinno być karcone publicznie, aby zachęcić innych do bania się grzechu.

1. Koszt grzechu: dlaczego karcenie grzechu jest konieczne

2. Wartość strachu: dlaczego warto bać się grzechu

1. Przysłów 3:7 – „Nie bądź mądry w swoich oczach; bój się Pana i odstępuj od zła”.

2. Hebrajczyków 12:11 – „Żadne karanie na razie nie wydaje się radosne, lecz smutne, wszakże później wydaje tym, którzy się nim posługują, błogi owoc sprawiedliwości”.

1 Tymoteusza 5:21 Nakazuję ci przed Bogiem i Panem Jezusem Chrystusem, i wybranymi aniołami, abyś tego przestrzegał, nie przedkładając jednych nad drugich, nie czyniąc niczego stronniczo.

Paweł nakazuje Tymoteuszowi, aby podczas podejmowania decyzji postępował bez uprzedzeń i stronniczości.

1. „Życie bez faworyzowania: obowiązek chrześcijanina”

2. „Znaczenie bezstronności: znajdowanie równowagi w podzielonym świecie”

1. Jakuba 2:1-13

2. Rzymian 2:1-11

1 Tymoteusza 5:22 Na nikogo nagle nie wkładaj rąk i nie bądź uczestnikiem cudzych grzechów; zachowaj siebie w czystości.

Nie powinniśmy pochopnie osądzać ani angażować się w złe postępowanie innych i powinniśmy starać się zachować czystość.

1. Siła powstrzymywania się: dlaczego nie powinniśmy pochopnie osądzać innych

2. Zachowanie prawdy: znaczenie utrzymywania czystości

1. Jakuba 4:11-12 – Nie mówcie źle jeden drugiemu, bracia. Kto występuje przeciwko bratu lub osądza brata swego, mówi zło przeciwko prawu i osądza prawo. Jeśli jednak sądzisz Prawo, nie jesteś wykonawcą prawa, lecz sędzią.

2. 1 Piotra 1:15-16 - Ale ponieważ Ten, który was powołał, jest święty, tak i wy bądźcie święci w całym swoim postępowaniu, gdyż napisano: «Bądźcie święci, bo ja jestem święty».

1 Tymoteusza 5:23 Nie pij już wody, ale używaj trochę wina ze względu na żołądek i częste twoje słabości.

Paweł radzi Tymoteuszowi, aby dla zdrowia pił wino.

1. Dbaj o swoje ciało: fizyczne i duchowe korzyści ze słuchania rad biblijnych

2. Siła umiaru: jak pogodzić zdrowy tryb życia z mądrością biblijną

1. Efezjan 5:18: „I nie upijajcie się winem, w którym następuje rozpusta, ale napełniajcie się Duchem."

2. Przysłów 31:6-7: „Napoj mocnym napojem ginącego i winem zgorzkniałych w sercu. Niech się napije i zapomni o swojej nędzy i nie będzie już więcej wspominał o swojej nędzy".

1 Tymoteusza 5:24 Grzechy niektórych ludzi są jawne już wcześniej i poprzedzają sąd; i kilku mężczyzn, za którymi podążają.

Paweł ostrzega Tymoteusza, że grzechy niektórych ludzi wyjdą na jaw, zanim zostaną osądzeni, podczas gdy inne zostaną ujawnione po sądzie.

1. „Konsekwencje grzechu"

2. „Sąd Boży i miłosierdzie"

1. Przysłów 16:25 – „Jest droga, która wydaje się człowiekowi słuszna, ale jej końcem jest droga śmierci".

2. 1 Jana 1:9 – „Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości".

1 Tymoteusza 5:25 Podobnie i dobre uczynki niektórych ujawniają się z góry; a te, które są inaczej, nie mogą być ukryte.

Dobre uczynki niektórych ludzi są oczywiste dla wszystkich, podczas gdy inne nie są tak oczywiste.

1. Dobry Samarytanin: jak okazywać innym miłość Boga

2. Znaczenie dobrych uczynków: prowadzenie życia, które przynosi chwałę Bogu

1. Galacjan 6:9-10 – „I nie ustawajmy się w czynieniu dobrze, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli nie zachwiejemy się. Skoro więc mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim ludziom, a szczególnie im którzy są domownikami wiary.”

2. Mateusza 5:16 – „Niech wasze światło świeci przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie”.

1 Tymoteusza 6 to szósty i ostatni rozdział pierwszego listu napisanego przez apostoła Pawła do jego młodego protegowanego, Tymoteusza. W tym rozdziale Paweł porusza różne tematy, w tym fałszywych nauczycieli, zadowolenie i dążenie do pobożności.

Akapit pierwszy: Paweł ostrzega przed fałszywymi nauczycielami i ich pragnieniem korzyści materialnych (1 Tymoteusza 6:1-10). Nakazuje niewolnikom, aby szanowali swoich panów, zwłaszcza tych, którzy są wierzący. Przestrzega przed kimkolwiek, kto naucza innej doktryny lub promuje kontrowersje, które rodzą zazdrość, konflikty i złe podejrzenia. Paweł podkreśla, że pobożność połączona z zadowoleniem jest wielkim zyskiem i ostrzega przed umiłowaniem pieniędzy jako źródłem wszelkiego zła. Namawia Tymoteusza, aby uciekał przed tymi pokusami i zabiegał o prawość, pobożność, wiarę, miłość, wytrwałość i łagodność.

Akapit drugi: Paweł narzuca Tymoteuszowi, aby toczył dobry bój wiary (1 Tymoteusza 6:11-16). Zachęca go, aby zabiegał o prawość i unikał chciwości. Paweł przypomina mu o swojej spowiedzi przed wieloma świadkami, kiedy otrzymał zadanie posługiwania. Podkreśla suwerenność Boga i opisuje Go jako nieśmiertelnego i zamieszkującego niedostępne światło. Paweł nalega, aby Tymoteusz przestrzegał przykazań Bożych bez plam i wyrzutów aż do przyjścia Chrystusa.

3. akapit: Rozdział kończy się instrukcjami dla bogatych wierzących (1 Tymoteusza 6:17-21). Paweł radzi bogatym w obecnym wieku, aby nie byli aroganccy ani nie pokładali nadziei w niepewnych bogactwach, ale w Bogu, który obficie zapewnia nam wszystko dla naszej przyjemności. Zachęcamy ich do czynienia dobrych uczynków, korzystając ze swojego bogactwa, i hojności w dzieleniu się. Na koniec Paweł nakazuje Tymoteuszowi, aby strzegł tego, co zostało mu powierzone, unikając przy tym lekceważącego bełkotu i sprzeczności fałszywie nazywanych wiedzą.

W podsumowaniu,

Rozdział szósty z 1 Listu Tymoteusza omawia takie tematy, jak fałszywi nauczyciele, zadowolenie kontra chciwość,

i instrukcje dla bogatych wierzących.

Paweł ostrzega przed fałszywymi naukami i umiłowaniem pieniędzy i nalega, aby Tymoteusz z zadowoleniem dążył do pobożności.

Nakazuje Tymoteuszowi toczyć dobry bój wiary, podkreślając suwerenność Boga i wagę przestrzegania Jego przykazań.

Rozdział kończy się wskazówkami dla bogatych wierzących, aby byli hojni i unikali pokładania nadziei w bogactwie. Paweł zachęca Tymoteusza, aby strzegł tego, co zostało mu powierzone, unikając pustych rozmów. W tym rozdziale podkreślono dążenie do pobożności, zadowolenia i odpowiedzialnego zarządzania bogactwem w kontekście fałszywych nauk panujących w tamtych czasach.

1 Tymoteusza 6:1 Niech tylu sług, ilu jest pod jarzmem, uważa swoich panów za godnych wszelkiej czci, aby nie bluźniono imieniu Boga i Jego nauce.

Paweł poucza sługi, aby czcili swoich panów, aby przynosić chwałę imieniu i nauczaniu Boga.

1. Znaczenie honoru: studium 1 Tymoteusza 6:1

2. Służba z honorem: jak wychwalać Boga w życiu codziennym

1. Kolosan 3:22-24 – „Niewolnicy, bądźcie posłuszni swoim ziemskim panom we wszystkim i czyńcie to nie tylko wtedy, gdy ich oko jest na was zwrócone i aby zyskać ich przychylność, ale w szczerości serca i czci dla Pana. 23 Cokolwiek czynicie, pracujcie nad tym całym sercem, jak to czynicie dla Pana, a nie dla panów ludzkich, 24 wiedząc, że otrzymacie w nagrodę dziedzictwo od Pana. To Panu Chrystusowi służycie”.

2. Efezjan 6:5-7 - „Niewolnicy, bądźcie posłuszni swoim ziemskim panom z szacunkiem i bojaźnią, i ze szczerością serca, tak jak byście byli posłuszni Chrystusowi. 6 Bądźcie im posłuszni nie tylko po to, aby zyskać ich przychylność, gdy ich oczy są zwrócone na was, ale jak niewolnicy Chrystusa, z serca pełniąc wolę Bożą. 7 Służcie całym sercem, jak gdybyście służyli Panu, a nie ludziom.

1 Tymoteusza 6:2 A ci, którzy mają panów wierzących, niech nimi nie gardzą, dlatego że są braćmi; ale raczej służcie im, bo są wierni i umiłowani, uczestnicy dobrodziejstw. Te rzeczy uczą i napominają.

Wierzący nie powinni gardzić swoimi panami, ale powinni im wiernie służyć, ponieważ są wierni i kochani, uczestniczą w dobrodziejstwach.

1. Służenie naszym panom z wiernością i miłością

2. Korzyści z wiernego służenia naszym panom

1. Kolosan 3:22-25 – „Słudzy, bądźcie posłuszni we wszystkim swoim panom według ciała, nie w służbie na oko, jak się ludziom podobać, ale w prostocie serca, bojąc się Boga; i cokolwiek czynicie, z serca róbcie, jak Pana, a nie ludzi. Wiedząc, że od Pana otrzymacie zapłatę dziedzictwa, bo służycie Panu Chrystusowi. Kto zaś czyni źle, otrzyma za zło, które uczynił. osoby.”

2. Efezjan 6:5-8 – „Słudzy, bądźcie posłuszni tym, którzy są waszymi panami według ciała, z bojaźnią i drżeniem, w prostocie serca swego, jak Chrystusowi; nie w służbie na oko, jak ci, którzy się ludziom podobają, ale jak słudzy Chrystusa, pełniący z serca wolę Bożą, z dobrą wolą pełniąc służbę jak Panu, a nie ludziom, wiedząc, że cokolwiek dobrego czyni człowiek, to samo otrzyma od Pana, niezależnie od tego, czy będzie za kaucją lub za darmo.”

1 Tymoteusza 6:3 Jeśli ktoś naucza inaczej i nie trzyma się zdrowych słów, słów Pana naszego Jezusa Chrystusa i nauki zgodnej z pobożnością;

Ten fragment mówi, że jeśli ktoś naucza czegoś sprzecznego ze słowami Jezusa Chrystusa i pobożną doktryną, to nie jest to zdrowe.

1. „Zbożne nauczanie: podstawa prawego życia”

2. „Słowa Jezusa: droga do świętości”

1. Mateusza 7:24-27 – „Dlatego każdego, kto słucha tych moich słów i wykonuje je, przyrównam do męża mądrego, który zbudował swój dom na skale”

2. Przysłów 2:1-8 – „Synu mój, jeśli przyjmiesz moje słowa i zakryjesz przed sobą moje przykazania, nakłonisz ucha do mądrości i nakłonisz swoje serce do zrozumienia”;

1 Tymoteusza 6:4 Jest dumny, nic nie wiedzący, ale pchający się w pytaniach i sporach słownych, z których wynika zazdrość, spory, urągania, złe domysły,

Osoba jest dumna i nieświadoma i angażuje się w debaty, które prowadzą do zazdrości, konfliktów i złośliwych słów.

1. Pycha prowadzi do zagłady – Przysłów 16:18

2. Niebezpieczeństwo sporu – Przysłów 17:14

1. Jakuba 3:16 – Bo gdzie zazdrość i kłótnia, tam zamieszanie i wszelki zły uczynek.

2. Przysłów 26:17 - Kto przechodzi i wdaje się w spory, które do niego nie należą, jest jak ten, który chwyta psa za uszy.

1 Tymoteusza 6:5 Przewrotne spory ludzi o zepsutym umyśle i pozbawionych prawdy, mniemających, że zysk jest pobożnością; od takich się wycofaj.

Paweł poucza Tymoteusza, aby unikał tych, którzy twierdzą, że zdobywanie bogactw materialnych jest formą pobożności.

1. „Pobożność i zysk: jaka jest prawdziwa ścieżka?”

2. „Niebezpieczeństwo zepsutych umysłów i fałszywych nauk”

1. Mateusza 6:24 – „Nikt nie może dwom panom służyć, gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował, albo jednego będzie wierny, a drugim pogardzi. Nie możecie służyć Bogu i mamonie”.

2. Marka 10:23-25 - A Jezus rozejrzał się i rzekł do swoich uczniów: Jakże trudno jest bogatym wejść do królestwa Bożego! A uczniowie zdumiewali się jego słowami. Ale Jezus znowu im powiedział: Dzieci, jak trudno wejść do królestwa Bożego! Łatwiej wielbłąd przejść przez ucho igielne, niż bogaty wejść do królestwa Bożego.

1 Tymoteusza 6:6 Ale pobożność połączona z zadowoleniem jest wielkim zyskiem.

Wiara w Boga i zadowolenie ze swojego życia to wielkie błogosławieństwo.

1. Błogosławieństwo zadowolenia

2. Zbieranie nagród pobożności

1. Psalm 37:3-4 – Zaufaj Panu i czyń dobrze; mieszkajcie na ziemi i korzystajcie z bezpiecznych pastwisk. Rozkoszuj się Panem, a On spełni pragnienia twojego serca.

2. Filipian 4:11-13 – Nauczyłem się zadowalać niezależnie od okoliczności. Wiem, co to znaczy być w potrzebie i wiem, co to znaczy mieć pod dostatkiem. Nauczyłem się sekretu zadowolenia w każdej sytuacji, niezależnie od tego, czy jestem dobrze odżywiony, czy głodny, czy żyję w dostatku, czy w niedostatku. Wszystko to mogę dzięki Temu, który daje mi siłę.

1 Tymoteusza 6:7 Nic bowiem nie przynieśliśmy na ten świat i pewne jest, że niczego nie wyniesiemy.

Przychodzimy na ten świat z niczym i z niczym odchodzimy.

1. Próżność życia i majątku

2. Nietrwałość życia

1. Kaznodziei 5:15 - Jak wyszedł z łona matki, nagi wróci, aby iść tak, jak przyszedł; i nie będzie brał nic ze swojej pracy, co będzie mógł zabrać w ręku.

2. Mateusza 6:19-21 - Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną. Gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą, i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną: bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje.

1 Tymoteusza 6:8 A mając żywność i odzienie, poprzestawajmy na tym.

Powinniśmy zadowalać się tym, co mamy, łącznie z jedzeniem i ubraniem.

1. Zadowolenie: błogosławieństwo dla naszego życia

2. Zadowolenie: wolność od zmartwień i niepokojów

1. Przysłów 19:23 - Bojaźń Pańska prowadzi do życia; wtedy odpoczywa się zadowolonym, nietkniętym kłopotami.

2. Filipian 4:11-12 – Nie mówię tego dlatego, że jestem w potrzebie, bo nauczyłem się

zadowalać niezależnie od okoliczności. Wiem, co to znaczy być w potrzebie i wiem, co to znaczy mieć pod dostatkiem. Nauczyłem się sekretu zadowolenia w każdej sytuacji, niezależnie od tego, czy jestem dobrze odżywiony, czy głodny, czy żyję w dostatku, czy w niedostatku.

1 Tymoteusza 6:9 Natomiast ci, którzy chcą się bogacić, wpadają w pokusę i sidło oraz w wiele głupich i szkodliwych pożądliwości, które pogrążają ludzi w zagładzie i zatraceniu.

Pogoń za bogactwem może prowadzić do pokus i sprowadzić zagładę.

1: Uważaj, aby nie skupiać się zbytnio na bogactwie, ponieważ może to prowadzić do zniszczenia.

2: Nie dajcie się zwieść pogoni za bogactwem, bo dla wielu może to być upadek.

1: Przysłów 11:28 - Kto ufa swemu bogactwu, upadnie, ale sprawiedliwy wyrośnie jak latorośl.

2: Kaznodziei 5:10 – Kto kocha srebro, nie poprzestanie na srebrze; ani ten, kto miłuje obfitość wraz ze wzrostem: to też jest marność.

1 Tymoteusza 6:10 Albowiem miłość do pieniędzy jest korzeniem wszelkiego zła, którego niektórzy pożądali, ale odeszli od wiary i przeniknęli się wieloma smutkami.

Miłość do pieniędzy może odwieść ludzi od wiary i przynieść smutek.

1. Nie pozwól, aby pieniądze cię kontrolowały

2. Niebezpieczeństwa chciwości

1. Kaznodziei 5:10 „Kto miłuje pieniądze, nie nasyci się pieniędzmi, a kto miłuje obfitość – dochodami”

2. 1 Jana 2:16 „Bo wszystko, co jest na świecie, pożądliwość ciała i pożądliwość oczu, i pycha życia, nie jest z Ojca, ale jest ze świata”.

1 Tymoteusza 6:11 Ale ty, mężu Boży, uciekaj od tych rzeczy; i podążajcie za sprawiedliwością, pobożnością, wiarą, miłością, cierpliwością, łagodnością.

Ten fragment zachęca nas do ucieczki od światowych pragnień i podążania za sprawiedliwością, pobożnością, wiarą, miłością, cierpliwością i łagodnością.

1. „Ucieczka od grzechu i podążanie za pragnieniami Boga”

2. „Dążenie do sprawiedliwości i życie w świętości”

1. Rzymian 12:9-13 – Miłość musi być szczera. Nienawidź zła; trzymać się tego, co dobre. Bądźcie oddani sobie nawzajem w miłości. Czcijcie się wzajemnie ponad siebie. Nie traćcie nigdy zapału, ale zachowujcie zapał duchowy, służąc Panu. Bądźcie radośni w nadziei, cierpliwi w ucisku, wierni w modlitwie.

2. Kolosan 3:12-15 - Jako naród wybrany przez Boga, święty i umiłowany, przyobleczcie się we współczucie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość. Znoście jedni drugich i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli ktoś z was ma do kogoś żal. Przebaczajcie, tak jak Pan przebaczył wam. A na wszystkie te cnoty nakładana jest miłość, która łączy je wszystkie w doskonałą jedność.

1 Tymoteusza 6:12 Stocz dobry bój wiary, uchwyć się życia wiecznego, do którego też jesteś powołany i złożyłeś dobre wyznanie przed wieloma świadkami.

Paweł zachęca Tymoteusza, aby żył wiarą i trzymał się życia wiecznego, które wyznał publicznie przed wieloma świadkami.

1. Moc wiernego życia: jak stoczyć dobrą walkę

2. Trwanie w wyznawaniu wiary

1. Hebrajczyków 10:35-36 Nie porzucajcie więc ufności, która ma wielką nagrodę. Potrzebna jest wam bowiem wytrwałość, abyście, pełniąc wolę Bożą, otrzymali to, co jest obiecane.

2. 1 Piotra 5:8-9 Bądź trzeźwy; bądź czujny. Wasz przeciwnik, diabeł, krąży jak lew ryczący, szukając kogo pożreć. Sprzeciwiajcie mu się, mocni w wierze, wiedząc, że tego samego rodzaju cierpienia doświadczają wasi bracia na całym świecie.

1 Tymoteusza 6:13 Rozkazuję ci przed Bogiem, który wszystko ożywia, i przed Chrystusem Jezusem, który przed Poncjuszem Piłatem złożył dobrą spowiedź;

Paweł nakłada na Tymoteusza obowiązek złożenia dobrego wyznania przed Poncjuszem Piłatem przed Bogiem i Chrystusem Jezusem.

1. Moc dobrej spowiedzi

2. Znaczenie świadczenia o Chrystusie

1. Mateusza 10:32-33 – „Dlatego do tego, kto się mnie przyzna przed ludźmi, wyznam i ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. A kto się mnie wyprze przed ludźmi, tego się wyprę i ja przed moim Ojcem, który jest w niebie . "

2. Mateusza 16:24-25 – „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: «Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i naśladuje mnie. Kto bowiem chce zachować swoje życie, straci ją, lecz kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je.”

1 Tymoteusza 6:14 Abyś zachował to przykazanie bez skazy i bez nagany, aż do przyjścia Pana naszego Jezusa Chrystusa:

Chrześcijanie są wezwani do posłuszeństwa przykazaniom Boga aż do powrotu Jezusa Chrystusa.

1. Życie w posłuszeństwie – 1 Tymoteusza 6:14

2. Powrót Chrystusa – nasza nadzieja i oczekiwanie

1. Efezjan 5:1-2 - Naśladujcie zatem przykład Boga jako dzieci umiłowane i postępujcie drogą miłości, bo Chrystus nas umiłował i samego siebie wydał za nas jako wonną ofiarę i ofiarę Bogu.

2. 1 Piotra 1:13-14 - Dlatego mając umysł gotowy do działania, bądźcie trzeźwi i pokładajcie całą nadzieję w łasce, która wam zostanie dana w objawieniu Jezusa Chrystusa. Jako posłuszne dzieci, nie dostosowujcie się do namiętności wynikającej z waszej dawnej niewiedzy.

1 Tymoteusza 6:15 Co w swoich czasach objawi ten, który jest błogosławionym i jedynym Władcą, Królem królów i Panem panów;

Ten fragment mówi o Bogu jako o jedynym władcy wszechświata, Królu królów i Panu panów.

1. Bóg jest najwyższym władcą wszystkiego: studium 1 Tymoteusza 6:15

2. Głoszenie majestatu Wszechmogącego: nauczanie z 1 Tymoteusza 6:15

1. Izajasz 9:6-7 - Dziecię nam się narodziło, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu, i nazwą imię jego: Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny , Książę Pokoju.

2. Objawienie 19:16 - I ma na szacie swojej i na biodrze swoim wypisane imię: KRÓL KRÓLÓW I PAN PANÓW.

1 Tymoteusza 6:16 Który tylko ma nieśmiertelność, mieszkając w światłości, do której nikt nie może się zbliżyć; którego nikt nie widział i nie może zobaczyć; któremu niech będzie cześć i moc na wieki. Amen.

We fragmencie tym opisano Boga jako posiadającego nieśmiertelność, zamieszkującego światłość niedostępną dla człowieka i zasługującego na wieczną cześć i moc.

1. Niezgłębiony Majestat Boga

2. Uznanie niezmienności i nieprzemijającej chwały Boga

1. Izajasz 6:1-5 – Izajaszowa wizja świętości Boga

2. Jana 1:1-18 – Jezus jest prawdziwym światłem Bożym

1 Tymoteusza 6:17 Nakazuj bogatym na tym świecie, aby nie mieli wyniosłości i nie ufali niepewnym bogactwom, ale Bogu żywemu, który obficie daje nam wszystko do korzystania;

Paweł poucza bogatych, aby nie popadali w pychę i zaufali Bogu, który zapewnił im wszystko, czego potrzebują.

1. Bóg dał nam wszystko, czego potrzebujemy, więc bądźmy wdzięczni, a nie dumni.

2. Zaufaj Bogu żywemu, który zaspokaja wszystkie nasze potrzeby.

1. Psalm 24:1 - Do Pana należy ziemia i cała jej pełnia, świat i jego mieszkańcy.

2. Jakuba 1:17 - Każdy dobry dar i każdy doskonały dar pochodzi z góry i zstępuje od Ojca światłości, u którego nie ma zmienności ani cienia zawrócenia.

1 Tymoteusza 6:18 Aby dobrze czynili, aby byli bogaci w dobre uczynki, gotowi do rozdzielania, chętni do przekazywania;

Wierzący powinni być hojni i pomagać innym swoim bogactwem.

1. Hojność poprzez bogactwo: jak wykorzystać swoje pieniądze, aby pomóc innym

2. Dobre uczynki i dawanie: korzyści z wykorzystywania swojego bogactwa do błogosławienia innych

1. Dzieje Apostolskie 20:35 – „We wszystkim pokazałem wam, że tak pracując, trzeba pomagać słabym i pamiętać o słowach Pana Jezusa, który sam powiedział: „Więcej szczęścia jest w dawaniu niż w odbierać.'"

2. Przysłów 11:24-25 – „Człowiek daje darmo, a jednak staje się coraz bogatszy; inny wstrzymuje to, co powinien dać, i cierpi jedynie niedostatek. Kto błogosławi, zostanie wzbogacony, a kto podlewa, sam będzie napojony”.

1 Tymoteusza 6:19 Gromadząc sobie dobry fundament na przyszły czas, aby uchwycić się życia wiecznego.

Ten fragment zachęca czytelników, aby gromadzili dobry fundament i uchwycili się życia wiecznego.

1. Znaczenie położenia dobrego fundamentu pod nasze życie, aby zapewnić sobie życie wieczne.

2. Potrzeba przygotowania się na przyszłość i związane z nią nagrody.

1. Mateusza 6:19-21 - „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną. Gromadźcie sobie natomiast skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą, i gdzie złodzieje nie włamują się ani nie kradną, bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje”.

2. Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie; wyznawaj Go na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki”.

1 Tymoteusza 6:20 Tymoteuszu, strzeż tego, co ci zostało powierzone, unikając bluźnierczego i próżnego gadania oraz sprzeciwów nauki, fałszywie zwanych:

Tymoteusz otrzymuje polecenie, aby strzec tego, co zostało mu powierzone, unikając fałszywych i pustych argumentów i teorii.

1. Zrozumienie wagi ochrony swojego zaufania

2. Unikanie fałszywych nauk i argumentów

1. Tytusa 1:9 - Trzymaj się mocno słowa wiernego, jak go nauczono, aby na podstawie zdrowej nauki mógł napominać i przekonywać sprzeciwiających się.

2. 2 Koryntian 10:5 - Porzucając wymysły i wszelką wyniosłość, która się wywyższa przeciwko poznaniu Boga, i poddając w niewolę wszelką myśl pod posłuszeństwo Chrystusowi.

1 Tymoteusza 6:21 Którzy niektórzy wyznający błądzą w kwestii wiary. Łaska niech będzie z tobą. Amen.

Ten fragment dotyczy wiary i tego, że niektórzy od niej odeszli. Kończy się życzeniem łaski dla czytelnika.

1. „Ścieżka wiary: utrzymanie obranego kursu”

2. „Moc łaski: przewodnik po wierności”

1. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu.

2. Jakuba 1:2-4 - Potraktujcie to jako czystą radość, bracia i siostry, ilekroć spotykacie się

z różnego rodzaju próbami, ponieważ wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość.

2 Tymoteusza 1 to pierwszy rozdział drugiego listu napisanego przez apostoła Pawła do jego ukochanego współpracownika i ucznia, Tymoteusza. W tym rozdziale Paweł zachęca i napomina Tymoteusza, aby pomimo wyzwań i trudności pozostał niezachwiany w swojej wierze i służbie.

Akapit pierwszy: Paweł wyraża swoje głębokie uczucie do Tymoteusza (2 Tymoteusza 1:1-7). Utożsamia się z wolą Bożą jako apostoł Chrystusa Jezusa i zwraca się do Tymoteusza jako do swego umiłowanego dziecka w wierze. Paweł wspomina ich wspólne dziedzictwo szczerej wiary, które widzi także u babci Tymoteusza, Lois i matki Eunice. Zachęca Tymoteusza, aby rozpalił dar Boży, który został mu dany przez nałożenie rąk. Paweł przypomina mu, że Bóg nie dał ducha bojaźni, ale mocy, miłości i samodyscypliny.

Akapit 2: Paweł podkreśla wagę pozostania wiernym pomimo cierpienia (2 Tymoteusza 1:8-12). Namawia Tymoteusza, aby nie wstydził się ani nie bał się świadczyć o swoim Panu ani o Pawle, który jest więziony za głoszenie Ewangelii. Zamiast tego zachęca go, aby przyłączył się do cierpienia dla Chrystusa zgodnie z Bożym zamysłem i łaską. Paweł zapewnia, że to Bóg ich zbawił przez Chrystusa Jezusa i powołał świętym powołaniem – nie ze względu na ich uczynki, ale ze względu na swój własny zamysł.

3. akapit: Rozdział kończy się przypomnieniem, aby trzymać się zdrowej nauki (2 Tymoteusza 1:13-18). Paweł nalega, aby Tymoteusz w wierze i miłości naśladował wzór zdrowych słów, których nauczał. Ostrzega przed tymi, którzy się od niego odwrócili, w tym przed Phygelusem i Hermogenesem. Jednakże wskazuje Onezyfora jako przykład osoby, która zapewniała wielką zachętę w trudnych czasach.

W podsumowaniu,

Rozdział pierwszy z 2 Listu do Tymoteusza rozpoczyna się od wyrażenia uczuć między Pawłem i Tymoteuszem.

Paweł przypomina mu, aby się nie bał, lecz przyjął Boży dar mocy, miłości i samodyscypliny.

Podkreśla, jak ważne jest pozostawanie wiernym w obliczu cierpień i zachęca Tymoteusza, aby mocno trzymał się zdrowej nauki. Rozdział kończy się przykładami tych, którzy odwrócili się od Pawła, i tych, którzy byli źródłem zachęty. Rozdział ten stanowi zachętę dla Tymoteusza, aby pozostał niezachwiany w swojej wierze, przyjął dary Boże, znosił cierpienia i trzymał się zdrowej nauki.

2 Tymoteusza 1:1 Paweł, apostoł Jezusa Chrystusa z woli Bożej, zgodnie z obietnicą życia, które jest w Chrystusie Jezusie,

Paweł, apostoł Boży, mówi o obietnicy życia wiecznego w Jezusie Chrystusie.

1. Obietnica życia wiecznego przez Jezusa Chrystusa

2. Wola Boża i życie w obfitości

1. Rzymian 6:23 - Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Jana 10:10 – Złodziej przychodzi tylko po to, aby kraść, zabijać i niszczyć; Przyszedłem, aby mieli życie i mieli je w obfitości.

2 Tymoteusza 1:2 Do Tymoteusza, mojego umiłowanego syna: Łaska, miłosierdzie i pokój od Boga Ojca i Chrystusa Jezusa, Pana naszego.

Ten fragment mówi o łasce, miłosierdziu i pokoju od Boga Ojca i Jezusa Chrystusa.

1. Moc łaski: zaufanie w bezwarunkową miłość i miłosierdzie Boga

2. Praktykowanie pokoju: jak żyć w harmonii z Ojcem i Synem

1. Efezjan 2:8-9 - Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę, i to nie z was, jest to dar Boży, nie z uczynków, aby się nikt nie mógł chlubić.

2. Rzymian 5:1-5 - Dlatego też usprawiedliwieni przez wiarę, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez którego przez wiarę uzyskaliśmy dostęp do tej łaski, w której obecnie stoimy. I chlubimy się nadzieją chwały Bożej.

2 Tymoteusza 1:3 Dziękuję Bogu, któremu służę od praojców z czystym sumieniem, że nieustannie pamiętam o Tobie w moich modlitwach we dnie i w nocy;

Paweł wyraża swą wdzięczność Bogu za modlitwy i służbę Bogu oraz za nieustanne wspominanie o Tymoteuszu w modlitwach dniem i nocą.

1. Kultywowanie serca wdzięczności Bogu

2. Nieustanne modlitwy za innych

1. Kolosan 4:2 – „Trwajcie gorliwie na modlitwie, czuwając w niej z dziękczynieniem”;

2. 1 Tesaloniczan 5:17 – „Módlcie się bez przerwy”;

2 Tymoteusza 1:4 Bardzo pragnę cię zobaczyć, pamiętając o twoich łzach, abym napełnił się radością;

Paweł wyraża pragnienie zobaczenia Tymoteusza i przypomina sobie łzy Tymoteusza, które, jak ma nadzieję, zastąpią radość.

1. Wezwanie do radości: znajdowanie pocieszenia w Panu

2. Radujcie się obecnością Pana: odnowienie naszej wiary

1. Rzymian 15:13 – „Teraz niech Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem w wierze, abyście mocą Ducha Świętego obfitowali w nadzieję”.

2. Izajasz 12:2-3 – „Oto Bóg jest moim zbawieniem, zaufam i nie będę się lękał, gdyż Pan Bóg jest moją siłą i pieśnią, On stał się moim zbawieniem”.

2 Tymoteusza 1:5 Kiedy przywołuję na pamięć nieobłudną wiarę w ciebie, która najpierw mieszkała w twojej babci Lois i twojej matce Eunice; i jestem przekonany, że także w tobie.

Paweł pochwala wiarę Tymoteusza, którą odziedziczył po swojej babci Lois i matce Eunice, i wierzy, że pozostała ona również w Tymoteuszu.

1. Znaczenie rodziny w rozwijaniu wiary i przekazywaniu jej następnym pokoleniom.

2. Siła wiary i pewność, jaką może ona przynieść.

1. Psalm 27:1: „Pan jest moim światłem i moim zbawieniem. Kogo mam się bać?”

2. Rzymian 10:17: „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo

Chrystusowe”.

2 Tymoteusza 1:6 Dlatego przypominam ci, abyś wzbudził dar Boży, który jest w tobie przez nałożenie moich rąk.

Paweł zachęca Tymoteusza, aby korzystał z daru Bożego, który został mu dany przez nałożenie rąk.

1. Moc daru od Boga: jak wykorzystać i wykorzystać zdolności otrzymane od Boga

2. Wzbudzanie Daru Bożego: korzystanie z błogosławieństw Pana, aby Mu służyć.

1. Rzymian 12:6-8 - Mając różne dary w zależności od danej nam łaski, korzystajmy z nich: jeśli proroctwo, proporcjonalnie do naszej wiary; jeśli służba, w naszym służbie; lub ten, który uczy w swoim nauczaniu; lub ten, który napomina, w swoim nawoływaniu; ten, który daje, z hojnością; ten, który prowadzi, pilnie; kto okazuje miłosierdzie, z radością.

2. Efezjan 4:11-13 - I On sam dał jednych na apostołów, innych na proroków, innych na ewangelistów, a jeszcze innych na pasterzy i nauczycieli, aby przygotowywać świętych do dzieła posługiwania, do budowania Ciała Chrystusowego aż wszyscy dojdziemy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do człowieka doskonałego, do miary wzrostu pełni Chrystusowej.

2 Tymoteusza 1:7 Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni; lecz mocy i miłości, i zdrowego umysłu.

Zamiast ducha bojaźni, Bóg dał nam ducha mocy, miłości i zdrowego rozsądku.

To, co najlepsze

1. „Duch mocy”

2. „Miłość i zdrowy umysł”

To, co najlepsze

1. Rzymian 8:15-17 - Nie otrzymaliście bowiem ducha niewoli, aby ponownie popaść w bojaźń, ale otrzymaliście ducha usynowienia, przez który wołamy: „Abba, Ojcze”.

2. 1 Jana 4:16-18 - W ten sposób poznaliśmy i uwierzyliśmy w miłość, jaką Bóg ma dla nas. Bóg jest miłością i kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim.

2 Tymoteusza 1:8 Nie wstydź się więc świadectwa naszego Pana ani mnie, jego więźnia, ale bądź uczestnikiem ucisków ewangelii według mocy Bożej;

Paweł zachęca Tymoteusza, aby pozostał mocny w wierze i był przykładem mocy Bożej.

1. Siła naszego świadectwa: bycie przykładem Bożej mocy

2. Trwanie w wierze: uczestnictwo w cierpieniach ewangelii

1. Rzymian 1:16 - Nie wstydzę się bowiem ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego;

2. 2 Koryntian 12:9-10 - I rzekł do mnie: Wystarczy ci mojej łaski, bo moja siła doskonali się w słabości. Najchętniej więc będę się chlubił ze swoich słabości, aby moc Chrystusa spoczęła na mnie.

2 Tymoteusza 1:9 Który nas zbawił i powołał świętym powołaniem nie według naszych uczynków, ale według swego postanowienia i łaski, danej nam w Chrystusie Jezusie przed założeniem świata,

Paweł zachęca Tymoteusza, aby pamiętał, że Bóg ich zbawił i powołał świętym powołaniem, nie ze względu na ich własne uczynki, ale ze względu na swój własny zamysł i łaskę daną przez Chrystusa Jezusa.

1) Łaska Boża wystarczy. Zgłębianie głębi Bożej miłości i miłosierdzia

2) Życie w świętości: odpowiadanie na Boże wezwanie

1) Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

2) Rzymian 8:28-30 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani. Kogo bowiem wiedział, tego też przeznaczył na to, by się upodobnili do obrazu Jego Syna, aby był

pierworodnym między wielu braćmi. Nadto, których przeznaczył, tych i powołał, a których powołał, tych i usprawiedliwił, a których usprawiedliwił, tych i uwielbił.

2 Tymoteusza 1:10 Ale teraz objawia się przez pojawienie się naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa, który śmierć zniszczył, a życie i nieśmiertelność na światło wywiódł przez ewangelię:

Jezus Chrystus ukazał się, aby przez Ewangelię rzucić światło na życie i nieśmiertelność.

1. Jezus zniszczył śmierć, a przyniósł życie i nieśmiertelność

2. Moc Ewangelii: niesienie życia i nieśmiertelności

1. Rzymian 6:23 – Zapłatą za grzech jest śmierć; lecz darem Bożym jest życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

2. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby świat potępił, ale aby świat przez Niego zbawił.

2 Tymoteusza 1:11 Na co zostałem ustanowiony głosicielem i apostołem, i nauczycielem pogan.

Paweł zostaje mianowany kaznodzieją, apostołem i nauczycielem pogan.

1. Powołanie do głoszenia — stawienie czoła strachowi i wierne podążanie za Bożym powołaniem

2. Powołany do bycia apostołem – jak właściwie reprezentować Ewangelię

1. Dzieje Apostolskie 9:15-16 – Nawrócenie Saula i jego powołanie do głoszenia

2. Mateusza 28:18-20 – Wielki Nakaz głoszenia i uczniów dla narodów

2 Tymoteusza 1:12 Z tego powodu i ja to znoszę, wszakże nie wstydzę się tego, bo wiem, komu uwierzyłem, i jestem przekonany, że jest w stanie dotrzymać tego, co mu na ten dzień obiecałem.

Paweł potwierdza swoją wiarę w Boga i Jego zdolność do ochrony go oraz w to, co Mu powierzył.

1. Siła naszej wiary – Opierając się na przykładzie Pawła z 2 Tymoteusza 1:12, omawiamy, w jaki sposób możemy polegać na Bogu w chwilach udręki i trudności.

2. Siła zaangażowania – omawia znaczenie podejmowania szczerych zobowiązań wobec Boga i zaufania Mu, że ich dotrzyma.

1. Rzymian 8:25-27 – Pewność Pawła o wierności Bożej nawet w trudnych chwilach

2. Hebrajczyków 11:1 – Definicja wiary i nadziei, jaką ona niesie.

2 Tymoteusza 1:13 Trzymaj się mocno formy zdrowych słów, które o mnie usłyszałeś, w wierze i miłości, która jest w Chrystusie Jezusie.

Fragment: Apostoł Paweł zachęca Tymoteusza, aby pamiętał i zachowywał zdrową naukę, której został nauczony, w wierze i miłości w Chrystusie Jezusie.

1. Siła zdrowej doktryny w naszej wierze

2. Trwanie w wierze i miłości poprzez zdrową doktrynę

1. 2 Tymoteusza 1:13

2. Efezjan 4:14-15 - Abyśmy odtąd nie byli już dziećmi, miotanymi tam i z powrotem i unoszonymi każdym powiewem nauki przez oszustwo ludzkie i przebiegłą przebiegłość, którymi czyhają na zwiedzenie; Ale mówienie prawdy w miłości może wrosnąć w niego we wszystkim, którym jest Głowa, nawet Chrystus.

2 Tymoteusza 1:14 Dobro, które zostało ci powierzone, strzeż przez Ducha Świętego, który w nas mieszka.

Ten fragment zachęca wierzących, aby pozostali wierni swojej wierze i polegali na Duchu Świętym, który jest w nich.

1. Moc Ducha Świętego w naszym życiu

2. Znaczenie podtrzymywania naszej wiary

1. Rzymian 8:14-17 – Bo wszyscy, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi.

2. Jana 14:15-17 – Jeśli mnie miłujecie, przestrzegajcie moich przykazań.

2 Tymoteusza 1:15 To wiesz, że odwrócili się ode mnie wszyscy, którzy są w Azji; z nich to Phygellus i Hermogenes.

Paweł wspomina Tymoteuszowi, że wielu mieszkańców Azji odwróciło się od niego, wymieniając szczególnie dwie osoby: Fygellusa i Hermogenesa.

1. Siła odrzucenia: analiza doświadczeń Pawła w Azji.

2. Pozostań wierny Bogu pomimo sprzeciwu.

1. Hebrajczyków 11:24-27 – Przez wiarę Mojżesz, gdy dorósł, nie chciał być nazywany synem córki faraona;

2. Rzymian 8:31-35 – Co w takim razie powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg będzie z nami, któż może być przeciwko nam?

2 Tymoteusza 1:16 Zmiłuj się Pan nad domem Onezyfora; bo często mnie pokrzepiał i nie wstydził się mojego łańcucha:

Onezyfor był wspaniałym przykładem wierności i życzliwości wobec Pawła, nawet pośród jego cierpień.

1. Wierność Boga: nauka na przykładzie Onezyfora

2. Moc życzliwości: jak Onezyfor pokrzepił Pawła w cierpieniu

1. Jana 13:35 – „Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali”.

2. Galacjan 6:2 – „Jedni drugich brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe”.

2 Tymoteusza 1:17 Ale gdy był w Rzymie, bardzo pilnie mnie szukał i znalazł.

Paweł odszukał Tymoteusza w Rzymie i odnalazł go.

1. Znaczenie poszukiwania zagubionych.

2. Można nas znaleźć, jeśli szukamy Boga.

1. Łk 19:10 – „Albowiem Syn Człowieczy przyszedł szukać i zbawić zagubionych”.

2. Mateusza 7:7-8 – „Proście, a będzie wam dane; Szukaj a znajdziesz; zapukaj, a otworzą Ci drzwi. Bo każdy, kto prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a temu, kto puka, drzwi zostaną otwarte”.

2 Tymoteusza 1:18 Niech mu Pan da, aby w owym dniu znalazł miłosierdzie Pana, a ty dobrze wiesz, w jak wielu sprawach mi służył w Efezie.

Paweł modli się, aby Pan okazał Tymoteuszowi miłosierdzie i przypomina mu o wspólnej służbie w Efezie.

1. Moc modlitwy: jak Bóg odpowiada swoim miłosierdziem

2. Znaczenie wspólnej służby: jak jednoczy nas służba

1. Jakuba 5:16 – „Modlitwa sprawiedliwego ma moc i skuteczność”.

2. Dzieje Apostolskie 20:17-38 – Pożegnanie Pawła ze starszymi kościoła w Efezie.

2 Tymoteusza 2 to drugi rozdział drugiego listu napisanego przez apostoła Pawła do jego ukochanego współpracownika i ucznia, Tymoteusza. W tym rozdziale Paweł udziela Tymoteuszowi ważnych wskazówek dotyczących wytrwałości, odpowiedzialności i zdrowego nauczania.

Akapit pierwszy: Paweł zachęca Tymoteusza, aby był wiernym i zdyscyplinowanym żołnierzem Chrystusa (2 Tymoteusza 2:1-7). Namawia go, aby był mocny w łasce, która jest w Chrystusie Jezusie i powierza mu zadanie przekazywania wiedzy ludziom godnym zaufania, którzy z kolei będą uczyć innych. Paweł używa metafor żołnierza, sportowca i ciężko pracującego rolnika, aby zilustrować potrzebę dyscypliny, wytrwałości i skupienia w służbie. Podkreśla, że ci, którzy będą rywalizować zgodnie z zasadami, otrzymają swoją część nagród.

Akapit 2: Paweł podkreśla wagę dokładnego posługiwania się Słowem Bożym (2 Tymoteusza 2:8-19). Przypomina Tymoteuszowi o zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa jako centralnym punkcie ich głoszenia. Pomimo grożącego więzienia i cierpień za głoszenie Ewangelii, Paweł stwierdza, że słowa Bożego nie można skuć na łańcuchu. Przestrzega przed kłótniami o słowa, które prowadzą tylko do ruiny, ale zachęca do pilnego studiowania Pisma Świętego dla zatwierdzonych pracowników, którzy poprawnie się nim posługują.

3. akapit: Rozdział kończy się instrukcjami dotyczącymi unikania fałszywych nauk i podążania za sprawiedliwością (2 Tymoteusza 2:20-26). Paweł napomina Tymoteusza, aby uciekał od młodzieńczych namiętności, dążąc do prawości wraz z tymi, którzy wzywają Pana z czystego serca. Przestrzega przed głupimi kłótniami prowadzącymi do kłótni, ale zaleca łagodność przy korygowaniu przeciwników, aby mogli dojść do skruchy. Paweł podkreśla Boże pragnienie zbawienia każdego człowieka i nawołuje do czystości, unikając uwikłania w światowe pragnienia.

W podsumowaniu,

Rozdział drugi z 2 Listu do Tymoteusza skupia się na wytrwałości w obowiązkach związanych ze służbą, kładąc jednocześnie nacisk na dokładne posługiwanie się Słowem Bożym.

Paweł zachęca Tymoteusza, aby zachowywał dyscyplinę jak żołnierz lub sportowiec, powierzając mu zadanie przekazywania swojej nauki osobom godnym zaufania.

Podkreśla wagę prawidłowego posługiwania się Słowem Bożym i przestrzega przed kłótniami o słowa. Paweł zachęca do pilnego studiowania i prawidłowego posługiwania się Pismem.

Rozdział kończy się instrukcjami dotyczącymi unikania fałszywych nauk, dążenia do prawości i łagodności korygowania przeciwników. Paweł podkreśla pragnienie zbawienia i wzywa do czystości w życiu chrześcijańskim. Rozdział ten stanowi wezwanie do wytrwałości, odpowiedzialności w nauczaniu i dążenia do prawości w kontekście wyzwań stojących przed służbą.

2 Tymoteusza 2:1 Ty więc, synu mój, umacniaj się w łasce, która jest w Chrystusie Jezusie.

Paweł zachęca Tymoteusza, aby pozostał mocny w wierze w Chrystusa i polegał na Jego łasce.

1. Wystarczy łaska Boża – Rzymian 8:28-39

2. Wezwanie do niezmiennego stanowiska – Efezjan 6:10-20

1. 2 Koryntian 12:9-10 – Poleganie Pawła na Bożej łasce i sile w obliczu cierpienia.

2. Hebrajczyków 12:1-3 – Potrzeba wytrwałości w obliczu trudności.

2 Tymoteusza 2:2 A to, co o mnie usłyszałeś od wielu świadków, to samo powierz wiernym ludziom, którzy będą mogli uczyć także innych.

Tymoteusz jest zachęcany, aby powierzyć to, co usłyszał od Pawła, wiernym ludziom, którzy z kolei będą mogli nauczać innych.

1. Moc przekazywania Słowa Bożego

2. Obowiązek bycia wiernym Bogu

1. Przysłów 11:30 - Owocem sprawiedliwych jest drzewo życia; a kto zdobywa dusze, jest mądry.

2. 2 Piotra 1:12 - Dlatego nie zaniedbam, abyście zawsze o tym pamiętali, chociaż je znacie i jesteście utwierdzeni w obecnej prawdzie.

2 Tymoteusza 2:3 Znoś tedy trudności, jako dobry żołnierz Jezusa Chrystusa.

Fragment Paweł zachęca Tymoteusza, aby jako dobry żołnierz Jezusa Chrystusa znosił trudy.

1. Znosić trudy ze względu na Jezusa

2. Być dobrym żołnierzem Chrystusa

1. Rzymian 8:35-39 – Kto nas oddzieli od miłości Chrystusa?

2. Jakuba 1:2-4 – Poczytuj sobie za radość, gdy wpadasz w różne próby.

2 Tymoteusza 2:4 Żaden wojujący nie wdaje się w sprawy tego życia; aby się podobał temu, który go wybrał na żołnierza.

Paweł radzi Tymoteuszowi, aby osoba tocząca walkę duchową nie rozpraszała się sprawami doczesnego życia, aby zadowolić Boga, który wybrał go do walki.

1. Nie pozwól, aby życie odrywało cię od służenia Bogu

2. Nie daj się uwikłać w sprawy tego życia

1. 1 Koryntian 10:31 - Czy więc jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Bożą.

2. Galacjan 5:1 - Trwajcie zatem w wolności, którą wyswobodził nas Chrystus, i nie dajcie się ponownie wplątać w jarzmo niewoli.

2 Tymoteusza 2:5 A jeśli ktoś także dąży do mistrzostwa, to jednak nie zostanie ukoronowany, jeśli nie będzie walczył zgodnie z prawem.

Wygrana nie jest gwarantowana, chyba że proces zostanie przeprowadzony zgodnie z prawem.

1. Droga do sukcesu wiedzie środkami prawnymi

2. Ciężka praca nie gwarantuje sukcesu

1. Rzymian 12:10-11 – Okazujcie sobie nawzajem życzliwość i miłość braterską, okazując sobie szacunek; nie ociągając się w pilności, gorliwy duchem, służąc Panu;

2. Przysłów 21:5 - Myśli pilnych zmierzają tylko do obfitości; ale każdego, kto się spieszy, tylko chce.

2 Tymoteusza 2:6 Pracujący rolnik musi być pierwszym uczestnikiem owoców.

Paweł zachęca do ciężkiej pracy, ponieważ robotnik powinien zostać nagrodzony za swój wysiłek.

1.? błogosławieństwo pracowitości?

2.? on Moc Ciężkiej Pracy??

1. Przysłów 13:4 ??? dusza leniwego pragnie, a nie ma nic, lecz dusza pracowitych utyje.

2. Kolosan 3:23 ??? I cokolwiek czynicie, z serca czyńcie jak dla Pana, a nie dla ludzi.

2 Tymoteusza 2:7 Rozważ, co mówię; a Pan da ci zrozumienie we wszystkim.

Paweł zachęca Tymoteusza, aby zwracał uwagę na jego wskazówki i prosił Boga o zrozumienie.

1. Szukajcie Bożej mądrości we wszystkim: studium 2 Tymoteusza 2:7

2. Wzrastanie w wierze: Rozważmy, co Paweł mówi w 2 Tymoteusza 2:7

1. Jakuba 1:5 – „Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje chętnie i nie wypomina, a będzie mu dana.”

2. Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym swoim sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie prostował twoje ścieżki”.

2 Tymoteusza 2:8 Pamiętajcie, że Jezus Chrystus z nasienia Dawida zmartwychwstał zgodnie z moją ewangelią:

Paweł przypomina Tymoteuszowi, że Jezus zmartwychwstał zgodnie z ewangelią.

1. Moc Ewangelii: jak zmartwychwstanie Jezusa ukazuje swoją siłę

2. Chrystus zmartwychwstały: refleksja na temat zmartwychwstania Jezusa

1. Rzymian 1:3-4 – „Jeśli chodzi o Jego Syna, Jezusa Chrystusa, Pana naszego, który według ciała powstał z potomstwa Dawida i który został uznany za Syna Bożego w mocy, według ducha świętości, przez zmartwychwstanie”

2. Dzieje Apostolskie 13:30-31 – „Ale Bóg wskrzesił go z martwych. I widziano go przez wiele dni tym, którzy z nim przybyli z Galilei do Jerozolimy i którzy są jego świadkami wobec ludu. I oznajmiamy wam, że jesteśmy weseli wieść, że Bóg wypełnił obietnicę daną ojcom wobec nas, ich dzieci, przez to, że wskrzesił Jezusa na nowo, jak napisano także w Psalmie drugim”

2 Tymoteusza 2:9 Przez to znoszę ucisk jako złoczyńca aż do więzów; ale słowo Boże nie jest związane.

Paweł cierpiał z powodu głoszenia Słowa Bożego, a nawet został osadzony w więzieniu, ale Słowo Boże nie było związane i nie można było go powstrzymać.

1. Moc słowa Bożego: jak Ewangelia może przetrwać wszystko

2. Trwanie w wierze: zachęta w trudnych czasach

1. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

2. Łk 4:18-19 - Duch Pański nade mną, gdyż namaścił mnie, abym głosił ewangelię ubogim; posłał mnie, abym uzdrawiał tych, którzy mają złamane serce, abym głosił jeńcom wybawienie, a niewidomym przejrzenie, abym uciśnionych wypuścił na wolność.

2 Tymoteusza 2:10 Dlatego znoszę wszystko przez wzgląd na wybranych, aby i oni dostąpili zbawienia w Chrystusie Jezusie wraz z wieczną chwałą.

Paweł zniósł wszystko przez wzgląd na wybranych, aby dostąpili zbawienia przez Jezusa Chrystusa i doświadczyli wiecznej chwały.

1. Siła wytrwałości Jak Paweł? □ Gotowość do wytrwania utorowała drogę wybranym? □ Zbawienie

2. Nagroda za poświęcenie Jak Paweł? Bezinteresowne działania doprowadziły wybranych do wiecznej chwały

1. Filipian 3:10-14 Paweł? Dążenie do prawości i wiecznej nagrody

2. Hebrajczyków 12:1-3 Moc wytrwania w wierze

2 Tymoteusza 2:11 Wierne jest powiedzenie: Bo jeśli z nim umarliśmy, z nim też żyć będziemy.

Wierne jest powiedzenie, że jeśli umrzemy z Jezusem, z Nim też będziemy żyć.

1. Życie z Jezusem: nadzieja na życie wieczne

2. Umieranie z Jezusem: cena życia wiecznego

1. Rzymian 6:8-11 – Jeśli więc umarliśmy z Chrystusem, wierzymy, że z nim też żyć będziemy.

2. Jana 11:25-26 – Jezus jej powiedział: ? Jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a każdy, kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki.

2 Tymoteusza 2:12 Jeśli będziemy cierpieć, z nim też będziemy królować; jeśli się go wyprzemy, i on się nas wyprze.

Cierpienie może być częścią życia chrześcijanina, ale ostatecznie może prowadzić do panowania z Chrystusem. Wyparcie się Chrystusa spowoduje, że On zaprze się nas.

1. „Ścieżka cierpienia: droga do wiecznych nagród”

2. „Wybór należy do ciebie: zaprzeczaj lub króluj z Chrystusem”

1. Rzymian 8:17 – „A jeśli dziećmi, to i dziedzicami; dziedzicami Bożymi, a współdziedzicami Chrystusa; jeśli razem z nim cierpimy, abyśmy także razem zostali uwielbieni”.

2. Hebrajczyków 10:32-39 – „Przypomnijcie sobie jednak dawne dni, w których po tym, jak zostaliście oświeceni, znosiliście wielką walkę w uciskach; częściowo, gdy staliście się przedmiotem uwagi zarówno przez hańby, jak i uciski, a częściowo , podczas gdy wy zostaliście towarzyszami tych, którzy byli tak zużyci. Bo współczuliście mi w moich więzach i przyjmowaliście z radością niszczenie waszych dóbr, wiedząc w sobie, że macie w niebie lepszą i trwalszą substancję. Nie odrzucajcie więc ufność waszą, która ma wielką odpłatę. Potrzebujecie bowiem cierpliwości, abyście wypełniwszy wolę Bożą, otrzymali obietnicę. Jeszcze tylko mała chwila, a Ten, który przyjdzie, przyjdzie i będzie Nie zwlekajcie. Teraz sprawiedliwy z wiary żyć będzie, ale jeśli ktoś się cofnie, dusza moja nie będzie w nim upodobania. Ale nie jesteśmy z tych, którzy się nawracają na zatracenie, ale z tych, którzy wierzą w zbawienie duszy .”

2 Tymoteusza 2:13 Jeśli nie wierzymy, a on pozostaje wierny, nie może się zaprzeć samego siebie.

Paweł zachęca wierzących, aby pozostali wierni, nawet jeśli inni nie wierzą, ponieważ Bóg jest zawsze wierny i nie może się zaprzeć samego siebie.

1. Wierność Boga w obliczu niewiary

2. Moc wiary w Boga

1. Efezjan 2:8-10 - Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę i nie jest to wasza zasługa; czy to dar Boży? z wyniku uczynków, aby się nikt nie chlubił.

2. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2 Tymoteusza 2:14 Przypominajcie im o tym, zarzucając przed Panem, że nie kłócą się o słowa bez pożytku, lecz ku wywróceniu słuchaczy.

Paweł zachęca Tymoteusza, aby przypomniał Kościołowi, aby skupił się na sprawach duchowych, zamiast spierać się o nieistotne słowa.

1. „Siła jedności: co możemy osiągnąć, gdy będziemy razem”

2. „Skoncentruj się na tym, co najważniejsze: zrozumieniu duchowego znaczenia naszych słów”

1. Filipian 2:14-15 – „Czyńcie wszystko bez szemrania i powątpiewania, abyście byli nienagannymi i niewinnymi dziećmi Bożymi bez skazy pośród pokolenia złego i przewrotnego, wśród którego świecicie jak światła na świecie .”

2. Jakuba 3:13-18 – „Kto wśród was jest mądry i rozumny? Niech swoim dobrym postępowaniem pokaże swoje uczynki w łagodności mądrości”.

2 Tymoteusza 2:15 Ucz się, aby okazać się godnym uznania przed Bogiem, pracownikiem, który nie musi się wstydzić, słusznie dzieląc słowo prawdy.

Tymoteusz jest zachęcany do pilnego studiowania i dokładnej interpretacji Biblii, aby podobać się Bogu.

1. Droga do prawdziwej aprobaty: Właściwe dzielenie Słowa Prawdy

2. Znaczenie zrozumienia Biblii: przygotowanie się do pełnienia woli Bożej

1. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje twoje ścieżki.

2. 2 Piotra 1:20-21 – Przede wszystkim to wiedząc, że żadne proroctwo Pisma Świętego nie pochodzi z czyjejś interpretacji. Albowiem żadne proroctwo nigdy nie zostało stworzone z woli człowieka, lecz ludzie mówili od Boga, niesieni przez Ducha Świętego.

2 Tymoteusza 2:16 Ale unikaj bluźnierstwa i próżnego gadania, bo wzrosną one do większej bezbożności.

Chrześcijanie powinni unikać bluźnierczych i pustych rozmów, gdyż prowadzą one do dalszej bezbożności.

1.? □ hun Evil: Trzymanie się z daleka od niegodziwej mowy?

2.? □ on Moc twoich słów: unikanie wulgarnych i próżnych bełkotów?

1. Jakuba 3:5-6 -? bo język jest małym członkiem, a chlubi się wielkimi rzeczami. Oto, jak wielką sprawę rozpala mały ogień! A język jest ogniem, światem nieprawości. Taki jest język wśród naszych członków, że kala całe ciało i podpala bieg natury; i jest podpalony piekło.??

2. Przysłów 15:4 - ? zdrowy język jest drzewem życia, lecz przewrotność w nim jest wyłomem w duchu.

2 Tymoteusza 2:17 A ich słowo będzie pożerać jak wrzód: z których jest Hymeneusz i Filetos;

Hymenajos i Filetos rozpowszechniają fałszywe nauki, które można porównać do raka.

1. Niebezpieczeństwo fałszywego nauczania – Przysłów 19:27

2. Wystrzeganie się fałszywego nauczania – Dzieje Apostolskie 20:28-31

1. Efezjan 4:14 - Abyśmy odtąd nie byli już dziećmi, miotanymi tam i z powrotem i unoszonymi każdym powiewem nauki przez oszustwo ludzkie i przebiegłą przebiegłość, którymi czyhają na zwiedzenie.

2. Tytusa 1:9 - Trzymaj się mocno słowa wiernego, jak go nauczono, aby na podstawie zdrowej nauki mógł zarówno napominać, jak i przekonywać sprzeciwiających się.

2 Tymoteusza 2:18 Którzy co do prawdy zbłądzili, twierdząc, że zmartwychwstanie już minęło; i obalić wiarę niektórych.

W tym fragmencie omówiono niebezpieczeństwa związane z fałszywymi naukami o zmartwychwstaniu, które mogą doprowadzić do obalenia wiary niektórych osób.

1. Prawda o zmartwychwstaniu: jak unikać fałszywych nauk.

2. Siła fałszywych nauk: jak mogą podważyć wiarę.

1. Mateusza 22:23-32 – Niewiara saduceuszy w zmartwychwstanie.

2. Jana 11:25-26 – Obietnica Jezusa dotycząca życia wiecznego poprzez zmartwychwstanie.

2 Tymoteusza 2:19 Jednakże fundament Boży stoi pewny, mając tę pieczęć, Pan zna tych, którzy są jego. I niech każdy, kto wzywa imienia Chrystusa, odstąpi od nieprawości.

Boży fundament jest mocny i powinniśmy starać się żyć w sposób, który się Jemu podoba.

1. Pamiętajmy, że miłość i wierność Boga są niezachwiane i powinniśmy żyć zgodnie z Jego wolą.

2. Musimy być posłuszni przykazaniom Boga i porzucić nasz grzech, aby żyć życiem wiary.

1. Psalm 36:5 - Miłość Twoja, Panie, sięga niebios, a wierność Twoja aż do obłoków.

2. Rzymian 12:1-2 - Proszę więc was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i przyjemną Bogu, co jest waszą duchową czcią. Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe.

2 Tymoteusza 2:20 Ale w wielkim domu znajdują się nie tylko naczynia złote i srebrne, ale także drewniane i ziemne; i niektórzy ku czci, a inni ku zniesławieniu.

W wielkim domu znajduje się wiele różnych rodzajów naczyń, niektóre z nich są wykorzystywane do celów zaszczytnych, a inne do celów niehonorowych.

1. Bóg ma plan dla każdego naczynia w swoim domu

2. Nasze wybory decydują o tym, jakim rodzajem statku się staniemy

1. Rzymian 9:21 - Czy garncarz nie ma władzy nad gliną z tej samej bryły, aby zrobić jedno naczynie ku czci, a drugie ku hańbie?

2. Przysłów 16:9 - Serce człowieka obmyśla drogę swoją, lecz Pan kieruje jego krokami.

2 Tymoteusza 2:21 Jeśli zatem człowiek oczyści się z tego, stanie się naczyniem ku czci, uświęconym, na użytek pana i przygotowanym do wszelkiego dobrego dzieła.

Aby być przygotowanym do każdego dobrego dzieła, człowiek musi oczyścić się z wszelkiej nieprawości.

1. Oczyszczanie się na użytek Mistrza

2. Być przygotowanym do każdego dobrego dzieła

1. 1 Piotra 1:13-17 - Mając więc umysły czujne i całkowicie trzeźwe, pokładajcie nadzieję w łasce, która wam zostanie dana, gdy Jezus Chrystus objawi się w czasie jego przyjścia. Jako posłuszne dzieci, nie ulegajcie złym pragnieniom, które mieliście, gdy żyliście w niewiedzy. Ale jak święty jest Ten, który was powołał, tak bądźcie święci we wszystkim, co czynicie; bo jest napisane: ? □ e święty, bo jestem święty.??

2. Rzymian 12:2 – Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu. Wtedy będziesz mógł przetestować i zatwierdzić, jakiego Boga? będzie ? □ to wola dobra, przyjemna i doskonała.

2 Tymoteusza 2:22 Unikajcie także młodzieńczych pożądliwości, ale podążajcie za sprawiedliwością, wiarą, miłością, pokojem z tymi, którzy z czystego serca wzywają Pana.

Przez całe życie musimy opierać się pokusom młodości i zamiast tego szukać prawości, wiary, miłości i pokoju z tymi, którzy wiernie wzywają Pana.

1. Moc sprawiedliwości – jak żyć w sprawiedliwości poprzez wiarę i miłość.

2. Życie w pokoju - jak znaleźć pokój w świecie poprzez wiarę i miłość.

1. 1 Jana 2:15-17 – Nie miłujcie świata ani niczego na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca.

2. Galatów 5:22-23 - Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i wstrzemięźliwość.

2 Tymoteusza 2:23 Głupich i niewyuczonych pytań unikajcie, wiedząc, że powodują spory między płciami.

Ważne jest, aby unikać głupich i niewyuczonych pytań, ponieważ mogą one powodować kłótnie lub nieporozumienia.

1. Moc rozeznania – zrozumienie, kiedy należy unikać pewnych rozmów

2. Moc mądrości – wiedza, kiedy zaangażować się w znaczący dialog

1. Przysłów 15:2 - Język mądrych używa wiedzy, ale usta głupich wylewają głupotę.

2.Jakuba 3:17 - Ale mądrość, która jest z góry, jest najpierw czysta, potem pokojowa, łagodna i łatwa do uproszenia, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, bez stronniczości i bez obłudy.

2 Tymoteusza 2:24 A sługa Pański nie powinien się trudzić; ale bądźcie łagodni dla wszystkich ludzi, skłonni do nauczania, cierpliwi,

Sługa Pana musi być łagodny, cierpliwy i zdolny do nauczania.

1) Siła cierpliwości; 2) Korzyści z łagodności

1) Galacjan 5:22-23 – „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, łagodność, dobroć, wiara. 23 Łagodność, wstrzemięźliwość. Dla takich nie ma prawa”. 2) Kolosan 3:12-14 – „Przyobleczcie się zatem jako wybrani Boży, święci i umiłowani, wnętrzności miłosierdzia, życzliwość, pokora umysłu, cichość, cierpliwość; 13 Znosząc jedni drugich i przebaczając sobie nawzajem, jeśli kto spierajcie się z kimkolwiek. Jak Chrystus wam przebaczył, tak i wy. 14 A ponad to wszystko przyobleczcie się w miłość, która jest więzią doskonałości.

2 Tymoteusza 2:25 W łagodności pouczając tych, którzy sobie sprzeciwiają; jeśli Bóg przypadkiem da im pokutę i uznanie prawdy;

Aby wywołać pokutę i uznanie prawdy, Tymoteusz otrzymuje polecenie bycia cichym i pouczania tych, którzy sobie sprzeciwiają.

1. Uczynić łagodność naszą misją: jak zdobywać ludzi dla Chrystusa łagodnością i miłością

2. Przekształcanie sprzeciwu w szansę: jak życzliwie prowadzić ludzi do prawdy

1. Galacjan 5:22-23 - Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i wstrzemięźliwość. Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa.

2. Efezjan 4:2 - Z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości.

2 Tymoteusza 2:26 I aby wyzwolili się z sideł diabła, który według jego woli jest przez niego wzięty do niewoli.

Ten fragment z 2 Tymoteusza 2:26 mówi o tym, jak wierzący mogą uwolnić się z sideł diabła, polegając na woli Bożej.

1. Wola Boża: klucz do wyzwolenia z sideł diabła

2. Silni w obliczu pokus: jak pokonać pułapki diabła

1. Rzymian 12:2 – Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

2. Jakuba 1:12-13 - Błogosławiony ten, kto wytrwa w próbie, gdyż po przejściu próby otrzyma koronę życia, którą Pan obiecał tym, którzy go miłują.

2 Tymoteusza 3 to trzeci rozdział drugiego listu napisanego przez apostoła Pawła do jego ukochanego współpracownika i ucznia, Tymoteusza. W tym rozdziale Paweł ostrzega przed trudnymi czasami, które nadchodzą i zachęca Tymoteusza, aby pozostał niezachwiany w swojej wierze i trzymaniu się Pisma Świętego.

Akapit pierwszy: Paweł opisuje cechy charakterystyczne ludzi w dniach ostatecznych (2 Tymoteusza 3:1-9). Ostrzega, że w tych czasach ludzie będą rozmiłowani w sobie, rozmiłowani w pieniądzach, pyszni, pyszni, obelżywi, nieposłuszni rodzicom, niewdzięczni, bezbożni, niepowściągliwi, brutalni, niemiłujący dobra. Będą zdradliwi i oszczerczy. Paweł radzi Tymoteuszowi, aby trzymał się z daleka od ludzi, którzy pozornie są pobożni, ale zaprzeczają jej mocy. Przypomina mu, że tym osobom nie uda się oszukać, ponieważ ich szaleństwo stanie się oczywiste.

Akapit 2: Paweł podkreśla wartość i autorytet Pisma Świętego (2 Tymoteusza 3:10-17). Chwali Tymoteusza za to, że pomimo prześladowań podąża za jego naukami i przykładem. Paweł przypomina mu, że wszyscy, którzy pragną pobożnie żyć w Chrystusie Jezusie, spotkają się z prześladowaniami. Podkreśla, jak ważne jest kontynuowanie tego, czego nauczył się od dzieciństwa — świętych pism, które mogą uczynić człowieka mądrym ku zbawieniu przez wiarę w Jezusa Chrystusa. Paweł zapewnia, że całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauczania, upominania, poprawiania i wychowywania w sprawiedliwości, aby wierzący byli wyposażeni do wszelkiego dobrego dzieła.

Akapit 3: Rozdział kończy się wezwaniem do wiernego głoszenia Słowa (2 Tymoteusza 3:14-17). Paweł nalega, aby Tymoteusz kontynuował to, czego się nauczył i w co mocno wierzył od dzieciństwa, ponieważ zna tych, od których się tego nauczył – na przykład jego babcia Lois i matka Eunice. Dodaje mu otuchy nie tylko dlatego, że Pismo Święte jest natchnione, ale także dlatego, że wyposaża wierzących do wszelkiego dobrego dzieła. Paweł nakazuje mu głosić Słowo w porę i nie w porę, upominając, upominając i napominając z wielką cierpliwością i nauczaniem.

W podsumowaniu,

Rozdział trzeci z 2 Tymoteusza ostrzega przed cechami ludzi w dniach ostatecznych, podkreślając jednocześnie wartość i autorytet Pisma Świętego.

Paweł opisuje zachowania, które będą powszechne w trudnych czasach, radząc Tymoteuszowi, aby unikał osób pozorujących pobożność, ale zaprzeczających jej mocy.

Podkreśla wagę Pisma Świętego jako natchnionego przez Boga, pożytecznego w nauczaniu i wyposażaniu wierzących do wszelkiego dobrego dzieła. Paweł nakazuje Tymoteuszowi, aby kontynuował to, czego nauczył się od dzieciństwa i wiernie głosił Słowo z cierpliwością i nauczaniem. Rozdział ten służy jako ostrzeżenie przed upadkiem moralnym, potwierdzenie autorytetu Pisma Świętego i wezwanie do pozostania niezachwianą w wierze podczas wypełniania obowiązków związanych ze służbą.

2 Tymoteusza 3:1 Wiedzcie też, że w dniach ostatecznych nastaną czasy niebezpieczne.

W dniach ostatecznych nastaną trudne czasy.

1. „Przetrwanie trudnych czasów: nadzieja ewangelii”

2. „Pokonywanie trudnych czasów: siła w Panu”

1. Izajasz 40:29-31 – Daje moc słabym, a temu, który nie ma siły, dodaje siły.

2. Psalm 46:1-2 – Bóg jest naszą ucieczką i siłą, bardzo aktualną pomocą w kłopotach.

2 Tymoteusza 3:2 Bo ludzie będą rozmiłowani w samych sobie, chciwi, chełpliwi, pyszni, bluźnierczy, rodzicom nieposłuszni, niewdzięczni, bezbożni,

Ludzie staną się samolubni, chciwi, chełpliwi, dumni i okazujący brak szacunku rodzicom, niewdzięczni i bezbożni.

1. Niebezpieczeństwo egoizmu: jak uniknąć chciwości, chełpliwości i braku szacunku

2. Moc wdzięczności: jak żyć w świętości i honorze

1. Przysłów 11:25 – Hojna osoba będzie prosperować; kto pokrzepia innych, będzie pokrzepiony.

2. Rzymian 12:10 – Bądźcie oddani sobie nawzajem w miłości. Czcijcie się wzajemnie ponad siebie.

2 Tymoteusza 3:3 Pozbawieni naturalnego uczucia, łamiący rozejmy, fałszywi oskarżyciele, niepowściągliwi, zawzięci, gardzący dobrymi,

Potępieni są ludzie pozbawieni naturalnego uczucia, łamiący rozejmy, fałszywie oskarżający innych, niezdolni do kontrolowania swoich namiętności, zaciekli i gardzący tymi, którzy są dobrzy.

1. Siła miłości: dlaczego współczucie i życzliwość mają znaczenie

2. Niebezpieczeństwo pogardy: dlaczego powinniśmy szanować innych

1. Rzymian 12:9-10 – Miłość niech będzie bez udawania. Brzydźcie się tym, co złe; trzymaj się tego, co dobre.

2. Jakuba 3:14-18 - Jeśli jednak w sercach swoich macie gorzką zazdrość i kłótnię, nie przechwalajcie się i nie kłamcie przeciwko prawdzie. Ta mądrość nie zstępuje z góry, ale jest ziemska, zmysłowa, diabelska.

2 Tymoteusza 3:4 Zdrajcy, zuchwali, wyniośli, miłujący bardziej przyjemności niż Boga;

Potępiani są ludzie, którzy są zdrajcami, upartymi i aroganckimi i którzy przedkładają przyjemność nad oddanie Bogu.

1. Miłość Boga jest większa niż przyjemności tego świata

2. Niebezpieczeństwa bycia wyniosłym i egocentrycznym

1. Efezjan 4:17-19 - Nie postępujcie tak, jak inni poganie postępują w próżności swego umysłu. 18 Mając zaćmiony umysł i będąc oddzieleni od życia Bożego przez niewiedzę, która jest w nich, z powodu zaślepienia ich serce: 19 Którzy, będąc przytępieni, oddali się rozpustie, z chciwością dopuszczając się wszelkiej nieczystości.

2. Jakuba 4:6-10 – Ale daje więcej łaski. Dlatego mówi: Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje. 7 Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was. 8 Zbliżcie się do Boga, a on zbliży się do was. Oczyśćcie ręce, grzesznicy; i oczyśćcie swoje serca, wy o rozdwojonym umyśle. 9 Utrapijcie się, smućcie się i płaczcie; niech śmiech wasz obróci się w żałobę, a radość wasza w smutek. 10 Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy.

2 Tymoteusza 3:5 Mając pozór pobożności, lecz zapierając się jej mocy: odwróćcie się od takich.

Ludzie mogą wydawać się mieć boską postać, ale zaprzeczają mocy Bożej. Ważne jest, aby odwrócić się od takich ludzi.

1. Moc Boga – jak rozpoznać i przyjąć jej dary w naszym życiu.

2. Fałszywe zyski – Rozróżnianie między tymi, którzy naprawdę mają moc Bożą, a tymi, którzy tylko pozornie to robią.

1. 1 Jana 4:1 – „Umiłowani, nie każdemu duchowi wierzcie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na świat”.

2. Mateusza 7:15-20 – „Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w owczej skórze, ale wewnątrz są drapieżnymi wilkami. Poznacie ich po owocach. Czy zbiera się winogrona z cierni, a figi z ostu? Tak więc każde zdrowe drzewo wydaje dobre owoce, ale chore drzewo wydaje złe owoce. Zdrowe drzewo nie może wydawać złych owoców, ani chore drzewo nie może wydawać dobrych owoców. Każde drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycięte i w ogień wrzucone. W ten sposób poznacie ich po owocach.”

2 Tymoteusza 3:6 Bo do takich należą ci, którzy wkradają się do domów i prowadzą do niewoli głupie kobiety obciążone grzechami, uwodzeni różnymi pożądliwościami,

Fałszywi nauczyciele to ci, którzy wkradają się do domów i uprowadzają kobiety obciążone grzechami i wiedzione różnymi pragnieniami.

1. Niebezpieczeństwo fałszywych nauczycieli

2. Życie w świętości pomimo pokus

1. Jakuba 1:14-15 – „Ale każdy człowiek ulega pokusie, gdy zostaje zwabiony i znęcony przez własne pożądanie. Wtedy pożądanie, gdy pocznie, rodzi grzech, a grzech, gdy dojrzeje, rodzi śmierć”.

2. Przysłów 5:3-5 - „Bo miód kapie z ust zakazanej kobiety, a jej mowa jest gładsza niż oliwa, ale w końcu jest gorzka jak piołun i ostra jak miecz obosieczny. Jej stopy schodzą do śmierci; jej kroki podążają ścieżką do Szeolu; nie zastanawia się nad drogą życia; jej drogi wędrują, a ona o tym nie wie”.

2 Tymoteusza 3:7 Zawsze się uczę, a do poznania prawdy nigdy nie mogę dojść.

Ludzie mogą spędzić większą część swojego życia na nauce, ale nigdy nie dojdą do poznania prawdy.

1. Dlaczego ważne jest poszukiwanie prawdziwej wiedzy.

2. Dążenie do wiecznych prawd, a nie do tymczasowej wiedzy.

1. Jana 17:3 - A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś.

2. 2 Koryntian 4:3-4 - A jeśli nawet nasza ewangelia jest zasłonięta, jest ona zasłonięta dla tych, którzy giną, w przypadku których bóg tego świata zaślepił umysły niewierzących, aby nie widzieli światła ewangelii chwały Chrystusa, który jest obrazem Boga.

2 Tymoteusza 3:8 Tak jak Jannes i Jambres sprzeciwiali się Mojżeszowi, tak i oni sprzeciwiają się prawdzie: ludzie o skażonych umysłach, potępieni w wierze.

Ludzie o zepsutych umysłach i potępieni w wierze opierają się prawdzie, tak jak Jannes i Jambres sprzeciwiali się Mojżeszowi.

1. Siła przeciwstawiania się prawdzie

2. Pokonywanie przeszkód na drodze do wiary

1. Jakuba 1:2-4 - Potraktujcie to jako czystą radość, bracia i siostry, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, ponieważ wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało.

2. Rzymian 5:3-5 – Nie tylko to, ale także chlubimy się naszymi cierpieniami, ponieważ wiemy, że cierpienie rodzi wytrwałość; wytrwałość, charakter; i charakter, nadzieja. A nadzieja nie zawstydza nas, gdyż miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.

2 Tymoteusza 3:9 Ale dalej nie pójdą, bo ich głupota stanie się jawna wszystkim ludziom, tak jak i ich głupota.

Ludzie, którzy podejmują głupie decyzje, zostaną zdemaskowani, aby świat mógł je zobaczyć.

1. Bóg zawsze w końcu obnaży prawdę.

2. Zawsze powinniśmy starać się podejmować mądre decyzje.

1. Przysłów 14:12 – Jest droga, która wydaje się słuszna, ale ostatecznie prowadzi do śmierci.

2. Rzymian 12:2 – Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

2 Tymoteusza 3:10 Ale ty w pełni poznałeś moją naukę, sposób życia, cel, wiarę, cierpliwość, miłość, cierpliwość,

Paweł przypomniał Tymoteuszowi przymioty, których się od niego nauczył: jego doktrynę, sposób życia, cel, wiarę, cierpliwość, miłość i cierpliwość.

1. Prowadź życie pełne cierpliwości i cierpliwości

2. Korzyści z życia w miłości i wierze

1. Galatów 5:22-23 – Owoc Ducha: miłość, radość, pokój, cierpliwość, życzliwość, dobroć, wierność, łagodność i samokontrola

2. Rzymian 12:12-13 – Radujcie się nadzieją, bądźcie cierpliwi w uciskach, bądźcie nieustanni w modlitwie. Zaspokajajcie potrzeby świętych i starajcie się okazywać gościnność.

2 Tymoteusza 3:11 Prześladowania i uciski, które mnie spotkały w Antiochii, w Ikonium, w Listrze; jakie prześladowania znosiłem, ale z nich wszystkich wybawił mnie Pan.

Paweł znosił wiele trudności i prześladowań w swojej służbie, ale Pan wybawił go od tego wszystkiego.

1. Pan jest naszym Wybawicielem w czasach ucisku

2. Wytrwanie w trudnościach z wiarą w Boga

1. Exodus 14:13-14 - I rzekł Mojżesz do ludu: Nie bójcie się, stójcie i oglądajcie zbawienie Pana, które wam dzisiaj objawi; dla Egipcjan, których dzisiaj widzieliście, nie ujrzycie ich więcej na wieki. Pan będzie walczył za was, a wy zachowacie pokój.

2. Izajasz 55:8 - Bo myśli moje nie są myślami waszymi, ani wasze drogi moimi drogami, mówi Pan.

2 Tymoteusza 3:12 Tak, i wszyscy, którzy będą żyć pobożnie w Chrystusie Jezusie, będą cierpieć prześladowanie.

Chrześcijanie prowadzący pobożne życie mogą spotykać się z prześladowaniami.

1. „Życie pobożne – siła do przetrwania prześladowań”

2. „Jak wytrwać w obliczu przeciwności losu”

1. 1 Piotra 4:12-13 – Umiłowani, nie myślcie, że to nic dziwnego w związku z ogniową próbą, która ma was doświadczyć, jak gdyby przydarzyło wam się coś dziwnego. Ale radujcie się, ponieważ jesteście uczestnikami cierpień Chrystusa; abyście, gdy objawi się Jego chwała, także i wy weselili się wielką radością.

2. Rzymian 8:18 - Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która się w nas objawi.

2 Tymoteusza 3:13 Ale źli ludzie i zwodziciele będą coraz gorsi, zwodząc i dając się zwieść.

Źli ludzie będą coraz gorzej zwodzić i być oszukiwanymi.

1. Czy dajesz się oszukać?

2. Przejrzeć oszustwo.

1. Mateusza 24:11-13 „I powstanie wielu fałszywych proroków, i wielu sprowadzą na manowce. A ponieważ wzmoże się bezprawie, miłość wielu oziębnie”.

2. 1 Jana 4:1 „Umiłowani, nie każdemu duchowi wierzcie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na świat”.

2 Tymoteusza 3:14 Ty jednak kontynuuj to, czego się nauczyłeś i o czym jesteś pewien, wiedząc, od kogo się tego nauczyłeś;

Paweł zachęca Tymoteusza, aby pozostał wierny naukom, których nauczył się od Pawła i pamiętał, kto go go nauczył.

1. Siła dobrego nauczyciela

2. Wytrwałość dzięki potędze wiedzy

1. Jana 8:31-32. Jezus więc rzekł do Żydów, którzy w Niego uwierzyli: „Jeśli wytrwacie w słowie moim, będziecie prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli. ”

2. Przysłów 2:3-5: Tak, jeśli wołacie o rozeznanie i podniesiecie głos, by prosić o zrozumienie, jeśli będziecie jej szukać jak srebra i szukać jej jak ukrytych skarbów; wtedy zrozumiecie bojaźń Pańską i poznacie Boga.

2 Tymoteusza 3:15 I że od dzieciństwa znasz Pisma święte, które mogą cię obdarzyć mądrością ku zbawieniu przez wiarę w Chrystusa Jezusa.

Tymoteusz od najmłodszych lat uczył się pism świętych, które mogą prowadzić do mądrości i zbawienia poprzez wiarę w Jezusa Chrystusa.

1. Jak otrzymać zbawienie poprzez Pismo Święte

2. Życie wiarą dzięki mocy Pisma Świętego

1. Rzymian 10:17 - A zatem wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego.

2. Psalm 119:105 - Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

2 Tymoteusza 3:16 Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauki, do przekonywania, do poprawiania, do wychowywania w sprawiedliwości:

Biblia została nam dana przez Boga i może być używana, aby nas uczyć, prowadzić i pomagać nam prowadzić prawe życie.

1. Moc słowa Bożego: jak Pismo Święte może wpłynąć na nasze życie

2. Uczyć się sprawiedliwego życia poprzez Pismo Święte

1. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym swoim sercem; i nie opieraj się na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie kierował twoimi ścieżkami.

2. Psalm 119:105 - Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

2 Tymoteusza 3:17 Aby człowiek Boży był doskonały, całkowicie przygotowany do wszelkich dobrych uczynków.

Ten fragment podkreśla znaczenie wyposażania się w dobre uczynki, aby służyć Panu.

1. „Jesteśmy powołani do służby: znaczenie czynienia dobrych uczynków dla Boga”

2. „Doskonalanie siebie: wzrastanie w wierze poprzez dobre uczynki”

1. Jakuba 2:14-17: „Co za pożytek, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, a nie ma uczynków? Czy wiara może go zbawić? Jeśli brat lub siostra są ubogo ubrani i brakuje im codziennego pożywienia, i powie im ktoś z was: «Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i nasyćcie», nie dając im tego, co potrzebne dla ciała. Cóż z tego? Tak i sama wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa. "

2. Efezjan 2:8-10: „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest wasze dzieło, lecz dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił. My bowiem Jego dziełem są stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował, abyśmy w nich chodzili”.

2 Tymoteusza 4 to czwarty i ostatni rozdział drugiego listu napisanego przez apostoła Pawła do jego ukochanego współpracownika i ucznia, Tymoteusza. W tym rozdziale Paweł udziela ostatecznych wskazówek i zachęt Tymoteuszowi, gdy staje przed wyzwaniami w swojej służbie.

Akapit pierwszy: Paweł nakłada na Tymoteusza obowiązek wiernego głoszenia Słowa (2 Tymoteusza 4:1-5). Uroczyście namawia go, aby głosił słowo w świetle przyszłego sądu Chrystusa. Paweł podkreśla, że nadejdzie czas, kiedy ludzie nie będą znosić zdrowego nauczania, lecz zamiast tego będą szukać nauczycieli, którzy powiedzą im to, co chcą usłyszeć. Zachęca Tymoteusza, aby zachował trzeźwość umysłu, znosił cierpienia i pełnił swą posługę ewangelisty. Przypomina mu o jego rychłym odejściu z tego świata, ale zapewnia, że na wszystkich, którzy umiłowali przyjście Chrystusa, czeka korona sprawiedliwości.

Akapit drugi: Paweł zastanawia się nad swoimi osobistymi doświadczeniami i prośbami o towarzystwo (2 Tymoteusza 4:6-18). Przyznaje, że już jest wylany na ofiarę z płynów i że jego godzina odejścia jest bliska. Mimo że wielu go porzuciło, wyraża wdzięczność za obecność wiernych przyjaciół, takich jak Łukasz. Paweł wspomina także o Aleksandrze, kotlerzu, który wyrządził mu wiele złego. Niemniej jednak zapewnia, że Pan był przy nim i wzmacniał go w trudnych chwilach.

3. akapit: Rozdział kończy się osobistymi pozdrowieniami i uwagami końcowymi (2 Tymoteusza 4:19-22). Paweł przesyła pozdrowienia od różnych osób, w tym Pryski, Akwili, Onezyfora, Erastusa, Trofima, Eubulusa, Pudensa, Linusa, Klaudii i wszystkich braci. Modli się o łaskę Bożą dla nich wszystkich. W uwagach końcowych Paweł prosi o pokój Boży, aby był z Tymoteuszem, wyrażając jednocześnie ufność w wierność Boga.

W podsumowaniu,

Rozdział czwarty z 2 Listu do Tymoteusza zawiera końcowe instrukcje i przemyślenia Pawła.

Nakazuje Tymoteuszowi, aby wiernie głosił Słowo, ostrzegając, że nadejdą czasy, kiedy ludzie odrzucą zdrową naukę.

Paweł rozmyśla o swoim rychłym odejściu i wyraża wdzięczność za wierne towarzystwo, jednocześnie wyrażając uznanie dla tych, którzy go skrzywdzili. Potwierdza obecność i siłę Boga w trudnych chwilach.

Rozdział kończy się osobistymi pozdrowieniami i modlitwami o łaskę i pokój Boży. Rozdział ten stanowi zachętę do wytrwałości w głoszeniu, refleksję nad przeżyciami Pawła i przypomnienie Bożej wierności pośród wyzwań.

2 Tymoteusza 4:1 Zarzucam ci tedy przed Bogiem i Panem Jezusem Chrystusem, który będzie sądził żywych i umarłych w czasie swego przyjścia i swego królestwa;

Paweł napomina Tymoteusza, aby był posłuszny Bogu i Chrystusowi, który, gdy się pojawi, będzie sądził żywych i umarłych.

1. Dzień Sądu: twarz w twarz z rzeczywistością wieczności

2. Życie w świetle powrotu Chrystusa

1. Hebrajczyków 4:13 – „Nic w całym stworzeniu nie jest ukryte przed Bogiem. Wszystko zostało odkryte i obnażone przed oczami Tego, przed którym musimy zdać sprawę”.

2. Rzymian 14:12 – „Wtedy każdy z nas za siebie zda sprawę Bogu”.

2 Tymoteusza 4:2 Głoś słowo; bądź natychmiastowy w sezonie i poza sezonem; karć, karć, napominaj z całą cierpliwością i nauką.

Fragment ten zachęca kaznodziejów do wiernego głoszenia słowa Bożego, bez względu na okoliczności.

1: Odważne głoszenie Słowa Bożego

2: Cierpliwe głoszenie Słowa Bożego

1: Dzieje Apostolskie 20:20-21 – „Nie zatajałem niczego, co było pożyteczne, ale wam to zwiastowałem i nauczałem was publicznie i od domu do domu, dając świadectwo Żydom, a także Grekom, pokuty wobec Boga i wiary wobec naszych Panie Jezu Chryste.”

2: Hebrajczyków 4:12 – „Bo Słowo Boże jest żywe i skuteczne, ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić myśli i zamiary serca.”

2 Tymoteusza 4:3 Przyjdzie bowiem czas, gdy zdrowej nauki nie zniosą; ale według własnych pożądliwości nazbierają sobie nauczycieli, których uszy swędzą;

Ludzie wkrótce odrzucą zdrową doktrynę i będą szukać nauczycieli, którzy powiedzą im to, co chcą usłyszeć.

1. Zbadaj swoje serce: nie podążaj za fałszywymi naukami

2. Odrzuć fałszywe nauki: Trzymaj się mocno Słowa Bożego

1. 2 Piotra 2:1-3 - Ale byli też fałszywi prorocy wśród ludu, tak jak będą wśród was fałszywi nauczyciele, którzy potajemnie wprowadzają przeklęte herezje, wypierając się Pana, który ich odkupił, i ściągając na siebie szybkie zniszczenie.

2. Przysłów 14:12 - Jest droga, która wydaje się człowiekowi prosta, ale jej końcem są drogi śmierci.

2 Tymoteusza 4:4 I odwrócą uszy od prawdy, a zwrócą się w stronę baśni.

Ludzie odwrócą się od prawdy i zamiast tego będą podążać za bajkami.

1. „Niebezpieczeństwo odwrócenia się od prawdy”

2. „Moc Słowa Bożego”

1. Psalm 119:105: „Słowo Twoje jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce”.

2. Jana 14:6: „Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze mnie».

2 Tymoteusza 4:5 Ty zaś czuwaj we wszystkim, znoś trudy, pełnij dzieło ewangelisty, pełnij swą służbę w pełni.

Tymoteusz jest zachęcany, aby czuwać, znosić cierpienia i pełnić swoją posługę ewangelisty.

1. Wytrwałość: trwałe cierpienie dla chwały Bożej

2. Wykonywanie pracy: wypełnianie swojej posługi jako ewangelisty

1. Rzymian 8:28 A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2. Filipian 1:6 Mając właśnie tę pewność, że Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, będzie je wykonywał aż do dnia Jezusa Chrystusa.

2 Tymoteusza 4:6 Bo już jestem gotowy, aby mnie złożyć w ofierze i zbliża się godzina mojego odejścia.

Paweł wyraża gotowość do bycia ofiarowanym i stwierdza, że czas jego odejścia jest bliski.

1. „Serce gotowości” – o byciu przygotowanym i gotowym na każdą sytuację w życiu.

2. „Blisko śmierci” – opowieść o zrozumieniu śmierci i życiu pełnią życia.

1. Mateusza 6:34 – „Dlatego nie martwcie się o jutro, bo jutro będzie się troszczyć o siebie. Na dzień wystarczy jego własny kłopot.”

2. Rzymian 14:8 – „Bo jeśli żyjemy, dla Pana żyjemy, a jeśli umieramy, dla Pana umieramy. Zatem czy żyjemy, czy umieramy, należymy do Pana”.

2 Tymoteusza 4:7 Dobry bój stoczyłem, bieg ukończyłem, wiary zachowałem:

Paweł zachęca wierzących, aby ukończyli swój bieg i pozostali wierni.

1. Pozostańcie niezachwiani w wierze – 2 Tymoteusza 4:7

2. Siła wytrwania – 2 Tymoteusza 4:7

1. 1 Koryntian 9:24-27 – Paweł omawia udział w wyścigu i walkę o nagrodę.

2. Hebrajczyków 12:1-3 – Paweł zachęca wierzących, aby wytrwale brali udział w wyścigu i wpatrywali się w Jezusa.

2 Tymoteusza 4:8 Odtąd odłożona jest dla mnie korona sprawiedliwości, którą mi w owym dniu da Pan, sprawiedliwy sędzia, a nie tylko mnie, ale i wszystkim, którzy miłują przyjście jego.

Paweł przypomina Tymoteuszowi o koronie sprawiedliwości, która czeka na niego i na wszystkich wierzących, którzy umiłują przyjście Jezusa.

1. Korona sprawiedliwości: Radujcie się, bo nasza nagroda jest pewna

2. Kochaj Jego pojawienie się: wezwanie, aby być gotowym

1. Rzymian 14:10-12 – Ale dlaczego osądzasz swojego brata? Albo ty, dlaczego gardzisz swoim bratem? Wszyscy bowiem staniemy przed sądem Bożym; bo napisano: Jako żyję, mówi Pan, wszelkie kolano będzie się przede mną kłaniać i wszelki język wyznawać będzie Boga.

2. Objawienie 22:12 – „Oto przyjdę wkrótce; a moja nagroda jest ze mną, aby oddać każdemu według jego pracy.

2 Tymoteusza 4:9 Dołóż wszelkich starań, aby wkrótce do mnie przyjść:

Paweł nalega, aby Tymoteusz przybył do niego tak szybko, jak to możliwe.

1. „Znaczenie staranności”

2. „Pilna potrzeba terminowego posłuszeństwa”

1. Kaznodziei 9:10 – „Cokolwiek uczyni twoja ręka, rób to ze wszystkich sił…”

2. Hebrajczyków 13:17 – „Bądźcie posłuszni swoim przywódcom i bądźcie im poddani, gdyż oni czuwają nad waszymi duszami, jako ci, którzy będą musieli zdać sprawę”.

2 Tymoteusza 4:10 Demas bowiem mnie opuścił, umiłowawszy ten świat, i odszedł do Tesaloniki; Crescens do Galacji, Tytus do Dalmacji.

Demas opuścił Pawła, kochając świat bardziej niż Chrystusa, i udał się do Tesaloniki, Crescens do Galacji, a Tytus do Dalmacji.

1. Nie opuszczajcie Pana dla świata

2. Kochaj Pana ponad wszystko

1. 1 Jana 2:15-17 – Nie miłujcie świata ani rzeczy na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca.

2. Hebrajczyków 13:5 – Niech wasze życie będzie wolne od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co macie, bo On powiedział: „Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę”.

2 Tymoteusza 4:11 Tylko Łukasz jest ze mną. Weź Marka i przyprowadź go ze sobą, gdyż jest mi przydatny do posługiwania.

Paweł instruuje Tymoteusza, aby zabrał ze sobą Marka, ponieważ jest on korzystny dla służby Pawła.

1. Wartość pracy zespołowej: jak wspólna praca może pomóc naszej służbie

2. Siła partnerstwa: błogosławieństwa płynące z pracy z innymi

1. Przysłów 27:17 - Jak żelazo ostrzy żelazo, tak jeden człowiek ostrzy drugiego.

2. Kaznodziei 4:9-10 – Lepiej jest dwóm niż jednemu, bo za swój trud mają dobrą nagrodę. Bo jeśli upadną, jeden podniesie swego bliźniego. Biada jednak temu, kto jest sam, gdy upadnie i nie ma innego, kto by go podniósł!

2 Tymoteusza 4:12 Tychika wysłałem do Efezu.

Paweł wysłał Tychika do Efezu.

1. Moc wysyłania: czego możemy się nauczyć z przykładu Pawła

2. Owoce wierności: nagrody za pełnienie woli Bożej

1. Dzieje Apostolskie 20:17-38 – Pożegnanie Pawła ze starszymi w Efezie

2. Filipian 2:19-30 – Paweł opisuje Tymoteusza i Epafrodyta

2 Tymoteusza 4:13 Cloke, który zostawiłem w Troadzie z Karpusem, gdy przyjdziesz, zabierz ze sobą i księgi, a zwłaszcza pergaminy.

Paweł poleca Tymoteuszowi, aby na czas przybycia Tymoteusza przyniósł kloke i księgi, które zostawił w Troadzie wraz z Karpusem. W szczególności Paweł podkreśla znaczenie pergaminów.

1. Znaczenie posłuszeństwa: Nakaz Pawła skierowany do Tymoteusza, aby przyniósł mu kloze i księgi, podkreśla wagę posłuszeństwa w wypełnianiu woli Bożej.

2. Siła dobrego przykładu: Przykład Pawła, w którym zostawił kloke i księgi u Carpusa w Troadzie, jest potężną lekcją przywództwa i dawania innym dobrego przykładu do naśladowania.

1. Mateusza 7:24 – „Dlatego każdego, kto słucha tych moich słów i wykonuje je, przyrównam do męża mądrego, który zbudował swój dom na skale”

2. Przysłów 13:13 – „Kto gardzi słowem, zostanie zniszczony, ale kto boi się przykazań, otrzyma nagrodę”.

2 Tymoteusza 4:14 Aleksander kotlarz wyrządził mi wiele zła: Pan mu odda według jego uczynków:

Kotlarz Aleksander wyrządził krzywdę Tymoteuszowi, a Paweł prosi, aby Pan mu wynagrodził według jego uczynków.

1. Pan będzie miał ostatnie słowo – jak Bóg wymierza sprawiedliwość tym, którzy nas krzywdzą

2. Moc modlitwy – jak Bóg wysłuchuje naszych próśb i odpowiada na nie

1. Psalm 37:28-29 – Bo Pan miłuje sprawiedliwość; nie opuści swoich świętych. Będą zachowani na wieki, ale synowie bezbożnych zostaną wytępieni.

2. Rzymian 12:19 - Umiłowani, nigdy się nie mścijcie, lecz zostawcie to gniewowi Bożemu, gdyż napisano: „Moja jest pomsta, ja odpłacę – mówi Pan”.

2 Tymoteusza 4:15 Ty też bądź; bo bardzo sprzeciwił się naszym słowom.

Paweł ostrzega Tymoteusza, aby był świadomy istnienia konkretnej osoby, która sprzeciwiała się naukom Pawła.

1. Powinniśmy być świadomi tych, którzy sprzeciwiają się prawdzie Słowa Bożego.

2. Musimy zachować czujność w naszej wierze i odrzucać fałszywe nauki.

1. Kolosan 2:8 – Uważajcie, aby nikt was nie wziął w niewolę poprzez pustą i zwodniczą filozofię, która opiera się na ludzkiej tradycji i elementarnych siłach duchowych tego świata, a nie na Chrystusie.

2. 1 Jana 4:1 – Drodzy przyjaciele, nie każdemu duchowi wierzcie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, ponieważ wielu fałszywych proroków wyszło na świat.

2 Tymoteusza 4:16 Przy mojej pierwszej odpowiedzi nikt nie stanął przy mnie, lecz wszyscy mnie opuścili. Modlę się do Boga, aby im to nie zostało policzone.

Paweł wspomina brak wsparcia, jaki otrzymał, gdy został aresztowany po raz pierwszy, i ma nadzieję, że Bóg nie będzie miał im tego za złe.

1. Wierność w obliczu przeciwności losu

2. Stanąć po stronie uciśnionych

1. Psalm 27:10 „Gdy mój ojciec i moja matka mnie opuszczą, wtedy Pan mnie przyjmie”.

2. 1 Piotra 4:19 „Niech więc ci, którzy cierpią zgodnie z wolą Bożą, powierzają swoje dusze wiernemu Stwórcy, czyniąc dobrze”.

2 Tymoteusza 4:17 Mimo to Pan stanął przy mnie i wzmocnił mnie; aby przeze mnie było w pełni znane kazanie i aby usłyszeli je wszystkie narody, i zostałem wybawiony z paszczy lwa.

Paweł był zachęcany i wzmacniany przez Pana, aby mógł głosić wszystkim poganom i zostać wybawiony z niebezpiecznej sytuacji.

1. Siła Pana: znajdowanie odwagi i pocieszenia w trudnych czasach

2. Zaopatrzenie Pana: poleganie na Bogu w czasach prześladowań

1. Psalm 18:2 – Pan jest moją skałą, moją twierdzą i moim wybawicielem; Bóg mój jest moją skałą, w której się chronię, moją tarczą i rogiem mojego zbawienia, moją twierdzą.

2. Izajasz 41:10 – Nie bójcie się, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci; Podtrzymam cię moją sprawiedliwą prawicą.

2 Tymoteusza 4:18 I wybawi mnie Pan od wszelkiego złego czynu i zachowa mnie w swoim królestwie niebieskim, któremu chwała na wieki wieków. Amen.

Paweł zachęca Tymoteusza, aby pozostał wierny Panu, gdyż On go wybawi i ochroni od wszelkiego zła oraz doprowadzi do jego królestwa niebieskiego.

1. Ochrona Pana: zaufanie Bogu w chwilach ucisku

2. Niezachwiana wiara: Mocne trwanie w Panu

1. Psalm 121:7-8 - Pan cię uchroni od wszelkiego zła: ochroni duszę twoją. Pan będzie strzegł twego wyjścia i przyjścia odtąd aż na wieki.

2. 2 Piotra 1:3-4 - Zgodnie z tym, jak Jego Boska moc dała nam wszystko, co należy do życia i pobożności, przez poznanie Tego, który nas powołał do chwały i cnoty: Przez co dane nam są niezwykle wielkie i cenne obietnice: abyście przez nie stali się uczestnikami

boskiej natury, uniknąwszy skażenia, jakie na świecie powoduje pożądliwość.

2 Tymoteusza 4:19 Pozdrówcie Pryskę i Akwilę oraz dom Onezyfora.

Paweł przesyła pozdrowienia Prysce, Akwili i domowi Onezyfora.

1. Moc życzliwości: jak Pryska, Akwila i Onezyfor demonstrują moc życzliwości i hojności.

2. Moc zachęty: jak Paweł zachęcał Kościół poprzez uznanie i afirmację.

1. Rzymian 16:3-4 - Pozdrówcie Pryskę i Akwilę, moich współpracowników w Chrystusie Jezusie, którzy nadstawili kark za moje życie, którym nie tylko ja dziękuję, ale i wszystkie kościoły pogańskie składają dzięki.

4. 1 Tesaloniczan 5:11 - Zachęcajcie więc siebie nawzajem i budujcie siebie nawzajem, tak jak to czynicie.

2 Tymoteusza 4:20 Erastus mieszkał w Koryncie, a Trofima zostawiłem chorego w Miletu.

Paweł zostawił w Miletu Trofima, towarzysza, który był chory.

1. Siła towarzystwa: Paweł i Trofim

2. Siła przyjaźni: troska o potrzebujących

1. Dzieje Apostolskie 20:4 – „I towarzyszył mu do Azji Sopater z Berei; a z Tesaloniczan Arystarch i Secundus; i Gajusz z Derbe, i Tymoteusz; a z Azji Tychika i Trofima”.

2. Kaznodziei 4:9-10 – „Lepiej jest dwom niż jednemu; gdyż mają dobrą zapłatę za swoją pracę. Bo jeśli upadną, ten podniesie swego bliźniego; lecz biada samotnemu, gdy upadnie; bo nie ma innego, który by mu pomógł.

2 Tymoteusza 4:21 Dołóż wszelkich starań, aby przyjść przed zimą. Pozdrawiają cię Eubulus, Pudens, Linus, Klaudia i wszyscy bracia.

Paweł nalega, aby Tymoteusz pospieszył się i złożył wizytę przed zimą oraz przesyła

pozdrowienia Eubulusowi, Pudensowi, Linusowi, Klaudii i innym braciom.

1. Pilność przesłania Pawła: Spieszcie się i odwiedzajcie przed zimą

2. Siła braterstwa: pozdrowienia Pawła dla Eubulusa, Pudensa, Linusa, Klaudii i innych braci

1. Przysłów 19:2 – „Pożądanie bez wiedzy nie jest dobre, a kto się śpieszy nogami, gubi drogę”.

2. Hebrajczyków 10:24-25 – „I zastanówmy się, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się wzajemnie, tym bardziej, im bardziej zobaczcie, jak zbliża się Dzień.”

2 Tymoteusza 4:22 Pan Jezus Chrystus niech będzie z duchem twoim. Łaska niech będzie z tobą. Amen.

Paweł błogosławi Tymoteusza, życząc mu obecności i łask Pana Jezusa Chrystusa.

1. Moc błogosławieństwa: nauka przyjmowania i dawania łaski Bożej

2. Życie w obecności Pana: odnowienie naszego przywiązania do Chrystusa

1. Efezjan 5:1-2 – „Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane i żyjcie życiem miłości, jak Chrystus nas umiłował i samego siebie wydał za nas na wonną ofiarę i ofiarę Bogu”.

2. Rzymian 12:1-2 – „Dlatego nawołuję was, bracia i siostry, ze względu na miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu. To jest wasza prawdziwa i właściwa cześć. Czyńcie to. nie dopasowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieńcie się przez odnowienie umysłu. Wtedy będziecie mogli wypróbować i zatwierdzić wolę Bożą – Jego dobrą, przyjemną i doskonałą wolę.

Tytusa 1 to pierwszy rozdział listu napisanego przez apostoła Pawła do Tytusa, współpracownika i towarzysza w służbie. W tym rozdziale Paweł udziela Tytusowi wskazówek dotyczących mianowania starszych i ostrzega przed fałszywymi nauczycielami.

Akapit pierwszy: Paweł podkreśla kwalifikacje i obowiązki starszych (Tytusa 1:1-9). Przedstawia się jako sługa Boży i apostoł Jezusa Chrystusa, pisząc do Tytusa podzielającego wspólną wiarę. Paweł zachęca Tytusa, aby w każdym mieście mianował starszych, którzy będą nienagannymi, wiernymi mężami i wierzącymi dziećmi. Ci starsi powinni być ludźmi znanymi ze swej prawości, nieskłonnymi do pijaństwa i przemocy, ale gościnnymi, opanowanymi, prawymi, świętymi i zdyscyplinowanymi. Powinni mocno trzymać się nauczanego wiarygodnego orędzia, aby móc zachęcać innych w zdrowej doktrynie i odpierać tych, którzy się jej sprzeciwiają.

Akapit 2: Paweł ostrzega przed fałszywymi nauczycielami (Tytusa 1:10-16). Opisuje ich jako ludzi zbuntowanych, którzy dla nieuczciwego zysku zakłócają spokój całych domów, ucząc rzeczy, których nie powinni. Paweł nalega, aby Tytus ich ostro zganił, aby zachowali zdrową wiarę i nie zwracali uwagi na żydowskie mity ani na ludzkie nakazy tych, którzy odrzucają prawdę. Podkreśla, że dla osób o skażonym umyśle i sumieniu nic nie jest czyste; wyznają, że znają Boga, lecz swymi czynami zaprzeczają Mu. Ci fałszywi nauczyciele są obrzydliwi, nieposłuszni, niezdolni do żadnego dobrego dzieła.

Akapit 3: Rozdział kończy się instrukcjami dotyczącymi postępowania z określonymi grupami w kościele (Tytusa 1:10-16). Paweł radzi Tytusowi w sprawie różnych grup, np. członków partii obrzezania spośród Żydów, którzy promują praktyki legalistyczne sprzeczne z prawdą łaski. Instruuje go, aby nie zwracał uwagi ani nie dawał wiary tym dzielącym naukom, lecz zamiast tego stanowczo je karcił, aby mogli zachować zdrową wiarę.

W podsumowaniu,

Rozdział pierwszy Listu do Tytusa skupia się na mianowaniu starszych i ostrzega przed fałszywymi nauczycielami w kościele.

Paweł udziela Tytusowi wskazówek dotyczących kwalifikacji i obowiązków starszych, podkreślając ich prawość i trzymanie się zdrowej nauki.

Przestrzega przed fałszywymi nauczycielami, którzy zakłócają porządek w gospodarstwach domowych i propagują nauki sprzeczne z prawdą. Paweł nalega, aby Tytus ich ostro zganił i nie dawał wiary ich naukom, które powodują podziały.

Rozdział kończy się szczegółowymi instrukcjami dotyczącymi postępowania z grupami propagującymi praktyki legalistyczne. Rozdział ten służy jako przewodnik dotyczący wyznaczania wykwalifikowanych przywódców, ostrzeżenie przed fałszywym nauczaniem oraz instrukcje dotyczące utrzymywania zdrowej doktryny we wspólnocie kościelnej.

Tytusa 1:1 Paweł, sługa Boży i apostoł Jezusa Chrystusa, według wiary wybranych Bożych i uznania prawdy, która jest pobożna;

Paweł jest apostołem Jezusa Chrystusa i sługą Bożym, posłanym, aby szerzyć wiarę ludu wybranego przez Boga i prawdę pobożności.

1. Wezwanie do naśladowania wybranych Bożych i uznania prawdy o pobożności

2. Służba Bogu i życie według Jego prawdy

1. Rzymian 1:17 - W nim bowiem objawia się sprawiedliwość Boża z wiary dla wiary, jak jest napisane: Sprawiedliwy z wiary żyć będzie.

2. Efezjan 4:1-3 - Dlatego ja, więzień Pana, namawiam was, abyście postępowali w sposób godny powołania, do którego zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, pragnącej zachować jedność Ducha w węźle pokoju.

Tytusa 1:2 W nadziei życia wiecznego, które obiecał Bóg, który nie może kłamać, zanim świat powstał;

Ten fragment podkreśla Bożą obietnicę życia wiecznego i Jego prawdomówność.

1: Wieczna Boża obietnica życia

2: Niezachwiana prawdomówność Boga

1: Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2: Hebrajczyków 6:18 - Bóg to uczynił, abyśmy przez dwie niezmienne rzeczy, w których Bóg nie może kłamać, bardzo pokrzepili nas, którzy uciekliśmy, aby uchwycić się przedłożonej nam nadziei.

Tytusa 1:3 Ale we właściwym czasie objawił swoje słowo przez głoszenie, które zostało mi powierzone zgodnie z przykazaniem Boga, naszego Zbawiciela;

Paweł otrzymał przykazanie Boże, aby głosił Słowo we właściwym czasie.

1. Moc głoszenia i przykazanie Boże

2. Słowo Boże: przykazanie, które należy głosić

1. 2 Tymoteusza 4:2 „Głoś słowo, bądź w pogotowiu w porę i nie w porę, karć, karć i napominaj z całą cierpliwością i nauką”.

2. Izajasz 40:8 „Trawa więdnie, kwiat więdnie, ale słowo naszego Boga trwa na wieki.”

Tytusa 1:4 Tytusowi, mojemu synowi według wspólnej wiary: Łaska, miłosierdzie i pokój od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela.

Paweł napisał list do swego syna Tytusa, życząc mu łaski, miłosierdzia i pokoju od Boga Ojca i Jezusa Chrystusa.

1. Uczenie się na przykładzie wiary Pawła.

2. Wzrastanie w łasce, miłosierdziu i pokoju.

1. 2 Tymoteusza 1:5 – „Przypomniała mi się twoja szczera wiara, która najpierw żyła w twojej babci Lois i w twojej matce Eunice, a teraz, jak jestem przekonany, żyje także w tobie”.

2. Filipian 4:6-7 – „Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serca i umysły w Chrystusie Jezusie.”

Tytusa 1:5 Dlatego zostawiłem cię na Krecie, abyś uporządkował braki i ustanowił starszych w każdym mieście, jak cię ustanowiłem.

Paweł zostawił Tytusa na Krecie, aby zorganizował niezbędne działania i mianował starszych w każdym mieście.

1. Moc celu: odnalezienie swojego miejsca w Bożym planie

2. Wielki Nakaz Misyjny: wyciąganie ręki, by służyć innym

1. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w

imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, i ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem.

2. Efezjan 4:11-12 - Tak więc sam Chrystus dał apostołów, proroków, ewangelistów, pasterzy i nauczycieli, aby przygotowywali swój lud do dzieł posługi, aby można było budować Ciało Chrystusowe.

Tytusa 1:6 Jeśli ktoś jest nienaganny, mąż jednej żony, mający dzieci wierne, nie oskarżane o rozpustę i niesforność.

Fragment ten mówi o kwalifikacjach starszego w kościele, co obejmuje bycie nienagannym oraz posiadanie wiernej żony i dzieci, które nie są niesforne.

1. „Prowadzenie nienagannego życia: studium Tytusa 1:6”

2. „Kwalifikacje starszego: studium Tytusa 1:6”

1. Efezjan 5:1-2 - "Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane. I postępujcie w miłości, jak i Chrystus nas umiłował i samego siebie wydał za nas na miłą ofiarę i ofiarę Bogu."

2. 1 Tymoteusza 3:2-3 – „Dlatego winien być nadzorca nienaganny, mąż jednej żony, trzeźwy, wstrzemięźliwy, przyzwoity, gościnny, zdolny do nauczania, nie pijak, nie gwałtowny, ale łagodny, nie kłótliwy i nie kochający pieniędzy.”

Tytusa 1:7 Biskup bowiem jako szafarz Boży ma być nienaganny; nie samowolny, nie szybko się złości, nie pije wina, nie uderza, nie ma ochoty na brudny zysk;

Biskup powinien prowadzić wzorowe życie w służbie Bogu.

1: W Tytusie 1:7 Paweł przypomina nam, że nasze życie musi być godne powołania do bycia biskupem Pana.

2: Musimy być nienaganni w naszych czynach, pokorni w naszej postawie oraz wolni od chciwości i gniewu.

1: Efezjan 4:1-3 - Proszę was zatem ja, więzień Pana, abyście postępowali godnie powołania, jakim zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości; Staramy się zachować jedność Ducha w węźle pokoju.

2:Jakuba 3:17 - Ale mądrość, która jest z góry, jest najpierw czysta, potem pokojowa, łagodna i łatwa do leczenia, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, bez stronniczości i bez obłudy.

Tytusa 1:8 Ale miłujący gościnność, miłujący ludzi dobrych, trzeźwy, sprawiedliwy, święty, wstrzemięźliwy;

1: Wszyscy powinniśmy starać się być gościnni, dobrzy, trzeźwi, sprawiedliwi, święci i wstrzemięźliwi.

2: Miłość i życzliwość to kluczowe cechy, które powinien posiadać każdy chrześcijanin.

1: Filipian 4:8-9 - Wreszcie, bracia, wszystko, co prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co godne pochwały, jeśli jest jakaś doskonałość, jeśli jest coś godnego pochwały , pomyśl o tych rzeczach.

2: Jakuba 1:19-20 – Wiedzcie o tym, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu; bo gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej.

Tytusa 1:9 Trzymaj się mocno słowa wiernego, tak jak go nauczono, aby na podstawie zdrowej nauki mógł zarówno napominać, jak i przekonywać sprzeciwiających się.

Ten fragment kładzie nacisk na trzymanie się wiernego słowa Bożego, aby przekonać ludzi do odwrócenia się od grzechu.

1. Moc słowa: jak prawda biblijna może przemienić życie

2. Odrzucanie fałszywych nauk: jak prowadzi nas Słowo Boże

1. 2 Tymoteusza 3:16-17 – „Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauczania, karcenia, poprawiania i wychowywania w sprawiedliwości, aby sługa Boży był całkowicie wyposażony do wszelkiego dobrego dzieła”.

2. Hebrajczyków 4:12-13 – „Albowiem słowo Boże jest żywe i skuteczne. Ostrzejszy niż wszelki miecz obosieczny, przenika aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku; osądza myśli i postawy serca. Nic w całym stworzeniu nie jest ukryte przed wzrokiem Boga. Wszystko zostało odkryte i obnażone przed oczami Tego, przed którym musimy

zdać sprawę”.

Tytusa 1:10 Jest bowiem wielu niesfornych, próżnych gadawców i zwodzicieli, zwłaszcza obrzezanych:

Jest wielu ludzi, którzy są niesforni i mówią na próżno, zwłaszcza wyznawcy judaizmu.

1. Niebezpieczeństwo niesfornej mowy – odkrywanie niebezpieczeństw związanych z mówieniem niesfornych słów i koniecznością ostrożnego wypowiadania się.

2. Wiara obrzezania – Zgłębianie wiary narodu żydowskiego i jej znaczenia w naszym życiu.

1. Jakuba 3:6 – „A język jest ogniem, światem nieprawości; tak jest z językiem wśród naszych członków, który kala całe ciało i podpala bieg natury, i zostaje podpalony z piekła."

2. Przysłów 15:28 – „Serce sprawiedliwego szuka odpowiedzi, lecz usta niegodziwych wylewają zło”.

Tytusa 1:11 Którym trzeba zatkać usta, którzy wywracają całe domy, nauczając rzeczy, których nie powinni, dla brudnego zysku.

Należy uciszyć tych, którzy nauczają fałszywej doktryny dla osobistego zysku.

1. Niebezpieczeństwo fałszywej doktryny

2. Chciwość i jej niebezpieczeństwa

1. Ezechiela 13:18-19 - I mów: Tak mówi Pan Bóg; Biada kobietom, które szyją poduszki do wszystkich pach i robią chusty na głowach każdego wzrostu, aby polować na dusze! Czy będziecie polować na dusze mojego ludu i czy ocalicie przy życiu dusze, które do was przyjdą?

2. 1 Tymoteusza 6:3-5 - Jeśli ktoś inaczej naucza i nie trzyma się słów zbawiennych, słów Pana naszego Jezusa Chrystusa i nauki zgodnej z pobożnością; Jest dumny, nic nie wiedzący, ale pchający się w pytania i spory na słowa, z których wynika zazdrość, kłótnie, szyderstwa, złe domysły, przewrotne spory ludzi o zepsutych umysłach i pozbawionych prawdy, mniemając, że zysk jest pobożnością. Od takich się wycofajcie. siebie.

Tytusa 1:12 Jeden z nich, nawet ich własny prorok, powiedział: Kreteńczycy zawsze są kłamcami, złymi zwierzętami i powolnymi brzuchami.

Sami prorok oświadczył, że Kretyjczycy to kłamcy, złe bestie i powolne brzuchy.

1. Niebezpieczeństwo oszustwa

2. Siła dobrego charakteru

1. Przysłów 10:9 - Kto postępuje uczciwie, chodzi bezpiecznie, ale kto wypacza swoje drogi, da się poznać.

2. Przysłów 11:3 - Poprowadzi ich nieskazitelność prawych, lecz przewrotność niewiernych ich zniszczy.

Tytusa 1:13 To świadectwo jest prawdziwe. Dlatego karć ich surowo, aby byli zdrowi w wierze;

Paweł poucza Tytusa, aby ostro karcił fałszywych nauczycieli, aby mogli pozostać niewzruszeni w wierze.

1. Moc nagany: jak reagować na fałszywe nauki

2. Mocni w wierze: pozostawanie niezłomnymi w obliczu fałszywych nauczycieli

1. 2 Tymoteusza 4:2-5 – Głoś słowo; bądź natychmiastowy w sezonie i poza sezonem; karć, karć, napominaj z całą cierpliwością i nauką.

2. Efezjan 4:14-15 - Abyśmy odtąd nie byli już dziećmi, miotanymi tam i z powrotem i unoszonymi każdym powiewem nauki przez oszustwo ludzkie i przebiegłą przebiegłość, którymi czyhają na zwiedzenie.

Tytusa 1:14 Nie zważanie na bajki żydowskie i przykazania ludzi odwracających się od prawdy.

Paweł zachęca Tytusa, aby zignorował fałszywe nauki i zamiast tego skupił się na

prawdzie.

1. Potęga prawdy: nauka rozpoznawania tego, co rzeczywiste w epoce fałszu

2. Odwrócenie się od bajek: przezwyciężenie pokusy przestrzegania przykazań ludzkich

1. Przysłów 3:5-7 - Zaufaj Panu całym swoim sercem; i nie opieraj się na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie kierował twoimi ścieżkami. Nie bądź mądry we własnych oczach: bój się Pana i odstąp od złego.

2. Kolosan 2:8 - Strzeżcie się, aby was ktoś nie zepsuł filozofią i próżnym oszustwem, według tradycji ludzkiej, według podstaw świata, a nie według Chrystusa.

Tytusa 1:15 Dla czystych wszystko jest czyste, ale dla skalanych i niewierzących nic nie jest czyste; ale nawet ich umysł i sumienie są skalane.

Wszystko jest czyste dla czystych, ale dla skalanych i niewierzących nic nie jest czyste; nawet ich umysł i sumienie są skalane.

1. Nie pozwól się skalać, bo nic nie pozostanie czyste.

2. Ważne jest zachowanie czystości umysłu i sumienia.

1. Efezjan 4:17-32 – Odłóż stare ja i przyoblecz się w nowe.

2. Przysłów 4:23 – Strzeż swojego serca, bo jest źródłem życia.

Tytusa 1:16 Wyznają, że znają Boga; lecz w uczynkach się go wypierają, będąc obrzydliwymi i nieposłusznymi, i wobec każdego dobrego uczynku potępieni.

Nie powinniśmy dać się zwieść tym, którzy wyznają, że znają Boga, lecz wypierać się Go poprzez swoje złe uczynki.

1: „Życie wiarą: wezwanie do dobrych uczynków”.

2: „Życie wiarą: czyny mówią głośniej niż słowa”.

1: Jakuba 2:14-17 „Co z tego, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, ale nie ma uczynków? Czy taka wiara może go zbawić? Przypuśćmy, że brat lub siostra są bez ubrania i codziennego pożywienia. Jeśli ktoś z was mówi do nich: „Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i nakarmcie”, ale nic nie robi w związku z ich potrzebami fizycznymi. Cóż z tego? Podobnie wiara sama w sobie, jeśli nie towarzyszy jej działanie, jest martwy."

2: Mateusza 7:21-23 „Nie każdy, kto do mnie mówi: «Panie, Panie», wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz tylko ten, kto pełni wolę mojego Ojca, który jest w niebie. Wielu mi powie w tym dniu: «Panie, Panie, czyż nie prorokowaliśmy w Twoim imieniu i w Twoim imieniu nie wypędzaliśmy demonów, i w Twoim imieniu nie dokonywaliśmy wielu cudów?» Wtedy powiem im wyraźnie: «Nigdy was nie znałem. Precz cie ode mnie, wy złoczyńcy!»”.

Tytusa 2 to drugi rozdział listu napisanego przez apostoła Pawła do Tytusa, współpracownika i towarzysza w służbie. W tym rozdziale Paweł udziela praktycznych wskazówek różnym grupom we wspólnocie kościelnej, kładąc nacisk na pobożne życie i zdrową doktrynę.

Akapit pierwszy: Paweł poucza Tytusa odnośnie różnych grup wiekowych w kościele (Tytusa 2:1-10). Namawia Tytusa, aby nauczał zdrowej doktryny, która jest zgodna z ewangelią Jezusa Chrystusa. W szczególności zachęca starszych mężczyzn, aby zachowywali trzeźwość umysłu, godność, panowanie nad sobą i zdrową wiarę. Starsze kobiety są pouczane, aby zachowywały się nabożnie i nie były oszczercami ani niewolnicami wina, ale nauczycielkami tego, co dobre. Młodszych mężczyzn zachęca się do panowania nad sobą i okazywania uczciwości w postępowaniu. Niewolnicy mają być posłusznymi i wiernymi sługami.

Akapit drugi: Paweł podkreśla odkupieńcze dzieło Chrystusa i jego wpływ na życie wierzących (Tytusa 2:11-14). Podkreśla, że pojawiła się łaska Boża niosąca zbawienie dla wszystkich ludzi. Łaska ta uczy wierzących, aby wyrzekli się bezbożności i światowych namiętności, prowadząc w obecnym wieku opanowane, uczciwe i pobożne życie. Paweł przypomina Tytusowi, że wierzący z niecierpliwością oczekują błogosławionej nadziei – pojawienia się naszego wielkiego Boga i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa – który wydał samego siebie za nas, aby odkupić nas od wszelkiej bezprawia i oczyścić dla siebie lud gorliwy w dobrych uczynkach.

Akapit trzeci: Rozdział kończy się szczegółowymi instrukcjami, w jaki sposób Tytus powinien uczyć tych rzeczy (Tytusa 2:15). Paweł nakazuje Tytusowi mówić te rzeczy z autorytetem, aby nikt go nie zlekceważył. Radzi mu, aby nie pozwalał, aby ktokolwiek patrzył na niego z pogardą z powodu jego młodości, ale zamiast tego dał przykład mową, postępowaniem, miłością, wiernością i czystością.

W podsumowaniu,

Rozdział drugi Listu do Tytusa zawiera praktyczne wskazówki dla różnych grup we

wspólnocie kościelnej, kładąc nacisk na pobożne życie i zdrową doktrynę.

Paweł poucza Tytusa w sprawie zachowania i postępowania starszych mężczyzn, starszych kobiet, młodszych mężczyzn i niewolników.

Podkreśla odkupieńcze dzieło Chrystusa i jego wpływ na życie wierzących, podkreślając potrzebę wyrzeczenia się bezbożności i życia w oczekiwaniu na powrót Chrystusa.

Rozdział kończy się poleceniem skierowanym do Tytusa, aby nauczał tych rzeczy z autorytetem, dając przykład swojemu życiu. Rozdział ten służy jako przewodnik pobożnego życia we wspólnocie kościelnej, podkreślając przemieniającą moc łaski Bożej i wzywając wierzących, aby żyli zgodnie ze zdrową doktryną.

Tytusa 2:1 Ale mów to, co staje się zdrową nauką:

1: Mów prawdę zgodną ze Słowem Bożym.

2: Dziel się Słowem Bożym wiernie i dokładnie.

1: Przysłów 23:23-24 „Kupuj prawdę, a nie sprzedawaj jej; kupuj mądrość, pouczenie i zrozumienie”.

2:2 Tymoteusza 4:2 „Głoś słowo; bądź gotowy w sezonie i poza sezonem; karć, karć i napominaj z całą cierpliwością i nauką”.

Tytusa 2:2 Aby starzy ludzie byli trzeźwi, poważni, wstrzemięźliwi, zdrowi w wierze, miłości i cierpliwości.

Starsi mężczyźni powinni żyć w trzeźwości, powadze, wstrzemięźliwości, wierności, miłosierdziu i cierpliwości.

1. Cnota cierpliwości: znajdowanie spokoju w burzy życia

2. Mądrość wieku: jak żyć w uczciwości

1. Galacjan 5:22-23 - Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa.

2. Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków.

Tytusa 2:3 Podobnie i starsze kobiety, aby się zachowywały tak, jak przystało na świętość, a nie były fałszywymi oskarżycielkami, niepijącymi zbyt wiele wina, nauczycielkami dobrych rzeczy;

Starsze kobiety powinny być święte w swoim zachowaniu, unikać fałszywych oskarżeń i pijaństwa oraz uczyć dobrych rzeczy.

1. Prowadź święte życie jako starsze kobiety

2. Nauczanie dobrych rzeczy i unikanie zła

1. Efezjan 4:17-32 – Postępowanie w sposób godny powołania

2. Przysłów 20:1 – Moc wina i mocnego napoju

Tytusa 2:4 Aby uczyły młode kobiety trzeźwości, miłowania swoich mężów i kochania swoich dzieci,

Ten fragment zachęca nas, abyśmy uczyli młode kobiety panowania nad sobą, kochania swoich mężów i kochania swoich dzieci.

1. „Życie w miłości: troska o nasze rodziny”

2. „Moc samokontroli: błogosławieństwo dla każdego”

1. Efezjan 5:21-33 – poddawajcie się sobie nawzajem w szacunku dla Chrystusa

2. Przysłów 31:10-31 – cechy i zachowanie idealnej żony

Tytusa 2:5 Być roztropnymi, czystymi, stróżami domu, dobrymi, posłusznymi mężom, aby nie bluźniono słowu Bożemu.

We fragmencie tym podkreślono, jak ważne jest, aby kobiety były dyskretne, czyste, pilnowały domu, były dobre i posłuszne swoim mężom, aby nie bluźniono słowu Bożemu.

1. Kobiety: życie według Słowa Bożego

2. Moc pobożnej kobiety

1. Przysłów 31:10-31

2. 1 Piotra 3:1-7

Tytusa 2:6 Podobnie młodzi mężczyźni nawołują, aby zachować trzeźwość umysłu.

Fragment ten zachęca młodych mężczyzn do zachowywania trzeźwej i rozsądnej postawy.

1. Życie pełne mądrości: wartość trzeźwego myślenia

2. Prawy umysł: duchowa trzeźwość młodych mężczyzn

1. Przysłów 23:19-20 – „Słuchaj, synu mój, bądź mądry i kieruj swoim sercem w drodze. Nie bądź wśród pijaków; wśród rozpustników mięsożerców: Bo pijak i żarłok popadną w nędzę, a ospałość odzieje człowieka w łachmany”.

2. Przysłów 3:21-22 – „Synu mój, niech nie odchodzą od twoich oczu; zachowaj zdrową mądrość i roztropność. Będą życiem dla twojej duszy i łaską dla twojej szyi”.

Tytusa 2:7 We wszystkim kieruj się wzorem dobrych uczynków, w nauce okazując nieskazitelność, powagę, szczerość,

Ten fragment zachęca wierzących do okazywania dobrych uczynków i podtrzymywania dobrej doktryny.

1: Życie pełne dobrych uczynków – Tytusa 2:7

2: Trzymanie się zdrowej nauki – Tytusa 2:7

1: Efezjan 2:10 - Jego dziełem bowiem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował, abyśmy w nich chodzili.

2:2 Tymoteusza 3:16-17 - Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauki, do nagany, do poprawiania, do wychowywania w sprawiedliwości, aby człowiek Boży był zupełny, całkowicie wyposażony do wszelkiego dobra praca.

Tytusa 2:8 Zdrowa mowa, której nie można potępić; aby ten, kto jest przeciwny, zawstydził się, nie mając nic złego do powiedzenia o was.

Znaczenie wypowiadania słów, które nie są godne potępienia i które nie przyniosą wstydu tym, którzy nam się sprzeciwiają.

1: Moc naszych słów – jak nasze słowa mogą być użyte w dobrym celu lub wyrządzić krzywdę.

2: Odpowiedzialność za nasze słowa – Jak mamy obowiązek używać słów, które nie będą źle o nas świadczyły i nie przynosiły wstydu tym, którzy nam się sprzeciwiają.

1: Jakuba 3:2-10 – Moc języka i jego znaczenie w naszym życiu.

2: Przysłów 12:18 – Moc słów, które mogą przynieść życie lub śmierć.

Tytusa 2:9 Napominajcie sługi, aby byli posłuszni swoim panom i we wszystkim się im podobali; znowu nie odpowiadam;

Ten fragment zachęca sługi, aby byli posłuszni i podobali się swoim panom we wszystkim, bez odpowiadania.

1: Życie w posłuszeństwie – Tytusa 2:9

2: Służba z miłym nastawieniem – Tytusa 2:9

1: Efezjan 6:5-8 - Niewolnicy, bądźcie posłuszni swoim ziemskim panom z szacunkiem i bojaźnią oraz w szczerości serca, tak jak byście byli posłuszni Chrystusowi.

2: Kolosan 3:22-24 – Niewolnicy, bądźcie posłuszni swoim ziemskim panom we wszystkim; i rób to nie tylko wtedy, gdy ich wzrok jest zwrócony na ciebie i aby zyskać ich przychylność, ale ze szczerością serca i czcią dla Pana.

Tytusa 2:10 Nie kradnąc, ale okazując wszelką wierność; aby we wszystkim ozdobili naukę Boga, Zbawiciela naszego.

1. Moc bycia wiernym

2. Ozdabianie doktryny Boga, naszego Zbawiciela

1. Psalm 37:3: „Zaufaj Panu i czyń dobrze, mieszkaj na ziemi i ciesz się bezpiecznymi pastwiskami”.

2. List do Hebrajczyków 13:5: „Bądźcie wolni od miłości do pieniędzy i poprzestawajcie na tym, co macie, bo On powiedział: «Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę».

Tytusa 2:11 Albowiem łaska Boża niosąca zbawienie ukazała się wszystkim ludziom,

Łaska Boża objawiła się wszystkim, przynosząc zbawienie.

1. Bezwarunkowa miłość Boga – odkrywanie łaski zbawienia

2. Dar łaski – jak dostąpić zbawienia Bożego

1. Jana 3:16 - Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Rzymian 6:23 - Zapłatą bowiem za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Tytusa 2:12 Naucz nas, że wyrzekając się bezbożności i światowych pożądliwości, powinniśmy żyć w tym świecie wstrzemięźliwie, sprawiedliwie i pobożnie;

Prowadź pobożne życie na tym świecie, wyrzekając się światowych pożądliwości.

1: Wypieranie się nieprawości i światowych pożądliwości

2: Życie wstrzemięźliwe, sprawiedliwe i pobożne w tym obecnym świecie

1:1 Jana 2:15-17 – Nie miłujcie świata ani tego, co jest na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca.

2: Rzymian 12:2 – Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

Tytusa 2:13 Oczekując błogosławionej nadziei i chwalebnego pojawienia się wielkiego Boga i naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa;

Błogosławioną nadzieją jest chwalebne pojawienie się Jezusa Chrystusa.

1. Patrzenie w przyszłość: przygotowanie na chwalebne pojawienie się Jezusa Chrystusa

2. Nadzieja w obiecanym powrocie Chrystusa

1. Izajasz 25:9 - I w owym dniu powiedzą: Oto jest nasz Bóg; czekaliśmy na niego, a on nas wybawi. To jest Pan; czekaliśmy na niego, będziemy się radować i radować z jego zbawienia.

2. Rzymian 8:24-25 – W tej nadziei zostaliśmy zbawieni, ale nadzieja, którą widać, nie jest nadzieją; bo dlaczego wciąż pokłada się nadzieję w tym, co widzi? Jeśli jednak pokładamy nadzieję w tym, czego nie widzimy, z upragnieniem i wytrwałością tego oczekujemy.

Tytusa 2:14 Który wydał samego siebie za nas, aby nas odkupić od wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud nabyty, gorliwy w dobrych uczynkach.

Bóg wydał samego siebie za nas, aby odkupić nas od wszelkiego grzechu i uczynić nas wyjątkowym ludem, chętnym do czynienia dobrych uczynków.

1. Moc odkupienia: jak ofiara Boga zmieniła nasze życie

2. Stać się ludem dobrych uczynków: co to znaczy naśladować Jezusa

1. Rzymian 3:24-25 – „Wszyscy bowiem zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, i dostępują darmowego usprawiedliwienia z łaski jego przez odkupienie, które przyszło przez Chrystusa Jezusa”.

2. Efezjan 2:10 – „Jesteśmy bowiem dziełem Bożym, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował dla nas, abyśmy je pełnili.”

Tytusa 2:15 To mówią, napominają i karcą z całą mocą. Niech nikt Tobą nie pogardzi.

Ten fragment zachęca wierzących, aby byli odważni i nie pozwalali sobie na pogardę.

1. Trwajcie mocno w swojej wierze i nie pozwólcie nikomu patrzeć na was z góry.

2. Bądź odważny w swoich przekonaniach i nie bój się ich bronić.

1. Efezjan 6:10-11 – Bądźcie mocni w Panu i mocy Jego mocy. Załóżcie pełną zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła.

2. 1 Piotra 3:15 - Ale czcijcie w sercach Chrystusa Pana jako świętego, zawsze gotowi do obrony każdemu, kto prosi was o uzasadnienie nadziei, która jest w was; rób to jednak z łagodnością i szacunkiem.

Tytusa 3 to trzeci rozdział listu napisanego przez apostoła Pawła do Tytusa, współpracownika i towarzysza w służbie. W tym rozdziale Paweł podkreśla znaczenie dobrych uczynków, pobożnego postępowania i jedności we wspólnocie kościelnej.

Akapit pierwszy: Paweł przypomina Tytusowi o dawnym stanie grzechu wierzących i miłosierdziu Bożym (Tytusa 3:1-7). Nalega, aby byli poddani władcom i władzom i gotowi do wszelkiego dobrego dzieła. Paweł podkreśla, że wierzący byli niegdyś głupi, nieposłuszni, zwiedzeni namiętnościami i przyjemnościami, żyli w złośliwości i zazdrości. Jednak dobroć i miłość Boża objawiła się przez Jezusa Chrystusa, który ich zbawił poprzez kąpiel odrodzenia i odnowy przez Ducha Świętego. Zbawienie to nie opiera się na własnych sprawiedliwych uczynkach, ale na miłosierdziu Bożym.

Akapit 2: Paweł podkreśla wagę dobrych uczynków (Tytusa 3:8-11). Zachęca Tytusa, aby nalegał na te rzeczy, aby wierzący mogli uważnie poświęcać się dobrym uczynkom. Te dobre uczynki są doskonałe i pożyteczne dla ludzi. Paweł przestrzega jednak przed głupimi sporami, rodowodami, waśniami i kłótniami o prawo, gdyż są one nieopłacalne i bezwartościowe. Radzi Tytusowi, aby po ostrzeżeniu odrzucił ludzi, którzy dzielą.

3. akapit: Rozdział kończy się osobistymi instrukcjami i pozdrowieniami (Tytusa 3:12-15). Paweł informuje Tytusa o swoich planach, aby Artemas lub Tychik dołączyli do niego w Nikopolis, gdzie zdecydował się spędzić zimę. Namawia Tytusa, aby pilnie pomagał prawnikowi Zenasowi i Apollosowi w ich podróży, aby niczego im nie brakowało. Na koniec poucza wierzących na Krecie, aby nauczyli się oddawać dobre uczynki na niezbędne potrzeby, aby nie pozostały bezowocne.

W podsumowaniu,

Rozdział trzeci Tytusa podkreśla miłosierdzie Boga wobec wierzących oraz znaczenie dobrych uczynków i jedności we wspólnocie kościelnej.

Paweł przypomina Tytusowi o ich dawnym stanie grzechu i zbawiającej łasce Bożej za pośrednictwem Jezusa Chrystusa, podkreślając, że zbawienie opiera się na miłosierdziu Bożym, a nie na ich własnych uczynkach.

Podkreśla znaczenie dobrych uczynków, wzywając wierzących do oddania się im, przestrzegając jednocześnie przed kontrowersjami powodującymi podziały. Paweł kończy osobistymi wskazówkami i pozdrowieniami, zachęcając wierzących na Krecie, aby oddawali się dobrym uczynkom w zaspokojeniu niezbędnych potrzeb.

Rozdział ten jest przypomnieniem miłosierdzia Bożego, wezwaniem do dobrych uczynków i wezwaniem do jedności we wspólnocie kościelnej.

Tytusa 3:1 Pamiętaj o tym, aby podlegali zwierzchnościom i władzom, byli posłuszni władzom, byli gotowi do wszelkiego dobrego dzieła,

Przypominaj ludziom, aby poddawali się władzy i czynili dobro.

1. Posłuszeństwo władzy: droga do prawości

2. Moc dobrych uczynków: życie według Ewangelii

1. Rzymian 13:1-7

2. Jakuba 2:14-26

Tytusa 3:2 Nie mówić źle o nikim, nie być awanturnikiem, ale być łagodnym, okazującym wszystkim łagodność.

Bądźcie łagodni i okazujcie łagodność wszystkim ludziom, unikając złego słowa i awantur.

1. „Moc życzliwości: jak najlepiej wykorzystać nasze słowa”

2. „Błogosławieństwo łagodności: wybór pokory zamiast dumy”

1. Przysłów 15:1 „Odpowiedź łagodna uśmierza gniew, a słowo szorstkie wznieca gniew”.

2. Filipian 4:5 „Niech wasza łagodność będzie widoczna dla wszystkich”.

Tytusa 3:3 Bo i my czasami byliśmy głupi, nieposłuszni, zwiedzeni, służąc rozmaitym pożądliwościom i przyjemnościom, żyjąc w złości i zazdrości, nienawidząc się i nienawidząc siebie nawzajem.

Ludzie mają tendencję do bycia głupimi, nieposłusznymi i oszukanymi, a także kierują się pożądaniem i przyjemnościami, co skutkuje życiem w złośliwości, zazdrości i wzajemnej nienawiści.

1. Niebezpieczeństwo grzechu i jego wpływ na nasze życie

2. Przezwyciężanie pokus grzechu

1. Jakuba 1:13-15 - Niech nikt, gdy jest kuszony, nie mówi: „Przez Boga jestem kuszony”, gdyż Bóg nie może być kuszony do zła i sam nikogo nie kusi. Ale każdy człowiek ulega pokusie, gdy jest kuszony i kuszony przez własne pragnienia. Wtedy pożądanie, gdy pocznie, rodzi grzech, a grzech, gdy dojrzeje, rodzi śmierć.

2. Rzymian 6:12-14 – Niech więc grzech nie króluje w waszym śmiertelnym ciele, abyście byli posłuszni jego namiętnościom. Nie oddawajcie swoich członków grzechowi na narzędzia nieprawości, ale oddawajcie siebie Bogu jako ci, którzy zostali wskrzeszeni ze śmierci do życia, a swoje członki Bogu jako narzędzia sprawiedliwości. Grzech bowiem nad wami nie będzie panował, gdyż nie jesteście pod prawem, lecz pod łaską.

Tytusa 3:4 Ale potem ukazała się dobroć i miłość Boga, naszego Zbawiciela, do ludzi,

Ujawniła się dobroć i miłość Boga do człowieka.

1. Moc Bożej miłości i dobroci

2. Bezwarunkowa miłość Boga

1. Jana 3:16-17 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby potępił świat, lecz aby świat przez niego został zbawiony.”

2. Rzymian 5:8 – „Ale Bóg daje dowód swojej miłości do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

Tytusa 3:5 Nie przez uczynki sprawiedliwości, które spełniliśmy, ale według swego miłosierdzia zbawił nas przez kąpiel odrodzenia i odnowienie Duchem Świętym;

Bóg przez swoje miłosierdzie zbawił nas przez obmycie odrodzenia i odnowienia Duchem Świętym.

1. Miłosierdzie Boże: doświadczenie odkupienia i odnowy

2. Moc Ducha Świętego: zmywanie naszych grzechów

1. Rzymian 5:8-10 Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Psalm 51:10 Serce czyste stwórz we mnie, Boże, i odnów we mnie ducha niezachwianego.

Tytusa 3:6 Którą wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego;

Ten fragment mówi o łasce Bożej, która jest nam dana przez Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela.

1. Zdumiewająca łaska Boża: studium Tytusa 3:6

2. Jezus Chrystus: nasze źródło obfitej łaski

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne

dzieło; jest to dar Boży, 9 a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił.

2. Hebrajczyków 4:16 - Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej chwili.

Tytusa 3:7 Abyśmy usprawiedliwieni Jego łaską, stali się dziedzicami według nadziei życia wiecznego.

Jesteśmy usprawiedliwieni łaską Bożą i dzięki temu możemy stać się dziedzicami życia wiecznego.

1. Przedziwna łaska Boża i nadzieja życia wiecznego

2. Usprawiedliwieni przez łaskę: stawanie się dziedzicami życia wiecznego

1. Rzymian 8:17 – „A jeśli dzieci, to i dziedzice; dziedzice Boga i współdziedzice Chrystusa; jeśli tak, abyśmy cierpieli razem z nim, abyśmy także razem mogli doznać chwały”.

2. Efezjan 1:3 – „Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który pobłogosławił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym w okręgach niebieskich w Chrystusie”.

Tytusa 3:8 To jest wierne powiedzenie i chcę, abyś to stale potwierdzał, aby ci, którzy uwierzyli w Boga, starali się przestrzegać dobrych uczynków. Rzeczy te są dobre i pożyteczne dla ludzi.

W tym fragmencie podkreślono wagę dobrych uczynków wynikających z wiary w Boga.

1: Dobre uczynki nie są opcjonalnym dodatkiem do wiary w Boga, ale raczej jej istotną częścią.

2: Powinniśmy uważać na praktykowanie dobrych uczynków wynikających z naszej wiary w Boga.

1: Jakuba 2:17 – „Tak samo wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa w samotności”.

2: Mateusza 7:15-20 – „Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w

owczej skórze, ale wewnątrz są drapieżnymi wilkami. Poznacie ich po ich owocach. Czy zbiera się winogrona z ciernia albo figi z ostu? Tak każde dobre drzewo wydaje dobre owoce, ale złe drzewo wydaje złe owoce. Dobre drzewo nie może wydawać złych owoców ani złe drzewo rodzić dobrych owoców. Każde drzewo, które nie rodzi dobrych owoców, zostaje wycięte, i wrzucą w ogień. Po owocach ich poznacie.

Tytusa 3:9 Ale unikajcie głupich pytań, rodowodów, sporów i sporów o prawo; bo są nieużyteczne i próżne.

Powinniśmy unikać głupich pytań, genealogii, sporów i sporów na temat prawa, ponieważ są one nieopłacalne i próżne.

1. Mądrość unikania nierentownych dyskusji

2. Wartość szukania Bożych rozmów

1. Jakuba 3:13-17 – Kto wśród was jest mądry i wyrozumiały? Niech okazują to dobrym życiem, czynami pełnymi pokory, która wypływa z mądrości.

2. Przysłów 14:7 - Odejdź od oblicza głupiego, gdy nie dostrzegasz w nim warg wiedzy.

Tytusa 3:10 Człowieka heretyka po pierwszym i drugim napomnieniu odrzucić;

Odrzucenie podziałów i przyjęcie jedności.

1: Wspólna praca dla wspólnego celu.

2: Znaczenie pokoju i jedności.

1: Efezjan 4:1-3: „Ja zatem, więzień Pana, namawiam was, abyście postępowali w sposób godny powołania, do którego zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc drugi zakochany, pragnący zachować jedność Ducha w węźle pokoju”.

2: Psalm 133:1: „Oto jak dobrze i miło, gdy bracia mieszkają w jedności!”

Tytusa 3:11 Wiedząc, że taki jest przewrotny i grzeszy, będąc na siebie potępionym.

Fragment ten ostrzega, że ci, którzy angażują się w niemoralne zachowanie, sami siebie potępiają i poniosą konsekwencje.

1: Musimy być świadomi, że każde niemoralne zachowanie, w które się angażujemy, doprowadzi do naszego własnego potępienia i cierpienia.

2: Nawet jeśli jesteśmy kuszeni do grzechu, powinniśmy pamiętać o konsekwencjach, jakie się z tym wiążą.

1: Rzymian 6:23 - Zapłatą bowiem za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2: Jakuba 1:14-15 – Ale każdy człowiek ulega pokusie, gdy zostaje odciągnięty i uwiedziony przez własne złe pragnienia. Następnie, gdy pożądanie pocznie, rodzi grzech; a grzech, gdy dojrzeje, rodzi śmierć.

Tytusa 3:12 Gdy poślę do ciebie Artemasa lub Tychika, staraj się przyjść do mnie do Nikopolis, bo postanowiłem tam spędzić zimę.

Paweł poleca Tytusowi, aby pilnie przybył do niego do Nikopolis, gdzie postanowił spędzić zimę.

1: Bóg wzywa nas, abyśmy byli pilni w wierze i chodzili.

2: Powinniśmy być gotowi odpowiedzieć na Boże wezwanie.

1: Jakuba 4:17 - Kto więc umie dobrze czynić, a nie czyni, ten jest grzechem.

2: Łk 12:35-38 - Niech będą przepasane biodra wasze i niech zapalą się wasze światła; A wy sami jesteście podobni do ludzi, którzy czekają na swego pana, gdy wróci z wesela; aby gdy przyjdzie i zapuka, natychmiast mu otworzą.

Tytusa 3:13 Pilnie prowadźcie w podróż Zenasa, prawnika, i Apollosa, aby niczego im nie brakowało.

Paweł instruuje Tytusa, aby upewnił się, że prawnik Zenas i Apollos mają wszystkie niezbędne rzeczy na podróż.

1. Siła pilności: instrukcja Pawła dla Tytusa

2. Znaczenie przygotowania: przykład Pawła

1. Przysłów 21:5 - Plany pracowitych z pewnością prowadzą do obfitości, ale każdy, kto się spieszy, prowadzi tylko do ubóstwa.

2. Efezjan 5:15-16 - Uważajcie więc, jak postępujecie, nie jako niemądrzy, ale jako mądrzy, wykorzystując czas jak najlepiej, bo dni są złe.

Tytusa 3:14 A i my niech się nauczą zachowywać dobre uczynki do niezbędnych celów, aby nie były bezowocne.

Chrześcijanie powinni uczyć się czynić dobre uczynki, które są pomocne dla innych, aby przynosiły duchowe owoce.

1. „Konieczność dobrych uczynków”

2. „Prowadzenie życia owocnego”

1. Mateusza 5:16 – „Niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie”.

2. Jakuba 2:17 – „Tak samo wiara sama w sobie, jeśli nie towarzyszy jej działanie, jest martwa”.

Tytusa 3:15 Pozdrawiają cię wszyscy, którzy są ze mną. Pozdrówcie tych, którzy kochają nas w wierze. Łaska niech będzie z wami wszystkimi. Amen.

Werset ten zachęca wierzących, aby pozdrawiali się nawzajem w miłości i wierze oraz okazywali sobie nawzajem łaskę.

1: Moc pozdrawiania się w miłości i wierze

2: Znaczenie udzielania łaski wszystkim

1: Efezjan 4:2-3 „Z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, chcąc zachować jedność Ducha w węźle pokoju”.

2: Kolosan 3:14 „A nade wszystko przyobleczcie się w miłość, która spaja wszystko w doskonałej harmonii.”

Pierwszy rozdział Listu do Filemona to osobisty list napisany przez apostoła Pawła do Filemona, współwyznawcy i właściciela niewolników. W tym liście Paweł apeluje do Filemona w imieniu Onezyma, zbiegłego niewolnika, który podczas pobytu w Rzymie został chrześcijaninem.

Akapit pierwszy: Paweł wyraża swoją wdzięczność za wiarę i miłość Filemona (Filemona 1:1-7). Chwali Filemona za jego opinię osoby kochającej świętych i zachęcającej ich. Paweł potwierdza jego modlitwy za niego i wspomina, jak słyszał o miłości i wierze Filemona wobec Pana Jezusa Chrystusa i wszystkich świętych. Modli się, aby udział Filemona w dzieleniu się swoją wiarą stał się skuteczny poprzez poznanie wszelkiego dobra, jakie mają w Chrystusie.

Akapit 2: Paweł odwołuje się do Filemona w imieniu Onezyma (Filemona 1:8-16). Przyznaje, że mógłby mu rozkazywać w tym, co słuszne, woli jednak odwoływać się do Boga, opierając się na miłości. Paweł wspomina, że Onezym, który niegdyś był nieużytecznym niewolnikiem, stał się teraz użyteczny zarówno dla niego, jak i dla Filemona. Prosi Filemona, aby przyjął Onezyma z powrotem nie jako zwykłego niewolnika, ale jako umiłowanego brata w Chrystusie. Jeśli Onezym wyrządził krzywdę lub jest coś winien, Paweł proponuje, że sam to spłaci.

Akapit 3: List kończy się osobistymi pozdrowieniami i prośbami (Filemona 1:17-25). Paweł nalega, aby Filemon przygotował dla niego pokój gościnny, mając nadzieję, że dzięki ich modlitwom wkrótce zostanie uwolniony z więzienia. Przesyła pozdrowienia od współpracowników, między innymi Epafrasa, Marka, Arystarcha, Demasa i Łukasza. W uwagach końcowych Paweł modli się o łaskę Bożą dla nich wszystkich.

W podsumowaniu,

Księga Filemona to osobisty list napisany przez Pawła, w którym zwraca się do Filemona w sprawie jego zbiegłego niewolnika, Onezyma.

Paweł wyraża wdzięczność za wiarę i miłość Filemona, chwaląc jego opinię jako osoby kochającej świętych i zachęcającej ich.

W imieniu Onezyma zwraca się do Filemona, prosząc, aby przyjął go z powrotem nie jako niewolnika, ale jako umiłowanego brata w Chrystusie. Paweł oferuje spłatę wszelkich krzywd lub długów zaciągniętych przez Onezyma.

Filemona 1:1 Paweł, więzień Jezusa Chrystusa, i Tymoteusz, nasz brat, do Filemona, naszego umiłowanego i współpracownika,

List Pawła do Filemona wyrażający jego miłość i wdzięczność za niego.

1. Jak okazywać innym miłość i wdzięczność

2. Siła przyjaźni i wspólnoty

1. Filipian 1:3-5 - Dziękuję mojemu Bogu za każdym razem, gdy o was wspominam, zawsze w każdej mojej modlitwie za was wszystkich, którzy z radością proszą o waszą społeczność w ewangelii od pierwszego dnia aż do teraz.

2. Przysłów 17:17 - Przyjaciel kocha w każdym czasie, a brat rodzi się w nieszczęściu.

Filemona 1:2 I naszej umiłowanej Appii, i Archippowi, naszemu towarzyszowi, i kościołowi w twoim domu:

Paweł przesyła pozdrowienia Appii, Archippowi i kościołowi w domu Filemona.

1. Znaczenie wspólnoty w Kościele

2. Radość ze służby w Armii Pana

1. Hebrajczyków 10:24-25 - Zastanówmy się też, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków, nie zaniedbując wspólnych spotkań, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem, a tym bardziej, jak widzisz zbliżający się Dzień.

2. Rzymian 12:9-13 – Niech miłość będzie szczera. Brzydźcie się złem; trzymajcie się tego, co dobre. Kochajcie się wzajemnie miłością braterską. Prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu honoru. Nie bądźcie leniwi w gorliwości, bądźcie żarliwi w duchu, służcie Panu. Radujcie się nadzieją, bądźcie cierpliwi w ucisku, bądźcie nieustanni w modlitwie. Zaspokajajcie potrzeby świętych i starajcie się okazywać gościnność.

Filemona 1:3 Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa.

Paweł przesyła pozdrowienia łaski i pokoju od Boga Ojca i Jezusa Chrystusa.

1. „Łaska jest wszędzie”

2. „Pokój jest darem Boga”

1. Filipian 4:6-7 – „Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serca i umysły w Chrystusie Jezusie.”

2. Efezjan 2:8-9 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest z was, lecz jest darem Bożym – nie z uczynków, aby się nikt nie mógł chlubić”.

Filemona 1:4 Dziękuję mojemu Bogu, zawsze wspominając o Tobie w moich modlitwach,

Ten fragment zachęca nas, abyśmy dziękowali Bogu za naszych przyjaciół i pamiętali o nich w naszych modlitwach.

1. „Moc wdzięczności: błogosławienie naszych przyjaciół poprzez modlitwę”

2. „Radość towarzystwa: pamięć o naszych bliskich w modlitwie”

1. Psalm 100:4-5 – „Wejdźcie do jego bram z dziękczynieniem i do jego przedsionków z chwałą. Dziękujcie mu, błogosławcie jego imię!”

2. Rzymian 12:10 – „Miłujcie się wzajemnie uczuciem braterskim. Prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu szacunku”.

Filemona 1:5 Słysząc o twojej miłości i wierze, jaką żywisz wobec Pana Jezusa i wobec wszystkich świętych;

Filemon jest chwalony za miłość i wiarę w Pana Jezusa i wszystkich świętych.

1. Życie w miłości i wierze w Jezusa

2. Siła wierności w służbie Bogu

1. 1 Koryntian 13:13 „A teraz pozostają te trzy: wiara, nadzieja i miłość. Ale z nich największa jest miłość."

2. Hebrajczyków 11:6 „A bez wiary nie można podobać się Bogu, gdyż każdy, kto do Niego przychodzi, musi wierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go pilnie szukają”.

Filemona 1:6 Aby przekaz wiary waszej był skuteczny przez uznawanie wszystkiego dobrego, co jest w was, w Chrystusie Jezusie.

Przekazywanie wiary może być skuteczne poprzez uznanie dobra w Chrystusie Jezusie.

1. Siła wdzięczności: dostrzeganie dobra w Chrystusie

2. Łączenie się z Bogiem: skuteczność poprzez uznanie dobra

1. Kolosan 3:12-17

2. Filipian 4:4-9

Filemona 1:7 Mamy bowiem wielką radość i pocieszenie w Twojej miłości, bo Ty, bracie, pokrzepiasz wnętrzności świętych.

Święci napełniają się radością i pocieszeniem dzięki miłości Filemona.

1: Radość z kochania innych

2: Miłość do innych odświeża duszę

1: Jana 13:34-35 „Daję wam nowe przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem, abyście i wy się wzajemnie miłowali. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie wzajemną miłość”.

2: Rzymian 12:10 „Okazujcie sobie nawzajem życzliwość i miłość braterską, okazując sobie szacunek, okazując sobie nawzajem dobro”.

Filemona 1:8 Dlatego chociaż odważę się w Chrystusie nakazać ci to, co jest wygodne,

Paweł zachęca Filemona, aby czynił to, co najlepsze i najwygodniejsze.

1: Rób to, co słuszne, nawet jeśli jest to trudne.

2: Przedstaw potrzeby innych ponad własne.

1: Filipian 2:3-5 – Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za lepszych od siebie.

2: Kolosan 3:12-14 – Przyobleczcie się we współczucie, życzliwość, pokorę, łagodność i cierpliwość.

Filemona 1:9 Jednak ze względu na miłość proszę cię, będąc takim jak Paweł starszy, a teraz także więźniem Jezusa Chrystusa.

Paweł, sędziwy więzień Jezusa Chrystusa, z miłości apeluje do Filemona, aby podjął działanie.

1. Potęga miłości: jak miłość zmusza nas do działania

2. Stary, ale wciąż pełen pasji: przykład żarliwej wiary Pawła

1. Rzymian 5:5 – „A nadzieja nie zawstydza, gdyż miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który jest nam dany”.

2. 1 Koryntian 13:13 – „A teraz trwa wiara, nadzieja, miłość, te trzy; z nich jednak największa jest miłość”.

Filemona 1:10 Proszę cię za moim synem Onezymem, którego zrodziłem w moich więzach:

Paweł prosi Filemona, aby powitał Onezyma, byłego niewolnika, z powrotem jako umiłowanego brata w Chrystusie.

1. Moc przebaczenia: wezwanie Jezusa do przyjęcia Onezyma

2. Nowa tożsamość w Chrystusie: życie braci w jedności

1. Łk 6:37: „Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni. Nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni. Odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone”.

2. Rzymian 12:10: „Okazujcie sobie nawzajem miłość braterską, okazując sobie szacunek, okazując sobie nawzajem dobro”.

Filemona 1:11 Co dawniej było dla ciebie nieopłacalne, teraz zaś przynosi korzyść tobie i mnie:

1: Możemy uczyć się na naszych błędach i wykorzystywać je w dobrym celu.

2: Bóg może zamienić nasze próby w radość, jeśli Mu zaufamy.

1: Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2:2 Koryntian 5:17 - Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem: stare przeminęło; oto wszystko stało się nowe.

Filemona 1:12 Którego znowu posłałem; ty go więc przyjmij, to znaczy moje wnętrzności.

Paweł zachęca Filemona, aby przyjął Onezyma z miłością i współczuciem.

1 – Miłość i współczucie: przykazanie Boże dla nas

2 – Zaufanie Bożemu planowi dla nas

1 – 1 Jana 4:19-21 – Kochamy, bo on pierwszy nas umiłował.

2 - Jeremiasz 29:11 - Znam bowiem plany, jakie mam wobec was, wyrocznia Pana, plany, aby wam się powodziło, a nie wyrządzajcie wam krzywdy, plany, aby dać wam nadzieję i

przyszłość.

Filemona 1:13 Którego chciałbym zatrzymać przy sobie, aby zamiast ciebie służył mi w więzach ewangelii:

Paweł prosi, aby Filemon przyjął z powrotem Onezyma, byłego niewolnika, z miłością i przebaczeniem.

1. Przyjęcie Onezyma z miłością i przebaczeniem: studium Filemona 1:13

2. Związani Ewangelią: Przebaczenie i Miłość w Filemona 1:13

1. Jana 13:34-35 – „Nowe przykazanie daję wam, abyście się wzajemnie miłowali: tak jak Ja was umiłowałem, tak i wy macie się wzajemnie miłować. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami jeśli będziecie się wzajemnie miłować”.

2. Efezjan 4:32 – „Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy, serdeczni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak przebaczył wam Bóg w Chrystusie”.

Filemona 1:14 Ale bez twojego umysłu nic bym nie uczynił; aby twoja korzyść nie była jakby z konieczności, ale dobrowolna.

Paweł chce, aby Filemon zrobił coś dla niego z dobrej woli, zamiast być do tego zobowiązany.

1. Siła wolnej woli

2. Błogosławieństwo obopólnych korzyści

1. Łk 6:38 – „Dawajcie, a będzie wam dane. Dobra miara, naciśnięta, utrząśnięta i opływająca, zostanie wlana na wasze kolana. Miarą bowiem, której użyjecie, będzie odmierzone Ty."

2. 2 Koryntian 8:7 – „Ale tak jak we wszystkim przewyższacie – w wierze, w mowie, w wiedzy, w całkowitej gorliwości i w waszej miłości do nas – tak i wy przodujcie w tej łasce dawania.”

Filemona 1:15 Być może dlatego odszedł na jakiś czas, abyś go przyjął na zawsze;

Paweł zachęca Filemona, aby przyjął Onezyma jak umiłowanego brata w Chrystusie, a nie niewolnika.

1. „Przyjęcie Onezyma jako umiłowanego brata w Chrystusie”

2. „Wartość pojednania”

1. Kolosan 3:12-15 – „Przyobleczcie się zatem jako wybrani Boga, święci i umiłowani, współczujące serca, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość, znosząc jedni drugich, a jeśli jeden ma skargę na drugiego, przebaczając siebie nawzajem; jak Pan wam przebaczył, tak i wy powinniście przebaczać. A nade wszystko przyobleczcie się w miłość, która wszystko łączy w doskonałej harmonii. A w sercach waszych niech panuje pokój Chrystusowy, do którego też zostaliście wezwani jedno ciało. I bądź wdzięczny.”

2. Łk 15:11-32 – „I rzekł: «Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy z nich rzekł do swego ojca: «Ojcze, daj mi część majątku, która na mnie przypada». I podzielił między nich swój majątek. Po kilku dniach młodszy syn zebrał wszystko, co miał, i udał się w daleką krainę, i tam roztrwonił swój majątek, żyjąc lekkomyślnie. A gdy wszystko wydał, nastała wielka klęska głodu. w tym kraju i zaczął odczuwać niedostatek. Poszedł więc i zatrudnił się u jednego z obywateli tego kraju, który wysłał go na swoje pola, aby pasł świnie. I pragnął, aby go nakarmiono strąkami, które jadły świnie i nikt mu nic nie dał. Ale kiedy przyszedł do siebie, powiedział: "Ilu najemników mojego ojca ma więcej niż dość chleba, a ja tu ginę z głodu! Wstanę i pójdę do mojego ojca, i powiem mu: «Ojcze, zgrzeszyłem przeciwko niebu i wobec ciebie. Nie jestem już godzien nazywać się twoim synem. Potraktuj mnie jak jednego z twoich najemników.» I wstał, i przyszedł do swego ojca. Ale gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i współczuł mu, pobiegł, objął go i ucałował.”

Filemona 1:16 Nie teraz jako sługa, ale przede wszystkim jako sługa, jako brat umiłowany, szczególnie dla mnie, ale o ileż więcej dla ciebie zarówno w ciele, jak i w Panu?

Paweł zachęca Filemona, aby powitał Onezyma w swoim domu jak umiłowanego brata, a nie sługę.

1. Moc miłości: jak witać innych jako braci w Chrystusie

2. Akceptowanie wszystkich jako równych w oczach Boga

1. Galacjan 3:28 – „Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie”.

2. Rzymian 12:10 – „Miłujcie się wzajemnie uczuciem braterskim. Prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu szacunku”.

Filemona 1:17 Jeśli więc uznasz mnie za partnera, przyjmij go jak siebie samego.

Paweł prosi Filemona, aby przyjął Onezyma, tak jak on przyjąłby samego Pawła.

1: Powinniśmy traktować innych z taką samą życzliwością i akceptacją, jakiej byśmy oczekiwali od siebie.

2: Powinniśmy akceptować i kochać innych, tak jak Bóg akceptuje i kocha nas.

1: Łukasza 6:31 – „Czyńcie innym tak, jak chcielibyście, żeby oni wam czynili”.

2: Rzymian 15:7 – „Przyjmujcie więc siebie nawzajem, jak Chrystus przyjął was, aby przynosić chwałę Bogu”.

Filemona 1:18 Jeśli ci wyrządził krzywdę lub jest ci winien, zlicz to na mój rachunek;

Paweł nalega, aby Filemon zrzucił na jego konto wszelkie krzywdy i długi, które mu zawdzięcza.

1. Przebaczenie: moc pozbywania się urazów

2. Bycie hojnym wobec innych: nagroda za poświęcenie dla innych

1. Efezjan 4:32 – „Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył w Chrystusie”.

2. Mateusza 6:12-14 – „I odpuść nam nasze winy, jak i my przebaczyliśmy naszym dłużnikom. I nie wódź nas na pokuszenie, ale zbaw nas od złego”.

Filemona 1:19 Ja, Paweł, napisałem to własnymi rękami, odpłacę, choć nie mówię ci, jak bardzo jesteś mi winien poza tym siebie samego.

Paweł pisze do Filemona, zapewniając go, że spłaci swój dług, choć nie precyzuje, jaki.

1. Łaska i miłosierdzie Boże są większe niż nasz dług.

2. Życie z postawą wdzięczności w każdych okolicznościach.

1. List do Efezjan 2:4-5 „Ale Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości, jaką nas umiłował, nawet gdy byliśmy martwi w grzechach, ożywił nas wraz z Chrystusem – łaską zbawieni jesteście ”

2. Kolosan 3:15-17 „A w sercach waszych niech panuje pokój Chrystusowy, do którego też powołani zostaliście w jednym ciele. I bądź wdzięczny. Niech słowo Chrystusa mieszka w was obficie, ucząc i napominając jedni drugich we wszelkiej mądrości, śpiewając psalmy i hymny, i pieśni duchowe, z wdzięcznością w sercach waszych Bogu. I cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego”.

Filemona 1:20 Tak, bracie, pozwól mi radować się tobą w Panu, odśwież moje wnętrzności w Panu.

Filemon prosił Onezyma, aby pojednał się z nim w Panu.

1. Moc pojednania w Panu

2. Być zjednoczeni w Panu

1. Rzymian 15:5-6 - Niech Bóg wytrwałości i zachęty sprawi, abyście żyli w zgodzie między sobą, w zgodzie z Chrystusem Jezusem, abyście razem jednym głosem chwalili Boga i Ojca naszego Pana Jezusa Chrystusa .

2. Kolosan 3:13-15 – Znoście siebie nawzajem i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli ktoś z was ma do kogoś żal. Przebaczajcie, tak jak Pan przebaczył wam. A na wszystkie te cnoty nakładana jest miłość, która łączy je wszystkie w doskonałą jedność.

Filemona 1:21 Ufny w twoje posłuszeństwo, napisałem do ciebie, wiedząc, że i ty uczynisz więcej, niż mówię.

Paweł zachęca Filemona, aby przekroczył to, o co go prosił.

1: Wykraczanie poza oczekiwania – Filipian 3:13-14

2: Wiara niezrównana – Hebrajczyków 11:1-2

1: Jakuba 1:22-25

2:1 Jana 3:18-19

Filemona 1:22 Ale przygotujcie mi też mieszkanie, bo ufam, że dzięki waszym modlitwom będę wam oddany.

Paweł poprosił Filemona, aby przygotował dla niego miejsce na nocleg, ufając mocy modlitwy.

1. Moc modlitwy: jak modlitwa może zmienić życie

2. Błogosławieństwa posłuszeństwa: jak posłuszeństwo Bogu przynosi nagrody

1. Jakuba 5:16 – „Modlitwa sprawiedliwego ma moc i skuteczność”.

2. Filipian 4:6-7 – „Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serca i umysły w Chrystusie Jezusie.”

Filemona 1:23 Pozdrów cię Epafrasie, mój współwięzień w Chrystusie Jezusie;

Paweł przesyła pozdrowienia Filemonowi od swego współwięźnia Epafrasa.

1. Siła wspólnoty i jedności wśród braci

2. Docieranie do braci w potrzebie

1. Efezjan 4:1-3 - Dlatego ja, więzień Pana, namawiam was, abyście postępowali w sposób godny powołania, do którego zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, pragnącej zachować jedność Ducha w

węźle pokoju.

2. Hebrajczyków 13:3 - Pamiętajcie o tych, którzy są w więzieniu, jakbyście byli razem z nimi w więzieniu, i o tych, którzy doznają złego traktowania, bo i wy jesteście w ciele.

Filemona 1:24 Marek, Arystarch, Demas, Łukasz, moi współpracownicy.

Werset ten podkreśla wagę bycia dobrym współpracownikiem i harmonijnej współpracy.

1. Razem stoimy: siła pracy nad wspólnym celem

2. Społeczność wierzących: błogosławieństwo wspólnoty

1. Kaznodziei 4:9-12 – Lepiej jest dwóm niż jednemu, gdyż za swój trud mają dobrą nagrodę. Bo jeśli upadną, jeden podniesie swego bliźniego. Biada jednak temu, kto jest sam, gdy upadnie i nie ma innego, kto by go podniósł! Powtórzę: jeśli dwoje leży razem, jest im ciepło, ale jak jeden może się ogrzać sam? I chociaż człowiek może zwyciężyć samotnego, dwóch mu się przeciwstawi – sznur potrójny nie jest szybko zerwany.

2. Filipian 2:3-4 – Nie czyńcie niczego w wyniku rywalizacji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z Was dba nie tylko o swój własny interes, ale także o dobro innych.

Filemona 1:25 Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa niech będzie z duchem waszym. Amen.

Łaska Jezusa Chrystusa powinna być z nami w naszym duchu.

1. Łaska Boża jest największym darem dla tych, którzy w Niego wierzą.

2. Doceń miłość Jezusa Chrystusa i przyjmij Jego łaskę.

1. Efezjan 4:7 - Każdemu z nas została dana łaska, jaką podzielił Chrystus.

2. Rzymian 5:17 – Jeśli bowiem przez przestępstwo jednego człowieka śmierć zapanowała przez tego jednego człowieka, o ileż bardziej ci, którzy otrzymali obfite zaopatrzenie Boga w łaskę i dar sprawiedliwości, będą królować w życiu przez jednego człowieka , Jezus Chrystus!

List do Hebrajczyków 1 to pierwszy rozdział Listu do Hebrajczyków, listu napisanego do chrześcijan pochodzenia żydowskiego. W rozdziale tym autor podkreśla wyższość Jezusa Chrystusa nad całym stworzeniem oraz podkreśla Jego boską naturę i rolę Syna Bożego.

Akapit pierwszy: Autor ustanawia zwierzchnictwo Jezusa nad całym stworzeniem (Hebrajczyków 1:1-4). Rozpoczyna od stwierdzenia, że w przeszłości Bóg przemawiał do swego ludu przez proroków, ale w ostatnich dniach przemówił do nas przez Swojego Syna. Syn jest opisany jako dziedzic wszystkiego i przez którego Bóg stworzył świat. Syn promieniuje chwałą Bożą i podtrzymuje wszystko swoim potężnym słowem. Autor podkreśla, że Jezus Chrystus przewyższa aniołów, będąc nad nimi wywyższony i odziedziczywszy imię wspanialsze od ich.

Akapit drugi: Autor cytuje kilka fragmentów Starego Testamentu na poparcie swojego twierdzenia o wyższości Jezusa (Hebrajczyków 1:5-14). Cytuje Psalm 2:7, w którym głosi, że Bóg zrodził Jezusa jako swego Syna. Cytuje także 2 Samuela 7:14 i Powtórzonego Prawa 32:43, potwierdzając, że Bóg nazywa Jezusa swoim pierworodnym i nakazuje oddawać Mu cześć od aniołów. Autor dalej kontrastuje aniołów z Jezusem, podkreślając ich tymczasowy charakter, podkreślając jednocześnie wieczne panowanie Jezusa jako Króla.

3. akapit: Rozdział kończy się porównaniem aniołów i ich służebnej roli z pozycją Jezusa jako wiecznego Syna (Hebrajczyków 1:13-14). Autor pyta retorycznie, czy któremukolwiek aniołowi powiedziano, aby zasiadał po prawicy Boga, dopóki jego wrogowie nie staną się podnóżkiem jego stóp. Ma to na celu podkreślenie, że żaden anioł nie zajmuje tak wzniosłego stanowiska ani tak dużej władzy. Co więcej, aniołowie są opisani jako duchy służebne wysyłane, aby służyć tym, którzy odziedziczą zbawienie.

W podsumowaniu,

Rozdział pierwszy Listu do Hebrajczyków ustanawia wyższość Jezusa Chrystusa nad całym stworzeniem, łącznie z aniołami.

Autor podkreśla, że w tych ostatnich dniach Bóg przemówił do nas przez swojego Syna, podkreślając rolę Jezusa jako dziedzica wszystkiego i stwórcy świata.

Rozdział ten cytuje fragmenty Starego Testamentu, aby potwierdzić wyższość Jezusa i przeciwstawia Go aniołom, podkreślając Jego wieczne panowanie jako Króla.

Na zakończenie podkreślono, że chociaż aniołowie pełnią rolę służebną, Jezus zajmuje wyjątkową pozycję jako wieczny Syn i prawowity odbiorca czci. Rozdział ten ma na celu wywyższenie Jezusa Chrystusa ponad całe stworzenie i ustanowienie Jego wyższości zarówno pod względem mocy, jak i autorytetu.

Hebrajczyków 1:1 Boże, który dawniej i na różne sposoby przemawiał do ojców przez proroków,

W przeszłości Bóg przemawiał do ojców na różne sposoby.

1: Bóg jest zawsze obecny w naszym życiu, nawet gdy czujemy się samotni.

2: Moc Bożej miłości objawia się w sposobie, w jaki do nas przemawia.

1: Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadna moc, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2: Mateusza 28:20 - I zaiste, jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca świata.

Hebrajczyków 1:2 W tych ostatecznych dniach przemówił do nas przez swego Syna, którego ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy, przez którego także świat stworzył;

W dniach ostatecznych Bóg przemówił do nas przez swego Syna, którego ustanowił dziedzicem wszystkich i przez którego stworzył światy.

1. Nasz Ojciec, nasz Król: Rola Boga jako Stwórcy i Ojca

2. Dziedzic wszystkiego: wyznaczony przez Ojca

1. Psalm 89:27 „Uczynię go też moim pierworodnym, wyższym od królów ziemi”.

2. Jana 1:3 „Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, co powstało.”

Hebrajczyków 1:3 Który będąc odblaskiem Jego chwały i wyrazem Jego osoby, i podtrzymując wszystko słowem swojej mocy, gdy sam odkupił nasze grzechy, zasiadł po prawicy Majestatu na wysoki;

Boża chwała i moc wyrażają się w Jezusie, który oczyścił nasze grzechy i teraz zasiada po prawicy Boga.

1: Zwycięstwo Jezusa nad grzechem

2: Pewność Bożej mocy

1: Mateusza 28:18-20 – Jezusowi dana została wszelka władza w niebie i na ziemi

2: Rzymian 8:32 – Bóg własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał

Hebrajczyków 1:4 Stając się o wiele lepszym od aniołów, gdyż w dziedzictwie otrzymał wspanialsze imię od nich.

Bóg uczynił Jezusa wspanialszym od aniołów i dał Jezusowi w dziedzictwie imię wspanialsze.

1: Jesteśmy błogosławieni, że mamy Pana, który jest wspanialszy niż aniołowie.

2: Bądźmy wdzięczni za odziedziczenie przez Jezusa wspanialszego imienia.

1: Filipian 2:9-11 - Dlatego Bóg wywyższył go na najwyższe miejsce i dał mu imię ponad wszelkie imię.

2: Mateusza 3:17 - I odezwał się głos z nieba: ? □ to jest mój Syn, którego kocham; z nim jestem bardzo zadowolony.??

Hebrajczyków 1:5 Do którego z aniołów kiedykolwiek powiedział: Ty jesteś moim Synem, dzisiaj cię zrodziłem? I znów będę dla niego Ojcem, a on będzie dla mnie Synem?

Bóg ustanowił wyłączną więź ze swoim jedynym Synem, Jezusem Chrystusem.

1: Jezus Chrystus jest Bogiem? □ umiłowany Syn i nasz Zbawiciel.

2: Czy możemy ufać Bogu i na nim polegać? □ obiecuje nam przez Swojego Syna.

1: Jana 3:16-17? □ lub Bóg tak umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby świat potępił; ale żeby świat przez niego został zbawiony.??

2: Izajasz 9:6-7? albo dziecię narodziło się nam, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu, i nazwą imię jego: Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju . Pomnażanie jego władzy i pokoju nie będzie końca na tronie Dawida i w jego królestwie, aby je uporządkować i utwierdzić sądem i sprawiedliwością odtąd aż na wieki. Dokona tego gorliwość Pana Zastępów.

Hebrajczyków 1:6 I znowu, wprowadzając Pierworodnego na świat, mówi: I niech mu oddają pokłon wszyscy aniołowie Boży.

Bóg nakazał wszystkim aniołom, aby czcili Jego Syna, Jezusa, pierworodnego stworzenia.

1. Oddawanie czci Synowi Bożemu: jak okazywać Jezusowi oddanie i cześć

2. Znaczenie słuchania przykazań Bożych: przykład aniołów

1. Jana 3:16 - Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Kolosan 1:15-17 – Jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego stworzenia. Albowiem przez Niego zostało stworzone wszystko na niebie i na ziemi, widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy państwa, czy władcy, czy władze? Wszystko zostało stworzone przez Niego i dla Niego. On jest przed wszystkimi rzeczami i wszystko w Nim ma swoją całość.

Hebrajczyków 1:7 A o aniołach mówi: Który czyni swoich aniołów duchami, a swoich sług płomieniem ognistym.

Bóg powołuje aniołów i sług, aby służyli Mu jako duchy i płomienie ognia.

1. Moc oddanego sługi

2. Życie w ogniu i pasji

1. Psalm 103:20-22 „Błogosławcie Pana, wy, jego aniołowie, którzy przewyższacie siłą, którzy wykonują jego przykazania, słuchając głosu jego słowa. Błogosławcie Pana, wszystkie jego zastępy, wy, jego słudzy, którzy spełniają jego upodobania. Błogosławcie Pana, wszystkie dzieła jego we wszystkich miejscach jego panowania. Błogosławcie, duszo moja, Pana.

2. Mateusza 25:31-46 „Kiedy Syn Człowieczy przyjdzie w swojej chwale i wszyscy aniołowie z nim, zasiądzie na swoim tronie pełnym chwały. Zostaną przed nim zgromadzone wszystkie narody i On odłączy jeden lud od drugiego, jak pasterz oddziela owce od kóz. Umieści owce po swojej prawej stronie, a kozy po swojej lewej stronie. Wtedy król powie do tych po swojej prawicy: „Chodźcie, błogosławieni przez mojego Ojca ” . weźcie w posiadanie swoje królestwo przygotowane dla was od założenia świata, bo byłem głodny, a daliście mi jeść, byłem spragniony, a daliście mi pić, byłem przybyszem, a zaprosiliście mnie, potrzebowałem ubrania, a przyodzialiście mnie, byłem chory, a zaopiekowaliście się mną, byłem w więzieniu, a przyszliście mnie odwiedzić. Wtedy odpowiedzą mu sprawiedliwi, ? or , kiedy widzieliśmy cię głodnym i nakarmiliśmy cię, lub spragniony i daliśmy ci pić? Kiedy widzieliśmy cię przybyszem i zaprosiliśmy cię lub potrzebującego ubrania i przyodzialiśmy? Kiedy widzieliśmy cię chorego lub w więzieniu i poszliśmy cię odwiedzić? Król odpowie: ? powiadam wam, cokolwiek uczyniliście dla jednego z najmniejszych moich braci i sióstr, mnie uczyniliście.

Hebrajczyków 1:8 Ale do Syna mówi: Tron Twój, Boże, na wieki wieków; berło sprawiedliwości jest berłem królestwa Twojego.

Bóg przemawia do Syna, oznajmiając, że Jego tron jest wieczny, a Jego królestwo jest berłem sprawiedliwości.

1. Królestwo Boże jest sprawiedliwe – Hebrajczyków 1:8

2. Tron Boga jest wieczny – Hebrajczyków 1:8

1. Psalm 45:6 – „Tron Twój, Boże, będzie trwał na wieki wieków”.

2. Izajasz 9:7 – „Na jego ramionach spocznie rząd. I będą go nazywać: Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju”.

Hebrajczyków 1:9 Umiłowałeś sprawiedliwość, a znienawidziłeś nieprawość; dlatego namaścił cię Bóg, Bóg twój, olejkiem wesela ponad bliźnich twoich.

Ten fragment mówi o umiłowaniu przez Jezusa sprawiedliwości i nienawiści do grzechu oraz o tym, jak Bóg nagrodził go namaszczeniem ponad jego rówieśników.

1. Moc sprawiedliwości: Przyjęcie sprawiedliwości i odrzucenie grzechu przynosi Bożą łaskę.

2. Boży wybór: Przykład posłuszeństwa i wierności Jezusa pokazuje, że Bóg zawsze

wybierze tych, którzy Go czczą.

1. Efezjan 5:15-16 - Uważajcie więc, jak postępujecie, nie jako niemądrzy, ale jako mądrzy, wykorzystując czas jak najlepiej, bo dni są złe.

2. Mateusza 6:33 - Szukajcie najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a to wszystko będzie wam dodane.

Hebrajczyków 1:10 A Ty, Panie, na początku położyłeś fundament ziemi; a niebiosa są dziełem rąk twoich:

Bóg jest stwórcą niebios i ziemi.

1: Służymy Bogu, który stworzył wszystko i który pragnie, abyśmy przez nasze życie przynosili Mu chwałę i cześć.

2: Bóg jest autorem życia i wszystko, co mamy, zawdzięczamy Niemu.

1: Kolosan 1:16-17 - Bo przez niego zostało stworzone wszystko na niebie i na ziemi, widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy władcy, czy władze? Wszystko zostało stworzone przez Niego i dla Niego.

2: Izajasz 40:26 – Podnieś swoje oczy w górę i zobacz: kto to stworzył? Ten, który wyprowadza ich liczebnie zastępy, wzywając ich wszystkich po imieniu, dzięki wielkości swojej mocy, a ponieważ jest mocny w mocy, nie brakuje nikogo.

Hebrajczyków 1:11 Zginą; ale ty pozostajesz; i wszyscy zestarzeją się jak szata;

Słowo Boże pozostaje na zawsze, nawet gdy zmienia się świat fizyczny.

1: Nie pokładajcie wiary w sprawach tego świata, ale ufajcie Panu, gdyż On trwa na wieki.

2: Kiedy wydaje Ci się, że życie zmienia się szybciej, niż możesz nadążyć, pamiętaj, że Pan jest niezmienny i pozostaje na zawsze.

1: Izajasz 40:8 - Trawa więdnie, kwiat więdnie, ale słowo naszego Boga trwa na wieki.

2: Mateusza 24:35 – Niebo i ziemia przeminą, ale moje słowa nie przeminą.

Hebrajczyków 1:12 I zwiniesz je jak szatę, i zostaną odmienione, ale ty jesteś ten sam i lata twoje nie przeminą.

Bóg jest niezmienny i Jego lata nigdy się nie skończą.

1. Niezmienna natura Boga

2. Trwała moc Boga

1. Malachiasz 3:6 – „Bo Ja, Pan, się nie zmieniam, dlatego wy, synowie Jakuba, nie jesteście wyniszczeni”.

2. Psalm 102:27 – „Ale ty jesteś ten sam i twoje lata nie będą miały końca”.

Hebrajczyków 1:13 Ale do którego z aniołów kiedykolwiek powiedział: Usiądź po mojej prawicy, aż postawię twoich wrogów podnóżkiem twoich stóp?

Bóg oznajmił aniołowi, że będzie siedział po Jego prawicy, aż Jego wrogowie staną się podnóżkiem.

1. Jak Boża suwerenność wskazuje na Jezusa

2. Rola aniołów w planie zbawienia

1. Daniela 7:13-14 – W moim nocnym widzeniu widziałem, a przede mną był ktoś podobny do syna człowieczego, który nadchodził z obłokami nieba. Zbliżył się do Przedwiecznego i został doprowadzony do jego obecności. Dano mu władzę, chwałę i suwerenną władzę; oddały mu cześć wszystkie narody i ludy wszystkich języków. Jego panowanie jest panowaniem wiecznym, które nie przeminie, a jego królestwo nigdy nie zostanie zniszczone.

2. Kolosan 1:15-17 - Jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym nad całym stworzeniem. Albowiem przez Niego zostało stworzone wszystko: rzeczy na niebie i na ziemi, widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy zwierzchności, czy też zwierzchności, czy władze; wszystko zostało stworzone przez niego i dla niego. On jest przed wszystkim i wszystko w Nim ma swoją całość.

Hebrajczyków 1:14 Czyż nie są to wszyscy duchy służebne, wysłane, aby służyć tym, którzy będą dziedzicami zbawienia?

Aniołowie są wysyłani, aby służyć tym, którzy zostaną zbawieni.

1. Łaska i miłość Boga: jak aniołowie służą jako przedstawiciele Jego woli

2. Nadzieja zbawienia: jak aniołowie pracują, aby przybliżyć nas do Boga

1. Psalm 34:7 – Anioł Pański obozuje wokół tych, którzy się go boją, i wybawia ich.

2. Łk 1,26-38 – Anioł Gabriel odwiedza Marię, aby powiedzieć jej o swojej roli w narodzinach Jezusa.

List do Hebrajczyków 2 to drugi rozdział Listu do Hebrajczyków, w którym autor w dalszym ciągu podkreśla wyższość Jezusa Chrystusa. W tym rozdziale autor skupia się na człowieczeństwie Jezusa, Jego roli jako naszego Najwyższego Kapłana i znaczeniu, abyśmy nie zaniedbywali naszego zbawienia.

Akapit pierwszy: Autor podkreśla człowieczeństwo Jezusa i Jego odkupieńcze dzieło (Hebrajczyków 2:1-9). Nalega, aby czytelnicy zwracali szczególną uwagę na to, co usłyszeli, aby nie oddalili się od tego. Przesłanie przekazane przez aniołów okazało się wiarygodne, ale o ileż ważniejsze jest usłuchanie przesłania przyniesionego przez samego Jezusa? Chociaż obecnie nie widzimy, żeby wszystko było Mu podporządkowane, widzimy Jezusa, który na chwilę stał się niższy od aniołów. Przez swoje cierpienie i śmierć na krzyżu zaznał śmierci za wszystkich i stał się źródłem zbawienia dla tych, którzy w Niego wierzą.

Akapit drugi: Autor wyjaśnia, dlaczego godziło się, aby Jezus stał się taki jak my (Hebrajczyków 2:10-18). Było rzeczą słuszną, aby Bóg uczynił Jezusa doskonałym przez cierpienie, ponieważ wielu synów i córki wyprowadza do chwały. Zarówno Jezus, jak i wierzący mają wspólne pochodzenie, ponieważ nazywa ich braćmi i siostrami. Stając się człowiekiem, Jezus zniszczył tego, który ma władzę nad śmiercią – diabła – i uwolnił tych, którzy byli trzymani w niewoli strachu przed śmiercią. Jako nasz współczujący Arcykapłan stał się w pełni człowiekiem pod każdym względem, aby móc złożyć siebie w ofierze za grzechy i pomóc tym, którzy są kuszeni.

Akapit 3: Rozdział kończy się ostrzeżeniem przed zaniedbywaniem zbawienia (Hebrajczyków 2:1-4). Autor przestrzega przed oddalaniem się od tak wielkiego zbawienia zapowiadanego przez samego Chrystusa. Jeśli występki wynikające z mniejszych orędzi miały poważne konsekwencje, o ile bardziej zaniedbanie tego wielkiego zbawienia

doprowadzi do sądu? Bóg świadczył także poprzez znaki, cuda, cuda i dary Ducha Świętego. Autor podkreśla, że świadectwo Boga potwierdza prawdziwość przesłania i warto na nie zwracać uwagę.

W podsumowaniu,

Rozdział drugi Listu do Hebrajczyków w dalszym ciągu podkreśla wyższość Jezusa, podkreślając jednocześnie Jego człowieczeństwo i dzieło odkupienia.

Autor nawołuje czytelników, aby nie odeszli od przesłania, które przyniósł sam Jezus, który na chwilę stał się niższy od aniołów, ale za wszystkich zakosztował śmierci, stając się źródłem zbawienia.

W tym rozdziale wyjaśniono, dlaczego Jezus mógł stać się taki jak my, podkreślając Jego rolę jako naszego współczującego Arcykapłana, który zniszczył moc śmierci i wyzwolił nas z niewoli. Stał się w pełni człowiekiem pod każdym względem, aby móc złożyć siebie w ofierze za grzechy i pomóc tym, którzy są kuszeni.

Rozdział kończy się przestrogą przed zaniedbywaniem tego wielkiego zbawienia zapowiadanego przez samego Chrystusa. Autor przestrzega przed odejściem i podkreśla, że świadectwo Boga potwierdza jego prawdziwość. Ten rozdział służy jako przypomnienie człowieczeństwa Jezusa, Jego odkupieńczego dzieła na rzecz nas i tego, jak ważne jest, aby nie zaniedbywać naszego zbawienia.

Hebrajczyków 2:1 Dlatego powinniśmy z większą uwagą zwracać uwagę na to, co słyszeliśmy, aby w żadnym momencie nie umknąć temu.

Powinniśmy zwracać szczególną uwagę na nauki, które usłyszeliśmy, aby ich nie zapomnieć.

1. Znaczenie uważności: A w Liście do Hebrajczyków 2:1

2. Pamiętajcie o Słowie Bożym: A w Liście do Hebrajczyków 2:1

1. Powtórzonego Prawa 4:9 - Tylko uważaj na siebie i pilnie się strzeż, abyś nie zapomniał tego, co widziały twoje oczy, i aby nie odeszło to od twojego serca po wszystkie dni twojego życia.

2. Psalm 119:11 - Twoje słowo ukryłem w swoim sercu, abym nie zgrzeszył przeciwko Tobie.

Hebrajczyków 2:2 Bo jeśli słowo wypowiedziane przez aniołów było niezachwiane, a wszelkie przestępstwo i nieposłuszeństwo otrzymało sprawiedliwą zapłatę;

Słowo Boże jest niezachwiane, a nieposłuszeństwo ma konsekwencje.

1: Bądź wytrwały w Słowie Bożym

2: Konsekwencje nieposłuszeństwa

1:1 Koryntian 10:12-13 - Niech więc każdy, kto mniema, że stoi, uważa, aby nie upaść. Nie spotkała cię żadna pokusa, która nie jest zwyczajna dla człowieka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad wasze siły, ale wraz z pokusą wskaże wam także drogę wyjścia, abyście mogli ją przetrwać.

2: Przysłów 3:5-6 – Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje twoje ścieżki.

Hebrajczyków 2:3 Jak ujdziemy, jeśli zlekceważymy tak wielkie zbawienie? które na początku zaczął opowiadać Pan i które zostało nam potwierdzone przez tych, którzy go słyszeli;

Zaniedbanie wielkiego zbawienia Bożego ma straszne konsekwencje.

1: Musimy uznać wagę zbawienia Bożego i potraktować je poważnie.

2: Nie powinniśmy lekceważyć słów Boga wypowiedzianych przez Jezusa i potwierdzonych przez tych, którzy go słyszeli.

1:1 Tesaloniczan 5:9 - Nie przeznaczył nas Bóg na gniew, lecz na osiągnięcie zbawienia przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.

2: Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Hebrajczyków 2:4 Czy i Bóg daje o nich świadectwo zarówno znakami i cudami, jak i różnorodnymi cudami oraz darami Ducha Świętego według własnej woli?

Bóg świadczył ludzkości różnymi cudami i darami Ducha Świętego, zgodnie ze swoją

wolą.

1. Wola Boga jest niezawodna i niezaprzeczalna

2. Cuda Boże są znakiem Jego obecności

1. Jana 4:24 – Bóg jest Duchem i ci, którzy Go czczą, powinni oddawać cześć w duchu i prawdzie.

2. Dzieje Apostolskie 4:29-30 - Teraz, Panie, rozważ ich groźby i daj swoim sługom głosić Twoje słowo z wielką odwagą. Wyciągnij rękę, aby uzdrawiać i dokonywać znaków i cudów w imieniu Twojego świętego sługi Jezusa.

Hebrajczyków 2:5 Albowiem nie aniołom podporządkował przyszły świat, o którym mówimy.

Przyszły świat nie został poddany aniołom.

1: Musimy pokładać naszą ufność, wiarę i nadzieję w Bogu, a nie w aniołach.

2: Musimy mieć świadomość, że nadchodzącym światem nie będą rządzić aniołowie, ale Bóg.

1:1 Piotra 1:3-5 - Chwała niech będzie Bogu i Ojcu naszego Pana Jezusa Chrystusa! W swoim wielkim miłosierdziu zrodził nas na nowo do żywej nadziei przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa z martwych i do dziedzictwa, które nigdy nie może zginąć, zepsuć się ani zwiędnąć. To dziedzictwo jest zachowywane w niebie dla was, którzy przez wiarę jesteście chronieni mocą Bożą aż do nadejścia zbawienia, które ma się objawić w czasach ostatecznych.

2: Psalm 33:20-22 – Z nadzieją czekamy na Pana; On jest naszą pomocą i naszą tarczą. W Nim raduje się serce nasze, bo ufamy Jego świętemu imieniu. Niech Twoja niesłabnąca miłość spocznie na nas, Panie, choć w Tobie pokładamy nadzieję.

Hebrajczyków 2:6 Ale ktoś w pewnym miejscu świadczył, mówiąc: Kim jest człowiek, że o nim pamiętasz? albo syna człowieczego, że go odwiedzasz?

Człowiek ma niewielkie znaczenie, a jednak Bóg wciąż go zauważa.

1. Łaska Boża i bezwartościowość człowieka

2. Pokora człowieka i suwerenność Boga

1. Psalm 8:4-5 – Czym jest człowiek, że o nim pamiętasz? i syna człowieczego, że go odwiedzasz? Bo uczyniłeś go niewiele mniejszym od aniołów i ukoronowałeś go chwałą i czcią.

2. Izajasz 40:17-18 – Wszystkie narody przed nim są jak nic; i są mu policzone mniej niż nic, i marność. Do kogo więc porównacie Boga? albo jakie podobieństwo z nim porównacie?

Hebrajczyków 2:7 Uczyniłeś go niewiele mniejszym od aniołów; ukoronowałeś go chwałą i czcią i ustanowiłeś go nad dziełami rąk swoich.

Bóg stworzył ludzkość, aby była niewiele niższa od aniołów i ukoronował ją chwałą i czcią, stawiając ją ponad wszystkimi dziełami Bożymi.

1. Niezrównana wartość ludzkości: celebrowanie godności bycia stworzonym na obraz Boga

2. Majestat pokory: przyjęcie naszego miejsca w stworzeniu jako rzemieślniczych nosicieli obrazu Boga

1. Księga Rodzaju 1:26-27 - Potem rzekł Bóg: „Uczyńmy ludzi na nasz obraz, na nasze podobieństwo, aby panowali nad rybami w morzu i ptactwem w niebie, nad bydłem i wszystkimi zwierzętami dzikie zwierzęta i nad wszystkimi stworzeniami pełzającymi po ziemi”.

2. Psalm 8:4-5 – Czym jest ludzkość, że o niej pamiętacie, ludźmi, że się o nią troszczycie? Uczyniłeś ich niewiele mniejszymi od aniołów i ukoronowałeś ich chwałą i czcią.

Hebrajczyków 2:8 Poddałeś wszystko pod jego stopy. Gdyż poddał wszystko pod siebie, nie pozostawił niczego, co by mu nie zostało poddane. Ale teraz nie widzimy jeszcze, że wszystko zostało mu poddane.

Jezusowi dano władzę nad wszystkim i poddał to sobie, lecz nie wszystko jest jeszcze pod

jego władzą.

1. Autorytet Jezusa: zrozumienie mocy, jaką otrzymaliśmy

2. Królestwo Niebieskie: podporządkowanie wszystkiego Jezusowi

1. Filipian 2:10 – „aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano istot na niebie i na ziemi, i pod ziemią”

2. Efezjan 1:22 – „I poddał wszystko pod swoje stopy i dał go za głowę Kościoła nad wszystkim”

Hebrajczyków 2:9 Widzimy jednak Jezusa, który dla cierpień śmierci został uczyniony niewiele mniejszym od aniołów, ukoronowanego chwałą i czcią; aby z łaski Bożej za wszystkich śmierci skosztował.

Jezus stał się niższy od aniołów i poniósł śmierć, aby każdy mógł dostąpić zbawienia.

1. Jezus, nasz cierpiący Zbawiciel: Zrozumienie łaski Bożej

2. Korona chwały: doświadczenie czci Jezusa

1. Izajasz 53:5 „Ale został przebity za nasze przestępstwa; został zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni”.

2. Rzymian 5:8 „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

List do Hebrajczyków 2:10 Przystało bowiem temu, dla którego wszystko i przez którego wszystko istnieje, wprowadzając wielu synów do chwały, aby przez cierpienia uczynił wodza ich zbawienia doskonałym.

Bóg doskonali wodza naszego zbawienia przez cierpienie, aby wielu synów mogło zostać wprowadzonych do chwały.

1. Cierpienie Wodza naszego zbawienia

2. Chwalebna przyszłość oczekująca wielu synów

1. Rzymian 8:17 – A jeśli dzieci, to i dziedzice; dziedzice Boga i współdziedzice Chrystusa; jeśli tak, abyśmy cierpieli razem z nim, abyśmy także razem mogli zostać uwielbieni.

2. Mateusza 16:24 - Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, weźmie krzyż swój i idzie za mną.

Hebrajczyków 2:11 Albowiem zarówno ten, który uświęca, jak i ci, którzy są uświęceni, z jednego są wszyscy; dlatego nie wstydzi się nazywać ich braćmi,

Jezus nie wstydzi się nazywać nas swoimi braćmi i siostrami, gdyż wszyscy stanowimy jedną rodzinę w Bogu.

1: Jezus nazywa nas rodziną – Hebrajczyków 2:11

2: Życie jako rodzina w Bogu – Hebrajczyków 2:11

1: Rzymian 8:15-17 – Nie otrzymaliście już ducha niewoli, aby się bać; ale otrzymaliście Ducha usynowienia, przez który wołamy: Abba, Ojcze.

2: Galacjan 4:4-7 - Ale gdy nadeszło wypełnienie czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty, stworzonego pod Prawem, aby odkupić tych, którzy podlegali Prawu, abyśmy mogli otrzymać synostwo synów.

Hebrajczyków 2:12 Mówiąc: Oznajmię imię twoje braciom moim, w pośrodku Kościoła będę śpiewał ci chwałę.

Autor Listu do Hebrajczyków wygłasza imię Boga i wychwala Go w środku Kościoła.

1. Moc uwielbienia: celebrowanie imienia Bożego we wspólnocie

2. Wezwanie do uwielbienia: wspólna radość w Panu

1. Kolosan 3:16 - Niech orędzie Chrystusowe zamieszka wśród was obficie, gdy będziecie się wzajemnie uczyć i napominać z całą mądrością poprzez psalmy, hymny i pieśni

natchnione Duchem, śpiewając Bogu z wdzięcznością w sercach waszych.

2. Efezjan 5:19-20 – Rozmawiajcie ze sobą za pomocą psalmów, hymnów i pieśni duchowych. Śpiewajcie i grajcie w sercu swoim Panu, dziękując zawsze Bogu Ojcu za wszystko, w imię Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Hebrajczyków 2:13 I znowu mu zaufam. I znowu: Oto ja i dzieci, które dał mi Bóg.

Autor Listu do Hebrajczyków deklaruje swoją ufność wobec Boga i uznaje dzieci, które dał mu Bóg.

1. Ufanie Bogu we wszystkich okolicznościach

2. Poleganie na Bożych Obietnicach

1. Izajasz 12:2 – „Oto Bóg jest moim zbawieniem. Zaufam i nie będę się lękał, bo Pan JEHOWA jest moją siłą i moją piosenką, on też stał się moim zbawieniem”.

2. Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym swoim sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie prostował twoje ścieżki.”

Hebrajczyków 2:14 Ponieważ więc dzieci są uczestnikami ciała i krwi, on także miał w nich udział; aby przez śmierć zniszczyć tego, który ma władzę nad śmiercią, to jest diabła;

Jezus stał się człowiekiem, aby nas ocalić od śmierci i diabła.

1: Jezus oddał swoje życie w niebie, aby ocalić nas od śmierci i diabła.

2: Jezus zwyciężył śmierć i diabła poprzez swoją ludzką śmierć.

1: Filipian 2:5-11 – Jezus uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci na krzyżu.

2: 1 Koryntian 15:26 – Ostatnim wrogiem, który zostanie zniszczony, jest śmierć.

Hebrajczyków 2:15 I wybaw tych, którzy ze strachu przed śmiercią przez całe życie byli w niewoli.

List do Hebrajczyków 2:15 wyjaśnia, że Jezus przyszedł, aby wykupić nas od strachu przed śmiercią, który trzymał nas w niewoli przez całe życie.

1. Zwycięstwo nad strachem: Jezus przyszedł, aby nas wybawić od strachu przed śmiercią, abyśmy mogli żyć w wolności i radości.

2. Wybawienie z niewoli: Dzięki Jezusowi możemy uwolnić się z niewoli strachu i doświadczyć pełni życia.

1. Jana 8:36 – „Jeśli więc Syn was wyswobodzi, prawdziwie wolni będziecie.”

2. Rzymian 8:15 – „Nie otrzymaliście bowiem ducha, który ponownie czyni was niewolnikami strachu, ale otrzymaliście Ducha synostwa. I przez Niego wołamy: «Abba, Ojcze»”.

Hebrajczyków 2:16 Zaprawdę bowiem nie przyjął na siebie natury aniołów; lecz on przyjął na siebie potomstwo Abrahama.

Jezus stał się człowiekiem, aby zbawić ludzkość od jej grzechów.

1. Wielkość Jezusa: Zrozumienie Jego misji, aby stać się człowiekiem i nas zbawić.

2. Wartość rasy ludzkiej: uznanie wartości człowieka w oczach Boga.

1. Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

2. Galacjan 4:4-5 – „A gdy nadeszła pełnia wyznaczonego czasu, Bóg posłał swego Syna, zrodzonego z niewiasty, zrodzonej pod Prawem, aby odkupić tych, którzy podlegają Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo”.

Hebrajczyków 2:17 Dlatego musiał upodobnić się we wszystkim do braci, aby mógł być miłosiernym i wiernym arcykapłanem w sprawach Bożych dla dokonania pojednania za grzechy ludu.

Jezus upodobnił się do swoich braci i sióstr, aby być miłosiernym i wiernym arcykapłanem i pojednać ludzi z Bogiem.

1. Miłosierdzie i wierność Jezusa jako Najwyższego Kapłana

2. Pojednanie i Zadośćuczynienie Jezusa

1. Izajasz 53:5 - Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy: kara naszego pokoju spadła na niego; a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

2. 1 Piotra 3:18 - Albowiem i Chrystus raz za grzechy cierpiał, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby nas przywieść do Boga, będąc umartwionym w ciele, ale ożywionym Duchem.

Hebrajczyków 2:18 Ponieważ sam cierpiał kuszenie, może tym, którzy są kuszeni, przyjść z pomocą.

Jezus cierpiał i rozumie nasze zmagania, więc może nam pomóc.

1: Jezus jest przyjacielem w potrzebie – Hebrajczyków 2:18

2: Czerpanie pocieszenia ze współczucia Chrystusa – Hebrajczyków 2:18

1: Izajasz 53:3-5 - Wzgardzony i odrzucony przez ludzi, mąż boleści i doświadczony w smutku; i jako ten, przed którym ludzie zakrywają twarz, był wzgardzony i nie szanowaliśmy go.

2:2 Koryntian 1:3-4 - Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy, który nas pociesza w każdym naszym ucisku, abyśmy mogli pocieszać tych, którzy jesteśmy w jakimkolwiek ucisku, z pocieszeniem, którym sami jesteśmy pocieszeni przez Boga.

List do Hebrajczyków 3 to trzeci rozdział Listu do Hebrajczyków, w którym autor w dalszym ciągu napomina i ostrzega czytelników przed niebezpieczeństwem niewiary oraz zachęca ich, aby mocno trzymali się wiary w Chrystusa.

Akapit 1: Autor porównuje Jezusa z Mojżeszem i podkreśla wyższość Jezusa (Hebrajczyków 3:1-6). Opisuje Jezusa jako apostoła i arcykapłana naszego wyznania, godnego większej chwały niż Mojżesz. Podczas gdy Mojżesz był wierny w domu Bożym

jako sługa, Jezus jest wierny w domu Bożym jako Syn. Autor przypomina czytelnikom, że są uczestnikami Chrystusa, jeśli do końca zachowają ufność i nadzieję. Zachęca ich, aby nie zatwardzali swoich serc jak ich przodkowie w czasach buntu, ale raczej codziennie zachęcali się nawzajem.

Akapit 2: Autor ostrzega przed niewiarą, posługując się przykładem Izraela na pustyni (Hebrajczyków 3:7-11). Cytując Psalm 95, przypomina im słowa Boga, gdy Izrael zbuntował się na pustyni. Ich serca stały się zatwardziałe i wystawiali Boga na próbę, mimo że przez czterdzieści lat byli świadkami Jego dzieł. W rezultacie to pokolenie nie mogło wejść do odpoczynku Bożego. Autor przestrzega przed posiadaniem niewierzącego serca, zamiast tego nalega, aby codziennie napominali się nawzajem, aby nikt nie uległ zatwardzeniu przez oszustwo grzechu.

3. akapit: Rozdział kończy się wezwaniem opartym na nieposłuszeństwie Izraela (Hebrajczyków 3:12-19). Autor przestrzega przed odstępstwem od Boga żywego z powodu złego, niewierzącego serca. Zamiast tego nalega, aby codziennie zachęcali się nawzajem, póki jeszcze nazywa się to „dziś”, aby nikt nie był zatwardzony przez grzech. Wskazuje, że to z powodu niewiary Izrael nie mógł wejść do Bożego odpoczynku obiecanego przez Jozuego. Dlatego napomina swoich czytelników, aby nie powtarzali tego samego błędu, ale starali się wejść do tego odpoczynku przez wiarę.

W podsumowaniu,

Rozdział trzeci Listu do Hebrajczyków podkreśla wyższość Jezusa nad Mojżeszem i ostrzega przed niewiarą, posługując się przykładem Izraela na pustyni.

Autor podkreśla Jezusa jako wiernego Syna sprawującego władzę nad domem Bożym i zachęca czytelników, aby mocno pokładali w Nim ufność.

Przestrzega, aby nie mieli zatwardziałego i niewierzącego serca, jak Izrael na pustyni, i nalega, aby codziennie napominali się nawzajem i nie odstępowali od Boga z powodu oszustwa grzechu.

Rozdział kończy się wezwaniem opartym na nieposłuszeństwie Izraela, podkreślającym wagę wiary i dążenia do wejścia do obiecanego przez Boga odpoczynku. Rozdział ten służy jako przypomnienie wyższości Jezusa, ostrzeżenie przed niewiarą i zachęta dla wierzących, aby wytrwali w wierze.

Hebrajczyków 3:1 Dlatego, bracia święci, uczestnicy powołania niebieskiego, zważcie na Apostoła i Arcykapłana naszego wyznania, Chrystusa Jezusa;

Ten fragment zachęca nas, abyśmy uważali Jezusa za naszego Apostoła i Arcykapłana.

1. Wielkość naszego Pana Jezusa Chrystusa

2. Rozmyślanie o Jezusie: naszym Najwyższym Kapłanie

1. Filipian 2:5-11; Jezus uniżył samego siebie i był posłuszny aż do śmierci

2. Hebrajczyków 4:14-16; Jezus jest naszym wielkim Arcykapłanem, który współczuje nam w naszych słabościach

Hebrajczyków 3:2 Który był wierny temu, który go ustanowił, jak i Mojżesz był wierny w całym swoim domu.

Fragment ten mówi o wierności Mojżesza w domu Bożym.

1: Musimy być wierni Bogu w naszej służbie dla Niego.

2: Możemy starać się być podobni do Mojżesza i być wierni w domu Bożym.

1: Łk 16,10 Kto jest wierny w najmniejszym, ten i w wielkim będzie wierny, a kto w najmniejszym jest niesprawiedliwy, i w wielkim będzie niesprawiedliwy.

2: Galacjan 5:22-23 Owocem zaś Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, łagodność, dobroć, wiara, łagodność, wstrzemięźliwość. Dla takich nie ma prawa.

Hebrajczyków 3:3 Bo ten człowiek został uznany za godnego większej chwały niż Mojżesz, ponieważ ten, kto zbudował dom, ma więcej czci niż dom.

Jezus jest bardziej chwalebny niż Mojżesz, ponieważ budowniczy domu ma więcej czci niż sam dom.

1. Uwielbienie Jezusa – badanie chwały Jezusa w Liście do Hebrajczyków 3:3

2. Mądrość budowniczego – Odkrywanie czci budowniczego domu w Liście do Hebrajczyków 3:3

1. Izajasz 66:1 - Tak mówi Pan: Niebo jest moim tronem, a ziemia podnóżkiem moich nóg.

Gdzie jest dom, który mi budujecie?

2. Mateusza 7:24-27 - Dlatego każdego, kto słucha tych moich słów i je wykonuje, przyrównam go do męża mądrego, który zbudował swój dom na skale.

Hebrajczyków 3:4 Bo każdy dom buduje ktoś; lecz Tym, który wszystko zbudował, jest Bóg.

Ludzie budują domy, ale Bóg stworzył cały wszechświat.

1. Bóg jest głównym budowniczym: jak twórcza moc Boga może przemienić nasze życie

2. Naturą Boga jest miłość: jak możemy otrzymać Boże błogosławieństwo w naszym życiu

1. Kolosan 1:16-17 - Bo przez niego zostało stworzone wszystko na niebie i na ziemi, widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy władcy, czy władze? Wszystko zostało stworzone przez Niego i dla Niego.

2. Izajasz 40:28 – Czy nie wiedziałeś? Nie słyszałeś? Pan jest Bogiem wiecznym, Stwórcą krańców ziemi. Nie mdleje i nie męczy się; jego zrozumienie jest niezbadane.

Hebrajczyków 3:5 A Mojżesz zaprawdę był wierny w całym swoim domu jako sługa na świadectwo tego, co potem miało być powiedziane;

Mojżesz był wierny we wszystkich swoich obowiązkach sługi, dając przykład tym, którzy przyjdą po nim.

1. Przykład Mojżesza: wierne życie we wszystkim, co robimy

2. Jak możemy naśladować wierny przykład Mojżesza

1. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Zwracajcie się do niego na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki.

2. Kolosan 3:23 - Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie dla ludzi.

Hebrajczyków 3:6 Ale Chrystus jako syn nad swoim domem; czyim domem jesteśmy, jeśli aż do końca zachowamy ufność i radość nadziei.

Jesteśmy domem Chrystusa, jeśli do końca wytrwamy w wierze i nadziei.

1. „Niezachwiana wiara: trzymanie nadziei w Chrystusie”

2. „Trwanie w naszej nadziei w Chrystusie”

1. Rzymian 8:24-25; „Bo w tej nadziei zostaliśmy zbawieni. Teraz nadzieja, która jest widzialna, nie jest nadzieją. Bo kto ma nadzieję w tym, co widzi? Ale jeśli mamy nadzieję w tym, czego nie widzimy, czekamy na to z cierpliwością”.

2. 1 Koryntian 15:58; „Dlatego, moi umiłowani bracia, bądźcie wytrwali, niewzruszeni, zawsze obfitujący w dzieło Pańskie, wiedząc, że w Panu wasz trud nie jest daremny. ??

Hebrajczyków 3:7 Dlatego (jak mówi Duch Święty: Dziś, jeśli głos jego usłyszycie,

Duch Święty wzywa dziś wierzących, aby słuchali głosu Bożego.

1. Usłyszeć głos Boży: wezwanie do wiernego posłuszeństwa

2. Słuchanie Głosu Ducha Świętego

1. Izajasz 55:3 – „Nakłoń ucha i przyjdź do mnie. Słuchaj, a ożyje twoja dusza”.

2. Jana 10:27 – „Owce moje głosu mojego słuchają i ja je znam, a one idą za mną”.

Hebrajczyków 3:8 Nie zatwardzajcie serc waszych jak podczas buntu, w dzień pokusy na pustyni:

Autor Listu do Hebrajczyków ostrzega czytelników, aby nie zatwardzali swoich serc, tak jak uczynili to Izraelici, gdy byli kuszeni na pustyni.

1. Nie pozwól, aby trudności zatwardziły twoje serce

2. Wybór wiary pośród pokus

1. Psalm 95:7-8 ? albo on jest naszym Bogiem, a my jesteśmy ludem jego pastwiska i owcami jego ręki. Dziś, jeśli usłyszycie Jego głos, nie zatwardzajcie swoich serc. ??

2. Rzymian 11:20-22? kapelusz to prawda. Oni zostali odłamani z powodu swojej niewiary, lecz wy trwacie przez wiarę. Nie bądźcie więc dumni, ale bójcie się. Bo jeśli Bóg nie oszczędził naturalnych gałęzi, nie oszczędzi też ciebie.

Hebrajczyków 3:9 Gdy wasi ojcowie wystawiali mnie na próbę, wystawiali na próbę i oglądali moje dzieła przez czterdzieści lat.

Autor Listu do Hebrajczyków zastanawia się nad postępowaniem ojców w przeszłości, którzy przez 40 lat testowali i oglądali dzieła Boże.

1.? □ zarabianie od ojców: siła cierpliwej wiary?

2.? □ Wierne wyznawanie Boga: trwałe dziedzictwo ojców?

1. Powtórzonego Prawa 8:2, ? Czy będziesz pamiętał całą drogę, którą Pan, Bóg twój, prowadził cię przez te czterdzieści lat na pustyni, aby cię ukorzyć i wypróbować, aby poznać, co jest w twoim sercu, czy będziesz przestrzegać jego przykazań, czy nie? ?

2. Psalm 95:10, ? Przez czterdzieści lat smuciłem się z powodu tego pokolenia i mówiłem: To lud, który błądzi w sercu i nie poznał dróg moich.

Hebrajczyków 3:10 Dlatego zasmuciłem się nad tym pokoleniem i powiedziałem: Zawsze błądzą w sercu swoim; i nie poznali moich dróg.

Ten fragment mówi o niezadowoleniu Boga ze swego ludu, który nieustannie popełnia błędy i nie podąża Jego drogami.

1. Moc Słowa Bożego: życie Bożymi drogami

2. Pokuta: uczenie się na własnych błędach

1. Powtórzonego Prawa 8:3 – „I uniżył cię, dopuścił do głodu i nakarmił cię manną, której nie znałeś ani twoi przodkowie, aby ci dać do zrozumienia, że nie samym chlebem żyje

człowiek lecz każdym słowem, które wychodzi z ust Pana, żyje człowiek.”

2. Jeremiasz 17:9 – „Serce jest podstępne przede wszystkim i bardzo niegodziwe. Któż może to poznać?”

Hebrajczyków 3:11 Przysięgam więc w swoim gniewie: Nie wejdą do mojego odpoczynku.)

Bóg ostrzegł Izraelitów, że nie wejdą do jego odpoczynku, jeśli nie będą przestrzegać jego przykazań.

1. Bądź posłuszny Bogu i wejdź do Jego odpoczynku

2. Konsekwencje nieposłuszeństwa

1. Powtórzonego Prawa 1:19-33 – Izraelici – buntownicza odmowa pójścia za Bogiem? polecenia.

2. Izajasz 11:10 – Bóg? obiecaj, że przyniesie odpoczynek swojemu ludowi.

Hebrajczyków 3:12 Baczcie, bracia, aby w kimś z was nie było serca złego i niewiary, chcącego odejść od Boga żywego.

Strzeżcie się serca niewiary, które odwraca się od Boga.

1: Nasze serca są bramą naszych dusz. Strzeż ich pilnie, abyśmy nigdy nie doznali pokusy odwrócenia się od Pana.

2: Nie pozwólcie, aby niewiara zakorzeniła się w waszym sercu, bo odwodzi was od Boga żywego.

1: Mateusza 15:18-20? Ale to, co wychodzi z ust, pochodzi z serca i to kala człowieka. Z serca bowiem pochodzą złe myśli, morderstwo, cudzołóstwo, rozpusta, kradzież, fałszywe świadectwo, oszczerstwo. To właśnie kala człowieka.??

2: Jeremiasz 17:9-10? jego serce jest przede wszystkim podstępne i bardzo chore; kto to zrozumie? ? Pan bada serca i bada umysł, aby oddać każdemu według jego dróg, według owocu jego uczynków.

Hebrajczyków 3:13 Ale napominajcie się wzajemnie codziennie, póki się zwie: Dziś; aby nikt z was nie był zatwardzony przez zwodniczość grzechu.

Każdego dnia powinniśmy zachęcać się nawzajem, aby trzymać się z daleka od zwodniczości grzechu.

1. Nie daj się zwieść kłamstwom grzechu

2. Pozostań silny w obliczu grzechu

1. Jakuba 1:13-15 – Nikt nie powinien mówić, gdy jest kuszony? □ od mnie kusi. Bóg bowiem nie może być kuszony przez zło i nikogo nie kusi; 14 Lecz każdy człowiek ulega pokusie, gdy go własne złe pożądliwości pociąga i nęci. 15 A gdy pożądliwość pocznie, rodzi grzech; a grzech, gdy dojrzeje, rodzi śmierć.

2. Przysłów 24:16 - Bo chociaż sprawiedliwy upadnie siedem razy, podniesie się ponownie, lecz bezbożni potkną się, gdy nadejdzie nieszczęście.

Hebrajczyków 3:14 Staliśmy się bowiem uczestnikami Chrystusa, jeśli niezachwianie od początku aż do końca zachowamy ufność;

Musimy pozostać wierni naszemu zaufaniu Chrystusowi, aby mieć udział w Jego zwycięstwie.

1: Pozostańcie niezachwiani w wierze, aby uzyskać dostęp do zwycięstwa Chrystusa

2: Trwajcie w nadziei, aby doświadczyć obietnicy Chrystusa

1: Jakuba 1:2-4 – Poczytuj sobie za radość, gdy napotykasz różne próby, ponieważ próba twojej wiary rodzi wytrwałość.

2: Rzymian 5:3-5 – Radujemy się z naszych cierpień, wiedząc, że cierpienie rodzi wytrwałość, a wytrwałość rodzi charakter, a charakter rodzi nadzieję.

Hebrajczyków 3:15 Choć powiedziane jest: Dziś, jeśli głos jego usłyszycie, nie zatwardzajcie serc waszych jak podczas buntu.

Dzisiejszy dzień dotyczy tego, jak ważne jest słuchanie głosu Boga i nie zatwardzanie naszych serc.

1. „Dar słuchania głosu Bożego”

2. „Wybór pójścia za wolą Boga”

1. Jeremiasz 29:13 – „Będziecie mnie szukać i znajdziecie mnie, gdy będziecie mnie szukać całym swoim sercem”.

2. Przysłów 3:5-6 - „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie; wyznawaj Go na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki”.

Hebrajczyków 3:16 Niektórych bowiem, usłyszawszy, drażniło, aczkolwiek nie wszyscy, którzy wyszli z Egiptu przez Mojżesza.

List do Hebrajczyków 3:16 mówi o tych, którzy słyszeli Słowo Boże, ale je sprowokowali, choć nie wszyscy, którzy opuścili Egipt wraz z Mojżeszem, tak zrobili.

1. Kieruj się Słowem Bożym: wezwanie do wytrwania

2. Trwanie wiernym Słowu Bożemu: wezwanie do posłuszeństwa

1. Łk 9:23-25 – „I rzekł do wszystkich: ? Jeśli ktoś chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech codziennie bierze krzyż swój i naśladuje mnie. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, ale kto straci swoje życie z mego powodu, ten je ocali”.

2. Jozuego 24:15 – „A jeśli służenie Panu jest złe w waszych oczach, wybierzcie dzisiaj, komu będziecie służyć, czy bogom, których ojcowie wasi służyli w krainie za Rzeką, czy bogom Amorytów, w których ziemię, w której mieszkasz. Ale ja i mój dom będziemy służyć Panu.

Hebrajczyków 3:17 Ale nad kim był zasmucony przez czterdzieści lat? czyż nie z tymi, którzy zgrzeszyli, których zwłoki padły na pustyni?

Przez czterdzieści lat Bóg był zasmucony Izraelitami, którzy zgrzeszyli i których ciała padły na pustyni.

1. Cierpliwość Boga wobec grzeszących ludzi

2. Konsekwencje nieposłuszeństwa

1. Psalm 95:10-11 - ? Przez czterdzieści lat gniewałem się na to pokolenie; Powiedziałem, ? Hej, czy to ludzie, których serca zbłądziły i nie poznali moich dróg? Dlatego w swoim gniewie oświadczyłem pod przysięgą: Hej, nigdy nie wejdę do mojego spoczynku.? □ €?

2. Exodus 32:7-8 - Wtedy Pan rzekł do Mojżesza: ? upadnij , gdyż lud twój, który wyprowadziłeś z Egiptu, uległ zepsuciu. Szybko odwrócili się od tego, co im przykazałem, i uczynili sobie bożka odlanego w kształcie cielca. Pokłonili mu się i złożyli mu ofiary, i powiedzieli: ? Oto twoi bogowie, Izraelu, którzy cię wyprowadzili z Egiptu. □ €?

Hebrajczyków 3:18 A komu przysięgał, że nie wejdą do jego odpoczynku, jak nie tym, którzy nie uwierzyli?

Bóg przysiągł, że ci, którzy nie wierzą, nie wejdą do Jego odpoczynku.

1. Znaczenie wiary w Boga

2. Błogosławieństwa wejścia do Jego odpoczynku

1. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

2. Psalm 116:7 – „Wróć do odpoczynku, duszo moja, bo Pan był dla ciebie dobry”.

Hebrajczyków 3:19 Widzimy więc, że nie mogli wejść z powodu niewiary.

Lud Izraela nie mógł wejść do Ziemi Obiecanej z powodu braku wiary.

1. „Siła wiary: jak nasze przekonania decydują o naszym przeznaczeniu”

2. „Niebezpieczeństwo niewiary: odmowa wkroczenia w Boże obietnice”

1. Rzymian 10:17: „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

2. Mateusza 17:20: „Powiedział im: ? □ z powodu waszej małej wiary. Bo zaprawdę powiadam wam, jeśli będziecie mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: ? ponad stąd tam, i będzie się poruszać, i nic nie będzie dla Ciebie niemożliwe.??

List do Hebrajczyków 4 to czwarty rozdział Listu do Hebrajczyków, w którym autor w dalszym ciągu nawołuje i zachęca czytelników, aby weszli do Bożego odpoczynku przez wiarę w Jezusa Chrystusa. Rozdział ten podkreśla znaczenie wiary, Słowa Bożego i Jezusa jako naszego Najwyższego Kapłana.

Akapit pierwszy: Autor podkreśla obietnicę wejścia do odpocznienia Bożego przez wiarę (Hebrajczyków 4:1-10). Przestrzega przed niedotrzymaniem tej obietnicy przez brak wiary. Podobnie jak Izraelowi na pustyni nie udało się wejść do Bożego odpoczynku z powodu swego nieposłuszeństwa i niewiary, tak czytelników zachęca się, aby nie powtarzali tego błędu. Autor wyjaśnia, że dla ludu Bożego pozostaje odpoczynek szabatowy – odpoczynek duchowy uzyskany przez wiarę w Chrystusa. Ci, którzy uwierzyli, weszli do tego odpoczynku, tak jak Bóg odpoczął siódmego dnia od swoich dzieł.

Akapit 2: Autor podkreśla moc i autorytet Słowa Bożego (Hebrajczyków 4:11-13). Namawia czytelników, aby pilnie starali się wejść do tego odpocznienia, aby nikt nie upadł, naśladując przykład nieposłuszeństwa Izraela. Słowo Boże jest opisane jako żywe i aktywne, zdolne rozeznać myśli i intencje serca. Nic nie jest ukryte przed Jego wzrokiem; wszystko jest przed Nim odsłonięte. Dlatego wierzący powinni z ufnością podchodzić do Tego, który rozumie nasze słabości.

3. akapit: Rozdział kończy się podkreśleniem Jezusa jako naszego współczującego Arcykapłana (Hebrajczyków 4:14-16). Autor zachęca wierzących, aby trzymali się mocno swojej spowiedzi, ponieważ mają wielkiego Arcykapłana – Jezusa – który przeszedł przez samo niebo. W przeciwieństwie do ziemskich arcykapłanów, Jezus może współczuć naszym słabościom, ponieważ był kuszony pod każdym względem, a mimo to pozostał bez grzechu. Dlatego wierzący są zaproszeni, aby odważnie i z ufnością zbliżali się do Jego tronu łaski, aby mogli dostąpić miłosierdzia i znaleźć łaskę ku pomocy w potrzebie.

W podsumowaniu,

Rozdział czwarty Listu do Hebrajczyków podkreśla znaczenie wiary, Słowa Bożego i Jezusa jako naszego Arcykapłana w wejściu do Bożego odpoczynku.

Autor przestrzega przed niedotrzymaniem tej obietnicy przez nieposłuszeństwo i niewiarę, zachęcając czytelników, aby pilnie starali się wejść do tego odpoczynku przez wiarę w Chrystusa.

Podkreśla moc i autorytet żywego Słowa Bożego, które rozeznaje myśli i zamiary serca.

Wierzących zachęca się, aby z ufnością zbliżali się do Tego, który rozumie nasze słabości.

Rozdział kończy się wywyższeniem Jezusa jako naszego współczującego Arcykapłana, który współczuje naszym słabościom. Wierzący są zaproszeni, aby odważnie zbliżać się do Jego tronu łaski, prosząc o miłosierdzie i pomoc w potrzebie. Ten rozdział przypomina o znaczeniu wiary, mocy Słowa Bożego i znajdowaniu pocieszenia w roli Jezusa jako naszego współczującego Arcykapłana.

List do Hebrajczyków 4:1 Lękajmy się więc, aby nikt z was nie zdał sobie sprawy z obietnicy wejścia do Jego odpoczynku.

Autor Listu do Hebrajczyków zachęca nas, abyśmy bali się Pana, abyśmy nie przegapili obietnicy wejścia do Jego odpocznienia.

1. „Bojaźń Pańska: nie przegap obiecanego odpoczynku”

2. „Boża obietnica odpoczynku: nie bierz tego za pewnik”

1. Psalm 34:11 – „Przyjdźcie, dzieci, słuchajcie mnie, nauczę was bojaźni Pańskiej”.

2. Izajasz 30:15 – „Bo tak powiedział Pan Bóg, Święty Izraela: «Wróciwszy i odpoczywając, zbawieni będziecie; w ciszy i zaufaniu będzie wasza siła.'”

Hebrajczyków 4:2 Albowiem nam i im głoszona była ewangelia, lecz głoszone słowo nie przyniosło im korzyści, gdyż nie było pomieszane z wiarą w tych, którzy ją słyszeli.

Ewangelia była głoszona zarówno Izraelitom, jak i nam, ale nie przyniosła im pożytku, ponieważ nie wierzyli w nią.

1. Wiara w Ewangelię: konieczność błogosławieństwa

2. Zrozumienie mocy wiary

1. Rzymian 10:17 - A zatem wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego.

2. Jana 8:31-32 - Wtedy Jezus rzekł do Żydów, którzy w niego uwierzyli: Jeśli wytrwacie w

nauce mojej, będziecie prawdziwie moimi uczniami; I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.

Hebrajczyków 4:3 My bowiem, którzy uwierzyliśmy, wchodzimy do odpoczynku, jak powiedział: Jak przysiągłem w swoim gniewie, jeśli wejdą do mojego odpoczynku, chociaż dzieła zostały ukończone od założenia świata.

My, którzy wierzymy, wchodzimy do odpoczynku Bożego.

1: Odpoczywanie w Bożych obietnicach

2: Życie wiarą

1: Izajasz 26:3 - Zachowasz w doskonałym pokoju tego, którego umysł jest skupiony na tobie, ponieważ ufa tobie.

2: Psalm 46:10 - Uspokójcie się i poznajcie, że jestem Bogiem: będę wywyższony wśród narodów, będę wywyższony na ziemi.

Hebrajczyków 4:4 Mówił bowiem o tym w pewnym miejscu siódmego dnia i Bóg w siódmym dniu odpoczął od wszystkich swoich dzieł.

Bóg odpoczął siódmego dnia po ukończeniu swoich dzieł.

1: My także powinniśmy znaleźć czas na odpoczynek i oddać nasze dzieła Bogu.

2: Szabat jest dniem odpoczynku, przeznaczonym na rozpoznanie i oddanie czci Bogu.

1: Rodzaju 2:2-3 „A siódmego dnia Bóg zakończył swoje dzieło, które podjął; i siódmego dnia odpoczął od całej swojej pracy, którą podjął. I pobłogosławił Bóg dzień siódmy i poświęcił go, gdyż w nim odpoczął od wszelkiego dzieła swego, które Bóg stworzył i uczynił.”

2: Exodus 20:8-11 „Pamiętajcie o dniu szabatu, aby go święcić. Sześć dni będziesz pracować i wykonywać całą swoją pracę. Ale siódmego dnia jest szabat Pana, Boga twego. Nie będziesz w nim wykonywał żadnej pracy ani ty, ani twój syn, ani twoja córka, ani twój sługa, ani twoja służebnica. ani twoje bydło, ani obcy, który jest w twoich bramach. Bo w sześć dni Pan stworzył niebo i ziemię, morze i wszystko, co w nich jest, a siódmego dnia odpoczął. Dlatego pobłogosławił Pan dzień szabatu i poświęcił to.”

Hebrajczyków 4:5 I znowu w tym miejscu, jeśli wejdą do mojego odpoczynku.

Ten fragment z Listu do Hebrajczyków 4:5 ukazuje, że ci, którzy przyjmą łaskę Bożą, wejdą do Jego odpoczynku.

1: Boży odpoczynek jest dla każdego. Jedynym sposobem na znalezienie odpoczynku jest przyjęcie łaski Bożej.

2: Obiecany jest Boży odpoczynek – dzięki wierze w Niego możemy być pewni Jego odpoczynku.

1: Psalm 95:11 – „Dlatego przysiągłem w swoim gniewie: «Nie wejdą do mojego odpoczynku»”.

2: Mateusza 11:28-29 – „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja wam dam odpocznienie. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca i znajdziecie ukojenie dla waszych dusz.”

Hebrajczyków 4:6 Ponieważ pozostaje, że niektórzy muszą tam wejść, a ci, którym to pierwsi głoszono, nie weszli z powodu niewiary:

Bóg obiecał odpoczynek tym, którzy w Niego wierzą, ale ci, którym pierwotnie została dana ta obietnica, nie weszli z powodu swojej niewiary.

1. Obietnica odpoczynku: wierz w Boga, który zapewni wieczne zbawienie

2. Niewiara: nie traktuj Bożych obietnic jako coś oczywistego

1. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa.

2. 1 Piotra 1:23 - Ponieważ narodziliście się na nowo, nie z nasienia zniszczalnego, ale niezniszczalnego, dzięki żywemu i trwałemu słowu Bożemu.

Hebrajczyków 4:7 I znowu wyznacza pewien dzień, mówiąc u Dawida: Dziś po tak długim czasie; jak powiedziano: Dziś, jeśli głos jego usłyszycie, nie zatwardzajcie serc waszych.

Bóg wyznaczył granicę czasu, w którym musimy Go przyjąć; musimy Go przyjąć teraz, inaczej zatwardzimy nasze serca.

1: Nie zatwardzaj swojego serca – czas na przyjęcie Boga jest teraz

2: Niewidzialny zegar – Wykorzystaj maksymalnie czas, który dał ci Bóg

1: Kaznodziei 9:11-12 – „Widziałem coś innego pod słońcem: Nie wyścig jest dla szybkich ani walka dla silnych, ani pokarm dla mądrych, ani bogactwo dla błyskotliwych, ani łaska dla uczonych ; ale czas i przypadek przydarzają się im wszystkim.

2: Psalm 95:7-8 – „On jest naszym Bogiem, a my jesteśmy ludem jego pastwiska, trzodą pod jego opieką. Jeśli dzisiaj usłyszycie jego głos, nie zatwardzajcie swoich serc, jak to uczyniliście w Meriba, jak to uczyniliście owego dnia w Massa na pustyni”.

Hebrajczyków 4:8 Gdyby bowiem Jezus dał im odpoczynek, nie mówiłby potem o innym dniu.

Jezus mówi o kolejnym dniu po zapewnieniu ludowi odpoczynku.

1. Znalezienie odpoczynku w Jezusie

2. Patrzenie w przyszłość

1. Mateusza 11:28-30 – „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja wam dam odpocznienie. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca i znajdziecie ukojenie dla dusz waszych, bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie”.

2. Izajasz 40:28-31 – „Czy nie wiecie? Czy nie słyszeliście? Pan jest Bogiem wiecznym, Stworzycielem krańców ziemi. Nie mdleje ani nie męczy się, jego zrozumienie jest nie do zbadania. On daje moc omdlałym, a temu, który nie ma mocy, dodaje siły. Nawet młodzież mdleje i jest zmęczona, a młodzieńcy padają wyczerpani, ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły i wznoszą się na skrzydłach jak orły; będą biec i nie będą zmęczeni, będą chodzić i nie ustaną.”

Hebrajczyków 4:9 Pozostaje zatem odpoczynek ludowi Bożemu.

Dostępny jest odpoczynek dla ludu Bożego.

1: Odpoczynek Boga: dar dla Jego ludu

2: Czerpanie korzyści z Bożego odpoczynku

1: Mateusza 11:28-30 – Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja wam dam ukojenie.

2: Izajasz 30:15 - Bo tak powiedział Pan Bóg, Święty Izraela: Wracając i odpoczywając, będziecie zbawieni; w ciszy i zaufaniu będzie wasza siła.”

Hebrajczyków 4:10 Kto bowiem wszedł do odpoczynku, ten też zaprzestał swoich dzieł, jak Bóg od swoich.

Odpoczynek w łasce Bożej przynosi pokój i wolność od zmagań.

1. „Błogosławieństwo odpoczynku: zaprzestanie wysiłków i zaufanie łasce Bożej”

2. „Życie w Bożym odpoczynku: odpuszczenie i pozwolenie Bogu na działanie”

1. Filipian 4:6-7 – „Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serca i umysły w Chrystusie Jezusie.”

2. Izajasz 26:3 – „Zachowacie w doskonałym pokoju tych, których umysł jest wytrwały, ponieważ ufają wam”.

Hebrajczyków 4:11 Pracujmy więc, aby wejść do tego odpoczynku, aby nikt nie upadł za tym samym przykładem niewiary.

Powinniśmy starać się wejść do Bożego odpocznienia, abyśmy nie popadli w niewiarę jak ci, którzy byli przed nami.

1. Nie bądźcie jak ci, którzy byli przed wami: zabiegajcie o Boży odpoczynek

2. Pracuj nad odpocznieniem: nie naśladuj przykładu niewiary

1. Mateusza 11:28-30 – „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy spracowani i obciążeni jesteście, a Ja wam dam odpocznienie. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca i znajdziecie ukojenie dla dusz waszych, bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie”.

2. Psalm 62:1-2 – „Zaprawdę dusza moja znajduje odpoczynek w Bogu, od Niego pochodzi moje zbawienie. On jest moją skałą i zbawieniem. On jest moją twierdzą, nie zachwieję się na wieki”.

Hebrajczyków 4:12 Słowo Boże bowiem jest szybkie i potężne, i ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić myśli i zamiary serce.

Słowo Boże jest szybkie, potężne i rozeznające.

1. Moc Słowa Bożego

2. Rozeznawanie Słowa Bożego

1. Psalm 119:105 „Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce”.

2. 2 Tymoteusza 3:16 „Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauki, do przekonywania, do poprawiania, do wychowywania w sprawiedliwości”.

Hebrajczyków 4:13 Nie ma też stworzenia, które by się przed nim nie jawiło, lecz wszystko jest obnażone i otwarte przed oczami Tego, z którym mamy do czynienia.

Bóg widzi wszystko, co dzieje się w naszym życiu i zna nasze serca.

1: Musimy zawsze pamiętać, że Bóg nad nami czuwa, nawet jeśli myślimy, że nikt inny tego nie robi.

2: Bóg widzi każde nasze działanie i zna każdą naszą myśl, dlatego powinniśmy starać się żyć zgodnie z Jego wolą.

1: Psalm 33:13-15 - Pan patrzy z nieba; widzi wszystkich synów ludzkich. Z miejsca swego zamieszkania spogląda na wszystkich mieszkańców ziemi. On kształtuje jednakowo ich

serca; rozważa wszystkie ich dzieła.

2: Przysłów 15:3 - Oczy Pana są na każdym miejscu i wypatrują zła i dobra.

Hebrajczyków 4:14 Mając więc wielkiego arcykapłana, który przeszedł do nieba, Jezusa, Syna Bożego, trzymajmy się mocno naszego wyznania.

Powinniśmy mocno trzymać się wiary w Jezusa, Syna Bożego, naszego wielkiego arcykapłana, który wstąpił do nieba.

1. Przylgnięcie do Jezusa – wierność naszego wielkiego Arcykapłana

2. Życie w świetle naszego wielkiego Arcykapłana

1. Hebrajczyków 4:14

2. Filipian 2:5-11 - Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz ogołocił się przez przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi. A znaleziony w ludzkiej postaci, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej. Dlatego Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem ponad wszelkie imię.

Hebrajczyków 4:15 Nie mamy bowiem arcykapłana, którego nie dałoby się dotknąć uczuciem naszych słabości; lecz był kuszony we wszystkim tak jak my, z tą różnicą, że był bez grzechu.

Ten fragment przypomina nam, że Jezus rozumie nasze zmagania, ponieważ doświadczył pokusy tak samo jak my, a mimo to pozostał bezgrzeszny.

1. „Moc krzyża: przezwyciężanie pokus przez Jezusa”

2. „Nadzieja Zbawiciela: doświadczanie pocieszenia Jezusa”

1. 1 Koryntian 10:13 – „Nie spotkała was żadna pokusa, która nie jest wspólna dla człowieka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad wasze siły, ale wraz z pokusą wskaże wam także drogę wyjścia, abyście mogli ją przetrwać”.

2. Jakuba 1:12-15 – „Błogosławiony mąż, który wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, otrzyma koronę życia, którą obiecał Bóg tym, którzy go miłują. Niech nikt, gdy jest kuszony, nie mówi: „Jestem kuszony przez Boga”, gdyż Bóg nie może być kuszony do zła i sam nikogo nie kusi. Ale każdy człowiek ulega pokusie, gdy jest kuszony i kuszony przez własne pragnienia. Wtedy pożądanie, gdy pocznie, rodzi grzech, a grzech, gdy dojrzeje, rodzi śmierć”.

Hebrajczyków 4:16 Przychodźmy więc śmiało do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej chwili.

Przychodząc odważnie do tronu łaski po miłosierdzie i odnajdując łaskę pomocy w potrzebie.

1: Zbliżanie się do Boga w potrzebie.

2: Wzrastanie w wierze i śmiałości w zbliżaniu się do Boga.

1: Jakuba 4:8 – Zbliżcie się do Boga, a On zbliży się do was.

2: Izajasz 41:10 – Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą.

List do Hebrajczyków 5 to piąty rozdział Listu do Hebrajczyków, w którym autor omawia kwalifikacje i rolę arcykapłanów, podkreślając Jezusa jako naszego najwyższego Arcykapłana. Rozdział ten podkreśla posłuszeństwo Jezusa, Jego powołanie przez Boga i potrzebę duchowej dojrzałości wśród wierzących.

Akapit pierwszy: Autor omawia kwalifikacje i obowiązki arcykapłanów (Hebrajczyków 5:1-4). Wyjaśnia, że każdy arcykapłan jest wybierany spośród ludzi i wyznaczany do ich reprezentowania w sprawach związanych z Bogiem. Arcykapłani składają dary i ofiary za grzechy, okazując współczucie tym, którzy nie wiedzą i błądzą. Oni sami podlegają słabościom, co skłania ich do składania ofiar także za własne grzechy. Nikt nie bierze na siebie tego zaszczytu; musi zostać powołany przez Boga.

Akapit 2: Autor podkreśla nominację Jezusa na naszego Arcykapłana (Hebrajczyków 5:5-10). Cytując Psalm 2:7 i Psalm 110:4, oświadcza, że Chrystus nie wywyższył się, aby zostać Arcykapłanem, ale został wyznaczony przez Boga, który powiedział: „Ty jesteś moim Synem, dzisiaj cię zrodziłem”. Chociaż Jezus był Synem Bożym, nauczył się posłuszeństwa poprzez cierpienie. W swoim ziemskim życiu zanosił z głośnym wołaniem i łzami modlitwy do Tego, który mógł Go wybawić od śmierci. Dzięki swemu doskonałemu posłuszeństwu Jezus stał się źródłem wiecznego zbawienia dla wszystkich, którzy są Mu posłuszni.

Akapit 3: Rozdział kończy się przestrogą dotyczącą duchowej dojrzałości (Hebrajczyków 5:11-14). Autor wyraża swoją frustrację faktem, że można powiedzieć znacznie więcej na temat Jezusa będącego Arcykapłanem według porządku Melchizedeka, ale trudno mu to wyjaśnić, ponieważ jego czytelnicy stali się otępiali w słuchaniu. Zamiast robić postępy w rozumieniu prawd duchowych, nadal potrzebują mleka, a nie stałego pożywienia odpowiedniego dla dojrzałych wierzących. Ci, którzy piją tylko mleko, są niemowlętami w wierze, podczas gdy ci, którzy poprzez praktykę ćwiczyli się w rozróżnianiu dobra i zła, są dojrzali.

W podsumowaniu,

Rozdział piąty Listu do Hebrajczyków omawia kwalifikacje i rolę arcykapłanów, podkreślając Jezusa jako naszego najwyższego Arcykapłana.

Autor wyjaśnia, że arcykapłani są wybierani spośród ludzi, którzy składają ofiary za grzechy i okazują współczucie. Oni sami podlegają słabościom i muszą być powołani przez Boga.

Jezus został mianowany przez Boga naszym Arcykapłanem. Posłuszeństwa uczył się poprzez cierpienie, zanosząc modlitwy ze łzami. Jego doskonałe posłuszeństwo czyni Go źródłem wiecznego zbawienia dla tych, którzy są Mu posłuszni.

Rozdział kończy się przestrogą dotyczącą duchowej dojrzałości, wyrażającą frustrację z powodu otępienia czytelników. Zamiast pogłębiać zrozumienie, nadal potrzebują mleka, a nie stałego pożywienia odpowiedniego dla dojrzałych wierzących. Dojrzałość duchową osiąga się poprzez praktykę i rozróżnienie dobra od zła. Ten rozdział przypomina o powołaniu Jezusa na naszego Arcykapłana, znaczeniu posłuszeństwa oraz potrzebie dążenia wierzących do duchowego wzrostu i dojrzałości.

Hebrajczyków 5:1 Albowiem każdy arcykapłan wzięty spośród ludzi jest dla ludzi ustanawiany w sprawach odnoszących się do Boga, aby mógł składać dary i ofiary za grzechy:

Arcykapłani są ustanawiani przez Boga do składania darów i ofiar za grzechy ludzkości.

1. Moc przebaczenia: jak arcykapłani służą jako przedstawiciele Bożego miłosierdzia

2. Służba najwyższego kapłana: jak możemy reprezentować Boga i służyć mu

1. Exodus 28:1 - I weź do siebie Aarona, twego brata, i jego synów z nim, spośród synów Izraela, aby mi służyli na stanowisku kapłańskim, Aarona, Nadaba i Abihu, Eleazara i

Itamara , synowie Aarona.

2. Jana 1:29 - Następnego dnia Jan widzi Jezusa przychodzącego do siebie i mówi: Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata.

Hebrajczyków 5:2 Któż może współczuć nieświadomym i tym, którzy są na uboczu? z tego powodu i on sam cierpi na niemoc.

Współczucie jest niezbędne, ponieważ każdy zmaga się z chorobą.

1. Współczucie: podstawowa cnota każdego chrześcijanina

2. Empatia: zrozumienie zmagań innych

1. Jakuba 5:11-12 – „Oto za szczęśliwych uważamy tych, którzy wytrwają. Słyszeliście o cierpliwości Hioba i widzieliście koniec Pana, że Pan jest bardzo litościwy i litościwy”.

2. 1 Piotra 4:8 – „A przede wszystkim miejcie między sobą żarliwą miłość, bo miłość zakryje mnóstwo grzechów”.

Hebrajczyków 5:3 I dlatego powinien zarówno za lud, jak i za siebie składać ofiarę za grzechy.

Jezus, jako Najwyższy Kapłan, złożył siebie w ofierze za grzechy innych.

1. Ostateczna ofiara: śmierć Jezusa za nasze grzechy

2. Moc przebaczenia: posługa pojednania Jezusa

1. Rzymian 5:10-11 – Jeśli bowiem będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Bogiem przez śmierć Jego Syna, tym bardziej teraz, gdy jesteśmy pojednani, zostaniemy zbawieni przez Jego życie.

2. Izajasz 53:5-6 – Ale został zraniony za nasze przestępstwa; został zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni. Wszyscy jak owce zbłądziliśmy; zwróciliśmy się? □ bardzo jeden? □ na swój sposób; i Pan zwalił na niego winę nas wszystkich.

Hebrajczyków 5:4 I nikt nie bierze sobie tego zaszczytu, tylko ten, który jest powołany przez Boga, jak Aaron.

Aaron został powołany przez Boga na arcykapłana Izraela, co podkreśliło znaczenie bycia wybranym przez Boga do określonego zadania.

1: Bóg wzywa nas, abyśmy pełnili Jego wolę – Hebrajczyków 5:4

2: Musimy być pokorni w powołaniach Bożych – Hebrajczyków 5:4

1: Mateusza 22:14 – „Bo wielu jest powołanych, ale mało wybranych”.

2: Rzymian 12:3 - „Albowiem dzięki danej mi łasce mówię każdemu między wami, aby nie myślał o sobie wyżej, niż powinien sądzić, ale niech myśli trzeźwo, każdy według miary wiary, jaką Bóg przydzielił.”

Hebrajczyków 5:5 Podobnie i Chrystus nie przechwalał się tym, że został arcykapłanem; ale ten, który mu powiedział: Ty jesteś moim Synem, dzisiaj cię zrodziłem.

Chrystus nie wychwalał siebie, ale otrzymał chwałę od Boga.

1. Zachowanie pokory w obliczu Bożej chwały

2. Służenie Bogu z pokorą i wdzięcznością

1. Filipian 2:6-7 – „który, choć miał postać Bożą, nie uważał za rzecz równą Bogu równości z Bogiem, lecz ogołocił się, przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo mężczyzn.”

2. 1 Piotra 5:5-6 – „Podobnie i wy, młodsi, bądźcie poddani starszym. Przyodziejcie się wszyscy w pokorę wobec siebie nawzajem, gdyż ? □ od sprzeciwia się pysznym, ale daje łaskę pokornym .??

Hebrajczyków 5:6 Jak mówi także w innym miejscu: Ty jesteś kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka.

Autor Listu do Hebrajczyków cytuje wypowiedź Boga, mówiącą, że Jezus jest kapłanem na wieki, na wzór Melchizedeka.

1. Jezus: Wieczny Arcykapłan

2. Porządek Melchizedeka: kapłaństwo wiary

1. Hebrajczyków 7:17 - ? □ czy też zostało to od niego poświadczone: Ty jesteś kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka?

2. Psalm 110:4 - ? □ przysiągł Pan i nie pokutował: Ty jesteś kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka.

Hebrajczyków 5:7 Który za dni swego ciała, gdy z mocnym wołaniem i łzami zanosił modlitwy i błagania do Tego, który mógł go wybawić od śmierci i został wysłuchany w swej bojaźni;

Chrystus pokazał na swoim własnym doświadczeniu, że Bóg wysłuchuje modlitw z pokorą i żarliwością i odpowiada na nie.

1. Moc modlitwy: zaufanie i poleganie na Bogu w naszych słabościach

2. Życie wiarą: naśladowanie przykładu nieustannej modlitwy Chrystusa

1. Jakuba 5:13-18

2. Mateusza 6:9-13

Hebrajczyków 5:8 Choć był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał;

Jezus pokazał swoje posłuszeństwo Bogu dobrowolnie znosząc cierpienie.

1. Moc posłuszeństwa: Jezus jako przykład

2. Konieczność cierpienia: nauka posłuszeństwa przez Jezusa

1. Filipian 2:5-8 – Jezus? pokorne posłuszeństwo Bogu aż do śmierci

2. Rzymian 5:3-5 – Siła cierpienia i nadzieja, jaką może ono przynieść

Hebrajczyków 5:9 A będąc doskonałym, stał się sprawcą zbawienia wiecznego dla wszystkich, którzy są mu posłuszni;

Jezus stał się doskonały i jest sprawcą zbawienia wiecznego dla wszystkich, którzy są Mu posłuszni.

1. Doskonałość Jezusa i obietnica zbawienia wiecznego

2. Posłuszeństwo Jezusowi i otrzymanie zbawienia wiecznego

1. Rzymian 10:9-10 - Jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

2. Rzymian 6:23 - Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Hebrajczyków 5:10 Powołany przez Boga arcykapłanem na wzór Melchizedeka.

Ten fragment mówi o tym, że Bóg powołuje arcykapłana na wzór Melchizedeka.

1. Moc Bożego powołania

2. Postępowanie zgodnie z Bożym poleceniem

1. Rzymian 8:29 - Tych też Bóg przewidział i przeznaczył na to, aby byli podobni do obrazu Jego Syna, aby był pierworodnym między wielu braćmi.

2. Izajasz 49:5-6 – A teraz Pan mówi? Czy ten, który ukształtował mnie w łonie matki, abym był jego sługą, aby sprowadzić do niego Jakuba i zgromadzić Izraela dla siebie, bo jestem zaszczycony w oczach Pana, a mój Bóg jest moją siłą? e mówi: ? To zbyt mała rzecz, abyś był moim sługą, aby przywrócić pokolenia Jakuba i sprowadzić z powrotem te z Izraela, których zachowałem. Uczynię cię także światłem dla pogan, aby moje zbawienie dotarło aż po krańce ziemi.

Hebrajczyków 5:11 O których mamy wiele do powiedzenia, a które trudno wypowiedzieć, bo jesteście tępi w słuchaniu.

Autor Listu do Hebrajczyków miał wiele do powiedzenia, ale trudno było go przekazać tym, którzy mieli trudności ze zrozumieniem.

1. Siła jasnej komunikacji

2. Korzyści z serca, które można uczyć

1. Przysłów 8:5-9 – „Wy, prości, pojmijcie mądrość, a wy, głupcy, bądźcie rozumnego serca. Słuchajcie, bo będę mówił o rzeczach wspaniałych, a otwarcie moich warg będzie słuszne. Bo moje usta będą mówiły prawdę, a niegodziwość jest obrzydliwością dla moich warg. Wszystkie słowa moich ust są w sprawiedliwości, nie ma w nich nic złego ani przewrotnego. Wszystkie są jawne dla rozumnego i słuszne dla tych, którzy znajdują wiedza."

2. 2 Tymoteusza 2:15 – „Studiuj, aby okazać się godnym uznania przed Bogiem, pracownikiem, który nie musi się wstydzić, słusznie dzieląc słowo prawdy”.

Hebrajczyków 5:12 Gdyż bowiem przez pewien czas powinniście być nauczycielami, potrzebujcie, aby was ktoś ponownie nauczył, jakie są pierwsze zasady wyroczni Bożych; i stali się takimi, którzy potrzebują mleka, a nie mocnego mięsa.

Autor Listu do Hebrajczyków przypomina czytelnikom, że powinni już być nauczycielami, tak jak należało ich uczyć pierwszych zasad wyroczni Bożych. Jednak tak bardzo zaznajomiły się z tymi zasadami, że trzeba ich uczyć od nowa, jakby potrzebowały mleka.

1. Zapotrzebowanie wierzącego na mleko i mięso: jak przywrócić pierwsze zasady wyroczni Bożych

2. Obowiązki nauczyciela: przywrócenie pierwszych zasad wyroczni Bożych

1. 1 Piotra 2:2 – „Jako nowo narodzone dzieci, pragnijcie szczerego mleka Słowa, abyście dzięki niemu wzrastali”

2. Kolosan 2:8 – „Uważajcie, aby was ktoś nie zepsuł filozofią i próżnym oszustwem, według tradycji ludzkiej, według pierwiastków świata, a nie według Chrystusa”

Hebrajczyków 5:13 Bo każdy, kto używa mleka, jest nieumiejętny w nauce sprawiedliwości, bo jest niemowlęciem.

Każdy, kto jest niedojrzały w rozumieniu słowa sprawiedliwości, jest jak dziecko, które może pić tylko mleko.

1. Wzrastanie w znajomości słowa sprawiedliwości

2. Dojrzewanie w rozumieniu woli Bożej

1. Filipian 3:15-16 - Tak więc i my, wszyscy, którzy jesteśmy doskonali, miejmy to na uwadze, a jeśli w czymkolwiek będziecie mieli inne zdanie, i to Bóg wam objawi. Niemniej jednak, do czego już doszliśmy, postępujmy według tej samej zasady, myślmy o tym samym.

2. Jakuba 1:5 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje szczodrze i nie wypomina; i będzie mu to dane.

Hebrajczyków 5:14 Mocny pokarm przysługuje jednak dorosłym, którzy dzięki używaniu mają wyćwiczone zmysły do rozróżniania dobra i zła.

Wierzący, którzy dojrzeli duchowo, potrafią odróżnić dobro od zła dzięki rozwojowi zmysłów poprzez praktykę.

1. Droga do rozeznania

2. Wzrastanie w znajomości dobra i zła

1. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Na wszystkich swoich drogach zwracajcie się do niego, a on wyprostuje wasze ścieżki.

2. Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe.

List do Hebrajczyków 6 to szósty rozdział Listu do Hebrajczyków, w którym autor porusza kwestię znaczenia duchowego wzrostu i przestrzega przed odpadaniem od wiary. W tym

rozdziale podkreślono potrzebę dojrzałości, wytrwałości i pewności w naszej relacji z Bogiem.

Akapit pierwszy: Autor namawia swoich czytelników, aby wyszli poza podstawowe nauki i dążyli do dojrzałości (Hebrajczyków 6:1-3). Zachęca ich, aby porzucili podstawowe zasady, takie jak pokuta za martwe uczynki, wiara w Boga, pouczenia dotyczące obmyć, nakładania rąk, zmartwychwstania i sądu wiecznego. Zamiast tego powinni dążyć do głębszego zrozumienia. Autor wyraża pragnienie, aby Bóg dał im taką możliwość, jeśli taka jest Jego wola.

Akapit 2: Autor ostrzega przed odstępstwem od wiary (Hebrajczyków 6:4-8). Opisuje hipotetyczny scenariusz, w którym ci, którzy zakosztowali dobroci Słowa Bożego i doświadczyli mocy nadchodzącego wieku, upadają. Jeśli następnie odrzucą Chrystusa po tym, jak zostali oświeceni i wzięli udział w dziele Ducha Świętego, niemożliwe byłoby przywrócenie ich ponownie do pokuty. Tacy ludzie byliby jak ziemia, która pije deszcz, ale rodzi tylko ciernie i osty — jest bezwartościowa i bliska zagłady.

3. akapit: Rozdział kończy się zachętą dla wierzących, aby wytrwali w wierze (Hebrajczyków 6:9-20). Autor wyraża pewność, że jego czytelnicy nie należą do tych, którzy odpadną, lecz należą do tych, którzy okazują miłość do imienia Bożego, służąc Jego świętym. Zachęca ich, aby aż do końca pilnie realizowali swoją nadzieję, aby przez wiarę i cierpliwość odziedziczyli to, co zostało obiecane. Aby ich jeszcze bardziej zapewnić, wskazuje, jak Bóg złożył przysięgę Abrahamowi jako potwierdzenie Swojej obietnicy – niezmiennej obietnicy, która służy jako kotwica dla naszych dusz poprzez wstąpienie Jezusa do nieba jako naszego Arcykapłana.

W podsumowaniu,

Rozdział szósty Listu do Hebrajczyków podkreśla wagę duchowego wzrostu, przestrzega przed odejściem od wiary i zachęca wierzących do wytrwania.

Autor namawia czytelników, aby wyszli poza podstawowe nauki i starali się osiągnąć dojrzałość w rozumieniu Słowa Bożego.

Przestrzega przed odejściem od wiary, opisując straszne konsekwencje dla tych, którzy odrzucą Chrystusa po doświadczeniu Jego dobroci i uczestnictwie w dziele Ducha Świętego.

Rozdział kończy się zachętą dla wierzących, aby wytrwali i wyrazili ufność w swoją wiarę. Autor zachęca ich, aby wykazywali się pilnością, realizując do końca swą nadzieję. Zapewnia ich, że niezmienna obietnica Boga służy jako kotwica dla naszych dusz poprzez rolę Jezusa jako naszego Arcykapłana. Rozdział ten przypomina o potrzebie duchowego wzrostu, wytrwałości w wierze i pewności co do Bożych obietnic.

Hebrajczyków 6:1 Pozostawiając więc zasady nauki Chrystusowej, przejdźmy do doskonałości; nie zakładać na nowo fundamentu pokuty za martwe uczynki i wiary w Boga,

Autor Listu do Hebrajczyków zachęca chrześcijan, aby odeszli od podstawowych zasad doktryny Chrystusa i nadal wzrastali w wierze, bez konieczności powtarzania podstaw, takich jak pokuta za grzeszne uczynki i wiara w Boga.

1. „Odejście od fundamentów: wzrastanie w wierze”

2. „Wyjście poza podstawy: zrobienie kolejnego kroku w wierze”

1. Mateusza 5:48 – „Bądźcie więc doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz, który jest w niebie”.

2. Rzymian 12:2 – „I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnawianie umysłu swego, abyście mogli poznać, jaka jest wola Boża dobra, przyjemna i doskonała”.

Hebrajczyków 6:2 O nauce o chrztach i nakładaniu rąk, i zmartwychwstaniu, i sądzie wiecznym.

W tym fragmencie omówiono doktrynę chrztu, nałożenia rąk, zmartwychwstania i sądu wiecznego.

1. Znaczenie chrztu w życiu wierzącego

2. Potrzeba sądu wiecznego w życiu ludu Bożego

1. Rzymian 6:3-4: Czy nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy ochrzczeni w jego śmierć? Zostaliśmy więc wraz z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak i Chrystus wskrzeszeni z martwych przez chwałę Ojca, także i my możemy chodzić w nowości życia”.

2. Mateusza 25:31-32: „Kiedy Syn Człowieczy przyjdzie w swojej chwale, a z nim wszyscy aniołowie, wtedy zasiądzie na swoim tronie pełnym chwały. Zostaną przed nim zgromadzone wszystkie narody i On oddzieli jednych ludzi od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów”.

Hebrajczyków 6:3 I tak uczynimy, jeśli Bóg pozwoli.

Autor Listu do Hebrajczyków stwierdza, że będą działać, jeśli Bóg pozwoli.

1. Ważne jest, aby uznać, że we wszystkim, co robimy, musimy poddać się woli Bożej.

2. Nasze plany i działania powinny być zawsze realizowane w ramach woli Bożej.

1. Jeremiasz 29:11-13 – Znam bowiem plany, jakie mam wobec ciebie", oświadcza Pan, „plany, które mają ci pomóc, a nie zaszkodzić, plany, które dają ci nadzieję i przyszłość.

12 Wtedy będziecie mnie wzywać i przyjdziecie i będziecie się do mnie modlić, a ja was wysłucham. 13 Będziecie mnie szukać i znajdziecie mnie, gdy będziecie mnie szukać całym swoim sercem.

2. Jakuba 4:13-15 – Słuchajcie teraz wy, którzy mówicie: „Dziś lub jutro udamy się do tego czy tamtego miasta, spędzimy tam rok, będziemy załatwiać interesy i zarabiać pieniądze". 14 Nawet nie wiecie, co będzie jutro. Czym jest Twoje życie? Jesteś mgłą, która pojawia się na chwilę, a potem znika. 15 Zamiast tego powinniście powiedzieć: «Jeśli taka będzie wola Pana, będziemy żyć i robić to czy tamto».

Hebrajczyków 6:4 Niemożliwe jest bowiem dla tych, którzy raz zostali oświeceni, skosztowali daru niebieskiego i stali się uczestnikami Ducha Świętego,

Niemożliwe jest odwrócenie się od Boga, gdy ktoś doświadczył Jego łaski i mocy.

1: Nie traktujmy łaski Bożej jako oczywistej

2: Pozostańcie wierni Ewangelii Bożej

1: Rzymian 11:22 - Spójrzcie więc na dobroć i surowość Boga: na tych, którzy upadli, surowość; ale wobec ciebie, dobroć, jeśli trwać będziesz w jego dobroci, w przeciwnym razie i ty będziesz wytracony.

2:1 Koryntian 10:12 - Niech więc ten, kto mniema, że stoi, uważa, aby nie upadł.

Hebrajczyków 6:5 I skosztowali dobrego słowa Bożego i mocy przyszłego świata,

Ten fragment mówi o skosztowaniu dobroci słowa Bożego i mocy przyszłego świata.

1. „Moc słowa Bożego”

2. „Odkrywanie dobroci Słowa Bożego”

1. Psalm 119:103 – „Jakże słodkie są moje słowa Twoje słowa, słodsze niż miód dla moich ust!”

2. Izajasz 55:10-11 – „Jak bowiem deszcz i śnieg spadają z nieba i tam nie wracają, lecz nawadniają ziemię, sprawiając, że rodzi i kiełkuje, dając ziarno siewcy i chleb jedzącemu, tak będzie moje słowo, które wyjdzie z moich ust; nie wróci do mnie puste, ale wykona to, co zamierzyłem, i pomyślnie spełni to, z czym je posłałem.

Hebrajczyków 6:6 Jeśli upadną, aby ich odnowić i ku pokucie; widząc, jak na nowo krzyżują sobie Syna Bożego i wystawiają Go na jawną hańbę.

Osobom, które odchodzą po doświadczeniu zbawienia, grozi ponowne ukrzyżowanie Jezusa i zawstydzenie Go.

1. Nie traktuj swojego zbawienia jako coś oczywistego

2. Nie zapominajcie o ofierze Jezusa

1. Rzymian 6:23 - Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Hebrajczyków 10:26-27 – Jeśli bowiem po otrzymaniu poznania prawdy nadal grzeszymy rozmyślnie, nie pozostaje nam już ofiara za grzechy, lecz tylko straszne oczekiwanie sądu i zapalczywość ognia, która pochłonie przeciwników .

Hebrajczyków 6:7 Albowiem ziemia, która pije często padający na nią deszcz i wydaje zioła odpowiednie dla tych, którzy ją ubierają, otrzymuje błogosławieństwo od Boga:

Ziemia jest błogosławiona przez Boga za to, że jest płodna i dostarcza ziół tym, którzy na niej pracują.

1. Bóg jest łaskawy i będzie błogosławił tym, którzy ciężko pracują.

2. Możemy uczyć się od natury i widzieć błogosławieństwa Boże w naszym życiu.

1. Mateusza 5:45: „Abyście byli dziećmi Ojca waszego, który jest w niebie. On sprawia, że słońce jego wschodzi nad złymi i dobrymi i zsyła deszcz na sprawiedliwych i nieprawych”.

2. Psalm 104:14: „On sprawia, że rośnie trawa dla bydła i rośliny do uprawy dla ludzi, wydobywając z ziemi pokarm: wino, które rozwesela ludzkie serca, oliwę, która rozświetla ich twarze, i chleb, który podtrzymuje ich serca”.

Hebrajczyków 6:8 Ale ta, która rodzi ciernie i osty, jest odrzucona i bliska przekleństwa; którego końcem ma zostać spalony.

Bóg odrzuca tych, którzy Mu nie ufają i doprowadzi ich do zagłady.

1. Odrzucenie Boga prowadzi do zagłady

2. Zaufanie Bogu przynosi błogosławieństwo

1. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Poddajcie się mu na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki.

2. 1 Piotra 5:7 – Przerzućcie na niego całą swoją troskę, bo on się o was troszczy.

Hebrajczyków 6:9 Ale, umiłowani, jesteśmy przekonani o was, że są lepsze rzeczy i to, co towarzyszy zbawieniu, chociaż tak mówimy.

Autor Listu do Hebrajczyków zachęca czytelników, aby zabiegali o lepsze rzeczy, które towarzyszą zbawieniu.

1. Dążenie do lepszych rzeczy: nasz obowiązek wzrastania w wierze

2. Towarzyszenie zbawieniu: osiągnięcie bliższej relacji z Bogiem

1. Filipian 3:12-14 - Nie żebym już to osiągnął lub był już doskonały, ale dążę do tego, aby

to osiągnąć, bo Chrystus Jezus uczynił mnie swoim. Bracia, nie uważam, że sam to uczyniłem. Ale jedno robię: zapominając o tym, co za mną, i wysilając się ku temu, co przede mną, dążę do celu, po nagrodę Bożego powołania w górę w Chrystusie Jezusie.

2. Kolosan 3:1-3 - Jeśli więc z Chrystusem powstaliście z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus zasiada po prawicy Boga. Skupiajcie się na tym, co w górze, a nie na tym, co na ziemi. Umarliście bowiem i życie wasze jest ukryte z Chrystusem w Bogu.

Hebrajczyków 6:10 Albowiem Bóg nie jest niesprawiedliwy, jeśli zapomni o waszym dziele i trudzie miłości, który okazaliście jego imieniu, gdy służyliście świętym i nadal służycie.

Bóg nie zapomni dzieła miłości, którego dokonali chrześcijanie, aby służyć innym.

1. Miłość w działaniu: moc służenia innym

2. Nagroda za wierną służbę

1. 1 Jana 3:17-18 – „Jeśli jednak ktoś posiada dobra tego świata, a widzi brata swego w potrzebie, a zamyka przed nim serce swoje, jakże może w nim mieszkać miłość Boża? Dziatki, nie kochajmy słowem ani mówić, ale czynem i prawdą”.

2. Galacjan 5:13 – „Albowiem powołani zostaliście, bracia, do wolności. Tylko nie wykorzystujcie swojej wolności jako okazji dla ciała, ale przez miłość służcie sobie nawzajem”.

Hebrajczyków 6:11 Pragniemy, aby każdy z was z taką samą pilnością zabiegał o zupełną pewność nadziei aż do końca:

Autor Listu do Hebrajczyków zachęca czytelników, aby wytrwali w wierze, okazując gorliwość w poszukiwaniu pewności nadziei aż do końca.

1. Trwajcie w wierze: Hebrajczyków 6:11

2. Nadzieja na końcu: studium Listu do Hebrajczyków 6:11

1. Rzymian 5:1-5 - Skoro więc zostaliśmy usprawiedliwieni z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.

2. Rzymian 8:24-25 – W tej nadziei zostaliśmy zbawieni. Nadzieja, którą widać, nie jest nadzieją. Bo kto ma nadzieję na to, co widzi?

Hebrajczyków 6:12 Abyście nie byli leniwi, ale naśladowali tych, którzy przez wiarę i cierpliwość dziedziczą obietnice.

Powinniśmy starać się żyć z wiarą i cierpliwością, aby otrzymać Boże obietnice.

1: Zawsze wytrwaj: żyj wiarą i cierpliwością

2: Moc wytrwałości: spełnianie Bożych obietnic

1: Rzymian 8:25 – Jeśli jednak pokładamy nadzieję w tym, czego jeszcze nie mamy, cierpliwie na to czekamy.

2: Jakuba 1:2-4 - Uznajcie to za czystą radość, bracia moi, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało.

Hebrajczyków 6:13 Gdy bowiem Bóg dał obietnicę Abrahamowi, gdyż na nikogo większego nie mógł przysiąc, przysiągł na siebie,

Boża obietnica złożona Abrahamowi była tak ważna, że przysiągł na siebie.

1. Obietnice Boże są nienaruszalne

2. Siła Słowa Bożego

1. Rodzaju 15:1-6

2. Izajasz 55:11

Hebrajczyków 6:14 Mówiąc: Z pewnością błogosławiąc, będę ci błogosławił i rozmnażając się, rozmnożę cię.

Bóg obiecuje błogosławić i pomnażać tych, którzy Go naśladują.

1. „Błogosławieństwo posłuszeństwa: jak Bóg pomnaża nasze błogosławieństwa”

2. „Boża obietnica: otrzymajcie Jego błogosławieństwa i rozmnażajcie się”

1. Powtórzonego Prawa 28:1-14 – Pańska obietnica błogosławieństw dla tych, którzy są Mu posłuszni

2. Izajasz 1:19 – Jeśli zechcesz i będziesz posłuszny, będziesz jadł to, co najlepsze w ziemi.

Hebrajczyków 6:15 I tak cierpliwie znosił obietnicę.

Bóg cierpliwie znosił i otrzymał obietnicę.

1. Siła cierpliwości: trwanie w wierze

2. Jak otrzymać Boże obietnice: błogosławieństwo wytrwałości

1. Rzymian 8:22-25: „Wiemy, że całe stworzenie aż dotąd wzdycha w bólach rodzenia. I my, wierzący, także wzdychamy, chociaż mamy w sobie Ducha Świętego jako przedsmak przyszłej chwały, gdyż pragniemy uwolnienia naszych ciał od grzechu i cierpienia, i my z niecierpliwością czekamy na dzień, w którym Bóg obdarzy nas pełnią praw jako swoich przybranych dzieci, łącznie z obiecanymi przez nas nowymi ciałami. Dano nam tę nadzieję, kiedy zostaliśmy zbawieni”.

2. Jakuba 5:7-8: „Bądźcie więc cierpliwi, bracia i siostry, aż do przyjścia Pana. Patrzcie, jak rolnik czeka, aż ziemia wyda swój cenny plon, cierpliwie czekając na jesienne i wiosenne deszcze. Wy także bądźcie cierpliwi i stójcie niewzruszenie, bo przyjście Pana jest bliskie”.

Hebrajczyków 6:16 Bo ludzie zaprawdę przysięgają na większego, a przysięga potwierdzająca jest dla nich końcem wszelkich sporów.

Ludzie składają przysięgi, aby rozstrzygnąć spory, przysięgając na coś większego niż oni sami.

1. Moc obietnicy

2. Siła przysięgi

1. Mateusza 5:33-37 – Jezus zachęca swoich naśladowców, aby dotrzymywali przysięg i obietnic.

2. Jakuba 5:12 – Moc sprawiedliwej przysięgi.

Hebrajczyków 6:17 W którym Bóg, chcąc obficiej okazać dziedzicom obietnicy niezmienność swego postanowienia, potwierdził je przysięgą:

Boże obietnice są niezawodne i niezmienne.

1. Obietnice Boże – kotwica w niepewnych czasach

2. Niezmienne Słowo Boże – fundament nadziei

1. Izajasz 40:8 - Trawa więdnie, kwiat więdnie, ale słowo naszego Boga trwa na wieki.

2. Psalm 33:11 - Rada Pana trwa na wieki, zamysły Jego serca z pokolenia na pokolenie.

Hebrajczyków 6:18 Abyśmy przez dwie niezmienne rzeczy, w których Bóg nie mógł kłamać, doznali wielkiej pociechy, którzy uciekli, aby się schronić, aby uchwycić się przedłożonej nam nadziei:

Bóg dał nam nienaruszalną obietnicę nadziei poprzez dwie niezmienne prawdy.

1. Nadzieja w prawdach niezmiennych – Hebrajczyków 6:18

2. Ucieczka w poszukiwaniu schronienia – Hebrajczyków 6:18

1. Izajasz 55:11 - Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona to, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się sprawa, do której je posłałem.

2. Tytusa 1:2 - W nadziei życia wiecznego, które obiecał Bóg, który nie może kłamać, zanim świat powstał.

Hebrajczyków 6:19 Którą nadzieję mamy jako kotwicę duszy, pewną i niezawodną, i która wchodzi za zasłonę;

Nadzieja wierzących jest kotwicą duszy, która zapewnia stanowczość i stabilność oraz prowadzi wierzących do obecności Boga.

1. Nadzieja duszy: odnalezienie stanowczości i stabilności w Bogu

2. Kotwica w zasłonie: doświadczenie obecności Boga

1. Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły, wzbiją się na skrzydłach jak orły, będą biec, a nie będą zmęczeni, i będą chodzić, a nie ustaną”.

2. Efezjan 3:17-19 – „Aby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, abyście w miłości wkorzenieni i ugruntowani, wraz ze wszystkimi świętymi zdołali ogarnąć duchem, jaka jest szerokość, długość, głębokość i wysokość i poznać miłość Chrystusową, przewyższającą wszelką wiedzę, abyście zostali napełnieni całą Pełnią Bożą”.

Hebrajczyków 6:20 Tam, gdzie wszedł nasz poprzednik, sam Jezus, ustanowiony arcykapłanem na wieki na wzór Melchizedeka.

Jezus został mianowany wiecznym arcykapłanem na wzór Melchizedeka.

1. Wieczny Arcykapłan: Jezus Chrystus

2. Zakon Melchizedeka: wieczne błogosławieństwa

1. Hebrajczyków 7:17 - Bo on świadczy: Ty jesteś kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka.

2. Psalm 110:4 - Przysiągł Pan i nie pożałował: Ty jesteś kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka.

List do Hebrajczyków 7 to siódmy rozdział Listu do Hebrajczyków, w którym autor omawia wyższość kapłaństwa Melchizedeka i sposób, w jaki kapłaństwo Jezusa zostało

ustanowione zgodnie z porządkiem Melchizedeka. W tym rozdziale podkreślono wieczne kapłaństwo Jezusa, Jego rolę pośrednika i Jego zdolność do całkowitego zbawienia.

Akapit pierwszy: Autor przedstawia Melchizedeka i podkreśla jego wyższość nad Abrahamem (Hebrajczyków 7:1-10). Wyjaśnia, że Melchizedek, król Salem i kapłan Boga Najwyższego, pobłogosławił Abrahama, gdy ten wracał z bitwy. Abraham dał mu nawet dziesięcinę ze wszystkiego, co miał. Autor wskazuje, że Lewi, który był potomkiem Abrahama i został kapłanem w systemie izraelskim, płacił dziesięcinę Melchizedekowi przez Abrahama. Wskazuje to, że kapłaństwo Melchizedeka jest większe niż kapłaństwo Lewiego i ma większe znaczenie.

Akapit drugi: Autor wyjaśnia, w jaki sposób kapłaństwo Jezusa przewyższa kapłaństwo lewickie (Hebrajczyków 7:11-24). Twierdzi, że gdyby doskonałość można było osiągnąć poprzez kapłaństwo lewickie, nie byłoby potrzeby stosowania innego kapłana na wzór Melchizedeka. Skoro jednak nastąpiła zmiana w kapłaństwie, musi nastąpić także zmiana w prawie. Jezus należy do innego plemienia — Judy — i nie pochodzi z tego, z którego tradycyjnie pochodzili kapłani. Został kapłanem nie przez genealogię, ale przez niezniszczalne życie.

Akapit 3: Rozdział kończy się stwierdzeniem wiecznego kapłaństwa Jezusa (Hebrajczyków 7:25-28). Autor oświadcza, że Jezus jest w stanie całkowicie zbawić tych, którzy przez Niego przystępują do Boga, ponieważ zawsze żyje, aby się wstawiać za nimi. W przeciwieństwie do ziemskich arcykapłanów, którzy codziennie musieli składać ofiary za swoje grzechy, a także za grzechy innych, Jezus ofiarował siebie raz na zawsze, ofiarując się na krzyżu. On jest święty, nienaganny, czysty i wywyższony ponad niebiosa. Nie musi składać ofiar wielokrotnie, ale raz na zawsze ofiarował siebie jako doskonałą ofiarę za grzechy.

W podsumowaniu,

Rozdział siódmy Listu do Hebrajczyków omawia wyższość kapłaństwa Melchizedeka i sposób, w jaki kapłaństwo Jezusa zostało ustanowione zgodnie z porządkiem Melchizedeka.

Autor podkreśla wyższość Melchizedeka nad Abrahamem i Lewim, podkreślając, że jego kapłaństwo ma większe znaczenie.

Wyjaśnia, w jaki sposób kapłaństwo Jezusa przewyższa kapłaństwo lewickie. Skoro nastąpiła zmiana w kapłaństwie, musi nastąpić także zmiana w prawie. Jezus stał się kapłanem nie przez genealogię, ale przez niezniszczalne życie.

Rozdział kończy się stwierdzeniem o wiecznym kapłaństwie Jezusa. Jest w stanie zbawić całkowicie, ponieważ zawsze żyje, aby wstawiać się za wierzącymi. W przeciwieństwie do ziemskich arcykapłanów, którzy potrzebowali wielokrotnych ofiar, Jezus ofiarował siebie raz na zawsze jako doskonałą ofiarę za grzechy. Rozdział ten służy jako przypomnienie wyższego kapłaństwa Jezusa według porządku Melchizedeka i Jego zdolności do całkowitego zbawienia poprzez Jego ofiarne dzieło na rzecz wierzących.

Hebrajczyków 7:1 Bo to Melchisedek, król Salemu, kapłan Boga Najwyższego, który spotkał Abrahama wracającego po rzezi królów i pobłogosławił go;

Melchizedek, król Salemu i kapłan Boga Najwyższego, pobłogosławił Abrahama, gdy ten wrócił po zabiciu królów.

1. Błogosławieństwo Boże — jak możemy otrzymać błogosławieństwo Boże w naszym życiu

2. Król-kapłan – Melchisedek i jego rola w Biblii

1. Księga Rodzaju 14:17-20 – Abraham spotyka Melchisedeka i zostaje przez niego pobłogosławiony

2. Psalm 110:4 – Bóg ogłasza Melchisedeka kapłanem na zawsze

Hebrajczyków 7:2 któremu i Abraham dał dziesiątą część ze wszystkiego; najpierw będąc przez interpretację królem sprawiedliwości, a potem także królem Salem, czyli królem pokoju;

Abraham dał dziesiątą część całego swego majątku Melchizedekowi, znanemu jako król sprawiedliwości i król Salem, czyli król pokoju.

1: Możemy uczyć się na przykładzie Abrahama, który hojnie i pokornie dał Melchizedekowi, Królowi sprawiedliwości i pokoju.

2: Swoim przykładem Abraham uczy nas, jak ważne jest dawanie i jak może ono zbliżyć nas do Boga.

1: Łk 6,38 – „Dawajcie, a będzie wam dane. Miarka dobra, naciśnięta, utrząśnięta i opływająca, będzie wsypana na wasze kolana. Bo taką miarą, jakiej używasz, taką i tobie odmierzą”.

2: Przysłów 11:24-25 – „Jeden daje darmo, a zyskuje jeszcze więcej; inny wstrzymuje się nadmiernie, ale popada w ubóstwo. Hojna osoba będzie prosperować; kto pokrzepia innych, będzie pokrzepiony.”

Hebrajczyków 7:3 Bez ojca, bez matki, bez pochodzenia, nie mający początku dni ani końca życia; ale upodobniony do Syna Bożego; stale przebywa kapłan.

Ten werset z Listu do Hebrajczyków 7:3 mówi o wiecznym kapłaństwie Jezusa Chrystusa, które nie ma początku ani końca.

1. „Wieczne kapłaństwo Jezusa Chrystusa”

2. „Niekończąca się miłość naszego Zbawiciela”

1. Jana 1:1-3: „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo. On był na początku u Boga. Wszystko przez nie się stało, a bez niego nie było wszystko, co zostało stworzone, zostało stworzone”.

2. 1 Jana 4:9-10: „W tym objawiła się miłość Boga między nami, że Bóg posłał swego jednorodzonego Syna na świat, abyśmy przez niego żyli. Na tym polega miłość, a nie to, że mamy umiłował Boga, ale On nas umiłował i posłał swego Syna, aby był przebłaganiem za nasze grzechy”.

Hebrajczyków 7:4 Zwróćcie teraz uwagę, jak wielki był ten człowiek, któremu nawet patriarcha Abraham dał dziesięcinę z łupów.

Ten fragment mówi o wielkości osoby, której nawet Abraham dał dziesiątą część swojego majątku.

1. Wielkość sług Bożych: uczenie się na przykładzie Abrahama

2. Co to znaczy być wiernym szafarzem: oddawanie dziesiątej części jako akt uwielbienia

1. Rodzaju 14:17-20 (Abraham daje dziesiątą część łupów)

2. Łk 16,10-12 (Przypowieść o wiernym szafarzu)

Hebrajczyków 7:5 I zaprawdę, ci z synów Lewiego, którzy przyjmują urząd kapłański, mają przykazanie, aby pobierać dziesięcinę od ludu zgodnie z prawem, to jest od swoich braci, choćby ci wyszli z biodra Abrahama:

Kapłani lewiccy mają przykazanie, aby pobierać dziesięcinę od swoich braci Izraelitów, mimo że wszyscy są potomkami Abrahama.

1. Znaczenie życia według przykazań Bożych.

2. Znaczenie dziesięciny w Biblii.

1. Powtórzonego Prawa 14:22-23: „Będziecie dawali dziesięcinę z całego plonu waszego nasienia, pochodzącego z pola, rok po roku. I przed Panem, Bogiem waszym, w miejscu, które wybierze, aby zamieszkało jego imię tam będziesz jadł dziesięcinę ze swojego zboża, swojego wina i swojej oliwy, a także pierworodne z twego bydła i trzody, abyś nauczył się zawsze bać Pana, Boga swego.

2. Mateusza 23:23: Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! Dajecie dziesięcinę z mięty, kopru i kminku, a zaniedbaliście to, co ważniejsze w Prawie: sprawiedliwość, miłosierdzie i wierność. To powinniście byli czynić, nie zaniedbując innych.”

Hebrajczyków 7:6 Ale ten, którego pochodzenia nie liczy się od nich, otrzymał dziesięcinę od Abrahama i pobłogosławił tego, który miał obietnice.

Melchizedek, tajemnicza postać, otrzymał dziesięcinę od Abrahama i pobłogosławił go, mimo że nie był spokrewniony z Abrahamem poprzez pochodzenie.

1. Błogosławieństwo tajemniczych dróg Bożych

2. Siła wiary na nieznanym terytorium

1. Rzymian 4:13-17 – Obietnica wiary

2. Rodzaju 14:17-20 – Tajemnica Melchizedeka

Hebrajczyków 7:7 I bez wszelkich sprzeczności mniej jest błogosławione z lepszego.

Mniejszy jest błogosławiony przez większego.

1. Błogosławieństwa polegania na Większym

2. Moc błogosławieństwa Bożego

1. Efezjan 3:20 – „A temu, który według mocy działającej w nas może uczynić nieskończenie więcej, niż wszystko, o co prosimy lub o czym myślimy”.

2. Jakuba 4:6-7 – „Ale daje nam więcej łask. Dlatego Pismo mówi: „Bóg pysznym się sprzeciwia, ale pokornym okazuje łaskę.”

Hebrajczyków 7:8 A tutaj umierający otrzymują dziesięcinę; ale tam ich przyjmuje, o których świadczy, że żyje.

Ludzie na ziemi płacą dziesięcinę innym ludziom, ale w niebie dziesięcinę płaci się temu, który żyje, Bogu.

1. Jezus jest Bogiem żywym, godnym naszych dziesięcin

2. Dziesięciny są symbolem naszego zaufania Bogu żywemu

1. Hebrajczyków 7:8

2. Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie.

Hebrajczyków 7:9 I mogę tak powiedzieć, że także Lewi, który otrzymuje dziesięcinę, płacił dziesięcinę w Abrahamie.

Lewi był potomkiem Abrahama, który otrzymywał dziesięcinę i płacił dziesięcinę.

1. Posłuszeństwo Bogu przynosi błogosławieństwa wiary.

2. Służba Bogu wymaga od nas oddania Mu.

1. Rodzaju 14:20 - I niech będzie błogosławiony Bóg Najwyższy, który wydał twoich wrogów w twoje ręce. I dał mu dziesięcinę ze wszystkiego.

2. Malachiasza 3:10 - Całą dziesięcinę wnieście do spichlerza, aby w moim domu było mięso, i doświadczcie mnie teraz w ten sposób, mówi Pan Zastępów, jeśli nie otworzę wam okien niebieskich i nie naleję wam otrzymacie błogosławieństwo, że nie będzie dość miejsca, aby je przyjąć.

Hebrajczyków 7:10 Był jeszcze w biodrach swego ojca, gdy Melchizedek go spotkał.

Ten fragment wyjaśnia, w jaki sposób Jezus był obecny w postaci Melchizedeka, kiedy spotkał Abrahama.

1. Moc tego, co niewidzialne: badanie implikacji wcześniejszej obecności Jezusa poprzez osobę Melchizedeka

2. Wzajemne powiązanie czasu: jak Jezus był obecny podczas spotkania Abrahama z Melchizedekiem

1. Rodzaju 14:18-20 – Abram oddaje dziesiątą część łupów Melchizedekowi

2. Rzymian 5:12-14 – Jak przez jednego człowieka śmierć przyszła, a przez drugiego życie

Hebrajczyków 7:11 Jeśli więc doskonałość nastąpiła przez kapłaństwo lewickie (bo pod nim lud otrzymał zakon), to po co jeszcze było potrzeba, aby powstał inny kapłan na wzór Melchizedeka, a nie na wzór Aarona?

Kapłaństwo lewickie nie wystarczyło do osiągnięcia doskonałości, dlatego wyświęcono nowego kapłana z porządku Melchizedeka, a nie z porządku Aarona.

1. Doskonałość dzięki większemu kapłanowi

2. Znaczenie porządku Melchizedeka

1. Psalm 110:4 - Pan przysiągł i nie zmieni zdania: „Ty jesteś kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka”.

2. Rzymian 10:4 - Końcem zakonu jest bowiem Chrystus ku usprawiedliwieniu każdego, kto wierzy.

Hebrajczyków 7:12 Ponieważ zmienia się kapłaństwo, konieczna jest także zmiana prawa.

Zmieniło się kapłaństwo, więc i prawo musi się zmienić.

1: Prawo Boże zawsze się zmienia i dostosowuje, aby sprostać potrzebom Jego ludu.

2: Kapłaństwo Jezusa jest kamieniem węgielnym naszej wiary i to dzięki Niemu możemy znaleźć zbawienie.

1: Galacjan 3:13 - Chrystus wykupił nas od przekleństwa zakonu, stając się za nas przekleństwem.

2: Jana 1:17 - Albowiem Prawo zostało nadane przez Mojżesza, a łaska i prawda przyszły przez Jezusa Chrystusa.

Hebrajczyków 7:13 Ten, o którym to się mówi, należy do innego pokolenia, z którego nikt nie stawił się przy ołtarzu.

Fragment ten mówi o kimś, kto nie należy do tego samego plemienia, co ci, którzy przychodzą do ołtarza.

1. Znaczenie jedności i wspólnoty w wierze.

2. Łaska Boża rozciąga się na wszystkich, bez względu na rasę i pochodzenie etniczne.

1. Jana 13:34-35 – „Daję wam nowe przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem, abyście i wy się wzajemnie miłowali. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie miejcie wzajemną miłość”.

2. Galacjan 3:28 – „Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety; bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie”.

Hebrajczyków 7:14 Jest bowiem rzeczą oczywistą, że nasz Pan wywodził się z Judy; o którym plemieniu Mojżesz nie mówił nic na temat kapłaństwa.

W Liście do Hebrajczyków 7:14 jest powiedziane, że Jezus Chrystus pochodzi z pokolenia Judy i że Mojżesz nie mówił o kapłaństwie z tego pokolenia.

1. Jezus Chrystus: nasz Wielki Arcykapłan

2. Nasze zbawienie dzięki łasce Bożej

1. Mateusza 1:1-17 - Genealogia Jezusa Chrystusa, syna Dawida, syna Abrahama.

2. Rzymian 5:17-19 - Jeśli bowiem przez przestępstwo jednego człowieka śmierć zapanowała przez tego jednego człowieka, o ileż bardziej ci, którzy otrzymają obfite zaopatrzenie Boga w łaskę i dar sprawiedliwości, będą królować w życiu przez jeden człowiek, Jezus Chrystus.

Hebrajczyków 7:15 Jest to jeszcze bardziej oczywiste, ponieważ na podobieństwo Melchizedeka powstaje inny kapłan,

Ten fragment mówi, że za przykładem Melchizedeka powstał inny kapłan.

1. Siła dobrego przykładu: jak podążanie śladami Melchizedeka może coś zmienić

2. Nadzieja nowego kapłana: jak znaleźć siłę w czasach niepewności

1. Przysłów 13:20 - Kto chodzi z mądrymi, będzie mądry, ale towarzysz głupców zostanie zniszczony.

2. 1 Koryntian 10:23-24 - Wszystko mi wolno, ale nie wszystko jest pożyteczne: wszystko mi wolno, ale nie wszystko budujące. Niech nikt nie szuka swego, lecz każdy bogactwa drugiego.

Hebrajczyków 7:16 Który został stworzony nie według prawa przykazań cielesnych, ale według mocy życia wiecznego.

List do Hebrajczyków 7:16 wyjaśnia, że Jezus został stworzony nie według prawa ziemskich przykazań, ale według mocy życia niekończącego się.

1. „Moc życia wiecznego: co to dla nas oznacza?”

2. „Życie poza prawem: Jezus i moc życia nieskończonego”

1. Jana 10:10 – „Złodziej przychodzi tylko po to, aby kraść, zabijać i niszczyć. Ja przyszedłem, aby mieć życie i mieć je w obfitości”.

2. Rzymian 6:23 – „Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

Hebrajczyków 7:17 On bowiem świadczy: Ty jesteś kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka.

Autor Listu do Hebrajczyków zaświadcza, że Jezus jest kapłanem na wieki według porządku Melchizedeka.

1. Jezus: Wieczny Kapłan

2. Melchisedek: obraz Jezusa

1. Filipian 2:5-8 – Jezus uniżył się, aby służyć i być naszym Arcykapłanem

2. Rodzaju 14:17-20 – Rola Melchizedeka jako kapłana i króla

Hebrajczyków 7:18 Zaprawdę bowiem następuje unieważnienie poprzedniego przykazania z powodu jego słabości i nieużyteczności.

Przykazanie, które było wcześniej, zostało zniesione, ponieważ było słabe i bezużyteczne.

1. Siła zmiany: jak pokonać słabość i nieopłacalność

2. Piękno Nowego Przymierza: jak możemy znaleźć siłę w Panu

1. Rzymian 8:1-2 „Teraz więc nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, którzy nie postępują według ciała, ale według Ducha. Albowiem zakon Ducha życia w Chrystusie Jezusie mnie wyswobodził od prawa grzechu i śmierci”.

2. 2 Koryntian 12:9-10 „I rzekł do mnie: Wystarczy ci mojej łaski, bo moja siła doskonali się w słabości. Najchętniej więc będę się chlubił z moich słabości, aby moc Chrystusa odpoczęła nade mną. Dlatego mam upodobanie w słabościach, w obelgach, w potrzebach, w prześladowaniach, w utrapieniach ze względu na Chrystusa. Bo gdy jestem słaby, wtedy jestem mocny.

Hebrajczyków 7:19 Prawo bowiem niczego nie doprowadziło do doskonałości, jedynie wprowadzenie lepszej nadziei; przez które zbliżamy się do Boga.

Nowa linia W Liście do Hebrajczyków 7,19 prawo jest postrzegane jako niedoskonałe i przedstawiana jest lepsza nadzieja, która pozwala zbliżyć się do Boga.

1. Nadzieja w Bogu: jak nasza wiara przybliża nas do Niego

2. Doskonałość wiary: poznanie Boga poprzez naszą nadzieję

1. Rzymian 5:2 - Przez niego także przez wiarę uzyskaliśmy dostęp do tej łaski, w której stoimy, i radujemy się nadzieją chwały Bożej.

2. Efezjan 2:18 - Przez Niego obaj mamy przystęp w jednym Duchu do Ojca.

Hebrajczyków 7:20 I o ile nie bez przysięgi został kapłanem:

Autor Listu do Hebrajczyków opowiada o tym, jak Jezus został ustanowiony kapłanem na podstawie przysięgi.

1. Kapłan z obietnicą: znaczenie przysięgi w Liście do Hebrajczyków 7:20

2. Kapłani Pańscy: Jezus Chrystus jako Najwyższy Kapłan

1. Rodzaju 22:16-17 - I rzekł: Przysiągłem na siebie, mówi Pan, bo to uczyniłeś i nie wzbraniałeś się od jedynego syna swego:

2. Psalm 110:4 - Przysiągł Pan i nie żałuje: Ty jesteś kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka.

Hebrajczyków 7:21 (Bo ci kapłani zostali ustanowieni bez przysięgi, ale pod przysięgą złożoną przez tego, który mu powiedział: Przysiągł Pan i nie będzie żałował: Jesteś kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka :)

Kapłani Starego Testamentu byli wyświęcani bez przysięgi, podczas gdy Jezus został wyświęcony pod przysięgą przez samego Boga.

1. Przysięga nie do złamania: Obietnica Pana złożona Jezusowi

2. Kapłaństwo Jezusa: najwyższy porządek

1. Psalm 110:4 – „Pan przysiągł i nie zmieni zdania: «Ty jesteś kapłanem na wieki według porządku Melchizedeka»”.

2. Rodzaju 14:18-20 – „Wtedy Melchizedek, król Salem, wyniósł chleb i wino; był kapłanem Boga Najwyższego. I pobłogosławił go, mówiąc: „Błogosławiony Abram przez Boga Najwyższego, Władcę nieba i ziemi; I niech będzie błogosławiony Bóg Najwyższy, który wydał w twoje ręce twoich wrogów. I dał mu dziesięcinę ze wszystkiego”.

Hebrajczyków 7:22 W ten sposób Jezus stał się poręczycielem lepszego testamentu.

Jezus został dany jako gwarancja lepszego przymierza niż to, które Bóg zawarł z ludem Izraela.

1. Jezus – gwarancja lepszego przymierza

2. Znaczenie pewności Jezusa lepszego testamentu

1. Jeremiasz 31:31-34 – „Oto idą dni – wyrocznia Pana – kiedy zawrę z domem Izraela i domem Judy nowe przymierze, nie takie jak przymierze, które zawarłem z ich ojcami w dniu, w którym ująłem ich za rękę, aby ich wyprowadzić z ziemi egipskiej, moje przymierze złamali, chociaż byłem ich mężem – wyrocznia Pana. Ale takie jest przymierze, które po tych dniach zawrę z domem Izraela, wyrocznia Pana: Włożę w nich moje prawo i napiszę je na ich sercach. I będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem. I już nie będzie każdy swego bliźniego i każdy swego brata uczył, mówiąc: Poznajcie Pana, bo wszyscy mnie poznają, od najmniejszego do największego, wyrocznia Pana. Bo przebaczę ich winę i nie wspomnę już więcej na ich grzechy”.

2. Ezechiela 36:25-27 – „Pokropię was czystą wodą i będziecie czyści od wszystkich swoich nieczystości, i od wszystkich waszych bożków oczyszczę was. I dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza. I usunę serce kamienne z waszego ciała, a dam wam serce mięsiste. I dam do waszego wnętrza Ducha mojego i sprawię, że będziecie postępować według moich ustaw i pilnie przestrzegać moich praw.”

Hebrajczyków 7:23 A było ich naprawdę wielu kapłanów, gdyż nie dopuszczono ich dalszego trwania z powodu śmierci:

Wielu kapłanów Starego Testamentu nie mogło kontynuować działalności z powodu śmierci.

1: Jezus jest naszym Wielkim Arcykapłanem, który nigdy nie umrze.

2: Możemy zaufać Jezusowi, niezmiennemu Arcykapłanowi.

1: Hebrajczyków 4:14 - Mając więc wielkiego arcykapłana, który przeszedł do nieba, Jezusa, Syna Bożego, trzymajmy się mocno naszego wyznania.

2: Hebrajczyków 10:21 - I posiadanie arcykapłana nad domem Bożym;

Hebrajczyków 7:24 Ale ten człowiek, ponieważ trwa na wieki, ma niezmienne kapłaństwo.

Kapłaństwo Jezusa jest niezmienne, w przeciwieństwie do kapłaństwa Starego Testamentu.

1. Niezmienna miłość: niezmienne kapłaństwo Jezusa Chrystusa

2. Kapłańska doskonałość Jezusa: niezmienna, niezawodna i nieskończona

1. List do Hebrajczyków 5:6 „Jak też powiedział w innym miejscu: Ty jesteś kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka.”

2. Rzymian 8:35-39 „Któż nas oddzieli od miłości Chrystusowej? Czy ucisk, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz? Jak napisano: Przez cały dzień zabijani jesteśmy z powodu Ciebie; uważani jesteśmy za owce na rzeź. Nie, we wszystkim tym jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował. Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani księstwa, ani moce, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie nie będzie w stanie odłączyć nas od miłości Boga, który jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

Hebrajczyków 7:25 Dlatego też może na zawsze zbawić tych, którzy przez niego przystępują do Boga, wiedząc, że żyje wiecznie, aby się wstawiać za nimi.

Jezus jest w stanie zbawić tych, którzy się do Niego zwracają i nieustannie wstawia się za

nimi.

1. Jezus: Najwyższy Zbawiciel

2. Jezus: nasz orędownik

1. Jana 14:6: „Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze mnie».

2. Rzymian 8:26-27: „Podobnie Duch pomaga nam w naszej słabości. Nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w westchnieniach, których nie da się wyrazić słowami”.

Hebrajczyków 7:26 Takim bowiem został nas arcykapłan, święty, niewinny, nieskalany, odłączony od grzeszników i wywyższony ponad niebiosa;

Jezus jest naszym najwyższym kapłanem, który jest święty, nieszkodliwy, nieskalany i oddzielony od grzeszników. On jest wyższy niż niebiosa.

1. Jezus: nasz doskonały Arcykapłan

2. Świętość Jezusa Chrystusa

1. 1 Piotra 1:15-16 – „Ale jak Ten, który was powołał, jest święty, tak wy święci bądźcie we wszelkiej rozmowie, ponieważ jest napisane: Bądźcie święci, bo ja jestem święty”.

2. Mateusza 5:48 – „Bądźcie więc doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz, który jest w niebie”.

Hebrajczyków 7:27 Który nie potrzebuje codziennie, jak arcykapłani, składać ofiary najpierw za własne grzechy, a potem za grzechy ludu; uczynił to bowiem raz, składając samego siebie w ofierze.

Arcykapłan składał ofiary za swoje grzechy i za grzechy ludu, lecz Jezus Chrystus musiał ofiarować się tylko raz.

1. Ofiara Jezusa Chrystusa: przypomnienie Jego niezawodnej miłości

2. Zrozumienie znaczenia ofiary Jezusa w naszym życiu

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Efezjan 2:4-5 - Ale Bóg, bogaty w miłosierdzie, przez swoją wielką miłość do nas, ożywił nas z Chrystusem, nawet gdy byliśmy martwi w przestępstwach - łaską jesteście zbawieni.

Hebrajczyków 7:28 Prawo bowiem ustanawia arcykapłanami ludzi, którzy mają niemoc; ale słowo przysięgi, które było od zakonu, stwarza Syna, który jest poświęcony na wieki.

Ten fragment mówi o tym, jak prawo Mojżesza czyni ludzi arcykapłanami, ograniczonymi przez ich słabości, podczas gdy słowo przysięgi czyni Jezusa Chrystusa Synem, który jest poświęcony na wieki.

1. Niezawodna nadzieja kapłaństwa Chrystusa

2. Doskonałość konsekracji Chrystusa

1. Rzymian 8:1-4 - Dlatego teraz nie ma potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie.

2. Filipian 2:5-11 – Uniżył samego siebie, będąc posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

List do Hebrajczyków 8 to ósmy rozdział Listu do Hebrajczyków, w którym autor omawia nowe przymierze ustanowione przez Jezusa Chrystusa, przeciwstawiając je staremu przymierzu za czasów Mojżesza. Rozdział ten podkreśla wyższość i skuteczność nowego przymierza, jego obietnic oraz rolę Jezusa jako jego pośrednika.

Akapit pierwszy: Autor opisuje wyższość posługi Jezusa jako Arcykapłana w niebiańskiej świątyni (Hebrajczyków 8:1-6). Wyjaśnia, że Jezus zasiada po prawicy Boga i służy jako sługa w prawdziwym przybytku — niebiańskim, ustanowionym przez Boga. Ziemski przybytek służył jako kopia i cień tego, co istnieje w niebie. Służba Jezusa jest lepsza, ponieważ składa On lepszą ofiarę – Siebie – i służy w doskonałej służbie opartej na lepszych obietnicach. Stare przymierze zawarte za pośrednictwem Mojżesza było tymczasowe i niedoskonałe, ale Jezus otrzymał wspanialszą służbę, która jest trwała.

Akapit 2: Autor przeciwstawia stare przymierze nowemu przymierzu (Hebrajczyków 8:7-13). Cytuje Jeremiasza 31:31-34, aby wykazać, że Bóg obiecał ustanowić nowe przymierze ze swoim ludem. Stare przymierze było wadliwe, ponieważ Izrael nie trwał w nim; złamali prawa Boże i byli nieposłuszni. Jednakże Bóg obiecał zawrzeć nowe przymierze, inne niż stare – przymierze wypisane na ich sercach, a nie na kamiennych tablicach. To nowe przymierze będzie obejmować przebaczenie grzechów i głębokie poznanie Boga dla całego Jego ludu.

Akapit trzeci: Rozdział kończy się podkreśleniem, że poprzez dzieło Jezusa uczynił On nieaktualnym pierwsze przymierze (Hebrajczyków 8:13). Nazywając to „przestarzałym", jasne jest, że zostało ustanowione coś lepszego – nowe przymierze przez Chrystusa. Dzięki temu zakładzie to, co kiedyś było tymczasowe, stało się teraz trwałe i znacznie lepsze. Dzięki tej nowej i lepszej drodze zapewnionej przez Jezusa wierzący mają dostęp do przebaczenia, osobistej relacji z Bogiem i wypełnienia Jego obietnic.

W podsumowaniu,

Rozdział ósmy Listu do Hebrajczyków omawia wyższość i skuteczność nowego przymierza ustanowionego przez Jezusa Chrystusa, przeciwstawiając je staremu przymierzu pod rządami Mojżesza.

Autor opisuje posługę Jezusa jako Najwyższego Kapłana w niebiańskiej świątyni, podkreślając jej wyższość nad ziemskim przybytkiem i jej tymczasowy charakter.

Przeciwstawia stare przymierze nowemu, podkreślając Bożą obietnicę ustanowienia nowego przymierza wypisanego w sercach. Stare przymierze było wadliwe z powodu nieposłuszeństwa Izraela, ale dzięki dziełu Jezusa ustanowiono nową i lepszą drogę.

Rozdział kończy się podkreśleniem, że poprzez dzieło Jezusa uczynił On nieaktualnym pierwsze przymierze. Ustanowienie tej nowej i lepszej drogi zapewnia wierzącym przebaczenie grzechów, głębokie poznanie Boga i dostęp do Jego obietnic. Rozdział ten przypomina o wyższości i skuteczności roli Jezusa jako pośrednika w ustanawianiu nowego przymierza.

Hebrajczyków 8:1 A oto podsumowanie tego, co powiedzieliśmy: Takiego mamy arcykapłana, który zasiada po prawicy tronu Majestatu w niebiosach;

Mamy wielkiego Arcykapłana, który zasiada po prawicy Boga.

1. Wielkość i moc naszego Arcykapłana

2. Podążanie za przykładem naszego Arcykapłana

1. Mateusza 3:17 - I oto głos z nieba mówiący: To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie.

2. 1 Piotra 2:21 - Bo i tu zostaliście powołani, ponieważ i Chrystus cierpiał za nas, zostawiając nam przykład, abyście wstępowali w jego ślady.

Hebrajczyków 8:2 Sługa świątyni i prawdziwego przybytku, który zbudował Pan, a nie człowiek.

Ten fragment mówi o Jezusie Chrystusie, Najwyższym Kapłanie Przymierza, będącym sługą prawdziwego przybytku, który wzniósł Pan, a nie człowiek.

1. Jezus: Najwyższy Kapłan Przymierza

2. Przybytek Pana: znak Jego wierności

1. Hebrajczyków 10:20: „Drogą nową i żywą, otwartą dla nas przez zasłonę, to jest przez Jego ciało”

2. Jana 1:14: „A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, i oglądaliśmy jego chwałę, chwałę, jaką ma Jednorodzony od Ojca, pełne łaski i prawdy”.

Hebrajczyków 8:3 Każdy bowiem arcykapłan jest ustanowiony do składania darów i ofiar, dlatego konieczne jest, aby i ten miał coś do ofiarowania.

Każdy arcykapłan jest wyświęcony do składania ofiar, co oznacza, że Jezus także musi coś ofiarować.

1. Konieczność Jezusa – Patrząc na List do Hebrajczyków 8:3, przypominamy sobie, jak ważny jest Jezus i Jego ofiara dla nas.

2. Kapłaństwo Jezusa – Analizując List do Hebrajczyków 8:3, odkrywamy, jak ważną rolę odgrywa Jezus w naszym życiu jako nasz Najwyższy Kapłan.

1. Hebrajczyków 9:14-15 - O ileż bardziej krew Chrystusa, który przez Ducha wiecznego ofiarował się Bogu bez skazy, oczyści wasze sumienia od martwych uczynków, aby służyć Bogu żywemu? I dlatego jest pośrednikiem Nowego Testamentu, aby przez śmierć dla

odkupienia występków, które były za pierwszym testamencie, powołani otrzymali obietnicę dziedzictwa wiecznego.

2. Kapłańska 17:11 - Życie ciała jest bowiem we krwi. I dałem wam ją na ołtarz, abyście dokonali przebłagania za dusze wasze. Bo to krew dokonuje przebłagania za duszę.

Hebrajczyków 8:4 Gdyby bowiem był na ziemi, nie byłby kapłanem, gdyż są kapłani, którzy zgodnie z Prawem składają dary:

Ten fragment z Listu do Hebrajczyków 8:4 opisuje, że Jezus nie jest kapłanem na ziemi, ponieważ są już kapłani składający dary zgodnie z Prawem.

1. Wyjątkowość Jezusa jako naszego Arcykapłana

2. Przestrzeganie Prawa i zrozumienie naszych obowiązków kapłańskich

1. Hebrajczyków 7:23-28

2. Kapłańska 4:1-35

Hebrajczyków 8:5 Którzy służą za przykład i cień rzeczy niebieskich, jak Mojżesz został napomniany przez Boga, gdy miał wznosić przybytek, bo patrz, mówi, abyś uczynił wszystko według wzoru ukazanego ci w Góra.

W Liście do Hebrajczyków 8:5 Bóg przypomina Mojżeszowi, jak ważne jest podążanie za wzorem, który mu pokazano w przypadku przybytku.

1. Moc posłuszeństwa: przyjęcie Bożego wzoru życia

2. Nagroda za podążanie za Bożym wzorem: doświadczenie Jego błogosławieństw

1. Exodus 25:40 – „I uważaj, abyś uczynił je według ich wzoru, który ci ukazano na górze”.

2. Psalm 119:105 – „Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce”.

Hebrajczyków 8:6 Ale teraz osiągnął znakomitszą służbę, o ile jest także pośrednikiem lepszego przymierza, które zostało ustanowione na lepszych obietnicach.

Nowa służba Jezusa jest lepsza i oparta na lepszych obietnicach.

1. Wyższość posługi Jezusa

2. Co oferuje nam Lepsze Przymierze

1. Jeremiasz 31:31-34 – Nowe Przymierze

2. Rzymian 5:6-11 – Zadość czyniąca ofiara Jezusa

Hebrajczyków 8:7 Bo gdyby to pierwsze przymierze było bez zarzutu, wówczas nie należało szukać miejsca na drugie.

Pierwsze przymierze nie było pozbawione wad, dlatego potrzebne było drugie przymierze.

1. Zaopatrzenie Boże w Drugim Przymierzu

2. Niedoskonałość Pierwszego Przymierza

1. Jeremiasz 31:31-34 – „Oto idą dni – wyrocznia Pana – kiedy zawrę z domem Izraela i domem Judy nowe przymierze, nie takie jak przymierze, które zawarłem z ich ojcami w dniu, w którym ująłem ich za rękę, aby ich wyprowadzić z ziemi egipskiej, moje przymierze złamali, chociaż byłem ich mężem – wyrocznia Pana. Ale takie jest przymierze, które po tych dniach zawrę z domem Izraela, wyrocznia Pana: Włożę w nich moje prawo i napiszę je na ich sercach. I będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem. I już nie będzie każdy swego bliźniego i każdy swego brata uczył, mówiąc: Poznajcie Pana, bo wszyscy mnie poznają, od najmniejszego do największego, wyrocznia Pana. Bo przebaczę ich winę i nie wspomnę już więcej na ich grzechy”.

2. Galacjan 3:13-14 – „Chrystus wykupił nas od przekleństwa zakonu, stawszy się za nas przekleństwem – gdyż napisano: Przeklęty każdy powieszony na drzewie – aby w Chrystusie Jezusie błogosławieństwo Abrahama mógł przyjść do pogan, abyśmy przez wiarę otrzymali obiecanego Ducha”.

Hebrajczyków 8:8 Bo szukając w nich winy, mówi: Oto idą dni, mówi Pan, gdy zawrę nowe

przymierze z domem Izraela i domem Judy:

Bóg zawrze nowe przymierze z ludem Izraela i Judy.

1. Nowe Przymierze: nowy początek

2. Moc odnowy: nowe przymierze

1. Jeremiasz 31:31-33

2. Rzymian 11:26-27

Hebrajczyków 8:9 Nie według przymierza, które zawarłem z ich ojcami w dniu, gdy ująłem ich za rękę, aby wyprowadzić ich z ziemi egipskiej; gdyż nie trwali w moim przymierzu i nie zważałem na nich, mówi Pan.

Przymierze Boga ze swoim ludem nie jest uzależnione od jego posłuszeństwa.

1: Wierność Boga nie zależy od naszej wierności.

2: Pan nie jest ograniczony naszymi ograniczeniami.

1: Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

2: Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadna moc, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie jest w stanie nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

Hebrajczyków 8:10 Takie jest bowiem przymierze, które zawrę z domem Izraela po owych dniach – mówi Pan; Włożę moje prawa w ich umysły i napiszę je w ich sercach, i będę dla nich Bogiem, a oni będą dla mnie ludem.

Bóg obiecuje, że włoży swoje prawa w umysły i serca ludu Izraela.

1. Niezawodne przymierze miłości Boga

2. Życie w posłuszeństwie woli Bożej

1. Jeremiasz 31:33 - Ale takie będzie przymierze, które zawrę z domem Izraela; Po tych dniach, mówi Pan, włożę moje prawo w ich wnętrze i napiszę je na ich sercach.

2. Jana 14:15 – Jeśli mnie miłujecie, przestrzegajcie moich przykazań.

Hebrajczyków 8:11 I nie będą uczyć każdy swego bliźniego i każdy swego brata, mówiąc: Poznajcie Pana, bo wszyscy mnie poznają, od najmniejszego do największego.

Pan będzie znany wszystkim, od najmniejszego do największego.

1: Poznanie Pana i Jego wielkości

2: Znaczenie nauczania innych o Panu

1: Jeremiasz 31:34 – „I nie będą już więcej uczyć każdy swego bliźniego i każdy swego brata, mówiąc: Poznajcie Pana, bo wszyscy mnie poznają, od najmniejszego do największego z nich, mówi Pana, bo odpuszczę ich winę i nie wspomnę już więcej na ich grzechy”.

2: Jana 17:3 – „A to jest życie wieczne, aby poznali ciebie, jedynego prawdziwego Boga, i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś”.

Hebrajczyków 8:12 Bo zmiłuję się nad ich nieprawością i nie będę już więcej wspominał ich grzechów i ich niegodziwości.

Boża obietnica miłosierdzia i łaski dla tych, którzy pokutują i zwracają się do Niego.

1. „Moc Bożego przebaczenia”

2. „Nowy początek z miłosierdziem Bożym”

1. Izajasz 43:25 – „Ja, ja, jestem tym, który przez wzgląd na siebie wymazuje wasze

przestępstwa i nie pamięta już więcej waszych grzechów”.

2. Psalm 103:12 – „Jak daleko jest wschód od zachodu, tak daleko odsunął od nas nasze przestępstwa”.

Hebrajczyków 8:13 Mówiąc: Nowe przymierze, pierwsze uczynił starym. Teraz to, co gnije i starzeje się, jest gotowe zniknąć.

Bóg zawarł nowe przymierze, które zastąpiło stare przymierze, a stare przymierze zanika.

1. „Nowe Przymierze: wieczna obietnica”

2. „Moc wiary w Nowe Przymierze”

1. Jeremiasz 31:31-34: „Oto idą dni – mówi Pan – że zawrę nowe przymierze z domem Izraela i domem Judy: nie według przymierza, które zawarłem z ich ojców w dniu, w którym ująłem ich za rękę, aby ich wyprowadzić z ziemi egipskiej, i które moje przymierze złamali, chociaż byłem ich mężem, mówi Pan: Ale takie będzie przymierze, które zawrę z domu Izraela; Po tych dniach, mówi Pan, włożę moje prawo w ich wnętrze i wypiszę je na ich sercach, i będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem. I nie będą już więcej uczyć człowiek swego bliźniego, a każdy swego brata, mówiąc: Poznajcie Pana, bo wszyscy mnie poznają, od najmniejszego do największego z nich, mówi Pan, bo odpuszczę ich winę i wspomnę na ich nie grzesz więcej.”

2. List do Hebrajczyków 10:16: „To jest przymierze, które zawrę z nimi po owych dniach – mówi Pan – włożę moje prawa w ich serca i napiszę je na ich umysłach”.

List do Hebrajczyków 9 to dziewiąty rozdział Listu do Hebrajczyków, w którym autor bada znaczenie i wyższość ofiary Chrystusa w porównaniu z rytuałami i ofiarami Starego Przymierza. W tym rozdziale podkreślono rolę Jezusa jako naszego Arcykapłana, Jego ofiarę z siebie jako doskonałą ofiarę i wieczne odkupienie, jakie uzyskał dla wierzących.

Akapit pierwszy: Autor szczegółowo opisuje ziemski przybytek i jego rytuały (Hebrajczyków 9:1-10). Wyjaśnia, że dostęp do Bożej obecności mieli tylko określone osoby, zwłaszcza arcykapłan, który raz w roku wchodził do Miejsca Najświętszego, składając krwawe ofiary. Ofiary te miały charakter tymczasowy i symboliczny, nie mogły oczyścić sumień ludzi z grzechu. Zamiast zapewniać trwałe przebaczenie, przypominały o grzechu.

Akapit 2: Autor przeciwstawia te ziemskie rytuały najwyższej ofierze Chrystusa (Hebrajczyków 9:11-22). Oświadcza, że Jezus, nasz Arcykapłan, wszedł do samego nieba

swoją własną krwią, uzyskując wieczne odkupienie dla wierzących. W przeciwieństwie do tymczasowych ofiar ze zwierząt, które trzeba było powtarzać co roku, Jezus ofiarował siebie raz na zawsze. Jego ofiara oczyszcza nasze sumienia z martwych uczynków, abyśmy mogli służyć Bogu żywemu. Tak jak krew była konieczna do oczyszczenia w ramach starego przymierza, tak przelana krew Jezusa jest niezbędna do uzyskania przebaczenia w nowym przymierzu.

3. akapit: Rozdział kończy się podkreśleniem roli Chrystusa w wypełnianiu proroctw Starego Testamentu (Hebrajczyków 9:23-28). Autor wyjaśnia, że zgodnie z Bożym wzorem oczyszczenie wymagało samych rzeczy niebiańskich — niebiańskiej świątyni — i ofiar lepszych niż te składane na ziemi. Chrystus pojawił się raz na końcu wieków, aby zgładzić grzech, składając siebie w ofierze. Jak postanowiono ludziom raz umrzeć, a potem stanąć przed sądem, tak Chrystus został raz ofiarowany, aby ponieść grzechy, ale pojawi się ponownie bez względu na grzech, aby przynieść zbawienie tym, którzy z utęsknieniem Go oczekują.

W podsumowaniu,

Rozdział dziewiąty Listu do Hebrajczyków bada wyższą ofiarę Chrystusa w porównaniu z ziemskimi rytuałami i ofiarami.

Autor szczegółowo opisuje, jak w Starym Przymierzu dostęp do Boga był ograniczany poprzez tymczasowe ofiary ze zwierząt.

Kontrastuje te ziemskie rytuały z ofiarowaniem siebie przez Jezusa jako doskonałą ofiarą – uzyskaniem wiecznego odkupienia i oczyszczeniem naszych sumień z grzechu.

Rozdział kończy się podkreśleniem wypełnienia przez Chrystusa proroctw Starego Testamentu poprzez Jego ofiarne dzieło i obiecuje Jego przyszły powrót, aby przynieść zbawienie tym, którzy z niecierpliwością na Niego czekają. Ten rozdział służy jako przypomnienie roli Jezusa jako naszego Arcykapłana, który złożył siebie jako doskonałą ofiarę — ofiarę o wiele wyższą pod względem skuteczności i zdolności do zapewnienia wiecznego odkupienia.

Hebrajczyków 9:1 Zatem zaprawdę, pierwsze przymierze zawierało także zarządzenia dotyczące służby Bożej i światową świątynię.

Pierwsze przymierze między Bogiem a Jego ludem zawierało przepisy dotyczące oddawania czci i fizycznej świątyni.

1. Nauka mocy posłuszeństwa poprzez Stare Przymierze

2. Znaczenie Sanktuarium Starego Przymierza

1. Exodus 25:8-9 I niech uczynią mi sanktuarium; abym mógł zamieszkać wśród nich. Według wszystkiego, co ci pokażę, według wzoru przybytku i wzoru wszystkich jego narzędzi, tak też uczynicie.

2. Ezechiela 37:26-28 Ponadto zawrę z nimi przymierze pokoju; Będzie to z nimi przymierze wieczne. Umieszczę ich i rozmnożę, i ustanowię w pośrodku nich moją świątynię na wieki.

Hebrajczyków 9:2 Zbudowano bowiem przybytek; pierwsza, w której był świecznik, stół i chleby pokładne; co nazywa się sanktuarium.

Pierwszy biblijny przybytek składał się ze świecznika, stołu i chlebów pokładnych i był nazywany sanktuarium.

1. Świętość Sanktuarium Bożego

2. Znaczenie wyposażenia Przybytku

1. Exodus 25:31-40 (Bóg udziela Mojżeszowi wskazówek dotyczących budowy przybytku)

2. Wyjścia 26:1-37 (Boże wskazówki dotyczące wykonania zasłon przybytku)

Hebrajczyków 9:3 A za drugą zasłoną przybytek, zwany Najświętszym ze wszystkich;

Najświętszym ze wszystkich był przybytek znajdujący się za drugą zasłoną w Liście do Hebrajczyków.

1. Moc świętości

2. Świętość Boga w Tabernakulum

1. Exodus 25:8-9: „I niech uczynią mi świątynię, abym mógł zamieszkać wśród nich. Według wszystkiego, co ci ukazuję, według wzoru przybytku i wzoru wszystkich jego przyrządów, nawet tak wam się uda.”

2. Hebrajczyków 10:19-20: „Mając więc, bracia, śmiałość wejścia do Miejsca

Najświętszego przez krew Jezusa drogą nową i żywą, którą nam poświęcił przez zasłonę, to znaczy: jego ciało.”

Hebrajczyków 9:4 Która miała złotą kadzielnicę i Arkę Przymierza pokrytą wokoło złotem, w której znajdował się złoty garnek z manną, laska Aarona, która zakwitła, i tablice przymierza;

Fragment ten mówi o Arce Przymierza, która zawierała złotą kadzielnicę, mannę, laskę Aarona i tablice przymierza.

1. Arka Przymierza: symbol przymierza Boga ze swoim ludem

2. Znaczenie przedmiotów w Arce Przymierza

1. Księga Wyjścia 16:33-34: „I rzekł Mojżesz do Aarona: Weź naczynie, włóż do niego omer pełen manny i złóż go przed Panem, aby był przechowywany dla twoich pokoleń. Jak Pan nakazał Mojżeszowi, Aaron więc położył to przed Świadectwem, aby je przechować”.

2. Liczb 17:8: „I stało się, że nazajutrz Mojżesz wszedł do Namiotu Świadków i oto laska Aarona dla domu Lewiego zakwitła, wypuściła pąki i zakwitła kwiaty i wydała migdały.”

Hebrajczyków 9:5 A nad nim cherubiny chwały zacieniające przebłagalnię; o których nie możemy teraz mówić szczególnie.

W Liście do Hebrajczyków jest mowa o przebłagalni, którą zakrywają cherubiny, nie są jednak opisane szczegóły.

1. Miłosierdzie Boże objawione poprzez Przebłagalnię

2. Chwała Boża reprezentowana przez Cherubinów

1. Exodus 25:17-22 - I uczynisz przebłagalnię ze szczerego złota: jej długość będzie dwa i pół łokcia, a szerokość jej półtora łokcia.

2. Ezechiela 10:1-5 - Potem spojrzałem, a oto na firmamencie, który był nad głowami cherubinów, ukazał się nad nimi jakby kamień szafirowy, jakby wygląd podobieństwa tronu.

Hebrajczyków 9:6 A gdy tak postanowiono, kapłani zawsze wchodzili do pierwszego przybytku, pełniąc służbę Bożą.

Kapłanom Starego Przymierza polecono odprawiać nabożeństwa w pierwszym przybytku zgodnie z Bożym zarządzeniem.

1. Posługa kapłańska: model służby i poświęcenia

2. Stare Przymierze: podstawa Nowego

1. Rzymian 12:1-2 – „Apeluję więc do was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i przyjemną Bogu, co jest waszym duchowym kultem. Nie dostosowujcie się do tym świecie, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe".

2. Księga Kapłańska 10:1-3 – „Teraz Nadab i Abihu, synowie Aarona, wzięli każdy swoją kadzielnicę, włożyli w nią ogień, nałożyli na nią kadzidło i ofiarowali przed Panem niedozwolony ogień, którego im nie nakazał. I ogień wyszedł sprzed Pana i pochłonął ich, i pomarli przed Panem. Wtedy Mojżesz rzekł do Aarona: Tak powiedział Pan: «Wśród bliskich mi ludzi będę poświęcony i przed całym ludem». Będę uwielbiony.'" A Aaron milczał.

Hebrajczyków 9:7 Do drugiego natomiast raz w roku wchodził sam arcykapłan, nie bez krwi, którą ofiarował za siebie i za błędy ludu:

Raz w roku arcykapłan wchodził do drugiej części świątyni, aby złożyć krwawą ofiarę za siebie i za grzechy ludu.

1: Nasz Arcykapłan Jezus złożył doskonałą ofiarę za nas i nasze grzechy.

2: Zostaliśmy odkupieni przez doskonałą i skuteczną ofiarę Jezusa Chrystusa.

1: Hebrajczyków 10:10-14 – Przez którą wolę zostajemy uświęceni przez ofiarę ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze.

2: Hebrajczyków 4:14-16 - Mając więc wielkiego arcykapłana, który przeszedł do nieba, Jezusa, Syna Bożego, trzymajmy się mocno naszego wyznania.

Hebrajczyków 9:8 To oznacza, że Duch Święty oznacza, że droga do Najświętszego jeszcze się nie ukazała, gdy jeszcze stał pierwszy przybytek:

Duch Święty pokazywał, że droga do Miejsca Najświętszego nie została jeszcze objawiona, gdy stał jeszcze pierwszy przybytek.

1. Najświętsze ze wszystkich: co objawił Duch Święty

2. Znaczenie Przybytku: przegląd Listu do Hebrajczyków 9:8

1. Exodus 40:34-35 - Wtedy obłok okrył Namiot Spotkania, a chwała Pańska napełniła przybytek. Mojżesz nie mógł wejść do Namiotu Spotkania, gdyż opadł na niego obłok, a chwała Pańska napełniła przybytek.

2. Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie.

Hebrajczyków 9:9 Był to obraz na ówczesne czasy, w którym składano zarówno dary, jak i ofiary, które nie mogły uczynić tego, kto pełnił służbę doskonałą, jeśli chodzi o sumienie;

We fragmencie tym omówiono postać z Listu do Hebrajczyków 9:9, która przedstawia składanie Bogu darów i ofiar w czasach przed Chrystusem.

1. Jezus Chrystus: doskonała ofiara

2. Obietnica sumienia w Chrystusie

1. Hebrajczyków 10:1-4

2. Rzymian 6:22-23

Hebrajczyków 9:10 Które dotyczyły tylko pokarmów i napojów, różnych obmyć i obrzędów cielesnych, jakie im narzucano aż do czasu reformacji.

Werset ten wyjaśnia, że Prawo Starego Testamentu dotyczyło jedynie pożywienia, obmyć i przepisów obowiązujących aż do czasu reformacji.

1. Siła reformacji: kiedy zmieniamy nasze życie na lepsze

2. Prawo Starego Testamentu: zrozumienie celów przepisów

1. Rzymian 12:2 – „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

2. Galacjan 5:22-23 – „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa."

Hebrajczyków 9:11 Ale gdy przyszedł Chrystus, arcykapłan dóbr przyszłych, przez większy i doskonalszy przybytek, nie wykonany rękami, to znaczy nie z tej budowli;

Chrystus jest arcykapłanem przyszłych dóbr, nie z przybytku wzniesionego rękami, ale większego i doskonalszego.

1. Większy i doskonalszy Przybytek Chrystusa

2. Dobre rzeczy, które przyjdą przez Chrystusa

1. Rzymian 8:18-25 – Nadzieja i chwała przyszłego zbawienia przez Chrystusa

2. Kolosan 1:19-20 – Moc Chrystusa dla pojednania i pokoju dla całego stworzenia

Hebrajczyków 9:12 Ani przez krew kozłów i cielców, ale przez własną krew wszedł raz do Miejsca Świętego, uzyskawszy dla nas wieczne odkupienie.

Jezus wszedł do miejsca świętego ze swoją krwią i wyjednał wieczne odkupienie dla nas wszystkich.

1. „Cena odkupienia: wielka cena naszego zbawienia”

2. „Moc krwi: zrozumienie prawdziwej ofiary Jezusa”

1. Izajasz 53:5 – „Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy. Spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a przez jego rany jesteśmy uzdrowieni”.

2. 1 Piotra 1:18-19 – „Wiecie bowiem, że nie rzeczami przemijającymi, srebrem i złotem zostaliście wykupieni z pustego życia przekazanego wam przez przodków, lecz drogocenną krwią Chrystus, baranek bez skazy i wady”.

Hebrajczyków 9:13 Bo jeśli krew byków i kozłów oraz popiół z jałówki posypany nieczystego uświęca w celu oczyszczenia ciała:

Krew byków i kóz oraz popiół jałówki mogą oczyścić ciało.

1: Musimy zostać oczyszczeni.

2: To przez krew Chrystusa zostajemy oczyszczeni.

1:1 Jana 1:7 - Ale jeśli chodzimy w światłości, jak on jest w światłości, społeczność mamy między sobą, a krew Jezusa Chrystusa, Syna Jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.

2: Rzymian 5:8-9 - Ale Bóg daje dowód swojej miłości do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł. Tym bardziej, że będąc teraz usprawiedliwieni przez Jego krew, będziemy przez Niego ocaleni od gniewu.

Hebrajczyków 9:14 O ileż bardziej krew Chrystusa, który przez Ducha wiecznego ofiarował się Bogu bez skazy, oczyści wasze sumienia od martwych uczynków, aby służyć Bogu żywemu?

Krew Chrystusa może oczyścić nasze sumienie i umożliwić nam służenie żywemu Bogu.

1. Moc krwi Chrystusa w oczyszczaniu naszego sumienia

2. Powołanie do służenia Bogu żywemu

1. Efezjan 1:7 - W nim mamy odkupienie przez jego krew, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski Bożej

2. Rzymian 12:1-2 - Dlatego nawołuję was, bracia i siostry, ze względu na miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu - to jest wasza prawdziwa i właściwa cześć. Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu. Wtedy będziesz mógł sprawdzić i zatwierdzić, jaka jest wola Boga – Jego dobra, przyjemna i doskonała wola.

Hebrajczyków 9:15 I dlatego jest on pośrednikiem nowego testamentu, aby przez śmierć dla odkupienia występków popełnionych w pierwszym testamencie powołani otrzymali obietnicę dziedzictwa wiecznego.

Pośrednik nowego testamentu jest odpowiedzialny za zapewnienie odkupienia występków pierwszego testamentu, aby otrzymać obietnicę dziedzictwa wiecznego.

1. Zrozumienie Przymierza Chrystusa: spojrzenie na odkupienie występków

2. Boża obietnica wiecznego dziedzictwa: znaczenie Nowego Testamentu

1. Rzymian 3:23-25 – Wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, ale łaską jesteśmy zbawieni przez wiarę w Jezusa Chrystusa.

2. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Hebrajczyków 9:16 Bo gdzie jest testament, tam z konieczności musi być także śmierć testatora.

Aby testament był ważny, konieczna jest śmierć spadkodawcy.

1. Znaczenie śmierci spadkodawcy dla sporządzenia testamentu

2. Jak właściwie przygotować się na nieuniknioną śmierć spadkodawcy

1. Rzymian 6:23 – „Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

2. Kaznodziei 12:7 – „I proch wraca do ziemi, z której przyszedł, a duch powraca do Boga, który go dał”.

Hebrajczyków 9:17 Testament bowiem ma moc po śmierci ludzi, w przeciwnym razie nie miałby żadnej mocy za życia testatora.

Testament jest ważny dopiero po śmierci spadkodawcy.

1. Moc świadectwa: jak nasze słowa żyją po naszej śmierci

2. Wartość naszego świadectwa: co pozostawiamy po sobie dla przyszłych pokoleń

1. Przysłów 13:22 - Dobry człowiek pozostawia dziedzictwo dzieciom swoich dzieci, ale majątek grzesznika odkładany jest na rzecz sprawiedliwego.

2. Psalm 49:17 – Bo gdy umrze, nic ze sobą nie zabierze; jego chwała nie zstąpi po nim.

Hebrajczyków 9:18 Zatem żaden pierwszy testament nie został poświęcony bez krwi.

Pierwszy testament był poświęcony przelaniu krwi.

1. Moc krwi: Zrozumienie znaczenia krwi ofiarnej

2. Dziedzictwo krwi: wpływ dedykacji Pierwszego Testamentu

1. Księga Kapłańska 17:11: „Bo życie ciała jest we krwi i dałem ją za was na ołtarzu, abyście dokonali przebłagania za dusze wasze, bo to krew dokonuje przebłagania życiem”.

2. Księga Wyjścia 24:8: „Wtedy Mojżesz wziął krew, pokropił ją ludem i powiedział: «Oto krew przymierza, które Pan zawarł z wami na podstawie wszystkich tych słów»”.

Hebrajczyków 9:19 Gdy bowiem Mojżesz oznajmił całemu ludowi wszystkie przykazania zakonu, wziął krew cielców i kozłów z wodą, wełną szkarłatną i hizopem i pokropił zarówno księgę, jak i cały lud ,

Mojżesz, zgodnie z prawem, przemówił do ludu i pokropił księgę oraz ich mieszaniną krwi cieląt i kóz, wodą, szkarłatną wełną i hizopem.

1. Znaczenie przestrzegania prawa Bożego i dopełnienia rytuału pokropienia księgi i ludzi krwią.

2. Symboliczna natura pokropienia krwią i to, że Jezus jest ostateczną ofiarą za nasze grzechy.

1. Księga Kapłańska 16:14-16 – opisuje rytuał pokropienia krwią zwierząt ofiarnych.

2. 1 Jana 1:7 – „Ale jeśli chodzimy w światłości, jak on jest w światłości, społeczność mamy między sobą, a krew Jezusa, Syna Jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu”.

Hebrajczyków 9:20 Mówią: To jest krew testamentu, który wam dał Bóg.

Werset ten mówi nam, że krew Jezusa została przelana, aby wypełnić przymierze Boga z nami.

1. Obietnica zbawienia przez krew Chrystusa

2. Moc Krwi Przymierza

1. Izajasz 53:5 – „Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zdruzgotany za nasze winy. Spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a przez jego rany jesteśmy uzdrowieni”.

2. 1 Jana 1:7 – „Ale jeśli chodzimy w światłości, jak on jest w światłości, społeczność mamy między sobą, a krew Jezusa, Jego Syna, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu”.

Hebrajczyków 9:21 Nadto pokropił krwią zarówno przybytek, jak i wszystkie naczynia służące służbie.

Autor Listu do Hebrajczyków 9 podkreśla znaczenie krwi w przybytku i wszystkich przedmiotów używanych w służbie.

1. Moc krwi: odkrywanie znaczenia i znaczenia krwi w Przybytku

2. Służba Przybytku: studium znaczenia Przybytku i jego naczyń

1. Wyjścia 24:3-8; I przyszedł Mojżesz, i oznajmił ludowi wszystkie słowa Pana i wszystkie wyroki, a cały lud odpowiedział jednym głosem i rzekł: Wszystkie słowa, które powiedział Pan, uczynimy. I Mojżesz spisał wszystkie słowa Pana, wstał wcześnie rano i zbudował ołtarz pod pagórkiem oraz dwanaście słupów według dwunastu pokoleń Izraela. I posłał młodzieńców z synów Izraelskich, którzy ofiarowali całopalenia i ofiarowali Panu ofiary pokojowe z wołów. I Mojżesz wziął połowę krwi i wlał ją do mis; i połowę krwi pokropił ołtarz. I wziął księgę Przymierza, i czytał słuchaczom ludu, a oni powiedzieli: Wszystko, co powiedział Pan, uczynimy i będziemy posłuszni.

2. Księga Kapłańska 17:11; Bo życie ciała jest we krwi, i dałem wam ją na ołtarz, abyście dokonali przebłagania za dusze wasze, bo to krew dokonuje przebłagania za duszę.

Hebrajczyków 9:22 I prawie wszystko według Prawa zostaje oczyszczone krwią; a bez rozlania krwi nie ma odpuszczenia.

Prawo wymaga przelania krwi, aby nastąpiła remisja.

1. Koszt przebaczenia: jak Jezus zapłacił najwyższą cenę

2. Jakie jest znaczenie Krwi Jezusa?

1. Księga Kapłańska 17:11 - Życie ciała jest bowiem we krwi. I dałem wam ją na ołtarz, abyście dokonali przebłagania za dusze wasze. Bo to krew dokonuje przebłagania za duszę.

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje swoją miłość do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Hebrajczyków 9:23 Konieczne było zatem oczyszczenie za ich pomocą wzorców rzeczy w niebiosach; lecz same rzeczy niebiańskie wymagają ofiar lepszych od tych.

Sprawy niebiańskie muszą zostać oczyszczone ofiarami lepszymi niż te na ziemi.

1. Moc ofiarnej miłości

2. Znaczenie posłuszeństwa Bogu

1. Rzymian 12:1-2 Nawołuję zatem was, bracia i siostry, ze względu na miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu – to jest wasza prawdziwa i

właściwa cześć.

2. Hebrajczyków 10:19-22 Dlatego, bracia i siostry, mając ufność, że wejdziemy do Miejsca Najświętszego przez krew Jezusa, drogą nową i żywą, otwartą dla nas przez zasłonę, to jest Jego Ciało, i skoro nad domem Bożym mamy wielkiego kapłana, przybliżajmy się do Boga ze szczerym sercem i z pełną pewnością, jaką niesie wiara, pokropiając serca w celu oczyszczenia z wyrzutów sumienia i obmywając ciała czystą wodą .

Hebrajczyków 9:24 Albowiem Chrystus nie wchodzi do miejsc świętych zbudowanych rękami, które są figurami prawdy; ale do samego nieba, aby teraz za nami stawić się przed obliczem Boga.

Chrystus wszedł do nieba, aby stawić się przed Bogiem w naszym imieniu.

1. Ofiara Chrystusa: Jego pojawienie się za nas przed Bogiem

2. Moc naszego wstawiennictwa za pośrednictwem Chrystusa

1. Rzymian 8:34 – „Kto ma potępiać? Chrystus Jezus jest tym, który umarł, a nawet więcej, który zmartwychwstał, który jest po prawicy Boga i który rzeczywiście wstawia się za nami”.

2. Hebrajczyków 4:16 – „Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej chwili”.

Hebrajczyków 9:25 Ani też, aby często ofiarowywał samego siebie, jak arcykapłan co roku wchodzi do Miejsca Świętego z cudzą krwią;

Autor Listu do Hebrajczyków wyjaśnia, że Jezus nie musiał stale składać siebie w ofierze, w przeciwieństwie do arcykapłana, który co roku musiał składać w ofierze krew innych.

1: Jednorazowa ofiara Jezusa z samego siebie wystarczyła, aby zapewnić nam zbawienie.

2: Możemy być wdzięczni, że ofiara Jezusa wystarczyła, aby zakryć nasze grzechy.

1: Rzymian 6:10 - Przez śmierć umarł dla grzechu, raz na zawsze, ale życie, które prowadzi, żyje dla Boga.

2:1 Piotra 3:18 - Albowiem i Chrystus raz za grzechy cierpiał, sprawiedliwy za nieprawych, aby nas przyprowadzić do Boga.

Hebrajczyków 9:26 W takim razie musiał często cierpieć od założenia świata, ale teraz raz, przy końcu świata, ukazał się, aby zgładzić grzech przez ofiarę z siebie.

1: Jezus Chrystus przyszedł, aby zgładzić grzech za nas wszystkich, ofiarując siebie.

2: Jezus Chrystus pojawił się raz na końcu świata, aby przez swoją ofiarę zgładzić grzech.

1: Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2:1 Jana 2:2 - On jest przebłaganiem za nasze grzechy, i to nie tylko za nasze, ale i za grzechy całego świata.

Hebrajczyków 9:27 A jak postanowiono ludziom raz umrzeć, a potem sąd:

Wszyscy ludzie w końcu umrą, a potem staną przed sądem.

1. Ostateczne przeznaczenie każdego człowieka: życie, śmierć i sąd

2. Pewność śmierci i niepewność sądu

1. Kaznodziei 12:7-8 (I proch wraca do ziemi, z której przyszedł, a duch powraca do Boga, który go dał. „Wszystko jest bez znaczenia”, mówi Nauczyciel, „całkowicie bez znaczenia!”)

2. Łk 16:19-31 („Był człowiek bogaty, ubrany w purpurę i bisior, który codziennie hucznie ucztował. A u jego bramy leżał biedny człowiek imieniem Łazarz, pokryty wrzodami, który chciał być karmiono tym, co spadło ze stołu bogacza, a nawet psy przychodziły i lizały jego wrzody.)

Hebrajczyków 9:28 Tak więc Chrystus został kiedyś ofiarowany, aby ponieść grzechy wielu; a tym, którzy go szukają, ukaże się po raz drugi bez grzechu ku zbawieniu.

Chrystus został raz ofiarowany, aby ponieść grzechy wielu, i pojawi się po raz drugi dla zbawienia.

1: Jezus przyszedł, aby zbawić nas od naszych grzechów, i przyjdzie ponownie, aby przynieść nam zbawienie.

2: Krew Jezusa została już za nas przelana i pewnego dnia powróci, aby wprowadzić nas w zbawczą łaskę.

1: Rzymian 5:8-9 – Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł. Skoro już zostaliśmy usprawiedliwieni przez jego krew, o ileż bardziej będziemy przez niego wybawieni od gniewu Bożego!

2: Izajasz 53:5 - Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

List do Hebrajczyków 10 to dziesiąty rozdział Listu do Hebrajczyków, w którym autor w dalszym ciągu podkreśla wyższość i wystarczalność ofiary Chrystusa. Rozdział ten bada, w jaki sposób ofiara Jezusa przewyższa ofiary Starego Przymierza i wzywa wierzących, aby wytrwali w wierze, ufni w pewność zbawienia przez Chrystusa.

Akapit pierwszy: Autor podkreśla niedostatek ofiar ze zwierząt w Starym Przymierzu (Hebrajczyków 10:1-18). Wyjaśnia, że ofiary te nie mogły zgładzić grzechów, ale rok po roku przypominały o grzechach. W przeciwieństwie do tego ofiara Jezusa jest doskonała i kompletna. Ofiarowując swoje ciało raz na zawsze, uświęcił wierzących i udoskonalił ich na zawsze. Duch Święty świadczy także, że Bóg nie będzie już więcej pamiętał ich grzechów w ramach nowego przymierza.

Akapit drugi: Autor zachęca wierzących, aby z ufnością zbliżali się do Boga poprzez Jezusa (Hebrajczyków 10:19-25). Podkreśla, że mając pewność wejścia przed oblicze Boga przez krew Jezusa, powinniśmy zbliżać się ze szczerością serca i pełną pewnością wiary. Wierzących zachęca się, aby trzymali się mocno wyznania i bez wahania, ponieważ Bóg jest wierny swoim obietnicom. Powinni także rozważyć, w jaki sposób mogą zachęcać się nawzajem do miłości i dobrych uczynków, regularnie spotykając się, aby uzyskać zachętę.

3. akapit: Rozdział kończy się ostrzeżeniem przed umyślnym grzechem (Hebrajczyków 10:26-39). Autor ostrzega, że jeśli ktoś rozmyślnie nadal grzeszy po otrzymaniu poznania prawdy, nie pozostaje mu żadna ofiara za jego grzechy, a jedynie straszliwe oczekiwanie sądu i ognisty gniew. Przypomina się wierzącym, aby nie porzucali ufności, lecz aby zamiast tego wytrwali w wierze, aby mogli otrzymać to, co zostało obiecane — nagrodę od Boga. Zachęca się ich, aby nie cofali się, ale byli tymi, którzy mają wiarę i chronią swoje dusze.

W podsumowaniu,

Rozdział dziesiąty Listu do Hebrajczyków podkreśla wyższą ofiarę Chrystusa w porównaniu z ofiarami ze zwierząt w Starym Przymierzu.

Autor podkreśla, że ofiara Jezusa jest doskonała i kompletna, uświęcając wierzących na zawsze.

Wierzących zachęca się, aby z ufnością zbliżali się do Boga przez krew Jezusa i trzymali się mocno swojej spowiedzi i bez wahania. Wzywa się ich do gromadzenia się w celu wzajemnego zachęcania się w miłości i dobrych uczynkach.

Rozdział kończy się ostrzeżeniem przed umyślnym grzechem, przypominając wierzącym, aby nie porzucali swojej ufności, ale wytrwali w wierze, dopóki nie otrzymają tego, co zostało obiecane – nagrody od Boga. Ten rozdział przypomina o wszechwystarczającej ofierze Chrystusa i wzywa wierzących, aby z całą pewnością wytrwali w wierze, zachęcając się nawzajem na drodze do zbawienia wiecznego.

Hebrajczyków 10:1 Albowiem zakon, mający cień przyszłych dóbr, a nie sam obraz tych rzeczy, nigdy nie będzie w stanie przez te ofiary, które co roku składali, ustawicznie czynić tych, którzy do nich przychodzą, doskonałymi.

Prawo Starego Testamentu było jedynie cieniem doskonałych rzeczy, które miały nadejść. Ofiary nie mogły uczynić czcicieli doskonałymi.

1. Śmierć Jezusa udoskonaliła to, czego Stary Testament nie mógł

2. Doskonałość śmierci Jezusa: wypełnienie Starego Testamentu

1. Rzymian 10:4 - Końcem zakonu jest bowiem Chrystus ku usprawiedliwieniu każdego wierzącego.

2. Galacjan 3:24–25 – Tak więc Prawo było naszym stróżem aż do przyjścia Chrystusa, abyśmy byli usprawiedliwieni z wiary. Ale teraz, gdy przyszła wiara, nie jesteśmy już pod opieką.

Hebrajczyków 10:2 Czy wtedy bowiem nie przestałoby być ofiarowane? ponieważ czciciele, którzy zostali oczyszczeni, nie powinni już mieć sumienia za grzechy.

Czciciele Boga zostali oczyszczeni i nie powinni już mieć świadomości grzechu.

1. Moc oczyszczenia: Zrozumienie znaczenia pojednania

2. Uwolnienie sumienia: doświadczenie wolności oczyszczenia

1. Psalm 103:12 - Jak daleko jest wschód od zachodu, tak daleko odsunął od nas nasze przestępstwa.

2. 1 Jana 1:7-9 - Ale jeśli chodzimy w światłości, jak on jest w światłości, społeczność mamy między sobą, a krew Jezusa, Syna jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.

Hebrajczyków 10:3 Ale w tych ofiarach co roku na nowo odbywa się pamięć o grzechach.

Autor Listu do Hebrajczyków podaje, że w Starym Testamencie co roku składano ofiary na pamiątkę grzechu.

1. Moc pamięci: nauka ze Starego Testamentu

2. Znaczenie ofiary: odnajdywanie odnowy poprzez pokutę

1. Izajasz 43:25 – „Ja, ja, jestem tym, który przez wzgląd na siebie wymazuje wasze przestępstwa i nie pamięta już więcej waszych grzechów.”

2. Łk 22:19-20 – „I wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie, połamał go i dał im, mówiąc: «To jest ciało moje za was wydane; czyńcie to na moją pamiątkę”.

Hebrajczyków 10:4 Nie jest bowiem możliwe, aby krew byków i kozłów gładziła grzechy.

Krew byków i kozłów nie może zgładzić grzechów.

1. Moc krwi Jezusa, która może zgładzić nasze grzechy

2. Moc łaski Bożej, która nam przebacza

1. Rzymian 3:24-26 – Będąc usprawiedliwionym za darmo przez swoją łaskę, przez odkupienie w Chrystusie Jezusie.

2. Kolosan 1:13-14 - Albowiem wybawił nas spod panowania ciemności i wprowadził do królestwa umiłowanego Syna, w którym mamy odkupienie, odpuszczenie grzechów.

Hebrajczyków 10:5 Dlatego przychodząc na świat, mówi: Ofiary i daru nie chcesz, ale przygotowałeś mi ciało.

Ofiara i ofiara nie były tym, czego pragnął Bóg, zamiast tego pragnął przygotowanego dla Niego ciała.

1: Ciało Chrystusa – spojrzenie na to, dlaczego Bóg pragnął ciała przygotowanego dla Niego.

2: Poświęcanie się – analiza tego, co oznacza ofiarowanie siebie jako żywą ofiarę Bogu.

1: Filipian 2:5-8 - Niech takie będzie w was usposobienie, jakie było w Chrystusie Jezusie: Który będąc w postaci Bożej, nie uważał za zbójstwo być równym Bogu, lecz pozbawił się sławy i przyjął postać sługi i stał się podobny do ludzi. A okazując się w modzie człowiekiem, uniżył samego siebie, i stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

2: Rzymian 12:1-2 - Proszę was zatem, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali ciała swoje jako ofiarę żywą, świętą, przyjemną Bogu, co jest waszą rozsądną służbą. I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu swego, abyście mogli przekonać się, jaka jest wola Boża, dobra, przyjemna i doskonała.

Hebrajczyków 10:6 Nie miałeś upodobania w całopaleniach i ofiarach za grzech.

Bóg nie znajduje upodobania w całopaleniach i ofiarach za grzechy.

1. Miłosierdzie Boże jest większe niż nasz grzech

2. Moc pokuty i przebaczenia

1. Izajasz 1:11-17 – „Czym jest dla mnie mnogość waszych ofiar?” mówi Pan; „Mam dość całopaleń z baranów i tłuszczu zwierząt dobrze karmionych; Nie mam upodobania w krwi byków, baranków i kozłów.

2. Psalm 51:16-17 – Nie masz bowiem upodobania w ofierze, bo bym ją dał; nie będziesz zadowolony z całopalenia. Ofiary Boga to duch złamany; sercem skruszonym i skruszonym nie pogardzisz, Boże.

Hebrajczyków 10:7 Wtedy powiedziałem: Oto idę (w zwoju księgi napisano o mnie), aby pełnić wolę Twoją, Boże.

Ten fragment mówi o wypełnieniu się woli Bożej poprzez przyjście Jezusa na ziemię.

1. „Wola Boża zawsze się spełnia”

2. „Poddanie się woli Bożej”

1. Rzymian 8:28-30 „A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują, i którzy według postanowienia jego zostali powołani. Tych zaś Bóg przedtem przeznaczył na to, aby byli na wzór obrazu Jego swego Syna, aby był pierworodnym między wieloma braćmi. A tych, których przeznaczył, i powołał, tych, których powołał, i usprawiedliwił, i których usprawiedliwił, i uwielbił”.

2. Psalm 40:7-8 „Wtedy powiedziałem: Oto jestem, przyszedłem – w zwoju napisano o mnie. Pragnę pełnić wolę Twoją, Boże mój, Twoje Prawo jest w moim sercu”.

Hebrajczyków 10:8 Powyżej, gdy mówił: Ofiary i ofiary, całopalenia i ofiary za grzech nie chcesz ani nie masz w tym upodobania; które oferuje prawo;

Pan odrzucił ofiary przepisane przez prawo.

1: Jezus wypełnił prawo, aby zbawić nas od naszych grzechów.

2: Możemy przyjść do Boga przez wiarę w Chrystusa.

1: Rzymian 3:25-26 – Ofiara Jezusa jest jedynym sposobem na naprawienie szkody przed Bogiem.

2: Hebrajczyków 9:14 – Śmierć Chrystusa była doskonałą ofiarą za nasze grzechy.

Hebrajczyków 10:9 I rzekł: Oto idę, aby pełnić wolę Twoją, Boże. Usuwa pierwsze, aby ustanowić drugie.

Jezus przyszedł, aby wypełnić wolę Bożą i zastąpić stare przymierze nowym.

1. Jezus: Wypełniacz woli Bożej

2. Nowe Przymierze: Zastąpienie Starego

1. Jana 3:16-17 „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Bóg bowiem nie posłał swego Syna na świat, aby potępił świat, lecz aby świat przez Niego zbawić."

2. Hebrajczyków 8:6-7 „Ale w rzeczywistości służba, którą przyjął Jezus, jest o tyle lepsza od ich służby, o ile przymierze, którego jest pośrednikiem, jest lepsze od starego i opiera się na lepszych obietnicach. Gdyby bowiem było nie było nic złego w tym pierwszym przymierzu, nie szukano by miejsca na inne".

Hebrajczyków 10:10 Dzięki której woli zostajemy uświęceni przez ofiarę ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze.

Przez ofiarę Ciała Jezusa Chrystusa zostajemy uświęceni raz na zawsze.

1: Zostaliśmy uświęceni przez najwyższą ofiarę Jezusa Chrystusa i otrzymaliśmy dar zbawienia.

2: Możemy mieć pewność, wiedząc, że ciało Jezusa zostało złożone jako wieczna ofiara, aby nas uświęcić na wieki.

1: Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2: Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Hebrajczyków 10:11 A każdy kapłan codziennie służy i składa często te same ofiary, które nigdy nie mogą zgładzić grzechów:

Pismo Święte z Listu do Hebrajczyków 10:11 uczy, że kapłani codziennie składają ofiary, ale ofiary te nie mogą gładzić grzechów.

1: Jesteśmy wezwani do oddawania naszego życia jako żywej ofiary Bogu.

2: Musimy starać się żyć w sposób przynoszący cześć Bogu, ponieważ ofiary nie mogą zmazać naszych grzechów.

1: Rzymian 12:1-2 „Dlatego nawołuję was, bracia i siostry, ze względu na miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu – to jest wasza prawdziwa i właściwa cześć. Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu. Wtedy będziesz mógł sprawdzić i zatwierdzić, jaka jest wola Boga – Jego dobra, przyjemna i doskonała wola”.

2: Izajasz 1:16-17 „Obmyjcie się i oczyśćcie. Zabierzcie sprzed moich oczu swoje złe uczynki; przestań robić źle. Naucz się postępować właściwie; szukać sprawiedliwości. Broń uciśnionych. Podejmij sprawę sieroty; wstawiaj się za wdową”.

Hebrajczyków 10:12 Ale ten człowiek, złożywszy na zawsze jedną ofiarę za grzechy, zasiadł po prawicy Boga;

Ten fragment mówi o Jezusie składającym jedną ofiarę za grzechy ludzkości i zasiadającym po prawicy Boga.

1: Jedna ofiara Jezusa wystarczy, aby zakryć wszystkie nasze grzechy, teraz i na wieki.

2: Musimy przyjąć ofiarę Jezusa, aby otrzymać przebaczenie i dar życia wiecznego.

1: Rzymian 6:23 - Zapłatą bowiem za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2: Efezjan 2:8-9 - Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie jest z was, lecz jest darem Bożym, nie z uczynków, aby się nikt nie mógł chlubić.

Hebrajczyków 10:13 Odtąd oczekuje, aż jego wrogowie staną się podnóżkiem jego stóp.

Ten fragment mówi o Jezusie, który spodziewał się, że jego wrogowie staną się jego podnóżkiem.

1. Siła cierpliwości: oczekiwanie na wypełnienie się Bożej obietnicy

2. Zwycięstwo wiary: zaufanie w Boży plan dla naszego życia

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Psalm 37:7-9 – Zatrzymaj się przed Panem i cierpliwie na Niego czekaj; nie martwcie się, gdy ludziom powiodło się na ich drodze, gdy realizują swoje niegodziwe plany. Powstrzymaj się od gniewu i odwróć się od gniewu; nie martw się – to prowadzi tylko do zła. Bo źli zostaną zniszczeni, ale ci, którzy pokładają nadzieję w Panu, odziedziczą ziemię.

Hebrajczyków 10:14 Jedną bowiem ofiarą uczynił na zawsze doskonałymi tych, którzy są uświęceni.

Dzięki jednej ofierze Jezusa uświęceni zostali udoskonaleni na zawsze.

1. Moc ofiary Chrystusa: jak Jezus udoskonalił nas na zawsze

2. Doskonałość uświęcenia: jak zostajemy uzdrowieni przez ofiarę Jezusa

1. Rzymian 8:1-4 - Dlatego teraz nie ma potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie.

2. Hebrajczyków 9:11-14 - Ale gdy Chrystus ukazał się jako arcykapłan dóbr przyszłych, to przez większy i doskonalszy namiot (nie wykonany rękami, to znaczy nie z tego stworzenia) wszedł raz za wszystkich do miejsc świętych, nie przez krew kozłów i cielców, ale przez własną krew, zapewniając w ten sposób wieczne odkupienie.

Hebrajczyków 10:15 O czym i Duch Święty jest nam świadkiem, bo potem powiedział wcześniej:

Duch Święty poświadcza nam, że możemy śmiało przychodzić do Boga.

1: „Odważnie przystępując do Boga”

2: „Moc ufności w Chrystusie”

1: Rzymian 8:34 – „Chrystus Jezus jest tym, który umarł, a nawet więcej, który zmartwychwstał, który jest po prawicy Boga i który rzeczywiście wstawia się za nami”.

2: 1 Jana 4:17–18 – „Przez to miłość do nas jest doskonała, abyśmy mieli ufność na dzień sądu, bo tacy i my jesteśmy na tym świecie. W miłości nie ma strachu, lecz doskonała miłość usuwa strach.”

Hebrajczyków 10:16 Takie jest przymierze, które zawrę z nimi po owych dniach – mówi Pan – włożę moje prawa w ich serca i napiszę je na ich umysłach;

Boże przymierze łaski obiecuje zapisać Jego prawa w naszych sercach i umysłach.

1. Moc Bożego Przymierza w naszym życiu

2. Doświadczanie łaski poprzez posłuszeństwo

1. Jeremiasza 31:33 - „Ale takie będzie przymierze, które zawrę z domem Izraela: Po tych dniach, mówi Pan, włożę moje prawo w ich wnętrze i wypiszę je w ich sercach, i będzie ich Bogiem, a oni będą moim ludem”.

2. Powtórzonego Prawa 30:11-14 – „Albowiem przykazanie, które ci dzisiaj daję, nie jest przed tobą ukryte ani odległe. Nie jest w niebie, żebyś mówił: Kto dla nas pójdzie do nieba i przynieś to nam, abyśmy to usłyszeli i wypełnili? Ani to nie jest za morzem, abyś mówił: Kto dla nas przejdzie za morze i przyniesie je do nas, abyśmy mogli usłyszeć to i uczynisz? Ale słowo jest bardzo blisko ciebie, w twoich ustach i w twoim sercu, abyś to uczynił.

Hebrajczyków 10:17 I nie będę już więcej wspominał ich grzechów i niegodziwości.

Ten fragment z Listu do Hebrajczyków 10 przypomina nam o nieskończonym miłosierdziu i łasce Boga, który nie będzie już pamiętał naszych grzechów i niegodziwości.

1: Niezawodna łaska Boża – Hebrajczyków 10:17

2: Niezapomniane miłosierdzie – Hebrajczyków 10:17

1: Izajasz 43:25 – „Ja, ja, jestem tym, który przez wzgląd na siebie wymazuje wasze przestępstwa i nie pamięta już więcej waszych grzechów”.

2: Micheasz 7:19 – „On znowu zlituje się nad nami; podepcze nasze nieprawości pod nogami. Wrzucisz wszystkie nasze grzechy w głębiny morskie”.

Hebrajczyków 10:18 A gdzie jest odpuszczenie tego, tam nie ma już ofiary za grzech.

Autor Listu do Hebrajczyków wyjaśnia, że kiedy Boże przebaczenie zostanie przyjęte, nie ma już potrzeby składania ofiar ze zwierząt za grzech.

1. Moc przebaczenia: jak otrzymać Boży dar odkupienia

2. Znaczenie odpuszczenia: Zrozumienie znaczenia ofiar

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Izajasz 53:4-5 – Zaprawdę, on dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze smutki; a jednak uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on został zraniony za nasze przestępstwa; został zdruzgotany za nasze winy; spadła na niego kara, która przyniosła nam pokój, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

Hebrajczyków 10:19 Mając więc, bracia, odwagę wejść do Najświętszego przez krew Jezusa,

Ten fragment mówi o naszej śmiałości, by stanąć przed Bogiem poprzez ofiarę Jezusa.

1. Nasza śmiałość w obecności Boga – Hebrajczyków 10:19

2. Moc Krwi Jezusa – Hebrajczyków 10:19

1. Efezjan 3:12 - W Nim i przez wiarę w Niego możemy zbliżyć się do Boga z wolnością i ufnością.

2. Jana 10:7-9 – Jezus powiedział: „Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, jestem bramą dla owiec. Wszyscy, którzy przyszli przede mną, są złodziejami i rozbójnikami, ale owce ich nie posłuchały. Jestem bramą; kto wejdzie przeze mnie, będzie zbawiony. Będą

wchodzić i wychodzić, i znajdą pastwisko.

Hebrajczyków 10:20 Drogą nową i żywą, którą dla nas poświęcił przez zasłonę, to jest przez swoje ciało;

1: Ofiara Jezusa umożliwiła nam bezpośrednie połączenie z Bogiem i drogę do życia wiecznego.

2: Śmierć i zmartwychwstanie Jezusa otworzyły w Nim drzwi do nowego życia zbawienia.

1: Jana 10:9 – „Ja jestem bramą; kto wejdzie przeze mnie, będzie zbawiony”.

2: Rzymian 6:23 – „Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

Hebrajczyków 10:21 I posiadanie arcykapłana nad domem Bożym;

Fragment ten mówi o znaczeniu posiadania arcykapłana nad domem Bożym.

1. Zasadnicza rola arcykapłana w domu Bożym

2. Znaczenie arcykapłana w domu Bożym

1. Wyjścia 28:1 – „Wtedy przyprowadź do siebie Aarona, twego brata, i jego synów z nim, spośród ludu Izraela, aby mi służyli jako kapłani: Aarona i synów Aarona, Nadaba i Abihu, Eleazara i Itamara”.

2. Hebrajczyków 4:14-16 – „Odtąd mamy wielkiego arcykapłana, który przeszedł przez niebiosa, Jezusa, Syna Bożego, trzymajmy się mocno wyznania. Nie mamy bowiem arcykapłana, który nie mógłby współczuć naszym słabościom, lecz doświadczonego pod każdym względem na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej chwili”.

Hebrajczyków 10:22 Przybliżajmy się ze szczerym sercem, z całkowitą pewnością wiary, pokropieni w sercach od złego sumienia i obmyci ciała czystą wodą.

Zbliż się do Boga z wiarą i pewnością.

1: Czyste serce i czyste sumienie

2: Podchodź do Boga z ufnością

1: Psalm 51:10 „Serce czyste stwórz we mnie, Boże; i odnów we mnie prawego ducha.”

2: Jakuba 4:8 „Zbliżcie się do Boga, a On zbliży się do was”.

Hebrajczyków 10:23 Trzymajmy się mocno wyznania naszej wiary i nie wahajmy się; (bo wierny jest ten, który obiecał;)

Chrześcijanie powinni pozostać niezachwiani w swojej wierze, ponieważ Bóg jest wierny i spełni swoje obietnice.

1. „Trwajcie niezachwianie w wierze”

2. „Wierność Boga”

1. Izajasz 40:31 – „Lecz ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły, wzbijają się na skrzydłach jak orły, biegną bez zmęczenia, będą chodzić i nie ustaną”.

2. 1 Koryntian 15:58 – „Dlatego, bracia moi umiłowani, bądźcie niezłomni, niewzruszeni, zawsze obfitujący w dzieło Pańskie, wiedząc, że wasz trud nie jest daremny w Panu.”

Hebrajczyków 10:24 I miejmy na uwadze siebie nawzajem, aby pobudzać się do miłości i dobrych uczynków:

Chrześcijanie powinni zachęcać się nawzajem, aby dążyli do kochania bliźnich i czynienia dobrych uczynków.

1. „Siła zachęty: inwestowanie w innych ze względu na miłość i dobre uczynki”

2. „Wezwanie do działania: jak napędzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków”

1. Rzymian 12:10 „Dajcie sobie nawzajem życzliwość i miłość braterską, okazując sobie

szacunek, preferując jedni drugich”

2. Galacjan 6:10 „Jeśli więc mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim ludziom, zwłaszcza tym, którzy są domownikami wiary”

Hebrajczyków 10:25 Nie opuszczając naszych wspólnych zgromadzeń, jak to niektórzy mają w zwyczaju; ale napominajcie się nawzajem, a tym bardziej, im bardziej widzicie, że dzień się zbliża.

Wierzący nie powinni zaniedbywać gromadzenia się i wzajemnego zachęcania, zwłaszcza gdy zbliża się dzień Pański.

1. Siła wspólnoty: jak wspólne działanie wzmacnia naszą wiarę

2. Trwać razem: pozostawać w kontakcie w trudnych czasach

1. Dzieje Apostolskie 2:42-47 – Zaangażowanie wczesnego Kościoła na rzecz społeczności

2. Efezjan 4:2-3 – Znaczenie jedności w Ciele Chrystusa

Hebrajczyków 10:26 Jeżeli bowiem po otrzymaniu poznania prawdy dobrowolnie grzeszymy, nie ma już dla nas ofiary za grzechy,

Fragment ten ostrzega, że nie ma już ofiary za grzechy, jeśli ktoś świadomie i umyślnie grzeszy po otrzymaniu poznania prawdy.

1. Konsekwencje umyślnego grzechu

2. Niezawodna prawda Boża

1. Psalm 51:3-4 „Bo wyznaję moje przestępstwa i mój grzech jest zawsze przede mną. Tylko przeciwko tobie zgrzeszyłem i uczyniłem to zło w twoich oczach”.

2. Przysłów 28:13 „Kto ukrywa swoje grzechy, nie zazna szczęścia; lecz kto je wyznaje i porzuca, dostąpi miłosierdzia”.

Hebrajczyków 10:27 Ale pewne pełne lęku oczekiwanie sądu i ogniste oburzenie, które pożre przeciwników.

Fragment z Listu do Hebrajczyków 10:27 ostrzega przed nadchodzącym sądem i ognistym oburzeniem na tych, którzy nie są posłuszni Bogu.

1. Nie bój się: pewność łaski w obliczu sądu

2. Wzrastanie w świętości: ogniste oburzenie Pana

1. Rzymian 8:1-2 „Teraz więc nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, którzy nie postępują według ciała, ale według Ducha. Albowiem zakon Ducha życia w Chrystusie Jezusie mnie wyswobodził od prawa grzechu i śmierci”.

2. Izajasz 26:9 „Duszą moją pragnąłem cię w nocy; zaiste, duchem moim będę cię szukał wcześnie, bo gdy twoje sądy na ziemi, mieszkańcy świata nauczą się sprawiedliwości”.

Hebrajczyków 10:28 Ten, kto wzgardził prawem Mojżesza, umarł bez miłosierdzia na podstawie dwóch lub trzech świadków:

Fragment Listu do Hebrajczyków 10:28 ujawnia, że ci, którzy odrzucają prawo Mojżesza, zostaną bezlitośnie ukarani, jeśli zeznają przeciwko nim dwaj lub trzej świadkowie.

1. Znaczenie posłuszeństwa prawu Bożemu.

2. Konsekwencje nieposłuszeństwa prawu Bożemu.

1. Mateusza 5:17-20 – Jezus wyjaśnia znaczenie przestrzegania prawa.

2. Księga Wyjścia 20:1-17 – Objawienie Dziesięciu Przykazań.

Hebrajczyków 10:29 O ileż surowszą karę uznacie za godnego tego, kto podeptał Syna Bożego i policzył krew przymierza, przez którą został uświęcony, za rzecz bezbożną i dopuścił się wbrew Duchowi Łaski?

Ten fragment z Listu do Hebrajczyków 10:29 mówi o surowszej karze, jaką spotkają tych, którzy podeptali Syna Bożego i zlekceważyli krew przymierza.

1. Konsekwencje odrzucenia ofiary Jezusa

2. Zrozumienie ceny braku szacunku dla Bożej obecności

1. 1 Jana 1:7-9 - Ale jeśli chodzimy w światłości, jak on jest w światłości, społeczność mamy między sobą, a krew Jezusa Chrystusa, Syna Jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.

2. Rzymian 3:25 - Którego Bóg ustanowił jako przebłaganie przez wiarę w jego krew, aby oznajmić swoją sprawiedliwość na odpuszczenie grzechów przeszłości przez cierpliwość Bożą.

Hebrajczyków 10:30 Znamy bowiem tego, który powiedział: Do mnie należy pomsta, Ja odpłacę, mówi Pan. I znowu Pan będzie sądził swój lud.

Pan będzie sądził swój lud, bo zemsta należy wyłącznie do Niego.

1. Pan jest naszym sprawiedliwym sędzią

2. Nie bierz zemsty w swoje ręce

1. Rzymian 12:19 – „Umiłowani, nigdy się nie mścijcie, lecz zostawcie to gniewowi Bożemu, gdyż napisano: „Moja jest pomsta, ja odpłacę – mówi Pan”.

2. Powtórzonego Prawa 32:35 – „Do mnie należy pomsta i zapłata za czas, gdy ich noga się potknie, bo dzień ich nieszczęścia jest bliski i ich zagłada szybko nadchodzi”.

Hebrajczyków 10:31 Straszna jest rzecz wpaść w ręce Boga żywego.

List do Hebrajczyków 10:31 przypomina nam o świętej i potężnej naturze Boga, podkreślając, że straszna jest wpaść w Jego ręce.

1. „Bojaźń Pańska: uznanie mocy Bożej”

2. „To nie tylko powiedzenie: przestrzeganie ostrzeżenia z Listu do Hebrajczyków 10:31”

1. Psalm 33:8 – „Niech cała ziemia boi się Pana, niech się go boją wszyscy mieszkańcy świata”.

2. Przysłów 1:7 – „Początkiem wiedzy jest bojaźń Pańska; głupcy gardzą mądrością i nauką”.

Hebrajczyków 10:32 Przypomnijcie sobie jednak dawne dni, w których po otrzymaniu oświecenia znosiliście wielką walkę z uciskami;

W przeszłości wierzący byli oświeceni i znosili cierpienia.

1. Wytrwaj w próbach i udrękach

2. Polegaj na Bożej mocy w trudnych czasach

1. Jakuba 1:2-3 - Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość.

2. 1 Piotra 5:7 – Przerzućcie na niego wszystkie swoje troski, bo on się o was troszczy.

Hebrajczyków 10:33 Częściowo, gdyście stali się obiektem obserwacyjnym zarówno przez wyrzuty, jak i uciski; i częściowo, podczas gdy wy zostaliście towarzyszami tych, którzy byli tak przyzwyczajeni.

Ten fragment mówi o tym, że dzięki wyrzutom i utrapieniom staniesz się obiektem pożądania i staniesz się towarzyszami tych, którzy doświadczają tego samego.

1. Trwała wiara pośród prób

2. Siła wspólnoty w cierpieniu

1. 1 Koryntian 10:13 - Nie spotkała was żadna pokusa, która nie jest wspólna dla człowieka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad wasze siły, ale wraz z pokusą wskaże wam także drogę wyjścia, abyście mogli ją przetrwać.

2. Izajasz 43:2 – Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zasypią was;

gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali.

Hebrajczyków 10:34 Bo współczuliście mi w moich więzach i z radością przyjęliście niszczenie waszego mienia, wiedząc w sobie, że macie w niebie lepszą i trwalszą substancję.

Ten fragment mówi o radości pośród cierpienia, wiedząc, że w niebie czeka na nas większa nagroda.

1. Radość pośród cierpienia: znajdowanie pocieszenia w świadomości naszej wiecznej nagrody

2. Istota nieba: wiara w lepszą i trwałą nagrodę

1. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskają siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; będą chodzić i nie ustaną.

2. Psalm 73:24-26 – Prowadź mnie swoją radą, a potem przyjmiesz mnie do chwały. Kogo mam w niebie oprócz ciebie? I nie ma na ziemi niczego, czego pragnę poza Tobą. Moje ciało i moje serce mogą upaść, ale Bóg jest siłą mojego serca i moim udziałem na zawsze.

Hebrajczyków 10:35 Nie odrzucajcie więc ufności waszej, która ma wielką nagrodę.

Nie powinniśmy rezygnować z wiary, gdyż zostanie ona sowicie wynagrodzona.

1. „Nagroda za wiarę”

2. „Trzymanie się zaufania”

1. Jakuba 1:12 – „Błogosławiony mąż, który wytrwa w pokusie, bo gdy zostanie poddany próbie, otrzyma koronę życia, którą obiecał Pan tym, którzy go miłują”.

2. 2 Tymoteusza 4:7-8 – „Dobry bój stoczyłem, bieg ukończyłem, wiary zachowałem. Od teraz odłożona jest dla mnie korona sprawiedliwości, którą sędzia Pan, sprawiedliwy, da mi w owym dniu, a nie tylko mnie, ale i wszystkim, którzy miłują jego pojawienie się”.

Hebrajczyków 10:36 Potrzeba jest bowiem cierpliwości, abyście po wypełnieniu woli Bożej

otrzymali obietnicę.

Aby otrzymać obietnicę Bożą po spełnieniu Jego woli, potrzebna jest cierpliwość.

1. „Obietnica cierpliwości”

2. „Zdobywanie obietnicy Bożej poprzez spełnianie Jego woli”

1. Rzymian 8:25-27 – „Ale jeśli pokładamy nadzieję w tym, czego nie widzimy, czekamy na to z cierpliwością”.

2. Jakuba 5:7-8 – „Bądźcie więc cierpliwi, bracia, aż do przyjścia Pana. Spójrz, jak rolnik cierpliwie czeka na cenny owoc ziemi, aż spadnie wczesny i późny deszcz”.

Hebrajczyków 10:37 Jeszcze chwila, a ten, który przyjdzie, przyjdzie i nie będzie zwlekał.

Pan przyjdzie wkrótce i nie będzie zwlekał.

1. Pilne wezwanie do przygotowań – Pan przyjdzie wkrótce

2. Pocieszenie wynikające ze świadomości, że nasze zbawienie jest bliskie – Pan nie będzie zwlekał

1. 2 Piotra 3:8-9 - Ale, umiłowani, nie zapominajcie o jednym, że jeden dzień u Pana jest jak tysiąc lat, a tysiąc lat jak jeden dzień. Pan nie zaniedbuje swojej obietnicy, jak niektórzy uważają za opieszałość; ale jest wobec nas cierpliwy i nie chce, aby ktokolwiek zginął, ale aby wszyscy przyszli do pokuty.

2. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

Hebrajczyków 10:38 Teraz sprawiedliwy z wiary żyć będzie; lecz jeśli ktoś się cofnie, nie upodoba sobie w nim dusza moja.

Sprawiedliwy z wiary żyć będzie, lecz ci, którzy się cofną, nie będą mieli upodobania u Boga.

1. Sprawiedliwy będzie żył wiarą: poleganie na sile Boga

2. Nie cofaj się: pozostawaj wierny planowi Bożemu

1. Habakuka 2:4: „Oto jego wywyższona dusza nie jest w nim prostolinijna, lecz sprawiedliwy dzięki swojej wierze żyć będzie”.

2. Rzymian 1:17: „W tym bowiem objawia się sprawiedliwość Boża z wiary w wiarę, jak napisano: Sprawiedliwy z wiary żyć będzie”.

Hebrajczyków 10:39 Ale my nie jesteśmy z tych, którzy cofają się na zatracenie; ale z tych, którzy wierzą w zbawienie duszy.

Wierzący nie cofają się i zamiast tego mają wiarę, która prowadzi do zbawienia ich duszy.

1. Trwajcie w Panu, a On pozostanie w was

2. Trwajcie niezachwianie w wierze dla zbawienia waszej duszy

1. Jana 15:4-7 – Trwajcie we mnie, a ja w was. Podobnie jak latorośl nie może sama wydawać owocu, jeśli nie pozostaje w winorośli; więcej nie możecie, jeśli nie trwacie we mnie.

5 Ja jestem winorośla, wy jesteście latoroślami: kto we mnie trwa, a ja w nim, ten wydaje obfity owoc, bo beze mnie nic nie możecie uczynić.

2. Jakuba 1:12 - Błogosławiony mąż, który wytrwa w pokusie, bo gdy zostanie poddany próbie, otrzyma koronę życia, którą obiecał Pan tym, którzy go miłują.

List do Hebrajczyków 11, często nazywany „Salą Wiary”, to jedenasty rozdział Listu do Hebrajczyków. Zapewnia mocny wykład na temat wiary i podkreśla liczne przykłady ze Starego Testamentu osób, które wykazały się wielką wiarą w Boga.

Akapit 1: Autor definiuje wiarę i jej znaczenie (Hebrajczyków 11:1-7). Wiarę opisuje się jako pewność tego, czego się spodziewamy, przekonanie o tym, czego nie widać. Przez wiarę ludzie na przestrzeni dziejów otrzymywali pochwały od Boga. Autor podkreśla, że to przez wiarę rozumiemy, że Bóg stworzył wszechświat swoim słowem. Ofiara Abla, chodzenie Henocha z Bogiem i posłuszeństwo Noego przy budowie arki są przytaczane jako przykłady osób, które podobały się Bogu swoją niezachwianą wiarą.

Akapit 2: Autor kontynuuje przytaczanie kolejnych przykładów niezwykłej wiary (Hebrajczyków 11:8-31). Posłuszeństwo Abrahama w opuszczeniu ojczyzny i błogosławieństwo Izaaka dotyczące przyszłych pokoleń świadczą o jego niezachwianej ufności w Boże obietnice. Inne postacie, takie jak Sara, rodzice Mojżesza, sam Mojżesz i Rachab, cieszą się uznaniem za niezwykłe akty wiary. Okazali odwagę, wytrwałość i zaufanie do Boga nawet w obliczu wyzwań lub niepewnych okoliczności.

3. akapit: Rozdział kończy się podkreśleniem, w jaki sposób wszystkie te wierne osoby uzyskały dobre świadectwo dzięki zaufaniu Bogu (Hebrajczyków 11:32-40). Chociaż niektórzy doświadczyli triumfów i cudów dzięki swojej wierze, inni musieli stawić czoła prześladowaniom i cierpieniom. Mimo to pozostali niezłomni, bo z utęsknieniem wyczekiwali niebiańskiego miasta przygotowanego przez Boga. Ich niezachwiana wiara stanowi dla dzisiejszych wierzących inspirację do wytrwania w obliczu prób, wpatrując się jednocześnie w Jezusa — ostateczny przykład doskonałej wiary.

W podsumowaniu,

Rozdział jedenasty Listu do Hebrajczyków celebruje moc i znaczenie wiary, podkreślając liczne przykłady z postaci Starego Testamentu.

Autor definiuje wiarę jako pewność i przekonanie dotyczące niewidzialnej rzeczywistości – coś, co na przestrzeni dziejów okazywali ci, którzy zostali poleceni przez Boga.

W rozdziale tym opisano różne czyny świadczące o niezwykłej wierze — od ofiary Abla po ochronę Rachab — i podkreślono, w jaki sposób te osoby uzyskały dobre świadectwo dzięki zaufaniu Bogu.

Rozdział kończy się podkreśleniem, jak ci wierni ludzie wytrwali pomimo wyzwań i cierpień, wyczekując niebiańskiego miasta przygotowanego przez Boga. Ich inspirujące przykłady zachęcają dzisiejszych wierzących, aby wpatrywali się w Jezusa, jednocześnie okazując niezachwiane zaufanie pośród prób — co jest świadectwem trwałej mocy prawdziwej wiary.

Hebrajczyków 11:1 A wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

Wiara jest pewnością naszej nadziei i dowodem rzeczy niewidzialnych.

1. Siła wiary w naszym życiu

2. Jak wiara wzmacnia nas w niepewnych czasach

1. Rzymian 8:24-25 – W tej nadziei zostaliśmy zbawieni. Nadzieja, którą widać, nie jest nadzieją. Bo kto ma nadzieję na to, co widzi?

2. 1 Piotra 1:3-5 - Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa! On według swego wielkiego miłosierdzia sprawił, że odrodziliśmy się na nowo do żywej nadziei przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa z martwych do dziedzictwa niezniszczalnego, nieskalanego i niewiędnącego, zachowanego w niebie dla was, którzy mocą Bożą są strzeżeni przez wiarę ku zbawieniu, które ma się objawić w czasach ostatecznych.

Hebrajczyków 11:2 Dzięki niemu starsi uzyskali dobrą opinię.

Starsi dzięki wierze uzyskali dobrą opinię.

1. Moc wiary – jak wiara może przynieść dobre wieści zarówno w sprawach duchowych, jak i doczesnych.

2. Naśladujmy starszych — jak możemy uczyć się od wiary starszych, aby wnosić dobre wieści do naszego życia.

1. Rzymian 10:17 - A więc wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego.

2. Jakuba 2:17-18 – Tak samo wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa sama w sobie. Tak, człowiek może powiedzieć: „Ty masz wiarę, a ja mam uczynki”. Pokaż mi swoją wiarę bez swoich uczynków, a ja pokażę ci moją wiarę na podstawie moich uczynków.

Hebrajczyków 11:3 Przez wiarę poznajemy, że światy zostały ukształtowane słowem Bożym, tak że to, co widzialne, nie powstało z rzeczy pozornych.

Przez wiarę rozumiemy, że Bóg stworzył świat swoim słowem, a nie rzeczami widzialnymi.

1. Wierność Boga: Świadomość, że Bóg nigdy nas nie zawiedzie

2. Moc Boga: Jak Jego słowo może tworzyć światy

1. Jeremiasz 32:17 Ach, Panie BOŻE! oto stworzyłeś niebo i ziemię swoją wielką mocą i

wyciągniętym ramieniem, i nie ma dla ciebie nic zbyt trudnego.

2. Psalm 33:6 Słowem Pana powstały niebiosa; i cały ich zastęp na tchnienie ust jego.

Hebrajczyków 11:4 Przez wiarę Abel złożył Bogu ofiarę wspanialszą niż Kain, przez co uzyskał świadectwo, że jest sprawiedliwy, a Bóg poświadczył jego dary, i przez nią, choć umarł, jeszcze mówi .

Przez wiarę Abel złożył wspanialszą ofiarę niż Kain i uzyskał od Boga świadectwo swojej sprawiedliwości. Nawet teraz przemawia zza grobu.

1. Siła wiary w naszym życiu

2. Życie w prawości

1. Jakuba 2:21-24 – Czy Abraham, nasz ojciec, nie został usprawiedliwiony przez uczynki, kiedy ofiarował swojego syna Izaaka na ołtarzu? Czy widzisz, jak wiara współdziałała z jego uczynkami i dzięki uczynkom wiara stała się doskonała?

2. 1 Jana 3:12 – Nie jak Kain, który pochodził od tego niegodziwca i zabił swego brata. I dlaczego go zabił? Ponieważ jego własne uczynki były złe, a jego brat sprawiedliwy.

Hebrajczyków 11:5 Przez wiarę Henoch został przeniesiony, aby nie oglądać śmierci; i nie został znaleziony, gdyż Bóg go przeniósł; bo przed swoim przeniesieniem miał to świadectwo, że podobał się Bogu.

Enoch jest przykładem człowieka wiary, który podobał się Bogu.

1: Kiedy żyjemy dla Boga, On nagrodzi nas w sposób, którego nie możemy sobie wyobrazić.

2: Wiara w Boga otworzy przed nami drzwi, o których nigdy nie myśleliśmy, że są możliwe.

1: Jakuba 2:17 – „Tak samo wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa w samotności”.

2: Mateusza 6:33 – „Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a to wszystko będzie wam dodane”.

Hebrajczyków 11:6 Ale bez wiary nie można się mu podobać; kto bowiem przystępuje do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go pilnie szukają.

Aby podobać się Bogu, trzeba mieć wiarę i wierzyć, że Bóg istnieje i nagrodzi tych, którzy Go szukają.

1. „Wiara: klucz do podobania się Bogu”

2. „Pilnie szukajcie Boga, a On wam wynagrodzi”

1. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu; Poddajcie się mu na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje wasze ścieżki.

2. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe.

Hebrajczyków 11:7 Przez wiarę Noe, ostrzeżony przez Boga o rzeczach jeszcze niewidzialnych, poruszony strachem, przygotował arkę dla ocalenia swego domu; przez którą potępił świat i stał się dziedzicem sprawiedliwości, która jest z wiary.

Noe został ostrzeżony przed rzeczami, których Bóg nie widział, więc zadziałał ze strachem i przygotował arkę, aby ocalić swoją rodzinę. Przez swoją wiarę potępił świat i stał się dziedzicem sprawiedliwości.

1. Moc wiary: uczenie się na przykładzie Noego

2. Zrozumienie sprawiedliwości poprzez wiarę: dziedzictwo Noego

1. Rzymian 10:10 – „Albowiem sercem wierzy się i osiąga usprawiedliwienie, a ustami wyznaje się i zostaje zbawiony.”

2. Jakuba 2:14-17 – „Co z tego, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, ale nie ma uczynków? Czy ta wiara go zbawi? Jeśli brat lub siostra są ubogo ubrani i brakuje im codziennego pożywienia, i powie im ktoś z was: «Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i nasyćcie», nie dając im tego, co potrzebne dla ciała. Cóż z tego? Tak i sama wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa. "

Hebrajczyków 11:8 Przez wiarę Abraham, gdy został wezwany, aby udać się na miejsce, które miał później otrzymać w dziedzictwo, usłuchał; i wyszedł, nie wiedząc, dokąd idzie.

Abraham był posłuszny Bogu, gdy został wezwany do udania się w nieznane miejsce, mimo że nie wiedział, co go to czeka.

1. Posłuszeństwo Bogu pomimo niepewności: uczenie się na wierze Abrahama

2. Zaufanie Bogu i Jego planom: przykład Abrahama

1. Księga Rodzaju 12:1-4 – Pańskie wezwanie, aby Abraham opuścił swój dom i udał się do nowej ziemi

2. Rzymian 4:13-17 – Wiara Abrahama w Boga i przypisanie mu sprawiedliwości

Hebrajczyków 11:9 Przez wiarę przebywał w ziemi obiecanej jak w obcej krainie, mieszkając w namiotach z Izaakiem i Jakubem, którzy byli z nim dziedzicami tej samej obietnicy:

Abraham był człowiekiem wiary i polegał na Bożej obietnicy, kiedy wraz z rodziną przeprowadził się do obcego kraju.

1. Obietnica wiary: zaufanie Bogu w dziwnych okolicznościach

2. Mieszkanie razem: Abraham, Izaak i Jakub oraz więzi rodzinne

1. Rodzaju 12:1-4; 15:7-21 – Boża obietnica dana Abrahamowi

2. Rodzaju 26:1-5; 28:10-15 – Pobyt Abrahama, Izaaka i Jakuba w ziemi obiecanej

Hebrajczyków 11:10 Szukał bowiem miasta mającego fundamenty, którego budowniczym i twórcą jest Bóg.

Abraham nie mógł się doczekać miasta o fundamentach zbudowanych przez Boga.

1. Wiara Abrahama w Wieczne Miasto

2. Podstawa naszej nadziei w Bogu

1. Izajasz 26:4 - Zaufaj Panu na zawsze, bo w Panu Bogu masz skałę wieczną.

2. 2 Koryntian 5:1 - Wiemy bowiem, że jeśli zniszczy się namiot, który jest naszym ziemskim domem, mamy budowę od Boga, dom nie rękami zbudowany, wieczny w niebiosach.

Hebrajczyków 11:11 Przez wiarę także sama Sara otrzymała siłę do poczęcia nasienia i urodziła dziecko, gdy była już podeszłym wiekiem, ponieważ uznała za wiernego tego, który obiecał.

Dzięki wierze Sara otrzymała siłę, aby na starość począć dziecko, mimo że obietnica wydawała się niemożliwa.

1: Wiara może dać nam siłę do pokonania pozornie niemożliwego.

2: Bóg jest wierny i dotrzyma swoich obietnic, bez względu na to, jak bardzo wydają się one niemożliwe.

1: Rzymian 4:19-21 - A nie będąc słabym w wierze, nie uważał swego ciała za martwe, gdy miał około stu lat, ani za martwość łona Sary: nie zachwiał się nad obietnicą Bożą przez niewiarę; ale był mocny w wierze, oddając chwałę Bogu; I będąc całkowicie przekonany, że to, co obiecał, jest w stanie także wykonać.

2: Łk 1:37 – Bo u Boga nie ma nic niemożliwego.

Hebrajczyków 11:12 Dlatego powstał tam nawet jeden, i to prawie martwy, tak liczne jak gwiazdy na niebie i niezliczone jak piasek nad brzegiem morza.

Abrahama uważano za zmarłego, jednak Bóg obiecał mu, że jego potomstwo będzie tak liczne, jak gwiazdy na niebie i piasek na brzegu.

1. Wiara Abrahama: moc Bożych obietnic

2. Od niczego do czegoś: siła wiary

1. Rzymian 4:17-20 – Abraham uwierzył Bogu pomimo niemożności posiadania potomstwa

2. List do Hebrajczyków 10:22-23 – Moc wiary pozwalająca zbliżyć się do Boga i trzymać się Jego obietnic

Hebrajczyków 11:13 Ci wszyscy umarli w wierze, nie otrzymawszy obietnic, ale ujrzawszy je z daleka, utwierdzili się w ich przekonaniu, objęli ich i wyznali, że są obcymi i pielgrzymami na ziemi.

Fragment z Listu do Hebrajczyków 11:13 mówi o tych, którzy umarli w wierze, nie otrzymawszy nigdy obietnic Bożych, ale wciąż ufając, że się one spełnią.

1. Ufanie Bożym Obietnicom – Hebrajczyków 11:13

2. Życie jako obcy i pielgrzymi – Hebrajczyków 11:13

1. Rzymian 8:24-25 – W tej nadziei zostaliśmy zbawieni. Nadzieja, którą widać, nie jest nadzieją. Bo kto ma nadzieję na to, co widzi? Jeśli jednak pokładamy nadzieję w tym, czego nie widzimy, czekamy na to z cierpliwością.

2. 1 Piotra 2:11 - Umiłowani, nawołuję was, jako przybyszów i wygnańców, abyście powstrzymywali się od namiętności cielesnych, które toczą wojnę z waszą duszą.

Hebrajczyków 11:14 Ci, którzy bowiem tak mówią, wyraźnie oznajmiają, że szukają ojczyzny.

Ludzie, którzy szukają lepszego kraju, wyrażają swoje pragnienia słowami, które wypowiadają.

1. Realizacja marzeń: jak wiara może pomóc Ci osiągnąć cele

2. Wartość wiary w lepszą przyszłość

1. Przysłów 13:12 - Odroczona nadzieja powoduje chorobę serca, ale spełnione pragnienie jest drzewem życia.

2. Psalm 37:4 - Rozkoszuj się Panem, a On spełni pragnienia twojego serca.

Hebrajczyków 11:15 I rzeczywiście, gdyby pamiętali o kraju, z którego wyszli, mogliby mieć szansę powrotu.

Autor Listu do Hebrajczyków przypomina czytelnikom o korzeniach ich przodków i sugeruje, że mogli mieć możliwość powrotu, skąd przybyli.

1. Siła pamięci: sięganie do naszych korzeni

2. Patrzenie w przeszłość w poszukiwaniu wglądu i wskazówek

1. Rodzaju 12:1-3 - Teraz Pan powiedział do Abrama: Wyjdź z twojej ziemi, z twojej rodziny i z domu twojego ojca, do ziemi, którą ci ukażę.

2. Filipian 3:13-14 - Bracia, nie uważam, że siebie pojmowałem, ale to jedno czynię, zapominając o tym, co za mną, i sięgając do tego, co było wcześniej.

Hebrajczyków 11:16 Ale teraz pragną lepszej krainy, to jest niebieskiej, dlatego Bóg nie wstydzi się nazywać ich Bogiem, bo przygotował dla nich miasto.

Lud Boży pragnie lepszej ojczyzny, niebiańskiej, a Bóg nie wstydzi się nazywać ich Bogiem, bo przygotował dla nich miasto.

1. Życie wiarą w Boga jest drogą do wiecznego domu.

2. Boże obietnice są pewne, a Jego wierność wieczna.

1. Jana 14:1-3 Niech się nie trwoży serce wasze: wierzycie w Boga, wierzcie i we mnie. W domu mojego Ojca jest wiele mieszkań. Gdyby tak nie było, byłbym wam powiedział. Idę przygotować wam miejsce.

2. Izajasz 26:1 W owym dniu będzie śpiewana ta pieśń w ziemi judzkiej; Mamy silne miasto; zbawienie Bóg ustanowi dla murów i przedmurzy.

Hebrajczyków 11:17 Przez wiarę Abraham, wystawiony na próbę, ofiarował Izaaka, a ten, który otrzymał obietnice, ofiarował swego jednorodzonego syna,

Wiara Abrahama została pokazana, gdy złożył Izaaka w ofierze.

1. Siła wiary: jak wiara Abrahama pokazała jego zaufanie do Boga

2. Miłość ofiarna: bezwarunkowe posłuszeństwo Abrahama Bogu

1. Rodzaju 22:1-19

2. Jakuba 2:21-23

Hebrajczyków 11:18 O którym powiedziano: W Izaaku będzie nazwane twoje potomstwo:

Bóg jest wierny swoim obietnicom, nawet jeśli wydaje się to niemożliwe.

1: Wierność Boga w obliczu niemożliwych okoliczności

2: Ufanie Bożym obietnicom, gdy życie jest nieoczekiwane

1: Rodzaju 17:19 - I rzekł Bóg: Sara, żona twoja, rzeczywiście urodzi ci syna; i nadasz mu imię Izaak, i zawrę z nim moje przymierze na przymierze wieczne, a po nim jego potomstwo.

2: Rzymian 4:17-21 - (Jak napisano: Uczyniłem cię ojcem wielu narodów) przed Tym, któremu uwierzył, Bogiem, który ożywia umarłych i przywołuje to, czego nie ma, tak jakby był. Który wbrew nadziei uwierzył nadziei, aby stać się ojcem wielu narodów; zgodnie z tym, co zostało powiedziane: Takie będzie twoje potomstwo. A nie będąc słabym w wierze, nie uważał swego ciała za martwe, gdy miał około stu lat, ani za martwość łona Sary. Nie zachwiał się przez niewiarę w obietnicę Bożą; ale mocny był w wierze, oddając chwałę Bogu.

Hebrajczyków 11:19 Uznanie, że Bóg mógł go wskrzesić nawet z martwych; skąd też przyjął go w postaci.

Autor Listu do Hebrajczyków przyznaje, że Bóg był w stanie wskrzesić Jezusa z martwych.

1: Moc Boga: Jak Bóg może dokonać niemożliwego

2: Zmartwychwstanie: znak zwycięstwa Boga

1: Rzymian 8:11 – „Jeśli jednak Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, zamieszka w was, Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, ożywi także wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka.”

2: Jana 11:25 - „Rzekł jej Jezus: Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie.”

Hebrajczyków 11:20 Przez wiarę Izaak pobłogosławił Jakuba i Ezawa w sprawach przyszłych.

Izaak pobłogosławił swoich synów Jakuba i Ezawa wiarą w przyszłość.

1. Moc wiary: jak błogosławieństwo Izaaka może nas zainspirować

2. Życie w teraźniejszości: znaczenie błogosławieństwa Izaaka

1. Rodzaju 27:27-29 – Błogosławieństwo Izaaka dla Jakuba

2. Rodzaju 27:30-40 – Błogosławieństwo Izaaka dla Ezawa

Hebrajczyków 11:21 Przez wiarę Jakub, gdy umierał, pobłogosławił obu synów Józefa; i oddawał pokłon, opierając się na szczycie swojej laski.

Jakub błogosławił swoich synów wiarą, gdy był bliski śmierci.

1. Siła wiary w trudnych czasach

2. Dziedzictwo błogosławienia naszych dzieci

1. Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków.

2. Przysłów 13:22 - Dobry człowiek pozostawia dziedzictwo dzieciom swoich dzieci, ale

majątek grzesznika odkładany jest na rzecz sprawiedliwego.

Hebrajczyków 11:22 Przez wiarę Józef, gdy umarł, wspomniał o odejściu synów Izraela; i wydał rozkaz co do jego kości.

Józef, mąż wiary, wspomniał przed śmiercią Izraelitów o wyjściu Izraelitów i udzielił wskazówek dotyczących jego kości.

1. Moc wiary: przykład Józefa

2. Podążanie za wolą Bożą: lekcje z końcowych słów Józefa

1. Rzymian 1:17 – „W nim bowiem objawia się sprawiedliwość Boża z wiary dla wiary, jak napisano: Sprawiedliwy z wiary żyć będzie”.

2. Jana 15:14 – „Jesteście moimi przyjaciółmi, jeśli czynicie to, co wam przykazuję”.

Hebrajczyków 11:23 Przez wiarę Mojżesz po urodzeniu był ukrywany przez rodziców swoich przez trzy miesiące, gdyż widzieli, że jest dzieckiem właściwym; i nie bali się rozkazu królewskiego.

Mojżesz był przykładem wiary, gdy się urodził i ukrywał się w posłuszeństwie woli Bożej.

1: Nasza wiara w Boga zawsze ochroni nas przed krzywdą, bez względu na cenę.

2: Musimy zaufać Bożemu planowi i mieć wiarę, aby wykonywać Jego wolę, nawet gdy jest to trudne.

1: Exodus 2:2-4 I kobieta poczęła i urodziła syna, a gdy zobaczyła, że jest dzieckiem dobrym, ukrywała go przez trzy miesiące.

2: Mateusza 10:28-29 I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą, ale bójcie się raczej tego, który może i duszę i ciało zniszczyć w piekle.

Hebrajczyków 11:24 Przez wiarę Mojżesz, gdy dorósł, nie chciał być nazywany synem córki faraona;

Mojżesz wybrał wiarę zamiast swojej tożsamości.

1. Wierność Boga zawsze zastąpi jakąkolwiek ziemską tożsamość.

2. Wiara w Boga daje nam siłę, aby wybrać wiarę zamiast ziemskich aspiracji.

1. Galacjan 5:1: „Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. Stójcie więc niewzruszenie i nie dajcie się ponownie obarczyć jarzmem niewoli”.

2. 2 Tymoteusza 1:7: „Albowiem nie Bóg dał nam ducha bojaźliwości, ale ducha mocy, miłości i samodyscypliny”.

Hebrajczyków 11:25 Wolą raczej cierpieć uciski z ludem Bożym, niż przez jakiś czas cieszyć się przyjemnościami grzechu;

Mojżesz wolał znosić trudności z ludem Bożym, niż cieszyć się doczesnymi przyjemnościami grzechu.

1. Moc wiernej wytrwałości

2. Przejściowa natura grzesznej przyjemności

1. Galacjan 6:9 „I nie ustawajmy się w czynieniu dobrze, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli nie zachwiejemy się”.

2. Rzymian 8:18 „Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która się w nas objawi”.

Hebrajczyków 11:26 Uważał hańbę Chrystusową za większe bogactwo niż skarby w Egipcie, bo miał wzgląd na wzajemną zapłatę.

Hańba Chrystusowa ma większą wartość niż ziemskie bogactwa. Nie mógł się doczekać nagrody w Niebie.

1. Wartość brania krzyża

2. Mądrość inwestowania w wieczne nagrody

1. Mateusza 16:24-26 – „Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i naśladuje mnie. Bo kto zachowa swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je. Bo cóż za korzyść odniesie człowiek, jeśli cały świat pozyska, a straci swą duszę? Albo co da człowiek w zamian za duszę swoją?”

2. Kolosan 3:1-4 – „Jeśli więc zmartwychwstaniecie z Chrystusem, szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus siedzi po prawicy Boga. Skieruj swoje uczucia na rzeczy w górze, a nie na rzeczy na ziemi. Bo umarliście i życie wasze jest ukryte z Chrystusem w Bogu. Gdy się ukaże Chrystus, życie nasze, wtedy i wy razem z nim ukażecie się w chwale”.

Hebrajczyków 11:27 Przez wiarę opuścił Egipt, nie ulękłszy się gniewu królewskiego, bo wytrwał, jak gdyby widział Niewidzialnego.

Przez wiarę Mojżesz opuścił Egipt i wytrwał pomimo gniewu króla, ponieważ ujrzał Boga niewidzialnego.

1. Moc wiary w przezwyciężaniu strachu i przeciwności losu.

2. Znaczenie zaufania niewidzialnemu Bogu.

1. Izajasz 26:3-4 - Zachowasz w doskonałym pokoju tego, którego umysł jest skupiony na Tobie, ponieważ ufa Tobie. Zaufajcie Panu na wieki, gdyż w Panu Jehowa jest siła wieczna.

2. Rzymian 8:38-39 - Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani księstwa, ani moce, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie, będą mogli nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Hebrajczyków 11:28 Przez wiarę przestrzegał Paschy i pokropienia krwią, aby nie dotknął ich ten, który niszczy pierworodnych.

Przez wiarę Mojżesz obchodził Paschę i pokropił krwią baranka, aby niszczyciel pierworodnych nie wyrządził szkody Izraelitom.

1. Moc wiary: jak Mojżesz zaufał Bogu, że poprowadzi Izraelitów do wolności

2. Moc Paschy: Jak krew Baranka zapewniła Izraelitom zbawienie

1. Wyjścia 12:12-15; 21-28 – Mojżesz nakazuje Izraelitom obchodzić Paschę i oznaczać swoje drzwi krwią baranka

2. Księga Wyjścia 11:1-10 – Pan poleca Mojżeszowi, aby ostrzegał faraona o nadchodzącej śmierci pierworodnych synów

Hebrajczyków 11:29 Przez wiarę przeszli przez Morze Czerwone jak przez suchą ziemię, co Egipcjanie zamyślając uczynić, utonęli.

Przez wiarę Izraelici przeprawili się przez Morze Czerwone jak po suchym lądzie, podczas gdy Egipcjanie utonęli podczas tej samej próby.

1. Wiara w Boga prowadzi do cudownych rezultatów.

2. Nigdy nie lekceważ mocy Boga.

1. Exodus 14:21-22 - Wtedy Mojżesz wyciągnął rękę nad morze; I Pan sprawił, że morze cofnęło się przez całą noc przez silny wiatr wschodni, i sprawił, że morze wyschło, a wody się rozdzieliły.

2. Jozuego 3:13-17 - I stanie się, gdy spoczną podeszwy nóg kapłanów noszących Arkę Pana, Pana całej ziemi, w wodach Jordanu, że zostaną odcięte wody Jordanu od wód, które spływają z góry; i staną na kupie.

Hebrajczyków 11:30 Przez wiarę runęły mury Jerycha, gdy były otoczone przez około siedem dni.

Przez wiarę runęły mury Jerycha, gdy Izraelici krążyli wokół niego przez siedem dni.

1. Moc wiary: jak możemy pokonać każde wyzwanie

2. Znaczenie zaufania Bogu

1. Jozuego 6:1-20

2. Mateusza 17:20 – „Powiedział im: «Z powodu waszej małej wiary. Bo zaprawdę powiadam wam, jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: «Przesuń się stąd tam», a ona się przesunie i nie będzie dla was nic niemożliwego”.

Hebrajczyków 11:31 Przez wiarę nierządnica Rachab nie zginęła wraz z tymi, którzy nie uwierzyli, gdy przyjęła z pokojem szpiegów.

Wiara Rachab w Boga ocaliła ją od zagłady.

1: Możemy ufać Bogu, że nas zbawi, nawet w obliczu przytłaczających przeciwności losu.

2: Wiara Rachab powinna nas inspirować do wiary w Boga.

1: Jakuba 2:25 – „Czyż także Rachab nierządnica nie została usprawiedliwiona z uczynków, gdy przyjęła posłańców i wysłała ich inną drogą?”

2: Jozuego 2:1-3 - „Teraz Jozue, syn Nuna, wysłał dwóch ludzi z Gaju Akacjowego, aby potajemnie przeszpiegowali, mówiąc: «Idźcie, obejrzyjcie ziemię, zwłaszcza Jerycho.» Poszli więc i przyszli do domu nierządnicy imieniem Rachab i tam zamieszkała. I doniesiono królowi Jerycha, mówiąc: «Oto dzisiaj wieczorem przyszli tu mężowie z synów Izraela, aby przeszukać okolicę».

Hebrajczyków 11:32 I co mam więcej powiedzieć? bo nie zdążyłbym już opowiedzieć o Gedeonie, o Baraku, o Samsonie i o Jefte; także Dawida i Samuela, i proroków:

Biblia przytacza historie wielu wiernych bohaterów wiary.

1. Wierni bohaterowie: celebrowanie przykładów Gedeona, Baraka, Samsona, Jeftego, Dawida, Samuela i proroków

2. Aktywne dążenie do wiary: uczenie się z życia Gedeona, Baraka, Samsona, Jeftego, Dawida, Samuela i proroków

1. Jakuba 2:17-18 – „Tak i wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa, będąc sama. Tak, ktoś może powiedzieć: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki. Okaż mi wiarę swoją bez uczynków, a ja ci pokażę wiarę na podstawie moich uczynków.”

2. 1 Koryntian 10:11 – „A to wszystko przydarzyło się im dla przykładu i jest napisane dla przestrogi dla nas, na których przyszły krańce świata”.

Hebrajczyków 11:33 Którzy przez wiarę podbili królestwa, czynili sprawiedliwość, dostąpili obietnic, zatkali lwom paszcze,

Ten fragment mówi o tych, którzy przez wiarę dokonali wielkich rzeczy.

1: Miej wiarę i bądź odważny – Hebrajczyków 11:33

2: Uwierz w siebie, a możesz wszystko – Hebrajczyków 11:33

1: Jakuba 1:6 - Niech jednak prosi z wiarą, bez wahania. Bo kto się waha, podobny jest do fali morskiej, pędzonej przez wiatr i miotanej.

2: Rzymian 4:20-21 – Nie zachwiał się obietnicą Bożą z powodu niewiary; ale był mocny w wierze, oddając chwałę Bogu; I będąc całkowicie przekonany, że to, co obiecał, jest w stanie także wykonać.

Hebrajczyków 11:34 Stłumili gwałtowność ognia, uciekli przed ostrzem miecza, ze słabości stali się silni, stali się mężni w walce, zmusili do ucieczki armie obcych.

Wytrwali w trudnych próbach i umocnili się w wierze.

1: Wiara daje nam siłę do pokonania wszelkich przeszkód

2: Siła w słabości

1: Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

2: Rzymian 5:3-5 – Nie tylko to, ale także chlubimy się naszymi cierpieniami, ponieważ wiemy, że cierpienie rodzi wytrwałość; wytrwałość, charakter; i charakter, nadzieja. A nadzieja nie zawstydza nas, gdyż miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.

Hebrajczyków 11:35 Kobiety przyjmowały swoich zmarłych wskrzeszonych do życia, a inne były torturowane, nie przyjmując wybawienia; aby dostąpili lepszego zmartwychwstania:

Kobiety w Biblii były przykładem wiary i odporności w obliczu prześladowań i śmierci.

1. Siła wiary i odporność w obliczu przeciwności losu

2. Znaczenie przyjęcia lepszej przyszłości nawet w obliczu śmierci

1. Hebrajczyków 11:35

2. Rzymian 8:18 - Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która się w nas objawi.

Hebrajczyków 11:36 Inni zaś doświadczyli okrutnych szyderstw i biczowań, a ponadto niewoli i więzienia:

List do Hebrajczyków 11:36 mówi o próbach i uciskach, jakich doświadczają wyznawcy wiary, włączając w to okrutne drwiny, biczowania, więzy i więzienia.

1. „Odwaga wiary: wytrwanie w przeciwnościach losu”

2. „Moc Boga: przezwyciężanie nawet największych prób”

1. Jakuba 1:2-4 – Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami.

2. 1 Piotra 1:6-7 - Radujcie się z tego, chociaż teraz, jeśli to konieczne, na chwilę jesteście zasmuceni różnymi próbami.

Hebrajczyków 11:37 Kamienowano ich, piłowano, kuszono, zabijano mieczem; błąkali się w skórach owczych i kozich; być pozbawionym środków do życia, dotkniętym, udręczonym;

Fragment Listu do Hebrajczyków 11:37 mówi o trudnościach, jakich doświadczał lud wiary, włączając w to ukamienowanie, przepiłowanie piłą, kuszenie i zabijanie mieczem. Wędrowali bez odpowiedniego ubrania i pożywienia, byli pozbawieni środków do życia, uciskani i dręczeni.

1. „Wiara oczyszczona ogniem: wytrwanie pomimo przeciwności”

2. „Siła wiernych: wytrwanie i pokonywanie trudności”

1. Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków.

2. Rzymian 8:35-37 – Kto nas oddzieli od miłości Chrystusa? Czy ucisk, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz? Jak napisano: „Z Twojego powodu przez cały dzień jesteśmy zabijani; uważa się nas za owce przeznaczone na rzeź”. Nie, w tym wszystkim jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki Temu, który nas umiłował.

Hebrajczyków 11:38 (Ich świat nie był godzien:) błąkali się po pustyniach i po górach, po jaskiniach i jaskiniach ziemi.

Werset ten mówi o tych, którzy nie byli godni świata, w którym żyli, a mimo to byli gotowi znosić ekstremalne trudności dla swojej wiary.

1. „Siła wiary: znoszenie trudności w związku z tym, w co wierzymy”

2. „Niegodność świata: wierne życie pomimo odrzucenia”

1. Izajasz 43:2 - Gdy przejdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zaleją cię. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się; i płomień nie zapali się nad tobą.

2. Jakuba 1:2-4 – Bracia moi, uważajcie to za radość, gdy wpadacie w różne pokusy; Wiedząc o tym, że wypróbowywanie wiary waszej rodzi cierpliwość. Ale cierpliwość niech będzie dziełem doskonałym, abyście byli doskonali i cali, nie pragnąc niczego.

Hebrajczyków 11:39 A oni wszyscy, otrzymawszy przez wiarę dobrą opinię, nie otrzymali obietnicy:

W Liście do Hebrajczyków 11:39 autor opisuje wiarę wielu ludzi, którzy byli przed nami i otrzymali pochwałę, ale nie otrzymali obietnicy.

1. „Siła wiary: wiara bez widzenia”

2. „Życie w wierze w świecie bez obietnic”

1. Rzymian 4:18-21

2. Jakuba 2:14-26

Hebrajczyków 11:40 Bóg przygotował dla nas coś lepszego, aby oni bez nas nie stali się doskonałymi.

Bóg zapewnił nam lepszy sposób na osiągnięcie doskonałości.

1: Lepsza droga – Możemy polegać na Bożym planie dotyczącym udoskonalenia naszego życia.

2: Doskonałość przez wiarę – możemy wybrać chodzenie w wierze i stać się doskonałymi w oczach Boga.

1: Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2: Hebrajczyków 12:2 – Patrząc na Jezusa, sprawcę i dokończyciela naszej wiary; który dla przygotowanej mu radości wycierpiał krzyż, gardząc hańbą, i zasiadł po prawicy tronu Bożego.

List do Hebrajczyków 12 to dwunasty rozdział Listu do Hebrajczyków w Nowym Testamencie. W tym rozdziale skupiono się na temacie wytrwałości i wytrwałości w wierze chrześcijańskiej, wykorzystując atletyczne obrazy, aby zachęcić wierzących do wzięcia udziału w wyznaczonym im wyścigu.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od nawoływania wierzących, aby odłożyli na bok wszelki ciężar i grzech, który ich powstrzymuje, aby mogli wytrwale biec w wyznaczonym im wyścigu. Zachęca się ich, aby skupili wzrok na Jezusie, który jest zarówno autorem, jak i doskonalicielem ich wiary (Hebrajczyków 12:1-2). Autor przypomina im o wytrwałości Jezusa w cierpieniu i Jego ostatecznym zwycięstwie, zachęcając, aby nie znużyli się i nie tracili ducha.

Akapit drugi: W wersetach 3-13 znajduje się wezwanie dla wierzących, aby rozważali przykład Jezusa i znosili trudności jako dyscyplinę od Boga. Tak jak kochający ojciec karci swoje dzieci dla ich dobra, tak Bóg karci swoje dzieci ze względu na ich duchowy wzrost i świętość. Nalega się, aby wierzący nie pogardzali Bożą dyscypliną ani nie zniechęcali się

nią, ale raczej postrzegali ją jako dowód Jego miłości (Hebrajczyków 12:5-6). Autor zachęca ich, aby znosili trudności w celu wydania pokojowych owoców prawości.

Akapit 3: Od wersetu 14 położony jest nacisk na dążenie do pokoju ze wszystkimi ludźmi i świętości, bez której nikt nie ujrzy Pana. Nalega się, aby wierzący nie pozwalali, aby gorycz i niemoralność skalała ich, ale raczej starali się o pokój między sobą (Hebrajczyków 12:14-17). Autor ostrzega przed odrzuceniem głosu Bożego, tak jak uczynił to Izrael na górze Synaj, ale zachęca wierzących, że przybyli na górę Syjon, niebiańskie Jeruzalem, gdzie mają dostęp do Boga przez Jezusa Chrystusa (Hebrajczyków 12:18-24) . Ten fragment kończy się podkreśleniem, że wierzący otrzymali niewzruszone królestwo przez Chrystusa; dlatego powinni oddawać cześć godną uwielbienia, z szacunkiem i bojaźnią, ponieważ nasz Bóg jest ogniem trawiącym (Hebrajczyków 12:25-29).

Podsumowując, List do Hebrajczyków 12 nawołuje wierzących, aby wytrwali w wierze jak biegacze na wyścigu. Podkreśla, że wpatruje się w Jezusa jako nasz przykład, a jednocześnie znosi trudy jako karcenie od Boga. Jesteśmy wezwani do dążenia do pokoju i świętości, uznając, że mamy dostęp do Boga przez Chrystusa. Ostatecznie przypomina się nam, że należymy do niewzruszonego królestwa i powinniśmy wielbić Boga z szacunkiem, wiedząc, że On z miłością karci swoje dzieci.

Hebrajczyków 12:1 Dlatego też, skoro i my jesteśmy otoczeni tak wielkim obłokiem świadków, odłóżmy wszelki ciężar i grzech, który tak łatwo nas nęka, i biegnijmy cierpliwie w wyznaczonym nam wyścigu,

Otacza nas wielka liczba świadków i powinniśmy pozbyć się grzechu i ciężarów, które nas powstrzymują, i z cierpliwością biec w wyścigu, który dał nam Bóg.

1. „Odkładanie ciężaru grzechu”

2. „Biegnij cierpliwie w wyścigu, który wyznaczył nam Bóg”

1. Przysłów 4:23 – „Przede wszystkim strzeż swojego serca, bo wszystko, co robisz, z niego wypływa”.

2. Rzymian 12:2 – „Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnawianie umysłu. Wtedy będziecie mogli wypróbować i zatwierdzić wolę Bożą – Jego dobrą, przyjemną i doskonałą wolę. "

Hebrajczyków 12:2 Patrząc na Jezusa, sprawcę i dokończyciela naszej wiary; który dla przygotowanej mu radości wycierpiał krzyż, gardząc hańbą, i zasiadł po prawicy tronu

Bożego.

Jezus wycierpiał krzyż z powodu czekającej go radości i teraz zasiada po prawicy tronu Bożego.

1. Radość na krzyżu: jak przykład Jezusa może nas zainspirować do wytrwania

2. Sprawiedliwość Jezusa: jak wypełnił Boży plan zbawienia

1. Filipian 3:7-8 - Ale jakikolwiek zysk miałem, ze względu na Chrystusa uważałem za stratę. Zaprawdę, wszystko uznaję za stratę ze względu na niezrównaną wartość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mojego.

2. Izajasz 53:5 – Ale został przebity za nasze przestępstwa; został zdruzgotany za nasze winy; na Niego spadła kara, która przyniosła nam pokój, a dzięki Jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

Hebrajczyków 12:3 Bo pomyślcie o tym, który zniósł przeciw sobie takie sprzeciw grzeszników, abyście nie byli zmęczeni i nie osłabli na duchu.

Autor Listu do Hebrajczyków zachęca czytelników, aby pomyśleli o Jezusie, który stawił czoła sprzeciwowi grzeszników, aby nie znużyli się i nie stracili wiary.

1: Jezus jest naszym wzorem wytrzymałości

2: Nie trać ducha w obliczu sprzeciwu

1: Filipian 4:12-13 – „Wiem, co to znaczy być w potrzebie i wiem, co to znaczy mieć dostatek. Poznałem sekret bycia zadowolonym w każdej sytuacji, niezależnie od tego, czy jestem najedzony, czy głodny, czy żyję w dostatku, czy w niedostatku. Wszystko to mogę w Tym, który mnie wzmacnia.

2: Izajasz 40:28-31 – „Czy nie wiecie? Czy nie słyszeliście? Pan jest Bogiem wiecznym, Stworzycielem krańców ziemi. Nie znuży się ani nie znuży, a jego zrozumienia nikt nie może zgłębienie. Zmęczonym daje siłę i pomnaża moc słabych. Nawet młodzi ludzie męczą się i znużeni, a młodzieńcy potykają się i upadają, lecz ci, którzy pokładają nadzieję w Panu, odzyskują siły. Wznoszą się na skrzydłach jak orły. będą biegać i nie znużą się, będą chodzić i nie ustawają”.

Hebrajczyków 12:4 Jeszcze nie stawialiście oporu aż do krwi, walcząc z grzechem.

Chrześcijan zachęca się, aby wytrwali w wierze i opierali się pokusie grzechu, nawet jeśli oznacza to poświęcenie własnego życia.

1. „Siła wytrwałości: jak pokonać pokusę i osiągnąć swój najwyższy potencjał”

2. „Koszt bycia uczniem: oddanie wszystkiego, aby naśladować Chrystusa”

1. Hioba 1:21 – „Pan dał i Pan zabrał; niech będzie pochwalone imię Pana.”

2. Filipian 3:7-8 – „Ale to, co było dla mnie zyskiem, teraz ze względu na Chrystusa uważam za stratę. Co więcej, wszystko uznaję za stratę ze względu na niezrównaną wartość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mojego, dla którego wszystko straciłem”.

Hebrajczyków 12:5 I zapomnieliście o napomnieniu, które kieruje się do was jak do dzieci: Synu mój, nie gardź karaniem Pana i nie ustawaj, gdy będziesz przez niego strofowany.

Autor Listu do Hebrajczyków zachęca czytelnika, aby nie gardził karnością Pana i nie zniechęcał się, gdy jest poprawiany.

1. Dyscyplina Pana – nauka przyjmowania kary Bożej z radością

2. Karcenie i nagana – przybliżanie się do Boga poprzez dyscyplinę

1. Przysłów 3:11-12 - Synu mój, nie gardź karnością Pana i nie znudź się jego naganami, gdyż Pan karci tego, którego miłuje, jak ojciec syna, w którym ma upodobanie.

2. Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków.

Hebrajczyków 12:6 Bo kogo Pan miłuje, tego karze i chłoszcze każdego syna, którego przyjmuje.

Bóg karci tych, których kocha i wskazuje im właściwą drogę.

1. Siła dyscypliny: jak miłość Boża wskazuje nam właściwą ścieżkę

2. Siła dyscypliny: jak miłość Boża dodaje nam sił

1. Rzymian 5:3-4 – „Nie tylko to, ale także radujemy się z naszych cierpień, wiedząc, że cierpienie rodzi wytrwałość, a wytrwałość rodzi charakter, a charakter rodzi nadzieję”

2. Przysłów 3:11-12 - „Synu mój, nie gardź karnością Pana i nie znudź się jego naganami, gdyż Pan karci tego, którego miłuje, jak ojciec syna, w którym ma upodobanie”.

Hebrajczyków 12:7 Jeśli znosicie karcenie, Bóg postąpi z wami jak z synami; bo cóż to za syn, którego ojciec nie karze?

Bóg karci nas tak, jak ojciec karze swojego syna, ponieważ nas kocha.

1. Nauka stosowania dyscypliny jako daru miłości

2. Boża dyscyplina: znak Jego ojcowskiej miłości

1. Przysłów 3:11-12 – „Synu mój, nie gardź karnością Pana i nie znudź się jego naganami, gdyż Pan karci tego, którego miłuje, jak ojciec syna, w którym ma upodobanie”.

2. Jakuba 1:1-4 – „Poczytujcie to sobie za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie pełny efekt, abyście byli doskonałe i kompletne, nie posiadające żadnych braków.”

Hebrajczyków 12:8 Jeżeli zaś nie otrzymacie kary, której wszyscy są uczestnikami, będziecie bękartami, a nie synami.

Wszyscy wierzący podlegają karze, a niezastosowanie się do kary oznacza, że wierzący nie jest prawdziwym dzieckiem Bożym.

1. Boża dyscyplina: droga do prawdziwego synostwa

2. Błogosławieństwo kary: zbieranie nagród w postaci akceptacji

1. Przysłów 3:11-12: „Synu mój, nie gardź karnością Pana i nie znudź się jego naganami, gdyż Pan karci tego, którego miłuje, jak ojciec syna, w którym ma upodobanie”.

2. Jakuba 1:12: „Błogosławiony ten, kto wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, otrzyma koronę życia, którą obiecał Bóg tym, którzy go miłują”.

Hebrajczyków 12:9 Mieliśmy też ojców w naszym ciele, którzy nas poprawiali i dawaliśmy im cześć. Czyż nie raczej będziemy poddani Ojcu duchów i będziemy żyć?

Abyśmy mogli żyć, powinniśmy okazywać Bogu cześć i być Mu poddani.

1. Moc Bożej władzy

2. Nasz obowiązek posłuszeństwa Bogu

1. Przysłów 3:11-12 - Synu mój, nie gardź karnością Pana i nie znudź się jego naganami, gdyż Pan karci tego, którego miłuje, jak ojciec syna, w którym ma upodobanie.

2. Rzymian 8:14-15 – Wszyscy bowiem, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. Nie otrzymaliście bowiem ducha niewoli, abyście popadli w strach, ale otrzymaliście Ducha przybrania za synów, przez którego wołamy: „Abba! Ojciec!"

Hebrajczyków 12:10 Zaprawdę, przez kilka dni karcili nas według własnego upodobania; ale on dla naszego pożytku, abyśmy mogli być uczestnikami jego świętości.

Bóg karci nas dla naszego własnego dobra, abyśmy mogli mieć udział w Jego świętości.

1. „Błogosławieństwo karcenia: jak Boża dyscyplina może nam pomóc zbliżyć się do Niego”

2. „Dar świętości: stawanie się uczestnikami świętości Boga poprzez Jego dyscyplinę”

1. Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków.

2. Przysłów 3:11-12 - Synu mój, nie gardź karnością Pana i nie znudź się jego naganami, gdyż Pan karci tego, którego miłuje, jak ojciec syna, w którym ma upodobanie.

Hebrajczyków 12:11 Żadne karanie na razie nie wydaje się radosne, lecz zasmucające, wszakże później wydaje tym, którzy go doświadczają, błogi owoc sprawiedliwości.

Karcenie może nie wydawać się radosne w tym momencie, ale później przyniesie sprawiedliwe i pokojowe owoce.

1: Akceptowanie trudów życia, aby czerpać korzyści z prawości.

2: Radość z wyniku karcenia Bożego.

1: Jakuba 1:2-4 - Uznajcie to za czystą radość, bracia moi, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało.

2: Przysłów 3:11-12 - Synu mój, nie gardź karnością Pana i nie złość się na jego naganę, gdyż Pan karci tych, których kocha, jak ojciec, syn, w którym ma upodobanie.

Hebrajczyków 12:12 Dlatego podnieście opuszczone ręce i omdlałe kolana;

Ten fragment zachęca nas, abyśmy byli silni i nie poddawali się.

1. Powstań i wytrwaj: jak pokonać wyzwania z wiarą

2. Wzmacnianie naszej wiary: jak wytrwać w trudnych czasach

1. Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły, wzbiją się na skrzydłach jak orły, będą biec, a nie będą zmęczeni, i będą chodzić, a nie ustaną”.

2. 1 Koryntian 16:13 – „Czuwajcie, trwajcie w wierze, odpuśćcie jak ludzie, bądźcie silni”.

Hebrajczyków 12:13 Prostujcie ścieżki dla swoich stóp, aby to, co kulawe, nie zboczyło z drogi; ale niech raczej zostanie uzdrowione.

Powinniśmy dążyć do prostej i prawej ścieżki i pomagać potrzebującym, zamiast ich lekceważyć.

1. „Ścieżka prawości”

2. „Pomaganie kulawym”

1. Przysłów 14:12 – Jest droga, która wydaje się słuszna, ale ostatecznie prowadzi do śmierci.

2. Jakuba 1:27 - Religia, którą Bóg, nasz Ojciec, uważa za czystą i bez skazy, polega na tym, aby opiekować się sierotami i wdowami w ich niedoli i chronić się przed skażeniem świata.

Hebrajczyków 12:14 Zachowujcie pokój ze wszystkimi ludźmi i świętość, bez której nikt nie ujrzy Pana.

Powinniśmy zabiegać o pokój i świętość, gdyż bez nich nikt nie będzie mógł ujrzeć Pana.

1. Świętość jest niezbędna do relacji z Bogiem

2. Dążenie do pokoju jest drogą do radości

1. 1 Piotra 1:15-16 - Ale jak Ten, który was powołał, jest święty, tak bądźcie święci we wszystkim, co czynicie; bo napisano: «Bądźcie święci, bo ja jestem święty».

2. Rzymian 12:18 - Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, ze wszystkimi żyjcie w pokoju.

Hebrajczyków 12:15 Pilnie wypatrujcie, aby nikt nie utracił łaski Bożej; aby nie przeszkadzał wam jakikolwiek wyrastający korzeń goryczy i przez to wielu nie byłoby skalanych;

Pilnie szukaj łaski Bożej, aby gorycz nie wkroczyła do twojego życia i nie spowodowała skalania innych.

1. Nie pozwól, aby gorycz zakorzeniła się w Twoim życiu

2. Szukaj łaski i unikaj pokus

1. Efezjan 4:26-27 – Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, tak jak w Chrystusie Bóg wam przebaczył.

2. Jakuba 1:14-15 – Jednak każdy człowiek ulega pokusie, gdy zostaje odciągnięty przez własne złe pragnienia i uwiedziony. Następnie, gdy pożądanie pocznie, rodzi grzech; a grzech, gdy dojrzeje, rodzi śmierć.

Hebrajczyków 12:16 Aby nie było cudzołożnika i bezbożnika jak Ezaw, który za jeden kęs mięsa sprzedał swoje pierworodztwo.

Lekkomyślność Ezawa służy jako ostrzeżenie, aby nie dać się tak łatwo zwieść światowym pragnieniom.

1: Nie bądź jak Ezaw, który dla chwilowej przyjemności porzucił swoje pierworodztwo.

2: Strzeżcie się naszej skłonności do odciągania się od Bożych obietnic przez przemijające przyjemności.

1: Jakuba 4:3-4 – Prosicie, a nie otrzymujecie, bo źle prosicie, abyście mogli wydać to na swoje przyjemności.

2:2 Tymoteusza 2:22 - Uciekajcie także młodzieńcze pożądliwości, ale podążajcie za sprawiedliwością, wiarą, miłością, pokojem z tymi, którzy z czystego serca wzywają Pana.

Hebrajczyków 12:17 Wiecie bowiem, że potem, gdy miał odziedziczyć błogosławieństwo, został odrzucony, bo nie znalazł miejsca nawrócenia, choć ze łzami go szukał.

Ten fragment mówi o tym, że Ezaw nie mógł otrzymać błogosławieństwa, o które zabiegał od swojego ojca, Izaaka, pomimo jego szczerej skruchy.

1. Potrzeba prawdziwej pokuty: analiza historii Ezawa

2. Jak otrzymać błogosławieństwa Boże: nauka z historii Ezawa

1. 2 Koryntian 7:10 – „Bo pobożny smutek rodzi skruchę, która prowadzi do zbawienia bez żalu, podczas gdy światowy smutek powoduje śmierć”.

2. Jakuba 4:8 – „Zbliżcie się do Boga, a on zbliży się do was. Oczyśćcie ręce, grzesznicy, i oczyśćcie serca, o rozdwojonych umysłach”.

Hebrajczyków 12:18 Nie przyszliście bowiem na górę, której można się dotknąć i która płonie ogniem, ani do ciemności, ciemności i burzy,

Fragment ten mówi, że chrześcijanie nie muszą znosić fizycznych prób, jak Izraelici pod górą Synaj.

1: Jesteśmy wezwani do żywej wiary, a nie do fizycznej próby.

2: Zostaliśmy pobłogosławieni przymierzem duchowym, a nie fizycznym.

1: Exodus 19:12-13 – Mojżesz ostrzega Izraelitów przed fizycznymi próbami, które przeżyją.

2: Hebrajczyków 10:22 – Jesteśmy powołani do wiary, która rodzi wewnętrzną sprawiedliwość.

Hebrajczyków 12:19 I dźwięk trąby i głos słów; który głos, słysząc, prosili, aby już do nich nie mówiono tego słowa:

Ci, którzy usłyszeli głos Boży przemawiający przez trąbę, modlili się, aby już do nich nie mówiono tego słowa.

1. Moc Bożego głosu: jaka powinna być nasza odpowiedź

2. Wezwanie do słuchania i posłuszeństwa: czego uczymy się z Listu do Hebrajczyków 12:19

1. Izajasz 30:21 - A uszy twoje usłyszą za tobą słowo mówiące: To jest ta droga, idźcie nią, gdy się zwrócicie w prawo i gdy zwrócicie się w lewo.

2. Jakuba 1:22 - Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.

Hebrajczyków 12:20 (Bo nie mogli znieść tego, co im nakazano, a choćby zwierzę dotknęło góry, zostanie ukamienowane lub przebite strzałą;

Fragment ten mówi o strachu Izraelitów przed górą Synaj, kiedy Bóg przemówił do nich z góry i nakazał im, aby jej nie dotykali, gdyż w przeciwnym razie grozi im kara.

1. Bojaźń Pańska jest początkiem mądrości.

2. Bóg jest święty i wymaga od nas świętości.

1. Księga Wyjścia 19:12-13 – Kiedy Pan przemówił do Izraelitów z góry Synaj, przestraszyli się i zachowali dystans.

2. Izajasz 6:1-3 – Wizja Izajasza dotycząca Pana w Jego świętości.

Hebrajczyków 12:21 A widok był tak straszny, że Mojżesz powiedział: Bardzo się boję i drżę :)

Mojżesz był przerażony, gdy był świadkiem chwały Bożej na górze Synaj.

1. „Nie bójcie się: spojrzenie na bojaźń Bożą”

2. „Moc Boża: doświadczenie chwały Bożej”

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Psalm 27:1 – „Pan jest moim światłem i moim zbawieniem. Kogo mam się bać? Pan jest twierdzą mojego życia. Kogo mam się bać?”

Hebrajczyków 12:22 Ale wy przyszliście na górę Syjon i do miasta Boga żywego, do Jeruzalem niebieskiego, i do niezliczonej rzeszy aniołów,

Autor Listu do Hebrajczyków zachęca czytelników, aby udali się na górę Syjon, miasto Boga żywego, i do niebiańskiego Jeruzalem, gdzie czeka niezliczone zastępy aniołów.

1. Niezrównane piękno nieba

2. Zaproszenie do przybycia na górę Syjon

1. Psalm 48:1-2 „Wielki jest Pan i najbardziej godny chwały w mieście Boga naszego. Jego święta góra, piękna pod względem wysokości, jest radością całej ziemi, góra Syjon na dalekiej północy, miasto wielkiego Króla”.

2. Objawienie 3:12 „Zwycięzcę uczynię filarem w świątyni Boga mojego. Nigdy więcej go nie opuszczą. Napiszę na nich imię Boga mojego i nazwę miasta Boga mojego, nowego Jeruzalem, które zstępuje z nieba od Boga mojego; i napiszę na nich także moje nowe imię”.

Hebrajczyków 12:23 Do ogólnego zgromadzenia i Kościoła pierworodnych, którzy są zapisani w niebie, i do Boga, Sędziego wszystkich, i do duchów ludzi sprawiedliwych, którzy stali się doskonałymi,

Ten fragment mówi o ogólnym zgromadzeniu Kościoła pierworodnych, którzy są zapisani w niebie, i o Bogu, Sędzio wszystkich, i o duchach ludzi sprawiedliwych, którzy stali się doskonałymi.

1. Życie w świętości – Znaczenie dążenia do doskonałości w Chrystusie

2. Niebiański Kościół – Zrozumienie znaczenia Kościoła, tak jak jest napisane w niebie

1. Efezjan 4:1-3 – Postępowanie w sposób godny powołania, do którego zostaliśmy wezwani

2. Kolosan 3:12-17 – Przyoblec się na nowo i żyć w miłości i pokoju wobec siebie nawzajem

Hebrajczyków 12:24 I do Jezusa, pośrednika nowego przymierza, i do krwi pokropienia, która mówi lepiej niż krew Abla.

Autor Listu do Hebrajczyków Jezus jako pośrednik nowego przymierza i krew pokropienia, która mówi lepiej niż krew Abla.

1. Jezus, Pośrednik Nowego Przymierza – jak Jego ofiara daje nam nadzieję

2. Lepsze rzeczy, które przemawiają przez krew pokropienia – docenianie ofiary Jezusa

1. Rodzaju 4:10 - I rzekł: Co uczyniłeś? głos krwi twego brata woła do mnie z ziemi.

2. 1 Jana 1:7 - Ale jeśli chodzimy w światłości, jak on jest w światłości, społeczność mamy między sobą, a krew Jezusa Chrystusa, Syna Jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.

Hebrajczyków 12:25 Uważajcie, abyście nie odrzucali tego, który mówi. Bo jeśli nie uciekli ci, którzy odmówili temu, który mówił na ziemi, tym bardziej nie ujdziemy, jeśli odwrócimy się od tego, który mówi z nieba.

Nie powinniśmy odrzucać słowa Bożego, bo jeśli ci, którzy słyszeli je na ziemi, nie mogli uniknąć kary, to z pewnością nie uda nam się to, jeśli odwrócimy się od Tego, który mówi z nieba.

1. Odrzucenie Słowa Bożego: niebezpieczny wybór

2. Odrzucenie Słowa Bożego: konsekwencje

1. Jeremiasz 17:9-10 – Serce jest podstępne przede wszystkim i bardzo niegodziwe: któż może to wiedzieć? Ja, Pan, badam serca, próbuję lejców, aby oddać każdemu według jego dróg i owoców jego uczynków.

2. Rzymian 2:3-4 - Czy sądzisz, człowiecze, który osądzasz tych, którzy takie rzeczy czynią, a sam je popełniasz, że unikniesz sądu Bożego? A może liczysz na bogactwo Jego dobroci, wyrozumiałości i cierpliwości, nie wiedząc, że dobroć Boża ma cię doprowadzić do pokuty?

Hebrajczyków 12:26 Którego głos wówczas wstrząsnął ziemią, teraz zaś obiecał, mówiąc: Jeszcze raz wstrząsnę nie tylko ziemią, ale i niebem.

Bóg obiecał, że jeszcze raz wstrząśnie ziemią i niebem.

1. Boże obietnice: wstrząsanie ziemią i niebem

2. Moc Bożych obietnic

1. Izajasz 34:4 I cały zastęp niebios ulegnie rozkładowi, a niebiosa zostaną zwinięte jak księga, a cały ich zastęp upadnie, jak liść z winorośli i jak spadająca figa z drzewo figowe.

2. Izajasz 13:13 Dlatego poruszę niebiosa, a ziemia poruszy się ze swojego miejsca w gniewie Pana Zastępów i w dniu jego zapalczywości.

Hebrajczyków 12:27 A to słowo: Jeszcze raz oznacza usunięcie tego, co podlega wstrząśnięciu, jako tego, co stworzone, aby pozostało to, czego nie można wstrząsnąć.

Autor Listu do Hebrajczyków 12:27 wyjaśnia, że wyrażenie „Jeszcze raz" odnosi się do usunięcia rzeczy stworzonych, którymi można wstrząsnąć, tak aby pozostało tylko to, czego nie można wstrząsnąć.

1. „Wstrząsanie wszystkiego: czego możemy się nauczyć z Listu do Hebrajczyków 12:27?"

2. „Stawanie na niewzruszonych fundamentach: wcielanie w życie Listu do Hebrajczyków 12:27"

1. Izajasz 66:1-2 – „Tak mówi Pan: „Niebo jest moim tronem, a ziemia podnóżkiem moich stóp. Gdzie jest dom, który Mi zbudujecie? I gdzie jest miejsce mojego odpoczynku? Z powodu tego wszystkiego Moja ręka stworzyła i to wszystko istnieje" – mówi Pan.

2. Mateusza 7:24-27 – „Dlatego każdego, kto słucha tych moich słów i wykonuje je, przyrównam do męża mądrego, który zbudował swój dom na skale: i spadł deszcz, wezbrały powodzie i wichry dmuchali i uderzali w ten dom, ale nie runął, bo był założony na skale. Ale każdy, kto słucha tych moich słów, a ich nie wykonuje, będzie jak człowiek głupi, który zbudował swój dom na piasku . I spadł deszcz, wezbrały powodzie, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom, i runął. I wielki był jego upadek.

Hebrajczyków 12:28 Dlatego otrzymawszy królestwo niezachwiane, miejmy łaskę, dzięki której możemy służyć Bogu w sposób miły, ze czcią i bojaźnią Bożą:

Powinniśmy służyć Bogu z szacunkiem i bojaźnią, aby otrzymać Jego niewzruszone królestwo.

1. Życie pełne czci i bojaźni Bożej

2. Otrzymanie Królestwa Bożego

1. Kaznodziei 12:13 Wysłuchajmy zakończenia całej sprawy: Bójcie się Boga i

przestrzegajcie jego przykazań, bo to jest cały obowiązek człowieka.

2. Mateusza 6:33 Szukajcie jednak najpierw królestwa Bożego i jego sprawiedliwości; i to wszystko będzie wam dodane.

Hebrajczyków 12:29 Bo nasz Bóg jest ogniem trawiącym.

Bóg jest potężną i pełną pasji istotą, która pragnie pochłonąć nasze serca.

1: Nasz Bóg jest ogniem namiętności – Hebrajczyków 12:29

2: Moc Bożego ognia – Hebrajczyków 12:29

1: Powtórzonego Prawa 4:24 - Bo Pan, Bóg twój, jest ogniem trawiącym, Bogiem zazdrosnym.

2: Exodus 24:17 - A pojawienie się chwały Pana było jak ogień pożerający na szczycie góry w oczach ludu izraelskiego.

List do Hebrajczyków 13 to trzynasty i ostatni rozdział Listu do Hebrajczyków w Nowym Testamencie. Rozdział ten zawiera różne nawoływania i wskazówki dla wierzących, podkreślające praktyczne życie chrześcijańskie oraz znaczenie miłości, gościnności i posłuszeństwa.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od nawoływania wierzących, aby kontynuowali miłość braterską. Zachęca się ich, aby okazywali gościnność nieznajomym, ponieważ niektórzy, nie wiedząc o tym, gościli anioły. Autor podkreśla, że wierzący powinni pamiętać o więźniach i tych, którzy są źle traktowani, tak jakby oni sami cierpieli (Hbr 13,1-3). Małżeństwo jest szanowane i przestrzega się przed niemoralnością. Zadowolenie z tego, co się posiada, jest ważniejsze od miłości do pieniędzy (Hebrajczyków 13:4-6).

2. akapit: W wersetach 7-17 znajduje się wezwanie, aby pamiętać o przywódcach, którzy przekazali im Słowo Boże i uważać ich sposób życia za przykład wiary. Wzywa się wierzących, aby nie dawali się zwieść różnym naukom, ale raczej pozostali niezachwiani w łasce Chrystusa (Hebrajczyków 13:8-9). Zachęca się ich, aby nieustannie składali ofiary uwielbienia w imieniu Jezusa i czynili dobre uczynki, dzieląc się z innymi (Hebrajczyków 13:15-16). Podkreśla się posłuszeństwo wobec przywódców duchowych, którzy czuwają nad duszami i zdadzą z tego sprawę.

3. akapit: Od wersetu 18 znajduje się prośba o modlitwę za autora i pragnienie

odnowienia, aby mógł wkrótce ich odwiedzić (Hebrajczyków 13:18-19). Autor kończy błogosławieństwem wyrażającym pragnienie Bożego pokoju, który przewyższa wszelki rozum, aby być z nimi przez Jezusa Chrystusa. Przesyła pozdrowienia od mieszkańców Włoch (prawdopodobnie współwyznawców) i zachęca ich, aby pozdrawiali się świętym pocałunkiem. Na koniec modli się, aby łaska Boża była z nimi wszystkimi (Hbr 13,20-25).

Podsumowując, List do Hebrajczyków 13 zawiera praktyczne wskazówki dotyczące chrześcijańskiego życia. Kładzie nacisk na miłość braterską, gościnność wobec obcych, pamięć o cierpiących lub uwięzionych, szanowanie małżeństwa i unikanie niemoralności seksualnej. Zachęca do zadowolenia zamiast chciwości bogactwa. W tym rozdziale podkreślono także znaczenie naśladowania przykładów wiernych przywódców, zachowując jednocześnie niezłomność w łasce pośród różnorodnych nauk. Podkreśla się posłuszeństwo wobec przywódców duchowych, a także składanie ofiar uwielbienia w imieniu Jezusa, wykonując jednocześnie dobre uczynki i dzieląc się z innymi. Autor prosi o modlitwę w ich imieniu pragnie przywrócenia nadziei na pokój Boży dla nich przesyła pozdrowienia z Włoch wzywa do wzajemnego pozdrowienia pomiędzy wierzącymi wyraża pragnienie łaski Bożej dla wszystkich.

Hebrajczyków 13:1 Niech trwa miłość braterska.

Autor Listu do Hebrajczyków zachęca czytelników, aby w dalszym ciągu okazywali miłość braterską.

1. „Potęga miłości: jak możemy okazywać miłość braterską”

2. „Wyzwanie miłości braterskiej: jak pielęgnować relacje pełne miłości”

1. Jana 13:34-35 – „Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali: tak jak Ja was umiłowałem, tak i wy powinniście się wzajemnie miłować. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłować”.

2. 1 Jana 4:7-8 – „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością”.

Hebrajczyków 13:2 Nie zapominajcie gościć obcych, bo w ten sposób niektórzy nieświadomie podejmowali aniołów.

Nie zapominajcie o gościnności wobec obcych: niektórzy nieświadomie przyjęli anioły jako gości.

1. Znaczenie gościnności i witania nieznajomych.

2. Jak możemy nieświadomie okazywać łaskę Bożą, okazując gościnność.

1. Rodzaju 18:1-8 – Abraham i Sara witają trzech nieznajomych.

2. Łk 10,25-37 – Przypowieść o dobrym Samarytaninie.

Hebrajczyków 13:3 Pamiętajcie o tych, którzy są w więzach, jako z nimi związani; i tych, którzy cierpią niedolę, jako że jesteście także w ciele.

Powinniśmy pamiętać o tych, którzy są w więzieniach i tych, którzy cierpią, w taki sam sposób, w jaki wspominalibyśmy siebie.

1. Jesteśmy wezwani do miłości i troski o naszych bliźnich

2. Współczucie dla walczących i uciśnionych

1. Mateusza 25:36-40 – „Byłem w więzieniu, a przyszliście mnie odwiedzić”

2. Rzymian 12:15 – „Radujcie się z tymi, którzy się radują; płaczcie z tymi, którzy płaczą”.

Hebrajczyków 13:4 Małżeństwo jest we wszystkich uczciwe, a łoże nieskalane; rozpustników zaś i cudzołożników osądzi Bóg.

Małżeństwo jest świętą instytucją, którą należy szanować; niemoralność seksualna nie ujdzie karze Bożej.

1: Małżeństwo jest darem od Boga: szanuj je, a Bóg je pobłogosławi

2: Bóg jest Sędzią Najwyższym: strzeżcie się rozpustników i cudzołożników

1: Efezjan 5:25-33 – Mężowie, miłujcie żony swoje, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie.

2:1 Koryntian 6:18-20 – Uciekajcie od rozpusty. Każdy grzech, który popełnia człowiek, jest bez ciała; kto zaś dopuszcza się rozpusty, grzeszy przeciw własnemu ciału.

Hebrajczyków 13:5 Niech wasza rozmowa będzie pozbawiona pożądliwości; i poprzestawajcie na tym, co macie; bo powiedział: Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę.

Powinniśmy być hojni w naszych słowach i zadowalać się tym, co mamy, ponieważ Bóg obiecał, że nigdy nas nie opuści ani nie porzuci.

1. Obietnica niezawodnej miłości Boga

2. Zadowolenie w świecie pozbawionym sporów

1. Powtórzonego Prawa 31:6 – Bądź silny i odważny. Nie bój się i nie przerażaj z ich powodu, bo Pan, Bóg twój, idzie z tobą; nigdy cię nie opuści ani nie opuści.

2. Filipian 4:11-13 - Nie żebym mówił o niedostatku, gdyż nauczyłem się zadowalać tym, w jakimkolwiek jestem stanie. Umiem i uniżać się, i umiem obfitować: wszędzie i we wszystkim jestem pouczony, abym był nasycony i głodny, i obfitował, i cierpiał niedostatek.

Hebrajczyków 13:6 Abyśmy mogli śmiało mówić: Pan jest moim pomocnikiem i nie będę się lękał, co mi uczyni człowiek.

Bóg jest naszym pomocnikiem i nie musimy się bać niczego, co może zrobić człowiek.

1: Stawianie czoła strachowi z wiarą w Boga

2: Poleganie na Bogu w obliczu prześladowań

1: Psalmy 46:1-2 „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, pomocą w trudnościach bardzo aktualną. Dlatego nie będziemy się bać, choćby ziemia się poruszyła i choć góry zostały przeniesione w środek morza”.

2: Izajasz 41:10 „Nie bój się, bo Ja jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem: wzmocnię cię, tak, pomogę ci, tak, podeprę cię prawicą moja sprawiedliwość.”

Hebrajczyków 13:7 Pamiętajcie o tych, którzy mają nad wami władzę i którzy powiedzieli

wam słowo Boże, za których wiara idzie, biorąc pod uwagę koniec ich rozmowy.

Pamiętajcie i naśladujcie przykład tych, którzy głosili słowo Boże.

1. Bądź dobrym przykładem do naśladowania

2. Żyj tak, jakby dzisiaj był dzień ostatni

1. Filipian 3:17 - Bracia i siostry, naśladujcie mnie i przyjrzyjcie się tym, którzy żyją według przykładu, jaki macie w nas.

2. Jakuba 4:14 – Nawet nie wiesz, co stanie się jutro. Czym jest Twoje życie? Jesteś mgłą, która pojawia się na chwilę, a potem znika.

Hebrajczyków 13:8 Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam i na wieki.

Jezus Chrystus jest stały i niezmienny.

1: Bóg jest wierny – możemy polegać na Jego obietnicach i ufać Jego niezachwianemu charakterowi.

2: Bóg jest niezmienny – Jego charakter jest ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki.

1: Izajasz 40:8 - Trawa więdnie, kwiat więdnie, ale słowo naszego Boga trwa na wieki.

2:1 Piotra 1:25 - Ale słowo Pańskie trwa na wieki. I to słowo jest dobrą nowiną, która wam została ogłoszona.

Hebrajczyków 13:9 Nie dajcie się zwieść rozmaitym naukom i dziwnym naukom. Dobrze jest bowiem, aby serce było utwierdzone łaską; nie z mięsem, które nie przyniosło korzyści tym, którzy byli w nim zajęci.

Autor Listu do Hebrajczyków zachęca czytelników, aby nie dawali się zwieść różnym naukom, gdyż lepiej utwierdzić się w łasce, niż przejmować się przepisami zewnętrznymi.

1. Łaska Boża jest większa niż legalizm

2. Ugruntuj swoje serce w łasce Bożej

1. Galacjan 5:1-4 - Trwajcie zatem w wolności, którą wyswobodził nas Chrystus, i nie dajcie się ponownie wplątać w jarzmo niewoli.

2. Rzymian 8:1-2 - Nie ma więc teraz żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, którzy nie postępują według ciała, ale według Ducha.

Hebrajczyków 13:10 Mamy ołtarz, z którego nie mają prawa jeść służący w przybytku.

Ten fragment uwydatnia podział pomiędzy tymi, którzy służą w przybytku, a tymi, którzy mają ołtarz.

1. Przywileje wiernych: odkrywanie różnicy między tymi, którzy służą w Przybytku, a tymi, którzy mają ołtarz

2. Znaczenie ołtarza: zrozumienie znaczenia dostępu do ołtarza

1. 1 Koryntian 10:18 – „Oto Izrael według ciała: czyż ci, którzy jedzą ofiary, nie są uczestnikami ołtarza?”

2. Exodus 24:4-8 – „I spisał Mojżesz wszystkie słowa Pana, wstał wcześnie rano i zbudował ołtarz pod wzgórzem oraz dwanaście słupów według dwunastu pokoleń Izraela”.

Hebrajczyków 13:11 Ciała bowiem tych zwierząt, których krew arcykapłan wnosi do świątyni za grzech, palą się poza obozem.

W Liście do Hebrajczyków 13:11 jest napisane, że ciała zwierząt ofiarnych palono poza obozem, po tym jak arcykapłan wniósł ich krew do sanktuarium za grzech.

1: Powinniśmy być wdzięczni za ofiarę Jezusa i Jego miłosierdzie, które zbawia nas od naszych grzechów.

2: Powinniśmy rozpoznać wagę systemu ofiarniczego w Starym Testamencie i sposób, w jaki wskazuje on na doskonałą ofiarę Jezusa.

1: Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2: Izajasz 53:4-5 - Jednak wolą Pana było zmiażdżenie go i przysporzenie mu cierpień, i chociaż Pan złożył jego życie na ofiarę za przewinienie, ujrzy swoje potomstwo i przedłuży swoje dni, a wola Pan będzie prosperował w jego ręku.

Hebrajczyków 13:12 Dlatego i Jezus, aby uświęcić lud własną krwią, cierpiał poza bramą.

Ofiara Jezusa z samego siebie dla uświęcenia ludu jest ostatecznym przykładem poświęcenia.

1: Najwyższy przykład poświęcenia Jezusa.

2: Znaczenie ofiary Jezusa.

1: Marka 10:45 - Albowiem nawet Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, ale aby służyć i oddać życie swoje na okup za wielu.

2: Jana 15:13 - Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

Hebrajczyków 13:13 Wyjdźmy więc do niego poza obóz, znosząc jego hańbę.

Autor Listu do Hebrajczyków zachęca czytelników, aby zaakceptowali wyrzuty Jezusa i udali się do Niego bez obozu.

1: Przyjmij wyrzuty Jezusa i odrzuć wartości świata

2: Znoszenie hańby Jezusa i opowiadanie się za prawdą Bożą

1: Izajasz 53:3-5 – Jest wzgardzony i odrzucony przez ludzi; mąż boleści i doświadczony w smutku. I jakby zakryliśmy przed nim nasze twarze; wzgardzony był i nie zważaliśmy na niego.

2: Mateusza 10:39 - Kto znajdzie swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je.

Hebrajczyków 13:14 Nie mamy tu bowiem miasta stałego, ale szukamy przyszłego.

Wierzący nie mogą się doczekać niebiańskiego miasta, które nigdy nie przeminie.

1. „Szukamy domu w niebie”

2. „Życie bez ziemskiego bezpieczeństwa”

1. 2 Koryntian 5:1-4 - Wiemy bowiem, że gdyby nasz ziemski dom tego przybytku uległ zniszczeniu, mamy budowę Bożą, dom nie rękami uczyniony, wieczny w niebie.

2. Objawienie 21:1-2 - I ujrzałem nowe niebo i nową ziemię, bo pierwsze niebo i pierwsza ziemia przeminęły; i nie było już morza. I ja, Jan, widziałem miasto święte, Nowe Jeruzalem, zstępujące od Boga z nieba, przygotowane jak oblubienica ozdobiona swemu mężowi.

Hebrajczyków 13:15 Przez niego więc nieustannie składajmy Bogu ofiarę chwały, to jest owoc warg naszych dziękujących Jego imieniu.

Ofiara uwielbienia jest ofiarą składaną Bogu, którą należy składać nieustannie.

1. Ofiara uwielbienia: ofiara składana Bogu 2. Dziękowanie Bogu: akt uwielbienia

1. Psalm 100:4-5 Wejdź do jego bram z dziękczynieniem i do jego przedsionków z chwałą! Dziękujcie mu; błogosław jego imię! 2. Kolosan 3:15-17 A w sercach waszych niech panuje pokój Chrystusowy, do którego też powołani zostaliście w jednym ciele. I bądź wdzięczny. Niech słowo Chrystusa mieszka w was obficie, ucząc i napominając jedni drugich we wszelkiej mądrości, śpiewając psalmy i hymny, i pieśni duchowe, z wdzięcznością w sercach waszych Bogu.

Hebrajczyków 13:16 Nie zapominajcie jednak o czynieniu dobra i komunikowaniu się, gdyż takie ofiary podobają się Bogu.

Czynienie dobra i dawanie innym jest miłe Bogu.

1: Przykład współczucia i hojności Jezusa przypomina o tym, co podoba się Bogu.

2: Okazywanie życzliwości i dawanie innym jest sposobem na oddanie czci Bogu.

1: Dzieje Apostolskie 10:38: „Jak Bóg namaścił Jezusa z Nazaretu Duchem Świętym i mocą, który chodził, czyniąc dobrze i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła, bo Bóg był z Nim”.

2: Galacjan 6:10: „Dlatego, dopóki mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim, a zwłaszcza domownikom wiary”.

Hebrajczyków 13:17 Bądźcie posłuszni przełożonym wami i poddajcie się, bo oni czuwają nad duszami waszymi, jak ci, którzy mają zdać sprawę, aby to czynili z radością, a nie ze smutkiem, bo to jest dla was nie pożyteczne .

Powinniśmy być posłuszni i podporządkowani naszym duchowym przywódcom, ponieważ są oni odpowiedzialni za nasze dusze i zdadzą sprawę ze swojej opieki nad nami.

1. Znaczenie podążania za duchowym autorytetem

2. Radość ze wspierania przywódców wyświęconych przez Boga

1. 1 Piotra 5:5: „Podobnie i wy, młodsi, podporządkujcie się starszemu. Tak, wszyscy bądźcie poddani jedni drugim i przyodziejcie się w pokorę, gdyż Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje.”

2. Izajasz 9:6-7: „Bo dziecię narodziło się nam, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu, i nazwą imię jego: Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Odwieczny. Ojcze, Książę Pokoju. Pomnażanie jego władzy i pokoju nie będzie końca na tronie Dawida i w jego królestwie, aby je uporządkować i utwierdzić sądem i sprawiedliwością odtąd aż na wieki. Dokona tego gorliwość Pana Zastępów”.

Hebrajczyków 13:18 Módlcie się za nami, ufamy bowiem, że mamy czyste sumienie i we wszystkim chcemy żyć uczciwie.

Powinniśmy modlić się za tych, którzy chcą żyć uczciwie i mieć czyste sumienie.

1. Moc modlitwy: wykorzystanie modlitwy do wspierania chętnych i uczciwych

2. Znaczenie dobrego sumienia: życie w sposób uczciwy i uczciwy

1. Przysłów 11:3 (Prowadzi ich nieskazitelność prawych, lecz przewrotność zdradliwych ich niszczy.)

2. 1 Piotra 3:16 (Posiadajcie czyste sumienie, aby w przypadku oczerniania was zawstydzili ci, którzy urągają waszemu dobremu postępowaniu w Chrystusie.)

Hebrajczyków 13:19 Ale proszę was, abyście raczej to uczynili, abym szybciej mógł zostać wam przywrócony.

Autor Listu do Hebrajczyków zachęca swoich czytelników, aby coś zrobili, aby mógł szybko do nich wrócić.

1: Czyń to, co słuszne, a Bóg cię wynagrodzi.

2: Kiedy spotykamy się, aby czynić dobro, Bóg będzie nam błogosławił.

1: Rzymian 12:10-13 – Kochajcie się wzajemnie uczuciem braterskim. Prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu honoru.

2: Galacjan 6:9-10 - I nie ustawajmy się w czynieniu dobra, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli się nie poddamy. Zatem, jeśli tylko mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim, a zwłaszcza domownikom wiary.

Hebrajczyków 13:20 A Bóg pokoju, który przez krew wiecznego przymierza wyprowadził z martwych Pana naszego Jezusa, wielkiego pasterza owiec,

Bóg Pokoju przywraca Jezusa, wielkiego pasterza owiec, poprzez wieczne przymierze.

1: Możemy polegać na wiecznym przymierzu pokoju z Bogiem.

2: Jezus jest naszym wielkim pasterzem i możemy ufać Jego wiecznemu przymierzu.

1: Izajasz 53:5-6 „Ale on został zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy; spadła na niego kara naszego pokoju; a jego ranami jesteśmy uzdrowieni. Wszyscy jak owce zbłądziliśmy; zwróciliśmy każdego na swoją drogę; i Pan dotknął go karą za winę nas wszystkich”.

2: Jeremiasz 32:40 „I zawrę z nimi wieczne przymierze, że nie odwrócę się od nich, aby im dobrze wyświadczać; ale włożę moją bojaźń w ich serca, aby nie odstąpili ode mnie”.

Hebrajczyków 13:21 Uczyńcie was doskonałymi we wszelkim dobrym uczynku, aby pełnić jego wolę, wykonując w was to, co miłe w jego oczach, przez Jezusa Chrystusa; któremu chwała na wieki wieków. Amen.

Bóg wzywa nas, abyśmy Mu służyli i pełnili Jego wolę, a Jezus Chrystus daje nam do tego siłę.

1. Prowadzenie życia świętego i miłego Bogu

2. Moc Jezusa Chrystusa w naszym życiu

1. Kolosan 3:17 - I cokolwiek czynicie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

2. Filipian 4:13 - Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia.

Hebrajczyków 13:22 I proszę was, bracia, znieście słowo napomnienia, bo napisałem do was list w kilku słowach.

Autor Listu do Hebrajczyków 13:22 zachęca czytelników, aby wysłuchali jego napomnienia, pisząc do nich list zawierający niewiele słów.

1. Siła kilku słów: nauka mądrego mówienia

2. Błogosławieństwo słuchania: zważanie na słowa napomnienia

1. Przysłów 10:19 - W mnóstwie słów nie chce się grzechu, lecz mądry jest ten, kto powstrzymuje wargi swoje.

2. Kolosan 4:6 - Niech wasza mowa zawsze będzie pełna wdzięku, przyprawiona solą, abyście wiedzieli, jak powinniście odpowiadać każdemu.

Hebrajczyków 13:23 Wiedzcie, że nasz brat Tymoteusz został uwolniony; z którym, jeśli wkrótce przyjdzie, zobaczę cię.

Nasz brat Tymoteusz został uwolniony i być może wkrótce nas odwiedzi.

1. Wolność jedności: znajdowanie siły we wsparciu innych

2. Nowy rozdział: wykorzystanie możliwości zmian

1. Rzymian 8:31 – „Co w takim razie powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg jest za nami, któż może być przeciwko nam?”

2. Efezjan 4:2-3 – „[2] z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, [3] chcąc zachować jedność Ducha w więzi pokoju.”

Hebrajczyków 13:24 Pozdrówcie wszystkich, którzy nad wami mają władzę, i wszystkich świętych. Włosi pozdrawiają cię.

Autor Listu do Hebrajczyków zachęca czytelników do pozdrawiania przełożonych i wszystkich świętych oraz informuje, że pozdrowienia przesyłają także mieszkańcy Włoch.

1. „Witajcie tych, którzy mają władzę”

2. „Okazywanie miłości wszystkim świętym”

1. Rzymian 13:1-7

2. 1 Piotra 5:5-7

Hebrajczyków 13:25 Łaska niech będzie z wami wszystkimi. Amen.

Autor Listu do Hebrajczyków przypomina swoim czytelnikom, że łaska Boża jest z nimi wszystkimi.

1. „Moc łaski”

2. „Błogosławieństwo łaski Bożej”

1. Efezjan 2:8-9 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest wasze dzieło, lecz dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił”.

2. Jan 1:17 – „Albowiem Prawo zostało nadane przez Mojżesza, a łaska i prawda przyszły przez Jezusa Chrystusa”.

Jakuba 1 to pierwszy rozdział Listu Jakuba w Nowym Testamencie. W tym rozdziale poruszono różne tematy, takie jak próby, mądrość i wytrwałość w życiu chrześcijańskim.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od podkreślenia wartości trwałych prób i rozważenia ich jako szans na rozwój. Zachęca się wierzących, aby w obliczu różnych prób uznawali to za radość, ponieważ dają one wytrwałość i ostatecznie prowadzą do dojrzałości (Jakuba 1:2-4). Autor podkreśla, że tym, którym brakuje mądrości, należy zwrócić się do Boga, który hojnie i bez wyrzutów udziela mądrości. Muszą jednak prosić z wiarą i bez wątpienia, gdyż osoba o rozdwojonym umyśle nie powinna oczekiwać, że otrzyma cokolwiek od Pana (Jakuba 1:5-8).

2. akapit: W wersetach 9-18 kładzie się nacisk na pokorę i zadowolenie. Pokornego brata zachęca się, aby był dumny ze swego wywyższenia, podczas gdy bogaci powinni przechwalać się swoim upokorzeniem, ponieważ bogactwo doczesne jest tymczasowe. Wierzący są ostrzegani przed zwiedzeniem swoich pragnień, które mogą prowadzić do grzechu i śmierci (Jakuba 1:12-15). Zamiast tego każdy dobry dar pochodzi od Boga, który nie zmienia się jak zmieniające się cienie. Wyprowadził nas na świat przez swoje słowo prawdy, abyśmy mogli być czymś w rodzaju pierwocin wśród Jego stworzeń (Jakuba 1:16-18).

Akapit 3: Począwszy od wersetu 19, znajduje się napomnienie dla wierzących, aby byli prędcy do słuchania, nieskorzy do mówienia i nieskorzy do gniewu. Gniew ludzki nie rodzi sprawiedliwości; dlatego też zachęca się wierzących, aby odrzucili wszelki brud i szerzącą się niegodziwość, przyjmując z łagodnością wszczepione słowo, które może ocalić ich dusze (Jakuba 1:19-21). Rozdział kończy się wezwaniem do aktywnego posłuszeństwa, a nie zwykłego słuchania słowa Bożego. Prawdziwa religia polega na odwiedzaniu sierot i wdów w ich niedoli, a jednocześnie na zachowywaniu się nieskażonym przez świat (Jakuba 1:22-27). Ten fragment podkreśla znaczenie wytrwania w próbach, wiernego szukania mądrości od Boga, praktykowania pokory i zadowolenia bez względu na światowy status, kontrolowania własnej mowy i gniewu poprzez łagodność wobec Słowa Bożego.

Jakuba 1:1 Jakub, sługa Boga i Pana Jezusa Chrystusa, pozdrowienia dla dwunastu pokoleń w rozproszeniu.

Jakub, sługa Boga i Pana Jezusa Chrystusa, przesyła pozdrowienia dwunastu pokoleniom

Izraela rozproszonym po całym świecie.

1. Naśladuj przykład Jakuba i służ Bogu całym sercem.

2. Pomimo różnic jesteśmy wszyscy częścią jednej rodziny, zjednoczonej w miłości do Boga.

1. Rzymian 12:10 – Bądźcie oddani sobie nawzajem w miłości. Czcijcie się wzajemnie ponad siebie.

2. Kolosan 3:12-14 - Jako naród Boży wybrany, święty i umiłowany, przyodziejcie się we współczucie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość. Znoście jedni drugich i przebaczajcie sobie nawzajem, jeśli ktoś z was ma do kogoś żal. Przebaczajcie, tak jak Pan przebaczył wam. A na wszystkie te cnoty nakładana jest miłość, która łączy je wszystkie w doskonałą jedność.

Jakuba 1:2 Bracia moi, uważajcie to za radość, gdy wpadacie w rozmaite pokusy;

Ten fragment zachęca wierzących do odnajdywania radości w czasach pokus.

1. Przekształcanie prób w triumf: znajdowanie radości w trudnych czasach

2. Pokusa: jak możemy znajdować radość w naszych zmaganiach?

1. Rzymian 5:3-5 – Nie tylko to, ale także chlubimy się naszymi cierpieniami, ponieważ wiemy, że cierpienie rodzi wytrwałość; wytrwałość, charakter; i charakter, nadzieja.

2. 1 Piotra 1:6-7 – Radujcie się z tego bardzo, choć teraz być może przez krótki czas musielibyście znosić smutek we wszelkiego rodzaju próbach. Przyszli oni, aby sprawdzona prawdziwość waszej wiary – mającej większą wartość niż złoto, które ginie, choć oczyszczone w ogniu – zaowocowała uwielbieniem, chwałą i czcią, gdy objawi się Jezus Chrystus.

Jakuba 1:3 Wiedząc o tym, że wypróbowywanie wiary waszej wywołuje cierpliwość.

Ten fragment podkreśla znaczenie wytrwałości, ponieważ próby i cierpienia mogą wzmocnić i rozwinąć cierpliwość.

1. „Trwanie w wierze: jak wytrwałość wzmacnia naszą cierpliwość”

2. „Siła cierpliwości: jak możemy wzrastać poprzez próby”

1. Rzymian 5:3-4 „Nie tylko to, ale i chlubimy się cierpieniami naszymi, wiedząc, że cierpienie rodzi wytrwałość, wytrwałość charakter, a charakter nadzieję.”

2. Hebrajczyków 10:36 „Potrzebna jest wam bowiem wytrwałość, abyście po wypełnieniu woli Bożej otrzymali obietnicę”

Jakuba 1:4 Ale cierpliwość niech będzie dziełem doskonałym, abyście byli doskonali i zdrowi, nie pragnąc niczego.

Cierpliwość jest niezbędna do duchowego wzrostu i osiągnięcia życia bez żadnych braków.

1: Cierpliwość jest cnotą prowadzącą do duchowej dojrzałości.

2: Rozwijanie cierpliwości prowadzi do życia pełnego i niczego mu nie brakuje.

1: Filipian 4:12-13 – Umiem uniżać się i umiem obfitować. W każdych okolicznościach poznałem sekret stawienia czoła dostatkowi i głodowi, obfitości i potrzebie.

2: Psalm 37:7-8 – Zatrzymaj się przed Panem i czekaj na Niego cierpliwie; nie martw się o tego, któremu się powodzi na swojej drodze, o człowieka, który dopuszcza się złych zamysłów!

Jakuba 1:5 Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje chętnie i nie wypomina; i będzie mu to dane.

Jakub zachęca tych, którym brakuje mądrości, aby prosili o nią Boga, gdyż On hojnie jej udziela, bez nagany.

1. Hojność Boga: nauka przyjmowania Jego mądrości

2. Mądrość proszenia: zastosowanie Listu Jakuba 1:5 do naszego życia

1. Izajasz 55:6-7 – Szukajcie Pana, póki można go znaleźć; wzywajcie go, póki jest blisko; niech bezbożny porzuci swoją drogę, a nieprawy swoje myśli; niech się nawróci do Pana, aby się nad nim zlitował, i do naszego Boga, gdyż hojnie przebaczy.

2. Przysłów 2:6-7 - Bo Pan daje mądrość; z jego ust wychodzi wiedza i zrozumienie; gromadzi zdrową mądrość dla prawych; On jest tarczą dla tych, którzy postępują w nieskazitelności.

Jakuba 1:6 Niech jednak prosi z wiarą i bez wahania. Bo kto się waha, podobny jest do fali morskiej, pędzonej przez wiatr i miotanej.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy prosili o pomoc Boga z wiarą i pewnością, a nie wahali się i byli rzucani.

1. „Życie wiarą i pewnością”

2. „Opieranie się pokusie zwątpienia”

1. Rzymian 4:17-21 – Wiara Abrahama w Bożą obietnicę została mu poczytana za sprawiedliwość

2. Izajasz 7:9 – Jeśli nie wytrwacie mocno w swojej wierze, nie staniecie wcale.

Jakuba 1:7 Niech bowiem człowiek ten nie myśli, że otrzyma coś od Pana.

Ten fragment podkreśla, że Pan nie da niczego osobie, która Mu nie ufa.

1. „Zaufanie Panu: postawa konieczna, aby otrzymać Jego błogosławieństwa”

2. „Moc wiary: odblokowanie błogosławieństw Pana”

1. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

2. Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Wyznawaj Go na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki”.

Jakuba 1:8 Człowiek o rozdwojonym umyśle jest niestały na wszystkich swoich drogach.

Osoba o rozdwojonych poglądach jest zawodna we wszystkich aspektach swojego życia.

1. Bądź niezachwiany w swoich przekonaniach, a nie dwulicowy – Jakuba 1:8

2. Niestabilne życie osoby o podwójnym umyśle – Jakuba 1:8

1. Przysłów 11:3 - Prowadzi ich nieskazitelność prawych, lecz przewrotność zdradliwych ich niszczy.

2. Przysłów 4:23 - Z całą czujnością strzeż swego serca, bo z niego wypływają źródła życia.

Jakuba 1:9 Niech brat niskiego stopnia cieszy się, że jest wywyższony:

Ten fragment zachęca chrześcijan, aby odnajdywali radość w swoim statusie, bez względu na to, jak skromny by on nie był.

1. A o znaczeniu zadowolenia w każdych okolicznościach.

2. A o radości płynącej z bycia częścią większej wspólnoty chrześcijańskiej.

1. Filipian 4:11-13 - Nie żebym mówił o niedostatku, gdyż nauczyłem się zadowalać tym, w jakimkolwiek jestem stanie.

2. Rzymian 12:15-16 – Radujcie się z tymi, którzy się radują, i płaczcie z tymi, którzy płaczą. Bądźcie tego samego zdania wobec siebie. Nie zajmuj się wysokimi rzeczami, ale zniżaj się do ludzi o niskim stanie. Nie bądź mądry w swoich własnych zarozumiałościach.

Jakuba 1:10 Bogaty natomiast w tym, że jest poniżony, gdyż przeminie jako kwiat trawy.

Bogacz zostanie poniżony, gdy jego bogactwo przeminie tak szybko, jak kwiat w trawie.

1. Próżność bogactw: jak pycha prowadzi do pokory

2. Poszukiwanie prawdziwego bogactwa: nietrwałość ziemskich dóbr

1. Przysłów 21:20 – „W domu mądrych jest cenny skarb i oliwa, lecz głupi je roztrwoni”.

2. Kaznodziei 5:10-11 – „Kto miłuje srebro, nie nasyci się srebrem; ani kto miłuje obfitość wzrostem: to też jest marność. Gdy wzrastają dobra, powiększają się ci, którzy je jedzą; i co z tego za dobro jego właścicielom, oszczędzając wzrok ich oczu?”

Jakuba 1:11 Gdyż słońce wschodzi palącym żarem, ale usycha trawę, a jej kwiat opada i ginie wdzięk jej wzoru; tak i bogacz zniknie ze swoich dróg.

Fragment ten mówi o przejściowej naturze bogactwa materialnego i o tym, że nie może ono trwać wiecznie.

1. „Przemijanie bogactwa” – Zgłębianie biblijnej prawdy, że bogactwo materialne jest ulotne i tymczasowe.

2. „Nietrwałość bogactwa” – zbadanie, dlaczego bogactwo nie gwarantuje trwałej radości i spełnienia.

1. Mateusza 6:19-20 – „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną, ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną.”

2. Kaznodziei 5:10 – „Kto kocha pieniądze, nigdy nie ma ich dość; kto kocha bogactwo, nigdy nie jest zadowolony ze swoich dochodów. To także jest bez znaczenia”.

Jakuba 1:12 Błogosławiony mąż, który wytrwa w pokusie, bo gdy zostanie poddany próbie, otrzyma koronę życia, którą obiecał Pan tym, którzy go miłują.

Ten fragment podkreśla znaczenie wytrwania w próbach i pokusach, aby otrzymać błogosławieństwo życia wiecznego.

1. „Błogosławieństwo wytrwałości: jak przetrwać próby i otrzymać koronę życia”

2. „Obiecana nagroda: błogosławieństwo życia wiecznego dla tych, którzy kochają Pana”

1. Rzymian 8:17 – A jeśli dzieci, to i dziedzice; dziedzice Boga i współdziedzice Chrystusa;

jeśli tak, abyśmy cierpieli razem z nim, abyśmy także razem mogli zostać uwielbieni.

2. Mateusza 5:10-12 - Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy ludzie będą wam urągać i prześladować was, i gdy z mojego powodu będą kłamliwie mówić na was wszystko złe. Radujcie się i weselcie bardzo, bo wielka jest wasza nagroda w niebie.

Jakuba 1:13 Niech nikt, gdy jest kuszony, nie mówi: Jestem kuszony przez Boga, gdyż Bóg nie może być kuszony do zła ani nikogo nie kusi.

Bóg nikogo nie kusi do zła i błędem jest sądzić, że tak jest.

1. Przezwyciężenie pokusy mocą Boga

2. Strzeż się bezpodstawnych oskarżeń przeciwko Bogu

1. 1 Koryntian 10:13 - Nie spotkała was żadna pokusa, która nie jest wspólna dla człowieka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad wasze siły, ale wraz z pokusą wskaże wam także drogę wyjścia, abyście mogli ją przetrwać.

2. Hebrajczyków 2:18 - Ponieważ sam cierpiał w obliczu pokusy, może pomóc tym, którzy są kuszeni.

Jakuba 1:14 Ale każdy człowiek podlega pokusie, gdy zostaje odciągnięty od własnej pożądliwości i uwiedziony.

Każdy ulega pokusie, gdy własne pragnienia wodzą go na manowce.

1. „Bądź czujny: strzeż się pokus”

2. „Niebezpieczeństwo naszych własnych pragnień”

1. Przysłów 16:18 - Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem.

2. Hebrajczyków 2:18 - Ponieważ sam cierpiał pokusę, może tym, którzy są kuszeni, przyjść z pomocą.

Jakuba 1:15 A gdy pożądliwość pocznie, rodzi grzech, a grzech, gdy się dopełni, rodzi śmierć.

Jakub ostrzega przed konsekwencjami grzechu, którymi jest śmierć.

1. Niebezpieczeństwo grzechu: zrozumienie konsekwencji naszych wyborów

2. Moc posłuszeństwa: odnajdywanie życia poprzez prawość

1. Rzymian 6:23 - Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Przysłów 11:19 - Człowiek prawdziwie sprawiedliwy osiąga życie, lecz kto goni za złem, idzie na śmierć.

Jakuba 1:16 Nie błądzicie, moi umiłowani bracia.

Przejście:

Jakuba 1:16-17: „Nie błądźcie, moi umiłowani bracia. Każdy dobry dar i każdy doskonały dar pochodzi z góry i zstępuje od Ojca światłości, u którego nie ma zmienności ani cienia zawrócenia”.

Jakub zachęca wierzących, aby nie dali się zwieść, przypominając, że wszystkie dobre i doskonałe dary pochodzą od Boga, który nigdy się nie zmienia.

1. Niezmienna miłość Boga – odkrywanie, jak Boża miłość nigdy nie słabnie i jak możemy ufać Jego niezłomności

2. Doskonałość Boga – omówienie, w jaki sposób wszystkie dobre i doskonałe dary pochodzą od Boga i jak powinniśmy być wdzięczni za Jego miłosierdzie i łaskę.

1. Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie jest w stanie nas odłączyć od miłości Bożej w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

2. Psalm 145:8-9 – „Pan jest łaskawy i miłosierny, nieskory do gniewu i obfitujący w łaskę.

Pan jest dobry dla wszystkich i Jego miłosierdzie nad wszystkim, co stworzył”.

Jakuba 1:17 Każdy dobry dar i każdy doskonały dar pochodzi z góry i zstępuje od Ojca światłości, u którego nie ma zmienności ani cienia zawrócenia.

Bóg jest źródłem wszelkich dobrych darów i nie ulega zmianie.

1: Bóg jest dawcą wszelkich dobrych darów, a Jego charakter jest stały i niezmienny.

2: Radujcie się darami, którymi obdarzył nas Bóg, wiedząc, że jest On niezmiennym źródłem miłości i łaski.

1: Malachiasz 3:6 „Bo ja jestem Pan, nie zmieniam się, dlatego wy, synowie Jakuba, nie giniecie”.

2: Hebrajczyków 13:8 „Jezus Chrystus, ten sam wczoraj i dziś, i na wieki”.

Jakuba 1:18 Z własnej woli spłodził nas słowem prawdy, abyśmy byli jakby pierwocinami Jego stworzeń.

Bóg stworzył nas z własnego pragnienia i zgodnie ze swoją prawdą, abyśmy byli pierwszą częścią Jego stworzenia.

1: Bóg nas pragnie i swoją prawdą stworzył nas, abyśmy byli pierwszymi spośród Jego stworzenia.

2: W swojej miłości Bóg postanowił nas stworzyć jako pierwsze ze swoich stworzeń i uczynił to w oparciu o swoją prawdę.

1: Efezjan 2:10 – „Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg przedtem przeznaczył, abyśmy w nich chodzili.”

2: Kolosan 3:10 – „I przyobleczcie się w nowego człowieka, który odnawia się w poznaniu na obraz tego, który go stworzył.”

Jakuba 1:19 Dlatego, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu:

Ten fragment zachęca nas, abyśmy więcej słuchali, a mniej mówili, a także kontrolowali swoje emocje.

1: „Siła cierpliwości: nauka słuchania i kontrolowania naszych emocji”

2: „Błogosławieństwo spowolnienia: umiejętność szybkiego słuchania”

1: Przysłów 12:23 - Roztropny ukrywa wiedzę, ale serce głupich obwieszcza głupotę.

2: Jakuba 1:5 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje szczodrze i nie wypomina; i będzie mu to dane.

Jakuba 1:20 Albowiem gniew człowieka nie powoduje sprawiedliwości Bożej.

Fragment ten podkreśla, że gniew ludzki nie może wytworzyć Bożej sprawiedliwości.

1: „Moc prawości: pokonanie gniewu”

2: „Droga do świętości: przezwyciężenie gniewu”

1: Efezjan 4:31-32 – „Niech odejdzie od was wszelka gorycz i gniew, i złość, i krzyki, i złe słowa wraz z wszelką złośliwością; i bądźcie dla siebie życzliwi, miłosierni, przebaczając sobie nawzajem tak jak Bóg wam przebaczył przez wzgląd na Chrystusa”.

2: Psalm 37:8 – „Przestań się gniewać i porzuć zapalczywość; nie lękaj się w żaden sposób czynienia zła”.

Jakuba 1:21 Dlatego odłóżcie wszelki brud i zbędną niegrzeczność i przyjmijcie z łagodnością wszczepione słowo, które może zbawić wasze dusze.

Powinniśmy wyzbyć się wszelkiego zła i niegodziwości i z pokorą przyjąć Słowo Boże, które jest w stanie zbawić nasze dusze.

1. „Moc słowa”

2. „Konsekwencje brudu”

1. Marek 4:24-25 – „I rzekł do nich: Uważajcie, czego słuchacie; jaką miarą odmierzacie, taką wam odmierzą, a wam, którzy słuchacie, więcej będzie dane. Kto bowiem ma, będzie mu dane, a kto nie ma, zabiorą mu i to, co ma.”

2. Jana 3:16-17 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby potępił świat, lecz aby świat przez niego został zbawiony.”

Jakuba 1:22 Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.

Bądź wykonawcą Słowa, a nie tylko słuchaczem, aby uniknąć samooszukiwania się.

1. Nie tylko słuchaj słowa, ale czyń je

2. Unikaj samooszukiwania się poprzez działanie

1. Mateusza 7:24-27 – Każdy, kto słucha tych moich słów i wprowadza je w życie, jest jak człowiek mądry, który zbudował swój dom na skale.

25 Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom; jednak nie upadł, bo miał swój fundament na skale.

2. Jakuba 4:17 - Jeśli więc ktoś wie, co dobrego powinien czynić, a nie czyni, jest to dla niego grzechem.

Jakuba 1:23 Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który w zwierciadle widzi swoje naturalne oblicze:

We fragmencie tym porównano człowieka, który słucha słowa Bożego, ale go nie stosuje, do kogoś, kto patrzy na swoje odbicie w lustrze.

1. Słowo Boże jest zwierciadłem naszych dusz

2. Widzenie siebie w Słowie Bożym

1. Galacjan 5:22-23 - Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa.

2. Jakuba 1:22 - Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.

Jakuba 1:24 Bo patrzy na siebie, odchodzi i od razu zapomina, jakim był człowiekiem.

Werset ten zachęca nas, abyśmy uczciwie spojrzeli na siebie i rozpoznali swoje słabości, abyśmy mogli starać się stać lepszymi ludźmi.

1. Siła autorefleksji: jak dokonać pozytywnych zmian w swoim życiu

2. Pokonywanie przeszkód poprzez samoanalizę

1. Filipian 4:8 „W końcu, bracia i siostry, cokolwiek jest prawdziwe, co szlachetne, co słuszne, co czyste, co miłe, co godne podziwu, jeśli coś jest doskonałe i godne pochwały, myślcie o tym."

2. Przysłów 11:14 „Gdzie nie ma przewodnictwa, naród upadnie, ale w obfitości doradców jest bezpieczeństwo".

Jakuba 1:25 Kto jednak wejrzy w doskonałe prawo wolności i w nim wytrwa, nie będąc słuchaczem, który zapomina, ale wykonawcą dzieła, ten człowiek będzie błogosławiony w swoim uczynku.

Ci, którzy wejrzą w doskonałe prawo wolności i konsekwentnie go przestrzegają, stając się wykonawcami dzieła, a nie zapominającymi słuchaczami, będą błogosławieni w swoich uczynkach.

1. Błogosławieństwo czyniących: jak czerpać korzyści z przestrzegania doskonałego Prawa Wolności

2. Osiągnięcie prawdziwej wolności poprzez wierne posłuszeństwo

1. Galacjan 5:1 – „Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. Stójcie zatem niewzruszenie i

nie dajcie się ponownie obciążyć jarzmem niewoli”.

2. Kolosan 3:23-24 – „Cokolwiek czynicie, pracujcie nad tym całym sercem, jak pracując dla Pana, a nie dla panów ludzkich, wiedząc, że otrzymacie w nagrodę dziedzictwo od Pana. To jest Pan Chrystus, któremu służysz.”

Jakuba 1:26 Jeśli ktoś wśród was wydaje się być religijny i nie powściąga języka swego, lecz oszukuje swoje serce, to religia tego człowieka jest próżna.

Ten fragment mówi o znaczeniu panowania nad językiem, aby mieć prawdziwą wiarę.

1. Siła języka: jak kontrolować słowa, aby osiągnąć prawdziwą wiarę

2. Życie w prawdziwej religii: panowanie nad językiem

1. Efezjan 4:29-31 - Niech z ust waszych nie wychodzi żadna mowa zepsuta, lecz tylko budująca, stosownie do okazji, aby przyniosła łaskę tym, którzy słuchają.

2. Przysłów 16:23-24 - Serce mądrego nadaje rozsądności jego mowie i dodaje przekonującemu ustom. Łaskawe słowa są jak plaster miodu, słodyczą dla duszy i zdrowiem dla ciała.

Jakuba 1:27 Pobożność czysta i nieskalana przed Bogiem i Ojcem to jest: odwiedzać sieroty i wdowy w ich niedoli i zachowywać siebie niesplamionym przez świat.

Czysta religia ma pomagać potrzebującym i pozostać nieskażonym wpływami tego świata.

1. Znaczenie prowadzenia życia w czystości

2. Jak pomagać potrzebującym

1. Filipian 4:8 - Wreszcie, bracia i siostry, cokolwiek jest prawdziwe, co szlachetne, co słuszne, co czyste, co miłe, co godne podziwu, jeśli coś jest doskonałe i godne pochwały, myślcie o tym.

2. Izajasz 1:17 – Naucz się postępować właściwie; szukać sprawiedliwości. Broń uciśnionych. Podejmij sprawę sieroty; wstaw się za wdową.

Jakuba 2 to drugi rozdział Listu Jakuba w Nowym Testamencie. W tym rozdziale skupiono się na temacie wiary i uczynków, podkreślając, że prawdziwa wiara objawia się w prawych czynach, a nie tylko w wierze intelektualnej.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od poruszenia kwestii faworyzowania i stronniczości we wspólnocie chrześcijańskiej. Autor zdecydowanie potępia preferencyjne traktowanie bogatych przy jednoczesnym zaniedbywaniu lub złym traktowaniu biednych. Przypomina wierzącym, że takie zachowanie jest sprzeczne z Bożym przykazaniem, aby miłować bliźnich jak siebie samego (Jakuba 2:1-9). Prawdziwa wiara nie jest stronnicza, ale traktuje wszystkich ludzi z równością i szacunkiem.

2. akapit: W wersetach 10-17 położony jest nacisk na nierozerwalny związek pomiędzy wiarą i uczynkami. Autor stwierdza, że kto przestrzega całego prawa, a uchybi w jednym punkcie, staje się winny złamania całego prawa. Twierdzi, że wiara bez uczynków jest martwa, porównując ją do ciała bez ducha (Jakuba 2:14-17). Prawdziwa wiara owocuje namacalnymi czynami, które odzwierciedlają Bożą miłość i prawość.

Akapit 3: Począwszy od wersetu 18, istnieje bezpośrednie wyzwanie dla tych, którzy twierdzą, że mają wiarę, ale brakuje im odpowiednich uczynków. Autor rzuca im wyzwanie, mówiąc: „Pokażcie mi wiarę niezależnie od waszych uczynków, a ja pokażę wam moją wiarę na podstawie moich uczynków” (Jakuba 2:18b). Na przykładach Abrahama i Rachab pokazuje, jak ich postępowanie pokazało, że szczerze ufali Bogu. Gotowość Abrahama do złożenia Izaaka w ofierze pokazała jego aktywne posłuszeństwo, podczas gdy gościnność Rachab wobec szpiegów ujawniła jej wiarę w Boga (Jakuba 2:21-26). W tym fragmencie podkreślono, że o prawdziwej zbawczej wierze świadczą prawe uczynki, a nie zwykła intelektualna zgoda czy puste wyznanie.

Podsumowując, Jakub 2 podkreśla znaczenie bezstronności we wspólnotach chrześcijańskich, potępiając faworyzowanie ze względu na status światowy. Podkreśla, że prawdziwej wiary nie da się oddzielić od prawych uczynków, i wzywa wierzących do okazywania swoich przekonań poprzez czyny pełne miłości wobec innych. Rzuca wyzwanie tym, którzy twierdzą, że mają wiarę bez odpowiadających jej uczynków, potwierdzając, że prawdziwa wiara zbawienna objawia się w aktywnym posłuszeństwie zakorzenionym w zaufaniu Bogu.

Jakuba 2:1 Bracia moi, nie miejcie wiary w Pana naszego Jezusa Chrystusa, Pana chwały, ze względu na osoby.

Jakub zachęca wierzących, aby praktykowali wiarę bez uprzedzeń wobec kogokolwiek.

1. „Pan chwały: wezwanie do wiary bez uprzedzeń”

2. „Świętowanie wszystkich ludzi bez szacunku dla osób”

1. 1 Koryntian 12:13 – „Albowiem przez jednego Ducha wszyscy zostaliśmy ochrzczeni w jedno ciało, czy to Żydzi, czy poganie, czy jesteśmy niewolnicy, czy wolni, i wszyscy zostaliśmy napojeni jednym Duchem”.

2. Galacjan 3:28 – „Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie”.

Jakuba 2:2 Bo jeśli na wasze zgromadzenie przyjdzie człowiek ze złotym pierścieniem i w dobrym stroju, a przyjdzie też biedak w nędznym odzieniu;

Fragment ten mówi o faworyzowaniu ludzi ze względu na ich wygląd zewnętrzny.

1. Kochaj bliźniego. Faworyzowanie jest niedopuszczalne

2. Życie w zgodzie z naszą wiarą: odrzucanie uprzedzeń

1. Łk 6:31 – Czyń innym tak, jak chciałbyś, żeby oni czynili tobie.

2. Galacjan 5:14 – Całe prawo bowiem wypełnia się w przestrzeganiu jednego przykazania: „Kochaj bliźniego swego jak siebie samego”.

Jakuba 2:3 I wy szanujcie tego, który nosi wesoły strój, i powiedzcie mu: Usiądź tu na dobrym miejscu; i powiedz ubogim: Stań tam lub usiądź tutaj pod moim podnóżkiem.

Fragment ten mówi o szacunku dla bogatych i lekceważeniu biednych .

1. „Prawdziwe bogactwa: wezwanie, aby cenić każdego”

2. „Ewangeliczna hojność: docieranie do potrzebujących”

1. Łk 14,12-14: „Wtedy Jezus rzekł do swego gospodarza: Kiedy wydajesz obiad lub kolację, nie zapraszaj swoich przyjaciół, braci ani krewnych, ani bogatych sąsiadów; jeśli to zrobisz, mogą cię zaprosić z powrotem i tak otrzymacie zapłatę. Ale kiedy urządzicie ucztę, zaproście biednych, ułomnych, chromych i niewidomych, a będziecie

błogosławieni. Chociaż oni nie mogą wam odpłacić, zostaniecie odwdzięczeni przy zmartwychwstaniu sprawiedliwych .'”

2. Mateusza 25:34-36: „Wtedy powie król tym po swojej prawicy: Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, weźcie w posiadanie królestwo przygotowane dla was od założenia świata. Ja bowiem byłem głodny, a daliście mi jeść, byłem spragniony, a daliście mi pić, byłem przybyszem, a zaprosiłyście mnie, potrzebowałem ubrania, a przyodzialiście mnie, byłem chory, a zaopiekowaliście się mną, byłem w więzieniu i przyszliście mnie odwiedzić.”

Jakuba 2:4 Czyż więc nie jesteście stronniczy w sobie i nie staliście się sędziami złych myśli?

Ten fragment mówi o niebezpieczeństwie bycia osądzającym i obłudnym.

1: Nie spiesz się z osądzaniem

2: Bądź pokorny przed Bogiem

1: Mateusza 7:1-5 – „Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. Bo takim sądem, jaki ogłaszacie, zostaniecie osądzeni i taką miarą, jakiej użyjecie, odmierzą was”.

2: Rzymian 2:1-3 – „Dlatego nie masz żadnego usprawiedliwienia, człowiecze, każdy z was, który sądzi. Bo wydając drugiego wyroku, sam siebie potępiasz, ponieważ ty, sędzia, postępujesz dokładnie tak samo”.

Jakuba 2:5 Słuchajcie, moi umiłowani bracia: Czyż Bóg nie wybrał ubogich tego świata na bogatych w wierze i na dziedziców królestwa, które obiecał tym, którzy Go miłują?

Bóg postanowił błogosławić biednych wiarą i obiecał im miejsce w swoim królestwie, jeśli Go kochają.

1. Bez względu na to, na czym stoisz w życiu, miłość Boża jest dostępna dla wszystkich, którzy Go kochają.

2. Wszyscy jesteśmy równi w oczach Boga, a On nagradza tych, którzy Go kochają.

1. Galacjan 3:26-29 - Albowiem w Chrystusie Jezusie wszyscy jesteście synami Bożymi przez wiarę.

2. 1 Jana 4:7-11 – Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, bo miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga.

Jakuba 2:6 Ale wy wzgardziliście biednymi. Czy bogacze nie uciskają was i nie ciągną przed trybunały sędziowskie?

Fragment z Listu Jakuba 2:6 mówi o tym, jak bogaci uciskają biednych i stawiają ich przed trybunałami sędziowskimi.

1. Niebezpieczeństwo ucisku biednych: A o konsekwencjach złego traktowania i ucisku mniej szczęśliwych.

2. Kto jest moim sąsiadem? A o odpowiedzialności za traktowanie osób marginalizowanych z szacunkiem i życzliwością.

1. Exodus 22:21-24 – „Nie będziesz krzywdził przybysza i nie będziesz go uciskał, bo byliście przybyszami w ziemi egipskiej. Nie będziecie znęcać się nad żadną wdową ani dzieckiem bez ojca. Jeśli będziecie ich źle traktować, a oni będą krzyczeć do mnie, na pewno usłyszę ich wołanie i zapłonie mój gniew, i zabiję was mieczem, a wasze żony staną się wdowami, a wasze dzieci sierotami.

2. Przysłów 31:8-9 – „Otwórz usta dla niemych, dla praw wszystkich pozbawionych środków do życia. Otwórz usta, sądź sprawiedliwie, broń praw biednych i potrzebujących”.

Jakuba 2:7 Czyż nie bluźnią temu godnemu imieniu, którym jesteście zwani?

Fragment ten stanowi przestrogę przed bluźnierstwem imieniu Boga, którym nazywani są chrześcijanie.

1. „Moc imienia: dlaczego powinniśmy szanować imię Boże”

2. „Błogosławieństwo imienia: jak możemy szanować imię Boże”

1. Izajasz 42:8 – „Ja jestem Pan, to jest moje imię. Mojej chwały nie oddam nikomu innemu, ani mojej chwały rzeźbionym bożkom”.

2. Efezjan 3:14-15 – „Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, od którego bierze nazwę wszelki ród na niebie i na ziemi”.

Jakuba 2:8 Jeśli wypełnicie prawo królewskie, zgodnie z Pismem, będziecie miłować bliźniego swego jak siebie samego, dobrze czynicie:

Jakub zachęca nas do wypełniania prawa królewskiego według Pisma Świętego, które nakazuje miłować bliźniego jak siebie samego.

1. Siła miłości: jak kochać bliźniego jak siebie samego

2. Królewskie prawo miłości: co Pismo Święte mówi nam o kochaniu bliźniego

1. 1 Jana 4:7-12

2. Marka 12:28-31

Jakuba 2:9 Ale jeśli macie szacunek do osób, popełniacie grzech i jako przestępcy jesteście przekonani o Prawie.

Szacunek do osoby nie powinien prowadzić do grzechu, gdyż w przeciwnym razie prawo zostanie złamane.

1. Szanuj wszystkich bez względu na status społeczny

2. Kochajcie się wzajemnie i przestrzegajcie prawa

1. Efezjan 6:9 – A panowie, tak samo traktujcie swoich niewolników. Nie grożcie im, bo wiecie, że zarówno ich, jak i wasz Pan jest w niebie i nie ma wobec niego faworyzowania.

2. Mateusza 22:37-39 – Jezus odpowiedział: „Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem”. To jest pierwsze i największe przykazanie. A drugie jest podobne: „Kochaj bliźniego swego jak siebie samego”.

Jakuba 2:10 Ktokolwiek bowiem zachowa całe Prawo, a przekroczy jedno tylko, ponosi winę za wszystkie.

Aby pozostać niewinnym, należy przestrzegać całego prawa; brak jednego punktu oznacza winę za wszystkie punkty.

1. „Doskonały standard: przestrzeganie całego prawa”

2. „Osiąganie prawości: dążenie do doskonałości”

1. Mateusza 5:48 – „Bądźcie więc doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz, który jest w niebie”.

2. Galacjan 3:10-11 – „Bo wszyscy, którzy są z uczynków zakonu, są pod przekleństwem; bo napisano: Przeklęty każdy, kto nie wytrwa we wszystkim, co jest napisane w księdze prawa aby to czynić. Ale to, że nikt przez zakon nie zostaje usprawiedliwiony przed Bogiem, jest rzeczą oczywistą, gdyż sprawiedliwy z wiary żyć będzie.”

Jakuba 2:11 Bo ten, który powiedział: Nie cudzołóż, powiedział też: Nie zabijaj. Jeśli więc nie cudzołożysz, ale jeśli zabijesz, staniesz się przestępcą prawa.

Ten fragment wyjaśnia, że nie wystarczy nie cudzołożyć, ale nie wolno nam także zabijać, aby pozostać sprawiedliwymi.

1. „Życie prawe: powstrzymywanie się od cudzołóstwa i morderstwa”

2. „Prawo Boże: przestrzeganie wszystkich dziesięciu przykazań”

1. Exodus 20:13 – „Nie będziesz zabijał”.

2. Mateusza 5:27-28 – „Słyszeliście, że powiedziano przez nich w dawnych czasach: Nie cudzołóż. A Ja wam powiadam: Każdy, kto patrzy na kobietę i pożąda jej, dopuścił się z nią cudzołóstwa już w sercu.”

Jakuba 2:12 Tak mówcie i czyńcie tak, jak ci, którzy będą sądzeni przez prawo wolności.

Chrześcijanie powinni żyć zgodnie z prawem wolności, mówiąc i postępując w sposób, który będzie osądzony przez to prawo.

1. Prawo wolności: życie zgodne z wolą Bożą

2. Sąd wolności: dokonywanie właściwych wyborów w życiu

1. Łukasza 6:46 Dlaczego wołacie mnie, Panie, Panie, a nie czynicie tego, co mówię?

2. Rzymian 8:1-2 Nie ma więc teraz żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, gdyż przez Chrystusa Jezusa prawo Ducha życia wyzwoliło mnie spod prawa grzechu i śmierci.

Jakuba 2:13 Bo będzie sąd bez miłosierdzia, kto nie okazał miłosierdzia; a miłosierdzie raduje się z sądu.

Ten werset mówi o Bożym sądzie i miłosierdziu: tym, którzy okazują miłosierdzie innym, Bóg okaże miłosierdzie, natomiast ci, którzy tego nie czynią, nie otrzymają miłosierdzia.

1. „Życie miłosierne: moc przebaczenia”

2. „Boże miłosierdzie i sprawiedliwość: równowaga współczucia i prawości”

1. Micheasza 6:8 „On ci powiedział, człowiecze, co jest dobre i czego żąda od ciebie Pan, jak nie czynienia sprawiedliwości, miłowania życzliwości i pokornego chodzenia z Bogiem twoim?”

2. Efezjan 2:4-5 „Ale Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości, jaką nas umiłował, nawet gdy byliśmy martwi w grzechach, ożywił nas wraz z Chrystusem – łaską zbawieni jesteście .”

Jakuba 2:14 Jaki pożytek, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, a nie ma uczynków? czy wiara może go ocalić?

Jakub pyta, czym jest wiara, jeśli nie towarzyszą jej czyny.

1) Wiara bez uczynków jest martwa, 2) Nasze czyny świadczą o naszej wierze.

1) Rzymian 10:17: „Tak wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”; 2) Mateusza 7:21-23: „Nie każdy, kto do mnie mówi: «Panie, Panie!», wejdzie do królestwa nieba, ale ten, który pełni wolę mojego Ojca, który jest w niebie. W owym dniu wielu mi powie: Panie, Panie, czyż nie prorokowaliśmy w imieniu twoim i w

imieniu twoim nie wypędzaliśmy demonów, i nie czyniliśmy tego? wiele potężnych dzieł w Twoim imieniu?" I wtedy oświadczę im: Nigdy was nie znałem. Odejdźcie ode mnie wy, którzy czynicie bezprawie.

Jakuba 2:15 Jeśli brat lub siostra są nadzy i pozbawieni codziennego pożywienia,

Fragment ten mówi o konieczności niesienia pomocy potrzebującym.

1. „Serce współczucia: miłość i troska o biednych i potrzebujących"

2. „Czynienie dobrych uczynków: wypełnianie przykazań z Listu Jakuba 2:15"

1. Mateusza 25:35-36 – „Bo byłem głodny, a daliście mi jeść, byłem spragniony, a daliście mi pić, byłem przybyszem, a zaprosiliście mnie".

2. Izajasz 58:6-7 – „Czyż nie taki jest post, który wybrałem: aby zerwać więzy niegodziwości, aby rozwiązać ciężkie brzemiona, aby uciśnionych wypuścić na wolność i aby połamać wszelkie jarzmo? Czyż nie jest to dzielenie się chlebem z głodnym i przyprowadzanie do domu ubogich, którzy są wypędzeni? Gdy ujrzysz nagiego, okryjesz go i nie chowasz się przed własnym ciałem?"

Jakuba 2:16 I powie im ktoś z was: Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i napełnijcie; chociaż nie dajecie im tego, co jest potrzebne ciału; jaki to ma zysk?

Ten fragment podkreśla wagę okazywania sobie nawzajem aktów miłosierdzia i życzliwości, ponieważ samo życzyenie im wszystkiego najlepszego nie wystarczy.

1. „Największy dar ze wszystkich: współczucie"

2. „Moc dobroci i miłosierdzia"

1. 1 Jana 3:17-18: „Jeśli jednak ktoś posiada dobra tego świata, a widzi brata swego w potrzebie, a zamyka przed nim serce swoje, jakże może w nim mieszkać miłość Boża? Dziatki, nie kochajmy słowem ani mówić, ale czynem i prawdą".

2. Przysłów 19:17: „Kto jest hojny dla biednego, pożycza Panu, a on mu odwdzięczy się za jego czyn".

Jakuba 2:17 Tak samo wiara, jeśli nie ma uczynków, jest martwa w samotności.

Wiara sama w sobie nie wystarczy, aby była skuteczna, muszą jej towarzyszyć czyny.

1. „Wiara bez uczynków jest martwa”

2. „Moc wiary w działaniu”

1. Rzymian 4:20-21 – „Nie zachwiał się z powodu niewiary w obietnicę Bożą, lecz utwierdził się w wierze i oddał chwałę Bogu, mając całkowitą pewność, że Bóg ma moc wykonać to, co obiecał”.

2. Jakuba 1:22 – „Nie tylko słuchajcie słowa i w ten sposób oszukujcie samych siebie. Czyńcie, co ono mówi.”

Jakuba 2:18 Tak, ktoś może powiedzieć: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki; pokaż mi swoją wiarę bez swoich uczynków, a ja ci pokażę moją wiarę na podstawie moich uczynków.

Jakub rzuca wyzwanie czytelnikom, aby udowodnili, że wiara jest prawdziwa, poprzez ukazanie jej poprzez uczynki.

1. Siła wiary: w jaki sposób nasze czyny odzwierciedlają nasze przekonania

2. Dowód wiary: okazywanie naszych przekonań poprzez nasze czyny

1. Rzymian 10:17 - Wiara więc pochodzi ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusa.

2. Efezjan 2:8-10 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił. Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował, abyśmy w nich chodzili.

Jakuba 2:19 Wierzysz, że jest jeden Bóg; dobrze czynisz: i diabły wierzą i drżą.

Wiara w jednego Boga jest godna pochwały, ale nie wystarczy, aby uratować człowieka od konsekwencji grzechu.

1: Jeśli chcemy zostać zbawieni, musimy pokładać wiarę w Jezusie oraz Jego śmierci i zmartwychwstaniu.

2: Musimy wyjść poza samą wiarę w Boga i żyć naszą wiarą w sposób, w jaki żyjemy.

1: Rzymian 10:9 - Że jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

2: Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

Jakuba 2:20 Ale czy wiesz, próżny człowieku, że wiara bez uczynków jest martwa?

List Jakuba 2:20 uczy, że wiara bez odpowiadających jej uczynków jest bezużyteczna.

1. „Życie wiarą: jak wasze uczynki odzwierciedlają wasze przekonania”

2. „Znaczenie związku między wiarą a działaniem”

1. Mateusza 7:16-20 (Poznacie ich po owocach)

2. Kolosan 1:9-11 (Postępuj godnie Pana, całkowicie Mu się podobając, wydając owoc w każdym dobrym uczynku)

Jakuba 2:21 Czyż Abraham, ojciec nasz, nie został usprawiedliwiony z uczynków, gdy ofiarował na ołtarzu swego syna Izaaka?

Ten fragment omawia, jak Abraham został usprawiedliwiony na podstawie swoich uczynków, kiedy ofiarował swego syna Izaaka na ołtarzu.

1: Nasze czyny mówią głośniej niż słowa.

2: Wiara Abrahama i posłuszeństwo Bogu zostały potwierdzone przez jego uczynki.

1: Hebrajczyków 11:17-19 - Przez wiarę Abraham poddany próbie złożył w ofierze Izaaka, a ten, który otrzymał obietnice, ofiarował swego jednorodzonego syna.

2: Rodzaju 22:1-18 - Abraham usłuchał Pana i spełnił ofiarę swego syna Izaaka.

Jakuba 2:22 Czy widzisz, jak wiara współdziałała z jego uczynkami i przez uczynki stała się doskonała?

Jakuba 2:22 uczy, że wiara i uczynki współdziałają: wiara staje się doskonała, gdy towarzyszą jej dobre uczynki.

1. „Wiara i uczynki: wspólna praca na rzecz doskonałości”

2. „Moc wiernego działania”

1. Rzymian 4:20-21 – „Żadna niewiara nie zachwiała go w związku z obietnicą Bożą, lecz utwierdzał się w wierze, oddając chwałę Bogu, w pełni przekonany, że Bóg może spełnić to, co obiecał”.

2. Hebrajczyków 11:17-19 – „Przez wiarę Abraham poddany próbie ofiarował Izaaka, a ten, który otrzymał obietnice, właśnie składał w ofierze swego jedynego syna, o którym powiedziano: «Przez Izaaka czy twoje potomstwo będzie mieć na imię? Uważał, że Bóg jest w stanie go nawet wskrzesić z martwych, z których, mówiąc w przenośni, rzeczywiście go przyjął”.

Jakuba 2:23 I wypełniło się Pismo, które mówi: Abraham uwierzył Bogu i poczytano mu to za sprawiedliwość, i nazwany został przyjacielem Boga.

Abraham otrzymał od Boga sprawiedliwość, gdy w Niego uwierzył, i otrzymał tytuł „Przyjaciela Boga”.

1. Siła wiary: studium relacji Abrahama z Bogiem

2. Błogosławieństwo sprawiedliwości: zrozumienie miłości Boga do Abrahama

1. Rodzaju 15:6 - I uwierzył Panu; i poczytał mu to za sprawiedliwość.

2. Izajasz 41:8 - Ale ty, Izraelu, jesteś moim sługą, Jakubem, którego wybrałem, potomkiem Abrahama, mojego przyjaciela.

Jakuba 2:24 Widzicie więc, że człowiek zostaje usprawiedliwiony na podstawie uczynków, a nie tylko na podstawie wiary.

Jakub naucza, że zbawienie można osiągnąć poprzez dobre uczynki, a nie samą wiarę.

1. Potrzeba dobrych uczynków, aby osiągnąć zbawienie

2. Znaczenie wiary i uczynków

1. Rzymian 2:13 – „Bo nie ci, którzy słuchają zakonu, będą sprawiedliwi przed Bogiem, lecz ci, którzy zakon wykonują, będą usprawiedliwieni”.

2. Efezjan 2:10 – „Jego dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował, abyśmy w nich chodzili.”

Jakuba 2:25 Podobnie i czyż Rachab nierządnica nie została usprawiedliwiona z uczynków, gdy przyjęła posłańców i wysłała ich inną drogą?

Nierządnica Rachab została usprawiedliwiona dzięki swoim uczynkom, gdy chroniła posłańców Bożych.

1. Wiara bez uczynków jest martwa

2. Znaczenie podejmowania działań

1. Hebrajczyków 11:31 – „Dzięki wierze prostytutka Rachab nie zginęła wraz z nieposłusznymi, ponieważ przyjaźnie przyjęła szpiegów”.

2. Mateusza 25:35-36 – „Bo byłem głodny, a daliście mi jeść, byłem spragniony, a daliście mi pić, byłem przybyszem, a zaprosiliście mnie”.

Jakuba 2:26 Bo jak ciało bez ducha jest martwe, tak też jest martwa wiara bez uczynków.

Wiara bez uczynków jest martwa, tak jak ciało bez ducha jest martwe.

1. „Moc wiary i uczynków”

2. „Konieczność wiary i uczynków”

1. Księga Kapłańska 19:18: „Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego”

2. Rzymian 12:10: „Miłujcie się wzajemnie uczuciem braterskim i prześcigajcie się w okazywaniu szacunku”.

Jakuba 3 to trzeci rozdział Listu Jakuba w Nowym Testamencie. Rozdział ten koncentruje się przede wszystkim na sile i znaczeniu kontrolowania własnej mowy, podkreślając potencjalne szkody wyrządzane przez nieujarzmiony język.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od ostrzeżenia wierzących o odpowiedzialności i wpływie, jaki wiąże się z byciem nauczycielami i przywódcami w społeczności chrześcijańskiej. Autor podkreśla, że ci, którzy nauczają, będą sądzeni z większą surowością, ponieważ ich słowa mają wagę i wywierają wpływ na innych (Jakuba 3:1-2). Następnie używa żywych obrazów, aby zilustrować, jak mały kawałek może kontrolować konia, mały ster może sterować dużym statkiem, a mały język może mieć znaczące skutki. Język jest opisany jako ogień, który może podpalić cały las (Jakuba 3:3-6).

Akapit drugi: W wersetach 7-12 znajdujemy analizę sprzecznej natury ludzkiej mowy. Autor podkreśla, jak ludzie oswajali i udomowili różne zwierzęta, ale mieli trudności z oswojeniem własnego języka. Wskazuje, że z tych samych ust pochodzą zarówno błogosławieństwa, jak i przekleństwa, co nie powinno mieć miejsca (Jakuba 3:9-10). Porównuje tę niespójność do słodkiej i słonej wody wypływającej z tego samego źródła lub do drzew figowych produkujących oliwki lub winorośli produkujących figi. Takie niespójności świadczą o braku mądrości.

Akapit trzeci: Począwszy od wersetu 13, kładzie się nacisk na prawdziwą mądrość przejawianą poprzez dobre postępowanie, a nie puste słowa. Autor rozróżnia ziemską mądrość charakteryzującą się zazdrością, samolubnymi ambicjami i nieporządkiem od mądrości niebiańskiej charakteryzującej się czystością, spokojem, łagodnością, rozsądkiem, miłosierdziem, bezstronnością i szczerością (Jakuba 3:14-18). Prawdziwa mądrość prowadzi do prawego życia i wydaje dobre owoce w relacjach z innymi.

Podsumowując, Jakub 3 podkreśla moc mowy i jej potencjał zarówno wyrządzania szkody, jak i błogosławieństwa. Ostrzega przed nieostrożnym lub destrukcyjnym używaniem języka, ale zachęca wierzących, aby panowali nad swoimi słowami. Podkreśla, że prawdziwa mądrość objawia się w konsekwentnym zachowaniu naznaczonym pokorą i prawością, a nie pustymi słowami i światowymi ambicjami. Ostatecznie wzywa wierzących, aby dążyli do niebiańskiej mądrości, która sprzyja pokojowym relacjom opartym na czystości, łagodności i miłosierdziu, unikając jednocześnie zazdrości, samolubstwa i nieuporządkowanego postępowania

Jakuba 3:1 Bracia moi, nie bądźcie wieloma mistrzami, wiedząc, że otrzymamy większe potępienie.

Ten fragment ostrzega przed zbyt pochopnym przyjmowaniem roli nauczyciela lub wiodącej osoby, ponieważ może to otworzyć nas na większy osąd.

1. Nie należy lekceważyć bycia przywódcą w służbie Pańskiej.

2. Do przywództwa w służbie Pańskiej powinniśmy podchodzić z pokorą i ostrożnością.

1. Mateusza 23:8-10 – „Ale nie nazywajcie się Rabbi, bo jeden jest wasz Mistrz, Chrystus, a wy wszyscy jesteście braćmi. I nikogo na ziemi nie nazywajcie swoim ojcem, bo jeden jest wasz Ojciec, który jest w niebie. I nie nazywajcie się mistrzami, bo jeden jest Mistrz wasz, Chrystus.

2. 1 Piotra 5:2-3 – „Paście trzodę Bożą, która jest wśród was, doglądając jej nie z przymusu, ale dobrowolnie, nie dla brudnego zysku, ale z gotowością, ani jako panujący nad Bożym dziedzictwo, lecz bycie przykładem dla trzody”.

Jakuba 3:2 Bo wieloma rzeczami obrażamy wszystkich. Jeśli ktoś nie zgorszy słowem, jest człowiekiem doskonałym i zdolnym okiełznać całe ciało.

Wszyscy popełniamy błędy, ale idealny mężczyzna jest w stanie zapanować nad całym swoim ciałem.

1. „Siła samokontroli”

2. „Idealny mężczyzna”

1. Galacjan 5:22-23 – „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość; przeciw takim rzeczom nie ma prawa”.

2. Przysłów 16:32 – „Kto jest nieskory do gniewu, jest lepszy od mocarza, a kto panuje nad swoim duchem, niż ten, kto zdobywa miasto”.

Jakuba 3:3 Oto wędzimy konie w pyski, aby były nam posłuszne; i obracamy całe ich

ciało.

List Jakuba 3:3 pokazuje, jak ludzie mogą kontrolować konie, używając wędzideł, by zmusić je do posłuszeństwa.

1) Moc posłuszeństwa: Jak być posłusznym Bogu i być kontrolowanym przez Boga

2) Moc uległości: nauka poddania się woli Bożej

1) Przysłów 16:9 – „Ludzie planują w swoich sercach swój bieg, lecz Pan utwierdza ich kroki”.

2) Mateusza 6:33 – „Ale szukajcie najpierw jego królestwa i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane”.

Jakuba 3:4 Oto także statki, które choć są tak wielkie i gnane przez gwałtowne wiatry, to jednak zawracają z bardzo małym sterem, dokądkolwiek zechce namiestnik.

Ten fragment podkreśla moc małej siły, która może poruszyć wielkie obiekty, takie jak statki, poprzez kontrolowanie kierunku wiatru.

1. Siła małego działania w wielkim świecie

2. Jak ujarzmić wiatr zmian

1. Przysłów 21:5 - Plany pracowitych z pewnością prowadzą do obfitości, ale każdy, kto się spieszy, prowadzi tylko do ubóstwa.

2. Mateusza 17:20 – Powiedział im: ? □ z powodu twojej małej wiary. Bo zaprawdę, powiadam wam, jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: ? Przejdź stąd tam, a będzie się poruszać i nic nie będzie dla Ciebie niemożliwe.

Jakuba 3:5 Tak i język jest małym członkiem, a chlubi się wielkimi rzeczami. Oto, jak wielką sprawę rozpala mały ogień!

Język jest małą częścią ciała, a jednak może spowodować wielkie zniszczenia. Mała iskra ognia może wywołać duży pożar.

1. Siła języka — jak nasze słowa mogą spowodować wielkie zniszczenia

2. Mały ogień – spojrzenie na to, jak mała iskra może wywołać duży płomień

1. Jakuba 1:26 - Jeśli ktoś uważa się za osobę pobożną, a nie powściąga języka, lecz oszukuje serce swoje, jego religia jest bezwartościowa.

2. Przysłów 18:21 - Śmierć i życie są w mocy języka, a ci, którzy go kochają, będą spożywać jego owoce.

Jakuba 3:6 A język jest ogniem, światem nieprawości; taki też jest język wśród naszych członków, który kala całe ciało i podpala bieg natury; i zostaje podpalony ogień piekielny.

Język jest potężną siłą, która może spowodować zniszczenie i zbezczeszczenie całego ciała, i jest podpalany przez piekło.

1. Moc naszych słów – jak język może być używany w dobrym lub złym celu?

2. Ogień piekielny – niszczycielska moc grzechu

1. Przysłów 18:21 – Śmierć i życie są w mocy języka

2. Efezjan 4:29 – Niech z waszych ust nie wychodzi żadna zła mowa

Jakuba 3:7 Bo wszelki rodzaj zwierząt, ptaków, węży i stworzeń morskich został oswojony i został oswojony przez ludzkość:

Ludzkość wykazała zdolność oswajania dzikich zwierząt, ptaków i stworzeń morskich.

1. Moc oswajania: lekcja z natury

2. Błogosławieństwo udomowienia: odkrywanie naszego potencjału

1. Przysłów 16:32 - Nieskory do gniewu jest lepszy od mocarza, a kto rządzi swoim duchem, niż ten, kto zdobywa miasto.

2. Rzymian 8:14 - Albowiem ci, których prowadzi Duch Boży, są dziećmi Bożymi.

Jakuba 3:8 Języka zaś nikt nie może ujarzmić; jest to zło niesforne, pełne śmiercionośnej trucizny.

Języka nie można ujarzmić, jest on źródłem zła i zniszczenia.

1. Siła Twoich słów: Zrozumienie wpływu naszego języka

2. Oswajanie języka: badanie mocy naszych słów

1. Przysłów 18:21 – Śmierć i życie są w mocy języka.

2. Kaznodziei 5:2 - Nie bądź pochopny w wypowiadaniu ust i niech twoje serce nie wypowiada niczego pochopnie przed Bogiem.

Jakuba 3:9 Przez to błogosławimy Boga, samego Ojca; i tym samym przeklinamy my, ludzie, stworzeni na podobieństwo Boga.

Fragment Listu Jakuba 3:9 mówi o tym, jak powinniśmy błogosławić Boga, a nie przeklinać ludzi, którzy zostali stworzeni na obraz Boga.

1: Wszyscy powinniśmy starać się okazywać miłość Boga innym, bez względu na różnice między nami, ponieważ wszyscy jesteśmy stworzeni na Jego obraz.

2: Powinniśmy używać naszych języków, aby okazywać miłość i dziękować Bogu, zamiast używać ich do przeklinania ludzi.

1: Efezjan 4:29 - Niech z ust waszych nie wychodzi żadna mowa szkodliwa, lecz dobra, ku zbudowaniu, aby przyniosła łaskę słuchaczom.

2: Kolosan 3:8-10 – Ale teraz i wy odłóżcie to wszystko; gniew, gniew, złośliwość, bluźnierstwo, obrzydliwa mowa z waszych ust.

Jakuba 3:10 Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Moi bracia, te rzeczy nie powinny tak wyglądać.

Jakub ostrzega, że nie powinniśmy wypowiadać błogosławieństw i przekleństw z tych samych ust.

1. Moc naszych słów: kontrolowanie naszego języka

2. Błogosławieństwo czy przekleństwo: życie zgodnie z Listem Jakuba 3:10

1. Efezjan 4:29 - ? Niech z ust waszych nie wychodzi żadna mowa zepsuta, lecz tylko budująca, stosownie do okazji, aby przyniosła łaskę tym, którzy słuchają.

2. Przysłów 18:21 - ? jedzenie i życie są w mocy języka, a ci, którzy go miłują, będą jeść jego owoce. ??

Jakuba 3:11 Czy źródło tryska w tym samym miejscu wodą słodką i gorzką?

W Liście Jakuba 3:11 zadano pytanie, czy źródło może wytworzyć z tego samego miejsca zarówno słodką, jak i gorzką wodę.

1. „Moc naszych słów: refleksja nad Listem Jakuba 3:11”

2. „Słodkość i gorycz życia: odkrycie Listu Jakuba 3:11”

1. Przysłów 16:24 – „Przyjemne słowa są jak plaster miodu, słodyczą dla duszy i zdrowiem dla kości”.

2. Izajasz 5:20 – „Biada tym, którzy zło nazywają dobrem, a dobro złem, którzy ciemność przedstawiają jako światło, a światło jako ciemność, którzy gorycz przedstawiają jako słodycz, a słodycz jako gorycz!”

Jakuba 3:12 Czy drzewo figowe, bracia moi, może rodzić owoce oliwne? albo winorośl, figi? tak samo żadne źródło nie może dać jednocześnie wody słonej i świeżej.

Niemożliwe jest, aby coś wytworzyło jednocześnie dwie przeciwne rzeczy.

1. „Nierealność oczekiwania przeciwieństw”

2. „Siła kompromisu”

1. Łk 6:37-38 „Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni. Nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni. Odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone”.

2. Galacjan 5:22-23 „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, łagodność, dobroć, wiara, łagodność, wstrzemięźliwość. Dla takich nie ma prawa”.

Jakuba 3:13 Kto wśród was jest człowiekiem mądrym i obdarzonym wiedzą? niech przez dobrą rozmowę wykaże swoje dzieła z łagodnością i mądrością.

Mądrość i wiedza muszą wyrażać się poprzez dobre uczynki i łagodność.

1. Mądrość dobrych uczynków

2. Życie w wiedzy i łagodności

1. Przysłów 16:22-24 – „Zdrowy rozsądek jest źródłem życia dla tego, kto go posiada, lecz pouczanie głupich jest głupstwem. Serce mądrych wychowuje swoje usta i dodaje przekonywującemu wargom. Przyjemne słowa są plaster miodu, słodki dla duszy i leczący dla kości.”

2. Filipian 2:14-15 – „Czyńcie wszystko bez szemrania i powątpiewania, abyście byli nienagannymi i niewinnymi dziećmi Bożymi bez skazy pośród pokolenia złego i przewrotnego, wśród którego świecicie jak światła na świecie .”

Jakuba 3:14 Jeśli jednak w sercach swoich macie gorzką zazdrość i kłótnię, nie przechwalajcie się i nie kłamcie przeciwko prawdzie.

Ten fragment ostrzega przed pozwalaniem, aby w sercu zagnieździły się zazdrość, konflikty i kłamstwa.

1. Niebezpieczeństwo zazdrości i konfliktów: jak uniknąć pokusy porównywania.

2. Potęga prawdy: jak kłamstwa niszczą relacje.

1. Przysłów 14:30 - Zdrowe serce jest życiem ciała; ale zazdrość zgnilizny kości.

2. Rzymian 12:14-16 - Błogosławcie tych, którzy was prześladują: błogosławcie, a nie przeklinajcie. Radujcie się z tymi, którzy się radują, i płaczcie z tymi, którzy płaczą. Bądźcie tego samego zdania wobec siebie. Nie zajmuj się wysokimi rzeczami, ale zniżaj się do ludzi o niskim stanie. Nie bądź mądry w swoich własnych zarozumiałościach.

Jakuba 3:15 Ta mądrość nie zstępuje z góry, ale jest ziemska, zmysłowa, diabelska.

Ten fragment opisuje mądrość ziemską jako przeciwną mądrości Bożej, ponieważ jest zmysłowa i diabelska.

1. Strzeżcie się ziemskiej mądrości

2. Różnica między mądrością Boską a Mądrością ziemską

1. Izajasz 55: 8-9 ??? □ albo moje myśli nie są waszymi myślami, ani wasze drogi moimi drogami, mówi Pan. Bo jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2. Przysłów 3:5-7 ??? □ rdzewieje w Panu całym sercem swoim; i nie opieraj się na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie kierował twoimi ścieżkami. Nie bądź mądry we własnych oczach: bój się Pana i odstąp od zła.

Jakuba 3:16 Bo gdzie zazdrość i kłótnia, tam zamieszanie i wszelki zły uczynek.

Ten werset z Listu Jakuba uczy nas, że gdy pojawi się zazdrość i konflikt, nastąpi chaos i zło.

1: Nie pozwól, aby zazdrość i kłótnie odebrały ci spokój życia.

2: Zamiast zazdrościć, staraj się zadowalać tym, co dał ci Pan.

1: Przysłów 15:17 „Lepszy jest obiad z ziół tam, gdzie jest miłość, niż tuczne cielę z nienawiścią”.

2: Filipian 4:11-13 „Nie żebym mówił o niedostatku, bo nauczyłem się tym zadowalać, w jakimkolwiek jestem stanie. Umiem i uniżać się, i umiem obfitować: każdy gdzie i we

wszystkim jestem pouczony, abym się nasycał i odczuwał głód, i obfitował, i cierpiał niedostatek. Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.

Jakuba 3:17 Natomiast mądrość, która jest z góry, jest najpierw czysta, potem pokojowa, łagodna i łatwa do leczenia, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, nie stronnicza i nie obłudna.

Jakuba 3:17 mówi o mądrości z góry, która jest czysta, pokojowa, łagodna i łatwa do uproszenia, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, nie stronnicza i obłudna.

1. „Mądrość góry: odpuszczenie stronniczości i hipokryzji”

2. „Życie pełne miłosierdzia i dobrych owoców”

1. Mateusza 7:12 – „Dlatego wszystko, co byście chcieli, aby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie; na tym polega Prawo i Prorocy”.

2. Jana 15:12 – „To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem”.

Jakuba 3:18 A owoc sprawiedliwości wysiewa się w pokoju tych, którzy zaprowadzają pokój.

Pokój jest owocem prawości, zasiewanym przez tych, którzy angażują się w zaprowadzanie pokoju.

1. Pokój jest wyborem: jak zasiać nasiona prawości

2. Moc prawości: kultywowanie spokojnego serca

1. Filipian 4:4-7 – Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtórzę: radujcie się! Niech Twoja łagodność będzie znana wszystkim. Pan jest blisko. Nie martwcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

2. Rzymian 12:18 - Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, żyjcie w pokoju ze wszystkimi.

Jakuba 4 to czwarty rozdział Listu Jakuba w Nowym Testamencie. W tym rozdziale omówiono różne kwestie związane z konfliktami, światowymi pragnieniami i pokorą przed Bogiem.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od zajęcia się pierwotną przyczyną konfliktów i kłótni pomiędzy wierzącymi. Autor przypisuje te spory samolubnym pragnieniom, które toczą wojnę w jednostkach. Podkreśla, że jeśli ludzie proszą o coś ze złych pobudek lub starają się zaspokoić własne przyjemności, nie otrzymają od Boga tego, o co proszą (Jakuba 4:1-3). Autor napomina ich, aby poddali się Bogu, przeciwstawili się diabłu i zbliżyli się do Boga w pokucie.

2. akapit: W wersetach 4-10 położony jest nacisk na niebezpieczeństwo przyjaźni ze światem i jego wartościami. Autor przestrzega przed zaprzyjaźnianiem się ze światem, gdyż prowadzi to do wrogości wobec Boga. Podkreśla, że przyjaźń ze światem charakteryzuje się duchowym cudzołóstwem i lojalnością podzieloną między Boga a pogoń za światem (Jakuba 4:4-6). Zamiast tego wierzący są wezwani do ukorzenia się przed Bogiem, uznania Jego suwerenności i szukania Jego łaski. Zachęca się ich, aby oczyszczali ręce z grzechu i serca poprzez prawdziwą pokutę.

Akapit 3: Począwszy od wersetu 11, skupiamy się na unikaniu wzajemnego osądzania. Autor przestrzega przed mówieniem zła i osądzaniem współwyznawców, gdyż jest to równoznaczne z uzurpowaniem sobie roli Boga jako Sędziego (Jakuba 4:11-12). Podkreśla, że tylko Jeden jest Prawodawcą i Sędzią – Sam Bóg – a wierzący powinni pokornie uznać swoje miejsce jako omylnych istot ludzkich. Wzywa się ich, aby nie przechwalali się planami na przyszłość, ale raczej przyznali, że są zależni od Bożej woli co do ich życia (Jakuba 4:13-17). Ten fragment podkreśla potrzebę okazywania pokory przed Bogiem, przeciwstawiania się egoistycznym pragnieniom prowadzącym do konfliktów, unikania przyjaźni z wartościami doczesnymi, szukania intymności z Bogiem poprzez pokutę i powstrzymywania się od osądzania innych, uznając nasze ograniczone zrozumienie

Podsumowując, Jakub 4 porusza kwestie związane z konfliktami wynikającymi z egoistycznych pragnień w jednostkach. Ostrzega przed dążeniem do wartości światowych i nalega, aby wierzący zamiast tego szukali zażyłości z Bogiem poprzez uległość, opór wobec zła i prawdziwą pokutę. Przestrzega przed osądzającymi postawami wobec współwyznawców, podkreślając jednocześnie pokorę przed suwerennym Sędzią. Rozdział wzywa do samoanalizy i oczyszczenia od grzechu i polegania na woli Bożej, zamiast przechwalania się osobistymi planami.

Jakuba 4:1 Skąd biorą się wojny i walki między wami? Czyż nie przychodzą stąd nawet wasze pożądliwości, które walczą w waszych członkach?

Ludzie są w ciągłym konflikcie z powodu własnych egoistycznych pragnień.

1. Samolubne pragnienia prowadzą do konfliktu

2. Koszt egoizmu

1. Jakuba 1:14-15 „Ale każdy człowiek ulega pokusie, gdy zostaje uwiedziony i uwiedziony przez swoje złe pożądliwości. Potem, gdy pożądliwość pocznie, rodzi grzech, a grzech, gdy dorośnie, rodzi śmierć.”

2. Przysłów 14:12 „Niejeden sposób wydaje się słuszny, ale ostatecznie prowadzi do śmierci”.

Jakuba 4:2 Pożądacie, a nie macie; zabijacie i pragniecie mieć, a nie możecie osiągnąć; walczycie i walczycie, a jednak nie macie, bo nie prosicie.

Ludzie nieustannie starają się spełnić swoje pragnienia, ale często nie udaje im się to z powodu braku proszenia o pomoc.

1. Moc modlitwy: jak prośba o pomoc może prowadzić do spełnienia

2. Granice ludzkich pragnień: znajdowanie zadowolenia w obliczu niespełnionych życzeń

1. Filipian 4:11-13 - Nie żebym mówił o niedostatku, gdyż nauczyłem się zadowalać tym, w jakimkolwiek jestem stanie. Umiem i uniżać się, i umiem obfitować: wszędzie i we wszystkim jestem pouczony, abym był nasycony i głodny, i obfitował, i cierpiał niedostatek.

13 Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.

2. Mateusz 6:25-34 - Dlatego powiadam wam: Nie troszczcie się o swoje życie, co będziecie jeść i co będziecie pić; ani jeszcze o wasze ciało, w co się ubierzecie. Czyż życie nie jest czymś więcej niż pokarmem, a ciało niż szatą? Oto ptactwo powietrzne: bo nie sieją, nie żną i nie gromadzą do spichlerzy; a jednak wasz Ojciec niebieski ich żywi. Czyż nie jesteście o wiele lepsi od nich?

Jakuba 4:3 Prosicie, a nie otrzymujecie, bo źle prosicie, abyście to wykorzystali w swoich pożądliwościach.

Nie powinniśmy prosić Boga o rzeczy, które zaspokoją jedynie nasze pragnienia.

1: Nie powinniśmy prosić o rzeczy, które prowadzą jedynie do naszej własnej zagłady.

2: Nasze modlitwy powinny skupiać się na szukaniu woli Bożej, a nie na naszych własnych, samolubnych pragnieniach.

1: Filipian 4:6-7 – Nie troszczcie się o nic, ale w każdej sytuacji w modlitwie i prośbie z dziękczynieniem przedstawiajcie swoje prośby Bogu.

2: Jakuba 1:5 - Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim hojnie i nie szuka winy, a będzie wam dana.

Jakuba 4:4 Cudzołożnicy i cudzołożnice, czyż nie wiecie, że przyjaźń świata jest wrogością wobec Boga? ktokolwiek więc chce być przyjacielem świata, jest wrogiem Boga.

Przyjaźń ze światem jest zdradą przyjaźni z Bogiem. 1: Nie możemy pozwolić, aby nasza miłość do rzeczy ziemskich odciągnęła nas od naszej miłości do Boga. 2: Nie możemy pozwolić, aby nasza miłość do świata stała się przeszkodą w naszej relacji z Bogiem. 1:1 Jana 2:15-17: „Nie miłujcie świata ani tego, co jest na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca. Bo wszystko, co jest na świecie – pożądliwości ciała i pożądliwości oczu, i pycha życia – nie jest z Ojca, ale jest ze świata. A świat przemija wraz ze swoimi pragnieniami, lecz kto pełni wolę Bożą, trwa na wieki.” 2: Rzymian 12:2: „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

Jakuba 4:5 Czy sądzicie, że na próżno Pismo mówi: Duch, który w nas mieszka, pożąda zawiści?

Pismo Święte ostrzega nas, że duch, który w nas żyje, pragnie być zazdrosny.

1. Naucz się kontrolować swoją zazdrość i ćwicz pokorę.

2. Nie daj się zwieść własnym pragnieniom.

1. Przysłów 14:30 – „Serce spokojne daje życie ciału, lecz zazdrość gnije kości”.

2. Galacjan 5:16-17 – „Ale ja powiadam: postępujcie według Ducha, a nie będziecie pobłażali pragnieniom ciała. Pożądania bowiem ciała są przeciwne Duchowi, a pożądliwości Ducha są przeciwne Duchowi cielesne, bo one są sobie przeciwne, abyście powstrzymali się od robienia tego, co chcecie”.

Jakuba 4:6 Ale daje więcej łaski. Dlatego mówi: Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje.

Bóg daje łaskę pokornym, ale pysznym się sprzeciwia.

1. Łaska Boża: przyjmij pokorę i odrzuć pychę

2. Siła pokory: Przyjmij Boży dar łaski

1. Przysłów 22:4 – „Pokora jest bojaźnią Pańską, a jej zapłatą jest bogactwo i cześć, i życie”.

2. 1 Piotra 5:5-6 – „Przyobleczcie się w pokorę wobec siebie nawzajem, gdyż „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”. Uniżcie się więc pod potężną ręką Boga, aby was wywyższył we właściwym czasie.”

Jakuba 4:7 Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

Powinniśmy poddać się Bogu i przeciwstawić się diabłu, a on od nas ucieknie.

1. Moc uległości: jak przeciwstawić się diabłu

2. Pokonywanie pokus: podążanie za wolą Bożą

1. 1 Piotra 5:8-9 – „Bądźcie trzeźwi, czuwajcie. Przeciwnik wasz diabeł krąży jak lew ryczący, szukając kogo pożreć. Sprzeciwiajcie mu się, mocni w wierze, wiedząc, że te same cierpienia doświadcza wasze braterstwo na całym świecie.”

2. Efezjan 6:10-11 – „W końcu bądźcie mocni w Panu i mocy jego mocy. Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła”.

Jakuba 4:8 Zbliżcie się do Boga, a on zbliży się do was. Oczyśćcie ręce, grzesznicy; i oczyśćcie swoje serca, wy o rozdwojonym umyśle.

Zbliż się do Boga, a On zbliży się do ciebie. Pokutujcie za swoje grzechy i oczyśćcie swoje motywy.

1: Bóg jest zawsze blisko, ale czeka, aż się do Niego zbliżymy.

2: Zbadaj swoje serce i odwróć się od swoich grzechów, aby być bliżej Boga.

1: Izajasz 55:6 Szukajcie Pana, póki można go znaleźć; wzywajcie Go, póki jest blisko.

2: Psalm 32:8 Pouczę cię i wskażę ci drogę, którą masz iść; Będę ci doradzał, patrząc na ciebie moim kochającym okiem.

Jakuba 4:9 Smućcie się, smućcie się i płaczcie; niech wasz śmiech zamieni się w żałobę, a wasza radość w smutek.

Ten fragment zachęca nas do uznania naszej śmiertelności i odwrócenia się od radości i śmiechu na rzecz żałoby i smutku.

1. „Siła żałoby: odwrócenie się od radości do smutku”

2. „Ciężar śmiertelności: wykorzystanie cierpienia do zmiany kierunku życia”

1. Kaznodziei 3:4 – „Czas płaczu i czas śmiechu; czas żałoby i czas tańca”

2. Izajasz 61:3 – „Aby pocieszyć płaczących na Syjonie, dać im piękno zamiast popiołu, olejek radości na żałobę, szatę chwały na ducha smutku; Aby nazywano ich drzewami sprawiedliwości, sadzeniem Pana, aby był uwielbiony.”

Jakuba 4:10 Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy ukorzyli się przed Panem, aby On mógł nas podnieść.

1. Boża miłość i przewodnictwo: jak pokora może prowadzić do wzrostu naszej wiary

2. Znajdowanie siły w pokorze: poddanie się planowi Bożemu

1. Mateusza 5:5 – „Błogosławieni cisi, albowiem oni odziedziczą ziemię”.

2. Psalm 25:9 – „On prowadzi pokornych w tym, co słuszne i uczy ich swojej drogi.”

Jakuba 4:11 Nie mówcie sobie nawzajem źle, bracia. Kto mówi źle o swoim bracie, a sądzi swego brata, źle mówi o prawie i sądzi prawo; ale jeśli sądzisz prawo, nie jesteś wykonawcą prawa, ale sędzią.

Nie mówcie źle o sobie nawzajem, gdyż jest to niezgodne z prawem.

1. Pilnuj swojego języka: potęga słów

2. Życie według prawa Bożego: powstrzymywanie się od osądzania

1. Mateusza 12:36-37 „Ale powiadam wam, że w dniu sądu każdy zda sprawę z każdego pustego słowa, które wypowiedział. Bo na podstawie waszych słów zostaniecie uniewinnieni i na podstawie waszych słów zostaniecie potępieni .”

2. Efezjan 4:29 „Niech z ust waszych nie wychodzi żadna niezdrowa mowa, lecz tylko taka, która jest pożyteczna dla budowania innych według ich potrzeb, aby przynosiła pożytek tym, którzy słuchają”.

Jakuba 4:12 Jeden jest prawodawca, który może zbawić i zniszczyć. Kim jesteś ty, który sądzisz innego?

Jakub przypomina nam, że tylko Bóg jest ostatecznym sędzią i że nie powinniśmy próbować osądzać innych.

1. Bóg jest sędzią – powinniśmy starać się zrozumieć perspektywę innych bez osądzania.

2. Duma i pokora – Powinniśmy podchodzić do innych z pokorą, uznając, że tylko Bóg może sądzić.

1. Rzymian 14:10-13 – Każdy z nas za siebie zda sprawę Bogu.

2. Mateusza 7:1-5 – Nie osądzajcie innych, bo tylko Bóg może sądzić.

Jakuba 4:13 Idźcie teraz, wy, którzy twierdzicie: Dziś lub jutro wejdziemy do takiego

miasta i pozostaniemy tam przez rok, kupując i sprzedając, i zarobimy.

Ten fragment przypomina nam o niepewności życia i zachęca nas, abyśmy zaufali Bogu, zamiast planować własną przyszłość.

1. Zaufaj Panu: niepewność życia

2. Naucz się odpuszczać i pozwalać Bogu

1. Psalm 46:10 – „Uspokójcie się i wiedzcie, że jestem Bogiem”.

2. Przysłów 3:5-6 – „Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym rozumie. Poddaj się Jemu na wszystkich swoich drogach, a On wyprostuje twoje ścieżki”.

Jakuba 4:14 Choć nie wiecie, co będzie jutro. Po co jest Twoje życie? Jest to nawet para, która pojawia się na krótki czas, a następnie znika.

Nasze życie jest krótkie i niepewne i nie wiemy, co będzie jutro.

1. Nasze życie na ziemi jest przemijające – Jakuba 4:14

2. Jak najlepiej wykorzystywać swój czas – Jakuba 4:14

1. Efezjan 5:15-17 – Uważajcie zatem bardzo na to, jak żyjecie – nie jako niemądrzy, ale jako mądrzy, wykorzystując każdą okazję, bo dni są złe.

2. Psalm 90:12 - Naucz nas liczyć dni nasze, abyśmy zyskali serce mądre.

Jakuba 4:15 Dlatego powinniście mówić: Jeśli Pan zechce, będziemy żyć i będziemy robić to czy tamto.

Ten fragment podkreśla wagę poddania się woli Bożej i zaufania Mu w przyszłości.

1. „Życie w zadowoleniu: poddanie się woli Bożej”

2. „Zaufanie Bogu w sprawie przyszłości”

1. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu.

6. Psalm 37:3-5 – Zaufaj Panu i czyń dobrze; mieszkajcie na ziemi i korzystajcie z bezpiecznych pastwisk. Rozkoszuj się Panem, a On spełni pragnienia twojego serca. Powierz swoją drogę Panu; zaufaj Mu, a On tego dokona.

Jakuba 4:16 Ale teraz radujcie się ze swoich przechwałek; wszelka taka radość jest zła.

Ten fragment ostrzega przed radowaniem się z chełpliwej pychy, gdyż jest to czyn zły.

1. Pycha jest grzechem. Radość z przechwalania się jest złem

2. Unikaj chełpliwej dumy i radowania się nią

1. Przysłów 16:18-19 - Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem. Lepiej być pokornego ducha z biednymi, niż dzielić łup z pysznymi.

2. Rzymian 12:3 - Albowiem dzięki danej mi łasce mówię każdemu z was, aby nie myślał o sobie wyżej, niż powinien myśleć, ale aby myślał trzeźwo, każdy według miary wiary, jaką ma Bóg przydzielony.

Jakuba 4:17 Kto więc umie czynić dobro, a nie czyni, jest to grzech.

Od tych, którzy wiedzą, co jest słuszne, oczekuje się czynienia dobra.

1. Oczekuje się od nas czynienia tego, co słuszne

2. Wypełnianie naszych obowiązków czynienia dobra

1. Jakuba 1:22 - Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.

2. Micheasza 6:8 - Ukazał ci, człowiecze, co jest dobre; A czego żąda od ciebie Pan, jak nie tego, abyś postępował sprawiedliwie, miłował miłosierdzie i pokornie chodził z Bogiem

twoim?

Jakuba 5 to piąty i ostatni rozdział Listu Jakuba w Nowym Testamencie. W tym rozdziale skupiono się na różnych tematach, takich jak bogactwo, cierpliwość w cierpieniu, modlitwa i znaczenie nawrócenia tych, którzy odeszli od prawdy.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od omówienia kwestii bogactwa i jego potencjalnych pułapek. Autor ostrzega bogatych przed zbliżającym się sądem i zachęca ich do płaczu i wycia z powodu nieszczęść, które ich spotkają. Podkreśla, jak ich bogactwa zgniły, ich szaty zostały zjedzone przez mole, a złoto i srebro skorodowane (Jakuba 5:1-3). Autor podkreśla, że te dobra materialne nie mogą ich ocalić, lecz służą jako dowód przeciwko nim za wyzysk innych. Wzywa wierzących, aby byli cierpliwi w cierpieniu, ponieważ nadchodzi sąd Boży.

Akapit drugi: W wersetach 7-12 położony jest nacisk na wytrwałość i cierpliwość w chwilach próby. Autor nawołuje wierzących, aby byli cierpliwi niczym rolnik czekający, aż plony przyniosą owoce. Są zachęcani, aby umocnili swoje serca, ponieważ przyjście Pana jest bliskie (Jakuba 5:7-8). Odradza szemranie i narzekanie na siebie nawzajem, ale raczej zachęca, aby patrzyli na przykłady Hioba, który wytrwale znosił cierpienia (Jakuba 5:9-11). Przypomina się wierzącym, że powinni pozwolić, aby ich „tak” było „tak”, a „nie” oznaczało „nie”, aby nie popaść w osąd.

3. akapit: Począwszy od wersetu 13, skupiamy się na modlitwie i odnowie we wspólnocie. Autor zachęca tych, którzy cierpią lub są pogodni, aby się modlili – czy to o uzdrowienie, czy o dziękczynienie – i podkreśla, że modlitwa ma moc, jeśli jest odmawiana z wiarą (Jakuba 5:13-16). Wierzących zachęca się także do wzajemnego wyznawania swoich grzechów, aby mogli zostać uzdrowieni. Są wezwani do wzajemnego wstawiennictwa w modlitwie, uznając jej skuteczność (Jakuba 5:16b). Wreszcie, kładzie się nacisk na odnowę tych, którzy odeszli od prawdy, poprzez przywrócenie ich poprzez miłość i troskę o ich dusze.

Podsumowując, Jakub 5 porusza kwestie związane z bogactwem, podkreślając jego tymczasowy charakter, jednocześnie ostrzegając przed wykorzystywaniem innych dla osobistych korzyści. Wzywa wierzących, aby cierpliwie znosili chwile próby i czekali na ostateczny sąd Boży. Modlitwę podkreśla się jako potężne narzędzie zarówno w chwilach cierpienia, jak i dziękczynienia, kładąc jednocześnie nacisk na wyznawanie grzechów wśród wierzących i wstawiennictwo za siebie nawzajem. W tym rozdziale kładzie się również nacisk na odnowę we wspólnocie poprzez pełne miłości przywracanie tych, którzy odeszli od prawdy, uznając naszą potrzebę cierpliwość, wytrwałość i wzajemne wsparcie.

Jakuba 5:1 Idźcie teraz, bogacze, płaczcie i narzekajcie z powodu nieszczęść, które na was spadną.

Ten fragment ostrzega bogatych, aby uważali na swoje czyny oraz aby płakali i krzyczeli z powodu nieszczęść, które w rezultacie nadejdą.

1. Niebezpieczeństwo chciwości: jak nie pozwolić, aby bogactwo zepsuło twoją duszę

2. Zadowolenie: odnajdywanie radości w tym, co masz, a nie w tym, czego ci brakuje

1. Przysłów 11:28 – „Kto ufa swemu bogactwu, upadnie, ale sprawiedliwy wyrośnie jak latorośl".

2. Mateusza 6:19-21 – „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną; ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną, bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje".

Jakuba 5:2 Twoje bogactwo jest zepsute, a twoje szaty zniszczone.

Ten fragment jest ostrzeżeniem Jakuba dla tych, którzy są bogaci i zaufali swoim bogactwom. Ostrzega, że ich bogactwo w końcu ulegnie zepsuciu, a ich szaty zostaną zjedzone przez mole.

1. Nie pokładaj ufności w bogactwach – niebezpieczeństwo myślenia, że Twoje bogactwo będzie trwać wiecznie

2. Nietrwałość bogactwa – List Jakuba 5:2 ostrzega nas przed nieuniknioną zepsuciem naszych bogactw

1. Przysłów 11:28 – „Kto ufa swemu bogactwu, upadnie, lecz sprawiedliwy rozkwitnie jak zielony liść".

2. Marka 8:36 – „Cóż za korzyść odniesie człowiek, jeśli pozyska cały świat, a straci swoją duszę?"

Jakuba 5:3 Twoje złoto i srebro są zniszczone; a ich rdza będzie świadkiem przeciwko tobie i będzie pożerała twoje ciało jak ogień. Na ostatnie dni zgromadziliście skarby.

W Liście Jakuba 5:3 Biblia ostrzega przed niebezpieczeństwami związanymi z gromadzeniem bogactw, gdyż rdza tych bogactw będzie świadkiem przeciwko nim i pożera ich ciało jak ogień.

1. Strzeż się niebezpieczeństw związanych z gromadzeniem bogactw

2. Niszcząca siła chciwości

1. Przysłów 11:28 – „Kto ufa swemu bogactwu, upadnie, lecz sprawiedliwy zakwitnie jak zielony liść”.

2. Kaznodziei 5:10 – „Kto kocha pieniądze, nigdy nie ma dość; kto kocha bogactwo, nigdy nie jest zadowolony ze swoich dochodów.”

Jakuba 5:4 Oto najemnik, który żnił na waszych polach, a który z was został zatrzymany przez oszustwo, woła, a krzyki żących dochodzą do uszu Pana Sabaoth.

Ten fragment z Listu Jakuba 5:4 stanowi ostrzeżenie przed wstrzymywaniem zapłaty robotnikom z powodu oszustwa lub chciwości.

1: Bóg słyszy krzyki uciśnionych i osądzi tych, którzy ich uciskają

2: Niebezpieczeństwo chciwości i potrzeba wyegzekwowania sprawiedliwości

1: Przysłów 22:16 - Kto uciska biednego, aby pomnożyć swoje bogactwa, a kto daje bogatemu, z pewnością zabraknie.

2: Izajasz 58:6 – Czy to nie jest post, który wybrałem? abyście rozwiązali więzy niegodziwości, rozwiązali ciężkie brzemiona i uciśnionych wypuścili na wolność, a wszelkie jarzmo łamaliście?

Jakuba 5:5 Żyliście na ziemi w rozkoszach i byliście rozwiązli; odżywiliście serca swoje jak w dzień rzezi.

Ten fragment jest ostrzeżeniem dla tych, którzy prowadzili luksusowe życie i nadmiernie oddawali się przyjemnościom, że nadchodzi czas rozliczenia.

1. Dzień rozliczenia: życie w luksusie nie będzie trwało wiecznie

2. Odżywiajcie swoje serca na dzień rzezi: ostrzeżenie od Jakuba

1. Kaznodziei 11:9 - Raduj się, młodzieńcze, swoją młodością; i niech cię cieszy serce twoje w dniach młodości twojej, i chodź drogami serca twego i przed oczyma twego, ale wiedz, że za to wszystko Bóg cię osądzi.

2. Objawienie 3:17-18 – Ponieważ mówisz: Bogaty jestem i wzbogaciłem się, i niczego nie potrzebuję; i nie wiesz, że jesteś nędzny i nędzny, i biedny, i ślepy, i nagi. Radzę ci kupić u mnie złota w ogniu wypróbowanego, abyś się wzbogacił; i białe szaty, abyś się przyodział i aby nie ukazała się hańba twojej nagości; i namaść swoje oczy maścią, abyś widział.

Jakuba 5:6 Potępiliście i zabiliście sprawiedliwego; i nie sprzeciwia się tobie.

Ten fragment mówi o tym, że sprawiedliwi nie przeciwstawią się tym, którzy ich potępiają i zabijają.

1. Moc miłosierdzia: jak odpowiedzieć tym, którzy nas skrzywdzili

2. Nie spiesz się z osądzaniem: moc przebaczenia

1. Łk 6:37-38 – „Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni. Przebaczajcie, a będzie wam odpuszczone”.

2. Rzymian 12:19 – „Nie mścijcie się, moi drodzy, ale zostawcie miejsce gniewowi Bożemu, gdyż napisano: «Moja jest pomsta, ja odpłacę», mówi Pan”.

Jakuba 5:7 Bądźcie więc cierpliwi, bracia, aż do przyjścia Pana. Oto rolnik wyczekuje drogocennego owocu ziemi i ma dla niego długą cierpliwość, aż otrzyma wczesny i późny deszcz.

Ten fragment zachęca do cierpliwości i wiary w Pana, gdyż we właściwym czasie przyniesie On ostateczną nagrodę.

1. Oczekiwanie na Pana: cierpliwość i wiara w Boży czas

2. Prowadzenie obfitego życia: nagrody za czekanie na Pana

1. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na

skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

2. Psalm 27:14 - Oczekuj Pana, bądź dobrej myśli, a On wzmocni twoje serce. Czekaj, mówię, Panu.

Jakuba 5:8 Bądźcie także cierpliwi; utwierdzajcie serca wasze, bo przyjście Pana się przybliża.

Cierpliwość jest niezbędna w oczekiwaniu na przyjście Pana.

1: Oczekując na powrót Pana, musimy pozostać cierpliwi i niezachwiani w naszej wierze.

2: Kiedy czekamy na powrót Pana, nasze serca powinny pozostać niezachwiane i wypełnione cierpliwością.

1: Rzymian 8:25 „Ale jeśli pokładamy nadzieję w tym, czego jeszcze nie mamy, cierpliwie tego oczekujemy."

2: Psalm 27:14 „Czekaj na Pana; bądźcie silni, odważni i czekajcie na Pana".

Jakuba 5:9 Nie żywcie urazy, bracia, abyście nie byli potępieni; oto sędzia stoi przed drzwiami.

Nie pozwólcie, aby gorycz i wzajemna uraza pogłębiły się, zamiast tego przebaczajcie i pojednajcie się.

1. Moc przebaczenia: porzucenie urazów

2. Wezwanie do pojednania: przezwyciężenie goryczy

1. Kolosan 3:13 – Znosząc jedni drugich i przebaczając sobie nawzajem, jeśli ktoś ma skargę na drugiego; jak Pan ci przebaczył, tak i ty musisz przebaczyć.

2. Efezjan 4:31-32 – Niech odrzuci od was wszelka gorycz, gniew, złość, wrzask i oszczerstwa wraz z wszelką złośliwością. Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy, serdeczni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak przebaczył wam Bóg w Chrystusie.

Jakuba 5:10 Weźcie, bracia moi, proroków, którzy przemawiali w imieniu Pana, za przykład znoszenia ucisku i cierpliwości.

Prorocy Pana są przykładem cierpliwości i wytrwałości w cierpieniu.

1. Cierpliwość i wytrwałość w cierpieniu – Jakuba 5:10

2. Przykład proroków – Jakuba 5:10

1. Hebrajczyków 12:1-3 - Skoro więc jesteśmy otoczeni tak wielkim obłokiem świadków, odłóżmy także wszelki ciężar i grzech, który tak mocno przylega, i biegnijmy wytrwale w wyznaczonym wyścigu spoglądając na Jezusa, założyciela i dokończyciela naszej wiary, który dla wystawionej mu radości, wycierpiał krzyż, gardząc hańbą, i zasiada po prawicy tronu Bożego.

2. Rzymian 5:3-5 - Co więcej, radujemy się z cierpień naszych, wiedząc, że cierpienie rodzi wytrwałość, a wytrwałość rodzi charakter, a charakter daje nadzieję, a nadzieja nie zawstydza, bo miłość Boża została wylana do naszych serc przez Ducha Świętego, który został nam dany.

Jakuba 5:11 Oto za szczęśliwych uważamy tych, którzy wytrwają. Słyszeliście o cierpliwości Hioba i widzieliście koniec Pana; że Pan jest bardzo litościwy i litościwy.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy byli cierpliwi w naszych próbach, czego możemy się nauczyć z przykładu Hioba, który cierpliwie znosił swoje kłopoty i ostatecznie został nagrodzony miłosierdziem Bożym.

1. „Cierpliwość Hioba: przewodnik po trwałych próbach”

2. „Bóg jest miłosierny: doświadczanie nagrody za wierną wytrwałość”

1. Rzymian 5:3-5 – „Nie tylko to, ale i chlubimy się cierpieniami naszymi, bo wiemy, że cierpienie rodzi wytrwałość, wytrwałość – charakter, a charakter – nadzieję. A nadzieja nas nie zawstydza, bo Boże miłość rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.”

2. 2 Koryntian 12:9-10 – „Ale on mi rzekł: Wystarczy ci mojej łaski, bo moja moc w słabości się doskonali”. Dlatego tym chętniej będę się chlubił moimi słabościami, aby moc Chrystusa spoczęła na mnie. Dlatego ze względu na Chrystusa rozkoszuję się słabościami, obelgami, trudnościami, prześladowaniami, trudnościami. słaby, wtedy

jestem silny.”

Jakuba 5:12 Ale przede wszystkim, bracia moi, nie przysięgajcie ani na niebo, ani na ziemię, ani żadną inną przysięgą; ale niech wasze tak będzie tak; i twoje nie, nie; abyście nie popadli w potępienie.

Werset ten radzi nam, abyśmy mówili zgodnie z prawdą, bez konieczności składania przysięgi.

1. Moc prawdy: przezwyciężanie potrzeby składania przysięgi

2. Dotrzymywanie słów: obowiązek dotrzymywania obietnic

1. Efezjan 4:29 - Niech z ust waszych nie wychodzi żadna mowa zepsuta, lecz dobra i budująca, aby przyniosła łaskę słuchaczom.

2. Mateusza 5:33-37 – „Słyszeliście znowu, że powiedziano przodkom: Nie będziesz fałszywie przysięgał, ale dotrzymasz Panu swojej przysięgi. Ale powiadam wam, wcale nie przysięgajcie: ani na niebo, bo jest tronem Boga, ani na ziemię, bo jest podnóżkiem Jego stóp, ani na Jerozolimę, bo jest miastem wielkiego króla. przysięgaj na swoją głowę, bo nie możesz uczynić jednego włosa białym lub czarnym. Ale niech twoje „tak” będzie „tak”, a twoje „nie” – „nie”. Bo wszystko, co jest ponad to, pochodzi od złego.

Jakuba 5:13 Czy ktoś z was cierpi? niech się modli. Czy ktoś jest wesoły? niech śpiewa psalmy.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy modlili się i śpiewali jako odpowiedź na nasze emocje i okoliczności.

1. „Chwalenie przez ból: jak nasza wiara pozwala nam zwyciężać”

2. „Śpiewajcie radośnie: jak muzyka może odnowić waszego ducha”

1. Flp 4,4-7: Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtórzę: radujcie się. Niech wszyscy poznają Twój rozsądek. Pan jest blisko; nie zamartwiajcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

2. Iz 61:3: Aby dać tym, którzy płaczą na Syjonie, dać im piękne nakrycie głowy zamiast popiołu, olejek radości zamiast żałoby, szatę chwały zamiast przygnębienia; aby nazywano je dębami sprawiedliwości, sadzeniem Pana, aby był uwielbiony.

Jakuba 5:14 Czy jest wśród was ktoś chory? niech wezwie starszych kościoła; i niech się modlą nad nim, namaszczając go oliwą w imię Pańskie:

Ten fragment zachęca nas, abyśmy, gdy jesteśmy chorzy, szukali pomocy u starszych kościoła i otrzymywali namaszczenie olejem w imieniu Pana.

1: Uzdrawiająca moc modlitwy – Jakuba 5:14

2: Sięganie po pomoc Bożą – Jakuba 5:14

1: Izajasz 53:4-5 – „Zaprawdę, on dźwigał nasze smutki i dźwigał nasze boleści, a mimo to uważaliśmy go za dotkniętego, uderzonego przez Boga i udręczonego. Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, był starty za nasze winy : kara naszego pokoju spadła na niego, a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.”

2: Marka 6:13 – „I wyganiali wiele demonów, a wielu chorych namaszczali olejem i uzdrawiali ich”.

Jakuba 5:15 A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie; a jeśli dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone.

Ten fragment mówi o mocy wiary w modlitwie, która może uzdrawiać chorych i przebaczać grzechy.

1. Uzdrawiająca moc wiary: jak modlitwa może przynieść zdrowie i przebaczenie

2. Niezawodne obietnice Boga: pewność Jego odpowiedzi na modlitwy

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. 1 Piotra 5:7 – „Przerzućcie na niego wszystkie swoje troski, bo on się o was troszczy”.

Jakuba 5:16 Wyznawajcie jedni drugim swoje winy i módlcie się jedni za drugich, abyście

odzyskali zdrowie. Skuteczna, żarliwa modlitwa sprawiedliwego człowieka może wiele zdziałać.

Spowiadajcie się jedni drugim i módlcie się jedni za drugich o uzdrowienie. Potężna modlitwa sprawiedliwego jest bardzo skuteczna.

1. Moc modlitwy: używanie modlitwy jako narzędzia uzdrawiania

2. Spowiedź: droga do odnowy i uzdrowienia

1. Izajasz 40:28-31 – „Czy nie wiecie? Nie słyszałeś? Pan jest Bogiem wiecznym, Stwórcą krańców ziemi. Nie będzie się męczył ani znużył, a jego zrozumienia nikt nie będzie w stanie pojąć. Daje siłę zmęczonym i zwiększa moc słabych. Nawet młodzi ludzie stają się zmęczeni i znużeni, a młodzi mężczyźni potykają się i upadają; lecz ci, którzy pokładają nadzieję w Panu, odzyskują siły. Będą szybować na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie znużą się, będą chodzić i nie ustaną”.

2. Jana 14:12-14 – „Zaprawdę zaprawdę powiadam wam, kto we mnie wierzy, będzie dokonywał dzieł, których ja dokonuję, i dokona jeszcze większych rzeczy niż te, bo ja idę do Ojca. I uczynię wszystko, o co poprosicie w imieniu moim, aby Ojciec był uwielbiony w Synu. Możecie mnie prosić o cokolwiek w moim imieniu, a ja to spełnię”.

Jakuba 5:17 Eliasz był człowiekiem ulegającym takim samym namiętnościom jak my i modlił się usilnie, aby nie padał deszcz, i nie padało na ziemię przez trzy lata i sześć miesięcy.

Eliasz był człowiekiem cierpiącym na te same słabości co my i modlił się żarliwie, aby nie padało przez trzy i pół roku, i tak się nie stało.

1. Moc modlitwy: uczenie się na przykładzie Eliasza

2. Siła słabości: przyjęcie naszego człowieczeństwa w modlitwie

1. Daniel 6:10 – „Kiedy Daniel dowiedział się, że pismo zostało podpisane, poszedł do swego domu; a okna jego w jego komnacie były otwarte w kierunku Jerozolimy, trzy razy dziennie klękał na kolanach, modlił się i dziękował przed swoim Bogiem, jak to czynił poprzednio”.

2. Filipian 4:6 – „Nie uważajcie na nic; lecz we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu”.

Jakuba 5:18 I znowu się modlił, i niebo zesłało deszcz, a ziemia wydała swój owoc.

Ten fragment wyjaśnia, jak Eliasz dwukrotnie modlił się do Boga o deszcz i jego modlitwa została wysłuchana.

1: Bóg odpowiada na modlitwy i powinniśmy wierzyć, że je spełni.

2: Powinniśmy być wytrwali w naszych modlitwach i prosić Boga o to, czego potrzebujemy.

1: Mateusza 7:7-8 „Proście, a będzie wam dane; Szukaj a znajdziesz; pukajcie, a będzie wam otworzone. Bo każdy, kto prosi, otrzymuje, a kto szuka, znajduje, a kołaczącemu będzie otworzone."

2:1 Jana 5:14-15 „To zaś polega na ufności, którą w nim pokładamy, że jeśli o cokolwiek prosimy zgodnie z jego wolą, on nas wysłuchuje. A jeśli wiemy, że On nas wysłuchuje, o cokolwiek prosimy, wiemy, że mamy prośby, o które Go prosiliśmy".

Jakuba 5:19 Bracia, jeśli ktoś z was odstąpi od prawdy i ktoś go nawróci;

Ten fragment zachęca nas, abyśmy pomagali sobie nawzajem pozostać na właściwej ścieżce.

1: „Pomocna dłoń" – od czasu do czasu wszyscy potrzebujemy pomocnej dłoni. Powinniśmy chętnie pomagać innym pozostać na właściwej ścieżce i chronić ich przed oddalaniem się od prawdy.

2: „Pozostań wierny" – wszyscy musimy pozostać wierni prawdzie i pomagać innym robić to samo. Naszym obowiązkiem jest pomagać naszym braciom i siostrom pozostać na właściwej ścieżce.

1: Przysłów 27:17 – „Jak żelazo ostrzy żelazo, tak jeden ostrzy drugiego".

2: Galacjan 6:1 – „Bracia i siostry, jeśli ktoś popadnie w grzech, wy, którzy żyjecie według Ducha, powinniście go delikatnie odnowić. Ale uważajcie na siebie, bo i wy możecie ulec pokusie".

Jakuba 5:20 Niech wie, że ten, kto nawróci grzesznika z jego błędnej drogi, wybawi duszę od śmierci i zakryje mnóstwo grzechów.

Ten werset zachęca nas, abyśmy pomagali tym, którzy odeszli od prawdy i przywrócili ich do prawości, ponieważ może to uratować duszę od śmierci i zakryć mnóstwo grzechów.

1. „Siła nawrócenia”

2. „Miłosierdzie przebaczenia”

1. Ezechiela 18:20-21 – „Dusza, która grzeszy, umrze. Syn nie będzie cierpiał z powodu winy ojca , ani ojciec nie będzie cierpiał z powodu winy syna. Sprawiedliwość sprawiedliwego spadnie na niego samego, a niegodziwy spadnie na niego samego.”

2. Mateusza 18:15-17 – „Jeśli twój brat zgrzeszy przeciwko tobie, idź i powiedz mu jego winę, między tobą a nim samym. Jeśli cię usłucha, pozyskałeś swojego brata. A jeśli nie usłucha, weź jeszcze jednego lub dwóch innych razem z wami, aby na zeznaniach dwóch lub trzech świadków mogła opierać się każda skarga. Jeśli ich nie usłucha, powiedz to Kościołowi. A jeśli nawet Kościoła nie usłucha, niech bądźcie jak poganie i celnicy”.

1 Piotra 1 to pierwszy rozdział Pierwszego Listu Piotra w Nowym Testamencie. W tym rozdziale skupiono się na takich tematach, jak zbawienie, wiara i nadzieja pośród prób i cierpień.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od położenia nacisku na żywą nadzieję i dziedzictwo wierzących przez Jezusa Chrystusa. Autor wychwala Boga za Jego obfite miłosierdzie, które przez zmartwychwstanie Chrystusa sprawiło, że wierzący odrodzili się na nowo do żywej nadziei (1 Piotra 1:3). Podkreśla, że to dziedzictwo jest niezniszczalne, nieskażone i niewiędnące, zachowane w niebie dla tych, których strzeże moc Boża przez wiarę (1 Piotra 1:4-5). Pomimo różnych prób wystawiających na próbę ich wiarę wierzący mogą się radować, ponieważ w wyniku tych prób ich wiara jest wyrafinowana jak złoto.

Akapit drugi: W wersetach 6-12 znajdujemy analizę paradoksalnej natury radości pośród cierpienia. Autor przyznaje, że wierzący mogą doświadczać smutku i cierpienia z powodu różnych prób, ale przypomina im, że takie próby służą celowi — udoskonaleniu ich wiary i przyniesieniu chwały Bogu. Zachęca ich, aby nawet w tych trudnościach cieszyli się, ponieważ mają udział w cierpieniach Chrystusa (1 Piotra 1:6-7). Autor podkreśla także zaszczyt i przywilej nadawany wierzącym poprzez bycie odbiorcami zbawienia – zbawienia, którego niecierpliwie oczekiwali starożytni prorocy, ale w pełni objawionego przez Jezusa Chrystusa (1 Piotra 1:10-12).

Akapit 3: Począwszy od wersetu 13, istnieje wezwanie do świętego życia opartego na fundamencie łaski Bożej. Wzywa się wierzących, aby przygotowali swoje umysły do

działania i zachowali trzeźwość umysłu, gdy całkowicie pokładają nadzieję w łasce, która zostanie sprowadzona w wyniku objawienia Jezusa (1 Piotra 1:13). Są powołani, aby być posłusznymi dziećmi, które nie dostosowują się do dotychczasowego, ignoranckiego stylu życia, ale zamiast tego prowadzą święte życie odzwierciedlające Boży charakter (1 Piotra 14-16). Autor podkreśla, że odkupienie było kosztowne – drogocenną krwią Chrystusa – i wzywa do szczerej miłości braterskiej wśród wierzących (1 Piotra 18-22).

Podsumowując, 1 Piotra 1 podkreśla żywą nadzieję i dziedzictwo wierzącego poprzez Jezusa Chrystusa, pomimo prób. Bada, jak radość może współistnieć z cierpieniem, udoskonalając wiarę. Podkreśla święte życie oparte na łasce Bożej, wzywając jednocześnie do posłuszeństwa zakorzenionego w szczerej miłości wzajemnej, uznając nasze niezniszczalne dziedzictwo przez Chrystusa.

1 Piotra 1:1 Piotr, apostoł Jezusa Chrystusa, do przybyszów rozproszonych po Poncie, Galacji, Kapadocji, Azji i Bitynii,

Piotr, apostoł Jezusa Chrystusa, pisze list do przybyszów rozproszonych po różnych regionach Azji Mniejszej.

1. Miłość Boża rozciąga się na wszystkich ludzi, bez względu na to, gdzie się znajdują.

2. Moc Jego ewangelii, która dociera daleko i szeroko.

1. Rzymian 10:18: „Ale pytam, czy nie słyszeli? Rzeczywiście tak było, gdyż „ich głos rozszedł się po całej ziemi, a ich słowa aż po krańce świata”.

2. Mateusza 28:19-20: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem”.

1 Piotra 1:2 Wybrani według przepowiedni Boga Ojca, przez uświęcenie Ducha, ku posłuszeństwu i pokropieniu krwią Jezusa Chrystusa: Łaska wam i pokój, niech się rozmnożą.

Ten fragment mówi o tym, jak wierzący są wybierani przez Bożą uprzednią wiedzę, poprzez uświęcenie Ducha, do posłuszeństwa i pokropienia krwią Jezusa Chrystusa.

1. „Moc Bożej uprzedniej wiedzy: jak zostaliśmy wybrani przez Jego miłość”

2. „Uświęcenie Ducha: życie w posłuszeństwie Bogu”

1. Rzymian 8:29-30 – „Kogo bowiem przewidział, tego też przeznaczył na wzór obrazu swego Syna, aby był pierworodnym między wielu braćmi. A których przeznaczył, tych też powołał : a których powołał, tych i usprawiedliwił, a których usprawiedliwił, tych i uwielbił.”

2. Jana 14:15-17 – „Jeśli mnie miłujecie, przykazań moich przestrzegać będziecie. A Ja prosić będę Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby był z wami na wieki, Ducha Prawdy, którego świat przyjąć nie może, bo go nie widzi i nie zna, ale wy go znacie, bo on mieszka z wami i w was będzie”.

1 Piotra 1:3 Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który według swego obfitego miłosierdzia zrodził nas na nowo do żywej nadziei przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa,

Dzięki obfitemu miłosierdziu Boga dał nam żywą nadzieję przez zmartwychwstanie Jezusa.

1. Miłosierdzie Boże i obfitująca miłość

2. Siła żywej nadziei

1. Rzymian 5:5 - A nadzieja nie zawstydza; ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który jest nam dany.

2. Jana 11:25-26 - Rzekł jej Jezus: Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. A kto żyje i we mnie wierzy, nie umrze na wieki. Czy w to wierzysz?

1 Piotra 1:4 Do dziedzictwa niezniszczalnego i nieskalanego, i niezwiędłego, zachowanego dla was w niebie,

Piotr zachęca wierzących, że mają dziedzictwo w niebie, które nigdy nie zginie.

1. Nadzieja nieba: jak nasze wieczne dziedzictwo może dać nam siłę

2. Bezpieczni w Chrystusie: zrozumienie niewiędnącego dziedzictwa nieba

1. Rzymian 8:16-17 – Duch świadczy wraz z naszym duchem, że jesteśmy dziećmi Bożymi, a jeśli dziećmi, to i dziedzicami – dziedzicami Boga i współdziedzicami Chrystusa.

2. Kolosan 3:1-4 - Szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus zasiada po prawicy Boga. Skupiajcie się na tym, co w górze, a nie na tym, co na ziemi.

1 Piotra 1:5 Którzy mocą Bożą są strzeżeni przez wiarę ku zbawieniu, gotowym na objawienie się w czasie ostatecznym.

W 1 Liście Piotra 1:5 wierzący są zachowywani mocą Bożą przez wiarę i otrzymają zbawienie w czasie ostatecznym.

1. Niezawodna moc Boga: obietnica zbawienia

2. Wiara i nadzieja: Zaufanie Bożemu planowi

1. Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie jest w stanie nas odłączyć od miłości Bożej w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

2. Hebrajczyków 11:1 – „Wiara zaś jest pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.”

1 Piotra 1:6 Z czego bardzo się radujecie, choć teraz, jeśli zajdzie taka potrzeba, jesteście ciężko z powodu różnorodnych pokus:

Chrześcijanie powinni się radować pomimo cierpień, których mogą doświadczyć w wyniku różnych pokus.

1. Zaufanie Bogu w chwilach cierpienia

2. Radość radowania się pomimo trudności

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2. Jakuba 1:2-4 – Bracia moi, uważajcie to za radość, gdy wpadacie w różne pokusy; Wiedząc o tym, że wypróbowywanie wiary waszej rodzi cierpliwość. Ale cierpliwość niech będzie dziełem doskonałym, abyście byli doskonali i cali, nie pragnąc niczego.

1 Piotra 1:7 Aby próba waszej wiary okazała się o wiele cenniejsza niż niszczące złoto, choć wypróbowywane w ogniu, ku chwale i czci, i sławie przy objawieniu Jezusa Chrystusa:

Ten fragment mówi o próbie wiary, która jest cenniejsza niż złoto i że zostanie znaleziona ku chwale, czci i chwale podczas przyjścia Jezusa Chrystusa.

1. Wartość naszej wiary w Jezusa Chrystusa

2. Prawdziwe bogactwo wierzącego

1. Jakuba 1:2-3 - Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

1 Piotra 1:8 Kogo nie widzieliście, miłujecie; w którym choć teraz go nie widzicie, ale wierzycie, radujecie się radością niewysłowioną i pełną chwały:

Chrześcijanie mają wiarę, która prowadzi do radości, mimo że nie mogą zobaczyć Jezusa w teraźniejszości.

1. Radość wiary: jak radować się w Panu pomimo niepewności

2. Błogosławieństwo niewidzialnej nadziei: doświadczanie radości poprzez wiarę chrześcijańską

1. Rzymian 5:1-5 - Skoro więc zostaliśmy usprawiedliwieni z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.

2. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

1 Piotra 1:9 Otrzymacie cel waszej wiary, a nawet zbawienie dusz.

Piotr zachęca chrześcijan, aby wierzyli w Boga i żyli ze świadomością, że czeka ich zbawienie.

1. „Moc wiary: zbieranie nagród z wiary w Boga”

2. „Życie wiarą: zrozumienie miłości Boga w naszym życiu”

1. Mateusza 19:26 – „Lecz Jezus, ujrzawszy ich, rzekł do nich: U ludzi to niemożliwe, lecz u Boga wszystko jest możliwe”.

2. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego”.

1 Piotra 1:10 O którego zbawienia pytali i pilnie poszukiwali prorocy, którzy prorokowali o łasce, która miała na was przyjść:

Prorocy Starego Testamentu pilnie poszukiwali zbawienia, które miało być zapewnione przez łaskę.

1. Jak prorocy Starego Testamentu odkryli obietnicę zbawienia

2. Poszukiwanie zbawienia i daru łaski

1. Łk 24:25-27 - I rzekł do nich: Głupcy i gnuśnego serca, aby uwierzyć we wszystko, co powiedzieli prorocy. Czyż Chrystus nie powinien tego wycierpieć, aby wejść do swojej chwały? I zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykładał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do niego.

2. Izajasz 53:5 - Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy: kara naszego pokoju spadła na niego; a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

1 Piotra 1:11 Dociekali, co lub jaki czas rzeczywiście oznaczał Duch Chrystusowy, który w nich był, gdy zaświadczył przedtem o cierpieniach Chrystusa i o przyszłej chwale.

Duch Chrystusowy świadczył już wcześniej o cierpieniach Chrystusa i o przyszłej chwale.

1. Cierpienie i chwała Chrystusa

2. Znaczenie Ducha Chrystusowego

1. Izajasz 53:3-5 Jest wzgardzony i odrzucony przez ludzi; mąż boleści i doświadczony w smutku. I jakby zakryliśmy przed nim nasze twarze; wzgardzony był i nie zważaliśmy na niego.

2. Rzymian 8:17 A jeśli dzieci, to i dziedzice; dziedzice Boga i współdziedzice Chrystusa; jeśli tak, abyśmy cierpieli razem z nim, abyśmy także razem mogli zostać uwielbieni.

1 Piotra 1:12 Im zostało objawione, że nie sobie samym, ale nam służyli to, co wam teraz opowiadają ci, którzy głosili wam ewangelię wraz z Duchem Świętym zesłanym z nieba; na jakie rzeczy aniołowie pragną patrzeć.

Werset ten mówi o mocy Ewangelii, która została najpierw objawiona prorokom, a następnie głoszona przez tych, którzy mają moc Ducha Świętego, a przesłanie to pragną zrozumieć nawet aniołowie.

1. Moc ewangelii: jak nasze słowa mogą dotrzeć do nieba i ziemi

2. Pragnienie aniołów: jak Ewangelia przekracza ludzkie zrozumienie

1. Rzymian 1:16-17 - Nie wstydzę się bowiem ewangelii, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego, najpierw Żyda, a potem Greka. W nim bowiem objawia się sprawiedliwość Boża z wiary dla wiary, jak napisano: Sprawiedliwy z wiary żyć będzie.

2. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków”.

1 Piotra 1:13 Przepaszcie więc biodra umysłu waszego, bądźcie trzeźwi i do końca miejcie nadzieję na łaskę, która wam przyniesie w objawieniu Jezusa Chrystusa;

Powinniśmy być pilni i zachować nadzieję w oczekiwaniu na łaskę, która zostanie udzielona, gdy Jezus Chrystus powróci.

1. Trwajcie z nadzieją – 1 Piotra 1:13

2. Przepasz swój umysł i bądź trzeźwy – 1 Piotra 1:13

1. Rzymian 12:2 – Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

2. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy pokładają nadzieję w Panu, odnowią swoje siły. Będą szybować na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie znużą się, będą chodzić i nie zmdleją.

1 Piotra 1:14 Jako dzieci posłuszne, w niewiedzy nie kształtując się według dawnych pożądliwości:

Chrześcijanie nie powinni żyć według swoich starych pragnień, ale zamiast tego żyć w posłuszeństwie Bogu.

1. Posłuszeństwo Bogu w obliczu pokus

2. Moc posłuszeństwa w naszym życiu

1. Rzymian 6:12-13 – „Niech więc grzech nie króluje w waszym śmiertelnym ciele, abyście byli mu posłuszni w pożądliwościach. Nie oddawajcie też członków swoich na narzędzia nieprawości grzechowi, ale oddajcie się Bogu jak ci, którzy którzy ożyli z martwych, a wasze członki jako narzędzia sprawiedliwości dla Boga”.

2. Tytusa 2:11-12 – „Albowiem łaska Boża niosąca zbawienie objawiła się wszystkim ludziom i nauczyła nas, abyśmy wyrzekając się bezbożności i światowych pożądliwości, abyśmy na tym świecie doczesnym żyli wstrzemięźliwie, sprawiedliwie i pobożnie”.

1 Piotra 1:15 Ale jak święty jest Ten, który was powołał, tak bądźcie święci we wszelkiej rozmowie;

Chrześcijanie powinni prowadzić święte życie, odzwierciedlające charakter Boga, który ich powołał.

1. Życie w świętości – 1 Piotra 1:15

2. Boży standard świętości – 1 Piotra 1:15

1. Księga Kapłańska 19:2 – „Przemów do całego zgromadzenia synów Izraela i powiedz im: Bądźcie święci, bo Ja, Pan, Bóg wasz, jestem święty”.

2. Mateusza 5:48 – „Bądźcie więc doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz, który jest w niebie”.

1 Piotra 1:16 Ponieważ napisano: Bądźcie święci; bo jestem święty.

Piotr zachęca wierzących do prowadzenia świętego życia, ponieważ Bóg jest święty.

1. „Powołani do świętości: przyjęcie świętości Boga”

2. „Moc świętości Boga: życie w czystości”

1. Księga Kapłańska 11:44-45 – „Albowiem Ja jestem Pan, Bóg wasz. Dlatego uświęćcie się i będziecie święci, bo Ja jestem święty…”

2. 1 Tesaloniczan 4:3-5 – „Albowiem wolą Bożą jest wasze uświęcenie, abyście się powstrzymywali od rozpusty, aby każdy z was wiedział, jak posiadać swoje naczynie w uświęceniu i czci…”

1 Piotra 1:17 A jeśli będziecie wzywać Ojca, który bez względu na osobę sądzi według uczynków każdego człowieka, spędzajcie czas swego pobytu tutaj w strachu:

Powinniśmy żyć ze czcią i honorem, gdyż jesteśmy odpowiedzialni przed Bogiem, który sądzi według naszych uczynków.

1. Życie dla jedynej publiczności: wezwanie do życia z czcią

2. Nie bój się, bo w Bogu jest nadzieja. Życie z wiarą pośród niepewności

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem; wzmocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

2. Hebrajczyków 4:13 – „I żadne stworzenie nie jest ukryte przed jego wzrokiem, lecz wszystkie są nagie i odsłonięte przed oczami Tego, przed którym mamy zdać sprawę”.

1 Piotra 1:18 Ponieważ wiecie, że nie zostaliście odkupieni rzeczami przemijającymi, jak srebrem i złotem, z próżnych rozmów, które tradycja przekazała wam od waszych przodków;

Wierzący zostali odkupieni od grzechu nie przez dobra materialne, ale przez łaskę Bożą.

1. Moc odkupienia: jak łaska Boża nas zbawia

2. Wolność życia w Chrystusie: jak żyć wolni od tradycji

1. Rzymian 3:24 – Będąc usprawiedliwionym za darmo przez swoją łaskę, przez odkupienie w Chrystusie Jezusie.

2. Kolosan 2:6-7 - Jak więc przyjęliście Chrystusa Jezusa, Pana, tak w nim chodźcie: wkorzenieni i zbudowani na nim, i utwierdzeni w wierze, jak was nauczono, obfitując w niej z dziękczynieniem.

1 Piotra 1:19 Ale drogocenną krwią Chrystusa, jako baranka bez skazy i bez zmazy:

Przejście:

Apostoł Piotr napisał, że Jezus Chrystus był ostatecznym barankiem bez skazy i zmazy, a Jego krew była cenna.

Apostoł Piotr naucza, że Jezus Chrystus jest doskonałym, bezgrzesznym Barankiem, a Jego krew ma wielką wartość.

1. Doskonały Baranek: Jak Jezus Chrystus jest naszym Zbawicielem

2. Najdroższa Krew Chrystusa: zrozumienie znaczenia Jego ofiary

1. Izajasz 53:7 - Uciskano go i uciskano, a nie otworzył ust swoich. Jako baranek na rzeź prowadzony jest i jak owca przed strzygającymi, jest niemy, więc nie otwiera ust swoich.

2. Kolosan 1:20 - I zawarwszy pokój przez krew krzyża swego, aby przez niego pojednać wszystko ze sobą; przez niego, mówię, czy to na ziemi, czy na niebie.

1 Piotra 1:20 Który rzeczywiście był z góry ustanowiony przed założeniem świata, ale objawił się wam w czasach ostatecznych,

Ten fragment mówi o Jezusie, który został ustanowiony z góry przed założeniem świata i objawił się w czasach ostatecznych.

1. Cudowne postanowienie Jezusa

2. Objawienie się Jezusa w czasach ostatecznych

1. Efezjan 1:4 - Według tego, jak nas w nim wybrał przed założeniem świata, abyśmy byli przed nim święci i nienaganni w miłości.

2. 1 Jana 3:8 – Kto popełnia grzech, jest z diabła; bo diabeł grzeszy od początku. W tym celu objawił się Syn Boży, aby zniszczyć dzieła diabła.

1 Piotra 1:21 Którzy przez niego uwierzyli w Boga, który go wskrzesił z martwych i dał mu chwałę; aby wasza wiara i nadzieja były w Bogu.

Ten fragment zachęca wierzących do zaufania Bogu, który wskrzesił Jezusa z martwych i obdarzył Go chwałą, aby ich wiara i nadzieja pokładały się w Bogu.

1: Zaufanie Panu w trudnych chwilach

2: Moc wiary i nadziei w Bogu

1: Rzymian 10:9-10 - Że jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

2: Hebrajczyków 11:1 – A wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

1 Piotra 1:22 Ponieważ oczyściliście swoje dusze przez posłuszeństwo prawdzie przez Ducha ku nieudawanej miłości braci, baczcie, abyście się wzajemnie miłowali żarliwie czystym sercem:

Wierzący oczyścili swoje dusze, będąc posłuszni prawdzie Ducha i powinni miłować się wzajemnie czystym sercem.

1. Jak miłować się wzajemnie z czystego serca

2. Siła nieudawanej miłości

1. Rzymian 12:9-10 – Miłość musi być szczera. Nienawidź zła; trzymać się tego, co dobre.

2. Efezjan 4:32 - Bądźcie dla siebie dobrzy i miłosierni, przebaczając sobie nawzajem, jak i Bóg wam przebaczył w Chrystusie.

1 Piotra 1:23 Odrodzić się na nowo, nie z nasienia zniszczalnego, ale niezniszczalnego, przez Słowo Boże, które żyje i trwa na wieki.

Ten fragment mówi o znaczeniu ponownych narodzin poprzez Słowo Boże.

1. Nowe życie dzięki Słowu Bożemu

2. Odświeżający początek ze Słowem Bożym

1. Jana 1:12-13 - Ale tym, którzy go przyjęli, dał moc, aby się stali synami Bożymi, tym, którzy wierzą w jego imię: którzy narodzili się nie z krwi ani z woli Bożej ciała, ani z woli człowieka, ale z Boga.

2. Jakuba 1:18 - Z własnej woli spłodził nas słowem prawdy, abyśmy byli jakby pierwocinami Jego stworzeń.

1 Piotra 1:24 Bo wszelkie ciało jest jak trawa, a wszelka chwała człowieka jak kwiat trawy. Trawa więdnie i kwiat jej opada:

Wszelka chwała ludzka jest przemijająca i przemija, jak trawa i kwiaty na polu.

1. Przyjmij przemijanie: odnajdywanie radości w tej chwili

2. Pielęgnowanie życia: celebrowanie piękna życia pomimo jego ulotnej natury

1. Jakuba 1:10-11 – „Ale bogaty przez to, że się poniża, bo przeminie jak kwiat trawy. Gdyż słońce wschodzi z palącym upałem, ale usycha trawę i kwiat jego opada, a wdzięk jego kształtu ginie.”

2. Izajasz 40:6-7 – „Głos rzekł: Wołaj. I rzekł: Cóż mam wołać? Wszelkie ciało jest trawą, a wszelka jego dobroć jest jak kwiat polny: Trawa więdnie, kwiat więdnie : bo duch Pański na nią dmucha. Zaprawdę, lud ten jest trawą.

1 Piotra 1:25 Ale słowo Pańskie trwa na wieki. I to jest słowo, które jest wam głoszone przez ewangelię.

Słowo Pańskie jest wieczne i jest nam głoszone przez Ewangelię.

1. Odwieczne Słowo Pana

2. Głoszenie Ewangelii zbawienia

1. Izajasz 40:8: „Trawa więdnie, kwiat więdnie, ale słowo naszego Boga trwa na wieki”.

2. Marka 1:14-15: „Po wtrąceniu Jana do więzienia przyszedł Jezus do Galilei, głosząc ewangelię o królestwie Bożym i mówiąc: Czas się wypełnił i przybliżyło się królestwo Boże. pokutujcie i wierzcie ewangelii.”

1 Piotra 2 to drugi rozdział Pierwszego Listu Piotra w Nowym Testamencie. W tym rozdziale skupiono się na takich tematach, jak rozwój duchowy, życie jako naród wybrany przez Boga i naśladowanie przykładu Chrystusa.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się wezwaniem dla wierzących, aby pozbyli się złośliwości, oszustwa, obłudy, zazdrości i oszczerstw. Są powołani, aby pragnąć czystego duchowego mleka, aby wzrastać w swoim zbawieniu (1 Piotra 2:1-3). Autor podkreśla, że są to naród wybrany – święte kapłaństwo i naród królewski – powołany z ciemności do przedziwnej światłości Bożej (1 Piotra 2,9). Wierzących zachęca się do głoszenia doskonałości Boga i prowadzenia honorowego życia, które przynosi Mu chwałę.

2. akapit: W wersetach 4-10 położony jest nacisk na Jezusa Chrystusa jako żywy kamień i wierzących jako żywe kamienie wbudowywane w duchowy dom. Autor podkreśla, jak Jezus został odrzucony przez ludzi, ale wybrany przez Boga jako kamień węgielny – fundament, na którym wszystko jest zbudowane (1 Piotra 2:4-8). Wierzący są opisywani jako rasa wybrana, królewskie kapłaństwo, naród święty – powołany do głoszenia chwały Bożej. Kiedyś nie byli ludem, ale teraz dostąpili miłosierdzia przez Chrystusa.

Akapit 3: Począwszy od wersetu 11, znajduje się napomnienie dla wierzących, aby żyli uczciwie wśród niewierzących. Autor zachęca ich, aby powstrzymywali się od grzesznych pragnień, które toczą wojnę z ich duszami, a zamiast tego zachowywali się tak honorowo, że nawet ci, którzy wypowiadają się przeciwko nim, w dniu nawiedzenia będą chwalić Boga (1 Piotra 2:11-12). Wierzący są wezwani do poddania się ze względu na Pana – władcom i władzom – i okazywania szacunku każdemu, jednocześnie głęboko kochając współwyznawców (1 Piotra 2:13-17). Autorka porusza także kwestię relacji domowych — wzywa służbę do uległości nawet w przypadku niesprawiedliwego traktowania oraz zachęca mężów i żony, aby pełnili swoje role ze zrozumieniem i szacunkiem.

Podsumowując, 1 Piotra 2 wzywa wierzących, aby pozbyli się grzesznych postaw, pragnąc duchowego wzrostu. Podkreśla ich tożsamość jako narodu wybranego, wprowadzonego do przedziwnego światła Bożego przez Jezusa Chrystusa. Podkreśla Chrystusa jako kamień węgielny, na którym wierzący budują duchowy dom, jednocześnie zachęcając niewierzących do honorowego postępowania. Odnosi się także do uległości w strukturach społecznych i zapewnia wskazówki dotyczące relacji domowych opartych na miłości, szacunku i wypełnianiu swoich ról, uznając nasze powołanie jako ludzi wybranych, wyodrębnionych przez łaskę.

1 Piotra 2:1 Dlatego odłóżmy na bok wszelką złośliwość i wszelką podstępność, i obłudę, i zazdrość, i wszelkie złe słowa,

Piotr zachęca wierzących, aby odłożyli na bok wszelkie negatywne cechy i zachowania.

1. Życie pełne cnót: jak rozwijać pozytywne cechy.

2. Oczyszczanie duszy: odrzucenie grzesznych pokus.

1. Filipian 4:8 - Wreszcie, bracia, cokolwiek jest prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co godne pochwały, jeśli jest jakaś doskonałość, jeśli jest coś godnego pochwały, myślcie o tych rzeczach.

2. Kolosan 3:12 - Przyobleczcie się zatem jako wybrani Boży, święci i umiłowani, we współczujące serca, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość.

1 Piotra 2:2 Jako nowo narodzone dzieci pragnijcie szczerego mleka słowa, abyście dzięki niemu wzrastali:

Nowi chrześcijanie powinni pragnąć czystego mleka Słowa Bożego, aby mogli wzrastać

duchowo.

1. Wzrastanie w Słowie: Zrozumienie wagi Słowa Bożego w naszym życiu.

2. Mleko duchowe: Poznanie znaczenia Słowa Bożego jako nowonarodzonych chrześcijan.

1. List do Hebrajczyków 5:12-14 – „Albowiem do czasu, gdy powinniście być nauczycielami, potrzeba wam, aby was ktoś na nowo nauczył, jakie są pierwsze zasady wyroczni Bożych; i staliście się potrzebującymi mleka, a nie z mocnego mięsa. Każdy bowiem, kto używa mleka, jest nieumiejętny w nauce sprawiedliwości, bo jest niemowlęciem. Mocny pokarm należy się jednak dorosłym, to jest tym, którzy przez używanie mleka wyćwiczyli swoje zmysły, aby rozróżniać dobro i zło.”

2. 1 Piotra 2:1-3 – „Dlatego odłóżcie na bok wszelką złośliwość, wszelką podstępność, obłudę, zazdrość i wszelkie złe słowa. Jako nowonarodzone dzieci pragnijcie szczerego mleka słowa, abyście przez to wzrastali: Jeśli tak, skosztowaliście, że Pan jest łaskawy.”

1 Piotra 2:3 Jeśli tak, skosztowaliście, że Pan jest łaskawy.

Wierzący powinni rozpoznać i docenić, że Pan jest łaskawy.

1. Okazywanie wdzięczności Panu za Jego łaskawość

2. Uznanie Bożej łaskawości i życzliwa odpowiedź

1. Efezjan 2:4-7 - Ale Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości, jaką nas umiłował, nawet gdy byliśmy martwi w grzechach, ożywił nas wraz z Chrystusem – łaską zbawieni jesteście — i wraz z nim wskrzesił, i wraz z nim posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie.

2. Psalm 84:11 - Bo Pan Bóg jest słońcem i tarczą; Pan obdarza łaską i czcią; Nie odmawia niczego dobrego tym, którzy postępują uczciwie.

1 Piotra 2:4 Do których przyjście jak do żywego kamienia jest wprawdzie niedopuszczalne u ludzi, ale wybrane przez Boga i cenne,

Ten fragment opisuje Jezusa jako żywy kamień, odrzucony przez ludzi, ale wybrany i cenny dla Boga.

1. Cenni dla Boga: analiza odrzucenia Jezusa przez ludzi

2. Żywe kamienie: odnajdywanie naszej tożsamości w Chrystusie

1. Izajasz 53:3 – Jest wzgardzony i odrzucony przez ludzi; mąż boleści i doświadczony w smutku; i jakby zakryliśmy przed nim nasze twarze; wzgardzony był i nie zważaliśmy na niego.

2. Psalm 118:22 - Kamień, którego odrzucili budujący, stał się kamieniem węgielnym.

1 Piotra 2:5 I wy, jako kamienie żywe, budujecie dom duchowy, kapłaństwo święte, dla składania duchowych ofiar, przyjemnych Bogu przez Jezusa Chrystusa.

Wierzący są żywymi kamieniami w duchowym domu, powołani do składania duchowych ofiar Bogu przez Jezusa Chrystusa.

1. „Żywe kamienie: wezwanie do duchowej ofiary”

2. „Powołani do świętości: kapłaństwo wierzących”

1. Izajasz 28:16 – „Dlatego tak mówi Pan BÓG: Oto kładę na Syjonie kamień, kamień wypróbowany, kosztowny kamień węgielny, fundament pewny. Kto wierzy, nie będzie się spieszył”.

2. Exodus 19:6 – „I będziecie dla mnie królestwem kapłanów i narodem świętym. To są słowa, które powiesz synom Izraela”.

1 Piotra 2:6 Dlatego też w Piśmie jest napisane: Oto kładę na Syjonie kamień węgielny, wybrany, kosztowny, a kto w niego wierzy, nie zawiedzie się.

W 1 Liście Piotra 2:6 Pismo Święte mówi, że ci, którzy uwierzą w główny kamień węgielny, wybrany i kosztowny, nie będą zawstydzeni.

1: Bóg nas wybrał i uczynił nas cennymi. Jesteśmy kamieniem węgielnym Jego królestwa i jeśli Mu zaufamy, On nigdy nas nie zawiedzie.

2: Jezus jest kamieniem węgielnym królestwa Bożego. Kiedy pokładamy w Nim wiarę, On nas nie zawiedzie. Nasze zaufanie do Niego nigdy nie będzie daremne.

1: Izajasz 28:16 - Dlatego tak mówi Pan BÓG: Oto kładę na Syjonie kamień, kamień wypróbowany, kosztowny kamień węgielny, mocny fundament: kto wierzy, nie będzie się śpieszył.

2: Efezjan 2:20 - I zbudowani są na fundamencie apostołów i proroków, a kamieniem węgielnym jest sam Jezus Chrystus.

1 Piotra 2:7 Dla was, którzy wierzycie, że jest on drogi, a dla nieposłusznych kamień, którego odrzucili budowniczowie, staje się głowicą węgła,

Wierzący są cenni dla Boga, ale ci, którzy są Mu nieposłuszni, zostaną odrzuceni.

1. Cenny w Jego oczach: Co to znaczy być cenionym przez Boga?

2. Odrzucenie kamienia węgielnego Boga: co się stanie, jeśli okażemy nieposłuszeństwo?

1. Mateusza 21:42 - Jezus im odpowiedział: Czy nigdy nie czytaliście w Piśmie: Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym; Pan to uczynił i jest cudem w naszych oczach?

2. Psalm 118:22 - Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym.

1 Piotra 2:8 I kamień potknięcia i skała zgorszenia dla tych, którzy potykają się na słowie i są nieposłuszni, na co też zostali powołani.

Ten fragment z 1 Piotra 2:8 opisuje, jak ci, którzy są nieposłuszni i potykają się o Słowo Boże, są wyznaczani do określonego celu.

1. Boży plan dla niewierzącego: odkrycie celu nieposłuszeństwa

2. Moc słowa Bożego: zrozumienie skutków naszych reakcji

1. Izajasz 8:14 - I będzie on świątynią; lecz na kamień potknięcia i na skałę zgorszenia dla obu domów Izraela, na dżin i na sidło dla mieszkańców Jerozolimy.

2. Rzymian 9:33 - Jak napisano: Oto kładę na Syjonie kamień potknięcia i skałę zgorszenia, a każdy, kto w niego wierzy, nie będzie zawstydzony.

1 Piotra 2:9 Ale wy jesteście pokoleniem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym; abyście głosili chwałę Tego, który was powołał z ciemności do przedziwnej swojej światłości:

Wierzący zostali wybrani na królewskie kapłaństwo, naród święty i lud szczególny i muszą okazywać chwałę Bożą.

1. Powołani do życia jako ludzie oddzieleni

2. Powołani do wielbienia Boga

1. Izajasz 43:7 - Każdy, kto nosi moje imię, którego stworzyłem dla mojej chwały, którego ukształtowałem i uczyniłem.

2. Efezjan 3:10 – Jego zamiarem było, aby teraz za pośrednictwem kościoła różnorodna mądrość Boża została oznajmiona władcom i władzom w królestwach niebieskich.

1 Piotra 2:10 Którzy dawniej nie byli ludem, lecz teraz są ludem Bożym, którzy nie dostąpili miłosierdzia, ale teraz miłosierdzia dostąpili.

Ten fragment 1 Piotra potwierdza przemianę ludu, który kiedyś nie był częścią ludu Bożego, ale teraz dostąpił miłosierdzia i jest uważany za lud Boży.

1. Moc przemiany: jak miłosierdzie Boże może zmienić życie

2. Umiłowana wspólnota: Zrozumienie naszego miejsca w Bożym planie

1. Rzymian 5:20-21 – „A gdzie wzmógł się grzech, tam znacznie obficiej rozlała się łaska. Aby jak grzech królował aż do śmierci, tak i łaska królowała przez sprawiedliwość ku życiu wiecznemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego”.

2. Efezjan 2:4-5 - „Ale Bóg, bogaty w miłosierdzie, przez swą wielką miłość, jaką nas umiłował, nawet gdy byliśmy martwi w grzechach, ożywił nas razem z Chrystusem (łaską jesteście zbawieni;)"

1 Piotra 2:11 Najmilsi, proszę was, jako obcy i pielgrzymi, powstrzymujcie się od cielesnych pożądliwości, które walczą z duszą;

Piotr zachęca wierzących, aby powstrzymywali się od grzesznych pragnień i nalegał, aby prowadzili święte życie.

1. Chodzenie w świętości: powstrzymywanie się od cielesnych pożądliwości

2. Wojna przeciwko naszym duszom: przeciwstawienie się grzesznym pragnieniom

1. Rzymian 6:12-13 – „Niech więc grzech nie króluje w waszym śmiertelnym ciele, abyście byli mu posłuszni w pożądliwościach. Nie oddawajcie też członków swoich na narzędzia nieprawości grzechowi, ale oddajcie się Bogu jako ci, którzy którzy ożyli z martwych, a wasze członki jako narzędzia sprawiedliwości dla Boga”.

2. Jakuba 4:7 – „Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was”.

1 Piotra 2:12 Między poganami prowadźcie uczciwą rozmowę, abyście, choć mówią przeciwko wam jako o złoczyńcach, waszymi dobrymi uczynkami, które ujrzą, chwalili Boga w dniu nawiedzenia.

Chrześcijanie powinni wśród niewierzących postępować uczciwie i wykonywać dobre uczynki, aby Bóg mógł być uwielbiony.

1. Życie w uczciwości w świecie ciemności

2. Siła dobrego przykładu w życiu codziennym

1. Mateusza 5:16 „Niech wasze światło świeci przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie”.

2. Tytusa 2:7-8 „We wszystkim kieruj się wzorem dobrych uczynków: w nauce okazuj nieskazitelność, powagę, szczerość, zdrową mowę, której nie można potępić; aby ten, kto jest przeciwny, zawstydził się, nie mając nic złego do powiedzenia o tobie”.

1 Piotra 2:13 Ze względu na Pana poddawajcie się wszelkim zarządzeniom ludzkim: czy to królowi, jako najwyższemu;

Chrześcijanie powinni przestrzegać praw rządu, nawet jeśli rząd nie jest chrześcijański.

1. Przestrzegaj prawa tego kraju

2. Wierne obywatelstwo

1. Rzymian 13:1-7

2. 1 Tymoteusza 2:1-3

1 Piotra 2:14 Albo do namiestników, jako do tych, którzy są przez niego posłani, aby ukarać złoczyńców i aby wysławić dobrze czyniących.

Chrześcijanie powinni podlegać władzom państwowym i być im posłuszni, niezależnie od tego, czy karzą złoczyńców, czy chwalą tych, którzy czynią dobro.

1. Obowiązek chrześcijan do posłuszeństwa władzom państwowym

2. Czynienie dobra i unikanie zła: nasz obowiązek wobec społeczeństwa

1. Rzymian 13:1-7

2. Tytusa 3:1-2

1 Piotra 2:15 Taka jest bowiem wola Boża, abyście dobrze czyniąc uciszyli niewiedzę głupich ludzi:

Powinniśmy czynić to, co słuszne i dobre, aby ci, którzy nam się sprzeciwiają, zostali uciśnieni.

1. Czynienie dobra w obliczu sprzeciwu

2. Moc dobrego postępowania

1. Jakuba 1:27 - Pobożność czysta i nieskalana przed Bogiem i Ojcem to jest: Nawiedzanie sierot i wdów w ich niedoli i zachowywanie siebie niesplamionego przez świat.

2. Przysłów 3:27 - Nie odmawiaj dobra tym, którym się ono należy, gdy jest to w mocy twojej ręki.

1 Piotra 2:16 Jako wolni i nie wykorzystujący swojej wolności dla pozoru złośliwości, ale jako słudzy Boży.

Chrześcijanie powinni wykorzystywać swoją wolność do służenia Bogu, a nie do czynienia zła.

1. Korzystaj ze swojej wolności, aby służyć Bogu, a nie czynić zło.

2. Przyjmij Boże powołanie i korzystaj ze swojej wolności, aby czynić to, co słuszne.

1. Galacjan 5:13 – „Albowiem bracia, powołani zostaliście do wolności; nie wykorzystujcie wolności tylko dla okazji cielesnej, ale w miłości służcie sobie nawzajem”.

2. Rzymian 6:18 – „Uwolnieni od grzechu staliście się sługami sprawiedliwości”.

1 Piotra 2:17 Czcij wszystkich ludzi. Kochaj braterstwo. Bójcie się Boga. Czcij króla.

Powinniśmy szanować wszystkich ludzi, kochać naszą chrześcijańską rodzinę, bać się Boga i szanować naszych przywódców.

1. Siła szacunku: dlaczego powinniśmy szanować wszystkich ludzi

2. Bójcie się Boga, kochajcie braterstwo: znaczenie wspólnoty chrześcijańskiej

1. 1 Piotra 2:17

2. Rzymian 13:1-7

1 Piotra 2:18 Słudzy, bądźcie poddani panom swoim z całą bojaźnią; nie tylko dobrym i łagodnym, ale także przewrotnym.

Piotr poucza sługi, aby byli posłuszni swoim panom, niezależnie od ich temperamentu.

1. „Poddanie się władzy: przewodnik dla sług”

2. „Boże oczekiwania co do posłuszeństwa”

1. Kolosan 3:22-24 – „Słudzy, bądźcie posłuszni we wszystkim swoim panom według ciała, nie na oko służąc, aby się ludziom podobać, ale w prostocie serca, bojąc się Boga; i cokolwiek czynicie, róbcie to z serca, jak dla Pana, a nie dla ludzi; wiedząc, że od Pana otrzymacie zapłatę dziedzictwa, gdyż służycie Panu Chrystusowi.

2. Efezjan 6:5-8 – „Słudzy, bądźcie posłuszni tym, którzy są waszymi panami według ciała, z bojaźnią i drżeniem, w prostocie serca swego, jak Chrystusowi; nie w służbie na oko, jak ci, którzy się ludziom podobają, ale jak słudzy Chrystusa, pełniący z serca wolę Bożą, z dobrą wolą pełniąc służbę jak Panu, a nie ludziom, wiedząc, że cokolwiek dobrego czyni człowiek, to samo otrzyma od Pana, niezależnie od tego, czy będzie za kaucją lub za darmo.”

1 Piotra 2:19 To jest bowiem godne wdzięczności, jeśli człowiek sumienia wobec Boga znosi smutek i cierpi niesprawiedliwie.

Chrześcijanie powinni znosić cierpienia, nawet jeśli są zadawane nieprawnie, dla sumienia wobec Boga.

1. „Cierpienie ze względu na sumienie”

2. „Znosić cierpienie z czystym sumieniem”

1. Mateusza 5:10-12: „Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy inni wam urągają i prześladują was, i gdy mówią kłamliwie wszystko złe na was na moim Radujcie się i weselcie, bo wielka jest wasza nagroda w niebie, bo tak prześladowali proroków, którzy byli przed wami.

2. Hebrajczyków 12:1-3: „Skoro więc jesteśmy otoczeni tak wielkim obłokiem świadków, odłóżmy także wszelki ciężar i grzech, który tak mocno przylega, i biegnijmy wytrwale w wyznaczonym wyścigu przed nami, patrząc na Jezusa, założyciela i dokończyciela naszej wiary, który dla wystawionej mu radości wycierpiał krzyż, gardząc hańbą, i zasiada po prawicy tronu Bożego. grzesznicy taką wrogość wobec siebie, abyście się nie znużyli i nie zwątpili”.

1 Piotra 2:20 Bo cóż to za chwała, jeśli znosicie to cierpliwie, gdy was policzkują za wasze przewinienia? lecz jeśli dobrze czynicie i cierpicie z tego powodu, znosicie to cierpliwie, jest to miłe Bogu.

Cierpliwe cierpienie w czynieniu dobra jest miłe Bogu.

1. Siła cierpliwości w czynieniu dobra

2. Cierpienie i akceptacja u Boga

1. Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków.

2. Rzymian 5:3-5 - Mało tego, ale radujemy się z cierpień naszych, wiedząc, że cierpienie rodzi wytrwałość, a wytrwałość rodzi charakter, a charakter daje nadzieję, a nadzieja nas nie zawstydza, gdyż miłość Boża została rozlane w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.

1 Piotra 2:21 Bo i na to powołani zostaliście, gdyż i Chrystus cierpiał za nas, zostawiając nam przykład, abyście wstępowali w jego ślady:

Chrześcijanie są wezwani do naśladowania przykładu Jezusa i cierpienia w imię sprawiedliwości.

1. Jesteśmy wezwani do naśladowania przykładu Chrystusa

2. Moc cierpienia dla prawości

1. Mateusza 16:24-25 – „Wtedy Jezus powiedział swoim uczniom: «Jeśli ktoś chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, weźmie krzyż swój i naśladuje mnie. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je.'”

2. Rzymian 8:17 – „A jeśli dziećmi, to i dziedzicami – dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa, jeśli razem z nim cierpimy, abyśmy razem z nim zostali uwielbieni”.

1 Piotra 2:22 Który grzechu nie popełnił i w ustach jego nie znaleziono podstępu:

Ten fragment opisuje Jezusa jako nieuczynionego grzechu i nie mającego podstępu w ustach.

1. Świętość Jezusa Chrystusa: jak Jego doskonałość stanowi przykład dla wierzących

2. Potęga czystego języka: jak słowa Jezusa mogą przemienić nasze życie

1. Mateusza 22:37-40 – Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, duszą i umysłem.

2. Efezjan 4:29-32 – Niech z ust waszych nie wychodzi żadna mowa zepsuta, lecz tylko budująca, stosownie do okazji, aby przyniosła łaskę tym, którzy słuchają.

1 Piotra 2:23 Który, gdy go złorzeczono, już więcej nie złoczył; kiedy cierpiał, nie groził; lecz oddał się temu, który sądzi sprawiedliwie:

Jezus Chrystus cierpiał bez odwetu i ufał Bogu, że osądzi go sprawiedliwie.

1. Moc przebaczenia: jak Jezus pokazał nam, jak reagować na cierpienie

2. Zaufanie Bogu w trudnych czasach: przykład Jezusa

1. Mateusza 5:38-42 – Nauczanie Jezusa o miłowaniu wrogów i nieodwecie.

2. Izajasz 53:7 – Proroctwo Izajasza o cierpieniu Jezusa i zaufaniu Bogu.

1 Piotra 2:24 Który sam na swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy umarli dla grzechów, żyli dla sprawiedliwości; przez którego rany zostaliście uzdrowieni.

Ten fragment mówi o Jezusie, który w swoim ciele poniósł nasze grzechy na krzyż, abyśmy mogli zostać uzdrowieni i żyć sprawiedliwie.

1. Moc ofiary Jezusa: jak Jezus zapłacił najwyższą cenę za nasze zbawienie

2. Dar uzdrawiania: jak Jezus oferuje nam nowe życie w prawości

1. Izajasz 53:5 Ale on był zraniony za nasze przestępstwa, został starty za nasze winy: spadła na niego kara naszego pokoju; a jego ranami jesteśmy uzdrowieni.

2. Efezjan 2:4-5 Ale Bóg, bogaty w miłosierdzie, przez swą wielką miłość, jaką nas umiłował, nawet gdy byliśmy martwi w grzechach, ożywił nas razem z Chrystusem (łaską jesteście zbawieni;)

1 Piotra 2:25 Byliście bowiem jak owce błądzące; ale teraz powróciliście do Pasterza i Biskupa waszych dusz.

Chrześcijanie zboczyli ze ścieżki sprawiedliwości, ale mogą znaleźć drogę powrotną, jeśli powrócą do Jezusa, Pasterza i Biskupa ich dusz.

1. Jezus, pasterz, który prowadzi zagubione owce

2. Zwrócenie się do Jezusa, Biskupa naszych dusz

1. Izajasz 53:6 – Wszyscy jak owce zbłądziliśmy; zwróciliśmy każdego na swoją drogę; i Pan dotknął go karą za winę nas wszystkich.

2. Jana 10:11 – Jestem dobrym pasterzem: dobry pasterz oddaje życie swoje za owce.

1 Piotra 3 to trzeci rozdział Pierwszego Listu Piotra w Nowym Testamencie. W tym rozdziale skupiono się przede wszystkim na instrukcjach dotyczących różnych związków, w tym małżeństwa i interakcji z niewierzącymi.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od wskazówek dla żon i mężów. Żony są zachęcane, aby były podporządkowane swoim mężom, nawet jeśli są nieposłuszne Słowu, w nadziei, że swoim zbożnym postępowaniem je przekonają (1 Piotra 3:1-2). Autor podkreśla piękno wewnętrzne i łagodność ducha jako cenne przymioty, które powinny charakteryzować żony, a nie zewnętrzną ozdobę (1 Piotra 3:3-4). Mężowie natomiast są poinstruowani, aby odnosić się rozważnie do swoich żon, okazując im szacunek jako współdziedzice łaski Bożej (1 Piotra 3:7).

2. akapit: W wersetach 8-12 kładzie się nacisk na jedność, współczucie i zwyciężanie zła dobrem. Wierzący powołani są do bycia harmonijnymi, współczującymi, kochającymi jak bracia i siostry, o czułych sercach i pokornych we wzajemnych kontaktach (1 Piotra 3:8). Zachęca się ich, aby nie odpłacali złem za zło lub obelgą za zniewagę, ale zamiast tego

błogosławili innych, aby sami mogli odziedziczyć błogosławieństwo (1 Piotra 3:9-12). Autor podkreśla, że kto pragnie kochać życie i widzieć dobre dni, musi odwrócić się od zła i dążyć do prawości.

Akapit 3: Począwszy od wersetu 13, znajduje się napomnienie dla wierzących, aby byli przygotowani do obrony swojej wiary w obliczu sprzeciwu lub prześladowań. Autor zachęca ich, aby nie bali się tych, którzy mogą im zaszkodzić, ale zamiast tego uświęcili Chrystusa jako Pana w swoich sercach. Powinni zawsze być gotowi podać powód swojej nadziei, zachowując jednocześnie łagodną i pełną szacunku postawę wobec innych (1 Piotra 3:14-16). Autor wskazuje również, że lepiej cierpieć, czyniąc dobro, niż czyniąc zło, podkreślając przykład Chrystusa, który cierpiał niesprawiedliwie, ale ostatecznie zwyciężył grzech przez swoją śmierć i zmartwychwstanie.

Podsumowując, 1 List Piotra 3 zawiera wskazówki dotyczące różnych relacji wewnątrz wspólnoty chrześcijańskiej. Odnosi się do roli żon i mężów, kładąc nacisk na uległość, szacunek i wzajemny honor. Wzywa wierzących do jedności, współczucia i pokonywania zła poprzez błogosławieństwa, a nie odwet. Zachęca także do gotowości w obronie własnej wiary, zachowując jednocześnie łagodną postawę wobec innych, uznając Przykład Chrystusa, który cierpi niesprawiedliwie. Rozdział ten kładzie nacisk na życie w związkach według Bożych zasad, świadczenie o naszej nadziei i wierne znoszenie prześladowań.

1 Piotra 3:1 Podobnie i wy, żony, bądźcie podporządkowane swoim mężom; aby kto nie był posłuszny słowu, i bez słowa mógł zostać pozyskany rozmową żon;

Żony powinny być podporządkowane swoim mężom, a dzięki temu można pozyskać mężów, nie głosząc im kazania.

1. Podążanie za Bożym planem: Poddanie się mężowi

2. Siła Bożego przykładu w małżeństwie

1. Efezjan 5:22-33 – Żony bądźcie uległe swoim mężom jak Panu.

2. Kolosan 3:18-19 – Żony, bądźcie uległe swoim mężom, jak przystoi w Panu.

1 Piotra 3:2 Gdy oni będą patrzeć na waszą czystą rozmowę połączoną ze strachem.

Wierzący powinni żyć w taki sposób, aby odzwierciedlało cześć dla Boga.

1. Prowadź życie odzwierciedlające szacunek dla Boga.

2. Okazuj swoją wiarę poprzez swoje czyny.

1. Kolosan 3:12-17 – Przyobleczcie się w współczujące serca, życzliwość, pokorę, łagodność i cierpliwość.

2. Jakuba 2:26 – Wiara bez uczynków jest martwa.

1 Piotra 3:3 Czyją ozdobą nie może być ozdabianie zewnętrzne polegające na splataniu włosów, noszeniu złota lub ubieraniu się;

Piotr zachęca wierzących, aby nie skupiali się na wyglądzie zewnętrznym, takim jak wymyślne fryzury i drogie ubrania.

1. „Piękno od wewnątrz: odrzucenie światowych standardów piękna”

2. „Prawdziwa ozdoba: wygląd kontra charakter”

1. Izajasz 61:10 – „Wielce się weselę w Panu, raduje się dusza moja w Bogu moim, bo mnie przyodział w szaty zbawienia, okrył mnie płaszczem sprawiedliwości”.

2. Kolosan 3:12 – „Przyobleczcie się zatem jako wybrani Boży, święci i umiłowani, współczujące serca, dobroć, pokorę, cichość i cierpliwość”.

1 Piotra 3:4 Ale niech to będzie ukryty człowiek serca, w tym, co nie podlega zniszczeniu, i ozdobą cichego i cichego ducha, co w oczach Boga ma wielką cenę.

Chrześcijanie powinni starać się pielęgnować w sobie ducha łagodności i spokoju, który jest wysoko ceniony przez Boga.

1. „Piękno cichego i cichego ducha”

2. „Wartość cichego i cichego ducha”

1. Jakuba 1:19-20 – „Wiedzcie to, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu; bo gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej”.

2. Izajasz 66:2 – „Bo to wszystko uczyniła moja ręka i to wszystko istnieje” – mówi Pan. „Ale na tego będę patrzeć: na biednego i pokornego ducha, i drżącego przed moim słowem”.

1 Piotra 3:5 W ten sposób bowiem w dawnych czasach także święte niewiasty, które ufały Bogu, przyozdabiały się, będąc podporządkowane swoim mężom:

W przeszłości święte kobiety ufały Bogu i ozdabiały się, będąc poddane mężom.

1. Moc pobożnej żony

2. Zaufaj Bogu i Jego planowi dla małżeństwa

1. Efezjan 5:22-24 – Żony są podporządkowane mężom

2. Przysłów 31:10-31 – Cnotliwa żona

1 Piotra 3:6 Podobnie jak Sara była posłuszna Abrahamowi, nazywając go panem; którego córkami jesteście, jeśli dobrze czynicie i nie lękacie się żadnego zdumienia.

Chrześcijanie powinni brać przykład z Sary, która była posłuszna Abrahamowi i nazwała go panem, a jeśli będą czynić dobro i nie będą się bać, będą błogosławieni.

1. Moc posłuszeństwa: uczenie się na przykładzie Sary

2. Nie bój się: przezwyciężanie lęku i czerpanie błogosławieństw wiary

1. Rodzaju 21:12 - I rzekł Bóg do Abrahama: Niech to nie będzie smutne w twoich oczach z powodu chłopca i twojej niewolnicy; we wszystkim, co ci powiedziała Sara, słuchaj jej głosu; bo w Izaaku będzie nazwane twoje potomstwo.

2. Hebrajczyków 13:7 - Pamiętajcie o tych, którzy mają nad wami władzę, którzy powiedzieli wam słowo Boże, których wiara podąża, biorąc pod uwagę koniec ich rozmowy.

1 Piotra 3:7 Podobnie i wy, mężowie, mieszkajcie z nimi według wiedzy, oddając cześć żonie jako naczyniu słabszemu i jako współdziedzicom łaski życia; aby wasze modlitwy nie były utrudniane.

Mężowie powinni szanować swoje żony i traktować je z szacunkiem, aby nie napotykały przeszkód w modlitwie.

1. Siła wzajemnego szacunku w małżeństwie

2. Oddawanie czci współmałżonkowi: droga do odpowiedzi na modlitwy

1. Efezjan 5:25-33 – Mężowie powinni miłować swoje żony, tak jak Chrystus umiłował Kościół.

2. Kolosan 3:19 – Mężowie powinni okazywać swoim żonom życzliwość i czułość.

1 Piotra 3:8 W końcu bądźcie wszyscy jednomyślni, współczujcie sobie nawzajem, miłujcie jak bracia, litujcie się, bądźcie uprzejmi;

Fragment Piotr zachęca chrześcijan, aby byli wobec siebie zjednoczeni, życzliwi, kochający i uprzejmi.

1. „Życie w jedności: dlaczego powinniśmy kochać naszych braci i siostry w Chrystusie”

2. „Współczucie w Kościele: jak możemy okazywać sobie nawzajem życzliwość”

1. Jana 13:34-35 „Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali; tak jak Ja was umiłowałem, abyście i wy miłowali się wzajemnie. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali”.

2. Rzymian 12:10 „Okazujcie sobie nawzajem życzliwość i miłość braterską; na cześć, preferując siebie nawzajem”.

1 Piotra 3:9 Nie oddawajcie zła za zło ani poręczy za poręcz, lecz przeciwnie, błogosławieństwo; wiedząc, że jesteście do tego powołani, abyście odziedziczyli błogosławieństwo.

Nie powinniśmy odpowiadać na zło większym złem, zamiast tego powinniśmy błogosławić tych, którzy wyrządzają nam zło, rozumiejąc, że naszym powołaniem jest odziedziczenie błogosławieństwa od Boga.

1: Nie odpowiadaj na zło większym złem; zamiast tego błogosławcie tych, którzy wyrządzają wam krzywdę, wiedząc, że Bóg powołał was do otrzymania błogosławieństwa.

2: Nie powinniśmy szukać zemsty za zło wyrządzone nam, zamiast tego powinniśmy błogosławić tych, którzy nas skrzywdzili i ufać, że Bóg zapewni nam błogosławieństwo.

1: Rzymian 12:14-21 – Błogosławcie tych, którzy was prześladują; nie przeklinaj ich.

2: Mateusza 5:43-48 – Kochajcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują.

1 Piotra 3:10 Kto bowiem będzie miłował życie i oglądał dobre dni, niech powstrzyma swój język od zła i swoje wargi, aby nie mówiły podstępu:

Aby żyć w miłości i radości, należy powstrzymać się od mówienia zła i podstępu.

1. Potęga słów: jak mówić o życiu i miłości

2. Kultywowanie dobrych dni: jak powstrzymać się od zła

1. Jakuba 3:5-12 – Oswajanie języka

2. Przysłów 12:18 – Sprawiedliwe słowa przynoszą radość i życie

1 Piotra 3:11 Niech stroni od zła, a czyni dobro; niech szuka pokoju i niech go uzyska.

Chrześcijanie powinni odwrócić się od zła i czynić dobro, zabiegać o pokój i nadal o niego zabiegać.

1. „Wybór drogi pokoju”

2. „Odwracanie się od zła”

1. Rzymian 12:18 – „Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, zachowujcie pokój ze wszystkimi ludźmi.”

2. Filipian 4:8 – „W końcu, bracia, wszystko, co prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co cieszy się dobrą sławą, czy jest w tym jakaś doskonałość i jeśli jest coś godnego pochwały, rozwodź się nad tymi rzeczami.”

1 Piotra 3:12 Bo oczy Pana są nad sprawiedliwymi, a jego uszy są otwarte na ich modlitwy, lecz oblicze Pana jest przeciwko tym, którzy czynią zło.

Pan jest uważny na modlitwy sprawiedliwych i przeciwstawi się tym, którzy czynią zło.

1. Bóg wysłuchuje modlitw sprawiedliwych i będzie ich chronił.

2. Musimy starać się czynić to, co słuszne w oczach Pana, gdyż On przeciwstawi się złu.

1. Psalm 34:15 - Oczy Pana zwrócone są na sprawiedliwych, a jego uszy na ich wołanie.

2. Przysłów 15:29 - Pan jest daleko od bezbożnych, ale wysłuchuje modlitwę sprawiedliwych.

1 Piotra 3:13 A kto wam wyrządzi krzywdę, jeśli będziecie naśladowcami tego, co dobre?

Wierzący w Chrystusa nie powinni obawiać się krzywdy ze strony tych, którzy im się sprzeciwiają, ponieważ czynienie dobra zapewnia ochronę.

1. Nie bójcie się tych, którzy sprzeciwiają się Bogu, ponieważ On ochroni tych, którzy za Nim podążają.

2. Zaufaj Bogu, a będziesz bezpieczny od krzywdy.

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo Ja jestem z tobą: nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem: wzmocnię cię, tak, pomogę ci, tak, podeprę cię prawą ręką mojej sprawiedliwości.”

2. Psalm 34:7 – „Anioł Pański obozuje wokół tych, którzy się go boją, i wybawia ich”.

1 Piotra 3:14 A jeśli cierpicie dla sprawiedliwości, szczęśliwi jesteście; i nie bójcie się ich strachu i nie trwóżcie się;

Chrześcijanie nie powinni bać się prześladowań za wiarę w Boga, gdyż przynosi im to radość.

1. Niech się nie trwoży serce wasze: jak Pan pociesza nas poprzez prześladowania

2. Radujcie się w Panu: odnajdywanie radości w cierpieniu dla sprawiedliwości

1. Izajasz 41:10 – „Nie bój się; bo Ja jestem z tobą. Nie lękaj się; bo jestem twoim Bogiem. Wzmocnię cię; tak, pomogę ci; tak, podeprę cię prawicą mojej sprawiedliwości”.

2. 2 Koryntian 4:17-18 – „Albowiem nasze lekkie cierpienie, które trwa tylko chwilę, sprawia nam o wiele większy i wieczysty ciężar chwały; Chociaż nie patrzymy na to, co widzialne, ale na to, czego nie widać, gdyż to, co widzialne, jest doczesne; lecz to, czego nie widać, jest wieczne.”

1 Piotra 3:15 Ale uświęcajcie Pana Boga w swoich sercach i bądźcie zawsze gotowi dać odpowiedź każdemu, kto z cichością i bojaźnią pyta was o uzasadnienie nadziei, która jest w was:

Chrześcijanie powinni zawsze być gotowi wyjaśniać swoją wiarę z pokorą i szacunkiem.

1. Znaczenie życia wiarą i umiejętności jej wyjaśniania innym.

2. Jak dzielić się nadzieją ewangelii z łagodnością i szacunkiem.

1. Mateusza 5:16 - Niech tak świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

2. Kolosan 4:5-6 – Postępuj mądrze wobec tych, którzy są na zewnątrz, wykupując czas. Niech wasza mowa będzie zawsze pełna wdzięku i przyprawiona solą, abyście wiedzieli, jak powinniście każdemu odpowiedzieć.

1 Piotra 3:16 Mając czyste sumienie; aby choć o was źle mówili, jak o złoczyńcach, zawstydzili się, którzy fałszywie oskarżają waszą dobrą rozmowę w Chrystusie.

Ten fragment zachęca chrześcijan, aby zachowywali czyste sumienie, aby prześladowcy wstydzili się fałszywych oskarżeń.

1. „Dobre sumienie: podstawa życia chrześcijańskiego”

2. „Życie w świetle: przezwyciężanie prześladowań dzięki dobremu sumieniu”

1. Rzymian 12:1-2 - Dlatego nawołuję was, bracia i siostry, ze względu na miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu - to jest wasza prawdziwa i właściwa cześć. Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu. Wtedy będziesz mógł sprawdzić i zatwierdzić, jaka jest wola Boga – Jego dobra, przyjemna i doskonała wola.

2. 1 Koryntian 10:31 - Czy więc jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Bożą.

1 Piotra 3:17 Lepiej jest bowiem, jeśli taka jest wola Boża, abyście cierpieli za dobre uczynki, niż za złe.

Lepiej jest cierpieć czyniąc dobro, niż czyniąc zło, zgodnie z wolą Bożą.

1. Moc czynienia dobra: jak żyć w Bożym cierpieniu

2. Nagrody za sprawiedliwe cierpienie: nauka życia zgodnie z wolą Bożą

1. Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków.

2. Filipian 1:29 - Wolno wam bowiem przez wzgląd na Chrystusa nie tylko w Niego wierzyć, ale i dla Niego cierpieć.

1 Piotra 3:18 Albowiem i Chrystus raz za grzechy cierpiał, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby nas przywieść do Boga, choć w ciele poniósł śmierć, ale ożywiony Duchem:

Chrystus cierpiał i umarł, aby nas przyprowadzić do Boga, ale został ożywiony przez

Ducha.

1. „Sprawiedliwy i niesprawiedliwy: ostateczna ofiara Chrystusa”

2. „Moc zmartwychwstania”

1. Izajasz 53:5 - Ale został przebity za nasze przestępstwa, został zmiażdżony za nasze winy; kara, która przyniosła nam pokój, spadła na niego i dzięki jego ranom jesteśmy uzdrowieni.

2. Rzymian 8:11 - A jeśli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała dzięki swemu Duchowi, który w was mieszka.

1 Piotra 3:19 Przez którą też poszedł i głosił duchom będącym w więzieniu;

Jezus głosił duchom znajdującym się w więzieniu.

1. Moc Jezusa: niesienie Bożego przesłania wszystkim.

2. Jak Ewangelia Jezusa może przemienić nawet najbardziej pozornie beznadziejnych.

1. Efezjan 4:8-10 – Dlatego jest napisane: „Wstępując na wysokość, prowadził zastępy jeńców i rozdawał ludziom dary”. (Co oznacza stwierdzenie: „Wstąpił” poza tym, że zstąpił także do niższych krain, na ziemię? Ten, który zstąpił, to ten, który także wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosa, aby napełnić wszystko).

2. Hebrajczyków 2:14-15 - Ponieważ więc dzieci mają udział w ciele i krwi, on sam miał udział w tych samych rzeczach, aby przez śmierć zniszczyć tego, który ma władzę nad śmiercią, to jest diabła i wybaw wszystkich, którzy ze strachu przed śmiercią przez całe życie byli poddani niewoli.

1 Piotra 3:20 Którzy czasami byli nieposłuszni, gdy niegdyś za dni Noego oczekiwała cierpliwość Boża, podczas gdy arka była w przygotowaniu, w której niewielu, to jest osiem dusz, zostało ocalonych przez wodę.

Za dni Noego Bóg cierpliwie czekał na przygotowanie arki i ostatecznie ocalało tylko osiem dusz.

1. Naucz się cierpliwie czekać na Boga, ufając, że On dotrzyma swoich obietnic.

2. Znaczenie posłuszeństwa woli Bożej.

1. Rodzaju 6:5-7 - I Bóg widział, że wielka jest niegodziwość człowieka na ziemi i że wszelkie wyobrażenia myśli jego serca są ustawicznie złe. I żałował Pan, że stworzył człowieka na ziemi, i zasmuciło go to w sercu jego. I rzekł Pan: Zgładzę człowieka, którego stworzyłem, z powierzchni ziemi; zarówno człowiek, jak i zwierzę, i płazy, i ptactwo powietrzne; bo żałuje, że je stworzyłem.

2. Rzymian 5:6-8 – Gdy byliśmy jeszcze bez sił, we właściwym czasie Chrystus umarł za bezbożnych. Ledwie bowiem za sprawiedliwego można umrzeć, choć być może za dobrego człowieka niektórzy odważą się nawet umrzeć. Ale Bóg wyraża swoją miłość do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

1 Piotra 3:21 Podobna postać, w której nawet chrzest zbawia nas także teraz (nie przez usunięcie brudu cielesnego, ale przez zapewnienie Bogu czystego sumienia) przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa:

Chrzest jest postrzegany jako wyobrażenie zbawienia, które pochodzi ze zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, co daje nam czyste sumienie przed Bogiem.

1. Chrzest jest potężnym symbolem naszego zbawienia przez Jezusa Chrystusa.

2. Musimy mieć czyste sumienie przed Bogiem dzięki zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa.

1. Rzymian 6:3-4 – Czy nie wiecie, że tak wielu z nas, którzy zostali ochrzczeni w Jezusa Chrystusa, zostało ochrzczonych w jego śmierć? Dlatego wraz z nim jesteśmy pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, tak i my powinniśmy postępować w nowości życia.

2. Rzymian 10:9-10 - Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu; i ustami wyznaje się ku zbawieniu.

1 Piotra 3:22 Który wstąpił do nieba i jest po prawicy Boga; aniołowie i władze, i moce są mu podporządkowane.

Ten fragment mówi o zwierzchnictwie i władzy Chrystusa, gdy wszyscy aniołowie, władze i moce są Mu podporządkowane.

1. Majestat i moc Chrystusa

2. Zrozumienie suwerenności Chrystusa

1. Kolosan 1:15-17 Kto jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego stworzenia:

2. Objawienie 5:11-14 I wszelkie stworzenie, które jest w niebie i na ziemi, i pod ziemią, i w morzu, i wszystko, co w nich jest, słyszało, jak mówiłem: Błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc Zasiadającemu na tronie i Barankowi na wieki wieków.

4. rozdział 1. Piotra to czwarty rozdział pierwszego listu Piotra, w którym apostoł zwraca się do wierzących i zachęca ich, aby żyli w świetle swojej nowej tożsamości w Chrystusie. W rozdziale tym podkreślono wagę życia dla celów Bożych, znoszenia cierpień oraz okazywania sobie wzajemnej miłości i gościnności.

Akapit pierwszy: Piotr namawia wierzących, aby uzbroili się w sposób myślenia Chrystusa (1 Piotra 4:1-6). Przypomina im, że skoro Chrystus cierpiał w swoim ziemskim życiu, oni również powinni być przygotowani na cierpienie. Przyjmując nastawienie skupione na woli Bożej, a nie oddając się grzesznym pragnieniom, będą mogli żyć przez resztę swego pobytu na ziemi zgodnie z Bożymi zamierzeniami. Apostoł podkreśla, że ich poprzednie życie charakteryzowało się świeckimi zachowaniami, teraz jednak zostali wezwani do innego życia — oddawania czci Bogu, a nie podążania za ludzkimi pragnieniami.

2. akapit: Piotr zachęca wierzących, aby głęboko się kochali i okazywali gościnność (1 Piotra 4:7-11). Podkreśla, że koniec wszystkiego jest bliski, i zachęca, aby w modlitwie zachowywali trzeźwość umysłu i panowanie nad sobą. Powinni gorąco się kochać, bo miłość zakrywa wiele grzechów. Wierzących zachęca się także, aby korzystali ze swoich duchowych darów, aby wiernie służyć sobie nawzajem — niezależnie od tego, czy chodzi o mówienie, czy o służbę — w celu przyniesienia chwały Bogu przez Jezusa Chrystusa.

3. akapit: Rozdział kończy się odniesieniem do cierpienia wynikającego z bycia chrześcijaninem (1 Piotra 4:12-19). Piotr zapewnia wierzących, że nie powinni się dziwić, gdy stają w obliczu ognistych prób, jak gdyby działo się coś dziwnego. Zamiast tego powinni się radować, ponieważ mają udział w cierpieniach Chrystusa — co jest powodem do radości i przyszłej chwały. Jeśli wierzący są prześladowani za noszenie imienia Chrystusa, są błogosławieni, ponieważ pokazuje to, że spoczywa na nich Duch chwały. Zachęca się ich, aby nie wstydzili się, ale chwalili Boga nawet pośród prześladowań, powierzając się Jego wiernej opiece.

W podsumowaniu,

Rozdział czwarty Pierwszego Listu Piotra nawołuje wierzących, aby żyli ze zmienionym sposobem myślenia, skupionym na woli Bożej.

Piotr namawia ich, aby przyjęli cierpienie jako uczestnicy cierpień Chrystusa, porzucając przy tym światowe zachowania.

Zachęca się wierzących, aby głęboko kochali się nawzajem i okazywali gościnność, wiernie korzystając ze swoich duchowych darów.

Rozdział kończy się zapewnieniem wierzących, że chociaż mogą spotykać ich prześladowania lub próby z powodu bycia chrześcijanami, mogą się radować, wiedząc, że mają udział w cierpieniach i przyszłej chwale Chrystusa. Są powołani, aby nie wstydzić się, ale zamiast tego chwalić Boga pośród trudności, powierzając się Jego wiernej opiece.

1 Piotra 4:1 Skoro więc Chrystus cierpiał za nas w ciele, wy też uzbrójcie się tą samą myślą, gdyż kto cierpiał w ciele, zerwał z grzechem;

Chrześcijanie powinni naśladować przykład Chrystusa i uzbroić się w ten sam sposób myślenia, ponieważ Chrystus cierpiał za nas i zaprzestał grzechu.

1. Życie pełne poświęcenia: jak naśladować przykład Chrystusa

2. Zaprzestanie grzechu: jak żyć w świętości

1. Rzymian 6:1-2 – „Co w takim razie powiemy? Czy mamy trwać w grzechu, aby obfitowała łaska? Nie daj Boże. Jak my, którzy umarliśmy dla grzechu, mamy w nim dalej żyć?”

2. Galacjan 5:24 – „A ci, którzy należą do Chrystusa, ukrzyżowali swoje ciało wraz z namiętnościami i pożądliwościami”.

1 Piotra 4:2 Aby już resztę swoich dni w ciele nie przeżywał według pożądliwości ludzkich, ale według woli Bożej.

Wierzący nie powinni już żyć według pragnień ludzi, ale zgodnie z wolą Boga.

1. Moc woli Bożej: jak żyć w posłuszeństwie

2. Wybieranie woli Bożej zamiast własnych pragnień

1. Rzymian 12:2 – Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

2. Efezjan 5:15-17 - Uważajcie więc, jak postępujecie, nie jako niemądrzy, ale jako mądrzy, wykorzystując czas jak najlepiej, bo dni są złe. Dlatego nie bądźcie głupi, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pana.

1 Piotra 4:3 Albowiem w przeszłości naszego życia wystarczyło, że spełnialiśmy wolę pogan, gdy żyliśmy w rozwiązłości, pożądliwościach, nadmiarze wina, biesiadach, ucztach i obrzydliwym bałwochwalstwie:

Przeszły czas naszego życia upłynął na spełnianiu pragnień pogan, łącznie z oddawaniem się grzesznym zachowaniom i oddawaniem czci bożkom.

1. Moc pokuty

2. Dobroć Bożego przebaczenia

1. Izajasz 55:7 - Niech bezbożny porzuci swoją drogę, a bezbożny swoje myśli i niech się nawróci do Pana, a on się nad nim zmiłuje; i naszemu Bogu, gdyż On hojnie przebaczy.

2. Rzymian 5:8 - Ale Bóg potwierdza swoją miłość do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

1 Piotra 4:4 Przez to uważają za dziwne, że nie wpadacie z nimi w takie same zamieszki, mówiąc źle o was:

Chrześcijanie są krytykowani za to, że nie uczestniczą w tych samych grzesznych czynnościach, co ich rówieśnicy.

1. Powstrzymaj się od grzesznych zachowań i nie dostosowuj się do świata

2. Nie dostosowujcie się do świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie swego umysłu

1. Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez

odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, przyjemne i doskonałe.

2. 1 Jana 2:15-17 – Nie miłujcie świata ani rzeczy na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca. Bo wszystko, co jest na świecie – pożądliwości ciała i pożądliwości oczu, i pycha z posiadłości – nie jest z Ojca, ale jest ze świata. A świat przemija wraz ze swoimi pragnieniami, lecz kto pełni wolę Bożą, trwa na wieki.

1 Piotra 4:5 Kto zda sprawę temu, który jest gotowy sądzić żywych i umarłych.

Fragment: Każdy będzie musiał zdać sprawę ze swoich czynów Bogu, który jest gotowy sądzić zarówno żywych, jak i umarłych.

1. Nikt nie może uniknąć sądu Bożego – musimy być przygotowani.

2. Każdy z nas powinien prowadzić życie miłe Bogu, abyśmy nie musieli bać się dnia sądu.

1. Hebrajczyków 9:27 - A jak postanowiono ludziom raz umrzeć, a potem sąd:

2. Rzymian 14:12 - Zatem każdy z nas za siebie zda sprawę Bogu.

1 Piotra 4:6 Albowiem dlatego i umarłym głoszona była ewangelia, aby byli sądzeni według ludzi w ciele, ale żyli według Boga w duchu.

Ewangelia była głoszona tym, którzy umarli, aby mogli być sądzeni przez ludzi w ciele, ale żyli w duchu Bożym.

1. Moc ewangelii: jak ewangelia może przemienić życie

2. Życiodajny Duch Boży: doświadczenie życia odświeżonego przez Ducha Świętego

1. Jana 6:63 – To Duch daje życie; ciało wcale nie jest pomocne.

2. Rzymian 8:11 - Jeśli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, który wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka .

1 Piotra 4:7 Ale koniec wszystkiego jest bliski. Bądźcie więc trzeźwi i czuwajcie w modlitwie.

Powinniśmy być czujni i gotowi na koniec świata oraz skupić się na modlitwie.

1. Kiedy koniec jest bliski: znaczenie modlitwy w czasach niepewności

2. Bądź trzeźwy i módl się: jak przygotować się na koniec świata

1. Mateusza 6:5-13 - Nauka Jezusa o modlitwie

2. 1 Tesaloniczan 5:6-8 – Nauczanie Pawła o byciu czujnym i czujnym

1 Piotra 4:8 A przede wszystkim miejcie między sobą żarliwą miłość, bo miłość zakryje mnóstwo grzechów.

Chrześcijanie powinni darzyć siebie nawzajem żarliwą miłością, gdyż miłość zakrywa wiele grzechów.

1. „Potęga miłości: jak miłość zakrywa nasze grzechy”

2. „Żarliwa miłość: największe przykazanie ze wszystkich”

1. 1 Koryntian 13:4-7 – „Miłość cierpliwa jest, miłość jest łaskawa. Nie zazdrości, nie przechwala się, nie unosi pychy. Nie znieważa innych, nie szuka siebie, nie łatwo się gniewa, nie pamięta zła. Miłość nie ma upodobania w złu, ale raduje się prawdą. Zawsze chroni, zawsze ufa, zawsze pokłada nadzieję, zawsze wytrwa.

2. Jakuba 5:16 – „Dlatego wyznawajcie sobie nawzajem grzechy i módlcie się jedni za drugich, abyście odzyskali zdrowie. Modlitwa sprawiedliwego ma wielką moc, gdyż jest skuteczna”.

1 Piotra 4:9 Okazujcie sobie nawzajem gościnność bez urazy.

Chrześcijanie powinni okazywać sobie nawzajem gościnność bez narzekania.

1. Hojność: lekcja z 1 Piotra 4:9

2. Moc gościnności: okazywanie miłości współwyznawcom

1. Rzymian 12:13 – Dziel się z ludem Bożym, który jest w potrzebie. Praktykuj gościnność.

2. Hebrajczyków 13:2 – Nie zapominajcie o gościnności nieznajomym, gdyż w ten sposób niektórzy ludzie, nie wiedząc o tym, okazali gościnność aniołom.

1 Piotra 4:10 Jak każdy otrzymał dar, tak też służcie sobie nawzajem jako dobrzy szafarze wielorakiej łaski Bożej.

Chrześcijanie powinni wykorzystywać swoje dary, aby służyć sobie nawzajem z pokorą i wdzięcznością.

1. „Sędziowie Łaski Bożej”

2. „Pokora w służeniu innym”

1. Mateusza 25:14-30 – Przypowieść o talentach

2. Efezjan 4:7 – Każdy z nas ma dar, który może wykorzystać dla dobra Ciała Chrystusowego

1 Piotra 4:11 Jeśli kto mówi, niech mówi jako wyrocznie Boże; jeśli kto usługuje, niech to czyni według zdolności, którą daje Bóg, aby Bóg we wszystkim był uwielbiony przez Jezusa Chrystusa, któremu niech będzie chwała i panowanie na wieki wieków. Amen.

Chrześcijanie powinni używać swoich słów i zdolności, aby wysławiać Boga przez Jezusa Chrystusa.

1. „Wysławianie Boga przez Jezusa Chrystusa”

2. „Używanie naszych słów i umiejętności, aby oddać cześć Bogu”

1. List do Efezjan 2:10: Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował, abyśmy w nich chodzili.

2. Kolosan 1:10: aby postępować w sposób godny Pana, całkowicie Mu się podobając, wydając owoc w każdym dobrym uczynku i wzrastając w poznaniu Boga.

1 Piotra 4:12 Umiłowani, nie dziwcie się tej próbie ogniowej, która ma was poddać próbie, jak gdyby przydarzyło wam się coś dziwnego:

Piotr zachęca wierzących, aby nie byli zaskoczeni w obliczu prób, ponieważ jest to część doświadczenia chrześcijańskiego.

1. „Z wiarą stawiać czoła próbom: jak znaleźć siłę w trudnych czasach”

2. „Próba ognia: zrozumienie prób w życiu wierzącego”

1. Jakuba 1:2-4 – „Poczytujcie to sobie za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków”.

2. Rzymian 8:18 – „Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić”.

1 Piotra 4:13 Ale radujcie się, ponieważ jesteście uczestnikami cierpień Chrystusa; abyście, gdy się objawi Jego chwała, także i wy weselili się wielką radością.

Wierzący powinni cieszyć się cierpieniem, gdyż jest ono częścią bycia naśladowcą Chrystusa, a kiedy objawi się chwała Chrystusa, zostaną napełnieni radością.

1. Raduj się cierpieniem: jak znaleźć radość w bólu

2. Chwała Chrystusa: czerpanie radości z Jego objawionej wspaniałości

1. Rzymian 5:3-5 - Nie tylko to, ale radujemy się w naszych cierpieniach, wiedząc, że cierpienie rodzi wytrwałość, a wytrwałość rodzi charakter, a charakter rodzi nadzieję, a nadzieja nas nie zawstydza.

2. Izajasz 35:10 - A odkupieni przez Pana powrócą i przyjdą na Syjon ze śpiewem; radość wieczna będzie na ich głowach; dostąpią wesela i radości, a smutek i wzdychanie ustąpią.

1 Piotra 4:14 Jeśli wam urągają imię Chrystusa, szczęśliwi jesteście; bo duch chwały i Boży spoczywa na was; z ich strony mówi się o nim źle, ale z waszej strony jest on uwielbiony.

Wierzący w Chrystusa nie powinni się wstydzić, że znieważają Jego imię, jest to bowiem znak, że Duch Boży spoczywa na nich i zostaje uwielbiony.

1. Radujcie się z hańby: Świętujcie prześladowania ze względu na Chrystusa

2. Błogosławieństwo Ducha: doświadczenie odpocznienia Bożego w obliczu krytyki

1. 2 Tymoteusza 3:12 – Wszyscy, którzy pragną pobożnie żyć w Chrystusie Jezusie, będą prześladowani.

2. Dzieje 5:41 - Apostołowie cieszyli się, że zostali uznani za godnych znoszenia zniesławienia dla imienia Jezusa.

1 Piotra 4:15 Niech jednak nikt z was nie cierpi jako zabójca, ani jako złodziej, ani jako złoczyńca, ani jako wtrącający się w cudze sprawy.

Chrześcijanie nie powinni w żaden sposób cierpieć z powodu bycia mordercą, złodziejem, złoczyńcą lub wścibskim człowiekiem.

1. „Prowadzenie życia w czystości”

2. „Życie zgodnie z wolą Bożą”

1. Przysłów 11:3 - Prowadzi ich nieskazitelność prawych, lecz przewrotność zdradliwych ich niszczy.

2. Efezjan 4:28 - Złodziej niech już nie kradnie, ale raczej niech pracuje, własnymi rękami wykonując uczciwą pracę, aby miał z czego podzielić się z potrzebującym.

1 Piotra 4:16 Jeśli jednak ktoś cierpi jako chrześcijanin, niech się nie zawstydzi; ale niech za to chwali Boga.

Chrześcijanie nie powinni wstydzić się cierpieć za wiarę, ale powinni w ten sposób chwalić Boga.

1. „Siła wiary: jak wytrwać w cierpieniu”

2. „Siła naszych przekonań: wytrwałość w obliczu przeciwności losu”

1. Rzymian 5:3-5 – Nie tylko to, ale także chlubimy się naszymi cierpieniami, ponieważ wiemy, że cierpienie rodzi wytrwałość; 4 wytrwałość, charakter; i charakter, nadzieja. 5 A nadzieja nie zawstydza nas, gdyż miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.

2. Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie to za czystą radość, bracia i siostry, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, 3 ponieważ wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. 4 Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało.

1 Piotra 4:17 Nadeszła bowiem godzina, aby sąd rozpoczął się od domu Bożego, a jeśli najpierw zacznie się od nas, jaki będzie koniec tych, którzy nie są posłuszni ewangelii Bożej?

Nadszedł czas, aby sąd rozpoczął się od domu Bożego, a jeśli tak się stanie, jaki będzie wynik dla tych, którzy nie będą posłuszni ewangelii Bożej?

1. „Nadchodzący sąd Boży: czy jesteś gotowy?”

2. „Ewangelia: jedyny sposób na uniknięcie sądu Bożego”

1. Rzymian 2:5-11

2. Jakuba 2:13-17

1 Piotra 4:18 A jeśli sprawiedliwy z trudem dostąpi zbawienia, gdzie pojawi się bezbożny i grzesznik?

Piotr zadaje pytanie retoryczne, sugerując, że bezbożni i grzesznicy nie będą mieli dobrego wyniku w porównaniu ze sprawiedliwymi.

1: Musimy starać się żyć sprawiedliwie, ufając łasce Bożej, abyśmy mogli zostać zbawieni.

2: Nasza wiara powinna skupiać się na Bogu, a nasze działania powinny podążać za Jego sprawiedliwością, abyśmy mogli zostać zbawieni.

1: Mateusza 7:13-14 – „Wchodźcie przez wąską bramę, bo szeroka jest brama i przestronna droga, która prowadzi do zagłady, a wielu jest tych, którzy przez nią wchodzą. Ponieważ wąska jest brama i wąska drogą, która prowadzi do życia, a niewielu ją znajduje”.

2: Efezjan 4:17-19 – „To więc mówię i świadczę w Panu, abyście już więcej nie postępowali, jak postępują pozostali poganie, w próżności umysłu, mając zaćmiony umysł i oddaleni od życia Bożego z powodu niewiedzy, która jest w nich, z powodu zaślepienia ich serca, którzy będąc przytępieni, oddali się rozpusty, z chciwością dopuszczając się wszelkiej nieczystości”.

Jemu zachowanie dusz swoich w dobrym czynieniu, jako wiernemu Stwórcy.

Fragment ten zachęca wierzących do powierzenia swojej duszy Bogu i czynienia dobrych uczynków.

1. „Moc zaufania Bogu”

2. „Znaczenie czynienia dobrych uczynków”

1. Mateusza 6:25-34 – Nie martwcie się, zaufajcie Bogu i szukajcie najpierw Jego królestwa

2. Jakuba 2:14-26 – Wiara bez uczynków jest martwa, okaż wiarę czynami.

1. Piotra 5 to piąty i ostatni rozdział pierwszego listu Piotra, w którym apostoł udziela wskazówek zarówno starszym, jak i młodszym wierzącym, podkreślając pokorę, ufność w Bożą opiekę i przeciwstawienie się atakom diabła.

Akapit pierwszy: Piotr zwraca się do starszych i napomina ich, aby z pokorą pasli trzodę Bożą (1 Piotra 5:1-4). Zachęca ich, aby chętnie usługiwali w charakterze nadzorców – nie z przymusu, ale ze szczerego pragnienia troszczenia się o lud Boży. Starszych zachęca

się, aby byli przykładami pokory, a nie panowali nad innymi. Powinni z niecierpliwością oczekiwać wiecznej nagrody od Chrystusa, gdy się On pojawi.

2. akapit: Piotr zwraca swoją uwagę na młodszych wierzących i poucza ich, aby przyoblekli się w pokorę wobec siebie (1 Piotra 5:5-7). Podkreśla, że Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje. Młodsi wierzący są zachęcani, aby poddali się potężnej ręce Boga i zrzucili na Niego wszystkie swoje troski, ponieważ On się o nich troszczy. Przypomina się im, że we właściwym czasie Bóg ich wywyższy.

3. akapit: Rozdział kończy się ostrzeżeniem przed atakami diabła i zachęcaniem do wytrwałości (1 Piotra 5:8-14). Wzywa się wierzących, aby zachowywali trzeźwość umysłu i czujność, ponieważ ich przeciwnik, diabeł, krąży po okolicy, szukając kogo pożreć. Powinni niezłomnie przeciwstawiać się mu w wierze, wiedząc, że inni wierzący na całym świecie stoją w obliczu podobnych prób. Apostoł przesyła pozdrowienia od Marka i poucza wierzących w różnych miejscach, jak powinni się wzajemnie witać z miłością.

W podsumowaniu,

Rozdział piąty Pierwszego Listu Piotra zawiera wskazówki zarówno dla starszych, jak i młodszych wierzących.

Starsi są nawoływani, aby z pokorą pasli trzodę Bożą i niecierpliwie czekali na wieczną nagrodę.

Młodszych wierzących zachęca się, aby przyoblekli się w pokorę wobec siebie nawzajem i poddali się Bożej opiece, gdy zrzucają na Niego swoje troski.

Rozdział kończy się ostrzeżeniem przed atakami diabła i wezwaniem do wytrwałości w stawianiu mu oporu. Wierzącym przypomina się o współchrześcijanach, którzy na całym świecie przechodzą podobne próby, gdy otrzymują pozdrowienia od Marka wraz z instrukcjami, jak pozdrawiać się nawzajem z miłością.

1 Piotra 5:1 Starszych, którzy są wśród was, napominam, a który jestem także starszym i świadkiem cierpień Chrystusa, a także uczestnikiem chwały, która ma się objawić:

Piotr, który sam jest starszym, nawołuje pozostałych starszych wśród wierzących, aby byli świadkami cierpień Chrystusa i uczestnikami chwały, która się objawi.

1. Składanie świadectwa o Chrystusie: życie w świetle Jego cierpień

2. Radowanie się chwałą Boga: doświadczanie Jego odbicia w Chrystusie

1. 1 Jana 1:7 - Ale jeśli chodzimy w światłości, jak on jest w światłości, społeczność mamy między sobą, a krew Jezusa Chrystusa, Syna Jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.

2. 2 Koryntian 3:18 - Ale my wszyscy z otwartym obliczem, oglądając jak w zwierciadle chwałę Pana, przemieniamy się w ten sam obraz z chwały w chwałę, podobnie jak przez Ducha Pańskiego.

1 Piotra 5:2 Paś trzodę Bożą, która jest wśród was, czuwając nad nią nie pod przymusem, ale dobrowolnie; nie dla brudnego zysku, ale dla gotowości umysłu;

Piotr poucza pastorów, aby dobrowolnie prowadzili owczarnię Bożą, nie oczekując korzyści materialnych.

1. Korzyści ze służenia z ochoczym umysłem

2. Błogosławieństwa bycia pasterzem trzody Bożej

1. Dzieje Apostolskie 20:28-35 – Napomnienie Pawła skierowane do starszych kościoła w Efezie

2. Jeremiasz 3:15 – Boże wezwanie skierowane do pasterzy, aby pasli Jego trzodę.

1 Piotra 5:3 Ani jako panowie dziedzictwa Bożego, ale jako przykłady dla trzody.

Chrześcijanie nie powinni dominować, lecz zamiast tego powinni służyć jako przykład dla trzody.

1. „Służenie za przykład: co to znaczy prowadzić lud Boży”

2. „Przywództwo w Ciele Chrystusa: znaczenie pokory”

1. Mateusza 20:25-27 – Jezus powiedział: „Wiecie, że władcy narodów panują nad nimi, a ich wielcy sprawują nad nimi władzę. Nie tak będzie między wami. Ktokolwiek jednak chciałby być między wami wielkim, niech będzie waszym sługą, a kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie waszym niewolnikiem, jak Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służono, ale aby służyć i oddać swoje życie na okup za wielu. ”

2. 1 Koryntian 11:1 – Bądźcie naśladowcami moimi, tak jak ja jestem naśladowcą

Chrystusa.

1 Piotra 5:4 A gdy się objawi naczelny pasterz, otrzymacie koronę chwały, która nie więdnie.

Wierzący zostaną nagrodzeni wieczną koroną chwały, gdy pojawi się Jezus Chrystus, Główny Pasterz.

1. Nagroda za wiarę: spojrzenie na 1 Piotra 5:4

2. Wieczna chwała Chrystusa: Zrozumienie Korony Chwały w 1 Piotra 5:4

1. Psalm 23:1-4

2. Mateusza 25:31-46

1 Piotra 5:5 Podobnie i wy, młodsi, podporządkujcie się starszemu. Tak, wszyscy bądźcie poddani jedni drugim i przyodziejcie się w pokorę, gdyż Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje.

Chrześcijanie powinni być poddani sobie nawzajem i przyodziać się w pokorę, gdyż Bóg sprzeciwia się pysznym, a łaskę okazuje pokornym.

1. Duma kontra pokora: dlaczego Bóg gardzi jednym, a kocha drugiego

2. „Przyobleczeni w pokorę”: co oznacza przestrzeganie przykazań Bożych?

1. Jakuba 4:6 – „Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje”.

2. Filipian 2:3-8 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z was dba nie tylko o swoje własne interesy, ale także o interesy innych”.

1 Piotra 5:6 Uniżajcie się więc pod potężną ręką Boga, aby was wywyższył w swoim czasie:

Powinniśmy ukorzyć się przed Bogiem, aby On nas podniósł we właściwym czasie.

1. Znaczenie pokory i jej wpływ na łaskę Bożą.

2. Czas błogosławieństwa Bożego i jego zawsze doskonała.

1. Jakuba 4:10 - Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy.

2. Przysłów 16:18 - Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem.

1 Piotra 5:7 Zrzućcie na niego całą swoją troskę; bo się o ciebie troszczy.

Przejście:

W swoim pierwszym liście do Kościoła Piotr zachęca wierzących, aby zrzucali swoje zmartwienia i troski na Pana, gdyż On się o nich troszczy.

Piotr napomina chrześcijan, aby ufali Bogu w swoich troskach i troskach, gdyż On wiernie się nimi opiekuje.

1. „Troska Pana o swój lud”

2. „Zrzućmy naszą troskę na Pana”

1. Mateusza 6:25-34 – Nauczanie Jezusa o niemartwieniu się

2. Psalm 55:22 – Zrzuć swój ciężar na Pana, a On cię podtrzyma.

1 Piotra 5:8 Bądźcie trzeźwi, bądźcie czujni; ponieważ wasz przeciwnik diabeł jak lew ryczący krąży, szukając, kogo by pożreć.

Wierzący muszą zachować czujność i trzeźwość umysłu, ponieważ diabeł jest zawsze obecny i szuka okazji do ataku.

1. Diabeł zawsze się czai: zrozumienie potrzeby czujności.

2. Siła trzeźwego myślenia: zachowanie czujności w obliczu wroga.

1. Efezjan 6:10-18 – Założenie całej zbroi Bożej, aby przeciwstawić się planom diabła.

2. Jakuba 4:7 – Jeśli przeciwstawisz się diabłu, ucieknie od ciebie.

1 Piotra 5:9 Którzy sprzeciwiajcie się wytrwali w wierze, wiedząc, że te same cierpienia spotykają waszych braci, którzy są na świecie.

Biblia zachęca wierzących, aby pozostawali niezachwiani w wierze nawet w obliczu cierpień, gdyż wielu ich współwyznawców również boryka się z trudnościami.

1. Trwajcie niezachwianie w wierze: studium 1 Piotra 5:9

2. Pokonywanie prób dzięki wierze: 1 Piotra 5:9

1. Jakuba 1:2-4 - Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość.

2. Hebrajczyków 10:35-36 - Nie porzucajcie więc ufności, która ma wielką nagrodę. Potrzebna jest wam bowiem wytrwałość, abyście, pełniąc wolę Bożą, otrzymali to, co jest obiecane.

1 Piotra 5:10 Ale Bóg wszelkiej łaski, który nas powołał do swojej wiecznej chwały przez Chrystusa Jezusa, po krótkim cierpieniu, uczyni was doskonałymi, utwierdzi, utwierdzi, utwierdzi.

Bóg wszelkiej łaski powołuje nas do wiecznej chwały przez Jezusa Chrystusa, gdy chwilowo cierpimy.

1. Zaufaj łasce Bożej: odnajdywanie siły w trudnych czasach

2. Wieczna chwała Boża: osiągnięcie naszego najwyższego powołania

1. Izajasz 40:31 – Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

2. Rzymian 8:18 – Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która się w nas objawi.

1 Piotra 5:11 Jemu chwała i panowanie na wieki wieków. Amen.

Piotr zachęca wierzących, aby czcili Boga czcią i chwałą na wieki wieków.

1. Moc uwielbienia: jak oddawanie czci Bogu przynosi wieczne nagrody

2. Radujcie się w Panu: Świętujemy chwalebne panowanie Boga

1. Psalm 103:19–22 — Pan utwierdził swój tron w niebie i Jego królestwo panuje nad wszystkim.

2. Objawienie 5:12 — Godzien jest Baranek, który został zabity, otrzymać moc i bogactwo, i mądrość, i siłę, i cześć, i chwałę, i cześć!

1 Piotra 5:12 Przez Sylwana, waszego wiernego brata, jak sądzę, napisałem krótko, napominając i świadcząc, że to jest prawdziwa łaska Boża, w której stoicie.

Silvanus napisał krótki list do wierzących, świadcząc, że stoją w prawdziwej łasce Bożej.

1. Trwanie w prawdziwej łasce Bożej

2. Przywilej otrzymania łaski Bożej

1. Efezjan 2:8-9 Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił.

2. Tytusa 2:11-12 Albowiem objawiła się łaska Boża, niosąca zbawienie wszystkim ludziom, ucząc nas wyrzeczenia się bezbożności i światowych namiętności oraz prowadzenia w obecnym wieku wstrzemięźliwego, uczciwego i pobożnego życia.

1 Piotra 5:13 Pozdrawia was Kościół w Babilonie, wspólnie z wami wybrany; podobnie jak Marek, mój syn.

Kościół babiloński przesyła pozdrowienia wierzącym.

1. Miłość Boża nie zna granic i rozciąga się nawet na wierzących w odległych miejscach.

2. Wszyscy jesteśmy połączeni w Ciele Chrystusa, niezależnie od tego, jak bardzo jesteśmy od siebie oddaleni.

1. Dzieje Apostolskie 2:44-45 – „I wszyscy, którzy uwierzyli, byli razem i wszystko mieli wspólne. I sprzedawali swój majątek i dobytek, a dochód rozdzielali wszystkim według potrzeby".

2. Efezjan 4:4-6 - „Jedno jest Ciało i jeden Duch, jak też powołani zostaliście do jednej nadziei, która jest związana z waszym powołaniem – jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest, jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkim i przez wszystkich i we wszystkich."

1 Piotra 5:14 Pozdrówcie się wzajemnie pocałunkiem miłości. Pokój niech będzie z wami wszystkimi, którzy jesteście w Chrystusie Jezusie. Amen.

Wierzący powinni okazywać sobie wzajemną miłość, pozdrawiając się pocałunkiem miłości i życząc pokoju tym, którzy są w Chrystusie Jezusie.

1. Kochajcie się wzajemnie: znaczenie pocałunku miłosierdzia

2. Błogosławieństwa bycia w Chrystusie Jezusie: doświadczanie pokoju

1. Rzymian 12:10 – „Miłujcie się wzajemnie uczuciem braterskim. Prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu szacunku".

2. Kolosan 3:15 – „A w sercach waszych niech panuje pokój Chrystusowy, do którego powołani zostaliście w jednym ciele. I bądźcie wdzięczni."

Drugi List Piotra 1 to pierwszy rozdział drugiego Listu Piotra, w którym apostoł zachęca wierzących, aby wzrastali w wierze i przypomina im o znaczeniu wiedzy, cnót i pewności w ich chodzeniu z Chrystusem.

Akapit pierwszy: Piotr zaczyna od podkreślenia wagi wiary i wiedzy (2 Piotra 1:1-4).

Kieruje swój list do tych, którzy otrzymali wiarę równą wierze apostołów. Dzięki boskiej mocy Boga wierzący otrzymali wszystko, czego potrzebują do życia i pobożności. Znając Chrystusa i Jego obietnice, mogą uniknąć zepsucia spowodowanego świeckimi pragnieniami i mieć udział w boskiej naturze Boga.

Akapit drugi: Piotr nalega, aby wierzący dodali do swojej wiary cnotę, wiedzę, samokontrolę, wytrwałość, pobożność, uczucia braterskie i miłość (2 Piotra 1:5-11). Dzięki pilnemu zabieganiu o te przymioty i wzrastaniu w nich wierzący będą skutecznie i owocnie zdobywać wiedzę o Jezusie Chrystusie. Osoby, którym brakuje tych cech, określane są jako krótkowzroczne lub niewidome. Piotr podkreśla, że jeśli wierzący będą praktykować te cnoty w obfitości, nigdy się nie potkną, lecz raczej zostaną ciepło przyjęci do królestwa wiecznego.

3. akapit: Rozdział kończy się przypomnieniem Piotra czytelnikom o zbliżającej się śmierci (2 Piotra 1:12-21). Chce, aby zawsze im o tym przypominano, nawet po jego odejściu. Zapewnia ich, że głosząc Chrystusa nie kierował się sprytnie wymyślonymi mitami, ale był świadkiem Jego majestatu na świętej górze na własne oczy. Ponadto podkreśla, że żadne proroctwo Pisma Świętego nie pochodziło z ludzkiej interpretacji, lecz zostało dane przez ludzi natchnionych Duchem Świętym.

W podsumowaniu,

Rozdział pierwszy Drugiego Listu Piotra wzywa wierzących do wzrastania w wierze poprzez dodawanie do swojego życia różnych cnót.

Piotr podkreśla, jak dzięki Bożej mocy otrzymali wszystko, co potrzebne do życia i pobożności.

Wierzących zachęca się, aby pilnie zabiegali o cnoty, takie jak wiedza, panowanie nad sobą, pobożność, przywiązanie braterskie,

i miłość wraz z wiarą — co skutkuje skutecznością i płodnością.

Rozdział kończy się przypomnieniem o zbliżającej się śmierci Piotra, podkreślając jednocześnie jego świadectwo z pierwszej ręki o majestacie Chrystusa.

Twierdzi, że Pismo Święte nie opiera się na ludzkiej interpretacji, ale pochodzi od ludzi natchnionych Duchem Świętym, co stanowi świadectwo jego autorytetu jako niezawodnego przewodnika dla wierzących.

2 Piotra 1:1 Szymon Piotr, sługa i apostoł Jezusa Chrystusa, do tych, którzy zdobyli wiarę równie cenną jak my dzięki sprawiedliwości Boga i Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa:

Szymon Piotr, sługa i apostoł Jezusa Chrystusa, pisze do tych, którzy przez sprawiedliwość uzyskali tę samą wiarę w Boga i Jezusa Chrystusa.

1. Cenna wiara Jezusa Chrystusa

2. Uzyskanie sprawiedliwości przez Boga i Jezusa Chrystusa

1. Rzymian 3:21-22: „Teraz zaś objawiła się sprawiedliwość Boża poza prawem, o której świadczy Prawo i Prorocy, sprawiedliwość Boża przez wiarę w Jezusa Chrystusa wszystkim i na wszystkich, którzy uważać."

2. Galacjan 2:16, „Wiedząc, że człowiek nie dostępuje usprawiedliwienia z uczynków zakonu, ale przez wiarę w Jezusa Chrystusa, i my uwierzyliśmy w Chrystusa Jezusa, abyśmy zostali usprawiedliwieni przez wiarę w Chrystusa, a nie z uczynków zakonu, bo z uczynków zakonu żadne ciało nie będzie usprawiedliwione”.

2 Piotra 1:2 Łaska i pokój niech się wam rozmnożą przez poznanie Boga i Jezusa, Pana naszego,

2 Piotra 1:2 zachęca wierzących do poszukiwania wiedzy o Bogu i Jezusie, która przyniesie łaskę i pokój.

1. Poznanie Boga i Jezusa przynosi pokój i radość.

2. Wzrastanie w poznaniu Boga przynosi duchowy wzrost.

1. Jeremiasz 29:13 - Będziesz mnie szukać i znajdziesz mnie, gdy będziesz mnie szukać całym swoim sercem.

2. Galatów 5:22-23 - Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność.

2 Piotra 1:3 Jak Jego boska moc obdarzyła nas wszystkim, co jest potrzebne do życia i pobożności, przez poznanie Tego, który nas powołał do chwały i cnoty:

Bóg dał nam wszystko, czego potrzebujemy do życia i pobożnego życia, poprzez poznanie Jezusa, który powołał nas do świętości i czynienia dobra.

1. Przyjęcie Bożego daru życia i pobożności

2. Życie zgodnie z Bożym powołaniem

1. Rzymian 8:28-29 – „A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani. Bo których przedtem znał, tych też przeznaczył na to, aby się stali na wzór obrazu Jego Syna, aby był pierworodnym między wielu braćmi”.

2. Efezjan 2:10 – „Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował, abyśmy w nich chodzili”.

2 Piotra 1:4 Przez co dane nam są wielkie i cenne obietnice, abyście przez nie stali się uczestnikami boskiej natury, uniknąwszy skażenia, które na świecie powodowane jest pożądliwością.

Bóg dał nam wiele wielkich i cennych obietnic, dzięki którym możemy stać się uczestnikami Jego boskiej natury i uniknąć zepsucia świata spowodowanego naszymi pragnieniami.

1. Obietnice Boga: bycie uczestnikiem Jego Boskiej natury

2. Ucieczka przed niszczącym wpływem pożądania

1. Rzymian 8:14-17 Bo wszyscy, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi.

2. Efezjan 2:1-10 Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę i to nie z was; jest to dar Boży.

2 Piotra 1:5 A poza tym dokładając wszelkiej pilności, dodajcie do wiary swojej cnotę; i do wiedzy cnotliwej;

Wierzący powinni pilnie dodawać do swojej wiary cnotę i wiedzę.

1. Moc pilnej wiary: jak wzrastać w cnocie i wiedzy

2. Budowanie mocnego fundamentu: wiara, cnota i wiedza

1. Jakuba 1:5 – „Jeśli komu z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który wszystkim daje chętnie i nie wypomina, a będzie mu dana.”

2. Kolosan 3:14-15 – „A ponad to wszystko przyobleczcie się w miłość, która jest więzią doskonałości. I niech w sercach waszych panuje pokój Boży, do którego też powołani jesteście w jednym ciele; i bądźcie jesteście wdzięczni.”

2 Piotra 1:6 I do wiedzy, wstrzemięźliwości; i powściągać cierpliwość; i do cierpliwości pobożności;

Piotr zachęca chrześcijan, aby do swojej wiary dodali wiedzę, wstrzemięźliwość, cierpliwość i pobożność.

1. Wzrastanie w pobożności: droga chrześcijanina

2. Kultywowanie cierpliwości i wstrzemięźliwości w dynamicznym świecie

1. Jakuba 1:2-4 – „Uważajcie to za czystą radość, bracia moi, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. Niech wytrwałość dokończy swoje dzieło, abyście byli dojrzali i zupełni, którym niczego nie brakowało”.

2. Rzymian 5:3-5 – „Nie tylko to, ale i chlubimy się z naszych cierpień, bo wiemy, że cierpienie rodzi wytrwałość; wytrwałość, charakter; i charakter, nadzieja. A nadzieja nie zawstydza nas, gdyż miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.”

2 Piotra 1:7 A do pobożności życzliwość braterska; i do braterskiej życzliwości, miłości.

Piotr zachęca swoich czytelników, aby zabiegali o pobożność, braterską życzliwość i miłość.

1. „Pobożność i miłość: zaproszenie do dążenia do wyższego powołania”

2. „Droga do świętości: wyrażanie braterskiej dobroci i miłości”

1. Rzymian 12:10 – „Bądźcie jedni drugimi w miłości. Czcijcie się wzajemnie ponad siebie.”

2. 1 Jana 3:16-18 – „Po tym poznaliśmy, czym jest miłość: Jezus Chrystus oddał za nas życie swoje. I my powinniśmy oddać życie za braci naszych. Jeśli ktoś posiada dobra materialne i widzi brat lub siostra w potrzebie, ale nie ma dla nich litości, jak miłość Boża

może być w takiej osobie? Drogie dzieci, nie kochajmy słowami i mową, ale czynami i prawdą.

2 Piotra 1:8 Bo jeśli te rzeczy będą w was i będą w obfitości, sprawią, że nie będziecie bezpłodni ani bezpłodni w poznaniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

Piotr zachęca swoich czytelników, aby byli owocni w poznaniu Jezusa Chrystusa, upewniając się, że w ich życiu obecne są cnoty takie jak wiara, cnota, wiedza, wstrzemięźliwość, cierpliwość, pobożność i braterska życzliwość .

1. Obfita płodność: kultywowanie dobrego życia w Chrystusie

2. Droga do wiedzy: wzrastanie w wierze, cnocie, wstrzemięźliwości, cierpliwości i pobożności

1. Kolosan 3:16-17 - Niech słowo Chrystusowe zamieszka w was obficie we wszelkiej mądrości; ucząc i napominając się wzajemnie w psalmach, hymnach i pieśniach duchowych, śpiewając z łaską w sercach waszych Panu.

2. Jakuba 1:2-4 – Bracia moi, uważajcie to za radość, gdy wpadacie w różne pokusy; Wiedząc o tym, że wypróbowywanie wiary waszej rodzi cierpliwość. Ale cierpliwość niech będzie dziełem doskonałym, abyście byli doskonali i cali, nie pragnąc niczego.

2 Piotra 1:9 Ale kto nie ma tych rzeczy, jest ślepy i nie widzi z daleka, i zapomniał, że został oczyszczony ze swoich starych grzechów.

Osoba, która nie posiada podstawowych przymiotów wiary, cnoty, wiedzy, wstrzemięźliwości, cierpliwości, pobożności, braterskiej życzliwości i miłości, jest duchowo ślepa i zapomniała o przebaczeniu swoich przeszłych grzechów.

1. „Korzyści z wiary”

2. „Moc Bożego przebaczenia”

1. Jana 8:12 – Kiedy Jezus ponownie przemówił do ludu, powiedział: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za mną, nigdy nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światło życia”.

2. Rzymian 8:1-2 - Dlatego teraz nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w

Chrystusie Jezusie, ponieważ przez Chrystusa Jezusa prawo Ducha, który daje życie, wyzwoliło was spod prawa grzechu i śmierci.

2 Piotra 1:10 Dlatego raczej, bracia, dołóżcie starań, aby wasze powołanie i wybranie były pewne, bo jeśli tak będziecie postępować, nigdy nie upadniecie.

Wierzący powinni starać się, aby ich powołanie i wybranie były pewne, gdyż dzięki temu nigdy nie ulegną upadkowi.

1. „Zabezpiecz swoje powołanie: droga do wytrwałości”

2. „Życie z pewnością: pewność wyboru”

1. Rzymian 8:28-30 - A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani. Kogo bowiem wiedział, tego też przeznaczył na to, by się upodobnili do obrazu Jego Syna, aby był pierworodnym między wielu braćmi. Nadto, których przeznaczył, tych i powołał, a których powołał, tych i usprawiedliwił, a których usprawiedliwił, tych i uwielbił.

2. Hebrajczyków 3:12-14 - Uważajcie, bracia, aby w kimś z was nie było złego serca niewiary, które odchodzi od Boga żywego. Ale napominajcie się wzajemnie codziennie, póki nazywa się to „Dziś”. aby nikt z was nie był zatwardzony przez zwodniczość grzechu. Staliśmy się bowiem uczestnikami Chrystusa, jeśli niezachwianie od początku aż do końca zachowamy ufność.

2 Piotra 1:11 W ten sposób będzie wam dane wejście w obfitości do wiecznego królestwa naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

Piotr zachęca wierzących, aby dołożyli wszelkich starań, aby pogłębić swoją wiarę, aby mogli otrzymać obfite wejście do wiecznego królestwa Chrystusa.

1: Bóg obiecuje obfite wejście do swego królestwa wierzącym, którzy starają się pogłębić swoją wiarę.

2: Możemy doświadczyć wiecznej radości, starając się pogłębiać naszą wiarę w Jezusa.

1: Jakuba 2:14-17 – wiara bez uczynków jest martwa.

2:1 Koryntian 15:58 – Bądźcie zatem, bracia moi umiłowani, wytrwali, niewzruszeni,

zawsze obfitujący w dzieło Pańskie, wiedząc, że w Panu wasz trud nie jest daremny.

2 Piotra 1:12 Dlatego nie zaniedbam przypominać wam o tych rzeczach zawsze, chociaż je znacie i jesteście utwierdzeni w obecnej prawdzie.

Piotr zachęca swoich czytelników, aby pamiętali o prawdzie i utwierdzali się w niej.

1. Znaczenie pamiętania o prawdzie.

2. Ugruntuj się w prawdzie.

1. Izajasz 26:3 – Zachowasz w doskonałym pokoju wszystkich, którzy Tobie ufają i wszystkich, którzy myślą o Tobie!

2. Psalm 119:11 - Ukryłem Twoje Słowo w swoim sercu, abym nie zgrzeszył przeciwko Tobie.

2 Piotra 1:13 Tak, myślę, że wypada, dopóki będę w tym przybytku, poruszyć was i przypomnieć o was ;

Piotr zachęca wierzących, aby pozostali niezłomni i wierni ewangelii bez względu na obecną sytuację.

1. Trwajcie niewzruszenie w wierze: jak pozostać niezłomnymi w trudnych czasach

2. Moc pamięci: jak pozostać oddanym Ewangelii

1. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną.

2. Hebrajczyków 13:5 – Niech wasza rozmowa będzie pozbawiona pożądliwości; i poprzestawajcie na tym, co macie; bo powiedział: Nie opuszczę cię ani cię nie opuszczę.

2 Piotra 1:14 Wiedząc, że wkrótce będę musiał zdjąć ten przybytek, jak mi pokazał Pan nasz, Jezus Chrystus.

Apostoł Piotr ma świadomość, że jego ziemskie ciało wkrótce zginie i że musi przygotować się na swoją śmierć, jak mu pokazał Jezus.

1. Nauka życia w cieniu śmierci

2. Przygotowanie na wieczność

1. Łk 12:20 – „Ale Bóg mu odpowiedział: «Głupcze! Jeszcze tej nocy zażądają od ciebie życia»”.

2. Filipian 1:20-21 - „Oczekuję i mam nadzieję, że w żaden sposób nie będę zawstydzony, ale będę miał dość odwagi, aby teraz jak zawsze Chrystus został wywyższony w moim ciele, czy to przez życie, czy przez śmierć. Albowiem dla mnie żyć to Chrystus, a umrzeć to zysk.”

2 Piotra 1:15 Dołożę ponadto wszelkich starań, abyście po mojej śmierci mogli zawsze o tym pamiętać.

Autor 2 Piotra zachęca swoich czytelników, aby po swojej śmierci pamiętali o prawdach, których ich uczy.

1. Pamiętanie o Bożych obietnicach: jak możemy wytrwać w wierze

2. Moc pamięci: refleksja nad Bożymi prawdami

1. Psalm 119:11 „Przechowuję twoje słowo w swoim sercu, abym nie zgrzeszył przeciwko tobie”.

2. Filipian 4:8 „W końcu, bracia, wszystko, co prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co godne pochwały, jeśli jest jakaś doskonałość, jeśli jest coś godnego pochwały, myślcie o tych rzeczach.”

2 Piotra 1:16 Nie podążaliśmy bowiem za chytrze wymyślonymi baśniami, kiedy oznajmiliśmy wam moc i przyjście Pana naszego Jezusa Chrystusa, lecz byliśmy naocznymi świadkami Jego majestatu.

Autor 2 Listu Piotra był naocznym świadkiem mocy i przyjścia Jezusa Chrystusa i przekazując to przesłanie, nie opierał się na sfabrykowanych historiach.

1. Wiarygodni świadkowie Jezusa: analiza 2 Piotra 1:16

2. Majestat Jezusa: analiza 2 Piotra 1:16

1. Mateusza 17:1-8 – Przemienienie Jezusa

2. Dzieje Apostolskie 1:3-8 – Wniebowstąpienie Jezusa do nieba

2 Piotra 1:17 Otrzymał bowiem od Boga Ojca cześć i chwałę, gdy rozległ się do niego taki głos z doskonałej chwały: To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie.

Przejście Bóg Ojciec oddał cześć i chwałę Jezusowi, gdy głos z doskonałej chwały oznajmił, że Jezus jest Jego Synem umiłowanym i w którym ma upodobanie.

1. Niezmierzona wartość Jezusa – odkrywanie czci i chwały, jaką Jezus otrzymał od Swego Ojca.

2. Radość Ojca – Zrozumienie znaczenia zadowolenia Ojca w Jezusie.

1. Izajasz 42:1 – „Oto mój sługa, którego podtrzymuję, moi wybrańcy, w których ma upodobanie moja dusza. Włożyłem w niego ducha mojego; on wyda sąd na pogan”.

2. Mateusza 3:17 – „I oto głos z nieba mówiący: To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie”.

2 Piotra 1:18 A ten głos, który dochodził z nieba, usłyszeliśmy, gdy byliśmy z nim na świętej górze.

Autor 2 Piotra przytacza historię, kiedy będąc na świętej górze, usłyszał głos z nieba.

1. Moc słyszenia głosu Bożego

2. Znaczenie świętości

1. Izajasz 30:21 - A uszy twoje usłyszą za tobą słowo mówiące: To jest ta droga, idźcie

nią, gdy się zwrócicie w prawo i gdy zwrócicie się w lewo.

2. Mateusza 7:24-27 - Dlatego każdego, kto słucha tych moich słów i je wykonuje, przyrównam go do męża mądrego, który zbudował swój dom na skale: I spadł deszcz, i wezbrały powodzie, i wiały wiatry i uderzały w ten dom; i nie upadł, bo był założony na skale.

2 Piotra 1:19 Mamy także pewniejsze słowo proroctwa; o to dobrze czynicie, jeśli zwracacie uwagę jak na światło, które świeci w ciemnym miejscu, aż dzień zaświta i wzejdzie gwiazda w sercach waszych.

Piotr zachęca czytelników, aby zwracali uwagę na pewne słowo proroctwa, gdyż jest ono światłem, które poprowadzi ich w ciemnościach aż do powrotu Jezusa.

1. Światło proroctwa: zaufanie Słowu Bożemu

2. Niezawodne Słowo Boże: niezawodny przewodnik po życiu

1. Psalm 119:105 - Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

2. Izajasz 8:20 - Do Prawa i do świadectwa: jeśli nie mówią według tego słowa, to dlatego, że nie ma w nich światła.

2 Piotra 1:20 To przede wszystkim wiedzcie, że żadne proroctwo Pisma Świętego nie podlega interpretacji prywatnej.

Biblia jest natchniona przez Boga i nie należy jej interpretować bez uwzględnienia całego kontekstu Pisma Świętego.

1. Biblia jako Słowo Boże: jak interpretować zawarte w niej proroctwa

2. Zrozumienie kontekstu: przewodnik po interpretacji Biblii

1. Powtórzonego Prawa 29:29 – „To, co ukryte, należy do Pana, Boga naszego, lecz to, co zostało objawione, należy do nas i do naszych dzieci na zawsze, abyśmy mogli wykonywać wszystkie słowa tego prawa”.

2. Izajasz 28:10-11 – „Albowiem przykazanie musi być przy przykazaniu, przykazanie po

przykazaniu, przepis po słowie, przepis po słowie, trochę tu i trochę tam”.

2 Piotra 1:21 Albowiem proroctwo nie przyszło w dawnych czasach z woli człowieka, ale mówili święci ludzie Boży pod natchnieniem Ducha Świętego.

Proroctwo w Biblii nie pochodziło z woli człowieka, ale z Ducha Świętego, inspirującego świętych ludzi Bożych.

1. „Moc proroctwa: głos Boga przez człowieka”

2. „Wyjątkowość proroctw biblijnych: Słowo Boże skierowane do nas”

1. Izajasz 59:21 – „A to jest moje przymierze z nimi – mówi Pan: Mój duch, który jest na tobie , i moje słowa, które włożyłem w twoje usta, nie wyjdą z twoich ust ani z ust potomstwa twego i z ust potomstwa twego, mówi Pan, odtąd i na wieki.”

2. Hebrajczyków 1:1-2 – „Bóg, który dawniej i na różne sposoby przemawiał do ojców przez proroków, w ostatnich dniach przemówił do nas przez swego Syna, którego ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy, przez które także stworzył światy”.

Drugi rozdział Piotra 2 to drugi rozdział drugiego listu Piotra, w którym apostoł ostrzega przed fałszywymi nauczycielami i ich niszczycielskim wpływem na Kościół. Demaskuje ich zwodnicze praktyki, opisuje zbliżający się wyrok i zachęca wierzących, aby pozostali niezachwiani w prawdzie.

Akapit pierwszy: Piotr zaczyna od podkreślenia obecności fałszywych proroków i nauczycieli (2 Piotra 2:1-3). Ostrzega, że tak jak w przeszłości istnieli wśród ludu Bożego fałszywi prorocy, tak będą wśród nich fałszywi nauczyciele, którzy wprowadzą niszczycielskie herezje. Ci podstępni ludzie będą wykorzystywać wierzących swoimi zwodniczymi słowami, wypierając się nawet Pana, który ich kupił. Ich chciwość i manipulacja sprowadzą wielu na manowce, sprowadzając na siebie zniszczenie.

Akapit 2: Apostoł podaje przykłady z historii ilustrujące Boży sąd nad tymi, którzy odrzucają Jego władzę (2 Piotra 2:4-10a). Wskazuje, że Bóg nie oszczędził aniołów, gdy zgrzeszyli, ale wrzucił ich do piekła. Jako przykłady Bożego sądu nad niegodziwością wymienia także pokolenie Noego oraz Sodomę i Gomorę. Zapewnia jednak wierzących, że Bóg wie, jak wybawić pobożnych z prób, zastrzegając jednocześnie karę dla nieprawych. Piotr podkreśla, że szczególnie narażeni na zagładę są ci, którzy oddają się grzechowi i gardzą władzą.

Akapit trzeci: Piotr kontynuuje swój opis cech fałszywych nauczycieli (2 Piotra 2:10b-22).

Przedstawia ich jako aroganckie, samowolne jednostki, które nie wahają się bluźnić istotom niebiańskim lub wypowiadać się źle przeciwko temu, czego nie rozumieją. Kierują się cielesnymi pragnieniami i wabią innych do niemoralności, obiecując jednocześnie uwolnienie się od konsekwencji. Jednakże oni sami są niewolnikami korupcji. Apostoł porównuje ich do Balaama – proroka motywowanego chciwością – i przyrównuje ich los do psa powracającego do wymiocin lub umytej świni wracającej do tarzania się w błocie.

W podsumowaniu,

Rozdział drugi Drugiego Listu Piotra służy jako ostrzeżenie przed fałszywymi nauczycielami przenikającymi do kościoła.

Piotr demaskuje ich zwodnicze praktyki, podkreślając, jak wypierają się Chrystusa i wykorzystują wierzących dla osobistych korzyści.

Podaje przykłady historyczne ilustrujące Boży sąd nad tymi, którzy odrzucają Jego władzę,

zapewnienie wierzących, że Bóg wie, jak uratować pobożnych, zastrzegając jednocześnie karę dla złoczyńców.

Rozdział kończy się opisem dalszych cech fałszywych nauczycieli — aroganckich osób kierowanych grzesznymi pragnieniami — którzy wabią innych do niemoralności, sami będąc niewolnikami zepsucia.

Piotr porównuje ich nieprzychylnie do Balaama i przedstawia ich los jako naznaczony duchową degradacją i ostateczną zagładą.

2 Piotra 2:1 Ale byli też fałszywi prorocy wśród ludu, tak jak będą wśród was fałszywi nauczyciele, którzy potajemnie wprowadzą przeklęte herezje, wypierając się Pana, który ich odkupił, i sprowadzą na siebie szybką zagładę.

Fałszywi prorocy i nauczyciele istnieli w przeszłości i będą istnieć nadal, a którzy szerzą herezje i wypierają się Pana, który ich odkupił, co prowadzi do ich własnej zagłady.

1. Niebezpieczeństwo ze strony fałszywych proroków i nauczycieli

2. Konsekwencje zaparcia się Pana

1. Jeremiasz 23:16-17 – „Tak mówi Pan Zastępów: „Nie słuchajcie słów proroków, którzy wam prorokują. Czynią cię bezwartościowym; Opowiadają wizję własnego serca, a nie ust Pana”.

2. Mateusza 7:15-20 – „Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w

owczej skórze, ale wewnątrz są drapieżnymi wilkami. Poznacie ich po owocach. Czy zbiera się winogrona z cierni lub figi z ostu? Tak jednak każde dobre drzewo wydaje dobre owoce, a złe drzewo wydaje złe owoce. Nie może dobre drzewo rodzić złych owoców ani złe drzewo rodzić dobrych owoców. Każde drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycięte i w ogień wrzucone. Dlatego poznacie ich po owocach.”

2 Piotra 2:2 I wielu pójdzie ich zgubnymi drogami; przez którego o drodze prawdy będzie się mówić źle.

Wiele osób pójdzie za złymi przykładami, w wyniku czego prawda będzie oczerniana.

1. Siła przykładu: uczciwe życie

2. Nie pozwól innym definiować Twojej prawdy

1. Przysłów 22:1 – „Należy wybrać dobre imię, a nie wielkie bogactwa, a łaska jest lepsza niż srebro i złoto”.

2. 1 Piotra 3:16 – „mieć czyste sumienie, aby gdy was oczerniają, zawstydzili się ci, którzy urągają waszemu dobremu postępowaniu w Chrystusie”.

2 Piotra 2:3 I przez pożądliwość fałszywymi słowami będą z wami handlować, których sąd już od dawna nie pozostaje w mocy i nie drzemie ich potępienie.

Ludzie używają zwodniczych słów, aby zarobić na innych, i zostaną za to osądzeni i ukarani.

1. Nie dajcie się zwieść: niebezpieczeństwo pożądliwości

2. Strzeż swojego serca: niebezpieczeństwa chciwości

1. Przysłów 28:25 - Kto ma pyszne serce, wszczyna kłótnię, ale kto pokłada ufność w Panu, utyje.

2. Efezjan 5:3-5 - Rozpusta zaś i wszelka nieczystość lub chciwość niech ani razu nie będą wymieniane wśród was, jak przystoi świętym; Ani sprośności, ani głupiej gadki, ani żartów, które nie są wygodne, ale raczej dziękczynienie. Wiecie bowiem, że żaden rozpustnik ani nieczysty, ani chciwy, będący bałwochwalcą, nie mają dziedzictwa w królestwie Chrystusowym i Bożym.

2 Piotra 2:4 Bo gdyby Bóg nie oszczędził aniołów, którzy zgrzeszyli, ale strącił ich do piekła i wydał w okowach ciemności, aby byli zachowani na sąd;

Bóg osądzi tych, którzy grzeszą i nie żałują.

1. Miłosierdzie i Sąd Boży

2. Sprawiedliwość i pokuta

1. List do Hebrajczyków 10:30 „Znamy bowiem Tego, który powiedział: Na mnie należy pomsta, Ja odpłacę – mówi Pan. I znowu Pan będzie sądził swój lud.”

2. Ezechiela 18:30-32 „Dlatego będę was sądził, domu Izraela, każdy według swoich dróg, mówi Pan BÓG. Nawróćcie się i odwróćcie od wszystkich swoich występków; aby nieprawość nie była waszą zgubą. Odrzućcie od siebie wszystkie swoje przestępstwa, przez które przekroczyliście; i uczynię wam nowe serce i nowego ducha. Bo dlaczego macie umrzeć, domu Izraela? Bo nie mam upodobania w śmierci umierającego, mówi Pan BÓG: przeto nawróćcie się i żyjcie.

2 Piotra 2:5 I nie oszczędzili starego świata, ale wybawili Noego, ósmą osobę, głosiciela sprawiedliwości, sprowadzającego potop na świat bezbożnych;

Bóg nie oszczędził ludzi starego świata, ale zamiast tego ocalił Noego, który głosił sprawiedliwość i sprowadził potop, aby ukarać bezbożnych.

1. „Noe: wzór wiary w niesprzyjających okolicznościach”

2. „Boża sprawiedliwość i miłosierdzie w historii Arki Noego”

1. Rzymian 1:18-32 – Boży gniew na nieprawość

2. Hebrajczyków 11:7 – Wiara Noego i posłuszeństwo Bogu

2 Piotra 2:6 A obrócenie w popiół miast Sodomy i Gomory potępiło je upadkiem, czyniąc je przykładem dla tych, którzy później będą żyć bezbożnie;

Bóg potępił Sodomę i Gomorę, zamieniając je w popiół, dając przykład dla tych, którzy żyją bezbożnie.

1. Konsekwencje nieprawości: ostrzeżenie przed Sodomą i Gomorą

2. Życie sprawiedliwe: lekcja z Bożego potępienia Sodomy i Gomory

1. Rzymian 6:23 – Zapłatą za grzech jest śmierć; lecz darem Bożym jest życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

2. Izajasz 1:16-17 – Obmyj cię, oczyść; odsuńcie sprzed moich oczu zło swoich uczynków; przestań czynić zło; Naucz się dobrze postępować; szukajcie sądu, ulżyjcie uciśnionym, osądzajcie sierotę, wstawiajcie się za wdową.

2 Piotra 2:7 I wybawił właśnie Lota, zirytowanego brudną rozmową bezbożnych:

Lot został wybawiony od niegodziwych przez Boga, który był zasmucony niemoralnością ich mowy.

1. Moc Boga do przezwyciężenia zła

2. Niebezpieczeństwo bezbożnej rozmowy

1. Rzymian 12:2 – „I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście mogli przekonać się, jaka jest dobra, przyjemna i doskonała wola Boża.”

2. Przysłów 4:23 – „Z całą pilnością strzeż swego serca, bo z niego wypływają sprawy życia”.

2 Piotra 2:8 (Bo ów sprawiedliwy, który mieszkał wśród nich, widząc i słysząc, z dnia na dzień zadręczał swoją sprawiedliwą duszę ich bezprawnymi uczynkami;)

Prawy człowiek żyjący wśród niegodziwych był codziennie boleśnie dręczony ich bezprawnymi czynami.

1. Moc widzenia i słuchania Słowa Bożego

2. Złamane serce przez grzech i prawość

1. Psalm 119:136 (Moje oczy wylewają strumienie łez, ponieważ ludzie nie przestrzegają Twojego Prawa.)

2. Przysłów 24:11 (Ratujcie zabranych na śmierć; powstrzymujcie tych, którzy potykają się na rzeź.)

2 Piotra 2:9 Umie Pan wybawić pobożnych z pokus, a niesprawiedliwych zachować na dzień sądu, aby zostali ukarani:

Bóg wie, jak wybawić sprawiedliwego z prób, a bezbożnego ukarze w dniu sądu.

1. Moc Boża: jak Bóg zbawia i osądza swój lud

2. Sprawiedliwy i niegodziwy: zaufanie w sprawiedliwość Bożą

1. Psalm 37:39-40 - Ale zbawienie sprawiedliwych jest u Pana: On jest ich siłą w czasie niedoli. I Pan im pomoże i wybawi ich: wybawi ich od bezbożnych i zbawi ich, bo w nim pokładają ufność.

2. Rzymian 12:19 - Najmilsi, nie mścijcie się, ale raczej dajcie miejsce gniewowi, bo napisano: Moja jest pomsta; Odpłacę – mówi Pan.

2 Piotra 2:10 Ale przede wszystkim ci, którzy chodzą według ciała w pożądliwości nieczystości i gardzą władzą. Są zuchwali, samowolni, nie boją się mówić źle o godnościach.

Piotr ostrzega przed tymi, którzy żyją według pragnień ciała i ignorują władzę, ponieważ są aroganccy i będą źle mówić o tych, którzy mają władzę.

1: Szacunek dla władzy

2: Chodź w świętości

1: Rzymian 13:1-2 – Niech każda dusza będzie poddana władzom wyższym. Nie ma

bowiem innej mocy, jak tylko od Boga. Władze, które są, są ustanowione przez Boga.

2: Tytusa 3:1-2 - Pamiętaj o tym, aby podlegali zwierzchnościom i władzom, byli posłuszni władzom, byli gotowi do wszelkiego dobrego dzieła, o nikim nie mówili źle, nie byli awanturnikami, ale łagodni, okazując wszystko łagodność wobec wszystkich ludzi.

2 Piotra 2:11 Natomiast aniołowie, którzy mają większą moc i moc, nie wnoszą przeciwko nim szyderczych oskarżeń przed Panem.

Aniołowie, będąc potężniejsi i potężniejsi od ludzi, nie oskarżają ludzi przed Panem.

1. „Znaczenie aniołów w naszej wierze”

2. „Moc miłosierdzia i łaski Bożej”

1. Hebrajczyków 1:14 – „Czyż nie są oni wszyscy duchami służebnymi, posłanymi, aby służyli tym, którzy będą dziedzicami zbawienia?”

2. Rzymian 5:8 – „Ale Bóg daje dowód swojej miłości do nas przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

2 Piotra 2:12 Ale oni, jak naturalne zwierzęta, skazane na pojmanie i zniszczenie, mówią źle o rzeczach, których nie rozumieją; i całkowicie zginą w swoim własnym zepsuciu;

Piotr ostrzega przed tymi, którzy mówią źle o rzeczach, których nie rozumieją, gdyż zginą w swoim własnym zepsuciu.

1. Strzeż się złego mówienia o tym, czego nie rozumiesz

2. Konsekwencje złego mówienia o tym, czego nie znasz

1. Jakuba 3:1-2 – Niech niewielu z was zostanie nauczycielami, bracia moi, wiedząc, że jako tacy poniesiemy surowszy sąd. Bo wszyscy potykamy się na wiele sposobów. Jeśli ktoś nie potyka się w tym, co mówi, jest człowiekiem doskonałym, zdolnym okiełznać i całe ciało.

2. Przysłów 18:13 - Kto daje odpowiedź, zanim usłyszy, jest to dla niego głupotą i wstydem.

2 Piotra 2:13 I otrzymają nagrodę za nieprawość, tak jak ci, którzy uważają za przyjemność buntowanie się w ciągu dnia. Są to plamy i skazy, igrający z własnymi oszustwami, gdy ucztują z wami;

Fałszywi nauczyciele są nieprawi i rozkoszują się swoimi grzechami, nawet ciesząc się towarzystwem innych.

1. „Sąd Boży nad nieprawymi”

2. „Żyć prawym w grzesznym świecie”

1. Rzymian 6:23, „Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

2. Jakuba 4:17: „Dlatego ten, kto wie, co należy zrobić, a nie postępuje, jest grzechem”.

2 Piotra 2:14 Mając oczy pełne cudzołóstwa i nie mogąc powstrzymać się od grzechu; zwodnicze dusze niestabilne: serce wyćwiczone pożądliwymi praktykami; przeklęte dzieci:

Ludzie z oczami pełnymi cudzołóstwa i niezdolni do zaprzestania grzechu zwodzą niestabilne dusze i ćwiczą swoje serca pożądliwymi praktykami, czego skutkiem są przeklęte dzieci.

1. Nie poddawaj się pokusie – 2 Piotra 2:14

2. Klątwa pożądliwych praktyk – 2 Piotra 2:14

1. Jakuba 1:13-15 Niech nikt w obliczu pokusy nie mówi: „Jestem kuszony przez Boga”; albowiem Bóg nie może być kuszony przez zło i sam nikogo nie kusi.

2. Kolosan 3:5 Dlatego umartwiajcie członki wasze, które są na ziemi: rozpustę, nieczystość, namiętność, złą pożądliwość i chciwość, która jest bałwochwalstwem.

2 Piotra 2:15 Którzy porzucili właściwą drogę i zbłądzili, podążając drogą Balaama, syna Bosora, który umiłował zapłatę nieprawości;

Piotr ostrzega przed fałszywymi nauczycielami, którzy zbłądzili i podążają drogą Balaama, który szukał korzyści finansowych.

1. Niebezpieczeństwa związane z fałszywymi nauczycielami

2. Podążanie drogami Bożymi, a nie światowymi

1. Jeremiasz 17:9: „Serce jest podstępne przede wszystkim i bardzo niegodziwe. Któż może to poznać?”

2. Jakuba 4:7-8: „Poddajcie się więc Bogu. Sprzeciwiajcie się diabłu, a ucieknie od was. Zbliżcie się do Boga, a on zbliży się do was. Obmyjcie ręce, grzesznicy, i oczyśćcie swoje sercach, wy rozdwojeni.”

2 Piotra 2:16 Ale został skarcony za swoją winę: niemy osioł przemawiający głosem ludzkim zabraniał szaleństwa proroka.

Piotr zganił anonimową osobę za jej przewinienia, a osioł przemawiając ludzkim głosem zganił głupotę proroka.

1. Nie bądź głupi – lekcje z historii Piotra i osła

2. Siła nagany — jak jeden głos może zmienić życie

1. 2 Piotra 2:16 - Ale został skarcony za swoją winę: niemy osioł przemawiający głosem ludzkim zabraniał szaleństwa proroka.

2. Liczb 22:28-30 - Wtedy Pan otworzył usta ośnicy, a ona rzekła do Balaama: „Co ci uczyniłem, że uderzyłeś mnie już trzy razy?” I rzekł Balaam do osła: «Ponieważ naśmiewałeś się ze mnie. Szkoda, że nie mam miecza w dłoni, bo teraz bym cię zabił. Zatem osioł rzekł do Balaama: Czyż nie jestem twoim osłem, na którym jeździsz, odkąd stałem się twoim, aż do dnia dzisiejszego? Czy kiedykolwiek byłem skłonny ci to zrobić? A on odpowiedział: „Nie”.

2 Piotra 2:17 To są studnie bez wody, chmury niesione przez burzę; dla których mgła ciemności jest zarezerwowana na zawsze.

Ludzie, którzy nie podążają za Bogiem, są jak studnie bez wody i chmury bez deszczu i skazani na wieczną ciemność.

1: Bóg pragnie, abyśmy wybrali życie w świetle Jego prawdy, a nie w ciemności zła.

2: Musimy wykorzystać nasz czas na szukanie Boga i odnalezienie Jego prawdy, abyśmy mogli zostać wyprowadzeni z ciemności grzechu.

1: Jana 8:12 - Jezus rzekł do ludu: Ja jestem światłością świata. Kto idzie za mną, nigdy nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światło życia.

2: Izajasz 60:19-20 – „Pan będzie twoją wieczną światłością, a twój Bóg będzie twoją chwałą. Twoje słońce już nigdy nie zajdzie i księżyc już nie będzie słabł; Pan będzie twoją wieczną światłością i dobiegną końca twoje dni smutku”.

2 Piotra 2:18 Gdy bowiem wypowiadają natrętne słowa próżności, kuszą przez pożądliwości ciała, przez wielką rozpustę, czyści umknęli tym, którzy żyją w błędzie.

Osoby używające wzniosłych słów i pochlebstw, aby zwabić słuchaczy, mogą doprowadzić ich do oddania się grzesznym pragnieniom.

1. Strzeżcie się fałszywych proroków i ich zwodniczych słów

2. Niebezpieczeństwo pożądania i pokusy

1. Jeremiasz 23:17 - Opowiadają wizje z własnego serca, a nie z ust Pana.

2. Mateusza 5:27-28 - Słyszeliście, że w dawnych czasach mówiono: Nie cudzołóż. A Ja wam powiadam: Każdy, kto patrzy na kobietę i pożąda jej, już się z nią cudzołożył w jego sercu.

2 Piotra 2:19 Choć obiecują im wolność, sami są sługami zepsucia: przez kogo człowiek zostaje zwyciężony, przez niego jest w niewoli.

Fałszywi nauczyciele obiecują wolność i wolność, ale w rzeczywistości powodują zniewolenie i korupcję.

1. Niebezpieczeństwa związane z fałszywym nauczaniem: jak uniknąć niewoli grzechu

2. Wolność naśladowania Boga: droga do prawdziwej wolności

1. Galacjan 5:1 „Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. Stójcie więc niewzruszenie i nie poddawajcie się już pod jarzmo niewoli”.

2. Jana 8:36 „Jeśli więc Syn was wyswobodzi, prawdziwie wolni będziecie”.

2 Piotra 2:20 Bo jeśli po ucieczce od zanieczyszczeń świata przez poznanie Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa, ponownie w nie uwikłani zostaną i pokonani, to drugi koniec będzie dla nich gorszy niż początek.

Jeśli ludzie zostaną wybawieni od zepsucia świata, wpadną w niego z powrotem, ich kara będzie gorsza niż wcześniej.

1. Uświadomienie sobie konsekwencji odpadnięcia od Boga

2. Niebezpieczeństwo powrotu do życia w grzechu

1. Hebrajczyków 10:26-31 – Ostrzeżenie przed odstępstwem po przyjęciu zbawienia

2. Rzymian 6:1-2 – Wyjaśnienie, że po przyjęciu zbawienia nie jesteśmy już niewolnikami grzechu

2 Piotra 2:21 Lepiej było dla nich nie poznać drogi sprawiedliwości, niż poznawszy ją, odwrócić się od przekazanego im świętego przykazania.

Ten fragment 2 Listu Piotra ostrzega przed odejściem od ścieżki sprawiedliwości po jej poznaniu.

1. Utrzymywanie kursu: znaczenie pozostawania na ścieżce prawości

2. Konsekwencje odwrócenia się od przykazań: ostrzeżenie z 2 Piotra

1. Rzymian 6:12-14 – „Nie pozwólcie więc, aby grzech królował w waszym śmiertelnym ciele, abyście byli posłuszni jego namiętnościom. Nie oddawajcie członkom swoich grzechu na narzędzia nieprawości, ale oddawajcie się Bogu jako ci, którzy zostali przyprowadzeni ze śmierci do życia, a członki wasze do Boga na narzędzia sprawiedliwości. Grzech bowiem nad wami nie będzie panował, bo nie jesteście pod

zakonem, ale pod łaską”.

2. Przysłów 4:25-27 – „Niech wasze oczy patrzą prosto przed siebie, a wzrok wasz prosto przed siebie. Rozważajcie ścieżkę waszych stóp, a wtedy wszystkie wasze drogi będą pewne. Nie zbaczajcie ani w prawo, ani w lewo odwróć swą nogę od zła.”

2 Piotra 2:22 Ale przydarzyło im się to według prawdziwego przysłowia: Pies znowu wpadł we własne wymiociny; i maciorę, która została umyta i tarzała się w błocie.

Przejście Ludzie często wracają do swoich starych nawyków i zachowań, bez względu na to, ile wysiłku włożyli w zmianę.

1. Bóg jest po to, aby pomóc nam przełamać nasze stare nawyki i zachowania, bez względu na to, jak trudne może się to wydawać.

2. Nie pozwól, aby Twoje stare nawyki Cię definiowały; Bóg ma moc, aby pomóc ci się uwolnić.

1. Rzymian 12:2 – „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

2. Galacjan 5:16 – „Ale ja mówię: postępujcie według Ducha, a nie będziecie zaspokajać pragnień ciała”.

Drugi rozdział Piotra 3 to trzeci i ostatni rozdział drugiego listu Piotra, w którym apostoł porusza kwestię szyderców kwestionujących drugie przyjście Chrystusa. Zachęca wierzących, aby pamiętali o Bożej obietnicy, ostrzega przed zbliżającym się sądem i podkreśla potrzebę świętego życia i wytrwałości w oczekiwaniu na powrót Chrystusa.

Akapit pierwszy: Piotr zwraca się do tych, którzy wątpią lub drwią z powrotu Chrystusa (2 Piotra 3:1-7). Przypomina wierzącym, aby pamiętali zarówno słowa wypowiedziane przez proroków w przeszłości, jak i przykazania dane przez Jezusa za pośrednictwem Jego apostołów. W tych ostatecznych dniach powstaną szydercy, drwiący z obietnicy Chrystusa o Jego przyjściu. Jednakże celowo przeoczają fakt, że Bóg stworzył wszystko swoim słowem i że nadchodzi dzień, w którym niebo i ziemia zostaną osądzone i zniszczone przez ogień.

Akapit drugi: Apostoł zapewnia wierzących, że Bóg jest cierpliwy w związku ze swoją obietnicą (2 Piotra 3:8-10). Przypomina im, aby nie zapominali, że u Boga dzień jest jak tysiąc lat i odwrotnie. Pozornego opóźnienia powrotu Chrystusa nie należy interpretować

jako powolności, ale jako okazję do pokuty i zbawienia. Dzień sądu nadejdzie niespodziewanie jak złodziej, gdy niebiosa z trzaskiem przeminą, żywioły zostaną spalone, a ziemia i jej dzieła zostaną odsłonięte.

Akapit trzeci: Piotr napomina wierzących, aby prowadzili święte życie w oczekiwaniu na powrót Chrystusa (2 Piotra 3:11-18). Ponieważ w ten sposób wszystko się rozpuści, podkreśla, jak ważne jest prowadzenie życia nacechowanego świętością i pobożnością. Wierzący powinni z niecierpliwością oczekiwać nowych niebios i nowej ziemi, gdzie mieszka sprawiedliwość. Wzywa się ich, aby dołożyli wszelkich starań, aby zostać uznanymi za nienagannych przed Bogiem — niezłomnych w wierze — i jednocześnie wzrastać w wiedzy o Jezusie Chrystusie. Podsumowując, Piotr ostrzega przed dawaniem się zwieść ludziom bezprawia, ale zachęca ich, aby wzrastali w łasce, wysławiając Jezusa teraz i na wieki.

W podsumowaniu,

Rozdział trzeci Drugiego Listu Piotra porusza sceptycyzm co do powrotu Chrystusa.

Piotr przypomina wierzącym, aby przypominali sobie prorocze słowa dotyczące tego wydarzenia, ostrzegając jednocześnie przed szydercami, którzy z niego drwią.

Zapewnia ich, że choć z ludzkiego punktu widzenia może się to wydawać opóźnieniem,

Bóg jest cierpliwy, ponieważ pragnie pokuty, zanim sąd nadejdzie nagle jak ogień.

Wierzących zachęca się do prowadzenia świętego życia, charakteryzującego się pobożnością, w oczekiwaniu na nowe niebo i ziemię obiecane przez Boga. Namawia się ich, aby pozostali niezachwiani w wierze, pogłębiając wiedzę o Jezusie Chrystusie, a jednocześnie wystrzegając się bezprawia.

Piotr kończy wezwaniem, aby wzrastać w łasce, oddając chwałę Jezusowi teraz i na wieki.

2 Piotra 3:1 Ten drugi list, umiłowani, teraz wam piszę; w obu przypadkach pobudzam wasze czyste umysły na pamiątkę:

Piotr zachęca czytelników, aby pamiętali o prawdzie ewangelii i podkreśla znaczenie pamiętania o jej naukach.

1. Znaczenie pamiętania o ewangelii i życia zgodnie z jej naukami

2. W jaki sposób prawda ewangelii może uchronić nas przed zbłądzeniem?

1. 1 Piotra 1:13-16 - Przepaszcie więc biodra waszego umysłu, bądźcie trzeźwi i pokładajcie całą nadzieję w łasce, która wam zostanie dana w objawieniu Jezusa

Chrystusa; jak dzieci posłuszne, nie dostosowując się do dawnych pożądliwości, jak w waszej niewiedzy; ale ponieważ Ten, który was powołał, jest święty, tak i wy bądźcie święci w całym swoim postępowaniu, gdyż napisano: Bądźcie święci, bo ja jestem święty.

2. Rzymian 12:2 - I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście mogli przekonać się, jaka jest dobra, przyjemna i doskonała wola Boża.

2 Piotra 3:2 Abyście pamiętali na słowa wypowiedziane przedtem przez świętych proroków i na przykazanie nas, apostołów Pana i Zbawiciela:

Piotr przypomina wierzącym, aby pamiętali słowa świętych proroków i przykazania apostołów Pana i Zbawiciela.

1. Znaczenie pamiętania Słowa Bożego

2. Przestrzeganie przykazań Bożych jako naśladowca Chrystusa

1. Izajasz 40:8 – „Trawa więdnie, kwiat więdnie, ale słowo naszego Boga trwa na wieki.”

2. Jana 14:15 – „Jeśli mnie miłujecie, będziecie przestrzegać moich przykazań”.

2 Piotra 3:3 To przede wszystkim wiedzcie, że w dniach ostatecznych przyjdą szydercy, postępujący według własnych pożądliwości,

W dniach ostatecznych będą ludzie, którzy będą drwić i podążać za własnymi pragnieniami.

1. Chodzenie w świetle Boga: unikanie pokus doczesnych pragnień

2. Życie w czasach ostatecznych: podążanie drogami Bożymi, a nie ludzkimi

1. Mateusza 6:24 – „Nikt nie może dwom panom służyć, gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował, albo przy jednym będzie trzymał, a drugim pogardzi. Nie można służyć Bogu i pieniądzom.”

2. Psalm 1:1-2 – „Błogosławiony mąż, który nie chodzi za radą bezbożnych, nie stoi na drodze grzeszników i nie zasiada w gronie szyderców; lecz ma upodobanie w Prawie

Pańskim i nad Jego Prawem rozmyśla dniem i nocą”.

2 Piotra 3:4 I pytali: Gdzie jest obietnica jego przyjścia? bo odkąd ojcowie zasnęli, wszystko trwa tak, jak było od początku stworzenia.

Ludzie pytają, gdzie jest obietnica przyjścia Jezusa, skoro ojcowie zasnęli i wszystko trwa tak, jak było od początku stworzenia.

1. „Oczekiwanie na Jezusa: cierpliwość i nadzieja w niepewnych czasach”

2. „Zapewnienie Bożej obietnicy: dlaczego wierzymy w Jezusa”

1. Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły, wznoszą się na skrzydłach jak orły, biegną i nie będą zmęczeni, będą chodzić i nie ustaną”.

2. Rzymian 8:24-25 – „W tej bowiem nadziei zostaliśmy zbawieni. Nadzieja widzialna nie jest nadzieją. Bo kto ma nadzieję w tym, co widzi? Jeśli jednak mamy nadzieję w tym, czego nie widzimy, czekamy na to z cierpliwością.”

2 Piotra 3:5 Dlatego chętnie nie wiedzą, że przez słowo Boże niebiosa powstały od dawna, a ziemia wyłoniła się z wody i w wodzie:

Ludzie chętnie nieświadomi faktu, że Bóg stworzył niebiosa i ziemię poprzez swoje słowo.

1. Stwarzająca moc Słowa Bożego

2. Umyślna ignorancja człowieka

1. Księga Rodzaju 1:1-31 – Bóg stwarza świat poprzez swoje słowo.

2. Rzymian 1:21-23 – Ludzie świadomie nie znają Bożej prawdy.

2 Piotra 3:6 Przez co ówczesny świat, zalany wodą, zginął:

Świat, który istniał przed potopem, został zniszczony przez wody.

1. Wody sądu – odkrywanie gniewu i miłosierdzia Bożego.

2. Rzeczywistość potopu: zrozumienie naszego miejsca w Boskim planie.

1. Rodzaju 6-9 – Historia potopu Noego.

2. Psalm 29:10 - Głos Pana wprawia wody w drżenie.

2 Piotra 3:7 Ale niebiosa i ziemia, które są teraz, na mocy tego samego słowa, są zachowane dla ognia na dzień sądu i zagłady bezbożnych ludzi.

Biblia mówi o dniu sądu i zagładzie bezbożnych ludzi, która nastąpi przez to samo słowo, które stworzyło niebiosa i ziemię.

1. Rzeczywistość Dnia Sądu: dlaczego powinniśmy już teraz przejmować się naszymi wyborami

2. Ogień i siarka: jak Słowo Boże kształtuje nasze decyzje moralne

1. Rzymian 6:23 - Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Jakuba 4:17 - Kto więc wie, co należy zrobić, a nie czyni tego, jest to grzech.

2 Piotra 3:8 Ale, umiłowani, nie zapominajcie o jednym, że jeden dzień u Pana jest jak tysiąc lat, a tysiąc lat jak jeden dzień.

Piotr zachęca wierzących, aby pamiętali, że Boże postrzeganie czasu znacznie różni się od naszego.

1. Ponadczasowość Boga: jak powinniśmy postrzegać czas w świetle wieczności

2. Przemyślenie naszego postrzegania czasu: czego możemy się nauczyć ze słów Piotra

1. Kaznodziei 3:11 – On uczynił wszystko pięknym w swoim czasie. Włożył także wieczność w serce ludzkie; jednak nikt nie jest w stanie pojąć, czego Bóg dokonał od

początku do końca.

2. Izajasz 40:28 – Czy nie wiecie? Nie słyszałeś? Pan jest Bogiem wiecznym, Stwórcą krańców ziemi. Nie będzie się męczył ani znużył, a jego zrozumienia nikt nie będzie w stanie pojąć.

2 Piotra 3:9 Pan nie zwleka z dotrzymaniem swojej obietnicy, jak niektórzy uważają za zwlekanie; ale jest wobec nas cierpliwy i nie chce, aby ktokolwiek zginął, ale aby wszyscy przyszli do pokuty.

Bóg jest cierpliwy i kochający i pragnie, aby wszyscy ludzie odwrócili się od swoich grzechów i zostali zbawieni.

1. Miłość i cierpliwość Boga: Nieskończone miłosierdzie Pana

2. Moc pokuty: odwrócenie biegu naszego życia

1. Izajasz 55:6-7 – Szukajcie Pana, póki można go znaleźć; wzywajcie Go, póki jest blisko. Niech bezbożny porzuci swoją drogę, a nieprawy swoje myśli; niech się nawróci do Pana, a On się nad nim zmiłuje; i naszemu Bogu, gdyż On hojnie przebaczy.

2. Łk 15,11-32 – Przypowieść o synu marnotrawnym.

2 Piotra 3:10 Ale dzień Pański nadejdzie jak złodziej w nocy; podczas którego niebiosa z trzaskiem przeminą, a żywioły stopią się w ogniu, a ziemia i dzieła na niej zostaną spalone.

Dzień Pański nadejdzie niespodziewanie, z wielkim hukiem, powodując stopienie żywiołów i spalenie ziemi i dzieł jej dzieł.

1. Nieprzewidywalność Bożego wyczucia czasu

2. Konsekwencje niewiary

1. Mateusza 24:36-44 – Wypowiedź Jezusa o znakach jego przyjścia

2. Izajasz 65:17-18 – Pańska obietnica nowego nieba i nowej ziemi

2 Piotra 3:11 Skoro to wszystko ulegnie rozwiązaniu, jakimi ludźmi powinniście być wy we wszelkiej świętej rozmowie i pobożności,

Piotr zachęca wierzących, aby prowadzili święte życie, gdyż wszystko, co ziemskie, pewnego dnia przeminie.

1. Nietrwałość rzeczy ziemskich: jak powinniśmy żyć w świetle tego?

2. Świętość: znak prawdziwie wierzących.

1. Izajasz 40:8 – „Trawa więdnie, kwiat więdnie, ale słowo naszego Boga trwa na wieki”.

2. Jakuba 4:14 – „Nie wiecie jednak, co przyniesie jutro. Jakie jest wasze życie? Bo jesteście mgłą, która pojawia się na krótki czas, a potem znika”.

2 Piotra 3:12 Wyczekując i śpiesząc się do nadejścia dnia Bożego, kiedy niebiosa w ogniu rozpłyną się, a żywioły stopią się w żarze?

Piotr zachęca wierzących, aby z niecierpliwością czekali na drugie przyjście Chrystusa, podczas którego niebiosa zostaną rozpalone i stopione w wielkim ogniu.

1. Drugie przyjście: pozostawanie w gotowości i przygotowaniu

2. Dzień Pański: nasza nadzieja i ufność

1. Rzymian 13:11-12 – „I czyńcie to, rozumiejąc czas obecny: Nadeszła już dla was godzina przebudzenia się ze snu, ponieważ teraz nasze zbawienie jest bliższe niż wtedy, gdy uwierzyliśmy po raz pierwszy. Noc już się prawie skończyła ; dzień już prawie nadszedł.”

2. 1 Tesaloniczan 4:16-17 – „Albowiem sam Pan zstąpi z nieba na rozkaz donośny, na głos archanioła i na dźwięk trąby Bożej, a zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi. że my, którzy pozostaniemy przy życiu, razem z nimi porwani będziemy w obłokach na spotkanie Pana w powietrzu. I tak będziemy z Panem na wieki.

2 Piotra 3:13 Jednakże zgodnie z Jego obietnicą oczekujemy nowych niebios i nowej ziemi, w których mieszka sprawiedliwość.

Chrześcijanie powinni wyczekiwać obietnicy nowego nieba i ziemi, gdzie prawość będzie normą.

1. „Obietnica nowego nieba i ziemi”

2. „Życie sprawiedliwie w oczekiwaniu na nową ziemię”

1. Izajasz 65:17: „Bo oto stwarzam nowe niebiosa i nową ziemię, a o tym pierwszym nie będzie się wspominać ani nie będzie o tym myśleć”.

2. Rzymian 8:19-21: „Albowiem stworzenie z upragnieniem oczekuje objawienia synów Bożych. Albowiem stworzenie zostało poddane marności nie dobrowolnie, ale przez Tego, który je poddał, w nadziei, że samo stworzenie zostanie wyzwolone z niewoli zepsucia i uzyska wolność chwały dzieci Bożych. Wiemy bowiem, że całe stworzenie aż dotąd wzdycha razem w bólach rodzenia.”

2 Piotra 3:14 Dlatego, umiłowani, szukając takich rzeczy, dołóżcie wszelkich starań, abyście mogli zostać odnalezieni przez niego w pokoju, bez skazy i bez nagany.

Wierzący powinni być pilni i zabiegać o to, aby znaleźć ich w pokoju, bez skazy i nienaganności.

1: Jesteśmy wezwani, abyśmy byli pilni w wierze i zabiegali o sprawiedliwość.

2: Musimy starać się, aby przed Bogiem nas uznano za nienagannych i żyć w pokoju.

1: Rzymian 12:2 – Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

2: Jakuba 1:22 – Nie tylko słuchajcie słowa i w ten sposób oszukujcie samych siebie. Zrób to, co jest napisane.

2 Piotra 3:15 I uważajcie, że cierpliwość naszego Pana jest zbawieniem; jak i nasz umiłowany brat Paweł zgodnie z daną mu mądrością napisał do was;

Piotr zachęca wierzących, aby pamiętali, że cierpliwość Pana jest środkiem do zbawienia i zważali na mądrość przekazaną Pawłowi w jego pismach.

1. Cierpliwość Boga przynosi zbawienie

2. Mądrość pism Pawła

1. Rzymian 10:9-10 - Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu; i ustami wyznaje się ku zbawieniu.

2. 2 Tymoteusza 3:16-17 - Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauki, do nagany, do poprawiania, do wychowywania w sprawiedliwości: Aby człowiek Boży był doskonały, całkowicie przygotowany do wszelkiego dobra Pracuje.

2 Piotra 3:16 Jak i we wszystkich swoich listach, mówiąc w nich o tych rzeczach; w których są pewne rzeczy trudne do zrozumienia, które nieuczeni i niestabilni wypaczają, podobnie jak inne Pisma, na swoją własną zagładę.

Piotr ostrzega przed tymi, którzy błędnie interpretują Pismo Święte i powodują własną zagładę.

1. Niebezpieczeństwo błędnej interpretacji Pisma Świętego

2. Potrzeba zrozumienia Pisma Świętego

1. Przysłów 3:5-6 - Zaufaj Panu całym swoim sercem; i nie opieraj się na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on będzie kierował twoimi ścieżkami.

2. Izajasz 28:10-13 – Przykazanie bowiem musi być za przykazaniem, przykazanie za przykazaniem; linia po linii, linia po linii; trochę tu i trochę tam. Bo wargami jąkającymi i innym językiem będzie mówił do tego ludu. któremu powiedział: Oto reszta, dzięki której dasz odpocząć zmęczonemu; i to jest pokrzepiające: choć oni nie chcieli słuchać. Ale słowo Pańskie było dla nich przepisem za przepisem, przepisem za przepisem; linia po linii, linia po linii; trochę tu i trochę tam; aby poszli i cofnęli się, i zostali złamani, usidleni i pojmani.

2 Piotra 3:17 Wy zatem, umiłowani, skoro już to wiecie, strzeżcie się, abyście i wy, zwiedzeni przez błąd niegodziwych, nie odpadli od swej stałości.

Wierzący powinni być świadomi błędu niegodziwych i pozostać niezachwiani w swojej wierze.

1. Trwaj niezachwianie w swojej wierze

2. Unikaj błędów niegodziwych

1. Mateusza 10:22 – „I ze względu na moje imię będziecie w nienawiści u wszystkich. Kto zaś wytrwa do końca, ten będzie zbawiony”.

2. Kolosan 1:23 – „Jeśli rzeczywiście trwacie w wierze, ugruntowani i niezachwiani, i nie zachwiejecie się nadzieją ewangelii, którą usłyszeliście”.

2 Piotra 3:18 Ale wzrastajcie w łasce i w poznaniu Pana naszego i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa. Jemu chwała teraz i na wieki. Amen.

Wzrastanie w łasce i poznaniu Jezusa Chrystusa przynosi chwałę zarówno teraz, jak i na wieki.

1. Życie w łasce: droga do spełnienia

2. Poznanie Jezusa: klucz do trwałego pokoju

1. Efezjan 2:8-10 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił. Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował, abyśmy w nich chodzili.

2. Jana 14:27 – Pokój zostawiam wam; mój pokój daję wam. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka.

Pierwszy rozdział Jana 1 jest rozdziałem otwierającym pierwszy list Jana, w którym apostoł podkreśla wagę społeczności z Bogiem i między sobą, wyznawania grzechu i chodzenia w światłości.

Akapit pierwszy: Jan zaczyna od ogłoszenia swojego doświadczenia z Jezusem Chrystusem z pierwszej ręki (1 Jana 1:1-4). Świadczy, że widział, słyszał i dotknął Jezusa – Słowa życia. Celem jego przepowiadania jest zaproszenie innych do wspólnoty z nim i z Bogiem. Dzieląc się tą społecznością, wierzący mogą doświadczyć prawdziwej radości i

osiągnąć pełnię radości.

2. akapit: Jan podkreśla znaczenie chodzenia w światłości (1 Jana 1:5-7). Oznajmia, że Bóg jest światłością i nie ma w Nim ciemności. Jeśli wierzący twierdzą, że mają społeczność z Bogiem, żyjąc w ciemności – co oznacza styl życia charakteryzujący się grzechem – oszukują samych siebie. Jeśli jednak chodzą w światłości, tak jak Chrystus jest w światłości, mają ze sobą prawdziwą społeczność, ponieważ Jego krew oczyszcza ich od wszelkiego grzechu.

Akapit 3: Apostoł zwraca się do tych, którzy zaprzeczają swojej grzesznej naturze (1 Jana 1:8-10). Twierdzi, że jeśli ktoś twierdzi, że jest bez grzechu, oszukuje samego siebie i robi z Boga kłamcę. Jeśli jednak wierzący wyznają swoje grzechy uczciwie przed Bogiem – uznając, że potrzebują przebaczenia – On jest wierny i sprawiedliwy, aby im przebaczyć, oczyszczając ich z wszelkiej nieprawości. Uznając swój grzeszny stan i prosząc o przebaczenie poprzez spowiedź, wierzący mogą utrzymać właściwą relację z Bogiem.

W podsumowaniu,

Rozdział pierwszy Pierwszego Jana kładzie nacisk na społeczność z Bogiem i sobą nawzajem.

Jan składa świadectwo o swoim osobistym doświadczeniu z Jezusem Chrystusem jako zaproszenie do tej wspólnoty.

Wierzących zachęca się do chodzenia w światłości — życia według Bożych zasad — i unikania stylu życia nacechowanego grzechem. Chodząc w świetle, można doświadczyć prawdziwej społeczności, a oczyszczenie z grzechu następuje przez krew Chrystusa.

Rozdział kończy się zwróceniem się do tych, którzy zaprzeczają swojej grzesznej naturze.

Wierzących zachęca się do uczciwego wyznania swoich grzechów przed Bogiem w celu uzyskania przebaczenia i oczyszczenia z nieprawości – co jest istotnym aspektem utrzymywania właściwej relacji z Nim.

1 Jana 1:1 To, co było od początku, co słyszeliśmy, na własne oczy widzieliśmy, na co patrzyliśmy i czego dotykały nasze ręce, ze Słowa życia;

Apostoł Jan pisze, że on i inni chrześcijanie słyszeli, widzieli i dotknęli Słowa Życia, które istnieje od początku.

1. Żywe Słowo: jak doświadczyć obecności Jezusa w swoim życiu

2. Od dotyku do przemiany: jak porzucić przeszłość i znaleźć odnowę w Chrystusie

1. Filipian 3:8-11 - Poznanie Jezusa i moc Jego zmartwychwstania oraz wspólnota uczestnictwa w Jego cierpieniach, upodobnienie się do Niego w Jego śmierci i w ten sposób w jakiś sposób dotarcie do zmartwychwstania.

2. Jana 14:1-3 - Jezus mówi do swoich uczniów: "Niech się nie trwoży serce wasze. Zaufajcie Bogu, zaufajcie także mnie. W domu mojego Ojca jest wiele pomieszczeń; gdyby tak nie było, byłbym wam powiedziałem. Idę tam, aby wam przygotować miejsce”.

1 Jana 1:2 (Albowiem życie zostało objawione, widzieliśmy je, świadczymy i oznajmiamy wam życie wieczne, które było u Ojca i zostało nam objawione;)

Fragment: Jan pisze, że życie, które było u Ojca, zostało nam objawione i widzieliśmy je, słyszeliśmy i byliśmy świadkami.

1. Bóg nieustannie objawia nam siebie i swoją miłość.

2. Radość bycia świadkiem życia Bożego.

1. 1 Jana 4:9 - W tym objawiła się miłość Boga do nas, że Bóg posłał na świat swego jednorodzonego Syna, abyśmy mogli przez niego żyć.

2. 2 Koryntian 4:6 - Albowiem Bóg, który nakazał, aby światło zajaśniało z ciemności, zabłysnął w sercach naszych, aby zajaśnieć poznanie chwały Bożej na obliczu Jezusa Chrystusa.

1 Jana 1:3 To, co widzieliśmy i słyszeliśmy, oznajmiamy wam, abyście i wy mieli z nami społeczność; a nasza społeczność jest naprawdę z Ojcem i z Jego Synem, Jezusem Chrystusem.

Przejście Dzielimy się naszymi doświadczeniami Jezusa Chrystusa, aby inni również mogli mieć społeczność z nami oraz z Bogiem Ojcem i Jego Synem Jezusem Chrystusem.

1. Społeczność Jezusa Chrystusa: jak dzielenie się doświadczeniami może prowadzić do duchowej jedności

2. Moc społeczności: jak kontakt z innymi może przybliżyć nas do Boga

1. Rzymian 5:1-2 - Dlatego też usprawiedliwieni przez wiarę, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez którego przez wiarę uzyskaliśmy dostęp do tej łaski, w której obecnie stoimy .

2. Filipian 2:1-3 - Jeśli więc macie jakąś zachętę do zjednoczenia z Chrystusem, jakieś pocieszenie w Jego miłości, jeśli jakieś wspólne uczestnictwo w Duchu, jeśli jest jakaś czułość i współczucie, to dopełnijcie moją radość, będąc podobnymi jednomyślni, mający tę samą miłość, będący jednością ducha i jednego umysłu.

1 Jana 1:4 I to wam piszemy, aby radość wasza była pełna.

Autor 1 Listu Jana pisze, aby sprawić radość czytelnikom.

1. Radość wspólnoty: doświadczanie miłości Boga poprzez wspólnotę

2. Przywracanie radości: Odkrywanie prawdziwej radości poprzez Słowo Boże

1. Nehemiasza 8:10 – „Radość Pana jest waszą siłą”

2. Filipian 4:4-7 – „Radujcie się zawsze w Panu i jeszcze raz powtarzam: radujcie się”

1 Jana 1:5 Oto więc wiadomość, którą o nim usłyszeliśmy i którą wam oznajmiamy, że Bóg jest światłością i nie ma w nim żadnej ciemności.

Przesłanie, które usłyszeliśmy od Boga, jest takie, że jest On źródłem światła i nie zawiera w sobie ciemności.

1. Bóg jest naszym źródłem światła i nadziei i poprowadzi nas drogą ku sprawiedliwości.

2. Bóg jest naszym obrońcą i żywicielem i nigdy nas nie sprowadzi na manowce.

1. Psalm 119:105: „Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce”.

2. Mateusza 5:14-16: „Wy jesteście światłością świata. Nie może się ukryć miasto zbudowane na górze. Nie zapala się też lampy i nie stawia jej pod czaszą. Zamiast tego stawia się ją na stojaku i daje światło każdemu w domu. Tak samo niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

1 Jana 1:6 Jeśli mówimy, że mamy z nim społeczność, a chodzimy w ciemności, kłamiemy i nie postępujemy zgodnie z prawdą:

Nie możemy twierdzić, że mamy społeczność z Bogiem, jeśli żyjemy w ciemności, gdyż jest to sprzeczne z prawdą.

1. Chodzenie w świetle Bożej Prawdy

2. Życie we wspólnocie z Bogiem

1. Efezjan 5:8-10 - Kiedyś byliście ciemnością, teraz zaś jesteście światłem w Panu. Żyjcie jak dzieci światłości.

2. Jana 8:12 – Jezus jeszcze raz przemówił do ludu i powiedział: „Ja jestem światłością świata. Jeśli pójdziesz za mną, nie będziesz musiał chodzić w ciemności, bo będziesz miał światło, które prowadzi do życia.

1 Jana 1:7 Ale jeśli chodzimy w światłości, jak on jest w światłości, społeczność mamy między sobą, a krew Jezusa Chrystusa, Syna jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.

We fragmencie tym podkreślono, że chodzenie w światłości przynosi wzajemną społeczność i oczyszczającą moc krwi Jezusa Chrystusa.

1. Siła życia wypełnionego światłem

2. Oczyszczająca Krew Jezusa

1. Izajasz 2:5 - Domu Jakuba, przyjdźcie i postępujmy w świetle Pana.

2. Objawienie 7:14 - I rzekłem do niego: Panie, ty wiesz. I rzekł do mnie: To są ci, którzy wyszli z wielkiego ucisku, wyprali swoje szaty i wybielili je we krwi Baranka.

1 Jana 1:8 Jeżeli mówimy, że nie mamy grzechu, to samych siebie oszukujemy i nie ma w nas prawdy.

Nikt nie jest bez grzechu i ważne jest, aby być w tym szczerym.

1. Wszyscy zmagamy się z grzechem: analiza naszych działań w świetle 1 Jana 1:8

2. Siła uczciwości: nauczenie się przyznawania się do błędów w świetle 1 Jana 1:8

1. Rzymian 3:23 – Wszyscy bowiem zgrzeszyli i brak im chwały Bożej.

2. Jakuba 5:16 - Wyznawajcie więc sobie nawzajem grzechy i módlcie się za siebie nawzajem, abyście odzyskali zdrowie.

1 Jana 1:9 Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.

Fragment: Biblia mówi nam, że możemy wyznać nasze grzechy, a Bóg przebaczy nam i oczyści nas z naszych win.

Możemy zwrócić się do Boga i prosić Go o przebaczenie za nasze przewinienia.

1. Moc spowiedzi: rozpoznawanie naszych grzechów i szukanie przebaczenia

2. Wierność i sprawiedliwość Boga: zwracanie się do Niego o oczyszczenie i miłosierdzie

1. Psalm 51:1-5 – „Zmiłuj się nade mną, Boże, według Twojej niezachwianej miłości; według obfitego miłosierdzia swego zgładź moje przestępstwa. Obmyj mnie całkowicie od mojej winy i oczyść mnie od mojego grzechu! Bo znam moje występki i mój grzech jest zawsze przede mną. Przeciwko tobie, tylko tobie, zgrzeszyłem i uczyniłem to, co jest złe w twoich oczach, abyś był usprawiedliwiony w swoich słowach i nienaganny w swoim sądzie. Oto zrodziłem się w nieprawości i w grzechu poczęła mnie matka moja”.

2. Ezechiela 36:25-27 – „Pokropię was czystą wodą i będziecie czyści od wszystkich swoich nieczystości, i od wszystkich waszych bożków oczyszczę was. I dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza. I usunę serce kamienne z waszego ciała, a dam wam serce mięsiste. I dam do waszego wnętrza Ducha mojego i sprawię, że będziecie postępować według moich ustaw i pilnie przestrzegać moich praw.”

1 Jana 1:10 Jeśli mówimy, że nie zgrzeszyliśmy, czynimy go kłamcą i nie ma w nas jego słowa.

Nie możemy wypierać się naszych grzechów, gdyż byłoby to bezpośrednią sprzecznością ze Słowem Bożym.

1. Słowo Boże jest prawdziwe i niezmienne; Nie możemy wyprzeć się naszego grzechu

2. Nie daj się oszukać: wszyscy jesteśmy grzeszni

1. Rzymian 3:23 – „Bo wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej”.

2. Jakuba 3:2 – „Wszyscy bowiem na wiele sposobów potykamy się. A jeśli ktoś nie potyka się w tym, co mówi, jest człowiekiem doskonałym, zdolnym okiełznać całe swoje ciało”.

1 Jana 2 to drugi rozdział Pierwszego Listu Jana w Nowym Testamencie. W tym rozdziale poruszane są takie tematy, jak posłuszeństwo przykazaniom Boga, miłość wzajemna i odróżnianie prawdy od fałszu.

1. akapit: Rozdział rozpoczyna się od tego, że autor zwraca się do swoich czytelników: „moje drogie dzieci” i wyraża swoje pragnienie, aby nie grzeszyli. Przyznaje jednak, że jeśli ktoś zgrzeszy, ma orędownika u Ojca – Jezusa Chrystusa, który jest ofiarą przebłagalną za nasze grzechy (1 Jana 2:1-2). Autor podkreśla, że przestrzeganie przykazań Bożych jest przejawem naszej miłości do Niego (1 Jana 2,3-5). Stwierdza, że ci, którzy twierdzą, że znają Boga, ale nie przestrzegają Jego przykazań, są kłamcami, podczas gdy ci, którzy są posłuszni Jego słowu, prawdziwie mają w sobie doskonałą miłość Bożą (1 Jana 2:4-5).

2. akapit: W wersetach 7-11 położony jest nacisk na wzajemną miłość. Autor stwierdza, że pisze do swoich czytelników nowe przykazanie – przykazanie, które jest zarówno stare, jak i nowe, ponieważ wypełniło się w Jezusie Chrystusie (1 Jana 2:7-8). Namawia wierzących, aby chodzili w świetle i nie potykali się, nienawidząc swoich braci i sióstr. Zamiast tego powinni się wzajemnie miłować, ponieważ kto miłuje swego brata, żyje w światłości (1 Jana 2:9-10). Autor kontrastuje to z tymi, którzy nienawidzą innych; nadal żyją w ciemności i nie wiedzą, dokąd idą.

3. akapit: Od wersetu 12 do końca rozdziału autor porusza różne etapy duchowej dojrzałości we wspólnocie – dzieci, młodych mężczyzn i ojców (12-14). Zachęca ich, przypominając im o ich tożsamości jako osób, którym przebaczono, mocni i ci, którzy Go znają (12 -14). Autor przestrzega przed miłością świata, stwierdzając, że jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca (1 Jana 2,15). Nalega, aby wierzący byli rozeznani i nie wierzyli każdemu duchowi, ale badali ich, czy są z Boga (1 Jana 2:18-19). Podkreśla, że ci, którzy trwają w Chrystusie, będą mieli ufność i nie będą zawstydzeni Jego przyjściem (1 Jana 2:28).

Podsumowując, rozdział drugi Pierwszego Listu Apostoła Jana kładzie nacisk na

posłuszeństwo przykazaniom Boga jako przejaw naszej miłości do Niego. Wzywa wierzących do wzajemnej miłości i przestrzega przed nienawiścią do innych. Rozdział ten omawia różne etapy duchowej dojrzałości we wspólnocie i zachęca do rozróżnienia między prawdą a fałszem. Ostatecznie podkreśla wagę trwania w Chrystusie i ufności w Jego przyjście.

1 Jana 2:1 Dzieci moje, to wam piszę, abyście nie grzeszyli. A jeśliby kto zgrzeszył, mamy orędownika u Ojca, Jezusa Chrystusa sprawiedliwego:

W 1 Liście Jana 2:1 Jan przypomina swoim czytelnikom, aby nie grzeszyli, ale zapewnia, że jeśli to zrobią, Jezus Chrystus będzie ich orędownikiem u Ojca.

1. Pewność Jezusa Chrystusa: Nasz Orędownik u Ojca

2. Przezwyciężanie grzechu poprzez poleganie na Jezusie Chrystusie

1. Rzymian 8:34 – „Kto ma potępiać? Chrystus Jezus jest tym, który umarł, a nawet więcej, który zmartwychwstał, który jest po prawicy Boga i który rzeczywiście wstawia się za nami”.

2. List do Hebrajczyków 4:15-16 – „Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz doświadczonego pod każdym względem na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej chwili”.

1 Jana 2:2 I On jest przebłaganiem za nasze grzechy, i to nie tylko za nasze, ale i za grzechy całego świata.

Ten fragment wyjaśnia, że Jezus jest przebłaganiem za grzechy całego świata.

1. Ofiara Jezusa jest za wszystkich – odkrywanie znaczenia 1 Jana 2:2

2. Dar odkupienia – refleksja nad rozmiarem Zadośćuczynienia Jezusa

1. Rzymian 3:24-26 – Usprawiedliwienie dla wszystkich przez wiarę w Jezusa Chrystusa

2. Hebrajczyków 10:14 – Doskonała ofiara Jezusa za nasze grzechy

1 Jana 2:3 A z tego wiemy, że go znamy, jeśli zachowujemy jego przykazania.

Możemy poznać Boga, jeśli będziemy przestrzegać Jego przykazań.

1. Trwajcie w Bożej miłości. Pełni Bożej miłości możemy doświadczyć, gdy przestrzegamy Jego przykazań.

2. Posłuszeństwo w Panu: Przestrzeganie przykazań Boga jest jedyną drogą, abyśmy Go poznali.

1. Rzymian 8:14-16 – Bo wszyscy, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi.

2. Psalm 119:165 - Wielki pokój mają ci, którzy miłują zakon twój, i nic ich nie zgorszy.

1 Jana 2:4 Kto mówi: Znam go, a przykazań jego nie przestrzega, jest kłamcą i nie ma w nim prawdy.

We fragmencie tym podkreślono, że poznanie Boga objawia się przez posłuszeństwo Jego przykazaniom.

1. Uczyć się kochać Boga poprzez posłuszeństwo

2. Moc przeżywania swojej wiary

1. Jana 14:15 – „Jeśli mnie miłujecie, będziecie przestrzegać moich przykazań.”

2. Jakuba 1:22 – „Bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami”.

1 Jana 2:5 Kto jednak przestrzega słowa jego, w nim zaprawdę miłość Boża jest doskonała. Po tym poznajemy, że w nim jesteśmy.

Możemy być pewni, że jesteśmy w miłości Bożej, jeśli dotrzymujemy Jego słowa.

1. Dotrzymywanie słowa Bożego: znak Jego doskonałej miłości

2. Życie w pewności Bożej miłości: trwanie w Jego Słowie

1. Przysłów 3:1-2: „Synu mój, nie zapominaj o moim prawie, ale niech twoje serce przestrzega moich przykazań. Długie dni, długie życie i pokój dodadzą ci.”

2. Jana 14:15: „Jeśli mnie miłujecie, przestrzegajcie moich przykazań”.

1 Jana 2:6 Kto twierdzi, że w nim mieszka, powinien i sam postępować tak, jak on chodził.

Wierzący powinni żyć w sposób zgodny z tym, jak żył Jezus.

1. Chodzenie jak Jezus: życie w świętości

2. Trwanie z Chrystusem: wzór życia

1. Mateusz 11:29 – „Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych”.

2. Rzymian 13:14 – „Ale przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa i nie troszczcie się o ciało, aby spełniać jego pożądliwości”.

1 Jana 2:7 Bracia, nie piszę wam nowego przykazania, ale stare przykazanie, które mieliście od początku. Stare przykazanie jest słowem, które słyszeliście od początku.

Jan przypomina braciom stare przykazanie, które słyszeli od początku.

1. Znaczenie pójścia za Słowem Bożym od początku.

2. Moc słowa Bożego, która wspiera nas przez cały czas.

1. Powtórzonego Prawa 6:4-9 - Słuchaj, Izraelu: Pan, Bóg nasz, Pan jest jeden. Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą.

2. Psalm 119:105 - Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

1 Jana 2:8 Znowu piszę wam przykazanie nowe, które z nich jest prawdziwe w nim i w was, ponieważ ciemności minęły, a teraz świeci prawdziwe światło.

W 1 Liście Jana 2:8 autor naucza nowego przykazania, które spełniło się zarówno w nim, jak i w czytelnikach, gdy ciemność już ustąpiła i zajaśniało prawdziwe światło.

1. „Oto jest prawdziwe światło: nowe przykazanie, którego należy przestrzegać”

2. „Przejście ciemności: nowa nadzieja na rozwój”

1. Jana 8:12 – „Kiedy Jezus ponownie przemówił do ludu, powiedział: «Ja jestem światłością świata. Kto idzie za mną, nigdy nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światło życia.»

2. Efezjan 5:8 – „Byliście kiedyś ciemnością, ale teraz jesteście światłem w Panu. Żyjcie jak dzieci światłości”.

1 Jana 2:9 Kto twierdzi, że jest w światłości, a nienawidzi brata swego, aż dotąd jest w ciemności.

Ci, którzy twierdzą, że są w światłości, ale nienawidzą swego brata, nadal są w ciemności.

1. „Światło miłości: przezwyciężenie nienawiści”

2. „Potęga braterstwa: odrzucanie ciemności”

1. Łk 6:31 – Czyń innym tak, jak chciałbyś, żeby oni czynili tobie.

2. Rzymian 12:14-21 – Błogosławcie tym, którzy was prześladują.

1 Jana 2:10 Kto miłuje brata swego, trwa w światłości i nie ma w nim powodu do potknięcia.

Miłość do brata utrzymuje człowieka w świetle i zapobiega potknięciom.

1. „Światło miłości: pozostawanie w świetle poprzez kochanie innych”

2. „Kochać naszych braci: droga do duchowej czystości”

1. Mateusza 5:14-16 – „Wy jesteście światłością świata. Nie da się ukryć miasta zbudowanego na górze. Nie zapala się też lampy i nie stawia jej pod miską. Zamiast tego postawili go na stojaku i oświetlał wszystkich w domu. Podobnie niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie”.

2. Przysłów 10:9 – „Kto chodzi uczciwie, chodzi bezpiecznie, lecz kto idzie krętymi ścieżkami, zostanie wykryty”.

1 Jana 2:11 Ale kto nienawidzi swego brata, jest w ciemności i chodzi w ciemności, i nie wie, dokąd idzie, bo ciemność zaślepiła jego oczy.

Nienawiść do brata prowadzi do ciemności i ślepoty, utrudniając odnalezienie własnej drogi.

1. „Dostrzeganie miłości Bożej w naszych braciach”

2. „Niebezpieczeństwa nienawiści”

1. Przysłów 10:12 – Nienawiść wznieca kłótnie, ale miłość zakrywa wszelkie obrazy.

2. Efezjan 4:31-32 – Niech odrzuci od was wszelka gorycz, gniew, złość, wrzask i oszczerstwa wraz z wszelką złośliwością. Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy, serdeczni, przebaczajcie sobie nawzajem, jak przebaczył wam Bóg w Chrystusie.

1 Jana 2:12 Piszę do was, dziatki, ponieważ zostały wam odpuszczone grzechy przez wzgląd na Jego imię.

Wierzący otrzymują przebaczenie grzechów przez Jezusa Chrystusa.

1. Przebaczenie grzechów przez imię Jezusa

2. Doświadczenie przebaczenia: wiara w Jezusa

1. Kolosan 1:14 – On przebaczył nam wszystkie nasze grzechy.

2. Psalm 103:12 - Jak daleko jest wschód od zachodu, tak daleko odsunął od nas nasze przestępstwa.

1 Jana 2:13 Piszę do was, ojcowie, ponieważ znacie Tego, który jest od początku. Piszę do was, młodzi, gdyż zwyciężyliście niegodziwca. Piszę do was, drogie dzieci, ponieważ poznaliście Ojca.

Autor 1 Jana zwraca się do trzech odrębnych grup ludzi: ojców, młodych mężczyzn i małych dzieci. Zachęca ich, aby posiadali wiedzę o Jezusie i Bogu Ojcu.

1. Poznanie Jezusa i Ojca: droga do przezwyciężenia niegodziwości

2. Ojcowie, młodzi mężczyźni i małe dzieci: poznanie Ojca i Jezusa

1. Mateusza 11:25-30 – Jezus objawia Ojca tym, którzy do Niego przychodzą.

2. Jana 10:14-18 – Jezus jest Dobrym Pasterzem, który zna swoje owce i Ojca.

1 Jana 2:14 Napisałem do was, ojcowie, ponieważ znacie Tego, który jest od początku. Napisałem do was, młodzi, ponieważ jesteście silni i Słowo Boże trwa w was i zwyciężyliście niegodziwca.

Jan pisze do dwóch odrębnych grup ludzi: do ojców, którzy znają Jezusa od początku, i do młodych mężczyzn, którzy są mocni w wierze i zwyciężyli niegodziwca.

1. Siła młodych mężczyzn w wierze

2. Wzrastanie w poznaniu Jezusa

1. 1 Jana 2:14

2. Psalm 119:9-11

1 Jana 2:15 Nie miłujcie świata ani tego, co jest na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca.

Nie powinniśmy kochać świata ani rzeczy na nim, ponieważ kochanie świata oznacza, że nie kochamy Boga.

1. „Co to znaczy kochać świat?”: Badanie konsekwencji kochania świata i tego, jak wpływa to na naszą relację z Bogiem

2. „Jak kochać Boga, a nie świat”: Odkrywanie, jak zbliżyć się do Boga, unikając pokus świata

1. Jakuba 4:4 – „Cudzołożnicy i cudzołożnice, czyż nie wiecie, że przyjaźń świata jest nieprzyjaźnią z Bogiem? Ktokolwiek zatem będzie przyjacielem świata, jest wrogiem Boga”.

2. Mateusza 6:24 – „Nikt nie może dwom panom służyć, gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował; albo przy jednym będzie trzymał się, a drugim pogardzi. Nie możecie służyć Bogu i mamonie”.

1 Jana 2:16 Wszystko bowiem, co jest na świecie, pożądliwość ciała i pożądliwość oczu, i pycha życia, nie jest z Ojca, ale jest ze świata.

Świat jest pełen pokus wynikających z pragnień ciała, oczu i pychy, które nie pochodzą od Boga.

1. Duma prowadzi do zagłady

2. Przezwyciężanie pokus świata

1. Efezjan 4:22-24 – Pozbądźcie się starego siebie, skażonego zwodniczymi pragnieniami, i odnowicie się w duchu swoich umysłów, i przyoblecz cie się w nowego siebie, stworzonego, aby być jak Bóg w prawdziwej sprawiedliwości i świętość.

2. Jakuba 1:14-15 – Jednak każdy człowiek ulega pokusie, gdy zostaje porwany przez własne złe pragnienia i znęcony. Następnie, gdy pożądanie pocznie, rodzi grzech; a grzech, gdy dojrzeje, rodzi śmierć.

1 Jana 2:17 I świat przeminie, i jego pożądliwość, lecz kto pełni wolę Bożą, trwa na wieki.

Świat i jego pożądliwości przeminą, lecz ci, którzy pełnią wolę Bożą, pozostaną na wieki.

1. Wola Boża: droga do życia wiecznego

2. Przemijanie ziemskich pragnień

1. Psalm 103:15-16 – Dni człowieka są jak trawa; rozkwita jak kwiat polny; bo wiatr przeleci nad nim i już go nie ma, i miejsce jego już go nie poznaje.

2. Mateusza 6:19-21 – „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną, ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.

1 Jana 2:18 Dziatki, to już ostatni raz. A jak słyszeliście, że antychryst przyjdzie, już teraz jest wielu antychrystów; po czym wiemy, że to już ostatni raz.

Fragment ten mówi o obecności wielu antychrystów, wskazując, że jest to ostatni raz.

1. Czasy ostateczne są bliskie: przygotowania na powrót Jezusa

2. Walka dobra ze złem: rozpoznawanie i unikanie antychrystów

1. Mateusza 24:4-14 – Jezusowy opis znaków czasów ostatecznych

2. 2 Tesaloniczan 2:3-4 – Ostrzeżenia Pawła przed fałszywymi prorokami i antychrystami

1 Jana 2:19 Wyszli od nas, ale nie byli z nas; bo gdyby byli z nas, niewątpliwie pozostaliby z nami; ale wyszli, aby się okazało, że nie wszyscy są z nas.

Niektórzy ludzie byli częścią grupy, ale w końcu ją opuścili, pokazując, że tak naprawdę nie są częścią grupy.

1. Musimy zachować rozsądek, jeśli chodzi o to, kim się otaczamy, ponieważ niektórzy mogą nie być tym, kim się wydają.

2. Działania ludzi mogą ujawnić ich prawdziwą naturę i intencje wobec grupy.

1. Mateusza 7:15-16 „Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w owczej skórze, ale wewnątrz są drapieżnymi wilkami. Poznacie ich po owocach.”

2. 2 Tymoteusza 3:13 „Lecz źli ludzie i oszuści będą postępować od zła ku gorszemu, zwodząc i będąc zwiedzeni.”

1 Jana 2:20 Ale wy macie namaszczenie od Świętego i wiecie wszystko.

Wierzący mają namaszczenie Duchem Świętym i otrzymują wiedzę o wszystkim.

1. Namaszczenie Boże: moc Ducha Świętego w nas

2. Wiedza o wszystkim: moc Ducha Świętego w działaniu

1. Jana 14:26 - Ale Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w imieniu moim, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem.

2. 2 Tymoteusza 3:16-17 - Całe Pismo jest natchnione przez Boga i jest pożyteczne do nauczania, karcenia, poprawiania i wychowywania w sprawiedliwości, aby sługa Boży był całkowicie wyposażony do wszelkiego dobrego dzieła.

1 Jana 2:21 Nie pisałem wam, że nie znacie prawdy, ale dlatego, że ją znacie i że żadne kłamstwo nie jest z prawdy.

Werset ten podkreśla wagę bycia świadomym prawdy i tego, że kłamstwa nie pochodzą z prawdy.

1. Boża prawda ma znaczenie — jak możemy wykorzystać Bożą prawdę, aby kierować naszym życiem.

2. Kłamstwa i oszustwa – dlaczego musimy unikać kłamstw i oszustw w naszym życiu.

1. Kolosan 3:9 – „Nie okłamujcie siebie nawzajem, skoro odrzuciliście starego siebie wraz z jego praktykami”.

2. Przysłów 12:22 – „Usta kłamliwe są obrzydliwością dla Pana, lecz ci, którzy postępują wiernie, cieszą go.”

1 Jana 2:22 Któż jest kłamcą, jeśli nie ten, który zaprzecza, że Jezus jest Chrystusem? On jest antychrystem, który wypiera się Ojca i Syna.

Ten fragment z 1 Jana 2:22 mówi o zaprzeczaniu Jezusowi jako Chrystusowi i o tym, jak czyni to człowieka antychrystem.

1. A o znaczeniu przyjęcia Jezusa Chrystusa jako Syna Bożego.

2. A o tym, co to znaczy zaprzeć się Jezusa i jakie są tego konsekwencje.

1. Jana 14:6 - „Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze mnie”.

2. 1 Jana 1:3 – „To, co widzieliśmy i słyszeliśmy, głosimy także wam, abyście i wy mieli z nami społeczność; i rzeczywiście nasza społeczność jest z Ojcem i z Jego Synem, Jezusem Chrystusem”.

1 Jana 2:23 Kto się wypiera Syna, ten nie ma Ojca; kto uznaje Syna, ma i Ojca.

We fragmencie tym podkreślono, że aby mieć Ojca, trzeba uznać Syna.

1. Musimy uznać Jezusa za Syna Bożego, jeśli chcemy mieć relację z Bogiem Ojcem.

2. Nie możemy wyprzeć się Jezusa i mimo to oczekiwać kontaktu z Bogiem Ojcem.

1. Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie.

2. Dzieje 4:12 - I nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, przez które moglibyśmy być zbawieni.

1 Jana 2:24 Niech więc pozostanie w was to, co słyszeliście od początku. Jeśli pozostanie w was to, co słyszeliście od początku, i wy trwać będziecie w Synu i w Ojcu.

Powinniśmy w dalszym ciągu trzymać się słów Jezusa, które słyszeliśmy od początku, a to pomoże nam pozostać w kontakcie z Synem i Ojcem.

1. Trwaj w Słowie Bożym: droga do bliższej relacji z Jezusem

2. Trwaj w prawdzie ewangelii: klucz do utrzymywania łączności z Bogiem

1. Jana 15:4-5 – Trwajcie we mnie, a ja w was. Podobnie jak latorośl nie może sama wydawać owocu, jeśli nie pozostaje w winorośli; więcej nie możecie, jeśli nie trwacie we mnie.

2. Kolosan 3:16 - Niech słowo Chrystusowe zamieszka w was obficie we wszelkiej mądrości; ucząc i napominając się wzajemnie w psalmach, hymnach i pieśniach duchowych, śpiewając z łaską w sercach waszych Panu.

1 Jana 2:25 A to jest obietnica, którą nam obiecał: życie wieczne.

Jan wyraża Bożą obietnicę życia wiecznego.

1. Boża obietnica życia wiecznego – 1 Jana 2:25

2. Nadzieja zbawienia – 1 Jana 2:25

1. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Rzymian 6:23 – Zapłatą za grzech jest śmierć; lecz darem Bożym jest życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

1 Jana 2:26 To wam napisałem o tych, którzy was zwodzą.

Jan napisał do swoich czytelników, aby ostrzec ich przed tymi, którzy próbują ich sprowadzić na manowce.

1. Niebezpieczeństwo oszustwa: rozpoznawanie i unikanie fałszywych nauk

2. Pozostań wierny Słowu Bożemu: chroń się przed fałszywymi prorokami

1. Efezjan 6:11-13 - Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła.

2. Jeremiasz 29:8-9 – Szukajcie pokoju i dobrobytu w mieście, do którego przeprowadziłem was na wygnanie. Módl się o to do Pana, bo jeśli się powiedzie, i tobie się powiedzie.

1 Jana 2:27 Ale namaszczenie, które od niego otrzymaliście, trwa w was i nie potrzebujecie, aby was kto uczył, ale jak namaszczenie to uczy was wszystkiego i jest prawdą, a nie kłamstwem, i nawet jak was nauczyło, tak w nim pozostaniecie.

Namaszczenie, które wierzący otrzymali od Jezusa, pozostaje z nimi i uczy ich wszystkiego. Nie muszą polegać na żadnym człowieku, aby ich nauczał, ponieważ namaszczenie jest prawdziwe i niezawodne.

1. Namaszczenie Boże: wiarygodne źródło prawdy

2. Trwanie w Jezusie poprzez namaszczenie

1. Izajasz 10:27 – „I stanie się w tym dniu, że jego brzemię zostanie zdjęte z twoich ramion, a jego jarzmo z twojej szyi, a jarzmo zostanie zniszczone z powodu namaszczenia”.

2. Jakuba 1:25 – „Ale kto wpatruje się w doskonałe prawo wolności i w nim trwa, nie będąc słuchaczem zapominającym, ale wykonawcą dzieła, ten człowiek będzie błogosławiony w swoim uczynku”.

1 Jana 2:28 A teraz, dzieci, trwajcie w nim; abyśmy gdy się objawi, mieli ufność i nie zostali zawstydzeni przed nim w czasie jego przyjścia.

Powinniśmy pozostać w obecności Boga, abyśmy po powrocie Chrystusa mieli pewność, a nie wstyd.

1. Znaczenie życia w świetle powrotu Chrystusa

2. Trwanie w Bogu, aby doświadczyć Jego łaski i miłosierdzia, gdy powróci

1. Izajasz 26:20 - Chodź, mój ludu, wejdź do swoich komnat i zamknij za sobą drzwi; skryjcie się na chwilę, aż przeminie gniew.

2. Rzymian 8:1 - Dlatego teraz nie ma potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie.

1 Jana 2:29 Jeśli wiecie, że jest sprawiedliwy, wiecie, że każdy, kto postępuje sprawiedliwie, narodził się z niego.

Wierzący mogą wiedzieć, że Bóg jest sprawiedliwy i że ci, którzy czynią sprawiedliwość, narodzili się z Niego.

1. „Czym jest prawość i jak możemy ją realizować?”

2. „Co to znaczy narodzić się z Boga?”

1. Rzymian 6:16-17 – „Czy nie wiecie, że jeśli oddajecie się komukolwiek jako niewolnicy posłuszni, jesteście niewolnikami tego, któremu jesteście posłuszni, albo grzechu, który prowadzi do śmierci, albo posłuszeństwa, które prowadzi do do sprawiedliwości? Ale niech będą dzięki Bogu, że wy, którzy niegdyś byliście niewolnikami grzechu, staliście się z serca posłuszni normie nauki, której zostaliście oddani.

2. Jakuba 1:22-25 – „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który uważnie przygląda się swemu wrodzonemu twarz w lustrze. Bo patrzy na siebie i odchodzi i natychmiast zapomina, jaki był. Kto zaś wpatruje się w doskonałe Prawo, Prawo wolności, i wytrwa, nie będąc słuchaczem, który zapomina, ale wykonawcą, który działa będzie błogosławiony, gdy to uczyni”.

1 Jana 3 to trzeci rozdział Pierwszego Listu Jana w Nowym Testamencie. W tym rozdziale skupiono się na takich tematach, jak miłość Boga do nas, życie dzieci Bożych oraz znaczenie prawości i miłości.

1. akapit: Rozdział rozpoczyna się od wyrażenia przez autora swojego zdumienia niesamowitą miłością, jaką Bóg nas obdarzył, nazywając nas swoimi dziećmi (1 Jana 3:1). Podkreśla, że choć możemy nie do końca rozumieć, czym się staniemy, wiemy, że kiedy Chrystus się objawi, będziemy do Niego podobni, ponieważ ujrzymy Go takim, jakim jest (1 Jana 3:2). Autor zachęca wierzących do oczyszczenia się, tak jak Chrystus jest czysty (1 Jana 3:3). Podkreśla, że grzech jest bezprawiem i ci, którzy nadal grzeszą, nie narodzili się naprawdę z Boga (1 Jana 3:4-9).

2. akapit: W wersetach 10-18 położony jest nacisk na prawość i miłość. Autor rozróżnia dzieci Boga i dzieci diabła na podstawie ich postępowania. Ci, którzy postępują sprawiedliwie i miłują swoich braci, są od Boga, natomiast ci, którzy nie postępują sprawiedliwie lub nienawidzą innych, nie są od Boga (1 Jana 3:10-15). Autor wzywa wierzących, aby ofiarowali swoje życie jedni za drugich, tak jak Jezus oddał swoje życie za nas (1 Jana 3:16). Podkreśla, że prawdziwą miłość okazuje się czynami, a nie słowami.

3. akapit: Od wersetu 19 aż do końca rozdziału autor zapewnia wierzących o zaufaniu Bogu. Stwierdza, że nawet jeśli nasze serca nas potępiają, Bóg jest większy od naszych serc i wie wszystko (1 Jana 3:20). Autor zachęca wierzących, aby wierzyli w modlitwę i prosili zgodnie z Jego wolą, gdyż ci, którzy przestrzegają Jego przykazań, otrzymają wszystko, o co proszą (1 Jana 3:21-22). Podkreśla znaczenie przestrzegania przykazań Bożych i trwania w miłości, gdyż ci, którzy kochają Boga, będą przestrzegać Jego przykazań (1 Jana 3:23-24).

Podsumowując, rozdział trzeci Pierwszego Listu Apostoła Jana podkreśla niesamowitą miłość Boga do nas i naszą tożsamość jako dzieci Bożych. Wzywa wierzących do dążenia do czystości i prawości, rozróżniając dzieci Boże od dzieci diabła na podstawie ich uczynków. Rozdział ten podkreśla ofiarny charakter miłości i zachęca wierzących, aby oddawali życie za siebie nawzajem. Uspokaja wierzących, że mają ufność wobec Boga, namawiając ich, aby przestrzegali Jego przykazań i trwali w Jego miłości.

1 Jana 3:1 Oto, jaką miłość obdarzył nas Ojciec, że zostaliśmy nazwani synami Bożymi; dlatego świat nas nie zna, bo go nie znał.

Ten fragment mówi o niesamowitej miłości, jaką Bóg okazał nam, czyniąc nas swoimi dziećmi. 1. Miłość Boga: doświadczenie łaski Ojca 2. Odrzucenie świata: poznanie Jezusa w zepsutym świecie. 1. Rzymian 8:14-17: Bo wszyscy, których Duch Boży prowadzi, są synami Bożymi. 2. Jana 17:14-19: Dałem im Twoje słowo; i świat ich znienawidził, bo nie są ze świata, jak i ja nie jestem ze świata.

1 Jana 3:2 Umiłowani, teraz jesteśmy synami Bożymi i jeszcze się nie objawiło, czym będziemy, ale wiemy, że gdy się objawi, będziemy do niego podobni; bo ujrzymy go takim, jaki jest.

Jesteśmy synami Boga i będziemy podobni do Niego, kiedy się objawi.

1. Jesteśmy dziećmi Boga Najwyższego

2. Życie wiarą w oczekiwaniu na powrót Chrystusa

1. Rzymian 8:29 - Bo kogo od dawna wiedział, tego też przeznaczył na to, aby się na wzór obrazu Jego Syna, aby był pierworodnym między wielu braćmi.

2. Kolosan 3:4 - Gdy się ukaże Chrystus, życie nasze, wtedy i wy razem z nim ukażecie się w chwale.

1 Jana 3:3 I każdy, kto pokłada w nim tę nadzieję, oczyszcza się, jak i on jest czysty.

Wierzący powinni się oczyścić, tak jak Jezus jest czysty.

1: Przykład czystości Jezusa powinien być naszym przykładem.

2: Jako naśladowcy Jezusa musimy dążyć do czystości.

1: Filipian 2:5 – „Niech takie będzie w was usposobienie, jakie było w Chrystusie Jezusie”.

2: Tytusa 2:11-12 – „Albowiem łaska Boża, niosąca zbawienie, ukazała się wszystkim ludziom, ucząc nas, abyśmy wyrzekli się bezbożności i światowych pożądliwości, abyśmy na tym świecie doczesnym żyli wstrzemięźliwie, sprawiedliwie i pobożnie”.

1 Jana 3:4 Każdy, kto popełnia grzech, przekracza także prawo, gdyż grzech jest przestępstwem prawa.

W tym fragmencie czytamy, że grzech jest przekroczeniem prawa.

1. Powinniśmy starać się żyć zgodnie z prawami Bożymi.

2. Nie powinniśmy pozwalać, aby grzech dyktował nasze życie, ale raczej starajmy się żyć zgodnie z prawami Bożymi.

1. Rzymian 6:2-4 – „Zwolnieni jesteśmy od zakonu, abyśmy służyli na nowy sposób według Ducha, a nie według starego pisanego kodeksu. Co zatem powiemy? Czy prawo jest grzeszne „Z pewnością nie!” Niemniej jednak nie wiedziałbym, czym jest grzech, gdyby nie Prawo. Nie wiedziałbym bowiem, czym naprawdę jest pożądliwość, gdyby prawo nie mówiło: „Nie wolno pożądać ” .

2. Jakuba 1:25 – „A kto pilnie wpatruje się w doskonałe prawo wolności i trwa w nim, i nie jest słuchaczem zapominającym, ale wykonawcą, który działa? jego osoba będzie błogosławiona w tym, co czyni”.

1 Jana 3:5 I wiecie, że objawił się, aby zgładzić nasze grzechy; i nie ma w nim grzechu.

Jezus objawił się, aby zabrać nasze grzechy i jest od nich wolny.

1. Jezus przyszedł na ziemię, aby zbawić nas od naszych grzechów i dać nam nowe życie

2. W Chrystusie nie ma grzechu, dlatego powinniśmy starać się być podobni do Niego

1. Hebrajczyków 4:15 - Nie mamy bowiem arcykapłana, który by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz doświadczonego pod każdym względem na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu.

2. Rzymian 8:1-4 - Dlatego teraz nie ma potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie. Albowiem zakon Ducha życia wyzwolił was w Chrystusie Jezusie spod prawa grzechu i śmierci. Bóg bowiem dokonał tego, czego nie mogło dokonać Prawo osłabione ciałem. Posyłając własnego Syna w postaci grzesznego ciała i za grzech, potępił grzech w ciele, aby sprawiedliwe wymagania Prawa wypełniły się w nas, którzy nie postępujemy według ciała, ale według Ducha.

1 Jana 3:6 Każdy, kto w nim mieszka, nie grzeszy; każdy, kto grzeszy, nie widział go ani nie poznał.

Przejście Ci, którzy trwają w Chrystusie, nie grzeszą, a ci, którzy grzeszą, nie widzieli Go ani nie poznali.

1. Trwanie w Chrystusie: droga do sprawiedliwości

2. Poznanie Jezusa: Droga do świętości

1. Rzymian 3:23-24 - Wszyscy bowiem zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, i dostępują usprawiedliwienia dzięki łasce jego jako darowi, przez odkupienie w Chrystusie Jezusie.

2. 1 Jana 1:8-9 – Jeśli mówimy, że nie mamy grzechu, to samych siebie oszukujemy i nie ma w nas prawdy. Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.

1 Jana 3:7 Dziatki, niech was nikt nie zwodzi: kto postępuje sprawiedliwie, jest sprawiedliwy, jak i on jest sprawiedliwy.

Wierzący nie powinni dać się zwieść, lecz raczej starać się być sprawiedliwymi w taki sam sposób, w jaki sprawiedliwy jest Bóg.

1. Bóg wzywa nas, abyśmy byli sprawiedliwi i pomoże nam w tym przedsięwzięciu.

2. Bóg wymaga od nas standardu prawości i powinniśmy dążyć do osiągnięcia tego standardu.

1. Jakuba 1:22-25 – Bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.

2. Filipian 4:8-9 - Wreszcie, bracia, cokolwiek jest prawdą, cokolwiek jest uczciwe, cokolwiek jest sprawiedliwe, cokolwiek jest czyste, cokolwiek jest miłe, cokolwiek cieszy się dobrą opinią; jeśli jest jakaś cnota i jeśli jest jakaś pochwała, pomyśl o tym.

1 Jana 3:8 Kto popełnia grzech, jest z diabła; bo diabeł grzeszy od początku. W tym celu objawił się Syn Boży, aby zniszczyć dzieła diabła.

Syn Boży objawił się, aby zniszczyć dzieła diabła, który grzeszył od początku.

1. Moc Syna Bożego do przezwyciężenia grzechu

2. Natura diabła i jego wpływ na nasze życie

1. Jana 8:44 – „Do ojca waszego należycie, do diabła, i chcecie spełnić wolę ojca waszego. Od początku był on zabójcą, nie trzymającym się prawdy, bo prawdy w nim nie ma. Kiedy kłamie, mówi swoim ojczystym językiem, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa.”

2. Efezjan 6:11-12 – „Przyobleczcie się w pełną zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła. Bo nasza walka nie toczy się przeciwko ciału i krwi, ale przeciwko władcom, przeciwko władzom, przeciwko mocom tego ciemnego świata i przeciwko duchowym siłom zła w niebiańskich królestwach.”

1 Jana 3:9 Każdy, kto narodził się z Boga, nie popełnia grzechu; bo trwa w nim jego

nasienie i nie może grzeszyć, bo się narodził z Boga.

We fragmencie tym stwierdza się, że wierzący nie mogą grzeszyć, ponieważ narodzili się z Boga i Jego nasienie pozostaje w nich.

1. Boska natura wierzącego: jak Boże nasienie daje nam siłę do przeciwstawienia się grzechowi

2. Nowe narodziny świętości: stawanie się dziećmi Bożymi i przyjęcie prawości

1. 1 Jana 4:7 – Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, bo miłość jest z Boga; i każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga.

2. Rzymian 8:15 – Nie otrzymaliście już ducha niewoli, aby się bać; ale otrzymaliście Ducha usynowienia, przez który wołamy: Abba, Ojcze.

1 Jana 3:10 W tym objawiają się dzieci Boże i dzieci diabła. Kto nie postępuje sprawiedliwie, nie jest z Boga, ani ten, kto nie miłuje swego brata.

Werset ten podkreśla, że sposobem na prawdziwe bycie dzieckiem Bożym jest przestrzeganie Jego przykazań i miłość bliźniego.

1. „Ścieżka prawości: kochać Boga i kochać bliźnich”

2. „Dwie tożsamości: dzieci Boga i dzieci diabła”

1. Mateusza 22:36-40 - Kochaj Pana Boga swego całym sercem i kochaj bliźniego swego jak siebie samego

2. Jakuba 2:8 – Jeśli rzeczywiście wypełnisz prawo królewskie zgodnie z Pismem, będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego

1 Jana 3:11 Takie jest bowiem przesłanie, które słyszeliście od początku, abyśmy się wzajemnie miłowali.

Powinniśmy się wzajemnie miłować, bo takie jest przesłanie, które słyszeliśmy od początku.

1. Siła miłości: jak miłować się nawzajem zgodnie z przykazaniem Boga

2. Serce chrześcijaństwa: jak miłość jest istotnym elementem naszej wiary

1. Mateusza 22:37-40 – Jezus mu rzekł: ? □ € □ będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem.? □ to jest pierwsze i największe przykazanie. A drugie jest podobne: ? □ będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego.??

2. Rzymian 12:9-10 – Miłość niech będzie bez obłudy. Brzydź się tym, co złe. Trzymaj się tego, co dobre. Okazujcie sobie wzajemne uczucia serdeczną miłością braterską, okazując sobie cześć, okazując sobie nawzajem dobro.

1 Jana 3:12 Nie jak Kain, który pochodził od niegodziwca i zabił swego brata. I dlaczego go zabił? Ponieważ jego własne uczynki były złe, a jego brat sprawiedliwy.

Ten fragment mówi o konsekwencjach złych czynów i o tym, jak mogą one doprowadzić do tragedii.

1: Musimy starać się czynić dobro, ponieważ nasze własne działania mogą wyrządzić krzywdę innym.

2: Musimy starać się być sprawiedliwi, gdyż nasza własna prawość może ochronić nas i otaczających nas ludzi przed złem.

1: Przysłów 10:9 – „Kto postępuje uczciwie, chodzi bezpiecznie, lecz kto wypacza swoje drogi, da się poznać”.

2: Galacjan 6:7-8 – „Nie dajcie się zwieść, Bóg nie daje się naśmiewać; bo cokolwiek człowiek sieje, to i żąć będzie. Kto bowiem sieje dla ciała, z ciała żąć będzie zepsucie, a kto sieje Duchowi, wola Ducha, zbierze życie wieczne.”

1 Jana 3:13 Nie dziwcie się, bracia moi, że świat was nienawidzi.

Wierzący nie powinni się dziwić, jeśli świat ich nienawidzi.

1. Nienawiść świata do wierzących nie jest oznaką porażki, ale oznaką sukcesu.

2. Jesteśmy powołani do życia na tym świecie, nie będąc z niego.

1. Rzymian 12:2 - Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, przyjemne i doskonałe.

2. Jana 15:18-19 – Jeśli świat was nienawidzi, wiedzcie, że mnie znienawidził wcześniej niż was. Gdybyście byli ze świata, świat miłowałby was jak swoją własność; ale dlatego, że nie jesteście ze świata, ale Ja was wybrałem ze świata, dlatego świat was nienawidzi.

1 Jana 3:14 Wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do życia, ponieważ miłujemy braci. Kto nie miłuje brata swego, trwa w śmierci.

Wierzący przeszli od śmierci duchowej do życia duchowego, ponieważ kochają swoich braci i siostry. Ci, którzy nie kochają swoich braci i sióstr, pozostają duchowo martwi.

1. „Nowe życie w Chrystusie: miłość wzajemna”

2. „Przejście ze śmierci do życia przez miłość”

1. Jana 13:34-35 – „Nowe przykazanie daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem, abyście i wy się wzajemnie miłowali. Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli miłowacie się wzajemnie.”

2. Galacjan 5:13-14 – „Albowiem, bracia, powołani zostaliście do wolności; nie wykorzystujcie wolności tylko dla okazji cielesnej, ale w miłości służcie jedni drugim. Całe Prawo bowiem wypełnia się jednym słowem, nawet w tym: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego.”

1 Jana 3:15 Każdy, kto nienawidzi swego brata, jest zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca nie ma w sobie życia wiecznego.

Nienawiść do drugiego człowieka jest równoznaczna z morderstwem, a mordercy nie mają życia wiecznego.

1. „Kochaj swoich wrogów”

2. „Konsekwencje nienawiści”

1. Mateusza 5:43-45 – „Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego nienawidzisz. Ale ja wam powiadam: Kochajcie swoich wrogów, błogosławcie tych, którzy was przeklinają, czyńcie im dobrze którzy was nienawidzą, i módlcie się za tych, którzy znieważają was i prześladują.

2. Rzymian 12:17-21 – „Nikomu nie oddawajcie złem za zło. Zapewniajcie rzeczy uczciwe w oczach wszystkich ludzi. Jeśli to możliwe, o ile od was zależy, żyjcie w pokoju ze wszystkimi ludźmi. Najdrożsi, mścijcie się nie wy, ale raczej dajcie miejsce gniewowi, bo napisano: Do mnie należy pomsta, Ja odpłacę, mówi Pan. Dlatego jeśli wróg wasz będzie łaknął, nakarm go, jeśli pragnie, daj mu pić, bo czyniąc to, będziesz zgromadźcie węgle ogniste na jego głowę. Nie dajcie się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężajcie.

1 Jana 3:16 Po tym poznajemy miłość Boga, że On za nas oddał życie swoje, i my powinniśmy życie swoje oddać za braci.

Z tego fragmentu wynika, że Bóg okazał nam swoją miłość, poświęcając swoje życie, a w zamian od nas oczekuje się, że będziemy okazywać miłość naszym braciom i siostrom, poświęcając za nich nasze życie.

1. Miłość Boga i miłość bliźnich: analiza 1 Jana 3:16

2. Koszt miłości: poświęcenie się dla dobra innych

1. Mateusza 22:37-40 - ? Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. A drugie podobne: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.

2. Rzymian 5:8 – ? Czy Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł?

1 Jana 3:17 Kto jednak ma dobra tego świata, a widzi, że brat jego jest w potrzebie, i zamyka przed nim swoje wnętrzności miłosierne, jakże mieszka w nim miłość Boża?

Wierzący powinni okazywać współczucie potrzebującym, w przeciwnym razie nie będzie w nich miłości Bożej.

1. Miłość w działaniu: okazywanie współczucia potrzebującym

2. Serce Boga: jak współczucie odzwierciedla Jego miłość

1. 1 Koryntian 13:4-7 - Miłość jest cierpliwa, życzliwa, nie zazdrości, nie jest chełpliwa, nie jest arogancka, nie jest niegrzeczna, nie jest samolubna, nie łatwo się gniewa i nie zapisuje krzywd.

2. Mateusza 25:35-40 – Karmienie głodnych, ubieranie nagich, odwiedzanie chorych i odwiedzanie więźniów.

1 Jana 3:18 Dzieci moje, nie miłujmy słowem ani językiem; ale czynem i prawdą.

Powinniśmy nie tylko wyrażać naszą miłość słowami, ale także czynami i szczerością.

1. Czyny mówią głośniej niż słowa? A w 1 Jana 3:18

2. Miłość w czynie i prawdzie? A w 1 Jana 3:18

1. Jakuba 2:14-17 ??? Czy to dobrze, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, ale nie ma uczynków? Czy ta wiara może go ocalić? Jeśli brat lub siostra są ubogo ubrani i brakuje im codziennego pożywienia, a ktoś z was powie im: o w spokoju , ogrzejcie się i napełnijcie, nie dając im rzeczy potrzebnych dla ciała, co to za pożytek? Tak i wiara sama w sobie, jeśli nie ma uczynków, jest martwa.

2. Łukasza 6:46-49 ??? jak do mnie dzwonisz ? Czy rozkazujesz , Panie, i nie robisz tego, co ci mówię? Każdemu, kto przychodzi do mnie, słucha moich słów i je wypełnia, pokażę wam, jaki jest: jest jak człowiek budujący dom, który wkopał się głęboko i założył fundament na skale. A gdy przyszła powódź, potok wdarł się na ten dom i nie mógł go poruszyć, bo był dobrze zbudowany. Kto jednak słucha, a nie wykonuje, podobny jest do człowieka, który zbudował dom na ziemi bez fundamentu. Gdy potok się przed nim zerwał, natychmiast runął i ruina tego domu była wielka.

1 Jana 3:19 Po tym poznajemy, że jesteśmy z prawdy i uspokoimy przed nim nasze serca.

Jeśli znamy Boga i ufamy Mu, możemy być pewni, że żyjemy w prawdzie.

1. Zaufanie Bogu prowadzi do pewności

2. Prawdę można znaleźć w relacji z Bogiem

1. Jeremiasz 17:7-8 „Błogosławiony mąż, który ufa Panu i którego zaufaniem jest Pan. Jest jak drzewo zasadzone nad wodą, które nad strumieniem zapuszcza korzenie i nie boi się, gdy nadejdzie upał bo liście jego pozostają zielone, i nie drży w roku suszy, gdyż nie przestaje wydawać owocu”.

2. Rzymian 5:5 „A nadzieja nas nie zawstydza, gdyż miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.”

1 Jana 3:20 Bo jeśli nasze serce nas oskarża, Bóg jest większy od naszego serca i wie wszystko.

Nasze serca mogą nas potępić, ale Bóg jest większy od naszych serc i wie wszystko.

1. „Moc Wszechmogącego” – Bóg jest potężniejszy niż nasze wewnętrzne wątpliwości i zmartwienia.

2. „Wszechwiedzący Bóg” – Bóg zna nasze serca i wszystko, co robimy, więc możemy Mu zaufać w naszych zmartwieniach i obawach.

1. Filipian 4:6-7 - Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

2. Psalm 73:25-26 – Kogo mam w niebie oprócz ciebie? I nie ma na ziemi niczego, czego pragnę poza Tobą. Moje ciało i moje serce mogą upaść, ale Bóg jest siłą mojego serca i moim udziałem na zawsze.

1 Jana 3:21 Umiłowani, jeśli nasze serce nas nie oskarża, wtedy mamy ufność wobec Boga.

Możemy pokładać ufność w Bogu, jeśli nasze własne serca nas nie potępiają.

1. Siła czystego sumienia: jak świadomość, że mamy rację przed Bogiem, dodaje nam pewności siebie

2. Bitwa serca: przezwyciężenie potępienia i odnalezienie zaufania do Boga

1. Hebrajczyków 10:22 – „Przybliżmy się ze szczerym sercem, z pełną pewnością wiary, z sercami oczyszczonymi ze złego sumienia”.

2. Rzymian 8:1 – „Teraz więc nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie”.

1 Jana 3:22 I o cokolwiek prosimy, otrzymujemy od niego, ponieważ przestrzegamy jego przykazań i czynimy to, co miłe jest w jego oczach.

Wierzący, którzy przestrzegają przykazań Boga i czynią to, co się Jemu podoba, otrzymają od Niego to, o co proszą.

1. Wiara w działaniu: życie w zgodzie z naszymi przekonaniami

2. Moc modlitwy: jak modlić się skutecznie

1. Jakuba 4:2-3 – Nie masz, bo nie prosisz.

2. Mateusza 7:7-8 – Proście, szukajcie i pukajcie.

1 Jana 3:23 A takie jest jego przykazanie, abyśmy wierzyli w imię Jego Syna, Jezusa Chrystusa, i miłowali się wzajemnie, jak nam dał przykazanie.

Nakazano nam wierzyć w Jezusa Chrystusa i miłować się wzajemnie, tak jak nam nakazał.

1. Moc wzajemnej miłości: jak przykazanie Boże może przemienić nasze życie

2. Wiara w Jezusa: nasze posłuszeństwo przykazaniom Bożym

1. 1 Jana 4:7-8 – Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, bo miłość jest z Boga; i każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga; bo Bóg jest miłością.

2. Jana 14:15 – Jeśli mnie miłujecie, przestrzegajcie moich przykazań.

1 Jana 3:24 A kto przestrzega jego przykazań, mieszka w nim, a on w nim. A po tym

poznajemy, że trwa w nas, po Duchu, którego nam dał.

Przejście Ci, którzy przestrzegają przykazań Bożych, będą cieszyć się szczególną relacją z Nim i będą mogli rozpoznać zamieszkanie Ducha Świętego.

1: Miłość Boża nie jest przeznaczona tylko dla nielicznych wybranych, ale dla nas wszystkich, którzy decydujemy się być Mu posłuszni.

2: Im bliżej będziemy Boga, tym bardziej doświadczymy obecności Jego Ducha Świętego.

1: Rzymian 8:9-14 – Duch Boży działa w naszym życiu, aby uczynić nas bardziej podobnymi do Niego.

2: Jakuba 1:22-25 – Musimy nie tylko słuchać Boga, ale także wprowadzać Jego słowo w życie.

1 Jana 4 to czwarty rozdział Pierwszego Listu Jana w Nowym Testamencie. W tym rozdziale skupiono się na takich tematach, jak doświadczanie duchów, miłość Boga do nas i przykazanie, abyśmy się wzajemnie miłowali.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od ostrzeżenia, aby poddawać duchy próbie, ponieważ nie każdy duch pochodzi od Boga. Autor podkreśla, że fałszywi prorocy wyszli na świat i nawołuje wierzących, aby rozeznali, czy duch wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele (1 Jana 4:1-3). Przypomina im, że są z Boga i zwyciężyli fałszywe duchy, gdyż większy jest Ten, który w nich jest, niż ten, który jest na świecie (1 Jana 4:4). Autor zachęca wierzących do słuchania Bożej prawdy i uznania, że ci, którzy znają Boga, będą słuchać Jego nauk (1 Jana 4:5-6).

2. akapit: W wersetach 7-12 położony jest nacisk na Bożą miłość do nas i nasze powołanie do wzajemnej miłości. Autor deklaruje, że miłość pochodzi od Boga, ponieważ On jest miłością (1 Jana 4:7-8). Wskazuje, że Bóg okazał swoją miłość, wysyłając Swego Syna jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy (1 Jana 4:9-10). Ponieważ doświadczyliśmy tej niesamowitej miłości, jesteśmy powołani do wzajemnej miłości. Autor podkreśla, że jeśli naprawdę kochamy się wzajemnie, to miłość Boża trwa w nas i osiąga w nas pełnię (1 Jana 4,11-12).

3. akapit: Od wersetu 13 aż do końca rozdziału autor zapewnia wierzących o ich relacji z Bogiem poprzez Jego Ducha. Twierdzi, że możemy wiedzieć, że my trwamy w Nim, a On trwa w nas, ponieważ dał nam swego Ducha (1 Jana 4:13). Ten zamieszkujący nas Duch świadczy, że Jezus jest Synem Bożym, pozwalając nam mieć pewność w naszej relacji z Nim (1 Jana 4:14-16). Na zakończenie autor podkreśla, że doskonała miłość usuwa strach, a ci, którzy się boją, nie są doskonali w miłości. Przypomina wierzącym, że kochamy, ponieważ On pierwszy nas umiłował (1 Jana 4:17-19).

Podsumowując, rozdział czwarty Pierwszego Listu Apostoła Jana nawołuje wierzących, aby badali duchy i rozpoznawali prawdę. Podkreśla miłość Boga do nas i nasze powołanie do wzajemnej miłości jako odpowiedź na Jego niesamowitą miłość. Rozdział ten zapewnia wierzących o ich relacji z Bogiem poprzez Jego Ducha, podkreślając świadectwo Ducha i pewność, jaką ono przynosi. Kończy się podkreśleniem, że doskonała miłość usuwa strach i przypomnieniem wierzącym o podstawowej prawdzie, że kochamy, ponieważ On pierwszy nas umiłował.

1 Jana 4:1 Umiłowani, nie każdemu duchowi wierzcie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na świat.

Nie powinniśmy ślepo wierzyć każdemu duchowi, ale badać go, czy jest z Boga, ponieważ na świecie jest wielu fałszywych proroków.

1. Strzeżcie się fałszywych proroków: badanie duchów, które do nas przemawiają

2. Moc rozeznania: rozpoznawanie prawdziwych duchów w naszym życiu

1. Mateusza 24:24: „Będą bowiem pojawiać się fałszywi mesjasze i fałszywi prorocy i czynić wielkie znaki i cuda, aby, jeśli to możliwe, zwieść nawet wybranych”.

2. Jeremiasz 29:8: „Bo tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Niech was nie zwodzą wasi prorocy i wasi wróżbici, którzy są wśród was, i nie słuchajcie snów, które śnią”.

1 Jana 4:2 Po tym poznajecie Ducha Bożego: Każdy duch, który wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga:

Poznanie Ducha Bożego oznacza poznanie, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele.

1. Moc Jezusa: zrozumienie boskości Chrystusa

2. Obietnica zbawienia: dlaczego wierzymy w Jezusa

1. Filipian 2:5-11 – Jezus uniżył się, aby stać się człowiekiem i umrzeć na krzyżu

2. Izajasz 53:4-6 – Jezus dźwigający grzechy świata jako cierpiący sługa

1 Jana 4:3 A każdy duch, który nie wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, nie jest z Boga. Jest to duch antychrysta, o którym słyszeliście, że ma przyjść; i nawet teraz już tak jest na świecie.

Ważne jest, aby rozpoznać, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, gdyż każdy duch, który tego nie wyznaje, należy do ducha antychrysta, który jest już na świecie.

1. Moc wyznania Jezusa Chrystusa

2. Czy jesteś przeciwny Antychrystowi?

1. 1 Jana 4:3

2. Mateusza 1:18-25 (Narodziny Jezusa Chrystusa)

1 Jana 4:4 Wy, dzieci, jesteście z Boga i zwyciężyliście ich, bo większy jest ten, który jest w was, niż ten, który jest na świecie.

Wierzący są z Boga i zwyciężyli świat dzięki większej mocy Bożej w nich.

1. Siła Boga: przezwyciężanie wszystkiego, co stanie na naszej drodze

2. Siła naszej wiary: poleganie na Bożej sile w zwyciężaniu świata

1. Jana 16:33 - ? To wam powiedziałem, abyście pokój we mnie mieli. Na tym świecie będziesz miał kłopoty. Ale odważ się! Zwyciężyłem świat.??

2. Rzymian 8:37 - ? o, w tym wszystkim jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki Temu, który nas umiłował. ??

1 Jana 4:5 Oni są ze świata; dlatego mówią o świecie, a świat ich słucha.

Wierzący nie powinni ulegać wpływom świata, lecz raczej mówić to, co pochodzi od Boga, aby świat mógł to usłyszeć.

1. Moc naszych słów: mówienie Bożej prawdy w świecie kłamstw

2. Orędzia świata a orędzia Boga: jak słuchać i żyć w prawdzie

1. Psalm 119:11 - Twoje słowo ukryłem w sercu moim, abym nie zgrzeszył przeciwko tobie.

2. Przysłów 18:21 - Śmierć i życie są w mocy języka, a ci, którzy go miłują, będą jeść jego owoc.

1 Jana 4:6 Jesteśmy z Boga; kto zna Boga, słucha nas; kto nie jest z Boga, nie słucha nas. Po tym poznajemy ducha prawdy i ducha błędu.

Ten fragment podkreśla, że naśladowcy Boga mogą rozpoznać prawdę, słuchając nauk Jego naśladowców.

1. Poznanie Boga poprzez Jego Słowo: rozpoznanie Ducha Prawdy

2. Wzrastanie w wierze: słuchanie Boga poprzez Jego naśladowców

1. Mateusza 7:15-20 ??? □ świadomi fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w owcach? □ ubrania, ale wewnętrznie są drapieżnymi wilkami.

2. Psalm 73:24 ??? Będziesz mnie prowadził według swojej rady, a potem przyjmiesz mnie do chwały.

1 Jana 4:7 Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, gdyż miłość jest z Boga; i każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga.

Miłość jest przykazaniem Boga: Każdy, kto kocha, narodził się z Boga i zna Boga.

1. Kochajcie się wzajemnie: nakaz biblijny

2. Miłość Boga czyni nas Jego dziećmi

1. Rzymian 13:8-10 - Nikomu nic nie jesteśmy winni, z wyjątkiem wzajemnej miłości, bo

kto miłuje drugiego, wypełnił prawo.

2. 1 Jana 4:19 – Kochamy, bo on pierwszy nas umiłował.

1 Jana 4:8 Kto nie miłuje, nie zna Boga; bo Bóg jest miłością.

Przejście Miłość jest niezbędna do poznania Boga, ponieważ Bóg jest miłością.

1. Miłość jest podstawą relacji z Bogiem.

2. Zrozumienie Boga zaczyna się od zrozumienia miłości.

1. Mateusza 22:37-40 – Jezus powiedział: ? □ wielbiąc Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem.

2. 1 Koryntian 13:13 – ? □ i teraz pozostały te trzy: wiara, nadzieja i miłość. Ale z nich największa jest miłość.??

1 Jana 4:9 W tym objawiła się miłość Boga do nas, ponieważ Bóg posłał na świat swego jednorodzonego Syna, abyśmy mogli przez Niego żyć.

We fragmencie tym ukazuje się miłość Boga do nas, która objawia się poprzez posłanie na świat Jego jedynego Syna.

1. Miłość Boga: refleksja na temat 1 Jana 4:9

2. Odnajdywanie nadziei i wiary poprzez miłość Boga

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

1 Jana 4:10 Na tym polega miłość, nie na tym, że my umiłowaliśmy Boga, ale na tym, że On nas umiłował i posłał swego Syna, aby był przebłaganiem za nasze grzechy.

Fragment: Miłość Boga do nas jest tak wielka, że posłał swego Syna, aby zabrał nasze grzechy.

1: Miłość Boga jest bezwarunkowa

2: Miłosierdzie Boże jest nieograniczone

1: Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2: Efezjan 2:4-5 - Ale Bóg, bogaty w miłosierdzie, przez swą wielką miłość do nas, ożywił nas z Chrystusem, nawet gdy byliśmy martwi w przestępstwach? To dzięki łasce zostałeś zbawiony.

1 Jana 4:11 Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłował, to i my powinniśmy miłować się wzajemnie.

Bóg nas kocha i my powinniśmy odwzajemniać się miłością.

1. „Miłość Boża i nasza: siła wzajemnego szacunku”

2. „Kochaj bliźniego swego: kochaj innych tak, jak kocha nas Bóg”

, bo kto miłuje innych, wypełnił Prawo. Przykazania: „Nie cudzołóż” , □ ou nie zabijaj, nie kradnij , nie pożądaj , a wszelkie inne przykazania streszczają się w tym jednym przykazaniu: „ kochaj bliźniego jak siebie samego”. Miłość bliźniemu krzywdy nie wyrządza, więc wypełnieniem prawa jest miłość.

2. Mateusza 22:37-40 - ? □ esus odpowiedział: ? □ € □ wielbij Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest pierwsze i największe przykazanie. A drugie jest podobne: ? Kochaj bliźniego swego jak siebie samego. Całe Prawo i Prorocy opierają się na tych dwóch przykazaniach.

1 Jana 4:12 Boga nikt nigdy nie widział. Jeśli kochamy się wzajemnie, Bóg mieszka w nas i Jego miłość jest w nas doskonała.

Miłość Boża doskonali się w nas, gdy kochamy się wzajemnie.

1: Doskonała miłość Boga urzeczywistnia się w nas, gdy kochamy naszych bliźnich.

2: Nasza wzajemna miłość odzwierciedla miłość, jaką darzy nas Bóg.

1: Galacjan 5:13-14 – ? albo zostaliście powołani do wolności, bracia. Tylko nie wykorzystujcie swojej wolności jako okazji dla ciała, ale przez miłość służcie sobie nawzajem. Całe prawo bowiem wypełnia się w jednym słowie: ? Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. ??

2:1 Jana 3:11 - ? lub to jest przesłanie, które słyszeliście od początku, że powinniśmy się wzajemnie miłować.??

1 Jana 4:13 Po tym poznajemy, że w nim mieszkamy, a on w nas, bo dał nam ze swego Ducha.

Możemy zrozumieć, że Bóg jest w nas, a my jesteśmy w Nim, ponieważ dał nam swojego Ducha.

1. Moc Ducha Świętego: Jak Duch Boży mieszka w nas

2. Dzielenie się miłością Boga: doświadczanie obecności Boga poprzez Jego Ducha

1. Rzymian 8:9 – „Ale wy nie jesteście w ciele, ale w Duchu, jeśli rzeczywiście Duch Boży w was mieszka. A jeśli ktoś nie ma Ducha Chrystusowego, ten nie jest jego.”

2. Galacjan 4:6 – „A ponieważ jesteście synami, Bóg posłał do waszych serc Ducha Syna swego, wołającego: „Abba, Ojcze!”

1 Jana 4:14 A my widzieliśmy i świadczymy, że Ojciec posłał Syna, aby był Zbawicielem świata.

Jan świadczy, że Bóg posłał swego Syna, Jezusa, aby był Zbawicielem świata.

1. Zbawienie świata: zrozumienie Bożego daru Jezusa

2. Jezus: największy dar miłości

1. Izajasz 9:6 - Dziecię nam się narodziło, syn został nam dany; a władza spocznie na jego ramieniu, a imię jego będzie nazwane Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.

2. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

1 Jana 4:15 Ktokolwiek wyzna, że Jezus jest Synem Bożym, w tym Bóg mieszka, a on w Bogu.

Miłość Boga do ludzi objawia się poprzez obecność Jezusa w nich.

1. Zrozumienie bezwarunkowej miłości Boga do nas

2. Jak obecność Jezusa w nas przemienia nasze życie

1. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

2. Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demony, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani żadna moc, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie jest w stanie nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

1 Jana 4:16 A my poznaliśmy i uwierzyliśmy w miłość, jaką Bóg ma do nas. Bóg jest miłością; a kto mieszka w miłości, mieszka w Bogu, a Bóg w nim.

Możemy zrozumieć i uwierzyć w miłość, jaką Bóg ma dla nas. Bóg jest miłością i kiedy żyjemy w miłości, żyjemy w Bogu, a Bóg żyje w nas.

1. Bóg jest miłością: nauka życia w Jego miłości

2. Trwanie w miłości: doświadczanie obecności Boga

1. 1 Koryntian 13:4-8 – Miłość cierpliwa jest, miłość jest łaskawa. Nie zazdrości, nie przechwala się, nie jest dumna.

2. Rzymian 5:5 - A nadzieja nie zawstydza; ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który jest nam dany.

1 Jana 4:17 W tym miłość nasza stała się doskonała, abyśmy mieli odwagę w dzień sądu, bo jaki on jest, tacy i my jesteśmy na tym świecie.

Miłość Boża daje nam pewność i pewność w dniu sądu. Będąc na tym świecie podobni do Jezusa, możemy być pewni Jego miłości i łaski.

1. Doskonała miłość przynosi śmiałość: pewność siebie w Dniu Sądu

2. Jaki jest Jezus, tacy jesteśmy i my: nasza pewność Bożej miłości i łaski

1. Rzymian 8:31-39 – Pewność Bożej miłości pośród cierpienia

2. Hebrajczyków 10:19-25 – Odwaga wejścia do okręgów niebieskich przez krew Jezusa

1 Jana 4:18 W miłości nie ma strachu; lecz doskonała miłość usuwa bojaźń, gdyż strach powoduje mękę. Kto się boi, nie jest doskonały w miłości.

Doskonała miłość usuwa strach, tak jak strach dręczy, i nie pozwala nam stać się doskonałymi w miłości.

1. „Nie bój się: przyjęcie doskonałej miłości Boga”

2. „Bez strachu: uwolnienie mocy doskonałej miłości”

1. Rzymian 8:15 – „Nie otrzymaliście bowiem ducha niewoli prowadzącego do ponownego strachu, lecz otrzymaliście ducha przybrania za synów, przez co wołamy: ? □ bba! Ojcze!?

2. Mateusza 10:28 - ? Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który może zatracić duszę i ciało w piekle.

1 Jana 4:19 Kochamy go, bo on pierwszy nas umiłował.

Bóg nas kocha, a my Go kochamy ze względu na Jego miłość.

1. Miłość Boga do nas: refleksja na temat 1 Jana 4:19

2. Siła miłości: miłość Boga i nasza odpowiedź

1. Rzymian 5:8 - Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

2. 1 Jana 3:1 – Zobaczcie, jaką wielką miłość obdarzył nas Ojciec, abyśmy zostali nazwani dziećmi Bożymi!

1 Jana 4:20 Jeśli ktoś mówi: Kocham Boga, a nienawidzi swego brata, jest kłamcą; bo kto nie miłuje swego brata, którego widzi, jak może miłować Boga, którego nie widzi?

Aby prawdziwie kochać Boga, musimy kochać naszych braci i siostry.

1. Miłości do Boga nie można oddzielić od miłości do bliźnich.

2. Musimy wcielać naszą miłość do Boga w czyn, kochając naszych braci i siostry.

1. Mateusza 22:36-40 - ? □ eacher, które przykazanie w Prawie jest największe? Jezus odpowiedział: ? □ € □ wielbij Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest pierwsze i największe przykazanie. A drugie jest podobne: ? Kochaj bliźniego swego jak siebie samego. Całe Prawo i Prorocy opierają się na tych dwóch przykazaniach.

2. Jakuba 2:8 – Jeśli naprawdę przestrzegasz prawa królewskiego zawartego w Piśmie Świętym, ? Kochasz bliźniego swego jak siebie samego, postępujesz słusznie.

1 Jana 4:21 A takie przykazanie mamy od niego, aby kto miłuje Boga, miłował i brata swego.

Mamy przykazanie, abyśmy kochali Boga i naszych braci.

1. Kochaj Boga poprzez kochanie swojego brata

2. Siła miłości braterskiej

1. Mateusza 22:37-40: „I rzekł do niego: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest pierwsze i największe przykazanie A drugie jest podobne: „ Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego”.

2. Rzymian 12:10: „Okazujcie sobie nawzajem życzliwość i miłość braterską, okazując sobie szacunek, okazując sobie nawzajem dobro”.

1 Jana 5 to piąty i ostatni rozdział Pierwszego Listu Jana w Nowym Testamencie. W tym rozdziale skupiono się na takich tematach, jak wiara w Jezusa Chrystusa, zwycięstwo nad światem i pewność życia wiecznego.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się stwierdzeniem o relacji między wiarą i miłością. Autor oświadcza, że każdy, kto wierzy, że Jezus jest Chrystusem, narodził się z Boga, a ci, którzy kochają Boga, będą miłować także Jego dzieci (1 Jana 5:1). Podkreśla, że kochać Boga oznacza przestrzegać Jego przykazań, a Jego przykazania nie są uciążliwe (1 Jana 5:2-3). Autor twierdzi, że wiara jest tym, co pozwala nam zwyciężyć świat i utożsamia Jezusa z Synem Bożym, który przyszedł przez wodę i krew (1 Jana 5:4-6).

2. akapit: W wersetach 7-12 położony jest nacisk na trzech świadków – Ducha, wodę i krew – świadczących o tożsamości Jezusa jako Syna Bożego. Autor stwierdza, że ci trzej świadkowie są zgodni w jednym (1 Jana 5:7-8). Zapewnia, że jeśli wierzymy w Jezusa jako Syna Bożego, mamy w sobie to świadectwo (1 Jana 5:9-10). Autor zapewnia wierzących, że ci, którzy mają życie wieczne w Chrystusie, mogą mieć pewność, że zwracają się do Niego ze swoimi prośbami, ponieważ modlą się zgodnie z Jego wolą (1 Jana 5:13-15).

3. akapit: Od wersetu 16 aż do końca rozdziału autor zwraca się do grzeszących braci i sióstr we wspólnocie. Rozróżnia grzechy prowadzące do śmierci i grzechy, które nie prowadzą do śmierci. Zachęca wierzących, aby modlili się za tych, którzy popełniają grzechy, które nie prowadzą do śmierci, aby mogli otrzymać życie od Boga (1 Jana 5:16-17). Wyjaśnia jednak, że istnieje grzech prowadzący do śmierci, za który nie zaleca się modlić (1 Jana 5:16). Autor kończy stwierdzeniem, że narodzeni z Boga mają pewność życia wiecznego, przypominając wierzącym, że są strzeżeni przez Tego, który jest prawdziwy i może mieć pewność w swojej relacji z Nim (1 Jana 5:18-21).

Podsumowując, rozdział piąty Pierwszego Listu Apostoła Jana podkreśla związek pomiędzy wiarą, miłością i posłuszeństwem przykazaniom Bożym. Podkreśla zwycięstwo, jakie wierzący odnieśli nad światem dzięki wierze w Jezusa Chrystusa. W tym rozdziale przedstawiono trzech świadków — Ducha, wodę i krew — świadczących o tożsamości Jezusa jako Syna Bożego. Zapewnia wierzących o życiu wiecznym w Chrystusie i zachęca ich do ufnego zbliżania się do Boga w modlitwie. Rozdział ten porusza także kwestię grzechów we wspólnocie i kończy się stwierdzeniem pewności życia wiecznego dla narodzonych z Boga.

1 Jana 5:1 Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Mesjaszem, z Boga się narodził, a każdy, kto miłuje rodzącego, miłuje także tego, który się z niego narodził.

Wiara w Jezusa jako Chrystusa jest dowodem narodzenia się z Boga, a ci, którzy kochają Boga, kochają także tych, którzy się z Niego narodzili.

1. Wiara jest kamieniem węgielnym naszej relacji z Bogiem.

2. Miłość do Boga wyraża się poprzez wzajemną miłość.

1. Rzymian 10:9 - Że jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

2. Galacjan 5:14 - Całe prawo bowiem wypełnia się w jednym słowie, właśnie w tym; Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego.

1 Jana 5:2 Po tym poznajemy, że miłujemy dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i przestrzegamy Jego przykazań.

Miłość do Boga i przestrzeganie Jego przykazań to sposób, w jaki okazujemy miłość innym dzieciom Bożym.

1. Moc kochania Boga i przestrzegania Jego przykazań

2. Radość z kochania innych poprzez posłuszeństwo Bogu

1. Rzymian 8:28 - A wiemy, że Bóg we wszystkim działa dla dobra tych, którzy go miłują i którzy według postanowienia jego zostali powołani.

2. Mateusza 22:36-40 – „Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?” Jezus odpowiedział: „‚Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem’. To jest pierwsze i największe przykazanie. A drugie jest podobne: „Kochaj bliźniego swego jak siebie samego”. Całe Prawo i Prorocy opierają się na tych dwóch przykazaniach.”

1 Jana 5:3 Na tym polega miłość Boga, że przykazań jego przestrzegamy, a przykazania jego nie są ciężkie.

Przykazania Boga nie są zbyt trudne do przestrzegania, ponieważ On nas kocha i chce, żebyśmy je przestrzegali.

1. „Miłość Boża: wezwanie do posłuszeństwa”

2. „Przykazania Boże: wyraz miłości”

1. Psalm 119:32 - Biegnę drogą Twoich przykazań, gdy poszerzysz moje serce.

2. Powtórzonego Prawa 30:11-14 - Przykazanie to, które ci dzisiaj daję, nie jest przed tobą ukryte ani odległe. To nie jest w niebie, abyś mówił: Kto dla nas wstąpi do nieba i przyniesie nam to, abyśmy to usłyszeli i wykonali? Ani nie jest to za morzem, abyś mówił: Kto dla nas przeprawi się przez morze i przyniesie je nam, abyśmy to usłyszeli i wykonali? Ale słowo jest bardzo blisko ciebie, na twoich ustach i w twoim sercu, abyś to uczynił.

1 Jana 5:4 Albowiem wszystko, co narodziło się z Boga, zwycięża świat: i to jest zwycięstwo, które zwycięża świat, i nasza wiara.

Zwycięstwo nad światem osiąga się przez wiarę w Boga.

1: Nasza wiara w Boga jest naszą największą bronią przeciwko przeciwnościom życia.

2: Dzięki wierze w Boga możemy pokonać każde wyzwanie, jakie rzuca nam życie.

1: Mateusza 17:20 – On odpowiedział: „Ponieważ tak mało macie wiary. Mówię wam prawdę, jeśli macie wiarę małą jak ziarnko gorczycy, możecie powiedzieć tej górze: „Przesuń się stąd tam”, a ona się przesunie. Nie będzie dla Ciebie nic niemożliwego.

2: Hebrajczyków 11:1 – Wiara polega na pewności tego, czego się spodziewamy i pewności tego, czego nie widzimy.

1 Jana 5:5 Któż jest zwycięzcą świata, jeśli nie ten, który wierzy, że Jezus jest Synem Bożym?

Wierzący w Jezusa Chrystusa to ci, którzy zwyciężyli świat.

1. „Zwyciężyć świat przez wiarę w Jezusa”

2. „Moc wiary w Jezusa jako Syna Bożego”

1. Rzymian 12:2 – „Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnawianie umysłu”.

2. Galacjan 6:14 - „Ale nie daj Boże, abym się chlubił inaczej niż z krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez którego świat został ukrzyżowany dla mnie, a ja dla świata”.

1 Jana 5:6 To jest Ten, który przyszedł przez wodę i krew, Jezus Chrystus; nie samą wodą, ale wodą i krwią. I to Duch daje świadectwo, bo Duch jest prawdą.

Ten fragment podkreśla wagę przyjścia Jezusa Chrystusa na ziemię przez wodę i krew oraz to, że to Duch świadczy o prawdzie.

1. Znaczenie przyjścia Jezusa Chrystusa: odkrywanie symbolicznego znaczenia wody i krwi

2. Moc Ducha: uznanie autorytetu prawdy

1. Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie.

2. Rzymian 8:14 - Albowiem wszyscy, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi.

1 Jana 5:7 Albowiem trzej są, którzy dają świadectwo w niebie, Ojciec, Słowo i Duch Święty, a ci trzej stanowią jedno.

Trójca Święta składa się z Ojca, Słowa i Ducha Świętego i stanowią jedno.

1. Rozpoznajmy i zrozumiejmy jedność Ojca, Słowa i Ducha Świętego.

2. Starajmy się żyć w miłości, pokoju i jedności Trójcy Świętej.

1. Mateusza 28:19-20 - Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w

imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego: Uczcie je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem: i oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Amen.

2. Jana 14:16-17 - I będę prosić Ojca, i da wam innego Pocieszyciela, aby był z wami na wieki; Nawet Duch Prawdy; którego świat przyjąć nie może, bo go nie widzi i nie zna, ale wy go znacie; bo mieszka z wami i będzie w was.

1 Jana 5:8 A trzej świadczą na ziemi: Duch, woda i krew, a ci trzej są zgodni w jednym.

Duch, woda i krew świadczą o prawdzie i wszyscy trzej są zgodni.

1. Siła jedności: Nasze świadectwo o prawdzie wzmacnia się, gdy stoimy razem.

2. Świadkowie zbawienia: Duch, woda i krew świadczą o naszym zbawieniu.

1. Dzieje Apostolskie 2:38 - I rzekł do nich Piotr: Pokutujcie i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów, a otrzymacie dar Ducha Świętego.

2. Rzymian 6:3-4 – Czy nie wiecie, że tak wielu z nas, którzy zostali ochrzczeni w Jezusa Chrystusa, zostało ochrzczonych w jego śmierć? Dlatego wraz z nim jesteśmy pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, tak i my powinniśmy postępować w nowości życia.

1 Jana 5:9 Jeżeli przyjmujemy świadectwo ludzi, większe jest świadectwo Boże, gdyż takie jest świadectwo Boże, które On świadczył o swoim Synu.

Świadectwo Boga jest większe niż świadectwo ludzi, ponieważ Bóg dał świadectwo o swoim Synu.

1. Jak możemy poznać Świadka Boga?

2. Różnica między świadectwem ludzi a świadectwem Boga

1. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Rzymian 10:9 - Że jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg

go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

1 Jana 5:10 Kto wierzy w Syna Bożego, ma świadectwo w sobie; kto nie wierzy Bogu, uczynił go kłamcą; ponieważ nie wierzy świadectwu, które Bóg dał o swoim Synu.

Wiara w Jezusa jako Syna Bożego wnosi w siebie świadectwo o Bogu, natomiast niewiara w Jezusa czyni Boga kłamcą, ponieważ nie przyjmuje świadectwa, jakie Bóg dał o swoim Synu.

1. Siła wiary: jak wiara w Jezusa wprowadza świadectwo Boga do naszego życia

2. Dar świadectwa: jak Bóg objawia swoją miłość poprzez Jezusa

1. Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Sercem bowiem wierzy się i dostępuje usprawiedliwienia, i sercem ustami się wyznaje i zostaje zbawiony.”

2. Jana 3:16 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

1 Jana 5:11 A to jest świadectwo, że Bóg dał nam życie wieczne, a to życie jest w Jego Synu.

Bóg dał nam dar życia wiecznego przez swego Syna.

1. Boski dar życia wiecznego

2. Jezus, nasze źródło życia wiecznego

1. 1 Koryntian 15:51-55 – Oto objawiam wam tajemnicę; Nie wszyscy zaśniemy, ale wszyscy będziemy przemienieni.

2. Jana 17:3 - A to jest życie wieczne, aby poznali ciebie, jedynego prawdziwego Boga, i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś.

1 Jana 5:12 Kto ma Syna, ma życie; a kto nie ma Syna Bożego, nie ma życia.

Wierzący, którzy mają Syna Bożego, mają życie wieczne, natomiast ci, którzy nie mają Syna Bożego, nie mają życia.

1. Znaczenie wiary w Jezusa Chrystusa dla życia wiecznego

2. Znaczenie przyjęcia Syna Bożego dla zbawienia

1. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Rzymian 10:9-10 - Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu; i ustami wyznaje się ku zbawieniu.

1 Jana 5:13 To napisałem wam, którzy wierzycie w imię Syna Bożego; abyście wiedzieli, że macie życie wieczne i abyście wierzyli w imię Syna Bożego.

Jan pisze do wierzących, aby zapewnić ich o życiu wiecznym i wierze w Jezusa Chrystusa.

1. Pewność naszego zbawienia przez wiarę w Jezusa Chrystusa

2. Znaczenie naszej wiary w imię Syna Bożego

1. Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz: «Jezus jest Panem» i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg wskrzesił go z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem swoim wierzycie i jesteście usprawiedliwieni, i ustami swoimi wyznajecie i zostajecie zbawieni.”

2. Tytusa 3:5-7 – „Zbawił nas nie ze względu na to, że spełniliśmy sprawiedliwość, ale ze względu na swoje miłosierdzie. Zbawił nas przez kąpiel odrodzenia i odnowienia przez Ducha Świętego, którego na nas wylał hojnie przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego, abyśmy usprawiedliwieni Jego łaską stali się dziedzicami mającymi nadzieję życia wiecznego”.

1 Jana 5:14 A to jest ufność, jaką do niego pokładamy, że jeśli o coś prosimy zgodnie z jego wolą, on nas wysłuchuje:

Jako wierzący w Boga możemy mieć pewność, że jeśli poprosimy Boga o rzeczy zgodnie z Jego wolą, On nas wysłucha.

1. Świętujmy naszą ufność w Bogu

2. Modlitwa zgodnie z wolą Bożą

1. Jakuba 4:3 – „Prosicie, a nie otrzymujecie, ponieważ źle prosicie, aby wydać to na swoje namiętności”.

2. Rzymian 8:32 – „On, który własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał wraz z nim darować nam wszystkiego?”

1 Jana 5:15 A jeśli wiemy, że nas wysłuchuje, o cokolwiek prosimy, wiemy, że mamy prośby, których od niego oczekiwaliśmy.

Jan zachęca wierzących, aby modlili się z wiarą, wiedząc, że Bóg wysłucha ich próśb i odpowie na nie.

1. Modlitwa: klucz do otrzymania błogosławieństwa Bożego

2. Wierz i przyjmuj: módl się z ufnością

1. Mateusza 21:22 - I o cokolwiek w modlitwie poprosicie, otrzymacie, jeśli będziecie mieli wiarę.

2. Jakuba 1:6-7 - Niech jednak prosi z wiarą i bez wątpliwości, bo kto wątpi, jest jak fala morska niesiona i miotana przez wiatr.

1 Jana 5:16 Jeśli ktoś zobaczy, że brat jego grzeszy grzechem nie na śmierć, niech się modli, a da mu życie za tych, którzy grzeszą nie na śmierć. Jest grzech na śmierć. Nie mówię, żeby się za niego modlił.

Jan poleca nam modlić się za tych, którzy zgrzeszyli, ale nie za tych, których grzech prowadzi do śmierci.

1. Łaska Boża i przebaczenie: nauka modlitwy za innych

2. Moc modlitwy: jak prosić o przebaczenie i je otrzymać

1. Jakuba 5:13-16 – Czy ktoś wśród was cierpi? Niech się modli. Czy ktoś jest wesoły? Niech śpiewa psalmy.

2. Mateusza 6:14-15 – Bo jeśli przebaczycie ludziom ich przewinienia, przebaczy wam i Ojciec wasz niebieski. Jeśli jednak nie przebaczycie ludziom ich przewinień, to i Ojciec wasz nie przebaczy waszych przewinień.

1 Jana 5:17 Wszelka nieprawość jest grzechem, a jest grzech nie na śmierć.

Jan podkreśla, że wszelka nieprawość jest grzechem, ale istnieje grzech, który nie prowadzi do śmierci.

1. „Prawe życie: droga do życia”

2. „Niebezpieczeństwa grzechu: cena nieprawości”

1. Przysłów 14:12 – „Jest droga, która wydaje się człowiekowi słuszna, ale jej końcem jest droga do śmierci.”

2. 1 Jana 1:9 – „Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości”.

1 Jana 5:18 Wiemy, że każdy, kto narodził się z Boga, nie grzeszy; ale ten, kto się narodził z Boga, strzeże siebie, a niegodziwy nie dotyka go.

Kto się narodził z Boga, nie grzeszy i jest chroniony przed złym.

1. Życie w świętości: błogosławieństwo narodzenia się z Boga.

2. Bezpieczeństwo bycia narodzonym z Boga: ochrona przed Złym.

1. Mateusza 5:8 - Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.

2. 1 Piotra 1:14-15 - Jako dzieci posłuszne nie upodabniajcie się do namiętności waszej dawnej niewiedzy, ale ponieważ Ten, który was powołał, jest święty, tak i wy bądźcie święci w całym swoim postępowaniu.

1 Jana 5:19 I wiemy, że jesteśmy z Boga, a cały świat tkwi w niegodziwości.

Świat jest w stanie niegodziwości, lecz wierzący w Boga są z Niego.

1. Złość świata i zbawienie wierzących.

2. Niezmiennie w niegodziwym świecie.

1. Efezjan 6:10-18 – Zakładanie całej zbroi Bożej, aby stawić czoła diabłu.

2. Rzymian 12:2 – Nie dostosowujcie się do wzorców tego świata.

1 Jana 5:20 I wiemy, że Syn Boży przyszedł i dał nam zrozumienie, abyśmy poznali tego, który jest prawdziwy, i jesteśmy w nim, który jest prawdziwy, w jego Synu, Jezusie Chrystusie. To jest prawdziwy Bóg i życie wieczne.

Syn Boży przyszedł i dał nam zrozumienie, abyśmy poznali jedynego prawdziwego Boga, którym jest Jezus Chrystus, i mieli życie wieczne.

1. Jezus jest drogą do życia wiecznego.

2. Próba poznania Boga jest próbą poznania Jezusa.

1. Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie.

2. Hebrajczyków 11:6 - A bez wiary nie można się mu podobać, bo kto chce zbliżyć się do Boga, musi wierzyć, że on istnieje i że nagradza tych, którzy go szukają.

1 Jana 5:21 Dziatki, strzeżcie się bożków. Amen.

Przejście Chrześcijanie nie powinni oddawać czci bożkom.

1. Niebezpieczeństwa bałwochwalstwa i dlaczego powinniśmy go unikać.

2. Odwrócenie się od bałwochwalstwa i ku relacji z Bogiem.

1. Powtórzonego Prawa 5:7-8 „Nie będziesz miał bogów cudzych przede mną. Nie będziesz czynił sobie rzeźbionego posągu ani żadnego podobizny czegokolwiek, co jest na niebie w górze, ani tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodzie pod ziemią.”

2. Izajasz 44:9-10 „Wszyscy, którzy tworzą bożki, są niczym i to, czym się cieszą, nie przynosi korzyści. Ich świadkowie nie widzą i nie wiedzą, aby się zawstydzili. Kto tworzy boga lub rzuca posąg, który jest do niczego opłacalny?”

2 Jana 1 to krótki list napisany przez apostoła Jana. W tym rozdziale skupiono się na takich tematach, jak chodzenie w prawdzie, okazywanie miłości przez posłuszeństwo i unikanie zwodzicieli.

1. Akapit: Rozdział rozpoczyna się od słów autora, który zwraca się do wybranej pani i jej dzieci, wyrażając w prawdzie swoją miłość do nich. Podkreśla, że nie są osamotnieni w swojej wierze, bo są inni, którzy znają prawdę (2 Jana 1,1-2). Autor nawołuje ich, aby postępowali w prawdzie i miłości, przestrzegając przykazań Bożych (2 Jana 1,4-6). Przypomina im, że to przykazanie, aby się wzajemnie miłować, istnieje od początku i zachęca ich, aby nadal żyli w posłuszeństwie.

2. akapit: W wersetach 7-11 znajduje się ostrzeżenie przed zwodzicielami. Autor podkreśla znaczenie trwania w nauczaniu Chrystusa i nie bycia zwiedzionym przez tych, którzy nie wyznają, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele (2 Jana 1:7-9). Ostrzega, że każdy, kto wykracza poza naukę Chrystusa, nie ma Boga (2 Jana 1:9). Autor radzi wierzącym, aby nie przyjmowali ani nie pozdrawiali tych, którzy przynoszą fałszywe nauki do ich domów lub wspierają ich pracę, ponieważ w ten sposób uczestniczyliby w ich niegodziwych uczynkach (2 Jana 1:10-11).

3. akapit: Od wersetu 12 aż do końca rozdziału autor kończy swój list wyrażając chęć odwiedzenia ich osobiście, zamiast spisywać wszystko. Zapewnia ich, że ma wiele do powiedzenia, ale dla większej radości woli komunikację twarzą w twarz (2 Jana 1:12). Autor przesyła pozdrowienia od innych osób znanych ze swojej wiary i zachęca wierzących, aby pozdrawiali się wzajemnie z miłością, zgodnie z przykazaniem Bożym (2 Jana 1,13).

Podsumowując, rozdział pierwszy Drugiego Listu Apostoła Jana kładzie nacisk na chodzenie w prawdzie i miłości, przestrzegając przykazań Bożych. Ostrzega przed zwodzicielami, którzy zaprzeczają wcieleniu Jezusa Chrystusa i nawołuje wierzących, aby pozostali wierni nauczaniu Chrystusa. Rozdział ten zachęca wierzących, aby nie wspierali ani nie witali tych, którzy przynoszą fałszywe nauki, ponieważ byłoby to udziałem w ich niegodziwości. Autor wyraża chęć osobistej wizytacji i kończy przesłaniem pozdrowień i zachęca do praktykowania wzajemnego pozdrawiania się z miłością, zgodnie z

przykazaniem Bożym.

2 Jana 1:1 Starszy do wybranej pani i jej dzieci, które kocham w prawdzie; i nie tylko ja, ale także wszyscy, którzy poznali prawdę;

Jan, starszy, przesyła swą miłość wybranej kobiecie i jej dzieciom oraz wszystkim, którzy znają prawdę.

1. Siła miłości w prawdzie

2. Znaczenie poznania prawdy

1. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Efezjan 4:15 - Ale mówiąc prawdę w miłości, niech we wszystkim wrosną w niego, którym jest Głowa, sam Chrystus.

2 Jana 1:2 Przez wzgląd na prawdę, która w nas mieszka i która będzie z nami na wieki.

Prawda mieszka w nas i pozostanie z nami na zawsze.

1. Nasza nadzieja zbawienia leży w prawdzie, która w nas mieszka.

2. Możemy wierzyć w prawdę, która nigdy nas nie opuści.

1. 2 Jana 1:2

2. Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2 Jana 1:3 Łaska z wami, miłosierdzie i pokój od Boga Ojca i od Pana Jezusa Chrystusa, Syna Ojca, w prawdzie i miłości.

Werset ten wyraża błogosławieństwo łaski, miłosierdzia i pokoju od Boga i Jezusa, które przychodzi przez prawdę i miłość.

1. „Moc miłości i prawdy: jak łaska, miłosierdzie i pokój mogą przemienić nasze życie”

2. „Błogosławieństwo Boga i Jezusa: znalezienie pokoju i pocieszenia dzięki ich obecności”

1. Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Jana 14:27 – Pokój zostawiam wam; mój pokój daję wam. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka.

2 Jana 1:4 Uradowałem się bardzo, że znalazłem dzieci twoje chodzące w prawdzie, jak otrzymaliśmy przykazanie od Ojca.

Jan cieszy się, że wiele jego dzieci żyje w prawdzie, zgodnie z przykazaniami Ojca.

1. Chodzenie w prawdzie: nauka życia według przykazań Ojca

2. Radosne posłuszeństwo: chodzenie w prawdzie i radowanie się drogami Ojca

1. Psalm 119:1 „Błogosławieni, których droga jest nienaganna i którzy postępują według Prawa Pańskiego!”

2. 1 Jana 2:3-4 „A przez to wiemy, że go poznaliśmy, jeśli zachowujemy jego przykazania. Kto mówi: „ znam go”, ale nie przestrzega jego przykazań, jest kłamcą, a prawda nie ma w nim.”

2 Jana 1:5 A teraz proszę cię, pani, nie jakbym ci pisał nowe przykazanie, ale to, które mieliśmy od początku, abyśmy się wzajemnie miłowali.

Ten fragment zachęca nas, abyśmy się wzajemnie miłowali, co jest przykazaniem, które obowiązuje od początku.

1. Miłujcie się wzajemnie: przykazanie od początku

2. Siła miłości: jak może zmienić nasze życie

1. 1 Jana 4:7-8 - Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, bo miłość jest z Boga, a kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością.

2. Rzymian 13:8-10 - Nikomu nic nie jesteśmy winni, z wyjątkiem wzajemnej miłości, bo kto kocha drugiego, wypełnił prawo. Za przykazania, ? Nie cudzołóż , nie zabijaj, nie kradnij, nie pożądaj i inne przykazania streszczają się w tym słowie: ? Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. Miłość bliźniego nie wyrządza zła; dlatego miłość jest wypełnieniem prawa.

2 Jana 1:6 I to jest miłość, gdy postępujemy zgodnie z Jego przykazaniami. To jest przykazanie, abyście, jak słyszeliście od początku, postępowali w nim.

Miłość objawia się poprzez przestrzeganie przykazań Pana, które były słyszane od początku.

1. Życie w miłości: postępowanie w posłuszeństwie przykazaniom Boga

2. Życie w miłości: postępowanie według wskazówek Bożych

1. 1 Jana 5:3 - Na tym polega miłość Boga, że przestrzegamy jego przykazań, a przykazania jego nie są ciężkie.

2. Rzymian 6:17 - Ale niech będą dzięki Bogu, że byliście sługami grzechu, ale z serca słuchaliście tej nauki, która wam została przekazana.

2 Jana 1:7 Wielu bowiem zwodzicieli przyszło na ten świat, którzy nie wyznają, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele. To jest zwodziciel i antychryst.

Wielu ludzi przyszło na świat, którzy zaprzeczają prawdzie, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, i są zwodzicielami i antychrystami.

1. Stawanie w obronie prawdy: potrzeba wyznawania Jezusa Chrystusa, który przyszedł w ciele

2. Fałszywi prorocy i zwodziciele: jak rozpoznać antychrysta

1. 1 Jana 4:1-3 - Umiłowani, nie każdemu duchowi wierzcie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na świat.

2. Filipian 2:5-8 - Miejcie między sobą takie usposobienie, jakie jest w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie poczytywał sobie równości z Bogiem za rzecz do uchwycenia, lecz ogołocił się przez przyjąwszy postać sługi, rodząc się na podobieństwo ludzi.

2 Jana 1:8 Uważajcie na siebie, abyśmy nie stracili tego, czego dokonaliśmy, ale abyśmy otrzymali pełną nagrodę.

Jan napomina swoich czytelników, aby upewnili się, że nie stracą nagrody, na którą pracowali.

1. Kultywowanie naszych nagród: znaczenie dbałości o siebie i pracowitości

2. Zbieranie tego, co siejemy: owoc naszej ciężkiej pracy

1. Galacjan 6:7-8: Nie dajcie się zwieść: z Boga nie można się naśmiewać, bo co kto posieje, to i żąć będzie. Kto bowiem sieje dla własnego ciała, z ciała będzie żnił zepsucie, a kto sieje dla Ducha, z Ducha będzie zbierał życie wieczne.

2. Przysłów 11:24-25: Daje się swobodnie, a mimo to staje się coraz bogatszy; inny wstrzymuje to, co powinien dać, i cierpi jedynie niedostatek. Kto błogosławi, zostanie wzbogacony, a kto podlewa, sam będzie napojony.

2 Jana 1:9 Ktokolwiek przestępuje i nie trwa w nauce Chrystusowej, nie ma Boga. Kto trwa w nauce Chrystusowej, ten ma i Ojca, i Syna.

Ci, którzy trwają w nauce Chrystusa, mają zarówno Ojca, jak i Syna, natomiast ci, którzy przekraczają naukę Chrystusa i nie trwają w niej, nie mają Boga.

1. Rozkoszowanie się nauką Chrystusa

2. Trwanie w nauce Chrystusa

1. Psalm 1:2 – „Ale ma upodobanie w Prawie Pańskim i nad Jego Prawem rozmyśla dniem i nocą.”

2. 2 Tymoteusza 3:16 – „Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania i do wychowywania w sprawiedliwości”.

2 Jana 1:10 Jeżeli ktoś do was przyjdzie i nie przyniesie tej nauki, nie przyjmujcie go do domu i nie każcie mu się spieszyć:

Wierzący są powołani, aby nie przyjmować ani nie życzyć dobrze nikomu, kto nie przynosi prawdziwej doktryny Chrystusa.

1. Podążanie za prawdziwą nauką Chrystusa: dlaczego musimy odrzucać fałszywe nauki

2. Dobre życzenia w Panu: znaczenie poznania prawdy

1. Jana 16:13 – „Gdy przyjdzie Duch Prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę, bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszy, i oznajmi wam rzeczy które mają nadejść.”

2. Tytusa 1:9 – „Trzeba trzymać się wiarygodnej nauki, tak jak ją nauczano, aby mógł nauczać zdrowej nauki i strofować tych, którzy się jej sprzeciwiają”.

2 Jana 1:11 Kto bowiem żąda od Boga szybkości, jest uczestnikiem jego złych uczynków.

Wierzący nie powinni zachęcać współwyznawców, którzy angażują się w złe uczynki.

1. Niebezpieczeństwo udziału w złych uczynkach

2. Moc zniechęcania do grzechu

1. Rzymian 6:12-14 - Nie pozwólcie więc grzechowi królować w waszym śmiertelnym ciele, abyście byli posłuszni jego złym pożądliwościom. Nie oddawajcie żadnej części siebie grzechowi jako narzędzie niegodziwości, ale raczej ofiarujcie siebie Bogu jako ci, którzy zostali sprowadzeni ze śmierci do życia; i ofiaruj mu całą siebie jako narzędzie sprawiedliwości.

14. 2 Koryntian 6:14-17 – Nie wprzęgajcie się w jarzmo z niewierzącymi. Cóż bowiem mają wspólnego sprawiedliwość i niegodziwość? Albo co wspólnego może mieć światło z ciemnością? Jaka harmonia istnieje między Chrystusem i Belialem? Albo co ma wspólnego wierzący z niewierzącym? Jaka zgoda istnieje pomiędzy świątynią Boga a bożkami? Jesteśmy bowiem świątynią Boga żywego.

2 Jana 1:12 Mając wam wiele do napisania, nie chciałbym pisać papierem i atramentem, ale ufam, że przyjdę do was i porozmawiam twarzą w twarz, aby radość nasza była pełna.

Jan wyraża chęć przyjścia i bezpośredniego przemówienia do wspólnoty, aby jej radość była pełna.

1. Radość z prawdziwej wspólnoty

2. Błogosławieństwo relacji twarzą w twarz

1. Filipian 2:2 - Dopełnij moją radość, pozostając tej samej myśli, mając tę samą miłość, pozostając w pełnej zgodzie i jednomyślności.

2. Rzymian 15:13 - Niech Bóg nadziei napełni was wszelką radością i pokojem w wierze, abyście mocą Ducha Świętego obfitowali w nadzieję.

2 Jana 1:13 Pozdrawiają cię dzieci wybranej przez ciebie siostry. Amen.

Ten fragment jest pozdrowieniem Jana skierowanym do jego wybranej siostry i jej dzieci.

1. Miłość i wdzięczność: siła prostego pozdrowienia

2. Wierność i więź: pielęgnowanie naszych ukochanych relacji

1. Rzymian 12:10 - ? □ jedni drugich z braterskim uczuciem. Prześcigajcie się w okazywaniu honoru.??

2. 1 Tesaloniczan 5:11 -? □ Dlatego zachęcajcie się nawzajem i budujcie siebie nawzajem, tak jak to czynicie. ??

3 Jana 1 to krótki list napisany przez apostoła Jana. W tym rozdziale skupiono się na takich tematach, jak gościnność, wspieranie współwyznawców oraz kontrast między

dobrymi i złymi przykładami.

1. akapit: Rozdział rozpoczyna się od słów autora, który zwraca się do Gajusza i wyraża swoją radość, słysząc, że Gajusz chodzi w prawdzie i okazuje miłość współwyznawcom (3 Jana 1:1-4). Autor wyraża uznanie dla Gajusza za gościnność wobec podróżujących braci, którzy szerzą Ewangelię (3 Jana 1,5-6). Zachęca Gajusza, aby w dalszym ciągu wspierał tych pracowników ze względu na imię Chrystusa, ponieważ oni wyszli ze względu na Niego i należy im pomagać w ich drodze (3 Jana 1:7-8).

Akapit drugi: W wersetach 9-10 jest wzmianka o Diotrefesie – przykład negatywny. Autor krytykuje Diotrefesa za jego dumne zachowanie i odmowę przyjęcia władzy od przywódców apostolskich. Ostrzega, że gdy przyjdzie, zwróci uwagę na poczynania Diotrefesa (3 Jana 1:9-10). Z drugiej strony autor wychwala Demetriusza jako dobry przykład, który otrzymał dobre świadectwo od wszystkich i od samej prawdy (3 Jana 1,11-12).

Akapit 3: Od wersetu 13 aż do końca rozdziału autor kończy swój list wyrażeniem pragnienia spotkania się z Gajuszem twarzą w twarz. Przesyła pozdrowienia od znajomych znanych mu i Gajuszowi (3 Jana 1:13-14). Autor wyraża nadzieję, że pokój będzie z Gajuszem i przesyła pozdrowienia w imieniu poszczególnych przyjaciół (3 Jana 1:15).

Podsumowując, w pierwszym rozdziale Trzeciego Listu apostoła Jana pochwalono Gajusza za jego gościnność wobec podróżujących braci, którzy szerzą Ewangelię. Zachęca do dalszego wspierania tych pracowników w imię Chrystusa. W rozdziale zwrócono także uwagę na negatywny przykład Diotrefesa, który odmawia przyjęcia władzy, i przeciwstawiono go pozytywnemu przykładowi Demetriusza, który otrzymuje dobre świadectwo. Autor wyraża chęć osobistej wizyty i kończy przesyłając pozdrowienia od wspólnych znajomych i wyrażając nadzieję na pokój.

3 Jana 1:1 Starszy do umiłowanego Gajusza, którego kocham w prawdzie.

Jan, starszy, pisze list zachęcający do Gajusza, którego kocha w prawdzie.

1. Wartość prawdy i autentycznej miłości

2. Moc zachęty i podnoszących na duchu słów

1. Rzymian 12:9-10 – Miłość niech będzie bez obłudy. Brzydźcie się złem; trzymać się tego, co dobre. Okazujcie sobie wzajemne uczucia serdeczną miłością braterską, okazując sobie cześć, okazując sobie nawzajem dobro.

2. 1 Tesaloniczan 5:11 - Pocieszajcie się więc wzajemnie i budujcie jedni drugich, tak jak i wy to czynicie.

3 Jana 1:2 Umiłowani, nade wszystko pragnę, aby ci się pomyślnie powodziło i abyś był zdrowy, tak jak pomyślna jest dusza twoja.

Jan zachęca Gajusza, aby szukał dobrobytu i zdrowia w drodze do duchowego wzrostu.

1: Dążenie do dobrobytu w życiu

2: Rozwój duchowy i zdrowie

1: Filipian 4:12-13 – Wiem, co to znaczy być w potrzebie i wiem, co to znaczy mieć dostatek. Nauczyłem się sekretu zadowolenia w każdej sytuacji, niezależnie od tego, czy jestem dobrze odżywiony, czy głodny, czy żyję w dostatku, czy w niedostatku.

2: Mateusza 6:33 - Ale szukajcie najpierw jego królestwa i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane.

3 Jana 1:3 Ucieszyłem się bowiem bardzo, gdy bracia przyszli i dali świadectwo prawdzie, która jest w tobie, tak jak ty chodzisz w prawdzie.

Autor 3 Jana był pełen radości, gdy bracia składali świadectwo o prawdzie, która była w osobie, o której mówili.

1. Radość życia w prawdzie – jak znaleźć prawdziwą radość w życiu w prawdzie.

2. Moc świadectwa — znaczenie świadectw i ich pozytywny wpływ na ludzi wokół nas.

1. Kolosan 3:17 - I cokolwiek czynicie w słowie lub uczynku, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu i Ojcu przez Niego.

2. Rzymian 12:2 - I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu swego, abyście mogli poznać, jaka jest wola Boża dobra, przyjemna i doskonała.

3 Jana 1:4 Nie mam większej radości, jak usłyszeć, że moje dzieci chodzą w prawdzie.

Jan wyraża głęboką radość, gdy słyszy, że jego dzieci żyją według prawdy.

1. Radość ze świadomości, że nasze dzieci chodzą w prawdzie

2. Wychowywanie naszych dzieci na chwałę Boga

1. Przysłów 22:6 - Wychowuj dziecko zgodnie z drogą, którą ma iść, a gdy się zestarzeje, nie zejdzie z niej.

2. Efezjan 6:4 - Ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu swoich dzieci, ale wychowujcie je w karności i pouczeniach Pana.

3 Jana 1:5 Umiłowany, wszystko, co czynisz braciom i obcym, wykonuj wiernie;

Jan pochwala Gajusza za jego wierną służbę zarówno wierzącym, jak i niewierzącym.

1. Moc wiernej służby: jak nasze czyny mówią głośniej niż słowa

2. Wartość życzliwości wobec nieznajomych: lekcja z 3 Listu Jana

1. Galacjan 6:10: „Dlatego, dopóki mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim ludziom, zwłaszcza tym, którzy należą do rodziny wierzących”.

2. Hebrajczyków 13:1-3: „Miłujcie się wzajemnie jak bracia i siostry. Nie zapominajcie o okazywaniu gościnności obcym, bo postępując w ten sposób niektórzy, nie wiedząc o tym, okazali gościnność aniołom. W dalszym ciągu pamiętajcie o tych, którzy są w więzieniu jakbyś był razem z nimi w więzieniu, a tych, którzy są źle traktowani, jakbyś sam cierpiał”.

3 Jana 1:6 Którzy dali świadectwo o waszej miłości przed kościołem; jeśli ich w drogę pobożną przyprowadzicie, dobrze uczynicie:

Jan zachęca czytelnika, aby w Boży sposób pomagał potrzebującym.

1. Bóg wzywa nas, abyśmy kochali i służyli innym

2. Praktykowanie Bożej miłości w naszym życiu

1. 1 Jana 3:17 – „A jeśli ktoś posiada dobra tego świata, a widzi brata swego w potrzebie, a zamyka przed nim swoje serce, jakże może w nim mieszkać miłość Boża?”

2. Jakuba 1:27 – „Religią czystą i nieskalaną przed Bogiem Ojcem jest to: nawiedzać sieroty i wdowy w ich niedoli i zachowywać siebie nieskażonym przez świat”.

3 Jana 1:7 Ponieważ przez wzgląd na Jego imię wyszli, nie zabierając niczego poganom.

Wierzących zachęca się do pomagania innym w potrzebie, nie oczekując niczego w zamian.

1. „Moc bezinteresownego dawania”

2. „Radość służenia innym”

1. Mateusza 6:1-4 „Uważajcie, abyście nie czynili swoich dzieł miłosierdzia przed ludźmi, aby was widzieli. W przeciwnym razie nie otrzymacie nagrody od waszego Ojca w niebie. Dlatego też, gdy czynicie dobroczynność, nie dmiejcie przed sobą w trąbę, jak to czynią obłudnicy w synagogach i na ulicach, aby zyskać chwałę od ludzi. Zaprawdę, powiadam wam, mają swoją nagrodę. Ale gdy czynicie dobroczynność, niech nie wie lewa ręka wasza, co czyni prawica wasza.”

2. Dzieje Apostolskie 20:35 „Pokazałem wam pod każdym względem, pracując w ten sposób, że trzeba wspierać słabych. I pamiętajcie na słowa Pana Jezusa, który powiedział: Bardziej błogosławioną rzeczą jest dawać niż brać.

3 Jana 1:8 Powinniśmy więc takich przyjmować, abyśmy byli współwspomożycielami prawdy.

Powinniśmy przyjmować ludzi, którzy pomagają szerzyć prawdę.

1. „Powitanie promotorów prawdy”

2. „Pomaganie głosicielom prawdy”

1. Filipian 2:3-4 – „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z was dba nie tylko o swoje własne interesy, ale także o interesy innych”.

2. Przysłów 11:25 – „Kto przynosi błogosławieństwo, wzbogaci się, a kto podlewa, sam zostanie napojony”.

3 Jana 1:9 Napisałem do Kościoła, ale Diotrefes, który chce wśród nich być na pierwszym miejscu, nie przyjmuje nas.

Jan ostrzega kościół Diotrefesa, który uwielbia mieć pierwszeństwo i odmawia przyjęcia Jana.

1. Nie bądź jak Diotrefes, szukaj raczej pokory niż wyższości.

2. Znaczenie akceptacji innych i nie dzielenia kościoła.

1. Filipian 2:3-4 „Nie czyńcie niczego z samolubnej ambicji lub próżnej zarozumiałości. Raczej w pokorze cenijcie innych ponad siebie, nie patrząc na swoje własne korzyści, ale każdy z was na dobro drugiego.”

2. Rzymian 15:7 „Przyjmujcie więc siebie nawzajem, jak Chrystus przyjął was, aby przynosić chwałę Bogu”.

3 Jana 1:10 Dlatego jeśli przyjdę, wspomnę na jego czyny, które czyni, wykrzykując przeciwko nam złośliwe słowa i nie poprzestając na tym, ani on sam nie przyjmuje braci, i zabrania tym, którzy chcą, i wypędza ich z kościoła.

Jan ostrzega czytelników przed człowiekiem, który złośliwie wypowiada się przeciwko nim i nie akceptuje współwyznawców, posuwając się nawet do wydalenia ich z kościoła.

1. Nie pozwalaj na złośliwe słowa ze swoich ust, ale zamiast tego przyjmuj współwyznawców z otwartymi ramionami.

2. Rozmawiajcie z życzliwością i miłością, aby budować, a nie burzyć.

1. Efezjan 4:29 - Niech z ust waszych nie wychodzi żadna mowa zepsuta, lecz tylko

budująca, stosownie do okazji, aby przyniosła łaskę tym, którzy słuchają.

2. Rzymian 12:10 – Kochajcie się wzajemnie uczuciem braterskim. Prześcigajcie się nawzajem w okazywaniu honoru.

3 Jana 1:11 Umiłowani, nie podążajcie za tym, co złe, ale za tym, co dobre. Kto dobrze czyni, jest z Boga, a kto źle czyni, Boga nie widział.

Idźcie za tym, co dobre, a nie za tym, co złe, bo ci, którzy dobrze czynią, są z Boga, a ci, którzy czynią źle, Boga nie widzieli.

1) Siła dobra: A o tym, jak podążanie drogą dobra przybliży nas do Boga.

2) Niebezpieczeństwa zła: A o tym, jak zło może odciągnąć nas od Boga.

1) Rzymian 12:9-10: Niech miłość będzie szczera. Brzydźcie się złem; trzymajcie się tego, co dobre.

2) Jakuba 4:17: Kto więc wie, co należy zrobić, a nie czyni tego, jest to grzech.

3 Jana 1:12 Demetriusz ma dobrą opinię o wszystkich ludziach i o samej prawdzie. Tak, i my też składamy świadectwo; i wiecie, że nasz zapis jest prawdziwy.

Demetriusz był szanowany i podziwiany za swój dobry charakter. Możemy zaświadczyć o jego chwalebnych czynach.

1: Możemy się uczyć na przykładzie Demetriusza, jeśli chodzi o dobrą reputację.

2: Starajmy się, aby nasz charakter był tak zaszczytny jak charakter Demetriusza i był znany z dobrych uczynków.

1: Przysłów 22:1 „Należy wybrać raczej dobre imię niż wielkie bogactwa, a łaska jest lepsza niż srebro i złoto”.

2:1 Tymoteusza 3:7 „Ponadto musi mieć dobre świadectwo wśród tych, którzy są na zewnątrz, aby nie popaść w hańbę i sidła diabła”.

3 Jana 1:13 Miałem wiele do napisania, ale nie napiszę ci piórem i atramentem:

Autor listu miał wiele do powiedzenia, ale zamiast pisać, wolał mówić.

1: Nasze słowa mogą mówić głośniej niż to, co piszemy.

2: Bóg chce, abyśmy porozumiewali się za pomocą słów.

1: Jakuba 3:5-6 - Tak i język jest małym członkiem, a chlubi się wielkimi rzeczami. Oto, jak wielką sprawę rozpala mały ogień! A język jest ogniem, światem nieprawości. Taki jest język wśród naszych członków, że kala całe ciało i podpala bieg natury; i zostaje podpalony ogień piekielny.

2: Kolosan 4:6 - Niech wasza mowa zawsze będzie pełna wdzięku, przyprawiona solą, abyście wiedzieli, jak powinniście każdemu odpowiedzieć.

3 Jana 1:14 Mam jednak nadzieję, że wkrótce cię zobaczę i porozmawiamy twarzą w twarz. Pokój tobie. Nasi przyjaciele pozdrawiają Cię. Powitaj znajomych po imieniu.

Autor ma nadzieję wkrótce spotkać się z odbiorcą tego listu i przesyła mu najlepsze życzenia. Przesyła także pozdrowienia znajomym obdarowanej osoby i prosi, aby pozdrawiali ich po imieniu.

1: Nigdy nie możemy zapominać o docenianiu ludzi w naszym życiu i o tym, jak ważne jest okazywanie im miłości i szacunku.

2: Zawsze powinniśmy starać się utrzymywać znaczące relacje z otaczającymi nas osobami, co obejmuje podejmowanie wysiłku, aby pozdrawiać ich po imieniu.

1: Filipian 2:3-5 – Nie czyńcie niczego z powodu samolubnych ambicji lub zarozumiałości, ale w pokorze uważajcie innych za ważniejszych od siebie. Niech każdy z Was dba nie tylko o swój własny interes, ale także o dobro innych. Miejcie między sobą takie postanowienie, jakie jest wasze w Chrystusie Jezusie.

2: Łukasza 6:31 – Czyń innym tak, jakbyś chciał, żeby oni czynili tobie.

Judy 1 to krótki list napisany przez Judę, brata Jakuba i sługę Jezusa Chrystusa. W tym rozdziale skupiono się na takich tematach, jak walka o wiarę, ostrzeganie przed fałszywymi nauczycielami i nawoływanie wierzących, aby pozostali niezachwiani.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od Judy, która kieruje swój list do tych, którzy są powołani, umiłowani w Bogu Ojcu i zachowani dla Jezusa Chrystusa (Judy 1:1). Wyraża swój początkowy zamiar napisania o ich wspólnym zbawieniu, ale czuje się zmuszony nakłonić ich, aby gorliwie walczyli o wiarę raz przekazaną świętym, ponieważ wkradły się niezauważone pewne jednostki – bezbożni ludzie, którzy łaskę Bożą wypaczają w zmysłowość i wypierają się Jezusa Chrystusa (Judy 1:3-4). Juda przypomina swoim czytelnikom o przeszłych wyrokach na tych, którzy odwrócili się od Boga, i ostrzega, że tych fałszywych nauczycieli spotkają podobne konsekwencje (Judy 1:5-7).

Akapit drugi: W wersetach 8-16 kładzie się nacisk na opisanie cech i działań tych fałszywych nauczycieli. Juda porównuje ich do Kaina, Balaama i Koracha – postaci historycznych znanych z buntu przeciwko Bogu. Podkreśla ich bezbożne postępowanie, mówienie źle o tym, czego nie rozumieją, oddawanie się niemoralności, odrzucanie władzy i powodowanie podziałów wśród wierzących (Judy 1:8-16). Autor dalej opisuje ich jako narzekaczy, szukających błędów, kierowanych raczej własnymi pragnieniami niż prowadzonymi przez Ducha.

3. akapit: Od wersetu 17 aż do końca rozdziału Juda napomina swoich czytelników, aby pamiętali o ostrzeżeniach apostołów dotyczących tych szyderców ostatnim razem. Zachęca wierzących, aby modlili się w Duchu Świętym i budowali się w swojej najświętszej wierze (Judy 1:17-20). Autor radzi im, aby okazali miłosierdzie wątpiącym, ale także rozeznanie i ratowali innych, wyrywając ich z ognia (Judy 1:22-23). Juda kończy swój list, wyrażając chwałę Bogu, który potrafi uchronić wierzących od potknięć i z wielką radością stawić ich przed Jego obliczem bez zarzutu (Judy 1,24-25).

Podsumowując, rozdział pierwszy Listu Judy nawołuje wierzących do walki o wiarę i ostrzega przed fałszywymi nauczycielami, którzy wypaczają łaskę Bożą. Opisuje cechy i działania tych zwodzicieli, porównując ich do postaci historycznych znanych z buntu przeciwko Bogu. Rozdział ten nawołuje wierzących, aby pamiętali o ostrzeżeniach apostołów, budowali się w wierze, okazywali miłosierdzie wątpiącym i wykazywali się rozeznaniem. Kończy się pochwałą Boga za Jego zdolność powstrzymywania wierzących od potknięć i stawiania ich przed Nim bez winy.

Judy 1:1 Juda, sługa Jezusa Chrystusa i brat Jakuba, do tych, którzy są uświęceni przez Boga Ojca i zachowani w Jezusie Chrystusie, i powołani:

Juda pisze do tych, którzy zostali oddzieleni przez Boga i chronieni przez Jezusa Chrystusa, i którzy zostali powołani.

1. Przywilej bycia powołanym przez Boga

2. Prowadź uświęcone życie dzięki Jezusowi Chrystusowi

1. 1 Koryntian 1:2 - „Do Kościoła Bożego, który jest w Koryncie, do tych, którzy zostali uświęceni w Chrystusie Jezusie, powołani do świętości wraz ze wszystkimi, którzy na każdym miejscu wzywają imienia Pana naszego Jezusa Chrystusa, zarówno ich Pan i nasz.”

2. 1 Piotra 1:15-16 – „Ale ponieważ Ten, który was powołał, jest święty, tak i wy bądźcie święci w całym swoim postępowaniu, gdyż napisano: «Bądźcie święci, bo ja jestem święty»”.

Judy 1:2 Niech się wam rozmnoży miłosierdzie, pokój i miłość.

Juda zachęca wierzących, aby doświadczyli obfitości miłosierdzia, pokoju i miłości.

1. Obfite miłosierdzie: doświadczenie niezawodnej miłości Boga

2. Obfity pokój: zakotwiczenie się w burzach życia

1. Rzymian 5:20-21 – „A gdzie wzmógł się grzech, tam jeszcze bardziej rozmnożyła się łaska, tak że jak grzech królował śmiercią, tak i łaska zapanuje przez sprawiedliwość, prowadząc do życia wiecznego przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego”.

2. Izajasz 26:3 – „Zachowacie w doskonałym pokoju tych, których umysł jest wytrwały, ponieważ ufają wam”.

Judy 1:3 Umiłowani, kiedy dołożyłem wszelkich starań, aby wam napisać o powszechnym zbawieniu, uznałem za konieczne napisać do was i napominać, abyście gorliwie walczyli o wiarę raz przekazaną świętym.

Juda nawołuje wierzących do walki o wiarę daną świętym.

1. Mocno opierać się na fundamencie wiary

2. Dlaczego musimy walczyć o wiarę

1. Hebrajczyków 10:23-24 – Trzymajmy się mocno i niezachwianie wyznania naszej nadziei, bo wierny jest Ten, który obiecał. I zastanówmy się, jak pobudzać się wzajemnie do miłości i dobrych uczynków.

2. Efezjan 6:13-17 - Weźcie więc całą zbroję Bożą, abyście w zły dzień mogli stawić opór i po dokonaniu wszystkiego wytrwać. Stańcie więc, zapięwszy pas prawdy i przywdziewając napierśnik sprawiedliwości.

Judy 1:4 Są bowiem nieświadomi wkradli się pewni ludzie, którzy od dawna byli skazani na to potępienie, ludzie bezbożni, obracający łaskę Boga naszego w rozpustę i wypierający się jedynego Pana Boga i Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

Juda ostrzega przed pewnymi bezbożnymi i nieprawymi ludźmi, którzy przeniknęli do kościoła i zamienili łaskę Bożą w rozwiązłość oraz wyparli się Jego jedynego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

1. Prowadzenie pobożnego życia według Judy 1:4

2. Niebezpieczeństwa wyrzeczenia się Jedynego Pana Boga i naszego Pana Jezusa Chrystusa

1. Rzymian 6:1-2. Co w takim razie powiemy? Czy mamy trwać w grzechu, aby łaska obfitowała? Broń Boże. Jak my, którzy umarliśmy dla grzechu, mamy w nim dalej żyć?

2. Hebrajczyków 10:29 O ileż surowszą karę, jak sądzicie, za godzien będzie ten, kto podeptał Syna Bożego i poczytał krew przymierza, przez którą został uświęcony, za rzecz bezbożną?

Judy 1:5 Dlatego przypomnę wam, chociaż już raz to wiedzieliście, jak Pan, wybawiwszy lud z ziemi egipskiej, potem wytracił tych, którzy nie uwierzyli.

Juda przypomina wierzącym o zbawczej mocy Boga i Jego sądzie nad niewierzącymi.

1. Wierność i sąd Boży

2. Niewiara i konsekwencje niewiary

1. Rzymian 8:28 A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

2. Psalm 37:28 Bo Pan miłuje sąd i nie opuszcza swoich świętych; zostaną zachowani na

wieki, ale potomstwo bezbożnych zostanie wycięte.

Judy 1:6 A aniołów, którzy nie zachowali swego pierwszego stanu, lecz opuścili swoje mieszkanie, zachował w wiecznych łańcuchach w ciemności na sąd wielkiego dnia.

Ten fragment mówi o aniołach, którzy nie pozostali na swoim pierwotnym miejscu i zamiast tego zostali skuci łańcuchami w ciemności na dzień sądu.

1. Niebezpieczeństwo nieposłuszeństwa: studium Judy 1:6

2. Konsekwencje buntu: analiza Judy 1:6

1. Izajasz 14:12-15: Jakże spadłeś z nieba, gwiazdo poranna, synu jutrzenki! Zostałeś strącony na ziemię, ty, który niegdyś powaliłeś narody!

2. 2 Piotra 2:4-9: Gdyby bowiem Bóg nie oszczędził aniołów, gdy zgrzeszyli, ale posłał ich do piekła, zakuwając ich w łańcuchy ciemności, aby byli trzymani na sąd;

Judy 1:7 Podobnie jak Sodoma i Gomorra oraz okoliczne miasta, oddające się rozpustie i uganiające się za cudzoziemskim ciałem, są podane za przykład i ponoszą karę ognia wiecznego.

Za przykład podano niegodziwe miasta Sodoma i Gomora, które cierpią zemstę wiecznego ognia.

1. Niebezpieczeństwa podążania za obcym ciałem i konsekwencje grzechu.

2. Sprawiedliwość i miłosierdzie Boże przez Jego zemstę ognia wiecznego.

1. Rzymian 1:18-32 – Boży gniew na nieprawość.

2. 2 Piotra 2:6-9 – Sąd Boży nad niegodziwymi.

Judy 1:8 Podobnie i ci obrzydliwi marzyciele kalają ciało, gardzą władzą i mówią źle o dostojnościach.

Ci marzyciele kalają ciało, gardzą władzami i wypowiadają się bluźnierczo przeciwko władzom wyznaczonym przez Boga.

1: Bądź posłuszny wyznaczonym przez Boga władzom i szanuj ich władzę.

2: Nie kalajcie ciała i nie wypowiadajcie się bluźnierczo przeciwko władzom wyznaczonym przez Boga.

1: Rzymian 13:1-2 Niech każda dusza będzie poddana władzom wyższym. Nie ma bowiem innej mocy, jak tylko od Boga. Władze, które są, są ustanowione przez Boga.

2: 1 Piotra 2:13-15 Poddajcie się wszelkim zarządzeniom ludzkim ze względu na Pana: czy to królowi, jako najwyższemu; Albo do namiestników, jako do tych, którzy są przez niego posłani, aby ukarać złoczyńców i ku chwale czyniących dobrze. Taka bowiem jest wola Boża, abyście dobrze czyniąc uciszyli niewiedzę głupich ludzi.

Judy 1:9 Jednak archanioł Michał, walcząc z diabłem i spierając się o ciało Mojżesza, nie śmiał wnieść przeciwko niemu urągającego oskarżenia, lecz powiedział: Niech cię Pan zgromi.

Archanioł Michał okazał cześć Bogu, gdy walczył z diabłem i odmówił wniesienia przeciwko niemu kpiącego oskarżenia.

1. Znaczenie szanowania władzy Bożej w każdej sytuacji.

2. Moc Boża do karcenia diabła.

1. Efezjan 6:12 - Nie walczymy bowiem z ciałem i krwią, ale z księstwami, z władzami, z władcami ciemności tego świata, z duchową niegodziwością na wyżynach.

2. Jakuba 4:7 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

Judy 1:10 Ci zaś źle mówią o tym, czego nie znają, lecz to, co poznają w sposób naturalny, jak zwierzęta, w tych rzeczach sami się psują.

Ci ludzie mówią bez wiedzy i psują swoje zachowanie.

1. Niebezpieczeństwo mówienia bez wiedzy

2. Zachowanie destrukcyjne: ostrzeżenie przed ignorancją

1. Przysłów 12:15 - Droga głupiego jest w jego oczach słuszna, ale kto słucha rady, jest mądry.

2. Jakuba 1:19 - Dlatego, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu.

Judy 1:11 Biada im! bo poszli drogą Kaina i chciwie gonili za błędem Balaama, szukając nagrody, i zginęli wskutek sprzeciwu Koreka.

Ten fragment potępia tych, którzy podążają drogą Kaina, błąd Balaama i sprzeciw Koreka.

1. Boże ostrzeżenie dla podążających błędnymi ścieżkami

2. Niebezpieczeństwo chciwości i żądzy zysku

1. Przysłów 15:27 Kto jest chciwy zysku, sprawia kłopoty swojemu domowi; lecz kto nienawidzi darów, żyć będzie.

2. 1 Koryntian 6:9-10 Czyż nie wiecie, że niesprawiedliwi nie odziedziczą królestwa Bożego? Nie dajcie się zwieść: ani rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołożnicy, ani zniewieściali, ani krzywdzący siebie z ludźmi, ani złodzieje, ani chciwi, ani pijacy, ani oszczercy, ani zdziercy nie odziedziczą królestwa Bożego.

Judy 1:12 To są miejsca na waszych świętach miłości, gdy z wami ucztują, żerując się bez lęku: są to obłoki bez wody, unoszone przez wiatry; drzewa, których owoc więdnie, bez owocu, dwukrotnie obumarłe, wyrwane z korzeniami;

1. Uważaj na tych, którzy wykorzystują naszą dobrą naturę

2. Starać się przynosić owoce dla Pana

1. Mateusza 7:15-20 – Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w owczej skórze, ale wewnątrz są żarłocznymi wilkami

2. Jakuba 5:7-8 – Bądźcie więc cierpliwi, bracia, aż do przyjścia Pana. Oto rolnik wyczekuje drogocennego owocu ziemi i ma dla niego długą cierpliwość, aż otrzyma wczesny i późny deszcz.

Judy 1:13 Szalejące fale morskie, pieniące swą hańbę; wędrujące gwiazdy, dla których zarezerwowana jest na wieki czerń ciemności.

Szalejące fale i wędrujące gwiazdy są ilustracjami tych, którzy są poza łaską i miłosierdziem Boga i będą znosić wieczną ciemność.

1: Łaska i miłosierdzie Boże zamiast ciemności otwierają drogę do zbawienia i życia wiecznego.

2: Musimy starać się pozostać w łasce i miłosierdziu Boga, żyjąc zgodnie z Jego wolą.

1: Efezjan 2:4-5 – „Ale Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości, jaką nas umiłował, nawet gdy byliśmy martwi przez upadki, ożywił nas wraz z Chrystusem – łaską zostaliście uratowany.”

2: Tytusa 3:4-7 – „Lecz gdy ukazała się dobroć i miłosierdzie Boga, naszego Zbawiciela, zbawił nas nie dla uczynków, których dokonaliśmy w sprawiedliwości, ale według własnego miłosierdzia przez kąpiel odrodzeniową i odnowienie Ducha Świętego, którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego, abyśmy usprawiedliwieni Jego łaską stali się dziedzicami według nadziei życia wiecznego”.

Judy 1:14 A także Henoch, siódmy od Adama, prorokował o nich, mówiąc: Oto Pan przychodzi z dziesięcioma tysiącami swoich świętych,

Proroctwo Henocha, siódmego pokolenia od Adama, że Pan przyjdzie z wieloma swoimi świętymi.

1. Nadzieja na przyjście Pana: zrozumienie proroczego słowa Henocha

2. Wierna obecność Boga: kroczenie z Bogiem przez pokolenia

1. Psalm 50:3-5 - Przyjdzie Bóg nasz i nie będzie milczał: ogień przed nim pochłonie, a wokół niego będzie bardzo burzliwie. Wezwie niebiosa z góry i ziemię, aby sądzić swój lud. Zgromadźcie przy mnie moich świętych; którzy zawarli ze mną przymierze przez ofiarę.

2. Izajasz 60:1-5 – Powstań, świeć; bo przyszło światło twoje i wzeszła nad tobą chwała Pańska. Bo oto ciemność okryje ziemię i ciemność narody, lecz nad tobą zabłyśnie Pan i ukaże się nad tobą chwała jego. I narody przyjdą do światła twego, a królowie do blasku twego wschodu. Podnieś wokoło oczy swoje i zobacz: wszyscy się zbierają, idą do ciebie: synowie twoi przyjdą z daleka, a córki twoje będą karmione u twego boku.

Judy 1:15 Aby wykonać sąd na wszystkich i przekonać wszystkich, którzy są wśród nich bezbożni, o wszystkich ich bezbożnych uczynkach, które bezbożnie dopuścili, i o wszystkich ich ostrych słowach, które bezbożni grzesznicy wypowiadali przeciwko niemu.

Juda przypomina nam, abyśmy prowadzili pobożne życie oraz osądzali i skazywali grzeszników za ich bezbożne czyny i słowa.

1. „Prowadzenie pobożnego życia: pilne wezwanie Judy”

2. „Skazanie grzeszników: napomnienie Judy”

1. Rzymian 12:1-2 - Dlatego nawołuję was, bracia i siostry, ze względu na miłosierdzie Boże, abyście składali swoje ciała na ofiarę żywą, świętą i miłą Bogu - to jest wasza prawdziwa i właściwa cześć. Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu. Wtedy będziesz mógł sprawdzić i zatwierdzić, jaka jest wola Boga – Jego dobra, przyjemna i doskonała wola.

2. Galacjan 6:7-8 – Nie dajcie się zwieść: z Boga nie można kpić. Mężczyzna zbiera to, co sieje. Kto sieje, aby zadowolić swoje ciało, z ciała zbierze zagładę; kto sieje, aby się podobać Duchowi, z Ducha zbierze życie wieczne.

Judy 1:16 To są szemracze i narzekacze, którzy kierują się własnymi pożądliwościami; a ich usta wypowiadają wielkie nadęte słowa, budząc podziw u ludzi ze względu na przewagę.

Juda ostrzega wierzących, aby wystrzegali się obłudników i wypowiadali się pochlebnie, aby uzyskać korzyści.

1. Strzeż się hipokryzji pochlebstw

2. Nie daj się zwieść fałszywym obietnicom

1. Psalm 12:2-3 - "Kłamią sobie nawzajem, wargami pochlebnymi i podwójnym sercem mówią. Niech Pan odetnie wszelkie wargi pochlebne, język, który mówi wielkie rzeczy."

2. Przysłów 26:28 – „Język kłamliwy nienawidzi tych, których on miażdży, a usta pochlebne powodują zgubę”.

Judy 1:17 Ale, umiłowani, pamiętajcie słowa, które zostały wypowiedziane wcześniej o apostołach naszego Pana, Jezusa Chrystusa;

Apostołowie Jezusa Chrystusa wypowiedzieli słowa, o których należy pamiętać.

1: „Słowa Apostołów: pamiętanie o słowach uczniów Jezusa”

2: „Wartość pamiętania: słowa apostołów Jezusa”

1: Dzieje Apostolskie 20:35 – „We wszystkim pokazałem wam, że tak pracując, trzeba pomagać słabym i pamiętać o słowach Pana Jezusa, jak On sam powiedział: Bardziej błogosławioną rzeczą jest dawać niż odbierać.'"

2: Łk 6,47-48 – „Każdemu, kto do mnie przychodzi, słucha moich słów i je wypełnia, pokażę wam, do kogo podobny jest: podobny jest do człowieka budującego dom, który wkopał się głęboko i położył fundament na ziemi skałę. A gdy przyszła powódź, potok uderzył w ten dom i nie mógł go poruszyć, ponieważ był dobrze zbudowany”.

Judy 1:18 Jak wam powiedzieli, że w ostatnim czasie będą szydercy, którzy będą postępować według własnych bezbożnych pożądliwości.

W czasach ostatecznych ludzie będą drwić z nauk Boga z powodu własnych grzesznych pragnień.

1: Musimy zawsze wierzyć w Boga i Jego nauki, bez względu na to, jak bardzo jesteśmy kuszeni przez nasze własne grzeszne pragnienia.

2: Musimy być zawsze czujni w naszej wierze, gdyż szydercy z Bożych nauk będą coraz liczniejsi w czasach ostatecznych.

1: Mateusza 6:24 – „Nikt nie może dwom panom służyć, gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował, albo jednego będzie wierny, a drugim pogardzi. Nie możecie służyć Bogu i mamonie.”

2: Jakuba 4:4 – „Cudzołożnicy i cudzołożnice! Czy nie wiecie, że przyjaźń ze światem jest wrogością wobec Boga? Kto więc chce być przyjacielem świata, staje się wrogiem Boga”.

Judy 1:19 To są ci, którzy się oddzielają, zmysłowi, nie mający Ducha.

Juda ostrzega przed tymi, którzy nie mają Ducha i oddzielają się od wiary.

1. Niebezpieczeństwo odłączenia się od Ducha

2. Znaczenie trwania w Duchu

1. Galacjan 5:22-25 – Owoc Ducha

2. 2 Koryntian 3:17 - Teraz Pan jest Duchem, a gdzie Duch Pański, tam wolność.

Judy 1:20 A wy, umiłowani, budujcie się na najświętszej wierze waszej, modląc się w Duchu Świętym,

Juda zachęca wierzących, aby budowali swoją wiarę poprzez modlitwę w Duchu Świętym.

1. Moc modlitwy w Duchu Świętym

2. Wzmocnij swoją wiarę przy pomocy Ducha Świętego

1. Rzymian 8:26-27 – Podobnie Duch pomaga również w naszych słabościach. Nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach.

2. Efezjan 6:18 - W każdej modlitwie i prośbie zanoście zawsze modlitwę i błaganie w Duchu, czuwając w tym celu z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych.

Judy 1:21 Trwajcie w miłości Bożej, szukając miłosierdzia Pana naszego Jezusa Chrystusa ku życiu wiecznemu.

Trwajcie wierni w miłości Bożej i oczekujcie miłosierdzia Jezusa Chrystusa dla życia

wiecznego.

1. Miłosierdzie Jezusa Chrystusa dla życia wiecznego

2. Trwanie w miłości Bożej

1. Jana 3:16: „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.

2. Psalm 136:26: „Dziękujcie Bogu nieba, bo Jego łaskawość trwa na wieki”.

Judy 1:22 A nad niektórymi miejcie współczucie i dokonajcie zmian:

Juda zachęca chrześcijan, aby okazywali współczucie i zmieniali życie innych.

1. Siła współczucia: jak możemy zmienić życie innych

2. Miłość Boża w działaniu: okazywać współczucie w naszym codziennym życiu

1. Mateusza 22:37-40: Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem

2. Galacjan 6:1-2: Noście jedni drugich brzemiona i w ten sposób wypełnicie prawo Chrystusowe.

Judy 1:23 Inni zaś ratują ze strachu, wyciągając ich z ognia; nienawidząc nawet szaty splamionej ciałem.

Juda zachęca wierzących, aby ratowali innych, którzy mogą być w niebezpieczeństwie, nawet jeśli są skażeni grzechem, ze strachu i miłości.

1. „Wezwanie do miłości: ratowanie innych z ognia”

2. „Nie osądzajcie: ratowanie skażonych grzechem”

1. Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

2. Łk 6:37 – „Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni. Nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni. Przebaczajcie, a będzie wam odpuszczone”.

Judy 1:24 A temu, który może was ustrzec przed upadkiem i z niezmierną radością stawić was bez skazy przed obliczem swojej chwały,

Bóg jest w stanie uchronić nas przed upadkiem i z radością stawić nas bez skazy przed swoją chwalebną obecnością.

1. Doświadczanie radości w Bożej obecności

2. Trwanie pod opieką Boga

1. Hebrajczyków 2:18 – „Skoro bowiem sam cierpiał i był kuszony, może dopomóc tym, którzy są kuszeni”.

2. 1 Jana 5:4 – „Bo wszystko, co się narodziło z Boga, zwycięża świat; i to jest zwycięstwo, które zwyciężyło świat – nasza wiara”.

Judy 1:25 Jedynemu mądremu Bogu, naszemu Zbawicielowi, niech będzie chwała i majestat, władza i moc, teraz i zawsze. Amen.

Ten fragment sławi Boga jako jedynego mądrego i potężnego Zbawiciela.

1: Moc Boga jako naszego Zbawiciela

2: Jedyny mądry Bóg

1: Izajasz 40:28 – „Czy nie wiecie? Nie słyszałeś? Pan jest Bogiem wiecznym, Stwórcą krańców ziemi. Nie będzie się męczył ani znużył, a jego zrozumienia nikt nie będzie w stanie pojąć”.

2: Psalm 147:5 – „Wielki jest nasz Pan i potężny w mocy; jego zrozumienie nie ma granic”.

Objawienie 1 to pierwszy rozdział Księgi Objawienia, napisanej przez apostoła Jana. Rozdział ten przygotowuje grunt dla całej księgi i skupia się na takich tematach, jak boskie objawienie, chwała i władza Chrystusa oraz przesłania kierowane do siedmiu kościołów.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się wstępem, w którym Jan przedstawia się jako autor i wspomina, że otrzymał to objawienie od Jezusa Chrystusa (Objawienie 1:1). Kieruje swój list do siedmiu kościołów w Azji Mniejszej (Objawienie 1:4) i przekazuje pozdrowienie łaski i pokoju od Boga. Następnie Jan opisuje wizję, jaką miał w Dzień Pański, podczas której ujrzał Jezusa Chrystusa w całej Jego chwale (Objawienie 1:9-18). Opis zawiera takie szczegóły, jak wygląd Chrystusa przypominający Syna Człowieczego, Jego oczy przypominające płomienie ognia, Jego głos przypominający rwącą wodę i trzymający w prawej ręce siedem gwiazd.

2. akapit: W wersetach 17-20 położony jest nacisk na władzę Chrystusa nad śmiercią i Jego przesłanie do Jana. Kiedy Jan widzi tę budzącą podziw wizję Jezusa, pada do Jego stóp jak martwy. Jednak Jezus uspokaja go, mówiąc, że żyje na wieki i dzierży klucze śmierci i Hadesu (Objawienie 1:17-18). Następnie Jezus zleca Janowi spisanie tego, co widział – tego, co się obecnie dzieje – i tego, co wydarzy się w przyszłości (Objawienie 1:19). Jezus objawia także, że każda z siedmiu gwiazd reprezentuje anioła, czyli posłańca każdego kościoła, podczas gdy siedem świeczników symbolizuje same te kościoły (Objawienie 1:20).

Akapit trzeci: Od wersetu 12 aż do końca rozdziału Jan otrzymuje konkretne przesłania dla każdego z tych siedmiu kościołów. Zapisuje to, co widzi – zarówno pochwały za mocne strony, jak i nagany za wady. Przesłania te zawierają napomnienia, ostrzeżenia i obietnice dane kościołom, dostarczając wskazówek, w jaki sposób powinni reagować na stojące przed nimi wyzwania (Objawienie 1:20-3:22). Rozdział kończy się wezwaniem do wysłuchania tego, co Duch mówi do kościołów i zapewnieniem błogosławieństw dla zwycięzców (Objawienie 2:7, 11, 17, 26; 3:5, 12, 21).

Podsumowując, rozdział pierwszy Księgi Objawienia stanowi wprowadzenie do księgi. Rozpoczyna się od identyfikacji Jana jako autora i jego wizji Jezusa Chrystusa w całej Jego chwale. Rozdział ten podkreśla władzę Chrystusa nad śmiercią i Hadesem oraz polecenie Jana, aby spisał to, co widział. Przedstawia także siedem kościołów w Azji Mniejszej i dostarcza przesłaniów specyficznych dla każdego kościoła. Rozdział kończy się wezwaniem do wysłuchania tego, co mówi Duch i obiecuje błogosławieństwa tym, którzy zwyciężą.

Objawienie 1:1 Objawienie Jezusa Chrystusa, które dał mu Bóg, aby ukazać swoim sługom rzeczy, które mają się wkrótce wydarzyć; i posłał i dał znak swojemu słudze Janowi przez swego anioła:

Objawienie Jezusa Chrystusa zostało mu dane przez Boga, aby ukazać jego sługom wydarzenia, które wkrótce nastąpią. Anioł przekazał to Janowi.

1. Bóg sprawuje kontrolę: refleksja nad Objawieniem Jezusa Chrystusa

2. Słuchanie Słowa Bożego: refleksja nad Objawieniem Jezusa Chrystusa

1. Efezjan 3:3-5 – Jak objawienie Jezusa Chrystusa zostało oznajmione apostołom i prorokom przez Ducha

2. Hebrajczyków 1:1-3 – Jak Jezus został wyznaczony na dziedzica wszystkich rzeczy i przez którego Bóg stworzył wszechświat.

Objawienie 1:2 Którzy złożyli świadectwo słowa Bożego i świadectwa Jezusa Chrystusa, i wszystkiego, co widział.

Ten fragment mówi o świadectwie Jezusa Chrystusa i słowie Bożym, które On widział.

1: Jezus jest ostatecznym źródłem prawdy i przewodnictwa.

2: Słowo Boże objawia się przez świadectwo Jezusa Chrystusa.

1: Jana 14:6 - Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie.

2: Izajasz 55:11 - Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust; nie wróci do mnie puste, ale wykona to, co zamierzyłem, i pomyślnie dokona tego, z czym je posłałem.

Objawienie 1:3 Błogosławiony, który czyta, i ci, którzy słuchają słów tego proroctwa i przestrzegają tego, co w nim jest napisane, bo czas jest bliski.

Księga Apokalipsy wzywa czytelników i słuchaczy, aby podążali za jej słowami.

1. Przyjmowanie Słowa Bożego: jak Objawienie uczy nas żyć

2. Życie w czasach ostatecznych: zrozumienie i przygotowanie na przyjście Pana

1. Mateusza 24:44 – „Dlatego i wy bądźcie gotowi, gdyż Syn Człowieczy przyjdzie o nieoczekiwanej godzinie”.

2. 2 Tymoteusza 3:16-17 – „Całe Pismo przez Boga jest natchnione i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania i wychowywania w sprawiedliwości, aby człowiek Boży był doskonały, wyposażony do wszelkiego dobrego dzieła. "

Objawienie 1:4 Jan do siedmiu kościołów w Azji: Łaska wam i pokój od tego, który jest i który był, i który ma przyjść; i od siedmiu duchów, które są przed jego tronem;

Jan pozdrawia siedem kościołów w Azji łaską i pokojem od Boga i siedmiu Duchów.

1. Znaczenie łaski i pokoju w naszym życiu

2. Jak siedem Duchów Bożych działa w naszym życiu

1. Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży.

2. Izajasz 11:2-3 - I spocznie na nim Duch Pański, Duch mądrości i rozumu, Duch rady i mocy, Duch wiedzy i bojaźni Pańskiej.

Objawienie 1:5 I od Jezusa Chrystusa, który jest świadkiem wiernym i pierworodnym umarłych i władcą królów ziemi. Temu, który nas umiłował i we własnej krwi obmył nas z grzechów,

Ten fragment mówi o Jezusie Chrystusie, świadku wiernym, pierworodnym umarłych i księciu królów ziemi, który nas umiłował i obmył z naszych grzechów swoją własną krwią.

1: „Jezus, nasz kochający Zbawiciel” – Jezus umarł za nas i zmył nasze grzechy swoją własną krwią, okazując swoją głęboką miłość do nas.

2: „Świadek wierny” – Jezus jest świadkiem wiernym i pierworodnym z umarłych oraz księciem królów ziemi. Zawsze jest wierny i godny zaufania.

1: Hebrajczyków 10:19-22: „Mając więc, bracia, ufność, że wejdziemy do miejsc świętych

przez krew Jezusa, drogą nową i żywą, którą nam otworzył przez zasłonę, to jest przez swoje ciało a mając wielkiego kapłana nad domem Bożym, przystąpmy z sercem prawdziwym, z całkowitą pewnością wiary, z sercami oczyszczonymi ze złego sumienia i obmytymi ciałami czystą wodą".

2:1 Jana 1:7: „Ale jeśli chodzimy w światłości, jak on jest w światłości, społeczność mamy między sobą, a krew Jezusa, Syna jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu".

Objawienie 1:6 I uczynił nas królami i kapłanami dla Boga i Ojca swego; Jemu chwała i panowanie na wieki wieków. Amen.

Bóg uczynił nas królami i kapłanami, abyśmy służyli Jemu i Jego Ojcu.

1. Godność służenia Bogu

2. Radujcie się naszym Królewskim Kapłaństwem

1. 1 Piotra 2:5-9

2. Izajasz 61:6

Objawienie 1:7 Oto przychodzi z obłokami; i ujrzy go wszelkie oko, a także ci, którzy go przebili, i będą biadać nad nim wszystkie pokolenia ziemi. Mimo to, Amen.

Księga Apokalipsy ukazuje, że kiedy Jezus powróci, ujrzy Go wszelkie oko i wszyscy ludzie na ziemi będą płakać.

1. Powrót Jezusa: nadzieja świata

2. Spotkanie z Jezusem: co to oznacza dla naszego życia

1. Izajasz 40:10-11 – „Oto Pan BÓG przyjdzie w mocnej ręce i jego ramię będzie za niego panować. Oto jego zapłata jest z nim i jego dzieło przed nim. Będzie pasł swoją trzodę jak pasterzem: zbierze jagnięta swoim ramieniem i będzie je nosił na swoim łonie, a młode będzie prowadził delikatnie."

2. Izajasz 25:9 – „I w owym dniu powiedzą: Oto jest nasz Bóg, na niego czekaliśmy, a on nas wybawi. To jest Pan, na niego czekaliśmy, będziemy radujcie się i radujcie z jego

zbawienia”.

Objawienie 1:8 Jestem Alfą i Omegą, początkiem i końcem, mówi Pan, który jest i który był, i który ma przyjść, Wszechmogący.

Pan jest początkiem i końcem, Alfą i Omegą.

1: Bóg jest wieczny, wszechmocny i niezmienny.

2: Choć świat wokół nas podlega ciągłym zmianom, jedyną niezachwianą stałą jest Bóg.

1: Malachiasz 3:6 „Bo ja jestem Pan, nie zmieniam się; Dlatego nie jesteście zniszczeni, synowie Jakuba”.

2: Hebrajczyków 13:8 „Jezus Chrystus jest ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki”.

Objawienie 1:9 Ja, Jan, który też jestem waszym bratem i towarzyszem w ucisku, w królestwie i w cierpliwości Jezusa Chrystusa, byłem na wyspie, zwanej Patmos, dla słowa Bożego i dla świadectwa Jezusa Chrystusa .

I Jan został zesłany na Patmos, gdzie mógł napisać księgę Apokalipsy dla słowa Bożego i świadectwa Jezusa Chrystusa.

1. Moc wierności w uciskach

2. Niezmienny charakter Bożej miłości

1. Jakuba 1:2-4 – Uważajcie to za radość, bracia moi, gdy napotykacie różne próby, wiedząc, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. A wytrwałość niech przyniesie swój doskonały skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków.

2. 1 Piotra 1:3-5 - Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który według swego wielkiego miłosierdzia sprawił, że odrodziliśmy się na nowo do żywej nadziei przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa z martwych, do otrzymacie dziedzictwo niezniszczalne, nieskalane i niezwiędłe, zachowane w niebie dla was, którzy jesteście chronieni mocą Bożą przez wiarę dla zbawienia gotowego objawić się w czasach ostatecznych.

Objawienie 1:10 W dzień Pański doznałem zachwycenia i usłyszałem za sobą głos potężny, jakby trąby,

W dzień Pański otrzymałem wizję od Boga.

1. Dzień Pański: Uczyć się chodzić z Bogiem

2. Głos Boga: jak usłyszeć Jego wołanie

1. Dzieje Apostolskie 2:1-4 – Gdy zstąpił Duch Święty, rozległ się szum pędzącego potężnego wiatru i języki ognia.

2. Ezechiela 1:4-14 – Wizja Ezechiela przedstawiająca Boga otoczonego wichrem ognia.

Objawienie 1:11 Mówię: Ja jestem Alfa i Omega, pierwszy i ostatni; a co widzisz, napisz w księdze i poślij do siedmiu kościołów w Azji; do Efezu i do Smyrny, i do Pergamonu, i do Tiatyry, i do Sardes, i do Filadelfii, i do Laodycei.

Bóg poleca Janowi, aby spisał to, co mu pokazano, i wysłał to do siedmiu kościołów w Azji.

1. Znaczenie przestrzegania przykazań Bożych.

2. Moc Słowa Bożego.

1. Powtórzonego Prawa 30:11-14 - Przykazanie to, które ci dzisiaj daję, nie jest przed tobą ukryte ani odległe.

2. Izajasz 55:11 - Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona to, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się sprawa, do której je posłałem.

Objawienie 1:12 I odwróciłem się, aby ujrzeć głos, który do mnie mówił. A obróciwszy się, ujrzałem siedem złotych świeczników;

Jan ujrzał głos Boży i siedem złotych świeczników.

1: Musimy zawsze być otwarci na możliwość usłyszenia głosu Boga i ufać, że zapewni nam duchowe przewodnictwo, którego potrzebujemy.

2: Siedem złotych świeczników reprezentuje siedem kościołów Objawienia i służy jako przypomnienie o potrzebie silnego duchowego fundamentu i wsparcia w naszym życiu.

1: Mateusza 7:7-8: „Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam; bo każdy, kto prosi, otrzymuje, a kto szuka, znajduje; i pukającemu będzie otworzone."

2: Psalm 145:18: „Pan jest blisko wszystkich, którzy go wzywają, wszystkich, którzy go wzywają w prawdzie".

Objawienie 1:13 A pośrodku siedmiu świeczników ktoś podobny do Syna Człowieczego, ubrany w szatę do stóp i przepasany na biuście złotym pasem.

Jan widzi postać przypominającą Syna Człowieczego pośród siedmiu świeczników. Jest ubrany w szatę do stóp i przepasany na piersi złotym pasem.

1. Naśladowanie charakteru Chrystusa: lekcje z Objawienia 1:13

2. Niesłabnące piękno świętości Boga: studium Objawienia 1:13

1. Mateusza 5:16 – „Niech wasze światło świeci przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie".

2. 1 Piotra 2:9 – „Ale wy jesteście pokoleniem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście rozgłaszali chwałę Tego, który was powołał z ciemności do przedziwnej swojej światłości."

Objawienie 1:14 Jego głowa i włosy były białe jak wełna i białe jak śnieg; a oczy jego były jak płomień ognisty;

Wizja Jezusa przedstawiona przez Jana w 1. rozdziale Objawienia ukazuje Chrystusa jako boską postać o białych włosach i oczach przypominających płomień ognia.

1: Nasz Pan i Zbawiciel Jezus Chrystus jest postacią boską o transcendentnej obecności.

2: Boska natura Chrystusa została objawiona w Apokalipsie 1 z jego białymi włosami i ognistymi oczami.

1: Izajasz 1:18 – „Chodźcie, przemyślmy to razem – mówi Pan: choćby wasze grzechy były jak szkarłat, jak śnieg wybieleją”.

2: Daniel 7:9 – „I ujrzałem, że ustawiono trony i Przedwieczny zajął swoje miejsce, a jego szata była biała jak śnieg, a włosy na jego głowie jak czysta wełna”.

Objawienie 1:15 A jego stopy podobne do czystego mosiądzu, jakby płonęły w piecu; a głos jego jako szum wielu wód.

Jan miał wizję Jezusa, który miał stopy jak płonącą miedź i głos jak szum wielu wód.

1. Niezachwiana siła Jezusa

2. Majestatyczny głos Jezusa

1. Izajasz 43:2 - Gdy przejdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zaleją cię. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się; i płomień nie zapali się nad tobą.

2. Daniel 3:25 - Odpowiedział i rzekł: Oto czterech ludzi luzem, którzy idą pośród ognia, a oni nie doznali żadnej krzywdy; a forma czwartego jest podobna do Syna Bożego.

Objawienie 1:16 Miał też w prawej ręce swojej siedem gwiazd, a z ust jego wychodził ostry miecz obosieczny, a oblicze jego było jak słońce, które świeci w mocy jego.

Jan widzi postać z siedmioma gwiazdami w prawej ręce i obosiecznym mieczem wychodzącym z jego ust, a jego oblicze jaśnieje jak słońce w pełni.

1. Lśniące światło Jezusa: spojrzenie na Objawienie 1:16

2. Siła Pana: jak Objawienie 1:16 ukazuje Jego moc

1. Efezjan 6:10-18 – Zbroja Boża

2. Objawienie 19:11-16 – Powrót Jezusa w mocy i chwale

Objawienie 1:17 A gdy go ujrzałem, upadłem do nóg jego jak martwy. I położył na mnie swoją prawicę, mówiąc do mnie: Nie bój się; Jestem pierwszy i ostatni:

Jan ujrzał w swojej wizji jakąś postać i ze strachu padł mu do stóp, lecz postać ta pocieszyła go, mówiąc: „Nie bój się, jestem pierwszy i ostatni”.

1. Bóg jest zawsze obecny i zapewni pocieszenie w chwilach strachu.

2. Możemy ufać mocy i suwerenności Pana.

1. Psalm 46:1-2 – „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, nieustanną pomocą w trudnościach. Dlatego nie będziemy się bać, choćby ziemia się uchyliła, a góry wpadną do serca morza”.

2. Izajasz 41:10 – „Nie bójcie się więc, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci, podeprę cię moją prawicą sprawiedliwej”.

Objawienie 1:18 Ja jestem tym, który żyje, a umarł; i oto żyję na wieki, Amen; i macie klucze piekła i śmierci.

Jezus Chrystus żyje i ma władzę życia i śmierci.

1. Moc Jezusa Chrystusa

2. Jezus Chrystus: klucz do życia wiecznego

1. Jan 10:17-18: „Dlatego Ojciec mnie miłuje, bo Ja oddaję życie swoje, aby je znów odzyskać. Nikt mi je nie odbiera, tylko Ja oddaję je z własnej woli. mam władzę je złożyć i mam władzę je ponownie podjąć. To polecenie otrzymałem od mojego Ojca.

2. Hebrajczyków 2:14-15: „Skoro więc dzieci mają udział we krwi i ciele, więc i on miał udział w tych samych rzeczach, aby przez śmierć zniszczyć tego, który ma władzę nad śmiercią, to jest diabła, i wybaw wszystkich, którzy ze strachu przed śmiercią przez całe życie byli poddani niewoli”.

Objawienie 1:19 Napisz, co widziałeś, co jest i co będzie później;

Jan otrzymuje polecenie, aby spisał to, co widział, to, co obecne, i to, co dopiero ma nadejść.

1. Znaczenie zapisywania rzeczy: jak zapisywanie naszych doświadczeń może pomóc nam się rozwijać

2. Nadzieja na przyszłość: jak nasza wiara w to, co ma dopiero nadejść, może nam pomóc wytrwać

1. Psalm 37:25 – „Byłem młody, a teraz jestem stary; jednak nie widziałem sprawiedliwego opuszczonego ani jego potomstwa żebrzącego o chleb”.

2. Łk 21:25-28 – „I będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach; a na ziemi ucisk narodów z zakłopotaniem; szumi morze i fale; Serca ludzkie słabną ze strachu i ze względu na to, co przychodzi na ziemię, bo moce niebieskie zostaną wstrząśnięte. A wtedy ujrzą Syna Człowieczego przychodzącego w obłoku z mocą i wielką chwałą. A gdy to się zacznie dziać, podnieście głowy i podnieście głowy; bo blisko jest Twoje odkupienie”.

Objawienie 1:20 Tajemnica siedmiu gwiazd, które widziałeś w mojej prawej ręce, i siedmiu złotych świeczników. Siedem gwiazd to aniołowie siedmiu kościołów, a siedem świeczników, które widziałeś, to siedem kościołów.

Siedem gwiazd i siedem złotych świeczników reprezentuje siedem kościołów.

1. Boża ochrona i przewodnictwo nad Kościołem

2. Misja Kościoła w świecie

1. Efezjan 3:10-11 – W tym celu, aby teraz zwierzchnościom i zwierzchnościom w okręgach niebieskich Kościół mógł poznać różnorodną mądrość Bożą

2. Dzieje Apostolskie 2:42 - I trwali wytrwale w nauce apostolskiej i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach.

Drugi rozdział Księgi Objawienia stanowi drugi rozdział Księgi Objawienia, stanowiący kontynuację przesłania skierowanego do siedmiu kościołów. W tym rozdziale skupiono się na konkretnych przesłaniach skierowanych do czterech z tych kościołów: Efezu, Smyrny, Pergamonu i Tiatyry.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od przesłania skierowanego do kościoła w Efezie. Jezus pochwala ich dzieła, pracę i wytrwałość, ale gani ich za porzucenie pierwszej miłości (Objawienie 2:1-4). Namawia ich, aby pamiętali o swojej początkowej miłości do Niego i pokutowali za swój obecny stan, w przeciwnym razie grozi im usunięcie świecznika (Objawienie 2:5).

Akapit 2: Następna wiadomość skierowana jest do kościoła w Smyrnie. Jezus uznaje ich ucisk i ubóstwo, ale zapewnia ich, że są bogaci duchowo (Objawienie 2:8-9). Zachęca ich, aby nie bali się prześladowań ani więzienia, ponieważ otrzymają koronę życia, jeśli pozostaną wierni aż do śmierci (Objawienie 2:10).

Akapit trzeci: Poniższe przesłania dotyczą Pergamonu i Tiatyry. Zwracając się do Pergamonu, Jezus kieruje obawy związane z fałszywymi naukami w kościele, szczególnie wymieniając tych, którzy trzymają się nauk Balaama i angażują się w niemoralność (Objawienie 2:14-15). Ostrzega, że jeśli nie odpokutują, przyjdzie i będzie walczył z nimi swoim słowem (Objawienie 2:16). Jeśli chodzi o Tiatyrę, Jezus pochwala ich uczynki miłości, ale gani ich za tolerowanie fałszywej prorokini imieniem Izebel, która prowadzi Swoje sługi do niemoralności seksualnej i kultu bożków (Objawienie 2:19-20). Ostrzega, że jeśli nie odpokutują za te praktyki, poniosą one poważne konsekwencje (Objawienie 2:21-23).

Podsumowując, drugi rozdział Apokalipsy zawiera konkretne przesłania skierowane do czterech z siedmiu kościołów. Jezus pochwala Kościół w Efezie za ich dzieła, ale nalega, aby powrócili do pierwszej miłości. Zachęca Kościół w Smyrnie, który boryka się z prześladowaniami, aby pozostał wierny i obiecuje mu koronę życia. Jezus rozwiewa obawy związane z fałszywymi naukami i niemoralnymi praktykami w kościołach w Pergamonie i Tiatyrze, ostrzegając przed konsekwencjami, jeśli nie okażą skruchy. Przesłania te podkreślają zarówno pochwały, jak i nagany, podkreślając znaczenie wierności i prawości w kościele.

Objawienie 2:1 Do anioła kościoła w Efezie napisz; To mówi Ten, który trzyma w prawej ręce siedem gwiazd i który przechadza się pośród siedmiu złotych świeczników;

Chrystus przechadza się wśród siedmiu złotych świec i trzyma w prawej ręce siedem gwiazd.

1. Światło Chrystusa: chodzenie w Jego obecności

2. Podążanie za światłem Chrystusa: trzymanie się Jego obietnic

Przechodzić-

1. Mateusza 5:14-16 – „Wy jesteście światłością świata. Nie może się ukryć miasto zbudowane na górze. Nie zapala się też lampy i nie stawia jej pod czaszą. Zamiast tego stawia się ją na stojaku i daje światło każdemu w domu. Tak samo niech wasze światło świeci przed innymi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

2. Filipian 4:19 – „A mój Bóg zaspokoi wszystkie wasze potrzeby według bogactwa swojej chwały w Chrystusie Jezusie”.

Objawienie 2:2 Znam uczynki twoje i trud twój, i cierpliwość twoją, i że nie możesz znieść złych, i doświadczyłeś tych, którzy podają się za apostołów, a nimi nie są, i znalazłeś ich kłamcami.

Ten fragment mówi o Bożej wiedzy o ludzkich dziełach, pracy i cierpliwości oraz o ich zdolności odróżniania dobra od zła.

1. Znaczenie zaufania Panu w kwestii rozeznania i przewodnictwa.

2. Siła cierpliwości i ciężkiej pracy w duchowym chodzeniu z Bogiem.

1. Przysłów 3:5-6 Zaufaj Panu całym sercem i nie polegaj na własnym zrozumieniu. Wyznawaj go na wszystkich swoich drogach, a on wyprostuje twoje ścieżki.

2. Jakuba 1:2-4 Poczytujcie sobie to za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie skutek, abyście byli doskonali i zupełni, i nie mieliby żadnych braków.

Objawienie 2:3 I wytrwałeś, i masz cierpliwość, i przez wzgląd na moje imię pracowałeś i nie ustawałeś.

We fragmencie tym podkreślono znaczenie znoszenia, cierpliwości i pracy dla imienia Bożego, bez ustawicznego słabnięcia.

1. Siła cierpliwości i wytrwałości w podążaniu za Bogiem

2. Siła wierności w służbie Bogu

1. 2 Koryntian 4:7-9 – „Ale skarb ten mamy w naczyniach glinianych, aby przewaga mocy pochodziła od Boga, a nie od nas. Zewsząd jesteśmy niespokojni, ale nie załamani; jesteśmy zakłopotani , ale nie w rozpaczy; Prześladowani, ale nie opuszczeni; powaleni, ale nie zniszczeni.”

2. Galacjan 6:9 – „I nie ustawajmy się w czynieniu dobrze, bo we właściwym czasie będziemy żąć, jeśli nie zachwiejemy się”.

Objawienie 2:4 Mam jednak coś przeciwko tobie, że porzuciłeś swą pierwszą miłość.

Bóg ma coś przeciwko kościołowi w Efezie, ponieważ porzucili swoją pierwszą miłość.

1. Rozpalanie na nowo naszej pasji do Boga

2. Powrót do naszej pierwszej miłości

1. Ozeasza 6:4 – „O Efraimie, co mam ci uczynić? O Judo, co mam ci uczynić? Bo twoja dobroć jest jak obłok poranny i jak wczesna rosa znika”.

2. Jeremiasz 31:3 – „Pan ukazał mi się od dawna i powiedział: Tak, umiłowałem cię miłością wieczną, dlatego przyciągnąłem cię w swej lojalnej życzliwości”.

Objawienie 2:5 Pamiętaj więc, skąd upadłeś, pokutuj i dokonuj pierwszych uczynków; w przeciwnym razie przyjdę do ciebie szybko i usunę twój świecznik z jego miejsca, jeśli się nie nawrócisz.

Bóg ostrzega wierzących, aby pamiętali, skąd przybyli i pokutowali, w przeciwnym razie zabierze ich ze swojego miejsca.

1. Pokutujcie albo zginście – ponowne skupienie się na potrzebie pokuty

2. Konieczność pokuty – nie zaniedbywanie podstaw wiary

1. Łk 13:3 – „Mówię wam, że nie, ale jeśli nie odpokutujecie, wszyscy podobnie zginiecie”.

2. Ezechiela 18:30-32 – „Dlatego będę was sądził, domu Izraela, każdy według swoich dróg – mówi Pan BÓG. – żałujcie i odwróćcie się od wszystkich swoich występków, aby nieprawość nie bądźcie zgubą. Odrzućcie od siebie wszystkie przestępstwa, które

popełniliście, a zdobądźcie nowe serce i nowego ducha. Bo dlaczego mielibyście umierać, domu Izraela? Nie mam upodobania w śmierci tego, który umiera, mówi Pan BÓG, „ więc nawróć się i żyj!”

Objawienie 2:6 Ale to masz, że nienawidzisz uczynków nikolaitów, których i ja nienawidzę.

Bóg pochwala kościół w Efezie za nienawiść do uczynków nikolaitów, których także nienawidzi.

1. Niebezpieczeństwa wynikające z podążania za fałszywymi naukami

2. Miłość Boga do Jego Kościoła

1. Mateusza 7:15-20 (kontekst: Strzeżcie się fałszywych proroków)

2. 1 Jana 4:7-10 (kontekst: miłość Boga do nas i Jego dzieci)

Objawienie 2:7 Kto ma uszy, niechaj słucha, co Duch mówi do kościołów; Zwycięzcy dam jeść z drzewa życia, które jest w środku raju Bożego.

Poprzez Objawienie 2:7 Bóg zachęca kościoły, aby słuchały tego, co mówi Duch, a ci, którzy zwyciężą, otrzymają dostęp do drzewa życia w Jego raju.

1. Moc zwyciężania: dotarcie do nieba przez wiarę

2. Słuchaj Ducha: rozeznanie w życiu wiernym

1. Rzymian 8:37 – „Nie, w tym wszystkim jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował”.

2. Jana 15:5 – „Ja jestem winoroślą, wy jesteście latoroślami. Kto trwa we mnie, a ja w nim, ten wydaje obfity owoc, bo beze mnie nic nie możecie uczynić.”

Objawienie 2:8 I napisz do anioła kościoła w Smyrnie: To mówi pierwszy i ostatni, który był umarły, a ożył;

Ten werset z Księgi Apokalipsy podkreśla, że Bóg jest początkiem i końcem i że zwyciężył śmierć.

1. Niezgłębiona moc Boga: odkrywanie głębi Bożej suwerenności

2. Ostateczne zwycięstwo: świętowanie triumfu życia nad śmiercią

1. 1 Koryntian 15:54-57 – W którym obfitował wobec nas we wszelką mądrość i roztropność;

2. Psalm 136:1-3 – Dziękujcie Panu; bo jest dobry, bo na wieki miłosierdzie jego.

Objawienie 2:9 Znam uczynki twoje i ucisk, i ubóstwo (ale jesteś bogaty) i znam bluźnierstwo tych, którzy podają się za Żydów, a nimi nie są, lecz są synagogą szatana.

Bóg zna uczynki tych, którzy cierpią ucisk i ubóstwo, choćby byli bogaci w wierze. Zna także bluźnierstwa tych, którzy podają się za Żydów, ale w rzeczywistości są częścią synagogi szatana.

1. Bóg zna nasze trudności: Objawienie 2:9

2. Niebezpieczeństwo fałszywej lojalności: Objawienie 2:9

1. Mateusza 6:19-21 – Gromadź skarby w niebie, a nie na ziemi.

2. Jana 8:31-32 – Poznaj prawdę i pozostań w niej.

Objawienie 2:10 Nie bójcie się tego, co będziecie cierpieć. Oto diabeł wtrąci niektórych z was do więzienia, abyście byli wypróbowani; a ucisku będziecie dziesięć dni. bądźcie wierni aż do śmierci, a dam wam koronę życia.

Chrześcijanie nie powinni bać się cierpienia, gdyż Bóg nagrodzi ich życiem wiecznym, jeśli pozostaną wierni aż do śmierci.

1. Trwajcie w wierze pomimo cierpień

2. Nagroda życia wiecznego dla wiernych uczniów

1. Jakuba 1:12 - Błogosławiony mąż, który wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, otrzyma koronę życia, którą obiecał Bóg tym, którzy go miłują.

2. Rzymian 8:17 - a jeśli dzieci, to spadkobiercy? □ dziedzicami Boga i współdziedzicami Chrystusa, pod warunkiem, że razem z nim cierpimy, abyśmy razem z nim zostali uwielbieni.

Objawienie 2:11 Kto ma uszy, niechaj słucha, co Duch mówi do kościołów; Zwycięzca nie dozna szkody od drugiej śmierci.

Duch przemawia do kościołów, mówiąc im, że ci, którzy zwyciężą, nie doznają szkody od drugiej śmierci.

1. Przezwyciężyć drugą śmierć przez wiarę w Jezusa

2. Moc zwyciężania: zostać zwycięzcą

1. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Rzymian 8:37-39 – Nie, we wszystkim tym jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował. Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani księstwa, ani moce, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie nie będzie w stanie odłączyć nas od miłości Boga, który jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Objawienie 2:12 A do anioła Kościoła w Pergamie napisz: To mówi Ten, który ma ostry miecz o dwóch ostrzach;

Jezus rozmawia z aniołem Kościoła w Pergamie, ogłaszając, że dzierży miecz ostry, obosieczny.

1. Moc Jezusa Chrystusa: zrozumienie Jego władzy

2. Miecz Pański: jego znaczenie w Piśmie Świętym

1. Hebrajczyków 4:12 – „Bo Słowo Boże jest żywe i skuteczne, ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, rozeznające myśli i zamierzenia serce."

2. Efezjan 6:17 – „I weźcie hełm zbawienia i miecz Ducha, którym jest Słowo Boże”.

Objawienie 2:13 Znam uczynki twoje i wiem, gdzie mieszkasz, gdzie jest siedziba szatana, i trzymasz się mocno mojego imienia i nie zaparłeś się mojej wiary nawet w tych dniach, gdy Antypas był moim wiernym męczennikiem, który został zabity wśród was , gdzie mieszka szatan.

Jezus docenia dzieła Kościoła w Pergamie, który nie zaparł się wiary nawet w trudnych chwilach, gdy zginął ich wierny męczennik Antypas.

1. Trwanie w naszej wierze

2. Pokonywanie sprzeciwu wiarą

1. Efezjan 6:10-18 Bądźcie mocni w Panu i w Jego potężnej mocy.

2. 1 Piotra 5:8-9: Bądźcie czujni i trzeźwi. Twój wróg diabeł krąży wokół jak lew ryczący, szukając kogo pożreć.

Objawienie 2:14 Ale mam trochę przeciwko tobie, bo masz tam tych, którzy trzymają się nauki Balaama, który nauczył Balaka rzucać przeszkodę na synów Izraela, jeść rzeczy ofiarowane bożkom i dopuszczać się rozpusty.

Pan ma kilka skarg na Kościół w Pergamie, ponieważ pozwala on tym, którzy podążają za naukami Balaama, namawiać ludzi do spożywania pokarmów ofiarowanych bożkom i dopuszczania się niemoralności.

1. Boże standardy: zachowywanie świętości

2. Niebezpieczeństwo fałszywego nauczania

1. 1 Koryntian 10:20-21 – „Nie, sugeruję, że to, co poganie składają w ofierze demonom, a nie Bogu. Nie chcę, abyście mieli udział w demonach. Nie możecie pić kielicha Pańskiego i kielicha demonów. Nie możecie uczestniczyć w stole Pana i stole demonów.

2. 1 Tymoteusza 4:1-3 – „A Duch wyraźnie mówi, że w późniejszych czasach niektórzy odstąpią od wiary, oddając się duchom zwodniczym i naukom demonów przez nieszczerość kłamców o wypalonym sumieniu, którzy zabraniają małżeństwa i wymagają wstrzemięźliwości od pokarmów stworzonych przez Boga, aby ci, którzy wierzą i znają prawdę, przyjmowali je z dziękczynieniem”.

Objawienie 2:15 Podobnie i ty, którzy trzymają się nauki nikolaitów, której nienawidzę.

Bóg nienawidzi nauki nikolaitów.

1. Nienawiść Boga: co dla nas oznacza

2. Niebezpieczeństwa wynikające z przestrzegania fałszywej doktryny

1. Przysłów 8:13 – „Bojaźń Pańska nienawidzi zła, nienawidzę pychy i wyniosłości, złej drogi i przewrotnych ust”.

2. Mateusza 7:15-20 – „Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w owcach? □ ubrani, ale wewnątrz są żarłocznymi wilkami. Poznacie ich po ich owocach”.

Objawienie 2:16 Pokutujcie; bo inaczej szybko przyjdę do ciebie i będę z nimi walczył mieczem moich ust.

Okaż skruchę lub ponieś konsekwencje sądu Bożego.

1: Pokutuj i wróć do Boga.

2: Miecz Usta Boga.

1: Ezechiela 18:30-32 – Pokutujcie, odwróćcie się od swoich niegodziwych dróg i żyjcie.

2: Hebrajczyków 4:12-13 – Moc słowa Bożego jest ostrzejsza niż wszelki miecz obosieczny.

Objawienie 2:17 Kto ma uszy, niechaj słucha, co Duch mówi do kościołów; Zwycięzcy dam jeść mannę ukrytą i dam mu biały kamień, a na kamieniu wypisane nowe imię,

którego nie zna nikt oprócz tego, który je otrzymuje.

Duch przemawia do kościołów, zachęcając je do zwycięstwa i obiecując nagrodę w postaci ukrytej manny i białego kamienia z wypisanym nowym imieniem.

1. „Jak zwyciężyć: odnajdywanie siły w obietnicy z Objawienia 2:17”

2. „Moc nowego imienia: refleksja nad Objawieniem 2:17”

1. Jana 6:31-35 – Jezusowa obietnica manny z nieba

2. Izajasz 62:2 – Obietnica nowego imienia nadanego przez Boga

Objawienie 2:18 I napisz do anioła kościoła w Tiatyrze: To mówi Syn Boży, który ma oczy jak płomień ognisty, a nogi jego jak mosiądz;

Syn Boży przemawia do kościoła w Tiatyrze oczami jak płomień ognia i stopami jak szlachetny mosiądz.

1. Życie pełne celu i pasji

2. Bądź silny w swojej wierze

1. Rzymian 12:2 - I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście mogli przekonać się, jaka jest dobra, przyjemna i doskonała wola Boża.

2. Psalm 119:105 - Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

Objawienie 2:19 Znam twoje uczynki i miłość, i służbę, i wiarę, i twoją cierpliwość, i twoje uczynki; a ostatni jest czymś więcej niż pierwszym.

Bóg uznaje wiarę, miłość, służbę, cierpliwość i uczynki chrześcijan i zachęca ich, aby nadal wzrastali w wierze.

1. Moc uczynków: jak czynienie dobra może pomóc wzmocnić twoją wiarę

2. Wzrastanie w wierze: jak wytrwać w obliczu przeciwności losu

1. Jakuba 2:14-17 – „Co za pożytek, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, ale nie ma uczynków? Czy wiara może go zbawić? Jeśli brat lub siostra są nadzy i pozbawieni codziennego pożywienia, a jeden z was mówi do nich: „ Rozłączcie się w pokoju, ogrzejcie się i napełnijcie", a nie dajesz im tego, co jest potrzebne ciału, cóż to za pożytek? Podobnie i sama wiara, jeśli nie ma działa, nie żyje."

2. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara przychodzi ze słuchania, a słuchanie ze słowa Bożego".

Objawienie 2:20 Jednak mam coś przeciwko tobie, ponieważ pozwalasz tej kobiecie Izebel, która nazywa siebie prorokinią, uczyć i zwodzić moje sługi, aby dopuszczali się rozpusty i spożywali rzeczy ofiarowane bożkom.

Jan Apostoł ostrzega Kościół w Tiatyrze przed Izebel, fałszywą prorokinią, która sprowadza Kościół na manowce, ucząc go cudzołóstwa i spożywania rzeczy ofiarowanych bożkom.

1: „Niebezpieczeństwo fałszywego nauczania"

2: „Moc wiernego bycia uczniem"

1: Mateusza 7:15-20 – „Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w owcach? Ubrani , ale wewnątrz są żarłocznymi wilkami. Poznacie ich po owocach. Czy z cierni zbiera się winogrona, a figi z ostu? Każde zdrowe drzewo wydaje dobre owoce, ale chore drzewo wydaje złe owoce. Zdrowe drzewo nie może wydawać złych owoców ani chore drzewo rodzić dobrych owoców. Każde drzewo, które nie wydaje dobrych owoców, wycina się i w ogień wrzuca. W ten sposób poznacie ich po owocach."

2:1 Jana 4:1-3 - „Umiłowani, nie każdemu duchowi wierzcie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na świat. Po tym poznacie Ducha Bożego : każdy duch, który wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga i każdy duch, który nie wyznaje Jezusa, nie jest z Boga. To jest duch antychrysta, o którym słyszeliście, że miał przyjść, a który już jest na świecie ."

Objawienie 2:21 I dałem jej przestrzeń, aby odpokutowała za swój rozpustę; i nie żałowała.

Z tego fragmentu wynika, że Bóg dał komuś szansę na odpokutowanie za swoje grzechy, lecz tak się nie stało.

1: Musimy skorzystać z możliwości, jakie daje nam Bóg, abyśmy pokutowali.

2: Pokuta to poważna sprawa i nie należy jej lekceważyć.

1: Przysłów 28:13 – „Kto ukrywa swoje grzechy, nie ma powodzenia, lecz kto je wyznaje i wyrzeka się, dostępuje miłosierdzia”.

2: Łk 13:3 – „Powiadam wam, że nie! Ale jeśli się nie nawrócicie, wy wszyscy zginiecie”.

Objawienie 2:22 Oto rzucę ją do łoża, a cudzołożników z nią w wielki ucisk, chyba że odpokutują za swoje uczynki.

Bóg ukarze tych, którzy dopuszczają się cudzołóstwa, jeśli nie okażą skruchy.

1. Konsekwencje cudzołóstwa: Pokutuj, zanim będzie za późno

2. Boża miłość i przebaczenie: szansa, aby zacząć od nowa

1. Przysłów 6:32-33 ? ale człowiek cudzołożący nie ma rozumu; kto tak postępuje, niszczy siebie. Ciosy i hańba to jego los, a jego wstyd nigdy nie zostanie zmazany.??

2. Jana 8:1-11? Esus udał się na Górę Oliwną. Wczesnym rankiem ponownie przyszedł do świątyni. Przychodził do niego cały lud, a on usiadł i nauczał ich. Uczeni w Piśmie i faryzeusze przyprowadzili kobietę przyłapaną na cudzołóstwie i postawili ją pośrodku. ? każdy, powiedzieli mu, ? – jego kobietę przyłapano na cudzołóstwie. W Prawie Mojżesz nakazał nam takie kobiety kamienować. Co teraz powiesz? Powiedzieli to, aby go wystawić na próbę, aby móc postawić mu zarzut. Jezus pochylił się i pisał palcem po ziemi. A gdy go wciąż pytali, wyprostował się i rzekł do nich: ? Aby kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci w nią kamień? Znowu nachylił się i pisał na ziemi. W tym momencie ci, którzy usłyszeli, zaczęli jeden po drugim odchodzić, najpierw starsi, aż został sam Jezus, a kobieta wciąż tam stała. Jezus wyprostował się i zapytał ją: ? oman, gdzie oni są? Czy nikt Cię nie potępił???? „O jeden, proszę pana”, powiedziała. ? „No cóż , ja też cię nie potępiam” – oznajmił Jezus. ? o teraz i porzuć swoje grzeszne życie.? €?

Objawienie 2:23 I zabiję śmiercią jej dzieci; i poznają wszystkie kościoły, że Ja jestem tym, który bada nerki i serca, i oddam każdemu z was według waszych uczynków.

Bóg osądzi każdego człowieka według jego uczynków i wszystkie kościoły będą wiedziały,

że Bóg bada serca i umysły swego ludu.

1: Sąd Boży jest sprawiedliwy – Objawienie 2:23

2: Nasze uczynki wyznaczają naszą nagrodę – Objawienie 2:23

1: Jeremiasz 17:10 - Ja, Pan, badam serce, próbuję lejców, aby oddać każdemu według jego dróg i owoców jego uczynków.

2: Psalm 62:12 - I Tobie, Panie, należy się miłosierdzie, bo Ty oddajesz każdemu według jego uczynku.

Objawienie 2:24 Ale wam mówię i pozostałym w Tiatyrze: wszyscy, którzy nie mają tej nauki i którzy, jak mówią, nie poznali głębokości szatana; Nie nałożę na ciebie żadnego innego ciężaru.

W Objawieniu 2:24 Pan przemawia do tych w Tiatyrze, którzy nie wyznają tej samej doktryny i nie są zaznajomieni z głębinami szatana. Obiecuje, że nie będzie nakładać na nich żadnego dodatkowego obciążenia.

1. Łaskawa ochrona Boga: jak Pan troszczy się o swoich

2. Boża miłość i miłosierdzie: Pańska obietnica braku ciężaru

1. Psalm 55:22 ??? Połóż swoje brzemię na Panu, a On cię podtrzyma: nigdy nie dopuści, aby sprawiedliwy zachwiał się.

2. Hebrajczyków 12:1-3 ??? □ Skoro więc i my jesteśmy otoczeni tak wielkim obłokiem świadków, odłóżmy wszelki ciężar i grzech, który tak łatwo nas nęka, i biegnijmy cierpliwie w wyznaczonym nam wyścigu, patrząc na Jezusa autor i dokończyciel naszej wiary; który dla przygotowanej mu radości wycierpiał krzyż, gardząc hańbą, i zasiadł po prawicy tronu Bożego. Bo spójrzcie na tego, który znosił takie sprzeciwy grzeszników przeciwko sobie, abyście nie byli zmęczeni i nie mdleli w myślach.

Objawienie 2:25 Ale tego, czego już się trzymacie, aż przyjdę.

Wierzący są powołani, aby trwać przy wierze, którą już posiadają, aż do powrotu Chrystusa.

1. Życie dla Chrystusa w chwili obecnej

2. Trwanie w wierze aż do powrotu Jezusa

1. Hebrajczyków 10:35-36 ??? Nie porzucajcie więc ufności, która ma wielką nagrodę . Potrzebna jest wam bowiem wytrwałość, abyście, pełniąc wolę Bożą, otrzymali to, co jest obiecane.

2. Rzymian 12:12 ??? □ e radosny w nadziei, cierpliwy w ucisku, wierny w modlitwie. ??

Objawienie 2:26 A zwycięzcy i strzegącego dzieł moich aż do końca, temu dam władzę nad narodami.

Ci, którzy wiernie pozostaną wierni dziełom Bożym aż do końca, zostaną nagrodzeni władzą nad narodami.

1. Pokonywanie przeciwności: czerpanie korzyści z wierności

2. Odwaga wytrwania: zdobywanie siły dzięki wytrwałości

1. Rzymian 8:37 – Nie, we wszystkim tym jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował.

2. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy pokładają nadzieję w Panu, odnowią swoje siły. Będą szybować na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie znużą się, będą chodzić i nie zmdleją.

Objawienie 2:27 I będzie nimi rządził laską żelazną; jak naczynia garncarskie rozbite będą na dreszcze, tak jak otrzymałem od Ojca mego.

Jezus będzie rządził ludźmi rózgą żelazną, tłukąc ich jak garnki, tak jak otrzymał od Ojca.

1. „Zasada Jezusa: łamanie i kształtowanie nas”

2. „Wola Ojca: poddanie się panowaniu Jezusa”

1. Psalm 2:9 - Będziesz je łamać laską żelazną i rozbijać na kawałki jak garncarz? statek.

2. Efezjan 5:22-24 - Żony, bądźcie uległe swoim mężom, jak Panu. Mąż bowiem jest głową żony, jak i Chrystus jest Głową Kościoła, swego Ciała, i sam jest jego Zbawicielem. A jak Kościół jest poddany Chrystusowi, tak i żony powinny być poddane we wszystkim swoim mężom.

Objawienie 2:28 I dam mu gwiazdę poranną.

Bóg obiecuje tym, którzy pokonają pokusę świata, otrzyma gwiazdę poranną.

1. Obietnica gwiazdy porannej: studium Objawienia 2:28

2. Przezwyciężanie pokus i zdobycie błogosławieństwa Bożego

1. Izajasz 14:12-14, opisujący upadek szatana

2. Filipian 2:9-11, opisujący Jezusa jako gwiazdę poranną.

Objawienie 2:29 Kto ma uszy, niechaj słucha, co Duch mówi do kościołów.

W Objawieniu 2:29 wierzący są zachęcani do słuchania, co Duch mówi do kościołów.

1. Moc słuchania Ducha

2. Wartość słuchania Słowa Bożego

1. Jakuba 1:19-20 – ? A teraz to, moi umiłowani bracia: niech każdy będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu; bo gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej.

2. Izajasz 55:3 - ? nakłoń ucha i przyjdź do mnie; słuchaj, aby dusza twoja ożyła.??

Trzeci rozdział Księgi Objawienia jest trzecim rozdziałem Księgi Objawienia, stanowiącym kontynuację przesłania skierowanego do siedmiu kościołów. W tym rozdziale skupiono się

na konkretnych przesłaniach skierowanych do trzech z tych kościołów: Sardes, Filadelfii i Laodycei.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od przesłania skierowanego do kościoła w Sardes. Jezus uznaje ich reputację jako żywych, ale ostrzega ich, że są duchowo martwi (Objawienie 3:1). Namawia ich, aby wzmocnili to, co pozostało, i pokutowali z samozadowolenia, w przeciwnym razie przyjdzie na nich jak złodziej (Objawienie 3:2-3).

Akapit 2: Następne przesłanie jest skierowane do kościoła w Filadelfii. Jezus pochwala ich wierność pomimo ograniczonych sił i zapewnia, że otworzył przed nimi drzwi, których nikt nie może zamknąć (Ap 3,7-8). Obiecuje, że ponieważ zachowali Jego słowo i nie zaparli się Jego imienia, będzie ich strzegł od godziny próby, która przyjdzie na cały świat (Objawienie 3:10).

Akapit trzeci: Ostatnie przesłanie jest skierowane do Laodycei. Jezus gani ten kościół za to, że jest letni – ani gorący, ani zimny – i ostrzega, że wypluje ich ze swoich ust, jeśli nie odpokutują (Objawienie 3:15-16). Pomimo tego, że sami siebie postrzegają jako bogactwo i wystarczalność, Jezus obnaża ich duchowe ubóstwo i radzi im, aby szukali u Niego prawdziwych bogactw (Objawienie 3:17-18). Zaprasza tych, którzy słyszą Jego głos, aby otworzyli drzwi, aby mógł wejść i zjeść z nimi obiad (Objawienie 3:20).

Podsumowując, trzeci rozdział Apokalipsy zawiera konkretne przesłania skierowane do trzech z siedmiu kościołów. Jezus odnosi się do duchowej martwoty w Sardes i nawołuje do pokuty. Filadelfii pochwala wierność i obiecuje ochronę przed nadchodzącymi próbami. W Laodycei Jezus gani letniość i nawołuje do pokuty, dając możliwość zdobycia prawdziwych bogactw duchowych. Przesłania te podkreślają potrzebę prawdziwej wiary, pokuty z samozadowolenia i żarliwego dążenia do prawości, aby otrzymać Bożą aprobatę i błogosławieństwa.

Objawienie 3:1 I napisz do anioła Kościoła w Sardes: To mówi Ten, który ma siedem Duchów Bożych i siedem gwiazd; Znam uczynki twoje, że masz imię, że żyjesz, a umarłeś.

Zwraca się do anioła kościoła w Sardes i okazuje się, że ten, który się do niego zwraca, ma siedem Duchów Bożych i siedem gwiazd. Ujawnione zostają dzieła kościoła w Sardes, które pokazują, że ich nazwa sugeruje, że żyją, choć w rzeczywistości są martwi.

1. Niebezpieczeństwo martwej wiary: analiza Objawienia 3:1

2. Żyć pełnią życia: refleksje na temat Objawienia 3:1

1. Jeremiasz 29:13 – „Będziecie mnie szukać i znajdziecie mnie, gdy będziecie mnie szukać całym swoim sercem”.

2. Jana 10:10 – „Złodziej nie przychodzi, tylko po to, aby kraść, zabijać i niszczyć. Ja przyszedłem, aby mieć życie i mieć je w obfitości”.

Objawienie 3:2 Czuwajcie i umacniajcie pozostałe, które są gotowe umrzeć, bo nie uznałem dzieł waszych za doskonałe przed Bogiem.

Chrześcijanie powinni czuwać i starać się doskonalić swoje dzieła w oczach Boga.

1. Wzmacnianie naszej wiary: jak doskonalić swoje dzieła w oczach Boga

2. Wezwanie do zachowania czujności: dlaczego powinniśmy wzmacniać naszą wiarę

1. Jakuba 4:17 – „Dlatego ten, kto wie, co należy zrobić, a nie postępuje, jest grzechem”.

2. 1 Jana 3:18 – „Dziatki, nie kochajmy słowem ani językiem, ale czynem i prawdą”.

Objawienie 3:3 Pamiętaj więc, jak otrzymałeś i usłyszałeś, trzymaj się mocno i pokutuj. Jeśli więc nie będziesz czuwał, przyjdę do ciebie jak złodziej, a nie będziesz wiedział, o której godzinie cię przyjdę.

Fragment Objawienia 3:3 przypomina chrześcijanom, aby pamiętali nauki, które usłyszeli, trzymali się ich i pokutowali. Ostrzega się ich również, że jeśli nie będą czuwać, Jezus przyjdzie jak złodziej i nie poznają godziny Jego przyjścia.

1. Moc pokuty: jak żyć w pokucie

2. Jezus nadchodzi: rzeczywistość Jego powrotu

1. Łk 13:3 – „Jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie”.

2. 1 Tesaloniczan 5:2-3 – „Sami bowiem wiecie, że dzień Pański nadejdzie jak złodziej w nocy. Chociaż ludzie będą mówić: „Jest pokój i bezpieczeństwo”, wtedy spadnie na nich nagła zagłada, tak jak bóle porodowe dotykają kobietę brzemienną, i nie umkną”.

Objawienie 3:4 W Sardes masz kilka imion, które nie splugawiły swoich szat; i będą chodzić ze mną w bieli, bo są godni.

Nieliczne imiona w Sardes pozostały wierne i zostaną nagrodzone życiem wiecznym.

1: Pozostań wierny i otrzymaj życie wieczne

2: Wytrwaj w trudnych czasach

1: Rzymian 8:28 „A wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani”.

2: Kolosan 3:23 „I cokolwiek czynicie, z serca czyńcie jak dla Pana, a nie dla ludzi”.

Objawienie 3:5 Zwycięzca będzie ubrany w białą szatę; i nie wymażę imienia jego z księgi życia, ale wyznam imię jego przed moim Ojcem i przed jego aniołami.

Wierzący, którzy pokonają próby i pozostaną wierni, zostaną nagrodzeni białymi szatami i zyskają uznanie Boga i Jego aniołów.

1. Nagroda za wierność – Odkrywanie Bożej obietnicy ubioru wierzących w białe szaty, jeśli pomimo przeciwności pozostaną wierni.

2. Zwycięscy zwycięzcy – badanie, w jaki sposób wierni mogą wytrwać w obliczu przeciwności losu i otrzymać błogosławieństwa Boże.

1. Mateusza 24:13 – „Ale kto wytrwa do końca, ten zostanie zbawiony”.

2. 2 Koryntian 5:10 – „Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusowym, aby każdy z nas otrzymał to, co mu się należy za uczynki dokonane w ciele, dobre lub złe”.

Objawienie 3:6 Kto ma uszy, niechaj słucha, co Duch mówi do kościołów.

W Objawieniu 3:6 Jezus zachęca tych, którzy mają uszy, aby słuchali i słuchali, co Duch mówi do kościołów.

1. Znaczenie słuchania głosu Ducha

2. Kultywowanie rozeznania duchowego w Kościele

1. Dzieje Apostolskie 17:11 – Berejczycy mieli jednak szlachetniejszy charakter niż Tesaloniczan, gdyż przyjęli poselstwo z wielką gorliwością i codziennie badali Pisma, aby sprawdzić, czy to, co powiedział Paweł, jest prawdą.

2. Jakuba 1:19 – Moi drodzy bracia i siostry, zwróćcie uwagę na to: Każdy powinien być prędki do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu.

Objawienie 3:7 I napisz do anioła Kościoła w Filadelfii; To mówi święty, prawdziwy, ten, który ma klucz Dawida, ten, który otwiera, a nikt nie zamyka; i zamyka, a nikt nie otwiera;

Jezus jest tym, który ma moc otwierania i zamykania drzwi i przemawia do kościoła w Filadelfii.

1. „Klucz do otwarcia drzwi”

2. „Boża suwerenność w naszym życiu”

1. Izajasz 22:22 – „A klucz domu Dawida położę na jego ramieniu, i otworzy, a nikt nie zamknie, i zamknie, i nikt nie otworzy.”

2. 2 Koryntian 5:17-20 – „Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem. Stare przeminęło, oto pojawiło się nowe. Wszystko to pochodzi od Boga, który przez Chrystusa pojednał nas z samego siebie i zlecił nam posługę pojednania, to znaczy w Chrystusie Bóg pojednał świat ze sobą, nie poczytując im ich upadków, a nam powierzając orędzie pojednania. Dlatego jesteśmy ambasadorami Chrystusa, do którego Bóg się odwołuje przez nas. W imieniu Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem”.

Objawienie 3:8 Znam uczynki twoje; oto postawiłem przed tobą drzwi otwarte, których nikt nie może zamknąć, bo choć małą masz siłę, a zachowałeś moje słowo i nie zaparłeś się mojego imienia.

Ten fragment podkreśla otwarte drzwi, które Bóg przed nami otworzył, i siłę, jaką mamy, aby dotrzymywać Jego słowa i nie zapierać się Jego imienia.

1. Poleganie na Bożej sile w pokonywaniu wyzwań

2. Czekają na nas otwarte drzwi możliwości

1. Filipian 4:13 – „Wszystko mogę w Tym, który mnie wzmacnia”.

2. Izajasz 43:19 – „Oto czynię rzecz nową; teraz wychodzi, czy tego nie dostrzegacie?”

Objawienie 3:9 Oto uczynię z synagogi szatana tych, którzy podają się za Żydów, a nimi nie są, lecz kłamią; oto sprawię, że przyjdą i oddają pokłon u stóp twoich, i poznają, że cię umiłowałem.

Bóg sprowadzi sąd na tych, którzy fałszywie podają się za Żydów, ale nimi nie są, i sprawi, że uznają Jego miłość do tych, którzy są wierni.

1. Bóg jest sędzią wiernych

2. Rozpoznanie miłości Boga poprzez wiarę

1. Rzymian 2:28-29 – Nikt bowiem nie jest Żydem, kto jest nim tylko na zewnątrz, ani obrzezanie nie jest zewnętrzne i fizyczne. Ale Żyd jest nim wewnętrznie i obrzezanie jest sprawą serca, duchem, a nie literą. Jego pochwała nie pochodzi od człowieka, ale od Boga.

2. Jakuba 2:14-17 – Cóż z tego, bracia moi, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, ale nie ma uczynków? Czy ta wiara może go ocalić? Jeśli brat lub siostra są ubogo ubrani i brakuje im codziennego pożywienia, a ktoś z was powie im: „Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i najedcie”, nie dając im tego, czego potrzebuje ciało, jaki z tego pożytek? Podobnie i wiara sama w sobie, jeśli nie ma uczynków, jest martwa.

Objawienie 3:10 Ponieważ zachowałeś słowo mojej cierpliwości, i ja cię zachowam od godziny pokusy, która przyjdzie na cały świat, aby doświadczyć mieszkańców ziemi.

Bóg zachowa tych, którzy zachowują Jego Słowo, od godziny pokusy, która ma przyjść na świat.

1. Dotrzymywanie Słowa Bożego: pozostawanie silnym pomimo pokus

2. Trwajcie w wierze: Boża obietnica ochrony w trudnych czasach

1. Jakuba 1:12-15 – Błogosławiony ten, kto wytrwa w próbie, gdyż po przejściu próby otrzyma koronę życia, którą Pan obiecał tym, którzy go miłują.

2. 1 Koryntian 10:13 - Nie spotkała was żadna pokusa, która nie jest wspólna dla człowieka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad wasze siły, ale wraz z pokusą wskaże wam także drogę wyjścia, abyście mogli ją przetrwać.

Objawienie 3:11 Oto przyjdę wkrótce; trzymaj to, co masz, aby nikt nie wziął twojej korony.

Jezus ostrzega nas, abyśmy wiernie Go naśladowali, aby nikt nie mógł nam zabrać korony.

1. Korona wierności: jak wytrwać w naśladowaniu Jezusa

2. Nie trać z oczu swojej korony: skupiaj się na Jezusie

1. 1 Koryntian 9:25-27 – Każdy, kto bierze udział w zawodach, przechodzi rygorystyczny trening. Robią to, aby zdobyć koronę, która nie będzie trwała, ale my robimy to, aby zdobyć koronę, która będzie trwać wiecznie.

2. Hebrajczyków 3:12-14 – Pilnujcie, bracia i siostry, aby nikt z was nie miał grzesznego, niewierzącego serca, które odwracałoby się od Boga żywego. Ale zachęcajcie się nawzajem codziennie, tak długo, jak nazywa się to „dziś”, aby nikt z was nie był zatwardziały przez oszustwo grzechu. Przyszliśmy mieć udział w Chrystusie, jeśli rzeczywiście do samego końca będziemy mocno trzymać się naszego pierwotnego przekonania.

Objawienie 3:12 Zwycięzcę uczynię filarem w świątyni Boga mojego i już nie wyjdzie, i napiszę na nim imię Boga mojego i nazwę miasta Boga mojego, które jest Nowe Jeruzalem, które z nieba zstępuje od Boga mojego, i napiszę na nim moje nowe imię.

Ci, którzy zwyciężą, staną się filarem świątyni Bożej i nigdy jej nie opuszczą; ich imię będzie zapisane wraz z imieniem Boga i miastem Bożym, czyli Nowym Jeruzalem, które pochodzi od Boga, i będzie też na nich wypisane nowe imię Boże.

1. Obietnice Boga: bycie filarem w Jego świątyni

2. Zwycięstwo i nagroda: Bóg wypisuje na nas swoje imię

1. Izajasz 28:16 - Dlatego tak mówi Pan BÓG: Oto Ja kładę na Syjonie kamień, kamień wypróbowany, kosztowny kamień węgielny pod fundament, mocno osadzony. Kto w to wierzy, nie będzie zaniepokojony.

2. Jana 14:2-3 – W domu mojego Ojca jest wiele pomieszczeń; gdyby tak nie było, powiedziałbym ci. Idę tam, aby przygotować wam miejsce. A jeśli odejdę i przygotuję wam miejsce, wrócę i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem.

Objawienie 3:13 Kto ma uszy, niechaj słucha, co Duch mówi do kościołów.

Jezus przemawia do kościołów, zachęcając je, aby słuchały Ducha i przestrzegały Jego przykazań.

1. „Życie w posłuszeństwie: posłuszeństwo wezwaniu Ducha”

2. „Słuchanie, co mówi Duch: zrozumienie woli Bożej”

1. Rzymian 8:14 – „Bo wszyscy, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi”.

2. Jakuba 1:22-25 – „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który uważnie przygląda się swemu wrodzonemu twarz w lustrze. Bo patrzy na siebie i odchodzi i natychmiast zapomina, jaki był. Kto zaś wpatruje się w doskonałe Prawo, Prawo wolności, i wytrwa, nie będąc słuchaczem, który zapomina, ale wykonawcą, który działa będzie błogosławiony, gdy to uczyni”.

Objawienie 3:14 I napisz do anioła kościoła Laodycejczyków: To mówi Amen, świadek wierny i prawdziwy, początek stworzenia Bożego;

Do anioła kościoła laodycejskiego przemawia Pan, świadek wierny i prawdziwy, początek stworzenia.

1. „Wierność Pana”

2. „Początki stworzenia”

1. Rzymian 3:3-4 – „Po co niektórzy nie uwierzyli? Czy ich niewiara pozbawi wierność Bożą? Z pewnością nie! Rzeczywiście, Bóg niech będzie prawdziwy, ale każdy człowiek kłamcą.”

2. Kolosan 1:15-17 – „On jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym nad całym stworzeniem. Bo przez Niego zostało stworzone wszystko, co jest w niebie i na ziemi, rzeczy widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania albo zwierzchności, albo zwierzchności. Wszystko przez Niego i dla Niego zostało stworzone. On jest przed wszystkim i wszystko na Nim polega.

Objawienie 3:15 Znam uczynki twoje, że nie jesteś ani zimny, ani gorący; wolałbym, żebyś był zimny lub gorący.

Pan zna dzieła ludzi, ale chce, aby byli całkowicie zaangażowani w swoje przekonania.

1: Pan chce, abyśmy byli w pełni zaangażowani

2: Gorąco czy zimno – Pan chce, żebyśmy dokonali wyboru

1: Jakuba 4:17 – „Dlatego ten, kto umie czynić dobro, a nie czyni, jest grzechem”.

2: Mateusza 6:21 – „Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje”.

Objawienie 3:16 A tak, ponieważ jesteś letni i ani zimny, ani gorący, wypluję cię z moich ust.

Bóg odrzuci tych, którzy są letni w wierze.

1. Niebezpieczeństwo letniej wiary

2. Znaczenie gorliwości w naszej wierze

1. Jakuba 4:4-10

2. Mateusza 25:1-13

Objawienie 3:17 Ponieważ mówisz: Bogaty jestem i wzbogaciłem się, i niczego nie potrzebuję; i nie wiesz, że jesteś nędzny i nędzny, i biedny, i ślepy, i nagi.

Ten fragment objawia Boże ostrzeżenie tym, którzy są bogaci i myślą, że niczego nie potrzebują.

1: Bez względu na to, jak bardzo ktoś posiada bogactwo, nie może ono uchronić go przed sądem Bożym.

2: Bogactwo może być formą duchowego ubóstwa, jeśli położymy ufność w nich, a nie w Panu.

1:1 Tymoteusza 6:17-19 – „Naucz bogatych w tym świecie, aby nie popadali w pychę i nie pokładali nadziei w niepewności bogactwa, ale w Bogu, który obficie zaopatruje nas we wszystko, abyśmy mogli się cieszyć. Pouczaj ich, aby czynili dobro, byli bogaci w dobre uczynki, byli hojni i gotowi do dzielenia się, gromadząc dla siebie skarb dobrego fundamentu na przyszłość, aby mogli uchwycić się tego, co jest prawdziwym życiem”.

2: Jakuba 5:1-6 – „Pójdźcie teraz, bogacze, płaczcie i narzekajcie z powodu nieszczęść, które na was przychodzą. Wasze bogactwa zgniły, a wasze szaty zostały zjedzone przez mole. Twoje złoto i srebro skorodowały, a ich rdza będzie dowodem przeciwko tobie i pożre twoje ciało jak ogień. W ostatnich dniach zgromadziliście skarby. Oto zapłata robotników koszących wasze pola, którą zatrzymaliście oszustwem, woła na was, a krzyki żniwiarzy dotarły do uszu Pana Zastępów. Żyłeś na ziemi w luksusie i pobłażaniu sobie. Tuczycie serca swoje w dniu rzezi. Potępiliście i zamordowaliście sprawiedliwego. On nie stawia ci oporu.

Objawienie 3:18 Radzę ci, żebyś kupił u mnie złota w ogniu wypróbowanego, abyś się wzbogacił; i białe szaty, abyś się przyodział i aby nie ukazała się hańba twojej nagości; i namaść swoje oczy maścią, abyś widział.

Ten fragment zachęca czytelników do zakupu od Boga złota wypróbowanego w ogniu, białych ubrań zakrywających nagość i maści do oczu, aby móc widzieć.

1. Duchowe bogactwa Boga: jak znaleźć obfitość w środku kryzysu

2. Moc wiary: jak otrzymać szaty zbawienia w potrzebie

1. 2 Koryntian 5:17 - Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. Stare przeminęło; oto nadeszło nowe.

2. Izajasz 61:10 – Będę się bardzo radował w Panu; dusza moja będzie się radować w Bogu moim, gdyż przyodział mnie w szaty zbawienia; okrył mnie szatą sprawiedliwości, jak pan młody przyodziewa się jak kapłan w pięknym nakryciu głowy i jak oblubienica strojna w swe klejnoty.

Objawienie 3:19 Wszystkich, których kocham, karcę i karcę; bądźcie zatem gorliwi i pokutujcie.

Bóg nas kocha i karci nas, abyśmy przybliżyli się do Niego.

1. Miłość i dyscyplina Boża

2. Gorliwa pokuta

1. Hebrajczyków 12:4-11 – Boża dyscyplina

2. Łk 15:11-32 – Miłość Boża widziana w pokucie

Objawienie 3:20 Oto stoję u drzwi i kołaczę: jeśli ktoś usłyszy mój głos i otworzy drzwi, wejdę do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze mną.

Ten fragment mówi o Jezusie pukającym do drzwi ludzkiego serca, a jeśli drzwi otworzą, Jezus wejdzie i będzie miał z nimi społeczność.

1. Zaproszenie do intymności z Jezusem

2. Otwarcie drzwi na relację z Jezusem

1. Jana 15:4-5 – „Trwajcie we mnie, a ja w was. Podobnie jak latorośl nie może sama wydać owocu, jeśli nie pozostaje w winorośli, tak i wy nie możecie, jeśli nie trwacie we Mnie. Jestem winoroślą; jesteście gałęziami. Kto trwa we mnie, a ja w nim, ten przynosi obfity owoc, bo beze mnie nic nie możecie uczynić”.

2. Efezjan 3:17-19 – „Aby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, abyście w miłości wkorzenieni i ugruntowani, wraz ze wszystkimi świętymi, mieli siłę ogarnąć wraz ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość, długość, wysokość i głębokość i poznać miłość Chrystusa, przewyższającą wszelką wiedzę, abyście zostali napełnieni całą Pełnią

Bożą”.

Objawienie 3:21 Zwycięzcy pozwolę zasiąść ze mną na moim tronie, jak i ja zwyciężyłem i zasiadam z moim Ojcem na jego tronie.

Jezus obiecuje dzielić swój tron ze zwycięzcami, ponieważ już zwyciężył i zasiada z Ojcem na Jego tronie.

1. „Obietnica tronu: zwycięstwo z Jezusem”

2. „Zwycięskie życie: zasiadam z Chrystusem na Jego tronie”

1. Filipian 2:5-11 – Jezus uniżył samego siebie i stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.

2. Hebrajczyków 12:1-2 - Biegnijmy wytrwale w wyznaczonym nam wyścigu, patrząc na Jezusa, założyciela i doskonaliciela naszej wiary.

Objawienie 3:22 Kto ma uszy, niechaj słucha, co Duch mówi do kościołów.

Ten werset z Apokalipsy św. Jana zachęca wierzących, aby słuchali tego, co Duch mówi do kościołów.

1. „Bądź Kościołem słuchającym: słuchaj, co mówi Duch”

2. „Życie w posłuszeństwie: odpowiadanie na to, co mówi Duch”

1. Jana 10:27: „Owce moje głosu mojego słuchają i ja je znam, a one idą za mną”.

2. Rzymian 12:2: „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

Objawienie 4 to czwarty rozdział Księgi Objawienia i oznacza znaczącą zmianę w narracji. W tym rozdziale skupiono się na wizji Jana dotyczącej niebiańskiej sali tronowej i odprawianego w niej kultu.

1. akapit: Rozdział rozpoczyna się od opisu Jana, który opisuje otwarte drzwi w niebie i słyszy głos zapraszający go, aby wszedł i zobaczył, co musi się stać potem (Objawienie 4:1). Jan natychmiast zostaje pochwycony przez Ducha i znajduje się przed tronem Bożym. Widzi wspaniałą scenę z Bogiem zasiadającym na swoim tronie, otoczonym przez dwudziestu czterech starszych ubranych w białe szaty, reprezentujących władzę i czystość (Objawienie 4:2-5). Z tronu dochodzą błyskawice, grzmoty i grzmoty — potężny pokaz symbolizujący majestat Boga.

Akapit 2: W wersetach 6-8 Jan opisuje cztery żywe stworzenia przed tronem Bożym. Te stworzenia są wszędzie pokryte oczami – co symbolizuje ich wszechwiedzę – i mają różne twarze, jak lew, wół, człowiek i orzeł (Objawienie 4:6-7). Nieustannie czczą Boga dniem i nocą, głosząc Jego świętość, mówiąc: „Święty, Święty, Święty jest Pan Bóg Wszechmogący” (Objawienie 4:8). Ich uwielbienie prowadzi do atmosfery, w której dwudziestu czterech starszych upada przed Zasiadającym na tronie, rzucając przed Nim swoje korony w akcie poddania się i adoracji (Objawienie 4:9-11).

Akapit trzeci: W tym rozdziale skupiono się przede wszystkim na przedstawieniu budzącej podziw chwały i uwielbienia, które mają miejsce w niebiańskiej sali tronowej. Daje czytelnikom wgląd w niebiańskie rzeczywistości wykraczające poza ziemskie zrozumienie. Zastosowane obrazy — takie jak błyskawice, grzmoty, żywe stworzenia o wielu oczach — służą do przekazania zarówno wielkości, jak i czci związanej z obecnością Boga. Ciągłe oddawanie czci żywym istotom i dwudziestu czterem starszym uwypukla wieczną naturę oddawania czci i podkreśla Bożą świętość, suwerenność i godność do otrzymania czci i chwały.

Podsumowując, rozdział czwarty Księgi Objawienia przedstawia wizję Jana dotyczącą niebiańskiej sali tronowej. Jest świadkiem sceny, w której Bóg zasiada na swoim tronie, otoczony przez dwudziestu czterech starszych i cztery żywe stworzenia. Rozdział ten podkreśla wspaniałość i świętość Boga poprzez żywe obrazy i ciągłe uwielbienie oferowane przez te niebiańskie istoty. Służy jako potężne przypomnienie, że Bóg jest wywyższony ponad całe stworzenie i godny wiecznej adoracji.

Objawienie 4:1 Potem spojrzałem, a oto drzwi w niebie się otworzyły, a pierwszy głos, który usłyszałem, był jakby trąby rozmawiającej ze mną; który powiedział: Podejdź tutaj, a pokażę ci, co ma się wydarzyć w przyszłości.

Jan zostaje zaproszony do nieba głosem przypominającym trąbę i ukazuje mu się to, co ma nadejść.

1. Nie bój się zamykać drzwi przeszłości i otwierać drzwi przyszłości.

2. Nadzieję na przyszłość zawsze możemy znaleźć w Bożych obietnicach.

1. Izajasz 43:19 – „Oto czynię rzecz nową; teraz to wyłania się, czy tego nie dostrzegacie? Utworzę drogę na pustyni i rzeki na pustyni.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest zaś pewnością tego, czego się spodziewamy, przekonaniem o tym, czego nie widać.

Objawienie 4:2 I natychmiast doznałem ducha, i oto w niebie stał tron, a na tronie ktoś siedział.

Jan zostaje wzięty do ducha i widzi tron w niebie z kimś, kto na nim siedzi.

1. Jak zaufać wielkości i mocy Boga

2. Majestat Nieba

1. Izajasz 6:1-2 - W roku śmierci króla Ozjasza widziałem Pana siedzącego na tronie wysokim i wyniosłym, a tren jego napełniał świątynię.

2. Psalm 103:19 - Pan utwierdził swój tron w niebiosach i Jego królestwo panuje nad wszystkim.

Objawienie 4:3 A Ten, który siedział, wyglądał jak kamień jaspisu i sardynki, a tęcza wokoło tronu, z wyglądu podobna do szmaragdu.

Zasiadający na tronie został opisany jako mający wygląd kamienia jaspisowego i sardynkowego oraz tęczę w kształcie szmaragdu otaczającą tron.

1. Majestat Boga przekracza ludzkie pojęcie

2. Symbolika kolorowej tęczy w Biblii

1. Ezechiela 1:28 – „Jak wygląd łuku, który jest na obłoku w dzień deszczu, tak wyglądał blask wokoło. To był wygląd podobieństwa chwały Pana”.

2. Objawienie 21:11 – „Mające chwałę Bożą, a jej światło było jak najdroższy kamień, jak kamień jaspisowy, czysty jak kryształ”.

Objawienie 4:4 A wokoło tronu dwadzieścia cztery siedzenia, a na tych siedzeniach widziałem dwudziestu czterech siedzących starszych, odzianych w białe szaty; i mieli na głowach korony złote.

Widzi się 24 starszych siedzących wokół tronu Bożego, ubranych w białe szaty i złote korony.

1. „Majestat Niebios: Zrozumienie natury tronu Bożego”

2. „Nasza rola jako sług Bożych: znaczenie 24 starszych”

1. Izajasz 6:1-3

2. 1 Piotra 5:1-4

Objawienie 4:5 A z tronu wychodziły błyskawice i grzmoty, i głosy, a przed tronem paliło się siedem lamp ognistych, którymi jest siedem Duchów Bożych.

Tron Boży w niebie otoczony jest siedmioma lampami ognistymi, które symbolizują siedem Duchów Bożych, którym towarzyszą grzmoty, błyskawice i głosy.

1. Moc Siedmiu Duchów Bożych

2. Majestat tronu Bożego w niebie

1. Izajasz 11:2-3 - Duch Pański spocznie na nim, duch mądrości i zrozumienia, duch rady i mocy, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej.

2. Efezjan 4:4-6 - Jedno jest Ciało i jeden Duch, jak też powołani zostaliście do jednej nadziei, która jest związana z waszym powołaniem, jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest, jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest nad wszystkim i przez wszystko i we wszystkich.

Objawienie 4:6 A przed tronem było morze szklane podobne do kryształu, a pośrodku tronu i wokoło tronu cztery zwierzęta pełne oczu, z przodu i z tyłu.

Tron Boży otoczony jest szklanym morzem i czterema bestiami z oczami z przodu i z tyłu.

1. Majestat Tronu Bożego

2. Czujność sług Bożych

1. Ezechiela 1:4-14 – Wizja stworzeń przed tronem Bożym.

2. Exodus 24:17 - Mojżesz i starsi oglądają chwałę Pana.

Objawienie 4:7 A pierwsza bestia była podobna do lwa, druga bestia była podobna do cielca, trzecia bestia miała twarz jak człowiek, a czwarta bestia była podobna do lecącego orła.

Podano opis czterech bestii, z których każda przypomina lwa, cielca, człowieka i orła.

1. Majestatyczne stworzenia Boże: odkrywanie piękna stworzenia

2. Moc transformacji: stawanie się tym, kim Bóg chciał, abyśmy byli

1. Psalm 104:24 - Jak liczne są dzieła Twoje, Panie! W mądrości stworzyłeś je wszystkie; ziemia jest pełna Twoich stworzeń.

2. Izajasz 40:31 - Ale ci, którzy pokładają nadzieję w Panu, odnowią swoje siły. Będą szybować na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie znużą się, będą chodzić i nie zmdleją.

Objawienie 4:8 A cztery zwierzęta miały wokół siebie po sześć skrzydeł, każde z nich; i byli w środku pełni oczu, i nie odpoczywali we dnie i w nocy, mówiąc: Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Wszechmogący, który był i jest, i który ma przyjść.

Świętość Boga jest nieskończona i ponadczasowa.

1. Niekończąca się chwała zastępów niebieskich

2. Kontemplacja majestatu Boga

1. Izajasz 6:3 - I jeden do drugiego wołał, i mówili: Święty, święty, święty jest Pan

zastępów. Cała ziemia jest pełna chwały jego.

2. 1 Piotra 1:15-16 - Ale jak Ten, który was powołał, jest święty, tak bądźcie święci we wszelkiej rozmowie; Ponieważ napisano: Bądźcie święci; bo jestem święty.

Objawienie 4:9 A gdy te zwierzęta oddają chwałę i cześć, i dzięki Zasiadającemu na tronie, który żyje na wieki wieków,

Stworzenia niebieskie oddają chwałę i cześć żyjącemu na wieki Bogu.

1. Bóg jest wieczny: refleksja nad Objawieniem 4:9

2. Oddawaj cześć Bogu na zawsze: spójrz na Objawienie 4:9

1. Psalm 90:2 – „Zanim powstały góry i w ogóle stworzyłeś ziemię i świat, od wieków na wieki, Ty jesteś Bogiem”.

2. Rzymian 11:36 – „Bo z niego i przez niego, i dla niego jest wszystko. Jemu chwała na wieki. Amen”.

Objawienie 4:10 Dwudziestu czterech starszych upadło przed Zasiadającym na tronie i oddało pokłon Żyjącemu na wieki wieków, i rzucało swoje korony przed tronem, mówiąc:

Dwudziestu czterech starszych okazuje cześć Bogu, oddając Mu cześć i składając swoje korony.

1. „Znaczenie oddawania czci w naszym życiu”

2. „Poddanie się Bożej mocy i władzy”

1. Psalm 95:6 – „Chodźcie, pokłońmy się w uwielbieniu, klęknijmy przed Panem, naszym Stwórcą”.

2. Filipian 2:10-11 – „Na imię Jezusa powinno się zginać wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią i wszelki język wyznawać, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca.”

Objawienie 4:11 Godzien jesteś, Panie, przyjąć chwałę i cześć, i moc, bo Ty stworzyłeś wszystko i dla Twojego upodobania wszystko istnieje i zostało stworzone.

Bóg jest godzien chwały, czci i mocy, gdyż stworzył wszystko dla Swojego upodobania.

1: Bóg, Stwórca Wszechświata, jest godny czci i uwielbienia

2: Wszystko zostało stworzone dla przyjemności i chwały Boga

1: Kolosan 1:16 Bo przez niego zostało stworzone wszystko, co jest w niebie i na ziemi, widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy księstwa, czy zwierzchności; wszystko przez niego zostało stworzone, i dla niego:

2: Izajasz 43:7 Nawet każdego, kto jest nazwany moim imieniem, bo stworzyłem go dla mojej chwały, ukształtowałem go; tak, stworzyłem go.

Objawienie 5 to piąty rozdział Księgi Objawienia i stanowi kontynuację wizji Jana w niebiańskiej sali tronowej. W tym rozdziale skupiono się na zwoju z siedmioma pieczęciami i Baranku, który jest godzien go otworzyć.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od widoku Jana, który widzi w prawej ręce Boga zwój zapieczętowany siedmioma pieczęciami (Objawienie 5:1). Anioł ogłasza donośnym głosem, pytając, kto jest godzien otworzyć zwój i złamać jego pieczęcie. Nikt w niebie ani na ziemi nie znalazł się godnym tego, co powoduje, że Jan płacze (Objawienie 5:2-4). Jednak jeden ze starszych mówi mu, żeby nie płakał, ponieważ Lew Judy, Korzeń Dawida, zatriumfował i może otworzyć zwój (Objawienie 5:5).

Akapit 2: W wersetach 6-7 Jan widzi Baranka stojącego, jakby został zabity na tronie Bożym. Baranek ma siedem rogów symbolizujących moc i siedem oczu reprezentujących wszechwiedzę – cechy, które umożliwiają Mu wypełnianie woli Bożej (Objawienie 5:6). Baranek bierze zwój z prawicy Boga pośród wielkiego uwielbienia i uwielbienia ze strony wszystkich stworzeń w niebie i na ziemi (Objawienie 5:8-14). Śpiewają nową pieśń, wychwalając zarówno Boga, jak i Baranka za ich odkupieńcze dzieło przez Jego krew.

Akapit trzeci: Ten rozdział objawia, że tylko Jezus Chrystus — Lew Judy — zatriumfował nad grzechem i śmiercią. Tylko On jest godny otworzyć zwój zawierający przyszłe wydarzenia, które rozegrają się zgodnie z Bożym planem. Wyobrażenie Jezusa jako zabitego Baranka podkreśla Jego ofiarną śmierć za ludzkość – główny temat całego Objawienia. Kult składany przez wszystkie stworzenia podkreśla wyjątkową rolę Jezusa jako w pełni boskiego (godnego czci) i w pełni ludzkiego (Tego, który został zabity). Rozdział ten ukazuje oczekiwanie i radość związaną z odkupieńczym dziełem Jezusa i wypełnieniem zamierzeń Bożych.

Podsumowując, rozdział piąty Apokalipsy przedstawia wizję Jana dotyczącą zwoju z siedmioma pieczęciami w prawicy Boga. Wyjawia, że tylko Jezus Chrystus, przedstawiony jako triumfujący Lew Judy i ofiarny Baranek, jest godny otwarcia zwoju. Rozdział ten kładzie nacisk na odkupieńcze dzieło Jezusa poprzez Jego ofiarną śmierć i podkreśla cześć i uwielbienie oddawane Mu przez wszystkie stworzenia w niebie i na ziemi. Wyraża poczucie oczekiwania na przyszłe wydarzenia, które rozwiną się zgodnie z Bożym planem, co ostatecznie doprowadzi do Jego ostatecznego zwycięstwa nad złem.

Objawienie 5:1 I widziałem na prawej ręce Zasiadającego na tronie księgę zapisaną wewnątrz i na odwrocie, zapieczętowaną siedmioma pieczęciami.

Jan ujrzał w prawej ręce swego siedzącego na tronie księgę, zapieczętowaną siedmioma pieczęciami.

1. Zapieczętowana księga: odsłonięcie tajemnicy woli Bożej

2. Moc tronu: wydanie zapieczętowanej księgi

1. Daniela 7:9-14 – Wizja Daniela dotycząca Pradawnego i ksiąg

2. Hebrajczyków 10:19-20 – Wchodzenie przed oblicze Boga z ufnością i śmiałością

Objawienie 5:2 I widziałem anioła mocnego, który głosił donośnym głosem: Kto jest godzien otworzyć księgę i zdjąć jej pieczęcie?

Silny anioł pyta, kto jest godzien otworzyć księgę i złamać jej pieczęcie.

1. Niekończące się poszukiwanie przez Boga tych, którzy są tego godni

2. Co trzeba zrobić, żeby być godnym?

1. Hebrajczyków 4:15-16 - Nie mamy bowiem Arcykapłana, który nie mógłby współczuć naszym słabościom, lecz doświadczonego we wszystkim na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. Przybliżajmy się zatem z ufnością do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej chwili.

2. 2 Tymoteusza 2:20-21 - Ale w wielkim domu znajdują się nie tylko naczynia złote i srebrne, ale także drewniane i ziemne; i niektórzy ku czci, a niektórzy ku zniesławieniu. Jeśli zatem człowiek oczyści się z nich, będzie naczyniem ku chwale, uświęconym i przeznaczonym na użytek pana, i przygotowanym do każdego dobrego dzieła.

Objawienie 5:3 I nikt w niebie, ani na ziemi, ani pod ziemią nie mógł otworzyć księgi ani na nią patrzeć.

Nikt nie był w stanie otworzyć księgi ani nawet na nią spojrzeć.

1. Plany Boga są poza naszym zrozumieniem

2. Moc Słowa Bożego

1. Izajasz 55:8-9 – „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami” – oświadcza Pan. „Jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli.

2. Psalm 19:7-11 - Prawo Pańskie jest doskonałe i odświeża duszę. Przykazania Pana są godne zaufania i czynią mądrych prostych. Przykazania Pańskie są słuszne i dają radość sercu. Przykazania Pana jaśnieją i dają światło oczom. Bojaźń Pańska jest czysta i trwa na wieki. Wyroki Pana są niezachwiane i wszystkie są sprawiedliwe.

Objawienie 5:4 I bardzo płakałem, że nie znalazł się człowiek godny otworzyć i przeczytać księgę, ani na nią zajrzeć.

Poszukiwania kogoś godnego przeczytania księgi z Apokalipsy 5 nie powiodły się.

1. „Wyjątkowość Bożej godności”

2. „Wartość poszukiwania godności”

1. Izajasz 6:3 – „I jeden do drugiego wołał i mówił: Święty, Święty, Święty jest Pan Zastępów. Cała ziemia jest pełna jego chwały”.

2. Psalm 145:3 – „Wielki jest Pan i godny wielkiej chwały, a wielkość jego jest niezgłębiona”.

Objawienie 5:5 I rzekł do mnie jeden ze starszych: Nie płacz: oto zwyciężył Lew z pokolenia Judy, korzeń Dawida, aby otworzyć księgę i zerwać siedem jej pieczęci.

Starszy pociesza Jana, aby nie płakał, gdyż Lew z pokolenia Judy, Korzeń Dawida, zdobył prawo do otwarcia księgi i zwolnienia siedmiu pieczęci.

1. Jezus jest Jedynym, który może otworzyć księgę przeznaczenia

2. Władza Jezusa: Lew z pokolenia Judy

1. Izajasz 11:1-3 – „Wyrośnie pęd z pnia Jessego i wyrośnie odrośl z jego korzeni. Spocznie na nim Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i mocy, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej. Jego upodobanie będzie w bojaźni Pańskiej."

2. Izajasz 53:7-8 – „Był uciskany i uciskany, a mimo to nie otworzył ust swoich; prowadzony był jak baranek na rzeź i jak owca milczy przed tymi, którzy ją strzygą, tak nie otworzył ust swoich. Przez ucisk i sąd został zabrany. Kto jednak z jego pokolenia protestował? Bo został wycięty z krainy żyjących; za występek mojego ludu został ukarany".

Objawienie 5:6 I widziałem, a oto pośrodku tronu i czterech zwierząt oraz pośrodku starszych stał Baranek jakby zabity, mający siedem rogów i siedmioro oczu, które są siedem Duchów Bożych wysłanych na całą ziemię.

Pośrodku tronu, czterech zwierząt i starszych, stał Baranek, jakby zabity, z siedmioma rogami i siedmioma oczami, wyobrażającymi siedem Duchów Bożych wysłanych na świat.

1. Moc Jezusa Chrystusa: Baranek stojący przed tronem

2. Siedem Duchów Bożych: symboliczne przedstawienie woli Bożej

1. Jana 1:29 – „Następnego dnia Jan zobaczył Jezusa zbliżającego się do niego i powiedział: «Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata!»"

2. Zachariasza 4:10 – „Nie gardź tymi drobnymi początkami, gdyż Pan raduje się, widząc rozpoczęcie dzieła" – mówi Pan Wszechmogący.

Objawienie 5:7 I przyszedł, i wziął księgę z prawej ręki Zasiadającego na tronie.

W Objawieniu 5:7 Jezus wyjmuje księgę z prawej ręki Zasiadającego na tronie.

1. Moc Jezusa: jak Jezus wykorzystuje swoją władzę, aby zabrać to, co do niego należy

2. Tron Boży: co dla Jezusa oznacza zabranie księgi od Tego, który na niej siedzi

1. Mateusza 28:18-20 - A Jezus podszedł i rzekł do nich: Dana mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i czyńcie uczniami wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia wieków".

2. Jana 17:1-11 – Jezus wypowiedział te słowa, podniósł oczy ku niebu i rzekł: „Ojcze, nadeszła godzina; uwielbij swego Syna, aby Syn uwielbił Ciebie, skoro dałeś mu władzę nad wszelkim ciałem, aby dać życie wieczne wszystkim, których mu dałeś. A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś. Otoczyłem Cię chwałą na ziemi, gdyż wykonałem dzieło, które Mi zleciłeś. A teraz uwielbij mnie, Ojcze, u siebie tą chwałą, którą miałem u ciebie, zanim świat powstał".

Objawienie 5:8 A gdy wziął księgę, cztery Zwierzęta i dwudziestu czterech Starców upadło przed Barankiem, każdy mając harfę i złote czasze pełne wonności, którymi są modlitwy świętych.

Barankowi przedstawiono księgę, a cztery zwierzęta i dwudziestu czterech starszych upadło w uwielbieniu, każdy z harfą i naczyniem pełnym modlitw świętych.

1. Moc modlitwy: jak nasze modlitwy docierają do nieba

2. Oddawanie czci Barankowi: wezwanie, aby upaść przed Barankiem

1. Psalm 141:2 – „Niech moja modlitwa będzie przed wami wzniesiona jak kadzidło; i podniesienie rąk moich jako ofiara wieczorna".

2. Hebrajczyków 4:16 – „Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej chwili".

Objawienie 5:9 I zaśpiewali nową pieśń, mówiąc: Godzien jesteś wziąć księgę i otworzyć jej pieczęcie, bo zostałeś zabity i odkupiłeś nas dla Boga swoją krwią, z każdego

pokolenia i języka, i ludzie, i naród;

Odkupieni przez Boga ze wszystkich narodów śpiewają nową pieśń, wychwalając Jezusa za to, że został zabity i odkupił ich z każdego języka, ludu i narodu.

1. Moc odkupienia: jak Jezus odkupił nas z każdego narodu

2. Baranek godzien: godzien wziąć księgę i otworzyć pieczęcie

1. Efezjan 1:7 - W nim mamy odkupienie przez jego krew, odpuszczenie naszych win, według bogactwa jego łaski

2. Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Objawienie 5:10 I uczyniłeś nas Bogu naszemu królami i kapłanami, i będziemy królować na ziemi.

Bóg uczynił nas królami i kapłanami i dał nam władzę panowania na ziemi.

1. Moc Bożej władzy – Objawienie 5:10

2. Potwierdzenie swojej władzy jako Króla Bożego – Objawienie 5:10

1. Exodus 19:6 - I będziecie mi królestwem kapłanów i narodem świętym.

2. Łk 10:19 - Oto daję wam moc stąpania po wężach i skorpionach, i po całej potędze nieprzyjacielskiej, a nic wam nie zaszkodzi.

Objawienie 5:11 I widziałem, i słyszałem głos wielu aniołów wokoło tronu i zwierząt, i starszych, a liczba ich była dziesięć tysięcy razy dziesięć tysięcy i tysiące tysięcy;

Jan widział i słyszał ogromną liczbę aniołów otaczających tron, zwierzęta i starszych.

1. „Ujawnione piękno nieba: obfite zastępy aniołów Bożych”

2. „Cuda Boga: majestat nieba”

1. Rzymian 8:38-39 – „Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie jest w stanie nas odłączyć od miłości Bożej w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

2. Psalm 148:2 – „Chwalcie go, wszyscy jego aniołowie, chwalcie go, wszystkie jego zastępy!”

Objawienie 5:12 Mówiąc donośnym głosem: Godzien jest Baranek zabity, aby otrzymać moc i bogactwo, i mądrość, i siłę, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo.

Baranek jest godzien mocy, bogactwa, mądrości, siły, czci, chwały i błogosławieństwa.

1. Godność Jezusa: Przyjmij bogactwa Jego miłości

2. Baranek Boży: moc Jego wielkiej ofiary

1. Rzymian 8:32 - Ten, który własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, czyż i nam nie daruje wszystkiego?

2. Efezjan 1:3-6 - Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który pobłogosławił nas w Chrystusie wszelkim błogosławieństwem duchowym w wyżynach niebieskich, jak nas wybrał w nim przed założeniem świata, abyśmy byli przed Nim święci i nienaganni. Z miłości przeznaczył nas do przybrania za synów przez Jezusa Chrystusa, zgodnie z zamierzeniem swojej woli, ku chwale swojej chwalebnej łaski, którą nas pobłogosławił w Umiłowanym.

Objawienie 5:13 I wszelkie stworzenie, które jest w niebie i na ziemi, i pod ziemią, i w morzu, i wszystko, co w nich jest, słyszało, jak mówiłem: Błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc niech będzie Zasiadającemu na tronie i Barankowi na wieki wieków.

Wszystkie stworzenia nieba, ziemi i morza oddadzą chwałę i cześć Bogu i Barankowi na wieki.

1. Chwała oddawania chwały Bogu

2. Wieczne błogosławieństwa wspólnego oddawania czci Bogu

1. Psalm 148:1-5 – Chwalcie Pana z niebios

2. Objawienie 4:8-11 – Chwała Temu, który zasiada na tronie i czterem istotom żyjącym

Objawienie 5:14 I cztery zwierzęta powiedziały: Amen. A dwudziestu czterech starszych upadło i oddało pokłon Żyjącemu na wieki wieków.

Ten fragment z Objawienia 5:14 ukazuje, że cztery zwierzęta i dwudziestu czterech starszych upadło i oddało pokłon Bogu żyjącemu na wieki.

1. „Kult Wszechmogącego: jak nasza chwała odzwierciedla Jego wieczną naturę”

2. „Moc jedności: jak wspólna praca podczas oddawania czci zwiększa naszą chwałę”

1. Psalm 103:17 – „Ale od wieków na wieki miłość Pana jest z tymi, którzy się go boją, a Jego sprawiedliwość z synami ich synów.”

2. Hebrajczyków 13:8 – „Jezus Chrystus jest ten sam wczoraj i dziś, i na wieki”.

Objawienie 6 jest szóstym rozdziałem Księgi Objawienia i stanowi kontynuację wizji Jana o otwarciu pieczęci na zwoju. Rozdział ten koncentruje się na otwarciu pierwszych sześciu pieczęci, ujawniając wydarzenia oznaczające sąd Boży i początek wydarzeń czasów ostatecznych.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od otwarcia przez Jezusa pierwszej pieczęci, która uwalnia jeźdźca na białym koniu. Jeździec ten reprezentuje podbój lub zwycięstwo, prawdopodobnie symbolizując fałszywy pokój lub zwodnicze siły działające na świecie (Objawienie 6:1-2). Druga pieczęć przedstawia jeźdźca na czerwonym koniu, co symbolizuje konflikt i rozlew krwi (Objawienie 6:3-4). Trzecia pieczęć przedstawia czarnego konia z jeźdźcem trzymającym wagę, co oznacza niedostatek i trudności gospodarcze (Objawienie 6:5-6). Czwarta pieczęć ukazuje bladego konia, na którym dosiada sama Śmierć, w towarzystwie Hadesa. Sprowadzają śmierć i zniszczenie na jedną czwartą ziemi za pomocą różnych środków, takich jak miecz, głód, zaraza i dzikie zwierzęta (Objawienie 6:7-8).

Akapit drugi: Po tych wydarzeniach Jezus otwiera piątą pieczęć, która objawia pod ołtarzem dusze, które poniosły śmierć męczeńską za wiarę. Wołają do Boga o sprawiedliwość i otrzymują białe szaty, czekając na dalszą usprawiedliwienie (Objawienie 6:9-11). Kiedy Jezus otwiera szóstą pieczęć, następuje wielkie trzęsienie ziemi, któremu towarzyszą kosmiczne zakłócenia, takie jak przyćmione słońce, krwistoczerwony księżyc,

spadające gwiazdy – wszystkie znaki wskazują na kataklizmy (Objawienie 6:12-14). Ludzie na każdym poziomie życia szukają schronienia w strachu, jednocześnie uznając, że te wydarzenia sygnalizują Boży sąd nad nimi (Objawienie 6:15-17).

Akapit trzeci: Rozdział szósty uruchamia serię wydarzeń związanych z Bożym sądem nad ludzkością w czasach ostatecznych. Otwarcie pieczęci ujawnia ciąg wydarzeń, w tym fałszywy pokój, konflikty, trudności gospodarcze, śmierć i zniszczenie, prześladowania wierzących i zakłócenia kosmiczne. Wydarzenia te służą jako ostrzeżenia i wskaźniki zbliżającego się końca. Rozdział ten podkreśla zarówno surowość sądu Bożego nad skruszonym światem, jak i wierną wytrwałość tych, którzy cierpieli za wiarę.

Podsumowując, rozdział szósty Apokalipsy ukazuje otwarcie pierwszych sześciu pieczęci na zwoju trzymanym przez Jezusa. Każda pieczęć reprezentuje różne aspekty Bożego sądu nad ludzkością w czasach ostatecznych – fałszywy pokój, konflikty, trudności gospodarcze, śmierć i zniszczenie, prześladowania wierzących i zakłócenia kosmiczne. Wydarzenia te służą jako ostrzeżenia i prekursory dla bardziej znaczących wydarzeń, które nadejdą. Rozdział ten kładzie nacisk zarówno na Boży sąd nad zbuntowanym światem, jak i na wytrwałość wiernych wierzących w obliczu prób.

Objawienie 6:1 I widziałem, gdy Baranek otworzył jedną z pieczęci, i usłyszałem jakby grzmot, mówiące jedno z czterech zwierząt: Chodź i zobacz.

Jan widzi Baranka otwierającego jedną z pieczęci i słyszy dźwięk przypominający grzmot, po którym następuje jedna z czterech bestii zapraszająca go, aby przyszedł i zobaczył.

1: Możemy zaufać Bogu, że objawi nam swoją prawdę we właściwym czasie.

2: Możemy być pewni Bożej mocy i dobroci, nawet jeśli nie rozumiemy, co się dzieje.

1: Izajasz 55:8-9 „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami” – wyrocznia Pana. „Jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż wasze drogi i moje myśli niż wasze myśli”.

2: Jeremiasz 33:3 „Wołajcie do mnie, a odpowiem wam i powiem wam rzeczy wielkie i niezgłębione, o których nie wiecie”.

Objawienie 6:2 I widziałem, a oto koń biały, a siedzący na nim miał łuk; i dano mu koronę, i wyruszył jako zwycięzca i aby zwyciężać.

Jeździec na białym koniu miał łuk i koronę i ruszył jako zwycięzca.

1: Potęga koronowanego zdobywcy

2: Zwycięstwo za pomocą łuku

1: Psalm 45:4-5 „I w twoim majestacie jedź pomyślnie dzięki prawdzie, łagodności i prawości; a prawica twoja nauczy cię rzeczy strasznych. Twoje strzały są ostre w serca wrogów króla; przez co lud upadnie pod tobą”.

2: Izajasz 41:2 „Kto wzbudził sprawiedliwego ze wschodu, postawił go na nogi, dał przed nim narody i uczynił go panem nad królami? dał je jak proch swojemu mieczowi i jako ściernisko swojemu łukowi”.

Objawienie 6:3 A gdy otworzył drugą pieczęć, usłyszałem drugą bestię mówiącą: Chodź i zobacz.

Druga pieczęć Apokalipsy zostaje otwarta i druga bestia wzywa ludzi, aby przyszli i zobaczyli.

1: Bóg wzywa nas, abyśmy otworzyli przed Nim nasze serca i odważnie stawiali czoła przeciwnościom losu.

2: Jesteśmy powołani, aby być świadkami tego, czego Bóg dokonał w naszym życiu i dzielić się Jego historią z innymi.

1: Izajasz 43:1-3 – „Nie bój się, bo cię odkupiłem; wezwałem cię po imieniu; ty jesteś mój. Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą, a gdy przejdziesz przez rzeki nie spalą się na ciebie. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomienie cię nie spalą.

2: Rzymian 8:31-39 – „Co więc powiemy w odpowiedzi na to? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam? On, który własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wydał wszystkich — jakżeby i on wraz z nim nie miał nam wszystkiego łaskawie dać? Kto będzie wnosił oskarżenie przeciwko tym, których Bóg wybrał? To Bóg usprawiedliwia. Któż więc jest tym, który potępia? Nikt. Chrystus Jezus, który umarł, co więcej, zmartwychwstał, jest po prawicy Boga i także wstawia się za nami”.

Objawienie 6:4 I wyszedł inny koń, czerwony, i dano mu, który na nim siedział, odebrać pokój ziemi i zabijać się nawzajem; i dano mu wielki miecz.

Czwarty jeździec Apokalipsy miał ze sobą wielki miecz, którego używano do odbierania pokoju na ziemi i powodowania wzajemnego zabijania ludzi.

1. Niebezpieczeństwo konfliktu: zrozumienie wpływu wojny i konfliktów na nasze życie

2. Miecz sprawiedliwości: jak możemy zapewnić światu pokój i prawość

1. Jakuba 4:1 – Co powoduje kłótnie i walki między wami? Czy nie jest tak, że namiętności toczą w tobie wojnę?

2. Rzymian 12:18 - Jeśli to możliwe, o ile to od was zależy, żyjcie w pokoju ze wszystkimi.

Objawienie 6:5 A gdy otworzył trzecią pieczęć, usłyszałem trzecią bestię mówiącą: Chodź i zobacz. I widziałem, a oto czarny koń; a siedzący na nim miał w ręku wagę.

Jan usłyszał, jak trzecia bestia kazała mu otworzyć trzecią pieczęć, a kiedy to zrobił, zobaczył czarnego konia z jeźdźcem niosącym parę wag.

1. Życie w równowadze: jak znaleźć zdrową równowagę w życiu.

2. Wielka Pieczęć: Znaczenie zapieczętowania Księgi Objawienia.

1. Kolosan 3:15-17 - „A w sercach waszych niech panuje pokój Boży, do którego też powołani zostaliście w jednym ciele, i bądźcie wdzięczni. Niech słowo Chrystusowe zamieszka w was obficie we wszelkiej mądrości, nauczając i napominajcie się wzajemnie w psalmach i hymnach, i pieśniach duchowych, śpiewajcie Panu z łaską w sercach waszych. I cokolwiek czynicie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

2. Przysłów 16:11 – „Właściwa waga i wagi są Pana, wszystkie odważniki worka są Jego dziełem”.

Objawienie 6:6 I usłyszałem głos pośród czterech zwierząt mówiący: Miara pszenicy za grosz i trzy miary jęczmienia za grosz; i uważaj, abyś nie szkodził oliwie i winu.

Głos pośród czterech zwierząt ostrzegał, aby nie szkodzić oliwie i winu.

1. Moc Słowa Bożego

2. Znaczenie oliwy i wina w Biblii

1. Rodzaju 27:28 (I niech Bóg da wam rosę z nieba i tłustość ziemi oraz mnóstwo zboża i wina.)

2. Psalm 104:15 (I wino, które rozwesela serce człowieka, i oliwa, która rozjaśnia jego oblicze, i chleb, który wzmacnia serce człowieka.)

Objawienie 6:7 A gdy otworzył czwartą pieczęć, usłyszałem głos czwartej bestii mówiącej: Chodź i zobacz.

Czwarta pieczęć Księgi Apokalipsy zostaje otwarta i czwarta bestia przemawia, zachęcając czytelnika, aby był świadkiem tego, co będzie widoczne.

1. Moc objawienia: odkrywanie znaków i cudów czwartej pieczęci

2. Wezwanie do świadectwa: usłuchanie zaproszenia czwartej bestii

1. Izajasz 25:9-10 - I w owym dniu powiedzą: Oto jest nasz Bóg; czekaliśmy na niego, a on nas wybawi: to jest Pan; czekaliśmy na niego, będziemy się radować i radować z jego zbawienia.

10 Bo na tej górze odpocznie ręka Pana, a Moab będzie pod nim zdeptany, jak deptana jest słoma na gnojowisko.

2. Hebrajczyków 11:1 – Wiara jest istotą tego, czego się spodziewamy, dowodem tego, czego nie widać.

Objawienie 6:8 I spojrzałem, a oto koń blady, a imię jego, który na nim siedział, było Śmierć, a za nim szło Piekło. I dano im władzę nad czwartą częścią ziemi, aby zabijali mieczem i głodem, i śmiercią, i zwierzętami ziemi.

Śmierć, piekło i zwierzęta ziemskie otrzymały moc zabicia czwartej części ziemi.

1. Potrzeba wiary w niezgłębionym świecie

2. Niezmiennie w obliczu strachu

1. Mateusza 10:28 (I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą, ale bójcie się raczej tego, który może i duszę i ciało zniszczyć w piekle).

2. Izajasz 41:10 (Nie bój się, bo Ja jestem z tobą, nie lękaj się, bo jestem twoim Bogiem: wzmocnię cię, tak, pomogę ci, tak, podeprę cię prawicą moja sprawiedliwość.)

Objawienie 6:9 A gdy otworzył piątą pieczęć, widziałem pod ołtarzem dusze zabitych dla słowa Bożego i dla świadectwa, które składali:

Piąta Pieczęć objawia dusze tych, którzy zostali zabici za wiarę w Boga.

1. Siła wiary: niezmienne trwanie w obliczu prześladowań

2. Świadectwo męczenników: jak odważnie żyć dla Chrystusa

1. Dzieje Apostolskie 7:54-60 – Męczeństwo Szczepana

2. Hebrajczyków 11:35-38 – Wiara dawnych męczenników

Objawienie 6:10 I wołali donośnym głosem, mówiąc: Jak długo, Panie święty i prawdziwy, nie będziesz sądził i nie mścił się za naszą krew na mieszkańcach ziemi?

Ludzie wołają do Boga, prosząc o sprawiedliwość i pomstę na tych, którzy ich skrzywdzili.

1. „Krzyk sprawiedliwych: szukanie sprawiedliwości i zemsty w Bożym czasie”

2. „Sprawiedliwy sąd Boży: ufność w Jego czas na sprawiedliwość”

1. Izajasz 30:18 – „Dlatego Pan czeka, aby okazać wam łaskę i dlatego wywyższa się, aby wam okazać miłosierdzie. Pan jest bowiem Bogiem sprawiedliwym. Błogosławieni są wszyscy, którzy na Niego czekają”.

2. Psalm 37:34 – „Wyczekuj Pana i strzeż Jego drogi, a On cię wywyższy, abyś posiadł ziemię; będziesz patrzeć, kiedy bezbożni zostaną wytraceni”.

Objawienie 6:11 I każdemu z nich dano białe szaty; i powiedziano im, aby jeszcze przez krótki czas odpoczęli, aż dopełnią się także ich współsłudzy i ich bracia, którzy podobnie jak oni mają zostać zabici.

Duszom męczenników za wiarę przywdziewano białe szaty i kazano odpocząć, dopóki ich bracia i siostry, których spotka ten sam los, również nie zginą męczeńską śmiercią.

1. Wytrwałość świętych: jak wierni męczennicy zachęcają Kościół, aby pozostał niezachwiany w wierze

2. Niekończąca się wierność: badanie niezachwianego oddania świętych nawet w obliczu śmierci

1. Hebrajczyków 11:35-38 – „Kobiety przyjmowały z powrotem swoich zmarłych i wskrzeszały je do życia. Inne były torturowane i nie chciały zostać wypuszczone, aby dostąpiły lepszego zmartwychwstania. Niektórym groziły drwiny i chłosta, a nawet łańcuchy i więzienie ... Byli skazani na śmierć przez ukamienowanie, przepiłowano ich na dwoje, zabijano ich mieczem. Chodzili w skórach owczych i kozich, pozbawieni środków do życia, prześladowani i źle traktowani - świat nie był ich godzien. Błąkali się po pustyniach i górach oraz w jaskiniach i dziurach w ziemi.”

2. Dzieje Apostolskie 5:41-42 – „Apostołowie opuścili Sanhedryn radując się, że zostali uznani za godnych zniesienia hańby dla Imienia. Dzień po dniu na dziedzińcach świątyni i od domu do domu nie przestawali nauczać i głosić dobrą nowinę, że Jezus jest Mesjaszem”.

Objawienie 6:12 I widziałem, gdy otworzył szóstą pieczęć, a oto nastąpiło wielkie trzęsienie ziemi; i słońce stało się czarne jak wór włosiany, a księżyc stał się jak krew;

Szósta pieczęć Apokalipsy zostaje otwarta i następuje wielkie trzęsienie ziemi, które zamienia słońce i księżyc odpowiednio w czerń i czerwień.

1. Dzień Pański: znaki Jego przyjścia

2. Moc Boga: doświadczanie Jego chwały

1. Mateusza 24:7-8 – „Powstanie bowiem naród przeciwko narodowi i królestwo przeciwko królestwu, i nastanie głód, i zaraza, i trzęsienia ziemi w różnych miejscach. Wszystko to jest początkiem boleści”.

2. Izajasz 13:10 – „Albowiem gwiazdy niebieskie i ich konstelacje nie dadzą swego światła; słońce zaćmi się w czasie swego wschodu, a księżyc nie sprawi, że zaświeci swe światło”.

Objawienie 6:13 I gwiazdy niebieskie spadły na ziemię, jak drzewo figowe zrzuca swoje przedwczesne figi, gdy potrząśnie nim silny wiatr.

Gwiazdy niebieskie spadają na ziemię jak drzewo figowe zrzucające owoce, potrząśnięte silnym wiatrem.

1. „Wielka moc Boga i Jego suwerenność”

2. „Niepowstrzymana siła wiatru”

1. Psalm 147:4 – On ustala liczbę gwiazd i każdą z nich nazywa po imieniu.

2. Mateusza 7:24-27 – Każdy, kto słucha tych moich słów i wprowadza je w życie, jest jak człowiek mądry, który zbudował swój dom na skale.

Objawienie 6:14 I niebo odeszło jak zwój zwinięty; i każda góra i wyspa zostały przeniesione ze swoich miejsc.

Niebo odeszło na znak nadchodzącego sądu.

1: Nadchodzący Sąd – Objawienie 6:14

2: Znaki sądu – Objawienie 6:14

1: Izajasz 34:4 – „Wszystkie zastępy niebieskie zgniją, a niebiosa zwiną się jak zwój. Całe ich zastępy opadną jak liście z winorośli, jak liście z drzewa figowego”.

2: Hebrajczyków 12:26-27 – „W tamtym czasie jego głos wstrząsnął ziemią, ale teraz obiecał: «Jeszcze raz wstrząsnę nie tylko ziemią, ale i niebem». To zdanie: „Jeszcze raz” wskazuje na usunięcie tego, co podlega wstrząśnięciu, to znaczy tego, co zostało stworzone, aby pozostało to, czego nie można wstrząsnąć”.

Objawienie 6:15 I królowie ziemi, i wielcy, i bogaci, i naczelni dowódcy, i mocarze, i każdy niewolnik, i każdy wolny ukryli się w jaskiniach i skałach góry;

Ludzie wszystkich klas i statusów, w tym królowie, wielcy ludzie, bogaci ludzie, kapitanowie, a także niewolnicy i wolni ludzie, ukrywali się w jaskiniach i górach w obawie przed wydarzeniami opisanymi w Objawieniu 6.

1. „Dzień Pański: czas strachu i grozy”

2. „Bogactwo narodów: nierówność w czasach kryzysu”

1. Łk 12:15 – „I rzekł do nich: Uważajcie i strzeżcie się chciwości, bo życie człowieka nie zależy od obfitości tego, co posiada”.

2. Izajasz 2:19-22 – „I wejdą do dziur w skałach i do jaskiń ziemi ze strachu przed Panem i przed chwałą Jego majestatu, gdy powstanie, aby strasznie wstrząsnąć ziemi. W owym dniu człowiek rzuci swoje bożki srebrne i swoje bożki złote, które każdy sobie uczynił, aby im oddawali cześć, kretom i nietoperzom, aby wejść do rozpadlin skalnych i do wierzchołkach poszarpanych skał ze strachu przed Panem i przed chwałą Jego majestatu, gdy powstanie, aby strasznie wstrząsnąć ziemią.”

Objawienie 6:16 I rzekli do gór i skał: Padnijcie na nas i zakryjcie nas przed obliczem Zasiadającego na tronie i przed gniewem Baranka.

Mieszkańcy ziemi drżą ze strachu przed gniewem Baranka.

1: Musimy zwrócić się do Boga w pokucie i zaufać Mu w sprawie zbawienia od Jego gniewu.

2: Nie powinniśmy bać się Baranka, ale raczej uznawać Jego moc i miłość.

1: Jana 3:16 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2: Rzymian 10:9 - Jeśli ustami swoimi wyznasz: Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz.

Objawienie 6:17 Nadszedł bowiem wielki dzień jego gniewu; i kto będzie mógł ostać?

Nadchodzi gniew Boży i nikt nie będzie mógł pozostać na nogach.

1. „Dzień Pański: co to znaczy?”

2. „Czas rozliczenia: co zrobisz, gdy przyjdzie Bóg?”

1. Izajasz 2:12-17 – Dzień Pański to czas rozliczenia i sądu.

2. Joel 3:14-16 – Narody staną przed sądem, a Bóg uratuje swój lud.

Objawienie 7 jest siódmym rozdziałem Księgi Objawienia i stanowi przerwę w sekwencji wyroków pieczęci. Rozdział ten skupia się na dwóch grupach: opieczętowaniu 144 000 z dwunastu pokoleń Izraela i wielkiej rzeszy z każdego narodu.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od widoku Jana, który widzi czterech aniołów stojących na krańcach ziemi i powstrzymujących wiatry, aby zapobiec jakiejkolwiek krzywdzie do czasu, aż słudzy Boży zostaną zapieczętowani (Objawienie 7:1-3). Ze wschodu wstępuje inny anioł, niosąc pieczęć Boga żywego. Nakazuje tym czterem aniołom, aby pieczętowali na czołach 144 000 sług z każdego pokolenia Izraela (Objawienie 7:4-8). Te zapieczętowane osoby reprezentują chronioną i wybraną grupę, która będzie służyć Bogu w czasach ostatecznych.

Akapit 2: Po zobaczeniu procesu zapieczętowania Jan widzi ogromny tłum, którego nikt nie jest w stanie policzyć, stojący przed tronem Bożym. Są ubrani w białe szaty i trzymają gałązki palmowe, co oznacza zwycięstwo i triumf (Objawienie 7:9-10). Ta wielka rzesza składa się z ludzi z każdego narodu, plemienia, ludu i języka, którzy wyszli z wielkiego ucisku. Obmyli swoje szaty we krwi Jezusa i czczą Go dniem i nocą (Objawienie 7:13-15).

Akapit 3: Rozdział kończy się wyjaśnieniem, że osoby, które wyjdą z wielkiego ucisku, będą chronione przez samego Boga. Nie będą już więcej łaknąć ani pragnąć, gdy On poprowadzi ich do źródeł wody żywej. Bóg otrze z ich oczu wszelką łzę (Objawienie 7:16-17). Ten obraz przedstawia przyszły stan, w którym wierzący doświadczą ostatecznego pocieszenia i odnowienia w obecności Boga.

Podsumowując, rozdział siódmy Księgi Objawienia przedstawia dwie odrębne grupy — 144 000 opieczętowanych sług z Izraela i ogromną rzeszę ze wszystkich narodów — które odgrywają znaczącą rolę w czasach ostatecznych. Zapieczętowanie 144 000 oznacza wybrany przez nich status i ochronę w służbie Bogu. Wielki tłum reprezentuje wierzących ze wszystkich środowisk, którzy wyszli zwycięsko z ucisku, obmywając swoje szaty we krwi Jezusa. Cieszą się wiecznym uwielbieniem i pocieszeniem w obecności Boga, gdzie On zaspokaja ich potrzeby i ociera każdą łzę. W tym rozdziale podkreślono wierność Boga

wobec swego ludu i inkluzywny charakter Jego planu zbawienia, obejmującego jednostki z każdego narodu i pochodzenia.

Objawienie 7:1 I potem widziałem czterech aniołów stojących na czterech narożnikach ziemi, powstrzymujących cztery wiatry ziemi, aby wiatr nie wiał na ziemię ani na morze, ani na żadne drzewo.

Czterech aniołów stoi na czterech narożnikach ziemi i powstrzymuje wiatry ziemi, aby nic na ziemi, morzu ani drzewach nie ucierpiało.

1. Moc aniołów: refleksja nad siłą posłańców Bożych

2. Ochrona Boga: Bóg chroni i troszczy się o swój lud

1. Psalm 91:4 - Okryje cię swoimi piórami, a pod jego skrzydłami znajdziesz schronienie; jego wierność będzie twoją tarczą i wałem.

2. Izajasz 43:2 – Gdy pójdziesz przez wody, będę z tobą; a gdy będziecie przechodzić przez rzeki, nie zaleją was. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się; płomienie cię nie spalą.

Objawienie 7:2 I widziałem innego anioła wstępującego od wschodu słońca, mającego pieczęć Boga żywego, i zawołał donośnym głosem do czterech aniołów, którym dano szkodzić ziemi i morzu,

Widzimy anioła wstępującego ze wschodu z pieczęcią Bożą i nakazującego czterem innym aniołom wyrządzić krzywdę ziemi i morzu.

1. Moc Bożej Obecności

2. Suwerenność Woli Bożej

1. Izajasz 11:3-5: „I będzie sądził między narodami, i będzie zganił wiele ludów, i przekują swoje miecze na lemiesze, a swoje włócznie na sierpy. Naród nie podniesie miecza przeciwko narodowi ani nie podniesie nie uczą się już wojny. Domu Jakuba, przyjdźcie i chodźmy w świetle Pana, gdyż złamaliście jarzmo jego ciężaru i laskę jego ramienia, laskę jego ciemiężyciela, jak w dzień Madianitów.

2. Mateusza 5:5: „Błogosławieni cisi, albowiem oni odziedziczą ziemię.

Objawienie 7:3 Mówiąc: Nie wyrządzajcie szkody ziemi ani morzu, ani drzewom, aż opieczętujemy sługi Boga naszego na czołach ich.

Słudzy Boga muszą zostać opieczętowani, zanim jakakolwiek krzywda spadnie na ziemię, morze lub drzewa.

1. Moc Bożej ochrony

2. Cenność ludu Bożego

1. Psalm 91:4 - Okryje cię swoimi piórami, a pod jego skrzydłami znajdziesz schronienie; jego wierność będzie twoją tarczą i wałem.

2. Efezjan 1:13-14 - I wy także zostaliście włączeni w Chrystusa, gdy usłyszeliście przesłanie prawdy, ewangelię waszego zbawienia. Kiedy uwierzyłeś, zostałeś naznaczony w Nim pieczęcią, obiecanym Duchem Świętym.

Objawienie 7:4 I usłyszałem liczbę opieczętowanych: i było opieczętowanych sto czterdzieści cztery tysiące ze wszystkich pokoleń synów Izraela.

Liczba opieczętowanych spośród dwunastu pokoleń Izraela wynosi 144 000.

1. Znaczenie pełnienia woli Bożej

2. Błogosławieństwa bycia wybranym przez Boga

1. Mateusza 22:14 – „Bo wielu jest powołanych, ale mało wybranych”.

2. Jeremiasz 31:33 – „Ale takie jest przymierze, które zawrę z domem Izraela po tych dniach – wyrocznia Pana: Złożę moje prawo w ich wnętrzu i napiszę je na ich sercach. I będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem.”

Objawienie 7:5 Z pokolenia Judy dwanaście tysięcy opieczętowanych. Z pokolenia Rubena dwanaście tysięcy opieczętowanych. Z pokolenia Gada dwanaście tysięcy opieczętowanych.

Z każdego pokolenia Judy, Rubena i Gada zostało opieczętowanych po dwanaście tysięcy ludzi.

1. Wierność Boga wobec wybranego ludu, nawet w chwilach próby.

2. Konieczność kontynuowania służenia Bogu i naśladowania Boga, nawet w obliczu trudności.

1. Rzymian 11:1-2 - "Pytam zatem: Czy Bóg odrzucił swój lud? W żadnym wypadku! Sam jestem Izraelitą, potomkiem Abrahama, z pokolenia Beniamina. Bóg nie odrzucił swego ludu, którego wiedział wcześniej."

2. Psalm 105:7-11 – „On jest Panem, Bogiem naszym, Jego sądy obowiązują na całej ziemi. Pamięta na wieki swoje przymierze, słowo, które przykazał, przez tysiąc pokoleń, przymierze, które zawarł z Abrahamem, przysięgę przysiągł Izaakowi, a Jakubowi potwierdził to jako dekret, a Izraelowi jako przymierze wieczne: Tobie dam ziemię Kanaan jako dział, który odziedziczysz.

Objawienie 7:6 Z pokolenia Asera dwanaście tysięcy opieczętowanych. Z pokolenia Neftalima dwanaście tysięcy opieczętowanych. Z pokolenia Manassesa dwanaście tysięcy opieczętowanych.

W Księdze Objawienia czytamy, że opieczętowanych zostało 12 000 członków plemion Asera, Neftalima i Manassesa.

1. Ochrona Boża: studium Objawienia 7:6

2. Znaczenie dwunastu pokoleń w Objawieniu

1. Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Rodzaju 49:26 - Błogosławieństwa waszego ojca są potężniejsze niż błogosławieństwa moich przodków, aż do bogactw wiecznych wzgórz. Niech będą na głowie Józefa i na czole tego, który został odłączony od swoich braci.

Objawienie 7:7 Z pokolenia Symeona dwanaście tysięcy opieczętowanych. Z pokolenia Lewiego dwanaście tysięcy opieczętowanych. Z pokolenia Issachara dwanaście tysięcy opieczętowanych.

W Księdze Objawienia 7:7 dwanaście pokoleń Izraela zostało zapieczętowanych, po dwanaście tysięcy z każdego pokolenia.

1. „Zjednoczenie Ludu Bożego”

2. „Błogosławieństwo wybranych Bożych”

1. „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” Jana 3:16

2. „I rzekł do nich: «Idźcie na cały świat i głoście ewangelię całemu stworzeniu»” (Marek 16:15)

Objawienie 7:8 Z pokolenia Zabulona dwanaście tysięcy opieczętowanych. Z pokolenia Józefa dwanaście tysięcy opieczętowanych. Z pokolenia Beniamina dwanaście tysięcy opieczętowanych.

Plemiona Izraela zostały zapieczętowane w Księdze Objawienia.

1. Wierność Boga wobec Jego obietnic: analiza Objawienia 7:8

2. Znaczenie dwunastu pokoleń Izraela w czasach ostatecznych

1. Rodzaju 49:22-26 – Błogosławieństwa dwunastu pokoleń Izraela

2. Rzymian 11:26-27 – Wybawiciel Izraela i przywrócenie wszystkiego

Objawienie 7:9 Potem widziałem, a oto mnóstwo wielkie, którego nikt nie mógł zliczyć, ze wszystkich narodów i pokoleń, i ludów, i języków, stało przed tronem i przed Barankiem, odzianych w białe szaty i dłonie w dłoniach;

Mnóstwo ludzi ze wszystkich narodów, plemion i języków stoi przed tronem i Barankiem, odzianych w białe szaty i trzymających palmy.

1. Niezliczona rzesza: obietnica włączającego Królestwa Bożego

2. Biała szata i palmy: znaki naszego zbawienia

1. Izajasz 25:6–9

2. Filipian 2:5–11

Objawienie 7:10 I zawołali głosem wielkim, mówiąc: Zbawienie u Boga naszego, Zasiadającego na tronie, i u Baranka.

Lud wychwalał Boga i Baranka za swoje zbawienie.

1. Nigdy nie zapomnijcie dziękować i chwalić Boga i Baranka.

2. Dziękujcie za zbawienie, które przychodzi przez Boga i Baranka.

1. Psalm 107:1-2 – „Dziękujcie Panu, bo jest dobry, bo Jego łaskawość trwa na wieki! Niech tak mówią odkupieni przez Pana, których wybawił z ucisku.”

2. Efezjan 5:20 – „Dziękując zawsze i za wszystko Bogu Ojcu w imieniu Pana naszego Jezusa Chrystusa.”

Objawienie 7:11 I wszyscy aniołowie stanęli wokół tronu, starszych i czterech zwierząt, i upadli przed tronem na twarze swoje, i oddali pokłon Bogu,

Aniołowie, starsi i cztery zwierzęta stanęli przed Bogiem i pokłonili mu się w uwielbieniu.

1. Znajdź czas na zatrzymanie się i uwielbienie Boga.

2. Znaczenie oddawania czci Bogu z czcią.

1. Psalm 95:6-7 – „Chodźcie, pokłońmy się w uwielbieniu, klęknijmy przed Panem, naszym Stwórcą, bo On jest naszym Bogiem, a my jesteśmy ludem jego pastwiska, trzodą pod jego opieką”.

2. Filipian 2:10-11 – „aby na imię Jezusa zgięło się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią i aby wszelki język uznał, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca”.

Objawienie 7:12 Mówiąc: Amen: Błogosławieństwo i chwała, i mądrość, i dziękczynienie, i cześć, i moc, i moc Bogu naszemu na wieki wieków. Amen.

Lud Boży jednoczy się, aby oddawać Mu chwałę i dziękować za całą Jego moc i moc.

1: Dziękowanie Bogu: uznawanie mocy Pana

2: Celebrowanie siły i mocy Boga: jak możemy okazać naszą wdzięczność

1: Psalm 136:1-3 – „Dziękujcie Panu, bo jest dobry, bo Jego łaskawość trwa na wieki. Dziękujcie Bogu bogów, bo Jego łaskawość trwa na wieki. Dziękujcie Panu panów, bo Jego łaskawość trwa na wieki.”

2: Kolosan 3:15-17 – „A w sercach waszych niech panuje pokój Chrystusowy, do którego też powołani zostaliście w jednym ciele. I bądź wdzięczny. Niech słowo Chrystusa mieszka w was obficie, ucząc i napominając jedni drugich we wszelkiej mądrości, śpiewając psalmy i hymny, i pieśni duchowe, z wdzięcznością w sercach waszych Bogu. I cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego”.

Objawienie 7:13 I odpowiedział jeden ze starszych, mówiąc do mnie: Kim są ci, którzy są odziani w białe szaty? i skąd oni przybyli?

Starzec zapytał, skąd pochodzą ludzie ubrani w białe szaty.

1. Moc Bożego zaopatrzenia

2. Wspaniałość ludu Bożego

1. Izajasz 61:10 - Będę się bardzo radował w Panu, dusza moja będzie się radować w Bogu moim; bo mnie przyodział w szaty zbawienia, okrył mnie szatą sprawiedliwości.

2. Łk 15:22 - Ale ojciec rzekł do swoich sług: Przynieście najlepszą szatę i ubierzcie go; i

włóżcie mu pierścień na rękę i sandały na nogi.

Objawienie 7:14 I rzekłem do niego: Panie, ty wiesz. I rzekł do mnie: To są ci, którzy wyszli z wielkiego ucisku, wyprali swoje szaty i wybielili je we krwi Baranka .

Są to ci, którzy przeżyli ucisk, ale zostali odkupieni krwią Jezusa.

1. Moc Krwi Jezusa: jak wybawia nas z ucisku

2. Wielkość łaski Bożej: doświadczanie ucisku, ale bycie odkupionym Jego krwią

1. Izajasz 1:18 – „Chodźcie, przemyślmy to razem, mówi Pan, choć wasze grzechy są jak szkarłat, wybieleją jak śnieg, choć będą czerwone jak karmazyn, staną się jak wełna”.

2. Rzymian 5:8 – „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

Objawienie 7:15 Dlatego są przed tronem Bożym i służą mu we dnie i w nocy w jego świątyni, a Zasiadający na tronie będzie mieszkał wśród nich.

Święci Boga są przed obliczem Pana i dniem i nocą oddają Mu cześć w Jego świątyni. Bóg mieszka wśród nich.

1. Radość oddawania czci Bogu: doświadczanie obecności Boga w Jego domu

2. Wieczna nagroda: służenie Panu dniem i nocą w Jego świątyni

1. Izajasz 6:1-7 – Wizja proroka Izajasza dotycząca tronu Pańskiego w świątyni.

2. Psalm 23:6 – Pan jest naszym pasterzem i w Jego domu mieszkamy na zawsze.

Objawienie 7:16 Nie będą już więcej łaknąć ani pragnąć; nie zaświeci na nich słońce ani żaden upał.

Odkupieni przez Pana nigdy więcej nie doświadczą głodu, pragnienia ani upału.

1: Boża obietnica obfitego życia

2: Życie w pocieszeniu Bożego odkupienia

1: Jana 6:35 „Ja jestem chlebem życia; kto do mnie przychodzi, nie będzie łaknął, a kto we mnie wierzy, nigdy pragnąć nie będzie”.

2: Izajasz 49:10 „Nie będą łaknąć ani pragnąć, i nie porazi ich upał pustyni ani słońce, bo Ten, który się nad nimi lituje, poprowadzi ich i poprowadzi nad źródła wód”.

Objawienie 7:17 Albowiem Baranek, który jest pośrodku tronu, będzie ich pasł i poprowadzi ich do żywych źródeł wód, a Bóg otrze z ich oczu wszelką łzę.

Ten fragment podkreśla Bożą obietnicę zapewnienia swojemu ludowi wiecznego pożywienia i pocieszenia.

1: Pocieszenie Baranka – Zaufanie Bożej Opiece

2: Przyjmowanie żywej wody – doświadczanie odświeżenia Pana

1: Izajasz 25:8 – W zwycięstwie połknie śmierć; a Pan BÓG otrze łzy z każdego oblicza.

2: Psalm 23:2 – Pozwala mi leżeć na zielonych pastwiskach; Prowadzi mnie nad spokojne wody.

Objawienie 8 jest ósmym rozdziałem Księgi Objawienia i stanowi kontynuację wizji Jana dotyczącej wydarzeń czasów ostatecznych. Rozdział ten koncentruje się na otwarciu siódmej pieczęci, które prowadzi do zatrąbienia w siedmiu trąbach, które ogłaszają różne sądy na ziemi.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się ciszą w niebie, która trwa około pół godziny po otwarciu przez Jezusa siódmej pieczęci (Objawienie 8:1). Następnie siedmiu aniołom otrzymuje siedem trąb, a inny anioł ofiarowuje kadzidło wraz z modlitwami wszystkich świętych przed ołtarzem Bożym (Objawienie 8:2-4). Anioł bierze kadzielnicę, napełnia ją ogniem z ołtarza i rzuca na ziemię, co powoduje grzmoty, błyskawice i trzęsienie ziemi (Objawienie 8:5).

Akapit drugi: Gdy każdy anioł zatrąbi na swoim wyroku, następuje seria katastrofalnych wydarzeń. Pierwsza trąba przynosi grad i ogień zmieszany z krwią, który niszczy

roślinność na ziemi (Objawienie 8:6-7). Wraz z dźwiękiem drugiej trąby wielka góra płonąca ogniem zostaje wrzucona do morza, powodując śmierć trzeciej części stworzeń morskich i zniszczenie statków (Objawienie 8:8-9). Trzecia trąba przedstawia spadającą z nieba wielką gwiazdę zwaną Piołunem i zatruwającą trzecią część rzek i źródeł (Objawienie 8:10-11).

Akapit 3: Kontynuacja dalszych wyroków trąb, jak opisano w wersetach 12-13; po zatrąbieniu w trąby. Czwarta trąba zaciemnia jedną trzecią słońca, księżyca i gwiazd, powodując przyćmienie światła w dzień i w nocy (Objawienie 8:12). Następnie orzeł przelatuje środkiem nieba, zwiastując trzy biada, które spadną na mieszkańców ziemi z powodu pozostałych trzech dźwięków trąb, które jeszcze nie zabrzmią (Objawienie 8:13).

Podsumowując, ósmy rozdział Apokalipsy opisuje znaczące wydarzenia, które nastąpiły po otwarciu siódmej pieczęci. Siedmiu aniołom otrzymuje siedem trąb, a każdy dźwięk trąby powoduje, że na ziemi zostaje wydany nowy sąd. Orzeczenia te obejmują zniszczenie roślinności, dewastację mórz, skażenie źródeł wody i zakłócenia na niebie. W tym rozdziale podkreślono surowość sądów Bożych, ponieważ powodują one powszechne zniszczenia i stanowią ostrzeżenie dla mieszkańców ziemi. Zapowiedź orła zapowiada dalsze nieszczęścia, które dopiero nadejdą w kolejnych rozdziałach.

Objawienie 8:1 A gdy otworzył siódmą pieczęć, nastała cisza w niebie przez jakieś pół godziny.

Siódma pieczęć została otwarta i w niebie nastało pół godziny ciszy.

1. Jak docenić ciszę w naszym życiu

2. Moc Siódmej Pieczęci

1. Psalm 46:10 – Uspokójcie się i wiedzcie, że jestem Bogiem.

2. Kaznodziei 3:1-8 – Wszystko ma swój czas i każda czynność pod niebem ma swój czas.

Objawienie 8:2 I widziałem siedmiu aniołów, którzy stali przed Bogiem; i dano im siedem trąb.

Siedmiu aniołom dano przed Bogiem siedem trąb.

1. Siła siódemki: Zrozumienie znaczenia liczby 7 w Biblii

2. Wielki dzień Boży: znaczenie siedmiu trąb w Objawieniu 8

1. Rodzaju 7:4 – Bo za siedem dni spadnie deszcz na ziemię.

2. Liczb 14:34 - Po liczbie dni, w których przeszukaliście ziemię, przez czterdzieści dni, każdego dnia przez rok, będziecie nosić swoje winy przez czterdzieści lat.

Objawienie 8:3 I przyszedł inny anioł i stanął przy ołtarzu, mając złotą kadzielnicę; i dano mu wiele kadzidła, aby je ofiarował wraz z modlitwami wszystkich świętych na złotym ołtarzu, który jest przed tronem.

Przyszedł anioł, stanął przy ołtarzu ze złotą kadzielnicą i dano mu dużo kadzidła, aby ofiarować je wraz z modlitwami wszystkich świętych przed tronem.

1. Moc modlitwy — jak modlitwa do Boga może prowadzić do cudów

2. Znaczenie wiary – jak wiara może prowadzić do błogosławieństw

1. Jakuba 5:16 – „Dlatego wyznawajcie sobie nawzajem grzechy i módlcie się jeden za drugiego, abyście odzyskali zdrowie. Modlitwa sprawiedliwego ma moc i skuteczność.”

2. Rzymian 10:17 – „Tak więc wiara rodzi się ze słuchania, a słuchanie przez słowo Chrystusowe”.

Objawienie 8:4 A dym kadzidła, który uniósł się wraz z modlitwami świętych, wzniósł się przed Boga z ręki anioła.

Modlitwy świętych wznoszą się przed Boga.

1: Musimy z ufnością zanosić nasze modlitwy do Boga, wiedząc, że On nas wysłuchuje.

2: Modląc się, pamiętajmy, że nasze modlitwy są słodką wonią dla Boga.

1: Filipian 4:6-7? Nie zamartwiajcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z

dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

2: Psalm 66:17-19? wołałem do niego ustami moimi, a chwała moja była na języku moim. Gdybym chował w sercu nieprawość, Pan by mnie nie wysłuchał. Ale naprawdę Bóg wysłuchał; wysłuchał głosu mojej modlitwy.??

Objawienie 8:5 I anioł wziął kadzielnicę, napełnił ją ogniem ołtarza i wrzucił ją na ziemię, i nastąpiły głosy i grzmoty, i błyskawice, i trzęsienie ziemi.

Anioł napełnił kadzielnicę ogniem z ołtarza i wrzucił ją w ziemię, co wywołało donośne głosy, grzmoty, błyskawice i trzęsienie ziemi.

1. „Moc Pana: jak ogień Boży może wywołać ogromne skutki”

2. „Błogosławieństwo Bożego ognia: jak ogień Pana przynosi siłę i ochronę”

1. Exodus 19:16-19 - Pan zstąpił na górę Synaj w ogniu i dymie, a lud drżał ze strachu.

2. Psalm 29:3-9 – Głos Pana jest potężny; głos Pana jest pełen majestatu. Pan zasiada na tronie nad potopem; Pan zasiada na tronie jako Król na wieki.

Objawienie 8:6 I siedmiu aniołów, którzy mieli siedem trąb, przygotowało się do trąbienia.

Siedmiu aniołów z siedmioma trąbami przygotowało się do zatrąbienia.

1. Przyjęcie Bożego wezwania: nauka słuchania trąb niebieskich

2. Znaczenie siedmiu trąb w Objawieniu

1. Izajasz 27:13, ? I stanie się w owym dniu, że zadmą w wielką trąbę i przyjdą ci, którzy byli gotowi na zagładę w ziemi asyryjskiej, i wygnańcy w ziemi egipskiej, i oddadzą pokłon Panu w ziemi święta góra w Jerozolimie.??

2. Objawienie 11:15-19, ? i zatrąbił siódmy anioł; i rozległy się donośne głosy w niebie, mówiące: Królestwa tego świata stały się królestwami Pana naszego i Pomazańca jego; i będzie królował na wieki wieków. A dwudziestu czterech starszych, którzy zasiedli przed Bogiem na swoich miejscach, upadło na twarz i oddało pokłon Bogu, mówiąc: Dziękujemy

Ci, Panie, Boże Wszechmogący, który jesteś, jesteś i jesteś, i który masz przyjść; ponieważ wziąłeś na siebie swoją wielką moc i królowałeś. I rozgniewały się narody, i nadszedł Twój gniew i czas umarłych, aby zostali osądzeni i abyś oddał zapłatę swoim sługom, prorokom i świętym, i bojącym się Twojego imienia, mali i wielki; i powinniście zniszczyć tych, którzy niszczą ziemię. I otworzyła się świątynia Boga w niebie, i widziano w jego świątyni Arkę Jego testamentu, i były błyskawice, i głosy, i grzmoty, i trzęsienie ziemi, i wielki grad.

Objawienie 8:7 I zatrąbił pierwszy anioł, i powstał grad i ogień zmieszany z krwią, i spadły na ziemię, i spłonęła trzecia część drzew i wszelka trawa zielona została spalona.

Zatrąbił pierwszy anioł, powodując, że na ziemię spadł grad, ogień i krew, w wyniku czego spłonęła jedna trzecia drzew i wszelka zielona trawa.

1. Konsekwencje grzechu i buntu przeciwko Bogu

2. Moc Boga w sądzie

1. Izajasz 9:19 - Przez gniew Pana Zastępów zaćmiła się ziemia, a ludzie będą jak ogień w ogniu. Nikt nie będzie oszczędzał swego brata.

2. Rzymian 12:19 - Najmilsi, nie mścijcie się, ale raczej dajcie miejsce gniewowi, bo napisano: Moja jest pomsta; Odpłacę – mówi Pan.

Objawienie 8:8 I zatrąbił drugi anioł, i jakby wielka góra płonąca ogniem została wrzucona do morza, a trzecia część morza zamieniła się w krew;

Zatrąbił drugi anioł i góra płonąca została wrzucona do morza, zamieniając trzecią część morza w krew.

1. Moc Boża: jak Pan używa znaków, aby pokazać swoją moc

2. Suwerenność Boga: jak sąd Boży powoduje zmiany

1. Exodus 14:21-22 - I Mojżesz wyciągnął rękę nad morze; I Pan sprawił, że przez całą noc silny wiatr wschodni cofnął morze, i sprawił, że morze wyschło, a wody się rozdzieliły.

2. Ezechiela 38:20 - Aby ryby morskie i ptactwo niebieskie, i zwierzęta polne, i wszelkie zwierzęta pełzające po ziemi, i wszyscy ludzie, którzy żyją na powierzchni ziemi, ziemia,

zatrzęsie się przed moją obecnością, góry runą, a strome urwiska runą, a każdy mur runie na ziemię.

Objawienie 8:9 I wymarła trzecia część stworzeń, które były w morzu i miały życie; a trzecia część okrętów została zniszczona.

Zginęła jedna trzecia stworzeń morskich i jedna trzecia statków.

1. Miłosierdzie Boże: nawet w czasach zagłady

2. Znaczenie zarządzania: troska o Boże stworzenie

1. Ezechiela 33:11 - ? □ y do nich,? Czy żyję! Wyrocznia Pana Boga? Nie mieć upodobania w śmierci bezbożnego, ale raczej w tym, żeby bezbożny zawrócił ze swojej drogi i żył. □ €?

2. Psalm 8:6-8 - ? Uczyniłeś go niewiele niższym od istot niebieskich i ukoronowałeś go chwałą i czcią. Dałeś mu władzę nad dziełami rąk Twoich; wszystko podłożyliście pod jego stopy, wszystkie owce i woły, a także zwierzęta polne.

Objawienie 8:10 I zatrąbił trzeci anioł, i spadła z nieba wielka gwiazda, płonąca jak lampa, i spadła na trzecią część rzek i na źródła wód;

Anioł zatrąbił w trzecią trąbę, co spowodowało, że na Ziemię spadła wielka gwiazda, płonąca jak lampa i wpływająca na jedną trzecią rzek i źródeł wód.

1. Moc Boga: jak Pan może w jednej chwili zmienić nasze życie

2. Znaczenie wody: refleksja nad Objawieniem 8:10

1. Jeremiasz 2:13 – „Albowiem mój lud dopuścił się dwojakiego zła: opuścili Mnie, źródło wody żywej, i wykopali sobie cysterny, cysterny popękane, które nie mogą pomieścić wody”.

2. Ezechiela 47:1-5 – „Następnie zaprowadził mnie znowu do drzwi domu i oto wody wypłynęły spod progu domu na wschód, gdyż przód domu był skierowany na wschód, a wody spłynęły spod prawej strony domu, od strony południowej ołtarza…”

Objawienie 8:11 I nazwano gwiazdę Piołun, a trzecia część wód zamieniła się w piołun; i

wielu ludzi pomarło od wód, bo stały się gorzkie.

Trzecia część wód stała się gorzka i spowodowała śmierć wielu ludzi.

1: Sąd Boży jest surowy i można go odczuć nawet w wodzie, którą pijemy.

2: Znaczenie pokuty, zanim będzie za późno.

1: Powtórzonego Prawa 30:19 Wzywam niebo i ziemię, aby zapisały wam ten dzień, że kładę przed wami życie i śmierć, błogosławieństwo i przekleństwo; wybierajcie więc życie, abyście żyli ty i twoje potomstwo.

2: Jeremiasz 2:13 Albowiem mój lud dopuścił się dwojakiego zła; opuścili Mi źródło wody żywej i wykuli im cysterny, cysterny popękane, które nie mogą pomieścić wody.

Objawienie 8:12 I zatrąbił czwarty anioł, i uderzona została trzecia część słońca, trzecia część księżyca i trzecia część gwiazd; tak że zaćmiła się trzecia ich część i dzień nie jaśniał przez trzecią część, podobnie i noc.

Czwarty anioł zatrąbił i spowodował, że jedna trzecia słońca, księżyca i gwiazd została uderzona i zaćmiona.

1. Moc i sąd Boży – Objawienie 8:12

2. Wpływ sądu Bożego – Objawienie 8:12

1. Izajasz 13:10 - Albowiem gwiazdy niebieskie i ich konstelacje nie dadzą blasku swego; słońce zaćmi się w czasie swego wschodu, a księżyc nie sprawi, że zaświeci swe światło.

2. Mateusza 24:29 - Zaraz po ucisku owych dni słońce się zaćmi i księżyc nie da swego blasku, a gwiazdy będą spadać z nieba.

Objawienie 8:13 I widziałem, i słyszałem anioła lecącego środkiem nieba, mówiącego donośnym głosem: Biada, biada, biada mieszkańcom ziemi z powodu innych głosów trąby trzech aniołów , które jeszcze nie zabrzmią!

Donośny głos ostrzeżenia dawany jest mieszkańcom ziemi.

1: Uważaj na ostrzeżenie anioła!

2: Słuchaj i bądź posłuszny Głosowi Niebios!

1: Dzieje Apostolskie 10:15 - I głos przemówił do niego znowu po raz drugi: Co Bóg oczyścił, tego nie zwącie pospolitymi.

2: Jakuba 1:19-20 - Dlatego, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie prędki do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu, gdyż gniew ludzki nie powoduje sprawiedliwości Bożej.

Objawienie 9 jest dziewiątym rozdziałem Księgi Objawienia i stanowi kontynuację wizji Jana dotyczącej wydarzeń czasów ostatecznych. W tym rozdziale skupiono się na brzmieniu piątej i szóstej trąby, które wywołuje przerażające siły demoniczne i zawziętą wojnę.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od zatrąbienia piątego anioła, w wyniku czego gwiazda spadła z nieba na ziemię. Gwiazda ta otrzymuje klucz do bezdennej otchłani i otwiera ją, uwalniając dym, który zaciemnia słońce i powietrze (Objawienie 9:1-2). Z tego dymu wyłaniają się istoty podobne do szarańczy, posiadające moc niczym skorpiony, którym polecono nie krzywdzić tych, którzy zostali zapieczętowani przez Boga, lecz dręczyć tych, którzy nie mają Jego pieczęci przez pięć miesięcy (Objawienie 9:3-6). Te stworzenia mają nad sobą króla imieniem Abaddon lub Apollyon, co oznacza „niszczyciel” (Objawienie 9:11).

Akapit drugi: Szósty anioł zatrąbił i wypuścił czterech aniołów związanych nad wielką rzeką Eufrat. Aniołowie ci dowodzą armią składającą się z dwustu milionów jeźdźców wyposażonych do walki (Objawienie 9:13-16). Konie mają głowy jak lwy, a z ich pysków wychodzi ogień, dym i siarka. Zabijają trzecią część ludzkości ogniem, dymem i siarką (Objawienie 9:17-19). Chociaż ludzkość była świadkiem takiej zagłady, nie żałuje swego bałwochwalstwa ani niegodziwości.

Akapit trzeci: W całym rozdziale opisującym demoniczną szarańczę i niszczycielskich jeźdźców podkreśla się Boży sąd nad tymi, którzy odrzucają Boga. Męki zadawane przez te stworzenia reprezentują duchową udrękę doświadczaną przez tych, którzy nie są zapieczętowani przez Boga – co symbolizuje ich oddzielenie od Jego ochrony. Ogromna armia symbolizuje nieustanną wojnę, która pociąga za sobą znaczne straty. Pomimo tych ostrzeżeń i nieszczęść, które spadają na ludzkość w ramach sądu Bożego, nie ma pokuty ani zwrócenia się do Boga, co podkreśla zatwardziałość ludzkich serc.

Podsumowując, rozdział dziewiąty Apokalipsy ukazuje dźwięk piątej i szóstej trąby, która wyzwala na ziemi przerażające siły. Demoniczne stworzenia podobne do szarańczy

dręczą tych, którzy nie mają pieczęci Boga, podczas gdy ogromna armia niszczycielskich jeźdźców niesie powszechną śmierć i zniszczenie. Wydarzenia te służą jako ostrzeżenia i osądy dla tych, którzy odrzucają Boga, podkreślając ich duchową udrękę i konsekwencje ich zatwardziałych serc. Rozdział ten podkreśla surowość sądu Bożego i potrzebę zwrócenia się ludzkości do Boga w pokucie.

Objawienie 9:1 I zatrąbił piąty anioł, i widziałem gwiazdę spadającą z nieba na ziemię, i dano jej klucz do otchłani.

Zatrąbił piąty anioł i gwiazda spadła z nieba na ziemię. Gwiazda ta otrzymała klucz do bezdennej otchłani.

1. Moc piątego anioła: badanie znaczenia Objawienia 9:1

2. Odblokowanie głębszego znaczenia: odnajdywanie nadziei w otchłani bez dna

1. Izajasz 14:12-15 – Jakże spadłeś z nieba, gwiazdo poranna, synu jutrzenki! Zostałeś strącony na ziemię, ty, który niegdyś powaliłeś narody!

2. Łk 8:31 - Wielokrotnie prosili Jezusa, aby im nie kazał iść do Otchłani.

Objawienie 9:2 I otworzył bezdenną przepaść; i powstał dym ze studni, jako dym z pieca wielkiego; i zaćmiło się słońce i powietrze od dymu studni.

Otwarto otchłań bez dna, wydobywając dym jak z wielkiego pieca, który zaciemnił słońce i powietrze.

1. Bóg często posługuje się trudnymi sytuacjami, aby spełnić swoją wolę.

2. Moc Bożą można dostrzec nawet w ciemności.

1. Izajasz 60:2 - Bo oto ciemność okryje ziemię i gęsta ciemność narody; ale Pan zabłyśnie nad tobą i ukaże się nad tobą Jego chwała.

2. Rodzaju 1:2 – Ziemia była bezkształtna i pusta; i ciemność była na powierzchni głębiny. A Duch Boży unosił się nad powierzchnią wód.

Objawienie 9:3 I wyszła szarańcza z dymu na ziemię, i dano jej moc, jaką mają ziemskie skorpiony.

Szarańcza została wysłana z dymu na ziemię z mocą podobną do skorpionów.

1. Jak moc Boża objawia się nawet w najmniejszych stworzeniach

2. Znaczenie uczenia się od stworzeń natury

1. Hioba 39:20-22 – „Czy jastrząb odleci dzięki twojej mądrości i rozwinie skrzydła na południe? Czy na twój rozkaz wzbije się orzeł i umieści swoje gniazdo na wysokościach? Mieszka i przebywa na skale na skale i na warowni”.

2. Psalm 104:24-25 – „O Panie, jak liczne są dzieła Twoje! mądrze stworzyłeś je wszystkie; ziemia jest pełna bogactw twoich. Podobnie jest z tym wielkim i szerokim morzem, po którym pełzają niezliczone istoty, zarówno małe, jak i wielkie zwierzęta”.

Objawienie 9:4 I nakazano im, aby nie szkodziły trawie na ziemi ani żadnej zielonej rzeczy, ani żadnemu drzewu; ale tylko ci ludzie, którzy nie mają pieczęci Bożej na czołach.

Bóg nakazał, aby nie krzywdzić żadnej istoty żyjącej na ziemi, z wyjątkiem tych, którzy nie mają pieczęci Bożej na czole.

1. Moc pieczęci Bożej: dlaczego powinniśmy chronić i podtrzymywać pieczęć Pańską

2. Ochrona rzeczy ziemskich i miłosierdzie Boże

1. Efezjan 1:13-14 - W Nim i wy, gdy usłyszeliście słowo prawdy, zaufaliście ewangelii waszego zbawienia; W którym też, uwierzywszy, zostaliście zapieczętowani obiecanym Duchem Świętym.

2. Psalm 33:18-19 - Oto oko Pana zwrócone jest na tych, którzy się go boją, na tych, którzy pokładają nadzieję w Jego miłosierdziu, aby wybawić ich duszę od śmierci i zachować ich przy życiu w czasie głodu.

Objawienie 9:5 I dano im, aby ich nie zabijali, lecz aby byli dręczeni przez pięć miesięcy, a ich męka była jak męka skorpiona, gdy uderza człowieka.

Ludzie są dręczeni przez pięć miesięcy, jakby ukąszeni przez skorpiona.

1. Żądło męki: jak znosić cierpienie ze względu na Boga

2. Siła wytrwałości: odnajdywanie nadziei w bólu

1. Rzymian 8:18-39 - Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić.

2. 1 Piotra 4:12-19 – Umiłowani, nie dziwcie się ognistej próbie, gdy przyjdzie na was, aby was wystawić na próbę, jak gdyby działo się z wami coś dziwnego.

Objawienie 9:6 I w owych dniach ludzie będą szukać śmierci, ale jej nie znajdą; i będą chcieli umrzeć, a śmierć od nich ucieknie.

Ludzie będą szukać śmierci, ale jej nie znajdą; będą chcieli umrzeć, ale śmierć ich uniknie.

1. Nieosiągalność śmierci: studium Objawienia 9:6

2. Poszukiwanie pokoju: naucz się go znajdować w życiu, a nie w śmierci

1. Hioba 3:21-22: „Dlaczego biednemu daje się światło, a życie zgorzkniałym w duszy, którzy pragną śmierci, ale ona nie nadchodzi; i szukaj go bardziej niż ukrytych skarbów”

2. Rzymian 8:38-39: „Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie jest w stanie nas odłączyć od miłości Bożej w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”.

Objawienie 9:7 A kształtem szarańczy przypominały konie przygotowane do bitwy; a na głowach ich jakby korony jak ze złota, a twarze ich jak twarze ludzi.

W Objawieniu 9:7 Jan opisuje szarańczę przypominającą konie przygotowane do bitwy, noszące złote korony i twarze przypominające ludzkie.

1. Wezwanie do wojny: jak przygotowujemy się do bitwy

2. Maski, które nosimy: czym różni się nasz wygląd zewnętrzny od wnętrza

1. Rzymian 12:2 – Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu.

2. Efezjan 6:10-17 – Załóżcie pełną zbroję Bożą, abyście mogli przeciwstawić się planom diabła.

Objawienie 9:8 I mieli włosy jak włosy kobiet, a ich zęby były jak zęby lwów.

Fragment opisuje grupę ludzi o włosach jak kobiety i zębach jak lwy.

1. Jak moc Bożą można dostrzec w wyjątkowych cechach ludzkości.

2. Siła i łagodność wiary.

1. Izajasz 11:6 - Wilk będzie mieszkał z barankiem, a lampart będzie leżał z koźlęciem, a cielę, lew i tuczne cielę razem; i małe dziecko będzie je prowadzić.

2. Psalm 34:10 – Młode lwy cierpią niedostatek i głód; lecz szukającym Pana nie brakuje żadnego dobra.

Objawienie 9:9 I mieli napierśniki, jakby napierśniki żelazne; a szum ich skrzydeł był jak odgłos rydwanów wielu koni pędzących do bitwy.

W Księdze Objawienia 9:9 opisano aniołów, którzy noszą napierśniki z żelaza i wydają odgłosy wielu koni i rydwanów pędzących do bitwy.

1. Moc aniołów: jak niebiański zastęp Boży wspiera nas w walce

2. Niezmiennie: podążanie za przykładem niebiańskiego zastępu w trudnych czasach

1. Efezjan 6:13-17 – Załóżcie pełną zbroję Bożą, aby przeciwstawić się planom diabła.

2. Rzymian 8:35-39 – Nic nie może nas odłączyć od miłości Bożej w Chrystusie Jezusie.

Objawienie 9:10 I miały ogony podobne do skorpionów, a na ich ogonach były żądła, a ich moc polegała na wyrządzaniu ludziom krzywdy przez pięć miesięcy.

Moc stworzeń podobnych do skorpiona z Objawienia 9:10 polegała na wyrządzaniu ludziom krzywdy przez pięć miesięcy.

1. Moc sądu Bożego: lekcje z Objawienia 9:10

2. Jak przygotować się na sąd Boży: refleksje z Objawienia 9:10

1. Psalm 103:8-14 - Pan jest miłosierny i łaskawy, nieskory do gniewu i obfitujący w łaskę.

2. Izajasz 30:18 - I dlatego Pan będzie czekał, aby okazać wam łaskę, i dlatego się wywyższy, aby się nad wami zmiłować, gdyż Pan jest Bogiem sądu. Błogosławieni wszyscy oni które na niego czekają.

Objawienie 9:11 I mieli nad sobą króla, którym jest anioł bezdennej otchłani, którego imię w języku hebrajskim brzmi Abaddon, ale w języku greckim ma imię Apollyon.

Anioł otchłani jest znany jako Abaddon w języku hebrajskim i Apollyon w języku greckim.

1. „Nasz król: Abaddon i Apollyon”

2. „Poznawanie swego króla: Abaddon i Apollyon”.

1. Izajasz 28:15-18

2. Jakuba 1:2-4

Objawienie 9:12 Jedno biada już za nami; a oto w przyszłości przyjdą jeszcze dwa biada.

Ostatnia księga Biblii, Objawienie, stwierdza, że jedno biada już minęło, a dwa kolejne dopiero nadejdą.

1: Miłość Boga trwa nawet w trudach i próbach życia.

2: Musimy pozostać silni w naszej wierze i zaufać Bożemu planowi dla nas, bez względu na to, jak trudne może to być.

1: Rzymian 8:28: „A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy są powołani według Jego postanowienia”.

2: Psalm 18:2: „Pan jest moją skałą i moją twierdzą, i moim wybawicielem, moim Bogiem, moją skałą, w której się chronię, moją tarczą i rogiem mojego zbawienia, moją twierdzą”.

Objawienie 9:13 I zatrąbił szósty anioł, i usłyszałem głos od czterech rogów złotego ołtarza, który jest przed Bogiem,

Zabrzmi szósty anioł i słychać głos z czterech rogów złotego ołtarza przed Bogiem.

1. Głos Boga wzywający nas do pokuty

2. Moc dźwięku szóstego anioła

1. Izajasz 1:18-20 – „Chodźcie teraz i rozmyślajmy razem, mówi Pan: Choć wasze grzechy będą jak szkarłat, wybieleją jak śnieg; chociaż będą czerwone jak karmazyn, staną się jak wełna Jeśli będziecie ochoczy i posłuszni, dobra ziemi będziecie spożywać. Jeśli jednak odmówicie i zbuntujecie się, zostaniecie pożarci mieczem, bo usta Pana to powiedziały.

2. Ezechiela 33:11 - „Powiedz im: Jako żyję, mówi Pan BÓG, nie mam upodobania w śmierci bezbożnego, lecz aby bezbożny zawrócił ze swojej drogi i żył. złe drogi; bo dlaczego pomrzecie, domu Izraela?”

Objawienie 9:14 Mówiąc do szóstego anioła, który miał trąbę: Rozwiąż czterech aniołów związanych w wielkiej rzece Eufrat.

Szósty anioł otrzymał polecenie uwolnienia czterech aniołów uwięzionych w wielkiej rzece Eufrat.

1. Moc wiary: Zrozumienie siły zaufania Bogu

2. Siła jedności: docenianie wpływu wspólnej pracy

1. Dzieje Apostolskie 16:25-26 - A o północy Paweł i Sylas modlili się i śpiewali Bogu, a więźniowie ich słuchali. I nagle powstało wielkie trzęsienie ziemi, tak że zachwiały się fundamenty więzienia, i natychmiast otworzyły się wszystkie drzwi i rozluźniły się więzy wszystkich.

2. Mateusza 18:20 - Bo gdzie dwóch lub trzech gromadzi się w imię moje, tam jestem pośród nich.

Objawienie 9:15 I zostali uwolnieni czterej aniołowie, przygotowani na godzinę i dzień, i miesiąc, i rok, aby zabić trzecią część ludzi.

Czterech aniołów jest gotowych zabić jedną trzecią ludzkości.

1. Moc Boża: jak Bóg użył aniołów, aby ukarać ludzkość

2. Cel cierpienia: zrozumienie Bożego planu dla ludzkości

1. Ezechiela 14:21 – „Bo tak mówi Pan Bóg: O ileż bardziej, gdy ześlę moje cztery bolesne wyroki na Jerozolimę, miecz i głód, i hałaśliwą bestię, i zarazę, aby wytępić z niej człowieka i bestia?

2. Rzymian 11:33-36 – „O głębokości bogactw, zarówno mądrości, jak i poznania Boga! Jakże niezbadane są Jego sądy i Jego drogi, których nie można poznać! Któż bowiem poznał zamysł Pana? był jego doradcą? Albo kto pierwszy dał mu, i zostanie mu to odpłacone? Bo z niego i przez niego, i przez niego jest wszystko. Jemu chwała na wieki. Amen.

Objawienie 9:16 A liczba wojska jeźdźców wynosiła dwieście tysięcy tysięcy, i usłyszałem liczbę ich.

Armia jeźdźców liczyła dwieście milionów.

1. Moc armii Bożej jest ogromna i nieograniczona.

2. Nigdy nie powinniśmy lekceważyć siły armii Bożej.

1. Efezjan 6:10-13 – Bądźcie mocni w Panu i mocy Jego mocy.

2. Izajasz 59:19 - Gdy wróg nadejdzie jak powódź, Duch Pański podniesie przeciwko niemu sztandar.

Objawienie 9:17 I tak widziałem konie w widzeniu i tych, którzy na nich siedzieli, mających napierśniki z ognia, hiacyntu i siarki, a głowy koni były jak głowy lwów; a z ich ust wychodził ogień i dym, i siarka.

W wizji ukazano konie i ich jeźdźców z napierśnikami z ognia, hiacyntu i siarki, a głowy koni były jak głowy lwów, a z ich pysków wychodził ogień, dym i siarka.

1. Siła Armii Bożej

2. Moc Słowa Bożego

1. Efezjan 6:10-20 – Zbroja Boża

2. Psalm 103:19-20 – Majestat i moc Pana

Objawienie 9:18 Przez tych trzech zginęła trzecia część ludzi od ognia, dymu i siarki wydobywającej się z ich ust.

Trzecia część ludzkości została zabita przez połączenie ognia, dymu i siarki.

1. Moc sądu Bożego

2. Zrozumienie gniewu Bożego

1. Psalm 11:6 - Spuści na bezbożnych deszcz rozżarzonych węgli i siarki, a ich los spotka palący wiatr.

2. Rzymian 2:5 - Ale przez swój upór i zatwardziałe serce gromadzisz na siebie gniew na dzień gniewu Bożego, kiedy objawi się Jego sprawiedliwy sąd.

Objawienie 9:19 Bo ich moc jest w ich ustach i w ich ogonach, bo ich ogony były podobne do węży i miały głowy, i nimi wyrządzają krzywdę.

Moc stworzeń opisanych w Objawieniu 9:19 tkwi w ich pyskach i ogonach, które są jak węże z głowami i mogą wyrządzać krzywdę.

1. „Co to znaczy mieć władzę?”

2. „Moc naszych słów”

1. Przysłów 18:21 – „Śmierć i życie są w mocy języka, a ci, którzy go miłują, będą spożywać jego owoc”.

2. Jakuba 3:5-6 – „Tak i język jest małym członkiem, a jednak chlubi się wielkimi rzeczami. Jak wielki las płonie od tak małego ognia! A język jest ogniem, światem nieprawości .”

Objawienie 9:20 A pozostali ludzie, którzy nie zostali zabici przez te plagi, nie odwrócili się od dzieł swoich rąk, aby nie oddawać czci diabłom i bożkom złotym, srebrnym, miedzianym, kamiennym i kamiennym drewno: które nie może ani widzieć, ani słyszeć, ani chodzić:

Ludzie, którzy przeżyli plagi, nie okazali skruchy i nadal oddawali cześć fałszywym bożkom.

1. Odkrycie mocy prawdziwej pokuty

2. Dlaczego powinniśmy odrzucać fałszywe bożki

1. Izajasz 44:9-20 – opisuje głupotę oddawania czci fałszywym bożkom

2. Jana 4:23-24 – Wyjaśnia znaczenie oddawania czci Bogu w duchu i prawdzie

Objawienie 9:21 Nie odpokutowali za swoje morderstwa, ani za swoje czary, ani za swój rozpustę, ani za swoje kradzieże.

Werset ten mówi o zatwardziałych grzechach ludzi, włączając w to morderstwo, czary, niemoralność i kradzież.

1. Niebezpieczeństwo grzechu bez skruchy – Przesłanie o konsekwencjach kontynuowania

grzechu bez pokuty.

2. Moc pokuty – przesłanie o znaczeniu odwrócenia się od grzechu i skierowania się do Boga.

1. Przysłów 28:13 - Nie powiedzie się temu, kto ukrywa swoje grzechy; lecz kto je wyznaje i porzuca, dostąpi miłosierdzia.

2. 1 Jana 1:9 - Jeśli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści nam je i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.

Objawienie 10 jest dziesiątym rozdziałem Księgi Objawienia i stanowi kontynuację wizji Jana dotyczącej wydarzeń czasów ostatecznych. Rozdział ten koncentruje się na potężnym aniele i małym zwoju, podkreślając zarówno sąd, jak i Boże polecenie.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od widoku Jana, który widzi innego potężnego anioła zstępującego z nieba, odzianego w obłok i tęczę nad głową. Jego oblicze jaśnieje jak słońce, a jego nogi są jak słupy ognia (Objawienie 10:1-2). W dłoni trzyma mały, otwarty zwój. Anioł kładzie prawą stopę na morzu, a lewą na lądzie, co symbolizuje władzę nad całym stworzeniem (Objawienie 10:2-3). Następnie wypowiada siedem grzmotów, ale instruuje Jana, aby nie zapisywał tego, co one powiedziały (Objawienie 10:4).

2. akapit: Kontynuując werset 5, anioł podnosi prawą rękę do nieba i przysięga na Tego, który żyje wiecznie, że nie będzie już żadnej zwłoki w Bożym planie sądu (Objawienie 10:5-6). Anioł oznajmia, że gdy zabrzmi siódma trąba, wypełni się Boża tajemnica, którą oznajmił swoim sługom – prorokom (Objawienie 10:7). Następnie Jan otrzymuje polecenie wzięcia małego zwoju z ręki anioła i zjedzenia go. W ustach ma słodki smak, ale w żołądku staje się gorzki (Objawienie 10:8-11).

Akapit trzeci: Ten rozdział podkreśla zarówno boski autorytet, jak i polecenie. Pojawienie się potężnego anioła oznacza niebiańską władzę nad całym stworzeniem. Posiadanie otwartego zwoju reprezentuje objawione zamierzenia lub proroctwa Boże. Jednak pewne aspekty pozostają nieujawnione w niezapisanych słowach siedmiu grzmotów. Przysięga złożona przez anioła podkreśla, że czas nie będzie już dłużej opóźniany; Ostateczny plan Boga spełni się poprzez zabrzmi siódmą trąbę. Doświadczenie Jana polegające na zjedzeniu zwoju symbolizuje przyswojenie sobie i głoszenie orędzia Bożego, które początkowo przynosi słodycz, ale później staje się gorzkie, co wskazuje na wyzywający i otrzeźwiający charakter jego treści.

Podsumowując, rozdział dziesiąty Apokalipsy przedstawia potężnego anioła trzymającego mały otwarty zwój. Pojawienie się anioła oznacza boską władzę i władzę nad stworzeniem. Jego przysięga podkreśla, że Boży plan sądu nie będzie już dłużej opóźniany, a Jego tajemnica wypełni się zgodnie z proroczymi objawieniami. Udział Jana

w spożyciu zwoju symbolizuje jego zlecenie głoszenia orędzia Bożego, które niesie ze sobą zarówno początkową słodycz, jak i późniejszą gorycz. Rozdział ten podkreśla Boską władzę, wypełnienie Bożych celów i odpowiedzialność powierzoną Janowi jako posłańcowi słowa Bożego.

Objawienie 10:1 I widziałem innego potężnego anioła, zstępującego z nieba, odzianego w obłok, a nad jego głową była tęcza, a jego oblicze było jak słońce, a jego stopy jak słupy ogniste.

Fragment opisuje anioła zstępującego z nieba z tęczą na głowie, twarzą jak słońce i stopami jak słupy ognia.

1. Blask i majestat Boga: rola aniołów w niebie

2. Obietnica tęczy: jak Bóg przypieczętowuje z nami swoje przymierze

1. Ezechiela 1:26-28

2. Izajasz 6:1-3

Objawienie 10:2 Miał też w ręku małą książeczkę otwartą i postawił prawą nogę na morzu, a lewą na ziemi,

Postać z książeczką w dłoni stoi jedną nogą na morzu, a drugą na ziemi.

1. Moc Słowa Bożego: jak jednoczy Niebo i Ziemię

2. Znaczenie głoszenia Słowa Bożego narodom

1. Izajasz 11:9 Nie będą szkodzić ani niszczyć na całej mojej świętej górze, bo ziemia będzie pełna poznania Pańskiego, jak wody wypełniają morze.

2. Mateusza 28:19-20 Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem, i Oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Amen.

Objawienie 10:3 I zawołał głosem wielkim, jak lew ryczy, a gdy zawołał, odezwało się siedem grzmotów.

Anioł zawołał głosem donośnym lwa, a w odpowiedzi odpowiedziało siedem grzmotów.

1: Siła naszego Boga – Objawienie 10:3 pokazuje, że nasz Bóg jest potężny i potężny, a jego głos jest głośniejszy niż ryk lwa.

2: Podążanie za rykiem Boga – Objawienie 10:3 wzywa nas, abyśmy słuchali głosu Boga i zwracali uwagę na wołanie Jego grzmiącego ryku.

1: Izajasz 40:10-11 – „Oto Pan BÓG przychodzi z mocą i jego ramię rządzi nim; oto jego zapłata jest z nim i jego zapłata przed nim. Będzie pasł swoją trzodę jak pasterz; zbierze jagnięta na swoje ramiona, będzie je nosił na swoim łonie, a młode będą prowadzić delikatnie.”

2: Psalm 29:3-4 - „Głos Pana nad wodami, Bóg chwały grzmi, Pan nad wodami wielkimi. Głos Pana jest potężny, głos Pana pełen majestatu .”

Objawienie 10:4 A gdy przemówiło siedem grzmotów, już miałem pisać, i usłyszałem głos z nieba mówiący do mnie: Zapieczętuj to, co wyrzekło siedem grzmotów, i nie pisz ich.

Jan usłyszał siedem mówiących grzmotów, ale otrzymał polecenie, aby nie zapisywać tego, co one powiedziały.

1. Moc Bożego głosu: słuchanie Boga w niezwykły sposób

2. Tajemnica siedmiu grzmotów: zrozumienie woli Bożej w trudnych czasach

1. Izajasz 40:8 – „Trawa więdnie, kwiat więdnie, ale słowo naszego Boga trwa na wieki”.

2. Mateusza 7:24-27 – „Każdy zatem, kto słucha tych moich słów i wprowadza je w życie, będzie jak człowiek mądry, który zbudował swój dom na skale. I spadł deszcz, i wezbrały powodzie, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom, ale nie runął, bo był założony na skale”.

Objawienie 10:5 I anioł, którego widziałem stojącego na morzu i na ziemi, podniósł rękę do nieba,

Anioł Boży podniósł rękę do nieba.

1: Bóg zawsze nas prowadzi i chroni. Nieważne gdzie jesteśmy, Bóg jest zawsze obecny.

2: Nawet w trudnych chwilach możemy pocieszyć się świadomością, że Bóg jest z nami na każdym kroku.

1: Psalm 121:1-2 „Wznoszę oczy ku górom – skąd nadejdzie moja pomoc? Pomoc moja przychodzi od Pana, Stwórcy nieba i ziemi”.

2: Izajasz 41:10 „Nie bójcie się, bo jestem z wami; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem. Wzmocnię cię i pomogę ci; Podtrzymam cię moją sprawiedliwą prawicą”.

Objawienie 10:6 I przysięgnijcie na żyjącego na wieki wieków, który stworzył niebo i to, co w nim jest, i ziemię, i to, co na nim jest, i morze, i to, co w nim jest, że tam nie powinno już być czasu:

Czas w końcu dobiegnie końca i wszyscy muszą być gotowi na ten dzień.

1: Przygotuj się już teraz na koniec czasu

2: Nie zwlekaj: miej serce gotowe na koniec czasów

1: Mateusza 24:36-44 – Nikt nie wie, kiedy nadejdzie koniec czasów, więc bądźcie gotowi.

2: Kaznodziei 3:1-8 – Na wszystko jest czas, a teraz jest czas, aby przygotować się na koniec.

Objawienie 10:7 Ale w dniach głosu siódmego anioła, gdy zacznie trąbić, dopełni się tajemnica Boża, jak oznajmił swoim sługom, prorokom.

Siódmy anioł zabrzmi zwiastując dopełnienie tajemnicy Boga objawionej Jego prorokom.

1. Prawda Boża objawiona przez siódmego anioła

2. Tajemnica Boga w końcu odsłonięta

1. Efezjan 3:4-5 – „Kiedy to czytasz, możesz dostrzec mój wgląd w tajemnicę Chrystusa, która nie została oznajmiona synom ludzkim w innych pokoleniach, jak teraz została objawiona jego świętym apostołom i proroków przez Ducha.”

2. Izajasz 48:3-6 – „Dawno temu oznajmiłem poprzednie rzeczy; wyszły z moich ust i oznajmiłem je; nagle zadziałałem i stało się. Wiem bowiem, że jesteście uparci i szyja jest ścięgnem żelaznym, a czoło twoje miedziane, oznajmiłem ci to od dawna, zanim się spełniły, oznajmiłem ci je, abyś nie mówił: Mój bożek to uczynił, mój posąg rzeźbiony i mój posąg z metalu nakazał im .' Słyszeliście, teraz widzicie to wszystko i nie oznajmicie? Odtąd ogłaszam wam rzeczy nowe, ukryte, o których nie wiedzieliście.

Objawienie 10:8 I głos, który słyszałem z nieba, przemówił znowu do mnie i rzekł: Idź i weź książeczkę otwartą w ręku anioła stojącego na morzu i na ziemi.

Głos z Nieba nakazał narratorowi zabrać otwartą księgę od anioła.

1. Słowo Boże: przyjęcie otwartej księgi, aby uwolnić nasz prawdziwy potencjał

2. Jak możemy usłyszeć głos Boga, aby spełnić Jego wolę

1. Psalm 119:105 – Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

2. Jana 16:13 – Gdy przyjdzie Duch Prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę.

Objawienie 10:9 I poszedłem do anioła, i powiedziałem mu: Daj mi książeczkę. I rzekł do mnie: Weź i zjedz; i napełni twój brzuch goryczą, ale w ustach twoich będzie słodka jak miód.

Anioł polecił Janowi, aby wziął małą książeczkę i zjadł ją, która będzie gorzka w jego brzuchu, ale słodka w ustach.

1. Słodka i gorzka radość pełnienia woli Bożej

2. Nagrody za posłuszeństwo: Skosztuj słodyczy Pana

1. Jeremiasz 15:16 - Znalazły się Twoje słowa i zjadłem je, a Twoje słowa stały się dla

mnie radością i rozkoszą mojego serca, bo wzywam Cię po imieniu, Panie, Boże Zastępów.

2. Psalm 19:10 - Są one bardziej pożądane niż złoto, nawet najczystsze złoto; słodsze także od miodu i odcieków z plastra miodu.

Objawienie 10:10 I wziąłem książeczkę z ręki anioła i zjadłem ją; i było ono w ustach moich słodkie jak miód, a gdy go zjadłem, poczułem gorycz w brzuchu moim.

Narrator opisuje wizję anioła dającego im małą książeczkę, którą jedzą; początkowo jest słodka, ale potem gorzka w żołądku.

1. Słodycz Słowa Bożego może prowadzić do gorzkiego doświadczenia, jeśli nie będziemy go słuchać.

2. Musimy przyswoić sobie Słowo Boże, aby stało się częścią naszego życia.

1. Psalm 19:10 – „Są one bardziej pożądane niż złoto, nawet najczystsze złoto; słodsze także od miodu i odcieków z plastra miodu”.

2. Rzymian 6:23 – „Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.”

Objawienie 10:11 I rzekł do mnie: Musisz znowu prorokować przed wieloma ludami i narodami, i językami, i królami.

Ten fragment mówi o konieczności prorokowania przed wieloma ludźmi.

1. Wezwanie do głoszenia Słowa Bożego: Znaczenie głoszenia Słowa Bożego i jego znaczenie dla wszystkich ludzi, bez względu na pochodzenie społeczne i kulturowe.

2. Moc prorokowania: Odkrywanie mocy głoszenia Słowa Bożego i tego, jak może ono przemienić życie i przynieść nadzieję.

1. Izajasz 55:10-11 – Bo jak deszcz i śnieg spada z nieba, i nie wracają tam, ale nawadniają ziemię i sprawiają, że rodzi i pączkuje, aby dać nasienie siewcy, i chleb do jedzącego: Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie puste, ale wykona, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się sprawa, do której je posłałem.

2. Mateusza 28:18-20 - I podszedł Jezus, i rzekł do nich, mówiąc: Dana mi jest wszelka władza na niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem, a oto Ja jestem z wami zawsze , aż do końca świata. Amen.

Objawienie 11 jest jedenastym rozdziałem Księgi Objawienia i stanowi kontynuację wizji Jana dotyczącej wydarzeń czasów ostatecznych. W tym rozdziale skupiono się na pomiarze świątyni, dwóch świadkach i zadęciu siódmej trąby.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od tego, że Jan otrzymuje laskę mierniczą i poinstruowany, aby zmierzył świątynię Bożą wraz z jej ołtarzem i tymi, którzy tam oddają cześć (Objawienie 11:1-2). Jednakże powiedziano mu, aby nie mierzył dziedzińca zewnętrznego, ponieważ został on dany poganom, którzy będą po nim deptać przez czterdzieści dwa miesiące (Objawienie 11:2). Pomiar ten oznacza Bożą ochronę i zachowanie Jego wiernych sług, uwzględniając jednocześnie okres dominacji pogan.

Akapit drugi: W rozdziale tym przedstawiono dwóch świadków, którzy otrzymali władzę prorokowania przez 1260 dni. Są opisani jako dwa drzewa oliwne i dwa świeczniki stojące przed Bogiem (Objawienie 11:3-4). Świadkowie ci mają władzę zamknąć niebo, aby podczas ich świadectwa nie padał deszcz, przemienić wodę w krew, smagać ziemię plagami tak często, jak chcą, i zwyciężać swoich wrogów dzięki Bożej ochronie (Objawienie 11:5-6).

Akapit trzeci: Gdy ich zeznania dobiegają końca, z otchłani wyłania się bestia i zabija tych świadków. Ich ciała leżą na widoku publicznym w Jerozolimie przez trzy i pół dnia, podczas gdy ludzie świętują ich śmierć. Jednak po tym okresie zostają wskrzeszeni mocą Bożą pośród wielkiego strachu wśród świadków tego wydarzenia (Objawienie 11:7-13). Po ogłoszeniu zmartwychwstania rozbrzmiewa siódma trąba. Donośne głosy w niebie oznajmiają, że Chrystus został Królem wszystkich królestw na wieki. To wywołuje pochwałę ze strony dwudziestu czterech starszych zasiadających przed tronem Bożym (Objawienie 11:15-18).

Podsumowując, jedenasty rozdział Apokalipsy przedstawia kilka znaczących wydarzeń. Pomiar świątyni oznacza Bożą ochronę Jego wiernych sług, jednocześnie pozwalając na dominację pogan. Wprowadzenie dwóch świadków podkreśla ich proroczy autorytet i cudowne moce w wyznaczonym okresie. Ich ostateczne męczeństwo i zmartwychwstanie ukazują Bożą władzę nad życiem i śmiercią, wywołując wielki strach wśród obserwatorów. Wreszcie dźwięk siódmej trąby sygnalizuje wieczne panowanie Chrystusa i wywołuje chwałę istot niebiańskich. Rozdział ten podkreśla Bożą suwerenność, rolę świadków w głoszeniu Bożej prawdy i ostateczny triumf Chrystusa nad wszystkimi ziemskimi władzami.

Objawienie 11:1 I dano mi trzcinę podobną do laski, i stanął anioł, mówiąc: Wstań i

zmierz świątynię Bożą i ołtarz, i tych, którzy się w nim oddają czci.

Anioł instruuje Jana, aby zmierzył świątynię, ołtarz i wiernych w świątyni.

1. Miłosierdzie Boże miarą naszego życia

2. Znaczenie oddawania czci: co oznacza oddawanie czci w świątyni?

1. Psalm 139:1-4 – „Panie, zbadałeś mnie i poznałeś! Ty wiesz, kiedy siadam i kiedy wstaję, z daleka dostrzegasz moje myśli. Wyszukujesz moją ścieżkę i mój odpoczynek i znają wszystkie moje drogi. Zanim jeszcze słowo pojawi się na moim języku, oto, Panie, znasz je całkowicie.

2. Ezechiela 40:1-3 – „W dwudziestym piątym roku naszego wygnania, na początku roku, dziesiątego dnia miesiąca, w czternastym roku po zburzeniu miasta, właśnie tego dnia ręka Pana była na mnie i zaprowadziła mnie do miasta, w wizjach Bożych sprowadził mnie do ziemi izraelskiej i posadził na bardzo wysokiej górze, na której była budowla przypominająca miasto południe."

Objawienie 11:2 Ale dziedziniec, który jest poza świątynią, pomiń i nie mierz go; bo jest dane poganom, a miasto święte będą deptać czterdzieści i dwa miesiące.

Bóg nakazuje nie mierzyć dziedzińca na zewnątrz świątyni, gdyż jest on dany poganom i będą deptać święte miasto przez 42 miesiące.

1. Znaczenie zaufania Bogu w trudnych czasach

2. Konsekwencje odrzucenia władzy Bożej

1. Izajasz 28:16-17 - Dlatego tak mówi Pan BÓG: Oto kładę na Syjonie kamień, kamień wypróbowany, kosztowny kamień węgielny, fundament pewny. Kto wierzy, nie będzie się śpieszył. Również sąd położę na szalę, a sprawiedliwość na ziemię.

2. 2 Koryntian 4:16-18 – Dlatego nie upadamy. Choć na zewnątrz słabniemy, wewnętrznie odnawiamy się z dnia na dzień. Albowiem nasze lekkie i chwilowe kłopoty osiągają dla nas wieczną chwałę, która znacznie przewyższa je wszystkie. Dlatego nie skupiamy oczu na tym, co widać, ale na tym, czego nie widać, ponieważ to, co widać, jest tymczasowe, a to, czego nie widać, jest wieczne.

Objawienie 11:3 I dam dwóm moim świadkom moc, i będą prorokować odziani w wory przez tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni.

Bóg da dwóm świadkom siłę do głoszenia w worach przez 1260 dni.

1. Władza i poświęcenie Świadków Boga

2. Wezwanie do odważnego posłuszeństwa

1. Izajasz 61:1-3 - Duch Pana Boga nade mną, gdyż Pan mnie namaścił, abym ubogim głosił dobrą nowinę; Posłał mnie, abym uzdrowił tych, którzy mają złamane serce, abym ogłosił jeńcom wyzwolenie, a związanym otwarcie więzienia;

2. Dzieje Apostolskie 20:22-24 - A oto teraz idę związany duchem do Jerozolimy, nie wiedząc, co mnie tam spotka, z wyjątkiem tego, że Duch Święty świadczy w każdym mieście, mówiąc, że czekają mnie łańcuchy i uciski . Ale żadna z tych rzeczy mnie nie porusza; ani nie cenię sobie życia swego, abym z radością ukończył swój bieg i posługę, którą otrzymałem od Pana Jezusa, aby świadczyć o ewangelii łaski Bożej.

Objawienie 11:4 To są dwa drzewa oliwne i dwa świeczniki stojące przed Bogiem ziemi.

W tym fragmencie opisano dwie postacie, które reprezentują obecność i moc Boga w świecie.

1. Moc Bożej obecności w naszym życiu

2. Siła dwojga: trwać razem w wierze

1. Zachariasz 4:3-6 – Dwa drzewa oliwne stanowią wizualną reprezentację Bożej mocy i łaski.

2. Mateusza 5:14-16 – Jesteśmy światłością świata i powinniśmy stać razem w wierze.

Objawienie 11:5 A jeśli ktoś im wyrządzi krzywdę, ogień wychodzi z ich ust i pożera ich wrogów, a jeśli ktoś im wyrządzi krzywdę, w ten sposób musi zostać zabity.

Ostrzega się, że ci, którzy chcą wyrządzić krzywdę ludowi Bożemu, zostaną zniszczeni przez ogień wychodzący z ich ust.

1. Moc ludu Bożego

2. Ochrona ludu Bożego

1. Psalm 35:1-2 – „Prowadź moją sprawę, Panie, z tymi, którzy walczą ze mną. Walcz przeciwko tym, którzy walczą przeciwko mnie. Chwyć tarczę i puklerz i wstawiaj się za moją pomocą”.

2. 2 Koryntian 10:4 – „Albowiem oręż naszej wojny nie jest cielesny, ale potężny w Bogu do burzenia twierdz”.

Objawienie 11:6 Ci mają władzę zamknąć niebo, aby nie padało w dniach ich proroctwa, i mają władzę nad wodami, aby je zamienić w krew i uderzyć ziemię wszelkimi plagami, ilekroć chcą.

Dwóch świadków ma władzę panowania nad pogodą i sprowadzenia plag na ziemię.

1. Moc wiary: jak uzyskać dostęp do cudownych zdolności Boga

2. Zaufanie Bożym obietnicom: poleganie na Jego ochronie w niespokojnych czasach

1. 2 Królów 7:1-2 – Cud Elizeusza zepsutej mąki

2. Wyjścia 7:17-18 – Plaga krwi na Nilu

Objawienie 11:7 A kiedy zakończą swoje świadectwo, bestia, która wychodzi z otchłani, wyda z nimi wojnę, zwycięży ich i zabije.

Dwóch świadków prorokuje w Jerozolimie i ostatecznie zostaje pokonanych przez bestię z otchłani.

1. Jak wytrwać pomimo przeciwności losu — rozważania na temat Objawienia 11:7

2. Siła i wytrwałość wiary: A w Objawieniu 11:7

1. Mateusza 10:22 - ? Czy będziecie w nienawiści u wszystkich z powodu Mojego imienia? w porządku. Ale kto wytrwa do końca, zostanie zbawiony. ??

2. Hebrajczyków 11:1 - ? Czy wiara jest istotą rzeczy, na które mamy nadzieję, dowodem rzeczy niewidzialnych?

Objawienie 11:8 A ich zwłoki będą leżały na ulicy wielkiego miasta, które duchowo zwane jest Sodomą i Egiptem, gdzie też nasz Pan został ukrzyżowany.

Martwe ciała dwóch świadków spoczną w duchowym mieście Sodomie i Egipcie, gdzie Jezus został ukrzyżowany.

1. Znaczenie i znaczenie ukrzyżowania Jezusa

2. Duchowa natura miast

1. Łk 23:33-34 - Gdy przyszli na miejsce zwane Kalwarią, tam ukrzyżowali Jego i złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej stronie.

2. Ezechiela 16:49-50 - Oto taka była wina twojej siostry, Sodomy: ona i jej córka miały pychę, obfitość pożywienia i mnóstwo bezczynności; ani nie wzmocniła ręki biednych i potrzebujących. A oni byli wyniośli i dopuszczali się obrzydliwości przede Mną; dlatego je zabrałem, jak uznałem za stosowne.

Objawienie 11:9 I oni z ludów, plemion, języków i narodów będą oglądać ich zwłoki przez trzy i pół dnia i nie pozwolą, aby ich zwłoki były wkładane do grobów.

Dwóch świadków Boga zostanie zabitych, a ich zwłoki pozostawione bez pochówku przez trzy i pół dnia.

1. Wybrańcy Boga będą prześladowani, ale pozostaną wierni pomimo trudności.

2. Naszą odpowiedzią na cierpienie powinno być pozostanie wiernym i zaufaniem Bogu.

1. Izajasz 43:2-3 – Gdy przejdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zasypią was; gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się i płomień cię nie spali.

2. Mateusza 5:10-12 - Błogosławieni, którzy cierpią prześladowania dla sprawiedliwości,

albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy inni wam urągają i prześladują was, i gdy z mojego powodu kłamliwie mówią na was wszelkie zło. Radujcie się i weselcie, bo wielka jest wasza nagroda w niebie.

Objawienie 11:10 I mieszkańcy ziemi będą się z nich radować i radować, i będą sobie nawzajem przesyłać dary; ponieważ ci dwaj prorocy dręczyli mieszkańców ziemi.

Dwóch proroków dręczyło ludzi na ziemi, powodując, że się radowali i przesyłali sobie nawzajem dary.

1. Siła radości — jak znaleźć radość w czasach udręki

2. Moc dawania prezentów – dlaczego dajemy sobie nawzajem prezenty

1. Jakuba 1:2-3 - Potraktujcie to jako czystą radość, bracia i siostry, ilekroć spotykacie się z różnego rodzaju próbami, ponieważ wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość.

2. Dzieje Apostolskie 20:35 - We wszystkim, co czyniłem, pokazałem wam, że taką ciężką pracą należy pomagać słabym, pamiętając o słowach, które sam Pan Jezus wypowiedział: ? Więcej szczęścia jest w dawaniu niż w braniu.

Objawienie 11:11 A po trzech i pół dniach wstąpił w nich duch życia od Boga i stanęli na nogach; i wielki strach padł na tych, którzy ich widzieli.

Po trzech i pół dniach Duch życia od Boga wstąpił w dwóch świadków, a oni powstali, budząc wielki strach u tych, którzy ich widzieli.

1. Moc Ducha Świętego do ożywienia

2. Bojaźń Pańska: niezbędna część naszej wiary

1. Ezechiela 37:1-14 (Wizja Doliny Suchych Kości)

2. Psalm 111:10 (Bojaźń Pańska jest początkiem mądrości)

Objawienie 11:12 I usłyszeli donośny głos z nieba mówiący do nich: Wstąpcie tutaj. I wstąpili do nieba w obłoku; i ujrzeli ich nieprzyjaciele.

Dwóch świadków wznosi się do nieba w obłoku na oczach ich wrogów.

1. „Moc Boga: Wniebowstąpienie świadków”

2. „Świadek nieba: wspaniały głos Boga”

1. Ezechiela 37:1-14 – Wizja wyschniętych kości

2. Dzieje Apostolskie 1:9-11 – Wniebowstąpienie Jezusa do nieba

Objawienie 11:13 I w tej samej godzinie nastąpiło wielkie trzęsienie ziemi, i runęła dziesiąta część miasta, i podczas trzęsienia ziemi zginęło siedem tysięcy ludzi, a reszta przestraszyła się i oddała chwałę Bogu niebieskiemu.

Nastąpiło wielkie trzęsienie ziemi, w wyniku którego runęła dziesiąta część miasta i zginęło siedem tysięcy ludzi. Ci, którzy przeżyli, byli przerażeni i chwalili Boga.

1. Władza Boga nad przyrodą

2. Suwerenność Boga w czasach ucisku

1. Hioba 37:5-6 – „Bóg? głos grzmi w przedziwny sposób; czyni wielkie rzeczy, których nie rozumiemy. Mówi do śniegu: „Upadnij na ziemię” i do ulewy: „Bądź potężnym ulewa.'"

2. Psalm 29:3-5 – „Głos Pana nad wodami, Bóg chwały grzmi, Pan grzmi nad wodami potężnymi. Głos Pana jest potężny, głos Pana jest pełen majestat. Głos Pana łamie cedry, Pan łamie cedry Libanu.

Objawienie 11:14 Drugie biada minęło; a oto trzecie biada nadchodzi szybko.

Trzecie biada nadejdzie wkrótce.

1: Bądźcie gotowi: nadchodzi trzecie biada

2: Nie zwlekajcie: trzecie biada jest blisko

1:1 Koryntian 16:13 – Bądźcie czujni, trwajcie mocno w wierze, postępujcie jak mężczyźni, bądźcie silni.

2: Mateusza 24:44 - Dlatego i wy bądźcie gotowi, gdyż Syn Człowieczy przyjdzie o godzinie, której się nie spodziewacie.

Objawienie 11:15 I zatrąbił siódmy anioł; i rozległy się donośne głosy w niebie, mówiące: Królestwa tego świata stały się królestwami Pana naszego i Pomazańca jego; i będzie królował na wieki wieków.

Zatrąbił siódmy anioł i Niebo ogłosiło, że królestwo Boże będzie królować na wieki.

1. Radujcie się Dobrą Nowiną o Wiecznym Królestwie Bożym

2. Zrozumienie znaczenia siódmego anioła

1. Psalm 146:10 – „Pan będzie królował na wieki, twój Bóg, Syjonie, przez wszystkie pokolenia. Chwalcie Pana!”

2. Daniel 2:44 – „A za dni tych królów Bóg niebios ustanowi królestwo, które na wieki nie ulegnie zniszczeniu i które nie zostanie pozostawione innemu narodowi. Rozbije wszystkie te królestwa i przyniesie do końca, i tak pozostanie na wieki”.

Objawienie 11:16 A dwudziestu czterech starszych, którzy zasiedli przed Bogiem na swoich miejscach, upadło na twarz i oddało pokłon Bogu,

Dwudziestu czterech starszych w niebie upadło na twarz i oddało pokłon Bogu.

1. Czcić Boga całym sercem, duszą i siłą

2. Szukanie Bożej obecności w każdej chwili naszego życia

1. Powtórzonego Prawa 6:5 - Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją mocą.

2. Psalm 27:4 - O jedno proszę Pana, tego tylko szukam: abym mógł mieszkać w domu

Pana po wszystkie dni mego życia.

Objawienie 11:17 Mówiąc: Dziękujemy Ci, Panie, Boże Wszechmogący, któryś jest i był, i który przyszedł; ponieważ wziąłeś na siebie swoją wielką moc i królowałeś.

Bóg jest godzien naszej wdzięczności i uwielbienia za swoją wielką moc i suwerenność.

1. Uznanie i docenienie suwerenności Boga

2. Wdzięczność za wielką moc Boga

1. Psalm 33:4-5 – Bo słowo Pana jest słuszne i prawdziwe; jest wierny we wszystkim, co czyni. Pan miłuje sprawiedliwość i sprawiedliwość; ziemia jest pełna Jego niezawodnej miłości.

2. Psalm 145:1-3 - Wywyższam Cię, Boże mój, Królu; Będę wielbił Twoje imię na wieki wieków. Każdego dnia będę Cię chwalił i wysławiał Twoje imię na wieki wieków. Wielki jest Pan i najbardziej godny chwały; nikt nie jest w stanie pojąć jego wielkości.

Objawienie 11:18 I rozgniewały się narody, i nadszedł twój gniew, i czas umarłych, aby zostali osądzeni i abyś dał zapłatę swoim sługom, prorokom i świętym, i tym, którzy się boją Twoje imię, małe i wielkie; i powinniście zniszczyć tych, którzy niszczą ziemię.

Narody rozgniewały się i nadszedł gniew Boży. Nadszedł czas, aby umarli zostali osądzeni, a Bóg nagrodzi swoje wierne sługi, proroków, świętych i tych, którzy boją się Jego imienia, zarówno małych, jak i wielkich; i On zniszczy tych, którzy szkodzą ziemi.

1. Życie pełne strachu w wierze

2. Nadchodzi Dzień Sądu

1. Rzymian 14:12 - Zatem każdy z nas za siebie zda sprawę Bogu.

2. Psalm 145:19 - Spełni pragnienie tych, którzy się go boją: i usłyszy ich wołanie i wybawi ich.

Objawienie 11:19 I otworzyła się świątynia Boga w niebie, i widziano w jego świątyni Arkę Jego testamentu, i były błyskawice i głosy, i grzmoty, i trzęsienie ziemi, i wielki grad.

Otworzyła się świątynia Boga w niebie i ukazała się Arka Jego Testamentu. Były też błyskawice, głosy, grzmoty, trzęsienie ziemi i wielki grad.

1: Nasza wiara w Boga jest niezachwiana nawet pośród zamieszania i chaosu.

2: Zawsze powinniśmy starać się przestrzegać przykazań Boga i ufać Jego obietnicom.

1: Powtórzonego Prawa 10:5? I dam wam tablice kamienne, Prawo i przykazanie, które napisałem; abyś mógł ich uczyć.??

2: Hebrajczyków 10:22? przybliżajmy się ze szczerym sercem, z całkowitą pewnością wiary, mając serca pokropione złym sumieniem i obmyte ciała czystą wodą.

Objawienie 12 jest dwunastym rozdziałem Księgi Objawienia i stanowi kontynuację wizji Jana dotyczącej wydarzeń czasów ostatecznych. Rozdział ten koncentruje się na symbolicznym przedstawieniu wielkiej kosmicznej bitwy pomiędzy siłami dobra i zła, ukazując konflikt pomiędzy Szatanem a kobietą.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się wizją kobiety ubranej w słońce, stojącej na księżycu i noszącej koronę z dwunastu gwiazd. Ona odczuwa bóle porodowe, gotowa do porodu (Objawienie 12:1-2). Pojawia się przed nią wielki czerwony smok o siedmiu głowach i dziesięciu rogach, który pragnie pożreć jej dziecko zaraz po urodzeniu (Objawienie 12:3-4). Kobieta rodzi syna płci męskiej, którego przeznaczeniem jest rządzić wszystkimi narodami berłem żelaznym. Jednak jej dziecko zostaje porwane do tronu Bożego, bezpieczne przed uściskiem smoka (Objawienie 12:5-6).

Akapit drugi: W niebie wybucha wojna, gdy Michał i jego aniołowie walczą ze smokiem i jego aniołami. Smok, utożsamiany z Szatanem lub Diabłem, przegrywa tę bitwę i zostaje zrzucony na ziemię wraz ze swoimi upadłymi aniołami (Objawienie 12:7-9). Donośny głos w niebie ogłasza zwycięstwo nad szatanem dzięki ofierze Chrystusa i świadectwu wierzących, które zwycięża nad nim aż do śmierci (Objawienie 12:10-11).

Akapit 3: Po swojej porażce w niebie Szatan skupia swoją uwagę na prześladowaniu wierzących na ziemi. Ściga kobietę, która urodziła dziecko płci męskiej, ale nie wyrządza jej bezpośrednio krzywdy. Zamiast tego wypluwa ze swoich ust wodę niczym rzekę, próbując ją porwać (Objawienie 12:13-16). Jednakże Bóg zapewnia ochronę swojemu ludowi, powodując, że ziemia pochłonęła tę ulewną powódź (Objawienie 12:16). Rozwścieczony smok w dalszym ciągu toczy wojnę z resztą potomstwa kobiety – tymi, którzy przestrzegają przykazań Bożych i trzymają się świadectwa Jezusa (Objawienie 12:17).

Podsumowując, rozdział dwunasty Apokalipsy przedstawia symboliczny obraz kosmicznej bitwy pomiędzy dobrem a złem. Kobieta reprezentuje Izrael, czyli wierny lud Boży na przestrzeni dziejów. Rodzi potomka płci męskiej, symbolizującego Chrystusa, przeznaczonego do panowania powszechnego. Smok, utożsamiany z Szatanem, pragnie pożreć to dziecko, lecz nie udaje mu się to, gdyż zostaje ono porwane do tronu Bożego. Wybucha niebiańska wojna, której skutkiem jest wygnanie Szatana z nieba i późniejsze prześladowanie wierzących na ziemi. Jednakże Bóg zapewnia ochronę swojemu ludowi przed atakami szatana i zapewnia jego ostateczne zwycięstwo dzięki ofierze Chrystusa i jego wiernemu świadectwu.

Objawienie 12:1 I nastąpił wielki cud na niebie; Niewiasta obleczona w słońce i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie korona z gwiazd dwunastu:

Wielki cud ukazał się na niebie, niewiasta była ubrana w słońce, księżyc był pod jej stopami, a na jej głowie była korona z dwunastu gwiazd.

1. Cud Bożego stworzenia: badanie symboliki Objawienia 12:1

2. Nasza korona chwały: zrozumienie znaczenia kobiety w Objawieniu 12:1

1. Izajasz 26:3 – „Zachowacie w doskonałym pokoju tych, których umysł jest wytrwały, ponieważ ufają wam”.

2. Izajasz 60:1 – „Wstań, świeć, bo przyszło twoje światło i wzeszła nad tobą chwała Pańska”.

Objawienie 12:2 A będąc brzemienna, płakała, bolała przy porodzie i cierpiała z powodu porodu.

Kobieta w ciąży z Objawienia 12 krzyczy z bólu, gdy przechodzi przez poród, aby urodzić swoje dziecko.

1. „Ból porodowy: wzrastanie w wierze poprzez ból”

2. „Bóle wybawienia: odnajdywanie nadziei pośród cierpienia”

1. Rzymian 8:18 – „Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która ma się nam objawić”.

2. Jakuba 1:2-4 – „Poczytujcie to sobie za radość, bracia moi, gdy spotykacie się z różnego rodzaju próbami, bo wiecie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. I niech wytrwałość przyniesie pełny efekt, abyście byli doskonałe i kompletne, nie posiadające żadnych braków.”

Objawienie 12:3 I ukazał się inny cud na niebie; a oto wielki czerwony smok, mający siedem głów i dziesięć rogów, a na jego głowach siedem koron.

W niebie pojawił się wielki czerwony smok o siedmiu głowach, 10 rogach i siedmiu koronach.

1. Rzeczywistość upadłego świata – zrozumienie symboliki Czerwonego Smoka

2. Moc Bożej ochrony - Objawienie 12:3 i siła Wszechmogącego

1. Izajasz 27:1 – „W owym dniu Pan swoim bolesnym, wielkim i mocnym mieczem ukarze Lewiatana, węża przeszywającego, nawet Lewiatana, tego zakrzywionego węża; i zabije smoka, który jest w morzu”.

2. Daniel 7:7 – „Potem widziałem w nocnych wizjach i oto czwarta bestia, straszna i straszna, i niezwykle silna; i miało wielkie żelazne zęby; pożerało i miażdżyło, a resztki deptało nogami. I różniło się od wszystkich zwierząt, które były przed nim; i miała dziesięć rogów”.

Objawienie 12:4 I ogon jego pociągnął trzecią część gwiazd niebieskich i zrzucił je na ziemię, a smok stanął przed niewiastą, która była gotowa na poród, aby pożreć jej dziecko zaraz po urodzeniu .

Smok z ogonem, który potrafi przyciągać gwiazdy z nieba, stoi przed kobietą mającą rodzić, gotowy pożreć swoje dziecko.

1. Boża ochrona niewinnych: badanie znaczenia Objawienia 12:4

2. Siła wiary: przezwyciężanie przeciwności losu w obliczu niebezpieczeństwa

1. Izajasz 54:17 – Żadna broń utworzona przeciwko tobie nie będzie skuteczna

2. Psalm 91:4 - Okryje cię swoimi piórami i pod jego skrzydłami się schronisz; jego wierność będzie twoją tarczą i puklerzem.

Objawienie 12:5 I porodziła syna, mężczyznę, który miał rządzić wszystkimi narodami laską żelazną, a dziecko jej zostało porwane do Boga i do Jego tronu.

Kobieta urodziła dziecko, które miało rządzić wszystkimi narodami laską żelazną, a dziecko zostało zabrane do Boga i Jego tronu.

1. Boskie powołanie Jezusa do rządzenia narodami

2. Moc i autorytet Jezusa

1. Izajasz 9:6-7 Bo dziecię narodziło się nam i syn został nam dany; a władza spocznie na jego ramieniu, a imię jego będzie nazwane Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju. Rozmnażanie się jego władzy i pokoju nie będzie końca na tronie Dawida i w jego królestwie, aby je utwierdzić i wspierać sprawiedliwością i sprawiedliwością odtąd i na wieki .

2. Psalm 2:6-8 „A ja ustanowiłem mojego króla na Syjonie, mojej świętej górze". Opowiem o dekrecie: Rzekł do mnie Pan: «Ty jesteś moim Synem; dzisiaj cię zrodziłem. Proś mnie, a uczynię narody twoim dziedzictwem i krańce ziemi twoją własnością.

Objawienie 12:6 I kobieta uciekła na pustynię, gdzie ma miejsce przygotowane przez Boga, aby ją tam żywiono przez tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni.

Niewiastie dano schronienie na pustyni, gdzie miała być otoczona opieką przez 1260 dni.

1. Boża ochrona w czasach ucisku

2. Zaopatrzenie Boże w trudnych czasach

1. Psalm 46:1 – „Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w kłopotach".

2. Mateusza 6:25-34 – „Dlatego powiadam wam, nie martwcie się o swoje życie, co będziecie jeść i pić, ani o swoje ciało, w co się będziecie ubierać. Czy życie nie jest czymś więcej niż pokarmem, a ciało czymś więcej niż ubranie? Spójrzcie na ptaki powietrzne: nie sieją, nie żną, ani nie przechowują w stodołach, a jednak wasz Ojciec niebieski je żywi. Czyż nie jesteście o wiele cenniejsi od nich?"

Objawienie 12:7 I była wojna w niebie: Michał i jego aniołowie walczyli ze smokiem; i walczył smok i jego aniołowie,

W Objawieniu 12:7 napisano, że w niebie doszło do wojny pomiędzy Michałem i jego aniołami a smokiem i jego aniołami.

1. Zwycięstwo Boga w niebie: wojna Michała ze smokiem

2. Potęga wiary: przeciwstawienie się smokowi

1. Daniel 10:13 – „Ale książę królestwa perskiego stawiał mi opór przez dwadzieścia jeden dni, ale oto Michał, jeden z głównych książąt, przyszedł mi z pomocą i pozostałem tam z królami perskimi. "

2. Efezjan 6:12 – „Nie zmagamy się bowiem z ciałem i krwią, ale z księstwami, z władzami, z władcami ciemności tego świata, z duchową niegodziwością na wyżynach”.

Objawienie 12:8 I nie przemogło; i nie znaleziono już dla nich miejsca w niebie.

Szatanowi i jego naśladowcom nie udało się zaatakować Boga i zostali wyrzuceni z nieba.

1. Niepowstrzymana moc Boga

2. Pokonanie szatana

1. Jana 4:4 – „Musicie narodzić się na nowo”.

2. Psalm 46:10 – „Uspokójcie się i wiedzcie, że jestem Bogiem”.

Objawienie 12:9 I zrzucony został wielki smok, wąż starodawny, zwany diabłem i szatanem, który zwodzi cały świat: został zrzucony na ziemię, a z nim zrzuceni zostali jego aniołowie.

Szatan został wyrzucony z Nieba i zesłany na Ziemię, zabierając ze sobą swoich aniołów.

1. Pokonanie szatana: jak Jezus zwyciężył zwodziciela świata

2. Suwerenność Boga: moc Jego sądu nad szatanem

1. Jana 16:11 – „Jeśli chodzi o sąd, gdyż władca tego świata zostanie osądzony”

2. Efezjan 2:2 – „W którym niegdyś postępowaliście według zwyczaju tego świata, według władcy, który ma władzę na powietrzu, ducha, który teraz działa w synach nieposłusznych”

Objawienie 12:10 I usłyszałem donośny głos mówiący w niebie: Teraz nastało zbawienie i siła, i królestwo naszego Boga, i moc jego Pomazańca, bo zrzucony został oskarżyciel braci naszych, który ich przedtem oskarżał nasz Bóg dniem i nocą.

Królestwo Boże zostało już ustanowione, a moc Jego Chrystusa przybyła, aby zapewnić zbawienie i siłę. Szatan został uciszony i nie może już oskarżać braci przed Bogiem.

1: Królestwo Boże – nasze zbawienie i siła

2: Moc Chrystusa – zwycięstwo nad szatanem

1: Rzymian 8:31 – „Co w takim razie powiemy na te rzeczy? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam?”

2: Jana 16:33 – „To wam powiedziałem, abyście pokój we mnie mieli. Na świecie ucisk mieć będziecie, ale bądźcie dobrej myśli, Ja zwyciężyłem świat”.

Objawienie 12:11 I zwyciężyli go krwią Baranka i słowem swego świadectwa; i nie umiłowali życia swego aż do śmierci.

Krew Baranka i słowo naszego świadectwa są środkami do pokonania wroga. Musimy chcieć kochać, a nawet oddać życie dla sprawy Chrystusa.

1. Moc Krwi Baranka

2. Koszt zeznań

1. Jana 15:13 - Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

2. Dzieje Apostolskie 5:41 - Odeszli od Rady, ciesząc się, że zostali uznani za godnych znoszenia hańby dla jego imienia.

Objawienie 12:12 Radujcie się więc niebiosa i wy, którzy w nich mieszkacie. Biada mieszkańcom ziemi i morza! bo zstąpił do was diabeł pałający wielkim gniewem, bo wie, że czasu ma mało.

Diabeł zstąpił na ziemię z wielkim gniewem i niebiosa powinny się z tego radować.

1. Radujcie się sprawiedliwością Bożą: studium Objawienia 12:12

2. Niebezpieczeństwo gniewu diabła: ostrzeżenie z Objawienia 12:12

1. Jakuba 4:7 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

2. 1 Piotra 5:8 – Bądźcie trzeźwi, bądźcie czujni; ponieważ wasz przeciwnik diabeł jak lew ryczący krąży, szukając, kogo by pożreć.

Objawienie 12:13 A gdy smok zobaczył, że został zrzucony na ziemię, prześladował kobietę, która urodziła mężczyznę.

Smok został zrzucony na ziemię i prześladował kobietę, która urodziła mężczyznę.

1. Boża ochrona w czasie prześladowań

2. Pokonywanie przeciwności losu poprzez wiarę

1. Rzymian 8:35-39 – Kto nas oddzieli od miłości Chrystusa?

2. Psalm 91:1-2 – Kto mieszka w tajemnym miejscu Najwyższego, będzie przebywał w cieniu Wszechmogącego.

Objawienie 12:14 I dano kobiecie dwa skrzydła wielkiego orła, aby poleciał na pustynię,

na swoje miejsce, gdzie będzie karmiona przez czas i czasy, i pół czasu przed obliczem wąż.

Niewiastie dano skrzydła wielkiego orła, aby poleciał do miejsca, gdzie była karmiona przez czas, czasy i pół czasu.

1. Jak Boża ochrona może nam pomóc w trudnych chwilach

2. Czerp siłę z Chrystusa w trudnych czasach

1. Powtórzonego Prawa 32:11-12 - Jak orzeł budzi swoje gniazdo, krąży nad swoimi pisklętami, rozkłada skrzydła, podnosi je i niesie na swoich skrzydłach, tak prowadził go sam Pan i nie było obcego boga z nim.

2. Psalm 91:4 - Okryje cię swoimi skrzydłami, a pod jego skrzydłami znajdziesz schronienie; jego wierność jest tarczą i puklerzem.

Objawienie 12:15 I wąż wypuścił z ust swoich wodę jak powódź za niewiastą, aby ją unieść z potopu.

Szatan próbuje utopić kobietę i jej potomstwo w powodzi.

1. Przytłaczająca siła kłamstw szatana

2. Ochrona Bożych obietnic

1. Efezjan 6:10-18 – Załóżcie pełną zbroję Bożą, aby przeciwstawić się planom diabła.

2. Psalm 46:1-3 – Bóg jest ucieczką i siłą, bardzo aktualną pomocą w kłopotach.

Objawienie 12:16 I ziemia pomogła niewieście, a ziemia otworzyła swoje usta i pochłonęła powódź, którą smok wyrzucił ze swojej paszczy.

Ziemia pomaga kobiecie i połyka powódź smoka.

1. Bóg zapewni ochronę pośród niebezpieczeństw i zamieszania.

2. Kiedy Bóg jest po naszej stronie, żaden wróg nie może nas pokonać.

1. Psalm 34:7 – Anioł Pański obozuje wokół tych, którzy się Go boją, i On ich wybawia.

2. Izajasz 54:17 - Żadna broń utworzona przeciwko tobie nie powiedzie się, a każdy język, który podniesie się przeciwko tobie w sądzie, potępisz.

Objawienie 12:17 I rozgniewał się smok na niewiastę, i odszedł, aby stoczyć wojnę z resztką jej potomstwa, która przestrzega przykazań Bożych i ma świadectwo Jezusa Chrystusa.

Smok gniewa się na tych, którzy przestrzegają przykazań Bożych i wierzą w Jezusa Chrystusa.

1: Musimy zawsze trwać w wierze w Jezusa Chrystusa i przestrzegać przykazań Bożych.

2: Musimy zachować czujność i nie ulegać gniewowi ani pokusie, gdyż smok zawsze będzie gotowy do ataku na nas.

1: Rzymian 12:19-21 „Umiłowani, nigdy się nie mścijcie, lecz zostawcie to gniewowi Bożemu, gdyż napisano: Do mnie należy pomsta, ja odpłacę – mówi Pan”. Wręcz przeciwnie: „Jeśli twój wróg jest głodny, nakarm go; jeśli jest spragniony, daj mu coś do picia, bo w ten sposób zrzucisz na jego głowę rozżarzone węgle”. Nie dajcie się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężajcie.

2: Mateusza 22:37-40 Odpowiedział mu Jezus: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. A drugie podobne: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.”

Objawienie 13 jest trzynastym rozdziałem Księgi Objawienia i stanowi kontynuację wizji Jana dotyczącej wydarzeń czasów ostatecznych. W tym rozdziale skupiono się na dwóch bestiach, które wyszły na światło dzienne — jednej z morza, drugiej z ziemi — reprezentujących siły polityczne i religijne sprzymierzone z Szatanem.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od widoku Jana, który widzi bestię wychodzącą z morza, mającą siedem głów i dziesięć rogów, na której wypisane są bluźniercze imiona. Bestia ta przypomina lamparta, ale ma stopy jak niedźwiedź i paszczę jak lew (Objawienie 13:1-2). Otrzymuje moc od smoka (Szatana) i staje się przedmiotem kultu wielu ludzi na ziemi, zdumionych jego władzą (Objawienie 13:3-4). Bestia otrzymuje

władzę przez czterdzieści dwa miesiące, podczas których bluźni Bogu, toczy wojnę ze świętymi i sprawuje władzę nad wszystkimi narodami (Objawienie 13:5-7).

Akapit drugi: Z ziemi wychodzi inna bestia, mająca dwa rogi podobne do baranka, ale mówiąca jak smok. Działa jako fałszywy prorok i dokonuje wielkich znaków, aby zwieść ludzi, aby oddali pokłon pierwszej bestii (Objawienie 13:11-14). Ta druga bestia zmusza każdego do otrzymania znaku na prawą rękę lub czoło, aby móc uczestniczyć w transakcjach gospodarczych. Znak zawiera imię lub numer pierwszej bestii – 666 – i bez niego nikt nie może kupować ani sprzedawać (Objawienie 13:16-18).

Akapit trzeci: Ten rozdział podkreśla zwodniczą taktykę szatana stosowaną za pomocą tych bestii. Pierwsza bestia reprezentuje siły polityczne, które zyskują na znaczeniu i sprawują władzę nad narodami, szerząc jednocześnie bałwochwalstwo. Jego zdolność do wykonywania znaków zwodzi wielu i skłania ich do podążania za jego bluźnierczymi sposobami. Druga bestia symbolizuje oszustwo religijne, działające jako fałszywy prorok, który zwodzi ludzi, dokonując cudów na rzecz pierwszej bestii. Narzucenie znaku bestii oznacza kontrolę gospodarczą i sposób na identyfikację lojalności wobec systemów politycznych i religijnych sprzymierzonych z Szatanem. Ci, którzy nie chcą oddawać czci zwierzętom ani przyjąć ich znaku, spotykają się z surowymi prześladowaniami.

Podsumowując, rozdział trzynasty Apokalipsy przedstawia dwie bestie – jedną polityczną i jedną religijną – które pojawiają się podczas wydarzeń czasów ostatecznych. Pierwsza bestia zyskuje władzę od Szatana i staje się przedmiotem kultu, sprawując władzę nad narodami przez ograniczony czas. Druga bestia funkcjonuje jako fałszywy prorok, dokonując znaków, aby zwieść ludzi, aby poszli za pierwszą bestią i egzekwowali kontrolę gospodarczą poprzez znamię bestii. W tym rozdziale podkreślono zwodnicze strategie Szatana, jego wpływ zarówno w sferze politycznej, jak i religijnej, a także wyzwania stojące przed tymi, którzy pozostają wierni Bogu w obliczu intensywnych prześladowań.

Objawienie 13:1 I stanąłem na piasku morskim i widziałem bestię wychodzącą z morza, mającą siedem głów i dziesięć rogów, a na jej rogach dziesięć koron, a na jej głowach imię bluźnierstwa.

Jan widzi bestię wychodzącą z morza, mającą siedem głów, dziesięć rogów i dziesięć koron, noszącą imię bluźnierstwa.

1. Moc bluźnierstwa: zrozumienie Objawienia 13:1

2. Znak bestii: studium bestii z morza w Objawieniu 13:1

1. Objawienie 17:3-4: „Wtedy anioł zaniósł mnie w Duchu na pustynię. Tam ujrzałem kobietę siedzącą na bestii szkarłatnej, która była pokryta bluźnierczymi imionami i miała

siedem głów i dziesięć rogów”.

2. Izajasz 27:1: „W owym dniu Pan ukarze swoim mieczem – swoim groźnym, wielkim i potężnym mieczem – Lewiatana, szybującego węża, Lewiatana, zwiniętego węża; zabije potwora morskiego”.

Objawienie 13:2 A bestia, którą widziałem, była podobna do lamparta, a jej stopy były jak nogi niedźwiedzia, a jej usta jak paszcza lwa; i smok dał jej swą moc i swoje siedzenie, i wielki autorytet.

Bestia w tym fragmencie jest opisana jako połączenie lamparta, niedźwiedzia i lwa. Smok otrzymuje swą moc, siedzibę i władzę.

1. „Autorytet Boga i Bestia: poznanie naszego miejsca we wszechświecie”

2. „Natura bestii: zrozumienie mocy reprezentacji symbolicznej”

1. Daniel 7:3-7 – „I wyszły z morza cztery wielkie zwierzęta, różniące się między sobą. Pierwsza była podobna do lwa i miała skrzydła orlich. Potem, gdy patrzyłem, wyrwano jej skrzydła i został podniesiony z ziemi i postawiony na dwóch nogach jak istota ludzka, i dano mu ludzki umysł”.

2. Izajasz 11:6-8 – „Wilk będzie mieszkał z barankiem, lampart będzie leżał z koźlęciem, cielę, lew i tucznik razem, a małe dziecko będzie je prowadzić. Krowa i niedźwiedź będą się pasć, ich młode będą razem leżeć, a lew będzie jadł słomę jak wół.”

Objawienie 13:3 I widziałem jedną z jego głów, jakby była śmiertelnie zraniona; i jego śmiertelna rana została uleczona, a cały świat dziwił się Bestii.

Cały świat był zdumiony, że śmiertelna rana bestii została zagojona.

1. Boża moc uzdrawiania i przemieniania

2. Zaskakujące cuda świata

1. Mateusza 8:2-3 – Jezus uzdrowił człowieka chorego na trąd

2. Psalm 33:9 – Pan planuje i wykonuje swoją wolę.

Objawienie 13:4 I oddali pokłon smokowi, który dał moc bestii, i oddali pokłon bestii, mówiąc: Któż jest podobny do bestii? kto jest w stanie z nim walczyć?

Ludzie czcili smoka, który dał moc bestii, a także czcili bestię, pytając, kto może z nią stoczyć wojnę.

1. Niebezpieczeństwa związane z oddawaniem czci fałszywym bogom

2. Moc Boga w porównaniu z mocą bestii

1. Exodus 20:3-6 – „Nie będziesz miał bogów cudzych przede mną. Nie będziesz czynił sobie bożka ani tego, co jest na niebie w górze, ani tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodzie pod ziemią. Nie będziesz się im kłaniał ani oddawał im czci; bo ja, Pan, Bóg twój, jestem Bogiem zazdrosnym, karzącym dzieci za niegodziwość rodziców, aż do trzeciego i czwartego pokolenia tych, którzy mnie odrzucają.

2. Objawienie 17:14 – „Będą walczyć z Barankiem, a Baranek ich zwycięży, bo jest Panem panów i Królem królów, a ci, którzy z nim są powołani, wybrani i wierni”.

Objawienie 13:5 I dano mu usta mówiące wielkie rzeczy i bluźnierstwa; i dano mu władzę, aby mógł trwać czterdzieści dwa miesiące.

Postać ma wielkie usta i wypowiada bluźnierstwa, jednocześnie otrzymując moc, aby trwać przez 42 miesiące.

1. Siła bluźnierstwa

2. Konsekwencje mówienia wielkich rzeczy

1. Mateusza 12:31-32 „Dlatego powiadam wam, każdy grzech i bluźnierstwo będą ludziom odpuszczone, ale bluźnierstwo przeciw Duchowi nie będzie odpuszczone. I ktokolwiek powie słowo przeciwko Synowi Człowieczemu, będzie mu odpuszczone, lecz kto powie przeciwko Duchowi Świętemu, nie będzie mu odpuszczone ani w tym wieku, ani w przyszłym”.

2. Przysłów 8:13 „Bojaźń Pana jest nienawiścią do zła. Nienawidzę pychy i arogancji, drogi zła i przewrotnej mowy”.

Objawienie 13:6 I otworzył usta, aby bluźnić Bogu, aby bluźnić swojemu imieniu i swojemu przybytkowi i mieszkańcom nieba.

Ten fragment mówi o bluźnierstwie przeciwko Bogu, Jego imieniu i mieszkańcom nieba.

1. Powaga bluźnierstwa przeciwko Bogu i Jego ludowi.

2. Konsekwencje zaniedbania przykazań Bożych.

1. Rzymian 6:23 - Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Księga Kapłańska 24:16 – Kto zbluźni imieniu Pana, poniesie śmierć; całe zgromadzenie ukamienuje bluźniercę.

Objawienie 13:7 I dano mu prowadzić wojnę ze świętymi i zwyciężać ich, i dano mu władzę nad wszystkimi rodzajami, językami i narodami.

Bestia z Księgi Apokalipsy otrzymała moc prowadzenia wojny z wierzącymi i zwyciężania ich, dano jej też władzę nad wszystkimi ludami, językami i narodami.

1. Wytrwałość świętych: przetrwanie prób bestii

2. Suwerenność Boga: moc bestii

1. Daniel 7:21-22 – „Widziałem ten róg, który toczył wojnę ze świętym ludem i pokonywał go, aż przyszedł Przedwieczny i wydał wyrok na korzyść świętego ludu Najwyższego, i nadszedł czas, kiedy oni posiadał królestwo.”

2. Rzymian 8:31-39 – „Co więc mamy o tym powiedzieć? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam? Ten, który nie odmówił własnego Syna, ale Go za nas wszystkich wydał, nie dał nam też wszystkiego innego? Kto będzie wnosił oskarżenie przeciwko wybranym Bożym? To Bóg usprawiedliwia. Kto ma potępić? To Chrystus Jezus, który umarł, tak, zmartwychwstał, który jest po prawicy Boga, który rzeczywiście oręduje za nami.”

Objawienie 13:8 I oddadzą pokłon wszyscy mieszkańcy ziemi, którego imiona nie są zapisane w księdze życia Baranka zabitego od założenia świata.

Ludzie na ziemi będą oddawać cześć bestii, ale ci, których imiona są zapisane w księdze życia Baranka, nie będą tego robić.

1. Siła wiary: niezmienne stanie w obliczu przeciwności losu

2. Siła miłości Bożej: wieczne bezpieczeństwo w księdze życia Baranka

1. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Rzymian 8:38-39 - Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani księstwa, ani moce, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie, będą mogli nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Objawienie 13:9 Jeśli kto ma ucho, niechaj słucha.

Ten fragment jest wezwaniem do uważnego słuchania Pana i Jego słów.

1. „Wezwanie do słuchania: znaczenie posłuszeństwa Słowu Bożemu”

2. „Usłuchanie ostrzeżenia: posłuszeństwo Słowu Bożemu prowadzi do życia”

1. Powtórzonego Prawa 30:19-20 – „Położyłem przed tobą życie i śmierć, błogosławieństwo i przekleństwo. Wybierz więc życie, abyś żył ty i twoje potomstwo, miłując Pana, Boga swego, słuchając Jego głosu i trzymając się Go mocno, bo on jest waszym życiem i długością dni, abyście mogli mieszkać w ziemi, którą Pan poprzysiągł dać waszym przodkom, Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi”.

2. Jakuba 1:22-25 – „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który uważnie przygląda się w lustrze swemu naturalnemu obliczu. Bo patrzy na siebie, odchodzi i natychmiast zapomina, jaki był. Kto jednak wpatruje się w doskonałe prawo, prawo wolności, i wytrwa, nie będąc słuchaczem, który zapomina, ale wykonawcą, który działa, ten będzie błogosławiony w swym działaniu”.

Objawienie 13:10 Kto prowadzi do niewoli, pójdzie do niewoli; kto zabija mieczem, musi zostać zabity mieczem. Oto cierpliwość i wiara świętych.

Objawienie 13:10 mówi o koncepcji sprawiedliwości, zgodnie z którą ci, którzy prowadzą innych do niewoli, sami zostaną wzięci do niewoli, a każdy, kto zabija mieczem, zostanie zabity mieczem. Werset ten mówi także o cierpliwości i wierze świętych.

1. Sprawiedliwość Boża: cierpliwość i wiara w Objawieniu 13:10

2. Zrozumienie Miecza Sprawiedliwości: Cierpliwość i wiara w Objawieniu 13:10

1. Rzymian 12:19 – „Umiłowani, nigdy się nie mścijcie, lecz zostawcie to gniewowi Bożemu, gdyż napisano: „Moja jest pomsta, ja odpłacę – mówi Pan".

2. Izajasz 11:4 – „Ale będzie sądził biednych w sprawiedliwości i będzie rozstrzygał sprawiedliwie za pokornymi na ziemi, i uderzy ziemię rózgą swoich ust, a tchnieniem swoich warg będzie zabić bezbożnego."

Objawienie 13:11 I widziałem inną bestię wychodzącą z ziemi; i miał dwa rogi podobne do rogów baranka, i mówił jak smok.

Powstaje druga bestia, mająca dwa rogi podobne do baranka, lecz mówiąca jak smok.

1. Oszustwo bestii: rozpoznanie kłamstw szatana

2. Baranek i smok: Zrozumienie kontrastu między dobrem a złem

1. Mateusza 7:15-20 – „Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w owczej skórze, ale wewnątrz są drapieżnymi wilkami."

2. 1 Jana 4:1-6 – „Umiłowani, nie każdemu duchowi wierzcie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na świat".

Objawienie 13:12 I wykonuje przed nim całą moc pierwszej bestii, i sprawia, że ziemia i jej mieszkańcy oddają pokłon pierwszej bestii, której śmiertelna rana została zagojona.

Druga Bestia sprawuje całą moc pierwszej Bestii i sprawia, że świat czci pierwszą Bestię, której śmiertelna rana została zagojona.

1. Siła wpływu: odkrywanie mocy wielbienia

2. Konsekwencje kultu: badanie skutków bałwochwalstwa

1. Rzymian 1:25 – „Zamienili prawdę Bożą na kłamstwo, oddawali cześć stworzeniom i służyli im, a nie Stwórcy – który jest chwalony na wieki. Amen”.

2. 1 Koryntian 10:14 – „Dlatego, moi drodzy przyjaciele, uciekajcie od bałwochwalstwa”.

Objawienie 13:13 I czyni wielkie cuda, spuszczając ogień z nieba na ziemię na oczach ludzi,

Moc bestii widać w jej zdolności do sprowadzenia ognia z nieba.

1. Bestia: możliwość nieoczekiwanej mocy

2. Ogień niebiański: cud godny podziwu

1. Łk 9:54-55 – Widząc to jego uczniowie Jakub i Jan, zapytali: „Panie, czy chcesz, żebyśmy sprowadzili ogień z nieba, aby ich wytracił?”

2. Hebrajczyków 11:3 - Przez wiarę rozumiemy, że wszechświat został stworzony na rozkaz Boga, tak że to, co widzialne, nie powstało z tego, co widzialne.

Objawienie 13:14 I zwodzi mieszkańców ziemi za pomocą cudów, które miał moc czynić w oczach bestii; mówiąc do mieszkańców ziemi, aby uczynili posąg zwierzęciu, które ma ranę od miecza, a żyje.

Bestia używa cudownych mocy, aby oszukać mieszkańców ziemi i nakazuje im wykonanie wizerunku Bestii, która została zraniona mieczem, ale wciąż żyła.

1. Konsekwencje podążania za fałszywymi bogami

2. Zło oszustwa

1. Jeremiasz 17:5-8 – Zaufanie Panu, a nie bożkom

2. 2 Koryntian 11:13-15 – Fałszywi prorocy i ich zwodnicze taktyki

Objawienie 13:15 I miał władzę ożywić posąg bestii, aby obraz bestii przemówił i spowodował, że wszyscy, którzy nie oddadzą czci obrazowi bestii, powinni zostać zabici.

Bestia posiadała moc ożywiania własnego obrazu, który następnie żądał czci od wszystkich ludzi i zabijał tych, którzy się nie podporządkowali.

1. Jak prowadzić życie pełne wielbienia Boga: studium Objawienia 13:15

2. Błogosławieństwo posłuszeństwa: studium Objawienia 13:15

1. Mateusza 4:8-10 – Pokusa Jezusa, by oddać cześć szatanowi

2. Daniel 3:16-18 – Odmowa Szadracha, Meszacha i Abed-Nega oddania czci złotemu posągowi Nabuchodonozora

Objawienie 13:16 I sprawia, że wszyscy: mali i wielcy, bogaci i biedni, wolni i niewolnicy otrzymują znamię na prawą rękę lub na czoło:

Bestia powoduje, że wszyscy ludzie otrzymują znamię na prawą rękę lub czoło.

1: Nie możemy ulegać żądaniom Bestii i akceptować Znak.

2: Musimy stawić czoła Bestii i nie ulegać pokusie jej znaku.

1: Filipian 4:13 – Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie.

2: Izajasz 41:10 – Nie bój się; bo Ja jestem z tobą. Nie lękaj się; bo jestem twoim Bogiem. Wzmocnię cię; tak, pomogę ci; tak, podeprę cię prawicą mojej sprawiedliwości.

Objawienie 13:17 I że nikt nie może kupować ani sprzedawać, chyba że ma znamię, czyli imię bestii lub liczbę jej imienia.

Nikt nie może kupować ani sprzedawać, jeśli nie ma znamienia, imienia lub numeru bestii.

1. Koszt naśladowania Chrystusa: jak wiele jesteśmy gotowi poświęcić?

2. Niebezpieczeństwa związane ze znamieniem bestii: trzymanie się z daleka od fałszywych obietnic.

1. Mateusza 16:24-26 – Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: „Kto chce być moim uczniem, niech się zaprze samego siebie, weźmie swój krzyż i naśladuje mnie.

2. Rzymian 12:2 – Nie dostosowujcie się do wzoru tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu. Wtedy będziesz mógł sprawdzić i zatwierdzić, jaka jest wola Boga – Jego dobra, przyjemna i doskonała wola.

Objawienie 13:18 Oto mądrość. Kto ma rozum, niech policzy liczbę bestii; jest to bowiem liczba człowieka; a liczba jego to sześćset siedemdziesiąt sześć.

Aby rozpoznać liczbę bestii, która wynosi 666, potrzebna jest mądrość i zrozumienie.

1. Oszustwo szatana: jak rozpoznać liczbę bestii

2. Zrozumienie i mądrość: jak rozpoznać prawdę duchową

1. Przysłów 3:13-18 – Mądrość można znaleźć w zaufaniu Panu.

2. 2 Koryntian 11:14 – Szatan przybiera postać anioła światłości.

Objawienie 14 jest czternastym rozdziałem Księgi Objawienia i stanowi kontynuację wizji Jana dotyczącej wydarzeń czasów ostatecznych. W tym rozdziale skupiono się na różnych wizjach, w tym na temat Baranka i 144 000, trzech anielskich proklamacji i żniwach ziemi.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się wizją Baranka stojącego na górze Syjon wraz ze 144 000 osobami, które zostały opieczętowane przez Boga na czołach. Są opisani jako odkupieni spośród ludzkości jako pierwociny dla Boga i Baranka (Objawienie 14:1-5). Ci wierni podążają za Chrystusem, gdziekolwiek On idzie, i śpiewają nową pieśń, której tylko oni mogą się nauczyć (Objawienie 14:3). Są nienaganni przed Bogiem i służą jako specjalna grupa oddana Jemu.

Akapit drugi: Trzej aniołowie pojawiają się kolejno, a każdy głosi odrębne przesłanie. Pierwszy anioł głosi wieczną ewangelię każdemu narodowi, plemieniu, językowi i ludowi – wzywając ich, aby bali się Boga, oddawali Mu chwałę i oddawali cześć Jemu samemu (Objawienie 14:6-7). Drugi anioł ogłasza upadek Babilonu – symboliczne przedstawienie wszystkich systemów, które sprzeciwiają się panowaniu Boga – i ostrzega przed udziałem w jego zepsuciu (Objawienie 14:8). Trzeci anioł ostrzega przed otrzymaniem znaku bestii lub oddaniem czci jej wizerunkowi. Ci, którzy to zrobią, doświadczą Bożego gniewu bez wytchnienia i ulgi (Objawienie 14:9-11).

Akapit 3: Po tych proklamacjach Jan jest świadkiem wizji kogoś podobnego do syna człowieczego siedzącego na obłoku i noszącego złotą koronę. W dłoni dzierży ostry sierp. Anioł nakazuje mu żąć, ponieważ nadszedł czas sądu – nadeszło żniwo ziemi (Objawienie 14:14-16). Inny anioł pojawia się ze świątyni i poleca Synowi Człowieczemu, aby zebrał kiście winogron i wrzucił je do wielkiej tłoczni gniewu Bożego. Tłocznia zostaje zdeptana poza miastem i wypływa z niej krew na odległość około 1600 stadiów (Objawienie 14:17-20).

Podsumowując, rozdział czternasty Apokalipsy przedstawia kilka wizji i proklamacji. Wizja Baranka i opieczętowanych 144 000 uwypukla szczególną grupę oddaną służbie Bożej. Trzej aniołowie głoszą przesłania — wieczną ewangelię, upadek Babilonu i ostrzeżenie przed oddawaniem czci bestii i przyjmowaniu jej znaku. Orędzia te podkreślają Bożą suwerenność, sąd nad tymi, którzy Mu się sprzeciwiają i wezwanie do pozostania wiernymi pośród światowych nacisków. Wizja Syna Człowieczego dzierżącego sierp symbolizuje zbliżający się sąd – żniwo – podczas którego ci, którzy odrzucają Boga, staną twarzą w twarz z Jego gniewem w symbolicznej tłoczni wina. W tym rozdziale podkreślono tematy oddania Bogu, Bożych proklamacji, ostrzeżeń przed duchowym kompromisem i ostatecznego sądu nad złoczyńcami.

Objawienie 14:1 I widziałem, a oto Baranek stał na górze Syjon, a z nim sto czterdzieści cztery tysiące, mających imię Jego Ojca wypisane na czołach.

Jan widzi Baranka na górze Syjon, któremu towarzyszy 144 000 ludzi, którzy mają wypisane na czołach imię Boże.

1. Moc imienia — co oznacza noszenie imienia Bożego?

2. Góra Syjonu – Co to znaczy stanąć na Górze Syjonu?

1. Izajasz 11:10 – „I w owym dniu wyrośnie korzeń Jessego, który będzie sztandarem ludu; poganie będą go szukać, a jego odpoczynek będzie chwalebny”.

2. Izajasz 59:20 – „I przyjdzie Odkupiciel na Syjon i do tych, którzy odwracają się od

przestępstwa w Jakubie, mówi Pan”.

Objawienie 14:2 I usłyszałem głos z nieba, jako głos wielu wód i jako głos wielkiego grzmotu, i usłyszałem głos harfiarzy grających na swoich harfach:

Głos z nieba słychać jak wiele wód i wielki grzmot, i słychać harfiarzy śpiewających na swoich harfach.

1. Moc uwielbienia: jak głos Boga słychać w naszej muzyce

2. Wezwanie do uwielbienia: odkrywanie symbolicznej natury Głosu Niebios

1. Psalm 150:3-5 - Chwalcie Go dźwiękiem trąby: chwalcie Go na psalterium i harfie.

2. Izajasz 55:12 - Bo z radością wyjdziecie i w pokoju zostaniecie przyprowadzeni. Góry i pagórki wybuchną przed wami śpiewem, a wszystkie drzewa polne będą klaskać w dłonie.

Objawienie 14:3 I śpiewali jakby nową pieśń przed tronem i przed czterema zwierzętami i przed starszymi, a nikt nie mógł się tej pieśni nauczyć oprócz stu czterdziestu czterech tysięcy wykupionych z ziemi.

144 000 zaśpiewało nową pieśń, której tylko oni mogli się nauczyć.

1: Bóg pobłogosławił 144 000 specjalną piosenką.

2: Odkupieni ziemi mogą przyłączyć się do pieśni 144 000.

1: Efezjan 2:8-9 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę; i to nie z was. Boży to dar. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

2: Filipian 2:13 - Albowiem to Bóg według swego upodobania sprawia w was i chcenie, i wykonanie.

Objawienie 14:4 To są ci, którzy nie splugawili się z kobietami; bo są dziewicami. To są ci, którzy podążają za Barankiem, dokądkolwiek idzie. Ci zostali wykupieni spośród ludzi, będąc pierwocinami dla Boga i Baranka.

Są to ci, którzy nie zostali zepsuci przez grzech, ale zamiast tego pozostają oddani Bogu i Barankowi.

1: Musimy pozostać oddani Bogu i Barankowi bez względu na cenę.

2: Możemy zostać odkupieni od grzechu i stać się pierwocinami Boga i Baranka.

1:1 Koryntian 6:19-20 - Czy nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który jest w was, którego macie od Boga? Nie należysz do siebie, bo zostałeś kupiony za wysoką cenę. Wysławiajcie więc Boga w swoim ciele.

2: Rzymian 12:1-2 - Proszę więc was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą i przyjemną Bogu, co jest waszą duchową czcią. Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe.

Objawienie 14:5 I w ich ustach nie znaleziono podstępu, bo są bez winy przed tronem Bożym.

Przed tronem Bożym znajdzie się grupa ludzi bez winy, gdyż nie mieli podstępu w ustach swoich.

1. Moc uczciwości — jak życie w prawdzie i uczciwości może zbliżyć nas do Boga.

2. Błogosławieństwo pokory – Znaczenie ukorzenia się przed Panem i chodzenia Jego drogami.

1. Przysłów 19:1 – „Lepszy biedny, który postępuje w swej prawości, niż ten, który ma przewrotną mowę i jest głupcem”.

2. Psalm 15:1-2 – „O Panie, kto będzie przebywał w Twoim namiocie? Kto będzie mieszkał na Twojej świętej górze? Ten, który postępuje nienagannie i czyni to, co sprawiedliwe, i mówi prawdę w swoim sercu”.

Objawienie 14:6 I widziałem innego anioła lecącego środkiem nieba, mającego ewangelię wieczną do zwiastowania mieszkańcom ziemi i każdemu narodowi, plemieniu, językowi i ludowi,

Wieczna ewangelia była głoszona wszystkim ludziom na ziemi.

1. Moc wiecznej Ewangelii

2. Inkluzywność Ewangelii

1. Rzymian 1:16 Nie wstydzę się bowiem ewangelii, jest ona bowiem mocą Bożą, która każdemu wierzącemu przynosi zbawienie.

2. Galacjan 3:28 Nie ma już Żyda ani poganina, niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie.

Objawienie 14:7 Mówiąc donośnym głosem: Bójcie się Boga i oddajcie mu chwałę; bo nadeszła godzina sądu jego i oddajcie pokłon temu, który stworzył niebo i ziemię, i morze, i źródła wód.

Ten fragment opisuje nadejście godziny sądu Bożego i wzywa do czci, chwały i uwielbienia Stwórcy wszystkiego.

1. Co to znaczy bać się Boga?

2. Oddawanie czci Stwórcy: cześć i wdzięczność.

1. Psalm 34:9-11 „Bójcie się Pana, wy, jego święci, bo nie ma niedostatku tym, którzy się go boją. Lwicom brakuje i cierpią głód, lecz tym, którzy szukają Pana, nie będzie brakować dobra Chodźcie , dzieci, słuchajcie mnie. Nauczę was bojaźni Pańskiej.

2. Izajasz 43:7 „Nawet każdy, kto nosi moje imię, bo stworzyłem go dla mojej chwały, ukształtowałem go, tak, stworzyłem go”.

Objawienie 14:8 I przyszedł inny anioł, mówiąc: Upadł, upadł Babilon, to wielkie miasto, ponieważ napoiło wszystkie narody winem gniewu swego nierządu.

Anioł oznajmił, że Babilon upadł z powodu jego rozpusty i napojenia wszystkich narodów jego gniewem.

1. Konsekwencje cudzołóstwa

2. Sprawiedliwość Boża w sądzeniu narodów

1. Izajasz 47:1-15

2. Jeremiasz 51:6-8

Objawienie 14:9 A trzeci anioł szedł za nimi, mówiąc donośnym głosem: Jeśli ktoś odda cześć zwierzęciu i jego posągowi i przyjmie znamię na swoje czoło lub na swoją rękę,

Ten fragment mówi o konsekwencjach oddania czci bestii i przyjęciu jej znaku.

1. Niebezpieczeństwo bałwochwalstwa: A w Objawieniu 14:9

2. Koszt oddawania czci Bestii: czego uczy nas Objawienie 14:9

1. Księga Wyjścia 20:4-5 – „Nie będziesz czynił sobie rzeźbionego posągu ani żadnego podobieństwa czegokolwiek, co jest na niebie w górze, ani tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodzie pod ziemią. Nie będziesz się im kłaniał i nie będziesz im służył, bo Ja, Pan, twój Bóg, jestem Bogiem zazdrosnym.

2. Powtórzonego Prawa 5:8-9 – „Nie będziesz czynił sobie rzeźbionego posągu ani żadnego podobieństwa do czegokolwiek, co jest na niebie w górze, ani tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodzie pod ziemią. Nie będziesz się im kłaniał i nie będziesz im służył, bo Ja, Pan, twój Bóg, jestem Bogiem zazdrosnym.

Objawienie 14:10 Ten sam będzie pić wino gniewu Bożego, rozlewane bez mieszaniny do kielicha jego gniewu; i będzie męczony ogniem i siarką wobec świętych aniołów i wobec Baranka.

Ci, którzy podążają za bestią, spotkają się z gniewem Bożym i zostaną ukarani ogniem i siarką w obecności świętych aniołów i Baranka.

1. Gniew Boży: co to znaczy?

2. Konsekwencje nieposłuszeństwa Bogu

1. Rzymian 2:5 - Ale przez swój upór i zatwardziałe serce gromadzisz na siebie gniew na dzień gniewu Bożego, kiedy objawi się Jego sprawiedliwy sąd.

2. Hebrajczyków 10:31 – Straszna jest wpaść w ręce Boga żywego.

Objawienie 14:11 I dym ich męki unosi się w górę na wieki wieków, i nie mają odpoczynku we dnie i w nocy ci, którzy oddają cześć bestii i jej obrazowi oraz każdy, kto przyjmuje znamię jej imienia.

Ci, którzy czczą bestię i jej obraz, oraz ci, którzy noszą jej znamię, będą cierpieć wieczne męki bez odpoczynku.

1. Życie w bezbożnym kulcie – konsekwencje służenia fałszywym bożkom

2. Wybór między niebem a piekłem – ostateczna decyzja, którą wszyscy musimy podjąć

1. Rzymian 6:23 - Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Jakuba 4:17 - Kto więc wie, co należy zrobić, a nie czyni tego, jest to grzech.

Objawienie 14:12 Oto cierpliwość świętych: oto ci, którzy strzegą przykazań Bożych i wiary Jezusa.

Święci są cierpliwi i posłuszni Bogu i Jezusowi.

1. Siła cierpliwości w podążaniu za Bogiem

2. Posłuszeństwo Bogu i Jezusowi: droga do błogosławieństwa

1. Psalm 19:7-11

2. Jakuba 1:2-4

Objawienie 14:13 I usłyszałem głos z nieba mówiący do mnie: Napisz: Błogosławieni są

odtąd umarli, którzy w Panu umierają: Tak, mówi Duch, aby odpoczęli od swoich trudów; a ich dzieła podążają za nimi.

Głos z nieba mówi, że ci, którzy umierają w Panu, będą błogosławieni i odpoczną od swoich trudów, a ich uczynki pójdą za nimi.

1. Życie wiarą: błogosławieństwo umierania w Panu

2. Nasze dzieła podążają za nami: dziedzictwo wiary

1. Mt 11,28–30 – Jezus zaprasza nas, abyśmy przyszli do Niego i znaleźli ukojenie dla naszych dusz.

2. Hebrajczyków 4:11 – Starajmy się wejść do Bożego odpoczynku.

Objawienie 14:14 I widziałem, a oto biały obłok, a na obłoku siedział podobny do Syna Człowieczego, mający na głowie złotą koronę, a w ręku ostry sierp.

Jan widzi na białym obłoku postać ze złotą koroną i ostrym sierpem w dłoni.

1. Przyjście Syna Człowieczego: Jak drugie przyjście Jezusa wpłynie na nasze życie

2. Przypowieść o siewcy i żniwie: lekcja wierności w obliczu przeciwności losu

1. Mateusza 13:18-23

2. Objawienie 19:11-16

Objawienie 14:15 I wyszedł inny anioł ze świątyni, wołając głosem wielkim do Siedzącego na obłoku: Zapuść swój sierp i żnij, bo nadeszła dla ciebie godzina żniwa; bo już dojrzało żniwo ziemi.

Nadszedł czas, aby zebrać żniwo ziemi.

1. Nadszedł czas: zebrać żniwo ziemi

2. Wydawanie owoców: zbieranie żniw ziemi

1. Mateusza 3:8: „Wydawajcie więc owoce godne pokuty”.

2. Jana 4:35-36: „Czy nie mówicie: «Pozostają jeszcze cztery miesiące, a potem nadejdą żniwa»? Oto powiadam wam, podnieście oczy i spójrzcie na pola, bo już wybieliły się do żniwa!”

Objawienie 14:16 A Siedzący na obłoku zapuścił swój sierp na ziemię; i ziemia została zebrana.

Sąd Boży nadejdzie szybko i niespodziewanie.

1. Bądź gotowy na sąd Boży – nie popadaj w samozadowolenie.

2. Sąd Boży jest sprawiedliwy i nieunikniony.

1. Rzymian 2:5-6 „Ale przez zatwardziałość i nieskruszone serce wasze gromadzicie sobie gniew na dzień gniewu, kiedy objawi się sprawiedliwy sąd Boży”.

2. Hebrajczyków 10:27 „Ale pewne straszne oczekiwanie sądu i ogniste oburzenie, które pożre przeciwników”.

Objawienie 14:17 I wyszedł inny anioł ze świątyni w niebie, i on miał ostry sierp.

Anioł wyszedł ze świątyni w niebie, niosąc ostry sierp.

1. Żniwo dusz: jak anioł z ostrym sierpem pomaga nam zbierać nagrody w niebie

2. Moc sierpu: jak możemy ujarzmić moc niebios i zebrać nagrody wieczności

1. Mateusza 9:35-38 – Jezus wysyła uczniów, aby głosili i zbierali dusze wielu.

2. Łk 10:1-2 – Jezus wysyła 72, aby głosili i zbierali żniwo dusz.

Objawienie 14:18 I wyszedł od ołtarza inny anioł, który miał władzę nad ogniem; i wołając głośno do tego, który miał ostry sierp, mówiąc: Zapuść swój ostry sierp i zbierz kiście winorośli ziemi; bo jej winogrona są w pełni dojrzałe.

Anioł wyszedł od ołtarza, mający władzę nad ogniem i zawołał tego, który ma ostry sierp, aby zebrał kiście winorośli ziemi, gdy winogrona były już w pełni dojrzałe.

1. Siła w żniwie: przesłanie nadziei z Objawienia 14:18

2. Odpowiedzialność żniwiarzy: analiza naszej roli w żniwie z Objawienia 14:18

1. Mateusza 9:37-38 „Wtedy rzekł do swoich uczniów: «Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; dlatego módlcie się usilnie do Pana żniwa, aby wyprawił robotników na swoje żniwo”.

2. Jakuba 5:7-8 „Bądźcie więc cierpliwi, bracia, aż do przyjścia Pana. Spójrz, jak rolnik cierpliwie czeka na cenny owoc ziemi, aż spadnie wczesny i późny deszcz. Ty też bądź cierpliwy. Utwierdzcie swoje serca, gdyż przyjście Pana jest bliskie”.

Objawienie 14:19 I anioł zapuścił swój sierp na ziemię, zebrał winorośl ziemi i wrzucił ją do wielkiej tłoczni gniewu Bożego.

Anioł zbiera winorośl ziemi i wrzuca ją do wielkiej tłoczni gniewu Bożego.

1. Moc Boża: nieugięta postawa w obliczu gniewu

2. Niebezpieczeństwo odrzucenia Pana: sąd Boży

1. Izajasz 63:3-4 – „Sam depczę tłocznię wina, a z ludu nie było ze mną nikogo; bo w swoim gniewie zdepczę ich i zdepczę ich w mojej zapalczywości, a ich krew zostanie pokropiona moje szaty i poplamię całe moje ubranie”.

2. Rzymian 2:5-6 – „Ale według zatwardziałości twojej i serca nieskruszonego skarbnij sobie gniew na dzień gniewu i objawienia się sprawiedliwego sądu Bożego, który odda każdemu według jego uczynków”.

Objawienie 14:20 I deptano tłocznię poza miastem, a krew wypływała z tłoczni aż po uzdy koni, na przestrzeni tysiąca sześciuset stadiów.

Tłocznię zdeptano poza miastem, a krew wypłynęła na dużą odległość.

1. Krew Jezusa: nasze źródło siły i ochrony

2. Moc krzyża: przezwyciężenie grzechu i śmierci

1. Izajasz 63:1-4 – Potężne czyny zbawienia Pana

2. Hebrajczyków 9:22 – Krew Jezusa dla odkupienia

Objawienie 15 jest piętnastym rozdziałem Księgi Objawienia i stanowi kontynuację wizji Jana dotyczącej wydarzeń czasów ostatecznych. Rozdział ten skupia się na wprowadzeniu siedmiu aniołów z siedmioma plagami i przygotowaniach do ostatecznych sądów Bożych.

Akapit pierwszy: Rozdział zaczyna się od zobaczenia przez Jana wielkiego i cudownego znaku na niebie — sceny, która objawia tych, którzy zwyciężyli bestię, jej obraz i otrzymali jej znamię. Przedstawieni są jako stojący nad morzem szkła zmieszanym z ogniem i śpiewający pieśni pochwalne dla Boga (Objawienie 15:2-4). Te zwycięskie jednostki uznają sprawiedliwe czyny Boga i oddają Mu cześć za Jego świętą naturę.

Akapit drugi: Siedmiu aniołów wychodzi z niebiańskiej świątyni, ubranych w czysty biały len i ze złotymi szarfami. Niosą siedem złotych czasz wypełnionych gniewem Bożym (Objawienie 15:5-7). Jedna z czterech żywych stworzeń daje im te miski, reprezentujące całkowity sąd Boży. Świątynia napełnia się wówczas dymem chwały i mocy Boga, co oznacza Jego obecność.

Akapit trzeci: Na wstępie do wylania swoich czasz na ziemię jeden z aniołów oznajmia, że nikt nie może wejść ani wyjść ze świątyni, dopóki nie zostaną zakończone sądy (Objawienie 15:8). W następnych rozdziałach szczegółowo opisano te ostateczne plagi, które spadły na tych, którzy sprzymierzyli się z Bogiem. Rozdział ten służy jako przerwa między wizjami, przygotowując grunt pod nieuchronny sąd Boży, jednocześnie kładąc nacisk na uwielbienie i uwielbienie tych, którzy pozostali wierni.

Podsumowując, piętnasty rozdział Apokalipsy przedstawia scenę w niebie, gdzie zwycięskie jednostki stoją nad morzem szkła zmieszanego z ogniem i wychwalają Boga za Jego prawe czyny. Wyłania się siedmiu aniołów, niosących złote czasze wypełnione boskim gniewem, przygotowujących się do wylania ostatecznych sądów na ziemię. Rozdział ten podkreśla uwielbienie i uznanie świętości Boga w obliczu zbliżającego się sądu. Przygotowuje grunt pod nadchodzące plagi, podkreślając jednocześnie takie tematy, jak boska sprawiedliwość, zwycięstwo nad złem i oddawanie czci Bogu przez tych, którzy pozostali wierni.

Objawienie 15:1 I widziałem inny znak na niebie, wielki i cudowny: siedmiu aniołów mających siedem plag ostatecznych; bo w nich wypełnił się gniew Boży.

W Objawieniu 15:1 Jan widzi wielki i cudowny znak na niebie z siedmioma aniołami dzierżącymi siedem ostatnich plag, co oznacza wypełnienie się gniewu Bożego.

1. Gniew Boży: gdy sprawiedliwości stanie się zadość

2. Znak nieba: objawienie ostatnich plag

1. Powtórzonego Prawa 32:35-36 – „Do mnie należy pomsta i zapłata za czas, gdy ich noga się potknie, bo dzień ich nieszczęścia jest bliski i ich zagłada nadchodzi szybko". Bo Pan usprawiedliwi swój lud i zlituje się nad swoimi sługami, gdy zobaczy, że ich władza zniknęła i nie pozostał już żaden, niewolnik ani wolny.

2. Izajasz 66:15-16 – „Bo oto Pan przyjdzie w ogniu, a jego rydwany jak wicher, aby w gniewie oddać swój gniew, a swoją groźbę w płomieniach ognia. Bo przez ogień wejdzie Pan na sąd i przez swój miecz na wszelkie ciało; i będzie wielu zabitych przez Pana.

Objawienie 15:2 I widziałem jakby morze szklane pomieszane z ogniem, a ci, którzy odnieśli zwycięstwo nad Bestią i nad jej obrazem, i nad jej znakiem, i nad liczbą jej imienia, stoją na morze szklane, mające harfy Boże.

Ci, którzy zwyciężyli moc Bestii, staną na szklanym morzu z harfami Bożymi.

1. Moc zwyciężania: spojrzenie na Objawienie 15:2

2. Błogosławieństwa zwycięstwa: zbieranie nagród za wierność

1. 1 Koryntian 15:57-58 - Ale niech będą dzięki Bogu, który daje nam zwycięstwo przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. Dlatego, moi umiłowani bracia, bądźcie niezachwiani, niewzruszeni, zawsze obfitujący w dzieło Pana, wiedząc, że wasz trud nie jest daremny w Panu.

2. Rzymian 8:37-39 – Nie, we wszystkim tym jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował. Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani księstwa, ani moce, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani wysokość, ani

głębokość, ani żadne inne stworzenie nie będzie w stanie odłączyć nas od miłości Boga, który jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Objawienie 15:3 I śpiewają pieśń Mojżesza, sługi Bożego, i pieśń Baranka, mówiąc: Wielkie i cudowne są dzieła twoje, Panie, Boże Wszechmogący; sprawiedliwe i prawdziwe są drogi Twoje, Królu świętych.

Aniołowie w Objawieniu 15:3 śpiewają pieśń Mojżesza i Baranka, głosząc wielkość i sprawiedliwość Boga Wszechmogącego.

1. Niezawodna sprawiedliwość Boża: odkrywanie znaczenia Objawienia 15:3

2. Pieśń Mojżesza i Baranka: Wysławianie Majestatu Boga Wszechmogącego

1. Powtórzonego Prawa 32:4 – „On jest skałą, jego dzieła są doskonałe, a wszystkie jego drogi są sprawiedliwe. Bóg wierny, który nie czyni zła, prawy i sprawiedliwy”.

2. Psalm 33:4-5 – „Bo słowo Pana jest słuszne i prawdziwe; jest wierny we wszystkim, co czyni. Pan miłuje sprawiedliwość i sprawiedliwość; ziemia jest pełna Jego niezawodnej miłości”.

Objawienie 15:4 Któż się nie będzie bał Ciebie, Panie, i nie będzie wielbił Twojego imienia? bo tylko ty jesteś święty, bo wszystkie narody przyjdą i oddadzą ci pokłon; bo Twoje sądy są jawne.

Bóg jest święty i wszystkie narody przyjdą, aby oddać Mu pokłon, dzięki ujawnieniu Jego wyroków.

1. Zrozumienie świętości Boga

2. Potrzeba oddawania czci Bogu

1. Exodus 15:11 – „Któż jest podobny Tobie, Panie, wśród bogów? Kto jest podobny Tobie, chwalebny w świętości, bojaźliwy w chwaleniu, czyniący cuda?”

2. Izajasz 6:3 – „I jeden do drugiego wołał i mówił: Święty, Święty, Święty jest Pan Zastępów. Cała ziemia jest pełna jego chwały”.

Objawienie 15:5 A potem widziałem, a oto świątynia Namiotu Świadectwa w niebie została otwarta:

W niebie otwarto świątynię Namiotu Świadectwa.

1. Moc świadectwa: jak nasze wierne historie wpływają na świat

2. Obietnica nieba: co oznacza dla nas otwarcie świątyni przez Jezusa

1. Hebrajczyków 4:14-16 - Odtąd mamy wielkiego arcykapłana, który przeszedł przez niebiosa, Jezusa, Syna Bożego, trzymajmy się mocno wyznania.

2. Hebrajczyków 9:1-3 – Nawet pierwsze przymierze zawierało przepisy dotyczące oddawania czci i ziemskiego miejsca świętości. Przygotowano bowiem namiot, pierwszą część, w której znajdował się świecznik i stół, i chleb Obecności. Nazywa się Miejscem Świętym.

Objawienie 15:6 I wyszło siedmiu aniołów ze świątyni, mających siedem plag, odzianych w czysty i biały len i mających piersi przepasane złotymi pasami.

Siedmiu aniołów wyszło ze świątyni z siedmioma plagami, odzianych w biały len i złote pasy.

1. Moc Pana: badanie autorytetu siedmiu aniołów w Objawieniu 15:6

2. Zaopatrzenie Boże: zrozumienie znaczenia białego lnu i złotych pasów w Objawieniu 15:6

1. Wyjścia 28:4 - Włoży święty lniany płaszcz i lniane spodnie na ciele, będzie przepasany lnianym pasem i lnianą mitrą. To są święte szaty. ; dlatego umyje swoje ciało w wodzie i tak się ubierze.

2. Izajasz 61:10 - Będę się bardzo radował w Panu, dusza moja będzie się radować w Bogu moim; bo mnie przyodział w szaty zbawienia, okrył mnie szatą sprawiedliwości, jak pan młody przyozdabia się ozdobami i jak oblubienica przyozdabia się swoimi klejnotami.

Objawienie 15:7 I jedna z czterech bestii dała siedmiu aniołom siedem złotych czasz pełnych gniewu Boga żyjącego na wieki wieków.

Cztery Zwierzęta dają siedmiu aniołom siedem złotych czasz pełnych gniewu Bożego.

1. Konsekwencje nieposłuszeństwa woli Bożej

2. Miłosierdzie i sprawiedliwość Boża

1. Jakuba 1:13-15 – Nikt nie powinien ulegać pokusie do czynienia zła, gdyż Bóg nie może być kuszony przez zło i On sam nikogo nie kusi.

2. List do Hebrajczyków 4:15-16 – Jezus rozumie nasze słabości, ponieważ stawiał czoła tym samym próbom, które my przechodzimy, a mimo to nie zgrzeszył.

Objawienie 15:8 I świątynia napełniła się dymem od chwały Bożej i od jego mocy; i nikt nie mógł wejść do świątyni, aż spełniło się siedem plag siedmiu aniołów.

Świątynia napełniła się dymem od chwały i mocy Bożej i nikt nie mógł wejść, dopóki nie spełniło się siedem plag siedmiu aniołów.

1. Moc Boga jest niezrównana i niepowstrzymana

2. Skutki nieposłuszeństwa Bożym ostrzeżeniom

1. Psalm 29:10 – „Pan zasiada na tronie nad potopem, Pan zasiada na tronie jako Król na wieki”.

2. Izajasz 59:2 – „Ale wasze winy spowodowały oddzielenie między wami a waszym Bogiem, a wasze grzechy zakryły przed wami jego oblicze, tak że nie słyszy”.

Objawienie 16 jest szesnastym rozdziałem Księgi Objawienia i stanowi kontynuację wizji Jana dotyczącej wydarzeń czasów ostatecznych. W tym rozdziale skupiono się na wylaniu siedmiu czasz Bożego gniewu, co spowodowało surowe sądy na tych, którzy Go odrzucili.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od pierwszego anioła, który wylał swą czaszę na ziemię, powodując bolesne wrzody na tych, którzy noszą znamię bestii i oddają cześć jej obrazowi (Objawienie 16:2). Drugi anioł wlewa swoją misę do morza, zamieniając je w krew, jak krew zmarłego. W rezultacie umiera każde żyjące stworzenie w morzu (Objawienie 16:3). Trzeci anioł wlewa swoją czaszę do rzek i źródeł, zamieniając je w krew

(Objawienie 16:4-6). Anioł głosi, że te sądy są sprawiedliwe, ponieważ ci, którzy przelewają krew, zasługują na jej picie.

Akapit 2: Czwarty anioł wylewa swoją czaszę na słońce, paląc ludzi ogromnym żarem (Objawienie 16:8-9). Pomimo doświadczania tej męki, ludzie nie okazują skruchy i zamiast tego bluźnią Bogu. Piąty anioł wylewa swą czaszę na tron bestii, pogrążając jej królestwo w ciemności. Ludzie gryzą język w agonii, ale nadal nie żałują za swoje złe uczynki (Objawienie 16:10-11).

Akapit trzeci: Szósty anioł wylewa swoją czaszę na wielką rzekę Eufrat i suszy ją, aby przygotować królów ze wschodu na zgromadzenie się do bitwy z Bogiem. Trzy duchy nieczyste przypominające żaby wychodzą z duchów demonicznych, które dokonują znaków, aby zwieść ludzi na całym świecie (Objawienie 16:12-14). Duchy te gromadzą królów na bitwę w Armagedonie – symbolicznym miejscu, w którym dochodzi do ostatecznego konfliktu pomiędzy siłami dobra i zła sprzymierzonymi z Bogiem (Objawienie 16:15-16).

Podsumowując, rozdział szesnasty Apokalipsy opisuje wylanie siedmiu czasz Bożego gniewu na tych, którzy Go odrzucili. Wyroki obejmują bolesne wrzody, zamianę źródeł morza i wody w krew, palący upał, ciemność nad królestwem bestii i demoniczne zwiedzenie. Mimo że doświadczają tych dotkliwych plag, ludzie nie okazują skruchy i nadal bluźnią Bogu. Rozdział ten wprowadza także przygotowania do ostatecznej bitwy w Armageddonie. Rozdział ten kładzie nacisk na sąd Boży nad zatwardziałymi złoczyńcami i na ich upartą odmowę uznania Bożej suwerenności i odwrócenia się od swych niegodziwych dróg.

Objawienie 16:1 I usłyszałem donośny głos mówiący ze świątyni do siedmiu aniołów: Idźcie i wylewajcie czasze gniewu Bożego na ziemię.

Donośny głos ze świątyni nakazuje siedmiu aniołom wylać czasze gniewu Bożego na ziemię.

1. Gniew Boży: zrozumienie konsekwencji nieposłuszeństwa

2. Miłosierdzie Boże w środku gniewu

1. Rzymian 1:18-32 - Gniew Boży objawiony z nieba na wszelką bezbożność i nieprawość ludzi.

2. 2 Piotra 3:9 - Pan nie chce, aby ktokolwiek zginął, ale aby wszyscy przyszli do pokuty.

Objawienie 16:2 I poszedł pierwszy, i wylał swą czaszę na ziemię; i pojawił się nieprzyjemny i bolesny wrzód na ludziach mających znamię bestii i na tych, którzy czcili jej wizerunek.

Pierwszy anioł wylał swoją czaszę na ziemię, powodując straszliwą i bolesną wrzodę na tych, którzy noszą znamię bestii i na tych, którzy oddają cześć jej wizerunkowi.

1. Cena bałwochwalstwa: konsekwencje oddawania czci fałszywym bożkom

2. Sąd Boży: konsekwencje nieposłuszeństwa Słowu Bożemu

1. Rzymian 1:21-23 - Bo choć Boga znali, nie czcili go jako Boga i nie dziękowali mu, ale znikczemnieli w swoich myślach i zaćmiło się głupie serce ich. Podając się za mądrych, zgłupieli i zamienili chwałę nieśmiertelnego Boga na obrazy przypominające śmiertelnego człowieka, ptaki, zwierzęta i stworzenia pełzające.

2. Psalm 119:105 - Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

Objawienie 16:3 I drugi anioł wylał swoją czaszę na morze; i stało się jak krew umarłego, i każda dusza żywa umarła w morzu.

Drugi anioł wylał swoją fiolkę i sprawił, że morze stało się krwią zmarłego człowieka, zabijając w nim każdą żywą duszę.

1. Konsekwencje odrzucenia woli Bożej – Objawienie 16:3

2. Moc sądu Bożego - Objawienie 16:3

1. Ezechiela 32:6 – „Napoję także twoją krwią ziemię, w której płyniesz, aż do gór; a rzeki będą tobą pełne”.

2. Psalm 46:3 – „Choćby jego wody szumiały i wzburzały się, choć góry drżały od ich wezbrania”.

Objawienie 16:4 I trzeci anioł wylał swą czaszę na rzeki i źródła wód; i stały się krwią.

Trzeci anioł wylał swoją czaszę na rzeki i źródła wody, zamieniając je w krew.

1. Moc sądu Bożego

2. Znaczenie wody w Biblii

1. Exodus 7:17-21 – Mojżesz zamieniający Nil w krew

2. Psalm 78:44 - Bóg otwiera upusty nieba i daje im wodę jak proch ziemi

Objawienie 16:5 I usłyszałem, jak anioł wód mówił: Sprawiedliwy jesteś, Panie, który jesteś, byłeś i będziesz, ponieważ tak osądziłeś.

Anioł wód wychwala Boga za Jego sprawiedliwość w sądzeniu niegodziwych.

1. Sprawiedliwy Sąd Boży – Zbadanie znaczenia sprawiedliwości Bożej w naszym życiu.

2. Miłosierdzie Boże - Omówienie równowagi między miłosierdziem Bożym a sądem.

1. Rzymian 3:23-24 - Wszyscy bowiem zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, i dostępują usprawiedliwienia dzięki łasce jego jako darowi, przez odkupienie w Chrystusie Jezusie.

2. Psalm 145:17 – Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swoich drogach i łaskawy we wszystkich swoich dziełach.

Objawienie 16:6 Bo wylali krew świętych i proroków, a ty dałeś im do picia krew; bo są godni.

Fragment ten mówi o tym, jak ci, którzy przelali krew świętych i proroków, otrzymali krew do picia, co sugeruje, że są godni takiej kary.

1. Znaczenie sprawiedliwości: Zrozumienie słuszności sądu Bożego

2. Cena prześladowań: badanie konsekwencji ucisku

1. Rzymian 12:19 – „Umiłowani, nigdy się nie mścijcie, lecz zostawcie to gniewowi Bożemu, gdyż napisano: „Moja jest pomsta, ja odpłacę – mówi Pan”.

2. Psalm 106:38 – „Przelali niewinną krew, krew swoich synów i córek, którą składali w ofierze bożkom Kanaanu, a ziemia została zbezczeszczona ich krwią”.

Objawienie 16:7 I usłyszałem, jak inny od ołtarza mówił: Tak, Panie Boże Wszechmogący, Twoje sądy są prawdziwe i sprawiedliwe.

Sądy Boże są prawdziwe i sprawiedliwe.

1. Życie w Bożej prawdzie: zrozumienie słuszności sądów Bożych

2. Wierność Boga: odpoczynek w Jego sprawiedliwych wyrokach

1. Psalm 19:9 – Bojaźń Pańska jest czysta i trwa na wieki; zasady Pana są prawdziwe i w całości sprawiedliwe.

2. Izajasz 45:21 – Ogłoś i przedstaw swoją sprawę; niech się wspólnie naradzają! Kto to dawno powiedział? Kto to ogłosił od dawna? Czy to nie byłem ja, Pan? I nie ma innego boga oprócz mnie, Boga sprawiedliwego i Zbawiciela; nie ma nikogo poza mną.

Objawienie 16:8 I czwarty anioł wylał swoją czaszę na słońce; i dano mu moc palić ludzi ogniem.

Sąd Boży jest surowy i sprawiedliwy.

1: Nie możemy lekceważyć Bożego sądu, ale raczej zobowiązać się do życia wiarą, która jest zgodna z Jego wolą.

2: Kara Boża ma na celu sprowadzić nas z powrotem do Niego i przypomnieć nam o naszej potrzebie pokuty i szukania Jego łaski.

1: Łk 13,3 – Mówię wam, że nie; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie.

2: Rzymian 2:5-6 - Ale przez zatwardziałość i zatwardziałość serca swego gromadzisz sobie gniew na dzień gniewu, kiedy objawi się sprawiedliwy sąd Boży.

Objawienie 16:9 I ludzie byli poparzeni wielkim upałem i bluźnili imieniu Boga, który ma władzę nad tymi plagami, i nie pokutowali, aby mu oddać chwałę.

Ludzie zostali dotkliwie poparzeni przez wielki upał, a mimo to nadal odmówili wielbienia Boga, który ma moc powstrzymania plag.

1. Moc Boga: jak ją rozpoznać i odpowiedzieć na nią

2. Niebezpieczeństwo odmowy uwielbienia Boga

1. Rzymian 1:21-22 – „Bo choć znali Boga, nie wychwalali go jako Boga i nie dziękowali mu, lecz próżne było ich myślenie i zaćmiło się ich głupie serce.”

2. Jakuba 4:17 – „Dlatego ten, kto wie, co należy zrobić, a tego nie robi, jest grzechem”.

Objawienie 16:10 I piąty anioł wylał swoją czaszę na tron bestii; a jego królestwo było pełne ciemności; i gryźli języki z bólu,

Piąty anioł wylał swoją fiolkę na tron bestii, przez co jego królestwo wypełniło się ciemnością i bólem.

1. Zagłada bestii i jej konsekwencje

2. Moc Boga w porównaniu z mocą bestii

1. Jana 3:19-20 – „A sąd taki jest: światło przyszło na świat i ludzie bardziej umiłowali ciemność niż światło, ponieważ ich uczynki były złe. Każdy bowiem, kto czyni zło, nienawidzi światła i postępuje nie wyjdą na światło dzienne, aby jego dzieła nie zostały ujawnione”.

2. Daniel 7:11-12 – „Ujrzałem wtedy z powodu dźwięku wielkich słów, które wypowiadał róg. I gdy patrzyłem, bestia została zabita, a jej ciało zniszczone i wydane na spalenie ogniem. Pozostałym zwierzętom odebrano ich panowanie, lecz przedłużono ich życie o porę i czas”.

Objawienie 16:11 I bluźnili Bogu niebieskiemu z powodu swoich bólów i wrzodów, i nie odwrócili się od swoich uczynków.

Ludzie nie chcieli żałować za swoje czyny, mimo że cierpieli wielkie bóle i rany, i bluźnili Bogu niebios.

1. Pokutujcie albo zginście: konsekwencje odmowy pokuty

2. Miłosierdzie i współczucie Boga pomimo naszego buntu

1. Łk 13:3–5: „Mówię wam, że nie! Ale jeśli się nie nawrócicie, wy wszyscy zginiecie”.

2. Rzymian 5:8: „Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł”.

Objawienie 16:12 I szósty anioł wylał swoją czaszę na wielką rzekę Eufrat; i wyschła woda jego, aby była przygotowana droga królom wschodu słońca.

Szósty anioł wylał swoją czaszę na rzekę Eufrat, powodując jej wyschnięcie, aby przygotować drogę dla królów wschodu.

1: Bóg jest suwerenny i może przygotować drogę na pustyni.

2: Szukanie Bożej siły i przewodnictwa w trudnych czasach.

1: Izajasz 43:19 – „Oto dokonuję rzeczy nowej; teraz to wyłania się, czy tego nie dostrzegacie? Utworzę drogę na pustyni i rzeki na pustyni.

2: Izajasz 41:10 – „Nie bój się, bo jestem z tobą; nie lękajcie się, bo jestem waszym Bogiem; Umocnię cię, pomogę ci, podeprę cię moją sprawiedliwą prawicą”.

Objawienie 16:13 I widziałem trzy duchy nieczyste podobne do żab, wychodzące z paszczy smoka, z paszczy bestii i z ust fałszywego proroka.

Smok, bestia i fałszywy prorok wypuściły trzy duchy nieczyste podobne do żab.

1: Musimy uważać na wpływ zła, które może przyjść przez tych, którzy nie są godni zaufania.

2: Musimy być świadomi niebezpieczeństw związanych z oszustwem i źródeł fałszywych nauk.

1: Efezjan 6:12 - Nie walczymy bowiem z ciałem i krwią, ale z władcami, z władzami, z kosmicznymi władzami nad obecną ciemnością, z duchowymi siłami zła w okręgach niebieskich.

2: 1 Piotra 5:8 – Bądź trzeźwy; bądź czujny. Wasz przeciwnik, diabeł, krąży jak lew ryczący, szukając kogo pożreć.

Objawienie 16:14 Są to bowiem duchy diabłów, dokonujące cudów, które wychodzą do królów ziemi i całego świata, aby ich zgromadzić na bitwę w ten wielki dzień Boga Wszechmogącego.

Duchy diabłów czynią cuda, aby zgromadzić królów ziemi i całego świata na bitwę wielkiego dnia Boga Wszechmogącego.

1. Nie dajcie się zwieść cudom diabła, gdyż prowadzą one do zagłady.

2. Musimy być przygotowani na wielki dzień Boga Wszechmogącego i stanowczo przeciwstawić się zwiedzeniu diabła.

1. Efezjan 6:10-17 – Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli przeciwstawić się planom diabła.

2. 2 Koryntian 11:14 – Nawet szatan przybiera postać anioła światłości.

Objawienie 16:15 Oto przychodzę jak złodziej. Błogosławiony, który czuwa i strzeże swoich szat, aby nie chodzić nago i nie widzieli jego hańby.

Jezus Chrystus ostrzega, że ci, którzy strzegą i przestrzegają swoich szat, będą błogosławieni, a ci, którzy tego nie robią, zostaną zawstydzeni.

1. „Błogosławieństwo posłuszeństwa: strzeżmy się w krnąbrnym świecie”

2. „Obietnica ochrony: zachowywanie czujności w życiu wiernym”

1. Mateusza 24:43 – „Ale rozumiejcie to: Gdyby właściciel domu wiedział, o której godzinie złodziej ma przyjść, nie pozwoliłby włamać się do swego domu”.

2. Przysłów 6:27 – „Czy człowiek może nosić ogień na piersi i nie spalić swojego ubrania?”

Objawienie 16:16 I zebrał ich na miejsce zwane po hebrajsku Armageddon.

W Księdze Objawienia 16:16 jest powiedziane, że Bóg zbierze ludzi na miejsce zwane Armageddonem.

1. Nadejście Armageddonu: co musisz wiedzieć

2. Przygotowanie do Armagedonu: Boży plan na czasy ostateczne

1. Izajasz 34:1-17 – Sąd Boży nad narodami

2. Joel 3:2 – Bóg gromadzi narody do bitwy w Dolinie Jehoszafata

Objawienie 16:17 I siódmy anioł wylał swoją czaszę w powietrze; i odezwał się donośny głos ze świątyni niebieskiej, od tronu, mówiący: Stało się.

Siódmy anioł wylał swoją czaszę w powietrze i donośny głos z tronu niebieskiego oznajmił, że tak się stało.

1. Moc Bożego głosu – odkrywanie autorytetu słów Bożych

2. Znaczenie słowa „jest zrobione” – zrozumienie, co to znaczy być całkowicie skończony

1. Psalm 29:3-4 – Głos Pana nad wodami; Bóg chwały grzmi, Pan, nad wodami wielkimi. Głos Pana jest potężny; głos Pana jest pełen majestatu.

2. Izajasz 40:8 - Trawa więdnie, kwiat więdnie, ale słowo naszego Boga trwa na wieki.

Objawienie 16:18 I nastąpiły głosy, grzmoty i błyskawice; i nastąpiło trzęsienie ziemi, jakiego nie było, odkąd ludzie są na ziemi, trzęsienie ziemi tak potężne i tak wielkie.

Ziemia doświadczyła bezprecedensowo wielkiego trzęsienia ziemi.

1: Bóg sprawuje kontrolę, nawet gdy panuje zniszczenie i chaos.

2: Pośród chaosu Bóg wciąż jest z nami.

1: Izajasz 28:2 „Oto Pan ma potężnego i silnego; jak burza gradowa, niszczycielska wichura, jak burza potężnych, wezbranych wód, On swoją ręką strąca ich na ziemię”.

2: Izajasz 43:2 „Gdy przejdziesz przez wody, będę z tobą; i przez rzeki nie zaleją cię. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się ani płomień cię nie spali”.

Objawienie 16:19 I podzieliło się wielkie miasto na trzy części, i miasta narodów upadły, a wielki Babilon przyszedł na pamiątkę przed Bogiem, aby dać jej kielich wina zapalczywości swego gniewu.

Wielkie miasto zostało podzielone na trzy części i miasta narodów upadły, a Babilon przypomniał sobie Bóg, który dał jej kielich swego gniewu.

1. Gniew Boży: zrozumienie sądu nad Babilonem

2. Wewnętrzny wróg: rozpoznawanie niebezpieczeństw związanych z dumą i chciwością

1. Izajasz 13:9-11 - Oto nadchodzi dzień Pański, okrutny zarówno w gniewie, jak i w zapalczywości gniewu, aby spustoszyć ziemię i wytracić z niej grzeszników.

10 Albowiem gwiazdy niebieskie i ich konstelacje nie dadzą blasku swego; słońce zaćmi się w czasie swego wschodu, a księżyc nie sprawi, że zaświeci swe światło.

11 I ukarzę świat za jego zło, a bezbożnych za ich nieprawość; i sprawię, że ustanie pycha pysznych i poniżę wyniosłość strasznych.

2. Jeremiasz 25:15-17 – Bo tak mówi do mnie Pan, Bóg Izraela; Weź z mojej ręki kielich wina tej zapalczywości i daj go wypić wszystkim narodom, do których cię posyłam.

16 I będą pić, wzruszać się i szaleć z powodu miecza, który poślę między nich.

17 Potem wziąłem kielich z ręki Pana i napoiłem wszystkie narody, do których mnie posłał Pan.

Objawienie 16:20 I uciekły wszystkie wyspy, a gór nie znaleziono.

Wyspy i góry zniknęły, gdy siódmy anioł wylał swą czaszę gniewu.

1. Gniew Pana: Kiedy siódmy anioł nalał swoją misę

2. Znikające wyspy i góry: znak sądu Bożego

1. Izajasz 13:9-13 - Oto nadchodzi dzień Pański, okrutny, pełen gniewu i gwałtownego gniewu, aby obrócić ziemię w spustoszenie i wytępić z niej grzeszników.

2. Izajasz 24:1-6 - Pan spustoszy ziemię i spustoszy ją, wywróci ją do góry nogami i rozproszy jej mieszkańców.

Objawienie 16:21 I spadł na ludzi wielki grad z nieba, każdy kamień o wadze talentu, i ludzie bluźnili Bogu z powodu plagi gradu; bo plaga jego była bardzo wielka.

Z nieba spadł niezwykle duży grad, przez co ludzie bluźnili Bogu z powodu jego ciężkości.

1. Moc Boża: wielkość gradu w Objawieniu 16:21

2. Konsekwencje bluźnierstwa: dlaczego ludzie bluźnili w Objawieniu 16:21

1. Psalm 18:12-14 – Wypuścił swoje strzały i rozproszył wrogów, wielkimi błyskawicami i rozgromił ich. Odsłonięte zostały doliny morskie i odsłonięte fundamenty ziemi na skutek Twojego nagany, Panie, na podmuch tchnienia z Twoich nozdrzy.

2. Hioba 38:22-23 – „Czy weszliście do spichlerzy śniegu i widzieliście magazyny gradu, które przechowuję na czasy ucisku, na dni wojny i bitwy?

Objawienie 17 jest siedemnastym rozdziałem Księgi Objawienia i stanowi kontynuację wizji Jana dotyczącej wydarzeń czasów ostatecznych. W tym rozdziale skupiono się na opisie i wyroku tajemniczej kobiety zwanej Babilonem Wielkim oraz bestii, na której dosiada.

Akapit pierwszy: Jan zostaje uniesiony w Duchu i widzi kobietę siedzącą na szkarłatnej bestii, która ma siedem głów i dziesięć rogów. Kobieta jest ubrana w luksusowy strój i ozdobiona złotem, drogimi kamieniami i perłami (Objawienie 17:3-4). Trzyma złoty kielich pełen obrzydliwości, a na czole ma napisane: „Tajemnica, Babilon Wielki, matka nierządnic i obrzydliwości ziemi" (Objawienie 17:5). Kobieta reprezentuje wielkie miasto, które panuje nad królami i narodami.

Akapit drugi: Anioł wyjaśnia Janowi, że siedem głów reprezentuje siedem gór, na których siedzi kobieta – co symbolizuje władzę polityczną – oraz siedmiu królów, czyli królestw. Pięciu upadło, jeden obecnie panuje, a inny ma dopiero nadejść na krótki czas, zanim zostanie zniszczony (Objawienie 17:9-11). Dziesięć rogów symbolizuje dziesięciu królów, którzy obejmą władzę na jedną godzinę u boku bestii. Będą prowadzić wojnę z Bogiem, ale ostatecznie zostaną przez Niego pokonani (Objawienie 17:12-14).

Akapit trzeci: Anioł dalej objawia, że ci królowie zwrócą się przeciwko Babilonowi – kobiecie – i całkowicie ją zniszczą. Bóg włożył do ich serc, aby wypełnili Jego zamierzenie, wywołując w nich nienawiść do tego fałszywego systemu (Objawienie 17:16-18). Rozdział kończy się opisem, jak to wielkie miasto — Babilon — jest osądzane jako ucieleśnienie zła. Reprezentuje duchowe zepsucie, bałwochwalstwo, niemoralność, wyzysk ekonomiczny i prześladowanie wierzących. Jego zniszczenie oznacza sąd Boży nad wszystkimi systemami, które Mu się sprzeciwiają.

Podsumowując, rozdział siedemnasty Apokalipsy przedstawia tajemniczą kobietę znaną jako Babilon Wielki, która symbolizuje wielkie miasto panujące nad królami i narodami. Przedstawiona jest jako siedząca na szkarłatnej bestii o siedmiu głowach i dziesięciu rogach. Rozdział ujawnia, że kobieta reprezentuje duchowe zepsucie i ucieleśnia różne formy zła. Anioł wyjaśnia symbolikę siedmiu głów, gór, królów i rogów, wskazując struktury władzy politycznej sprzymierzone z Bogiem. Ostatecznie systemy te zwracają się przeciwko Babilonowi i niszczą go pod przewodnictwem Boga. Rozdział ten podkreśla Boży sąd nad niegodziwością i obnaża zwodniczą naturę światowych mocy, które sprzeciwiają się panowaniu Bożemu.

Objawienie 17:1 I przyszedł jeden z siedmiu aniołów, którzy mieli siedem czasz, i rozmawiał ze mną, mówiąc do mnie: Przyjdź tutaj; Ukażę ci sąd nad wielką nierządnicą, która siedzi nad wieloma wodami:

Anioł rozmawia z autorem Apokalipsy, prosząc go, aby przyszedł i zobaczył sąd nad wielką nierządnicą, która siedzi nad wieloma wodami.

1. Rzeczywistość i konsekwencje bałwochwalstwa

2. Powaga duchowego cudzołóstwa

1. Izajasz 1:21-23

2. Ezechiela 16:15-43

Objawienie 17:2 Z którym królowie ziemi dopuścili się rozpusty, a mieszkańcy ziemi upili się winem jej nierządu.

Królowie ziemi dopuścili się duchowego cudzołóstwa ze złą istotą, przez co mieszkańcy ziemi odurzyli się jej wpływem.

1. Niebezpieczeństwo cudzołóstwa duchowego

2. Odurzające skutki grzechu

1. Jakuba 1:14-15 – „Ale każdy człowiek ulega pokusie, gdy zostaje zwabiony i znęcony przez własne pożądanie. Wtedy pożądanie, gdy pocznie, rodzi grzech, a grzech, gdy dojrzeje, rodzi śmierć”.

2. Przysłów 23:29-35 – „Kto ma biada? Kto ma smutek? Kto ma konflikty? Kto narzeka? Kto ma rany bez przyczyny? Kto ma zaczerwienione oczy? Ci, którzy długo siedzą nad winem; tych, którzy idą spróbować wina mieszanego. Nie patrz na wino, gdy jest czerwone, gdy błyszczy w kielichu i gładko opada. W końcu kąsa jak wąż i żądli jak żmija. Twoje oczy będą widzieć rzeczy dziwne, a twoje serce będzie wypowiadać rzeczy przewrotne”.

Objawienie 17:3 I zaniósł mnie w duchu na pustynię, i widziałem kobietę siedzącą na bestii barwy szkarłatnej, pełnej imion bluźnierczych, mającej siedem głów i dziesięć rogów.

Jan zostaje zabrany w wizji na pustynię, gdzie widzi kobietę jadącą na szkarłatnej bestii o siedmiu głowach i dziesięciu rogach, pełnej bluźnierczych imion.

1. Niebezpieczeństwa bałwochwalstwa: analiza Objawienia 17

2. Bluźnierstwo i fałszywy kult: ostrzeżenie z 17. rozdziału Objawienia

1. Psalm 97:7 (KJV): „Zawstydźcie się wszyscy, którzy służą wizerunkom rytym i chlubią

się bożkami. Oddawajcie mu cześć wszyscy bogowie”.

2. Rzymian 1:21-25 (KJV): „Ponieważ poznawszy Boga, nie wychwalali Go jako Boga ani nie byli wdzięczni, ale zniknęli w swoich zamysłach i zaćmiło się ich głupie serce. mądrzy, zgłupieli i zamienili chwałę niezniszczalnego Boga na obraz podobny do zniszczalnego człowieka i ptaków, i czworonożnych zwierząt, i stworzeń pełzających. Dlatego też Bóg wydał ich na nieczystość przez pożądliwości ich serc , aby między sobą zhańbić własne ciała: Którzy prawdę Bożą zamienili w kłamstwo, a bardziej oddawali cześć stworzeniu i służyli mu niż Stwórcy, który jest błogosławiony na wieki. Amen.

Objawienie 17:4 A kobieta była ubrana w purpurę i szkarłat i ozdobiona złotem, drogimi kamieniami i perłami, mając w ręku złoty kielich pełen obrzydliwości i nieczystości swego nierządu:

Kobieta była ubrana w luksusowe stroje i biżuterię, trzymając kielich zawierający jej grzechy.

1. Próżność światowych pożądliwości

2. Niebezpieczeństwo bałwochwalstwa

1. Jakuba 4:4 – „Cudzołożnicy, czy nie wiecie, że przyjaźń ze światem oznacza wrogość wobec Boga? Dlatego każdy, kto chce być przyjacielem świata, staje się wrogiem Boga”.

2. 1 Jana 2:15-17 – „Nie miłujcie świata ani niczego na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości do Ojca. Za wszystko na świecie – pożądliwość ciała, pożądliwość pożądliwość oczu i pycha życia nie pochodzą od Ojca, ale od świata. Świat i jego pożądliwości przemijają, ale kto pełni wolę Bożą, żyje na wieki.

Objawienie 17:5 A na czole jej było wypisane imię: TAJEMNICA, BABILON WIELKI, MATKA WSZĘDNICE I Obrzydliwości ZIEMI.

W Objawieniu 17:5 mowa jest o kobiecie, która ma wypisane na czole tajemnicze imię, które brzmi: „Babilon Wielki, Matka Nierządnic i Obrzydliwości Ziemi”.

1. Tajemnica Babilonu Wielkiego: badanie znaczenia imienia

2. Obrzydliwości ziemi: studium wpływu Babilonu na świat

1. Przysłów 7:6-27 – Rady, jak unikać cudzołożnej kobiety

2. Izajasz 47:1-15 – Sąd Babilonu za jego arogancję i pychę

Objawienie 17:6 I widziałem kobietę pijaną krwią świętych i krwią męczenników Jezusa, a gdy ją ujrzałem, zdumiałem się wielkim podziwem.

Kobieta z Objawienia 17 jest widziana jako pijana krwią świętych i męczenników Jezusa.

1. Moc Chrystusa: jak święci i męczennicy wskazują nam drogę

2. Prześladowanie i cierpienie: spojrzenie na krew świętych i męczenników

1. Rzymian 8:17-19 - Jesteśmy bowiem współdziedzicami Chrystusa, jeśli z Nim cierpimy, abyśmy także razem z Nim zostali uwielbieni.

2. Hebrajczyków 12:1-3 - Skoro więc jesteśmy otoczeni tak wielkim obłokiem świadków, pozbądźmy się wszelkiego ciężaru i grzechu, który tak mocno przylega, i biegnijmy wytrwale w wyznaczonym nam wyścigu nas.

Objawienie 17:7 I rzekł do mnie anioł: Czemu się dziwiłeś? Wyjawię ci tajemnicę niewiasty i bestii, która ją nosi, mającej siedem głów i dziesięć rogów.

Ten fragment ukazuje tajemniczą tożsamość kobiety i bestii o siedmiu głowach i dziesięciu rogach.

1. Odsłonięcie tajemnicy Bożej: zrozumienie znaczenia Objawienia 17:7

2. Moc objawienia: odblokowywanie Bożego celu w naszym życiu

1. Izajasz 25:1 – „O Panie, jesteś moim Bogiem; Wywyższę cię; Będę wysławiał Twoje imię, bo dokonałeś cudów, plany ułożone z dawnych czasów, wierne i pewne”.

2. Psalm 25:14 – „Tajemnica Pana jest u tych, którzy się go boją, i On objawi im swoje przymierze”.

Objawienie 17:8 Bestia, którą widziałeś, była i jej nie ma; i wyjdzie z otchłani, i pójdzie na zatracenie; i zdumieją się mieszkańcy ziemi, których imiona nie są zapisane w księdze życia od założenia świata, gdy ujrzą bestię, która była, i nie jest, a jednak jest.

Bestia, którą widział Jan w Księdze Apokalipsy, wyjdzie z otchłani i będzie widziana przez tych, których imiona nie są zapisane w księdze życia, co wzbudzi ich zdziwienie.

1. „Bestia, która była i której jeszcze nie ma, istnieje”

2. „Cud bestii”

1. Daniel 7:7-8: „Potem widziałem w nocnych wizjach, a oto czwarta bestia, straszna i straszna, i niezwykle silna; i miało wielkie żelazne zęby; pożerało i miażdżyło, a resztki deptało nogami. I różniło się od wszystkich zwierząt, które były przed nim; i miała dziesięć rogów. Przyjrzałem się rogom, a oto wyrósł między nimi inny mały róg, przed którym były trzy pierwsze rogi wyrwane z korzeniami; a oto w tym rogu były oczy podobne do oczu ludzkich i usta mówią wielkie rzeczy”.

2. Efezjan 1:4: „Zgodnie z tym, jak nas w nim wybrał przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed nim w miłości”.

Objawienie 17:9 A oto umysł, który ma mądrość. Siedem głów to siedem gór, na których siedzi kobieta.

Siedem głów z Objawienia 17:9 to siedem gór, na których siedzi kobieta.

1. Góry Objawienia: studium Objawienia 17:9

2. Mądrość w Księdze Apokalipsy: jak znaleźć Boże przewodnictwo

1. Psalm 125:1 – „Ci, którzy ufają Panu, są jak góra Syjon, której nie można poruszyć, ale która pozostaje na wieki.”

2. Izajasz 12:2 – „Oto Bóg jest moim zbawieniem; Zaufam i nie będę się bać; bo Pan Bóg jest moją siłą i moją piosenką; On także stał się moim zbawieniem.”

Objawienie 17:10 A jest siedmiu królów: pięciu upadło, jeden istnieje, a drugi jeszcze nie przyszedł; a kiedy przyjdzie, musi kontynuować krótką przerwę.

Ten fragment Objawienia 17:10 mówi o siedmiu królach, z których pięciu już upadło, jeden żyje, drugi jeszcze nie nastał i będzie królował tylko przez krótki czas.

1. Przemijalność ludzkiej władzy: jak powinniśmy żyć w świetle naszej nietrwałości

2. Suwerenność Boga: Zaufanie Panu w kwestii trwałego pokoju i pocieszenia

1. Izajasz 40:6-8 – „Wszyscy ludzie są jak trawa, a wszelka ich chwała jest jak kwiaty polne; trawa więdnie i kwiaty opadają, ale słowo naszego Boga trwa na wieki".

2. Jakuba 4:14 – „Dlaczego nawet nie wiecie, co będzie jutro. Jakie jest wasze życie? Jesteście mgłą, która pojawia się na chwilę, a potem znika".

Objawienie 17:11 Bestia, która była, a której nie ma, jest ósma i jest z siedmiu, i idzie na zatracenie.

Bestia, która była, a której nie ma, jest ósma i jest z siedmiu, i idzie na zatracenie.

1. Bestia i zatracenie: zrozumienie znaczenia Objawienia 17:11

2. Ósma Bestia: studium Objawienia 17:11

1. Mateusza 25:41 — „Wtedy powie tym po lewej stronie: «Idźcie ode mnie, przeklęci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom»".

2. Daniel 7:11 — „Ujrzałem wtedy z powodu dźwięku wielkich słów, które wypowiadał róg. I gdy patrzyłem, bestia została zabita, a jej ciało zniszczone i wydane na spalenie w ogniu".

Objawienie 17:12 A dziesięć rogów, które widziałeś, to dziesięciu królów, którzy jeszcze królestwa nie otrzymali; ale otrzymacie władzę jako królowie na jedną godzinę z bestią.

Fragment ten opisuje dziesięciu królów, którzy nie otrzymali jeszcze królestwa, ale na jedną godzinę zyskają władzę jako królowie u boku bestii.

1. Władza królów: zrozumienie, co to znaczy otrzymać władzę

2. Tymczasowy charakter władzy: jak suwerenność Boga panuje w sposób najwyższy

1. Daniel 7:17-18 – „Te wielkie zwierzęta, których jest cztery, to czterech królów, którzy powstaną z ziemi. Ale święci Najwyższego przejmą królestwo i posiądą królestwo na wieki wieków.

2. Rzymian 13:1-2 – „Niech każda dusza będzie poddana władzom wyższym. Nie ma bowiem innej mocy, jak tylko od Boga. Władze, które są, są ustanowione przez Boga. Kto więc przeciwstawia się mocy, sprzeciwia się zarządzeniu Bożemu, a ci, którzy się sprzeciwiają, sami otrzymają potępienie".

Objawienie 17:13 Ci są jednego zdania i oddadzą swą moc i siłę bestii.

Ludzie o jednomyślnym nastawieniu oddają swoją moc i siłę bestii.

1. Siła jedności – jak razem możemy osiągnąć wielkie rzeczy, oddając naszą indywidualną moc i siłę wspólnej sprawie.

2. Bestia w nas – jak poddanie się naszym egoistycznym pragnieniom może doprowadzić do naszego upadku.

1. Jakuba 4:7 – „Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was".

2. Mateusza 6:24 – „Nikt nie może dwom panom służyć, gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował, albo przy jednym będzie trzymał, a drugim pogardzi. Nie można służyć Bogu i pieniądzom".

Objawienie 17:14 Ci będą walczyć z Barankiem, a Baranek ich zwycięży, bo jest Panem panów i Królem królów, a ci, którzy z nim są, powołani i wybrani, i wierni.

Baranek zwycięży wszystkich wrogów, gdyż jest Panem panów i Królem królów, a ci, którzy są z Nim, są powołani, wybrani i wierni.

1: Nie ma mocy większej od naszego Pana, a ci, którzy za Nim podążają, mogą być pewni Jego ochrony.

2: Nasz Pan jest Panem panów i Królem królów, a ci, którzy za Nim podążają, są powołani,

wybrani i wierni.

1: Izajasz 41:10 – Nie bój się; bo Ja jestem z tobą. Nie lękaj się; bo jestem twoim Bogiem. Wzmocnię cię; tak, pomogę ci; tak, podeprę cię prawicą mojej sprawiedliwości.

2: Jozuego 1:9 – Czyż ci nie rozkazałem? Bądź silny i odważny; nie bój się i nie lękaj się, bo Pan, Bóg twój, jest z tobą, dokądkolwiek pójdziesz.

Objawienie 17:15 I rzekł do mnie: Wody, które widziałeś, w których siedzi nierządnica, to ludy i tłumy, i narody, i języki.

Wody widoczne w Objawieniu 17:15 symbolizują różne ludy, tłumy, narody i języki świata.

1. Miłosierdzie Boże rozciąga się na wszystkich: refleksja nad Objawieniem 17:15

2. Zrozumienie różnych kultur: studium Objawienia 17:15

1. Psalm 86:9 - Wszystkie narody, które stworzyłeś, przyjdą i oddadzą pokłon Tobie, Panie; przyniosą chwałę Twojemu imieniu.

2. Dzieje Apostolskie 17:26 - Z jednego człowieka stworzył wszystkie narody, aby zamieszkiwały całą ziemię; i wyznaczył im wyznaczone czasy w dziejach oraz granice ich ziem.

Objawienie 17:16 A dziesięć rogów, które widziałeś na bestii, znienawidzą nierządnicę i uczynią ją spustoszoną i nagą, i zjedzą jej ciało, i spalą je ogniem.

Dziesięć rogów bestii znienawidzi nierządnicę i zniszczy ją, trawiąc jej ciało i spalając ją ogniem.

1. Prawdziwa nienawiść ma swoje źródło w konsekwencjach grzechu i jego zniszczeniu.

2. Nasze życie jest ulotne, a nasze działania mają konsekwencje.

1. Rzymian 6:23 - Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darmowym darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Jakuba 4:14 – Jednak nie wiecie, co przyniesie jutro. Czym jest Twoje życie? Bo jesteście mgłą, która pojawia się na chwilę, a potem znika.

Objawienie 17:17 Bóg bowiem nakłonił ich serca, aby wypełnili Jego wolę i zgodzili się, i oddali swoje królestwo bestii, aż wypełnią się słowa Boga.

Bestia otrzymuje władzę nad królestwami, aż wypełni się wola Boża.

1. Zrozumienie ostatecznej władzy i woli Boga

2. Znaczenie poddania się woli Bożej

1. Mateusza 6:10 – „Przyjdź Królestwo Twoje, bądź wola Twoja, tak i na ziemi, jak i w niebie”.

2. Jakuba 4:7 – „Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was”.

Objawienie 17:18 A niewiasta, którą widziałeś, to wielkie miasto, które panuje nad królami ziemi.

Kobieta z tej wizji symbolizuje wielkie miasto, które panuje nad królami ziemi.

1: Boża suwerenność nad narodami

2: Supremacja Kościoła

1: Daniel 7:27 - A królestwo i panowanie, i wielkość królestwa pod całym niebem zostaną dane ludowi świętych Najwyższego, którego królestwo jest królestwem wiecznym, a wszystkie panowania będą służyć i bądź mu posłuszny.

2: Psalm 2:10-12 – Bądźcie więc teraz mądrzy, królowie, pouczajcie się, sędziowie ziemi. Służcie Panu z bojaźnią i radujcie się ze drżeniem. Pocałujcie Syna, aby się nie rozgniewał i nie zginęli z drogi, gdy tylko trochę zapali się jego gniew. Błogosławieni wszyscy, którzy Mu zaufali.

Objawienie 18 jest osiemnastym rozdziałem Księgi Objawienia i stanowi kontynuację wizji Jana dotyczącej wydarzeń czasów ostatecznych. Rozdział ten skupia się na upadku i sądzie Babilonu Wielkiego, co symbolizuje zepsuty i bałwochwalczy system, który

sprzeciwia się Bogu.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od anioła zstępującego z nieba i ogłaszającego potężnym głosem, że Babilon upadł. To ogłoszenie ogłasza jej zagładę i stwierdza, że stała się siedliskiem demonów, siedliskiem wszelkiego ducha nieczystego i klatką wszelkiego ptaka nieczystego (Objawienie 18:2). Narody dały się zwieść jej czarom, niemoralności i wyzyskowi gospodarczemu (Objawienie 18:3). Inny głos z nieba wzywa lud Boży, aby wyszedł z Babilonu, aby nie mieć udziału w jego grzechach i nie mieć udziału w jego plagach (Objawienie 18:4-5).

Akapit drugi: Rozdział opisuje wielkie bogactwo i luksusy związane z Babilonem. Kupcy opłakują jej zniszczenie, ponieważ nikt już nie kupuje ich towarów – złota, srebra, drogich kamieni, szlachetnych tkanin, przypraw, wina, oliwy, bydła, niewolników – a nawet dusz ludzkich (Objawienie 18:11-13). Opłakują utracone zyski, widząc dym unoszący się nad płonącym miastem (Objawienie 18:15-19).

Akapit trzeci: W niebie wybucha radość z sądu nad Babilonem. Anioł wrzuca do morza potężny kamień, ogłaszając, że Babilon zostanie brutalnie zrzucony i nigdy więcej go nie odnajdzie (Objawienie 18:21). Zniszczenie miasta jest opisywane jako całkowita dewastacja - w jego murach nie będzie już słychać muzyki ani rzemieślników; światło już tam nie zaświeci (Objawienie 18:22-23). Podkreśla się, że Babilon jest odpowiedzialny za przelewanie krwi proroków i świętych na przestrzeni dziejów (Objawienie 18:24). Rozdział kończy się zapewnieniem, że Bóg pomścił swój lud poprzez upadek Babilonu.

Podsumowując, rozdział osiemnasty Księgi Objawienia przedstawia upadek i sąd Babilonu Wielkiego — symbolu zepsutego i bałwochwalczego systemu. W rozdziale tym zwrócono uwagę na jej zwodnicze praktyki, wyzysk ekonomiczny i niemoralność. Anioł ogłasza jej zagładę, wzywając lud Boży do oddzielenia się od jej wpływu. Rozdział opisuje żałobę kupców z powodu utraconych zysków i radość w niebie z powodu wyroku Babilonu. Podkreśla całkowitą dewastację Babilonu i potwierdza Bożą sprawiedliwość, która pomści swój lud na tym niegodziwym systemie. W tym rozdziale podkreślono motywy Bożego sądu dotyczącego duchowego zepsucia i wyzysku ekonomicznego oraz nawoływano wierzących, aby trzymali się z dala od światowych systemów sprzeciwiających się Bogu.

Objawienie 18:1 A potem widziałem innego anioła, zstępującego z nieba, mającego wielką moc; i ziemia rozjaśniła się od jego chwały.

Anioł zstępuje z nieba i przynosi na ziemię wielką moc i chwałę.

1. Moc nieba: jak chwała Boża może przemienić nasze życie

2. Chwała nieba: jak możemy żyć w świetle wspaniałości Boga

1. Psalm 19:1 – Niebiosa głoszą chwałę Boga; niebiosa głoszą dzieło jego rąk.

2. Izajasz 6:3 - I wołali jeden do drugiego: „Święty, święty, święty jest Pan Wszechmogący; cała ziemia jest pełna Jego chwały”.

Objawienie 18:2 I zawołał potężnie, donośnym głosem, mówiąc: Upadł, upadł wielki Babilon i stał się mieszkaniem diabłów i siedliskiem wszelkiego złego ducha, i klatką wszelkiego ptactwa nieczystego i wstrętnego.

Wielkie miasto Babilon upadło i stało się miejscem zła i ciemności.

1. Sąd Boży nad Babilonem: ostrzeżenie na dziś

2. Przyjęcie Bożego światła i odrzucenie ciemności Babilonu.

1. Izajasz 21:9 – „Babilon, chwała królestw, piękno pychy Chaldejczyków, będzie taki, jak wtedy, gdy Bóg obalił Sodomę i Gomorę”.

2. Jeremiasz 51:8 – „Babilon nagle upadł i został zniszczony. Wołajcie na jego cześć, weźcie balsam na jego ból, a jeśli tak, to zostanie uzdrowiony”.

Objawienie 18:3 Bo wino gniewu jej nierządu piły wszystkie narody i królowie ziemi dopuścili się z nią nierządu, a kupcy ziemscy wzbogacili się dzięki obfitości jej przysmaków.

Narody świata, królowie i kupcy są skorumpowani i wzbogacili się dzięki obfitości luksusów oferowanych przez Babilon.

1. Grzechy Babilonu: czego możemy się nauczyć od narodu luksusu i chciwości

2. Niebezpieczeństwa związane z bogactwami światowymi: jak uniknąć pokus bogactwa

1. Jakuba 4:4 – „Cudzołożnicy, czy nie wiecie, że przyjaźń ze światem oznacza wrogość wobec Boga? Dlatego każdy, kto chce być przyjacielem świata, staje się wrogiem Boga”.

2. Przysłów 11:28 – „Kto ufa swemu bogactwu, upadnie, lecz sprawiedliwy rozkwitnie jak

zielony liść.”

Objawienie 18:4 I usłyszałem inny głos z nieba mówiący: Wyjdźcie z niej, ludu mój, abyście nie byli uczestnikami jej grzechów i abyście nie ponieśli jej plag.

Bóg wzywa wierzących, aby opuścili grzeszne miasto i uwolnili się od kary.

1. „Miasto grzechu: unikanie plag pokus”

2. „Podążanie za Bożym powołaniem: pozostawienie za sobą konsekwencji grzechu”

1. Jeremiasz 51:45 – „Wyjdźcie z niej, ludu mój, i ratujcie się każdy z was przed gwałtownym gniewem Pana”.

2. Rzymian 12:2 – „Nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście przez doświadczanie potrafili rozeznać, jaka jest wola Boża, co jest dobre, miłe i doskonałe”.

Objawienie 18:5 Bo grzechy jej dosięgły nieba i wspomniał Bóg na jej nieprawości.

Bóg pamięta grzechy ludzi, a ich grzechy osiągnęły niebo.

1. Konsekwencje grzechu – ostatecznie zostaniemy pociągnięci do odpowiedzialności za nasze grzechy.

2. Nie traktuj grzechu lekko – Bóg zawsze patrzy i pamięta nasze złe uczynki.

1. Rzymian 6:23 - Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Ezechiela 18:20 – Dusza, która grzeszy, umrze. Syn nie będzie cierpiał z powodu winy ojca, a ojciec nie będzie cierpiał z powodu winy syna. Sprawiedliwość sprawiedliwego spadnie na niego samego, a niegodziwość bezbożnego spadnie na niego samego.

Objawienie 18:6 Oddawaj jej nagrodę, tak jak ona odpłacała tobie, i podwajaj jej podwójną ilość według jej uczynków: w kielichu, który napełniła, napełnij swoją podwójną.

Bóg nakazuje nam odpłacać dobrem za zło i dawać podwójnie to, co otrzymaliśmy.

1. Płacenie złu dobrem: siła miłości w obliczu nienawiści

2. Odpłacanie złem dobrem: korzyści z przebaczania zamiast walki

1. Mateusza 5:38-39 „Słyszeliście, że powiedziano: Oko za oko i ząb za ząb. Ale powiadam wam, nie stawiajcie oporu złemu. Jeśli ktoś cię uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi”.

2. Rzymian 12:19-21 „Nie mścijcie się, drodzy przyjaciele, ale zostawcie miejsce gniewowi Bożemu, gdyż napisano: «Moja jest pomsta, ja odpłacę» – mówi Pan. Wręcz przeciwnie: „Jeśli twój wróg jest głodny, nakarm go, jeśli jest spragniony, daj mu pić. Czyniąc to, zrzucisz na jego głowę rozżarzone węgle”. Nie dajcie się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężajcie.”

Objawienie 18:7 Jak bardzo się przesławiła i rozkoszowała się życiem, tyle udręki i smutku zadaj jej, bo mówi w swoim sercu: Siedzę jako królowa i nie jestem wdową, i nie zaznam smutku.

Bóg ostrzega, że ci, którzy żyją luksusowo i przechwalają się własnym wywyższeniem, spotkają się z karą i smutkiem.

1. Niebezpieczeństwa związane z przechwalaniem się i luksusowym życiem

2. Zbieramy to, co siejemy: konsekwencje próżnej dumy

1. Przysłów 16:18 - Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem.

2. Jakuba 4:6 – Ale daje więcej łaski. Dlatego mówi: Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje.

Objawienie 18:8 Dlatego w jednym dniu przyjdą jej plagi: śmierć i żałoba, i głód; i zostanie doszczętnie spalona ogniem, bo mocny jest Pan, Bóg, który ją osądził.

Pan Bóg w jednym dniu osądzi Babilon śmiercią, żałobą, głodem i ogniem.

1: Sprawiedliwość Boża jest potężna i niepowstrzymana

2: Konsekwencje odrzucenia miłości Pana

1: Izajasz 26:9 – „Kiedy Twoje sądy przychodzą na ziemię, ludzie na świecie uczą się sprawiedliwości”.

2: Psalm 9:8 – Będzie sądził świat sprawiedliwie; Będzie rządził narodami sprawiedliwie.

Objawienie 18:9 I królowie ziemi, którzy dopuścili się rozpusty i rozkoszowali się z nią, będą ją opłakiwać i lamentować nad nią, gdy zobaczą dym jej spalania,

Królowie ziemi będą opłakiwać Babilon, będąc świadkami jego zniszczenia.

1. Upadek Babilonu: konsekwencje grzechu

2. Gniew Boży i zagłada niegodziwców

1. Jeremiasza 51:7-8 „Babilon był złotym kielichem w ręku Pana, który upijał całą ziemię; jego wino piły narody, dlatego narody oszalały. Babilon nagle upadł i został zniszczony. Wołajcie nad nim weź balsam na jej ból, a jeśli tak, to będzie uzdrowiona.”

2. Izajasz 47:8-9 „Dlatego posłuchaj tego teraz, ty, która lubisz przyjemności, mieszkasz beztrosko i mówisz w swoim sercu: Ja jestem i nikt inny obok mnie; nie będę siedzieć jako wdowa ani nie będę Znam utratę dzieci. Ale w jednej chwili w ciągu jednego dnia przyjdą na ciebie dwie rzeczy: utrata dzieci i wdowieństwo: przyjdą na ciebie w swej doskonałości z powodu mnóstwa twoich czarów i wielkiej obfitości twoich zaklęć.”

Objawienie 18:10 Stojąc z daleka ze strachu przed jej męką, mówiąc: Biada, biada to wielkie miasto Babilon, to potężne miasto! bo w ciągu jednej godziny nadejdzie sąd twój.

Za jedną godzinę wielkie miasto Babilon zostanie osądzone i potępione.

1. Bóg sprawiedliwości: Służymy Bogu sprawiedliwości i sądu

2. Nieuchronność sprawiedliwości: zbieramy to, co siejemy

1. Rzymian 2:8-10 „Ale na tych, którzy szukają siebie i nie są posłuszni prawdzie, ale

posłuszni nieprawości, będzie gniew i wściekłość. Ucisk i ucisk spotkają każdego człowieka czyniącego zło, najpierw Żyda, potem Greka, lecz chwała, cześć i pokój każdemu, kto czyni dobro, najpierw Żydowi, a potem Grekowi.

2. Psalm 9:16 „Pan poznaje się po dziełach sprawiedliwości; bezbożni są usidleni dziełem swoich rąk”.

Objawienie 18:11 I kupcy ziemi będą płakać i lamentować nad nią; bo nikt już nie kupuje ich towarów:

Kupcy ziemscy lamentują, bo nikt nie kupuje ich towarów.

1. Jak możemy polegać na Bożym zaopatrzeniu w czasach niepewności

2. Życie z wdzięcznością pośród straty

1. Izajasz 55:1-2 „Przyjdźcie wszyscy, którzy jesteście spragnieni, przyjdźcie do wód; a kto nie ma pieniędzy, niech przyjdzie, kupi i je! Przyjdź, kup wino i mleko bez pieniędzy i bez ceny. Dlaczego wydajecie swoje pieniądze na to, co nie jest chlebem, a swoją pracę na to, co nie nasyca? Słuchajcie mnie pilnie i jedzcie to, co dobre, i rozkoszujcie się bogatym jedzeniem”.

2. Filipian 4:11-12 „Nie żebym mówił o potrzebie, bo nauczyłem się zadowalać w każdej sytuacji. Umiem upaść i umiem obfitować. W każdych okolicznościach poznałem sekret stawienia czoła dostatkowi i głodowi, obfitości i potrzebie.

Objawienie 18:12 Handel złotem i srebrem, i drogimi kamieniami, i perłami, i bisiorem, i purpurą, i jedwabiem, i szkarłatem, i całym twoim drewnem, i wszelkiego rodzaju naczyniami z kości słoniowej, i wszelkiego rodzaju naczyniami najcenniejsze drewno i mosiądz, i żelazo, i marmur,

Fragment z Objawienia 18:12 opisuje różnorodne cenne przedmioty, w tym złoto, srebro, drogie kamienie, perły, bisior, purpurę, jedwab, szkarłat, drewno tyinowe, kość słoniową, mosiądz, żelazo i marmur.

1. Koszt próżności: studium zagadnień opisanych w Objawieniu 18:12

2. Wspaniałe rzeczy ziemskie: refleksja na temat piękna opisanego w Objawieniu 18:12

1. 1 Tymoteusza 6:17 - Nakazuj bogatym na tym świecie, aby nie popadali w pychę i nie pokładali nadziei w bogactwach, które są tak niepewne, ale pokładali nadzieję w Bogu, który obficie zaopatrza nas we wszystko dla naszego przyjemność.

2. Jakuba 5:1-6 – Przyjdźcie teraz, bogacze, płaczcie i narzekajcie z powodu nieszczęść, które na was przychodzą. Wasze bogactwa zgniły, a wasze szaty zostały zjedzone przez mole. Twoje złoto i srebro skorodowały, a ich rdza będzie dowodem przeciwko tobie i pożre twoje ciało jak ogień. W ostatnich dniach zgromadziliście skarby.

Objawienie 18:13 I cynamon, i wonności, i maści, i kadzidło, i wino, i oliwę, i najczystszą mąkę, i pszenicę, i zwierzęta, i owce, i konie, i rydwany, i niewolników, i dusze ludzkie.

W Księdze Objawienia 18:13 wspomniano o różnorodnych towarach i materiałach, włączając w to przyprawy, perfumy, maści, kadzidła, wino, oliwę, mąkę, pszenicę, zwierzęta, konie, rydwany, niewolników, a nawet dusze ludzkie.

1. Kult bogactwa: jak miłość do dóbr materialnych może nas sprowadzić na manowce

2. Bóg wszelkiego majątku: jak Bóg zaspokaja nasze potrzeby poprzez swoją obfitość

1. Przysłów 11:4 – „W dzień gniewu bogactwo jest bezwartościowe, lecz sprawiedliwość wybawia od śmierci”.

2. Mateusza 6:19-21 „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną. Gromadźcie sobie natomiast skarby w niebie, gdzie mól i rdza nie niszczą, i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.

Objawienie 18:14 I opadły od ciebie owoce, których pożądała twoja dusza, i wszystko, co było pyszne i dobre, i już ich nie znajdziesz.

Odebrano nam luksusy życia.

1: Trwajcie w Panu i ufajcie Jego zaopatrzeniu

2: Zadowolenie pośród cierpienia

1: Filipian 4:11-13 „Nie żebym mówił o potrzebie, bo nauczyłem się zadowalać w każdej sytuacji. Umiem uniżać się i umiem obfitować. w każdych okolicznościach poznałem

sekret stawienia czoła dostatkowi i głodowi, obfitości i potrzebie.

2: Mateusza 6:25-27 „Dlatego powiadam wam, nie martwcie się o swoje życie, o to, co będziecie jeść i co będziecie pić, ani o swoje ciało, w co się ubierzecie. Czyż życie nie jest czymś więcej niż jedzeniem? a ciało bardziej niż odzienie? Spójrzcie na ptaki powietrzne: nie sieją, nie żną, ani nie gromadzą do spichlerzy, a jednak wasz Ojciec niebieski je żywi. Czyż nie jesteście ważniejsi od nich?

Objawienie 18:15 Handlarze tymi rzeczami, którzy się na niej wzbogacili, będą stać z daleka ze strachu przed jej mękami, płacząc i lamentując,

Kupcy na całym świecie przepełnią się strachem i smutkiem, gdy zobaczą sąd Boży nad Babilonem.

1. Szukaj bezpieczeństwa w Bogu, a nie w ziemskich bogactwach.

2. Miejcie wiarę w ostateczną sprawiedliwość Bożą.

1. Psalm 112:7 – Nie będą się bać złych wieści; ich serca są mocne i ufają Panu.

2. Mateusza 6:19-21 – „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną, ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.

Objawienie 18:16 I mówili: Biada, biada, to wielkie miasto, odziane w bisior, purpurę i szkarłat, ozdobione złotem, drogimi kamieniami i perłami!

Wielkie miasto było ozdobione luksusowymi strojami, złotem, drogimi kamieniami i perłami.

1. Piękno miasta: wnioski z Objawienia 18:16

2. Ozdabianie się pobożnością: czego nauczyło nas wielkie miasto?

1. Przysłów 31:25: „Siła i godność są jej ubraniem, a ona śmieje się w nadchodzącym czasie”.

2. 1 Piotra 3:3-4: „Niech wasza ozdoba nie będzie zewnętrzna – splatanie włosów i zakładanie złotej biżuterii lub ubranie, które nosicie – lecz niech waszą ozdobą będzie ukryta osoba serca wraz z niezniszczalne piękno delikatnego i spokojnego ducha, które w oczach Boga jest bardzo cenne.”

Objawienie 18:17 Bo w ciągu jednej godziny przepadło tak wielkie bogactwo. I każdy kapitan statku, i całe zastępy na statkach, i marynarze, i wszyscy, którzy kupowali na morzu, stali z daleka,

Wielkie bogactwa świata znikają w ciągu jednej godziny.

1. Przemijanie bogactwa: jak ulotne jest nasze bogactwo

2. Próżność uganiania się za władzą i fortuną

1. Mateusza 6:24-34 – Nikt nie może dwom panom służyć

2. Psalm 39:6 – Zaprawdę, każdy człowiek chodzi w próżnym przedstawieniu

Objawienie 18:18 I płakali, gdy ujrzeli dym z jej spalenia, mówiąc: Jakie miasto jest podobne do tego wielkiego miasta?

Ludzie opłakiwali zniszczenie wielkiego miasta Babilonu.

1. Zniszczenie Babilonu: czego uczy nas o dumie i chciwości

2. Moc Boga: jak sądzi niegodziwych

1. Przysłów 16:18 – „Przed zagładą idzie pycha, a duch wyniosły przed upadkiem”.

2. Izajasz 13:19-20 – „A Babilon, chwała królestw, piękno pychy Chaldejczyków, będzie taki, jak wtedy, gdy Bóg obalił Sodomę i Gomorę. Nigdy nie będzie zamieszkany ani zasiedlony z pokolenia na pokolenie Pokolenie."

Objawienie 18:19 I rzucali proch na głowy swoje, i wołali, płacząc i lamentując, mówiąc: Biada, biada, to wielkie miasto, w którym dzięki jego kosztowności wzbogacili się wszyscy, którzy mieli statki na morzu! bo w ciągu jednej godziny została spustoszona.

Ludzie płakali i lamentowali w smutku z powodu wielkiego miasta, które w ciągu jednej godziny zostało spustoszone.

1. Miłosierdzie i Sąd Boży

2. Nietrwałość ziemskich skarbów

1. Lamentacje 3:22-24 – Nieustanna miłość Pana nie ustaje; jego miłosierdzie nigdy się nie kończy; są nowe każdego ranka; wielka jest twoja wierność.

2. Mateusza 6:19-21 - Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną, ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamuj się i nie kradnij. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i twoje serce.

Objawienie 18:20 Radujcie się z niej, niebo i święci apostołowie i prorocy; bo Bóg pomścił cię na niej.

Bóg pomścił tych, którzy zostali skrzywdzeni przez grzeszne miasto Babilon.

1: Boża sprawiedliwość zwycięża i On zawsze pomści tych, którzy zostali skrzywdzeni.

2: Raduj się Bożą sprawiedliwością i okazuj wdzięczność za Jego ochronę.

1: Rzymian 12:19 - Umiłowani, nigdy się nie mścijcie, lecz zostawcie to gniewowi Bożemu, gdyż napisano: Do mnie należy pomsta, Ja odpłacę, mówi Pan.

2: Psalm 7:11 – Bóg jest sędzią sprawiedliwym i Bogiem, który każdego dnia odczuwa oburzenie.

Objawienie 18:21 I potężny anioł podniósł kamień podobny do wielkiego kamienia młyńskiego i wrzucił go do morza, mówiąc: W ten sposób z całą siłą zostanie zrzucone to wielkie miasto Babilon, i już go nie będzie.

Potężny anioł wrzucił do morza wielki kamień młyński, co symbolizowało zniszczenie wielkiego miasta Babilon.

1. Zniszczenie Babilonu: znak przyjścia Pana

2. Konsekwencje nieposłuszeństwa: upadek Babilonu

1. Jeremiasz 51:63-64 „A gdy skończysz czytać tę księgę, przywiążesz do niej kamień i rzucisz w środek Eufratu. I powiesz: Tak będzie Babilon utonie i nie powstanie ze zła, które na niego sprowadzę”.

2. Izajasz 13:19-20 „A Babilon, chwała królestw, piękno wspaniałości Chaldejczyków, będzie taki, jak wtedy, gdy Bóg obalił Sodomę i Gomorę. Nigdy nie będzie zamieszkany ani nie będzie w nim mieszkany z pokolenia na pokolenie pokolenia: ani Arab tam nie rozbije namiotu, ani pasterze nie będą tam zakładać swojej owczarni.”

Objawienie 18:22 I głosu harfiarzy i muzyków, dudziarzy i trębaczy nie będzie już w tobie słychać; i nie znajdzie się już w tobie żaden rzemieślnik, jakiegokolwiek rzemiosła; i nie będzie już w tobie słychać dźwięku kamienia młyńskiego;

Babilon jest przedstawiany jako miejsce wielkiego bogactwa i luksusu, które dobiegło nagłego końca.

1. Próżność ziemskich przyjemności

2. Przemijanie ziemskiego bogactwa

1. Kaznodziei 2:1-11

2. Izajasz 47:8-10

Objawienie 18:23 I nie zaświeci już w tobie światło świecy; i głosu oblubieńca i oblubienicy nie będzie już w tobie słychać, bo kupcy twoi byli wielmożami ziemi; bo przez twoje czary zostały zwiedzione wszystkie narody.

Kupcy w mieście byli wpływowymi ludźmi na świecie, a ich czary zwodziły wszystkie narody.

1. Siła oszustwa

2. Wpływ kupców

1. Mateusza 24:4-5 - A Jezus odpowiadając, rzekł do nich: Uważajcie, żeby was nikt nie zwiódł. Wielu bowiem przyjdzie pod moim imieniem i będą mówić: Ja jestem Chrystus; i zwiodą wielu.

2. Przysłów 12:5 - Zamysły sprawiedliwych są słuszne, lecz rady bezbożnych są złudne.

Objawienie 18:24 I znalazła się w niej krew proroków i świętych, i wszystkich pomordowanych na ziemi.

W Objawieniu 18:24 wyjawiono, że znalazła się w niej krew proroków, świętych i wszystkich zabitych na ziemi.

1. Wezwanie do opowiedzenia się za sprawiedliwością: męczennicy, którzy nie chcieli się poddać

2. Potęga miłości: święci, którzy poświęcili wszystko

1. Mateusza 10:28 – „I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który może i duszę, i ciało zatracić w piekle”.

2. Hebrajczyków 11:35-38 – „Kobiety odzyskały swoich zmarłych przez zmartwychwstanie. Niektórzy byli torturowani, odmawiając zgody na uwolnienie, aby mogli zmartwychwstać do lepszego życia. Inni cierpieli drwiny i chłosty, a nawet łańcuchy i więzienie. Kamienowano ich, przecinano na pół, zabijano mieczem. Chodzili w skórach owczych i kozich, pozbawieni środków do życia, utrapieni, uciskani – których świat nie był godzien – błąkając się po pustyniach i górach, po jaskiniach i jaskiniach ziemi”.

Objawienie 19 jest dziewiętnastym rozdziałem Księgi Objawienia i stanowi kontynuację wizji Jana dotyczącej wydarzeń czasów ostatecznych. W tym rozdziale skupiono się na chwalebnym powrocie Chrystusa, uczcie weselnej Baranka i pokonaniu złych mocy.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się sceną w niebie, gdzie wielki tłum wychwala Boga za Jego sprawiedliwe sądy. Wołają: „Alleluja!” gdy radowali się ze zniszczenia Babilonu, co symbolizowało zepsuty system, który sprzeciwiał się Bogu (Objawienie 19:1-3). Dwudziestu czterech starszych i cztery żyjące istoty przyłączają się do uwielbienia, uznając suwerenność Boga i wychwalając Go za Jego zbawienie i chwałę (Objawienie 19:4-6).

Akapit drugi: Jan jest świadkiem wizji białego konia z jeźdźcem zwanym Wiernym i Prawdziwym. Jest utożsamiany z Jezusem Chrystusem, który sprawiedliwie sądzi i toczy

wojnę (Objawienie 19:11). Jest ubrany w szatę nasiąkniętą krwią, co symbolizuje Jego zwycięstwo nad siłami zła. Zastępy niebieskie podążają za Nim na białych koniach, również ubranych w bisior (Objawienie 19:14). Ostry miecz wychodzi z Jego ust, aby powalić narody, demonstrując Jego władzę sprawiedliwego rządzenia (Objawienie 19:15).

Akapit trzeci: Bestia – Antychryst – i jej fałszywy prorok zostają schwytani przez Chrystusa i wrzuceni żywcem do jeziora ognistego. Ich wyznawcy giną od miecza wychodzącego z ust Chrystusa (Objawienie 19:20-21). Następnie anioł zaprasza wszystkich do udziału w uczcie weselnej Baranka – zjednoczeniu Chrystusa jako oblubieńca i Jego wiernych naśladowców jako oblubienicy (Objawienie 19:9). To święto oznacza radosną społeczność między Chrystusem a tymi, którzy pozostali Mu wierni.

Podsumowując, dziewiętnasty rozdział Apokalipsy przedstawia sceny pełne uwielbienia dla sprawiedliwych wyroków Bożych. Przedstawia chwalebny powrót Chrystusa jako jeźdźca na białym koniu, prowadzącego armie niebieskie w zwycięskiej walce z siłami zła. Rozdział ten podkreśla rolę Chrystusa jako sprawiedliwego sędziego i Jego władzę pozwalającą pokonać wszelki sprzeciw. Opisano klęskę bestii i fałszywego proroka wraz z ich naśladowcami, po czym następuje zaproszenie do wzięcia udziału w uczcie weselnej Baranka — uroczystości symbolizującej jedność i społeczność między Chrystusem a Jego wiernymi naśladowcami. W tym rozdziale podkreślono motywy uwielbienia, Bożego zwycięstwa nad złem i radosnego oczekiwania na wieczną społeczność z Chrystusem.

Objawienie 19:1 I po tych wydarzeniach usłyszałem donośny głos wielu ludzi w niebie, mówiących: Alleluja; Zbawienie i chwała, i cześć, i moc Panu, Bogu naszemu:

Święto uwielbienia i dziękczynienia Panu za Jego zbawienie, chwałę, cześć i moc.

1. „Moc wysławiania Boga”

2. „Niezgłębiona miłość Boga: wezwanie do uwielbienia”

1. Psalm 150:6 – „Niech wszystko, co ma oddech, chwali Pana! Chwalmy Pana!"

2. Rzymian 11:33-36 – „O, głębia bogactw, mądrości i poznania Boga! Jakże niezbadane są Jego sądy i jak nieprzeniknione są Jego drogi! Któż bowiem poznał zamysł Pana i kto był jego doradcą? Albo kto mu dał dar, aby mu odwdzięczył się? Bo z niego i przez niego, i do niego, wszystko jest. Jemu chwała na wieki. Amen."

Objawienie 19:2 Bo Jego sądy są prawdziwe i sprawiedliwe, bo osądził wielką nierządnicę, która swoim nierządem zepsuła ziemię, i pomścił z jej ręki krew swoich sług.

Bóg osądził wielką prostytutkę, która zepsuła ziemię i pomściła krew swoich sług.

1. Sprawiedliwe wyroki Boże – Objawienie 19:2

2. Zepsucie ziemi i pomszczenie krwi wiernych – Objawienie 19:2

1. Psalm 33:5 – „Miłuje sprawiedliwość i sprawiedliwość, a ziemia jest pełna łaski Pana”.

2. Ezechiela 16:38-39 – „I będę was sądził, jak sądzone są kobiety, które zrywają małżeństwo i przelewają krew, i sprowadzę na was krwawą zemstę mojego gniewu i zazdrości. Wtedy wydam was w wasze ręce kochankami, i zburzą wasze kopce, zburzą wasze wzniosłe świątynie, zdejmą z was szaty, zabiorą wasze piękne klejnoty i pozostawią was nagimi i nagimi.”

Objawienie 19:3 I znowu powiedzieli: Alleluja. I jej dym unosił się na wieki wieków.

Ludzie w niebie chwalili Boga, a dym z ich uwielbienia unosił się na wieki.

1. Moc uwielbienia: jak nasze uwielbienie oddaje chwałę Bogu

2. Wpływ naszej chwały: jak nasza chwała trwa przez całą wieczność

1. Psalm 145:3 – Wielki jest Pan i godny wielkiej chwały; a jego wielkość jest niezgłębiona.

2. Hebrajczyków 13:15 - Przez niego zatem nieustannie składajmy Bogu ofiarę chwały, to jest owoc warg naszych wyznających jego imię.

Objawienie 19:4 A dwudziestu czterech starszych i cztery zwierzęta upadło i oddało pokłon Bogu, który siedzi na tronie, mówiąc: Amen; Alleluja.

Starsi i zwierzęta wychwalali Boga za Jego chwałę i moc.

1. Bóg jest godzien naszej chwały i uwielbienia.

2. Zawsze powinniśmy uznawać wielkość i moc Boga.

1. Psalm 19:1 – „Niebiosa głoszą chwałę Boga, a niebo w górze głosi dzieło jego rąk”.

2. Filipian 2:10-11 - „aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią i aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca. "

Objawienie 19:5 I odezwał się głos od tronu, mówiący: Chwalcie naszego Boga, wszyscy jego słudzy i wy, którzy się go boicie, mali i wielcy.

Chwałę Boga powinni wysławiać wszyscy Jego słudzy, zarówno mali, jak i wielcy.

1. Wielkość Boga: wezwanie do uwielbienia

2. Wszyscy są równi w oczach Pana: wezwanie do uwielbienia

1. Psalm 150:6 – Niech wszystko, co ma oddech, chwali Pana.

2. Rzymian 11:33-36 – O głębokości bogactwa, zarówno mądrości, jak i poznania Boga! Jakże niezbadane są jego sądy i jego drogi, których nie można poznać! Bo któż poznał zamysł Pana? Albo kto był jego doradcą? Albo kto mu pierwszy dał i będzie mu to odpłacone? Bo z niego i przez niego, i dla niego jest wszystko: jemu chwała na wieki. Amen.

Objawienie 19:6 I usłyszałem jakby głos wielkiego tłumu i jako głos wielu wód, i jako głos potężnych grzmotów, mówiąc: Alleluja, bo króluje Pan Bóg wszechmogący.

Wielka mnogość głosów, jak szum wielu wód i grzmotów, śpiewała: „Alleluja!” na cześć Królestwa Bożego.

1. Chwalcie Boga we wszystkich okolicznościach: refleksja nad Objawieniem 19:6

2. Radość z panowania Bożego: odkrywanie znaczenia Objawienia 19:6

1. Psalm 29:2-3 - "Oddawajcie Panu chwałę należną Jego imieniu, kłaniajcie się Panu w blasku Jego świętości. Głos Pana ponad wodami, Bóg chwały grzmi, Pan grzmi nad potężne wody.”

2. Izajasz 25:1 – „O Panie, jesteś moim Bogiem, wywyższę cię, będę wysławiał twoje imię, bo dokonałeś cudów, plany ułożone od dawna, wierne i pewne”.

Objawienie 19:7 Weselmy się i radujmy, i oddajmy mu cześć, bo nadeszło wesele Baranka i żona jego się przygotowała.

Nadeszło wesele Baranka i jego żona jest gotowa.

1: Radości z zaślubin Baranka

2: Przygotowanie się do przyłączenia się do małżeństwa Baranka

1: Efezjan 5:25-27 – Mężowie, miłujcie żony swoje, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie; Aby je uświęcić i oczyścić obmyciem wodą przez słowo.

2: Mateusza 22:1-14 – Przypowieść o uczcie weselnej.

Objawienie 19:8 I dano jej się przyodziać w bisior czysty i biały, bo bisior to sprawiedliwość świętych.

Sprawiedliwość świętych jest symbolizowana przez noszenie delikatnego białego lnu.

1. Znaczenie prawości: odkrywanie symboliki Objawienia 19:8

2. Otrzymanie i przyjęcie prawości: znaczenie noszenia białej bielizny

1. Filipian 3:9: „I dajcie się znaleźć w nim, nie mając własnej sprawiedliwości, wynikającej z zakonu, ale tę, która wynika z wiary w Chrystusa, sprawiedliwość, która jest z Boga przez wiarę”.

2. Rzymian 10:3-4: „Albowiem nieświadomi sprawiedliwości Bożej, a chcąc utwierdzać własną sprawiedliwość, nie poddali się sprawiedliwości Bożej. Końcem zakonu jest bowiem Chrystus, ku usprawiedliwieniu dla każdego który wierzy.”

Objawienie 19:9 I rzekł do mnie: Napisz: Błogosławieni, którzy są wezwani na ucztę weselną Baranka. I rzekł do mnie: To są prawdziwe słowa Boga.

Anioł Boży każe Janowi napisać, że ci, którzy są zaproszeni na ucztę weselną Baranka, są błogosławieni i że te słowa są prawdziwymi wypowiedziami Boga.

1. Zaproszenie na ucztę weselną Baranka – odkrycie szczególnego przywileju tych, którzy są powołani

2. Błogosławieństwa tych, którzy otrzymają zaproszenie na Wieczerzę Weselną Baranka

1. Mateusza 22:1-14 - Przypowieść o uczcie weselnej

2. Łk 14,15-24 – Przypowieść o wielkiej uczcie

Objawienie 19:10 I upadłem do jego stóp, aby mu oddać pokłon. I rzekł do mnie: Nie rób tego; jestem współsługą twoim i braci twoich, którzy mają świadectwo Jezusa: oddajcie cześć Bogu, bo świadectwem Jezusa jest duch proroctwa.

Fragment Objawienia 19:10 podkreśla znaczenie oddawania czci Bogu, a nie jakiejkolwiek innej istocie, ponieważ Jezus jest współsługą Boga.

1. Moc uwielbienia: Zrozumienie znaczenia oddawania czci samemu Bogu

2. Świadectwo Jezusa: rozpoznanie ducha proroctwa

1. Wyjścia 20:3-5; Powtórzonego Prawa 5:7-10 – Dziesięć Przykazań

2. 1 Jana 5:9-12 – Świadectwo Jezusa jest prawdziwe i życiodajne.

Objawienie 19:11 I widziałem niebo otwarte, a oto biały koń; a Tego, który na nim siedział, zwano Wiernym i Prawdziwym, i sprawiedliwie sądzi i toczy wojnę.

W Objawieniu 19:11 zostaje objawiona wizja nieba z białym koniem i jego jeźdźcem, zwanym Wiernym i Prawdziwym, który sądzi i toczy wojnę w prawości.

1. Wierni i prawdziwi: moc prawości

2. Biały koń: wizja nieba

1. Izajasz 11:4-5 – „Ale będzie sądził ubogich w sprawiedliwości i będzie strofował pokornych na ziemi sprawiedliwie, i uderzy ziemię rózgą swoich ust i tchnieniem swoich warg zabije bezbożnego. A sprawiedliwość będzie przepasaniem jego bioder, a wierność przepasaniem jego wodzy.

2. Objawienie 19:8 – „I dano jej przyodziać się w bisior czysty i biały, bo bisior to sprawiedliwość świętych.”

Objawienie 19:12 Oczy jego były jak płomień ognia, a na głowie jego wiele koron; i miał zapisane imię, którego nikt nie znał, tylko on sam.

On jest Królem królów i Panem panów, a imię znane tylko jemu.

1. Bóg jest wielki i potężny, a Jego imię znane jest tylko Jemu.

2. Jezus jest Królem królów i Panem panów i powinniśmy Go wywyższać ponad wszystko.

1. Izajasz 9:6-7 – „Bo dziecię narodziło się nam, syn został nam dany, a władza spocznie na jego ramieniu i nazwą go imieniem Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju. Rozmnażanie się jego władzy i pokoju nie będzie końca na tronie Dawida i w jego królestwie, aby je utrwalić i utrzymać według sprawiedliwości i prawości, odtąd i na wieki. uczyni to Pan Zastępów”.

2. Filipian 2:9-11 - „Dlatego Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią, i wszelki język wyznaje, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca ”.

Objawienie 19:13 I ubrał się w szatę zamoczoną we krwi, a imię jego zowią Słowo Boże.

Niebiańskie zastępy pójdą za Panem Jezusem, który jest ubrany w szatę zanurzoną we krwi.

1. Zwycięstwo w Chrystusie – moc Słowa Bożego

2. Ubrani do bitwy – przyodziani w zwycięstwo dzięki ofierze Jezusa

1. Izajasz 63:1-3

2. Efezjan 6:10-18

Objawienie 19:14 A wojska, które były w niebie, szły za nim na białych koniach, odziane w bisior biały i czysty.

Jezus prowadzi do bitwy armię mieszkańców nieba, ubranych na biało.

1. Naśladowanie Jezusa w wierze: uczenie się zaufania Jego przywództwu

2. Moc miłości: Jezus prowadzący armię mieszkańców nieba

1. 2 Kronik 20:12-17 – Kiedy lud Judy stanął w obliczu wroga zbyt wielkiego dla nich, Bóg powiedział im, aby ufali Jemu i nikomu innemu.

2. Mateusza 5:44-45 – Jezus uczy nas kochać naszych wrogów, nawet w środku bitwy.

Objawienie 19:15 A z ust jego wychodzi miecz ostry, aby nim uderzyć narody, i będzie je rządził laską żelazną, i tłoczy tłocznię wina zapalczywości i gniewu Boga Wszechmogącego.

Bóg użyje swojej mocy, aby zapewnić narodom sprawiedliwość.

1. Sprawiedliwość Boża: równowaga miłosierdzia i gniewu

2. Moc słowa: Miecz Pana

1. Izajasz 11:4 – „Ale będzie sądził biednych w sprawiedliwości i będzie strofował pokornych na ziemi, i uderzy ziemię rózgą swoich ust, a tchnieniem swoich warg będzie zabić bezbożnego.”

2. Izajasz 63:3-4 – „Sam depczę tłocznię wina i nie było nikogo z ludu ze mną; bo w swoim gniewie zdepczę ich i zdepczę ich w mojej zapalczywości, a ich krew zostanie pokropiona moje szaty i poplamię całe moje ubranie”.

Objawienie 19:16 Ma też na szacie swojej i na biodrze swoje wypisane imię: KRÓL KRÓLÓW I PAN PANÓW.

Ten fragment podkreśla moc i władzę Jezusa jako Króla królów i Pana panów.

1. Majestat Jezusa: Jego królowanie i panowanie

2. Suwerenność Jezusa: Jego władza nad wszystkim

1. Filipian 2:5-11 – Jezus uniżył się, aby stać się posłusznym aż do śmierci na krzyżu.

2. Kolosan 1:15-20 – Prymat i zwierzchnictwo Jezusa nad całym stworzeniem.

Objawienie 19:17 I widziałem anioła stojącego w słońcu; i zawołał donośnym głosem, mówiąc do wszystkich ptaków fruwających pośrodku nieba: Przyjdźcie i zbierzcie się na wieczerzę wielkiego Boga;

Anioł nakazał ptakom zebrać się na wielką wieczerzę Bożą.

1. Zaproszenie na Wieczerzę Bożą: badanie Objawienia 19:17

2. Bezwarunkowe zaproszenie Boga: zrozumienie Objawienia 19:17

1. Łk 14,15-24 – Przypowieść o wielkiej uczcie.

2. Izajasz 25:6-8 – Pan obiecał wielką ucztę.

Objawienie 19:18 Abyście jedli ciała królów i ciała wodzów, i ciała mocarzy, i ciała koni i tych, którzy na nich siedzą, i ciała wszystkich ludzi, wolnych i więź, mała i wielka.

Bóg pozwala wiernym jeść ciała królów, dowódców, wojowników i koni, a także tych, którzy na nich dosiadają, a także wszystkich ludzi, niezależnie od statusu.

1. Błogosławieństwo równości: jak Bóg honoruje wszystkich ludzi bez względu na ich status

2. Konieczność pokory: jak Bóg wspiera tych, którzy służą innym

1. Galacjan 3:28 - Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście jedno w Chrystusie Jezusie.

2. Jakuba 4:10 - Uniżcie się przed Panem, a On was wywyższy.

Objawienie 19:19 I widziałem bestię, królów ziemi i ich wojska, zebranych razem, aby stoczyć wojnę z siedzącym na koniu i z jego wojskiem.

Bestia i królowie ziemi zebrali się, aby stoczyć wojnę z Bogiem.

1: Bitwa z Bogiem – Jak stawić czoła pokusie przyłączenia się do sił Bestii

2: Kontratak – Zwycięstwo w Chrystusie nad siłami zła

1: Efezjan 6:10-13 - Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom diabła.

2: Jakuba 4:7 – Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was.

Objawienie 19:20 I została wzięta bestia, a z nią fałszywy prorok, który czynił przed nią cuda, którymi zwodził tych, którzy otrzymali znamię bestii, i tych, którzy czcili jej wizerunek. Obaj zostali wrzuceni żywcem do jeziora ognistego płonącego siarką.

Bestia i fałszywy prorok zostali wrzuceni żywcem do jeziora ognistego płonącego siarką.

1. Konsekwencje grzechu: kara Boża w jeziorze ognistym

2. Moc Boga: Jego sprawiedliwość zwycięża

1. Rzymian 6:23 - Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2. Mateusza 25:41 - Wtedy powie tym po lewej stronie: Idźcie ode mnie przeklęci w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom.

Objawienie 19:21 A reszta została zabita mieczem siedzącego na koniu, a miecz ten wychodził z ust jego, i całe ptactwo nasyciło się ciałem swoim.

Jezus przyjdzie i pokona zło mieczem wychodzącym z jego ust, pozostawiając zło pożarte przez ptaki.

1. Słowo Boże ma moc: Miecz Pana

2. Sąd Ostateczny: Miecz Sprawiedliwości Jezusa

1. Izajasz 11:4 - „Ale będzie sądził biednych w sprawiedliwości i będzie strofował pokornych na ziemi w słusznej sprawie, i uderzy ziemię rózgą swoich ust, a tchnieniem swoich warg będzie zabić bezbożnego”.

2. List do Hebrajczyków 4:12 – „Słowo Boże jest bowiem szybkie i skuteczne, i ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić myśli i zamiary serca”.

Objawienie 20 jest dwudziestym rozdziałem Księgi Objawienia i stanowi kontynuację wizji Jana dotyczącej wydarzeń czasów ostatecznych. Rozdział ten skupia się na związaniu szatana, panowaniu Chrystusa i sądzie ostatecznym.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się od anioła zstępującego z nieba, trzymającego klucz i wielki łańcuch. Chwyta szatana, wiąże go na tysiąc lat i wrzuca do otchłani, zamykając ją, aby w tym czasie nie mógł zwodzić narodów (Objawienie 20:1-3). Ten tysiącletni okres nazywany jest „tysiącleciem” lub „tysiącem lat”. W tym czasie ci, którzy ponieśli śmierć męczeńską za wiarę, królują z Chrystusem i mają udział w Jego władzy (Objawienie 20:4-6).

Akapit drugi: Po upływie tysiąca lat Szatan zostaje uwolniony ze swego więzienia. Zwodzi wiele narodów i gromadzi je na walkę z ludem Bożym (Objawienie 20:7-9). Jednakże ogień zstępuje z nieba i pożera ich. Następnie Szatan zostaje wrzucony do jeziora ognistego, gdzie będzie cierpiał męczarnie na wieki (Objawienie 20:10).

Akapit 3: Po wyroku wydanym na Szatana Jan widzi wielki biały tron, na którym zasiada Bóg. Umarli – zarówno mali, jak i wielcy – zmartwychwstają, aby stanąć przed Nim. Otwarte są księgi zawierające zapisy uczynków wszystkich, na podstawie których zostaną osądzeni (Objawienie 20:11-12). Ci, których imiona nie są zapisane w Księdze Życia, zostają wrzuceni do jeziora ognia – drugiej śmierci – wraz ze śmiercią i Hadesem (Objawienie 20:13-15). Ten ostateczny sąd oznacza wieczne oddzielenie od Boga tych, którzy Go odrzucili.

Podsumowując, rozdział dwudziesty Apokalipsy opisuje kluczowe wydarzenia związane z sądem czasów ostatecznych. Przedstawia szatana związanego na tysiąc lat, podczas których króluje Chrystus i Jego wierni naśladowcy. Po milenium szatan zostaje uwolniony i zwodzi wiele narodów, doprowadzając do ich zniszczenia w ogniu. Następnie Szatan zostaje wrzucony do jeziora ognia. Rozdział kończy się wizją sądu przed wielkim białym tronem, podczas którego wszyscy ludzie zostaną wskrzeszeni i osądzeni według swoich uczynków. Tym, których imiona nie są zapisane w Księdze Życia, grozi kara wieczna w jeziorze ognia. Rozdział ten podkreśla Boży sąd nad Szatanem, panowanie Chrystusa i Jego naśladowców oraz ostateczną odpowiedzialność całej ludzkości przed tronem Bożym.

Objawienie 20:1 I widziałem anioła zstępującego z nieba, mającego w ręku klucz od otchłani i wielki łańcuch.

W Księdze Objawienia 20:1 opisano anioła, który zstąpił z nieba z kluczem i wielkim łańcuchem w ręku.

1. Moc anioła: odkrywanie siły posłańców Bożych

2. Klucz do królestwa: odkrycie symbolicznego znaczenia klucza i łańcuszka

1. Izajasz 22:22 – „A klucz domu Dawida położę na jego ramieniu, i otworzy, a nikt nie zamknie, i zamknie, i nikt nie otworzy.”

2. Mateusza 16:19 – „I dam ci klucze królestwa niebieskiego; i cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a cokolwiek rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie.”

Objawienie 20:2 I pochwycił smoka, węża starodawnego, którym jest diabeł i szatan, i związał go na tysiąc lat,

Diabeł i Szatan byli związani przez Boga na tysiąc lat.

1: Bóg zawsze zwycięży zło.

2: Musimy ufać Bożej mocy i ochronie.

1: Rzymian 8:38-39 – Jestem bowiem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani

władcy, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani nic innego w całym stworzeniu nie będzie mogło aby nas odłączyć od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

2: Izajasz 54:17 - Żadna broń ukuta przeciwko tobie nie odniesie skutku i odrzucisz każdy język, który podniesie się przeciwko tobie w sądzie. Zwyciężysz, gdy będziesz walczyć ze swoimi wrogami.

Objawienie 20:3 I wrzućcie go do otchłani, i zamknijcie go, i połóżcie na nim pieczęć, aby już nie zwodził narodów, aż się dopełni tysiąc lat, a potem będzie trochę rozwiązany pora roku.

Szatan zostaje wrzucony do bezdennej otchłani i będzie przetrzymywany przez tysiąc lat, aż po upływie tysiąca lat otrzyma krótki okres wolności.

1. Bądź czujny i przeciwstawiaj się pokusom Diabła.

2. Zwracaj się do Boga w chwilach zmagań i pokus.

1. Jakuba 4:7 – „Poddajcie się więc Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was”.

2. 1 Koryntian 10:13 - „Nie spotkała was żadna pokusa inna niż ludzka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad siły wasze, ale wraz z pokusą wskaże też drogę wyjścia, abyście mogli to znieść.”

Objawienie 20:4 I widziałem trony, i zasiedli na nich, i dano im sąd, i widziałem dusze ściętych dla świadectwa Jezusa i dla słowa Bożego, a które nie oddały czci bestia ani jej obraz, ani jej znak nie otrzymały swego znaku na swoich czołach ani w swoich rękach; i żyli, i królowali z Chrystusem tysiąc lat.

Jan widzi trony i tych, którzy na nich zasiadają, wydających sąd. Widzi także dusze tych, którzy ponieśli śmierć męczeńską za wiarę w Jezusa i Jego Słowo, a którzy nie poddali się bestii ani jej obrazowi i zachowali wiarę pomimo prześladowań.

1. Jak najlepiej wykorzystać czas na ziemi – jak żyć wiarą i odwagą

2. Wytrwać do końca – jak wytrwać w wierze w obliczu przeciwności losu

1. Rzymian 8:17-18 – A jeśli dzieci, to i dziedzice; dziedzice Boga i współdziedzice

Chrystusa; jeśli tak, abyśmy cierpieli razem z nim, abyśmy także razem mogli zostać uwielbieni. Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która się w nas objawi.

2. Mateusza 10:22 - I będziecie w nienawiści u wszystkich ludzi przez wzgląd na moje imię; ale kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony.

Objawienie 20:5 Inni zaś umarli nie ożyli, aż dopełniło się tysiąc lat. To jest pierwsze zmartwychwstanie.

Ten fragment Apokalipsy mówi o pierwszym zmartwychwstaniu, które nastąpi po upływie tysiąca lat.

1. Nadzieja zmartwychwstania: co to oznacza dla nas

2. Bliższe spojrzenie na pierwsze zmartwychwstanie

1. 1 Koryntian 15:20-26 – Bo jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni.

2. Rzymian 6:3-5 - Zostaliśmy więc razem z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy i my mogli kroczyć w nowości życia, jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca.

Objawienie 20:6 Błogosławiony i święty, który ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu. Na takich śmierć druga nie ma mocy, lecz będą kapłanami Boga i Chrystusa i będą z nim królować tysiąc lat.

Pierwsze zmartwychwstanie jest błogosławieństwem, a ci, którzy w nim uczestniczą, nie spotkają się z drugą śmiercią. Będą kapłanami Boga i Chrystusa i będą z Nim królować przez tysiąc lat.

1. Błogosławieństwo pierwszego zmartwychwstania

2. Zbieranie nagród życia wiecznego

1. Rzymian 6:23 – Zapłatą za grzech jest śmierć; lecz darem Bożym jest życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

2. 1 Koryntian 15:54–57 – Gdy więc to, co zniszczalne, przyoblecze się w nieskażoność, a ten śmiertelnik, przyodzieje się w nieśmiertelność, wówczas spełni się napisane powiedzenie: Zwycięstwo pochłonie śmierć. O śmierci, gdzie jest twoje żądło? O grobie, gdzie jest twoje zwycięstwo? Żądłem śmierci jest grzech; a siłą grzechu jest prawo. Ale niech będą dzięki Bogu, który daje nam zwycięstwo przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Objawienie 20:7 A gdy upłynie tysiąc lat, szatan zostanie wypuszczony ze swego więzienia,

Tysiąc lat upłynęło i szatan został uwolniony z więzienia.

1. Koniec tysiąca lat i wyzwolenie szatana: implikacje milenium

2. Finał milenium: Zrozumienie znaczenia uwolnienia Szatana

1. Izajasz 14:12-15 – Pragnienie szatana, aby być większym od Boga

2. 2 Piotra 2:4-9 – Charakter i intencje szatana

Objawienie 20:8 I wyjdą, aby zwieść narody, które są na czterech krańcach ziemi, Goga i Magoga, i zgromadzić ich na bitwę, a liczba ich jest jak piasek morski.

Wielka armia złożona z narodów z czterech stron świata zostanie oszukana przez potężną siłę i zbierze się do bitwy.

1. Nasza wiara w Boga zostanie wystawiona na próbę, gdy narody świata zbiorą się do bitwy.

2. Bądź przygotowany na niezłomne trwanie w swojej wierze i poleganie na Bożej ochronie i przewodnictwie.

1. Izajasz 59:19 Tak będą się bać imienia Pańskiego od zachodu i jego chwały od wschodu słońca. Gdy wróg nadejdzie jak powódź, Duch Pański podniesie przeciwko niemu sztandar.

2. Efezjan 6:11-13 Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła zakusom

diabła. Bo nie walczymy z ciałem i krwią, ale z księstwami, z władzami, z władcami ciemności tego świata, z duchową niegodziwością na wyżynach. Dlatego weźcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić czoła złemu dniu i po dokonaniu wszystkiego ostać się.

Objawienie 20:9 I wstąpili na szerokość ziemi, i otoczyli obóz świętych i miasto umiłowane, i zstąpił ogień od Boga z nieba i pochłonął ich.

Bezbożni wyruszyli i otoczyli obóz świętych i miasto umiłowane, gdy ogień spadł od Boga z nieba i wytracił ich.

1. Konsekwencje niegodziwości: spojrzenie na Objawienie 20:9

2. Sprawiedliwość Boga i Jego ochrona świętych: refleksje na temat Objawienia 20:9

1. Izajasz 66:15-16 – „Bo oto Pan przyjdzie w ogniu i na swoich rydwanach jak wicher, aby oddać swój gniew w zapalczywości, a swoją groźbę w płomieniach ognia. Albowiem przez ogień i przez swoje mieczem Pan będzie się upraszał za wszelkie ciało, a pomordowanych przez Pana będzie wielu.”

2. Psalm 37:20 – „Ale bezbożni zginą, a wrogowie Pana będą jak tłustość baranków: pożrą, w dym spalą”.

Objawienie 20:10 A diabeł, który ich zwodził, został wrzucony do jeziora ognia i siarki, gdzie przebywa bestia i fałszywy prorok, i będzie dręczony dniem i nocą na wieki wieków.

Diabeł, Bestia i Fałszywy Prorok zostaną wrzuceni do jeziora ognistego i będą cierpieć wieczne męki.

1. Moc wiecznych mąk: studium Objawienia 20:10

2. Niebezpieczeństwa zwiedzenia: studium losu diabła w Objawieniu 20:10

1. 2 Tesaloniczan 2:9-10 – Przyjście bezprawia jest skutkiem działania szatana z całą mocą oraz fałszywymi znakami i cudami

2. Mateusza 25:41 - Wtedy powie tym po lewej stronie: Idźcie precz ode mnie, przeklęci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom.

Objawienie 20:11 I widziałem wielki biały tron i Zasiadającego na nim, przed którego obliczem uciekła ziemia i niebo; i nie znaleziono dla nich miejsca.

Jan widzi wielki biały tron i Zasiadającego na nim, przed którego obliczem ucieka ziemia i niebo, nie zostawiając dla nich miejsca.

1. Majestat Jezusa: Widzenie Wielkiego Białego Tronu

2. Moc Jezusa: uciekająca ziemia i niebo

1. Psalm 97:2 - Chmury i gęsta ciemność otaczają go. Sprawiedliwość i sąd są mieszkaniem jego tronu.

2. Izajasz 6:1 – W roku śmierci króla Ozjasza widziałem także Pana siedzącego na tronie wysokim i wyniosłym, a jego tren wypełniał świątynię.

Objawienie 20:12 I widziałem umarłych, małych i wielkich, stojących przed Bogiem; i otworzono księgi, i otworzono inną księgę, księgę życia, i osądzono umarłych na podstawie tego, co było napisane w księgach, według ich uczynków.

Wszyscy zmarli staną przed Bogiem i zostaną osądzeni według swoich uczynków, jak napisano w księgach.

1. Potrzeba rozliczalności i odpowiedzialności w naszych działaniach

2. Znaczenie życia w służbie

1. Kaznodziei 12:14 - Albowiem Bóg osądzi każdą sprawę, każdą tajemnicę, czy to dobrą, czy złą.

2. Rzymian 2:6-8 – Bóg „odda każdemu według jego uczynków: tym, którzy przez cierpliwe trwanie w dobrym postępowaniu szukają chwały, czci i nieśmiertelności, życie wieczne; natomiast tym, którzy kłócą się i postępują nie słuchajcie prawdy, ale słuchajcie nieprawości, oburzenia i gniewu.

Objawienie 20:13 I morze wydało umarłych, którzy w nim byli; a śmierć i piekło wydały umarłych, którzy w nich byli, i każdy został osądzony według swoich uczynków.

Umarli zostali osądzeni na podstawie ich uczynków, po morzu i śmierci, a piekło wydało umarłych.

1. Sąd umarłych: życie w prawości

2. Dzień sądu: życie z wieczną perspektywą

1. Psalm 62:12 – „I Tobie, Panie, należy się miłosierdzie, bo Ty oddajesz każdemu według jego uczynku”.

2. Mateusza 16:27 – „Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie w chwale swego Ojca wraz z aniołami swoimi i wtedy odda każdemu według jego uczynków”.

Objawienie 20:14 A śmierć i piekło zostały wrzucone do jeziora ognistego. To jest druga śmierć.

Śmierć i piekło zostały wrzucone do jeziora ognistego, co jest śmiercią drugą.

1. Ostateczność śmierci i piekła

2. Jezioro Ogniste: Sąd Ostateczny Boga

1. Izajasz 25:8 – Połknie śmierć na zawsze, a Pan Bóg otrze łzy z każdego oblicza

2. Jana 5:24 - Kto słucha mojego słowa i wierzy temu, który mnie posłał, ma życie wieczne i nie będzie sądzony, lecz przeszedł ze śmierci do życia.

Objawienie 20:15 A ktokolwiek się nie znalazł zapisany w księdze życia, został wrzucony do jeziora ognistego.

Ci, których nie ma w księdze życia, zostaną wrzuceni do jeziora ognistego.

1. Znaczenie życia wiarą

2. Konsekwencje odrzucenia miłości Bożej

1. Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz: Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem wierzysz i osiągasz usprawiedliwienie, i ustami wyznajesz wiarę i zostajesz zbawiony”.

2. Jana 3:16-17 – „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat, aby świat potępił, ale aby świat przez Niego zbawił.”

Objawienie 21 jest dwudziestym pierwszym rozdziałem Księgi Objawienia i stanowi kontynuację wizji Jana dotyczącej wydarzeń czasów ostatecznych. W tym rozdziale skupiono się na nowym niebie i nowej ziemi oraz opisie świętego miasta, Nowego Jeruzalem.

Akapit pierwszy: Rozdział rozpoczyna się wizją nowego nieba i nowej ziemi. Dawne niebo i ziemia przeminęły i nie ma już morza (Ap 21,1). Jan widzi święte miasto, Nową Jerozolimę, zstępujące z nieba jako oblubienicę pięknie przystrojoną dla swego męża (Objawienie 21:2). Donośny głos oznajmia, że mieszkanie Boga jest teraz wśród Jego ludu. Zamieszka z nimi, a oni będą Jego ludem. Sam Bóg będzie z nimi jako ich Bóg (Objawienie 21:3).

Akapit drugi: Poniżej znajduje się opis Nowego Jeruzalem – miasta jaśniejącego chwałą Bożą. Porównuje się ją do oblubienicy ozdobionej drogimi kamieniami (Objawienie 21:11-12). Jego mury są wysokie i ozdobione dwunastoma bramami, nazwanymi na cześć dwunastu pokoleń Izraela. Na kamieniach węgielnych widnieją imiona dwunastu apostołów (Objawienie 21:12-14). Miasto jest doskonale symetryczne – ma dwanaście tysięcy stadiów długości, szerokości i wysokości – co oznacza jego doskonałość i kompletność (Objawienie 21:16).

Akapit trzeci: Jan opisuje różne aspekty Nowej Jerozolimy – blask jej ulic z czystego złota; jego fundamenty ozdobione drogimi kamieniami; jego bramy z pereł; i jego świątynia wypełniona chwałą Bożą, gdzie nie potrzeba słońca ani księżyca, ponieważ obecność Boża wszystko oświetla (Objawienie 21:18-23). Nie będzie już łez ani śmierci; smutek i ból – wszystko, co poprzednie, przeminęło (Objawienie 21:4). Tylko ci, których imiona są zapisane w Księdze Życia Baranka, wejdą do tego chwalebnego miasta i będą królować z Bogiem na wieki (Objawienie 21:27).

Podsumowując, rozdział dwudziesty pierwszy Apokalipsy przedstawia wizję nowego nieba i nowej ziemi. Święte miasto, Nowa Jerozolima, zstępuje z nieba jako symbol Boga zamieszkującego wśród swego ludu. Opis podkreśla jego promienne piękno i doskonałą symetrię. Fundamenty miasta noszą imiona dwunastu apostołów, a na jego bramach imiona dwunastu pokoleń Izraela. Nowe Jeruzalem ukazane jest jako miejsce bez smutku i bólu, gdzie chwała Boża wszystko oświetla. Tylko ci, których imiona są zapisane w Księdze Życia Baranka, wejdą do tego wiecznego mieszkania i będą królować z Bogiem na wieki. Rozdział ten ukazuje nadzieję wierzących w przyszłe, doskonałe stworzenie, w którym będą żyć w ścisłej jedności z Bogiem na wieczność.

Objawienie 21:1 I ujrzałem nowe niebo i nową ziemię, bo pierwsze niebo i pierwsza ziemia przeminęły; i nie było już morza.

Pierwsze niebo i ziemia przeminęły, a na ich miejsce powstało nowe niebo i nowa ziemia, i nie ma już morza.

1. Odkrywanie obietnicy nowego nieba i ziemi

2. Życie w nadziei nowego stworzenia

1. Księga Rodzaju 1:1-2 – Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię.

2. Izajasz 65:17 – Oto bowiem stwarzam nowe niebiosa i nową ziemię; a pierwsi nie zostaną zapamiętani ani przyjdą na myśl.

Objawienie 21:2 I ja, Jan, widziałem miasto święte, nowe Jeruzalem, zstępujące od Boga z nieba, przygotowane jak oblubienica ozdobiona swemu mężowi.

Święte miasto, Nowa Jerozolima, zstępuje od Boga z nieba, przygotowane na wzór oblubienicy ozdobionej swemu mężowi.

1. Piękno Królestwa Bożego

2. Radość Oblubieńca i Oblubienicy

1. Izajasz 61:10 – „Będę się bardzo radować w Panu; dusza moja będzie się radować w Bogu moim, gdyż przyodział mnie w szaty zbawienia; okrył mnie szatą sprawiedliwości, jak pan młody przyodziewa się jak kapłan w pięknym nakryciu głowy i jak oblubienica przyozdabia się swoimi klejnotami”.

2. Jana 3:29 – „Oblubienica należy do oblubieńca. Przyjaciel, który towarzyszy panu młodemu, czeka i wysłuchuje go, i jest pełen radości, gdy słyszy głos pana młodego. Ta radość jest moja i teraz jest pełna”.

Objawienie 21:3 I usłyszałem donośny głos z nieba mówiący: Oto przybytek Boga z ludźmi i zamieszka z nimi, i oni będą jego ludem, a sam Bóg będzie z nimi i będzie ich Bóg.

Bóg będzie ze swoim ludem i zamieszka z nim, czyniąc go swoim.

1. Niezawodna obecność Boga — w jaki sposób nieustanna obecność Pana przynosi nam pocieszenie i pewność.

2. Mieszkanie z Bogiem – Zrozumienie obietnic Bożej obecności w naszym życiu.

1. Psalm 139:7-10 – Dokąd mogę odejść od Twojego Ducha? Albo gdzie mogę uciec przed Twoją obecnością?

2. Jana 14:23 - Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Jeśli kto mnie miłuje, słowa mojego przestrzegać będzie, a Ojciec mój umiłuje go i przyjdziemy do niego i zamieszkamy u niego.

Objawienie 21:4 I otrze Bóg wszelką łzę z ich oczu; i śmierci już nie będzie, ani smutku, ani krzyku, ani bólu już nie będzie, bo pierwsze rzeczy przeminęły.

Bóg obiecuje zakończyć wszelkie cierpienia i przynieść wieczną radość.

1: Nadzieję możemy znaleźć w Bożych obietnicach wiecznej radości i pocieszenia.

2: Nawet w najciemniejszych chwilach możemy ufać, że Bóg będzie z nami.

1: Rzymian 8:18 - Uważam bowiem, że cierpień obecnego czasu nie można porównywać z chwałą, która się w nas objawi.

2: Izajasz 25:8 – W zwycięstwie połknie śmierć; a Pan BÓG otrze łzy z każdego oblicza.

Objawienie 21:5 I rzekł Zasiadający na tronie: Oto czynię wszystko nowe. I rzekł do mnie: Napisz, bo te słowa są prawdziwe i wierne.

Bóg uczyni wszystko nowe.

1. Niezawodna obietnica Boga: jak uczyni wszystko nowe

2. Przyjęcie odnowy: życie nadzieją Bożych obietnic

1. Izajasz 43:18-19 – „Nie pamiętajcie o tym, co dawne, ani nie zastanawiajcie się nad tym, co dawne. Oto czynię rzecz nową; teraz wychodzi, czy tego nie dostrzegacie? Utoruję drogę w pustynię i rzeki na pustyni.”

2. 2 Koryntian 5:17 – „Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem. Stare przeminęło, oto przyszło nowe”.

Objawienie 21:6 I rzekł do mnie: Stało się. Jestem Alfą i Omegą, początkiem i końcem. Ja spragnionemu dam darmową wodę życia.

Bóg wypełnił swoją obietnicę zapewnienia życia wiecznego.

1. Wypełnienie się przez Boga obietnicy życia wiecznego

2. Alfa i Omega: od początku do końca

1. Jana 3:16-17 - Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Izajasz 55:1 – „Przyjdźcie wszyscy, którzy jesteście spragnieni, przyjdźcie do wód; a wy, którzy nie macie pieniędzy, przyjdźcie, kupcie i jedzcie! Przyjdź, kup wino i mleko bez pieniędzy i bez kosztów.

Objawienie 21:7 Zwycięzca odziedziczy wszystko; i będę mu Bogiem, a on będzie moim synem.

Ten, kto zwycięży, odziedziczy wszystko i będzie miał szczególną więź z Bogiem.

1. Osiągnięcie zwycięstwa poprzez wiarę w Boga

2. Pokonywanie wyzwań siłą od Pana

1. 1 Jana 5:4-5 – Bo wszystko, co narodziło się z Boga, zwycięża świat; i to jest zwycięstwo, które zwyciężyło świat – nasza wiara.

2. Rzymian 8:37 - Nie, we wszystkim tym jesteśmy więcej niż zwycięzcami dzięki temu, który nas umiłował.

Objawienie 21:8 Ale bojaźliwi i niewierzący, i obrzydliwi, i mordercy, i rozpustnicy, i czarownicy, i bałwochwalcy, i wszyscy kłamcy będą mieli swój udział w jeziorze płonącym ogniem i siarką: to jest śmierć druga .

Ci, którzy prowadzą nieprawe życie, poniosą konsekwencje swoich czynów w postaci drugiej śmierci.

1: Musimy starać się być prawi we wszystkich naszych działaniach.

2: Bójcie się Boga i nie szukajcie nieprawości.

1: Przysłów 14:2 – „Kto postępuje uczciwie, boi się Pana, lecz kto jest przebiegły na swoich drogach, gardzi nim.”

2: Mateusza 6:33 – „Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a to wszystko będzie wam dodane”.

Objawienie 21:9 I przyszedł do mnie jeden z siedmiu aniołów, którzy mieli siedem czasz pełnych siedmiu plag ostatecznych, i rozmawiał ze mną, mówiąc: Chodź tutaj, pokażę ci oblubienicę, żonę Baranka.

Anioł objawia Janowi Apostołowi oblubienicę Baranka, która jest żoną Baranka.

1. Państwo młodzi: obraz Bożej miłości

2. Oblubienica Chrystusa: co to znaczy być częścią Jego rodziny

1. Efezjan 5:22-33 – Żony są poddane mężom w Panu

2. Objawienie 19:7-9 – Wieczerza weselna Baranka

Objawienie 21:10 I zaniósł mnie w duchu na górę wielką i wysoką, i pokazał mi to wielkie miasto, święte Jeruzalem, zstępujące z nieba od Boga,

Jan widział Święte Miasto, Jerozolimę, zstępujące z nieba.

1: Nadzieję możemy znaleźć wiedząc, że pewnego dnia Bóg stworzy dla nas nowy dom w niebie.

2: Powinniśmy starać się prowadzić życie godne Świętego Miasta, Jerozolimy.

1: Izajasz 65:17-19 „Bo oto stwarzam nowe niebiosa i nową ziemię, a o tym pierwszym nie będzie się wspominać ani nie będzie o tym myśleć. Ale wy się radujcie i radujcie się na wieki z tego, co stwarzam, bo oto stwarzam Jerozolimę na radość, a jej lud na radość”.

2: Objawienie 22:17 „A Duch i oblubienica mówią: Przyjdź. A kto słucha, niech powie: Przyjdź. I niech przyjdzie spragniony. A kto chce, niech darmo bierze wodę życia”.

Objawienie 21:11 Mające chwałę Bożą, a jej światło było jak kamień najdroższy, jak kamień jaspisowy, czysty jak kryształ;

Jan miał wizję miasta z chwałą Bożą i światłem przypominającym drogocenny jaspis, czystym jak kryształ.

1. Chwała Boża jaśnieje w Kościele, Objawienie 21:11

2. Miasto Boże i Jego chwała, Objawienie 21:11

1. 2 Koryntian 4:6 - Albowiem Bóg, który powiedział: „Niech światło zaświeci z ciemności”, zajaśniał w naszych sercach, aby dać światło poznania chwały Bożej na obliczu Jezusa Chrystusa.

2. Psalm 36:9 – Bo u ciebie jest źródło życia; w Twoim świetle widzimy światło.

Objawienie 21:12 I miał mur wielki i wysoki, i miał dwanaście bram, a przy bramach dwunastu aniołów i wypisane na nich imiona, które są imionami dwunastu pokoleń synów Izraela:

Objawienie 21 mówi o murze z dwunastoma bramami, każdej strzeżonej przez anioła, a na każdej bramie widnieje imię jednego z dwunastu pokoleń Izraela.

1. Znaczenie murów i bram w Objawieniu 21

2. Zrozumienie znaczenia dwunastu pokoleń Izraela w Objawieniu 21

1. Izajasz 54:12 – „Uczynię twoje blanki z rubinów, twoje bramy z błyszczących klejnotów, a wszystkie twoje mury z drogich kamieni”.

2. Efezjan 2:19-22 – „Tak więc wy, poganie, nie jesteście już obcymi i przychodniami. Jesteście obywatelami wraz z całym świętym ludem Bożym. Jesteście członkami rodziny Bożej. Razem jesteśmy Jego domem, zbudowanym na fundamencie apostołów i proroków. A kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus. Jesteśmy starannie zjednoczeni w Nim, stając się świętą świątynią Pana. Przez Niego także wy, poganie, stajecie się częścią tego mieszkania, w którym Bóg mieszka przez swego Ducha”.

Objawienie 21:13 Od wschodu trzy bramy; od północy trzy bramy; od południa trzy bramy; a od zachodu trzy bramy.

Objawienie 21:13 opisuje budowę Nowego Jeruzalem, które będzie miało dwanaście bram, po trzy z każdej strony.

1. Potęga miasta: jak bramy Nowego Jeruzalem reprezentują niebo na ziemi

2. Symbol jedności: zrozumienie znaczenia Dwunastu Bram w Objawieniu 21:13

1. Izajasz 60:11 – Twoje bramy będą stale otwarte; nie będą zamykane ani we dnie, ani w nocy, aby ludzie przynosili ci bogactwa narodów, a ich królowie byli prowadzeni w procesji.

2. Psalm 107:16 – Przywołał głód na ziemię; Połamał całą laskę chleba.

Objawienie 21:14 A mur miasta miał dwanaście fundamentów, a na nich imiona dwunastu apostołów Baranka.

Mur Nowego Jeruzalem w Objawieniu 21 ma dwanaście fundamentów, z których każdy nosi imię jednego z dwunastu apostołów Baranka.

1. Niezachwiany fundament: Apostołowie i Baranek

2. Nowe Jeruzalem: miasto o niezachwianej sile

1. Mateusza 16:18 - A powiadam ci, że jesteś Piotrem i na tej skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą.

2. Efezjan 2:19-20 - A więc nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga, zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie sam Chrystus Jezus jest kamień węgielny.

Objawienie 21:15 A ten, który ze mną rozmawiał, miał złotą trzcinę, aby zmierzyć miasto i jego bramy, i jego mur.

Anioł mierzy miasto, jego bramy i jego mur złotą trzciną.

1. Doskonała miara nieba. 2. Niezawodna miara miasta Bożego

1. Izajasz 40:12 Kto zmierzył wody w zagłębieniu swojej ręki i wymierzył niebo piędźą? 2. Ezechiela 40:3-5 I przyprowadził mnie tam, a oto był człowiek o wyglądzie miedzianym, mający w ręku sznur lniany i laskę mierniczą; i stanął w bramie. I rzekł do mnie człowiek ten: Synu człowieczy, spójrz swoimi oczami i słuchaj swoimi uszami, i zwróć swoje serce na wszystko, co ci pokażę; albowiem po to, abym ci je pokazał, przyprowadziłeś tu; opowiedz domowi Izraela wszystko, co widzisz.

Objawienie 21:16 A miasto ma czworobok, a długość jest taka sama jak szerokość, i zmierzył miasto trzciną na dwanaście tysięcy stadiów. Jego długość, szerokość i wysokość są równe.

Nowe Jeruzalem to doskonały kwadrat o długości, szerokości i wysokości 12 000 stadiów.

1. Doskonałość Nowego Jeruzalem – jak doskonały zamysł Boży odzwierciedla się w Nowym Jeruzalem

2. Miara wiary — czego potrzeba, aby otrzymać doskonałość Nowego Jeruzalem

1. Jakuba 1:17 - Każdy dobry i doskonały dar pochodzi z góry, zstępuje od Ojca świateł niebieskich, który nie zmienia się jak ruchome cienie.

2. Łk 6:38 – Dawajcie, a będzie wam dane. Miarka dobra, naciśnięta, utrząśnięta i opływająca, będzie wsypana na wasze kolana. Bo taką miarą, jakiej używasz, taką i tobie odmierzą.

Objawienie 21:17 I zmierzył jego ścianę na sto czterdzieści cztery łokcie, według miary człowieka, to jest anioła.

Anioł zmierzył mur miasta Nowego Jeruzalem na 144 łokcie.

1. Boża wizja dla Jego ludu: miara człowieka

2. Niebo na ziemi: miara człowieka

1. Izajasz 60:18 – „Nie będzie już w nim słychać głosu płaczu ani krzyku rozpaczy”.

2. Mateusza 6:10 – „Przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja, tak i na ziemi, jak i w niebie”.

Objawienie 21:18 A budowa jego muru była z jaspisu, a miasto było z czystego złota, jak czyste szkło.

Opisano, że miasto Apokalipsy ma ściany wykonane z jaspisu, a samo miasto jest wykonane z czystego złota niczym przezroczyste szkło.

1. W jaki sposób miasto Apokalipsy jest odbiciem piękna i chwały Boga

2. Znaczenie uznania i dążenia do świętości na wzór miasta Objawienia

1. Rzymian 8:28-30 „A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współdziała ku dobremu, z tymi, którzy są powołani według Jego postanowienia. Tych, których przedtem znał, przeznaczył też na wzór obrazu Jego Syna, aby był pierworodnym między wielu braćmi. A tych, których przeznaczył, tych też powołał, a których powołał, także usprawiedliwił, a których usprawiedliwił, także uwielbił.

2. 1 Piotra 1:15-16 „Ale ponieważ Ten, który was powołał, jest święty, tak i wy bądźcie święci w całym swoim postępowaniu, gdyż napisano: «Bądźcie święci, bo ja jestem święty».

Objawienie 21:19 A fundamenty muru miasta były ozdobione wszelkiego rodzaju drogimi kamieniami. Pierwszym fundamentem był jaspis; drugi szafirowy; trzeci chalcedon; czwarty szmaragd;

Fundamenty świętego miasta ozdobione są drogimi kamieniami, każdy w innym kolorze.

1. Piękno Królestwa Bożego: Jak w fundamentach miasta objawia się chwała Boża

2. Cenność Kościoła: jak wielką wartość ma dla Niego lud Boży

1. Izajasz 54:11-12 - O, utrapiony, wichrowany i nie pocieszony, oto położę twoje kamienie w jasnych kolorach i położę twoje fundamenty na szafirach.

2. 2 Koryntian 5:17 - Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare rzeczy przeminęły ; oto wszystko stało się nowe.

Objawienie 21:20 Piąty, sardonyks; szósty, Sardiusz; siódmy chryzolit; ósmy beryl; dziewiąty topaz; dziesiąty, chryzopraz; jedenasty, hiacynt; dwunasty, ametyst.

Fragment Objawienia 21:20 wymienia dwanaście różnych klejnotów znajdujących się w fundamencie murów Nowego Jeruzalem.

1. Piękno nieba: jak bramy nieba będą błyszczeć i błyszczeć

2. Wspaniałość Nowego Jeruzalem: miasto świetności i chwały

1. Izajasz 54:11-12 – „O uciśniony, miotany burzą i niepocieszony, oto osadzę twoje kamienie w antymonie i położę twoje fundamenty na szafirach. Twoje szczyty uczynię z agatu, twoje bramy z karbunkułów, i cały twój mur z drogich kamieni.”

2. Ezechiela 28:13 – „Byłeś w Edenie, ogrodzie Bożym; każdy kosztowny kamień był twoją osłoną, sardiusz, topaz i diament, beryl, onyks i jaspis, szafir, szmaragd i karbunkuł; i wykonane ze złota były twoje ustawienia i twoje ryciny.”

Objawienie 21:21 A dwanaście bram to dwanaście pereł; każda brama była z jednej perły, a ulica miasta była z czystego złota, jakby z przezroczystego szkła.

Bramy Nowego Jeruzalem wykonane są z pereł, a ulica z czystego, przezroczystego złota.

1. Piękno nieba: dyskusja o wspaniałości Nowego Jeruzalem

2. Wartość naszych dusz: refleksja nad wartością Królestwa Niebieskiego

1. Mateusza 6:20 – „Ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się ani nie kradną”.

2. Izajasz 54:11-12 – „O, utrapiony, burzony i nie pocieszony, oto położę twoje kamienie w jasnych barwach i położę twoje fundamenty na szafirach. I uczynię twoje okna z agatów i twoje bramy z karbunkułów i wszystkie twoje granice z przyjemnych kamieni.”

Objawienie 21:22 I nie widziałem w niej żadnej świątyni, gdyż Pan Bóg Wszechmogący i Baranek są jej świątynią.

Pan Bóg Wszechmogący i Baranek są świątynią nieba.

1. Świętość Nieba: Uwielbienie Pana Boga Wszechmogącego i Baranka

2. Świętość nieba: miejsce poświęcone Bogu

1. Objawienie 7:15 – „Dlatego są przed tronem Bożym i służą mu dniem i nocą w jego świątyni, a Zasiadający na tronie będzie mieszkał wśród nich”.

2. Jana 4:21-24 – „Rzekł do niej Jezus: Wierz mi, kobieto, nadchodzi godzina, kiedy ani na tej górze, ani w Jerozolimie nie będziecie oddawać czci Ojcu. Czcicie, nie wiecie co. My wiemy, co czcimy, gdyż zbawienie pochodzi od Żydów. Ale nadchodzi godzina i teraz jest, kiedy prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w duchu i prawdzie, gdyż Ojciec takich szuka, którzy by mu oddawali cześć. Bóg jest duchem, a ci, którzy mu cześć oddają, winni mu ją oddawać w duchu i prawdzie”.

Objawienie 21:23 I miasto nie potrzebowało słońca ani księżyca, aby w nim świeciły, bo rozświetliła je chwała Boża, a Baranek jest jego światłością.

Miasto Boże rozświetla się chwałą Boga i Baranka.

1. Światło Baranka: Dostrzeganie chwały Bożej w naszym życiu

2. Miasto Boże: życie w świetle Baranka

1. Jana 8:12 – Jezus powiedział: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za mną, nigdy nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światło życia”.

2. 1 Jana 1:5 - Oto wiadomość, którą od niego usłyszeliśmy i którą wam oznajmiamy: Bóg jest światłością; w nim nie ma żadnej ciemności.

Objawienie 21:24 I narody tych, które zostaną wybawione, będą chodzić w świetle tego, a królowie ziemi wnoszą do niego swoją chwałę i cześć.

Narody zbawionych będą chodzić w chwale Bożej, a królowie ziemi wniosą do niej swoją cześć i chwałę.

1. Narody zbawionych: wybór Bożego światła

2. Królowie ziemi: oddanie czci Bożej chwale

1. Izajasz 60:1-3 – Powstań, świeć; bo przyszło światło twoje i wzeszła nad tobą chwała Pańska.

2. Psalm 145:11-12 - Będą mówić o chwale Twojego królestwa i mówić o Twojej potędze; Aby oznajmić synom ludzkim Jego potęgę i chwalebny majestat swego królestwa.

Objawienie 21:25 I za dnia bramy jego nie będą zamknięte, bo nocy tam nie będzie.

Bramy Nowego Jeruzalem nigdy nie będą zamknięte, bo nie będzie nocy.

1. Życie w świetle wieczności

2. Koniec ciemności: życie w Mieście Boga

1. Jana 8:12 – „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za mną, nigdy nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światło życia”.

2. Izajasz 60:19-20 – „Nie będziesz już potrzebować słońca, aby świeciło w dzień, ani księżyca, aby świecił w nocy, bo Pan będzie twoją wieczną światłością, twój Bóg będzie twoją chwałą. Twoje słońce już nigdy nie zajdzie i twój księżyc już nie będzie słabł; Pan będzie twoją wieczną światłością i skończą się twoje dni smutku.”

Objawienie 21:26 I wniosą do niego chwałę i cześć narodów.

Bóg wniesie chwałę i cześć wszystkich narodów do Nowego Jeruzalem.

1: Jezus jest jedyną drogą do prawdziwej chwały i czci.

2: Prawdziwej chwały i czci możemy doświadczyć, poddając się Jezusowi i Jego władzy.

1: Mateusza 6:33 - Szukajcie jednak najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego; i to wszystko będzie wam dodane.

2: Rzymian 10:9-10 - Że jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu; i ustami wyznaje się ku zbawieniu.

Objawienie 21:27 I nie wejdzie do niego nic, co kala, ani to, co czyni obrzydliwość i kłamie, oprócz tych, którzy są zapisani w księdze życia Baranka.

1. Prowadź życie, które podoba się Bogu

2. Znaczenie uczciwego życia

1. Efezjan 5:8-10 Niegdyś bowiem byliście ciemnością, teraz jesteście światłością w Panu. Postępujcie jak dzieci światłości: (9) Albowiem owoc Ducha jest we wszelkiej dobroci, sprawiedliwości i prawdzie; (10) Sprawdzanie, co jest miłe Panu.

2. Jakuba 4:7-8 Poddajcie się zatem Bogu. Przeciwstawiajcie się diabłu, a ucieknie od was. (8) Zbliżcie się do Boga, a on zbliży się do was. Oczyśćcie ręce, grzesznicy; i oczyśćcie swoje serca, wy o rozdwojonym umyśle.

Objawienie 22 jest ostatnim rozdziałem Księgi Objawienia i kończy wizję Jana dotyczącą wydarzeń czasów ostatecznych. W tym rozdziale skupiono się na opisie rzeki życia, drzewa życia i obietnicy powrotu Jezusa.

Akapit 1: Rozdział rozpoczyna się przedstawieniem rzeki życia wypływającej z tronu Bożego i Baranka w Nowym Jeruzalem. Jest opisany jako przejrzysty jak kryształ, symbolizujący czystość i wieczne odświeżenie (Objawienie 22:1). Po obu stronach rzeki

stoi drzewo życia, rodzące dwanaście rodzajów owoców – po jednym na każdy miesiąc – a jego liście służą do uzdrawiania i odnowy (Objawienie 22:2). Przekleństwo, które spadło na ludzkość z powodu grzechu, już nie istnieje, a lud Boży będzie miał dostęp do życia wiecznego w Jego obecności.

Akapit 2: Jan podkreśla, że w Nowym Jeruzalem nie będzie już ciemności ani nocy, ponieważ sam Bóg będzie ich światłem. Jego chwała oświeci wszystko, a Jego lud będzie królował na wieki (Objawienie 22:5). Anioł potwierdza, że te słowa są wierne i prawdziwe, dane przez samego Boga. Przypomina się Janowi, aby nie pieczętował tego proroctwa, ponieważ jego wypełnienie jest bliskie (Objawienie 22:6-10).

Akapit 3: Sam Jezus ogłasza swój rychły powrót obietnicą: „Oto przyjdę wkrótce!” (Objawienie 22:7). Powtarza, błogosławiąc tych, którzy przestrzegają słów zapisanych w tej księdze. Jan upada, aby oddać pokłon u stóp Jezusa, ale anioł go poprawia, przypominając mu, aby oddawał cześć wyłącznie Bogu (Objawienie 22:8-9). Jezus zapewnia swoich naśladowców, że jest „Alfą i Omegą”, zarówno początkiem, jak i końcem – korzeniem i potomkiem Dawida – i zaprasza wszystkich spragnionych, aby swobodnie przyszli pić z Niego – źródła wody żywej (Objawienie 22:12-17). Rozdział kończy się przestrogą przed dodawaniem lub ujmowaniem słów tego proroctwa oraz końcową modlitwą o powrót Jezusa: „Amen. Przyjdź, Panie Jezu!” (Objawienie 22:18-21).

Podsumowując, rozdział dwudziesty drugi Apokalipsy przedstawia wizję rzeki życia wypływającej z tronu Bożego w Nowym Jeruzalem, symbolizującej wieczne odświeżenie i uzdrowienie. Drzewo życia stoi po obu stronach i wydaje obfite owoce dla ludu Bożego. Ciemność zostaje wypędzona, gdy sam Bóg staje się ich wiecznym światłem. Jezus potwierdza swój rychły powrót i obiecuje błogosławieństwa tym, którzy przestrzegają słów tej księgi. Zaprasza wszystkich do korzystania z Niego jako źródła wody żywej. Rozdział kończy się ostrzeżeniem przed manipulowaniem tym proroctwem i modlitwą o powrót Jezusa – trafne zakończenie księgi, które podkreśla nadzieję, odnowienie i oczekiwanie na ostateczne zwycięstwo Chrystusa nad złem.

Objawienie 22:1 I pokazał mi czystą rzekę wody życia, przejrzystą jak kryształ, wypływającą z tronu Boga i Baranka.

Rzeka życia jest czysta i przejrzysta, wypływająca od Boga i Baranka.

1. Nieograniczone źródło życia: jak łaska Chrystusa pozwala nam otrzymać życie w obfitości

2. Dar żywej wody: jak otrzymać niewyczerpane źródło życia i dzielić się nim

1. Jana 4:10-14 – Jezus mówi o wodzie żywej, którą oferuje

2. Jana 7:37-38 – Jezus daje spragnionym wodę żywą

Objawienie 22:2 Pośrodku jego ulicy i po obu stronach rzeki było drzewo życia, które rodziło dwanaście rodzajów owoców i wydawało swój owoc co miesiąc, a liście tego drzewa służyły do uzdrowienie narodów.

Drzewo życia pośrodku rzeki rodziło dwanaście rodzajów owoców i liści, które mogły uzdrawiać narody.

1. Uzdrawiająca moc Boga

2. Obfitość owoców: analogia błogosławieństw Bożych

1. Izajasz 61:1-3 - Duch Pana Boga nade mną, gdyż Pan mnie namaścił, abym ubogim głosił dobrą nowinę; Posłał mnie, abym uzdrowił tych, którzy mają złamane serce, abym ogłosił jeńcom wyzwolenie, a związanym otwarcie więzienia;

2. Jakuba 5:14-16 – Czy ktoś wśród was choruje? Niech przywoła starszych Kościoła i niech się modlą nad nim, namaszczając go oliwą w imię Pańskie. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie. A jeśli dopuścił się grzechów, zostaną mu odpuszczone. Wyznawajcie sobie nawzajem swoje przewinienia i módlcie się jedni za drugich, abyście odzyskali zdrowie. Skuteczna i żarliwa modlitwa sprawiedliwego człowieka może wiele zdziałać.

Objawienie 22:3 I nie będzie już przekleństwa, lecz będzie w nim tron Boga i Baranka; i jego słudzy będą mu służyć:

Bóg i Baranek zamieszkają w nowej Jerozolimie, a ich słudzy będą im służyć.

1. Radość ze służenia Bogu i Barankowi

2. Boże błogosławieństwo Nowego Jeruzalem

1. Mateusza 25:21 – „Rzekł do niego jego pan: «Dobrze, sługo dobry i wierny. Byłeś wierny w małym, nad wieloma cię postawię. Wejdź do radości twego pana.»”

2. Objawienie 21:3-4 – „I usłyszałem donośny głos mówiący od tronu: «Oto mieszkanie

Boga z człowiekiem. On będzie mieszkał z nimi, a oni będą jego ludem, a sam Bóg będzie bądź z nimi jako ich Bóg. On otrze z ich oczu wszelką łzę i śmierci już nie będzie ani żałoby, ani krzyku, ani bólu, bo pierwsze rzeczy przeminęły.

Objawienie 22:4 I ujrzą jego oblicze; a imię Jego będzie na ich czołach.

We fragmencie jest napisane, że ci, którzy podążają za Bogiem, będą mogli oglądać Jego oblicze i będą nosić Jego imię na swoich czołach.

1. Znaczenie noszenia imienia Bożego

2. Doświadczenie Obecności Boga

1. Wyjścia 33:18-23

2. Psalm 100:2-5

Objawienie 22:5 I nie będzie tam nocy; i nie potrzebują świecy ani światła słońca; bo Pan Bóg im oświeca i będą królować na wieki wieków.

Bóg przynosi wieczne światło i radość tym, którzy Mu ufają.

1. Radujcie się w Bożym świetle: A w Objawieniu 22:5

2. Panowanie wieczne: A o błogosławieństwie zaufania Bogu

1. Izajasz 60:19-20 – Słońce nie będzie już twoim światłem w ciągu dnia; ani jasność księżyca nie będzie ci świecić, ale Pan będzie ci światłością wieczną, a Bóg twój, chwałą twoją. Twoje słońce nie będzie już zachodzić; ani księżyc twój nie będzie się cofał, bo Pan będzie twoją światłością wieczną i dobiegną końca dni twojej żałoby.

2. Psalm 36:9 - Bo u ciebie jest źródło życia: w świetle twoim ujrzymy światło.

Objawienie 22:6 I rzekł do mnie: Te słowa są wierne i prawdziwe, a Pan, Bóg świętych proroków, posłał swego anioła, aby pokazał swoim sługom, co ma się wkrótce stać.

Anioł został posłany przez Pana Boga świętych proroków, aby pokazać swoim sługom, co wkrótce musi się wydarzyć.

1. Wierność Słowu Bożemu

2. Władza i moc Boga

1. Izajasz 55:11 - Tak będzie z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wróci do mnie próżne, ale wykona to, co mi się podoba, i pomyślnie zakończy się sprawa, do której je posłałem.

2. Hebrajczyków 1:14 – Czyż nie są to wszystkie duchy służebne, wysłane, aby służyć tym, którzy będą dziedzicami zbawienia?

Objawienie 22:7 Oto przyjdę rychło: błogosławiony, który strzeże słów proroctwa tej księgi.

Księga Apokalipsy obiecuje, że Jezus szybko powróci, a ci, którzy przestrzegają słów proroctwa, będą błogosławieni.

1. Błogosławieństwo posłuszeństwa: życie według proroctw Objawienia

2. Oczekiwanie i czuwanie na powrót Jezusa

1. Powtórzonego Prawa 28:1-2 – „A jeśli będziesz wiernie słuchał głosu Pana, Boga swego, i będziesz pilnie wypełniał wszystkie Jego przykazania, które ci dzisiaj daję, Pan, Bóg twój, wywyższy cię ponad wszystkie narody ziemi. I spójdą na ciebie wszystkie te błogosławieństwa i dosięgną cię, jeśli będziesz posłuszny głosowi Pana, Boga twego.

2. Mateusza 24:44 – „Dlatego i wy bądźcie gotowi, gdyż Syn Człowieczy przyjdzie o godzinie, której się nie spodziewacie”.

Objawienie 22:8 A ja, Jan, widziałem te rzeczy i słyszałem je. A gdy usłyszałem i zobaczyłem, upadłem , aby oddać pokłon przed stopami anioła, który mi to pokazał.

Apostoł Jan widział i słyszał rzeczy objawione w Księdze Objawienia.

1: Czcijcie samego Boga – Przykład Jana uczy nas, abyśmy oddawali cześć wyłącznie

Bogu i nie kłaniali się nikomu innemu.

2: Słuchaj i bądź posłuszny – Nawet w obliczu zjawisk nadprzyrodzonych Jan słuchał i przestrzegał instrukcji anioła.

1: Exodus 20:3-6 „Nie będziesz miał bogów cudzych przede mną. Nie będziesz czynił sobie posągu w postaci czegokolwiek na niebie w górze ani na ziemi poniżej, ani w wodach poniżej. Nie będziesz kłaniał się do nich i nie oddawajcie im czci, gdyż Ja, Pan, wasz Bóg, jestem Bogiem zazdrosnym".

2: Jana 4:24 „Bóg jest duchem i czciciele Jego powinni oddawać cześć w Duchu i prawdzie".

Objawienie 22:9 Wtedy rzekł do mnie: Nie czyń tego, bo jestem współsługą twoim i braci twoich, proroków, i tych, którzy strzegą słów tej księgi: oddajcie cześć Bogu.

Anioł przemawia do Jana, instruując go, aby nie oddawał czci aniołowi, lecz zamiast tego oddawał cześć Bogu, ponieważ anioł jest współsługą proroków i tych, którzy przestrzegają słów tej księgi.

1. Cel proroków: jak Bóg przemawia do nas przez swoje sługi

2. Moc oddawania czci: oddawanie Bogu chwały, na jaką zasługuje

1. Powtórzonego Prawa 10:20 – „Bójcie się Pana, Boga waszego, służcie tylko jemu i składajcie przysięgi w jego imieniu".

2. Dzieje Apostolskie 10:34-35 – „Wtedy Piotr zaczął mówić: „Teraz zrozumiałem, jak prawdą jest, że Bóg nie faworyzuje, lecz przyjmuje z każdego narodu tego, kto się go boi i postępuje sprawiedliwie".

Objawienie 22:10 I rzekł do mnie: Nie pieczętuj wypowiedzi proroctwa tej księgi, bo czas jest bliski.

Jan otrzymuje polecenie, aby nie pieczętował wypowiedzi proroctwa w Księdze Objawienia, ponieważ czas jest bliski.

1. Nadszedł czas: odkrycie znaczenia proroctw Objawienia

2. Zapieczętowanie proroctw: wybór życia chwilą

1. Mateusza 24:36 – „A o dniu owym i godzinie nikt nie wie, ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko sam Ojciec.”

2. Rzymian 13:11-12 – „Ponadto znacie czas, że nadeszła godzina, abyście się przebudzili ze snu. Albowiem zbawienie jest teraz bliżej nas, niż wtedy, gdy uwierzyliśmy”.

Objawienie 22:11 Kto niesprawiedliwy, niech nadal czyni niesprawiedliwość, a kto brudny, niech nadal się brudzi, a kto sprawiedliwy, niech nadal czyni sprawiedliwy, a kto święty, niech nadal się świętym .

W tym fragmencie podkreślono, że każdy człowiek zostanie osądzony według swoich uczynków.

1. Bądź święty: dokonuj sprawiedliwych wyborów

2. Moc łaski: uczynienie niesprawiedliwego sprawiedliwym

1. 1 Jana 2:15-17 – Nie kochajcie świata

2. Rzymian 6:17-18 – Nie pozwól, aby grzech panował w twoim życiu

Objawienie 22:12 I oto przyjdę szybko; a moja nagroda jest ze mną, aby oddać każdemu według jego pracy.

Jezus Chrystus przyjdzie szybko, a jego nagroda dla wiernych naśladowców zostanie przyznana stosownie do ich pracy.

1. „Życie z wieczną perspektywą”

2. „Obietnica wiecznych nagród”

1. Mateusza 16:27 - Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie w chwale swego Ojca wraz z aniołami swoimi i wtedy odda każdemu według jego uczynków.

2. Kolosan 3:23-24 - I cokolwiek czynicie, z serca czyńcie jak dla Pana, a nie dla ludzi, wiedząc, że od Pana otrzymacie zapłatę dziedzictwa; bo służycie Panu Chrystusowi.

Objawienie 22:13 Jestem Alfa i Omega, początek i koniec, pierwszy i ostatni.

Bóg jest początkiem i końcem wszystkiego, źródłem wszelkiego życia i mocy.

1. Wieczna moc Boga

2. Boskie pochodzenie życia

1. Rzymian 11:36 - Bo od niego i przez niego i do niego jest wszystko. Jemu chwała na wieki!

2. Jana 1:3 - Wszystko przez nie się stało, a bez niego nic się nie stało, co się stało.

Objawienie 22:14 Błogosławieni, którzy pełnią jego przykazania, aby mieli prawo do drzewa życia i aby mogli wejść przez bramy do miasta.

Ci, którzy będą przestrzegać przykazań Boga, otrzymają dostęp do Drzewa Życia i bram niebiańskiego miasta.

1. Błogosławieństwo posłuszeństwa: czerpanie radości z podążania za wolą Bożą

2. Obietnice drzewa życia: zbieranie nagród za wierność

1. Powtórzonego Prawa 11:26-28 – Błogosławieństwa za posłuszeństwo

2. Rodzaju 2:9 – Drzewo życia w ogrodzie Eden

Objawienie 22:15 Bo na zewnątrz są psy i czarownicy, i rozpustnicy, i mordercy, i bałwochwalcy, i każdy, kto miłuje i kłamie.

Ci, którzy nie przyjmą Jezusa, zostaną wykluczeni z królestwa Bożego.

1. 1: Aby wejść do Królestwa Bożego, musimy przyjąć Jezusa Chrystusa jako naszego Pana i Zbawiciela.

2. 2: Musimy starać się prowadzić święte życie w zgodzie ze Słowem Bożym.

1. 1: Efezjan 2:8-9 – „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę. I to nie jest wasze dzieło, lecz dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił. "

2. 2: Rzymian 10:9-10 – „Jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg go wskrzesił z martwych, zbawiony będziesz. Bo sercem wierzy się i zostaje usprawiedliwiony, ustami wyznaje się i zostaje zbawiony."

Objawienie 22:16 Ja, Jezus, posłałem mojego anioła, aby wam świadczył o tym w kościołach. Jestem korzeniem i potomkiem Dawida, gwiazdą jasną i poranną.

Korzeń i potomek Dawida, Jezus, posłał swego anioła, aby świadczył kościołom.

1. Jezus jest korzeniem i potomkiem Dawida, gwiazdą jasną i poranną.

2. Świadectwo Jezusa poprzez Jego Anioła w Kościołach.

1. Izajasz 11:1-5 – Z pnia Jessego wyrośnie pęd; z jego korzeni odrośl wyda owoc.

2. Łk 1,32-33 – Będzie wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego. Pan Bóg da mu tron jego ojca, Dawida, i będzie królował nad potomstwem Jakuba na wieki; jego królestwo nigdy się nie skończy.

Objawienie 22:17 A Duch i oblubienica mówią: Przyjdź. A kto słucha, niech powie: Przyjdź. I niech przyjdzie spragniony. A kto chce, niech darmo bierze wodę życia.

Bóg zaprasza wszystkich, aby przyszli do Niego i swobodnie pili wodę życia.

1. Zaproszenie Boga – zaproszenie dla nas, abyśmy przyszli do Niego i zostali zbawieni.

2. Bezpłatny dar życia – możliwość przyjęcia darmowego daru życia wiecznego.

1. Jana 3:16 - Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

2. Rzymian 6:23 - Zapłatą bowiem za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Objawienie 22:18 Świadczę bowiem każdemu człowiekowi, który słucha słów proroctwa tej księgi, że jeśli ktoś coś doda do tych rzeczy, Bóg doda mu plag zapisanych w tej księdze:

Bóg ostrzega przed dodawaniem do słów proroctwa z Księgi Apokalipsy, gdyż ci, którzy to uczynią, zostaną ukarani zapisanymi w nim plagami.

1. Niebezpieczeństwa dodawania do Słowa Bożego

2. Znaczenie posłuszeństwa Słowu Bożemu

1. Przysłów 30:5-6 (Każde słowo Boga jest czyste: jest tarczą dla tych, którzy w nim pokładają ufność. Nie dodawaj do jego słów, aby cię nie zganił i nie okazał się kłamcą)

2. Powtórzonego Prawa 4:2 (Nie dodacie do słowa, które wam nakazuję, i nie umniejszacie tego, abyście przestrzegali przykazań Pana, Boga waszego, które wam nakazuję)

Objawienie 22:19 A jeśli ktoś odejmie słowa księgi tego proroctwa, Bóg odejmie jego część z księgi żywota i z miasta świętego, i z tego, co jest napisane w tym proroctwie książka.

Imię każdego, kto usunie lub zmieni słowa księgi tego proroctwa, zostanie usunięte z księgi życia, miasta świętego i tego, co jest zapisane w księdze.

1. Słowo Boże jest niezmienne: znaczenie posłuszeństwa Jego Słowu

2. Konsekwencje nieposłuszeństwa Słowu Bożemu

1. Powtórzonego Prawa 4:2 – „Nie dodawajcie do słowa, które wam nakazuję, ani ujmujcie z niego, abyście przestrzegali przykazań Pana, Boga waszego, które wam nakazuję.”

2. Galacjan 6:7-8 – „Nie dajcie się zwieść, Bóg nie daje się naśmiewać; bo cokolwiek człowiek sieje, to i żąć będzie. Kto bowiem sieje dla własnego ciała, z ciała będzie żąć skażenie, lecz kto sieje dla Ducha, z Ducha będzie zbierał życie wieczne.”

Objawienie 22:20 Ten, który to świadczy, mówi: Zaprawdę przyjdę rychło. Amen. Mimo to przyjdź, Panie Jezu.

Osoba mówiąca w Objawieniu 22:20 potwierdza przyjście Jezusa.

1. Nadzieja na powrót Jezusa: zachęta w czasach trudności

2. Pewność powrotu Jezusa: pewność w czasach niepewności

1. Izajasz 40:31 – „Ale ci, którzy oczekują Pana, odnowią swoje siły; wzbiją się na skrzydłach jak orły; będą biegać i nie będą zmęczeni; i będą chodzić, i nie ustaną”.

2. Hebrajczyków 10:23-25 – „Trzymajmy się niezachwianie wyznania naszej wiary; (bo wierny jest ten, który obiecał;) I zważajmy jedni na drugich, aby pobudzać się do miłości i dobrych uczynków: Nie opuszczając wspólnych zgromadzeń, jak to jest u niektórych; ale napominajcie się nawzajem, a tym bardziej, im bardziej widzicie, że dzień się zbliża”.

Objawienie 22:21 Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa niech będzie z wami wszystkimi. Amen.

Autor Objawienia 22:21 pragnie, aby łaska Boża towarzyszyła wszystkim wierzącym.

1: Bądźmy wdzięczni za łaskę Bożą i okazujmy ją innym we wszystkim, co robimy.

2: W chwilach próby i trudności możemy ufać łasce Bożej.

1: Efezjan 2:8-10 – Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. I nie jest to twoje własne dzieło; jest to dar Boży, a nie wynik uczynków, aby się nikt nie chlubił.

2:2 Koryntian 12:9-10 - Ale on rzekł do mnie: Wystarczy ci mojej łaski, bo moja moc w słabości się doskonali. Dlatego tym chętniej będę się chlubił swoimi słabościami, aby moc Chrystusa spoczęła na mnie.